

Ác Mộng

CỦA

“ĐÊM”

Hội Thuyết Thoại Địch Trử Tử

ÁC MỘNG CỦA "ĐÊM" (DẠ ĐÍCH MỆNH DANH THUẬT) [C]

Tác giả: Hội Thuyết Thoại Đích Trử Tử

Thể loại: Dị Năng, Đô Thị

Nguồn: truyenchuth.com

dtv-ebook.com

Chương 1, người muốn đợi

Chương 1, người muốn đợi

Quyển thứ nhất.

Chương 1 của Đêm: Tấu minh.

...

Năm 2022, thu.

Tí tách mưa nhỏ từ màu xám trên trời cao rơi xuống, nhẹ nhàng xối tại thành thị trên đường phố.

Thời gian mùa thu, thỉnh thoảng còn có thể thấy không bung dù người đi đường, lấy tay ngăn tại đỉnh đầu vội vàng mà qua.

Chật hẹp quân dân trong ngõ hẻm, đang có một cái 17~18 tuổi thiếu niên, cùng một vị lão gia tử ng ẩng đối diện tại siêu thị qu ầy bán quà vặt bên cạnh l ầu tránh mưa phía dưới.

L ầu tránh mưa bên ngoài toàn thế giới u ám, mặt đất đều bị nước mưa thấm thành màu đen nhạt, chỉ có l ầu tránh mưa dưới mặt đất còn giữ một mảnh khô ráo khu vực, tựa như là toàn bộ thế giới đều chỉ còn lại khối này Tịnh Thổ.

Trước mặt bọn hắn bày biện một tấm cũ nát chất gỗ cờ tướng cuộn, trên đỉnh đầu là màu đỏ 'Phúc đến siêu thị' chiêu bài.

"Tướng quân, " thiếu niên khánh bụi nói xong li ền đứng dậy, lưu lại tóc

thừa thớt lão đầu ng ỡ yên.

Thiếu niên khánh bụi nhìn đối phương một chút bình tĩnh nói ra: "Không cần vùng vẫy."

"Ta còn có thể. . ." Lão đầu không cam lòng nói ra: "Lúc này mới xuống đến mười ba bước a. . ."

Ngôn từ bên trong, lão đầu đối với mình mười ba bước liên đánh tới bởi cục diện, cảm thấy có chút khó xử.

Khánh bụi cũng không có giải thích cái gì, trên bàn cờ đã sát cơ lộ ra, chính là chân tướng phơi bày thời khắc cuối cùng.

Thiếu niên gương mặt sạch sẽ, ánh mắt trong suốt, chỉ là mặc mặc mạc đ ờng phục ng ỡ ở chỗ đó, tựa như là đem bên người thế giới đ ầu cho tịnh hóa trong suốt một chút.

Lão đầu đưa trong tay giơ lên quân cờ cho ném tới trên bàn cờ, con rơi nhận thua.

Khánh bụi không coi ai ra gì đi tới bên cạnh siêu thị trong qu ầy, từ dưới qu ầy mặt ti ền lẻ trong giỏ xách cần 20 khối ti ền nhét vào trong túi.

Lão đầu hùng hù h ỡ h ỡ nhìn xem khánh bụi: "Mỗi ngày đ ầu muốn thua người 20 khối ti ền! Ta buổi sáng mới từ lão Lý lão Trương nơi đó thắng đến 20 khối ti ền, lúc này liên toàn thua người!"

Khánh bụi thăm dò yêu ti ền, sau đó ng ỡ trở lại cạnh bàn cờ vừa bắt đ ầu phục bàn: "Nếu không phải bọn h ỡ đ ầu không nguyện ý cùng ta đánh cờ, ta cũng không trở thành nhất định phải thông qua người đến thắng ti ền. Người cần mặt mũi, ta rất cần ti ền, rất hợp lý."

"Người liên ăn chắc ta đúng không?" Lão đầu nói l ầm b ầm: "Coi bói nói ta có thể sống đến 78 tuổi, ta hiện tại mới năm mươi, cái này nếu là mỗi ngày thua người 20 khối ti ền, ta phải chuyển vận đi bao nhiêu ti ền?"

"Nhưng ta còn dạy người chơi cờ tướng đi thắng về mặt mũi, " khánh bụi bình tĩnh hồi đáp: "Cứ tính toán như thế đến người cũng không thua thiệt."

Lão đầu nói lần nữa: "Nhưng người hai ngày này dạy đầu là chút đờ vô dụng."

Khánh bụi nhìn hẩn một cái: "Không nên nói như vậy chính mình."

Lão đầu: "? ? ?"

Lão đầu tức giận đem bàn cờ một lần nữa dọn xong, sau đó vội vàng nói: "Được rồi được rồi, phục bàn đi."

Giờ khắc này, khánh bụi bỗng nhiên cúi đầu.

Cái kia vừa mới trôi qua thời gian của quá khứ, giống như là từ trong đầu hẩn chiếu lại đồng dạng.

Vào đầu đánh tới pháo, Sở Hà Hán giới bên trên hẩn tốt, trong đầu từng cái quanh quẩn.

Không chỉ chừng này.

Còn có đánh cờ lúc từ bọn hẩn bên cạnh đi ngang qua đại thúc, trong tay dẫn theo vừa mua bốn cái bánh nướng, mới ra lò bánh nướng choáng mở một chút hơi nước, tại trong suốt trong túi nhựa niêm lên một tầng sương trắng.

Mặc quần trắng tiêu nữ hài bung dù đi qua, nàng giày da nhỏ trên mặt giày còn có hai cái xinh đẹp hồ điệp.

Trên trời cao, phiêu diêu nước mưa rơi vào trong ngõ hẻm, óng ánh sáng long lanh.

Phố nhỏ cuối cùng, 103 đường xe buýt từ chật hẹp đầu hẻm chọt lóe lên,

có một người mặc vàng nhạt áo khoác nữ nhân nâng dù chạy về phía trạm xe buýt.

Tiếng bước chân, nước mưa tụ hợp vào bên đường miệng giếng ngầm lúc tiếng nước chảy, những thanh âm huyền ảo này ngược lại lộ ra thế giới đặc biệt yên tĩnh.

Đây hết thảy, khánh bụi đầu chưa từng quên, mặc dù nhớ lại có chút khó khăn.

Nhưng khó khăn, không có nghĩa là không thể.

Cái này cỡ quái trí nhớ, là khánh bụi bẩm sinh thiên phú, tựa như là hẳn tiện tay từ bên trong dòng sông thời gian rút lấy một đầu lưu trữ, sau đó đọc đến mảnh kia lưu trữ từ đầu bên trong hình ảnh.

Khánh bụi nhin xuống đại não cảm giác hôn mê, cần bốc lên trên bàn cờ quân cờ.

Lão đầu lập tức không nói, hai mắt hết sức chăm chú nhìn chằm chằm bàn cờ, mỗi cục đằng sau phục bàn cũng là đánh cược ước định đi đầu khoản.

Khánh bụi phụ trách dạy cờ, lão đầu thua tiền đằng sau học cờ.

Một màn này có chút quỷ dị, khánh bụi không có người thiếu niên đối mặt trưởng giả lúc vốn có khiêm tốn cùng ngại ngùng, ngược lại giống như là lão sư một dạng.

Đối phương cũng không cảm thấy cái này có cái gì.

"Phe đỏ pháo hai bình năm, phe đen pháo tám bình năm, hồng mã nhị tiến ba, hắc mã bát tiến bảy, phe đỏ xe tiến một, phe đen xe chín bình tám. . ." Khánh bụi từng bước một di chuyển quân cờ.

Lão đầu con mắt đầu không nháy mắt một chút, phía trước đầu là bình thường bắt đầu, nhưng hẳn không nghĩ ra làm sao đến bước thứ sáu, chính

mình rõ ràng ăn đối phương ngựa, lại đột nhiên lâm vào xu hướng suy tàn.

"Vứt bỏ ngựa mười ba chiêu tinh túy ngay tại ở bước thứ sáu tiến xe vứt bỏ ngựa, đây là xé mở phòng tuyến đòn sát thủ, " khánh bụi lẳng lặng nói: "Người hôm trước cùng vương thành trong công viên lão đầu kia đánh cờ ta xem, hẳn ưa thích thuận chạy đi cục, người c ần cái này vứt bỏ ngựa mười ba chiêu đánh hẳn không có vấn đề"

Đối diện lão gia tử lâm vào thật sâu tr ần tư, sau đó nhỏ giọng hỏi: "Thật có thể thắng hẳn?"

"Trong một tu ần học được ta dạy cho người vứt bỏ ngựa mười ba chiêu, người li ền có thể đem mặt mũi tìm trở về, " khánh bụi nói ra: "Dù sao. . . Hẳn dưới cũng không có gì đặc biệt."

Lão đầu sắc mặt bên trên lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng hẳn lại đột nhiên hỏi: "Học một tu ần lẽ có thể thắng hẳn, vậy ta học cờ bao lâu có thể thắng người?"

L ầu tránh mưa phía dưới, khánh bụi chăm chú suy nghĩ: "Coi bói nói người có thể sống 78 tuổi à. . . Vậy đến đã không kịp."

Lão đầu sắc mặt trì trệ: "Người bót tranh cãi ta nói không chừng có thể sống đến 79. . . A, người lúc này hẳn là ở trên tự học buổi tối a, hôm nay làm sao tan học sớm như vậy?"

Hẳn biết khánh bụi là học sinh lớp 11, hôm nay thứ ba, cho nên hai con đường bên ngoài Thập Tam Trung lúc này hiện đang tự học buổi tối.

Khánh bụi nghĩ nghĩ h ồi đáp: "Ta đang chờ người."

"Chờ người?" Lão đầu sửng sốt một chút.

Khánh bụi đứng dậy nhìn về phía l ầu tránh mưa phía ngoài mưa phùn, ánh mắt phiêu diêu tại trong màn mưa.

Lão đầu nói ra: "Khánh bụi tiêu tử người đánh cờ lợi hại như vậy, tại sao không đi tham gia cờ tướng tranh tài? Người không phải nói người thiếu tài sao, được quán quân cũng có tiền càn a."

Thiếu niên khánh bụi lắc đầu: "Ta chỉ là đem rất nhiều kỳ phở đầu ghi tạc trong đầu mà thôi, cũng không phải là ta đánh cờ lợi hại đến mức nào. Trí nhớ cũng không đại biểu năng lực phân tích, cùng các người hạ hạ vẫn được, thật gặp gỡ cao thủ liền rụt rè. Con đường của ta không ở nơi này, đánh cờ chỉ là tạm thời."

"Tất cả đầu ghi tạc trong đầu. . ." Lão đầu cảm khái một chút: "Ta trước kia cảm thấy, đã gặp qua là không quên được loại chuyện này đầu là người khác nói bừa."

Mưa chậm rãi ngừng.

Nhưng vào lúc này, lão đầu chợt phát hiện khánh bụi sững sốt một chút, hấn thuận ánh mắt của thiếu niên, hướng phía quần dân phố nhỏ cuối cùng nhìn lại, đúng lúc nhìn thấy một đôi vợ chồng nắm một đứa bé trai đi tới.

Nữ tử trung niên mặc đẹp dễ áo khoác, trong tay mang theo một cái bánh ngọt hộp, trên cái hộp buộc lên màu tím lại đẹp mắt băng gấm.

Tối tăm mờ mịt thế giới cũng ngăn không được ba người trên người vui sướng thần sắc, khánh bụi xoay người rời đi, lưu lại lão đầu ngồi tại phúc đến cửa siêu thị lẩn tránh mưa bên dưới nhẹ giọng thở dài.

Nữ tử trung niên thấy được khánh bụi bóng lưng, nàng mở miệng hô khánh bụi danh tự, nhưng khánh bụi cũng không quay đầu lại biến mất tại phố nhỏ một chỗ khác lối ra.

Phố nhỏ hai bên tường rất cũ kỹ, màu trắng vách tường tróc ra vệt sau, lưu lại một khối một khối pha tạp gạch đỏ bộ dáng.

Khánh bụi người muốn chờ tới, nhưng hấn lại không muốn chờ.

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 2, đêm ngược

Nữ tử trung niên bước nhanh đi đến siêu thị Phúc Lai cửa ra vào, nàng nhìn về phía lão đầu: "Trương đại gia, Khánh Trầ tại sao lại tới tìm người đánh cờ."

Trong lời nói song phương cũng là nhận biết.

Chỉ là Trương đại gia ngữ khí liền không có khách khí như thế: "Chính người nhi tử, người hỏi ta? Hấn không có tiền sinh hoạt, chỉ có thể dựa vào đánh cờ cho mình kiếm chút tiền ăn cơm."

Nữ tử trung niên Trương Uyên Phương sửng sốt một chút: "Nhưng ta mỗi tháng đều có cho cha của hấn đánh Khánh Trầ tiền sinh hoạt a."

Lời này đem Trương đại gia cũng nói sửng sốt một chút: "Vậy ta cũng không biết chuyện gì xảy ra."

Trương đại gia nghĩ ngợi, Trương Uyên Phương cũng không phải cái gì người nghèo, xem ra cho Khánh Trầ tiền sinh hoạt cũng không tính ít, nhưng vì cái gì thiếu niên kia còn đem thời gian trải qua căng thẳng?

Khánh Trầ cũng không giống như là bại gia tử a, từng ngày sinh hoạt đều tính toán tỉ mỉ, đều đặn đều xưa nay không uống một ngụm.

"Nhưng hấn lúc này không phải hấn là tại lên tự học buổi tối sao?" Trương Uyên Phương hỏi.

Trương đại gia lúc này mới nhớ tới: "Hấn giống như nói hấn đang chờ người."

"Không được, ta phải về trong nhà nhìn một chút," Trương Uyên Phương nói ra.

Nói, nàng liền muốn mang theo bánh ngọt bước nhanh rời đi, lại nghe nàng bên cạnh nam nhân bỗng nhiên nói ra: "Uyên Phương, Hạo Hạo hôm nay sinh nhật, chúng ta đã đặt xong vị trí, ăn xong còn phải dẫn hắn đi xem phim đâu!"

Trương Uyên Phương quay đầu nhìn về phía nam nhân: "Khánh Trần khả năng trốn học, ta mặc kệ không hỏi cũng không được đi."

"Hắn đầu mười bảy tuổi có thể quản tốt chính mình, lại nói, còn có hắn cha ruột đâu," nam nhân nói xong đằng sau liền chậm chậm ngữ khí: "Kỳ thật chờ cuối tuần lại đi nhìn hắn cũng được, hôm nay chúng ta trước bữa Hạo Hạo?"

Trương Uyên Phương nghe lời này liền nhíu mày, chỉ là mấy giây sau chung quy là thở dài một tiếng: "Được, hôm nay trước bữa Hạo Hạo sinh nhật."

...

Thị Phủ Tây gia chúc viện bóng rùng trong đường nhỏ, Khánh Trần yên lặng tại cây nhãn thơm bên dưới đi lại.

Cùng hiện đại đô thị cao tầng nhà lầu phong cách khác biệt, trong sân nhỏ này đầu là thế kỷ trước thời năm 1970 bốn tầng lầu thấp nhỏ, không có thang máy, không có gas, thỉnh thoảng cống thoát nước sẽ còn ngăn chặn.

Trong nhà là không thể sử dụng công suất lớn đồ điện, bởi vì sẽ nhảy áp.

Khánh Trần đi vào mờ tối cổng tò vò, không nhìn trên tường như là bệnh vẩy nến đồng dạng mở khóa, bán phòng quảng cáo, móc ra chìa khoá mở ra lầu một cửa chính.

76 mét vuông phòng ở, hai phòng ngủ một phòng khách, lầu một phòng lấy

ánh sáng thật không tốt.

Hắn lấy điện thoại cầm tay ra lật ra số truyền tin, sau đó gọi ra ngoài: "Uy, cha. . ."

Điện thoại bên kia thanh âm đã đánh gãy hẳn: "Muốn sinh hoạt phí tìm người mẹ đi, ta không có tiền, nàng hiện tại rất có tiền."

Đang khi nói chuyện, điện thoại phía bên kia còn truyền đến chà mặt chườc thanh âm.

"Ta không muốn tiền, " Khánh Trần thấp giọng nói ra: "Ta đã thật lâu không có tìm các người xin tiền nữa."

"Đó là làm gì?" Nam nhân không nhịn được nói: "Lại muốn đi trường học mở hội phụ huynh? Tìm người mẹ đi, loại chuyện này. . ."

Không đợi đối phương nói xong, Khánh Trần lần này chủ động cúp điện thoại.

Hắn nhẹ nhàng tựa ở đóng chặt cửa chính bên trên, sau đó xốc lên chính mình đồng phục áo khoác dưới ống tay áo.

Hắn kinh ngạc nhìn chính mình trên cánh tay, tựa như màn hình LCD chữ số màu trắng cùng ký hiệu: Đếm ngược 5:58:13.

Chữ số màu trắng giống như là khảm nạm tại hần huyết nhục cùng trong làn da huỳnh quang hình xăm, bất luận hắn làm sao xoa nắn, cũng không có cách nào đưa nó biến mất.

Nhìn kỹ bọn chúng, Khánh Trần còn chứng kiến trong số lượng kia có đặc thù lại tinh mịn đường vân, giống như là máy móc linh kiện tại lẫn nhau cắn vào lấy, tràn đầy tương lai khoa học kỹ thuật cảm giác.

Số lượng tại im ắng thay đổi.

Đếm ngược 5:58:12.

Đếm ngược 5:58:11.

Còn thừa lại 5 giờ 58 phút đ ồng hồ 11 giây, đây hết thảy đ ầu tựa hồ đang nhắc nhở Khánh Tr ần, 5 giờ 5 sau 8 phút, sẽ phát sinh một chút chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Rõ ràng không có âm thanh, Khánh Tr ần lại rõ ràng ở trong lòng nghe được kim giây nhảy lên tiếng vang.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua cúp điện thoại điện thoại, lại liếc mắt nhìn không có một ai gian phòng.

Hắn không biết 5 giờ 58 phút đ ồng hồ sau chính mình tương nghênh tiếp cuộc sống ra sao, hắn chỉ biết là, hắn có thể dựa vào chỉ có chính hắn.

...

Thời gian là cái rất nặng nề độ lượng đơn vị, sinh mệnh chi ều dài, văn minh chi ều rộng, đ ầu quen thuộc lấy nó đến tiêu ký.

Khái niệm thời gian t ồn tại ở mỗi người trong sinh hoạt.

Cho nên khi trong đời người xuất hiện bất kỳ một cái đ ếm ngược thời điểm, mặc kệ nó đ ếm ngược chính là cái gì, đ ầu sẽ đ ể cho người sinh ra một chút cảm giác cấp bách.

Còn có 5 giờ, không ai biết này cũng tính thời gian điểm cuối cùng là cái gì.

Có thể là nguy hiểm?

Cũng có thể là là một loại nhân sinh khác?

Khánh Tr ần không có cách nào xác định, hắn chỉ có thể trước chuẩn bị cho

trường hợp xấu nhất.

Cho nên hắn nhất định phải tại này cũng tính thời gian đi đến trước đó, chuẩn bị một ít chuyện.

Nếu quả thật gặp nguy hiểm tiến đến, vậy hắn muốn để chính mình tối thiểu tại đủ khả năng phạm vi bên trong, có một ít chống cự nguy hiểm năng lực.

Khánh Trầ n thay đổi một thân sạch sẽ áo khoác màu xám, dùng mũ trùm bóng ma che khuất hình dạng của mình.

Thừa dịp bóng đêm.

Hắn đi ra ngoài hướng chợ nông dân phương hướng đi đến, Lạc thành bên trong tháng mười sắc trời đã tối rất sớm.

Trong lầ i cư dân truyề n đến xào rau thanh âm, rau quả cùng dầu nước sau khi va chạm phát ra tiếng bạo liệt vang, ngay sau đó liề n có mê người mùi phiêu tán đi ra.

Trứng gà, thịt heo, thịt dê hương vị, như là từng đầ i tin tức yếu tố tràn vào Khánh Trầ n não hải, khi một ngày nào đó hắn cầ n những tin tức này thời điể m, liề n có thể từ trong đầ i rút ra ra nào đó một cây "Lưu trữ" .

Hắn tại Ngũ Kim điể m mua cái kìm cùng thuồng sắt, tại cửa hàng tạp hóa mua một túi gạo cùng một mì, cùng muối ăn.

Hắn còn tại tiệ m thuốc mua vài hộp chất kháng sinh, tại siêu thị mua pin cùng đèn pin, lương khô.

Tại không biết mình muốn đố i mặt cái gì thời điể m, hắn chỉ có thể tận khả năng chuẩn bị sung túc một chút.

Những vật này, cơ h ồ tiêu hết Khánh Trầ n tất cả tích súc.

Khánh Trần mang theo đồ vật sau khi về nhà liền tiến vào phòng bếp, hẳn trước đem trên thớt có thể dùng dao cạo, đầu đặt ở trong phòng nhất tiện tay địa phương.

Dao phay đặt ở phía dưới gối đầu, dao róc xương thì đặt ở trên tủ đầu giường.

Đếm ngược 2 giờ 43 phút 11 giây.

Hắn xác nhận một lần cửa sổ đầu đóng chặt, thế là liền ngõ tại bên giường bắt đầu trầm tư: Phải chăng muốn tìm giúp đỡ?

Tìm ai đâu?

Mẫu thân có gia đình mới, phụ thân là cái dân cò bạc.

Kỳ thật khi trước đây mấy giờ Khánh Trần phát hiện trên cánh tay mình xuất hiện đếm ngược thời điểm, chỉ có 17 tuổi hắn, vô ý thức liền muốn muốn tại phụ mẫu nơi đó tìm kiếm trợ giúp.

Nhưng hắn lại phủ định ý nghĩ này.

Khánh Trần lấy điện thoại di động ra ý đồ đối với mình trên cánh tay màu trắng đếm ngược chụp ảnh, kết quả lại phát hiện, rõ ràng chính mình mắt trần có thể thấy đường vân màu trắng, nhưng căn bản chưa từng xuất hiện tại điện thoại trong màn hình.

Trong căn phòng mờ tối không có mở đèn, cửa sổ cũng không cách âm, bởi vì là lâu một quan hệ, cho nên hắn còn thường xuyên có thể nghe phía bên ngoài người đi đường trải qua tiếng bước chân.

Phía ngoài tiếng bước chân, trong phòng tiếng hít thở, yếu ớt sáng ngời màn hình điện thoại di động, hết thấy đầu là như vậy yên tĩnh mà quỷ dị.

Loại này quỷ dị mà không hợp thói thường sự tình, tìm người bình thường hỗ trợ chỉ sợ là vô dụng, mà lại mình tại trường học cũng không có gì đặc

biệt phải tốt bằng hữu.

Cho dù có, cũng không nên đem người bình thường cuốn vào trong loại sự tình này a?

Cho nên, muốn tìm giúp đỡ mà nói, chỉ có thể còn muốn biện pháp khác.

Chờ chút, Khánh Tr ần tựa h ồ tựa như nghĩ tới đi ầu gì, đứng dậy đi vào phòng khách lục lợi lên.

Hai phút đ ồng h ồ v ề sau, hấn yên lặng nhìn xem trong tay Quan Âm Bồ Tát mặt dây chuy ền.

Sau đó chăm chú bày ở trước mặt, bái chín l ần.

Cuối cùng một hạng công tác chuẩn bị, làm xong.

Huyền huyền trình thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như th ần, thích tìm đường chết:)

Chương 3, phá toái thế giới

Tại sắp nghênh đón nguy cơ cùng biến cố thời điểm đi báỉ B ồTát, loại hành vi này nhìn có chút cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng ý tứ.

Nhưng mà Khánh Tr ần cảm thấy, trên cánh tay hiện tượng siêu tự nhiên này, bản thân nên giao cho siêu tự nhiên t ần tại đi quản.

Đối với Khánh Tr ần tới nói, báỉ một chút chính mình cũng không mất mát gì.

Hắn ưa thích đem công tác chuẩn bị làm ở phía trước, không cho mình lưu lại tiếc nuối cơ hội.

Thời gian là 9 giờ tối .

Khánh Tr ần ng ồi ở trên giường cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại, trong phòng ngủ chỉ có ánh sáng yếu ớt này, trong Wechat cũng chỉ có bạn nam ng ồi cùng bàn Canh Th ần phát rải rác mấy lời, không còn những người khác cho hắn phát tới tin tức.

Mẫu thân Trương Uyên Phương Wechat ảnh chân dung yên lặng, cái này khiến Khánh Tr ần có một tia thất lạc.

Đương nhiên, cũng chỉ là một tia thôi.

Hắn cũng không biết mình tại đang mong đợi cái gì.

Kỳ thật hắn cũng không oán trách mẫu thân.

Phụ thân đánh bạc đem trong nhà nhiều chỗ bất động sản bán thành tiền,

còn có bạo lực gia đình hành vi, vượt quá giới hạn hành vi, Khánh Tr ần không có chút nào cảm thấy mẫu thân chủ động ly hôn có lỗi gì.

Tương phản, từng tận mắt thấy phụ thân động thủ đánh mẫu thân Khánh Tr ần, thậm chí vì mẫu thân lựa chọn cảm thấy cao hứng.

Bởi vì đây là chính xác.

Tại phụ mẫu ly hôn trước giờ, mỗi mỗi từng khuyên mẫu thân không cần ly hôn: Người một nữ nhân mang theo mười mấy tuổi nhi tử làm vương v ếu, về sau còn thế nào thành gia? Ai sẽ theo người tái hôn?

Nghe được đây hết thả Khánh Tr ần tại phụ mẫu ly hôn thời khắc, lựa chọn cùng phụ thân cùng một chỗ sinh hoạt.

Hắn nhớ kỹ phụ mẫu lúc ấy ngạc nhiên th ần sắc, nhưng Khánh Tr ần biết đây cũng là một cái lựa chọn chính xác.

Bây giờ mẫu thân mở ra một đoạn nhân sinh mới, hợp thành một cái hạnh phúc gia đình mới, Khánh Tr ần có lẽ có ít thất lạc, nhưng nguyên rất cẩn thận cẩn thận không đi quấy r ầy.

Đếm ngược 2:31:12.

Khánh Tr ần bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, nếu như đây là trong cuộc đời mình cuối cùng hai giờ rưỡi, vậy mình phải làm gì?

Vấn đề này kỳ thật đã nghiêm túc lại l ặng m ạn.

Bởi vì nó là đang hỏi người, trong đời người muốn làm nhất, nhưng lại còn chưa kịp làm, hoặc là không dám làm sự tình là cái gì.

Chưa biểu đạt yêu thương, gặp nhau lại không gặp người, muốn đi nhưng không có đi địa phương, muốn nói nhưng không có nói lời, đều tại đáp án phạm trù.

Vấn đề này, thẳng hỏi bản tâm.

Khánh Tr ần đứng dậy mặc vào áo khoác, h ắn vậy mà tại này cũng tính thời gian còn thừa không nhiều thời điểm, lựa chọn lần nữa đi ra ngoài.

H ắn đem chính mình xe đạp nát đ ầy ra cửa chính, cưỡi lên đ ằng sau một đ ường hướng mục đích bay đi.

Mùa thu ban đ êm gió có chút hơi lạnh, người đi trên đ ường d ần d ần thưa thớt.

Cưỡi tại trên xe đạp Khánh Tr ần sắc mặt bình t ĩnh, áo khoác tay áo bị trên c ần gió cho hướng về sau thổi đi.

H ắn đ ời này xác thực có rất nhiều tiếc nuối, cũng có rất nhiều chuyện không dám làm.

Nhưng đ êm nay h ắn không c ần nhất gan cùng e ngại, chỉ c ần dũng khí.

Một đ ọan thời khắc Khánh Tr ần đ ang nghĩ, nếu như mình thật muốn chết bởi đ êm nay, vậy li ền cũng nên đem chuyện trọng yếu nhất làm xong mới đ úng, h ắn không có thời gian.

H ắn đi trước khách sạn Mẫu Đ ơn, lại đi Lạc thành khách sạn, còn đi Lạc Ấn gia chúc viện, nhưng là nơi đó đ ều không có h ắn muốn tìm người.

Khánh Tr ần cưỡi xe đạp một đ ường xuyên qua h ẻm nhỏ, tr ờ qua bảy dặm c ần sông, đi tới một tòa l ầu cư dân dưới.

Khi h ắn nhìn thấy dưới l ầu ngừng lại chiếc kia quen thuộc xe gắn máy second-hand nát, lại nghe đ ược l ầu hai chà mặt ch ược âm thanh. . .

Sau đó c ần đ iện thoại di đ ộng lên gọi 110: "Uy cảnh sát đ ồng chí ngài khỏe chứ, ta muốn báo cáo khu JX cư xá Long Đ ằng, l ầu 17 nhà số 2 phòng 201, có người tụ chúng đánh bạc."

Điện thoại đối diện tiếp cảnh nhân viên công tác tựa hồ sửng sốt hai giây, sau đó mới phản ứng được: "Được rồi, chúng ta bây giờ an bài xuất cảnh."

Cho đến lúc này, Khánh Trần mới yên lòng, quay người liền cưỡi xe đạp đi về nhà.

Suy nghĩ thông suốt.

Về đến nhà, Khánh Trần nhìn thoáng qua trên cánh tay đường vân màu trắng, đếm ngược 1:02:21 giây.

Hắn bắt đầu một lần nữa kiểm tra chính mình công tác chuẩn bị.

Chờ chút, chính mình phải ở nhà nghênh đón một khách này à.

Trước kia Khánh Trần nhìn qua một bộ phim kinh dị, cố sự giảng chính là nhân vật chính đụng phải mấy thứ bản thủ, kết quả là sẽ có quỷ tại mỗi ngày nửa đêm 12 giờ thời điểm tìm tới hắn.

Sau đó nhân vật chính đông tránh XC, thậm chí còn trốn đến rừng sâu núi thẳm bên trong, lại luôn có thể bị quỷ tìm tới.

Khi đó Khánh Trần liền suy nghĩ, nhân vật chính này vì sao không đi địa phương nhiều người đâu?

Mặc dù quỷ rất lợi hại, nhưng lúc bình thường mọi người tại địa phương nhiều người đâu sẽ càng có cảm giác an toàn a.

Tỉ như nhân vật chính có thể đi cái quán ăn đêm ở lại, chờ nửa đêm 12 giờ quỷ tìm tới cửa thời điểm, trong quán ăn đêm vài trăm người tại trong tiếng âm nhạc oanh minh vung lấy đầu, thấy thế nào đầu cảm giác hắn là quỷ sợ hơn một chút a. . .

Cho nên Khánh Trần nghĩ tới đây liền bắt đầu suy tư, chính mình phải chẳng cũng hắn là đi cái địa phương nhiều người?

Lại hoặc là, hẳn có thể trực tiếp đi Lạc thành chùa Bạch Mã a. . . Dù sao nơi đó có Bồ Tát.

Không chỉ có Quan Âm Bồ Tát, còn có Văn Thù Bồ Tát, Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Cũng rất có cảm giác an toàn đáng vẽ.

Nhưng mà Khánh Trầ cuối cùng vẫn lựa chọn để ở nhà, hẳn cảm thấy so sánh với yêu ma quỷ quái mà nói, đếm ngược lúc kết thúc, càng có khả năng xuất hiện Zombie loại hình đồ vật.

Nếu thật là xuất hiện cái đồ chơi này, vậy hẳn đi địa phương nhiều người cùng muốn chết không có gì khác nhau, một phương diện khác, Bồ Tát giống như cũng không có xử lý loại chuyện như vậy nghiệp vụ.

Khánh Trầ đã trong nhà chuẩn bị vật tư, nếu thật là Zombie đột kích, vậy hẳn còn có thể tránh trong nhà đỉnh một hồi.

Đếm ngược 00:31:49.

Sau cùng nửa giờ bên trong Khánh Trầ đem trên bàn sách đèn bàn mở ra, an tĩnh viết xuống một phong di thư lưu tại trên bàn.

Nếu như hẳn chết bởi hôm nay, có lẽ tương lai một ngày nào đó người nhà cùng bằng hữu còn có thể nhìn thấy hẳn cuối cùng lời muốn nói.

Nếu như hẳn không chết, vậy hẳn nhân sinh có lẽ chính là một phen khác thiên địa.

Đếm ngược 00:00:12.

Viết xong di thư đằng sau Khánh Trầ ng ồi ngay ngấn đứng lên, trong tay phải hẳn nắm thật chặt dao róc xương, con mắt thanh tịnh bên trong, con ngươi lập tức thu hẹp.

Càng là một khắc cuối cùng, tâm tình của hắn liền càng phát yên tĩnh.

Tựa như là biển động tại sắp nuốt hết đảo hoang một sát na dừng lại, mặt biển phía dưới cũng không có cuộn sóng ngầm, chỉ còn lại có thâm trầm suy nghĩ cùng hùng hực dũng khí!

10...

9...

8...

7...

6...

5...

4...

3...

2...

1.

Không có quỷ quái, không có Zombie, không có tai nạn.

Khánh Trần lặng lẽ nhìn chính mình bốn bề thời gian lâm vào đứng im, hắn điện thoại di động bên trên thời gian giống như là vĩnh viễn dừng lại tại 12 giờ 0 phút 0 giây phía trên.

Treo trên vách tường đồng hồ kim giây đột nhiên không còn nhảy lên, ngoài cửa sổ ánh sáng cũng không còn chớp chờn.

Hắn đứng dậy, ngưng kết thời gian giống như bị hắn đứng dậy động tác

đánh nát giống như, trong mắt thế giới tựa như tấm gương vỡ vụn ra.

Khánh Tr ần dẫn theo trong tay dao róc xương nhìn khắp bốn phía, bàn đọc sách không có, phòng cũng không có, chỉ còn lại có một vùng tăm tối.

Ngay sau đó, hắn cũng lâm vào trong bóng tối.

...

Thời gian không biết đi qua bao lâu, nhưng lại giống như chỉ có sát na, trong chớp nhoáng này Khánh Tr ần bỗng nhiên đã mất đi khái niệm thời gian.

Trong bóng tối, thế giới mảnh vỡ bắt đầu một lần nữa chấp vá, cái kia không biết từ đâu mà đến mảnh vỡ, trong chốc lát tổ hợp thành một cái rục rở hẳn lên thế giới.

Khánh Tr ần nằm tại một tấm chạt hẹp trên tấm phẳng cứng, nơi này là hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ, hắn từ trước tới giờ không từng tới.

Hắn đầu tiên là nhìn hướng tay của mình chừng, nơi đó không có vật gì, nguyên bản nắm dao róc xương cũng đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Hắn lại nhìn về phía cánh tay, thành hình phát hiện trên cánh tay đường vân màu trắng đã cải biến.

"Trở về đếm ngược 48:00:00."

48 giờ, cũng chính là 2 ngày, Khánh Tr ần nghĩ ngợi.

Sau một khắc, đếm ngược nhảy lên một giây: Trở về đếm ngược 47:59:59.

Huyền huyền trình thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 4, không chỉ một

Trở về đếm ngược 47:59:58.

Trở về đếm ngược 47:59:57.

Xuyên qua sao?

Cho nên đếm ngược cuối cùng chính là xuyên qua đến một thời không khác, mà trở về đếm ngược là chỉ, trở về thời gian.

Nghĩ tới đây Khánh Trầ trước nhẹ nhàng thở ra, có thể trở về chính là chuyện tốt.

Mặc dù bên kia cũng chưa chắc sẽ có người nhớ thương hắn, mẫu thân có cuộc sống mới, không để ý tới nhớ thương hắn, phụ thân. . . Hắn là tại trại tạm giam đâu.

Cho nên hắn là cũng không để ý tới nhớ thương hắn.

Thế nhưng là dù vậy, chính mình hay là muốn trở về nhìn xem.

Mà bây giờ hắn chuyện cần phải làm, chính là tại trong 48 giờ này sống thật khỏe.

Như vậy. . . Hiện tại là đếm ngược ngày đầu tiên.

Khánh Trầ bắt đầu một lần nữa xem kỹ trước mắt cái này "Thế giới mới"

.

Đương đại giới một lần nữa mở ra một khắc này, Khánh Trầ nhìn thấy

trên người mình áo tù, liền trong nháy mắt mình bạch tình cảnh của mình.

Hắn thân ở trong một gian phòng màu xám ảm đạm, trừ một mặt trần đầy khoa học kỹ thuật cảm giác hợp kim miệng cống bên ngoài, địa phương khác là tường hoàn toàn phong bế.

Trên cửa 90 cm rộng có một cánh cửa sổ nhỏ, nhưng bây giờ cửa sổ là đóng lại.

Phòng giam là phòng đơn, bên trong chỉ có một cái giường, phía trên phủ lên một tầng thật mỏng ga giường.

Bên cạnh còn có một chỗ đặt sẵn vật giá đỡ, trên kệ trừ chăn mền, bàn chải đánh răng, khăn mặt bên ngoài, rỗng tuếch.

Phòng giam vách tường là màu xám, có thể để Khánh Trầ không có khả năng lý giải chính là, vách tường màu xám này ở bên ngoài ánh sáng nhạt chiếu sáng dưới, rõ ràng đang tản ra kim loại quang trạch.

Tường kim loại?

Khánh Trầ ng ẩ dậy kinh ngạc vuốt ve vách tường, địa phương nào mới sẽ sử dụng loại này bất kể chi phí kiến trúc vật liệu?

Rất rõ ràng, nơi này không thuộc về hắn đã từng nhận biết thế giới kia.

Hắn cấp tốc cúi đầu nhìn mình bàn tay, trên bàn tay này vân tay cùng đã từng hắn hoàn toàn nhất trí, liền ngay cả trên tay lỗ chân lông vị trí đều nửa phần không kém.

Đây chính là hắn thân thể của mình.

Xuyên thẳng qua đến thế giới này đằng sau, Khánh Trầ trong tay dao róc xương không thấy, trên người mình nguyên bản quần áo cũng không thấy, nhưng thân thể quả thật là chính hắn.

Vân tay cùng lỗ chân lông vị trí không làm được giả.

Khánh Trần ôm đầu gối ngồi ở trên giường, hẩn nhìn qua nặng nề cửa hợp kim, không biết suy nghĩ cái gì.

Từ từ, ngoài cửa bắt đầu ồn ào đứng lên, thậm chí còn có người dùng lực đập hợp kim cửa nhà lao thanh âm.

Khánh Trần từ từ đi tới cửa một bên, ý đồ dấn cửa nghe một chút bên ngoài đang gầm rú cái gì, kết quả không đợi hẩn nghe rõ ràng, cửa hợp kim liền phát ra rõ ràng khí áp truyền lực âm thanh, cửa mở.

Hẩn nhìn về phía ngoài cửa, ngoài cửa là một đầu hành lang hình vuông.

Trong pháo đài ngục giam hình vuông này có tầng bảy, mỗi một tầng đầu có lít nha lít nhít sắp xếp chính thể phòng giam.

Bên ngoài trống trải mà to lớn pháo đài ngục giam bên trong, chỉ có lẽ tẻ ánh đèn lóe lên, phiến phiến mở ra cửa hợp kim bên trong là mờ tối phòng giam, giống như là giam giữ từng đầu dã thú.

Khánh Trần đứng ở trong môn, tựa hồ hẩn chỉ cần bước ra một bước này, liền sẽ đi hướng một cái không cũng biết nhân sinh.

Trong ngục giam rộng lớn, không biết nơi nào phát thanh đột nhiên vang lên, bên trong là một cái dễ nghe giọng nữ: "Bảy giờ sáng cả, bữa sáng thời gian, xin tất cả bị tù nhân viên theo thứ tự đội ngũ, tiến về phòng ăn đi ăn cơm."

Thanh âm trong pháo đài ngục giam quanh quẩn, mà Khánh Trần vẫn như cũ nhìn trước mắt bậc cửa.

Tựa hồ chỉ cần hẩn bước ra đi, hết thầy cũng không giống nhau.

Kỳ thật hẩn cảm thấy mình từ một đoạn thời khắc bắt đầu, liền đã có chỗ khác biệt.

Từ lúc nào bắt đầu đây này?

Đại khái là. . . Khi hắn coi là sinh mệnh chỉ còn lại có cuối cùng hai giờ rưỡi, thế là liền đi làm chính mình muốn làm nhất lại trước kia chuyện không dám làm.

Chính mình ngay cả cha ruột đều báo cáo, còn có cái gì không dám đối mặt.

Hắn bước ra phòng giam.

Có thể sau một khắc hắn lại ngậy ngấn cả người.

Chỉ gặp bên ngoài cũng không rộng rãi hành lang bên trong, mỗi cái phòng giam trước cửa đều đứng đầy một tên tù phạm.

Khánh Trầ con người bỗng nhiên co vào:

Một vị lão đầu còng lưng bộ hướng hắn xem ra, chỉ thấy đối phương có trong hốc mắt, đúng là một cái hiện ra màu đỏ ánh sáng nhạt mắt máy móc, đối phương toàn bộ mắt phải vành mắt đều là máy móc cấu tạo, bộ kiện kim loại này kéo dài tới phía bên phải huyết thái dương vị trí.

Mắt máy móc nhìn cũng không đẹp đẽ, thậm chí còn có chút thô ráp, nhưng không biết vì cái gì Khánh Trầ từ cái này theo dõi hắn trong mắt, cảm nhận được cảm giác áp bách.

Tựa hồ, đối phương ngay tại phân tích trên người hắn chi tiết.

Tựa như là hắn dùng trí nhớ phân tích người khác một dạng.

Một vị khôi ngô trung niên tù phạm, cánh tay phải lại hoàn toàn do máy móc tạo thành, đối phương hoạt động ngón tay, Khánh Trầ còn có thể nghe được đối phương bàn tay khép mở lúc, linh kiện máy móc chuyển động tiếng kim loại.

Cái kia tráng kiện cánh tay kim loại, giống như là từng cục sắt thép cơ bắp, cường ngạnh mà táo bạo.

Cái này toàn bộ cứ điểm ngục giam bên trong, đúng là có một nửa người đầu có được thân thể máy móc.

Văn minh máy móc.

Khánh Trầ trong não tung ra bốn chữ này.

Không đợi hắn tiếp tục suy nghĩ, đã thấy sát vách phòng giam cái kia khôi ngô tù phạm cười với hắn một cái: "Uy, mới tới, điểm tâm không cần ăn quá nhiều, không phải vậy phun ra thời điểm sẽ rất khó coi."

Vừa mới nói xong, trên hành lang truyền ra không ít người cười vang: "Nghe nói đêm qua mới tới mười hai người, hôm nay có thể giải trí giải trí."

"Tiểu tử này trên thân một chút thân thể máy móc đầu không có, xem ra ở bên ngoài cũng không có quan hệ gì."

Nghe được "Mới tới" ba chữ lúc, Khánh Trầ sững sờ, hắn còn tưởng rằng đối phương biết mình mới vừa từ Địa Cầ xuyên qua tới.

Nhưng rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, cái này "Mới tới" hắn là chỉ hắn vừa mới tiến ngục giam, đối phương hẳn là không biết mình người Địa Cầ thân phận.

Mà lại Khánh Trầ nhíu mày suy tư, đối phương cái gọi là giải trí, đối với mình tới nói sợ rằng sẽ là một trận tai nạn.

Nhưng vấn đề là, chính mình nên như thế nào tại bọn này máy móc "Dã thú" bên trong sinh tồn?

Hắn khắc chế chính mình nội tâm xao động cùng sợ hãi, một cái bình

thường học sinh lớp 11 đối mặt đột nhiên xuất hiện hung ác biến cố, Khánh Trần duy nhất có thể làm chính là trước ép buộc chính mình không biểu lộ bất kỳ khác thường gì.

Bởi vì hắn không biết, nếu như mình đến từ một thế giới khác sự tình bại lộ, sẽ đưa tới hậu quả như thế nào.

Đột nhiên, đối diện lầu bốn trên hành lang có một tên thiếu niên phát điên đứng lên: "Đây là địa phương nào! Ta muốn về nhà! Ta không muốn ở tại loại địa phương quỷ quái này, các người là ai! ? Ta là Hoàng Tử Tiên, cha ta là Lạc thành tập đoàn Vĩnh Lợi chủ tịch, các người cách ta xa một chút!"

Nói, thiếu niên kia đứng là dọc theo hành lang điên cuồng bắt đầu chạy.

Những người khác cũng không có động, tựa như là xem náo nhiệt đứng tại chỗ quan sát, vẫn như cũ duy trì chuẩn bị tiến về nhà ăn cơm đội ngũ.

Có người hơi nghi hoặc một chút: "Lạc thành là nơi nào?"

Đột nhiên, Khánh Trần nghe được đỉnh đầu có phong minh thanh truyền đến, hắn ngẩng đầu nhìn lại thành linh phát hiện cao mà thâm thúy trên trần nhà, đang có bốn chiếc như là hộp sắt máy không người lái thoát ly vách tường, bắt đầu rơi xuống dưới.

Khánh Trần ánh mắt dừng lại trên trần nhà, trên vách tường hợp kim chất liệu, đúng là chính tên "Khảm" mười tám đài Gatling một dạng sáu ống súng máy pháo đài treo ngược lấy.

Theo cái kia bối rồi thiếu niên chạy, trong đó chín đài súng máy hòng súng cũng tại chuyển động!

"Xin mời đình chỉ đi lại, " máy không người lái bên trên phát ra giọng nữ: "Lần nữa cảnh cáo, xin mời đình chỉ đi lại."

Ngay sau đó, pháo đài ngục giam bên trong vang lên giọng nữ loa phóng thanh: "Xin tất cả bị tù nhân viên nguyên địa chờ lệnh."

Vền vền hơn mười giây, bốn chiếc máy không người lái liền đem thiếu niên kia gắt gao ngăn ở hành lang nơi nào đó, mỗi giá máy không người lái chính phía dưới đều có họng súng chỉ vào hắn.

Cùng lúc đó, pháo đài ngục giam phía dưới cũng có miệng cống mở ra, 9 tên giờ không biết tên súng ống người máy chính tốc độ cao nhất vào sân.

Thiếu niên sợ hãi không gì sánh được dựa vào tường ngã ngửa lấy, mà Khánh Trầ thì lạnh lùng nhìn chăm chú lên đây hết thấy.

Đối phương hành vi có chút quá kích, nhưng lại trợ giúp Khánh Trầ hiểu rõ đến rất nhiều tin tức.

Súng máy, máy không người lái, người máy, thân thể máy móc, vô số tin tức trong lúc nhất thời toàn bộ tụ hợp vào trong đầu hắn.

Nhưng làm cho Khánh Trầ nhất kinh ngạc nhưng thật ra là, hắn nhìn xem thiếu niên kia hết thấy biểu hiện bỗng nhiên ý thức được: Chính mình khả năng cũng không phải là duy nhất một người từ Địa Cầu tới chỗ này.

Không phải cái thứ nhất, hắn là cũng không phải cái cuối cùng.

(Chương 04: Cầu đẽ cừ cầu nguyệt phiêu)

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 5, địa vị siêu nhiên

Đã từng Khánh Trầ cũng nghĩ qua, sẽ có hay không có những người khác trên cánh tay cũng xuất hiện đếm ngược?

Chính là bởi vì có suy đoán này, hấn mới có thể để ý như vậy cẩn thận đi tàu điện ngầm đi chỗ rất xa nghiệm chứng một ít chuyện, để tránh ngày sau bị người tìm manh mối tìm tới.

Nhưng là v ềsau một loạt biến cố theo nhau mà tới, để Khánh Trầ cơ hồ quên lãng suy đoán này.

Hiện tại xem ra, suy đoán của hấn cuối cùng thành hiện thực.

Người từ Địa Cầu xuyên qua đến thế giới này nhất định không ít, riêng này ngục giam đầu có hai cái, thì càng không cần phải nhắc tới ngục giam bên ngoài thế giới.

Người xuyên việt có bao nhiêu người? Mấy trăm? Mấy ngàn?

Bọn hấn lại là bởi vì cái gì xuyên qua?

Khánh Trầ không cách nào xác định.

"L ần này tới người mới có chút ý tứ a, sợ không phải cái kẻ ngu đi, " có người nhìn xem sụp đổ thiếu niên kia cười đùa nói: "Ta nghe nói hấn là bởi vì trốn thuế lậu thuế phán quyết 7 năm tiến đến? Hôm qua bị áp lúc tiến vào không có khóc, đến bây giờ mới khóc."

"Đầu năm nay dám chọc thuế vụ trưng thu cơ cấu người, không phải người ngu là cái gì. . ."

Khánh Tr ần hướng thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, chính là một tên chuyên chở máy móc hai chân thanh niên nam tử, đối phương gặp hắn nhìn lại, liền bật lên khoe miệng cười nói: "Uy, mới tới, người chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Đám người chung quanh lập tức cười vang đứng lên, tựa hồ cũng chờ lấy xem kịch vui.

Nơi này, rành rành như thế khoa huyền cùng tiên tiến, thế nhưng là nhân loại cái kia mặt ác giống như cũng không có cái gì cải biến.

Khánh Tr ần nhíu mày, nhưng không có để ý tới, hắn một lần nữa nhìn về phía cái kia bị máy không người lái vây thiếu niên.

Chỉ sợ chỉ có hắn biết, đối phương hôm qua không có khóc, hôm nay mới khóc nguyên nhân là: Đối phương hôm nay cũng giống như mình, mới vừa từ Địa Cầu cái kia "Nhà ấm" xuyên qua tới, khó tiếp thụ hiện thực này.

Đây không phải suy đoán, mà là hắn gặp qua đối phương.

Khánh Tr ần năm nay 17 tuổi, tại Lạc thành trường học tiếng nước ngoài lên lớp 11.

Mà vị này sụp đổ thiếu niên thì là năm thứ nhất cấp 3.

Hai người cũng không có qua bất luận cái gì gặp nhau, chỉ là Khánh Tr ần đã gặp qua là không quên được, chỉ cần nhìn thấy qua sẽ rất khó quên.

Đây cũng là để Khánh Tr ần hơi kinh ngạc, chẳng lẽ xuyên qua trước vị trí chỗ ở tương cận, sau khi xuyên việt vị trí cũng sẽ khoảng cách rất gần sao?

Hắn không có cách nào xác định.

Bất quá Khánh Tr ần ngược lại là phát hiện một việc: Người nơi này tất cả đều đang nói tiếng phổ thông, đúng là không có một cái nào nói tiếng địa

phương.

Giờ này khắc này, máy móc cảnh vệ chính dọc theo thang lầu xông đi lên, mỗi lầu dậm chân đều có thể vượt qua ngũ giai thang lầu, cũng nương theo lấy đặc biệt dịch áp truyền lực tiếng vang.

Tên thiếu niên kia, đã khóc không thành nhân dạng.

Tòa này pháo đài ngục giam bên trong có một nửa người đầu chuyên chở thân thể máy móc, tại loại này mãnh thú sắt thép vây quanh địa phương gặp được người Địa Cầu, rất có chủng tha hương ngộ cố tri cảm giác.

Người bình thường tại địa phương xa lạ gặp được "Đông hương", đều sẽ cao lên một loại không hiểu cảm giác an toàn.

Có thể Khánh Trần cũng không có loại cảm giác này, hắn nhìn xem cái kia đã gần như sụp đổ thiếu niên liên ý thức đến, "Đông hương" cũng không nhất định có thể đến giúp người, ngược lại có thể trở thành một loại liên lụy.

Không phải tất cả mọi người tại đối mặt cái này mới đến văn minh máy móc, còn có thể giữ vững tỉnh táo.

Hắn hiện tại muốn làm chính là trước chống nổi cái này mới đến hai ngày, sau đó trở lại Địa Cầu đi tìm hiểu đây hết thảy đến cùng là vì cái gì.

Khánh Trần điệu thấp yên lặng quan sát lấy, không biết vì cái gì, hắn giờ này khắc này tâm tình ngược lại càng trấn định một chút.

Cho đến lúc này, tất cả tù phạm cũng còn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Hắn nhìn quanh pháo đài ngục giam, mới vừa từ khu giam giữ bên ngoài miệng cổng vọt tới 9 tên người máy, lưu lại 3 tên dưới lầu quảng trường giới nghiêm, còn lại thì lên lầu đem tên kia khủng hoảng thiếu niên mang đi.

Dưới lều quảng trường rất rộng rãi, cảm giác có một cái sân bóng đá lớn nhỏ.

Mở ra thức quảng trường lại phân thành mấy cái khu vực: Phòng ăn, máy tập thể hình khu vực giải trí, khu đọc, khu ảnh âm vân vân. . .

Những khu vực này ở giữa cũng không có cái gì ngăn cách, giống như là một cái cỡ lớn tự do hoạt động nơi chốn, mà quảng trường này biên giới, thì phân bố 8 cái cỡ lớn sắt thép miệng cống.

Những miệng cống kia to lớn, sợ là có thể cho phép xe bọc thép trực tiếp thông qua.

Đột nhiên Khánh Trần ngây ngẩn cả người, hắn nhìn thấy đã có ba người chẳng biết lúc nào xuất hiện dưới lều quảng trường bên cạnh bàn ăn.

Một tên nhìn hơn 40 tuổi nam nhân trung niên ng ỡ, hai gã khác người trẻ tuổi cười híp mắt canh giữ ở bên cạnh hắn, sau đó có chút hăng hái ngẩng đầu đánh giá trên lều đám tù nhân.

Nam nhân trung niên trước mặt để đó một tấm bàn cờ tướng, trên bàn cờ thì là bày xong một bộ tàn cuộc.

Nhất khiến người kinh dị chính là, trên bàn ăn kia cạnh bàn cờ, lại còn nằm lấy một con mèo cát móng vuốt ngủ gật, màu xám, trên lỗ tai có hai khóm lông nhọn, nhìn có điểm giống báo xa-li, nhưng lại không phải.

Mèo Maine.

Trong ngục giam còn có thể nuôi mèo? !

Khánh Trần có chút kinh ngạc, hắn vừa r ỡ ánh mắt bị "Đông hương" hấp dẫn, đến mức hắn cũng không thấy cái này ba người một mèo là lúc nào đi vào quảng trường.

Lúc này, chỉ gặp trung niên nam nhân kia hết sức chuyên chú nhìn chăm

chằm bàn cờ, phảng phất trên lầu phát sinh sự tình cùng hẳn không hề quan hệ một dạng.

Mà lại, nhất làm cho Khánh Trậ̀n kinh ngạc là, liền ngay cả trên quảng trường những người máy kia cũng làm ba người này một mèo không ṭiền tại giống như.

Trên lầu nghiêm túc khẩn trương, cùng lầu dưới nhẹ nhõm thông dong, giống như là hai cái thế giới khác biệt giống như so sánh rõ ràng.

Trong ba người này, hai người trẻ tuổi mặc bình thường trắng xanh đan xen áo tù, mà nam nhân trung niên lại là mặc vào một thân màu trắng quậ̀n áo luyện công.

Tại cái này u ám kì ền chế hoàn cảnh bên trong, vết màu trắng kia xuất trậ̀n cực kỳ.

Khánh Trậ̀n âm thầm suy nghĩ, chẳng lẽ đây là trường ngục giam?

Không đúng, mặc dù đối phương mặc khác hẳn với tù phạm khác quậ̀n áo luyện công, có thể cái kia quậ̀n áo luyện công ngục còn thêu lên nho nhỏ màu đen bị tù số hiệu.

Nam nhân trung niên này cũng là ngục giam một tên bị tù nhân viên, chẳng qua là đặc thù nhất một cái kia.

Phảng phất cảm nhận được ánh mắt của hẳn, nam nhân trung niên bên cạnh một người thanh niên lại đột nhiên quay đậ̀i, cười nhẹ nhàng ṿề nhìn xem hẳn một chút.

Khánh Trậ̀n lập tức thu ḥĩ.

Đợi cho tên kia sụp đổ Địa Cậ̀i thiếu niên bị mang đi ṿề sau, pháo đài ngục giam bên trong vang lên lần nữa phát thanh: "Theo đội ngũ theo thứ tự tiến ṿề phòng ăn đi ăn cơm."

Vừa dứt lời, Khánh Tr ần li ền nhìn thấy tất cả tù phạm phía bên phải chuyển, sau đó sắp xếp thật dài đội hình, dọc theo thang l ầu hướng quảng trường tiến lên.

Cho đến lúc này Khánh Tr ần mới có cơ hội thống kê tất cả tù phạm nhân số: Bao quát hẳn, 3102 tên.

Cái này pháo đài ngục giam tổng cộng bảy t ầng, mỗi t ầng tù phạm tạo thành một chi đội ngũ, do đội ngũ phía trước nhất tù phạm dẫn theo, ngay ngắn trật tự theo thứ tự tiến v ề phòng ăn.

Tại trong lúc này không ai chen ngang, cũng không ai thoát ly đội ngũ, Khánh Tr ần cảm giác nơi này tất cả mọi người giống như là tại dựa theo cố định tốt chương trình vận chuyển một dạng, hết thấy đ ầu bị người "Ước thúc" tốt.

Loại này trật tự, thẳng đến mỗi người từ người máy cửa sổ gọi món ăn xong mới kết thúc.

Tự h ồ gọi món ăn xong li ền có thể tự do hoạt động.

Khánh Tr ần bọn hẳn ở tại t ầng thứ năm, cho nên đến phiên bọn hẳn mua cơm thời điểm, phía trước t ầng thứ nhất người đã kết thúc dùng cơm, chỉ gặp hai tên đáng người khôi ngô tù phạm nắm kéo một người trẻ tuổi, trực tiếp hướng khoảng cách phòng ăn g ần nhất l ầu một phòng giam đi đến, còn có không ít người đi theo bên cạnh ền ào.

Còn có người giao phó: "Mau đem hẳn kéo vào phòng giam, không c ần trên quảng trường làm bị thương hẳn, cẩn thận giám ngục máy móc nhúng tay."

Nắm kéo người tuổi trẻ tù phạm h ững hờ đáp lại nói: "Yên tâm, ta không phải Dương Kiệt loại ngu xuẩn kia."

Cùng lúc đó, người tuổi trẻ kia ra sức gi ẫy dựa lấy, gào thét: "Thả ta ra!"

Thế nhưng là ngay tại hấn sắp bị kéo vào phòng giam thời điểm, người tuổi trẻ thanh âm đã chuyển thành c ùi khản: "Van c ùi các người tha cho ta đi!"

Nhưng mà mặc kệ hấn nói thế nào, đều không có người để ý tới thỉnh c ùi của hấn, ngược lại đưa tới càng ồ ào tiếng cười nhạo.

Trong lúc bất chợt, hấn phía trước cài đặt mắt máy móc lão đầu quay người cười nói: "Đừng hết nhìn đông tới nhìn tây, chờ một lúc sẽ đến lượt người."

Khánh Tr ãn bình tĩnh nhìn hấn một chút, lão đầu bỗng nhiên cảm giác đối diện ánh mắt của thiếu niên này giống như có chút khác biệt, cũng không biết vì cái gì, hấn vậy mà cảm giác nội tâm bên trong đột nhiên xiết chặt.

Tại cửa sổ đánh xong cơm, đội hình li ền tán loạn.

Khánh Tr ãn phát hiện bên người ba người như có như không hướng chính mình tới g ãn, giống như là muốn trực tiếp khống chế hấn!

Hấn lập tức tăng nhanh bộ pháp, mà đối phương cũng đ òng dạng tăng nhanh bộ pháp, đem hấn chăm chú vây vào giữa!

Sau một khắc, trong pháo đài ngục giam này hình ảnh tựa như tại Khánh Tr ãn trong đầu tinh tế qua một l ần giống như.

Trên mái vòm 18 đài sắt thép như dã thú súng máy an tĩnh chờ lệnh, giống như ngủ say mãnh hổ.

72 đài máy không người lái treo ở màu xám hợp kim tr ãn nhà khe hở bên trong, giống như ngủ say ong vàng.

210 đài giám sát chậm rãi chuyển động góc độ, trong quảng trường 3 máy người c ùn súng đứng lặng.

Đám tù nhân một cái tiếp một cái từ cửa sổ nhận lấy lấy đ ò ăn, có người oán trách hôm nay lại là khó ăn thịt tổng hợp.

Bên bờ ao có người tại rửa sạch bàn ăn, còn có người thay người khác rửa sạch bàn ăn.

Trên quảng trường theo càng ngày càng nhiều người đi ăn cơm kết thúc, bắt đầu biến náo nhiệt lên, mọi người lui tới xuyên qua, có đi khu tập thể hình, có thì người vây xem người mới nghi thức.

Nhưng là, tất cả mọi người vô ý thức tránh đi vị kia nhìn chăm chăm bàn cờ nam nhân trung niên.

Nam nhân vẫn như cũ chăm chú nhìn bàn cờ, chung quanh năm mét đầu không người tới gần, tựa như là trên mặt biển trấn tĩnh lại cứng rắn đá ngầm, tất cả mãnh liệt nước biển cùng thuyền đều phải nhượng bộ.

Khánh Trầ đột nhiên bùng bàn ăn, gia tốc từ ba người trong vòng vây xuyên qua, hướng trung niên nam nhân phương hướng đi đến.

Nhìn xem hẳn tiến lên phương hướng, rất nhiều người đầu bỗng nhiên ý thức được cái này mới tới muốn làm gì.

Thời gian dần trôi qua, càng ngày càng nhiều người đưa ánh mắt chuyển hướng hẳn, cũng xì xào bàn tán, từng cái tù phạm trên mặt biểu lộ, đầu phảng phất chờ lấy nhìn hẳn trò cười.

Phát hiện nam nhân trung niên dị thường ngục giam người mới rất nhiều, muốn dựa vào đối phương thoát khỏi khốn cảnh ngục giam người mới cũng rất nhiều, Khánh Trầ cho tới bây giờ đều không phải là một cái duy nhất.

Nhưng trên thực tế tất cả mọi người thất bại.

Chỉ là, Khánh Trầ đối với những cái kia trêu tức âm thanh mắt điếc tai ngơ, tiếp tục không coi ai ra gì khuỷu tay bàn ăn, xuyên qua đám người.

Không đợi hẳn tới gần, liền bị trung niên nam nhân bên người người trẻ tuổi

cản lại, đối phương vừa cười vừa nói: "Mới tới, ta biết người tính toán đi đâu gì, nhưng chúng ta sẽ không giúp người."

Đối phương đoán trúng Khánh Trần ý nghĩ, mà Khánh Trần thì đưa ánh mắt về phía người trẻ tuổi sau lưng.

Trung niên nhân đối với bên cạnh phát sinh đây hết thấy đầu mắt điếc tai ngơ, giống như cái gì đầu không có nghe được giống như.

Hắn chăm chú nhìn nam nhân trung niên nói ra: "Tiền binh tiến một, tàn cuộc này ta có thể giải."

Nam nhân trung niên cho đến lúc này mới ngẩng đầu lên, sau đó trên quảng trường liền đột nhiên an tĩnh, mèo cũng mở mắt.

...

Cảm tạ Hải Hồn Y trở thành quyền sách Bạch Ngân đại minh.

Cảm tạ Ly Nhân, Nhậm Lão Sư, Đả Hô Đích Háo Tử, Đại Băng Er, Giảng Tao Thoại Thượng Nhiệt Bình, Ngạn Tổ tổ, Vương Gia Ninh trở thành quyền sách minh chủ!

Huyền huyền trình thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 6, qua sông hãn tốt

Tại trung niên nam nhân ngẩng đầu trước đó, Khánh Trầ coi là đối phương điếc, bên người động tĩnh lớn như vậy, vậy mà một chút cũng không có ảnh hưởng đến hắn.

Mà ở nam nhân trung niên ngẩng đầu đằng sau, Khánh Trầ cơ hồ cho là mình điếc, bởi vì nguyên bản ồn ào quảng trường đúng là trong nháy mắt an tĩnh lại, không có dư thừa một chút tiếng vang.

Trong đám người chung quanh trong mắt thần sắc kinh ngạc, còn có một số không hiểu cảm xúc, tựa như là tại vì nam nhân trung niên thân phận làm lấy phụ trợ.

Bởi vì dĩ vãng nam nhân trung niên này chưa từng có để ý tới qua người khác xin giúp đỡ.

Đột nhiên Khánh Trầ nhẹ nhàng thở ra, bởi vì đây hết thảy đều chứng minh, hắn thành công.

Nam nhân trung niên cũng không có đối với hắn nói cái gì, mà là bình tĩnh thôi động trên bàn cờ phe đỏ tiền tốt, tiến một.

Mà nam nhân trung niên chính mình cầm phe đen, thì lựa chọn tượng năm lui bảy, giết chết cái kia vừa mới hung hãn úi quân tốt.

Khánh Trầ ở phía xa lặng lẽ nhìn bàn cờ, cái này Tứ Khẩu Cầm Vương tàn cuộc là trên Địa Cầu cũng coi như nổi danh tàn cuộc, có hai loại bố cục hình thức, trước mặt hắn thì là trong đó càng hung hiểm một ván kia.

Cái gọi là tàn cuộc , bình thường là chỉ phe đen tất thắng, phe đỏ ngay cả

cờ hoà đều làm không được, nếu là cờ hoà, liền xem như đem tàn cuộc này giải.

Nhưng là, Khánh Trầ vẫn chưa thỏa mãn tại cờ hoà.

Tứ Khấu Cầm Vương tàn cuộc này có chút kỳ lạ, phe đỏ bốn hãn tốt đã bay qua Sở Hà đi vào ranh giới cuối cùng chỗ, đồng thời song xa đồng đều tại.

Nhìn cục thế đứng lên lẫn nhau tựa như là thế lực ngang nhau, nhưng mà trên thực tế tàn cuộc này từng bước sát cơ, khắp nơi bầy rập, hắc kỳ chỉ cần một bước liền có thể thắng cờ, phe đỏ lại chỉ có thể mệt mỏi, không để ý liền sẽ cho là mình nắm chắc thắng lợi trong tay, kết quả bị phản sát.

Đây là nhìn như tràn ngập hi vọng, lại có thể khiến người ta một chút xiu lâm vào tuyệt vọng tử cục.

"Tiếp tục, " nam nhân trung niên bình thản nói.

Khánh Trầ nói ra: "Bình hai bình ba."

Nam nhân trung niên nhãn tình sáng lên, lúc này hãn tựa hồ thật hứng thú, đúng là lười đi gảy bàn cờ, trực tiếp nhắm mắt lại cùng Khánh Trầ thôi diễn đánh cờ m ìm: "Đem lục tiến một."

Khánh Trầ cũng nhắm mắt lại: "Hậu xa tiến bốn."

"Tượng bảy lui chín."

Về đến hợp thứ sáu lúc, Khánh Trầ đột nhiên nói ra: "Xe tiến bảy!"

Trung niên nam nhân kia nhắm lại hai mắt đúng là lần nữa mở ra, hãn kinh ngạc nhìn Khánh Trầ: "Tượng năm lui bảy."

Năm vị trí đầu bước lúc, lẫn nhau lui tới bình thản không có gì lạ, thế nhưng là đến cái này bước thứ sáu đằng sau, song phương lại bắt đầu từng

bước đổi con!

Người giết ta! Ta giết người! Máu chảy thành sông, ai bình khắp nơi!

Song phương trên bàn cờ chi quả cảm cùng quyết đoán, đầu cực kỳ tàn khốc.

Hai người tựa như trên chiến trường tinh táo nhất tướng lĩnh, vì kẻ thắng lợi cuối cùng không tiếc hi sinh hết thảy.

Tứ Khấu Cầm Vương chi cực, lại ngạnh sinh sinh để cho hai người giết ra một cỗ vũ dũng chi khí, mà ở cái này vũ dũng phía sau, là song phương thâm trầm tính toán.

Bắt đầu lúc, Khánh Trần bên này phe đỏ rõ ràng là Quá Hà Tứ Tốt nhìn càng thêm hung hãn, nhưng hắn lại đem bốn tốt từng cái bỏ qua đem đổi lấy mặt khác mưu đồ, chỉ còn lại cuối cùng một viên!

Xe một bình bốn.

Tướng bốn bình năm.

Pháo bốn bình năm.

Xe ba bình năm.

Bước thứ 15, Khánh Trần cho đến lúc này rốt cục thật dài phun ra một ngụm trọc khí: "Bình năm tiến một!"

Chân tướng phơi bày.

Bắt vua!

Cũng là cho đến giờ phút này, Tứ Khấu Cầm Vương tàn cuộc giải cờ mới rốt cục bắn ra khó nói nên lời mị lực, giữa lẫn nhau tại Sở Hà hán giới bên trên tiêu giết cùng nhau giải thế cực, lại để nam nhân trung niên cảm giác

giống như là thật ở trên chiến trường cùng mưu sĩ đối chọi một dạng.

Cờ này, mỗi một bước đều hung hiểm tới cực điểm.

Nhất làm cho nam nhân trung niên ngạc nhiên là, thiếu niên trước mắt niên kỷ cũng không lớn, lại tại con rơi đối cục thời điểm không chút do dự.

Không vứt bỏ không buông bỏ cố nhiên trọng yếu, nhưng chiến tranh chính là chiến tranh, chiến tranh làm sao có thể không có hi sinh?

Hắn lẳng lẳng nhìn trước mặt thiếu niên, đối phương cũng tại nhìn thẳng hắn, sắc mặt ngưng trọng mà quật cường.

Dường như muốn tại trong tuyết cảnh này, chém giết ra một con đường sống đến, mở một đoạn nhân sinh mới.

Hắn hiểu được, chính mình là đang đánh cờ, đối phương là tại mãnh thú sát thép vây quanh hoàn cảnh bên trong cầu sinh, bản thân thái độ liền có chỗ khác biệt.

Không ai chú ý tới, chính là giờ khắc này, trong pháo đài ngục giam này 210 đài camera giám sát, đúng là có 81 cái đầu trực tiếp chuyển hướng Khánh Trầ.

Camera giám sát kia đầu quay màu đen bên trong có vòng xoáy co rút lại, tựa hồ là muốn đối với chấy Khánh Trầ bộ mặt.

Ai cũng không biết camera giám sát này phía sau, là ai tại tập trung.

Nam nhân trung niên cười cười đem phe đen lão tướng móc ngược trên bàn cờ: "Có chút ý tứ, đầu năm nay người biết đánh cờ tướng không nhiều lắm, ngày mai tiếp tục."

Nói xong, hắn chấp tay sau lưng hướng sách báo khu đi đến, lưu lại bàn cờ kia tại trên bàn cờ ai cũng không dám loạn động.

Trên bàn kia con mèo màu xám đứng dậy, yên tĩnh đi theo nam nhân trung niên sau lưng.

Con mèo đoàn nằm thời điểm giống như là một cái mao c ãi, nhìn cũng không lớn.

Nhưng mà cái này duỗi ra triển khai, Khánh Tr ầ n mới phát hiện mèo này hình thể cực đại lại có dài hơn một mét, dị thường mạnh mẽ.

Bình thường mèo đi đường đ ầ u nhẹ nhàng bị người gọi là bước chân mèo, con mèo này lại đi ra một loại lão hồ tư thái.

Trên quảng trường người tất cả ngay tại chú ý nơi này đ ầ u ngáy ngẩn cả người, tàn cuộc này đúng là bị thiếu niên thắng?

Nói thật bọn h ắ n cũng không hiểu cờ tướng, càng v ề sau song phương đánh cờ m ồ m, bọn h ắ n thì càng nghe không hiểu.

Trong thời đại này giải trí hoạt động nhi ề u lắm, mỗi một loại đ ầ u so cờ tướng tới càng thêm kích thích, càng thêm có ni ề m vui thú.

Bọn h ắ n có thể dùng chip đến trực tiếp thu hoạch khoái cảm, còn có thể đem ý thức đăng nhập Internet Giả Lập, đó là cái khoái hoạt phi thường giá rẻ thời đại, người chơi cờ tướng ít càng thêm ít, dưới cho dù tốt người còn có thể dưới hơn người công trí năng sao?

Nhưng mà, bọn h ắ n đối với Khánh Tr ầ n thắng được nam nhân trung niên kinh ngạc điểm ở chỗ, trong mắt bọn h ắ n trung niên nam nhân kia làm sao lại thua?

Mặc kệ là đánh cờ hay là chiến đấu, đối phương làm sao lại thua?

Nói thật Khánh Tr ầ n cũng có chút kỳ quái, trung niên nam nhân này rõ ràng ngay cả thân thể máy móc đ ầ u không có, ngay cả bên cạnh h ắ n hai cái tùy tùng cũng không có, vì sao tại trong ngục giam mãnh thú sắt thép hoành hành này, uy vọng cao như thế?

Trước đó ngăn đón Khánh Tr ần người trẻ tuổi kia đối với hắn nháy mắt mấy cái: "Lợi hại a, ta gọi Lâm Tiểu Tiểu, hắn gọi Diệp V ãn, chúng ta ngày mai gặp."

Nói xong, liền cùng một tên khác gọi là Diệp V ãn người trẻ tuổi cùng một chỗ, đi theo nam nhân trung niên bộ pháp rời đi.

Khánh Tr ần lúc này thậm chí còn không biết nam nhân trung niên kêu cái gì, chỉ biết là hai tên tùy tùng tính danh, nhưng bây giờ không thể nghi ngờ là một cái rất tốt bắt đầu.

Trên quảng trường ngưng kết bầu không khí, thẳng đến vừa mới vị nam nhân trung niên kia mang theo Diệp V ãn, Lâm Tiểu Tiểu tất cả đều đi khu vực, mới rốt cục chậm rãi hoạt lạc.

Vừa mới đang chiêu đãi người mới tù phạm, còn tại không ngừng nắm kéo người mới tiến vào phòng giam, bao quát hẳn ở bên trong tổng cộng có 12 tên người mới, đã bị kéo vào đi 9 người.

Lúc này Khánh Tr ần lại nhìn về phía những tù phạm kia, cũng đã không có người lại có ý đồ với hắn.

Bỗng nhiên, có một tên chuyên chở chân cơ giới thanh niên chạy đến Khánh Tr ần trước mặt, hoảng hốt nói: "Chúng ta đều là vừa mới tiến tới, người giúp ta một chút, ta về sau tất cả nghe theo người."

Chung quanh tù phạm đều lạnh lùng nhìn xem, bọn hắn bây giờ còn có điểm không làm rõ được tình huống, Khánh Tr ần khẳng định là không thể động, nhưng nếu như thiếu niên này muốn bảo đảm mặt khác người mới, vậy bọn hắn cũng không nguyện ý.

Nhưng mà, Khánh Tr ần đối với thanh niên này lời nói mắt đếc tai ngơ, sắc mặt bình tĩnh giống như cái gì đều không có nghe thấy giống như.

Đám tù nhân nở nụ cười, gạnh sinh sinh đem thanh niên này cho lôi đi.

Chỉ nghe thanh niên rống to: "Cậu của ta là thành thị số 17 công ty Trường Minh xử lý công việc, các người. . ."

Không đợi hẳn nói hết lời, tù phạm khác cười vang đứng lên: "Trừ ngũ đại công ty, những công ty khác không đáng giá nhắc tới, đừng nói người, coi như cậu của người đi vào tòa này pháo đài ngục giam bên trong đều được thành thành thật thật."

Khánh Tr ần yên lặng nghe đây hết thấy, hấp thu hết thấy tin tức hữu dụng, hẳn vừa mới tại phân biệt những người mới này thân phận, muốn nhìn một chút còn có hay không mặt khác người Địa C ầu ẩn tàng trong đó.

Chính hẳn xuyên qua tới, hoàn toàn không có thuộc về thế giới này ký ức, đến bây giờ hẳn ngay cả mình bị phán án bao nhiêu năm đều không biết.

Khánh Tr ần tin tưởng những người khác cũng không có ký ức, cho nên giống vị thanh niên này có thể nói ra ngục bên ngoài nhân tế quan hệ, chỉ sợ đều không phải là chính mình "Đ ồng hương" .

12 vị bạn tù mới bên trong, người Địa C ầu hẳn là cũng chỉ có cái kia sụp đổ thiếu niên cùng hẳn.

Không biết vì cái gì, Khánh Tr ần một chút uể oải cảm giác đều không có, ngược lại có chút chờ mong mình đã hoàn toàn khác biệt. . . Nhân sinh.

Cuộc đời hoàn toàn khác.

Câu nói này nghe li ền rất có sức hấp dẫn.

Khi cuộc sống của chính người đã là rối loạn, lúc này có người bày ở trước mặt người một cái nút nói: Đ ề xuống cái này, sẽ có một đoạn không giống bình thường nhân sinh.

Nhưng là đề xuống đằng sau sẽ có hai loại khả năng.

Khả năng càng tốt hơn.

Cũng có thể là tệ hơn.

Người theo không theo?

Khánh Tr ần cảm thấy mình hẳn là sẽ theo.

Trên Địa C ầu, hẳn giống như vẫn luôn là hơn một cái người dư, phụ thân chê hẳn vương vớ, mẫu thân có gia đình mới, các thân thích cũng rất ít cùng hẳn vãng lai.

Khánh Tr ần đã một mình qua hai cái mùa xuân.

Cho nên, nếu như nói người đi qua trong cuộc đời đầu là u ám, như vậy, mặc kệ thế giới mới đến cỡ nào nguy hiểm, không biết, khủng bố, đầu sẽ làm cho người có chút chờ mong.

Thế giới này là khác biệt, từ Địa C ầu lại tới đây đối với Khánh Tr ần mà nói, giống như là nhân sinh phản nghịch bên trong một lần mạo hiểm, lại như là một trận ngăn cách đi qua giải thoát.

Nếu như không có trận này có quan hệ đếm ngược biến cố, hẳn hẳn là sẽ hảo hảo khảo học, cố gắng nuôi sống chính mình, sau đó dựa vào chính mình đặc biệt trí nhớ thì một cái rất tốt, rất xa đại học, vĩnh viễn không quay về.

Thế nhưng là, cuộc sống như vậy giống như vẫn như cũ không có ý gì.

Hẳn tin tưởng trên Địa C ầu người cùng hẳn cùng một chỗ xuyên qua cũng không nhiều, cho dù có mấy ngàn, mấy vạn, so với tổng cơ số mà nói đầu là rất nhỏ một cái tỉ lệ.

Cái này khiến hẳn cảm giác, chính mình là đặc thù.

Đếm ngược 39:31:29.

Khánh Tr ần yên lặng đánh giá hết thảy chung quanh, h ắn muốn đem chính mình có thể nhìn thấy tin tức tất cả đ ều ghi chép lại , chờ một mình trở lại phòng giam sau li ền có thể từ từ tiến hành phân tích.

Quảng trường bên cạnh một chỗ hợp kim miệng cống phía trên, đang có một khối màu lam hình chiếu 3D biểu hiện ra nhảy lên thời gian, AM 8:29.

Cái kia lập thể bắn ra ra toàn bộ tin tức hình ảnh nhìn như vậy mới lạ lại bắt mắt, buổi sáng 8 giờ 29 phút.

Nhưng vào lúc này, một thanh niên thừa dịp những người khác dời đi lực chú ý, mới đột nhiên đi đến Khánh Tr ần bên người thấp giọng nói ra: "Ngài rốt cục tiến đến, quả nhiên như trong truy ền thuyết một dạng đẹp mắt, ta chính là Lộ Quảng Nghĩa, Khánh Ngôn an bài ta ba tháng trước tiến đến, ngài gọi ta Tiểu Lộ là đ ược."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

H ắn sửng sốt một chút nhìn v ề phía đối phương.

Cái này gọi là Lộ Quảng Nghĩa thanh niên đại khái 2 4,5 tuổi bộ dáng, tóc dài mái tóc màu đen, cánh tay phải cùng chân trái đ ều lấp thân thể máy móc, phần mắt còn có mắt máy móc, Khánh Tr ần thậm chí có thể nhìn thấy đối phương trong mắt có hình dạng xoắn ốc đường vân đang thay đổi tiêu cự.

Cái này một thân thân thể máy móc cùng đại bộ phận bị tù nhân viên khác biệt, bất luận là lưu tuyến tạo hình hay là chất liệu, đ ều nhìn li ền mười phần tinh lương.

Khánh Tr ần tìm kiếm ký ức, ngược dòng tìm hiểu đối phương hành vi quỹ tích.

Lúc này Khánh Tr ần mới phát hiện, Lộ Quảng Nghĩa tại trong hơn một giờ vậy mà nhìn chính mình 21 lần, đây là đối phương tại chính mình trong

tần mắt số lần.

Khánh Trần không biết người này là ai, nhưng đối phương giọng nói chuyện này, rõ ràng chính là nhận biết mình, mà lại dùng hay là kính ngữ.

Nghe Lộ Quảng Nghĩa ý tứ, chính mình tiến pháo đài ngục giam này giống như cũng là có mưu đồ khác.

Nhưng Khánh Trần sợ bại lộ chính mình xuyên qua sự tình, cho nên tạm thời không muốn cùng Lộ Quảng Nghĩa có gặp gỡ quá nhiều: "Ta tạm thời còn không cần người hỗ trợ, có một số việc chính ta làm là có thể."

Lộ Quảng Nghĩa đầu lắc cùng trống lắc giống như: "Không nên không nên, ta nhất định phải đem ngài cho hậu hạ tốt đi."

Khánh Trần cũng lắc đầu nói ra: "Ai nhân cách cũng không so với ai khác cao quý, người không cần dùng hậu hạ loại từ ngữ này."

Lúc này Lộ Quảng Nghĩa nịnh nọt nói: "Đừng a, ngài về sau cứ việc sai sử ta, ngài coi như ta là của ngài thêm cầu, liếm chân cái chủng loại kia!"

Khánh Trần bó tay rồi, đến cùng là hạng người gì mới có thể nói ra loại này không có chút nào ranh giới cuối cùng lời nói: "Vậy ta nếu là có bệnh phù chân đâu?"

Lộ Quảng Nghĩa tuyệt không e lệ nói: "Vậy ta có thể cho ngài liếm tốt!"

Khánh Trần trăn mặc nửa ngày: "... Nguru bức."

Dù hẳn phi thường khắc chế chính mình không nên nói lung tung, cũng không nhịn được cảm khái.

Khánh Trần hiện tại cũng có chút mộng, chính mình cái này rõ ràng là thân thể, ý thức cùng một chỗ xuyên qua tới, tại sao lại có như thế quỷ dị quá khứ quan hệ nhân mạch?

Nói cách khác, ở thế giới này đám người trong mắt, chính mình thật ở thế giới này sinh sống nhiều năm như vậy?

Lộ Quảng Nghĩa gặp Khánh Trầ không nói lời nào, liề thấp giọng nói ra: "Buổi sáng hôm nay ta còn đang suy nghĩ ngài vì sao không có trước tiên tới tìm ta, kết quả ngài là dự định lấy người mới thân phận đến gần Lý Thúc Đờng, thật cao minh. Tại cái này pháo đài ngục giam số 18 bên trong, nếu như có thể đạt được Lý Thúc Đờng trợ giúp, kế hoạch của chúng ta sẽ càng thêm thuận lợi."

Khánh Trầ: "..."

Kế hoạch gì.

Người đang nói cái gì.

Có thể hay không nói rõ hơn một chút? !

Lộ Quảng Nghĩa giống như là nói một mình giống như tiếp tục nói: "Ta bên này tiến đến đã hơn ba tháng, cũng vì ngài thu nạp một nhóm có thể dùng người, ngài yên tâm, bọn hắn sẽ không như xe bị tuột xích."

Thanh niên nói chuyện lú rú.

Khánh Trầ cảm giác cái này Lộ Quảng Nghĩa tựa hồ có chút lảm lòi, mà hắn chỉ là yên lặng nghe, cũng không biết nên làm gì đáp lại.

Cái này giống chơi "Ai là nội ứng" lúc người cầm một tấm trống không bài, phải đợi mọi người phát xong nói mới có thể nói nói, không phải vậy người khác cầm từ đầu đầu là "Nước triều", người cái thứ nhất phát biểu nói có thể uống, này sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Hắn trong đầu tìm tòi một chút, phát hiện điểm tâm thời điểm, Lộ Quảng Nghĩa bên cạnh liề như có như không quay chung quanh hơn trăm người, trong đó mỗi người đầu trang bị thân thể máy móc.

Xem ra, những người này chính là Lộ Quảng Nghĩa sau khi đi vào hợp nhất "Thủ hạ".

Lộ Quảng Nghĩa gặp Khánh Trầ như cũ không nói lời nào, thế là lần nữa thấp giọng hỏi: "Bất quá, ngài cũng muốn cẩn thận Lý Thúc Đ ồng, cùng loại người này ở chung tựa như là bảo hồ lột da, làm không tốt sẽ để cho chúng ta lâm vào bị động. . . Thật có lỗi, ta lắm m ồm."

Lúc này Khánh Trầ ý thức được, đối phương nói Lý Thúc Đ ồng, chỉ sợ sẽ là vị nam nhân trung niên kia.

Lộ Quảng Nghĩa thấy mình vừa tiến đến li ền lập tức đi tìm Lý Thúc Đ ồng đánh cờ, kết quả sai cho là mình là mang theo sứ mệnh tới.

Bất quá chính mình tiếp cận Lý Thúc Đ ồng, cũng không phải vì cái gì câu thí kế hoạch, mà là vì mạng sống.

"Ngài lần này mang theo chỉ thị gì tiến đến?" Lộ Quảng Nghĩa đột nhiên hỏi.

Khánh Trầ chậm rãi quay đầu nhìn thanh niên: "Đánh phía nam tới cái lạt ma."

Thanh niên: "? ? ?"

Khánh Trầ không lại để ý hấn xoay người rời đi, chỉ để lại Lộ Quảng Nghĩa ngốc tại chỗ ngờ ngác nói: "Đánh phía nam tới cái lạt ma? Cái gì lạt ma?"

...

Sáu chương đã phát, c ầu đề cử c ầu nguyệt phiêu

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như th ần, thích tìm đường chết:)

Chương 7, Nhất

3102 tên bị tù nhân viên, hiện tại hoặc là tới đùa bốn người mới, hoặc là ngay tại khu giải trí ở lại, còn có một một số nhỏ tại khu máy tập thể dục nâng tạ, mọi người tựa hồ đối với đọc đầu không phải là cảm thấy rất hứng thú.

Đến mức lúc này Lý Thúc Đổng, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn có vẻ hơi đặc biệt khác biệt.

Lâm Tiểu Tiểu cười đùa tí tởng ng ồi xôm ở trên một cái ghế, để tr ần hai chân, giày của hắn tản mát ở bên cạnh.

Diệp Văn thì đoan đoan chính chính đứng sau lưng Lý Thúc Đổng, ánh mắt thỉnh thoảng đánh giá chung quanh.

Cái này Lâm Tiểu Tiểu mi thanh mục tú xem xét li ền đặc biệt cơ linh, mà Diệp Văn thì tương đối cường tráng một chút, trên mặt cũng nhi ều một chút cương nghị.

Một cái càn giống là thư đ ồng, mà đổi thành một cái thì càn giống là bảo tiêu.

Lâm Tiểu Tiểu gặp Lý Thúc Đổng xem hết tin tức li ền nói ra: "Lão bản, thiếu niên kia không có giúp mặt khác người mới."

Lý Thúc Đổng nhẹ gật đầu: "Không giúp mới là bình thường, hắn đánh cò lúc sát phạt quyết đoán, đối với mình đầu có thể tay cụt c ầu sinh, hưởng chi là đối với những người khác."

"Đánh cò v ềđánh cò nha, trên bàn cò để cho ta con rơi ta cũng dám a. . .

Vậy lão bản ngài ngày mai còn muốn tiếp tục cùng hắn đánh cờ sao?" Lâm Tiểu Tiểu nghĩ nghĩ hỏi.

"Đánh a, " Lý Thúc Đ ồng cười một cái nói: "Không cùng hắn đánh, chẳng lẽ cùng các người hai cái sọt cờ d ỏ đánh?" Trong khu đọc, Lý Thúc Đ ồng đang ng ồi ở thật dài bên bàn gỗ một bên, c ần trong tay một cái mới tinh tool đọc chăm chú nhìn xem, bên trong rõ ràng là sáng nay các loại tin tức.

Con kia mèo to lớn kia lúc này l ần nữa gục xuống bàn ngủ, phảng phất miêu sinh ý nghĩa chính là tại khác biệt địa phương đi ngủ một dạng.

Khu đọc này tựa như là một cái cỡ nhỏ thư viện, thế nhưng là nơi này "Giá sách" bên trên cũng không có sách bằng giấy, mà là từng bộ ngay tại trong rãnh nạp điện tool đọc.

Giá sách ở trong là mấy chục tấm bàn dài, đủ để dung nạp gần ngàn người, nhưng lúc này lại trống rỗng.

Diệp V ãn ở bên cạnh dùng nặng nề thanh âm nói ra: "Ta so Lâm Tiểu Tiểu mạnh hơn một chút."

"Nhưng cũng mạnh không đến đi đâu, " Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Diệp V ãn, cùng sử dụng ngón tay chỉ một chút tool đọc bên trên tin tức: "Tr ần thị tập đoàn bắt được cái kia Quách Hồ Thi ền còn nhớ rõ không, thẩm phán quá trình đã đi đến, mấy ngày nay hắn là li ền sẽ chuyển giao đến tòa này ngục giam số 18, đến lúc đó người cùng hắn tiếp xúc một chút."

Diệp V ãn gật gật đầu: "Trước kia li ền cùng hắn đánh qua một l ần quan hệ, người này mặc dù không tốt ở chung, nhưng tối thiểu còn có thể câu thông."

"Ừm, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đầu, lại đảo mắt nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu: "Sáng nay thiếu niên kia sụp đổ sự tình, người thấy thế nào?"

"Ta quan sát thật lâu, luôn cảm thấy có chút không đúng, " Lâm Tiểu Tiểu phân tích nói: "Nhìn thiếu niên kia giống như là sụp đổ đằng sau h ồng ôn

loạn ngữ, nhưng hắn nói lên Lạc thành cùng tập đoàn Vĩnh Lợi chữ thời điểm, rõ ràng đặc biệt chắc chắn, giống như xác thực đáng về."

"Thân phận của hắn?" Lý Thúc Đ ồng hỏi.

"Đi ầu tra, ở bên ngoài cũng chính là cái trung học bỏ học phổ thông xã hội nhân viên nhân tản, hắn đi theo thành thị số 18 Hắc Hồ tổ chức làm tay chân giả máy móc mua bán, dính líu phi pháp cướp đoạt tay chân giả máy móc nhưng không có chứng cứ, cuối cùng dùng trốn thuế lậu thuế tội danh cho đưa vào, quá khứ tất cả kinh nghiệm cuộc sống đều có thể tra được, nhưng hắn nói Lạc thành cùng tập đoàn Vĩnh Lợi, thật không nghe được, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

Ai cũng không gặp Lâm Tiểu Tiểu đi thăm dò qua cái gì, nhưng hắn giống như chỉ dùng một canh giờ, liền đem cái kia sụp đổ thiếu niên cho tra sạch sẽ.

Đây mới là thần kỳ nhất địa phương.

Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Tiếp tục chú ý đi, thiếu niên này nhất định có những vấn đề khác. Mặt khác, cùng ta đánh cò cái kia là tình huống như thế nào?"

Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Ngài bàn cò này vừa mới đánh xong đâu, ta còn chưa kịp tra, nghỉ trưa trước đó liền có thể cho ngài trả lời chắc chắn."

"Tốt, " Lý Thúc Đ ồng một bên gật đầu một bên tiếp tục lật xem tool đọc.

Lâm Tiểu Tiểu lặng lẽ đánh giá Lý Thúc Đ ồng một chút, hắn bỗng nhiên ý thức được, vị lão bản này đối với thiếu niên kia để ý.

Ngay tại hắn chuẩn bị nói tiếp chút gì thời điểm, Lâm Tiểu Tiểu quay đầu nhìn về phía khu đọc bên ngoài, lúc này Khánh Tr ần chính chậm rãi đi tới, chăm chú tỉ mỉ đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Chỉ gặp Khánh Tr ần trước tiên dò xét một chút Lý Thúc Đ ồng bên này, sau

đó thử nghiệm từ "Giá sách" bên trên nhẹ nhàng rút ra một chi giống như PAD tool đọc , ấn xuống nút mở máy.

Khánh Tr ần nhìn chăm chăm màn hình.

Nếu như nói có cái gì phương pháp có thể nhanh chóng hiểu rõ thế giới này, như vậy nhất định là đọc thế giới này thư tịch.

Hắn không nghĩ tới, thế giới này thậm chí ngay cả sách bằng giấy đầu đầu đảo, còn lại đầu là điện tử sản phẩm.

Bất quá, tool đọc này mở ra sau lại không phải thao tác giới diện, mà là đăng nhập giới diện.

Một bên Lâm Tiểu Tiểu đi tới khẽ cười nói: "L ần đầu tiên tới ngục giam đi, muốn dùng tool đọc này, trước tiên cần phải dùng người bị tù số hiệu đăng ký một cái tài khoản . Chờ người ghi tên đăng sau, bên trong sẽ biểu hiện người gần đây đọc quỹ tích, có thuộc về người phiếu tên sách, cùng thiết lập tốt đọc thói quen, kiểu chữ lớn nhỏ."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ cái đồ chơi này vẫn rất nhân tính hóa.

"Đúng rồi, nó còn có cái trong trí tuệ nhân tạo giọng nói, người gọi nó danh tự, có thể giúp người tìm tới muốn tìm kiếm nội dung, tử như dạng này, " Lâm Tiểu Tiểu cũng rút ra một chi tool đọc nói ra: "Nhất."

"Ta tại, " trong tool đọc có dễ nghe giọng nữ vang lên, Khánh Tr ần nhớ kỹ thanh âm này, cùng pháo đài ngục giam bên trong thông tri ăn cơm thanh âm giống nhau như đúc.

Công thức hoá ngữ khí, lại sẽ không làm cho người cảm thấy cứng nhắc.

Lâm Tiểu Tiểu đối với tool đọc nói ra: "Giúp ta tìm tới « Màu Nâu » quyển sách này."

"Được rồi, đã giúp người tìm tới « Màu Nâu », " trí tuệ nhân tạo 'Nhất' đáp

lại nói.

"Nhìn, " Lâm Tiểu Tiểu đem trong tay mình tool đọc đưa cho Khánh Tr ần, cái kia bộ tên là Màu Nâu sách đã mở ra giao diện.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua trên người mình áo tù, số hiệu 010101.

Đợi cho đăng ký tốt đăng sau, Khánh Tr ần nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu: "Chỗ nào có thể nhìn tin tức, chính là vị kia trong tay loại kia."

Lâm Tiểu Tiểu quay đầu nhìn thoáng qua nhà mình lão bản trong tay tool đọc, sau đó nở nụ cười: "Đừng suy nghĩ, người tool đọc tài khoản không có mạng lưới liên lạc quy ền hạn, ngay cả ta đều không có."

Khánh Tr ần trong lòng hiểu rõ, xem ra Lý Thúc Đ ồng trong ngục giam này địa vị xác thực siêu nhiên thoát tục.

Tựa như đối phương có thể trong tù nuôi mèo một dạng.

Hắn không nói thêm gì nữa, mà là nói lời cảm tạ đằng sau liền cúi đầu nhìn lên chính mình trong tool đọc nội dung.

Lâm Tiểu Tiểu trở lại Lý Thúc Đ ồng bên người, như có như không đánh giá Khánh Tr ần.

Thế nhưng là hắn chợt phát hiện, Khánh Tr ần tool đọc lật giấy cực nhanh!

Dưới tình huống bình thường tool đọc một tờ là 800 chữ, người bình thường đọc xuống tới tối thiểu nhất cũng phải cần một phút đ ồng hồ! Nhưng là, Khánh Tr ần lật giấy t ần suất lại là hai giây!

Lâm Tiểu Tiểu thấp giọng nói với Lý Thúc Đ ồng: "Lão bản, hắn căn bản là không có chăm chú nhìn tool đọc, khả năng chính là muốn tới gần tới, trộn lẫn cái cùng ngài chung dụng cơ hội."

"Không cần nhiều sự tình, " Lý Thúc Đ ồng cũng không ngần ngại nói:

"Không nên xem thường người khác sống tiếp tục cuộc đời, nếu như đem người cùng hấn trao đổi nhân vật, người chỉ sợ so với hấn còn vội vàng hơn. Tiêu Tiêu, phải học được hoán vị suy nghĩ."

Lâm Tiêu Tiêu cười đùa tí tởng nói: "Ta biết, ta biết."

Khánh Trần tìm một chỗ ngồi xuống, hấn không ngừng đem tool đọc nội dung ghi lại, sau đó nhanh chóng lật giấy, như thế xem xét chính là hơn ba giờ, thậm chí liên đới tư thế đều không có đổi qua một chút.

Đối với người khác mà nói đọc có thể là trà dư tửu hậu tiêu khiển, nhưng là đối với hấn mà nói, đúng là hiểu rõ thế giới này cùng tồn tại sống tiếp đường tắt một trong.

Tool đọc bên trên nội dung rõ ràng là bị tỉ mỉ chọn lựa qua, tin tức trọng yếu cơ hồ không có, 95% nội dung vậy mà đều là triết học cùng súp gà cho tâm hồn. . .

Nhưng là không quan hệ, hiện tại bất kỳ tin tức gì đối với hấn đều rất trọng yếu.

Khánh Trần cho tới bây giờ đều là một người trân quý cơ hội.

Nhanh đến cơm trưa thời gian, Lý Thúc Đông rốt cục buông xuống ở trong tay tool đọc, đem chính mình tài khoản Logout.

Một bên Diệp Văn tâm lĩnh thần hội tiếp nhận tool đọc, đem thả lại đến trên giá sách trong rãnh.

Cái này Diệp Văn cùng Lâm Tiêu Tiêu, tựa như là Lý Thúc Đông bên người thân cận nhất tùy tùng.

Lý Thúc Đông đứng dậy lúc nhìn Khánh Trần một chút, hấn cảm thấy có chút không đúng, thiếu niên kia đọc sách chi chuyên tâm, tựa hồ ngay cả hấn đứng dậy đều không có phát giác, không giống như là đang diễn trò.

Hắn đột nhiên hỏi: "Trang trước hàng thứ ba là cái gì nội dung?"

Thanh âm này ôn nhuận như ngọc, lúc nói chuyện tựa như là để cho người ta đột nhiên đặt mình vào cỗ hương cỗ sắc trong phòng trà, nghe trường giả tôn tôn dạy bảo.

"Khi trật tự thành hỗn loạn thời điểm, liền không thể không dùng hỗn loạn để duy trì trật tự, cứu vớt pháp luật, " Khánh Tr ần ngừng đầu nói ra.

Diệp V ần từ Khánh Tr ần cầm trong tay qua tool đọc, lật ra trang trước:
"Lão bản, không sai."

Giờ khắc này, Khánh Tr ần đột nhiên nhìn thấy trên bàn mèo to mở to mắt, hẳn rõ ràng cảm giác đối phương nhìn mình ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

Thật giống như. . . Đối phương vẫn luôn có thể nghe hiểu tất cả mọi người nói chuyện với nhau, cũng kinh dị tại Khánh Tr ần ký ức năng lực.

Lý Thúc Đ ồng nghe được Diệp V ần xác nhận sau sửng sốt một chút, tiếp theo chào hỏi mèo to cười rời đi: "Càng có ý tứ, đi thôi nên ăn cơm."

Không biết vì cái gì, Khánh Tr ần luôn cảm thấy Lý Thúc Đ ồng đi đường đầu có loại đặc biệt khí chất, nhẹ nhàng màu trắng quần áo luyện công lác lư ở giữa, giống như là đạp ở trên mây.

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 8, bóng dáng

Trong tù mãnh thú sắt thép hoành hành này như thế nào sinh tồn?

Khánh Trần không có cách nào trông cậy vào lai lịch không rõ Lộ Quảng Nghĩa, bởi vì hấn sợ chính mình thay thế nguyên chủ thân phận bại lộ.

Hấn cũng không cách nào trông cậy vào mặt khác đến từ cùng một thời không đống hương, bởi vì đối phương so với chính mình thâm niên.

Thế là, Khánh Trần thản nhiên đem năng lực của mình cáo tri Lý Thúc Đổng, để chứng minh chính mình là một người hữu dụng.

Không hề nghi ngờ, Lý Thúc Đổng chính là trong ngục giam này địa vị cao nhất tồn tại, chính mình làm như vậy mặc dù mạo hiểm, nhưng là tốt nhất đường ra.

Lý Thúc Đổng chấp tay sau lưng thản nhiên rời đi, Diệp Văn cùng mèo to đi theo bên cạnh hấn, mà Lâm Tiểu Tiểu thì cười đùa tí tởng không biết đi đâu.

Giữa trưa còn chưa tới thời gian ăn cơm, mua cơm cửa sổ liền sớm vì Lý Thúc Đổng mở ra.

Diệp Văn đi cho Lý Thúc Đổng cùng mèo to tất cả đánh một phần đồ ăn, mèo to chọn chọn lựa lựa ăn.

Lúc này Lâm Tiểu Tiểu không biết lại từ đâu chỗ chui ra, hấn đạp mất rổ giày của mình, chân trần ngổ xồm ở Lý Thúc Đổng bàn ăn cái ghế đối diện.

Mèo to liếc mắt nhìn hấn, Diệp Văn thì nhú mày nói ra: "Lão bản trước mặt thả tôn trọng một chút."

Lâm Tiểu Tiểu liếc mắt: "Lão bản đâu không có nói gì thế, Diệp mục người cũng quản quá rộng."

Lý Thúc Đĩnh cười một cái nói: "Xem ra là có chút thu hoạch?"

"Đúng, " Lâm Tiểu Tiểu hưng phấn nói: "Quá có thu hoạch, ngài biết không, cái này Khánh Trầ ở bên ngoài sạch sẽ, một chút dị thường manh mối đều tra không được, nhưng dạng này ta ngược lại hứng thú."

"Bởi vì quá sạch sẽ?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

"Đúng, chính là quá sạch sẽ. Tư liệu của hấn biểu hiện hấn là thành thị số 18 một tên học sinh cấp ba, phụ mẫu tai nạn xe cộ bỏ mình, kế thừa một món di sản, không có tiền án, không có án cũ, không có thân nhân, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

"Hấn là tội danh gì?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

"Trộm cướp, trên hồ sơ biểu hiện hấn trộm một cái vừa mới đủ lượng hình màn hình tinh thể lỏng điện thoại, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Ngài cũng biết cái này ngục giam số 18 có nhiều hơn một nửa đều là trọng hình phạm, bình thường đều là tội xấu từng đóng hoặc là bị thuế vụ cơ quan bắt được mới có thể nhốt ở chỗ này, hấn một cái tội phạm trộm cướp, căn bản liên không nên xuất hiện ở loại địa phương này."

Cứ như vậy một lát sau, Lâm Tiểu Tiểu cho nên ngay cả Khánh Trầ hồ sơ đều nhìn qua, cái này tại người bình thường trong mắt chỉ sợ đã coi như là mảnh khoé thông thiên nhân vật.

Lâm Tiểu Tiểu tiếp tục nói: "Mà lại, ta tìm người bên ngoài hỏi một chút, hấn vụ án này t ần tại tranh luận, nghe nói hấn công bố chính mình là bình thường mua sắm màn hình tinh thể lỏng điện thoại, tiền cũng trả tiền r ấ, chỉ là người bán điện thoại chẳng biết tại sao không có nhập trưởng, giám

sát cũng đột nhiên hồng không có cách nào trả lại hấn trong sạch. Cho nên, một khi điện thoại nhân viên bán hàng phản cung giúp hấn làm chứng, hoặc là hấn trả tiền video theo dõi xuất hiện, như vậy hấn lập tức liền có thể ra ngoài. Ngài nhìn, đây là cỡ nào quen thuộc thủ pháp, đại bộ phận vào ngục giam 'Làm việc' người, đều là như thế cái sáo lộ."

Lý Thúc Đĩnh như có đi đầu suy nghĩ: "Phán quyết hấn bao lâu?"

"Phán quyết sáu tháng, " Lâm Tiểu Tiểu hễ đáp: "Cái này sợ là ngục giam số 18 trong lịch sử ngắn nhất thời hạn thi hành án, lão bản, ngài không cảm thấy cái này rất có vấn đề. . . Hấn còn họ Khánh!"

Khánh cái họ này tại bây giờ thời đại này quá đặc thù, ngũ đại công ty lũng đoạn lấy cơ hội tất cả mạch máu kinh tế, một nhà trong đó liền họ Khánh.

Mà Khánh lại là cái rất ít gặp dòng họ, cho nên nếu như người ở trên đường đột nhiên gặp được một người họ Khánh, đều sẽ nói thầm trong lòng đối phương có phải hay không người Khánh thị.

"Tiếp tục, " Lý Thúc Đĩnh vừa cười vừa nói.

"Ngài cũng biết trước đó Khánh thị tập đoàn an bài tiến đến một cái Lộ Quảng Nghĩa, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Loại vật này rất tốt tra, ta lúc ấy chỉ là muốn không rõ, đối phương tại sao muốn an bài như thế một nhân vật nhỏ tiến đến, là muốn làm gì?"

"Ta nhớ được cái kia Lộ Quảng Nghĩa, " Diệp Văn ở một bên nói ra: "Hấn một mực tại thu nạp nhân thủ."

"Đúng a, " Lâm Tiểu Tiểu cười híp mắt nói ra: "Cái này Lộ Quảng Nghĩa tiến đến về sau liền ỷ vào chính mình thân thể máy móc tinh lương, một đường chèn ép trong ngục giam thổ dân thế lực, ngành sinh sinh một tháng liền cùng mặt khác hai cái phe phái đối kháng thành tạo thế chân vạc cục diện, ta lúc ấy liền buồn bực, Khánh thị là đưa hấn đến thống nhất ngục giam số 18 sao."

"Khánh thị biết lão bản ở chỗ này, " Diệp Văn ngụ ý là, có Lý Thúc Đĩnh tại, ai cũng thống nhất không được nơi này.

Lâm Tiểu Tiểu nheo mắt lại, nói đến hưng phấn chỗ hận không thể đi móc chân của mình: "Cho nên a, ta còn muốn lấy Khánh thị có phải điên rồ hay không, vậy mà phái một cái con tôm nhỏ đến ngục giam số 18 gây sự. Cho tới hôm nay ta mới hiểu được, thì ra Lộ Quảng Nghĩa là cho Khánh Trăn tiểu tử này dò đường tới. Mặc kệ Khánh thị muốn làm gì, Khánh Trăn mới là chính chủ, Lộ Quảng Nghĩa chỉ là cái chân chạy mà thôi."

Lúc này Lâm Tiểu Tiểu lại vẫn bu ãn bực: "Nhưng bọn hắn tới này ngục giam số 18 là mưu đồ gì đâu, nếu như Khánh Trăn tiểu tử này thật là cao quý Khánh thị dòng chính, lại thế nào chịu tới đây?"

Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên nói ra: "Khánh thị có thể muốn tuyển đời sau bóng dáng."

Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu đồng thời ngậy ngẩn cả người: "Đời sau bóng dáng? Khánh Trăn là người hậu tuyển một trong? Cho nên hắn tới đây là mang theo nhiệm vụ tới."

Lớn như vậy tập đoàn đã phải có mặt mũi, lại phải có lớp vải lót.

Khánh thị gia chủ là mặt mũi, bóng dáng thì là lớp vải lót.

Bóng dáng chuyên môn làm công việc bẩn thỉu, tay chân quyên hành cực nặng, là Khánh thị tập đoàn thế giới dưới đất Chúa Tể, trừ gia chủ bên ngoài không ai có thể quản thúc.

Chỉ bất quá, mỗi một thời đại bóng dáng tuyển bạt quá trình đều dị thường tàn khốc, tựa như dưỡng cở.

"Xem ra Khánh thị lại phải quấy mọi người không được an bình a, " Lý Thúc Đĩnh cảm khái nói.

Đang khi nói chuyện, có phạm nhân trong lúc vô tình đi tới, cách xa hơn

năm mét, Diệp Văn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía đối phương.

Phạm nhân kia bị cái này chấn nhiếp tâm hồn ánh mắt một chăm chăm, không tự chủ được quay người hướng những phương hướng khác đi đến.

Lý Thúc Đĩnh ba người cũng sẽ không tiếp tục tiếp lấy cái đê tài này thảo luận tiếp, Lâm Tiểu Tiểu ngược lại hỏi: "Lão bản, coi như hấn là bóng dáng người hậu tuyển, cũng không cần thiết đem thân phận bối cảnh làm như vậy sạch sẽ a, giống như cùng Khánh thị không hề có một chút quan hệ giống như."

Lúc này tất cả mọi người đã chắc chắn, Khánh Trần chính là người Khánh thị.

Đến bọn hấn loại tầng thứ này, nhất không tin tưởng chính là trùng hợp.

"Trừ phi, cái này Khánh Trần thân thế bên trong, còn cất giấu càng lớn bí mật, " Lý Thúc Đĩnh nói ra.

"Lão bản ngài đoán được cái gì rồi?" Lâm Tiểu Tiểu hiếu kỳ nói.

Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Chỉ là trải qua người kiêu nói này, ta đột nhiên cảm giác được hấn dáng dấp có điểm giống một người."

"Địch nhân? Vẫn là bằng hữu? Ta cùng Diệp mục gặp qua sao, " Lâm Tiểu Tiểu hiếu kỳ.

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Các người chưa thấy qua hấn, nhưng về sau sớm muộn đầu sẽ nhìn thấy. Tiểu Tiểu a, trên đời này quan hệ nếu như có thể đơn giản dùng địch nhân cùng bằng hữu đến phân chia, vậy liền quá tốt rồi."

Nói nói, Lý Thúc Đĩnh đem trên bàn màu xám mèo to ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng xoa mèo to cái cằm.

Mèo to thoải mái nhắm mắt lại, uể oải nằm nhoài Lý Thúc Đĩnh trên đùi.

Hắn nói với Lâm Tiểu Tiểu: "Ta đối với cái này Khánh Trầ càng cảm thấy hứng thú hơn, người đi thử xem tính cách của hắn."

Lâm Tiểu Tiểu kinh ngạc: "Lão bản ngài xem trọng hắn? Hắn nhưng là người Khánh thị!"

"Ta chỉ là cho người đi thăm dò thăm dò hắn mà thôi, lại không có muốn làm gì, " Lý Thúc Đ ông nở nụ cười: "Mà lại, từ Khánh thị trong tay cướp người, chẳng lẽ không phải càng có ý tứ sao?"

"Nhưng ta cảm giác hắn cùng chúng ta không phải người một đường a, " Lâm Tiểu Tiểu nhìn mình chằm chằm chân thấp giọng nói thầ.

Lý Thúc Đ ông cười nói: "Một tổ chức bên trong hạng người gì đều được có, hổ trấn sơn, ưng thấy xa, sói thiện chiến, báo nhanh nhẹn, chó trung thành, đều có chức trách của mình."

Lâm Tiểu Tiểu nhăn tình sáng lên: "Lão bản, vậy ta tại trong tổ chức là cái gì?"

Lý Thúc Đ ông nghĩ nghĩ: "Cá vẫy nước."

Diệp Vãn ở một bên bình tĩnh nói: "Phân quấy côn."

Lâm Tiểu Tiểu: "? ? ?"

...

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thầ, thích tìm đường chết:)

Chương 9, ác mộng

"Cá vẩy nước ta nhận, nhưng phân quấy côn đúng sao?" Lâm Tiểu Tiểu trừng trừng mắt nhìn về phía Diệp Văn: "Lão bản bản thủ ta coi như xong, người làm càn cái gì?"

"Ăn ngay nói thật mà thôi, " Diệp Văn bình tĩnh trả lời: "Nói chính sự, người dự định làm sao thăm dò tiểu tử kia?"

Lâm Tiểu Tiểu nghĩ nghĩ, sau đó ý vị thâm trường cười nói: "Trước hết để cho hắn làm ác mộng."

Diệp Văn nhíu mày: "Có chừng có mực."

"Yên tâm."

Lúc này, đám tù nhân mua cơm đội ngũ phía sau xuất hiện rối loạn, Lâm Tiểu Tiểu nhìn sang.

Ngục giam số 18 tựa như là một cái cữ đại lại trống trải hộp sắt, ăn cơm lúc 21 tên cảnh vệ máy móc phân bố tại bốn phía, mỗi một vị đều súng ống đầy đủ.

Bọn chúng không có nhân loại tình cảm, cũng xử lý trong ngục giam này hết thảy đột phát tình huống.

21 tên cảnh vệ máy móc so sánh hơn ba ngàn tên phạm nhân hơi ít, nhưng nơi này mỗi một phạm nhân đều biết, đỉnh đầu khám nạm tại cao cao mái vòm máy không người lái cùng sáu nòng súng bảo kim loại mới thật sự là uy hiếp.

Băng lãnh, lại cường đại.

Giữa trưa ăn cơm lúc, tất cả phạm nhân đều đứng giờ đi vào phòng ăn bên ngoài sắp xếp thành cánh quân, sau đó theo tầng lầu trình tự mua cơm.

Không chỉ có như vậy, từng phạm nhân cũng đều nhất định phải đứng tại thuộc về mình vị trí bên trên.

Có người mới không nhớ được chính mình đội ngũ vị trí, liền sẽ lập tức bị cảnh vệ máy móc vây quanh tiến hành cảnh cáo, nếu như cảnh cáo sau còn không cách nào quy vị, liền sẽ bị cảnh vệ máy móc bọn họ tiến hành điện giật trừng phạt, sau đó áp giải đến thuộc về bọn hắn vị trí bên trên.

Đám tù nhân mới buổi sáng đầu tiên là chịu một trận nghi thức hoan nghênh, lúc này hoa mắt vầng đầu sao có thể nhớ kỹ chính mình nguyên bản đứng ở chỗ đó? Cho nên lần lượt bị cảnh vệ máy móc điện giật xử phạt.

Mà tù phạm cũ đâu, thì từng cái giống chế giễu cùng đọi bọn hắn xấu mặt, đây tựa hồ là mỗi lần mới tù phạm bị áp giải sau khi đi vào cố định giải trí hạng mục.

Lúc này tù phạm cũ bọn họ đột nhiên cảm giác được có điểm gì là lạ, sáng sớm vị kia cùng Lý Thúc Đổng đánh cờ thiếu niên làm sao không có bị xử phạt?

Ánh mắt mọi người trong đám người tìm đi, thành linh phát hiện Khánh Trần đang đứng tại thuộc về chính hắn vị trí bên trên, thần sắc bình tĩnh nhìn chăm chú lên hết thấy.

Kỳ quái, mỗi cái cánh quân nói ít đầu có 500 người, nhiều như vậy khuôn mặt xa lạ đứng chung một chỗ, thiếu niên này dựa vào cái gì có thể tìm tới vị trí của mình?

Mà Khánh Trần, chính đánh giá những cái kia cùng mình cùng một chỗ giam giữ tiến đến "Những người mới" .

Chỉ gặp những người mới kia từng cái trên mặt cái gì vết thương đầu không có, thế nhưng là đi đường tư thái lại phi thường cổ quái, giống như là tại nhãn thụ lấy đau đớn.

Xem ra đám tù nhân ra tay cũng là có chừng mực, không đánh mặt, ra tay cũng sẽ không trí mạng.

Hắn bung đĩa đi về phía trước, lại có một bàn tay đột nhiên đem hắn lôi ra mua cơm đội ngũ.

Khánh Trần ngây ngẩn cả người, hắn quay đầu nhìn Lâm Tiểu Tiểu nắm kéo hắn vừa đi vừa nói: "Về sau người cũng không cần đi theo đám bọn hắn xếp hàng, có thể cùng lão bản người đánh cờ, sắp xếp cái gì đội a."

Khánh Trần vô ý thức liền nhìn về phía những cảnh vệ máy móc kia, sợ mình đi ra đội hình sẽ bị điện giật xử phạt.

Kết quả, hắn lại phát hiện cảnh vệ máy móc lại hoàn toàn không thấy chính mình, cũng thúc giục tù phạm khác bỏ khuyết lên vị trí của hắn!

Khánh Trần nghĩ mãi mà không rõ, coi như Lý Thúc Đổng bọn người thân phận đặc thù, cũng không trở thành đặc thù đến tình trạng như thế a? !

Lâm Tiểu Tiểu lôi kéo hắn từ thật dài mấy hàng trong đội ngũ xuyên qua, mua cơm, ngã tại Lý Thúc Đổng đối diện ăn cơm, đủ loại cử động một mạch mà thành.

Hai bên đám tù nhân yên lặng nhìn xem một màn này, ánh mắt mọi người đều chăm chú dính ở trên thân Khánh Trần.

Nguyên bản ồn ào hoàn cảnh trong nháy mắt an tĩnh lại, phảng phất mọi người liền hô hấp đều ngừng lại.

Giờ khắc này bọn hắn ý thức được, Khánh Trần cùng bọn hắn không còn một dạng.

Lâm Tiểu Tiểu ng ỡ x ồm ở Khánh Tr ần trên cái gh ế một bên cười t ửm t ửm nói ra: "Không c ần ngạc nhiên, người có thể cùng lão bản đánh c ờ, tự nhiên phải có một chút đ ãi ngộ đặc biệt, mau ăn đi, mặc dù cái này ngục giam số 18 bên trong đ ồ ăn không tốt đẹp gì ăn."

Khánh Tr ần ng ẩng đ ầu nhìn v ề phía đối diện Lý Thúc Đ ồng, đối phương chậm rãi đang ăn cơm, không có muốn cùng h ắn nói chuyện với nhau ý tứ.

H ắn lại nhìn v ề phía trong đám người, đội ngũ bên trong Lộ Quảng Nghĩa chính l ặng lẽ đối với h ắn giơ ngón tay cái lên. . .

Khánh Tr ần không rõ, lúc buổi sáng Lý Thúc Đ ồng vẫn chỉ là nguyện ý cùng mình đánh c ờ, làm sao sống một buổi sáng, li ền thái độ đối với chính mình có như thế lớn chuyển biến.

Là bởi vì chính mình ở thế giới này thân phận sao?

. . .

Ban đêm 8:40, Khánh Tr ần tại quy định thời gian v ề tới chính mình nhà tù.

Trong khi người khác xuất hiện đội trở v ề phòng thời điểm, h ắn thử nghiệm thoát ly đội ngũ tự do hành động, quả nhiên, những cảnh vệ máy móc kia đã không quan tâm h ắn.

Chỉ c ần h ắn hành t ẩu phương hướng là chính mình nhà tù, cảnh vệ máy móc li ền sẽ không đem lực chú ý đặt ở trên người h ắn.

Đám tù nhân nhao nhao dùng ánh mắt hâm mộ nhìn xem h ắn, Khánh Tr ần đi tại thật dài hành lang gấp khúc bên trong, giống như là một con sói đặc lập độc hành.

Phòng một người trong phòng giam trống r ỗng, đợi cho hợp kim miệng cống đóng lại v ề sau, h ắn đi đến bồn rửa tay muốn đánh răng rửa mặt.

Chỉ là không đi hai bước, Khánh Trầ**nh** bỗng nhiên cảm giác được một trận mãnh liệt cơn bu òn ngủ đột kích.

Cơn bu òn ngủ này tới cực không bình thường, coi như hấn trong ban ngày quá độ dùng não, cũng không trở thành khốn đến ý chí lực đầu không thể chèo chống tình trạng.

Có quái dị!

Không kịp nghĩ nhiều, Khánh Trầ**nh** liền té nằm trên mặt đất.

Trong mộng, Khánh Trầ**nh** thanh tỉnh đứng tại một tòa mờ tối biệt thự phòng khách bên trong.

Mới đầu hấn biết đây là mộng cảnh, vô cùng rõ ràng thân thể của mình kỳ thật còn tại trong nhà tù.

Có thể hai giây đằng sau hấn liền quên đi hết thấy, phảng phất hấn vốn là hấn là ở chỗ này giống như, cũng không còn nhớ kỹ đây là mộng.

Biệt thự trong phòng khách có củi lửa tại lò sưởi trong tường bên trong thiêu đốt, trong phòng có một loại đặc biệt ẩm ướt hương vị, trong phòng thủy phân đang bị lò sưởi trong tường nướng bốc hơi, ngưng tụ tại nóc phòng.

Cao cao nóc phòng có một chiếc thủy tinh cầu đỉnh, Khánh Trầ**nh** nhìn chung quanh một tuần đầu không thể tìm tới nó chốt mở.

Trong phòng này tràn đầy cảm giác quý dị.

Khánh Trầ**nh** con người bỗng nhiên thu hẹp.

Lần hai thang lần đang có vết máu

Trong phòng khách trưng bày trên ghế sa lon có vuốt mèo vết tích, da thuộc bị móng vuốt sắc bén cắt một đầu lại một cái khe.

Lò sưởi trong tường trên bàn trưng bày khung ảnh, khung ảnh pha lê bị người đánh nát, ảnh chụp không cánh mà bay.

Trên vách tường có màu nâu xanh đao chặt dấu, lò sưởi trong tường ngọn lửa nhấp nháy lúc, trên vách tường kia dấu cùng trên ghế sa lon vết nứt ngay tại quỹ dị vụn vẹo.

Trên mặt thảm, có một thanh mang máu chủ thủ.

Có người dùng vết máu trên mặt đất thảm bên cạnh trên sàn nhà viết hai cái bắt mắt chữ lớn: Có quỷ.

Đông đông đông, cửa ra vào truyên đến tiếng đập cửa.

Khánh Trần hít sâu một hơi, hần không có đụng trong phòng bất kỳ vật gì đi hướng cạnh cửa: "Ai?"

Bên ngoài truyên đến nhẹ nhõm thanh âm: "Cảnh sát, cảnh hào 27149, là người báo cảnh sao? Xin đem cửa mở ra."

Khánh Trần nhú mày, đối phương tiếng nói rõ ràng rất quen thuộc, nhưng hần cũng không nhớ ra được mình tại địa phương nào đã nghe qua.

Kỳ quái, trí nhớ của mình xảy ra vấn đề.

Hần chần chờ mở cửa, bên ngoài là một vị cảnh sát trẻ tuổi, tay thuận cầm vụ án bản ghi chép.

Cảnh sát kia vừa mở cửa liền nhìn thấy, đang có huyết thủy từ thông hướng lầu hai trên bậc thang chảy xuống, hần bước nhanh đi đến thang lầu, vừa đi vừa nói: "Người báo án, xin người đứng tại chỗ đừng động, đem cửa khóa kỹ!"

Khánh Trần hơi nghi hoặc một chút, vị này cảnh sát phong cách hành sự giống như không phù hợp quá trình, thậm chí không có phối thương.

Nhưng không biết vì cái gì, hắn tiềm thức liền nghe theo đối phương phân phó.

Cảnh sát trẻ tuổi lên lầu, Khánh Trần từ đầu đến cuối đứng tại cửa ra vào.

Còn không có nửa phút, ngoài cửa càng lên nữa truyền đến tiếng đập cửa.

Khánh Trần hỏi: "Ai?"

"Cảnh sát, cảnh hào 27149, là người báo cảnh sao? Xin đem cửa mở ra."

Khánh Trần sửng sốt một chút, cảnh hào 27149 không phải đã lên lầu sao, ngoài cánh cửa kia là ai?

Giờ khắc này, trong tiềm thức bỗng nhiên có người dùng âm âm u u thanh âm hỏi hắn: Lúc này, người sẽ làm sao đâu? Người đoán, trong môn ngoài cửa đến cùng cái nào là thật? Hoặc là, đều không phải là thật.

Ngoài cửa cảnh sát ngay tại thúc giục: "Người tốt, xin đem cửa mở ra."

Khánh Trần lần nữa hít sâu một hơi đi vào nhà, hắn muốn xoay người lại nhặt lấy trên sạp hàng mang máu chủ thủ, thế nhưng là hắn cùng chủ thủ ở giữa giống như có một tầng trong suốt trở ngại.

Hắn cùng chủ thủ chỉ có cách xa một bước, lại vĩnh viễn không cách nào đụng chạm.

Có người không muốn để cho hắn cầm đao.

Có người muốn đem hắn vây ở chỗ này.

Nhưng hắn trên cánh tay trở về đếm ngược còn tại nhảy lên, trái tim của hắn cùng huyết dịch cũng còn tại nhảy lên, chảy xuôi.

Hắn lẻ loi một mình không ràng buộc đi vào cái này bằng lãnh máu móc thê

giới, đã không có đường rút lui có thể đi.

"Cút ngay, " Khánh Tr ần lạnh giọng nói ra, trong mắt con người l ần nữa thu hẹp, phảng phất dùng tất cả dũng khí hóa thành một thanh lưỡi dao, cắt một thứ gì đó.

Biệt thự vắng vẻ trong phòng khách vang lên không hiểu pha lê phá toái âm thanh, hấn cùng chủy thủ ở giữa trở ngại phá toái.

Có người nhẹ nhàng ò lên một tiếng.

Khánh Tr ần nhặt đao, quay người hướng thang l ầu đi đến.

Đột nhiên, không biết nơi nào thanh âm ngay tại hỏi hấn: C ần đao làm gì, người không cho cảnh sát tiên sinh mở cửa sao?

Khánh Tr ần lạnh giọng trả lời: "Chờ ta giết bên trong cái này lại mở."

Lâm Tiêu Tiêu: "? ? ?"

Lúc này Khánh Tr ần rất cục nhớ ra r ồi, trước đó c ần đao lúc bài trừ trở ngại đ ồng thời, cũng phá trừ cơn ác mộng này đối với hấn ký ức che đậy.

Hấn nhận ra đây là Lâm Tiêu Tiêu thanh âm, cảnh sát trẻ tuổi kia cũng là Lâm Tiêu Tiêu bộ dáng.

Hấn tại Lâm Tiêu Tiêu cho hấn chế tạo ác mộng bên trong.

Thế giới này, giống như càng có ý tứ.

...

C ần nguyệt phiếu c ần nguyệt phiếu, ta ta cảm giác mở sách mới li ền có thể tiến Top 10! Toàn bộ nhờ các người!

Mặt khác, ngày mai bắt đ ầu, mỗi lúc trời tối 6 điểm đúng giờ đổi mới!

. . .

Cảm tạ:

Làm chỉ ở Bắc Cực chim cánh cụt

Viên trưởng thích uống trà

Ngượng ngùng diễn viên

Khói bụi ảm đạm rơi xuống

Bốn vị lão bản trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh!

Các lão bản đại khí! Các lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 10, phải dùng lửa

Lâm Tiểu Tiểu chính là người cho Khánh Trầ chế tạo ác mộng.

Thế giới này cũng cho tới bây giờ đều không phải là chỉ có văn minh máy móc, nó kéo dài đến nay, vẫn luôn còn có càng thêm thêm bí văn minh tồn tại.

Mà đêm nay, Lâm Tiểu Tiểu chế tạo cơn ác mộng này, hoàn toàn là nghe Lý Thúc Đờng lão bản chỉ lệnh, muốn thử một chút Khánh Trầ đến cùng là hạng người gì.

Ngay sau đó cái này tên là "Song quỷ khốn cảnh" ác mộng, Lâm Tiểu Tiểu là muốn thử một chút Khánh Trầ can đảm cùng kháng áp năng lực, kết quả hẳn không nghĩ tới, Khánh Trầ phản ứng tựa hồ đã không thể dùng can đảm cùng kháng áp năng lực đến bình phán.

Hắn bỗng nhiên ý thức được, thiếu niên này tại nguy cơ phủ xuống thời giờ, nhất định sẽ dùng hung ác nhất lại tinh táo nhất thái độ đi đối mặt.

Giờ này khắc này Khánh Trầ không có chút nào run rẩy, cũng không có người bình thường phẫn khởi phản kháng lúc huyết dũng chí sắc, trên thân ngưng tụ chỉ có hai chữ, tinh táo.

Thế nhưng là Lâm Tiểu Tiểu nghĩ mãi mà không rõ, hẳn rõ ràng đang ngăn trở đối phương cầm lấy chủ thể tới, vì sao đối phương đột nhiên thoát ly ác mộng trời buộc.

Phải biết, nơi này chính là hẳn Lâm Tiểu Tiểu sân nhà a.

Lúc này, Khánh Trầ đã biết mình không cầ đi trên lầu giết người, hẳn

đối với trống trải phòng khách nói ra: "Lâm Tiêu Tiêu?"

Ác mộng chưa tán, Lâm Tiêu Tiêu mặc đ ồng phục cảnh sát từ trên l ầu cười híp mắt đi xuống: "Kỳ quái, người tại trong ác mộng này lại còn có thể bảo trì thanh tỉnh, lão bản ánh mắt không sai, người xác thực có thật nhiều chỗ hơn người."

"Vì cái gì? Ta giống như cũng không có mạo phạm đến người, " Khánh Tr ần không hiểu.

"Bởi vì lão bản coi trọng người, cho nên ta phải biết người đến cùng là hạng người gì, bất quá bây giờ xem ra, ác mộng khả năng đối với người không có tác dụng gì, " Lâm Tiêu Tiêu ng ồi tại thang l ầu cấp bậc cuối cùng giải thích nói.

"Đây là người năng lực đặc thù?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đúng vậy, " Lâm Tiêu Tiêu nhún vai: "Tựa như là người có đã gặp qua là không quên được một dạng, ta cũng có năng lực của ta, này cũng không có gì tốt giấu diếm."

Khánh Tr ần trong lúc nhất thời cảm thấy, thế giới này tại trong đầu của hắn càng phát ra thần bí.

Cơ giới học cùng thần bí học cùng tồn tại thế giới cũng không có để hắn cảm nhận được sợ sệt, ngược lại để hắn càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Mà lập tức phát sinh đây hết thảy, khả năng chính là Lý Thúc Đ ồng bọn người ở tại trong ngục giam này địa vị cao cả nguyên nhân.

Khánh Tr ần muốn thăm dò đây hết thảy, càng muốn hơn có được.

Lâm Tiêu Tiêu gặp Khánh Tr ần suy tư không nói, liền chủ động hỏi: "Người là người Khánh thị tập đoàn sao?"

Khánh Tr ần không có trả lời vấn đề này, mà là trái lại đặt câu hỏi: "Là bởi vì đối với thân phận ta suy đoán, mới cho ta đãi ngộ đặc biệt? Vì cái gì giám ngục máy móc mặc kệ các người?"

"Tự nhiên là bởi vì lão bản đây đủ đặc thù, giám ngục máy móc mới mặc kệ chúng ta, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Người không cần nói sang chuyện khác, nói về thân phận của người đi, ban đêm ta tìm được người cùng Lộ Quảng Nghĩa nói chuyện với nhau video theo dõi, hẳn là Khánh thị an bài tiến đến, lại nóng lòng cùng người bắt được liên lạc, cho nên ta rất xác định người chính là người Khánh thị tập đoàn."

Khánh thị tập đoàn. . . Khánh Tr ần nhớ kỹ bốn chữ này.

Hắn lúc này ngược lại buông lỏng xuống.

Đối phương trong ngục giam này mảnh khoẻ thông thiên, mình cùng mà so sánh với tựa như là cái vừa học được đi đường tiểu hài tử một dạng.

Đã như vậy, đây cũng là không cần quá khẩn trương.

Bởi vì, đối phương thăm dò rõ ràng chính mình tình huống về sau còn nguyện ý tiếp tục tiếp xúc, vậy đã nói rõ đối phương cũng có tổ c ải.

Khánh Tr ần ng ồi tại rách rưới trên ghế sa lon, ngưng âm thanh hỏi: "Đã các người chắc chắn ta là người Khánh thị tập đoàn, vì sao còn muốn đuổi ra càn ô liu?"

"Tổ chức chúng ta lại không nói xuất thân, chỉ cần cùng chung chí hướng, ai cũng có thể gia nhập, " Lâm Tiểu Tiểu cười híp mắt nói ra: "Đương nhiên, đến đúng quy cách mới được."

Khánh Tr ần ngờ ngác một chút, đối phương làm đây hết thấy, nhưng thật ra là tại khảo hạch chính mình phải chăng đúng quy cách gia nhập?

Hắn còn tưởng rằng đối phương là muốn cùng mình thế lực sau lưng hợp tác.

"Các người muốn mời chào ta?" Khánh Tr ần nghi ngờ nói.

"Ta cũng không nói người bây giờ li ền đúng quy cách, nói thật ta cảm thấy người cùng chúng ta cũng không phải là người một đường, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Nhưng lão bản nói, trong một tổ chức hạng người gì đều được có, ụng thấy xa, hồ trấn sơn, sói thiện chiến, mỗi người có mỗi người tác dụng."

"Vậy người tại các người trong tổ chức là dạng gì nhân vật?" Khánh Tr ần hỏi.

Lâm Tiểu Tiểu không muốn trả lời, lúc này ra vẻ cười th ần bí: "Người đoán?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Đội sản xuất con lừa?"

Lâm Tiểu Tiểu: "? ? ?"

Thứ đ ồ gì?

Còn không bằng cá vẩy nước!

Giờ phút này Lâm Tiểu Tiểu thành linh phát hiện, đối phương tại đối mặt cái này không biết ác mộng, không biết chính mình lúc, không ngờ hoàn toàn tr ần tĩnh lại, thành thạo điều luyện.

Thiếu niên này mới 17 tuổi.

Lâm Tiểu Tiểu hiếu kỳ nói: "Khánh thị an bài Lộ Quảng Nghĩa tiến đến làm đại chiến trận như vậy, sau đó lại an bài người tiến đến, các người đến cùng muốn làm gì? Hoặc là nói, muốn tìm cái gì?"

Khánh Tr ần trong lòng đang nghĩ, ta muốn nói ta cũng không biết chính mình vào để làm gì, người kh ằng định là không tin. . .

Việc này. . . Người phải hỏi Lộ Quảng Nghĩa a. . .

Nói thật, Khánh Trầ n lúc này cũng âm thầ n suy nghĩ, chính mình có phải hay không nên tìm Lộ Quảng Nghĩa biết rõ ràng tiề n căn hậu quả?

Chỉ bất quá nghĩ đến Lộ Quảng Nghĩa lời kia lả m nhảm thêm thiẽ m câu bộ dáng, hắ n lại có chút đau đầ u.

"Không muốn nói cũng không quan hệ, ta sớm muộn sẽ hiểu rõ, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Được r ấ i, sớm nghỉ ngơi một chút đi, buổi sáng ngày mai người còn phải b ấ i lão bản đánh cờ đâu."

Vừa dứt lời, Khánh Trầ n con mắt tối sầ n liề n thoát ly ác mộng, hắ n từ nhà tù trên sàn nhà chậm rãi bò lên, nằm ở trên giường băng lãnh không biết đang suy nghĩ cái gì.

Hắ n nhìn xem cái kia phiế n nặng nề hợ p kim miệng cố ng, ngoài cửa là băng lãnh vừa thầ n bí thế giới.

. . .

Trở về đầ m ngược 20:59:21.

Trở về đầ m ngược 20:59:20.

Sáng sớm, Lý Thúc Đ ầ ng như thường ngày như thế ng ấ i tại bên cạnh bàn ăn, lắ ng lắ ng nhìn một bộ tàn cuộc.

Lúc này còn chưa tới đắ m tù nhân ra phòng giam thời gian, toàn bộ ngục giam đầ u yên tĩ n.

Lâm Tiểu Tiểu ng ấ i xồ m ở trên ghế nói ra: "Lão bản, ta đầ m qua dùng song quỷ khố n cảnh thăm dò hắ n tới, ngài đoán làm gì, hắ n trực tiếp liề n muốn nâng đao trước hết giết một cái. . . Sát tính này cũng quá nặng đi."

Diệp Vấ n nhú mày: "Nói đầ m cho người có chừ ng có mự c, người bình

thường tiến song quỹ khôn cảnh rất dễ dàng sụp đổ."

"Yên tâm, " Lâm Tiểu Tiểu tức giận nói: "Ta căn bản li ền không có tiến hành tiếp, mà lại người không biết, tiểu tử kia vậy mà có thể tại trong ác mộng thoát ly ta không chế."

"Ồ?" Lý Thúc Đ ồng ngẩng đầu lên: "Ta xác nhận hẳn chỉ là người bình thường mà thôi, một người bình thường có thể tại trong ác mộng thoát ly người không chế, này cũng có chút đặc thù."

L ần này, li ền ngay cả trên bàn nhắm mắt dưỡng th ần mèo to cũng kỳ quái nhìn Lâm Tiểu Tiểu một chút.

Diệp V ãn hỏi: "Hẳn là thế nào làm được?"

"Không rõ ràng, " Lâm Tiểu Tiểu lắc đầu.

"Có thể là tự thân ý chí đủ cường đại đi, " Lý Thúc Đ ồng không có truy đến cùng việc này, có thể tránh thoát ác mộng trói buộc, cũng không chỉ Khánh Tr ần một người.

Lâm Tiểu Tiểu ng ỡ xồm nói ra: "Lão bản, ta vẫn là khuyên người thận trọng suy tính một chút đi, Khánh Tr ần tiểu tử này sát tính rất nặng, cùng chúng ta không phải người một đường."

Lý Thúc Đ ồng bỗng nhiên nở nụ cười: "Chúng ta vì phần này sự nghiệp chết nhiều như vậy đ ồng liêu, ngay cả người ta ba người đầu bị vây ở trong ngục giam này. Cho nên người phải hiểu được a Tiểu Tiểu, chúng ta không thể dùng ôn nhu đi ứng đối hắc ám, phải dùng lửa."

Nói, Lý Thúc Đ ồng th ần sắc đúng là có chút ảm đạm: "Diệp V ãn, đem kèn Harmonica lấy tới cho ta."

Sắp ăn cơm, trong ngục giam dần dần ền ào đứng lên, sắt thép lũ dã thú tại hợp kim miệng cống bên trong ền ào tiếng vang, giống như trong chảo nóng nước sôi dần dần sôi trào.

Thế nhưng là ngục giam trên quảng trường bỗng nhiên vang lên du dương kèn Harmonica âm thanh, thấm vào ruột gan.

Đám tù nhân đập cửa phòng giam thanh âm dần dần ngừng nghỉ, tất cả mọi người lặng lặng nghe, giống như là có người dùng thanh tuyền xối vào khô cạn hoang nguyên.

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xê, phong cách hài hước, lập lòe dễ tự nào bỏ :))

Chương 11, Tiễn Biệt

Kèn Harmonica giai điệu rất dễ nghe.

Mà lại trong tiếng kèn Harmonica kia giống như xen lẫn không hiểu vận luật, siêu việt bình thường âm nhạc.

Tựa như là đêm qua, ác mộng mang cho Khánh Trậ̀n cảm giác một dạng.

Thế nhưng là khi tất cả tù phạm đều đắm chìm tại mỹ diệu âm nhạc bên trong lúc, Khánh Trậ̀n nhưng căn bản không cách nào áp chế chính mình trong nội tâm kinh ngạc cùng rung động.

Bởi vì hắn nghe qua thủ khúc này. . . Tiễn Biệt

.

Trường đình bên ngoài, cỗ đạo một bên, cỗ thơm bích không ngớt.

Khánh Trậ̀n con người dậ̀n dậ̀n co vào, đây không phải sau khi xuyên việt thế giới sao, vì sao cũng sẽ có Tiễn Biệt bài hát này.

Hắn từng tại nhìn thấy văn minh máy móc một khắc này, coi là nơi này cùng Địa Cậ̀u hặ̀n là không liên hệ chút nào.

Nhưng bây giờ xem ra hắn sai, chẳng lẽ nơi này là Địa Cậ̀u tương lai?

Khánh Trậ̀n bắt đầu tìm kiếm trong đầu ký ức, ý đồ từ hặ̀n hôm qua ghi lại khu đọc trong thư tịch tìm kiếm manh mối.

Thế nhưng là kết quả để hặ̀n lậ̀n nữa thất vọng, những cái kia súp gà cho

tâm hồn cùng triết học cũng không thể trợ giúp cho hắn.

Tiếng kèn Harmonica ngừng nghỉ, ngục giam số 18 bên trong lần nữa truyền đến ồn ào âm thanh.

Một đoạn thời khắc, Khánh Trầ đột nhiên cảm giác được tòa này ngục giam tựa như là một cái đấu thú trường.

Phiến phiến hợp kim miệng cống phía sau đang đóng, là từng đầu đại biểu cho các loại đục vụng quái thú sắt thép.

Đợi cho miệng cống mở ra, hắn không còn giống ngày đầu tiên như vậy không lưu loát cùng cảnh giác, mà là trực tiếp vượt qua xếp hàng đám tù nhân, trực tiếp hướng dưới lầu quảng trường đi đến.

Tự tiện hành động không có đưa tới trên bầu trời máy không người lái, cũng không có cảnh vệ máy móc nhìn nhiều hắn một chút.

Vừa tới phòng ăn bên ngoài, Lâm Tiểu Tiểu liền cười híp mắt cùng hắn chào hỏi: "Buổi sáng tốt lành nha. . . Ngủ không ngon sao?"

Lúc này Khánh Trầ đành lấy hai cái mắt quàng thâm, hắn lạnh lùng nhìn xem Lâm Tiểu Tiểu, trong lòng tự nhủ ta có thể hay không ngủ ngon, trong lòng người không rõ ràng sao?

Có người nói một giấc mộng dài nhất chỉ có tám phút thời gian, tương đối toàn bộ sinh mệnh tới nói cực kỳ ngắn ngủi.

Nhưng mà Khánh Trầ hôm qua kết thúc ác mộng về sau đếm một chút chính mình đếm ngược, giấc mộng kia nói mới đúng là vậy lại hắn hơn hai giờ, hắn tại trong ác mộng hoàn toàn không có cảm giác được thời gian trôi qua.

Mà lại, từ trong ác mộng thoát khốn đằng sau, hắn nằm ở trên giường lại suy tư thật lâu sự tình, thẳng đến nửa đêm mới ngủ thật say.

Khánh Tr ần mặc dù từng có mắt không quen năng lực, nhưng hẳn trên bản chất vẫn như cũ là người bình thường, cùng Lâm Tiểu Tiểu loại này đặc thù đám người là không giống với, không có cách nào nhin hơn nửa đêm ngày thứ hai còn có thể sinh long hoạt hổ.

Lý Thúc Đ ồng nhìn thoáng qua Khánh Tr ần sắc mặt nói ra: "Người bình thường từ trong ác mộng đi ra đầu sẽ đại thương nguyên khí, uế oải suy sụp hơn nửa ngày thời gian, bất quá người tương đối đặc biệt, tại trong ác mộng tránh thoát Tiểu Tiểu không chế c ần lên chủ thủ, hôm nay còn có thể đứng đấy li ền đã rất đáng gờm rồi."

Khánh Tr ần tại hẳn đối diện ng ỡ xuống, đúng là đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Làm sao trở thành giống như hẳn người?"

Lý Thúc Đ ồng cười: "Người ngược lại là gọn gàng dứt khoát, bất quá người không thể đi con đường của hẳn, ngược lại càng thích hợp đi con đường của ta."

Lời này vừa ra, Khánh Tr ần rõ ràng cảm giác được Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu biểu lộ đầu xuất hiện dị dạng.

Không biết vì cái gì, hẳn bỗng nhiên cảm giác b ầu không khí nghiêm túc một chút, li ền ngay cả cái kia ngủ gật mèo to đầu ngẩng đầu lên nhìn hẳn.

Hẳn rất muốn hỏi hỏi Lý Thúc Đ ồng con đường, đến cùng là đường gì.

Thế nhưng là từ Lộ Quảng Nghĩa thái độ đối với Lý Thúc Đ ồng đến xem, vị này ở bên ngoài có thể là phi thường nổi danh nhân vật, vậy li ền hẳn là có rất nhiều người biết Lý Thúc Đ ồng chỉ đường là cái gì.

Mà mình là một cái người xuyên việt, nói điếm loạn thất bát tao nghĩ linh tinh còn có thể không có việc gì, nhưng hỏi ra rất không có thường thức vấn đề li ền rất trí mạng.

Khánh Tr ần nhảy qua nghi hoặc, hỏi li ền nữa: "Như thế nào mới có thể đi con đường của người?"

"Người chó hiểu lầm, " Lý Thúc Đĩnh cười.

Khi Lý Thúc Đĩnh cười lên lúc, tuế nguyệt tại hán khoe mắt dấu vết lưu lại mới có thể để cho Khánh Trần ý thức được, đối phương niên kỷ khả năng so với chính mình tưởng tượng phải lớn.

Lý Thúc Đĩnh tiếp tục nói: "Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu là bởi vì gặp phải ta thời điểm hơi trễ, cho nên không có cách nào đi con đường của ta. Mà ta hiện tại mặc dù thưởng thức người, nhưng còn chưa đủ."

"Minh bạch, " Khánh Trần gật đầu.

Lúc này mới hợp tình lý.

Hắn cảm thấy, nếu là có người đối với mình mới quen đã thân sau đó dốc túi tương thụ, vậy đối phương khả năng rất có vấn đề

Đối mặt mình khả năng không phải kỳ ngộ, mà là nguy hiểm.

Bất quá đối với Khánh Trần tới nói, có thể tiếp xúc đến thế giới thần bí kia biên giới, cũng đã đủ rồi.

Đó là hắn trước kia làm qua năm mơ ban ngày, trên Địa Cầu không từng có đồ vật.

Hiện tại chính mình khoảng cách những cái kia, đã rất gần.

"Thế nào, hôm nay còn đánh cờ sao?" Lý Thúc Đĩnh nhìn về phía Khánh Trần: "Ta nhìn trạng thái tinh thần của người thật không tốt, nếu không liền nghỉ ngơi một ngày đi. Đánh cờ loại sự tình này coi trọng nhất chính là kỳ phùng địch thủ, nếu là thừa dịp người trạng thái không tốt thắng, vậy cũng không có ý gì."

Theo đám tù nhân xếp hàng mua cơm, ăn cơm, trong nhà ăn tự do hành tẩu tù phạm càng ngày càng nhiều.

Hôm nay có chút khác biệt, rất nhiều tù phạm một bên ăn một bên chú ý Khánh Trậ̀n động tĩnh bên này.

Thậm chí còn có ít người bưng bàn ăn đứng lên ăn, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm bàn cờ.

Kỳ thật ở đây tù phạm có thể xem hiểu cờ tướng người cũng không nhiều, đây vốn là cái thoát ly thời đại giải trí hoạt động.

Chỉ bất quá Lý Thúc Đ̣ng ưa thích, vậy mọi người lịn có chú ý tất yếu.

Vạn nhất chính mình cũng có đánh cờ thiên phú, bị Lý Thúc Đ̣ng coi trọng đâu?

Đương nhiên, đây chỉ là một loại mặc sức tưởng tượng, càng nhiều người chú ý ván cờ, hay là bởi vì quá nhàn.

Trước kia Lý Thúc Đ̣ng tự mình một người nhìn tàn cuộc, không ai dám nhìn chăm chăm nhìn bên này, hiện tại có Khánh Trậ̀n đánh cờ, ḅi không khí tựa hồ dễ dàng rất nhiều, Diệp Vãn cũng không còn lấy ánh mắt phá người.

Một bên, ngay cả Lộ Quảng Nghĩa cũng tràn đ̣y phấn khởi nhìn xem, phía sau hẳn còn đi theo một đám người tựa như chúng tinh cùng nguyệt giống như.

Lộ Quảng Nghĩa đối với cái này phi thường hưởng thụ.

Bàn cờ hai bên, Lý Thúc Đ̣ng chờ lấy Khánh Trậ̀n hồi phục, mà Khánh Trậ̀n thì đứng dậy bình tĩnh nói: "Không cần nghỉ ngơi, Đ̣i Khu Đ̣c Đ̣nh tàn cuộc, xe hai bình năm, xe năm tiến bảy, pháo hai bình tám, xe năm bình sáu, tốt bốn tiến một."

Cờ tướng vốn là người tới ta đi đánh cờ, nhưng Khánh Trậ̀n lần này thẳng thắn cứng rắn nói ra chính mình mỗi một bước cờ, giống như là đã liệu

định Lý Thúc Đ ồng sẽ phối hợp chính mình đánh cờ giống như, trực tiếp đem ván cờ thối diễn đến chương cuối.

Khánh Tr ần đỗ bỏ xe vào cuộc hấp dẫn tướng đen, cùng cuối cùng tốt bốn tiến một kêu gọi lẫn nhau, cấu thành tuyệt sát.

Đây là thường nhân khó mà nghĩ tới tinh diệu một tay.

Những người khác có lẽ không biết Khánh Tr ần đang nói cái gì, nhưng Lý Thúc Đ ồng nhất định hiểu.

Muốn phá Đ ầu Khu Đ ể Đ ình ván này, cũng chỉ có con đường này có thể đi!

Lý Thúc Đ ồng ngẩng đầu nhìn Khánh Tr ần một chút, liền đem chính mình phe đen lão tướng móc ngược trên bàn cờ: "Ta còn tưởng rằng trạng thái tinh thần của người không tốt lắm, ta thắng tính lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, không nghĩ tới là ta quá lo lắng."

Trong đám người, Lộ Quảng Nghĩa tiểu đệ nghe được Lộ Quảng Nghĩa lầm bầm nói: "Lại thắng, đây cũng quá đẹp trai đi. Đừng quản là ở đâu phương diện thắng, chỉ cần có thể thắng Lý Thúc Đ ồng nhân vật như vậy một lần cả một đời cũng đâu đáng giá a, ta cũng muốn học cờ tướng!"

Đám kia vừa mới bị thu nạp tiểu đệ có chút không rõ, Lộ Quảng Nghĩa vì sao cũng sẽ đối tượng cờ loại vật này cảm thấy hứng thú.

Phải biết, Lộ Quảng Nghĩa mặc dù điểm võ lực tại ngục giam số 18 bên trong siêu quần bạt tụy, nhưng trình độ văn hóa tuyệt đối là hạng chót cái kia một nhóm.

Lúc này, Khánh Tr ần nhìn xem Lý Thúc Đ ồng hỏi: "Ta có thể hỏi người một chuyện không?"

...

Siêu năng thế giới,bố cục chặt chẽ,tác lão tài xê,phong cách hài hước,lập
lờ dễ tự nào bỏ :))

Chương 12, trở về

Một bên đứng lặng Diệp Văn nghe lời này liền xua tán đi đứng ngoài quan sát đám người, để cho hai người an tâm nói chuyện với nhau.

"Xem như vừa rồi thắng được trận cuộc ban thưởng? Có thể, " Lý Thúc Đổng hỏi đáp.

"Vừa rồi tiếng kèn Harmonica là người thổi sao?" Khánh Trăn hỏi.

Diệp Văn cùng Lâm Tiêu Tiêu rõ ràng sửng sốt một chút, bọn hắn còn tưởng rằng Khánh Trăn muốn mượn lấy thắng cờ cơ hội hỏi cái gì đâu, kết quả cũng chỉ là hỏi chi này từ khúc?

Từ khúc rất êm tai, cũng không có ở bên ngoài lưu truyền qua, nhưng cũng không trở thành để Khánh Trăn lãng phí trọng yếu như vậy cơ hội đi.

Lý Thúc Đổng cười nhẹ nhàng ngừng đầu nói ra: "Là ta, làm sao vậy, lần đầu tiên nghe được giai điệu này sao?"

Khánh Trăn nghĩ nghĩ nói ra: "Rất êm tai."

"Ừm, " Lý Thúc Đổng thấy đám người tán đi mới gật gật đầu trả lời: "Hắn là tổ chức chúng ta người sáng lập phổ khúc, từ cũng là hắn làm."

Khánh Trăn ngờ ngạc nửa ngày đầu nói không ra nói đến, hắn rất muốn nói: Ta đoán các người người sáng lập kia, có thể là người Địa Cầu!

Mà lại người sáng lập này giống như cũng có chút không biết xấu hổ a, vận chuyển ca khúc lại xem như tác phẩm của mình.

Chờ chút, Lý Thúc Đĩnh bọn hần tổ chức này sáng lập bao lâu, cũng không biết vị kia xuyên qua tiêng bõì là lúc nào mặc?

Khánh Trầh hỏi lại: "Ngài có thể hoàn chỉnh cho ta hát một lần sao? Ta muốn nghe."

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Có thể, bất quá thủ khúc này ca từ cũng không phải là quá hoàn chỉnh, dài dằng dặc thời gian bên trong, chắc chắn sẽ có đò vật nhét vào trong trường hà kia."

"Không có việc gì, ta chỉ là nghe một chút, " Khánh Trầh nói ra, hần muốn xác nhận, bài hát này ca từ phải chẳng cũng cùng Địa Cầ một dạng.

Lý Thúc Đĩnh đem trên bàn mèo to ôm vào trong ngực, sau đó nhẹ giọng hát nói: "Trường đình bên ngoài, cổ đạo một bên, cỏ thơm bích không ngọt, gió đêm phật liễu tiếng địch tàn, trời chi ầu sơn ngoại sơn. Thiên chi nhai, địa chi giác, ly biệt có khi nhi ầu. . ."

Lý Thúc Đĩnh hát xong sau cười nói: "Ly biệt có khi nhi ầu câu này ca từ là hậu nhân bõ sung, nghe nói lúc trước cũng không phải là dạng này, chỉ bất quá bất kể thế nào bõ, giống như đầu kém một chút ý tứ."

Khánh Trầh đứng lặng một lúc lâu sau đột nhiên nói ra: "Đổi thành tri giao nửa đầu tàn thế nào?"

"Tri giao nửa đầu tàn?" Lý Thúc Đĩnh sửng sốt một chút.

Không biết vì sao, hần luôn cảm thấy chỉ có năm chữ này mới xứng đầu với bài hát này.

Tiến biệt tiến biệt, người như trời chi ầu ánh chi ầu tà, tri kỷ tại phía xa thiên nhai.

Lẫn nhau thuở thiếu thời thoải mái uống, sinh mệnh n ầu đậm như giữa hè.

Cũng không biết lần nào tiễn biệt chính là một lần cuối, từ đây không còn gặp nhau.

Lý Thúc Đĩnh phảng phất ngỡ trong ngục giam này thấy được màu đỏ cam mặt trời ngay tại rơi vào đường chân trời, mà hảo hữu ngay tại phương xa cùng hấn ngoắc.

Ngoắc đằng sau, liền quay người rời đi.

"Tạ ơn," Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Câu này bỏ thật tốt, tựa như là bài hát này nguyên bản ca từ liền hấn là câu này một dạng."

"Không khách khí," Khánh Trăn mặt dạn mày dày tiếp nhận câu này khích lệ.

Lý Thúc Đĩnh có chút hướng tới nói ra: "Có đôi khi thật rất sợ hãi thán phục, chúng ta người sáng lập kia thật sự là người kinh tài tuyệt diệu, nghe nói năm đó hấn làm từ khúc nhiều vô số kể, mỗi một bài đều là truyền thế kinh điển, chỉ bất quá ở cái trước kỷ nguyên kết thúc thời điểm đầu trôi mất, chỉ còn lại có như thế một bài từ khúc."

"Chỉ còn một bài sao? Vậy thật đúng là đáng tiếc," Khánh Trăn trong lòng tự nhủ, Lý Thúc Đĩnh trực tiếp đề cập kỷ nguyên trước, chỉ sợ vị kia người xuyên việt tiến hấn là cực kỳ lâu trước kia xuyên qua tới a.

Kỷ nguyên cũng không phải là một cái thời gian đơn vị, mà là một cái văn minh mới bắt đầu.

Xem ra, nhân loại nơi này từng trải qua một cái kỷ nguyên thay đổi, chỉ là không biết xảy ra chuyện gì.

"Còn có một bài là chỉ biết là danh tự, nhưng căn bản không biết giai điệu, các tiến hấn tìm kiếm qua rất nhiều di chỉ, đều không thể tìm tới bàn bạc," Lý Thúc Đĩnh lắc đầu nói.

Khánh Trăn chần chờ hai giây, sau đó hỏi dò: "Bài từ khúc kia tên gọi là

gì?"

Lý Thúc Đ ồng nhìn h ắn một cái nói ra: "Canon."

Nếu như nói trước đó Khánh Tr ần đối với người sáng lập này người xuyên việt thân phận còn c ần thái độ hoài nghi, như vậy lần này li ền hoàn toàn kh ẳng định.

Bất quá Canon nhưng thật ra là một loại âm nhạc thể loại, kỹ pháp, rất nhi ều giao hưởng tác phẩm bên trong đ ều sẽ dùng « Canon » kỹ xảo bộ phận, tỉ như Beethoven « Bản Giao Hưởng Định Mệnh », Bach « Goldberg Variations ».

Nhưng nếu như đối phương thật sự là từ Địa C ầu rập khuôn mà nói, giai điệu kia h ắn là Pachelbel « Canon cung Rê trưởng ».

Khánh Tr ần đang nghĩ, lấy Lý Thúc Đ ồng đối với người sáng lập kia thái độ, nếu như chính mình đem Canon bàn bạc đưa cho h ắn, phải chăng có thể đổi lấy siêu phàm thoát tục con đường kia?

H ắn không xác định, h ắn thậm chí không có cách nào giải thích chính mình là từ đâu đạt được điệu nhạc này.

Chờ một chút đi, hiện tại Khánh Tr ần cũng không có nhớ qua Canon điệu nhạc, vẫn là chờ trở v ề đ ằng sau lại tinh tế cân nhắc.

Nói chuyện với nhau kết thúc, Khánh Tr ần trực tiếp xuyên qua đám người đi khu đọc, h ắn hiện tại phi thường c ần ngủ bù, dù là cơm đ ầu không ăn cũng muốn ngủ một giấc lại nói.

Chỉ có bảo trì sung mãn trạng thái tinh th ần, h ắn có thể đủ tùy thời phân tích bên người tình huống.

Thế nhưng là, h ắn vừa mới nằm ngoài khu đọc trên mặt bàn không lâu, Lộ Quảng Nghĩa li ền cẩn thận từng li từng tí theo tới.

Lộ Quảng Nghĩa muốn tới cùng Khánh Tr ần đáp lời, có thể có sợ bị người khác thấy, thế là đang đọc khu bên ngoài gấp vò đầu bút tai.

Khánh Tr ần mặt không thay đổi ng ẩng đầu nhìn về phía đối phương:
"Không cần cẩn thận như vậy, Lý Thúc Đ ồng đã biết quan hệ của ta và người. Bất quá không cần lo lắng, h ắn giống như cũng không để ý. Còn có, người trước làm việc của người đi, không nên quấy r ầy ta."

Ngục giam số 18 bên trong khắp nơi đều là giám sát, đám tù nhân cho người mới cử hành nghi thức hoan nghênh đều muốn trốn đến trong phòng giam đi, cho nên tại khu đọc đi ngủ là an toàn.

Khánh Tr ần kỳ thật rất muốn cùng Lộ Quảng Nghĩa biện pháp nói, làm rõ ràng Khánh thị có kế hoạch gì.

Nhưng mắt nhìn thấy trở về sắp đến, h ắn không muốn phức tạp.

Cho nên trước tiên đem Lộ Quảng Nghĩa đuổi đi, đợi cho h ắn trở về đằng sau suy nghĩ thêm như thế nào lời nói khách sáo tương đối tốt.

Nhưng mà Lộ Quảng Nghĩa cũng không h ề rời đi, mà là tại một bên nhỏ giọng th ần thì nói: "Lão bản, ta muốn nửa ngày cũng không biết nên gọi ngài cái gì tốt, vẫn là gọi lão bản nhất thuận miệng."

"Đoán chừng ngài cũng nghe Khánh Ngôn nhắc qua ta, ta đây từ nhỏ đã số khổ, thậm đều bị cha ta cầm lấy đi cùng kẻ có tiền đổi tiền, cho ta đổi một bộ mô phỏng sinh vật để thay thế, người nói cha mẹ đều không đau lòng ta, còn có ai thương ta đâu? Về sau ta nghe Khánh Ngôn nói, lần này là ngài điểm danh để cho ta tiến đến dò đường, nói là nhìn trúng năng lực của ta, ta sướng đến phát r ờ r ồi! Ngài yên tâm, ta Lộ Quảng Nghĩa lần này tuyệt đối vì ngài xông pha khói lửa không chối từ, coi như vì ngài đi chết đều được!"

"Bất quá ta trước khi chết còn có cái tiệc n ổi, ngài cũng biết ta cũng không thể tới mấy năm học, nhưng ta từ nhỏ liền hâm mộ những cái kia có văn hóa người. . ."

Khánh Tr ần rốt cục nhin không được: "Người đến cùng muốn nói cái gì a?"

Lộ Quảng Nghĩa: "Ngài có thể hay không dạy ta chơi cờ tướng a?"

"Vì cái gì muốn học đánh cờ?" Khánh Tr ần sừng sốt một chút.

"Bởi vì đẹp trai a!" Lộ Quảng Nghĩa nói ra: "Lão bản, ngay cả Lý Thúc Đ ồng nhân vật như vậy đều trở thành bại tướng dưới tay của mình, chẳng lẽ không đẹp trai sao?"

"Đánh cờ thắng một hai cục li ền rất có mặt mũi sao?" Khánh Tr ần lắc đầu.

"Đương nhiên, đánh lại đánh không lại hẳn, có thể đánh cờ thắng hẳn một chút cũng rất có mặt mũi a!" Lộ Quảng Nghĩa đương nhiên nói.

Đây cũng là xúc động Khánh Tr ần một chút, nghe Lộ Quảng Nghĩa ý tứ, Lý Thúc Đ ồng sức chiến đấu tựa hồ rất mạnh?

Chỉ nghe Lộ Quảng Nghĩa tiếp tục nói: "Ta là thật không nghĩ tới lão bản ngài tiến đến v ềsau có thể cùng Lý Thúc Đ ồng kết bạn, còn có thể chung đụng như vậy hòa hợp. Lấy hẳn tại cái này ngục giam số 18 bên trong địa vị, có lẽ li ền biết chúng ta muốn tìm Đông XC ở nơi nào. Mà lại, vạn nhất ngài có thể được đến truy ền thừa của hẳn, cái này bóng dáng chi tranh chỉ sợ cũng ổn định."

Trong lời này lượng tin tức to lớn, cũng coi như để Khánh Tr ần minh bạch mình tới nơi này mục tiêu là cái gì. . . Tìm một kiện đồ vật.

Mà lại, chính mình chính cuốn vào một trận chiến đấu bên trong.

Chỉ bất quá Khánh Tr ần y nguyên không biết Lý Thúc Đ ồng truy ền thừa là cái gì, chỉ biết là nó phi thường trọng yếu.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tốt, ta dạy cho người chơi cờ tướng, người

bây giờ cách ta xa một chút được không."

"Có ngay được rồi, " Lộ Quảng Nghĩa nhanh như chớp liền chạy tới khu giải trí bên kia.

...

Ban đêm, đếm ngược 00:05: 00.

Khánh Trần ngồi tại băng lãnh trên giường, lẳng lặng nhìn trên cánh tay màu trắng đếm ngược.

Trong đếm ngược kia bánh răng chậm rãi chuyển động, khoảng cách trở về chỉ còn lại có cuối cùng năm phút đồng hồ.

Hắn cũng không xác định chính mình có còn hay không trở về nơi này, hai ngày thời gian đối với hắn mà nói tựa như là một giấc mộng, quên biết mấy người, cũng kiến thức một cái thế giới khác nhau.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Lý Thúc Đông đặc thù, rốt cục để hắn với cái thế giới này sinh ra chờ mong.

Giống như là có một cái thế giới mới, vì chính mình mở ra cửa lớn.

Khánh Trần nghĩ nghĩ, sau đó dùng bàn chải đánh răng phần đuôi tại đầu gối trên ván giường, dùng sức khắc xuống "Tới qua" hai chữ vết lõm.

Sau đó hắn lại đang trên cánh tay mình vắn ra một cái màu xanh tím dấu, muốn nhìn một chút nếu như mình mang theo thương trở về Địa Cầu sẽ có biến hóa gì.

Đếm ngược.

10.

9.

8.

7.

6.

5.

4.

3.

2.

1.

Thế giới lần nữa phá toái, cái kia quen thuộc hắc ám rốt cục tiến đến.

Trở về

...

Khoảng cách nguyệt phiêu Top 10, chỉ kém 800 phiêu, xông lên a a a a!

...

Cảm tạ Huyền Vũ đồng học trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xê, phong cách hài hước, lập lò dễ tự nào bỏ :))

Chương 13, có người

So sánh lần trước xuyên qua trước bối rồi, lần này Khánh Trần đã bình tĩnh rất nhiều.

Hắn chờ đợi thế giới sau khi vỡ vụn gây dựng lại, tựa như là đang đợi một giấc mộng tỉnh.

Trong phòng ngủ nhỏ chật chội chật hẹp, Khánh Trần y nguyên lấy chính mình xuyên qua trước tư thế ng ã tại bên giường, ngoài phòng là ban đêm, mà hắn nguyên bản cầm dao róc xương. . . Lại còn trên tay.

Hết thầy, đầu phẳng phất chưa từng phát sinh qua.

Khánh Trần nhíu mày, hắn móc ra trong túi điện thoại nhìn thoáng qua thời gian.

Năm 2022, ngày 28 tháng 9, 12:00:01.

0,01 giây.

Hắn nhớ rõ, chính mình xuyên qua ngày cũng là ngày 28 tháng 9, thời gian chính xác là 12:00:00.

Nói cách khác, hắn tại thế giới kia vượt qua hai ngày, mà Địa Cầu nơi này vậy mà chỉ qua một giây.

Đạo lý đồng dạng, chính mình trở lại bên này, đợi đến lại trở về lúc, bên kia cũng chỉ qua một giây?

Đây cũng là tất cả người xuyên việt quy luật.

Không biết vì cái gì Khánh Tr ần nghĩ tới đây ngược lại nhẹ nhàng thờ ra, cứ như vậy hẳn cũng không cần lại nghĩ biện pháp cùng người giải thích, chính mình tại sao lại thường xuyên mất tích một đoạn thời gian.

Đây là một loại phi thường quý dị xa cách cảm giác, phảng phất mình bây giờ vị trí thế giới không còn chân thực một dạng.

Khánh Tr ần cúi đầu nhìn thoáng qua cánh tay, chính mình vừa mới cố ý bóp ra màu xanh tím vẫn còn ở đó.

Mà đổi thành trên một cánh tay đường vân màu trắng đã phát sinh biến hóa, đếm ngược 47: 59:45.

Đếm ngược 47:59:44.

L ần này đếm ngược là 48 giờ, cũng chính là hai ngày thời gian, không sai.

Chỉ có những này mới có thể hướng hẳn chứng minh, chính mình trải qua hết thấy đầu là thật.

Hẳn thật đi qua một cái văn minh máy móc, cũng thật gặp qua một cái tên là Lý Thúc Đ ồng người, bị một cái gọi Lâm Tiếu Tiếu người dùng ác mộng khảo nghiệm một lần, còn gặp một cái tên là Lộ Quảng Nghĩa thêm cầu.

Nơi đó có một người tr ần ỗn Diệp V ãn, còn có một cái kỳ quái mèo to.

Đang lúc Khánh Tr ần suy tư thời điểm, điện thoại di động của hẳn tiếng chuông vậy mà vang lên, xa lạ số điện thoại riêng.

"Uy người tốt, " Khánh Tr ần nói ra.

"Người tốt, ta chỗ này là đường Vương Thành đ ền công an, là như thế này, phụ thân người tự chúng đánh bạc bị câu lưu lại, làm phi ền người tới một chuyến, " điện thoại đối diện một vị nữ tính thanh âm nói ra.

Khánh Trầ n sừng sốt một chút, tính toán thời gian chính mình vị kia dân cờ bạc phụ thân hẳn là vừa bị bắt lại không bao lâu, không nghĩ tới đ ền công an điện thoại cái này cho hẳn đánh tới.

"Ngạch, ta đi làm cái gì?" Khánh Trầ n hỏi.

"Căn cứ trị an chỗ quản lý phạt pháp, hẳn c ần bị câu lưu cùng giao nạp tiền phạt, mời người tới làm một chút thủ tục, " đ ền công an trực ban tiêu tử tử nói ra.

"Không có ý tứ, ta không đi, mời các người nghiêm trị hẳn đi. Căn cứ trị an chỗ quản lý phạt pháp, tình tiết nghiêm trọng chỗ lấy mười ngày trở lên, mười lăm ngày phía dưới câu lưu, cũng chỗ lấy 500 nguyên trở lên, 3000 nguyên phía dưới tiền phạt, phi ền phức ngại cho hẳn trên cùng xử phạt, tạ ơn, " Khánh Trầ n lắc đầu nói ra.

Đối phương lúc này cũng sừng sốt một chút: "Người không phải con của hẳn sao?"

Khánh Trầ n h ồi đáp: "Án chính là ta báo, ta không phải con của hẳn, ta là nhiệt tâm thị dân Khánh tiên sinh."

Trực ban tiêu tử tử: "? ? ?"

Khánh Trầ n không có do dự nữa liền trực tiếp cúp điện thoại, chính mình cái này dân cờ bạc cha ít nhất câu lưu 10 ngày, nói cách khác chính mình lần sau xuyên qua trước đó, là không c ần nhìn thấy đối phương.

Không biết vì sao, Khánh Trầ n nghĩ tới đây còn cảm thấy có chút vui vẻ cùng nhẹ nhõm.

Nhưng là, đối với một thiếu niên tới nói, phụ thân bị câu lưu, còn bị người lớn tiếng răn dạy, loại cảm giác này cũng không tốt đẹp gì.

Đại bộ phận thiếu niên tại thanh xuân lúc đ ầu sẽ lấy chính mình phụ thân

xem như tấm gương, một khi người phát hiện cha mình việc xấu loang lổ còn không có tôn nghiêm thời điểm, trong lòng mình nào đó một bức thừa trọng tường liền bỗng nhiên đổ sụp.

Khánh Trần hít sâu một hơi từ từ nằm ở trên giường, hấn mở ra điện thoại nhìn mình trò chuyện ghi chép cùng Wechat, cũng không thấy được mẫu thân tin tức.

Không biết vì cái gì, một đoạn thời khắc hấn thậm chí càng muốn sớm trở lại trong ngục giam kia đi.

Cho dù đó là một thế giới không biết mà nguy hiểm.

Đã trời vừa rạng sáng nhiều, Khánh Trần không có chút nào buồn ngủ.

Trong phòng mờ mờ, chỉ có màn hình điện thoại di động chiếu sáng lấy gương mặt của hấn.

Trên màn ảnh điện thoại di động là hấn vừa mới lục soát Canon điệu nhạc, mỗi một chi tiết nhỏ đều đã bị hấn ghi tạc trong đầu.

Thứ này đối với Lý Thúc Đổng tới nói là cả đời tiếc nuối, nhưng đối với Khánh Trần tới nói lại là tự nhiên chui tới cửa.

Khả năng đây chính là vị trí thế giới khác biệt khác biệt đi, trên người đối phương cũng giống vậy có Khánh Trần tha thiết ước mơ đồ vật.

Thế nhưng là, chính mình hấn là đem điệu nhạc cho Lý Thúc Đổng sao?

Cho nói, chính mình nên như thế nào giải thích bản nhạc này lai lịch đâu.

Chuyện này là có phong hiểm, Khánh Trần mặc dù không sợ mạo hiểm, nhưng hấn sợ chính mình mạo hiểm bốc lên không đáng.

Cho nên, cho điệu nhạc trước đó, hấn nhất định phải xác định Lý Thúc Đổng có hay không giá trị này!

Cuối cùng, hắn vẫn không thể nào đợi đến mẫu thân điện thoại cùng tin tức.

...

Đếm ngược ngày đầu tiên, sáng sớm 7 giờ rưỡi.

Khánh Trần thay đổi trang xanh đan xen đồng phục ra cửa, vừa đi bên cạnh gặm mì ăn liền.

Hắn chồm lên Lạc thành trường học tiếng nước ngoài phía trước chút năm chia làm ba cái giáo khu, mà cấp 3 cách nhà hắn cũng bất quá là năm phút đồng hồ lộ trình, chỉ cần đi ngang qua qua một đầu đường nhỏ đối với đã tới.

Trên đường cơ quan hành chính, trứng gà quán bánh bữa sáng bày bày ra mùi thơm, những người đi đường sẽ ngồi tại sạp hàng nhỏ bên trên ăn một bát nóng hổi hấp tào phớ hoặc là súp tiêu nóng.

Mới nở tốt bánh quây kim hoàng xốp giòn, trứng luộc nước trà bóc vỏ sau bóng loáng sáng long lanh.

Thế nhưng là Khánh Trần trên thân không có tiền, hắn số lượng không nhiều tích súc đâu vì ứng đối thế thì tính thời gian thời điểm, mua sắm vật tư.

Việc này để hắn bây giờ suy nghĩ một chút đầu đau răng, nhưng hắn không hối hận, dù sao khi đó ai biết chính mình muốn đổi mặt cái gì đâu?

Lớp 11 ban 3, trong lớp đang có phụ trách trực nhật đồng học đang đánh quét vệ sinh, trong phòng học lau nhà sau nước mùi tanh cũng còn không có tán đi, đồ lau nhà sợ là đã mốc meo rất lâu.

Khánh Trần ngồi tại hàng cuối cùng, lúc này chỉ gặp hắn ngồi cùng bàn Nam Canh Thân thân sắc vội vã đi vào phòng học, một mặt khăn trương.

"Hôm qua Đồ lão sư nhìn thấy ta trốn học, v ề sau còn nói cái gì không có?"
Khánh Tr ần thấp giọng hỏi.

Kết quả Nam Canh Th ần không yên lòng giống như cái gì đ ều không có
nghe đ ược giống như: "A? Cái gì?"

"Không có việc gì, " Khánh Tr ần lắc đ ầu: "Ta nhìn người thế nào như thế
bối rồi đ ầu?"

"Bối rồi?" Nam Canh Th ần kinh ngạc một chút: "Không có a."

Khánh Tr ần không nói, đ ối phương không muốn nói mà nói, chính mình
cũng không cần thiết truy vấn ngọn ngu Ồn.

Lẫn nhau an tĩnh một lát, Nam Canh Th ần đ ột nhiên hạ thấp giọng hỏi:
"Khánh Tr ần, nếu như người gặp chuyện đ ặc biệt quý dị, người sẽ làm như
thế nào?"

"Quý dị?" Khánh Tr ần sửng sốt một chút, sau đ ó quan sát tỉ mỉ lấy Nam
Canh Th ần, hẩn ch ần chờ một lát hỏi: "Cụ thể là chỉ sự tình gì?"

"Ta cũng không biết là chuyện gì, dù sao li ền rất quý dị, " Nam Canh Th ần
nói ra.

"Vậ li ền báo đ ộng?" Khánh Tr ần con mắt chăm chú tập trung vào Nam
Canh Th ần.

Đã thấy Nam Canh Th ần nh ần tình sáng lên: "Đúng a, tìm cảnh sát! Khánh
Tr ần, nhà người tại đ ền công an có ai không?"

"Có a, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Cha ta đ ệm qua vừa bởi vì tụi chúng
đánh bạc bị bắt vào đi."

Nam Canh Th ần: "? ? ?"

Siêu năng thế giới,bố cục chặt chẽ,tác lão tài xê,phong cách hài hước,lập
lờ dễ tự nào bô :))

Chương 14, Cầu Phú Quý, chớ quên đi

Nam Canh Thần nhìn xem Khánh Trầ, ngờ ngác nửa ngày: "Đại ca, ta là muốn tìm trong sở công an cảnh sát thúc thúc hỗ trợ, giống thúc thúc hấn bị tóm chặt đi loại này không giúp đỡ được cái gì a."

"Vậy liền không có biện pháp, " Khánh Trầ lắc đầu, hấn tiến một bước hỏi: "Người gặp được chuyện rất quý dị sao? Đến cùng là chuyện gì?"

"Không có việc gì không có việc gì, " Nam Canh Thần đối với cái này ngậm miệng không nói.

Khánh Trầ không nói thêm gì nữa.

Loại chuyện này đối phương không muốn nói, vậy mình cũng chỉ có thể xem như không biết rõ tình hình.

Bất quá trong lòng hấn có mơ hồ suy đoán, Nam Canh Thần cái gọi là quý dị. . . Có phải hay không là trên cánh tay cũng xuất hiện đếm ngược?

Nhưng đếm ngược người khác là nhìn không thấy, cho nên Khánh Trầ cũng chỉ có thể dựa vào suy đoán.

Chính mình liền đầu tiên xuyên việt đếm ngược là đêm qua 6 giờ xuất hiện, hấn lúc ấy liền chạy khóa đi, không có lớp tự học buổi tối, ban đêm 12 giờ liền tiến hành liền đầu tiên xuyên việt.

Nếu như Nam Canh Thần trên cánh tay thật cũng xuất hiện đếm ngược, vậy sẽ là lúc nào xuất hiện đâu?

Khánh Trầ nghĩ thẩn, cái này Nam Canh Thần gầy gò nhỏ, xem xét

liền yếu đuối đáng vẻ, nếu là thật xuyên qua đi thế giới kia cũng không biết có thể hay không sống sót a.

Hai người bạn hẳn quan hệ cũng không tệ lắm, cũng không phải bởi vì hai người tính cách cỡ nào hợp nhau, mà là hai người phụ thân đều đánh bài, đánh bạc, khiến cho lẫn nhau gia đình đi đâu kiện đâu chẳng ra sao cả.

Một lần tình cờ trò chuyện lên chuyện này về sau, hai tên thiếu niên ngược lại bởi vậy kéo gần lại quan hệ.

Nhưng vào lúc này, trong lớp bỗng nhiên có ngay tại chơi điện thoại di động đồng học kinh hô một tiếng: "Ngọa tào!"

Còn chưa tới thời gian lên lớp, toàn bộ lớp 11 ban 3 chỉ có mười mấy đồng học trong phòng học, mọi người đưa ánh mắt xoay qua chỗ khác: "Thế nào?"

"Các người mau nhìn hot search, Jacob mở một cái buổi họp báo, nói hẳn xuyên qua đến một cái văn minh máy móc thế giới, hot search trên có hẳn buổi họp báo hoàn chỉnh video, " vị kia kêu lên sợ hãi đồng học nói ra.

Jacob, quốc tịch Mỹ, thế giới nổi danh nhất bóng rổ minh tinh một trong, fan hâm mộ rất nhiều.

Trong lớp đồng học nghe lời này lập tức mở ra điện thoại đi xem hot search, mỗi người đều không hiểu ra sao.

Chỉ có Khánh Trần cứ thế ngay tại chỗ, bởi vì hẳn biết cái kia cái gọi là xuyên qua cùng văn minh máy móc là chuyện gì xảy ra!

Thế nhưng là, lúc trước hẳn vẫn thật không nghĩ tới, nguyên lai nước ngoài cũng có người tại kinh lịch xuyên qua cùng đếm ngược chuyện như vậy.

Nam Canh Trần đã mở ra video, Khánh Trần nhìn sang.

Trong video Jacob ngẩng tại sau bàn, đối mặt với hẳn lâm thời xin mời đi tất

cả truyền thông, hiện trường đèn flash dày đặc lóe ra, để cho người ta có chút hoa mắt.

Có thể tất cả quan sát video người, lần đầu tiên liền thấy Jacob cánh tay trái, bởi vì chi kia cánh tay trái đã hoàn toàn đổi thành cánh tay người máy.

Trong video, Jacob đứng dậy mang mọi người đi sân bóng rổ, sau đó cách toàn bộ sân bóng, dùng tay trái nhẹ nhõm đem bóng rổ đầu nhập vòng rổ, liên tiếp mười cái đầu là như vậy.

"Đây là đặc hiệu sao?" Nam Canh Thần lâm bẫm nói: "Có phải hay không đập hình quảng cáo, làm đặc hiệu a?"

Khánh Trăn không nói gì.

Video là có người từ nước ngoài vận chuyên trở về, còn vì video phối hợp tiếng Trung phụ đề

Trong video Jacob đối với truyền thông nói ra: "Ta đi qua phát hiện ngoài ý muốn trên cánh tay mình xuất hiện đếm ngược, khi đếm ngược lúc kết thúc ta vậy mà xuyên thẳng qua đến một cái kỳ quái văn minh máy móc thế giới, nơi đó cũng là Địa Cầu, có mặt trời có mặt trăng, nhưng tựa hồ là vũ trụ song song, văn minh tiến trình cùng chúng ta chỗ thế giới hoàn toàn khác biệt."

Jacob giơ lên cánh tay trái của mình: "Ta xuyên qua quá khứ liền có được cánh tay này, tựa như là ta thay thế bên kia người nào đó một dạng, trở thành mới chính mình. Ta cũng không rõ ràng nó là nguyên lý gì, nhưng nó khí lực viễn siêu ta tưởng tượng, mà lại phi thường linh hoạt, tinh chuẩn."

"Mà ta tổ chức buổi họp báo nguyên nhân cũng không phải là phải hướng các vị khoe khoang, thế giới kia cũng không phải tưởng tượng tốt đẹp như vậy, ngược lại dị thường nguy hiểm. Ta ở chỗ này tổ chức buổi họp báo là vì tránh cho ta bị bí mật mang đi tiến hành nghiên cứu, ta ở chỗ này tuyên bố, bản nhân cự tuyệt trở thành đối tượng nghiên cứu, nếu có một ngày ta mất tích, xin mời các vị. . ."

Khánh Tr ần nhìn đến đây giật mình, Jacob là cái nhân vật công chúng, cho nên trên người mình có thân thể máy móc căn bản không gặt được.

Đối phương lại rất rõ ràng thế giới kia khoa học kỹ thuật viễn siêu đương đại, cho nên sợ mình bị mang đi nghiên cứu trở thành chuột bạch, liền lựa chọn càng thêm cấp tiến phương pháp.

Cái này chưa chắc là tốt biện pháp, cũng có thể là đối phương tương đối bối rối, cho nên vội vàng làm như thế một cái quyết định.

Khánh Tr ần nhìn về phía Nam Canh Th ần, lúc này g ầy g ò nhỏ nhỏ ng ồi cùng bàn ng ậy ra như ph ồng.

Mà Khánh Tr ần đang nghĩ, chính mình không có thể đem dao róc xương dẫn đi, cũng không thể đem bàn chải đánh răng mang về, xem ra muốn từ bên kia mang đ ồ vật phương pháp duy nhất, chính là cải tạo chính mình, hoặc là giấu ở trong thân thể?

Cũng không biết Jacob xuyên qua quá khứ là xuất hiện ở chỗ nào, bên kia bờ đại dương sao?

Lúc này, trong lớp tất cả học sinh đều lâm vào chấn kinh cùng nửa tin nửa ngờ trong trạng thái, mọi người thậm chí rất khó phán đoán cái này hot search đến cùng là thật, hay là hợp thành đặc hiệu.

Nhưng mà không đợi mọi người lấy lại tinh thần đâu, hot search xếp hạng bỗng nhiên lại có mấy cái sự kiện quỷ dị xông lên bảng danh sách.

"Nào đó internet cao quản bị phát hiện chết bởi trong nhà, trên thân bỗng nhiên xuất hiện tinh vi máy móc cấu tạo, cùng Jacob cực kỳ tương tự."

"Nào đó sinh viên công bố chính mình cũng xuyên qua đến một thế giới khác, nơi đó không chỉ có văn minh máy móc, còn có siêu việt thường nhân siêu phàm giả."

"Nào đó học sinh cấp ba tuyên bố chính mình không chỉ có xuyên qua đến một thế giới khác, còn thu được thức tỉnh dị năng."

Khánh Trần nhú mày nhìn xem, một loạt này tin tức muốn so trong tưởng tượng của hắn tới càng nhanh, cũng không phải là tất cả mọi người có thể giống như hắn cẩn thận.

Càng ngày càng nhiều tin tức đều tại hướng thế nhân tuyên cáo: Đây không phải đặc hiệu, cũng không phải quảng cáo văn án, mà là chân thực tồn tại.

Thật sự có người xuyên qua đến thế giới không biết mà tràn ngập huyền tưởng kia.

Mà lại, người xuyên việt cũng không tại số ít.

Bên cạnh hắn Nam Canh Trần lâm bẩm nói: "Siêu phạm giả, văn minh máy móc. . . Vậy xuyên qua quá khứ là không phải có cơ hội trở thành siêu phạm giả?"

Có đồng học hỏi: "Ta nhìn xuyên qua xác suất không nhỏ a, trong trường học chúng ta có thể hay không cũng có đồng học xuyên qua?"

"Có lẽ liền có người mang theo thân thể máy móc đến đi học. . ."

"Ta cũng muốn xuyên qua. . ."

Trong lớp đồng học càng ngày càng nhiều, mỗi khi có người đến gần phòng học thời điểm, tất cả mọi người sẽ đem ánh mắt ném đi, nhìn một chút đối phương có hay không thân thể máy móc.

Phải biết bọn hắn mới 17~18 tuổi niên kỷ, chính là lòng hiếu kỳ cùng thăm dò muốn, lòng hư vinh dày đặc nhất thời điểm, người trưởng thành có lẽ sẽ cân nhắc nguy hiểm cùng kỳ ngộ phải chằng ngang nhau, nhưng người thiếu niên càng nhiều thì là chờ mong.

Người nhìn Harry Potter thời điểm ngày họp đội chính mình cũng có thể xuyên qua Nhà ga Ngã tư Vua, đọc tiểu thuyết thời điểm cũng hi vọng mình có thể đạt được Tiên Nhân tiếp dẫn.

Nhưng thế giới hiện thực là , dưới tình huống bình thường nghênh đón người đầu không phải là Tiên Nhân, mà là Tiên Nhân Khiêu.

Cho nên khi mọi người phát hiện xuyên qua quá khứ sau có thể trở nên không giống bình thường, vậy bọn hắn gặp qua lọc ròi một chút nguy hiểm tin tức, sau đó chờ mong chính mình cũng là người xuyên việt một trong.

Thế giới nhân vật chính, nghe liền rất có sức hấp dẫn.

Khánh Trậ̀n cũng rất khó ngoại lệ.

Chỉ là có một chút khác biệt, Khánh Trậ̀n thật xuyên qua qua, mà lại cũng thật gặp qua trong truyện những cái kia siêu phàm thoát tục người, Lâm Tiểu Tiểu, Lý Thúc Đậ̀ng.

Diệp Vãn cũng hẳn là.

Từ từ, Khánh Trậ̀n phát hiện Nam Canh Thậ̀n bối rồi thậ̀n sắc rút đi, ngược lại dậ̀n dậ̀n tinh thậ̀n vô cùng phấn chấn.

Khánh Trậ̀n hự̉ng hờ mà hỏi: "Người mới vừa nói chuyện quỷ dị chính là cái này sao?"

Nam Canh Thậ̀n thấp giọng: "Hiện tại còn không thể nói cho người, nhưng người yên tâm, nếu như ta có thể được đến cái gì kỳ ngộ, nhất định sẽ không quên huynh đệ người."

Khánh Trậ̀n gật đậ̀u: "Ừm ân, Cầu Phú Quý chớ quên đi."

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xẽ, phong cách hài hước, lập lọ̀ dễ tự nào bỏ :))

Chương 15, mây đen bao phủ

Nguyên bản Khánh Trầ chỉ là muốn lời nói khách sáo tới, nhưng hẳn không nghĩ tới Nam Canh Thầ tâm thái vậy mà chuyển biến nhanh như vậy.

Mắt nhìn thấy vừa mới còn lo lắng hãi hùng đâu, một tiết khóa đi qua liền định trở thành thế giới nhân vật chính.

Khánh Trầ có thể nói cái gì? Người vui vẻ là được rồi đi.

Lúc này, Nam Canh Thầ đã chăm chú cùng Khánh Trầ thảo luận: "Ta nói là nếu a, nếu ta có thể xuyên qua đi qua, vậy ta có phải hay không liền có thể mang một ít công nghệ cao đồ vật trở về bán đi a?"

"Không biết a, " Khánh Trầ nói ra: "Cũng có thể là mang không thành."

"Người xem bọn hắn đều đem cánh tay người máy cái gì mang về a, " Nam Canh Thầ nói ra: "Người yên tâm, đến lúc đó ta muốn thật phát đạt, xin mời người đi ăn được."

Khánh Trầ biết thế giới kia là nguy hiểm, làm bằng hữu mặc dù phải có một số bí mật, nhưng tóm lại vẫn là hi vọng đối phương có thể bình an trở về, cho nên hảo tâm khuyên một chút: "Người nhìn có không ít người xuyên việt đều nói chính mình gặp phải nguy hiểm, cho nên người hay là cẩn thận một chút, đừng luôn nghĩ đến phát tài sự tình."

Nam Canh Thầ trầm mặc mấy giây, sau đó hỏi: "Đến lúc đó người muốn đi đâu ăn?"

Khánh Trầ: "..."

Nam Canh Thần trong lòng yên lặng tính toán phát đạt sau này mộng tưởng, chỉ có Khánh Trần biết, trở về lúc là không thể tùy tiện mang đồ vật.

Đến lúc đó Nam Canh Thần mời mình đi ăn cơm, dùng một chút đem cánh tay mình lấy xuống đập trên quây hồ hai bát mì cay thành đô, tràng diện kia thật đúng là quá ăn mừng.

Đột nhiên, trong lớp có người nghi ngờ nói: "Cái này xuyên qua quy luật đến cùng là cái gì a, nhiều người như vậy đều xuyên qua đi qua, vì sao chúng ta không có xuyên?"

Nam Canh Thần ở bên cạnh nhỏ giọng thì nói: "Có thể là chỉ có chân chính người thiên phú bẩm mới có thể đi. . ."

Khánh Trần ở một bên nghe được thẳng nhú lông mày.

Liên quan tới người xuyên việt tin tức càng ngày càng nhiều, trong nước ngoài nước đều có.

Từ từ Khánh Trần tổng kết ra hai cái quy luật:

Một là tất cả người xuyên việt lần trước đếm ngược đều là 6 giờ, trở về đếm ngược 48 giờ.

Nói cách khác, mọi người xuyên qua đi vào thời gian là nhất trí, trở về thời gian cũng là nhất trí.

Sau đó có người khi nhìn đến xuyên qua sự kiện sau đứng ra biểu thị, chính mình cũng không có xuyên qua qua, nhưng hôm nay 0 giờ qua đi trên cánh tay cũng xuất hiện 48 giờ đếm ngược.

Đây cũng là nhóm thứ hai.

Lần tiếp theo, nhóm đầu tiên cùng nhóm thứ hai sẽ đồng thời xuyên qua.

Cái thứ hai quy luật là, xuyên qua đi qua tất cả đều là người trẻ tuổi, cho đến trước mắt là 10 tuổi đến 35 tuổi ở giữa.

Đột nhiên, một người nữ sinh nói ra: "Có cái dẫn chương trình nói mình là người xuyên việt, ngay tại mở phát sóng trực tiếp biểu hiện ra chính mình cánh tay người máy đâu, ta đem kết nối phát trong nhóm."

Đầu năm nay học sinh đầu mang điện thoại, ngược lại là thuận tiện trao đổi.

Mọi người ấn mở kết nối xem xét, bên trong rõ ràng là nào đó ngoài trời dẫn chương trình, chính lộ ra được chính mình cánh tay người máy.

Khánh Trầ luôn cảm thấy có chút không đúng, bởi vì hấn còn không có gặp qua như thế nhựa plastic cảm giác thân thể máy móc. . .

Kết quả đối phương còn không có biểu hiện ra hai phút đồng hồ, cánh tay người máy kia răng rắc một tiếng vậy mà rơi trên mặt đất. . .

"Cái này mẹ nó là mặc mô hình tới cộ nhiệt độ đó a!"

Khánh Trầ có chút dở khóc dở cười, vừa ra loại não nhiệt này sự tình, có chút ngu quẻ xà thần liền chui đi ra.

Lúc này hấn suy đoán, Nam Canh Trầ cũng không phải là hôm qua 12 giờ một nhóm kia, mà là rạng sáng mới xuất hiện mới đếm ngược, không phải vậy đối phương nhìn Jacob buổi họp báo cũng không trở thành như vậy chấn kinh.

Cho nên hiện tại có hai loại khả năng, một loại là xuyên qua nhân số cố định, có người tử vong liền sẽ có mới người xuyên việt tiến vào.

Một loại khả năng khác là, cái này người xuyên việt nhân số đang không ngừng mở rộng, tương lai sẽ càng ngày càng nhiều.

Trước mắt mà nói, Khánh Trần còn không có cách nào đoán chừng cả nước người xuyên việt có bao nhiêu.

Thời gian dần trôi qua trong lớp đ ồng học toàn bộ đến đông đủ, có người kinh hô lên: "Lạc thành đ ầu đường cũng xuất hiện người xuyên việt, ta vòng bằng hữu xoát đến, có người chụp tới!"

Nghe nói lời này, các bạn học tất cả đ ều vây lại.

Vòng bằng hữu trong video là một tên nam tính thanh niên th ần sắc vôi vàng, trên gương mặt của hắn có kỳ quái máy móc đường vân, nhìn có loại đặc biệt khoa học kỹ thuật mỹ cảm.

Lúc này có người phát hiện, đối phương đi lại ở giữa lộ ra màu xám sẫm thép mắt cá chân.

Hiển nhiên, thanh niên này hai chân cũng đ ổi thành tay chân giả máy móc.

Trong tấm hình quay chụp người còn muốn tiếp tục quay chụp, đã thấy tên thanh niên kia bỗng nhiên nhảy lên bốn năm mét bên đường nóc phòng, biến mất vô tung vô ảnh.

Có nữ đ ồng học thấp giọng nói: "Rất đẹp a."

"Trong trường học chúng ta nếu là có dạng này người xuyên việt li ền tốt, dạng này li ền có thể trực tiếp hỏi hỏi li ền quan tới thế giới kia sự tình."

Lúc này, Khánh Trần chợt nhớ tới, kỳ thật trong trường học này thật là có một người cùng mình là đ ồng thời xuyên qua, tập đoàn Vĩnh Lợi đồng sự đáng dập nhi tử, Hoàng Tề Tiên.

Nếu như nhớ không l ầm, đối phương hẳn là tại lớp 10 ban 7.

Ngày đó đối phương sụp đổ sau li ền bị máy móc giám ngục mang đi, từ đây cũng không có xuất hiện nữa , theo đạo lý đối phương cũng đã trở về, cho dù chết thi thể đ ồng dạng sẽ trở về

Nghĩ tới đây, Khánh Tr ần thừa dịp còn có hơn mười phút mới lên khóa, liền đứng dậy hướng dưới lầu năm thứ nhất cấp 3 đi đến.

Lạc thành trường học tiếng nước ngoài lúc này náo nhiệt cực kỳ, tất cả mọi người thảo luận người xuyên việt sự kiện, li ền li ền thân bên cạnh trải qua lão sư đầu tại vừa đi vừa xoát điện thoại.

Sợ rằng cũng không nghĩ tới, cái nào đó người xuyên việt ngay tại bên người.

Khánh Tr ần nhìn xem những người kia, không biết vì cái gì lại đột nhiên có loại xa cách cảm giác, giống như chính mình không biết từ lúc nào cũng có chút không giống nhau lắm.

Quá khứ hẳn có thể sẽ nghĩ đến học tập cho giỏi, có thời gian li ền chăm chú ôn tập, chuẩn bị bài, tranh thủ thi một cái rất tốt đại học đi xa tha hương.

Mà bây giờ đâu, con đường của hẳn, giống như đã không ở nơi này.

Khánh Tr ần đi vào lớp 10 ban 7 cửa ra vào, hẳn nhìn như lơ đãng giữ chặt một người đeo kính kính nam sinh hỏi: "Người tốt, xin hỏi Hoàng Tề Tiên hôm nay đến đi học sao?"

"Không có a, còn không có gặp hẳn đâu, " nam đồng học h ồi đáp.

"Áo, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Người biết nhà hẳn ở cái nào sao?"

"Ta đây chỉ biết là hẳn ở tại vườn hoa Ngân Nhuận Trung Ương, cụ thể ở đâu cũng không biết, người tìm hẳn có chuyện gì sao?" Nam đồng học hỏi: "Chờ hẳn đến phòng học, ta giúp người chuyển cáo hẳn."

"Không sao tạ ơn, " Khánh Tr ần phỏng đoán, Hoàng Tề Tiên khả năng tới không được.

Cái kia sụp đổ thiếu niên tinh thần bị rất lớn thương tích, trực tiếp điên mất rồi cũng có khả năng.

Khánh Trần trở lại trong lớp như có đi đâu suy nghĩ, tiết thứ nhất lớp số học cơ hồ tất cả đồng học cũng bị mất học tập tâm tư.

Phần sau tiết khóa thời điểm, tuổi trẻ nam lão sư số học đi đến hải rặng gặp mọi người không quan tâm, dứt khoát cùng mọi người mở lên trò đùa nói: "Các người hiện tại lực chú ý hoàn toàn không tại trên người ta a, xem ra ta cũng phải đi làm cái cánh tay người máy cái gì, các người mới có thể an tâm nghe ta giảng bài a?"

Trong phòng học các bạn học cười vang, sau đó, đi đến hải rặng đúng là cùng các bạn học trò chuyện lên cái này điểm nóng thời sự, không còn giảng bài.

Nếu như là bình thường điểm nóng, lão sư học sinh cũng không trở thành dạng này, mà bây giờ phát sinh sự tình không giống với, bởi vì nó đang thay đổi thế giới này.

Nam Canh Trần trên lớp một mực tại xoát điện thoại, tan học lúc hắn đột nhiên đưa di động đưa cho Khánh Trần nhìn: "Hà Tiểu Tiểu phát một cái công lược!"

"Hà Tiểu Tiểu?" Khánh Trần nghi hoặc hỏi.

"Là một cái trò chơi loại big uploader, xem như giới trò chơi cao chơi, thường xuyên có thể phát hiện trong trò chơi trứng màu cùng chi tiết, tỉ như dạy người làm sao tìm kiếm ẩn tàng nội dung cốt truyện, ẩn tàng chanh vũ, ẩn tàng chức nghiệp, fan hâm mộ thật nhiều," Nam Canh Trần giải thích nói, hắn biết Khánh Trần không thể nào chơi game, cho nên khẳng định không có chú ý qua Hà Tiểu Tiểu dạng này dẫn chương trình.

Nam Canh Trần tiếp tục nói: "Hắn trước đây mấy giờ tuyên bố một cái trò chơi công lược video, có thể mọi người căn bản liền không có gặp qua hắn nói tới trò chơi kia, hắn còn chững chạc dàng hoàng làm lấy công lược.

Hiện tại nó ra đến xuyên qua sự tình, mọi người bỗng nhiên ý thức được, hẳn cho trò chơi công lược, khả năng liên cùng thế giới kia có quan hệ, hẳn cũng là người xuyên việt một trong."

Video không có hình ảnh, chỉ có màu đen bối cảnh cùng màu trắng phụ đề

Trong video một cái tuổi trẻ còn có từ tính nam tính thanh âm nói ra: "Bởi vì trò chơi này tương đối đặc thù, cho nên ta không có cách nào cho các vị yên tâm trò chơi video, ta đem trò chơi này gọi. . . Thế giới trong."

"Mà chúng ta bây giờ vị trí thế giới, gọi là thế giới ngoài."

Lại nghe Hà Tiểu Tiểu tiếp tục bình tĩnh nói ra: "Liên quan tới trò chơi này đâu ta cũng là mới vừa tiến vào, cho nên lấy được tin tức cũng rất có hạn."

"Tạm thời còn chưa phát hiện ẩn tàng chanh vũ thu hoạch được phương thức."

"Trước mắt đã biết thu hoạch nghề nghiệp đường đi có ba loại, loại thứ nhất là lợi dụng khoa kỹ cải tạo chính mình, điểm này có thể trực tiếp tại bệnh viện máy móc mua sắm."

"Thân thể máy móc giá cả tương đối đắt đỏ, bởi vì ta còn không có tìm tới cây tiền bug, cho nên còn không cách nào ném thử. Nơi này bán đi tự thân khí quan tựa như là dễ dàng nhất thu hoạch được kim tiền phương thức, nhưng không nên các vị ném thử."

"Loại thứ hai là gia nhập sở tài phán cấm kỵ, có thể tiêm vào thuốc biến đổi gen sau trở thành tân nhân loại, nhưng ta trước mắt còn không có tìm tới tương quan tổ chức NPC, tổ chức đó tương đối thần bí."

"Loại thứ ba đã biết nghề nghiệp đường đi tại ngục giam số 18, các vị cần sau khi tiến vào tìm kiếm một cái tên là Lý Thúc Đĩnh NPC, đây là trước mắt đã biết tiềm lực cao nhất nghề nghiệp đường đi."

"Tương lai có những nghề nghiệp khác đường đi mà nói, ta cũng sẽ tiếp

tục cùng các vị chia sẻ."

Khánh Trần càng xem video này càng kinh ngạc.

Hắn rất xác định đó chính là cái thế giới chân thật, ngay cả bó xanh tôn thương đều có thể mang về, không phải chân thực thế giới là cái gì?

Có thể cái này Hà Tiểu Tiểu lại giống như là tàu hỏa nhập ma một dạng, đem nơi đó xem như trò chơi đến xoát!

Còn coi Lý Thúc Đổng là thành xoát nghề nghiệp nhiệm vụ NPC!

Cũng không biết đối phương tại trong thế giới trong thân phận gì, Khánh Trần hiện tại duy nhất có thể xác định chính là, Lý Thúc Đổng ở đâu thế giới nổi tiếng xác thực rất cao, đến mức Hà Tiểu Tiểu đi vào 48 giờ liên nghe nói đối phương.

Mà bây giờ, Hà Tiểu Tiểu đúng là đã đem Lý Thúc Đổng xem như có tiềm lực nhất nghề nghiệp đường đi.

Một bên Nam Canh Thần xem hết video sau nói thầm lấy: "Cái này không phải là không nói sao, mua thân thế máy móc rất cần tiềm, sở tài phán cấm kỵ tìm không thấy, ngục giam số 18 nói không chừng có thể tìm tới, nhưng như thế nào mới có thể đi vào cũng không nói."

Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, video này lực ảnh hưởng vẫn còn lớn, chờ chính mình sau 7 ngày xuyên việt về đi, có thể hay không thực sự có người chạy đến ngục giam số 18 bên trong đi xoát Lý Thúc Đổng đường dây này?!

Nhưng nếu thật là có người coi Lý Thúc Đổng là thành NPC đến xoát, sợ là hạ tràng sẽ rất thảm đi, Lý Thúc Đổng chính mình đoán chừng cũng sẽ không hiểu ra sao.

Liên quan tới xuyên qua chuyện này, một mực náo nhiệt đến xuống buổi trưa.

Thẳng đến một thì tin tức xuất hiện: Nước ngoài cái nào đó được xác nhận là người xuyên việt tuổi trẻ nam tính, bị phát hiện chết bởi trong nhà, nguyên bản trong video biểu hiện ra qua máy móc hai chân bị người cắt đi, không biết tung tích.

Tin tức này giống như là một mảnh mây đen, bỗng nhiên đem tất cả mọi người nhiệt tình bao phủ lại.

...

Hiện tại sách mới kỳ cũng có thể ném nguyệt phiêu a! !

Nguyệt phiêu khoảng cách tiến Top 10 chỉ kém 400 chênh lệch, xông lên a!

Cảm tạ nho nhỏ hạt dẻ lông, mộng đình Mị Nhi, thiếu hiệp một cái tai, có gì lên trời trở thành quyển sách mới mình! ! Các lão bản đại khí, các lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xê, phong cách hài hước, lập lòe dễ tự nào bỏ :))

Chương 16, mạng chỉ có một

Nguyên bản trong sinh hoạt xuất hiện siêu việt phạm tục sự tình lúc, là một kiện rất lãng mạn sự tình.

Tựa như là một thì người trưởng thành truyện cổ tích.

Người khi còn bé chưa lấy được Hogwarts thư thông báo trúng tuyển, giống như cách mình cũng không xa vời.

Nhưng mà đầu này ác tính tin tức liền như là một chậu nước lạnh, tưới tắt trong lòng rất nhiều người nhiệt tình.

Chỉ có lúc này, mọi người mới có thể ý thức được thế giới này còn lâu mới có được tốt đẹp như vậy.

Có lẽ thế giới sẽ biến, nhưng nhân tính sẽ không.

Tương lai khoa học kỹ thuật quá đáng giá tiền, không nói đến những cái kia mô phỏng sinh vật thân thể máy móc vật liệu cùng kết cấu, chỉ nói thân thể máy móc tiếp nhận tế bào thần kinh kỹ thuật, cũng đủ để cho rất nhiều người điên cuồng.

Đây mới thực là tương lai khoa học kỹ thuật, cùng đi chờ mong ngoài hành tinh khoa học kỹ thuật, vẫn còn không bằng trực tiếp cướp đoạt gần ở bên cạnh đồ vật.

Mà lại mấu chốt nhất là, những cái kia xuyên qua lại trở về người bình thường, tại đối mặt một chút võ lực tổ chức thời điểm, dù là tự thân có được thân thể máy móc cũng giống vậy không chịu nổi một kích.

Người chết trong nhà chết bất đắc kỳ tử, hung thủ dùng một cây chủy thủ từ hán dưới xương sườn đâm vào trái tim.

Thanh chủy thủ này cùng thân thể máy móc so sánh, không có chút nào kỹ thuật hàm lượng.

Đây không phải truyện cổ tích, ngược lại càng giống là một thì người trưởng thành châm chọc ngụ ngôn cổ sự.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều bởi vì nhiệt độ mà xúc động lấy bại lộ thân phận người xuyên việt bắt đầu sợ sệt.

Một bộ phận người mang theo thân thể máy móc trở về, lo lắng cho mình cũng bị ám toán.

Một bộ phận khác người xuyên việt tử như Khánh Trầ loại này không có thân thể máy móc vẫn còn tốt, nhưng người nào biết người khác có thể hay không gặp nghe một chút những thứ đò khác?

Hiện tại, Nhật Môi bên trên lại có người phát ra suy đoán, có lẽ giết chết một cái người xuyên việt, liền có thể thay thế đối phương lấy được xuyên qua tư cách.

Suy đoán này thực sự quá điên cuồng!

Tại nó không có chứng thực có thể thực hiện cùng không thể được trước đó, giữa người và người tín nhiệm sợ rằng sẽ không còn sót lại chút gì.

Trước đó còn tràn đầy phấn khởi Nam Canh Thầ, rốt cục không nghĩ thêm đi nơi nào xin mời Khánh Trầ vấn đề ăn cơm.

Chỉ nghe Nam Canh Thầ nhỏ giọng thầ thì nói: "Thật vất vả có cái cơ hội thay đổi số phận, thế nào đột nhiên liền thành khủng bố kinh dị trò chơi."

Muốn nói Nam Canh Thầ cùng Khánh Trầ hai người cũng coi là đầ

bệnh tương liên, đầu bày ra cái đánh bạc cha, khiến cho trong nhà gà bay chó chạy.

Nam Canh Thần tương đối tốt một chút, tối thiểu phụ mẫu còn không có ly hôn, trong nhà phòng ở cũng đầu còn không có bán thành tiền, sinh hoạt hàng ngày là có thể bảo hộ, chính là không có gì tiền tiêu vặt.

Khánh Trần thảm hại hơn một chút, cái gì cũng bị mất.

Ngày bình thường họp lớp mà nói, mọi người cũng sẽ không hô hai người bọn họ, dù sao ngay cả đánh cái bi-a đài phí đầu cấp không nổi.

Nam Canh Thần có yêu mến nữ hài, nhưng bởi vì không có tiền tiêu vặt, khiến cho có chút tự ti cũng không dám cùng vị nữ bạn học kia nói cái gì.

Cho nên hai người kỳ thật đầu rất khát vọng kiếm tiền, Nam Canh Thần trước đó còn viết tiểu thuyết cho tạp chí gửi bản thảo, muốn kiếm điểm tiền thù lao tới, kết quả đá chìm đáy biển.

Khánh Trần gặp Nam Canh Thần nản chí, ngược lại cảm thấy là chuyện tốt: "Tin tức này người cũng thấy đấy, ta nói là nếu, nếu người cũng xuyên qua đi qua nhất định phải cẩn thận một chút, trở về cũng đừng nói lung tung."

"Ừm ta đã biết, " Nam Canh Thần gật gật đầu, hần hơi xúc động nói: "Người nói hai ta vì sao sẽ như vậy nghèo rớt mồng tơi a?"

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Người khác ba ba liêu mạng thời điểm, cha người đang đánh bài."

Nam Canh Thần mặc dù có chút oán trách cha ruột, nhưng bị Khánh Trần kiểu nói này vẫn có chút không thoải mái, hần không phục nói: "Vậy người ba ở đâu?"

Khánh Trần: "Áo, cha ta đang liêu mạng đánh bài."

Nam Canh Thầ n: ". . ."

Giữa hai người lâm vào một trận tr ầ n mặ c, một lát sau sau Nam Canh Thầ n hỏi: "Đúng r ấ i, cha người là thế nào đi vào?"

"Ta báo cáo, ta hi vọng hắ n ở bên trong có thể hảo hảo nghĩ lại một chút, " Khánh Tr ầ n bình tĩnh h ấ i đáp.

Nam Canh Thầ n sửng sốt một chút: "Nếu không, người đem cha ta cũng báo cáo đi?"

Khánh Tr ầ n: "? ? ?"

Lúc này, chuông vào học vang lên.

Buổi sáng lớp thứ hai là tiếng Anh, nhưng vào cửa lại là tiết địa lý lão sư.

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành trong danh tự đầ u mang tiếng nước ngoài ba chữ, tất nhiên muốn coi trọng ngoại ngữ.

Anh ngữ lão sư địa vị tương đố i cao, cơ bản mỗi cái ban Anh ngữ lão sư đầ u phi thường ưu tú, trong trường học mời đượ c ngoại giáo, cấp 2 bắt đầ u li ề n sẽ mỗi tu ầ n lễ cho học sinh lên tiết ngoại giáo.

Đ ồng thời, trong trường học có mấy cái lớp thậm chí chuyên môn thiết trí 'Tiếng Nhật' 'Tiếng Đứ c' các loại loại ngôn ngữ nhỏ khoa mục, không học tiếng Anh.

Chỉ gặp trung niên giáo viên địa lý Tr ầ n Ngạn Đông trên bục giảng nói ra: "Lớp các người chủ nhiệm Đố i lão sư có chút việc xin nghỉ, tiết thứ hai đố i thành tiết địa lý, tiếng Anh chuyển đến ngày mai buổi sáng tiết thứ ba đi."

Khánh Tr ầ n nghe nói như thế li ề n sửng sốt một chút, có lẽ là sự tình hôm nay trùng kích quá nhi ề u, hắ n luôn cảm thấy chủ nhiệm lớp xin phép nghỉ giống như không có đơ n giản như vậy.

Chẳng lẽ Đỗ Nhất Hoàng lão sư cũng là người xuyên việt?

Có thể nhiều như vậy người xuyên việt tập trung ở Lạc thành, vậy cả nước đến có bao nhiêu a?

Không đúng không đúng!

Khánh Trầ cúi đầu xuống không để cho người khác nhìn thấy con người của hắn, trong khoảnh khắc, con người của hắn bỗng nhiên thu hẹp.

Hôm nay phát sinh hết thảy đều giống như phim giống như trong đầu hiện lên, tất cả tin tức đều trong phút chốc tập hợp, quy nạp, chỉnh lý.

Trên cánh tay vừa mới xuất hiện đếm ngược nhóm thứ hai người xuyên việt.

Biết mình muốn sau khi xuyên việt, thất kinh tiểu nữ hài tại phụ mẫu cùng đi tiếp nhận phỏng vấn.

Đi ra phát sóng trực tiếp mang hàng người xuyên việt dẫn chương trình.

Từng đầu tin tức, giống như là trên trời bay xuống lá rụng, mà Khánh Trầ thì tiện tay đem từng mảnh từng mảnh "Hữu dụng" lá rụng từ không trung nhặt lên.

Sau một khắc Khánh Trầ ngạc nhiên ngẩng đầu lên, hôm nay phát hiện người xuyên việt tựa như là dạng điểm phân bố giống như, tập trung ở trong hơn mười thành thị .

Thậm chí một ít cư dân thành phố tại trên mạng phát ra nghi hoặc, vì sao chính mình trong thành thị một cái người xuyên việt đầu không có gặp.

Nói cách khác, người xuyên việt phân bố, có thể là phi thường tập trung!

Tập trung ở trong mười cái thành thị !

Phân tích số lượng quá lớn, Khánh Tr ần nhin không được một trận choáng váng.

5:00 chiều bốn mươi cuối cùng một tiết khóa kết thúc, Khánh Tr ần lần nữa trốn học.

Trước khi đi, ủy viên học tập hô to: "Khánh Tr ần, ngày mai nên giao sách vở phí, đừng quên a."

"Biết, " Khánh Tr ần phất phất tay.

Sau đó, hấn li ền tại Nam Canh Th ần trong ánh mắt hăm mộ nhanh chóng rời phòng học.

Trong hoàng hôn cảnh chiều hôm, vừa mới tan học các học sinh chạy về phía nhà ăn ăn cơm , chờ đợi lấy tự học buổi tối đến.

Mà Khánh Tr ần thì nhanh chóng từ trong đám người xuyên qua, từ sân trường tường vây một chỗ góc ngách leo tường ra ngoài.

Về nhà, cởi xuống đ ồng phục thay đổi chính mình không thường mặc quần áo, sau đó mang theo một đỉnh mũ lưỡi trai đi ra ngoài.

Hấn trên điện thoại di động tìm tòi vườn hoa Ngân Nhuận Trung Ương địa chỉ, khoảng cách trường học có chừng sáu cây số đáng vẻ, đó là Hoàng T ể Tiên chỗ cư xá.

Không biết vì cái gì, luôn có một loại nào đó xúc động đôn đốc hấn muốn đi xem một chút, mặc dù cũng không biết đối phương cụ thể ở tại tòa nhà nào phòng ở nào, nhưng hấn li ền muốn đi xem một chút, muốn biết Hoàng T ể Tiên trở về sau đó phát sinh sự tình gì, tại thế giới trong lại gặp cái gì sự tình.

Khánh Tr ần không có dư thừa tiền đón xe, trong túi chỉ còn lại ngũ mao tiền, tại hấn li ền sau cùng siêu thị Phúc Lai Trương đại gia đánh cò trước đó, đây chính là hấn tất cả tích súc.

Chạy bộ đi.

Dĩ vãng Khánh Tr ần cũng không phải là rất xem trọng rèn luyện thân thể, cũng li ền trong trường học đi theo chạy trốn thao.

Nhưng hẳn hiện tại bỗng nhiên ý thức được, không rèn luyện không được, chính mình nhất định phải có được cường kiện thể phách mới có thể đối mặt đầy đủ nguy hiểm thế giới.

Phải biết.

Mệnh cái chữ này tại Trung Hoa chữ Hán bên trong cho tới bây giờ đều chưa từng có chữ cùng âm, có lẽ bản thân cái này li ền ám chỉ, mạng chỉ có một.

Nhất định phải trân quý.

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 17, giao nhau theo dõi

Màn đêm dần dần giáng lâm, cầu lớn Vương Thành bên trên gió thu phơ phất lướt qua, Khánh Trầ chạy lúc giãn ra thân thể, gió sẽ đem hấn tay áo hướng về sau thổi đi.

Có lẽ là tâm cảnh khác biệt, hấn cảm giác tựa như là. . .

Đã từng gia đình kia cùng hoàn cảnh cho hấn công xiêng, ngay tại từ từ mở ra.

Khánh Trầ càng chạy càng nhanh.

Trên cầu lớn thỉnh thoảng sẽ có người đi đường quay đầu nhìn hấn, tất cả mọi người có thể cảm nhận được cái này không hiểu khí tức thanh xuân, xúc động mà phong phú.

Vườn hoa Ngân Nhuận Trung Ương là Lạc thành đường đầu giá cao nhất cư xá một trong, cũng là nổi danh khu nhà giàu.

Cho nên Hoàng Tề Tiên làm phú nhị đại ở chỗ này, Khánh Trầ cũng không tính ngoài ý muốn.

Nơi này vật nghiệp bảo an tương đối nghiêm ngặt, ra vào đầu cần quét thẻ.

Khánh Trầ vây quanh cửa sau, muốn nhìn một chút bên này có hay không biện pháp đi vào.

Nhưng mà không đợi hấn nghĩ kỹ làm sao đi vào, liền nhìn thấy có sáu tên người mặc đồ tây đen nam nhân từ tiểu khu cửa sau đường nhỏ đi tới.

Những người kia cái eo trực tiếp, nhìn xem tựa như là từng thanh lưỡi lê sắc bén vô địch.

Lúc hành tẩu, sáu người bộ pháp từ đầu đến cuối nhất trí, nhắc chân thời gian, phóng ra khoảng cách, giống như là có người dùng có thước đo giống như.

Chờ chút, Khánh Trầ n gâ y gẫ n cả người, bởi vì hắ n nhìn thấy trong sáu người này lại vẫ n mang lấ y một thiếu niên. . . Hoàng Tễ Tiên!

Lúc này Hoàng Tễ Tiên thầ n sắc mờ mịt, trong miệng còn lẫ m bẫ m không giải thích đượ c, ngục giam, máy móc, quái vật. . .

Chỉ gặp bọn họ cấp tốc leo lên ngoài cửa sau hai chiếc xe việt dã màu đen, một người trong đó hình như có nhận thấy, tại chỗ ng ồi kế tài xế thượng chuyển đầu hướng Khánh Trầ n nhìn bên này tới.

Khánh Trầ n lúc này quay đầu, như không có chuyện gì xảy ra bắt đầu chơi điện thoại.

Đối phương dường như không có quá để ý hắ n, hai chiếc xe việt dã màu đen tại trong màn đêm nhanh như điện chớp mà đi.

Mà Khánh Trầ n, thì đứng run tại cư xá ngoài cửa, nhìn xem điện thoại không nói một lời.

Những cái kia là ai?

Tại sao lại mang đi Hoàng Tễ Tiên?

Sẽ là bởi vì đối phương người xuyên việt thân phận sao?

Tất nhiên là bởi vì cái này đi, Khánh Trầ n không tin trùng hợp.

Hắ n quay người về nhà.

Trên đường đi hần suy tư người áo đen thân phận, có thể thời gian dần trôi qua, hần phát hiện có chút không đúng.

Có một tên mặc vệ y màu đen nam tử tuổi trẻ, lại yên lặng theo hần năm cái đầu phố.

Không hiểu cảm giác quen thuộc. . . Hần gặp qua đối phương.

Trong nháy mắt, Khánh Trầ cảm giác mình bắt thit cả người đầu căng thẳng lên, cảm giác áp bách vô hình kia ngay tại ăn mòn cảm giác an toàn của hần.

Tựa như là, bị dã thú hung hăng để mắt tới.

Hần nhớ lại, khi mình tại cư xá Trung Ương Hoa Viên cửa sau gặp phải người áo đen thời điểm, đối phương ngay tại cách đó không xa nhìn xem điện thoại, nhưng là đối phương đang nhìn điện thoại di động thời điểm, ngón tay lại chưa từng hoạt động qua màn hình.

Khánh Trầ cũng không thể mỗi phút mỗi giây phân tích chính mình nhìn thấy hết thấy, như thế quá hao phí tinh thần, nhưng là hần có thể rút ra ký ức.

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ hững hờ làm bộ cầm điện thoại di động lên, sau đó ngừng chân tại nguyên chỗ cúi đầu gọi điện thoại: "Uy, ta mượn một chút vènhà ăn cơm. . ."

Mũ lưỡi trai đem hần gương mặt giấu ở trong bóng tối.

Hắc vệ y nam tử trẻ tuổi tại hần sau khi dừng lại, bước chân không ngừng từ bên cạnh hần đi qua.

Khánh Trầ dư quang chăm chú tập trung vào đối phương, nhưng đối phương một lần cũng không quay đầu lại.

Cái này khiến Khánh Trầ hơi nghi hoặc một chút, hần tại một đoạn thời

khắc thậm chí hoài nghi mình có phải hay không đa tâm?

Trên đường cái ngựa xe như nước, vệ y màu đen nam tử rất nhanh liền biến mất không thấy, hắc cúp điện thoại tiếp tục đi về phía trước.

Còn tốt chính mình về nhà thay đổi đồng phục, mang tới cái mũ, không phải vậy đối phương chỉ là nhìn đồng phục liền biết hẳn là trường học tiếng nước ngoài Lạc thành học sinh.

Lúc này, không đợi Khánh Trần trần tĩnh lại, hẳn tại hạ một cái giao lộ đèn xanh đèn đỏ trước liền phát hiện, bên cạnh mình trong đám người chờ đèn xanh đèn đỏ vậy mà lại xuất hiện một cái khuôn mặt quen thuộc.

Là hẳn tại cư xá Trung Ương Hoa Viên cửa chính nhìn thấy qua.

Không phải trùng hợp.

Là giao nhau theo dõi.

Mỗi cái người phụ trách theo dõi đều chỉ cùng một đoạn lộ trình, mỗi người đều phải cam đoan chính mình giống người qua đường một dạng không bị phát hiện, nếu như mục tiêu ngừng, như vậy người theo dõi liền muốn tiếp tục như không có chuyện gì xảy ra đi lên phía trước, hậu phương thì do thành viên khác lần lượt bổ sung đi lên.

Đây là bảo đảm nhất theo dõi phương pháp một trong.

Khánh Trần rất cảm tạ mình nhìn rất nhiều hữu dụng hoặc vô dụng tạp thư.

Hắn cũng rất cuộc minh bạch, khi trên xe vượt đã người kia nhìn mình thời điểm, chính mình liền bị để mất tới.

Đối phương tới không chỉ sáu cái, còn có người giấu ở chỗ tối.

Đây là tổ chức bí mật gì sao, như vậy nghiêm chỉnh huấn luyện, cũng đối với người xuyên việt tương quan sự tình chú ý như vậy?

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được chính mình khả năng cũng không phải là nhóm đầu tiên người xuyên việt, có lẽ chính mình là nhóm thứ hai, thậm chí là nhóm thứ ba.

Không phải vậy li ền xem như có người hôm nay biết được người xuyên việt sự tình, cũng không trở thành hôm nay li ền có thể nhanh chóng làm ra phản ứng.

Những người này có chuẩn bị mà đến.

Thiếu niên con người màu đen n ồng đậm lại thâm thúy, trên lối đi bộ chạm mặt tới người đêm chạy, ven đường bày qu ầy bán hàng bán băng đường hồ lô đại thúc, bạch bạch bạch giẫm lên giày cao gót yếu điệu nữ tính, còn có bên cạnh màu vàng đất đèn đường hạ xuống quang ảnh biến hóa.

Hắn đem mỗi một chi tiết nhỏ đầu ghi xuống, cũng nhắc nhở chính mình, không có khả năng phạm sai lầm.

Đèn xanh đèn đỏ còn có 12 giây.

Trước đó gặp thoáng qua nam tử áo đen, rất có thể đã ngay tại đường vòng trở lại phía sau hắn, chuẩn bị lần lượt bổ sung lần tiếp theo giao nhau theo dõi.

Dựa theo đối phương muốn quán phố Vọng Xuân Môn, đường Chính Hòa, Khai Nguyên đại đạo lộ trình tính toán, nếu như là người trưởng thành chạy bộ tốc độ tính toán nhiều nhất cần mười phút đồng hồ.

Nếu như muốn thoát ly theo dõi. . .

Đó chính là hiện tại.

Đèn xanh sáng lên, người theo dõi kia nhắc chân chuẩn bị băng qua đường, mà Khánh Tr ần thì bỗng nhiên quay người đi đến.

Người theo dõi như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục xuyên qua đường cái, cũng thấp giọng nói ra: "Mục tiêu nhân vật chưa từng có đường cái, hẳn quay đầu lại, người còn bao lâu vào chỗ."

Thoạt nhìn như là nói một mình, nhưng nếu có người nhìn kỹ, liền có thể phát hiện hẳn trong tai trái đứt lấy một cái hơi mờ tai nghe.

"Không được, ta còn có hai phút đồng hồ mới có thể đến đạt theo dõi vị trí."

Trong chốc lát, băng qua đường người theo dõi phát giác không đúng, hẳn bỗng nhiên quay đầu đi tìm Khánh Trần thân ảnh, có thể làm sao cũng tìm không thấy thiếu niên kia.

"Mất dấu, " ngã tư đường người theo dõi khẽ thở dài.

Nơi xa đang toàn lực phi nước đại vệ y màu đen người trẻ tuổi cười đáp lại nói: "Thật mất mặt a, hai người chăm chăm một người lại còn cho mất dấu."

"Là người nhất định phải chăm chăm hẳn."

Vệ y màu đen người trẻ tuổi cười nói: "Vậy người đoán hẳn đến cùng có phát hiện hay không chúng ta đang theo dõi hẳn?"

Trong tai nghe vang lên thanh âm: "Ta khẳng định hẳn phát hiện, là cao thủ."

Vệ y màu đen người trẻ tuổi nghĩ nghĩ nói ra: "Thiếu niên kia nhìn bất quá 17~18 tuổi dáng vẻ, khả năng còn tại lên cấp ba, nếu như đối phương thật có thể phát hiện chúng ta đang theo dõi, vậy cái này cũng quá yêu nghiệt. Mà lại người phát hiện không có, hẳn xử lý cũng phi thường tự nhiên, hẳn lần thứ nhất dừng lại gọi điện thoại thời điểm, ta đầu không có cảm thấy hẳn phát hiện ta. Bằng không, ta lúc ấy liền sẽ trực tiếp khống chế hẳn."

"Ta rất hiếu kì, người vì sao muốn lâm thời nảy lòng tham theo dõi hẳn,

chúng ta hôm nay nhiệm vụ vẫn rất nhiều, không cần thiết tại người qua đường trên thân lãng phí thời gian."

"Cũng không tính làm thời nảy lòng tham, chỉ là đội trưởng bọn hắn áp giải số 009 mục tiêu nhân vật lúc đi ra, ta phát hiện hắn né tránh đội trưởng ánh mắt."

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 18, tổ chức thần bí

So sánh với xuyên qua đến ngục giam số 18 mà nói, Khánh Trầ cảm giác đêm nay mới càng giống là một trận chân chính nguy cơ.

Hắn không có cách nào xác định đối phương là ai, có cái gì ý đồ.

Mà đối phương vền vẹn đối với mình lên lòng nghi ngờ, li ền bắt đầu theo dõi theo dõi, loại cảm giác này quá không tốt.

Chính mình phảng phất từ trường học trong nhà ấm này, đâm đầu xông thẳng vào chân chính dã thú hoành hành thế giới.

Lại có lẽ, đây mới là thế giới diện mục thật sự.

Bóng đêm cực sâu, Khánh Trầ tại trong dải cây xanh ngang qua, dựa vào hai bên đường cao lớn cây ngô đồng đến che lấp hành tung.

Loại kia kích thích adrenalin, tim đập loạn khẩn trương cảm giác, thẳng đến hẳn lượn quanh không biết bao xa mới rốt cục tiêu tán.

Trở lại đường Hành Thự nơi ở lúc, Khánh Trầ thậm chí còn ở trong bóng tối ng ời nửa giờ, thẳng đến xác định không ai đi theo về sau mới quyết định về nhà.

Lúc này cuối thu khí sáng nhiệt độ không khí dần dần thấp, nhưng hẳn trên lưng quần áo cũng đã ướt đẫm.

Khánh Trầ vừa đi vừa mở điện thoại tìm kiếm trò chơi dẫn chương trình Hà Tiêu Tiêu, muốn nhìn đối phương có hay không làm tiếp công lược mới.

Thế nhưng là, nguyên bản nói muốn đêm nay làm tiếp một cái 'Thế giới trong' tình hình chung giới thiệu Hà Tiểu Tiểu, lại mất tích.

Fan hâm mộ tại khu bình luận hỏi hấn vì sao còn không phát sóng, nhưng Hà Tiểu Tiểu cũng không có đáp lại.

Vị dẫn chương trình này có thể hay không cũng bị tổ chức thần bí mang đi? Cả nước có bao nhiêu dạng này tổ chức thần bí đâu?

Khánh Trần không cách nào xác định.

Đột nhiên, cư xá bên ngoài vang lên tiếng còi báo động, xe cảnh sát một đường lái vào trong cư xá.

Khánh Trần cau mày theo sau, xe cảnh sát kia vừa vặn liền dừng ở nhà hấn hành lang cửa ra vào, lâu hai còn truyền đến nữ nhân tiếng khóc, cùng nam nhân tiếng kêu thảm thiết.

Hàng xóm láng giềng lúc này đã tất cả đều đi ra, mặt khác lâu cư dân người dưới lâu làm thành một vòng, Khánh Trần giấu ở trong đám người yên lặng nhìn xem.

"Đây là thế nào? Ra chuyện gì?" Có cái đại gia nghi ngờ nói.

"Trong tòa nhà này không phải có cái nam thường xuyên bạo lực gia đình lão bà nha, " một vị đại thẩm ôm hài tử, một bên lắc lư vừa nói: "Nhà kia nữ nhân trước đó đều bị đánh tiến bệnh viện, kết quả nam hay là đến chết không đổi. Về sau nữ nhân muốn ly hôn, lại bị người nam kia đánh, nam còn buông lời nói dám ly hôn liền giết nữ nhân cả nhà."

"Vậy hôm nay đây là?" Có người nghi ngờ nói: "Không phải là người nam kia đem nữ nhân đánh ra chuyện a? Nhưng ta làm sao nghe được tựa như là nam xảy ra chuyện."

"Thật đúng là để cho người nói đúng, " đại thẩm nói ra: "Ta vừa rồi muốn

đi lên căn đở tới, kết quả phát hiện lần này là nữ đem nam đánh."

"Thứ đồ chơi gì?" Có người chấn kinh.

"Người nam kia đêm nay uống nhiều về nhà lại muốn đánh lão bà, kết quả các người đoán làm gì, hôm nay thật nhiều người xuyên qua sự tình đầu nghe nói đi, lão bà hẳn giống như cũng là xuyên việt về tới, " đại thẩm nói say sưa ngon lành: "Nữ ngay từ đầu hay là bị đánh, không dám hoàn thủ, nhưng về sau có thể là bị đánh hỏng mất, trở tay liền đem người nam kia chân cắt đứt. Chính là đáng thương trong nhà này tiểu cô nương, mới bao nhiêu lớn liền phải bị loại này tội."

Khánh Trầ nghe đến đó rất cực yên lòng, nói thật hẳn không có chút nào đáng tình nam này, thậm chí có chút muốn cười.

Trên đời này còn có chuyện gì so nam nhân đánh lão bà càng uất ức đâu?

Đánh không lại.

Một nhà này ba miệng liền ở hẳn trên lầu, trong thời gian hai năm, hẳn thường xuyên tan lớp tự học buổi tối khi về nhà nhìn thấy nữ nhân ôm nữ nhi ng ấ ch ồm hồm ở dưới lầu khóc.

Nữ nhân nhanh 30 tuổi dáng vẻ, dáng dấp ngược lại là rất đẹp, ch ồng nàng chính là già cảm thấy nàng ở bên ngoài có người, cho nên say rượu đánh nàng.

Về sau Khánh Trầ từ các bạn hàng xóm trong miệng biết được, nam này chỉ cần trông thấy nữ nhân cùng nam nhân khác nói chuyện, liền sẽ về nhà đánh nàng.

Bây giờ bị đánh ph ế đi, cũng đúng là đáng đời.

Lúc này, cảnh sát đã lên lầu tra hỏi, nam lệch ra bảy, tám xoay được mang lên xe cứu thương.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua, đối phương hai cánh tay đều hiện ra bất quy tắc uốn lượn, rõ ràng đã gãy xương.

Theo xe cứu thương rời đi, cảnh sát phất tay ra hiệu mọi người tán đi.

Khánh Tr ần chuẩn bị trở về nhà, kết quả vừa mới tiến hành lang li ền trông thấy tiểu cô nương ủy khuất ba ba ng ồi tại cửa nhà mình.

"Ca ca, mẹ ta vừa r ồi để cho ta đi trước nhà người chờ một lúc, nhưng ta gõ cửa, người không ở nhà, " tiểu cô nương mang theo tiếng khóc nức nở nói ra.

Tiểu cô nương tên là Lý Đ ồng Vân, đến Khánh Tr ần nhà tránh né cũng không phải lần đầu tiên.

Khánh Tr ần không phải xen vào việc của người khác người, có thể có một lần trên lầu hai vợ chồng cãi nhau, tiểu cô nương chỉ có một người ng ồi xõm ở đầu hành lang khóc.

Khi đó Khánh Tr ần vừa mới tan lớp tự học buổi tối, khi hắn chuẩn bị cùng tiểu cô nương gặp thoáng qua thời điểm, trên lầu nam nhân đi ra tìm nàng, nàng li ền hỏi Khánh Tr ần, có thể hay không đi Khánh Tr ần trong nhà tránh một lát.

Cuối cùng Khánh Tr ần vẫn đ ồng ý.

Đêm hôm đó, hắn cho tiểu cô nương làm xì dầu cơm chiên, còn dùng tay cơ cho tiểu cô nương thả phim hoạt hình.

Thẳng đến tất cả mọi chuyện lắng lại đằng sau, mới đem tiểu cô nương đưa về nhà.

V ềsau trên lầu nữ nhân cũng biết việc này, lại cãi nhau li ền để tiểu cô nương đến Khánh Tr ần trong nhà.

Nữ nhân đã từng có chút ngượng ngùng, nói Khánh Tr ần quần áo bản có

thể đưa trên lầi cho nàng tẩy, nhưng Khánh Trần lo lắng trên lầi nam nhân tìm hấn để gây sự, liền không có trả lời.

Lúc này, Khánh Trần sờ sờ tiểu cô nương đầi: "Ăn cơm chưa?"

"Ăn một chút bánh bích quy, nhưng vẫn là có chút đói, " tiểu cô nương Lý Đờng Vân rụt rè nói.

"Đi thôi, ta cũng chưa ăn cơm đầi, ta làm cho người cơm rang cơm, " Khánh Trần trước đó chuẩn bị vật liệu thời điểm tiêu hết tích súc, bất quá hấn mặc dù không có tiền, lúc này trong nhà gia vị cùng gạo lại còn nhiều, rất nhiều: "Đợi lát nữa người ăn no rấi, đoán chừng mù mù người bên kia cũng không sao, đừng sợ, về sau cha người đánh không lại mẹ người."

"Vậy ta còn có thể đi nhà người sao?" Lý Đờng Vân đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên. . ."

Khánh Trần đang muốn nói chuyện đầi lại đột nhiên biến sắc, hấn cấp tốc móc ra chìa khoá mở cửa, đem Lý Đờng Vân cũng kéo vào.

Lý Đờng Vân một mặt mê mang nhìn xem Khánh Trần: "Ca ca, người thế nào?"

Chỉ gặp hấn cấp tốc đem phòng ngủ màn cửa kéo lên, sau đó xuyên thấu qua một cái khe hở nhìn ra ngoài đi.

"Không có việc gì, đừng nói trước, " Khánh Trần nói ra.

Đang khi nói chuyện, hành lang bên ngoài lái tới một chiếc việc dã xa.

Rõ ràng là hấn đêm nay tại vườn hoa Ngân Nhuận Trung Ương thấy qua trong đó một cỗ!

Đối phương đại khái là nghe nói nơi này có người xuyên việc xuất hiện, cho nên chạy tới đi.

Khánh Tr ần một trận tim đập nhanh, h ắn không nghĩ tới đối phương phản ứng nhanh chóng như vậy.

Lúc này, trên xe nhảy xuống hai tên người trẻ tuổi, một người mặc v ệ y màu đen, một người mặc áo khoác màu xám.

Cũng rõ ràng là theo dõi qua Khánh Tr ần hai vị kia.

Khánh Tr ần nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ, tâm h ắn muốn đây coi là không tính là oan gia ngõ hẹp?

Sau một khắc, người mặc v ệ y màu đen người trẻ tuổi hướng h ắn chỗ cửa sổ xem ra, Khánh Tr ần lập tức đứng dậy hướng v ề sau tránh đi.

"Làm sao vậy, " h ắc v ệ y đ ồng bạn hỏi.

H ắc v ệ y cười nói: "Không có việc gì, li ền tùy tiện nhìn xem, luôn cảm giác có người đang đánh giá ta, nhưng h ắn là quá lo lắng. Đi thôi, lên l ầu làm chính sự."

Khánh Tr ần có chút bận tâm trên l ầu nữ nhân kia.

Chuẩn xác mà nói là, h ắn lo lắng trên l ầu nữ nhân nếu như bị mang đi, vậy tiểu cô nương Lý Đ ồng Vân coi như thảm r ồi.

Ba ba bị đánh tiến vào bệnh viện, mẹ mẹ còn bị tổ chức th ần bí mang đi, cái này v ề sau nhưng làm sao bây giờ?

Mười phút đ ồng hồ đi qua, không đợi Khánh Tr ần nghĩ kỹ làm sao bây giờ, hai người trẻ tuổi kia đúng là đã xuống l ầu.

Chỉ thấy đối phương gọn gàng mà linh hoạt lên xe rời đi, nhưng căn bản không có đem Lý Đ ồng Vân mẹ mẹ mang đi.

Tình huống như thế nào? Khánh Tr ần l ần này đ ầu có chút không hiểu rõ,

chẳng lẽ đối phương không phải muốn bắt đi tất cả người xuyên việt sao?

Từ từ, xe cảnh sát cũng đi, chính mình ngoài phòng vang lên tiếng đập cửa.

Khánh Tr ần đi đến mở cửa, chính trông thấy Lý Đ ồng Vân mù mù đứng ở ngoài cửa, đầu tóc rối bời lấy, khoe miệng phá, trên mặt còn có vết máu.

Nữ nhân tựa hồ cũng ý thức được chính mình hình tượng có chút không tốt, liền mau đem chính mình đầu tóc rối bời vén đến sau tai.

Nàng nhẹ giọng nói với Khánh Tr ần: "Không có ý tứ lại làm phiền người."

...

C ầu phiếu đề cử, c ầu nguyệt phiếu! Hiện tại sách mới cũng có thể ném nguyệt phiếu, khoảng cách Top 10 còn kém 200 phiếu, xông lên a ~

Cảm tạ Nhất Bình đạo trưởng, mùa hè nho nhỏ sông hai vị đ ồng học trở thành quyền sách minh chủ, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 19, hạn chế xuất hành

"Người không sao chứ?" Khánh Trầ nhìn xem ngoài cửa nữ nhân nói ra.

Đây là lần thứ nhất chăm chú dò xét đối phương, trước kia hai người mỗi lần gặp mặt đều rất vội vàng, mà lại nữ nhân bởi vì bạo lực gia đình quan hệ, còn có ý né tránh mặt khác nam tính, dù là Khánh Trầ chỉ là cái học sinh cấp ba cũng không ngoại lệ.

Đây cũng là bạo lực gia đình cho đối phương lưu lại bóng ma.

Lúc này, nữ nhân bàn tay cánh tay đã biến thành thân thể máy móc, Khánh Trầ phát hiện đối phương thân thể máy móc muốn so ngục giam số 18 đại bộ phận tù phạm đầu mỹ quan một chút, trôi chảy ưu nhã đường cong nhưng lại tràn ngập lực lượng mỹ cảm.

Nếu không phải tay áo dài che, sợ rằng sẽ càng đẹp mắt một chút.

Muốn nói nữ nhân xác thực đẹp mắt, mặc dù khoe mắt đã có chút tế văn, nhưng ngược lại tăng lên một chút mỹ lực, cũng ngăn không được trên người đối phương ôn nhu khí chất.

Nữ nhân nhìn xem Khánh Trầ có chút xấu hổ nói ra: "Không nghĩ tới lần này lại cho người thêm phiền toái."

"Không có việc gì, " Khánh Trầ lắc đầu: "Ta đang định cho Lý Đờng Vân nấu cơm ăn, ta rất thích nàg."

Nữ nhân gật gật đầu, nàg nói với Lý Đờng Vân: "Đi thôi Tiểu Vân, cùng mẹ về nhà."

Lý Đ ồng Vân tội nghiệp nói: "Ta còn bị đói đau, trong nhà đ ều bị hai người đập nát, trở về cũng không có đ ồ ăn."

Nữ nhân nghe lời này có chút sinh khí: "Nghe lời, đ ừng lại cho người ta thêm phiền toái!"

Nhưng mà Khánh Tr ần chợt nói ra: "Vừa mới nghe Tiểu Vân nói các người còn không có ăn cơm, nếu không cùng một chỗ về đ ến trong nhà ăn chút cơm đi."

Nữ nhân cùng Lý Đ ồng Vân đ ều sửng sốt một chút, trước kia Khánh Tr ần mặc dù giúp qua một chút, nhưng cũng chưa từng chủ đ ộng biểu thị mạnh tình.

Rất sợ dính dáng tới phiền phức đáng vẻ.

"Ta cũng rất muốn biết một chút liên quan tới xuyên qua sự tình, " Khánh Tr ần giải thích nói: "Cho nên muốn hỏi một chút. . . Ngạch, người xưng hô như thế nào?"

"Ta gọi Giang Tuyết, " nữ nhân h ồi đ áp.

"Ừm, chính là muốn theo Giang Tuyết a di người hỏi một chút liên quan tới thế giới trong sự tình, " Khánh Tr ần nói ra: "Thuận tiện nói sao?"

Nói thật Giang Tuyết cũng li ền so Khánh Tr ần lớn 12 tuổi, gọi a di có chút trông có vẻ già, nhưng hẳn cùng Lý Đ ồng Vân nhận biết trước đây, hiện tại cũng chỉ có thể xưng hô như vậy.

"Cũng không có gì không tiện, " Giang Tuyết nói ra: "Cái này người hỏi tới tùy thời đ ều có thể nói cho người, hiện tại li ền không làm phiền người đi, ta về nhà dọn dẹp một chút đ ồ vật li ền có thể cho Tiểu Vân nấu cơm."

"Mẹ, ngay tại ca ca nhà ăn cơm đi, " Lý Đ ồng Vân thấp giọng nói ra.

Giang Tuyết nhìn xem Tiểu Vân biểu tình c ầu khẩn thở dài: "Đó thật là làm

phiên người."

Từ đầu tới đuôi, nữ nhân này từ đầu đến cuối đầu một bộ gương ngùn bộ dáng, Khánh Trầ có thể cảm nhận được đôi phương phát ra từ nội tâm ấy náy.

Loại tính cách này, ở thế giới trong cái kia hung mãnh thế giới, thật có thể hảo hảo sống sót sao?

Khánh Trầ ngăn chặn trong lòng mình hiếu kỳ, thẳng đến hấn đem xì dầu cơm chiên bùng lên bàn, mới rốt cục như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Ta nhìn cảnh sát đến xử lý án kiện, bọn hấn nói thế nào?"

Giang Tuyệt h ấi đáp: "Các bạn hàng xóm giúp ta đi nói rõ tình huống, vốn là phải cho ta mang về, nhưng cân nhắc đến ta có nữ nhi, mà lại là phòng vệ chính đáng hành vi, li ền để ta lưu lại, có việc thông báo tiếp ta đi qua."

Lúc này, Khánh Trầ mới hỏi ra bản thân muốn hỏi nhất: "Ta nhìn về sau lại tới hai người, bọn hấn là làm gì?"

"Ta cũng không rõ ràng bọn hấn là làm gì, " Giang Tuyệt lắc đầu: "Đối phương cùng cảnh sát đ ồng chí giải một chút tình huống, sau đó để cho ta đi ền một phần bằng biểu, sau đó cho ta thẻ căn cước chụp hai phát ảnh chụp li ền đi."

Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Chỉ đơn giản như vậy?"

"Đúng r ấi, bọn hấn còn nói về sau có thể sẽ tìm ta, để cho ta g ần đây không nên rời đi Lạc thành, nhưng bọn hấn cũng không nói tìm ta có chuyện, " Giang Tuyệt h ấi đáp.

"Cảnh sát cũng không để ý bọn hấn?" Khánh Trầ hiếu kỳ.

"Bọn hấn giống như cho cảnh sát đ ồng chí lấy ra giấy chứng nhận gì, " Giang Tuyệt giải thích: "Cụ thể ta không được rõ lắm, dù sao là không có quản bọn họ."

Lần này, Khánh Tr ần li ền đối với những người kia có một cái bước đầu hiểu rõ:

Đầu tiên, đối phương cũng không phải là nhìn thấy người xuyên việt li ền bất.

Thứ yếu, đối phương có phía quan phương giấy chứng nhận.

Bất luận như thế nào, tối thiểu đối phương cũng không có trong tưởng tượng như vậy phát r ò, đây cũng là để Khánh Tr ần an tâm rất nhiều.

Đột nhiên, Khánh Tr ần nói với Giang Tuyết: "Giang Tuyết a di, người ở thế giới trong là thân phận gì a?"

Thế giới trong, cái tên này tại Hà Tiểu Tiểu làm công lược đằng sau, đã từ từ truy ền bá ra.

Xem như mọi người đối với cái kia xuyên qua thế giới công nhận xưng hô.

Giang Tuyết h ồi đáp: "Ta tại thành thị số 18 bên trong mở một cái máy móc phòng khám bệnh, kỳ thật chính là giúp người khác lắp đặt tay chân giả máy móc. Thế nhưng là ta xuyên qua đi qua sau cái gì cũng không hiểu, có người tới cửa đến lắp đặt thân thể máy móc, ta cũng chỉ có thể nói không có hàng."

Khánh Tr ần gật gật đầu, loại công việc kỹ thuật này xác thực không phải hai ngày li ền có thể nắm giữ.

"Vậy người đôi cánh tay này. . ." Hấn hỏi.

"Đi thời điểm ta li ền đã có được tay chân giả máy móc, trở v ề thời điểm cũng li ền cùng theo một lúc trở v ề," Giang Tuyết trả lời.

Khánh Tr ần lại hỏi: "Ta tại một cái người xuyên việt giới thiệu bên trên nhìn thấy ngục giam số 18, nơi này ở đâu?"

"Ngay tại thành thị số 18 biên giới, " Giang Tuyết nói ra: "Tòa ngục giam này vẫn rất nổi danh, tựa như là chuyên môn giam giữ trọng hình phạm địa phương, là trong liên bang phòng vệ đẳng cấp cao nhất ngục giam."

"Liên bang thế chề?" Khánh Trần chần chờ một chút: "Giang Tuyết a di còn biết thứ gì?"

"Ta cũng vừa xuyên qua quá khứ hai ngày, cái gì đều không có làm rõ ràng, " Giang Tuyết lắc đầu.

Lúc này, một bên tiểu cô nương Lý Đồng Vân hỏi: "Mụ mụ, người phòng khám bệnh tên gọi là gì a?"

"Liên gọi phòng khám bệnh thân thể máy móc Giang Tuyết, " Giang Tuyết hời hợt đáp: "Người hỏi cái này để làm gì?"

"Hỏi một chút mà thôi nha, " Lý Đồng Vân một bên lay lấy xì dầm cơm chiên, vừa nói.

Khánh Trần nhớ kỹ cái tên này, chỉ bất quá hẳn hiện tại chỉ sợ cũng không có năng lực trợ giúp đối phương.

Muốn giúp mà nói, liên phải thông qua Lộ Quảng Nghĩa hoặc là Lý Thúc Đồng, nhưng mình làm như thế nào giải thích chính mình như thế nào nhận biết Giang Tuyết đây này?

Hẳn hiện tại còn không rõ ràng lắm thế giới trong người sẽ như thế nào đối đãi người xuyên việt, vạn nhất Giang Tuyết bại lộ, chẳng phải là chính mình cũng sẽ bị phát hiện?

Chờ một chút đi, dưới mắt xem ra Giang Tuyết cũng không có cái gì bức thiết nguy hiểm.

Giang Tuyết nhìn về phía Khánh Trần: "Người vì cái gì đối với thế giới trong sự tình hiếu kỳ như vậy?"

"Ta cũng rất muốn xuyên qua đi xem một cái, " Khánh Tr ần vừa cười vừa nói: "Ta vẫn rất hâm mộ các người những người xuyên việ này."

Giang Tuyết lắc đầu: "Thế giới kia rất nguy hiểm, trên cơ bản trừ Lý thị, Tr ần thị, Khánh thị, Th ần Đại, Lộc Đào tập đoàn người, những người khác mỗi ngày đều sinh hoạt tại trong nước sôi lửa bỏng, còn không bằng thế giới ngoài."

Khánh Tr ần nghĩ thầm, chính mình là người Khánh thị, nhưng cũng đ ồng dạng sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng a.

Hắn hỏi: "Tiếp xuống có tính toán gì?"

"Ta muốn mang theo Tiểu Vân đi trước nàng Trịnh thành nhà bà ngoại ở một đoạn, ngày mai liền đi, sau đó trở về cùng Tiểu Vân ba ba ly hôn, " Giang Tuyết nói ra.

Khánh Tr ần bỗng nhiên nghĩ đến một việc, sau đó nhắc nhở: "VẬY trước tiên mua vé đi, mỗi ngày đi Trịnh thành nhì ều người, không dễ mua phiếu."

Giang Tuyết cũng không muốn quá nhì ều, trực tiếp dùng di động phần mềm mua một tấm đi Trịnh thành phiếu, trả tiền thành công, thế nhưng là đến ra phiếu thời điểm lại cho thấy phiếu thất bại!

Quả nhiên.

Khánh Tr ần lâm vào trầm tư, khi hắn nghe được đối phương nói không để cho Giang Tuyết rời đi Lạc thành, cũng không có bất luận cái gì hạn chế biện pháp, liền đoán được khả năng có thủ đoạn khác.

Tổ chức thần bí cho Giang Tuyết thẻ căn cước chụp ảnh, có lẽ chính là vì hạn chế nàng xuất hành đi.

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 20, người xuyên việt trò chuyện nhóm

"Xem ra là không có cách nào rời đi Lạc thành, " Giang Tuyết mua vé xe lửa sau khi thất bại, lại thử mua vé máy bay, kết quả là một dạng.

Đầu ra phiếu thất bại.

Tổ chức thần bí này mạnh khoẻ thông thiên, Khánh Trần còn không muốn bị cực hạn tại trong một tòa thành, cho nên mặc kệ đối phương có mục đích gì, chính mình cũng hay là trước đừng bại lộ tương đối tốt.

Giang Tuyết đột nhiên hỏi: "Đúng rồi Khánh Trần, làm sao hai năm này đầu không có gặp qua cha mẹ của người, người là một người ở chỗ này sao?"

"Ừm, " Khánh Trần gật đầu: "Bọn hần ly hôn, ta một người ở chỗ này, đúng rồi Giang Tuyết a di, người là làm việc gì."

"Ta là bên cạnh tiểu học Bạch Mã thầy dạy mỹ thuật, " Giang Tuyết không có nhiều lời mặt khác, nàng đứng dậy đem trên bàn bát đĩa bưng lên đến: "Ta đi cậ̀n chén rửa."

"Không cần, người thả vậy là được, ta chờ một lúc tấy, " Khánh Trần nói ra.

"Không được, đầu để người nấu cơm, sao có thể lại để cho người rửa chén, " Giang Tuyết không quan tâm tiến vào phòng bếp, lưu lại Khánh Trần cùng Lý Đổng Vân trong phòng khách.

Lúc này, tiểu cô nương Lý Đổng Vân bỗng nhiên thấp giọng nói ra: "Ca ca, người trước kia đầu không nhìn thẳng nhìn ta mù mù, hôm nay không phải

là nhìn nàng xinh đẹp mới chủ động mời nàng vào nhà a?"

Khánh Trậ̀n im lặng: "Cái này đ̣ầu cái gì cùng cái gì, đ̣ừng có đ̣oán mò."

"Mẹ ta xác thực rất xinh đẹp a, " Lý Đ̣ồng Vân nhỏ giọng tḥần thì nói.

Khánh Trậ̀n ḍở khóc ḍở cười, tiểu hài tử bây giờ tâm nḥãn cũng quá là nhịều đi.

Nhưng mà chính mình không phải bởi vì Giang Tuyết xinh đẹp a, cũng là bởi vì trên người đ̣ối phương có chính mình muốn biết sự tình, tỉ như tổ chức tḥần bí, tỉ như thế giới trong.

Giang Tuyết làm việc rất nhanh nhẹn, không bao lâu liền đem rãnh nước bên trong bát đũa toàn bộ rửa sạch, nàng gấp toilet còn có quần áo bẩn, liền đem những quần áo kia hướng trong ngực một thăm dò: "Khánh Trậ̀n, một mình người ở chỗ này sinh hoạt cũng không dễ dàng, về sau có quần áo bẩn liền cho a đi đưa tới, a đi giúp người tây. Đi Tiểu Vân, về nhà, người Khánh Trậ̀n ca ca còn muốn ôn tập bài tập."

"Chờ một chút, chính ta có thể tây. . ."

Khánh Trậ̀n lời còn chưa nói hết đâu, Giang Tuyết liền lôi kéo Lý Đ̣ồng Vân đi, căn bản không cho hắn cơ hội phản ứng.

Khánh Trậ̀n kinh ngạc đứng tại trong phòng nhỏ mờ tối, hắn hoàn toàn không ngờ rằng đ̣ối phương sẽ làm như thế.

Hắn trở lại phòng ngủ chậm rãi nằm ngửa ở trên giường, suy nghĩ tương lai mình nên làm như thế nào.

Lớp nhóm Wechat bên trong đã có 999 cái tin tức chưa đọc, tất cả mọi người thảo luận liên quan tới người xuyên việt sự tình.

Liền ngay cả đêm nay Giang Tuyết trên thân phát sinh sự tình, cũng chậm thành Lạc thành nhân dân đ̣ề tài nói chuyện, có lẽ ngày mai sẽ còn leo

lên hot search.

Các học sinh, các dân đi làm, thậm chí những cái kia chân chính quyên quyđầu tại thời khắc chú ý người xuyên việt ba chữ.

Hắn nhìn lướt qua nhóm lớp nói chuyện phiếm ghi chép, mỗi khi có người thảo luận người xuyên việt đặc điểm lúc, Nam Canh Thần liền sẽ chủ động đi ra nói, những người xuyên việt này nhất định bản thân phi thường ưu tú loại hình. . .

Giờ khắc này, nói thật Khánh Thần có chút hi vọng Nam Canh Thần xuyên qua đến ngục giam số 18 bên trong.

Mặc dù cứ như vậy chính mình liền không có cách nào che giấu tung tích, nhưng lúc kia, Nam Canh Thần biểu lộ sợ rằng sẽ phi thường đặc sắc.

Khánh Thần mở ra công cụ tìm kiếm, muốn nhìn một chút Hà Tiểu Tiêu công lược ban bố không có, nhưng mà đối phương phát sóng trực tiếp y nguyên đen, không có chút nào mới động thái tuyên bố.

Hắn lại liếc mắt nhìn Wechat, mẹ của hắn vẫn không có phát tới tin tức.

Đang lúc hắn chuẩn bị lúc ngủ, điện thoại đột nhiên vang lên.

Điện báo biểu hiện: Mẹ.

Khánh Thần ng ẩ dậy nghe: "Uy?"

Điện thoại đối diện Trương Uyển Phương nói ra: "Tiểu Thần, mẹ đã đem ti ền sinh hoạt gọi cho cha người."

Nhưng mà, Khánh Thần đã thật lâu chưa từng gặp qua ti ền sinh hoạt.

"Mẹ, tu ần này. . ."

Khánh Thần muốn nói muốn đóng ti ền sách vở, còn không đợi Khánh Thần

nói xong, Trương Uyên Phương liền ở trong điện thoại nói ra: "Hạo Hạo đột nhiên phát sốt, cuối tuần liền không nhìn tới người. Đi đi ngủ sớm một chút đi, học tập tuyệt đối đừng rơi xuống."

"Ừm, tốt," Khánh Trần nói xong liền cúp điện thoại.

Hắn rất cục cờ đến điện thoại, nhưng đối phương giống như đã không nhớ rõ chính mình trốn học sự tình.

Bất quá, không quan trọng.

Lúc này.

"Khánh Trần Khánh Trần, có đây không có đây không có đây không, " Nam Canh Trần nửa đêm phát tới tin tức.

"Chuyện gì?" Khánh Trần hỏi.

"Ta vừa rỗi tại trên mạng lục ra được một cái nhóm, nói là hoan nghênh tất cả người xuyên việt đều đi vào giao lưu, người đi không, ta đem số nhóm phát người, " Nam Canh Trần tràn đầy phấn khởi nói, đã nghiêm nhiên một bộ người xuyên việt dáng vẻ.

Khánh Trần nói ra: "Hai ta cũng không phải người xuyên việt, đi vào làm gì?"

Nam Canh Trần bên kia dừng một chút: "Đi vào đến một chút nào nhiệt sao, có lẽ có thể biết một chút chuyện mới mẻ đâu, vạn nhất có một ngày hai ta đều có thể xuyên việt rỗi, đây không phải cũng có thể sớm biết chút ít tin tức."

"Ta không đi, người đi đi," Khánh Trần nói ra.

Hắn lúc này đối với người xuyên việt bày căn bản liền không có hứng thú, vạn nhất là tổ chức thần bí kia thiết cái bẫy, chờ lấy mọi người tự chui đầu vào lưới đâu?

Có lẽ không có gì nguy hiểm, nhưng hẳn cũng không muốn bị hạn chế tự do a.

Cũng chỉ có Nam Canh Thần loại này thiết hàm hàm, mới có thể cái gì nào nhiệt đầu hướng bên trên đung đi.

"Người không đi được rồi, ta đi vào chơi đùa, " Nam Canh Thần nói ra.

Nói xong, Nam Canh Thần liền không có tin tức.

Một hồi sẽ qua nhi, Khánh Trần vừa mới có chút buồn ngủ ý, Nam Canh Thần liền lại xuất hiện: "Khánh Trần. . ."

"Thì thế nào?" Khánh Trần bất đắc dĩ hỏi.

"Nhóm kia chủ nhóm nói mình là người xuyên việt, còn nói hẳn từ giữa thế giới mang về mấy trăm song công nghệ cao bít tất, không chỉ có phòng thổi phòng môi, còn có thể để cho người ta bước đi như bay, kéo dài tuổi thọ, nói là cái gì có thể dùng kỹ thuật nano kích thích huyết đạo. . . Người có muốn hay không đến hai cặp?" Nam Canh Thần hỏi.

Khánh Trần: "? ? ?"

Thần mẹ nó thế giới trong mang về bít tất!

Hiện tại lừa đảo cũng quá bất hợp lý đi, cái gì điểm nóng đầu có thể cọ?

Hẳn biết cái này người xuyên việt bày không đáng tin cậy, nhưng cũng không nghĩ tới như thế không đáng tin cậy.

Khánh Trần hỏi: "Người mua sao?"

Nam Canh Thần trả lời: "Ta đây không phải không có tiền sao, có tiền nói không chừng có thể mua một đôi thử một chút. . ."

Khánh Tr ần nh ần nh ین nửa ngày: ". . . Nguru phê."

Nam Canh Th ần tiếp tục nói: "Trong nhóm còn có người xuyên việt nói mình lấy được thế giới trong thuốc biến đổi gien, uống hết đ ằng sau có thể trở thành siêu phàm giả."

"Ừm, trong nhóm người còn nói cái gì?"

"Trong nhóm còn có cái người xuyên việt nói, h ần ở bên kia nhận biết mấy cái phú bà trọng kim c ầu con, h ần có thể giúp một tay giới thiệu nhận biết."

"Ừm. . . Trong nhóm người còn nói cái gì?" Khánh Tr ần đại khái hiểu, bọn này là thật đem lừa đảo cho đ ụng một tổ đi.

H ần thậm chí hoài nghi, trong nhóm kia trừ Nam Canh Th ần tất cả đ ều là lừa đảo, chỉ có Nam Canh Th ần là kẻ ngu.

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 21, phim tư liệu: Bóng dáng chi tranh

Buổi sáng 7: 20, đếm ngược 20:40:00.

Khánh Tr ần vòng quanh cư xá chạy ba vòng , chờ h ắn khi về nhà, đã nhìn thấy nhà mình trên lầu trong ban công, Giang Tuyết chính hướng trên cột treo quần áo treo quần áo, mỗi một kiện đều là h ắn.

Trong khoảng thời gian này bởi vì bận bịu xuyên qua sự tình, đến mức h ắn toàn thật nhiều quần áo không có tẩy, vốn là dự định hôm qua tẩy lại bị Giang Tuyết đoạt đi.

Giang Tuyết nhìn thấy h ắn liền cười mở cửa sổ chào hỏi: "Khánh Tr ần, ta nấu cháo hoa, người vừa vặn đi lên uống a."

"Không cần không cần, " Khánh Tr ần vội vàng khoát tay, sau đó g ặt lưng khô đến trường đi.

Những năm này, h ắn đã thật lâu không gặp ai đối với h ắn tốt như vậy, cho nên trong lúc nhất thời không quá thói quen.

Vừa mới tiến cửa trường, Khánh Tr ần liền nhìn thấy rất nhiều người hướng cấp 3 bộ lầu dạy học chạy tới, trên đường vừa vặn gặp được Nam Canh Th ần cũng đang phi nước đại, h ắn hiếu kỳ nói: "Thế nào đây là?"

"Người không thấy lớp nhóm Wechat sao, chúng ta lớp bên cạnh có người trong lớp xuất hiện người xuyên việt, hàng kia lúc này ngay tại trong phòng học đâu, " Nam Canh Th ần thở h ồng hộc nói ra.

"Chờ một chút, làm sao phát hiện đối phương là người xuyên việt?" Khánh Tr ần bu ồm bực, hôm qua lớp bên cạnh cũng không ai mang theo thân thể

máy móc a.

Nam Canh Thần nói ra: "Chính hẳn khoe khoang đấy chứ, hẳn nhin một ngày, kết quả đêm qua cùng đờng học nói chuyện trời đất thời điểm không có đình chỉ."

Khánh Trầ nghe hơi nhượng mà, tình huống như thế nào, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên trong nhiều như vậy người xuyên việt?

Một trường học có chừng hơn 2000 người, trước mắt đã biết người xuyên việt bên trong, chỉ là trường học này liề ra bốn cái, vậy cả nước sẽ có bao nhiêu?

Coi như cả nước chỉ có mười cái thành thị xuất hiện người xuyên việt, người xuyên việt kia tổng số cũng sẽ không thiếu.

Lúc này Khánh Trầ nghĩ đến, chính mình tổng kết quy luật này, chỉ sợ người khác cũng sẽ phát hiện đi.

Đến lúc đó sẽ có hay không có đại lượng nhân dân cả nước tràn vào cái này mười cái thành thị, cũng chờ mong lấy chính mình cũng trở thành nhóm thứ ba, nhóm thứ tư, nhóm thứ năm người xuyên việt?

Dưới mắt có lẽ sẽ không, nhưng nếu như xuất hiện nhóm thứ ba người xuyên việt đến chứng thực suy đoán này mà nói, loại suy đoán này liề sẽ biến thành sự thật.

Tương lai, bao quát Lạc thành ở bên trong mười cái thành thị, sợ rằng sẽ càng ngày càng náo nhiệt.

Khánh Trầ cùng Nam Canh Thầ hướng phòng học chạy tới, nhưng mà không đợi hai người bọn họ đứng lên đi xem rõ ràng tình huống, thầy chủ nhiệm liề dẫn một đám lão sư tới, đem trong phòng học vị kia công bố chính mình là người xuyên việt học sinh mang đi.

"Hai ta tới chậm a!" Nam Canh Thầ thầ nói.

Khánh Trầ n không có lại nhi ều xen vào chuyện bao đ ồng, quay người lôi kéo Nam Canh Thầ n li ền hướng trong lớp mình đi đến.

Theo hắ n suy đoán, chỉ sợ người tổ chức thầ n bí kia lập tức li ền sẽ đu ổi tới trường học, đêm nay xuyên qua sắ p đến, hắ n không muốn tự nhiên đầ m ngang.

Hắ n cũng không xác định tổ chức thầ n bí kia có nhìn thấy hay không chính mình tướng mạo, đối phương có thể hạn chế Giang Tuyết xuất hành, chỉ sợ cũng có thể thăm tra con đường giám sát a?

Mặc dù mình chỗ ở mảnh khu vực này tương đối cũ kỹ, giám sát thừa thớt, mà lại ngày đó hắ n cũng chuyên môn chọn không có giám sát địa phương đi, nhưng Khánh Trầ n cũng không dám đánh cược đối phương li ền nhất định không có tra được hắ n.

Ròng rã vừa ban ngày thời gian, Khánh Trầ n đ ều thành thành thật thật ở tại trong lớp, tránh cho cùng tổ chức thầ n bí kia gặp được.

Trừ phi đi nhà xí, không phải vậy tuyệt không rời đi phòng học nửa bước.

Đáng nhắc tới chính là, bọn hắ n ban Anh ngữ lão sư Đỗ Nhất Hoàng hôm nay li ền nữa xin phép nghỉ, đi ều này cũng làm cho Khánh Trầ n có càng thêm xác thực suy đoán.

"Khánh Trầ n Khánh Trầ n, mau nhìn, " Nam Canh Thầ n nói ra: "Hà Tiểu Tiểu công lược đổi mới!"

Khánh Trầ n lập tức nhắ n tình sáng lên, cho đến tận này nhi ều như vậy người xuyên việt đi ra giới thiệu thế giới trong, nhưng mà hấp dẫn người nhất chỉ sợ vẫn là Hà Tiểu Tiểu công lược.

Bởi vì những người khác chỉ là tường thuật tóm lược thế giới quan, hoặc là một chút phiến diện tin tức.

Mà Hà Tiểu Tiểu vị này giới trò chơi cao chơi, lại là tại chia sẻ chân chính có dùng tin tức.

Tỷ như Sở tài phán Cấm kỵ, tỷ như Lý Thúc Đĩnh, tỷ như thuốc biến đổi gien, đây là tuyệt đại bộ phận người xuyên việt cũng còn không tiếp xúc qua đồ vật.

Chỉ là, Hà Tiểu Tiểu đột nhiên sau khi mất tích lại lần nữa xuất hiện, ở trong đó xảy ra chuyện gì?

Khánh Trần mở ra điện thoại video.

"Mọi người tốt ta là Hà Tiểu Tiểu, bởi vì một chút đặc thù nguyên nhân hôm qua không thể cho mọi người công lực mới."

"Hôm nay mang tới công lực, là tường thuật tóm lược thế giới trong trò chơi trước mắt phim tư liệu phiên bản: Khánh thị bóng dáng chi tranh."

"Khánh thị tập đoàn là thế giới trong ngũ đại công ty một trong. . ."

"Bóng dáng thì là Khánh thị nội bộ tập đoàn, nắm giữ thế giới dưới đất sở hữu quyền lực người."

"Cái này nghe nói là Khánh thị chuyên tập hơn ngàn năm truyền thống, mỗi qua một đoạn thời gian liền sẽ tuyển ra mới bóng dáng, trình diễn Cửu Long đoạt đích tiết mục, mỗi cái bóng dáng người hậu tuyển đều phải kinh lịch tàn khốc nhất khảo nghiệm. Đồng thời, tuyển ra mới bóng dáng lúc cũng sẽ đem toàn bộ thế giới trong cho quý cực kỳ náo nhiệt."

"Trước mắt đã biết bóng dáng người hậu tuyển đã có tám vị, bọn hắn mỗi một cái đều thiên phú dị bẩm, cái này tám vị bóng dáng người hậu tuyển phân biệt gọi là Khánh Hoài, Khánh Văn, Khánh Thi. . . Nhưng còn có một vị phi thường thần bí, ta đến nay không có tra được thân phận của hắn."

Khánh Trần cứ như vậy yên lặng nhìn xem, cái gọi là phim tư liệu chính là tại đã có trò chơi trên cơ sở, mở ra nội dung cốt truyện mới, mới nhân vật,

tử như Command & Conquer: Red Alert 3: Yuri báo thù.

Hắn cũng không biết Lý Thúc Đĩnh từng phỏng đoán qua hắn là bóng dáng người hậu tuyến, hắn thậm chí chính mình cũng không biết chính mình là bóng dáng người hậu tuyến một trong, Lộ Quảng Nghĩa cũng không nói qua.

Nhưng bây giờ hắn bỗng nhiên minh bạch, chính mình xuất hiện tại ngục giam số 18 là bởi vì cái gì.

Không thể không nói, Hà Tiêu Tiêu công lược, mỗi lần đối với hắn trợ giúp đều dị thường to lớn.

Đếm ngược 6:19:29.

Cứ như vậy một mực chờ đến xế chiều, Khánh Trần cũng không gặp tổ chức thần bí người đến trường học, ngược lại là lớp bên cạnh vị bạn học kia vẫn luôn không có trở về, nghe nói là bị phụ huynh cho lĩnh về nhà tỉnh lại.

Khoảng cách xuyên qua thời gian càng ngày càng gần, Khánh Trần có thể rõ ràng cảm nhận được Nam Canh Thần tại càng ngày càng khẩn trương.

Hắn cũng không biết có thể khuyên đối phương cái gì, nếu như con hàng này thật cũng xuyên qua đến ngục giam số 18, vậy mình liền bốc lên bị phát hiện phong hiểm giúp hắn một chút đi.

"Nếu, ta nói là nếu người đêm nay xuyên qua, nhất định phải cẩn thận chút, người cũng nhìn thấy trên mạng những người kia nói, thế giới trong cũng không an toàn, " Khánh Trần cho Nam Canh Thần bàn giao nói.

Nam Canh Thần biểu lộ có chút mất tự nhiên: "Ta, ta không phải người xuyên việt a."

"Trong lòng người có vài là được, " Khánh Trần không nói thêm lời, đối phương có thể khiêng đến hiện tại còn bảo thủ bí mật, nói rõ trong lòng

cũng là có chút đếm được.

Chạng vạng tối, Khánh Tr ần trốn học về nhà, sau đó an an tâm tâm trong nhà chờ đợi xuyên qua đêm ngược.

Hắn nhắm mắt nghỉ ngơi, không biết qua bao lâu, đông đông đông bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, Khánh Tr ần mở cửa chính trông thấy Giang Tuyết ở bên ngoài: "Có chuyện gì sao Giang Tuyết a đi?"

Giang Tuyết ch ần chờ một chút nói ra: "Người cũng biết ta là người xuyên việt, đếm ngược còn có một h ả li ền muốn tới thời gian, thế giới trong rất nguy hiểm ta cũng không xác định chính mình còn có thể hay không trở về, nếu như ta ngày mai không thể an toàn trở lại, có thể hay không để cho người thay ta chiếu cố Tiểu Vân một ngày?"

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Tại sao phải nói loại lời này, người nhất định có thể an toàn trở về"

Giang Tuyết lắc đầu: "Người không biết thế giới kia nguy hiểm cỡ nào mới có thể dạng này an ủi ta, nhưng ta rất rõ ràng. Ở nơi đó, không có ngũ đại công ty bối cảnh, nhân mạng là không đáng giá. Ta cũng không phải để cho người giúp ta chiếu cố Tiểu Vân thật lâu, nàg mỗ mỗ ngày mai li ền sẽ từ Trịnh thành tới. . ."

"Tốt, ta đáp ứng người, bất quá ta vẫn là hi vọng người không có việc gì, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

"Tạ ơn, " nói, Giang Tuyết lại đưa cho Khánh Tr ần một chiếc chìa khóa: "Chìa khoá thả người nơi này một thanh, thật muốn có chuyện gì người cũng thuận tiện mở cửa."

Nói xong Giang Tuyết li ền quay người đi.

Khánh Tr ần run lên mấy giây, hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà lại đem cửa chính chìa khoá cho mình.

Đây cũng coi là một loại tín nhiệm a?

Đếm ngược 00:9:59.

Khánh Tr ần thừa dịp sau cùng thời gian, đem một viên nho nhỏ USB ngậm tại trong miệng.

Hắn muốn thí nghiệm một chút, giấu ở trong thân thể đ ồ vật phải chăng có thể thông qua bức kia bức tường thời gian.

Sau đó, hắn lần nữa đem cánh tay mình vắn thành màu tím.

Đợi cho hết thấy sau khi hoàn thành, Khánh Tr ần hít sâu một hơi.

Đếm ngược: 00: 00: 10.

9.

8.

7.

6.

5.

4.

3.

2.

1.

Thế giới phá toái.

Vừa trọng tổ.

...

Nguyệt phiếu đã Top 10! 4 vạn 5 ngàn chữ nguyệt phiếu Top 10 a! Tháng này có thể đi vào năm vị trí đầu, lập tức tăng thêm ba chương!

...

Cảm tạ khuỷu tay đen thiếu năng trí tuệ đoàn chi hùng hài tử, ʘ thu gọn sóng, giáp xác trùng giáp xác trùng trở thành quyển sách minh chủ, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Đề cử truyện hay tháng 5: Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 22, hoan nghênh đi vào ngục giam số 18

Quen thuộc nhà tù, quen thuộc vách tường hợp kim, quen thuộc băng lãnh ván giường.

Khánh Trần chưa bao giờ như vậy mừng rỡ qua, hấn sợ mình lần thứ hai xuyên qua đã đến địa phương khác nhau, bởi như vậy, chính mình đi qua cố gắng liền đem uổng phí, thật vất vả từ Lý Thúc Đĩnh nơi đó lấy được hảo cảm, cũng đâu nước chảy về biển đông.

Hiện tại xem ra, mỗi lần xuyên qua cũng sẽ là lần trước kéo dài, cái này cũng liền mang ý nghĩa, dưới lưng mình tới Canon điệu nhạc còn hữu dụng.

Mặc kệ Lý Thúc Đĩnh đến cùng là thân phận gì, Hà Tiểu Tiểu phần kia công lược đâu đã xác định, đây là một vị trong thế giới trong nhân vật hết sức quan trọng.

Lúc này, Khánh Trần tin tưởng 90% người xuyên việt cũng còn có chút mê mang, không biết nên làm sao từ trong thế giới trong này thu hoạch vật mình muốn.

Mà hấn đã xuyên qua đến Lý Thúc Đĩnh bên người.

Có lẽ mặt khác người xuyên việt đã thấy được bên ngoài cái kia mỹ lệ kỳ diệu thế giới, nhưng cái này cũng không hề trọng yếu.

Khánh Trần đem trong miệng USB nhõ đến trên bàn tay, thí nghiệm thành công.

Hấn có thể đem USB mang tới đã nói lên, chỉ cần mang theo đồ vật tại

"Thân thể" nội bộ, vậy li ền có thể thông qua bức kia bức tường thời gian.

Hắn vừa nhìn về phía trên cánh tay tím xanh vết thương, đ ồng dạng, từ thế giới ngoài xuyên qua mà đến, thương thế cũng y nguyên sẽ đi theo tới.

Từ một điểm này xem ra cũng li ền chứng minh, thân thể chính là cái kia xuyên qua tới thân thể, không có sai.

Khánh Tr ần dựa vào biện pháp của mình, từng chút từng chút bù đắp lấy với cái thế giới này nhận biết, đối với xuyên qua cơ chế nhận biết.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, ngục giam số 18 bên trong d ần d ần vang lên đám tù nhân đập hợp kim miệng cồng ền ào âm thanh.

Không biết vì cái gì, so sánh cái kia "Đưa mắt không quen" thế giới ngoài mà nói, Khánh Tr ần thậm chí cảm thấy đến hai ngày này không nghe được ền ào âm thanh đ ầu có chút thân thiết.

Hắn trở về

Khánh Tr ần nhìn hướng cánh tay của mình, màu trắng cắn vào lấy máy móc đường vân đếm ngược đã đổi bộ dáng:

Trở về đếm ngược 47:55:50.

L ần này trở về đếm ngược vẫn như cũ là hai ngày, rất ngắn.

Bất quá Khánh Tr ần đang nghĩ, đếm ngược thời hạn sẽ cải biến sao? Về sau có thể hay không càng nhiều hoặc là càng ít?

Thời gian ăn cơm hợp kim miệng cồng đúng giờ mở ra, Khánh Tr ần không còn như l ần trước mới đến một dạng cẩn thận, hắn trực tiếp vượt qua đ ầu kia bậc cửa ngắm nhìn dưới l ầu, Lý Thúc Đ ồng, Diệp Văn, Lâm Tiểu Tiểu ba người đã dưới l ầu, Lâm Tiểu Tiểu còn tại đối với hắn ngoắc.

Mà chung quanh vẫn là đám tù nhân ánh mắt hâm mộ.

Khánh Tr ần đối với đám tù nhân cười cười chào hỏi, một chút tù phạm thụ sủng nhược kinh giống như vôi vàng cho hắn đáp lễ.

Không biết từ khi nào bắt đầu, cái này 17 tuổi thiếu niên cũng thành trong ngục giam này "Đại nhân vật" .

Bất quá, Khánh Tr ần cũng không có vôi vĩa xuống lầu, hắn đứng tại tầng thứ năm hành lang trong bóng tối, yên lặng đánh giá ngục giam.

Thế giới trong tối hôm qua 12 giờ, tất cả tù phạm đều bị bắt giữ nhà tù đằng sau, một nhóm người mới cũng áp tải tiến đến.

Mà thế giới ngoài nhóm thứ hai người xuyên việt, lúc này cũng đã đến thế giới trong.

Khánh Tr ần muốn đứng ở trên lầu nhìn xem, chính mình phải chăng có thể phát hiện "Người xuyên việt" tung tích, cũng tự hỏi nếu quả thật có người xuyên việt, chính mình nên như thế nào che giấu tung tích.

Lúc này, 8 cái người mới gương mặt mờ mịt phân tán đứng tại tầng 2 trên hành lang, rụt rè đánh giá chung quanh.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, bởi vì một người trong đó, thành linh chính là hôm qua bọn hắn lớp bên cạnh công bố chính mình là người xuyên việt đang học, Lưu Đức Trụ!

Mình bây giờ còn không thể xuống dưới, đối phương nhất định có thể nhận ra mình.

Làm ần ở giữa, lầu sáu Lộ Quảng Nghĩa cười đối với những người mới hô to: "Có người mới a ! Đợi lát nữa mà hảo hảo giải trí một chút a!"

Trước đó Khánh Tr ần còn có chút phi ền Lộ Quảng Nghĩa, nhưng lần này trở lại ngục giam số 18 v ềsau, hắn trông thấy con hàng này đều cảm giác có chút thân thiết.

Đột nhiên, có người đối với tù phạm mới cười nói: "Hoan nghênh đi vào ngục giam số 18 a!"

Khánh Tr ần quan sát đến những người mới biểu lộ, chỉ gặp Lưu Đức Trụ đang nghe ngục giam số 18 chữ này trước mắt, biểu lộ bắt đầu d ần d ần biến hóa.

Nguyên bản th ần sắc sợ hãi bên trong, đúng là qua trong giây lát có một tia mừng th ần.

Tựa h ồ 'Ngục giam số 18' cái từ ngữ này đặc biệt đặc thù.

Bất quá Lưu Đức Trụ cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, h ắn yên lặng học tù phạm khác xếp hàng xuống l ầu mua cơm, trên đường h ắn còn nhỏ âm thanh hỏi trước mặt tù phạm: "Xin hỏi, cái nào là Lý Thúc Đ ồng a?"

Trước sau tù phạm nghe được câu này sau đ ầu sửng sốt một chút, mọi người trong lòng có chút lén lút nói th ần: Con hàng này không phải là quan hệ thế nào a?

Một tên tù phạm nghĩ nghĩ cho h ắn chỉ một chút: "Ày, phía dưới vị kia chính là."

Lưu Đức Trụ từ trên l ầu nhìn xuống, tình linh phát hiện Lý Thúc Đ ồng chỗ đặc biệt, tâm h ắn muốn Hà Tiêu Tiêu quả nhiên không có lừa h ắn, nam nhân trung niên này khí chất xem xét chính là đại lão!

Đợi cho đánh xong cơm, h ắn phát hiện tù phạm khác có thể tự do hoạt động v ềsau, d ần d ần hướng chính mình vây quanh tới, đ ồng thời còn không có hảo ý cười.

Lưu Đức Trụ trong lòng th ần kêu không tốt, h ắn quả quyết bụng bàn ăn hướng Lý Thúc Đ ồng phương hướng đi đến.

Chỉ là không đợi hán tới gần đâu, liền đã bị Lâm Tiểu Tiểu chặn lại đường đi.

Lâm Tiểu Tiểu đứng ở trước mặt hán cười híp mắt nói ra: "Hai ngày này thật sự là kì quái a, như thế nào là cái người mới cũng dám trực tiếp tới tìm nhà ta lão bản?"

Lưu Đức Trụ quay đầu nhìn thoáng qua những cái kia muốn bắt hán lại tù phạm, sau đó thấp giọng đối với Lâm Tiểu Tiểu thần bí nói ra: "Ta là tới lĩnh nhiệm vụ, người một nhà."

Lâm Tiểu Tiểu: "? ? ?"

Thứ đồ chơi gì? Lưu Đức Trụ câu nói này trực tiếp cho Lâm Tiểu Tiểu cho cả mộng!

Nhiệm vụ gì không nhiệm vụ, chính mình cũng không có ở trong tổ chức gặp qua người này a! Mà lại cái này mẹ nó khiến cho giống như gián điệp chấp đầu giống như chính là nào loại nào.

Lưu Đức Trụ gặp Lâm Tiểu Tiểu không nói lời nào, có chút gập: "Ta thật sự là đến lĩnh nhiệm vụ đó a, chuyển chức nhiệm vụ!"

"Xéo đi!" Lâm Tiểu Tiểu không nhịn được nói, sau đó phất tay cho một bên tù phạm nói ra: "Thất thần làm gì, cho ta lòi đi!"

Lưu Đức Trụ lần này thật gập, hán đối với Lý Thúc Đờng hô to: "Lý Thúc Đờng, ta là tới lĩnh chuyển chức nhiệm vụ!"

Trong chốc lát, cả tòa ngục giam số 18 đều yên tĩnh lại.

Giống như là có người bỗng nhiên cho ngục giam số 18 nhấn xuống yên lặng khóa giống như, đám tù nhân đứng tại chỗ hai mặt nhìn nhau lấy.

Bọn hán không biết xảy ra chuyện gì, nhưng luôn cảm thấy có một ít quỷ dị!

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh vẫn như cũ cũng không ngẩng đầu lên nhìn xem trước mặt tàn cuộc, nhưng trên bàn nằm sấp mèo to, bên cạnh bàn Diệp Văn đầu trong nháy mắt hướng Lưu Đức Trụ nhìn lại.

Lâm Tiểu Tiểu con mắt hí hí, cũng hắc một tiếng: "Đây là lại tới cái gì hiêm thấy sao?"

Nói thật, Lưu Đức Trụ chính mình cũng không biết đến cùng chỗ đó có vấn đề

Hà Tiểu Tiểu trong công lược kia tổng cộng đã nói ba đầu nghề nghiệp đường đi, trước hai đầu đầu mơ mơ hồ hồ, chỉ có ngục giam số 18 đầu này nhìn có thể được nhất.

Bây giờ hẳn trực tiếp xuyên qua đến ngục giam số 18, đây không phải trong truyền thuyết người được trời chọn bắt đầu sao?

Chỉ là. . . Nơi này giống như không phải một cái thích hợp làm chuyên chức nhiệm vụ địa phương, chính mình có phải hay không chỗ nào sai lầm!

Lưu Đức Trụ không có cơ hội suy nghĩ nhiều, bên cạnh hắn tù phạm tại Lâm Tiểu Tiểu ra hiệu dưới, muốn đem hắn cưỡng ép kéo đến trong phòng giam đi học.

Đột nhiên Lưu Đức Trụ nhìn thấy một cái khe hở liền chui ra đám người, hắn chạy đến quảng trường bên cạnh hợp kim miệng cống bên cạnh điên cuồng đập: "Thả ta ra ngoài! Bọn hắn muốn tra tấn ta, thả ta ra ngoài!"

Lúc này, trên bầu trời máy không người lái ngay tại hướng phía dưới bay xuống, lần dưới chín tên máy móc giám ngục cũng theo đó mà động.

Khánh Trần im lặng nhìn xem Lưu Đức Trụ, trong lòng tự nhủ đứa nhỏ này có phải hay không điên còi?

Vừa tới đến một cái thế giới mới, chẳng lẽ không nên trước quan sát quan

sát tình huống à.

#Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm
Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 23, khách không mời mà đến

Trong ngục giam không có ngày xưa nao nhiệt, tất cả mọi người âm thầm cân nhắc lấy vừa mới phát sinh hết thảy.

Chỉ có tại ngục giam số 18 bên trong sinh hoạt qua một đoạn thời gian tù phạm, mới có thể hiểu Lý Thúc Đĩnh ở chỗ này có địa vị như thế nào.

Cho nên mọi người thực sự nghĩ mãi mà không rõ, đến cùng là dạng gì đồ đần, mới có thể chạy đến nơi đây đến nói với Lý Thúc Đĩnh điếm loạn thất bát tao?

Giám ngục máy móc hướng Lưu Đức Trụ vây quanh đi qua, bọn chúng chạy lúc, trên thân thể hợp kim xương cốt bên trong truyền đến xuy xuy dịch áp truyền lực âm thanh.

Lưu Đức Trụ nhìn thấy chiến trận này, đã quên đi chính mình muốn tại ngục giam số 18 dương danh lập vạn tâm tư.

Hắn hôm nay là làm nhóm thứ hai người xuyên việt, lần đầu đi vào cái này mãnh thú sắt thép hoành hành thế giới trong, thế là lập tức liền bị trước mắt chuyện xảy ra cho chấn nhiếp đến.

Đối mặt giám ngục máy móc cùng máy không người lái chặn đường, vèn vèn hơn mười giây hắn liền bị một mực khống chế lại, áp giải đến quảng trường bên ngoài không biết khu vực.

"Lão bản, người có cảm giác hay không đến gần nhất có chút kỳ quái a, " Lâm Tiểu Tiểu ngẩng xồm ở trên ghế suy tư: "Hôm trước đến đưa bé trực tiếp liền điên rồi, nói cái gì Lạc thành Lạc thành, khiến cho chính mình giống như thật sự là tập đoàn con trai trưởng giống như. Hôm nay lại tới

đây a một kẻ ngốc, đi lên li ền để ngài cho phát nhiệm vụ, phát nhiệm vụ gì a?"

Đang khi nói chuyện, Lâm Tiểu Tiểu không tự chủ được li ền muốn đưa tay đi vuốt ve trên bàn mèo to, nhưng không đợi hấn đem bàn tay đi qua, mèo to lạnh lùng trừng mắt liếc hấn một cái, hấn li ền ngượng ngừng đưa tay thu h ẫ lại.

Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ nói ra: "Quả thật có chút quái dị."

Lâm Tiểu Tiểu bỗng nhiên nói ra: "A, Khánh Tr ần tiểu tử kia đâu, hôm qua xuống tới ăn cơm không vẫn rất tích cực sao, hôm nay làm sao không gặp người đâu?"

Lúc này, Khánh Tr ần y nguyên đi xuyên qua trong hành lang, hấn không có đi quản Lưu Đức Trụ cùng giám ngục máy móc, mà là trực tiếp lên lầu sáu, tìm tới còn tại xếp hàng chờ đợi lâu Lộ Quảng Nghĩa thấp giọng bàn giao nói: "Chờ một chút sau khi ăn xong để cho người người đem tất cả người mới khống chế lại, lần lượt hỏi thăm bọn họ ở bên ngoài thân phận bối cảnh."

"Được rồi, " Lộ Quảng Nghĩa vội vàng đáp ứng.

Hấn thấy, nhà mình lão bản đoán chừng là muốn nhìn, còn có hay không thế lực khác tiến đến cùng bọn hấn giật đ ờ.

Mà Khánh Tr ần nghĩ là, nhìn xem người mới bên trong còn có hay không giấu kín người xuyên việt.

Nếu quả thật có người xuyên việt, vậy đối phương khẳng định không cách nào lập phía ngoài thân phận.

Có thể nói rõ ràng lai lịch thân phận, chính là dân bản địa, bàn giao không rõ nhất định là người xuyên việt.

Bất quá Khánh Tr ần ngược lại là có chút ngoài ý muốn, hấn vốn cho là

Nam Canh Thìn cũng sẽ xuyên qua đến ngục giam số 18 đầu, kết quả cũng không có.

Lúc này, Khánh Trầ n nhớ tới cái gì giống như, chầ n chờ một chút sau đó nói với Lộ Quảng Nghĩa: "Ta biết nghi thức hoan nghênh là các người lệ cũ, nhưng không cần ra tay quá nặng, cũng không dễ dàng."

Lộ Quảng Nghĩa sừng sốt một chút đáp ứng nói: "Được."

Một trận nháo kịch qua đi tất cả tù phạm đều từng cái đi xếp hàng mua cơm, Lộ Quảng Nghĩa dựa theo Khánh Trầ n chỉ thị, dự định mang tù phạm mới bọn họ đi trong phòng giam thăm vấn.

Không lâu lắm, hần liề n trở về cho Khánh Trầ n báo cáo: "Lão bản, thăm xong."

Khánh Trầ n chăm chú nghe Lộ Quảng Nghĩa giới thiệu mỗi cái tù phạm tình huống, đầ i hần xác nhận trong ngục giam không còn có người xuyên việt về sau, mới nhanh chân đi vào Lý Thúc Đầ ng bàn ăn đối diện ng ầ i xuống: "Hôm nay còn đánh cò sao?"

"Không được, mấy ngày nay đầ u trước không được, " Lý Thúc Đầ ng nghĩ nghĩ nói ra: "Ta có chuyện muốn, hơn nữa còn có một vị khách nhân muốn tới."

"Khách nhân?" Khánh Trầ n nghi ngờ nói.

Lý Thúc Đầ ng cười cười: "Khách không mời mà đến."

Có thể làm cho Lý Thúc Đầ ng xưng là khách không mời mà đến người, khẳng định cũng không phải người bình thường.

Khánh Trầ n tạm thời còn không muốn dính vào đến chính mình không cách nào khống chế trong sự tình, cho nên liề n không có hỏi nhiề u.

Hần như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Ta vừa mới nhìn dưới lầ u náo

đi lên, chuyện gì xảy ra?"

Chỉ gặp Lý Thúc Đĩnh trên mặt hiêm thấy xuất hiện do dự thẫn sắc: "Ta cũng không biết."

Khánh Trần dở khóc dở cười, người xuyên việt đúng là đem Lý Thúc Đĩnh đầu cho làm mộng.

Đoán chừng Lý Thúc Đĩnh cũng là lần đầu gặp phải loại tình huống này.

Giờ này khắc này chỉ có Khánh Trần biết, Lưu Đức Trụ kẻ ngu này nhìn Hà Tiểu Tiểu công lược vè sau, là thật coi Lý Thúc Đĩnh là làm trò chơi NPC đến xoát!

Đếm ngược 37:00: 02, miệng cổng hợp kim phương hướng phát ra tiếng vang ầm ầm, sau đó hướng lên nâng lên.

Khi miệng cổng hợp kim hoàn toàn mở ra lúc, đã thấy một tên cao hơn hai mét hán tử đầu trục đang bị hơn mười tên giám ngục máy móc áp giải tiến đến.

Tại bọn chúng chung quanh, còn có 9 k hững máy không người lái chính toàn bộ hành trình phong tỏa hán tử đầu trục tất cả thoát đi đường đi.

Không chỉ có như vậy, trong lúc người lúc tiến vào, trên bầu trời bão kim loại cũng có sáu đài chậm rãi chuyển động đứng lên.

Bão kim loại này chuyển động góc độ chỉ có 90 độ, cũng không phải là 360 độ.

Cho nên theo tên này cường tráng tù phạm đi lại, rời đi một ít bão kim loại xạ kích phạm vi, liền không ngừng có mới bão kim loại tiến vào tình trạng báo động.

Từ đầu đến cuối đầu một mực tập trung vào đối phương.

Đây là Khánh Tr ần lần đầu trông thấy có người tại ban ngày bị đơn độc áp giải, cũng lần đầu trông thấy ngục giam số 18 lực lượng cảnh vệ hưng sư động chúng như vậy.

Hơn ba ngàn tên tù phạm yên lặng quay đầu nhìn, không một người nói chuyện.

Trong ngục giam vang lên thanh thúy r ầm r ầm âm thanh, đó là hán tử đầu trọc giữa hai chân hợp kim xi ềng xích xi ềng xích, cùng mặt đất va chạm lúc thanh âm.

Hán tử đầu trọc toàn thân đều là màu đ ồng cổ làn da, trên mặt có ánh nắng quanh năm bạo chiếu vết tích, mà cánh tay các loại bại lộ ở trong không khí trên da, là đ ồ đ ề đ ề dạng đường vân màu đen, quỷ dị nhưng lại hoa lệ.

Trên người đối phương, không có máy móc kết cấu.

Trước kia Khánh Tr ần cảm thấy Diệp Văn đã đ ầy đủ cao lớn rắn chắc, nhưng là Diệp Văn cùng tù phạm này so sánh, giống như lại suýt chút nữa ý tứ.

Đội cho hán tử đầu trọc bị đưa vào trong ngục giam v ề sau, giám ngục máy móc bắt đầu d ần d ần hướng miệng cổng hợp kim bên ngoài thổi lui, nhưng không có chút nào cho đối phương giải khai hợp kim chân còng tay ý tứ.

Giám ngục máy móc sau khi rời đi, hán tử đầu trọc bình tĩnh hoạt động một chút cổ tay, sau đó nhắc lên bên cạnh một tên tù phạm nói ra: "Lý Thúc Đ ồng ở đâu?"

Cái kia toàn thân trên dưới b ảy, tám chỗ trải qua máy móc cải tạo tù phạm, trong tay hẳn giống như là đ ồ chơi một dạng bị tùy ý nắm lấy.

Tù phạm sợ hãi đưa tay chỉ hướng phòng ăn bên này, ánh mắt mọi người đầu chuyển hướng Lý Thúc Đ ồng, Khánh Tr ần, Diệp Văn ba người.

Mèo to thay đổi ngày xưa lười biếng, trong ngực Lý Thúc Đĩnh trực câu câu nhìn chăm chăm đại hán trọc đầu.

Khánh Trần cũng nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh, Lý Thúc Đĩnh đối với hắn cười cười: "Ta cũng không nghĩ tới vị khách nhân này như vậy trực tiếp, hắn gọi Quách Hồ Thiên, người hắn là cũng nghe nói qua. Chờ một lúc người cùng Diệp Văn lui về sau một chút, đừng thương tổn tới."

Diệp Văn nhìn Khánh Trần một chút, có thể làm cho nhà mình lão bản chuyên môn nhắc nhở loại chuyện nhỏ nhặt này, xem ra lão bản đối với thiếu niên này yêu thích trình độ, còn muốn vượt qua bản thân cùng Lâm Tiêu Tiêu dự đoán.

Lúc này, một mực lẫn trong đám người Lộ Quảng Nghĩa, nhìn xem Quách Hồ Thiên đầu trọc lớn lắm bẫm nói: "Quách Hồ Thiên. . . Hắn vậy mà cũng tiến vào, khó trách lão bản nói, đánh phía nam tới cái lạt ma."

"Lão bản tiến đến về sau cũng không tìm manh mối, mỗi ngày liền cùng Lý Thúc Đĩnh đánh chút cờ, nhìn xem sách, cũng không có chuyện người giống như, thì ra là muốn chờ Quách Hồ Thiên tới về sau đem nước quấy đục, đến lúc đó chúng ta ngửi mát ăn bát vàng. . . Diêu a!" Lộ Quảng Nghĩa tâm tư hoạt lạc, hiện tại Khánh Trần trong mắt hắn, đơn giản chính là loại kia bày mưu rởn hành động, mưu tính ngàn dặm trí giả.

#Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 24, thế giới trung tâm

Trong ngục giam yên tĩnh, tất cả mọi người ần ần đoán được, Quách Hồ Thi ền đại hán tọc đầu này sau khi đi vào sẽ cùng Lý Thúc Đ ồng lên ma sát, cho nên tất cả mọi người muốn nhìn một chút sẽ phát sinh cái gì.

Giờ này khắc này, Quách Hồ Thi ền thuận ánh mắt của mọi người, thẳng đến Lý Thúc Đ ồng mà tới.

Hắn dùng vang dội giọng nói ra: "Ta cũng không cần quanh co lòng vòng, ta lần này đến chính là vì số ACE-005 vật cấm kỵ, người nói cho ta biết nó bị thu nhận tại ngục giam chỗ nào, ta lấy liền đi."

Lý Thúc Đ ồng vỗ vỗ mào to ra hiệu chính nó đi một bên, sau đó mới ôn hòa cười nói: "Đối mặt ti ền bối muốn khách khí một chút mới không dễ dàng ăn thiệt thòi a."

Quách Hồ Thi ền không để ý nói ra: "Người đem số ACE-005 vật cấm kỵ cho ta, ta tự nhiên sẽ khách khí với người một chút."

Lý Thúc Đ ồng hiếu kỳ: "Tổ chức Át Bích làm sao cũng đột nhiên đối với vật cấm kỵ cảm thấy hứng thú, nghe người giọng điệu này, ta còn tưởng rằng người gia nhập Sở tài phán Cấm kỵ nữa nha."

Quách Hồ Thi ền chậm rãi đi vào Lý Thúc Đ ồng đối diện cách xa năm mét địa phương đứng vững: "Ta Át Bích muốn đối kháng những quái vật khổng lồ kia tự nhiên không thể bỏ qua hết thủy trợ lực, người tổ chức Kỳ Sĩ cùng chúng ta mục tiêu trăm sông đổ về một biển, hẳn là minh bạch tình cảnh của chúng ta."

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Nhưng vì cái gì tới trước tùm ngục giam số 18

vật cấm kỵ này đâu?"

"Ngoại giới nghe đồn nói Trần thị tập đoàn cùng người làm ra ước định, chỉ cần người có thể thu cho trấn áp nó, liền cho người tại ngục giam số 18 bên trong tuyệt đối tự do, mà do người Lý Thúc Đổng tự mình thu nhận trấn áp vật cấm kỵ, tất nhiên đặc biệt cường đại, " Quách Hồ Thiền nói ra.

"Người hiểu lầm, ta cũng không có cùng Trần thị làm qua cái gì giao dịch, " Lý Thúc Đổng kiên nhẫn giải thích nói: "Không cần bởi vì tin đồn liền lung tung làm ra phán đoán."

Khánh Trần yên lặng nghe, lần trước trông thấy Sở tài phán Cấm kỵ năm chữ này, hay là tại Hà Tiểu Tiểu công lược trong video.

Mà cái này Sở tài phán Cấm kỵ, tựa hồ là chuyên môn vì vật cấm kỵ mà tồn tại.

Hắn ý thức đến, Quách Hồ Thiền nói tới vật cấm kỵ, cũng hẳn là chính mình đến tìm kiếm đồ vật, cái kia có lẽ chính là mình thân ở bóng dáng chỉ tranh khảo nghiệm nhiệm vụ.

Lúc này, Quách Hồ Thiền lần nữa hướng phía trước đạp một bước: "ACE-005 ở đâu?"

Lý Thúc Đổng lắc đầu: "Ta biết, nhưng ta sẽ không nói cho người."

"Vì cái gì?" Quách Hồ Thiền lại đạp một bước, trên người hắn hình xăm giống như đồ đằng lại phảng phất sống lại, điên cuồng giãy dựa biến ảo đồ án.

Bịch một tiếng, tất cả mọi người cảm giác được khi một bước này đạp xuống thời điểm, cả mặt đất đều tại hơi run rẩy.

Lý Thúc Đổng cười cười: "Không có vì cái gì, bởi vì ta vẫn rất ưa thích ACE-005."

Hơn ba ngàn tên tù phạm bắt đầu tao loạn, bọn hấn tại ngục giam số 18 bên trong bị đè nén quá lâu, tùy thời tùy chỗ đâu có lực lượng cảnh vệ trông giữ lấy bọn hấn, vô hình trật tự phảng phất gông xiềng một dạng buộc chặt lấy tất cả mọi người, mà bây giờ. . . Là đã lâu hỗn loạn.

Trên bầu trời sắt thép 72 đài bảo kim loại, có 36 đài bởi vậy bắt đầu cấp tốc chuyển động.

Đám tù nhân kinh hô lên, dĩ vãng làm sao cũng phải bạo động nửa giờ, máy móc cảnh vệ khổng lồ chế không nổi tràng diện đằng sau bảo kim loại mới có thể khởi động.

Nhưng lần này không giống với, không đợi bọn hấn bạo động đứng lên lần trực tiếp khởi động!

Lúc này, ngoại trừ trung tâm vòng xoáy Lý Thúc Đĩnh cùng Quách Hồ Thiên, chỉ có Khánh Trăn trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác ngẩng đầu nhìn bầu trời sắt thép.

Trong hỗn loạn không ai chú ý tới hấn rút lui mấy bước, sau đó quay người đi hướng một phương hướng khác.

Trong chốc lát, Quách Hồ Thiên bước xa hướng về phía trước một quyên ném ra, chuông đĩnh giống như nắm đấm trong nháy mắt chạy về phía Lý Thúc Đĩnh mặt, động như lôi đình.

Chuyển động theo, là bảo kim loại nòng súng, trong lúc nhất thời 36 đài băng lãnh máy móc bắt đầu bắn ra súng ống, không khác biệt đối với ngục giam số 18 tất cả tù phạm tiến hành hỏa lực áp chế.

Không phải đạn kim loại, mà là đạn cao su.

Cái này 36 đài bảo kim loại thuần túy là trấn áp dùng, mà đổi thành bên ngoài 36 đài, mới thật sự là đại sát khí.

Như mưa giống như đạn cao su mưa như trút nước mà xuống, đám tù nhân

bị đánh người ngã ngựa đổ.

Quách Hồ Thiền quyên phong như sấm, ngục giam số 18 bên trong đông tố đan xen.

Thế nhưng là ngay tại tiếp theo một cái chớp mắt nắm đấm kia bỗng nhiên ngừng, chỉ gặp Lý Thúc Đĩnh cười nhẹ nhàng đưa tay tại trước mặt, sinh sinh đã ngừng lại oanh minh quyên thế.

Lý Thúc Đĩnh đứng ở trước mặt Quách Hồ Thiền không nhúc nhích, vững như Thương Sơn.

Hắn quay đầu muốn nhìn một chút Khánh Trần có sao không, dù sao thiếu niên này cùng bọn hắn không giống với, chỉ là người bình thường mà thôi.

Thế nhưng là Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên ngậy ngấn cả người.

Bởi vì hắn sau lưng ngoài hai thước Khánh Trần, chính bình tĩnh ngồi tại hắn bình thường ngồi bên cạnh bàn ăn, đó là hắn trong mỗi ngày nhìn cờ tướng tàn cuộc địa phương.

36 đài bảo kim loại sử dụng đạn cao su không khác biệt trấn áp trong ngục giam bạo động, đường đạn dày đặc đan xen, Khánh Trần lại ngồi tại tất cả đường đạn xạ kích trong góc chết.

Ngục giam số 18 bên trong duy nhất xạ kích góc chết.

Mưa rào xối xả.

Lại một giọt đầu không có rơi vào trên người thiếu niên.

Liền phảng phất thiếu niên kia mới là thế giới trung tâm.

...

Đến từ bầu trời sắt thép bên trên mưa đen, dần dần ngừng nghỉ.

Trừ Khánh Tr ần, Diệp V ần, Quách Hồ Thi ền, Lý Thúc Đ ồng, Lâm Tiêu Tiêu bên ngoài, tất cả tù phạm đều thống khổ ôm đầu nằm rạp trên mặt đất.

Mọi người toàn thân đau đớn, có ít người nằm xuống chậm, lại bị bảo kim loại đánh mặt mũi b ần dập.

Cùng những người này ch ặt vật so sánh, bình yên ng ồi tại trước bàn ăn Khánh Tr ần, đúng là có một loại bàn quan thoát tr ần khí chất.

Không biết vì sao, Lý Thúc Đ ồng luôn cảm giác mình rõ ràng mới nhận biết thiếu niên này không có mấy ngày, nhưng càng nhìn ưa thích.

Đối phương tâm tính cùng năng lực, đều không phải là người đ ồng lứa có thể có được.

Đây chính là Khánh thị muốn tuyên ra tới bóng dáng à.

Phía bên mình khi nào mới có thể tìm được dạng này kẻ kẻ tục?

Nghĩ tới đây, h ắn dùng bàn tay đem Quách Hồ Thi ền nắm đ ắm đẩy đi ra, cử động này nhìn như tùy ý, có thể Quách Hồ Thi ền thân hình lại trực tiếp lui v ề phía sau năm sáu mét mới khó khăn lắm đứng vững ngừng.

Quách Hồ Thi ền không có lại lỗ m ăng, mà là nguyên địa ng ồi xếp bằng đi ều chỉnh hô hấp.

Trận chiến đấu này từ đ ầu tới đ ươi, h ắn cũng bất quá là làm cho đối phương trên người màu trắng qu ần áo luyện công l ắc lư m ấy l ần mà thôi.

Quá khứ luôn có nghe đ ền nói Lý Thúc Đ ồng có thể xưng đ ương thời Bán Th ần, nhưng đối phương thành danh niên đại đã phi thường xa xưa, đến mức Quách Hồ Thi ền loại này thế hệ tuổi trẻ cao thủ căn bản không có thấy tận mắt.

Lần này tổ chức Át Bích để dẫn đến ngục giam số 18 tìm ACE-005 vật cấm kỵ, mặt khác nhìn xem Lý Thúc Đổng bây giờ thực lực đến trình độ nào.

Hiện tại Quách Hồ Thiển đã minh bạch, chính mình cùng Lý Thúc Đổng ở giữa chênh lệch, như cũ như hằng câu đổng dạng.

Lý Thúc Đổng đem ánh mắt từ trên thân Khánh Trần dịch chuyển khỏi, ngược lại nhìn về phía Quách Hồ Thiển cười nói: "Còn đánh sao?"

Toàn thân đồ đằng đã về tại bình tĩnh đại hán trọc đầu ồm ồm nói ra: "Không đánh không đánh, đánh không lại còn đánh cái gì, yên tâm, coi như người không nói, ta cũng giống vậy có thể tìm tới ACE-005 vật cấm kỵ."

Khánh Trần cảm giác tên trọc đầu này có chút ý tứ.

Rõ ràng vừa mới còn muốn đánh nhau chết sống đáng vẻ, bây giờ lại đột nhiên nhận sợ hãi.

Đối phương ngược lại là không coi trọng đi hung hãn như vậy, một khung sau khi đánh xong ngược lại người thức thời.

Trước sau thái độ chuyển hướng có chút lớn a.

Nhưng mà Quách Hồ Thiển nghĩ là, nếu Lý Thúc Đổng biết vật cấm kỵ vị trí, vậy hẳn liền theo đối phương, vạn nhất đối phương lần nào nói lỗ miệng đâu?

"Không có chuyện gì, từ từ tìm, " Lý Thúc Đổng không để ý nhẹ gạt đầu.

Hắn không quan tâm Quách Hồ Thiển, mà là đi đến Khánh Trần bàn ăn đối diện ngẩng xuống: "Vị trí này là tính toán ra tới sao?"

Khánh Trần lắc đầu: "Năng lực tính toán của ta mặc dù so với người bình thường mạnh không ít, nhưng tạm thời cũng vô pháp gánh chịu khổng lồ như thế đường đạn tính toán, chỉ có thể đoán cái đại khái."

Lý Thúc Đông cũng lắc đầu: "Đoán cái đại khái không đủ để chèo chống người như vậy tinh chuẩn tìm tới vị trí này."

"Ngán ngủi tính toán để cho ta chỉ khóa chặt 4 cái khu vực, mà người mỗi ngày tất chỗ ng ỡ vừa vặn ngay tại trong tuyến hạng này, cho nên còn lại cũng sẽ không cần được r ỡ, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra.

Khánh Tr ần ng ỡ ở chỗ này là cực, nhưng hẳn lại thành công.

Loại này căn cứ vào xác suất cùng phán đoán lựa chọn, hẳn từ trước đến nay làm rất tốt.

...

Mệnh Danh Thuật Của Đêm nguyệt phiếu đã thứ chín, để cho ta ngoài ý muốn chính là, ta tựa hồ thành điểm xuất phát đối quy tắc sau người được lợi lớn nhất. . . Sách mới có thể ném nguyệt phiếu về sau, ta sách mới vậy mà 50,000 chữ đã đến thứ chín. . .

Mọi người ngư bức!

Cảm tạ mọi người, hay là hứa hẹn kia, tiến vào năm vị trí đầu lập tức tăng thêm ba chương! Sách mới kỳ không có cách nào bạo chương quá nhiều, nhưng lên giá nhất định bạo chương!

...

Cảm tạ độc giả 13835942564 52726784 đại ngạch khen thưởng, cảm tạ thích nói chuyện giò, thêno9494, Lâm Huy ền trở thành quyền sách minh chủ, các lão bản đại khí, các lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

#Tr ần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm
Lây Hệ Thống - quét được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 25, ác mộng mới

Hỗn loạn qua đi, đám tù nhân chậm rãi đứng dậy, mười mấy tên giám ngục mách móc tại chính tề dịch áp truy ền lực âm thanh bên trong tiến vào quảng trường, chỉ huy đám tù nhân đem nơi này bị đánh lật hết thảy đều một lần nữa thu thập sạch sẽ.

Trong nhà ăn, Quách Hồ Thi ền ngay tại cách đó không xa trên mặt đất ng ỗ xếp bằng, phẳng phất lão tăng nhập định đ ồng dạng.

Lâm Tiểu Tiểu nhìn xem đ ầy đất màu đen đạn cao su cảm khái nói: "Th ần Tiên đánh nhau phạm nhân gặp nạn, người đánh nhau ngược lại là thí sự không có, những cái kia không có đánh nhau tù phạm ngược lại là thật không may, uy, Quách Hồ Thi ền, bên ngoài không đ ều truy ền ngôn người lòng dạ từ bi hay làm việc thiện sao, vậy những thứ này bị người liên lụy người làm sao tính?"

Quách Hồ Thi ền mí mắt đ ều không nhấc một chút nói: "Người trong tù nói với ta thương tới vô tội? Nơi này có một cái tính một cái, không có một cái là vô tội."

"Dối trá," Lâm Tiểu Tiểu lườm liếc miệng.

"Còn có, ta cường điệu một chút," Quách Hồ Thi ền mở mắt nhìn Lâm Tiểu Tiểu một chút: "Ta không phải hòa thượng, đừng có dùng lòng dạ từ bi loại này từ đ ể hình dung ta."

Nói xong, hắn lại nhắm mắt lại chăm chú đ ều trị khí tức.

Vừa r ỗ cùng Lý Thúc Đ ồng trong chiến đấu hắn nhìn không bị thương, nhưng bây giờ ngũ tạng lục phủ đ ều thực có chút khó chịu, giống như là bị

một m ỡ lửa đốt qua đau nhức.

Đám người gặp hẳn an tĩnh ng ỡ xuống li ền không quan tâm, Lâm Tiểu Tiểu cho Diệp Văn đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lập tức, bọn hẳn quanh người có một tầng vô hình lực trường bỗng nhiên chững ra.

Vừa mới Khánh Tr ần li ền gặp qua năng lực này, khi bầu trời sắt thép trên dưới lên mưa đen thời điểm, tất cả hướng về Diệp Văn hạt mưa đầu bị tầng này lực trường bắn ra.

Lâm Tiểu Tiểu gặp Khánh Tr ần hơi nghi hoặc một chút, li ền cười híp mắt giải thích nói: "Yên tâm nói chuyện, thanh âm truy ền không đi ra."

Lý Thúc Đ ồng ng ỡ tại bên cạnh bàn ăn đem mèo to ôm vào trong ngực, sau đó nói với Khánh Tr ần: "Lúc buổi sáng, ta gặp Lộ Quảng Nghĩa tại người mới nghi thức thời điểm thăm vấn những người kia, là người lời nhắn nhủ a?"

"Là ta, " Khánh Tr ần biết đối phương đã biết được mình cùng Khánh thị quan hệ, cũng biết Lộ Quảng Nghĩa nghe lệnh của chính mình, li ền không có ở ẩn tàng.

"Tại sao muốn thăm vấn bọn hẳn?" Lý Thúc Đ ồng hỏi.

"Muốn nhìn một chút còn có cái gì thế lực cùng ta tranh đoạt vật cấm kỵ, " Khánh Tr ần nói láo, hẳn cần tìm lý do hợp lý để giải thích hành vi của mình.

Lý Thúc Đ ồng gật gật đầu: "Ta thích người thẳng thắn, bất quá ta nhìn Lộ Quảng Nghĩa lần này cũng không có ngược đãi những người mới kia, cũng là ý của người sao?"

"Vâng, " Khánh Tr ần nói ra.

"Nhưng ta nhớ kỹ người lần thứ nhất lúc tiến vào, cũng không có trợ giúp mặt khác người mới, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

"Đủ khả năng, " Khánh Tr ần nói ra.

Lý Thúc Đ ồng cười cười, không có đối với cái này làm ra đánh giá.

Nếu như tự thân khó đảm bảo, vậy Khánh Tr ần sẽ l ẳng l ặng nhìn những người khác chết đi cũng không giúp đỡ, đây chính là h ản nguyên tắc.

Nhân sinh của h ản cho tới bây giờ đ ều không phải là thuận bu ồm xuôi gió, cho nên sớm li ền học được ích kỷ.

Đây là sinh hoạt giao phó h ản nhân sinh thái độ, không phải chính h ản chọn.

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu bỗng nhiên hướng một bên cách đó không xa Quách Hồ Thi ền nhìn lại. . .

Khánh Tr ần quay đ ầu, thình lình trông thấy Quách Hồ Thi ền vẫn như cũ nhắm mắt ng ồi xếp bằng trên mặt đất, nhưng thật dài hai tay cũng đã xuôi ở bên người.

Chỉ thấy đối phương dùng hai tay ngón trỏ, ngón giữa đem toàn bộ thân thể chống lên, có chút cách mặt đất.

Sau đó bốn cái ngón tay giống đi đường, từng chút từng chút đến gần Diệp Văn lực trường. . .

Con hàng này rõ ràng là phát hiện ng ồi ở chỗ đó nghe không được đám người nói chuyện với nhau, cho nên muốn muốn vụng trộm tới gần một chút.

Cái này khiến Khánh Tr ần có chút dở khóc dở cười, cả người cao hai mét, toàn thân đ ồ đ ằng đại hán thô kệch, trước mặt khắc còn uy mãnh vô địch ra tay đánh nhau, sau một khắc lại giả bộ ng ồi xếp bằng đ ều trị khí tức, kì thực muốn nghe lén người khác nói chuyện phiếm.

Tương phản cũng quá lớn đi.

Tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt của mọi người, Quách Hồ Thi ền mặt không đổi sắc lại dùng bốn ngón tay đem chính mình chuyển trở về tại chỗ, phảng phất cái gì cũng chưa từng xảy ra một dạng.

Một màn này đem Lý Thúc Đ ồng đầu làm vui vẻ: "Đi tản đi đi, hôm nay không thể đánh cờ có chút tiệc nuôi, đi xem sách."

Lâm Tiểu Tiểu trước khi đi ng ỡ xồm ở trước mặt Quách Hồ Thi ền cười nói: "Đánh thua li ền thành thành thật thật ở lại, chúng ta thật sự là không nguyện ý cùng Át Bích kết thù, biết các người ở trên vùng hoang dã khổ cấp cấp không dễ dàng, nhưng người cũng đừng cho chúng ta thêm phiền được không?"

Quách Hồ Thi ền trừng lên mí mắt: "Ta lại không thua người, người đắc ý như vậy làm gì?"

Lâm Tiểu Tiểu nhíu lông mày: "Người cho rằng ta li ền không có biện pháp trị người?"

Quách Hồ Thi ền bình tĩnh nói: "Người đụng đến ta một sợi tóc thử một chút."

Lâm Tiểu Tiểu nhìn đối phương sáng loáng ánh sáng ngói sáng đỉnh đầu: ". . .?"

Nghe đ ờn quả nhiên chỉ là nghe đ ờn, cái này Quách Hồ Thi ền cùng hần nghe được hoàn toàn không giống a!

Khánh Tr ần không có quản hai người này tiếp tục đấu võ m ồm, mà là xoay người đi cửa sổ mua cơm, sau đó lang thôn hồ yết bắt đ ầu ăn.

Hần tại thế giới ngoài nghèo đỉnh đương vang, xuyên việt về đi hai ngày li ền ăn hai ngày lương khô, trong nhà ngược lại là có gạo có mặt có đ ờn, nhưng không có thịt a, hần mua không nổi thịt.

Thức ăn nơi này mặc dù cũng trông dạng, nhưng thịt tổng hợp tốt xấu cũng có vị thịt.

Khánh Trần nội tâm có chút cảm khái, thế giới trong này ngục giam thức ăn, lại còn so với hắn tại thế giới ngoài thời gian thường ăn muốn tốt một chút.

Hắn vùi đầu ăn cơm lúc trong lúc vô tình ngẩng đầu, chợt phát hiện cái này ngục giam số 18 bên trong 210 cái camera, lại có một phần tư đầu yên lặng chuyển hướng hắn.

Tựa hồ vừa mới hắn tại trong chớp mắt tìm tới xạ kích góc chết sự tình, đưa tới người nào đó chú ý.

Nhưng hắn cũng không rõ ràng những này giám sát người sau lưng là ai.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Quách Hồ Thiền đầu xong miệng, đứng dậy đem Khánh Trần bàn ăn gác qua một bên, sau đó một lần nữa cầm một cái bàn ăn đi cửa sổ vô vô, cũng đối với bên trong người máy nói ra: "Lão bản bàn giao, về sau cho hắn đổi thật thịt, muốn ăn bao nhiêu lần cho hắn bao nhiêu."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Vì cái gì?"

Lâm Tiểu Tiểu cười thần bí: "Người rất nhanh liền biết, cái này chưa chắc là chuyện gì tốt."

...

Ban đêm, Khánh Trần trở lại nhà tù chính đánh răng thời điểm, bỗng nhiên cảm giác một trận bối rối đột kích, hắn lúc này phát giác được không thích hợp tới.

Bất quá lần này, hắn cũng không có giống lần trước một dạng trực tiếp ngã trên mặt đất mê man đi qua, mà là ôn hoà nhã nhặn chăm chú súc miệng,

đợi cho hấn tại trên ván giường dùng tư thế thoải mái nằm xong, mới chậm rãi nhắm mắt lại.

Ác mộng bắt đầu.

Trong mộng, Khánh Tr ần xuất hiện tại trong một mảnh sa mạc, đối diện trên c ền cát ng ồi hai người.

Trong thế giới ác mộng này cát vàng đầy trời, mặt trời độc ác.

Vền vện mấy giây đi qua, Khánh Tr ần liền cảm giác mình bờ môi đang khô khốc nứt ra.

Đối diện một người trong đó đối với hấn c ầu khẩn nói: "Khánh Tr ần, đem người trong ba lô nước cho hai ta uống một ngụm đi, lại không uống hai ta liền chết."

Khánh Tr ần đem sau lưng mình bọc hành lý đi tới mở ra, bên trong quả nhiên có một bình nước.

Hấn không nói chuyện.

Người đối diện nhin không được: "Chúng ta cũng không uống chùa người, chính người nói cái giá đi."

Lúc này, Khánh Tr ần bên tai bỗng nhiên có âm thanh hỏi: "Đối mặt với người người đ ồng hành muốn chết khát, người sẽ làm như thế nào ra giá đâu?"

Khánh Tr ần lạnh lùng nhìn xem người đối diện nói ra: "Ta trước hết để cho người bên cạnh người nhìn xem người chết khát, sau đó để chính hấn ra giá."

Vừa mới nói xong, người đối diện biến thành Lâm Tiêu Tiêu bộ dáng, một người khác thì như bọt nước giống như chậm rãi tiêu tán.

Lâm Tiểu Tiểu im lặng nói: "Người hay là người?"

"Ta vốn là biết đây là ác mộng của người, đương nhiên sẽ không dưng lên cái gì lòng đờng tình, " Khánh Trầ tìm cái địa phương thoải mái ng ồi xuống.

"Thật sự là kỳ quái, " Lâm Tiểu Tiểu ng ồi tại đối diện nói ra: "Người bây giờ vậy mà có thể đi vào ác mộng sau từ đầu tới cuối duy trì thanh tỉnh cùng ký ức, vậy người hẳn là cũng có thể chống cự ác mộng triệu hoán a."

"Ừm, có thể, " Khánh Trầ ngắn gọn h ồi đáp.

#Trầ Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 26, trải qua thống khổ nhân sinh, mới có thể càng cao cấp hơn

Lâm Tiểu Tiểu hỏi: "Đã người có thể chống cự ác mộng, vì sao còn muốn tiến đến? Sống qua năm phút đờng hồ không ngủ người tự nhiên là có thể thoát khỏi ác mộng triệu hoán."

"Ta cho là người nói ra suy nghĩ của mình, cho nên mới tới, " Khánh Trầ nói ra: "Lần này muốn kiểm tra thế nào?"

"Từ hôm nay trở đi cũng không phải là khảo nghiệm, mà là lão bản muốn ta mang người đi một đoạn đường, " Lâm Tiểu Tiểu h ồi đáp.

"Dẫn ta đi một đoạn đường?" Khánh Trầ nghi hoặc: "Có ý tứ gì."

"Dùng ác mộng cho người diễn hóa nhân tính, để cho người kinh lịch một ít khổ sở khó, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Bất quá người bây giờ nhẹ nhõm như vậy li ền kháng cự ác mộng, xem ra v ềsau ác mộng cũng vô ích, đến lão bản tự mình mang người."

Khánh Trầ như có đi ều suy nghĩ.

Loại này ác mộng cùng lần trước khác biệt, ngược lại càng giống là lão sư cho học sinh an bài chương trình học.

Bất quá lúc này Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Đừng suy nghĩ, lão bản hiện tại vẫn như cũ chỉ là thưởng thức người mà thôi, v ềsau người có thể thành hay không lão bản học sinh, còn nói không chính xác đâu."

"Người đang hâm mộ ta, " Khánh Trầ nói ra.

"Hâm mộ, " Lâm Tiểu Tiểu thản nhiên thừa nhận: "Không phải ai đâu có thể trở thành lão bản học sinh, tối thiểu ta cùng Diệp Văn lại không được."

"Vì cái gì?" Khánh Tr ần không hiểu.

"Bởi vì ta hai đâu không có sống qua cửa thứ nhất, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Nhưng lão bản cảm thấy, người h ắn là có thể vượt đi qua."

"Vượt đi qua?" Khánh Tr ần sửng sốt một chút.

Lâm Tiểu Tiểu cười th ần bí: "Đó là một con đường hướng chết mà thành, mỗi một lần tăng lên chính mình cũng c ần đi một lần tuyệt cảnh, cảm thụ một lần thống khổ."

"Vậy tại sao là ta?"

"Bởi vì lão bản nói người có tìm đường sống trong chỗ chết d ững khi."

"Đã như vậy thống khổ, vậy người vì sao còn muốn hâm mộ?" Khánh Tr ần hỏi.

"Bởi vì đó là một đ ầu con đường tu hành, có được vô hạn tiềm lực, mà ta cùng Diệp Văn hạn mức cao nhất đã được quyết định từ lâu, " Lâm Tiểu Tiểu có chút hướng tới nói ra: "Con đường kia mặc dù thống khổ, nhưng người phải hiểu được, trải qua thống khổ nhân sinh, mới có thể càng cao cấp hơn."

Khánh Tr ần không tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này, mà là hỏi mặt khác nghi hoặc: "Lý Thúc Đ ồng tiên sinh bao nhiêu tuổi."

"Hỏi cái này làm gì?" Lâm Tiểu Tiểu kỳ quái nói.

"Không có việc gì, li ền hỏi một chút, " Khánh Tr ần nói ra.

H ắn có câu hỏi này là bởi vì: Nếu như h ắn đi vào thế giới trong thời điểm, thế giới ngoài thời gian tương đối h ắn mà nói ở vào đ ứng im, như vậy nói

cách khác, hẳn muốn so người bình thường già nua càng nhanh.

Không phải nói thân thể của hẳn cơ năng già yếu nhanh, mà là hẳn đem sinh mệnh chia đều cho hai thế giới.

Đến lúc đó hẳn người đờng lú mới 40 tuổi, hẳn cũng đã là hơn 60 tuổi diện mạo cùng thân thể cơ năng.

Cho nên hẳn muốn biết, Lý Thúc Đờng loại kia siêu việt phàm tục năng lực, phải chăng có thể để cho người ta kéo dài tuổi thọ.

Lâm Tiểu Tiểu nhìn hẳn một cái: "Người đoán xem nhìn? Lão bản tuổi tác cũng không tốt đoán."

Khánh Trầ nghi nghi nói ra: "40 tuổi?"

"Nói nhỏ, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

"60 tuổi?"

"Không đúng."

"120 tuổi?"

"Ngừng ngừng ngừng, đừng đoán, lại đoán đem lão bản đoán đi, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Lão bản năm nay 52 tuổi."

Khánh Trầ lập tức chấn kinh, phải biết Lý Thúc Đờng bề ngoài nhìn bất quá ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi.

"Nhìn người cái này chưa thấy qua việc đời đáng vẻ, lão bản loại người này coi như sống đến hơn một trăm tuổi ta đều không kỳ quái, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Chúng ta rất rất nhỏ thời điểm liền theo hẳn, nhiều năm như vậy ta đều không có gặp hẳn biến qua bộ dáng."

"Các người vì cái gì đi theo hẳn?" Khánh Trầ hỏi.

"Không có vì cái gì, ta, Diệp Vãn, còn có rất nhiều người, đầu là cô nhi, " Lâm Tiểu Tiểu nằm ở trên hạt cát khô nóng, hắn đem cánh tay gối lên dưới đầu ngửa mặt nhìn lên bầu trời, sắc trời bỗng nhiên đen, không khí cũng không có nóng như vậy: "Người sinh ở Khánh thị, cho nên sẽ không hiểu người bên ngoài sinh ra cỡ nào thảm liệt, trở thành cô nhi là một kiện rất đơn giản sự tình."

"Có lẽ là phụ mẫu đi trên đường vừa vặn gặp câu lạc bộ thành viên, phát sinh cãi vã, có lẽ là người vừa phát tiền lương bị người để mất tới, có lẽ là trong nhà xưởng hóa chất vật liệu tiết lộ ô nhiễm, có lẽ là dùng thân kinh kết nối Internet Giả Lập lúc bị Hacker công kích, dù sao mọi người cứ như vậy tùy tiện liền chết."

"Sau đó người trả không nổi bất động sản thuê, công ty bảo hiểm lại cự tuyệt bồi giao, ngân hàng đem người phòng ở lấy đi, đem người đuổi tới trên đường cái, không ai sẽ quan tâm sống chết của người."

"Lúc kia nhân sinh của người đã u ám không ánh sáng, câu lạc bộ muốn bắt người đi làm con la độc vận độc, càng ác độc ngược đãi người sau đó quay chụp video làm thành giả lập nhân sinh đi bán lấy tiền."

"Loại thời điểm này có người xuất hiện tại trước mặt người nói 'Đi theo ta đi, ta cho người một đoạn nhân sinh mới' ."

"Chẳng cần biết hắn là ai, người cũng sẽ cùng hắn đi."

Khánh Trần lẳng lặng nhìn Lâm Tiểu Tiểu, giờ khắc này hắn mới hiểu được, nguyên lai mình nhân sinh cùng đối phương nhân sinh so sánh, điểm này cực khổ cũng không tính cái gì.

"Hắn vì cái gì thu dưỡng các người?" Khánh Trần hiếu kỳ nói.

"Bởi vì chúng ta là người có thể dùng được, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Việc hắn muốn làm, một người không làm được."

Khánh Tr ần sùng sốt một chút, hẳn đến nay còn không biết cái gọi là tổ chức Kỵ Sĩ cùng tổ chức Át Bích mục tiêu là cái gì, cũng không biết Át Bích muốn chống lại quái vật khổng lồ là cái gì, là ngũ đại công ty sao, hay là mặt khác?

Nhưng Lý Thúc Đ ồng thu dưỡng Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn bọn hắn, rõ ràng là cất lợi dụng tâm tư đi, nhưng Lâm Tiểu Tiểu bọn hắn giống như cũng không để ý.

Nói đến đây, Lâm Tiểu Tiểu đứng dậy: "Được rồi, sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Ác mộng tán đi, Khánh Tr ần vẫn tại mờ tối trong nhà tù, nằm ở trên ván giường băng lãnh.

Bây giờ hẳn đã gặp Lý Thúc Đ ồng thần bí khó lường cấp độ, vậy hẳn trong tay Canon, phải chăng đây đủ cùng đối phương đối lấy cái này mở ra thế giới mới cửa lớn cơ hội?

Khánh Tr ần không xác định Canon có đủ hay không phân lượng, mà lại hẳn cũng không có cách nào giải thích Canon nơi phát ra.

Chờ một chút.

Chờ đợi cùng hi vọng, nhân loại tất cả trí tuệ đều bao hàm tại hai cái này từ ngữ bên trong.

...

Đếm ngược 24:00:00.

Ngục giam số 18 trong một góc khác.

"Có ai không? Thả ta ra ngoài a, vì cái gì đem ta nhốt ở chỗ này!" Có người dùng lực vượt miệng cồng hợp kim, cao giọng kêu gào.

Lạc thành người xuyên việt Lưu Đức Trụ đang bị giam giữ tại một gian đơn độc phòng giam bên trong, cùng bình thường tù phạm nhà tù khác biệt, trong gian phòng đó lại còn có một cái camera giám sát chăm chú nhìn bị giam giữ nhân viên.

Từ hấn tìm Lý Thúc Đờng xoát nhiệm vụ về sau, liền bị giam tại cái này ẩn nấp nơi hẻo lánh, rốt cuộc không người hỏi thăm.

Nơi này không có khái niệm thời gian, cũng không nhìn thấy mặt trời mọc mặt trời lặn, Lưu Đức Trụ chỉ có thể dựa vào người máy đưa cơm thời gian để phán đoán, bên ngoài hiện tại là mấy giờ rồi.

Hấn đập miệng cống hợp kim thanh âm càng ngày càng nhỏ, thẳng đến chính mình không có khí lực, cuống họng cũng có chút cảm mới dừng lại.

Tòa ngục giam này giống như cũng chỉ còn lại có chính hấn giống như, không ai đáp lại thỉnh cầu của hấn cùng phần nộ.

Lưu Đức Trụ nghĩ mãi mà không rõ, người khác ở thế giới trong đầu qua phong sinh thủy khởi, lại là thân thể máy móc lại là câu lạc bộ thành viên cái gì, làm sao đến chính mình nơi này liền biến thành dạng này?

Mà lại chính mình trước khi đến còn vừa cùng các bạn học thổi qua trâu, nói mình là người xuyên việt.

Chờ hai mươi bốn giờ sau về thế giới ngoài, chính mình làm như thế nào cùng các bạn học nói?

Các bạn học hỏi, người ở thế giới trong là thân phận gì?

Chính mình làm sao làm như thế nào mở miệng a?

Nói mình tại một cái thế giới trong hành chính trong đơn vị có cái bát sắt, cái gì đều không cần làm, mỗi ngày liền có cơm ăn?

Nói mình đã chuyển chức thành công? Chuyển chức tù phạm?

#Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm
Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 27, người mật báo

Sáng sớm.

Đếm ngược 16: 20:00.

Tối hôm qua, ngục giam số 18 bên trong lại tới một nhóm người mới.

Lộ Quảng Nghĩa tại Khánh Trần thụ ý dưới, đi lần lượt hỏi thăm những người mới lai lịch.

Cuối cùng Khánh Trần xác nhận, nhóm này người mới bên trong một cái người xuyên việt đều không có.

Hắn phỏng đoán, tất cả người xuyên việt đều là đồng tiến đồng xuất, sẽ không có người ở những người khác xuyên qua trong quá trình, nửa đường xuyên qua tới.

Cứ như vậy, tất cả người xuyên việt đều ở trên cùng một thời gian tuyến.

Lúc này, Lý Thúc Đồng cùng Khánh Trần sớm an vị tại bên cạnh bàn ăn đánh cờ.

"Người để Lộ Quảng Nghĩa ra tay chú ý phân tặc về sau, trong ngục giam này ngược lại là ít một chút quỷ khóc sói gào người mới, " Lý Thúc Đồng nhìn xem bàn cờ nói ra: "Bất quá người có chú ý đến hay không, trong ngục giam mật khác hai cái câu lạc bộ thế lực đã đối với Lộ Quảng Nghĩa phi thường bất mãn."

Ngày bình thường, ba cái câu lạc bộ là thay phiên xử lý người mới nghi thức hoan nghênh, xem như mọi người giải trí hạng mục.

Mà bây giờ Lộ Quảng Nghĩa độc chiếm việc này, cũng tất nhiên thu nhận những người khác bất mãn.

Khánh Trầ n xê dịch một bước đở con h ồi đáp: "Chú ý tới, bất quá ta tin tưởng Lộ Quảng Nghĩa có thể tự mình xử lý chuyện này."

"Người có nghĩ tới hay không, những người mới kia chưa chắc sẽ cảm kích người, " Lý Thúc Đ ồng cười nói.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Người ở trên đường gặp được tên ăn mày, cho hắn ném đi một chút tiền lẻ, cái này tiền lẻ kỳ thật hoàn toàn không đủ để để hắn thoát khỏi nghèo khó, nhưng người lại mua đến một chút nội tâm an bình cùng vui vẻ."

Lý Thúc Đ ồng cười cười không có lại nói tiếp.

Hôm nay tàn cuộc tên là Dã Mã Táo Đi ền, nhưng ván này Khánh Trầ n chấp đỏ cũng không có thắng, mà là đánh thành cờ hoà.

Trên thực tế, cái gọi là cờ tướng tàn cuộc chính là phe đen chiếm hết ưu thế, đánh thành cờ hoà cũng đã xem như phá cục.

Cùng ngày xưa người xem cờ khác biệt chính là, trừ Lộ Quảng Nghĩa đám kia một mặt không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại tù phạm bên ngoài, lại nhiều cái Quách Hồ Thi ền.

Hôm qua đại hán này còn rất khách khí xếp bằng ở nơi xa, hôm nay thì dứt khoát an vị tại Khánh Trầ n bên cạnh: Lý Thúc Đ ồng chếch đối diện vị trí.

Hơn hai mét tráng hán ng ồi trên ghế, cái kia to lớn hình thể sừng sốt cái ghế cho phụ trợ giống như là bàn nhỏ đ ồng dạng, nhìn xem đều khó chịu.

Nhưng Quách Hồ Thi ền mặc kệ nhiều như vậy, hắn chính là muốn đi theo Lý Thúc Đ ồng bên cạnh.

Nếu đánh không lại, vậy liền gia nhập a!

Mà lại, hấn nhìn thấy Khánh Trầ đánh trong cơm đầu có thịt thật, chính mình nhưng không có, liền lẽ thẳng khí hùng nói với Lý Thúc Đờng: "Ta tốt xấu cũng coi là Át Bích bên trong nhân vật có mặt mũi, chính các người ăn thịt thật, để cho ta ăn thịt tổng hợp, đây không phải đạo đãi khách a?"

Lâm Tiểu Tiểu gặp hấn như thế không cần mặt mũi liền cười lạnh nói: "Người cùng chúng ta có thể giống nhau sao? Nếu không người cùng lão bản lại đánh một chầu, đánh thắng cho người ăn?"

"Không cần luôn luôn chém chém giết giết, dạng này không tốt, " Quách Hồ Thiền sờ lên đầu trọc nói ra: "Mà lại ba người các người ăn còn chưa tính, vì sao lần này cò tướng tiểu tử cũng đang ăn thịt thật? Hấn bất quá chỉ là người bình thường nha. Uy, tiểu tử, chính người lại đi đánh một phần, người phần này cho ta đi."

Mọi người sững sốt một chút, bọn hấn không nghĩ tới cái này Quách Hồ Thiền cũng là kẻ tặc, phát hiện không thể trêu vào Lý Thúc Đờng liền chọn Khánh Trầ quả hồng mềm này bóp.

Lúc này, Khánh Trầ lại ngẩng đầu nhìn Quách Hồ Thiền một chút, sau đó vừa nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu bọn người.

Hấn phát hiện Lâm Tiểu Tiểu lần này cũng không nói chuyện đem Quách Hồ Thiền đối trở về, mà là chính cười nhẹ nhàng nhìn xem chính mình, tựa hồ cố ý muốn nhìn một chút chính mình ứng đối ra sao đại hán trọc đầu này.

Khánh Trầ yên lặng nhắm mắt lại, không có phản ứng đối phương.

Quách Hồ Thiền thấy thế coi là thiếu niên này không dám chọc chính mình, liền tùy tiện đem Khánh Trầ bàn ăn bung đến trước mặt mình: "Các người đều thấy được, đây chính là chính hấn từ bỏ đó a."

Nhưng mà giờ khắc này, Khánh Trầ tư duy phảng phất lại về tới hôm qua.

Quách Hồ Thi ền ra quy ền trong nháy mắt đó.

Thế giới dừng lại.

Đám tù nhân bị bão kim loại đánh không ngừng đ ầu đ ược lên, trên lưng áo tù bị đạn cao su đập nện giống như là ngày mưa mặt nước, không ngừng tóe lên gợn sóng.

Chậm rãi nâng lên miệng cổng hợp kim, còn có nhanh chóng ra trận giám ngục máy móc bọn họ, tiếng súng, đạn cao su tiếng va đập, dịch áp truy ền lực âm thanh đan xen.

Khi đó chỉ có Khánh Tr ần một người tại tỉnh táo nhìn chăm chú lên tất cả mọi người.

Không đúng, hẳn muốn tìm không phải giờ khắc này.

Khánh Tr ần đứng đ ạng nhớ lại trung tâm bên trong dùng bàn tay một nhóm, toàn bộ thế giới hình ảnh giống như lộn ngược đ ồng dạng.

Từ thương khung bắn ra tới mặt đất đạn cao su, chính một l ần nữa bay trở v ề hòng súng.

Bổ nhào đám tù nhân, lấy quỹ dị tư thế đứng lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đưa qua đi phát sinh qua xuất hiện ở Khánh Tr ần trong đ ầu một tấm một tấm lộn ngược lấy.

Thẳng đ ến. . . Quách Hồ Thi ền vừa mới đi vào ngục giam số 18 sát na.

Khánh Tr ần ở trong đám người chậm rãi dạo bước lấy, lắng nghe tất cả mọi người thanh âm.

Trong trí nhớ người cũng không biết nói chuyện, nhưng đối phương trên người chi tiết lại biết mật báo.

Đang lúc Quách Hồ Thiền dự định đem Khánh Trầ trong bàn ăn thịt toàn ăn hết lúc, Khánh Trầ mở hai mắt ra.

"Lộ Quảng Nghĩa."

"Ai, ta tại ta tại, lão bản, chuyện gì?" Lộ Quảng Nghĩa cũng không đoán hoài tới che giấu tung tích, vội vàng đáp lại.

Khánh Trầ nói ra: "Ta điếm mấy người, người đem bọn hấn bắt tới."

Nói xong, hấn quay người đối mặt tù phạm bắt đầu xác nhận, đúng là một hơi điếm ra tám cái.

Theo những người kia bị Lộ Quảng Nghĩa lôi ra đám người, Quách Hồ Thiền sắc mặt dần dần khó nhìn lên, thịt cũng không đoán hoài tới ăn.

Khánh Trầ một lần nữa ng ồi trở lại vị trí bên trên nói với Quách Hồ Thiền: "Cái này tám cái, là người của người sao?"

"Không hoàn toàn là, " Quách Hồ Thiền mặt đen lên.

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Người bị áp giải sau khi đi vào, ánh mắt ở trong đó năm người trên thân bắn khoả qua, bọn hấn năm cái đ ồng thời làm đưa ngón trở ra thủ thế, mặc dù ta không biết thủ thế này là có ý gì, nhưng ta rất xác định bọn hấn là làm cho người nhìn. Mà đổi thành bên ngoài ba cái, thì là trước tiên nhìn nhau, lẫn nhau trao đổi ánh mắt."

Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người nhìn Khánh Trầ ánh mắt biến ảo một chút, lúc kia ngay cả bọn hấn cũng đều vội vàng tránh né mưa bom bão đạn, căn bản không có quan tâm đài quan sát có người phản ứng.

Phảng phất, tại cái kia hỗn loạn như mưa to mưa như trút nước trong nháy mắt, chỉ có Khánh Trầ là thanh tỉnh người đứng xem.

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Ngục giam số 18 bên trong ngư long hỗn tạp, có

người của thế lực khác ở chỗ này nhìn ta chăm chăm cũng đúng là bình thường."

Lâm Tiểu Tiểu đắc ý, hắc hắc hỏi: "Lão bản, chúng ta muốn hay không đem những người này đều chuyển đi mặt khác ngục giam?"

"Không cần," Lý Thúc Đông lắc đầu: "Vô duyên vô cớ chuyển đi tám người, để ngoại giới biết lại phải tự dựng phỏng đoán ta. Diệp Văn, đem bọn hắn tám cái đều cho cách ly đứng lên, lần lượt thăm vấn một chút, nhìn xem mặt khác ba cái là nhà ai phái tới người."

Nhưng vào lúc này, Khánh Trần nhìn xem Lâm Tiểu Tiểu dáng vẻ đắc ý, nhớ tới đối phương vừa mới khoanh tay đứng nhìn vui cười bộ dáng, càng lần nữa đứng dậy điếm hơn hai mươi người.

Bất quá lần này hắn không hề nói gì, nhưng Lâm Tiểu Tiểu lập tức có chút đau răng, hắn tại Lý Thúc Đông bên cạnh thấp giọng nói: "Lão bản, tiểu tử này đem người của chúng ta cũng đều tìm đến. . ."

Lý Thúc Đông nhìn về phía Khánh Trần tán thán nói: "Người mặc dù còn không phải siêu phàm giả, nhưng người ký ức này cùng phân tích năng lực lại là rất nhiều siêu phàm giả đều không thể so sánh."

Quách Hồ Thiên gặp Khánh Trần đem người của Kỳ Sĩ cũng cho tìm ra, lập tức minh bạch thiếu niên này nguyên lai không phải người Kỳ Sĩ: "Vị tiểu huynh đệ này xưng hô như thế nào?"

Khánh Trần liếc mắt nhìn hắn: "Khánh Trần."

"Khánh thị?" Quách Hồ Thiên sửng sốt một chút: "Kỳ Sĩ tại sao cùng Khánh thị tập đoàn làm đến cùng đi?"

"Họ Khánh liên nhất định phải là người Khánh thị sao, liên xem như người Khánh thị, cũng chưa chắc cả một đời đều ở tại Khánh thị," Lý Thúc Đông cười nói: "Trên hoang dã, không phải cũng có một vị rất nổi danh người họ Khánh à."

Quách Hồ Thi ền ánh mắt lóe lên một cái, thái độ lập tức tới cái một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn.

Chỉ gặp hấn yên lặng đem bàn ăn đẩy trở về Khánh Tr ần trước mặt, sau đó đối với Khánh Tr ần nhiệt tình nói ra: "Khánh Tr ần tiểu huynh đệ, không biết người đối với Át Bích ấn tượng thế nào?"

"Chẳng ra sao cả, " Khánh Tr ần lạnh lùng nói.

Hấn đến bây giờ cũng còn không làm rõ ràng được cái này Quách Hồ Thi ền đến cùng là cái gì tính cách, rõ ràng nhân cao mã đại, kết quả tâm tư lại dị thường linh hoạt cũng không có gì tiết tháo.

Mà lại đối phương là đến cùng chính mình đoạt vật cấm kỵ, mình đương nhiên không có cái gì tốt sắc mặt.

Hôm nay dựa vào Lý Thúc Đ ồng lực lượng, gạt bỏ một chút đối phương sớm an bài tiến đến cánh chim, cũng coi là có chút thu hoạch.

Đang khi nói chuyện, bên cạnh có rối loạn tiếng vang lên.

Khánh Tr ần hướng bên kia nhìn lại, khi thấy Diệp Vãn cau mày.

Mà hấn vừa mới xác nhận đi ra ba tên không phải Át Bích thành viên đã nằm xuống đất bên trên, bờ môi, bộ mặt đ ồng đ ầu hiện lên tím xanh hình.

Đây là ngạt thở mà chết điển hình triệu chứng.

Chỉ gặp Diệp Vãn cởi áo bao trùm bàn tay, sau đó ng ỡ xồm người xuống nhẹ nhàng nặn ra một tên người chết khoang miệng, hấn ngẩng đ ầu nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: "Lão bản, là giấu ở răng hàm túi độc, há miệng sau có nhân nhật khổ hạnh nhân vị, là xyanua."

Quách Hồ Thi ền nói ra: "Cái này ba cái không phải ta Át Bích người."

"Tử sĩ, " Lý Thúc Đ ồng sắc mặt bình tĩnh nói: "Đây cũng là đ ể cho người ta có chút vui mừng."

Không ai biết bọn họ là ai an bài tiến đến, cũng không biết bọn hấn tiến vào ngục giam số 18 vì cái gì.

Khánh Tr ần yên lặng nhìn xem, sắc mặt bên trên không có bất kỳ phản ứng nào.

Chỉ có chăm chú nắm chặt nắm đ ấm mới có thể cho thấy hấn khấn trương.

Hấn mở ra bàn tay nhìn thoáng qua, trong lòng bàn tay là móng tay cắn ra dấu đỏ, còn có m ồ hôi.

Bất luận tại thế giới ngoài hay là thế giới trong, đây đ ều là hấn lần thứ nhất trực diện tử vong.

Rằng sau giấu độc loại chuyện này, hấn thậm chí chỉ ở trong phim ảnh gặp qua.

Ba vị tử sĩ khốc liệt thủ đoạn đem Khánh Tr ần một lần nữa kéo về đ ến trong hiện thực, đ ể hấn một lần nữa ý thức đ ược, nơi này, chung quy là một cái mãnh thú hoành hành thế giới.

Đếm ngược 15:21:59.

Trở về sắp đ ến, không có khả năng lại phức tạp.

...

C ầu phiếu đ ề cử, c ầu nguyệt phiếu! Thế cục một mảnh tốt đẹp, xông lên a!
!

...

Cảm tạ nhỏ công đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí,

lão bản phúc như Đông Hải, thọ so Nam Sơn!

#Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm
Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Chương 28, lần nữa trở về

Ngục giam số 18 bên trong giám ngục máy móc đem ba tên tử sĩ thi thể khiêng đi.

Trong ngục giam có một ít an tĩnh, tất cả mọi người trăn mặc.

Khánh Trần ngồi tại bên cạnh bàn ăn bên cạnh không biết đang suy nghĩ cái gì, sắc mặt có chút tái nhợt.

Đây là lần đầu tiên cảm thấy sợ hãi, trong nội tâm bất an từ từ biến thành trên thân thể khó chịu, liên đới lấy vừa mới ăn điếm tâm đầu không thể tiêu hóa.

Trong trường học lão sư dạy qua hẳn cái gì là hàm số, cái gì là chủ vị tân.

Trong nhà phụ mẫu dạy qua hẳn như thế nào dùng đũa, như thế nào giặt quần áo, như thế nào chiếu cố chính mình.

Nhưng tất cả mọi người không có dạy qua hẳn, đến cùng cái gì là tử vong.

Loại chuyện này, chỉ có người thấy tận mắt mới biết được, sinh mệnh ở trước mắt tiêu tán đến cỡ nào rung động.

Về phần mình tận mắt nhìn đến tử sĩ cần túi độc chuyện tự sát, chỉ sợ trở lại thế giới ngoài nói cho người khác nghe, người khác đâu sẽ cảm giác cho hẳn là trong biên chế cỡ sự đi.

Lý Thúc Đĩnh nhìn xem Khánh Trần hỏi: "Lần đầu tiên chứng kiến tử vong?"

"Ừm, " Khánh Tr ần hé miệng đáp lại.

"Sợ sệt sao, " Lý Thúc Đ ồng hỏi.

"Có một chút, " Khánh Tr ần gật đ ầu.

"Người biết không, mỗi người đ ều có hai lần sinh mệnh, " Lý Thúc Đ ồng cười nói: "L ần thứ hai sinh mệnh bắt đ ầu tại, người ý thức đ ược sinh mệnh chỉ có một lần thời điếm."

Từ một khắc kia trở đi, người sẽ bắt đ ầu nói với chính mình thời gian t ần quan trọng, cũng rõ ràng ý thức đ ược, chính mình đã từng sống ưởng bao nhiêu thời gian.

Không biết vì cái gì, Khánh Tr ần giờ phút này càng là sợ hãi, ngược lại trong nội tâm càng phát ra trấn đ ịnh lại.

Hắn xem kĩ lấy quá khứ của mình, cũng suy tư tương lai của mình.

Lý Thúc Đ ồng nhìn xem hắn hỏi: "Cái này ba tên tử sĩ xác suất lớn là hướng về phía ta tới, cho nên người giúp ta đem bọn hắn tìm ra, xem như ta thiếu người một cái nhân tình, người có thể tại ta chỗ này đổi một vật, muốn đổi cái gì?"

Từ dưới cờ tướng bắt đ ầu, Lý Thúc Đ ồng liền mấy lần hỏi hắn muốn đổi cái gì.

Khánh Tr ần nói ra: "Ta muốn một phần Lý thị tập đoàn danh sách thành viên."

"Kỳ quái, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Người vì sao không đổi ta trở thành siêu phạm giả phương pháp? Trên đời này có thể làm cho ta nợ nhân tình người cũng không nhiều, nhưng duy nhất không làm sao tr ần quý cơ hội, cũng chỉ có một mình người."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Bởi vì chút chuyện nhỏ này căn bản là

không có cách cùng bí mật của người giá trị cùng cấp, muốn dùng loại chuyện này đổi một cái siêu phàm thoát tục cơ hội, không đổi được."

Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Người không thử một chút làm sao biết đâu?"

Khánh Trần tiếp tục nói: "Mà lại, thời cơ chín muồi người sẽ tự mình cho ta, không cần thay đổi."

Lý Thúc Đĩnh ý cười càng ngày càng đậm: "Người so với ta nghĩ muốn càng thêm thông minh, cũng càng thêm có kiên nhẫn, hiểu ẩn nhẫn. Bất quá người nói không sai, có nhiều thứ không phải dùng để trao đổi, thời cơ đã đến tự nhiên sẽ đạt được. Mặc dù người chưa thấy qua máu việc này để cho ta có chút thất vọng, nhưng ta cẩn thận nghĩ nghĩ, nếu như người coi thường sinh mệnh, ta ngược lại sẽ cảm thấy không thú vị."

Nói xong, hắn để Lâm Tiểu Tiểu đi lấy một phần Lý thị danh sách thành viên: "Ta rất hiếu kì, người muốn cái này để vật làm gì?"

"Ta hẳn là không cần giải thích công dụng a?" Khánh Trần hỏi.

"Được rồi tính toán ta không hỏi, " Lý Thúc Đĩnh dở khóc dở cười khoát tay áo: "Đây là trả nhân tình của người, người muốn làm gì liền làm gì."

...

Ban đêm, Khánh Trần tại trong phòng giam chờ đợi trở về đêm ngược.

Hắn vốn cho là hôm nay Lâm Tiểu Tiểu còn sẽ tới nằm mơ nói mơ khảo thí, kết quả cũng không có đợi đến.

Có lẽ là đối phương cảm thấy mình đã không nhận ác mộng câu thúc, cho nên khảo thí cũng vô dụng.

Lại có lẽ là, Lý Thúc Đĩnh cảm thấy không cần khảo nghiệm lại.

Trong mơ hồ, Khánh Trần cảm giác được chính mình khoảng cách siêu

phàm giả đường đã càng ngày càng gần.

Đếm ngược còn không có vẻ không, hấn lại trực tiếp nằm tại băng lãnh trên ván giường nhắm mắt chìm vào giấc ngủ, cùng mấy lần trước thập thỏm chờ đợi trở về khác biệt, lúc này Khánh Trầ chứng kiến qua sau khi chết ngược lại tâm tính càng phát bình tĩnh.

Đợi cho hấn lần nữa mở mắt thời điểm, cũng đã nằm tại chính mình đường Hành Thụ trong phòng nhỏ, ngoài cửa sổ truyền đến chim tước tiếng kêu to, trời cũng sáng lên.

Hấn nhìn thoáng qua trên cánh tay đường vân màu trắng, đếm ngược 40:20:21.

Xem ra, lại là hai ngày.

"Xuyên qua quá trình lặng yên không một tiếng động, ngay cả người ngủ đều không thể bừng tỉnh, " Khánh Trầ âm thầm suy nghĩ.

Trải qua khẩn trương hai ngày, trở lại thế giới ngoài Khánh Trầ bỗng nhiên cảm giác nhẹ nhàng thở ra, nhẹ nhõm rất nhiều.

Bất quá, hấn giờ này khắc này cũng đã bắt đầu đang mong đợi lần nữa xuyên việt rồi, nơi đó còn có càng nhiều cơ hội chờ đợi mình.

Hấn mặc được đồng phục chuẩn bị đi ra ngoài, kết quả vừa mở cửa liền nhìn thấy Giang Tuyết chính dẫn Lý Đồng Vân.

"Sớm a Giang Tuyết a di, lần này xuyên qua. . . Không có sao chứ?" Khánh Trầ hỏi.

"Không có việc gì, " Giang Tuyết cười nói: "Ta đang chuẩn bị đưa Tiêu Vân đi học đâu, người ban đêm sau khi tan học tới nhà, ta mua chút cá cùng xương sườn, chúc mừng một chút."

"Chúc mừng cái gì?" Khánh Trầ buồn bực.

"Ban đêm rồi nói sau, đến lúc đó người sẽ biết, " Giang Tuyết cười rời đi, chỉ để lại Khánh Trầ như có đi đâu suy nghĩ.

Trên đường, Khánh Trầ mở ra điện thoại nhìn chằm chằm hot search, muốn nhìn một chút lần này sau khi xuyên việt lại có cái gì mới lạ sự tình xuất hiện.

Quả nhiên, một đầu hot search hấp dẫn chú ý của hắn: Ngoại quốc báo cáo tin tức, Âm Vồng trên có người buôn bán tình báo biểu thị, giết chết người xuyên việt cũng sẽ không kế thừa xuyên qua cơ hội.

Khánh Trầ nhìn thấy cái tin tức này thời điểm liềên ngay ngăn cả người, bởi vì cái này ngăn ngại mấy chữ phía sau, liềên mang ý nghĩa một đầu tươi sống sinh mệnh tan mất.

Hiện thực thường thường so văn tự biểu hiện ra càng thêm huyết tinh.

Tới trường học thời điểm, hắn liềên phát hiện lớp bên cạnh lại là tụ tập một đám người đứng xem.

Khánh Trầ giữ chặt bên ngoài chính tham gia náo nhiệt chính mình ban ủy viên học tập Ngũ Tuấn Dật hỏi: "Chuyện gì xảy ra, đầu nhìn cái gì đấy?"

Ngũ Tuấn Dật giải thích nói: "Trước đó không phải nói lớp bên cạnh ra cái người xuyên việt sao, gọi Lưu Đức Trụ, hắn mới vừa tới trường học, mọi người chính hỏi hắn xuyên qua sự tình đâu."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà tới trường học.

Phải biết con hàng này đi vào liềên bị giám ngục máy móc mang đi, lần này xuyên qua đi qua trong hai ngày, hắn tự không gặp qua đối phương.

Dựa theo Khánh Trầ đoán chừng, còn tưởng rằng đối phương sẽ rơi xuống cái gì bóng ma tâm lý, sau đó giống Hoàng Tể Tiên làm như vậy để

ý tạm nghỉ học, không nghĩ tới đối phương hiện tại giống như người không việc gì giống như người trong phòng học.

Lúc này, Lưu Đức Trụ bên cạnh vây đây đang học, có người lớn tiếng hỏi: "Người xuyên qua đi qua đằng sau xuất hiện ở nơi nào a?"

"Đúng a, xuyên qua quá khứ là thân phận gì?"

"Người tại sao không có thân thể máy móc a, ta xem người ta thật nhiều người xuyên việt đều có."

"Người thật xuyên qua sao, không phải đùa giỡn a?"

Mọi người người một lời ta một câu hỏi, Khánh Trần hướng phía trước chen lấn chen, muốn nghe một chút đối phương về sau bị giám ngục máy móc mang chỗ nào, lại đã trải qua cái gì.

Chỉ là, Lưu Đức Trụ giống như bị hỏi tức giận giống như: "Ta xác thực xuyên qua!"

"Vậy sao người không có thân thể máy móc a?"

Lưu Đức Trụ cứng cổ: "Không phải còn có thật nhiều người không có thân thể máy móc sao, mà lại có máy móc thân thể chính là chuyện tốt? Nói cho các người biết, ta xuyên qua đến ngục giam số 18 bên trong, nhìn thấy Lý Thúc Đĩnh!"

Trong phòng học đột nhiên an tĩnh một chút.

Hà Tiểu Tiểu là một cái phi thường nổi danh trò chơi dẫn chương trình, mà lại tại người xuyên việt sự kiện sau càng là thanh danh phóng đại, nhất là tại nhóm học sinh trong cơ thể.

Cho nên mọi người đều biết, ngục giam số 18 là cái vô cùng trọng yếu địa phương, mà Lý Thúc Đĩnh thì là trong thế giới trong một vị nhân vật vô cùng trọng yếu.

Truyện thuộc thể loại main khô tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 29, thật cùng giả

Khi Lưu Đức Trụ nói mình xuyên qua đến ngục giam số 18 bên trong, đồng thời đã gặp được Lý Thúc Đễ.

Câu nói này nghe vào mọi người trong lỗ tai tựa như là: Ta đã chơi trò chơi này không xóa ngăn bản beta, mà lại đã lấy được trong trò chơi này duy nhất chanh vũ, còn thu được trong trò chơi này lợi hại nhất ẩn tàng chức nghiệp.

Chỉ cần trong nháy mắt, Lưu Đức Trụ liền thành các học sinh trong lòng, giống như thần tiên tại.

Khánh Trần nhìn xem phản ứng của mọi người yên lặng không nói, bất quá cái này cũng không liên quan hẳn chuyện gì, không cần thiết vạch trần đối phương.

Chỉ nghe các bạn học hỏi: "Lý Thúc Đễ đáng đáp bộ dáng gì?"

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ trả lời: "Hắn trong tù tương đối đặc thù, người khác đều mặc áo tù, chỉ một mình hắn mặc vào loại kia đánh Thái Cực Quyển quần áo luyện công, ta đoán hẳn có lẽ là trưởng ngục giam cái gì? Bên người còn đi theo hai cái tùy tùng, bên trong một cái gầy teo, cười híp mắt, một cái khác thì tương đối khôi ngô, ăn nói có ý tứ."

"Nghe chút tựa như là đại lão. . ." Đễ học cảm khái nói.

"Đúng rồi, " Lưu Đức Trụ nói ra: "Hắn còn nuôi một con mèo, đặc biệt lớn cái chủng loại kia, hai cái trên lỗ tai còn dựng thẳng lông, nhìn giống báo xa-li."

Mọi người gặp Lưu Đức Trụ nói như vậy kỹ càng, liền thời gian dần trôi qua thật tin đối phương nói tới.

Lúc này có người hỏi: "Vậy người từ chỗ của hắn thu hoạch được chuyển chức phương pháp sao?"

Thụ Hà Tiểu Tiểu ảnh hưởng, không ít học sinh đều đang dùng trò chơi thuật ngữ để hình dung thế giới trong.

Bất quá, lời này vừa nói ra Lưu Đức Trụ dạ đứng lên: "Muốn thu hoạch được chuyển chức nào có dễ dàng như vậy, các người cũng nghe Hà Tiểu Tiểu nói Lý Thúc Đễ không phải người bình thường, muốn thu hoạch tín nhiệm của hắn khẳng định không dễ dàng."

Các bạn học nghe gật gật đầu, dạng này mới phù hợp lẽ thường nha.

Mọi người vừa nghĩ như thế, Lưu Đức Trụ có thể hay không thu hoạch được chuyển chức cơ hội cũng không nhất định a.

"Nhưng là," Lưu Đức Trụ lập tức nói bổ sung: "Ta như là đã xuyên qua đến ngục giam số 18, vậy khẳng định sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, mà lại, ta đã nói với Lý Thúc Đễ nói chuyện!"

Hưng phấn của mọi người thú lại nhắc lên: "Nói cái gì rồi?"

Lưu Đức Trụ tiếp tục qua loa tắc trách: "Chính là hàn huyên vài câu. . ."

Lúc này, chỉ có Khánh Trầ biết Lưu Đức Trụ nói với Lý Thúc Đễ qua cái gì: Cho ta chuyển chức nhiệm vụ.

Lại có đễ học hỏi: "Vậy người xuyên qua đến ngục giam số 18 bên trong, là bên trong tù phạm sao? Có thể hay không rất nguy hiểm rất khô?"

Lưu Đức Trụ nói ra: "Sẽ không, ta cùng mặt khác tù phạm không giống nhau lắm."

Khánh Tr ần biết, đối phương cái này nói ngược lại là lời nói thật, đối phương xác thực cùng tù phạm khác không giống nhau lắm, dù sao tù phạm khác không giam lại b ế.

Nghe đến đó h ắn quay người về chính mình phòng học đi, xem ra rất khó từ đối phương nơi này thăm dò được cái gì có dinh dưỡng tin tức.

Mà đối phương hiện tại sở dĩ nói như vậy, đại khái chính là bởi vì người thiếu niên lòng hư vinh đi.

Có người nói, khi Th ần Minh nhân loại sáng lập thời điểm, tùy tùng của h ắn lo lắng: Ngài khiến nhân loại lòng hiếu kỳ, trí tuệ cùng dũng khí, bọn h ắn sẽ quá quá cường đại.

Thế là Th ần Minh nghĩ nghĩ trả lời: Vậy li ền lại cho bọn h ắn một chút hư vinh cùng ghen ghét.

Khánh Tr ần cảm thấy có lòng hư vinh chưa chắc là chuyện gì xấu, nhưng ngay sau đó hoàn cảnh này, bại lộ chính mình là người xuyên việt lại là một kiện phi thường lựa chọn ngu xuẩn.

Nhất là công bố chính mình quen biết thế giới trong nhân vật trọng yếu nhất một trong.

Tối thiểu lập tức căn cứ Hà Tiêu Tiêu công lược đến xem, Lý Thúc Đ ồng đúng là nhân vật như vậy.

Bất quá, muốn từ Lý Thúc Đ ồng nơi đó thu hoạch được siêu phàm thoát tục phương pháp, không hề giống công lược bên trong nhìn dễ dàng như vậy.

Phải biết Khánh Tr ần làm nhiều như vậy cố gắng, cũng bất quá là tiếp cận mà thôi.

Tại các bạn học kinh hô cùng cực kỳ hâm mộ bên trong, Khánh Tr ần cùng vừa mới chạy đến tham gia náo nhiệt các bạn học gặp thoáng qua, h ắn

không có ý định hưởng thụ loại vinh quang này, ánh mắt của người khác không có quan hệ gì với hắn.

Mà lại, tổ chức thần bí chỉ sợ lập tức tới ngay.

Lần trước đối phương chưa từng xuất hiện, nhưng lần này nhất định biết.

Ngay tại lúc hắn nghịch hành thời điểm, chợt nhìn thấy đám người hậu phương sợ hãi rụt rè Nam Canh Thần chính cúi đầu.

"Nam Canh Thần, " Khánh Trần hô.

"A? Ai gọi ta?" Nam Canh Thần ngẩng đầu.

Thế là Khánh Trần liền thấy Nam Canh Thần cả người đều ưỡn oải lấy.

"Người làm sao?" Khánh Trần bu ãn bực nói: "Bị ai đánh sao?"

"Không có không có, " Nam Canh Thần tranh thủ thời gian cúi đầu xuống lặc đầu: "Ta chính là ngủ không ngon."

Khánh Trần xem kỹ lấy đối phương, không có thân thể máy móc, cũng không có mặt khác dị thường, chính là tinh thần không tốt lắm.

Hắn lôi kéo Nam Canh Thần trở lại trong phòng học thấp giọng hỏi: "Đây là xuyên việt qua bị người hành hạ sao?"

"Xuyên qua? Cái gì xuyên qua?" Nam Canh Thần ra vẻ mê mang.

Lần này Khánh Trần trong lòng lén lút nói thầm, hắn có thể xác định là đối phương khẳng định xuyên qua.

Chỉ là con hàng này đến cùng ở thế giới trong đã trải qua cái gì, mới có thể thay đổi trước đó đặc ý bộ dáng, biến thành hiện tại điều dạng này .

"Người xuyên việt qua đầu làm cái gì a, " Khánh Trần thầm nói.

"Ta không có bị xuyên việt! Ai nói ta xuyên qua ta với ai gấp!" Nam Canh Thầ nói ra.

Đến, Khánh Trầ gặp hỏi không ra cái gì cũng liề mặc kệ.

Chính mình liề đối phương xuyên qua đến đâu, thân phận gì cũng không biết, muốn giúp cũng giúp không thành.

Thẳng đến nhanh lên khóa thời điể, Nam Canh Thầ mới rồ cục nhỏ giọng nói một câu: "Ta trước đó không phải nói cho người, có cái nhóm người xuyên việt ?"

"Ừm, đúng a người đã nói, " Khánh Trầ gậ đầ.

Tiểu tử này không phải cái gì lòng dạ đặc biệt sâu người, xuyên qua chuyện lớn như vậy không ai có thể thổ lộ hết, khẳng định vẫn là không nín được.

Lại nghe Nam Canh Thầ nói ra: "Ta có phải hay không nói với người, có người bán thế giới trong bí tất?"

"Ừm, " Khánh Trầ gậ đầ.

"Cái kia là giả, " Nam Canh Thầ nói ra: "Người đừng quản ta làm sao mà biết được, dù sao hẳn không phải người xuyên việt, từ bên kia căn bản mang không trở lại bí tất."

"Ừm, " Khánh Trầ gậ đầ.

Nam Canh Thầ nói tiếp: "Ta có phải hay không nói với người, có cái người xuyên việt nói qua đi có thể giúp một tay liên hệ phú bà?"

"Ừm, " Khánh Trầ gậ đầ.

"Người xuyên việt này là thật."

Khánh Tr ần nổi lòng tôn kính: "!!!"

Hắn một mặt khiếp sợ nhìn xem Nam Canh Th ần, nửa ngày nói không ra lời.

Giảng đạo lý, coi như lúc trước hẳn lần đầu tiên xuyên việt thời điểm đầu không có như thế chấn kinh.

Cho nên, con hàng này uể oải trạng thái, cũng là bởi vì đi vào v ềsau, người khác hỗ trợ liên hệ phú bà?

Nam Canh Th ần nhin không được nói hết lời v ềsau, cũng ý thức được nói có hơi nhi ều, thế là tranh thủ thời gian trở v ềbù: "Ta cũng là nhìn trong nhóm những người khác nói, ta cũng không phải người xuyên việt a."

"Ừm, ta minh bạch, " Khánh Tr ần gật đầu công nhận đối phương giảng biện.

Song phương lâm vào h ồi lâu tr ần mặc.

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: ". . . Đưa ti ền nhi ều không?"

Nam Canh Th ần sắc mặt đại biến: "Ta đầu nói r ồi ta không phải người xuyên việt."

Lúc này, chuông vào học tiếng vang lên.

Nhưng cùng học bọn họ lực chú ý cũng không tại vừa mới đi vào phòng học lão sư trên thân, mà là ngoài cửa sổ trên hành lang. . . Bốn người áo đen.

Khánh Tr ần dùng Nam Canh Th ần thân ảnh che cản chính mình, hắn yên lặng nhìn ngoài cửa sổ.

Người áo đen có hiệu trưởng b ả theo, hướng lớp bên cạnh phòng học đi đến.

Các bạn học kinh ngạc trò chuyện với nhau, ngay cả lão sư số học cũng nhìn không được đứng ở trên hành lang đánh giá.

Duy chỉ có Khánh Trần không kinh ngạc, bởi vì hắn đã sớm gặp qua những người này.

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 30, làm sao kiếm tiền

Người áo đen xuất hiện đằng sau, lực chú ý của mọi người đều tập trung ở trên người bọn họ.

Không chỉ là Khánh Trần chỗ lớp 11 ban 3, thậm chí liên đối mặt lâu dạy học bên trên đều có người chú ý tới tình huống bên này, các học sinh từng cái đảo lấy cửa sổ hướng bên này nhìn tới.

Kỳ thật cũng không trách các học sinh kinh ngạc.

Khi Khánh Trần lần thứ nhất cùng đối phương đối mặt thời điểm, đối phương cho hắn cảm giác áp bách để hắn ký ức vẫn còn mới mẻ.

Loại này đặc biệt mà sắc bén khí chất, trong trường học là dị thường bắt mắt.

Khánh Trần từ đầu đến cuối đều đem thân hình giấu kín tại Nam Canh Thành bên cạnh, bất quá hắn quá lo lắng, đối phương đều không có hướng chính mình trong phòng học nhìn nhiều.

Lúc này Khánh Trần đại khái có suy đoán, có thể làm cho trường học hiệu trưởng phối hợp tổ chức, nhất định có phía quan phương bối cảnh, cái này hoặc nhiều hoặc ít để cho người ta an tâm một chút.

Chỉ bất quá, các người áo đen đem Lưu Đức Trụ mang rời khỏi vè sau, tiết khóa thứ nhất nhanh tan học thời điểm lại đem hắn thả trở về.

Sau giờ học, chung quanh lớp học sinh tất cả đều vọt tới, một đám người vây quanh Lưu Đức Trụ hỏi: "Những người áo đen kia là ai a?"

Lưu Đức Trụ cũng tỉnh tỉnh: "Ta cũng không biết bọn họ là ai, giáo vụ chủ nhiệm Thạch Thanh Nham chỉ nói để cho ta phối hợp bọn hắn là được."

"Vậy bọn hắn tìm người làm gì?" Học sinh hỏi.

"Đầu tiên là để cho ta ghi danh gia đình địa chỉ cùng phương thức liên lạc, còn có khẩn cấp người liên lạc điện thoại," Lưu Đức Trụ hồi ức nói: "Sau đó nói cho ta biết hiện tại không có khả năng rời đi Lạc thành, phía sau có thể muốn cho chúng ta những người xuyên việt này tập trung huấn luyện một chút thứ gì, bọn hắn bây giờ còn đang trù bị, không xác định thời gian nào có thể trù bị tốt."

"Lạc thành người xuyên việt nhiều không?" Các bạn học hỏi.

"Còn giống như thật nhiều," Lưu Đức Trụ nói ra.

"Bọn hắn tìm người còn có cái gì sự tình khác sao?"

"Áo đúng," Lưu Đức Trụ chợt nhớ tới cái gì giống như: "Bọn hắn cần mấy tấm ngã tư đường giám sát đập xuống tới ảnh chụp, hỏi ta có hay không thấy qua một người. Người trong hình niên kỷ cũng không lớn, ảnh chụp là buổi tối đập cho nên có chút mờ mờ, đối phương mặc màu xám vệ y, mang theo mũ lưỡi trai, thấy không rõ tướng mạo."

Ngay tại những bạn học khác còn nghe say sưa ngon lành lúc, Khánh Trần chợt nhíu mày.

Bởi vì Lưu Đức Trụ miêu tả người, có thể không phải là chính hắn sao?

"Tại sao muốn tìm hắn?" Đồng học hỏi.

"Người áo đen nói hắn cũng có thể là là cái người xuyên việt, từng xuất hiện tại một cái khác người xuyên việt cửa nhà," Lưu Đức Trụ nói ra: "Đối phương cũng không có giấu diếm, chỉ nói người xuyên việt này có chút đặc thù, phản trình sát năng lực rất mạnh, không phải ta loại này học sinh bình thường có thể so sánh. Nếu như nhìn thấy người tướng mạo tương tự,

nhất định phải trước cho người áo đen gọi điện thoại, chính mình đừng đi tùy tiện tiếp xúc."

Khánh Trần yên lặng không nói, hẳn không nghĩ tới chính mình cho các người áo đen lưu lại sâu sắc như vậy ấn tượng, có lẽ là đối phương về sau lại đi đâu lấy giám sát, cho nên xác nhận chính mình phản trình sát hành vi.

Chỉ bất quá, đối phương tại sao muốn hỏi Lưu Đức Trụ đâu?

Không đợi hẳn nghĩ rõ ràng, liền có một cái đồng học hỏi: "Vậy bọn hắn hỏi người việc này làm gì?"

"Áo, bọn hắn nói căn cứ màn hình giám sát truy tung manh mối, đối phương khu vực hoạt động hẳn là cái này phương viên ba cây số, chỉ bất quá chúng ta mảnh này cư xá cũ kỹ, con đường cũng chật hẹp cũ kỹ, rất nhiều nơi không có giám sát hoặc là hỏng, cho nên manh mối liền gãy mất."

Khánh Trần trong lòng nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, đối phương manh mối gãy mất cũng không phải là trùng hợp, mà là hẳn cùng ngày chuyên môn đối một kiện hai năm cũng chưa mặc qua quần áo, lại cố ý tránh lấy giám sát đi.

Xem ra chính mình thời khắc chuẩn bị sẵn sàng cố gắng, cũng không có uổng phí.

Lưu Đức Trụ nói ra: "Cũng không phải chỉ hỏi ta một người, còn hỏi trường học một chút lão sư, bọn hắn hoài nghi người xuyên việt kia nếu như hay là học sinh, vậy rất có thể ngay tại trong trường học chúng ta, chỉ bất quá các lão sư cũng không nhận ra được."

Bởi vì bên người ra cái người xuyên việt, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên trong lưu truyền sôi sùng sục.

Mỗi tiết khóa nghỉ giữa khóa, đều sẽ có người thành quân kết đội từ Lưu Đức Trụ cửa lớp học "Làm bộ đi ngang qua" .

Trong đó, còn có không ít đẹp mắt nữ sinh ở phòng học bên ngoài xì xào bàn tán, để Lưu Đức Trụ nội tâm đạt được thỏa mãn cực lớn.

Nam Canh Thần ngồi trong phòng học hâm mộ nhìn ngoài cửa sổ: "Người ta xuyên việt qua đã đến đại lão bên cạnh, còn cùng đại lão nói nói, nói không chừng ngày nào liền thành siêu nhân. Người với người chênh lệch thế nào liền lớn như vậy đâu?"

Khánh Trần liếc hắn một chút: "Hâm mộ?"

"Người không hâm mộ sao?" Nam Canh Thần thản nhiên nói: "Trước đó còn nói kiếm nhiều tiền mời người ăn cơm tối, bây giờ nhìn bộ dáng cũng không được."

"Vậy liền chân thật đến trường thôi, còn có nhiều như vậy người bình thường hảo hảo sinh hoạt đâu, cũng không nhất định nhất định phải trở thành người xuyên việt," Khánh Trần nói ra.

Nam Canh Thần muốn nói lại thôi.

Hắn hiện tại là cũng không muốn người khác phát hiện chính mình người xuyên việt thân phận, mang đến cho mình nguy hiểm, sau đó người thiếu niên tâm tính lại muốn cho người khác hâm mộ chính mình.

Cho nên ngay tại người xuyên việt cùng người bình thường thân phận ở giữa lặt đi lặt lại hoành khiêu, bịt tai trộm chuông.

Nhanh đến ban đêm lúc, ủy viên học tập tìm đến đến Khánh Trần cùng Nam Canh Thần: "Khánh Trần, sách vở phí liền hai người không có giao."

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Cha mẹ ta không ở nhà, ta muốn mượn hai ngày lại giao."

Ủy viên học tập gật gật đầu vừa nhìn về phía Nam Canh Thần: "Nam Canh Thần, người sách vở phí đâu?"

Nam Canh Th ần ngưng ngưng nói: "Ta cũng muốn hai ngày. . ."

Ủy viên học tập không nói gì đi.

Kỳ thật trong lớp người đ ều biết Nam Canh Th ần cùng Khánh Tr ần gia đình đi ều kiện không tốt lắm, nhưng mọi người cũng sẽ không bởi vậy suy nghĩ nhi ều cái gì.

Họp lớp cái gì không hô hai người bọn họ, cũng bất quá là biết bọn h ắn xấu hổ vì trong ví ti ền r ồng tuếch sẽ không ra đ ến mà thôi, cũng không có ý coi thường.

Thời trung học li ền rất kẻ nịnh hót học sinh, tỉ lệ hay là rất ít.

Mà lại Khánh Tr ần hay là học bá, bản thân học bá ở cấp ba thời đ ại li ền mang theo một loại vô địch quang hoàn.

Rất nhi ều người coi là học sinh cấp ba mỗi ngày nghĩ đ ến: Đ ồng học này trong nhà thật có ti ền, ta muốn cùng h ắn chơi, đ ồng học kia trong nhà tốt nghèo, ta không cùng h ắn chơi.

Nhưng sự thực là, các học sinh cấp ba tâm tư còn không có phức tạp như vậy, mọi người nghĩ sự tình đ ại khái một dạng: Là mẹ nó ai phát minh hàm số? H ả? Đ ể cho ta nhìn xem là ai lựa chọn đ ành phải 1 5 điểm , thảo, là chính ta!

Lúc này Khánh Tr ần nhìn v ề phía Nam Canh Th ần: "Người làm sao cũng không mang sách vở phí?"

"Mẹ ta bị cha ta khí v ềta nhà bà ngoại ở, ti ền này chỉ có thể tìm ta cha muốn a, " Nam Canh Th ần th ần nói.

"Cha người không cho?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không có."

"Hắn thế nào nói?"

Nam Canh Thần nói ra: "Hắn để cho ta đem sách trả lại cho trường học. . ."

Khánh Trần: "? ? ?"

Trong lúc bỗng nhiên, một cái sách vở khó khăn đỡ hai cái khổ cấp cấp xuyên qua thiếu niên.

Cái này cũng nhắc nhở Khánh Trần, chính mình nên kiếm tiền.

Hắn ngược lại là có thể tiếp tục dùng cờ tướng đi khi dễ đám kia lão đại gia, nhưng vấn đề là vậy cũng không đủ a, mà lại mọi người hiện tại cũng học thông minh không cùng hắn hạ.

Cho nên, còn phải ngẫm lại làm sao từ giữa thế giới kiếm tiền mới đúng.

Không có đạo lý trông coi bảo sơn lại lần lượt tay không mà về

...

Cần đề cử cần nguyệt phiếu rấ...! Nguyệt phiếu hiện tại phi thường ổn định phía trước mười, để tỏ lòng cảm tạ, chỉ cần tiếp tục ổn phía trước mười đến cuối tháng liền tặng thêm ba chương ~ tiến năm vị trí đầu lại thêm ba chương ~ nói được thì làm được!

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 31, Lý thị tập đoàn

Ban đêm giáng lâm, Khánh Trầ trốn học tựa hồ đã thành thói quen.

Theo đạo lý nói trốn học nhiều lần như vậy, đã sớm nên gọi phụ huynh.

Nhưng mấu chốt là hấn chủ nhiệm lớp Đỗ Nhất Hoảng đầu một mực xin mời lấy nghỉ đâu, từ xuyên qua sự kiện bắt đầu đến bây giờ, đối phương một lần mặt đều không có lộ, mặt khác chủ nhiệm khóa lão sư cũng sẽ không phản ứng Khánh Trầ.

Cho nên, có thể trốn học thời điểm liên mau trốn khóa, đừng do dự.

Lúc tan việc, chật hẹp đường Hành Thụ đã náo nhiệt lên, hai bên đường bán khoai nướng, dưa hấu, rau trộn đều đã ra quầy.

Khi còn bé mẫu thân Trương Uyển Phương về nhà ngoại, phụ thân liên sẽ lười bớt việc dẫn hấn ra đường ăn bát một khối ngũ mao tiền bún gạo.

Khi đó Khánh Trầ cảm thấy phụ thân quá qua loa chính mình, nhưng bây giờ hễ tưởng, có lẽ khi đó mới là chính mình trong tuổi thơ tốt nhất thời gian.

Lúc ấy phụ thân còn không có đánh bạc, phụ mẫu cũng không có ly hôn, mỗ mỗ ông ngoại cũng không có ghét bỏ hấn.

Lúc đó một khối ngũ mao tiền bún gạo, bây giờ đã mười lăm khối, tất cả mọi chuyện giống như đầu trở về không được.

Hấn tiến viện số 4 về sau, chợt phát hiện có hai nam nhân chính đứng ở ven đường hút thuốc.

Sắc trời đang dần dần trở tối, Khánh Tr ần thấy không rõ mặt mũi của đối phương, chỉ có tàn thuốc hoả tinh màu đỏ tại lúc sáng lúc tối.

Nguyên bản Khánh Tr ần coi là đây là tổ chức th ần bí tới canh chừng sao tìm kiếm mình, bởi vì đối phương th ần sắc cũng không bình thường, thỉnh thoảng li ền hết nhìn đông tới nhìn tây một chút.

Nhưng v ềsau h ắn phát hiện, chính mình đi ngang qua lúc đối phương một chút phản ứng đ ều không có.

Khánh Tr ần đi vào hành lang li ền nghe lên trên lầu truyền đến mùi thơm, Lý Đ ồng Vân sớm li ền chờ tại cửa nhà h ắn: "Ca ca, mụ mụ mau đưa làm cơm tốt, n àng đ ể cho ta chờ ở tại đây người."

"Vạn nhất ta ở trên tự học buổi tối làm sao bây giờ, các người không cần chờ ta, " Khánh Tr ần sờ lên Lý Đ ồng Vân cái đ ầu nhỏ.

"Mấy ngày nay người cũng không có lớp tự học buổi tối a, " Lý Đ ồng Vân nói li ền kéo ống tay áo của h ắn chạy lên lầu.

Vừa mở cửa, Khánh Tr ần trông thấy trong nhà những cái kia trước đó đập nát đ ồdùng trong nhà đ ều không thấy, trong phòng cũng thay đổi ngày xưa chán chường cảnh tượng, giống như rất nhi ều thứ đ ều đổi mới r ồi.

Giang Tuyết ngay tại trong phòng bếp buộc lên tạp d ềbận rộn, nghe được tiếng mở cửa cũng không quay đ ầu lại nói ra: "Khánh Tr ần tới r ồi sao, tranh thủ thời gian ng ồi đi, còn kém một tô canh."

Khánh Tr ần nhìn v ềphía trên bàn cơm, sườn xào chua ngọt, rau xào thịt hoàng ngư, thịt băm đậu chua, sợi khoai tây chua cay, nhìn li ền rất ăn với cơm.

So sánh ngục giam số 18 bên trong không mặn không nhạt đ ồăn mà nói, đây mới thật sự là cải thiện thức ăn.

"Giang Tuyết a di, đến cùng là muốn chúc mừng cái gì a?" Khánh Tr ần bu Ồn bực nói.

Giang Tuyết bưng n Ồi đun nước đi ra, mừng tí mắt nói: "Ta cho lúc trước người nói ở thế giới trong mở một nhà thân thể máy móc phòng khám bệnh."

"Ừm, nghe người đ ề cập qua, " Khánh Tr ần đứng dậy hỗ trợ tiếp nhận n Ồi đun nước đặt lên bàn.

Giang Tuyết quay người về phòng bếp bới cơm, c ần đũa: "Phòng khám bệnh này trước đó có thể s Ầi chết ta, bởi vì xuyên qua quá khứ là không kế thừa ký ức, cho nên người ta tới cửa đến đòi ta cải tiến thân thể máy móc, ta căn bản cũng không biết nên làm như thế nào."

Khánh Tr ần yên lặng nghe.

Lại nghe Giang Tuyết tiếp tục nói: "Những người đến cải tiến thân thể máy móc kia a, từng cái nhìn đ ầu hung th Ần ác sát, mà lại thành thị số 18 đến trong đêm trị an đặc biệt kém, 8 giờ về sau đi ở trên đường cũng không an toàn, cho nên ta một mực vẫn rất lo lắng."

Đây chính là trước đó Giang Tuyết muốn lâm thời đem Lý Đ ồng Vân giao phó cho Khánh Tr ần nguyên nhân, bởi vì chính nàng cũng không biết sau khi xuyên việt còn có thể hay không trở về.

"Bất quá bây giờ tốt, " Giang Tuyết vừa cười vừa nói: "Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, Lý thị tập đoàn người đột nhiên tìm tới ta nhà này chỗ khám bệnh, sau đó nói muốn nhập cổ phần."

"Lý thị. . ." Khánh Tr ần âm th Ần thì th Ần một tiếng.

"Ta cũng cho người đã nói, thế giới trong bên kia tập đoàn chính là trời, chỉ c ần là tập đoàn nhập cổ phần sản nghiệp, những phần tử phạm tội kia tất cả đ ầu sẽ đi vòng qua, " Giang Tuyết cao hứng bưng bưng ng Ồi tại bên cạnh bàn ăn: "Bọn h Ần không chỉ cho ta một khoản ti Ần, trả lại cho ta đ ổi có Lý

thị tiêu chí toàn bộ tin tức đèn nê ông bài, lần này ta ở thế giới trong liền an toàn nhieu."

Khánh Trần nở nụ cười: "Có Lý thị tập đoàn trợ giúp, vậy xác thực hẳn là chúc mừng một chút."

"Lần này cũng không cần làm phiền người, Tiểu Vân mỗi mỗi ông ngoại cũng không cần ly biệt quê hương, " Giang Tuyết đối với lập tức hiện trạng rất hài lòng, nàng thậm chí cười nhẹ nhàng nói với Khánh Trần: "Trước người không phải rất hâm mộ người xuyên việt sao, nếu như ngày nào người thật xuyên qua tới thì tới thành thị số 18 tìm ta, Giang Tuyết a di khác khả năng không làm được, nhưng bảo hộ người một chút vẫn là có thể."

Khánh Trần trong lòng thở dài, hẳn thật đúng là tại thành thị số 18, đáng tiếc tình cảnh của hẳn người bình thường thật không giúp được.

Khánh thị bóng dáng chi tranh, tổ chức Kỳ Sĩ truyền thừa, hai chuyện này sớm đã siêu việt phổ thông người xuyên việt nhận biết phạm vi.

"Đúng rồi Giang Tuyết a di, " Khánh Trần hỏi: "Trước đó những người áo đen kia lại đi tìm người sao?"

"Bọn hẳn ngược lại là không có tìm ta, ta tìm bọn hẳn, " Giang Tuyết nói ra: "Trước đó đem Tiểu Vân giao phó cho người về sau, ta liền nghĩ liên lạc một chút, nhìn có thể hay không ở thế giới trong đạt được trợ giúp của bọn hẳn."

Giang Tuyết tiếp tục nói: "Chỉ là bọn hẳn biểu thị tổ chức cũng vừa vừa sáng lập, ở thế giới trong rất khó đưa đến cái tác dụng gì, cho nên lực bất tòng tâm."

Sau khi ăn xong, Giang Tuyết đi rửa chén, lưu lại Khánh Trần cùng Lý Đồng Vân ngồi tại bên cạnh bàn.

Nhưng vào lúc này, Khánh Trần đột nhiên hỏi: "Người cũng là người

xuyên việt đi."

Lý Đ ồng Vân nháy mắt hỏi: "Khánh Tr ần ca ca người đang nói cái gì a?"

"L ần trước, người chuyên môn hỏi mù mù người phòng khám bệnh tên, kết quả lần này lần có Lý thị tập đoàn nhập cỗ nàng phòng khám bệnh, đ ồng thời như vậy thân mật bảo hộ, " Khánh Tr ần nói ra: "Người có thể không thừa nhận, nhưng ta cũng có thể đem những này manh mối nói cho mù mù người."

Lý Đ ồng Vân trong nháy mắt li ền sợ: "Tuyệt đối đừng nói cho mù mù!"

Khánh Tr ần nhẹ nhàng thở ra, chính mình không có đoán sai.

Hôm qua trở về trước đó, hắn xét lại một lần gần đây tất cả ký ức, thế là li ền phát hiện một cái kỳ quái chỗ.

Lý Đ ồng Vân khi biết mù mù mở phòng khám về sau, phản ứng đầu tiên không phải đối với thế giới trong hiệu kỳ, mà là hỏi trước mù mù phòng khám bệnh tên, cái này rõ ràng là cố ý hỏi ra.

Cho nên, hắn hôm qua mới biết dùng rơi một lần giao dịch cơ hội, tìm Lý Thúc Đ ồng muốn tới Lý thị tập đoàn danh sách thành viên.

Bên trong xác thực có Lý Đ ồng Vân cái tên này.

Qua lại hai thế giới, danh tự cùng thân thế đều là chính mình, cái này sẽ không sai.

Khánh Tr ần thấp giọng hỏi: "Vì cái gì không nói cho mù mù người?"

"Ở thế giới trong không có mấy người dám quản ta à, nhưng nếu để cho mù mù biết, nàng khẳng định tại hai bên đều muốn quản ta, " Lý Đ ồng Vân sợ sợ nói: "Người đừng nói cho mẹ ta, ta có thể cho người ti ền, ta ở thế giới trong có rất nhiều ti ền tiêu vật."

Khánh Tr ần không chút do dự nói: "Ta cũng không phải người xuyên việt, muốn bên kia tì ền làm gì."

Lý Đ ồng Vân gặp hấn nói như vậy dứt khoát li ền nghi hoặc: "Người không phải người xuyên việt sao?"

"Dĩ nhiên không phải, " Khánh Tr ần phủ định nói: "Cái kia. . . Người tại thế giới ngoài có bao nhiêu tì ền tiêu vật?"

Lý Đ ồng Vân sửng sốt một chút: "Tiểu hài tử tì ền người cũng nghĩ lừa gạt!?"

Khánh Tr ần: ". . ."

Truyện thuộc thể loại main khỗ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 32, lưu manh

"Kỳ thật. . . Ta cũng không phải thật đánh người tiền tiêu vật chủ ý, ta liền thuận miệng hỏi hỏi, " Khánh Trần có chút lúng túng nói.

Giờ khắc này, ngay cả chính hắn cũng có chút e lệ.

Thật sự là muốn tiền muốn điên rồi a. . .

Bất quá, Khánh Trần đã ý thức được, Lý Đổng Vân cũng đang hoài nghi hắn là người xuyên việt.

Có lẽ là bởi vì chính mình đối với thế giới trong quá cảm thấy hứng thú, luôn hỏi lung tung này kia, lại có lẽ là chính mình đoán xuyên nàng.

Khi hắn không chút do dự nói mình không cần thế giới trong kim tiền thời điểm, đối phương bỏ đi hoài nghi suy nghĩ.

Đêm nay tổng thể tới nói Khánh Trần là rất có thu hoạch, tối thiểu xác nhận Lý Đổng Vân người xuyên việt thân phận.

Bây giờ chính mình thân ở Khánh thị bóng dáng chi tranh bên trong, thêm một cái bằng hữu dù sao cũng tốt hơn không có bằng hữu.

Mặc dù Lý Đổng Vân chỉ có 10 tuổi, nhưng nói không chừng ngày nào liền giúp chút gì.

Tựa như hắn lúc trước lần đầu tiên xuyên việt trước bá Bồ Tát một dạng, công tác chuẩn bị nhất định phải làm ở phía trước.

Thừa dịp Giang Tuyết còn không có rửa chén đĩa xong, Lý Đổng Vân thấp

giọng nói với Khánh Tr ần: "Ta tại thế giới ngoài thật không có cái gì tì ền tiêu vật, nếu không Khánh Tr ần ca ca người thay cái đi ều kiện a?"

"Đổi đi ều kiện gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ta nào biết được, dù sao người không có khả năng nói cho ta biết mù mù, " Lý Đ ồng Vân lần nữa thấp giọng.

"Được chưa, việc này người trước thiếu, " Khánh Tr ần nhìn thoáng qua trong phòng bếp Giang Tuyết bóng lưng: "Người nhớ kỹ ở thế giới trong chiều cố tốt mù mù người, ta nhìn mọi người nói, thế giới trong vẫn rất hỗn loạn."

"Ừm, yên tâm, " Lý Đ ồng Vân hài lòng nói ra: "Chờ người v ềsau có cơ hội xuyên qua đến thế giới trong, ta bảo vệ các người!"

Khánh Tr ần có chút dở khóc dở cười, tiểu hài tử hứa hẹn là như vậy ngay thơ lại đơn giản.

Hắn cùng Giang Tuyết lên tiếng chào li ền xuống lầu, so sánh trên lầu, trong nhà mình li ền lộ ra vắng lạnh rất nhi ều.

Không có thân nhân, cũng không có người nói chuyện với nhau.

Khánh Tr ần mở ra điện thoại mắt nhìn nhóm lớp, bên trong vẫn như cũ là không có dinh dưỡng mù quáng thảo luận, lớp 11 ban 3 bên trong người xuyên việt, hắn là cũng chỉ có hắn cùng Nam Canh Th ần đi.

Hắn lại mở ra Microblogging, thành linh phát hiện có hai đ ầu hot search ngay tại nhanh chóng kéo lên: Nước ngoài có tổ chức th ần bí ra giá treo giải thưởng, giá trên trời mua sắm thân thể máy móc cùng thế giới trong tương lai khoa học kỹ thuật vật phẩm.

Có người chụp màn hình bỏ vào trên mạng, đối phương thậm chí còn liệt ra vật phẩm danh sách: NECE dược vật kháng già yếu, EDE-002 thuốc biến đổi gen. . .

Trong đó, thậm chí còn có thật nhiều ung thư thuộc loại thuốc trúng đích, đều là thế giới ngoài chưa nghiên cứu ra.

Những này tương lai khoa học kỹ thuật vật phẩm danh sách kỳ thật có một cái cộng đồng đặc tính: Cứu mạng, kéo dài tính mạng, vĩnh bảo thanh xuân, tăng cường thân thể cơ năng.

Tổ chức đó công bố đã thí nghiệm qua dược vật công hiệu, xác thực nhưng đối với thế giới ngoài nhân loại có hiệu lực.

Bạn hẳn thậm chí công khai hướng người xuyên việt truyền thụ mang theo phương pháp: Đem viên thuốc dùng màng bảo hộ bao khóa sau ngâm vào khoang miệng, hoặc là nuốt vào trong bụng, nhét vào trực tràng.

Khánh Trầ nhìn đến đây liền nhíu mày, những người này vì từ thế giới trong mang đồ vật trở về, đúng là trực tiếp dùng con la độc phương pháp.

Phải biết thuốc trúng đích, dược vật kháng già yếu loại vật này giá trị khó mà đánh giá, một cái phú hào nếu như thân mắc ung thư lập tức liền muốn chết đi, mà hy vọng duy nhất của hẳn chính là thế giới trong thuốc cứu mạng, vậy hẳn sẽ ra giá bao nhiêu?

Giá cả bao nhiêu mới có thể cùng sinh mệnh cùng cấp đâu?

Đương nhiên cứu mạng đồ vật còn có rất nhiều, tỷ như mô phỏng sinh vật thận, trái tim, có thể thứ này không có cách nào mang theo.

Khánh Trầ hơi xúc động, ngay tại chính mình còn suy nghĩ như thế nào trở thành siêu phàm giả thời điểm, có người liền đã làm lên sinh ý.

Nhưng phương pháp kia, hẳn hiện tại nhưng không cách nào dùng.

Người muốn vật thật giao dịch, tất nhiên sẽ bại lộ thân phận của mình.

Đương nhiên cũng có thể trực tiếp dùng USB mang về kỹ thuật, nhưng là

đồng dạng người xuyên việt ai có thể tiếp xúc đến thế giới trong hạch tâm khoa học kỹ thuật? Tương lai có lẽ có thể, nhưng bây giờ tựa hồ còn không có người như vậy.

Khánh Trầ n cho đến bây giờ, tại cái kia ngục giam số 18 bên trong ngay cả tin tức của ngoại giới đều rất khó tiếp xúc đến.

Trọng yếu nhất, hay là cùng Lý Thúc Đ ồng giữ gìn mối quan hệ.

Chờ chút, Khánh Trầ n bỗng nhiên ý thức được, tổ chức thần bí này còn thu mua thân thể máy móc!

Trước mấy ngày còn vừa mới có người xuyên việt bị người cắt đi hai chân, hiện tại những người này mở giá trên trời thu mua, sợ là sẽ phải càng thêm cỗ vũ loại này nhằm vào người xuyên việt phạm tội đi!

Lúc này Khánh Trầ n chợt nhớ tới mình tan học khi trở về, ở trong sân nhìn thấy cái kia hai cái lạ lẫm nam tính!

Hắn lặng yên không tiếng động đi đến bên cửa sổ, đem màn cửa kéo ra một đầu tinh tế khe hở hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ là, trước kia còn ở bên ngoài ng ỡ xồm hai người, đã không thấy bóng dáng.

Khánh Trầ n chỉ do dự ba giây đồng hồ, liền lập tức bấm 110: "Uy, người tốt, ta chỗ này là đường Hành Thụ viện số 4 lầu số 12, ta lúc buổi tối phát hiện hai cái rất khả nghi nam tính, ta cảm thấy bọn hắn không có hảo ý."

Hắn do dự là bởi vì, nếu như mình phán đoán sai, vậy mình liền báo giả cảnh.

Điện thoại đối diện nữ tiếp tuyến viên xác nhận nói: "Ngài tại đường Hành Thụ viện số 4 đúng không, ta lại cùng ngài xác nhận một chút, ngài thấy được hai tên lạ lẫm nam tính tại trong khu cư xá. . ."

Lời còn chưa nói hết, trên lầu bỗng nhiên truyền đến Lý Đổng Vân tiếng thét chói tai!

"Xin lập tức xuất cảnh, tạ ơn!" Khánh Trầ nói xong liền cúp điện thoại.

Hắn phán đoán không sai, hai người này chính là hướng về phía Giang Tuyết tới.

Tại hắn từ trước mặt hai người trải qua lúc, hai người kia hết thấy nhìn bốn phương tám hướng, bên trong một cái chính là Giang Tuyết nhà cửa số!

Khánh Trầ đi vào trong phòng bếp xúc hắn lên trước đó mua xèng công binh, tại muốn lúc ra cửa, hắn lại do dự.

Hắn chỉ là cái phổ thông 17 tuổi học sinh, hắn gặp qua tử vong nhưng hắn vẫn như cũ là người bình thường!

Đối phương là hai cái người trưởng thành, thậm chí không chỉ hai cái, chính mình phải chẳng có thể đối phó?

Cùm cụp một tiếng, Khánh Trầ vịn ra chốt cửa, mang theo xèng công binh liền liền xông ra ngoài.

Hắn không phải cái gì lạn hảo nhân, hắn rất ích kỷ, hắn trông thấy đổng học tại ngục giam số 18 bên trong điên mất cũng thờ ơ.

Nhưng nghĩ nhìn Lý Đổng Vân dạng này tiêu hài tử gặp phải độc thủ, Khánh Trầ làm không được!

Một đoạn thời khắc hắn đang nghĩ, coi như mình có được siêu phàm thoát tục năng lực, nhưng không có tới sẽ xứng đôi dũng khí, vậy coi như mình đạt được năng lực cũng không có tác dụng gì.

Chỉ bất quá ngay tại hắn mở cửa thời điểm, đã thấy cái kia một vị nam tử trung niên đứng là từ trên thang lầu lộn xuống tới.

Đối phương cánh tay bất quy tắc vắn vẹo lên, đã sớm nằm ngoài thang lầu trên sườn dốc hôn mê bất tỉnh.

Tại bên cạnh hắn, còn tán lạc một thanh dao bấm.

Khánh Trầ lại ngẩng đầu nhìn lên, thỉnh linh nhìn thấy trên mặt vết máu Giang Tuyết đang đứng trên lầu, màu trắng tay áo dài áo thun cũng bị từng đầu huyết ấn nhuộm đỏ.

Nữ nhân một cái tay áo bị xé rách phá, lộ ra đối phương lóe lên ánh sáng màu lam đường vân cánh tay người máy, thon dài mà hữu lực, ưu mỹ lại cứng rắn.

Đối phương toàn thân đều đang run rẩy, ánh mắt nhưng dần dần trở nên kiên nghị.

Mẫu thân bảo hộ nữ nhi tâm tình, người bình thường là lý giải không được.

Thời khắc này Giang Tuyết có loại khác mị lực, có chút ngạnh hạch.

Giang Tuyết nhìn một chút Khánh Trầ, lại nhìn một chút trong tay hắn xẻng công binh, bình phục một chút tâm tình mới lên tiếng: "Tạ ơn."

Nàng biết Khánh Trầ là đến giúp đỡ, người có thể ngay tại lúc này ra tay giúp đỡ, nàng nhất định phải nhớ kỹ.

"Chỉ có một người sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Còn có một cái, chạy, " Giang Tuyết trả lời.

"Tiểu Vân có chuyện gì sao?" Khánh Trầ hỏi.

Giang Tuyết nói ra: "Bị dọa phát sợ."

Khánh Trầ nhíu mày: "Người trước chiếu cố Tiểu Vân."

Nói xong, hắn xông ra hành lang khi thấy một thân ảnh ở trong màn đêm chạy như điên.

Giang Tuyết muốn ngăn cản hắn, còn chưa kịp mở miệng, thiếu niên liền đã tan biến tại trong bóng đêm.

Bất quá nàng chợt phát hiện, đối phương là hướng một phương hướng khác chạy.

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 33, cắt điện thân thể máy móc

Trong màn đêm, Khánh Trầnnh nhanh chóng vượt qua qua hai cái tiêu viện tường thấp, tại hấn quen thuộc nhất hoàn cảnh bên trong xuyên qua.

Trong chốc lát, toàn bộ viện số 4 bản đồ địa hình tựa như không gian ba chiều hình ảnh một dạng, hiện ra tại trong đầu của hấn.

Gió thu hơi lạnh, mang theo ban ngày một chút khô ý.

Sau một khắc, thiếu niên yên lặng tính toán đối phương phi nước đại tốc độ. . .

Không được, chính mình nhất định phải nhanh hơn chút nữa!

Khánh Trầnnh cảm giác mình phổi đang thiêu đốt, huyết dịch cũng đi theo sôi trào.

Đột nhiên, hấn tại một cái góc rẽ trong bóng tối đứng lặng xuống tới.

Cũng nín thở.

Trong viện lá Ngô Đờng Thụ ma sát vang sào sạt, phiến lá bóng dáng trên mặt đất lung la lung lay.

Cách đó không xa tiếng chạy bộ, vạn gia dập tắt lửa đèn.

Đầu không trọng yếu.

3.

2.

1.

Ngay tại lúc này.

Thiếu niên trong đêm tối ra sức vung lên xẻng công binh hướng chỗ ngoặt bên ngoài không khí vung vẩy đi qua.

Bịch một tiếng, chính phi nước đại trung niên nhân đứng là bị một chút vung mạnh đến hai chân, hướng trước mặt lộn ra ngoài!

Khánh Tr ần không có lại nhiều nhìn đối phương một chút, mà là quay người nhanh chóng biến mất tại giữa lầu vũ trong bóng tối, một kích tức đi.

Thẳng đến hẳn sau khi rời đi, trung niên nam nhân kia tiếng kêu thảm thiết mới vang vọng toàn bộ cư xá, vô số cửa sổ đều sáng lên chờ đến, có người hướng ra phía ngoài xem ra, lại chỉ có thể nhìn thấy ôm chân kêu rên lưu manh.

Trung niên nhân đùi phải gãy mất, máu chảy ồ ạt.

Từ từ, rất nhiều người ghé vào cửa sổ xem náo nhiệt, nhưng bọn hắn chỉ có thể nhìn thấy lưu manh, cũng đã không nhìn thấy Khánh Tr ần thân ảnh.

Thậm chí ngay cả lưu manh cũng còn không nghĩ rõ ràng, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Đợi Khánh Tr ần trở lại Giang Tuyết trong nhà, khi thấy đối phương ôm run lẩy bẩy Lý Đ ồng Vân, Khánh Tr ần hỏi: "Tiểu Vân có thụ thương sao?"

"Chính là bị dọa, ta hiện tại báo động, để cảnh sát đến xử lý bọn hắn."

"Không cần, ta báo qua, " Khánh Tr ần nói ra.

Lý Đ ồng Vân nghe được thanh âm của h ắn, ng ẩng đ ầu nước mắt ba ba nói ra: "Ca ca, còn có cái chạy mất."

"Yên tâm, bị ta tìm đ ược, " Khánh Tr ần trả lời.

Lúc này, Giang Tuyết mới nhìn đ ến Khánh Tr ần bị x ẻng công binh đánh rách tả tơi hồ khâu, nàng bỗng nhiên ý thức đ ược đ ối phương kh ẳng đ ịnh cùng lưu manh tao ngộ, thậm chí còn phát sinh xung đ ột chính diện.

Chỉ là, nàng đánh giá Khánh Tr ần nửa ngày, lại phát hiện đ ối phương chỗ hồ khâu không còn có khác vết thương.

"Người hồ khâu phá, chờ một lát, ta đi cấp người c ần băng gạc cùng c ần i-ốt, " Giang Tuyết nói ra.

"Cuối cùng vẫn là người bình thường a, " Khánh Tr ần cúi đ ầu mắt nhìn hồ khâu, nội tâm cảm thán chính mình chỉ có cường đ ại đ ại não, nhưng không có tới xứng đ ôi thân thể.

H ắn ở thế giới trong thu hoạch đ ược năng lực tiến trình, nhất đ ịnh phải gia tăng!

"Đừng phi ền toái, Giang Tuyết a di, " Khánh Tr ần nói ra: "Nhà ta cũng có."

Lúc này hàng xóm nghe thấy động tĩnh đ ầu đi ra, vừa mới mọi người không dám xuất đ ầu, nhưng bây giờ nghe động tĩnh h ắn là không có là.

Khánh Tr ần gặp vây quanh người càng đ ến càng nhi ều, li ền vội vàng nói: "Cảnh sát lập tức tới ngay, ta v ề trước phòng, nhớ kỹ, đ êm nay không có ta chuyện gì."

Giang Tuyết ch ần chờ một chút: "Đ ược."

...

Ngoài cửa s ờ ền ào tiếng thảo luận, xe cảnh sát th ối còi, còn có người đ ến

người đi bước chân, tựa hồ cũng không có khả năng ảnh hưởng đến Khánh Trầ.

Hắn yên lặng nằm ở trên giường trầ tư, hôm nay vung ra xẻng công binh một khắc này, tựa như là hắn đang nghênh tiếp chính mình mới tinh nhân sinh.

Khánh Trầ sờ dĩ đuối theo lưu manh kia, một mặt là cảm thấy Lý Đầng Vân loại trẻ con này bị thương tổn, để hắn không có khả năng tiếp nhận.

Một phương diện khác thì là, hắn luôn cảm giác mình nếu là ngay cả điếm ấy dũng khí đầu không có đủ, đây cũng là không cần đi hướng tới thế giới trong nhân sinh.

Hắn từ từ thiếp đi, thẳng đến bị một trận đập cửa âm thanh bùng tỉnh.

Khánh Trầ còn buầ ngủ mở cửa, ngoài cửa rõ ràng là Lý Đầng Vân.

"Khánh Trầ ca ca, người có thể tới nhà của ta một chuyến sao?" Lý Đầng Vân yếu ớt mà hỏi.

"Thế nào?" Khánh Trầ buầ bực.

"Người nhanh giúp ta một chút mụ mụ, " Lý Đầng Vân gấp rút nói ra.

Khánh Trầ lên lầ, lại trông thấy Giang Tuyết bất đắc dĩ ngầ tại bên cạnh bàn ăn, hai tay vô lực xuôi ở bên người.

"Người thụ thương sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Không có, không phải thụ thương, " Giang Tuyết hầ đáp: ". . . Là thân thể máy móc không có năng lượng."

Lầ này Khánh Trầ thật ngây ngẩn cả người, hắn cho tới nay đầu không có cẩn thận suy nghĩ qua thân thể máy móc vận hành cơ chế, còn chỉ coi là thế giới trong có đầu cái gì hắ khoa kỹ, tỉ như bên trong cất giấu cái gì

lò phản ứng phản vật chất loại hình.

Lại không nghĩ rằng, Giang Tuyết bởi vì hôm qua quá độ sử dụng thân thể máy móc, trực tiếp dẫn đến cái đồ chơi này không động đậy xong rồi.

Đơn giản giản, chính là không có điện. . .

"Chờ một chút, nó độ bền kém như vậy?" Khánh Trần nghi ngờ nói: "Vậy người thế giới trong làm sao chèo chống cường độ cao chiến đấu?"

Giang Tuyết giải thích nói: "Người không có bị xuyên việt đi qua cho nên không biết, toàn bộ thế giới trong đều đã hoàn thành sạc không dây điện nguồn năng lượng thẳng cấp, biên giới thành thị liên có thể trông thấy lò phản ứng hạt nhân tháp giải nhiệt, mà nó sinh ra tất cả điện năng, đều thông qua phân bộ tại thành thị các địa phương 'Vân Lưu Tháp' đến cho cả tòa thành thị cung cấp điện."

"Trong thế giới trong, bất luận là xe cộ, thông tin thiết bị, thân thể máy móc, nhà còm điện, ánh đèn, 90% thiết bị điện tử đều đã cáo biệt có tuyến truyền thần, mạng lưới cũng giống vậy, tựa như là có một cái cự đại WIFI bao trùm toàn bộ thành thị."

"Mỗi người đều có chính mình trả tiền số ID, tựa như mã số giấy CMND một dạng, chỉ cần theo tháng trả tiền, liên có thể hưởng thụ nhanh gọn sinh hoạt. Tập đoàn sẽ căn cứ mỗi người dùng điện tình huống, tiến hành thu phí."

"Thành thị số 18 bên trong có chừng hơn 300 tòa Vân Lưu Tháp tại toàn hiệu vận chuyển, cho nên người ở đó đều đã không có 'Nạp điện' khái niệm, bởi vì mọi người thiết bị bao giờ cũng đều tại nạp điện."

Cách không nạp điện? Khánh Trần nghi hoặc, đây không phải nhà khoa học Nikola. Tesla mộng tưởng à.

Lúc này, Khánh Trần học bá thân phận liên có tác dụng, hẳn nhanh chóng phân tích ra.

Nạp điện bản chất chính là năng lượng truyền lại, trên thực tế thế giới ngoài cũng có kỹ thuật như vậy, tỷ như Xiaomi sản phẩm mới li ền có thể cự ly xa cách không nạp điện, bao trùm cả phòng.

Xiaomi sở dĩ có thể cách không nạp điện, chính là tại trên chỉnh lưu kỹ thuật, định vị kỹ thuật làm ra đột phá, tinh chuẩn bắt lấy đến sạc pin truyền ra ngoài sóng milimet.

Hai cái này kỹ thuật bên trong, định vị kỹ thuật mới là trọng yếu nhất, không phải vậy sạc pin gieo rắc đi ra li ền sẽ là sóng spherical, mà không phải tinh chuẩn truyền lại tới điện thoại di động bên trong.

Nói ngắn gọn, không có định vị, sạc pin li ền sẽ là một cái mở ra thức "Lò vi ba" .

Cái này thật là đáng sợ.

Mà thế giới trong này kỹ thuật khẳng định cùng thế giới ngoài còn không giống với, tối thiểu kỹ thuật phương diện không biết đột phá bao nhiêu tầng.

Vậy vật này có thể hay không với thân thể người có hại? Đáp án là không có ý nghĩa, bởi vì nó tản mát phóng xạ thậm chí còn không có điện thoại lớn.

Chỉ cần nó định vị kỹ thuật đầy đủ tiên tiến, li ền sẽ không có ảnh hưởng gì.

Đương nhiên Khánh Tr ần không có cụ thể nghiên cứu qua thế giới trong truyền thâm nguyên lý, cho nên không quá xác định đối phương là thực hiện Tesla mộng tưởng, hay là cùng thế giới ngoài lập tức cách không nạp điện kỹ thuật tương tự.

Bất quá, mặc kệ là loại nào, có thể đủ tất cả mặt thực hiện sạc không dây, hay là rất dễ cho người ta mới lạ.

Lúc này Lý Đ ồng Vân đột nhiên hỏi: "Vậy dạng này sạc không gi ây điện sẽ có phóng xạ sao, th áng trước sát vách cư xá li ền có đại gia cùng bác gái buộc di động đem tín hiệu th ập phá hủy nha, cái này phóng xạ có thể hay không so th ập tín hiệu còn lớn hơn?"

Giang Tuyết trước đó cũng không nghĩ nhi ều, hiện tại kinh Lý Đ ồng Vân nói chuyện, cũng có chút lo lắng, nàng hỏi: "Thật nhi ều cái WeChat công chúng đều nói r ồi, ngay cả điện thoại phóng xạ đều đối với người nguy hại rất lớn a, vậy cái này Vân Lưu Th ập có thể hay không ảnh hưởng chúng ta khỏe mạnh?"

Xác thực, có quá nhi ều WeChat công chúng phổ cập khoa học phóng xạ nguy hại.

Cũng không ít người thật tin, thậm chí nh ỡ xong không ít thông tin thương cơ trạm cùng th ập tín hiệu. . .

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Phóng xạ lớn nhỏ tùy từng người mà khác nhau đi."

"Có ý tứ gì?" Lý Đ ồng Vân nghi hoặc.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Trình độ càng th ập, phóng xạ càng lớn."

Lý Đ ồng Vân: "? ? ?"

Giang Tuyết: "? ? ?"

. . .

Cảm tạ viết ngày trách đ ồng học trở thành quyển sách minh chủ, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Mặt khác, còn có hay không mặt khác lão bản muốn nhận đến ta sống lâu trăm tuổi chúc phúc? !

Truyện thuộc thể loại main khô tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 34, Côn Lôn khách

"Trong thành thị có Vân Lưu Tháp, vậy nếu như các người cần rời đi thành thị đâu?" Khánh Trần hỏi sự tình khác.

"Dưới tình huống bình thường ra khỏi thành thị khá là phiền toái, có thể ra ngoài, nhưng cần hộ chiếu qua hải quan, " Giang Tuyết hồi đáp: "Tựa như là bởi vì buôn lậu quá hung hăng ngang ngược, thuế vụ trưng thu cơ cấu thiết lập hải quan cửa ải, thế giới trong cơ cấu thuế vụ phi thường cường đại, là có thể so với tập đoàn quân đội cơ quan quốc gia."

"Cơ cấu thuế vụ lợi hại như vậy?" Khánh Trần sửng sốt một chút.

"Đúng, không chỉ có cường đại chấp hành bộ môn, thậm chí còn có bộ môn tình báo của mình, cùng thế giới ngoài hoàn toàn khác biệt, " Giang Tuyết trả lời.

"Vậy nếu như thông qua hải quan, thật đi thành thị bên ngoài đâu?" Khánh Trần hỏi.

"Nghe nói trên hoang dã con đường hai bên cũng có Vân Lưu Tháp tán lạc, " Giang Tuyết giải thích nói: "Thân thể máy móc cũng là có năng lượng tồn trữ càng lớn, tựa như chúng ta tại thế giới ngoài mua điện thoại di động có 64G, 128G, 256G một dạng, càng bền lâu quý hơn . Dưới tình huống bình thường tất cả mọi người không có bền lâu lo lắng, cho nên đều tuyên tiện nghi."

"Áo, chính là để cho người ta chọn mua tiêu phí, " Khánh Trần gật gù đầu.

"Ở thế giới trong, rất nhiều người trẻ tuổi truy cầu thân thể máy móc, tựa như thế giới ngoài có chút hài tử truy cầu giày chơi bóng cùng điện thoại

mới một dạng, " Giang Tuyết giải thích: "Không chỉ như vậy, rất nhiều người sẽ còn cho mình trên thân thể máy móc làm trang trí, tỉ như khảm nạm lên đường cong duyên dáng kim tuyến, viền vàng, hoặc là khảm nạm lên bảo thạch cùng kim cương."

Khánh Trầ n cảm khái: "Ta đây hiểu, chính là trong trò chơi Skin. . ."

Giang Tuyết nghĩ nghĩ: "Hiểu như vậy, cũng không phải không được. . ."

Đột nhiên, Khánh Trầ n nhớ lại ngục giam số 18 bên trong tù phạm.

Tựa hồ không ít người trên thân thể máy móc đều có màu vàng trang trí, bảo thạch cùng kim cương không thấy nhiều, nhưng màu vàng vẫn rất nhiều, tỉ như Lộ Quảng Nghĩa chính là!

Khánh Trầ n hỏi dò: "Những cái kia khảm nạm kim tuyến, vàng thỏi, là vàng thật sao?"

"Đúng vậy, " Giang Tuyết gật đầu.

"Cái kia. . . Thế giới trong hoàng kim, cùng thế giới ngoài giống nhau sao?" Khánh Trầ n hỏi lần nữa.

"Hẳn là một dạng a, " Giang Tuyết nói ra: "Thế giới trong ngũ đại tập đoàn ngân hàng đều là căn cứ dự trữ vàng đến phát hình tiền tệ."

Lần này, Khánh Trầ n rốt cuộc biết chính mình làm như thế nào từ thế giới trong kiếm tiền!

Hắn thậm chí nhớ rõ, trên thân ai có bao nhiêu hoàng kim!

Những vật khác có lẽ còn không tốt biến hiện, dễ dàng bại lộ thân phận, nhưng hoàng kim cũng không tồn tại vấn đề này.

Giờ này khắc này, Lộ Quảng Nghĩa khả năng còn không biết chính mình muốn đứng trước cái gì gặp phải.

Khánh Tr ần hỏi: "Trên hoang dã phương tiện giao thông là cái gì, cũng là xe chạy bằng điện sao?"

"Quân đội nói sẽ sử dụng động cơ dầu diesel ô tô, " Giang Tuyết trả lời.

Động cơ dầu diesel, bộc phát có thể số lượng lớn, vận tốc quay thấp mô-men xoắn lớn, càng thích hợp quân dụng cùng phụ trọng việt dã.

Mà lại động cơ dầu ma dút còn cơ bản không có mạch điện, khởi động hoàn toàn có thể dựa vào tay c ần cùng thôi động, càng thêm thích hợp nghiêm trọng hoàn cảnh cùng khí hậu.

Khánh Tr ần ngược lại là không nghĩ tới, thế giới trong lại còn đang dùng động cơ dầu ma dút. . .

Giang Tuyết nói bổ sung: "Đương nhiên quân đội cũng có cường đại hơn phi hành khí, dùng chính là ôxy lỏng giáp. . . Giáp cái gì ta quên. Trong thành thị kẻ có tiền cũng dùng xe bay làm phương tiện giao thông, dùng cũng là nhiên liệu này."

"Ôxy lỏng mê-tan?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đúng, chính là cái này, " Giang Tuyết nh ần tình sáng lên.

"Hàng không vũ trụ nhiên liệu a, " Khánh Tr ần lại cảm khái một chút: "Hiện tại Musk. Tesla Space X hỏa tiễn dùng chính là cái đồ chơi này."

Giang Tuyết nói với Lý Đ ồng Vân: "Tiểu Vân, người nhất định phải giống người Khánh Tr ần ca ca học tập cho giỏi, người nhìn ta tùy tiện nói nửa cái danh tự, h ần đ ầu có thể đoán được ta muốn nói cái gì."

Liên quan tới Khánh Tr ần học bá đặc chất, Liên Giang tuyết cũng ch ần chậm cảm nhận được.

Mặc kệ là vừa r ồi đối với sạc điện không giây giải đọc, hay là hiện tại

trong nháy mắt liền minh bạch nàng nói cho đúng là ôxy lỏng mê-tan, cái này không có phong phú tri thức dự trữ khẳng định không được.

Đây là một loại rất đặc biệt cảm giác, thật giống như không có cái gì là thiếu niên này không biết.

Mà đối với Khánh Trần tới nói, Giang Tuyết cùng Lý Đờng Vân hai vị này người xuyên việt xuất hiện, đi vào hẳn một chút nhận biết trống không.

Tại ngục giam số 18 bên trong hẳn vì không bại lộ người xuyên việt thân phận, cho nên không có khả năng hỏi nhiều.

Trở lại thế giới ngoài vè sau, những cái kia huyền não tin tức lại khó phân biệt thật giả.

Bây giờ tại Giang Tuyết nơi này nghe được chân thực "Thế giới trong", để hẳn vẫn còn có chút kích động.

Giang Tuyết thân thể máy móc trong phòng khám tam giáo cứu lưu đầu có, ngược lại là cái nghe ngóng tin tức nơi tốt.

Khánh Trần giống như là tựa như nhớ tới cái gì đột nhiên hỏi: "Cái kia. . . Tiểu Vân gọi ta, là muốn cho ta hỗ trợ cái gì sao?"

Lý Đờng Vân nói ra: "Mẹ ta tay không nhấc lên nổi, có thể hay không làm phiên người hỗ trợ chiếu cố mẹ ta một ngày."

Lúc này, Giang Tuyết hai tay rũ xuống tại thân thể hai bên, Khánh Trần có thể nhìn ra đối phương buổi sáng hôm nay mặt đầu không có tẩy, khoe mắt còn có dử mắt, tóc không có chải thành bình thường đuôi ngựa, cũng không có chuẩn bị cho Lý Đờng Vân điểm tâm, mười phần chật vật.

Nhắc tới thân thể máy móc cắt điện thật đúng là thật phiên toái, ở thế giới trong còn có thể tùy thời tùy chỗ nạp điện, đến thế giới ngoài coi như đến dùng ít đi chút.

Lúc này Khánh Tr ần còn nghĩ tới đến, trước đó Lạc thành còn có một cái người xuyên việt, vì thoát khỏi quay chụp trực tiếp nhảy lên đến mấy mét mái nhà, cũng không biết con hàng này về sau thế nào, có thể hay không trực tiếp t ếp liệt trên mặt đất. . .

Bất quá cứ như vậy cũng tốt, tối thiểu người cải tiến thân thể máy móc tại thế giới ngoài cũng sẽ có đi ều cố kỵ.

Hắn nhìn xem Lý Đ ồng Vân ánh mắt mong đợi, sau đó lại nhìn một chút Giang Tuyết xin lỗi bộ dáng, thở dài nói: "Nhưng ta không biết chiếu cố người a."

Hôm nay chủ nhật không cần lên khóa, thời gian ngược lại là dư d ả, nhưng Khánh Tr ần sẽ chỉ chiếu cố chính mình, thật đúng là không có chiếu cố qua người khác.

Giang Tuyết vội vàng nói: "Không cần không cần, không cần chiếu cố ta. Chỉ là ta hôm nay không có cách nào cho Tiểu Vân nấu cơm, người có thể hay không hỗ trợ chiếu cố nàng một chút."

Có thể nhìn ra Giang Tuyết là thật rất áy náy.

Mà Lý Đ ồng Vân ở một bên ủy khuất ba ba nói ra: "Khánh Tr ần ca ca, người cho chúng ta làm điểm cơm đi, ta đói."

Khánh Tr ần cười cười: "Nấu cơm cái này ngược lại là không có vấn đề"

Vừa dứt lời, bên ngoài đúng là truyền đến cốc cốc cốc tiếng đập cửa: "Người tốt, có người ở nhà sao?"

Khánh Tr ần vốn là đứng trong phòng khách, hắn thuận ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, thành linh thấy được tổ chức thần bí xe việt dã.

"Tiểu Vân người đi cho khách nhân mở cửa, ta đi phòng bếp cho các người nấu cơm, " Khánh Tr ần nói xong chui vào phòng bếp, trả lại cho mình n ệm lên tạp d ề, chỉ lưu cho bên ngoài một cái bóng lưng.

Tiểu Vân mở cửa, hai tên người mặc tây trang màu đen người trẻ tuổi đi đến, nói với Giang Tuyết: "Người tốt ta là Lộ Viễn, chúng ta gặp qua, người của Côn Lôn."

Côn Lôn? Khánh Trầ n tại trong phòng bếp ngo ngác một chút, nguyên lai đối phương tổ chức tên gọi Côn Lôn.

Chỉ nghe Giang Tuyết nói ra: "Mời ng ồi đi, Tiểu Vân, nhanh cho khách nhân đổ nước."

Côn Lôn thành viên nghi ngờ nói: "Ngài cánh tay này là thế nào?"

"Thân thể máy móc không có năng lượng, " Giang Tuyết giải thích nói.

"Nhớ một chút chuyện này, " thanh niên đối với bên cạnh đ ồng bạn nói ra, hẳn cùng Giang Tuyết hiểu rõ một chút thân thể máy móc tình huống, tựa hồ bọn hắn cũng không biết thân thể máy móc lại còn không có năng lượng.

Tại trong phòng bếp nghe lén lấy Khánh Trầ n suy đoán, đối phương khả năng thật giống Giang Tuyết nói, cũng là vừa mới tổ kiến không lâu, cho nên đối với thế giới trong cũng không hiểu rõ lắm.

Giang Tuyết hỏi: "Các người hai vị tới là?"

"Áo, chúng ta là muốn hỏi một chuyện, " Côn Lôn thành viên nói ra: "Tối hôm qua có hai tên lưu manh, trong đó một tên thoát đi ngài chỗ ở đằng sau, tại trong khu cư xá bị người đánh lén đánh gãy chân xương ống chân, ngài biết là ai làm sao? Không cần lo lắng, chúng ta không phải theo đuổi cứu pháp luật trách nhiệm, chính là muốn biết một chút."

Khánh Trầ n tâm lập tức nhấc lên.

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 35, tìm kiếm Khánh Tr ần

"Ngài biết là ai làm sao?" Lộ Viễn hỏi.

Theo câu nói này vừa ra.

Trong phòng khách lập tức an tĩnh, trong phòng không khí giống như là biến thành nước bình tĩnh, ngưng tất cả mọi người động tác đều chậm lại.

Trong phòng bếp Khánh Tr ần cũng theo bản năng nín thở.

Giang Tuyệt đi ều chỉnh một chút tư thế ng ồi sau chậm rãi nói ra: "Ta cũng không biết là ai làm, có thể là có người thấy việc nghĩa hăng hái làm đi, làm sao vậy, các người tại sao muốn đi ều tra cái này?"

Giang Tuyệt kỳ thật đã rất rõ ràng, đối phương chính là đến đi ều tra Khánh Tr ần.

Nhưng bất luận như thế nào, nàng đi ều không nguyện ý người khác tra được Khánh Tr ần trên thân, bởi vì thiếu niên kia là đang vì mình nữ nhi xuất khí.

Thiếu niên ở trong màn đêm mang theo xẻng công binh bóng lưng, còn có cái kia nứt ra lỗ khâu li ền phẳng phát g ần ngay trước mắt, để đi ều nàng một l ần người ở bên ngoài trên thân cảm nhận được cảm giác an toàn.

Lộ Viễn cười giải thích nói: "Ngài không nên hiểu lầm a, chúng ta cũng không phải chấp pháp cơ cấu, cho nên cũng không phải là muốn bắt người thấy việc nghĩa hăng hái làm này thế nào."

Bên cạnh Côn Lôn thành viên nói ra: "Đúng, chỉ là trải qua lưu manh miêu

tả, chúng ta phát hiện người này thời cơ xuất thủ cực kỳ xảo trá, mai phục thời cơ cũng không phải người bình thường có thể so sánh, cho nên liề muốn tìm tới hẳn, nhìn xem có phải hay không người xuyên việt."

Lộ Viễn nói tiếp: "Chúng ta cũng không xác định hẳn chính là người xuyên việt, chỉ là gần nhất dị thường sự tình chúng ta đều sẽ chú ý một chút."

Hai người này tựa như thương lượng xong giống như, kẻ xướng người hoạ.

Lúc này, một bên Lý Đờng Vân nhu thuận nói ra: "Hôm qua xảy ra chuyện đằng sau, ta cùng mù mù vẫn luôn trong nhà cũng không có từng đi ra ngoài, cho nên không biết là ai làm."

Trong phòng bếp Khánh Trầ sừng sốt một chút.

Thế gian này phần lớn người đều sẽ có một loại tiềm thức: Tiề hài tử sẽ không nói dối nói.

Lúc này Lý Đờng Vân đột nhiên mở miệng giải thích, không thể nghi ngờ tăng lên có độ tin cậy.

Một đoạn thời khắc Khánh Trầ đang nghĩ, tiề cô nương này khả năng cũng không đơn giản.

Lúc trước, tiề cô nương tại cửa nhà mình muốn tị nạn, mặc dù nhát gan nhưng làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Bây giờ, tiề cô nương trở thành người xuyên việt sau ngay cả mình mù mù đều dấu diếm tới.

Đây hết thảy cũng không phải là ngẫu nhiên.

Giang Tuyệt hai vợ chồng quanh năm cãi lộn, bạo lực gia đình, nguyên sinh trong gia đình trưởng thành tiề hài tử, có rất lớn xác suất khác hẳn với thường nhân, hoặc là quái gở, hoặc là trưởng thành sớm, có lẽ còn có

mặt khác tâm lý đặc thù.

Chính hẳn chính là tại loại này gia đình hoàn cảnh bên trong trưởng thành, Lý Đờng Vân cũng giống vậy.

Không biết vì cái gì, Khánh Trầnbồng nhiên cảm giác mình giống như là gặp một loại nào đó đờng loại.

Một loại nào đó giấu ở bình tĩnh bêngoài dưới, lại nội tâm mãnh liệt mãnh liệt đờng loại.

Đây là trực giác của hẳn.

Lý Đờng Vân lúc này đột nhiên hỏi: "Thúc thúc, cái kia thấy việc nghĩa hăng hái làm thúc thúc hoặc là a di không phải giúp chúng ta sao, các người tại sao muốn tìm hẳn, có phải hay không muốn bắt hẳn? Các người có phải hay không người xấu?"

"Không phải, " Lộ Viễn đờng bạn có chút lúng túng giải thích: "Tiểu bằng hữu đừng hiểu lầm."

Lộ Viễn giải thích nói ra: "Đây khả năng thật sự là người nào đó thấy việc nghĩa hăng hái làm a, lần nữa giải thích một chút chúng ta không có ác ý, bởi vì Côn Lôn tổ chức vừa mới trù hoạch kiến lập, cho nên cần tìm kiếm, thu nạp một chút cùng chung chí hướng nhân tài."

"Ừm, lý giải, " Giang Tuyết nói ra.

"Còn có chính là, thế giới trong kỳ thật có cá biệt tổ chức, cùng một ít tập đoàn phát hiện thế giới ngoài tởn tại, theo chúng ta thống kê, có 21 tên người xuyên việt không hiểu tử vong, trước khi chết gặp tra tấn, còn có hơn mười tên người xuyên việt minh xác biểu thị, mình đã bị thế giới trong tổ chức cần tù, hi vọng Giang Tuyết nữ sĩ người có thể đềcao cảnh giác, chớ bị bọn hẳn phát hiện, " Lộ Viễn bàn giao nói: "Mặc dù đây đều là bí mật hành động, nhưng đã đủ để nhắc nhở chúng ta, bại lộ đằng sau vô cùng nguy hiểm."

"Được rồi minh bạch, " Giang Tuyết gật đầu, nàng nghe được Lộ Viễn nói những số liệu này, nội tâm cũng có chút sợ hãi.

Nguyên lai tại trong thế giới trong bại lộ thân phận, khủng bố như thế.

Nhưng vào lúc này, Lộ Viễn đồng bạn điện thoại di động vang lên, hắn mở ra nhìn thoáng qua nói ra: "Hà Tiểu Tiểu lại xuất hiện."

Giang Tuyết nghi hoặc: "Hà Tiểu Tiểu là cái kia trên Douyin phát công lược người sao?"

"Đúng, " Lộ Viễn gật đầu.

Lý Đồng Vân nhu thuận hỏi: "Thức thức, cái kia Hà Tiểu Tiểu ca ca là người nào nha, ta nhìn hắn biết đến thật nhiều."

Lộ Viễn tới hào hứng: "Tiểu bằng hữu người cũng biết Hà Tiểu Tiểu a? Chúng ta bây giờ cũng đang tìm người này, chỉ bất quá đối phương rất am hiểu ẩn nấp chính mình, chúng ta đến bây giờ còn không có tra được hắn là ai, theo nói hắn là sẽ lưu lại một chút manh mối, nhưng bây giờ cùng hắn có quan hệ tất cả vết tích đều bị xóa đi. . . Nói có hơi nhiều, chúng ta sẽ không quấy rầy các người, cáo từ."

Giang Tuyết đứng dậy nói ra: "Ta hành động này không tiện, sẽ không tiễn các người."

"Không cần đưa, " Lộ Viễn cười đi tới cửa một bên, hắn bỗng nhiên nhìn xem cửa ra vào hỏi: "A, trước cửa này giày thể thao là của ai?"

Giang Tuyết bình tĩnh trả lời: "Trượng phu ta."

Lý Đồng Vân cũng nói: "Đúng, cha ta."

"Áo áo, không có ý tứ, " Lộ Viễn nói xong liền mở cửa rời đi.

Cùm cụp một tiếng đóng cửa v ềsau, Giang Tuyết cùng Lý Đ ồng Vân hai mẹ con nhân tài đ ồng thời nhẹ nhàng th ờ ra.

Khánh Tr ần từ trong phòng bếp đi ra: "Thật có lỗi, cho các người thêm phi ền toái."

"Đừng nói như vậy, là chúng ta cho người thêm phi ền toái mới đúng, " Giang Tuyết nói ra: "Nếu như không phải chúng ta xảy ra chuyện, cũng không trở thành đ ể cho người cuốn vào trong loại chuyện này."

"Ừm, các người muốn ăn cái gì? Ta vừa r ồi mở ra tủ lạnh, phát hiện không có thức ăn, " Khánh Tr ần nói ra.

Giang Tuyết đ ể Lý Đ ồng Vân từ trong ví ti ền xuất ra 200 khối ti ền đ ến: "Đến lại mua gọi món ăn, mua chút xương sườn a? Người cùng Tiểu Vân chính phát triển thân thể đâu, đ ến ăn chút thịt."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ tiếp nhận ti ền ra cửa.

Trong hành lang cũ kỹ, khắp nơi đ ều là dán miếng quảng cáo, còn có bị thời gian tróc từng mảng vỏ tường.

Hắn đứng tại thang l ầu trong bóng tối, ngón tay đập bằng sắt lan can lan can, phát ra cộc cộc cộc tiếng vang.

Thanh âm này có loại kỳ quái tiết tấu, giống như là ngón tay cũng sẽ suy nghĩ giống như.

Sau một khắc, Khánh Tr ần v ềnhà trước đôi đôi giày, lúc này mới đi ra ngoài hướng chợ bán thức ăn đi đ ến.

Kết quả, không đ ợi hắn đi ra cư xá, li ền nhìn thấy màu đen xe việt dã dừng ở ven đường, bên trong có ánh mắt l ẳng l ặng xem kĩ lấy hắn , chờ đ ợi hắn từ bên cạnh xe đi qua.

Lộ Viễn ánh mắt trên dưới từ Khánh Tr ần trên thân đảo qua, tại trên giày

càng dừng lại một chút.

Trong xe hai người yên lặng nhìn xem, thẳng đến Khánh Tr ần đi xa v ềsau, Lộ Viễn mới bỗng nhiên nói ra: "Không phải h ắn."

"Người biết rõ vừa r ồi trong phòng có những người khác, tựa h ồ còn tại trốn tránh chúng ta, làm gì không xông đi vào nhìn một chút, cái này tổn nhi ều kình a?" Một người khác bu ồm bực nói.

Lộ Viễn bất đắc dĩ nói: "Trịnh lão bản vừa mới đã thông báo, Côn Lôn khởi đ ầu bắt đ ầu, chúng ta muốn cùng người xuyên việt gắn bó tốt quan hệ, mà không phải dùng cái gì thủ đoạn cường ngạnh."

"Ta là cảm thấy, đem người xuyên việt đ ầu thu nạp đến trong tổ chức lại nói tương đối tốt."

Lộ Viễn lắc đ ầu quay cửa xe xuống đ ốt điều thuốc, màu đỏ cam hoả tinh cùng mây mù khí trong xe lượn lơ l ầy.

H ắn đem lá phổi bên trong hơi khói một ngụm nôn tậ: "Côn Lôn cũng không phải cái gì vớ va vớ vẩn đ ầu tiếp nhận, lão bản cũng đã nói chúng ta tương lai muốn làm gì, không phải người một đường không thể đ ược."

"Vậy làm sao bây giờ?" Đ ồng bạn hỏi.

"Lại chờ ở chỗ này một chút , chờ không đến coi như xong, " Lộ Viễn đem tàn thuốc bóp: "Thời đại mới mở ra, có ít người nhất định sẽ không bình thường, có lẽ không cần chúng ta đi tìm bọn h ắn, bọn h ắn li ền sẽ chính mình xuất hiện."

...

Khánh Tr ần đi đến khe đ ồng lộ chợ nông dân, mới chậm rãi lấy điện thoại cần tay ra trong Douyin tìm kiếm lên Hà Tiểu Tiểu ba chữ.

Vừa mới Lộ Viễn tại Giang Tuyết trong nhà trong lúc nói chuyện với nhau

đẽ lộ ra rất nhiều tin tức: Ngay cả Côn Lôn cũng không biết Hà Tiêu Tiêu thân phận, đối phương cũng không có bị Côn Lôn hợp nhất.

Mà lại đối phương còn có xóa đi chính mình dấu vết thủ đoạn.

Phải biết bây giờ internet này xã hội, muốn xóa đi dấu vết của mình đến cỡ nào khó khăn?

Người đăng ký điện thoại tin tức, thân phận của người tư liệu, cơ hồ là toàn bộ mạng lưới liên lạc, khắp nơi nhưng tìm.

Lấy Côn Lôn loại kia có thể hạn chế xuất hành năng lực, lấy kỹ thuật thủ đoạn làm sao có thể tìm không thấy một cái trò chơi dẫn chương trình thân phận tin tức?

Trừ phi, đối phương nắm giữ siêu việt thời đại này , khiến cho thế giới ngoài nhân loại còn không thể nào hiểu được khoa học kỹ thuật. . . Có thể là năng lực.

...

A, gấp đôi nguyệt phiêu hoạt động đã bắt đầu, trước viết hai chương, ban đêm còn có!

Cầu nguyệt phiêu! ! Nguyệt Phiêu Bảng đã rơi ra Top 10 a a!

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 36, công lược mới (Canh 3, hôm nay tăng thêm)

Hà Tiêu Tiêu thân phận thành mê.

Nhưng Khánh Trần tò mò nhất hay là, đối phương làm được bằng cách nào điếm này?

Hắn cũng rất muốn che giấu tung tích, nhưng bây giờ chỉ có thể dựa vào đần biện pháp, có lẽ chính mình mặc tối nay càng đến thế giới trong vè sau, có thể thử thăm dò hỏi một chút Lộ Quảng Nghĩa?

Không muốn quá nhiều, Khánh Trần mở ra Douyin lục ra được Hà Tiêu Tiêu video.

Vẫn như cũ là màu đen bối cảnh, màu trắng phụ đề, không có lại có mặt khác bất kỳ tin tức gì.

Tuổi trẻ nam tính thanh âm chậm rãi nói: "Bởi vì nhấn lại khu có thật nhiều người hỏi, như thế nào mới có thể đến thế giới trong, cho nên kỳ này trọng điếm giảng một chút như thế nào thu hoạch trò chơi này Open Beta tư cách."

"Mọi người đem người chơi gọi chung là người xuyên việt, mà ta càng ưa thích đem những này thu hoạch được Open Beta tư cách người, xưng là thời gian hành giả. Bởi vì coi người tiến vào thế giới trong thời điếm, thế giới ngoài thời gian liên vì người tạm dừng. Khi người trở về thời điếm, thế giới trong thời gian cũng sẽ vì người tạm dừng. Không, vì tất cả thời gian hành giả tạm dừng."

"Trước mắt đã biết thời gian hành giả nơi sinh ra tập trung ở 19 tòa thành

thị bên trong, phân biệt là: Võ thành, kinh thành, Nam thành, Lạc thành, Xuyên thành, Trọng thành, Thẩm thành, Côn thành, Hải thành, Tề thành, Trịnh thành, Hàng thành, Phúc thành, Quảng thành, Lan thành, Hàm thành, Hồ thành, Tân thành, Thái thành."

"Địa khu khác có lẽ có rải rác thời gian hành giả xuất hiện, nhưng xác suất không lớn."

"Cho nên, cá nhân ta đề nghị muốn thu hoạch được Open Beta tư cách người chơi, tại Open Beta thông đạo trước khi đóng lại mau chóng tiến về trở lên 19 tòa thành thị, có thể gia tăng chính mình trở thành thời gian hành giả tư cách. Mặc dù gia tăng xác suất không nhiều, nhưng tối thiểu có hi vọng."

"Đã biết nhóm thứ ba thời gian hành giả sẽ tại đêm nay sinh ra, còn không cách nào xác định Open Beta thông đạo khi nào đóng lại, xin mời trân quý cơ hội."

"Mặt khác, thế giới trong trò chơi độ khó cực cao, cho nên, ta đề nghị tất cả thời gian hành giả tại thế giới trong bên trong tự hành tổ đội thăm dò, để đề cao còn sống tỷ lệ."

"Y theo lệ cũ, mọi người có thể nhấn lại chính mình muốn biết nhất công lược phương hướng, ta sẽ chọn lựa tốt nhất công lược tuyển đề, ở kỳ sau trong video làm được."

"Cuối cùng, không cần ở thế giới trong bại lộ thân phận, không cần ở thế giới trong bại lộ thân phận, nguy hiểm!"

Video đến nơi đây liền kết thúc.

Đối phương sau cùng cảnh cáo phụ đề, chuyên môn dùng màu đỏ to thêm kiểu chữ, mười phần bắt mắt.

Khánh Trần hoài nghi, có thể là đối phương đã biết được có người xuyên việt. . . Thời gian hành giả bại lộ, mà lại bị dấn hậu quả vô cùng nghiêm

trọng.

Cho nên lúc này mới chuyên môn nhắc nhở tất cả mọi người.

Chuyện này cũng tại trong suy đoán của hắn, dù sao không phải tất cả thời gian hành giả đều thông minh như vậy.

Khánh Trầ trong lòng có cảm giác nguy cơ, bởi vì ngục giam số 18 bên trong liễn có Lưu Đức Trụ như thế một cái tai hoạ ngầm, là căn bản gánh không được thâm vấn.

Chính mình nên đi nơi nào?

Mà lần này Hà Tiểu Tiểu nói tới công lược, cùng Khánh Trầ phỏng đoán vừa lúc ăn khớp.

Khánh Trầ cũng biết, loại quy luật này khi đại lượng người xuyên việt. . . Thời gian hành giả sau khi xuất hiện, tất nhiên sẽ bị người tổng kết ra.

Chỉ là không nghĩ tới, đối phương vẫn như cũ kiên trì đem thế giới trong xem như thế giới trò chơi tới chơi, cũng vẫn như cũ kiên trì dùng trò chơi thuật ngữ tới làm lấy công lược.

Mà lại, vị này Hà Tiểu Tiểu trực tiếp lấy sức một mình, tăng nhanh khát vọng xuyên qua đám người, hướng cái này 19 tòa thành thị hội tụ tiến trình!

Có thể tiên đoán được chính là, Hà Tiểu Tiểu làm một cái "Nổi danh nhất" thời gian hành giả, công lược này sẽ tại trong nước gây nên như thế nào sóng to gió lớn.

Khánh Trầ mở ra khu bình luận của hắn, thành linh phát hiện lời khen nhiều nhất bình luận lại là: Muốn biết đến cùng như thế nào từ ngục giam số 18 lấy được nghề nghiệp đường đi.

Tựa hồ, mọi người đối với ngục giam số 18 đều đặc biệt cảm thấy hứng

thứ a.

Người bình luận ID là một chuỗi số lượng.

Khánh Tr ần lại ấn mở đối phương trang chủ sau đó li ền phát hiện, người sử dụng này không ít lời khen video đ ầu cùng Lạc thành có quan hệ, còn có một cái là trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đại hội thể dục thể thao video.

Khánh Tr ần nghĩ th ần sẽ không như thế xảo đi, cái này mẹ nó không phải là Lưu Đức Trụ đi! ?

Nhưng kỳ thật đối với h ắn mà nói Lưu Đức Trụ cũng không trọng yếu, trọng yếu là, Hà Tiêu Tiêu lại bởi vì dòng bình luận này đi một chuyến ngục giam số 18 sao?

Khó nói, trước mắt đã biết có thể tiến ngục giam số 18 phương pháp chính là phạm tội. . .

Hà Tiêu Tiêu h ắn là sẽ không bốc lên loại phong hiểm này mới đúng.

Khánh Tr ần lại liếc mắt nhìn mặt khác bình luận.

Tại đ ầu này Douyin khu bình luận phía dưới, không ít người nhấn lại hi vọng Hà Tiêu Tiêu có thể lộ mặt, lại hoặc là muốn biết Hà Tiêu Tiêu ở thế giới trong là thân phận gì.

Thậm chí còn có mấy người nói mình cũng là thời gian hành giả, muốn cùng Hà Tiêu Tiêu tổ đội. . .

Nhưng mà, tất cả bình luận đ ều không thể đạt được đáp lại.

Tương đối tuyệt chính là, mấy cái kia thỉnh c ần cùng Hà Tiêu Tiêu tổ đội thời gian hành giả bình luận phía dưới, lại có người hỏi bọn h ắn phải chăng có nam nữ bằng hữu.

Tuyệt hơn chính là, còn có người hỏi bọn hắn thiếu không thiếu nhi tử. . .

Khánh Trần cau mày xem hết bình luận, trong lòng tự nhủ giới này dân mạng thật sự là có thể.

Bất quá, từ nơi này cũng có thể nhìn ra mọi người đối với xuyên qua nhiệt tình.

Có lẽ đại đa số người bởi vì tự thân sinh hoạt, làm việc, học tập không cách nào rời đi hiện tại sinh hoạt thành thị, đối với trên mạng ngôn luận, nghe một chút cười cười còn chưa tính, xoát xong Douyin đăng sau nên làm việc liền làm việc, nên sinh hoạt liền sinh hoạt.

Hết thấy đâu còn tại chính mình nguyên bản trên quỹ đạo.

Nhưng cả nước hơn một tỉ người dân, nhất định có nguyện ý đi 19 tòa thành thị bên trong chờ cơ hội.

Bởi vì siêu phàm thoát tục loại sự tình này, vốn là nhân loại tối chung cực lãng mạn mộng tưởng.

Đương nhiên, thế giới trong sự kiện cũng nảy sinh không ít lừa đảo.

Nước ngoài tổ chức thần bí treo giải thưởng kháng già yếu thuốc biến đổi genes sự kiện phát sinh về sau, có người ở trong nước công khai rao hàng dược vật kháng già yếu: Năm đó Trần Thủy Hoàng phái Từ Phúc mang theo 3000 đồng nam đồng nữ đều không có hoàn thành sự tình, người bây giờ tiêu ít tiền liền có thể mua đến. . .

Liền vừa mới, Nam Canh Thần còn phát Wechat cho Khánh Trần nói, trong nhóm xuyên việt có người bán Từ Phúc nghiên cứu ra được Trường Sinh Bất Lão Dược, giá cả không tính quá đắt, đi bán buôn giá.

Khánh Trần buồn bực: "Làm sao người biết thuốc này là thật là giả? Mà lại Từ Phúc là chúng ta bên này a, cùng thế giới trong có quan hệ gì?"

Nam Canh Thần trả lời: "Hắn nói hắn chính là Từ Phúc."

Khánh Trần: "? ? ?"

Hắn lúc ấy cả người sẽ không tốt.

Thần mẹ nó mang theo đòng nam đòng nữ xuyên qua.

Chỉ gặp Nam Canh Thần tiếp tục phát ra Wechat: "Hắn nói, năm đó hắn đi không phải Nhật Bản, mà là trực tiếp mang theo 3000 đòng nam đòng nữ xuyên qua!"

"Người vui vẻ là được rồi, " Khánh Trần đóng lại màn hình điện thoại di động.

Nói thật, hắn hiện tại có chút không phân rõ, Nam Canh Thần đưa nhỏ này là thật ngốc hay là giả choáng váng.

Đếm ngược 13:08:19.

Khánh Trần mua xong đồ ăn trở lại cư xá lúc, chiếc viêt dã màu đen kia đã không thấy bóng dáng.

Hắn cho Giang Tuyết, Lý Đòng Vân làm tốt đồ ăn, liền nhìn xem Lý Đòng Vân nhu thuận cho mụ mụ cho ăn cơm.

Không biết vì cái gì hắn có chút hâm mộ hai mẹ con này.

Tính tình nguyên bản có chút mềm yếu Giang Tuyết vì bảo hộ Lý Đòng Vân, lựa chọn để cho mình biến kiên cường đứng lên.

Lý Đòng Vân vì chiếu cố mụ mụ, lựa chọn để cho mình thành thực hiểu chuyện một chút.

Tin tưởng lần này xuyên qua, Lý Đòng Vân nhất định sẽ vì chính mình mụ mụ an bài tốt nhất thân thể máy móc đi, năng lượng có thể dùng lâu nhất

cái chủng loại kia.

Mà Khánh Tr ần thì chỉ có chính h ắn.

Nếu như bây giờ có người để Khánh Tr ần lựa chọn, người chỉ có thể từ giữa thế giới, thế giới ngoài hai chọn một tiếp tục sinh hoạt.

Khánh Tr ần cảm thấy, chính mình có thể sẽ lựa chọn thế giới trong đi.

Nhưng vào lúc này, Giang Tuyết hỏi: "Tiểu Tr ần, ngày bình thường rất ít gặp đến cha mẹ người, bạn h ắn b ềbộn nhiều việc sao?"

"Ừm, h ắn là rất bận a, " Khánh Tr ần trả lời.

Giang Tuyết nghĩ nghĩ nói ra: "Ta nhìn nhà người máy giặt đầu hồng, chúng ta đầu quen như vậy, người sau này quần áo bẩn đầu lấy ra a đi giúp người tẩy, tuyệt đối đừng lại cùng a đi khách khí. Ra về cũng đừng tự mình làm cơm, đến a đi nhà ăn là được, coi như người không đến ta cũng phải cho Tiểu Vân nấu cơm, đơn giản chính là thêm đôi đũa sự tình."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ, sau đó cười ứng: "Ừm, tốt, tạ ơn Giang Tuyết a đi."

...

Ban đêm.

Không đợi đếm ngược về không, Khánh Tr ần liền nằm dài trên giường sớm thiếp đi.

Đối với xuyên qua chuyện này, h ắn càng phát ra thu ần thực.

...

Không vết mực, trực tiếp bạo chương cầu phiêu, ban đêm còn có ba chương! Hôm nay sáu chương bộc phát, chỉ vì cầu nguyệt phiêu!

Còn lại giao cho mọi người!

...

Cảm tạ Lý đông trạch trở thành quyền sách Bạch Ngân minh chủ, lão bản đại khí!

Cảm tạ nạp tiền người mới có thể mạnh hơn, Tinh Mộng thiên ngân càng làm gốc hơn sách minh chủ, lão bản đại khí!

Các lão bản phúc như Đông Hải, thọ so Nam Sơn!

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 37, người Xuyên Châu (Canh 4)

Thanh âm quen thuộc.

Có người đang dùng lực vượt miệng cổng hợp kim, có mãnh thú sắt thép tại trong nhà tù rộng giện, những người mới, hoan nghênh đi vào ngục giam số 18!

Khánh Tr ần từ trên tấm phảng cứng ng ỗ xuống, khoe miệng toát ra vẻ mỉm cười tới.

Hắn ở trong lòng mặc niệm, những người mới, hoan nghênh đi vào ngục giam số 18.

Không biết vì cái gì, khi hắn l ần nữa xuyên việt v ề tới một khắc này, Khánh Tr ần rõ ràng cảm nhận được chính mình trong nội tâm nhảy cẫng cùng hưng phấn.

Nơi này có người hắn quen, quen thuộc quy tắc, cùng tương lai chờ đợi.

Phảng phất hắn vốn là nên thuộc v ề thế giới trong, mà không phải thế giới ngoài.

Nơi này không để cho hắn không muốn nhớ lại chuyện cũ, cũng không có người c ần lo lắng.

Chính mình chỉ c ần đi lên phía trước, chỗ nào đâu là phương hướng mới.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua cánh tay, lại ngây ngẩn cả người.

Trở v ề đếm ngược 160:20:09.

Giảm đi hẳn thời gian ngủ, lần này đếm ngược đúng là bây giờ!

Cái này quá ngoài ý muốn, Khánh Trầ thậm chí đều đã quen thuộc 48 giờ đếm ngược, kết quả quy tắc lại đột nhiên cải biến.

Vì cái gì đây?

Có cái gì quy luật?

Xem ra cái này xuyên qua quy tắc còn cần tiếp tục thăm dò.

Khánh Trầ đi vào miệng cổng hợp kim trước, miệng cổng hợp kim ứng thanh mở ra, tựa như là chính xác nghênh đón hẳn đờng dạng.

Ngoài hành lang đám tù nhân nhìn thấy hẳn, nhao nhao thân trên hơi cong, lấy cúi đầu phương thức chào hỏi.

So sánh thế giới ngoài, nơi này mới càng giống là hẳn sân nhà.

Khánh Trầ đứng lặng trong hành lang, cách không cho Lộ Quảng Nghĩa chào hỏi, đối phương lập tức ngầm hiểu.

Đợi cho tất cả tù phạm xếp hàng xuống lầu vè sau, Lộ Quảng Nghĩa lập tức bắt đầu tay khống chế tù phạm mới sự tình.

Hẳn biết, đây chính là Khánh Trầ ý tứ.

Mặc dù dạng này sẽ để cho mặt khác hai cái thế lực nội khí tiêu thăng, nói không chính xác ngày nào liền sẽ bởi vậy bộc phát xung đột.

Nhưng hẳn tiến ngục giam số 18 chính là vì cho Khánh Trầ mở đờng.

Làm đầy tớ liền muốn có đầy tớ giác ngộ, qua sông binh sĩ không có khả năng lui lại.

Công thành sống, công bại chết, một thân vinh quang đến lấy mạng đổi.

Ngay sau đó, Lý Thúc Đờng cũng ng ần cho phép Lộ Quảng Nghĩa hành vi, hẳn tựa hồ cũng nghĩ nhìn xem Khánh Tr ần dự định làm gì.

Hôm nay tới bảy tên tù phạm mới.

Tại Lộ Quảng Nghĩa bắt tù phạm mới thời điểm, trong đó sáu người tựa hồ cũng là nhị tiến cung, lựa chọn trực tiếp nhận mệnh.

Có kinh nghiệm tù phạm đều rõ ràng, nhìn đi qua li ền tốt, nếu như phản kháng nói có thể sẽ càng khó chịu hơn.

Nhưng mà Lộ Quảng Nghĩa tại bắt cái cuối cùng tù phạm mới thời điểm, tù phạm mới kia đúng là đang không ngừng trốn tránh.

Thế nhưng là vị này tù phạm trên thân một cái thân thể máy móc đều không có, lấy hẳn người bình thường tố chất thân thể, chạy đi đâu từng chiếm được những cái kia mãnh thú sắt thép?

Ngay tại Lộ Quảng Nghĩa vừa phải bắt được hẳn thời điểm, tù phạm mới gáp: "Chớ chịu lão tử! Người bắt lão tử làm cái gì, Cách lão tử bò!"

Con hàng này một bên nói còn một bên chạy trước tránh né bắt, trong miệng một mực hùng hùng hổ hổ: "Người đừng chọc lão tử cáp! Lão tử một tai con chim vung chết người cái thai th ần!"

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Một ngụm này địa đạo Xuyên Châu nói trực tiếp cho hẳn nghe ngây ngẩn cả người, phải biết thế giới trong là không có tiếng địa phương, toàn dân đều đang giảng tiếng phổ thông a!

Không riêng gì Khánh Tr ần ngây ngẩn cả người , liên đới lấy Lộ Quảng Nghĩa mấy người cũng đều một mặt một mặt bức: "Cháu trai này mẹ nó là nói cái gì? Các người có thể nghe hiểu sao?"

Mọi người hai mặt nhìn nhau: "Đại khái có thể nghe hiểu, nhưng không hoàn toàn hiểu."

Khi toàn thế giới đều đang nói cùng một loại khẩu âm thời điểm, liền lộ ra tiếng địa phương là như vậy không hợp nhau cùng đột ngột. . .

Khánh Tr ần rất nhanh liền kịp phản ứng, con hàng này là cái người xuyên việt!

Bởi vì Khánh Tr ần chính mình nói tiếng phổ thông, Lạc thành tiếng phổ thông cũng tương đối phổ cập, cho nên lúc trước hẳn căn bản không có ý thức được, nguyên lai tiếng địa phương mới là bại lộ thế giới ngoài trần tại lớn nhất tai hoạ ngầm. . .

Giờ khắc này Khánh Tr ần thậm chí đều có thể tưởng tượng đến, những cái kia mang theo tiếng địa phương khẩu âm người xuyên việt, sẽ đối mặt dạng gì tình huống.

Thế nhưng là con hàng này đầy miệng Xuyên Châu tiếng địa phương, làm sao lại xuyên qua đến ngục giam số 18 đâu, dựa theo Khánh Tr ần cùng Hà Tiểu Tiểu trước đó tổng kết quy luật: Cả nước chỉ có 19 tòa thành thị dày đặc xuất hiện người xuyên việt, mà lại cùng một cái người xuyên việt tựa hồ cũng xuyên qua đến không sai biệt lắm cùng một cái vị trí, cho nên hẳn là Lạc thành người mới sẽ xuyên qua đến thành thị số 18 nơi này a.

Chẳng lẽ mình tổng kết quy luật có vấn đề? Xuyên qua điểm rơi là ngẫu nhiên?

Không đúng, khẳng định có tình huống đặc biệt.

Hắn nhìn thoáng qua l ầu dưới Lý Thúc Đ ồng ba người, ba người này biểu lộ rõ ràng có biến hóa, từng cái tất cả đều ngưng trọng.

Khánh Tr ần cảm thấy, chỉ cần đối phương không phải người ngu, tuyệt đối có thể từ cái này liên tiếp biến cố bên trong phát giác được thứ gì.

Người thế giới trong biết thế giới ngoài, là chuyện sớm hay muộn, bởi vì người xuyên việt nhiều lắm!

Lý Thúc Đĩnh nhìn cách đó không xa nháo kịch, quay đầu nói với Lâm Tiểu Tiểu: "Đi bắt hấn, cẩn thận thăm vấn một chút, bao quát trước đó Hoàng Tể Tiên, Lưu Đức Trụ, ta cảm thấy bọn hấn khả năng đến từ cùng một nơi."

"Minh bạch, " Lâm Tiểu Tiểu ngưng trọng nói.

Một ngụm đặc biệt Xuyên Châu tiếng địa phương, để Lý Thúc Đĩnh đem trong khoảng thời gian này xuất hiện tất cả chuyện kỳ quái tình, tất cả đều xâu chuỗi đến cùng một chỗ.

Lần này, hấn không tiếp tục ng ỡ nhìn mặc kệ, mà là trực tiếp để Lâm Tiểu Tiểu xuất thủ.

Vừa mới nói xong, người Xuyên Châu hét lên r ỡ ngã gục, lâm vào trong ác mộng.

Lâm Tiểu Tiểu đi đến Lộ Quảng Nghĩa trước mặt, bình tĩnh nói: "Tránh ra, người cho ta."

Nhưng mà, cho dù đối mặt Lâm Tiểu Tiểu nhân vật như vậy, Lộ Quảng Nghĩa cũng kiên trì nói ra: "Lão bản của chúng ta mở miệng mới có thể."

Nói, Lộ Quảng Nghĩa quay đầu nhìn về phía còn tại lầu ba hành lang trong bóng tối Khánh Tr ần.

Đám tù nhân ngạc nhiên, Lộ Quảng Nghĩa chính mình không phải li ền là lão bản sao, làm sao còn có lão bản?

Thẳng đến lúc này giờ phút này, Lộ Quảng Nghĩa bên người tù phạm mới hiểu được, nguyên lai Khánh Tr ần không phải một cái hảo vận thiếu niên, ngẫu nhiên làm quen Lý Thúc Đĩnh.

Đối phương bản thân li ên là một tôn Chân Th ên.

Họ Khánh, lại là Lộ Quảng Nghĩa lão bản!

Nghĩ tới đây, không ít từng đánh qua Khánh Tr ên chủ ý tù phạm, đúng là lúc này rùng mình một cái.

Chỉ cần sinh hoạt ở nơi này thế giới Đông đại lục bên trên người, li ên không có người có thể không nhìn Khánh thị quái vật khổng lồ này.

Đây là một cái tất cả mọi người chỉ có thể sống ở ngũ đại tập đoàn dưới bóng ma thời đại.

Lúc không có chuyện gì làm, mọi người có thể tận tình hưởng lạc.

Nhưng thật cùng quái vật khổng lồ này gặp phải lúc, mọi người li ên sẽ nhớ lại trong cuộc đời mình, từng bị tập đoàn chi phối qua sợ hãi.

Không người nào có thể may mắn thoát khỏi.

Lâm Tiểu Tiểu nhìn xem Lộ Quảng Nghĩa cười nói: "Người biết lão bản của ta thân phận còn dám đứng ra ngăn cản, ngược lại là có chút xương cứng, rất tốt."

Khánh Tr ên cũng không muốn Lộ Quảng Nghĩa khó xử, hắn gật gật đầu ra hiệu cho đi.

Lâm Tiểu Tiểu gạt ra đám người, một tay mang theo tên kia người Xuyên Châu đi ra ngoài.

Khánh Tr ên nhìn thấy ngục giam một bên nặng nề miệng cổng hợp kim chậm rãi là Lâm Tiểu Tiểu nâng lên, đợi cho đối phương xuyên qua đằng sau mới chậm rãi khép lại.

Xem ra Lý Thúc Đ ồng bọn người có thể tại ngục giam số 18 bên trong

xuất nhập tự do!

Có thể nếu là xuất nhập tự do, vậy đối phương vì cái gì không rời đi nơi này đâu?

Hắn chậm rãi xuống lầu đi đến Lý Thúc Đĩnh đối diện ngẩng xuống: "Lâm Tiêu Tiêu đi đâu?"

"Xảy ra chút làm cho người ngoài ý muốn sự tình, " Lý Thúc Đĩnh đem mèo to ôm vào trong ngực chậm rãi nói ra: "Mặc dù ta hiện tại cũng không biết rõ là ngoài ý muốn gì, nhưng hắn là một kiện vượt qua ta tưởng tượng sự tình. Dĩ vãng, bên cạnh ta nếu như liên tiếp xuất hiện người thân phận không rõ, ta sẽ cảm thấy có thể là có người làm kín đáo kế hoạch, muốn dựa dẫm vào ta đạt được chút gì, nhưng lần này giống như không giống với, đối phương không có kế hoạch, giống như vậy. . . Không có đầu óc."

Khánh Trần nghe xong yên lặng không nói nửa ngày.

Lúc này Khánh Trần ý thức được, lưu cho mình thời gian không nhiều lắm.

Không nói trước vị kia Xuyên Châu đờng hương, chỉ nói Lưu Đức Trụ con hàng này khẳng định liên không kháng nổi Lâm Tiêu Tiêu thâm vấn.

Đầu tiên Lưu Đức Trụ bất quá là cái trong nhà ấm học sinh, ý chí lực cũng không mạnh.

Thứ yếu, Lâm Tiêu Tiêu còn nắm giữ lấy thần bí ác mộng năng lực, loại năng lực này tại trong quá trình thâm vấn làm không tốt sẽ cho người bất tri bất giác liên nói ra chân tướng.

Thế giới ngoài bại lộ đã là tất nhiên, mà lại sẽ rất nhanh.

Nhưng hắn cái gì cũng không thể làm.

Hắn có Canon điệu nhạc, nhưng hắn rất rõ ràng đối mặt Lý Thúc Đĩnh loại này sát phạt quyết đoán nhân vật, một cái điệu nhạc không cách nào vẫn

h ấ cái gì.

Khánh Tr ần chỉ có thể chờ đợi.

...

Cảm tạ phậ cổ tốt chính mình trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh,
lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn.

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 38, Khánh Tr ần bí mật (Canh [5])

Ngục giam số 18 bên trong, đám tù nhân bị biến cố đột nhiên xuất hiện dọa cho không dám lên tiếng.

Ngay cả dĩ vãng yêu thích nâng tạ tù phạm, sử dụng tạ tay thời điểm cũng bắt đầu c ần nhẹ để nhẹ, sợ kinh động trong ngục giam này quái vật khổng lồ.

Trước kia, trong ngục giam này chỉ có một cái Lý Thúc Đ ồng, mặc dù không có khả năng mạo phạm, nhưng cũng may vị này Chân Th ần cũng chưa từng phản ứng qua mọi người.

Tại đối phương chường quản thế giới dưới đất bên trong, chỉ c ần người hiểu quy củ, sẽ không phải chết.

Nhưng bây giờ không giống với lúc trước.

Đồ đồ ần đầu biết, Khánh thị sẽ không nhàn rồi không chuyện gì phải một người đến trong ngục giam.

Quách Hồ Thi ền tới, Khánh thị cũng tới, mưa gió sắp tới.

Bên cạnh bàn ăn, Quách Hồ Thi ền cũng ăn được thịt trâu thật, hấn ăn như hổ đói lầy, ngược lại là Khánh Tr ần ăn chậm chút.

Diệp Văn đứng tại Lý Thúc Đ ồng phía sau, bỗng nhiên đối với Quách Hồ Thi ền đặt câu hỏi: "Đừng chỉ cố lấy ăn, vừa rồi cái kia là người sao của các người? Nghe nói trên hoang dã còn có số ít địa phương nói kỳ quái ngôn ngữ."

"Không phải người của chúng ta, tiểu tử kia cũng không giống là trên hoang dã, " Quách Hồ Thi ền sờ lên bóng loáng sáng loáng miệng: "Người chừng nào thì gặp qua như thế da mịn thịt mềm người hoang dã?"

"Cũng thế, " Diệp Văn nhú mày.

"Người của chúng ta đã bị Khánh Tr ần tiểu huynh đệ đầu tìm cho ra, đừng lo lắng, ta hiện tại xem như đơn đao đi gặp!" Quách Hồ Thi ền vui tươi hơn hỏ nói ra: "Có thể hay không cho ta cái kia năm cái huynh đệ cũng làm điểm thịt ăn?"

"Trên hoang dã còn thiếu thịt thật?" Diệp Văn khinh thường.

Quách Hồ Thi ền cảm khái nói: "Ba ngày hai đầu liền muốn đổi mặt tập đoàn tập kích, làm sao có thời giờ thu ần dưỡng gia súc? Mà lại trên hoang dã lại nhiều hai nơi cấm kỵ chi địa kém chút náo ra nhân mạng, sinh t ần phạm vi cũng không có các người tưởng tượng lớn như vậy. Đương nhiên, Khánh Tr ần tiểu huynh đệ đi, ăn đầu tăng cường người."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, cấm kỵ chi địa, lại là một cái danh từ mới.

Danh tự này nghe giống như cùng vật cấm kỵ có chỗ liên quan.

Lúc này, Quách Hồ Thi ền quay đầu ôm bên cạnh Khánh Tr ần bả vai nói ra: "Khánh Tr ần tiểu huynh đệ, nếu không người cùng ta đi trên hoang dã đi, khác không dám nói, loại nhân tài như người khẳng định là muốn cái gì có cái gì, muốn ăn cái gì liền ăn cái gì!"

Lý Thúc Đ ồng buồn bực: "Người cứ như vậy muốn kéo hẳn đi hoang dã? Người không thấy sao, hẳn là người Khánh thị. Thành thành thật thật đi làm Khánh thị bóng dáng, không thể so với người hoang dã mạnh?"

"Vậy làm sao có thể giống nhau đâu, " Quách Hồ Thi ền tùy tiện nói ra: "Hẳn làm bóng dáng sự tình mọi chuyện còn chưa ra gì đâu. Một trận bóng dáng tuyển bạt hung hiểm dị thường, làm gì đi bốc lên phong hiểm kia? Cùng ta đi hoang dã liền cái gì cũng có, cái nào chi phí sức kia?"

Lý Thúc Đĩnh vui vẻ: "Người trên hoang dã có cái gì a? Dựa vào cái gì liền để người khác đi theo người."

Một bên Khánh Trầ nói ra: "Có hẳn vẽ bánh nướng."

Quách Hồ Thiền: "..."

Lúc này Khánh Trầ mặt ngoài bình tĩnh, nhưng kỳ thật chính hắn mới rõ ràng nhất.

Lâm Tiểu Tiểu chẳng mấy chốc sẽ trở về, mà hắn sẽ tiếp nhận cuộc đời nguy hiểm nhất khảo nghiệm.

Khánh Trầ xuyên qua tới mặc dù có được hai đoạn nhân sinh, nhưng hẳn y nguyên không có gì át chủ bài.

Hắn biết mình muốn đổi mặt cái gì, nhưng hắn không có khả năng tránh.

Cũng không có chỗ có thể trốn.

...

Ngục giam số 18 trong một góc khác, Lâm Tiểu Tiểu đang ngồi ở một gian trong phòng thẩm vấn, lẳng lặng nhìn đối diện Xuyên Châu người xuyên việt Giản Sinh.

Phòng thẩm vấn lờ mờ tối nghĩa, tro bụi lên đỉnh đầu đèn LED chiếu xuống, chậm rãi phiêu đảng tại trong chùm sáng màu trắng.

Giản Sinh ngay tại ngủ say, Lâm Tiểu Tiểu vừa mới lấy ác mộng năng lực tiến vào đối phương trong mộng, sau đó ngạnh sinh sinh bị đối phương mắng kết thúc ác mộng. . .

Đó là cái người dị thường táo bạo đó a, Lâm Tiểu Tiểu làm ra phán đoán của mình.

Nói thật hẳn thật có chút hiếu kỳ, đối phương đến cùng là từ đâu xuất hiện nhân tài, vậy mà có thể nửa giờ đầu không giống nhau mắng chửi người.

Giản Sinh dần dần tỉnh dậy, hẳn nhìn thấy trước mặt Lâm Tiểu Tiểu há mồm liền mắng: "Lão tử. . ."

"Ngừng, " Lâm Tiểu Tiểu mặt đen lên ngắt lời nói: "Người đừng nói trước, ta mẹ nó hiện tại nghe người nói chuyện liền cái ót đau, hai ta có thể hay không hảo hảo tâm sự?"

"Lão tử cho người em bé một ráy tai. . ."

Lâm Tiểu Tiểu: ". . ."

Ngay tại Giản Sinh muốn tiếp tục mắng chửi người thời điểm, Lâm Tiểu Tiểu vội vàng khởi động ác mộng năng lực, Giản Sinh cảm giác lại là một trận bối rối đột kích, mơ màng thiếp đi.

"Nghịch chướng a!" Lâm Tiểu Tiểu thở dài xoay người đi sát vách phòng thăm vấn, mà Lưu Đức Trụ chính run run rẩy rẩy ng ỡ ở bên trong.

Lần này Lâm Tiểu Tiểu không nói thêm gì nói nhảm, hẳn trực tiếp mang theo Lưu Đức Trụ đi xem Hoàng Tế Tiên hiện trạng.

Chỉ gặp Hoàng Tế Tiên hai tay hai chân bị khóa hợp kim cố định tại phòng y tế trên giường bệnh, một h ỡ tự lẩm bẩm, một h ỡ ra sức giãy dụa.

Lâm Tiểu Tiểu nói với Lưu Đức Trụ: "Có trông thấy được không, ta hỏi người cái gì liền trả lời, nói láo liền hẳn kết cục này, hiểu không?"

Lưu Đức Trụ cũng không có gì cốt khí: "Ta nói ta nói ta nói! Ta là từ một cái khác vũ trụ song song xuyên qua tới, ta là một tên học sinh cấp ba. . ."

Lâm Tiểu Tiểu thấy đối phương cùng triệt đ ể giống như cái gì đầu tiết lộ, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Sớm biết con hàng này tốt như vậy thắm, chính mình đi mẹ nó trêu chọc cái kia Giản Sinh làm gì!

"Lạc thành là nơi nào?" Lâm Tiểu Tiểu đi thẳng vào vấn đề

"Lạc thành chính là chúng ta sinh hoạt một tòa thành thị a, " Lưu Đức Trụ nói ra.

"Có bao nhiêu người xuyên qua tới?"

"Không biết a, có người nói là mấy ngàn người, cũng có người nói đã hơn vạn."

Lâm Tiểu Tiểu thanh âm nghiêm nghị lại: "Các người xuyên qua tới có cái ý đồ, tại sao muốn tới gần nhà ta lão bản Lý Thúc Đĩnh?"

Lưu Đức Trụ sắp khóc: "Chúng ta đều là ngẫu nhiên xuyên qua đó a, xuyên qua trước ai cũng không biết xuyên qua đến đâu, lại biến thành thân phận gì, thật không có ý đồ gì a, ta tiếp cận Lý Thúc Đĩnh, cũng là bởi vì có người nói tại ngục giam số 18 bên trong tìm tới Lý Thúc Đĩnh liền có thể thu hoạch được nghề nghiệp đường đi. . ."

Lần này hẳn thắm vấn Lưu Đức Trụ trọn vẹn bỏ ra thời gian ba giờ, trong lúc đó sát vách Giản Sinh tỉnh lại ba lần, mắng chửi người hai mươi bảy câu, lại bị làm mê muội ba lần.

Ngay từ đầu Lâm Tiểu Tiểu là không tin xuyên qua sự kiện, nhưng Lưu Đức Trụ nói mỗi câu nói trước sau đều chịu đựng logic cân nhắc.

Hắn tin tưởng, Lưu Đức Trụ loại này đem lão bản làm NPC xoát đồ đầu, nghĩ không ra logic như thế nghiêm cẩn thế giới ngoài khung.

Cho nên đến bây giờ hẳn không tin cũng phải tin tưởng, Lưu Đức Trụ nói đúng là nói thật.

Trong nhân thế này chuyện khó tin nhất, thật phát sinh.

Trong phòng thăm vấn phảng phất lâm vào vũng hăng yên lặng, Lưu Đức Trụ run run rẩy rẩy không dám nói lời nào.

Cực kỳ lâu đằng sau, Lâm Tiêu Tiêu đột nhiên hỏi: "Người có nghe hay không qua một bài gọi là Tiên Biệt ca?"

Lưu Đức Trụ cũng sửng sốt một chút: "Biết a."

"Có phải hay không bên trong có một câu ca từ gọi là tri giao nửa điêu tàn?"

"Đúng, làm sao người biết?" Lưu Đức Trụ nghi hoặc.

Lâm Tiêu Tiêu lông mi rớt cục giã ra.

Hắn biết.

Giờ này khắc này, đang có mấy ngàn tên người xuyên việt đi vào chính mình sở tại thế giới trong, thay thế dân bản địa thân phận tiếp tục sinh hoạt.

Những người kia thân phận không giống nhau, vận mệnh cũng mới vừa mới bởi vì một trận kỳ dị sự kiện, đan vào một chỗ.

Nhưng cái này cũng không hề là mấu chốt nhất.

Mấu chốt nhất là, hắn biết Khánh Trầ n bí mật.

...

Cầ u nguyệt phiêu, 8 giờ tối tả hữu còn có canh thứ sáu, đại chương.

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 39, trong tất cả đường tắt, xa nhất con đường kia (canh thứ sáu)

Lâm Tiêu Tiêu là một người thông minh lanh lợi, cũng không có quá sâu lòng dạ.

Khi đối phương trở lại phòng ăn lại đối với vừa rồi thăm vấn kết quả ngâm miệng không nói lúc, Khánh Trầ trong lòng cũng đã có đáp án.

Bởi vì những tin tức kia cũng không có cái gì không thể nói, thế giới trong sớm muộn cũng sẽ biết tất cả người xuyên việt sự tình.

Trừ phi. . . Thăm vấn kết quả bên trong, có bí mật dính đến ở đây người nào đó.

Khánh Trầ đang nghĩ, người thế giới trong sẽ như thế nào đối đãi thế giới ngoài đâu?

Không nói đến người khác, Lý Thúc Đ ồng là một cái lực khổng chế mạnh vô cùng thượng vị giả, loại người này làm sao lại để sự tình hướng mất khổng chế phương hướng chạy?

Mặc kệ trước đó tích lũy bao nhiêu hảo cảm, tại thượng vị giả trước mặt đều không đáng nhắc lên.

Khánh Trầ cũng không phải chắc chắn Lý Thúc Đ ồng sẽ giết hắn, mà là làm xong dự tính xấu nhất.

Nhưng mà Lý Thúc Đ ồng cũng là người cực kỳ thông minh, Lâm Tiêu Tiêu cái gì đều không cần nói, hắn liền đã hiểu.

"Tiểu Tiểu, mang theo chúng ta Át Bích bằng hữu đi địa phương khác, " Lý Thúc Đ ồng phân phó nói.

"Ta cũng là không đi, " Quách Hồ Thi ền bỗng nhiên ý thức được, nơi này khả năng có đại bí mật.

Nhưng mà Diệp Văn bỗng nhiên mở ra trong suốt lực trường, đem Lý Thúc Đ ồng cùng Khánh Tr ần bao phủ trong đó.

Một bên muốn nghe lén Quách Hồ Thi ền dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, đúng là bị lực trường đạn lão đảo ra ngoài.

Đợi cho đầu trục muốn xông về đến, lại phát hiện Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu đã ngăn tại trước mặt hẳn.

Lâm Tiểu Tiểu cười híp mắt nói ra: "Còn muốn lưu tại nơi này tìm vật cấm kỵ ACE-005 cũng đừng đi về phía trước."

"Không nghe li ền không nghe!" Quách Hồ Thi ền cả giận nói.

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng bình tĩnh nhìn hướng Khánh Tr ần hỏi: "Cho nên, người mấy ngày nay để Lộ Quảng Nghĩa thăm vấn mới tới tù phạm, chính là đang tìm bọn hẳn a?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Không sai."

"Ngược lại là so ta tưởng tượng trấn định một chút, " Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói: "Ta tại người lớn tuổi như vậy thời điểm, không bằng người."

"Không phải trấn định, mà là bối rối vô dụng, " Khánh Tr ần nói ra.

"Mặc dù Tiểu Tiểu còn không có nói cho ta biết thăm vấn kết quả, nhưng ta biết nhất định là đại bí mật, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Ta tại đối mặt không thể làm gì sự tình lúc từ trước đến nay không lưu tình chút nào, người có nghĩ tới hay không, người khả năng sống không quá ngày mai?"

"Nghĩ tới, " Khánh Tr ần ng ẩng đ ầu nhìn hết thảy chung quanh.

Làm cho người mới lạ sắt thép mái vòm, phản xạ quang trạch kim loại đen phong bạo, phân tán tại ngục giam bốn chỗ giám ngục máy móc ng ờ ng ạc c ần súng đứng lặng l ấ y.

Còn có cười đùa tí t ửng đ ám tù nhân, kh ập khi ể ng nhe răng tr ợn mắt nh ữ ng người mới.

Khánh Tr ần không xác định chính mình có hay không còn có thể nhìn thấy đây hết thảy, cho nên li ề n suy nghĩ nhi ề u nhìn v ài l ầ n.

H ắ n b ồ ng nhiên cúi đ ầu đ ối với Lý Thúc Đ ồng vừa cười vừa nói: "M ấ y ngày nay ở chung kỳ thật v ẫ n rất vui s ướ ng, nếu như có thể mà nói, ng ượ c lại là hi vọng có thể nhận thức lại một chút."

"Ngày đ ầ u tiên đánh c ờ thời đi ể m người th ắ ng ta, cho nên kỳ thật ta còn thiếu người một cái yêu c ầ u, người có yêu c ầ u gì hi ệ n tại có thể xách, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Có thể lại th ờ i một l ầ n Ti ể n Bi ệ t sao?"

"Không đ ối chính mình một mạng sao?" Lý Thúc Đ ồng cười.

"M ệ nh của ta, không c ầ n thay đ ổi, cũng đ ổi không đ ượ c, " Khánh Tr ần nói ra.

"T ố t, ta một mực rất thích người d ữ ng khí, thủ khúc này coi như ta t ặ ng cho người, yêu c ầ u kia người tùy thời đ ầ u có thể xách, " Lý Thúc Đ ồng đ ể Di ệ p V ẫ n mang tới k ề n Harmonica.

Ti ể n Bi ệ t từ khúc tựa như là Khánh Tr ần cho mình một chút, du dương từ khúc đ ể ngục giam b ầ u không khí đ ầ u yên t ỉ nh một chút.

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần nói ra.

Nói xong, hắn liền một mình trở lại trong phòng giam, nằm tại trên ván giường băng lãnh lẳng lặng chờ đợi.

Thời gian từng chút từng chút đi qua.

Từ ban ngày đến đêm tối.

Khánh Trậ̀n nghe được trong ngục giam phát thanh nhắc nhở tất cả tù phạm xếp hàng trở về nhà tù, sau đó một cánh một cánh miệng cổng hợp kim đóng lại, dịch áp truyệ̀n lực tiếng vang kết thúc ngục giam số 18 một ngày huyệ̀n náo.

Đem hết thảy đậ̀u ngăn cách ra.

Sau một khắc, cả tòa ngục giam bỗng nhiên lâm vào triệ̣t đệ̃ trong bóng tối.

Sau đó, Khánh Trậ̀n nhà tù miệng cổng hợp kim lại lậ̀n nữa mở ra.

Trong hắc ám, có người cho hắn mang lên trên màu đen khăn trùm đậ̀u, đem hắn đợ̉ đến không biết nơi nào.

Mấy phút đậ̀ng hợ̀ sau, mang lấy hắn hai người đem hắn đặt ở nơi nào đó, sau đó lậ̀n lậ̀n lượt rời đi.

Dịch áp âm thanh vang lên lậ̀n nữa, giống như là đóng lại cái gì, lại ngăn cách cái gì.

Khánh Trậ̀n yên lặng nằm trong bóng đậ̀m, hắn thậm chí chưa thức đậ̣y nhìn xem mình tại địa phương nào.

Nơi này chỉ có tiếng thở độ́c của hắn, sáng cũng chỉ có chính hắn có thể nhìn thấy đậ̀m ngược, không có cách nào chiếu sáng bất kỳ địa phương nào.

Thời gian chậm chạp mà nặng nề

Khánh Tr ần biết khi một người thân ở bịt kín h ất ảm hoàn cảnh bên trong, sẽ có như thế nào phản ứng.

Người không biết thân ở chỗ nào, không có cách nào cùng bất luận kẻ nào nói chuyện với nhau, lúc này cô độc cùng sợ hãi sẽ đem một người hoàn toàn nuốt hết.

Cũng đánh mất khái niệm thời gian.

Không có thời gian, mới là kinh khủng nhất.

Rất nhiều người thậm chí không kháng nổi hai mươi bốn giờ, từng có thí nghiệm treo giải thưởng 1 triệu để cho người ta ở bên trong đ ời năm ngày, lại không người có thể c ần tới cái kia một triệu.

Tiền tài xác thực mê người, nhưng 99% người đầu ngã sấp xuống tại 72 giờ đến trước đó.

Nhưng mà.

Chỉ sợ Lý Thúc Đ ồng bọn người nghĩ không ra, Khánh Tr ần cho tới bây giờ liên không sợ cô độc.

Từ lúc phụ mẫu ly dị về sau, hẳn liên bắt đầu cùng cô độc làm bạn.

Khánh Tr ần rõ ràng ý thức được, thiếu nước mới đưa là hẳn địch nhân lớn nhất.

Trở về đếm ngược 146:09:02.

Trên cánh tay này đếm ngược có thể giúp hẳn tính toán thời gian.

Ngày đầu tiên.

Khánh Tr ần chậm lại hô hấp t ần suất, hẳn bắt đầu ở trong đầu h ồi ức phim, hẳn trước nhìn một bộ « The Shawshank Redemption », lại nhìn một

bộ « Người tù khổ sai », tất cả đều là có quan hệ vượt ngục cùng tín ngưỡng.

Những cái kia đều là hấn từng ghi tạc trong đầu phim nhựa, lại không cần thiết bị đến phát lại.

Bởi vì không có nước uống, tế bào thần kinh lẫn lộn thức ăn nước uống phân nhu cầu, hấn bắt đầu cảm giác được mỗi mệt.

Trở về đếm ngược 122: 09:02.

Ngày thứ hai.

Khánh Trần ngủ một giấc, trong đầu nhìn lại tám bộ phim.

Hấn yên lặng nằm trên sàn nhà nhắm hai mắt, hưởng thụ lấy hắc ám.

Cảm giác đói bụng cùng khát nước bắt đầu xâm nhập, nhưng hấn tựa như là vứt bỏ chính mình ngoại bộ giác quan đồng dạng, bất vi sở động.

Trở về đếm ngược 98:09:02.

Ngày thứ ba

Cảm giác đói bụng bắt đầu tiêu đốt ý chí của hấn, ăn mòn tinh thần của hấn.

Khánh Trần lần này nhìn 12 bộ phim, một phút đồng hồ đầu không có ngủ.

Trong thân thể lượng nước xói mòn để hấn chịu đủ tra tấn, bởi vì mất đi lượng nước quan hệ, thân thể của hấn bắt đầu đột nhiên lạnh đột nhiên nóng, làn da cũng bắt đầu khô cạn.

Trí nhớ của hấn bắt đầu suy yếu, trong đầu phim biến thành đứt quãng phim đèn chiếu.

Trong thời gian cũ ký ức bắt đầu hoà lẫn.

Khánh Tr ần không ngủ được.

Trở về đêm ngược: 74:09:02.

Ngày thứ tư.

Khánh Tr ần cảm giác đói bụng bắt đầu biến mất, h ắn mở to mắt nhìn xem vô tận hư vô cùng h ắc ám, không biết suy nghĩ cái gì.

H ắn thật lâu không nhìn lên ở giữa, tựa h ồ nhìn thời gian cũng thành chuyện không có ý nghĩa.

Nhưng mà, từ đầu đến cuối Khánh Tr ần đầu chưa bao giờ nói qua một chữ, không phát ra một tiếng hò hét.

Trong bóng tối, thế giới từ đầu đến cuối yên tĩnh lấy.

H ắn không có tính toán qua chính mình bao lâu không ngủ, nhưng cái này giống như lại không quá trọng yếu.

Khánh Tr ần dùng đến chính mình tr ần mặc, đối kháng thế giới yên tĩnh cùng h ắc ám.

...

Ngục giam số 18 bên trong đã là mờ tối đêm tối, trong pháo đài ánh đèn chuyển biến thành mờ tối ánh sáng nhạt.

Ngay cả trên tổ ong máy không người lái đầu phải phát lâm vào ngủ say.

Lý Thúc Đ ồng ng ồi tại mờ tối khu đọc bàn dài cuối cùng nhắm mắt dưỡng thần, Lâm Tiêu Tiêu ở một bên mắt nhìn thời gian: "Lão bản, bốn ngày."

"Ừm, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đầu.

Lúc này, nơi xa truyền đến hư nhược đập cửa âm thanh, Lộ Quảng Nghĩa tại nào đó cánh cửa bên trong hùng hùng hổ hổ, dứt quãng nói: "Lý Thúc Đễ, người đem lão bản của ta nhất đi đâu rồi, ta Lộ Quảng Nghĩa sẽ không bỏ qua người, Khánh thị cũng sẽ không bỏ qua người."

Từ Khánh Trăn biến mất ngày đầu tiên, Lộ Quảng Nghĩa liền phát hiện không thích hợp, tại ngục giam số 18 bên trong đại não một trận, kém chút dẫn tới lần thứ hai bão kim loại.

Thế là, Khánh Trăn biến mất bốn ngày, Lộ Quảng Nghĩa cũng tại trong phòng giam bị nhốt bốn ngày.

Thẳng đến ngày thứ tư này, Lộ Quảng Nghĩa mới rốt cục yên tĩnh một chút.

Lâm Tiểu Tiểu không có quản Lộ Quảng Nghĩa chửi đổng, mà là tiếp tục nói ra: "Lão bản, Khánh Trăn ở bên trong bốn ngày thời gian, một câu đầu không có nói qua, cũng không có dấu hiệu hồng mất."

"Hắn là một cái người cực kỳ thông minh, từ ngày đầu tiên bắt đầu chậm dần hô hấp dần suốt, tránh cho lượng nước nhanh chóng xói mòn, sống qua ngày thứ tư cũng không hiếm lạ, " Lý Thúc Đễ nói ra.

"Dù vậy, có thể vô thanh vô tức sống qua bốn ngày, cũng là phượng mao lân giác, hắn không giống như là tại thụ hình, ngược lại càng giống là đang chờ đợi. Nhưng hắn đã bốn ngày không uống nước, lại không uống nước hắn sẽ chết, " Lâm Tiểu Tiểu lo lắng nói: "Lão bản ngài quý tài, tha hắn một lần đi."

Nguyên bản không quen nhìn Khánh Trăn cái kia thân ông nghênh Lâm Tiểu Tiểu, đúng là trái lại cho thiếu niên xin tha.

Bởi vì hắn cũng biết, Khánh Trăn ngay tại kinh lịch lấy cái gì.

Diệp Văn bỗng nhiên nói ra: "Lão bản, hắc ốc khả năng bắt hắn không có

biện pháp gì, thả hẳn ra đi."

Chỉ là, Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ sau vậy mà nói ra: "Đổi thủy hình."

"Lão bản, hẳn hiện tại cực độ thiếu nước, vừa thấy được nước sau đó ý thức đi uống, dạng này hẳn sẽ chết," Lâm Tiểu Tiểu gập.

Thủy hình, chính là đem một cái khăn lông che tại người thụ hình trên mặt, sau đó hướng trên khăn mặt xối nước.

Thủy hình tựa như là cái đôn hướng phiệt. Nước không ngừng tràn vào, mà khăn mặt lại phòng ngừa người đem nước phun ra, bởi vậy người chỉ có thể hô một lần khí. Cho dù ngừng thở, hay là cảm giác không khí tại bị hút đi, tựa như cái máy hút bụi.

Lâm Tiểu Tiểu rất rõ ràng, người bình thường đâu gánh không được thủy hình, huống chi Khánh Trần loại người khát bốn ngày này?

Khi thủy hình bắt đầu một khắc này, một người cực độ thiếu nước sẽ như cơ giống như khát đi uống nước.

Thế nhưng là, cái kia xuyên thấu qua khăn lông nước không chỉ có sẽ chảy đến Khánh Trần trong bụng giải khát, sẽ còn rót vào trong lá phổi, phá hủy đối phương sau cùng sinh cơ.

Nhưng mà, Lý Thúc Đĩnh tựa hồ đã hạ ngoan tâm.

"Sinh cùng tử đều xem bản thân hẳn lựa chọn, chưa thấy qua tử vong chân chính, đi như thế nào con đường của ta," Lý Thúc Đĩnh bình tĩnh hỏi.

...

Đếm ngược 50:09: 02.

Ngày thứ năm.

Hắc ốc bị người mở ra, Khánh Trậ̀n không có chút ba động nào bị người chống ra ngoài.

Có người đem hãn phóng tới trên một cái ghế, sau đó dùng thật dày khăn mặt đắp lên trên mặt của hãn.

Băng lãnh nước tưới vào trên khăn mặt, ngăn trở tất cả dưỡng khí cùng sinh cơ.

Khánh Trậ̀n lẳng lặng ng ồi trên ghế không nhúc nhích, mím môi.

Hãn cố gắng kháng cự chính mình uống nước xúc động, không để cho mình bị trước mắt dụ hoặc phá hủy.

Bên cạnh, Lâm Tiêu Tiêu cùng Diệp Vãn nhìn nhau, bọn hãn không nghĩ tới, đến lúc này Khánh Trậ̀n lại còn có thể bảo trì ý chí thanh tỉnh, biết mình tại đối mặt cái gì, biết dùng sau cùng ý chí đi tranh thủ một cái cơ hội sống sót.

Khánh Trậ̀n cảm giác được nước đang từ hãn xoang mũi chảy vào, rót đầy thân thể.

Hãn cảm giác chính mình giống như làm giấc mộng.

Từng tuổi nhỏ hãn ở trong mơ bị người dặt bàn tay, bàn tay kia ấm áp mà mềm mại.

Trong công viên.

Phảng phất dưới ánh mặt trời có ấm áp nước biển bao trùm thân thể, ánh mặt trời vàng chói chậm rãi cuộn lấy.

Nắm hãn nữ nhân bỗng nhiên cũng không quay đầu lại hỏi: "Tiêu Trậ̀n, ba ba của người bên ngoài có người, không cần chúng ta."

"Mẹ, ta muốn ăn băng đường hồ lô, " tuổi nhỏ hãn mở miệng đối với

trước mặt nữ nhân thấp giọng nói ra.

Nữ nhân quay đầu nhìn xem hắn đứng run thật lâu: "Tốt, mù mù mua cho người mùt quả."

Nữ nhân hốc mắt h ồng h ồng, đi mua mùt quả cho hắn: "Tiểu Tr ần người ở chỗ này ăn kẹo h ồ lô, mù mù đi lên nhà vệ sinh."

Thế nhưng là, nữ nhân chuyển đi này li ền không có trở lại.

Khánh Tr ần từ giữa trưa đợi đến hoàng hôn.

Hắn bắt đầu khóc, có thể khóc cũng không có cái gì dùng.

Có người giúp hắn tìm tới cảnh sát, có thể Khánh Tr ần không nguyện ý đi theo cảnh sát đi, hắn tin tưởng mù mù sẽ còn trở về.

Thẳng đến trời tối, nữ nhân trở về, ôm hắn đau khóc thành tiếng.

Tuổi nhỏ Khánh Tr ần chỉ coi đối phương là lạc đường, hiện tại mới tìm được hắn.

Thủy hình bên trong, Khánh Tr ần đại não đúng là dần dần tỉnh táo lại, nguyện lai mình không phải lần đầu tiên bị bỏ a.

Tựa hồ chính mình cỗ quái ký ức năng lực cũng là từ khi đó mở ra.

Có thể, ký ức quá tốt cũng không phải là chuyện gì tốt, cái kia mỗi một loại thống khổ, hắn đầu nhớ.

Rõ ràng.

Khánh Tr ần cảm thụ được khuyết dưỡng đại não, còn có co giật thân thể, dòng nước bắt đầu hướng lá phổi chảy ngược đi vào, nhưng hắn nhưng như cũ giống như là pho tượng ng ồi ở chỗ đó.

Không có giấy dựa, cũng không có cầi xin.

Trong bóng tối có người đang nói: "Cùng mù mù đi thôi."

Khánh Trầi nhẹ giọng đáp lại nói: "Không cầi, mù mù."

Trong bóng tối thanh âm nói lầi nữa: "Cùng mù mù đi thôi."

Khánh Trầi thanh âm kiên định đứng lên: "Không cầi, ta nói không cầi, mù mù."

Trong chốc lát, trên mặt hắi ẩm ướt rơi chắi phủ giười người bóc đi.

Mờ tối tia sáng giờ phút này cũng có vẻ hơi chười mắt, hắi mơ hồi nhìn thấy, Lâm Tiều Tiều chính lo lắng vượt phầi lưng của mình.

Lý Thúc Đười lắi lắi đứng ở trước mặt hắi hỏi: "Vì cái gì chưa từng cầi xin, ta còn thiếu người một cái yêu cầi."

Khánh Trầi đón ánh sáng chói mắt, quắi cường nhìn về phầi đối phương, hắi đem trong khí quắi nước đầi sắi ra ngoài, sau đó kiên định nói ra: "Bởi vì các người cũng không cầi một người mầi yếu."

Một đoạn thời khắi, Lý Thúc Đười bỗng nhiên lại nhớ tới đối phương lầi thứ nhất đánh cồi lúc bộ dáng, cũng là không còn đường lui dưỡi mãnh cùng quắi cường, giối một thốit trên hoang dã sói độc hành.

Hắi biết, đây chính là người hắi muốn tìm.

Lý Thúc Đười lại hỏi: "Người có thể quên ta hôm nay đối với người làm hết thắi sao?"

"Quên không đượi, " Khánh Trầi nói ra: "Nhưng ta không đẽi ý."

"Rất thắi thắi, rất tốt, " Lý Thúc Đười quay người hướng phòng thắi vấn bên ngoài đi đẽi: "Bắi đầi từ ngày mai ta tự mình dạy người, ta mang

người đi trong nhân thế này trong tất cả đường tắt, xa nhất con đường kia."

...

Canh thứ sáu! Cầi nguyệt phiêu!

Cảm tạ Thượng Thiên phong đờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Nguyệt Phiêu Bảng trở lại Top 10, thương các người! Hi vọng các người hôm nay nhìn sướng r ấ!

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 40, giải mã

Lý Thúc Đĩnh mang theo mèo to rời đi, hắn chỉ nói muốn đích thân dạy Khánh Trăn, lại không nói muốn dạy cái gì.

Nhưng biết rõ lão bản Lâm Tiêu Tiêu cũng hiểu được, lão bản giờ phút này tâm tình phi thường tốt.

Vô cùng vô cùng tốt.

Kỵ sĩ truyền thừa đến Lý Thúc Đĩnh thế hệ này cơ hồ muốn đoạn tuyệt, mặc dù trên miệng hắn chưa từng nhắc qua, nhưng Lâm Tiêu Tiêu nhìn tận mắt hắn cái này đến cái khác tuyên bạt người thừa kế, lại một lần lần thất bại.

Lâm Tiêu Tiêu biết, lão bản là nóng vội.

Con đường kia quá khó đi, đến mức hắn cùng Diệp Văn còn muốn chạy đầu đi không thành.

Lúc này, Khánh Trăn trên người áo tù đều đã ướt đẫm, tóc của hắn chảy xuống giọt nước, thở hào hển không dừng được.

Thủy hình thống khổ, là sẽ cho người lưu lại bóng ma tâm lý.

"Ta thật bội phục ngươi, " Lâm Tiêu Tiêu nói ra: "Ta cũng không biết ngươi là thế nào tại trong phòng tối sống qua bốn ngày, dù sao ta lúc đầu chịu 36 giờ lại không được, Diệp mục so với ta mạnh hơn điểm, 47 giờ."

"Mạnh hơn một chút?" Diệp Văn nhìn hắn một cái.

"Mạnh hơn một đoạn cũng có thể đi, " Lâm Tiểu Tiểu không nhịn được nói.

Khánh Tr ần chậm rãi đã ngừng lại thở dốc: "Các người cũng bị nhốt qua phòng tối?"

"Ừm, " Lâm Tiểu Tiểu gật gật đầu: "Đối với người bình thường tới nói là một loại cực hình, đối với chúng ta tới nói chỉ là một loại khảo thí, cần phải trải qua. Lão bản để cho chúng ta đem người nhốt vào phòng tối thời điểm, ta liền biết hẳn muốn tuyền người, bất quá người muốn nhịn không quá đến hẳn cũng không để ý nhìn người chết đi. Lão bản gặp qua sinh cùng tử nhiều lắm, tâm cũng thay đổi cứng rắn."

Lâm Tiểu Tiểu cười tiếp tục nói: "Bất quá tâm không cứng rắn không thể được, thời đại này đã là như thế, người cũng đừng trách hẳn."

Diệp Văn cần đầu mềm mại lại dày đặc màu xanh đậm khăn tắm đưa cho Khánh Tr ần: "Lau lau đi, người thủy hình thời điểm đầu có thể giống người có khí phách như vậy cũng không nhiều, người bình thường đại tiểu tiện bài tiết không kiên chế là chuyện rất bình thường."

Tựa hồ, Diệp Văn cho người ta sử dụng thủy hình cũng không phải lần đầu tiên.

Mà hẳn hiện tại, là đánh trong đáy lòng công nhận Khánh Tr ần.

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu đi phòng thăm vấn bên ngoài bưng cái bàn ăn tiến đến, trong bàn ăn là một bát cơm, một phần sắc hương vị đầu đủ sừn xào chua ngọt, một bát cháo gạo trắng.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ bưng lên chén cháo kia đến, Diệp Văn nói với Lâm Tiểu Tiểu: "Ta thắng, người thiếu ta 1000 khối tiền."

Khánh Tr ần ngạc nhiên: "Các người đang đánh cược?"

"Không sai, " Lâm Tiểu Tiểu bất đắc dĩ nói: "Người bây giờ thế nội đường

máu cực thấp, nhìn thấy trước mắt đồ ăn hẳn là rất muốn ăn một ngụm ngọt mới đúng, đây là thân thể nói cho người đại não đáp án, cho nên ta đánh cược người sẽ ăn trước một ngụm sườn xào chua ngọt."

Diệp Văn nói ra: "Nhưng người đã bốn ngày không ăn đồ vật, người thông minh sẽ chọn ăn cháo trước, khắc chế thân thể của mình bản năng, cũng nói với chính mình cái gì mới là lựa chọn chính xác nhất. Ta cược người có thể sống qua phòng tối cùng thủy hình, sẽ không ngốc đến ăn trước xương sườn."

Khánh Trần từ từ đem cháo hoa uống vào, hẳn cảm thụ được chính mình rét run thân thể, ngay tại từ từ ấm áp lên.

Trước kia tại thế giới ngoài, liễn Toán Kinh lịch lại thống khổ sự tình, cùng mấy ngày nay trải qua sự tình so sánh, cũng đều không coi vào đâu.

Hắn người đừng lừa còn tại lên lớp, yêu đương, chơi game, mà hẳn cũng đã mở ra một đoạn không biết nhân sinh.

Ngay cả chính hẳn cũng không biết, mình rốt cuộc sẽ đi đến chỗ nào.

Lâm Tiểu Tiểu bỗng nhiên nói ra: "Cho nên nói, kỳ thật người sau khi đi vào căn bản không biết mình là người Khánh thị, cho nên mới sẽ tìm lão bản đánh cờ, cho mình giải vây?"

"Ừm, " Khánh Trần gật đầu, chuyện cho tới bây giờ cũng không có gì tốt giấu diếm.

Lâm Tiểu Tiểu lại hỏi: "Cho nên người bây giờ trên thực tế, cùng Khánh thị cũng không có cái gì liên quan đúng không, không có ở Khánh thị sinh hoạt qua, cũng không có lòng cảm mến."

"Ừm, " Khánh Trần lần nữa gật đầu.

Lâm Tiểu Tiểu mừng tít mắt: "Vậy còn thật không tệ, đoán chừng lão bản cũng là nghĩ đến điểm này, mới quyết định tiếp nhận người."

Diệp Văn nói với Khánh Tr ần: "Người có thể yên tâm, người thế giới ngoài thân phận chỉ có ta, Lâm Tiểu Tiểu, lão bản biết, ngay cả Lý Đông Trạch cũng sẽ không nói cho. Chúng ta là người bảo thủ bí mật này."

Khánh Tr ần nhẹ nhàng thở ra: "Tạ ơn. . . Lý Đông Trạch là ai?"

"Hằng Xã Lý Đông Trạch, " Lâm Tiểu Tiểu vui vẻ: "Hằng Xã là ta Kỵ Sĩ dưới trưởng tổ chức, Kỵ Sĩ năng lực, chỉ sợ muốn so trong tưởng tượng của người còn lớn hơn. Xem ra người với bên ngoài cũng là hoàn toàn không biết gì cả, hai ta mấy ngày nay đến cho người b ả bỏ khóa."

Diệp Văn nói ra: "Đúng r ồi, cái kia Lộ Quảng Nghĩa đối với người vẫn rất trung thành, mấy ngày nay hẳn vì người ăn không ít đau khổ, còn kém chút đối với lão bản động thủ."

"Ừm, tạ ơn nhắc nhở, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

"Người biết Lưu Đức Trụ, Hoàng Tễ Tiên sao, còn có cái kia ưa thích mắng chửi người Giản Sinh, " Lâm Tiểu Tiểu hỏi.

"Ta biết Lưu Đức Trụ cùng Hoàng Tễ Tiên, cũng không tính nhận biết, là ta cấp 3 đ ồng học, " Khánh Tr ần giải thích nói.

"Chờ một chút, người tại thế giới ngoài chính là cái phổ thông học sinh cấp ba sao?" Lâm Tiểu Tiểu chấn kinh, hẳn mặc dù biết thế giới ngoài một chút tình huống, nhưng ở hẳn xem ra Khánh Tr ần tại thế giới kia hẳn là cũng rất lợi hại đi.

Li ền Khánh Tr ần bày ra năng lực cùng ý chí lực, đầu không nên là một cái bình thường học sinh có khả năng có được.

Khánh Tr ần nói ra: "Thế giới ngoài là một cái tương đối hòa bình thế giới, không có siêu phàm giả, không có thân thể máy móc, cũng không có bang phái tổ chức, yên ổn tường hòa. Tại trong loại thời đại này li ền xem như người bình thường cũng không tệ, không có cái gì nguy hiểm tính mạng."

"Thật hâm mộ a, " Lâm Tiểu Tiểu cảm khái nói.

Khánh Trầh hỏi: "Người nói tiếng địa phương kia bị giam ở đâu?"

"Liên cùng cái này phòng thẩm vấn cách mấy cái phòng, thế nào?" Lâm Tiểu Tiểu hỏi.

"Ta có thể đến hỏi hần mấy câu sao?" Khánh Trầh hỏi.

"Đương nhiên có thể, " Lâm Tiểu Tiểu cười híp mắt nói ra: "Đều người mình, còn có cái gì không thể, vậsau cái này ngục giam số 18 người bình chuyển a."

Khánh Trầh nghĩ nghĩ, hần dùng trước thủy hình lúc khăn mặt thấ ở trên mặt, lại để cho Lâm Tiểu Tiểu giúp mình mang tới một khối tool đọc, lúc này mới đi vào Giản Sinh chỗ giam giữ phòng đơn bên ngoài.

Miệng cổng hợp kim mở ra, Diệp Văn đi đầ đi vào không chế lại Giản Sinh.

Vị này Địa Cầ đầng hương tuổi chừng chừng ba mươi,

Giản Sinh chừi ầm lên: "Lão tử cho người em bé. . ."

Không đợi hần nói xong, Khánh Trầh trầm mặc đang đọc khí bên trên viết ba chữ, li ầm làm cho đối phương đình chỉ chừi mắng: "Hẻm Khoan Trách."

Giản Sinh sửng sốt một chút: "Người em bé là người Địa Cầ?"

"Hỏi người mấy cái sự tình, " Khánh Trầh tiếp tục viết: "Người không phải người Xuyên Châu sao, tại sao phải xuyên qua đến nơi đây, người người tại Lạc thành?"

"Trước đó lão tử mang Lạc thành làm chút kinh doanh, không biết được lang cái li ầm xuyên đến cái này đạ đạ tới, " Giản Sinh thấ là Địa Cầ

đồng hương, thuận tiện tốt trả lời một chút.

"Người là nghề nghiệp gì?" Khánh Trần đang đọc khí bên trên lần nữa viết.

"Hoàng ngư tặc, " Giản Sinh trả lời: "Người là Lạc thành rất?"

Chỉ là, Khánh Trần cũng không định trả lời vấn đề của hắn, mà là quay người rời đi.

Cho đến lúc này Diệp Văn mới buông ra đối phương.

Giản Sinh nhìn xem chậm rãi khép lại miệng cống hợp kim bỗng nhiên ý thức được, chính mình vị này đồng hương cũng không có ý muốn cứu chính mình, lập tức lại mắng đứng lên.

Bất quá Giản Sinh nghĩ lại cảm thấy có chút không đúng, thiếu niên này nếu là người Địa Cầu, vì sao xem ra tại thế giới trong này địa vị rất cao bộ dáng? !

Cái kia trước đó thăm vấn chính mình Lâm Tiểu Tiểu, còn có tráng hán khô ngô kia, đều tại phối hợp đối phương.

Thời gian hành giả bên trong đã có như thế nhân vật lợi hại sao?

Mà ngoài cửa Lâm Tiểu Tiểu nhìn xem Khánh Trần, trước nhìn một chút trên mặt đối phương khăn mặt, lại nhìn một chút trong tay đối phương tool đọc.

Thiếu niên này vừa mới trải qua phòng tối, lại đã trải qua thủy hình, kết quả còn có thể bảo trì cẩn thận như vậy hành vi thói quen? !

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 41, viện dưỡng lão tay chân

Đếm ngược 48:00:00.

Khánh Trậ̀n cùng Diệp Vãn, Lâm Tiểu Tiểu hành tẩu tại yên tĩnh không người ngục giam số 18 bên trong.

Đây là lần đầu tiên thứ nhất trông thấy trong ngục giam 9 giờ sau này bộ dáng, trống trải, yên tĩnh.

4 đài giám ngục máy móc yên lặng đứng lặng trên quảng trường, bọn chúng bộ mặt mắt máy móc cũng dập tắt, giống như là tiến nhập trạng thái ngủ đông.

Lúc này Khánh Trậ̀n đã xác định, hắn cùng Hà Tiểu Tiểu suy luận cũng không sai, Giản Sinh cũng là bởi vì xuất hiện tại Lạc thành, mới xuyên qua đến thành thị số 18 bên trong.

Xuyên qua ở đâu, như vậy thời gian hành giả này ở thế giới trong v ề sau nhân sinh, đâu sẽ từ chỗ nào tiếp tục.

Diệp Vãn nói ra: "Người xuyên việt đi ra cùng ngày, chúng ta cũng không có trước tiên bắt người, đây cũng là tránh cho người khác sinh ra tương quan liên tưởng, cho nên người không cần lo lắng thân phận bại lộ, Tiểu Tiểu đối ngoại tuyên bố, người là gặp ghé lão bản trấn thủ ACE-005, cho nên bị lược thi trừng phạt nhỏ."

"Ừm, các người suy tính vẫn còn tương đối chu toàn, " Khánh Trậ̀n minh bạch, kỳ thật Lý Thúc Đ ồng từ vừa mới bắt đầu lần đầu tiên làm xong tiếp nhận chính mình tiến vào tổ chức chuẩn bị, chỉ bất quá có thể hay không vượt đi qua, chính là mình sự tình.

Lúc này, ngực giam nơi nào đó truyền đến suy yếu lại thanh âm khàn khàn:
"Lý Thúc Đ ồng, người thả lão bản của ta. . ."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Các người đem hấn đóng bốn ngày sao?"

"Ừm, không phải vậy hấn lại phải đi ra tìm lão bản nào, nếu không phải nhìn hấn trung tâm đáng khen, lão bản sớm đem hấn xử lý xong, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Bất quá người yên tâm, trong bốn ngày một mực có người cho hấn đưa nước đưa cơm."

"Hấn trước kia làm gì, các người có đi ều tra qua sao, " Khánh Tr ần hỏi.

"Đi ều tra qua, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Hấn trước kia tại Hòa Liên xã làm qua viện dưỡng lão tay chân."

Khánh Tr ần miệng từ từ lớn lên: "Viện dưỡng lão. . . Tay chân?"

"Áo người không biết việc này, " Lâm Tiểu Tiểu gật gật đầu: "Thế giới trong khu dân nghèo phổ biến không có phụng dưỡng lão nhân thói quen, đầu là qua 60 tuổi đưa viện dưỡng lão, hài tử cần phụ mẫu t iền hưu phung phí."

"Vậy tại sao còn nuôi tay chân? Đánh lão nhân sao?" Khánh Tr ần chấn kinh.

"Không phải không phải, " Lâm Tiểu Tiểu dở khóc dở cười giải thích nói: "Bọn hấn là thu lão nhân phí bảo hộ, lão nhân cho bọn hấn trả t iền hạ đơn, sau đó bọn hấn phái cường tráng nhất, thân thể máy móc nhiều nhất thanh niên đi làm bộ lão nhân cháu trai, dùng để chấn nhiếp, đe dọa những lão nhân khác. Dạng này lão nhân tại viện dưỡng lão li ền sẽ không bị những lão nhân khác khi dễ."

Diệp V ãn nói bổ sung: "Bọn hấn bọn này viện dưỡng lão tay chân còn có cái nổi danh từ quảng cáo tới: Hòa Liên xã dưỡng lão phục vụ, cam đoan so con của người đi nhanh, phục vụ tốt, dù sao chúng ta lo lắng người chết

chúng ta li ền không kiếm được ti ền, nhưng là con của người là sẽ không lo lắng, bởi vì người chết ti ền đ ầu là h ắn."

Khánh Tr ần ch ần chờ một chút: "Ngành nghề này sinh ý đ ược không?"

"Cũng không tệ lắm, " Lâm Tiểu Tiểu g ật đ ầu nói: "Tối thiểu nuôi sống một cái câu lạc bộ là không có quan hệ, nhưng chúng ta Hằng X ả ch ường mắt làm ăn này."

Lúc này Khánh Tr ần có chút kỳ quái, vì cái gì chính mình tham dự bóng dáng chi tranh trọng yếu như vậy sự tình, Khánh thị lại phái tới một cái viện dưỡng lão tay chân cho mình hỗ trợ?

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Ta có thể đi xem h ắn một chút sao?"

"Đương nhiên có thể, " Lâm Tiểu Tiểu mang theo Khánh Tr ần đi vào Lộ Quảng Nghĩa trước cửa, h ắn cùng trước cửa camera lên tiếng chào, miệng cổng hợp kim li ền mở ra.

Bất quá Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp V ãn không có đi vào, mà là cho Khánh Tr ần cùng Lộ Quảng Nghĩa nói riêng không gian.

Lộ Quảng Nghĩa ngờ ng ạc nằm tại trên mặt đất băng lãnh, một bên trong bàn ăn đ ồ ăn đ ộng một chút, nhưng không có ăn bao nhiêu.

Đối phương nghe thấy miệng cổng hợp kim thanh âm lập tức bò lên, khi h ắn quay đ ầu nhìn thấy Khánh Tr ần một khắc này, lập tức li ền khóc: "Lão bản, người không sao chứ?"

"Ta không sao, " Khánh Tr ần nhẹ nhàng nói ra, h ắn hiện tại có chút suy yếu, dứt khoát trực tiếp ng ồi xuống Lộ Quảng Nghĩa trên ván giường.

Lộ Quảng Nghĩa ng ồi x ồm ở bên cạnh h ắn quan tâm nói: "Có thể lão bản người làm sao g ầy nh ều như vậy a, bọn họ có phải hay không tra tấn người , chờ qua mấy ngày Khánh Ngôn đến quan sát thời điểm, ta li ền nói với h ắn chuyện này!"

"Không cần nói cho Khánh Ngân, " Khánh Trần lắc đầu: "Nghe nói người đi tìm Lý Thúc Đổng phiên toái?"

"Ừm, " Lộ Quảng Nghĩa nhẹ gật đầu: "Chẳng phải nhớ thương hấn ACE-005 sao, đến mức đem người tra tấn thành dạng này? Trước đó Quách Hồ Thiển không phải cũng nhớ thương, không phải cũng không có chuyện gì sao. Hay là nhìn lão bản người chỉ là cái bóng dáng người hậu tuyến, cho nên cảm thấy Khánh thị sẽ không làm to chuyện!"

"Chuyện này không cần nhắc lại, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, " Khánh Trần nói ra.

"Vậy không được, ta ngày mai li hôn cùng Lý Thúc Đổng li hôn mạng!" Lộ Quảng Nghĩa lòng đầy căm phẫn nói.

"Được rồi, không cần phải giả bộ đâu, " Khánh Trần dờ khóc dờ cười.

"Trang. . . Ta không có trang a, " Lộ Quảng Nghĩa chần chờ một chút.

Khánh Trần trong treo ánh mắt cùng hấn nhìn thẳng, thẳng đến Lộ Quảng Nghĩa càng ngày càng chột dạ, cuối cùng ỉu xìu mà ba ba ng ỡ dưới đất ủ rũ lấy.

Cho dù trên người đối phương đối Khánh thị quân đội chế thức thân thể máy móc, cũng ngăn cản không nổi trên người đối phương tiêu nhân vật suy sụp tinh thần khí tức.

Khánh Trần hơi xúc động, hấn cùng Lộ Quảng Nghĩa mới nhận biết mấy ngày a, hấn li hôn xem như Tào Tháo, Lưu Bị tái thế, cũng không có lợi hại như vậy vương bá chi khí có thể khiến người ta cúi đầu li hôn bái.

Đã từng nhân sinh kinh lịch giao phó hấn đau khổ, cũng giao phó hấn tế trí nhập vi quan sát năng lực, năng lực suy tính.

Cho nên hấn kỳ thật rất rõ ràng, Lộ Quảng Nghĩa là biết mình sẽ không thật

sự có sự tình, cho nên làm dáng một chút biểu đạt trung tâm.

Nếu như mình bị giam giữ trong khoảng thời gian này, đối phương cái gì cũng không làm, vậy mình đi ra về sau đối phương sớm muộn gì cũng phải bị biên giới hóa.

Thế gian này nào có cái gì vô duyên vô cớ yêu cùng trung thành.

Khánh Trậ̀n đối với tình người đặc biệt quen thuộc.

Lại nghe Lộ Quảng Nghĩa thanh âm sa sút thậ̀m nói: "Đều bị lão bản người xem thấu a, kỳ thật đây bất quá là chúng ta loại tiểu nhân vật này sinh tậ̀n chi đạo thôi."

Khánh Trậ̀n thở dài: "Người không cần nịnh bợ ta, mấy ngày nay người làm ta cũng tâm lĩnh, yên tâm, chỉ cần người không làm phản bội sự tình, ta cũng sẽ không lấy người làm con rơi."

Lộ Quảng Nghĩa bỗng nhiên ngẩng đậ̀u: "Thật sao, lão bản?"

"Thật, " Khánh Trậ̀n gật đậ̀u.

Khánh Trậ̀n nghĩ nghĩ nói với Lộ Quảng Nghĩa: "Bất quá có một việc ta nhất định phải nói rõ ràng, đi theo ta muốn làm việc khiêm tốn một chút, không có khả năng giống như trước kia như vậy trương dương."

"Trước kia liệ̀n nghe Khánh Ngôn nói lão bản người rất điệu thấp, quả thật như vậy!" Lộ Quảng Nghĩa nghe nói như thế lập tức nhu thuận đứng lên: "Lão bản, người nhìn ta chỗ nào cần cải tiến, người nói, ta khặ́ng định đổi."

Khánh Trậ̀n trậ̀m mặc một lát: "Trước tiên đem người trên cánh tay người máy này dán vàng thỏi hái đượ̣c, mọ̣c mặ̣c một chút."

"Tốt!" Lộ Quảng Nghĩa không nói hai lời liệ̀n đem vàng thỏi kéo xuống.

Vàng thỏi là bằng phẳng dài nhỏ, nói là vàng thỏi, kỳ thật dùng kim tuyến

hình dung càng thêm chuẩn xác.

Đại khái 1 li dày, 2 centimet rộng, dài khoảng 10cm.

Chỉ là trong khoảnh khắc, cái kia nguyên bản nhìn đi thường tinh lương máy móc hai tay, liền mất rồi cấp bậc. . .

Khánh Tr ần gật gật đầu nói: "Vàng thời ta trước thay người bảo quản lấy, nhớ kỹ, không cần trưng dương."

Lộ Quảng Nghĩa cũng không có làm suy nghĩ nhiều, ở thế giới trong dân chúng bình thường khái niệm bên trong, ngũ đại tập đoàn dòng chính sẽ thiếu tiền sao? Tiền đâu là người ta in.

"Nghỉ ngơi thật tốt đi, " Khánh Tr ần bất động thanh sắc từ Lộ Quảng Nghĩa cầm trong tay qua kim tuyến, vò thành một cục nhét vào trong túi quần, sau đó ra cửa.

Thẳng đến phía sau hắn miệng cống hợp kim liền nữa đóng lại, thiếu niên mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Khánh Tr ần đại não thật nhanh quay vòng lên, đây đại khái là 2 mét khối centimet vàng , dựa theo hoàng kim nhiệt độ bình thường bên dưới mật độ là 19.23 đến tính toán, đó chính là hơn 30 gram. . .

Hiện tại thế giới ngoài giá vàng là bao nhiêu tới?

Lâm Tiểu Tiểu hỏi: "Còn có chuyện gì phải xử lý sao?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Có, ta có cái kế hoạch, dùng để xác nhận một việc."

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 42, kẻ giết người

Đếm ngược 40:20:00.

Khánh Tr ần giống nhau thường ngày như thế đi ra miệng cổng hợp kim, hấn nhìn thấy trên hành lang tù phạm dùng ánh mắt khác thường nhìn xem chính mình, tựa hồ rất kinh ngạc chính mình thời gian qua đi sau năm ngày lại xuất hiện.

Bất quá lần này hấn cũng không có qua lại hành lang, mà là thành thành thật thật đứng tại chỗ.

Chờ đợi ngục giam phát thanh, sau đó theo đội ngũ xuống lầu mua cơm.

Đám tù nhân lập tức tin tưởng trước mấy ngày truyền ngôn: Thiếu niên này chọc giận Lý Thúc Đ ồng, bị giam tại trong phòng tối chờ đợi vài ngày, còn chịu đựng một chút tra tấn.

Cho nên, thiếu niên này hiện tại đã đã mất đi ngục giam số 18 bên trong đ ại ngộ đặc biệt.

Bất quá tù phạm y nguyên không dám tùy tiện trêu chọc hấn, bởi vì Lý Thúc Đ ồng có thể đắc tội Khánh thị, nhưng bọn hấn không được.

Lúc ăn cơm, Lộ Quảng Nghĩa cùng Khánh Tr ần ng ồi tại rời xa Lý Thúc Đ ồng địa phương.

Khánh Tr ần cúi đầu ăn cơm, tỉ mỉ nhai nuốt lấy, bảo đảm đồ ăn đều bị nhai nát mới nuốt xuống.

Hấn hiện tại dạ dày rất yếu đuối, nhất định phải chú ý.

Trong quá trình ăn cơm Khánh Trần một câu đầu không nói, trầ trần mặc liề chỉ còn lại có trần mặc.

Hắ bên này, Lý Thúc Đầu bên kia, phân biệt rõ ràng.

Phắ phắ trước mấy ngày hay là hảo hữu, hôm nay cũng đầ mỗi người một ngắ.

Đám tù nhân xì xào bàn tán, bát quái đầu rồ cuộc chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Lý Thúc Đầu cùng Khánh thị nào bẻ rắ?

Mọi người lại suy đầu, Lý Thúc Đầu trần thủ vật cấm kỵ đầu cùng là cái gì, đầu giá đầu phương như vậy cảnh giác cùng táo bạo.

Giờ này khắc này, chỉ có Quách Hồ Thiề còn tùy tiện một bộ đầu về không quan trọng.

Hắ bùng bàn ăn ngắ vào Khánh Trần bên cạnh, vui vẻ nói ra: "Người là thế nào đầu tội Lý Thúc Đầu, lại bị hắ tra tấn thành đầu này?"

Khánh Trần ngắ đầu nhìn hắ: "Ngắ ta bên này, chẳng lẽ không sợ đầu tội Lý Thúc Đầu?"

Quách Hồ Thiề không đầu nói ra: "Ta Át Bích ngay cả tập đầu còn không sợ, còn sợ Lý Thúc Đầu?"

"Vậy người tới tìm ta làm gì?" Khánh Trần tựa hồ đầu với Quách Hồ Thiề cái này miệng lưỡi dẻo quẹo, loạn hứa hẹn trắ hán không quá cảm thấy hứng thú, cho nên nói chuyện trầ đầu thời đầu đầu không có nhìn đầu phương một chút.

"Ta cùng người khác không giống với, người khác có thể là coi trọng sau lưng người Khánh thị, nhưng ta không giống với, ta coi trọng năng lực của người!" Quách Hồ Thiề nói ra: "Ta là chăm chú, muốn mời người loại người có chí khí này."

"Không hứng thú," Khánh Trầ bình tĩnh nói xong liền đứng dậy, hắn đem bàn ăn ném cho Lộ Quảng Nghĩa đi tây, sau đó lẻ loi một mình hướng phía khu đọc đi đến.

Không đi hai bước tựa hồ thể lực chống đỡ hết nổi dáng vẻ hướng trên mặt đất quẳng đi, còn tốt hắn kịp thời lấy tay chống đỡ mới không có xấu mặt.

Khánh Trầ đứng dậy tiếp tục đi về phía trước.

Trong bất tri bất giác, phía sau hắn chẳng biết lúc nào đi theo hai tên tù phạm, chính hững hờ hướng hắn tới gần.

Ngay tại lúc sau một khắc, phía trước nguyên bản hoàn hư yếu Khánh Trầ, lại bỗng nhiên trở lại nhìn xem hai người.

Thiếu niên ánh mắt thanh tịnh lại đặc biệt có cảm giác áp bách, giống như là đem hai người xem thấu một dạng.

Hai tên tù phạm sửng sốt một chút, bọn hắn nhìn nhau một chút dường như đã quyết định cái gì quyết tâm, trong chốc lát, hai người riêng phần mình từ trong dây lưng quần lấy ra một chi mài nhọn hoắt chuôi bàn chải đánh răng hướng Khánh Trầ vọt tới.

Khánh Trầ trong mắt, hai người trên chân máy móc, dịch áp truyề lực trực bỗng nhiên phát lực, hắn thậm chí có thể nhìn thấy có hơi nước từ đối phương trên thân thể sắt thép phun ra.

Đây không phải là thân thể máy móc mang tới vật lý phản ứng, mà là không biết thân thể máy móc nơi nào máy móc cấu tạo đè ép không khí, đem trong không khí lượng nước trong nháy mắt hoá khí!

Nhưng bọn hắn mới vừa vọt bay vọt đứng dậy đánh tới, lại đồng thời hai mắt nhắm lại hôn mê đi.

Khánh Tr ần đứng tại chỗ bên cạnh hạ thân thể , mặc cho hai người này cùng mình gặp thoáng qua, bay đến phía sau mình, cũng trên mặt đất lộn hơn mười lần mới rốt cục dừng lại.

Hai người không thể lại đứng lên, ý thức của bọn hắn đã bị Lâm Tiêu Tiêu ác mộng kéo chặt lấy.

Khánh Tr ần ng ỡ xồm ở bọn hắn bên cạnh quan sát, Lộ Quảng Nghĩa thì đi tới dùng cánh tay người máy đẩy ra khoang miệng của bọn họ, cũng ngạnh sinh sinh đem hai người răng hàm bẻ xuống dưới.

Đám tù nhân nhao nhao ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người không thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra, hết thảy phát sinh quá nhanh.

Bọn hắn cũng không biết cái này hai tên tù phạm vì sao muốn đối với Khánh Tr ần động thủ, cũng không biết bọn hắn là thế nào ngã xuống.

Lộ Quảng Nghĩa đem một viên răng hàm nắm ở trong tay cho Khánh Tr ần nhìn, cái kia rõ ràng là một viên tủy độc màu bạc.

Giờ khắc này Khánh Tr ần minh bạch, trước đó chết cái kia ba tên tử sĩ căn bản không phải tìm đến Lý Thúc Đ ồng, mục tiêu của đối phương. . . Là chính mình.

Hôm nay hai tên tử sĩ này là năm ngày trước tiến đến, cùng người Xuyên Châu Giả Sinh cùng một chỗ.

Khi đó lực chú ý của mọi người đều trên người Giả Sinh, nhưng cho dù khi đó không gì sánh được hỗn loạn, Khánh Tr ần cũng chú ý tới hai người này kỳ quái chỗ.

Mới đầu hắn cũng không hề để ý, thế nhưng là tại hắc ốc ngày thứ tư, Khánh Tr ần càng là cô độc lại càng là thanh tỉnh, đến mức đã từng phát sinh qua hết thảy dị dạng đều ở trong đầu hắn qua một lần.

Thế là hắn cho đối phương một cái cơ hội, một cái chính mình lạc đàn lại

hư nhược cơ hội.

Dùng cái này xác định những tử sĩ kia đến cùng vì ai mà tới.

Nếu như hai người này không động thủ, vậy hẳn cũng sẽ đem hai người này bắt tới, nếu như hai người này động thủ, như vậy đáp án liền lập tức tra ra manh mối.

Tính toán thời gian, nhóm đầu tiên tử sĩ cùng hẳn là cùng một chỗ tiến đến.

Cho nên, kỳ thật khi hẳn ngày đầu tiên xuyên qua tới thời điểm liền có người muốn giết hẳn, nếu không phải hẳn trước tiên tìm tới Lý Thúc Đễ, làm cho đối phương trong lòng có e dè, chính mình đã sớm chết.

Mặt sau này tiến đến tử sĩ tựa hồ đạt được tử mệnh lệnh, coi như liêu mạng chính mình chết mất cũng muốn giết chết chính mình, mới có thể vội vã như vậy.

Đến cùng là ai muốn giết chính mình đâu, mặt khác bóng dáng người hậu tuyến à.

Khánh Trăn không có khả năng xác định, nhưng đây là có khả năng nhất đáp án.

Xem ra, bóng dáng chi tranh so với chính mình tưởng tượng muốn càng thêm hung hiểm.

Khánh thị tập đoàn bên trong chuyên môn làm việc hẳn bóng dáng tự nhiên là không từ thủ đoạn, có can đảm bài trừ người đối lập, mới xứng làm bóng dáng.

Trận này trong bóng tối chín người thi chạy, từ vừa mới bắt đầu so cũng không phải là ai chấp hành nhiệm vụ mạnh hơn, mà là ai càng độc ác cùng quả quyết.

Lúc này, bốn đài giám ngục máy móc đầu nhíp chạy tới.

Bất quá bọn chúng cũng không có đi khó xử Khánh Tr ần, mà là trực tiếp đem hai tên tử sĩ này dìu ra ngoài.

Khánh Tr ần biết bọn hắn sẽ đứng trước cực kỳ khắc nghiệt thăm vấn cùng hình phạt, bởi vì hắn vừa mới trải qua.

"Lão bản, làm sao bây giờ?" Lộ Quảng Nghĩ hỏi.

"Chờ đợi bọn hắn mở miệng, " Khánh Tr ần nói xong liền cùng Lâm Tiểu Tiểu cách không liếc nhau, sau đó hướng khu đọc đi đến.

...

Ban đêm, ngục giam số 18 lại khôi phục yên tĩnh.

Đang lúc Khánh Tr ần nằm tại trên ván giường suy nghĩ chuyện thời điểm, hắn phòng giam nhà tù miệng cổng hợp kim lại chính mình mở ra.

Hắn cũng không có ngạc nhiên, mà là lặng yên không tiếng động đi ra ngoài, Lý Thúc Đ ồng, Diệp Văn, Lâm Tiểu Tiểu đã dưới lầu khu tập thể hình chờ lấy hắn.

Đây là mọi người ước định cẩn thận, Lý Thúc Đ ồng muốn dạy hắn đồ vật không có khả năng bị người khác biết, cũng may 9 giờ về sau tất cả tù phạm đều phải cưỡng chế trở lại trong phòng giam, cái này cho Khánh Tr ần đầy đủ thời gian học tập. . . Như thế nào trở thành một cái siêu phạm giả.

Lý Thúc Đ ồng nhìn xem trước mặt Khánh Tr ần hỏi: "Có cái gì muốn hỏi sao? Học tập trước trước tiên có thể xử lý điểm khác sự tình."

"Ai muốn giết ta?" Khánh Tr ần hỏi.

"Còn không có thăm đi ra, " bên cạnh Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Hai người kia xương cốt quá cứng rắn, tại trong ác mộng đều có thể cắn răng không hé

miệng. Hai người là thật phạm tội tiến đến, không ai an bài, cho nên phương diện này cũng tra cũng không được gì. Thân thể máy móc tựa hồ là chuyên môn thay thế qua, liên vì không để cho tìm ra bọn hắn thân thể máy móc nơi bán, nơi sản xuất. Bất quá người yên tâm, cho ta 7 ngày, ta cho người một cái công đạo."

"Tạ ơn, " Khánh Trần gật đầu.

Lý Thúc Đông nghĩ nghĩ nói ra: "Tóm lại là Khánh gia mấy vấn bối kia, muốn tranh bóng dáng vị trí, nguy hiểm là con đường phải đi qua, cái này người phải làm cho tốt chuẩn bị tâm lý."

"Vì cái gì đầu muốn tranh bóng dáng vị trí này?" Khánh Trần không hiểu: "Coi như cứu tử nhất sinh cũng ở đây không tiếc?"

Lý Thúc Đông cười một cái nói: "Bởi vì, không biết Khánh thị từ chỗ nào bối phận bắt đầu định ra quy củ, người làm qua bóng dáng, mới có thể làm gia chủ."

...

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu, để cho ta ở tại Top 10 là được, lại phải rơi ra đi a!

...

Cảm tạ Nhị sư huynh không lấy kinh nghiệm, trời cao chi khanh, vô lượng đêm lửa, biết bay nhỏ Ô Lạp, Mimo Thất Âm, một cái run L Đông học trở thành quyền sách tân minh chủ, cảm tạ lão bản, các lão bản đại khí!

Cảm tạ Lý Đông Trạch, viên trưởng hai vị Đông học mới mấy triệu khen thưởng, cảm tạ lão bản, các lão bản đại khí!

Các lão bản phúc như Đông Hải, thọ so Nam Sơn, hôm qua quá vui mừng, nhiều nhiều như vậy minh chủ!

Mời đọc Truyện hay, hài hước.

Chương 43, hô hấp

"Bóng dáng mới có thể trở thành gia chủ?" Khánh Trầ nghi hoặc.

Hắn đến nay đối với bóng dáng chi tranh đầu không có cái gì rõ ràng khái niệm, trước đó bởi vì không có khả năng bại lộ quan hệ, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ giả bộ như biết tất cả mọi chuyện đáng vẻ.

Hiện tại, rốt cục có thể giải khai rất nhiều nghi ngờ.

Trực tiếp hỏi!

Lý Thúc Đ cũng biết hắn cũng không phải là người thế giới trong, liền êm tai nói, giống như lão sư một dạng cho hắn giải hoặc: "Nghe nói ở cái trước văn minh nhân loại kỷ nguyên bên trong, Khánh thị liền tồn tại. Thời điểm đó bóng dáng, chỉ là Khánh thị tập đoàn có thể tùy tiện vớt nhân vật, chuyên chọn không có bối cảnh Khánh thị tử đệ tới đảm nhiệm, quyên lực cũng không có hiện tại lớn như vậy."

"Về sau, nào đó một vị thiên tư trác tuyệt Khánh thị bóng dáng đảo khách thành chủ nhấc bàn. Từ nay về sau hắn liền định ra quy củ mới."

"Tất cả gia chủ nhất định phải làm qua bóng dáng, muốn gặp qua thế gian này bản thủ nhất sự tình. Mà người làm qua bóng dáng, gia tộc vĩnh viễn không ruồng bỏ phụng dưỡng sống quăng đời còn lại."

Khánh Trầ nghi hoặc: "Có bao nhiêu cái bóng dáng?"

Lý Thúc Đ hồi đáp: "Bình quân hơn mười năm liền sẽ tuyển một đời, một đời gia chủ khả năng nương theo hơn mười mấy đời bóng dáng."

Hắn tiếp tục nói: "Bây giờ thời đại này chữa bệnh kỹ thuật đã rất lợi hại, một vị gia chủ có thể sống tới trăm năm, có thậm chí có thể sống hơn 150 năm. Cho nên, gia chủ thoái vị lúc, muốn từ trong mười mấy đời bóng dáng tuyền hần nhất công nhận một cái kia."

"Mặt khác bóng dáng đâu?" Khánh Trầ n hỏi.

"Giao quy ền, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Nhưng có thể an độ lúc tuổi già. Làm bóng dáng, không chỉ có làm gia chủ tư cách, còn có miễn tử kim bài."

"Ta luôn cảm thấy chế độ này có chút kỳ quái, nếu vị kia Khánh thị tiên tổ chính mình làm qua bóng dáng, biết bóng dáng khổ, vì sao còn muốn định ra cái này dưỡng cổ đ ồng dạng chế độ?" Khánh Trầ n nghi hoặc.

"Áo, chín người tranh vị quy củ không phải hần định, là con của hần định, tựa như là bởi vì hần nhi tử tuyền mấy đời bóng dáng đ ều là phế vật, bên cạnh mình không thể dùng người, cho nên li ền để thuộc hạ chính mình tranh, thắng một cái kia tự nhiên là mạnh nhất, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói.

"Khánh thị vị tiên tổ kia không có ngăn cản con của mình sao?" Khánh Trầ n hỏi.

"Ngay từ đ ầu, bóng dáng chi tranh chỉ là để mọi người làm nhiệm vụ, ai có thể lực càng mạnh người nào thắng, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Nhưng mà g ần ngàn năm đi qua, bóng dáng chi tranh cũng d ần d ần biến vị, bắt đ ầu biến thành ai có thể sống sót ai coi như bóng dáng."

Khánh Trầ n gật gật đ ầu, lúc này mới phù hợp logic.

Tổ tông quyết định gia pháp là chủ nghĩa lý tưởng thể hiện, có thể hết thảy lý tưởng đ ầu sẽ theo thời gian mà d ần d ần mục nát.

Không có đ ồ vật gì là đã hình thành thì không thay đổi, bởi vì lòng người một mực tại biến.

"Vẽ sau bóng dáng chi tranh này lệ cũ liền một mực kéo dài," Lý Thúc Đĩnh vừa cười vừa nói: "Có lẽ Khánh thị gia chủ đầu hiểu, Khánh thị nếu không hung ác, như thế nào tại thế giới trong này đặt chân đâu?"

"Cũng thế," Khánh Trăn nhẹ gật đầu: "Cho nên, ta hiện tại phải cẩn thận an toàn của mình mới là, bởi vì chín cái bóng dáng người hậu tuyển đầu muốn diệt trừ những người khác."

"Ừm," Lý Thúc Đĩnh gật đầu: "Nói thật lần này cũng vượt qua dữ liệu của ta, không nghĩ tới vừa mới bắt đầu liền có người muốn diệt trừ những người khác, dĩ vãng không có nhanh như vậy. Trừ phi, có người cảm nhận được đến từ uy hiếp của người."

"Bởi vì ta đi theo người gần sao?" Khánh Trăn phân tích: "Không đúng không đúng, ta còn không có nhận biết người thời điểm, tử sĩ liền đã đi theo ta tiến đến."

"Không cần suy nghĩ nhiều, thời gian lâu dài tự nhiên là biết," Lý Thúc Đĩnh nói ra.

"Ta có thể rời khỏi bóng dáng chi tranh sao? Tại Khánh thị cùng gia nhập Kỳ Sĩ phải chằng xung đột?" Khánh Trăn hỏi.

"Không xung đột," Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Chỉ bất quá hay là tận lực đừng để người biết người gia nhập Kỳ Sĩ tương đối tốt, không thấy ta đầu bị giam ở chỗ này à. Vẽ sau ta đầu nửa đêm dạy người, ban ngày còn giống bây giờ một dạng. Mà lại ta không đề nghị người rời khỏi bóng dáng chi tranh, bởi vì người còn không có gặp qua bóng dáng quyên lực đến cùng lớn đến bao nhiêu."

"Ừm," Khánh Trăn gật đầu, hẳn không phải một người không có đảm khí, nếu Lý Thúc Đĩnh nói đừng rời khỏi, vậy hẳn liền cùng những người hậu tuyển khác chơi một chút.

Lúc này ngục giam số 18 ở bên trong trống trải, Khánh Trăn ngược lại là cảm thấy không có câu thúc.

Lý Thúc Đ ồng khoan chân ng ồi dưới đất, mào to tựa sát hần ngũ thiếp đi, Khánh Tr ần cũng đi theo khoan chân ng ồi tại đối diện.

"Còn có cái gì muốn hỏi sao?" Lý Thúc Đ ồng hỏi.

"Ta nhìn thế giới trong chế thức vũ khí hay là súng ống, còn có mặt khác lợi hại hơn vũ khí sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Có, nhưng không nhiều, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Có đặc biệt nhằm vào thân thể máy móc cỡ nhỏ EMP lựu đạn, cũng có trang bị tại trên thân thể máy móc vũ khí đặc thù, bất quá tập đoàn quân đội hay là lấy súng ống làm chủ, đạn cơ bản đều là đ ồng."

Khánh Tr ần nghi hoặc: "Thế giới trong lẽ ra khoa học kỹ thuật đã vô cùng tân tiến, vì sao vũ khí còn cùng thế giới ngoài không sai biệt lắm?"

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Bởi vì, giết chết một người, một viên đạn như vậy đủ r ồi."

Khánh Tr ần minh bạch, mọi người tiếp tục sử dụng nó là bởi vì, nó là so với cao nhất vũ khí, mà lại đã đủ dùng.

Đã đủ dùng ba chữ phi thường mẫu chốt.

Li ền giống với trên mạng có người nói, thế giới trong tấm gương cũng không có trong tưởng tượng như vậy có khoa học kỹ thuật cảm giác, trừ có thể trừ sương mù, li ền không có cái gì khác kèm theo chức năng.

Đây là bởi vì, tấm gương công năng chỉ đơn giản như vậy. Không phải khoa học kỹ thuật càng phức tạp, thường ngày sử dụng vật phẩm li ền sẽ càng phức tạp.

"Tốt, việc vật vãn nói xong, tâm sự chính sự đi, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

"Đ ầu kia trong nhân thể tất cả đường tắt bên trong, xa nhất đường sao?"

Khánh Tr ần hỏi.

"Không sai, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đ ầu: "Đem tay phải vươn ra tới."

Khánh Tr ần mở ra tay phải ngả vào trước mặt, đã thấy Lý Thúc Đ ồng bỗng nhiên nắm cổ tay của hắn.

Chỉ là trong nháy mắt, hắn cảm giác hô hấp của mình đ ầu trệ một chút, tựa hồ có một loại cực mạnh tinh thần ý chí đang chi phối lấy tiết tấu hô hấp của hắn, thậm chí là huyết dịch chảy xuôi tốc độ.

Bị Lý Thúc Đ ồng nắm mạch đập, giống như là bị mặc lên một tầng gông xiềng.

Sau một khắc, Lý Thúc Đ ồng hô hấp tiết tấu biến hóa, Khánh Tr ần trở mắt nhìn thấy đối phương phun ra một ngụm bạch khí, ngay sau đó từ gương mặt đến bên tai kéo dài tới ra hỏa diễm đường vân tới.

Khánh Tr ần giật mình!

Đối phương chỗ biểu hiện ra đây hết thảy, hoàn toàn trái với sinh vật thường thức!

Còn không chờ hắn phản ứng, Khánh Tr ần liền cảm giác mình hô hấp tiết tấu cũng bắt đ ầu bị cưỡng ép cải biến, tim đập của mình, hô hấp, tất cả đ ều không giống với lúc trước!

Khánh Tr ần chỉ cảm thấy khi chính mình hô hấp lúc, giống như là có một ngụm lửa mãnh liệt lẫn nhập cổ họng, lại trải rộng tất cả lá phổi, nhiệt độ kinh khủng kia cuốn sạch lấy toàn thân, sau đó nổi đau xé rách tim gan đứng lên!

Không phải chân chính nhiệt độ, mà là không hiểu đau đớn tạo thành ảo giác.

Từ từ, Khánh Tr ần hai bên gò má cũng bắt đ ầu xuất hiện hỏa diễm đường

vân, đau đớn thuận đường vân một mực lan tràn tiến trong đại não.

Hắn muốn tránh thoát mình bị Lý Thúc Đĩnh kiềm chế cổ tay, có thể một bên Diệp Văn lại trăn trở nói: "Nhịn xuống."

Khánh Trần dần dần an tĩnh lại, không có giãy dụa, cũng không có cầu khẩn.

Tựa như là hôm qua hắn kinh lịch thủy hình lúc một dạng.

Lâm Tiêu Tiêu nói ra: "Nhớ kỹ ta nói qua cái gì sao, trải qua thống khổ nhân sinh, mới có thể càng cao cấp hơn."

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tế bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 44, nhìn thẳng thống khổ

Thieu đốt ảo giác, huyết dịch sôi trào, như lời đình nhịp tim.

Khánh Trần phảng phất cảm giác được thế giới tại oanh minh rung động, tính cả lấy nhân sinh của mình cũng cùng một chỗ bốc cháy lên.

Chỉ là, rất nhanh cái này bị bỏng cảm giác lại bắt đầu biến mất, theo hô hấp, hắn cùng Lý Thúc Đông trên gương mặt hỏa diễm đường vân vẫn còn, nhưng hắn hút vào trong phổi không khí, lại trở thành thư sướng Thanh Phong, không còn nương theo lấy thống khổ!

Một bên Lâm Tiểu Tiểu bỗng nhiên nhắc nhở: "Giữ vững ý thức, những cái kia người từng lãng quên thống khổ sẽ rất nhanh quét sạch não hải, tất cả thống khổ, nhớ kỹ là tất cả thống khổ. Một khắc này người sẽ bắt đầu sụp đổ, nếu như người thật không qua cửa ải này, ai cũng không giúp được."

Khánh Trần tâm thần run lên, bởi vì Lâm Tiểu Tiểu nói tới thống khổ trong khoảnh khắc tràn vào não hải:

Hắn lần thứ nhất một mình sinh hoạt lúc, thử nghiệm tự mình làm giờ cơm cắt võ ngón tay, cắt võ trong nháy mắt đó, lưỡi đao chậm rãi từ làn da xẹt qua, ngay cả từng đầu vân tay bị cắt đứt xúc cảm đều bị nhớ lại.

Thủy hình lúc, trong lá phổi chảy xuôi nước đá, giống như là từng cái có độc mần cây, băng lãnh rễ cây đâm vào trong lá phổi của hắn.

Trong hắc ốc, mắt nước khô cạn cùng trước một giây thủy hình thống khổ đụng chạm lấy.

Còn có mẫu thân rời đi ngày đó trời chi ều.

Cùng đối phương dưới trời chi ầu kéo lấy rương hành lý bóng lưng.

Đây hết thảy tất cả đều giống như nước thủy tri ầu cuốn sạch lấy, giống như là muốn đem bờ biển vách núi đập thành đá vụn.

Nhỏ vụn như đao đen kịt sóng biển, phát ra trống rỗng gào thét cùng kêu rên.

Khánh Tr ần giống như lại v ệtới thủy hình thời điểm, nhắm mắt lại.

Hắn lần nữa lâm vào trong một mảnh hư vô hắc ám .

Dưới vực sâu có thanh âm ôn nhu hô hoán: "Cùng mù mù đi thôi."

Khánh Tr ần h ồi đáp: "Đường xa như vậy ta đều tự mình đi tới, quãng đường còn lại, ta cũng chính mình đi."

Phảng phất thời gian chỉ qua một cái trong nháy mắt, hắn li ền lần nữa mở mắt.

Khó trách Lý Thúc Đ ồng sẽ nói, nhện không quá một cửa ải kia li ền không có cách nào đi con đường của hắn.

Nguyên lai cũng là vì giờ khắc này.

Khánh Tr ần hô hấp giống như một đám lửa hừng hực.

Cái kia một đám lửa giống như là trong khoảnh khắc đốt sạch chuyện cũ trước kia, từ đó v ềsau hắn hiểu được lựa chọn của mình, không cần lại hối hận, không cần lại quay đầu nhìn.

Quãng đời còn lại, đều là con đường phía trước.

Bên cạnh Diệp Văn cùng Lâm Tiêu Tiêu th ần sắc cũng có biến hóa, bọn hắn đứng thẳng người nhìn nhau, tựa hồ không nghĩ tới Khánh Tr ần đến

bây giờ còn duy trì thanh tỉnh.

Bạn hẳn cũng từng trải qua loại thống khổ này, khi thống khổ tập trung ở cùng một chỗ đến thời điểm, bạn hẳn rất rõ ràng nội tâm bắt đầu đổ sụp là chừng cái gì trải nghiệm.

Cũng chỉ có nhìn thẳng qua mỗi một lần thống khổ người, mới có thể bước qua đầu kia 'Vấn tâm' vực sâu, đem quá khứ của mình cùng tương lai dứt bỏ mở, đi về phía trước.

Lâm Tiểu Tiểu lẩm bẩm nói: "Có lẽ là Khánh Trầ đã gặp qua là không quên được, cho nên những thống khổ kia, hẳn cho tới bây giờ đầu chưa từng quên qua. . ."

Đại não của con người có cơ chế bảo hộ, nó sẽ để cho người tận lực lãng quên một ít gì đó, từ đó để cho người cuộc sống tốt hơn xuống dưới.

Thế nhưng là, siêu ức trạng thái giao phó Khánh Trầ trác tuyệt thiên phú, cũng cho hẳn vô tận thống khổ.

Mỗi năm này tuần hoàn ôn tập thống khổ, hẳn đã sớm thói quen.

Khánh Trầ cho tới bây giờ đầu không phải là nhà ấm sùng nhi, rất sớm trước kia, hẳn chính là thống khổ tín đồ.

Mà lại, đầu kia vực sâu, hẳn đã sớm bước qua đi.

Lý Thúc Đờng chậm rãi buông lỏng ra bàn tay của hẳn, cảm khái nói: "Cửa này so ta tưởng tượng còn muốn thuận lợi."

Chẳng biết tại sao, khi hẳn ý thức được chuyện gì xảy ra về sau, bắt đầu có chút đau lòng trước mặt thiếu niên.

Không ai biết đối phương nhân sinh đến cùng là như thế nào, tại đối phương hưởng thụ lấy thiên phú thời điểm, lại lưng đeo cái gì.

Khánh Tr ần trên gương mặt hỏa diễm vẫn bắt đầu biến mất, hấn hỏi: "Hô hấp thuật này có tác dụng gì?"

Sở dĩ hỏi như vậy, là bởi vì hấn cũng không có cảm nhận được thân thể rõ ràng biến hóa.

Chỉ cảm thấy tinh thần phấn chấn, vô cùng dễ dàng, trước đó bởi vì đoạn ăn bốn ngày suy yếu nhanh chóng biến mất lấy.

"Nó chỉ là phụ trợ thủ đoạn, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Hô hấp thuật chính là hô hấp t ần suất khác biệt, hiện tại người còn không có cách nào một người sử dụng , chờ ta mang nhiều người mấy lần, người li ền sẽ nhớ kỹ nó tiết tấu."

Nhưng mà vừa dứt lời, Lý Thúc Đ ồng li ền nhìn thấy đối diện ng ời xếp bằng Khánh Tr ần, trên mặt hỏa diễm đường vân không còn biến mất, mà là li ền nữa lan tràn ra!

Hấn li ền thứ nhất cười kh ớ nói: "Quên người có thể đi vào siêu ức trạng thái, có thể trực tiếp ghi lại cái này hô hấp tiết tấu."

Không thể không nói, Lý Thúc Đ ồng hiện tại là thật có chút bất đắc dĩ, hấn lúc trước bị lão sư mang theo hơn 40 lần mới miễn cưỡng nhớ kỹ hô hấp t ần suất, sai không có chút nào đi.

Nhưng trước mặt thiếu niên một li ền là có thể.

Lý Thúc Đ ồng ngược lại nói ra: "Nếu cái này không cần ta mang theo, vậy li ền trực tiếp nói cho người nói Kỳ Sĩ truy ền thừa đi, vềph ần hô hấp thuật tác dụng, có thể đợi sẽ lại nói."

"Tổ chức Kỳ Sĩ mới bắt đầu, là người sáng lập kia phát hiện khóa gien bí mật."

"Căn cứ hấn tổng kết, làm con người hoàn thành tám cái Sinh Tử Quan về sau, khóa gien li ền sẽ chính mình mở ra."

Lý Thúc Đĩnh tiếp tục nói: "Tại sớm nhất thời điểm, người chỉ có hoàn thành cái này tám cái Sinh Tử Quan mới xem như một tên hợp cách ký sĩ, khóa gien mở ra, siêu phạm thoát tục."

"Khi đó ký sĩ còn rất nhiều, bọn hắn đi theo nhân loại kinh lịch đại tai biến thời đại, cũng cùng may mắn còn sống sót nhân loại khai sáng văn minh mới kỷ nguyên."

"Nhưng về sau ký sĩ càng ngày càng ít, không phải là bởi vì không có nhân tuyển thích hợp, mà là có một cái Sinh Tử Quan nhất định phải ở trong biển hoàn thành, có thể toàn bộ biển cả đều biến thành cấm ký chi địa. Trước kia là cử tử nhất sinh, hiện tại thành thập tử vô sinh."

"Thiếu một cái Sinh Tử Quan, gen công xiêng tự nhiên là không cách nào mở ra."

"Nhưng lúc đó ký sĩ tân nhiệm lãnh tụ Tần Sinh cũng thiên tư trác tuyệt, hắn khai sáng mới hô hấp thuật đến phụ trợ, kẻ kế tục vậy mà phát hiện tại khiêu chiến lúc dựa vào hô hấp thuật, liền có thể mỗi hoàn thành một cái Sinh Tử Quan, liền mở ra một chút khóa gien, không cần lại hoàn thành tất cả mới mở ra."

"Mặc dù chỉ hoàn thành một hạng Sinh Tử Quan ký sĩ, cũng không thể giống hoàn thành tám cái Sinh Tử Quan ký sĩ cường đại như vậy, nhưng khi mọi người hoàn thành cái thứ sáu thời điểm, thực lực liền toàn diện siêu việt thế hệ trước ký sĩ."

"Nếu như dựa theo thế giới trong đẳng cấp phân chia, đó chính là ABCDEF sáu cái đẳng cấp, hoàn thành thứ sáu hạng chính là cấp A."

Khánh Trần sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới thế giới này siêu phạm giả còn có thực lực đẳng cấp phân chia.

Hắn đột nhiên hỏi: "Vậy lão sư đẳng cấp của người là cái gì?"

Diệp Văn ở một bên nói ra: "Lão bản là cấp S."

Bởi vì Lý Thúc Đĩnh đã hoàn thành cái thứ bảy Sinh Tử Quan, chỉ kém cái cuối cùng.

"Có thể hô hấp thuật này đến cùng có gì thần kỳ, vậy mà có thể phụ trợ mở ra khóa gien?" Khánh Trăn hỏi.

Hắn lúc này nội tâm kích động, bởi vì chính mình đã đụng chạm đến thế giới mới cửa lớn, nhưng hắn vẫn còn có chút không hiểu.

"Người hắn phải biết Endorphin vật này, " Lý Thúc Đĩnh nói ra.

Khánh Trăn tuy là đã gặp qua là không quên được, nhưng hắn trước kia thật đúng là không chú ý qua khối này, chỉ có thể bẳng vào trong trí nhớ tin tức nói ra: "Cùng Dopamine một dạng, là cho cho người khoái hoạt vật bài tiết, bất quá cũng có khác nhau: Chơi game, trúng xổ số, đánh bạc lúc lấy được là Dopamine, mà sau khi vận động thống khoái cùng nhẹ nhõm, thì là Endorphin cho."

Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Súp gà cho tâm hồn đầu nói như vậy, nhưng Dopamine cũng không thể trực tiếp để cho người ta khoái hoạt, nó chỉ là một cái thần kinh đưa chất, phụ trách vận chuyển có thể làm cho người khoái hoạt Serotonin loại vật chất. Bất quá thông tục giảng, Dopamine cho khoái hoạt cũng không sai, nhưng có một chút người phải hiểu được, nó cho không phải khoái hoạt, mà là thành nghiện khát vọng."

"Vậy Endorphin đâu?" Khánh Trăn hỏi.

"Endorphin là một loại trước đắng sau ngọt vật chất, nó cùng trong thân thể sao phê thụ thể kết hợp, có thể tạo được giảm đau tác dụng, nhưng đây chỉ là cơ bản nhất công năng, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Tiền bối Tàn Sinh làm rất nghiêm khắc kiểm tra đo lường, phát hiện khi các kỹ sĩ hoàn thành cái nào đó Sinh Tử Quan về sau, trong thân thể Endorphin sẽ đại lượng bài tiết."

"Cho nên hẳn cho là, Dopamine là đẽ cho người ta tr ần luân đẽ, mà Endorphin mới là mở ra khóa gien chìa khoá."

"Cho nên tổ chức Ky Sĩ bên trong nhì ều một câu mới tín đi ều: Trải qua thõng khổ nhân sinh, mới càng cao đ ẩng hơn."

Truyện max hài + não bõ lưu, main bị đẽ tử đ ầm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tẽ bào cảnh!!! Truyện hay đ ảm bảo chất lượng

Chương 45, vật cấm kỵ (cầu nguyệt phiêu!)

Khánh Trần đang nghe Lý Thúc Đờng giảng thuật kỵ sĩ truyền thừa lúc, có thể tưởng tượng đến kỵ sĩ các tiền bối vì khai thác ra một đầi đường mới, từng chặt đứt bao nhiêu bụi gai.

Bởi vì biến cả hoàn cảnh đã vô pháp để bọn hần hoàn thành tám cái Sinh Tử Quan, cho nên bọn hần phải tự mình tìm kiếm đường ra.

Hần hỏi: "Vậy hô hấp thuật cùng Endorphin là quan hệ như thế nào đâu? Vì sao lấy hô hấp thuật phụ trợ, liền có thể sớm mở ra khóa gien?"

"Bởi vì hô hấp thuật có thể cho người cảm thụ thống khổ sau trong khoảnh khắc bài tiết Endorphin, bản thân cái này chính là một loại khống chế thân thể kỹ xảo, sử dụng hô hấp thuật rèn luyện thân thể, người ba tháng liền có thể đi đến người khác mấy năm mới có thể đi đến con đường, " Lý Thúc Đờng h ồi đáp: "Cho nên khi người toàn bộ hành trình dùng hô hấp thuật hoàn thành Sinh Tử Quan lúc, thể nội Endorphin xa xa cao hơn bình thường trình độ."

"Còn có tác dụng khác sao?" Khánh Trần hỏi.

"Chờ người hoàn thành cái thứ nhất Sinh Tử Quan, ta sẽ nói cho người biết nó còn lại tác dụng, hiện tại biết cũng không có ý nghĩa gì, " Lý Thúc Đờng nói ra.

"Không có khả năng trực tiếp tiêm vào Endorphin sao?" Khánh Trần hỏi, hần tin tưởng trong vòng thế giới trình độ khoa học kỹ thuật, chỉ sợ đã có thể vô hậu di chứng rút ra, tiêm vào Endorphin đi.

Lý Thúc Đờng cười một cái nói: "Đây là một cái ngay cả tình yêu đầi có

thể dùng Phenethylamine chip đến nguy tạo thời đại, có thể người phải hiểu được, hết thầy mượn nhờ ngoại lực hành vi đối với chúng ta đều không có tác dụng. Có tiền bối thử qua không cần hô hấp thuật, trực tiếp tiêm vào Endorphin, nhưng hẳn thông qua Sinh Tử Quan sau cũng không có mở ra khóa gien."

"Chúng ta có thể giải Endorphin nguyên lý, nhưng vẫn cũ không cách nào hiểu rõ khóa gien. Cho đến ngày nay, khóa gien chỉ bí đối với kỹ sĩ tới nói y nguyên thần thánh lại không cách nào đụng chạm."

"Chúng ta chỉ có thể dùng biện pháp ngược nhất, tuân thủ nghiêm ngặt lấy thời đại trước quy tắc, cho nên ta mới nói, đây là trong nhân thế tất cả đường tắt bên trong, xa nhất con đường kia. Mà thông hướng thần tọa đường chỉ có một đầu, chính là thống khổ tu hành."

"Được rồi, ta nhớ kỹ, " Khánh Trầ nói ra: "Vậy ta dùng hô hấp thuật phụ trợ, hoàn thành toàn bộ tám cái Sinh Tử Quan sau sẽ như thế nào?"

"Vấn đề này không có ý nghĩa, " Lý Thúc Đờng lắc đầu.

"Có ý nghĩa, " Khánh Trầ nhìn đối phương nói ra: "Bởi vì thế giới ngoài trong biển rộng. . . Không có cấm kỵ chi địa."

Hắn nhìn xem Lý Thúc Đờng lần thứ nhất xuất hiện ngạc nhiên thần sắc, đối phương dĩ vãng luôn luôn trí tuệ vững vàng đáng vẻ, giống như cái gì đều không quan tâm giống như.

Nhưng khi đối phương nghe được câu này vè sau, tâm cảnh rõ ràng có ba động.

"Đúng vậy a, các người nơi đó không từng có siêu phàm giả, như thế nào lại có cấm kỵ chi địa, " Lý Thúc Đờng kinh ngạc nói: "Cho nên, người là có thể tại một thế giới khác thông qua toàn bộ Sinh Tử Quan."

"Cấm kỵ chi địa cùng vật cấm kỵ đến cùng là cái gì?" Khánh Trầ rất cục hỏ câu nói này.

Diệp Văn gặp lão bản đang suy tư sự tình, liền thay thay giải thích nói:
"Vật cấm kỵ cùng cấm kỵ chi địa căn nguyên, đều đến từ cùng một loại
tồn tại: Siêu phạm giả."

"Siêu phạm giả?" Khánh Trăn hỏi.

"Đúng, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Siêu phạm giả ngoài ý muốn sau khi chết,
hắn dĩ thường lại cường đại máu tươi sẽ chảy vào thổ địa, thoải mái nơi đó
sinh linh: Con kiến, con rết, bọ cạp, bất luận tồn tại gì côn trùng. Sẽ còn
thoải mái nơi đó sinh trưởng thực vật, thậm chí là vi sinh vật. Thế là,
những cái kia tử vong chi địa các sinh linh có thể tiến hóa, tử vong chi địa
cũng sẽ biến thành cấm kỵ chi địa."

"Thế giới trong hải dương sở dĩ khủng bố, theo Lộ Đảo tập đoàn đi đầu tra
hoài nghi, từng có một đầu siêu thoát giống loài tiến hóa cá voi già yếu
bệnh chết, sau đó huyết nhục của nó cùng thi cốt thoải mái toàn bộ hải
dương."

"Bọn hắn làm sao đi đầu tra đến?" Khánh Trăn hỏi.

"Lộ Đảo tạo tàu ngầm không người muốn thăm dò hải dương, nhìn phải
chẳng có đi xa ra ngoài tìm kiếm đại lục mới khả năng. Tàu ngầm không
người bị sinh vật biển phá hủy trước, bọn hắn tại đáy biển chụp tới một bộ
cá voi to lớn xương, " Lâm Tiểu Tiểu giải thích nói: "Đây vốn là mấy trăm
năm trước cơ mật hồ sơ, vài thập niên trước mới giải mã."

Khánh Trăn hiếu kỳ nói: "Cỗ kia xương cá voi lớn bao nhiêu?"

"Ngạc, " Lâm Tiểu Tiểu từ ngữ thiếu thốn: "Thật mẹ nó lớn?"

"Nói tiếng người, " Khánh Trăn mặt đen.

"Tàu ngầm không người thấu kính wide khoảng cách nó hơn ba trăm mét
quay chụp, ngay cả đầu lâu của nó đều không cách nào hoàn chỉnh thu nhập
màn ảnh trong tấm hình, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

Khánh Tr ần cảm khái: "Thật mẹ nó lớn a."

Từ nay về sau, nhân loại trên lục địa rốt cuộc không động tới ra biển suy nghĩ.

"Vật cấm kỵ lại là cái gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Vật cấm kỵ, chính là siêu phàm giả sau khi chết hơn mười năm đến trên trăm năm trong lúc đó, hẳn khi còn sống siêu phàm năng lực tại sau khi chết dị biến hình thái, " Lâm Tiêu Tiêu giải thích nói.

"Có thể nâng mấy cái ví dụ sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Có chút vật cấm kỵ là siêu phàm giả khi còn sống năng lực trực tiếp cụ hiện hóa, tỉ như tại thành thị số 16 phụ cận trên hoang dã, một mực có một khung 6 khoang xe màu đen đoàn tàu hơi nước tại trên cánh đồng bát ngát chạy, có rất ít người biết nó lái về phía chỗ nào. Nó thỉnh thoảng sẽ dừng lại, nếu như người thông qua cửa sổ hướng đầu khoang xe bên trong ném một mai kim tệ, nó liền sẽ dẫn người đi bất kỳ địa phương nào, đến điểm cuối trước đó sẽ không dừng lại."

"Kim tệ. . ."

"Đúng, nó đầu khoang xe bên trong đây kim tệ, rất nhiều câu lạc bộ ưa thích dùng nó đến buôn lậu hàng hóa, mặc dù tìm tới nó cũng không dễ dàng."

"Nếu như trộm nó kim tệ đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Nó sẽ đóng lại buồng xe đem người nhốt ở bên trong, thẳng đến người chết đi, cho nên cuối cùng một tiết buồng xe tràn đầy hài cốt, " Lâm Tiêu Tiêu vui tươi hơn hở nói ra: "Cho nên, nếu như người có một ngày gặp được nó, tuyệt đối đừng trộm kim tệ."

Khánh Tr ần gật gật đầu.

"Cũng có chút vật cấm kỵ cùng siêu phàm giả năng lực cũng không liên quan, thậm chí có thể là có vô hạn sinh mệnh sinh vật thần bí," Lâm Tiểu Tiểu tiếp tục nói: "Nếu như người có thu nhận nó biện pháp, vậy nó có lẽ sẽ phục vụ cho người."

"Nếu như không có thu nhận nó biện pháp đâu?"

"Vậy nó sẽ cực kỳ nguy hiểm."

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh tựa hồ đã nghĩ thông suốt cái gì giống như, đứng dậy nói ra: "Đối mặt vật cấm kỵ, chúng ta tựa như là thân ở rừng rậm thợ săn một dạng, trong tay có một thanh trường kiếm, mà lại cũng biết trong rừng rậm có mãnh thú, cũng ý thức được những mãnh thú này là khác biệt. Chúng ta đã học cho những mãnh thú này phân loại, cũng có ứng đối mãnh thú kinh nghiệm. Chúng ta biết mãnh thú nào là có thể chiến đấu, mãnh thú nào là cần né tránh. Nhưng bây giờ mãnh thú càng ngày càng nhiều, cho nên liên tục chuyên môn thợ săn đối phó bọn chúng, thế là Sở tài phán Cấm kỵ xuất hiện. Bọn hắn không chỉ có cùng mãnh thú là địch, cũng cùng người chăn nuôi mãnh thú là địch."

"Bọn hắn không chỉ có thu nhận vật cấm kỵ, cũng thu nhận những cái kia có thể sẽ sinh ra vật cấm kỵ siêu phàm giả, bởi vì bọn hắn không hy vọng mãnh thú nhiều đến có một ngày, đủ để phá hủy nhân loại."

Khánh Trần nghe lời nói này như có đi đâu suy nghĩ.

Lý Thúc Đĩnh nhìn xem hắn nói ra: "Từ hôm nay trở đi do Diệp Văn dạy người kỹ xảo chiến đấu, huấn luyện thể năng của người, cùng liên quan tới tám hạng khiêu chiến kỹ xảo. Ta rất hâm mộ người sinh ở thế giới ngoài, nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu là có lẽ người có thể thay đổi một thời đại. Bắt đầu đi, ta không chờ được nữa nhìn thấy ngày đó."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh rời đi.

Trong đêm tối ngục giam số 18 âm trầm, có thể Khánh Trần đột nhiên cảm

giác được so sánh thế giới ngoài ánh nắng tươi sáng, chính mình thật càng ưa thích nơi này.

Hắn mặc dù thân ở ngục giam, lại cảm nhận được hi vọng cùng tự do.

...

5.1 bắt đầu tăng thêm, 5.7 kết thúc, tháng 4 cuối cùng mấy giờ, cầu nguyệt phiêu, bảo trụ Top 10!

Xông lên a!

...

Cảm tạ có chuyện xưa Tửu Nhi, ta không phải ngân quang a, bảo bảo ba vị đồng học trở thành quyền sách minh chủ, lão bản đại khí, lão bản phúc như Đông Hải thọ so Nam Sơn!

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tế bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 46, thân thuộc quan sát (là Hải Hồn Y đại minh tăng thêm)

Huấn luyện không có dấu hiệu nào lại bắt đầu.

Ngay tại trong khu tập thể hình, Diệp Văn trực tiếp xuất ra một cái hộp cơm giữ nhiệt tới.

Trên hộp cơm giữ nhiệt còn có LED màn hình, biểu hiện ra trong hộp nhiệt độ, cùng làm nóng, thêm ẩm ướt, không khí nở, nấu cơm các loại tuyền hạng.

Khánh Trần trong lòng tự nhủ, cái này không phải liên là cái không cần cắm dây điện nữa cơm điện sao? Xem ra ngục giam phụ cận cũng có Vân Lưu Tháp.

Diệp Văn đem hộp cơm mở ra, bên trong rõ ràng là mã phi thường chính từng từng mảnh từng mảnh thịt trâu.

"Ăn, " Diệp Văn nói ra.

"Không phải muốn huấn luyện sao, hiện tại ăn có phải hay không đối với dạ dày không tốt?" Khánh Trần hỏi.

"Dùng hô hấp thuật huấn luyện, người không ăn lời nói thân thể sẽ đỡ, bởi vì tiêu hao quá lớn, " Diệp Văn giải thích nói.

Khánh Trần cảm thụ được hô hấp thuật kỳ diệu, hần đột nhiên hỏi: "Chờ một chút, coi ta sử dụng hô hấp thuật thời điểm, rõ ràng cảm giác có một cỗ khí tức không tên chính du tẩu trong thân thể. Nó đối với thân thể giống như cũng không có cái gì trợ giúp, cũng không có thực chất, nhưng ta tựa

h ồ có thể không chế."

Diệp Văn lắc đầu: "Ta đây cũng không rõ ràng, người có thể hỏi một chút lão bản."

"Tốt, " Khánh Tr ần không có hỏi nhi ều nữa.

Sáng sớm ngày thứ hai, đếm ngược 20:20:00.

Lâm Tiểu Tiểu ng ồi tại bên cạnh bàn hỏi Diệp Văn: "Đêm qua tiến độ thế nào? Người bình thường vừa mới bắt đầu cường độ cao huấn luyện kháng định gánh không được đi, h ắn khiêng đến mấy điếm?"

Diệp Văn nhìn h ắn một cái: "Đ ầy phụ tải, từ 11 giờ luyện đến rạng sáng 3 giờ."

"Chờ một chút, h ắn bộ dạng này xem xét trước kia li ền không có huấn luyện qua, h ắn có thể luyện đến 3 giờ?" Lâm Tiểu Tiểu sửng sốt một chút: "Diệp mục người cũng đừng cho h ắn luyện chết!"

"Có hô hấp thuật đâu sợ cái gì, " Diệp Văn lắc đầu: "Huấn luyện trước ta li ền để h ắn ăn nguyên hộp thịt trâu, lúc huấn luyện li ền tất cả đầu tiêu hao sạch. Lão bản chuyên môn lời nhấn nhủ, yên tâm, ta có chừng mực."

Người bình thường ngày đầu tiên bắt đầu cường độ cao huấn luyện, chiêu cái này luyện pháp chỉ sợ sớm đã không được, luyện ra tiêu cơ vân cũng có thể.

"Cho dù có hô hấp thuật, h ắn cũng sẽ mệt mỏi a, " Lâm Tiểu Tiểu th ần nói.

Diệp Văn l ần nữa lắc đầu: "H ắn phảng phất có thể đem thân thể cùng tinh thần cắt đứt mở một dạng, chỉ truy c ầu huấn luyện mục tiêu, không quan tâm thân thể mỗi mệt, loại tình huống này ta cũng chưa từng thấy qua. Nếu như h ắn không phải xuyên qua tới thời gian hành giả, chỉ sợ dựa theo loại ý chí này lực đã sớm thức tỉnh thành siêu phàm giả."

"Đây là chuyện tốt, nếu như hấn đã sớm đã thức tỉnh coi như không phải người bình thường, cũng liệ̀n không có cách nào đi lạ̃o bản con đường, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

Lúc này, ngục giam số 18 đã đến sáng sớm ăn cơm thời gian, phiến phiến miệng cổng hợp kim ứng thanh mở ra, đám tù nhân đứng xếp hàng đi xuống lậ̀u dưới tới.

Khánh Trậ̀n thành thành thật thật đứng tại trong đội ngũ, vẫn là không có chút nào đặc quyền đáng vẻ.

Lâm Tiểu Tiểu hướng Khánh Trậ̀n bên kia nhìn thoáng qua, thành linh phát hiện đối phương tinh thần sáng láng đáng vẻ, ngay cả bốn ngày đoạn ăn di chứng đậ̀u biến mất không thấy.

Hấn quay đậ̀u đối với Lý Thúc Đậ̀ng hỏi: "Lạ̃o bản, hô hấp thuật thần kỳ như vậy sao, nếu không đêm nay ngài lại cho ta thử một chút? Ta ta cảm giác còn có thể cứu giúp một chút."

Lý Thúc Đậ̀ng nhìn chăm chăm bàn cờ tướng cũng không ngẩng đậ̀u lên nói: "Năm đó để cho người thử lại lậ̀n nữa thời điểm, người không dám, hiện tại đã chậm, niên kỷ quá lớn."

"Ta mới hai mươi bảy tuổi. . ." Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

"Nhân sinh càng dài, trong lòng càng khổ, " Lý Thúc Đậ̀ng nói ra: "Qua 20 tuổi người thụ thế tục nỗi khổ càng ngày càng nhiều, sử dụng hô hấp thuật căn bản qua không được vấn tâm một cửa ải kia. Trước kia chúng ta luôn cảm thấy thời niên thiếu liệ̀n rất khổ, có thể sau khi thành niên mới có thể minh bạch, hai loại khổ là không giống với."

Đội cho Khánh Trậ̀n xếp hàng xuống lậ̀u đến, vẫn như cũ ng ậ̃ tại cùng Lý Thúc Đậ̀ng khoảng cách chỗ rất xa, Lý Thúc Đậ̀ng có chút phiệ̀n muộn: "Mặc dù là ta để hấn giả bộ như bị xa lánh đáng vẻ, nhưng cứ như vậy, nhưng là không còn người cùng ta phá tàn cuộc."

Đang khi nói chuyện, ngục giam số 18 bên trong bỗng nhiên vang lên phát thanh: "Số hiệu 010101 bị tù nhân viên, số hiệu 002199 bị tù nhân viên, số hiệu. . . Có thân thuộc quan sát, xin mời đi theo số 03 giám ngục máy móc, tiến về phòng quan sát."

010101, là Khánh Trần số hiệu.

Hắn sửng sốt một chút, chính mình đi vào thế giới trong đã lâu như vậy, hay là lần đầu có người quan sát.

Đến mức, hắn đầu quên trong ngục giam còn có thân thuộc quan sát loại chuyện này.

Lộ Quảng Nghĩa tại hắn đối diện nói ra: "Lão bản, hôm nay là ngày thăm người thân, hắn là Khánh Ngôn tới."

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu đứng dậy.

Hắn đi theo hơn tám mươi tên bị tù nhân viên theo thứ tự xếp hàng, sau đó thông qua to lớn miệng cổng hợp kim, xuyên qua hành lang dài dằng dặc.

Hành lang vách tường cũng là kim loại cấu thành, trên trần nhà còn có hai đầu màu trắng chờ đợi, thoạt nhìn như là đi tại trong đường hầm không thời gian giống như.

Trên đường, có tù phạm đối với những người khác ồn ào nói: "Hàn Lâm Sơn, mọi người của người lại đến xem người đi, tìm người mọi người muốn tấm hình a, ban đêm cho ta mượn sử dụng!"

Phía trước tên kia gọi là Hàn Lâm Sơn tù phạm tức giận mắng một câu, nếu không phải thăm người thân thời gian, hai người chỉ định muốn đánh đứng lên.

Đám tù nhân hò hét ồn ã, chỉ cần mọi người còn tại trong đội ngũ, giám ngục máy móc là sẽ không quản.

Trong đội ngũ, chỉ có Khánh Tr ần yên lặng.

Không có tù phạm dám cùng hắn nói đùa, thậm chí phía sau tù phạm đều tận lực cách xa một chút.

Đi vào đơn độc phòng quan sát, Khánh Tr ần đẩy cửa ra nhìn thấy bên trong ngồi một vị người trẻ tuổi.

Đối phương tuổi chừng 25, 6 tuổi, một đầu màu đen bản thốn, nhìn rất điêu luyện.

Đây chính là Khánh Ngôn, trên người đối phương mặc âu phục màu xám, chỉ có bàn tay là thân thể máy móc.

Bất quá, đây đại khái là Khánh Tr ần gặp qua tinh xảo nhất thân thể máy móc, mỗi cái ngón tay mặt ngoài, đều giống như có người tỉ mỉ rèn luyện qua, ngón tay hai bên đều khảm nạm đường vân màu vàng, trên mu bàn tay còn có duyên dáng lá ngân hạnh hoa văn, tựa như mafia quyền trượng.

Lá cây ngân hạnh, đó là Khánh thị tiêu chí.

Khánh Tr ần ở trước mặt đối phương tọa hạ, Khánh Ngôn nhìn xem hắn lạnh lùng nói ra: "Nhị phòng cùng tứ phòng đã đem khiếu nại người văn bản tài liệu giao cho gia tộc đình trọng tài, nói người vô duyên vô có trêu chọc Lý Thúc Đ ồng, còn dẫn đến Lý Thúc Đ ồng phản cảm. Chúng ta Khánh thị mặc dù không sợ Lý Thúc Đ ồng, nhưng cũng vô ý cùng Kỳ Sĩ, Hằng Xã kết thù, hi vọng người tại ngục giam số 18 bên trong tận lực trung thực một chút, đừng lại náo ra yêu thiêu thân gì tới."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, trước đó Lộ Quảng Nghĩa nâng lên Khánh Ngôn lúc, hắn đều coi là đây là quân đội bạn.

Nhưng bây giờ xem ra, cũng không phải là dạng này.

Hắn nghĩ nghĩ hỏi: "Còn có mặt khác sao?"

Khánh Ngôn lạnh giọng nói ra: "Người nghĩ tới tình cảnh của mình không có, khác người hậu tuyến đầu có người trợ giúp, duy chỉ có người không có, người dựa vào cái gì cùng người khác tranh. Lần này nhị phòng cùng tứ phòng đầu nhất định phải được, không cần cho người khác làm pháo hôi. Nghe ta một lời khuyên, thật tốt cùng Jindai gia tộc (Thần Đại -Jindai) Jindai Sorane thành hôn, Khánh thị một dạng có thể có một chỗ của người."

Khánh Trần mặt không thay đổi nhìn đối phương, nhưng trong lòng lại nhanh quay ngược trở lại đứng lên.

Đây cũng là cái gì thần kỳ triển khai, mình tại thế giới trong lại còn có hôn ước? ! Mà lại nghe danh tự, căn bản cũng không giống như là Hoa Kỳ đâu.

Jindai. . . Là ngũ đại công ty một trong Jindai đi.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta vẫn là dự định thử lại lần nữa."

Khánh Ngôn tựa hồ không nghĩ tới Khánh Trần vẫn như cũ trả lời như vậy, hần sửa sang lại một chút vạt áo, dù bận vẫn ung dung nói: "Tùy người vậy, vậy ta phải nói cho người, đình thẩm phán mặc dù không đối người làm ra xử phạt ý kiến, nhưng gia tộc cũng sẽ không sẽ giúp người cái gì. Bản thân gia tộc không có ý định để cho người tham dự bóng dáng chi tranh, là người khẳng khẳng muốn tham gia, còn đình mất rỗi tam phòng danh ngạch, cho nên cũng đừng chờ mong càng nhiều duy trì. Nếu như người có thể hoàn thành nhiệm vụ tốt nhất, không hoàn thành ngay tại ngục giam số 18 bên trong đợi cho hết hạn tù phóng thích đi."

"Tốt, " Khánh Trần bình tĩnh đứng dậy liền đi, cũng không có cùng vị này quần áo khảo cứu Khánh thị tử đệ nói thêm gì nữa.

Khánh Ngôn thấy thế có chút tức giận: "Lời nói của ta người nghe vào không có?"

Khánh Trần cửa đối diện bên ngoài giám ngục máy móc nói ra: "Người tốt, ta bên này kết thúc."

"Chờ một chút!" Khánh Ngôn hòa hoãn một chút ngữ khí: "Jindai Sorane lần này cùng ta cùng đi quan sát người, người tối thiểu cũng muốn gặp nàng một mặt, không phải vậy không có cách nào cùng song phương gia tộc bàn giao."

Khánh Trần: "... Tốt."

Khánh Ngôn đi ra, sau năm phút, đối phương đổi một người khác tiến đến.

Là một vị 17~18 tuổi nữ hài, tướng mạo cũng không tính kinh diễm, nhưng không biết vì cái gì lần có thể cho người ta một loại tươi mát hương vị.

Nữ hài trên người mặc trang phục chính thức, hạ thân thì là vừa tới đầu gối trang phục chính thức váy, thoạt nhìn như là một lần phi thường chính thức gặp mặt.

Nhưng nữ hài giống như cũng không thường mặc loại này quần áo, cho nên có vẻ hơi đứng ngẩng không yên.

Khánh Trần đánh giá nữ hài, đối phương mũi bên cạnh có một viên nho nhỏ nốt ruồi, trên da không có bất kỳ cái gì trang diễm vết tích.

Nữ hài sau khi ngẩng xuống không có cùng Khánh Trần đối mặt, ngẫu nhiên lạng lẽ dò xét một chút, cũng không có nói chuyện.

Song phương cứ như vậy trầm mặc. . .

Thẳng đến phát thanh bên trong tuyên bố, quan sát thời gian kết thúc.

Nữ hài lúc này mới nhỏ giọng thẫn thẫn một câu: "Ko n na ni tĩn ka ni toa ss te i ru no mo yo sa so u de su ga, ko no thiếu niên no trầm mặc bu ri ha bản khi ni ki re i de su ne."

"Cái gì?" Khánh Trần nghi hoặc.

Nữ hài cười cười: "Không có việc gì."

Giám ngục máy móc mang theo Khánh Trầ rời đi, trên đường trở về Khánh Trầ đang suy tư.

Trước đó Lộ Quảng Nghĩa nói, là chính mình điếm danh để dẫn đến ngục giam số 18 hỗ trợ, chỉ sợ Lộ Quảng Nghĩa biết đến cũng không phải tình hình thực tế.

Khó trách bóng dáng chi tranh chuyện trọng yếu như vậy, Khánh thị chỉ cấp dẫn phái một cái viện dưỡng lão tay chân đến giúp đỡ.

Thì ra, dẫn ở thế giới trong cũng bị gia tộc từ bỏ a.

Thế nhưng là, cái này không hiểu xuất hiện hôn ước, lại là chuyện gì xảy ra.

...

Tháng năm bắt đầu, cầu giữ gốc nguyệt phiêu a! Ngày mừng 1 tháng 5 bảy ngày, bắt đầu tăng thêm!

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tế bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 47, Cyber thành thị

Trở lại ngục giam số 18 bên trong, Lộ Quảng Nghĩa liền đưng lên tới hỏi: "Lão bản, Khánh Ngôn nói cái gì không?"

"Không có, " Khánh Trần lắc đầu: "Tiếp tục theo ta kế hoạch tiến hành."

Cái gọi là Khánh thị gia tộc thế lực khác xa lánh, hoặc là bóng dáng chi tranh, lập tức đối với Khánh Trần tới nói đầu không trọng yếu.

Hôm nay hắn cũng không có phản bác Khánh Ngôn bất luận cái gì tính công kích ngôn ngữ, bởi vì người chỉ có cường đại thời điểm, đáp lại thái độ mới có giá trị.

Hồ hấp thuật mang cho hắn kinh hỉ, không chỉ là mở ra thông hướng siêu phàm giả cửa lớn.

Đêm qua hắn rõ ràng đã mệt đến đi không được đường, nhưng hôm nay sáng sớm tỉnh ngủ không chỉ có tinh thần gấp trăm lần, còn thân thể hành động tự nhiên, một chút mỏi mệt đầu không có.

Loại cảm giác này quá thần kỳ, là hắn tại thế giới ngoài chưa từng cảm thụ, nhìn thấy, nghe nói qua.

Lộ Quảng Nghĩa thấp giọng hỏi: "Ngài cùng Lý Thúc Đổng thật nào bề sao?"

Khánh Trần nhìn hắn một cái: "Ừm, nào bề, bất quá chúng ta chấp hành nhiệm vụ lúc đầu cũng không có ý định mượn nhờ ngoại lực, không phải sao?"

"Không sai, " Lộ Quảng Nghĩa nói ra: "Lão bản ngài còn có ta đây."

...

Ban đêm, đếm ngược 5:59:59.

Thành thị số 18 khu thứ 7.

Giang Tuyết chính chậm rãi đi ở trong thành thị đèn hoa mới lên, đối với nàng loại người thế giới ngoài này tới nói, nơi này tựa như là một tòa mê cung to lớn.

Khi nàng ngẩng đầu lên ngửa mặt nhìn lên bầu trời thời điểm, nhìn thấy không phải vụ mai, trời xanh, mây trắng, mà là cao ngất như mây, không đầu toạ lạc rừng sắt thép, còn có năm màu rực rỡ hoa mắt toàn bộ tin tức nghê hờng.

Quán đờnướng toàn bộ tin tức chiêu bài chiếu ảnh trên không trung xoay tròn lấy, người đi đường xa xa liền có thể trông thấy to lớn xiên thịt tổng hợp, còn có thể nghe đến trong tiệm bay ra chiên.

Trên bầu trời một đầu cá heo máy móc bỗng nhiên xuất hiện, giống như là từ đáy biển chui ra mặt biển.

Khi nó chậm rãi tới lui qua lâu vũ lúc, vẫy đuôi một cái tóe lên toàn bộ tin tức bọt nước màu lam.

Bọt nước kia hướng mặt đất rơi xuống, nếu là người lần thứ nhất nhìn thấy khẳng định sẽ nhin không được che khuất đầu, phòng ngừa bọt nước rơi vào trên người.

Thế nhưng là, bọt nước kia rơi xuống hơn mười mét về sau, liền biến thành chói lợi pháo hoa tiêu tán.

Thẳng đến lúc này, bầu trời mới hiển lộ ra hư ảo lại lóa mắt quảng cáo kiểu chữ: "Điện thoại Pomelo, cho người tốt nhất toàn bộ tin tức thông tin thế

nghiệm."

Lâu cùng lâu ở giữa, còn có đếm không hết lang kiêu kết nối với.

Từ mặt đất nhìn lại, những lang kiêu kia tựa như là từng đầu dây thừng, đem lâu vũ tất cả đầu buộc chặt cùng một chỗ.

Giang Tuyết cùng nhau đi tới, cùng vô số người thế giới trong gặp thoáng qua, tất cả mọi người thấy được nàng ngực tường vân tiêu chí, đầu sẽ theo bản năng tránh ra con đường.

Đó là Lý thị tiêu chí.

Nàng đi vào một dãy nhà thang máy, ấn xuống lầu 32.

Trong suốt thang máy nhanh chóng kéo lên lấy, nàng quay người quan sát bên ngoài, một tòa lại một dãy nhà xuất hiện lại biến mất, ngẫu nhiên còn có xe bay gào thét lên từ thang máy bên ngoài không trung bay qua, không biết bay đi chỗ nào.

Xe bay màu bạc đường cong trôi chảy, bốn cái vôn nên là lớp xe vị trí biến thành phun ra tua bin, phun ra ánh lửa màu lam.

Đình một tiếng, tầng 32 đến, Giang Tuyết ra thang máy, thuận một mảnh rộng lớn không trung quảng trường triêu vân sương mù cao ốc lầu một đi đến, nàng phòng khám bệnh là ở chỗ này.

Chỉ là nàng chưa kịp tiến vào cao ốc, cửa ra vào liêu có người đem nàng ngăn lại: "Người tốt, Giang Tuyết tiểu thư."

Đối phương một thân nghiêm cẩn thẳng âu phục, trên cà vạt đánh lấy đẹp đẽ màu vàng cà vạt kẹp, kẹp mặt ngoài cũng có tường vân tiêu chí.

Không chỉ có như vậy, đối phương sau lưng còn có hai người phân biệt dẫn theo hai cái rương bịt kín màu đen.

Giang Tuyết sững sốt một chút, đây chính là trước đó nhập cổ phần nàng phòng khám bệnh Lý thị tập đoàn thành viên vòng ngoài, Trương Tông Vũ.

"Người tốt, có chuyện gì sao?" Giang Tuyết yếu ớt hỏi.

"Người tốt là như vậy, " Trương Tông Vũ nhã nhặn nói ra: "Công ty đối với thuận lợi nhập cổ phần sự tình biểu thị cao hứng, là phản hồi ngài, cố ý mệnh ta đưa tới Lý thị tập đoàn kiểu mới nhất cánh tay người máy. Không chỉ có như vậy, còn cho ngài an bài một vị thân thể máy móc lắp đặt phương diện chuyên gia, cho ngài tiến hành đặc thù huấn luyện. . ."

Giang Tuyết càng nghe càng cảm thấy không thích hợp.

Thế giới ngoài thời gian hành giả bọn họ thường thường đang nói tập đoàn đáng sợ đến cỡ nào, nhưng nàng thế nào cảm giác công ty phi thường hiên lành a, không chỉ có đưa tiền nhập cổ phần, lại còn tặng không thân thể máy móc, thậm chí cho nàng tìm tốt nhất chuyên gia tiến hành huấn luyện, phảng phất biết nàng không biết thân thể máy móc lắp đặt một dạng.

Nàng bắt đầu hoài nghi.

Kết quả Trương Tông Vũ đột nhiên nói ra: "Ta nhìn ra ngài cũng có chút lo nghĩ, cho nên ta liền giải thích một chút, ngài hai năm trước từng trong lúc vô tình trợ giúp qua một vị trung niên nữ sĩ, nàng là chúng ta Lý thị tập đoàn thành viên. Nàng tìm ngài thời gian hai năm, gần nhất mới tìm được tin tức của ngài, cho nên đây đều là nàng quà tặng."

Giang Tuyết mơ mơ màng màng gật đầu: "Áo áo, là như thế này a. . ."

Về phần hai năm trước chính mình có hay không đã giúp ai, nàng làm sao biết?

Điểm này, Lý Đông Vân chính là lợi dụng thời gian hành giả ký ức điểm mù, nàng biết Giang Tuyết đối với mình quá khứ hoàn toàn không biết gì cả.

Mà lại, nàng vô cùng rõ ràng chính mình mù mù coi như mê mang cũng không dám hỏi nữa, dạng này cũng rõ sạch nàng quan hệ.

Lúc này, Giang Tuyết đã không còn hoài nghi mặt khác, mừng rỡ tiếp nhận Lý thị quà tặng: "Hai cái này cánh tay người máy. . ."

Trương Tông Vũ giải thích nói: "Đây là hiện tại trên thị trường cao cấp nhất sản phẩm, không chỉ có nội tạng vũ khí cao năng, còn có siêu cường bay liên tục thời gian, tế bào thần kinh tiếp nhận tỷ lệ đồng bộ có thể đạt tới đến 97%."

"Tạ ơn, rất cảm tạ!" Giang Tuyết càng thêm mừng rỡ.

...

Đếm ngược 00:30:00.

Chỉ còn lại có cuối cùng nửa giờ.

Trong khu tập thể hình Diệp Văn mang theo Khánh Trần làm lấy gập bụng, cũng kết hợp sáu bộ huấn luyện động tác đến đề cao hẳn hạc tâm lực lượng bộc phát.

Luyện qua hạc tâm lực lượng về sau, còn có tim phổi công năng tính nhắm vào huấn luyện.

Đêm tối rất dài, huấn luyện rất khổ.

Dựa theo Diệp Văn tính ra thời gian, chỉ cần luyện thêm thời gian nửa tháng, Khánh Trần liền có thể bắt đầu phụ trọng huấn luyện, đó mới là xem hư thực

Chỉ bất quá thời gian đối với tại Khánh Trần tới nói giống như là muốn cắt đứt giống như, hẳn này sẽ còn tại tiếp nhận Diệp Văn huấn luyện, nửa giờ sau liền muốn trở lại thế giới ngoài đi.

Sau đó không biết bao nhiêu ngày về sau, nửa đêm trở lại tiếp lấy huấn luyện. . .

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên xuất hiện tại khu tập thể hình, hắn nhìn xem Khánh Trầ hỏi: "Người có phải hay không đợi lát nữa liề muốn quay về thế giới ngoài?"

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Thế nào lão sư, có chuyện gì sao?"

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Ta muốn tận mắt nhìn một chút xuyên qua thế giới loại này nhân gian chuyện lạ, nói không chừng có thể phát hiện bí mật gì."

"Được rồi, " Khánh Trầ toàn thân bị ướt đẫm mồ hôi, Diệp Văn cho hắn lấy ra công năng bổ sung tể cùng thịt trâu, cung cấp hắn trên đường huấn luyện tiếp tế.

Không thể không nói, hô hấp thuật dựa vào huấn luyện, dùng tốt về dùng tốt, nhưng đối với thân thể năng lượng tiêu hao thực sự quá lớn.

Một hữ không ăn đồ vật, Khánh Trầ cũng cảm giác đói đến hoảng.

Hắn như là một đầu Thao Thiết giống như, điên cuồng ăn, điên cuồng luyện.

Lúc này, Khánh Trầ chợt phát hiện Lý Thúc Đĩnh thần sắc bên trong có một chút do dự.

Hắn hiếu kỳ hỏi: "Thế nào lão sư, còn có chuyện gì sao?"

"Cái kia. . . Là như thế này, " Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ nói ra: "Người có thể hay không cho ta nhiều nhớ mấy cái cờ tướng tàn phổ mang tới?"

Khánh Trầ kinh ngạc hai giây, tiếp theo cười nói: "Không có vấn đề"

Giờ khắc này, hắn mới phát giác được Lý Thúc Đĩnh cái kia ngày bình thường thượng vị giả khí tức phai nhạt một chút, nhiều một chút người

hương vị.

Ngay tại Diệp Văn cùng Lý Thúc Đ ồng nhìn soi mói, Khánh Tr ần đem USB ngậm vào trong miệng.

Tiếp theo, trong lòng của hắn khẽ động, sau đó từ trong túi móc ra đã vò thành một cục vàng thỏi.

Diệp Văn kinh ngạc nói: "Ta nói Lộ Quảng Nghĩa trên cánh tay vàng thỏi làm sao không có."

Lý Thúc Đ ồng: "..."

Trong chốc lát, Khánh Tr ần trên gương mặt hỏa diễm đường vân hướng bên tai lan tràn, trong cơ thể hắn từng du tẩu cổ khí tức kia, tại ý chí của hắn chi phối bên dưới bọc lại trong tay vàng thỏi.

Lý Thúc Đ ồng trên mặt xuất hiện th ần sắc kinh ngạc.

Đếm ngược 10.

9.

8.

7.

6.

5.

4.

3.

2.

1.

Thế giới quy về hắc ám.

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tể bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 48, người công nôi, Lưu Đức Trụ

Hắn ám tán đi lúc, Khánh Trầ vẫn như cũ m òhôi đ ãn đ ãa l ấ y, h ắ n nh ìn tho ắ ng qua ngo ài c ử a s ố bó ng đ ẽ m, c òn c ó ch ớ ng m ớ ng trong đ ườ ng H ằ ng Th ự ph ờ ng nh ỏ.

M ớ i l ỳ bi ế t m ộ t gi ấ y, l ầ n c ó ch ứ t t ườ ng ni ệ m c ả i k ớ a ằ m tr ằ n ng ự c gi ằ m.

Kh ắ ng Tr ằ n t ừ trong mi ệ ng ph ứ n ra USB, sau đ ố lại li ế c m ắ t nh ìn trong l ờ ng b ằ n tay, c ả i k ớ a v ớ n n ề n n ề n l ứ u t ại th ế gi ớ i trong k ớ m đ ồ ằ n, đ ứ ng là c òn t ại trong tay m ớ ng.

Đ ằ y là m ộ t c ả i l ằ m cho ng ườ i m ừ ng r ớ ph ắ t hi ệ n, b ớ i vì ph ắ t hi ệ n n ằ y m ằ ng ý ng ắ a, h ắ n đ ớ t ớ i đ ể lui t ại trong ngo ài th ế gi ớ i l ứ c, s ố ng ườ i k ắ c c ằ ng c ó ứ u th ế.

H ắ n c ứ i đ ầ u nh ìn tho ắ ng qua c ắ ng tay, đ ể m ng ự c 168:00:00.

L ại là b ằ y ng ằ y th ờ i gi ằ n.

L ầ n tr ứ c tr ớ v ề là 7 ng ằ y, l ầ n n ằ y là sau 7 ng ằ y x ứ y ằ n qua, t ự a h ồ th ờ i gi ằ n h ằ ng gi ả t ại hai b ằ n k ỏ ằ ng c ắ ch c ằ ng ng ằ y c ằ ng d ằ i.

V ề sau s ẽ x ứ ằ t hi ệ n b ằ o l ằ u đ ầ u? C ó th ể hay k ỏ ng m ộ t ng ằ y n ằ o đ ố ở b ằ n k ớ a ng ố c c ả m ộ t đ ờ i l ầ n k ỏ ng tr ớ lại.

H ắ n k ỏ ng bi ế t.

Kh ắ ng Tr ằ n c ườ i c ườ i, h ắ n k ỏ ng c ó ng ứ, mà là tr ứ c ti ế p tr ằ n m ắ t đ ấ t tr ằ i m ộ t t ắ m g ằ gi ườ ng, ti ế p t ự c đ ự a th ề o Đ ị ệ p V ằ n đ ằ y cho h ắ n h ằ ng m ự c ti ế n h ằ ng h ứ ằ n l ứ y ằ n.

Mặc dù không ai giám sát, nhưng tu hành là chính hấn.

Nếu nói mỗi ngày huấn luyện đến 3 giờ, vậy trở lại thế giới ngoài cũng hấn là tiếp tục kiên trì.

Hấn hít sâu một hơi, theo cái kia cô quái hô hấp tần suất, trên gương mặt hỏa diễm đường vân lần nữa nở rộ!

Mặc kệ là thế giới ngoài hay là thế giới trong, tự hạn chế mới là lớn nhất tự do.

Chờ chút, hấn giống như quên một chuyện rất trọng yếu.

Khánh Trần rèn luyện kết thúc về sau ng ồi dưới đất uống nước , mặc cho lấy chính mình m ồ hôi không ngừng sa sút.

Hấn mở ra điện thoại tìm tới phần mềm phiên dịch đ ồng thời, sau đó thử nghiệm nhớ lại Jindai Sorane mỗi chữ mỗi câu.

Đối phương nhỏ giọng th ần thì một câu tiếng Nhật, một mực đ ề Khánh Trần cảm thấy hấn là có giấu rất nhiều tin tức.

Tựa như là. . . Nếu như người đến một chỗ du lịch, dân bản xứ muốn mắng người, dùng nhất định là người nghe không hiểu tiếng địa phương.

Khánh Trần y theo h ồi ức, đối với điện thoại microphone mỗi chữ mỗi câu thuật lại nói: "Ko n na ni tĩn ka ni toa ss te i ru no mo yo sa so u de su ga, ko no thi ếu ni ền no tr ầ n m ặ c bu ri ha bản khi ni ki re i de su ne."

Đã thấy truy ền dịch phần mềm bên trong, rất mau ra hiện phụ đ ề "An tĩn như vậy ng ồi giống như cũng rất tốt, thi ếu ni ền này tr ầ n m ặ c dáng vẻ thật là dễ nhìn nha."

Khánh Trần cứ thế ngay tại chỗ, đối phương đây là ý gì?

Mà lại, Jindai gia tộc không phải cũng nói tiếng phổ thông sao, tiếng Nhật kia là chuyện gì xảy ra.

Là thế giới ngoài thời gian hành giả? Hay là nói Jindai gia tộc y nguyên bảo lưu lấy tiếng Nhật truyền thừa?

Nhưng nếu như thật sự là thời gian hành giả, lại thế nào giải thích đối phương ngay cả tiếng phổ thông đều như vậy lưu loát? Chỉ sợ không có mấy cái người Nhật có thể giảng như thế lưu loát tiếng phổ thông đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Khánh Trần vừa tỉnh ngủ liền nhìn thấy trong điện thoại di động Wechat tin tức không ngừng tránh.

Hắn mở ra xem là Nam Canh Trần gửi tới: "Khánh Trần Khánh Trần Khánh Trần! Người biết ta lớp bên cạnh Lưu Đức Trụ có bao nhiêu lợi hại sao?"

Khánh Trần lúc ấy liền mộng một chút, hắn lập tức từ trên giường ngồi dậy: "Có ý tứ gì?"

"Người mau tới trường học!" Nam Canh Trần nói ra.

Khánh Trần mặc vào trắng xanh đan xen đồng phục liền hướng trường học chạy tới, trước khi ra cửa hắn còn chiếu một cái tấm gương, phát hiện chính mình ngừng ăn di chứng đã biến mất mới yên tâm đi ra ngoài.

Đợi cho hắn đuổi tới trường học, lại trông thấy lớp bên cạnh cửa ra vào đã bị vây chặt như nêm cối, mười mấy tên học sinh đều canh giữ ở lớp 11 ban 4 cửa ra vào, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

"Bên này, " Nam Canh Trần thân ảnh thấp bé trong đám người cân nhắc mũi chân, đưa cánh tay, cố gắng cùng Khánh Trần chào hỏi.

Khánh Trần chen đi tới thấp giọng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Người nhìn hot search a, " Nam Canh Trần lật ra Microblogging cho hắn

nhìn.

Kết quả, hẳn xem xét liên chấn kinh.

Xuyên Châu nam tử Giản mỗ đến Lạc thành đi công tác, một lần tình cờ trở thành thời gian hành giả, xuyên qua đến thế giới trong ngục giam số 18.

Chỉ là đối phương đã bị nhận ra thời gian hành giả thân phận, bị nhốt tại ẩn nấp phòng đơn trong phòng giam.

Xuyên qua 7 ngày, bị nhốt 7 ngày.

Theo Giản mỗ xưng, trong ngục giam số 18 đã có thời gian hành giả trở thành hết sức quan trọng đại nhân vật, thậm chí có thể tự do ra vào phòng giam, cũng dễ siêu phạm giả vì đó phục vụ.

Giản mỗ hi vọng tìm tới vị này thời gian hành giả, hiệp thương cũng được, bỏ tiền cũng được, hi vọng đối phương có thể thuyết phục trong ngục giam số 18 thả hẳn ra ngoài.

Khánh Trần ngây ngẩn cả người, hẳn ngược lại là không nghĩ tới Giản Sinh lớn mật như thế, đúng là trực tiếp tìm kiếm truyền thông trợ giúp, sau đó tìm tới chính mình hỗ trợ thoát khỏi.

Xem ra, đối phương bị giam tại trong phòng đơn 7 ngày thời gian, nhin gần chết a.

Không thể không nói Lưu Đức Trụ cùng Giản Sinh cũng là đủ xui xẻo, rõ ràng thành thời gian hành giả, lại bị ngành sinh sinh giam giữ lấy.

Người khác thời gian hành giả sinh hoạt đầu muôn màu muôn vẻ, lại là thưởng thức trong thành thị toàn bộ tin tức hình ảnh, lại là ghé qua tại trong thành thị Cyber, hai người bọn họ vừa vặn rất tốt, chuyển sang nơi khác ng ỡ xâm ngục giam. . .

Cái này còn không bằng thành thành thật thật đừng xuyên qua.

Mà giờ khắc này, Khánh Tr ần cũng bỗng nhiên ý thức được, mọi người vì sao muốn tụ tập tại Lưu Đức Trụ cửa lớp .

Cho dù hiện tại Lưu Đức Trụ còn chưa tới trường học, mọi người cũng nguyện ý làm chờ lấy.

L ần trước trở về thời điểm, Lưu Đức Trụ bởi vì mặt mũi quan hệ, thừa nhận mình đã xuyên qua đến ngục giam số 18 sự thật, hơn nữa còn nói cho mọi người hẳn đã nói với Lý Thúc Đ ồng nói chuyện!

V ề sau đ ồng học hỏi thăm lúc, Lưu Đức Trụ đầu một mặt cao thâm mặt trắc cái gì cũng không nói, ý tứ chính là: Cơ mật, đừng hỏi.

Càng là không tỉ mỉ nói, mọi người li ền càng thích suy đoán.

Thế là, rất nhiều người đầu coi là Lưu Đức Trụ lập tức li ền muốn thu hoạch được Lý Thúc Đ ồng truy ền thừa, trở thành siêu phạm giả.

Bây giờ Giản Sinh sự tình náo ra đến về sau, nhìn thấy tin Microblogging này hot search đ ồng học lập tức li ền nghĩ đến Lưu Đức Trụ!

Bởi vì tại mọi người trong nhận thức biết, trong ngục giam số 18 thời gian hành giả, trừ Lưu Đức Trụ li ền không có người khác!

Khi hot search dần dần kéo lên thời điểm, có đ ồng học rốt cục tại bình luận phía dưới h ồi phục: "Bạn học của ta chính là hẳn nói tới thời gian hành giả, hẳn đã nhanh muốn thu hoạch được Lý Thúc Đ ồng truy ền thừa!"

Lúc đầu Giản Sinh hot search cũng mới hơn 40 tên, câu nói này vừa ra, đầu kia hot search tại trong vòng ba phút va vào Top 10.

Nhiệt độ thậm chí còn tại kéo lên.

Bây giờ thế giới ngoài dư luận bên trong,... lướt qua Hà Tiêu Tiêu th ần bí

như vậy nhân vật bên ngoài, đã biết siêu phàm giả cũng không nhiều.

Mà lại đó là Lý Thúc Đông a, là Hà Tiểu Tiểu công lược bên trong tiềm lực cao nhất ngành nghiệp đường đi a.

Hiện tại cơ hồ tất cả nhìn thấy đầu này hot search, bình luận người đầu nhận định, Lưu Đức Trụ chính là Giản Sinh nói tới cái kia thần bí đại lão. .

Đang lúc mọi người châu đầu ghé tai lúc, Lưu Đức Trụ đeo bọc sách lên đầu, hắn vừa queo vào hành lang nhìn thấy trước mặt người ô ương ô ương này, bị hù mặt mũi trắng bệch một đoạn: "Thế nào?"

Đám người bất đắc dĩ, thì ra chính chủ cũng còn không biết chuyện gì xảy ra đâu.

"Người không thấy hot search sao, không thấy hot search cũng nhìn xem điện thoại a, " một vị đồng học nói ra.

"Có cái gọi Giản Sinh người, hắn nói tại trong ngục giam số 18 gặp qua người, hi vọng người có thể cho Lý Thúc Đông năn nỉ một chút, đem hắn từ phòng tạm giam đem thả ra ngoài."

Lưu Đức Trụ lúc ấy đầu óc liền ông một tiếng, bị nhốt bảy ngày cấm đoán, đến mức hắn trở về đằng sau cũng đầy thân mỗi mệt, thật vất vả tại trên giường ngủ một giấc, tỉnh trở một đường cưỡi xe đạp đến đến trường, không có cỡ lấy nhìn điện thoại.

Hắn vội vàng mở ra điện thoại nhìn hot search.

Chỉ là hắn càng xem càng cảm thấy không đúng, dựa theo Giản Sinh nói, vị kia thần bí đại lão từng đơn độc quan sát qua đối phương, còn hỏi mấy vấn đề

Nhưng người kia cũng không phải là chính mình.

Cho nên, trong ngục giam số 18 trừ chính mình cùng Giản Sinh bên ngoài, còn có người thứ ba thời gian hành giả, mà lại người ta mới là chân chân chính chính đại lão, chính mình chỉ là cái công nãi!

"Ta mẹ nó cũng nghĩ van cầu vị đại lão này, đem ta cùng Giản Sinh cùng một chỗ thả ra có được hay không? !" Lưu Đức Trụ nội tâm rơi lệ.

Lúc này hắn muốn phủ nhận thân phận của mình, bởi vì sự tình đã làm lớn chuyện.

Lưu Đức Trụ thử nghiệm nói ra: "Kỳ thật Giản Sinh nói tới người, cũng không phải là ta, một người khác hoàn toàn."

Một vị đồng học nghi ngờ nói: "Hôm qua hỏi người trong ngục giam số 18 có hay không mặt khác người xuyên việt, người nói không có a."

Xuyên qua 7 ngày, thế giới ngoài hôm qua đối với Lưu Đức Trụ tới nói đã là 7 ngày trước.

Khánh Trần yên lặng nhìn xem một màn này, hắn nghĩ thầm có người cho mình hấp dẫn ánh mắt cũng không tệ.

Bất quá hai vị này thời gian dài giấu ở phòng tạm giam cũng không phải biện pháp, nếu không liên hệ Lý Thúc Đồng cho hai người chuyển dời đến mặt khác ngục giam đi.

Giờ này khắc này, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên ngoài lái tới bốn chiếc tin tức xe cộ, các phóng viên sau khi xuống xe liên hướng trong trường học vọt tới.

Cửa trường học hai tên bảo an muốn cản bọn họ lại, nhưng căn bản ngăn không được.

Khánh Trần thấy cảnh này lập tức lôi kéo Nam Canh Trần quay người về ban, loại thời điểm này cần có nhất tránh khỏi chính là tiến vào màn ảnh.

Thời gian hành giả tại trong ngoài thế giới dung mạo nhất trí, trải qua TV
liền sẽ bị người nhớ kỹ.

...

Ban đêm còn có! Tháng năm ngày đầu tiên cầu nguyệt phiêu, ta phải vào
Top 10!

...

Cảm tạ hồ Nhị Ngư đại khả ái trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh,
lão bản đại khí!

Cảm tạ bạch ngân: Con lợn nhỏ bảo muốn vui vẻ nha, giao đơn, đại quan,
mây trôi theo gió 1212, điền tiêu, thư hữu 20210301106583826684, hoa
bích tuyên trở thành quyển sách minh chủ, cảm tạ lão bản, các lão bản đại
khí! Các lão bản tháng năm phát đại tài!

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên
anh cảnh xuống tế bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 49, tội phạm (là hoàng kim tông minh chim cánh cụt tăng thêm)

"Tại sao phải đi a, ta muốn nghe một chút Lưu Đức Trụ nói thế nào!" Nam Canh Thần thần nói.

Khánh Trần nhìn hấn một cái: "Có cái gì tốt nghe, người là thời gian hành giả sao, không phải nói nghe cũng không có tác dụng gì."

Nam Canh Thần bị chẹn họng một chút: "Cái này đâu là thế giới trong trực tiếp tin tức a, vạn nhất người. . . Hai ta về sau xuyên qua có thể dùng tới đâu?"

"Không hứng thú, " Khánh Trần hững hờ nói.

"Xuyên qua có nhiều ý tứ a, " Nam Canh Thần nói ra: "Nếu là hai ta đầu xuyên qua đến thế giới trong liên có thể trở thành siêu phạm giả, hoặc là cải tiến một thân thân thể máy móc biến thành siêu nhân, đến lúc đó ta liên cùng người tạo thành một cái Phụ Sâu Giả liên minh, nghe liên hăng hái."

Khánh Trần: ". . ."

Phóng viên cuối cùng bị một đám lão sư ngăn tại dưới lầu, trường học là chỗ học tập, làm sao có thể tùy theo ra ngoài trường nhân sĩ làm loạn?

Ngay tại tiết khóa thứ nhất ở giữa, một bóng người len lén bay qua trường học tường vây.

Hấn giữ chặt thao trường một tên đệ tử hỏi: "Lớp 11 ban 4 lang cái đi?"

Học sinh nghe được tiếng Xuyên Châu rõ ràng sững sờ, nhưng vẫn là cho

hắn chỉ một chút.

Nam tử trung niên nói tiếng cảm ơn liền hướng phòng học đi.

Lúc này, Lưu Đức Trụ mới vừa từ phòng giáo vụ trở về, không đợi đồng học hơi đi tới, bỗng nhiên có một người vọt tới Lưu Đức Trụ trước mặt: "Người chính là Lưu Đức Trụ? Lão tử cho người tiên, người cùng Lý Thúc Đổng thương lượng một a, đem ta thả lên đi muốn được không?"

Tất cả mọi người mộng một chút.

Trong phòng học chỉ an tĩnh một giây, nhưng chính là một giây này an tĩnh, tại nguyên bản huyền não hoàn cảnh lộ ra đến đặc biệt đột ngột.

"Đây là. . . Giản Sinh! Hắn còn tại Lạc thành! Mau gọi lão sư đến!" Có đồng học kinh hô.

Giản Sinh đến đi công tác đằng sau cũng không hề rời đi Lạc thành, bởi vì hắn sự tình còn không có xong xuôi.

Hôm nay hắn trên Microblogging nhìn thấy tin tức, lập tức liền chạy tới trường học tiếng nước ngoài Lạc thành.

Kỳ thật Giản Sinh cũng không xác định Lưu Đức Trụ có phải hay không người hắn muốn tìm, nhưng bây giờ tất cả mọi người nói như vậy. . .

Hắn đứng tại lớp 11 ban 4 cửa ra vào nói ra: "Lang cái là Lưu Bất Trụ?"

Cửa lớp miệng đồng học phản ứng nửa ngày: "Người nói là Lưu Đức Trụ a?"

"Đúng đúng đúng, Lưu Đức Trụ!" Giản Sinh vỗ vỗ trán.

Đồng học cho hắn chỉ một chút, kết quả trong lớp Lưu Đức Trụ chột cảm thấy không giây, đứng dậy liền muốn chạy.

Giản Sinh xông lên phía trước giữ chặt hấn gấp rút nói ra: "Ta hiểu được người tại trong ngục giam số 18 rất ngu ngu phê, thậm chí ta siêu phàm giả kia đều đi theo người phía sau, người địa vị nhất định rất cao!"

Lưu Đức Trụ thất kinh: "Không phải ta, người tìm nhầm người!"

"Nha nhi nha, người yên tâm, lão tử sẽ không đem người móng vuốt tích. . ." Giản Sinh đang khi nói chuyện, bị vừa mới chạy đến hai vị lão sư cho kéo ra khỏi phòng học: "Lão tử cho người tì ền!"

Trên hành lang, quanh quần Giản Sinh chửi rủa, các bạn học nhao nhao quay đầu nhìn qua Lưu Đức Trụ. . .

Lúc này Lưu Đức Trụ đầu nhanh hồng mất, hấn là thật không nghĩ tới chính mình vung một cái láo, vậy mà lại dẫn xuất nhiều chuyện như vậy tới.

Nói thật, lập tức chuyện hấn khát vọng nhất, chính là đem trong ngục giam cái thứ ba thời gian hành giả tìm cho ra!

Hấn muốn nhìn một chút đến cùng là ai, để hấn công lớn như vậy một cái n ấ!

Giờ này khắc này, người đóng n ấ Khánh Tr ền đang ng ấ ở trong phòng học, phảng phất phía ngoài huyên não đã cùng hấn không quan hệ.

Hấn nhìn thấy Nam Canh Th ền xuất ra một bản máy tính lập trình dạy học đến, li ền hỏi: "Làm sao đột nhiên nhìn cái này?"

"Không có. . . Không có việc gì, " Nam Canh Th ền nói ra: "Chính là muốn nắm giữ một môn tay nghề, người nói chúng ta cùng Lưu Đức Trụ tìm cách thân mật thế nào, nếu như quan hệ chỗ tốt, nói không chừng ở thế giới trong có thể được đến không ít chỗ tốt."

"Không cần thiết, " Khánh Tr ền h ấ đáp: "Ta cũng không phải thời gian hành giả."

Nhưng ngay lúc này, hắn bỗng nhiên cúi đầu rơi vào trầm tư.

Mình đương nhiên biết Lưu Đức Trụ là cái giả, nhưng tử như Nam Canh Thần dạng này thời gian hành giả nhưng lại không biết.

Bây giờ cả nước các nơi thời gian hành giả chỉ sợ cộng lại hơn vạn, sẽ có hay không có người bị Lưu Đức Trụ "Thân phận" hấp dẫn đến Lạc thành đến?

Bởi vì đây là đã biết trong tin tức, dễ dàng nhất tại trong thế giới trong tìm tới "Đáng tin cậy đồng đội" phương pháp.

Hà Tiêu Tiêu đề nghị mọi người tại thế giới trong bên trong tổ đội bảo đoàn, nhưng đồng đội heo cùng đáng tin cậy đồng đội khác biệt phi thường lớn.

Chỉ bất quá, để Khánh Trần có chút không nghĩ ra là.

Hôm nay đã xảy ra chuyện lớn như vậy, vì sao cho đến bây giờ người Côn Lôn tổ chức cũng còn chưa từng xuất hiện.

Chẳng lẽ là Lý Thúc Đồng truyền thừa không đủ để gây nên chú ý? Khẳng định không phải.

Ở trong đó khẳng định có vấn đề

Một mực đến tối nên lớp tự học buổi tối, Khánh Trần đầu không có chờ đến Côn Lôn thân ảnh, hắn luôn cảm thấy có việc muốn phát sinh, nhưng lại không biết ra sao sự tình.

...

9 giờ 20 phút, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành lớp 11, lớp 12 môn sinh nhao nhao xông ra trường học.

Ban đêm sân trường tại đèn đường mờ vàng chiếu xuống có loại đặc thù mỹ cảm.

Các học sinh mặc đồng phục đi tại trên đường nhỏ hai hai nói chuyện với nhau, bên cạnh từng cái cưỡi xe đạp đồng học cùng mọi người cáo biệt, sau đó xông vào đêm tối.

Có nữ sinh đi ở phía trước, thẫn mẩn nam sinh liền ở phía sau cùng bằng hữu truy đuổi đùa giỡn, ý đồ hấp dẫn các nàng lực chú ý.

Tựa hồ đây chính là thanh xuân nên có dáng vẻ.

Lúc này, Lưu Đức Trụ cùng đồng học cáo biệt về sau, từ thùng xe đẩy ra xe đạp của mình, hướng vườn hoa Hưng Long phương hướng cưỡi đi.

Hắn nhớ lại sự tình hôm nay, càng nghĩ càng oan, có thể nghĩ nửa ngày hắn lại không biết nên làm cái gì.

Ngay tại hắn trải qua Hoàng Hà đường thời điểm, bỗng nhiên cảm giác có chút không thích hợp đến, bên cạnh mình lại có một cỗ xe thương vụ màu đen nhanh chóng tới gần.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua, thỉnh linh phát hiện xe thương vụ hàng phía trước hai người đều mang kính râm, người tay lái phụ còn quay đầu nhìn chính mình.

Lưu Đức Trụ trong lòng thẫn mẩn kêu hồng bét.

Ngay tại song phương muốn tiến vào một chỗ không giám sát cầu vượt bên dưới lúc.

Xe thương vụ màu đen kia người trên vị trí lái hướng phía Lưu Đức Trụ đánh một thanh phương hướng, đúng là dùng thân xe hướng Lưu Đức Trụ ngạnh sinh sinh đánh tới.

Hắn cưỡi xe cưỡng quít hướng lối đi bộ tránh đi, có thể thương vụ màu đen

đúng là ép lên lối đi bộ, đem Lưu Đức Trụ cùng xe đạp liên đới đụng ra ngoài.

Mặt đất vang lên lốp xe cùng mặt đất ma sát chói tai âm thanh, còn có Lưu Đức Trụ kêu thảm cùng một chỗ vang lên.

Xe thương vụ màu đen méo mó dừng ở trên vỉa hè, còi -rắc.... Một tiếng cửa khoang xe bị người kéo ra, trong xe truy ền tới một nam nhân thanh âm lạnh lùng: "Tốc chiến tốc thắng, dẫn hắn đi."

Trên xe nhảy xuống hai người đeo kính đen, không hề dừng lại hướng phía Lưu Đức Trụ vọt tới.

Đối phương thần sắc bu rầu, cực kỳ giống trong phim Hong Kong tội phạm.

Có thể mấu chốt nhất là, Lưu Đức Trụ rõ ràng nhìn thấy trên người hai người này đầu trang bị thân thể máy móc!

"Cứu mạng!" Lưu Đức Trụ sợ vỡ mật, li ều mạng rống gi ận.

Trong chốc lát, hậu phương một chùm chướng mắt viễn quang đèn sáng lên, chiếu vào trên người mọi người.

Từ xa tới gần động cơ tiếng oanh minh như bôn lôi, trên mặt đường xi măng giống như là có một đầu mãnh thú sắt thép ngay tại phi nước đại lấy.

..

Một tiếng ầm vang, một cỗ việt dã màu đen ngang ngược đâm vào xe thương vụ màu đen phía sau!

Thương vụ màu đen bị đụng lộn ra ngoài!

Trước đó xuống xe hai tên tội phạm biến sắc, lúc này nhào về phía xe việt dã màu đen, bọn hắn hai tay thân thể máy móc bắn ra hai thanh trường đao, còn không chờ bọn hắn nhào đến xe việt dã trước, liền có thân ảnh mờ hồ

từ đỉnh đầu cao sáu mét cầ vượt nhảy xuống.

Có người đã sớm chờ ở chỗ này!

Đạo nhân ảnh kia rơi xuống vừa nhanh vừa vội, trong chớp mắt lại trực tiếp rơi vào hai tên tội phạm đỉnh đầu.

Sắt thép đúc thành hai chân giẫm lên hai tên tội phạm bả vai, đem hai tên tội phạm trùng điệp giẫm trên mặt đất.

Màu lam hỏa hoa nhảy lên, tội phạm nơ bả vai thân thể máy móc băng liệt sau lộ ra bên trong điện tử nguyên kiện.

Cái kia từ trên trời giáng xuống thân ảnh quay đầu đối với Lưu Đức Trụ hỏi: "Không có sao chứ? Người tốt, lần đầu gặp mặt, ta là Côn Lôn người phụ trách, Trịnh Viễn Đông."

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tế bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 50, ng ầm hiều lẫn nhau (là hoàng kim tổng minh chim cánh cụt tăng thêm)

Lưu Đức Trụ ngơ ngác ng ồi dưới đất, nhìn xem trước mặt mạnh mẽ Trịnh Viễn Đông, còn có đối phương một thân tinh lương thân thể máy móc, bỗng nhiên đáy lòng sinh ra mãnh liệt cảm giác an toàn tới.

Kỳ thật Lưu Đức Trụ gặp thân thể máy móc cũng không nhi ều, lúc trước hắn xuyên qua đến ngục giam số 18 còn không có làm sao thưởng thức văn minh máy móc, li ền bị mang đi giam lại đi.

Nhưng Trịnh Viễn Đông trên người thân thể máy móc, hắn vẫn có thể liếc mắt li ền nhìn ra không cùng đi.

Trên cánh tay kia không còn là bại lộ ở trong không khí dịch áp cái ống, mà là toàn bao trùm hợp kim làn da, tại đối phương trên cánh tay, còn có từng đầu như là mạch máu dải sáng màu lam, không biết là cái tác dụng gì.

So sánh ngục giam số 18, đây mới là thế giới ngoài từng huyền tưởng qua Cyber tay chân giả.

Trịnh Viễn Đông nhìn Lưu Đức Trụ không nói lời nào, li ền quay đầu nhìn v ề lạt nghiêng thương vụ màu đen đi đến, hắn bắn ra trên cánh tay màu đỏ sậm tí đao, phát tay li ền cắt ra thân xe.

Sắt thép thân xe, giống như là ngọn nến đựng phải nung đỏ đao, trực tiếp hòa tan.

Hành động ở giữa, ti ền hậu phương hướng lại vây quanh mấy chiếc việ t đã màu đen, Lộ Viễn từ trên một chiếc xe nhảy xuống: "Lão bản, không nghĩ tới thật đúng là người suy đoán động thủ vị trí."

Trịnh Viễn Đông nhìn xem trong xe thương vụ hôn mê bốn người, hẳn đối với Lộ Viễn khẽ gật đầu: "Lưu Văn Khâm, Tân Khâu Trạch, Thôi Cường, Hoàng Hàn Dật, đầu là đăng ký ở trong danh sách, xem ra là Lưu Văn Khâm đem bọn hắn liên hệ với nhau. Dĩ xuống bọn hắn thân thể máy móc mang về, hô người đến xe kéo, mau chóng."

Vị này Côn Lôn người phụ trách đang khi nói chuyện, tựa hồ đối với mấy người cũng có hiểu biết, thậm chí còn xác định ai mới là chủ mưu.

"Hay là lão bản người anh minh a, sáng sớm nghe nói bọn hắn từ Võ thành biến mất, liền biết bọn hắn là hướng về phía Lưu Đức Trụ tới," Lộ Viễn đáp lại nói: "Chỉ bất quá những người này lá gan cũng là thật to lớn a, ở đất liền cũng dám làm loại chuyện này?"

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Có người ở thế giới trong đời một thời gian ngắn, nơi đó hỗn loạn trật tự sẽ để cho bọn hắn lá gan càng biến càng lớn. Bọn hắn ở bên kia trải qua mũi đao liếm máu thời gian, trở lại thế giới ngoài về sau có được siêu việt thường nhân năng lực, liền muốn khiêu chiến một chút hiện hữu trật tự. Mà chúng ta cần phải làm là, để bọn hắn minh bạch thế giới ngoài trật tự là không thể khiêu chiến, tối thiểu chúng ta cảnh nội không được."

"Ừm," Lộ Viễn gật gật đầu: "Có lẽ chúng ta có thể thu nạp càng nhiều thời gian hành giả?"

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Tổ chức thuần túy tính cùng tín ngưỡng tầm quan trọng, cao hơn nhiều thực lực. Tối thiểu mù quáng khuếch trương có được thực lực, không phải Côn Lôn hẳn là theo đuổi."

Trên thực tế chính như Khánh Trần hoài nghi một dạng, khi Lưu Đức Trụ loại này trọng yếu thời gian hành giả lúc xuất hiện, Côn Lôn nhưng không có xuất hiện là rất khác thường.

Tối thiểu nhất cũng muốn tới hỏi một chút.

Nhưng Côn Lôn cũng không có làm như thế.

Khi bọn hắn nhận được tin tức lúc, liền ý thức được Lưu Đức Trụ tầm quan trọng, mà lại Trịnh Viễn Đông cũng ý thức được, nhất định sẽ có mặt khác thời gian hành giả có ý đồ với Lưu Đức Trụ.

Lý Thúc Đông là ai?

Là tổ chức Kỳ Sĩ đương đại lãnh tụ, là người Hằng Xã Lý Đông Trạch cũng muốn hô một tiếng lão bản, ở thế giới trong muốn tiếp cận loại người này cỡ nào khó? Khó như lên trời.

Nhưng là hiện tại trước mặt có cái có sẵn cơ hội, ai có thể không động tâm nghĩ?

Chỉ cần là đối với thế giới trong, Lý Thúc Đông người có chút hiểu rõ, chỉ sợ đầu sẽ biết Lưu Đức Trụ giá trị.

Cho dù Lưu Đức Trụ bây giờ còn không có có thật thu hoạch được truyền thừa.

Cho nên, Trịnh Viễn Đông trước tiên ở trường học chung quanh an bài cọc ngầm, lại đang Lưu Đức Trụ trên đường về nhà bày ra nhân viên tiếp ứng, rốt cục chờ đến bọn này tội phạm.

Hắn đi hướng Lưu Đức Trụ, lúc này một tên Côn Lôn thành viên ngay tại cho thiếu niên kiểm tra chỗ nào thụ thương.

Trịnh Viễn Đông hỏi: "Hắn có thụ thương sao?"

Côn Lôn thành viên đáp lại nói: "Cánh tay, đùi phải, má phải có bị thương ngoài da, bất quá không nghiêm trọng."

"Vậy là tốt rồi," Trịnh Viễn Đông nhìn về phía Lưu Đức Trụ: "Không cần sợ hãi, đêm nay chúng ta là đến chuyên bảo vệ người, tiếp xuống chúng ta cũng sẽ nghiêm ngặt chú ý xuất nhập cảnh tin tức, có dị thường sẽ còn đối

với người tiến hành hai mươi bốn giờ bảo hộ."

Lưu Đức Trụ hoảng loạn nói: "Tạ ơn!"

Trịnh Viễn Đông gật gật đầu: "Không cần khách khí, chính người tốt nhất cũng cần thận một chút, có dịp thường kịp thời cho chúng ta gọi điện thoại, số điện thoại trước đó cũng cho người."

Nói xong, Trịnh Viễn Đông cũng không quay đầu lại lên một chiếc việt dã xa.

Ngay sau đó, xe kéo tới, xe cảnh sát tới, tất cả đều tại xử lý hiện trường.

Lưu Đức Trụ nhìn xem đi xa xe việt dã bóng lưng sừng sốt nửa ngày, cứ đi như thế? !

Đối phương không có hỏi khác, cũng không có lôi kéo chính mình, đây là vì cái gì?

Nơi xa, ngay tại lái về phía Côn Luân tổng bộ xe việt dã màu đen bên trên, Trịnh Viễn Đông đột nhiên hỏi Lộ Viễn: "Người có cảm giác hay không đến có chút kỳ quái?"

"Làm sao kì quái lão bản?" Lộ Viễn hỏi.

"Người học sinh này một chút đảm phách đều không có, cũng khuyết thiếu cơ bản nhất cảnh giác, một người như vậy, có thể bị Lý Thúc Đĩnh coi trọng?" Trịnh Viễn Đông kỳ quái nói.

"Cũng có thể là Lý Thúc Đĩnh cũng không có coi trọng hẳn?" Lộ Viễn thử dò xét nói.

"Sẽ không, dựa theo Giản Sinh nói, ngay cả siêu phạm giả đều tại vì cái kia thần bí thời gian hành giả phục vụ, vậy đối phương tất nhiên đã được đến Lý Thúc Đĩnh coi trọng" Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Ta hoài nghi trong ngục giam số 18 có cái thứ ba thời gian hành giả, nhưng là cái này lại cùng

chúng ta lấy được tin tức không khớp. Nhìn nhìn lại đi, sớm muộn cũng sẽ có đáp án."

"Lão bản người không chuẩn bị thu nạp Lưu Đức Trụ tiên Côn Lôn sao?"
Lộ Viễn hỏi.

Trịnh Viễn Đông đờ xuống cửa sổ đốt điếu thuốc, chậm rãi nói ra: "Hắn không xứng."

Lộ Viễn giống như là tựa như nhớ tới cái gì: "Đúng rồi lão bản, Hà Kim Thu bên kia đề nghị tháng sau tổ chức hội nghị. . ."

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Trước không đề cập tới việc này."

. . .

Ban đêm 10 điểm, Khánh Trầ trong nhà mình bắt đầu bản thân huấn luyện.

Không có trong ngục giam cố định làm việc và nghỉ ngơi, hắn thậm chí kéo dài một giờ thời gian huấn luyện.

Bất quá, có một chút khác biệt chính là, hắn trong tù ăn thế nhưng là thịt trâu trứng gà, bao nhiêu đều bao no.

Trở lại thế giới ngoài liền không giống với lúc trước. . . Ăn không nổi.

Lúc này hắn từ giữa thế giới mang về hoàng kim liền giấu ở gầm giường, Khánh Trầ cảm thấy mình phải nghĩ biện pháp đem hoàng kim biến thành tiền mặt, nếu không mình căn bản không đủ sức thức ăn tiêu hao.

Đang lúc hắn mờ hồ đêm đêm lúc, cửa ra vào bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Hắn đứng dậy mở cửa, chính trông thấy Lý Đờng Vân bưng một bàn đồ ăn sùng, Khánh Trầ thậm chí có thể nghĩ được bên trong rau họ trứng gà

hương khí.

Lý Đ ồng Vân nhu thuận nói: "Khánh Tr ần ca ca, đây là mẹ ta vừa nỡ tốt, nàng để cho ta cho người đưa tới."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần lần này không có khách khí nữa.

Ngay tại Lý Đ ồng Vân quay người lên lần thời điểm, Khánh Tr ần hỏi: "Kỳ thật người rất thông minh đúng hay không, người biết ta đang nói cái gì."

Lý Đ ồng Vân chậm rãi xoay người lại, nàng mặc đồ trắng giao nhau váy li ền áo, đối với Khánh Tr ần cười ngọt ngào hỏi: "Khánh Tr ần ca ca cũng là thời gian hành giả đúng hay không?"

"Căn cứ?" Khánh Tr ần cười hỏi.

Lý Đ ồng Vân hạ thấp thanh âm nói ra: "Bởi vì mẹ đánh ba ba vào cái ngày đó, người dẫn ta vào nhà sau từng trốn ở màn cửa phía sau vụng trộm quan sát người của Côn Lôn, người gặp qua bọn hắn, còn tại tránh né bọn hắn."

Khánh Tr ần cười, từ lúc hắn ý thức đến Lý Đ ồng Vân không có đơn giản như vậy về sau, li ền biết chính mình khẳng định lừa không được tiểu cô nương này, chi tiết đã bại lộ chính mình.

Không phải hắn đ ần, mà là trước đó hắn không có ý thức được, cái này đ ồng dạng là nguyên sinh trong gia đình sinh trưởng tiểu cô nương, có một viên trưởng thành sớm lại thông tuệ nội tâm.

Ai sẽ nhàn rồi không chuyện gì đi nghi kỵ một đứa bé đâu?

Bất quá, mình đã biết đối phương thế giới trong thân phận, đối phương cũng rất khó tìm đến chính mình.

Lần này, tựa hồ thế giới ngoài cũng có chút ý tứ.

Một lớn một nhỏ hai người nhìn nhau cười một tiếng, tựa hồ đạt thành một

loại ăn ý, ng ầm hiều lẫn nhau.

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên anh cảnh xuống tề bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng

Chương 51, học sinh chuyên trường (là hoàng kim tổng minh chim cánh cụt tăng thêm)

Xuyên qua đêm ngược 6 ngày.

Khánh Tr ần lúc ra cửa ngạc nhiên phát hiện, nhà mình đối diện 102 cửa phòng mở rộng ra, bên trong bày khắp chố ng bụi vải plastic.

Trong phòng, có một đám công nhân ngay tại đổi mới sàn nhà cùng vách tường, cái này cùng hẳn ngày thường nhìn thấy công nhân có chút khác biệt, đối phương ăn mặc rất chỉnh tề đ ồng phục phía sau đầu in 'Trang trí Tam Sí' chữ.

Khánh Tr ần không có ở bản địa nghe nói qua dạng này một nhà công ty sửa sang.

Hắn tìm tới một tên công nhân hỏi thăm: "Đây là?"

Công nhân nhìn hẳn một cái cười nói: "Dọn nhà đâu."

Khánh Tr ần lại như không việc mà hỏi: "Vây chủ xí nghiệp đâu, làm sao cũng coi là hàng xóm, có thể chào hỏi."

Công nhân đáp lại nói: "Không biết, chúng ta cũng chính là làm việc, không biết chủ xí nghiệp ở đâu."

Khánh Tr ần cảm giác kì quái.

Đối diện 102 đã thật lâu không người ở, làm sao đột nhiên li ền đến hàng xóm mới?

Không chỉ là đối diện 102, hẳn vậy mà nghe được trên lầu cũng có động tĩnh.

Khánh Trầ lên lầu xem xét, tình hình phát hiện liên đới 202 cũng tại đối mới.

Tình huống như thế nào, một lần liền đến hai hộ hàng xóm mới sao, cái này rõ ràng không bình thường a.

Thế nhưng là, nơi này chỉ có dọn nhà công nhân, Khánh Trầ căn bản là không có nhìn thấy chủ hộ đáng vẻ

Hành lang bên ngoài, còn có người ngay tại từ trên xe hàng tháo dỡ đồ dùng trong nhà, thường ngày vật phẩm.

Chỉ gặp những vật phẩm kia bị tỉ mỉ dùng bố giấy thu nạp túi tiến hành phân loại, đồ dễ vỡ, thư tịch, quần áo, chủng loại phong phú.

Mà lại, mỗi cái cái rương bên ngoài cũng đều bảo bọc túi chống bụi.

Chỉ là trong nháy mắt hẳn liền phán đoán mới dọn tới hộ gia đình không phú thì quý.

Hắn nhìn thoáng qua phía sau mình cũ nát lầu nhỏ, lại nhìn cái này xa hoa dọn nhà đội hình. . .

Kẻ có tiền sẽ chuyển vào nơi này? Nói đùa cái gì.

Trước mắt đây hết thảy cùng hẳn sinh hoạt địa phương không hợp nhau!

Đối diện hộ kia mặc dù cùng hẳn gia hộ hình khác biệt, nhưng diện tích căng hết cỡ cũng liền 92 bình, còn có phòng ốc kết cấu cũ kỹ này, đồ điện công suất lớn đều sẽ nhảy áp.

Kẻ có tiền điên rồi mới có thể đem đến nơi này tới.

Trừ phi, đối phương là vì sự tình khác. . . Thế giới trong.

Trong tòa nhà này thời gian hành giả, trừ hẳn chỉ còn lại Lý Đ ồng Vân, Giang Tuyết.

Chính mình nấp rất kỹ, vậy đối phương chính là hướng về phía Giang Tuyết tới.

Lúc này, Giang Tuyết dẫn Lý Đ ồng Vân đi ra ngoài, nhìn nhau một chút, Khánh Tr ần nói ra: "Cẩn thận một chút."

"Ừm, " Giang Tuyết nhẹ gật đ ầu.

Khánh Tr ần đến trường học đằng sau, trước tiên trước từ Lưu Đức Trụ cửa lớp trải qua, nhưng mà hẳn sửng sốt một chút, chỉ thấy đối phương tinh thần uể oải ng ả trong phòng học, trên cánh tay, trên mặt toàn dán băng gạc. . .

Hôm nay làm sao quái sự toàn tụ cùng nhau?

Đ ầu tiên là không hiểu thấu nhiều hai hộ hàng xóm, ngay sau đó Lưu Đức Trụ lại như là bị người đánh giống như.

Khánh Tr ần theo bản năng mở ra hot search, kết quả là phát hiện Lưu Đức Trụ thụ thương sự tình đã lên hot search. . .

Hot search Microblogging bên trong, không chỉ có Lưu Đức Trụ thụ thương ảnh chụp, còn có phóng viên suy đoán.

Chụp ảnh địa điểm ở cửa trường học, nhìn chụp ảnh góc độ. . . Người quay chụp hẳn là ng ả xồm ở trường học đối diện trong dải cây xanh.

Câu tử a đây là, Khánh Tr ần có chút bất đắc dĩ.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, xuyên qua sự kiện vậy mà đã đến kinh động câu tử tình trạng.

Ngắm lại cũng thế, câu tử theo đuổi chính là tin tức điểm nóng, nơi nào có nhiệt độ đi đâu, một khi chụp tới tư liệu vài phút liền có thể bán trao tay cho tài khoản marketing.

Mà bây giờ, còn có cái gì nhiệt độ so thời gian hành giả cao hơn? Minh tinh cùng nổi tiếng internet cũng không sánh nổi.

Những ngày này trong bảng hot search, ngay cả Uông lão sư lại mở lưu động buổi hòa nhạc đầu vào không được Top 10, Top 10 cơ bản đầu cùng thời gian hành giả có quan hệ.

Khánh Trầ thật sự có chút may mắn chính mình giấu đầy đủ ẩn nấp.

Không nói đến bại lộ có hay không nguy hiểm, chỉ nói bị truyề thông ra ánh sáng một chuyện hẳn liền chịu không được.

Ngay tại đầu này hot search phía dưới, lại có một thì tin tức đưa tới Khánh Trầ chú ý: Hà Tiêu Tiêu mới nhất công lược.

Hắn trở lại chính mình ban trong phòng học mở ra Douyin tìm kiếm Hà Tiêu Tiêu tài khoản, lần này vẫn như cũ là toàn bộ màu đen bối cảnh, vẫn như cũ chỉ có phụ đề cùng nam tính thanh âm: "Hôm nay vì mọi người mang đến cấm kỵ chi địa phó bản giới thiệu."

"Thế giới trong trước mắt biết cấm kỵ chi địa hết thấy 139 chỗ, phân tán tại trên hoang dã, đương nhiên cũng có mới hình thành cấm kỵ chi địa chưa ghi vào phía quan phương ghi chép."

"Theo đi ều tra, cấm kỵ chi địa hình thành nguyên nhân, cùng thế giới trong siêu phạm giả chặt chẽ không thể tách rời. . ."

"Trong thế giới trong, rất nhiều vượt mức quy định sinh vật kỹ thuật, gen kỹ thuật, đầu là từ trong cấm kỵ chi địa thu được hàng mẫu, mới đến tính tiến triển đột phá. Nếu như công lược cấm kỵ chi địa phó bản, có khả năng tại tập đoàn trong tay thu hoạch được đại lượng tiền tài ban thưởng."

"Cấm kỵ chi địa phó bản cực kỳ nguy hiểm, Hà Tiêu Tiêu ở chỗ này ám áp nhắc nhở các vị tổ đội tiến về"

Khánh Trần yên lặng xem hết công lược, lần này, tin tức của hắn rất cục đĩ tại Hà Tiêu Tiêu phía trước.

Đáng lưu ý chính là, đối phương lần nữa nhắc nhở các thời gian hành giả cần tổ đội.

Hắn cho là đây là một đầu thiện ý nhắc nhở.

"Khánh Trần, người nhìn, " ng ồi cùng bàn Nam Canh Th ần lung lay cánh tay của hắn.

Khánh Trần ng ẩng đầu ở giữa, phòng học bên ngoài ánh nắng sáng sớm vừa lúc từ cửa ra vào nghiêng chiếu vào, hai cái xa lạ nữ hài đứng ở nơi đó.

Hai nữ hài thân cao không sai biệt lắm, đầu là thật dài lại hơi cuộn tóc, làn da trắng giống như là như đ ỗ sứ dưới ánh mặt trời có chút chướng mắt.

Một người mặc hươu nhàn đen trắng áo bóng chày, phía dưới là đ ầu tu thân quần jean, một đôi chân trực tiếp dài nhỏ.

Một người khác thì mặc nghiêng nghiêng ng ả ng ả tay áo dài áo thun, nhìn tựa như là tùy ý chọn mấy món mặc lên người, có thể một chút nhìn sang lại cảm thấy đặc biệt thuận mắt.

Khánh Trần bên cạnh Nam Canh Th ần con mắt đ ầu nhìn thẳng, chỉ gặp lão sư số học Đ iền Hải Long trên bục giảng nói ra: "Hai cái sự tình a, chủ nhiệm lớp của các người Đ ỗ Nhất Hoàng tạm thời không cách nào lại cho các người lên lớp, ta đây tạm thay các người chủ nhiệm lớp chức, có việc cho ta nói là đ ược r ồi."

Đ iền Hải Long tiếp tục nói: "Kiện sự tình thứ hai chính là, lớp chúng ta mới tới hai vị học sinh chuyển trường, hi vọng mọi người có thể đoàn kết

hỗ trợ. Hiện tại, mời các nàng hai người đến từ ta giới thiệu một chút."

Áo bóng chày nữ hài đi đến bục giảng cười nói: "Mọi người tốt, ta gọi Vương Vân, đến từ Hải thành."

Một tên khác nữ hài tự giới thiệu mình: "Mọi người tốt, ta gọi Bạch Uyên Nhi, cũng tới từ Hải thành, mời mọi người chiêu cố nhi ều hơn."

Trong lớp vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, li ền số Nam Canh Th ần trông hung nhất.

Đi ền Hải Long nhìn thoáng qua phòng học, hấn chỉ vào Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần bên cạnh lân cận địa phương nói ra: "Đợi lát nữa các người an vị nơi đó, Khánh Tr ần là chúng ta niên cấp học tập tốt nhất đ ồng học một trong, các người có cái gì không hiểu có thể hỏi hấn. Đến mấy cái nam sinh, cùng ta đi nhà kho chuyển hai bộ cái bàn tới."

Vừa mới nói xong, mấy cái nam sinh xung phong nhận việc đứng lên.

Có cái nam sinh trực tiếp thanh không chính mình bàn học đặt ở Khánh Tr ần, Nam Canh Th ần bên cạnh bọn họ, sau đó nói với Vương Vân: "Người li ền dùng ta tấm này."

Wương Vân cười hỏi: "Vậ người làm sao?"

Nam sinh nói ra: "Không có việc gì, ta cái này đi nhà kho cho mình chuyển."

Khánh Tr ần từ đáy lòng cảm khái, vị bạn học này EQ là thật cao. . . Vềsau hấn là có thể có triển vọng lớn.

Wương Vân nói tiếng cảm ơn, ng ồi ở Nam Canh Th ần bên cạnh.

Ngay tại Nam Canh Th ần thiết hàm hàm này nội tâm kích động thời điểm, Vương Vân một câu tưới tắt hấn tất cả nhiệt tình: "Cái kia. . . Đ ồng học, người biết lớp bên cạnh Lưu Đức Trụ sao?"

...

Làm sao để từ tra nam trở thành #

Chương 52, hàng xóm mới

"Đồ học, người biết lớp bên cạnh Lưu Đức Trụ sao?"

Câu nói này chỉ dùng 0.001 giây, liền đánh xuyên Nam Canh Thần trái tim.

Hai cái đẹp như thế nữ đồ học, Nam Canh Thần chỉ trong nháy mắt đã cảm thấy chính mình yêu đương.

Sau đó, liền không có sau đó.

Tựa như Thần Tình Yêu Cupid nguyên bản muốn cho chính mình bắn một tiễn, kết quả hấn trở mắt nhìn đối phương đem mũi tên thần tình yêu, đổi thành RPG đạn hỏa tiễn.

Quá đột nhiên.

Nam Canh Thần trần mặc h ồi lâu bỗng nhiên nói ra: "Không biết. . .
Nhưng ta có thể đi nhận biết."

Vương Vân cười cười không có lại nói tiếp, mà là chuyên tâm sửa sang lại bàn sách của chính mình tới.

Hai vị này nữ hài đưa đến trường học đồ vật không nhiều, chỉ có một ít văn phòng phẩm cùng ngữ số bên ngoài sách giáo khoa, lại không có mặt khác.

Khánh Trần phát hiện đối phương quần áo nhãn hiệu, cơ bản cũng không nhận ra.

Hấn mặc dù đọc lướt qua rộng khắp, nhưng nghèo khó dẫn đến hấn đi t ần

trữ tri thức thời điểm, rất thuận lý thành chương đã bỏ sót xa xỉ phẩm phẩm loại này.

Hắn cùng Nam Canh Thần đến cùng có bao nhiêu nghèo?

Nói như vậy, hai người bọn họ hữu nghị, thậm chí có thể dùng để chứng minh trình độ đạo đức của bọn hắn.

Đều là bị ép thoát ly người thú vị cấp thấp.

Một tiết khóa qua đi, Khánh Thần đã rất rõ ràng, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi hai người cũng hẳn là thời gian hành giả, các nàng sở dĩ chuyển trường, kỳ thật chính là hướng về phía Lưu Đức Trụ tới.

45 phút đồng hồ thời gian bên trong, Vương Vân nhin không được nhìn cánh tay 6 lần, Bạch Uyển Nhi nhin không được nhìn cánh tay 5 lần, đều là đếm ngược vị trí.

Đáng nhắc tới chính là, Nam Canh Thần nhin số lần, là 21 lần.

Sau khi tan học, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi hai người hướng phòng học bên ngoài đi đến, trên hành lang, đã có hai tên nam sinh chờ ở nơi đó.

Đây là hai cái Khánh Thần chưa bao giờ trong trường học thấy qua nam sinh, một cái thân hình cao lớn, trắng tinh, đối phương mang theo một bộ kính mắt viền vàng, rất có loại trong phim ảnh nhĩ nhận bại hoại khí chất.

Một cái khác thì nhĩ nhận đeo mắt kính gọng đen.

Bốn người này đứng trong hành lang thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì, dẫn tới trên hành lang vô số đồng học ghé mắt.

Khánh Thần bọn hắn chỗ nào một này tổng cộng sáu cái lớp, 452 tên học sinh.

Nhưng là bốn người này đứng ở nơi đó, phảng phất rồng rã một tầng lầu

tiêu điểm chính là bọn hắn, ánh mắt mọi người đều bị ép xoay qua chỗ khác, sau đó trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác tự ti mặc cảm.

Cái kia mang kính mắt viền vàng nam đồng học giống như là trong bốn người chủ đạo, bởi vì hắn tinh táo nói chuyện thời gian nhiều nhất, ba người khác đều đang nghe.

Lúc này Nam Canh Thần thần sắc vội vã trở lại phòng học, hắn thấp giọng nói ra: "Cái này bốn cái học sinh chuyển trường là cùng nhau, ta cùng lớp bên cạnh hỏi thăm một chút, cái kia hai tên nam sinh chuyển đến bọn hắn lớp 11 ban 4."

"Ừm, " Khánh Trần nói ra: "Còn có cái gì sao?"

"Cái kia kính mắt viền vàng gọi Hồ Tiểu Ngưu, có người nói nhìn thấy hắn sáng sớm là lái xe mang theo ba người khác tới, " Nam Canh Thần nói ra: "Một cái khác nam sinh gọi Trương Thiên Chân."

"Lái xe?" Khánh Trần sửng sốt một chút.

Bọn hắn loại này khổ cấp cấp thiếu niên, cái nào có thấy đồng học lái xe đến trường a, cái này chẳng lẽ không phải trong kịch thần tượng mới có nội dung cốt truyện?

Bất quá, Khánh Trần đột nhiên cảm giác được, Lưu Đức Trụ hiện tại thật thành cái bia, có lẽ tương lai còn có rất nhiều người sẽ hướng về phía Lý Thúc Đồng ba chữ mà tới.

Mà Lưu Đức Trụ, thì sẽ từ từ trở thành một cái trung tâm vòng xoáy, không ngừng hấp dẫn thời gian hành giả mới.

Rõ ràng một ngày thời gian, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi đều không có tại sao cùng trong lớp đồng học nói chuyện, mỗi lần tan học, các nàng liền sẽ đi đến phòng học bên ngoài cùng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân nói chuyện phiếm.

Căn bản không cho học sinh của trường tiếp xúc bọn hán cơ hội.

Trong ngày này, hai nữ hài còn nói với Nam Canh Thần mấy câu, tỏ như hỏi một chút tên của lão sư, dạy học tiến độ, còn có trong trường học một chút công trình cùng thói quen.

Về phần Khánh Trần, các nàng là một câu đầu không có nói.

Khánh Trần có thể nhìn ra được, hai nữ hài này học tập muốn so trong tưởng tượng tốt.

Bạch Uyển Nhi tại tiết tiếng Anh bên trên liên tục tiếp từ chính mình trong bọc xuất ra một bản năm 2021 TOEFL đề thật, đó là Khánh Trần đã làm.

Mà Vương Vân thì tại xoát vật lý đề thi đưa, mặt khác khóa đầu không có làm sao nghe, đề Orsay này Khánh Trần ngay cả thấy đầu chưa thấy qua, khẳng định là cái nào đó giáo dục cơ cấu trong âm thanh dạy học tư liệu.

Mà lại, Khánh Trần một lần nào đó đi nhà xí trải qua hành lang lúc, rõ ràng nghe được bốn người nói chính là tiếng Anh.

Đây cũng là tận lực không để cho các bạn học nghe hiểu, mới lựa chọn tiếng Anh.

Khánh Trần không có cách nào nghe lén, nhưng hán y nguyên nghe được một chút từ mấu chốt, thời gian hành giả, xuyên qua, thành thị số 7 như thế nào tiến về thành thị số 18.

Đến xuống buổi trưa nên lớp tự học buổi tối lúc, Khánh Trần thấp giọng cho Nam Canh Thần nói một lần: "Ta đi trước, trong trường học có việc người cho ta phát Wechat."

Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi nhìn xem Khánh Trần rẽ ra phòng học, một người trong đó hỏi Nam Canh Thần: "Hán trốn học rồi?"

"Ừm, " Nam Canh Thần phiền muộn trả lời.

"Hắn không phải học sinh tốt sao, làm sao trốn học r ồi?" Bạch Uyển Nhi nghi hoặc.

"Đây chính là học sinh tốt đặc quỳ ền đi, đến bây giờ lão sư đ ều không có nói qua hắn, " Nam Canh Thần nói ra.

Vừa dứt lời, hắn li ền thấy Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi cũng đứng dậy thu dọn đ ồ đạc, cũng không quay đ ầu lại trốn học.

Chỉ còn lại có Nam Canh Thần một người, lẻ loi trơ trọi ng ồi tại hàng cuối cùng.

Nam Canh Thần nhìn xem phòng học bên ngoài trời chi ều, bỗng nhiên có chút cô đơn. . .

. . .

Khánh Tr ần đi v ề nhà, hắn muốn đổi một thân thật lâu không xuyên qua quần áo. . . Sau đó đi tìm một mình thu hoàng kim tiêu điểm, đem chính mình từ Lộ Quảng Nghĩa nơi đó bóc lột tới hoàng kim bán đi.

Hô hấp thuật đối tự thân năng lượng tiêu hao quá lớn, cho nên hắn ảm thực nhất định phải đuổi theo.

Nhưng mà, hắn không xác định thế giới trong hoàng kim, có thể hay không kiểm tra đo lường ra cái gì cùng thế giới ngoài hoàng kim không giống với địa phương.

Mặc dù hắn hôm qua dùng truy ền nước khảo nghiệm phương thức thử qua, hai bên mật độ là giống nhau, nhưng hắn vẫn là có chút không yên lòng.

Cái gọi là hoàng kim truy ền nước khảo thí, chính là đem hoàng kim treo ở trong nước đạt được thể tích của nó, sau đó lại tại trọng lượng tính toán mật độ, phương pháp rất đơn giản.

Nhiệt độ bình thường bên dưới hoàng kim mật độ là 19.23 gram / mét khối centimet.

Nếu như mật độ khác biệt không lớn, chính là vàng thật.

Khánh Trầ chuẩn bị kỹ càng hết thảy v ềsau, trên lưng một cái ba lô đeo vai đẩy cửa đi ra ngoài, kết quả vừa v ạn cùng Vương Vân, Bạch Uyển Nhi, HồTiểu Ngưu, Trương Thiên Chân bốn người gặp nhau.

Trong lòng của h ắn hiểu rõ, chính mình hàng xóm mới quả nhiên chính là bọn h ắn.

Vương Vân, Bạch Uyển Nhi ở tại lầu hai, Giang Tuyết đối diện.

HồTiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, thì tại đối diện với cửa mình.

Đối phương đúng là hướng v ềphía Lưu Đức Trụ tới, nhưng nếu như có thể tiện thể lấy cùng Giang Tuyết cũng nhận biết, cũng là lựa chọn tốt.

Đây chính là đối phương lựa chọn ở tại trong tiểu phá lâu này lý do duy nhất.

Vương Vân nhìn thấy Khánh Trầ lúc li ền sửng sốt một chút, nàng vừa cười vừa nói: "Không nghĩ tới người cũng ở chỗ này."

Mang theo kính mắt vi ền vàng HồTiểu Ngưu cười đối với Vương Vân hỏi: "Vị này là?"

"Đây là chúng ta lớp 11 ban 3 đ ồng học, " Vương Vân giải thích nói: "Nghe lão sư nói, hay là niên cấp bên trong học tập tốt nhất đ ồng học một trong."

HồTiểu Ngưu nhìn v ềphía Khánh Trầ: "Người tốt, HồTiểu Ngưu, chiếu cố nhiều hơn."

"Ừm, " Khánh Tr ần bình tĩnh g ật đ ầu: "V ềsau chiều cố nh ỉ ều hơn."

Nói xong h ắn nhanh chóng biến mất tại giữa trời chi ều, cũng không định cùng đ ối phương làm nh ỉ ều tiếp xúc.

Làm sao đ ể từ tra nam trở thành #

Chương 53, học bá cùng học thầ

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trầ rời đi, hấn cảm thụ một loại mùi vị quen thuộc.

Không phải nói hấn gặp qua Khánh Trầ, hoặc là Khánh Trầ giống ai, mà là đối phương loại kia tránh xa người ngàn dặm thái độ.

Tựa như là chính bọn hấn đem một chút đờng học cự chi tại vòng tròn bên ngoài lúc, loại kia mặt ngoài khách khí lễ phép, trong lòng lại kiêu ngạo thái độ.

Đây cũng là để Hồ Tiểu Ngưu có chút ngoài ý muốn, hấn nhìn một chút Khánh Trầ chỗ ở tòa nhà này, sau đó hỏi: "Các người có hay không phát giác hấn có chút kỳ quái?"

Một bên đeo mắt kính gọng đen Trương Thiên Chân nói ra: "Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi cũng còn rất xinh đẹp, hơn nữa còn là hấn bạn học mới hàng xóm mới, nhưng hấn nhìn cũng không nhìn, tựa hồ cũng không có nói chuyện với nhau hứng thú."

"Đúng vậy, " Vương Vân gật gật đầu: "Ngược lại không giống như là phổ thông nam sinh ngây ngô, càng giống là muốn tránh đi chúng ta."

"Ta hôm nay hỏi bên cạnh Nam Canh Thầ, hấn nói vị bạn học này thành tích một mực ổn định niên cấp ba vị trí đầu tới, có chút kiêu ngạo cũng là rất bình thường, học bá không đầu như vậy nha, " Bạch Uyển Nhi cười cười: "Chúng ta 'Hải Trung' học thầ bọn họ cũng dạng này a."

Hồ Tiểu Ngưu cười lắc đầu: "Tiểu thành thị học bá, trầ nhà quá thấp."

Trên thực tế Hồ Tiểu Ngưu cũng không phải là tận lực chế giễu, mà là bọn hắn rất rõ ràng, bây giờ siêu thành thị cấp một giáo dục, so siêu thành thị dẫn trước bao nhiêu.

Tiểu thành thị học bá đọc tiếng Anh không có vấn đề, có thể khẩu ngữ cùng thính lực còn kém xa, cho dù là trường học tiếng nước ngoài Lạc thành dạng này đánh lấy ngoại ngữ danh hào trường học cũng giống như thế.

Nhưng một ít thành phố lớn trọng điểm trung học, cửa trường học tùy tiện kéo một người đâu có thể tiếng Anh giao lưu không ngại.

Giải thi đua không biết cần bao nhiêu, nghỉ đông và nghỉ hè đều tại Bắc Cực trải nghiệm cuộc sống.

Đó phỏng phất là người của hai thế giới sinh.

"Được rồi, không cần cân nhắc cái gì học bá học thần, chúng ta cùng hắn cũng sẽ không có gặp gỡ quá nhiều, chỉ là trùng hợp ở cùng một chỗ hàng xóm mà thôi," Vương Vân nói ra: "Vào nhà nói."

Bọn hắn đang khi nói chuyện, đã mở ra 102 cửa phòng.

Các công nhân đã rút đi, trong phòng chỉ dùng một ngày liền rực rỡ hẳn lên.

Trong phòng ngược lại là không có sửa chữa, bởi vì thời gian quá ngắn ngủi, cho nên liền khẩn cấp cho mặt đất tất cả đều trải lên cố định thảm, trên vách tường cũng tiến hành xịt sơn xử lý, lại dán một tầng giấy dán tường.

Đây đối với bốn người bọn họ tới nói, xem như miễn cưỡng có thể ở.

"Kỳ thật chúng ta ở khách sạn liền có thể a, cũng không nhất định nhất định phải ở nơi này tới. Mọi người mục tiêu là Lưu Đức Trụ, Giang Tuyệt cho đến bây giờ giống như cũng không có gì đặc thù," Bạch Uyển Nhi nói

ra.

Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Không cần như thế thiên cận, nếu chúng ta quyết định từ thành thị số 7 tiến về thành thị số 18, vậy sẽ phải tại thành thị số 18 bên trong tận lực giao chút bằng hữu, người không thấy Hà Tiểu Tiểu công lược sao, tận lực tổ đội."

Vương Vân vẫn có chút phiền muộn: "Các người nhất định phải từ từ cùng Lưu Đức Trụ giữ gìn mối quan hệ, trong mắt của ta trực tiếp dùng tiền mua tin tức, tài nguyên cũng được."

Trương Thiên Chân lắc đầu: "Nếu lựa chọn đến Lạc thành vậy liền làm tốt chịu khổ dự định, đây là ta cùng Tiểu Ngưu ngay từ đầu liền nói tốt. Chúng ta tại thành thị số 7 không có bất kỳ cái gì căn cơ, cho nên có thể làm chính là lợi dụng thế giới ngoài năng lượng, đi ảnh hưởng thế giới trong."

Hồ Tiểu Ngưu là đám người này chủ tâm cốt, hắn gật gật đầu nói: "Hiện tại là muốn biện pháp cùng Lưu Đức Trụ giữ gìn mối quan hệ, cho nên thu lại mọi người ngày thường tác phong đi. Không có tiền mặc dù tuyệt đối không thể, nhưng tiền cũng không phải vạn năng. Các người phải hiểu, trên thế giới người so với chúng ta còn có tiền rất nhiều, đợi đến lại có người muốn dùng tiền từ Lưu Đức Trụ nơi này mua tài nguyên thời điểm, giao tình chính là chúng ta ưu thế lớn nhất."

"Đúng rồi, các người bên kia tiến triển thế nào? Lúc đầu nói bốn người chúng ta muốn tại một lớp bên trong, kết quả không phải nói lớp 11 ban 4 kín người, " Vương Vân hỏi.

Hồ Tiểu Ngưu hồi đáp: "Lưu Đức Trụ vẫn rất tốt chung dụng, chỉ bất quá thử thăm dò hỏi hắn rất nhiều thứ, hắn cũng không muốn nói."

Trương Thiên Chân nói ra: "Kỳ thật người nhìn xem hắn rất dễ thân cận, nhưng vấn đề là hắn cái gì cũng không nguyện ý tiết lộ cho người, nhìn đầu độn kỳ thật phi thường khôn khéo, là cái người đại trí nhược ngu."

"Ừm, đại trí nhược ngu đánh giá rất tốt, " Hồ Tiểu Ngưu tổng kết.

"Đúng rồi, " Vương Vân bỗng nhiên nói ra: "Các người nghe nói không, Ương Ương cũng dự định làm chuyên trường thủ tục."

"Ương Ương?" Bạch Uyển Nhi bọn người sững sờ.

Ương Ương, ương trong cây mạ .

Một cái rất giản dị danh tự, nhưng nhìn Bạch Uyển Nhi đám người phản ứng, tựa như danh tự này tại Hải Trung cái này chỗ Hải thành đỉnh tiêm trung học bên trong, có đặc biệt vị trí, cho nên mới có thể làm cho mọi người giật mình.

Trương Thiên Chân bỗng nhiên nói ra: "Chờ một chút, ta nhớ được có người nói qua, Ương Ương mỗi mỗi ông ngoại tại Lạc thành? Nàng sẽ không cũng chuyên trường đến nơi đây đi."

"Trước không muốn những này, cũng không nghe nói Ương Ương trở thành thời gian hành giả, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Đi trước tiếp một chút hàng xóm mới."

Nói, hần từ trong nhà lật ra một cái hộp đẹp để làm lễ gặp mặt, mang theo những người khác cùng tiến lên lầu hai.

Đông đông đông, Hồ Tiểu Ngưu gõ cửa.

Trong phòng truyền đến thanh âm: "Tiểu Vân, người đi mở cửa, có thể là người Khánh Trầ ca ca."

Tiếp theo, Tiểu Vân thanh âm ngọt ngào truyền đến: "Khánh Trầ ca ca chờ một chút, ta tới cấp cho người mở cửa."

Cờ -rắc.... Một tiếng, cửa mở ra.

Vương Vân cười nhẹ nhàng nói: "Người tốt nha tiểu bằng hữu."

Phịch một tiếng cửa lại lần nữa đóng lại, trong môn Lý Đờng Vân nói ra: "Mụ mụ, không phải Khánh Trầ ca ca."

Giang Tuyết kỳ quái: "Đó là ai a?"

Lý Đờng Vân trả lời: "Không trọng yếu."

Phòng cách âm hiệu quả cũng không thế nào, Hồ Tiểu Ngưu nghe thấy bên trong truyên đến Đội Đặc Công Uông Uông phim hoạt hình thanh âm, sau đó cánh cửa này liền thật không còn có vì bọn họ mở ra.

Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi hai người nhìn nhau: "Khánh Trầ ca ca. . . Danh tự này có chút quen tai?"

Lúc này bọn hắn còn không có ý thức được, trong lầu này hàng xóm, một cái là Lý thị tập đoàn đích hệ huyết mạch, một cái là Lý Thúc Đờng đơn truyên đệ tử, bọn hắn tâm tâm khổ khổ chạy Lạc thành đến, kết quả một cái chính chủ đầu không có tìm đúng.

. . .

Lúc này, bị Lý Đờng Vân lăm bằm Khánh Trầ, đang đứng tại Lạc thành thập tự khai phía nam trong ngõ hẻm nào đó.

Ngõ hẻm nhỏ nhiều năm rồi, kiến trúc đầu là kiểu Trung Quốc, tảng đá xanh hai bên đường đầu là tường xám ngói đen.

Trời mưa lúc, giọt mưa tại mảnh ngói bên trên hội tụ, sau đó thuận hàng ngói rơi xuống dưới.

Tiệm vàng cũ cửa ra vào treo hai cái đèn lồng đỏ, cửa ra vào thả một khối bảng đen: Giá cao thu về quà tặng, hoàng kim, đông trùng hạ thảo, nhân sâm.

Khánh Trầ mang theo vệ y mũ trùm hỏi: "Vàng làm sao thu?"

Bên trong chính biên giỏ trúc lão đầu giương mắt nghiêng qua hẳn một chút: "Có hóa đơn sao?"

"Không có, " Khánh Trầ n lắc đầu.

Cái gọi là hóa đơn, chính là mua hoàng kim lúc hóa đơn, cái đồ chơi này có thể chứng minh người hoàng kim lai lịch.

Bình thường thu về hoàng kim đầu cần cái này, không có hóa đơn li ền có thể là có vấn đề vàng, chính quy hiệu cần đồ đầu không thu.

Lão đầu nhìn hẳn một cái, thả ra trong tay giỏ trúc nói ra: "Không có hóa đơn rất khó xử lý, người muốn thành tâm bán 220 một gram, ta không hỏi người từ chỗ nào làm tới."

Hôm nay giá vàng là 380 một gram.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Thành giao, 39 gram."

8580 nguyên, đây đối với hẳn tới nói đã là một khoản tiền lớn, tối thiểu có thể giải khẩn cấp.

Làm sao để từ tra nam trở thành #

Chương 54, nhân sinh không có khả năng làm lại, nhưng có thể chiêu lại

Khánh Trầ đời này đầ không có gặp qua hơn tám nghìn khối tiề, hắ không có muốn chuyển khoản, mà là kiên trì làm cho đối phương cầm tiề mặt.

Trong tiệm vàng lầ đầ một bên ít tiề, một bên thầm nói: "Tuổi còn nhỏ vẫn rất cẩn thận, bất quá làm các người nghề này cẩn thận một chút không sai, lầ sau lại có thu hoạch còn đến chỗ của ta, số lượng nhìều lời nói ta cho người mỗi gram trườg 5 khối tiề, có bao nhiêu thu bao nhiêu."

Lầ đầ tựa hồ coi Khánh Trầ là thành tiều thầ, nhưng Khánh Trầ cũng không có phản bác.

Hắ đem tiề đưa cho Khánh Trầ, sau đó nhìn Khánh Trầ tại dưới ánh đèn từng tấm dùng tay nghiệm tiề giấy, hình mờ, tiề giấy tuyến, mù vắn, liếc xéo tối chữ, một cái kiểm tra điể đầ không có sót xuống.

Cuối cùng Khánh Trầ từ một xấp tiề bên trong rút ra hai tấm: "Tấm này 50 cùng 20, phiề phức đầ một chút."

Lầ đầ rằng có đầu một chút: "Các người nghề này ra bán vàng đầ dạng lấy tiề liề đi, còn có rất ít người giống người như thế cẩn thận."

Nói hắ kéo ra bên cạnh ngăn kéo, đầ hai tấm đi ra.

"Nghĩ kỹ tốt làm ăn, về sau cũng đừng cầm tiề giả đến lừa gạt người, " Khánh Trầ nói ra.

"Được chưa, thường đến a, " lầ đầ bất đắc dĩ.

Khánh Tr ần tiếp nhận ti ền quay đ ầu bước đi, thông suốt r ạng , lên ni ền kỹ ti ệm vàng lão bản nhìn xem bóng lưng của h ắn nghĩ th ần, thiếu ni ền này về sau tuyệt đ ối có thể có triển vọng lớn, trở thành một đ ời T ặc Vương.

H ắn tại trong ngõ h ẻm vòng vo bảy tám cái rẽ, mới ng ồi lên xe buýt về nhà.

Lại đang trong chợ nông dân mua hơn mười cân thịt trâu, ba cân trứng gà, còn có một số rau quả.

Diệp V ãn từng nói qua, h ắn hiện tại nhất đ ịnh phải biến thành một đ ầu hung mãnh đ ộng vật ăn thịt.

Trở lại lâu d ãy lúc, h ắn ng ẩng đ ầu một cái li ền trông thấy Lý Đ ồng V ân tại l ầu hai đ ối với h ắn v ụng trộm ngo ặc.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ, trái lại cho Lý Đ ồng V ân v ẩy v ẩy tay, ra hiệu nàng có chuyện xuống l ầu nói.

Giang Tuyệt là trên mặt n ổi đã biết thời gian hành giả, chính mình luôn đi đ ối phương trong nhà có thể sẽ bị người chú ý, nhưng Lý Đ ồng V ân chỉ là ti ểu cô nương, đến trong nhà h ắn nói chuyện ngược lại là không có như vậy bắt mắt.

Lý Đ ồng V ân vào cửa sau câu nói đ ầu tiên chính là: "Khánh Tr ần ca ca, mới tới hàng xóm là ai a, người cùng bọn h ắn nói chuyện qua không có."

"Là từ Hải thành chuyển trường tới, vì Lưu Đức Trụ mà đến, " Khánh Tr ần chia sẻ lấy tin tức của h ắn: "Ta nghe qua bọn h ắn dùng tiếng Anh đ ối thoại, Hải thành h ắn là đ ối ứng là thế giới trong thành thị số 7."

"Khánh Tr ần ca ca người còn có thể nghe hiểu tiếng Anh?" Lý Đ ồng V ân nghi ngờ nói: "Thính lực tốt như vậy sao?"

"V ẫn đ ược, " Khánh Tr ần không có tại trên việc này quá nhi ều giải thích,

mà là tiếp tục nói ra: "Bọn hấn ở chỗ này nhất định là vì mù mù người, những người này xuyên qua đến thành thị số 7 không có căn cơ, cho nên li ền muốn đến thành thị số 18 tìm cơ hội. Đương nhiên ta cảm thấy khả năng không có đơn giản như vậy, bọn hấn tại thành thị số 7 bên trong, thậm chí khả năng có cừu gia."

Đi vào thế giới trong sau có không có cừu gia, đây không phải thời gian hành giả mình có thể quyết định.

Nếu như không có cừu gia, vậy lấy đối phương tại Hải thành bản thổ thế lực, vì sao không trực tiếp tìm kiếm bản địa thời gian hành giả khác trợ giúp?

Căn cứ Khánh Tr ần từ trên internet lấy được tin tức, Hải thành có một vị siêu phạm giả, còn có một vị thành thị số 7 Thanh Long xã người nói chuyện , theo nói đã không tệ.

Nhưng H ồ Tiểu Ngưu bọn người không có dùng ti ền đi tìm những người này hỗ trợ, mà là bỏ g ần tìm xa đi vào Lạc thành tìm Lưu Đức Trụ.

Đại khái là người bọn hấn gây, Hải thành thời gian hành giả không cách nào bãi bình đi.

Lý Đ ồng Vân nghĩ nghĩ nói ra: "Thành thị số 7 là Tr ần thị tập đoàn địa bàn, thành thị số 18 là Lý thị tập đoàn sân nhà, bọn hấn có thể hay không chọc Tr ần thị?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Không sao, bọn hấn hiện tại dùng tiếng Anh không chút kiêng kỵ giao lưu, ta lại nghe nghe li ền biết."

"Bọn hấn li ền ngay mặt nói cho người nghe sao?" Lý Đ ồng Vân ngửa đầu hỏi.

Khánh Tr ần sờ lên đầu của nàng cười nói: "Bởi vì bọn hấn không có người thông minh a."

Lúc này Lý Đ ồng Vân chạy đến Khánh Tr ần nhà toilet, ôm lấy Khánh Tr ần thay đổi quần áo liền chạy: "Mụ mụ vừa r ồi giao cho ta đem người thay đổi quần áo c ần lên đi tây, ca ca người đừng khó xử ta à, ta cũng là nghe mẹ nói."

Nói xong, Lý Đ ồng Vân liền mở cửa chạy lên lầu đi. . .

Khánh Tr ần cười cười, sau đó quay đầu nhìn xem chính mình trống rỗng nhà, bắt đầu cô độc huấn luyện.

Không ai giám sát, không ai lớn tiếng khen hay.

Khánh Tr ần có khả năng làm chính là nói với chính mình, đừng có ngừng, đi lên phía trước.

Hắn từng nghe người nói, kẻ bỏ đàn sống riêng, không phải Th ần Minh, chính là dã thú.

Vậy hắn nếu còn không cách nào trở thành Th ần Minh, trước tiên làm một con dã thú cũng không tệ.

. . .

Đếm ngược năm ngày.

Khánh Tr ần sớm đi tới trường học đem chính mình cái bàn cùng Nam Canh Th ần trao đổi, dạng này hắn liền biến thành Vương Vân bàn bên.

Nam Canh Th ần tiến ban sau đối với hắn mập mờ cười một tiếng, sau đó thấp giọng nói ra: "Ta còn tưởng rằng người thật sự là một chút tâm tư đầu không có đâu, không nghĩ tới đã vậy còn quá chủ động. Nói sớm đi, nói sớm hôm qua liền đổi với người!"

Khánh Tr ần liếc mắt nhìn hắn, đối phương đây là coi là, chính mình hoán vị đưa là muốn cùng Vương Vân cách gần đó chút.

Trên thực tế, chính mình chỉ là muốn nghe Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi nói chuyện với nhau thôi.

Bất quá, nghĩ như vậy mới là tốt nhất, hẳn hi vọng Vương Vân cũng có thể có một dạng ý nghĩ.

Cứ như vậy, đôi phương cùng Bạch Uyển Nhi dùng tiếng Anh nói chuyện với nhau thời điểm, liền sẽ không cố kỵ hẳn.

Nam Canh Thần gặp hẳn không nói lời nào, tưởng rằng Khánh Trần then thừng, thế là liền thấp giọng dùng bát quái nói sang chuyện khác: "Hôm qua trong nhóm xuyên việt lại tiến đến cái đại sư, hẳn nói mình ở thế giới trong học được khoa học kỹ thuật coi bói kỹ thuật. . ."

Khánh Trần hỏi: "Người bói sao?"

"Được rồi a, mới 5 khối tiền một lần, " Nam Canh Thần nói ra: "Coi bói nói ta 65 tuổi có thể được một bút đồng tiền lớn, mà lại là đời ta cũng chưa thấy qua mức."

Khánh Trần chần chờ một chút: "Là con của người đốt đưa cho người sao?"

Nam Canh Thần: ". . . ? ?"

Khánh Trần tức giận nói: "Người có thể hay không đem người nhóm xuyên việt kia cho lui? Nghe liền đau đầu, một cái đứng đắn thời gian hành giả đầu không có, không đúng, có một cái đi, hay là thế giới trong chuyên môn cho phú bà làm mai."

Nam Canh Thần mạnh miệng nói: "Vạn nhất còn có thật đây này?"

Lúc này, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi đi vào phòng học.

Trong lúc các nàng nhìn thấy Khánh Trần cùng Nam Canh Thần đổi vị trí vè sau, quả nhiên sững sốt một chút.

Bạch Uyển Nhi dùng tiếng Anh hỏi: "Hai người bọn họ làm sao hoán vị đưa r ấ?"

Vương Vân cười cười: "Ai biết được, không c ần phải để ý đến h ắn."

"Chờ một chút, " Bạch Uyển Nhi lại hỏi: "Lão sư không phải nói h ắn học giỏi sao, h ắn có thể hay không nghe hiểu được chúng ta đang nói cái gì?"

Vương Vân quay đầu chăm chú nhìn xem Khánh Tr ần.

Đã thấy Khánh Tr ần cúi đầu nhìn xem toán học thi đua đề thật bài thi, thử lại phép tính, lắp câu trả lời động tác không có chút nào dừng lại.

Vương Vân vị này Hải thành học sinh khá giỏi, thậm chí đi theo Khánh Tr ần giải đề trình tự quan sát một h ỡ, sau đó xác định đối phương mỗi một bước đầu không có sai, cũng không phải là giả vờ giả vịt.

Vương Vân r ấ mới lên tiếng: "Hải Trung lão sư nói qua, tiểu thành thị học sinh coi như tiếng Anh thành tích tốt, muốn dùng tiếng Anh câu thông giao lưu hay là rất khó, bởi vì bọn h ắn hoàn toàn là vì khảo thí, thi đại học thính lực lại không tính chính thức thành tích. Người nhìn, h ắn làm bài thi căn bản không có phân tâm, nghe lén chúng ta nói chuyện không có cách nào tính toán nhanh như vậy."

"Cũng thế, " Bạch Uyển Nhi gật gật đầu.

Đột nhiên, Vương Vân dùng tiếng Anh r ầu r ỉ nói: "Người cảm thấy, Hồ Tiểu Ngưu nói chúng ta đến thành thị số 18 li ền có thể né tránh Tr ần Lạc Du, có thể tin sao?"

Bạch Uyển Nhi lắc đầu: "Không biết, hiện tại chỉ có thể đi một bước nhìn một bước."

Sau mười phút, đợi cho hai người này rốt cục đình chỉ nói chuyện với nhau, Khánh Tr ần mới chậm rãi dừng lại bút tới.

Quả nhiên, bốn người này tại thành thị số 7 là có cừu gia.

Chính mình phán đoán không sai.

Đương nhiên, Vương Vân cũng không có nói sai.

Dù là Khánh Trậ̀n loại người này, cũng rất khó một bên cường độ cao thử lại phép tính đ̣ề toán, một bên nghe lén phân tích đối thoại.

Nhưng hẳn cùng người khác khác biệt chính là, những cái kia đã từng phát sinh qua thanh âm, đ̣ều ghi tạc trong óc của hẳn.

Nhân sinh của hẳn xác thực không có khả năng làm lại, nhưng có thể chiếu lại.

...

Ban đêm còn có Canh 4, c̣ài nguyệt phiêu!

Làm sao đ̣ể từ tra nam trở thành #

Chương 55, thăm dò cùng tin tức (là viên trưởng Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Nghỉ giữa khóa, Vương Vân, Bạch Uyển Nhi, Hồ Tiêu Ngưu, Trương Thiên Chân bốn người tại trên hành lang tụ họp.

Lui tới các bạn học đại đa số mặc đồng phục, mà bốn người bọn họ bởi vì đồng phục còn không có phát nguyên nhân đều mặc lấy trang phục của mình, lộ ra đặc biệt bắt mắt.

Chỉ bất quá, các bạn học trải qua bên cạnh bọn họ thời điểm, đều sẽ tận lực tránh đi một chút.

Đạo lý kia tựa như là trên xe công vụ có rất nhiều chỗ trống, một cái mỹ nữ đơn độc ngồi ở hàng sau, phần lớn người cũng sẽ không lựa chọn cùng với nàng ngồi cùng một chỗ, trừ phi không có chỗ ngồi.

Hồ Tiêu Ngưu nhìn thoáng qua trên cổ tay mình thuần kim Daytona đồng hồ, khoảng cách thời gian lên lớp còn có 8 phút đồng hồ, hần thấp giọng hỏi: "Trước tiên nói các người bên kia, có cái gì dị thường sao?"

Bạch Uyển Nhi cười nhìn Vương Vân một chút: "Khác dị thường không có, liền có một vị nam đồng học chuyên môn vì Vương Vân đổi chỗ ngồi."

"Người đừng nói mò a, " Vương Vân vỗ một cái Bạch Uyển Nhi cánh tay: "Vạn nhất người ta không có ý tứ gì khác đâu."

"Chính người trong lòng rõ ràng, " Bạch Uyển Nhi ngữ khí mập mờ nói.

Nhưng mà lúc này, Hồ Tiêu Ngưu đột nhiên hỏi: "Hắn có phải hay không thời gian hành giả? Bởi vì phán đoán các người là thời gian hành giả, cho

nên mới đổi được các người bên người?"

Kỳ thật Hồ Tiểu Ngưu rất rõ ràng, cấp 3 nam sinh coi như trong lòng ngân sinh tình cảm, cũng không trở thành chủ động đến ngày đầu tiên liên cùng người khác hoán vị đưa tới gần ngưỡng mộ trong lòng nữ sinh.

Cho nên, Hồ Tiểu Ngưu trước tiên đã cảm thấy có chút không đúng.

Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi nhìn nhau: "Hắn không phải là a?"

"Các người phải biết nơi này là Lạc thành, mười chín cái thời gian hành giả căn cứ một trong, bên người cất giấu thời gian hành giả rất bình thường," Hồ Tiểu Ngưu phân tích nói: "Cẩn thận một chút, hắn vạn nhất có thể nghe hiểu chúng ta dùng tiếng Anh nói chuyện với nhau, có thể sẽ ra đại sự."

"Hắn hẳn là nghe không hiểu," Vương Vân nói ra: "Chúng ta ở trước mặt nghị luận hắn, hắn làm toán học bài thi đều không có ngừng qua."

"Dạng này," Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Các người tiết sau quan sát một chút, hắn có thể hay không thường xuyên cúi đầu nhìn mình cánh tay. Hiểu ý của ta không, một người trên cánh tay đột nhiên xuất hiện đếm ngược, mặc kệ là xuất phát từ hiệu kỳ hay là tươi mới cảm giác, đều sẽ thỉnh thoảng đi xem một chút. Tập quán này muốn tại hắn triệt để thói quen về sau, mới có thể từ từ từ bỏ."

Vương Vân nghĩ nghĩ đáp ứng nói: "Tốt, ta quan sát một chút."

Một tiết sau tiết, bốn người lại đang trên hành lang tụ họp.

"Thế nào?" Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

Vương Vân lắc đầu: "45 phút đồng hồ, hắn một lần cánh tay đều không có nhìn qua, cho dù là vô sự có thể làm phát ra ngốc, đều không có cúi đầu nhìn qua cánh tay."

Hồ Tiêu Ngưu nhẹ nhàng thở ra, Trương Thiên Chân hỏi: "Có phải hay không là hắc đoán được, khả năng có người sẽ quan sát hắc, cho nên hắc cố ý không nhìn cánh tay?"

Hồ Tiêu Ngưu trầm tư một chút: "Tạm thời trước bài trừ hắc là thời gian hành giả khả năng, bình thường thiếu niên tâm tính không có như vậy khác chế ả nhẫn, cũng không có khả năng nghĩ như vậy chu toàn đi. Nếu như hắc thật là người nói dạng này, vậy cũng thật là đáng sợ."

Trương Thiên Chân nói đùa nói ra: "Vậy hắc có thể là thật ưa thích Vương Vân."

"Đúng rồi, các người bên kia thế nào, có tiến triển sao?" Vương Vân hỏi.

"Không có," hồ tiêu ly tĩnh lắc đầu: "Lưu Đức Trụ rất có thể giả ngu, chúng ta bây giờ còn không có cách nào từ trên người hắc mở ra lỗ hồng, nhất định phải từ từ bồi dưỡng tình cảm."

"Nếu không trước từ trên thân Giang Tuyết mở ra lỗ hồng đi," Trương Thiên Chân nói ra: "Cứ như vậy, tối thiểu tại chúng ta đến thành thị số 18 trước, có thể thông qua nàng biết một chút thành thị số 18 hiện trạng."

"Chỉ có thể dạng này, bất quá bên kia giống như cũng không tốt lắm ở chung," Bạch Uyển Nhi nói ra: "Chờ một chút, các người có nhớ hay không ngày hôm qua tiêu cô nương hô Khánh Trần ca ca, khẳng định là lớp chúng ta cái kia Khánh Trần, hai nhà này người quan hệ hắc là rất gần."

"Nếu không trước hết từ nơi này Khánh Trần lấy tay?" Trương Thiên Chân hỏi.

"Ừm, liền từ Khánh Trần lấy tay, lại thông qua hắc nhận biết Giang Tuyết," Vương Vân gật gật đầu.

...

Tiết thứ hai giảng bài ở giữa trở về, Khánh Trần đang ngồi ở trong phòng

học cúi đầu xoát điện thoại, ghi chép tất cả cùng thời gian hành giả tin tức tương quan.

Lúc này bên cạnh truyền đến thanh âm: "Khánh Trầ, Nam Canh Thầ, cho, đây là chúng ta vừa mới đi trường học siêu thị, cho các người mang nước."

Nam Canh Thầ quay đầu nhìn lại, rõ ràng là mới vừa từ trong tủ lạnh lấy ra Nongfu Spring, ngoài bình còn kết lấy dày đặc giọt nước.

Bởi vì ngón tay dính nước quan hệ, đối phương tinh tế ngón tay trắng nõn càng thêm óng ánh dịch thấu một chút.

Trong lớp đờng học vụng trộm hướng bên này trông lại, có trong lòng người đang suy nghĩ Khánh Trầ cùng Nam Canh Thầ lúc nào cùng học sinh chuyển trường lẫn vào quen thuộc như vậy r ấ?

Học sinh chuyển trường lại còn cho bọn hắn mua nước.

Nam Canh Thầ sững sờ hỏi: "Đây là. . . Cho ta sao?"

Bạch Uyển Nhi sáng rỡ cười nói: "Đương nhiên."

"Được r ấ, tạ ơn!" Nam Canh Thầ kích động lên.

Chỉ là giờ khắc này, Khánh Trầ cúi đầu nhìn xem điện thoại, giống như là cái gì đều không có nghe được giống như.

Trên điện thoại di động một thì tin tức: Trong nước thành công phá huỷ một chỗ phản phi pháp giam cầm cứ điếm, cũng thành công giải cứu ra 12 tên đã ở trên internet thừa nhận thân phạm thời gian hành giả.

Trong đó, còn bao g ồm một vị nào đó đột nhiên mất tích nổi danh nổi tiếng internet.

Trong tin tức đưa tin, phần tử phạm tội đem cái này 12 người bắt cóc đến

ngoại ô nhà máy bị vứt bỏ bên trong, lấy đe dọa, uy hiếp thủ đoạn, đạt được 12 người ở thế giới trong thân phận tin tức.

Cũng lấy người nhà của bọn hắn sinh mệnh an toàn làm uy hiếp, bức hiếp thời gian hành giả vì bọn họ dùng thân thể mang theo vật phẩm, lấy được phẩm nhét vào trực tràng, dạ dày, khoang miệng phương thức, xuyên qua trong ngoài thế giới.

Tại hiện trường phát hiện án, ngành chấp pháp thu được đại lượng thế giới trong dược phẩm, trong đó thuốc biến đổi gen chiếm đa số.

Cư tất, hiện trường hai loại thuốc biến đổi gen cũng không thể tăng cường thể phách, nhưng có thể cải thiện gia tộc tính di truyền tật bệnh: Di truyền tính Tiên Thiên mất thông, di truyền tính Tiên Thiên bệnh tim.

Trước mắt ngành chấp pháp đã bắt 4 tên người hiềm nghi phạm tội, vẫn có 9 tên đang lẫn trốn, theo người hiềm nghi khẩu cung hiểu rõ, 9 tên đang lẫn trốn người hiềm nghi đều là thời gian hành giả.

Tin tức này thực sự quá rung động.

Trước đó liên quan tới thời gian hành giả phạm tội còn tại nước ngoài, bây giờ trong nước cũng xuất hiện như vậy không thể tưởng tượng sự tình.

Lần này, chỉ sợ không còn có người dám công khai công bố chính mình là thời gian hành giả đi?

Từ hôm nay trở đi, tất cả thời gian hành giả đều phải trăn mặc.

Tựa như là tất cả mọi người đặt mình vào trong Hắc Ám sâm lâm.

"Khánh Trầ?" Bên cạnh Vương Vân đợi một hồi lâu, gặp Khánh Trầ không để ý tới nàng, liền lần nữa lên tiếng nhắc nhở.

Khánh Trầ lấy lại tinh thần tiếp nhận nước khoáng: "Tạ ơn, bất quá về sau không cần khách khí như thế."

"Chúng ta là hàng xóm sao, v ềsau chiều cố nhi ều hơn, " Vương Vân cười ng ỡ xuống.

Trong lớp đ ồng học nghe chút li ền n ỗ, tình huống như thế nào, Khánh Tr ần cùng hai vị này học sinh chuyển trường hay là hàng xóm? !

Khánh Tr ần yên lặng ng ỡ tại chỗ, chỉ trong nháy mắt li ền nghĩ minh bạch đối phương có ý đ ồ gì.

Hắn không đ ể ý đến các bạn học hâm mộ hoặc dị dạng ánh mắt, cũng không có đi đ ể ý tới một ít nam đ ồng học ần ào.

Hắn chỉ là ch ần chậm bắt đ ầu hiểu rõ Vương Vân, Bạch Uyển Nhi tính cách của bọn hắn.

Những người này ở đây tinh anh giáo dục quang hoàn dưới, quá sớm gặp việc đời, có tính toán của mình.

Nhưng mà cuối cùng đối phương cũng không có ném qua chân chính khổ, trên người đối phương lòng dạ đ ầu là từ đại nhân nơi đó học đ ược, còn không có bị xã hội nghiệm chứng qua.

Cho nên mấy giờ trước các nàng vẫn yêu đ ập không đ ể ý tới, sau mấy tiếng lại đột nhiên thay đ ổi thái độ, lộ ra đ ặc biệt cứng nhắc.

Lúc này, Vương Vân cười cười: "Nhìn cái gì đ ấy như vậy chuyên tâm, gọi người đ ầu không có phản ứng?"

Nói, nữ hài đến gặp cả lưng xích lại g ần nhìn hắn điện thoại, khi nàng đột nhiên tiếp cận lúc, trên người đối phương không hiểu mùi nước hoa ngào vào Khánh Tr ần trong lỗ mũi.

Đối phương tựa h ồ cố ý gây nên.

Nhưng khi nữ hài nhìn thấy trên điện thoại di đ ộng tin tức lúc, thân thể

cứng đờ.

...

Canh 4, cầu nguyệt phiêu!

Sách mới kỳ liên tục bạo chương cũng là không có người nào, chúng trù hoạt động đã bắt đầu, cầu nguyệt phiêu a! !

Làm sao đẽ từ tra nam trở thành #

Chương 56, hai vị lão bản

Đây là một đầi việc quan hệ tất cả thời gian hành giả tin tức, bởi vì nếu như người không cẩn thận một chút, rất có thể sẽ giống trong tin tức cái kia 12 tên thời gian hành giả một dạng, bị nhốt tại không hiểu thấu địa phương.

Trở thành người khác phương tiện chuyên chở.

Đã từng các thương nhân là đem phương nam đầi vật bán đi phương bắc, đem phương bắc đầi vật bán đi phương nam.

Mà bây giờ, thế giới ngoài, thế giới trong có quá nhiều khác biệt, có thể dùng để mua bán đầi vật cũng quá nhiều.

Có thể cực hạn cuộc làm ăn này chỉ có một dạng: Vận chuyển hiệu suất cùng vận chuyển không gian.

Ngay sau đó, nếu như người không muốn trở thành người khác con la, vậy người nhất định phải để cho mình cường đại lên.

Hoặc là giấu kỹ.

Khánh Trầi lúc này đang nghĩ, người lúc trước đánh lén Giang Tuyết khả năng cũng là cất ý định này.

Giờ này khắc này, Vương Vân từ từ từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần.

Trong lớp, những bạn học khác cũng đầi bắt đầi chú ý cái tin tức này, không ai nhắc lại Khánh Trầi cùng học sinh chuyển trường bọn họ thành hàng xóm sự tình.

Tiêu điểm phát sinh chuyển di.

Chỉ bất quá người bình thường nhìn tin tức lúc càng giống là bàng quan, cùng chính mình không có liên quan quá nhiều.

Mà Khánh Trầ thì chú ý tới, tin tức phần cuối đưa tin: Nhóm phạm tội kia lấy giả lập số lượng tiền tệ tiến hành giao dịch, đến nay không thể truy xét đến thuốc biến đổi gien người mua tin tức.

Hắn đứng dậy đi tìm ủy viên học tập đem phí sách vở giao , liên đới lấy Nam Canh Thầ cùng một chỗ.

Cũng không phải Khánh Trầ đến cỡ nào trượng nghĩa, mà là đối phương tại trở thành thời gian hành giả đằng sau, trước tiên liền muốn mời mình ăn cơm, khi chính mình có tiền, giúp đối phương ứng ra một chút cũng không quan trọng.

Việc này đem Nam Canh Thầ cảm động nước mắt rưng rưng, cũng hứa hẹn chờ hắn mù mù từ nhà mẹ đẻ trở về, lập tức trả Khánh Trầ tiền.

Theo thời gian từng giờ trôi qua, đầu kia phạm tội tin tức nhanh chóng ở trong nước truyề bá, ảnh hưởng mỗi một cái thời gian hành giả.

...

Lạc thành Lệ Cảnh Môn chỗ sâu nào đó đầu ngõ cổ bên trong, một vị mặc áo khoác màu đen người trẻ tuổi chính ghé qua trong đó.

Tư liệu lịch sử ghi chép, Lệ Cảnh Môn bắt đầu xây dựng vào Tùy triề, toàn bộ Lệ Cảnh Môn do cửa thành lầu, ủng thành, lầu quan sát, tường thành, sông hộ thành tạo thành, bây giờ đã là Lạc thành nổi danh di tích cổ.

Người trẻ tuổi mang trên mặt kính râm, sáng loáng giày da màu đen cùng bên người cách cổ kiến trúc lộ ra không hợp nhau.

Tựa như là một cái hiện đại đô thị người hiện đại bỗng nhiên xuyên qua đến trong tháng ngày cũ, đi vào lịch sử.

Ngõ cổ chỗ sâu không người, người tuổi trẻ giày da gót giày gỗ lấy con đường đá xanh, phát ra có tiết tấu tiếng vang.

Lại hướng bên trong, một chỗ tiểu viện trụ đồ ngói xám phòng trên bảng cửa treo một khối bảng hiệu, trên đó viết không lớn không nhỏ Côn Lôn hai chữ.

Người trẻ tuổi nhặt lên trên cửa đầu thú hàm vòng gỗ cửa một cái, trong môn nô ra cái đầu đến, nghi ngờ đánh giá người trẻ tuổi: "Vị nào?"

Người trẻ tuổi tháo kính râm xuống cười cười: "Cửu Châu, Hà Kim Thu."

Đã thấy cái kia nô ra đầu lập tức rụt trở về "Lão bản, là Cửu Châu Hà Kim Thu!"

Chẳng được bao lâu, két một tiếng, màu đỏ cửa gỗ bị người kéo ra, trong viện hơn mười tên người áo đen đứng tại hai bên, từng cái sắc mặt nghiêm túc nhìn xem Hà Kim Thu.

Hà Kim Thu cười nói: "Không cần sợ ta như vậy đi, Trịnh lão bản đâu?"

"Lão bản còn chưa có trở lại, " Lộ Viễn cười híp mắt nói ra: "Hà lão bản đại giá quang lâm, trước tiên có thể thượng tọa uống chút trà, lão bản lập tức quay lại."

Hà Kim Thu cũng không có khách khí, hần cười nhẹ nhàng đi đến trong nhà chính ng ồi ở vị trí đầu trên ghế bành nói ra: "Cái này kiểu Trung Quốc đ ồ dùng trong nhà quá cứng, ng ồi không quá dễ chịu, đứng r ồi. . . Các người cái này có rượu không? Ta không uống trà."

Đang khi nói chuyện, Côn Lôn thành viên từng cái hai mặt nhìn nhau, bọn hần gặp Hà Kim Thu như thế không khách khí ng ồi tại Trịnh Viễn Đông vị trí bên trên, có người muốn đi lên nói chút gì, lại bị Lộ Viễn ngăn cản.

"Rượu, có, " tiếng nói từ ngoài cửa truyền đến, Trịnh Viễn Đông cao giọng đi vào cửa viện nói ra: "Khách nhân tới có rượu có thịt, sài lang tới cũng có sủng."

Hà Kim Thu sửa sang lại một chút áo khoác màu đen, nhưng không có đứng dậy: "Hôm trước mời Trịnh lão bản họp, kết quả bị Trịnh lão bản cự tuyệt, cho nên ta chỉ có thể chuyên từ kinh thành bay tới."

"Chuyện gì vội như vậy, " Trịnh Viễn Đông vững vững vàng vàng ngẩng đầu tại trên một chiếc ghế bành khác, hần mặc một thân kiêu áo Tôn Trung Sơn, đem chính mình thân thể máy móc cực kỳ chặt chẽ che tại dưới quần áo.

Hà Kim Thu đối với hần cười cười: "Trịnh lão bản nhìn hôm nay tin tức sao?"

"Ừm, ta biết người vừa mới giải cứu 12 tên thời gian hành giả, " Trịnh Viễn Đông nhẹ gật đầu: "Bất quá Hà lão bản cũng không cần đến ta Côn Lôn nơi này tranh công đi."

"Tranh công cũng là không cần, chỉ là ta muốn hỏi một chút Trịnh lão bản, liên quan tới ta đề nghị người suy tính thế nào, " Hà Kim Thu bình tĩnh hỏi: "Bây giờ Côn Lôn trong tay người nhân số không chỉ có không có tăng trưởng, ngược lại đang giảm xuống, đây là không phù hợp thời đại nhu cầu. Thời gian hành giả càng ngày càng nhiều, người một chút như thế nhân thủ, như thế nào quản lý bọn hần?"

"Lý niệm khác biệt, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Người Cửu Châu muốn đem tất cả thời gian hành giả bỏ vào trong túi giám thị, mà ta lại cảm thấy không cần thiết, trong một tổ chức ngư long hỗn tạp cũng không phải là chuyện gì tốt."

"Người cũng đã biết, nếu như không đem bọn hần tất cả đều đặt vào giám thị phạm vi, còn sẽ có bao nhiêu thời gian hành giả bị hại, hôm nay việc này chính là ví dụ, " Hà Kim Thu thanh âm dần dần có cảm giác áp bách: "Người không đem người tụ tập lại nói cho bọn hần thế giới trong là dạng

gì, bọn hắn làm sao biết thế giới trong nguy hiểm cỡ nào?"

Trịnh Viễn Đông cũng không trả lời vấn đề này, ngược lại hỏi: "Hà Tiểu Tiểu trong tay người a?"

Hà Kim Thu trầm mặc hai giây cười nói: "Người đoán?"

Trịnh Viễn Đông đoán chính tư thế ngẩng nói ra: "Người đến cùng muốn làm gì? Đến cùng là vì quyền lực trong tay, hay là thật quan tâm những thời gian hành giả kia?"

Hà Kim Thu đứng dậy đi ra phía ngoài: "Ta đã biết Trịnh lão bản đáp án của người, về phần ta muốn làm gì, buổi chiều người sẽ biết."

Trong viện nguyên bản ngay tại vậy xem Côn Lôn thành viên nhường ra một con đường.

Lúc này, Trịnh Viễn Đông bỗng nhiên ngưng giọng nói: "Hy vọng làm có ngoại địch lúc, người ta còn là chiến hữu."

Hà Kim Thu thân hình dừng một chút: "Sẽ, lớp trưởng."

Tiếng nói rơi, vị này tuổi trẻ Cửu Châu lãnh tụ quay người đi vào phía ngoài ngõ cổ bên trong, giày da cùng tiếng đánh dầm dầm từng bước đi đến.

...

Buổi chiều, ngay tại trước đó tin tức nhiệt độ còn không có tiêu tán thời điểm, lại có một đầu liên quan tới Hà Tiểu Tiểu tin tức tại hot search bên trong nhanh chóng kéo lên.

Douyin bên trong, Hà Tiểu Tiểu tại màu đen bối cảnh phía sau nói ra: "Xét thấy gần đây xuất hiện ác tính giam cầm thời gian hành giả sự kiện, ta đề nghị các vị đã thu hoạch được Open Beta tư cách người chơi chú ý thân người an toàn."

"Thế giới trong có rất cao có thể tính chơi, thậm chí có thể cải biến tự thân vận mệnh, nhưng nếu như mất mạng, cũng sẽ không lại có cái gì vận mệnh."

"Cá nhân ta gần đây đang tại trù hoạch kiến lập thời gian hành giả trò chuyện nhóm hệ thống, trước mắt chính lợi dụng thế giới trong kỹ thuật trò bị bên trong. Đến lúc đó trò chuyện nhóm đem hướng tất cả thời gian hành giả mở ra, để tại mọi người cùng hưởng tin tức, trợ giúp lẫn nhau."

"Vì để cho mọi người yên tâm, này trò chuyện nhóm hệ thống sẽ tại cả nước thành lập 12 chỗ động thái số liệu cứ điểm, tất cả thời gian hành giả thân phận đều sẽ đạt được bảo hộ, thế giới ngoài không có người ngoài có thể thông qua kỹ thuật thủ đoạn xâm lấn."

"Thành lập trò chuyện nhóm về sau, ta công lược sẽ chỉ ở trong nhóm tuyên bố."

Tin tức vừa ra, cả nước xôn xao.

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 57, số liệu cứ điem

Khánh Tr ần nhúu mà, cái này Hà Ti ểu Ti ểu đến cùng là th ần th ánh phương nào, cũng dám trực tiếp thành lập thời gian hành giả trò chuyện nhóm?

Bất quá chính mình đoán không sai, đối phương xác thực nắm giữ thế giới trong một ít kỹ thuật, mà lại cũng nhờ vào đó xóa đi thân phận của mình tin tức.

Có thể mọi người xuyên qua thời gian cũng liên ần như vậy, dựa vào cái gì Hà Ti ểu Ti ểu có thể nhanh như vậy trong lòng bàn tay thế giới kỹ thuật? Đối phương là thành công đem thế giới trong thiết bị mang về sao?

Có thể thành lập số liệu cứ điem thiết bị khẳng định không nhỏ đi, làm sao mang về đây này?

Lại hoặc là!

Hà Ti ểu Ti ểu căn bản cũng không phải là một người.

Một người muốn dẫn một máy thiết bị rất khó, nhưng mấy người cộng đ ồng hợp tác, mỗi người mang một chút xú linh kiện về là tốt giống liên có thể đi.

Khánh Tr ần đối với tin tức kỹ thuật không hiểu nhiều, xem ra chỉ có thể đi thế giới trong hướng Lý Thúc Đ ồng trung c ầu ý kiến việc này.

Loại nhóm này hẳn là không dám thêm, trừ phi. . . H ắn cũng có thể che giấu tung tích.

Bởi vì Hà Ti ểu Ti ểu trong video chỉ nói không có người ngoài có thể xâm

lấn, nhưng điểm mấu chốt ở chỗ, Hà Tiểu Tiểu chính mình lại có thể nhẹ nhõm thu hoạch được phần lớn người tin tức.

Bọn này trò chuyện hệ thống tựa như là một cái bắt cua chiếc lồng, mà Hà Tiểu Tiểu tựa như là một cái Alaska người bắt cua.

Hắn chỉ cần nghĩ chính mình Thời Quang Đạo Tặc Hào thuyền bắt cua, tại cảng Hà Lan phương bắc hải vực phiêu đảng, sau đó đem từng cái lồng sắt ném vào thật sâu biển cả, chờ đợi lấy đám cua hoàng đế chính mình chui vào liền tốt.

Ban đêm, Khánh Trần liền nữa trốn học.

Hắn đi cửa hàng đồng loạt cho Lý Đồng Vân mua cái bánh ngọt làm lễ vật, lại mua một chút hoa quả cùng rau quả.

Trong khoảng thời gian này Giang Tuyết giúp hắn tắm nhiều lần quần áo, chính mình cũng không thể luôn tay không đi trong nhà người khác làm khách.

Tiến vào cư xá về sau, Khánh Trần như không có chuyện gì xảy ra dùng ánh mắt xung quanh tìm tòi mấy lần, xác nhận không có cầu tử giấu ở nơi nào mới đi tiến hành lang.

Bây giờ Lạc thành có hơn ba mươi đã bại lộ thời gian hành giả, Giang Tuyết tựa như là tầm thường nhất, cũng không có hấp dẫn bao nhiêu lực chú ý.

Gõ cửa lúc, Khánh Trần liền nghe được bên trong truyền đến Lý Đồng Vân reo hò: "Là Khánh Trần ca ca đến rồi!"

Nàng mở cửa thấp giọng hỏi: "Người mấy đồng học kia a?"

"Không biết, không cần phải để ý đến bọn hắn, " Khánh Trần cười sờ sờ nàng đầu.

"Mau đến xem nhìn ta mù mù thân thể máy móc mới, nhưng dễ nhìn, " Lý Đờng Vân lôi kéo Khánh Trầ tay áo đi vào.

Giang Tuyết nguyên bản đang nấu cơm, lại bất đắc dĩ đã thành bị vây xem đối tượng.

Trước đó Giang Tuyết hai tay càng giống là từng cây ống thép hợp kim ghép lại cùng một chỗ máy móc, mà bây giờ thì càng giống là nhân loại cánh tay của mình hình dạng

Ngón tay, cổ tay, cánh tay khuỷu tay chỗ nối tiếp, cũng kín kẽ.

Khánh Trầ hiếu kỳ nói: "Đây là người vừa mua sao? Năng lực bay liên tục thế nào?"

"Năng lực bay liên tục là ta trước đó cái kia hơn mười lần, " Giang Tuyết cười nói: "Ta cũng coi là tương đối tốt vận đi, xuyên qua trước thế giới trong thân phận tại hai năm trước đã cứu một người, đối phương là Lý thị tập đoàn đại nhân vật, hiện tại đây đều là nàng để tỏ lòng cảm tạ đâu."

Khánh Trầ hứng hờ nhìn Lý Đờng Vân một dạng, tiểu cô nương vội vàng lôi kéo hắn đi ra phòng bếp: "Mù mù người làm nhanh lên cơm đi, ta đói!"

"Yên tâm, lập tức liền tốt, " Giang Tuyết cười đáp lại.

Trong khoảng thời gian gần nhất này, nàng sáng sửa rất nhiều, phẳng phát làm cái gì đều vô câu vô thúc, hết thảy đều ngay tại tốt.

Trong phòng khách, Lý Đờng Vân thấp giọng nói ra: "Khánh Trầ ca ca, người cùng ta mù mù nghe ngóng những này là muốn phỏng đoán thân phận của ta sao?"

Khánh Trầ lắc đầu: "Không có, ta chỉ hỏi tùy tiện hỏi một chút."

Lý Đờng Vân tròn mắt đi lòng vòng: "Khánh Trầ ca ca người còn không có nói cho ta biết, người ở thế giới trong là thân phận gì đâu?"

"Người đoán?" Khánh Trầ n cũng không có ý định nói cho nàng.

"Nếu không hai ta trao đổi một chút bí mật đi, ta đem thân phận của ta nói cho người, người đem người nói cho ta biết?" Lý Đ ồng Vân cười tủm tỉm nói ra.

Khánh Trầ n l ần nữa lắc đ ầu: "Không đổi."

Kỳ thật hẳn đã rất rõ ràng, Lý Đ ồng Vân chính là Lý thị tập đoàn nhị phòng con gái một, cho nên không cần thiết trao đổi.

"Không có tí sức lực nào, " Lý Đ ồng Vân mân mê miệng ng ửi ở trên ghế sa lon: "Người khẳng định là đã biết thân phận ta đi, ngay cả tiêu hài tử đ ầu giấu diếm."

Khánh Trầ n cười cười: "Người cũng không phải bình thường tiêu hài tử."

Lúc này, ngoài cửa truyên đến tiếng đập cửa.

Lý Đ ồng Vân nhảy xuống ghế sofa đi qua mở cửa, nàng chỉ mở ra bên trong cửa gỗ, ngay cả cửa ra vào sắt nghệ cửa chống trộm đ ầu không có mở.

Chỉ gặp Vương Vân bọn người đứng ở bên ngoài, cười nói với Lý Đ ồng Vân: "Người tốt nha tiêu bằng hữu, chúng ta là người Khánh Trầ n ca ca đ ồng học, cùng hẳn rất quen."

Lý Đ ồng Vân quay đ ầu: "Khánh Trầ n ca ca, người cùng bọn hẳn quen biết sao?"

Không đợi Khánh Trầ n trả lời đ ầu, nàng li ền xoay đ ầu lại nói ra: "Hẳn nói không quen."

Phịch một tiếng, cánh cửa này l ần nữa đem mấy người ngăn cách tại thế giới bên ngoài.

Bốn người đứng ở ngoài cửa tướng mạo dò xét, bọn hắn không nghĩ tới chính mình vậy mà lại ăn hai lần bẽ mặt canh.

Vì cái gì Khánh Trần liên có thể cùng người nhà này vui vẻ hòa thuận, chính mình lại không được? !

Không đợi bọn hắn nói chuyện, ôn nhu Giang Tuyết liên một lần nữa mở cửa ra, trên mặt áy náy nói: "Người tốt, không có ý tứ tiêu hài tử không hiểu chuyện, các người là mới tới hàng xóm đi, mau mời tiến."

Giang Tuyết mặc màu trắng tay áo dài áo thun, trên lưng buộc lên màu đen tạp dề, trang phục này đưa nàng đường cong cho hoàn toàn vẽ ra.

Nhưng mà hấp dẫn Hồ Tiểu Ngưu bọn người ánh mắt lại là, Giang Tuyết tay.

Kỳ thật Giang Tuyết mở cửa trước, đã tận lực đem tay áo kéo kín, che chắn lấy cánh tay của mình.

Nhưng tay còn lộ ở bên ngoài.

Bốn người này đều là thời gian hành giả, cũng tại thành thị số 7 bên trong gặp qua rất nhiều thân thể máy móc, nhưng bọn hắn luôn cảm thấy Giang Tuyết tay, cùng mặt khác thân thể máy móc có chút khác biệt.

Hiện tại đến nhà bán phỏng cũng không thể luôn nhìn chăm chăm tay của người ta nhìn, bốn người thu hồi ánh mắt.

Lúc này Lý Đông Vân tức giận ngồi ở trên ghế sa lon, một chút chào hỏi khách nhân ý tứ đều không có.

Vương Vân đi đầu vào cửa, nàng có lễ phép mà hỏi: "Dùng đổi dép lê sao?"

"Không cần không cần tùy tiện ngồi đi, trong nhà không có chuẩn bị nhiều

như vậy dếp lê, " Giang Tuyết trả lời: "Tiểu Vân, nhanh cho khách nhân châm trà."

"Áo, " Lý Đ ồng Vân bất đắc dĩ đứng dậy.

H ồTiểu Nguu bốn người đem riêng phần mình trong tay đồ vật đặt ở trên bàn cơm, Vương Vân mua một cái gấu đồ chơi dùng để đưa Lý Đ ồng Vân, Bạch Uyển Nhi mua một cái Đ ội Đ ặc Công Ông Ông anime xung quanh đồ chơi, Trương Thiên Chân mang theo hai chi Champagne, mà H ồTiểu Nguu thì là mang theo một bình hộp gỗ đóng gói rượu whisky.

H ồTiểu Nguu cười nói với Giang Tuyết: "Ngài khỏe chứ, lần đầu đến nhà mang theo một chút lễ vật, bình này rượu whisky là ta từ Nhật Bản chuyên môn mang về, trên thị trường hẳn là không gặp được."

"VẬY CŨNG QUÁ QUÝ GIÁ, " Giang Tuyết khách khí nói: "Cái này các người hay là lấy về đi, chúng ta không uống qua rượu whisky, cũng không biết làm như thế nào uống a, nghe nói rất có coi trọng. Tiểu Tr ần, người uống qua rượu whisky sao?"

Khánh Tr ần hồi ức sau cũng không có giả nghèo, mà là ăn ngay nói thật: "Uống qua, trước kia trong nhà có một bình, tựa như là cha ta mua dùng để bày cửa trước làm trang trí."

H ồTiểu Nguu tìm tới cơ hội, cấp tốc tìm kiếm cộng đồng chủ đề, hẳn nhiệt tình nói: "Rất nhiều người ưa thích thêm một chút lướt nước, hoặc là tinh khiết uống. Bất quá bây giờ người trẻ tuổi lưu hành mở ra thức cách uống, tỉ như ta li ền ưa thích hướng trong rượu whisky thêm trà xanh cùng uống, người đây?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "VẬY TA KHẢ NĂNG CÙNG NGƯỜI CÓ CHỨT KHÔNG GIỐNG NHAU LẮM, TA THÍCH CÙNG TRÀ XANH CÙNG UỐNG RƯỢU WHISKY."

H ồTiểu Nguu: "? ? ?"

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 58, từ vừa mới bắt đầu liền sai

Hàng xóm ở giữa lần thứ nhất bãi phỏng cũng không có tiếp tục bao lâu, song phương tiến hành hữu hảo mà thân thiết hàn huyên, trừ bỏ rượu whisky khúc nhạc dạo ngẩn bên ngoài, phẳng phát hết thầy đầu tại thuận lợi tiến hành.

Có thể Hồ Tiểu Ngưu bọn người trở lại trong nhà mình đằng sau, bốn người lẳng lặng ngồi ở trên ghế sa lon cùng trăn mặc lấy.

Bởi vì bọn hắn mỗi người đều rất rõ ràng, cái này thân thiết nhiệt tình phía sau, y nguyên có khó có thể dùng vượt qua khách khí.

Ở trong mắt Giang Tuyết, bọn hắn là khách nhân, không phải bằng hữu.

Nhưng nếu như chỉ là khách nhân mà nói, căn bản không có cách nào tại thành thị số 18 bên trong đạt được đối phương trợ giúp.

Trong này, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người là tương đối tỉnh táo lại lý trí, bất luận là chuyển trường hay là từ thành thị số 7 tiến về thành thị số 18, đều là hai vị này xách kế hoạch.

Hồ Tiểu Ngưu lúc này nhìn xem đám người nghiêm túc nói: "Có lẽ chúng ta sai, từ vừa mới bắt đầu liền sai."

Đám người nhìn về phía hắn.

Hồ Tiểu Ngưu chỉ vào ghế sa lon của bọn hắn nói ra: "Chúng ta từ Hải thành đến Lạc thành xa như vậy địa phương, đều muốn không vận nhập khẩu ghế sa lon bằng da thật tới, người nhìn nhìn lại đối diện đâu, cũ kỹ ghế sofa vải thủ công. Ta không phải muốn nói giàu nghèo khác biệt, mà

là chúng ta hiện tại nhất định phải vứt bỏ trong lòng kiêu ngạo."

Trương Thiên Chân lấy xuống chính mình kính đen nói ra: "Ta nghe Tiểu Ngưu."

"Mà lại, chúng ta cũng không có gì tốt kiêu ngạo, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Các người chú ý tới Giang Tuyết phần tay thân thể máy móc không, phần tay kia chi tiết cực kỳ phong phú, chỉ sợ là tập đoàn mới có thể sử dụng nổi, cho nên chúng ta tại thế giới ngoài có được tài phú, nhưng ở trong thế giới trong, Giang Tuyết mới là có được tài phú vị kia."

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục nói: "Cũng chính là bởi vì, chúng ta mang theo trong lòng loại kia kiêu ngạo, cho nên chúng ta không có cách nào cùng Khánh Trăn, Giang Tuyết, Lý Đổng Vân, Lưu Đức Trụ người như vậy trở thành bằng hữu."

"Nhưng chúng ta xác thực mạnh hơn bọn họ một chút a, " Bạch Uyển Nhi phát hiện Hồ Tiểu Ngưu sắc mặt nghiêm túc, đành phải đổi ngữ khí: ". . . Tốt a, vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

"Ngày mai chuyện làm thứ nhất chính là đi lĩnh chúng ta đồng phục, đầu không cho phép lại mang đồng hồ, đổi thành phổ thông Casio đồng hồ điện tử, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Sau đó buông xuống các vị tư thái, cùng đồng học bình thường ở chung. Không đúng, ta dùng từ còn chưa đủ chuẩn xác, không phải buông xuống tư thái, mà là hi vọng các vị chân chính ý thức được, chúng ta tới Lạc thành là tìm kiếm hi vọng, cũng không có cái gì kiêu ngạo."

Vương Vân thầm nói: "Có thể trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đồng phục rất xấu a, mặc y phục của mình cũng không được sao, ta gửi vận chuyển nhiều như vậy quần áo đâu."

"Không được, " Hồ Tiểu Ngưu chém đinh chặt sắt nói.

Hắn nhìn xem hai cái trăn mặc xuống nữ sinh, nội tâm bỗng nhiên lại mở miệng.

...

Đếm ngược 4 ngày.

Khánh Trầ từ trong mộng tỉnh lại, hấn đứng dậy rửa mặt thời điểm bỗng nhiên đối với tấm gương phát hiện, bụng mình đường cong dần dần cứng rắn đứng lên.

Không hề giống kiện thân đạt nhân như thế có góc cạnh rõ ràng cơ bụng, mà là xuất hiện cơ bụng hình thức ban đầu.

Phải biết, hấn bất quá mới rèn luyện 5 ngày thời gian.

Hô hấp thuật thần kỳ, hấn rốt cục cảm nhận được.

Thiếu niên đứng tại phía trước gương.

Theo quỹ dị hô hấp tầ suất, trong gương Khánh Trầ gương mặt hai bên tách ra hòa điểm đường vân tời.

Hôm trước mua mười ba cân thịt trâu bỏ ra hấn hơn 500 khối tiền, ngần ngủ hai ngày thời gian liền tiêu hao hầu như không còn.

Hấn hiện tại như là đ ò ăn như lỗ đen, hô hấp thuật nhanh chóng tiêu hao trong thân thể của hấn năng lượng, sau đó lại nhanh chóng phân giải lấy mới lấy được dinh dưỡng, tái tạo lấy thân thể của hấn.

Hòa điểm đường vân tán đi, Khánh Trầ cảm khái khó trách Lý Thúc Đ ùng nói, dựa vào hô hấp thuật, một người không có rèn luyện qua ba tháng liền có thể đi đến người khác năm năm mới có thể đến cảnh giới.

Thứ này quá mức thần kỳ.

Sáng sớm đến phòng học v ề sau, Khánh Trầ đầu tiên là sững sờ.

Chỉ gặp Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi tất cả đều đổi lại đồng phục, một thân nhẹ nhàng thoải mái cách ăn mặc, dạng này xem xét ngược lại có chút không giống như là Hải thành học sinh khá giỏi, càng giống là những cái kia nam đồng học trong giấc mộng ánh trăng sáng.

Một bên ngồi tại bàn học trước Nam Canh Thần, thỉnh thoảng liếc sẽ vụng trộm dò xét các nàng.

Khánh Trần sau khi ngồi xuống, Vương Vân bỗng nhiên cười nói: "Đồng học, lão sư nói người là trong cùng cấp học tập tốt nhất, ta chỗ này có đạo đề toán không hiểu nhiều, người có thể hay không nói cho ta một chút?"

Khánh Trần nhìn thoáng qua, là một đạo hyperbolic phương trình bậc nhất quá trong đề mục này rập tương đối nhiều, độ khó đối với học sinh bình thường tới nói không thấp.

Nhưng vấn đề là, hắn đã rất rõ ràng hai vị này nữ hài cũng là học bá, ngay cả vật lý đề thi đua đều xoát lên, còn có thể giải không được hyperbolic phương trình sao?

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Ta hiện tại muốn chuẩn bị bài một chút chương trình học hôm nay, nếu không các người hỏi một chút Nam Canh Thần a?"

Cũng không phải chuẩn bị bài, chính là không muốn lãng phí thời gian tại lá mặt lá trái bên trên.

Vương Vân gặp hắn thái độ này mím môi một cái, bất quá nàng nghĩ lại, Nam Canh Thần cùng Khánh Trần quan hệ tốt như vậy, kỳ thật trước cùng Nam Canh Thần giữ gìn mối quan hệ cũng là biện pháp.

Hồ Tiểu Ngưu đầu nói rồi, các nàng nhất định phải dùng bình thường thái độ cùng những người này kết giao bằng hữu, không có khả năng mang nữa kiêu ngạo.

Nghĩ tới đây, Vương Vân dứt khoát dời cái ghế ngồi tại Nam Canh Thần bên cạnh, sau đó cười nói: "Đồng học, có thể cho ta nói một chút đề này

sao?"

"Tốt, " Nam Canh Thần lập tức nhiệt tình đứng lên.

Vương Vân dùng ánh mắt mong đợi nhìn xem hắn, kết quả Nam Canh Thần nhìn chằm chằm đề mục trên tư nửa ngày, quay đầu nói với nàng: "Ta không biết. . ."

Vương Vân: ". . ."

Khánh Trần ở bên cạnh chịu đựng kếm chút cười ra tiếng, Nam Canh Thần mặc dù học tập cũng không tính kếm, nhưng cũng không được tốt lắm.

Vương Vân lần thứ nhất cố gắng nước chảy về biển đông, thất bại tan tác mà quay trở về

Nàng tức giận nổi trở lại trên chỗ ngồi suy tư đối sách, Bạch Uyển Nhi thấp giọng nói ra: "Mục đích của chúng ta, là cùng bọn hắn làm bằng hữu, hắn nếu sẽ không làm khó khăn, vậy người liền chọn một đạo đơn giản đề hỏi hắn, một tới hai đi liền quen thuộc."

Vương Vân nhãn tình sáng lên, đây cũng là tốt biện pháp.

Nàng tuyển một đạo bài tập sách bên trên đơn giản nhất đề, một lần nữa xách cái ghế ngồi vào Nam Canh Thần bên cạnh: "Đừng học, đề này người có thể nói một chút sao?"

Lần này đến phiên Nam Canh Thần tới hào hứng, hắn biết!

Kết quả, Khánh Trần trơ mắt nhìn xem Nam Canh Thần đem một đạo vô cùng đơn giản cấp số nhân đề, ngạnh sinh sinh giảng mười phút đồng hồ, thẳng đến chuông vào học vang lên.

Vương Vân thể xác tinh thần mệt mỏi trở lại trên chỗ ngồi, chính mình rõ ràng biết một đạo đề, nhưng còn phải ngạnh sinh sinh làm bộ chăm chú nghe giảng mười phút đồng hồ, thật rất mệt mỏi.

Bất quá, nàng cảm thấy mình vì cùng hai người này trở thành bằng hữu, điếm ấy bỏ ra cũng không tính cái gì.

Tiết khóa thứ nhất ở giữa thời điếm, Vương Vân đến trên hành lang cùng các đồng bạn chia sẻ một chút tiến triển: Mặc dù Khánh Trầ không tốt lắm đánh hạ, nhưng Nam Canh Thầ nhìn đầ độn, hẳn là rất tốt đối phó.

Đợi cho nàng khi trở về, đột nhiên tại Khánh Trầ phía sau nghe được đối phương hỏi Nam Canh Thầ: "Thế nào, vị này học sinh chuyên trường tốt ở chung sao?"

"Vẫn rất tốt chung đụng, " lúc này, Nam Canh Thầ do dự một chút bỗng nhiên nói với Khánh Trầ: "Bất quá hai vị này học sinh chuyên trường học tập rất giống chẳng ra sao cả a, đơn giản như vậy đầ cũng không biết."

Vương Vân: "? ? ?"

Nàng nghe được câu này thời điếm kém chút tại chỗ thổ huyết!

...

Ban đêm còn có tặng thêm

...

Cảm tạ xanh thẳm tám đại ca, trong sa mạc ánh trăng hai vị đồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí! Lão bản phát đại tài!

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hầ, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 59, hoài nghi (là ngưng ngưng diễn viên Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Vương Vân, Hải thành cấp 3 học sinh khá giỏi.

Nguyên bản không có gì bất ngờ xảy ra, nàng sang năm ngày 30 tháng 3 hẳn là tại bên kia bờ đại dương tham gia toàn cầu nổi danh nhất AAPT PhysicsBowl vật lý thi đua.

Sau đó, lại thuận lợi được cử đi đến cả nước nổi danh đại học, hoặc là xuất ngoại đọc dây thường xuân.

Nếu như không phải là vì cách Lưu Đức Trụ gần chút, nàng vốn hẳn nên chuyển trường trở thành sinh viên ngành khoa học tự nhiên.

Nhưng mà Vương Vân bây giờ vì tiếp cận Nam Canh Thần cùng Khánh Trân, chuyên môn tuyển một đạo đơn giản cấp số nhân đề lại bị đối phương nhìn thành học tập không giỏi ở cuối xe.

Lòng tự ái của nàng đầu qua không được cửa này!

Ngay tại Vương Vân muốn cùng Nam Canh Thần lý luận thời điểm, Bạch Uyển Nhi kịp thời giữ nàng lại, cũng nhỏ giọng nhắc nhở: "Nhỏ không hẳn sẽ bị loạn đại mưu, quên Tiểu Ngưu nói thế nào sao, nhịn xuống!"

"Nhịn xuống, " Vương Vân hít sâu lấy ng ẩ về vị trí của mình.

Lúc này, Nam Canh Thần còn tại Khánh Trân bên cạnh nhỏ giọng th ầm thì lấy: "Người nói nàng chủ động để cho ta cho nàng giảng đề, có phải hay không là bởi vì thích ta?"

Khánh Tr ần căn bản không có ý định tiếp lời này gốc rạ, mà là đột nhiên hỏi: "Người có phải hay không ở thế giới trong tiếp xúc đến hacker ngành nghề, không phải vậy vì cái gì mỗi ngày ô m lập trình nhin?"

"Không có a, " Nam Canh Th ần chột dạ nói: "Chính là cái yêu thích, học chơi."

Lúc này Khánh Tr ần bỗng nhiên ý thức được, chính mình tựa h ồ cũng nên học một chút cái gì.

Mặc dù thế giới trong khoa học kỹ thuật muốn viễn siêu thế giới ngoài, nhưng cái này cũng không h ề mang ý nghĩa, tri thức đối với thế giới ngoài hoàn toàn không có tác dụng.

Tỷ như cờ tướng, chính là hấn tại trong ngục giam số 18 nước cờ đ ầu.

Chờ một chút, Khánh Tr ần bỗng nhiên nghĩ đến chính mình muốn học cái gì, tiếng Nhật.

Mình tại thế giới trong không hiểu thấu nhi ều hơn một cái thân thế bối cảnh, mà chính mình muốn nghe hiểu đối phương nói cái gì lại chỉ có thể dựa vào phiên dịch.

Quá khứ trong mười năm, Khánh Tr ần từ đ ầu tới cuối duy trì lấy ham học hỏi thái độ, muốn dùng tri thức cải biến vận mệnh, cắt cách quá khứ hết thảy.

Thói quen này, dù là thế giới trong giáng lâm cũng sẽ không thay đổi.

Hấn đ ầu tiên là mở ra điện thoại lục soát một chút học tập tiếng Nhật cơ sở tài liệu giảng dạy, tại đào bảo bên trên một hơi li ền mua bốn bản.

Giờ khắc này, Khánh Tr ần giống như là tựa như nhớ tới cái gì, trực tiếp tâm huyết dâng trào tại trên internet lục soát "Jindai Sorane" bốn chữ.

Hấn ngay ng ần cả người.

Cái này ở thế giới trong cùng mình có hôn ước Jindai Sorane. . . Vậy mà thật sự là thế giới ngoài thời gian hành giả!

Cái này quá làm cho người ta kinh ngạc, trước đó hẳn chưa bao giờ nghĩ tới sẽ xuất hiện loại chuyện này.

Đối phương khả năng cho là mình là thế giới trong thổ dân, cho nên nói tiếng Nhật thời điểm cũng không có như vậy cố kỵ.

Nhưng vấn đề là, mình tại thế giới trong thân phận, càng ngày càng để cho người ta không hiểu rõ.

Mà lại, cái này gọi là Jindai Sorane nữ hài, vì sao ngay cả tiếng Trung đều như vậy lưu loát, là bởi vì sinh trưởng ở Trung Quốc, hay là trong người nhà có người Trung Quốc?

Hắn hướng xuống mở ra tư liệu, quả nhiên, là Trung Nhật hỗn huyết. Phụ thân là người Trung Quốc, mẫu thân là người Nhật Bản.

Một bên Vương Vân dư quang ngấm đến hắn điện thoại di động, thuận tiện ngạc nhiên nói: "Nguyên lai người ưa thích vị này Nhật Bản nữ hài a, vậy mà chăm chú nhìn lâu như vậy."

Khánh Trần ngẩng đầu nhìn đối phương một chút: "Không có."

Vương Vân chỉ coi hắn là tại mạnh miệng, không có tiếp tục nói tiếp.

Nhưng mà Khánh Trần nội tâm lại quay cuồng lên, hắn vốn là ôm thử một lần tâm thái lục soát Jindai Sorane, lại không nghĩ rằng thật lục ra được đối phương.

Cái kia tại trong phòng thẩm vấn cùng mình yên tĩnh không nói Jindai gia tộc nữ hài.

Trong tấm ảnh, nữ hài dưới ánh mặt trời trong ruộng hoa hướng dương

chạy nhanh, ngoái nhìn ở giữa tóc dài phiêu khởi, cười đặc biệt xán lạn.

Loại nụ cười này là có mị lực, đơn thuần, ngây thơ, sạch sẽ giống như là trong núi dòng suối.

Tư liệu biểu hiện.

Nữ hài ba ba là Hoa Kỳ, mẹ mẹ thì là người Nhật Bản.

Khó trách nàng biết hai nước ngôn ngữ.

Đối phương tại năm ngoái bằng vào một bộ « Phù Tang Hoa » thu được Nhật Bản học viện Điện Ảnh thưởng tốt nhất vai nữ phụ, năm nay lại biểu diễn nham tính đạo diễn tác phẩm « Quy » nữ số 1.

Mặc dù diễn đầu là tiểu chúng phim văn nghệ, tại hải ngoại nổi tiếng không cao, nhưng trong nước lại có người đem nó định giá "Có thể trở thành tương lai phim ngành nghệ thuật đại trụ cột" .

Khánh Tr ần thường thường xoát Microblogging cùng tin tức tới giải xã hội động thái, nhưng đối với Nhật Bản ngành giải trí hay là không chút chú ý qua, mà lại đối phương hiện tại cũng xác thực không tính quá nổi danh.

Cho nên lúc trước hẳn cũng chưa từng thấy.

Bây giờ, Khánh Tr ần đến kết quả tìm kiếm cái ót con đầu mộng, hẳn nghĩ mãi mà không rõ chính mình làm sao lại cùng loại nhân vật này nhắc lên quan hệ.

Lúc này, Vương Vân ánh mắt một mực len lén liếc lấy hẳn, li ền bĩu môi nghĩ đến: Rõ ràng nói không có ưa thích, vậy người nhìn nàng chăm chăm lâu như vậy làm gì đâu?

Bất quá, Lạc thành dạng này tiểu thành thị nam sinh, chỉ sợ rất khó cùng Nhật Bản nữ hài sinh ra cái gì gặp nhau đi.

Vương Vân là nhìn qua « Phù Tang Hoa », « Quỳ », cho nên nàng biết Jindai Sorane ngay tại Nhật Bản ngành giải trí nhanh chóng quật khởi, lập tức trở thành sấm hê nữ thần đại biểu cũng là chuyện rất bình thường.

Như thế một nữ hài, cùng tiểu thành thị nam sinh khoảng cách quá mức xa vời.

Mà lúc này Khánh Trầ đang nghĩ tới là, tại trong tin tức hần hiện tại lấy được, Jindai gia tộc cùng gia tộc khác cũng không có cách biến a.

Dù sao Lý Thúc Đ ờng nói qua, toàn bộ biển cả đều đã trở thành cấm kỵ chi địa, nếu như Jindai gia tộc tại trên một hòn đảo, không có khả năng vượt biển đi vào đất liền.

Cho nên, Nhật Bản thời gian hành giả, sẽ cùng trong nước thời gian hành giả xuyên qua đến trên một mảnh đại lục?

Đến bây giờ Khánh Trầ cũng còn chưa thấy qua thế giới trong địa đ ờ, cái này có thể lần sau xuyên qua thời điểm tìm Lâm Tiểu Tiểu muốn một chút.

Tan lớp, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi hai người đi trên hành lang cùng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân tụ hợp.

Hồ Tiểu Ngưu hỏi: "Có tiến triển mới sao?"

Vương Vân giang tay ra: "Nam Canh Thần cùng Khánh Trầ hai người đều cùng đ ờ đ ần một dạng, Nam Canh Thần cũng không cần nói, Khánh Trầ một tiết khóa chỉ toàn nhìn chăm chăm Nhật Bản một cái nữ minh tinh tư liệu đang nhìn."

Bạch Uyển Nhi kỳ quái nói: "Lão sư không phải nói Khánh Trầ là học sinh tốt sao, làm sao một chút học sinh tốt đáng về đều không có, còn truy tinh. . ."

"Ai biết được, " Vương Vân thở dài: "Rất thật tốt học sinh tại lớp 11 bắt đầu hormone bộc phát, sau đó học tập tụt lại phía sau, loại chuyện này mọi

người cũng không phải chưa thấy qua. Ta Hải Trung hai cái học thầ yêu đương về sau, song song rớt xuống thầ đàn sự tình người còn nhớ rõ à."

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu nhíu mày: "Hôm qua chúng ta nói như thế nào, xin mời buông xuống hai vị kiều ngạo, nếu như người mỗi ngày ở trong lòng đem hai người bọn họ xem như đồ đầ, vậy còn làm sao kết giao bằng hữu?"

Vương Vân cũng có chút không vui: "Vậy chúng ta bốn cái đổi vừa tan tầ cấp đi, ta đi cùng Lưu Đức Trụ liên hệ, người đến cùng Khánh Trầ làm bằng hữu?"

Lúc này, ủy viên học tập Ngu Tuấn Dật bỗng nhiên từ dưới lầ chạy tới, hấn đến lớp 11 ban 3 cửa ra vào nói với Khánh Trầ: "Khánh Trầ, ngoại giáo lão sư gọi người đi qua một chuyến đầ."

"Tốt, cái này đi qua, " Khánh Trầ đáp ứng nói.

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành là có ngoại giáo, bất quá một tuầ cũng liề cho mọi người bên trên một tiết khóa, trong khóa học cho không có gì dinh dưỡng, cũng chính là tại trên lớp cùng mọi người tâm sự, đạ gảy đàn ghita.

Đây coi như là trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đặc sắc "Mặt mũi công việc", không có thực tế dạy học ý nghĩa.

Đợi cho Khánh Trầ xuống lầ, Hồ Tiểu Ngưu đột nhiên hỏi Ngu Tuấn Dật: "Người tốt, ngoại giáo lão sư tìm Khánh Trầ sự tình gì a?"

Ủy viên học tập Ngu Tuấn Dật vui tươi hơn hở cười nói: "Ta đây nào biết được a, hai người bọn họ là bằng hữu, trước kia Khánh Trầ luôn lôi kéo ngoại giáo lão sư luyện khẩu ngữ tới. Về sau cũng liề Khánh Trầ có thể cùng lão sư bình thường nói chuyện với nhau, bọn hấn cũng liề từ từ quen thuộc. Lão sư còn thường xuyên từ nước ngoài cho hấn mang một ít tiểu lễ vật đầ, ta đầ ném qua lão sư đầ Khánh Trầ chocolate."

Hồ Tiểu Ngưu bọn người sừng sốt một chút, chỉ điểm này cũng đủ để chứng minh, Khánh Trần tiếng Anh khẩu ngữ, thính lực là hoàn toàn không có vấn đề, căn bản không giống bọn hắn tưởng tượng như thế!

Hồ Tiểu Ngưu hít một hơi thật sâu: "Ta bây giờ hoài nghi, hắn cũng là thời gian hành giả! Ta lại cùng các người xác nhận một lần, hắn đến cùng có hay không nghe lén các người nói chuyện?"

Bạch Uyển Nhi nghĩ nghĩ nói ra: "Đầu tiên có thể xác định hắn đúng là tại viết đề toán, không có nghe lén."

"Vậy cũng không thể bài trừ hiềm nghi, " Hồ Tiểu Ngưu bình tĩnh nói: "Ta phải nghĩ biện pháp xác nhận một chút."

...

Canh 4.

Cầu nguyệt phiêu!

Mặt khác! Gấp đôi chúng trừ 8 giờ tối mở ra!

Lại mặt khác! Cảm tạ B ARcaRay đồng học đại ngạch khen thưởng, lão bản đại khí, lão bản năm nay phát đại tài, mua nhà mua xe mua nhà xe!

Mặt khác, còn có hay không lão bản muốn tại chương tiết cuối cùng bị ta chúc phúc, dùng tay đầu chó.

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 60, trở về

Chạng vạng tối, Khánh Trần đi mua cho mình cái nồi áp suất mới, bởi vì muốn nấu thịt trâu quan hệ, không có nồi áp suất thực sự không được.

Đường Hành Thụ phòng nhỏ quá lâu không ai quản qua, nồi áp suất thoát hơi, máy giặt cũng hỏng.

Bây giờ hẳn từ thế giới trong lấy được vàng, tự nhiên là muốn đổi chút mới.

Đang lúc hẳn chuẩn bị đi ra đi điện gia dụng thị trường lúc, chợt thấy có Haier máy giặt ngay tại giảm giá.

Khánh Trần do dự một chút, cuối cùng vẫn không có mua.

Giờ này khắc này, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi ngay tại Giang Tuyết trong nhà làm khách.

Lần này hai người không có mua Champagne, rượu whisky loại này có hoa không quả lễ vật, mà là dựa theo Hồ Tiểu Ngư bàn giao, phác giản dị thật mua một chút rau quả tới cửa.

Giang Tuyết nấu cơm thời điểm, hai người giống đại tỷ tỷ một dạng bồi tiếp Lý Đổng Vân nhìn phim hoạt hình.

Ngay tại Đội Đặc Công Uông Uông truyền hình xong một tập đường khâu, Vương Vân cười hỏi Lý Đổng Vân: "Tiểu bằng hữu, tỷ tỷ có thể hay không hỏi người cái vấn đề?"

Lý Đổng Vân nhu thuận nói ra: "Vậy ta trả lời vấn đề có thể có đường sữa

ăn sao?"

"Đương nhiên có thể, " Vương Vân cười mau từ trong túi móc ra chocolate đưa cho nàng: "Cái này có thể chứ?"

Lý Đ ông Vân cười híp mắt nói ra: "Đa tạ tử tử, ta thích ăn nhất sô cô la."

"Vậy tử tử hỏi người a, " Vương Vân nghĩ nghĩ nói ra: "Khánh Tr ần ca ca là không phải cùng mục mục người một dạng, cũng là thời gian hành giả nha? Đặc biệt khốc cái chủng loại kia."

Lý Đ ông Vân biểu lộ mờ mịt một chút lắc đầu nói ra: "Không biết nha."

"Tiểu bằng hữu đã hỏi qua hần?" Bạch Uyển Nhi hỏi, nàng cảm thấy Lý Đ ông Vân cái phản ứng này mới bình thường, nếu như đối phương một ngụm chắc chắn Khánh Tr ần không phải, vậy mình ngược lại muốn hoài nghi một chút.

Mà lại, 10 tuổi tiểu bằng hữu làm sao lại nói láo đầu.

Lý Đ ông Vân nghiêng đầu nhớ lại một chút: "Ta có hỏi qua Khánh Tr ần ca ca, bất quá hần không nói chính mình có phải hay không thời gian hành giả. Hần chỉ cấp ta nói, cùng suy nghĩ không thiết thực xuyên qua, còn không bằng học tập cho giỏi thi tốt điểm đại học đầu."

"Hần còn nói cái gì r ồi?" Vương Vân hỏi.

"Hần nói, những thời gian hành giả kia cũng chẳng có gì ghê gớm, " Lý Đ ông Vân nhu thuận ăn chocolate nói ra.

Bạch Uyển Nhi cùng Vương Vân giống như là một chút, trên nét mặt đều mang theo vẻ vui mừng.

Kỳ thật Lý Đ ông Vân cũng không có trực tiếp trả lời bọn hần, nhưng các nàng đã biết đáp án.

Nếu như Khánh Tr ần thật sự là thời gian hành giả, làm sao lại nói "Thời gian hành giả cũng chẳng có gì ghê gớm" như vậy.

Đây càng giống như là tại một loại nào đó trong ngữ cảnh ghen tỵ và hâm mộ, cùng đối với mình một loại an ủi.

Lúc này Bạch Uyển Nhi cũng từ trong túi móc ra một khối chocolate đến, nàng sờ lên Lý Đ ồng Vân đầu: "Tiểu Vân thật ngoan."

Nói, hai người đứng dậy cùng Giang Tuyết cáo biệt.

Các nàng ra cửa mới nhẹ giọng nói: "Người cảm thấy tiểu cô nương thực sự nói thật sao?"

"Biết đi ầu như vậy tiểu cô nương, khẳng định thực sự nói thật, mà lại tiểu cô nương cũng biên không ra loại vật này đến, " Bạch Uyển Nhi phân tích.

"Xem ra, Khánh Tr ần thật không phải là thời gian hành giả a, " Vương Vân nói ra: "L ần này Hồ Tiểu Ngưu có thể yên tâm."

Các nàng không nhìn thấy, khi cửa phòng khép lại một khắc này, Lý Đ ồng Vân yên lặng đem trong miệng chocolate nôn tiến vào thùng rác, sau đó chỉ lên trời bay lên cái khinh khỉnh.

Kỳ thật, nàng không thích chocolate hương vị.

Trước kia ba ba luôn luôn ưa thích mua cho nàng chocolate, nhưng từ khi nàng nhìn thấy ba ba đánh mụ mụ về sau, li ền phát ra từ nội tâm chán ghét lên cái mùi này.

Bất quá, còn có một khối chocolate nàng cũng không có ném, chỉ là như không có chuyện gì xảy ra nhét vào trong túi.

...

Đêm khuya, Khánh Tr ần về đến nhà không bao lâu li ền nghe đến tiếng đập

cửa.

Hắn mở cửa cho Lý Đ ông Vân tránh ra thân thể: "Vào nói đi, thì thế nào?"

Lý Đ ông Vân nhìn xem hắn mở ra n ồi áp suất đóng gói: "Người có thể cho mẹ giúp người nấu thịt trâu a, nhà ta có n ồi áp suất, mẹ ta nấu thịt trâu ăn rất ngon đấy."

"Không có việc gì, tự lực cánh sinh, " Khánh Tr ần vừa cười vừa nói.

"A, cái này cho người, " Lý Đ ông Vân đem trong túi chocolate nhét vào trong tay hắn nói ra: "Cái kia hai cái tử tử hôm nay đến hỏi ta, người có phải hay không thời gian hành giả. Yên tâm, ta giúp người lấp liếm cho qua, nhưng Khánh Tr ần ca ca người phải cẩn thận một chút, khẳng định là có cái gì chi tiết dẫn đến bọn hắn sinh ra hoài nghi."

"Ừm, " Khánh Tr ần rất rõ ràng, là bởi vì ngoại giáo sự tình: "Người ở đâu ra chocolate?"

Lý Đ ông Vân mặt không đổi sắc nói ra: "Ta mua cho người nha, tặng người lễ vật."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần vui vẻ.

Xét thấy Lý Đ ông Vân tiểu bằng hữu giúp một chút, Khánh Tr ần cũng cho một chút h ồi báo: "Theo ta quan sát, những người này đúng là thành thị số 7 chọc cừu gia, gọi Tr ần Lạc Du, hắn là người Tr ần thị."

"Cho nên bọn hắn từ thành thị số 7 chạy xa như vậy, là muốn thoát đi Tr ần thị không chế phạm vi, " Lý Đ ông Vân suy tư nói: "Bất quá, ta không muốn loại tin tức này."

"Vậy người muốn cái gì, " Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Ta muốn Khánh Tr ần ca ca thân phận của người, " Lý Đ ông Vân nháy mắt nói ra.

"Không được, " Khánh Tr ần vô tình cự tuyệt.

"Cái kia Khánh Tr ần ca ca, người giúp ta làm bài tập đi, " Lý Đ ồng Vân trơ mắt nhìn h ắn.

"Cũng không được, " Khánh Tr ần một ngụm từ chối, chính mình người lớn như vậy, sao có thể làm như thế không có ti ền đ ồ sự tình!

"Thật chán!" Lý Đ ồng Vân cảm thấy một trận tiếc hận: "Khánh Tr ần ca ca, những người này ở tại bên cạnh luôn nhìn chăm chăm chúng ta, thật là phi ền nha. Muốn hay không suy nghĩ gì biện pháp đem bọn h ắn đuổi đi?"

"Không tốt đuổi, ngược lại có bại lộ chính mình phong hiểm, " Khánh Tr ần nói ra: "Mà lại, vẫn cảm thấy bốn người này là có thể lợi dụng."

Bị đối phương hoài nghi đúng là phi ền phức sự tình, nhưng loại chuyện này đi càng che càng lộ ngược lại không ổn, biện pháp tốt nhất là. . . Chuyển di tiêu điểm.

Đối phương bản thân li ền là bởi vì Lưu Đức Trụ mà đến, vậy dĩ nhiên phải dùng Lưu Đức Trụ đem sức chú ý của đối phương một l ần nữa chuyển di trở về

Không chỉ có là chuyển di lực chú ý vấn đề, Hồ Tiểu Ngưu bốn vị này phú nghị đại trên thân, còn có h ắn c ần thiết thế giới ngoài ti ền tài cùng thế lực.

Xem ra, l ần này xuyên qua h ắn được thật tốt cùng Lưu Đức Trụ trò chuyện chút.

"Đúng r ồi Khánh Tr ần ca ca, còn có mấy ngày li ền lễ quốc khánh, chúng ta đi ra ngoài chơi đi, " Lý Đ ồng Vân mong đợi nhìn về phía Khánh Tr ần.

Khánh Tr ần có chút bu ồn bực: "Làm sao đột nhiên nói ra chơi sự tình, cái này ta phải suy nghĩ một chút, nếu không qua mấy ngày lại nói?"

"Tốt, người nhất định phải cân nhắc a, " Lý Đ ồng Vân nói xong cũng vui vẻ lên l ầu.

Trời tối người yên lúc, Khánh Tr ần dùng di động một bên phát hình tiếng Nhật giáo trình, một bên thống khổ tu hành.

...

Đếm ngược trong thời gian còn lại, thế giới ngoài không còn có một tia sáng cả.

Thế giới phẳng phát bỗng nhiên an tĩnh lại giống như, tất cả mọi người đang đợi l ần tiếp theo xuyên qua , chờ đợi lấy Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm trừ bị kết thúc.

Tại trong lúc này, Khánh Tr ần một mực chú ý phi pháp c ần tù bản án, cái kia chín tên đang lẫn trốn người hi ềm nghi vẫn không có quy án, đây khả năng chính là mọi người giữ yên lặng nguyên nhân.

Người người cảm thấy bất an.

Đếm ngược 00:00:10.

Khánh Tr ần tại thời khắc cuối cùng, đem copy tốt tàn cuộc kỳ phở USB đ ể vào trong miệng, đang hô hấp thuật mở ra đ ồng thời, tay phải nắm một thanh dao phay.

Hắn l ẳng l ặng chờ đợi thế giới phá toái, hắc ám giáng lâm.

10.

9.

8.

7.

6.

5.

4.

3.

2.

1.

Hắc ám tới lại tán, Khánh Tr ần mở mắt ra nhìn xem trước mặt Lý Thúc Đ ồng cùng Diệp V ãn còn đứng ở h ắn đối diện, ph ản ph ất chính mình chưa bao giờ rời đi một dạng.

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Trở v ề r ấ?"

"Ừm, " Khánh Tr ần g ật đ ầu: "Trở v ề"

H ắn chú ý tới, trong tay mình dao phay chỉ còn lại có chuôi đao.

L ần này thí nghiệm là hữu hiệu, tối thiểu h ắn đã biết mình đến cùng có thể mang theo bao lớn đ ồ vật.

...

Ban đêm còn có canh ba,

Mời đọc #Dòng Máu Lạc H ồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối v ề Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 61, mang người nhìn một chút phong cảnh (là B ARcaRay Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Đếm ngược 47:59:59.

Hai ngày.

Vẫn như cũ là quen thuộc ngục giam số 18.

Bất quá lần này giống như có chút không giống với lúc trước.

Không còn là băng lãnh nhà tù cùng một chỗ, mà là có người chờ đợi chính mình trở về.

Diệp mục bưng lấy hộp cơm giữ nhiệt, bên trong chứa hẳn tự tay hầm tốt thịt trâu.

Đối diện ba người nhìn xem chính mình, phảng phất như là đang đợi mình về nhà.

Cái nhà này có chút lờ mờ, trống trải, nhưng đầy đủ.

"Lão sư, đây là mang cho người kỳ phở, " Khánh Trần mở ra bàn tay, đem USB đưa cho Lý Thúc Đĩnh.

Lý Thúc Đĩnh kỳ quái nhìn thoáng qua: "Chỗ nổi này chưa thấy qua, Tiêu Tiểu người có thể xử lý sao?"

Lâm Tiêu Tiêu đáp lại: "Không có vấn đề, thiết bị chứa đựng mẫu chốt là chip."

"Lão sư, người có thể nhìn ra ta xuyên qua lúc đó có biến hóa gì sao?"
Khánh Trầ n hỏi, lúc trước hẳn đầu là dựa vào chính mình tìm kiếm quy luật, hiện tại có người khác đứng ngoài quan sát, nói không chừng có thể phát hiện điểm mặt khác chi tiết.

"Trước người nói, sau khi xuyên việt một thế giới khác qua một giây, cái này cũng không chuẩn xác, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Tại ta trong cảm giác, người xuyên qua sát na có lực trường biến hóa, mà biến hóa này chỉ có một cái chớp mắt, khả năng chỉ có 0.1 giây, thậm chí ngắn hơn. Cũng chính là tại một cái chớp mắt này, người từng biến mất qua, coi người lại xuất hiện lúc trong tay vàng thời đã không thấy."

"Thì ra là thế, " Khánh Trầ n đang nghĩ, nguyên lai mình thật sự là thân xuyên.

Nhưng vấn đề là, nguyên bản thế giới trong Khánh Trầ n đâu, đi đâu? Bị trực tiếp chôn vùi ở thế giới bên trong à.

Khánh Trầ n hỏi: "Lão sư, trong thân thể ta đoàn hỏa khí kia. . ."

"Bây giờ còn không có đến giải thích thời điểm, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu: "Chỉ bất quá nó xuất hiện thời gian, muốn so ta dự tính sớm hơn."

Đang khi nói chuyện, Diệp Vãn đi đến Khánh Trầ n bên người xốc lên hẳn dưới quần áo bày, khi hẳn nhìn thấy Khánh Trầ n cơ bụng hình dáng lúc liề n cười nói: "Tiểu Tiểu, ta lại thắng."

"Các người lại bắt ta đánh cái gì cược, " Khánh Trầ n hiếu kỳ nói.

"Ta cùng hẳn cược, người coi như không ai giám sát cũng sẽ cho mình gia tăng huấn luyện cường độ, " Diệp Vãn nói ra: "Chúng ta đầu là người huấn luyện qua, người cái này cơ bụng hình dáng phàm là nghỉ ngơi một ngày đầu luyện không ra."

"Bắt đầu từ ngày mai liề n phụ trọng đi, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Diệp Vãn người hao tổn nhiề u tâm trí, ta nhiề u năm như vậy đầu không có gặp được

như thế tự hạn chế hài tử."

"Được rồi lão bản, " Diệp Văn gật đầu nói.

Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đông: "Lão sư người không xem trước một chút kỳ phổ sao?"

"Nhìn kỳ phổ không vội, người bây giờ theo ta đi, " Lý Thúc Đông nói với Khánh Trần.

Khánh Trần nhìn đối phương có chút không hiểu: "Đi đâu?"

Lý Thúc Đông quay người hướng lối ra đi đến: "Dẫn người đi nhìn xem thế giới bên ngoài."

"Vì cái gì mang ta đi nhìn thế giới bên ngoài, " Khánh Trần không hiểu.

Lý Thúc Đông trở lại hỏi: "Người liền không đối thế giới bên ngoài cảm thấy hiếu kỳ sao?"

Khánh Trần sửng sốt một chút.

Hắn đương nhiên được kỳ.

Từ trở về ngày đầu tiên bắt đầu, hắn ngay tại trên internet nhìn thấy người khác nhắc lên, đó là một cái cỗ nào mỹ lệ mà bao la hùng vĩ thế giới.

Có người nói thành thị ở trong mây.

Có người nói thành thị giống chân chính rừng sắt thép.

Có người nói trên bầu trời to lớn hình chiếu 3D làm lòng người say.

Còn có người nói giả lập nhân sinh thể nghiệm hoàn bạo thế giới ngoài hết thấy phim, liền tựa như người tại trong phim ảnh, đã trải qua một đoạn truyền kỳ khác nhân sinh.

Những người kia xuyên qua ở trong thành thị rực rỡ màu sắc.

Mà chính hắn lại xuyên qua đến trong một hộp sắt tên là ngục giam.

Khánh Trần bất quá là 17 tuổi thiếu niên, đương nhiên sẽ hiếu kỳ, cũng sẽ hâm mộ.

Chỉ là, Khánh Trần nhìn xem Lý Thúc Đổng hồi đáp: "Mặc dù có hiếu kỳ, nhưng ta cũng biết hiện tại còn không phải hưởng thụ phong cảnh thời điểm."

Lý Thúc Đổng cười nói: "Thiếu niên liền nên có thiếu niên tâm tính, tại người một mình lên đường trước kia, làm lão sư tự nhiên không thể để cho người so người khác kém đến đi đâu."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Có ý tứ gì."

"Thời gian hành giả khác nhìn qua phong cảnh, ta Lý Thúc Đổng học sinh cũng phải nhìn xem mới được. Đêm nay, ta dẫn người đi xem thành thị số 18 tốt nhất phong cảnh, " Lý Thúc Đổng giọng nói chuyện tiêu sái mà tùy hứng.

Băng lãnh ngục giam cũng nhiều một tia nhân tình vị.

Ngục giam quảng trường bên cạnh, nặng nề miệng cống hợp kim chậm rãi vì bọn họ nâng lên, đỉnh đài bảo kim loại không động, trong tổ ong máy không người lái vẫn tại ngủ say.

Diệp Văn đem trước kia chuẩn bị xong mặt nạ mặt mèo đưa cho hắn: "Đây là lão bản để cho ta chuẩn bị, người bây giờ còn không thích hợp bại lộ thân phận."

Trên mặt nạ kia mặt mèo giống như là đang cười, đỏ trắng giao nhau đường vân quỷ dị mà thần bí.

Khánh Tr ần bỗng nhiên nhìn v ề phía Lý Thúc Đ ồng bóng lưng.

Nguyên lai, hẳn khát vọng qua tự do, g ần trong gang tấc.

...

Nửa đêm.

Thành thị số 18, khu 1.

Trên tầng mây, cao ốc Vĩnh Hằng 88 tầng nhà hàng xoay bên trong.

Trong nhà ăn mỹ lệ, đang có du dương đàn Violoncelle âm thanh chậm rãi chảy xuôi, có thể chỗ ng ồi tất cả đều trống rỗng.

Cửa nhà hàng, đang có mấy người cùng nhân viên tạp vụ tranh chấp lấy cái gì.

Nhân viên tạp vụ mặc sơ-mi trắng noãn cùng ngắn nắp áo gi-lê màu đen, cổ áo chỗ đánh lấy nơ chỉnh tề

Tuổi trẻ nhân viên tạp vụ hữu hảo mà lễ phép cùng khách hàng giải thích nói: "Ngài khỏe chứ, đêm nay từ nửa đêm bắt đầu, Nhật Quang các phòng ăn đều bị đặt bao hết. Xét thấy chúng ta không thể cho ngài cung cấp chất lượng tốt phục vụ, Nhật Quang các phòng ăn sẽ đưa tặng ngài hai tấm phiếu đã trả tiền, có thể dùng tại không phải thứ bảy chủ nhật cơm trưa cùng bữa tối."

Cùng nhân viên tạp vụ cãi lộn chính là một đôi nam nữ sĩ, nam niên kỷ hơi lớn, nữ vẫn còn đang lúc thanh xuân.

Nam nhân tấm lấy gương mặt nói ra: "Chưa từng nghe nói Nhật Quang các còn tiếp nhận đặt bao hết của người khác, người không có đang cùng ta nói đùa sao."

Nhân viên tạp vụ lễ phép cười nói: "Xác thực ngưng ngưng tiên sinh,

trước đó hoàn toàn chính xác không có, cá nhân ta hôm nay nhận được thông báo thời điểm cũng thật bất ngờ."

Lúc này, bọn hắn xuyên thấu qua Nhật Quang các phòng ăn tường pha lê nhìn lại, bên trong thỉnh thoảng một khách quen đâu không có.

Nhật Quang các là thành thị số 18 vị trí cao nhất phòng ăn, cơ hồ có thể quan sát cả tòa thành thị, cho nên nó cũng đắt nhất, 18 trong thành thị quyền quý đối với cái này chạy theo như vịt.

Nam nhân trung niên nghĩ nghĩ: "Đặt bao hết chính là Lý thị hoặc Khánh thị sao?"

"Không phải tiên sinh, " nhân viên tạp vụ ăn ngay nói thật.

Tuổi trẻ bạn gái tựa hồ có chút không cao hứng, nàng nũng nịu lúc, trên vành tai rực rỡ khuyên tai tránh nam nhân hoa mắt.

Nam nhân nghĩ nghĩ hỏi: "Là như vậy, ta có thể biết ai tại đặt bao hết, ta cũng biết có thể ở chỗ này đặt bao hết tuyệt đối là đại nhân vật, nhưng nếu như ta nhận biết mà nói, có lẽ có thể chính mình hướng hắn nói cái tình."

Nam nhân rất thức thời, mà lại cũng không ngốc.

Khi hắn gặp được khó giải quyết nhân vật lúc, hắn sẽ hỏi trước chính mình, đối phương làm sự tình chính mình phải chẳng có thể làm đến? Nếu như làm không được mà nói, vậy cũng chớ tự làm mất mặt, nói rõ đối phương cùng chính mình không cùng một đẳng cấp.

Bất quá hắn tại thành thị này cũng tai to mặt lớn, chung quy vẫn là muốn dùng người quen thể diện tìm về chút mặt mũi.

Nhân viên tạp vụ đi cùng quản lý thương lượng một chút, sau đó cầm một tấm màu đen danh thiếp trở về

Trên danh thiếp không có phương thức liên lạc, chỉ có năm chữ: Hằng Xã,

Lý Đông Trạch.

Nhìn thấy tấm danh thiếp này về sau, nam nhân không nói hai lời dẫn bạn gái đi thang máy xuống lầu, trong thang máy lúc, bạn gái thấp giọng phàn nàn: "Không phải nói muốn cùng người chào hỏi sao, làm sao không rên một tiếng liền đi."

Nam nhân thở dài: "Ta cho người thêm khác tìm một chỗ, Nhật Quang các bữa cơm này lần sau lại tiếp tế người."

"Người tháng trước không phải còn nói qua chính mình nhận biết Lý Đông Trạch sao?" Nữ nhân phàn nàn.

"Đây là hai chuyện khác nhau, " nam nhân cũng có chút không kiên nhẫn được nữa: "Hắn hôm nay căn bản cũng không tại thành thị số 18, hắn là cho người khác bao trận."

Giờ khắc này, nam nhân xác thực nghĩ đến chỗ máu chột nhất.

Nhưng hắn trong lúc nhất thời nghĩ không ra, ai đáng giá Lý Đông Trạch hưng sư động chúng như vậy.

Đối phương một mực là người rất điệu thấp, rất ít làm đặt bao hết loại này cao điệu sự tình.

Liền tại bọn hắn cưỡi ngắm cảnh bậc thang lúc xuống lầu, một cỗ hắc võ sĩ xe bay chính chậm rãi lơ lửng dừng sát ở Nhật Quang các phòng ăn mái nhà.

Lý Thúc Đĩnh mang theo Khánh Trần từ xe bay đi xuống, sớm chờ đợi ở chỗ này nhân viên tạp vụ vì Lý Thúc Đĩnh đưa lên khăn nóng lau mặt.

Khánh Trần mang theo mặt nạ, khoát tay ra hiệu không cần.

"Lý tiên sinh, vị trí chuẩn bị xong cho ngài, cả tòa cao ốc Vân Vụ camera vừa mới toàn bộ đóng lại, Lý Đông Trạch tiên sinh bàn giao ngài thích nhất

thịt kho tàu cũng vừa vừa làm tốt, " nhân viên tạp vụ nhẹ nhàng nói ra.

Lý Thúc Đĩnh nói với Khánh Trân: "Có lẽ về sau một ngày nào đó người liền sẽ thói quen, ở trong thế giới này, người chỉ cần có tiền cùng quyên thế, hết thầy cũng sẽ là vừa vắn."

...

Đây là hôm nay (Canh 2), ban đêm 6 điểm còn có hai canh

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 62, một tấm lưới

Khánh Trầ đứng tại trên sân bay, xe bay tua bin máy phun quấy lên huyền não sóng gió.

Đột nhiên, trông về phía xa .

Thành thị ở giữa đang có một khung đường sắt nhẹ ghé qua tại bầu trời, dày đặc trong cửa sổ lộ ra bạch quang, giống như một thớt màu trắng Thiên Mã.

Càng kỳ diệu hơn chính là, nó chính giữa lâu vũ từ dày đặc xuyên qua.

Cũng không phải là xuyên qua giữa lâu vũ khe hở, mà là cái kia từng tòa cao lâu lâu thể bên trong bị người rút cái động, đường sắt nhẹ tựa như xuyên thẳng qua từng cái đường hầm giống như, từ trong lâu xuyên qua.

Tòa thành thị này không hiểu thần bí.

"Nếu tùy thời đều có thể đi ra, vì sao còn muốn ở tại trong ngục giam số 18?" Khánh Trầ đột nhiên hỏi.

"Bởi vì ngục giam số nơi này thanh tịnh? Đợi lát nữa người sẽ biết, " Lý Thúc Đờng cũng không có trực tiếp trả lời.

Đợi cho nhân viên tạp vụ quay người dẫn đường, Khánh Trầ lại thấp giọng hỏi: "Hiện tại đã một giờ sáng giờ, phòng ăn còn buôn bán sao?"

Lý Thúc Đờng nhìn hắn một cái: "Tòa này bắt đầu thành sinh hoạt vừa mới bắt đầu."

"Mọi người không cần ngủ sao? Ngày mai không cần làm việc?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Khánh thị trước đó phát hiện tiếp nhận tế bào thần kinh kỹ thuật đặc biệt tác dụng, có thể tại ngoài não mô phỏng thần kinh sống ngắn, giúp người tiến vào ngủ say, mỗi ngày ngủ hai đến ba giờ thời gian như vậy đủ rồi," Lý Thúc Đờng nói ra.

"Kỹ thuật này không có di chứng sao?" Khánh Trầ lại hỏi.

"Đương nhiên là có," Lý Thúc Đờng nói ra: "Sử dụng kỹ thuật này một tháng sau, liên xem như người muốn ngủ muốn đầu ngủ không thành."

"Có chút thảm a," Khánh Trầ cảm khái, hấn mặc dù cố gắng, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ hưởng thụ ngủ niềm vui thú.

Lý Thúc Đờng nói với Khánh Trầ: "Khoa học kỹ thuật là một thanh kiếm hai lưỡi, ai cũng không biết nó khiến nhân loại mang tới đến cùng là phúc hay là họa. Cũng tở như Lý thị từng nghiên cứu phát minh biến đổi gen tốc sinh cây rừng, tốc sinh cây ngô, tốc sinh đậu nành, kết quả dẫn đến ba mươi năm sau mảng lớn thổ địa rốt cuộc mọc không ra thực vật. Lộc Đảo tập đoàn nguyên bản nghề chăn nuôi phát đạt, kết quả biến đổi gen đi sau hiện, những cái kia biến đổi gen gia súc tại gây giống đời thứ ba đằng sau vậy mà đã mất đi sinh dục năng lực."

Nhân loại đang không ngừng hưởng thụ khoa học kỹ thuật thành quả đờng thời, cũng đang không ngừng gặp lấy trí tuệ phản phê.

Lý Thúc Đờng tiếp tục nói: "Khi nhân loại không cần ngủ lâu như vậy đằng sau, kỳ thật hiệu suất sinh sản cũng không có làm sao đờcao, ngược lại tạo thành nhân loại thế giới tinh thần trống rỗng."

Đương nhiên, Khánh Trầ cảm thấy thế giới ngoài tạm thời còn không có lọt vào hung mãnh như vậy phản phê, cũng có thể là bởi vì bọn hấn không có thế giới trong như vậy cấp tiến nguyên nhân.

Lúc này, Khánh Tr ần nhìn thấy dưới chân giữa lâu vũ, có một chiếc to lớn thuy ền hoa bay qua, trên thuy ền hoa gi ăng đèn kết hoa, lại lộ ra khí tức quý dị.

Trên thuy ền đ ờ đ ằng, Khánh Tr ần một chút cũng xem không hiểu.

Lý Thúc Đ ồng thuận ánh mắt của hắn nhìn lại: "Không cần nhìn, là Cơ Giới th ần giáo thuy ền tu ần hành, nó mỗi phun ra một gi ây ôxy lỏng mê-tan, dùng đ ầu là tín đ ờ m ồ hôi và máu."

Giữa lời nói, Lý Thúc Đ ồng mặt không biểu tình.

Hai người ng ồi tại trong nhà ăn đ ẹp đ ẽ mà xa hoa, quần áo tinh tế nhân viên tạp vụ bùng lên một phần thịt kho tàu thả ở trước mặt Lý Thúc Đ ồng.

Chỉ có một đôi đũa.

"Ta đâu?" Khánh Tr ần bu ồm bực.

"Người mang theo mặt nạ đâu, không có cách nào ăn, " Lý Thúc Đ ồng không đ ể ý kẹp một khối thịt kho tàu.

Khánh Tr ần: ". . ."

Một lát sau, Lý Thúc Đ ồng ng ẩng đ ầu cười nhìn hắn: "Đói không?"

"Có chút, " Khánh Tr ần nói ra.

Kết quả Lý Thúc Đ ồng đúng là gọi tới nhân viên tạp vụ: "Cho hắn đến bát trác tương miến."

"Được r ồi Lý tiên sinh, " nhân viên tạp vụ lễ phép đ áp lại.

Cho dù Nhật Quang các bên trong, cho tới bây giờ li ền không có làm qua trác tương miến.

Đợi cho mêesn tốt đặng sau, Lý Thúc Đ ồng lại lui tất cả mọi người, sau đó lúc này mới nói với Khánh Tr ần: "Đem mặt nạ lấy xuống đi, ăn mì."

Khánh Tr ần một bên mì trộn một bên nhìn v ề phía ngoài cửa sổ.

Đây cũng là thành thị số 18 kiến trúc cao nhất một trong, đưa mắt nhìn lại, cũng chỉ còn lại phương xa hai tòa cao ốc cùng nó cùng một chỗ đứng lặng ở trên trời.

"Đó là Khánh thị cùng Lý thị lâu, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói.

Khánh Tr ần lại nhìn xuống dưới đi, dày đặc giữa lâu vũ lang ki ều kết nối, cả tòa thành thị tựa như một đ ầu Ngân Hà, lửa đèn cùng nghệ h ồng thì là đ ầu kia Ngân Hà bên trong tinh th ần.

Ngẫu nhiên có xe bay bay qua, đối phương tua bin phun diễm tựa như là xẹt qua lưu tinh.

Một đoạn thời khắc, Khánh Tr ần thân ở 88 t ầng cao lâu giống như là đưa thân vào giữa thiên địa, xa xôi mà bao la hùng vĩ.

"Đây chính là thành thị số 18 bên trong đẹp nhất phong cảnh sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cao ốc Vĩnh Hằng xây ở sáu dãy cao ốc phía trên, lấy cái kia sáu dãy làm cơ sở mới có hiện tại độ cao cùng mỹ lệ. Nếu như người không cân nhắc t ầng dưới chót trên kiến trúc vẽ xấu, thối nước đá, nước bẩn, phạm tội, như vậy nơi này chính là đẹp nhất phong cảnh, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Hôm nay mang người nhìn đẹp nhất, nếu như còn có cơ hội, có thể mang người nhìn xem thành thị này xấu xí nhất một mặt."

Nói, Lý Thúc Đ ồng hướng bên cạnh một chỉ: "Bên cạnh cửa sổ còn có kính viễn vọng, chuyên môn thờ thực khách thưởng thức cảnh sắc dùng, người có thể nhìn xem."

Khánh Tr ần đi đến kính viễn vọng bên cạnh.

Hắn nhìn thấy mặt đất như nước chảy xe cộ, còn chứng kiến chơi đùa đùa giỡn đám người.

Có người ngay tại vách tường vẽ xấu lấy kỳ quái lại tân tri ầu vẽ, còn có quán đồ nướng khói trắng, ở quán rượu tửu kỳ đón gió phiêu đảng.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy lần dưới quảng trường trên bình đài, đang có hai khung màu đen máy bay trực thăng chậm rãi rơi xuống, trong khoang thuy ần lần lướt nhảy xuống hơn 20 tên tác chiến đội viên, lấy chiến thuật đội hình xông vào cao ốc Vĩnh Hằng.

Còn có hai con chó máy móc chạy nhanh ở bên cạnh họ.

Những người này súng ống đầy đủ, mang theo Khánh Tr ần hô không ra danh tự vũ khí.

Rõ ràng là xông Lý Thúc Đ ồng mà tới.

Khánh Tr ần quay đầu nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng, vị lão sư này lại bình tĩnh nở nụ cười: "Ăn cơm trước."

"Ừm," Khánh Tr ần chăm chú ăn mì.

L ần này Lý Thúc Đ ồng ngược lại là tới hào hứng: "Không sợ sao?"

"Lão sư lần thứ nhất mang học sinh đi ra ngắm phong cảnh, tổng không đến mức để học sinh chết ở trên nửa đường, không phải vậy lão sư này quá không xứng chức," Khánh Tr ần đương nhiên nói.

Lý Thúc Đ ồng cười mở tiếng cười hướng ra phía ngoài đang đi.

Hắn là thật càng ngày càng ưa thích Khánh Tr ần.

Giờ này khắc này, trong đại lâu hơn 20 tên tác chiến đội viên chia hai đội, một đội ng ồi thang máy hướng tầng 87 kéo lên, một đội khác thì tiến vào

an toàn đường hầm chạy trốn, lấy đi bộ phương thức hướng lên tìm kiếm.

Cao ốc Vĩnh Hằng bên ngoài, hai khung Hắc Diên -01 máy bay trực thăng vũ trang lần nữa hướng thượng khung kéo lên.

Bọn chúng chậm rãi xoay quanh tại cao ốc Vĩnh Hằng 70 tầng tả hữu vị trí, tùy thời chuẩn bị hỏa lực nặng trợ giúp.

Càng xa xôi trong căn cứ quân sự lâm thời nào đó, còn có hơn mười chiếc máy bay trực thăng vũ trang cùng thuyền bay vừa mới cất cánh.

Chỗ xa hơn, Khánh thị 'Lục Địa Tuần Hành' hào cự hình thuyền bay bắt đầu ở nhân viên hậu cần bận rộn bên trong, trang bị mới thể rắn kho nhiên liệu.

Đây hết thảy đều giống như một tấm lưới, tại dần dần nắm chặt lấy.

Ngay tại lưới lớn nắm chặt thời khắc, tần số truyề tin bên trong, tác chiến ban tổ ban tổ trưởng bình tĩnh nói: "Dừng lại, nguyên địa kiểm tra riêng phần mình thân thể máy móc bổ sung năng lượng tình huống, hướng ta phản hồi."

Nói xong, hấn ra hiệu thông đạo an toàn trong thang lầu, tất cả chiến thuật tiểu đội thành viên tiến vào trạng thái yên lặng, ngăn ngừa đóng lại tất cả hệ thống truyề tin.

Đợi cho hấn xác định thanh âm sẽ không truyề về bộ chỉ huy về sau, lúc này mới bình tĩnh nói ra: "Trần lão bản đã thông báo, đêm nay muốn sống rời đi nơi này cũng đừng có nổ súng. Nhớ kỹ, không cần liên lụy những người khác."

"Lớp trưởng, ta nghe không hiểu, " một tên tác chiến đội viên sửng sốt một chút.

Ban tổ trưởng nói ra: "Về sau người sẽ hiểu, lặp lại, không cho phép nổ súng, lặp lại, không cho phép nổ súng."

Còn không chờ bọn hắn một lần nữa kết nối thông tin thiết bị, trên bậc thang một đạo hắc ảnh lặng yên không tiếng động rơi vào giữa bọn hắn.

Hung mãnh, cường đại.

...

Canh 3

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 63, tìm cơ hội trở ra chơi

Không ai chú ý tới trong thông đạo an toàn ngay tại phát sinh cái gì, nơi đó giống như là một đầi vực sâu, đem hết thảy đầi thôn phệ.

Phòng ăn bên ngoài, cô đơn tiếng bước chân truyên đến.

Một tên người mặc tây trang màu tím lam người trẻ tuổi chậm rãi đi vào Nhật Quang các phòng ăn, hắn ồng tay áo thêu lên một viên nho nhỏ màu trắng tua bin đầi.

Lý Thúc Đầi đã ăn xong nguyên một phần thịt kho tàu, đang lẳng lẳng nhìn xem ăn trác tương miến thiếu niên.

Từ người trẻ tuổi này góc độ nhìn, hắn có thể nhìn thấy Lý Thúc Đầi ngay mặt, lại chỉ có thể nhìn thấy Khánh Trầi bóng lưng.

Đang chờ hắn muốn nói chút gì thời điểm, đã thấy Lý Thúc Đầi nhẹ nhàng nâng tay đã ngừng lại hắn.

Cũng cười chỉ chỉ Khánh Trầi nói ra: "Chuyện gì cũng chờ hắn ăn xong lại nói."

Người trẻ tuổi sững sốt một chút, ánh mắt dị dạng nhìn Khánh Trầi bóng lưng một chút.

Bởi vì Khánh Trầi đưa lưng về phía quan hệ của hắn, cho nên hắn không cách nào phân biệt Khánh Trầi thân phận.

Hắn có chút hiếu kỳ, rốt cuộc là ai, có thể làm cho Lý Thúc Đầi có kiên nhẫn chờ lâu như vậy.

Mà lại, mặc dù có người chờ đợi, Khánh Tr ần vẫn như cũ ăn không nhanh không chậm.

Phảng phất căn bản không có nghe được ngoài cửa số Hắc Diên -01 chế tạo to lớn tạp âm, cũng không thấy được mười mấy chiếc bao quanh cao ốc Vĩnh Hằng thuy ền bay, cùng thuy ền bay hoá trang chở quỹ đạn.

Những này phi hành sát khí b ồ h ồ.

Giống như là vây quanh hằng tinh tiêu hành tinh.

"Ta ăn xong, " Khánh Tr ần lau miệng, một l ần nữa mang lên trên mặt nạ mặt mèo nhìn v ề phía mình lão sư.

Lý Thúc Đ ồng cửa trước bên ngoài người trẻ tuổi cười nói: "Tr ần thị trưởng tôn Tr ần Dã H ồ? Nghe nói người đã tấn thăng cấp A."

"Vãn bối tấn thăng mấy cấp cũng không trọng yếu, chúng ta bây giờ vô ý cùng Kỵ Sĩ, Hằng Xã khai chiến, chỉ là muốn xin ngài trở lại ngục giam số 18 đi. . . Không cần thiết gây long trời lở đất, " Tr ần Dã H ồbái. .

"Yên tâm, chúng ta ng ồi ở đây trò chuyện một h ồi li ền đi, không làm khó dễ người, " Lý Thúc Đ ồng cười nói.

"Vây là tốt r ồi, trước không quấy r ầy ngài , chờ ngài đi chúng ta lại đi, " Tr ần Dã H ồthối lui ra khỏi Nhật Quang các phòng ăn, l ầu dưới tiêu đội tác chiến bắt đầu dừng lại chờ lệnh, máy bay trực thăng vũ trang thì bắt đầu nguyên địa xoay quanh.

Máy bay trực thăng thậm chí dập tắt tham chiếu chùm sáng, động cơ tiếng oanh minh cũng hạ xuống đủ khả năng thấp nhất.

Sự tình tựa h ồcứ như vậy thật đơn giản kết thúc.

Nhưng kỳ thật cũng không đơn giản.

Lý Thúc Đ ồng nhìn v ề phía Khánh Tr ần: "Ta một khi đi ra ngục giam số 18 li ền sẽ khiến động quá nhi ều người th ần kinh, cho nên người biết ta vì cái gì không ra ngoài đi."

"Bọn h ắn sợ sệt người sao?" Khánh Tr ần hỏi.

Lý Thúc Đ ồng cười lắc đ ầu: "Bây giờ thời đại này cho dù bước vào Bán Th ần, cũng không phải cử thế vô địch, bọn h ắn không phải sợ sệt ta, mà là sợ sệt lửa. Đi thôi, v ề nhà."

"Ừm, " Khánh Tr ần cùng sau lưng Lý Thúc Đ ồng lên mái nhà.

Khánh Tr ần mang theo mặt nạ mặt mèo đứng tại v ận đỉnh trong gió đ êm, h ắn l ần nữa nhìn thoáng qua trong thành thị Ngân Hà, còn có dưới chân chính xoay quanh máy bay trực thăng.

H ắn biết, chính mình sớm muộn có một ngày sẽ còn trở v ề

...

Tr ần D ỗ H ồ cô đơn đứng tại trước cửa sổ sát đất, bình tĩnh đưa mắt nhìn chiếc kia h ắc v ỡ sĩ xe bay biến mất ở trong màn đ êm.

H ắn hỏi: "Chi kia tiểu đội tác chiến đã tìm đ ược chưa?"

Có người sau lưng h ỏi đ áp: "Tìm đ ược, tất cả đ ều hôn mê. Theo ta phán đoán, h ắn là có người tại trong thông đạo an toàn tập kích bọn h ắn, sau đó toàn thân trở ra."

Tr ần D ỗ H ồ cười cười: "Đ ây là đang nói cho chúng ta biết, chúng ta bện cái lưới kia, còn chưa đủ nghiêm mật a. Rút lui đi, v ề nhà đi ngủ."

Chỉ là, người trong cuộc tất cả v ề nhà đi ngủ, nhưng những cái kia bị đ ă quấy r ầy bóng đ êm người, nhưng căn bản không cách nào ngủ.

Không biết có bao nhiêu người nửa đêm đi vào phòng hội nghị qua điện thoại viễn trình, lại có bao nhiêu người làm bao nhiêu phần phân tích báo cáo.

Trong internet truyền lại tin tức trọng yếu này, truyền thông cũng bắt đầu tranh nhau đưa tin.

Có người phân tích, cùng Lý Thúc Đĩnh gặp mặt người không biết là ai, có thể là ngoại giới thế lực nào đó đại biểu.

Còn có người phân tích, gần nhất người xuyên việt sự kiện liên tiếp phát sinh, thế giới ngoài xuất hiện đưa tới rung chuyển, cho nên Lý Thúc Đĩnh xuất hiện lần nữa tại tất cả mọi người trong tầm mắt, lập mưu mới sự tình.

Đêm nay, có thể sẽ đối với toàn bộ liên bang tạo thành khó mà đoán chừng ảnh hưởng.

Mọi người kỳ thật càng có khuynh hướng cái thứ nhất suy đoán: Lý Thúc Đĩnh thời gian qua đi tám năm đi ra ngục giam, chính là vì gặp người trọng yếu nào đó, thương lượng một kiện chuyện trọng yếu phi thường.

Mặc dù không biết người mang theo mặt nạ mặt mèo này là ai, nhưng nhất định phi thường trọng yếu.

Từ thân hình bên trên phán đoán, có thể là Khánh thị Khánh Tâm hoặc là Rama? Là Lộc Đảo tập đoàn Lý Chính Tề? Lại hoặc là Jindai tập đoàn Jindai Imade?

Không có cách nào xác định.

Nhưng mà bọn hắn không biết là, Lý Thúc Đĩnh từ ngục giam số 18 đi ra, ngẩng nhìn lấy máy bay trực thăng vũ trang cùng hỏa lực nhắm ngay chính mình.

Cũng vển vển chỉ là vì mang Khánh Trần nhìn một chút phong cảnh thôi.

Tựa như chính hắn nói như vậy, người khác nhìn qua phong cảnh, hắn học sinh cũng phải nhìn thấy.

Chỉ thế thôi.

Mà hắn sở dĩ ăn thịt kho tàu, cũng chỉ là hắn muốn ăn thịt kho tàu mà thôi.

Trên đường trở về, Khánh Trần ngồi tại xe bay mềm mại trong ghế, Lý Thúc Đổng đối với hắn nói ra: "Biết vì cái gì để cho người mang theo mặt nạ sao?"

"Bởi vì người không muốn để cho ngoại giới biết ta cùng người có liên quan, " Khánh Trần trả lời.

Lý Thúc Đổng lại hỏi: "Người biết vì cái gì ta đã thu người làm học sinh, lại không nguyện ý thừa nhận? Có thể hay không cảm thấy có chút không công bằng?"

"Sẽ không, " Khánh Trần bình tĩnh lắc đầu: "Là người biết rất khó gỡ xuống trên người mình gông xiềng, cho nên lo lắng những gông xiềng kia cũng sẽ buộc chặt ta, tạ ơn lão sư."

"Người vẫn luôn rất thông minh, có vô hạn tiềm lực, " Lý Thúc Đổng tán thán nói: "Đương nhiên cũng chính vì vậy, ta mới phát giác được hắn là để cho người không dùng lưng đeo cái gì bước vào chiến trường này."

Lý Thúc Đổng đang nghĩ, làm lão sư, hắn có thể làm xưa nay không là buộc chặt lấy học sinh cùng mình cùng một chỗ chiến đấu.

Mà là bõ tiếp Khánh Trần đi một đoạn đường, sau đó nhìn đối phương bóng lưng có thể đi bao xa.

Khánh Trần cũng không có tiếp câu nói này, mà là đột nhiên hỏi: "Về sau chúng ta còn có cơ hội đi ra sao?"

Lý Thúc Đổng có chút hăng hái mà hỏi: "Người còn muốn đi ra chơi sao?"

"Muốn, " Khánh Tr ần g ật đ ầu: "Bởi vì ta khả năng c ần cùng thời gian thi chạy, hay là cùng thời gian hành giả khác thi chạy."

"Vậy chúng ta qua mấy ngày lại tìm cơ hội đi ra chơi, " Lý Thúc Đ ồng cười tùm tùm nói ra, tựa h ồ đ ểm nay chiến trận này, căn bản không có bị hấn đ ể ở trong lòng.

Trung niên nam nhân này, giống như cho tới bây giờ không có sợ s ệt qua thứ gì.

Lúc này, cũng bất quá là rạng sáng 3 giờ, hấn mới vừa v ạn xuyên việt v ề đến 3 giờ.

Nhưng Khánh Tr ần cảm thấy, đây đại khái là cuộc đời mình năm 17 bên trong, vui sướng nhất ba giờ.

...

Lúc này, Trịnh Viễn Đ ồng lặng yên đi vào thành thị số 18 lính đánh thuê qu ầy r ượu, Lộ Viễn sớm li ền chờ ở chỗ này.

Trịnh Viễn Đ ồng hỏi: "Nhìn tin tức đi."

Lộ Viễn nói ra: "Nhìn, lão bản, ta cảm thấy vẫn là phải thử nghiệm lại cùng Lưu Đức Trụ tiếp xúc một chút, Lý Thúc Đ ồng thế giới trong này nhân vật quá trọng yếu, coi như người ghét bỏ Lưu Đức Trụ, cũng nhất định phải cân nhắc hấn hiện tại chính là người khoảng cách Lý Thúc Đ ồng g ần nhất."

Trịnh Viễn Đ ồng như cũ lắc đ ầu: "Ta tin tưởng mình trực giác, mà lại càng ngày càng tin tưởng. Lộ Viễn người phải hiểu đ ược, Lý Thúc Đ ồng loại nhân vật này là không thể nào coi trọng Lưu Đức Trụ, trong ngục giam số 18 nhất định còn có vị thứ ba thời gian hành giả."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Lộ Viễn bất đắc dĩ.

"Tìm tới hần."

...

Canh 4 cầi nguyệt phiêu! ! 8 giờ tối mở ra gặp đôi chúng trù, hoan nghênh mọi người tham dự hoạt động! Cảm ơn mọi người, người tốt cả đời bình an!

...

Cảm tạ trời mưa cả đêm, đêm mưa khiêng đao lĩa, chi sĩ yêu nhất chi sĩ trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, các lão bản phát đại tài, mua xe mua nhà mua nhà xe!

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hờng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 64, bình tĩnh hai người

Đếm ngược 44:30:00, rạng sáng 3 giờ:30 .

Thành thị số 2, khu thứ chín.

Một đầu thành thị tầng dưới chót tiêu nhai đạo bên trong, một vị người mặc màu xám tây trang người trẻ tuổi chính nhẹ nhõm đi qua.

Trên mặt đất nước đọng giống như một khối tấm gương, phản chiếu lấy hần ung dung khí chất.

Nơi này không như trong tưởng tượng cảnh tượng phần hoa, trên đường phố khắp nơi đâu có thể trông thấy nước đọng cùng rác rưởi, trên vách tường bị người vẽ xấu lấy đủ mọi màu sắc thô tục cùng kháng nghị quảng cáo.

Cái này không giống trong tưởng tượng khoa học kỹ thuật thành thị, ngược lại càng giống xóm nghèo.

Chỉ là, khi người trẻ tuổi đi ở chỗ này lúc, lại giống như đi tại nước Anh đường đi, tản mạn mà thân sĩ.

Hắn đi vào một chỗ tiệm bán quần áo trước.

Trong tiệm hơn 30 tuổi bà chủ chính bắt chéo hai chân, dùng trong suốt điện thoại say sưa ngon lành nhìn xem thế giới trong tin tức.

Kỳ thật thế giới ngoài cũng có rất nhiều loại này không hiểu thấu tiệm bán quần áo nhỏ, vĩnh viễn bán lấy quá hạn quần áo, cũng không có gì khách nhân.

Người căn bản không biết loại cửa hàng này dựa vào cái gì thu nhập sinh tiền, nhưng nó nhưng xưa nay không đóng cửa.

Lão bản giống như cũng không quan tâm có hay không khách nhân.

Nhưng là sợ rằng đầu không có nghĩ đến, loại này tiêu điểm đúng là có huyền cơ khác.

Mà bọn chúng hiện tại lại bị người dẫn tới thế giới trong.

Người trẻ tuổi bước vào cửa tiệm, bà chủ vẫn không có phản ứng, tựa hồ cũng không biết có ai tới.

Hắn đứng tại trước quầy, cười nhẹ nhàng dùng ngón tay đập mặt bàn.

Dáng tươi cười phía sau cất giấu nhuệ khí.

Bà chủ ngẩng đầu một cái vội vàng đứng lên thân thể, có chút bối rối nói: "Hà lão bản, không có ý tứ ta không có chú ý tới người tiến đến."

Hà Kim Thu cười một cái nói: "Trước không cần khẩn trương, ta tới đây là có hai cái tin tức cần người mau chóng truyền ra ngoài, một là Đồng Tô Duyệt, Diên Tiểu Miêu đã bị tập đoàn phát hiện thời gian hành giả thân phận, để Tiểu Tiểu tạm thời cùng bọn hắn đoạn tuyệt liên hệ, hết thầy cũng chờ về đến về đàng sau lại nói."

"Minh bạch, " bà chủ nhanh chóng nhớ Hà Kim Thu lời nhấn nhủ sự tình.

"Chuyện thứ hai là, cáo tri Tiểu Tiểu, tận khả năng nhiều thu thập Lý Thúc Đồng tư liệu, ta phát hiện năng lượng của hắn so trước đó đi đầu tra còn cường đại hơn, xảy ra chuyện lớn như vậy vậy mà cũng có thể toàn thân trở ra, đơn giản không thể tưởng tượng."

"Minh bạch, " bà chủ lần nữa đáp lời.

Hà Kim Thu giống như tự lẩm bẩm: "Xem ra, chúng ta đến tại Côn Lôn ra tay trước đó lôi kéo Lưu Đức Trụ a, chúng ta cần hẳn."

Lúc này, Hà Kim Thu cười híp mắt quay đầu nói ra: "Hi vọng người có thể minh bạch chúng ta bây giờ gánh vác sứ mệnh gì, nếu như lần sau lại có như vậy đánh mất cảnh giác tình huống phát sinh, tổ chức sẽ đối với người tiến hành xử phạt. Chờ tìm tới nhân tuyển thích hợp, ta sẽ cho người đến thay thế cương vị của người. Trở về về sau, chính người đi tìm Trương Tông Vũ huấn luyện viên thêm huấn luyện khoa mục, có ý kiến gì hay không?"

Bà chủ cúi đầu nói: "Không có ý kiến."

"Tốt, vậy liền vui vẻ như vậy quyết định!"

Nói xong, Hà Kim Thu quay người rời đi.

Bà chủ thì chui vào phòng chứa đồ, không biết dùng cái gì thủ đoạn đi truyền lại tin tức.

Xóm nghèo là trong thành thị Cyber số ít không có giám sát địa phương, không ai sẽ chú ý tới nơi này tới qua một cái đặc thù khách nhân,

Hà Kim Thu quay đầu nhìn về phía tiệm bán quần áo, như thế địa phương ẩn nấp thích hợp nhất truyền lại tin tức, ẩn nấp thân phận, có thể người Cửu Châu hay là quá ít, người có thể dùng được càng ít.

Xem ra nhất định phải tăng tốc bước chân mới được.

...

Sáng sớm, quen thuộc đập cửa tiếng vang lên.

Miệng cống hợp kim bị đám tù nhân đập ông ông tác hưởng, giống như là muốn sinh ra cộng hưởng như vậy.

Những người này, tinh lực vĩnh viễn như vậy thịnh vượng, lại không chỗ phát tiết.

Khánh Trầ n không có đi ra ngoài, hẳn chờ đợi Lộ Quảng Nghĩa đi tìm một nhóm này người mới bên trong thời gian hành giả.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là, tối hôm qua vậy mà không có cái mới áp giải đến ngục giam số 18 tù phạm.

Hắn trở mình tiếp tục ngủ, hoàn toàn không để ý phía ngoài huyên náo.

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng vẫn như cũ bình tĩnh ng ồi tại bên cạnh bàn ăn, nhìn xem vừa mới lấy được cờ tướng tàn cuộc, không có chút nào mệt mỏi th ần sắc.

Một đoạn thời khắc ngay cả Lâm Tiểu Tiểu đều cảm khái, bên ngoài bây giờ bởi vì đêm qua sự tình đầu nháo lật trời, kết quả nhà mình lão bản vậy mà thí sự đầu không có, căn bản li ền không có để ở trong lòng.

Đầu trọc sáng loáng ánh sáng ngói sáng Quách Hồ Thi ền lặng lẽ bu lại, hẳn đối với Lâm Tiểu Tiểu thấp giọng hỏi: "Người cùng nhà các người lão bản đêm qua đến cùng ra ngoài làm gì r ồi? Có cái gì náo nhiệt mang theo ta thôi, ta rất biết đánh nhau."

"A, người là thế nào biết đến, " Lâm Tiểu Tiểu tò mò nhìn đối phương.

Mặc dù việc này bên ngoài gây hung, có thể Quách Hồ Thi ền ở chỗ này liên thông tin tức thủ đoạn đầu không có, dựa vào cái gì biết bên ngoài tình huống?

Hắn liếc xéo lấy đầu trọc hỏi: "Át Bích bên trong tinh thần loại siêu phạm giả cũng tới sao, các người đến cùng tới mấy người a, cũng không sợ tập đoàn cho các người tận diệt."

"Chỉ một mình ta, " Quách Hồ Thi ền ngoài cười nhưng trong không cười đáp lại: "Nói chăm chú, lần sau các người có hành động sớm cho ta nói

một chút chứ sao."

Lâm Tiểu Tiểu xem thường đến: "Ta còn không biết người tính toán đi đâu gì? Không phải liền là muốn đợi chúng ta đi ra, người tốt thừa dịp lão bản tìm kiếm ACE-005?"

"Không có chuyện, " Quách Hồ Thiền vui tươi hơn hờ cười nói: "Người nhìn người thế nào từng ngày nghĩ nhiều như vậy đâu, ta liền muốn biết, Lý lão bản đem qua ra ngoài đến cùng làm gì rồi?"

Lâm Tiểu Tiểu nhìn hắn một cái: "Nếu như ta nói cho người, hắn chỉ là muốn ăn thịt kho tàu người tin hay không?"

"Không tin, não lớn như vậy động tĩnh, có thể không có chính sự?" Quách Hồ Thiền một bộ người coi ta ngốc biểu lộ.

Lâm Tiểu Tiểu thở dài, hắn biết toàn thế giới cũng sẽ không tin tưởng, lão bản đem qua ra ngoài thật không có gì chính sự.

Đối phương chỉ là muốn mang Khánh Trần đi ra ngoài chơi một chút mà thôi.

Những người kia chỉ nhớ rõ lão bản là cái rất nguy hiểm đương đại Bán Trần, lại quên hắn kỳ thật vẫn là cái người tùy hứng rất thoải mái.

Đương nhiên, Lâm Tiểu Tiểu còn muốn cảm khái là, trong chuyện này một vị khác nhân vật chính Khánh Trần đang học, vậy mà đến trưa rồi còn tại nằm ngáy o o, cũng cùng người không việc gì một dạng.

Lão bản bình tĩnh như vậy còn chưa tính, người một cái mười bảy tuổi thiếu niên bình tĩnh như thế là chuyện gì xảy ra.

...

Khánh Trần chính mơ mơ màng màng lúc ngủ, chợt nghe trong ngực giam loa phóng thanh vang lên: "Số hiệu 010101 bị tù nhân viên, có thân thuộc

quan sát."

Hắn chậm rãi ngẩng dậy, cũng có chút mê mang.

Dựa theo thế giới trong thời gian đến xem, Khánh Ngôn hôm qua không mới quan sát qua sao, hôm nay tại sao lại tới?

Mà trên quảng trường Quách Hồ Thiên ngay tại hỏi Lâm Tiêu Tiêu: "Chờ một chút, không phải bình thường quan sát ba tháng một lần sao, ta nhớ được hôm qua mới có người quan sát qua tiêu tử này a."

Lâm Tiêu Tiêu một bộ không để ý bộ dáng nói ra: "Lão bản của chúng ta không thích hắn, cho nên vẫn là đề nghị người chó cùng hắn đi quá gần tốt, cũng đừng loạn đả nghe. Mặt khác, người ta là người Khánh thị, tập đoàn cũng nên có tập đoàn đặc quyền."

Khánh Trần cũng không có trước tiên đi ra ngoài, hắn chậm rãi rửa mặt lấy, phảng phất cũng không thèm để ý lần này quan sát.

Hắn thấy, nếu xác định Khánh Ngôn cũng không phải là quân đội bạn, vậy phớt lờ một chút cũng không quan trọng.

Nửa giờ sau, Khánh Trần tại giám ngục máy móc cùng đi chậm rãi đẩy ra phòng quan sát cửa phòng, chỉ là hắn ngăn cản cả người, bởi vì bên trong cũng không phải là Khánh Ngôn.

Mà là Jindai Sorane.

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 65, liên kết thế giới ngoài môi quan hệ

Lần này, nữ hài không có mặc chính thức âu phục, mà là càng thêm hừ nhàn một chút.

Đối phương phủ lấy nghiêng nghiêng ngả ngả áo lông màu trắng, phía dưới là một đầu thật dài váy xếp nếp, còn có một đôi giày da nhỏ.

Khi đối phương ngẩng ở chỗ đó lúc, Khánh Trần còn có thể nhìn thấy đối phương trên bàn chân tinh tế, bọc lấy bút tất màu trắng.

Tựa hồ là đổi lại mình thói quen trang phục nguyên nhân.

Jindai Sorane không còn đứng ngẩng không yên, mà là rất điềm tĩnh nhìn xem Khánh Trần, hai mắt thật to giống như là biết nói chuyện một dạng, chăm chú đánh giá thiếu niên.

Khánh Trần tại đối diện nàng tọa hạ, song phương cách một tấm bàn sắt.

Bốn phía là màu xám vách tường kim loại, đỉnh đầu chính là trắng bạch đèn LED, nhưng không biết vì cái gì, nguyên bản có chút âm trầm hoàn cảnh, bởi vì Jindai Sorane đến có vẻ hơi mát mẻ.

Kỳ thật nữ hài cũng không phải đẹp đặc biệt cái chủng loại kia, nhưng nhìn lâu liền sẽ cảm thấy phi thường dễ chịu, giống tắm rửa lấy ánh nắng.

Khánh Trần chần chờ một chút: "Sao người lại tới đây?"

"Tới nhìn người một chút, mang cho người một chút đồ ăn, là chính ta tự mình làm, " Jindai Sorane từ cạnh ghế cặm lên một cái bao bố nhỏ, bên trong là một cái nhiệt độ ổn định giữ tươi hộp cơm, so Diệp Văn cặm cái

kia còn tinh xảo hơn một chút.

Khánh Trần yên lặng mở ra hộp cơm, bên trong là sắp xếp rất chỉnh tề ba viên tay cầm sushi, bên cạnh thì là gyudon.

Jindai Sorane nói ra: "Ta hỏi, trong ngục giam thức ăn giống như không tốt lắm, cho nên làm cho người một chút."

Khánh Trần hỏi: "Người không sợ ta là bị tù nhân viên?"

"Ta biết người là vì chấp hành nhiệm vụ nha, " Jindai Sorane vừa cười vừa nói.

"Ta rất hiếu kì, người ta cũng không tính quá quen, tối thiểu không có quen đến mỗi ngày đến ngục giam thăm viếng ta, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra.

Mặc dù bị người quan tâm rất tốt, nhưng Khánh Trần xưa nay không cảm thấy trên đời này có cái gì vô duyên vô cớ yêu.

Nơi này là thế giới trong, đối phương lại là thời gian hành giả, từ hai điểm này đến xem, liền đã chú định Khánh Trần nhìn thấy đối phương trước tiên, trong lòng dâng lên không phải hảo cảm, mà là cảnh giác.

Jindai Sorane nghĩ nghĩ thấp giọng nói ra: "Lần này ta là cùng trưởng bối cùng đi thành thị số 18, bọn hắn yêu cầu ta nhiều cùng người tiếp xúc, mà lại. . . Đi cùng với bọn họ sẽ có chút không thích ứng."

Song phương rơi vào trầm mặc, Khánh Trần cầm lấy nữ hài chuẩn bị đĩa, yên lặng đem trong hộp cơm đồ ăn toàn bộ nuốt vào.

Không thể không nói, nữ hài nấu nướng tay nghề rất tốt.

Sau đó, song phương lần nữa lâm vào trầm mặc.

Trong lúc đó, Jindai Sorane ánh mắt chưa bao giờ rời đi thiếu niên, thẳng đến 30 phút đồng hồ quan sát thời gian kết thúc.

Đến mức, ngay cả đêm qua đối mặt lớn như vậy chiến trận cũng không hốt hoảng Khánh Tr ần, đâu có chút đứng ng ỡ không yên.

Lúc này, Jindai Sorane lại nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Hắn no "Thế giới trong" no người to cùng ji yo u ni, lỗ mãng de dã man na no de ha na i de sho u ka."

"Người nói cái gì?" Khánh Tr ần nghi ngờ nói.

"Không có gì, đây là chỉ có gia tộc bọn ta mới hiểu được ngôn ngữ, " Jindai Sorane cười cười đứng dậy: "Như vậy Khánh Tr ần quân - kun, lần sau gặp lại nha."

Nữ hài tựa hồ đã thành thói quen lẫn nhau tr ần mặc, loại kia nói người khác nghe không hiểu ngôn ngữ, triển lộ lấy chính mình tiêu tâm tư trò chơi, cũng làm cho đối phương thích thú.

...

Cùng một thời gian.

Ng ỡ tại trong khu đọc bu ồn bực ngán ngẫm Lâm Tiêu Tiêu chính cảm khái, từ lúc lão bản c ần Khánh Tr ần che giấu tung tích v ềsau, ngục giam này giống như lại đánh mất một chút niềm vui thú.

Muốn đi tìm Khánh Tr ần tâm sự đi, mọi người còn nhất định phải giả bộ như lạnh lùng bộ dáng mới được.

Muốn theo Diệp Vãn tâm sự đi, nhưng mà Diệp mục tính cách, thật sự là nửa ngày đâu đánh không ra một cái cái rầm vang tới.

Cái này khiến Lâm Tiêu Tiêu cảm giác được một trận tịch mịch. . .

V ềph ần Quách Hồ Thi ền. . . Hắn ước gì tên trợ đầu này cách mình xa một chút.

Nhưng vào lúc này, quảng trường bên cạnh miệng cống hợp kim vậy mà chậm rãi giờ lên, chỉ gặp hai tên giám ngục máy móc áp lấy Lưu Đức Trụ về tới trên quảng trường.

"Ngọa tào, " Lâm Tiểu Tiểu vỗ ót một cái, hắn luôn cảm giác mình là quên một chút cái gì.

Theo ngục giam xử phạt quy tắc, hôm nay là Lưu Đức Trụ kết thúc cấm đoán thời gian.

Nhưng vấn đề là, Lưu Đức Trụ không thể trở về đến, bởi vì Lâm Tiểu Tiểu biết, mình không thể để tiểu tử này nhìn thấy Khánh Trần diện mục!

"Lão bản, người này không thể thả, " hắn nói với Lý Thúc Đông.

Lý Thúc Đông ánh mắt từ trên bàn cờ giờ lên, sau đó nói: "Vậy liền một lần nữa giam lại đi, ban đêm lại nói."

Vừa dứt lời, cái kia hai tên giám ngục máy móc đúng là trực tiếp đem Lưu Đức Trụ mang về miệng cống hợp kim bên ngoài, hướng phòng tạm giam đi đến.

Không ai biết Lý Thúc Đông là thế nào làm được, cũng không ai biết, đến cùng là ai nghe được Lý Thúc Đông mệnh lệnh, sau đó cho giám ngục máy móc ra lệnh.

Tựa như là, không ai biết hắn như thế nào đi ra ngục giam số 18 một dạng.

Lúc này Lưu Đức Trụ giám ngục máy móc đỡ hai chân cách mặt đất, hắn giận dữ hét: "Chờ một chút, không phải muốn thả ta về quảng trường bên kia đi sao, chuyện gì xảy ra, tại sao lại phải nhốt ta cấm đoán? Ta phạm vào chuyện gì?"

Nhưng bất luận hắn giãy giụa như thế nào, cuối cùng đều bị mang về phòng tạm giam. . .

Lưu Đức Trụ nội tâm có chút khổ cực.

Đối với một người hiện đại tới nói, không cách nào cùng ngoại giới giao lưu, không có điện thoại, không có trò chơi thời gian, quá khó chịu.

Lưu Đức Trụ rất muốn kết thúc đây hết thủy, nhưng hắn không kết thúc được.

Mỗi lần xuyên qua đêm ngược kết thúc, hắn liền sẽ bị Thế Giới quy tắc cưỡng ép kéo vào trong thế giới trong, sau đó ng ấ x ấ m ấ y ấ ngày ngục giam.

Không nghĩ tới chính mình tuổi còn nhỏ, liền tiếp nhận chính mình không nên tiếp nhận hết thủy.

Đột nhiên, trước mặt hắn miệng cổng hợp kim mở ra, trống rỗng u ám hành lang bên trong, một người mang theo mặt nạ mặt mèo đứng lặng l ấ y, l ấ ng l ấ ng nhìn chăm chú lên hắn.

"Người. . . Là ai?" Lưu Đức Trụ ch ấ n ch ờ một chút, hắn có chút sợ s ấ t, nhưng nhìn kỹ đối phương cũng không có c ấ n hung khí loại hình vật phẩm, trong tay vẫn là trong ngục giam tool đọc.

Là trong ngục giam này vị thứ ba thời gian hành giả, Lưu Đức Trụ kịp phản ứng.

Khánh Tr ầ n chậm rãi đi vào phòng tạm giam, theo một tiếng dịch áp truy ầ n lực vang lên, miệng cổng hợp kim tại sau lưng của hắn chậm rãi đóng lại.

"Người muốn làm gì? !" Lưu Đức Trụ tại bịt kín hoàn cảnh bên trong có chút hoảng sợ.

Cùng tr ầ n mặc mấy giây, Khánh Tr ầ n tại tool đọc bên trên chậm rãi viết một câu: "Ta nhìn thấy tin tức, người bị trở thành ta."

Lưu Đức Trụ mở to hai mắt nhìn: "Đại ca, ta không phải cố ý đoạt người danh tiếng. Ta đã nghĩ kỹ, về sau tuyệt đối không còn khoác lác, lần này ra ngoài ta liền thừa nhận, chính mình không phải Giản Sinh gặp phải cái kia thời gian hành giả."

Khánh Trầ đang đọc khí bên trên viết: "Không cần."

"A?" Lưu Đức Trụ dựa theo chính mình tư duy logic phỏng đoán, còn tưởng rằng là chính mình đoạt vị này thần bí đại lão đầu ngọn gió, cho nên đại lão có chút không cao hứng, nhưng xem ra cũng không phải là dạng này.

Hắn nghĩ nghĩ, yếu ớt hỏi: "Vậy đại lão người muốn như thế nào?"

"Công khai thừa nhận," Khánh Trầ dùng tool đọc hồi đáp.

"Không nên không nên," Lưu Đức Trụ đầu lắc cùng trông lúc lắc một dạng: "Ta hiện tại cũng đã bị quấy rối sợ, đại lão người là không biết, nhà ta ở lầu hai, hôm trước ta tắm rửa thời điểm quên kéo cửa chớp, kết quả vừa nghiêng đầu phát hiện trên lầu đối diện có người dùng camera đối với ta! Còn có, ta cưỡi xe về nhà, lại có câu tử lái xe đi theo, đối phương chệ ta cưỡi đến chậm, còn lái xe đi lên nói ta hẳn là cưỡi được nhanh một chút, dạng này đánh ra đến sẽ đẹp mắt!"

Khánh Trầ không để ý oán trách của hắn, mà là tại tool đọc lần trước ứng: "Người biết chính mình thời hạn thi hành án là bao nhiêu năm sao? Cái này không phải ta phán, là thế giới trong thành thị số 18 tòa án thẩm phán."

Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút, hẳn xác thực không biết mình cụ thể thời hạn thi hành án, xuyên qua tới ngay tại trong ngục giam.

Khánh Trầ đang đọc khí bên trên viết: "99 năm 7 tháng."

Lưu Đức Trụ: "? ? ?"

Khánh Trầ giải thích nói: "Căn cứ tin tức, người phạm vào tội cướp bóc,

tội trộm cướp, tội buôn lậu, tội buôn lậu thuốc phiện, tội âm mưu giết người, số tội cũng phạt."

"Ngọa tào!" Lưu Đức Trụ lúc ấy kém chút liề nôn.

Lúc này, Khánh Trầ n còn từ tool đọc thượng đi ầu ra hấn bị thăm phán tin tức, tool đọc này là Lý Thúc Đ ồng, cho nên có được đọc tin tức quyề n hạn.

Lưu Đức Trụ ngờ ngác nhìn tool đọc, phía trên rõ ràng viết sự tích của hấn, cũng nói đây là gầ n hai năm qua thành thị số 18 cao nhất thời hạn thi hành án.

Hấn có chút tuyệt vọng, nguyên bản còn trong lòng còn có may mắn cảm thấy, chính mình chịu một đoạn thời gian chờ thời hạn thi hành án kết thúc liề n tốt.

Khánh Trầ n tiếp tục viết: "Đương nhiên, ta cảm thấy. . ."

Đột nhiên, Lưu Đức Trụ hỏi: "Đại lão người một mực dùng viết chữ cùng ta trao đổi, là sợ sệt bị ta nhận ra thanh âm đi. Cho nên, người là người ta quen biết sao? Hoặc là cùng ta khoảng cách rất gầ n?"

Giờ khắc này, Lưu Đức Trụ phô bày chính mình nguyên bản trí thông minh, một cái không có bị xuyên qua choáng váng đầ u óc, tại phòng tạm giam bên trong tỉnh táo đằng sau nhân loại bình thường trí thông minh.

Khánh Trầ n lạnh lùng nhìn đối phương, sau đó tại dưới mặt nạ mở miệng nói ra: "Cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu là ta cùng Lý Thúc Đ ồng đầ u cho rằng, người nhưng thật ra là bị câu lạc bộ đẩy ra gánh tội thay. Thế giới trong câu lạc bộ thường xuyên làm loại sự tình này, bị liên bang trị an uỷ ban quản lý để mắt tới đằng sau, liề n sẽ ngẫu nhiên chọn lựa một cái thằng xui xẻo đi ra gánh chịu tất cả chịu tội."

Trong chốc lát, Lưu Đức Trụ cảm thấy hơi thở đối phương thay đổi, khí thế cũng thay đổi.

Trong lúc vô hình liền có một loại cảm giác áp bách, để cho người ta hô hấp không tự chủ được hỗn loạn đứng lên.

Thanh âm này lệch trung tính hóa một chút, lại phi thường có từ tính.

Lưu Đức Trụ suy tư, nếu như mình đã nghe qua loại thanh âm này, liền nhất định sẽ nhớ kỹ.

Nhưng hẳn trong trí nhớ, đối với cái này cũng không có cái gì ấn tượng.

Khánh Trần hỏi: "Bây giờ nghe thanh âm của ta, có thể tiếp tục trao đổi sao?"

"Thật có lỗi đại lão, là ta hiểu lầm, " Lưu Đức Trụ khí thế lại yếu đi xuống tới.

Khánh Trần nhìn xuống Lưu Đức Trụ: "Hiện tại ta tới gặp người, là vì cùng người làm giao dịch, người đến giả mạo ta, mà ta giúp người thoát tội."

Hắn đầu tiên là phá hủy Lưu Đức Trụ hi vọng, hiện tại lại cho đối phương hi vọng.

Làm như thế, là bởi vì Lưu Đức Trụ bây giờ, hoàn toàn có thể trở thành hẳn liên hệ thế giới ngoài mối quan hệ.

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 66, một trận liên quan tới thế giới ngoài giao dịch

Sẽ có rất nhiều người vì Lưu Đức Trụ đi vào Lạc thành.

Hồ Tiêu Ngưu, Trương Thiên Chân, Vương Vân, Bạch Uyển Nhi, vè sau sẽ còn càng nhiều.

Phải biết, những người này là thật có tiền!

Khánh Trần tiếp tục nói: "Đương nhiên cũng không phải hiện tại liền giúp người thoát tội, nhưng ta có thể bảo đảm là, tại ta rời đi ngục giam số 18 về sau, sẽ mau chóng giúp người rời đi."

"Giúp thế nào?" Lưu Đức Trụ hỏi.

"Tìm tới những hung phạm kia, để bọn hắn đi tự thú, " Khánh Trần đáp lại nói.

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Thế nhưng là coi như người sau khi rời đi không có giúp ta, ta cũng không có cách, không phải sao?"

"Người còn có lựa chọn sao?" Khánh Trần bình tĩnh hỏi.

Lưu Đức Trụ trầm mặc một lát, rốt cục nhận mệnh: "Ta đáp ứng giao dịch này, cần ta làm cái gì."

"Ta tin tưởng, nhất định sẽ có người bị người mặt ngoài thân phận hấp dẫn, người cần phải đi hiểu rõ nhu cầu của bọn hắn, để bọn hắn tin tưởng, bọn hắn có thể từ người nơi này mua được đồ vật muốn, " Khánh Trần nói ra: "Nói ngắn gọn, ta muốn thông qua người, đem bọn hắn gắn bó cùng một

chỗ."

"Đại lão, ta cũng không thể một chút chỗ tốt đâu không có đi. . ." Lưu Đức Trụ yếu ớt mà hỏi.

"Mỗi lần nơi giao dịch đến, đâu sẽ cho người chia hoặc là ban thưởng, tỉ như ở thế giới trong thức ăn cải thiện, tỉ như có thể cho người tại phòng tạm giam cũng có thể nhìn thấy tin tức bên ngoài, tỉ như đem khu giải trí giả lập nhân sinh thiết bị cho người mang lên phòng tạm giam đến, " Khánh Trầ cam kết.

Lưu Đức Trụ kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới cái này vị thứ ba thời gian hành giả, tại trong ngục giam số 18 quy ền lực đã lớn đến loại tình trạng này.

Hắn do dự một chút nói ra: "Thế nhưng là đại lão. . . Nếu như ta thay thế thân phận của người, vậy ta sẽ ở thế giới ngoài đặc biệt nguy hiểm."

Khánh Trầ lẳng lẳng nhìn hắn.

"Đại lão người khả năng cũng nhìn tin tức, ta tại trở về ngày thứ hai liền bị thương, " Lưu Đức Trụ kéo tay áo của mình còn có ống quần: "Nhìn, hiện tại mới vừa vắn kết vậy."

"A, " Khánh Trầ lúc này mới vừa nghĩ ra, hẳn một mực nghi hoặc đối phương là thế nào thụ thương, lại xảy ra chuyện gì: "Nói rõ chi tiết nói."

"Dựa theo Côn Lôn tổ chức cho ta thuyết pháp, là có người để mắt tới ta ở bên người Lý Thúc Đ ồng chuyện này, muốn lợi dụng ta tiếp cận Lý Thúc Đ ồng, " Lưu Đức Trụ giải thích nói: "Bọn hắn cùng ngày sáng sớm từ Ngạc Châu xuất phát, ban đêm ngay tại Lạc thành động thủ với ta. Côn Lôn tổ chức sớm mai phục tại ra ngoài trường, cho bọn hắn một mẻ hết gọn."

"Thì ra là thế, " Khánh Trầ nhẹ gật đầu.

Khó trách ngày đó Côn Lôn chưa từng xuất hiện ở trường học.

Khó trách Lưu Đức Trụ sẽ không duyên vô cớ mang thương đến trường, nguyên lai đều là bởi vì thế giới ngoài giấu giếm những sát cơ kia.

Bây giờ, phi pháp cần tù án chín người còn không có sa lưới, đây là trên mặt nổi sát cơ.

Mặt khác, còn có rất nhiều người mắt lom lom nhìn chăm chăm tất cả thời gian hành giả, đây là âm thầm sát cơ.

Kiều nói này, Khánh Trần cảm thấy để cho Lưu Đức Trụ cho mình dính lời xác thực nguy hiểm.

Hắn cũng là không phải quan tâm Lưu Đức Trụ, mà là thật vất vả tìm được một đầu thích hợp mối quan hệ, cứ như vậy làm cho đối phương chết sẽ rất đáng tiếc.

Khánh Trần nhìn xem Lưu Đức Trụ hỏi: "Như lời người nói tăng lên thực lực, tử như?"

"Thuộc biến đổi ghen, " Lưu Đức Trụ tuyển nghề nghiệp đường đi bên trong một con đường khác.

Khánh Trần nhắm mắt lại trầm tư, cái này trầm tư một chút chính là mười phút đồng hồ.

Trong trầm mặc, Lưu Đức Trụ chịu đủ dày vò.

Sau một khắc, Khánh Trần bỗng nhiên mở to mắt: "Có thể cho người, nhưng hi vọng người chứng minh chính mình đáng giá chi này thuộc biến đổi ghen, cũng minh bạch cùng ta hợp tác ý vị như thế nào."

"Ngài liền nhìn ta biểu diễn đi, ta cùng ngài nói, hiện tại liền có bốn người muốn theo ta lời kéo làm quen, nhưng ta trước đó đều không có để ý, " Lưu Đức Trụ lập tức phấn khởi nói: "Ngài là không biết, bọn hắn rất có tiền, nghe nói một khối đồng hồ đều mấy trăm ngàn đâu. Học sinh vậy mà

mang mấy trăm ngàn đồng hồ, ta trước kia đâu không có nghe nói qua!"

Khánh Trần thần sắc cổ quái, cái này nói chính là Vương Vân bọn hắn a.

Chỉ nghe Lưu Đức Trụ tiếp tục nói: "Ta trở về liền hiểu rõ nhu cầu của bọn hắn, nhìn xem sao có thể từ bọn hắn nơi đó bộ chút tiền đi ra. Nếu không, ta đem hắn đồng hồ muốn đi qua cho ngài?"

Khánh Trần nhắc nhở: "Không cần tiền mặt, cũng đừng đồng hồ, ta chỉ cần không tiêu ký vàng thôi."

Tiền giấy có thể tra số hiệu, quý giá đồng hồ cũng đồng dạng sẽ có số hiệu, đây đều là dễ dàng bị truy tra manh mối.

Có ít người coi là giả lập số lượng tiền tệ an toàn, coi là tiền ảo giao dịch liền có thể vô nào che giấu tung tích, nhưng kỳ thật không phải.

Muốn ẩn nấp chính mình tiền ảo giao dịch, nhất định phải thông qua ao rửa tiền.

Cái gọi là ao rửa tiền, chính là đưa người tiền ảo xen lẫn trong một đồng lớn tiền tệ bên trong, dạng này ngoại nhân sẽ rất khó truy tra dòng tiền vốn hướng.

Có thể ao rửa tiền là phe thứ ba bình đài đang làm, bình đài này muốn chạy trốn, người cần tệ khả năng mất cả chì lẫn chài.

Cho nên, đối với Khánh Trần tới nói an toàn nhất vẫn là vàng thôi.

"Đúng rồi, ngài biết ta tại trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đúng không, " Lưu Đức Trụ nói ra.

"Ừm, " Khánh Trần gật đầu.

"Ta tại lớp 11 ban 4, sát vách lớp 11 ban 3 còn có một kẻ ngốc luôn tìm cơ hội cùng ta lôi kéo làm quen, hắn thông qua lớp nhóm Wechat thêm ta hảo

hữu, ta nghe nói hắn rất nghèo liền không có đồng ý, v ềsau lại tăng thêm hai ta liền mới đồng ý, " Lưu Đức Trụ nói ra: "Kết quả vừa thêm ta hai ngày, liền không hiểu thấu đem ta kéo vào trong một nhóm, bên trong lại là bán bít tất, lại là hỗ trợ giới thiệu phú bà. . ."

Khánh Tr ần biểu lộ càng thêm cỡ quái, đây không phải Nam Canh Th ần còn có thể là ai?

Nếu không phải hắn mang theo mặt nạ, Lưu Đức Trụ có lẽ có thể trực tiếp trong dựa vào nét mặt của hắn nhìn ra manh kh ốe!

"Đại lão, tại thế giới ngoài ta làm như thế nào liên hệ người a?" Lưu Đức Trụ cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Khánh Tr ần cười cười: "Yên tâm, ta sẽ liên hệ người."

Nói xong, hắn quay người ra phòng tạm giam.

Thẳng đến sau lưng miệng cổng hợp kim đóng lại v ềsau, Khánh Tr ần mới từ chậm lại hô hấp.

Mặt nạ phía sau, hắn trên gương mặt hỏa diễm đường vân ngay tại cấp tốc biến mất.

Biến âm thanh, đây là hô hấp thuật tác dụng thứ hai.

Trước khi tới Khánh Tr ần liền có nghĩ qua, chính mình không chịu dùng thanh âm giao lưu sự tình sớm muộn sẽ bị Lưu Đức Trụ hoài nghi, nhưng nếu như lần trước c ần tool đọc, lần này liền mở miệng nói chuyện, ngược lại không ổn.

Cho nên, để Lưu Đức Trụ chính mình phát hiện vấn đề, Khánh Tr ần sẽ giải quyết vấn đề dạng này mới càng có bỏ đi đối phương hoài nghi sức thuyết phục.

Nói thật, hắn thật là có điểm lo lắng Lưu Đức Trụ một mực không phát hiện

được vấn đề này, không phải vậy hẳn đến một mực dùng tool đọc viết chữ.

..

Quá mệt mỏi.

...

Cô đọc phòng tạm giam bên trong, Lưu Đức Trụ đóng lại miệng cổng hợp kim lạnh lạnh ngăn người.

Trong đầu hẳn đầu là cái kia quý dị mặt nạ mặt mèo.

Trên mặt nạ đường vân màu đỏ cùng màu trắng đan xen vừa đúng, hình như có một loại không hiểu khí tràng tại nhìn chăm chú chính mình.

Cường đại mà thần bí.

Lưu Đức Trụ không hiểu nghĩ đến, chính mình mặc dù không thể cùng Lý Thúc Đĩnh lẫn lộn, nhưng cùng Lý Thúc Đĩnh người thừa kế lẫn lộn giống như cũng là lựa chọn tốt.

Hắn đã minh bạch, chính mình cũng không phải là thế giới này nhân vật chính.

Có lẽ chủ nhân mặt nạ mặt mèo kia mới là.

Ngoài cửa, Lý Thúc Đĩnh cùng Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn đầu đang đợi lấy.

"Cái này liền là của người đĩnh học sao, ta còn tưởng rằng thế giới ngoài người đầu giống như người đầu, thật làm cho người sợ sệt, bất quá nhìn thấy hẳn vễ sau, ta liền không sợ," Lý Thúc Đĩnh cười hỏi: "Nói thế nào?"

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Ta cần một chi thuốc biến đổi genes."

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 67, câu tử đêm không ngủ (là khói ca Bạch Ngân Minh tặng thêm)

"Thuốc biến đổi gien?" Lý Thúc Đĩnh kỳ quái nói: "Cho bên trong người này sao?"

"Đúng vậy, " Khánh Trần gật gật đầu.

"Vì cái gì, " Lâm Tiêu Tiêu hiếu kỳ: "Chơi gay bởi vì được tề cái đồ chơi này vẫn rất khó khăn, không phải vô có làm lợi hần sao?"

"Ta cần dùng hần hướng thế giới ngoài nhân chứng minh, ta xác thực có thể cho những người kia mang đến đồ vật muốn. Mà lại hần xác thực cũng hần là có một ít năng lực tự vệ, không phải vậy bị người ta tóm lấy rất dễ dàng tra tấn, " Khánh Trần hời đáp.

Lưu Đức Trụ rất không có cốt khí, Lâm Tiêu Tiêu nhất thăm, hần liền khai hết.

Để một người như vậy làm chính mình tường lửa, đi đối mặt thế giới ngoài những người kia, Khánh Trần trong lòng vẫn là hơi sợ hãi.

Cho nên hần đổi một cái khác suy nghĩ góc độ: Nếu hần bị bắt lại liền sẽ cung khai, vậy liền để người bắt không được hần!

Lâm Tiêu Tiêu nghĩ nghĩ cảm khái nói: "Giống như rất có đạo lý bộ dáng. .
."

Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh: "Ta cần tại bên cạnh mình dựng thẳng lên một tầng lại một tầng pháo đài, dạng này mới có thể bảo đảm chính mình nguy trang cùng an toàn. Lưu Đức Trụ tường lửa này mặc dù

không rắn chắc, nhưng bây giờ ta có thể sử dụng cũng chỉ có hấn."

Khánh Trầ bên người ngược lại là có Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân, Nam Canh Thầ, nhưng đây đều là bằng hữu của hấn, dùng để làm tường lửa cùng pháo đài sẽ hại chết bọn hấn.

Cho nên, Lưu Đức Trụ là lập tức lựa chọn tốt nhất, cũng là Lưu Đức Trụ tự chọn.

Hấn nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: "Lão sư người còn thiếu ta một lần điếu kiện trao đổi, ta dùng để đổi một chi thuốc biến đổi gien."

Lý Thúc Đ ồng có chút hăng hái mà hỏi: "Người cũng đã là học sinh của ta, cũng không cần cần điếu kiện trao đổi a."

"Cũng không thể cả một đời đều bị người vịn đi đường đi, " Khánh Trầ đáp lại nói.

"Có ý tứ, " Lý Thúc Đ ồng đột nhiên cảm giác được, chính mình có lẽ là bởi vì đối phương thanh tỉnh cùng quật cường, mới cuối cùng lựa chọn đối phương xem như chính mình người thừa kế.

Đây là một loại phi thường ưu tú phẩm chất, có thể khiến người ta đi càng xa.

Lý Thúc Đ ồng nói lần nữa: "Bất quá, người giúp ta mang theo cuộc cờ tướng, ta lại nhiều thiếu người một lần. Cho nên lần này ta có thể cho người tìm thuốc biến đổi gien, nhưng ta như cũ thiếu người một cái yêu cầu."

"Tạ ơn lão sư, " Khánh Trầ nghiêm túc nói.

...

Ngày thứ hai, ngay tại đêm ngược chỉ còn lại có 1 giờ trong đêm, Lưu Đức Trụ trước mặt miệng cống hợp kim lần nữa mở ra.

Hắn nhìn xem cái kia quen thuộc mặt nạ mặt mèo, còn có trong tay đôi phương cần vali xách tay.

"Đây là. . ." Lưu Đức Trụ kinh ngạc không hiểu.

"Ta sau đó nói lời nói người phải nhớ kỹ, " Khánh Trần lạnh lùng nhìn xem hắn, giao phó trở lại thế giới ngoài sau chú ý hạng mục.

Thằng đến nói xong, hắn mới mở ra cái rương hiển lộ ra bên trong hai chi ướp lạnh ống chích tới.

Một chi là dùng tới làm da thử, nhìn xem được tề tại thể nội bài dị tình huống.

Một cái khác chi là thuốc biến đổi gen, chất lỏng màu xanh lam bị chăm chú bịt kín tại ống chích trong suốt pha lê trong vách, chập chờn ra làm lòng người say sợn sóng.

Trên ống chích, còn có Lý thị -FDE-005 chữ.

Khánh Trần đem cái rương lưu lại, trước khi đi nói ra: "Đánh trước kim thử da, nếu như cảm giác được như tê liệt đau đớn, vậy nói rõ được tề không có bài dị, có thể lại đánh châm thứ hai. Châm thứ nhất sẽ đau 15 phút đồng hồ, châm thứ hai có thể sẽ đau 5 giờ. Nhưng nếu như người ngay cả tiêm vào cũng khí đều không có, vậy liền không có cái gì giá trị."

Lý thị FDE thuốc biến đổi gen, từ 001 đến 005 số thứ tự, muốn không ngừng cường hóa chính mình nhất định phải trước từ 005 bắt đầu tiêm vào, lại theo thứ tự tiêm vào 004, 003, 002, 001.

Mỗi lần tiêm vào nhất định phải khoảng cách 1 tháng, theo thứ tự tấn thăng, dần dần cường đại.

Không phải vậy lần thứ nhất liền đánh FDE-001, nhân loại sẽ trực tiếp tử vong.

Lúc đầu Lâm Tiểu Tiểu đưa cho Khánh Trầ thời điểm ngay cả cái rương đầu không có, hay là tại hần yêu cầu dưới, đối phương mới lại đi tìm cái rương.

Khánh Trầ giải thích là, đặt ở trong rương thuốc biến đổi gien, nhìn mới càng có bức cách.

Loại thuốc biến đổi gien này có rất lớn ưu thế: Bài dị xác suất thấp, thấy hiệu quả nhanh, không tổn thương thân thể khí quan.

Bất quá, loại thuốc biến đổi gien này cũng có nó thiếu hụt, nếu như nói 005 đối ứng là cấp độ F, như vậy 001 liên đối ứng cấp B.

Đây chính là FDE thuốc biến đổi gien trầ nhà.

Mà lại, FDE-001, FDE-002 được tềphi thường hi hữu, trên thị trường cơ hờ rất khó tìm đến.

Lâm Tiểu Tiểu nói, đây là trên đời tất cả đường tắt bên trong đường nhanh nhất, nhưng lại ngắn nhất.

Thế là Khánh Trầ mới hiểu được, nguyên lai mình đi đường xá mặc dù xa nhất, nhưng cũng dài nhất.

...

"Uy, các người nói hần đánh xong da thử vềsau, sẽ còn cho mình tiêm vào thuốc biến đổi gien a?"

Phòng tạm giam bên ngoài hành lang bên trong lò mờ, Khánh Trầ thấp giọng hỏi.

Hần sau khi rời đi cũng không đi xa, mà là an tĩnh chờ đợi.

Từ 15 phút đầ hờ trước đó, Lưu Đức Trụ tiếng kêu thảm thiết liên

không có dừng lại qua.

Nói thật, ngay cả Khánh Tr ần đầu có chút đánh giá thấp da thử cái kia một châm uy lực, nghe thấy Lưu Đức Trụ tiếng kêu thảm này động tĩnh, là hẳn có thể đoán được có bao nhiêu đau.

"Khó mà nói, " Lâm Tiêu Tiêu nói ra: "Thuốc biến đổi gien mang tới đau đớn giữ nguyên tại trong lòng, rất nhiều người đánh xong da thử li ền từ bỏ, bởi vì bọn hắn thật không có lòng tin vượt qua châm thứ hai năm tiếng."

Một bên Diệp Văn nói ra: "Thế gian hết thầy thu hoạch được đầu có đại giới, muốn tăng thực lực lên li ền tất nhiên thống khổ, cho dù là thấy hiệu quả nhanh nhất thuốc biến đổi gien."

"Giác tỉnh giả đâu?" Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Không phải nói, giác tỉnh giả có khả năng trong vòng một đêm li ền siêu phàm thoát tục sao?"

"Giác tỉnh giả phần lớn là nhận lấy siêu cường bên ngoài kích thích, " Diệp Văn giải thích nói: "Cũng có thể là đang thống khổ hoàn cảnh bên trong quanh năm tháng dài tích súc thống khổ."

Dần dần, Lưu Đức Trụ tiếng kêu thảm thiết rốt cục dừng lại.

Ba người an tĩnh đứng trong hành lang xì xào bàn tán , chờ đợi lấy li ền tiếp theo tiếng kêu thảm thiết vang lên, cái kia chứng minh Lưu Đức Trụ lấy hết dũng khí, cho mình đẩy vào châm thứ hai.

Chỉ là, Khánh Tr ần đánh giá cao Lưu Đức Trụ ý chí lực, đối phương vượt qua da thử v ềsau, không còn có dũng khí đánh châm thứ hai.

Rất nhiều người tổng mơ ước mạnh lên, thậm chí cảm thấy được bản thân đã làm tốt chuẩn bị đi đối mặt mạnh lên đại giới.

Nhưng chỉ có đến chân chính đau đớn thời điểm, bọn hắn mới biết được chính mình muốn đối mặt cái gì.

Sau đó lùi bước.

Lúc này, Diệp Văn bỗng nhiên từ trong túi móc ra một cây vàng thỏi đưa cho Khánh Tr ần: "Cho, lão bản để cho ta đưa cho người."

Khánh Tr ần lắc đầu: "Ta nói qua, không muốn bị người vịn đi đường."

Diệp Văn đem vàng thỏi thăm dò trở về trong túi, ồm ồm nói ra: "Cùng lão bản nghĩ một dạng, người sẽ không cần."

"Vậy vì sao còn lấy ra?" Khánh Tr ần không hiểu.

"Tượng trưng ý tứ một cái đi. . . Lão bản nói, người có thể không cần, nhưng h ắn làm lão sư, không có khả năng không đã cho."

Khánh Tr ần: ". . ."

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu lại từ trong túi qu ần móc ra hai cái thật mỏng màu đen thiết bị, nửa cái lớn cỡ bàn tay, giống như là phiên bản thu nhỏ điện thoại.

H ắn nhét vào Khánh Tr ần trong tay, Khánh Tr ần nghi hoặc hỏi: "Đây là vật gì?"

"Một cái cho người, một cái cho Lưu Đức Trụ, cái đồ chơi này là trạm cơ sở thiết bị truyền thông tin, có được độc lập kênh thông tin xây mô hình, kênh thông tin phỏng chừng, cân đối, kiểm tra đo lường, dịch mã, CSI phản h ồi, dự mã hóa, đi ều chế, kênh thông tin mã hóa năng lực. Bất quá sử dụng công năng rất đơn giản một, chỉ có thể lẫn nhau gửi đi văn tự, trong thế giới trong bình thường chỉ có gián điệp vì để tránh cho bị người từ trạm cơ sở lấy ra tin tức mới dùng, " Lâm Tiểu Tiểu trả lời.

Diệp Văn nói bổ sung: "Bất quá người cần thiết phải chú ý, cái này dùng chính là thế giới trong sạc điện không dây kỹ thuật, người tại thế giới ngoài là không có cách nào cho nó nạp điện. Mỗi lần xuyên qua lúc nhớ kỹ

đem nó mang về, Lưu Đức Trụ cũng giống vậy."

"Làm sao người biết ta cần cái này?" Khánh Trầh hỏi Lâm Tiểu Tiểu.

"Không phải ta đưa cho người, là lão bản để cho ta đưa cho người, " Lâm Tiểu Tiểu nhún vai: "Lão bản nói, làm lão sư dù sao cũng phải có một số việc cần nhắc tại học sinh phía trước, cái đồ chơi này có thể giúp người tại thế giới ngoài che giấu tung tích, lấy tính cách của người khẳng định cần. Bất quá lão bản cũng đã nói, cái đồ chơi này đổi lấy người một lần cuối cùng giao dịch cơ hội, về sau còn muốn để lão bản giúp người, liềh lấy thế giới ngoài đồ vật đến đổi . Còn thế giới ngoài thứ gì có giá trị, chính người cần nhắc."

Giao dịch, tựa như là Lý Thúc Đờng làm lão sư cùng học sinh chơi một cái trò chơi nhỏ.

Hắn biết Khánh Trầh lòng tự trọng mạnh, không nguyện ý trở thành tinh thần ăn mày, mà hắn cũng vui về bảo hộ loại này tự tôn.

Khánh Trầh nhìn một chút trong tay thiết bị truyềh thông tin, sau đó quay đầu hỏi: "Bằng vào ta tính cách khẳng định cần. . . Ta tính cách gì?"

Một bên Diệp Văn đột nhiên nói ra: "Lão bản có thể là cảm thấy người tương đối âm đi."

Khánh Trầh: ". . ."

Trong hành lang lâu dài an tĩnh về sau, Khánh Trầh nhìn thoáng qua chỉ còn lại có 1 phút đếm ngược: "Xem ra hắn là sẽ không chính mình tiềm vào, động thủ đi."

Đang khi nói chuyện, mềhôi đầh đầh gầh như một lá Lưu Đức Trụ, tro mắt nhìn miệng cống hợp kim một lần nữa mở ra.

Sau đó Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu hai người vọt vào.

"Đừng, đừng! Có việc dễ thương lượng!" Lưu Đức Trụ rống giận.

Sau một khắc, Diệp Văn gắt gao đem hấn đề lên giường, mà Lâm Tiểu Tiểu thì một thanh quơ lấy ống chích, hung hăng đâm vào trên cái mông của hấn.

"Ngọa tào!"

Lưu Đức Trụ nằm lỳ ở trên giường thân thể, một chút liền thẳng băng!

Không chỉ có như vậy, thừa dịp hấn há mồm kêu rên thời điểm, Diệp Văn lại đem thiết bị truyền thông tin trực tiếp nhét vào trong miệng của hấn. . .

Đếm ngược 00:00:00.

Về không.

Lưu Đức Trụ thậm chí còn chưa kịp ở thế giới trong phát ra chính mình kêu thảm, các thời gian hành giả thế giới liền lâm vào hắc ám.

Đau đớn sẽ không bị hắc ám thôn phệ, nó sẽ một mực nương theo lấy Lưu Đức Trụ trở lại thế giới ngoài đi.

Khánh Trần tin tưởng, đối phương trở về sau mở miệng một tiếng hét kia, tuyệt đối có thể làm cho trong khu cư xá hàng xóm tất cả đều bừng tỉnh.

Đêm nay đối với Lạc thành đám chó chết tới nói, nhất định là một cái đêm không ngủ.

. . .

Canh 4, cầu nguyệt phiêu a!

Cảm tạ simon0911 đừng học trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí!

Cảm tạ bổ sắc tiêu ca trở thành quyển sách Bạch Ngân Minh, lão bản đại khí!

Các lão bản phát đại tài!

Tăng thêm sự tình, cho ta từng ngày thêm. . .

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Chương 68, Biết hô 666 là được

"Hắn no "Thế giới trong" no người to cùng ji yo u ni, lỗ mãng de dã man na no de ha na i de sho u ka."

"Không biết hắn có thể hay không giống mặt khác người thế giới trong một dạng, như vậy thô lỗ dã man."

Đây là Jindai Sorane lần thứ hai dùng tiếng Nhật lặng lẽ nói lời.

Khánh Trần trở lại thế giới ngoài sau trước tiên li lần phiên dịch ra.

Nói thật, hắn có chút làm không rõ ràng nữ hài này đến cùng là ý đồ gì.

"Có cần phải hảo hảo học một chút tiếng Nhật, " Khánh Trần thở dài.

Đối phương luôn tại chính mình dưới mí mắt chơi loại trò chơi nhỏ này, kết quả chính mình vẫn còn đến trở lại thế giới ngoài mới có thể nghe rõ đối phương ý tứ, cái này khiến Khánh Trần cảm giác được có chút bị động.

Liền trước mắt tin tức đến xem, tựa hồ chỉ có người Nhật Bản cùng Cao Ly, xuyên qua đến hắn chỗ liên bang.

Mà mặt khác hải ngoại nhân sĩ, thì là trực tiếp xuyên qua đến thế giới trong bên kia bờ đại dương.

Mọi người giữa lẫn nhau cách Cấm Đoạn Chi Hải, cũng không có tàu thủy vắng lai khả năng.

Trước mắt, còn chưa có xuất hiện người ngoại quốc ở Trung Quốc cảnh nội xuyên qua ví dụ, có We Media nói, không ít người ngoại quốc bởi vậy

đầu dự định trở về nước, nói không chừng còn có thể vượt qua 'Open Beta'

Khánh Trần lục soát một chút liên quan tới Jindai Sorane tin tức, thế giới ngoài tạm thời còn không người phát hiện nàng là thời gian hành giả.

Điểm ấy có chút nói không thông, nữ hài tại đảo quốc làm sao cũng coi là cái minh tinh, tiểu minh tinh cũng là minh tinh a.

Làm sao lại không có người phát hiện đâu?

Hay là nói đối phương ở thế giới trong một mục thâm cư không ra ngoài, người bình thường căn bản không có tiếp xúc đến cơ hội của nàng?

Lúc này phòng ngủ không gian lớn nhỏ vừa vặn cùng phòng quan sát không sai biệt lắm.

Hắn luôn cảm giác, đối phương ở thế giới trong tựa hồ cũng không phải là rất vui vẻ, thế là mới có thể lựa chọn đến quan sát chính mình.

Nhưng đối phương đến quan sát căn bản nguyên nhân không phải là vì chính mình, có thể là muốn thoát đi thế giới bên ngoài.

Mà Khánh Trần đột nhiên cảm giác được cùng vị nữ hài kia ngẩng đầu đối diện tại phòng quan sát lúc, cũng là chính mình khó được buông lỏng thời gian.

Mọi người cũng không cần nói cái gì, cũng không cần có cái gì giao tình cùng lục đục với nhau.

Không cần suy nghĩ thêm như thế nào tại nguy hiểm thế giới trong sinh tồn, trong phòng quan sát nửa giờ, cùng ngoại giới không quan hệ.

Tựa như là rốt cục đạt được cơ hội thở dốc.

Có lẽ, đối phương thật sự là nghĩ như vậy đi.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua cánh tay, đếm ngược 47:55:01.

Lại là một cái 2 ngày, xuyên qua đếm ngược phức tạp hoành khiêu l ấy, không có quy luật chút nào mà theo.

Trên mặt đất còn nằm gãy mất dao phay, đó là h ần l ần trước xuyên qua thế giới trong, chỉ đem đi qua một cây đao chuôi lưu lại đao gãy.

Khánh Tr ần nhớ tới hôm nay nhiệm vụ huấn luyện vẫn chưa hoàn thành, h ần li ền tại trên mạng lục soát một cái tiếng Nhật chương trình học video, một bên nghe một bên huấn luyện.

Ba giờ sáng nhiều thời điểm, h ần vừa mới tắm rửa xong đi ra phòng vệ sinh, mở ra điện thoại li ền cảm giác thế giới giống như là nổ một dạng, từng cái bình đài đều đang không ngừng xoát tâm tin tức.

"Lưu Đức Trụ đêm khuya quay về thế giới ngoài, lại tại trong nhà phát ra tiếng kêu thảm!"

"Tiếng kêu thảm thiết đã lâu đạt 3 giờ, bị rất nhiều người cho rằng thế giới trong nhân vật chính thiếu niên, đến tột cùng đã trải qua cái gì! ?"

Đến sáng sớm, Lưu Đức Trụ cửa nhà đã ng ỡ xồm đầy cầu tử.

Lưu Đức Trụ cảm giác mình trước học tựa như đi thăm dò một dạng, bốn phía đều là trường thương đoản pháo.

Dĩ vãng đám cầu tử còn thu liễm một chút, bây giờ, đám cầu tử là hận không thể đem màn ảnh đổi trên mặt của h ần.

Thế nhưng là h ần cũng không có mặc vào một thân anh tuấn âu phục, ngược lại đẩy một cái cũ nát xe đạp.

Phía sau xe đạp bánh xe có chút sai lệch, là đêm hôm đó ở trên trời dưới c ầu bị đánh lén gây nên, một chút khí thế đều không có.

Một tên phóng viên ngăn lại Lưu Đức Trụ đường đi: "Người tốt, ta là Lạc thành nhật báo Hãn Thượng Long, xin hỏi người đi qua đến cùng đã trải qua cái gì, phải chăng ở thế giới trong bị thương?"

"Không có, " Lưu Đức Trụ thẫn sắc vội vã xe đẩy đi ra ngoài.

"Nếu không có thụ thương, vậy vì sao phát ra tiếng kêu thảm, " phóng viên Hãn Thượng Long truy vấn.

Lưu Đức Trụ im miệng không nói, làm lấy kinh hướng mặt ngoài chen.

Người vây xem càng ngày càng nhiều, không chỉ là phóng viên cùng câu tử, tính cả trong khu cư xá hàng xóm đều bu lại.

Mọi người một bên xem náo nhiệt vừa nói: "Người nhìn một cái, chính là tiểu tử kia ngao ngao đến 5h sáng, nghe nói ở thế giới trong có thể lợi hại."

Lưu Đức Trụ trên mặt một trận nóng lên, thẳng đến rốt cục nhìn không được thời điểm ra sức đẩy, đã thấy những cái kia cản ở trên đường phóng viên cùng câu tử, đúng là trực tiếp bị hấn đẩy ngã mấy cái, có người ngay cả camera đều rớt bể.

Quần chúng vây xem vây ngăn cả người, liền ngay cả Lưu Đức Trụ chính mình cũng vây ngăn cả người.

Trước mặt hấn nói ít cũng đứng bảy tám người, cho dù mọi người không có chút nào phòng bị, hấn cái này tùy ý đẩy uy lực cũng quá lớn.

Lưu Đức Trụ có chút luống cuống, hấn thừa dịp đám người mở ra đứng không, vội vàng cưỡi lên xe đi trường học phóng đi.

Chỉ bất quá ngay tại hấn thoát ly đám người về sau, lại lâm vào trầm tư.

Kỳ thật hấn cũng không có trong tưởng tượng hoảng loạn như vậy, bởi vì vị kia mang theo mặt nạ mặt mèo thời gian hành giả, đã sớm nói cho hấn biết hôm nay có thể sẽ phát sinh cái gì, cũng dạy hấn nhìn như trong lúc vô

tình biểu hiện ra lực lượng của mình.

Biểu hiện ra lực lượng, chẳng khác nào biến tướng thừa nhận mình đã thu hoạch được Lý Thúc Đĩnh truyền thừa.

Về phần Lý Thúc Đĩnh truyền thừa đến cùng là cái gì, dù sao mọi người cũng không biết.

Lại có lẽ không phải đạt được truyền thừa, chỉ là đạt được tán thành.

Lưu Đức Trụ nghĩ thầm, vị kia thời gian hành giả làm việc giống như cho tới bây giờ đâu giọt nước không lọt đáng về, khó trách đối phương thu được Lý Thúc Đĩnh tán thành, chính mình không có.

Hắn nhìn qua rất nhiều thời gian hành giả đi ra nói, kỳ thật thuốc biến đổi genes phi thường khó tìm, nhưng mình chỉ là để cái yêu cầu, vị kia mang theo mặt nạ mặt mèo thời gian hành giả liếc nhìn cho hắn tìm được.

Trong vòng một ngày.

Loại này vô cùng kì diệu năng lượng, để Lưu Đức Trụ bỗng nhiên trong lòng đã có lực lượng.

Tựa như chơi game một dạng, chính người cùi không quan hệ, nhưng chỉ cần người đầu ôm tốt, biết hô 666, một dạng có thể lên điểm!

Chỉ là, Lưu Đức Trụ nguyên nhân không cách nào xác định, vị đại lão này đến cùng đã kiểu như trâu bò tới trình độ nào.

Ở tại trong phòng tạm giam cơ hồ ngăn cách với đời, không có cách nào đạt được phía ngoài bất cứ tin tức gì.

Đêm qua mặc dù đau đớn hấn cơ hồ chết mất, nhưng thuốc biến đổi genes cải tạo hiệu quả đã hiển lộ, gần một giờ thời gian Lưu Đức Trụ tựa như cùng đầy máu phục sinh đồng dạng, tinh thần sáng láng.

Đến trường học, Lưu Đức Trụ tiến ban liễn cảm giác bầu không khí có chút không đúng.

Bất quá lần này mọi người không phải nhìn hấn, mà là tại nhìn điện thoại.

Có người đem một thì tin tức phát đến trong nhóm, là Douyin cái trước gọi "Sấm Vương" ID, đột nhiên phát một cái liên quan tới thế giới trong tin tức:

Lý Thúc Đổng thời gian qua đi 8 năm bước ra ngục giam, cùng một vị nam tử mặt nạ mặt mèo tiến về cao ốc Vĩnh Hằng tầng cao nhất ăn cơm.

Lý Thúc Đổng ăn một phần thịt kho tàu, nam tử mặt nạ mặt mèo ăn một phần trác tương miến.

Cư tất, đêm đó Trần thị trưởng tôn, cấp A cao thủ Trần Dĩ Hột tự mình tiến về thuyết phục, hi vọng đối phương trở lại trong ngục giam số 18.

Đồng thời, Khánh thị, Lý thị căn cứ quân sự đồng đều làm ra phản ứng, có người tận mắt nhìn thấy Khánh thị "Lục Địa Tuần Hàng Giả" hào thuyền bay bay lên không trung.

Mọi người đều biết, Lục Địa Tuần Hàng Giả một mực bị Khánh thị dùng cho thu nhận vật cấm kỵ ACE-009, nhưng một mực không ai thấy qua vật cấm kỵ này đến cùng là cái gì.

Cho nên, Khánh thị rất có thể là muốn bắt đầu dùng vật cấm kỵ, đến ứng đối đột nhiên xuất thế Lý Thúc Đổng.

Đến nay, nam tử mặt nạ mặt mèo thân phận thành mê, Lý Thúc Đổng bước ra ngục giam nguyên nhân cũng không biết, việc này tại liên bang toàn cảnh phạm vi đã gây nên sóng to gió lớn.

Lưu Đức Trụ yên lặng nhìn xem tin tức này, chuẩn xác mà nói, là nhìn xem "Cùng một vị nam tử mặt nạ mặt mèo tiến về cao ốc Vĩnh Hằng tầng cao nhất ăn cơm" câu nói này ngăn người.

Hắn rớt cuộc minh bạch, chính mình đối với đại lão nhận biết, y nguyên không đủ rõ ràng.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 69, có thể hay không ở tại nhà người

Sấm Vương, cái này ID người sở hữu tựa hồ nắm giữ rất nhiều tin tức.

Liên ngay cả người trong cuộc Khánh Trần cũng chưa từng biết, Khánh thị Lục Địa Tuần Hàng Giả hào thuyễn bay, còn có ACE-009 vật cấm kỵ.

Mặc dù không biết vật kia là cái gì, nhưng có thể bị lấy ra đối phó Lý Thúc Đễng, hẳn là kinh khủng dị thường.

Có thể cái này Sấm Vương rốt cuộc là người nào?

Ngay sau đó trong thế giới ngoài, cảnh nội nhất có tin tức quyễn uy chính là Hà Tiêu Tiêu, nhưng đối phương làm chính là công lược, mà Sấm Vương thì càng giống là một cái chiến địa phóng viên.

Đem hai cùng so sánh, luận thời gian thực tính khẳg định là Sấm Vương càng hơn một bậc.

Vễn vẹn thời gian hai tiếng, Sấm Vương tài khoản chú ý số lượng liên vượt qua hơn 30 triệu!

Khánh Trần ngẫ tại trong lớp, chú ý tin tức đi hướng.

Bởi vì phi pháp cầnn tù án ra ánh sáng, bây giờ các thời gian hành giả đã tập thể ghen ngào, sợ bị người nhớ thương lên thời gian hành giả thân phận.

Nhưng Sấm Vương cái này ID tựa hồ là hết lần này tới lần khác tuyên tại mọi người tập thể ghen ngào giai đoạn, đi ra phát ra tiếng.

Cho nên lập tức liề n hội tụ rất nhi ều ánh mắt.

Khánh Tr ần phán đoán, lúc này nhảy ra hẳn là đ ều không phải là đ ồ đ ần, hoặc là đ ối phương có Côn Lôn loại này tổ chức bối cảnh, căn bản không sợ quân lính tản mạn, hoặc là chính là giống như Hà Tiều Tiều, nắm giữ ả n nấp tung tích khoa học kỹ thuật hoặc năng lực.

Xuyên qua là một kiện khôn sống mống chết sự tình, giống Lưu Đức Trụ loại này vừa mới bắt đ ầu bư u hô hô, nếu như không phải trong tù bị cơ chế bảo hộ lấy, sợ là đã sớm chết.

Tựa như những cái kia bị thế giới trong tổ chức tra tấn mà chết người xuyên việt một dạng, trở v ề lúc, trở v ề chỉ có vết thương ch ồng chất thi thể.

Khánh Tr ần một mực chờ đợi, muốn xem một chút, sẽ có hay không có người tuôn ra Sấm Vương thân phận tin tức.

Lúc trước cái nào đó thời gian hành giả đi ra ra về th ần bí, kết quả hơn một giờ li ền bị Hacker tìm đ ược địa chỉ IP, thậm chí còn tuôn ra liên tiếp thân phận tin tức, còn có nhà trẻ đ ồng học đi ra công bố mình bị nổi tiếng internet này đánh qua. . .

Đây là tin tức thời đại, không có khối kim cương mà nói, sớm muộn sẽ bị người tìm ra.

Thế nhưng là, cho tới trưa đi qua Sấm Vương vẫn như cũ th ần bí.

Cái này đủ đ ể chứng minh vấn đề

"Xem ra, lập tức sẽ có càng ngày càng nhi ều thời gian hành giả hoành không xuất thế, " Khánh Tr ần trong nội tâm phán đoán: "Mà những này thời gian hành giả cùng trước đó nổi tiếng internet khác biệt, bọn hắn nắm giữ lấy đ ối kháng thế giới ngoài kỹ thuật, có chính mình ả n nấp kỹ xảo."

Buổi chi ều tiết khóa thứ nhất ở giữa, Khánh Tr ần đi nhà c ầu lúc trong lúc

vô tình nhìn thấy, Hồ Tiểu Ngưu từng mang qua đất đỏ đồng hồ.

Lúc này đã mang tại Lưu Đức Trụ trên cổ tay.

Mà lại, Hồ Tiểu Ngưu, Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân ba người chuyện trò vui vẻ, phảng phất trong vòng một đêm liền biến thành hảo bằng hữu giống như.

Khánh Trần nhú mày trở lại trong nhà vệ sinh đóng cửa lại, chính mình rõ ràng chuyên môn nói qua, không cần đồng hồ, cái này Lưu Đức Trụ đúng là không có nghe chính mình dặn dò.

Hắn trốn ở trong phòng đơn cho Lưu Đức Trụ phát tin tức: Trước đó người nâng lên cái kia bốn cái Hải thành học sinh chuyên trường, cùng bọn hắn câu thông phải chăng có tiến triển?

Thẳng đến kế tiếp nghỉ giữa khóa, Lưu Đức Trụ mới trốn đến nhà vệ sinh trở về một đầu tin tức: Đại lão không nên gấp gáp, bốn người này mặc dù có tiền nhưng tương đối keo kiệt, tạm thời không có tiến triển.

Khánh Trần dở khóc dở cười, hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng đối phương là nghe không hiểu đề nghị của mình, kết quả hiện tại xem ra, đối phương là dự định chính mình giấu xuống đồng hồ đeo tay kia a.

Con hàng này trước từ Hồ Tiểu Ngưu bên kia nhiều lừa gạt một chút đồ vật, sau đó chỉ cấp chính mình mang một bộ phận, cuối cùng còn có thể từ chính mình nơi này lừa gạt đến một chút chỗ tốt, tỷ như thuốc biến đổi gien.

Cuối cùng Lưu Đức Trụ kiếm lời đầy bần đầy bát, Khánh Trần cùng Hồ Tiểu Ngưu ngược lại thành đối phương kiếm tiền công cụ.

Không thể không nói, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác Lưu Đức Trụ con hàng này trí thông minh đột nhiên thượng tuyến!

Nếu không phải mình ngay tại sát vách ban, sợ là thật bị đối phương cho

lừa dối đi qua a.

Chỉ sợ, Lưu Đức Trụ cũng căn bản không nghĩ tới, cái này vị thứ ba thời gian hành giả sẽ ở chính mình lớp bên cạnh đi.

Dù sao Lạc thành lại nhỏ, cũng có hơn sáu triệu thường ở nhân khẩu. . .

Kỳ thật Lưu Đức Trụ phản ứng cũng coi là hợp tình hợp lý, không có người nào cùng ai hợp tác li ền có thể vĩnh viễn thuận bu ồm xuôi gió.

Tại trong quá trình hợp tác, mỗi người đều sẽ có chính mình tiêu tâm tư, đây mới là người chân thật, thế giới chân thật.

Không có đạo lý chính mình cho điểm đe dọa cùng chỗ tốt, đối phương đừng hi vọng thay mình làm bia ngắm, làm tường lửa.

Bất quá Khánh Tr ần biết, Lưu Đức Trụ không phải một cây xương cứng.

Lúc này Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: Đại lão, Hải thành đ ồng học nghĩ muốn hiểu rõ, làm sao tại thành thị số 18 nhanh chóng đặt chân, chúng ta có thể cung cấp cái gì trợ giúp. Nếu không, chúng ta trước cho bọn hắn một chút ngon ngọt a?

Khánh Tr ần h ồi phục: "Tỉ như đâu, một cái đ ồng hồ đeo tay à."

Nguyên bản ng ồi trong toilet bên trong phát tin tức Lưu Đức Trụ, bỗng nhiên ngẩng đ ầu.

Đ ồng hồ hai chữ này quá mâu chốt, đến mức hắn trong nháy mắt li ền minh bạch, đối phương đã biết hết thầy.

Cái này vị thứ ba thời gian hành giả, là chính mình trong lớp đ ồng học sao, lại hoặc là đ ồng học?

Trong trí nhớ trên hành lang học sinh lui tới, nghỉ giữa khóa thao lúc, trên bãi tập người ta tấp nập.

Có thể Lưu Đức Trụ trên thân một trận băng lãnh, tựa như là một đôi mắt ngay tại chính mình không biết địa phương, xuyên thấu qua đám người lảng lảng nhìn chính mình.

Lưu Đức Trụ hai tay run rẩy hồi phục tin tức: "Đại lão ta sai rồi, người trừng phạt ta đi, ngài yên tâm, ta sẽ chờ liên đem đống hồ trả lại, mà lại tuyệt không nói lung tung. . ."

Mấy phút đồng hồ sau, Lưu Đức Trụ từ trong nhà vệ sinh đi ra, bên ngoài chờ lấy hẳn Hồ Tiểu Ngư có chút buồn bực: "Làm sao lên lâu như vậy? Ban đêm chúng ta đi quây rượu chơi đùa thế nào, ta đến Lạc thành về sau còn chưa có đi qua quây rượu đâu."

Lưu Đức Trụ hít sâu một hơi nói ra: "Quây rượu trước hết không đi, ta ở chỗ này muốn trước cho người chúc mừng năm mới, một chúc người hài lòng như ý, hai chúc cả nhà người an khang. . ."

Hồ Tiểu Ngư sưng sờ nhìn xem Lưu Đức Trụ: ". . . ? ? ?"

Nói xong, Lưu Đức Trụ còn đem đống hồ đeo tay nhét vào Hồ Tiểu Ngư trong tay, cũng thấp giọng nói ra: "Hợp tác tiếp tục, nhưng về sau chúng ta đều dùng vàng thỏi giao dịch."

Nói thật, Lưu Đức Trụ lúc này hồi hận phát điên.

Hắn không xác định, đối phương là tại chính mình phụ cận thấy được tình hình thực tế.

Hay là nói, đối phương đang gạt chính mình.

Nhưng hắn không dám đánh cược a.

Không phải vậy một ngày rưỡi sau trở lại trong ngục giam sẽ đối mặt cái gì, hắn cũng không dám suy nghĩ. . .

...

Vừa thu thập xong Lưu Đức Trụ, Khánh Trầ trong Wechat đột nhiên nhĩ ầu một đầ lời mời kết bạn, hấn mở ra xem, đúng là Lý Đ ồng Vân tăng thêm hấn.

Thế nhưng là trong trí nhớ, Lý Đ ồng Vân trước đó cũng không có điện thoại a.

Khánh Trầ điếm thông qua hảo hữu, Lý Đ ồng Vân trực tiếp phát tới tin tức: "Khánh Trầ ca ca, Côn Lôn cho mẹ ta mẹ phát cảnh cáo tin tức, trước khi nói cái kia chín tên đang lẫn trốn nghi phạm rất có thể đã tiến vào Lạc thành cảnh nội. Gần nhất hai mươi bốn giờ bên trong, đã có hai tên thời gian hành giả mất tích, người nhất định phải cẩn thận."

Bỗng nhiên, Khánh Trầ nội tâm dâng lên dự cảm bất thường.

Dựa theo tin tức nói, cái kia chín tên đang lẫn trốn người bị tình nghi thủ đoạn tương đương hung ác ác liệt, loại người này đi vào Lạc thành, sợ là phải có không ít thời gian hành giả tao ương.

Hấn h ỡ phục Lý Đ ồng Vân nói: "Mụ mụ người bây giờ còn có thể liên hệ với sao?"

Lý Đ ồng Vân trả lời: "Ta hiện tại cùng mụ mụ cùng một chỗ, nàng không có nguy hiểm. Ta chính là muốn hỏi một chút, ban đêm có thể hay không ở tại Khánh Trầ ca ca nhà nha, ta cùng mụ mụ ngả ra đất nghỉ là được."

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 70, trên lầu thanh âm

Lý Đờng Vân lúc này cùng với Giang Tuyết.

Từ lúc Côn Lôn phát tin tức, thông tri tất cả đăng ký ở trong danh sách thời gian hành giả về sau, Giang Tuyết liền đi trường học tiếp Lý Đờng Vân, ngốc tại trong thương trường.

Suy nghĩ đối sách.

Mà lại, Giang Tuyết còn chuyên môn cho Lý Đờng Vân mua cái điện thoại, thuận tiện thường ngày liên hệ.

Bây giờ thế đạo biến nguy hiểm, có cái điện thoại sẽ thuận tiện rất nhiều.

Lý Đờng Vân đem Côn Lôn phát cho Giang Tuyết tin tức, còn nguyên phục chế cho Khánh Trầ.

Khánh Trầ từng câu từng chữ phân tích văn tự, ý đồ hiểu rõ chuyện đã xảy ra.

Trong tin tức, Côn Lôn chuyên môn nhắc nhở, Lạc thành đã mất tích ba tên thời gian hành giả, đều từng trong lúc vô tình tại trên internet ra ánh sáng qua tin tức của mình, có khả năng sẽ dẫn đến địa chỉ gia đình tiết lộ.

Lạc thành hiện tại hơn 200 tên thời gian hành giả, có gần một phần năm đều là tởn tại nguy hiểm, hi vọng mọi người về sau không nên tùy tiện bại lộ tin tức, nhất định phải chú ý an toàn.

Côn Lôn cũng không nói cho mọi người cung cấp bảo hộ, xem ra cũng là nhân thủ không đủ.

Khánh Tr ần suy nghĩ nói: Không nghĩ tới đăng ký ở trong danh sách thời gian hành giả đã nhiều như vậy, vụng trộm ẩn tàng khẳng định càng nhiều.

Những người kia vội vàng đi vào Lạc thành, không có thời gian đi đi ều tra càng thêm kỹ càng tin tức, cho nên chỉ cần không ở nhà, đối phương liên không tìm được hạ thủ mục tiêu.

Tỉ như bọn h ần biết Giang Tuyết địa chỉ gia đình, thế là đến bắt cóc Giang Tuyết.

Nhưng Giang Tuyết không ở nhà, bọn h ần tối đa cũng chỉ có thể bắt cóc cái tích mịch. . .

Không thể không nói Lý Đ ồng Vân mạch suy nghĩ này hoàn toàn chính xác, Khánh Tr ần đều muốn khích lệ nàng một chút.

Thế nhưng là. . . Đối phương đến nhà mình ở, thích hợp sao. . .

Bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này, Lý Đ ồng Vân đã đưa ra yêu cầu, bọn h ần lại là ảnh hưởng quan hệ hợp tác, tương lai ở thế giới trong sẽ có rất nhiều gặp nhau, điểm ấy bận bịu khẳng định phải giúp.

Tốt a, Khánh Tr ần thừa nhận coi như về sau không có hợp tác, chuyện này cũng là muốn giúp: "Hôm nay thứ sáu, ta sớm trở về, chúng ta ước định 5:40 tại cổng khu cư xá gặp đi, ta về trước đi tìm kiếm đường, xác định không có nhân vật khả nghi lại nói."

Buổi chiều mau thả tiết học, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên tìm cơ hội cho Khánh Tr ần phát cái tin: "Đại lão, ta tại học sinh chuyển trường nơi này đã lấy được tính tiến triển đột phá, bây giờ còn không có cụ thể nói tới giao dịch cái gì, nhưng bọn h ần nguyện ý sớm thanh toán một cây vàng thôi làm thành ý. . . Cái kia, đại lão, vàng thôi này ta cũng không cần chia, có thể hay không cho ta cải thiện một chút phòng tạm giam sinh hoạt a, ta ở bên trong ngăn người thật sẽ điên mất."

Khánh Tr ần tìm không ai địa phương nhìn thoáng qua, chỉ h ỡi phục cái "Nhìn người biểu hiện" li ền thăm dò lên thiết bị truy ền thông tin, trốn học.

...

Đường Hành Thụ viện số 4 bên trong còn yên lặng, cũng không có bao nhiêu người đi đường.

Khánh Tr ần dẫn theo trong tay đ ờ ăn, chậm rãi đi tại trên đường nhỏ cạnh bóng rùng. Đ ầu thu đã qua, hai bên đường lá Ngô Đ ồng Thụ bắt đ ầu rơi xuống, hôm nay viện số 4 có lẽ là đẹp mắt nhất.

L ần này chín tên người bị tình nghi, cùng lúc trước cái kia hai cái quân lính tản mạn tựa h ồ không giống nhau lắm, đối phương có kế hoạch, có tổ chức, thời gian đã qua lâu như vậy, cũng không có sa lưới.

Dạng này phạm tội tổ chức, mới nguy hiểm nhất.

Khánh Tr ần nhìn không chớp mắt, trong lòng lại tại yên lặng thống kê tất cả gặp phải người, mỗi một cái đ ều là h ắn từng tại trong khu cư xá thấy qua hàng xóm láng gi ềng.

Không có người xa lạ.

H ắn lại dùng dư quang nhìn lướt qua Giang Tuyết nhà ban công, tất cả bài trí đ ều không có động đậy vị trí, ngay cả màn cửa nhăn nheo hoa văn đ ều cùng sáng sớm không có biến hóa.

Trong nhà không có mai phục.

Khánh Tr ần đứng tại trong hành lang cho Lý Đ ồng Vân phát đi tin tức: "Vào đi, ta không khép, có thể trực tiếp tiến."

Không lâu lắm, Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân một lớn một nhỏ hai người lặng lẽ đem cửa kéo ra một chút, nghiêng người vào phòng .

Cho đến giờ phút này, tuổi còn nhỏ Lý Đ ồng Vân mới rất cục nhẹ nhàng thờ ra, nhìn mười phần đáng yêu.

Khánh Tr ần cười nói: "Ta không phải thời gian hành giả, đối phương coi như muốn bắt cóc thời gian hành giả cũng sẽ không tìm tới nơi này, bọn hấn là đào phạm, khẳng định không muốn đem sự tình làm lớn chuyện."

Một bên Lý Đ ồng Vân vụng trộm nhìn hấn một cái, trong lòng tự nhủ vị này Khánh Tr ần ca ca nói dối thật sự là mặt không đỏ tim không đập, nói quá tự nhiên!

Giang Tuyết cười cười: "L ần này nhờ có người, mặc dù ta biết ở bên ngoài cũng có thể trốn tránh, nhưng rời nhà đi ra ngoài luôn cảm thấy trong lòng không nở. Người cùng Tiểu Vân trước phải xem tivi, ta đi cấp các người nấu cơm a."

Nói, nữ nhân vén tay áo lên tiến vào phòng bếp.

Khánh Tr ần hơi xúc động, Giang Tuyết a di mãi mãi cũng là ôn ôn nhu nhu.

Một bên Lý Đ ồng Vân bỗng nhiên nói ra: "Mẹ ta rất hiền lành đúng hay không?"

Khánh Tr ần vượt vượt đầu của nàng, thấp giọng hỏi: "Người ở thế giới trong nghe nói Lý Thúc Đ ồng sự tình không, có thể cho ta nói một chút sao? Tập đoàn là thế nào đối đãi chuyện này?"

"Cũng không có gì tốt giảng, " Lý Đ ồng Vân ng ồi ở trên ghế sa lon, chân ngắn nhỏ tại ghế sofa bên ngoài lay động a lay động: "Ta nghe thế giới trong tỷ tỷ giảng, Lý Thúc Đ ồng yên lặng rất nhiều năm, lần này đột nhiên xuất thế khẳng định sẽ gây nên kinh ngạc."

Khánh Tr ần từ trong ngăn tủ lấy ra một đệm ngủ tám đệm, cái nhà này mặc dù là hai phòng ngủ một phòng khách, nhưng một phòng khác trống rỗng ngay cả giường đầu không có, còn chất đ ầy lúc trước hấn mua sắm tạp vật.

Hắn nói với Lý Đ ông Vân: "Ban đêm người cùng mù mù người ngủ ta phòng kia, tại ta trên giường nhỏ chen một chút, ta ngủ phòng khách."

"VẬY không tốt lắm ý tứ nha, " Lý Đ ông Vân ngoài miệng khách khí lại không cự tuyệt, con mắt cười híp mắt cong thành Tiểu Nguyệt Nha: "Đúng rồi Khánh Tr ần ca ca, Lý Thúc Đ ông tại Nhật Quang các lúc ăn cơm, người ở đâu nha?"

"Ta?" Khánh Tr ần nhìn về phía nàng: "Ta tại trên đoàn tàu hạng nhẹ, chỉ có thấy được bay về phía cao ốc Vĩnh Hằng thuyền bay."

"Áo, " Lý Đ ông Vân không có hỏi nhiều nữa cái gì: "Tập đoàn đối với chuyện này cách nhìn rất mơ hồ, giống như đầu đang đợi lấy nhìn những nhà khác phản ứng gì, ai cũng không muốn động thủ trước đâu."

Khánh Tr ần hỏi: "Đúng rồi, Lý Thúc Đ ông vì cái gì vào tù?"

Lý Đ ông Vân nhìn hắn một cái nói ra: "Ta cũng không biết, ta nhỏ như vậy niên kỷ đi muốn hắn hồ sơ cũng không thích hợp nha. Được rồi, ta cũng đã nói thật nhiều tin tức, Khánh Tr ần ca ca bắt người tin tức trao đổi một cái đi."

Khánh Tr ần trầm tư một lát nói ra: "Ta có thể chia sẻ là thế giới ngoài tin tức, Hà Tiểu Tiểu nói tới trò chuyện nhóm ta cảm thấy có cần phải thêm một chút, bất quá tại gia nhập trước đó, nhất định phải từ thế giới trong cần tới số liệu cứ điểm chương trình, dạng này mới có thể tránh miễn bị hắn tìm tới. Ta bây giờ hoài nghi, Hà Tiểu Tiểu cũng không phải là một người, mà là một tổ chức, bọn hắn ngay tại có kế hoạch thu nạp tất cả thời gian hành giả. Đương nhiên, chỉ là suy đoán."

Lý Đ ông Vân nghiêng đầu nói ra: "Khánh Tr ần ca ca, người chỉ chia sẻ thế giới ngoài tin tức, là bởi vì nói thế giới trong tình báo, sẽ quá có nhận ra độ, bại lộ chính người à."

Khánh Tr ần cười cười: "Người đoán?"

Nhưng vào đúng lúc này, hai người đều nghe thấy. . . Đỉnh đầu trên trần nhà, có cái ghế ngã lệch trên sàn nhà thanh âm.

Ngôi nhà này quá cũ kỹ, đến mức quê nhà hàng xóm cách âm rất kém cỏi, chớ nói chi là có cái gì nện ở trên sàn nhà.

Nhưng vấn đề là, Khánh Trần cùng Lý Đờng Vân đều rất rõ ràng, hiện tại mái nhà trong gian phòng kia, sẽ không có người.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 71, nửa đêm xuất hành (là Lý Đông Trạch Bạch Ngân Minh tặng thêm)

"Xuyt!" Khánh Trầ n nói với Lý Đ ồng Vân.

Tiểu cô nương ngẩng đầu hoảng sợ nhìn về phía phòng khách trầ n nhà, thân thể một chút xiu núp ở trong ghế sofa.

Dù là nàng lại thế nào trưởng thành sớm, cũng rất ít gặp phải loại tình huống này.

Lần trước, hai cái lưu manh xông vào nhà bọn họ bóng ma vẫn chưa hoàn toàn tán đi, lần này lại có lưu manh tới.

Lý Đ ồng Vân vô ý thức muốn lấy tay bên cạnh đi ều khiển từ xa đóng lại TV, nhưng Khánh Trầ n lại ngăn trở nàng.

Mùa thu sắc trời tối rất nhanh, bọn hắn sớm li ền đem đèn mở ra.

Lưu manh tới thời điểm nhất định chú ý tới điểm này, cho nên làm bộ trong nhà không ai mới có thể xảy ra chuyện.

Khánh Trầ n vỗ vỗ tiểu cô nương mu bàn tay, dùng miệng hình im ắng nói ra: "Đừng sợ, ta ở đây."

Lý Đ ồng Vân lau lau mang nước mắt khóe mắt, nhẹ gật đầu.

Trong phòng hết thấy đầu tựa h ộtại bình thường tiếp tục lấy, không có gì thay đổi.

Khánh Trầ n xoay người đi phòng bếp, hẳn ra hiệu Giang Tuyết tiếp tục xào

rau.

Hắn ở trên giấy viết chữ cho Giang Tuyết nhìn: "Lưu manh đã trên lầu, từ giờ trở đi tất cả chúng ta đều phải giống vừa rồi một dạng, giống người bình thường một dạng. Trước không nên hoảng hốt, đối phương sẽ không nghĩ tới người ngay tại dưới lầu."

Cả tòa lâu có bốn tầng, 8 hộ cư dân, lưu manh tổng không đến mức phát rồ đến, đem cả tòa lâu cho tìm kiếm một lầu.

Đợi cho Giang Tuyết kiên nhẫn đem đồ ăn xào kỹ bắt đầu vào phòng khách, nàng lúc này mới cố nén sợ hãi ở trên giấy viết: "Làm sao bây giờ."

Vừa dứt lời, trên lầu lại truyền tới tiếng thủy tinh nứt tiếng vang, thậm chí còn có tiếng bước chân nặng nề vừa vặn từ ba người bọn họ đỉnh đầu trải qua.

Khánh Trần đáy lòng trầm xuống, đó là tay chân giả máy móc trọng lượng.

Người bình thường không có khả năng giảm ra nặng như vậy tiếng bước chân.

Từ từ, mái nhà trên trần nhà truyền đến kỳ quái tiếng ma sát.

Khánh Trần tại trong trí nhớ tìm kiếm tương tự thanh âm tiến hành so với. . . Đây là quần áo khóa kéo cùng mặt đất tiếp xúc thanh âm.

Lúc này, đang có người nằm ngoài trên sàn nhà lắng nghe!

Tựa như trong đêm tối, Ác Ma đã giáng lâm tại phía sau người, nhẹ giọng hô hấp lấy, phun ra nuốt vào lấy huyết dịch mùi tanh.

Khánh Trần ngồi ở trên ghế sa lon không có nhúc nhích, loại thời điểm này không cần thiết can thiệp vào, yên lặng chờ đối phương rời đi liền tốt.

Trong rừng rậm nếu như người là con mồi, mà lại đối mặt lão luyện thợ

sản, vậy liền nhất định trước phải học được như thế nào che giấu mình
mùi.

Không cần nếm thử mạo hiểm, bởi vì đối phương có súng.

Đợi cho khóa kéo kia cùng sàn nhà tiếng ma sát vang lên lần nữa, mái nhà
người nằm nhoài trên sàn nhà kia tựa hồ đứng dậy, sau đó bước chân nặng
nề kia hướng phòng bếp phương hướng đi đến.

Trong TV phát hình vừa mới bắt đầu bản tin thời sự, người chủ trì thanh
âm thanh thúy trong phòng quanh quẩn.

Khánh Trần cho Giang Tuyết viết: "Wechat lên liên hệ Côn Lôn? Không
nên đánh điện thoại, có khả năng bị nghe thấy."

Giang Tuyết lấy điện thoại di động ra trước đi đầu yên lặng, sau đó cho Lộ
Viễn phát tin tức.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là, Lộ Viễn cũng không trở về phục.

Khánh Trần viết: "Được rồi, trước không trông cậy vào Côn Lôn, kiên
nhẫn chờ đợi."

Lý Đổng Vân núp ở mẹ của nàng trong ngực, cảm xúc từ từ trở nên bằng
phẳng, nàng dùng đũa nhẹ nhàng đụng bát sứ, phát ra lúc ăn cơm vốn có
bình thường tiếng vang.

Nhưng vào đúng lúc này, trong hành lang truyền đến tiếng mở cửa, chỉ
nghe Hồ Tiểu Ngưu bốn người trò chuyện với nhau đi lên lầu.

Khánh Trần cùng Giang Tuyết, Lý Đổng Vân nhìn nhau, tất cả mọi người
ý thức được xảy ra chuyện gì.

Đây là Hồ Tiểu Ngưu bốn người, nhất định là đi lên lầu Giang Tuyết nhà
thông cửa!

Tiếng đập cửa.

Sau đó là Vương Vân: "Giang Tuyết a di, có ở nhà không?"

Ngay sau đó, trên lầu bỗng nhiên truyền đến kinh hô cùng tiếng va chạm, còn có vật nặng bỗng nhiên quăng xuống đất tiếng vang.

Thanh âm tới gấp, nhưng biến mất cũng nhanh, tựa hồ lưu manh rất nhanh liền kết thúc chiến đấu.

Sau đó đem bốn người chậm rãi lôi vào trong phòng.

Khánh Trần giật mình, hẳn đánh giá thấp người hiềm nghi sức chiến đấu.

Cho dù Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn vẫn như cũ là người bình thường, cũng không nên nhanh như vậy được giải quyết.

"Làm sao bây giờ? Cứu bọn họ sao?" Giang Tuyết hoảng sợ không hiểu ở trên giấy viết.

Nếu là cái kia bốn cái học sinh gặp phải lưu manh, mọi người ngấm lại đâu có thể đoán được muốn phát sinh cái gì.

Khánh Trần nhìn xem Giang Tuyết, lại nhìn xem Lý Đổng Vân.

Tiểu cô nương bỗng nhiên lôi kéo tay áo của hắn, ở trên giấy xiêu xiêu vẽ vẽ viết: "Khánh Trần ca ca người khẳng định có biện pháp, người thông minh như vậy."

Tiểu cô nương viết chữ động tác dừng một chút, mới tiếp tục viết: "Nhưng người nhất định phải không có việc gì."

Khánh Trần thở dài, Hồ Tiểu Ngưu bọn người hẳn là không chết, lấy người hiềm nghi phong cách hành sự hẳn là sẽ đem thời gian hành giả cho rằng tài phú, sẽ không dễ dàng sát hại tính mệnh.

. . . Vậy li ền còn kịp.

Hắn bỗng nhiên nhắm mắt lại, con người tại mí mắt che lấp sau trong bóng tối, lập tức thu hẹp.

Đã từng xuất hiện trong đầu tin tức yếu tố, đang bị hắn dần dần kiểm tra.

Nếu có người hỏi hắn, đi qua tháng ngày cũ bên trong có cái gì.

Khánh Tr ần sẽ bình tĩnh cáo tri đối phương, nơi đó có người từng lãng quên bảo tàng.

"Theo đưa tin, lần này vẫn có chín tên người hi ền nghi đang lẫn trốn. . ."

"Người tốt, đừng học người biết Lưu Đức Trụ à. . ."

"Từ Hải thành tới bốn tên học sinh chuyển trường. . ."

Khánh Tr ần đột nhiên giống như là tìm được cái gì.

Lưu Đức Trụ từng tại phòng tạm giam đã nói với chính mình cái gì tới?

"Côn Lôn biết được Ngạc Châu người hành tung về sau, li ền sớm mai phục tại ra ngoài trường. . ."

"Vị kia gọi là Trịnh Viễn Đông người phụ trách nói, sẽ có người đối với ta tiến hành bảo hộ."

Khánh Tr ần bỗng nhiên mở to mắt, hắn quay lưng lại móc ra thiết bị truy ền thông tin cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: "Hiện tại đón xe đi đường Hành Thụ viện số 4 1 tầng 2 trước ngõ xóm. Lập tức đi!"

Lưu Đức Trụ bên kia lập tức trở lại đến tin tức: "Đại lão, đây là làm gì a, ta ngõ xóm nơi đó làm gì?"

Khánh Tr ần đáp phi sở vấn tin tức trở về "Nhớ kỹ nói cho Hồ Tiểu Ngưu,

lần thứ nhất giao dịch hoàn thành, để hẳn thanh toán một cây vàng thỏi."

Lưu Đức Trụ nhận được tin tức trong chốc lát liền ngay ngăn cả người, có ý tứ gì, làm sao bỗng nhiên lại cùng Hồ Tiểu Ngưu nhắc lên a?

Bất quá hẳn hay là trả lời: "Được rồi, hiện tại xuất phát."

Khánh Trần rốt cục nhẹ nhàng thở ra, hẳn để Lưu Đức Trụ tới đây cũng không phải là muốn hại con hàng này.

Mà là hẳn đột nhiên ý thức được, có lẽ Giang Tuyết loại này không quan trọng gì thời gian hành giả sẽ liên lạc không được Côn Lôn, nhưng Lưu Đức Trụ nhất định có thể.

Đây không phải muốn Lưu Đức Trụ chính mình đi liên hệ, mà là Côn Lôn lúc này tất nhiên đã mai phục tại bên cạnh hẳn.

Khánh Trần cần không phải Lưu Đức Trụ, mà là cần Lưu Đức Trụ đem Côn Lôn mang đến.

Từ từ, trên lầu truyền tới nữ hài tử tiếng khóc mơ hồ, tựa hồ đã có người đã tỉnh lại.

...

Khu cư xá Hưng Long bên trong, mấy tên canh giữ ở Lưu Đức Trụ lầu dưới Côn Lôn cộc ngấm ngay tại nói chuyện phiếm.

Chỉ gặp Lưu Đức Trụ vụng trộm đi ra hành lang, một trận hết nhìn đông tới nhìn tây sau nhanh chóng chạy ra cư xá, ngẩng lên dừng ở cửa ra vào xe taxi xếp sau.

Côn Lôn thành viên bên tai mạch bên trong thấp giọng nói ra: "Chú ý chú ý, chim sẽ bay lên, chim sẽ bay lên, chim sẽ lên xe của Tiểu Ứng."

Ngay tại trong bóng đêm thần bí này, Lưu Đức Trụ tâm thần bất định

không an tọa tại xe taxi phía sau nói ra: "Sur phụ, đi đường Hành Thụ viện số 4, phiền phức nhanh một chút."

Trong tai nghe truyền đến Lộ Viễn thanh âm: "Tất cả mọi người đuổi theo, chim sẻ đã cáo tri địa chỉ, có dị thường. Ban Thủ, Sơn Tra, các người tăng thêm tốc độ sớm tới đó tìm vị trí ẩn nấp."

Lưu Đức Trụ căn bản không có chú ý tới, hắc khê động này, làm động tới bao nhiêu thần kinh người.

...

Canh 4 cầ nguyệt phiêu! Gấp đôi lập tức liền phải kết thúc, mọi người có nguyệt phiêu tranh thủ thời gian ném a ~!

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 72, bạo tạc!

Đường Hành Thụ viện số 4 cửa trước, một chiếc xe taxi chậm rãi ngừng lại.

Lưu Đức Trụ trả tiền lúc, trên xe tuổi trẻ lái xe hững hờ nói ra: "14 khối tiền, soái ca, đây chính là trước kia cơ quan đại viện a, người tới đây làm gì?"

Lưu Đức Trụ một bên quét lấy mã hai chiều một bên vô ý thức nói ra: "Tới bắt vàng thôi. . ."

Lúc này hắn đây đầu đầu là vàng thời sự tình, nhưng nói xong hắn liền hối hận, vội vàng im miệng xuống xe.

Đã hắn tiến vào cư xá vè sau, tuổi trẻ lái xe mang lên tai nghe: "Kêu gọi Côn Lôn, chim sẻ nói hắn tới đây lấy vàng thôi."

Đã sớm tiến vào cư xá trốn ở trong bóng tối Lộ Viễn dập tắt tàn thuốc: "Lấy vàng thôi? Chẳng lẽ là cùng cái nào đó thời gian hành giả đã đạt thành giao dịch sao?"

"Có khả năng, hắn ở thế giới trong thân phận đặc thù, có thể đến giúp không ít người, " Côn Lôn thành viên phân tích: "Nếu như là có người dùng tiền mua thế giới trong tài nguyên, cũng rất bình thường. Lộ đội, trước mấy ngày Thái thành chẳng phải từng có loại sự tình này a, người mua cần tới thuốc không đưa số dư, kém chút náo ra nhân mạng đến, bên kia Côn Lôn huynh đệ đau đầu đầu muốn chết."

"Ừm, " Lộ Viễn gật gật đầu: "Hắn là loại tình huống này. Mẹ nó, lão tử hơn nửa đêm còn phải trông coi hắn, phòng ngừa hắn bị những người bị tình

nghe kia bắt cóc, kết quả hẳn ngược lại tốt, vậy mà chạy tới cầ n vàng thỏi."

Trong đêm tối, Lưu Đức Trụ cẩn thận từng li từng tí hướng trong khu cư xá lục lợi, hẳn đông nhìn nhìn, tây ngó ngó, giống như là tặc phải vào thôn ăn trộm gà một dạng.

Nhưng hẳn còn không biết có bao nhiêu người chính yên lặng chú ý hẳn.

Theo Lưu Đức Trụ hướng lầ i số 12 sờ soạn, trong bóng tối, hơn 20 tên Côn Lôn thành viên yên lặng xen lẫn tiến lên, từ đầ i đến cuối đêm hẳn vây quanh ở trong trung tâm.

Lộ Viễn lạnh lùng đứng ngoài quan sát lấy, trong lòng tự nhủ khó trách Trịnh lão bản chướng mắt con hàng này.

Đối hẳn cũng cảm thấy, Lý Thúc Đ ồng nếu có thể coi trọng con hàng này thật sự là mắt bị mù.

Thế nhưng là hiện thực thật có chút đánh mặt, sáng sớm Lưu Đức Trụ mới vừa vận biểu hiện ra qua lực lượng siêu việt thường nhân.

Đối phương xuyên qua đến trong ngục giam số 18, thu hoạch được siêu phàm năng lực đường tắt duy nhất chính là Lý Thúc Đ ồng.

"Hử? Hẳn làm sao ng ỡ xuống, ng ỡ xõ m ở lầ i số 12 trước làm gì?" Một tên Côn Lôn đội viên kỳ quái nói.

Lộ Viễn quay đầ i nhìn lại, tình hình phát hiện Lưu Đức Trụ tại lầ i số 12 trước ng ỡ xuống, không nhúc nhích.

Con hàng này hai cánh tay giao nhau lấy cất ở trong tay áo, giống như là đang chờ ăn khoai nướng đ ồ đầ n.

"Con hàng này mẹ nó làm gì chứ?" Có Côn Lôn thành viên nhẹ giọng hỏi.

"Im lặng, " Lộ Viễn bỗng nhiên nói ra.

Hắn phát giác được, một tia khí tức nguy hiểm.

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, toàn bộ thế giới đều giống như lâm vào thông tin lặng im một dạng.

Nhưng vào đúng lúc này, hành lang trong bóng tối, chậm rãi đi ra một tên người mặc áo jacket màu đen hán tử.

Trên lỗ tai hắn treo tai nghe Lam Nha, lạnh lùng im ắng dò xét bốn phía, lấy hoàn toàn cảnh giới trạng thái, tay phải như có như không khoác lên bên hông.

Đối phương bàn tay trắn trụi ở trong không khí, bàn tay máy móc hợp kim kia nhất là cường kiện hữu lực.

Ánh mắt của hắn chậm rãi đảo qua bốn phía, khi hắn chậm rãi quay đầu lúc, liền nhìn thấy ng ỡ xồm ở cách đó không xa Lưu Đức Trụ, chính kinh ngạc nhìn chính mình.

Trong lúc nhất thời, bốn mắt nhìn nhau, bầu không khí quỷ dị yên tĩnh.

Lưu manh yên lặng nhìn chăm chú lên Lưu Đức Trụ, không khí giống như là s ền sệt một dạng, có cảm giác áp bách vô hình.

Khi lưu manh xác nhận bốn phía không ai v ềsau, nhấc chân hướng Lưu Đức Trụ đi đến, lúc hành tẩu, y phục của hắn phía dưới truy ền ra mơ hồ dịch áp truy ền lực âm thanh.

Lưu Đức Trụ trắn mặc nhìn đối phương một chút xú tới g ần.

Lưu manh vừa đi vừa cùng Lưu Đức Trụ đáp lời: "Bằng hữu, ta nhìn người thế nào như thế nhìn quen mắt, người là. . ."

Lưu Đức Trụ tr ần mặc hai gi ầy đ ằng sau, miệng nghiêng một cái, nước bọt cũng chảy ra: "A ba a ba a ba a ba. . ."

H ắn một bên a ba l ấy, một bên làm bộ như không có chuyện gì xảy ra xoay người rời đi.

Lưu manh ấn xuống một cái tai nghe Lam Nha: "Có biến."

Ngay tại lưu manh nói chuyện công phu, Lưu Đức Trụ càng chạy càng nhanh, cuối cùng dứt khoát chạy: "A ba a ba a ba. . ."

Cộc cộc cộc đ ắt chạy xa.

Lưu manh vốn là muốn tiến lên đ ổi theo, nhưng h ắn chợt dừng lại bước chân, giống như là phát hiện cái gì một dạng quay người trở về hành lang trong bóng tối.

Cư xá dưới cây bóng ma xen lẫn đ ụng đ ừa, trong h ắc ám Lộ Viễn bỗng nhiên ng ẩng đ ầu.

Giờ này khắc này, l ầu hai một cánh cửa sổ phía sau, đang có một người xuyên thấu qua pha lê lạnh lùng nhìn xem h ắn!

"Bị phát hiện, vây quanh đi qua, " Lộ Viễn ngưng giọng nói: "Cẩn thận, đối phương cực kỳ nguy hiểm."

Côn Lôn thành viên chậm rãi tới gần l ấy l ầu số 12, lại nghe một tiếng mi ếng thủy tinh vang từ sau l ầu truy ền đ ến, cái kia nhìn thẳng Lộ Viễn nam nhân, mặt không thay đ ổi quay người rời đi cửa sổ, không biết đi nơi nào.

Lộ Viễn biến sắc: "Bọn h ắn muốn từ phía sau nhảy cửa sổ chạy trốn!"

Người vừa r ồi xuất hiện, đúng là bọn họ muốn tìm đang l ẩn trốn người hi ềm nghi!

Lộ Viễn tới qua nơi này, hẳn biết lầu hai kia chính là Giang Tuyết nơi ở!

Bọn hắn từ lầu số 12 hai bên hướng sau lầu bọc đánh đi qua, ngay tại Lộ Viễn bọn người vượt qua thang lầu lúc.

Cuối ngã tư đường, đang có một cái thùng rác sắt lá bên trong tuôn ra ánh lửa.

Ầm vang một tiếng, Lộ Viễn chỉ cùng dùng cánh tay ngăn trở cái cỗ, đầu yếu hại, đám người liền bị một trận không khí sóng nhiệt cho hất tung ra ngoài.

Trùng thiên tiếng nổ mạnh vang lên, thùng rác sắt lá bị tạc chia năm xẻ bảy.

Đây là lưu manh lúc đến liền giấu kỹ thuốc nổ.

Bọn hắn đem đây hết thảy vụng trộm nhét vào trong thùng rác, dùng cái này đến làm kéo dài kế sách, sau đó mới lặng yên không tiếng động tiềm nhập Giang Tuyết trong nhà.

Nếu như hành động bị phát hiện, bọn hắn liền đánh nát cửa sau hấp dẫn chú ý, lại dẫn bạo trên đường thuốc nổ chế tạo tổn thương cùng hỗn loạn.

Dạng này, tất cả mọi người có đầy đủ thời gian thông dong rút lui.

Kế hoạch này rất chu đáo chặt chẽ, phỏng phất có cá nhân tại phía sau màn lạnh lùng nhìn chăm chú lên đây hết thảy, nắm trong tay thế cục đi hướng.

Lộ Viễn lung la lung lay từ dưới đất bò dậy, hắn vỗ vỗ đầu hỏi bên cạnh đội viên: "Có việc không?"

Các đội viên cũng từ dưới đất bò dậy: "Chỉ có một vị đội viên trên đui bị miếng sắt đánh trúng vào, những người khác không có nhận trực tiếp tổn thương."

Tất cả đội viên hẳn là đều có rất nhỏ não chấn động, nhưng lúc này mọi người vậy còn lo lắng nhiều như vậy.

"Mau đuổi theo, " Lộ Viễn ngưng tiếng nói: "Nếu như đem đám người này thả đi, còn không biết muốn bao nhiêu thời gian hành giả gặp nạn!"

Côn Lôn tỏ chức hướng sau lần tiếp tục đuổi đuổi, nhưng mà Lộ Viễn bỗng nhiên dừng bước: "Không đúng!"

Hắn luôn cảm thấy chỗ nào giống như gây ra rủi ro.

Những lưu manh này là đến bắt cóc thời gian hành giả, theo hẳn biết, lưu manh thân thể máy móc cũng không tính cao cấp, hẳn là không chịu nổi từ lần hai trực tiếp nhảy xuống lực trùng kích.

Có lẽ lưu manh chính mình nhảy đi xuống có thể, nhưng là mang người tuyệt đối không được!

Lộ Viễn bỗng nhiên quay đầu, từ lúc mới bắt đầu pha lê phá toái âm thanh, lần hai người thân bí cố ý bị chính mình trông thấy quay người rời đi, trên đường thuốc nổ, cũng chỉ là vì đem bọn hắn dời cửa trước.

Một khi mọi người bị nổ tung ảnh hưởng, đại não hỗn loạn, cũng sẽ chỉ đi theo ban sơ mục tiêu hành động, không có thời gian cẩn thận suy nghĩ.

Cứ như vậy, bọn hắn tất cả mọi người đi sau lần truy kích, lưu manh ngược lại có thể nghênh ngang từ cửa trước rời đi!

"Cùng ta trở về" Lộ Viễn gầm thét.

Một tên đội viên hỏi: "Lộ đội, không đuổi sao?"

"Bớt nói nhảm, Tiểu Ưng, người đến chưa?"

Trong tai nghe có người nói: "Nhanh nhanh nhanh!"

Lộ Viễn một lần nữa chạy như điên, hắn biết nếu như phán đoán sai lần, vậy tương đương tự tay thả lưu manh từ sau lều rời đi.

Nhưng hắn tin tưởng mình phán đoán!

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 73, đánh hấn!

Lộ Viễn phi nước đại lấy, hấn giống như là trong cõi U Minh bắt lấy máu chốt nhất một chút, đau đớn lại hưng phấn.

Hấn cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện trên đùi mình cũng chính đở máu, trong cơ thể còn ghim thật nhỏ miếng sắt.

Nguyên lai hấn cũng thụ thương.

Nhưng so sánh bắt lấy tội phạm mà nói, đau xót tại thời khắc này cũng không trọng yếu.

Khi hấn rẽ về cửa trước lúc, vừa lúc trông thấy một cỗ xe thương vụ chậm rãi lái về phía lối số 12 đầu hành lang.

Quả nhiên.

Hành lang trong bóng tối, đang có bốn tên lưu manh tay cầm màu đen túi đan dệt thông dong đi ra, túi đan dệt kia tựa hồ rất nặng, ngay cả sợi hoá học sợi đều bị lôi kéo biến hình.

Trong bốn người cầm đầu lưu manh lạnh lùng nhìn về phía Lộ Viễn, đối phương tựa hồ có chút ngoài ý muốn Lộ Viễn có thể phản ứng nhanh như vậy, nhưng cũng không thèm để ý.

Bọn hấn đem đen bao tải ném vào trong xe, theo thứ tự ngã vào xe thương vụ hàng sau.

Một người trong đó lưu tại dưới xe, cũng từ sau hông móc ra một khẩu súng ngón tay lạnh như băng hướng Lộ Viễn.

Lộ Viễn dưới chân cơ bắp bỗng nhiên bộc phát lực lượng khổng lồ, thậm chí thay đổi chính mình nguyên bản quán tính!

Chỉ gặp hấn cả người hướng phía bên phải di chuyển về phía trước, đúng là sớm dự đoán trước đối phương đường đạn, tránh qua, tránh né phát súng đầu tiên!

Người không có khả năng so đạn nhanh, nhưng là có thể so hòng súng tốc độ di động nhanh!

Lộ Viễn giầy thể thao trong nháy mắt nứt ra, ngón chân đầu lộ ra.

Hấn lại đối với cái này không quan tâm, ra sức hô to: "Tiểu Ứng, cho ta đụng hấn sao!"

Sau đó, nhảy lên một cái.

Cuối con đường nhỏ có động cơ tiếng oanh minh bên lồi mà lên, một chiếc xe taxi bỗng nhiên trôi đi xuất hiện, Tiểu Ứng ngẩng đầu ở trong xe một cước chân ga oanh đến cực hạn.

Phần đuôi còn tại bởi vì quán tính đang đưa xe taxi, trên bầu trời giương nhanh múa vuốt nhào về phía lưu manh Lộ Viễn, nếu như đem giờ khắc này dừng lại, nhất định có kỷ niệm ý nghĩa.

Tựa như là trong đời một đoạn thời khắc nhiệt huyết đoạn ngắn.

Một giây sau, xe taxi ngạnh sinh sinh đâm vào xe thương vụ màu đen trên đầu xe, Tiểu Ứng một đầu đâm vào trên tay lái ngất đi.

Tên kia càn súng lưu manh sửng sốt một chút.

Chờ hấn lại quay đầu, đã thấy Lộ Viễn nhảy lên một cái thân ảnh đã gần ngay trước mắt, tựa như như đạn pháo đập vào trên người mình!

Hôn mê trước đó, hẳn thậm chí còn nghe thấy được xương cốt thanh âm vỡ vụn.

Trên xe, có lưu manh muốn nhảy xuống xe hỗ trợ, kết quả đúng là bị bò dậy Lộ Viễn cho một cước đạp trở về.

Lưu manh thân thể bị một cước này đạp gãy trở về, trùng điệp đâm vào trong xe khác một bên.

Sau một khắc, trong khu cư xá tất cả mọi người nghe thấy được Lộ Viễn phẫn nộ: "Đánh hẳn sao!"

...

Ngay tại Lộ Viễn bọn người nhìn không thấy địa phương, Khánh Trần một mực xuyên thấu qua màn cửa khe hở, yên lặng nhìn chăm chú lên ngoài cửa sổ.

Hắn âm thầm suy nghĩ, nguyên lai Lộ Viễn cũng là siêu phàm giả, bất quá không có cách nào xác định đối phương là tiêm vào thuốc biến đổi gen, hay là giác tỉnh giả, truyền thừa giả.

Nếu như là thuốc biến đổi gen, cũng không cách nào xác định đối phương sử dụng loại nào.

Thuốc biến đổi gen có rất nhiều thuốc loại, tỉ như Lý thị tập đoàn nội bộ đều có FDE, FDD, FEE ba loại.

Mà Khánh Trần cho Lưu Đức Trụ tìm, có thể lớn nhất tiềm lực khai phát lực bộc phát cùng chi dưới bố cơ bắp.

Có thể khiến người ta lực bộc phát mạnh hơn, chạy càng nhanh.

Nói ngắn gọn chính là, Khánh Trần biết Lưu Đức Trụ chỉ cần bị bắt lại liền sẽ cung khai, cho nên liền để hẳn chạy nhanh một chút không bị người bắt lấy.

Lúc này, hắn nhìn thấy Côn Lôn thành viên vây quanh đi lên, cuối cùng đem lưu manh toàn bộ chế ngự.

Lộ Viễn bị thương, bị xe cứu thương đón đi, liên đới lấy Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân bọn hắn cùng một chỗ.

Theo Khánh Trần quan sát, Hồ Tiểu Ngưu đám người cũng không có cái gì rõ ràng vết thương, tựa hồ chỉ là bị đánh ngất xỉu mà thôi.

Trong khu cư xá không ít địa phương đều bị kéo dây cảnh giới, có người chuyên nghiệp phụ trách kiểm tra tất cả ngõ ngách, nhìn xem phải chăng còn có lưu manh lưu lại thuốc nổ.

Đây là cùng một chỗ cực kỳ ác liệt phạm tội sự kiện, người hiên nghi sa lưới bốn người, còn có năm người không biết tung tích.

Chuyện này, cũng làm cho Khánh Trần bọn hắn đầy đủ nhận thức đến, nhóm này tổ chức muốn so trong tưởng tượng càng giao hoạt.

Hoàn toàn không phải đồng dạng quân lính tản mạn có thể so sánh.

Mặc dù đối phương đơn thể điểm võ lực cũng không cao, nhưng đối phương là có tổ chức có kế hoạch áp dụng phạm tội hành động.

Đương nhiên, Khánh Trần hoài nghi còn lại năm tên đang lẫn trốn nhân viên bên trong, nhất định có điểm võ lực tương đối cao tồn tại.

Khánh Trần quay đầu nhìn xem Giang Tuyết, Lý Đổng Vân cười nói: "Tốt, không sao, bất quá chúng ta hiện tại không thể đi ra ngoài, hay là an tâm ăn cơm đi."

Giang Tuyết nhìn xem trước mặt thiếu niên: "Cám ơn người, không có người nói ta cùng Tiểu Vân khả năng gặp chuyện không may. . . Ta đi trước đem đồ ăn hâm nóng."

Lúc trước Giang Tuyết làm tốt đờ ăn về sau, ba người vẫn luôn không dám ăn, đến mức hiện tại cũng thả lạnh.

Trong phòng khách, Lý Đ ông Vân nhìn xem Khánh Tr ần, luôn cảm thấy người ca ca này cùng người khác không giống nhau lắm, bất luận khi nào chỗ nào đối phương giống như đ ều có thể hóa mục nát thành th ần kỳ.

"Khánh Tr ần ca ca, người là thế nào đem Côn Lôn gọi tới, " Lý Đ ông Vân nháy mắt.

"Dùng đ ều óc gọi tới, " Khánh Tr ần cười cười, hẳn biết hôm nay chính mình tựa hồ tiết lộ rất nhi ều chi tiết, ngoại nhân khả năng đoán không được cái gì, nhưng có lẽ Lý Đ ông Vân sớm muộn có thể xuyên thấu qua chi tiết, đoán được một chút nội tình.

Bất quá, Khánh Tr ần giống như cũng không bài xích bị tiêu cô nương biết một số bí mật.

Hắn sờ lên tiêu cô nương đ ầu: "Còn sợ sệt sao?"

"Vẫn có chút, " Lý Đ ông Vân hỏi: "Khánh Tr ần ca ca, ta biết người không muốn bị người phát hiện thân phận, nhưng nếu như ta ở thế giới trong gặp được nguy hiểm, người sẽ đến cứu ta sao?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ h ồi đáp: "Sẽ."

Lý Đ ông Vân hài lòng gật gật đ ầu, bất quá nàng lập tức lại nhỏ giọng th ần nói: "Không cho người khác lộ ra thân phận coi như xong, ngay cả ta cũng giấu diếm, quá phận. Ta chỉ là cái tiêu hài tử nha, tiêu hài tử có thể có cái gì ý đ ồ xấu đâu."

Khánh Tr ần cười cười không có trả lời vấn đ ề này.

Cao cấp thợ săn, luôn luôn lấy con m ồi phương thức xuất hiện.

Từ khi thế giới trong mở ra đ ằng sau, tất cả mọi người sẽ nguy hiểm

thường bạn.

Khánh Trầ từ đầu đến cuối cho là, tại không có chân chính cường đại trước đó, đem chính mình nguy trang nhỏ yếu một chút không sai.

Đêm nay, Lý Đ ồng Vân cùng Giang Tuyết nhất định sẽ phát hiện dị dạng: Hẳn là thế nào gọi tới Côn Lôn?

Hai người này cũng không biết Lưu Đức Trụ tới qua hiện trường, Côn Lôn cũng sẽ không tùy tiện đem bí mật này nói cho người khác biết.

Cho nên tạm thời Lý Đ ồng Vân còn không cách nào đem ti ền căn hậu quả xâu chuỗi đứng lên.

Nhưng nếu như có một ngày đối phương phát hiện Lưu Đức Trụ khâu này, coi như nàng đoán không được chân tướng, cũng có thể tiếp cận chân tướng.

Giang Tuyết đứng tại trong phòng bếp, ngón tay còn hơi có chút run rẩy.

Nếu như Lý Đ ồng Vân bỗng nhiên tắt ti vi.

Nếu như Khánh Trầ không có nhắc nhở Giang Tuyết tiếp tục xào rau.

Bọn hẳn hay là sẽ xảy ra chuyện.

Giang Tuyết bụng đang còn nóng đ ồ ăn trở về, không biết vì cái gì, vị này ôn nhu a di mạnh khỏe giống cũng không có quá sợ hãi, trên mặt ngược lại tràn đ ầy dáng tươi cười: "Ăn cơm ăn cơm, đáng tiếc hai người còn nhỏ không thể uống rượu, không phải vậy thật hẳn là mở chai bia chúc mừng một chút sống sót sau tai nạn, Tiểu Trầ quá lợi hại!"

Lý Đ ồng Vân tham gia náo nhiệt nói ra: "Khánh Trầ ca ca niên kỷ đã không nhỏ, hẳn có thể uống!"

Khánh Trầ kẹp miệng đ ồ ăn, sắc mặt cô quái.

Giang Tuyết gặp hẳn bộ dáng này, vội vàng kẹp một khối trứng gà bỏ vào trong miệng, kết quả một giây sau liền biết chuyện gì xảy ra.

Xào rau lúc quá sợ sệt, quên thả muối.

Nàng đỏ mặt nói không ra lời, Khánh Trần vội vàng nói: "Lúc ấy sợ sệt là bình thường, ta lúc ấy cũng sợ sệt."

Lý Đờng Vân ở một bên nhỏ giọng thì thầm: "Người sợ sệt mới có quý."

Đồ ăn không hợp khẩu vị cũng không có ảnh hưởng bầu không khí, ngược lại náo nhiệt hơn.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 74, chân tướng

Lạc thành bệnh viện nhân dân 02, khoa cấp cứu.

Nguyên bản coi như quạnh quẽ phòng hành chính trong phòng, bỗng nhiên nằm đây Côn Lôn thành viên.

Những chiến sĩ tuổi trẻ này bắt lưu manh thời điểm từng cái sinh long hoạt hổ, sau khi chiến đấu kết thúc từng cái nằm ở trên giường kêu rên, la hét để y tá tiêu tử tử cho bọn hắn đánh thuốc giảm đau.

Có thể những người này cũng liền chỉ là một chút trầy da.

Ngay từ đầu y tá tiêu tử tử cho là bọn họ là muốn giả bộ đáng thương đến bất chuyên, bệnh như vậy hoạn các nàng thấy cũng nhiều, đang chuẩn bị cố ý cho bọn hắn đâm lệch ra vài châm.

Về sau nghe nói bọn hắn là cứu được người mới biến thành dạng này, liền không có ra tay độc ác.

Mà lại, các nàng phát hiện những chiến sĩ tuổi trẻ này là thật tại đau.

Trên thực tế, loại đau đớn này ở thế giới trong có cái chuyên môn danh từ: Di chứng quá tải sau.

Người bình thường vận động quá lượng, sẽ có axit lactic tại thể nội chôn cất, mười phần rất sáng khoái.

Nhưng "Số hiệu thấp" thuốc biến đổi gene người tiêm vào thì là càng thêm trực tiếp thần kinh đau đớn.

Tỉ như, Lưu Đức Trụ hiện tại nếu như vận động quá lượng cũng sẽ đau đớn, bởi vì hắn chỉ đánh FDE-005 được tề

Nếu như hắn theo thứ tự đánh 004, 003 được tề về sau, loại di chứng này liền sẽ dần dần biến mất.

Y tá chưa thấy qua loại tình huống này, nhưng Hồ Tiểu Ngưu ở thế giới trong là gặp qua.

Mặc dù hắn không có tiêm vào thuốc biến đổi gien, cũng không có nếm qua thịt heo, cũng đã gặp heo chạy.

Hồ Tiểu Ngưu âm thầm suy nghĩ, Côn Lôn tổ chức xem ra có nhất định thực lực.

Lúc này mới xuyên qua bắt đầu không bao lâu, liền lấy được nhiều như vậy thuốc biến đổi gien.

Vị kia Trịnh lão bản tại trong thế giới trong, hắn là có một chỗ cấm dùi.

Lúc này, Lộ Viễn bị cái cuối cùng khiêng xuống xe cứu thương, một bên Côn Lôn thành viên nháy mắt ra hiệu nói ra: "Lộ đội, an bài cho người cái đơn độc chăm sóc phòng bệnh đi, Tiểu Ứng nói hắn lần trước ở riêng một phòng, nơi đó y tá có thể đẹp."

Tiểu Ứng, chính là vị kia dụng xe của lưu manh tài xế xe taxi. Trước đó Lưu Đức Trụ bị người ở trên trời dưới cầ bắt cóc, mở ra xe việt dã đem xe thương vụ dụng đồ, cũng là hắn. Tại Côn Lôn nội bộ, xưa nay có Mệnh Ngạnh Tam Lang xưng hào.

Lộ Viễn cau mày nói ra: "Không được, người đem ta đổi được cái kia Hồ Tiểu Ngưu bên người đi."

"A?" Côn Lôn thành viên sửng sốt một chút: "Bên kia phòng bệnh nặng rất ồn ào a."

"Không cần để ý cái này, " Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói ra: "Ta còn có chút sự tình không nghĩ rõ ràng, phải hỏi một chút chúng ta cái này bốn cái bạn mới. Đúng, người để tay quay đi thăm dò một chút thân phận của bọn hắn."

"Đi."

Côn Lôn thành viên đẩy xử lý tốt vết thương Lộ Viễn tiến vào phòng bệnh.

Vị thành viên này trở mắt nhìn, trước một giây còn tỉnh táo suy nghĩ Lộ Viễn, một giây sau tiến vào phòng bệnh bỗng nhiên bắt đầu hô lên đau đến, trong nháy mắt tiến nhập nhân vật.

Đợi cho Lộ Viễn nằm tại Hồ Tiểu Ngưu sát vách giường bệnh, cũng một mực không có phản ứng đối phương, chỉ lo đau trần trọc.

Hồ Tiểu Ngưu do dự nửa ngày, sau đó quay đầu nhìn về phía Lộ Viễn nói ra: "Cám ơn các người kịp thời đuổi tới đã cứu chúng ta."

"Cám ơn bọn ta đó là đương nhiên là hắn là, " Lộ Viễn trở mình, trên đùi, trên lưng, trên lưng vết thương đau hắn nhẹ răng trợn mắt: "Người vừa rồi nhìn thấy ta cứu các người thời điểm có bao nhiêu anh dũng sao, ta lúc ấy gặp nguy không loạn, đối mặt lưu manh hòng súng y nguyên trấn định tự nhiên. . . Áo không đúng, khi đó người còn tại trong bao tải đâu, nhìn không thấy."

Hồ Tiểu Ngưu: ". . ."

Lộ Viễn thở dài: "Trịnh lão bản nếu là nhìn thấy, khẳng định cho ta thăng chức tăng lương!"

Hồ Tiểu Ngưu nói sang chuyện khác: "Bất quá, ngài làm sao biết chúng ta xảy ra chuyện rồi?"

Lộ Viễn hồi đáp: "Phát hiện các người xảy ra chuyện cũng không phải chúng ta, là một người khác hoàn toàn, chúng ta chỉ là may mắn gặp dịp mà thôi. Đương nhiên, bắt những lưu manh kia cũng là trách nhiệm của chúng

ta."

Hồ Tiểu Ngưu nghi hoặc hỏi: "Một người khác hoàn toàn? Ai?"

"Không thể nói, " Lộ Viễn lắc đầu biểu thị muốn tuân thủ giữ bí mật đi đầu lệnh.

Một tên Côn Lôn thành viên cầm màu đen túi nhựa đi vào phòng bệnh: "Đây là lưu manh trên xe tìm tới bốn cái điện thoại, là sao, của các người nhận lãnh một chút?"

Hồ Tiểu Ngưu từ trong túi nhựa xuất ra chính mình, mặt mũi không có bị phá giải qua, hay là hoàn hảo không chút tổn hại điện thoại.

Hắn mở ra xem, thành công phát hiện Lưu Đức Trụ phát tới một đầu Wechat: "Đây coi như là lần thứ nhất giao dịch, nhớ kỹ thanh toán vàng thỏi."

Hồ Tiểu Ngưu giật mình.

Đầu này Wechat đem hết thầy tiền căn hậu quả đầu râu chuỗi đứng lên: Là Lưu Đức Trụ phát hiện đối mặt mình nguy hiểm, cho nên liên hệ chế tạo cơ hội để Côn Lôn xuất thủ bắt lấy lưu manh, cứu chính mình.

Cho nên, Lưu Đức Trụ mới có thể nói lần thứ nhất giao dịch hoàn thành, cái này cái gọi là giao dịch, chính là cứu mình một mạng.

Trong chốc lát, Lưu Đức Trụ hình tượng thần bí lại cao lớn đứng lên.

Đối phương làm sao biết chính mình gặp nguy hiểm, thì như thế nào đi đầu động Côn Lôn? Hắn nghĩ mãi mà không rõ.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ cho Lưu Đức Trụ hoá đơn tin tức: "Cảm tạ, lần này hợp tác phi thường vui sướng, lần đầu giao dịch ta sẽ thanh toán gấp đôi giá tiền."

Bên đầu điện thoại kia Lưu Đức Trụ nhìn thấy tin tức về sau, trong nháy mắt vui mừng quá đỗi.

Đây là cái gì Thần Tiên hợp tác đồng bạn, nói cho gặp đôi liền cho gặp đôi, chẳng lẽ đây chính là thế giới của người có tiền à.

Mà lại, lần này hẳn hẳn là có thể thần không biết quỷ không hay giấu xuống một cây vàng thôi đi?

Lúc này, Lộ Viễn đột nhiên hỏi Hồ Tiểu Ngưu: "Đúng rồi, các người làm sao lại bị bắt lại, ta mới đầu coi là lưu manh bắt là Giang Tuyết, Lý Đồng Vân, kết quả mở ra bao tải mới phát hiện không phải, trước đó cũng chưa từng thấy qua các người a."

Đây chính là Lộ Viễn nghi hoặc một trong.

Lưu Đức Trụ vô duyên vô cớ đi đường Hành Thụ viện số 4 ngõ xóm, tựa như là đang đợi lưu manh một dạng.

Lưu Đức Trụ đến đường Hành Thụ lúc ngõ tài xế xe taxi là người của Côn Lôn, chính là về sau đụng lưu manh Tiểu Ứng.

Khi đó Tiểu Ứng từng thăm dò hỏi Lưu Đức Trụ tới làm gì, Lưu Đức Trụ nói đến cầ vàng thôi.

Sau đó phát hiện, hiện trường phát hiện án ngay tại Giang Tuyết trong nhà, nhưng Giang Tuyết cùng Lý Đồng Vân không có gặp, lại nhiều Hồ Tiểu Ngưu bốn người.

Chiến đấu trước sau, có quá nhiều điểm đáng ngờ.

Hồ Tiểu Ngưu giải thích nói: "Chúng ta là tầng 12 bên trong hộ gia đình mới, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành học sinh, hôm nay là muốn bán phỏng phòng 201 hàng xóm, không nghĩ tới vừa vặn cùng bên trong lưu manh gặp phải, liền bị bắt."

"Các người không phải thời gian hành giả?" Lộ Viễn nghi hoặc: "Thật chỉ là trùng hợp?"

"Ừm, là trùng hợp, " Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu.

Lộ Viễn cười cười không nói gì.

Lúc này, một tên Côn Lôn thành viên từ bên ngoài đi tới, hắn cầm một chứng tư liệu đưa cho Lộ Viễn nói ra: "Tìm tới Giang Tuyết, nàng cùng nữ nhi nhận được thông tri sau ở tại trong nhà bạn, trước đó cho ngài phát qua tin tức, nhưng ngài không có về."

Lộ Viễn sửng sốt một chút: "Ta chưa lấy được tin tức a?"

Côn Lôn thành viên dừng một chút: "Lộ đội, ngài điện thoại thiếu phí hết. . ."

Lộ Viễn nói thầm một tiếng xúi quẩy: "Đen đui, từng ngày tiền lương cứ như vậy điếm, ngay cả tiền điện thoại đều nhanh chóng không nổi. Cũng không biết lần này có tính không tai nạn lao động? Hắn là cũng được a!"

Một bên Hồ Tiểu Ngưu chần chờ một chút, hắn không nghĩ tới Côn Lôn thành viên tiền lương cũng không cao.

Phải biết đó là cái ứng đối sự kiện quý dị bộ môn, nguy hiểm cực cao, nếu là tiền lương thấp ai nguyện ý bán mạng chứ?

Có thuốc biến đổi gene cùng siêu phàm năng lực, chính mình đi ra tùy tiện làm chút chuyện, coi như cho phú hào làm bảo tiêu cũng lương một năm mấy triệu đặt cơ sở.

Cái này không phải liêm là có tiền có thể làm mài dũa quý thời đại à.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nghiêm túc nói: "Nếu như có thể mà nói, ta nguyện ý lấy danh nghĩa cá nhân hướng Côn Lôn quyên tặng. . ."

"Dừng lại, " Lộ Viễn đánh gãy Hồ Tiểu Ngưu lời nói: "Người nếu là quyền tặc, đồ thời điểm người cùng một cái bình thường dân chúng đừng thời gặp nguy hiểm, ta trước cứu ai? Khi đó ta chỉ có thể trước cứu gần nhất đúng hay không? Nhưng nếu như lúc ấy người thật cách ta gần nhất, của Côn Luân chúng ta tính công chính liêm sẽ bị người nghi vấn. . . Đây không phải ta nói, là lão bản của chúng ta nói. Yên tâm, chúng ta Trịnh lão bản rất lợi hại, chính hắn sẽ làm tiềm."

Lộ Viễn nói xong mở tài liệu ra, bên trong rõ ràng là Hồ Tiểu Ngưu đám người thân phận tin tức.

Côn Luân thành viên cúi người xuống, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói ra: "Phụ thân hắn là. . . Chuyển trường đến Lưu Đức Trụ trong lớp. . ."

Lộ Viễn giật mình, khó trách mở miệng chính là đưa tiềm, nguyên lai có tiềm như vậy!

Hắn bỗng nhiên quay đầu trực câu câu mà hỏi: "Hồ Tiểu Ngưu, người đáp ứng cho Lưu Đức Trụ mấy cây vàng thỏi, bao nhiêu gram?"

Hồ Tiểu Ngưu giật mình, lúc này Lộ Viễn chính gắt gao nhìn chăm chăm hắn, phảng phất biết tất cả mọi chuyện như vậy.

Hắn chần chờ hai giây: "Một trăm gram vàng thỏi, lần này cho hai cây."

Lộ Viễn trong lòng tự nhủ cái này đúng, Hồ Tiểu Ngưu chính là Lưu Đức Trụ người mua.

Đối phương có tiềm có thể, tìm Lưu Đức Trụ mua sắm thế giới trong tài nguyên cũng là hợp tình lý.

Hắn đối với Côn Luân thành viên nói ra: "Đem bọn hắn bốn cái đầu cho ta đăng ký xuống đến, có một cái tính một cái tất cả đều là thời gian hành giả, không sai được."

Giờ khắc này, Lộ Viễn cảm thấy mình biết chân tướng.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đĩnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 75, ngoài sân khấu (là phật cổ tốt chính mình Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Lộ Viễn có chút phẫn khởi, hắn không lệch mấy làm rõ Lưu Đức Trụ cùng Hồ Tiểu Ngưu quan hệ trong đó, cũng làm rõ đêm nay mạch lạc.

Thế là, hắn lập tức đem ý nghĩ của mình cho Trịnh Viễn Đông phát đi qua: Hồ Tiểu Ngưu mời Lưu Đức Trụ giao dịch trước đây, Lưu Đức Trụ trong quá trình lấy vàng thỏi, trong lúc vô tình mang theo Côn Lôn tao ngộ lưu manh. Hồ Tiểu Ngưu bốn người đều là thời gian hành giả, mà Lưu Đức Trụ đã có cùng người khác giao dịch tư cách.

Nhưng mà, ngay tại Lộ Viễn hào hứng hưng hực chờ đợi lão bản khích lệ thời điểm, Trịnh Viễn Đông vệtin tức lại rút hắn một chậu nước lạnh: "Người phân tích không đúng."

Lộ Viễn nghi hoặc: "Lão bản, không đúng chỗ nào?"

"Hồ Tiểu Ngưu cùng Lưu Đức Trụ ước hẹn đằng sau, không hảo hảo ở nhà chờ lấy, lại còn chạy tới bãi phỏng hàng xóm. Người đang làm một trận trọng yếu giao dịch trước đó sẽ đi bãi phỏng hàng xóm sao, " Trịnh Viễn Đông hỏi.

"Sẽ không, cái này không phù hợp hành vi logic, " Lộ Viễn đột nhiên minh bạch lão bản ý gì: "Lão bản ngài là nói, kỳ thật Hồ Tiểu Ngưu căn bản cũng không biết Lưu Đức Trụ sẽ đến, bọn hắn cũng không có cái gì ước định."

"Đúng, " Trịnh Viễn Đông lại hỏi: "Nếu như người là Lưu Đức Trụ nhân vật, người khác muốn c ầu cạnh người, người có thể hay không rút lại tay ng ữ xâm ở người khác dưới l ầu chờ hơn 20 phút cũng không tức giận?"

"Sẽ không, ta sẽ cảm thấy đối phương quá phách lối, ta cùng ta bạn gái trước chia tay đều là bởi vì nàng quá lèm lẽ, mỗi lần đi ra ngoài đều được để cho ta chờ nửa giờ, " Lộ Viễn trả lời.

Trịnh Viễn Đông hỏi: "Vậy nếu như ta để cho người chờ nửa giờ đâu? Người chờ à."

Lộ Viễn chột dạ nói: "Lão bản, ta dám không đợi à. . . Ngài là nói, Lưu Đức Trụ còn có một vị lão bản!"

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Cho nên, người cảm thấy trước người kết luận đúng không?"

Lộ Viễn sáng tỏ thông suốt, đúng vậy a, chính mình trước đó xác thực phát hiện rất nhiều manh mối, nhưng căn bản chịu không được cẩn thận cân nhắc.

Lưu Đức Trụ nói càn vàng thời manh mối, mặc dù cùng Hồ Tiểu Ngưu đối mặt, nhưng người nào cũng không biết Lưu Đức Trụ có phải hay không trang, hoặc là cố ý chế tạo một loại nào đó trùng hợp đến lừa dối ngoại nhân.

Trên thực tế, Lưu Đức Trụ sở dĩ đầy đầu nghĩ đến vàng thời, cũng là bởi vì Khánh Trầm cho hắn đẽ vàng thời sự tình.

Lúc này, Trịnh Viễn Đông hỏi đáp: "Có người cố ý giấu đi một đầu manh mối, cho nên dẫn đến người xuất hiện sai lần kết luận. Manh mối này nhất mịt mờ, nhưng cũng mâu chốt nhất: Đến cùng là ai để Lưu Đức Trụ tới đường Hành Thụ viện số 4, là ai phát hiện lưu manh tung tích, ai có thể để Lưu Đức Trụ cam tâm tình nguyện ng ồi xõm hơn 20 phút."

Lộ Viễn kinh ngạc nói: "Đêm nay. . . Còn có một người chúng ta không biết, tại phía sau màn."

Hắn bỗng nhiên phía sau trở nên lạnh lẽo, liền phảng phất chính mình đêm nay tại trên sân khấu hết sức biểu diễn, lại có một người tại sân khấu bên

ngoài trong hắc ám lẳng lặng quan sát.

Người không biết hắn là ai, người thậm chí không biết hắn đang nhìn người.

Trịnh Viễn Đông trở về Wechat: "Người này hẳn là ta nói, trong ngục giam số 18 vị thứ ba thời gian hành giả. Hắn đi đâu khiến Lưu Đức Trụ đêm nay hành vi, xe chỉ luồn kim thức đem chúng ta liên hệ ở cùng nhau. Bất quá không cần lo lắng, tối thiểu đối phương bây giờ nhìn lại là thân mật."

Lộ Viễn cảm thấy mình đầu óc có chút không đủ dùng, có lẽ lão bản người như vậy mới có thể cùng vị kia thần bí thời gian hành giả liên hệ đi. . .

"Lão bản, nếu không ta tìm cơ hội thăm vấn một chút Lưu Đức Trụ? Dạng này khả năng liên biết là người nào."

Trịnh Viễn Đông hồi phục đến: "Vậy sẽ đem lúc đầu bằng hữu cũng thay đổi thành địch nhân."

. . .

Đếm ngược 23:50:00.

Nửa đêm 11 giờ 50, Khánh Trần không có ngủ.

Hắn lẳng lặng nằm ở phòng khách trên sàn nhà, dưới thân thể là Giang Tuyết cho hắn trải tốt đệm giường.

Giang Tuyết trong nhà bị nện, mà lại vẫn có năm tên người bị tình nghi đang lẫn trốn, cho nên hai mẹ con này cuối cùng vẫn ở tạm tại Khánh Trần trong nhà.

Lầu một rách nát, trong phòng mờ mờ, ngẫu nhiên còn sẽ có mùi vị ẩm mốc.

Trong phòng bếp thỉnh thoảng chui ra mấy con kiến đến, Khánh Trần cũng

chưa từng quản qua.

Giang Tuyết buổi tối đem gian phòng hảo hảo quét dọn một lần, giống như là đang yên lặng cảm tạ lấy Khánh Trầ bảo hộ.

Khánh Trầ ngủ không được, đổi ai kinh lịch nhiều chuyện như vậy đầu ngủ không đến.

Hắn xem lấy đêm nay phát sinh hết thảy, xác nhận tạm thời không ai có thể phát hiện mình tại trong đó tác dụng.

Coi như Lưu Đức Trụ bị tra tấn, người khác cũng chỉ sẽ biết, tại Lưu Đức Trụ phía sau còn có một vị người thần bí phía sau màn, lại không thể biết là ai.

Chuyện đêm nay, tựa như là cùng hắn dường như không quan hệ, nhưng mà thiên ti vạn lữ nhân quả đều do hắn nối liền cùng nhau.

Loại cảm giác này, rất kỳ diệu.

Liên như là cò tướng đờng dạng, hắn vẫn luôn càng thích hợp cái kia người chấp cò nhân vật, mà không phải quân cò.

Cũng không cam chịu tâm khi một quân cò.

Trong phòng ngủ vang lên tế tế toái toái tiếng vang, Lý Đờng Vân dẫn theo thêm thiệp váy lạng lẽ chạy ra khỏi phòng, đi vào Khánh Trầ bên cạnh ng ồi trên mặt đất: "Khánh Trầ ca ca, người cũng không ngủ đâu."

Khánh Trầ gối lên cánh tay nhìn về phía nàng: "Người làm sao còn không ngủ, mục mục người đâu?"

Lý Đờng Vân nhỏ giọng nói: "Mẹ ta ngủ, lần trước hỏi người sự tình suy tính thế nào à nha?"

Khánh Trầ hỏi: "Sự tình gì?"

"Giả trang cái gì nha, người trí nhớ tốt như vậy, khẳng định biết ta đang nói cái gì, " Lý Đ ồng Vân vạch lên đầu ngón tay tính toán: "Hôm nay là ngày 29 tháng 9, ngày mai là số 30, ngày kia chính là lễ quốc khánh á!"

Khánh Tr ần như là vừa mới nghĩ lên giống như: "Áo, chuyện này. . ."

"Chúng ta đi ra ngoài chơi đi, phát sinh nhiều chuyện như vậy, giải sầu một chút thôi!" Lý Đ ồng Vân là tiểu hài tử tâm tính, nói đến đi ra ngoài chơi thời điểm, con mắt trong đêm tối cũng sáng long lanh.

"Người muốn đi ra ngoài chơi liền đi thôi, làm gì không phải kêu lên ta, " Khánh Tr ần dở khóc dở cười.

Lý Đ ồng Vân cúi đầu: "Người không đi, mẹ ta liền sẽ không đi a. Nàng nói hiện tại đi ra ngoài quá nguy hiểm, nhưng ta cảm thấy lưu tại trong thành thị mới nguy hiểm đâu, ra ngoài ngược lại không có việc gì. Trong tin tức đầu nói rồi, tổ chức kia còn lại năm người không có bắt lấy, bọn hắn khẳng định còn nhìn chăm chăm trong thành thời gian hành giả đâu!"

Khánh Tr ần cảm thấy đây cũng là rất có đạo lý, bất quá hắn ngược lại hỏi: "Người chính là đơn thuần muốn đi ra ngoài chơi?"

"Tốt a, cũng không phải, " Lý Đ ồng Vân cúi thấp xuống cái đầu nhỏ: "Quốc khánh nếu là không đi ra ngoài chơi, ta khẳng định lại phải đi trường luyện thi. . . Lúc đầu làm việc liền một đống lớn, đi trường luyện thi lại là một đống lớn, phiền chết! Mỗi lần mở hội phụ huynh, trong lớp cái kia Trương Siêu Vân mù mù liền đi ra nói, mình tại bên ngoài cho Trương Siêu Vân báo trường luyện thi tốt bao nhiêu tốt bao nhiêu, khiến cho mẹ ta cũng không phải để cho ta đi lên."

Khánh Tr ần ngạc nhiên, so với Lý Đ ồng Vân thông minh, lanh lợi, trưởng thành sớm, lúc này mới càng giống là tiểu hài tử phiền não a.

Dù là phát sinh người xuyên việt sự kiện, bọn nhỏ cũng chạy không thoát trường luyện thi, dù là đối phương là thế giới trong Lý thị tập đoàn đích hệ

huyết mạch. . .

Hắn cười một cái nói: "Vậy người muốn đi chơi chỗ nào, ta cũng chưa chắc có thể thuyết phục mụ mụ người a."

"Sẽ không, người chỉ cần đáp ứng là được, ta đi thuyết phục nàng!" Lý Đổng Vân kiên định ánh mắt nhìn chăm chăm Khánh Trần: "Nàng chính là cảm thấy ra ngoài không an toàn a, nhưng người cùng theo một lúc đến liễn an toàn!"

Logic nghiêm cần.

Lý Đổng Vân tiếp tục nói: "Chúng ta cũng không đi xa nha, liễn đi Lạc thành xung quanh, tử như Lão Quân sơn? Nghe nói nơi đó mặt trời mọc nhưng dễ nhìn."

Đối với Lý Đổng Vân tới nói đi đâu không trọng yếu, thoát đi thành thị cùng trường luyện thi mới trọng yếu nhất.

Khánh Trần nhìn xem nàng chờ đợi ánh mắt cười nói: "Tốt, ta đáp ứng người, nhưng nếu như mụ mụ người không đồng ý, ta cũng không giúp được người."

"Một lời đã định!" Lý Đổng Vân hài lòng dẫn theo thêm thiệp váy trở về

Nhưng vào đúng lúc này, Nam Canh Thần tin tức bỗng nhiên phát tới: "Khánh Trần Khánh Trần Khánh Trần, có đây không có đây không có ở đây không?"

Khánh Trần hỏi: "Hơn nửa đêm chuyện gì?"

"Ngày kia liễn lễ quốc khánh, Vương Vân mời một chút đồng học cùng đi Lão Quân sơn nhìn mặt trời mọc đâu, người có đi hay không?" Nam Canh Thần tại Wechat nói ra: "Nghe nói còn có lớp bên cạnh Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Lưu Đức Trụ, mọi người nghe chút có Lưu Đức Trụ, đều muốn đi đâu."

Nam Canh Thần bổ sung một câu: "Nghe nói là lớp bên cạnh Hồ Tiêu Ngưu mời khách, mọi người một phân tiền đều không cần móc."

Khánh Trần sửng sốt một chút, trùng hợp như vậy sao? Cũng là Lão Quân sơn.

Đối phương bốn người đột nhiên tổ chức hoạt động này, sợ là muốn mượn du lịch cơ hội tiến một bước làm sâu sắc cùng Lưu Đức Trụ hữu nghị đi.

Dù sao Lưu Đức Trụ vừa cứu được mạng của bọn hắn.

Bất quá Vương Vân mời Nam Canh Thần, nhưng cũng không có mời hắn.

Chuyện này ngược lại có chút kỳ quái.

Theo lý thuyết đối phương dựng vào Lưu Đức Trụ về sau, Khánh Trần cùng Nam Canh Thần tất cả đều đã mất đi giá trị lợi dụng.

Nhưng đối phương lạnh lùng Khánh Trần bên này, nhưng như cũ đối với Nam Canh Thần mười phần nhiệt tình. . .

Không hợp logic a.

Hắn cho Nam Canh Thần phát đi Wechat hỏi: "Nàng có phải hay không biết người thời gian hành giả thân phận?"

Nam Canh Thần về "Ta không phải thời gian hành giả a!"

Khánh Trần bất đắc dĩ: "Được chưa, người không phải."

Con hàng này bình thường còn kém đem thời gian hành giả bốn chữ viết lên mặt, Vương Vân khẳng định đã phát hiện Nam Canh Thần bí mật.

Cho nên, đối phương mới có thể mời Nam Canh Thần kẻ ngu này.

...

Đây là hôm nay Canh 4, khụ khụ, trước đó chương tiết rối loạn, đã khôi phục bình thường

...

Cảm tạ khuỷu tay đen thiếu năng trí tuệ đoàn chi Lộ Lộ trở thành quyển sách mới minh, lão bản đại khí, lão bản năm nay thuận lợi thoát ly độc thân!

Mặt khác, gấp đôi ngày cuối cùng, cầu nguyệt phiêu a!

Còn có một số Hoàng Kim minh, Bạch Ngân Minh tặng thêm, bởi vì sách mới kỳ quan hệ đem đặt ở lên giá cùng ngày cùng một chỗ! Các lão bản yên tâm!

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Chương 77, ACE-099

Cửu Châu cùng Côn Lôn người nói chuyện tại dưới Ngô Đờng Thụ đứng đối mặt nhau.

Một thanh niên, một cái trung niên.

Một người mặc màu xám âu phục, một cái khác thì mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen.

Thế giới giống như là từ trong bọn hắn Ngô Đờng Thụ làm chia cắt ra, tạo thành n ững đ ậm mà sự chênh lệch rõ ràng.

Ngày xưa chiến hữu, lại là bây giờ đối thủ cạnh tranh.

"Ta rất hiếu kì, người tại phía xa ở kinh thành lại một tháng hai lần đến Lạc thành, cái này có đ ều vật gì hấp dẫn lấy người sao?" Trịnh Viễn Đông tại dưới Ngô Đờng Thụ bình tĩnh hỏi.

Hà Kim Thu cười cười: "Trịnh lão bản nói đùa, đ ệm qua Côn Lôn thành công bắt đ ược bốn tên lưu manh, ta Cửu Châu sao có thể không đ ến thăm một chút đ ầu, cũng tiện thể chúc mừng một chút nha."

"Đ ây là Côn Lôn việc nằm trong phạm sự, li ền không cần chúc mừng, " Trịnh Viễn Đông thuận miệng đ áp lại nói: "Mà lại vẫn có năm người đ ang lẫn trốn, mọi người cũng không có thời gian chúc mừng."

"Việc nằm trong phạm sự. . ." Hà Kim Thu cười tủm tỉm: "Trịnh lão bản đ ây là đ ang nhắc nhở ta, Cửu Châu g ần nhất phá hư quy củ."

Từ hai cái tổ chức phân biệt thành lập mới bắt đ ầu, li ền đ ịnh ra khác biệt

chức năng.

Côn Lôn không ngoại giao, Cửu Châu không liên quan bên trong.

Tựa như là CIA cùng FBI khác nhau một dạng, CIA tại hải ngoại cho dù đã nắm trong tay 70% tình báo quyên nói chuyện, thậm chí có thể độc lập bày ra cỡ nhỏ chiến tranh hoạt động, nhưng ở trong nước, bọn hắn vẫn không có danh chính ngôn thuận quyên lực.

Cửu Châu cũng là như thế.

Nhưng Hà Kim Thu tựa hồ cho tới bây giờ đều không có dự định tuân thủ quy tắc này, mười chín tòa thành thị bên trong, Côn Lôn cùng Cửu Châu hai cái tổ chức giao thoa lấy, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện không tưởng tượng được mâu thuẫn.

Ngay tại kinh thành, song phương vì tranh đoạt một cái tên là Cửu Nhiệm thời gian hành giả nữ hài, kém chút phát sinh xung đột.

Lúc này, Hà Kim Thu đột nhiên hỏi: "Trịnh lão bản tuyệt không sốt ruột sao?"

"Sốt ruột cái gì?" Trịnh Viễn Đông hỏi lại.

"Một khi Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm tạo dựng lên, như vậy cả nước thời gian hành giả đều sẽ tràn vào Cửu Châu trong tay, đến lúc đó Côn Lôn không ai, như thế nào cam đoan mình có thể hoàn thành chức trách?"

Đang khi nói chuyện, trên bầu trời một mảnh lá ngô đồng xoay tròn rơi xuống, bị Hà Kim Thu nhẹ nhàng kẹp ở trong tay: "Ta ngược lại thật ra biết Trịnh lão bản có bản lĩnh lấy tới thuốc biến đổi gen, cứ như vậy dù là chiến sĩ thông thường cũng có thể có tác dụng lớn. Có thể người có hay không đã nói với Côn Lôn các tiểu bằng hữu, những thuốc biến đổi gen kia di chứng?"

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Mỗi người lựa chọn khác biệt, nếu tuyển, vậy liền

không cần hối hận."

"Lại nói, Côn Lôn vì sao đem Lưu Đức Trụ tất cả tư liệu đầu lên tới tuyệt mật cấp bậc?" Hà Kim Thu hỏi: "Mặc dù đối phương xuyên qua đến Lý Thúc Đông loại này thế giới trong đại lão bên người, nhưng ta luôn cảm thấy không đúng."

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Ta cự tuyệt trả lời."

Hà Kim Thu đầu ngón tay bỗng nhiên lật ra một mai kim tệ đến, giống như thường thức một dạng, viên kim tệ kia tại hần tinh tế cốt cảm giữa ngón tay không ngừng toát ra, từ nhỏ khe hở quay cùng nhảy vọt đến ngón trở khe hở, lại lật lăn nhảy vọt trở về, phảng phất có linh hồn.

Kim tệ chính diện là lúa mì tạo thành vòng tròn đồng án, mà mặt sau lại là hai chi giao nhau mà qua trường kiếm.

Hắn nhìn về phía Trịnh Viễn Đông hỏi: "Ta tự mình đi quan sát Lưu Đức Trụ, lấy lớp trường ánh mắt của người khẳng định chướng mắt hắn, vậy tại sao còn phải đem hần mật cấp nâng lên cao nhất đâu, là vì bảo hộ hắn? Vẫn là vì thông qua bảo hộ hắn, đến bảo hộ những người khác? Có thể là dùng để lừa dối ta?"

Giữa hai người trên mặt đất, lá cây bỗng nhiên xoay quanh đứng lên, giống như là có vô hình gió đưa chúng nó nhẹ nhàng kích thích.

Hà Kim Thu không có cách nào tại Côn Lôn phong tỏa tin tức tình huống dưới, hiểu rõ tới hôm qua từ đầu đến cuối.

Nhưng là, hắn hiểu rõ Trịnh Viễn Đông.

"Lớp trường, " Hà Kim Thu nói ra: "Người muốn bảo vệ không phải Lưu Đức Trụ a?"

Nhưng Trịnh Viễn Đông không có trả lời vấn đề, mà là nhìn xem trên tay hắn viên kim tệ kia cười nói: "Không biết là vị nào siêu phàm lưu lại ACE-

099 vật cấm kỵ, lại bị người gọi 'Chính Xác Kim Tệ', có thể phán đoán chân tướng cùng hoang ngôn."

Kim tệ vững vàng rơi vào Hà Kim Thu trong tay, hấn ngạc nhiên nói: "Lớp trưởng, ngài thật sự là biết tất cả mọi chuyện a."

"Vật cấm kỵ ACE-099 mặc dù biến mất thật lâu, nhưng nó tác dụng lại không phải bí mật, " Trịnh Viễn Đông đáp lại.

"Tốt a, xem ra hôm nay là hỏi không ra cái gì, bất quá, " Hà Kim Thu ý cười càng đậm: "Ta cũng không phải là không có thu hoạch."

Nói xong, Hà Kim Thu quay người rời đi, trong tay hấn kim tệ đang thấp giọng gào thét.

Đợi cho hấn ng ẩ lên bên cạnh đường Hành Thụ nào đó chiếc xe con màu đen xếp sau, mới chậm rãi từ trong ngực lấy ra một cây 100 gram vàng thỏi.

Hà Kim Thu đem vàng thỏi nhẹ nhàng đựng chạm viên kia vật cấm kỵ ACE-099.

Trong chốc lát, vàng thỏi tựa như hòa tan đ ồng dạng chảy vào kim tệ, có thể kim tệ lớn nhỏ nhưng không có sinh ra bất kỳ biến hóa nào.

Từ từ, kim tệ bên trên đ ờn cũng như chất lỏng lưu động đứng lên, giống như một vũng bình tĩnh h ồ.

Hà Kim Thu nhẹ nhàng nói ra: "Ta nợ đã trả."

Trong nháy mắt, kim tệ mặt trước một lần nữa ngưng kết thành lúa mì vòng tròn, khôi phục an tĩnh.

Hà Kim Thu nhìn qua ngoài cửa sổ, hấn mang theo 'Chính Xác Kim Tệ' mà đến, nhưng này vị Trịnh lão bản cũng không có cho hấn hỏi ra câu trả lời cơ hội.

"Trước đưa đi đâu kiện nhất định phải trên ngón tay trên lưng chuyển động kim tệ, thật sự là có chút quá gây cho người chú ý a, " hần thở dài nói.

Hàng trước lái xe nhìn thoáng qua kính chiếu hậu hỏi: "Lão bản, người của chúng ta không thể tìm tới cái kia năm cái đang lẫn trốn người bị tình nghi hạ lạc, nghe nói Côn Lôn bên kia thậm vấn có một chút manh mối, muốn hay không nghĩ biện pháp đoạt tới tay."

Hà Kim Thu lắc đầu: "Đây là Trịnh lão bản sân nhà, liền giao cho chính hần giải quyết đi."

...

Bởi vì ngày thứ hai chính là lễ quốc khánh quan hệ, các học sinh đến xuống buổi trưa cũng không có cái gì tâm tư học tập, tất cả mọi người đang trò chuyện đi Lão Quân sơn sự tình.

Ba giờ chiều, chủ nhiệm lớp Điềm Hải Long đột nhiên tại trong lớp tuyên bố sớm nghỉ: "Mặc dù sớm cho mọi người nghỉ, nhưng hi vọng các người mình bạch đây đã là lớp 11. Cho nên, hảo hảo đi đâu chỉnh tâm tính, tuyệt đối không nên đem tâm chơi dã."

Khánh Trần thật bất ngờ, chính mình hôm nay vậy mà không cần trốn học.

Hần sớm rời phòng học, cùng Giang Tuyết, Lý Đồng Vân tụ hợp sau liền ngẩng lên tiến về Lão Quân sơn xe buýt.

Lý Đồng Vân tiêu cô nương cũng chính mình túi sách nhỏ, bên trong đầy đồ ăn vặt.

Chỉ bất quá, Khánh Trần không biết là, Hồ Tiểu Ngưu đám người hành trình tựa hồ cũng bởi vì sớm nghỉ mà thay đổi, chiếc kia muốn được xe buýt tại xế chiều năm điểm liền đứng tại cửa trường học.

5 điểm 20 tiến hành cùng lúc, lớp 11 ban 3, lớp 11 ban 4 các học sinh đều

tiên là về nhà lấy đồ vật, sau đó lại hội tụ tại xe buýt trước tập hợp.

Có người hỏi Nam Canh Thần: "Hở? Tiểu Nam, Khánh Trần đâu hẳn không tới sao?"

"Đúng a, hẳn giống như không tại chúng ta trong nhóm du lịch, " có người nói.

"Áo, hẳn nói hẳn quốc khánh có khác kế hoạch, cho nên không đi, " Nam Canh Thần thở dài nói.

Cách đó không xa, một mực lái xe theo dõi lấy Lưu Đức Trụ hai tên Côn Lôn thành viên nhìn xem một màn này, lập tức đem tin tức báo cáo cho tổng bộ: "Lưu Đức Trụ bên này có dị thường, bọn hắn tựa hồ muốn thuê xe buýt đi du lịch, có gì chỉ thị? Phải chăng đi đầu động tiếp viện?"

Tổng bộ trực ban đồng sự trả lời: "Lộ đội nhận được tin tức, Lạc thành phương bắc Mạnh huyện xuất hiện hư hư thực thực lưu manh nhân viên, tựa hồ muốn rời khỏi Lạc thành, bọn hắn hiện tại đuổi theo. Lộ đội chỉ thị hai người đuổi theo Lưu Đức Trụ, tạm thời không thêm phái tăng viện. Chúng ta mấy cái huynh đệ thụ thương đi đầu dừng , chờ bọn hắn ngày mai nghỉ ngơi trở về trước kia liên tiếp đến tiếp nhận các người, hôm nay trước vất vả một chút."

"Được rồi, không khổ cực, " hai tên Côn Lôn thành viên đáp lại nói.

Xuất hiện người hiên nghi Mạnh huyện, cùng Lão Quân sơn chỗ Z huyện, một bắc, một nam.

#Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vọcp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn
nào tàn /chay

Chương 78, động thủ trước đó

Ngay tại Hồ Tiêu Ngưu, Lưu Đức Trụ bọn người tập hợp thời điểm, Khánh Trầ đã trước bọn hắn một bước đến Lão Quân sơn.

Nơi này người ta tấp nập, Lý Đờng Vân trước một bước nhảy xuống xe, tại bãi đỗ xe trên đất trống duỗi lưng một cái.

Túi sách nhỏ treo ở nàg trên lưng nghiêng nghiêng ngả ngả, giống như lúc nào cũng có thể sẽ rơi xuống, nhưng thủy chung không có rơi.

Giang Tuyết cười nhẹ nhàng đi theo nàg phía sau chuẩn bị xuống xe, nhưng mà sau một khắc, Khánh Trầ duỗi ra một bàn tay cưỡng ép đem nàg lôi trở lại trên xe buýt.

"Thế nào Khánh Trầ, " Giang Tuyết bị Khánh Trầ kéo kém chút không có thể đứng ổn, nàg quay đầu nhìn về phía thiếu niên bên mặt, lại phát hiện đối phương chính mục không chớp mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Giang Tuyết chần chờ nói: "Gặp nguy hiểm sao?"

Khánh Trầ trầm mặc nhìn chăm chăm bên ngoài, lúc này, hắn chính trông thấy năm người mang theo túi xách màu đen từ nơi không xa một cỗ màu đen xe thương vụ Buick bên trên xuống tới.

Mỗi người bọn họ đều mang kính râm, mặc trên người không thống nhất thường phục, dưới chân lại mặc giống nhau như đúc ủng da màu đen.

Loại này ủng da màu đen hắn gặp qua, tại đường Hành Thụ viện số 4 bên trong, bốn tên lưu manh trên chân.

Tựa như là đại lượng mua sắm một dạng.

Trên xe, phía sau bọn họ có đại thẩm không kiên nhẫn được nữa: "Các người xuống không được xe a? Không xuống xe tránh ra."

Khánh Trần đối với cái này ngoảnh mặt làm ngơ.

Thẳng đến hẳn xác nhận năm người kia đã đi vào cảnh khu, mới quay người đối với phía sau hành khách một giọng nói thật có lỗi.

Nếu như một người nhớ kỹ nhân sinh bên trong tất cả mọi chuyện, vậy hẳn tuyệt đối sẽ không tin tưởng trùng hợp.

Có quá nhiều chuyện lấy trùng hợp danh nghĩa phát sinh, lại ẩn giấu đi quá nhiều có ý khác.

Đông dạng giày , đông dạng năm người.

Khánh Trần bỗng nhiên giống như là minh bạch cái gì, nhưng không xác định.

Đối phương không phải đến du lịch, không ai có thể công truy nã còn có lòng dạ thanh thản du lịch.

Lão Quân sơn nơi này, lên núi xuống núi chỉ có một con đường, nếu như bọn hắn bị Côn Lôn phát hiện hành tung sẽ rất khó đào thoát.

Chân chính thông minh tội phạm sẽ không đem chính mình đặt mình vào loại hiểm địa này, nhưng bọn hắn vẫn là tới.

Tất nhiên vì thời gian hành giả mà tới.

Liên hai ngày này, bên kia bờ đại dương đã có tin tức biểu thị, một vị nào đó thời gian hành giả mang về một loại kháng ung thư thuốc trúng đích, được chứng thực được hiệu.

Thuốc trúng đích dạng ống dạng máy vạn khối tiền một bình, một bình khả năng cũng liên ăn một tháng.

Mà bình này thời gian hành giả mang về thuốc trúng đích, ngành sinh sinh đấu giá giá trên trời: 10 triệu đô la.

Người mua không phải ngay tại kháng ung thư phú hào, mà là một nhà công ty y dược, mua đi dược phẩm làm nghiên cứu phát minh công dụng.

Trên thực tế, thuốc trúng đích này cũng không có duy nhất tính, thời gian hành giả khác cũng có thể mang về giống nhau như đúc.

Nếu không bình thuốc này bán đi một tỷ, đâu là có khả năng.

Ngay tại nhà này công ty y dược cao điều đấu giá xuống thuốc trúng đích cùng ngày, giá cổ phiếu dâng lên 32%.

Thế giới ngoài cùng thế giới trong ở giữa, có to lớn giá trị buôn bán, phú hào mua mệnh, khoa học kỹ thuật công ty mua khoa học kỹ thuật, còn có công ty mua mảnh lời, đâu có cần thiết.

Mà cái này có thể thấy được tiền tài giá trị, trực tiếp sáng tạo ra to lớn màu xám lợi ích dây xích.

Chắc chắn sẽ có người nguyện ý vì này bí quá hoá liều.

Lúc này Lão Quân sơn sắc trời đã từ từ tối xuống, như là biển đám người ngay tại tràn vào, chỉ là khoảnh khắc công phu liên đem tất cả lưu manh hành tung đều che giấu.

Đợi cho Khánh Trần xuống xe, Giang Tuyết vội vàng kéo Lý Đổng Vân tay nhỏ hỏi: "Thế nào Khánh Trần, người thấy cái gì rồi?"

Giang Tuyết trên tay còn mang theo một đôi màu đen tơ tằm bao tay, vì che lấp nàng thân thể máy móc.

"Ta phát hiện năm người, rất có thể là như cũ đang lẫn trốn năm cái người bị tình nghi, " Khánh Tr ần quan sát đến bốn phía nói ra: "Bất quá đầu tiên có thể yên tâm, bọn hắn cũng không phải là hướng về phía người tới, không phải vậy chúng ta bây giờ đã bị ngăn ở trên xe."

Giang Tuyết hỏi: "Vậy làm sao bây giờ, chúng ta trở về đi?"

"Chúng ta nghĩ bản thân liên là chuyển xe cuối, hiện tại không có trở về xe, " Khánh Tr ần giải thích nói: "Trước đó truy ền thông đưa tin người lúc, chỉ là trong lúc vô tình tiết lộ địa chỉ của người, nhưng bản thân người ảnh chụp là không có bại lộ, cho nên chúng ta trước mắt rất an toàn."

Khánh Tr ần bọn hắn đầu không phải là người có tiền gì, cho nên nghĩ là công chung xe tuyến, mà Hồ Tiểu Ngưu bọn người là trực tiếp thuê xe, cũng không thụ thời gian, cấp lớp hạn chế.

Lý Đ ồng Vân ở một bên nói ra: "Mụ mụ người đừng có gấp, chúng ta nghe Khánh Tr ần ca ca là được."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tới trước chỗ ở, ngày mai cũng đừng leo núi , chờ sau khi trời sáng liên cưới đợt thứ nhất xe buýt trở về Lạc thành."

Đến Giang Tuyết dự định dân túc, Khánh Tr ần cũng không đơn độc đi gian phòng của mình, mà là lưu tại Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân trong phòng.

Hắn đi trước một chuyến nhà vệ sinh cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: Lễ quốc khánh bảy ngày ở lại nhà, cái nào đầu đừng đi.

Khánh Tr ần không nói đừng đến Lão Quân sơn, dễ dàng như vậy bại lộ chính mình. Bất quá chỉ cần Lưu Đức Trụ không đến, hắn tin tưởng Hồ Tiểu Ngưu hẳn là cũng sẽ hủy bỏ hành trình đi.

Chỉ là Lưu Đức Trụ cũng không có trả lời hắn.

Khánh Tr ần về đến trong phòng kéo lên màn cửa, sau đó lặng lẽ đứng tại

màn cửa phía sau, lặng yên không tiếng động đánh giá ngoại giới.

Cái này vừa đứng chính là mấy giờ, không chút nào biết rõ ròi.

Giang Tuyết nhìn xem hắn đứng lâu, liền hỏi: "Tiểu Trần, người đến nghỉ một lát đi, ta đi bên cạnh cửa sổ nhìn chăm chăm."

Khánh Trần lắc đầu: "Người không biết bọn hắn đáng dập ra sao, Giang Tuyết a di, người cho ta cùng Tiểu Vân nấu thùng mì ăn liền đi, sẽ giúp ta đem trong bọc thịt bò khô lấy ra, có chút đói bụng."

Cũng không phải chính hắn muốn ăn đồ vật, mà là Khánh Trần phát hiện, hắn không ăn mà nói, Giang Tuyết cùng Lý Đồng Vân liền khẩn trương cũng không dám ăn cái gì.

Sát vách dân túc bên trong, mơ hồ có một mảnh hoan thanh thiếu nữ truyền đến, còn có tiếng trống cùng âm nhạc hỗn tạp trong đó.

So sánh sát vách khoái hoạt, bọn hắn bên này liền có vẻ hơi vắng lạnh.

Lý Đồng Vân yên lặng mang một cái ghế đứng sau lưng Khánh Trần, dùng tay nhỏ nhẹ nhàng nắm vuốt bờ vai của hắn cùng cổ, giúp hắn thư giãn mọi mệt: "Khánh Trần ca ca người không mệt mỗi sao, nếu không nghỉ ngơi một hồi đi. Người cũng đã nói bọn hắn không phải hướng về phía chúng ta tới, không cần khẩn trương như vậy."

Khánh Trần vẫn như cũ lắc đầu, không có nghỉ ngơi ý tứ: "Không có việc gì, ta còn có thể gánh vác được."

Giang Tuyết nhìn xem thiếu niên bóng lưng, đột nhiên cảm giác được có cảm giác an toàn, nàng nói ra: "Nếu không. . ."

"Xuyt!" Khánh Trần đánh gãy Giang Tuyết không nói xong.

Nhưng vào lúc này, hắn nhìn thấy ngoài cửa sổ thân ảnh quen thuộc kia.

Chỉ gặp hai tên lưu manh cảnh giác bốn phía, chậm rãi đi ngang qua Khánh Trần bọn hấn chỗ dân túc cửa ra vào.

Lưu manh ngực cài lấy bộ đàm, một người trong đó không biết tại hướng về phía bộ đàm nói cái gì, thần sắc ngưng trọng.

Đi đường lúc, đối phương tay phải từ đầu đến cuối khoác lên trên lưng.

Chờ hai người này thân ảnh biến mất tại dân túc trước cửa, Khánh Trần cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại thời gian, 11 giờ 55 điểm.

Đếm ngược 00:05:00.

Sau cùng năm phút đồng hồ.

Khánh Trần cau mày, đám bắt cóc đã tiến nhập tình trạng đề phòng.

Đó là một loại tùy thời chuẩn bị chiến đấu tư thái.

"Lưu manh mục tiêu, khả năng chính là chúng ta sát vách dân túc này, " Khánh Trần nói ra.

Giang Tuyết sửng sốt một chút: "Khách sạn Vân Thượng? Nơi đó có thật nhiều người, bọn hấn gặp nguy hiểm."

"Ừm."

Khánh Trần buông rèm cửa sổ xuống đi vào trong nhà vệ sinh nhìn thoáng qua thiết bị truyền thông tin, Lưu Đức Trụ vậy mà thời gian qua đi mấy giờ, như cũ chưa có trở về chính mình tin tức.

...

Cảm tạ thật quái thúc thúc trở thành quyền sách minh chủ, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

#Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vọcp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn
não tàn /chay

Chương 79, điệu hồ ly sơn

Giang Tuyết đột nhiên nói ra: "Nên xuyên việt rồi, Tiểu Trần, ta có thể ở thế giới trong cung cấp cái gì trợ giúp sao?"

Kỳ thật câu nói này trong tiềm ý tứ, đã mang ý nghĩa đối phương biết Khánh Trần thời gian hành giả thân phận.

Nhưng cái này không trọng yếu, bởi vì cứu người một đêm kia, hẳn xác thực bại lộ quá nhiều chi tiết.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Giang Tuyết a di hay là đừng liên lụy đến trong loại sự tình này đi, nói không chừng chờ chúng ta khi trở về, ta hẳn đã có giải quyết biện pháp."

Lý Đổng Vân ở một bên nháy mắt: "Các người đang nói cái gì nha, ta làm sao nghe không hiểu."

Khánh Trần nhìn nàng một cái cảm thấy có chút buồn cười, chuyện cho tới bây giờ, ngược lại là vị tiểu cô nương này ẩn tàng tốt nhất.

Trừ mình ra, giống như thật không có người biết đối phương thời gian hành giả thân phận.

Cùng lúc đó, ngay tại Lạc thành phương bắc Mạnh huyện.

Lộ Viễn dẫn đội xuyên qua gập ghềnh núi nhỏ đường tới đến Đại Trang thôn bên trong, 7 chiếc xe việt dã đều tung tóe đầy vũng bùn.

Trong thôn này, hết thấy ba người phân biệt gọi điện thoại báo án, nói trong thôn có năm cái người xa lạ, công ba lô leo núi tiến nhập trong núi lớn, có

sắt thép một dạng mắt cá chân hoặc cánh tay.

Người báo án không nói năm người này là tội phạm truy nã, chỉ nói hành vi khả nghi.

Lộ Viễn để thôn trưởng đem ba người này hô tới, sau đó để cho thủ hạ đội viên đem bọn hắn đưa đến trong phòng đơn phân biệt hỏi thăm, chính hắn đơn độc thẩm vấn vị thứ nhất người báo án.

Người báo án này khắp khuôn mặt là nhăn nheo, làn da ngăm đen, xem xét chính là điển hình nông dân.

Lộ Viễn hỏi: "Ngài là lúc nào nhìn thấy bọn hắn?"

Đơn sơ phòng gạch ngói bên trong, lão hán ánh mắt phiêu hốt nói: "Buổi chiều ba bốn giờ bộ dáng đi, vừa nhìn thấy bọn hắn ta liền báo cảnh sát."

Lộ Viễn đột nhiên cảm giác được có chút không đúng: "Bọn hắn mặc dạng gì quần áo?"

"Chính là các người người trong thành mặc ngoài trời quần áo thể thao, gọi là cái gì nhỉ, đúng, áo jacket!" Lão hán vội đáp.

"Có nữ nhân sao?" Lộ Viễn sắc mặt ngưng trọng lên.

Lão hán sửng sốt một chút: "Giống như không có chứ. . ."

"Bọn hắn áo jacket màu gì, 10 giây bên trong trả lời ta!"

Lão hán ấp úng nói muốn không nổi.

"Người thu bao nhiêu tiền báo án giả?" Lộ Viễn tức giận đứng dậy: "Người có biết hay không báo loại giả cảnh này sẽ hại chết bao nhiêu người?"

Căn bản không cần lại hỏi cái gì, chân chính người báo án cũng căn bản sẽ không là như vậy.

Lộ Viễn nếu là không có điểm ấy sức phán đoán, cũng không cần tại Côn Lôn bên trong chờ đợi.

Hắn quay người đi ra căn phòng này, một tên Côn Lôn đội viên hỏi:
"Người bên kia thế nào a Lộ đội? Ta bên này có điểm gì là lạ, lão bà hắn nói hắn hôm qua đột nhiên cần một xấp mới tinh tiêng về nhà."

"Điều hồ ly sơn, " Lộ Viễn lẳng lặng đứng ở ngoài cửa suy tư, có thể điều hồ ly sơn này có ý nghĩa gì đâu, nội thành còn có sáu tên Côn Lôn đội viên lưu thủ trực ban, coi như hắn không tại, đối phương một khi có động tĩnh cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra đi.

Không đúng!

Lộ Viễn bỗng nhiên ngừng đầu, Lão Quân sơn!

Đối phương phí hết tâm tư đem hắn hấp dẫn đến thâm sơn cùng cốc này đến, chính là vì để hắn không kịp đi Lão Quân sơn!

Từ nơi này trở lại nội thành đến 4 giờ, từ nội thành tiến về Lão Quân sơn lại phải đem gần 3 giờ.

Lưu manh làm ra đây hết thảy, cũng chỉ là vì tranh thủ cái này 7 giờ mà thôi.

Cho nên, đối phương kế hoạch tối nay, sẽ tại 7 giờ bên trong kết thúc.

Bóng đêm càng thâm.

Bọn hắn muốn trong bóng đêm thi chạy.

Đếm ngược về không.

Trở về đếm ngược: 48:00:00.

Khi hắc ám một lần nữa tán đi một khắc này, Khánh Tr ần y nguyên mang theo mặt nạ mặt mèo.

Đứng trong hành lang mờ tối.

Mà trong phòng tạm giam, Diệp V ần cùng Lâm Tiểu Tiểu mới "Vừa mới" cho Lưu Đức Trụ đánh xong một châm thuốc biến đổi gien kia.

Cùng một chỗ xuyên qua tới Lưu Đức Trụ bị bên người hai người này giật nảy mình, h ắn phun ra trong miệng một cây vàng thỏi nói ra: "Hai vị hảo hán trước tiên đem ta buông ra được hay không? Châm đã đánh xong!"

Khánh Tr ần chậm rãi đi vào phòng tạm giam lạnh giọng hỏi: "Vì cái gì không trả lời tin tức?"

Diệp V ần cùng Lâm Tiểu Tiểu hai mặt nhìn nhau lui sang một bên, cũng không biết hai người này tại thế giới ngoài chuyện gì xảy ra.

Chỉ gặp Lưu Đức Trụ nằm tại trên ván giường cẩn thận từng li từng tí h ồi đáp: "Đại lão, không phải ta không muốn trả lời người, chủ yếu là ta một mực cùng đ ồng học cùng một chỗ a, không có cơ hội nhìn thiết bị truy ền thông tin."

Kỳ thật, Lưu Đức Trụ nói dối, tối thiểu h ắn lên nhà vệ sinh lúc là có thể h ồi phục Khánh Tr ần, chỉ là một xe đ ồng học chơi thật là vui, tới chỗ sau mọi người lại tập hợp một chỗ làm đống lửa tiệc tối, đến mức quên đi máy truy ền tin việc này.

Khánh Tr ần còn không biết đây hết thầy, thế là bàn giao nói: "L ần này trở về v ềsau, quốc khánh bảy ngày không muốn ra khỏi cửa, hiểu chưa?"

Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút: "Đại lão, ta đã đến Lão Quân sơn , chờ ta từ Lão Quân sơn trở v ềlại tránh trong nhà được hay không."

L ần này, đến phiên Khánh Tr ần ngây ng ần cả người.

Giờ này khắc này, Lưu Đức Trụ cái kia một xe 47 tên đờng học, đã toàn bộ đến Lão Quân sơn.

Không chỉ có như vậy, bọn hắn còn tại Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân tổ chức bên dưới bắt đầu chơi trò chơi.

Thẳng đến đếm ngược về không trước một giây, dân túc trong viện bên cạnh đồng lửa, mọi người còn tại chơi lấy đánh trống truyền hoa trò chơi, tiếng trống ngừng lúc, nhận được hoa người kia liền muốn biểu diễn tiết mục.

Trong thế giới ngoài, tiếng trống vẫn còn tiếp tục.

Khánh Trần trầm mặc một hồi lâu: "Các người đi Lão Quân sơn? Ở tại dân túc nào?"

Lưu Đức Trụ nói ra: "Kêu cái gì khách sạn Vân Thượng, giống như tại Lão Quân sơn rất nổi danh. Chúng ta hết thầy đi 47 cái đờng học, Hải thành học sinh chuyển trường bỏ tiền xin mời tất cả mọi người ở nơi đó ba ngày."

Khánh Trần hỏi: "Đây là các người thật lâu trước đó quyết định hành trình sao, vì sao cho tới bây giờ đều không có đề cập với ta từng tới."

Lưu Đức Trụ gặp đại lão giống như là tức giận, vội vàng giải thích nói: "Không phải thật lâu định trước, bản thân cũng là Hải thành học sinh chuyển trường lâm thời nảy lòng tham. Mà lại sớm định ra là ngày mùng 1 tháng 10 sáng sớm mới xuất phát, kết quả bởi vì trường học sớm nghỉ, liền sớm đi."

Lúc này Lưu Đức Trụ thì thầm trong lòng, xem ra đại lão cũng không phải là bạn học của hắn a, không phải vậy làm sao lại không biết Lão Quân sơn sự tình.

Mà Khánh Trần lúc này, mặt nạ mặt mèo phía sau biểu lộ đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Khách sạn Vân Thượng, Giang Tuyết đề cập tới.

Nguyên bản Giang Tuyết chính là muốn định một nhà này dân túc, nhưng đối phương quy mô khá lớn, quốc khánh trong lúc đó giống như chỉ tiếp đoàn khách.

Mấu chốt nhất là, khách sạn Vân Thượng liên tục tại bọn hắn sát vách.

Khánh Trần nhìn xem Lưu Đức Trụ nghĩ thầm, thì ra vừa rồi hoan thanh tiêu ngữ cùng tiếng trống kia, chính là các người làm ra. . .

Tuyết!

Thanh âm mấy chục người hỗn tạp cùng một chỗ kia, cách hơn năm mươi mét xa, ngay cả Khánh Trần đều không thể phân biệt ra được trong đó một chút quen thuộc âm sắc.

Xem ra, lưu manh là vì Lưu Đức Trụ mà tới.

Trên Lão Quân sơn này, trên mặt nổi cũng không có so Lưu Đức Trụ càng có giá trị thời gian hành giả.

Có thể Khánh Trần nghĩ mãi mà không rõ, lưu manh dựa vào cái gì sớm biết Lưu Đức Trụ bọn người sẽ đến Lão Quân sơn.

Cái này rõ ràng là có chuẩn bị mà đến, ngay cả Lưu Đức Trụ bọn hắn ở tại khách sạn Vân Thượng đều rõ ràng.

"Có nội ứng, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Có người hướng lưu manh cung cấp các người hành trình, không chỉ có biết các người ở tại dân túc nào, thậm chí ngay cả sớm một ngày đến sự tình đều nói cho lưu manh."

Lưu Đức Trụ nhìn xem trước mặt mặt nạ mặt mèo: "Đại lão người đang nói cái gì?"

#Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vọc, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn
não tàn /chay

Chương 80, có nội ứng

Nội ứng cái từ này, khoảng cách học sinh quá xa vời, đến mức Lưu Đức Trụ cũng không dám tin.

Khánh Trậ̀n kéo một cái ghế tại hặ́n đối diện ng ậ̃ xuống nói ra: "Tiếp xuống ta lời nói, hi vọng người một chữ không kém ghi tạc trong đậ̀u, bởi vì đây quan hệ đến sinh mệnh của người."

"Hiện tại người của ta nói cho ta biết, năm tên lưu manh đang lẫn trốn kia ngay tại vây quanh khách sạn Vân Thượng, bọn hặ́n mang theo có súng ống vũ khí, xem bộ dáng là chuẩn bị cưỡng ép trong khách sạn tất cả mọi người. Hặ́n chỉ là quan sát từ đậ̀ng xa lấy, cũng không rõ ràng người cũng ở bên trong."

Lưu Đức Trụ chặ́n kinh, tại một giây này trước đó, hặ́n còn dễ dàng chuẩn bị ứng phó Khánh Trậ̀n, sau đó thăm dò một chút Khánh Trậ̀n, nhìn xem vị đại lão này có biết hay không chính mình kỳ thật thu hai cây vàng thỏi sự tình.

Nhưng một giây đậ̀ng sau hặ́n phát hiện, chính mình chỉ sợ ngay cả thân người an toàn đậ̀u cam đoan không được.

Lưu Đức Trụ từ trên ván giường đứng lên, nước mắt đậ̀u nhanh gấp đi ra: "Đại lão, người của người có phải hay không li ệ̀n tại phụ cận, để hặ́n mau cứu ta đi! Người của Côn Lôn nói qua, những người kia đặc biệt tâm ngoan thủ lạt!"

Khánh Trậ̀n ghét bỏ nhìn xem hặ́n: "Tĩnh táo, tối thiểu người còn có thể sống hai ngày thời gian, mà lại đối phương bắt lại người cũng là nghĩ lợi dụng người ở thế giới trong thân phận, sẽ không giết người."

Lưu Đức Trụ nói ra: "Vậy cũng không được a, bị xem như con la cũng rất nguy hiểm a đại lão, mà lại người của Côn Lôn nói, những lưu manh này sẽ giết chết hiểu rõ tình hình người bình thường, giết người diệt khẩu. Ta chỗ này có hơn bốn mươi đồng học, hơn 40 cái nhân mạng a!"

Khánh Trần sửng sốt một chút, giết người bình thường diệt khẩu?

Hồng.

Nam Canh Thần nguy hiểm!

Những lưu manh kia cũng không biết Nam Canh Thần cũng là thời gian hành giả.

Khánh Trần trăn mặc một lát nói ra: "Trở về đằng sau, ta cần người làm hai chuyện."

"Đại lão người nói, " Lưu Đức Trụ ngẩng đầu chính chính.

Khánh Trần nói ra: "Chuyện làm thứ nhất, ta cần người trở về sau trước tiên, lập tức để tất cả đồng học tứ tán chạy trốn, dạng này mới có thể tránh miễn bị lưu manh ngăn chặn cửa trước sau tận diệt rơi. Mặt khác, không cần cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng đi tìm mặt khác du khách hỗ trợ, như thế sẽ liên lụy vô tội, lưu manh có súng. Mục tiêu của bọn hắn là các người những này thời gian hành giả, không phải người bình thường."

Lưu Đức Trụ kinh ngạc hỏi: "Đại lão, chạy trốn được sao?"

Khánh Trần nói ra: "Người chỉ có thể cược bọn hắn còn chưa hoàn thành vây quanh, trừ cái đó ra không có lựa chọn nào khác."

Lưu Đức Trụ yên lặng nhớ kỹ chuyện làm thứ nhất.

Khánh Trần tiếp tục nói: "Chuyện thứ hai, nếu như các người không thể chạy trốn, vậy hẳn là sẽ bị tập trung giam giữ cùng một chỗ. Khi đó, ta cần

người tận khả năng tìm cơ hội, đơn độc hỏi Hải thành học sinh chuyên trường bọn họ, đêm hôm đó bốn người bọn họ bị bắt về sau, có ai bị đơn độc mang rời khỏi qua. Còn có, người nhất định phải tại xuyên qua trong hai ngày này hỡi ước, có ai từng tại tiệc tối nửa đường rời đi, hoặc là một mực tại cần điện thoại phát tin tức."

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ: "Ngài là nói, nội ứng khả năng ngay tại trong đó?"

"Mặc dù ta hiểu rõ chút không hợp thói thường, nhưng đây là lớn nhất khả năng, " Khánh Trần hỡi đáp.

Bởi vì, những ngày này người đã biết cùng lưu manh tiếp xúc qua, chỉ có cái này bốn cái.

Mặc dù cùng bọn hắn tiếp xúc qua lưu manh đều đã bị tóm quy án, cũng đã cắt đứt liên lạc, nhưng người nào biết sự tình sau khi kết thúc lại phát sinh qua cái gì?

"Đương nhiên, những bạn học khác cũng không thể hoàn toàn bài trừ hoài nghi, hai ngày này người sự tình gì đều không cần làm, suy nghĩ thật kỹ như thế nào tự cứu đi."

Nói xong đây hết thầy, Khánh Trần quay người ra phòng tạm giam.

Trở về đêm ngược còn có hai ngày, hắn được thật tốt ngắm lại chính mình có thể làm cái gì.

Thế nhưng là, ngay tại hắn chuẩn bị lúc ra cửa, bỗng nhiên lại quay người nhìn chòng chọc vào Lưu Đức Trụ.

Khánh Trần luôn cảm giác, chính mình giống như sơ hở cái gì.

Một cái máu chột nhất tin tức!

Đột nhiên, Khánh Trần con người có biến hóa, huyết dịch cũng giống như sôi trào.

Hắn dạo bước đang nhớ lại bên trong.

Nơi đó nhất định có manh mối muốn mật báo.

Tiếng bước chân, tiếng nổ mạnh, tiếng súng, nhỏ vụn lại khẩn trương.

Khánh Trần phảng phất đi vào Giang Tuyết bị nện hồng trong nhà, hắn lẳng lặng nhìn xem hết thấy chung quanh bỗng nhiên đang suy nghĩ: Lưu manh đi vào Lạc thành về sau, lần lượt bắt cóc ba tên thời gian hành giả, mà Giang Tuyết thì là cái thứ tư.

Đám bắt cóc từ vừa mới bắt đầu liền không có có ý đồ với Lưu Đức Trụ!

Bởi vì bọn hắn không dám, cũng không có lời.

Bọn hắn cho là Lưu Đức Trụ là Lý Thúc Đĩnh học sinh.

Nếu như bắt Lưu Đức Trụ, liền muốn cước mọi người xuyên qua đến thế giới trong thời điểm, Lý Thúc Đĩnh có thể hay không trước một bước tìm tới bọn hắn, ở thế giới trong trực tiếp giết chết bọn hắn.

Thua cuộc liền sẽ mất mạng.

Mà lại những lưu manh này từ trước đến nay là tại trong ngoài thế giới đầu đem con la khổng lồ chế lại, mới có thể an ổn vận đồ vật, Lưu Đức Trụ trong tù, bọn hắn cũng không thể vào ngục giam khổng lồ chế hắn.

Cho nên, lưu manh mục tiêu căn bản cũng không phải là Lưu Đức Trụ, mà là Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn.

Bọn này Hải thành học sinh không chỉ có thể làm con la vận đồ vật, thậm chí còn có thể trực tiếp bắt chẹt gia tộc của bọn hắn yêu cầu tiền chuộc.

Mà bọn hắn sợ dĩ không có 0 giờ trước động thủ, chỉ sợ sẽ là muốn dịch ra lần này xuyên qua, để Lưu Đức Trụ tại không biết rõ tình hình tình huống

dưới xuyên qua, trở về

Dạng này, tại lần sau xuyên qua trước, bọn hắn ít nhất còn có hai ngày qua thông dong ứng đối.

Lưu Đức Trụ sẽ là bọn hắn cái thứ nhất diệt khẩu mục tiêu.

Khánh Trần mở to mắt hỏi Lưu Đức Trụ: "Là ai đề nghị cải biến hành trình?"

Lưu Đức Trụ yếu ớt nói: "Tựa như là lớp bên cạnh cái kia gọi Bạch Uyển Nhi học sinh chuyển trường."

Khánh Trần sửng sốt một chút, Bạch Uyển Nhi?

Cái này không hợp lý.

Hắn không có hỏi nhiều nữa, ra phòng tạm giam.

Trong hành lang mờ tối, Diệp Văn hiếu kỳ nói: "Tựa hồ hai ngày này phát sinh không ít sự tình?"

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu: "Có người muốn bắt cóc một nhóm thời gian hành giả vì bọn họ vận chuyển đồ vật, tâm ngoan thủ lạt. Chín người bị bắt lại bốn cái, hiện tại, còn lại năm người bao vây Lưu Đức Trụ chỗ dân túc khách sạn."

"Dân túc khách sạn là cái gì?" Lâm Tiêu Tiêu hỏi.

"Áo, chính là trên núi khách sạn, " Khánh Trần giải thích nói.

"Chính người gặp nguy hiểm sao?" Diệp Văn hỏi.

"Ta tạm thời còn không xác định sự tình có thể hay không lan đến gần ta, " Khánh Trần lấy xuống mặt nạ mặt mèo nói ra: "Ta cũng không quan tâm Lưu Đức Trụ chết hay là còn sống."

Hắn mở ra trong tay vàng thỏi, bây giờ Lưu Đức Trụ đã đứng lên chiêu bài, lúc này mới vừa mới bắt đầu kiếm tiền, chính mình kiếm tiền con đường liền muốn không có.

Nhưng cái này đầu không trọng yếu.

Trọng yếu là Nam Canh Thần có thể sẽ chết.

"Đi thôi, " Khánh Trần nói với Diệp Văn.

Diệp Văn sững sốt một chút: "Đi đâu?"

"Huấn luyện a, " Khánh Trần đương nhiên nói ra.

Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu nhìn nhau, bọn hắn không nghĩ tới Khánh Trần tố chất tâm lý cường đại như thế.

Trước mặt khác còn tại xử lý nguy cơ sự kiện.

Sau một khắc liền có thể giống người không việc gì một dạng tiếp tục huấn luyện khoa mục.

Khánh Trần nhìn xem bọn hắn kinh ngạc biểu lộ, bình tĩnh nói ra: "Ta coi như không huấn luyện cũng chỉ có thể lo lắng suông, chờ đợi trở về Còn không bằng nắm chặt thời gian biến cường đại, để cho mình về sau đối mặt loại chuyện như vậy thời điểm, không còn như thế vô lực."

Lâm Tiểu Tiểu nội tâm cảm khái, vị thiếu niên này đúng là người thích hợp nhất kế thừa lão bản y bát.

Đối phương rõ ràng chưa thấy qua quá nhiều sinh tử, lại có thể sử dụng tuyệt đối tỉnh táo đi áp chế chính mình hết hoảng cảm xúc.

Sau đó tại phức tạp phân loạn giao lộ, tuyên một đầu chính xác nhất tiến lên.

#Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vocp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn
não tàn /chay

Chương 81, sinh mệnh chi yếu ớt

Trong đêm ngục giam số 18, hoàn toàn như trước đây an tĩnh.

Khánh Trần trở lại khu huấn luyện thời điểm, Lý Thúc Đễng chính vững vàng đứng tại trên xà đơn, lẳng lặng nhìn tool đọc, bên trong thì là Lâm Tiểu Tiểu giúp hắn dẫn xuất thế giới ngoài tàn cuộc kỳ phổ.

Nhìn thấy Khánh Trần trở về, vị lão sư này vừa cười vừa nói: "Nhìn sắc mặt, tựa hồ gặp việc khó?"

Khánh Trần đem trong tay mình USB ném cho Lâm Tiểu Tiểu, sau đó nói với Lý Thúc Đễng: "Đây là trong thế giới ngoài tất cả ta có thể tìm tới nhạc cổ điển điệu nhạc, hẳn là có thể từ lão sư trong tay đổi một lần giao dịch cơ hội."

"Ồ?" Lý Thúc Đễng hứng thú: "Vậy người lần này muốn dựa dẫm vào ta đổi cái gì, giúp người vượt qua cửa ải khó khăn này sao?"

Khánh Trần lắc đầu: "Chính ta nói qua, con đường của mình chính mình đi, cho nên lần này đổi lấy giao dịch cơ hội, lão sư người trước hết thiếu đi."

Lý Thúc Đễng từ trên xà đơn nhảy xuống, chỉ là thân thể đối phương trên không trung nhẹ nhàng, tựa như một mảnh không có trọng lượng lông vũ.

Rơi trên mặt đất cũng không có mấy may tiếng vang.

Hắn cười nhẹ nhàng nói: "Đời ta không chút thiếu hơn người, cho nên thiếu người đồ vật cảm giác thật không dễ chịu. Người trong khoảng thời gian này nhanh ngấm lại còn cần cái gì, để cho ta đem thiếu cơ hội này cho trả mới tốt."

"Lão sư còn thiếu qua người nào sao, " Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Thiếu qua, " Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Đối phương bây giờ hận ta tận xương, ngược lại không tốt lại gặp nhau, thiếu đối phương kiếp sau trả lại đi."

Khánh Tr ần luôn cảm thấy trong này có cỡ sự.

Chỉ nghe Lý Thúc Đ ồng nói ra: "L ần này ta nhìn ra được, người đụng phải vấn đề khó khăn không nhỏ. Bất quá ta sẽ không giúp người, coi như người c ần cơ hội giao dịch này cùng ta đổi, ta cũng sẽ không giúp. Người có thể thanh tỉnh không có c ần ta, cũng nói ta trước đó không có nhìn l ần."

Khánh Tr ần minh bạch, trợ giúp mình tại trong ngoài thế giới đặt chân, mở rộng chính mình căn cơ cánh chim, loại chuyện này Lý Thúc Đ ồng sẽ giúp.

Chỉ khi nào thật gặp nguy hiểm, đối phương ngược lại sẽ không quản.

Một bên Lâm Tiểu Tiểu th ần nói: "Lão bản người cũng là thật không đau lòng , chờ hấn chết tại thế giới ngoài, ta nhìn người thương tâm không thương tâm."

Lý Thúc Đ ồng cười: "Trên thế giới này có một loại ụng gọi Thanh Sơn Chuẩn, bọn chúng thành niên thời điểm, ngay cả thuy ền bay đầu lấy chúng nó không có cách nào. Nhưng chúng nó lúc còn ấu thơ, đầu lá gan rất nhỏ, không dám chính mình bay lên không trung. Thế là trưởng thành Thanh Sơn Chuẩn sẽ ở thời cơ chín mu ồi lúc đem ấu điều bắt được bên bờ vực, một tổ bảy cái, từng cái đẩy tới vách núi."

"Giương cánh sống, tiếp tục sợ hãi li ền ngã chết tại dưới vách , dựa theo bình quân quy luật, Thanh Sơn Chuẩn đại khái ấp trứng hai ổ, mới có thể sống sót một con, " Lý Thúc Đ ồng tiếp tục nói: "Nhưng sống sót con kia, theo nó biết bay một khắc này, chính là trên bầu trời Chúa Tể."

Khánh Tr ần hiếu kỳ: "Thế giới ngoài không có loại này Thanh Sơn Chuẩn,

rất lợi hại phải không?"

"Đương nhiên lợi hại, " Lý Thúc Đ ồng h ồi ức nói: "Cho dù là nhân loại, tại không có Giáp cấp thuy ền bay hộ vệ tình huống dưới, cũng không dám trêu chọc bọn chúng. Sớm mấy năm ta qua cái thứ ba Sinh Tử Quan thời điễm, không cẩn thận tiến vào lãnh địa của bọn nó, bị trong đó một cái Thanh Sơn Chuẩn đuổi hơn ba mươi dặm địa, kém chút chết ở nơi đó."

Khánh Tr ần nghĩ đến Lý Thúc Đ ồng nhân vật như vậy, lúc tuổi còn trẻ cũng sẽ bị đuổi theo đ ầy đất tán loạn, li ền cảm giác phi thường có ý tứ. . .

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng bỗng nhiên nói ra: "Không phải chỉ có siêu phạm giả sau khi chết mới có thể sinh ra cấm kỵ chi địa, li ền ngay cả một ít sinh vật cường đại cũng được, tỷ như loại này Thanh Sơn Chuẩn sau khi chết, nó thi thể chung quanh thực vật đ ầu sẽ li ền càng thêm cường đại, thậm chí phát triển ra tính công kích đến, bởi vì cường đại thực vật li ền c ần càng nhi ều chất dinh dưỡng."

"Hiện tại có ức chế cấm kỵ chi địa biện pháp sao?" Khánh Tr ần hỏi: "Cái này rất như là một loại Entropy trạng thái, nếu như tùy ý cấm kỵ chi địa khuếch tán, tiếp qua mấy trăm năm chẳng phải là ngay cả nhân loại sinh t ần thổ nhưỡng cũng không có?"

Entropy, đặt ở thế giới trong cấm kỵ chi địa làm nêu ví dụ, đại khái ý tứ chính là nó từ đ ầu đến cuối tại vô tự gia tăng, lại sẽ không bởi vì quy luật tự nhiên mà giảm bớt.

Thắng đến có một ngày, nó nuốt hết toàn thế giới.

Sở tài phán Cấm kỵ cũng chỉ có thể ngăn chặn nó gia tăng tốc độ, lại không cách nào tiêu trừ nó.

"Không có ức chế biện pháp, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Cái này có lẽ chính là Địa C ầu tịnh hóa nguyên lý, có lẽ có một ngày cùng loại khủng long khổng lồ sinh vật sẽ lại xuất hiện trên Địa C ầu, Thanh Sơn Chuẩn loại mãnh c ần này tựa như là thời kỳ Viễn Cổ thần lằn có cánh. Khi đó, Địa

Cầu chính là một phen khác bộ dáng."

"Nhân loại như thế nào tự xử?" Khánh Trầh hỏi.

"Có lẽ, khi đó chỉ có siêu phàm giả mới có thể còn sống, " Lý Thúc Đờng cười cười: "Nhân loại luôn cảm giác mình mới là nơi này Chúa Tể, nhưng thế giới này sẽ thời gian sử dụng ở giữa nói cho người, cũng không tồn tại chân chính Chúa Tể. Muốn hay không đi ra ngoài chơi một chuyến, ta dẫn người đi xem nhìn chân chính cấm kỵ chi địa."

Khánh Trầh lắc đầu: "Chờ lầh sau đi lão sư, hai ngày này ta phải ngắh lại ứng đối như thế nào trở về sau sự tình."

Lâm Tiểu Tiểu rõ ràng phát hiện, Lý Thúc Đờng trên mặt đúng là xuất hiện tiếc nuối thầh sắc.

Lại nghe Lý Thúc Đờng nói ra: "Người nghĩ kỹ ứng đối như thế nào sao."

Khánh Trầh nghĩ nghĩ nói ra: "Giết người."

"Vậy người biết thế nào giết người sao?" Lý Thúc Đờng hỏi.

"Không biết, nhưng ta có thể học, " Khánh Trầh trả lời.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Vãn ở một bên cảm khái, hai người này đối thoại, là thật mẹ nó dứt khoát trực tiếp.

Khánh Trầh nói ra: "Ta nghĩ một cái biện pháp, chính là hai ngày này Diệp Vãn cùng ta đối luyện, để cho ta ghi lại tất cả chiến đấu phương diện kỹ xảo, cùng coi ta lúc chiến đấu, địch nhân sẽ làm ra tất cả phản ứng. Lấy cạn kiệt phương thức, trong chiến đấu nắm giữ tiên cơ. Nhưng về sau phát hiện, biện pháp có thể thực hiện, nhưng thời gian không đủ."

"Tựa như người chơi cờ tướng một dạng, đúng không, " Lý Thúc Đờng như có đi ầh suy nghĩ, cái gọi là cạn kiệt chính là một loại man lực giải đề phương pháp.

Người khác bước kế tiếp cờ, người nghĩ ra "Tất cả" ứng đối phương pháp, cùng đối phương tiếp xuống tất cả biến hóa, sau đó chọn một tối ưu giải.

Khánh Trầ chơi cờ tướng, chính là nhớ kỹ tàn cuộc tất cả biến hóa, khi đối thủ lạc tử trong nháy mắt, hẳn liề biết có bao nhiêu chủng ứng đối phương thức.

Diệp Vãn hỏi: "Có hô hấp thuật, lại thêm chính người thân luyện không ngừng, tố chất thân thể ngược lại là đã có quân nhân nội tình, nhưng đối phương nếu như là trang bị thân thể máy móc mà nói, người vẫn không có bất kỳ ưu thế nào."

"Đủ sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Đủ, " Diệp Vãn trả lời: "Nhưng phản ứng của người có thể đuổi theo sao, ta nói là, coi người đầu óc đã minh bạch chính mình có bao nhiêu chủng lựa chọn về sau, phải chăng có thể nhanh chóng tuyển ra chính xác nhất một cái kia, sau đó thân thể làm ra phản ứng?"

Lúc này, Lý Thúc Đầng ngắt lời nói: "Nhân thể xương cốt có rất nhiều, xương sọ 29 khối, thân thể xương 51 khối, trong đó xương sống 26 khối. Xương chi trên 64 khối, xương chi dưới 62 khối."

"Nhân thể khớp nối lớn 12 cái, khớp nối nhỏ 210 cái."

"Nhân thể cơ bắp có ước chừng 639 khối, bọn chúng do ước chừng 60 ức đầu thớ thịt tạo thành, " Lý Thúc Đầng nói ra: "Nhân thể biến hóa muốn so cờ tướng còn nhiều, cho nên không cần ném tử trong vòng 2 ngày cạn kiệt hết thủy biến hóa, trên thực tế, giết người lời nói một chiêu là đủ rồi."

Khánh Trầ nghe Lý Thúc Đầng tiếp tục nói: "Diệp Vãn, người chỉ cần dạy hẳn một chiêu, sau đó nói cho hẳn biết địch nhân sẽ có bao nhiêu loại phản ứng, dạng này sẽ đơn giản rất nhiều."

Diệp Vãn nghĩ nghĩ: "Lão bản, một chiêu là đủ rồi sao?"

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Đủ r ồi, dù sao. . . Sinh mệnh là rất yếu đuối."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Hai cái ban đêm, thời gian khả năng còn chưa đủ."

Lý Thúc Đ ồng không để ý phất phất tay: "Vậ li ền đem lũ tù phạm đ ầu nhất tại chính mình trong phòng giam, chỉ cho phép bọn hấn lúc ăn cơm đi ra, thời gian còn lại đ ầu cút trở về cho ta. Dạng này, người ban ngày cũng có thể huấn luyện."

Khánh Tr ần giật mình ngay tại chỗ, mặc dù đối phương nói sẽ không giúp mình, nhưng lại y nguyên hưng sư động chúng như vậy.

. . .

Cảm tạ trạch xa là lớn thịnh thịnh trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí! (ta có chút hiểu kỳ trạch xa là ai. . .)

Cảm tạ một cái run L, thật quái thúc thúc đại ngạc khen thưởng, lão bản đại khí!

Các lão bản phát đại tài!

#Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vocp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn
nảo tàn /chay

Chương 82, yếu hại cùng mô phỏng sinh vật

Một tòa ngục giam hơn ba ngàn người, Lý Thúc Đĩnh vì học sinh có thể tại trong hai ngày này có đầy đủ thời gian học tập, nói không để cho bọn hắn đi ra, liền không để cho bọn hắn đi ra.

Phảng phất, tòa ngục giam này tồn tại ý nghĩa, đều là bởi vì Khánh Trần mà thôi.

Đợi cho Lý Thúc Đĩnh trở về phòng đi ngủ về sau, Lâm Tiểu Tiểu hơi xúc động: "Lão bản vẫn là trước sau như một tùy hứng a."

Diệp Văn nghĩ nghĩ đáp lại nói: "Dù sao cũng là tổ chức Kỳ Sĩ hiện tại dòng độc định, để lão bản làm ra cử động như vậy cũng không tính khoa trương."

"Đúng rồi," Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Trước đó bắt được hai cái tử sĩ bị ta giết chết."

Khánh Trần: "...?"

Lâm Tiểu Tiểu nói bổ sung: "Yên tâm, bọn hắn trước khi chết ta cũng thăm đi ra, hắn là Khánh thị tứ phòng giờ trò quý, bất quá về phần tứ phòng vì cái gì muốn mệnh của người chúng ta cũng không biết."

Chỉ có lúc này, Khánh Trần mới có thể ý thức được trước mặt người trẻ tuổi cười híp mắt này, kỳ thật cũng vô cùng tâm ngoan thủ lạt.

Chỉ là đối phương tại đối mặt địch nhân lúc lãnh khốc, đối đãi bằng hữu lại thân thiết.

Lúc này, Diệp Văn bỗng nhiên nói ra: "Có một chuyện chúng ta vẫn cảm thấy phi thường kỳ quái, trước mắt xem ra Khánh thị cao tầng đều biết người t ần tại, mà lại người còn cùng gia tộc Jindai có hôn ước. Nhưng vấn đề là, ngoại giới có rất ít người nghe nói qua người, tại người chưa xuyên qua tới trước kia, chưa bao giờ tham dự qua gia tộc hoạt động, công khai lộ diện, chỉ sợ cũng chỉ có một mình người."

Khánh Tr ần nhíu mày: "Có thể là bởi vì ta không trọng yếu? Cho nên không khai người chào đón."

Lâm Tiểu Tiểu lắc đầu: "Nói người không trọng yếu đi, người còn có thể thay thế tam phòng danh ngạch, tham dự bóng dáng chi tranh. Nói người trọng yếu đi, ngay cả Khánh thị bàng chi cũng sẽ không bị lạnh nhạt như vậy."

"Mặt khác, " Diệp Văn nói ra: "Tại trên internet căn bản không lục ra được người bất kỳ tin tức gì, giống như là cái người tàng hình một dạng. Không phải nói người quá vắng vẻ vô danh, mà là có người tận lực xóa đi cái gì. Cái này rất mâu thuẫn."

Nói xong, Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu nhìn xem Khánh Tr ần.

Khánh Tr ần thì thiêu thiêu mi mao: "Nhìn ta làm gì, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra."

"Ai, không có ý nghĩa, " Lâm Tiểu Tiểu thất vọng đi: "Việc này nhếch ta lòng hiếu kỳ có một h ồi, còn tưởng rằng người có thể cho ta giải đáp đâu."

Diệp Văn nói ra: "Không lãng phí thời gian, bắt đầu huấn luyện. Tại trước khi bắt đầu, ta muốn nhắc lại một chút lão bản nói không sai, sinh mệnh xác thực cực kỳ yếu ớt. Chỉ cần người có thể nắm giữ một loại phương pháp, cũng đủ để giết chết một người."

Xương ngực vỡ vụn sẽ hô hấp bị ngăn trở, lá phổi vỡ tan, cuối cùng ngạt thở mà chết.

Lá lách vỡ tan tạo thành chảy máu thì càng thêm trí mạng, trong thời gian ngắn liền sẽ tử vong.

Cho nên tùy người dùng đầy đủ lực lượng đập nện bất luận cái gì bộ vị, đều đủ để làm cho đối phương đánh mất năng lực chiến đấu.

Nhưng mà thời đại biến hóa, rất nhiều chiến sĩ đều sẽ vì giảm bớt trí mạng yếu hại, đối tự thân tiến hành cải tạo.

Có người sẽ ở chỗ cố cắm vào mô phỏng sinh vật làn da hợp kim, dùng cái này đến phòng ngừa bị người cắt vết hằn.

Còn có người sẽ sửa tạo khớp nối, để cho mình có thể tiếp nhận trùng kích càng lớn lực.

Nhưng có một chỗ thường xuyên bị chiến sĩ máy móc bọn họ xem nhẹ: Tạng khí phòng hộ.

Khánh Trầ nghe đến đó cảm thấy không đối: "Chờ một chút, chúng ta đều biết tạng khí là phi thường trọng yếu, cho nên khẳng định có rất nhiều người ở chỗ này cắm vào làn da mô phỏng sinh vật a."

Diệp Vãn nói ra: "Áo, chủ yếu là da nano mô phỏng sinh vật đặc biệt quý, một centimet vuông chính là mười mấy vạn khối tỉn, dưới tình huống bình thường không có mấy người có thể bảo hộ tất cả tạng khí, bởi vì diện tích quá lớn."

Khánh Trầ ngạc nhiên, nguyên lai là nghèo khó hạn chế thực lực?

Diệp Vãn tiếp tục nói: "Dựa theo người hình dung, những lưu manh kia phần thân thể máy móc cũng không phải là loại tốt nhất kia, cho nên ta phán đoán bọn hắn tạng khí cũng không có bảo hộ biện pháp."

Nói một cách khác, Diệp Vãn cảm thấy bọn hắn mua không nổi lớn như vậy diện tích mô phỏng sinh vật làn da hợp kim.

"Lá lách khác biệt, chủ yếu ở chỗ vị trí của nó phi thường xảo trá, xương sống không bảo vệ được nó, xương sườn cũng không bảo vệ được nó, mặc kệ từ phía sau lưng hay là trước bụng đều có thể đâm vào, " Diệp Văn giải thích: "Mà lại mấu chốt nhất là, có rất ít người biết làm sao bảo hộ nó."

Mà lại, một khi người đã xác nhận đâm vào đối phương lá lách, như vậy thì không cần xen vào nữa hẳn, hẳn nhất định sẽ chết.

Diệp Văn hỏi: "Người sau khi trở về có thể tìm tới đao sao?"

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Dao gọt trái cây được không?"

"Không được, " Diệp Văn nghĩ nghĩ: "Nếu như chỉ là phổ thông dao gọt trái cây không có mở lưỡi, sợ là ngay cả lưu manh quần áo đều đâm xuyên không được."

Nói, hẳn đi đến lầu sáu mở ra một cánh miệng cổng hợp kim, từ cái nào đó trong phòng giam lấy ra một thanh dao bấm trở về

Trong phòng giam phạm nhân còn đang ngủ, bị miệng cổng hợp kim mở ra thanh âm đánh thức về sau, liền mơ mơ hồ hồ nhìn xem Diệp Văn vào cửa, cầm đao, rời đi, một mạch mà thành.

Diệp Văn đem dài bằng bàn tay dao bấm bỏ vào Khánh Trần trong tay: "Căn cứ người nói, đây cũng là người nắm chặt có thể mang về đồ vật, dùng cái đồ chơi này đến thực chiến đi."

Khánh Trần sửng sốt nửa ngày: "Không cho điếm càng có khoa học kỹ thuật cảm giác đồ vật sao?"

Diệp Văn lắc đầu: "Lão bản không để cho."

"Vậy đối với luyện cũng cần dùng thật đồ vật sao, " Khánh Trần lại hỏi.

"Ừm, " Diệp Văn gật đầu: "Người không chỉ muốn quen thuộc tất cả phương thức tấn công, cùng đối phương phòng bị phương thức, còn muốn

quen thuộc người sử dụng vũ khí, cảm giác của nó."

"Ừm, hiện tại chúng ta muốn làm gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Muốn công kích yếu hại, đầu tiên phải biết yếu hại ở đâu, " Diệp Vãn nói ra: "Nhưng bởi vì mỗi người thân cao khác biệt, thể trọng khác biệt, xương cốt cũng có chỗ khác biệt, cho nên yếu hại cũng có khác biệt. Người cần giết qua rất nhiều người, luyện qua rất nhiều lần, mới có thể tìm tinh chuân."

Nói, Diệp Vãn đưa cho hắn một bộ kính mắt: "Mang lên, nhìn ban đêm dùng."

Sau đó, toàn bộ ngục giam đột nhiên đen lại, thế giới đầu lâm vào trong bóng tối.

Diệp Vãn mang theo Khánh Trầ đi vào một gian phòng giam cửa ra vào, đợi cho miếng cổng hợp kim mở ra sau khi, vị này Diệp mục đi trước đi vào đem tù phạm gắt gao đề lên giường, giống như theo Lưu Đức Trụ một dạng.

Hắn không có đi quản ra sức giãy dựa tù phạm, chỉ là chỉ vào tù phạm xương sườn phía dưới, nói với Khánh Trầ: "Người nhìn, hắn lách yếu hại ở ngay vị trí này, một đao đi vào hắn phải chết không nghi ngờ."

Nói xong, Diệp Vãn lại dẫn Khánh Trầ đi kế tiếp phòng giam.

Không có một câu nói nhảm, tiết kiệm thời gian.

Lại là đề lại sợ hãi không hiểu tù phạm, cho Khánh Trầ giảng giải người này yếu hại cùng một người chỗ khác biệt, cùng vì sao khác biệt, như thế nào căn cứ đối phương hình thể để phán đoán chỗ khác biệt.

Từ trong đêm 1 điểm đến giờ, Diệp Vãn dùng ròng rã 5 giờ, mang Khánh Trầ sờ khắp toàn bộ ngục giam hơn ba ngàn tên tù phạm.

Khánh Tr ần cảm giác mình tựa như là học tập giải phẫu một dạng, nhưng cùng phổ thông y học sinh không có thi thể có thể dùng tình huống không giống với, hẳn có hơn ba ngàn cỗ "Thi thể" dùng để tăng trưởng kinh nghiệm.

Đối với Khánh Tr ần tới nói, đây là phong phú một đêm.

Nhưng đối với trong ngục giam số 18 tù phạm li ền không giống với lúc trước, đây là kinh khủng một đêm.

Mỗi người bọn họ đều kinh lịch lấy không sai biệt lắm chuyện giống vậy: Phòng giam miệng cống bỗng nhiên mở ra, thế giới là một vùng tăm tối.

Sau đó một tên tráng hán lấy hoàn toàn nghi ền ép lực lượng khổng chế bọn hắn, cũng cho một người khác nói ra: "Người nhìn, đây là hắn lá lách vị trí, cần đao đâm vào nơi này hắn li ền chết."

Cái này so trong phim ảnh giả lập nhân sinh, kinh sợ nhất phim, còn muốn kinh dị.

Mời đọc #DòngMáuLạcH ồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 83, chiến đấu cùng ngộ tính

Nếu như thực lực người không bằng người khác, như vậy tốt nhất phương thức tấn công chính là đánh lén.

Bất quá Diệp Văn nói, người không có khả năng mãi mãi cũng để cho mình ở vào chủ động địa vị, đánh lén cố nhiên trọng yếu, nhưng một mục truy cầu như thế nào đánh lén, vậy chỉ có thể xem như đầu cơ trục lợi.

Khánh Trần không ngừng thử nghiệm tiến công động tác, hoàn toàn không biết mệt.

Cầm trong tay hắc hàng thật giá thật dao bấp, đối thủ cũng không phải không khí, mà là có máu có thịt Diệp Văn.

Diệp Văn tựa như một ngọn núi, bất luận Khánh Trần như thế nào mãnh liệt tiến công, hắc đầu có thể dễ dàng ngăn cản xuống tới.

Nếu như nói bước đầu tiên là nhận ra yếu hại.

Như vậy hiện tại chính là bước thứ hai: Sáo lộ.

Theo lý thuyết có thể đâm vè lá lách góc độ cũng không nhiều, đơn giản cứ như vậy mấy loại.

Nhưng Diệp Văn dạy hắc chính là, như thế nào làm bộ ý đồ của mình, để đối thủ sai lầm dự phán người muốn công kích vị trí, sau đó vì người mở ra thông hướng lá lách cửa lớn.

"Nếu như người trực tiếp bại lộ ý đồ của mình, như vậy người liên vĩnh viễn sẽ ở trong chiến đấu ở vào hạ phong, " Diệp Văn nói ra: "Khi thực lực

không đủ để nghĩ đến ép ai thời điểm, như vậy động tác giả chính là người hữu hiệu nhất kỹ xảo giết người."

Khánh Trầ như có đi ầu suy nghĩ.

Lúc trước hấn đem chuyện này nghĩ có chút đơn giản, coi là chính là luyện tập đâm thẳng, đâm nghiêng cái gì.

Kết quả không nghĩ tới, Diệp Vãn dạy chính là sáo lộ.

Tỷ như như thế nào xảo diệu phát lực hướng đối thủ cái cổ vung đao, tại đối phương làm ra ngăn cản động tác trong nháy mắt, dẫn dắt chính mình phần eo cùng khuỷu tay cộng đồng phát lực, cải biến chủ thủ trong tay của chính mình quỹ tích, đâm vào đối phương lá lách.

Cùng loại dạng này sáo lộ, Diệp Vãn trọn vẹn dạy hơn sáu mươi loại.

Trong đó hơn mười loại, là bao hàm hai lần động tác giả.

Diệp Vãn nói ra: "Người đến nhớ kỹ một điểm, chiến đấu vĩnh viễn là quỷ dị hay thay đổi, người nhìn rất nhiều chiến thuật chủ thủ đại sư, trong một giây có thể xuất thủ thật nhiều lần, nhưng kỳ thật chỉ có một lần mới là chân thực tiến công."

Cận thân chiến đấu là một trận hung hiểm nhất tâm lý đánh cờ.

Diệp Vãn có thể làm chính là đem những này thực dụng sáo lộ dạy cho Khánh Trầ, để hấn trong vòng hai ngày có được cơ sở nhất năng lực giết người.

Mà Khánh Trầ cần làm chính là, đem những vật này tất cả đều ghi tạc trong đầu.

Bước thứ ba, cũng là một bước cuối cùng: Thực chiến.

Chỉ là đầu óc biết còn không được, Diệp Vãn cho là Khánh Trầ còn nhất

định phải rất rõ ràng thân thể của mình có thể làm được một bước nào.

Chính mình lớn bao nhiêu lực lượng, bao nhanh tốc độ, cái này nhất định phải có rõ ràng nhận biết.

Chỉ riêng tri bỉ còn không được, còn muốn tri kỷ.

Loại này mỗi lần dốc hết toàn lực luyện pháp, vắn vẹn 3 giờ liền để Khánh Trân tình trạng kiệt sức.

Lại thêm hần tối hôm qua tại phía trước cửa sổ đứng đầu hôm, đến 9 giờ sáng thời điểm, hần đầu đã có chút phản ứng chậm chạp.

Lúc này, khoảng cách thời gian ăn cơm đã qua 2 giờ 40 phút đồng hồ.

Trong ngục giam đả tù nhân dần dần phát hiện không hợp lý đến, mọi người điên cuồng vượt cửa hợp kim.

Nhưng mặc kệ bọn hần làm sao đập, đầu không có người đáp lại.

Liền phảng phất tất cả mọi người cửa đầu hồng một dạng.

Trong đó, liền Quách Hồ Thiền đập cửa đập hung nhất, tựa hồ muốn ngạnh sinh sinh giữ cửa phá tan giống như.

Hay là Lý Thúc Đồng đến hần cửa ra vào mở miệng cảnh cáo, mới khiến cho vị đại hán trọc đầu này yên tĩnh xuống dưới.

Quách Hồ Thiền tại trong nhà tù không những không giận mà còn cười, nhiệt tình hỏi: "Lý lão bản, người đây là đang làm cái gì bí mật hành động a, nói cho ta nghe một chút đi thôi, nếu không thả ta ra ngoài giúp đỡ các người? Ta tại Át Bích, đó cũng là bày mưu tính kế một thanh tay thiện nghệ a."

Nhưng Lý Thúc Đồng căn bản không để ý tới hần ý tứ.

Từ từ, tất cả tù phạm lại yên tĩnh trở lại, bọn hấn nhớ lại đêm qua sợ hãi, đột nhiên cảm giác được ngục giam này tựa hồ có chút không giống với lúc trước.

Nơi này đầu là trọng hình phạm, có vượt qua một nửa người đầu ở chỗ này ở năm năm trở lên.

Trước đó, bọn hấn còn chưa bao giờ trải qua quý dị như vậy sự tình.

Bất quá, bọn hấn không nghĩ tới là, đây hết thầy cũng chỉ là bởi vì có cái thiếu niên cần đối diện nguy cơ, lão sư của hấn muốn vì hấn tranh thủ một chút thời gian, chỉ thế thôi.

Khi Diệp Văn nói có thể nghỉ ngơi một chút thời điểm, Khánh Trầ đứng là trực tiếp nghiêng đầu ngã trên mặt đất, ngủ say sưa đi.

Lâm Tiểu Tiểu bưng bàn ăn tới, hấn nhìn xem Khánh Trầ trên mặt hỏa điểm đường vân dần dần biến mất, sau đó đem đối phương khiêng đứng lên: "Trước đừng để tù phạm đi ra, không phải vậy chỉ có Khánh Trầ không có đi ra ăn cơm mà nói, cũng sẽ bị người hoài nghi. Ăn cơm sự tình, chờ hấn tỉnh ngủ lại nói."

Diệp Văn gật gật đầu: "Bất quá, một giấc này khẳng định ngủ đến cơm tối, đám tù nhân cái này ăn ít hai bữa cơm a."

Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hử nói ra: "Không có việc gì, lão bản nói bọn hấn đói hai bữa cũng sẽ không chết."

Kỳ thật, Khánh Trầ tiếp xúc đến Lý Thúc Đễng ba người thời điểm, mọi người liề đã có một cái tương đối hiề lạnh thái độ.

Hấn cho đến ngày nay cũng còn không chút tiếp xúc qua Kỵ Sĩ cùng Hằng Xã một mặt khác.

Băng lãnh tàn khốc một mặt kia.

...

Đến cơm tối thời gian, Khánh Tr ần sau khi rời giường tất cả phòng giam miệng cống hợp kim mới cùng nhau mở ra.

Lúc ăn cơm, đám tù nhân đầu cẩn thận không dám lên tiếng, sợ mình dẫn xuất cái gì đường rẽ, nửa đêm lại muốn bị người luyện tập.

Vạn nhất. . . Lần này không phải chỉ nói ngoài miệng nói sao? !

Sau khi cơm nước xong, trong ngục giam phát thanh thông tri mọi người trở về phòng giam, đám tù nhân cũng đầu từng cái làm theo.

Lý Thúc Đ ồng có chút hăng hái nhìn xem Khánh Tr ần: "Thế nào, sơ bộ nắm giữ sao?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Vẫn được, trí nhớ cùng năng lực tư duy trong chiến đấu tác dụng, muốn so trong tưởng tượng của ta lớn hơn một chút. Chỉ là phụ trợ hô hấp thuật thời gian huấn luyện có chút ngắn, tố chất thân thể của ta vẫn còn có chút kém, đằng sau sẽ càng thêm cố gắng huấn luyện."

Cho dù phụ trợ hô hấp thuật huấn luyện một ngày có thể đỉnh người khác nửa tháng, nhưng hẳn thời gian huấn luyện hay là quá ngắn, tính toán đầu ra đẩy đến bây giờ, cũng bất quá hơn mười ngày thời gian.

Đây là hẳn huấn luyện số lượng vượt qua Diệp V ãn kế hoạch kết quả.

Lâm Tiêu Tiêu nhìn về phía Diệp V ãn: "Lấy tiêu chuẩn của người đến đánh giá, hẳn huấn luyện tiến độ thế nào?"

Diệp V ãn nghĩ nghĩ nói ra: "Người bình thường cùng hẳn so sánh khẳng định kém xa, tỉ như ta lúc đầu học tập chiến thuật chủ thủ sáo lộ thời điểm, dùng ba tháng mới đến hẳn mức độ này, siêu ức trạng thái xác thực khủng bố. Đêm nay luyện thêm một chút, ngày mai ban ngày luyện thêm một chút, giết cá biệt người không là vấn đề"

"Khuyết điểm đâu?" Lâm Tiểu Tiểu hỏi.

Diệp Văn h ồi đáp: "Khuyết điểm chính là thực chiến như cũ quá ít, công thức hoá quá nghiêm trọng. Gặp được người bình thường còn tốt, gặp được cao thủ chân chính gặp nhiều thua thiệt, điểm này nhất định phải dựa vào ngộ tính."

Tựa như Khánh Tr ần cùng Lý Thúc Đ ồng đánh cờ một dạng, cho dù hấn nắm giữ kỳ phổ biến hóa, nhưng có đôi khi y nguyên đánh bất quá Lý Thúc Đ ồng.

Rõ ràng có thể thắng, nhưng dù sao bị buộc thành cờ hoà.

Đây cũng là hấn lúc trước cũng không có đi tham gia cờ tướng giải thi đấu nguyên nhân.

Diệp Văn nhìn xem Khánh Tr ần cười nói: "Ngủ ngon sao?"

"Ngủ ngon, có thể tiếp tục, " Khánh Tr ần gật đầu, hô hấp thuật đã để hấn lại đầy máu sống lại.

"Đến, ta cùng người luyện một chút, " Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hờ nói ra.

Nói xong, hấn liền chủ động đứng ở giữa sân đối với Khánh Tr ần nhắc nhắc tay.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ, đột nhiên chân phát lực bước ra, trong tay hấn dao bấm mau lẹ đâm về phía Lâm Tiểu Tiểu chỗ đùi.

Lâm Tiểu Tiểu vui vẻ nói: "Loại này đánh nghi binh cũng quá trò trẻ con. . . Tê! Kém chút lật thuyền trong mương!"

Chỉ gặp Khánh Tr ần chủ thủ đâm vào trên đùi hấn, còn tốt hấn phản ứng cấp tốc, dùng hai ngón tay kẹp lấy mũi dao, không phải vậy hấn liền bị lấy

máu.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, trước đó Lâm Tiểu Tiểu cũng đã nói chính mình cũng không phải là chiến đấu hình nhân tài, thuộc về công năng tính.

Nhưng dù vậy, đối phương năng lực hai chỉ tiếp lưỡi đao này cũng quá không thể tưởng tượng nổi.

Siêu phàm giả cùng người bình thường ở giữa, là khó mà vượt qua hàng câu, có thể cùng siêu phàm giả cận thân chiến đấu, chỉ có thể là siêu phàm giả.

Hoặc là những chiến đấu đại sư có cao cấp nhất thân thể máy móc kia.

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu cả giận nói: "Không phải nói chuyên công lá lách sao, người vừa rồi phần eo lực lượng tất cả đứng lên, làm sao không nhắc vết đao a, đã nói xong đánh nghi binh cùng động tác giả đâu!"

Lý Thúc Đ ồng cười tủm tỉm nhìn về phía Diệp V ãn: "Ngộ tính như thế nào?"

Diệp V ãn trả lời: "Ta lúc đầu không bằng hắn."

"Tiếp tục luyện đi, không nên lười biếng, " Lý Thúc Đ ồng cười ha ha lấy đi khu đọc.

"Ừm, trước mắt nhìn huấn luyện hiệu quả đã đủ, nên dạy hắn như thế nào đánh lén, " Diệp V ãn trả lời.

Mời đọc #DòngMáuLạcH ồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 84, đánh lén cùng quan sát

Như thế nào tại lấy một địch năm trong chiến đấu, thu hoạch lớn nhất ích lợi?

Loại vấn đề này ngay cả người không có chiến đấu qua đời có thể trả lời: Đánh lén.

Tại không muốn người biết địa phương, lấy quỷ dị góc độ hoàn thành một kích trí mạng, đây là thể lực tiêu hao nhỏ nhất, tổn thương lại lớn nhất phương thức chiến đấu.

Mà Khánh Trầ phải đối mặt trận chiến đấu này, tất nhiên muốn lựa chọn đánh lén phương thức, lấy lớn nhất khả năng giảm bớt lưu manh số lượng.

Nhưng là, Diệp Văn rõ ràng vô cùng rõ ràng điểm này, lại chậm chạp không có dạy Khánh Trầ phương diện này kỹ xảo.

Khánh Trầ trong nội tâm có nghi hoặc, nhưng là hắn cũng không có hỏi.

Cùng Lâm Tiểu Tiểu chiến đấu, đã chứng minh Khánh Trầ ngộ tính, từ đó về sau Lý Thúc Đễ liên không còn quan tâm chuyện này, đối phương mỗi phút mỗi giây đều cần vừa mới tới tay điệu nhạc, say mê trong đó.

Huấn luyện sáu giờ, nghỉ ngơi một giờ, Khánh Trầ dùng hô hấp thuật phụ tá lấy, lấy hoàn toàn không phải người trạng thái tôi luyện lấy chính mình.

Mà đây cơ hồ có thể phá hủy người ý chí tôi luyện cường độ về sau, thành quả chính là xuất thủ càng nhanh, cũng càng tinh chuẩn.

Hơn ba ngàn tên đám tù nhân vẫn như cũ bị giam tại trong phòng giam, bất

quá lần này tất cả mọi người không lên tiếng.

Ngay tại Khánh Trậ̀n xuyên qua tới cái thứ hai nửa đêm, đám tù nhân sinh không thể luyến nằm ở trên giường, yên lặng mặc cho thao tác quen thuộc kia lại tới một lần.

Lần này ngược lại là giảm bớt Diệp Văn tổn sức không chế tù phạm, hẳn trực tiếp mở miệng ở trong hắc ám ra lệnh: "Nằm lỵ ở trên giường."

Tù phạm thành thành thật thật xoay người nằm xuống.

Thế là Diệp Văn lại nói với Khánh Trậ̀n: "Hôm qua mang người phân biệt chính là mặt trước, hôm nay mang người phân biệt mặt trái, kỳ thật, từ phía sau lưng tìm kiếm lá lách sẽ càng khó một chút, mà lại vì cam đoan đâm đi vào càng nhanh hơn, có thể sẽ cần tay trái đến cần đao."

Đám tù nhân từng cái nằm lỵ ở trên giường, chảy xuống khuất nhục nước mắt.

Bọn hắn không biết, kế tiếp nửa đêm, đối phương sẽ sẽ không lại đến phân biệt làm sao từ mặt bên tìm kiếm lá lách.

Trở về đêm ngược 15:00:00, 9 giờ sáng.

Ngục giam miệng cổng hợp kim bỗng nhiên mở ra.

Hai tên giám ngục máy móc đột nhiên đi vào quảng trường, cùng sử dụng bọn chúng trong xoang đầu loa phóng thanh đối với Khánh Trậ̀n đồng thời nói ra: "Số hiệu 010101 bị tù nhân viên, có thân thuộc quan sát."

Diệp Văn vui vẻ: "Vậy mà phải hai tên giám ngục máy móc."

Khánh Trậ̀n quay đầu nhìn lại: "Khác nhau ở chỗ nào sao?"

"Áo, " Diệp Văn giải thích nói: "Nhất sẽ tự mình phán đoán tù phạm mức độ nguy hiểm, sau đó phải ra tương ứng đẳng cấp số lượng giám ngục máy

móc, trước đó mang đi người chỉ cần một cái, hiện tại biến thành hai cái."

Lâm Tiêu Tiêu nói ra: "Xem ra, nó cũng cảm thấy người càng 'Nguy hiểm'."

Nhất?

Khánh Trần nội tâm nghi hoặc, chẳng lẽ cả tòa ngục giam này kỳ thật đều là vị kia trí tuệ nhân tạo tại quản lý.

Cho nên, hẳn mới không có ở trong ngục giam này gặp qua bất luận cái gì một tên nhân loại giám ngục.

Lúc này, Lý Thúc Đông ánh mắt từ cỗ điển nhạc phổ nhắc lên đứng lên, chăm chú đánh giá Khánh Trần: "Hắn là nhà Jindai vị tiểu cô nương kia đi, người cái này một thân mồi hôi đều đem áo tù cho thẩm thấu, thay quần áo khác lại đi gặp người ta tương đối tốt."

Khánh Trần lắc đầu: "Không cần thiết."

Lý Thúc Đông sửng sốt một chút: "Người liền không thêm để ý hình tượng của mình sao, tốt xấu đó cũng là vị hôn thê của người, mà lại ta cũng giúp người đã đi đầu tra một chút, cô nương này sạch sẽ một tấm giấy trắng, cùng gia tộc Jindai một ít ngục quân tử không giống nhau lắm."

Kết quả Khánh Trần giải thích nói: "Hiện tại toàn bộ ngục giam tù phạm đều bị giam đi lên, chỉ vì che dấu thân phận của ta. Bọn hắn mặc dù không có đi ra phòng giam, cũng có thể đoán được Diệp Văn đang dạy ta kỹ xảo giết người, chỉ bất quá đám bọn hắn không có cách nào biết ta là ai. Lúc này nếu như ta đi gặp nàng, về sau bị người thẩm tra đối chiếu thời gian, vậy tất cả mọi người sẽ biết, Diệp Văn dạy chính là ta."

Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đông: "Cho nên lão sư, ta không thể đi gặp nàng, tiếp tục huấn luyện đi."

"Ngạch, " Lý Thúc Đông nhìn xem Khánh Trần vẻ mặt nghiêm túc, trên

mặt dần dần xuất hiện một loại ngạc nhiên thần sắc: "Người nói rất hay có đạo lý!"

Trở về đêm ngược 9:00:00.

Diệp Văn chân trần hành tẩu trên mặt đất, mà Khánh Trần thì nằm nghiêng tại mặt đất lẳng lặng nhìn xem, con mắt theo cặp kia chân to vừa đi vừa về di động.

Phảng phất, bàn chân kia lúc hành tẩu hết thấy biến hóa, đều có đặc biệt huyền bí.

Diệp Văn chân rất lớn, lớn lạ thường.

Thế nhưng là, Khánh Trần lại phát hiện đối phương bất luận là đi đường, hay là chạy, cũng sẽ không phát ra cái gì tiếng vang.

Loại năng lực này quá quý dị, từng cây sợi cơ nhục theo thứ tự phát lực, từ bàn chân, đến chân mắt cá chân, lại đến bắp chân, đùi, tựa hồ mỗi một lần vận động đều trải qua tính toán.

Nhưng Diệp Văn không có loại kia kinh khủng khả năng tính toán, đây là đối phương nhiều năm huấn luyện mới tích lũy xuống "Kinh nghiệm" cùng "Ký ức" .

Khánh Trần đem đây hết thấy đều ghi chép tiến trong óc, hẳn biết bài học cuối cùng này mới trọng yếu nhất.

Trong bất tri bất giác, Khánh Trần nhắm mắt lại.

Giống như là ngủ thiếp đi, lại như là ngay tại suy nghĩ.

Một bên Lâm Tiểu Tiểu nhìn về phía Lý Thúc Đổng thấp giọng nói ra: "Lão bản, hẳn dạng này luyện quá mệt mỏi, chúng ta cũng không nhất định liền muốn gấp nhất thời này, nếu không ta đi cấp hẳn làm điểm có thể mang về vũ khí sát thương đi. Mang khác không được, mang một viên lựu

đạn hoặc là một thanh bô tui súng ngắn tóm lại có thể."

Lý Thúc Đ ông lắc đầu: "L ần thứ nhất thấy máu giết người nhất định phải dùng hết toàn lực, cho dù là đem răng cắn nát cũng phải rõ ràng nhớ kỹ, tự tay giết người đến cùng là cảm giác gì. Khi chủ thủ đâm vào thân thể địch nhân lúc, huyết dịch thuận chuôi đao chảy tới trên tay, còn mang theo thân thể đối phương nhiệt độ, loại này độc nhất vô nhị giác quan mới có thể để cho hẳn nhớ kỹ, đến cùng cái gì là tử vong."

Trở về đếm ngược 2:00:00.

Khoảng cách trở về cuối cùng hai canh giờ.

Không hiểu dịch áp truy ền lực âm thanh, trong bóng đêm theo thứ tự vang lên, cực kỳ chính t ề

Trong hành lang thật dài lại mờ tối, 21 gian phòng tạm giam từng cái mở ra, Giản Sinh đã bị Lý Thúc Đ ông chuyển đi mặt khác ngục giam, chỉ để lại Lưu Đức Trụ một người ở lại đây.

Lưu Đức Trụ nơm nớp lo sợ nhìn xem bên ngoài, hẳn xuyên thấu qua mở ra cửa, nhìn xem bên ngoài đen ngòm thế giới: "Có ai không?"

Không người đáp lại.

Hắn lại đề cao giọng: "Có người có đây không, cửa làm sao mở?"

Đã không người đáp lại.

Thật lâu về sau, hẳn rốt cực lấy hết dũng khí đi ra phía ngoài.

Hành lang là trống rỗng, thông hướng ngục giam quảng trường cửa đã vì hẳn mở ra, Lưu Đức Trụ lắc lắc ung dung hướng về phía trước tìm tòi.

Nhưng vào lúc này, hẳn bỗng nhiên cảm giác có chút không thích hợp, bỗng nhiên quay đầu.

Thế nhưng là sau lưng trong hành lang tối nghĩa không có cái gì, chỉ có trong từng gian phòng tạm giam ánh sáng yếu ớt, xuyên thấu đến trong hành lang giao thoa ra bóng ma.

Giờ khắc này Lưu Đức Trụ cảm giác mình giống như là đang chơi một cái tên là yên tĩnh lĩnh trò chơi, trong nháy mắt thế giới tất cả đều thay đổi, khủng bố mà tĩnh mịch.

Toàn bộ thế giới, chỉ còn lại hắn cùng hành lang quỷ dị này, chẳng biết lúc nào liền sẽ xuất hiện sát cơ trí mạng.

Hắn bắt đầu bởi vì sợ hãi chạy như điên, một bên chạy một bên quay đầu nhìn quanh, phảng phất cái gì ngay tại đuôi theo chính mình.

Có thể Lưu Đức Trụ nghe không được tiếng bước chân, nhìn không thấy bóng người.

Trong lúc mơ hồ hắn nghe thấy được tiếng hít thở, tinh mịn kéo dài, mang theo cỗ quái tẫn suất.

Có đôi khi hắn cũng có thể nghe thấy trừ chính mình bên ngoài tiếng bước chân, có thể mỗi lần quay đầu cái gì đều nhìn không thấy, ngược lại để sợ hãi của hắn càng tăng lên.

Hắn thở hào hển chạy đến khu đọc giá sách phía sau, sau đó cẩn thận từng li từng tí thăm dò hướng về hậu phương nhìn lại, y nguyên không có cái gì.

Sau một khắc hắn hoảng sợ quay đầu, đã thấy một bộ mặt nạ mặt mèo đã gần ngay trước mắt.

...

Cảm tạ DesWong đã ủng hộ học trở thành quyền sách sách mới mình chủ!

Lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Cầu nguyệt phiêu!

Mặt khác, ngày mai bắt đầu ổn định ban đêm 6 điểm đổi mới!

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 85, thét lên cùng cách âm

"Ngọa tào!" Lưu Đức Trụ hốt nhiên dọa bay, kém chút lui lại lấy đem giá sách đụng ngã.

Đêm khuya, trong hoàn cảnh lờ mờ âm trầm, vừa quay đầu lại đã nhìn thấy mặt nạ quỷ dị.

Loại cảm giác này quá kinh khủng.

Tựa như là tại tự mình kinh lịch một bộ phim ma.

Lúc này, Diệp Văn cùng Lâm Tiêu Tiêu từ giá sách trong bóng tối đi ra.

Lưu Đức Trụ kịp phản ứng, thì ra ba vị này hơn nửa đêm đột nhiên đem chính mình phóng xuất, liền vì đùa chính mình chơi?

Hắn đau lòng nhưc óc nói: "Ngài ba vị cũng quá khi dễ người đi!"

"Ít nói lời vô ích, người cũng liền một chút như thế chỗ dùng, " Lâm Tiêu Tiêu dẫn theo Lưu Đức Trụ trở về phòng tạm giam.

Diệp Văn thì nói với Khánh Trăn: "Chi tiết phương diện có rất lớn tiến bộ, nhưng thời gian huấn luyện quá vội vàng, làm cũng không tính quá tốt."

Khánh Trăn chăm chú nghe.

Diệp Văn tiếp tục nói: "Đánh lén trọng yếu nhất chính là không bị người phát hiện, người liền thứ nhất tiếp cận Lưu Đức Trụ lúc sốt ruột, trong hành lang không khí cùng thanh âm sẽ có biến hóa rất nhỏ, Lưu Đức Trụ chính mình không phát hiện được, nhưng là thân thể của hắn sẽ cảnh cáo hắn."

"Lại đằng sau, mục tiêu di chuyển nhanh chóng thời điểm, hô hấp của người cùng bước chân cũng không có khống chế tốt. Thanh âm kia tại ta nghe tới vang như tiếng trống, ngay cả Lưu Đức Trụ đều có phát giác, nếu như đem hắn đổi thành binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện, người đã chết."

"Ừm, ta sẽ tiếp tục cố gắng, " Khánh Trần chân trần chưởng giẫm trên mặt đất.

Tiêu trừ tiếng bước chân lớn nhất bí quyết ngay tại ở như thế nào nắm giữ bước chân phát lực cùng thu lực, nhưng mà chính hắn giày quá giá rẻ, đế giày nhựa cây quá cứng, bất kể thế nào khống chế đều không được.

Diệp Văn nhắc nhở: "Thời gian học tập của người quá ngắn, cho nên chỉ có thể làm đến đi đường lúc lặng yên không một tiếng động, nhớ kỹ, không được chạy động, người còn làm không được chạy lúc cũng tiêu trừ tiếng bước chân."

"Ừm, ta nhớ kỹ, " Khánh Trần nói ra.

Diệp Văn nhìn bàn chân của hắn một chút: "Theo lời người nói, trở về đằng sau là trong núi. Nếu như trước người không có chân trần đi bộ qua, chỉ sợ sau một đêm hai chân sẽ máu thịt be bét đi."

Khánh Trần lắc đầu: "Cái này không trọng yếu, thương sớm muộn cũng sẽ tốt."

"Đối với mình hung ác là chuyện tốt, bất quá chờ sự tình sau khi kết thúc hay là mau chóng mua đôi giày thích hợp, " Diệp Văn nói ra: "Còn có cái gì muốn hỏi sao?"

"Kỳ thật, trong trận chiến đấu này đối với ta trọng yếu nhất chính là đánh lên bài học này, vì cái gì cuối cùng mới dạy?" Khánh Trần hiểu kỳ.

"Đánh lên không phải một trận đơn giản hình thức game giả lập, địch nhân tựa như trong trò chơi NPC một dạng đứng ở nơi đó ngốc ngơ ngác cho

người giết, sau đó thẳng đến người giết xong bọn hắn, chờ người giết chết người thứ hai thời điểm liền sẽ xác suất lớn bị phát hiện," Diệp Văn nói ra.

"Tiếp đó, còn lại ba người đã biết người trốn tại, sau đó biết dùng tận bọn hắn tất cả thủ đoạn giết chết người, người trừ chính diện chiến đấu không có lựa chọn nào khác, đó mới là thời khắc nguy hiểm nhất."

"Khi địch nhân không biết người trốn tại lúc, đánh lên giết chết trước hai người thoải mái nhất, cho nên ta dạy cho người ẩn nấp hành tung thời gian ngắn nhất. Sau đó khi bọn hắn đồng bọn phát hiện người lúc, người mới nguy hiểm nhất, cho nên ta dạy cho người chính diện chiến đấu thời gian dài nhất."

"Thế nhưng là," Khánh Trần bỗng nhiên nói ra: "Ta cũng không định lấy mạng đi đổi mạng của người khác, nếu như quá nguy hiểm, có lẽ ta sẽ buông tha cho."

"Điểm ấy ta là ủng hộ người," Diệp Văn nói ra: "Trên đời này, sinh mệnh của mình trọng yếu nhất. Nếu như chỉ là vì cứu mình một người thay mặt cùng nghìn cùng bàn, không đáng đi liều mạng. Nhưng người phải hiểu được, huyết tính loại vật này nếu như mình có thể khống chế, đây cũng là không gọi huyết tính. Có đôi khi, người chỉ có thật đối mặt một việc lúc, mới có thể minh bạch lựa chọn của mình."

Diệp Văn tiếp tục nói: "Lão bản nói qua, người trong xương có một cỗ huyết tính, tựa như người ngày đầu tiên tiến đến liền dám tìm lão bản đánh cò một dạng, đó là thứ thuộc về người, không thể quên được, cũng lau không đi. Nhớ kỹ người cùng lão bản cái kia cục Tứ Khẩu Cầm Vương sao, qua sông binh sĩ, không phải là không muốn quay đầu, mà là không có khả năng."

Khánh Trần như có đi đầu suy nghĩ.

Lúc này, Diệp Văn từ sát vách khu đọc đời cái ghế dựa tới phóng tới Khánh Trần trước mặt, Khánh Trần hiểu kỳ nói: "Làm cái gì vậy?"

Diệp Văn nghĩ nghĩ nói ra: "Đợi lát nữa người liền. . . Không đúng, là hai ngày sau đó người liền hiểu."

Diệp Văn nói ra: "Còn có một câu lão bản không nói, vậy ta liền tự tiện làm chủ thay hắn nói đi."

"Lời gì?" Khánh Trăn nghi hoặc.

Diệp Văn cười nói: "Còn sống trở về"

. . .

Đếm ngược 00:05:00.

Sau cùng năm phút đồng hồ.

Khánh Trăn đi vào Lưu Đức Trụ trước mặt bình tĩnh hỏi: "Lặp lại ta giao phó người hai chuyện."

Lưu Đức Trụ sợ hãi nói: "Thứ nhất, sau khi trở về để tất cả đồng học đào mệnh. Thứ hai, nếu như không thể chạy trốn, nghĩ biện pháp hỏi ra ai lúc trước bị lưu manh đơn độc mang đi qua."

"Ừm, hai ngày này có hay không nhớ lại cái gì chi tiết? Tỉ như ai một mực tại nhìn điện thoại phát tin tức, hoặc là nửa đường đi qua nhà vệ sinh, " Khánh Trăn hỏi.

Lưu Đức Trụ yếu ớt trả lời: "Bọn hắn đều đi qua nhà vệ sinh, nhìn điện thoại di động nói, bọn hắn thấy số liền hắn là đều không ít. . . Đại lão, ta lúc ấy chỉ lo chơi game, thật không có chú ý a."

Khánh Trăn thở dài, chính mình phàm là có lựa chọn tốt hơn, cũng sẽ không để con hàng này tới làm người đại diện.

"Nhớ kỹ, lưu manh nhất định rất muốn biết bí mật trên người của người."

Nhưng người phải hiểu được một chút, bọn hắn lúc nào biết bí mật của người, người liền lúc nào chết."

Khánh Trần tiếp tục lạnh lùng nói ra: "Liền này người khuyết điểm không thể tha thứ, đợi cho liền sau trở về ta sẽ giúp người nhận thức lại thế giới tàn khốc này, đương nhiên, người có thể còn sống sót rồi nói sau."

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua trên cánh tay thời gian.

Đếm ngược, 00:00:01.

Trở về

Trong hắc ám, có tiếng trống truyên đến, còn có vui cười.

Thế giới ngoài kia bị cắt đứt lại tạm dừng thời gian, rốt cục bắt đầu một liền nữa nhảy lên.

Trước một giây hay là mờ tối phòng tạm giam, sau một giây, thế giới đã bị đóng lửa chiếu thành chanh hồng nhan sắc, quang ảnh cũng đang nhanh chóng nhảy lên.

Lưu Đức Trụ mở to hai mắt, hắn nhìn trước mắt đóng lửa, còn có bên người nhảy căng hoan hô đám người, có chút khó thích ứng.

Lờ mờ cùng quang minh là cắt đứt, khăn trương cùng vui sướng cũng là cắt đứt.

Ngay cả Lưu Đức Trụ chính mình cũng phảng phất cùng các bạn học về mặt tươi cười kia cắt đứt ra.

Trong đầu tựa hồ có người đang nhắc nhở hắn: Nguy hiểm!

Hắn nhớ tới Khánh Trần lời nói, lập tức đứng lên, giận dữ hét: "Chạy! Mọi người chạy mau! Gặp nguy hiểm!"

Thế nhưng là, trong tưởng tượng tất cả mọi người chạy tứ phía tròng cảnh cũng không có xuất hiện, mọi người chỉ là một mặt mờ mịt nhìn xem hấn.

Các bạn học nghĩ mãi mà không rõ, trước một khắc còn có nói có cười Lưu Đức Trụ, làm sao lại một mặt hốt hoảng cùng sợ hãi?

Chỉ có Hồ Tiểu Ngưu phản ứng đầu tiên, bởi vì đối với các bạn học tới nói, thời gian là liên tục lại ăn khớp.

Nhưng đối với bọn hấn những này thời gian hành giả mà nói, cũng đã ở thế giới trong vượt qua hai ngày thời gian.

Cho nên, Lưu Đức Trụ cũng không phải vô duyên vô cớ đưa ra cảnh cáo, mà là tại trong thế giới trong đã trải qua một chút đặc thù sự tình!

Hồ Tiểu Ngưu đứng dậy hỏi: "Lưu ca, phát sinh cái gì rồi?"

Lưu Đức Trụ một bên gạt mở bạn học bên cạnh, vừa nói: "Nếu người không đi liền đến đã không kịp, có lưu manh muốn vây quanh nơi này, được rồi được rồi, các người không đi ta đi!"

Thế nhưng là, cho dù hấn đã nói như vậy rõ ràng, các bạn học vẫn như cũ là một mặt mê mang.

Hồ Tiểu Ngưu biến sắc, hấn cho Trương Thiên Chân đưa mắt liếc ra ý qua một cái liền nhanh chóng đi theo Lưu Đức Trụ.

Chỉ là, khi bọn hấn vừa mới đi đến cửa sân, liền có hai vị người mặc đồng phục cảnh sát nam tử trung niên hỏi: "Đồng học người tốt, các người cái này thân sắc hốt hoảng muốn đi đâu?"

Lưu Đức Trụ nhìn thấy đồng phục cảnh sát lập tức mừng rỡ như điên: "Cảnh sát thúc thúc, kìa bên này có lưu manh!"

Hai tên người mặc đồng phục cảnh sát trung niên nhìn nhau, sau đó từ bên hông móc súng lục ra đến, chia nhau tiến lên một bước chống đỡ Lưu

Đức Trụ cùng Hồ Tiểu Ngưu ngược, một người nhỏ giọng cười nói: "Có lưu manh sao, ta làm sao không nhìn thấy?"

Một người khác lạnh lùng nhìn xem Hồ Tiểu Ngưu: "Mở miệng cầi cứu liềi một phát súng đánh chết người, trở về!"

Hồ Tiểu Ngưu kinh ngạc cúi đầu nhìn xem, chuôi kia chống đỡ tại bộ ngực hấn súng ngắn.

Trên súng có ống giảm thanh!

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 86, 7 tên lưu manh

Hồ Tiểu Ngưu tại Hải thành thời điểm quanh năm trà trộn trong nước hợp pháp săn tập bắn, cho nên gặp qua cái đồ chơi này, cũng nghe săn tập bắn huấn luyện viên giảng giải qua.

Không nói đến những lưu manh này làm sao làm tới súng, mấu chốt là trong nước muốn vụng trộm làm ra ống giảm thanh quá khó khăn, liền xem như buôn lậu con buôn cũng rất ít buôn bán loại vật này.

Mà lại, đại bộ phận súng ống lắp đặt ống giảm thanh về sau, căn bản không phải giống trong phim ảnh như thế không có tiếng vang nào, tối đa cũng chính là từ 140 decibel hạ xuống 120 decibel, không có tính thực chất cải biến.

Ống giảm thanh vẫn luôn bị tác phẩm truyền hình điện ảnh thần thoại.

Nhưng là, cũng có số ít súng ống phối hợp đạn nửa tốc độ âm thanh về sau, quả thật có thể đem tiếng súng xuống đến cực nhỏ.

Lưu manh trên tay Glock 34, chính là một cái trong số đó.

Hồ Tiểu Ngưu bỗng nhiên ý thức được, đối phương cực kỳ chuyên nghiệp, thậm chí có thể là nước ngoài chuyên nghiệp lính đánh thuê xuất thân.

Lưu Đức Trụ tuyệt vọng, cái này chuyển hướng tới quá mức đột nhiên, đại lão chỉ nhắc tới tình huống có lưu manh, lại không nhắc nhở lưu manh sẽ thay đổi đồng phục cảnh sát!

Hồ Tiểu Ngưu hít một hơi thật sâu nói ra: "Theo bọn hắn nói làm."

Ba người bọn họ bị họng súng đỉnh lấy lui về sân nhỏ.

Cùng lúc đó, cửa sau còn có năm người cầm súng cưỡng ép lấy khách sạn Vân Thượng phục vụ viên, lão bản, hai tên Côn Lôn thành viên, từ khách sạn trong kiến trúc đi ra.

Những người này so Khánh Trần dự tính hành động nhanh hơn, tại trước Oh liên đã ần ần đem nơi này toàn bộ thăm dò, thẳng đến trở về sau mới rốt cục động thủ.

Bọn hắn sợ dĩ lựa chọn trở về sau mới xuống tay, cũng chính bởi vì phòng ngừa Côn Lôn thành viên ở thế giới trong đem tin tức tiết lộ ra ngoài, dùng cái này đến tranh thủ đủ nhiều thời gian.

Có mấy cái nữ sinh tại chỗ hét lên kinh ngạc.

Đã thấy một tên lưu manh trực tiếp kéo trong tay cò súng, đạn gọn gàng mà linh hoạt đánh trúng vào một tên Côn Lôn thành viên bắp chân.

Côn Lôn thành viên ứng thanh ngã xuống, lại ngậm chặt miệng không có phát ra một tiếng kêu rên.

Lưu manh lại đem họng súng chuyển hướng Hồ Tiểu Ngưu, Lưu Đức Trụ, sau đó lạnh giọng nói ra: "Im miệng, không phải vậy bạn học của các người hiện tại liên sẽ chết, còn có khách sạn bên ngoài rất nhiều người vô tội sẽ chết. Người nhìn, vị này Côn Lôn đồng chí liên rất thông minh, hắn biết mình kêu rên sẽ dẫn tới người bên ngoài, nhưng tòa này Lão Quân sơn bên trên, không ai có thể cứu các người. Đem người bên ngoài hấp dẫn tới, cũng bất quá là vô có mở rộng thương vong thôi."

"Mà lại trong lòng của hắn rất rõ ràng, người có thể cứu các người, nhanh nhất cũng phải 6 giờ sau mới có thể đến, cho nên các vị an tĩnh một chút, không cần cho mình chọc phiền phức."

Ngã trên mặt đất Côn Lôn thành viên yên lặng nhắm mắt lại, đau đớn kịch liệt dẫn đến hắn trên trán kết xuất mồ hôi ròng ròng, nhưng hắn như cũ

không nói một lời.

Lúc này, một vị mặc áo khoác màu đen lưu manh đứng tại học sinh trước mặt, hần cười mỉm nói ra: "Thật cao hứng có thể tại trên Lão Quân sơn này nhìn thấy mọi người, bất quá không nên kinh hoảng, ta đối với người bình thường không có hứng thú, chờ ta tìm ra các vị ở trong tất cả thời gian hành giả về sau, liền sẽ mang theo bọn hần rời đi. Cho nên, mời mọi người phối hợp một chút, được không? Nếu như mọi người phối hợp, như vậy rất nhanh liền có thể kết thúc."

Trong đám người, Vương Vân bỗng nhiên nói ra: "Mọi người trước đừng kinh hoảng, không cần hại chết Hồ Tiểu Ngư bọn hần."

Hồ Tiểu Ngư cùng Trương Thiên Chân hai người hai mặt nhìn nhau một chút, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà Lưu Đức Trụ trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Lưu manh không chỉ năm người, đại lão tin tức sai.

Lúc này, các học sinh nội tâm sợ hãi không gì sánh được, nhưng đối với súng ống sợ hãi, cùng đồng học sinh mệnh nhận uy hiếp, đơn độc các nàng giữ vững một chút lý trí, chỉ thấp giọng che miệng khóc sùi.

Lúc trước khách sạn Vân Thượng bên trong tiếng hét chói tai tựa hồ đã kinh động đến người ngoài viện.

Sát vách dân tộc bên trong, ngay tại cho ngày mai chuẩn bị món ăn chủ quán lão bản dùng tạp dề xoa xoa tay, đi ra sân nhỏ.

Hần đứng ở trước cửa trên đường cái, hướng sát vách cửa ra vào dò xét đi qua.

Đã thấy một vị người mặc đồng phục cảnh sát người đang đứng tại cửa ra vào, tựa hồ ngay tại phiên trực.

Vị này lòng hiếu kỳ thúc đẩy lão bản đến gần hỏi: "Cảnh sát đồng chí, sát

vách thế nào?"

Vị kia người mặc đồng phục cảnh sát trung niên nhân đáp lại nói: "Có hán tử say nháo sự, đi đừng vậy xem, trở về đi."

"Áo áo, tốt, " lão bản gật gật đầu liên tục định trở lại nhà mình dân túc trong cửa lớn.

Hắn vừa đi vừa cảm thấy có chút không đúng, lão bản lặng lẽ nắm chặt chính mình trong túi điện thoại, dự định vừa về tới dân túc liên vội vàng báo động hỏi một chút tình huống.

Còn không chờ hắn đi đến nhà mình dân túc cửa ra vào, cũng cảm giác phía sau có lạnh buốt chủ thụ, từ hắn xương sườn trong khe hở nghiêng nghiêng hướng lên đâm vào trái tim cùng lá phổi.

Một cái mang theo găng tay đen bàn tay chăm chú che miệng của hắn, đem hắn lôi vào khách sạn Vân Thượng cửa lớn.

Ngay sau đó, cái kia một tên người mặc đồng phục cảnh sát lưu manh một lần nữa đi ra cửa đi, từ bên ngoài đem khách sạn Vân Thượng cửa lớn đóng thật chặt, chính hắn thì từ đầu đến cuối canh giữ ở cửa ra vào không nhúc nhích.

Tay cũng từ đầu đến cuối khóa lên bên hông.

Lúc này, trong khách sạn Vân Sơn tất cả mọi người bị tập trung đến sân nhỏ, các học sinh bị hù run lấy bấy chăm chú ôm ở cùng một chỗ, mà lưu manh thì cầm hai cái túi nhựa màu đen, lần lượt tịch thu điện thoại di động của bọn hắn.

Lưu manh đưa điện thoại di động ném vào túi nhựa trước đó, sẽ còn cẩn thận đem những điện thoại này từng cái đóng lại.

Lưu Đức Trụ cùng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân cũng bị xô đẩy trở về, một tên trên mặt có sẹo lưu manh đi vào trước mặt bọn hắn, hai tay im

Ắng mở ra túi nhựa màu đen.

Ba người bọn họ rơi vào đường cùng thành thành thật thật lấy điện thoại cầm tay ra đến, nhưng lưu manh cũng không hề rời đi, mà là tiếp tục mặt không thay đổi nhìn chăm chăm Hồ Tiểu Ngưu.

Hồ Tiểu Ngưu nội tâm thở dài, hấn lại từ bên trái trong túi quần lấy ra một điện thoại khác ném vào trong túi nhựa.

Lưu manh cười lạnh một tiếng, liền đem ba người đẩy lên trong đám người.

Tên kia mặc áo khoác màu đen nam tử đi vào Lưu Đức Trụ trước mặt, hấn cười tủm tỉm nói ra: "Ta cho người một cái cơ hội, nói cho ta biết, vì sao người trở về sau lại đột nhiên phát hiện hành động của chúng ta, mà lại tinh chuẩn biết, chúng ta ngay tại vây quanh nơi này?"

Lưu Đức Trụ ngậm miệng run lấy bầy, đúng là hiếm thấy có khí phách không nói gì.

Tên này lưu manh cười cười: "Không có ý định nói có đúng không, cái kia để cho ta đoán xem. . . Tại cái này khách sạn Vân Thượng bên ngoài, người còn có thân là thời gian hành giả đồng bạn, đúng không."

Lưu Đức Trụ chợt phát hiện, đối phương cho dù đoán được chân tướng, tựa hồ cũng không hoảng hốt.

Chẳng lẽ nói, đối phương còn có át chủ bài khác? Hoặc là, trước mắt lưu manh như cũ không phải toàn bộ.

. . .

Giờ này khắc này, Khánh Trầ trầ mặc đứng lặng trong phòng, trong tay hấn nắm mang vễ dao bấ, sau lưng thì là đồng dạng vừa mới trở về Giang Tuyệt.

Khánh Tr ần nghe được mơ h ồ cơ quan âm thanh, nhưng h ắn cũng không biết đó là s úng lục giảm thanh thanh âm.

Chỉ là, bọn h ắn nhà này dân t ức l ão bản sau khi rời khỏi đây, li ền r ốt cuộc chưa có trở v ề.

Nữ nhân nhìn xem đao trong tay của h ắn li ền có minh ngộ: "Tiểu Tr ần, người đây là muốn làm gì?"

Khánh Tr ần bỏ đi trên chân giày, quay người đi ra ngoài: "Giang Tuyết a di, người mang theo Tiểu Vân chờ ở chỗ này, khóa chặt cửa đừng đi ra ngoài, yên tâm, ta không có việc gì."

Giang Tuyết ở phía sau nói ra: "Có lẽ ta có thể giúp người cái gì, ta có cánh tay người máy!"

Khánh Tr ần bỗng nhiên quay đ ầu nhìn chăm chăm vào nàng: "Nhưng người không có kinh nghiệm chiến đ ấu, tin tưởng ta, ta sẽ trở v ề."

Nói xong, h ắn biến mất tại ngoài cửa.

Mời đọc #DòngMáuLạcH ồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 87, nhiều ba cái

Trên núi gió nổi lên.

Lão Quân sơn độ cao so với mặt biển hơn hai ngàn mét, ở vào dãy núi Phục Ngưu ở giữa.

Nơi này ban đêm, gió núi vừa vội lại lạnh.

Trong không khí có sương mù ngưng kết, đợi cho hùng đông, tất cả ngoài trời bài trí đờ dùng trong nhà cũng sẽ ở mặt ngoài nhiễm một tầng hơi nước.

Trong sân, có người hướng trong đồng lửa ném đi mới sài mộc, ánh lửa cũng bị sài mộc mới này cho che giấu tối chút.

Ánh lửa chập chờn kia, tại trong sương mù chầm chậm lưu động chiết xạ, giống như là trong đêm kỳ diệu quang ảnh.

Trong bóng tối, có thiếu niên nắm lấy đao, hấn yên lặng đứng tại sương mù cùng bóng ma giao thoa ở giữa, đánh giá ngoài cửa viện lạc đàn lưu manh.

Cho đến giờ phút này hấn mới hiểu được Diệp Văn nói tới:

Sinh mệnh xác thực phi thường yếu ớt, một thanh đao đâm vào trong trái tim, mặc kệ đối phương là thiên đại nhân vật cũng sẽ chết.

Nhưng giết người cũng không dễ dàng.

Bởi vì người phải đối mặt là, trong nhân thế hung ác nhất sự tình.

Khánh Tr ần đem một khối trộm được khăn quàng cổ thắt ở trên mặt, không nói một lời.

Đình núi tín hiệu điện thoại lúc dứt lúc nối, nhưng lưu manh lý do an toàn, tất cả mọi người đổi cảnh dụng bộ đàm dừng ở ngược trái.

Khánh Tr ần trong lòng đếm thầm lấy, tên kia lưu manh cách mỗi mười phút đ ồng hồ, đ ầu sẽ cúi đ ầu theo bộ đàm đáp trả cái gì.

Đột nhiên, một trận gió núi rớt đến, trong viện ch ất đ ồng sài mộc đ ồng lửa bỗng nhiên thịnh vượng đứng lên, tỏa ra ngoài viện thế giới cũng sáng lên.

Lúc này, giấu ở trong góc Khánh Tr ần chợt thấy, tên kia ngoài cửa lưu manh dường như nhờ ánh lửa có chỗ phát giác, lại mang theo th ần sắc nghi hoặc nhìn mình bên này, cũng một chút xúu tới g ần.

Khánh Tr ần nội tâm xiết chặt.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Đ ồng Vân đúng là xuất hiện tại khách sạn ngoài cửa lớn.

Nàng đứng tại cửa ra vào rụt rè đối với lưu manh nói ra: "Cảnh sát thúc thúc, ngài có trông thấy mẹ ta sao?"

Lưu manh kia sửng sốt một chút: "Mụ mụ người? Không có trông thấy a, tiểu bằng hữu người qua đây, cảnh sát thúc thúc giúp người cùng một chỗ tìm mụ mụ có được hay không?"

Trong chốc lát, h ắn bỗng nhiên phát giác được không đúng!

Địch tập!

Lưu manh vô ý thức nâng lên tay trái hướng một bên vung ra gậy cảnh sát, tay phải thì vươn hướng bên hông chuẩn bị rút súng .

Đống lửa vượt qua tường vây chập chờn quang ảnh bên trong.

Trong sương mù thiếu niên đã lặng yên không tiếng động đi vào bên cạnh hắn.

Gần trong gang tấc, một đao khoảng cách.

Chỉ gặp Khánh Trần bỗng nhiên thấp người tránh thoát đối phương vung tới gậy cảnh sát, tựa như theo gió núi gào thét chuyển đến lưu manh trước mặt.

Khánh Trần chủ thủ trong tay đâm về lưu manh đang muốn rút thương tay trái, đối phương biết mình đã tới không kịp cầm súng, liền vô ý thức co lại tránh.

Thiếu niên lưỡi đao hướng phía dưới, lưu manh bản năng giống như hai tay hướng phía dưới bắt đi, muốn bắt tay của thiếu niên.

Có thể Khánh Trần giống như tựa hồ sớm có đoán trước hướng về sau nhỏ rút lui nửa bước, đối phương cái kia vung tay trái cùng gậy cảnh sát đều đánh vào trên không khí.

Không tốt!

Lưu manh ngạc nhiên ngẩng đầu hướng trong đêm tối nhìn lại.

Nhưng hắn chỉ có thể nhìn thấy thiếu niên lộ ra con mắt, chính băng lãnh nhìn chăm chú chính mình.

Đang lúc hắn dùng sức đem kiếm sát na, hung ác trong tay thiếu niên chủ thủ một lần nữa xuyên qua sương mù.

Xuyên qua hai cánh tay hắn ở giữa khe hở.

"Hô hấp."

Lý Thúc Đ ồng nói, dã thú ở giữa chiến đấu, trọng yếu nhất chính là hô hấp.

Đó là nắm giữ thân thể người hàm dưỡng số lượng cùng thanh tỉnh ý chí chìa khoá, một khi người mình bạch hô hấp trọng yếu, như vậy thì sẽ không chế chính mình, tiếp theo không chế hết thảy.

Làm thợ săn hay là làm con m ồi, tự chọn.

Trong chớp mắt, Khánh Tr ần che mặt khăn quàng cổ biên giới có hỏa điểm đường vân bông nhiên nở rộ!

Phảng phất tất cả lực lượng trào lên lấy hội tụ bên phải trên tay, lại truy ền lại đến mũi đao, hung hăng xâu tiến lưu manh lá lách.

Lưu manh con mắt đột nhiên trợn mắt chuông đ ồng.

Trong nháy mắt ngàn người này xảy ra chuyện gì?

Thiếu niên che mặt động tác nước chảy mây trôi, một mạch mà thành, phảng phất hết thảy đều tính toán kỹ như vậy, biết mình muốn vung gậy cảnh sát, biết mình tại đánh nghi binh bên dưới không dám tiếp tục rút súng, biết mình trong lúc hỗn loạn hai tay phản kháng quỹ tích.

Đối phương hết thảy đều biết, thế là tất cả đều tránh qua, tránh né, căn bản không cho hắn chính diện cơ hội tiếp xúc.

Thẳng đến chủ thủ vào hắn lá lách, đây mới là song phương đúng nghĩa thân thể tiếp xúc.

Một trận cận thân chiến đấu tâm lý đánh cờ bên trong, chính mình mỗi một bước đều tại đối phương tính toán bên trong.

Tựa như là chính mình biểu diễn thiếu niên viết xong kịch bản.

Thiếu niên cũng sớm li ền cho mình viết xong kết cục.

Biết mình đã không có bao nhiêu thời gian, lưu manh giãy dụa lấy muốn đưa tay đi theo bộ đàm.

Đã thấy thiếu niên quyết tâm chống đỡ lấy lưu manh thân thể xông về phía trước đi, đem đối phương gắt gao đè vào trên tường viện.

Khánh Trầ tay trái che miệng của đối phương, tay phải thì cầm đao dùng sức quấy đứng lên.

Lưu manh chân thân thể máy móc muốn phát lực, thế nhưng là đau kịch liệt cảm giác truyền lại tại trong đại não, cơ hồ đã cách trở hẳn hết thấy hữu hiệu tư duy.

Lá lách là nhân thể trữ máu máy móc, trong khoảnh khắc, đại lượng máu tươi từ đối phương vỡ tan lá lách chảy ra, sau đó lại thuận chủ thụ chảy đến Khánh Trầ trên tay.

Đó là ấm áp máu tươi, trong đêm mát nhanh chóng biến mất nhiệt độ nhắc nhở lấy Khánh Trầ, đến cùng cái gì là tử vong.

Đợi cho lưu manh không có nhịp tim cùng hô hấp, Khánh Trầ mới chậm rãi rút ra chủ thụ.

Thiếu niên che mặt đứng lặng tại trước thi thể thở dốc, lẳng lẳng không biết suy nghĩ cái gì.

Huyết dịch từ trong tay hắn rỏ xuống mũi đao nhỏ xuống, một giọt một giọt rơi xuống trên đường xi măng.

Nguyên lai, đây chính là giết người cảm giác.

Khánh Trầ thở dốc cũng không phải là bởi vì mỗi một cùng tim phổi phụ tải, mà là trong nội tâm của hắn có một loại âm thầm sợ hãi cùng bối rối.

Hắn lúc này mới ý thức được Lý Thúc Đờng vì sao nói, lần thứ nhất giết

người nhất định phải dùng đao.

Cần súng giết người, mấy chục mét có hơn một phát súng trúng mục tiêu, người liền không có.

Dưới tình huống đó, tâm tình của người cùng phản ứng đầu sẽ bởi vì khoảng cách mà mơ hồ, người không giống như là giết một người, càng giống là đánh một cái bia ngắm.

Nhìn không thấy huyết dịch bộ dáng, không cảm giác được nhịp tim đang dần dần biến mất.

Người đối với sinh mạng cũng sẽ không có chỗ kính sợ.

Lý Thúc Đĩnh làm lão sư không có cách nào chứng kiến học sinh liền thứ nhất giết người, nhưng hắn đã đem trọng yếu nhất bài học dạy cho Khánh Trầ: Như thế nào kính sợ sinh mệnh.

"Khánh Trầ ca ca, " Lý Đĩnh Vân thấp giọng sợ hãi hô.

Thanh âm này đem Khánh Trầ kéo về thực tế bên trong, giống như là có một bàn tay tại hắn rơi vào vực sâu trước đó, thật chặt kéo hắn lại ống tay áo.

Thiếu niên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Lý Đĩnh Vân.

Tiểu cô nương ngờ ngác không nói gì, giống như là bị vừa rồi một màn kia sợ choáng váng mắt.

Nàng tận mắt thấy che mặt thiếu niên hung ác giết người, tận mắt thấy sinh mệnh tan biến.

Khánh Trầ đi vào trước mặt nàng ngỡ xuống.

Hắn không có trích từ mình trên mặt che khăn quàng cổ, chỉ là nhẹ giọng hỏi: "Sợ sệt sao?"

Lý Đ ồng Vân kh ỏe mắt rưng rưng g ật đ ầu: "C ố ch ́t."

"Sao lại ra làm gì, m ụ m ụ người đ ầu?" Khánh Tr ần hỏi.

Lúc này Giang Tuyết mới hoảng hốt chạy xuống lầu đ ến, giống như đ ang tìm kiếm Lý Đ ồng Vân thân ảnh.

Dù là Khánh Tr ần che mặt, nàng cũng có thể một ch ́t nhận ra thiếu niên đ ến, bởi vì trên mặt đ ối phương là nàng khăn quàng c ố.

Thế là, khi nàng phát hiện Lý Đ ồng Vân cùng với Khánh Tr ần v ề sau, lập tức nhẹ nhàng th ả ra.

Giang Tuyết đi tới cửa đ ối với Khánh Tr ần giải thích nói: "Ta vừa r ồi đi nhà c ầi, kết quả vừa ra tới nàng đ ă không thấy tăm hơi. Tiểu Vân, người làm cho mẹ sợ lắm r ồi!"

Lý Đ ồng Vân cúi đ ầu: "Ta chỉ là muốn giúp đ ỡ Khánh Tr ần ca ca."

Khánh Tr ần sửng sốt một ch ́t, nguyên lai đ ối phương xuất hiện ở đ ây không phải ngẫu nhiên, là đ ang trợ giúp chính mình.

Hắn nghĩ nghĩ dự định đưa tay v ỗ v ỗ Lý Đ ồng Vân đ ầu, kết quả lại nghĩ tới trên tay mình đ ầu là máu, liền chậm rãi thu cánh tay v ề.

Còn không chờ hắn hoàn toàn thu h ồi đi, đ ă thấy Lý Đ ồng Vân đưa tay bắt hắn lại bàn tay, đ ặt ở trên đ ầu của mình: "Khánh Tr ần ca ca, chú ý an toàn, ta cùng m ụ m ụ chờ người trở v ề"

"Ừm, " Khánh Tr ần nở nụ cười: "Một lời đ ă định."

Nói xong, hắn đ ể Giang Tuyết hỗ trợ đ ệm lưng mạnh thì thể kéo vào dân t ục sân nhỏ, sau đ ố đ ệm lưng mạnh súng lục bên hông đưa cho Giang Tuyết: "Ta dự định chui vào khách sạn Vân Thượng, ở nơi đ ố nếu nổ súng, cho dù là g ắn ống h ăm thanh cũng sẽ gây nên chú ý, cho nên cái này cho người."

Giang Tuyết lắc đầu: "Người mang theo đi, người nguy hiểm hơn. Một khi sống chết trước mắt đâu còn quản có thể hay không gây nên chú ý, nổ súng là được."

Khánh Trần sửng sốt một chút, sau đó cười tháo xuống lưu manh bên hông bao súng, cột vào ngang hông của mình.

Mặc dù hẳn đầu không có sờ qua súng, cũng không biết súng ống dùng như thế nào, mà lại nổ súng liên sẽ gây nên mặt khác lưu manh chú ý bị vây công.

Nhưng là mình có súng, dù sao cũng tốt hơn không có.

Lý Thúc Đổng nói qua, kỵ sĩ lần thứ nhất giết người nhất định phải dùng đao, mà hẳn hiện tại đã làm được.

Lại giết người cũng không tính lần đầu tiên đi.

Có thể dùng thương.

Khánh Trần vỗ vỗ Lý Đổng Vân cái đầu nhỏ: "Lần này nhất định phải nghe lời, chờ ta trở về"

"Ừm, " Lý Đổng Vân gật gật đầu.

Nhưng vào lúc này, lưu manh thi thê trên ngực bộ đàm vang lên tiếng nói chuyện: "Hiện tại bắt đầu đếm số, 1."

Đám bắt cóc thanh âm lạnh lùng truyền đến: "2."

"3."

"4."

Giờ khắc này có chút dừng lại, Khánh Trần lập tức mở ra hô hấp thuật, lấy

hoàn mỹ trí nhớ, hoàn mỹ phục khắc lưu manh thanh tuyến: "5."

Hắn đang chuẩn bị đóng lại bộ đàm, máy biến điện năng thành âm thanh bên trong lại độ truy ền đến mới tiếng đếm số.

"6."

"7."

"8."

Khánh Tr ần bỗng nhiên ngâ ngẩn cả người.

Lưu manh. . . Nhi ều ba cái!

. . .

C ầu nguyệt phiêu a c ầu nguyệt phiêu!

Mời đọc #DòngMáuLạcH ồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Chương 88, nghệ thuật thu hoạch sinh mệnh

Hôm nay phát sinh hết thảy, tựa hồ cũng tại nói cho Khánh Trần một cái đạo lý: Chiến đấu kết quả do "Tương lai" quyết định, tuyệt đối không nên lấy "Quá khứ" tin tức đi tính toán, không phải vậy sẽ để cho người lâm vào vạn kiếp bất phục.

Rõ ràng Côn Lôn truy nã chính là năm tên lưu manh, Khánh Trần tại trên xe bus cũng chỉ nhìn thấy năm tên lưu manh, nhưng bây giờ trong bộ đàm đếm số người lại là tám cái.

Khó trách đối phương như vậy mà đơn giản liền không chế hai tên Côn Lôn thành viên, nguyên lai đối phương đội ngũ cũng đang tăng cường lấy.

Trên thế giới này, người nguyện ý vì tiền tài bí quá hoá liều thật nhiều.

Hôm qua Lâm Tiểu Tiểu từng tìm hắn nói chuyện phiếm, đối phương ngẩng đầu ở trên ghế vừa cười vừa nói: "Khánh Trần, người trở lại thế giới ngoài ngàn vạn nhớ kỹ không nên tin bất luận kẻ nào, bởi vì lợi ích sẽ cải biến quá nhiều quan hệ, nhân loại là xu lợi, vĩnh viễn không nên đánh giá thấp nhân loại tham lam. Người đoán xem, người cùng Lưu Đức Trụ sở dụng trạm cơ sở thiết bị truyền thông tin, là ai phát minh?"

Khánh Trần phán đoán: "Gián điệp?"

Lâm Tiểu Tiểu vui vẻ lắc đầu: "Không phải, đây là hai cái thành thị số 1 chứng khoán nhân viên giao dịch, vì để tránh cho bị người ta tóm lấy nội tình giao dịch chứng cứ, mới vùng trộm phát minh. Người nhìn, đây chính là lợi ích lực lượng, thậm chí thôi động khoa học kỹ thuật tiên bộ."

Lúc này, Khánh Trần đột nhiên cảm giác được, thế giới ngoài có lẽ sẽ có

càng ngày càng nhiều người, sẽ vì lợi ích đi vào thế giới này mặt âm u.

Bởi vì có quá nhiều người cần thời cơ này đến cải biến nhân sinh của mình.

Hắn đem bộ đàm nhét vào trong túi, sau đó cùng Giang Tuyết phất phất tay liền đi vào bóng đêm.

Giang Tuyết ngẩng xồm người xuống ôm lấy Lý Đông Vân: "Vừa rồi có hù đến sao? Còn sợ sệt sao?"

Lý Đông Vân nghĩ nghĩ: "Vốn là rất sợ sệt, nhưng Khánh Trần ca ca sờ sờ đầu của ta liền không sợ."

Tiểu cô nương nhớ lại, vừa mới Khánh Trần trong đêm tối một mạch mà thành tính toán cùng xuất thủ, thiếu niên tại lưu manh trước mặt thành thạo điều luyện giống như là đang biểu diễn một loại nghệ thuật.

Nghệ thuật thu hoạch sinh mệnh.

...

Nhân loại bàn chân, hẳn là tuyệt đại bộ phận động vật bên trong mềm mại nhất.

Muốn chân trần chiến đấu, chuyện này so trong tưởng tượng càng khó, trên mặt đất một viên hòn đá nhỏ đều có thể để cho người ta đau nhe răng trợn mắt.

Phàm là có những khả năng khác, Khánh Trần không muốn chân trần cùng người chiến đấu.

Nhưng hẳn không có lựa chọn.

Khánh Trần an tĩnh ngẩng xồm ở một viên bên đường cây sơn trà bên trên, mượn nồng đậm tán cây đến ẩn tàng thân hình, đem bộ đàm thanh âm đi đều

đến nhỏ nhất.

Trong viện chập chờn đống lửa, thỉnh thoảng sẽ đem quang mang xuyên thấu qua lá cây khe hở, pha tạp chiếu vào trên người hắn.

Đây là hắn tại trong trí nhớ có thể tìm kiếm đến vị trí tốt nhất, tán cây lại cao, còn khoảng cách khách sạn Vân Thượng có một khoảng cách.

"Trong viện có 6 người, ngoài viện hắn là còn có 1 người tại cửa sau canh gác," Khánh Trần trong lòng lẩm bẫm, chính mình phải giải quyết bảy người căn bản không thực tế, nhất là lưu manh đầu tập hợp một chỗ tình huống dưới.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua lòng bàn chân vết máu, cũng không biết đêm nay qua đi chân lại biến thành bộ dáng gì.

Trong viện, Lưu Đức Trụ sợ hãi rụt rè ng ẩ dưới đất, mà lưu manh người c ần đầu chính ng ẩ ch ồm hồm ở trước mặt của hắn, dùng họng súng chống đỡ lấy gáy của hắn không biết tại hỏi thăm cái gì.

Hơn 40 tên con tin tập hợp một chỗ ôm thành một đoàn, trong viện 6 tên lưu manh thì một mực c ần giữ tại chung quanh bọn họ, không ai có cơ hội chạy trốn.

Để Khánh Trần ngoài ý muốn chính là, hắn trông thấy một tên Côn Lôn thành viên chính nằm nghiêng trên mặt đất, m ồ hôi đã đem trán của đối phương ướt nhẹp.

Côn Lôn thành viên trên bàn chân họng súng đặc biệt bắt mắt, huyết dịch còn đang từ bên trong chậm rãi chảy xuống, đem mặt đất xi măng đầu nhuộm thành màu tím sậm.

Chỉ là, đối phương tại thống khổ như vậy thời khắc, tay phải còn lặng lẽ đặt ở chính mình túi quần bên cạnh, ngón trỏ cùng ngón giữa có tiết tấu giao thế đập, phảng phất tại hướng ngoại giới truy ền đạt tin tức.

Đát, cộc cộc.

Đát, đát, đát. . .

Ngón trỏ đại biểu ngắn âm đập đập rất nhanh, ngón giữa đại biểu trường âm đập đập rất chậm.

Giống như là mã Morse, nhưng Khánh Trầ không biết đối phương đang đem tin tức truyền lại cho ai.

Hắn một gã đồng bạn khác sao?

Khánh Trầ nhớ kỹ đối phương đánh tầ suất, lại đem ánh mắt chuyển hướng trong viện.

Lúc này, đã thấy một tên lưu manh ở trong đám người tìm kiếm lấy, sau đó vẻ mặt tươi cười đối với một bên đồng bạn không biết nói cái gì.

Nói xong, liền nắm kéo Vương Vân tóc, đưa nàng kéo ra khỏi đám người.

Wương Vân trên mặt đất bị kéo động lên, hai chân ra sức giãy dụa, nhưng mà cuối cùng vẫn bị kéo tiến vào trong khách sạn.

Các bạn học e ngại nhìn xem một màn này, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân mấy lần muốn đứng dậy, lại bị hắc ám lại nồng sủng lạnh như băng chống đỡ lấy ng ỡ xồm xuống.

Tên kia chưa thụ thương Côn Lôn thành viên trợn mắt mà lên, lại bị một bên lưu manh hung hăng nện tại phần bụng, hắn lại như con tôm nằm xuống đất, trong miệng hít vào cảm lạnh khí không phát ra được một chút thanh âm.

Trừ cái đó ra, lại không người có can đảm phản kháng.

Nhưng lúc này ai cũng không thể dùng đạo đức đến tiến hành bắt cóc, nhân loại tại nguy hiểm phủ xuống thời giờ bảo toàn bản thân là một loại bản

năng, các học sinh không có trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, e ngại mới là bọn hấn vốn có cảm xúc.

Chỉ là bọn hấn không biết, lưu manh ngay từ đầu không có ý định lưu lại một cái người bình thường.

Khánh Trần mặt không thay đổi nhìn chăm chú lên đây hết thấy, cũng không có động thủ.

Hấn cảm thấy cái này có chút không hợp logic, bởi vì lưu manh là nghiêm chỉnh huấn luyện chiến sĩ.

Loại thời điểm này làm chuyện loại này, lộ ra quá ngu xuẩn.

Nhưng đối phương rõ ràng không có khả năng ngu xuẩn như vậy.

Chẳng được bao lâu, tên lưu manh kia từ trong khách sạn đi ra, hấn vỗ vỗ đùi bạn bả vai: "Tới phiên người."

Các học sinh nghe nói như thế về sau, lập tức sợ hãi co rụt về đằng sau lấy.

Chỉ gặp tên lưu manh kia cười tủm tủm đem ánh mắt bắn khoản trong đám người, nữ sinh nhao nhao cúi đầu không dám nhìn thẳng, phảng phất dạng này chính mình liền sẽ không bị phát hiện.

Nhưng mà sau một khắc, ánh mắt của đối phương đúng là. . . Dừng lại tại Nam Canh Thần trên thân!

Lưu manh gạt mở đám người đem gậy yếu Nam Canh Thần một thanh tách rời ra, muốn hướng trong phòng mang đến.

Khánh Trần kinh ngạc nhìn một màn này: ". . ."

Hấn rốt cục xác định một ít chuyện.

Không có khả năng đợi thêm nữa.

Hắn thậm chí còn không biết cửa sau tên lưu manh kia giấu ở nơi nào, nhưng hắn không có khả năng đợi thêm nữa.

Đây là cơ hội tốt nhất.

...

Khách sạn Vân Thượng xây dựa lưng vào núi, phía sau nó không phải đất bằng, mà là nghiêng nghiêng hướng lên phía trên kéo dài tới rừng cây cùng ngọn núi.

Một tên lưu manh đang lẳng lặng tựa ở trên cửa sau, hút thuốc.

Tàn thuốc màu đỏ ở trong đêm tối lúc sáng lúc tối, trong yên tĩnh thậm chí có thể nghe được cây thuốc lá thiêu đốt âm thanh xì xì.

Cùng cửa trước lưu manh khác biệt, hắn sớm liền đem chứa ống giảm thanh Glock 34 cầm ở trong tay, dạng này liền có thể tùy thời ứng đối nguy cơ.

Đột nhiên, trong bóng tối có cục đá rơi trên mặt đất tiếng vang.

Nhưng mà lưu manh trước tiên phản ứng đúng là hướng thanh âm phương hướng ngược nhìn lại, hòng súng thì chỉ hướng thanh âm đến chỗ.

Mặc kệ bên nào có người, hắn cũng có thể làm ra nhanh chóng phản ứng, đây là chính xác nhất phương thức xử lý.

Không ai.

Hắn căng cứng cơ bắp chậm rãi trầm tĩnh lại.

Lưu manh ném đi tàn thuốc trong tay, ánh mắt trấn định giờ thương tìm kiếm, muốn tìm ra vừa mới cục đá thanh âm nơi phát ra.

Lúc này, trong bộ đàm truyền đến thanh âm: "Đếm số, 1."

"2."

"3."

Lưu manh đề xuống bộ đàm nói ra: "4."

Một giây này, sự chú ý của hắn tại trên bộ đàm, lực chú ý cùng thính lực cũng có chỗ phân tán.

Hắn buông lỏng ra bộ đàm, tiếp tục dùng ánh mắt bắn khoả bốn phía.

Trong chốc lát, lưu manh con người bỗng nhiên co vào, nhưng hắn đã bị phía sau đuổi tới bàn tay che miệng lại, băng lãnh chủ thủ như lôi đình từ sau hông đâm vào, xuyên qua hắn lách, dừng lại tại trong lách phổi.

Sau một khắc, hắn nghe được có người liền đứng tại phía sau hắn, ấn xuống bộ đàm nói ra: "5."

Bàn tay kia chậm rãi buông ra, lưu manh trong miệng lại chỉ có thể phát ra ôi ôi ôi đổ khí âm thanh.

Trong bộ đàm vẫn tại báo số lượng.

"6."

"7."

"8."

Không ai phát hiện, đồng bạn của mình đã chết hai cái.

Mời đọc truyện đã hoàn thành.

Chương 89, dũng khí

Khách sạn Vân Thượng bên trong, Nam Canh Thiên kêu trời trách đất bị kéo vào lều hai gian phòng.

Ngoài cửa sổ chính là đồng lửa ánh sáng đang lác lác, nhưng hấn lại giống như là rơi vào Địa Ngục.

Nam Canh Thiên kêu khóc: "Đại ca, van cầu người đừng đụng ta, thật, ta nhìn cái kia Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân liền so ta đáng dập tốt, người tìm bọn hấn đi!"

Hấn một bên kêu khóc, một bên bụng dưới âm thầm liều mạng dùng sức.

Hấn tại trên mạng nhìn qua, nghe nói tại loại thời khắc nguy cấp này, nếu như có thể kịp thời kéo một quần đi ra, nói không chính xác liền có thể hư mất đối phương khâu vị, bảo trụ bình an.

Chỉ là hấn chưa từng nghĩ tới chính mình cũng sẽ hữu dụng ra một chiêu này một ngày.

Nhưng mà, trong tưởng tượng đối phương cời thất lưng thanh âm cũng không có phát sinh.

Tên lưu manh này mặc màu đen áo khoác da, đỉnh đầu là cạo sạch sẽ tròn tấc.

Cái cổ ở giữa, một đầu Hắc Long hình xăm một mực lan tràn đến cái cằm chỗ, nhìn hung hãn dị thường.

Lưu manh chậm rãi tháo xuống găng tay của chính mình, lộ ra bên trong

thô ráp thân thể máy móc đến, hấn hoạt động ngón tay của mình, dường như bởi vì biến chất nguyên nhân, ngón tay nắm tay cùng từng quy ền lúc sẽ còn phát ra kết C-K-Í-T..T...T thanh âm.

Rợn người.

Lưu manh đứng tại Nam Canh Th ần đối diện lạnh lùng nhìn xem, thẳng đến hấn tiếng khóc d ần d ần nhỏ chút ít, mới bình tĩnh hỏi: "Tiểu tử, ta đối với nam không có hứng thú. Hiện tại ta hỏi người vấn đề, người đến trả lời. Phối hợp tốt một chút li ền có thể lưu cái mạng, hiểu không?"

"Đã hiểu đã hiểu!" Nam Canh Th ần vội vàng gật đầu.

"Người ở thế giới trong là thân phận gì?" Lưu manh hỏi.

Nam Canh Th ần ngây ngẩn cả người, hấn nguyên lai tưởng rằng chính mình sẽ bị đưa đến gian phòng này chà đạp một phen, lại không nghĩ rằng đối phương lại đột nhiên hỏi hấn thế giới trong thân phận.

Cái này cùng hấn nghĩ hoàn toàn không giống, tựa hồ vừa r ồi cử động của đối phương cũng chỉ là cho người khác làm dáng một chút mà thôi.

Nhưng hấn một lát còn không có nghĩ rõ ràng, tại sao lại có chuyển hướng này, đối phương lại thế nào biết mình là thời gian hành giả.

Rõ ràng chính mình giấu diếm rất tốt, ai cũng không biết a!

Đã thấy lưu manh dùng họng súng đỉnh lấy gáy của hấn: "Tra hỏi người đâu?"

Nam Canh Th ần nước mắt ba ba nói ra: "Ta là hacker. . ."

"Hacker?" Lưu manh th ần hô một tiếng xúi quẩy.

Phải biết, xuyên qua thế giới trong là không kế thừa tri thức, cho nên kỹ thuật loại thời gian hành giả trong mắt bọn hấn không đáng giá ti ền nhất,

chỉ có thể nói là chỉ có thân phận, không có năng lực.

Mà lại, thân phận này làm không tốt sẽ còn biến thành liên lụy.

Lưu manh tiếp tục hỏi: "Người ở tại thành thị nào?"

"Thành thị số 18, " Nam Canh Thần trả lời.

"Thứ mấy khu?"

"Khu thứ nhất, " Nam Canh Thần vội vàng lại bổ sung: "Ta cũng là vừa dờ đi qua."

Lưu manh huýt sáo: "Nguyên lai là ở tại khu thứ nhất kẻ có tiền, người vì cái gì vừa mới dờ đi qua?"

Nam Canh Thần ủy khuất ba ba nói ra: "Ta cũng là vừa mới được bao nuôi."

Lưu manh ngây ngẩn cả người, cái này đâu cái gì cùng cái gì, hắn tiếp tục hỏi: "Khu thứ nhất trên quảng trường Xích Thủy, gần nhất tả chính là cái gì hình chiếu 3D?"

Nam Canh Thần nói ra: "Là ba đầu Hồ Kinh nhảy ra mặt nước chiếu ảnh."

Lưu manh nghĩ nghĩ đề xuống trước ngực bộ đàm: "Lão đại, xác nhận là thành thị số 18 khu thứ nhất thời gian hành giả, động thủ thanh lý hiện trường đi."

Nói xong, hắn buông ra bộ đàm liền muốn mang theo Nam Canh Thần đi ra ngoài.

Ngay tại Nam Canh Thần trong tầm mắt, khi lưu manh cúi người đến bắt hắn trong chốc lát, cái kia nguyên bản ngăn tại phía trước lưu manh sau lưng, hiển lộ ra một cái thiếu niên che mặt tới.

Đối phương dùng khăn quàng cổ che mặt, có thể Nam Canh Thần y nguyên có thể nhìn thấy có màu lửa đỏ đường vân từ khăn quàng cổ phía dưới, lan tràn đến khóe mắt hai bên.

Hắn không biết thiếu niên này khi nào xuất hiện, hắn cùng lưu manh hai người cũng không từng phát giác được đối phương tới gần.

Không có bước chân, không có hô hấp.

Không có cái gì.

Lưu manh tựa hồ cũng qua nét mặt của Nam Canh Thần bên trong phát giác được dị dạng, nhưng hắn thân thể đã không động đậy xong rồi.

Lá lách là nhân thể kho máu, một khi nó bị ngoại lực đánh tan, thụ người công kích sẽ nhanh chóng mất máu mà chết.

Tốc độ gần với bị người cắt đứt phần cổ động mạch chủ.

Lưu manh chỉ cảm thấy thân thể của mình đang nhanh chóng trở nên lạnh, hắn thậm chí có thể nghe được huyết dịch của mình nhỏ xuống trên mặt đất thanh âm.

Bọt máu từ trong miệng hắn chậm rãi tuôn ra, lưu manh muốn đưa tay đi đè xuống bộ đàm.

Có thể đã có người nhẹ nhàng từ phía sau lưng vươn tay ra, hái đi trước ngực hắn bộ đàm.

"Người. . . Là ai?" Nam Canh Thần kinh ngạc nói ra.

Khánh Trần bình tĩnh nhìn hắn: "Không cần làm bộ không biết ta, theo ta đi, hiện tại không có rảnh cùng người nói chuyện phiếm."

"Được rồi Trần ca. . ." Nam Canh Thần kích động nói.

Nam Canh Thần có thể nhận ra mình, Khánh Trầ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hai người từ lớp 10 chính là đầ học, văn lý chia lớp sau không chỉ có là đầ học, hay là ng ồi cùng bàn.

Hai cái khở cấp cấp thiếu niên vẫn luôn là bằng hữu tốt nhất, Khánh Trầ mặc dù có thể che kín mặt, thậm chí cố ý làm rối loạn kiểu tóc.

Nhưng Nam Canh Thần chỉ cần nhìn một chút ánh mắt của hắ, hình dáng, li ền có thể xác định Khánh Trầ thân phận.

Nam Canh Thần đi theo Khánh Trầ sau lưng chuẩn bị rời đi, trong miệng hắ kích động nói l ần b ần: "Không nghĩ tới người vậy mà lại tới cứu ta, nếu như người không có xuất hiện, ta nói không chừng li ền bị bọn hắ bắt đi. . ."

Nhưng lại tại Khánh Trầ dự định mang theo Nam Canh Thần từ cửa sau lúc rời đi, ngoài cửa sổ bỗng nhiên vang lên liên tục cơ quan âm thanh.

Có người hô hào: "Chạy mau, bọn hắ muốn diệt khầu!"

Khánh Trầ bỗng nhiên quay đầ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Đó là súng ống gắn ống hắ thanh sau đặc biệt thanh âm.

Phía ngoài đống lửa giống như là chiếu trời biển lửa, các học sinh tiếng thét chói tai giống như nước sôi ngay tại sôi trào.

Hắ rút ra bên hông súng ngắn đi đến bên cửa sổ, khách sạn Vân Thượng lão bản, phục vụ viên đã nằm trong vũng máu, các học sinh bị hù chạy tứ phía.

Chỉ gặp hai tên Côn Lôn thành viên chẳng biết lúc nào đã trúng đạn ngã xuống, khách sạn Vân Thượng cửa lớn chẳng biết lúc nào bị người mở ra, các học sinh chính thừa dịp loạn trốn ra phía ngoài đi.

Một tên Côn Lôn thành viên ngực máu thịt be bét, ngửa mặt nằm tại băng lãnh trên đất xi măng, không có chớp mắt.

Một tên khác Côn Lôn thành viên méo mó quỳ gối cạnh đại môn nhắm mắt lại.

Cần trong tay hẳn một khẩu súng, bên cạnh thì là một tên sớm đã khí tuyệt lưu manh, càng xa xôi còn có một bộ lưu manh thi thể.

Hai tên lưu manh tổng cộng trúng bốn phát súng, Côn Lôn thành viên trên thân tràn đầy máu tươi, đã không cách nào phân biệt trúng bao nhiêu súng.

Tựa hồ là hẳn liều mạng mở ra cửa lớn, cho các học sinh mở một con đường sống.

Giờ này khắc này, các học sinh chính giãy dụa đứng dậy, không quan tâm trốn ra phía ngoài đi.

Khánh Trầ không biết vừa rồi một chớp mắt kia xảy ra chuyện gì, dù có mạnh mẽ đến đâu đầu óc tốt giống cũng có chút phản ứng không kịp.

Đội hẳn đi vào bên cửa sổ lúc, nên phát sinh đầu đã phát sinh.

Vền vền mấy hơi thở mà thôi, liền chết nhiều người như vậy.

Khánh Trầ yên lặng nhìn xem cái kia hai bộ máu me khắp người thi thể, bởi vì không có chính mắt thấy quan hệ, cho nên cảm xúc cũng tới trì hoãn một chút.

Không có cái gì bi thương, cũng không có cái gì cảm động.

Chỉ là có đò vật gì đột nhiên ở ngực ngăn cản một lần, chính hẳn cũng không biết ngạnh ở đò vật là cái gì.

Trong hỗn loạn, còn thừa mấy tên lưu manh đúng là không có đi truy đuổi

học sinh, mà là sắc mặt lạnh lùng cho Lưu Đức Trụ, Hồ Tiêu Ngưu, Trương Thiên Chân buộc chặt hai tay, dự định xen lẫn trong học sinh phía sau, mang theo thời gian hành giả rời đi.

Là, lưu manh mục tiêu là thời gian hành giả, bây giờ kế hoạch đã ngoài ý muốn nổi lên, muốn đem tất cả học sinh diệt khẩu đã rất không có khả năng.

Như vậy đối với bọn hắn lựa chọn tốt nhất chính là, kịp thời dừng tổn hại.

Trong bộ đàm truyền đến tiếng vang: "Lão Ngũ không biết đi đâu, khả năng đã ngoài ý muốn nổi lên. Lão Tam, người cùng lão Tứ mang theo trên lầu cái kia hai cái xuống tới, chúng ta tại bãi đỗ xe tụ hợp."

Lão Tứ lão Ngũ đã chết.

Khánh Trần yên lặng nhìn chăm chú lên hết thầy, hắn chợt nhớ tới Diệp Văn đã nói: "Huyết tính loại vật này nếu như mình có thể khống chế, đây cũng là không gọi huyết tính. Có đôi khi, người chỉ có thật đối mặt một việc lúc, mới có thể minh bạch lựa chọn của mình."

"Chờ ở tại đây, nhớ kỹ, ta hôm nay ban đêm chưa từng xuất hiện, nếu như ta không có trở về . . . Cũng không cần nói cho ta biết phụ mẫu, " Khánh Trần thấp giọng nói xong liền đi ra phía ngoài.

Kỳ thật hắn cũng không muốn lại tiếp tục mạo hiểm, dù sao Nam Canh Thần đã cứu được, lúc này đúng là mình rời đi cơ hội tốt.

Có thể Khánh Trần đang nghĩ, chính mình thật tận lực à.

Hiện tại quay người rời đi, đời này lại cùng người thời điểm chiến đấu, có phải hay không đều sẽ nhớ lại chính mình hôm nay từng lùi bước qua.

Hắn một đoạn thời khắc cảm thấy Diệp mụ nói rất đúng, qua sông hãn tốt, dính máu, liền không thể quay đầu lại.

Không quan hệ quy tắc, quân lệnh, lợi và hại.

Đó là dũng khí.

Mời đọc truyện đã hoàn thành.

Chương 90, nội ứng

Ngoài khách sạn là hỗn loạn thế giới, trong khách sạn là đã không có một ai hành lang.

Khánh Trầ dẫn theo Glock 34 đi ra phía ngoài.

Kỳ thật Diệp Văn nói rất đúng, Khánh Trầ mặc dù cẩn thận, nhưng cho tới bây giờ cũng không thiếu huyết tính.

Tựa như hấn sau khi xuyên việt đến ngục giam số 18, từ trước tới giờ không từng hướng ai cầ vòng qua, cho dù là tại trong cái hộp đen, hoặc là đối mặt thủy hình.

Hấn nương tựa theo một cỗ huyết tính, dùng hướng chết mà thành thái độ thành tựu chính mình.

Đây mới là Lý Thúc Đờng coi trọng hấn nguyên nhân căn bản.

So sánh siêu ức trạng thái thiên phú, Lý Thúc Đờng càng để ý cho tới bây giờ đều là tâm tính.

Có thể là bởi vì sau lưng cho tới bây giờ đều không có người chờ hấn, hay là hấn từ trước tới giờ không lưu luyến đi qua, Khánh Trầ vẫn luôn tại trên đường dừng cảm tiến tới, không quay đầ lại qua, hối hận qua.

Lúc này, Vương Vân từ trong gian phòng nào đó chạy ra.

Nàng tại hành lang trông thấy Khánh Trầ lúc trong ánh mắt tràn đầ ngoài ý muốn, nhưng nàng đối với Khánh Trầ cũng không có quen thuộc như vậy, cho nên căn bản không nhận ra được.

Khánh Trầnlạnh lùng nhìn về phía đối phương, chỉ thấy đối phương quần áo chỉnh tề, không có chút nào bị chà đạp qua dấu hiệu, trang dung đều vẫn như cũ đẹp đẽ.

"Người. . ." Vương Vân nhìn thấy che mặt Khánh Trầnliền ngậy ngấn cả người.

Sau một khắc, Khánh Trầnlà đưa tay mở bốn phát súng, hai phát đánh hụt, cuối cùng hai phát tinh chuẩn đánh vào nữ hài trên chân trái chân phải.

Sau đó không có chút nào dừng lại tiếp tục đi về phía trước.

Khánh Trầnlà chợt phát hiện, chính mình có sử dụng súng ống thiên phú.

Tất cả mọi người đang sử dụng súng ống thời điểm, nhất định phải dùng đại lượng đạn dược mới có thể "Uy" ra cảm giác súng .

Cảm giác súng, chính là quen thuộc sức giật, quen thuộc bay ra khỏi nòng súng tốc độ, quen thuộc tu chỉnh đường đạn quá trình, quen thuộc tự thân cánh tay bố cơ bắp tại nổ súng một khắc này phản ứng.

Nhưng tất cả những thứ này, Khánh Trầnlà chỉ cần mở mấy phát, liền có thể đem tất cả cảm giác một mực núp ở trong đầu.

Cho nên hẳn bắn về phía Vương Vân trước hai phát lệch, nhưng sau hai phát liền đã chính xác sửa đường đạn.

Wương Vân tại phía sau hẳn phát ra kêu rên.

Khánh Trầnlà nội tâm cũng không có ba động.

Rất nhiều chuyện tại thời khắc này đều xâu chuỗi đi lên.

Ngày 30 tháng 9, bình thường cùng nhau lên học bốn người, cũng chỉ có Vương Vân một mình, sớm đi tới trường học, còn đã hẹn Nam Canh Trầnlà.

Trong cả ngày thời gian kia, vừa đến nghỉ giữa khóa thời điểm, Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Bạch Uyển Nhi bốn người liền tụ tại trên hành lang, nhưng Vương Vân cũng không có ra phòng học, mà là sần nảo uất ức tại trên chỗ ngồi chờ đợi một ngày.

Cho nên, khi Khánh Trần phát giác được có nội ứng đem hành trình cáo tri lưu manh về sau, đối phương thậm chí có khả năng vì phối hợp đêm nay hành động, lâm thời sửa đổi hành trình.

Thế là, hần hỏi Lưu Đức Trụ: Là ai nói lên sửa chữa hành trình.

Khi đó Lưu Đức Trụ trả lời: Bạch Uyển Nhi.

Mà Khánh Trần thì vô ý thức đang nghĩ, cái này không hợp lý.

Bởi vì hần trong trí nhớ, Vương Vân mới là hiềm nghi lớn nhất một cái kia.

Bạch Uyển Nhi không phải hần muốn đáp án.

Hiện tại xem ra, nhất định là lưu manh đến Giang Tuyết nhà đêm đó phát sinh qua cái gì, mới có thể dẫn đến đối phương ngày thứ hai tính tình đại biến, bốn người quan hệ cũng có chỗ xa lánh.

Cuối cùng, khi lưu manh trái với logic mang đi Vương Vân, lại đột nhiên mang đi Nam Canh Thần, Khánh Trần cũng đã xác định chính mình phỏng đoán.

Lưu manh không có khả năng ngu xuẩn như vậy, tại loại bước ngoặt nguy hiểm này tinh trùng lên não.

Đối phương nhất định là muốn mượn cơ hội mang đi Vương Vân, tìm một cái nơi thích hợp trao đổi tin tức.

Nhưng mà, đối phương mang đi Vương Vân đằng sau, lại lập tức mang đi

Nam Canh Thàn.

Khánh Trầ tin tưởng đây không phải trùng hợp.

Cho nên, khi hấn tại trên hành lang đụng vào Vương Vân trước tiên, liền lựa chọn nổ súng.

Đây có lẽ là Khánh Trầ băng lãnh nhất một mặt, nhưng lại nóng cháy nhất.

Không biết vì cái gì, khi hấn nghĩ đến trong viện kia một chỗ thi thể, đã cảm thấy không thể để cho nữ hài này bình yên rời đi.

Khánh Trầ cũng không phải muốn cho ai báo thù, dù sao hấn cùng hai vị kia Côn Lôn thành viên không giao tình gì, cùng khách sạn lão bản cũng không giao tình gì.

Chỉ là hấn đang nghĩ, chuyện này, cũng nên có người trả giá đắt.

...

Lão Quân sơn loại này giấu ở trên núi cảnh khu, dù là du khách lại nhiều, ban đêm 1 giờ về sau trên đường cũng sẽ không lại có cái gì người đi đường.

Trên đường tiệm cơm cũng đều sẽ đóng lại, chỉ còn lại đèn đường vẫn sáng.

Nhưng mà, khách sạn Vân Thượng động tĩnh thực sự quá lớn, trên con đường này tất cả khách sạn dân tuc đều bị kinh động.

Các học sinh ra bên ngoài điên cuồng tứ tán chạy trốn lấy, đám bắt cóc đổi thân trang phục, ở phía sau không nhanh không chậm đi tới.

Bọn hấn còn lại bốn người nắm kéo Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân, Hồ Tiểu Ngu, Bạch Uyển Nhi bốn cái, còn cần quần áo phủ lên bọn hấn bị

trói buộc ở hai tay.

Trên đường, Hồ Tiểu Ngưu tỉnh táo nói ra: "Các người mang theo chúng ta bốn người là chạy không thoát, bởi vì sự tình đã vượt ra khỏi kế hoạch của các người, nơi này lên núi xuống núi chỉ có một con đường, Côn Lôn nói không chừng đã sớm ở trên đường thiết lập trạm."

Cần đầu lưu manh không cắt đứt hẳn, mà là có chút hăng hái nghe.

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục nói: "Thả chúng ta bốn người, các người còn có thể trực tiếp lên núi, Phục Ngưu sơn tung ngang 8 trăm dặm, Thần Tiên cũng không có khả năng bắt được các người. Nhưng nếu như mang theo chúng ta bốn người, chỉ có thể trở thành các người trên đường liên lụy. Lưu cho ta cái tài khoản, các người chỉ là cần tài, ta cam đoan sau khi trở về sẽ cho các người thu tiền."

Vị thủ lĩnh kia cười cười: "Vẫn rất cảm tạ người cho chúng ta cân nhắc đâu, bất quá, người quá lo lắng."

Nói xong, hắn phát tay ra hiệu đồng bạn mở ra một cái túi nhựa, bên trong rõ ràng là hơn mười chế tác tốt bình thiêu đốt.

Sau một khắc, thủ lĩnh móc ra cái bật lửa tự mình châm một điếu thuốc lá, sau đó lại đốt bình thiêu đốt bên trên vải bông.

"Lão Lục, ném đi, " hắn bình tĩnh đối với những khác lưu manh nói ra.

Bên cạnh một tên lưu manh phát tay ra sức quăng ra, cái kia bình thiêu đốt đúng là trực tiếp nện ở bên đường mặt khác dân túc bên trong.

Nhất thời, lửa lớn rừng rực trong khoảnh khắc bốc cháy lên.

Lưu manh mang theo bọn hắn vừa đi, một bên ném, mắt nhìn thấy nguyên một sắp xếp dân túc đều nổi lên đại hỏa tới.

Vô số du khách từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, nhao nhao quẩn áo không

chính tề chạy đến trên đường.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ.

Cần đầu lưu manh quay đầu nhìn xem Lưu Đức Trụ cười nói: "Nói thật ta rất muốn đem người mang đi, nhưng ta lại rất sợ sệt người trở lại thế giới trong đi. Vạn nhất người đem tất cả mọi chuyện đầu nói cho Lý Thúc Đông, đối phương lại thật nguyện ý vì người dốc hết sức lực tìm tới chúng ta, vậy liền làm cho người rất sợ hãi. Cho nên, ngay ở chỗ này cáo biệt đi, người vừa chết, các du khách này liền sẽ bị hù chạy loạn đi lên."

Thủ lĩnh đối với sau lưng nói ra: "Lão Thất, đem ống giảm thanh cho tháo, đánh xong bắn ra hộp, khiến cái này đáng yêu du khách chạy lại vui sướng một chút!"

Thế nhưng là, cũng không có người đáp lại hẳn.

Thủ lĩnh bỗng nhiên quay đầu, đã thấy cách đó không xa sương mù bên trong, vốn nên nên áp lấy Bạch Uyển Nhi lão Thất đã nằm nhoài trong vũng máu.

Đối phương sau lưng chỗ máu chảy àoạt, một thân huyết dịch đầu từ lá lách vỡ tan trong vết thương phun ra ngoài.

Không ai biết lão Thất là lúc nào chết, cũng không ai biết là ai hạ tử thủ!

Phảng phất ngay tại trong sương mù kia, còn cất giấu một cái thợ săn, mà bọn hắn đã từ thợ săn nhân vật, biến thành con mồi.

Lưu manh lạnh lấy gương mặt, trực tiếp tháo xuống chính mình ống giảm thanh hướng Lưu Đức Trụ bóp cò.

Nhưng lại tại trong chớp nhoáng này, Lưu Đức Trụ tại đối mặt sinh tử lựa chọn lúc, bỗng nhiên bạo phát to lớn dũng khí.

Chỉ gặp hắn khẽ cong eo đem bên cạnh lưu manh ủa ra ngoài, mà chính

mình thì nhanh chóng chạy vào trong đêm tối, một bên chạy một bên làm lấy trốn tránh động tác.

Tốc độ cực nhanh, lực bộc phát cực mạnh!

Thuốc biến đổi gien mang tới tổ chất thân thể cứu được hẳn một mạng, lưu manh thủ lĩnh tựa hồ cũng không nghĩ tới người một mực sợ hãi rụt rè này lại đột nhiên có dũng khí phản kháng.

Cùng lúc đó, không biết nơi nào có người bắn một phát súng, vừa lúc đánh trúng vào nguyên bản áp lấy Lưu Đức Trụ lưu manh ùi.

Không đợi tên này thụ thương lưu manh ngã trên mặt đất, chỗ tối kia thợ săn lại bỏ một phát súng, bắn thủng đầu của hắn.

Lưu manh thủ lĩnh sắc mặt âm trầm xuống, hắn không cố kỵ nữa mặt khác, trực tiếp hướng phía trong đám người du khách tùy tiện thả mấy phát.

Súng chát chúa âm thanh đánh thức tất cả du khách, chẳng có mục đích đám người nhìn xem ngã xuống đất những người bị hại, bắt đầu vô tự chạy trốn!

Thủ lĩnh cùng một tên khác lưu manh mang theo Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân lẫn trong đám người, nhanh chóng hướng phía bãi đỗ xe đi đến.

Đêm nay ngoài ý muốn nhiều lắm.

Vốn nên nên rất kín đáo kế hoạch, lại bởi vì biến cố đột nhiên xuất hiện mà sụp đổ.

Tám tên lưu manh, chỉ còn lại có hai người.

Bọn hắn nhất định phải mau chóng rời đi.

...

Cảm tạ ý thềđồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Còn có hay không lão bản muốn tiếp nhận lời chúc phúc của ta! ?

Mời đọc truyện đã hoàn thành.

Chương 91, một tên khác thời gian hành giả

Hơn mười nhà dân túc khách sạn dấy lên đại hỏa phóng lên tận trời!

Gió núi quét ở giữa, hỏa thế còn tại hướng phía càng xa xôi lan tràn.

Nguyên bản thật tốt lễ quốc khánh du lịch, lại trở thành một trận nguy hiểm nháo kịch.

Ngay cả thương khung đều bị chiếu sáng, giống như là từ nửa đêm trong màn che bay ra một tầng ráng chói lọi.

Đếm không hết du khách từ trong khách sạn chạy đến khẩn cấp tránh hiểm, sau đó lại đã trải qua án súng bắn, tất cả đều loạn cả một đoàn điên cuồng chạy trốn.

Sau cùng hai tên lưu manh giấu ở trong đám người, một bên áp lấy Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân, một bên cúi đầu hướng bãi đỗ xe tiến đến.

Thời gian hành giả không có có thể lại trời, đừng bạn không có có thể lại tìm.

Lúc này bọn hắn chỉ cần lái xe rời đi Lão Quân sơn, hết thủy cũng còn tới kịp.

Ngay tại lúc cái này thoát đi trước mắt, lưu manh thủ lĩnh bỗng nhiên quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt của hắn xuyên qua đám người hỗn loạn, khi thấy một tên che mặt thiếu niên, cũng chính xuyên thấu đám người nhìn xem chính mình.

Thiếu niên bên người là ồn ào hốt hoảng du khách, phía sau là ngập trời hỏa thế.

Nhưng đối phương trong ánh mắt không có cái này phân loạn hết thảy, chỉ có hấn.

Lưu manh thủ lĩnh nội tâm một vì sợ mà tâm rung động, bỗng nhiên có dự cảm không lành.

Hấn biết mình bị cản trướng, đối phương đêm nay không giết chính mình, là tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thủ lĩnh nhớ lại vừa mới lão Lục bị gọn gàng mà linh hoạt bắn giết một màn, không hiểu cảm thấy một trận băng hàn.

Lúc đó nếu không phải là mình cùng đối phương ở giữa cách một cái Hồ Tiểu Ngưu, chỉ sợ lúc ấy chết chính là mình.

"Đông Tử, ta hôm nay không giết tiểu tử này, khẳng định là đi không nổi, " thủ lĩnh nói ra: "Đợi lát nữa tiến vào bãi đỗ xe người nhìn ta ánh mắt."

Nói, vị này người mặc áo khoác đen thủ lĩnh đúng là móc ra súng đến, băng băng hai phát phân biệt đánh vào Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân phần bụng, mặc cho lấy đối phương chậm rãi ngã xuống đất.

"Đại ca, người đây là làm gì?" Đông Tử kinh ngạc nói.

"Tiểu tử kia nói không chừng nhận biết hai cái này học sinh, xem hấn hai có thể hay không hỗ trợ kéo chút thời gian, còn nữa, chúng ta muốn phục kích đối phương liên không thể mang theo liên lụy, " thủ lĩnh nói xong liên vút xuống Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, chui vào trong bãi đỗ xe.

Nơi này ngừng lại mấy trăm chiếc xe buýt xe, mà những xe kia chính là tự nhiên yểm hộ.

Giống như một tòa che chắn mắt mê cung.

Khánh Trần lặng yên không tiếng động đi vào Hồ Tiểu Ngưu bên cạnh, đợi cho hắn xác nhận đối phương còn có hô hấp, lập tức móc ra Hồ Tiểu Ngưu điện thoại bấm 120.

Trong cảnh khu là có vệ sinh chỗ, những bác sĩ y tá kia đoán chừng chưa thấy qua vết thương đạn bắn, nhưng Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân đều là dạ dày khu vực trúng đạn, không phải trí mạng yếu hại.

Chỉ cần nhân viên y tế tới kịp thời, kéo lại một ngum mệnh hắn không có vấn đề.

Hắn đối trên mặt đất nằm Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Gọi điện thoại, nhân viên cứu cấp lập tức tới ngay, ta ở chỗ này trông coi các người, yên tâm không phải vết thương trí mạng, không có việc gì."

Có thể Hồ Tiểu Ngưu bỗng nhiên giãy dựa đứng dậy giữ chặt Khánh Trần ống tay áo, môi hắn trắng bệch, thanh âm cũng run rẩy nói ra: "Ta biết người rất lợi hại, mời hỗ trợ giết cái kia hai cái lưu manh!"

Khánh Trần nhìn thoáng qua giống như mê cung bãi đỗ xe.

Không đợi hắn nói cái gì, Hồ Tiểu Ngưu bỗng nhiên nói ra: "Người là Lưu Đức Trụ người đúng không, mời hỗ trợ báo thù, sau đó ta sẽ cùng lần trước một dạng cho Lưu Đức Trụ thanh toán gấp đôi vàng thời! Côn Lôn hai vị kia anh hùng không có khả năng chết vô ích! Không cần phải để ý đến chúng ta!"

Khánh Trần trăn mặc nửa ngày, hắn không biết một khắc này đến tột cùng xảy ra chuyện gì, mới có thể để Hồ Tiểu Ngưu kích động như thế, đúng là dù là tính mạng mình cũng không cần, cũng hi vọng chính mình hỗ trợ báo thù.

Hắn thấp giọng nói ra: "Các người ở chỗ này nằm không nên động, che tốt vết thương. Yên tâm, bọn hắn hôm nay nhất định sẽ chết."

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua tựa như mê cung bãi đỗ xe, nhắc chân đi vào.

Đây là hung hiểm vạn phần thời khắc, bởi vì hắn rất rõ ràng, lưu manh liền ở chỗ này chờ lấy hắn.

Cần mê cung xem như chiến trường, ai trước tiến vào mê cung ai liền có ưu thế tuyệt đối: Tầm mắt, địa hình, thời cơ.

Tựa hồ mỗi một cái chiến đấu yếu tố, đều đối với Khánh Trần mười phần bất lợi.

Nhưng Khánh Trần lần này giống như cũng không có đem vàng thỏi để ở trong lòng, hắn đêm nay chỉ là muốn giết người mà thôi.

Hắn suy tư một lát, đúng là dùng cả tay chân bò lên trên một chiếc xe buýt đỉnh.

Rõ ràng là hơi mỏng sắt lá trần xe, hắn đạp lên lại một chút thanh âm đều không có phát ra.

Ngay tại hắn di động đến trần xe một bên khác biên giới lúc, ngạc nhiên nhìn thấy phía dưới đang có một tên lưu manh định tại nguyên chỗ.

Đối phương tựa như là thân ở sên sệt nhựa cao su bên trong, muốn đem họng súng quá cao mười cm đều đặc biệt khó khăn.

Khánh Trần bỗng nhiên nhìn về phía một bên khác.

Nơi đó, đang có một người mặc vệ y, đầu đội mũ trùm đứng ở trong bóng tối, mang theo khẩu trang màu đen.

Đối phương vươn tay cánh tay, hướng phía trên đất lưu manh mở ra bàn tay.

Phảng phất dùng một bàn tay liền nắm trong tay một người vận mệnh.

Thời gian hành giả!

Hơn nữa còn là trong truyện thuyết siêu phàm giả!

Khánh Trầٰn nghĩ ngợi, năng lực này là cùng trọng lực có quan hệ sao?

Trong bóng tối kia mang theo mũ trùm thời gian hành giả, hướng phía đông méo một chút đầٰi: "Cái này bị người bán, còn có một cái chạy mất hẳn chạy, giao cho người."

Là nữ tính thanh âm từ khẩu trang phía sau truyện đầٰn đầٰn.

Khánh Trầٰn sửng sốt một chút, hẳn trong nháy mắt có chỗ mình ngộ:

Hai tên lưu manh giấu ở sau xe hẳn là dự định đánh lén mình, kết quả lại bị cái này không biết lai lịch thời gian hành giả gắt gao không chế đầٰc.

Bởi vì đầٰi phương năng lực quá mức quý dị, cho nên thủ lĩnh lưu manh kia vút xuống người một nhà, chạy trốn.

Khánh Trầٰn quan sát một chút đầٰi phương, đầٰi khái 176cm thân cao, mảnh mai cân xứng dáng người, chỉ là đầٰi phương đứng trong bóng đầٰm không cách nào thấy rõ tướng mạo.

Ngay từ đầٰi hẳn thấy đầٰi phương vóc dáng rất cao, rộng rãi vệ y lại che khuất dáng người, cho nên Khánh Trầٰn theo bản năng coi là đầٰi phương là vị nam tính.

Lại không nghĩ rằng là nữ hài, thanh âm cũng rất trẻ trung.

"Còn đứng ngắٰy đó làm gì, lại cứ thế một lát người liền chạy, " nữ hài thầٰn bí kia nói ra.

Phương xa đầٰn truyện đầٰn đầٰn động cơ tiếng oanh minh, Khánh Trầٰn xa xa nhìn

thấy trước đó thấy qua chiếc xe thương vụ kia đã khởi động, lưu manh thủ lĩnh ngồi tại vị trí lái một cước chân ga oanh đến cuối cùng, hướng phía cảnh khu bên ngoài vòng quanh núi đường cái mở đi ra.

Khánh Trầ không nghĩ nhiều nữa, hấn thả người nhảy lên nhảy xuống xe buýt đình, cướp đi lưu manh súng ngắn sau liề chân phát chạy như điên.

Trong hắc ám kia nữ hài nhìn chăm chăm vào Khánh Trầ rời đi, khi nàng phát hiện Khánh Trầ chân trầ lúc liề ngay ngăn cả người, trên cặp chân kia đã tràn đầ vết máu.

Nhưng thiếu niên phảng phất may may không cảm giác được đau đớn.

Nàng chậm rãi đi ra bóng ma đứng tại lưu manh bên người, lẳng lẳng nhìn xuống đối phương chậm rãi quỳ xuống đến trên đất xi măng.

Một giây sau, nàng từ đầ đến cuối mở ra bàn tay đột nhiên khép lại.

Cái kia quỳ trên mặt đất lưu manh lập tức phát ra tiếng kêu thảm, chỉ gặp hấn hai chân hung hăng đặt ở trên mặt đường, cái này áp lực cực lớn đầ hấn hai đầ gối phát ra xương vỡ thanh âm.

"Đây là thay đầ nay người đã chết cho người một chút trừng phạt, " nữ hài nhẹ nói xong sau, liề hai tay cầm ở vệ y trong túi, đi trở về trong bóng ma.

Bãi đỗ xe chỉ còn lại hai đầ gối vỡ vụn lưu manh, còn có kêu rên.

...

Xe thương vụ màu đen tại trên đường lớn vòng quanh núi xuống núi chạy lấy, bởi vì hình chữ U đường rẽ quá nhiều, đường rẽ góc độ lại quá chật, đến mức lưu manh căn bản không có cách nào tăng tốc.

Sau xe tiếng súng không ngừng truyề đến, lưu manh trong lòng sợ hãi, thiếu niên này kỹ thuật bắn vô cùng tốt, cho dù là tại cao tốc vận động ở

giữa cũng có thể tinh chuẩn đánh trúng thân xe.

Nhưng đối phương hẳn là không nghĩ tới, chính mình vì phối hợp Glock 34 hình súng ngắn cùng ống giảm thanh, chuyên môn lựa chọn đạn nửa tốc độ âm thanh đến giảm xuống tiếng súng.

Loại đạn này trừ phối hợp cách âm bên ngoài không có cái gì ưu điểm, tầm sát thương tại trang bị thêm ống giảm thanh sau thậm chí còn không đủ 20 m.

Chỉ có thể dùng cho khoảng cách siêu gần ám sát thức xạ kích!

Giờ khắc này lưu manh thậm chí có chút may mắn bọn hắn dùng chính là đạn nửa tốc độ âm thanh, nếu không mình khả năng đã chết!

Tiếng súng dần dần ngừng, thiếu niên tựa hồ đánh xong đạn, chỉ có thể ném đi súng trong tay.

Nhưng Khánh Trần vẫn không có dừng bước lại.

Trong kính chiếu hậu, lưu manh nhìn xem đường cái ở giữa thiếu niên che mặt từ đầu đến cuối như là một đầu cô lang, gắt gao cắn lấy chính mình phía sau, giống như là muốn đem chính mình tươi sống cắn chết ở chỗ này.

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 92, hết thầy đều kết thúc

Trên xe thương vụ, thủ lĩnh lưu manh gặp chậm chạp không cách nào hất ra Khánh Trầ, liền trong lòng quyết tâm chậm rãi giảm tốc độ.

Hắn còn có súng, nhưng đối phương không có súng.

Đợi cho một cái rẽ ngoặt lúc, hắn đột nhiên quay cửa xe xuống.

Ngay tại thân xe bởi vì chuyển hướng ngang qua tới sát na, thủ lĩnh lưu manh đem họng súng cử ra ngoài xe, nhắm ngay Khánh Trầ bóp cò súng!

Có thể thủ lĩnh lưu manh không nghĩ tới chính là, khi hắn bắt đầu giảm tốc độ thời khắc, Khánh Trầ lại từ bên hông lại rút ra một thanh súng ngắn đến, cùng hắn cùng một chỗ, đồng thời bóp lấy cò súng.

Khánh Trầ trên người súng, có hai thanh!

Trước đó cố ý đem đạn đánh xong, ném súng động tác, cũng là cố ý làm cho thủ lĩnh lưu manh nhìn, bởi vì hắn biết mình rất khó đuổi kịp xe.

Nếu như không để cho thủ lĩnh lưu manh chính mình thả chậm tốc độ, hoặc là trở về giết hắn.

Thủ lĩnh lưu manh kinh hoảng, hắn nổ súng đồng thời cúi đầu trốn tránh, họng súng lập tức chệch hướng.

Thủ lĩnh lưu manh lỗ tai tê rần, giống như có đò vật gì xuyên thủng nơi đó, hắn thậm chí còn có thể nghe được tóc mình bị viên đạn đốt cháy khét hương vị,

Nửa đêm súng ống tạt trên sơn đạo bắn ra, Khánh Trầ cũng trúng đạn r ồi.

Cho dù đôi phương đã mất đi đầu ngắm, có thể đạn như cũ sát bờ vai của hấn lao vùn vụt mà qua, tại hấn trên cánh tay phải lưu lại một đầi thật sâu rãnh máu.

Khánh Trầ mất đi cân bằng té ngã trên đất, đang chạy bộ to lớn quán tính, cùng xuống núi độ dốc dẫn đến hấn tại mặt đất không ngừng quay cu ồng.

Hấn mím môi một lần nữa bò lên, lạnh lùng nhìn xem trên sơn đạo càng ngày càng xa bóng xe.

Vì rút ngắn cùng xe thương vụ ở giữa khoảng cách, Khánh Trầ đúng là chân trầ đi ngang qua đường cái ở giữa sơn lâm!

Trong đường núi, Khánh Trầ một bên chạy, một bên ôm lấy một khối so đầi lâu còn lớn hơn tảng đá.

Hấn dậm trên nhánh cây cùng cục đá, trên bàn chân thầi kinh phát ra làm cho người run rẩy cảnh cáo.

Chẳng biết lúc nào, cái kia nguyên bản trơn bóng bàn chân đã máu thịt be bết, lòng bàn chân đen sì, huyết dịch cùng tro bụi hỗn tạp cùng một chỗ, nhìn tàn nhẫn dị thường.

Chỉ là hấn không có đi quấn nhánh cây quét đến gương mặt vết máu, không có đi quấn trên bờ vai rãnh máu.

Cũng không có đi quấn dưới chân đá vụn cùng nhánh cây.

Hấn có thể làm chính là vứt bỏ trong tinh thầi ý chí tất cả cảm giác thống khổ.

Sau đó để đêm nay thủ phạm trả giá đắt.

Khánh Trầ càng chạy càng nhanh.

Xuyên qua trong núi lúc, thiên địa này phẳng phất thành bàn cờ to lớn.

Giờ khắc này hẳn không còn là kỳ thủ, mà là cái kia ngay tại vượt qua Sở Hà hán giới hẳn tốt!

Một thân huyết dũng!

Con đường núi này bàn cờ tại Khánh Trầ trong đầu dần dần thành mô hình, hẳn yên lặng tính toán tốc độ của mình, còn có đối phương chạy tốc độ.

Từng đầu tin tức yếu tố tại Khánh Trầ trong đầu đan xen.

Sau một khắc, Khánh Trầ phi nước đại chí cao cao sơn lâm biên giới, phía dưới hơn mười mét chính là thủ lĩnh lưu manh dù sao vòng quanh núi đường cái, hẳn trên lọn tóc có óng ánh sáng long lanh mờ mờ vẩy ra lầy.

"Hô hấp."

"Khống chế."

"Chi phối."

Nơi này không chỉ có qua sông hẳn tốt, còn có vào đầu đánh tới pháo!

Trong chốc lát, hẳn thậm chí không có đi nhìn xe thương vụ chạy tới chỗ nào, liền đem trong ngực tảng đá rời khỏi tay.

Chỉ gặp tảng đá kia bị bỏ xuống không trung, nó cách hơn mười mét không trung, lấy tinh chuẩn đường vòng cung hướng về đối phương khu vực cần phải đi qua.

Tảng đá trên không trung cuộn lấy, đồng thời tại trọng lực tăng tốc độ bên dưới càng bay càng nhanh!

Thủ lĩnh lưu manh con người bỗng nhiên co vào!

Hắn đột nhiên đạp xuống phanh lại lại không còn kịp rồi, xe thương vụ màu đen tựa như là chính mình đụng phải trên trời bay tới tảng đá.

Một tiếng ầm vang, thủ lĩnh lưu manh đang đi đâu khiến vị bị ngạnh sinh sinh đạp trúng, xe thương vụ mất đi không chế đụng về phía sau bên đường ngọn núi.

Trong đêm tối, không ai chú ý tới trên đường lớn vòng quanh núi vừa mới phát sinh cùng một chỗ tai nạn xe cộ.

Thủ lĩnh lưu manh lẳng lẳng ng ồi ở trong xe, đầu bởi vì đụng vào tay lái nguyên nhân, đã là máu chảy đầy mặt.

Nhìn cực kỳ dữ tợn.

Xe nắp động cơ bất quy tắc vặn vẹo lên, trong xe còn phát ra tiếng xèo xèo vang, giống như là chỗ nào lọt.

Súng cũng không biết bay đi chỗ nào.

Hắn dùng bả vai phá tan cửa xe, lung la lung lay đi xuống xe tới muốn đi bộ đi vào trên núi, không có xe, đường cái đã không thể đi, không phải vậy không đợi hắn xuống núi Côn Luân liền đã đến.

Nhưng mà, thủ lĩnh lưu manh chợt thấy, thiếu niên che mặt kia đúng là xuất hiện ở vòng quanh núi đường cái chỗ khúc quanh.

Đối phương ném tảng đá địa phương, cùng mặt đất có hơn mười mét chênh lệch, cho nên chỉ có thể đường vòng đuổi theo.

Có thể thủ lĩnh lưu manh nghĩ mãi mà không rõ, đối phương bàn chân đầu đã phá huyết nhục mơ hồ, vì sao muốn còn đuổi theo chính mình không phóng!

Sau một khắc, thiếu niên tốc độ càng lúc càng nhanh, đúng là lần nữa chạy!

Thủ lĩnh lưu manh trong chớp nhoáng này có chút sợ hãi, rõ ràng chính mình có tay chân giả máy móc, nhưng căn bản không cách nào nhắc lên dũng khí cùng đối phương chính diện chiến đấu!

Hắn quay người muốn chạy trốn, còn không có chạy hai bộ liền mất đi cân bằng té ngã trên đất.

Vừa mới trận tai nạn xe cộ kia tựa hồ ảnh hưởng đến hắn tiêu não, đi đường đều không thể nắm giữ cân bằng.

Thủ lĩnh lưu manh giãy dụa lấy bò lên, trong lòng của hắn nhìn xem đã đi tới trước mặt thiếu niên, trong lòng quyết tâm.

Hắn đứng thẳng người gầm thét: "Đến a! Không phải muốn giết ta sao? Đến a!"

Có thể thiếu niên trầm mặc không nói một lời.

Chỉ gặp trong tay thiếu niên bỗng nhiên lật ra một thanh dao bắm đến, hung hăng đâm về thủ lĩnh lưu manh cái cổ.

Thủ lĩnh lưu manh nội tâm giật mình, hắn cường tráng hữu lực thân thể máy móc cấp tốc giao nhau ngăn tại trước mặt.

Nhưng mà trong chớp mắt, trong tay thiếu niên đao đã trên không trung chuyển hướng, lưỡi đao sắc bén cùng thân thể máy móc ma sát mà qua, mang ra một dải hỏa hoa.

Thủ lĩnh lưu manh kinh ngạc không hiểu, đối phương thu lực quá nhanh, liền phảng phất mục tiêu của đối phương vốn cũng không phải là cổ của mình.

Đã thấy thiếu niên triệt thoái phía sau cúi lưng, dao găm trong tay hướng phía thủ lĩnh lưu manh đùi vạch tới.

Lần này, thủ lĩnh lưu manh càng nhanh một bước, cường đại thân thể máy móc phát sau mà đến trước.

Chỉ cần hắn có thể bắt được thiếu niên vung đao cổ tay, bóp nát, như vậy trận chiến đấu này thắng lợi như cũ sẽ thuộc về hắn.

Có thể thủ lĩnh lưu manh trực giác ánh mắt hoa lên, lần này, thiếu niên che mặt vẫn như cũ là đánh nghi binh!

Đối phương đợi hắn chìm lực đuổi bắt cánh tay sát na, đúng là đã bên cạnh bước đến hắn bên trái, nơi này không môn mở rộng!

Không đợi hắn kịp phản ứng, thiếu niên trong tay đao bấm đã qua gắt gao đánh tại hắn trên lá lách.

Một đoạn thời khắc, thủ lĩnh lưu manh bỗng nhiên cảm giác mình giống như là vệt trời Đông Nam Á trên chiến trường, đang đối mặt lấy một tên đao thuật đại sư.

Từ chiến đấu bắt đầu, chính mình thậm chí đầu không thể đụng phải thân thể của đối phương.

Cho dù chính mình bị thương, đụng đầu, cái này cũng phi thường không thể tưởng tượng nổi.

Đối phương tựa như là một trận gió, bắt không được, sờ không được.

Lại có thể giết người.

Thiếu niên tựa như là chính xác thi hành cố định chiến lược, từng bước một dẫn dụ hắn đem chính mình bên cạnh nhược điểm bạo lộ ra, mà chính mình mỗi một bước đều tại đối phương trong tính toán .

Giống như là nghệ thuật a, trong lòng của hắn sợ hãi lấy.

Thiếu niên rút ra dao bấp, xoay người rời đi.

Thủ lĩnh lưu manh cảm giác mình thân thể huyết dịch, tựa như là mở áp một dạng chảy ra ngoài đi.

Hắn nhìn đối phương không chút nào quyến luyện bóng lưng, liền phảng phất chính mình bất quá là cái tiểu nhân vật, không có cái gì nói chuyện với nhau tất yếu.

Nguyên lai, thiếu niên kia tâm tâm khổ khổ chịu đựng trên chân đau đớn đuổi theo, đều chỉ là vì để cho mình đều chết hết mà thôi, không còn lưu lại cho mình một tia khả năng.

"Vì cái gì?" Thủ lĩnh lưu manh giãy dụa lấy hỏi, hắn rất nghi hoặc.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta đã đáp ứng người khác, đêm nay người nhất định sẽ chết."

Nói xong, thiếu niên quay người dự định rời đi, lúc này, thủ lĩnh lưu manh trong túi có chuông điện thoại di động vang lên.

Thiếu niên rời đi thân hình dừng một chút, tựa hồ có chỗ nghi hoặc.

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 93, khởi đầu mới

Hơn hai giờ sáng, đối phương đồng bạn đã toàn bộ chết hết, lúc này ai sẽ cho thủ lĩnh lưu manh gọi điện thoại?

Hắn đi đến bên cạnh xe, nhẹ nhàng từ đối phương trong túi lấy điện thoại cầm tay ra đến, nhấn xuống nút call.

Dãy số biểu hiện là "Không biết điện báo" .

Từ đầu đến cuối, Khánh Trần đầu dùng một tay khác ngón tay bấm điện thoại di động camera, không để cho bất luận kẻ nào có cơ hội thông qua bộ điện thoại di động này đập xuống mặt mình, cho dù hắn còn che mặt.

Trong điện thoại, đối phương không nói gì, tựa hồ đang chờ đợi thủ lĩnh lưu manh mở miệng trước.

Chỉ là, điện thoại bên này Khánh Trần cũng từ đầu đến cuối trầm mặc.

Một chỗ khác người kịp phản ứng, đối phương cười khế đứng lên: "Bọn hắn đã chết đúng không?"

Khánh Trần không nói gì.

Thanh âm trong điện thoại kia tiếp tục cười nói: "Vậy nếu bọn hắn đã chết, không bằng người ta tâm sự?"

Khánh Trần không có lại dừng lại, hắn dùng thủ lĩnh lưu manh áo khoác lau đi trên điện thoại di động vân tay, lại in lên đối phương vân tay, nhét vào đối phương trong áo khoác, lúc này mới chậm rãi đi vào đêm tối.

Hắn đang nghĩ, đây bất quá là bảy cái ngay cả làn da mô phỏng sinh vật cũng mua không nổi lưu manh mà thôi, cũng đã sắp đem hẳn nửa cái mạng cho góp đi vào.

Cho đến giờ phút này, Khánh Trầ**ן** bỗng nhiên ý thức được chính mình cái này kỳ diệu nhân sinh, tựa hồ vừa mới bắt đầu.

...

Lão Quân sơn bên trên hỏa thế tại lúc sáng sớm đạt được không chế, cả một đầu đường phố dân t**ứ**c đầu biến thành màu xám đen rách nát cảnh tượng.

Có du khách ở trên đường khóc, còn có du khách thì ng ỡ x**ỏ**m ở bên đường, th ần sắc mờ m**ịt**.

Bảy chiếc xe việt dã màu đen lao vùn v**ụt** lên núi, bọn hắn đầu tiên là tại đường núi tai nạn xe cộ hiện trường tiến hành ngăn ng**ủ**i dừng lại, sau đó lưu lại một xe người tiến hành cẩn thận tìm kiếm, những người khác tiếp tục lên núi.

Lộ Viễn đi vào khách sạn Vân Thượng cửa ra vào, nhìn xem bị đốt đen kiến trúc, không biết đang suy nghĩ gì.

Trước mặt hắn là hai tên Côn Lôn thành viên thi th**ử**, bên cạnh thì còn có mấy cỗ thủ lĩnh lưu manh thi th**ử**.

Lộ Viễn nh**ìn** xuống không có đi xem chiến hữu của mình, mà là ng ỡ x**ỏ**m người xuống cho lưu manh làm một cái bước đầu kiểm tra thi th**ử**.

"Tổng cộng tám tên lưu manh, trên đường lớn vòng quanh núi h**ắn** là kẻ chủ mưu, trong quá trình bỏ trốn bị người đâm xuyên lá lách, chúng ta ở trên núi tìm được dấu chân của ng**ữ**ng người khác, bất quá có chút làm cho người nghi ngờ là, kẻ giết người giống như không x**ỏ** giày."

"Chúng ta trên mặt đất tìm được mang máu dấu chân, vết máu đã rút ra trở

về làm DNA so với."

"Khách sạn phụ cận hết thấy bảy tên lưu manh, một tên tại bãi đỗ xe bị người nghi ngờ nạt đầu gối, nhưng người còn sống. Đối phương rõ ràng có năng lực giết hẳn lại không giết, tựa như là chuyên môn giữ lại hẳn cho chúng ta thăm vấn một dạng."

"Còn lại sáu tên lưu manh, có hai người thi thể bị đại hỏa đốt tàn phế, một tên bị súng ống bắn giết, còn lại ba tên đều không ngoại lệ toàn bộ đều là bị người đâm xuyên qua lá lách, thủ pháp cực kỳ tinh chuẩn, rất có thể là sát thủ chuyên nghiệp."

"Lộ đội, có học sinh nói Ban Thủ cùng Sơn Tra trước khi chết hỗ trợ mở ra cửa lớn, không phải vậy hơn bốn mươi học sinh cũng trốn không thoát tới. . . Bọn hắn không cho Côn Lôn mất mặt."

Lộ Viễn yên lặng nghe thủ hạ báo cáo, một trận gió núi thổi qua, cái mũi của hắn bỗng nhiên chua chua.

Gió ghen ngào gào thét lên, thổi lên thiêu đốt sau tro tàn.

Lộ Viễn lau lau cái mũi, bây giờ không phải là đa sầu đa cảm thời điểm.

Hắn ngẩng cằm hờn trên mặt đất tra xét lưu manh vết thương, còn có thủ hạ tiêu ký phát hiện thi thể địa điểm.

Bộ thứ nhất thi thể bị phát hiện địa điểm là tại khách sạn Vân Thượng sát vách, nhưng trong này cũng không phải là vụ án phát sinh địa điểm.

Côn Lôn thành viên ở ngoài cửa trên đường tìm được vết máu, còn có lôi kéo vết tích.

Lộ Viễn bình tĩnh nói ra: "Hắn là có người ở trên đường thừa dịp bóng đêm giết hẳn, sau đó mới kéo đến sát vách sân nhỏ, hỏa thế thiêu đốt kiến trúc nhưng không có lan tràn đến trong viện."

Lộ Viễn lúc này nhìn xem lưu manh vết thương, nội tâm càng phát kinh ngạc.

Thủ hạ phân tích một điểm không sai, mấy cái này lưu manh tất cả đều là bị người một kích trí mạng.

Mà lại, mặc kệ là từ phía sau lưng tiến đao, hay là chính diện tiến đao, mũi đao kia cuối cùng đều tinh chuẩn đâm rách lá lách.

"Kỳ quái, vì cái gì chỉ đâm lá lách, " Lộ Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Chẳng lẽ là có cái gì đăm mê đặc thù hoặc là thói quen?"

Hắn thuận thủ hạ tiêu ký địa điểm, một đường đi tới sân nhỏ hậu phương.

Nơi này hắn là án thứ hai phát hiện trận, kẻ giết người ở chỗ này xử lý cái thứ hai lưu manh, sau đó tiến vào trong viện.

Lộ Viễn hỏi: "Những học sinh kia thế nào?"

Thủ hạ nói ra: "Có ba cái thụ thương nặng hơn, có hai cái gọi Hồ Tiêu Ngưu cùng Trương Thiên Chân, bị lưu manh đánh trúng vào phần bụng. Bất quá cũng may đánh trúng chỉ là ruột, hiện tại tiến xuống núi làm giải phẫu, mệnh nhất định có thể bảo trụ."

Thủ hạ tiếp tục báo cáo: "Còn có một cái gọi Vương Vân, nhưng nữ hài này bị thương rất kỳ quái, theo nàng nói là bị một cái che mặt lưu manh cho nổ súng bắn bị thương hai chân, cuối cùng là bị một cái gọi Nam Canh Thần học sinh lôi ra khách sạn, không phải vậy liền thiêu chết ở bên trong."

Lộ Viễn cau mày: "Che mặt?"

"Ừm, " thủ hạ gật đầu: "Ta hoài nghi cái này không phải lưu manh, mà là giết chết lưu manh người kia."

"Không cần hoài nghi, khẳng định là hắn, mà lại người chú ý một chút cái

này Vương Vân, nàng có vấn đề. Người trợ giúp chúng ta giết chết lưu manh này, cũng sẽ không vô duyên vô cớ đối với nàng mở hai phát, "Lộ Viễn nói ra: "Đúng rồi, cái kia Nam Canh Thần vì sao tại trong khách sạn?"

"Nghe nói là bị lưu manh kéo vào khách sạn hành hung, "Thủ hạ giải thích nói: "Bất quá ta nhìn hắc quần áo chỉnh tề, cũng không giống là xảy ra việc đáng về."

"Vậy hắc quần là gặp qua kẻ giết người, có lẽ là kẻ giết người thuận tay cứu được hắc, "Lộ Viễn phân tích nói: "Đã hỏi ra cái gì đến?"

Thủ hạ hồi đáp: "Hắc nói, kẻ giết người thân cao hắc là 176 tá hữu, chân trần, khoe mắt có rất nhỏ nếp nhăn nơi khoe mắt, giống như là hơn 30 tuổi."

Lộ Viễn gật gật đầu: "Vậy liền tạm thời dựa theo phạm vi này tìm đến, Nam Canh Thần là thứ nhất người chứng kiến, khẩu cung của hắc có thể dựa nhất."

Tất cả mọi người về tới cửa trước, trưng bày thi thể địa phương.

Lộ Viễn nhìn xem cái này tàn phá đường đi chăm chú tự hỏi, tám tên lưu manh chết bảy cái, một cái bị súng giết, một cái quỳ gối bãi đỗ xe, một cái bị Côn Lôn đồng đội giết chết.

Còn lại bốn người đầu là chết bởi lá lách vỡ tan, nói cách khác, đối phương xuất thủ bốn lần, mà lại đầu thành công.

Loại người này vô cùng nguy hiểm, có thể Lộ Viễn bỗng nhiên có chút không muốn đuổi theo tra được, bởi vì người này thay hắc cho đồng đội báo thù.

Trên đường đuổi hung kia, Côn Lôn các đội viên phát hiện vô số dấu chân máu, hắc rất khó tưởng tượng đối phương là khiêng như thế nào ý chí lực, dựa vào một thân huyết tính đem lưu manh từng cái giết chết.

Lộ Viễn nhìn thoáng qua mấy bộ thi thể khác, chợt phát hiện một chi tiết:
"Chỉ có cửa ra vào lưu manh này trên thân thiếu đi bộ đàm, hẳn hẳn là trước hết nhất tử vong. . . Hiện trường không có phát hiện mặt khác thất lạc bộ đàm, cho nên, bộ đàm bộ mất đi kia, hẳn là còn ở vị kia kẻ giết người trên thân."

Sau một khắc, Lộ Viễn bỗng nhiên c ãm lấy một cái khác lưu manh trên người bộ đàm, hẳn thở sâu, sau đó đề xuống nút call: "Người tốt, ta là Côn Lôn Lộ Viễn."

Nhưng là, trong gió núi cũng không có người trả lời hẳn.

. . .

C ãu nguyệt phiêu nha c ãu nguyệt phiêu! !

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 94, bảo trọng

Lão Quân sơn bên trên, cái nào đó nông gia lạc trong phòng.

Bị Khánh Trậ̀n để đặt ở trên bàn bộ đàm bỗng nhiên vang lên: "Người tốt, ta là Côn Lôn Lộ Viễn."

Nhưng là cũng không để ý tới nó , mặc cho nó lẳng lẳng gác lại lấy.

Giờ này khắc này, Khánh Trậ̀n chính ngửa mặt nằm tại trên giường trắng noãn, hấn cắn một đầu khăn mặt, sắc mặt trắng bệch.

Cuối giường, Giang Tuyết cậ̀m sáng sớm mua được mấy bình cậ̀n i-ốt, ngoáy tai, một bên khóc một bên cho Khánh Trậ̀n thanh lý trên chân, trên đùi vết thương.

Thật nhỏ gai gỗ, miếng thủy tinh, bùn đất.

Bị Giang Tuyết một chút xiu dọn dẹp sạch sẽ.

Mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ Khánh Trậ̀n cái trán lăn xuống, một bên Lý Đậ̀ng Vân đang không ngừng cho hấn lau sạch lấy.

Tiểu cô nương cũng đang khóc.

Các nàng không phải là bởi vì sợ sệt hoặc là mặt khác cảm xúc, chỉ là quá đau lòng Khánh Trậ̀n.

Thiếu niên tối hôm qua ráng chống đỡ lấy thân thể trở lại bên ngoài khách sạn, vì không khiến người ta căn cứ hấn chân trậ̀n manh mối tìm tới chính mình, hấn thậm chí nhịn đau mặc vào giày, một lần nữa tìm một cái nông

gia lạc ở lại.

Vừa mới tiến gian phòng, hấn liền té xỉu.

Mỗi một, lần thứ nhất giết người sau sợ hãi cùng bối rối, huyết tính phía sau adrenalin bài tiết đại giới, một mạch tất cả đều dâng lên.

Trong toàn bộ chiến đấu hấn đều đang sử dụng lấy hô hấp thuật, sau khi chiến đấu lượng lớn Endorphin từ não tuyến yên bài tiết đi ra, để hấn tạm thời quên đi thống khổ.

Nhưng sáng sớm Giang Tuyết cho hấn thanh lý vết thương lúc, vẫn là đem hấn lại đau tỉnh.

Nguyên bản Giang Tuyết cũng nghĩ để Khánh Trầٰn nghỉ ngơi nhiều một hồi, nhưng là vết thương này nhất định phải nhanh xử lý, một hồi cũng không thể lại kéo.

"Cần gì chứ, vì cứu một đám người không quen không biết, liền đem chính mình bị thương thành dạng này, " Giang Tuyết một bên lau nước mắt vừa nói: "Người xem một chút người trên bờ vai rách máu, xuống chút nữa lệch một điểm người xương bả vai liền bị đánh gãy."

Khánh Trầٰn không nói gì, chỉ là yên lặng chịu đựng lấy đau đớn.

Kỳ thật thương thế của hấn nhìn xem dọa người, nhưng hấn tự mình biết vậy cũng là bị thương ngoài da, chẳng mấy chốc sẽ khỏi hẳn.

Nhất là, hấn cả tràng chiến đấu đều đang sử dụng hô hấp thuật, xói mòn thể lực tại sáng sớm liền đã dần dần khôi phục.

Không biết có phải hay không bởi vì hấn bình thường chiến đấu đều đang sử dụng hô hấp thuật, lại đã trải qua thống khổ to lớn gây nên.

Khánh Trầٰn trong mơ hồ cảm giác, trong cơ thể mình cổ khí kia giống như lớn mạnh một chút, nguyên bản khả năng chỉ có nắm đấm lớn, bây giờ đã

thành một quyển nửa đáng về.

Mà lại, thân thể tựa hồ ngay tại thuật biến, cái kia toàn thân đau buốt như ở phía sau, ngay cả xương cốt đều tựa hồ tại chỗ nhỏ xíu đom đóp rung động.

Muốn mở ra khóa gien sao.

Hắn là còn không có.

Ba giờ, Giang Tuyết rốt cục xác định chính mình đem Khánh Trầ dưới chân vết thương thanh lý hoàn tất, nàng nói với Khánh Trầ: "Người ngủ tiếp một hồi, ta đi mượn phòng bếp làm cho người ăn chút gì bồi bổ."

"Ừm, tạ ơn Giang Tuyết a di," Khánh Trầ hư nhược nói ra.

Một bên Lý Đờng Vân nói ra: "Khánh Trầ ca ca, người rạng sáng trở về thời điểm đều nhanh đem ta cùng mù mù hù chết, còn tưởng rằng người muốn đi."

Khánh Trầ ừ một tiếng.

Ngay sau đó nghe được tiểu cô nương nói ra: "Sau đó mù mù kiểm tra trên người người thương thế, phát hiện chỉ có bả vai cùng trên chân thương nặng nhất, chúng ta mới yên tâm một chút. Lần sau đừng liều mạng như vậy có được hay không, người nếu là không có, ta sẽ sợ sệt."

Khánh Trầ miễn cưỡng cười cười: "Yên tâm, ta không có việc gì."

Đợi cho Giang Tuyết sau khi rời đi, Lý Đờng Vân thấp giọng nói ra: "Khánh Trầ ca ca, ta đại khái đoán được thân phận của người, chỉ bất quá cùng ta trước đó nắm giữ tin tức có chút không giống với, ta còn phải xác định một chút."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, tựa hồ đang chính mình trong lúc hôn mê, có chuyện gì bị đối phương phát hiện.

Bất quá cái này cũng không trọng yếu, hẳn kỳ thật cũng không phải là rất để ý tiêu cô nương biết mình thân phận.

Hắn chỉ là có chút hiếu kỳ: "Vì cái gì cố chấp như thế muốn ở thế giới trong tìm tới ta?"

Lại nghe Lý Đổng Vân tiếp tục nói: "Ta trở thành thời gian hành giả sự tình lại không thể cùng mụ mụ nói, người cũng không ở bên người, ta ban đêm một người tại trong tòa nhà lớn đi ngủ sẽ rất sợ. Chờ ta tìm tới người, liền không sợ. Khánh Trầ ca ca người biết không, ta lẻ loi một mình tại trong thế giới trong kia. . ."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Bắt đầu khổ nhục kế sao?"

Lý Đổng Vân mân mê miệng: "Không có tí sức lực nào!"

"Người ở thế giới trong có bạn mới sao?" Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Có cái ca ca cùng tỷ tỷ đối với ta rất tốt, Lý thị gia gia cũng đối với ta đặc biệt tốt, bất quá trong nhà lão quản gia nói, gia gia cùng tỷ tỷ tốt với ta là thật tốt, phải cẩn thận một chút cái kia gọi Lý Tu Tề ca ca, " Lý Đổng Vân thàn nói: "Lý thị tập đoàn còn giống như thật phức tạp, có thể vị kia người đặc biệt tốt lão gia gia thân thể rất kém cỏi, rất nhiều người đều đang len lén thương lượng hẳn sau khi rời đi sự tình."

Khánh Trầ suy tư, ca ca, tỷ tỷ, gia gia này, phải nói đều là Lý thị tập đoàn nội bộ dòng chính đi.

Hắn từng nghe Lý Thúc Đổng nói qua, Lý thị đương đại gia chủ đã 163 tuổi, thân thể ngày càng sa sút, ngay cả dược vật kháng già yếu cũng sẽ không tiếp tục có tác dụng, tể bào phân liệt đến cực hạn.

Lộc Đảo gia chủ hẳn là lớn tuổi nhất, 221 tuổi, nhưng đối phương kéo dài tính mạng phương thức giống như cũng không hào quang.

Khánh Trầ tạm thời không muốn suy nghĩ thêm những thứ này.

Hắn quay đầu nhìn về phía mình bả vai, nơi đó đã quấn lên mới tinh băng gạc.

Trước mắt đây hết thảy đều nhắc nhở lấy hắn, đều đi qua.

Nhưng còn giống như có chuyện cũng không đi qua.

"Tiểu Đổng Vân, khả năng giúp đỡ tìm đến giấy cùng bút sao?" Khánh Trần hỏi.

"Ta trong túi xách có," Lý Đổng Vân nói ra.

Nàng quốc khánh đến nghỉ ngơi, đều được đeo bọc sách, giả bộ làm việc.

Khánh Trần tại nàng nâng đỡ chậm rãi tựa ở trên hai gối đầu, hắn dùng di động tìm tòi mã Morse giải mã phương thức, sau đó nương tựa theo ký ức, đem đêm đó Côn Lôn thành viên đánh mã Morse cho vẽ ra.

Ngón trỏ đánh là tin vắn, ngón giữa đánh là tức dài, bọn chúng mỗi một tổ đánh đều đại biểu cho một chữ cái, hoặc là số lượng.

Tỷ như, ngón trỏ đánh một chút, ngón giữa đánh một chút, chính là chữ cái A.

Mà cái kia từng đoạn nhìn như không có thứ tự đánh tiết tấu, thì chấp vá thành tin tức trọng yếu.

Khánh Trần cũng không biết vì cái gì chính mình đột nhiên muốn giải mã đoạn kia mã Morse, hắn chẳng qua là cảm thấy, chính mình giống như bỏ qua một cái sự tình cực kỳ trọng yếu.

Chuyện kia để Hồ Tiểu Ngưu dạng này kẻ có tiền, đều liêu mình cầu hắn vì hai vị Côn Lôn thành viên báo thù.

Khánh Trần trong đầu nhanh chóng hồi ức đánh tiết tấu, cũng giải mã lấy.

Hắn đem từng cái ma tư tự phù ở trên giấy vẽ ra đến, sau đó ở phía sau đánh dấu phiên dịch sau chữ cái.

"Đời này không hối hận, huynh đệ bảo trọng."

"Cộc cộc cộc, đất, đất." (ta sẽ lặp lại một lần cuối cùng.)

"Đời này không hối hận, huynh đệ bảo trọng."

Đây là thụ thương ngã xuống đất Côn Lôn thành viên, truyền lại cho một tên khác ở đây để bạn tin tức.

Khánh Trầ n g ấ ở trên giường bỗng nhiên nghĩ đến, nguyên lai đối phương ở chính giữa thương một khác này bắt đầu, li ền đã trong lòng còn có tử chí a.

Hắn nhìn qua ngoài cửa sổ sáng rõ trời xanh, trên núi b ầ trời phẳng phất so trong thành thị thấp hơn một chút, cũng càng bao la.

Nhưng không biết tại sao chuyện, Khánh Trầ n cảm xúc có chút sa sút đứng lên.

Hắn đem trang giấy giải mã tốt kia gấp lại, để Lý Đ ờng Vân hỗ trợ nhét vào trong bao ti ền của chính mình.

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 95, từ máu chốt

Lão Quân sơn trên sơn đạo, một thân kiêu áo Tôn Trung Sơn màu đen
Trịnh Viễn Đông chính chậm rãi đi tạt trong đường núi.

Trên mặt đất cái này đến cái khác dấu chân máu, chỉ dẫn lấy hắc phục bàn
chuyện đêm đó.

Trên đường lớn tản mát 9 mai đạn nửa tốc độ âm thanh vỏ đạn, thủ lĩnh lưu
manh trên lỗ tai vết đạn, đầu thuyết minh người đuổi hung cùng hung thủ
từng ở nơi đó phát sinh qua bắn nhau.

Côn Lôn còn thu tập được hai viên mang máu đầu đạn, nhưng huyết dịch
hàng máu biểu hiện, trên hai viên đầu đạn này vết máu đến từ người khác
nhau.

Đi đầu này nói rõ, giết chết lưu manh vị kia che mặt tiên sinh, cũng thụ
thương.

Trịnh Viễn Đông đứng tại Khánh Trầ ném ra ngoài tảng đá địa phương,
đối với sau lưng Lộ Viễn nói ra: "Hắc tại trên đường lớn bị thương, sau đó
biết mình đi đường cái không có cách nào đuổi kịp lưu manh, liền xuyên
qua vừa mới phiến sơn lâm kia lại tới đây, đem cự thạch ném ra ngoài."

Lộ Viễn cau mày: "Sau đó liền đánh trúng vào lưu manh đi đầu khiến xe
thương vụ? Cái này ném cũng quá chuẩn đi, trên dưới chênh lệch hơn
mười mét, cái này cần cỡ nào chính xác dự phán?"

"Ừm, so sánh tinh chuẩn đâm vào lá lách năng lực mà nói, đây mới là đối
phương thủ đoạn lợi hại nhất: Tính toán." Trịnh Viễn Đông nói ra: "Trong
máu DNA so với kết quả đi ra sao?"

Lộ Viễn lắc đầu: "Kết quả đi ra, nhưng trong kho DNA cũng không cùng một người DNA hàng mẫu."

"Lại tra một chút tương tự hình, nói không chừng có thể tìm tới hấn thân thuộc, " Trịnh Viễn Đông nói ra.

"Được rồi, " Lộ Viễn gật đầu: "Khả năng này chậm một chút, nhưng nhiều nhất ba ngày liền có thể có đáp án."

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Nếu như tìm được khách khí một chút, Côn Lôn hiện tại cần loại người này, người có thể một mình đảm đương một phía."

...

Khánh Trần ba người bọn họ trên Lão Quân sơn ở, cũng không có đặc biệt nóng nảy trở lại trong thành thị đi.

Một mặt là Khánh Trần chân còn không thể thời gian dài đi đường, một phương diện khác cũng là bởi vì, đã trải qua đại sự như vậy, Giang Tuyết cũng nghĩ để thiếu niên ở chỗ này thư giãn một tí, tránh đi những huyên não kia.

Về phần trường luyện thi cái gì, Giang Tuyết trải qua một đêm này sự tình về sau, cũng cảm thấy tựa hồ không quá quan trọng.

Chuyện gì cũng chờ Khánh Trần chữa khỏi vết thương rồi nói sau.

Giang Tuyết cho Khánh Trần một lần nữa bôi thuốc: "Nếu như sớm biết người sẽ thụ thương, ta liền từ thế giới trong mua sắm bên kia đặc hiệu thương tích dược vật, bên kia thuốc nhất định so thế giới ngoài càng dùng tốt hơn, ta có thể đem dược phẩm chứa vào trong bình nhỏ, ngậm trong miệng mang về."

"Không có chuyện gì Giang Tuyết a di, " Khánh Trần cười cười: "Hiện tại đã không có đau như vậy."

"Đúng rồi," Giang Tuyết bỗng nhiên lo lắng nói: "Người tại hiện trường lưu lại nhiều như vậy dấu chân máu, khẳng định có người có thể thông qua DNA so với tìm tới người đi. Mặc dù người DNA không có bị ghi vào qua, nhưng là, ba ba của người bị câu lưu lại. . ."

Bây giờ, bị câu lưu qua đầu sẽ thu thập huyết dịch hàng mẫu.

Nhưng mà Khánh Trầ lắc đầu: "Sẽ không, trong lòng ta nắm chắc."

Giang Tuyết nhìn Khánh Trầ một chút cảm giác có chút ngoài ý muốn, nàng ý thức được trong này tựa hồ còn có đi đầu bí ẩn, chỉ là trước mặt thiếu niên cũng không muốn nhiều lời.

Trong cả sự kiện, có hai cái yếu tố máu chốt sẽ bại lộ Khánh Trầ thân phận, một cái là Nam Canh Trầ, một cái khác thì là huyết dịch hàng mẫu.

Nhưng người trước mà nói, Khánh Trầ tin tưởng Nam Canh Trầ tối thiểu sẽ không ở trên loại chuyện này phạm hồ đồ, nhất định sẽ nói một chút lừa dối Côn Lôn tin tức.

Người sau mà nói, Côn Lôn không có khả năng tìm tới tương ứng tiêu bản gien tiến hành so với, cái này dính đến một chút chuyện cũ năm xưa.

Bằng không, Khánh Trầ cũng không dám chân trầ truy sát người.

Khánh Trầ nói ra: "Giang Tuyết a di, ta muốn một mình chờ một lúc, có chuyện phải xử lý."

"Ừm, vậy ta mang Tiểu Vân ra ngoài đi dạo, có việc người gọi điện thoại cho ta, ta sẽ không đi xa," Giang Tuyết nói ra.

Đợi cho Lý Đờng Vân cùng Giang Tuyết đầu rời khỏi phòng, Khánh Trầ lúc này mới lấy ra điện thoại di động của mình cùng thiết bị truyề thông tin.

Hắn trước giải tỏa thiết bị truyền thông tin, bên trong tràn đầy đầu là Lưu Đức Trụ nhấn lại:

"Đại lão, người của ngài cũng quá ngu bức đi, lại đem lưu manh cho đoàn diệt!"

"Đại lão, tạ ơn ngài kịp thời nhắc nhở, tạ ơn ngài để người của ngài đã cứu ta, ta Lưu Đức Trụ cả đời này khẳng định vì ngài xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Đại lão, trải qua một đêm này, ta thật là đối với ngài khăng khăng một mực. Về sau không quan tâm, người khác không dám mạo hiểm hiểm, ta vì ngài đi bốc lên, chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, địa phương cút chim cũng không có, ta đi đi ị!"

"Đại lão, ngài tại sao không nói chuyện?"

"Đúng rồi đại lão, chúng ta đã trở lại Lạc thành, buổi sáng các bạn học có thể muốn cùng đi thăm giếng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, đến lúc đó ta giúp ngài đem tiền cho thu hồi lại!"

Khánh Trần nhìn thoáng qua thời gian, sáng sớm 9 giờ.

Đếm ngược 39:00:00.

Khoảng cách lần trước trở về, mới vừa vặn qua chín giờ.

Lần này xuyên qua trước sau quá mức vội vàng, đến mức hắn trở về sau đầu không có nhìn đếm ngược, liền cầm lấy đao giết ra ngoài.

Còn có hơn một ngày thời gian, lại thêm xuyên qua hai ngày hoặc là bảy ngày, đợi cho khai giảng lúc, miệng vết thương của mình hắn không có đáng ngại.

Khánh Trần cho Lưu Đức Trụ tin tức trở về "Vừa tỉnh ngủ, chờ ta cùng thủ hạ tìm hiểu một chút xảy ra chuyện gì lại nói."

Lưu Đức Trụ tại thiết bị truyền thông tin bên kia nổi lòng tôn kính, đại lão chính là đại lão, phát sinh chuyện lớn như vậy đâu có thể ngủ, bất quá cũng thế, đại lão loại cấp bậc này nhân vật tự nhiên là Lã Vọng buông cùn, không lấy vật vui không lấy mình buồn. . .

Đối với việc này, Lưu Đức Trụ phát hiện mấy cái chi tiết:

Điểm thứ nhất, đại lão không biết mình muốn tới Lão Quân sơn, cũng không biết chính mình muốn sớm đến, bởi vì đại lão ở thế giới trong bàn giao chuyện thời điểm, xác thực không giống như là trang.

Cho nên, tạm thời bài trừ đại lão tại bên cạnh mình suy đoán, như vậy đại lão chính là trong trường học đồng học, cũng có thể là là lớp 12 một vị nào đó học trưởng.

Điểm thứ hai, đêm qua vị kia che mặt kẻ giết người, có thể hay không chính là đại lão bản nhân đâu?

Trước từ tính cách phân tích nói không quá giống, bởi vì đại lão cho mình ấn tượng, vẫn luôn là bày mưu nghĩ kế loại nhân vật âm hiểm kia.

Âm, vô cùng âm.

Mà đêm qua vị kia tựa hồ vì cho Côn Lôn thành viên báo thù, biểu hiện ra phi thường huyết tính một mặt.

Cái này cùng Lưu Đức Trụ trong ấn tượng đại lão, không giống nhau lắm.

Nói tóm lại, Lưu Đức Trụ tạm thời phán đoán, mặc dù không bài trừ hiềm nghi, nhưng đêm qua che mặt kẻ giết người hẳn không phải là đại lão bản nhân.

Như vậy nhìn như vậy đến, đại lão đã tại thế giới ngoài phát triển ra thế lực của mình cùng thủ hạ a, đây cũng quá đáng sợ đi.

...

Giờ này khắc này, Khánh Trầ n cũng không có vớ i vớ h ồi phục Lưu Đức Trụ, mà là quyết định làm bộ tại tìm hiểu tình huống, trước pho i đố i phương một h ồi.

Hắn mở ra điện thoại, phát hiện chính mình sở tại trong nhóm lớp đã sớm nổ.

Rất nhi ều đ ồng học đ ầu đang nói, Lưu Đức Trụ cùng hắn th ần bí đ ồng bạn cứu được mọi người.

Mặc dù Lưu Đức Trụ bản nhân cũng không thừa nhận, nhưng mọi người cũng không tin tưởng hắn phủ nhận.

Ủy viên học tập Ngũ Tuấn Đạt cảm khái nói: "Lúc ấy, lưu manh còn không có thời điểm xuất hiện, Lưu Đức Trụ li ền đã sớm từ thế giới trong phát giác, đ ồng thời để mọi người chạy mau, thế nhưng là, khi đó cũng không ai tin hắn. Ta lúc ấy còn cảm thấy hắn điên r ồ đ ầu, bây giờ suy nghĩ một chút thật sự là xấu hổ."

Một cái nữ đ ồng học kích động nói: "Thủ lĩnh lưu manh kia còn đem miệng súng đố i với đ ầu hắn, hỏi hắn đ ồng bạn ở nơi nào, kết quả Lưu Đức Trụ đ ồng học đặc biệt có khí phách, một chút tin tức đ ầu không có tiết lộ cho đố i phương."

Kỳ thật nàng không biết, Lưu Đức Trụ lúc ấy là thật không rõ ràng th ần bí đại lão cùng thủ hạ th ần bí kia ở đ ầu, muốn nói cũng nói không thành a!

V ềsau, Bạch Uyển Nhi tại trong nhóm lớp nói một lần chuyện đã xảy ra, đem thảo luận đi hướng đ ẩy lên cao trào: Lưu manh nguyên bản định thừa dịp loạn mang đi bọn hắn 4 cái, kết quả Lưu Đức Trụ thủ hạ kịp thời đ ổi tới.

Đố i phương đ ầu tiên là âm th ần giết áp giải chính mình lưu manh, sau đó lại giết chết áp giải Lưu Đức Trụ lưu manh.

Nàng một mực hầu ở Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân bên người.

Bạch Uyển Nhi nói, nửa đêm Hồ Tiểu Ngưu ngẫu nhiên tỉnh táo lại, một mực nâng lên muốn cảm tạ Lưu Đức Trụ cùng Lưu Đức Trụ thủ hạ.

Đối phương không chỉ có cứu được người, còn giúp hai vị kia Côn Lôn thành viên báo thù.

Đột nhiên, khi nàng nâng lên hi sinh hai tên Côn Lôn thành viên lúc, tất cả người tham dự đều trăn mặc.

Cho dù mọi người sống sót sau tai nạn, hiện tại cũng không phải là một cái nên biểu đạt vui sướng thời khắc.

Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, kỳ thật Hồ Tiểu Ngưu tâm tính rất không tệ.

Bây giờ Lưu Đức Trụ chiêu bài càng ngày càng vang, chính mình có hay không có thể thông qua con hàng này, đem một chút đáng tin cậy thời gian hành giả lung lạc đứng lên?

Mặc kệ là cùng bọn hắn làm ăn cũng tốt, hay là hỗ bang hỗ trợ cũng tốt, có lẽ cũng sẽ ở một đoạn thời khắc đưa đến trợ giúp.

Hắn đóng lại Wechat, mở ra mặt khác bình đài.

Đêm qua rạng sáng, khi đại hỏa bắt đầu lan tràn thời điểm, Lão Quân sơn bên trên sự tình liên đã truyền khắp cả nước.

Microblogging, Douyin, Bilibili, khắp nơi đều là Lão Quân sơn nổi lên đại hỏa video cùng tin tức.

Nhưng trong chuyện này, mọi người càng nhiều hơn chính là miêu tả đại hỏa đằng sau cảnh tượng, cũng không có ai đứng ra công bố chuyện đã xảy ra.

Bạn hẳn chỉ là thông qua một cái gọi "Côn Lôn Lộ Viễn" ID biết, tất cả phóng hỏa lưu manh đều bị đánh chết, thời gian hành giả vụ án bắt cóc cũng tạm thời có một kết thúc.

Lúc này mọi người mới hiểu được, nguyên lai phóng hỏa hành hung lưu manh, chính là trước đó xông xáo thời gian hành giả vụ án bắt cóc thủ phạm.

Không ai xách che mặt kẻ giết người, không ai xách là ai đánh chết lưu manh, bởi vì Khánh Trầ ẩn tàng quá tốt rồi, số ít mấy cái người biết chuyện tựa hồ cũng không có ý định tại trên internet ra ánh sáng.

Tỷ như Nam Canh Thầ, bãi đỗ xe nữ hài thầ bí, Lý Đờng Vân, Giang Tuyết. . .

Hôm nay là quốc khánh ngày đầu tiên, những cái kia vốn là muốn đến Lão Quân sơn du lịch các du khách, nghe nói nơi này tin tức sau đầu nhao nhao trả vé.

Còn có rất nhiều du khách, ngay cả Kim Đỉnh mặt trời mọc đầu không có nhìn, nhao nhao ng ỡ xe buýt rời đi cảnh khu.

Nghe nói, Lão Quân sơn sáng sớm thứ nhất ban xe buýt đã kín người hết chỗ, cảnh khu chuyên chở hệ thống tạm thời ở vào trạng thái tê liệt.

Khánh Trầ tại trong trí nhớ xem kỹ lấy đêm qua phát sinh hết thảy, khi hẳn xác định trừ Lý Đờng Vân, Giang Tuyết bên ngoài, sẽ không có người xác nhận thân phận của hẳn sau.

Hẳn lại chợt nhớ tới một kiện chuyện trọng yếu phi thường, vàng thỏi.

Tối hôm qua, trong hỗn loạn kia Hồ Tiều Nguru từng nói qua một câu vô cùng trọng yếu nói.

Đổi thành người khác có thể sẽ lãng quên, hoặc là bởi vì khẩn trương mà coi nhẹ.

Nhưng Khánh Tr ần sẽ không.

Hiện tại vàng thỏi tại trong đ ầu h ầu, là một cái phi thường đặc thù từ máu ch ốt.

mời đọc truyện ấ m áp + hài hước.

Chương 96, Lưu Đức Trụ lựa chọn

Cùng lúc đó, Lưu Đức Trụ chính theo các bạn học cùng đi đến Lạc thành bệnh viện nhân dân 03.

Đây là Lạc thành tốt nhất bệnh viện top 3.

Tối hôm qua, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hai người tại chỗ vệ sinh tiến hành đơn giản miệng vết thương xử lý.

Sau đó, bọn hắn bị chuyển đi huyện thành bệnh viện tiến hành cấp cứu, đợi cho thương thế ổn định về sau, sáng sớm lại chuyển viện đến trong thành phố tiến hành càn toàn diện xử lý.

Hiện tại, hai người tình huống vừa mới ổn định lại, còn ở tại bệnh viện nhân dân 03 ICU bên trong.

Tựa hồ là tiền đúng chỗ nguyên nhân, bọn hắn sử dụng hết thầy chữa bệnh công trình đều là tốt nhất, còn có hơn mười vị bác sĩ tiến hành chuyên gia hội chẩn.

Phòng ngừa những ngoại thương này cho bọn hắn lưu lại di chứng gì.

Cha mẹ của bọn hắn sáng sớm liền cưỡi máy bay tư nhân đi vào Lạc thành, lúc này chính canh giữ ở phòng bệnh bên ngoài.

Khi Lưu Đức Trụ cùng các bạn học đi vào cửa phòng bệnh lúc, chỉ gặp phòng bệnh ngoại trạm lấy sáu bảy tên đờ tây đen nam tử, mỗi người trên lỗ tai đều treo trong suốt tai nghe.

Đây chính là trong truyền thuyết đại lão hộ vệ.

Một tên bảo tiêu ngăn lại những học sinh này, một vị khí vũ hiên ngang trung niên nhìn về phía bọn hắn: "Các người là?"

Lớp 11 ban 4 lớp trưởng tạ ơn tìm nói ra: "Thúc thúc tốt, chúng ta là Tiểu Ngưu cùng ngày thơ đồng học, nghĩ đến xem bọn hắn."

Đã thấy vị trung niên nhân này sửng sốt một chút: "Xin hỏi, vị bạn học kia là Lưu Đức Trụ?"

Trong đám người Lưu Đức Trụ cũng sửng sốt một chút: "Ta, ta chính là."

Trung niên nhân sải bước đi tới, hướng Lưu Đức Trụ đưa tay phải ra: "Tạ ơn bạn học nhỏ, cảm ơn người cứu được Tiểu Ngưu mệnh. Hắn vừa mới lúc thanh tỉnh liền nói cho ta biết, người cùng thủ hạ của người cứu được hắn, không phải vậy hắn lúc này khẳng định đã bị lưu manh mang đi hoặc là giết chết."

Lưu Đức Trụ trăn trở mấy giây, sau đó nắm chặt tay của đối phương nói ra: "Thúc thúc, kỳ thật ta cũng không có làm cái gì."

Tựa hồ bởi vì Hồ Tiểu Ngưu thương thế đã ổn định, cho nên vị trung niên nhân này cảm xúc cũng buông lỏng rất nhiều, hắn vừa cười vừa nói: "Người trẻ tuổi khiếm tốn là chuyện tốt, nhưng quá khiếm nhường cũng không tốt, dùng những người tuổi trẻ các người nói là thế nào nói đến lấy? Đúng, Versailles!"

Trên thực tế, lúc sáng sớm, Hồ Tiểu Ngưu đã khôi phục thần trí, cho nên hắn đem chuyện đã xảy ra đại khái nói một lần.

Hồ Tiểu Ngưu phụ thân dạng này đại thương nhân, mới đầu đối với thời gian hành giả cũng không quá nhiều lòng kính sợ, liền ngoài cửa 7 tên bảo tiêu bên trong, liền có một cái là thời gian hành giả.

Loại người này, cho dù là không nói lời nào đều tự mang khí tràng, bình thường thời gian hành giả thật đúng là không có cách nào đối với hắn tạo

thành cái uy hiếp gì.

Nhưng khi Hồ Tiểu Ngưu bốn người tại thành thị số 7 gặp phải nguy hiểm về sau, tâm tình của hắn cải biến.

Bởi vì hắn vào thời khắc ấy phát hiện, mình tại thế giới ngoài có được lại nhiều tài phú cùng địa vị, đều rất khó vì mình nhử làm những gì.

Thế giới ngoài tài phú có thể mua được rất nhiều thế giới trong vật phẩm, nhưng cái này cũng không hề mang ý nghĩa, tài phú có thể mua được thế giới trong hết thảy.

Cũng chính là bởi vậy, hắn mới đồng ý đem Hồ Tiểu Ngưu chuyển trường đến Lạc thành tới.

Tìm một cái gọi là Lưu Đức Trụ thời gian hành giả.

Mà lại, Lưu Đức Trụ loại này sớm có thể xu cát tị hung, sau đó năng lực xoay chuyển tình thế thời gian hành giả, là không giống bình thường.

Phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu là người có thấy xa, hắn biết hiện tại Lưu Đức Trụ khả năng còn chẳng ra sao cả, nhưng hắn đã thấy Lưu Đức Trụ tương lai.

Trận này thanh thế to lớn, đến hàng vạn mà tính xuyên qua vừa mới bắt đầu, ai biết đối phương tương lai sẽ có cỡ nào quang huy tìên đở?

Đáng giá đầu tư.

Đương nhiên, cái này có lẽ cũng là bởi vì, vị này trung niên đại thương nhân cũng không có gặp qua Lưu Đức Trụ đối mặt nguy nan lúc biểu hiện, không phải vậy khả năng đối một loại cái nhìn.

Tối thiểu Lưu Đức Trụ giờ này khắc này nhìn như cái người bình thường một dạng. . .

Phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nói ra: "Sáng sớm ta cùng Tiểu Ngưu thương lượng qua, ta muốn đem hắn quay lại Hải thành trung học đi, nhưng hắn không có đồng ý. Ta suy nghĩ, hắn có thể là muốn theo người càng thân cận một chút, cho nên ta cảm thấy dứt khoát đem người cũng chuyển trường đi Hải thành, nơi đó có tốt hơn dạy học tài nguyên, cũng có. . ."

Kẻ có tiền xuất thủ chính là không giống với, người khác đều đang nghĩ lấy làm sao tiếp cận Lưu Đức Trụ, nhưng phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu lại tại suy nghĩ, làm sao đem Lưu Đức Trụ mang đi, buộc tại bên cạnh mình.

Nhưng mà Lưu Đức Trụ một tiếng cự tuyệt: "Thúc thúc, ta tạm thời còn không có đi Hải thành dự định, nơi này là sinh ta nuôi ta địa phương, mà lại cha mẹ ta bằng hữu đều ở nơi này."

Phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Ta có thể vì người tại Hải thành chuẩn bị một bộ phòng ở, người có thể mang theo phụ mẫu đi qua, ta lại mặt khác cho các người một bút an gia phí."

"Không cần, thúc thúc, " Lưu Đức Trụ lần nữa lắc đầu: "Tạ ơn hảo ý của ngài."

Lúc này, Lưu Đức Trụ trong lòng đã sớm cân nhắc qua lợi và hại.

Hải thành một bộ phòng ở, cộng thêm một bút an trí phí, cái này nghe có thể quá mê người.

Nhưng là, bên cạnh hắn đại lão nhưng tại Lạc thành a.

Người khác đều tưởng rằng hắn cứu được Hồ Tiểu Ngưu, nhưng trên thực tế là, nếu như không có đại lão thủ hạ xuất thủ, sợ là chính mình cũng chết trên Lão Quân sơn.

Phải biết, lưu manh lúc ấy là muốn trực tiếp giết hắn, cũng không có ý định coi hắn là con la dùm!

Nếu mà so sánh, còn mẹ nó không bằng làm con la đâu.

Đầu tiên, mình ngược lại là có thể đi Hải thành, nhưng đại lão đoán chừng là sẽ không đi. Đến lúc đó, vạn nhất lại có người muốn bắt cóc hẳn, hoặc là ngấp nghé trên người hẳn thứ gì, vậy hẳn nhất định phải chết.

Thứ yếu, Lưu Đức Trụ lần này chạy trốn lúc, đã ý thức được thực lực tầm quan trọng.

Trên internet thật nhiều thời gian hành giả đầu nói, ở thế giới trong có tiền người cũng không nhất định có thể tìm tới thuốc biến đổi genes phương pháp, có người tại chợ đen mua qua, kết quả còn mua đến giả.

Mà vị kia mặt nạ mặt mèo đại lão liên không giống với lúc trước, người ta vừa ra tay chính là chính phẩm.

Chính mình tìm vào FDE tổ hợp genes mặt trên còn có 004, 003, 002, 001 bốn cái số hiệu, tất cả tiền đều để lại tại đại lão trong tay.

Hắn cũng không yêu cầu xa vời quá nhiều, có thể đánh xong cả một cái danh sách thuốc biến đổi genes, trở thành cấp B cao thủ là được rồi.

Nghe nói, dù là tại trong thế giới trong, cấp B cao thủ cũng coi là đẳng đường nhập thất, cấp A cao thủ cũng ít khi thấy.

Đến lúc kia, chính mình muốn làm một bộ Hải thành phòng ở còn không đơn giản?

Mà lại, Hồ Tiểu Ngưu lần trước cho gấp đôi trả thù lao liên bị chính mình giấu xuống một nửa.

Lần này đối phương có thể lại nhiều cho điểm thì càng sướng rồi, dù sao đại lão cũng không biết chính mình giấu xuống bao nhiêu nha.

Tục ngữ nói người ánh mắt muốn lâu dài một chút, Lưu Đức Trụ cảm thấy nghề kiếm sống này muốn so một bộ phòng ở càng có chiến lược giá trị.

Lại nói trở về, coi như mình đi Hải thành, đại lão vẫn như cũ còn lợi dụng tự mình làm sinh ý, nhưng vạn nhất đại lão bên người xuất hiện người càng tiện tay đây này?

Chính mình chẳng phải là lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng?

Làm thêm cầu, liên muốn khoảng cách gần liêm, dị địa liêm căn bản không có hiệu quả!

Nhưng vào đúng lúc này, Lưu Đức Trụ trong ngực máy truyền tin chấn động, hẳn đối với tất cả mọi người nói ra: "Không có ý tứ, ta đi trước đi nhà vệ sinh."

Hắn tiến vào nhà vệ sinh trong phòng đơn, kết nối máy truyền tin liên thấy được Khánh Trần hỏi thăm: "Ta nghe thủ hạ nói, Hồ Tiểu Ngưu nói cho hẳn biết, lần trước đối phương ra gấp đôi trả thù lao, lần này cũng sẽ ra gấp đôi?"

Trước một giây còn mừng thầm Lưu Đức Trụ, một giây sau mồ hôi lạnh chảy ròng.

Hắn cũng không biết đêm qua lại còn phát sinh qua loại chuyện này!

Hồ Tiểu Ngưu đại ca, người làm sao cái gì đầu hướng bên ngoài nói!

Đây đã là lần thứ hai giấu tiền, lần thứ nhất mờ ám đờng hồ, lần này lại mờ ám vàng thỏi, Lưu Đức Trụ cũng không biết chính mình lần sau đi thế giới trong sẽ có dạng gì đái ngộ.

Hắn trong phòng vệ sinh ử rử cúi đầu trả lời: "Đại lão, ta lần này xuyên qua cho ngài đem vàng thỏi mang đến, ngài trừng phạt ta đi. . ."

Ngoài phòng vệ sinh, mọi người còn tại bàn luận xôn xao, trong lòng tự nhủ Lưu Đức Trụ thế nào đi lâu như vậy.

Lúc này, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên mở cửa đi ra.

Phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem hắn, vẻ mặt tươi cười nói ra: "Ta nghĩ nghĩ, người còn nhỏ, cho nên khả năng không thích phòng ở loại hình đồ vật. Ta hiểu, người trẻ tuổi thôi đâu ưa thích kích thích hơn. Không phải vậy dạng này, người cho thúc thúc nói một chút người thích gì, thúc thúc nhất định an bài cho người."

Lưu Đức Trụ chần chờ một chút nói ra: "Thúc thúc người khả năng không biết, ta thích nhàn rỗi không chuyện gì liền cho người ta chúc mừng năm mới. . ."

. . .

Cảm tạ hồi ức không trở về liền không ức đờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 97, báo thù

Chúc. . . Chúc mừng năm mới?

Phụ thân của Hồ Tiêu Ngưu trong lúc nhất thời đều không có kịp phản ứng, hẳn thậm chí không có tìm hiểu được, giữa lẫn nhau nói chuyện với nhau là như thế nào chuyển hướng đến trong chuyện này .

Các bạn học cũng có chút mộng, trước mắt Lưu Đức Trụ, tựa hồ cùng mọi người tưởng tượng cao thủ hình tượng có chút không hợp nhau.

Một bên, một tên lớp 11 ban 3 đờng học nói khẽ với ủy viên học tập Ngu Tuấn Dật nói ra: "Ấy, người nói hẳn có phải hay không là có một cái hệ thống?"

"Hệ thống?" Ngu Tuấn Dật bu ãn bực, hẳn không để ý tới giải những lời này là có ý tứ gì.

Lớp 11 ban 3 bên trong, Ngu Tuấn Dật vẫn luôn là cái không chơi game, không nhìn tiểu thuyết tở đề gia, cho nên cũng căn bản không biết hệ thống là cái gì.

Một bên đờng học kiên nhẫn giải thích nói: "Chính là trong tiểu thuyết mạng hệ thống a, hệ thống cho kí chủ tuyên bố một chút loạn thất bát tao nhiệm vụ, sau đó có thể cho kí chủ mạnh lên."

"A?" Ngu Tuấn Dật ngây ngẩn cả người.

Lúc này, đờng học tiếp tục nói: "Bất quá, trong tiểu thuyết bình thường là nhân vật chính mới có loại đái ngộ này a, chẳng lẽ Lưu Đức Trụ chính là chúng ta vị diện này nhân vật chính à. Nhưng nếu như không có hệ thống,

người cũng không cách nào giải thích hẳn vì cái gì có thể tại như vậy người bức đờng thời, lại như thế nhược trí. . ."

Không thể không nói, vị bạn học này phán đoán phi thường chính xác.

Từ một loại nào đó góc độ tới nói, Khánh Trầ chính là Lưu Đức Trụ hệ thống. . .

Chỉ bất quá nhiệm vụ này hoàn thành cũng không có gì ban thưởng, thu ần túy chính là đối với hẳn lòng tham trừng phạt.

Bởi vì HồTiểu Nguru cùng Trương Thiên Chân còn tại nghỉ ngơi nguyên nhân, các học sinh đơn giản thăm hỏi một chút li ền rời đi.

Đợi cho tất cả mọi người sau khi đi, phụ thân của HồTiểu Nguru quay người tiến vào phòng bệnh.

HồTiểu Nguru nhẹ nhàng mở to mắt, thanh âm có chút hư nhược hỏi: "Cha, người đối với cái này Lưu Đức Trụ thấy thế nào?"

"Hiện tại còn nói không chính xác, " HồTiểu Nguru phụ thân lắc đầu.

"Trước đó không có kinh lịch nguy cơ, cho nên thấy không rõ người này, " HồTiểu Nguru nói ra: "Nhưng sau lần này, ta luôn cảm thấy có chút vấn đề, nói hẳn vô năng đi, hẳn đã lấy được trân quý thuốc biến đổi gen. Nói hẳn có năng lực đi, nhưng hẳn không hề giống là người có năng lực. Cha, loại người này thật sẽ bị Lý Thúc Đờng coi trọng sao?"

Phụ thân của HồTiểu Nguru nói ra: "Có hai loại tình huống, nhi tử, người biết trong lịch sử có bao nhiêu vô năng thái giám sao, Minh tri ầu đại thái giám Vương Chấn, cơ hồ là sức một mình hồ Minh Anh Tông, lại hủy Minh tri ầu tinh nhuệ tam đại doanh, nhưng một người như vậy vậy mà quy ền thế ngấp trời. Vì cái gì đây, có thể là bởi vì vượt mộng ngựa đập tốt, cũng có thể là là trung thành tuyệt đối đạt được thượng vị giả tán thành."

"Anh minh thượng vị giả bên người, cũng không nhất định đầ là tinh binh

cường tướng, người nào đâu sẽ có."

"Đương nhiên còn có một loại tình huống khác, " Hồ Tiểu Ngưu phụ thân tiếp tục nói: "Hắn là bị người khác đẩy ra làm khôi lỗi, tựa như có người vì nhà chúng ta thay mặt cần một ít cỗ phẫn một dạng."

"Cha người cảm thấy loại tình huống nào tỷ lệ càng lớn?" Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

Chỉ là, phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu lắc đầu: "Không cần thiết sớm như vậy kết luận, bất luận Lưu Đức Trụ là loại tình huống nào, đây đều là cơ hội của người. Yên tâm đi, gia tộc sẽ dốc toàn lực ủng hộ người, đừng có cái gì nỗi lo về sau. Ta biết người hâm mộ ca ca người bắt đầu tiếp nhận một vài gia tộc nghiệp vụ, nhưng người còn nhỏ, hắn có thể làm sự tình người chưa hẳn làm. Mà lại tương lai, nói không chừng ca ca người bên kia còn cần người đến giúp sức."

Hồ Tiểu Ngưu đột nhiên hỏi: "Đúng rồi cha, vì cái gì người yêu cầu ta, đừng một lần cho đối phương quá nhiều vàng thỏi. Đối phương hai lần đã cứu ta tính mệnh, theo lý nói cho dù là cho một trăm cây vàng thỏi đều không quá phận."

Hồ Tiểu Ngưu phụ thân cười: "Chúng ta bây giờ giả thiết Lưu Đức Trụ là bị người nào đó đẩy ra khôi lỗi, như vậy đối phương hiện tại nhất định rất thiếu tiền, không phải vậy sẽ không trong mắt chỉ có vàng thỏi. Nhưng nếu như người một hơi cho hắn một trăm cây vàng thỏi, hắn về sau không thiếu tiền người còn có thể cho hắn cái gì? Khi đó, người có thể cho, hắn cũng không thiếu."

"Nhưng vạn nhất người khác mở ra giá tiền cao hơn làm sao bây giờ?" Hồ Tiểu Ngưu nghi hoặc.

"Vậy người liền muốn tại người khác mở giá tiền cao hơn trước đó, cùng hắn trở thành bằng hữu, " Hồ Tiểu Ngưu phụ thân ý vị thâm trường nói ra.

"Minh bạch, " Hồ Tiểu Ngưu chợt nhớ tới một việc: "Vương Vân đâu?"

"Phạm tội trong quá trình hai chân của nàng bị người đánh gãy, cho nên đưa vào bệnh viện tiến hành trị liệu. Lúc kia người còn không có tỉnh, Côn Lôn mặc dù có hoài nghi nhưng cũng không nghĩ nhiều, sáng sớm hôm nay thời điểm, cha mẹ của nàng đến Lạc thành, dùng tiền mua được trong bệnh viện trực ban bác sĩ cùng y tá, vụng trộm đem nàng mang đi, " Hồ Tiểu Ngưu phụ thân trả lời: "Cái này không trách Côn Lôn, lúc ấy mọi người mặc dù cảm thấy nàng có vấn đề, nhưng không nghĩ tới sẽ ở trong chuyện này, phát huy ác liệt như vậy tác dụng."

Lúc sáng sớm Hồ Tiểu Ngưu tỉnh lại, trước tiên cho phụ thân nói Vương Vân sự tình, có thể khi đó Vương Vân đã tại phụ mẫu trợ giúp bên dưới trốn.

"Có thể Bạch Uyển Nhi hẳn là cũng đoán được nàng là nội ứng a, vì cái gì Bạch Uyển Nhi cũng không nói?" Hồ Tiểu Ngưu cau mày.

"Khả năng hay là không đành lòng xem trọng bằng hữu đi ngủ tù đi, " Hồ Tiểu Ngưu phụ thân bình tĩnh nói ra: "Tiểu Ngưu người phải nhớ kỹ, khi đối phương trở thành địch nhân lúc, hết thảy tha thứ hành vi đều không phải là nhân từ, mà là một loại nhát gan."

"Ta nhớ kỹ, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra.

Hồ Tiểu Ngưu phụ thân nói ra: "Hiện tại, Vương Vân đã không biết giấu đi nơi nào, ta cũng không tìm được nàng. Mà lại tương đối mâu chốt chính là, lưu manh chỉ còn lại có một người gọi là Đông Tử, hẳn một mực chắc chắn chính mình cái gì cũng không biết, mà lại lưu manh cùng Vương Vân ở giữa cũng không có lẫn nhau liên hệ chứng cứ, tựa hồ, giữa bọn hắn liên hệ toàn dựa vào một người khác trốn ở phía sau màn."

Hồ Tiểu Ngưu cảm giác kì quái: "Ta cũng có chút nghi hoặc, ngày đó bắt chúng ta bốn cái lưu manh, đều bị Côn Lôn bắt lại, bọn hắn là thế nào liên hệ đến Vương Vân? Bất quá, lập tức liền lại phải xuyên việt rồi, ta sẽ ở thế giới trong tìm tới nàng."

Hồ Tiêu Ngưu phụ thân nhìn hấn một cái: "Người muốn tìm Vương Vân báo thù?"

Hồ Tiêu Ngưu trăn mặc một hồi: "Có thể chứ?"

Vị kia trung niên đại thương nhân cười cười: "Đương nhiên có thể, nhưng ta muốn biết, người lần này vì cái gì cố chấp như thế tại báo thù. Sáng sớm vừa tỉnh lại thời điểm cũng đã nói, đêm qua người vì báo thù, thậm chí để tên sát thủ kia không cần phải để ý đến sống chết của người, cái này không giống người."

Hấn hiểu rất rõ con của mình: Có một ít tiểu thông minh cùng trí tuệ, nhưng cũng không có trải qua xã hội đánh.

Trong phẩm cách có một ít chính trực, nhưng cũng còn không có nghĩ rõ ràng mình rốt cuộc muốn làm một hạng người gì.

Nhưng mà lúc này Hồ Tiêu Ngưu nói ra: "Khi còn bé gia gia tổng cho ta cùng đại ca giảng hấn năm đó đánh trận cố sự, nói hấn lão đại đội trưởng vì yểm hộ những người khác rút lui, anh dũng hi sinh cố sự. Ta là một người tương đối ích kỷ, lại có lẽ là bởi vì chiến tranh niên đại quá xa xưa nguyên nhân, cho nên ta luôn cảm thấy gia gia đang khoác lác. Nhưng là cha, ta hôm qua mới minh bạch, trên đời này thật còn có loại người này. Ta có lẽ không thành được người như vậy, nhưng ta hy vọng có thể vì bọn họ làm chút gì."

"Cha, ngày hôm qua hai vị Côn Lôn bằng hữu liêu chết vì học sinh mở ra sinh lộ. Về sau ta bị lưu manh mang đi, trong bóng đêm ta quay đầu nhìn lại, lại phát hiện trên mặt hấn có một loại tiêu tan ý cười, không có hối hận."

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 98, nhất định rất đẽ bụng đi

Trong bất tri bất giác, đã lại đến các thời gian hành giả muốn xuyên qua thời khác.

Ngoại giới ồn ào thảo luận tình tiết vụ án, có Lạc Ngoại đờng học ra ánh sáng cụ thể trải qua, thế là, Khánh Trầ vai trò cái kia che mặt kẻ giết người cũng tiến vào tất cả mọi người trong tầm mắt.

Có thể mọi người chỉ biết là là hấn cơ hồ đoàn diệt lưu manh tổ chức, biết là hấn trong đêm tối đuổi hung báo thù.

Nhưng lại không biết hấn là ai.

Có người nói hấn là Lưu Đức Trụ thủ hạ, cũng có người nói hấn là đi ngang qua, cái gì cũng nói.

Nhưng không hề nghi ngờ chính là, trong nước nổi danh nhất thời gian hành giả bên trong, lại thêm một cái nhân vật mới.

Còn cùng Hà Tiêu Tiêu một dạng thần bí.

Đếm ngược 00:10:00.

Nhật Bản, Osaka.

Shinsai Bashi bên cạnh, khách sạn Regis tầng cao nhất trong phòng.

Một thiếu nữ cuộn tròn đầu gối ngồi tại bên cửa sổ sát đất to lớn trên ghế, nàng mặc nhẹ nhàng khoan khoái màu xanh nhạt quần đùi cùng màu trắng áo thun, cúi đầu nhìn xem điện thoại.

Lão Quân sơn thời gian hành giả vụ án bắt cóc tin tức, đã truy ền đến Nhật Bản , đ ồng dạng gây nên sóng to gió lớn.

Giờ này khắc này, có quan hệ thời gian hành giả bị hại án đã nhiều đến trên trăm lên.

Có người bị cưỡng ép cướp đi thân thể máy móc, còn có người vừa mới mang về được phẩm, liền bị bằng hữu mưu sát.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là giữa bằng hữu, thân hữu ở giữa người quen phạm tội, tỉ lệ cực cao.

Mới đầu mọi người lo lắng hơn đến từ Âm Vĩng bên trong một ít tổ chức màu đen uy hiếp, nhưng trên thực tế mọi người đánh giá thấp lòng người, cũng đánh giá cao thân tình cùng hữu nghị.

Thiếu nữ Jindai Sorane nhìn xem đây hết thấy, trong lòng dâng lên một tia mờ mịt.

Nàng vốn chỉ muốn hảo hảo làm nghệ nhân, làm sao lại đột nhiên lâm vào trong loại chuyện này.

Cũng chính bởi vì loại chuyện này, để nàng rất không có cảm giác an toàn.

Trong thế giới ngoài, nàng cần lo lắng người khác phát hiện chính mình thời gian hành giả thân phận.

Trong thế giới trong, nàng thì cần phải cẩn thận ứng phó gia tộc Jindai, phòng ngừa đối phương phát hiện.

Trước mấy ngày, gia tộc Jindai liền đối với nội bộ gia tộc tiến hành tỉ mỉ loại bỏ, cũng đối với tìm tới bảy tên thời gian hành giả tiến hành kinh khủng tra tấn.

Nếu không phải Jindai Sorane ở thế giới trong phụ mẫu sớm qua đời, nàng

thuở nhỏ sống một mình ở vào biên giới hóa, có chút tin tức không tốt loại bỏ.

Nếu không phải nàng cảm nhận được nguy cơ, sớm làm rất nhiều bài tập.

Nếu không phải nàng Trung Nhật hỗn huyết, từ nhỏ đã biết nói Hoa ngữ.

Chỉ sợ trước mấy ngày nàng cũng bị loại bỏ đi ra.

Trong loại bỏ khâu này, trọng yếu nhất chính là "Tiếng phổ thông" .

Bởi vì gia tộc Jindai sớm nhập vào trong liên bang, cho nên nhập gia tùy tục sau đã sớm phổ cập tiếng phổ thông, chỉ có nội bộ gia tộc dòng chính thành viên mới vẫn như cũ bảo lưu lấy tiếng mẹ đẻ truyền thừa.

Bọn hắn đem này coi là cao quý nhất truyền thống, đối ngoại giao lưu dùng tiếng phổ thông, nhưng gia phổ, gia tộc tế tự dùng nhưng đều là tiếng Nhật.

Xuyên qua đến gia tộc Jindai bên trong Nhật Bản các thời gian hành giả, trừ Jindai Sorane bên ngoài, căn bản không ai biết nói tiếng Trung.

Thế là tập thể chết bất đắc kỳ tử.

Bởi vì thông gia quan hệ, vừa vặn Jindai Sorane được đưa tới thành thị số 18 tới gặp cái kia gọi là Khánh Trầ thiếu niên, gia tộc Jindai rất để ý lần này thông gia kết quả, cùng thông gia đằng sau lợi ích, cho nên đối với nàng loại bỏ cường độ cũng không cao.

Nghĩ đến thông gia, Jindai Sorane bỗng nhiên tại điện thoại tiếng Trung công cụ tìm kiếm bên trên đưa vào "Khánh Trầ" hai chữ.

Nhưng cùng phía trước mấy lần một dạng, vẫn như cũ không có gì tin tức hữu dụng.

"Trước mắt xem ra còn không có cách nào xác định thiếu niên kia có phải

hay không thời gian hành giả. . . Lần trước đi qua đầu không có nhìn thấy hấn, lần này không biết có thể hay không nhìn thấy hấn? Sao? Nếu như ta tấp nập đi xem hấn, hấn có thể hay không cảm thấy ta thích hấn r ồi? Vậy ta có phải hay không muốn thận trọng một chút, cách một đoạn thời gian lại đi?"

"Thế nhưng là, giống như lập tức sẽ đi theo những người kia h ồi gia tộc, không đi lời nói giống như rất khó nhìn thấy hấn."

Osaka ph ần hoa cảnh đêm như một đoàn tinh vân, mà tâm tư của thiếu nữ thì tại trong bầu trời đêm chập chờn.

Đếm ngược về không.

...

Khi hắc ám mà phá toái thế giới, bắt đầu gây dựng lại.

Khánh Tr ần về tới mờ tối trong ngục giam, kêu lên một tiếng đau đớn kém chút té ngã trên đất.

L ần trước trước khi đi, hấn là đứng vững, cho nên lần này trở về về sau, trên chân thương thế trực tiếp nứt toác ra.

Cũng may Khánh Tr ần sớm có chuẩn bị tâm lý, lúc này mới không có ngã sấp xuống.

Hấn ổn định thân hình sau nhìn thoáng qua cánh tay.

Trở về đếm ngược: 167:59:55.

"Trở về ồi? Xem ra thương không nhẹ, " Lâm Tiểu Tiểu buông lỏng nói: "Bất quá trở về chính là chuyện tốt."

Diệp Văn cười gật gật đầu: "Sinh tử bên ngoài không đại sự, chỉ bất quá, 0 giờ 0 giây trước đó người còn rất tốt, đột nhiên biến như thế uế oải

thật đúng là để cho người ta có chút không quá thích ứng."

Nói, Diệp Văn vỗ vỗ trước mặt hấn cái ghế: "Ngồi xuống nói đi."

Giờ khắc này Khánh Trầ cười, nguyên lai Diệp Văn đã sớm ngờ tới chính mình sẽ đem hai chân chơi phở, cho nên cho lúc trước chính mình chuẩn bị xong cái ghế.

Tựa như đối phương đã sớm ngờ tới, chính mình mặc dù luôn miệng nói lấy những người kia cũng không đáng giá chính mình mạo hiểm, lại cuối cùng vẫn không cách nào ức chế chính mình huyết tính một dạng.

Lý Thúc Đ ông đánh giá rất đúng, chính mình cái kia tỉnh táo lại mạnh mẽ đại não chỗ sâu, xác thực chôn dấu khó có thể tưởng tượng huyết tính.

Lẫn nhau mâu thuẫn lại hòa hợp.

Lý Thúc Đ ông giống như xem thấu Khánh Trầ ý nghĩ một dạng, cười vỗ vỗ bờ vai của hấn: "Bình thường như vậy thiếu niên lão thành thật là khiến người ta rất không quen, có lẽ là sinh hoạt cho người một chút tra tấn, mới có thể để cho người thật sớm thu liễm thiếu niên tâm tính. Nhưng người thiếu niên, vốn là hấn là tùy ý làm bậy một chút mới đúng, có một số việc người thời niên thiếu không làm, chờ người đến ta cái tuổi này liề sẽ phát hiện bỏ qua rất nhiều."

Thanh xuân, chính là nhiệt huyết lại u mê niên kỷ, lúc này người có lẽ sẽ phạm một chút sai, thậm chí phạm rất nhiều sai.

Nhưng kỳ thật khi thanh xuân kết thúc một khắc này, người lại sẽ phát hiện, nguyên lai phạm sai lầm bản thân liề là thanh xuân mỹ hảo mà xán lạn nguyên nhân một trong.

Lúc này người xúc động, nhảy thoát, không sợ, nhưng từ trước tới giờ không hối hận.

Khánh Trầ ng ồi trên ghế đằng sau, Diệp Văn để hấn cởi bỏ giày cùng áo:

"Tôi nhìn người một chút thương nặng bao nhiêu, Tiểu Tiểu bên kia chuẩn bị cho người tốt được cao."

Khi mọi người thấy Khánh Trầ bàn chân tinh mịn vết thương, còn có trên vai thật sâu rãnh máu lúc, cơ hồ đều có thể tưởng tượng đến thiếu niên này tại trong hai ngày thời gian đều đã trải qua cái gì.

Lòng bàn chân vết thương, mang ý nghĩa Khánh Trầ từng chân trầ đi bao nhiêu đường.

Trên vai rãnh máu, mang ý nghĩa hấn đã từng đối mặt qua đeo súng địch nhân.

Đối với một cái bình thường thiếu niên tới nói, cái này đã coi như là hung hiểm cực hạn, nhưng đối phương vẫn như cũ bình an trở về

Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Chúc mừng người, khổ sở nhất khả năng, người vượt qua."

Hấn nói tới khả năng, chính là trong nhân sinh lần thứ nhất chiến đấu.

Khắc cốt minh tâm chiến đấu.

Kỳ thật bọn hấn những người có kinh nghiệm này đều biết, nhân sinh lần thứ nhất chiến đấu là rất trọng yếu, nó quyết định tương lai thành tựu.

Cũng không phải nói đúng thực lực lớn bao nhiêu tăng lên, mà là tương lai người lại đối mặt những địch nhân khác lúc, sẽ hay không lùi bước? Phải chăng vẫn như cũ có được vô địch dũng khí cùng huyết tính.

Thực lực quyết định hạn cuối, tâm tính mới quyết định hạn mức cao nhất!

Một bên Diệp Văn nhìn chăm chăm Khánh Trầ bàn chân cảm khái nói: "Khánh Trầ, đây là ai cho người xử lý vết thương, quá cẩn thận. Nguyên bản ta còn tưởng rằng cần cho người một lần nữa xử lý một chút, dù sao chân trầ giẫm lên mặt đất, sẽ có rất nhiều nhỏ xíu tạp chất khả năng vào

trong thịt, chôn xuống một chút bệnh căn. Nhưng hiện tại xem ra, người cho người xử lý vết thương rất cẩn thận a, nhất định đối với người rất đề bụng đi."

mời đọc truyện ấm áp + hài hước.

Chương 99, nhất định phải tiếp nhận trừng phạt

"Là một vị bằng hữu, ta đã giúp nàng hai lần, " Khánh Trần cũng có chút ngoài ý muốn, Giang Tuyết cẩn thận trình độ, cho nên ngay cả Diệp mộ đầu muốn khích lệ một chút.

Diệp Văn không nói gì thêm nữa, trực tiếp bắt đầu cho hắn bơi lên được cao.

Khánh Trần chỉ cảm thấy hai chân một mảnh nóng bỏng, còn ngứa, hết sức thống khổ.

Cái này cùng hắn nghĩ căn bản không giống với, hắn còn tưởng rằng thế giới trong thương tích thuốc có thể làm cho hắn dễ chịu một chút đâu.

Một bên Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Nhịn xuống, cái đồ chơi này không có ngưng đau tác dụng, nhưng đây mạnh khôi phục hiệu quả rất tốt. Đương nhiên, khôi phục nhanh cũng có đại giới, không có chuyện gì là không cần trả giá thật lớn."

Lý Thúc Đổng hỏi: "Trước đó người nói có năm cái địch nhân, người giết mấy cái?"

Khánh Trần trả lời: "Giết sáu cái."

Diệp Văn nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu: "Đưa tiền đi, vượt qua bốn cái."

Lâm Tiểu Tiểu tâm không cam tình không nguyện nói: "Uy, tiểu tử người cũng quá hung ác đi. . . Chờ một chút, lưu manh năm cái, đánh chết sáu cái, người giết cái đổng học tế thiên sao?"

Khánh Tr ần: ". . . Không phải, là lưu manh nhân số vượt qua dự tính, tổng cộng 8 cái."

"Thì ra là thế."

Lúc này, đã thành thói quen hai người này lấy chính mình đánh cược
Khánh Tr ần, hiếu kỳ hỏi: "Người cược ta giết mấy cái?"

"Ba cái, ta cảm thấy giết ba cái đã không tệ, người lúc này mới lần thứ nhất động thủ giết người a!" Lâm Tiêu Tiêu thở dài: "Chẳng lẽ người giết người liên sẽ không do dự à."

Đang khi nói chuyện, Lý Thúc Đ ồng bỗng nhiên chăm chú nhìn chăm chăm Khánh Tr ần.

Thiếu niên do dự một chút nói ra: "Mặc dù nói như vậy sẽ có vẻ rất không quả quyết, nhưng ta giết cái thứ nhất lúc, cảm thụ được máu tươi trên tay, xác thực do dự, thậm chí có một ít sợ sệt, muốn chạy trốn nơi đó."

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Đây mới là phản ứng bình thường, nếu như người một chút do dự đầu không có, ngược lại nên ta hối hận. Ta dạy cho người hung ác đối mặt thế giới, nhưng trong lòng cũng nên đối với sinh mạng có chút kính sợ mới đúng."

"Ừm, lão sư ý tứ ta minh bạch, cũng hiểu, " Khánh Tr ần trả lời.

"Vậy lần này trở về có cái gì muốn ưu tiên xử lý sự tình sao, " Lý Thúc Đ ồng hỏi: "Lão sư có thể giúp người làm."

"Xác thực có hai chuyện, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta trước giải quyết một cái chuyện làm thứ nhất đi."

Nói, hắn xác nhận được cao đã bơi tốt về sau, liền nhin đau mặc vào giày hướng phòng tạm giam phương hướng đi đến.

Ngay từ đầu hắn đi đường tư thái còn có chút khó chịu, nhưng đi tới đi tới

liền cưỡng ép nhịn đau khôi phục bình thường tư thái.

Lâm Tiểu Tiểu vui vẻ: "Tiểu tử này đối với mình là thật mẹ nó hung ác, cũng không chê chân đau. Bất quá, người đối với mình càng hung ác, đối với địch nhân cũng càng hung ác, chuyện tốt."

Khánh Trần đeo lên lần nữa thần bí mặt nạ mặt mèo, khi phòng tạm giam mở ra trước tiên, bên trong Lưu Đức Trụ đã ngoan ngoãn dâng lên ba cây vàng thỏi, biểu hiện đặc biệt nhu thuận.

Chỉ là Khánh Trần thậm chí đều không có đi lấy vàng thỏi, mà là bình tĩnh hỏi: "Nói một chút sai lầm của mình."

"Ta không nên thời gian dài không nhìn máy truyền tin, " Lưu Đức Trụ đem mi thuận nhãn nói: "Ta cũng không nên chỉ lo chính mình chạy trốn, lại càng không nên nuốt riêng vàng thỏi."

Khánh Trần tại sau mặt nạ im ắng cười lạnh, hắc hỏi: "Ta biết Côn Lôn đơn độc đi tìm người, bọn hắc nói qua cái gì, một năm một mười nói cho ta biết."

Lưu Đức Trụ suy nghĩ, đại lão tại thế giới ngoài đến cùng thân phận gì a, làm sao ngay cả Côn Lôn động tĩnh đều biết?

Lúc này, hắc cũng có một chút suy đoán mới, có phải hay không là đại lão có rất nhiều thủ hạ, tỷ như Lão Quân sơn bên trên sát thủ loại kia.

Trước đó chính mình vụng trộm giấu xuống đống hồ sơ tình, có thể hay không cũng là đại lão thủ hạ cáo tri đối phương?

Có khả năng này.

Hắc sợ dĩ làm ra suy đoán này, là hắc luôn cảm thấy đại lão xử sự thủ đoạn, không hề giống là một học sinh trung học.

Rõ ràng học sinh cấp ba phải cùng hắc đồng dạng, gặp được nguy hiểm sẽ

sợ, nhìn thấy nguy cơ muốn tránh, tất cả mọi người không có trải qua khủng bố như vậy sự tình, ngay cả Hồ Tiểu Ngư loại kia học sinh tinh anh, đêm đó không phải cũng một dạng rất sợ hãi à.

Chuẩn xác giảng, Lưu Đức Trụ là cảm thấy, học sinh cấp ba bên trong không nên có Khánh Trần loại người có thể giấu ở phía sau màn bày mưu nghĩ kế này.

Kỳ thật, Khánh Trần cũng không biết Côn Lôn đi tìm Lưu Đức Trụ, hắn chỉ là phán đoán, Côn Lôn nhất định sẽ tìm.

Lúc này, Lưu Đức Trụ nói ra: "Bọn hắn hỏi ta có biết hay không ngài thủ hạ kia, ta không có trả lời. Bọn hắn nói cũng không có ý tứ gì khác, chính là tại hiện trường tìm được một bộ điện thoại, tựa hồ thủ lĩnh lưu manh trước khi chết tiếp nhận một cái thần bí điện thoại, tra không được nơi phát ra."

Lúc này, Lưu Đức Trụ ánh mắt còn tại Khánh Trần dưới chân bản khoản lấy, kỳ thật Côn Lôn còn nói qua phát hiện dấu chân máu, kẻ giết người cướp bộ thụ thương nhất định rất nặng loại hình.

Nhưng hắn phát hiện, trước mặt thần bí đại lão đi đường không có chút nào dị thường, vậy xem ra, đối phương lúc ấy thật không tại Lão Quân sơn a.

Mà lại, đối phương cũng xác thực có như thế một vị hung ác thủ hạ.

"Lưu manh nghe điện thoại, vì sao muốn hỏi người?" Khánh Trần hỏi.

"Áo, bọn hắn nói vân tay kia là về sau làm đến đi, bình thường trên điện thoại di động đều là mấy trăm vân tay, nhưng chiếc điện thoại kia cũng chỉ có mười mấy," Lưu Đức Trụ nói ra: "Bọn hắn cảm thấy, cú điện thoại này hẳn là kẻ giết người nhận."

Bình thường tới nói, một bộ bình thường sử dụng điện thoại sẽ bị tập nạp càn lấy, buông xuống, phía trên vân tay nhiều không kể xiết.

Nhưng khi đó Khánh Trần đã gần như té xỉu biên giới, không có thời gian

tạo nhiều như vậy vân tay.

Quả nhiên, chính mình điếm ấy tiêu động tác, không thể gạt được Côn Lôn bên trong người thông minh.

Lưu Đức Trụ nói ra: "Côn Lôn tìm ta chính là muốn hỏi một chút, cú điện thoại thần bí kia nói cái gì, đối phương là ai. Bởi vì bọn hắn hoài nghi là người này xuất hiện mới thúc đẩy Vương Vân trở thành nội ứng. Người này giấu ở lưu manh phía sau, nói không chừng về sau sẽ còn cấu kết một chút người trong lòng có quý, làm ra càng lớn sự tình tới."

Hắn ngay sau đó nói ra: "Đại lão, nếu không ngài hỏi một chút thủ hạ, ta đem nội dung điện thoại cho Côn Lôn nói một chút?"

Khánh Trần căn bản không có nhận việc này, mà là nói ra: "Người cuối cùng còn có cái gì muốn nói sao?"

Lúc này Khánh Trần cảm thấy, hắn đã rất khó khăn nữa đến cái gì tin tức hữu dụng.

Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút, sau đó trong nháy mắt liền khóc: "Đại lão, đây là muốn ta nói di ngôn sao?"

Khánh Trần hỏi ngược lại: "Ta còn có cần thiết lưu người sao, người cảm thấy mình có lưu lại giá trị?"

Nói, Lưu Đức Trụ hận không thể trực tiếp cho Khánh Trần quỳ xuống: "Đại lão, vàng thỏi ta lần này nhét trong miệng tất cả đều mang đến a, mà lại ta cam đoan về sau sẽ tận tâm tận lực, ngài có thể tuyệt đối đừng giết ta, giữ lại ta còn hữu dụng! Ta có thể thay ngài đi làm bia ngấm, ngài có thể dùng ta đến hấp dẫn cả nước thời gian hành giả, ta có thể làm ngài khô lòi đến lung lạc bọn hắn!"

Lưu Đức Trụ rất rõ ràng một chút, coi như đại lão lúc này giết mình, chỉ sợ cũng sẽ không gánh chịu bất luận cái gì pháp luật trách nhiệm, thế giới ngoài cũng sẽ không có người biết chính mình là thế nào chết!

Khánh Tr ần đứng dậy: "Người bây giờ nói những này cũng đã chậm. Nhớ kỹ, làm sai chuyện nhất định sẽ trả giá đắt. Mặc dù người chỉ là cái học sinh lớp 11, không có trải qua xã hội tàn khốc, cũng không hiểu thế giới này nguy hiểm cỡ nào, nhưng người như là đã tiến vào trò chơi này, nhất định phải biết được một ít quy tắc."

Nói, hắn đứng dậy như không có chuyện gì xảy ra đi ra ngoài.

Thiếu niên trong tr ần mặc, Diệp Văn cùng Lâm Tiêu Tiêu tựa hồ tâm lĩnh thần hội đi vào phòng tạm giam, đem Lưu Đức Trụ đỡ đến lúc trước Khánh Tr ần kinh lịch khảo nghiệm hộp đen bên trong.

Đương nhiên, đây là Khánh Tr ần hù dọa con hàng này.

Lưu Đức Trụ còn không thể chết, nhưng nhất định phải nhận trừng phạt.

...

Cảm tạ mỗi ngày đọc sách chơi game đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

mời đọc truyện ấ m áp + hài hước.

Chương 100, tìm kiếm nội ứng

Tại trong hộp đen bịt kín, Khánh Trậ̀n có phim có thể nhìn, có ý chí kiên cường có thể gánh vác, Lưu Đức Trụ thì tuyệt đối gánh không được.

Dựa theo Lâm Tiểu Tiểu đoán chừng, con hàng này vượt qua 48 giờ liền sẽ sụp đổ.

Nói thật, đối thành mặt khác lớp 11 niên cấp học sinh tại Lưu Đức Trụ vị trí, thật chưa hẳn mạnh hơn hẳn.

Nhưng là, con hàng này tham tài lại sợ chết, nếu như con hàng này không phải một cái bình thường học sinh cấp ba, chỉ sợ chết chưa hết tội.

Theo Khánh Trậ̀n, con hàng này nếu như sớm mấy giờ đừng ham chơi, nhìn một chút máy truyệ̀n tin, cũng sẽ không có Lão Quân sơn sự tình.

Trong hành lang mờ tối vang lên Lưu Đức Trụ tiếng cậ̀n xin tha thứ, nhưng Khánh Trậ̀n không nhúc nhích chút nào.

Như Lâm Tiểu Tiểu nói, hẳn đã bước qua trong lòng khó khăn nhất lần ranh kia: Biết mình nên như thế nào học đối mặt thế giới tàn khốc băng lãnh kia.

Lý Thúc Đợ̀ng đối với hẳn nói ra: "Có đôi khi chúng ta đang làm quyết định thời điểm, cậ̀n vứt bỏ 'Tàn khốc' hoặc 'Nhân từ' loại này lấy thế tục tiêu chuẩn làm ra đánh giá. Tại trên đường đi nhân sinh, người chỉ cậ̀n làm ra chính xác nhất quyết định kia, là có thể."

Khánh Trậ̀n thở dài: "Có thể cái này Lưu Đức Trụ mao bệnh nhiều lắm, có đôi khi thật muốn từ bỏ hẳn."

"Từ bỏ? Vì cái gì đây?" Lý Thúc Đĩnh có chút hăng hái nói: "Nếu như người muốn chọn thế giới ngoài người đại diện, vậy trước mắt đến xem Lưu Đức Trụ là rất thích hợp. Hắn có tiêu thông minh cùng lòng tham nhỏ, nhưng không có chủ kiến. Hắn không có đảm lược, lại có lòng hư vinh. Nếu như thay cái người có chủ kiến, có chí hướng, tự hạn chế, có đảm lược, đối phương sẽ cam tâm làm cho người khô lỏi sao?"

Khánh Trầ như có đi ầu suy nghĩ.

Lý Thúc Đĩnh hỏi: "Tốt, chuyện làm thứ nhất giải quyết, kiện thứ hai là cái gì?"

"Giải quyết một đoạn ân oán, hỏi một vấn đề"

Khánh Trầ nói ra.

...

Đếm ngược 163:00:00.

Khoảng cách lần này xuyên qua, vừa mới qua đi năm tiếng, trên bầu trời sắc trời xám trắng, sắp nghênh đón vật thứ nhất bình minh.

Thành thị số 7 khu thứ chín bên trong, một người trẻ tuổi chính đẩy xe lăn, trên xe lăn ỡ một cái hai chân thụ thương nữ hài tóc dài.

Bọn hắn hành tầu tại lầu vũ dưới lò mờ trong đường phố, cùng thiên thượng chói lợi toàn bộ tin tức nghe h ồng so sánh, nơi này tựa như một thế giới khác.

Mặt đất ẩm ướt, đi đường lúc mặt giày cùng mặt đất tiếp xúc, sẽ phát ra lạch cạch lạch cạch tiếng vang.

Bên đường trên kiến trúc khắp nơi đều là vẽ xấu, đi ngang qua đường cùng bên trong, có che kín vải plastic kẻ lang thang đang ngủ, bọn hắn bên

cạnh chất đầy rác rưởi.

Còn có rỉ sét phát vàng, không người duy trì đường ống.

Đây chính là thành thị Cyber tầng dưới chót nhất, hết thấy đâu nhìn như vậy sa sút tinh thần cùng rách nát.

Phản kháng quảng cáo cùng mục nát khí tức, khắp nơi có thể thấy được.

Cùng trên trời cao thế giới không hợp nhau.

Nữ hài lặng yên dò xét bốn phía, thần sắc có chút bối rối cùng sợ hãi.

Người trẻ tuổi đẩy nữ hài chuyển qua hai cái đường đi, tựa hồ đang tránh né lấy cái gì.

"Vương Vân, " phía sau bọn họ truyền đến thanh âm lạnh lùng.

Vương Vân bỗng nhiên quay người quay đầu nhìn lại, tình hình phát hiện là Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hai người, bọn hắn cũng ngồi tại trên xe lăn, sắc mặt vẫn như cũ rất suy yếu tái nhợt.

Người đẩy xe lăn, là Hồ Trương hai cái gia tộc thuê thời gian hành giả, mặc dù những người này không cách nào trợ giúp Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân giải quyết đến từ Trần thị phiến phức, nhưng có thể làm chút tương đối thông thường sự tình.

Hồ Tiểu Ngưu nhẹ giọng hỏi: "Lần trước trở về trước, người một mình rời đi chính là sợ hôm nay một màn này xuất hiện đi."

Vương Vân mím môi một cái, không nói gì.

Dựa theo kế hoạch, nàng đem ngồi một chi đội xe, xuyên qua thành thị bên ngoài rộng lớn bình nguyên Khương Hoài, dọc theo số 119 cấm kỵ chi địa biên giới tiến về thành thị số 3.

Cái này cùng các nàng nguyên kế hoạch tiến về thành thị số 18 không hợp, nhưng nàng trước mắt nhất định phải nhanh rời đi nơi này, không có lựa chọn nào khác.

Mà đầu này chạy trốn lộ tuyến, cũng là cha mẹ của nàng tại thế giới ngoài dùng nhiều tiền mua được.

Giờ khắc này, Vương Vân nhìn xem Hồ Tiểu Ngưu, bối rối không gì sánh được: "Người là thế nào tìm tới ta sao?"

Hồ Tiểu Ngưu bình tĩnh giải thích nói: "Người chờ gia tộc mượn thời gian hành giả tới tiếp ứng người, đưa người lên xe chạy khỏi nơi này. Nhưng vừa vặn, ta tại xuyên qua trước tìm được ngay trong bọn họ một cái nào đó, cho gặp đôi thù lao đến mua hành tung của người. Tìm bọn hắn, so tìm người dễ dàng một chút."

Nói xong, Vương Vân sau lưng người trẻ tuổi kia thấp giọng nói một câu thật có lỗi, sau đó buông ra xe lăn, yên lặng rời đi.

Chật hẹp giữa lầu vũ, mờ tối đường nhỏ bên trong, thụ thương nữ hài lẻ loi trợ trợ ngã tại trên xe lăn.

"Người muốn thế nào?" Vương Vân thấp giọng hỏi.

"Vì cái gì bán chúng ta?" Hồ Tiểu Ngưu cảm xúc sa sút mà hỏi: "Chúng ta làm hơn một năm đồng học, vẫn là bằng hữu."

Wương Vân hỏi lại: "Vậy ta lại đã làm sai đi đâu gì, mới khiến cho các người từ ngày đó đằng sau lựa chọn xa lánh ta?"

Hồ Tiểu Ngưu biết, Vương Vân nói tới, là bọn hắn đi nhà Giang Tuyết bị bắt lại đêm hôm đó.

Khi đó, Vương Vân sớm tỉnh lại, thế là bị lưu manh trước hết nhất thăm vấn.

Mà nàng không có gánh vác áp lực, nói ra bốn người bọn họ đều là thời gian hành giả sự thật, còn từng khóc cầu xin tha thứ qua.

Về sau, còn lại ba người cũng tỉnh, mắt thấy Vương Vân cầu xin tha thứ một màn.

Hồ Tiểu Ngưu chần chờ một chút nói ra: "Chúng ta cũng không có xa lánh người. Mọi người không cùng người nói thêm cái gì, chẳng qua là cảm thấy người khẳng định nội tâm không dễ chịu, cho nên để cho người một mình lãnh tĩnh một chút, cũng không có trách cứ người ý tứ. Về sau, người để Bạch Uyển Nhi đề nghị đổi hành trình, mọi người chỉ coi người muốn mau chóng rời đi thương tâm chi địa ra ngoài giải sầu, thế là chúng ta liền lập tức sửa lại hành trình."

"Người bớt ở chỗ này hư tình giả ý, " Vương Vân ngồi dưới đất, nước mắt từ từ chảy xuống: "Có lẽ người không có xem thường ta, nhưng Bạch Uyển Nhi có. Xảy ra chuyện ngày thứ hai, nàng liền cho ta nói muốn dọn ra ngoài đơn độc ở, nàng nói không có cách nào cùng người bán chính mình cùng một chỗ sinh hoạt!"

Hồ Tiểu Ngưu trầm mặc.

Wang Yun thanh âm càng lúc càng lớn: "Ta bất quá chỉ là người đầu tiên tỉnh lại, cho nên mới cái thứ nhất bị thẩm vấn, người cho rằng chỉ có ta gánh không được thẩm vấn sao, chỉ là còn không có đến phiên các người thôi, đổi lấy các người bị thẩm vấn một dạng gánh không được, các người có tư cách gì xem thường ta? !"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm của nàng lại lần nữa trầm thấp đứng lên: "Ta chính là muốn cho các người cũng kinh lịch một chút chuyện giống vậy, dạng này các người liền không có tư cách cao cao tại thượng xem thường ta."

Wang Yun không thể nào tiếp thu được chính mình trở nên lộ ra dáng vẻ bị người trông thấy, thế là đương sự sau có người tìm tới nàng, cũng hứa lấy tương lai tốt đẹp lúc, nàng động tâm.

Trương Thiên Chân đột nhiên hỏi: "Vậy người vì sao muốn đem sự tình làm tuyệt, ngay cả Tiểu Ngưu có hai bộ điện thoại di động sự tình đều nói cho lưu manh. Ta ngẫu nhiên cũng có thể hiểu người tâm tình, có thể hành động của người, cũng không chỉ là vì đạt được trên tâm lý cân bằng, đúng không, cũng có lợi ích thúc đẩy."

Nhưng vào lúc này, đường nhỏ bên ngoài truyền đến rất nhiều tiếng bước chân, mấy cái nam tử áo đen đột nhiên chạy tới.

Bọn hắn nhìn thấy trong đường nhỏ cảnh tượng có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn như cũ đứng ở Vương Vân phía sau.

Nhà Vương Vân thuê mặt khác mấy cái thời gian hành giả chạy tới.

Trong nháy mắt, song phương tạo thành cục diện giằng co.

Vương gia người tới muốn so trong tưởng tượng nhiều, Hồ Tiểu Ngưu bên này bất quá là 3 người, nhưng đối phương lại có 6 người tiếp viện tới.

Vương Vân rốt cục có một chút cảm giác an toàn, nàng bình phục một chút cảm xúc, nhìn về phía Trương Thiên Chân: "Đúng vậy, ta đúng là vì một chút lợi ích, các người cùng Lưu Đức Trụ đều chưa hẳn có thể cho ta lợi ích. Hiện tại mời các người tránh ra. Qua hôm nay, mọi người vẫn như cũ là đồng học."

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân sau lưng, gia tộc bọn họ thuê tới ba vị thời gian hành giả nhìn nhau, đều có lùi bước chi ý.

Hồ gia, Trương gia đúng là thế giới ngoài cho một chút tiền tài làm thù lao, nhưng bọn hắn không đáng vì tiền dưng vào tính mệnh.

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho người xem!

Chương 101, vật cấm kỵ ACE-017

Trương Thiên Chân khẩn trương nhìn Hồ Tiểu Ngưu một chút, nhưng đối phương cũng không có lui bước ý tứ, chỉ là quật cường nhìn xem cô gái trước mặt.

Vương gia thuê thời gian hành giả từ từ tới gần, bầu không khí giương cung bạt kiếm đứng lên.

Có thể Hồ Tiểu Ngưu vẫn là không có lui.

Vương Vân quay đầu đi đường như có chút không đành lòng, nàng cuối cùng vẫn thấp giọng nói với Hồ Tiểu Ngưu: "Ta cho người thêm một cơ hội, mọi người trước kia là bằng hữu, không nên ép ta."

Hồ Tiểu Ngưu chậm rãi nói ra: "Kỳ thật người chính là một cái người ích kỷ đúng hay không, mặc kệ là bán chúng ta, hay là bây giờ muốn giết chúng ta, đều chẳng qua là tại tìm cho mình từng cái lấy cớ, tốt che giấu người đối trá. Ta hôm nay là có thể trước tránh lui, nhưng ta càng muốn dùng hơn hành động thực tế nói cho người, nếu như là ta người đầu tiên tỉnh lại bị thăm vấn, ta sẽ không khuất phục, người của người ngay ở chỗ này, chúng ta dùng sự thực chứng minh tốt."

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục nói: "Ta kỳ thật cũng rất muốn thối lui, nhưng ta hai ngày này, mỗi lần mơ màng thiếp đi đều sẽ mộng thấy Côn Lôn bằng hữu hô to đi mau. Ta mộng thấy vị bằng hữu kia gắt gao gánh tại trên cửa, xem chúng ta từng cái đi ra ngoài mới nhắm mắt lại, trên mặt đáng tươi cười. Ta Hồ Tiểu Ngưu cũng không phải cái người đặc biệt có cốt khí, nhưng hôm nay nếu là lui, ta sợ ta về sau đầu gối không đến cảm giác!"

Vương Vân nói khẽ: "Là người bức ta, giết bọn hắn."

Còn không chờ nàng người đứng phía sau làm ra phản ứng, nho nhỏ ngoài ngõ nhỏ bỗng nhiên đi ra quỵ dị tiếng bước chân.

Tiếng bước chân kia từ xa đến gần, có đôi khi tựa hồ đang bên trái, có thể bước kế tiếp nhưng lại đến bên phải, thậm chí một đoạn thời khắc, tất cả mọi người cảm thấy tiếng bước chân ngay tại phía sau mình.

Có thể mọi người quay đầu nhìn lại, lại không nhìn thấy bất luận bóng người nào.

Thời gian dần trôi qua, đường nhỏ cuối cùng một bóng người dần dần rõ ràng.

Một tên trên dưới ba mươi tuổi nam tử không coi ai ra gì đi vào trong mọi người ở giữa, hần bình tĩnh đánh giá chung quanh không khí khẩn trương, nhẹ giọng đối với Vương Vân hỏi: "Người chính là Vương Vân đúng không, so ta dự tính dễ tìm một chút."

Wương Vân sửng sốt một chút: "Người là ai?"

Nam tử mặc màu đen áo khoác, bên trong thì là đẹp đẽ âu phục, ngực treo cùng Cyber thời đại không hợp nhau phục cổ đờng hồ bỏ túi, hơi dài tóc bị chải ở sau ót, đâm thành một cái nho nhỏ búi tóc.

Trên tay hắn mang theo một đôi màu đen thủ sáo bằng da, khi ngón tay hoạt động lúc, bao tay bên ngoài ma sát sẽ phát ra két tiếng vang.

"Ta?" Nam tử nghĩ nghĩ: "Thật lâu không có người hỏi qua ta là ai. Như vậy tự giới thiệu mình một chút, Hằng Xã, Lý Đông Trạch."

Đang khi nói chuyện, đường nhỏ bên ngoài trong mấy cái phố nhỏ cũng truyền tới lít nha lít nhít tiếng bước chân, tựa hồ ẩn ẩn đem con đường nhỏ này cho bao vây.

Lý Đông Trạch đứng lặng tại trên đường nhỏ, phảng phất hết thảy đều tại

lấy hấn làm trung tâm.

Vương Vân thấp giọng kinh hô: "Hàng Xã Lý Đông Trạch?"

"Loại này kinh hô ngược lại là rất thường gặp, bất quá trước không cần xoắn xuýt chuyện này, " Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ: "Lão bản để cho ta hỏi người một vấn đề lần này vụ án bắt cóc kẻ chủ mưu đến cùng là ai? Người tốt nhất ngẫm lại, chuyện này ta hôm nay nhất định phải đạt được đáp án."

Vương Vân sửng sốt một chút, nàng kinh ngạc nói ra: "Ta thật không biết đối phương là ai, chúng ta bốn người tại nhà Giang Tuyết xảy ra chuyện ngày thứ hai, ta trong bọc bỗng nhiên nhận được một phong thư. Trên phong thư dán một viên tem Ác Ma đỏ, trong thư nói hấn sẽ liên hệ ta. Ta lúc ấy rất sợ sệt, bởi vì ta thậm chí đều không có phát giác được đối phương là lúc nào đem thư phong bế tiến ta trong bọc. Dạng này một cái người thân thông quảng đại, muốn giết ta nhất định rất dễ dàng!"

"Minh bạch, là vật cấm kỵ ACE-017, " Lý Đông Trạch gật gật đầu.

Vương Vân khiếp nhược hỏi: "Ngài tới đây còn có chuyện gì khác sao?"

Lý Đông Trạch bình tĩnh gật đầu: "Áo, ta là tới giết người."

Vương Vân biểu lộ bắt đầu chậm rãi biến hóa, phức tạp giống như là một bàn thuốc màu bị đánh ngã trên đất.

"Ta đến cùng có lỗi gì!" Nàng đột nhiên cuồn cuộn loạn hỏi: "Vì cái gì các người đều muốn giết ta!?"

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ: "Ta cũng không biết a, lão bản chỉ nói muốn giết người, ta cũng không có hỏi vì cái gì."

Nói xong, hấn đưa tay hư nắm.

Sau một khắc, Vương Vân cảm giác mình quanh người không khí thật

giống như bị kéo ra giống như, tiến vào một cái hoàn toàn chân không hoàn cảnh, mạch máu tại không hiệu lực kéo dưới, từng cây tại dưới làn da bạo liệt.

Dứt khoát.

Trực tiếp.

...

Cùng lúc đó, Lý Thúc Đĩnh nhìn nói với Khánh Trầ: "Tốt, thiếu người đi đầu kiện trao đổi kia hoàn thành, Lý Đông Trạch cũng đã giết chết người nói nội ứng kia."

Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Chờ một chút, lão sư ngài là nói Lý Đông Trạch tự mình xuất thủ à."

Tại hấn trong ấn tượng, Lý Đông Trạch đã là thế giới trong địa vị cực cao nhân vật, dù sao cũng là có thể trực tiếp tại Nhật Quang các phòng ăn đặt bao hết nhân vật, giết cái Vương Vân còn không đến mức tự mình ra tay đi.

Một bên Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hử nói ra: "Lý Đông Trạch là cùng lão bản người thân cận nhất, lão bản để giết người, hấn từ trước đến nay là tự mình xuất thủ. Hấn rất trọng tình cảm."

Sau vài phút, Lâm Tiểu Tiểu trong tay tool đọc bên trên đột nhiên nhận được một đầu tin tức, bên trong chỉ có ACE-017 mấy chữ này.

"Người tool đọc còn có thể tiếp thu ngoại giới tin tức?" Khánh Trầ nghi ngờ nói.

"Áo, ta phụ trách giúp lão bản liên hệ ngoại giới nha, " Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hử nói ra: "Xem ra, thủ phạm chính là thông qua ACE-017 đến liên hệ Vương Vân, sự nghi ngờ này hấn là giúp người giải khai, người giết dây này không đơn giản a, trong khoảng thời gian ngắn liên lấy đến

một cái vật cấm kỵ."

"ACE-017 là cái gì? Vật cấm kỵ số hiệu sao? Có tác dụng gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ừm, vật cấm kỵ ACE-007 lại bị người gọi Con Tem Ác Ma, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Đạt được v ềsau, duy nhất một lần cho ăn lấy 1600 CC máu tươi, có thể làm cho nó nhận chủ ký sinh tại kí chủ tim, nhận chủ hai mươi bốn giờ bên trong, kí chủ thể nội không thể xuất hiện từ bên ngoài đến huyết dịch. Đ ằng sau, mỗi lần cắt v ỡ ngón tay, nhỏ xuống tại trên phong thư huyết dịch đ ều có thể biến thành Con Tem Ác Ma đ ờán. Sau đó, lá thư này phải đi hướng bất luận cái gì người muốn nó đến địa phương. Bất quá nơi đến này tựa như là có hạn chế, mà lại nhiều nhất chỉ có thể viết một câu."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, nhân loại bình thường tại mất đi 800 CC HP lúc, sẽ xuất hiện sắc mặt trắng b ạch, ra mồ hôi lạnh, tay chân băng lãnh triệu chứng, mất đi 1500 CC trở lên huyết dịch, liên sẽ gây nên đại não cung huyết không đủ.

Đ ây là xảy ra nhân mạng sự tình.

Nói cách khác, muốn trở thành Con Tem Ác Ma chủ nhân, liên phải cược mệnh.

Lâm Tiểu Tiểu nhìn ra Khánh Tr ần đang suy nghĩ gì, thế là nói ra: "Nghe nói tem đ ờán sẽ biến, nếu có người không có gánh vác cái này hai mươi bốn giờ, trên tem Ác Ma đ ờán liên sẽ tiếp cận người chết tương mạo. Có người nói, đó là linh hồn bị tem lấy đi."

Diệp Văn gật gật đ ầu: "Vật cấm kỵ này lúc trước tại giới thứ 4 tổng thống tiên sinh trong tay, v ềsau hẳn lúc tuổi già bị giết, Con Tem Ác Ma liên không biết tung tích."

Khánh Tr ần bỗng nhiên đang nghĩ, Vương Văn trở thành nội ứng, cũng có bị phong thư này hù đến một phần nhỏ nguyên nhân.

Nhưng cái này cũng không hề là đối phương thoát tội lý do.

"Tem này còn có tác dụng khác sao?" Khánh Trậ̀n hỏi: "Tỉ như câu lên người nhận thư ác niệm, mặt âm u?"

"Nghĩ gì thế, " Lâm Tiểu Tiểu phủ định nói: "Không biết a, ta cũng chưa từng thấy qua thứ này . Bất quá, vật cấm kỵ có thể lực lớn nhiều đơn nhất, có lẽ Con Tem Ác Ma chỉ có đưa tin công năng. Chỉ có số ít mấy cái vật cấm kỵ mới có thể nhiều loại năng lực."

"Tỉ như đâu?" Khánh Trậ̀n hiểu kỳ.

"Tỉ như. . . Quách Hồ Thi ền muốn tìm đến ACE-005, " Lâm Tiểu Tiểu nhìn xem Khánh Trậ̀n nháy nháy mắt.

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thậ̀n, ta cũng giết cho người xem!

Chương 102, vật cấm kỵ mật mã

Vật cấm kỵ chỗ thần kỳ ngay tại ở, quy tắc của nó đối với bất luận kẻ nào đối xử như nhau, không xoi mói kí chủ phẩm chất, tâm tính, mặc kệ đối phương đến cùng là chính nghĩa có thể là tà ác.

Chỉ cần có thể nắm giữ nó thu nhận điều kiện, liền có thể để làm chính mình phục vụ.

Muốn đi bất kỳ địa phương nào cũng có thể đến đoàn tàu hơi nước, có thể đem thư tín mang đến bất kỳ địa phương nào Con Tem Ác Ma.

Bọn chúng tựa như là Thế Giới quy tắc bên trong trường hợp đặc biệt, đã là thế giới sung nhi, lại đại biểu cho tai ách.

Loại vật này, nắm giữ một cái tựa hồ cũng có thể vì chính mình mang đến ưu thế thật lớn.

"Lão sư, " Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đổng: "Trong quá trình chiến đấu ta vẫn luôn sử dụng hô hấp thuật, không có gián đoạn qua."

Lý Thúc Đổng nhìn về phía Khánh Trần: "Chưa bao giờ gián đoạn sao?"

Phải biết, hô hấp là nhân loại bản năng, khi người không có tận lực nhắc nhở chính mình thời điểm, hô hấp tự nhiên sẽ lấy bản năng phương thức tiến hành, mà không phải lấy hô hấp thuật tự nhiên.

Cho nên, đây cũng là để Lý Thúc Đổng có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn cũng là tu hành thời gian hơn một năm, mới dần dần có thể làm cho mình thời khắc duy trì hô hấp thuật.

Một khắc này, hậu tuyến kỵ sĩ mới có thể đi thông qua Sinh Tử Quan.

Bởi vì kinh lịch khảo hạch thời điểm, hô hấp thuật một khắc cũng không thể ngừng, dù là chỉ là ngừng một lần hô hấp, đều xem như phí công nhọc sức.

Khánh Trần tiếp tục nói: "Đang chiến đấu sau khi kết thúc, ta cảm nhận được cực mạnh trấn tĩnh cảm giác, tựa như đưa thân vào trong một chỗ hờ không có chút rung động nào. Ta muốn, khả năng này chính là đại lượng bài tiết Endorphin sau hiệu quả."

"Ừm, người đoán không sai," Lý Thúc Đĩnh gật đầu.

Khánh Trần lại hỏi: "Nhưng là, đang chiến đấu sau khi kết thúc, ta cảm nhận được thân thể xương cốt cùng cơ bắp tựa hồ ngay tại phát sinh biến hóa, tùy tiện khẽ động, trong thân thể đom đớp rung động, đây là có chuyện gì?"

Đã thấy Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên chăm chú đánh giá hẳn: "Xác định?"

"Xác định," Khánh Trần gật đầu.

Lý Thúc Đĩnh tại ngục giam trong quảng trường đi qua đi lại, chăm chú tự hỏi cái gì.

Hắn nói với Khánh Trần: "Như người loại này tình huống, tổ chức Kỵ Sĩ còn chưa từng có người nào gặp được, rõ ràng mới vừa vặn nắm giữ hô hấp thuật, thể nội liên đã có khí, rõ ràng còn không có thông qua bất luận cái gì Sinh Tử Quan, khóa gien cũng đã có mở ra dấu hiệu."

Cái gọi là Sinh Tử Quan, vẫn luôn là chỉ đặc biệt khảo nghiệm.

Không phải cái này tám hạng khảo nghiệm không thể.

Trước kia cũng có kỵ sĩ muốn mở ra lối riêng, cảm thấy nếu là lợi dụng hô hấp thuật tại nguy cơ sinh tử, gian nan khốn khổ bên trong thu hoạch mở ra

khóa gien chìa khoá.

Như vậy kinh lịch cơ hồ cùng cấp khốn cảnh, nguy hiểm, thống khổ, phải chăng có khả năng tránh đi nào đó hạng Sinh Tử Quan khảo nghiệm?

Bởi vì biến cả biến thành Cấm Đoạn Chi Hải, các kỵ sĩ tiển bối cái sau nối tiếp cái trước muốn vì kẻ đến sau thăm dò ra đường mới đến, hi vọng kẻ đến sau không cần bởi vì không thể kháng cự nhân tố, cũng dẫm vào bọn hần tiếc nuôi.

Nhưng tất cả mọi người thất bại.

Mặc kệ mọi người như thế nào ném thử, khóa gien đầu chưa từng có buông lỏng dấu hiệu.

Ngay sau đó, Khánh Trầ nói tới xương cốt đôm đốp rung động âm thanh, rõ ràng chính là khóa gien buông lỏng đi ầm báo!

Lý Thúc Đờng nhìn xem Khánh Trầ nói ra: "Chuẩn bị một chút, ta nếu lại mang người đi ra ngoài chơi một chuyến. Nguyên bản còn muốn chờ một chút, hiện tại ngược lại là có thể trước thời hạn."

"Lần này đi đâu? Thành thị số 18 tầng dưới chót sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Không, " Lý Thúc Đờng cười cười: "Lần này dẫn người đi địa phương, đại bộ phận thời gian hành giả hiện tại hẳn là đều không có cơ hội đi."

Khánh Trầ ý thức được, tựa hồ là bởi vì chính mình sớm có khóa gien mở ra đi ầm báo, cho nên vị lão sư này cũng trước thời hạn kế hoạch nào đó.

...

Đếm ngược 160:40:00.

Sáng sớm 7: 20 .

Trong ngục giam đã không có dĩ vãng đám tù nhân đập miệng cống hợp kim thanh âm, đây cũng là để Khánh Tr ần còn có chút không thích ứng.

Hai ngày trước, bởi vì hắn muốn huấn luyện quan hệ, thế là đám tù nhân cũng tại trong phòng giam thành thành thật thật chờ đợi hai ngày.

Sau đó mọi người đã trải qua hai cái ban đêm "Tìm kiếm lá lách" trò chơi, hiện tại vẫn còn một loại khăn trương hốt hoảng trạng thái.

Cả đám đều nhu thuận cùng chim cú một dạng, sợ mình xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Khánh Tr ần đối với một bên Lâm Tiểu Tiểu thuận miệng hỏi: "Đúng rồi, ta cũng không phải cái gì lòng dạ đàn bà a, chính là cảm thấy, dạng này ảnh hưởng có thể hay không không tốt lắm? Dù sao hơn ba ngàn người đâu."

"Kỳ thật cái này cũng không tính là gì, dù sao cũng là Kỳ Sĩ một chi dòng độc đỉnh, lão bản hiện tại làm còn không có khoa trương đi nơi nào, nếu là đổi Tr ần lão bản đến, sợ là sẽ phải điên cu ờng hơn một chút, " Lâm Tiểu Tiểu nhún vai.

Khánh Tr ần nghi hoặc: "Tr ần lão bản là ai?"

"Lão bản sư huynh, Tr ần Gia Chương, " Diệp Văn trả lời: "Bất quá Tr ần lão bản đã biến mất rất lâu, nghe nói là từ đầu đến cuối không cách nào hoàn thành cái thứ bảy Sinh Tử Quan, thế là chính mình tìm địa phương tu hành đi."

Nói thật, Khánh Tr ần hay là lần đầu nghe được Tr ần Gia Chương cái tên này, hắn vẫn cho là tổ chức Kỳ Sĩ không có người khác đâu.

Hắn nhìn xem Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn bu ồm bực nói: "Còn có cái gì là ta hắn phải biết, nhưng còn không biết sao?"

"Áo, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Lão bản còn có cái sư muội gọi Vương Tiểu

Cửu, bất quá cái này niên kỷ có chút ít, 8 năm trước lão bản thay sư thu đờ tới, hiện tại giống như vừa qua khỏi cái thứ năm Sinh Tử Quan."

"Còn gì nữa không, " Khánh Trầ n mặt không thay đổi hỏi.

"Không có không có, " Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hử nói ra: "Có một số việc chúng ta nhất thời cũng nhớ không nổi đến nha, nhớ tới sẽ nói cho người biết một chút."

"Quá không đáng tin cậy đi, " Khánh Trầ n thở dài nói.

Lâm Tiểu Tiểu nghĩ nghĩ đổi chủ đề nói ra: "Trong ngục giam về sau khẳng định là muốn khôi phục bình thường, tối thiểu không thể để cho bọn hắn một đôi li ền tốt mấy trận. Bất quá người cũng không cần đau lòng bọn hắn, Quách Hồ Thi ền có một câu không có nói sai, nơi này trừ số ít người bên ngoài, có một cái tính một cái đầu chết chưa hết tội."

"Chết chưa hết tội?" Khánh Trầ n nghi hoặc: "Là khoa trương ngữ khí sao?"

"Không phải, " Lâm Tiểu Tiểu lắc đầu: "Có thể tới đây đầu là trọng hình phạm, người nhớ kỹ tù phạm cánh tay là màu đỏ thân thể máy móc kia a, chính là cái kia kiểu tóc cùng ổ gà một dạng tạp toái kia."

"Nhớ kỹ, " Khánh Trầ n gật gật đầu.

Lâm Tiểu Tiểu nói ra: "Tạp toái kia ở bên ngoài giết hơn mười người, còn buôn bán tiểu hài màng khoe mắt, nói chết chưa hết tội đầu không hiểu hận. Nhưng liên bang hiện tại pháp luật không có tử hình, chỉ có thể phán cái hơn một trăm năm, căn bản không có ý nghĩa."

"Còn không có Lưu Đức Trụ loại này, thay người gánh tội thay sao?"
Khánh Trầ n truy vấn.

"Áo, loại người này chúng ta đầu sẽ từ từ đi đầu tra, tỷ như Lưu Đức Trụ loại này, chúng ta đầu sẽ tìm biện pháp đem hắn chuyển dời đến mặt khác ngục giam, kỳ thật Lộ Quảng Nghĩa cũng thuộc về loại tình huống này, nếu

không phải Khánh thị an bài cho hấn, trước đó cũng sớm đã bị chuyển đi đi mặt khác ngục giam, " Lâm Tiểu Tiểu giải thích nói: "Người trí nhớ tốt như vậy khẳng định phát hiện, mặc dù một mực có tù phạm bị áp giải tiến đến, nhưng tổng số người là tại giảm bớt."

Đúng vậy, Khánh Tr ần vừa mới tiến tới thời điểm ngục giam số 18 là 3102 người, hiện tại chỉ còn lại có 3009 người.

Có thể vừa giải thích này, Khánh Tr ần ngược lại càng thêm mê hoặc, bởi vì hấn phát hiện Lâm Tiểu Tiểu là cố ý lưu lại những cái kia 'Chết chưa hết tội' người.

Tổng không đến mức là vì dưỡng cở đi.

Đợi cho Khánh Tr ần hỏi lại việc này, Lâm Tiểu Tiểu liền không trả lời.

...

C ầu nguyệt phiêu a c ầu nguyệt phiêu!

Còn kém 900 phiêu liền tiến ba vị trí đầu á!

Chỉ c ần là vật sống, cho dù là th ần, ta cũng giết cho người xem!

Chương 103, thời gian hành giả mới

Đếm ngược 159:00:00.

Đám tù nhân vẫn như cũ bị giam tại trong phòng giam.

Bởi vì Khánh Trậ̀n còn có một cái chuyện trọng yếu không có làm:

Hôm nay rạng sáng duy nhất một lần tới hơn ba mươi người mới, Diệp Văn lúc này vừa đem bọn hắn dần dần thăm xong.

Cái này vốn là Lộ Quảng Nghĩa việc, nhưng bây giờ vì không để cho ngoại giới biết Khánh Trậ̀n đã trở thành Lý Thúc Đờng học sinh, Lộ Quảng Nghĩa cũng chỉ có thể thành thành thật thật đợi tại trong phòng giam.

Diệp Văn trở lại bên cạnh bàn ăn nói ra: "Trong nhóm người mới này, thời gian hành giả giống như hơi nhiều a. Tổng cộng 37 người, có 5 cái đầu đáp không được mình tại ngoại giới lai lịch. Có hai dự định lừa dối vượt qua kiểm tra, bọn hắn nói mình tại thành thị số 18 khu thứ 7 ở lại, nơi đó có cái gì tiêu chí kiến trúc đầu có thể nói ra, nhưng nói đến quan hệ gia đình của mình lại ậ́p ụ́ng."

Khánh Trậ̀n cảm khái: "Hiện tại thời gian hành giả đầu học thông minh, mỗi người tại phát hiện cánh tay mình đếm ngược về sau, đầu sẽ vội vàng dựa vào tin tức trên internet, cho mình lập một cái thân phận, để tránh xuyên qua tới sau trực tiếp bị người phát hiện thân phận."

Bây giờ thế giới trong từng cái tổ chức cũng bắt đầu loại bỏ "Thời gian hành giả" kế hoạch, mà lại, đại đa số tổ chức đối đãi thời gian hành giả cũng không hữu hảo.

Tỷ như tập đoàn Jindai nắm trong tay hai tòa thành thị bên trong, thời gian hành giả li ền rất không may.

Bởi vì đầu là từ Nhật Bản xuyên việt qua, cho nên mọi người cơ hồ đầu không biết nói tiếng phổ thông.

Có một cái tính một cái, thời gian hành giả đã toàn bộ bị phân biệt đi ra, sau đó tiến hành tập trung trông giữ.

Theo tin tức nói, hiện tại thế giới ngoài Nhật Bản, đã nhắc lên một trận học tiếng Trung tri ều dăng, một tiết tiếng Trung khóa giá cả cao tới mấy chục vạn yên.

Tập đoàn Lộc Đảo nơi ở cũng là tình huống tương tự, chỉ có Lộc Đảo Lý gia mới nói tiếng Hàn.

Lộc Đảo Lý gia gia chủ Lý Bình Triết, Trung Nguyên Lý gia gia chủ Lý Tu Duệ, đây là hai cái hoàn toàn không có quan hệ gia tộc, mà Lý Đ ồng Vân chính là tại Trung Nguyên Lý gia.

Giờ này khắc này, các thời gian hành giả mặc kệ tại thế giới ngoài hay là thế giới trong, cũng không quá an toàn.

Đến mức mỗi cái thời gian hành giả cũng giống như đóng vai gián điệp một dạng, cực lực ẩn giấu đi thân phận của mình, sợ dẫn tới họa sát thân.

"Cái này năm cái thời gian hành giả xử lý như thế nào?" Diệp Văn hỏi: "Có thể trực tiếp chuyển dời đến mặt khác trong ngục giam đi."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Đem bọn hấn đưa đến phòng thẩm vấn đi, ta lần lượt hỏi ít chuyện tình, nói không chừng có có thể hợp tác đối tượng. Mà lại chúng ta tại thế giới ngoài đầu sinh hoạt tại cùng một cái thành thị, về sau gặp cũng tốt nhận ra tới."

...

Phòng thăm vấn là một gian phòng ốc bụi bặm, bốn vách tường đều là hợp kim kết cấu, đỉnh đều màu trắng bệch đèn LED tổ tản mát ra quang mang chói mắt, thân ở trong đó tù phạm sau đó ý thức lòng sinh e ngại.

Trên bức tường nào đó, còn khảm nạm lấy một khối to lớn kim loại kính một chi ầu.

Khánh Tr ần bình tĩnh đứng lạng tại sát vách, từ góc độ của hắn nhìn lại, cái gương kia là hoàn toàn trong suốt, có thể trông thấy bên trong đứng ng ỡ không yên thời gian hành giả.

Chỉ bất quá, tấm gương này cùng thế giới ngoài kính một chi ầu có chút khác biệt.

Phía trên lại còn biểu hiện ra thời gian hành giả nhiệt độ cơ thể, nhịp tim tốc độ, hô hấp t ần suất, những cái kia nhảy lên số lượng mỗi giây đều đang phát sinh biến hóa.

Dùng cái này đến giúp đỡ người hỏi tin tức quan sát tù phạm trạng thái.

Diệp Văn mang theo một tên thời gian hành giả đi vào phòng thăm vấn, Khánh Tr ần nhìn thấy đối phương l ần đầu tiên li ền cười ra tiếng, đây không phải chính mình ban ủy viên học tập Ngu Tuấn Dật sao? !

Khánh Tr ần cách kính một chi ầu, dùng hô hấp thuật biến âm thanh hỏi: "Tính danh."

Ngu Tuấn Dật ng ỡ trên ghế cần thận từng li từng tí nói ra: "Ngu Tuấn Dật."

"Giới tính."

"Nam."

"Người tại trong thế giới ngoài là thân phận gì?"

"Trưởng quan, ta ở bên kia chỉ là một tên học sinh bình thường, " Ngu Tuấn Dật e ngại nói: "Một tên học sinh lớp 11."

Hắn đem người tra tấn xem như trông giữ ngục giam giám ngục, cho nên xưng hô trưởng quan. Dù sao, hắn cũng không nghĩ ra, tù phạm có thể ở chỗ này thăm vấn tù phạm.

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Bên cạnh người phải chăng còn có thời gian hành giả khác?"

Ngu Tuấn Dật trả lời: "Có, có 6 cái, một cái gọi Nam. . ."

Nói đến đây, Ngu Tuấn Dật bỗng nhiên ngậm miệng không đáp.

"Tại sao không nói, " Khánh Tr ần hỏi, trong lòng của hắn đang nghĩ, Ngu Tuấn Dật nói tới sáu cái, hắn là Nam Canh Th ần, Lưu Đức Trụ, Hồ Tiêu Ngưu, Vương Vân, Bạch Uyển Nhi, Trương Thiên Chân.

Quả nhiên a, toàn thế giới chỉ sợ cũng chỉ có Nam Canh Th ần chính mình tin tưởng, chính mình nấp rất kỹ. . .

Ngu Tuấn Dật trả lời: "Bên cạnh ta không có thời gian hành giả, trưởng quan."

"Người là muốn bảo vệ bọn hắn đi, sợ sệt người nói ra tên của bọn hắn, bại lộ bọn hắn thời gian hành giả thân phận?" Khánh Tr ần hỏi.

Ngu Tuấn Dật không nói, hắn đúng là nghĩ như vậy.

Những ngày này thế giới ngoài tin tức cũng đều nói, thời gian hành giả bại lộ thân phận v ềsau, đại bộ phận đều không có kết cục tốt.

Cho nên, hắn không muốn liên lụy đ ồng học.

Khánh Tr ần hỏi: "Người không sợ ta nói chuyện hành động khảo vấn sao? Nơi này là ngục giam, giết chết một hai người cũng sẽ không có ảnh

hưởng gì."

Ngu Tuấn Dật tâm tư quay vòng lên, hấn khẳng định là không muốn bị tra tấn, ngẫm lại cũng biết tra tấn khủng bố cỡ nào, nhưng hấn lại không muốn ra bán đ̣ờng học.

Đột nhiên, Ngu Tuấn Dật ngẩng đ̄ầu hỏi: "Xin hỏi, nơi này là ngục giam số 18 sao?"

Khánh Tr̄ần bình tĩnh trả lời: "Đúng thế."

Ngu Tuấn Dật nhớ lại Lưu Đức Trụ tại trên xe buýt thối qua những cái kia trâu đến, đối phương thế nhưng là nói, Lý Thúc Đ̄ờng ở chỗ này cùng giám ngục trưởng không hề khác gì nhau, mà Lưu Đức Trụ bây giờ thế nhưng là vị đại nhân vật này bên người h̄ờng nhân!

Mà lại, lúc đương thời đ̄ờng học hỏi qua Lưu Đức Trụ: Lý Thúc Đ̄ờng biết người thời gian hành giả thân phận à.

Lưu Đức Trụ trả lời là: Biết, nhưng đối phương cũng không thêm đ̄ể ý!

Giờ khắc này, Ngu Tuấn Dật giống như là bắt lấy cây cỏ cứu mạng đ̄ờng dạng: "Trưởng quan! Ta là Lưu Đức Trụ đ̄ờng học a, người một nhà!"

Lâm Tiêu Tiêu nhìn v̄ề phía Khánh Tr̄ần, mà Khánh Tr̄ần sắc mặt thì cô quái. . .

Nói thật, hấn cũng không nghĩ tới sẽ có dạng này chuyển hướng, Lưu Đức Trụ phải là giả bộ bao lớn bức, mới có thể đ̄ể Ngu Tuấn Dật cảm thấy tại trong ngục giam này, báo hàng kia danh tự līền có thể không sao. . . ?

Khánh Tr̄ần tr̄ần tư một lát, hấn bỗng nhiên có kế hoạch mới.

Lưu Đức Trụ trong tù địa vị, vẫn luôn là do con hàng này chính mình thối ra đi, xem như lời nói của một bên.

Hiện tại, Khánh Tr ần có thể làm con hàng này tìm người đến bằng chứng.

Hắn để Diệp Văn đem Ngũ Tuấn Đạt mang về nhà tù, sau đó lại thăm vấn mặt khác bốn vị thời gian hành giả.

Bất quá làm cho người thất vọng là, cái này còn thừa bốn người chính là bình thường xí nghiệp tư nhân nhân viên, cũng không có quá nhiều giá trị lợi dụng.

"Hiện tại giữ lại bọn hắn còn hữu dụng, chờ ta làm xong sự tình đằng sau liền đem bọn hắn chuyển dời đến mặt khác ngục giam đi," Khánh Tr ần nói với Lâm Tiểu Tiểu.

Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hờ đáp lại: "Ta ngược lại thật ra thật muốn biết, chờ thế giới ngoài những người kia ngày nào đó biết người tại trong những chuyện này tác dụng, sẽ là cái biểu tình gì, thật muốn xuyên việt qua nhìn xem a."

Khánh Tr ần hỏi: "Đúng rồi, Lưu Đức Trụ thế nào?"

"Áo, con hàng này so với trong tưởng tượng còn không có cốt khí a, mới 9 giờ liền gần như hỏng mất," Lâm Tiểu Tiểu đáp lại nói: "Ta sẽ chờ đem hắn đưa về trước đó phòng tạm giam đi."

Khánh Tr ần không còn gì để nói, nếu không phải hắn lo lắng coi Nam Canh Th ần là người đại diện, sẽ cho tiểu tử kia đưa tới nguy hiểm, không phải vậy nhất định khiến Lưu Đức Trụ ngã tù mục xương.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Nam Canh Th ần biết thân phận chân thật của hắn, ngược lại không thích hợp làm người đại diện, bởi vì một khi bị thăm vấn chính mình rất có thể bại lộ.

Không phải Khánh Tr ần không tín nhiệm Nam Canh Th ần, mà là thăm vấn bản thân liền là một kiện rất tàn khốc sự tình, người có thể đứng vững cực ít.

Mà Lưu Đức Trụ khác biệt, cho dù có người bắt con hàng này, cũng chỉ có thể biết phía sau màn như cũ có người, lại không thể biết người giật dây đến cùng là ai.

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thây, ta cũng giết cho người xem!

Chương 104, vấn đề không lớn

Trong phòng tạm giam an tĩnh, Lưu Đức Trụ lẳng lẳng co quắp tại trong góc.

Phòng tối khùng bố, chỉ có người chân chính trải qua mới có thể biết được, đó là đối nội tâm một loại tra tấn.

Trước mặt miệng cống hợp kim chậm rãi mở ra, Lưu Đức Trụ mờ mịt ngẩng đầu nhìn phía trước, cái kia mang theo mặt nạ mặt mèo người thằn lằn bí.

"Ta biết, là cá nhân liền sẽ có chính mình tiểu tâm tư," Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Nhưng lòng tham sẽ hại người hại mình, lần này chỉ là để cho người mình bạch phản bội cùng lừa gạt sẽ có đại giới gì, lần tiếp theo liền không có đơn giản như vậy. Ta đưa cho người, người có thể muốn, ta không cho, người không có khả năng trộm."

Lưu Đức Trụ ánh mắt dần dần khôi phục một chút thần thái: "Đại lão, chỉ cần ngài không giết ta, tất cả đều dễ nói chuyện!"

Trước đó, Lưu Đức Trụ kém chút cho là mình sẽ chết vào hôm nay.

Nhưng mà, trừng phạt cũng không có kết thúc, tối thiểu theo Khánh Trầ không nên nhẹ nhàng như vậy kết thúc.

Hắn biết rõ biết, mình tại đối mặt một cái như thế nào thế giới tàn khốc, cho nên hắn cũng nhất định phải để Lưu Đức Trụ rõ ràng ý thức được điểm này.

Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Trong mắt của ta, nhìn chung sự tình lần này

từ đầu đến cuối, nếu như người kịp thời nhìn máy truyền tin, Côn Lôn hai người khả năng sẽ không phải chết. Cho nên, chút trừng phạt này vẫn như cũ không đủ."

Nói, hắn phát phát tay để Diệp Văn đè xuống Lưu Đức Trụ, sau đó Khánh Trần tự tay đem khăn mặt trùm lên Lưu Đức Trụ trên mặt, lại đem một chậu nước lạnh rót đi lên.

Lưu Đức Trụ ra sức giãy dụa lấy, cũng mặc kệ hắn giãy giụa như thế nào đầu không làm nên chuyện gì.

Thẳng đến hắn dần dần vô lực giãy dụa, Khánh Trần mới rốt cục xúc lên khăn mặt, tha cho hắn đem sắc nước đi ra.

"Đại lão, ta biết sai, " Lưu Đức Trụ khóc nói ra: "Ta thật biết."

Khánh Trần biểu lộ vẫn không có biến hóa.

Không đợi Lưu Đức Trụ thở ra hơi, Diệp Văn lại lần nữa đem hắn đè lại, lại tới một lần thủy hình.

Khánh Trần đem nước từng chút từng chút xối tại trên khăn mặt, cho đến Lưu Đức Trụ cơ hồ bài tiết không kiềm chế trình độ, hình phạt mới rốt cục đình chỉ.

Lần này Lưu Đức Trụ thật sợ hãi, hắn sặc hơn nửa ngày, mới thở nổi kêu khóc nói ra: "Đại lão, ta về nhà về sau thật rất hối hận, mỗi lần nghĩ đến hai vị kia Côn Lôn anh hùng, ta liền hận ta chính mình bất tranh khí, ta thật biết sai!"

Khánh Trần xuyên thấu qua mặt nạ mặt mèo lạnh lùng nhìn đối phương, đây là lần thứ nhất cho người khác thi tanh, đối với một người bình thường tới nói, liền liền thi hình đều là một loại dày vò.

Nhưng là, hắn tại học tập, học như thế nào lãnh khốc, học như thế nào trở thành chân chính dã thú.

"Hiện tại ta cần người đi làm một sự kiện, " Khánh Tr ần nói ra: "Trong ngục giam số 18 lại tới mấy cái thời gian hành giả, ta cần người đi diễn trận đ ừa gi ỡn."

Lưu Đức Trụ khiếp nhược nói: "Đại lão, cần ta làm cái gì?"

"Để b ạn h ắn tin tưởng, người ở chỗ này quả thật vị cực cao, " Khánh Tr ần h ả đ áp.

Lưu Đức Trụ tội nghiệp nói: "Đại lão, ta không biết diễn a."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói với Lâm Tiêu Tiêu: "Giúp ta làm cái bỏ túi trong tai nghe, để h ắn mang theo, ta đến chỉ huy h ắn diễn."

...

Đếm ngược 157:00:00.

Bu ổi sáng 10 giờ, trong ngục giam một phần năm phòng giam lặng yên mở ra.

Cái này hơn sáu trăm tên tù phạm là bị ngẫu nhiên lựa chọn, đợi cho b ạn h ắn cơm nước xong xuôi, trở lại riêng phần mình nhà tù đằng sau, mới có đám tiếp theo ngẫu nhiên hơn 600 người được thả ra ăn cơm.

Đây là Khánh Tr ần mới sửa đổi quy tắc.

Khi Lâm Tiêu Tiêu hỏi h ắn vì sao muốn làm như vậy lúc.

Khánh Tr ần trả lời: "Lão sư lần này mang ta ra ngoài h ắn là thời gian thật lâu, mà ta có được tập đoàn bối cảnh ở chỗ này quá dễ thấy, nếu như ta biến mất, khẳng định sẽ có người chú ý tới. Để đám tù nhân từng nhóm ăn cơm, như vậy b ạn h ắn li ền không cách nào biết được, đến cùng là ai biến mất."

Cứ như vậy, ngoại giới từng cái thế lực liền không có cách nào phân biệt ra thân phận của hắn.

Bọn hắn cũng không thể đem đám tù nhân một mực giam giữ không ăn cơm, như vậy dưới mắt phương pháp này, chính là lựa chọn tốt nhất.

Giờ này khắc này.

Lý Thúc Đĩnh ngồi tại bên cạnh bàn ăn lẳng lặng nhìn cỗ điển nhạc phổ, mà Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu thì ăn cơm nói chuyện phiếm, thảo luận phía ngoài thời sự: Nghe nói Lộ Đảo nhà lão gia kia lại vụng trộm kéo dài tính mạng rồi; nghe nói Lý gia vị lão gia kia không có tính toán cưỡng ép kéo dài tính mạng, khả năng thời gian không nhiều lắm. . .

Tại trên cái bàn này, chỉ có một người lộ ra không hợp nhau: Lưu Đức Trụ.

Chỉ gặp con hàng này ngồi tại Lý Thúc Đĩnh đối diện, đông nhìn nhìn tây nhìn sang, một mặt hiếu kỳ.

Hắn mặc dù xuyên qua ngay tại ngục giam số 18, nhưng nói thật, hắn thật đúng là không có cơ hội xem thật kỹ một chút nơi này. . .

Đám tù nhân xếp hàng mua cơm, bọn hắn nhìn thấy như thế một người xa lạ xuất hiện tại Lý Thúc Đĩnh đối diện, đều cảm thấy mười phần mới lạ.

Dù sao, không phải ai đều có thể ngồi tại Lý Thúc Đĩnh đối diện.

Có trí nhớ tốt tù phạm chợt nhớ tới cái gì, hắn thấp giọng nói thầm: "Con hàng này chúng ta gặp qua a, chính là trước đó cái kia nói muốn tìm Lý lão bản lĩnh nhiệm vụ đầu tiên, còn nói với Lâm Tiểu Tiểu là người một nhà."

"Nguyên lai thật sự là người một nhà a. . ." Có tù phạm cảm khái nói.

"Chờ một chút," có tù phạm kịp phản ứng: "Trước đó chúng ta lúc ăn cơm còn tại đó, đến cùng là ai tại đây chúng ta luyện tập tới."

"Đúng a, để lại chúng ta khẳng định là Diệp Vãn không sai, mà người Diệp Vãn dạy hần là hần!"

Lưu Đức Trụ một mặt mờ mịt nhìn xem một ít người vụng trộm đối với mình chỉ trỏ, hoàn toàn không hiểu rõ là tình huống gì. . .

Hần chỉ là trong lúc mơ hồ ý thức được, vị kia thần bí đại lão, khả năng lại cho mình chụp cái đại hắc oa tại trên đầu.

Đột nhiên, Lý Thúc Đông ngẩng đầu nhìn về phía hần nói ra: "Đồ ăn còn hợp khẩu vị sao?"

Lưu Đức Trụ thụ sủng nhược kinh: "Hợp khẩu vị."

Một bên Lâm Tiểu Tiểu hỏi: "Ngày mai ta lại để cho phòng bếp chuẩn bị cho người điếm thịt thật a, muốn ăn cái gì đồ ăn cứ việc gọi."

Trong khi hần đám tù nhân xếp hàng đi tới về sau, nguyên bản không có phản ứng Lưu Đức Trụ ba người, bỗng nhiên liên nhiệt tình đi lên, mà Khánh Trần thì không biết tung tích.

Sau một khắc, tù phạm trong đám người có người hưng phấn hô: "Lưu Đức Trụ!"

Lưu Đức Trụ ngờ ngác quay đầu đi, vừa vặn nhìn thấy lớp bên cạnh ủy viên học tập Ngu Tuấn Dật, bọn hần là cùng đi Lão Quân sơn!

Cùng lúc đó, Ngu Tuấn Dật bên cạnh còn có bốn người, cũng đi theo tới.

Trong chốc lát Lưu Đức Trụ trong lòng có minh ngộ, đây chính là thần bí đại lão nói tới năm cái thời gian hành giả, mà nhiệm vụ của mình, chính là để bọn hần tin tưởng mình ở thế giới trong địa vị!

"Ngạch, người cũng xuyên qua rãnh?" Lưu Đức Trụ đi đầu chỉnh tư thế ngã, dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió nói ra: "Ngã xuống nói đi."

Ngũ Tuấn Dật nhìn xem một bên Diệp Văn, Lý Thúc Đĩnh, Lâm Tiểu Tiểu, thần sắc có chút chần chừ: "Có thể ngẩng sao?"

Lưu Đức Trụ vỗ vỗ bên cạnh Lâm Tiểu Tiểu: "Cái kia. . . Người hướng bên cạnh ngẩng một chút, cho bọn hắn nhường cái vị trí."

Lâm Tiểu Tiểu sửng sốt một chút, quả thực là kém chút bị câu nói này cho biệt xuất nội thương tới.

Ngẩng đối diện hắn, trong ngày thường tứ bình bát ổn Diệp Văn, cũng thiếu chút cười ra tiếng.

Nhưng mà không đợi Diệp Văn bật cười, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên đối với hắn nói ra: "Cái kia. . . Người cũng chuyển một chút, tạ ơn."

Diệp Văn: ". . ."

Lâm Tiểu Tiểu: ". . ."

Lúc này, Lưu Đức Trụ biểu lộ sắp khóc đi ra, hắn một mực dùng ánh mắt ám chỉ hai vị này đại lão: Đây quả thật là đầu là trong tai nghe chỉ thị. . .

Không có quan hệ gì với hắn a.

Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu nhìn nhau, hai người bọn họ khắc sâu hoài nghi, Khánh Trân đây là đang mượn cơ hội sẽ cố ý buồn nôn bọn hắn.

Bất quá, hai người cuối cùng vẫn chậm rãi đứng dậy dời vị trí, Lâm Tiểu Tiểu ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Các người từ từ trò chuyện."

Lý Thúc Đĩnh đứng dậy đi khu đọc, trước khi đi còn nói với Lưu Đức Trụ: "Những người này là của người bằng hữu đi, đó chính là người mình, hảo hảo ôn chuyện."

Ngũ Tuấn Dật thấy thế, trong lòng cảm khái Lưu Đức Trụ quả nhiên không

có khoác lác a!

Hắn dẫn đầu ng ồi tại Lưu Đức Trụ bên cạnh nói ra: "Lưu ca, không nghĩ tới trước người nói đầu là thật a."

"Ừm, " Lưu Đức Trụ thận trọng nói.

Một vị trung niên thời gian hành giả nói ra: "Vừa mới vị kia rời đi chính là Lý Thúc Đ ồng?"

Lưu Đức Trụ gật gật đầu: "Ừm, là hắn."

"Oa, quá lợi hại đi, chúng ta vậy mà gặp được Lý Thúc Đ ồng!" Có người sợ hãi than nói.

Lưu Đức Trụ từ đầu đến cuối một bộ dáng vẻ cao thâm mặt trắc.

Chỉ bất quá hẳn trong nội tâm cũng là nhấc lên kinh đào hải lãng:

Vị kia mang theo mặt nạ mặt mèo thần bí đại lão, đến địa vị cao tới trình độ nào, mới có thể để cho ba vị này cam tâm tình nguyện b ả tiếp diễn kịch?

Tới một mức độ nào đó, hẳn so Ngũ Tuấn Dật bọn người còn khiếp sợ hơn một chút!

Lưu Đức Trụ lấy lại tinh thần đối với Ngũ Tuấn Dật bàn giao nói: "Cái kia. . . Sau khi trở về cũng đừng tận lực tuyên dương, điệu thấp một chút. Bất quá người yên tâm, có ta ở đây trong ngục giam này, không ai dám đem người thế nào."

Ngũ Tuấn Dật hưng phấn nói: "Vậy ta có cơ hội hay không trở thành siêu phàm giả?"

Lưu Đức Trụ bình tĩnh trả lời: "Vấn đề không lớn."

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho người xem!

Chương 105, lại đi ra ngoài chơi

Bởi vì từng nhóm ăn cơm duyên cớ, một trận điểm tâm quả thực là ăn vào giữa trưa thời gian.

Trong lúc đó, Lưu Đức Trụ tại bên cạnh bàn ăn làm đủ bộ dáng, cần đủ khí thế, phảng phất càng diễn càng đầu nhập.

Đợi cho tất cả tù phạm trở lại nhà tù, tất cả mọi người cảm thấy mình đoán được chân tướng: Trong ngục giam có bao nhiêu một vị không chọc nổi đại lão, mà lại địa vị tựa hồ đang Diệp, Lâm hai người phía trên.

Một ít có tổ chức thuộc về tù phạm, đã bắt đầu suy nghĩ như thế nào đem tin tức này truyền ra ngoài.

Ngục giam trên quảng trường dần dần khôi phục an tĩnh, Lưu Đức Trụ quay đầu nhìn lại, thỉnh thoảng nhìn thấy Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn hai người chính diện không biểu lộ nhìn chăm chú lên chính mình.

Bộp một tiếng.

Lưu Đức Trụ quỳ trên mặt đất nói ra: "Thật xin lỗi."

Một màn này lại đem Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn cho nhìn mộng.

Lâm Tiểu Tiểu thấp giọng cảm khái nói: "Cái này có thể khuất có thể duỗi dáng vẻ, vẫn còn rất thích hợp làm người đại diện đầu, phàm là có chút cốt khí, có chút chí khí, cũng không nguyện ý cho người làm khôi lỗi đi."

Lưu Đức Trụ nghiêng đầu đem bỏ túi tai nghe lấy ra, hẩn gấp rút giải thích nói: "Vừa rồi những sự tình kia đều là trong tai nghe chỉ thị a, ngài hai vị

tuyệt đối đừng để ý."

Đang khi nói chuyện, mang theo mặt nạ mặt mèo Khánh Trần từ trong phòng bếp đi ra: "Biểu diễn hơi khẩn trương, nhưng ứng phó những cái kia mới đến thời gian hành giả đã đủ dùng. Về phòng tạm giam đi thôi, về sau cần người diễn kịch thời điểm còn nhiều, nhớ kỹ ta nói tới, lòng tham sẽ hại chết người."

"Minh bạch minh bạch, " Lưu Đức Trụ gật đầu như già tởi.

Chờ Lưu Đức Trụ sau khi rời đi, Lý Thúc Đĩnh cười nhẹ nhàng từ khu đọc đi trở về "Vừa rồi nếu là đi muộn một chút, ta cái này cười liền nhin không nổi, có chút ý tứ, khả năng đây chính là trốn ở phía sau màn niền vui thú."

Khánh Trần lấy xuống mặt nạ nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh: "Lão sư, một chuyện cuối cùng xong xuôi."

Lý Thúc Đĩnh cười cười: "Không có đâu, còn kém một kiện."

Nói, hai tên giám ngục máy móc đi vào Khánh Trần trước mặt nói ra: "Số hiệu 010101 bị tù nhân viên, có thân thuộc quan sát."

Khánh Trần ngạc nhiên quay đầu, hẳn không nghĩ tới chính mình lần trước đã cự tuyệt Jindai Sorane một lần, đối phương nhanh như vậy liền lại tới.

Một bên Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Đi thôi, chúng ta chuyển đi này muốn tốt mấy ngày này. Đằng sau nàng lại đến, ta sẽ để cho giám ngục trực tiếp cự tuyệt nàng quan sát, gặp lại nàng không biết đợi đến khi nào."

Trong phòng quan sát, Jindai Sorane đổi một đầu vừa tới đầu gối màu xám váy xếp nếp, bởi vì thời tiết lạnh dần quan hệ, còn mặc vào một đầu quần tất.

Trên chân thì là một đôi màu đen giày da nhỏ.

Lối ăn mặc này, mới càng giống là đôi phương 19 tuổi.

So Khánh Trầ lớn hai tuổi, nhưng lại còn xa mới tới thành thực niên kỷ, tràn đầy thanh xuân khí tức.

Nàng nhìn thấy Khánh Trầ tại giám ngục máy móc đờng hành đi vào phòng, vội vàng mở ra trước mặt hai cái hộp giữ nhiệt.

Trong một chiếc hộp chứa đẹp đẽ sushi, còn có trong một cái hộp cơm chứa cơm rang thịt trâu.

Đợi cho Khánh Trầ ng ỡ tại đối diện, Jindai Sorane mới cười mỉm nói ra: "L ần trước làm sao đ ầu không có nhìn thấy người?"

Khánh Trầ nhẹ giọng trả lời: "Trong ngục giam không biết làm sao vậy, bỗng nhiên đem tất cả tù phạm đ ầu nhất vào chính mình trong phòng giam, không có ý tứ."

Jindai Sorane vừa vội vàng cười khoát tay: "Người có cái gì gương ngùn, cũng không phải lỗi của người, nhanh ăn cơm đi! Mỗi một cái sushi đ ầu là chính ta nắm đ ỉ ra!"

"Vì cái gì mang hai cái hộp cơm?" Khánh Trầ bu ồm bực: "Phân lượng tựa h ồ hơi nhi ều."

"Bởi vì l ần trước ta nhìn người ăn rất sạch sẽ, giống như là không có ăn no, " Jindai Sorane cười híp mắt nói ra: "Không c ần không có ý tứ nha, người có thể ăn xong cũng là đ ối ta một loại kh ẳng đ ịnh!"

"Ừm, " Khánh Trầ không nói gì thêm nữa, cúi đ ầu ăn cơm.

Cái bàn đối diện Jindai Sorane chống đ ỡ cái cằm, đ ầu méo mó nhìn xem Khánh Trầ th ần nói: "Kia ha tư ni do n na ấn tượng wo c ần ss te i ru ka wa ka ra na i ga, ăn sự tình no dạng con ha to te mo thượng phẩm de su ne."

(cũng không biết h ắn đ ối với ta ấn tượng thế nào, ăn cơm bộ dáng đ ầu rất

nhã nhận đâu.)

Lần này, Khánh Trần căn bản giả bộ như nghe không được, hỏi đầu chẳng muốn hỏi.

Lúc này mới xuyên qua ngày đầu tiên, chính mình còn phải vài ngày sau mới có thể giải khai câu đố.

Nhưng mà, đối phương chơi lên loại trò chơi nhỏ này đến, đơn giản làm không biết mệt.

Hắn suy nghĩ, nếu như đối phương một ngày nào đó biết mình cũng là thời gian hành giả, hơn nữa còn đem nàng mỗi câu nói đầu phiên dịch ra tới, đến lúc đó sẽ là cái biểu tình gì. . .

Kỳ thật, lẳng lặng nhìn người khác trang bức cũng có di chứng, cũng tỷ như chính mình cứu được Nam Canh Thần về sau, con hàng này an toàn trở lại Lạc thành cũng quả thực là không dám cùng chính mình nói một câu.

Khả năng đây chính là trong truyền thuyết xã giao tính tử vong đi.

Thông tục giảng, chính là mắt mặt đến không mặt mũi gặp người ý tứ.

Lúc này, Jindai Sorane nói ra: "Hôm qua báỉ phỏng một chút Khánh thị trưởng bối đâu, bất quá bọn hắn giống như cũng không thích người bộ dáng, ta đem bọn hắn danh tự đầu nhớ kỹ, một cái tên là Khánh Lập, một cái tên là Khánh Hồn, bọn hắn một mực tại nói người nói xấu đâu! Còn nói, hi vọng gia tộc Jindai có thể đổi một cái hôn ước đối tượng, nhưng ta cự tuyệt!"

Khánh Trần ngẩng đầu nhìn Jindai Sorane một chút: "Vì cái gì cho ta nói cái này?"

"Bởi vì ta cảm thấy người so với bọn hắn tốt lắm, " Jindai Sorane vừa cười vừa nói: "Nếu như còn có người nói nói xấu người, ta liền nhớ kỹ nói cho người!"

Khánh Trần trăn trăn tư, chính mình rõ ràng là cái trong suốt nhân vật râu ria, tại sao lại bị nội bộ gia tộc nhằm vào, là bởi vì chính mình đoạt tam phòng bóng dáng hậu tuyển danh ngạch?

Có khả năng này.

Nhưng hẳn luôn cảm thấy có càng sâu tầng nguyên nhân, có lẽ cùng mình bị người xóa đi tồn tại vết tích có quan hệ.

Khánh Trần nhìn về phía Jindai Sorane nghiêm túc nói: "Cám ơn người, cần ta làm cái gì à."

"Không cần a, " Jindai Sorane vội vàng khoát khoát tay: "Chờ người hoàn thành nhiệm vụ sau xuất ngục, có thể mời ta ăn cơm a, bất quá khi đó ta khả năng đã trở lại gia tộc Jindai, hoan nghênh người tới làm khách."

Khoảng cách hôn ước thực hiện kỳ hạn còn có 3 năm, tại trong lúc này, Jindai Sorane vẫn như cũ muốn về đến phương bắc sinh hoạt.

Quan sát thời gian kết thúc.

Thiếu nữ lúc rời đi, quay đầu hướng hẳn vừa cười vừa nói: "Khánh Trần quân, tư ha gia tộc ni 帰ss te, bản khi ni sau de ma ta a na ta ni sẽ u ko to ga có thể được wo nhìn n de i masu."

(Khánh Trần - kun, ta muốn về đến gia tộc, thật hy vọng về sau còn có thể nhìn thấy người.)

Khánh Trần phát hiện, thiếu nữ lúc cười lên má phải trên má còn có cái nho nhỏ lúm đũng tiên, tươi mát giống như là một đóa hoa bách hợp.

...

Đếm ngược 144:00:00

Nửa đêm, trong ngục giam số 18.

"Chân thế nào?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

Khánh Trầ h ồi đáp: "Diệp mụ cho ta bôi thuốc mặc dù mới đầu rất đau, nhưng khôi phục xác thực nhanh, nguyên bản một tu ần mới có thể kết vảy vết thương, hôm nay li ền đã kết vảy, chỉ là còn có chút đau."

"Có thể đi đường sao?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

Dựa theo tình huống bình thường, Khánh Trầ lúc này tất nhiên nếu lại tu dưỡng mấy ngày mới đúng, dù sao trên vai hấn, trên chân thương đầu không có khỏi hấn.

Nhưng Lý Thúc Đĩnh tựa hồ không quan tâm những chuyện đó, hấn chỉ hỏi, có thể đi đường à.

Khánh Trầ cười cười: "Có thể."

Lý Thúc Đĩnh gật gật đầu: "Vậy thì đi thôi."

Nói, hấn đi vào trong nhà ăn.

Diệp Vãn đi vào kho lạnh trước cửa, ra sức đẩy ra nặng nề sắt thép miệng cống.

Hơi lạnh tựa như mây mù đ ồng dạng đập vào mặt, sau đó vừa tr ầm tại dưới chân chậm rãi chảy xuôi.

Tiếp theo, Diệp Vãn lại đi tới một chỗ đông lạnh ao, một quy ền đập vỡ trong ao dày đến hơn một mét t ầng băng, hiển lộ ra phía dưới một khối thép tấm tới.

Hấn đưa tay xúc lên cực đại, nặng nề thép tấm, hiển lộ ra một đầu hướng phía dưới bậc thang.

"Đây là một đầu thông hướng ngoài ngực thông đạo, " Diệp Vãn nhìn xem Khánh Tr ần nói ra: "Có rất ít người biết nó t ồn tại, cũng là lần thứ nhất có người từ nơi này đi ra ngoài, không có tập đoàn biết con đường này t ồn tại, cũng không ai giám thị."

Nói, Diệp Vãn từ trong góc đưa ra một cái to lớn ba lô leo núi, cho Khánh Tr ần trên lưng: "Trong này là người cùng lão bản tiếp xuống dùng đến đ ồ vật."

Ba lô leo núi sắp có cao cỡ một người, không biết lớp bao nhiêu thứ.

Khánh Tr ần bỗng nhiên minh bạch, chuyến này tựa hồ sẽ rất lâu, so với chính mình dự tính còn muốn lâu một chút.

Có lẽ khi hấn trở lại lúc, hết thấy đầu sẽ lại không giống với lúc trước.

Khánh Tr ần nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: "Lão sư, người không ba lô sao?"

Lý Thúc Đ ồng đi đầu đi xuống thâm thúy bậc thang: "Có học sinh tại, nào có để lão sư ba lô đạo lý, đ ồ của ta đầu tại người trong bọc đâu."

Khánh Tr ần tại phía sau hấn hỏi: "Lão sư, chúng ta đi đâu?"

Thanh âm của đối phương từ trong bóng tối truy ền đến: "Cái nào đó đã trở thành cấm kỵ chi địa địa phương."

...

C ầu nguyệt phiêu nha c ầu nguyệt phiêu, khoảng cách ba vị trí đầu còn có 90 phiêu!

Chỉ c ần là vật sống, cho dù là th ần, ta cũng giết cho người xem!

Chương 106, hoang dã

Thành thị số 18 cùng thành thị số 10 lân cận.

Hai cái số thứ tự không liền nhau thành thị, vị trí địa lý lại chỉ cách xa nhau hơn 200 cây số, chỉ vì, những thành thị này cũng không lấy trình độ trọng yếu sắp xếp, mà là lấy thành lập thứ tự trước sau.

Nếu như đem liên bang so sánh một cái vòng tròn, như vậy thành thị số 18 cùng số 10 tạo thành vòng thành thị, tựa như là vòng tròn này tâm vòng tròn.

Đương nhiên, cái thí dụ này cũng không chuẩn xác, liên bang cũng không phải là một cái vòng tròn quy tắc.

Khánh Trần từng tìm Lý Thúc Đĩnh muốn qua liên bang địa đờ, có thể nói thế giới ngoài cùng thế giới trong địa đờ không sai biệt nhiều, chỉ có giải đất duyên hải khác nhau khá lớn.

Nếu như hai thế giới này, thật là thế giới song song.

Như vậy thế giới trong vỏ trái đất nhất định trải qua vận động dữ dội, mới biến thành bây giờ bộ dáng này.

Thành thị số 18 đối ứng Lạc thành, thành thị số 10 đối ứng Trịnh thành, mặc kệ ở thế giới trong hay là thế giới ngoài, bọn chúng vẫn luôn là Trung Nguyên chi địa.

Không có duyên hải bên cạnh chiến lược tầm quan trọng, tỷ như đối ứng Hải thành thành thị số 7, liền còn lâu mới có được thế giới ngoài Hải thành phồn vinh.

Tại trong liên bang, phần vinh nhất thành thị chính là số 18 cùng số 10.

Số 18 là kinh tế trung tâm, số 10 là trung tâm chính trị.

Một tây, một đông, được xưng là liên bang song tử tinh.

Giữa bọn chúng kết nối đoạn thẳng, giống như là trực tiếp tách ra liên bang nam cùng bắc.

Đếm ngược 96:00:00.

Lại một cái nửa đêm.

Thành thị số 18 phương nam hơn một trăm cây số chỗ, đang có hơn mười người vây quanh ở bên cạnh đồng lửa sưởi ấm, trong ngọn lửa chập chờn, tám nam tứ nữ đang có nói có cười.

Trên đồng lửa có nhánh cây giao thoa lấy, trên nhánh cây treo một cái nĩa sắt, bên trong đậm đặc mùi nước chính ừng ực ừng ực bốc lên bọt khí.

Có người từ trong ngực móc ra một đầu thịt khô đến, lại dùng tiểu đao cắt mấy khối ném vào trong nĩa.

Đây là một cái cỡ nhỏ lâm thời đất cắm trại.

Tại doanh địa phụ cận nơi trống trải, còn ghim chín đỉnh màu xanh sẫm vải buồm lều vải.

Trong đêm gió thật to, có hai chiếc cũ nát xe Pickup chính đề vào trên đầu gió, vì cái này nhỏ nhỏ doanh địa tạm thời che chắn hung mãnh gió lạnh.

Xe Pickup trong thùng xe giống như có cái gì hàng hóa bị vải buồm che kín, nhìn không thấy bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Bên cạnh đồng lửa chất đồng thông khí hòn đá, dù là như vậy, màu đỏ cam

hỏa điểm vẫn như cũ ngã trái ngã phải chập chờn.

"Lần này cố chủ muốn bắt đờ vật không dễ tìm cho lắm, chúng ta tại mảnh này vòng vo một tháng, cũng không có gặp một cái, " bên cạnh đồng lửa một cái đã có tuổi lão hán nói ra: "Nếu không, chúng ta liền đi "Cái chỗ kia" biên giới đụng chút cơ hội, cũng không nhất định nhất định phải đi vào , biên giới cũng không có nguy hiểm như vậy, ta sớm mấy năm muốn đi qua."

Lão hán gọi Tần Thành, là đội ngũ này thủ lĩnh.

Mà đồng lửa người chung quanh, cơ bản đều có liên hệ máu mủ.

Bọn hắn mặc không biết từ chỗ nào thái đổi lấy y phục tác chiến, có ít người khuỷu tay, phẫn gối, ống quần chỗ, chỗ mỏng dính còn có mảnh vá, kích thước cũng có chút không quá vừa người.

"Cha, người mua mở giá cả, đáng giá chúng ta mạo hiểm như vậy sao?"
Một người thanh niên hỏi.

"Người cũng biết, đổi phương ra giá 200.000, " lão hán Tần Thành dùng hắn có chút pha tạp bàn tay máy móc vòng quanh lá cây thuốc lá, trên ngón tay nano lớp mạ đều từng mảnh từng mảnh tróc ra: "Có số tiền kia, liền có thể cho người cùng Tiểu Úc thay đổi tốt hơn thân thể máy móc, năng lượng tối thiểu đủ chèo chống một lần hành động."

"Cha, đây không phải chúng ta cần thiết, cũng không cần lấy mạng đi đổi, " người trẻ tuổi nói ra.

"Ừm, " lão hán từ trong đồng lửa bóp ra một cây đốt đi một nửa củi, tiến đến bên miệng đốt lên xì gà: "Đối phương còn hứa hẹn một chi thuốc biến đổi gien, một rương chất kháng sinh BVC. Đệ đệ người nhanh trưởng thành, nhà chúng ta dù sao cũng phải có một người chẳng phải ỷ lại thân thể máy móc mới được, ta muốn cho hắn làm chi thuốc biến đổi gien đến, cơ hội khó được."

Vừa mới nói xong, trước kia người tuổi trẻ kia ngạc nhiên nhìn mình bên cạnh đệ đệ, há to miệng không có lại nói tiếp.

Tần Thành bên cạnh một cái trung niên nữ nhân nói ra: "Tiểu Đổng, người cũng đừng cảm thấy cha người không công bằng, năm đó hắn cũng nghĩ chuẩn bị cho người một chi, nhưng bị người lừa."

Người trẻ tuổi Tần Đổng nghĩ nghĩ nói ra: "Mẹ người đừng suy nghĩ nhiều, ta không có ý tứ kia, ta có thân thể máy móc, đệ đệ còn không có, nếu là có thuốc biến đổi gien cho hắn cũng bình thường. Mà lại đệ đệ có thuốc biến đổi gien, cũng càng dễ dàng tìm đến lão bà."

Đang khi nói chuyện, doanh địa bên ngoài trong rừng cây bỗng nhiên truyền đến đập gãy cành cây khô thanh âm.

Lão hán Tần Thành bỗng nhiên hướng về sau lật tại trong một đống lá rụng, trong khoảnh khắc, hắn động tác mau lẹ từ trong ngực móc ra một khẩu súng lục đến, chỉ hướng thanh âm đến chỗ.

Cái này mạnh mẽ thân thủ, không hề giống là người đã có tuổi.

Mà những người khác, cũng nhanh chóng rời đi bên cạnh đống lửa, riêng phần mình tìm thân cây giấu ở thân hình.

"Người tốt, vô ý mạo phạm."

Doanh địa bên ngoài, có âm thanh tới trước.

Đêm tối trong rừng cây, hai bóng người chậm rãi đi ra, hai người này đều mặc lấy áo jacket màu đen, một vị trung niên, một vị thiếu niên, thiếu niên sau lưng còn đeo cao cao ba lô leo núi.

Hai người bọn họ cầm quần áo khóa kéo kéo, đứng lên cổ áo liền che khuất hơn phân nửa khuôn mặt gò má.

Mặc áo jacket trung niên nhân giơ hai tay lên vừa cười vừa nói: "Qua

đường, nhìn các người nơi này có hai chiếc xe có thể chắn gió, cho nên mượn cái địa phương."

Nói, trung niên nhân nhìn thoáng qua bên cạnh thiếu niên.

Đã thấy thiếu niên từ trong túi móc ra một bao thuốc lá, cách không ném tới bên cạnh đồng lửa: "Không đ ồng ý cũng không quan hệ, thuốc đưa các người, chúng ta rời đi."

Đã thấy nằm rạp trên mặt đất lão hán T ần Thành ch ần chờ một lát, sau đó chậm rãi đứng người lên đến, họng súng còn như có như không chỉ vào trước mặt hai người: "Trong thành tới?"

"Ừm, thành thị số 10 tới, " trung niên nhân cười nói.

"Hướng đi đâu?" Lão hán cảnh giác.

"Còn không biết, chính là đi ra, " trung niên nhân tiếp tục trả lời.

Lão hán chỉ chỉ hơn hai mươi mét bên ngoài đất trống: "Các người có thể tại nơi đó cắm trại, nhưng là không thể tới gần chúng ta. Muốn mượn địa phương một gói thuốc lá có thể không đủ, có thuốc à."

"Có, " mặc áo jacket thiếu niên đáp lại nói, nói li ền đem một chi bình nhỏ màu trắng cũng ném tới bên cạnh đồng lửa, tựa h ồ là đã sớm chuẩn bị xong.

Đây là trên hoang dã đ ồng ti ền mạnh.

Ném xong, hai người này li ền đi một bên đất trống.

Đồng lửa bên này, một thiếu nữ nhìn xem thiếu niên mặc áo jacket kia, nói khẽ với bên cạnh T ần Đ ồng nói ra: "Ca, thiếu niên kia nhìn rất đẹp a."

T ần Đ ồng lườm thiếu niên bóng lưng một chút: "Áo jacket kia đ ều che khuất hơn nửa bên mặt đâu, người đã cảm thấy h ần dễ nhìn?"

Thiếu nữ nói ra: "Có ít người chính là không nhìn cả khuôn mặt, cũng có thể đánh giá ra nhìn rất đẹp a."

"Thiếu suy nghĩ nhiều như vậy, " Tần Đễ hướng trong đồng lửa thêm hai cây củi lửa: "Người thấy trên người bọn họ áo jacket không, liền cái này hai kiện quần áo đều có thể đổi ta trên thân hai kiện thân thể máy móc, loại người này đến trên hoang dã gọi du lịch, chúng ta ở trên vùng hoang dã gọi sinh tồn, căn bản chính là người của hai thế giới."

Thiếu nữ nhếch miệng: "Ta lại không nói cái gì."

"Ta là lo lắng người bị loại con cái nhà giàu này câu hỏi, " người trẻ tuổi lời nói thím thía nói ra: "Những cái kia ở tại thượng 3 khu kẻ có tiền, không có một cái là đótốt."

"Được rồi được rồi, biết, " thiếu nữ không nhịn được nói.

Lúc nói chuyện, nàng ánh mắt như cũ xa xa nhìn về phía thiếu niên.

Chương 107, trung niên cùng thiếu niên

Trên hoang dã đêm tối, trong doanh địa tới người xa lạ đều sẽ làm người ta cảm thấy có chút mới lạ.

Bên cạnh đồng lửa cơ hồ tất cả mọi người, đều như có như không xa xa đánh giá trung niên nhân cùng thiếu niên.

Chỉ gặp thiếu niên đem ba lô leo núi trùng điệp ném xuống đất, bịch một tiếng truyền đến, tất cả mọi người nghe ra ba lô leo núi kia nặng bao nhiêu.

Trung niên nhân ở một bên không có chút nào hỗ trợ ý tứ, mà là dứt khoát tìm tới một khối đá tọa hạ, chờ đợi lấy thiếu niên nhóm lửa nấu cơm.

Thiếu nữ luôn cảm thấy, thiếu niên này hoàn toàn không phải ca ca nói tới loại con em nhà giàu kia, ngược lại càng giống là trung niên nhân nô bộc.

Lão hán Trần Thành thấy cảnh này nói ra: "Thiếu niên kia hẳn không phải là cái gì con em nhà giàu, ta nghe chút thanh âm liền có thể phán đoán, ba lô leo núi nói ít phải có 50 cân, khoảng cách chúng ta thành thị gần nhất đến có hơn một trăm cây số, gần nhất liên bang căn cứ tân tiến đến có hơn 40 cây số. Cộng 50 cân đồ vật đi hơn 40 cây số, cái nào thượng 3 khu con em nhà giàu có thể ăn loại khổ này?"

Lúc này, thiếu niên đã thuần thục từ trong bọc móc ra một cái chõng chất bàn nhỏ tới.

Trung niên nhân an an ổn ổn ngồi ở trên ghế, thiếu niên lại từ trong bọc xuất ra một chi tool đọc đến đưa cho hắn.

Bên cạnh đồng lửa, người trẻ tuổi Trần Đổng bỗng nhiên chần chờ một

chút: "Xác thực không giống con em nhà giàu."

Đang khi nói chuyện, thiếu niên lại từ trong ba lô leo núi lấy ra một chiếc chén giữ ấm màu bạc, sau đó thuần thực dùng nắp chén vọt lên chén nước trà, đưa tới trung niên nhân trong tay.

Trung niên nhân hài lòng gật đầu, tiếp tục xem hướng trong tay tool đọc, phảng phất không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ muốn soát tin tức bộ dáng.

Đến lúc này, thiếu niên mới xem như vừa mới nhẹ nhàng thở ra. . .

Hắn ngẩng đầu tại trên tảng đá lớn thở dốc vền vền mấy giây, sau đó liền từ trong ba lô leo núi lấy búa nhỏ, chọn lấy cách đó không xa một viên nhỏ nhất thân cây chém đứt, lại nhặt được chút cành khô chất thành một đống.

Thậm chí gọng gàng mà linh hoạt dùng nhánh cây tại trên đống củi dựng lên một cái giá ba chân, phủ lên một cái cái nĩa chuân bị nấu cơm.

"Cắm trại thủ pháp rất nhuần nhuyễn, " bên cạnh đống lửa Tần Đổng nói ra: "Nhưng là rất kỳ quái a, thiếu niên này làn da cũng rất trắng nõn, hẳn là người rất ít đi vào hoang dã."

So sánh bên kia trung niên nhân cùng thiếu niên trắng nõn, Tần Đổng, Tần Thành bọn hắn thì màu da đen kịt, xem xét chính là quanh năm sinh hoạt tại phôi gió phôi nắng hoàn cảnh bên trong.

Mãnh liệt tia tử ngoại đem bọn hắn phơi thoát một tầng lại một tầng da, cuối cùng lưu lại cứng cỏi lại thô ráp làn da.

Cũng chính là bởi vậy, thiếu niên mới vừa xuất hiện, liền hiển lộ ra không giống bình thường khí chất tới.

Đối phương có trên hoang dã rất ít gặp trắng nõn cùng thanh tú.

Thiếu nữ ngẩng đầu tại bên đống lửa yên lặng nhìn xem, ánh mắt đều giống như

bị hút vào giống như.

Chỉ gặp thiếu niên từ trong ba lô leo núi lấy ra một chi hộp nhỏ màu đen, sau đó lại từ bên trong bóp ra 6 cây châm màu đen tóit.

Liền tại bọn hắn đang khi nói chuyện, thiếu niên đứng lên một cây củi, dùng rìu công đem cái kia 6 cây hắc châm từng cái đỉnh nhập đỉnh cây củi, cho đến hắc châm toàn bộ chui vào đầu gỗ.

Rất nhanh, hắc châm bắt đầu phát nhiệt, trên củi bay ra tinh thể khói trắng.

Tần Đông nhìn về phía lão hán: "Cha, là Khánh thị nano khoa học kỹ thuật."

Tần Thành nhẹ gật đầu: "Ta gặp qua đồ chơi kia."

Người từng có hoang dã kinh nghiệm sinh tồn đầu biết, củi là rất khó nhóm lửa.

Có đôi khi bận rộn một giờ, khả năng mới đưa đem để củi đốt ra hoả tinh, đợi cho hoả tinh sau khi ra ngoài, châm lửa người còn phải ở một bên không ngừng thổi, cuối cùng hun khói mê con mắt, mặt cũng sẽ bị hun đen.

Mà cái này 6 cây châm màu đen hấp thu thiếu niên đưa nó nện tiến đầu gỗ lúc tác dụng lực, trực tiếp tại củi tâm tiếp tục phát nhiệt, ngắn ngủi 10 phút liền đốt lên một cây củi.

Tần Đông nói ra: "Liên trước đi thành thị số 18 bên trong nhìn ngoài trời vật dụng thời điểm, ta liền thấy cái này Khánh thị nano sản phẩm, giống như gọi Lôi Thần. Ta lúc ấy hỏi, giá cả đặc biệt quý, 6 cây không đáng chú ý châm liền có thể đổi ta một thân thân thể máy móc."

Nhưng giờ khắc này Tần Đông mới hiểu được, hắn cảm thấy vật vô cùng cao quý, kỳ thật tại trong mắt người khác căn bản cũng không tính là gì.

Lão hán Tần Thành mở ra vừa mới thiếu niên cho hắn thuốc lá, rút ra một

chi đến đặt ở dưới mũi người người, lại đem thuốc lá một lần nữa lấp trở về

Bao thuốc lá này ở trên vùng hoang dã, có đôi khi có thể đổi được không ít đò tốt, tỉ như thô ráp địa đò, dã thú da lông, cứu mạng thảo dược.

Thậm chí có thể tìm người trao đổi, cầm kỳ chi địa bên trong một ít kỳ quái động vật đặc tính.

Hoang dã không thể so với thành thị, nơi này có rất nhiều nguy hiểm không biết.

Tiền ở chỗ này là rất khó tiêu xài, phải dùng đòng tiền mạnh mới được.

Bên cạnh đống lửa thiếu nữ yên lặng nhìn xem thiếu niên bận rộn, vị trung niên nhân kia một chút hỗ trợ ý tứ đều không có, tựa như là một vị sống an nhàn sung sướng đại lão bản.

Thiếu niên hướng trong cái nĩa rót thanh thủy cùng gạo trắng, nấu lên cháo hoa.

Không chỉ có như vậy, hẳn còn hướng trong cháo hoa tăng thêm nho khô cùng táo đỏ, nhìn dị thường đẹp đẽ.

Nhưng thiếu niên chính mình nhưng không có húp cháo, mà là yên lặng ngĩa ở một bên gặm lên khẩu vị khô khan thanh protein tổng hợp.

Loại này thanh protein bình thường chỉ có người trên hoang dã kiếm ăn mới ăn, một cây có thể đỉnh một ngày dinh dưỡng thu hút, thiếu niên liên tiếp ăn bốn cái.

Đợi cho cháo hoa nấu xong về sau, thiếu niên cẩn thận từng li từng tí bưng đến trung niên nhân trước mặt. . .

Thiếu nữ có chút không cam lòng: "Trung niên nhân kia chính mình không có tay không có chân sao, làm gì tất cả đều để cho người khác hầu hạ a."

Lúc này, bên cạnh đống lửa thiếu nữ chợt phát hiện, thiếu niên kia ngã trên mặt đất sau đúng là trực tiếp cởi bỏ trên chân giày leo núi, bên trong bít tất màu trắng đều đã bị máu nhuộm đỏ.

Thiếu niên chậm rãi đem bít tất bóc rời, trên chân máu tươi ngưng kết tựa hồ tràn đầy vết thương cùng bong bóng.

Thiếu niên dùng cùn cùng ngoáy tai đem vết thương lau sạch sẽ, lại cho mình bôi lên dược cao.

Tại trong quá trình này, đối phương rõ ràng rất đau lại không lên tiếng phát, chỉ là nhíu chặt lông mày.

Mà lại, vừa mới đối phương sắc mặt như thường, đi đường tư thái cũng không có mấy may dị dạng, liền phảng phất trên chân vết thương cũng không tồn tại giống như.

Nghĩ đến đối phương nhịn đau đau nhức hầu hạ người trung niên kia, thiếu nữ cũng có chút đau lòng.

Thiếu nữ bỗng nhiên nói ra: "Nếu không ta đi giúp hắn đi, cha, người nhìn hắn đi chân đều phá, còn phải làm sống lại."

Tần Thành nhíu mày, ngữ khí ngưng trọng nói ra: "Hắn là nô bộc, đây chính là hắn chuyện nên làm. Người cho ta thành thành thật thật đợi ở chỗ này, người muốn thật thích nô bộc liền không có cứu được, bọn hắn là người không có tự do hiểu không?"

Thiếu nữ có chút ủy khuất, nhưng không có lại nói tiếp.

Chỉ là đứng xa xa nhìn.

Lúc này, thiếu niên đang ngã ở trên mặt đất, tiếp tục xử lý trên chân mình vết thương.

Mặc dù áo jacket cổ áo che khuất đối phương hơn phân nửa khuôn mặt,

nhưng thiếu nữ không hiểu đã cảm thấy đôi phương bên mặt cực kì đẹp đẽ.

"Cha, người nói hần là nô bộc?" Thiếu nữ hỏi.

"Ừm, " lão hán Tần Thành nhẹ gật đầu: "Người ở trong thành thị cũng đã gặp loại người này, đem mệnh đề bán cho đại nhân vật, cả một đời đề đào thoát không xong bị trói buộc vận mệnh."

Nô bộc cái từ này ở thế giới trong cũng không lạ lắm, cơ hồ đề ông đang với nô lệ.

Chương 108, trung niên dưỡng sinh

Nô bộc không phải nô lệ, là tư bản nghiên ép dưới sản phẩm.

Có ít người nhà nghèo quá, thời gian không vượt qua nổi, gia đình này liền sẽ đem 14 tuổi trở lên tiểu hài "Bán cho" công ty.

Công ty sẽ cho bọn hắn một khoản tiền, sau đó cùng tiểu hài ký một bản dài đến 80 năm lao động hợp đồng, trong hợp đồng ước định, công ty làm bên A cho tiểu hài cung cấp tiền lương, ăn ngủ, ủy thác huấn luyện các loại phúc lợi.

Sau đó tại cái này 80 năm bên trong, tiểu hài làm bên B có nghĩa vụ vi công tư hiệu lực.

Tại hợp đồng kỳ hạn bên trong, bên B muốn giải ước mà nói, cần cho công ty thanh toán một bút giá trên trời phí bồi thường vi phạm hợp đồng.

Một bút bọn hắn căn bản đến không nổi phí bồi thường vi phạm hợp đồng.

80 năm, đây là thế giới trong luật lao động quy định trên hợp đồng hạn, 14 tuổi thì là ký kết lao động hợp đồng hạn cuối.

Nếu như một cái nô bộc từ 14 tuổi bắt đầu phục dịch, đến 94 tuổi còn chưa có chết, đây cũng là tự do.

Nhưng trên thực tế, nô bộc có rất ít sống đến 94 tuổi.

Thế là dần dà, nô bộc cái từ này vừa ra đời.

Cũng không phải là thế giới trong nhân loại vượt chế độ nô lệ thời đại,

mà là khi pháp luật không còn bảo hộ kẻ yếu, người liêu sẽ rõ ràng tư bản lực lượng mạnh mẽ đến mức nào.

Loại này nô bộc kỳ thật vẫn rất nhiều, phần lớn là có người cùng đường mặt lộ bán mình hào môn.

Cho nên, lão hán Tần Thành nhìn thấy thiếu niên diễn xuất này, liêu liên tưởng đến nô bộc cái thân phận này.

Lúc này, thiếu niên chờ trung niên nhân uống xong cháo hoa, liêu đem bộ đồ ăn cái gì tất cả đều thu thập thỏa đáng, cũng cho trung niên nhân dựng tốt lều vải.

Cái kia thân nhiên tự đắc trung niên nhân tiến vào lều vải đi ngủ đây, thiếu niên lại chỉ là tìm căn gió tảng đá, tựa ở phía trên nhắm mắt dưỡng thần.

Trong ba lô leo núi to lớn kia, tựa hồ chỉ chứa trung niên nhân cần thiết tất cả tạp vật, cũng không có cho thiếu niên mang thứ gì, ngay cả một mình lều vải đều chỉ có một đỉnh. . .

Thỉnh thoảng, thiếu niên sẽ còn mở to mắt hướng trong đồng lửa thêm chút củi, để ánh lửa từ đầu đến cuối đầu có thể chiếu sáng lều vải chỗ phạm vi.

Nói thật, ngay cả đồng lửa bên này đám thợ săn, đều cảm thấy thiếu niên có chút thâm hiểm.

Trung niên nhân kia tựa hồ hoàn toàn không có cần thiếu niên này coi là người nhìn.

Nửa đêm gió nổi lên, một trận ý lạnh đánh tới, phảng phất trong đồng lửa nhiệt độ đều bị gió cho thổi đi như vậy.

Lão hán Tần Thành nhìn thoáng qua chính mình đại nhi tử Tần Đổng:
"Đừng trêu chọc hai người này, người dám đến trên hoang dã đều không phải là đồ đần, trung niên nhân kia xem xét liêu không phú thì quý, nói không chừng đã đánh xong cả một cái danh sách thuốc biến đổi giեն đạt tới

cấp B."

Tần Đổng gật gù: "Cha người yên tâm, ta không ngờ."

Lúc này, lão hán Tần Thành bên cạnh phụ nữ trung niên nói ra: "Thiếu niên kia nhìn không hề giống là tiêm vào qua thuốc biến đổi gene đáng vẻ, trên thân cũng không có thân thể máy móc. Bình thường đại nhân vật nô bộc, cũng không trở thành yếu như vậy, có lẽ trung niên nhân kia chỉ là cấp C cũng khó nói."

Tần Thành lắc đầu: "Chớ xem thường người, liề xem như cấp C, cũng không phải chúng ta có thể với tới nhân vật."

Lão hán lại cho mình xoa xì gà, yên lặng suy tư sau một lúc lâu nói với Tần Đổng: "Người đi trên xe cần đầu tẩm thăm cho thiếu niên kia, đại nhân vật chúng ta với không tới, nịnh bợ không lên, nhưng nô bộc vẫn là có thể. Có chút nô bộc trở thành lão bản tâm phúc về sau, ngón tay trong khe để lọt ít đồ liề đủ chúng ta ăn hai ba năm, mà lại hẳn có thể tiếp xúc đến cũng đầu là đại nhân vật, chúng ta làm ăn này, bản thân cũng chính là cho các đại nhân vật bắt sủng vật."

"Ừm, " Tần Đổng nhẹ gật đầu, đứng dậy.

Còn không chờ hẳn hoàn toàn đứng lên, một bên thiếu nữ giữ chặt hẳn nói ra: "Ca, ta đi lấy."

Nói, thiếu nữ liề theo một đường nhỏ chạy đến xe Pickup bên cạnh, Tần Đổng ở sau lưng nàng thở dài một tiếng.

Quanh năm sinh hoạt tại trên hoang dã nữ hài, phụ mẫu huynh trưởng là không quản được, tính tình hoang dã.

Thiếu nữ ôm tẩm thăm hướng thiếu niên chậm rãi nhích tới gần, trong lòng mang theo vài phần hiếu kỳ cùng cẩn thận.

Nhưng lại tại nàng tiến vào thiếu niên quanh người hai mét phạm vi lúc, đã

thấy thiếu niên kia bỗng nhiên bạo khởi, trên mặt đất chông chát lá rụng đều bị gió cho chà xát đứng lên.

Trong tay thiếu niên không biết từ nơi nào lật ra đến một cây chùy thủ, thẳng đến muốn vạch phá thiếu nữ cái cổ sát na, mới khó khăn lắm dừng lại.

Động tác gọn gàng mà linh hoạt, hoàn toàn không giống như là trước đó như vậy người vật vô hại.

Đang một tiếng, sát vách trong doanh địa hơn mười người đều đứng lên, giống như là muốn nhào tới nghĩ cách cứu viện.

Mà thiếu nữ thì khoảng cách gần đánh giá thiếu niên, một chút cũng không có sợ sệt ý tứ: "Ta là tới cho người đưa tẩm thảm, sợ người cảm lạnh."

Thiếu niên bình tĩnh nhìn nàng một chút, hồi đáp: "Tạ ơn, không cần."

Từ đầu đến cuối, thiếu nữ đều không có biểu hiện ra phản kháng ý đồ, chỉ là nhìn trừng trừng lấy đối phương.

"Bây giờ thời tiết thật lạnh, người ở bên ngoài ngủ một đêm sẽ sinh bệnh, " thiếu nữ kiên trì nói.

"Ừm, cảm ơn người hảo ý, nhưng là không cần, " thiếu niên một lần nữa dựa vào tảng đá ngủ xuống.

"Vậy được rồi, người nhớ kỹ, ta gọi Tần Dĩ Dĩ, " thiếu nữ ôm tẩm thảm về tới nhà mình doanh địa.

Tần Đổng cau mày nói: "Người có biết hay không vừa rồi rất nguy hiểm?"

"Không biết a, " thiếu nữ quay đầu nhìn mình ca ca: "Trên người hẳn không có sát khí đâu."

Mà lại, vừa mới thiếu niên tọa hạ thời điểm, nàng thấy rõ đối phương hình

dáng.

Xác thực nhìn rất đẹp a.

"Người tiêu cô nương biết cái gì sát khí, " lão hán Tần Thành lúc này nghĩ nghĩ nói ra: "Đối phương tựa hồ không cùng chúng ta liên hệ ý tứ, vậy cũng chớ phí sức. Ta quyết định, ngày mai bắt đầu chúng ta hướng "Cái chỗ kia" xuất phát, tại biên giới tìm kiếm tung tích con mồi."

Nói, hắn từ bên cạnh lôi ra một cái cái rương màu đen mở ra, bên trong lẳng lẳng ngừng lại bốn chiếc máy không người lái chậm rãi bay lên không trung, hướng doanh địa bốn phía bay đi.

Đợi cho bọn chúng đến chỉ định khu vực vè sau, mỗi giá máy không người lái phía dưới đều bắn ra ra nhu hòa bạch quang, đem phụ cận cho chiếu sáng một chút.

Bốn chiếc máy không người lái ở giữa kéo chùm sáng màu đỏ, một khi có sinh vật không rõ tiến vào mảnh khu vực này, máy không người lái liền sẽ tự động phòng ngự, cùng cảnh báo.

Đám thợ săn ở trên vùng hoang dã kiếm ăn, cũng nên có chút phòng thân thủ đoạn.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Thúc Đĩnh thần thanh khí爽 chui ra lầu vải, hắn nhìn về phía tựa ở trên tảng đá ngủ Khánh Trần cười nói: "Vết thương ở chân tốt đi một chút không?"

"Tốt hơn nhiều, " Khánh Trần gật gật đầu: "Mặc dù lặn lội đường xa luôn để vết thương súp ra, nhưng được cao rất thần kỳ, thương thế vẫn tại chuyển biến tốt đẹp. Dự tính. . . Lại có hai ngày liền sẽ khỏi hẳn."

"Nếu thương thế tại chuyển biến tốt đẹp, " Lý Thúc Đĩnh cười tùm tùm nói ra: "Vậy thì bắt đầu chuẩn bị điếm tâm đi!"

Hắn hướng sát vách doanh địa nhìn thoáng qua, nơi đó đã nấu lên cháo, đang có người hướng trong nồi sắt cắt thịt khô.

Khánh Trầ n ngẩng đầu nhìn Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Mặc dù lão sư là dự định lịch luyện ta, nhưng trong ba lô leo núi chỉ chứa lão sư một người đồ dùng hàng ngày, cũng quá đáng đi. Còn có, vì cái gì ngay cả bàn, ghế loại vật này đều mang a? Không có khả năng tìm tảng đá ng ồi à."

"Áo, ng ồi tại trên tảng đá sẽ rất mát a, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Mà lại, là Diệp Văn xưng ba lô trọng lượng nói không đến 60 cân, ta mới khiến cho hắn đem bàn, ghế nhét vào. Tu hành phải có tu hành dáng vẻ, người thời gian rèn luyện ngắn ngủi liền theo ta đi ra, trên đường cũng không thể chậm trễ tu hành a. Có hô hấp thuật phụ trợ, phụ trọng bốn ba sẽ để cho người bằng tốc độ kinh người trưởng thành. Theo ta tính toán, đến cấm kỵ chi địa số 002 thời điểm, tố chất thân thể còn kém không nhiều đã đủ dùng."

"Có thể rõ ràng có thể ném đi nho khô, táo đỏ, cầu kỳ loại vật này, chuẩn bị cho ta chút vật tư a, " Khánh Trầ n có chút không cam tâm.

"Ta niên kỷ không nhỏ a, " Lý Thúc Đ ồng lời nói thấm thía nói ra: "Lão sư cần dưỡng sinh."

Khánh Trầ n từ trong ba lô leo núi xuất ra một bản thật dày sách bằng giấy đến, đau lòng như óc nói: "Cho nên lão sư ngài còn để Diệp Văn hướng bên trong lắp một bản dưỡng sinh tri thức sở tay? Đầu năm nay ngài tìm một bản sách bằng giấy nhất định rất không dễ dàng đâu!"

...

Cảm tạ phong ấn vương, H, De sign hai vị đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, các lão bản phát đại tài!

Chương 109, thu thú

Từ ngục giam số 18 đi ra, Khánh Trầ đi theo Lý Thúc Đ ồng đi qua thật dài đường h ầm, xuyên qua ngục giam bên ngoài giám thị khu vực đi thẳng đến trên núi.

Khánh Trầ đã từng hỏi qua: Vì sao trong ngục giam sẽ có một đ ầu mật đạo?

Lý Thúc Đ ồng cho Khánh Trầ giải thích: Ngục giam số 18 là Lý thị tập đoàn tu kiến.

Lúc trước Lý thị đang xây ngục giam thời điểm li ền lưu lại một con đường sống, phòng ngừa một ngày nào đó gia tộc mình trở thành tù nhân lúc, chết già trong ngục.

Khi đó tập đoàn đối liên bang lực ảnh hưởng còn không có lớn như vậy, nói không chừng lúc nào li ền sẽ trở thành đấu tranh vật hi sinh.

Sau đó, phụ trách tu kiến con đường h ầm này các công nhân, ở trên đường tiến về thành thị số 10 chấp hành một công trình khác nhiệm vụ, tất cả đ ầu chết bởi ngọn núi đất lở.

Đường h ầm bí mật, cũng li ền chỉ còn Lý thị số ít người biết.

V ềsau, Lý thị từ từ lớn mạnh, bảo t ồn tại Lý thị chân thực công trình hình chẳng biết lúc nào di thất, ngay cả Lý thị chính mình cũng quên lãng lão tổ tông còn cho bọn hấn lưu lại qua một con đường sống.

Bởi vì Lý thị sùng sững tại trong liên bang, tựa hồ đã không cần loại cấp bậc này đường lui.

Lý Thúc Đĩnh mang theo Khánh Trậ̀n sau khi ra ngoài, một mực đ̣ể Khánh Trậ̀n công trùng điệ̣p ba lô leo núi, dù là thiếu niên trên chân có tổn thương, hai người cũng lấy hành quân gấp tốc độ đi tới.

"Đ̣ầu khớp xương có hay không lại xuất hiện loại kia đ̣ôm đ̣ớp tiếng vang?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

"Không có, " Khánh Trậ̀n lắc đ̣ầu: "Không có lại xuất hiện qua."

Như Kỵ Sĩ tất cả tịền bối như thế, từ lúc Lão Quân sơn đ̣ằng sau, hãn khóa gien cũng mất động tĩnh.

Lý Thúc Đĩnh cười cười: "Không sao, lần này đi ra chắc chắn sẽ có chút mặt khác thu hoạch."

"Đúng rồi lão sư, " Khánh Trậ̀n hỏi: "Chúng ta mang đ̣ồ ăn sau 2 ngày liền đã ăn xong, tiếp xuống chúng ta ăn cái gì?"

Lý Thúc Đĩnh nhìn về phía thiếu niên: "Ta làm sao biết, đây đương nhiên là người người học sinh này hãn là suy tính sự tình a!"

Khánh Trậ̀n: "..."

...

Thiếu nữ Tậ̀n Dĩ Dĩ sáng sớm liền đứng lên đem chính mình lậ̀u vải xếp xong, ném trở về trên xe.

Nàng cách hơn mười mét lặng lẽ đánh giá thiếu niên, thỉnh linh phát hiện đối phương đã tại cho người trung niên kia nấu cơm.

"Ca, nô bộc liền thật không có cơ hội trùng hoạch tự do sao, " Tậ̀n Dĩ Dĩ hỏi Tậ̀n Đĩnh.

"Có thể trùng hoạch tự do nô bộc, cơ bản không có, " Tậ̀n Đĩnh nói ra:

"Nô bộc là người tiếp cận nhất những đại nhân vật kia, cho nên bọn hần biết rất nhiều bí mật, cho nên coi như bọn hần tàn tật, công ty cũng sẽ không thả bọn họ đi, càng có thể là trực tiếp giết chết."

Tần Dĩ Dĩ thở dài, rõ ràng là tốt như vậy thiếu niên, vậy mà thành nô bộc.

Cũng không biết là dạng gì gia đình, mới có thể đem hài tử bán cho công ty.

Bọn hần Tần gia mặc dù thời gian đáng một chút, hài tử cũng nhiều, nhưng cũng chưa từng gặp Tần Thành có bán hài tử dự định.

Nghĩ đến đêm qua, thiếu niên mặt không đổi sắc cho mình trên chân xức thuốc, Tần Dĩ Dĩ nghĩ thầm, thiếu niên này nhất định ném qua rất nhiều khổ đi, cho nên đôi mắt đau đớn lúc mới có thể bình tĩnh như vậy.

Nhưng vào lúc này, rừng cây phương bắc bỗng nhiên đi ra tiếng động cơ, còn có điếc tai tiếng âm nhạc.

Âm nhạc tiết tấu đặc biệt nhiệt liệt, cách rất xa liền phảng phất có thể đem người chấn tâm hoảng.

Phương bắc đội xe còn chưa tới, Tần Thành liền nhìn thấy trên bầu trời có hơn mười chiếc máy không người lái xuyên qua đỉnh đầu.

"Là Trần thị Biên Giới -011 loại hình máy không người lái, đeo vũ khí! Nhanh, mau đưa chúng ta nhà mình máy không người lái thu lại!" Tần Thành cao giọng hô.

Thế nhưng là, lúc nói chuyện đã chậm.

Chỉ gặp máy không người lái đột nhiên đến kia đã đem doanh địa bao bọc vây quanh, hơn mười chiếc đeo vũ khí máy không người lái, đúng là trực tiếp đem Tần Thành bọn hần máy không người lái cho đánh rơi.

Tần Dĩ Dĩ một trận đau lòng, đó là bọn họ thật vất vả dùng con mồi đổi

lấy, có như thế vài khung máy không người lái nơi tay, ra ngoài tìm kiếm con mồi thời điểm mọi người liền có thể ngủ cái an giấc.

Tần Thành hít sâu một hơi nói ra: "Giờ hai tay lên, không cần ý đồ phản kháng. Là Lý, Trần hai nhà đội xe thu thú, chúng ta chạy không thoát."

Trong doanh địa tất cả mọi người không dám động đậy, cái kia hơn mười chiếc Biên Giới -011 bắn khoả tại tất cả mọi người bên người, tựa như là đội xe tiền tiêu.

Mà Tần Thành bọn người, tựa như là dê đờ làm thịt, giờ hai tay lên chuẩn bị mặc người chém giết.

Trong chớp mắt, phương bắc đội xe nhanh như điện chớp mà đến, đội xe to lớn lớp xe trên mặt đất cuốn lên cuộn cuộn cát bụi.

Khánh Trần cùng Lý Thúc Đĩnh đem áo jacket cổ áo kéo lên, yên lặng nhìn xem.

Lý Thúc Đĩnh thấp giọng nói ra: "Tạm thời đừng bại lộ thân phận, ta còn không muốn giết chết bọn hắn."

Khánh Trần kinh ngạc nhìn lão sư của mình một chút: "..."

Đội xe do hơn 30 chiếc xe tạo thành, 29 chiếc cực lớn trục bánh xe xe việt dã, 7 chiếc xe Pickup làm xe tiếp tế, mười phần không lờ.

Xe việt dã lỗ thoát khí không phải tại sau xe, mà là dọc tại thân xe hai bên.

Trong âm nhạc điếc tai nhức óc, có người đứng không đạp xuống chân ga hoan hô, cái kia dọc tại hai bên ống bô xe bỗng nhiên phun ra ra hỏa diễm tới.

Khánh Trần cảm giác có chút mới lạ, trước đó Giang Tuyết cho hắn nói, bởi vì trên hoang dã không có cách nào diện tích lớn xây "Vân Lưu Tháp" nguyên nhân, cho nên xe đi trên hoang dã, phần lớn sử dụng động cơ dầu

ma dút.

Hiện tại Khánh Trần bỗng nhiên ý thức được, Giang Tuyết nói tới động cơ dầu ma dút. . . Cùng mình coi là động cơ dầu ma dút giống như cũng có chút khác biệt.

Cần dầu xe cộ bên trên, một người mang theo bít mắt máy móc ng ồi ở vị trí kế bên tài xế vị, hơn mười chiếc máy không người lái toàn bộ nhờ hẳn một người dùng thầu trải qua nguyên tiếp nhận khổng chế.

Dưới tình huống bình thường, loại người này tại trong đội xe được xưng "Lái chính", phụ trách tất cả đi dầu tra cảnh giới làm việc, cấm trại an toàn công việc bảo vệ, xem như trong đội xe phó tổng quản.

Hậu phương trên một chiếc xe, có người tuổi trẻ nhảy xuống chậm rãi đi hướng doanh địa, chẳng qua là khi hẳn nhìn thấy Trần Thành hai chiếc xe Pickup lúc, lớn tiếng mắng một câu xúi quẩy.

Trong xe có người hỏi: "Thế nào?"

Người trẻ tuổi cao giọng h ồi đáp: "Cái này mẹ nó là thành thị số 18 nắm giữ bằng số thợ săn hoang dã, hợp pháp công dân, không có khả năng giết."

Trên xe Pickup phun ra lấy một cái đầu sói tiêu ký, còn có một chuỗi số thứ tự, đó là Trần Thành người một nhà hợp pháp ra khỏi thành thân phận số thứ tự.

Trong đội xe có người bỗng nhiên nói ra: "Hẳn là cũng không có sao chứ, ta xem bọn hẳn máy ghi chép đi săn đầu không có mở a, hậu phương số liệu trong ghi chép tâm sẽ không biết. Giết đi, xem như trước cho Thu Thú tế tế cờ."

Nhưng vào lúc này.

Trong xe thanh âm một nữ nhân nói ra: "Các người nói là đi ra đi săn kết

quả là khi dễ loại dân chúng thấp cổ bé họng này, thật không có tiền đờ!"

Nói, cửa sổ xe quay xuống, lộ ra nào đó chiếc xe việt dã trên vị trí lái, một cái vóc người cao lớn trắng kiện nữ nhân.

Dưới xe người trẻ tuổi thổi một tiếng huýt sáo, cười lên ha hả: "Y Nặc nói có đạo lý, đi!"

"Chờ một chút, " trắng kiện Lý Y Nặc nói ra: "Đem phá huỷ người ta máy không người lái tiền, b ấi thường."

"Được r ấi!"

Người trẻ tuổi từ trong túi tiền móc ra hai ch ồng tiền đến ném xuống đất, tất cả mọi người quay người lên xe.

Không l ờ đội xe l ần nữa lên đường, chỉ để lại rách nát rơi bụi doanh địa, tất cả mọi người đứng ở trong đó đều có vẻ hơi chậ vật.

Trong doanh địa, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, T ần Đ ồng vô lực ng ồi dưới đất, bên cạnh hắn tuổi trẻ nữ nhân uốn tạy trong ngực hắn, thấp giọng khóc sụt sùi.

Bình dân bách tính gặp được đại nhân vật, là như vậy vô lực.

T ần Dĩ Dĩ quay đầu phát hiện, trung niên nhân cùng thiếu niên từ đầu đến cuối đầu đứng tạy thân cây phía sau, dễ dàng che chắn người khác t ần mắt địa phương.

Chương 110, có khác mục tiêu

Mới vừa tới trên đội xe đầu là con em tập đoàn, trong thành thị chân chính đại nhân vật.

Thiếu nữ nghĩ thầm, hai người này tránh né lấy tập đoàn, hẳn là cũng không phải đại nhân vật gì đi, không phải vậy đã sớm đi tới nhận nhau.

Dù sao những con em tập đoàn kia thế nhưng là tuyên bố muốn giết bọn hắn, thật nhận biết mà nói, tối thiểu sẽ nói ra câu nói đi.

Nghĩ tới đây, thiếu nữ Tần Dĩ Dĩ còn có chút vui vẻ. . . Không phải những đại nhân vật kia liền tốt.

Các nàng cả nhà đều không thích các đại nhân vật trong thành thị kia.

Những đại nhân vật kia, cũng cho tới bây giờ đều không có đem bọn hắn loại sâu kiến này xem như người đến đối đãi.

Chỉ là, Tần Dĩ Dĩ chợt phát hiện, thiếu niên kia giống như tại nhú mày suy tư đi đâu gì.

Cách đó không xa, Lý Thúc Đổng nhìn về phía mình bảo bối học sinh:
"Làm sao vậy, thấy cái gì như thế ngưng trọng?"

Khánh Trần quay đầu thấp giọng nói ra: "Lão sư, ta nhìn thấy bạn học ta."

Khi cái kia gọi là Y Nặc nữ nhân quay cửa xe xuống lúc, Khánh Trần tại chỗ ngồi kế tài xế nhìn thấy không phải người khác, rõ ràng là sợ sợ Nam Canh Thôn. . .

Dáng người tráng kiện nữ nhân, bá đạo vô địch to lớn xe việt dã, phun ra hỏa diễm màu bạc ống bô xe, đây hết thầy đầu đê trên ghế lái phụ Nam Canh Thần, có vẻ hơi không hợp nhau.

Cho nên. . . Khánh Thần bỗng nhiên có chút dở khóc dở cười, cái kia tráng kiện Lý Y Nặc, chính là bảo dưỡng Nam Canh Thần phú bà?

Khó trách chuyển vào khu 1, đây đúng là dính vào đại nhân vật. . .

Chỉ là vị này Lý Y Nặc khẩu vị giống như có chút cổ quái a, chính mình sinh cường tráng, lại ưa thích nhỏ yếu nam hài.

Lúc này, ngay tại những người khác hưởng thụ lấy tiết tấu mười phần âm nhạc lúc, Nam Canh Thần lại một mặt sinh không thể luyện uốn tại trong chỗ ng ẩ.

Hai mắt vô thần nhìn xem kính chắn gió. . .

Thậm chí còn có chút muốn che lỗ tai.

Khả năng đây chính là được bao nuôi đại giới đi.

Con hàng này cũng hoàn toàn không có chú ý tới, chính mình ng ẩ cùng bàn li ền giấu ở bên cạnh trong rừng cây.

Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Khánh Thần: "Nhớ kỹ Lý Y Nặc cái tên này sao?"

"Ừm, " Khánh Thần gật gật đầu: "Lão sư cho ta Lý thị tập đoàn trên danh sách có, Lý Y Nặc, Lý gia đời thứ ba trưởng nữ, thâm thụ gia chủ yêu thích."

Lại nói, Lý Đ ồng Vân từng nói, Lý thị có cái tỷ tỷ đối với nàng rất tốt, cũng không biết nói có đúng không là cái này.

Lý gia đời thứ ba dòng dõi không ít, Lý Đ ồng Vân mặt trên còn có hơn

mười tỷ tỷ cùng ca ca, tiểu cô nương không nói danh tự, Khánh Trầ cũng không cách nào xác định.

Hắn nhìn về phía Lý Thúc Đ: "Lão sư, cái này thu thú là làm cái gì, đi săn dã thú a?"

Lý Thúc Đ lắc đầu: "Bọn hắn không dám đi săn dã thú, chỉ dám thú săn người."

"Người?" Khánh Trầ ngây ngẩn cả người, đây cũng là hắn thật không nghĩ tới.

"Cùng loại Quách Hồ Thi ền loại người không có thân phận hợp pháp, trà trộn cùng hoang dã này còn rất nhiều, " Lý Thúc Đ giải thích nói: "Có chút là chạy ra thành thị tù phạm, cũng có chút là một mực sống ở trên hoang dã, không muốn bị tập đoàn chèn ép bình dân, thời gian qua mặc dù khổ điểm nhưng thắng ở tự do. Bọn hắn dựa vào tại từng cái cấm kỵ chi địa biên giới bên ngoài sinh hoạt, tập đoàn một vây quét, bọn hắn liền trốn vào cấm kỵ chi địa biên giới cùng tập đoàn quân đội vòng quanh."

Cho nên, cái gọi là thu thú kỳ thật không phải tìm kiếm dã thú, mà là đến trên hoang dã săn giết thân phận không hợp pháp người hoang dã!

Đoạn đường này đi tới, Khánh Trầ ở trên vùng hoang dã cũng đã gặp lẻ tẻ khu quần cư.

Nơi đó có nhân loại phụ trách hiệp trợ trí năng máy móc tiến hành sản xuất lao động, chỉ bất quá, bây giờ sản xuất lao động tựa hồ đã bị số lớn máy móc thay thế, cũng không cần quá nhiều nhân loại.

Trước đó, Khánh Trầ tại thế giới ngoài cũng hầu như kết quả, cũng không phải là chỉ có 19 tòa thành thị sẽ xuất hiện thời gian hành giả, địa phương khác cũng sẽ lẻ tẻ xuất hiện.

Cho nên, những người lẻ tẻ xuất hiện kia, vị trí chính là đối ứng những này trên hoang dã số ít khu quần cư đi.

"Tại sao muốn vây quét người hoang dã?" Khánh Tr ần hỏi.

"Bởi vì bọn h ắn luôn luôn ưa thích nắm lấy cơ hội đến cướp bóc những nơi sản xuất kia, Quách Hồ Thi ền chính là tại dẫn đội cướp bóc 1192 nơi sản xuất lúc bị bắt, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

"Lão sư, Quách Hồ Thi ền là cấp bậc gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cấp B, " Lý Thúc Đ ồng h ồi đáp: "Cho nên vừa mới trong đội ngũ thu thú, cũng nhất định có tập đoàn cấp B cao thủ núp ở bên trong, vì đám người tuổi trẻ này hộ giá hộ tống."

"Đây đều là tập đoàn đích hệ tử đệ sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không phải, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu: "Đều là chút ăn chơi thiếu gia thôi, chân chính dòng chính nhân tuyển kế thừa, lúc này hoặc là tại liên bang trong tập đoàn quân nhiệm chức, hoặc là trong công ty một mình đảm đương một phía. Những này thu thú, bất quá là chút trong gia tộc lên chức vô vọng chi thứ."

Khánh Tr ần nhìn xem đi xa đội xe, chợt nhớ tới "Bất kỳ tử đệ" cái từ ngữ này: "Cho nên, trong quân đội liên bang có rất nhiều tập đoàn tinh anh à."

Lý Thúc Đ ồng vừa cười vừa nói: "Hàng Xã cũng bắt được không ít thời gian hành giả, hỏi không ít vấn đề. Có ý tứ chính là, các người thế giới ngoài, rất nhiều người coi là tập đoàn là trực tiếp khống chế toàn bộ liên bang, không phải, bọn h ắn là thông qua các ngành các nghề gián tiếp c ần giữ liên bang. Từ trên bản chất giảng, bọn h ắn vẫn như cũ tuyên bố nơi này là dân chủ."

"Dân chủ cũng không phải con em tập đoàn muốn giết ai liền giết ai, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra.

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Hoàng đế cho tới bây giờ đều không có biến mất qua, bọn h ắn chỉ là đổi mấy bộ quần áo."

Thế giới trong cùng thế giới ngoài xưng hô, cũng dần dần ở chỗ này lưu hành đứng lên.

Kỳ thật không có gì khác biệt, có thể phân chia hai thế giới danh xưng như vậy đủ rồi.

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh nhìn xem đi xa đội xe nói ra: "Bất quá, bọn hắn thu thú bắt đầu sớm, cứ như vậy, ta liền không thể mang người từ từ đi tới. Không phải vậy bằng vào chúng ta tốc độ, chờ chạy đến thời điểm món ăn cũng đã lạnh."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh đi đến Tần Thành bên người nói ra: "Có thể hay không nhờ xe? Ta nhìn các người trên xe Pickup còn có vị trí, hai người chúng ta ngồi xe đầu liền có thể, sẽ thanh toán thù lao."

Một bên thiếu nữ Tần Dĩ Dĩ bỗng nhiên chỉ vào Khánh Trăn nói ra: "Có thể nhờ xe, nhưng người đối với hắn tốt một chút."

Lý Thúc Đĩnh ngạc nhiên, đây là cái gì chuyển hướng.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, chính mình người học sinh này đi đâu cũng còn rất được hoan nghênh.

Đã thấy Tần Thành đem Tần Dĩ Dĩ kéo ra, sau đó khách khí nói ra: "Tiểu cô nương không hiểu chuyện, ở trên vùng hoang dã đem tính tình cũng quen đã. Là như thế này, nhờ xe việc này không có vấn đề, nhưng các người muốn đi đâu?"

Lý Thúc Đĩnh vừa cười vừa nói: "Đi đâu đều tùy duyên, không bằng dạng này, chúng ta trước nhờ xe, khi nào muốn xuống xe chúng ta lại căn cứ lộ trình đến kết toán tiền xe."

Tần Thành chần chờ một chút, Khánh Trăn từ trong bọc lấy ra một bình chất kháng sinh đưa cho hắn: "Tiền đặt cọc."

"Được!" Tậ̀n Thành đáp ứng xuống.

Đang khi nói chuyện, Khánh Trậ̀n nhìn thoáng qua lão sư của mình.

Đối phương lần này đi ra tuyệt đối không phải chẳng có mục đích.

Lý Thúc Đậ̀ng rất rõ ràng, tập đoàn thu thú muốn bắt đầu, thậm chí biết Tậ̀n Thành người một nhà muốn đi đâu.

Chỉ là, hặ́n nghĩ mãi mà không rõ, vị lão sư này không phải nói dẫn hặ́n đi ném thử mở ra tậ̀ng thứ nhất khóa gien sao, làm sao bây giờ nhìn lại, đối phương là có khác mục tiêu đâu.

Chương 111, hoang dã

Lần này xuất phát trước, thu thập doanh địa thời điểm Khánh Trầ đã không phải là một người.

Tần Dĩ Dĩ ngay cả mình bên kia doanh địa đầu không có hỗ trợ, liền đến tay chân lạnh lẽ giúp hắn gãy lên lều vải, bàn nhỏ.

Thậm chí còn từ trong đồng lửa dập tắt, giúp Khánh Trầ tìm ra cái kia sáu cái Thần khí châm lửa "Lôi Thần" .

Thiếu nữ đi vào Khánh Trầ trước mặt, đem lau chùi sạch 'Lôi Thần' đưa cho hắn nói ra: "Các người bắt đầu nhờ xe mà nói, liền sẽ không tăng thêm trên chân vết thương."

Nói xong, thiếu nữ trở lại Tần Thành bên cạnh, thấp giọng hỏi: "Cha , bình thường nô bộc phải bồi thường bao nhiêu phí bồi thường vi phạm hợp đồng a?"

Lão hán Tần Thành tức giận trừng nàng một chút: "Người cho ta thành thành thật thật đợi ở trong xe, ít đi cùng thiếu niên kia nói chuyện."

"Ta không, " Tần Dĩ Dĩ nói xong liền đào lấy thùng xe nhảy vào, căn bản không nhận quản thúc.

Trên hoang dã thiếu nữ tính tình đầu dã, giống một cái mèo rừng nhỏ giống như, đến niên kỷ liền do không được cha mẹ.

Mặc dù bọn hắn là người trong thành, nhưng những năm này Tần Dĩ Dĩ đi theo phụ mẫu ở trên vùng hoang dã trà trộn, cũng trên cơ bản học dã.

Tần Thành nhìn xem phản nghịch nữ nhi thờ dài, sau đó nói với Tần Đễng: "Chờ một chút người đi ng ấ trong thùng xe, nhìn xem muội muội của người đừng để người chiếm tiện nghi. Người nói nàng mà nói, nàng còn có thể nghe vào một chút, ta nói nàng là căn bản sẽ không nghe."

"Tốt a, " Tần Thành cũng đi theo thờ dài.

Ng ấ trên xe, Khánh Tr ần phát hiện phía sau chiếc xe Pickup kia trong thùng xe, vải bu ồm màu lục đang đắp là một cái chiếc l ồng, bên trong rỗng tuếch.

Mà chính mình ng ấ trong chiếc xe này, để đó một chút bắt thú loại, sửa xe loại công cụ, vụn vặt lẻ tẻ.

Xe Pickup động cơ tiếng oanh minh tựa như ngựa hoang lao nhanh, nghe động lực mười phần.

Hắn từ trong ba lô móc ra bàn, ghế cho Lý Thúc Đễng, đối phương mười phần tự nhiên an vị ở bên trên.

Mặc cho xe Pickup tại trên đường đất như thế nào xóc nảy, Lý Thúc Đễng đầu ng ấ vững vững vàng vàng.

Lúc này, Tần Dĩ Dĩ ôm đầu gối hỏi: "Đại thúc, người là cấp bậc gì a, hai người li ền dám đến trên hoang dã, còn dám đi về phía nam đi?"

Bây giờ, bọn hắn vị trí vẫn như cũ xem như thành thị xung quanh.

Nơi này nơi sản xuất đông đảo, liên bang đóng quân tập đoàn quân thứ hai li ền tại phụ cận, thỉnh thoảng li ền sẽ có quân đội tuần tra, cho nên cũng không tính nguy hiểm.

Nhưng mà lại hướng nam một chút lại khác biệt, coi như không có tới gần cấm kỵ chi địa, đối với người bình thường tới nói cũng là nguy hiểm.

Đêm qua, Khánh Tr ần còn hỏi qua Lý Thúc Đễng: Sát vách doanh địa đây

là người một nhà sao?

Lý Thúc Đ ồng trả lời đúng thế.

Khánh Tr ần có chút không hiểu, hoang dã chỗ nguy hiểm như vậy, vì sao muốn người một nhà cùng một chỗ hành động, vạn nhất tất cả đều lâm vào nguy hiểm làm sao bây giờ, phải biết sát vách trong doanh địa còn có không quen chiến đấu nữ nhân.

Lý Thúc Đ ồng trả lời: Bọn h ắn cũng là ở trong thành thị bị buộc tìm không thấy đường sống, mới có thể ra khỏi thành đến đòi sinh hoạt.

Sở dĩ người một nhà muốn cùng một chỗ, là bởi vì trên hoang dã loại địa phương nguy hiểm này, người huyết thống bên ngoài cũng tin không nổi.

Nếu là một chi đội ngũ đến hoang vắng địa phương cắm trại, nửa đêm có người đứng lên vụng trộm đem xe lái đi, vậy còn dư lại người cùng chờ chết không có khác nhau.

Người bị bỏ xuống, sẽ lập tức từ thợ săn, biến thành con m ồi.

Thời đại này, ngay cả người nhà đ ầu chưa h ắn có thể tin, huống chi là ngoại nhân?

Căn cứ Lý Thúc Đ ồng phán đoán, lão h án T ần Thành chính là chi đội ngũ này người dẫn đ ầu, còn lại mấy cái khinh tráng hoặc là con của h ắn, hoặc là h ắn cháu trai, ch ết tử.

Lúc này.

Lý Thúc Đ ồng nhìn v ề phía T ần Dĩ Dĩ cười hỏi: "Người cảm thấy ta là cấp bậc gì?"

T ần Dĩ Dĩ nghĩ nghĩ nói ra: "Cấp C."

Lý Thúc Đ ồng lắc đ ầu: "Ta là cấp S."

Tần Dĩ Dĩ bĩu môi: "Không muốn nói coi như xong, hẹp hòi."

Tại thiếu nữ xem ra, Lý Thúc Đờng chính là viện cái nói láo cổ ý qua loa chính mình.

Tần Thành ng ẩ ở một bên, vẫn luôn không nói gì. Hấn nhìn xem muội muội cùng Lý Thúc Đờng nói chuyện phiếm, trong lòng thực lau một vệt m ồ hôi.

Bất quá muội muội từ nhỏ li ền so với nàng thông minh, càng biết nhìn mặt mà nói chuyện, đối phương cùng trung niên nhân này nói chuyện phiếm cũng h ản là nhìn ra, đối phương tính tính tốt giống cũng không kém.

Đám người nói chuyện trời đất, Khánh Tr ần một mực ng ẩ trên xe ôm tool đọc lật gi ấ.

Tần Dĩ Dĩ liếc một cái, trong tool đọc kia là từng tấm thực vật ảnh chụp, bên cạnh vẫn xứng có nho nhỏ văn tự.

Đây là Lâm Tiểu Tiểu cho Khánh Tr ần làm tới, thuận tiện h ản nhớ kỹ thế giới trong tất cả đã biết thực vật.

Có thể dùng ăn, có thể dùng để hấp thu nước ngọt, có thể trị liệu ngoại thương, có thể đối chứng dược liệu, có thể lâm thời ứng đối độc vật, thiên kì bách quái.

Khánh Tr ần ghi lại cái này, là vì ứng phó v ềsau tại dã ngoại gặp phải đột phát tình huống.

Cúi đầu nhìn tool đọc lúc, một cái mảnh khảnh tay vươn vào t ầm mắt, trên tay còn c ần một cái h ồng h ồng quả táo.

Khánh Tr ần yên lặng nhìn xem, trên tay kia có không ít vết thương thật nhỏ, đốt ngón tay còn có kén, xem xét chính là quanh năm lao động tay.

Tần Dĩ Dĩ nói ra: "A, đưa cho người."

Nói xong, không đợi Khánh Trần cự tuyệt liền trực tiếp nhét vào trong ngực của hắn.

Tần Dĩ Dĩ tiếp tục nói: "Vừa rồi doanh địa hướng tây 30 cây số có phiến rừng quả táo, không thuộc về nơi sản xuất, bình thường táo dại đều sẽ rất chua, nhưng hết lần này tới lần khác khu rừng quả táo kia hái tới quả táo, vừa to vừa ngọt. Nhà chúng ta đã liên tục ba năm đều tới đây hái quả táo, ăn ngon lắm người nếm thử."

Dưới tình huống bình thường, cây ăn quả phát quả kỳ nhất định phải bón phân, tu bổ cành lá, tỹ như quất đường cát như thế còn cần thân cây vòng cắt, dạng này mới có thể để cho trái cây biến ngọt.

Cho nên, táo núi hoang, táo dại bình thường đều là còn hơi nhỏ lệch chua, bởi vì không có nhà vườn che chở qua.

Có thể Tần Dĩ Dĩ nói, đó là phiến rừng táo dại.

Không có đạo lý sẽ mọc quả ngọt.

Lý Thúc Đùng nhìn nói với Tần Đùng: "Cho phụ thân người nói một chút, lại đi khu rừng quả táo kia phải cẩn thận một chút."

"Vì cái gì?" Tần Đùng hơi kinh ngạc.

"Nơi đó đã xuất hiện cấm kỵ chi địa điềm báo, có lẽ vài thập niên trước có siêu phàm giả ở nơi đó tử vong, còn chưa thành hình liền có hơn 30 công cây số vuông diện tích, chết đi siêu phàm giả chỉ sợ ít nhất là cái cấp B," Lý Thúc Đùng nghĩ nghĩ nói ra: "Bây giờ trái cây còn không có vấn đề, nói không chừng tiếp qua mấy năm đi ăn, trái cây sẽ có trúng ảo ảnh hiệu quả, ăn xong về sau người có thể nhìn thấy có rồng tại trên trời bay, có côn trùng ở trên người bò. . . Rất nhỏ trúng ảo ảnh không có việc gì, nếu như nghiêm trọng người cũng không kịp cứu giúp."

Mấu chốt nhất là, trong cấm kỵ chi địa côn trùng dã thú cũng sẽ dị biến, xuất hiện không cũng biết tiến hóa phương hướng.

Những năm này, cấm kỵ chi địa đã càng ngày càng nhiều.

"Vậy bây giờ những quả táo này còn có thể ăn sao?" Tần Dĩ Dĩ hỏi.

"Có thể," Lý Thúc Đĩnh gật gù: "Cấm kỵ chi địa còn không có hình thành đâu."

Tần Dĩ Dĩ lúc này đem một quả táo đưa cho Lý Thúc Đĩnh: "Cũng cho người một cái."

Lý Thúc Đĩnh vui vẻ: "Vừa rồi đâu không có cho ta, làm sao hiện tại cho."

Tần Dĩ Dĩ len lén liếc Khánh Trân một chút: "Ta chỉ cấp hẩn, không cho người, ta lo lắng người sẽ vụng trộm cho hẩn làm khó dễ."

Lý Thúc Đĩnh cười lên ha hả, đột nhiên cảm giác được lần này đường đi sẽ phi thường vui sướng.

Mà Khánh Trân đang nghĩ, Nam Canh Thần hàng kia bị người tới trên hoang dã nguy hiểm, cũng đừng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn mới được.

Bất quá hẩn nghĩ lại phát hiện, chính mình hẩn là lo lắng, tiểu tử này có thể hay không bị được Lý Y Nặc thân thể tráng kiện kia. . .

Chương 112, đại nhân vật sùng vật

Nghe nói, phương bắc trên hoang dã cát vàng đầy trời.

Mà Khánh Trậ̀n bọn hấn chỗ phương nam hoang dã, kỳ thật thảm thực vật vẫn rất nhiều, cùng thế giới ngoài phương nam sơn lâm cũng không có khác nhau quá nhiều.

Nơi này bầu trời cực lam, nhìn liệ̀n thậ́m vào ruột gan.

Hai chiếc xe Pickup đi mấy chục dặm núi nhỏ đường, rốt cực ngoặt lên đường cái.

Đây là Khánh Trậ̀n lần thứ nhất nhìn thấy trên hoang dã đường cái, trước đó Lý Thúc Đ̣ờng đ̣ều mang hấn chọn đường nhỏ đi tới lấy.

Lúc này, Lý Thúc Đ̣ờng biến mất sự tình chỉ sợ đã tại liên bang nội bộ từ từ lên men đi.

Chỉ bất quá mọi người thân ở hoang dã, nơi này cũng không có mạng lưới bao trùm.

Đi ra trước đó Khánh Trậ̀n còn hỏi lão sư của mình: Hấn nhân vật lớn như vậy, có thể hay không đi tới chỗ nào đ̣ều bị người nhận ra.

Kết quả Lý Thúc Đ̣ờng trả lời, đối phương sinh thời có rất ít hình ảnh tư liệu bị đem ra công khai, tập đoàn nhìn thấy hấn có lẽ có thể nhận ra người ẩn cư nhiều năm này, nhưng người bình thường không có khả năng này.

Cho nên, trước đó thu thú xa đội lúc đến, Lý Thúc Đ̣ờng kéo cổ áo, đợi cho thu thú xa đội sau khi rời đi, hấn liệ̀n lại để xuống.

Đương nhiên, hắn cũng giải thích qua, kéo cô áo không phải sợ bị phát hiện, chủ yếu là lười nhác diệt khẩu.

Cái này có lẽ chính là dữ dội nhân sinh đi, Khánh Trầ cũng nghĩ qua loại nhân sinh này.

Đường cái hai bên lôi kéo lưới sắt, tựa như là thế giới ngoài đường cao tốc một dạng.

Tầ Dĩ Dĩ nhìn xem Khánh Trầ ánh mắt mới lạ, liền giải thích cho hắn nói: "Những lưới sắt này là phòng ngừa trên hoang dã dã thú xâm nhập, bởi vì có chút dã thú hình thể khá lớn, tốc độ xe quá nhanh lời nói nhìn thấy bọn chúng căn bản không kịp tránh né. Đường cái cách mỗi mấy cây số liền sẽ có một chỗ cổng dưới mặt đất, chuyên môn thuận tiện những dã thú kia ghé qua, di chuyển. Dạng này, bọn chúng cũng sẽ không hủy hoại lưới sắt."

Thiếu nữ có chút hiếu kỳ, thiếu niên này thoát nhìn là lần đầu tiên tới hoang dã, nhưng đối phương làm việc lưu loát trình độ, lại không giống như là lần thứ nhất, phi thường thuần thực.

Khánh Trầ tại bên đường ngẫu nhiên có thể nhìn thấy Vân Lưu Tháp, to lớn màu đen "Cây nấm" tháp đứng lặng tại bên đường, thoát nhìn như là một loại đặc biệt cảnh quan.

Nhưng những này Vân Lưu Tháp giống như đầu hoang phế, vết rỉ loang lổ.

Xem ra, Giang Tuyết trước đó phổ cập khoa học cũng có một phần là tin đồn, chính nàng cũng không có thật tới qua hoang dã.

Tựa như trước đó Lý Thúc Đờng nâng lên thế giới trong vũ khí một dạng.

Đối phương nói nhân loại sử dĩ còn tại sử dụng súng ống, có cái mộc mạc nhất logic chính là: Muốn giết người, một viên đạn như vậy đủ rồi.

Động cơ dầu diesel, tựa hồ chính là như vậy tồn tại.

Tần Dĩ Dĩ nói ra: "Rất sớm rất sớm trước kia, trên đường lớn còn có thể mở ra xe chạy bằng điện đi ra đâu, nhưng về sau mọi người phát hiện, ở trên vùng hoang dã hay là động cơ dầu diesel càng dùng tốt hơn một chút, cho nên đường dài lời nói hay là sẽ chọn xe dầu diesel. Từ từ, Vân Lưu Tháp cũng chính là mất đi tác dụng, tập đoàn cũng lười sửa bọn chúng."

"Vậy thân thể máy móc làm sao bây giờ?" Khánh Trần hỏi.

"Trên xe mình mang theo sạc không dây a, " Tần Dĩ Dĩ chỉ vào phía sau chiếc xe Pickup kia nói ra: "Lồng sắt bên cạnh có cái cái rương đen, bên trong chứa type Sao Kim -3 lò phản ứng hợp kim chì bí ẩn, đồ chơi kia đáng quý, là cha ta chọn đen đái tới. Nghe nói, trước kia là 'Sơn thức' chủ chiến xe tăng bên trên động lực nguyên."

Tần Đông nhìn thoáng qua muội muội: "Khụ khụ."

Hắn ý tứ là, coi như người lại vừa ý thiếu niên này, cũng không thể cái gì vốn liếng đầu hướng bên ngoài run a.

Tần Dĩ Dĩ lườm nhà mình ca ca một chút: "Người khục cái gì, đại thúc giá trị bản thân này, chớ có mất chúng ta trong tay rách rưới."

Lý Thúc Đông phối hợp nhìn nói với Tần Đông: "Đúng, ta chớ có mất."

Tần Đông: "..."

Hắn hiện tại cũng muốn một lần nữa ngẩng trở lại trong xe, mắt không thấy lòng yên tĩnh.

Tần Dĩ Dĩ hiếu kỳ đánh giá Lý Thúc Đông: "Đại thúc, ta cảm thấy người người cũng rất không tệ đâu, vì sao muốn đối với hắn như thế cay nghiệt? Liền xem như nô bộc, cũng phải vậy hắn khi người xem đi, người nhìn hắn trên chân đầu là máu đâu."

Thiếu nữ chỉ vào Khánh Trầ.

Lý Thúc Đờng có chút hăng hái nói: "Người là tại thay hẳn thảo phạt ta?"

"Thảo phạt cũng là không tính là, " Tầ Dĩ Dĩ nghĩ nghĩ nói ra: "Chính là có chút đau lòng hẳn."

Trên hoang dã nữ hài, ngay cả nói chuyện cũng rất ngay thẳng.

Khánh Trầ nói sang chuyện khác: "Các người đi săn là vì cái gì, cần da lông của dã thú sao?"

"Dĩ nhiên không phải, " Tầ Dĩ Dĩ trừng to mắt: "Da lông mới đáng giá mấy đờng tiền, đó là đề đoan thợ săn hoang dã làm sự tình, mà lại cũng căn bản không cần chạy đến 'Loại địa phương kia' đi!"

Khánh Trầ biết đối phương là muốn đi cấm kỵ chi địa, hẳn ngược lại là không nghĩ tới, người bình thường thậm chí cũng không nguyện ý gọi thẳng cấm kỵ chi địa.

Tầ Dĩ Dĩ nói ra: "Chúng ta là chuyên môn bắt vật sống, thuộc về trung đoan thợ săn hoang dã!"

"Bắt vật sống?" Khánh Trầ hiếu kỳ: "Cho tập đoàn làm nghiên cứu sao?"

"Dĩ nhiên không phải, " Tầ Dĩ Dĩ giải thích nói: "Tập đoàn muốn tìm cái gì có thể trực tiếp khống chế quân đội đi bắt a, chúng ta bắt những này, chính là cho trong thành thị đại nhân vật làm súng vật dùng. Những đại nhân vật kia rất kỳ quái, có ít người ưa thích thần lẫn, rắn, còn có người ưa thích nhện có to bằng cái đầu như vậy đâu, bất quá loại nhện kia chỉ ở 'Loại địa phương kia' mới có. Nhưng 'Loại địa phương kia', nhất là cho người sợ sệt còn không phải loại này có thể thấy được nguy hiểm."

Nhưng vào lúc này, đường cái phương bắc lại có tiếng oanh minh truyền đến.

Cơ hồ cùng một thời gian, Lý Thúc Đĩnh, Khánh Trầ sư đồ hai người
đồng thời làm ra kéo cổ áo động tác. . .

Đám người quay đầu nhìn lại, thành linh trông thấy một hàng đội xe chính
nhanh như điện chớp đuổi theo, sau đó lại vượt qua hai chiếc xe Pickup, đi
về phía nam phương chạy tới.

Trên 8 chiếc xe việt dã màu đen, đầu in đèn màu trắng.

Khánh Trầ liếc mắt một cái liền nhìn ra. . . Là núi Phú Sĩ.

Nói thật, hẳn thật không nghĩ tới mình sẽ ở thế giới trong nhìn thấy núi
Phú Sĩ.

Khánh Trầ thấp giọng hỏi: "Đây là?"

Lý Thúc Đĩnh thấp giọng trả lời: "Đây là gia tộc Jindai đội xe, người vị
hôn thê kia hẳn là ngay tại trên chiếc xe nào đó."

Khánh Trầ kỳ quái nói: "A, nàng nói muốn về gia tộc đi."

Lý Thúc Đĩnh cười cười: "Gia tộc Jindai lần này tới hai vị nữ hài, do
Jindai Seisho mang theo, phân biệt cùng Khánh thị, Trầ thị hai nhà thông
gia. Bây giờ nhìn bọn hắn cái này đi phương hướng, hẳn là đi về phía nam
phương Trầ thị đi, phương nam là Trầ thị sân nhà."

Lúc này, Khánh Trầ lại nhỏ giọng hỏi: "Ta còn tưởng rằng bọn hắn cũng là
đi tham gia thu thú."

"Sẽ không, " Lý Thúc Đĩnh hời đáp: "Thu thú là Lý thị, Khánh thị, Trầ
thị thế hệ tuổi trẻ lệ cũ, bình thường sẽ không mời Jindai cùng Lộc Đảo
gia tộc."

Lý Thúc Đĩnh tiếp tục nói: "Một mặt là bởi vì Jindai, Lộc Đảo đầu tại
phương bắc, mà thu thú đồng dạng tại phương nam tiến hành. Một phương
điện khác thì là, Lý, Khánh, Trầ thị ba nhà thế hệ tuổi trẻ phái chủ chiến

đầu cho rằng, Jindai cùng Lộc Đảo là ngoại tộc, cho nên một mực chủ trương đem hai nhà này triệt để chiếm đoạt, thậm chí hủy diệt. Trong đó, Lý thị lập trường nhất kiên định."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ khó trách, Jindai muốn thông gia hai nhà, cái này sợ là có cảm giác nguy cơ đi.

Bỗng nhiên, Tầ Dĩ Dĩ nghiêng đầu hiếu kỳ hỏi: "Các người hai vị nói thầ cái gì đâu?"

Lý Thúc Đầ cười cười: "Không có gì."

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 113, lễ gặp mặt

Xe cộ hướng nam chạy, hai bên đường thỉnh thoảng liền sẽ xuất hiện, có khắc "Số 18, 223" "Số 18, 224" loại hình chữ bia đá nho nhỏ.

Tựa như là cột mốc biên giới một dạng đồ vật.

Lý Thúc Đông cho Khánh Trần giải thích, nơi này vẫn như cũ thuộc về thành thị số 18 cảnh nội, mà phía sau 223 chữ thì là tiêu chí, thuận tiện phân biệt phương vị.

Đợi cho hoàng hôn lặn về tây lúc, Trần Thành tại trong bộ đàm bỗng nhiên nói ra: "Sắc trời không còn sớm, lập tức sẽ đến trước mặt lưới sắt lỗ hồng, chuẩn bị cắm trại."

Trong thùng xe Trần Dĩ Dĩ, Trần Đông bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Hai chiếc xe Pickup chạy nhanh xuống đường cái, Khánh Trần đóng lại trong tay tool đọc, ngừng đầu hỏi mình lão sư: "Những nhân vật này tính cách vì cái gì xóa bỏ."

Lúc này, hắn đã nhớ kỹ tất cả đã biết thực vật, bắt đầu nhìn Lâm Tiểu Tiểu cung cấp cho hắn nhân vật tư liệu.

Những tài liệu kia là Lâm Tiểu Tiểu tâm tâm khổ khổ thu thập tới, trên cơ bản đều là thế giới trong thế chế bên trong, nhân vật tương đối trọng yếu.

Lên tới liên bang Tổng thống đương thời, xuống đến thành thị số 18 thị trưởng, thị trưởng phòng làm việc phụ tá trưởng, tất cả đều có.

Khánh Trần phát hiện, người thị trưởng này càng giống là thế giới ngoài

bên kia bờ đại dương thông đốc, do dân tuyển sinh ra, cùng tổng thống cũng không phải lệ thuộc trực tiếp thượng hạ cấp quan hệ, quyên lực cực lớn.

Lý Thúc Đ ông thấp giọng giải thích nói: "Nhớ kỹ chúng ta trước đó đã nói sao, chiến đấu kết quả do 'Tương lai' quyết định, tuyệt đối không nên lấy 'Quá khứ' tin tức đi tính toán. Thế giới này cái gì cũng biết biến, nhất là lòng người biến nhanh nhất, cho nên, bọn hắn là hạng người gì liền do chính người đi tìm hiểu, chúng ta sẽ không cho người cung cấp tham khảo."

"Được rồi," Khánh Tr ần gật gật đầu: "Chính là lấy phát triển ánh mắt nhìn vấn đề"

Lý Thúc Đ ông nghĩ nghĩ nói ra: "Câu nói này nói rất hay."

Vừa dứt lời, Lý Thúc Đ ông bình tĩnh nhìn hướng bốn phía, tựa hồ là phát hiện cái gì.

Nhưng vào đúng lúc này, đường đất hai bên trong lá rụng, lại có hơn mười người mặc trang phục may mắn đột nhiên chui ra.

Những người kia khoác trên người lấy dùng dây gai bện lưới, mắt lưới bên trên trói buộc lấy lít nha lít nhít cành lá, ngụy trang tính cực mạnh.

T ần Dĩ Dĩ cùng T ần Đ ông nhìn thấy những người này lập tức đi lấy vũ khí, nhưng khẳng định đã chậm, bọn hắn đã bại lộ tại hỏa lực của địch nhân phạm vi.

Đã thấy Khánh Tr ần bỗng nhiên đưa tay đem T ần Dĩ Dĩ kéo tới, cùng hắn cùng một chỗ ngã xồm sau lưng Lý Thúc Đ ông.

Lý Thúc Đ ông nhìn thoáng qua bên ngoài mười cái họng súng đen ngòm, sau đó quay đầu hỏi sau lưng Khánh Tr ần: "Lúc này, người không nên biểu hiện một chút, ngăn tại phía trước ta cái gì?"

Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Vậy ta có phải hay không cũng quá xem thường ngài?"

"Giống như có chút đạo lý, " Lý Thúc Đĩnh ngồi tại trên bàn nhỏ gật gật đầu: "Nhưng ta lại luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, Tiêu Tiêu thế nhưng là sẽ ngăn tại ta trước người."

"Ta không có hấn như vậy đối trá, " Khánh Trần bĩu môi nói ra.

Điểm này thiếu niên trong lòng là phi thường có vài, tôi luyện cùng cảnh hòng súng kháng định có bản chất khác nhau, thật có chính mình không cách nào chống lại nguy hiểm, lúc này liền nên là thân là cấp S lão sư tới chống đỡ lên a, chính mình khoe khoang không có ý nghĩa.

Vạn nhất một viên đạn lạc đánh tới chính mình làm sao bây giờ!

Nói thật, Khánh Trần cũng nghĩ nhìn xem, trong thế giới này Bán Thần đối mặt súng ống là trạng thái gì.

Trước mắt xem ra, Lý Thúc Đĩnh giống như cũng không e ngại súng ống.

Giờ này khắc này, Trần Dĩ Dĩ yên lặng ngồi xõm ở Khánh Trần bên cạnh, cảm thụ được chính mình chỗ khuỷu tay, thiếu niên như kim sắt đĩnh dạng bàn tay gắt gao bắt lấy chính mình, không để cho mình loạn động.

Thiếu nữ nhìn xem Khánh Trần bên mặt, tựa hồ cũng không quá do ngoài ý muốn mặt những người phục kích bọn hắn kia.

Nàng thậm chí không có suy nghĩ, trước người vị đại thúc này có thể hay không bảo vệ bọn hắn, cũng không nghĩ tới tiếp xuống sẽ cỡ nào nguy hiểm.

Chỉ là chăm chú tự hỏi, thiếu niên tại sao lại cứu nàng.

Ngoài xe, có người hô: "Hai tay nâng cao, người vị trí lái tắt lửa xuống xe, nắm tay đặt ở lão tử có thể nhìn thấy địa phương, trên cánh tay có máy

móc thân thể, đem tay áo cho lão tử lột đứng lên!"

Lão hán T ần Thành chậm rãi xuống xe: "Lão Trương có ở đó hay không, là người sao lão Trương, ta là T ần Thành!"

"Móa nó, tại sao là người lão tiểu tử, " trong đám người trang phục may mắn, một người trung niên chậm rãi c ần súng đi ra: "Người làm sao sớm đến đây, không phải hẹn đợi thêm mấy ngày à. Đi, đầu bỏ súng xuống tới đi."

Khánh Tr ần nghe được cái này lời thoại sửng sốt một chút, hấn nhìn v ề phía một bên T ần Dĩ Dĩ: "Những người này là?"

Bình thường như mèo hoang thiếu nữ cảm nhận được ánh mắt của thiếu niên, nhất thời sắc mặt đỏ lên một mảnh: "A? Cái gì?"

"Những người này là ai?" Khánh Tr ần lặp lại vấn đề

T ần Dĩ Dĩ lấy lại tinh thần: "Trương Đ ồng Đản, bọn hấn là người hoang dã, cha ta người quen cũ, bất quá những người này tâm ngoan thủ lạt, cũng không thể tin hoàn toàn."

Lúc này, T ần Thành thu ần thực móc ra một bình chất kháng sinh đến, đưa cho Trương Đ ồng Đản: "Chúng ta l ần này c ần đi v ề phía nam bên cạnh cái chỗ kia đi, đây là phí qua đường, người cho trên hoang dã các huynh đệ lên tiếng kêu gọi thả ta đi qua, giao dịch của chúng ta khác tính."

Trương Đ ồng Đản đem súng tự động gánh tại trên vai, nhận lấy T ần Thành trong tay chất kháng sinh: "Được chưa, chúng ta cũng không phải l ần thứ nhất giao thiệp, lão bản bên kia nói Chi Tử H ồ nơi đó hôm nay có cá lớn, nhưng không biết có thể hay không động, các người hấn là ở trên đường đụng phải đi, bọn hấn tình huống như thế nào?"

"Chúng ta gặp được hai nhóm người, lão Trương người nói chính là phát nào?" T ần Thành hỏi.

"Hơn 30 chiếc xe, trong đội xe còn có chuyên môn đi đầu khiến hơn mười chiếc máy không người lái thợ lái chính, " Trương Đ ông Đản nói ra.

"Đó là thu thú xa đội, " T ần Thành thấp giọng nói: "Các người có thể cẩn thận một chút, trong đội xe khẳng định có cao thủ."

"Xúi quẩy, lại là không thể đụng vào kẻ khó chơi, nếu là lão bản tự thân lên vẫn được, nhưng giá quá lớn, " Trương Đ ông Đản nói, ánh mắt hướng xe Pickup đầu bản khoán mà đi.

Hắn nhìn thấy rỗng tuếch l ồng sắt nói ra: "L ần này c ần bắt cái gì?"

"Bắt một con chim cắt cùng một con khỉ con, đối phương ra giá rất cao, " T ần Thành nói ra: "Nhưng l ần này vận khí quá kém, lông cũng chưa bắt được."

Trương Đ ông Đản vỗ vỗ T ần Thành bả vai, rất có chừng đ ồng mệnh tương liên ý tứ: "Các người cũng không dễ dàng a."

Nói, hắn quay người hướng rừng cây đi đến: "Đến, các huynh đệ, đem. . ."

Nhưng mà vừa đi hai bước, Trương Đ ông Đản lại vòng vo trở về, dùng súng chỉ vào Lý Thúc Đ ông: "Lão tiểu tử này là ai? Còn có bên cạnh hắn tiểu tử kia! Mặc đ ờ này xem xét chính là người trong thành đi, chúng ta giao dịch này cũng không thể để ngoại nhân biết, mà lại bọn hắn trở về báo cáo hành tung của chúng ta làm sao bây giờ?"

T ần Thành trán một trận mồ hôi lạnh, đã thấy T ần Dĩ Dĩ bỗng nhiên ôm lấy Khánh Tr ần cánh tay: "Trương thúc thúc, đây là nam nhân của ta, bên cạnh là ba hắn, về sau đ ầu là người một nhà. Bọn hắn trước kia chưa từng tới hoang dã, l ần này cũng là dẫn bọn hắn đi ra chơi đùa."

Bốn phía người hoang dã thối lên huyết sáo đến, Trương Đ ông Đản cười mắng: "Được a tiểu ny tử trưởng thành, T ần Thành, người cái này thân gia nhìn rất có tiền đáng vẻ, nhà các người xem như bằg ở người trong thành đi?"

Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ, từ Khánh Tr ần phía sau trong ba lô leo núi móc ra Lôi Th ần đến, cách không ném cho Trương Đ ồng Đ ản: "Lẽ gặp mặt, về sau ở trên vùng hoang dã nếu là ta thân gia có nguy nan, hỗ trợ trông nom một chút."

Trương Đ ồng Đ ản nhìn thoáng qua trong tay Lôi Th ần, run lên hai giây mới giơ ngón tay cái lên: "Đại khí a lão bản, xuất thủ chính là Lôi Th ần! Ta lão Trương cũng là người sáng khoái, ta làm chủ, trong vòng năm năm không còn thu T ần gia phí qua đường!"

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 114, dinh dưỡng theo không kịp

Khánh Trầ ở một bên nhỏ giọng thầ thì nói: "Ngài đem cái này đưa ra ngoài, chúng ta muốn nhóm lửa liề phiề toái."

Lý Thúc Đầ không để ý trêu đùa: "Không có việc gì, để thân gia giúp chúng ta nhóm lửa là được rồi, chúng ta không cần đến cái đầ chơi này."

Khánh Trầ: ". . . Tựa như là như thế cái đạo lý, vậy chúng ta tối nay là không phải còn có thể đi từ từ cơm?"

"Đang có ý này, " Lý Thúc Đầ nói ra.

Lúc này, Trương Đầ Đản hướng trong rừng cây phất phất tay: "Người tới, đem đầ vật đầ khiêng ra tới."

Hắn quay đầ nói với Trầ Thành: "Vừa mới trò chuyện xong phí qua đường sự tình, hiện tại chính thức nói chuyện làm ăn, đúng, người đến cho người thân gia nói rõ ràng, chúng ta làm sự tình nói ra, không chỉ sẽ liên lụy người người một nhà vào ngục giam, sẽ còn liên lụy chúng ta lại bị tập đoàn quân thứ hai vây quét. Người cũng biết, trong ngục giam số 18 rất đáng sợ."

Khánh Trầ yên lặng không nói, nói thật hắn hiện tại cũng không có cảm thấy ngục giam số 18 đáng sợ ở đâu, không phải rất tốt à.

Người nhà này muốn thật sự là tiến vào ngục giam số 18, chỉ sợ ngược lại còn sinh hoạt càng thoải mái.

Dù sao, ngục giam số 18 lão đại ngay tại nơi này đứng đấy đâu.

Chỉ gặp trong rừng cây, tám người giơ lên một đồng da lông dã thú đi ra, Tần Thành từ tay lái phụ trong ngăn kéo lấy ra một bộ kính mắt đến, tỉ mỉ đánh giá mỗi một tờ da lông, trong miệng còn nói thẩn lầy: "Các người có thể hay không đừng có dùng bẫy kẹp thú, dấu răng cắn này hướng trên da một đỉnh, coi như không có cách nào làm áo khoác. Kẻ có tiền liền coi trọng cái này, người ta đừng có từ vết. Để cho các người trên hoang dã siêu xạ thủ, trực tiếp đánh con mồi con mắt, loại da này đáng tiền nhất."

Trương Đổng Đản đốt điều thuốc nói ra: "Chúng ta siêu xạ thủ bị đi đâu đi, không đi theo đi săn, về sau đâu là loại da này, người muốn hay không."

"Muốn khẳng định là muốn, chính là giá cả muốn hàng một chút," Tần Thành nói xong, liền để cho mình lão bà từ xe Pickup chỗ ngỗ phía sau phía dưới móc ra bốn cái cái rương đến: "Bên trong là hai rương đạn dược, cộng thêm một rương muối cùng một rương thuốc, đâu là các người gấp nhất cần."

Nói xong, Tần Thành mở ra cái rương từ bên trong cần đi bốn cái bình thuốc: "Nhưng các người lần này mang tới da phẩm tướng quá kém, ta phải giữ lại bốn bình."

Trương Đổng Đản nếp nhăn trên mặt vặn vẹo lên, hấn đề lại Tần Thành tay: "Người cái này tâm cũng quá đen tối đi."

"Làm ăn có làm ăn quy củ," Tần Thành nói ra.

"Lần sau nhất định mang cho người tốt một chút da," Trương Đổng Đản nói, như có như không sờ về phía bên hông súng ngắn.

Tần Thành nghĩ nghĩ đem thuốc thả lại cái rương: "Được, vậy người nhớ kỹ, lần này mua bán ta bị thua thiệt."

"Được chưa, các huynh đệ đi," Trương Đổng Đản phát phát tay, tất cả người hoang dã hướng trong rừng cây đi đến, vài phút công phu liền tất cả đều biến mất vô hình vô tung.

Trong lúc đó, Khánh Trậ̀n một mực hiểu kỳ đánh giá cuộc giao dịch này, cảm giạ́c mười phần mới lạ.

Một bên Lý Thúc Đ̣ồng thấp giọng cười nói: "Lần này mang người đi ra, chính là để cho người nhìn nhiều nhìn thế giới bên ngoài, trước đó nhìn qua thành thị tốt nhất phong cảnh, lần này mang người nhìn trên hoang dã phong tục nhân tình, rất có ý tứ."

Người hoang dã rất khó lấy tới khoa học kỹ thuật hàm lượng cao sinh hoạt vật tư, cho nên, bọn hắn liên tục cần một cái môi giới đem đổi lấy.

Mà người trong thành cần động vật hoang dã da lông, sừng vật, cho nên bọn hắn cũng cần có người vì chính mình đưa ra.

Lúc này, Trần Thành dạng này thợ săn hoang dã liên tục có sinh tồn khe hở.

Từ lúc kinh tế hàng hoá phát triển đến nay, thế giới đã khắp nơi đều là làm ăn.

Khánh Trậ̀n phát hiện, ra ngục giam số 18 hộp sắt kia đằng sau, trong thế giới khắp nơi tràn đầy kinh hãi cùng ngoài ý muốn.

Hắn thấy được hoang dã bộ dáng, cũng biết người hoang dã sinh tồn phương thức, còn gặp được rộng lớn mặt trời lặn cùng trên hoang dã thiếu nữ.

Phảng phất không khí đều là rõ ràng lại nhảy lên.

Mà Lý Thúc Đ̣ồng cũng phát hiện, từ lúc rời đi ngục giam về sau, chính mình người học sinh này tính tình liên tục không có ngột ngột như vậy.

Lại hoặc là nói, từ lúc hắn mang theo Khánh Trậ̀n lần thứ nhất đi ra ngoài chơi đằng sau, người học sinh này liên tục bắt đầu khôi phục người thiếu niên nên có tâm tính.

Không cần đặc biệt ổn trọng, không cần mỗi một phút mỗi một giây đều rất

cẩn thận, không cần khắc chế cái gì.

Lý Thúc Đổng minh bạch đây là bởi vì cái gì.

Bởi vì đã từng không ai bảo hộ thiếu niên này, đến mức đối phương cần tại trong bụi gai từ từ trưởng thành, không ai dạy hắn nên như thế nào thành thực, nhưng sinh hoạt lại dựa theo người trưởng thành tiêu chuẩn đánh lấy hắn.

Hiện tại, thiếu niên có lão sư, chính là nên khôi phục thiên tính thời điểm.

Thế giới từng thua thiệt hắn, lão sư hiện tại có thể cho hắn.

Bất quá, lúc này người vui vẻ nhất cũng không phải là Khánh Trần, mà là Tần Dĩ Dĩ.

Không phải là bởi vì Khánh Trần cứu nàng, cũng không phải bởi vì trong nhà lại hoàn thành một đơn sinh ý, mà là nàng đã phát hiện, bên cạnh thiếu niên này kỳ thật cũng không phải là cái gì mất đi tự do nô bộc.

Tối thiểu nàng chưa thấy qua nô bộc nào là như thế này cùng lão bản chung đụng.

Coi như lão bản lại cùng tốt, nô bộc cũng không thể nhẹ nhàng như vậy, không tồn tại trường hợp đặc biệt.

Tần Dĩ Dĩ có chút hiếu kỳ, trung niên nhân này cùng thiếu niên là phụ tử a? Không quá giống, tướng mạo hoàn toàn khác biệt, mà lại phụ thân cũng sẽ không nhìn xem nhi tử hai chân mài nát đều không đau lòng, Khánh Trần trên thân cũng không có vốn có thanh xuân phản nghịch.

Thế nhưng là, nàng rõ ràng cảm giác được hai người này quan hệ rất thân cận, không phải phụ tử, lại hẳn là hơn hẳn phụ tử.

Lúc này, Tần Thành ở phía xa hô: "Dĩ Dĩ, Tần Đổng, hai người mau đem lều vải chuyển tới, chuẩn bị nhóm lửa nấu cơm."

Tần Dĩ Dĩ vội vàng chạy tới: "Tới rồi tới rồi!"

Lý Thúc Đĩnh cũng không có phải giúp một tay ý tứ, mà là nói với Khánh Trân: "Đi thôi, để thân gia trước vội vàng, hai ta đi chung quanh đi một chút, ta nghe thấy có dòng sông thanh âm, nói không chừng còn có thể câu mấy con cá trở về"

Khánh Trân: "..."

...

Cùng lúc đó, liền tại bọn hãn phương nam hơn 30 cây số Chi Tử Hồ bên cạnh, hơn 30 chiếc xe vây quanh một vòng tròn, trong vòng thịnh vượng đồng lửa cháy hùng hực.

Những người này thiêu đốt đồng lửa phương thức muốn đơn giản thô bạo một chút, đúng là trực tiếp dùng mang theo cao nung sức nhiên liệu tưới một chút tại trên củi, một cây diêm ném vào liền có thể nhanh chóng nhóm lửa.

Chi Tử Hồ bên cạnh, hơn mười người trẻ tuổi xuất ra cần câu đến, từng cái tranh tài lấy ai câu cá càng nhanh, lớn hơn.

Xe vòng bên ngoài, bốn năm cái nô bộc chính cho tất cả mọi người dựng lều vải, cũng ở bên trong trải tốt mền mại chống nước cái đệm, phòng ẩm.

So sánh Tần Thành bọn hãn, những người này càng giống là tại nghỉ phép.

Trong đội xe, chỉ có một người trung niên im lặng ngồi tại đỉnh một chiếc xe, hãn phía dưới, vị kia mang theo toàn bộ tin tức kính mắt thợ lái chính chính khống chế máy không người lái bay chống đỡ trạm gác khu vực.

Bên cạnh đồng lửa, tráng kiện Lý Y Nặc mang theo Nam Canh Tần ngồi dưới đất, nàng từ trên đồng lửa cầm lấy một đầu vừa mới nướng xong chân sau thịt, dùng tùy thân chủy thủ hung hăng cắt lấy một khối lớn nhét

vào Nam Canh Thậ̀n trong chén: "Ăn."

Nam Canh Thậ̀n nhìn xem trong chén nhanh so với chính mình mặt đậ̀u lớn thậ̣t, ủy khuất ba ba nói ra: "Ta ăn không hết."

Lý Y Nặ̣c chậm rãi nói: "Từng ngày ăn cơm cùng gà con mỡ thóc giống như, lúc nào mới có thể cường tráng một chút?"

"Ta không muốn trở nên cường tráng a, ta muốn làm hacker, " Nam Canh Thậ̀n yếu ớt nói.

"Hacker có ý gì, ta không phải đáp ứng người sao, cho người tìm tốt nhất lão sư?" Lý Y Nặ̣c không để ý nói: "Yên tâm, ta để cho người ta đi bắt cái kia đang lẩn trốn đại hacker, bắt được hẳn liệ̀n để hẳn đến dạy người."

"Tốt, " Nam Canh Thậ̀n nhậ́n tình sáng lên.

Lúc này, một vị nô bộc đi vào Lý Y Nặ̣c bên người nói ra: "Đại tiểu thư, lậ̀u vải dựng tốt."

Lý Y Nặ̣c gậ̣t gậ̣t đậ̀u nhìn nói với Nam Canh Thậ̀n: "Đi trước chớ ăn , đợi lát nữa lại ăn."

Nói xong, liệ̀n mang theo Nam Canh Thậ̀n đi vào lậ̀u vải. . .

Nam Canh Thậ̀n kinh ngạc nói: "Người để cho ta đem cơm ăn xong a, ta dinh dưỡng mau cùng không lên. . ."

. . .

Cái kia, cậ̀u điệ̉m nguyệt phiêu a, tháng này bảo đảm ba vị trí đậ̀u, 6. Số 1 lên giá cùng ngày, mười chương giữ gốc.

Mặt khác, quyển sách này chĩnh thể hay là nhiệt huyết vui sướng sáng văn nha. . . Không cần nhớ mãi ta sẽ giết cái nào phối hợp điệ̉n. . .

Mặc dù có tật xấu, nhưng ta lần này muốn làm người tốt. . .

Đương nhiên, cụ thể đi hướng hay là nhìn kịch bản.

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 115, đánh ô

Lần này cấm trại, Lý Thúc Đĩnh như hấn nói như vậy, thật sự không tiếp tục để Khánh Trần chính mình đi tốn sức nhóm lửa đóng lửa, mà là trực tiếp mang theo thiếu niên hướng bờ sông đi.

Xem ra, vị lão sư này là thật dự định cọ lửa ăn chực đáng vẻ, cũng không có cái gì không có ý tứ.

"Lão sư, " Khánh Trần vừa đi vừa hỏi: "Vừa mới Tần Thành cùng người hoang dã Trương Đĩnh Đản giao dịch thời điểm, bởi vì bốn bình thuốc kém chút phát sinh tranh chấp, ta nhìn cái kia Trương Đĩnh Đản tựa hồ là dự định rút súng. Nơi này, đối đãi chính mình hợp tác đĩnh bạn cũng hung ác như thế a."

"Đương nhiên, " Lý Thúc Đĩnh hời đáp: "Người hoang dã cùng trời vùng vẫy giành sự sống, đi đâu kiện sinh hoạt của bọn hấn so với người tưởng tượng còn gian khổ. Cho nên, đối mặt có thể cứu mạng đò vật sẽ lấy mạng đi độ sức, tự nhiên lộ ra hung ác một chút . Bất quá, cái kia Tần Thành cũng không có thật định đem thuốc lấy đi, hấn chỉ là muốn để Trương Đĩnh Đản thiếu hấn cái nhân tình mà thôi."

Khánh Trần như có đi đâu suy nghĩ.

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Tiểu Trần, trong nhân thế tất cả mọi người tại kinh lịch cực khổ, đám tiểu nhân vật sớm học xong như thế nào đối mặt thế giới này, mỗi người đều có mỗi người đạo sinh tồn. Chuyển này nhìn nhiều, nghe nhiều, lão sư cũng không thể đều tại bên cạnh người, làm bạn người đi một đoạn lộ trình về sau, sau này đường hay là được người chính mình đi."

Khánh Tr ần bỗng nhiên ý thức được, chính mình vị lão sư này trong lời nói có hàm ý.

Hai người tới cạn bờ sông, nơi này nước sông so thế giới ngoài bất luận cái gì một con sông nước đầu thanh tịnh một chút, vài mét rộng lòng sông bên dưới che kín cục đá, cho dù là hai mét sâu địa phương, cũng một chút có thể nhìn tới đáy sông.

Không nói những cái khác, thế giới trong bảo vệ môi trường nhưng so sánh thế giới ngoài thật tốt hơn nhiều.

"Nhiều cá như vậy, " Khánh Tr ần liếc nhìn lại, đúng là nhìn thấy trong nước sông có mấy trăm con cá đang chậm rãi du động: "Lão sư, ta trực tiếp xuống dưới bắt cá a?"

Cá trong nước sông này, nhìn quả thực là muốn trại chăn nuôi ngư trường giống như.

Những con cá này kích cỡ còn lớn hơn, nhìn một đầu đầu có ba năm cân.

Lý Thúc Đ ồng nhìn hấn một cái nói ra: "Xuống sông bắt cá? Người trước chờ đã mà."

Nói, hấn từ trong ba lô leo núi xuất ra một đoàn sợi câu cá đến, một đầu cột vào trên tay mình, một đầu khác phủ lên lưới câu.

Lý Thúc Đ ồng bẻ gãy một khối nhỏ thanh protein, đem lưới câu ném vào trong nước: "Thấy rõ ràng."

Vừa dứt lời, đã thấy mặt sông kia tựa như sôi trào đ ồng dạng, lưới câu phụ cận mấy chục mét cá lớn bỗng nhiên tranh nhau bơi lại cắn câu.

Trong nước sông bốc lên, một con cá lớn cắn lấy trên móc, sắc bén móc đâm xuyên qua miệng của nó.

Trong vết thương chảy ra huyết dịch mùi tanh để đám cá lớn triệt để điên

cùng, bọn chúng không còn bị thanh protein hấp dẫn, mà là từng thanh cần lấy con cá mắc câu kia trên thân!

Chỉ là ngắn ngủi mấy giây thời gian, cá mắc câu kia thân cũng đã có thể nhìn thấy trắng kiện xương cá.

Lý Thúc Đĩnh nhắm ngay thời cơ, bỗng nhiên kéo động dây câu, mấy đầu không kịp nhả ra cá lớn bị cùng nhau vung ra trên bờ!

Khánh Trăn yên lặng nhìn xem một màn này, trong lòng chấn động vô cùng: "Lão sư, đây đầu là Thực Nhân Ngư sao?"

"Chuẩn xác nói cũng không phải là," Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Nhân loại kỹ nguyên mới trong ghi chép, sớm mấy năm cá còn không có hoàn toàn tiến hóa thành bộ dáng này, hẳn là có siêu thoát giống loài cá lớn chết tại trong lưu vực nào đó, dẫn đến dòng sông bắt đầu biến hóa. Tựa như Cấm Đoạn Chi Hải con cá voi lớn kia một dạng."

Khánh Trăn đến gần nhìn những cái kia còn tại nhảy nhót tung bừng cá lớn, rõ ràng phát hiện trong miệng cá đầu mọc có răng sắc bén, bình thường sông nước ngọt sẽ rất ít xuất hiện loại tình huống này.

Lý Thúc Đĩnh nhìn hẳn một cái nói ra: "Nhớ kỹ, thế giới này bất luận cái gì một dòng sông đầu là nguy hiểm, tại người hoàn thành cái thứ sáu Sinh Tử Quan trước đó không cần nếm thử xuống sông. Bằng không, người vậy liền không gọi bắt cá, nên gọi là đánh ô."

Nói cách khác, cấp A trước đó xuống sông hẳn phải chết ý tứ.

Lý Thúc Đĩnh nhặt lên mấy mảnh lá cây tại đầu ngón tay, nhẹ nhàng bắn đi ra.

Khánh Trăn trong ánh mắt, cái kia mấy mảnh nguyên bản còn mềm nhũn lá cây bỗng nhiên như lưỡi đao đĩnh dạng bình thẳng, cũng không gặp bọn chúng bay có bao nhanh, lại hung hăng đóng đinh vào đầu của cá lớn.

"Thế nào?" Lý Thúc Đĩnh cười tùm tùm hỏi.

"Lão sư lợi hại, " Khánh Trần thật tâm thật ý nói ra.

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh ý cười càng đậm, rất có loại tại học sinh trước mặt đưng cảm giác.

"Đây chính là trong thân thể người cổ khí kia tác dụng, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Theo đạo lý nói, chỉ có thông qua lần thứ năm Sinh Tử Quan mới có thể tại thể nội xuất hiện, tại lần thứ sáu Sinh Tử Quan sơ bộ hiển hiện uy lực, tại lần thứ bảy có thể bao trùm toàn thân đạt tới viên mãn, nhưng người tương đối đặc thù một chút, đúng là còn không có thông qua lần thứ nhất liễn xuất hiện."

Khánh Trần chăm chú nghe.

Lý Thúc Đĩnh tiếp tục nói: "Trừ tróc điệp phi hoa bên ngoài, mỗi người khí, tác dụng cũng không giống nhau. Ta khí có thể để người sinh ra bị bỏng cảm giác, cũng tử như ta cùng Quách Hồ Thiễn giao thủ một lần kia, dù là ta thu kinh, hắn cũng nhất định phải ngã xếp bằng nhận nạn, đi đâu tức. Người sư bá khí có thể để người ta sinh ra nôn mửa cảm giác, cũng không biết người là cái gì."

Khánh Trần nghĩ nghĩ hỏi: "Trừ tróc điệp phi hoa bên ngoài, khí tiếp xúc đến người cũng không sinh ra thực chất tổn thương, nhưng lúc giao thủ sẽ để cho đối phương sinh ra một loại nào đó cảm giác không khỏe?"

"Đúng vậy, " Lý Thúc Đĩnh gật gật đầu.

Khánh Trần nghĩ thầm, cái này không phải liễn là mặt trái buff sao? !

Ánh mắt của hắn nhìn về phía nhà mình lão sư, Lý Thúc Đĩnh cười: "Người điếm này khí đối với ta căn bản sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng, mà lại đều không chính xác người bình thường hữu dụng, vẫn là chờ cổ khí kia lớn mạnh về sau tìm người khác thử đi."

"Áo."

...

Hai người trở lại doanh địa lúc, đồng lửa đã cháy hừng hực đi lên.

Lý Thúc Đờng đưa trong tay năm con cá đưa cho Tầ Đờng: "Cá được năm con cá trở về, đêm nay có thể thêm đờ ăn."

Nói xong, hần liền thuận theo tự nhiên ng ồi xuống bên cạnh đồng lửa, hoàn toàn không có mang theo Khánh Trầ đi một bên khác nhóm lửa ý tứ, đờng thời còn nói với Khánh Trầ: "Đến, người cũng ng ồi."

Lúc này, Tầ Dĩ Dĩ thừa dịp hai người đi câu cá công phu, đã đem chính mình suy đoán nói cho ca ca Tầ Đờng cùng phụ thân Tầ Thành.

Tầ Thành biết được Khánh Trầ không phải nô bộc về sau, thái độ lập tức có chỗ chuyển biến.

Mặc dù tại hần suy đoán Lý Thúc Đờng chỉ là cái cấp C, nhưng cấp C ngược lại càng tốt hơn, cấp bậc quá cao bọn hần lão Tầ gia cũng trèo cao không lên!

"Thân gia a. . . Không phải, vị tiên sinh này xin hỏi xưng hô như thế nào?" Tầ Thành hỏi.

Tầ Dĩ Dĩ nghe được phụ thân nói sai, lúc này đứng dậy đem Khánh Trầ ba lô leo núi lôi xuống, thấp giọng nói: "Ta đi giúp người mắc lầ ."

Nói xong liền từ trong bọc móc ra lầ vải chạy ra.

"Ta họ Mộc, bên cạnh là học trò ta, có thể gọi hần Tiểu Thổ, " Lý Thúc Đờng vừa cười vừa nói.

Khánh Trầ: ". . ."

Cho nên, "Trần" như thế có phiêu dật cảm giác chữ, mở ra liền biến thành "Tiểu Thôi" như thế giản dị tên?

Tần Thành cùng Tần Đổng bọn người trao đổi một ánh mắt, hiện tại, Lý Thúc Đổng đã chính miệng thừa nhận Khánh Trần không phải nô bộc, bọn hắn tự nhiên đáy lòng mừng thầm.

"Mộc tiên sinh, " Tần Thành nói ra: "Ta cũng biết ngươi là cao thủ, có cái sự tình muốn cùng ngài thương lượng một chút."

Lý Thúc Đổng cười cười: "Cứ nói đừng ngại."

"Liên này chúng ta mang theo mấy không người lái đầu hủy hoại, cho nên phòng thân lực lượng không phải như vậy sung túc, " Tần Thành suy nghĩ một chút nói ra: "Dạng này, vạn nhất chúng ta trên đường gặp được nguy hiểm, xin mời Mộc tiên sinh ra tay giúp một chút, sau đó liền không thu các ngươi lộ phí."

Kỳ thật theo Tần Thành, đến cấm kỵ chi địa trước hẳn là cũng không có quá lớn nguy hiểm, hắn chỉ là muốn nói một chút hủy bỏ lộ phí chuyện này, rút ngắn một chút quan hệ lẫn nhau.

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 116, tập doanh

"Yên tâm, một khi gặp được nguy hiểm ta cùng học sinh của ta, đều sẽ ra tay giúp đỡ," Lý Thúc Đĩnh hướng Tần Thành cam kết.

Tần Đĩnh nghe thấy lời này, yên lặng đánh giá Khánh Trần, chỉ gặp thiếu niên này gầy gò cao cao, mặc dù sắc mặt kiên nghị nhưng làn da bạch tịnh tư vấn, căn bản cũng không giống như là loại người đã giết người kia.

Loại thiếu niên này, ngược lại càng nên đợi ở thành thị số 18 đại học loại địa phương kia đi.

Mà Khánh Trần thì kinh ngạc nhìn một chút Lý Thúc Đĩnh, hẳn còn tưởng rằng nhà mình lão sư sẽ không quản loại nhân sự này đâu.

Lý Thúc Đĩnh gặp hẳn trên mặt nghi hoặc, liền thấp giọng nói ra: "Trước kia ta không xuất thủ, là sợ hù đến người khác, hiện tại bọn hắn lại không biết ta là ai, xuất thủ đương nhiên không quan hệ rồi. Một tiên sinh ra tay, quan ta Lý Thúc Đĩnh chuyện gì?"

Cho đến giờ phút này, Khánh Trần mới phát giác được chính mình từ từ hiểu rõ đến chính mình vị lão sư này, đến cùng là hạng người gì.

Cũng rất cuộc minh bạch, vì sao Lâm Tiểu Tiểu sẽ nói, mọi người cơ hồ đều quên vị lão bản này đã từng cỡ nào tùy hứng.

Lúc này Tần Thành vui vẻ ra mặt, song phương kéo gần lại khoảng cách không nói, nếu là trong đội ngũ đi săn có thể có cái cấp C cao thủ tùy hành, vậy thật sẽ an toàn rất nhiều.

Khánh Trần đi một bên hỗ trợ mặc lều bồng, Tần Dĩ Dĩ nhìn hẳn một cái

nói ra: "Người không cần phải để ý đến, trên hoang dã nam nhân trừ đi săn, giết người, không cần làm việc nhà."

Khánh Trầ tựa ở một bên trên cây, bình tĩnh hỏi: "Các người lần này cần bắt là Thanh Sơn Chuẩn sao?"

"Đồ chơi kia chúng ta có thể bắt không nổi, " Tầ Dĩ Dĩ nói ra: "Chúng ta muốn bắt là một loại diều hâu chim cắt, so Thanh Sơn Chuẩn nhỏ rất nhiều. Diều năm nay, còn không có thợ săn dám đi bắt Thanh Sơn Chuẩn đâu. Vật kia chỉ có 'Cái chỗ kia' mới có, bên ngoài không gặp được."

Tầ Dĩ Dĩ nhìn Khánh Trầ một chút: "Đợi lát nữa ta giúp người cho trên chân xước thuốc đi, yên tâm, ta không chê người. Trước kia cha ta thụ thương thời điểm, đầu là ta cùng mẹ giúp hắn xử lý vết thương, cha ta nói ta cẩn thận, con mắt cũng so mẹ ta để dùng, xử lý vết thương sạch sẽ."

"Không cần, " Khánh Trầ lắc đầu.

Lúc này Tầ Dĩ Dĩ đã dựng tốt lều vải, quay đầu chuẩn bị trở về bên cạnh đồng lửa, lúc gần đi nàng thấp giọng nói ra: "Ta nhìn thấy người vẫn luôn ngủ bên ngoài tới, một ngày hai ngày người còn có thể kháng trụ, một tuần lại không được, trên mặt đất quá mát. Về sau lều vải của ta cho người dùng, ta đi cùng tỷ tỷ của ta chen một chút."

"Ngạch, cái này cũng không cần, ta ngủ bên ngoài không có vấn đề, " Khánh Trầ vội vàng cự tuyệt.

"Tùy theo người, dù sao người không ngủ, lều vải ta cũng sẽ trống không, " Tầ Dĩ Dĩ nói xong đi.

Hoang dã thiếu nữ đi thẳng về thẳng, tựa như nàng cho Khánh Trầ quả táo một dạng, cũng là trực tiếp nhét vào thiếu niên trong tay, căn bản không dung thiếu niên cự tuyệt.

Sinh hoạt tại trên vùng đất này, mỗi người đều trải qua có hôm nay, không có ngày mai thời gian, không cần do dự, một khi do dự, người muốn nói

rất nói nhiều người kia khả năng liệ̀n không có ở đây.

Tần Dĩ Dĩ tỷ tỷ chính là như vậy, trước kia ưa thích qua một người nam nhân, là trong một chi đội ngũ đi săn khác trường tử, chỉ là một liệ̀n nào đó đi săn trở về liệ̀n rồi cuộc chưa thấy qua đối phương.

Nghe nói là tại trong cấm kỵ chi địa lạc đường, không còn có đi tới.

Khánh Trần nguyên bản còn muốn nói đi ầu gì, lại tại lúc này, rừng cây thân ở trong khe hở, có một vệt ánh sáng lóe lên một cái r ậ́i biến mất.

Thiếu niên không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, thậm chí không có quay đầu đi xem.

Ban đêm, Tần Dĩ Dĩ sớm tiến vào tỷ tỷ liệ̀u vải đi, nho nhỏ trong liệ̀u vải còn truyệ̀n đến vui cười âm thanh, cũng không biết hai người nói cái gì.

Lý Thúc Đ ồng gặp Khánh Trần vẫn là không có dự định đi Tần Dĩ Dĩ liệ̀u vải, liệ̀n hỏi: "Làm sao vậy, có địa phương ngủ không phải rất tốt sao?"

Khánh Trần lắc đầu: "Không muốn theo liệ̀n nợ ơn người khác."

"Ngu muội, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu nói ra: "Người đừng ép ta đem người đánh ngất xỉu ném vào a, rời nhà đi ra ngoài nào có chú ý nhiều như vậy, nhanh đi."

Khánh Trần trợn mắt hốc m ồm nhìn xem trước mặt lão sư, nửa ngày cũng không nói ra lời tới.

Hắn không có chút nào hoài nghi, chính mình vị lão sư này thật có thể làm ra đánh ngất xỉu hắn ném vào trong liệ̀u vải sự tình!

"Lão sư, ta vừa r ậ́i đi mắc liệ̀u b ồng thời điểm, trong lúc vô tình nhìn thấy trong rừng cây có phản quang, ta hoài nghi là có người dùng kính viễn vọng vọng trộm quan sát ta, " Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cảm thấy có gì đó quái lạ."

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh bình tĩnh nói ra: "Đi trong lều vải đợi đi, đêm nay lão sư muốn cho người lên cái này hoang dã tiết 1."

...

Khánh Trần tiến vào Tàn Dĩ Dĩ lều vải lúc, thành linh trông thấy trên nệm phòng ấm còn để đó hai khối chocolate, hắn biết đây là thợ săn đi ra ngoài mang theo tiếp tế năng lượng đồ vật, lại bị Tàn Dĩ Dĩ vụng trộm lấy ra đưa cho chính mình.

Hắn nằm tại trên đệm không có ngủ, tinh tế nhai lấy chocolate, thế giới trong này chocolate cùng thế giới ngoài cũng đều cùng.

Khánh Trần biết đêm nay có chuyện sẽ phát sinh, nhưng hắn không phải là bởi vì sợ hãi mới không ngủ.

Có Lý Thúc Đĩnh tại, coi như hiện tại thân ở cấm kỵ chi địa hắn cũng sẽ không có sự tình.

Hắn chỉ là muốn biết, đêm nay đến cùng sẽ phát sinh cái gì.

Đếm ngược 70:00:00.

Rạng sáng 2 giờ.

Trong rừng cây lơ mờ, lá cây tiếng xào xạc, tựa như là có gió kích thích cái gì.

Trên bầu trời, một vòng huyền nguyệt trắng bạch, không khí trong vắt giống như là có thể trực tiếp dùng nhìn bằng mắt thường đến trên mặt trăng hồ thiên thạch động.

Ánh trăng bắn ra tới đất biểu đến, xuyên thấu rừng cây khe hở vẩy vào trên mặt đất.

Ngay tại cái này từng chùm quang ảnh bên trong, có người nhẹ nhàng kéo động chốt súng.

Đột nhiên, bầu trời thối qua mây đen, phảng phất một tòa mờ tối thành trì bay chổng đở lên không.

Đống lửa bị một loại nào đó khí tràng bỗng nhiên đè thấp, toàn bộ doanh địa tia sáng đều ảm đạm xuống. Giống như là bị người quên lãng giống như, chìm vào u ám.

"Đừng động, ta đi ra xem một chút, " lão hán Tần Thành đối với bên người lão bà nói ra.

Lão hán Tần Thành trong lúc mơ hồ nghe thấy được một chút động tĩnh, hần cần lấy bên gối súng ngắn lặng yên chui ra lều vải.

Nhưng hần đầu vừa mới chui ra lều vải đến, liền bị người dùng đao chổng đở cổ.

Tần Thành quay đầu nhìn lại, rõ ràng là Trương Đổng Đản cười híp mắt nhìn xem chính mình: "Xuyt, đừng nói chuyện, chúng ta chỉ là đối với người vị kia thân gia tương đối cảm thấy hứng thú, muốn nhìn một chút trong thành thị đại nhân vật trên người có không có thứ đáng giá. Trước đó quá vội vàng không thấy rõ ràng, trên người hần có thân thể máy móc sao, hợp kim nano cái chủng loại kia."

Tần Thành lắc đầu: "Ta không biết, Trương Đổng Đản, chúng ta hợp tác đã lâu như vậy người đừng phá hư quy củ. Nếu như người làm loạn, ta sẽ đem chuyện này như thật nói cho lão bản của người."

"Không cần cần lão bản ép ta, hần bây giờ cách xa đâu, " Trương Đổng Đản cười cười, trên mặt hần nếp nhăn tựa như phong hóa sau kỳ lạ hình dạng mặt đất: "Có thể tiện tay tặng người Lôi Thần đại nhân vật, trên thân nếu có thân thể máy móc nhất định rất đáng tiền đi, đừng nói chuyện, giết hai người bọn hần, chúng ta liền đi. Cũng không cần đáng tiếc, nhà người Nhị cô nương đẹp như thế, trên hoang dã không lo tìm nam nhân, thực sự

tìm không thấy mà nói, cho ta làm tiêu cũng không tệ."

Tần Thành tức giận trên trán nổi lên gân xanh, hắn bỗng nhiên hướng về sau xoay người, cũng đồng thời gầm thét: "Cẩn thận địch tập!"

Không phải hắn đến cỡ nào muốn cảnh cáo Khánh Trần cùng Lý Thúc Đổng, mà là hắn biết Trương Đổng Đản tâm tính, người này như sài lang, nếu lựa chọn làm hư quy củ liên sẽ không đỡ trong doanh địa tất cả mọi người rời đi.

Trương Đổng Đản tại Tần Thành xoay người lúc liên thân kêu không tốt, cánh tay hắn hăng hái phát lực muốn cắt yết hầu, nhưng chưa từng nghĩ Tần Thành trong cổ áo của may hợp kim tường kếp, bình thường đao căn bản rạch không phá!

"Tranh thủ thời gian động thủ, trước tiên đem người trong thành kia giết!" Trương Đổng Đản hô to.

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 117, hấn muốn chạy, không có chạy mất

Lúc này, người hoang dã tập doanh tiết tấu bị đánh loạn.

Bọn hấn vốn cũng không phải là cái gì có thể chinh thiện chiến binh sĩ, bất quá là một đám trên hoang dã bất nhập lưu cường đạo mà thôi.

Bọn này người hoang dã nguyên bản định vụng trộm sờ soạng tất cả lều vải, đem lão Tần gia tất cả đầu không chế lại lại động thủ giết Lý Thúc Đĩnh cùng Khánh Trăn.

Nhưng cái này lâm thời biến cố, phá hủy Trương Đĩnh Đản kế hoạch.

Tần Thành vị lão thợ săn này sớm phát hiện động tĩnh của bọn họ, mà lại dưới khuôn mặt thật thà này, cũng không phải là một đầu mặc người chém giết cừu non.

Trong rừng cây một trận súng ống xen lẫn mà lên, đúng là cùng một thời gian tất cả đầu tập kích Lý Thúc Đĩnh chỗ lều vải, ngạnh sinh sinh đem lều vải cho đánh thành cái sàng!

Trương Đĩnh Đản xoay người bọc đánh đi qua, giống như một đầu dê mắt tớii con mồi ăn mục nát sài lang.

Hấn tại trong rừng cây trong bóng tối gần giọng nói: "Lão Tần gia người đầu cho ta thành thành thật thật ở tại trong lều vải, không phải vậy đừng trách lão tử không khách khí. Hấn sao, đợi lát nữa lại cùng các người tính sổ sách!"

Nói, hấn chậm rãi tới gần Lý Thúc Đĩnh lều vải, cho thủ hạ đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Song khi thủ hạ vén rèm lên một khắc này, lại phát hiện bên trong rỗng tuếch: "Đầu nhi, không có người!"

"Thao, bị lừa rồi!" Trương Đổng Đản bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt bốn phía tìm kiếm qua đi lại không phát hiện muốn tìm kiếm thân ảnh: "Người đâu?"

Trong rừng cây hơn mười người người hoang dã cũng vội vàng bốn phía tìm kiếm, lại cái gì đều không có tìm tới.

"Đang tìm ta sao?"

Một tên người hoang dã phía sau vang lên thanh âm.

Trong doanh địa đóng lửa bỗng nhiên thịnh vượng đứng lên, đem dưới bóng đêm này rừng cây cho chiếu giống như một bức nổi bật bức tranh.

Người hoang dã quay người, lại trông thấy Lý Thúc Đổng cười tủm tủm duỗi ra một ngón tay, điểm tại trên ngực của chính mình.

Trung niên nhân người mặc áo jacket này, rõ ràng động tác nhìn rất chậm, nhưng chẳng biết tại sao chính mình lại cảm giác tránh cũng không thể tránh.

Khi ngón tay tiếp xúc đến người hoang dã xương ngực trong chốc lát.

Trong im lặng, đã thấy người hoang dã kia còn chưa kịp phản ứng, cả người liền như như đạn pháo bị người đánh vào phía sau trên một cành cây.

Có thể kỳ quái nhất chính là, người này thể cùng thân cây va chạm sát na, cũng không có phát ra cái gì tiếng vang.

Người hoang dã kia treo trên bầu trời từ trên cành cây từ từ dần trượt xuống, giống như trái với vật lý thường thức chậm chạp trượt xuống.

Đánh người như treo tranh, nhuận vũ tể vô thanh.

Đễ như trở bàn tay chỉ điếm một chút đi lên, nhưng trong chiến đấu cũng chỉ có lá rụng âm thanh, cái này quá kì quái.

Tất cả mọi người nghe được nhao nhao lá rụng r ãn r ãn tiếng vang, lại hướng người hoang dã kia nguyên bản vị trí nhìn lại, nơi đó cũng chỉ có đ ãy trời bị chấn xuống lá rụng, đã không có Lý Thúc Đ ãng thân ảnh.

Trong đêm tối, Trương Đ ãng Đ ãn cái gì đ ãu nghe không được, lại có thể trông thấy thủ hạ của mình từng cái phủ lên thân cây từ từ chết đi.

Mỗi một l ãn, hẳn nghe được lá rụng âm thanh, quay đ ãu lại đi xem thủ hạ tình huống lúc, cũng chỉ có thể nhìn thấy thủ hạ bay rớt ra ngoài chấn dưới lá rụng.

Doanh đ ã này chung quanh rừng cây, giống như là đột nhiên rơi ra một trận mưa to.

Tìm không thấy người, nghe không được thanh âm, rơi không hết lá cây.

Còn có chập chòn không ngừng đ ãng lửa.

Quý dị.

Th ãn bí.

Cường đ ãi.

Trương Đ ãng Đ ãn sợ hãi, hẳn thừa dịp một bên khác có thủ hạ tử vong sát na, quay người hướng trong rừng cây chạy tới.

Trong doanh đ ã, T ãn Thành đã mang theo T ãn Đ ãng bọn người c ãn lên vũ khí, nhao nhao lấy xe Pickup làm công sự che chắn, cẩn thận từng li từng tí quan sát đến bốn phía.

Nguyên bản nghe thấy một trận tiếng súng thời điểm, bọn hắn đã cảm thấy khẳng định là xong.

Không có chiến đấu âm thanh, không có tiếng kêu thảm thiết, Tần Thành coi là, Lý Thúc Đông đã chết tại trận kia tập kích xạ kích bên trong.

Trung niên nhân kia cùng thiếu niên chỉ sợ đã gặp độc thủ.

Bọn hắn muốn suy nghĩ đã không phải là cứu người, mà là như thế nào đối mặt Trương Đông Đản tiếp xuống vây giết.

Nhưng mà hiện thực cùng bọn hắn tưởng tượng có chút khác biệt, mặc dù không có nghe được chiến đấu âm thanh, nhưng vấn đề là Trương Đông Đản mang tới người nhưng không có đến công kích bọn hắn.

Ngược lại giống như là biến mất một dạng.

"Cha, tình huống như thế nào?" Tần Đông thấp giọng hỏi.

Tần Thành thấp giọng nói ra: "Trương Đông Đản tham tiền tâm khiêu phá hư quy củ, thu phí qua đường lại còn dám đối với chúng ta động thủ, bọn hắn là hướng về phía hai người kia tới, nhưng khẳng định cũng sẽ không để chúng ta còn sống rời đi. Không phải vậy để hắn lão bản biết, hắn cũng phải chết."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Tần Đông hỏi.

"Người cùng người mấy cái đệ đệ bảo vệ tốt cái này hai chiếc xe, ta đi xem một chút," Tần Thành nói, liền định thừa dịp loạn vụng trộm ẩn núp đi qua, có thể lúc này hắn đột nhiên hỏi: "Muội muội của người đâu? Dĩ Dĩ đâu?"

Tần Thành ánh mắt bốn phía tìm kiếm qua đi, đã thấy Tần Dĩ Dĩ chính nằm sấp trên mặt đất, trong miệng ngậm một thanh súng ngắn hướng Khánh Trần lều vải bò đi.

"Nghịch chương a!" Tần Thành đau lòng nhức óc nói.

Vừa dứt lời, lão hán cảm thấy có chút không đúng.

Bởi vì trong rừng cây truyên đến đơn nhất tiếng bước chân.

Hắn giương mắt xem xét, bỗng nhiên nhìn thấy quần áo chính tề Lý Thúc Đổng từ rừng cây trong bóng tối đi ra, từ trong mảnh hắc ám kia, một lần nữa đi vào đồng lửa quang ảnh bên trong.

Lý Thúc Đổng vừa cười vừa nói: "Giải quyết, người tới so trong tưởng tượng nhiều hơn một chút, cho nên giải quyết chậm một chút."

Tần Thành, Tần Đổng bọn người kinh ngạc nhìn vị trung niên nhân này, hai mặt nhìn nhau.

Giải quyết?

Cái này giải quyết?

Trước đó bọn hắn nhìn thấy Lý Thúc Đổng không nguyện ý cùng thu thú xa đội chạm mặt, coi là đối phương bất quá là cái cùng tập đoàn không can hệ cấp C độc hành nhân vật, hiện tại xem ra, đối phương rất có thể có cấp B thực lực.

Tần Thành hướng doanh địa bên ngoài nhìn lại, còn có thể thừa dịp đồng lửa quang ảnh, trông thấy một chút ngỗ dựa vào trên cành cây người hoang dã thi thể.

Lão hán Tần Thành cho Tần Đổng đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Đã thấy Tần Đổng lấy kiểm tra chung quanh danh nghĩa, tiến đến bên cạnh thi thể kiểm tra vết thương.

"Kì quái, " Tần Đổng phát hiện trên thân những người này căn bản không có vết thương, tựa như là đã ngủ một dạng, thất khiếu cũng không có đở

máu, xem ra cũng không có thụ cái gì nội thương, tạng khí không có vỡ tan.

Tần Đổng thậm chí đều cảm giác những người này không có chết, chỉ là ngủ thiếp đi.

Thế nhưng là, khi hắn đưa tay đi sờ thì thể động mạch cổ, muốn nhìn một chút đối phương đến cùng chết hay không thời điểm, lại phát hiện chính mình đụng một cái, người trước mặt tựa như một đám đông bùn nhão ngã xuống.

Tần Đổng néo néo đối phương cánh tay, bên trong xương cốt vỡ thành bột phấn.

Hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía bên cạnh đồng lứa Lý Thúc Đổng, đây là làm sao làm được? !

Đang khi nói chuyện, Tần Dĩ Dĩ đã đứng dậy chạy tới Khánh Trầ trước lầu, nàng vén rèm lên, lại phát hiện bên trong cũng trống rỗng, thiếu niên chẳng biết lúc nào liền biến mất!

"Tiểu Thổ hắn ở đâu?" Tần Dĩ Dĩ nhìn về phía Lý Thúc Đổng.

"Áo, ta lưu lại một cái cho hắn luyện tập tới, hắn hẳn là ngăn ở đối phương chạy trốn lộ tuyến bên trên," Lý Thúc Đổng như không có chuyện gì xảy ra nói ra, tựa hồ không có chút nào lo lắng Khánh Trầ an nguy.

Ngoài bìa rừng, có tiếng súng bỗng nhiên ở phương xa vang lên, sau đó có kéo âm thanh từ từ tới gần.

Giống như là có cái gì vật nặng, bị người kéo trên mặt đất di động tới.

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn, rõ ràng là Khánh Trầ dắt Trương Đổng Đản cổ áo, đem đối phương lôi trở về

Trên mặt thiếu niên có máu, tại đồng lứa làm nổi bật bên dưới lộ vẻ có chút

đỏ thắm, áo jacket bên eo có vết đạn, nhưng chỉ là cùng thiếu niên sượt qua người, cũng không trúng mục tiêu thân thể của hắn.

Mà Trương Đổng Đản đầu méo mó rũ sụp lấy, chỗ cổ còn có huyết dịch tại ào ạt tuôn ra, mắt thấy đã chết hẳn.

"Hắn muốn chạy, không có chạy mất, " Khánh Trần lời ít mà ý nhiều nói.

...

Cảm tạ tất cả đều là thịt, viên lực đâm tinh hai vị đồng học trở thành quyển sách mới minh, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 118, nam nhân mê tín

Tần Thành bọn người yên lặng nhìn xem, lúc này thiếu niên, cùng bọn hắn bắt đầu thấy vị kia tưởng như hai người.

Lúc bắt đầu thấy đối phương bình tĩnh giống như là một khối đá, lúc này lại càng giống một cây đao.

Trương Đổng Đản là phụ cận nổi danh người hoang dã, không ít thương đội đều được cho hắn giao phí qua đường.

Nhưng giờ này ngày này lại chết tại một cái không có danh tiếng gì thiếu niên trong tay.

"Cái này nào giống là người trong thành nha, càng giống là ta người trên hoang dã, " Tần Dĩ Dĩ cây lâu năm sống ở trên hoang dã, đã sớm đem chính mình trở thành người hoang dã, cũng càng ưa thích hoang dã, nàng cười híp mắt vỗ vỗ trên người mình bụi đất, sau đó cách đồng lửa hỏi: "Người thụ thương sao?"

"Không có, " Khánh Trần lắc đầu, hắn đem Trương Đổng Đản trong tay súng ngắn bẻ xuống dưới, sau đó nhìn về phía Lý Thúc Đổng: "Lão sư, cái này ta thu."

"Ừm, " Lý Thúc Đổng gật gật đầu: "Đằng sau cần phải, trên người hắn hắn là còn có hộp đạn, đừng quên."

Từ lúc Khánh Trần khoảng cách gần cảm thụ qua sinh tử đằng sau, làm lão sư hắn, cũng không phải rất để ý Khánh Trần dùng súng ống.

Dù sao Kỳ Sĩ là một cái rất thiết thực tổ chức, Hằng Xã cũng là một cái rất

thiết thực tổ chức, có thể sử dụng cái giá thấp nhất lấy được càng lớn ích lợi, đây là một người thông minh phải làm lựa chọn.

Nếu như kiên trì không để cho Khánh Tr ần dùng súng ống, Lý Thúc Đ ồng cảm thấy dạng này sẽ phụ trợ chính mình đ ầu óc có chút vấn đề

T ần Thành nghĩ nghĩ nói ra: "Cho lúc trước Trương Đ ồng Đ ản cái rương h ắn là li ền tại phụ cận, ta đi tìm một chút."

Nói, lão hán li ền dẫn nhi tử chui vào rừng cây.

T ần Đ ồng lặng lẽ dẫn lão hán đi vào một chỗ bên cạnh thi thể ng ữ xuống: "Cha, người xem một chút thi thể này, rất quý dị."

T ần Thành yên lặng kiểm tra một chút: "Kỳ quái, đến cùng là dạng gì thủ pháp, có thể đem người cho đánh thành dạng này? Mà lại, ra tay nặng như vậy, chúng ta vừa r ồi vì sao một chút cũng không nghe thấy đâu."

H ắn đứng dậy, dùng h ắn thô ráp pha tạp bàn tay máy móc vuốt ve thân cây: "Như thế rắn chắc vỏ cây đ ầu cho làm võ nát a."

Hiện tại, hai người này trong đ ầu chỉ có một vấn đề Đây rốt cuộc là làm sao làm được?

"Trước mặt kệ những thứ này, " T ần Thành thở dài nói: "Ta cảm giác chúng ta hay là đánh giá thấp đối phương, trung niên nhân kia tuyệt đối có cấp B, ta l ần trước nhìn thấy cấp B xuất thủ hay là nửa năm trước, một người li ền giết sạch cả một cái doanh địa người, phi thường đáng sợ."

"Cha, " T ần Đ ồng con mắt lóe sáng lòe lòe: "Ta hiện tại cảm thấy, thiếu niên kia rất có thể là trung niên nhân này đ ồ đ ệ a, Dĩ Dĩ như vậy ưa thích tiểu tử kia, trung niên nhân kia giống như cũng thật thích Dĩ Dĩ. . ."

Trước đó Khánh Tr ần cùng Lý Thúc Đ ồng đ ầu nhỏ giọng nói chuyện, cho nên bọn h ắn mặc dù xác định Khánh Tr ần không phải nô bộc, nhưng còn chưa hiểu cụ thể hai người là quan hệ như thế nào.

Ngay tại T`ân Đ`ồng lúc nói chuyện. . .

Bộp một tiếng.

T`ân Thành dùng bàn tay máy móc một bàn tay đập vào T`ân Đ`ồng trên ót, đập con trai mình trong đầu ứa ra kim hoa.

Lão hán thấp giọng quát lớn: "Lão T`ân gia dựa vào trời dựa vào ăn cơm, chúng ta từ trong thành thị đi ra vì cái gì, không phải là vì không bị người khỉ? Dĩ Dĩ coi như cả một đời không gả ra được cũng có thể sống thật tốt, ta lão T`ân gia còn không cần bán khuê nữ cần phú quý."

"Có thể Dĩ Dĩ rất ưa thích tiểu tử kia a, " T`ân Đ`ồng ủy khuất nói: "Mà lại năm đó ta cưới lão bà thời điểm người cũng không phải nói như vậy, người nói cưới Văn Văn, trên hoang dã chúng ta làm việc sẽ thuận tiện rất nhiều."

Văn Văn là trên hoang dã bộ lạc nào đó trưởng nữ, T`ân Đ`ồng cưới lão bà đằng sau, việc buôn bán của bọn hắn cũng xác thực thay đổi tốt hơn.

Mà lại thương đội giao phí qua đường đầu được bốn bình chất kháng sinh, duy chỉ có lão T`ân gia chỉ cần giao một bình.

Chỉ bất quá, Văn Văn không có trong thành thị hợp pháp hộ khẩu, cho nên người một nhà vào thành thời điểm, T`ân Đ`ồng lão bà chỉ có thể ở bên ngoài trên hoang dã chờ đợi.

T`ân Thành chờ lấy T`ân Đ`ồng nói ra: "Người là trong nhà trưởng tử, người không hi sinh ai hi sinh? Mà lại người ta Văn Văn chỗ nào không tốt? Năm ngoái người thụ thương thời điểm, người ta canh giữ ở trong xe chiếu cố người ba tháng!"

"Ta không nói nàng không tốt, ta cùng Văn Văn rất ân ái, cha người không cần châm ngòi ly gián a, " T`ân Đ`ồng cũng trừng ánh mắt lên.

Lão hán T`ân Thành giọng giảm thấp xuống nói ra: "Dĩ Dĩ lại ưa thích tiểu

tử kia, cũng là Dĩ Dĩ chính mình sự tình, ta không tham gia cùng, hiểu không?"

"Đã hiểu đã hiểu, " Tần Đổng thở dài nói: "Ta cũng liền vừa nói như vậy."

"Được rồi, nhanh đi đem cái rương tìm trở về trước."

...

Trong doanh địa.

Tần Dĩ Dĩ lấy chính mình khăn mặt, lại đổ điểm nước nóng giúp Khánh Trần đem trên quần áo vết máu lau sạch sẽ.

Áo jacket là sợi tổng hợp chống nước, khăn mặt bay sượt liền sạch sẽ.

Đợi cho Tần Dĩ Dĩ muốn giúp Khánh Trần lau mặt thời điểm, Khánh Trần vội vàng tiếp nhận khăn mặt tránh qua, tránh né. . .

Lúc này, Lý Thúc Đổng từ Trương Đổng Đản ngực trong túi móc ra một cái cái hộp đen tối.

Mở ra sau khi, sáu cái Lôi Thần còn lẳng lẳng nằm ở bên trong.

Từ vừa mới bắt đầu, vị lão sư này liền biết, đối phương sẽ còn lại đem Lôi Thần mang về trong tay hắn.

Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đổng thấp giọng nói ra: "Lão sư người cố ý đem Lôi Thần ném cho bọn hắn, liền vì để bọn hắn thấy hơi tiền nỗi máu tham?"

Lý Thúc Đổng cười gật gật đầu, vẻ mặt cất giấu một vòng mùi vị lạnh lạnh: "Lão sư muốn cho học sinh lên lớp, cũng nên có tài liệu giảng dạy mới được, chúng ta đi ra ngoài lên đường gong gông, tự nhiên không có khả năng mang theo tài liệu giảng dạy lên đường, chỉ có thể để tài liệu giảng dạy chính mình đưa tới cửa. Bài học này chính là dạy người lòng

người khó dò, tiền tài không để ra ngoài."

Vì lên bài học này, hẳn dùng mười mấy cái nhân mạng.

Nhưng vị này Kỳ Sĩ đương đại lãnh tụ, tựa hồ cũng không thêm để ý.

Thật giống như nhiều đời kia Khánh thị gia chủ, cho dù biết bóng dáng tranh chấp tàn khốc, lại nhiều đời chưa từng cải biến một dạng.

Tất cả mọi người học được dùng hung ác thái độ đối mặt thế giới này.

"Nhưng nếu như hẳn cần Lôi Thần rời đi đâu?" Khánh Trần hỏi.

"Rời khỏi liên rời khỏi thôi, một hộp Lôi Thần mà thôi, ta lại không đau lòng, " Lý Thúc Đổng cười tủm tủm nói ra.

Câu nói này chủ yếu chính là đột xuất bốn chữ, có tiền, tùy hứng.

"Vậy lão sư kế hoạch chẳng phải thất bại sao, " Khánh Trần truy vấn.

"Áo, cho nên ta ngay từ đầu liên không có nói cho người kế hoạch này a, nếu như thất bại ta coi như chính mình không có kế hoạch này, " Lý Thúc Đổng lòng tin tràn đầy nói ra.

Lúc này, Trần Thành cùng Trần Đổng hai người dẫn theo bốn cái cái rương trở lại doanh địa, Trần gia mấy người còn lại đều chạy tới trong rừng cây, hết sức vơ vét trên thi thể hết thảy có thể sử dụng đồ vật.

Giày hợp số, nam nhân quần áo có thể mặc, súng ống, đạn dược.

Còn có một số trên hoang dã kỳ kỳ quái quái đồ chơi.

Cũng không phải lão Trần gia thiếu tiền thiếu đến phân thượng này, muốn mặc người chết quần áo.

Mà là bọn hắn đằng sau gặp lại người trên hoang dã, có thể đem ra thay

lông da cùng dược liệu.

Cái gọi là dược liệu, chính là dã sơn sâm, đông trùng hạ thảo, sừng hươu, lộc tiên loại hình đồ vật, dù là thế giới trong khoa học kỹ thuật đã hoàn toàn nghiên cứu ép thế giới ngoài, nhưng các nam nhân đối với vật phẩm chăm sóc sức khỏe mê tín vẫn không có bài trừ.

Lý Thúc Đông nghĩ nghĩ nói với Tần Thành: "Lần này hại các người cùng hợp tác người hoang dã trở mặt, nghĩ đến về sau còn sẽ có chút ảnh hưởng không tốt. Như vậy đi, các người trở lại thành thị số 18 về sau đi khu thứ chín phố Xuân Lô số 13, tìm một người gọi là Tô Hành Chỉ, hắn sẽ giúp người xử lý tốt đây hết thảy, sẽ còn giúp người an bài tốt đối tượng giao dịch mới."

"Tạ ơn, " Tần Thành trịnh trọng nói.

Khánh Trần thấp giọng hỏi: "Lão sư, người đối bọn hắn tốt như vậy, không chỉ là áy náy đi. Ta cảm giác, bản thân người liên biết bọn hắn."

Lý Thúc Đông gật gật đầu: "Tần Thành là một vị cố nhân ca ca, vị cố nhân kia bởi vì ta mà chết."

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong

Chương 119, Tiết thứ ba

Đếm ngược 66:00:00.

Sáng sớm.

Lý Thúc Đĩnh sáng sớm liền cho Trần Thành lên tiếng chào, sau đó mang theo Khánh Trăn, lẻ loi trở lại đạp vào đường núi.

Khánh Trăn công ba lô leo núi, giống như là đang chuẩn bị một lần đi xa, có quan hệ nhân sinh.

Bọn hắn không phải muốn rời khỏi đội ngũ một mình tiến lên, mà là Lý Thúc Đĩnh muốn dạy cho Khánh Trăn khóa thứ hai.

Không, chuẩn xác mà nói là tiết thứ ba.

Tiết thứ nhất là kính sợ sinh mệnh.

Thứ hai đường là như thế nào đối mặt thế giới.

Chỉ bất quá tiết 1 là Khánh Trăn tại Lão Quân sơn tự học hoàn thành, cho nên Lý Thúc Đĩnh cảm thấy cũng không có quá nhiều tham dự cảm giác.

Hơi cảm thấy tiếc nuối.

Hai người bay qua một cái đỉnh núi, đi hơn mười dặm đường núi, nhưng Lý Thúc Đĩnh từ đầu đến cuối không có tìm tới hắn muốn địa phương.

"Lão sư, ta luôn cảm giác người lần này đang đuổi thời gian," Khánh Trăn đi tới đường núi, bình tĩnh nói ra: "Từ lúc người phát hiện ta sống từ thế

giới ngoài trở về, sau đó trong lúc vô tình đến đột phá khóa gien bình cảnh, liền bắt đầu kế hoạch cái gì."

Đây hết thầy tựa như là lâm thời nảy lòng tham, nhưng Lý Thúc Đổng cũng không phải là chẳng có mục đích.

Lý Thúc Đổng đi lại bình ổn cười nói: "Lão sư cũng có lão sư chính mình sự tình a, 8 năm trước Tần Thành đệ đệ, còn có rất nhiều người cùng ta sánh vai chiến đấu, nhưng chúng ta thất bại, cho nên bị vây ở trong ngục giam kia. Kỳ thật ta có thể liêu một phen, nhưng người nào cũng không biết hậu quả là cái gì."

Khánh Trần không biết tám năm trước đến cùng xảy ra chuyện gì, hấn hỏi: "Vậy bây giờ đâu, lão sư không có nỗi lo về sau sao."

"Khi đó ta sợ sệt, Ky Sĩ đến ta thế hệ này lại đột nhiên đoạn tuyệt, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Cho nên ta một mực chờ đợi, rốt cục chờ đến người. Hiện tại ta xác định người chính là ta muốn chờ truyền nhân, vậy ta liền có thể buông tay buông chân đi đối mặt thế giới kia. Không cần hỏi ta muốn làm gì, nhân sinh của người vừa mới bắt đầu, mà ta muốn làm chỉ là cùng người lại đi đoạn đường."

"Lão sư, Sinh Tử Quan đến cùng là cái gì?" Khánh Trần hỏi.

"Sinh Tử Quan nói đến huyền diệu, nhưng kỳ thật rất phổ thông, " Lý Thúc Đổng đón ánh bình minh vừa đi vừa nói ra: "Bất quá chỉ là đánh cược một lần, đem người mệnh giao cho thế giới này thôi. Trèo một ngọn núi, nhìn một trận tuyết, tại khoảng cách bầu trời gần nhất địa phương, lên tiếng hò hét."

"Lão sư, " Khánh Trần đi tới đường núi gập ghềnh hỏi: "Lúc trước người tại sao lại đi đến con đường này."

Cuối cùng, hai người tới một chỗ cao tới mấy chục mét vách đá trước dừng lại, Lý Thúc Đổng quay đầu nhìn xem Khánh Trần: "Bởi vì nhân sinh không thú vị? Hay là yêu quý thế giới này? Trước kia ta rất kiên định, hiện

tại cũng có chút nói không chính xác."

Lúc này, trên bầu trời vang lên vù vù âm thanh, Lý Thúc Đĩnh nhíu mày nhặt hạ thân bên cạnh một viên lá cây đan hướng vừa mới xuất hiện Biên Giới - 011 loại hình máy không người lái.

Chỉ gặp phiến lá cây kia như bôn lôi đánh xuyên chiếc máy không người lái kia.

Máy không người lái cong vẹo hướng trong sơn cốc rơi xuống mà đi.

Khánh Trần nhìn xem chiếc máy không người lái kia dần dần biến mất tại tầm mắt, đột nhiên hỏi: "Lão sư, nơi này khoảng cách Tân Thành doanh địa quá gần, có thể sẽ để thu thú đội ngũ hoài nghi là bọn hắn đánh rụng máy không người lái."

Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ: "Không sao, ta sẽ bảo vệ bọn họ chu toàn."

Nhưng mà Khánh Trần lại lắc đầu: "Lão sư ngài cũng không thể thời thời khắc khắc đều che chở bọn hắn, ngài nhất định biết Trương Đĩnh Đản bọn hắn đại bản doanh ở đâu đi."

"Cách nơi này, phương bắc hơn 30 cây số địa phương, " Lý Thúc Đĩnh nói ra.

Khánh Trần nghĩ nghĩ, dùng chủy thủ tại trên vách đá khắc mấy cái chữ nhỏ: "Tại phương bắc chờ các người, có gan liền tới chém ta."

Lý Thúc Đĩnh im lặng nhìn xem chính mình người học sinh này: "Ta Lý Thúc Đĩnh vậy mà thu như thế âm hiểm một một học sinh."

Khánh Trần đáp lại nói: "Lão sư người cũng không kém."

"Tốt, tại đám ăn chơi thiếu gia này tới trước đó đem chính sự xong xuôi, " Lý Thúc Đĩnh nói với Khánh Trần: "Trí nhớ của người tốt cho nên ta chỉ dùng dạy người một lần, tiếp xuống tất cả núi, đều cần người chính mình

đi trèo, khi đó người đối mặt núi, lại so với cái này cao hơn, so cái này càng hiểm."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh quay người đi hướng vách núi cheo leo.

Giờ khắc này Khánh Trậ̀n cảm thấy, trước mắt vị lão sư này trong ánh bình minh quang mang vạn trượng.

...

Chi Tử Hộ̀ trong doanh địa.

Vị kia ng ậ̃ ở vị trí kế bên tài xế đi ậ̀u khiến máy không người lái thợ lái chính bỗng nhiên kêu lên một tiếng đau đớṇn, hậ̃n phát giác được tiếp nhận tế bào thần kinh bỗng nhiên gián đoạn.

"Có một khung máy không người lái bị kích hủy, " hậ̃n nhẹ nhàng nói ra.

"Trông thấy bộ dáng sao?" Trậ̀n xe ng ậ̃ xếp bằng trung niên nhân hỏi.

"Không có, đối phương xuất thủ quá nhanh, " lái chính giải thích nói: "Đối phương có thể là nắm giữ súng ống trông coi máy không người lái sau khi xuất hiện trực tiếp nổ súng, thương pháp rất chuẩn. Không cách nào phân biệt thân phận, nhưng hậ̃n là hướng về phía chúng ta tới."

"Ừm, ta đi nói cho các thiếu gia tiểu thư kia, chuẩn bị đi sẵn, " trung niên nhân đuổi người ra nhảy xuống trậ̀n xe.

Tuổi trẻ thợ lái chính chậ̀n chờ một chút: "Đối phương hậ̃n là có thể nhận ra Biên Giới - 011 loại hình máy không người lái, loại quy cách này chiến đấu máy không người lái xuất hiện, đối phương hậ̃n là có thể đánh giá ra chúng ta là thu thú đội ngũ, thậm chí có thể là liên bang tập đoàn quân thứ hai liên dã chiến. Nếu thật là dạng này, bọn hậ̃n khả năng có chuẩn bị mà đến."

"Không quan trọng, " trung niên nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Lậ̀n này có Lý Y

Nặc đi theo, cùng mọi lần không giống nhau lắm."

...

Hướng bắc hơn 40 cây số chỗ, đang có một tòa to lớn doanh địa bốc lên cuồn cuộn khói bếp.

Hơn trăm người tụ tại hơn mười chõng đồng lửa phía trước, có người đang dùng cái giũa mài đầu đạn, có người đang dùng chày thủ cho trên đầu đạn khắc thập tự, còn có người đang sát lau súng ống.

Một đám người lẳng lặng chờ đợi.

Thắng đến 7 giờ sáng thời điểm, mới có một chiếc việt dã xa từ trong vùng núi chạy tới.

Trên xe nhảy xuống một cái khinh tráng hán tử hô: "Lão bản, Trương Đồng Đản bọn hán không có theo ước định trở lại tụ họp địa điểm, đến bây giờ bộ đàm cũng một mực liên lạc không được."

Giữa đám người tối sầm mặt hán tử ngẩng nửa ngày đầu không có nói chuyện, ánh mắt mọi người đều nhìn về hán tử.

Hán tử mặt đen trầm tư thật lâu, sau đó thả ra trong tay đui dê hỏi: "Chi Tử Hồ bên kia đi tìm không có?"

"Chi Tử Hồ bên kia có mười mấy chiếc Biên Giới - 011 loại hình máy không người lái tại phong tỏa, ta căn bản cũng không dám tới gần a lão bản, bất quá bên kia xác thực truyền đến qua tiếng súng, nhưng ta không có cách nào xác định là không phải phát sinh qua chiến đấu," khinh tráng hán tử nói ra: "Đám kia thu thú tên điên uống nhiều quá liền ưa thích nổ súng chơi, ta cũng không có tận mắt đi qua nhìn đến cùng tình huống như thế nào."

Hán tử mặt đen ngẩng tại bên cạnh đồng lửa trầm tư: "Theo lý thuyết Trương Đồng Đản hiệp yếu sợ mạnh, cũng không dám đi trêu chọc thu thú

xa đội."

"Vậy liệu rằng là Tãn Thành lão già kia làm?" Một người hỏi.

"Không có khả năng, " hán tử mặt đen lắc đầu: "Lão Tãn từ trước đến nay thủ quy củ, nhiều năm như vậy sinh ý đều bình an không có việc gì, Trương Đổng Đản một nghèo hai trắng lại không cái gì có thể mưu toan chỗ."

"Trương Đổng Đản tại thành thị số 18 bên trong thế nhưng là bị treo giải thưởng 1 vạn khối tiền đâu, " có người nói.

"Một vạn khối tiền đều là cất nhắc hấn, " hán tử mặt đen cười lạnh nói: "Lão Tãn một năm kiếm lời còn chưa hết số này, hấn sẽ không làm việc ngược. Mà lại, lão Tãn người một nhà kia sức chiến đấu qua quýt bình bình, liễn lão Tãn một người đánh cơ sở nhất thuốc biến đổi gien, không có khả năng vô thanh vô tức liễn đem Trương Đổng Đản giết đi, tối thiểu phải có mấy cái trốn về đến báo tin a."

"Cũng thế, lão Tãn gia mặc dù cũng là thợ săn già, nhưng Trương Đổng Đản lần này mang đi 18 người đâu, không có khả năng toàn quân bị diệt, " có người nói.

Tên kia vừa mới trở về khinh tráng hán tử nói ra: "Buổi chiều ta nhìn chăm chăm Chi Tử Hồ thời điểm, Trương Đổng Đản bên kia liễn đã trở lại đối với giảng khoảng cách, cho ta nói đã thu đến da tiền. Ta nghĩ, lão Tãn bên kia nếu giao dịch đều hoàn thành, không đến mức lại xuống sát thủ."

"Vậy bọn hấn làm sao không có trực tiếp cùng người tụ họp?" Hán tử mặt đen hỏi.

"Ta cũng đã hỏi, nhưng đằng sau bộ đàm hỏi hấn, liễn không có người trả lời, " khinh tráng hán tử hồi đáp.

Hán tử mặt đen thở dài nói: "Tám thành là bị thu thú đội ngũ cho chặn lại tới, mảnh này có thể đoàn diệt bọn hấn, cũng chỉ có cái này thu thú đội

ngũ."

"Lão bản, làm sao bây giờ? Chúng ta phải cho Trương Đĩnh Đản báo thù a!"

"Báo thù? Các người có biết hay không thu thú xa đội bên trong có cao thủ, mà lại trang bị so chúng ta tốt quá nhiều!" Hán tử mặt đen ngắm nhìn bốn phía.

"Nhưng là chúng ta nhiều người, mà lại đối với địa hình cũng quen thuộc, bọn hắn lại hướng nam đi chính là Ách Tử lĩnh, qua Ách Tử lĩnh còn không phải chúng ta thiên hạ?" Có người nói.

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyênhào, tất cả có trong

Chương 120, tự tin chút

Hán tử mặt đen nhìn bên cạnh một đám người hoang dã kích động, hay là lấc đầu: "Lập tức li ền muốn qua mùa đông, không có khả năng phức tạp."

Nhưng vào đúng lúc này, một tên trên vai hát lên da sói người trẻ tuổi đi ra nói ra: "Cha, người suy nghĩ một chút, mười mấy chiếc Biên Giới - 011 loại hình máy không người lái, cộng thêm hơn 30 đài kiểu mới động cơ đầu diesel, cái này chẳng lẽ còn chưa đủ chúng ta xuất thủ? Trong đội xe thu thú kia còn không chừng có đầu vật tốt gì. Mang theo những vật này về lò sưởi, nói không chừng trưởng lão có thể làm cho chúng ta tể bái đầu đầu thời điểm cách lò sưởi gầu một chút."

Năm đó người tuổi trẻ nâng lên lò sưởi cùng đầu đầu lúc, hán tử mặt đen trầu mặc, tựa hầu có chút tâm động.

Người trẻ tuổi tiếp tục nói: "Cha người cũng biết, đám kia thu thú ăn chơi thiếu gia đầu là bộ dáng công việc, người chân chính có sức chiến đấu không nhi ều, hơi chết mấy cái sợ là tất cả đầu chạy trốn chết. Trước đó phía nam lão Lưu cũng cùng bọn hần đánh qua, nếu như chúng ta chiếm cứ địa hình có lợi, cũng không phải là không thể đánh."

"Tiểu hài tử biết cái gì, " hán tử mặt đen nói ra: "Giết bọn hần, sẽ dẫn tới tập đoàn quân tiểu trừ."

"Coi như không giết, tập đoàn quân vây quét cũng không từng dứt đoạn, " người trẻ tuổi nói ra: "Hiện tại giết bọn hần, chúng ta hướng phía tây trong núi lớn vừa chui, chúng ta biết làm sao vòng quanh cấm kỵ chi địa đi, tập đoàn quân có thể rất ít hướng bên kia đi. Lập tức trên núi rơi tuyết lớn , chờ tuyết lớn vừa phong sơn, ai có thể tìm tới chúng ta?"

Sớm mấy năm thu thú hay là tiến vào cấm kỵ chi địa đi săn dã thú.

Mà bây giờ, chính như Lý Thúc Đĩnh nói như vậy, đám người này đã không dám đi cấm kỵ chi địa đi săn dã thú, chỉ dám đi săn những cái kia từ trước tới giờ không phản kháng người hoang dã.

Người hoang dã đều biết thu thú đội ngũ là cái chủ nghĩa hình thức, một đám ăn chơi thiếu gia đi vào trên hoang dã tùy ý săn giết người hoang dã, cũng bất quá là ý vào tiên tiến khoa học kỹ thuật, cùng người hoang dã sợ sệt lọt vào trả thù tâm lý.

Thu thú nghi thức tiến hành trên trăm năm đều không có đi ra cái gì đường rẽ, thế là, đám kia ăn chơi thiếu gia liền càng ngày càng buông lỏng, đem hoang dã xem như nhà mình hậu hoa viên một dạng ra ra vào vào.

Nhưng hán tử mặt đen hay là chần chừ, hẳn biết mình nhi tử nói có đạo lý, chỉ là những năm này cẩn thận thói quen hay là để hẳn không muốn mạo hiểm.

Người trẻ tuổi trăn mặc một lát nói ra: "Cha, người nếu là không dám đi, ta dẫn người đi."

Hán tử mặt đen cười lạnh liếc mắt nhìn hẳn: "Bây giờ muốn thay lão tử người làm chủ, muốn phân gia, còn sớm một chút."

Người hoang dã chưa bao giờ chân chính đoàn kết qua, cũng không phải là không có lý do.

Trên vùng đất này quanh năm kinh lịch lấy tranh đấu, mỗi người đã tính đều bị phóng đại đến cực hạn.

Khi sư tử già đi về sau, liền sẽ có tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng hùng sư muốn thay vào đó.

Nếu không phải trong núi tuyết có cái kia thần bí lò sưởi duy trì lấy, chỉ sợ trên hoang dã tranh đấu sẽ càng thêm huyết tinh cùng kịch liệt.

Hán tử mặt đen nói ra: "Chúng ta đi Chi Tử Hồ bên kia nhìn một chút, có lẽ cũng không phải là thu thú đội ngũ làm. Nhưng nếu thật là bọn hắn, ta cũng sẽ không nghĩ nhìn Trương Đổng Đản chết vô ích."

Người hoang dã trong doanh địa sôi trào lên, bọn hắn an bài một nhóm người mang theo trong doanh địa nữ nhân trước tiến vào núi lớn, dọc theo một ít cấm kỵ chi địa biên giới một đường hướng đi tây phương.

Một khi bọn hắn đắc thủ, đại bộ đội liền sẽ tiến đến tụ họp.

Thừa dịp tuyết lớn ngập núi trước đó bỏ trốn mất dạng.

9 giờ sáng.

Hán tử mặt đen mang theo đội ngũ hướng Chi Tử Hồ phương hướng xuất phát, tất cả mọi người phủ thêm biên chế cây tốt nhánh, lá cây trang phục may mắn, cẩn thận từng li từng tí xuyên qua sơn dã.

Còn không chờ bọn hắn tiếp cận Chi Tử Hồ phạm vi, liền có người phát hiện phía trước có hay không người máy vù vù âm thanh truyền đến.

"Tình huống như thế nào, không phải còn không có tiến vào máy không người lái phong tỏa phạm vi sao?" Hán tử mặt đen hỏi một bên Hán tử: "Người làm sao đi đầu tra?"

Sáng sớm báo tin vị kia khinh tráng Hán tử cũng ngây ngẩn cả người: "Nơi này khoảng cách Chi Tử Hồ còn hơn mười cây số đâu, xác thực không tới phong tỏa phạm vi a, lão bản, máy không người lái kia phạm vi không chế liền 7 cây số, bọn hắn tại triêu chúng ta bên này di động!"

Hán tử mặt đen trầm tư: "Hành động này có chút khác thường, xem bộ dáng là Trương Đổng Đản kinh động đến bọn hắn, dẫn đến bọn hắn bắt đầu đối với phụ cận chấp hành tìm kiếm kế hoạch."

Lúc này không có thời gian nghĩ nhiều, hẳn lúc này hạ lệnh nổ súng đi máy

không người lái cho đánh xuống.

Chỉ là, bên này vừa mới chuẩn bị nổ súng, bên kia máy không người lái đã linh xảo đảo lộn vài vòng, bay trở về.

Đội xe thu thú bên trong, vị kia mang theo toàn bộ tin tức kính mắt tuổi trẻ lái chính nói ra: "Tìm được, phụ cận xác thực có phục kích người hoang dã, xem ra trước đó chiếc máy không người lái kia cũng là bọn hắn đánh rơi. Bất quá ta không đành truy kích, vừa mới nhìn ra đối phương nhân số muốn so chúng ta nhiều một ít, cũng vô pháp xác định đối phương vũ khí trang bị. . ."

Còn không chờ hắn nói xong, cũng đã có người đánh một cước chân ga, hướng phía người hoang dã vị trí liền xông ra ngoài.

Lái chính bên cạnh vị trung niên nhân kia nhíu mày, hắn nhìn về phía Lý Y Nặc: "Ngài hẳn là cản một chút."

Lý Y Nặc ngẩng đầu tại trong xe của mình như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Ta sáng sớm nhìn thấy mấy hàng kia vừa đập qua chip Dopamine, hiện tại chính là tư duy điên cuồng cùng thời điểm, ai cũng ngăn không được. Không có việc gì, liền để bọn hắn đi chịu chết tốt, chết một lần liền lý trí."

Trung niên nhân thở dài một tiếng, sau đó đối với lái chính nói ra: "Đem máy không người lái tất cả đều phá đi ra, tiến hành hỏa lực yểm hộ."

Lý Y Nặc có thể ngẩng đầu nhìn mặc kệ, nhưng hắn không được.

Trên thế giới này thân phận định vị rất trọng yếu, bọn hắn đi theo thu thú đội ngũ đi ra liền nhất định là chùi dứt mệnh, những thiếu gia tiểu thư kia mới sẽ không quản nguy hiểm gì không nguy hiểm.

...

Khánh Trần cùng Lý Thúc Đông trở lại doanh địa thời điểm, bên này đã đem bọc hành lý tất cả đều thu thập đến trên xe.

Tần Dĩ Dĩ phát hiện, Khánh Trầ trên thân bụi bân, giống như vừa mới trên mặt đất đánh qua lăn một dạng.

Nàng hiếu kỳ nói: "Các người vừa r ỡ làm gì đi?"

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Người lại cho ta hai một người một quả táo, ta sẽ nói cho người biết."

Tần Dĩ Dĩ làm cái mặt quỷ: "Lớn tuổi như vậy còn lừa gạt quả táo ăn, không xấu hổ."

Bất quá nói v ề nói như vậy, thiếu nữ hay là từ chính mình trong bọc móc ra hai cái quả táo đến, lớn cho Khánh Trầ, một viên khác nhỏ cho Lý Thúc Đ ồng.

"Tốt, có thể trả lời vấn đ ề của ta đi, " Tần Dĩ Dĩ hỏi.

Lý Thúc Đ ồng thật cũng không ghét bỏ, hấn vui tươi hơn hỏ nói ra: "Ta dạy hấn làm sao leo núi đi."

"Leo núi còn c ần dạy sao?" Tần Dĩ Dĩ nghi hoặc.

Khánh Trầ nói ra: "Chúng ta nói leo núi, khả năng cùng người lý giải không giống với."

90 độ góc vuông vách núi cheo leo, tay không leo lên.

Đây là rất nhiều người nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Trên vách đá, có thể mượn lực địa phương có lẽ chỉ có một chỉ khe hỏ, thậm chí còn không đủ một chỉ.

Khánh Trầ mặc dù đem Lý Thúc Đ ồng mỗi cái động tác đ ều ghi tạc trong đ ầu, nhưng nhớ kỹ cùng học đ ược vẫn có chênh lệch.

Hắn hiện tại vẫn không biết Sinh Tử Quan là cái gì, chỉ biết mình lập tức sẽ bò một ngọn núi rất cao rất cao.

Tương lai còn biết xem một trận tuyết, tại khoảng cách bầu trời gần nhất địa phương lên tiếng hò hét.

Vừa nghĩ như thế, Khánh Trần tựa hồ đối với loại kia nhân sinh còn có một số chờ mong.

Đang khi nói chuyện, phương xa trong sơn dã bao la bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh.

Âm thanh lớn kia trong núi không ngừng quanh quẩn, cộng hưởng, kinh khởi từng mảnh từng mảnh chim bay.

Tần Dĩ Dĩ bọn hắn vị trí bị dãy núi che chắn lấy, tình huống như thế nào cũng nhìn không thấy, chỉ có thể nhìn thấy trên bầu trời đen ngịt bầy chim từ phía tây bay hướng phía đông.

Khánh Trần nghĩ nghĩ, thấp giọng hỏi: "Lão sư, này sẽ sẽ không theo ta khắc chữ có quan hệ?"

Lý Thúc Đông nói ra: "Tự tin điếm, khẳng định cùng người có quan hệ."

...

Cho mới tới thư hữu bằng hữu nói một chút, mỗi ngày 6 điếm đổi mới: 6 điếm mở ra điếm xuất phát quyển sách này khẳng định đã đổi mới qua

Mặt khác, lập tức ngày mừng 1 tháng 6 liên lên chống, tháng sáu mất cả tháng đầu sẽ tận lực nhiều đổi mới, cảm tạ mọi người duy trì.

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyênh ảo, tất cả có trong

Chương 121, gia tộc Jindai đội xe

"Thu thập xong đồ vật chúng ta liền xuất phát, cũng không biết thế nào, trong núi này hai nhóm người liền đánh nhau, " Tãn Thành có chút hoảng hốt nói.

Nghe trên núi chiến đấu âm thanh lúc xa lúc gần, lão hán ngời không yên.

Hắn biết mảnh này liền hai nhóm người: Thu thú đội ngũ cùng Trương Đổng Đản lão bản.

Nhưng hắn luôn cảm thấy có chút không đúng, hai nhóm người này là thế nào đánh nhau đây này?

Tãn Thành nhìn Lý Thúc Đổng cùng Khánh Trần hai người một chút, nhin nửa ngày vẫn là không nhin được hỏi: "Các người hai vị sáng sớm liền lên núi, có hay không phát sinh chuyện kỳ quái gì, tử như. . ."

Lý Thúc Đổng: "Không có."

Khánh TrẦN: "Không có."

Lần này Tãn Thành rằng liền có chút đau, chính mình còn cái gì đều không có nói sao, hai sư đồ này liền vội vã phủi sạch quan hệ.

Trong núi này chiến đấu nếu là cùng hai vị này không quan hệ, đều nói không đi qua!

Lúc này Lý Thúc Đổng đối với hắn nói ra: "Lão ca, giúp chúng ta hai đều tự tìm thân thích hợp quần áo sạch đi, ta nhìn Tãn Đổng quần áo hai ta liền có thể mặc."

"Vì cái gì bỗng nhiên muốn quần áo?" Trần Thành buồn bực.

"Dù sao mặc như thế một thân áo jacket có chút dễ thấy nha, " Lý Thúc Đổng cười tùm tùm nói ra: "Xem xét cũng không phải là người hoang dã."

Trần Thành da đầu lập tức liền tê, tâm hẩn nói không phải là hai vị này gây sự thời điểm, bị người thấy được chưa, cho nên mới tranh thủ thời gian thay quần áo?

Hắn vội vàng đi tìm hai bộ quần áo, sau đó bàn giao những người khác chuẩn bị xuất phát.

Một lát sau, Khánh Trần tại trong rừng cây một bên thay quần áo, vừa nói: "Lão sư, người lại có cái gì dự định mới sao?"

"Áo, lão sư chuẩn bị cho người lên tiết thứ tư, " Lý Thúc Đổng thay xong quần áo sau đáp lại nói.

Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác có người đang trộm nhìn chính mình, hắn vừa quay đầu lại liền phát hiện Trần Dĩ Dĩ cuống quít chạy trốn thân ảnh.

Hắn cầm quần áo mặc được: "Lão sư, tiết thứ tư nội dung là cái gì?"

"Dạy người như thế nào làm một cái thợ săn, " Lý Thúc Đổng hỏi đáp.

"Con mồi là cái gì?" Khánh Trần lại hỏi.

"Người chẳng mấy chốc sẽ biết."

Hai người đem áo jacket cùng ba lô leo núi đầu vùi vào trong đất, trừ Lý Thúc Đổng kiên trì phải mang theo bàn, ghế bên ngoài, chỉ dẫn theo một chút thiết yếu phẩm ở trên người.

Vùi vào đi còn có quyển kia nặng nề dưỡng sinh tri thức sở tay.

...

Hai chiếc xe Pickup chạy tại trên đường lớn.

Hai ngày thời gian phi tốc trôi qua.

Đếm ngược 16:00:00.

Mặc dù thế giới trong, thế giới ngoài thành thị lẫn nhau đối ứng, thế nhưng là thế giới trong thổ địa diện tích nhưng so sánh thế giới ngoài càng lớn hơn rất nhiều.

Nếu là ở thế giới ngoài, một chiếc xe hơi tại trên đường lớn chạy ba ngày, đã sớm lái ra tỉnh giới.

Nhưng mà Khánh Trầ tại trên xe Pickup yên lặng nhìn xem, bên đường trên cột mốc biên giới chữ, từ "Số 18 235" biến thành "Số 18 644", bọn hắn cho nên ngay cả thành thị số 18 quản hạt địa giới đều không có ra.

Hắn bỗng nhiên ý thức được, trong ngoài thế giới bản đồ khác biệt, là phi thường lớn.

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng, T ần Dĩ Dĩ, T ần Đ ồng ba người tại trong thùng xe đánh lên bài poker.

Bọn hắn nguyên bản còn mời Khánh Trầ tới, nhưng mà Lý Thúc Đ ồng căn bản cũng không để hắn chơi, dùng vị lão sư này lời nói giảng chính là, người bật hack không cần chơi game.

Ba người chơi trò chơi gọi là 'Phản lũng đoạn', nhìn quy tắc ngược lại là cùng chơi đánh bài không sai biệt lắm.

Lý Thúc Đ ồng dùng Lôi Thầ xem như thẻ đánh bạc, thua một lần cho một cây Lôi Thầ, mà T ần Dĩ Dĩ thua một lần thì cần muốn cho hắn một viên quả táo.

Kết quả chính là ngắn ngủi nửa giờ, Trần Dĩ Dĩ trong ba lô hơn mười quả táo liền thua xong.

Lý Thúc Đổng cũng không có khách khí với nàng, đúng là thật sự đem quả táo đầu nắm vào bên cạnh mình, một bộ mọi người có chơi có chịu đáng vẻ.

Khánh Trần không còn gì để nói, chính mình vị lão sư này làm sao tâm tư chơi bời nặng như vậy.

Cùng vị lão sư này đồng hành, đối phương ngược lại càng giống là tùy hứng thích chơi thiếu niên.

Mắt nhìn thấy thiếu nữ đầu muốn thua mất đồ, Khánh Trần đứng dậy tiếp nhận trong tay nàng bài poker, nhìn xem nhà mình lão sư: "Đến, tiếp tục."

Lý Thúc Đổng nguyên bản vui vẻ biểu lộ, lập tức nghiêm túc.

Ngắn ngủi 10 phút, Khánh Trần liền giúp thiếu nữ đem quả táo đầu thắng trở về.

Thiếu nữ hoan hô đem quả táo ôm về trong ngực, Lý Thúc Đổng đau lòng nhức óc nói: "Tiểu tử ngươi làm sao cùi chỏ ra bên ngoài lừa gạt đâu?"

Chỉ là, Lý Thúc Đổng sắc mặt mặc dù là một bộ đau lòng nhức óc đáng vẻ, trong lòng chợt cảm giác thoải thích cực kỳ.

Hắn tại trong ngục giam u ám kia chờ đợi 8 năm thời gian, tựa hồ chưa bao giờ vui sướng như vậy qua.

Khánh Trần đem bài giao cho Trần Dĩ Dĩ, chính mình thì tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Thúc Đổng nhìn thiếu niên một chút, hẳn biết thiếu niên này không phải đang lười biếng đi ngủ, mà là tại trong đầu một lần một lần tái diễn sáng sớm tiết kia.

Thời gian cấp bách, thiếu niên không có nhiều như vậy cơ hội cùng thời gian đi thực thao, hẳn chẳng mấy chốc sẽ đi trèo núi kia.

Cho nên, Khánh Trần nhớ lại mỗi cái chi tiết, lựa chọn như thế nào trèo núi lộ tuyến, như thế nào tại không chỗ mượn lực tình huống dưới, cho mình chế tạo chèo chống đi đầu kiện, cánh tay, chân, ngón tay như thế nào phát lực, trong quá trình trèo núi như thế nào đi đầu tiết thể năng.

Đây đều là hẳn phải học được.

Nhưng vào lúc này, xe Pickup đầu bắt đầu lắc lư.

Khánh Trần mở to mắt nhìn lại, lại phát hiện lúc đầu đường cái biến thành đường đất.

Tần Dĩ Dĩ giải thích cho hẳn nói: "Chúng ta vừa mới ra thành thị số 18 biên giới, lại hướng nam chính là tọa lạc trên Tam Giang khẩu thành thị số 1. Hiện tại xe Pickup vị trí, bởi vì sớm mấy năm giới định thành thị phạm vi thời điểm có chút mơ hồ, dẫn đến thành thị nào cũng không nguyện ý xuất tiền sửa đường, cho nên liên xuất hiện một đoạn như vậy hiếm thấy đường đất."

Khánh Trần nghĩ thầm đây quả thật là có đủ hiếm thấy, loại này vạn sự căn bản sẽ không ở thế giới ngoài xuất hiện.

Tần Dĩ Dĩ vừa cười vừa nói: "Bất quá vừa đến đường đất này chúng ta liên biết, hôm nay đất cắm trại khoảng cách không xa. Đó là nhà chúng ta phát hiện địa phương, nơi đó có đầu có thể chân trần đi vào dòng suối nhỏ, bởi vì quá nông cạn, những cái kia sẽ ăn người cá lớn tại nơi đó đầu sẽ mắc cạn. Mà lại bên kia còn có một mảnh rừng hòng, đến mùa hè thời điểm chúng ta sẽ đem quả hòng bỏ vào trong nước, chờ ướp lạnh ăn. Phụ cận cũng không có gì dã thú, lại hướng nam dã thú liên sẽ nhiều."

Thiếu nữ đối với nơi đó thuộc như lòng bàn tay, giống như là tại chia sẻ chính mình khoái hoạt.

Khánh Tr ần minh bạch, đây cũng là lão T ần gia mỗi lần tới hoang dã cố định doanh địa, cũng coi là tiểu gia đình thế ngoại đào nguyên.

Thế nhưng là, liên tục tại bọn hắn quẹo vào nhỏ đường núi lúc, lại phát hiện phía trước đã có xe đội dừng sát ở nơi đó.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua trên những xe việt dã màu đen kia núi Phú Sĩ tiêu chí, sau đó nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: "Lão sư, nhà Jindai đội xe."

Lý Thúc Đ ồng ngược lại là nở nụ cười, hắn thấp giọng nói ra: "Người khẩn trương cái gì, sợ sệt gặp được người quen?"

"Ta luôn cảm giác lão sư người đang chờ xem nào nhiệt?" Khánh Tr ần hơi nghi hoặc một chút.

"Hai người các người nói cái gì đó? Làm sao luôn luôn nói nhỏ, " T ần Dĩ Dĩ buồn bực nói.

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng dùng ngón tay từ đế giày lau điễm tro bụi, sau đó tại chính mình cùng Khánh Tr ần trên khuôn mặt tùy ý bôi lên một chút.

Giờ khắc này T ần Dĩ Dĩ ý thức được chính mình trước đó khả năng phán đoán sai, đối phương trốn ở trong rừng cây cũng không phải là cùng những thiếu gia ăn chơi kia dựng không lên nói, mà là đối phương tướng mạo hẳn là rất có nhận ra độ, đến mức không làm ngụy trang liên sẽ bị người nhận ra!

Quy ền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huy ền ảo, tất cả có trong

Chương 122, phiên dịch

Lộc Đảo=Kashima, lúc trước tưởng là tiếng Trung : (

...

Khi lão Trần gia hai chiếc xe Pickup queo vào đèo này núi nhỏ đường, trông thấy gia tộc Jindai đội xe lúc, muốn lui ra ngoài cũng đã không còn kịp nữa.

Đêm nay trở về sắp đến, không nghĩ tới sẽ gặp phải loại này yêu thiêu thân.

Khánh Trần không quá lý giải lão sư tại sao muốn hướng trên mặt lau bụi.

Lúc này hai chi đội xe gặp nhau, phía trước là gia tộc Jindai mà nói, cho dù đối phương không nhận ra lão sư loại người ẩn cư nhiều năm này, nhưng Jindai Sorane nhất định có thể nhận ra mình.

Bôi điếm bụi cũng sẽ không lên bất cứ tác dụng gì.

Lý Thúc Đông tựa hồ xem thấu ý nghĩ của hắn, thế là thấp giọng cười nói: "Yên tâm, có thể nhận ra người cái kia, đã trở về phương bắc."

Khánh Trần nhẹ nhàng thở ra.

Thế giới ngoài Trung Quốc có 19 tòa thành thị cùng thế giới trong đối ứng, nhưng trên thực tế, toàn bộ liên bang có 25 tòa thành thị, trong đó sáu tòa phân biệt bị nhà Jindai cùng Kashima nắm trong tay, đối ứng nước Cao Ly cùng Nhật Bản sáu tòa thành thị.

Nhưng hai gia tộc này đều là bởi vì vỏ trái đất vận động cũng tới, cho nên

Lý thị, Trần thị, Khánh thị vẫn luôn không tán đồng bọn hắn.

Đến mức ba cái nội bộ gia tộc vẫn luôn có phái chủ chiến, lấy kiên định lập trường duy trì phát động chiến tranh.

Gần mấy chục năm, trong ba gia tộc phái chủ chiến danh vọng càng ngày càng cao, mới có gia tộc Jindai thông gia tiến hành.

Nhìn như thông gia, kì thực đưa nữ nhi hạ thấp tư thái.

Lý Thúc Đổng nói với Khánh Trần: "Sớm nhất thời điểm, gia tộc Jindai tựa hồ là trên hải đảo hoang thất, di chuyển tới sau mặc dù không có phong kiến truyền thống, nhưng kỳ thật một mực có mấy đại họ vây quanh bọn hắn, cái này mấy đại họ đến bây giờ cũng có, Takahashi, Yamaguchi, Inoue. Mấy trăm năm, cái này ba họ đều một mực là Jindai gia thân."

Khánh Trần hỏi: "Gia tộc Jindai không lẽ sao?"

"Sinh ý trải rộng các ngành các nghề," Lý Thúc Đổng nói ra: "Bất quá những năm gần đây có chút kỳ quái, sớm đi gia tộc Jindai còn có mấy ngàn người, nhưng đến bây giờ nhân số ngược lại càng ngày càng ít, chỉ còn lại có vài trăm người."

Đang khi nói chuyện, Khánh Trần mơ hồ nhìn thấy xe việt dã màu đen phía trước có to lớn lều vải, cùng lác lư đóng lửa, tựa hồ đối phương đã ở chỗ này hạ trại.

Mấy tên người mặc đồ tây đen nam tử hướng lão Trần gia đội xe tới gần, bọn hắn trên lỗ tai mang theo thông tin tai nghe, đi đường lúc, Khánh Trần còn có thể nghe thấy đối phương dưới quần áo truyền đến thân thể máy móc tiếng kim loại ma sát.

Trần Thành tại trong bộ đàm nói ra: "Đều ngã trên xe dừng động."

Tựa hồ dân chúng thấp cổ bé họng cùng tập đoàn gặp nhau lúc, có thể làm chính là dừng động, tận lực không cần chọc giận đối phương.

Hơn mười tên đôtây đen nam tử đem hai chiếc xe Pickup vây quanh, một người nhìn thấy trên xe thú liệp nhân tiêu chí cùng số thứ tự, liền nói khẽ với tai nghe nói thứ gì.

Rất nhanh, một người trong đó vẻ mặt tươi cười hỏi: "Vị nào là chi này đội đi săn đoi trưởng?"

Tần Thành đưa tay: "Ngài khỏe chứ, là ta."

"Là như vậy, lão bản của chúng ta xin mời các vị xuống xe tụ lại, có việc thương lượng," đôtây đen nam tử cười nói, ngữ khí phi thường hiên lành cùng khách khí.

Lý Thúc Đong xoay người xuống xe, trong miệng còn nhỏ giọng nói thàn lầy: "Mãi mãi cũng là một bộ giả khách khí sắc mặt."

Khánh Trần yên lặng đi theo phía sau hắn, thiếu niên đot nhiên cảm giác được, gia tộc Jindai trước kia khẳng định đắc tội qua nhà mình lão sư.

Đội cho bọn hắn tất cả mọi người rời đi xe Pickup, đã thấy cái kia hơn mười người đôtây đen nam tử, lập tức đối với xe Pickup tiến hành toàn phương vị đi đầu tra, thậm chí còn có người xuất ra chủy thủ, đem trên xe chỗ ng ỡ da thuộc đầu cho cắt, xem xét bên trong là có phải có vật phẩm nguy hiểm.

Những chi tiết này kiểm tra hoàn tất về sau, gia tộc Jindai bảo tiêu từ trên xe việt dã màu đen xuất ra một máy thiết bị, bắt đầu đối với hai chiếc xe Pickup bình xăng cùng lớp xe tiến hành quét hình.

Ngay sau đó, có người cầm dạng tay cầm máy dò, đối với Tần Thành bọn hắn tất cả mọi người tiến hành dần dần quét hình.

Đến phiên Tần Dĩ Dĩ nữ hài như vậy lúc, đối phương lại còn có chuyên môn nữ bảo tiêu đến một đôi một soát người.

Thẳng đến đối phương xác định đem tất cả vũ khí đầu tìm cho ra về sau, mới dánh tươi cười hiên lành nói một tiếng: "Không có ý tứ, làm theo thông lệ, xin mời các vị đừng nên trách. Vũ khí súng ống do chúng ta tạm thời đảm bảo, đằng sau sẽ nguyên vật hoàn trả. Còn có, hư hao vật phẩm chúng ta đầu sẽ theo giá b ấ thường."

Nói thật, Khánh Tr ần cảm thấy cái này kiểm tra rất dư thừa, dù sao trong đội ngũ li ền có một cái có thể tay không đánh nát người khác toàn thân xương cốt t ần tại. . .

Lúc này, Khánh Tr ần cũng cảm nhận được Lý Thúc Đ ồng nói tới "Giả khách khí".

Nói đối phương khách khí đi, những người này không nói lời gì li ền đối với tất cả mọi người tiến hành kiểm tra, thậm chí còn toàn diện soát người, cất hồng chổ ng ấ.

Nói đối phương không khách khí đi, cho nữ tính soát người thời điểm lại còn có thể hữu lễ hữu tiết đối nữ bảo tiêu, cũng hứa hẹn b ấ thường tổn thất.

Khánh Tr ần không có cùng loại người này đã từng quen biết, luôn có loại không hiểu sai vị cảm giác.

Hơn mười người đi vào bên cạnh đồng lửa, đã thấy một tên người mặc kimono trung niên nhân ng ấ tại một tấm ch ồng chất ghế dựa m ền bên trên, bên cạnh hắn còn có một thiếu nữ, đang nhìn đồng lửa ng ẩn người.

Nhìn kỹ lại, trên mặt đối phương lại còn có nước mắt.

Trung niên nhân gặp Tr ần Thành bọn người đến, lập tức đứng dậy khuôn mặt tươi cười đón lấy, nhưng thiếu nữ ng ấ ở một bên không nhúc nhích.

Trung niên nhân sắc mặt lạnh lùng đứng lên, đối với thiếu nữ nói ra: "I tsu ma de khóc ku n da. O khách sa n ga đến te i ru n da zo. Se me te Tr ần thị no e ri - to to kết hôn shi te muốn shi ka ss ta, Jindai Sorane no sáng cái kia

ha Khánh thị no go mi da, ko n na kết quả de mo vui be."

Lại là tiếng Nhật.

Đối phương cũng không muốn để Trần Thành bọn người nghe hiểu bọn hắn đang nói cái gì.

Chỉ là, ngay tại trung niên nhân này nói chuyện trong nháy mắt, Khánh Trần lại phát hiện bên người lão sư nhíu mày.

Hắn thấp giọng hỏi: "Lão sư, ngài nghe hiểu được bọn hắn nói cái gì?"

Lý Thúc Đổng liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói: "Người đối với lão sư bác học hoàn toàn không biết gì cả."

Khánh Trần lần này thật kinh ngạc: "Vậy bọn hắn nói cái gì?"

Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ nói ra: "Lão tiêu tử này khuyên nữ hài đừng khóc, hắn nói nữ hài giả cho Trần thị thế hệ tuổi trẻ người nổi bật, Jindai Sorane thì là giả cho người tên phế vật này, cho nên nữ hài cũng không có gì tốt khóc, nhân sinh của nàng tối thiểu mạnh hơn Jindai Sorane."

Khánh Trần ngạc nhiên, nguyên lai nữ hài là bởi vì thông gia sự tình thút thít.

Lại nghe Lý Thúc Đổng mặt không thay đổi nói ra: "Lão tiêu tử này nói học trò ta là phế vật, nếu không ta đem bọn hắn toàn giết đi."

Khánh Trần á khẩu không trả lời được, trong lòng tự nhủ lão sư ngài đến cùng có nghe hiểu hay không, là thật nghe hiểu, hay là tại cái này lừa dối người đâu?

Bất quá Lý Thúc Đổng nói như vậy chắc chắn, Khánh Trần cảm thấy lão sư hắn không có nói mò.

Lúc này, nữ hài cũng lau lau nước mắt đứng dậy.

Trung niên nhân kia nhìn về phía đám người tự giới thiệu mình: "Các vị buổi chiều tốt, ta gọi Jindai Seisho, lần đầu gặp mặt xin chiếu cố nhiều hơn."

Tần Thành chưa thấy qua loại chiến trận này, vội vàng nói: "Ngài khách khí ngài khách khí, chúng ta chính là đi ngang qua mà thôi."

Jindai Seisho nói ra: "Muốn hỏi một chút, các vị đây là muốn đi nơi nào?"

Tần Thành khách khí trả lời: "Chúng ta nhận được nhiệm vụ tìm kiếm Diêu Chuẩn cùng Kim Ti Hải, tại phương bắc không có tìm được, chỉ có thể đi về phía nam phương thủ thời vận."

Nhưng vào lúc này, một tên đờ tây đen gia tộc Jindai thành viên đi tới, bọn hắn tựa hồ đã kiểm tra xong xe Pickup, xác nhận bọn hắn chỉ là phổ thông thợ săn, cũng không có thân phận đặc thù, có thể giết.

Jindai Seisho cân nhắc một chút ngữ khí nói ra: "Bởi vì chúng ta lâm thời cải biến hành trình, cho nên vì không để cho ngoại giới biết hành tung của chúng ta, chỉ có thể xin mời các vị vĩnh viễn lưu tại nơi này."

Lý Thúc Đổng đối với Khánh Trần thấp giọng nói ra: "Ta cho người phiên dịch một chút, hấn ý tứ của những lời này là, hấn muốn chết ở chỗ này."

Khánh Trần chấn kinh: "Lão sư, những lời này là tiếng Trung ta có thể nghe hiểu, không cần phiên dịch."

Mà lại người ta cũng không phải ý tứ này!

Hiện tại, Khánh Trần hoài nghi trước đó câu kia cũng là lão sư tại lừa gạt hắn!

Còn chưa chờ Lý Thúc Đổng lại nói cái gì, lại nghe đường núi bên ngoài lại truyền tới động cơ tiếng oanh minh, còn có điếc tai âm nhạc.

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong

Chương 123, xã hội tuyên bố người tử vong

Đêm nay hết thảy đều phát sinh quá mức đột nhiên.

Một đợt không yên tĩnh, một đợt lại lên.

Khánh Tr ần đoán được, gia tộc Jindai có thể là có kế hoạch bí mật gì muốn chấp hành, cho nên không muốn để cho người biết bọn hắn lâm thời sửa lại hành trình, muốn giết người diệt khẩu.

Chỉ là, không đợi gia tộc Jindai động thủ, lại có đội xe đã tới nơi này.

Hắn cũng cảm giác, đêm nay thực sự quá hí kịch, phảng phất tất cả mọi người thương lượng xong giống như tụ cùng một chỗ đăng tràng.

Vừa mới đến nơi này đội xe hoàn toàn không có né tránh gia tộc Jindai ý tứ, hơn mười chiếc Biên Giới - 011 máy không người lái bay đến Jindai doanh địa trên không, ầm ầm đem tất cả mọi người đặt vào phạm vi công kích.

Là thu thú đội ngũ.

Trên sơn đạo rộng tám, chín mét, gia tộc Jindai xe việt dã lúc này song song phong bế con đường.

Nguyên bản, đây là dùng để phòng ngừa T ần Thành bọn người chạy trốn, bây giờ lại ngăn trở thu thú đội ngũ đường đi.

Chỉ gặp đội xe thu thú phía trước nhất, một cỗ to lớn không gì so sánh được xe việt dã, dùng rắn chắc cứng rắn màu đen rào chắn va chạm, đem ngăn ở trên đường xe việt dã cho đẩy ra.

Thu thú đội ngũ xe cộ bên trên, có rõ ràng vết đạn cùng vết rạch, ngay cả xe đầu thiếu đi 3 chiếc.

Hung ác đã man xe dẫn đầu bên trên nhảy xuống một vị tráng kiện nữ hài, rõ ràng là Lý Y Nặc.

Nàng nghênh ngang đi vào Jindai doanh địa, không coi ai ra gì đối với Jindai Seisho nói ra: "Dựa theo kế hoạch của các người, hiện tại hẳn là trước khi đến thành thị số 7 trên đường đi, làm sao đậu ở chỗ này rồi?"

Khánh Trần ý thức được, Lý Y Nặc chính là hướng về phía gia tộc Jindai tới.

Trước đó lão sư cũng đã nói, tại phản đối gia tộc Jindai, Kashima gia tộc phái chủ chiến bên trong, Lý thị là nhất kiên định một cái kia.

Jindai Seisho nhìn thấy Lý Y Nặc, lập tức đứng thẳng người, sau đó xoay người cúi đầu xuống dưới: "Nguyên lai là Y Nặc tiểu thư, tại thành thị số 18 từ biệt, không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp mặt rồi."

Lý Y Nặc nhíu mày: "Người tuổi tác lớn hơn ta hơn 20 tuổi, luôn cho ta cúi đầu làm gì, gia tộc Jindai lúc nào mới có thể thay đổi rồi chuyện này khách khí sức lực?"

Nói, nàng đi đến bên cạnh đồng lứa cười híp mắt nhìn về phía trước kia thút thít nữ hài: "Thật ra dung mạo cũng rất đẹp, tiện nghi Trần Lạc Du tiểu tử kia. Nếu không người đừng đi Trần thị, đến ta Lý gia, cùng ta a?"

Khánh Trần cảm giác được một trận rung động, trong lòng tự nhủ cái này Lý Y Nặc so tưởng tượng còn muốn dữ dội a.

Trong thu thú đội ngũ người trẻ tuổi đầu đi xuống xe, tên kia một mực tọa trấn đội xe trung niên nhân cùng lái chính bàn giao hai câu, liền từ đầu đến cuối đi theo Lý Y Nặc bên cạnh, phòng ngừa gia tộc Jindai đột nhiên đã thương người.

Lúc này, Khánh Tr ần quay đầu nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng, lại phát hiện vị lão sư này chính ôm cánh tay, say sưa ngon lành xem kịch đấu.

"Lão sư? Hiện tại nói thế nào, chúng ta làm sao bây giờ?" Khánh Tr ần hỏi.

"Gấp cái gì, " Lý Thúc Đ ồng cười tùm tùm nói ra: "Có người đến làm rồi đương nhiên là chuyện tốt, Lý Y Nặc tiểu cô nương này mặc dù nhìn xem trắng thật điễm, nhưng làm việc diễn xuất ngược lại là rất lấy vui."

Lúc này, Lý Y Nặc đã ng ồi ở nguyên bản thuộc về Jindai Seisho trên ghế dựa mềm, nàng ng ẩng đầu cười hỏi: "Người là dự định đi phía nam tìm Khánh gia tứ phòng trưởng tử Khánh Hoài đi, nghe nói các người muốn cho Khánh thị đổi hôn ước, không muốn để cho cái kia Jindai Sorane gả cho cái kia không quy ền không thế không ai chỗ dựa. . . Kỳ quái, thậm chí vẫn không biết cái kia bóng dáng người hậu tuyển danh tự."

Jindai Seisho trả lời: "Chúng ta cũng chỉ là ngẫu nhiên đi ngang qua nơi đây, phát hiện nơi này mùa thu cảnh đẹp có thể so với Bắc Quốc, cho nên ở đây cắm trại thưởng thức."

Gần năm mươi tuổi Jindai Seisho đứng tại Lý Y Nặc bên cạnh, lại giống như là một vị cấp dưới giống như khiêm tốn.

Chỉ có số ít người biết, gia tộc Jindai nhất quán như vậy, chỉ có khi gia tộc này chân chính hưng h ăng, mới có thể lộ ra chính mình nanh vuốt.

Lý Y Nặc ng ồi tại trên ghế dựa mềm nhếch lên chân bắt chéo: "Nghe nói là Khánh Hoài chính mình không nguyện ý cùng các người Jindai đổi hôn ước, có đúng không, Jindai Sorane giống như cũng không đ ồng ý. Nhưng các người hẳn là cũng không thềm để ý Jindai Sorane ý kiến, cho nên muốn muốn đích thân đi thuyết phục Khánh Hoài? Ta đoán không l ầm đi."

Giờ khắc này, Khánh Tr ần nghe được Khánh thị tứ phòng từ mẫu chốt này, giống như đem rất nhiều chuyện đầu liên hệ.

Trước đó trong ngục giam muốn giết hẩn tử sĩ, chính là cái này Khánh thị tứ phòng người.

Mà Lý Thúc Đ ồng lần này mang chính mình đi ra, cũng cùng cái này Khánh thị tứ phòng trưởng tử Khánh Hoài có quan hệ, đây vốn là lão sư trong kế hoạch một vòng.

Khánh Tr ần yên lặng nhìn về phía bên cạnh lão sư.

Lúc này, Lý Thúc Đ ồng cười liếc hẩn một chút, nhưng lại không nói chuyện.

Lý Y Nặc cười lạnh một tiếng, đối với gia tộc Jindai người nói: "Đừng lại làm những này trò vặt, ta khuyên các người hay là thành thành thật thật về phương bắc đi thôi."

Jindai Seisho thân thể hơi gập, nhưng ngoài miệng nói lời lại một chút không có nhượng bộ: "Ngài hiện tại hành động, là đại biểu Lý thị sao? Chỉ sợ Lý thị cũng không có mệnh lệnh gia tộc Jindai quy ền lực."

Trong doanh địa b ầu không khí, trong lúc nhất thời giương cung bạt kiếm.

Người gia tộc Jindai chậm rãi di động đến chiến đấu đội hình, Lý Y Nặc sau lưng trung niên nhân mặt không thay đổi nhìn xem đây hết thấy, không nói một lời.

Lý Thúc Đ ồng nhỏ giọng nói với Khánh Tr ần: "Ta cho người phiên dịch một chút Jindai Seisho ý tứ của những lời này, chính là. . ."

"Lão sư, " Khánh Tr ần thành khẩn nói: "Xin đừng nên vũ nhục trí thông minh của ta."

"Được chưa, " Lý Thúc Đ ồng cảm thấy có chút tiếc hận.

Lý Y Nặc cười cười đứng dậy, đối với cách đó không xa thu thú đội ngũ hô: "Đêm nay ngay ở chỗ này cắm trại, kế tiếp gia tộc Jindai đi đâu, chúng

ta liền đi đâu. Dù sao thôi khách nhân đường xa mà đến, chúng ta làm đông chủ tự nhiên muốn bõ tốt."

Nói xong, nàng liền nghênh ngang hướng một bên đất trống đi.

Khi Lý Y Nặc đi ngang qua Tần Thành bên cạnh lúc, bỗng nhiên hơi kinh ngạc nói: "Các người là ai?"

Tần Thành vội vàng nói: "Chúng ta là đi ngang qua đội đi săn, trước đó ngài đội ngũ kích hủy chúng ta máy không người lái, ngài để bọn hần bõ thường tiễn. Chúng ta đi ngang qua nơi đây, gia tộc Jindai muốn giết người diệt khẩu."

Lúc này, lựa chọn sáng suốt nhất chính là tuyền một bên đứng.

Lý Y Nặc ánh mắt hướng Tần Thành sau lưng quét mắt một vòng, nàng cười cười: "Ta nhớ tới các người, không cần lo lắng cái này gia tộc Jindai, các người ngay tại chúng ta bên cạnh cắm trại, tiếp xuống theo chúng ta đi."

Tần Thành vội vàng đáp ứng: "Ai, được rồi, rất cảm tạ!"

Tần Dĩ Dĩ tại đám người hậu phương cảm khái: "Nguy hiểm thật a, may mắn cái này thu thú đội ngũ tới."

Khánh Trần nhìn thoáng qua bên cạnh lão sư, trong lòng tự nhủ xác thực nguy hiểm thật, gia tộc Jindai kém chút liền chết hết ở nơi này.

Lý Y Nặc trở lại chính mình trên chiếc xe kia, từ tay lái phụ đề cá nhân một lần nữa đi trở về doanh địa.

Khi nàng cùng Khánh Trần gặp thoáng qua thời điểm, trong tay kia bị dẫn theo người, một mặt tuyệt vọng nhìn xem Khánh Trần. . .

Trong tuyệt vọng kia, còn mang theo ba phần ngượng ngùng. . .

Rất rõ ràng, con hàng này đã nhận ra Khánh Tr ần.

Khánh Tr ần trên mặt điểm này bụi có lẽ có thể che giấu người khác, nhưng khẳng định không gạt được Nam Canh Th ần.

Từ giờ khắc này bắt đầu, Nam Canh Th ần cũng đã xã hội tính tử vong.

Mọi người thường nói một người muốn chết ba lần, lần đầu tiên là sinh lý tính tử vong, nhịp tim đình chỉ.

L ần thứ hai là xã hội tuyên bố người tử vong.

L ần thứ ba là bị cái cuối cùng người nhớ kỹ người lãng quên.

Bất quá có ít người tương đối đặc thù, đều không cần kinh lịch lần thứ nhất tử vong, li ền đã bị xã hội tuyên bố tử vong.

Đếm ngược sắp hết, chuẩn bị trở về về

...

Cảm tạ ch EUngwa2002 trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

C ầu nguyệt phiêu a a a a a ! ! ! !

Quy ền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huy ền ảo, tất cả có trong

Chương 124, tìm nơi nương tựa

Đếm ngược 168:00:00.

Khánh Trậ̀n tại Lão Quân sơn nông gia lạc trong phòng nhỏ mở to mắt.

Cái này 7 ngày bên trong hắn đã trải qua quá nhiều phong cảnh, quen biết quá nhiều người, đến mức lần này trở về ṿề sau, hắn lại có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Lập tức, từ thế giới màu sắc sặc sỡ kia, bị rút ra đi ra.

Chỉ là, không đợi hắn bắt đầu suy tư, Wechat bên kia cũng đã bắt đầu điên cuồng nhảy lên lên tin tức.

Khánh Trậ̀n mở ra điện thoại xem xét, tất cả đều là Nam Canh Thậ̀n phát.

"Trậ̀n ca, người ở đâu? Có đây không có đây không có đây không "

"Trậ̀n ca, người nghe ta giải thích!"

"Trậ̀n ca, ta nói ở bên kia còn có một cái sinh đôi đẽ đẽ người tin không, người thấy nhưng thật ra là hắn, không phải ta!"

Khánh Trậ̀n cảm khái, Nam Canh Thậ̀n am hiểu nhất khả năng chính là, dùng một đống không hiểu thấu nát nói láo, lừa gạt một chút con hàng này chính mình.

Những người khác, ai cũng không lừa được.

Bất quá Khánh Trậ̀n cũng không để ý tới hắn, mà là ra khỏi phòng tìm

nông gia lạc mượn trong viện điện thoại cố định, chuẩn bị cho Nam Canh Thần gọi tới.

Nhưng mà đi đến một nửa, hấn bỗng nhiên lại lừa gạt trở về phòng.

Khánh Trầ dùng Wechat trả lời: "Vất vả."

Điện thoại một bên khác Nam Canh Thần sắc mặt đại biến: "Vất vả cái gì, Trầ ca người đang nói cái gì a ta làm sao nghe không hiểu?!"

Khánh Trầ hỏi: "Cho nên, trước người nói cái kia giới thiệu phú bà ma cô thân phận là thật, là bởi vì đối phương đem người giới thiệu cho Lý Y Nặc?"

"Không có a Trầ ca, ta cùng Lý Y Nặc chính là bằng hữu bình thường!"
Nam Canh Thần tại Wechat bên trên khàn cả giọng biện giải.

Nhưng mà Khánh Trầ không tiếp tục dây dưa chuyện này, chỉ là nhẹ nhàng hời phục một câu: "Trở về bảy ngày, hảo hảo bỏ một chút."

Giờ khắc này Nam Canh Thần biết, hấn lại giải thích cái gì đều là phí công.

Khánh Trầ đã trông thấy Lý Y Nặc đem hấn xách tiến vào lều vải, cũng nhìn thấy. . .

Nam Canh Thần vô lực nói: "Trầ ca người tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?"

Tại lần trước trở về lúc, hai người bọn họ đều đã trải qua Lão Quân sơn sự kiện.

Khánh Trầ còn cứu được hấn.

Từ lúc kia bắt đầu, Nam Canh Thần cũng cảm giác chính mình có xã tử khuynh hướng, dù sao mình luôn miệng nói chính mình không phải thời gian hành giả, sau đó lại mỗi ngày khoe khoang "Chỉ có người thiên phú dị

bấm mới có thể trở thành thời gian hành giả" .

Sau đó hắn trở lại Lạc thành nội thành về sau, quả thực là không dám cho Khánh Trầ phát một câu.

Phảng phất chính mình cái gì đều không phát, chuyện này liề có thể đi qua giống như.

Nam Canh Thầ nghĩ, có lẽ chuyện này sẽ từ từ lắng lại, bị Khánh Trầ lãng quên đi.

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, hắn hảo chết không chết lại đang trên hoang dã cùng Khánh Trầ gặp nhau.

Triệt để tử vong.

Còn tốt, chỉ có Khánh Trầ một người biết!

Lúc này, Khánh Trầ hể đáp: "Ta là trên hoang dã thợ săn, xuất hiện ở nơi đó không phải rất bình thường sao, chúng ta đội ngũ đi săn nhận được nhiệm vụ đi bắt Diêu Chuẩn cùng Kim Ti Hầ, nhưng ở phương bắc không có tìm được, chỉ có thể đi về phía nam phương thử thời vận."

Nam Canh Thầ không biết người đứng bên cạnh hắn là Lý Thúc Đầ, cũng không biết hắn là vừa vặn mới đi theo đội đi săn hành động.

Cho nên, Khánh Trầ lời giải thích này, đối phương căn bản không thể nào nghiệm chứng, cũng không thể nào hoài nghi.

Nhưng là, cái thân phận này không phải giả tạo cho Nam Canh Thầ nhìn, mà là, nếu có người hoài nghi đến trên người hắn, giám sát hắn hoặc Nam Canh Thầ Wechat.

Như vậy đối phương liề sẽ từ hai người nói chuyện trời đất nội dung phát hiện, Khánh Trầ cũng không tại thành thị số 18, cũng không tại ngục giam số 18, chỉ là một cái trên hoang dã thường thường không có gì lạ thợ săn.

Cái này đầy đủ.

Theo mọi người đi tới đi lui xuyên thẳng qua số lần càng ngày càng nhiều, sẽ có càng ngày càng nhiều tổ chức thành thực, có được càng mạnh đi đầu tra cùng phản trình sát thủ đoạn.

Loại thời điểm này, Khánh Trần muốn một mực làm cái người bình thường không đếm xỉa đến khả năng rất khó.

Hoàn toàn ẩn hình, ngược lại không bằng đại ẩn ẩn tại thành thị.

Nhưng nếu như ngày nào đó thật cần bại lộ, như vậy hôm nay thân phận người thợ săn này, chính là hắc tằng thứ hai tường lửa.

Tối thiểu, một cái bình thường hoang dã thợ săn cũng không có quá nhiều bị mơ ước giá trị.

Nam Canh Trần tại Wechat bên trên hỏi: "Trần ca, ta nhìn người lúc đó rất chặt vật a, trên mặt tối tăm mờ mịt, trên quần áo cũng phá lấy động. Ta nghe bọn hắn nói, ở trên vùng hoang dã rất vất vả, lại hướng nam một chút sẽ còn rất nguy hiểm. Nếu không người đằng sau cùng ta về thành thị số 18 đi, có ta phần cơm ăn liền tuyệt đối không đói chết người."

Khánh Trần hồi phục: "Không cần, ta vẫn là càng ưa thích tay làm hàm nhai, tay làm hàm nhai kiếm tới cơm càng hương. . ."

"Trần ca, đậm tâm, " Nam Canh Trần đáng chất trả lời: "Bất quá, lần này trên hoang dã sẽ rất nguy hiểm, Trần ca người chỗ hoang dã thợ săn đội ngũ rất nhỏ yếu, nhất định phải cẩn thận, tuyệt đối đừng bị lan đến gần."

Tại Nam Canh Trần thị giác bên trong, Jindai cùng Lý thị tranh chấp, một chi nhỏ thợ săn đội ngũ quá vô lực, có thể sẽ trở thành song phương trước chiến tranh pháo hôi.

Không thể không nói, Trần Thành, Khánh Trần, Trần Đổng bọn hắn bệ

ngoài quá kém, từng cái ăn mặc đều cùng nạn dân một dạng.

Nam Canh Thần nghĩ như vậy cũng rất bình thường.

Khánh Trầh hỏi: "Lại nói người tiếp xúc đại nhân vật tương đối nhiều, ta muốn biết gia tộc Jindai cùng thu thú đội ngũ muốn làm gì? Lý Y Nặc nói cho người sao?"

Trước mắt, Lý Y Nặc hẳn là thu thú trong đội ngũ người chủ đạo, mà Nam Canh Thầh làm Lý Y Nặc người bên gối, hẳn phải biết không ít chuyện. . .

Nam Canh Thầh trả lời: "Lý Y Nặc vốn là không có ý định tham gia thu thú, dùng nàng giảng chính là, lấy nàng trong gia tộc địa vị còn không đáng cùng một đám không có hi vọng ăn chơi thiếu gia xen lẫn trong cùng một chỗ."

"Vậy nàng vì cái gì lại tham gia?" Khánh Trầh hiếu kỳ.

"Tựa như là bởi vì lâm thời đạt được liên quan tới gia tộc Jindai tình báo, nàng muốn âm thầm phá hư Jindai thông gia, thậm chí muốn cùng Khánh thị tứ phòng Khánh Hoài liên thủ, đem gia tộc Jindai người lừa giết ở trên vùng hoang dã. Lần này thông gia sự kiện bên trong, gia tộc Jindai cùng Khánh thị, Trầh thị thông gia, duy chỉ có không cùng Lý thị thông gia, Lý Y Nặc muốn đem Khánh thị trẻ tuổi một đời phái chủ chiến cũng lôi xuống nước, " Nam Canh Thầh nói ra.

Khánh Trầh cảm khái, con hàng này xác thực biết đến phi thường cẩn thận.

Cái này nếu không phải người bên gối, đâu khó có khả năng biết nhiều như vậy.

Nam Canh Thầh tiếp tục nói: "Bất quá, Khánh thị tứ phòng bên kia giống như cũng không nguyện ý cùng với nàng liên thủ, đối phương là bóng dáng người hậu tuyển, bây giờ chỉ muốn tiến về cấm kỵ chi địa số 002 hoàn thành nhiệm vụ. Lý Y Nặc nói, đối với Khánh Hoài tới nói, khẳng định là trước trở thành bóng dáng ích lợi càng lớn, cho nên không muốn phức tạp.

Nhưng Lý Y Nặc dự định để giúp trợ Khánh Hoài tranh đoạt bóng dáng làm điếu kiện, cùng Khánh Hoài lại mật đàm một lần."

Khánh Trầ suy tư: "Chuyện này Lý thị biết không?"

"Cũng không biết đi, nàng cũng là vụng trộm đang làm, muốn gạo nấu thành cơm, " Nam Canh Trầ trả lời.

Hắn cảm thấy, Lý Y Nặc làm như vậy nhìn rất lỗ mãng, không hề giống là trải qua Lý thị thụ ý.

Một cái đỉnh cấp tài phiệt làm quyết định, sẽ không như thế thô ráp.

Nam Canh Trầ hỏi: "Trầ ca người thật không nguyện ý cùng ta tại thành thị số 18 lẫn lộn sao, khẳng định so người ở trên vùng hoang dã ở lại mạnh a."

Khánh Trầ trả lời: "Nếu như ngày nào ta ở trên vùng hoang dã lẫn lộn ngoài đời không nổi, sẽ đi nhờ cậy người. Ta biết người còn có chút nghi hoặc, nhưng những này cũng chờ gặp mặt lại nói."

Nam Canh Trầ hồi phục: "Tốt a."

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng để thử

Chương 125, thuộc về thời đại kỳ ngộ

Khánh Trầ biết Nam Canh Thầ còn có một ít chuyện muốn hỏi, tỉ như hẳn tại sao lại xuất hiện tại Lão Quân sơn, vì sao học xong giết người thủ pháp, tại sao lại bị Lưu Đức Trụ xưng là thủ hạ.

Nhưng những vật này không có cách nào tại trên Wechat trò chuyện, cho nên Khánh Trầ tại trong Wechat nguy trang không sai biệt lắm về sau, liề kết thúc nói chuyện phiếm.

Dù sao bị ngoại nhân thấy được, sẽ tạo thành một chút phiền toái.

Xuất hiện tại Lão Quân sơn hẳn có thể giải thích, học được như thế nào giết người có thể giải thích.

Nhưng cùng Lưu Đức Trụ quan hệ, nơi này có chỗ khó.

Trước mắt những này lí do thoái thác lừa dối Nam Canh Thầ vẫn được, nhưng người thông minh là khẳng định lừa dối không được.

Bất quá Khánh Trầ đã sớm chuẩn bị kỹ càng, nếu có một ngày manh mối này bị người kéo ra đến, hẳn sẽ vứt bỏ rơi Lưu Đức Trụ khỏi lối này, cho tất cả mọi người giảng một cỗ sự khác.

Nói thật, Khánh Trầ cùng Nam Canh Thầ trò chuyện xong là có một ít cảm động.

Đối phương vừa ăn cơm chùa, một bên nhớ giúp chính mình một tay, đây là như thế nào cách mạng hữu nghị?

Đối ai, ai đều được cảm động.

Khánh Trần lật lên trên internet tin tức, chỉ bất quá bởi vì vừa mới trở về nguyên nhân, cho dù có một số người ban bố liên quan tới thế giới trong tin tức, tạm thời cũng xông không lên hot search.

Dưới tình huống bình thường, những tin tức kia cũng sẽ ở 7 giờ sáng tả hữu bị người phát hiện, sau đó cấp tốc trèo lên nhiệt độ.

Trừ phi, là Hà Tiểu Tiêu, Sâm Vương loại này đã rất nhiều người chú ý "Cỡ lớn" .

Chỉ bất quá, hai cái này hào hiện tại vẫn còn trạng thái yên lặng.

Khánh Trần từ từ tiếp đi, ở trên vùng hoang dã chờ đợi vài ngày ăn không ngon ngủ không ngon, có thể tại thế giới ngoài hơi đạt được một chút thờ đốc, cũng coi là khó được buông lỏng.

Nhưng lần này trở về cũng không nhẹ nhõm, bởi vì thế giới trong còn có nguy hiểm hơn đường đi chờ lấy hắn.

...

Lạc thành bệnh viện nhân dân 03 bên trong.

0.1 qua, nằm ở trên giường Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân mở mắt ra.

Giờ này khắc này, cả tòa ngoại khoa cao ốc đèn đuốc sáng trưng, từng cái bác sĩ tham gia cùng chuyên gia cũng chờ ở ngoài phòng bệnh, đối với Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người tiến hành tử mĩ kiểm tra.

Trong phòng bệnh, đã sớm chuẩn bị xong các loại chữa bệnh thiết bị, máy thở, vi lượng tiêm vào cơ, điện tâm đồ cơ, nhiều chức năng huyết dịch tịnh hóa dụng cụ. . .

Sát vách trong phòng giải phẫu, cũng có chủ đao bác sĩ đứng ở bàn giải phẫu trước hoàn thành vô khuẩn xử lý, tùy thời đều có thể tiến hành một

trận cường độ cao giải phẫu.

Đây hết thầy.

Chính là phòng bị Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hai người ở thế giới trong thương thế chuyển biến xấu, về là tốt lập tức triển khai cấp cứu.

Dù sao, ai cũng không biết thời gian hành giả ở thế giới trong sẽ kinh lịch cái gì.

Tỷ như Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân loại người phần bụng trọng thương này, cho dù chết ở bên kia cũng rất có thể.

Hồ Tiểu Ngưu gia tộc phi thường có tiền, có tiền đến mấy trăm ngàn đồng hồ nói đưa liền đưa, có tiền đến có thể cho Hải thành lợi hại nhất các bác sĩ ngoại khoa bay đến Lạc thành, hai mươi bốn giờ mọi thời tiết chờ lệnh.

So với Khánh Trần loại kia bị thương cũng nhất định phải dùng mệnh khiêng thời gian hành giả mà nói, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hẳn là hưởng thụ lấy cấp cao nhất đãi ngộ.

Nhưng thế giới cũng là công bằng, hai người ở thế giới trong nhưng không có cao như vậy quyên hành cùng tài phú.

"Nhịp tim bình thường."

"Huyết áp bình thường."

"Phần bụng vết thương khép lại tình huống tốt đẹp. . ."

Các bác sĩ nhanh chóng hồi báo liên tiếp tình huống, cho đến lúc này, hơn mười gã bác sĩ mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, hai vị này học sinh tính mệnh không lo, hơn nữa nhìn bộ dáng khôi phục tình huống so trong tưởng tượng tốt.

Trên thực tế, hai người này ở thế giới trong đạt được tân tiến hơn chữa

bệnh cứu chữa, Vương Vân sự kiện sau khi kết thúc, Hồ gia mượn thời gian hành giả liên kiếm tiền đem hai người đưa vào thành thị số 7 khu thứ ba Khánh thị bệnh viện tư nhân.

Đồng thời tiến hành có tính nhắm vào tế bào máu, collagen phương án trị liệu, đẩy mạnh vết thương nhanh chóng khép lại.

Hai người bọn họ thương thế không chỉ có không có tăng thêm, nói không chừng qua mấy ngày liên có thể xuất viện.

Đương nhiên, vài ngày sau cũng chỉ là đại khái không ngại, trong một tháng hay là cần thiết phải chú ý tránh cho vận động dữ dội.

Có bác sĩ vốn định thỉnh cầu Hồ Tiểu Ngưu phối hợp nghiên cứu thế giới trong chữa bệnh kỹ thuật, nhưng về sau ngẫm lại Hồ gia căn bản không có khả năng đồng ý, cũng liên không có sách.

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân chậm rãi tỉnh lại, phụ thân của Hồ Tiểu Ngưu Hồ Đại Thành hỏi: "Cảm giác thế nào, ở thế giới trong lần không có hai lần thụ thương đi."

"Không có, tạ ơn Hồ thúc thúc," Trương Thiên Chân nói ra.

Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Liên này so với ta nghĩ còn muốn thuận lợi một chút, không có thụ thương, còn chiếm được một chút trợ giúp."

"Vương Vân đã chết rồi sao?" Hồ Đại Thành hỏi.

"Chết rồi," Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu: "Bất quá không phải ta giết."

"Ồ?" Hồ Đại Thành có chút ngoài ý muốn.

Hồ Tiểu Ngưu nói rõ chi tiết: "Cha người hỗ trợ mua được nòng bên người thời gian hành giả, chúng ta thuận lợi tìm được Vương Vân hành tung. Nhưng đối phương chuẩn bị tương đối đầy đủ, mang thời gian hành giả so với chúng ta nhiều."

"Ừm, không nên coi thường Vương gia năng lượng, " Hồ Đại Thành nói ra: "Vương gia đặt chân Hoa Nam Hoa Trung đã lâu, lung lạc một chút thời gian hành giả cho thành viên gia tộc cung cấp tiện lợi hay là rất nhẹ nhàng. Vậy người vì sao còn nói thuận lợi, làm sao giết chết nàng?"

Hồ Tiểu Ngưu giải thích nói: "Lý Thúc Đông xuất thủ, hẳn trực tiếp phái người giết Vương Vân."

Hắn không có xách Hằng Xã Lý Đông Trạch, bởi vì Hồ Đại Thành không phải thời gian hành giả, hẳn cũng không cách nào cùng phụ thân giải thích quá mức kỹ càng.

Nhưng Hồ Tiểu Ngưu từng cho phụ thân giải thích qua Lý Thúc Đông người này, cho nên kiểu nói này, Hồ Đại Thành liền đã hiểu.

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục nói: "Ta suy đoán, hẳn là Lưu Đức Trụ đến thế giới trong vè sau, liền xin nhờ Lý Thúc Đông trừ đi Vương Vân. Nhìn từ điểm này, Lưu Đức Trụ ở bên người Lý Thúc Đông địa vị hẳn là phi thường cao mới đúng. Không phải vậy tùy tiện một cái tiểu lâu la cầi ba ba người hỗ trợ giết người, chỉ sợ người là sẽ không hỗ trợ a."

"Ừm, " Hồ Đại Thành gật gật đầu.

Nhưng vào đúng lúc này, Hồ Tiểu Ngưu lời nói xoay chuyển nói ra: "Nhưng Lưu Đức Trụ biểu hiện ra năng lượng càng lớn, ta ngược lại càng cảm thấy sau lưng của hắn còn có một cái khác thời gian hành giả. Một cái chân chính có tiềm lực có tư chất, đã bị Lý Thúc Đông xem trọng thời gian hành giả."

Loại suy đoán này cùng Trịnh Viễn Đông suy luận tương cận: Một người uất ức, nhất gan, không có trí tuệ, như thế nào để chân chính đại lão cho hắn làm nhiều chuyện như vậy?

Lý Thúc Đông vì "Lưu Đức Trụ" làm sự tình càng nhiều, Hồ Tiểu Ngưu lại càng thấy đến Lưu Đức Trụ không xứng.

Hồ Tiểu Ngưu nghiêm túc nói: "Cha, ta tin tưởng mình phán đoán, ngài thân ở hòa bình niên đại rất khó tưởng tượng, tại trong thế giới trong chân chính quyên hành nhân vật đáng sợ đến cỡ nào. Loại người này, là sẽ không vì Lưu Đức Trụ loại tiểu nhân vật này hưng sư động chúng. Mà lại ta đã hiểu một chút tấn thăng quy tắc, Lưu Đức Trụ xuyên việt về đến sau hét trăm năm tiếng, vừa vặn cùng thuốc biến đổi genes biến thời gian một dạng, nhưng Lý Thúc Đông tự thân là có người truyền thừa, căn bản khinh thường tại sử dụng thuốc biến đổi genes."

Hồ Đại Thành cười cười: "Người có thể có độc lập năng lực suy tư là được, mặc kệ phán đoán kết luận là không chính xác cũng không đáng kể, người còn trẻ, có rất nhiều thử lỗi cơ hội."

"Cha, người ủng hộ ta tiếp tục lưu lại Lạc thành sao, ta cảm thấy Lưu Đức Trụ phía sau người kia, nhất định cũng tại Lạc thành, " Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

Hồ Đại Thành bỗng nhiên chuyển đổi đề tài: "Nhi tử, người cảm thấy ta làm ăn vì sao thành công?"

"Bởi vì trí tuệ?" Hồ Tiểu Ngưu chần chừ nói.

"Không phải, " Hồ Đại Thành cười nói: "Là bởi vì quốc gia cải cách mở ra thời đại kia kỳ ngộ, ta chỉ là so người khác thông minh một chút xíu, bắt lấy kỳ ngộ kia mà thôi."

Hồ Tiểu Ngưu không hiểu: "Cha người làm sao đột nhiên nói cái này."

"Hiện tại, thuộc về các người kỳ ngộ đã tới rồi, " Hồ Đại Thành nghĩ nghĩ nói ra: "Trước đó chưa từng có chi biến đổi gần ngay trước mắt, đây là mấy ngàn năm qua chưa bao giờ phát sinh qua sự kiện kỳ diệu, lưu tại Lạc thành đi, người kỳ ngộ ngay ở chỗ này. Không cần thử nghiệm đi tìm người giấu ở phía sau kia, chỉ cần người đã chứng minh giá trị của mình, hẳn tự nhiên sẽ tới tìm người."

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng
đề thử

Chương 126, gặp đôi thời gian

"Lão bản lão bản lão bản, kêu gọi lão bản!"

Hơn nửa đêm, Khánh Trầ bị trạm cơ sở thiết bị truyề thông tin tiếng chấn động đánh thức.

Hắn từ phía dưới gối đầu lấy ra xem xét, rõ ràng là Lưu Đức Trụ tại tấp nập phát tới tin tức, con hàng này đối với Khánh Trầ xưng hô, cũng bỗng nhiên biến thành lão bản.

Khánh Trầ có chút buồn bực, sự tình gì đáng giá đối phương nửa đêm quấy rối chính mình?

Hắn trả lời: "Có việc nói sự tình."

Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: "Ta đã theo phân phó của ngài, đem trong ngục giam số 18 mấy cái thời gian hành giả ổn định, trong đó, ta lớp bên cạnh kia đờng học Ngũ Tuấn Dật, đã hoàn toàn tin tưởng ta trong tù địa vị."

Khánh Trầ hồi phục: Ân.

Lưu Đức Trụ lại phát: "Hồ Tiểu Ngưu vừa mới liên hệ ta nói, vì biểu đạt diệt trừ nội ứng lòng biết ơn, nguyện ý lại thanh toán hai cây vàng thổi thù lao, hơn nữa còn hứa hẹn tuyệt đối sẽ không hướng những người khác lộ ra giao dịch nội dung. Lão bản, ta thề này tuyệt đối không có tham ô nửa điểm, xin mời lão bản tin tưởng ta hiện tại trung thành, tuyệt đối không có nửa phần nói láo!"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ, Hồ Tiểu Ngưu là đem Lý Đông Trạch xuất thủ một

Lần kia, cũng coi như tại giao dịch nội dung bên trong.

Đây cũng là có chút kỳ quái, đối phương đây càng giống như là tại đưa tiền a, dù sao tiền này coi như không giao cũng không có gì.

Về phần đối phương nói "Tuyệt sẽ không hướng những người khác lộ ra giao dịch nội dung", càng giống là tại biểu đạt một loại thái độ: Xin ngài yên tâm cùng ta hoàn thành giao dịch.

Khánh Trần suy nghĩ, Hồ Tiểu Ngưu con hàng này thế nhưng là so Lưu Đức Trụ đáng tin cậy nhiều, chờ đối phương thương thế tốt đến thành thị số 18, có thể tìm nhiều cơ hội tiếp xúc một chút.

Nếu là xác định đối phương không có vấn đề gì, để Hồ Tiểu Ngưu thay thế Lưu Đức Trụ trở thành người đại diện có thể là cái lựa chọn tốt.

Còn không có Lưu Đức Trụ hàng này kẹt tại ở giữa kiếm lời chênh lệch giá.

Lúc này, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên phát tới tin tức: "Lão bản, hơn nửa đêm cho ngài nói những này thực sự không có ý tứ, nhưng ta bên này xảy ra chút tình huống nhỏ. . ."

"Tình huống gì?"

"Ta nửa đêm đi tiểu thời điểm, phát hiện gói đầu bên cạnh nhiều một phong thư. . . Lão bản, trên phong thư kia còn có một viên Ác Ma đỏ án tem, ta nhìn có chút sợ sệt."

Khánh Trần minh bạch, thì ra con hàng này nửa đêm quấy rối chính mình, là bị Con Tem Ác Ma dọa sợ.

Vật cấm kỵ ACE-017, Con Tem Ác Ma.

Vật này từng tại Vương Vân nơi đó xuất hiện qua, Khánh Trần hoài nghi, người sở hữu nó chính là vị kia nửa đêm cho thủ lĩnh lưu manh gọi điện

thoại nam nhân.

Tựa hồ chính là người này, đem lưu manh, Vương Vân nối liền cùng nhau, làm chủ Lão Quân sơn bắt cóc sự kiện.

Một người chân chính giấu ở phía sau màn.

Một người không nhìn pháp luật kỹ cương cùng lương tri.

Khánh Trầ hỏi: "Trên thư viết cái gì."

Lưu Đức Trụ trả lời: "Chỉ có một câu: Chúng ta tới chơi cái trò chơi đi, ai tìm được trước đối phương, người đó liền trở thành đối phương nô lệ, hì hì."

Khánh Trầ nhíu mày, để hấn cảm thấy lông tóc đứng vững còn không phải trong thư nội dung, mà là hì hì hai chữ này.

Người tinh thần bình thường ai sẽ dùng hì hì làm lời cửa miệng, tựa hồ chỉ có người tinh thần không quá bình thường mới có thể dùng như thế.

Tựa như là. . . Có người chính cấn móng tay phá mở bảng đen cảm giác.

Câu nói này rất rõ ràng không phải nói với Lưu Đức Trụ, bởi vì muốn sử dụng Con Tem Ác Ma, tối thiểu có một ít trước đưa đi điều kiện mới được, đối phương đã tìm được Lưu Đức Trụ nơi ở.

Nhưng đối phương rất rõ ràng Lưu Đức Trụ chỉ là cái bị người đặt ở trước mặt khôi lỗi, cho nên, đối phương là muốn tìm tới Khánh Trầ!

Bị loại người này để mắt tới, mười phần nguy hiểm.

Cho đến giờ phút này Khánh Trầ rốt cục cảm thấy, tại bây giờ trong thế giới nguy hiểm này, như thế nào nguy trang, bảo vệ mình giống như đầu không quá phận.

Lưu Đức Trụ hỏi: "Lão bản, làm sao bây giờ?"

Khánh Tr ần trả lời: "Chờ h ắn tìm tới cửa, sau đó giết chết h ắn."

...

"Đem giày thoát."

Sáng sớm, nông gia lạc trong tiểu viện, Giang Tuyết ng ồi tại Khánh Tr ần đối diện trên ghế trúc, bình tĩnh nói.

Nàng đã đem tóc kéo lên tới, trong tay còn c ầm một bình nhỏ dược cao.

"Giang Tuyết a di, ta trên chân thương đã tốt, " Khánh Tr ần vừa cười vừa nói: "Thật không có chuyện."

"Không được, ta phải tự mình nhìn một chút, " Giang Tuyết lạnh lấy gương mặt: "Người đưa nhỏ này đối với mình quá độc ác, không nhìn một chút ta không yên lòng, nghe a di nói mau đem giày thoát, a di từ thế giới trong mang cho người dược cao."

Lão Quân sơn xảy ra chuyện đằng sau, Giang Tuyết trực tiếp thuê lại toàn bộ tiểu viện, lão bản cùng bà chủ tất cả v ề nhà đi, trong sân nhỏ này chỉ còn lại có ba người bọn h ắn.

Lúc này, ghim song đuôi ngựa Lý Đ ồng Vân ng ồi xõm ở một bên nói ra: "Khánh Tr ần ca ca, người li ền nghe lời của mẹ đi, nàng chuyên môn từ thế giới trong mang cho người dược cao đâu, mụ mụ nói thuốc này đáng quý."

Khánh Tr ần chỉ đành chịu cởi bỏ trên chân giày cùng bít tất.

Giang Tuyết sững sốt một chút: "Xác thực tốt hơn nhiều a, người ở thế giới trong có xúc thuốc sao?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Ngay từ đầu hẳn đi theo Lý Thúc Đĩnh đi đường núi, vết thương sụp ra không ít.

Nhưng về sau mọi người một mực ngỗ tại trên xe Pickup, cho nên vết thương ở chân đến bây giờ đã cơ bản khỏi hẳn.

Giang Tuyết tựa hồ còn có chút tiếc nuối: "Cái này vừa mua thuốc lãng phí."

"Không lãng phí, " Khánh Trần cười nói: "Vạn nhất lại bị thương gì, chúng ta tại thế giới ngoài cũng có thể trực tiếp sử dụng a, dù sao hiện tại thế đạo nguy hiểm như vậy, tại thế giới ngoài chuẩn bị chút thuốc cũng là nên."

"Ừm, đã nguoi vết thương ở chân tốt lắm rồi, vậy chúng ta xếp chiều hôm nay liền về nội thành a?" Giang Tuyết nhìn về phía Khánh Trần: "Ta bao một chiếc xe taxi, dạng này cũng không cần đi xếp hàng chen xe buýt."

"Không được, " Khánh Trần lắc đầu: "Giang Tuyết a đi có thể hay không đợi thêm mấy ngày, ta ở chỗ này còn có chút sự tình cần xử lý. Hoặc là a đi nguoi mang theo Tiêu Vân về trước đi, ta ở chỗ này ở thêm mấy ngày."

Đối với thời gian hành giả tới nói, khái niệm thời gian có chút rối loạn.

Rõ ràng đã ở thế giới trong đi qua 7 ngày, nhưng trên thực tế lúc này thế giới ngoài cũng mới ngày mùng 3 tháng 10 mà thôi.

Còn có vài ngày mới khai giảng.

Giang Tuyết nghi hoặc: "Nguoi tại Lão Quân sơn còn có việc? Vậy ta cùng Tiêu Vân cũng không đi, mọi người cùng nhau tới, về cũng nhất định phải cùng một chỗ về, ta không thể đem một mình nguoi bỏ ở nơi này."

Bên cạnh Lý Đĩnh Vân nghe nội tâm một trận cuồn cuộn, sáng sớm mù mù còn cho nàng nói, hôm nay trở về liền báo buổi tối trường luyện thi, còn lại mấy ngày được thật tốt đi trường luyện thi. . .

Hiện tại, trường luyện thi là tuyệt đối không cần lên.

Tiểu cô nương lúc này nhìn Khánh Trần ánh mắt, dường như có một loại sùng kính chi tình.

Khánh Trần đón Giang Tuyết ánh mắt nghĩ nghĩ: "Vừa vặn, có cần Giang Tuyết a di hỗ trợ địa phương."

Hắn đi trên Lão Quân sơn trong tiệm vật dụng ngoài trời phát triển tốt nhất, mua mấy cây dây ni lông, sau đó dùng hai giờ mới ở trên núi tìm được một chỗ hơn hai mươi mét thẳng đứng tuyệt bích.

Giang Tuyết không hiểu: "Tiểu Trần, người đây là muốn làm gì?"

"Trèo lên phía trên, " Khánh Trần ngửa đầu nhìn xem tuyệt bích kia, trong lòng của hắn rất rõ ràng mình tại thế giới trong đã không có thời gian, không có cơ hội lại đi thực thao huấn luyện.

Lý Thúc Đổng vị lão sư này tựa hồ không có chút nào lo lắng, hắn luôn cảm giác mình người học sinh này bị buộc đến sinh tử điểm giới hạn thời điểm, giống như cái gì kỳ tích dường như có thể sáng tạo ra đến giống như.

Nhắc tới vị lão sư tâm cũng là quá lớn.

Nhưng Khánh Trần trong lòng mình không nở, cho dù hắn có ký ức thiên phú, có thể một mực không ngừng phân tích, phá giải Lý Thúc Đổng dạy hắn mỗi cái động tác, nhưng nếu như mình không thực tiễn một chút, khẳng định sẽ xảy ra vấn đề.

Cũng may hắn cùng người bình thường khác biệt chính là, hắn có gấp đôi thời gian.

...

Cảm tạ hướng chết mà sinh 68 đổng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng
đề thử

Chương 127, sông nương tựa lẫn nhau

Hơn mười mét thẳng đứng vách đá trước.

Khánh Trậ̀n để Giang Tuyết c̣ần dây ni lông, đường vòng đi lên tuyết bích đỉnh.

Hắn đem một chỗ khác buộc tại ngang hông của mình, phòng ngừa hắn leo núi thất bại mà rơi xuống mặt đất.

Độ cao này đã tương đương với sáu bảy tầng lầu cao, nếu là tay không leo lên đến một nửa ngã xuống, không chết cũng tàn phế.

Vách đá đỉnh trụi lụi không có cây, Giang Tuyết chỉ có thể đem dây ni lông từng vòng từng vòng quấn ở chính mình trên lưng, sau đó tại mặt đất đào ra một cái hố đất giẫm ở bên trong mượn lực, dạng này lực lượng mới đủ lấy giữ chặt Khánh Trậ̀n rơi xuống lúc lực trùng kích.

Theo Khánh Trậ̀n từng chút từng chút leo lên hướng lên, nàng c̣ần không ngừng đem dây thừng nắm chặt, khi Khánh Trậ̀n sai lầm rơi xuống lúc, nàng c̣ần trong nháy mắt phát lực giữ chặt dây thừng không để cho Khánh Trậ̀n thụ thương.

Đồng thời, còn muốn phòng ngừa mình bị Khánh Trậ̀n hạ xuống lực lượng cho mang xuống thẳng đứng vách đá.

Khánh Trậ̀n đứng tại thẳng đứng vách đá trước, yên lặng ngược nhìn.

Một lần lại một lần nhớ lại lão sư nói qua nói.

"Vách núi từ đằng xa nhìn lại là một khối không có chỗ xuống tay chính

thể, nhưng khi người tiếp cận nó thời điểm, liền sẽ nhìn thấy phía trên tinh mịn đường vân."

"Một khắc này, người tựa như tại cự nhân lòng bàn tay, người có thể nhìn thấy nó vân tay."

"Đó chính là người hướng lên bầu trời tiến phát đường tắt."

"Đó là thế giới lưu lại cho người con đường, mặc dù chưa bao giờ có người đi qua."

Khánh Trần trước mắt thẳng đứng vách đá bỗng nhiên lập thể đứng lên, hẳn thấy được có chút nhô ra hòn đá, còn có trong vách đá vỡ tan khe hở.

"Lúc này, người chỉ cần để cho mình bàn tay, cánh tay, bàn chân, chân, biến thành cường đại nhất máy móc, hiểu rõ bọn chúng, nắm giữ bọn chúng, chi phối bọn chúng."

"Như vậy con đường lên trời này liền thuộc về người."

Khánh Trần hít một hơi thật sâu, dùng ngón tay chụp lấy hết thảy có thể mượn lực địa phương, hướng lên chậm rãi leo lên.

Hắn đem lão sư từng nói qua mỗi một câu dạy bảo, đều biến thành kiến thức của mình cùng kinh nghiệm.

Ký ức, thiên phú, thể lực, đây đều là Khánh Trần có.

Nhưng hẳn phát hiện, muốn đến khoảng cách bầu trời gần nhất địa phương, còn cần một chút xíu vận khí.

Ngay tại Khánh Trần leo lên mười mét vị trí lúc, trên vách đá một khối đá bỗng nhiên buông lỏng, thiếu niên con người bỗng nhiên co vào, nguyên bản ổn định tam giác chèo chống lực cân bằng bị hoàn toàn phá hư.

Hắn cảm thụ thân thể cấp tốc rời đi vách đá, rơi xuống dưới.

Mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác, để Khánh Trầ cảm nhận được tử vong ngay tại từ từ tới gần.

Trong chốc lát, bên hông dây ni lông tác phát lực, đem hẳn ngạnh sinh sinh treo ở lơ lửng giữa không trung.

Giang Tuyết đứng tại vách đá đỉnh cần răng nắm kéo dây thừng, sau đó từng chút từng chút đem Khánh Trầ thả lại tới mặt đất.

Dây ni lông tại nàng bên hông, trên bàn tay ma sát, nắm chặt.

Lúc này Khánh Trầ nhớ lại vừa mới phát sinh một màn, hẳn đạt được một cái mới kinh nghiệm: Có đôi khi thế giới này cũng sẽ lừa gạt người, nguyên bản nhìn tảng đá cứng rắn cũng sẽ vỡ vụn.

Nhưng cái này cũng không hề là thế giới vấn đề, người có thể làm chính là cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận.

Khánh Trầ mở ra bàn tay, phát hiện ngón tay chỉ bụng xuất hiện tinh mịn bong máu, hơi chạm thử liền sẽ cứng rắn đau.

Giang Tuyết từ trên vách đá nhô đầu ra hỏi: "Tiểu Trầ, người không sao chứ?"

Khánh Trầ cười cười: "Tạ ơn Giang Tuyết a di, ta không sao, tiếp tục!"

Còn lại mấy ngày thời gian bên trong, Khánh Trầ một lần lại một lần thất bại, sau đó lại một lần lần tỉnh lại, một lần nữa leo lên cái kia thẳng đứng vách đá.

Mắt nhìn thấy hai tay của hẳn mài ra bong máu cùng kén, nhưng thiếu niên phảng phất không biết mệt mỏi huấn luyện.

Nhìn từ đằng xa đi, trên vách đá nguyên bản trắng bệch thẳng đứng, mấy ngày trôi qua sau có thể nhìn thấy từng vệt màu đỏ sậm, đó là thiếu niên

máu trên tay.

Nếu không phải có Giang Tuyết từ thế giới trong mang về thuốc đặc hiệu, chỉ sợ Khánh Trầ hai tay đều gánh không được cái này cường độ cao tay không leo núi huấn luyện.

5 ngày thời gian bên trong, Khánh Trầ mỗi cái ban ngày cơ hồ đều bỏ ra ở trên tuyết bích thăng đứng này, thực sự chịu không được liên nằm tại tuyết bích phía dưới ngủ một hồi, chờ Lý Đờng Vân cho hắn cùng Giang Tuyết mua được đồ ăn, ăn no rồi tiếp tục huấn luyện.

Ngày mai sẽ là ngày mừng 8 tháng 10, sắp khai giảng, nhưng Khánh Trầ cảm thấy huấn luyện còn chưa đủ.

Nếu như không phải lo lắng xin phép nghỉ sẽ chọc cho người hoài nghi, hắn có thể sẽ tại Lão Quân sơn lại đợi hai ngày, thăng đến trở về đêm ngược về không.

Giang Tuyết hỏi Khánh Trầ: "Tại sao muốn luyện tay không leo núi."

Khánh Trầ chỉ trả lời: "Bởi vì trèo qua một tòa núi cao, nhân sinh liên sẽ hoàn toàn khác biệt."

Trèo qua tòa thứ nhất núi cao, chính là Khánh Trầ phải đối mặt cái thứ nhất Sinh Tử Quan.

Giang Tuyết không có hỏi nhiều nữa cái gì.

Đối với nàng mà nói, chỉ cần Khánh Trầ cảm thấy có cần phải, vậy nàng toàn lực phối hợp liên tốt.

Mỗi ngày huấn luyện xong, nàng sẽ còn tỉ mỉ cần băng gạc cùng cần, cho Khánh Trầ thanh lý trên bàn tay vết thương, từng chút từng chút đem bọt máu móc hết, đem trong vết thương tang vật xử lý sạch sẽ.

Sau đó mới cho hắn thoa lên dược vật.

Được hiệu là 6 giờ, Khánh Tr ần ban đêm 12 giờ còn c ần đúng giờ cho mình đổi lại một l ần thuốc.

Ngày thứ năm ban đêm lúc ngủ, Lý Đ ồng Vân chợt phát hiện chính mình mụ mụ nằm ở trên giường trần trọc, tựa h ờ rất thống khổ bộ dáng.

Nàng đột nhiên xốc lên Giang Tuyết vạt áo, thỉnh l ỉnh nhìn thấy chính mình mụ mụ trên lưng bị dây ni lông quấn lấy vị trí, cũng mài ra một vòng xanh đỏ vết tích, có nhi ều chỗ mọc ra bong bóng, còn có chút địa phương tại rướm máu.

Đó là Khánh Tr ần l ần lượt té xuống lúc, nàng ph ần eo bị ghìm ra thương.

Lý Đ ồng Vân đau lòng hồng: "Mụ mụ, người đau không? Mấy ngày nay người làm sao không có cùng chúng ta nói qua a!"

Giang Tuyết cười cười: "Không có chuyện gì Tiểu Vân."

"Người từ thế giới trong mang v ề thuốc đặc hiệu còn lại một chút tại Khánh Tr ần ca ca nơi đó, ta cho người bơi điếm đi, " Lý Đ ồng Vân nói tìm kiếm xúc thuốc.

Giang Tuyết ngăn lại nàng nói ra: "Không được, h ắn hôm nay trên tay lại mài ra bong máu tới, trên thân cũng có tr ầy da, ban đêm chính h ắn còn phải lại đổi một l ần thuốc. Mụ mụ mang v ề thuốc li ền thừa như vậy một chút, chỉ đủ một người dùng, chúng ta lúc này tuyệt đối không nên kéo h ắn chân sau biết không?"

Lý Đ ồng Vân vành mắt h ồng h ồng: "Có thể người trên lưng bị ghìm đi ra thương, nhìn cũng đau quá."

"Mụ mụ tâm lý nắm chắc, " Giang Tuyết cười nói: "Điếm ấy vết thương nhỏ không có chuyện gì, mà lại ta xuyên qua đến thế giới trong cũng sẽ không có nguy hiểm gì. Người Khánh Tr ần ca ca quá khó khăn, h ắn chịu nhi ều như vậy khổ, bây giờ có thể giúp h ắn lại chỉ có chúng ta."

Lý Đ ồng Vân lại không nghe nhi ều như vậy: "Ta cũng đau lòng Khánh Tr ần ca ca, nhưng h ắn biết việc này cũng sẽ không đ ồng ý."

Nói, nàng li ền chuẩn bị nhảy xuống giường đi cho Khánh Tr ần nói chuyện này, Giang Tuyết kéo nàng lại cánh tay.

Giang Tuyết nghiêm túc nói ra: "Tuyết đ ối đ ừng cho người Khánh Tr ần ca ca nói mụ mụ thụ thương sự tình, biết không? Nếu là h ắn biết mụ mụ cũng thụ thương, kh ẳng đ ịnh không nguyện ý xúc thuốc."

Giang Tuyết hòa hoãn một chút ngữ khí nói ra: "Chúng ta có thể vì người Khánh Tr ần ca ca làm chút gì là một kiện rất cao hứng sự tình, không có khả năng tất cả mọi chuyện đ ều đ ể một mình h ắn khiêng, đ úng hay không?"

"Ừm, " Lý Đ ồng Vân cuối cùng từ bỏ.

Hai người không biết, bên ngoài gian phòng Khánh Tr ần đứng l ặng thật lâu, h ắn vốn là đ ến thương lượng sáng mai đ ường về sự tình, kết quả lại nghe đ ược một đoạn như vậy đ ối thoại.

Nông gia lạc cửa gỗ nhỏ, cũng không cách âm.

Khánh Tr ần đứng l ặng l ặng, h ắn bỗng nhiên có loại trong thế giới mênh mông có người sống nương tựa lẫn nhau cảm giác.

Đây là đã lâu ấm áp.

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng đ ể thử

Chương 128, gió êm sóng lặng

Đếm ngược 41:20:00.

Sáng sớm, Khánh Tr ần, Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân ba người li ền bước lên v ề nội thành sớm nhất xe tuyến kia.

Lúc này, Giang Tuyết đã sa thải thầy dạy mỹ thuật làm việc, nhưng Khánh Tr ần cùng Lý Đ ồng Vân còn c ần đến trường.

Kỳ thật Giang Tuyết bản nhân vẫn rất ưa thích thầy dạy mỹ thuật công việc này, chỉ là nàng thời gian hành giả thân phận quá chói mắt, hai cánh tay bao giờ cũng mang theo bao tay cũng rất dễ dàng gây nên người bên ngoài nhìn chăm chú.

Loại cảm giác này thật không tốt.

Mặc dù nàng bây giờ tại thế giới trong phòng khám bệnh còn chưa bắt đầu buôn bán, nhưng Lý thị nhập cổ phần tỉ ền đủ để cho nàng vượt qua hậu đ ải sinh hoạt, thuận tiện lại hối đ ổi một chút vàng mang v ề thế giới ngoài tới.

Giang Tuyết cho tới bây giờ cũng không có độc lập kinh doanh phòng khám bệnh năng lực, thay đ ổi, trang bị thân thể máy móc là một cái ngưỡng cửa rất cao ngh ề nghiệp, muốn trong thời gian ngắn như vậy học đ ược căn bản không có khả năng.

Cũng may Lý thị an bài vị nữ lão sư kia rất 'Xứng chức', không chỉ phụ trách dạy nàng tri thức cùng thực tiễn, thậm chí có khách hàng đến phòng khám bệnh thời đ iểm, sẽ còn giúp Giang Tuyết tiếp đ ơn, cho khách hàng thay đ ổi thân thể máy móc.

Vị kia nữ giáo sư tiền lương do Lý thị mở, nói thật, hiện tại Giang Tuyết coi như hoàn toàn mặc kệ phòng khám bệnh, phòng khám bệnh cũng có thể buôn bán rất tốt. . .

Bất quá Giang Tuyết chính mình cũng người rất hiếu học, ở thế giới trong thời gian bên trong chưa bao giờ lười biếng qua.

Nàng cũng rất muốn sớm một chút học được môn thủ nghệ này, dạng này mới có thể làm một người hữu dụng.

Trên xe tuyến sớm chỉ có Giang Tuyết ba người bọn họ, bởi vì vụ án bắt cóc nguyên nhân, Lão Quân sơn bản thân cũng không có cái gì người, ngày sớm xe tuyến người thì càng ít.

Khánh Trần chợt nhớ tới một việc. . . Hắn còn có thật nhiều câu tiếng Nhật cần phiên dịch.

Thiếu niên mở ra phiên dịch đồng thời phần mềm, trước chiếu vào hõ ức đem Jindai Sorane đối với hắn nói lời, mỗi chữ mỗi câu nói ra.

Sau đó hắn lúc này mới phát hiện, nguyên lai đây là Jindai Sorane tại cùng hắn cáo biệt, cũng chờ mong lần nữa gặp mặt.

Khánh Trần lại căn cứ hõ ức niệm Jindai Seisho đã nói: I tsu ma de khóc ku n da. O khách sa n ga đến te i ru n da zo. Se me te Trần thị no e ri - to to kết hôn shi te muốn shi ka ss ta, Jindai Sorane no sáng cái kia ha Khánh thị no go mi da, ko n na kết quả de mo vui be.

Phần mềm phiên dịch bên trên biểu hiện: Đừng lại khóc, ta hiện tại cần người đứng lên đón khách. Người tối thiểu gả cho Trần thị thế hệ tuổi trẻ người nổi bật, Jindai Sorane bất quá là gả cho Khánh thị một tên phế vật, đối với người mà nói đã là kết quả rất tốt.

Khánh Trần không còn gì để nói, thì ra chính mình vị lão sư kia thật có thể nghe hiểu tiếng Nhật a, đối phương cũng không phải là tại tùy ý lừa gạt chính mình.

Ngẫm lại cũng thế, Jindai Seisho nói "Ta muốn diệt khẩu", cùng Lý Thúc Đổng phiên dịch "Hắn muốn chết ở chỗ này", giống như cũng không có vấn đề gì. . .

Lão sư phiên dịch, hay là rất thành khẩn.

Hàng sau Lý Đổng Vân nằm nhoài Khánh Trần trên ghế dựa hỏi: "Khánh TrẦN ca ca, người đang nói thầN cái gì đó đâu?"

"Không có gì, " Khánh TrẦN cười đáp lại nói.

Đến Lạc thành nội thành về sau, Khánh TrẦN thẳng đến trường học, giẫm lên điếm tiến vào phòng học.

Nam Canh ThầN nhìn thấy Khánh TrẦN phản ứng đầu tiên, vậy mà không phải chào hỏi, mà là trước che mặt. . .

"Được rồi được rồi, " Khánh TrẦN tức giận nói: "Bao lớn chút chuyện a, trừ ta cũng không có những người khác biết, hai ta cũng không phải ngoại nhân. Yên tâm, ta sẽ không đem người sự tình nói cho người khác biết."

Nam Canh ThầN xấu hổ nắm tay buông ra miễn cảm nói: "Ta chuyện gì? TrẦN ca người nói ta làm sao nghe không hiểu đâu?"

Khánh TrẦN thở dài: "Ta biết người có chút xấu hổ, nhưng cũng không cần nhạy cảm như vậy nha."

"A...?" Nam Canh ThầN nhướn mày: "Cái gì vệt? Ta không có làm vệt!"

Khánh TrẦN: ". . ."

Hắn không tiếp tục để ý con hàng này, mà là mở ra điện thoại lật xem lên tin tức gần đây tới.

Có cái sự tình rất có ý tứ: Lần này quốc khánh ngày nghỉ, cùng dĩ vãng du

lịch dấu chân phân bộ hoàn toàn khác biệt, cái kia mười chín tòa đã xác nhận sẽ xuất hiện thời gian hành giả "Open Beta tư cách" thành thị, nhao nhao người lưu lượng bạo rạp.

Còn có một thì tin tức nói, có cái nam tử từ lúc xuyên qua sự kiện phát sinh về sau, vẫn tại cuối tuần tiến về lân cận "Thời gian hành giả thành thị", hẳn cũng không có gì tì vết, đi về sau liền ngủ ở thành phố kia trong quán Internet, đợi đến nên lúc làm việc lại cưỡi đường sắt cao tốc trở về chính mình nơi làm việc.

Đương nhiên, trừ ra những này chỉ có thể ngày nghỉ người tới bên ngoài, thẳng đến 19 tòa thành thị định cư cũng có.

Khánh Trần cấp 2 group bạn học bên trong có người nói, trường học của bọn họ cơ hồ từng cái ban đầu có học sinh chuyển trường.

Thế giới này quả nhiên như Khánh Trần suy đoán như thế, 19 tòa có thể sinh ra "Open Beta tư cách" thành thị, sẽ càng ngày càng náo nhiệt.

Hắn lại lật lên mặt khác tin tức.

Lần này trở về đằng sau, Hà Tiểu Tiểu hiếm thấy không có tuyên bố bất luận cái gì công lược, chỉ phát một cái video ngắn biểu thị, số liệu cứ điếm sẽ thành lập hoàn thành, thời gian hành giả giao lưu bình đài lập tức liền sẽ thượng tuyến.

Đến lúc đó, muốn có được nhóm giao lưu tư cách, cần đi qua một chút nghiệm chứng. Chỉ có bọn hắn xác nhận thời gian hành giả, mới có thể vào bầy.

Lúc này, Khánh Trần đột nhiên hỏi: "A, Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi đâu?"

Nam Canh Thần thấp giọng nói ra: "Trần ca người còn không biết sao, nghe nói Vương Vân chết rồi, Bạch Uyển Nhi cũng chuyển trường rồi đi."

Khánh Tr ần ra về ch ấn kinh: "Chết r ồi? !"

"Ủm, lớp bên cạnh Trương Thiên Chân nói, Vương Vân bị thế giới trong đại nhân vật giết chết, " Nam Canh Th ần nói ra: "Còn có người nói Vương gia sẽ nghĩ biện pháp báo thù tới, Tr ần ca người yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không cho bất luận kẻ nào nói là người đánh gãy n àng hai chân. Bí mật này ta đưa đến trong phần mộ cũng sẽ không để người ta biết, so chính ta bí mật còn trọng yếu hơn!"

"Cái kia Bạch Uyển Nhi làm sao cũng chuyển trường đi r ồi?" Khánh Tr ần hỏi.

"Tr ần ca người không thấy trong nhóm tin tức đi, n àng còn tại trong nhóm cùng mọi người cáo biệt tới, " Nam Canh Th ần nói ra: "Có thể là khuê mật chết v ềsau, đối với n àng đ ả kích rất lớn đi. V ềsau, Bạch Uyển Nhi không chỉ có đem nhóm cho lui, thậm chí xóa bỏ trong lớp tất cả đ ồng học hảo hữu."

Khánh Tr ần nghĩ th ần, phổ thông học sinh cấp ba đối mặt biến cố lớn như vậy, xác thực không có cách nào xem như cái gì đ ều không có phát sinh.

H ắn mấy ngày nay một mực khắc khổ huấn luyện, cho nên không chút chú ý trong lớp phát sinh sự tình.

Chỉ bất quá để Khánh Tr ần có chút kỳ quái là, h ắn lật ra thật lâu tin tức, cũng không phát hiện cùng Lý Thúc Đ ồng từ ngục giam số 18 mất tích có liên quan.

Chẳng lẽ đến nay đ ều không có người phát hiện Lý Thúc Đ ồng không thấy sao? Hay là nói, có người mặc dù biết, nhưng vì để tránh cho bại lộ thân phận cho nên không nói?

L ần này trở v ề, không có người đứng ra lộ ra tin tức, H ồTiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân còn tại bệnh viện, Bạch Uyển Nhi vừa mới chuyển trường rời đi, cho nên hết thảy đ ều có vẻ hơi ngọt ngào.

Ngay tại buổi chiều tiết khóa thứ nhất ở giữa thời điểm, Giang Tuyết bỗng nhiên cho Khánh Tr ần phát đ ầu Wechat: "Tiểu Tr ần mau trở lại, có môi giới dẫn người đến nhà người nhìn phòng, mà lại môi giới này còn có chìa khoá, ta hỏi bọn h ắn chuyện gì xảy ra, đ ối phương nói là chủ phòng treo bán phòng tin tức. Giống như cha người cũng trở về tới qua, hiện tại đã rời đi."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, tính toán thời gian, ba h ắn Khánh Quốc Trung cũng nên đi ra.

H ắn không lo được lên lớp đứng dậy hướng nhà tiến đến.

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng để thử

Chương 129, làm một cái chấm dứt

Khánh Trầ n ở trên đường phi nước đại lấy, leo tường đi ra thời điểm, trên tay còn chưa tốt vết thương, lại bị trên lan can sắt gờ rập cho rạch ra một đầu lỗ hồng.

Thiếu niên sắc mặt lạnh lùng, hẳn không nghĩ tới chính mình vị phụ thân này ra sở câu lưu về sau, chuyện làm thứ nhất chính là bán nhà cửa.

Khi hẳn chạy về nhà lúc, lại nghe bên trong một tên môi giới nói: "Ngài mấy vị đừng nhìn phòng này lão phá tiêu, nhưng nó là điển hình học khu phòng, hộ khẩu vừa rơi xuống hài tử liền có thể bên trên sát vách trường học tiếng nước ngoài Lạc thành. Mà lại nơi này khoảng cách Lạc Ngoại thực sự quá gần, ngài hài tử đến trường qua đầu đường cái năm phút đồng hồ đã đến."

"Ở xa, ngài đưa đón hẳn cũng không tiện, cưỡi xe đạp lại không an toàn, mặt khác, hài tử có thể mỗi ngày ngủ nhiều 40 phút đồng hồ, cái này so học sinh khác mạnh hơn nhiều lắm."

Trong phòng có sáu người đang nhìn phòng, tựa hồ là ba cặp vợ chồng, đầu là hướng về phía học khu phòng tới.

Nhưng vào lúc này, môi giới nói ra: "Mà lại chủ thuê nhà cũng đã nói, nhà hẳn hài tử thế nhưng là Lạc thành thi cấp ba trạng nguyên, vậy cũng là trạng nguyên chỗ ở cũ."

Khánh Trầ n: "..."

Nói thật, hẳn thật không nghĩ tới chính mình thi cấp ba trạng nguyên tên tuổi, lại còn có thể làm bán phòng tăng giá trị tài sản thủ đoạn.

Khánh Tr ần lạnh lùng mở miệng nói ra: "Ai bảo các người đến xem cái phòng này? Cái phòng này không bán!"

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người đều chuyển hướng Khánh Tr ần.

Bất động sản môi giới ch ần chờ một chút: "Người là?"

Khánh Tr ần lời ít mà ý nhiều trả lời: "Trạng nguyên."

Môi giới: "..."

Cái kia mấy tên đến xem phòng trung niên nam nữ, theo bản năng nhìn về phía trên tường một tấm hình, cái kia rõ ràng là Khánh Tr ần lúc trước lĩnh thưởng lúc lưu niệm.

Lúc đó Lạc thành thị còn phần thưởng h ần 5000 khối tiền, đương nhiên, tiền cũng bị Khánh Quốc Trung cướp sạch sẽ.

Môi giới do dự nói: "Cái phòng này, đã bị Khánh Quốc Trung tiên sinh ủy thác cho chúng ta, mà lại chúng ta cũng nhìn qua chứng nhận bất động sản, phía trên đúng là tên của h ần, điểm ấy sẽ không sai. Mà lại, chìa khoá cũng là h ần cho ta, vừa rồi h ần còn tới qua nơi này đâu. Như vậy đi, ta cùng Khánh Quốc Trung tiên sinh gọi điện thoại, xác nhận một chút."

Nói, h ần bấm Khánh Quốc Trung điện thoại, còn ấn miễn đề

Lại nghe điện thoại đối diện một trận chà mạt chược thanh âm, Khánh Quốc Trung không kiên nhẫn nói ra: "Thế nào?"

"Khánh Quốc Trung tiên sinh ngài khỏe chứ, " môi giới nói ra: "Là như vậy, ta mang theo mấy cái hộ khách đến đây nhìn phòng, kết quả. . . H ần là con trai của ngài, nói phòng này không bán."

Khánh Quốc Trung hơi nghi hoặc một chút: "Tiểu tử kia không nên đang đi học sao? Làm sao đột nhiên về nhà? Không có việc gì người không cần

phải để ý đến hắn, phòng ở là của ta tên, ta nói bán liền bán, hòng trung!"

Môi giới nói ra: "Ngạch, chỉ sợ không được a Khánh tiên sinh, cái này cần người trở về giải quyết một chuyến, không phải vậy bay lên không phòng ở thời điểm cũng sẽ xảy ra vấn đề"

"Vậy thì chờ xế chiều ngày mai ta sẽ đi qua một chuyến, hiện tại đang bận đầu, nhị ông!" Khánh Quốc Trung nói ra.

Nói xong, đối diện liền cúp điện thoại.

Môi giới im lặng cầm điện thoại, sau đó nhìn về phía Khánh Trần: "Ngạch, vậy chúng ta chờ xế chiều ngày mai lại đến."

Mà Khánh Trần lúc này nghĩ thầm, Khánh Quốc Trung vì sao vừa ra sở câu lưu liền có tiện đánh bài?

Hắn chờ tất cả mọi người sau khi ra cửa, trước tiên đi sờ chính mình nệm dưới đáy, lại phát hiện chính mình liền trước bán vàng thời mấy ngàn khối tiền cũng bị Khánh Quốc Trung cho sờ đi.

Khánh Trần là một học sinh, mà lại là công nhận học sinh nghèo, trong ví tiền nếu như rút lấy mấy ngàn khối tiền tiền mặt rất dễ dàng bị người hoài nghi.

Hắn có chút may mắn chính mình đi Lão Quân sơn trước đó đem vàng thời đựng trong ba lô, không phải vậy cái kia bốn cái vàng thời khả năng cũng bị sờ đi.

Lúc này Giang Tuyết đi đến, nàng nhẹ giọng hỏi: "Tiểu Trần, người không sao chứ?"

Khánh Trần im ắng lắc đầu.

Giang Tuyết nói ra: "Ta vừa mới đi cùng môi giới xác nhận qua, ba ba của người muốn bán cái phòng này mà nói, người đúng là ngăn không được."

Từ pháp lý tới nói, đây là phòng ốc của hấn."

Ngoài cửa sổ còn có thể nghe được tiếng ồn ào, là môi giới ngay tại chỗ mấy vị khách hàng giải thích tình huống, dù sao những người kia đến xem phòng lại một chuyến tay không, đầu rất tức giận.

"Ừm, " Khánh Trần nhẹ giọng đáp lại.

"Nhưng là không quan hệ Tiểu Trần, dạng này cha không cần cũng không quan hệ rồi, người về sau liền đem đến nhà chúng ta ở, Tiểu Vân cùng ta ngủ một gian phòng, ta đem phòng của nàng dọn dẹp một chút người liền có thể ở, " Giang Tuyết an ủi: "Từ nay về sau người chính là người nhà của chúng ta, người an tâm học tập, về sau thi lên đại học a di cho người thờ học phí."

Khánh Trần cười cười: "Không có chuyện gì Giang Tuyết a di, Tiểu Vân cũng đã trưởng thành cùng người chen một gian phòng không thích hợp."

Lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa, Khánh Trần nhìn ra bên ngoài, rõ ràng là người ngồi tại trên xe lăn Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người.

Phía sau bọn họ, còn có người đặc biệt tại đây xe lăn.

Hồ Tiểu Ngưu cân nhắc một chút nói ra: "Khánh Trần đừng học, chúng ta ở bên ngoài nghe thấy môi giới nói chuyện với nhau. Là như vậy, người cửa đối diện hai vị đồng học đã dọn đi rồi, nhưng phòng ở kia ta đầu đã mua lại, nếu như người không chê, có thể đem đến nơi đó ở."

Nói thật, Hồ Tiểu Ngưu trước kia sống an nhàn sung sướng chưa bao giờ tiếp xúc qua loại chuyện này, hấn cũng nghĩ không thông phụ thân nào sẽ bán phòng ở, để cho mình nhỡ không có chỗ ở.

Hấn lý giải không được.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta rất cảm tạ hảo ý của người, người cung

cấp cũng đúng là ta nhu cầu cấp bách, nhưng ta không có khả năng ở không. Ta biết người không thiếu tiền, nhưng xin mời nhận lấy tiền thuê, đồng thời, ta sẽ nhớ kỹ nhân tình này."

Hồ Tiểu Ngưu cười cười: "Được rồi, không có vấn đề"

Theo Khánh Trần, đối phương mặc dù có dư thừa phòng ở, nhưng không nhất định liền muốn cho thuê chính mình, cho nên hẳn nhất định phải nhận chuyện này.

Tương lai nếu như đối phương gặp nạn, hẳn nhất định sẽ miễn phí giúp đối phương một lần.

Hồ Tiểu Ngưu để cho người ta mang tới chìa khoá đưa cho Khánh Trần: "Tiền thuê nhà lời nói bình thường là 1200, nhưng cái phòng này chúng ta vừa mới mới qua, còn đồ rất nhiều thứ, tỉ như điếu hoà không khí, trí năng bồn cầu, TV, cho nên tiền thuê nhà giá cả cao hơn một chút, 1400 người cảm thấy thế nào?"

"Hợp lý," Khánh Trần nói với Giang Tuyết: "Giang Tuyết a di người trước giúp ta đệm một chút, đằng sau ta kiếm tiền trả lại người."

"Ừm," Giang Tuyết gật đầu.

Hồ Tiểu Ngưu đối với Giang Tuyết thành khẩn nói ra: "Trước đó khả năng bởi vì chúng ta chính mình nguyên nhân, đánh với người quan hệ thời điểm có chút mạo phạm, xin hãy tha lỗi, hi vọng sẽ không cho người lưu lại một cái ấn tượng xấu, có cơ hội còn có thể trở thành bằng hữu."

Giang Tuyết cười cười: "Không có chuyện gì vị bạn học này, tuyệt đối đừng để ở trong lòng."

"Ừm," Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu.

Nói xong, hẳn chậm rãi đứng dậy, vịn lan can từng chút từng chút đi đến lầu đi, người phía sau thì giúp hắn đem xe lăn dời đi lên.

Giang Tuyết nhìn về phía Khánh Trầ: "Tiếp xuống định làm như thế nào?"

Khánh Trầ quay đầu nhìn thoáng qua quen thuộc nhà, phòng mờ mờ, cũ nát màn cửa, ghế sofa, hẳn trước kia luôn cảm giác mình sớm muộn cũng có một ngày sẽ rời đi nơi này, nhưng là thật đến rời đi một khắc này, vẫn còn có chút không bỏ.

Hắn nhớ kỹ trước đây ít năm phụ thân sẽ còn mua Đào Đào Cơm bún gạo trở về, hai người ngồi ở trên ghế sofa, vây quanh bàn trà ăn cơm.

Hắn nhớ kỹ trong cái phòng này thỉnh thoảng sẽ có con kiến đến kiếm ăn, mẫu thân Trương Uyển Phương kiêu gì cũng sẽ phàn nàn côn trùng quá nhiều, phòng ở quá triêu.

Hắn nhớ kỹ từ chính mình bàn đọc sách nhìn ra phía ngoài, có thể nhìn thấy trước cửa cây không hoa không trái.

Phòng này mỗi một chi tiết nhỏ hẳn đều nhớ, bất luận là tốt, hỏng.

Sau đó, mẫu thân rời đi.

Lại sau đó, phụ thân cũng không trở lại.

Có lẽ đây chính là ký ức quá tốt khuyết điểm.

Nhưng mà chuyện cho tới bây giờ.

"Có lẽ nên làm một cái chấm dứt, " Khánh Trầ đứng tại trong phòng nhỏ bình tĩnh nói ra: "Ngày mai, liền đem nhân sinh trong quá khứ, đều dứt bỏ rời đi."

...

Kịch bản lập tức liền muốn càng thêm có thú vị ~

Hoan nghênh mọi người tại 2020 duyệt văn bản gốc IP thịnh điển trong hoạt động đánh cho ta bằng a! ! Thuận tiện lại c ầu cái nguyệt phiêu! !

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng để thử

Chương 130, náo người

Ban đêm, Lạc thành đường lớn Bắc hản là địa phương náo nhiệt nhất một trong.

Hai bên đường đều là kiểu Trung Quốc phong cách cổ kiến trúc, ở trong trên con đường đá xanh, treo từng chuỗi ăn mừng đèn lồng đỏ.

Trên mặt đường dài ước chừng một cây số, có bán chân gà, có bán nướng tinh bột mì, từng chiếc thố nhất qua chế thức quán nhỏ xe, san sát nối tiếp nhau hướng nam sắp xếp đi qua.

Trời vừa tối đèn đỏ mới lên thời điểm, trên con đường đá xanh chen vai thích cánh, phi thường náo nhiệt.

Ngay tại cái này đường lớn Bắc phía nam một cái kiểu Trung Quốc ngõ hẻm nhỏ bên trong, một cái sân nhỏ cửa ra vào để đó chiêu bài: Giá cao thu về Mao Đài, đông trùng hạ thảo, nhân sâm, hoàng kim. . .

Trong viện lão đầu dờn băng ghế dài tại cửa ra vào, hần dẫm lên trên dùng khăn mặt lau sạch nhè nhẹ lấy cửa ra vào đèn lồng đỏ bên trên phù bụi.

"Hôm nay cái gì giá vàng?"

Một cái thanh âm khàn khàn tại lão đầu phía sau vang lên, hần nhìn lại liền vui như điên: "Tiểu tử, lại là ngươi!"

Chỉ gặp Khánh Trần mang theo mũ trùm, hai tay cầm ở vệ y trước mặt trong túi, nếu không nhìn kỹ, rất khó nhìn rõ hình dạng của hần.

Chỉ bất quá, lão đầu đối với hần ký ức vẫn còn mới mẻ, dù sao lần trước

chiếm đại tiện nghi, cho nên hơi hơi đánh giá liền nhận ra.

Khánh Trầ n tỉnh táo nói ra: "Ta đã hỏi qua người khác, coi như không có hóa đơn người cũng phải theo bình thường giá vàng cho ta, hiệu c ầ n đ ồ đ ầ u là như thế thu."

Lão đ ầ u cũng không xấu hổ, hắ n cười hí p mắt nói ra: "Ai bảo người không muốn bị người biết thân phận đ ầ u, hiệu c ầ n đ ồ đ ầ u là có giám sát, còn cả đ ầ m đ ầ u tại đ ầ n công an treo hào, rất tốt tra người lai lịch. Thủ tiêu tang vật li ề n muốn bỏ ra thủ tiêu tang vật đại giới, ta cũng gánh chịu phong hiểm không phải sao?"

"400 gram, " Khánh Trầ n không có vết mực: "Ta khuyên người nghĩ kỹ lại trả lời ta là giá cả bao nhiêu, cho thấp ta xoay người rời đi."

Lão đ ầ u vui tươi hơn hở nói ra: "Đừng nóng vội đừng nóng vội, hôm nay giá vàng 390, ta cho người 300 thế nào?"

Khánh Trầ n xoay người rời đi, đã thấy lão đ ầ u vội vàng nhảy xuống ghé dài giữ chặt hắ n: "Người người trẻ tuổi kia làm sao như thế không có kiên nhẫn đ ầ u, 320, không có khả năng nhi ề u hơn nữa!"

"Được, " Khánh Trầ n trực tiếp tiến vào tiểu viện: "Ta đ ầ u muốn ti ề n mặt."

Lão đ ầ u đi theo phía sau hắ n nói ra: "Ti ề n mặt ta cũng không có nhi ề u như vậy, nếu như người nhất định phải ti ề n mặt, chỉ có thể cho người 100, 000."

Khánh Trầ n cười lạnh một tiếng: "Một cái chuyên môn thu tang vật địa phương sẽ không có hơn mười vạn ti ề n mặt? Ta không tin, lão đ ầ u, người nếu lại trộm gian dùng má nh lối ép giá, mua bán này có thể làm không thành."

"Được chưa, " lão đ ầ u trong lòng tự nhủ tiểu tử này có chút không dễ lừa gạt a: "Trước kiểm hàng."

Khánh Trần đem vàng thỏi đem ra, lão đầu dùng xâu trống không phương pháp ở trong nước đo mật độ, xác định không có vấn đề về sau, trực tiếp sau khi đi viện mở ra tủ sắt lấy ra 128000 tiền mặt đến, cất vào một túi nhựa cái màu đen bên trong.

"Người sẽ không lại phải một tấm một tấm điếm a?" Lão đầu nghi ngờ nói.

Sau đó hắn liền trở mắt nhìn Khánh Trần một tấm một tấm điếm chỉnh ống kính nghiệm tiền giấy, cuối cùng rút ra năm tấm đến: "Đổi một chút, tạ ơn."

"Tê, " lão đầu vừa còn nói người trẻ tuổi không có kiên nhẫn, hiện tại quả thật bị đổi phương kiên nhẫn cho chấn kinh.

Hắn có chút không tình nguyện đổi năm tấm đi ra, đập trong tay Khánh Trần: "Ta cũng thật sự là phục, giống người như thế cần thận ta còn lần thứ nhất gặp."

Khánh Trần mặt không thay đổi đáp lại nói: "Giống người như thế gian hoạt lão đầu, ta cũng lần thứ nhất gặp."

Nói xong, hắn không chút do dự ra tiểu viện.

Lần này tiền, hắn sẽ trực tiếp cho Giang Tuyết, sau đó một phần nhỏ do đối phương từ từ chuyển khoản đến chính mình trong Wechat, để di động thanh toán.

Có người hỏi mà nói, Giang Tuyết có thể nói là Khánh Trần cho Lý Đổng Vân học bù giảng bài phí.

Một cái khác đại bộ phận thì tiền đến đối phương đơn độc làm thẻ ngân hàng bên trên, do Khánh Trần mang theo ở trên người sử dụng.

Giang Tuyết là trên mặt nổi thời gian hành giả không cần lo lắng người khác hoài nghi, mà hắn khác biệt, trong tài khoản đột nhiên nhiều một bút không rõ lai lịch đại ngạch tiền tiết kiệm, người hữu tâm hơi tra một chút

liền có thể biết hẳn không thích hợp.

Cái kia Con Tem Ác Ma chủ nhân chưa nổi lên mặt nước trước, hẳn nhất định phải chú ý cẩn thận.

Lúc về đến nhà, Lý Đổng Vân ngay tại hẳn mới mượn trong phòng xem tivi, nàng gặp Khánh Trầ trở về liền hưng phấn nói: "Khánh Trầ ca ca, trong phòng này màn cửa đều là chạy bằng điện đây này, mà lại có thể dùng điện thoại không chế tất cả ánh đèn chột mở, bèn cầu cũng là chạy bằng điện, TV siêu cấp hội viên mở một năm, thật nhiều phim hoạt hình đều có thể nhìn!"

Khánh Trầ dở khóc dở cười, tiểu cô nương lại thế nào trưởng thành sớm cũng dù sao cũng là tiểu hài tử, cho nên hấp dẫn nhất đối phương lại là một năm TV hội viên. . .

Lúc này, Giang Tuyết chính chỉnh lý phòng, nàng đem trong phòng đệm chặn tất cả đều đổi lại mới.

Lý Đổng Vân từ trên ghế salon nhảy xuống, tội nghiệp ôm lấy mũ mũ eo: "Mụ mụ, chúng ta đêm nay liền ở nơi này đi, cùng Khánh Trầ ca ca ngủ cùng chỗ."

Giang Tuyết cau giận nói: "Đây là người Khánh Trầ ca ca mới mượn phòng ở, người nói ở liền ở a?"

"Mụ mụ, " Lý Đổng Vân bỗng nhiên nói ra: "Người cũng đem hai cái phòng ngủ đệm chặn toàn trải tốt!"

"Ai!" Giang Tuyết lập tức liền đỏ mặt, có chút bị vạch trần sau không có ý tứ.

Kỳ thật, bọn hẳn hiện tại giữa lẫn nhau mặc dù không có liên hệ máu mủ, nhưng đã giống thân nhân, là một loại không trộn lẫn danh, lợi, dục vọng tinh khiết tình cảm.

Bất luận Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân hay là Khánh Tr ần, đều chẳng qua là trên thế giới này, đã từng người đáng thương.

Bởi vì một cái ngẫu nhiên giáng lâm xuyên qua sự kiện, vận mệnh đột nhiên gắn bó ở cùng nhau.

Giang Tuyết trải qua nguy hiểm, có thể nàng nói cho cùng cũng bất quá là cái nhu nhược nữ nhân, sở dĩ phải sợ sệt, sẽ không có cảm giác an toàn.

Chỉnh lý phòng này thời điểm, không biết thế nào liền đem hai cái phòng đều thu thập xong, trong lòng cũng từng vụng trộm nghĩ tới, có đôi khi sợ liền mang Tiêu Vân ở qua tới.

Chỉ là, ý định này bị Lý Đ ồng Vân vạch trần quá nhanh.

Khánh Tr ần vội vàng nói: "Giang Tuyết a di, hộ cửa đối diện này hình muốn so chúng ta 101, 201 lớn, hai phòng ngủ một phòng khách ta một người ở cũng lãng phí, cho nên phòng ngủ chính kia liền để cho các người đi, lúc nào ở đều được."

Lý Đ ồng Vân nhìn về phía Giang Tuyết: "Người nhìn Khánh Tr ần ca ca đều nói như vậy!"

"Vậy được rồi, nhưng tạm thời liền ở đêm nay, ngày mai người cũng đừng lại nháo người a, " Giang Tuyết đáp ứng.

...

Giữa trưa ngày thứ hai, Khánh Tr ần tan học sớm liền về đến nhà , chờ đợi lấy môi giới cùng Khánh Quốc Trung đến.

Đếm ngược 8:00:00.

Buổi chiều 4 giờ chuông thời điểm, ngoài phòng ồn ào.

Chỉ nghe Khánh Quốc Trung không nhận được thanh âm truyền đến: "Ta

không đâu nói cho người sao, phòng ở là của ta, ta mẹ nó muốn bán liền bán, người một mực hẹn người hộ khách tới là được rồi, chỉ cần giá cả phù hợp ta lập tức đi công việc thủ tục sang tên."

Vị kia môi giới phàn nàn nói: "Mẫu chốt là con trai của ngài vạn nhất không nguyện ý chuyển, cái kia coi như sang tên cũng rất phiền phức, đến lúc đó người mua sẽ nói là chúng ta công ty môi giới không đáng tin cậy."

"Người yên tâm trăm phần, ta hôm nay liền đem việc này giải quyết!"
Khánh Quốc Trung lực lượng mười phần nói, tại hắn trong ấn tượng nhitử một mực là nhẫn nhục chịu đựng, không có khả năng phản đối hắn.

Khánh Trần yên lặng nghe đây hết thấy, thẳng đến đối phương vào cửa về sau, hắn mới đẩy cửa ra ngoài.

Hắn hôm nay muốn làm một cái kết thúc, cho nên hắn không hy vọng Khánh Quốc Trung biết mình về sau ở đâu.

Không phải vậy đối phương thiếu tiền nợ đánh bạc, còn sẽ tới tìm chính mình.

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 131, đại pháo đánh con muỗi

Khánh Trầ đứng tại trong hành lang.

Không nói một lời đứng đấy.

Nhìn xem trước mặt quen thuộc mà đột nhiên có chút xa lạ cửa chính.

Bởi vì nhà lầ cũ kỹ quan hệ, trong hành lang công tắc ngu ần điện cái rương cũng bị mất cái nắp.

Trước kia trong nhà luôn mất điện, cho nên còn phải phòng ngọn nến, một khi nháy áp phụ thân còn phải giơ ngọn nến đến bên ngoài đem công tắc ngu ần điện một lầ nữa đẩy lên đi.

Nhưng từ nay vềsau sẽ không còn có cảnh tượng như vậy.

Khánh Trầ giống như là nhanh chóng đem quá đi cái kia hết thảy đầ nhớ lại một lầ giống như.

Lúc này mới đưa tay, đông đông đông, gõ chính mình đã từng cửa chính.

Cửa mở ra, Khánh Quốc Trung mặt đen lên đứng trong phòng: "Người lúc này không ở trường học lên lớp, chạy vềtới làm gì?"

Khánh Trầ bình tĩnh hỏi: "Tại sao muốn bán đi cái phòng này, người có nghĩ tới hay không, đem phòng ở bán vềsau ta ở chỗ nào?"

Khánh Quốc Trung chưa từng thấy hùng hổ dọa người nhi tử, trong lúc nhất thời khí thế ngược lại tiêu tán một chút.

Bất quá hẳn rất nhanh liền nâng lên lông mày: "Đây là lão tử phòng ở, lão tử muốn bán liền bán! Phòng này không có, người có thể đi ở mẹ người nơi đó a! Cũng không biết ai như vậy thất đức đem lão tử báo cáo, khiến cho ở bên trong ngõ xóm lâu như vậy, ta nói với người, tiểu tử người lúc này đừng đến tìm lão tử xúi quẩy a!"

"Pháp viện đem ta phán cho người, " Khánh Trần nói ra.

"Mẹ người hiện tại có tiền, " Khánh Quốc Trung dặt cổ nói ra: "Nhà nàng hiện tại phòng ốc rộng, người có thể trực tiếp ở nàng nơi đó."

"Hôm qua ta dưới giường tiền đâu?" Khánh Trần hỏi.

"Không có, " Khánh Quốc Trung nói ra: "Tiền kia là mẹ người đưa cho người a? Nàng hiện tại cũng không thiếu cái này mấy ngàn khối tiền, người trực tiếp đi tìm nàng, về sau đừng tìm ta! Ta cũng nghĩ không ra, ta và mẹ của người ly hôn thời điểm tại sao muốn đi theo ta!"

Khánh Trần nhìn xem hẳn nói ra: "Mẹ ta tối thiểu còn tại mỗi tháng đánh tiền sinh hoạt, người lại gánh chịu qua cái gì trách nhiệm đâu?"

Khánh Quốc Trung nghe chút lời này liền không vui: "Người thật coi mẹ người đánh tiền sinh hoạt là vì người? Nàng là vì chính nàng!"

Khánh Trần sửng sốt một chút.

Khánh Quốc Trung hùng hùng hổ hổ nói ra: "Biết nàng vì sao không trực tiếp đem tiền sinh hoạt chuyển cho người a, chúng ta là ước định cẩn thận nàng nhất định phải đem người mỗi tháng tiền sinh hoạt đánh cho ta, ta mới đồng ý cùng với nàng ly hôn, không phải vậy ta cùng với nàng nháo đến dài đằng đẵng, nàng cũng cách không được cưới này!"

"Thì ra là thế, " Khánh Trần nội tâm thở dài nói.

Khánh Quốc Trung tiếp tục nói: "Hiện tại nàng đi đâu kiện kinh tế tốt, cho người mấy ngàn khối tiền người đã cảm thấy nàng so với ta tốt rồi? Nàng

cũng không phải là người tốt lành gì! Ta đem phòng này bán, v ềsau còn có thể chữa chút ti ền cho người lên đại học!"

Chỉ có Khánh Tr ần biết, cái kia mấy ngàn khối ti ền cũng là chính hấn tân tân khổ khổ kiếm tới, không phải mẫu thân Trương Uyên Phương cho.

Cho nên, Trương Uyên Phương tại hiệp nghị ly hôn ước định bên ngoài, chưa từng đã cho hấn ngoài định mức quà tặng.

Khánh Quốc Trung nói tới lưu ti ền cho hấn lên đại học, cũng bất quá là một câu hoang ngôn.

Trong nhân thế này, dân cò bạc lời nói không thể nhất tin.

Giờ khắc này, sinh hoạt ở trước mặt Khánh Tr ần triển lộ ra nhất dữ tợn một mặt kia.

Đẫm máu, xấu xí một mặt kia.

Dưới vực sâu giống như là có vô số đôi tay hắc ám muốn đem thiếu niên mang xuống giống như, không ngừng không nghỉ.

Khánh Tr ần ngẩng đầu trực câu câu nhìn chăm chăm Khánh Quốc Trung, cái kia không ngừng không nghỉ nội tâm xé rách tại thời khắc này, cũng bỗng nhiên im bật mà dừng.

"Người đem phòng ở bán đi, v ềsau lại không phụ tử quan hệ, " Khánh Tr ần nói xong li ền quay người ra hành lang.

Trong phòng cách vách Giang Tuyết mấy l ần muốn lao ra giận dữ mắng mỏ Khánh Quốc Trung, mấy l ần muốn kéo ở Khánh Tr ần an ủi một chút, nhưng nàng nhớ tới Khánh Tr ần đã thông báo sự tình: Tuyết đối không nên bị Khánh Quốc Trung nhớ kỹ đầu mỗi gì, phòng ở bán đằng sau hấn li ền sẽ không lại tới nơi này, nhưng nếu để cho hấn biết Giang Tuyết a di người cùng ta quan hệ rất tốt, v ềsau hấn thậm chí sẽ tìm đến người vay ti ền.

Cho nên, Khánh Tr ần là muốn chặt đứt hết thảy quan hệ, mà không phải tiếp tục dây dưa không rõ.

Phía sau hẳn Khánh Quốc Trung không có giữ lại Khánh Tr ần, mà là đối với môi giới nói ra: "Thấy không, sự tình giải quyết, người tranh thủ thời gian hô cái kia nguyện ý trả tiền hộ khách đến cục quản lý bất động sản, hôm nay liền đem thủ tục làm, để hẳn giao tiền đặt cọc!"

Khánh Tr ần đi đến đường Hành Thự bên trên, nhìn xem lui tới xe cộ.

Ven đường bán khoai nướng đại thúc đánh thẳng mở đất lò, nắm vuốt mỗi cái khoai lang nhìn có hay không nướng mềm.

Một vị trung niên gọi điện thoại cùng hẳn gặp thoáng qua, trong miệng nói đêm nay tăng ca, không trở về nhà ăn cơm.

4 lục lộ xe buýt chậm rãi dừng ở trạm dừng phía trước, lái xe bu ồm bực ngán ngẩm chờ lấy hành khách xuống xe, ngồi trên xe các hành khách chẳng có mục đích nhìn xem ngoài cửa sổ xe.

Nhưng những này đều cùng Khánh Tr ần không có quan hệ gì.

Hắn cảm giác đến, toàn bộ thế giới đều tràn ngập một loại xa lạ xa cách cảm giác.

Điện thoại tại trong túi chấn động, hẳn xuất ra xem xét là Trương Uyển Phương điện báo.

Khánh Tr ần nhận: "Uy?"

Trương Uyển Phương nói ra: "Tiểu Tr ần, mục cuối tuần này đi công tác, liền không nhìn tới người. . ."

Khánh Tr ần cúp điện thoại, sau đó đem Trương Uyển Phương, Khánh Quốc Trung điện thoại đều bỏ vào trong sổ đen, Wechat cũng tất cả đều cho vào sổ đen sau xóa bỏ.

Chẳng được bao lâu, Giang Tuyết đuổi tới, nàng nắm chặt Khánh Trầ tay hỏi: "Tiểu Trầ. . . Người không sao chứ?"

Khánh Trầ cười cười: "Giống như đứt bỏ quá khứ chuyện này, cũng không có khó như vậy, bất quá, ta còn có một chuyện muốn làm."

. . .

Tới gần nửa đêm.

Khánh Quốc Trung khẽ hát đi tại đèn đường mờ vàng dưới, hắn uống một chút rượu, tâm tình còn rất khá.

Hắn một tay mang theo túi nhựa, bên trong là vừa lấy mấy vạn khối tiền, một tay cầm lên điện thoại gọi một cú điện thoại ra ngoài: "Uy, lão Trương, người ở đâu đánh bài đâu thiếu người không. . . Người nhìn lời này của người nói như thế nào, ta có tiền, hôm nay vừa đem phòng ở bán chuẩn bị đem các người thắng quầ cộc đầu không thừa đâu!"

"Tốt tốt tốt, ta liền tại phụ cận, người chờ ta lập tức liền đến. . ."

Khánh Quốc Trung tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này, hắn tựa hồ cảm giác được có chút không đúng, đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Chỉ là, sau lưng trên đường nhỏ một bóng người đầu không có, trông rỗng nửa đêm đường đi chỉ có mèo hoang tại qua lại dải cây xanh ở giữa.

Khánh Quốc Trung cười cười, nghĩ thầm chính mình thật sự là nghi thần nghi quỷ.

"Có thể là tại sở câu lưu ng ấ xâm sợ, mẹ nó, nếu để cho lão tử biết ai báo cáo, nhất định đem hắn chân đánh gãy!" Khánh Quốc Trung tự nhủ.

Nói xong, chuyển qua hai cái đầu phở chui vào cư xá nào đó lâu dãy bên trong.

Đãi hấn sau khi tiến vào, Khánh Trần từ tiểu khu lâu vũ trong bóng tối đi ra.

"Uy, người tốt, 110 sao? Ta muốn báo cáo Lạc Ấn gia chúc viện lâu số 7 cửa 3 số 101 có người tụ chúng đánh bạc, kim ngạch to lớn, " Khánh Trần cầm điện thoại nói ra: "Ừm đúng, tụ chúng ba người trở lên, tiền đánh bạc vượt qua 50,000, đủ lập án truy tố. Các người tranh thủ thời gian đến, yên tâm, bọn hấn chạy không được."

Cúp điện thoại, Khánh Trần cũng đi vào trong hành lang.

Nói thật, tại học tập theo dõi kỹ xảo cùng kỹ xảo chiến đấu thời điểm, Khánh Trần làm sao cũng sẽ không nghĩ đến, chính mình vậy mà lại đem những cái kia cao cấp kỹ xảo dùng tại loại địa phương này.

Cũng không biết Diệp mục nghe nói việc này, sẽ là cái biểu tình gì.

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 132, cho học sinh xả giận

Lạc Ấn gia chúc viện lầu số 7 cửa 3 số 101 bên trong, bốn nam nhân ngồi tại trên bàn đánh bài, còn có một nữ nhân ôm một tuổi nhi ngồi hài tử đứng tại bên cửa sổ bên trên.

Đây là một cái ẩn tàng nhiều năm tự chúng đánh bạc cứ điếm, một đôi hai vợ chồng kinh doanh nơi này, bọn hắn không chỉ có tham dự đánh bạc còn bơm nước.

Đánh bài lúc, nam nhân lên bàn đánh bài, nữ nhân thì đứng ở cửa sổ canh gác.

Trong phòng náo nhiệt tiếng động vang trời, chà mặt chược thanh âm bên tai không dứt.

Nhưng vào đúng lúc này, nữ nhân bỗng nhiên luống cuống một chút: "Đừng xoa đừng xoa, ta nhìn thấy hai chiếc xe cảnh sát lái vào sân, chạy mau!"

Nói xong, nữ nhân ôm hài tử đi đến nhà mình tổng công tắc ngắt điện bên cạnh, đem tất cả không khí chốt mở đầu cho vịn xuống dưới.

Thời gian nửa đêm, trong khu cư xá ánh đèn cơ hồ đều diệt, cho nên trong nhà đèn sáng bản thân liền rất chói mắt.

Bàn đánh bài cái khác bốn nam nhân lập tức sờ soạn đứng dậy, Khánh Quốc Trung trong miệng nói thẫn một tiếng xúi quẩy liền mở cửa hướng hành lang chạy tới.

Chỉ là, lúc đến còn rất tốt hành lang đèn, lúc này không biết thế nào không

sáng.

Cái này cũ kỹ gia chúc lâu hành lang ngay cả cái cửa sổ đều không có, đến mức không có hành lang đèn v ềsau, Khánh Quốc Trung bõn h ấn mới từ sáng ngời trong phòng đi ra, trong lúc nhất thời căn bản thấy không rõ trong hành lang có cái gì.

Trong bốn người có người nói: "Xuống lầu sau liền chia nhau chạy, cư xá này có bốn cái cửa, bõn h ấn muốn tóm lấy tất cả mọi người căn bản không có khả năng, ai bị bắt lại ai không may."

Vừa dứt lời, h ấn bõng nhiên cảm giác h ấc ám trong thang lầu có tiếng gió đánh tới.

Trong chốc lát h ấn chỉ cảm thấy chính mình dạ dày bên trên bị người một quyển trọng kích, cả người tại trên bậc thang tựa như con tôm cong lên thân thể.

Chỉ là người nện gõ h ấn cũng không dừng lại, mà là tiếp tục thừa dịp h ấc ám thẳng đến phía sau h ấn ba tên đánh bạc đ ồng bõn!

Ngấn ngùi hơn mười giây bên trong, thân ảnh màu đen kia như là nước chảy mây trôi đem bốn người toàn bộ nện đ ỗ.

Đám con bạc thấy không rõ bóng người, bõn h ấn chỉ cảm thấy đối phương giống như là đã sớm tính toán kỹ hết thảy giống như, bao quát phản ứng của bõn h ấn.

Cho nên khi nện gõ giây thứ nhất bắt đ ầu, đến tiếp sau mỗi một giây đ ầu tại theo đối phương kịch bản biểu diễn.

Bõn h ấn ngay cả diễn viên quần chúng cũng không tính, nhìu nhất chính là bốn cái đạo cụ.

"Mẹ nó, ọe!" Một tên dân cò bạc bị nện a-xít dạ dày tất cả đ ầu phun ra: "Ai vậy! Ai! ?"

Chỉ bất quá bóng người kia không có dừng lại, đối phương thừa dịp cảnh sát tìm tới sau lần 7 trước đó đi ra ngoài.

Rất nhanh, Khánh Trầ đứng tại cư xá trong dải cây xanh, yên lặng nhìn xem bốn người kia bị cảnh sát nâng lên xe cảnh sát.

Hắn hứa hẹn qua tiếp cảnh tiêu tử tử, những dân cờ bạc này một cái đầu chạy không được.

Vậy bọn hắn liền khẳng định chạy không được.

Khánh Trầ là cái người trọng cam kết, tựa như Lão Quân sơn một đêm kia, hắn đáp ứng Hồ Tiểu Ngưu sẽ giết thủ lĩnh lưu manh, thủ lĩnh lưu manh liền nhất định sẽ chết.

Đếm ngược 00:00:00.

Xuyên qua.

...

Đương đại giới hắc ám tiêu tán về sau, Khánh Trầ vẫn như cũ ngồi tại bên cạnh đồng lửa, bên người chỉ có Lý Thúc Đễng.

Vị lão sư này nhìn về phía Khánh Trầ: "Trở về rồi? Mở ra bàn tay ta nhìn một chút."

Khánh Trầ nghe lời mở bàn tay.

Lý Thúc Đễng gật gật đầu: "Thương còn chưa tốt lưu loát, xem ra trở lại thế giới ngoài cũng không ít huấn luyện, thành quả thế nào?"

"Có thể độc lập leo lên hơn hai mươi mét thẳng đứng tuyệt bích, " Khánh Trầ thành thật hồi đáp: "Nhưng chỉ thành công ba lần."

Lý Thúc Đ ồng cảm khái, chính mình người học sinh này là thật làm cho người bớt lo.

Không cần phải sợ đ ộc xúc, không cần phải sợ quở trách, thiếu niên li ền sẽ dùng cường đại nhất tự hạn chế ước thúc chính mình.

So sánh hẳn cùng sư huynh Tr ần Gia Chương thuở thiếu thời ham chơi cùng lười biếng, người học sinh này nhân sinh, quá đ ộc lòng.

Lúc trước nếu như mình cùng sư huynh cũng cố gắng như vậy, lão sư cũng sẽ không tổng tức giận đi, khẳng định sẽ rất vui vẻ.

Chỉ có chân chính trải qua loại kia huấn luyện người, mới có thể hiểu, khi trên tay người đã vết thương ch ồng ch ật, vẫn còn cần tại leo lên lúc, đem tất cả thể trọng đặt ở trên mấy cây ngón tay kia cảm giác.

Toàn tâm đầu đ ốn, có thể để người thời khắc duy trì thanh tĩnh, thậm chí hối hận đi đến đầu này tràn đ ầy chông gai con đường.

Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Khánh Tr ần: "Cảm giác người cũng không phải là thật cao hứng? Vì cái gì không cao hứng đâu, làm người thiếu niên không cần luôn dáng vẻ nặng nề, muốn vì huấn luyện của mình thành quả cảm thấy vui vẻ thôi!"

Khánh Tr ần thấp giọng nói ra: "Lão sư, ta cùng phụ mẫu đoạn tuyệt quan hệ, đoạn rất sạch sẽ loại kia."

Lý Thúc Đ ồng ngạc nhiên một chút: "Ta trước đó nhìn người khổ cực như vậy còn sống, ả ẫn hẳn lấy chính mình tất cả tiêu tính tình, còn tưởng rằng người không có cha mẹ đâu."

Khánh Tr ần: "..."

"Chỉ đùa một chút, " Lý Thúc Đ ồng nhẹ giọng hỏi: "Cảm giác thế nào?"

"Ngay từ đầu cảm giác có chút thất lạc, khổ sở, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ

hồi đáp: "Về sau ta đem cha ta báo cáo, tâm tình lại biến thành thoải mái. Bây giờ trở lại thế giới trong đên, chợt có chút mờ mịt, luôn cảm giác rất không chân thực."

Khi còn bé đến mùa đông, phụ thân mỗi ngày về nhà sẽ cho hắn mua khoai nướng ăn, đó là bọn họ hai người thích nhất để ăn vặt.

Mụ mụ sẽ nhắc nhở hắn mặc vào quần mùa thu, sẽ còn đem sữa bò đặt ở máy sưởi bên trên, nóng tốt để hắn mang theo đi học.

Người cả nhà sẽ cùng đi trên núi nghỉ mát, ba ba dùng to lớn bàn tay nâng... lên thanh tuyết, sau đó cho nhi tử khoe khoang chính mình bắt tới nòng nọc.

Bởi vì ký ức quá tốt rồi, cho nên Khánh Trần cảm thấy cái kia hết thảy đều rõ mồn một trước mắt.

Cũng không biết thế nào, nhân sinh liền bỗng nhiên biến thành dạng này.

Khi hết thảy đều dứt bỏ rơi một khắc này, qua lại thật thành mây khói, hết thảy mỹ hảo đều chỉ tồn tại ở Khánh Trần trong trí nhớ, còn có ảnh chụp cũ bên trong.

Cho nên có vẻ hơi không chân thực.

Ai cũng trở về không được.

Không cần lại các loại người nào.

Lý Thúc Đông trềnh mặt một lát, sau đó cười vỗ vỗ bả vai hắn: "Đứa nhỏ ngốc, người còn có lão sư đâu."

"Ừm," Khánh Trần nhẹ nhàng lên tiếng.

Lý Thúc Đông nhìn xem tinh không nói ra: "Có đôi khi ta sẽ cảm giác người tựa như là của ta nhi tử, nhìn thấy người khắc khổ lúc huấn luyện, ta

cũng nhất định phải nhẫn tâm không nhìn mới được, không phải vậy sẽ có một chút đau lòng. Người đêm hôm đó trở về thời điểm vết thương chẳng chịt, trên chân tất cả đều là máu, ta liền suy nghĩ người đến cùng đã trải qua cái gì. Người nhìn, lão sư kỳ thật cũng không có nhẫn tâm như vậy, chỉ là lão sư biết con đường này người phải tự mình đi tới, đó mới là nhân sinh của người."

Khánh Trần đột nhiên hỏi: "Lão sư, người lần này mang ta đi ra, có một bộ phận nguyên nhân là hướng về phía Khánh thị tứ phòng Khánh Hoài a?"

"Ừm, " Lý Thúc Đổng cười một cái nói: "Đúng, chính là hướng về phía hần đi, ta biết nhiệm vụ của hần là tiến vào cấm kỵ chi địa số 002, bắt một vật. Tựa như nhiệm vụ của người là đến ngục giam số 18, lấy ACE-005 một dạng."

"Ngài tìm hần là vì cái gì?" Khánh Trần hỏi.

"Đương nhiên là giúp người chế tạo cơ hội giết hần a, " Lý Thúc Đổng sắc mặt dần dần lãnh đạm xuống tới: "Tứ phòng vi phạm bóng dáng chi tranh quy tắc, trường bối vụng trộm xuất thủ phái tử sĩ ám sát người, ta làm lão sư sao có thể không giúp người ra khỏi khí này? Dựa vào cái gì bọn hần bóng dáng người hậu tuyển đều có người giúp, học sinh của ta cũng chỉ có thể mang một cái viện dưỡng lão tay chân? Khánh Hoài không chết, sự phụ này của ta làm liền không xứng chức."

Lý Thúc Đổng nhẹ nhàng vỗ vỗ Khánh Trần bả vai: "Yên tâm, người khác có, học trò ta đều phải có."

"Tạ ơn lão sư, " Khánh Trần nhìn xem bầu trời đêm nói ra.

Mấy ngày trước đây, khi Lý Thúc Đổng nói muốn cho hần lên tiết thứ tư, dạy hần như thế nào đi săn thời điểm, Khánh Trần liền lòng có sở ngộ.

Lý Thúc Đổng dẫn hần đi săn cũng không phải là dã thú, mà là Khánh Hoài.

...

Cảm tạ cấm đông đờng học trở thành quyển sách mới minh, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Cần nguyệt phiếu nha cần nguyệt phiếu ~ lập tức nên chưng bài, tốt tâm thần bất định, cần nguyệt phiếu ép một chút!

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 133, trong đội ngũ thu thú thời gian hành giả

"Bóng dáng chi tranh tuy nói là chín người đứng tại cùng một hàng bắt đầu, công bằng cạnh tranh chế độ, " Lý Thúc Đĩnh tại bên cạnh đồng lửa mỉm cười nói: "Nhưng thế gian này nào có tuyệt đối công bằng? Mỗi cái bóng dáng người hậu tuyến sau lưng đều đứng đầy khác biệt gia tộc phe phái, bọn hắn sẽ ở trong trận cạnh tranh này dùng bất cứ thủ đoạn nào trợ giúp chính mình ủng hộ vị kia."

"Duy trì Khánh Hoài chính là tứ phòng, mặt khác người hậu tuyến đâu, là ai đang ủng hộ?" Khánh Trăn hiếu kỳ nói.

"Duy trì Khánh Hoài cũng không chỉ là tứ phòng, tính cả bị người thay thế danh ngạch tam phòng cũng đang ủng hộ, thậm chí còn có Lý thị một chút chi thứ đang ủng hộ, có thể nói là bị người đưa cho kỳ vọng cao, " Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Chờ lão sư giúp người giết Khánh Hoài, những người này đâu không có chỗ để khóc."

Khánh Trăn cảm thấy có chút kỳ quái: "Tam phòng tuyến một bên xếp hàng ta có thể hiểu được, tương lai Khánh Hoài nếu như có thể trở thành bóng dáng tự nhiên sẽ cho tam phòng chỗ tốt, có thể chuyện này quan Lý thị sự tình gì?"

"Bởi vì Khánh Hoài nãi nãi là Lý thị, " Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Những này tập đoàn tài chính lớn đã sớm cành lá đan chen khó gỡ, cũng tỷ như hiện tại gia tộc Jindai muốn cực lực thúc đẩy thông gia, chính là như vậy. Tựa như Jindai Sorane gả cho người, người lại trở thành bóng dáng, đời thứ nhất có lẽ người còn có thể khống chế không để cho gia tộc Jindai ảnh hưởng đến Khánh thị, nhưng hậu đại đâu, Jindai Sorane nhi tử có thể hay không nhớ tới mẫu thân ơn dưỡng dục, đối với gia tộc Jindai hơi tốt một

chút? Loại ảnh hưởng này, là lâu dài, thay đổi một cách vô tri vô giác."

"Ngài có thể đừng bắt ta cùng Jindai Sorane nêu ví dụ sao, " Khánh Tr ần cảm thấy có chút cổ quái. . .

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Thẹn thùng cái gì, người phải thích nàng, lão sư làm chính sự trước đó, đem việc này trước cấp cho người, không cần chờ cái gì 3 năm ước hẹn."

"Ngài dừng lại, đừng nói đi xuống, " Khánh Tr ần vội vàng nói sang chuyện khác: "Cho nên, Khánh thị gia chủ cũng là lo lắng thông gia di chứng, mới an bài một cái tí ngoài rìa tử đệ đến thông gia, vì không ảnh hưởng hậu thế Khánh thị?"

"VẬY ta nhưng không biết, " Lý Thúc Đ ồng ý vị thâm trường nói ra: "Khánh thị đương đại gia chủ Khánh T ần là cái người cực kỳ thần bí, rất ít xuất hiện tại công chúng t ần mắt, rất ít trực tiếp làm cái gì quyết định, cũng rất ít có người có thể đoán được ý nghĩ của hắn."

Khánh Tr ần th ần nói: "Khánh thị từng đời từng đời này cứu tử đoạt đích tiết mục, khiến cho mọi người tự giết lẫn nhau, chẳng phải là lãng phí thật nhiều nhân tài?"

"Cũng là sẽ không, " Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Bóng dáng chi tranh trung kỳ, một chút tự biết không cách nào lấy được thắng lợi người hậu tuyến, li ền sẽ lựa chọn tránh lui. Tỉ như Khánh Hoài lấy được ưu thế thật lớn, rất nhiều người đều cảm thấy tiếp tục tranh giành xuống đi còn có thể sẽ chết, vậy những người này li ền sẽ ở trong lòng từ bỏ dã tâm của mình, ngược lại duy trì Khánh Hoài."

Tựa như là chân chính đoạt đích tiết mục một dạng, Ung Chính trên đường đoạt đích, li ền có Thái Tử đảng, Tứ gia đảng, Bát gia đảng , các loại.

Bất quá, đây đối với một chút kẻ yếu tới nói, chọn một cường giả đi cùng theo đúng là tối ưu giải.

Khánh Tr ần hỏi: "Vậy bây giờ, Khánh Hoài là người hậu tuyến bên trong người nổi bật sao?"

"Tạm thời còn nhìn không ra, loại chuyện này ngay từ đầu ai cũng khó mà nói, " Lý Thúc Đ ồng cười giải thích: "Bất quá cái này Khánh Hoài từ trường quân đội Hỏa Chung sau khi tốt nghiệp, trực tiếp chính là trung úy quân hàm, hiện tại tại liên bang tập đoàn quân thứ hai bên trong đảm nhiệm thực chức, điểm ấy ngược lại là so rất nhiều bóng dáng người hậu tuyến mạnh."

"Thực lực của hắn là đẳng cấp gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Tạm thời không cần cân nhắc cái này, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Không cần tại một người chết trên thân phí sức phí sức."

Khánh Tr ần: ". . ."

Nhưng vào lúc này, cách đó không xa thu thú doanh địa một mảnh trong l ều vải chui ra hai người tới.

Hai người này khoa tay múa chân còn phát ra cười ngây ngô âm thanh, Lý Thúc Đ ồng thở dài: "Lại là hai cái đập chip Dopamine nghiện, tập đoàn những năm gần đây đ ờ không có chí tiến thủ nhiều lắm."

Đã thấy hai người kia chậm rãi tới gần đồng lửa, một người trong đó bỗng nhiên nhìn chằm chằm Lý Thúc Đ ồng, Khánh Tr ần phát ra cười ngây ngô: "Hai người các người nô bộc tranh thủ thời gian đến cho chúng ta đồng lửa thêm chút củi, từng ngày li ền biết hết ăn lại nằm! Không thấy được chúng ta bên này đồng lửa nhanh diệt sao?"

Khánh Tr ần nội tâm xiết chặt, chỉ gặp Lý Thúc Đ ồng nhú lông mày chuẩn bị đứng dậy.

Hắn tranh thủ thời gian đề lại lão sư cánh tay: "Ta đi châm củi."

Nói, Khánh Tr ần tay chân lạnh lẽo đem thu thú doanh địa đồng lửa, cho một

Lần nữa làm thịnh vượng một chút.

Cái kia hai tên ăn chơi thiếu gia, lúc này mới cười khúc khích trở về trước bồng của mình.

Khánh Trần nhìn về phía nhà mình Lý Thúc Đổng: "Ngài mới vừa rồi là chuẩn bị động thủ đâu? Thật không có tất yếu a, loại chuyện này ta đi làm là được rồi, ngài có thể tuyệt đối đừng động thủ, ta sợ ngài cho bọn hán toàn giết chết."

Lý Thúc Đổng thở dài nói: "Tiểu Trần a, lão sư vì để cho bọn hán sống sót, áp lực thật thật lớn."

Khánh Trần: "..."

Được được được, ngài thực lực mạnh nhất, ngài nói cái gì đều đúng.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua trên cánh tay đếm ngược.

Trở về đếm ngược: 166:45:21.

Lại là một cái bảy ngày.

"Ta đi ngủ," Lý Thúc Đổng nói ra: "Người còn chưa ngủ sao, lấy cấp cho người chuẩn bị kỹ càng lâu vải."

"Lão sư, có thể không như thế bát quái sao," Khánh Trần dở khóc dở cười: "Ngài đi ngủ đi, ta muốn ở chỗ này quan sát một hồi."

Khánh Trần cũng không nói hắn muốn quan sát cái gì.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Jindai dẫn đầu thu thập xong doanh địa chuẩn bị xuất phát.

Lý Y Nặc đem những cái kia còn đang ngủ giấc thẳng ăn chơi thiếu gia, từng cái từ trong lều vải xách đi ra, ném ở trong xe.

Những người này có say rượu chưa tỉnh, có thì là đập chip Dopamine đập nhồi.

Toàn bộ thu thú đội ngũ có gần 100 người, trong đó hơn phân nửa đều giống như một đám đờ không nổi tường bùn nhão.

Khánh Trần thấp giọng nói với Lý Thúc Đĩnh: "Khó trách tập đoàn không để cho loại người này nắm giữ thực quyền, nếu để cho bọn hắn chưởng quyền, sợ là cao ốc đã sớm sụp đổ."

Lý Thúc Đĩnh gật gật đầu: "Tập đoàn mỗi một thời đại người trẻ tuổi đều có chút lưỡng cực phân hoá, thông minh đặc biệt thông minh, ngu xuẩn đặc biệt ngu xuẩn."

Giờ này khắc này, chỉ có Nam Canh Thần một người yên lặng ngồi tại bên cạnh đóng lửa ôm đầu gối, nhìn xem Lý Y Nặc đem những người kia từng cái ném tới trên xe.

Khánh Trần có thể phát giác, đối phương luôn luôn không nhìn được nghĩ đưa ánh mắt liếc về phía chính mình, đầu lại một lần lần cực lực nhìn được. . .

"Tiến bộ vẫn còn lớn, " Khánh Trần âm thầm cảm khái, muốn thả trước kia, con hàng này tuyệt đối là không nhìn được.

Chờ chút, Khánh Trần đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Hắn lại lần nữa qua một lần trong đầu ký ức, tình hình phát hiện, nổi danh ăn chơi thiếu gia cùng hắn ký ức hoàn toàn khác biệt.

Hôm qua, tên ăn chơi thiếu gia kia tại mới vừa tới đến nơi đây cắm trại thời điểm, còn một bộ vui sướng thủ nháo bộ dáng.

Hôm nay, người này không chỉ có tỉnh rượu, cũng không cùng đồng bạn chơi đùa đùa giỡn, hơn nữa còn một mực tại cẩn thận đánh giá bốn phía.

Đối phương xa cách tại đám người, không phải là bởi vì không thích sống chung, ngược lại càng giống là đang quen thuộc lấy một cái tươi mới vừa xa lạ hoàn cảnh.

Khánh Trầ hướng Lý Y Nặc nhìn lại, cái kia tráng kiện nữ hài mặc dù giả bộ như hững hờ đáng vẻ, lại tại trong vòng một phút liên tục liếc mắt cái kia như cũ cảnh giác chung quanh ăn chơi thiếu gia ba lần.

Đối phương cũng phát hiện cái này thời gian hành giả.

Chỉ bất quá, đối phương không biết là, lần này xuyên qua đến trong doanh địa thời gian hành giả không chỉ một.

Một bên khác, có cái người trẻ tuổi đang cùng mặt khác ăn chơi thiếu gia chơi đùa đùa giỡn.

Tựa như là một lần diễn kỹ tinh xảo biểu diễn.

Khánh Trầ cảm thấy có ý tứ.

Lần này lại còn tới một vị người chơi cao cấp.

Nhưng bất luận đối phương như thế nào biểu diễn đều không thể gạt được Khánh Trầ, không chỉ có là hành vi thói quen cùng ký ức không hợp, còn có. . .

Khánh Trầ tối hôm qua từng gặp đối phương đem đầu nhô ra lều vải.

Mỗi cái thời gian hành giả sau khi xuyên việt phát hiện mình tại trong lều vải, đều sẽ không nhìn được muốn nhìn xem thế giới bên ngoài.

Đây chính là hấn cho Lý Thúc Đờng nói nếu lại quan sát một hồi ý nghĩa.

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 134, tiêu bạch kiếm

Đợi cho Khánh Trậ̀n xác nhận hai cái thời gian hành giả thân phận thời điếm, hặ́n thấp giọng nói với Lý Thúc Đ̣ờng: "Lão sư, lần này sau khi xuyên việt, có hai cái thời gian hành giả mới xuất hiện, một cái thay thế Lý thị ăn chơi thiếu gia, một cái thì thay thế một vị nô bộc."

"Ồ?" Lý Thúc Đ̣ờng hơi nghi hoặc một chút, ngay cả hặ́n cũng chỉ là phát hiện một cái thời gian hành giả mà thôi, lại không nghĩ rằng Khánh Trậ̀n trực tiếp phát hiện hai cái.

Này cũng không trách Lý Thúc Đ̣ờng quan sát năng lực không mạnh, mà là Khánh Trậ̀n cái này cảm giác tiên tri ưu thế chiếm rất lớn tiện nghi.

Không thể không nói, Khánh Trậ̀n ngược lại là đem các thời gian hành giả tâm thái nghiên cứu rất rõ ràng, bằng không thì cũng sẽ không hơn nửa đêm len lén trông coi xem ai vụng trộm chui ra lậ̀u vặ́i.

Lý Thúc Đ̣ờng thấp giọng nói: "Một cái khác là ai, người dùng ánh mắt nhìn một chút hặ́n."

Khánh Trậ̀n nhìn xem cái kia ngay tại làm bộ "Nguyên trang nô bộc" thanh niên, sau đó nói với Lý Thúc Đ̣ờng: "Cái này đẳng cấp hơi cao một chút, nguy trang rất tốt, tiến vào nhân vật cũng rất nhanh. Nhưng là lão sư người nhìn, hặ́n hiện tại liệ̀n một bên làm việc vừa quan sát những người khác, dạng này thuận tiện hặ́n về sau bắt chước."

"Ừm, " Lý Thúc Đ̣ờng thuận ánh mắt nhìn, sau đó thấp giọng phê bình: "Học ngược lại là rất nhanh, nhưng cảm giác bình thường cũng không phải là người làm việc, người nhìn người nhìn, chặ̉ng cái lậ̀u vặ́i đầu làng nhà làng nhặ̀ng. . ."

"Ừm, " Khánh Tr ần cũng lời bình nói: "Lão sư người nhìn, mặt khác nô bộc cùng hẳn nói chuyện, hẳn trả lời đ ầu rất ngắn gọn, điếm ấy làm đ ược cũng không tệ. . ."

Chính ở đ ằng kia hai vị thời gian hành giả còn tại kh ỗ sở suy nghĩ, như thế nào sinh t ần thời điếm, bên này hai sư đ ồ đã bắt đ ầu xem kịch.

Mấu ch ốt là, hai vị kia mới tới thời gian hành giả còn không biết có người đ ang xem kịch.

Nếu đ ể cho vị kia người chơi cao cấp biết, mình lúc này nhất cử nhất đ ộng bị người phê bình, sẽ là cái gì tâm tình.

Lúc này, Lý Y N ặc làm cho tất cả mọi người đ ầu lên xe, nàng cùng vị kia một mực đi theo tả hữu trung niên nhân bàn giao hai câu.

Đã thấy vị trung niên nhân kia trực tiếp mang theo cái kia đ ả bại lộ thời gian hành giả , lên Lý Y N ặc xe.

Xem ra Lý Y N ặc cũng không muốn trực tiếp vạch tr ần thân phận của đối phương, mà là dự đ ịnh thừa dịp chạy quá trình, đ ơn đ ộc thăm v ấn một chút.

Cái kia toàn bộ hành trình mang theo toàn bộ tin tức kính mắt thợ lái chính đi vào T ần Thành trước mặt: "Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Tiêu Công, là đ ội xe thu thú thợ lái chính. Từ giờ trở đi trưng dụng các người xe Pickup, chúng ta bên này xe thiếu đi bốn chiếc, cho nên nô bộc muốn cùng các người tại thùng xe chen một chút."

Vị này tên là Tiêu Công thợ lái chính rất trẻ trung, nhìn cũng bất quá là đáng về chừng hai mươi, nhưng nói chuyện rất khô luyện.

T ần Thành có chút khó khăn: "Ngài khỏe chứ, là như vậy, chúng ta bên này còn có đi sẵn nhiệm vụ. . ."

Tiêu Công lắc đầu đánh gãy hẳn: "Lý thị sẽ cho người tương ứng kinh tế b ấi thường, mà lại ta nghe nói các người cũng là vì bắt Điều Chuẩn mới xuôi nam a, vậy cùng ta bọn họ cũng là vừa vặn tiện đường, mọi người mục tiêu đầu là cấm kỵ chi địa số 002."

Nói xong, hắn liền phát tay để năm tên nô bộc tất cả đều lộn vòng vào xe Pickup thùng xe, căn bản không có cho T ần Thành tiếp tục cơ hội cự tuyệt.

Tập đoàn trưng dụng xe của ai chiếc, còn không cần với ai thương lượng.

Nếu không phải Lý Y Nặc rõ là không phải, giảng đạo lý, đổi mặt khác con em tập đoàn đến xử lý, thậm chí cũng sẽ không cho kinh tế b ấi thường.

Khánh Tr ần thở dài, những người này phàm là biết trong đội ngũ đi săn có ai, đầu sẽ tránh xa một chút.

L ần này mọi người bị ép đ ồng hành, lão sư lại phải nhẫn nại rất vất vả.

Bất quá có ý tứ chính là, vị kia xuyên qua thành nô bộc người chơi cao cấp, cũng tại trong thùng xe.

...

Đội xe thu thú lên đường v ềsau, ngăn tại trên sơn đạo nhỏ xe cộ mới rất cục tránh ra, gia tộc Jindai không nhanh không chậm đi theo đội xe hậu phương, cũng không có vượt qua đi ý tứ.

Giờ này khắc này trong thùng xe có tám người ng ấi trên mặt đất, T ần Dĩ Dĩ, Khánh Tr ần, Lý Thúc Đ ồng, còn có năm tên nô bộc.

T ần Đ ồng ng ấi v ềtrong xe, lấy tên đẹp cho muội muội một chút không gian. . .

Xóc nảy chạy bên trong, Khánh Tr ần hững hờ hỏi nô bộc nói: "Lại nói chúng ta trước đó gặp qua, khi đó cũng không gặp các người đội xe có vết cắt cùng tổn hại, này làm sao đột nhiên thiếu đi bốn chiếc xe?"

Một người trung niên nô bộc chậm rãi nói ra: "Đây cũng không phải là bí mật gì, nghe nói là trên hoang dã xuất hiện một đội phách lối người hoang dã, chúng ta mấy cái lúc ấy cũng không rõ ràng chuyện gì xảy ra, song phương liền khai chiến."

"Phách lối người hoang dã?" Tần Dĩ Dĩ kỳ quái hỏi: "Có ý tứ gì."

Tần Dĩ Dĩ rất xinh đẹp, hẹp hẹp mặt trái xoan, cân xứng dáng người, thon dài trực tiếp chân, trừ phôi điểm đen cơ hồ không có gì khuyết điểm.

Ai cũng ưa thích cùng loại tiểu cô nương này nhiều phiếm vài câu.

Lại nghe một vị nô bộc cười giải thích nói: "Cái kia đội người hoang dã không biết là điên rồ hay là thế nào, không chỉ có đem Tiêu Công lái chính máy không người lái đánh xuống một khung, lại còn ở trên núi khắc chữ khiêu khích."

Tần Dĩ Dĩ hiếu kỳ: "Khắc chữ gì?"

"Có gan liền đến phương bắc chặt ta!" Nô bộc kia vui tươi hơn hờ cười nói: "Bình thường người hoang dã nhìn thấy thú đội ngũ liền chạy, ai từng thấy ác như vậy người hoang dã a?"

Trong chớp nhoáng này, Khánh Trần cùng Lý Thúc Đĩnh đồng thời nhìn về hướng thùng xe mặt đất, đều không có tiếp tra.

Một vị khác nô bộc nói ra: "Ngay từ đầu mọi người coi là bọn này người hoang dã có mai phục, có chuẩn bị mà đến, lúc ấy Tiêu Công lái chính nhưng lo lắng. Kết quả về sau phát hiện căn bản không phải có chuyện như vậy, đối phương bị chúng ta đánh rầm chạy nước tiểu, nếu không phải có con em tập đoàn lỗ mãng, chúng ta vốn hẳn nên toàn thắng."

Khánh Trần cùng Lý Thúc Đĩnh cơ hồ đều có thể tưởng tượng đến cảnh tượng lúc đó: Người hoang dã một mặt mộng bức tao ngộ chiến đấu, mà đối diện thì là bị chọc giận thú đội ngũ. . .

Khả năng những người hoang dã kia đâu không nghĩ ra, vì sao bọn này con em tập đoàn sẽ như vậy phần nộ. . .

"Sau đó thì sao?" Tần Dĩ Dĩ truy vấn.

"Áo, đem bọn hắc đánh chạy về sau, Y Nặc tiểu thư liền không để cho đuổi, nàng nói còn có chuyện trọng yếu hơn, không có rảnh phản ứng bọn này người hoang dã."

Lúc này, Khánh Trần nói ra: "Còn không biết mấy vị xưng hô như thế nào đâu, ta lời đầu tiên ta giới thiệu một chút, ta gọi Quảng Tiểu Thổ."

Lý Thúc Đông: "Ta gọi Mộc Hựu Đông."

Hai sư đồ này đầu bắt đầu chơi đoán chữ trò chơi.

Nô bộc địa vị tại tập đoàn bên trong rất thấp, nhưng ở trong mắt người bình thường cũng rất cao.

Tựa như đánh chó nhất định phải nhìn chủ nhân một dạng, đám nô bộc đối mặt người bình thường cũng là rất thận trọng tự ngạo.

Cho nên, Tần Dĩ Dĩ loại này xinh đẹp tiểu cô nương bọn hắc rất tình nguyện trò chuyện, nhưng nếu như là Khánh Trần tra hỏi, bọn hắc liền lại lần nữa lãnh đạm đứng lên.

Đối diện nô bộc tự giới thiệu mình: "Cao Thuận."

"Tống Tề Lương."

"Hoàng Thượng."

"Lã Phát."

"Chu Huyền."

Khánh Tr ần cùng Lý Thúc Đ ồng đ ầu nhớ kỹ cuối cùng này danh tự, Chu Huyền.

Đ ây chính là cái kia mới tới thời gian hành giả.

T ần Dĩ Dĩ hiếu kỳ nói: "Các người trong đội ngũ thu thú, chính là cái kia Y Nặc tiểu thư định đoạt sao?"

"Đương nhiên, nàng là Lý thị đời thứ ba trưởng nữ, tự nhiên là nàng định đoạt, " một tên nô bộc giải thích nói.

"Áo, vậy ta nhìn nàng luôn mang theo một cái g ậy gò yếu ớt nam hài, cái kia là?" T ần Dĩ Dĩ hỏi.

"Cái kia a. . ." Hoàng Thượng ch ần chờ một chút: "Kỳ thật vị kia là Y Nặc tiểu thư trai lơ, là Y Nặc tiểu thư bên người đang hot tiểu bạch kiểm. . ."

Tên kia gọi là Cao Thuận trung niên nô bộc trừng mắt liếc hẩn một cái: "Biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói, không phải vậy trở v ề li ền phải v ả miệng."

Khánh Tr ần không nói gì, chỉ là hẩn rõ ràng phát hiện, khi đám nô bộc nói lên Lý Y Nặc địa vị, cùng đối phương ưa thích nam sủng lúc.

Cái kia gọi là Chu Huyền thời gian hành giả, mắt sáng rực lên một chút. . .

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 135, kỳ quái bắt đầu hình thức

Trải qua thành thị số 18, thành thị số 1 ở giữa đoạn kia không người chịu sửa đường đất, đội xe tốc độ lần nữa nhanh.

Lúc giữa trưa, thu thú đội ngũ dừng xe ở bên đường, tiến hành ngăn ngủ tu chỉnh.

Đám nô bộc xuất ra từng cái Khánh Trầ thấy qua loại kia nhiệt độ ổn định làm nóng hộp cơm, còn có cùng loại lò vi ba thức đồ vật, bắt đầu nấu cơm xào rau, đều không cần nhóm lửa.

Xem ra, đội xe thu thú bên trong hẳn là có so người hoang dã tân tiến hơn động lực ngu ồn năng lượng, để hoàn thành sạc điện không giây.

Ngắm lại cũng thế, Trầ Thành bọn hắn sử dụng sạc không giây có thể ngu ồn năng lượng, là 'Sơn thức' chủ chiến xe tăng bên trên đảo thả xuống "Sao Kim số 3 lò phản ứng hợp kim chì bí", con em tập đoàn bọn họ tự nhiên sẽ có cường đại hơn trang bị.

Lúc này, người hoang dã cùng tập đoàn xuất hành khác nhau thể hiện đi ra.

Trầ Thành bọn hắn chỉ có thể gặm khô cần thanh protein, mà thu thú đội ngũ bên kia đã bắt đầu nấu cơm.

Nhưng vào lúc này, hậu phương nguyên bản từ từ đi theo Jindai đội xe lại không chút nào dừng lại, thừa dịp thu thú đội ngũ ăn cơm công phu bổ sung nhiên gia tốc, tựa hồ muốn thừa cơ hội này hất ra Lý Y Nặc.

Lý Y Nặc lạnh lùng nhìn đối phương đèn sau, nhưng không có lập tức để mọi người lên xe đuổi theo: "Cho bọn hắn một chút thời gian, xem bọn hắn

có thể chạy được bao xa."

Khánh Tr ần cùng Lý Thúc Đ ồng song song đứng đ ẩy xem kịch, bọn h ần mục tiêu l ần này không phải gia tộc Jindai, cho nên cũng không quan tâm gia tộc Jindai có hay không chạy mất.

Ngược lại đ ể hai người bọn họ cảm thấy kinh ngạc chính là, vị kia trước đó bị mang lên Lý Y N ặc xe cộ thời gian hành giả "Lý Thừa Hi", lúc này chính thành thành thật thật cùng sau lưng Nam Canh Th ần.

Nam Canh Th ần đi đ ầu, h ần li ền đi đ ầu.

Nam Canh Th ần muốn t ọa hạ, h ần thì giúp một tay hướng trên mặt đất đ ệm đ ồ vật.

"Ta làm sao nhìn có chút không hiểu đ ầu, " Lý Thúc Đ ồng nhìn mà than thở.

"Ngạc, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Lão sư, ta cũng có chút xem không hiểu. . ."

Cái này Lý Y N ặc không quan tâm thời gian hành giả thân phận còn chưa tính, nhưng đối phương là thế nào đ ệm Lý Thừa Hi biến thành Nam Canh Th ần tiêu t ỳ t ỳ t ỳ?

Trước đó Khánh Tr ần đã từng hỏi qua Nam Canh Th ần: Lý Y N ặc biết người thời gian hành giả thân phận sao?

Nam Canh Th ần trả lời: Không biết.

Lúc đó Khánh Tr ần không nghĩ nhi ều cũng li ền tin!

Nhưng là hiện tại, kết hợp trước đó Nam Canh Th ần niệu tính, Khánh Tr ần hoài nghi Lý Y N ặc khả năng đã biết Nam Canh Th ần bí mật. . .

Phương diện khác, Nam Canh Th ần xác thực so những người khác đáng tin

hơn một chút, cũng giảng nghĩa khí.

Nhưng liên quan tới che giấu tung tích điếm này, không hiểu thấu thao tác là thật cay con mắt.

Khánh Trầ n nhỏ giọng suy đoán nói: "Lão sư, ta hoài nghi Lý Y Nặc đã biết Nam Canh Thầ n là thời gian hành giả, cho nên thu nạp thời gian hành giả khác, định cho Nam Canh Thầ n tại thế giới ngoài thành lập một chút thế lực. Nàng đem phát hiện thời gian hành giả khổng chế trong tay, sau đó để những người kia tại thế giới ngoài vì Nam Canh Thầ n phục vụ."

Đây là hợp lý nhất suy đoán, không phải vậy không có cách nào giải thích Lý Y Nặc hiện tại hành vi.

"Có mấy phần đạo lý, " Lý Thúc Đ ồng có chút dở khóc dở cười: "Tiểu nha đầu này đối với người vị bạn học kia có thể xưng chân ái. . ."

Hai sư đ ồng này nguyên bản còn cảm thấy, bọn hắn bị ép đi theo đội xe thu thú về sau, hoang dã sinh hoạt sẽ biến rất vô vị.

Mà ở hai vị thời gian hành giả đến về sau, bọn hắn tựa như là hai cái trong lòng thiêu đốt lên bát quái chi hỏa quầ n chúng ăn dưa.

Sinh hoạt lập tức liề n có hi vọng.

Hai người lại đem ánh mắt chuyển hướng Chu Huyền, lại phát hiện đám nô bộc nấu cơm lúc, con hàng này ngay tại một bên chịu khó chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, cắt thịt, nhặt rau.

Căn bản không đi đụng những cái kia khoa học kỹ thuật sản phẩm, để tránh rớt rề.

"Lão sư người nhìn, mặt khác nô bộc cũng không phát hiện hắn sẽ không dùng những điện tử sản phẩm kia, " Khánh Trầ n vui tươi hơn hử cười nói: "Còn cảm thấy hắn làm việc đặc biệt chịu khó đâu."

"Ừm, ánh mắt hần cũng rất tặc, một bên cắt thịt còn có thể một bên học điện tử sản phẩm dùng như thế nào, " Lý Thúc Đ ồng cũng cảm thấy có ý tứ.

Cách đó không xa T ần Dĩ Dĩ cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, hai sư đồ này giống như từ hôm nay sáng sớm liền bắt đầu trở nên có chút kỳ quái, một mực tụ cùng một chỗ nói nhỏ cái gì, mỗi lần nàng nhích tới gần thời điểm, đối phương liền ngậm miệng không nói. . .

Sinh khí.

"A, lão sư, " Khánh Tr ần một bên nhai lấy thanh protein vừa nói: "Cái này Chu Huyền con mắt, một mực tại hướng Nam Canh Th ần cùng Lý Y Nặc trên thân nghiêng mắt nhìn a."

"Hần nhận biết Nam Canh Th ần?" Lý Thúc Đ ồng cũng phát tán tư duy: "Có phải hay không cũng phát hiện Nam Canh Th ần thời gian hành giả thân phận?"

"Hần không phải là, " Khánh Tr ần lắc đầu: "Ngài muốn a, nơi này khoảng cách thành thị số 18 đã rất xa, đối ứng với nhau xuyên qua địa, hẳn là thế giới ngoài phương nam cái nào đó tiểu thành thị. Chu Huyền khả năng không lớn nhận biết Nam Canh Th ần."

Xế chiều hôm đó, vị này ngồi tại trong thùng xe thời gian hành giả, nhiều lần vô tình hay cố ý muốn đem chủ đề hướng Lý Y Nặc trên thân dẫn, nhưng khổ vì không muốn bại lộ chính mình ý đồ, cho nên đầu thất bại.

Khánh Tr ần nín cười, vẫn muốn nhìn một chút đối phương dự định làm gì.

Kết quả, Lý Thúc Đ ồng trực tiếp lựa chọn thành toàn, hẳn cùng T ần Thành thương lượng một chút, đem vị kia miệng tương đối nghiêm trung niên nô bộc cho đổi tiến trong xe, đem Tiểu Dĩ Dĩ ca ca lại đổi được thùng xe.

Bu ồng xe đương nhiên so thùng xe ngồi dễ chịu, vị kia trung niên nô bộc vẫn rất cảm tạ.

Ngay sau đó, Lý Thúc Đĩnh liền mượn cơ hội hỏi ưa thích bát quái nô bộc: "Cho chúng ta cẩn thận nói một chút Y Nặc tiểu thư cùng tiểu bạch kiểm kia sự tình thôi?"

Vị kia ưa thích bát quái miệng nát nô bộc quan sát một chút bốn phía, phát hiện quả hẳn người đã không tại thùng xe vè sau, lập tức thao thao bất tuyệt đứng lên: "Các người là không biết a, Lý thị cho Y Nặc tiểu thư an bài tốt mấy lần việc hôn nhân, nhưng Y Nặc tiểu thư từ đầu đến cuối không đồng ý. Trước kia tất cả mọi người cho là nàng ưa thích nữ hài tớii, kết quả đột nhiên tìm tiểu bạch kiểm này. . ."

Một buổi chiều, mọi người trên cơ bản tất cả trò chuyện Lý thị bát quái: Cùng Y Nặc tiểu thư quan hệ tốt nhất, là một vị gọi là Lý Đĩnh Vân Lý thị dòng chính tiểu cô nương; Y Nặc tiểu thư ưa thích tiểu bạch kiểm, bất quá cũng chính là từ Nam Canh Thần bắt đầu xuất hiện manh mối, còn không có ưa thích qua những người khác; Lý thị gia chủ rất ưa thích Y Nặc tiểu thư cùng Đĩnh Vân tiểu thư. . .

Chu Huyền nghe được đây hết thầy con mắt lóe sáng lờ lờ, tựa như là ngủ gật thời điểm có người đưa gối đầu một dạng, thậm chí nhìn Lý Thúc Đĩnh thời điểm, thỉnh thoảng sẽ có chút cảm tạ thần sắc.

Đương nhiên, hẳn tự tin Lý Thúc Đĩnh cũng sẽ không phát giác đây hết thầy. . .

Chu Huyền hết sức bảo trì bình thản, vào lúc ban đêm vẫn không có biểu hiện ra cái gì dị thường, đây cũng là để Khánh Trần cùng Lý Thúc Đĩnh có chút thất vọng.

Ngay tại lúc giữa trưa ngày thứ hai lúc, Chu Huyền bụng vừa mới làm tốt đồ ăn hướng Lý Y Nặc đi đến.

Khi hắn đi đến nữ hài tráng kiện kia trước mặt lúc, đem đĩa buồng xuống trong nháy mắt cố ý đưa tay vén lên chính mình hơi dài tóc cắt ngang trán, lộ ra hẳn anh tuấn dung nhan.

Đang ăn cơm Khánh Tr ần, Lý Thúc Đ ồng, cùng một thời gian nhin không được đem thức ăn trong miệng phun ra ngoài: "Phốc!"

Sau đó lại vội vàng giả bộ như như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng.

Người bên ngoài có lẽ còn không có phát giác cái gì, nhưng một mực yên lặng chú ý Chu Huyền sư đ ồ hai người, quá rõ ràng Chu Huyền muốn làm gì.

Sư đ ồ hai người là tuyệt đối không nghĩ tới, đối phương khi biết Lý Y Nặc ưa thích tiêu bạch kiếm v ề sau, trực tiếp lựa chọn sắc dụ cái này bắt đ ầu hình thức!

...

Cảm tạ vị này thư hữu thật lợi hại trở thành quyển sách mới mình, lão bản lợi hại, lão bản quá lợi hại!

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Vô địch lưu đã full.

Chương 136, ôi!

Tựa như lúc trước Lưu Đức Trụ tiến vào ngục giam lúc, trực tiếp đi xoát Lý Thúc Đĩnh một dạng.

Bây giờ thế giới ngoài thời gian hành giả đầu rất rõ ràng, có thể xuyên qua tới liễn ng ã ở vị trí cao thời gian hành giả cơ hồ không có, muốn sinh t ãn liễn tốt nhất trước tìm một cái bấp ãu.

Đuôi này địa vị càng cao càng tốt, dạng này mới có thể thu được muốn thuốc biến ãi giên, truy ãn thừa ãường tất, kinh tã tài lực, địa vị xã hội.

Có ãây hết ãây, liễn có thể ãẫn trước mặt khác thời gian hành giả.

Tỉ như Lưu Đức Trụ, hiện tại chính là ãông ãảo thời gian hành giả hãm mộ ãối tượng, ãối phương tiếp cận Lý Thúc Đĩnh sau lãc mình biến hoá liễn thành thế giới ngoài ãại lão.

Mà Lý Y Nặc, chính là Chu Huyền hiện tại lựa chọn tốt nhất, ãây chính là ãỉnh cấp tập ãoàn ãời thứ ba trưởng nữ a, chỉ xem ãối phương tại trong ãội ngũ thu thú địa vị liễn không phải bình thường.

Mặc dù nữ hài ãáng người có chút ngạnh hặch, nhưng gương mặt kỳ thật không có vấn ãề gì, nhìn kỹ lời nói cũng coi là trung thượng tiêu chuẩn.

Cho nên, tự biết dung mạo xuất chúng, ãiển kỹ tinh xảo Chu Huyền, trực tiếp lựa chọn xoát Lý Y Nặc!

Không thể không nói, Chu Huyền cái này thời gian hành giả xác thực rất ãẹp trai, rất như là trong phim ảnh thật tươi nhỏ.

Đối với nữ hài vẫn rất có lực hấp dẫn.

Tối thiểu Chu Huyền tại đại học bọn họ bên trong, liền có thể đồng thời có được bốn cái bạn gái, xem như một vị chính cống tình trường Hải Vương.

Bất quá, Chu Huyền rất thông minh, rất cẩn thận, hẳn cũng không có tận lực lại nhiều làm cái gì tiêu động tác.

Hắn biết rõ, loại này mới đến thời điểm, điểm đến là dừng cho đối phương nhiều gia tăng ấn tượng liền tốt.

Lý Thúc Đông đối với Khánh Trần cảm khái: "Các người thế giới ngoài người đều không biết xấu hổ như vậy sao?"

Khánh Trần đau răng nói: "Đây cũng là trường hợp đặc biệt."

"Bất quá, người vị bạn học kia gặp được đối thủ, " Lý Thúc Đông cười nói: "Ta đã nhìn ra, người đồng học cũng chính là cái sỏ bạch điếm, đột xuất một kẻ ngốc. Luận đẳng cấp, thật đúng là không nhất định là người chơi cao cấp này đối thủ."

Khánh Trần thở dài: "Thật thay hẳn cảm thấy lo lắng a. . ."

Lý Thúc Đông hỏi: "Vậy chúng ta còn muốn tiếp tục hay không cho cái này Chu Huyền sáng tạo cơ hội, sau đó xem kịch? Vạn nhất hỏng người đồng học sự tình làm sao bây giờ?"

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Hay là xem kịch vui vẻ hơn."

Hai vị quần chúng ăn dưa nói đến đây, nhìn nhau cười một tiếng. . .

Hắc hắc hắc.

. . .

Đếm ngược 126:00:00.

Xuyên qua ngày thứ hai ban đêm, Lý Thúc Đĩnh cho Khánh Trầ nói, bọn hấn từ trong ngục giam số 18 đi ra đã 7 ngày thời gian, bây giờ đã tiếp cận cấm kỵ chi địa số 002.

Có lẽ ngày mai liề sẽ có thể xa xa nhìn thấy cái chỗ kia hình dáng.

Lý Thúc Đĩnh bàn giao nói: "Sau khi đi vào, nhất định phải đi theo bên cạnh ta, những chuyện khác đều có thể chơi đùa nhốn nháo liề đi qua, duy chỉ có điểm này người muốn gặt gao nhớ kỹ."

"Ừm," Khánh Trầ chăm chú gật đầu.

Nhưng vào lúc này, Tầ Dĩ Dĩ bỗng nhiên ng ỉ tại bên cạnh hai người, cũng không nói chuyện, liề ng ỉ không nhìn về phía đồng lửa.

Lý Thúc Đĩnh kinh ngạc nói: "Tiểu nha đầu, người làm sao?"

Tầ Dĩ Dĩ liếc mắt nhìn hấn: "Hai người các người hai ngày này thầ thầ bí bí cũng không thể nào nói chuyện với ta, cũng không đánh bài, có phải hay không ăn xong trái táo của ta liề không nhận nợ!"

Trên hoang dã nữ hài quá mức trực tiếp, khi nàng cảm thấy không thích hợp lúc liề sẽ nói thẳng ra, tuyệt sẽ không chạy một bên hối hận thụ ủy khuất.

Rõ ràng mọi người trước đó còn có nói có cười, làm sao trong lúc bỗng nhiên, hai người này liề bắt đầu nói thì thầ không để ý tới chính mình r ỉ?

Khánh Trầ dở khóc dở cười: "Không phải như người nghĩ!"

Tầ Dĩ Dĩ nghĩ nghĩ nói ra: "Các người là đang len lén quan sát nô bộc kia đi! Gọi Chu Huyền cái kia, ta phát hiện!"

Lý Thúc Đĩnh cùng Khánh Trầ nhìn nhau, hai người ăn dưa có lẽ có thể

trốn qua ánh mắt của người khác, nhưng tiểu cô nương này ánh mắt cùng dính trên người Khánh Trậ̀n giống như, khẳng định trốn không thoát.

Lý Thúc Đ̣ồng nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta quan hệ tương đối tốt, cho nên ta có thể đem bí mật này nói cho người, nhưng là người không có khả năng nói cho người khác biết!"

"Mau nói mau nói, các người vì sao quan sát hẩn!" Ṭần Dĩ Dĩ con mắt thanh tịnh trong suốt, tại đồng lửa chiếu rọi lộ ra đặc biệt Thủy Linh.

Tiểu cô nương hôm nay đâm một đ̣ầu thật dài bím, cả người nhìn xem gọn gàng, lại có một chút thiếu nữ sắp trưởng thành thanh tú.

"Đ̣ể Khánh Trậ̀n nói cho người, " Lý Thúc Đ̣ồng nói ra.

Nói xong, thiếu nữ lập tức tiến tới Khánh Trậ̀n bên người, khuôn mặt khoảng cách Khánh Trậ̀n bất quá mười cm khoảng cách: "Người cũng đừng muốn gạt ta a, ta thông minh đâu!"

Ánh lửa lác lư, Khánh Trậ̀n thậm chí đ̣ều có thể trông thấy trên mặt đối phương tinh mịn lông tơ.

Hẩn mất tự nhiên hướng bên cạnh nhường một chút: "Là như vậy, chúng ta chi ều hôm qua không phải hàn huyên trò chuyện Lý Y Nặc sao? Sau đó ta cùng lão sư li ền phát hiện, nô bộc này tựa hồ đối với Lý Y Nặc đặc biệt cảm thấy hứng thú, sau đó bắt đ̣ầu dùng sắc dụ thủ đoạn một mực hướng Lý Y Nặc bên người chạy, tựa hồ là dự định trở thành đối phương trai lơ, sau đó mượn cơ hội xoay người thượng vị."

"Oa, " Ṭần Dĩ Dĩ mở to hai mắt nhìn: "Các người người trong thành đ̣ều như vậy sao, nam cũng ngày ngày nhớ bán mình c ầu vinh? Chúng ta trên hoang dã cũng không đ̣ồng dạng, chỉ có chết trượng phu nữ nhân mới sẽ muốn tìm kiếm nam nhân làm dựa vào, bởi vì nàng sinh xong hài tử về sau thể lực không được, không có cách nào đi săn, nhưng nàng không thể đ̣ể cho hài tử chết đói."

Tần Dĩ Dĩ là ở trong thành thị ra đời, nhưng nàng 12 tuổi lên xong trong thành thị giáo dục bắt buộc, liền bắt đầu đi theo phụ thân ở trên vùng hoang dã chạy ngược chạy xuôi.

Mà lại, so sánh thành thị, nàng càng ưa thích hoang dã một chút, cho nên một mực tự xưng là người hoang dã.

Ở thế giới trong liên bang, giáo dục bắt buộc chỉ có sáu năm, còn lại cấp 2, cấp 3, đại học toàn bộ nhờ chính mình thi, học phí còn mười phần đất đỏ.

Đại đa số gia đình đều rất khó cung cấp nuôi dưỡng hài tử đọc xong đại học, cho nên nơi này dân chúng giáo dục cơ sở trình độ là rất thấp.

Nhưng mà cũng chính là bởi vậy, tựa hồ liên bang bách tính lại càng dễ bị khống chế.

"Tha thứ hai người các người, đã các người chia sẻ bí mật, vậy chúng ta ba cái liền xem như hòa hảo rồi!" Tần Dĩ Dĩ cười híp mắt từ tùy thân trong ba lô nhỏ móc ra hai cái quả táo đến, đưa cho Lý Thúc Đông, Khánh Trần một người một cái.

Chính mình cũng cầm một cái gặm.

Lúc này, Tần Dĩ Dĩ ánh mắt cũng hướng Chu Huyền nhìn lại, tình hình phát hiện đối phương chính làm bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, một mực cầm cùn chăm chỉ cho Lý Y Nặc bên kia đóng lửa châm củi.

Lý Y Nặc nhỏ giọng cùng Nam Canh Trần trò chuyện, hai người này ngồi tại bên cạnh đóng lửa nhìn vẫn rất thân mật, chỉ là Nam Canh Trần một mặt không cao hứng dáng vẻ, mặt đen lên không nói chuyện.

Trên đóng lửa kia mang lấy nĩa sắt nhỏ, bên trong hầm lấy canh cá.

Trên thực tế đội xe thu thú trình độ khoa học kỹ thuật, hoàn toàn không cần dùng đóng lửa nấu cơm, thuần túy chính là vì sưởi ấm.

Thả cái nĩa sắt nhỏ cũng bất quá là vì tình thú cùng trang trí.

Từ từ, trong nĩa sắt nhỏ canh cá sôi sùng sục, gọi là làm Chu Huyền nô bộc đưa tay đi lấy nĩa sắt, chuẩn bị cho Lý Y Nặc xới một bát uống.

Chỉ là, hắn giống như quên đi cái nĩa sắt này rất nóng, ngay tại hắn sờ được trong nháy mắt, điện giật giống như rứt tay về, đột ngột phát ra mang theo thẹn thùng kinh hô: "Ôi!"

"Phốc!"

Tần Dĩ Dĩ, Khánh Trần, Lý Thúc Đổng ba người, đồng thời đem trong miệng quả táo phun ra ngoài.

Con hàng này hắn là suy nghĩ nửa ngày cảm thấy, Lý Y Nặc loại này nữ hài tráng kiện, khả năng chính là thiên vị Nam Canh Thần loại này yếu đuối tính, cho nên muốn muốn trong lúc vô tình phơi bày một ít chính mình yếu đuối, nhìn xem phải chăng có thể kích thích đối phương ý muốn bảo hộ.

Chỉ là Lý Y Nặc liếc mắt nhìn hắn nói ra: "Lăn một bên ôi đi."

Giới thiệu truyện khá ổn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiên Huệ

Chương 137, ăn dưa tổ ba người

Nhắc tới Chu Huyền mạch suy nghĩ cũng là thật đã.

Lý Thúc Đĩnh, Khánh Trần đều có chút bội phục hắn.

Một thân một mình xuyên qua đến thế giới xa lạ, mà lại cùng người khác không giống với chính là, còn xuyên qua đến hoang dã trở thành nô bộc.

Đối phương trong thời gian ngắn như vậy liền có thể quyết định, đi sắc dụ Lý Y Nặc nữ hài như vậy, đúng là cần một chút phách lực.

Mà lại, người ta cũng là thật cam lòng không biết xấu hổ.

Lúc này, Trần Dĩ Dĩ cảm thấy ăn dưa xem kịch đơn giản rất có ý tứ.

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Nếu không chúng ta đánh cược đi, cược hắn có thể hay không cần xuống Lý Y Nặc?"

Khánh Trần chấn kinh, hắn nghĩ thầm Diệp mục cùng Lâm Tiểu Tiểu ưa thích bắt người làm đồ ước trò chơi nhỏ, không phải là vị lão sư này truyền xuống a?

Trần Dĩ Dĩ cướp lời nói: "Ta cược hắn bắt không được đến, đánh cược với người một quả táo!"

"Ta không cá cược đi, hai người các người cược, " Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Trên người của ta cũng không có gì có thể lấy ra làm tiền đặt cược."

"Suy nghĩ gì a, " Trần Dĩ Dĩ giật một chút cánh tay của hắn: "Cùng ta cùng một chỗ áp hắn bắt không được, người quả táo ta cho người ra!"

Lý Thúc Đ ồng cười tùm tùm nói: "VẬY ta giống như chỉ có thể áp hấn có thể c ần xuống."

Lý Thúc Đ ồng kỳ thật cũng nghĩ ép bắt không được, nhưng tiêu cô nương cướp mở miệng trước ép 'Bắt không được', hấn cũng không thể cùng một vị tiêu cô nương đoạt đi. . .

Chuyện này với hấn tới nói, càng giống là một cái vui sướng trò chơi, thắng thua cũng không trọng yếu.

"Các người nhìn, cái kia Chu Huyền đang suy tư cái gì, " Khánh Tr ần lời bình nói: "Ta cảm giác hấn khả năng tại tổng kết thất bại giáo huấn, tiếp xuống có lẽ sẽ thay cái mạch suy nghĩ."

Đang khi nói chuyện, Chu Huyền sắc mặt hơi nghi hoặc một chút đưa ánh mắt quét tới, lại chỉ thấy ba người tại chính t ề cúí đ ầu gặm quả táo, giống như sự tình gì đ ều không có phát sinh giống như.

Hấn vừa mới luôn cảm thấy có người đang len lén ngắm chính mình, nhưng sự thật tựa như là quá lo lắng?

Chu Huyền như không có chuyện gì xảy ra đưa ánh mắt quay lại đến, trong chốc lát lại quay đ ầu nhìn ba người kia, đối phương hay là tại một bên ăn quả táo một bên nói chuyện trời đất bộ dáng, cũng không có cái gì dị thường.

Vị này thời gian hành giả, rốt cục dần xuống chính mình h ồng nghi, nghĩ th ần chính mình có thể là thật quá lo lắng.

. . .

Chu Huyền yên lặng đánh giá Lý Y Nặc, Nam Canh Th ần.

Chỉ gặp hai người cũng không biết nói cái gì, Nam Canh Th ần đúng là mặt đen lên trở v ề trưởng b ồng của mình, đọc lưu lại Lý Y Nặc một người tại

bên cạnh đồng lửa.

Lý Y Nặc tựa hồ cũng có chút không vui, nàng ngẩng nhìn bốn phía vừa vặn trông thấy nhà rồi không chuyện gì Chu Huyền: "Người, tới."

Cách đó không xa ăn dưa tổ ba người bỗng nhiên ngạc nhiên: "Lý Y Nặc làm sao đem con hàng này cho hô qua đi? Không phải là Nam Canh Thần chọc giận nàng sinh khí, liề định một đời người mới thay người cũ?"

Khánh Trần nhỏ giọng thầ thì nói: "Cũng không phải không có khả năng này."

"Đừng nói trước, bọn hấn muốn nói chuyện với nhau, chăm chú nghe, " Lý Thúc Đ ồng nhắc nhở.

Chỉ gặp Chu Huyền đi đến Lý Y Nặc bên cạnh, cái kia nữ hài trắng kiện tứ bình bát ổn ng ỡ: "Người đến ta Lý gia 5 năm a?"

Chu Huyền nói ra: "Y Nặc tiểu thư, là sáu năm lẻ ba tháng."

Một bên ăn dưa tổ ba người cảm khái nói: "Tiểu tử này làm việc có chút giọt nước không lọt ý tứ a."

"Xác thực, hấn buổi chi ều mới vừa vặn moi ra tin tức này đâu."

"Nhìn lên người chơi cao cấp."

Lúc này, Lý Y Nặc hỏi: "Hai ngày này vì sao đột nhiên tiếp cận ta?"

Chu Huyền nhịp tim kém chút dừng một chút, bất quá trên mặt cũng không có hiển lộ ra cái gì đến, hấn cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Ta chẳng qua là cảm thấy vị kia Nam tiên sinh khẳng định là gây ngài không vui, muốn hòa hoãn một chút b ầu không khí. Y Nặc tiểu thư, ngài đối với hấn tốt như vậy, hấn lại còn dám cùng ngài vung sắc mặt."

Cách đó không xa, Lý Thúc Đ ồng tấ m tắc lấy làm kỳ lạ: "Cái miệng này

thật là độc."

"Một cốc n ồng đậm trà xanh vị a, " Khánh Tr ần lời bình nói: "Cũng không biết Lý Y Nặc có thể hay không chống đỡ được?"

T ần Dĩ Dĩ nghĩ nghĩ: "Hắn là có thể đi, tối thiểu ta có thể."

Lúc này, Chu Huyền lại có ý định vô tình hướng ăn dưa tổ ba người xem ra, hắn luôn cảm thấy bên này đông lửa ba người giống như là tại khe khe bàn luận chính mình, nhưng hắn nhưng không có chứng cứ!

Trong dư quang, ba người kia vẫn tại như không có chuyện gì xảy ra ăn quả táo.

Lúc này, Lý Y Nặc nghĩ nghĩ quay đầu lại hỏi phía sau nàng một mực trông coi trung niên nhân: "Vương Bính Tuất, người cảm thấy tiểu tử này thế nào?"

"Rất tốt, " Vương Bính Tuất ngắn gọn đáp lại nói.

Chu Huyền biết rõ trung niên nhân này Vương Bính Tuất là Lý Y Nặc tâm phúc, đối phương tán thành chính mình, việc này chỉ sợ thành một nửa!

Lý Thúc Đ ồng hơi nghi hoặc một chút: "Tiểu nha đầu này sẽ không thật coi trọng tên tiểu bạch kiếm này đi?"

"Có khả năng này, không phải vậy đột nhiên hỏi Vương Bính Tuất cái này làm gì?"

"Ai, " T ần Dĩ Dĩ thở dài: "Đáng thương Nam Canh Th ần."

T ần Dĩ Dĩ có chút đau lòng, xem ra nàng muốn thua trận hai cái quả táo!

Chỉ là một giây sau, Lý Y Nặc nói với Vương Bính Tuất: "Được, Vương Bính Tuất người ưa thích li ền tốt. Ta biết người ưa thích hẳn loại thịt tươi nhỏ này, thưởng cho người."

"Phốc!" Ăn dưa tổ ba người quả táo lại phun tới, cái này cùng mọi người tưởng tượng kịch bản hoàn toàn không giống a.

Chu Huyền: "? ? ?"

Hắn trong dư quang nhìn thấy ba người phun quả táo kia, trong lòng tự nhủ quả nhiên!

Các người quả nhiên đang len lén dò xét ta, nghị luận ta!

Các người lần này bại lộ đi!

Có thể mẹ nó đem chính mình thưởng cho người trung niên kia, là tình huống như thế nào a!

Lý Y Nặc cũng nhìn Lý Thúc Đ ồng ba người một chút, sau đó nhìn Chu Huyền cười lạnh nói: "Thật sự cho rằng ta cùng Tiểu Nam cãi nhau, loại người như người li ền có thể bố trí hắn r ồi? Vương Bính Tuất, hảo hảo dạy dỗ hắn một chút, để hắn ghi nhớ thật lâu."

Chu Huyền nhìn xem Vương Bính Tuất dò xét mình ánh mắt, mặt xám như tro. . .

Hắn không nghĩ tới chính mình đi vào thế giới trong đ ằng sau, đúng là loại này bắt đ ầu!

Cả ngày đánh ng ổng, lại bị ng ổng m ỡ vào mắt.

Wang Bính Tuất đi tới kéo lấy không gì sánh đ ược kháng cự Chu Huyền, li ền muốn hướng trong l ều vải đi đ ến.

Đột nhiên, một bên mang theo toàn bộ tin tức kính mắt Tiêu Công nói ra: "Số 9 máy không người lái chỗ phương vị phát hiện dị thường. . . Số 11 máy không người lái phương vị cũng phát hiện dị thường, Vương thúc, Y Nặc tiểu thư, chúng ta cần rút lui trước nơi này, có người tại vây quanh

chúng ta."

Lý Y Nặc thiêu thiêu mi mao: "Ai cho gan hùm mật báo? Người đến là ai?"

"Hắn là bị chúng ta đánh qua một lần người hoang dã, " Tiêu Công bình tĩnh nói: "Đối phương đến báo thù, mà lại nhân số so với lần trước nhiều gấp hai, chừng hơn ba trăm người, xem bộ dáng là gọi tới trên hoang dã gia tộc khác."

"Cách chúng ta bao xa?"

"Còn có 7 cây số, nhưng rất nhanh liền đến."

Lý Y Nặc không phải chỉ biết khoe khoang đồ đồ, lần này là thật sự có nguy hiểm, đối phương biết đội xe thu thú là thực lực gì, lần này còn dám tới nhất định có nắm chắc tất thắng!

Nàng một bên chạy hướng Nam Canh Thần chỗ lâu vắng, một bên nói với Vương Bính Tuất: "Làm cho tất cả mọi người lên xe, hướng phía trước đuổi một chút gia tộc Jindai, kéo bọn hắn cùng chúng ta cùng một chỗ khiêng nhóm này người hoang dã! Người lái xe của ta, ta đi ngẩng người khác!"

Nàng từ trong lâu vắng xách ra Nam Canh Thần: "Cãi nhau cái gì giữ lại sau này hãy nói, hiện tại chớ cùng ta tức giận, chính sự quan trọng!"

Nói xong, Lý Y Nặc đúng là mang theo Nam Canh Thần nhảy vào xe Pickup thùng xe.

Khánh Trần kinh ngạc nhìn đối phương, trong lòng tự nhủ nữ hài tráng kiện này làm sao lên xe của bọn hắn? Chẳng lẽ là phát hiện cái gì không đúng địa phương?

Cái này quá kì quái, đối phương nhảy vào thùng xe này, tựa như là biết chỉ cần ngẩng tại trong thùng xe này, liền nguy hiểm gì đâu không cần sợ một dạng.

Giới thiệu truyện khá ổn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiền Huệ

Chương 138, khu vực an toàn

Từ chiến đấu tiếp xúc bắt đầu đến bây giờ, cũng vừa vừa qua khỏi đi một phút đồng hồ mà thôi.

Ngay cả Khánh Trần đều còn tại Tần Dĩ Dĩ, Tần Thành bên kia hỗ trợ thu dọn đồ đạc, Lý Y Nặc cùng Nam Canh Trần liền đã ngồi tại xe Pickup trong thùng xe.

Nữ hài tráng kiện kia gặp Tần Thành bọn hắn thu thập lều vải, lại còn tại trên xe Pickup thúc giục nói: "Đừng thu thập, đồ vật trọng yếu hay là mệnh trọng yếu? Tranh thủ thời gian lái xe!"

Liền phảng phất xe Pickup là nàng một dạng.

Chỉ là Lý Y Nặc nói xác thực có đạo lý, tiếng súng càng ngày càng gần, đó là người hoang dã tại thử nghiệm đánh rơi máy không người lái thanh âm.

Tần Thành rống to: "Đừng thu thập, đứng lên cho ta xe, lưu cái mạng tại so cái gì đều mạnh!"

Giờ này khắc này tất cả mọi người rất bối rối, duy chỉ có Lý Thúc Đĩnh cùng người không việc gì giống như.

Mấy người nhảy vào thùng xe.

Cái kia mấy tên vốn nên nên ngồi lên xe Pickup thùng xe nô bộc, chạy tới.

Lý Y Nặc đối bọn hắn vừa hô: "Xéo đi, chính mình tìm đội xe đi."

Tần Dĩ Dĩ vỗ vỗ trước mặt cửa sổ xe: "Ca, tranh thủ thời gian xuất phát!"

Bọn hắn phương bắc trong rừng cây, đã có ánh lửa bắt đầu cháy rừng rực.

Thình thoảng truyền đến tiếng súng, cảnh cáo lấy tất cả mọi người nguy hiểm đánh tới.

Trong thùng xe, có bộ đàm thanh âm truyền đến: "Y Nặc tiểu thư, người hoang dã mang theo đặc biệt nhằm vào Biên Giới - 011 súng phản chế!"

Súng phản chế nguyên lý chính là bắn ra đặc biệt sóng điện từ quấy nhiễu Hertz, gián đoạn điểu khiển thiết bị cùng máy không người lái ở giữa liên hệ.

Cái đồ chơi này tại trong liên bang, cùng súng ngắm một dạng điểu là hàng cấm, cũng không biết người hoang dã là từ đâu làm được.

Súng phản chế bị liệt là hàng cấm, là bởi vì quân đội liên bang máy không người lái nhiều nhất, bọn hắn không hy vọng dân gian có phản kháng lực lượng.

Súng ngắm bị liệt là hàng cấm, thì là bởi vì sớm mấy năm có người nghiên cứu ra AI trí năng nhắm chuẩn điện quỹ, đồ chơi kia tính toán tổng hợp yếu tố năng lực quá mạnh, đến mức đoạn thời gian kia đại nhân vật liên tiếp bị viễn trình ám sát.

Lý Y Nặc từ trong túi móc ra một chi bộ đàm nói ra: "Tiêu Công, đem đám kia máy không người lái tự hủy hình thức mở ra, cản một chút bọn hắn. Mặt khác, gia tộc Jindai đội xe ở đâu?"

Trong bộ đàm, thu thú đội ngũ thợ lái chính Tiêu Công trả lời: "Thu đến, gia tộc Jindai đội xe tại chúng ta phương nam 60 cây số dừng lại, hẳn là cấm trại bên trong."

Để cho người ta không nghĩ tới chính là, Lý Y Nặc lại vẫn luôn có giám sát gia tộc Jindai đội xe phương vị thủ đoạn, cho nên trước đó Jindai bỗng nhiên nửa đường vượt qua lúc, nàng không có chút nào gấp.

"Đi tìm gia tộc Jindai, đều là người liên bang, đối mặt người hoang dã mọi người cùng nhau khiêng!" Lý Y Nặc nói ra.

Đã thấy còn thừa còn lưu tại trong doanh địa bờ sông năng lượng 4 chiếc máy không người lái Biên Giới cũng phóng lên tận trời, thẳng tắp bay về phía phương bắc rừng cây.

Chẳng được bao lâu, xe cộ trong khi chạy, tất cả mọi người nghe được sau lưng vài tiếng oanh minh truyền đến, trong bầu trời đêm nổi lên ánh lửa to lớn.

Đây chính là máy không người lái tự hủy chương trình: Lấy tiêu hao một máy máy không người lái làm đại giá, đối với địch nhân tạo thành tổn thương to lớn.

Bất quá, Lý Y Nặc biết lần này tới người hoang dã quá nhiều, điểm ấy máy không người lái tự hủy cũng bất quá là kéo chậm đối phương truy kích, vây quanh tốc độ mà thôi, không có cách nào thật trọng thương bọn hắn.

Này từng chiếc máy không người lái bạo tạc, tựa như là đốt tiền giống như, nhưng Lý Y Nặc không thêm quan tâm.

...

Xác nhận máy không người lái tự hủy chương trình thuận lợi khởi động về sau, Lý Y Nặc tạm thời nhẹ nhàng thở ra.

Sau một khắc, Tần Dĩ Dĩ, Lý Y Nặc, Nam Canh Thần, Khánh Trần, Lý Thúc Đông năm người ngồi tại trong thùng xe, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Thiếu nữ tráng kiện đột nhiên nhìn về phía Khánh Trần hỏi: "Uy, ta nhìn người cũng rất phổ thông nha, tay chân lẻo khèo, người mặc dù dáng dấp có thể, nhưng nhìn không có chút nào trải qua đánh."

Đám người b ầu không khí trì trệ, ai cũng không biết Lý Y Nặc vì sao đột nhiên đậu đen rau muống Khánh Tr ần.

Không có nguyên do!

T ần Dĩ Dĩ hiếu kỳ đánh giá nàng, suy tư xưng hô như thế nào: "Vị này. . . Tráng sĩ."

Lý Y Nặc nhú lông mày.

Nhanh như vậy, giúp thiếu niên kia xuất khí người li ền đến r ồi?

T ần Dĩ Dĩ gặp Lý Y Nặc trừng mắt, vội vàng uốn nắn: "Vị này mỹ thiếu nữ tráng sĩ, người vì cái gì ng ồi vào chúng ta trên xe r ồi?"

Lý Y Nặc bình tĩnh trả lời: "Bởi vì an toàn."

"An toàn?"

Lời này vừa nói ra, T ần Dĩ Dĩ cùng Nam Canh Th ần đ ồng loạt giật mình nhìn xem nàng, phải biết vị này chính là Lý thị đời thứ ba trưởng nữ, toàn bộ đội xe thu thú đ ều thuộc v ề nàng đi ều phối.

Trong đội ngũ thu thú có tổ máy không người lái, không chỉ là vừa mới tự hủy một nhóm kia, Nam Canh Th ần còn biết có ba chiếc xe việt dã trong cốp sau, còn mang theo một tổ mới Biên Giới - 012 loại hình chiến đấu máy không người lái.

Nhưng mà thật nguy hiểm phủ xuống thời giờ, đối phương lại nói đợi tại cái này cũ nát xe Pickup bên trong an toàn hơn?

Phải biết, Lý Y Nặc hay là Lý thị thế hệ tuổi trẻ có vài cao thủ, loại này không sợ trời không sợ đất chủ, hiện tại đến xe Pickup là vì tìm người che chở?

Xe Pickup tại trên đường đất diên cu ồng lác lư.

Tất cả mọi người tr ầm mặc, không biết nên làm sao tiêu hóa Lý Y Nặc vừa r ồi lời nói kia.

Đã thấy Lý Y Nặc nhìn v ề phía Lý Thúc Đ ồng: "Mẹ ta nói ta lúc nhỏ, ngài còn ôm qua ta đây, sẽ không thấy chết không cứu đi."

Lý Thúc Đ ồng cười đối với Lý Y Nặc cười nói: "Ta ôm người thời điếm, người còn không kí sự đâu, làm sao lại đột nhiên c ần chuyện này đi ra nói?"

Nguyên lai, Lý Y Nặc sợ dĩ tại bước ngoặt nguy hiểm nhảy vào xe Pickup, là bởi vì Lý Thúc Đ ồng ở chỗ này!

T ần Dĩ Dĩ cùng Nam Canh Th ần bỗng nhiên quay đ ầu nhìn v ề phía vị trung niên nhân này, chỉ có Khánh Tr ần trong lòng thở dài, quả nhiên vẫn là bị nhận ra a.

Bất quá Khánh Tr ần suy đoán càng nhi ều hơn một chút, hẳn luôn cảm thấy Lý Thúc Đ ồng cũng không tận lực giấu diếm cái gì, nhi ều nhất chính là thô sơ giảo lược hướng trên mặt chùi chùi bụi, loại thủ đoạn này lừa gạt người xa lạ còn tốt, có thể làm cho người khác rất khó nhớ kỹ tướng mạo.

Nhưng đã từng thấy qua người quen, là nhất định có thể nhận ra.

Mà lại, nghe Lý Y Nặc ý tứ, còn cùng Lý Thúc Đ ồng rất quen!

Vị này mỹ thiếu nữ tráng sĩ vừa mới mở miệng đ ậu đen rau muống Khánh Tr ần, hẳn là cũng cùng Lý Thúc Đ ồng có quan hệ.

Bây giờ trở v ề nghĩ, đối phương nói Khánh Tr ần lúc rõ ràng có loại hâm mộ ghen tỵ cảm giác. . .

Ngay tại đang khi nói chuyện, đã thấy trong bầu trời đen kịt truy ền đến vù vù âm thanh, là máy không người lái tụ qu ần thanh âm!

Thế nhưng là, đối phương máy không người lái ngay cả đèn tín hiệu đầu không có sáng, trong bóng đêm người bình thường căn bản thấy không rõ đối phương ở nơi nào.

Lý Y Nặc trong nháy mắt nghĩ đến, phương bắc người hoang dã làm ra quy mô lớn tiến công, vây quanh tư thế, buộc bọn hắc sớm xuôi nam, tiến nhập mảnh này đã bị chôn vùi năm tốt máy không người lái tụ qu ân địa phương!

Không cần đối phương đến mai phục bọn hắc, chính bọn hắc tiến nhập vòng mai phục!

Lý Y Nặc cau mày: "Khả định là người của lò sưởi trước kia liên tại phụ cận, bị đám kia đánh lui người hoang dã cho gọi tới, không phải vậy bọn hắc căn bản không có nhiệm vụ như vậy máy không người lái tụ qu ân, cũng sẽ không loại này tính toán."

Lần này, ngược lại là bọn hắc không có máy không người lái, đối phương lại có.

Trong bộ đàm, lái chính Tiêu Công hỏi: "Y Nặc tiểu thư, có hay không người máy tụ qu ân tại ở gần, chúng ta trong đội xe còn có trọn vẹn máy không người lái Biên Giới, nhưng ta một lần nữa tiếp nhận tế bào thần kinh cần thời gian."

Lại nghe Lý Y Nặc hồi đáp: "Không cần."

Nói xong, nàng nhìn về phía Lý Thúc Đễ: "Ngài ra tay đi, chúng ta liên không lãng phí thời gian."

Lý Thúc Đễ cười cười lại không nói tiếp.

Chỉ gặp Lý Y Nặc cái này bình thường ngang tàng Lý thị trưởng nữ, bỗng nhiên làm nũng: "Ngài sẽ không nhìn ta xảy ra chuyện đi, ngài khi còn bé có thể thương ta a."

Nói, nàng từ trong túi móc ra một bộ bài poker đến đưa cho Lý Thúc Đễ,

Khánh Tr ần nhìn thấy chính mình vị lão sư này cười cười, mở ra bài poker li ền một thanh vẫy hướng b ầu trời đêm.

Cái kia từng tấ m bài poker tựa như xoay tròn lưỡi dao, trên thiên khung kia tấ m màn đen đ ều cho cắt nát.

Nguyên bản bóng đêm đen kịt, trong nháy mắt bị mấy chục đoàn hỏa diễm thấp sáng.

...

Còn có ba ngày lên giá! Ngày mùng 1 tháng 6 0 đi ểm, đúng giờ bạo chương!

Giới thiệu truyện khá ớn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hi ền Huệ

Chương 139, lão sư bề bộn nhiều việc

Nam Canh Thần khiếp sợ nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh, có nhìn về phía cái kia từng cái máy không người lái bạo liệt bầu trời đêm.

Đây vốn là người hoang dã cất giấu đòn sát thủ, lại bị đối phương dùng một thanh bài poker cho đánh thành một giấc mộng.

Mặc dù đi vào thế giới trong thời gian cũng không ngắn, nhưng Nam Canh Thần hay là lần đầu gặp loại cấp bậc này nhân vật xuất thủ.

Nói thật, bởi vì kiến thức quá ít, hắn đầu không thể xác định đây rốt cuộc là cấp độ gì nhân vật.

Tóm lại cấp độ rất cao!

Nghĩ tới đây, hắn vừa nhìn về phía Khánh Trần.

Trước mấy ngày hắn thật đúng là coi là, Khánh Trần chính là cái trên hoang dã dốc sức làm khổ cấp cấp người hoang dã, hắn còn nói làm cho đối phương tìm nơi nương tựa chính mình.

Kết quả, cái này xoay chuyển tới cũng quá nhanh đi!

Lý Y Nặc nhìn xem máy không người lái tụ quần bạo liệt hình ảnh, cầm lấy bộ đàm nói ra: "Giải quyết, tiếp tục đi tới đi tìm gia tộc Jindai, phía sau người hoang dã sẽ không bỏ qua, mặt khác cẩn thận phía trước còn có mai phục."

Trong bộ đàm Tiêu Công tựa hồ không còn gì để nói: "Cái này. . . Tình huống như thế nào?"

Chẳng ai ngờ rằng, nguyên bản làm cho người e ngại nguy cơ, cứ như vậy giải quyết.

Lý Y Nặc trả lời: "Không nên hỏi không nên hỏi."

Nói xong, nàng đối với Lý Thúc Đĩnh thành khẩn nói: "Tạ ơn ngài."

...

Nam Canh Thần đi theo Lý Y Nặc có một đoạn thời gian, phải biết vị này ngang ngược càn rỡ mỹ thiếu nữ tráng sĩ, liền liền nhìn vào trong gia tộc có chút thúc thúc bối người, cũng đều là gọi thẳng "Người" .

Người nếu như không có cách nào để nàng xuất phát từ nội tâm tôn trọng, căn bản sẽ không dùng "Ngài" chữ này.

Nam Canh Thần nghĩ thầm, chính mình còn để Trần ca nếu như thời gian không vượt qua nổi, liền đến tìm nơi nương tựa chính mình. . .

Lại không nghĩ rằng đối phương lẫn vào tốt hơn chính mình nhiều a.

Tối thiểu không cần lo lắng dinh dưỡng theo không kịp vấn đề

Đương nhiên, Nam Canh Thần rất nhanh liền tiếp nhận kết quả này, dù sao hẳn từng nhìn tận mắt vị này học thần treo lên đánh Lạc Ngoại các lộ học bá, để những học bá kia bái phục, thậm chí để lão sư đều cho đặc quyên.

Người như vậy ở thế giới trong lẫn vào tốt hơn chính mình, cũng là hợp lý!

Nam Canh Thần sẽ hâm mộ ghen ghét Lưu Đức Trụ, bởi vì hẳn luôn cảm thấy ngay cả loại người này đều có thể bái một cái danh sư địa vị tăng nhiều, thế giới này đơn giản quá không nói đạo lý.

Nhưng hẳn lại không cách nào đối với Khánh Trần dâng lên lòng ghen tị,

chỉ có thể nói là tâm phục khẩu phục.

Chỉ bất quá, cho tới bây giờ Lý Y Nặc đâu không có lộ ra Lý Thúc Đĩnh thân phận.

Cho nên Nam Canh Thần, Tần Dĩ Dĩ hai người chỉ có thể biết, Lý Thúc Đĩnh thân phận không thể coi thường, thực lực cực cao, lại đoán không được đối phương cụ thể là ai.

Lúc này, Tần Dĩ Dĩ chợt nhớ tới một chuyện.

Ngày nào đó buổi chiều chính mình từng hỏi Lý Thúc Đĩnh: Ngài là cấp bậc gì.

Đối phương trả lời cái gì tới?

Cấp S!!!

Lúc trước Tần Dĩ Dĩ trả lời là, không muốn nói lời nói thật coi như xong.

Nhưng bây giờ Tần Dĩ Dĩ chợt ý thức được, đối phương khả năng nói thật sự là lời nói thật!

Thế gian này có mấy cái cấp S? Có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Tần Dĩ Dĩ nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh ánh mắt đã thay đổi, nhưng nàng cũng không phải là rất vui vẻ, bởi vì vị này nàng cùng Khánh Trăn khoảng cách bỗng nhiên biến xa.

Đối phương không còn là cái kia khở cấp cấp thiếu niên nô bộc, mà là một vị đại nhân vật nào đó đệ tử thân truyền.

Mà chính mình vẫn như cũ là cái kia khở cấp cấp hoang dã thiếu nữ.

Lý Thúc Đĩnh cười nhìn nàng một cái, tựa hồ đã hiểu thiếu nữ ý nghĩ:
"Nhớ kỹ lời nói của ta, đi thành thị số 18 tìm người kia."

Tần Dĩ Dĩ sững sốt một chút, đối phương giống như đã vì chính mình an bài cái gì.

Lúc này, Lý Y Nặc đưa mắt nhìn sang Khánh Trăn, hai người lẳng lẳng đánh giá lẫn nhau.

Thiếu niên mi thanh mục tú, nhưng người đẹp mắt nàng gặp nhiều, cũng không có gì hiếm lạ.

Lý Y Nặc thay đổi ngày xưa tùy tiện hình tượng, bình tĩnh nhìn hướng Khánh Trăn: "Đây là học sinh của ngài đi, người khi đó không nguyện ý thu ta làm đệ đệ, người học sinh này so ta ưu tú sao?"

Cũng chính là câu nói này hỏi ra lời, Tần Dĩ Dĩ cùng Nam Canh Thần mới hiểu được, vì sao đối phương vừa lên xe liên đậu đen rau muống Khánh Trăn.

Đây là bởi vì mỹ thiếu nữ tráng sĩ chính mình không thể trở thành người trung niên này học sinh, mà đối phương học sinh cứ như vậy đột ngột xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Nàng có chút không phục.

Kỳ thật Lý Y Nặc tại lần thứ nhất cùng Lý Thúc Đổng gặp mặt lúc, liên nhận ra vị trưởng bối này.

Cho dù đối phương kéo cao áo jacket cổ áo.

Cho dù đối phương vờ sau lại đang trên mặt lau bụi.

Nhưng đây thật là cái mùi phần thân cận trưởng bối, nàng làm sao lại nhận không ra?

Ngay sau đó, nàng lại phát hiện Lý Thúc Đổng mục tiêu địa điểm cũng là cấm kỵ chi địa số 002, thế là nàng liên minh bạch, Lý Thúc Đổng bên

người vị thiếu niên này, chỉ sợ sẽ là đời kế tiếp Kỵ Sĩ lãnh tụ.

Bởi vì Lý Y Nặc rất rõ ràng cấm kỵ chi địa số 002 vậy thì có cái gì. . .

Thanh sơn vách đá.

Mặc dù Lý Y Nặc cũng không biết kỵ sĩ tám hạng Sinh Tử Quan đến cùng là cái gì, nhưng nàng biết.

Nơi đó.

Là lịch đại Kỵ Sĩ chi mộng bắt đầu địa phương.

Nghĩ tới đây, nàng càng thêm không phục: "Ta không phục hần!"

Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ: "Có sao nói vậy, tâm tính của hần xác thực so với người còn mạnh hơn, càng thích hợp đi ta con đường này. Đừng làm rộn, người có con đường của chính người."

Ở những người khác trước mặt khen chính mình học sinh khối này, Lý Thúc Đĩnh từ trước đến nay là nắm đến sát sao.

Lý Y Nặc gắt gao nhìn chằm chằm Khánh Trầ, vẫn có chút không cam tâm: "Ta tâm tính điểm nào không bằng hần? Lúc trước ta khóc lóc van nài cầu ngài thu ta làm đồ đệ, ngài cũng không nguyện ý, hần là lai lịch thế nào?"

"Hiện tại không thể nói, " Lý Thúc Đĩnh cười cười, hần biết người trên chiếc xe này cũng sẽ không bán Khánh Trầ, nhưng hần hay là không thể nói: "Về phần hần tâm tính chỗ nào so với người còn mạnh hơn, về sau chính người sẽ phát hiện."

Lúc này, Khánh Trầ nhíu mày tự hỏi.

Hần đã từng nhìn qua Lý thị gia phả, lúc ấy một mặt là muốn biết Lý Đĩnh Vân có ở đó hay không bên trong, một phương diện khác cũng là suy đoán

Lý Thúc Đ ồng là người Lý thị.

Nhưng v ềsau phát hiện phía trên cũng không có tên Lý Thúc Đ ồng.

Đương nhiên, gia ph ả đ ầu là đ ối phương cho, đ ối phương đ েম chính mình xóa bỏ cũng rất bình thường. . .

Đang tán gẫu trong lúc đó, Lý Thúc Đ ồng cũng không có tận lực tị huý lấy Lý Y Nặc, t ỉ như Khánh Tr ần đã trở thành học sinh của h ắn.

Trong này, đã biết T ần Dĩ Dĩ là Lý Thúc Đ ồng hảo hữu hậu nhân, nhân phẩm tâm tính cũng đ ều không có gì đ ể nói nhi ều, đ ối phương rõ ràng muốn giúp thiếu nữ này an bài một đ ầu đường ra.

Nam Canh Th ần là Khánh Tr ần hảo hữu, lúc trước Khánh Tr ần tại Lão Quân sơn muốn cứu chính là h ắn.

Đ ầu đ ầu là người có thể tin.

Kỳ thật Lý Thúc Đ ồng cũng là tại hướng Khánh Tr ần ám chỉ, Lý Y Nặc cũng thế.

Cho đ ến giờ phút này, Lý Thúc Đ ồng dẫn h ắn đi ra tất cả manh mối đ ầu xâu chuỗi đi lên:

Đ ối phương mục đích chuyến đi này đ ồng đảo, muốn một l ần xong xuôi thật là l ắm chuyện.

Kiện thứ nhất là an bài T ần gia hậu nhân.

Kiện thứ hai là đ ể Khánh Tr ần giết Khánh Hoài, hả giận, báo thù, diệt trừ bóng dáng chi tranh hữu lực đ ối thủ cạnh tranh một trong.

Kiện thứ ba là đ ể Khánh Tr ần nhận biết Lý Y Nặc.

Nghĩ tới đ ây, Khánh Tr ần kết hợp Lý Y Nặc đ ột nhiên gia nhập thu thú đ ội

ngũ hành vi phỏng đoán, đối phương có thể là nhận được Lý Thúc Đĩnh thông tri, mới đột nhiên làm quyết định này.

Hỗ gia tộc Jindai bất quá là vì để cho mình hành vi hợp lý hoá, đương nhiên, có thể gài bẫy đương nhiên càng tốt hơn.

Như vậy, bây giờ còn có kiện thứ tư sự tình: Lý Thúc Đĩnh muốn dẫn Khánh Trăn đi một chuyến thanh sơn, tận mắt chứng kiến hắc mở ra tầng thứ nhất khóa gien!

Khánh Trăn cảm khái, lão sư lần này đi ra nhìn như nhàn nhã, kỳ thật bề bộn nhiều việc a.

Giới thiệu truyện khá ổn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiên Huệ

Chương 140, bảo bối

Đường đất khó đi, tất cả xe cộ đều tại kịch liệt xóc nảy bên trong.

Kỳ thật nơi này đã là thành thị số 1 phạm vi quản hạt, chỉ là cấm kỵ chi địa số 002 tại trong núi rừng xa xôi, ai cũng sẽ không nhàn rỗi không chuyện gì tu một đầi thông hướng con đường nguy hiểm.

Lại hướng đi về phía nam chạy nhanh, trên đường không tiếp tục xuất hiện người hoang dã phục kích.

Có lẽ là đối phương nguyên bản cảm thấy, máy không người lái tự hành cũng đủ để ngăn lại đội ngũ thu thú, cho nên cũng không có lại nhiều làm mặt khác chuẩn bị.

Lại có lẽ là đối phương bị Lý Thúc Đổng cái kia xuất thủ trong nháy mắt hiện ra thực lực chấn kinh đến, cho nên triệt bỏ phía trước mai phục.

Cái kia trong khoảnh khắc phá hủy mấy chục máy không người lái thủ đoạn, có thể xưng khủng bố.

Khánh Trần đối với siêu phạm giả thực lực đẳng cấp còn không có rõ ràng nhận biết, nhưng Tiêu Công bọn hắn là có kiến thức, cái này tối thiểu là vị cấp A xuất thủ.

Trong đội ngũ thu thú, Tiêu Công đã hoàn thành nhóm thứ hai máy không người lái Biên Giới tế bào thần kinh tiếp nhận.

Chỉ gặp hơn mười chiếc máy không người lái, một nửa phi hành tại đội xe hai bên, một nửa thì hướng phía chung quanh càng xa xôi bay đi.

Rất nhanh, Tiêu Công tại trong bộ đàm báo cáo tình huống: "Y Nặc tiêu thư, hai bên không có phát hiện địch tình, nhưng hậu phương 6 cây số chỗ, người hoang dã tựa hồ đã hoàn thành tập kết, cũng không có từ bỏ đuổi giết chúng ta."

Lý Y Nặc nhíu mày, đối phương biết có cấp A còn đuổi tới, chẳng lẽ là lò sưởi một vị nào đó trưởng lão cũng tại phụ cận?

Nàng hỏi: "Jindai doanh địa vẫn còn rất xa?"

"Phía trước 27 cây số, " Tiêu Công trả lời.

"Cho Vương Bính Tuất nói, tất cả đội xe bảo trì hết tốc độ tiến về phía trước, chúng ta qua gia tộc Jindai doanh địa lại trăn trăn lại, " Lý Y Nặc cười lạnh nói.

Nói xong, nàng nhìn về phía Nam Canh Thần: "Bảo bối, vừa rồi có hù đến người sao?"

Nam Canh Thần không nói chuyện.

Lý Y Nặc lại hỏi: "WOW, người có phải hay không còn tại giận ta? Chỉ là vừa mới tình huống khẩn cấp, ta cũng không phải cố ý muốn rống người."

Nam Canh Thần mặt kìm nén đến đỏ bừng, hự hự hay là không nói ra một câu.

Nhưng hắn không phải tại sinh Lý Y Nặc khí, nói thật hắn nhìn thấy đối phương tại bước ngoặt nguy hiểm, trước tiên đến mang theo chính mình thời điểm, liề đã không tức giận.

Chỉ bất quá, Lý Y Nặc ngay trước mặt Khánh Thần, gọi như vậy hắn. . .

Cùng công khai tử hình cơ bản không có gì khác biệt.

Lúc này, trong những người ở chỗ này chỉ có Lý Thúc Đĩnh biết Khánh

Trần cùng Nam Canh Thần nhận biết, Trần Dĩ Dĩ, Lý Y Nặc cũng không biết.

Lý Y Nặc gặp Nam Canh Thần ghen đỏ mặt, còn xúc lên đối phương dưới quần áo bày quan tâm nói: "Mặt người sắc kém như vậy, không phải là vừa rồi bị cái gì thương a?!"

Kiểm tra lúc, Nam Canh Thần còn muốn đưa tay ngăn cản Lý Y Nặc, kết quả lại bị mỹ thiếu nữ tráng sĩ cho đặt tại trong thùng xe, kiểm tra hơn nửa ngày, không có năng lực phản kháng chút nào.

Lý Thúc Đổng chần chờ một chút hỏi: "Tiểu nha đầu, ta nghe người ta nói người gần nhất si mê nam sắc. . ."

Lý Y Nặc vội vàng ngẩng thẳng thân thể: "Ngài cũng đừng nghe bọn hắn nói mò, ta hiểu rõ người nói ta thu trai lơ cái gì, cái kia kỳ thật đều là giả, ta cùng Tiểu Nam thực tình yêu nhau, ta chỉ thích hắn một cái."

"A," Lý Thúc Đổng nhẹ gật đầu. . .

Mà Khánh Trần, đã nhanh nhẹn không được cười ra tiếng.

Nam Canh Thần nhìn thấy nét mặt của hắn phía sau như tro tàn.

Những người khác là chết ba lần, lại là cái gì sinh lý tử vong lại là cái gì bị người quên lãng, loè loẹt.

Hắn Nam Canh Thần liền không giống với lúc trước, chỉ riêng xã tử liền có ba lần. . .

. . .

Nơi xa, mọi người đã có thể nhìn thấy đống lửa hình dáng.

Người thị lực tốt, thậm chí có thể nhìn thấy bên cạnh đống lửa, Jindai Seisho đang cùng nữ nhi của hắn ngẩng, không biết đang nói cái gì.

Đội xe thu thú đến về sau, mắt thấy người gia tộc Jindai toàn bộ đi ra, thậm chí còn có người lấy ra vũ khí, cùng chuyên môn ứng đối máy không người lái súng phản chế .

Cái này cũng không trách gia tộc Jindai, dù sao hơn nửa đêm có người bỗng nhiên khí thế hung hăng đi vào nhà mình doanh địa, ai cũng sẽ cảm thấy có vấn đề

Chỉ bất quá, Tiêu Công đã sớm có liên lạc Jindai đối với hệ thống nói chuyện: "Nơi này là đội ngũ thu thú, xin mời phía trước doanh địa không cần lo lắng, không cần nổ súng, chúng ta chỉ là đi ngang qua."

Đi ngang qua doanh địa lúc, Lý Y Nặc ngồi tại trong thùng xe đối với Jindai Seisho mỉm cười: "Chào buổi tối, ngủ ngon."

Nói, đội ngũ thu thú nhấc lên to lớn khói bụi, cùng gia tộc Jindai doanh địa gặp thoáng qua. . .

Trận kia cũng phong đem trong doanh địa lều vải quất ngã trái ngã phải, bay phát phối, đồng lửa đều trong lúc nhất thời tối xuống dưới.

Mặc kimono Jindai Seisho, vạt áo đều bị chà xát đứng lên, lộ ra bên trong trần trụi hai đầu lông chân. . .

"Baka!" Jindai Seisho đối với đội ngũ thu thú bóng lưng, chửi ầm lên đứng lên.

Một tiếng này, Khánh Trần nghe hiểu.

Chỉ là lúc này Jindai Seisho nghĩ mãi mà không rõ, đội ngũ thu thú vì sao hơn nửa đêm đột nhiên đi đường?

Một tên mặc đồ tây đen bảo tiêu nói ra: "Có phải hay không là bọn hắn gặp được nguy hiểm?"

Jindai Seisho nhớ lại: "Bọn hắn trên xe cũng không có vết thương mới, không phải là gặp được nguy hiểm a."

"Vậy bọn hắn có lẽ là muốn cướp tại chúng ta phía trước tìm tới Khánh Hoài?" Thiểu nữ Jindai Ori nói ra.

Jindai Seisho lắc đầu: "Theo ta tin tức mới vừa nhận được biết, tập đoàn quân thứ hai chi kia liên dã chiến trước mấy ngày mới vừa vận thoát ly bộ đội, theo bình thường tốc độ tiến lên, chúng ta ngày mai buổi sáng liễn có thể đến cấm kỵ chi địa số 002 biên giới, mà Khánh Hoài khả năng xế chiều ngày mai mới có thể đến. Cho nên, cho Lý Y Nặc đi thôi, chúng ta không cần thiết tranh đoạt thời gian."

Jindai Ori bỗng nhiên lôi kéo Jindai Seisho tay cần khẩn nói: "Ba ba, ta nghe nói Trần Lạc Du cũng không có truyền ngôn tốt như vậy, bất quá là cái tâm lý có chút biến thái con em tập đoàn. Chờ người thuyết phục Khánh Hoài, để cho ta cùng Jindai Sorane đổi một chút được không, để nàng gả cho Trần Lạc Du, ta gả cho Khánh Hoài!"

Jindai Seisho nghĩ nghĩ: "Cũng không phải không được, Khánh Hoài xác thực muốn so mặt khác con em tập đoàn ưu tú một chút. Bất quá, đi đầu kiện tiên quyết là trong ngục giam số 18 tên phế vật kia chết mất mới được, như thế đổi hôn ước mới danh chính ngôn thuận."

Nói đến đây, Jindai Seisho nghi ngờ nói: "Không đúng, không đúng! Chúng ta bây giờ cũng không phải tại đội ngũ thu thú tiến về cấm kỵ chi địa số 002 trên con đường phải đi qua, bọn hắn làm sao biết chúng ta ở chỗ này, không thể nào là trùng hợp!"

Phải biết, Jindai Seisho vì không bị khinh bỉ, còn chuyên môn chệch hướng lộ tuyến tới.

Sau một khắc, có người chợt thấy phương bắc liễn nữa có xe đèn chiếu xạ qua tới.

Cái kia trang bị tại trên xe việt dã LED đèn lớn cực kỳ chói mắt, hàng

trước nhất trên mui xe còn chuyên chở một loạt có thể chói mù mắt tham chiếu đèn lớn, để cho người ta đón tia sáng căn bản là thấy không rõ người tới là ai.

Có thân thủ mạnh mẽ bảo tiêu vội vàng hướng bên cạnh chạy tới, tránh qua, tránh né đối phương đèn lớn chiếu xạ mới nhìn đến, đối phương nắp động cơ bên cạnh, cầm một lá cờ.

Trên cờ xí ầm ầm có một cái tảng đá làm thành lò sưởi, trong lò sưởi ngọn lửa chính theo xe cộ lắc lư mà không ngừng chập chờn.

Bảo tiêu đã bắt đầu gầm thét: "Người hoang dã, là đội ngũ của Lò Sưởi, mau lên xe!"

Jindai Seisho lúc này lòng giết người đầu có.

Hắn nói cái kia Lý Y Nặc làm sao đột nhiên trên mặt ý cười cùng chính mình chào hỏi, thì ra đối phương là mẹ nó đem Lò Sưởi đội ngũ cho dẫn tới chính mình nơi này đến rồi!

Cái này nếu là chạy chậm, làm không tốt bọn hắn Jindai nhóm người này tất cả đều phải chết ở trên vùng hoang dã!

Giới thiệu truyện khá ổn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiền Huệ

Chương 141, cấm kỵ chi địa quy tắc

"Gia tộc Jindai đã gặp phải người hoang dã đội xe."

"Gia tộc Jindai mở ra thoát đi hình thức, bọn hắn cũng thả ra máy không người lái muốn lấy tự hủy hình thức ngăn cản, nhưng là người hoang dã súng phản chế sớm khóa chặt bọn hắn máy không người lái."

"Xác định là Lò Sưởi đội xe xuất hiện, hư hư thực thực có cấp A trưởng lão nhân vật tại, rất có thể là hệ khống chế tinh thần."

Lò Sưởi xuất hiện ở đây vốn cũng không bình thường, trong đội ngũ có cấp A thì càng không bình thường.

"Gia tộc Jindai đội xe sụp đổ, còn lại trên xe cộ thành viên bắt đầu hô to ngọc nát đối với người hoang dã khởi xướng tự sát thức tập kích, chỉ có Jindai Seisho chỗ xe cộ chạy ra vòng truy đuổi."

Cho đến lúc này, Tiêu Công khống chế tổ máy không người lái mới nhanh chóng thoát ly chiến trường, bay trở về đoàn xe của bọn hắn phụ cận.

Nếu như trở về địa điểm xuất phát đã chậm, rất có thể bị người hoang dã cho đánh xuống.

Trước đó, hắn một mực dùng bộ đàm cho toàn đội xe phát sóng trực tiếp tình hình chiến đấu, cũng là không phải tình hình chiến đấu này trọng yếu bao nhiêu, chủ yếu là đội ngũ thu thú bên trong đám hoàn khố tử đệ đều thích nghe cái này.

Bây giờ đám hoàn khố tử đệ đã không quá thoả mãn với phổ thông giải trí mô thức, có chút biến thái ưa thích tìm người thu tàn nhẫn giả lập nhân

sinh video, hơi biến thái một điểm ưa thích chân nhân vật lộn, còn có một số thì ưa thích đấu mèo đấu chó.

Bạn hẳn bỏ ra nhiều tiền để cho người ta từ trên hoang dã mua về chủng loại hi hữu cỡ lớn loài chó, sau đó phóng tới trong lồng bát giác nhìn xem hai đầu ác khuyển ra sức chém giết, cái này có thể để bạn hẳn cảm thấy hưng phấn, cùng uốn tại trong thành thị khó mà tìm kiếm kích thích.

Thu thú, bản thân cũng là một loại phóng thích kiềm chế cảm xúc phương thức.

Còn có cái gì so kinh nghiệm bản thân chiến đấu kích thích hơn đây này?

Bất quá những con nhà giàu này cũng không có gì bản lĩnh thật sự, bây giờ nghe một chút phát sóng trực tiếp cũng cảm giác rất thoải nguyện, nhất là bị treo lên đánh chính là gia tộc Jindai.

Trong tập đoàn đối đãi Jindai có phái chủ chiến cùng phái bảo thủ, nhưng cho dù là phái bảo thủ, cũng chỉ là cảm thấy hướng một cái khác tập đoàn tuyên chiến có chút được không bù mất, thậm chí khả năng bị tài đoàn khác thừa lúc vắng mà vào.

Nếu có một viên thiên thạch có thể phá hủy Jindai cùng Kashima, tất cả mọi người sẽ rất vui vẻ.

Lý Y Nặc tại trong kênh nói chuyện bộ đàm nói ra: "Tiêu Công, người cái này phát sóng trực tiếp tiêu chuẩn còn chờ để cao."

Tiêu Công bình tĩnh nói: "Minh bạch Y Nặc tiểu thư, lần sau ta biết giải nói sinh động hơn một chút."

Nhưng vào đúng lúc này, trong bộ đàm một cái thanh âm xa lạ hỏi: "Lần sau? Là ta giết chết các người thời điểm sao? Lần này trở lại Lò Sưởi, ta nhất định có thể có được tiên tổ ngợi khen, để cho ta càng thêm cường đại."

Thanh âm rất khàn khàn, nghe, kể nói chuyện hẳn là tại 40 tuổi trở lên.

Lý Y Nặc bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hậu phương, bọn hắn mã hóa bộ đàm bị người hoang dã cho giải mã!

Lý Y Nặc nhìn thoáng qua Lý Thúc Đĩnh, nhưng không có mở miệng xin giúp đỡ.

Nàng rất rõ ràng, tìm loại cấp bậc này trưởng bối hỗ trợ tựa như là tiêu hao mình tại trong lòng đối phương tình nghĩa, giúp một lần, tình nghĩa có lẽ liền thiếu đi một phần.

Đương nhiên, Lý Thúc Đĩnh tối thiểu sẽ không nhìn xem nàng chết tại người hoang dã trong tay, trước đó mà nói, còn phải dựa vào nàng chính mình.

"Tiêu Công, Vương Bính Tuất, " Lý Y Nặc hoán đổi dự bị mã hóa kênh: "Trực tiếp hướng cấm kỵ chi địa số 002 mở, chúng ta tới đó cùng người hoang dã chơi!"

Bọn hắn khoảng cách cấm kỵ chi địa số 002 đã rất gần!

Đếm ngược 115:00:00.

Rạng sáng 5 giờ.

Khi trên trời cao, bỗng nhiên có một vệt từ phương đông bắn ra lúc.

Đội xe thu thú bên trong tất cả mọi người nhìn thấy, tại tầm mắt chỗ xa nhất xuất hiện một mảnh rừng đậm khu rừng rậm rạp.

Vùng rừng rậm kia rậm rạp trình độ làm cho người khó có thể tưởng tượng, nhìn từ đằng xa đi phảng phất là một khối màu xanh lá tím thăm bao trùm ở trên mặt đất, rất khó coi đến khe hở.

Nhưng mà nhất khiến người kinh dị chính là, ngay tại vùng rừng rậm kia

chỗ càng sâu còn có một viên đại thụ che trời sinh trưởng, thẳng tới thương khung.

Khánh Trầ n th ê chính mình chưa bao giờ thấy qua không l òn như thế cây cối, tựa như hấn chưa từng nghe nói qua mấy cây số, dài mười mấy cây số cá voi xanh một dạng.

Đây hết thảy đều phẳng phát chỉ t ãn tại ở trong truyên thuyết th ãn thoại.

Tựa như Sơn Hải Kinh nào đó một tồ đột nhiên bị đặt ở nơi này.

Đại thụ che trời kia so dãy núi còn cao, nó đỉnh quan giống như mây mù đ ãng dạng chổng tại chân chính trên t ãng mây.

Cái kia đập vào mặt cảm giác tang thương, cùng màu sắc sỡ cảm giác, đều để người có một loại nào đó không hiểu hướng tới.

Đó là đối với cuộc sống bình thường bên ngoài sự vật chờ mong.

"Lão sư, " Khánh Trầ n thấp giọng nói ra: "Sẽ có hay không có một ngày cấm kỵ chi địa mở rộng đến hoàn toàn bao trùm toàn bộ thế giới, khi đó Thượng Cổ th ãn thoại trở thành hiện thực, cổ nhân từng ghi lại những Th ãn Thú kia cũng đều sẽ lại xuất hiện ở trong thế giới này? Cùng Kỳ, Chu Tước, Huyền Vũ. . ."

Một màn này thật quá rung động, đến mức Khánh Trầ n có chút nói năng lộn xộn.

Lý Thúc Đ ãng cười nhẹ nhàng nhìn xem học sinh của mình: "Người nói, có lẽ một ngày nào đó thật sẽ xuất hiện, nhân loại không còn là thế giới này Chúa Tể, thế giới một l ãn nữa chói lọi. Nhưng thưởng thức có thể, thưởng thức ước mơ đ ãng thời phải nhớ kỹ, nơi đó rất nguy hiểm."

Khánh Trầ n thấp giọng nói ra: "Lão sư, thế giới ngoài có th ãn thoại miêu tả qua Bàn Cổ khai thiên, trong th ãn thoại nói mắt trái của hấn biến thành mặt trời, mắt phải biến thành mặt trăng, hàm răng của hấn biến thành kim

loại cùng tảng đá, hần xương cốt biến thành cây cối hoa cỏ cùng sông núi, huyết dịch của hần biến thành dòng sông. . . Ngài nói, đây có phải hay không là cùng cấm kỵ chi địa hình thành nguyên nhân rất giống?"

Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ: "Vậy cái này Bàn Cổ. . . Có phải hay không mắt lớn nhỏ?"

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Ta cùng ngài nói chính sự đâu, ngài đặt cái này run cái gì bao quần áo? !

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Bất quá đoạn này thần thoại, ngược lại là thật cùng cấm kỵ chi địa hình thành có chỗ tương tự."

"Vậy rốt cuộc là như thế nào siêu phàm giả, mới có thể tạo nên dạng này một gốc cây đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Áo, cây này cũng không phải ai tạo nên, chính nó bản thân liền là một cái siêu thoát giống loài tồn tại, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Nơi này trở thành cấm kỵ chi địa trước kia, nó chính là chỗ này. Áo, cũng không đúng, nghe nói vị trí của nó, tại trong kỷ nguyên trước, từng trải qua một viên đạn hạt nhân, viên đạn hạt nhân kia hủy diệt nguyên một tòa thành thị, có thể là bức xạ hạt nhân hoặc là trong tòa thành thị kia một ít tồn tại, thoải mái mảnh kia kỳ quái thổ địa."

Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Tất cả mọi người cảm thấy cấm kỵ chi địa nguy hiểm, là bởi vì bên trong sinh vật đã tiến hóa đến uy hiếp loài người sao? Bọn chúng sẽ chủ động công kích nhân loại a?"

"Ngạch, sẽ, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Nói như vậy cũng không chuẩn xác, bên trong nhưng thật ra là một cái hoàn chỉnh sinh thái hệ thống, người sau khi tiến vào hoặc là trở thành thợ săn, hoặc là trở thành con mồi, nhưng cũng sẽ không bởi vì người là nhân loại liền đối với người quần công, người chỉ là trong thân thể nó một bộ phận."

"Nhưng cấm kỵ chi địa tựa như là vật cấm kỵ một dạng, có nó tự thân quy

tắc, nếu như người xúc phạm quy tắc của nó, nó liền sẽ biến thành một cái chĩnh thể giết chết người, khi đó khả năng ngay cả một đóa hoa đều có thể giết người."

"Tựa như vật cấm kỵ ACE-089 một dạng, nó sẽ giết chết bất kỳ một cái nào tại trước mặt nó người đang hát, không cách nào tiêu hủy, rất khó ngăn cản, cho dù ngăn cản lại, có một ngày nó trùng hoạch tự do lúc y nguyên sẽ giết chết đã từng mục tiêu, đây là một cái phi thường mang thù vật cấm kỵ. . . Bây giờ, nó hẳn là bị Sở tài phán Cấm kỵ thu nhận tại bịt kín, cách âm rương kim loại bên trong, không nhúc nhích."

"Ngài làm sao biết vật cấm kỵ này?" Khánh Tr ần hiếu kỳ.

"Áo, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Trước đó có một cái cấp B siêu phạm giả tuổi tác rất lớn, Sở tài phán Cấm kỵ lo lắng hẳn không hiểu chết mất sau sinh ra cấm kỵ chi địa mới, liền muốn sớm thu nhận hẳn. Chỉ là, muốn thu nhận thời điểm đối phương lại trốn đi, Sở tài phán Cấm kỵ liền cho ACE-089 thả một đoạn đối phương ca hát âm t ần, thế là ACE-089 không nhìn hết thấy quy tắc đi vào vị này siêu phạm giả trước mặt, đem hẳn giết chết. Trời mới biết Sở tài phán Cấm kỵ làm sao lấy được đoạn kia âm t ần, chuyện này lúc ấy bị xem như hiểm thấy tin tức tới."

"Đây là vật cấm kỵ quy tắc, vậy cấm kỵ chi địa quy tắc là cái gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Thiên kì bách quái, " Lý Thúc Đ ồng cười một cái nói: "Cái này cũng không phải là ta khoa trương, mà là thật thiên kì bách quái. Đương nhiên, có một đ ầu quy tắc là thông dụng: Không c ần tại trong cấm kỵ chi địa nói cho người khác biết, cấm kỵ chi địa này quy tắc."

Nó không thích có người thảo luận nó.

...

Lên giá đếm ngược hai ngày.

Chờ mong ngày mừng 1 tháng 6 rạng sáng!

Giới thiệu truyện khá ổn: , Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiền Huệ

Chương 142, hiểm thấy quy tắc

"Mỗi cái cấm kỵ chi địa quy tắc đều có khác biệt, mà lại số lượng cũng có khác biệt, nhưng duy nhất thông hành quy tắc, chính là không cần tại trong nó đàm luận nó."

Không phải vậy liền sẽ chết.

Loại tử vong này không phải tại chỗ liền bị quy tắc gạt bỏ, mà là toàn bộ cấm kỵ chi địa đều sẽ đối địch với người.

Đương nhiên, nếu như không có xúc phạm quy tắc của nó, vậy người cũng bất quá là cấm kỵ chi địa một vị phổ thông khách nhân, người có thể đi sẵn, nghe nói trong cấm kỵ chi địa nào đó, đáng yêu Lục Cước Xuyên Sơn Giáp, Lục Tí Kim Ti Hài đều là các đại nhân vật tình cảm chân thành, từ cấm kỵ chi địa bắt đi coi làm sủng vật nuôi.

Đồng thời, tại trong cấm kỵ chi địa người cũng sẽ bị quý dị mà cường đại quái vật đi sẵn.

Khánh Trần hỏi: "Đều là dạng gì quy tắc?"

Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ: "Có cái cấm kỵ chi địa, nhân loại sau khi đi vào mỗi cái ban đêm đều cần hiển tế một đấng bạn, mới có thể bình yên vô sự."

"Người kia đi vào, không có đấng bạn có thể hiển tế đâu?"

"Vậy liền hiển tế chính hắn."

"Còn có cái gì quy tắc?"

"Còn có một cái cấm kỵ chi địa, mỗi xâm nhập 1 cây số, liền cần cho nó hiển tế 1 lít máu tươi, ai đâu có thể, cũng không cần là nhân loại."

Khánh Trần nhíu mày, những cấm kỵ chi địa này quy tắc xác thực quỷ dị một chút, mà lại dị thường huyết tinh a.

Bất quá xác thực như Lý Thúc Đĩnh nói như vậy, cấm kỵ chi địa này cùng vật cấm kỵ có rất nhiều chỗ tương tự, đâu cần một cái "Thu nhận điếu kiện" .

Cái này trước đưa điếu kiện, là người có thể cùng nó sống chung hòa bình điếu kiện trước tiên.

Hắn nghi hoặc hỏi: "Cấm kỵ chi địa quy tắc đâu máu tanh như vậy sao?"

"Đương nhiên, cũng có một chút cổ quái kỳ lạ, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Tỉ như có cái cấm kỵ chi địa cũng chỉ có một đâu quy tắc, họ Vương không thể vào. Người để cho người khác sửa lại xưng hô đâu không được, cũng không biết cấm kỵ chi địa kia vì sao như vậy tà môn, liền có thể trông rộng biết người họ Vương."

"A?" Khánh Trần mở to hai mắt nhìn: "Quy tắc cứ như vậy hiểm thấy? Ngài là làm sao mà biết được."

"Đây là cấm kỵ chi địa 082 quy tắc, rất nhiều người đâu biết, bởi vì Trần thị từng điếu động liên bang tập đoàn quân thứ nhất một chi doanh dã chiến đi vào thăm dò, kết quả mới vừa đi vào, tất cả họ Vương binh sĩ liền bị toàn bộ cấm kỵ chi địa sinh vật kỳ quái, thực vật truy sát, " Lý Thúc Đĩnh cười nói.

Khánh Trần không còn gì để nói.

Hắn trong lòng tự nhủ họ Vương trâu ai ghẹo ai?

"Đương nhiên, cũng đừng đem cấm kỵ chi địa cho nghĩ quá phức tạp đi,

nếu như biết quy tắc, mà lại không đi nội địa mà nói, cũng sẽ không đặc biệt đặc biệt nguy hiểm, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "L ần này, ta sẽ không mang người tiến vào cấm kỵ chi địa số 002 nội địa, chỉ là tại biên giới nhìn một chút."

Khánh Tr ần lại hỏi: "Còn có cùng loại dạng này hiếm thấy quy tắc sao?"

"Có a, " Lý Thúc Đ ồng cười tủm tủm nói ra: "Còn có một cái cấm kỵ chi địa là, không có khả năng đổ máu tới trên mặt đất."

Lúc này, Lý Y Nặc hững hờ mà hỏi: "Ngài nói chính là số mấy cấm kỵ chi địa a?"

Lý Thúc Đ ồng cười nhìn nàng một cái: "Muốn biết li ền chính mình đi thăm dò, đừng đến hỏi ta."

Khánh Tr ần bỗng nhiên ý thức được, tỷ như Lý Y Nặc dạng này tập đoàn trưởng nữ, đối với cấm kỵ chi địa cũng tràn đ ầy hứng thú, là bởi vì nội địa có cái gì đáng để mong chờ đ ồ vật sao?

Bất quá, đối phương giống như cũng không phải hiểu rất rõ cấm kỵ chi địa a.

Lý Thúc Đ ồng nhìn xem Khánh Tr ần nói ra: "Người xúc phạm qua cấm kỵ chi địa quy tắc, 99% đ ều đã chết. Ta cũng là trước đây ít năm thực lực sau khi tăng lên, mới tìm đường chết chơi lấy làm rõ một chút quy tắc, nhưng cũng chỉ là một phần rất nhỏ cấm kỵ chi địa quy tắc."

Khánh Tr ần hít sâu một hơi, Lý Thúc Đ ồng có ý tứ là, đối phương trở thành Bán Th ần đẳng sau mới có thể từ cấm kỵ chi địa toàn thân trở ra? !

Cho nên , bất kỳ cái gì một đ ầu liên quan tới cấm kỵ chi địa quy tắc, đ ều là phi thường trân quý.

Tại trên chợ đen thậm chí có thể bán ra giá trên trời.

Hắn hỏi: "Bình thường tình huống, cấm kỵ chi địa trừ đầu kia không có khả năng thảo luận quy tắc bên ngoài, sẽ có mấy đầu quy tắc?"

"Cái này nhìn nhân số mà định ra, " Lý Thúc Đĩnh kiên nhẫn giải thích nói: "Ta nói số người này, chính là hoàn toàn nhìn trong cấm kỵ chi địa kia đến cùng chết mấy cái siêu phạm giả."

"A?" Khánh Trần nghi hoặc.

"Người nhìn cái kia không để cho họ Vương tiến vào cấm kỵ chi địa, khả năng chính là chết mất siêu phạm giả khi còn sống chán ghét họ Vương, " Lý Thúc Đĩnh nói đến đây cũng tới hứng thú: "Những cấm kỵ chi địa này, bình thường là chết qua mấy cái siêu phạm giả, liền có mấy đầu quy tắc, vô cùng có khả năng đối ứng bọn hắn khi còn sống yêu thích."

"Bất quá, đại đa số cấm kỵ chi địa, cũng chỉ có một đầu quy tắc, " Lý Y Nặc nói bổ sung: "Dù sao siêu phạm giả rất ít tụ tập tử vong, trừ phi bộc phát quá kích liệt chiến đấu lưỡng bại câu thương."

"Cấm kỵ chi địa nào quy tắc nhiều nhất?" Khánh Trần hỏi.

"Cấm kỵ chi địa 001, cấm kỵ chi địa 002, cấm kỵ chi địa 009, là công nhận nhiều nhất, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Cấm kỵ chi địa 001 người trước không cần phải để ý đến, cái kia tại Tây Bắc chi địa, bởi vì cấm kỵ chi địa diện tích quá lớn đã có rất ít người giao thiệp."

Mà cấm kỵ chi địa số 002, chính là Khánh Trần muốn đi địa phương.

Bất quá Lý Thúc Đĩnh nói qua, lần này bọn hắn chỉ ở biên giới tản bộ, sẽ không tiến vào bụng địa, vậy hẳn là cũng sẽ không đặc biệt nguy hiểm.

Lý Y Nặc nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh: "Ngài khẳng định đối với cấm kỵ chi địa số 002 hiểu rõ nhất đi, khác ngài có thể giữ bí mật, có phải hay không là hơi lộ ra một chút?"

"Không được, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Nơi này ngược lại với ta mà nói

trọng yếu nhất, không thể nói. Người biết cái kia hai đầu, đã đầy đủ bảo vệ tính mạng."

Giờ này khắc này, hậu phương gia tộc Jindai chỉ còn lại một chiếc xe trốn ra hoang dã lò sưởi truy sát, mà hoang dã Lò Sưởi đội xe như cũ tại theo đuôi không bỏ lấy.

Bất quá Lý Y Nặc lúc này cũng không có quá khẩn trương.

Nàng đã thấy cây kia có một không hai thương khung đại thụ, cấm kỵ chi địa bên ngoài đã không xa.

Lò Sưởi sân nhà một mực tại Tây Nam núi tuyết phụ cận, nàng chắc chắn đối phương cũng không hiểu biết cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc.

Lý Y Nặc tại trong bộ đàm nói ra: "Tiếp tục hết tốc độ tiến về phía trước, đến cấm kỵ chi địa số 002 biên giới lại chình đốn!"

Vương Bính Tuất, Tiêu Công hồi phục: "Thu đến."

Lúc này, Tần Dĩ Dĩ cùng hiếu kỳ bảo bảo một dạng hỏi: "Người cùng vị này nam sinh vừa rồi bởi vì cái gì cãi nhau, ta nhìn thấy các người tại bên cạnh đồng lửa gây rất không cao hứng."

Lý Y Nặc nghĩ nghĩ nói ra: "Bảo bảo quá thiện lương, cho nên hẳn muốn thuyết phục ta thả các người rời đi, không để cho các người cuốn vào trong chuyện này. Bất quá ta biết. . . 'Vị tiên sinh này' tại các người trong đội ngũ, cho nên muốn lưu các người ở bên người, tối thiểu thời khắc mẫu chốt có thể bảo trụ một cái mạng. Ai, nhà ta bảo bảo chính là thiện lương như vậy, cùng những người khác không giống với."

Tần Dĩ Dĩ rùng mình một cái, có chút chịu không được xưng hô này. . .

Nam Canh Thần mặt lại chột đỏ bừng, Lý Y Nặc cảm khái nói: "Người nhìn, khen hẳn hai câu liền then thùng."

Chỉ có Khánh Tr ần biết, Nam Canh Th ần cùng Lý Y Nặc tranh chấp đúng là muốn cho bọn h ầu r ời đi, nhưng truy cứu căn nguyên vẫn là vì chính mình người bạn tốt này.

Không thể không nói, Khánh Tr ần hiện tại nhận thức lại giữa lẫn nhau cách mạng hữu nghị, cũng chăm chú suy nghĩ lên, thành lập "Phụ S ầu Giả liên minh" khả thi.

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 143, nhất định phải tuân thủ

Cho đến giờ phút này, Khánh Trậ̀n cũng rốt cục xác định, Lý Y Nặ̣c đối với Nam Canh Thậ̀n tuyệt đối là chân ái.

Chỉ bất quá cùng bình thường nữ hài tử ái mộ khác biệt, Lý Y Nặ̣c đối với Nam Canh Thậ̀n tình cảm. . . Rõ ràng là yêu thương cùng sủng ái!

Lý Thúc Đợ̀ng hỏi: "Ta trước đó nhìn người bắt một đứa bé trai lên xe, về sau hẳn liền theo vị này gọi Nam Canh Thậ̀n tiểu bằng hữu, cái kia là. . .?"

Lời này nhưng thật ra là hẳn thay Khánh Trậ̀n hỏi, làm lão sư đương nhiên biết học sinh muốn giải cái gì.

Lý Y Nặ̣c bình tĩnh giải thích nói: "Cái này cũng không có gì tốt giấu diếm ngại, ta phát hiện một cái thời gian hành giả, đối phương là cái thế giới ngoài cao tài sinh, nghe nói là lên đại học cái chủng loại kia."

Nam Canh Thậ̀n vô lực giải thích nói: "Chúng ta nơi đó sinh viên, không có các người nơi này đáng tiệ̀n. . ."

Khánh Trậ̀n trong lòng tự nhủ quả nhiên, Lý Y Nặ̣c đã biết Nam Canh Thậ̀n thời gian hành giả thân phận.

Bất quá đối phương tựa hồ còn không biết mình cùng Nam Canh Thậ̀n nhận biết, không thể không nói, Nam Canh Thậ̀n mặc dù mình bí mật thủ không được, nhưng bảo thủ bằng hữu bí mật lúc, lại dị thường cẩn thận.

Đơn giản đều không giống như là cùng là một người!

Lại nghe Lý Y Nặ̣c tiếp tục nói: "Ta đáp ứng cho cao tài sinh kia một chút

thù lao, để hẳn tại thế giới ngoài là bảo bảo phục vụ, đánh một chút yểm hộ cái gì. Mặt khác, ta cũng rất lo lắng thế giới ngoài có h ồly tinh câu dẫn nhà ta bảo bảo, đem hẳn làm hư, cho nên tìm một số người nhìn xem hẳn."

Nam Canh Th ần: "? ? ?"

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Nói thật, hai người bọn họ là thật không nghĩ tới Lý Y Nặc lại còn có như thế một t ăng s ầu lo!

Nhà người bảo bảo tại thế giới ngoài cũng không có như vậy quý hiếm!

Câu này câu bảo bảo kêu, Nam Canh Th ần có chút muốn chết.

Bộ đàm vang lên, Tiêu Công báo cáo kịp thời cứu được vị này nam đ ồng học: "Y Nặc tiểu thư, chúng ta đã đến cấm kỵ chi địa số 002 biên giới, nhưng phía trước đã có xe đội chính t ề đ ỗ, xem ra trên xe không ai."

Lý Y Nặc nhíu mày: "Cái nào đội xe?"

"Máy không người lái ngay tại tiếp cận, " Tiêu Công nói ra: "Thấy rõ ràng, là tập đoàn quân thứ hai xe! Y Nặc tiểu thư, trên xe không có bất kỳ ai, xem ra Khánh Hoài đã sớm tiến vào cấm kỵ chi địa số 002, chúng ta trước đó lấy được tin tức là giả."

Vương Bính Tuất nói ra: "Trông xe chiếc số lượng, tới hẳn là một chi liên đã chiến, mang theo chế thức trang bị, ngay cả chó máy móc đ ều mang đến."

Lý Thúc Đ ồng cười lờm Khánh Tr ần một chút, hẳn thấp giọng nói ra: "Nhìn xem người đ ám đ ối thủ cạnh tranh, cường đại đến cỡ nào trợ lực, người không có cái gì, lão sư thật sự là thay người lo lắng a."

Khánh Tr ần mặt không thay đổi đ áp lại nói: "Ta không phải có lão sư ngài sao?"

"Có đạo lý, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đ ầu.

Khánh Hoài đến cấm kỵ chi địa số 002 chính là vì bóng dáng chi tranh nhiệm vụ.

Như thế nào bóng dáng? Để cho người ta tìm không thấy người, mới là bóng dáng thật.

Khánh Hoài làm tứ phòng đẩy ra người hậu tuyến, tự nhiên biết hẳn muốn làm không chỉ có là hoàn thành nhiệm vụ, còn có cẩn thận những người hậu tuyến khác quấy nhiễu.

Cho nên từ cái này cạnh tranh mới bắt đ ầu, li ền bắt đ ầu chú ý cẩn thận.

Rất nhiều người cho là hẳn ngày mai mới sẽ đến cấm kỵ chi địa số 002, lại không biết hẳn hôm nay li ền đã tiến vào.

Đội ngũ thu thú xe cộ dừng ở những cái kia quân dụng việt dã bên cạnh, theo Lý Y Nặc nói những xe trong quân kia đ ầu có khóa trông đen, người bình thường căn bản trộm không đ ược.

Mọi người tại xe quân đội bên cạnh dừng lại xe của mình.

Trung niên nhân Vương Bính Tuất mang theo thời gian hành giả Chu Huyền đi đến Lý Y Nặc bên người: "Người tính làm sao bây giờ?"

"Tiêu Công, phía sau người hoang dã đến đ ầu r ồi?" Lý Y Nặc hỏi.

"Cách chúng ta còn có 2 cây số, bọn hẳn tại tăng tốc độ, tựa hồ muốn đ ổi tại chúng ta tiến vào cấm kỵ chi địa trước, đem chúng ta cản lại!" Tiêu Công trả lời.

"Đem máy không người lái đ ầu thu h ồi lại, phóng tới trong cấm kỵ chi địa đi, " Lý Y Nặc nói ra.

Nói, nàng quay đầu đi xem Lý Thúc Đĩnh.

Kinh ngạc ở giữa, nàng bỗng nhiên phát hiện sau lưng vốn nên nên đứng đây Lý Thúc Đĩnh cùng Khánh Trân, đã không có bóng người.

Lý Y Nặc nhìn về phía Trần Thành bọn người: "Hai vị kia người đâu?"

"Không biết a, " Trần Thành mê mang nói: "Vừa rồi đầu đang nhìn liên bang tập đoàn quân xe đầu, căn bản không có chú ý bọn hấn lúc nào không thấy."

Lý Y Nặc lại đem ánh mắt chuyển hướng những người khác, có thể những người khác cũng một mặt mê mang!

Không ai biết hai người kia là lúc nào biến mất, đối phương cũng chưa từng dự định cùng bọn hấn chào hỏi!

Tựa như đối phương chưa bao giờ xuất hiện qua giống như.

Lý Y Nặc nhíu mày, bọn hấn hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình.

Phương bắc đã truy đến mấy không người lái vù vù âm thanh, người hoang dã đã tới!

Những máy không người lái kia đang điên cuồng đuổi theo một cỗ xe việt dã màu đen, đó là gia tộc Jindai còn sót lại mấy người.

Lý Y Nặc nghĩ nghĩ nói với Vương Bính Tuất: "Đi vào trước trốn tránh, ta xem một chút tình huống rồi quyết định phải chăng đi tìm tập đoàn quân thứ hai. Đúng, đem tín hiệu cầu viện đánh đi ra, để phụ cận liên bang tập đoàn quân đến nơi đây tiếp ứng chúng ta."

Cấm kỵ chi địa rừng cây muốn so trong tưởng tượng còn muốn rậm rạp.

Cái kia từng khỏa cây tán cây, tựa như là một tầng rần rần chắc chắc nóc nhà đĩnh dạng, đem ánh nắng cơ hồ toàn bộ ngăn cách tại rừng cây bên

ngoài.

Trong rừng cây u ám, cùng bên ngoài triền dương mới sinh quang minh, tựa như hoàn toàn khác biệt thế giới.

Phảng phất một cước bước vào, liền muốn tiếp nhận một thế giới khác quy tắc.

Thần bí, lại không cách nào biết trước.

Lý Y Nặc mặt không thay đổi nhìn xem đây hết thảy, nàng có chút do dự.

Nhưng lại tại lúc này, hậu phương gia tộc Jindai xe việt dã liền xe đầu không có ngừng, một đầu va vào trong rừng cây.

Thẳng đến đâm vào trên một gốc cây mới khó khăn lắm ngừng lại.

Trong xe khí nang toàn bộ chống ra, Jindai Seisho cùng Jindai Ori hai người chậm rãi nhảy xuống xe, cũng không quay đầu lại hướng trong rừng cây đi đến.

"Đầu đi vào," Lý Y Nặc nói ra: "Trước né tránh người hoang dã chờ cứu viện, những người hoang dã này chưa hẳn liền nguyện ý tiến cấm kỵ chi địa cùng chúng ta vòng quanh."

Dù sao tiến đến vè sau, thợ săn cùng con mồi nhân vật liền biến đổi, đến lúc đó, tất cả mọi người là tòa này cấm kỵ chi địa số 002 bên trong con mồi mà thôi.

Một đám người hướng trong rừng cây phi nước đại đi vào, khi tất cả người bước vào cấm kỵ chi địa sát na.

Mỗi người trên thân đều phảng phất bị một cỗ rung động khí tức đảo qua, giống như bị cái nào đó to lớn tồn tại nhìn chăm chú.

Tất cả mọi người lông tơ, tất cả đều đứng lên.

Mà cái này đứng lên lòng tơ, chính là tiến vào mỗi một cái cấm kỵ chi địa tiêu chí, một khắc này người liền nên minh bạch, chính mình hẳn là trong lòng còn có kính sợ.

Lý Y Nặc không có để ý đây hết thấy, nàng cũng không phải là lần thứ nhất tiến vào cấm kỵ chi địa, cho nên đã sớm biết quy tắc này.

Mấy phút đồng hồ sau nàng quay đầu nhìn lại.

Jindai Seisho cùng Jindai Ori hai người dần dần tụ hợp vào thu thú đội ngũ bên trong.

Tin tức tốt là, phía ngoài người hoang dã quả nhiên tạm thời đình chỉ truy đuổi, không có tiếp tục đuổi đuổi.

"Ngừng, " Lý Y Nặc giơ tay lên, ra hiệu những cái kia đã thử hòng hộc đám hoàn khố tử đệ dừng lại chạy về phía trước.

Nhưng lúc này, một gốc cây sau bỗng nhiên vang lên tiếng kêu rên, chỉ gặp một cái Trầ thị tập đoàn ăn chơi thiếu gia bóp lấy cổ mình, sắc mặt ửng hồng chậm rãi đi ra, mở to hai mắt nhìn chậm rãi ngã trên mặt đất.

Liền phảng phất hẳn đem chính mình bóp chết giống như.

Quy tắc.

Giờ khắc này tất cả mọi người nhớ tới một câu: Tiến vào cấm kỵ chi địa sau duy nhất phải tuân thủ, chính là quy tắc.

Nhằm vào hết thấy kẻ ngoại lai.

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 144, đừng làm người ngu xuẩn chết

Đột nhiên xuất hiện tử vong, kinh hãi đến tất cả mọi người.

Tính cả Jindai Seisho, Jindai Ori cùng một chỗ, gần trăm người đều lặng ngắt như tờ nhìn đối phương té ngã trên đất.

Thậm chí không người dám tiến lên thi cứu.

Bởi vì kiêu chết quá quý dị.

Trong rừng cây nùng đậm mờ tối, rõ ràng mới sáng sớm, cũng rất ít có ánh nắng có thể xuyên thấu tiến đến.

Lá cây sần sật đung đưa, phảng phất ai cũng có thể là hung thủ, bao quát cái kia một ngọn cây cọng cỏ hoa một cái một cây.

"Y Nặc tiểu thư, là Trần thị một cái bàng chi tử đệ, " Vương Bính Tuất đi đến người chết bên người ng ỡ xồm xuống, hấn yên lặng đánh giá:
"Không có ngoại thương, chỗ cổ bị hai tay bóp ra thương thế, nhưng còn không thể xác định chính là mình đem chính mình bóp chết."

Tất cả mọi người biết, vị này Trần thị tử đệ chết bởi xúc phạm quy tắc, không ai có thể biết quy tắc này là cái gì.

Nhưng vào lúc này, một nữ hài nhẹn không được nhanh chóng nói ra: "Ta đã biết, cái này cấm kỵ chi địa số 002 khả năng không cho phép. . ."

Nói đến đây, Lý Y Nặc vừa định muốn đưa tay ngăn cản nàng nói tiếp, lại phát hiện nàng cũng giống cái kia Trần thị tử đệ một dạng, gương mặt bắt đầu nổi lên màu đỏ, nàng cố gắng muốn nói điếu gì, muốn cầu cứu, lại một

chữ đầu nói không ra.

Nữ hài hai tay bóp lấy cổ của mình, tựa hồ muốn từ bên trong móc ra cái gì, lại chỉ có thể vô lực giãy dụa.

Lý Y Nặc chậm rãi buông xuống chính mình nâng lên cánh tay: "Không cứu nổi, không cần phải để ý đến nàng, đây là chính mình ngu xuẩn chết."

Cẩn thủ bí mật, nhớ kỹ người phát hiện, nhưng tuyệt đối không nên tại trong cấm kỵ chi địa, đưa nó quy tắc nói cho người khác biết.

Nó sẽ giết chết người mật báo.

Cấm kỵ chi địa thông hành quy tắc, liền phảng phất tất cả trong cấm kỵ chi địa đều có Thần Minh an nghỉ, bọn hắn thương lượng xong muốn bảo thủ ở bí mật của mình, hết thấy người tiết lộ bí mật phải chết vong.

Lý Y Nặc nhìn xem tất cả mọi người: "Ta tin tưởng các người mọi người ở đây, tất cả đều rất rõ ràng chúng ta bây giờ thân ở chỗ nào, nếu như chưa nghĩ ra chính mình nên nói cái gì, liền câm miệng người lại."

Có đôi khi chính là như vậy, người khả năng nhớ rõ ràng có cái gì không thể nói, nhưng miệng lại so đầu óc còn nhanh hơn.

Nữ hài kia nhất định biết cấm kỵ chi địa thông hành quy tắc, nhưng đối phương nhưng không có nhịn xuống.

Kỳ thật, giờ này khắc này mọi người mặc dù không biết cái thứ nhất Trần thị tử đệ vì sao mà chết, nhưng tất cả mọi người đã mơ hồ đoán được cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc nào đó.

Lý Y Nặc không hề nói gì, nàng lẳng lặng suy tư người đầu tiên đến cùng là xúc phạm cái gì quy tắc mà chết.

Nam Canh Thần tại nàng bên cạnh lẳng yên không lên tiếng, hẳn biết mình lúc này không giúp đỡ được cái gì, vậy cũng chớ làm trở ngại chứ không

giúp gì.

Lúc này, một cái ăn chơi thiếu gia giải khai dây lưng quần quay lưng đi muốn đi tiêu, hẳn thực sự nhịn không nổi, nhưng lại không dám rời xa đám người.

Nữ hài tráng kiện này nhìn xem con nhà giàu này bóng lưng, bỗng nhiên bưng tỉnh, nàng lớn tiếng đối với cái kia quay người đi tiêu ăn chơi thiếu gia hô: "Ngừng! Cho ta thu hũ đi!"

Trong chốc lát, ăn chơi thiếu gia mắc tiêu ngạnh sinh sinh thu về

Lý Y Nặc quay người, nàng nhìn xem thật nhiều người bởi vì không nín được mắc tiêu, hai chân tại uốn qua uốn lại dáng vẻ, mắt nhìn thấy là nhịn không nổi.

Bọn hắn từ đêm qua bắt đầu đào vong, thật nhiều người hẳn nhịn một đường mắc tiêu, nhưng là trên xe có nam có nữ, ai cũng không có cách nào giải quyết vấn đề sinh lý, chỉ có thể trước kìm nén đào mệnh lại nói.

Đám người mờ mịt nhìn về phía nàng, có thể Lý Y Nặc do dự mấy lần, cũng không có há mồm giải thích cái gì.

Nàng biết là cái gì quy tắc!

Lý Y Nặc mang theo Vương Bính Tuất hướng một gốc cây sau đi đến, nơi đó là cái thứ nhất người chết đi ra địa phương.

Vương Bính Tuất nhìn xem trên rễ cây vệt nước, rõ ràng là nước tiêu.

Hắn kinh ngạc nhìn về phía một bên: "Y Nặc tiêu thư. . ."

"Im miệng, " Lý Y Nặc lạnh giọng nói ra: "Đừng làm cái thứ hai người chết bởi vì ngu xuẩn."

Cho đến giờ phút này, nàng rốt cục xác định người đầu tiên vì sao mà chết

r ồi.

Ai có thể nghĩ tới, số 002 loại này cấm kỵ chi địa trong đó một đ ầu quy tắc, lại là không có khả năng tùy chỗ đại tiểu tiện? !

Lưu lại đ ầu quy tắc này vị kia siêu phàm giả, là đ ược bao nhiêu bệnh thích sạch sẽ?

Bởi vì tại trong cấm kỵ chi địa tề d ần mà chết, cái này c ần là cỡ nào oan uổng kiêu chết?

Nàng mang theo Vương Bính Tuất mạo hiểm đi về, cũng tìm tới gia tộc Jindai đâm vào trên cây xe cộ, từ sau chuẩn bị trong rừng tìm đ ược hai cái đ ồ đ ầy d ầu diesel thùng d ầu.

Cũng may người hoang dã thật không có tiến đến, vẫn tại bên ngoài quan sát lấy.

Lý Y Nặc đem d ầu diesel tất cả đ ầu ngã trên mặt đất, mang theo không thùng d ầu trở lại trước mặt mọi người: "Nữ sinh ưu tiên xếp hàng tiểu tiện tại trong này, nhớ kỹ, nước tiểu sạch sẽ, sau đó tại chúng ta ra ngoài trước đó đ ừng có lại uống một giọt nước."

Nàng thậm chí không dám nói "Đ ừng tiểu tiện trên mặt đất" loại lời này, sợ bị đến quy tắc phản phê.

Nhưng mãi cho tới bây giờ, bọn hấn y nguyên không cách nào xác định người đ ầu tiên nguyên nhân cái chết là cái gì, quy tắc cũng sẽ không trực tiếp mật sát một người, sẽ chỉ làm thực vật, đ ộng vật tất cả đ ầu công kích người phá hư quy tắc.

Lý Y Nặc nhìn bốn phía, đám hoàn khố tử đệ chính từng cái xếp hàng đi phía sau đại thụ d ầu diesel thùng bên cạnh đi tiểu, vềph ần lớn chỉ có thể trước nhìn xuống, nhìn không đ ược cũng phải nhìn.

Chờ chút, thiếu nữ tráng kiện đúng là không nhìn thấy T ần Thành, T ần Dĩ

Dĩ đám người thân ảnh.

Mấy vị này hoang dã thợ săn, cũng không biết khi nào thoát ly đội ngũ.

...

Cấm kỵ chi địa số 002 dày đặc tán cây phía dưới, T`ân Thành chính nắm kéo T`ân Dĩ Dĩ cổ tay, mang theo người một nhà hướng phía đông chạy tới.

Dù là mọi người đã chạy rất mệt mỏi, T`ân Thành cũng không có mảy may ý dừng lại.

Bởi vì nơi này quá nguy hiểm, cấm kỵ chi địa số 002 được xưng là quy tắc nghiêm nhất địa phương một trong, cái này mang ý nghĩa, người ở chỗ này dừng lại thêm một phút đ`ờng h`ồ, làm một kiện sự việc dư thừa, cũng có thể xúc phạm đến quỹ dị quy tắc.

Cho nên nếu như người bị buộc bất đắc dĩ tiến vào cấm kỵ chi địa, lựa chọn tốt nhất chính là dùng tốc độ nhanh nhất rời đi!

Mà bọn hắn sở dĩ lựa chọn con đường này, cũng là bởi vì Lý Thúc Đ`ờng mang theo Khánh Tr`ân trước khi đi, từng chính miệng nói cho T`ân Dĩ Dĩ: Đi hướng đông, tìm tới một dòng suối nhỏ, thuận dòng suối nhỏ tiếp tục hướng đông liền có thể tìm tới đường ra, con đường này chỉ có ba cây số, rời đi nơi này mới có thể sống sót.

Lúc đó T`ân Dĩ Dĩ còn không có ý thức được, Lý Thúc Đ`ờng cùng Khánh Tr`ân cũng định thoát ly đội ngũ.

Thẳng đến đối phương biến mất không thấy gì nữa v`ềsau, nàng mới có hơi thất vọng mất mát.

Thiếu nữ đi theo phụ thân tại trong rừng cây mờ tối phi nước đại lấy, thẳng đến một đoạn thời khắc bọn hắn nghe thấy được dòng suối âm thanh, liền đi theo dòng suối tiếp tục hướng đông.

Lại đi không biết bao xa, bỗng nhiên trên người mọi người cảm giác ấm áp bao khóa, loại kia bị một loại nào đó t ần tại kinh khủng nhìn chăm chú lên cảm giác rất cục tan thành mây khói.

T ần Thành xoay người chống đỡ đầu gối, lớn tuổi, đến mức chạy một chút như thế đường đầu có chút không thở nổi.

Hắn nhìn xem có chút mờ mịt khuê nữ, trong lòng thở dài.

Một bên ca ca bỗng nhiên đối với thiếu nữ nói ra: "Có nhớ không, vị trung niên nhân kia nói để cho chúng ta đi thành thị số 18 tìm một người gọi Tô Hành Chỉ."

T ần Thành đây là đang ám chỉ, nếu có thể tìm tới đối phương thủ hạ, vậy dĩ nhiên sớm muộn còn có thể gặp nhau.

Chỉ là T ần Dĩ Dĩ bỗng nhiên quật cường lắc đầu: "Cha mẹ, ca, ta không muốn về thành thị số 18, ta muốn đi tìm Lò Sưởi, ta biết nơi đó có thể được đến lực lượng."

T ần Thành nghi hoặc: "Chúng ta đi tìm cái kia Tô Hành Chỉ, nói không chừng cũng có thể cho người lấy tới thuốc biến đổi gien a, ta nhìn người trung niên kia thật thích người."

T ần Dĩ Dĩ hé miệng lắc đầu: "Không, ta liền muốn đi Lò Sưởi."

Thiếu nữ đem tâm tư giấu ở trong lòng, ai cũng không có nói cho.

...

Lên giá đếm ngược 1 ngày!

Chờ mong ngày mùng 1 tháng 6 rạng sáng!

Xế chiều ngày mai y nguyên sẽ có canh ba, đến ban đêm rạng sáng lên giá thời điểm, bộc phát khác tính!

Không có tại điểm xuất phát APP tiêu đề ông bạn, có thể download điểm xuất phát App, tìm kiếm Mệnh Danh Thuật Của Đêm, trời tối ngày mai rạng sáng nhanh nhất nhìn thấy bạo chương chương tiết!

...

Cảm tạ cect668xw, chớ mình kỳ diệu, rõ ràng phù ông học trở thành quyền sách mới mình, các lão bản đại khí, các lão bản phát đại tài!

Trăm mình thành tựu 98/100, quyền sách này hẳn là ta tất cả trong sách lên giá trước tốt nhất thành tích ~

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 145, kị sĩ mộ

"Lão sư, vì cái gì không giúp Lý Y Nặc bọn hắn?" Khánh Trậ̀n hiểu kỳ.

Hắn cũng không phải là cảm thấy lão sư máu lạnh, đám người kia cùng hắn cũng không giao tình gì.

Thiếu niên chẳng qua là cảm thấy không hiểu, dù sao Lý Thúc Đ̣ồng cùng Lý Y Nặc quan hệ tốt giống vẫn rất gần, gần đến có thể cho đối phương biết kị sĩ có mối truyệ̀n thừa.

"Lý Y Nặc đứa nhỏ này từ nhỏ liệ̀n ổn trọng, những người khác có thể sẽ chết, nhưng nàng tuyệt đối không chết được, " Lý Thúc Đ̣ồng bình tĩnh ḥồi đáp: "Cho nên, không cần giúp."

"Vạn nhất đâu?" Khánh Trậ̀n hỏi.

Lý Thúc Đ̣ồng mang theo Khánh Trậ̀n đi tại trong rừng cây, hắn cười một cái nói: "Ṿề sau người liệ̀n sẽ rõ ràng, cấm kỵ chi địa số 002 đối với người ngoài tới nói là đáng sợ, nhưng đối với mỗi một vị kị sĩ tới nói đ̣ầu là thậ̀n thánh."

"Thậ̀n thánh?" Khánh Trậ̀n không hiểu.

"Trước đó ta nói qua, cấm kỵ chi địa số 061 là không cho phép họ Vương tiến vào, người biết tại sao không?" Lý Thúc Đ̣ồng cười hỏi.

"Vì cái gì?" Khánh Trậ̀n hỏi.

"Ta trùng hợp biết cấm kỵ chi địa số 061 bên trong tử vong chính là ai, cho nên ta cũng biết hắn khi còn sống lớn nhất cừu gia họ Vương, " Lý Thúc

Đông ý cười càng đậm: "Vị kia siêu phàm giả lão bà, bị sát vách lão Vương cho nạy ra."

"Cho nên, mỗi cái cấm kỵ chi địa quy tắc, kỳ thật đều cùng chết ở nơi đó siêu phàm giả có quan hệ, bọn hắn khi còn sống chấp niệm, biến thành sau khi chết quy tắc, " Khánh Trầ như có đi đầu suy nghĩ.

"Đúng vậy, " Lý Thúc Đông gật gật đầu: "Còn có một số hiếm thấy cấm kỵ chi địa, tỷ như cấm kỵ chi địa số 071 phạm vi cũng không lớn, nhưng chỉ cho phép người độc thân tiến vào, người có bạn trai, bạn gái, người có vợ chồng, lão bà đi vào nhất định sẽ nhận công kích."

"Ngài để cho ta đoán xem, " Khánh Trầ im lặng nói: "Vị này siêu phàm giả độc thân cả một đời?"

"Ha ha ha, ta đây cũng không biết, cấm kỵ chi địa kia tồn tại thời gian tương đối lâu, thậm chí không ai biết chết ở nơi đó siêu phàm giả là ai, cũng liền không thể nào nghiên cứu, " Lý Thúc Đông nói ra: "Còn có một cái cấm kỵ chi địa 093 tương đối hiếm thấy, ngay từ đầu truyền thuyết người chân ái mới có thể thành đôi nhập đúng tiến vào, khi đó thật nhiều tình lý vì biểu hiện thực tình, còn chuyên môn chạy tới một chuyến, có thể còn sống đi ra liền tin tưởng đối phương là thật tâm yêu chính mình."

"Thần kỳ như vậy?" Khánh Trầ sợ hãi thán phục.

"Dĩ nhiên không phải, " Lý Thúc Đông nhớ lại những cái kia khôi hài chuyện cũ: "VỀ sau mọi người mới biết được, cái này cấm kỵ chi địa 093 quy tắc, là một kẻ tra nam biên đi ra lừa gạt nữ hài, nơi đó quy tắc đến bây giờ mọi người còn không có nghiên cứu minh bạch đâu."

"Tra nam thật là một cái thần kỳ giống loài, " Khánh Trầ cảm khái, thậm chí ngay cả cấm kỵ chi địa quy tắc đều lấy ra lừa gạt nữ hài.

Không thể không nói, cấm kỵ chi địa này quy tắc tựa như là một thế giới pháp tắc một dạng, không nhìn biểu tượng cùng lừa gạt, xác thực rất thích hợp dùng để chứng minh cái gì.

Cao thủ, tra nam này tuyệt đối là cao thủ.

"Lão sư, giống như có chút lạc đề," Khánh Trầ nói ra: "Chúng ta không phải là đang nói, vì sao cấm kỵ chi địa số 002 đối với kỵ sĩ tới nói là thần thánh?"

"Chúng ta trước đó nói, cấm kỵ chi địa là bởi vì siêu phạm giả sau khi chết huyết nhục xương cốt thoải mái mà thành, tựa như dùng siêu thoát phạm tục lực lượng dưỡng dục một phương khí hậu, vậy người cảm thấy cấm kỵ chi địa số 002 là bởi vì cái nào siêu phạm giả đâu? Nếu như một đầu quy tắc đối ứng một cái chết đi siêu phạm giả, vậy trong này lại tại sao lại có nhiều như vậy quy tắc?" Lý Thúc Đ nhìn về phía Khánh Trầ.

Khánh Trầ không nói chuyện.

"Bởi vì nơi này là đông đảo kỵ sĩ nơi chôn xương," Lý Thúc Đ vỗ vỗ Khánh Trầ bả vai: "Nó lần thứ nhất xuất hiện, chính là bởi vì có một vị kỵ sĩ mai táng tại nơi này."

Cho nên, cấm kỵ chi địa số 002 là kỵ sĩ chi mộ bắt đầu địa phương, cũng là nhiều kỵ sĩ nhân sinh kết thúc địa phương.

Lý Thúc Đ tiếp tục nói: "Các tiên bối trước khi chết hồi ức nhân sinh của mình, đều muốn mai táng tại một cái đối với mình nhân sinh trọng yếu nhất, có ý nghĩa nhất địa phương, mọi người nghĩ tới nghĩ lui giống như liên nơi này thích hợp nhất. Lại đến về sau cấm kỵ chi địa số 002 thành hình, càng nhiều kỵ sĩ cảm thấy mai táng ở chỗ này rất tốt, tối thiểu sẽ không bị trộm mộ quấy rầy, có thể làm cho những cái kia trộm mộ có đến mà không có về."

Khánh Trầ ngây ngẩn cả người, lúc trước hắn đoán được một chút liên quan tới cấm kỵ chi địa số 002 nguồn gốc, lại không nghĩ rằng trong cả tòa cấm kỵ chi địa này mai táng đầu là kỵ sĩ.

Cho nên nó mới có thể diện tích như vậy rộng lớn, quy tắc nhiều như thế.

Đối với người ngoài tới nói nơi này là chỗ nguy hiểm nhất, nhưng đối với còn tại thế kỳ sĩ tới nói, đây cũng là các tiên bối mộ.

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Tiểu Trần, lão sư của lão sư liễn mai táng ở chỗ này đây, cho nên ta không hy vọng nói cho ngoại nhân nơi này có cái gì quy tắc, bởi vì hẳn không thích có người quấy rầy. Có một ngày có lẽ chính ta cũng tới đến nơi đây, khi đó người cũng phải vì ta giữ vững bí mật."

Khánh Trần nhất thời ảm đạm, đã thấy Lý Thúc Đĩnh vui vẻ: "Yên tâm, lão sư loại người này thời gian ngắn là không chết được. Tiểu thuyết thoại bản bên trong rất nhiều người giao phó xong hậu sự liễn chết, nhưng lão sư không giống với, kẻ muốn giết ta rất nhiều, người có thể giết ta cũng rất ít."

Lúc này, Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên ngẩng xồm người xuống.

Khánh Trần nhìn xem hẳn đưa tay đi đụng vào bên chân một cây cây xấu hổ, đã thấy lão sư ngón tay đụng chạm cây xấu hổ trong nháy mắt, chỉ kia cây xấu hổ phiến lá liễn cuộn lại.

Hắn nghi hoặc: "Lão sư người làm gì đâu?"

Thiếu niên luôn cảm thấy, lão sư loại người này nhàn rỗi không chuyện gì ngẩng xồm xuống đùa một chi cây xấu hổ, giống như rất nhàn dáng vẻ.

Lý Thúc Đĩnh đứng dậy nói với Khánh Trần: "Người đến sờ sờ nó."

Khánh Trần mặc dù không hiểu, nhưng vẫn như cũ ngẩng xồm thân thể, chỉ là không đợi hẳn đưa tay tới gần cây xấu hổ lúc, chỉ kia nguyên bản cuộn lại tinh mịn phiến lá lại trong nháy mắt thẳng băng như lưỡi dao.

Lý Thúc Đĩnh kéo Khánh Trần một sợi tóc, nhẹ nhàng từ cây xấu hổ trên phiến lá xẹt qua, đã thấy tóc gọn gàng mà linh hoạt một phân thành hai.

"Lão sư ngài làm sao không kéo tóc của mình?" Khánh Trần mở to hai mắt

nhìn.

Lý Thúc Đ ồng lời nói th ăm th ía nói ra: "L ão sư lớn tuổi, thêm chút tóc rất không dễ dàng."

"V ậy vì sao ngài sờ nó không có việc gì, ta sờ nó lại không đ ược?" Khánh Tr ần không hiểu.

"Không riêng gì sờ nó, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Mặt khác thân thể bộ vị tới gần một dạng không đ ược, cho nên nói, cấm kỵ chi đ ịa nguy hiểm có một phần là bởi vì quy tắc, còn có một bộ phận nguyên nhân là nơi này thực vật, đ ộng vật cũng biến thành thiên kì bách quái."

Lý Thúc Đ ồng tiếp tục nói: "Mang người đi một lần cấm kỵ chi đ ịa, cũng là nghĩ dạy người rất nhiều thứ. Cấm kỵ chi đ ịa có rất nhiều quy tắc, nếu như người muốn xác nhận một chút, chính mình phải ch ăng đã biết cấm kỵ chi đ ịa này tất cả quy tắc, vậy thì tìm một gốc cây xấu hổ."

Khánh Tr ần cảm thấy ngạc nhiên: "Cho nên, biết tất cả quy tắc, nó liền sẽ cuộn lại, nếu như người không có nắm giữ tất cả quy tắc, nó liền sẽ biến thành đao?"

"Đúng vậy, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đ ầu.

Cho nên, Lý Thúc Đ ồng biết cấm kỵ chi đ ịa số 002 bên trong tất cả quy tắc.

Khánh Tr ần nhớ lại: "Cây xấu hổ là r ối tung, ạng cây bụi lùn thân thảo, cao có thể đạt tới 1 mét, nhưng nó phần lớn sinh trưởng tại á nhiệt đ ới phương nam, phương bắc cấm kỵ chi đ ịa có thể hay không tìm không thấy cây xấu hổ."

Lý Thúc Đ ồng lắc đ ầu: "Không, hiện tại tất cả cấm kỵ chi đ ịa biên giới, đ ều có thể tìm tới cây xấu hổ. Ít nhất một viên, thậm chí còn có thể là một mảnh."

Thứ này tựa như là một cái trong cấm kỵ chi địa an toàn dây thừng, Lý Thúc Đĩnh vừa mới không có làm khác một mực tại tìm cây xấu hổ, chính là vì nhìn một chút tám năm trôi qua, nơi này là không sinh ra quy tắc mới.

Lý Thúc Đĩnh đối với Khánh Trầ nghiêm túc nói: "Cây xấu hổ bí mật, cực ít có người biết."

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 146, cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc

"Ta luôn cảm giác lão sư ngài đến cấm kỵ chi địa số 002, liên cùng về nhà giống như," Khánh Trần hỏi: "Bất quá ngài đến nơi đây cũng cần tìm cây xấu hổ kiểm nghiệm phải chăng tăng lên quy tắc sao?"

Lý Thúc Đổng giải thích nói: "Cấm kỵ chi địa cũng không phải là siêu phàm giả sau khi chết lập tức liên sinh ra, mấy chục năm có vị kỵ sĩ liên bối mai táng tại nơi này, thuộc về hắc quy tắc còn một mực chưa từng xuất hiện."

"Nếu như vị liên bối kia quy tắc sinh ra, sẽ là cái gì?" Khánh Trần hỏi: "Ngài cùng hắc quen thuộc sao?"

Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ: "Quy tắc của hắc có thể là, người gọi Lý Thúc Đổng, Trần Gia Chương không thể vào tới đi. . ."

Khánh Trần: "? ? ?"

"Vị sư thúc kia lúc còn sống không ít bị ta quấy rối," Lý Thúc Đổng trong thần sắc có một tia nhớ lại: "Lúc còn trẻ, hắc luôn luôn đi theo ta cùng sư huynh phía sau giúp chúng ta chùi đất, khi đó ta cùng sư huynh còn rất da, hắc đặc biệt đau đầu."

"Vậy cũng không đến mức không để cho ngài cùng sư bá tiến đến a," Khánh Trần thờ dãi nói: "Ngài chăm chú trả lời được không."

"Loại quy tắc này rất khó phỏng đoán," Lý Thúc Đổng lắc đầu: "Có lẽ chỉ có bản thân hắc mới biết được, chính mình ghét nhất cái gì. Nói thật, cấm kỵ chi địa số 002 hình thành đằng sau, rất nhiều quy tắc ngay cả chúng ta những hậu bối này đều cảm giác dở khóc dở cười, cùng mặt khác cấm kỵ

chi địa so sánh, nơi này cũng quá tiếp địa khí."

"Cho nên, lão sư, cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc đến cùng là cái gì. . .
Không đúng, ngài không thể đem quy tắc của nó nói cho ta biết, " Khánh
Trần hỏi.

Lý Thúc Đổng chăm chú nhìn về phía Khánh Trần: "Ta cần người thề,
không đem cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc cáo tri người khác, cẩn thủ bí
mật."

Khánh Trần sửng sốt một chút, hẳn phát hiện lão sư lúc này không gì sánh
được chăm chú.

Chưa bao giờ có chăm chú.

"Lão sư, ta thề không đem quy tắc của nơi này cáo tri người khác, cẩn thủ
bí mật, " Khánh Trần cũng nghiêm túc nói: "Nhưng lão sư người tại trong
cấm kỵ chi địa đem nó quy tắc nói cho ta biết, không có việc gì sao?"

Lý Thúc Đổng lắc đầu: "Sẽ không."

"Vì cái gì?" Khánh Trần cả kinh nói.

"Cái này dính đến cấm kỵ chi địa một cái khác thông hành quy tắc, nhưng
rất nhiều người còn không biết, " Lý Thúc Đổng cười thần bí: "Không cần
phải gấp, vài ngày sau người liêm hiếu, tới trước nói một chút cấm kỵ chi
địa số 002 đâu có cái nào quy tắc đi."

"Thứ nhất, không có khả năng tùy chỗ đại tiểu tiện."

Khánh Trần: ". . ."

"Thứ hai, không thể nói thô tục."

Khánh Trần: ". . ."

"Thứ ba, không có khả năng tùy chỗ nôn ọe."

Khánh Trầ**n** bỗng nhiên bưng bít lấy trán: "Không phải, lão sư ngài đợi lát nữa, để cho ta chậm rãi."

Lý Thúc Đ**ồng** cười tùm tùm nhìn xem chính mình học sinh, tựa hồ dự liệu được thiếu niên phản ứng.

Thiếu niên nhìn về phía lão sư nghi ngờ nói: "Cái này cấm kỵ chi địa số 002, tam quan như thế chính sao?!"

Khánh Trầ**n** thậm chí cảm giác mình là tại thế giới ngoài nghe "Văn minh tuyên truyền giảng giải" chương trình học, làm thủ kỹ luật giảng văn minh thanh niên tốt.

"Cùng nói là cấm kỵ chi địa số 002 tam quan rất chính, chẳng nói là những kỵ sĩ tì ền bối kia tam quan rất chính, " Lý Thúc Đ**ồng** vui tươi hơn hở nói ra.

"Có bệnh thích sạch sẽ còn tạm được đi, " Khánh Trầ**n** vô lực đập đen rau muống. . .

"Đầu thứ tư, trong cấm kỵ chi địa hoa không thể lấy xuống."

"Đầu thứ năm, không cho phép bắt đầu dùng máy không người lái."

"Đầu thứ sáu, không thể sử dụng súng ống."

"Đầu thứ bảy, không thể giết người."

Khánh Trầ**n** nhắc tay: "Ai? Không thể giết người ngài mang ta tới làm gì?"

Lý Thúc Đ**ồng** nhìn hẩn một cái: "Không có khả năng trực tiếp giết."

Đó chính là, chỉ có thể lợi dụng quy tắc.

"Đầu thứ tám, không có khả năng nhảy dây gân."

"Ngài chờ một chút, " Khánh Tr ần l ần nữa ngăn cản nhà mình lão sư: "Đầu thứ tám ngài là chăm chú sao, không có khả năng nhảy dây gân là cái quý gì? Vì cái gì còn sẽ có không có khả năng nhảy dây gân loại chuyện này."

Lý Thúc Đ ồng tiếp tục nói: "Đầu thứ chín, không thể nói thịt trâu không thể ăn."

"Đầu thứ mười, người khác ca hát thời điểm, không có khả năng đi theo hát."

Khánh Tr ần nghi ngờ nói: "Vị ti ền bối này là cái mạch bá?"

"Không phải, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu: "Bản thân hắn là cái người rất hướng nội, kết quả mỗi lần lấy dũng khí ca hát thời điểm, mặc kệ hát cái gì ca, hắn sư huynh đầu sẽ hát, còn muốn đi theo hát, cái này khiến hắn rất phiền."

"Đầu thứ mười một, oản tù tì không thể thua."

"Đầu thứ mười hai, nhất định phải đúng giờ."

"Đầu thứ mười ba, không có khả năng trộm trứng chim."

"Đầu thứ mười bốn. . ."

Lúc này Khánh Tr ần là thật có chút mê mang, cái này cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc xác thực nhiều, nhưng quy tắc này cùng hắn nghĩ có chút không giống với a.

Người ta cấm kỵ chi địa đầu là, sau khi đi vào nhất định phải vẫy 1 lít máu, hoặc là một ngày nhất định phải hiến tế một cái đ ồng đội.

Làm sao đến chính mình cái này tổ chức Kỵ Sĩ sơn nhà, li ền biến như vậy. .
. Nhảy thoát.

Nhưng mà Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên nhìn về phía Khánh Trần cười nói:
"Người cảm thấy những quy tắc này rất như là nói đùa đúng không?
Nhưng kỳ thật những quy tắc này giết người nhiều nhất. Cấm kỵ chi địa số
002, cũng là công nhận giết người nhiều nhất cấm kỵ chi địa một trong."

Khánh Trần bỗng nhiên lâm vào trầm tư.

Đúng vậy, người không có khả năng không có ăn uống ngủ nghỉ, dựa theo
cấm kỵ chi địa quy tắc tới nói, dù là để lọt một giọt tiểu tại trên mặt đất
đều sẽ bị toàn bộ cấm kỵ chi địa truy sát.

Một cái cấm kỵ chi địa có thể giết người phương pháp, thực sự nhiều lắm.

Không riêng gì ăn uống ngủ nghỉ, còn có không thể nói thô tục loại hình,
người tại dưới tình thế cấp bách nói tiếng ngọa tào đều là rất bình thường,
nhưng ở nơi này nói thô tục liền sẽ chết.

Không thể sử dụng súng ống, liền mang ý nghĩa nhân loại không có cách
nào dùng vũ khí thông thường đến đối mặt dã thú.

Lý Thúc Đĩnh nhìn xem Khánh Trần nói ra: "Coi người biết một cái cấm
kỵ chi địa quy tắc, như vậy giết người liền sẽ là một kiện phi thường
chuyện dễ dàng."

"Giết thế nào?"

"Không cần phải gấp gáp, trước mang người quen thuộc hai ngày hoàn
cảnh, chờ người đem nơi này đại bộ phận địa hình đều nhớ thời điểm, lão
sư làm mẫu cho người xem," Lý Thúc Đĩnh nói ra.

Nhưng mà Khánh Trần bỗng nhiên nói ra: "Lão sư, hai ngày sau đó, ta
muốn trước chính mình thử một chút."

"Ừm?" Lý Thúc Đĩnh nhíu lông mày: "Cái này lão sư đáp ứng muốn giúp
người, không cần cùng lão sư khách khí."

"Cũng không phải cùng lão sư khách khí, ta hiện tại đột nhiên có một chút mạch suy nghĩ, " Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Chờ chính ta không giải quyết được thời điểm, lại đến cầu lão sư ra tay đi."

Nói xong, thiếu niên đi về phía trước, Lý Thúc Đổng đối với rừng cây cảm khái nói: "Bỗng nhiên cảm giác loại lão sư này làm thật là không có ý tứ a, bất quá các người khoan hãy nói, ta liền ưa thích trên người hắc hổ này quật cường sức lực."

Đi tới đi tới, Khánh Trần bỗng nhiên quay đầu lại hỏi nói: "Lão sư, thế giới trong nhất ai cũng thích ca là cái gì?"

Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ: "Áo ta nhớ tới chuyện gì còn muốn tính sổ với người đâu, ta xem qua người cho ta điệu nhạc, ngay từ đầu người cầm nhạc cổ điển điệu nhạc vẫn rất tốt, về sau người liền bắt đầu cầm nhạc thiếu nhi đến lừa gạt ta."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Lão sư làm sao biết ta cầm là nhạc thiếu nhi điệu nhạc. . ."

Lý Thúc Đổng mặt không thay đổi nói ra: "Bởi vì những cái kia nhạc thiếu nhi thế giới trong cũng có, tựa như Tiễn Biệt một dạng, một mực từ trước đây thật lâu lưu truyền tới."

"Ha ha ha ha tốt xấu hổ a."

...

Đếm ngược 66:00:00.

Hai ngày sau đó lại một cái sáng sớm.

Cấm kỵ chi địa chỗ sâu , biên giới cùng nội địa giao nhận chi địa.

Một chi đội ngũ nghiêm chỉnh huấn luyện chính chậm rãi đi tới, hơn một

trăm người giẫm tại xấp hư thối trên lá cây, chỉ phát ra nhẹ nhàng tiếng vang.

Bọn hắn tắt đi tất cả bộ đàm tần số truyề n tin, bởi vì tiến vào cấm kỵ chi địa sau nhất định phải bảo trì thông tin lặng im.

Để tránh nói nh ần.

Bọn hắn mặc màu đen y phục tác chiến, trên chân là r ắn chắc tác chiến giày, trên bờ vai đều dán liên bang tập đoàn quân thứ hai đều hồ tiêu chí, mỗi người đều nhìn hung hãn dị thường.

Ngay tại đội ngũ phía trước nhất, còn có bốn cái máy móc chó săn đi tại phía trước nhất, phía sau có người c ần một khối màn hình, quan sát đến chó máy móc truyề n lại trở v ề quét hình tin tức.

Trong rừng cây, liên dã chiến phía trước bỗng nhiên có người dừng bước.

Chỉ dùng trong nháy mắt, tất cả mọi người chỉnh t ề đứng vững.

B ầu không khí ngưng trọng lấy.

Lúc này, đội ngũ phía trước nhất có một tên 30 tuổi ra mặt sĩ quan, nhìn thật sâu một chút phía trước rừng cây giao nhận tuyến, h ắn ý thức đến tạm thời không có khả năng c àng đi v ề phía trước, lại đi chính là cấm kỵ chi địa nội địa.

H ắn đối với sau lưng binh sĩ nói ra: "Để Khánh Hoài trưởng quan đến một chuyên."

'Nội địa' cùng 'Biên giới', vào ngày thường là một cái mơ h ồ từ ngữ.

Nhưng mà đối với cấm kỵ chi địa tới nói, đều này giao nhận tuyến bỗng nhiên minh xác đứng lên.

Bởi vì phóng nhãn phía trước, đều là người không quen biết sinh vật cùng

thực vật, phảng phất muốn tiến vào một cái khác thế giới màu sắc sỡ.

Lúc này, đội ngũ phía sau có một tên sắc mặt lạnh lùng người trẻ tuổi đi tới.

Thanh niên mang theo màu đen mũ n ỉ, gương mặt thon g ầy, góc cạnh rõ ràng, nhìn tựa như cắt chém tỉ lệ hoàn mỹ pho tượng đ ồng dạng.

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 1 47, lợi dụng quy tắc

Hắn nhìn xem vài mét bên ngoài rừng cây, chỉ vào một đống kỳ quái cây nấm hỏi hơn 30 tuổi sĩ quan: "Tào Ngụy huynh, đó là cái gì?"

Nơi đó có một bộ không biết tên thi thể động vật, trên thi thể mọc đầy tiên diễm cây nấm.

Tào Ngụy đối với vị kia đi tới thanh niên nói ra: "Khánh Hoài trưởng quan, đó là một cái Quyển Vĩ Hầu thi thể, trên thân thể nó mọc chính là Cô Lôì Khuẩn. Cô Lôì Khuẩn tại thành thực sau sẽ chọt nổ tung, nó bào tử sẽ dựa vào bạo tạc này uy lực tiến vào động vật làn da, cuối cùng hút ký sinh thân động vật thể là chất dinh dưỡng, trưởng thành Cô Lôì Khuẩn mới."

Bởi vì bạo tạc uy lực cũng không lớn nguyên nhân, những cái kia bị tạc thương động vật cũng sẽ không lập tức tử vong.

Cho nên bọn chúng sẽ mang theo những bào tử kia tiếp tục sinh hoạt, thẳng đến bào tử đem bọn hắn thân thể chất dinh dưỡng triệt để rút khô.

Mà cái này cấm kỵ nội địa nguy hiểm, cũng tuyệt không vền vẹn vài cọng Cô Lôì Khuẩn cùng bọn chúng bào tử.

Tào Ngụy nói ra: "Khánh Hoài trưởng quan, bắt đầu đi."

Nói, Khánh Hoài đối với sau lưng vẫy tay.

Đã thấy mấy tên binh sĩ mặt không thay đổi áp đến mấy tên quần áo tả tơi người hoang dã, có lão nhân có trung niên có tiểu nữ hài.

Khánh Hoài từ bên hông lấy ra một cây chùy thủ, chống đỡ tại tiểu nữ hài

gân nhượng chân chỗ, đối còn lại người hoang dã bình tĩnh nói ra: "Bắt đầu đi, theo ta bọn họ trước đó ước định cẩn thận làm."

Tiểu nữ hài kia một mực tại khóc, trong miệng hô hào gia gia nãi nãi ba ba mẹ mẹ đừng nghe cái này Ác Ma.

Nhưng này mấy vị người hoang dã lại như không nghe gặp giống như, mặt xám như tro nhìn xem cấm kỵ chi địa nội địa.

Tiểu nữ hài gia gia đi vào nội địa, hấn giải khai quần quay lưng đi, tiểu tại trên mặt đất.

Một giây sau, gia gia toàn thân run rẩy lên, chỉ tầm mắt đáy đột nhiên chui ra khó mà tính toán con kiến leo đến trên người hấn, gặm ăn sừng sừng huyết nhục.

Khánh Hoài vừa nhìn về phía một bên lão thái thái cùng trung niên nhân, ra hiệu bọn hấn tiếp tục.

Trung niên nhân thấp giọng nói: "Mẹ, động thủ đi, vì Niếp Niếp."

Nói xong, vị lão thái thái kia run rẩy cầm lấy một thanh súng ngắn, đi vào nội địa đối mặt đất bắn một phát súng.

Trong khoảnh khắc, nguyên bản gặm ăn tiểu nữ hài gia gia con kiến, lại đồng loạt quay đầu hướng lão thái thái đánh tới.

Trung niên nhân nắm lão bà tay nơm nớp lo sợ đi tới, hai người nhìn nhau chăm chú ôm một cái.

Nữ nhân mắng một câu thô tục, sau đó bị con kiến thôn phệ.

Nam nhân thống khổ nhìn xem thê tử tại kêu rên bên trong tử vong, hướng trên mặt đất khạc một bãi đờm.

Mà chính hấn cũng bị bầy kiến cho bao vây lại.

Vẻn vẹn năm sáu phần chuông đi qua, tất cả mọi người chỉ còn lại có một bộ bạch cốt.

Khánh Hoài cười híp mắt nhìn về phía tiểu nữ hài: "Ta đáp ứng người người nhà, bọn hấn làm theo lời ta bảo để cho người đi, tốt, bây giờ rời đi đi."

Nói xong, hấn buông lỏng tay ra.

Tiểu nữ hài gào khóc lấy, cũng không có chạy trốn, ngược lại nhào vào trên từng bộ bạch cốt kia, la lên thân nhân.

Những con kiến kia còn chưa hoàn toàn tán đi, cảm nhận được con mồi khí tức về sau, lần nữa bò lên trên tiểu nữ hài thân thể.

Hậu phương xếp hàng đám binh sĩ đầu hờ hững nhìn xem đây hết thấy, trong ánh mắt không có chút nào gợn sóng.

Khánh Hoài nói với Tào Ngụy: "Tào Ngụy huynh, chúng ta lấy được quy tắc đầu là thật."

Không thể sử dụng súng ống, không thể nói thô tục, không thể tùy chỗ nôn ọe, không thể tùy chỗ đại tiểu tiện.

Những binh lính liên bang này bắt một nhà người hoang dã tới, cũng vẻn vẹn vì nhìn xem chính mình lấy được quy tắc có phải là thật hay không thật.

Tào Ngụy nhìn thoáng qua nội địa chỗ sâu nói ra: "Khánh Hoài trưởng quan, nếu như cần tiếp tục đi tới mà nói, ta đề nghị tạm làm chính đốn."

Khánh Hoài chậm rãi gật đầu: "Nguyên địa chính đốn."

Hấn dừng lại một chút, lại bĩ thêm một câu: "Tào Ngụy huynh, vất vả."

"Trưởng quan khách khí, đây là ta phải làm, " Tào Ngụy nói xong liền hướng đội ngũ phía sau đi đến.

Liên bang tập đoàn quân thứ hai Tào Ngụy, xem như một cái tương đối vang dội tên, tuổi còn trẻ liền đạt đến cấp C.

Các lần tập đoàn quân luận võ, Tào Ngụy đều là hai quân trạng nguyên, thực chiến diễn tập bên trong, hẳn cũng là đứng hàng đầu.

Tuần tự vây quét hoang dã 17 lần, trong chiến đấu lấy được quân công chương có thể treo đầy đồng dạng lòng ngực.

Quân hàm cũng một đường lên tới thiếu tá, thẳng tới mây xanh.

Nhưng mà hai năm trước Tào Ngụy bỗng nhiên đang diễn tập bên trong say rượu nháo sự, thế là trực tiếp bị quân kỷ xử lý, phái xuống đến đại đội bên trong làm một cái phó quan.

Lúc đó rất nhiều người đang nghĩ, ưu tú như vậy Tào Ngụy, tại sao lại phía trước đồng chí quang minh thời điểm phạm loại sai lầm này?

Mà lại, Tào Ngụy vẫn luôn là Khánh thị tứ phòng dòng chính, liên bang tập đoàn quân thứ hai bên trong, Khánh thị phe phái quyền hành lớn nhất, vì sao cũng không ai bảo đảm hẳn?

Thẳng đến sau hai tuần, Khánh Hoài từ trường quân đội Hỏa Chung tốt nghiệp, tiến nhập Tào Ngụy chỗ liên dã chiến đảm nhiệm chủ quan.

Tất cả mọi người giờ mới hiểu được, nguyên lai đây hết thảy đều là chuẩn bị cho Khánh Hoài.

Bao quát trong liên dã chiến này tất cả binh sĩ, đều là Khánh thị dòng chính, bị Khánh thị dùng các loại thủ đoạn đi đầu tới liên dã chiến.

Tào Ngụy cùng các binh sĩ không có gì lời oán giận, bọn hắn rất rõ ràng một chút: Tứ phòng là bây giờ Khánh thị phe phái bên trong lực ảnh hưởng

lớn nhất phe phái một trong, Khánh Hoài thì là tứ phòng bên trong có tiềm lực nhất một cái kia.

Mọi người mặc dù tạm thời tương đối vất vả, vẫn phải nhịn thụ ngoại giới chỉ trích.

Nhưng chỉ cần còn sống sống qua bóng dáng chi tranh, vậy bọn hắn lên như diều gặp gió cũng ở trong tầm tay.

Sẽ có một ngày Khánh Hoài trở thành Khánh thị gia chủ, vậy cái này ngắn ngủi được mất liền không trọng yếu.

Mà lại, Khánh Hoài còn tối thiểu gọi hắn một tiếng Tào Ngụy huynh.

Chân chính tinh nhuệ con em tập đoàn, cũng không có trong tưởng tượng như vậy ngang ngược cùng khó mà ở chung.

Lúc này.

Hơn một trăm tên binh sĩ đứng lặng yên, đạt được Tào Ngụy mệnh lệnh về sau, tất cả mọi người từ trong bọc hành lý lấy ra một cái túi bịt kín đến, nguyên địa giải quyết từ bản thân vấn đề sinh lý.

Bọn hắn thần sắc nghiêm túc, lấy ổn định, hữu lực cánh tay không chế lại cục diện, không để cho nước tiểu tung tóe đến túi bịt kín bên ngoài.

Mấy phút đồng hồ sau, tất cả mọi người chăm chú đem túi bịt kín hai tầng đóng kín toàn bộ bó chặt, sau đó do từng cái tác chiến ban tổ thống nhất thu thập lại, cùng một chỗ vùi lấp tiến trong rừng cây.

Trong quá trình, không có người nói chuyện, không có người nói chuyện với nhau.

Tào Ngụy truyền đạt mệnh lệnh lúc nói chuyện cũng cực kỳ chậm chạp, bọn hắn muốn học lấy trước suy nghĩ, lại mở miệng.

Nói mỗi một câu nói trước đó, đầu muốn cân nhắc chính mình sẽ hay không nói sai cái gì.

Những người này, không có mang theo súng ống, cũng chuyên môn chuẩn bị túi bịt kín.

Nói rõ bọn hắn tiến vào cấm kỵ chi địa trước liền biết rõ một ít quy tắc.

Ngay tại lúc vừa mới lấp chôn xong thời điểm, cấm kỵ chi địa nội địa bên trong bỗng nhiên bộc phát ra dày đặc tiếng xào xạc, giống như là có kẻ săn mồi đang lặng lẽ tới gần.

Tất cả mọi người hướng thanh âm đến chỗ nhìn lại, lại cái gì cũng không có phát hiện.

"Trạng thái chiến đấu, " Tào Ngụy lạnh giọng nói ra.

Vừa dứt lời, đã thấy một tên binh lính sắc mặt bỗng nhiên trở nên tím xanh, hắn giãy dụa lấy phát ra âm thanh: "Cứu ta."

Những binh lính khác hướng hắn nhìn lại, nhưng lại không biết đây là thế nào.

Tên lính này chậm rãi ngã trên mặt đất, con mắt đỏ tịt tựa như là vừa thấm qua máu.

Không có người mạo muội tới gần, chỉ có Tào Ngụy chậm rãi đi đến bên cạnh hắn, dùng một cây chủy thủ nhẹ nhàng cạy mở người binh sĩ này miệng, bên trong khoang miệng cùng đầu lưỡi toàn bộ thối rữa.

Hắn lại cắt đối phương ống quần.

Đã thấy binh sĩ chân đã biến thành màu đen, miệng vết thương bại tử thành một mảnh máu thịt be bét nước đặc, tựa như bị axit sulfuric ăn mòn qua giống như.

Tào Ngụy chăm chú quan sát đến: "Đây là. . ."

Không đợi hẳn nói xong, cách đó không xa lại một tên binh lính lấy đòng dạng triệu chứng ngã trên mặt đất, liên tiếp, đúng là ngã ngúi trong mấy giây liền có hơn mười tên lính trúng chiêu!

Những binh lính khác muốn cứu người, nhưng bọn hắn chiến hữu đã chết quá nhanh, muốn làm cái gì cũng không kịp.

Có người nhìn về phía trong tay màn hình, đó là chó máy móc trong đại não mang theo máy ảnh nhiệt quét hình, có thể kỳ quái là ngay cả máy ảnh nhiệt cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Lúc này.

Tử vong tiết tấu ngã ngúi đình chỉ.

"Kiểm kê nhân số!" Tào Ngụy nén giận hỏi.

"Báo cáo trưởng quan, nhân số tử vong 24. . . Trưởng quan, sáu hàng toàn thể bỏ mình!"

Một lớp tổ là 8 người, một cái sắp xếp có ba lớp tổ, bàn bạc 24 người.

"Không tốt, " Tào Ngụy bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Khánh Hoài.

Khánh Hoài âm thanh lạnh lùng nói: "Có người đang lợi dụng quy tắc ám sát chúng ta, cấm kỵ chỉ địa số 002 bên trong tới những người khác!"

Nói, Khánh Hoài đi đầu hướng bọn họ lúc đến phương hướng chạy tới, thân thủ mau lẹ cực kỳ.

Tào Ngụy khẽ cắn môi đối với như cũ còn sống liền đã chiến binh sĩ nói ra: "Lấy chiến thuật đội hình đuổi theo, chuẩn bị chiến đấu."

Bọn hắn đã kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, nếu như là trong rừng cây

quái vật, thực vật xâm nhập, bọn hán chiến hữu chết tuyệt sẽ không như vậy chính tề, vừa vắn không có cả một cái sắp xếp biên chế.

Nhưng đối phương đến cùng lợi dụng đầu nào quy tắc? !

Liên dã chiến tại Khánh Hoài dẫn đầu xuống lấy tốc độ cao nhất hành quân trạng thái đường cũ trở về

Trên đường một mực có binh sĩ đang không ngừng tử vong, phảng phất có một cỗ không thể đối kháng bao phủ bọn hán, giống như Tử Thần giáng lâm.

Chạy mấy cây số đằng sau, Khánh Hoài chợt dừng bước, hán nhìn xem trước mặt từng cái bị đào mở lấp chôn hố, lẳng lặng không nói một lời.

Trong những hố bị đào mở kia, là từng cái bị người cắt võ tui bị kín.

Có người cưỡng ép để bọn hán phá võ "Không có khả năng tùy chỗ đại tiện" quy tắc!

Trước đó, ai có thể nghĩ tới sẽ có người dùng như thế âm hiểm chiêu số?

Trước đó cũng không ai nghĩ đến, những người khác cắt võ những này chôn xong tui bị kín, cấm kỵ chi địa vậy mà cũng sẽ đem món nợ này tính tới nước tiểu nguyên chủ trên thân!

Đối phương không chỉ có biết không thể tùy chỗ đại tiện quy tắc, mà lại lý giải cũng so với bọn hán càng thêm khắc sâu.

Nhưng đây cũng quá tổn âm đức đi!

"Đối phương không có đi xa, là xem chúng ta tới mới rời khỏi, " Khánh Hoài tỉnh táo phân tích, bởi vì còn có một cái lấp chôn hố vừa mới đào được một nửa.

Lúc này.

"Ai? !" Tào Ngụy bỗng nhiên hướng càng xa xôi trong rừng cây nhìn lại.

Rừng cây nơi xa, đang có một bóng người lẳng lặng nhìn chăm chú lên bọn hắn, làm một cái cắt yết hầu động tác.

Sau đó nhanh chóng biến mất tại trong bóng tối.

...

Không giờ tối hôm nay đột đở!

Liền thừa cuối cùng mấy giờ!

10 giờ sẽ có lên giá cảm nghĩ, nhưng nhìn phải xem, chính là sáng tác quyển sách này một chút tâm tình, còn có một số cảm khái, không thích nhìn loại này nội dung có thể trực tiếp nhảy qua.

Sau đó, 0 điểm bộc phát!

Không có tại điểm xuất phát APP tiểu đờng bọn, có thể download điểm xuất phát App, tìm kiếm Mệnh Danh Thuật Của Đêm, trời tối ngày mai rạng sáng nhanh nhất nhìn thấy bạo chương chương tiết! (cho các vị phiên dịch một chút: Có đi đâu kiện kinh tế tiểu đờng bọn, xin ủng hộ một chút chính bản ~)

...

Cảm tạ dịch triết SAMA, trong gió kinh xông, Vina tư chi luyện, đại hưng Tây Bắc 3, một áng nguyên uyên, vũ khách hỏa sáu vị đờng học trở thành quyển sách mới mình, sách mới đạt thành trăm mình thành tựu!

Các lão bản đại khí, các lão bản phát đại tài!

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 148, không phải công xiêng

"Kỳ quái, làm cái vết hằn loại động tác khiêu khích này, có thể không phù hợp loại tính tình cẩn thận này, có mục đích gì sao?"

Trong rừng cây, Khánh Trầ cùng Lý Thúc Đờng tụ họp cùng một chỗ, người sau có chút hiếu kỳ hỏi.

Khánh Trầ giải thích nói: "Ta lo lắng bọn hấn chạy. Vạn nhất cừu hận không đủ, bọn hấn không đến đuổi ta, vậy ta kế hoạch khả năng liên khó dùng."

"Áo, " Lý Thúc Đờng gật gật đầu: "Cái này có thể thuyết phục."

Khi sư đồ hai người này sánh vai đi tới thời điểm, bầu không khí lập tức dễ dàng rất nhiều, liên phỏng phát nơi này cũng không phải là cái gì cấm kỵ chi địa, mà là một mảnh cây phổ thông rừng.

"Đúng rồi sư phụ, " Khánh Trầ hỏi: "Đám kia người hoang dã đi vào sao?"

"Chỉ có Lò Sưởi tiến đến, lấy trước mắt lộ tuyến của bọn hấn đến xem, là ngay tại thẳng đến cấm kỵ chi địa nội địa, ta luôn cảm giác bọn hấn đột nhiên xuất hiện tại Trung Nguyên phụ cận, rất có thể cũng là hướng về phía Khánh Hoài tới, " Lý Thúc Đờng nói ra.

"Hướng về phía Khánh Hoài tới?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Đương nhiên, bóng dáng chi tranh bên trong cũng không phải chỉ có người muốn giết hấn, " Lý Thúc Đờng giải thích nói: "Có lẽ là Khánh thị có người cùng Lò Sưởi trao đổi lợi ích, để cho bọn họ tới hỗ trợ diệt trừ

Khánh Hoài. Đương nhiên lúc này mới bình thường, chỉ có người cùng Khánh Hoài đánh tới đánh lui ngược lại không giống như là bóng dáng chi tranh."

"Liên bang cùng người hoang dã cũng có liên hệ sao?" Khánh Trần không hiểu.

"Đương nhiên là có liên hệ, chỉ cần có lợi ích thúc đẩy, chuyện ly kỳ gì đâu có thể phát sinh," Lý Thúc Đờng giải thích nói.

Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đờng hỏi: "Trước đó cái kia Lò Sười trưởng lão nói, tiên tổ ngợi khen là có ý gì, ta nghe hẩn ngữ khí, tựa như là có thực chất chỗ tốt? Những người này như thế nào mới có thể đạt được tiên tổ ngợi khen?"

Lý Thúc Đờng nhìn Khánh Trần một chút: "Tiên tổ làm sao ngợi khen hẩn, đó là hẩn tiên tổ sự tình, người có thể làm chính là, về sau nếu như hẩn muốn giết người đổi ngợi khen, người liên đưa hẩn đi gặp tiên tổ."

Khánh Trần: "..."

Lúc này Lý Thúc Đờng nói ra: "Bất quá, Tiểu Trần người nhớ kỹ, cùng liên bang một dạng, chỗ nào đâu tồn tại người tốt cùng người xấu. Hoặc là nói, hoang dã cùng liên bang oán hận chất chứa đã lâu, kỳ thật người đã sớm không phân rõ ai đúng ai sai, tỉ như thu thú chính là sẵn giết người hoang dã, tại người hoang dã xem ra những này con em tập đoàn cùng Ác Ma cũng không có gì khác biệt."

Khánh Trần như có đi đâu suy nghĩ.

Lúc này, Lý Thúc Đờng cũng móc ra một chi túi bịt kín đến: "Cần lấy đi tự mình giải quyết đi, bất quá nhớ kỹ, chính người mở đâm túi bịt kín đâu, cũng muốn phòng ngừa chính mình túi bịt kín bị người tìm tới mới được."

"Ừm," Khánh Trần đi một bên giải quyết vấn đề sinh lý.

Ngay tại hấn mang theo túi bịt kín trở về, dự định suy nghĩ đem thứ này chôn ở nơi nào thời điểm.

Ánh mắt bỗng nhiên liền dời đến lão sư của mình trên thân.

Lý Thúc Đễ một chút liền buồn nôn: "Người cút xa một chút cho ta a, ta không giúp người đảm bảo cái này."

Khánh Trăn nghiêm túc nói: "Có thể túi bịt kín này đặt ở đâu, đều không có đặt ở lão sư bên cạnh người an toàn a. Một ngày làm thầy cả đời làm cha, ta ở trong lòng cần ngài làm phụ thân đối đãi, ngài cũng nói lấy ta làm nhi tử đối đãi, trên đời này nào có phụ thân ghét bỏ nhi tử?"

"Người nói rất hay có đạo lý, " Lý Thúc Đễ trừng thẳng con mắt: "Ta hiện tại thu hồi trước đó nói lấy người làm nhi tử lời nói được hay không?"

"Sợ là không còn kịp rồi, " Khánh Trăn nói ra.

Lý Thúc Đễ thở dài, hấn chỉ vào một cây đại thụ tán cây: "Ném lên đi."

Khánh Trăn không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn như cũ làm theo.

Chỉ gặp túi bịt kín bay lên không trung về sau, trong tán cây kia vậy mà duỗi ra một chi lông xù móng vuốt nhỏ đến, tiếp nhận túi bịt kín.

Ngay sau đó tán cây một trận lắc lư, cái kia lông xù tiểu động vật mượn tán cây ẩn tàng thân hình, một đường hướng cấm kỵ chi địa nội địa lao vùn vụt đi qua, trong lúc mơ hồ Khánh Trăn còn chứng kiến đối phương cực đại tuyết trắng cái đuôi.

Khánh Trăn một trận hiếu kỳ: "Lão sư, đó là cái gì động vật?"

"Về sau người sẽ biết, " Lý Thúc Đễ nói ra.

Thiếu niên kỳ quái nhìn thoáng qua lão sư, hấn chợt phát hiện, vị lão sư

này tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong không chỉ có có được tuyệt đối quy tắc quyền được miễn, còn giống như có rất nhiều kỳ quái bằng hữu.

Đây chính là kỵ sĩ sân nhà sao?

"Đúng rồi, " Lý Thúc Đờng nói ra: "Người phải cẩn thận cái kia Tào Ngụy, chính là Khánh Hoài người bên cạnh."

"Ồ?" Khánh Trầ nghi hoặc, chính mình vị lão sư này thật đúng là đem tất cả chi tiết đều đi đầu tra rõ ràng mới đến giết người, ngay cả Tào Ngụy cái tên này đều biết.

"Ta xem cái này Tào Ngụy tư liệu, xa muốn so Khánh Hoài khó đối phó một chút, là cái năng chinh thiện chiến hảo thủ, " Lý Thúc Đờng giải thích nói: "Ta cảm giác tiểu tử kia tại giấu dốt , chờ lấy người phạm sai lầm đâu."

"Ừm, tạ ơn lão sư nhắc nhở, " Khánh Trầ nhìn Lý Thúc Đờng một chút: "Vậy ta đi tiếp tục gây sự rồi?"

"Đi thôi đi thôi, " Lý Thúc Đờng phất phất tay.

Hắn nhìn xem Khánh Trầ bóng lưng, chợt nhớ tới một câu, cái gọi là cha mẹ con cái, chính là đời này kiếp này không ngừng đưa mắt nhìn bóng lưng của hắn dần dần từng bước đi đến.

Chính mình hẳn là một cái hợp cách sư phụ a?

Lý Thúc Đờng cũng là lần thứ nhất làm sư phụ, cho nên một mực có chút lo lắng chính mình không đảm đương nổi.

Hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn quyết định tùy hứng một lần: "Nếu không lão sư giúp người trực tiếp giết chết bọn hắn đi, xem như lão sư tặng người lễ vật?"

Nhưng vào đúng lúc này, Khánh Trầ bỗng nhiên quay người nhìn lại Lý

Thúc Đ ồng nói ra: "Lão sư."

"Ừm?" Lý Thúc Đ ồng sừng sốt một chút.

"L ần này ta nói mình thử trước một chút, cũng không phải bởi vì quật cường của mình, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra: "Tiểu hài tử bị người vịn đi đường, lớn li ền sẽ so người khác chậm một chút. Ta biết lão sư ngài lập tức li ền muốn đi làm chuyện rất nguy hiểm, ngài biết rất nguy hiểm, cho nên mang theo ta biết Lý Y Nặc, để cho ta biết v ềsau có khó khăn nên đi tìm ai, lại dẫn ta giết Khánh Hoài, giúp ta diệt trừ một hình bóng chi tranh trên đường chướng ngại. Sau đó ngài lại trăm phương ngàn kế giúp ta giấu diếm thân phận, sợ sẽ liên lụy đến ta."

"Ta li ền suy nghĩ, ngài kế hoạch này hẳn là còn muốn trừ bị cái một lát, nếu như ta trưởng thành đ ầy đủ nhanh, có lẽ đến lúc đó li ền đến được đến giúp ngài."

"Tại ngài trong mắt quan hệ thầy trò này đối với ta có thể là cái công xi ền, nhưng ta cho tới bây giờ đều không cho là như vậy, " Khánh Tr ần nói ra.

Thiếu niên đứng tại trong rừng cây mờ tối, hẳn mặc dù cùng Lý Thúc Đ ồng quen biết cũng không có bao lâu, cũng không có liên hệ máu mủ, nhưng hẳn biết ai đối với mình là thật lòng tốt.

Lý Thúc Đ ồng đứng tại chỗ, trong đ ầu quanh quẩn thiếu niên lời mới vừa nói: Nếu như ta trưởng thành đ ầy đủ nhanh, có lẽ đến lúc đó li ền đến được đến giúp ngài.

Khó trách thiếu niên coi như trở lại thế giới ngoài cũng tranh phân nh ều giây huấn luyện, nguyên lai là muốn cùng thời gian thi chạy.

Lý Thúc Đ ồng cười phất phất tay: "Nói lời ngu ngốc gì đâu, nhanh đi đi."

"Ừm, " Khánh Tr ần đi vào rừng cây.

...

Trong rừng cây, Tào Ngụy chính tay cắt một tên chết đi binh sĩ quần áo, một kiện cũng không dư thừa.

Ngay tại hấn cắt đôi phương áo lúc, một cái quỷ dị Lục Sí Trùng đột nhiên từ trong vạt áo cắt vỡ bay ra.

Tay mắt lạnh lẽ Tào Ngụy đem chủ thủ rời khỏi tay.

Đặc một tiếng, ngón trở dánh dập Lục Sí Trùng bị đóng đinh trên mặt đất.

Những Lục Sí Trùng kia bình thường cũng không công kích sinh vật cỡ lớn, bọn chúng trong thân thể nọc độc bản thân là dùng để đi săn mặt khác côn trùng.

Cũng chỉ có xúc phạm cấm kỵ chi địa này quy tắc, mới có thể thu nhận công kích.

Tào Ngụy từ dưới đất rút ra chủ thủ âm thanh lạnh lùng nói: "Đừng lại trong âm thầm nói cái gì thần tiên ma quái huyền học, hại chết bọn hấn chính là Lục Sí Trùng, không phải yêu ma quỷ quái."

Lần này, các binh sĩ thần sắc có chút làm dịu.

Tào Ngụy nhìn Khánh Hoài một chút: "Khánh Hoài trưởng quan, ta mang hai cái tác chiến ban tổ đuổi theo hấn?"

"Không cần đuổi, " Khánh Hoài tỉnh táo lắc đầu: "Hiện tại việc cấp bách là đem chúng ta từng vứt bỏ túi bịt kín thích đáng đảm bảo, nói cho các binh sĩ đem tất cả cái túi đầu móc ra, tùy thân mang lành nghề trong túi. Mạo muội truy kích, ngược lại sẽ bị đối phương điều hổ ly sơn, phải biết đối phương chỉ cần tìm tới chúng ta lập chôn hố liền có thể giết người, nhưng chúng ta bây giờ lại chỉ có thể bị nắm mũi dẫn đi."

...

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 149, cây xấu hổ

Khánh Hoài phân tích nói: "Chúng ta cái thứ nhất chiến sĩ tử vong lúc, là 19 phút đồng hồ trước đó. Tại trong lúc này, đối phương ngay cả cái hố thứ ba cũng không kịp đào mở, nói rõ đối phương thực lực, thể lực cũng không cường hãn."

"Mà lại phương pháp kia chỉ sợ cũng là đối phương lâm thời nảy lòng tham. Bằng không, hẳn tìm tới lấp chôn hố về sau, hẳn là đừng đánh cỏ kinh rần trước tiên đem lấp chôn hố toàn bộ đào mở, nhanh chóng đến đâu đem tất cả túi bịt kín cắt đứt. Bởi như vậy chúng ta tại không hề hay biết tình huống dưới, chỉ sợ trong vòng 1 phút liền sẽ toàn bộ bị quy tắc giết chết."

"Có lẽ đối phương cũng không xác định phương pháp này có được hay không, chỉ là một cái ném thử, " Khánh Hoài nói ra kết luận của mình.

Tào Ngụy nhìn vị này con em tập đoàn một chút nói ra: "Trưởng quan phân tích rất có đạo lý."

"Hiện tại không có khả năng chậm trễ thời gian, có cái gì phân tích một hồi lại nói, " Khánh Hoài nói ra: "Tào Ngụy huynh, người mang ba cái tác chiến ban trở lại chúng ta vừa rồi lấp chôn vị trí, đem tất cả túi bịt kín đều móc ra, sau đó, ta cần người tìm địa phương bố trí một mảnh lô khu."

Rất nhanh, Tào Ngụy liền dẫn người một lần nữa tới tụ họp, hẳn vỗ vỗ chính mình bọc hành lý: "Khánh Hoài trưởng quan, ngài túi bịt kín đều tại ta trong bọc, ta tự mình đảm bảo."

Nhưng mà Khánh Hoài lại lắc đầu từ đối phương trong bọc hành lý đem túi bịt kín lấy ra: "Tào Ngụy huynh, ta sao có thể để cho người làm công nước

tiểu túi loại chuyện này, ta kính người như huynh trưởng, loại sự tình này là không được."

Nói xong, hắn liền đem hai chi túi bịt kín nhét vào chính mình trong bọc hành lý.

Tào Ngụy trên mặt hiển lộ ra cảm động thán sắc: "Trưởng quan ngài quá khách khí."

Lại nghe Khánh Hoài hỏi: "Tào Ngụy huynh, người đối với người này phân tích là?"

"Cấp bậc khả năng cũng không cao, nhưng hắn là so với chúng ta quen thuộc quy tắc của nơi này, " Tào Ngụy nghĩ nghĩ nói ra: "Người hiểu rõ như vậy nơi này quy tắc, có phải hay không là kỹ sĩ? Cũng không đúng, nếu như là kỹ sĩ mà nói, ta là cấp C, ngài là cấp D, đối phương thậm chí không cần quy tắc liền có thể giết chết chúng ta."

"Khó mà nói, " Khánh Hoài nghĩ nghĩ: "Tối thiểu trước không bài trừ đi đầu phòng đoán này, theo ta được biết. . . Kỹ sĩ không muốn trực tiếp động thủ cũng có khả năng."

Khánh Hoài muốn nói cấm kỹ chi địa không thể động thủ giết người quy tắc, nhưng nhịn được.

Tào Ngụy nhìn Khánh Hoài một chút: "Người này, có phải hay không là Khánh thị bên trong mặt khác người cạnh tranh, mời đến quấy nhiễu ngài nhiệm vụ? Ngài cảm thấy có thể là ai mời tới?"

"Bóng dáng chi tranh mỗi cái người hậu tuyển đều có thể sẽ nghĩ giết ta, " Khánh Hoài nói ra: "Duy chỉ có có thể bài trừ hiểm nghi, cũng chỉ có cái kia bị giam tại trong ngục giam số 18 phế vật. Tào Ngụy huynh, bóng dáng chi tranh chính là như vậy tàn khốc."

Lúc này liên dã chiến, lúc đến hay là 152 tên tinh nhuệ, bây giờ lại chỉ còn lại có 104 tên.

Cái kia chết đi 48 tên lính thậm chí ngay cả hoàn thủ cơ hội đầu không có.

Đây chính là cấm kỵ chi địa quy tắc chỗ đáng sợ, nếu như nắm giữ quy tắc, ngay cả con kiến đầu có thể lừa giết voi.

Nhưng vào lúc này, cách đó không xa dùng kính mắt toàn tức không chế chó săn máy móc binh sĩ nói ra: "Trưởng quan, 3 giờ phương hướng phát hiện khả nghi mục tiêu ngu ồn nhiệt, đối phương đang lặng lẽ tới gần."

Khánh Hoài bình tĩnh hỏi: "Còn có không mặt khác khả nghi ngu ồn nhiệt xuất hiện?"

"Báo cáo trưởng quan, không có," binh sĩ trả lời.

Khánh Hoài nhìn về phía Tào Ngụy: "Giết hẳn, chúng ta lại tiếp tục tiến lên."

Tào Ngụy nói ra: "Xin ngài thận trọng quyết định, kỳ thật chúng ta bây giờ rời khỏi cũng được."

Khánh Hoài lắc đầu: "Theo ta được biết, mặt khác vài phòng người muốn quấy nhiễu ta đã ở trên đường, nếu là lúc này lui ra ngoài, 3 tháng kỳ hạn bên trong căn bản không có khả năng lại có hoàn thành nhiệm vụ này cơ hội."

Điểm ấy Khánh Hoài đoán không sai, Lò Sưởi bên trong chuyên môn tới giết hẳn đội ngũ, đã tiến vào cấm kỵ chi địa.

Trên thực tế, bọn hắn trước khi tới liên tục dự đoán được có thể sẽ có người quấy nhiễu nhiệm vụ, dù sao đây là bóng dáng chi tranh bên trong lệ cũ, chỉ là không nghĩ tới đối phương tới nhanh như vậy mà thôi.

Bóng dáng chi tranh không có đường quay về có thể đi, bước lên liên tục muốn đem sinh mệnh không để ý, sắp lấy được bóng dáng vị trí mới trọng yếu nhất.

Liên dã chiến binh sĩ tất cả đều chạy lên, cái kia bốn đầu chó săn máy móc như thoát cương chó hoang chui vào rừng cây, gắt gao khóa chặt vừa rồi ngu ồn nhiệt!

Chỉ là, bọn hắn vừa mới khởi hành, ngu ồn nhiệt kia liền bắt đầu hướng phương xa bỏ trốn đứng lên.

Mà lại tốc độ cực nhanh.

...

Khánh Trậ̀n tại trong rừng cây tùy ý xuyên qua, cùng những người khác khác biệt chính là, hắn mỗi một bước bước ra đều không phải là chẳng có mục đích.

Hắn chỗ đi, đều là đường hắn đi qua.

Người bình thường ở trong sơn dã bốn ba, cần cẩn thận bị dưới chân nhánh cây trượt chân, cần cẩn thận lá mục che giấu dưới tảng đá, cần cẩn thận gập ghềnh bùn đất.

Cho nên người bình thường tại vùng núi bốn ba, căn bản là không có cách phát huy toàn lực.

Nhưng Khánh Trậ̀n khác biệt, chỉ cần là đường hắn đi qua, đều tại trong đầu hắn.

Mỗi một mảnh đất bên trên lá cây, mỗi một khối dưới chân tảng đá, liền phảng phất hắn từ nhỏ ở chỗ này lớn lên, nơi này là nhà của hắn.

Phảng phất hắn từ từ nhắm hai mắt một dạng có thể đi đường.

Như giẫm trên đất bằng.

Không biết vì cái gì Khánh Trậ̀n kỳ thật thật thích nơi này, mặc dù rừng

cây lờ mờ, nhưng không biết vì sao hắn luôn cảm thấy có một ít ánh mắt thân thiết, chính nhìn chăm chú lên hắn.

Không có địch ý, chỉ là lẳng lẳng nhìn, thậm chí còn có ý cười.

Nhìn hắn lợi dụng quy tắc, nhìn hắn diệt trừ cừu địch.

Thật giống như vị kia gọi là Lý Thúc Đờng lão sư, dẫn hắn tới đây không đơn thuần là vì giết Khánh Hoài, mở ra khóa gien, còn muốn cho các tìền bối nhìn xem kỹ sĩ kẻ kế tục.

Cỡ nào hung ác cùng thông minh.

Không ai biết đến là, vùng chiến trường này dã thú cùng sâu bọ đã toàn bộ lặng yên rời đi, đem chiến trường này để lại cho thiếu niên.

Tựa như là cho hắn chuyên môn chuẩn bị một cái sân khấu.

Sau lưng địch nhân càng ngày càng gần, bốn đầu chó săn máy móc theo dõi hiệu suất quá cao, liên dã chiến binh sĩ máy móc hai chân phát lực quá nhanh quá mạnh, dù là Khánh Trầ lại như giẫm trên đất bằng, cũng bơi bất bình chênh lệch lực lượng khổng lồ này.

Hắn còn không phải chân chính kỹ sĩ.

Thời gian dần trôi qua, Khánh Trầ đã có thể nghe được sau lưng địch nhân tiếng thở dốc, ngay tại mấy chục mét có hơn.

Nhưng hắn không quay đầu lại, bởi vì hắn có kế hoạch của mình.

Hết thảy cũng còn tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Ngay tại địch nhân muốn tiếp cận Khánh Trầ sau lưng thời điểm, thiếu niên bỗng nhiên gia tốc.

200m.

100 mét.

50 m.

10 m.

Khánh Tr ần xuyên qua một mảnh lùm cây.

Sau một khắc.

Tào Ngụy cùng Khánh Hoài hai người đ ồng loạt cảm thấy không đ ược bình thường, thiếu niên kia nhọc lòng vây quanh nơi này là vì cái gì?

"Ngừng. . ." Tào Ngụy lời còn chưa dứt.

Mười mấy tên truy đ ổi tới binh sĩ đã chui vào trong bụi cỏ.

Trong chốc lát, bọn hắn cảm giác mình thân thể đang bay vọt mà lên.

Không trung xoay chuyển lúc, các binh sĩ còn có thể nhìn thấy nửa người dưới của chính mình lưu tại trên mặt đất, mà cái kia một mảnh lùm cây trên lá cây thì treo đầy giọt máu.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, bốn đầu chó săn máy móc , liên đới lấy 8 tên lính thân thể, tại xuyên qua mảnh kia bụi cây từ thời điểm. . .

Trong nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Hậu phương còn có hơn 20 tên truy đ ổi binh sĩ bởi vì hãm không đ ược thân thể, một cái đ ụng một cái ngã vào trong bụi cỏ, cũng là kết quả giống nhau.

Tào Ngụy híp mắt nhìn về phía trước mắt mảnh kia không đáng chú ý bụi cây, rõ ràng chỉ là từng mảnh từng mảnh có chút khỏe mạnh cây xấu hổ, vì sao chợt biến thành vô cùng sắc bén lợi khí giết người? !

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, thình lình phát hiện thiếu niên kia không ngờ dừng thân hình lạnh lùng nhìn xem chính mình, lần nữa làm cắt yết hầu động tác.

Giờ này khắc này Tào Ngụy chắc chắn, đối phương nắm giữ quy tắc, muốn so chính mình hơn rất nhiều.

...

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 150, quý lồi khu vực

Lùm cây phía bắc thiếu niên.

Lùm cây phía nam tập đoàn quân thứ hai liên dã chiến binh sĩ.

Lẫn nhau lẫn nhau nhìn nhau.

Ai cũng nghĩ mãi mà không rõ, vì sao đối phương có thể thuận lợi thông hành lùm cây cùng cây xấu hổ, chính mình thông qua thời điểm lại trở thành đoạt mệnh sát khí.

Không phải ai đều có Lý Thúc Đĩnh lão sư như vậy, cũng không phải ai cũng có tư cách giống như Lý Thúc Đĩnh, thoải mái nhàn nhã thăm dò cấm kỵ chi địa.

Thiếu niên từng bước một lui về phía sau, lui vào trong rừng cây mờ tối.

Một đoạn thời khắc, Khánh Hoài cảm thấy đối phương nhìn rất quen mắt, nhưng lại nhớ không nổi mình tại nơi nào thấy qua đối phương.

Phảng phất trong cuộc đời của chính mình, từng bỏ qua cái gì trọng yếu chi tiết.

Tào Ngụy phán đoán nói: "Trưởng quan, đối phương xác thực nắm giữ quá nhiều quy tắc."

Khánh Hoài nghĩ nghĩ nói ra: "Ta nói đại phòng nhị phòng làm sao nghĩ biện pháp an bài cho ta một cái cấm kỵ chi địa số 002 nhiệm vụ, nguyên lai nơi này có cái người biết rõ quy tắc đang chờ ta."

Tào Ngụy nghĩ nghĩ nói ra: "Bất quá ta có cái nghi hoặc, đối phương không hề giống là siêu phàm giả, ta vừa rồi đã rất tiếp cận hắn, từ chân của hắn phát lực, cùng tim phổi phụ tải đến xem, điểm ấy là tuyệt đối không làm được giả."

Điểm ấy, Tào Ngụy phán đoán hoàn toàn chính xác thật không phải thường chính xác.

Nhưng mà chính là dạng này, mới khiến cho hắn cảm thấy càng thêm hoang mang: Một cái ngay cả siêu phàm giả đều không phải là thiếu niên, lại lợi dụng quy tắc trước trước sau sau giết bọn hắn hơn bảy mươi người, loại này sai chỗ cảm giác, để cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng.

Sau đó trong mọi người tâm đầu sẽ hỏi một câu, dựa vào cái gì.

Khánh Hoài bình tĩnh hỏi: "Tào Ngụy, vừa rồi để cho người bố trí tốt lôi khu, thế nào?"

Khánh Hoài xưng hô, theo trong lòng của hắn không kiên nhẫn, lặng yên biến hóa.

Tào Ngụy sửng sốt một chút: "Bố trí tốt, trưởng quan."

Khánh Hoài gật gật đầu: "Tất cả mọi người giải trừ thông tin lặng im, kết nối thông tin kênh, Tào Ngụy người tới đón chỉ huy, bắt hắn cho ta tiến đến lôi khu. Cái này cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc ta cảm thụ qua, cũng làm cho hắn cảm thụ một chút liên bang tập đoàn quân quy tắc."

"Thu đến, " Tào Ngụy như như báo sẵn dẫn người vòng qua bụi cây.

Trong tần số truyền tin, Tào Ngụy thanh âm truyền đến: "Dãy 1 hướng hai giờ đồng hồ phương hướng tiến lên, dãy 2, ta cần các người trong vòng 20 phút đến 4 giờ phương hướng A21 khu vực, dãy 7. . ."

Trước khi đến, bọn hắn cũng đã tại trên bản đồ chiến thuật đánh dấu toàn

bộ cấm kỵ chi địa, lấy A1-A50, B1-B50 số thứ tự, đem toàn bộ địa đồ chia cắt ra đến, dễ dàng cho chỉ huy.

Cái này vốn là Tào Ngụy vì để phòng vạn nhất tại trong cấm kỵ chi địa cùng người triển khai truy đuổi chiến, mới đánh dấu.

Hắn làm là như vậy quan chỉ huy chiến đấu tổ dưỡng cùng thói quen mà thôi, nhưng không nghĩ tới thật có thể dùng tới.

Toàn bộ liên dã chiến dưới sự chỉ huy, bỗng nhiên như là một tấm lưới găng ra ngoài.

Giống như đàn sói tại mùa đông đi săn con nai.

Đàn sói sẽ mở ra một cái lưới lớn, đem con nai hướng về phía trước xua đuổi.

Bọn chúng cũng không vội lấy đi xé rách con mồi, bởi vì bị phi nước đại con nai đụng vào sẽ thụ thương.

Vào giờ phút như thế này, kiên nhẫn thợ săn chỉ cần an tâm chờ đợi, chờ đợi lấy con nai chính mình rơi vào trong hồ kết miếng băng mỏng, chết cồng, chết chìm.

Năm sau mùa xuân tảng băng làm tan lúc, đàn sói mới có thể đến hưởng thụ bữa này thịnh yến.

"Dãy 7, hướng A37 khu vực di động, không nên cùng mục tiêu tiếp xúc."

"Dãy 2, hướng A35 khu vực di động, không nên cùng mục tiêu tiếp xúc."

Trong tần số truyền tin, Tào Ngụy thanh âm nương theo lấy rất nhỏ dòng điện âm thanh.

Hắn đem từng đài chỉ lệnh tuyên bố ra ngoài, nhưng thủy chung không có thu lưới.

Biết rõ đối phương biết đến quy tắc càng nhiều, vậy cũng chớ làm cho đối phương có mượn dùng quy tắc thời điểm.

Không cần phải gấp gáp, Tào Ngụy biết khi con mồi tiến vào lồi khu, như vậy hết thấy đầu kết thúc.

Sau một khắc, có binh sĩ bỗng nhiên nói ra: "Mục tiêu đã tiến vào lồi khu!"

Tào Ngụy lập tức nhẹ nhàng thở ra, Khánh Hoài tại trong tần số truyền tin cười nói: "Tào Ngụy huynh, khó trách người lúc trước thắng tới mây xanh, cái này chỉ huy nghệ thuật chỉ sợ có thể khác rất nhiều người thám phục."

Chỉ là sau một khắc, bọn hắn đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Bởi vì không có tiếng nổ mạnh truyền đến.

Tào Ngụy lạnh giọng tại trong tần số truyền tin hỏi thăm: "Mục tiêu hiện tại vị trí nào?"

"Mục tiêu ngay tại nhanh chóng thông qua lồi khu, không có chạm đến bất luận cái gì quỹ lồi!"

"Mục tiêu tốc độ không có chậm lại, trưởng quan, dãy 2 hành động quỹ tích bị lồi khu ngăn cản, phải chăng đi vòng?"

Giờ này khắc này, Tào Ngụy cùng Khánh Hoài nhìn nhau, mà trong lồi khu Khánh Trầ lại trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác.

Nơi này hắn đã từng tới.

Lý Thúc Đờng từng dẫn hắn dùng hai ngày quen thuộc cấm kỵ chi địa biên giới hoàn cảnh cùng địa hình.

Thắng đến hai ngày sau đó, Khánh Hoài bọn người tiến vào hắn dự đoán, thích hợp nhất khu vực, Khánh Trầ mới bắt đầu động thủ giết người.

Nếu như đối phương coi là bày lên địa lôi, nơi này liền có thể trở thành bọn hắc sơn nhà.

Vậy liền sai.

Đối với người khác mà nói, quen thuộc hoàn cảnh khả năng chính là biết nơi nào có ngọn núi, nơi nào có con sông, nơi nào có cái mô đất, nơi nào có cái gì loại hình thực vật.

Nhưng mà đối với Khánh Trầ nói, hẳn quen thuộc hoàn cảnh là. . .

Mỗi một gốc cây .

Mỗi một tảng đá.

Trên đất lá mục tựa như là cự nhân trên da hoa văn, sinh trưởng cây cối tựa như trên thân cự nhân lông tóc, cự thạch thì là từng khóa nốt ru ồi đen.

Một đoạn thời khắc, Khánh Trầ thậm chí cảm giác là vị cự nhân này tại thân thiết nhìn chăm chú lên chính mình.

Thế là, nơi này mỗi một chi tiết nhỏ, đều tại Khánh Trầ trong não.

Nếu như cùng trong trí nhớ không cách nào xứng đôi, đó chính là không đúng.

Muốn vùi lấp quý lôi nhất định phải cải biến hoàn cảnh, dù là một viên quý lôi chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, dù là người làm lại nhiều nguy trang, dù là mặt đất nhìn thật rất tự nhiên, nhưng ở Khánh Trầ trong đầu, không đúng liền là không đúng.

Hắn nhẹ nhõm tránh đi mỗi một cái lôi điếm, ngay tại liên dã chiến trong ánh mắt kinh ngạc không gì sánh được, giống như mở Thượng Đế thị giác giống như, từ trong lôi khu nhanh chóng xuyên qua!

Khánh Hoài hỏi Tào Ngụy: "Người tại khu vực này chôn bao nhiêu quỷ
lôi?"

"41 mai, trưởng quan, chúng ta tổng cộng liề n mang theo một cái cơ số, 50
mai, " Tào Ngụy giải thích nói.

Khánh Hoài nhíu mày, thiếu niên kia trên thân cũng không gặp cái gì thân
thể máy móc, vì sao có thể sớm lẫn tránh tất cả quỷ lôi? !

"Còn đưỡ i sao?" Tào Ngụy hỏi.

Khánh Hoài nhìn v ề phía hắ n nói ra: "Tào Ngụy, kỳ thật người một mực
cũng không sử dụng toàn lực a?"

Lúc này, vị này tập đoàn tinh anh rốt cục kéo xuống ngục trang, không còn
lấy huynh trưởng xưng hô.

Tào Ngụy thân là cấp C cao thủ, toàn quân hai giới luận võ trạng nguyên,
làm sao có thể muốn đưỡ i theo một cái bình thường thiếu niên đ ầu khó
khăn như vậy?

Khánh Hoài tiếp tục nói: "Ta biết trong lòng người có đi ều cố kỵ, sợ sệt
đối phương nắm giữ trí mạng quy tắc. Nhưng người phải hiểu đượ c, có
loại người này tại chúng ta không có cách nào tiếp tục tiến vào nội địa, ta
lần này nếu như bỏ qua chấp hành nhiệm vụ cơ hội, đại phòng nhị phòng
li ề n sẽ không lại cho ta cơ hội. Nếu như ta chỉ có thể ảm đạm rời khỏi bóng
dáng chi tranh, đến lúc đó người hạ xuống quân hàm, li ề n trắng hàng."

Tào Ngụy hít sâu một cái, đối với t ần số truy ề n tin nói ra: "Dãy 1, dãy 2,
các người tốc độ cao nhất truy kích hắ n, ta sau đó li ề n đến, c ần phải tại
trước khi trời tối giết chết hắ n. Dãy 7, ta muốn các người sớm đến A48
khu vực bố trí tuyến phong tỏa, ta sẽ đích thân đem hắ n đưỡ i tới nơi nào
đây!"

Khánh Hoài cười v ỗ v ỗ bờ vai của hắ n: "Tào Ngụy huynh, ta rửa mắt mà
đợi."

Nhưng vào đúng lúc này, trong t ần số truy ền tin có người nói: "Trưởng quan, d ầy 1 nơi này đi theo h ắn phát hiện tình huống mới, thiếu niên kia có chút cổ quái."

Cổ quái?

...

Mời đọc , truyện giải trí.

Chương 151, quy tắc tái hiện! (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tăng thêm)

Đếm ngược 62:00:00.

Liên đã chiến dãy 1 cùng dãy 2 một mực xuyên sau lưng Khánh Tr ần, bọn hắn vòng qua chính mình chỗ bố trí lôi khu, lần nữa lấy thân thể máy móc thân thể to lớn ưu thế đuổi kịp thiếu niên.

Các binh sĩ biết, Tào Ngụy trưởng quan phán đoán không có sai, thiếu niên này đúng là người bình thường.

Bọn hắn đều là trải qua khắc nghiệt huấn luyện chiến sĩ, cho nên đối với cấp bậc gì người có thể hiện ra loại nào tình trạng cơ thể, hiểu rõ nhất.

Thiếu niên chạy bộ lúc đã bắt đầu thở hổn hển, bước chân không còn như vậy tinh chuẩn, thân thể cũng bắt đầu bởi vì gặp g ờnh mặt đất lay động.

Nhưng cho dù đối mặt thiếu niên tố chất thân thể như vậy phổ thông, liên đã chiến các binh sĩ y nguyên tâm hoài e ngại.

Bởi vì khi đối phương nắm giữ lấy càng nhiều quy tắc lúc, liên phải phát toàn bộ cấm kỵ chi địa đang trợ giúp đối phương chiến đấu.

Nếu như hai phương diện đối diện chiến đấu, mỗi cái binh sĩ đều có lòng tin giết chết phía trước cái kia đã cơ hồ kiệt lực thiếu niên.

Nhưng bọn hắn không cách nào chiến thắng cấm kỵ chi địa quy tắc.

Mọi người quyết định chủ ý, nhất định phải cẩn thận quan sát thiếu niên này cử động, đối phương làm cái gì, bọn hắn thì làm cái đó, tuyệt đối

không thể xuất hiện sai lầm.

Không phải vậy trước đó cây xấu hổ giết người sự kiện, khả năng lại phải tái diễn.

Ngay tại loại này tất cả mọi người đối với quy tắc tâm hoài e ngại thời khắc, phía trước thiếu niên tại xuyên qua khu vực nào đó lúc, bỗng nhiên hát lên: "Trước cửa cầu lớn dưới, bơi qua một đám vịt. . ."

Phía sau chính truy đuổi dãy 1, dãy 2 binh sĩ hai mặt nhìn nhau, bọn hắn do dự một lát: "Trước cửa cầu lớn dưới, bơi qua một đám vịt, mau tới mau tới đếm một chút, hai bốn sáu bảy tám. . ."

Nguyên bản rừng cây truy sát không khí khẩn trương, lập tức biến hoang đường đứng lên.

Nhưng mà nơi này, đã là cấm kỵ chi địa "Nội địa" cùng "Biên giới" giao nhận chi địa.

Trong chốc lát, nội địa bên trong bỗng nhiên có một viên to lớn cây liễu, duỗi ra cứng cỏi nhánh cây sợi đặng đến, đem dãy 1, dãy 2 những cái kia hát qua ca binh sĩ tất cả đầu cuốn vào nội địa bên trong.

Huyết hồng cành liễu tại binh sĩ trên lưng quấn một vòng lại một vòng, tiếp lấy bỗng nhiên nắm chặt.

Các binh sĩ bên hông làn da bị ghì ra máu, sau đó làn da bắt đầu từng tấc từng tấc vỡ tan, cho đến cành liễu kia cắt đứt bụng của bọn hắn, mặc cho huyết dịch cùng nội tạng tưới vào cây liễu trên căn, làm dịu toàn bộ thổ địa.

Lòng đất có vô số màu đỏ con kiến chui ra.

Đây chính là Khánh Trầu lưu cho bọn hắn sau cùng lễ vật, một cái tên là quy tắc lễ vật.

"Người khác ca hát thời điểm, không có khả năng đi theo hát."

Khánh Tr ần đầu tiên là dùng "Không có khả năng tùy chỗ đại tiểu tiện" hiêm thấy quy tắc giết người.

Lại lợi dụng cây xấu hổ đáng sợ một mặt kia, không lưu tình chút nào thu gặt lấy sinh mệnh.

Hắn một mực tại dùng phảng phất như thượng đế cảm giác tiên tri, chi phối lấy tất cả mọi người tiết tấu.

Dù là hắn còn rất nhỏ yếu, nhưng hắn lại đem quy tắc cơ hồ lợi dụng đến cực hạn.

Lão sư từng hỏi hắn vì sao muốn làm cất yết hầu động tác.

Khánh Tr ần trả lời: Sợ bọn họ chạy.

Nhưng hắn làm động tác này, kỳ thật còn có một cái mục đích: Tạo nên một cái tự tin lại thần bí hình tượng.

Hắn muốn để đối phương vững tin chính mình không gì không biết, nắm giữ lấy cấm kỵ chi địa tất cả quy tắc.

Khi hình tượng này tại tất cả mọi người trong lòng thâm căn cố đế một khắc này, là hắn có thể để tất cả người chính nhìn chăm chú lên hắn, vô ý thức tiến hành bất chước!

Chi phối bọn hắn bản năng phản ứng!

Chân tướng phơi bày.

Tào Ngụy có thể chỉ huy quân đội như đàn sói đi săn.

Khánh Tr ần cũng giống vậy có thể thiết kế một vòng bộ một vòng gông xiềng cùng bẫy rập.

Lăn nhau tại thợ săn cùng con mồi nhân vật bên trong không ngừng hoán đổi, phẳng phất một trò chơi, nhưng người thua phải chết.

Lúc này, chỉ có hai tên binh sĩ may mắn thoát khỏi tại khó, bọn hắn bị một màn này bị hù sợ vỡ mật, quay người hướng cấm kỵ chi địa bên ngoài chạy tới.

Trong tần số truyền tin, Tào Ngụy còn không có khởi hành, cũng chỉ có thể bên tai cơ bên trong nghe được các binh sĩ tiếng kêu rên, tiếng kêu thảm thiết.

Hắn kinh ngạc đứng tại chỗ, bởi vì khoảng cách quá xa quan hệ, Tào Ngụy cùng Khánh Hoài thậm chí đều không cách nào làm rõ ràng, thiếu niên kia đến cùng là dùng cái gì quy tắc giết chết những binh lính kia!

Quý dị.

Sợ hãi.

Khánh Hoài chỉ cảm thấy, loại tâm tình này lần thứ nhất chiếm lĩnh trong đầu của hắn.

Rõ ràng đối phương chỉ là người bình thường, lại giống như là trong cấm kỵ chi địa này lâu dài sinh tồn một con quỷ quái.

Tào Ngụy ngược lại là còn duy trì tỉnh táo, hắn tại trong tần số truyền tin hỏi: "Còn có người còn sống sao, nói cho ta biết chuyện gì xảy ra?!"

Một tên binh lính sợ hãi nói: "Trưởng quan ta là Trương Tĩnh, chúng ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, thiếu niên kia bỗng nhiên bắt đầu ca hát, chúng ta hoài nghi hắn lại phải lợi dụng quy tắc giết người, cho nên liền theo hát. Trưởng quan, chết hết, trừ ta cùng Lưu Thuận, tất cả đều chết rồi."

"Thay đổi dự bị tần số truyền tin, đến A39 khu cùng ta tụ họp, dám tự tiện chạy trốn liền đợi đến ra tòa án quân sự," Tào Ngụy nói ra, hắn phải hiểu

rõ đến cùng chuyện gì xảy ra.

Chẳng được bao lâu, hai tên chưa tỉnh hồn binh sĩ đi vào trưởng quan trước mặt.

Khánh Hoài lạnh lùng hỏi: "Hắn mang theo các người hát cái gì ca? Cho ta hát một lần!"

Binh sĩ nhanh khóc: "Trưởng quan, ta không dám hát, người hát qua đầu đã chết!"

"Hai người cùng tiểu tử kia không phải không sợ tình sao?" Khánh Hoài rút ra chủy thủ chống đỡ tại binh sĩ trên cổ: "Cho ta hát! Hát chết ta cho các người người nhà an gia phí!"

Binh sĩ khóc hát nói: "Trước cửa cầu lớn dưới, bơi qua một đám vịt. . ."

Tào Ngụy: ". . ."

Khánh Hoài: ". . ."

Cái này hai binh sĩ hát là hát, nhưng quả thực là không có một câu ở trên giọng, hai người cũng thí sự đầu không có.

Tào Ngụy bỗng nhiên bừng tỉnh, thì ra cái này hai tên binh sĩ, là bởi vì ca hát chạy đi đầu mới may mắn thoát khỏi tại khó khăn!

Khánh Hoài cũng nghĩ đến nguyên nhân này, hắn cùng Tào Ngụy hai mặt nhìn nhau, đúng là nửa ngày cũng không nói ra lời tới.

Ai có thể nghĩ tới có một ngày, ca hát chạy đi đầu cũng có thể cứu mạng!

Lúc này, Tào Ngụy đem chính mình trong bọc hành lý vô dụng tạp vật toàn bộ vứt bỏ trên mặt đất, sau đó tại trong tẩn số truyền tin nói ra: "Dãy 7, về A39 cùng Khánh Hoài trưởng quan tụ hợp, bảo vệ tốt hắn."

Nói xong, hắn nói với Khánh Hoài: "Trưởng quan, bóng dáng chi tranh nặng như hết thủy, ta Tào Ngụy biết lần này nếu để ngài tay không mà về, về sau chính ta cũng không có thời gian xoay sở. Mà lại ngài ngày bình thường không tệ với ta, ta cái này đi thay ngài giết hắn, hi vọng ngài đã từng hứa hẹn còn giữ lời."

Khánh Hoài thân thiết nắm chặt Tào Ngụy hai tay: "Tào Ngụy huynh, xin nhờ, lời hứa của ta vĩnh viễn chắc chắn."

"Ừm, " Tào Ngụy quay người, sải bước đi tới rừng cây.

Khánh Hoài sắc mặt dần dần lãnh đạm xuống tới, hắn biết rõ Tào Ngụy vì sao đến bây giờ mới bằng lòng xuất thủ.

Trước đó lão thủ trong quân này một mực không nhanh không chậm đi theo trong đội ngũ, liên đới lấy bức Khánh Trầ tiến lùi khu lúc, đối phương cũng từ đầu đến cuối ở hậu phương chỉ huy.

Đây là Tào Ngụy biết thiếu niên kia nắm giữ lấy càng nhiều quy tắc, cho nên muốn phải dùng liên dã chiến binh sĩ đem quy tắc cho kiểm tra xong đến, mới lựa chọn xuất thủ.

Dạng này mới càng thêm ổn thỏa.

Không thể không nói, Tào Ngụy có thể tại 17 lần vây quét trong đống hoang còn sống sót cũng không phải ngẫu nhiên, mà là một loại tất nhiên.

Đó là cái người thông minh, chỉ là quá thông minh một chút.

...

Giờ này khắc này, Khánh Trầ chính thở hào hển nhìn về phía cây liễu lớn kia.

Huyết tinh, tàn nhẫn, cường đại.

Đây là Khánh Tr ần trong lòng đối với cây liễu lớn tất cả hình dung từ.

Nhưng không biết vì cái gì, khi hắn nhìn thấy như vậy huyết tinh một màn, không chút nào đều không có tâm tình sợ hãi.

Mà lại, hắn tựa hồ không có chút nào sợ sệt cây liễu lớn này, ngược lại một chút xíu hướng nó đi đến, ngay tại khoảng cách nó chỗ không xa nhất lên một chi máy trợ thính nghe ngóng, bên trong nhưng không có bất kỳ thanh âm gì.

Xem ra, đối phương đã cẩn thận thay đổi tần số truyền tin.

Khánh Tr ần ném chi kia máy trợ thính giẫm nát, lại lật lật mặt khác có thể dùng trang bị.

Đang lúc hắn chuẩn bị một lần nữa đi vào cấm kỵ chi địa trong bóng tối lúc.

Một cây nhánh liễu lại nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai hắn.

...

#Vạn Biến H ần Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 152: Cách đời thân làm hư tiêu hài tử (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tăng thêm)

Thiếu niên bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía trước mặt cây liễu lớn, chỉ gặp một căn khác cành liễu không biết từ chỗ nào chỗ trong tán cây hái đến một cái màu ngà sữa trái cây, đưa tới trước mặt hắn.

Khánh Trậ̀n im lặng im lặng nhìn xem, cái kia kinh khủng cây liễu lớn lại còn giơ lên cành lá, chỉ chỉ miệng của hắn, giống như là một bàn tay đang làm lấy "Mời ăn" động tác.

Nói thật Khánh Trậ̀n thật sự có chút nghi ngờ, hắn tới gần cây liễu lớn là bản năng cho là đối phương sẽ không tổn thương hắn, có thể cái này mời ăn đồ vật cử động, quả thật làm cho hắn có chút. . . Thụ sủng nhược kinh?

Trong mắt người khác khủng bố tới cực điểm tộ̀n tại, lại mời hắn ăn cái gì!

Khánh Trậ̀n nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cười lên: "Người thật muốn giết ta cũng không cần lao lực như vậy, đúng không?"

Nói đi, hắn hai ba miếng liền đem trái cây gặm sạch sành sanh.

Trái cây kia tựa hồ cùng quả táo cũng không có cái gì quá nhiều khác nhau, bắt đầu ăn lại có loại trứng gà mùi thơm.

Trong tưởng tượng vào miệng tan đi thậ̀n kỳ tràng cảnh là không có, mà lại cũng không có gì đặc thù cảm giác.

Khánh Trậ̀n hơi nghi hoặc một chút nhìn thoáng qua cây liễu lớn, đối phương cũng rất cuộc không có động tĩnh.

"Tạ ơn, " thiếu niên nói xong cũng chuẩn bị quay người rời đi.

Nhưng hắn vừa mới chuyển thân, cảm kỳ chi địa kia trong nội địa một trận gió lớn cuốn tới, trong gió có người nói nhỏ lấy cái gì, giống như là đang nói chuyện, lại như là đang hát, nghe không rõ nói đến cùng là cái gì, có thể Khánh Trầ lại có thể minh bạch đối phương ý tứ.

Loại cảm giác này có chút kỳ quái, phỏng phát có người trực tiếp đem tâm ý truyền tới trong lòng của hắn.

Thanh âm kia thân thiết lại ấm áp.

Khánh Trầ bỗng nhiên quay đầu nhìn xem nội địa chỗ sâu, như có đi đầu suy nghĩ: "Ngài là nói, đã có người theo đuổi giết ta, ta đánh không lại hắn?"

Lại một trận gió mát quay chung quanh ở bên cạnh hắn.

Khánh Trầ nghi ngờ nói: "Ta còn trẻ, đánh không lại hắn cũng rất bình thường. . ."

Này làm sao còn đột nhiên bắt đầu an ủi mình.

Hắn nghĩ nghĩ, sau đó thành khẩn hỏi: "Vậy ngài cảm thấy ta phải làm gì?"

Đã thấy nhánh liễu nâng lên, tựa như một bàn tay giống như chỉ hướng phương tây.

"Ngài để cho ta đi trèo ngọn núi kia?" Khánh Trầ giờ khắc này rất cục xác định, người nói chuyện cùng hắn này chỉ sợ sẽ là một vị nào đó tiền bối ý chí đi, đối phương an nghỉ ở đây, lại như là trưởng bối đầng dạng che chở lấy vãn bối.

Thiếu niên hướng nội địa thật sâu bái: "Tạ ơn ngài."

Nói xong, liề hướng tây chạy như điên.

Khánh Tr ần đã từng hỏi qua Lý Thúc Đ ồng, lúc nào mới đi trèo ngọn núi kia? Dù sao bọn h ắn l ần này chính là vì trèo núi mà tới.

Nhưng Lý Thúc Đ ồng mang theo h ắn quen thuộc cấm kỵ chi địa, nhưng dù sao nói thời cơ chưa tới.

Khánh Tr ần hỏi vì cái gì thời cơ chưa tới.

Lý Thúc Đ ồng trả lời: Người mặc dù đã nắm giữ kỹ xảo, nhưng kém một cơ hội. Trèo ngọn núi kia cuối cùng dựa vào là không phải kỹ xảo, mà là lạc tử vô hối d ững khí.

Lúc đó Khánh Tr ần nói, lão sư, ngài cho phiên dịch phiên dịch, cái gì gọi là lạc tử vô hối d ững khí.

Lý Thúc Đ ồng cười không nói.

Hiện tại Khánh Tr ần minh bạch, nguyên lai là kém một người truy sát chính mình. . .

. . .

Ngay tại Khánh Tr ần rời đi cây liễu lớn kia không lâu sau đó.

Lý Thúc Đ ồng hai tay chấp sau lưng, nhàn nhã dạo bước đến dưới cây liễu.

Những thi thể này đều đã bị con kiến ăn thành khô cạn bạch cốt, trên đất vết máu cũng bị cỏ dại cùng rễ cây hấp thu vô tung vô ảnh.

"Các người trực tiếp đưa h ắn đ ồ ăn, lại cho h ắn chỉ rõ thời cơ cùng đường đi, cái này có chút gian lận ý tứ a, " Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói: "Cũng may trên đời này không có cái gì cố sự bản vẽ bên trong tẩy tịnh phạt tử đ ồ vật, không phải vậy các người có phải hay không cùng một chỗ hái được đưa h ắn a?"

Trong rừng cây không ai đáp lại Lý Thúc Đĩnh, hắn phảng phất vẫn tại đối với không khí nói chuyện.

Chỉ có cây liễu lớn kia nhánh cây lúc ẩn lúc hiện, nhìn còn có chút dương dương đắc ý ý tứ.

Lý Thúc Đĩnh thở dài: "Năm đó ta cũng không có qua loại đái ngộ này a, chính các người từng ngày nói công bằng công chính, kết quả là như thế khác nhau đối đãi, giúp hắn gian lận?"

"Bất quá. . . Nhà mình trên địa bàn, làm điếm tề giống như cũng không có gì!"

"Nói thật, ta là thật không nghĩ tới có người có thể lợi dụng sự phụ cái này chán ghét mạch bá quy tắc giết người, quá ngoài ý muốn. . ."

"Người cũng không tiện đánh giá hắn đây có phải hay không là một loại trí tuệ. . . Bất quá các vị cũng nhìn thấy, có thể lấy người bình thường thân phận lợi dụng quy tắc giết nhiều như vậy địch nhân học sinh, cái này cấm kỵ chi địa số 002 cũng là lần thứ nhất gặp đi."

Nói đến đây, Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên nhìn về phía phương xa, trên nét mặt thậm chí còn có chút kiêu ngạo hỏi: "Các vị, ta thu học sinh bản sự, có phải hay không so các vị mạnh một chút?"

"Không đúng không đúng, " Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Có vẻ giống như đem chính mình cũng cho tổn hại tiến vào, đây không phải đang nói ta không bằng hắn nha. . ."

"Được rồi, ta liền không cùng các người hàn huyên, truy vấn nhân ta đã tìm tới, mà lại các người chỉ sợ đầu đoán được không đến hắn sẽ cho tổ chức Ky Sĩ truy vấn thừa mang đến như thế nào cải biến, tóm lại sẽ rất tốt là được rồi."

"Tiếp xuống ta muốn đi làm chuyện của chính ta."

Không có người đáp lại Lý Thúc Đĩnh lời nói.

Cái này cả tòa cấm kỵ chi địa số 002 đều là các kỵ sĩ mộ, hẳn tựa như là một cái vãn bối đối mặt trường bối mộ bia, nói liền miên lải nhải nói một chút nói chuyện không đâu.

Không cần để ý đối phương có thể nghe được hay không, có thể giải sầu tưởng niệm liền tốt.

Sau một khắc, cấm kỵ chi địa nội địa bên trong truyền đến tạt phong tiếng rít, Lý Thúc Đĩnh tinh tế nghe trong gió thanh âm, sắc mặt lại là biến đổi: "Cái gì gọi là ta không giúp hẳn? Là chính hẳn không để cho ta giúp!"

Lại một trận gió phá đến, Lý Thúc Đĩnh nghe trong gió thanh âm cảm giận nói: "Cái gì gọi là trên thân ngay cả cái vật cấm kỵ đều không có? Lúc nào vật cấm kỵ thành kỵ sĩ phù hợp, ta làm sao chưa nghe nói qua, lúc trước cũng không thấy ta sư phụ đưa ta à! Đừng ồn ào, cách đời thân dễ dàng làm hư tiêu hài tử!"

...

Đếm ngược 52:00:00.

Trong đêm 8 giờ .

Khánh Trần tựa ở trên một cành cây rất nhỏ thở hào hển, hẳn từ xế chi ều chạy đến hiện tại, lại như cũ không nhìn thấy bóng núi.

Bụng đói kêu vang hẳn móc móc túi, bên trong chỉ còn lại có trước khi chia tay Tần Dĩ Dĩ vụng trộm kín đáo đưa cho chính mình một khối chocolate.

Còn chưa kịp ăn, Khánh Trần liền bỗng nhiên cảnh giác lên, đứng dậy tiếp tục hướng tây chạy tới.

Thẳng đến chạy ra mấy cây số, mới một lần nữa ngã xuống.

Hắn quá đói, lại quá độ mệt nhọc, đến mức thân thể bắt đầu xuất hiện rất nhỏ hư thoát triệu chứng.

Thế nhưng là mỗi khi hắn ngừng suy nghĩ xuống tới ăn chút gì thời điểm, lại luôn có thể cảm giác được sau lưng ở khắp mọi nơi cảm giác nguy cơ.

Lúc này, thiếu niên xé mở bao vây lấy chocolate giấy bạc, bên trong chocolate đều sắp bị ẩm hóa.

Hắn dùng sức nhai nuốt lấy, cuối cùng thậm chí ngay cả trên giấy bạc tan đi chocolate nước đường cũng cho liếm tiến vào trong miệng.

Thẳng đến ăn xong chocolate, hắn mới rốt cục có một chút xiu an tâm cảm giác.

Có thể đồ ăn này còn chưa đủ.

Rõ ràng trước đó ăn cây liễu lớn tặng trái cây trắng, nhưng vì cái gì cảm giác đồ chơi kia chẳng có tác dụng gì đâu.

Khánh Trầ xuất ra chủ thụ, trực tiếp từ trên cành cây cạo xuống một khối vỏ cây đến nhét vào trong miệng, dùng sức nhai nuốt lấy.

Vỏ cây rất khó ăn, có nhiều chỗ xốp, có nhiều chỗ lại cứng rắn làm sao cũng nuốt không trôi, chỉ có thể nhổ ra.

Sau một khắc Khánh Trầ tựa hồ có chỗ phát giác, trong lòng thẩn mẩn một tiếng v ề sau, đứng dậy tiếp tục đào mệnh.

Cũng không lâu lắm, công bộc hành lý Tào Ngụy lặng yên không một tiếng động xuất hiện, hắn nhìn xem trên đất giấy bạc, còn có bị nhổ ra vỏ cây.

Tào Ngụy hơi nhếch khóe môi lên lên: Tìm tới người.

Trong đêm Tào Ngụy con mắt đặc biệt có thần, đây là thuốc biến đổi gen

quà tặng hẳn cường đại cảm giác quan lực.

Thuốc biến đổi gen chia rất nhiều loại, mỗi loại thuốc biến đổi gen đều sẽ tăng cường thể phách, nhưng đây chỉ là cơ sở. Tỷ như Lưu Đức Trụ tiêm vào FDE thuốc biến đổi gen có thể tăng cường chi dưới lực lượng, mà Tào Ngụy thì là tăng cường giác quan.

Tốt hơn thị lực, thính giác, khứu giác, vị giác.

Cho nên, hẳn có thể tại trong cấm kỵ chi địa mệnh mông này, liên tiếp tìm tới Khánh Trần tung tích.

Ngay tại hẳn chuẩn bị tiếp tục truy kích thời điểm, Tào Ngụy phát hiện trên cành cây đúng là bị bóc đi một tầng vỏ cây, có người ở phía trên khắc một cái cực nhỏ cực nhỏ chữ.

"Ác (nắm)?"

Tào Ngụy ngẩng đầu nhìn về phía bốn phía, rất nhanh liền lại tìm đến một khối bóc đi vỏ cây thân cây, phía trên khắc lấy một cái khác chữ nhỏ: Tào.

Hắn nghi hoặc: "Tào Ác?"

Không đúng.

Đang lúc hẳn định đem hai chữ đảo ngược niệm lúc, miệng lại ngưng lại.

Tào Ngụy cười lạnh, hẳn biết đến quy tắc, xa so với những người khác tưởng tượng nhiều.

Vì chuyến này, hẳn từng chuyên môn đi qua một chuyến chợ đen, mua đến hai đầu có quan hệ cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc mới: Không thể giết người, không thể nói thô tục.

Tào Ngụy trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc: Thiếu niên kia đến lúc này lại còn ý đồ dùng quy tắc giết chết chính mình.

Đối phương rõ ràng hẳn là sơn cùng thủy tận, vẫn còn có thể tại nhất định phải gặm vỏ cây tình huống dưới cho mình gài bẫy?

Đây quả thật là người bình thường sao?

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 153: Đi săn! (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tăng thêm)

Tào Ngụy đuổi Khánh Trăn gần 8 giờ.

Từ giữa trưa một mực đuổi tới ban đêm, hẳn lúc chiều mới vừa vặn phát hiện tung tích của đối phương, kết quả mỗi lần sắp đuổi tới thiếu niên này manh mỗi lúc, đối phương đều sẽ mượn nhờ đủ loại địa hình thanh lý mất manh mỗi.

Rậm rạp cây xấu hổ bụi cây, thanh tịnh thấy đáy dòng suối, nguy hiểm thực vật.

Thiếu niên kia giống như luôn có thể tìm tới một chút kỳ kỳ quái quái đồ vật, cấm kỵ chi địa này khu vực biên giới hết thảy, đều phẳng phất khắc ở đối phương trong đầu một dạng.

Bất quá bây giờ đối phương trốn không thoát.

Tào Ngụy nhặt lên đối phương nôn trên mặt đất vỏ cây, còn có bị liếm qua giấy bạc, ghé vào bên lỗ mũi cẩn thận ngửi ngửi.

Hắn cũng không cảm thấy cái này có cái gì buồn nôn, tham gia quân ngũ hơn mười năm, so đây càng buồn nôn sự tình hắn đều làm qua: Ăn côn trùng, uống nước tiểu, tại trong ao phân ỉn núp.

Liên bang tập đoàn quân những năm này mặc dù không có cường lực địch nhân, nhưng huấn luyện nhưng lại chưa bao giờ lỏng qua.

Chỉ vì nội chiến không biết lúc nào khả năng lại đột nhiên bạo phát.

Tào Ngụy lần theo hương vị đuổi theo, trong lòng nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn đã đánh qua bốn chi thuộc biến đổi gien, bây giờ đã dừng lại tại cấp C nhiều năm thời gian.

Hắn tốc độ cùng lực lượng cũng không phải thiếu niên kia có thể so sánh.

Mà lại thiếu niên kia cũng đã không có quá nhiều quy tắc có thể lợi dụng đi, phải biết lợi dụng quy tắc đi đâu kiện kỳ thật phi thường khắc nghiệt, tỷ như vừa mới đối phương tại trên cành cây khắc chữ âm chính mình liền không khả năng thành công.

Thiếu niên kia vô cùng rõ ràng điểm này, cho nên không có ôm hy vọng quá lớn.

Trong đêm tối, Tào Ngụy một mực lần theo mùi.

Đặc biệt nhân loại mùi ở trong không khí, tựa như là một đầu kéo căng tuyến, cho hắn chỉ dẫn lấy phương hướng.

Tào Ngụy chỉ cảm thấy khoảng cách đối phương càng ngày càng gần, thậm chí đã có thể lợi dụng chính mình cường đại thính giác, cảm giác được đối phương tiếng chạy bộ, tiếng thở dốc.

Con mồi tiếng thở dốc kịch liệt, mà mỗi một.

Đây là đàn sói thích nhất thanh âm.

Giữa lẫn nhau khoảng cách càng ngày càng gần, Tào Ngụy không có khả năng lại cho đối phương thiết hạ bẫy rập cơ hội.

Hắn đã thấy thiếu niên bóng lưng.

200m.

100 mét.

50 m.

Nhưng vào đúng lúc này, Tào Ngụy dưới chân trụyền đến cùm cụp một tiếng.

Cả thân hình của hắn đều bỗng nhiên dừng lại.

Phản bộ binh định hướng quỹ lô.

Tào Ngụy làm hơn mười năm binh, một tiếng này thanh thúy máy đập quát âm thanh đơn giản không có khả năng quen thuộc hơn.

Hắn thậm chí đều không cần cúi đầu, liền biết quỹ lô kia là loại hình gì.

Là chính bọn hắn mang theo quỹ lô!

Đã từng bởi vì đặt mìn khu dùng hết 41 mai, còn có 9 mai thì do dây 1 bảo quản lấy, lại không nghĩ rằng rơi vào thiếu niên này trong tay.

Tào Ngụy từng đến cây liễu lớn phụ cận quan sát qua, những binh lính kia quấn áo trang bị tản mát tại dưới cây, thi thể thì đã sớm bị con kiến gặm ăn sạch sẽ.

Hắn có chút nghĩ không thông, những trang bị kia không đều tại cây liễu lớn bên cạnh sao, thiếu niên này là làm sao dám đi móc trang bị? !

Mà lại, hắn cũng không biết thiếu niên khi nào chôn xuống viên này phản bộ binh quỹ lô.

Chờ chút, Tào Ngụy suy nghĩ minh bạch, nguyên lai đối phương cố ý nhõ ra vỏ cây, ném đi giấy bạc, là đã phát hiện chính mình khứu giác linh mãnh, cho nên muốn muốn để chính mình đi theo cây kia mùi "Tuyển", giẫm tại trên mai địa lô này!

Đối phương là khi nào phát hiện chính mình khứu giác bén nhạy?

Có người đang giúp hấn sao?

Thiếu niên kia đi qua địa phương, trong cấm kỵ chi địa nên có dã thú tất cả đều không thấy, trong khe nước cá có thể ăn người cũng không thấy bóng dáng, cây liễu lớn cũng không công kích đối phương, bây giờ đối phương lại không hiểu thấu đã nhận ra năng lực của mình.

Phảng phất nguyên một tòa cấm kỵ chi địa cũng đang giúp trợ đối phương.

Chẳng lẽ là trong cấm kỵ chi địa dân bản địa sao?

Tào Ngụy không kịp nghĩ nhiều mặt khác, hấn giẫm lên quỷ lôi cũng không di động, ngược lại lấy xuống trên lưng bọc hành lý, từ bên trong lấy ra một khung đẹp để nỏ tay tới.

Hưu một tiếng.

Cánh tay dài mũi tên trên không trung như lôi đình bắn ra, phía trước đang chạy lấy thiếu niên nghe thấy thanh âm liền muốn tránh né, thế nhưng là đã tới đã không kịp.

Tào Ngụy trong tầm mắt, mũi tên kia từ đối phương đui cạnh ngoài cộ qua, ngạnh sinh sinh tại đối phương trên đui mở một cái rãnh máu.

Thiếu niên chạy thân ảnh hướng về phía trước quay cuồn ra ngoài, nhưng rất nhanh lại đứng dậy khập khểnh tiếp tục chạy trốn.

Tào Ngụy nghe trong không khí bỗng nhiên tràn ngập huyết dịch hương vị, cứ như vậy đối phương căn bản không có khả năng chạy trốn nữa chính mình truy tung.

Hấn không có trực tiếp giết Khánh Trầ, bởi vì hấn biết tòa này cấm kỵ chi địa không thể giết người.

Trước đó Khánh Hoài từng tại một đoạn thời khắc muốn nói lại thôi, đối với hắn che giấu đi vài quy tắc này, chỉ sợ sẽ là muốn tại thời khắc mấu chốt để cho mình tâm không lo lắng đổi mệnh.

Nhưng kỳ thật Tào Ngụy đã sớm biết chân tướng.

Hắn không nhìn nữa thiếu niên bóng lưng.

"Uy? Tào Ngụy kêu gọi trưởng quan, " Tào Ngụy dùng tần số truyền tin kêu gọi trợ giúp.

Mặc dù đây 7 vị trí chỗ ở cách hắn còn có gần 20 cây số, trợ giúp tốc độ rất chậm, sẽ liên tục truy kích thời gian.

Nhưng hắn đã để thiếu niên kia chảy máu, to lớn huyết khí để hắn bảo đảm đối phương căn bản không có khả năng đào thoát.

Dưới loại tình huống này, Tào Ngụy cho dù là cấp C cao thủ, cũng không nguyện ý dùng thân thể của mình đi ngành sinh sinh khiêng lôi, cho dù hắn không chết được, thậm chí cũng sẽ không rơi xuống tàn tật.

Trong tần số truyền tin vang lên Khánh Hoài thanh âm: "Tào Ngụy huynh, bắt được hắn sao?"

Tào Ngụy nghĩ nghĩ giải thích nói: "Trưởng quan, còn không có bắt lấy. . ."

Sau một khắc, trong tần số truyền tin ngay cả cơ bản nhất dòng điện âm thanh cũng bị mất, Khánh Hoài cắt đứt truyền tin!

"Mẹ ngươi. . . Thân thể khỏe mạnh!" Tào Ngụy kịp thời thu lại chửi rủa.

Cấm kỵ chi địa số 002 bên trong không thể nói thô tục.

Tào Ngụy cúi đầu nhìn về phía dưới chân, cuối cùng thở dài một tiếng.

Hắn chỉ có thể tự cứu.

Tào Ngụy móc ra chủy thủ đến từ từ cắt vỡ giày, đem chủy thủ đi ngang qua trong giày vè sau, lại lấy tay đè lại giày.

Trong phim ảnh, rất nhiều lính đặc chủng lựa chọn chuyển đến tảng đá ngăn chặn địa lôi phản bộ binh, cứ như vậy, người dẫm lên địa lôi phản bộ binh liền có thể thông dong rời đi.

Nhưng trên thực tế những này cơ quan lực bắn ngược cực lớn, nếu là thấp hơn 80 kg áp lực ở phía trên, liền sẽ lập tức bạo tạc.

Tại dã ngoại, địa lôi phụ cận 80 kg trở lên tảng đá cũng không dễ tìm.

Mà lại thiếu niên kia lựa chọn chôn lôi điểm chung quanh, thành linh ngay cả một khối đá đều không có!

Tào Ngụy cởi xuống chính mình một chiếc giày khác nằm ngang ở địa lôi phía trên, đây là vì dùng cứng cối ủng da đến ngăn cản nổ tung bi thép.

Hắn lại đem ba lô của mình cũng chậm rãi úp xuống.

Cho đến giờ phút này, Tào Ngụy mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Hắn biết, chính mình nhất định phải ngạnh kháng lần này, nhưng địa lôi phản bộ binh uy lực cũng không lớn, nếu như không có bi thép trực tiếp đánh vào thân thể, cấp C cao thủ căn bản sẽ không chết.

Đặt ở dĩ vãng kỳ thật có càng ổn thỏa biện pháp, vì ứng đối loại này địa lôi phản bộ binh, quân công sản nghiệp đã sớm đầu nhập nghiên cứu phát minh một cái PVR cường lực nhựa cây.

Dẫm lên địa lôi phản bộ binh vè sau chỉ cần đem nhựa cao su nhỏ vào cơ quan khe hở, chờ đợi 20 phút nhựa cao su liền sẽ đem toàn bộ cơ quan một mực dính chặt.

Địa lôi cũng đã thành phế lôi.

Tào Ngụy hít sâu lấy, hấn nằm rạp trên mặt đất lấy khuỷu tay áp chế cơ quan vị trí, hai tay đều một mực bảo hộ ở trước ngực.

Sau một khắc hấn rất nhỏ nâng lên thân thể, một tiếng âm vang, chỉ gặp Tào Ngụy cả người đều bị nhấc lên, nhưng địa lôi phản bộ binh bị thép lại một phát cũng không mặc thấu hấn làm phòng hộ biện pháp.

"Khụ khụ, " Tào Ngụy trong miệng ngai ngái không gì sánh được, ngũ tạng lục phủ đều bởi vì bạo tạc này lực phá hoại mà chảy ra máu tới.

Một ngụm máu tươi tràn vào trong miệng, vị này tập đoàn quân thứ hai bên trong nổi danh ngoan nhân, đúng là một ngụm lại đem huyết dịch nuốt trở vào.

Hấn bò người lên c ần lên nở tay, truy tìm lấy trong không khí mùi máu tươi chậm rãi bắt đầu chạy.

Giờ này khắc này người hấn càng muốn giết hơn kỳ thật không phải thiếu niên kia, ngược lại là Khánh Hoài.

Nhưng người trưởng thành trong thế giới chỉ có cân nhắc lợi hại.

Như là đã đi đến một bước này, li ền không thể lại quay đầu.

...

#Vạn Biến H ần Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 154: Trèo một ngọn núi (là Huyền Vũ Bạch Ngân Minh tăng thêm)

Đếm ngược 48:00:00.

Khánh Trần ngược nhìn trước mặt hơn 600 mét tuyết bích.

Lão sư từng nói: "600 là cái rất nhỏ số lượng, nếu như là tiền chớp mắt liền có thể xài hết. Nhưng khi người đứng tại đó mặt thẳng đứng Thanh Sơn Tuyết Bích trước, mới có thể hiểu hơn 600 mét đối với người leo núi là một cái gì khái niệm."

222 tầng nhà lầu.

Sears cao ốc.

KVLY tháp truyền hình.

Hải thành trung tâm cao ốc.

Hắn lẳng lẳng ngẩng đầu nhìn.

Ở chỗ này, trí nhớ của hắn không có quá tác dụng lớn.

Bởi vì hắn chưa từng nhìn qua tòa này tuyết bích toàn cảnh, cho nên không cách nào dùng siêu ức trạng thái đến phân tích leo núi lộ tuyến.

Khó trách lão sư nói, muốn trèo lên ngọn núi này, cần lạc tử vô hồi dưỡng khí.

Đây là trong nhân thế tất cả đường tắt bên trong, xa nhất đầu kia thiên lộ,

vển vẹn liếc mắt nhìn liền biết hiện ra vô hạn hào khí.

Nhưng là nguy hiểm cũng đồng dạng cùng tồn tại.

Khánh Trần không có an toàn dây thừng, kỹ sĩ qua Sinh Tử Quan cũng không thể đeo an toàn dây thừng, cho nên nếu như từ thương khung rơi xuống, kết quả là chỉ có chết.

Lúc này, Khánh Trần cười khở cú đầu nhìn thoáng qua phía bên phải đồi, nơi đó quấn lên dây thừng, máu vẫn còn tạt ra bên ngoài thấm lấy.

Trong bụng cảm giác đói bụng cháy bỏng lấy, tựa như là có một đám lửa đang thiêu đốt.

Thiếu niên nghĩ thần lão sư có thể hay không chơi thoát a, chính mình liền loại trạng thái này chỉ sợ bò 20 m đầu quá sức đi, bây giờ lại muốn bò 600 mét? !

Nhưng, Khánh Trần tuyệt sẽ không quay đầu.

Đã từng, Khánh Trần tại trong ngục giam số 18 lúc huấn luyện, mệt đến đã khó mà chống đỡ được thời điểm, Diệp mục đối với hắn nói: Tưởng tượng người tại thôi động Địa Cầ.

Đã từng, Khánh Trần hỏi Lý Thúc Đông, một hạng này Sinh Tử Quan kêu cái gì thời điểm, Lý Thúc Đông trả lời: Lực vạn vật hấp dẫn.

Bởi vì hắn làm nhân loại nhỏ bé, phải giống như thoát khỏi sức hút địa tâm đồng dạng tiếp cận thương khung.

Leo lên đi, không có đường lui.

Khánh Trần khắp khiêng đến gần vách đá, nhưng mà lúc này, hắn chợt thấy tuyệt bích dưới chân có người khắc lấy một hàng chữ nhỏ: Duy tín ngưỡng cùng nhật nguyệt tuyên cổ bất diệt.

Khánh Tr ần bỗng nhiên ng ẩng đ ầu, h ắn bỗng nhiên trông thấy cái này "Cự nhân" lòng bàn tay đường vân bên trong, từng cái vết tích màu trắng xông vào vách đá.

Đó là ký s ỹ các ti ền bối trong lòng bàn tay bột magiê lưu tại trên tuyết bích vết tích, giống như một đ ầu thang lên trời, nổi thẳng thương khung.

H ắn không còn c ần ký ức cái gì, chỉ c ần đi theo các ti ền bối "Dấu chân" là có thể.

Một đoạn thời khắc, h ắn nghĩ tới cây liễu lớn cái khác thân thiết tiếng gió, nhìn lại trước mặt màu trắng ẩn ký, li ền tựa như những lão gia hỏa sáng chói qua từng cái thời đ ại kia cười trong lòng h ắn nói ra:

Trèo lên phía trên đi, trèo một ngọn núi, nhìn một trận tuyết, đuổi một giấc mộng.

Đi đường chúng ta từng đi qua, trở thành ký s ỹ mới.

Khánh Tr ần cái mũi chua chua.

Không biết từ khi nào bắt đ ầu, Khánh Tr ần trong sinh hoạt cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Không có ti ền ăn cơm li ền học đ ược chịu đ ựng đói khát.

Không có ti ền nộp học phí li ền đi chính mình kiếm.

Toàn lớp mở hội phụ huynh, chỉ có một mình h ắn lẻ loi trợ trợ ng ỡ trong phòng học.

Có một l ần h ắn thực sự trừ không ra ti ền nộp học phí, cũng chỉ có thể đi nhà bà ngoại, tìm m ỗ m ỗ mượn.

Kết quả m ỗ m ỗ lạnh lùng hỏi h ắn: Vì cái gì không đi tìm cha người?

Về sau Khánh Tr ần cảm thấy cái này cũng không có gì, dù sao người so với hắn càng khổ chỗ nào cũng có.

Thế là hắn học kiên cường.

Nhưng mà đi vào thế giới trong sau có Lý Thúc Đ ồng vị lão sư này, đến cấm kỵ chi địa sau lại phảng phất toàn thế giới cũng đang giúp trợ chính mình.

Loại cảm giác này quá tốt đẹp, mỹ hảo để cho người ta cảm thấy không chân thực.

Nguyên lai mình có đôi khi cũng có thể chẳng phải kiên cường.

Khó trách Lý Thúc Đ ồng nói ra khái khóa gien cửa thứ nhất, nhất định phải tới nơi này.

Không phải trên đời này chỉ có cái này một tòa ngọn núi hiểm trở tuyệt bích, mà là nơi này có các kỵ sĩ đi qua đường.

Khánh Tr ần cười cười.

"Hô hấp."

Hỏa diễm đường vân bỗng nhiên tại hắn gương mặt hai bên nở rộ, giống như tri ều dương đâm rách chân trời lúc t ầng kia ráng mây.

Thiếu niên lấy ra trong túi, Lý Thúc Đ ồng giao cho hắn túi bột magiê kia cột vào bên hông.

Hắn vươn tay móc ở khe đá, hướng phía "Cự nhân" lòng bàn tay leo lên.

Có thể lúc này hắn bỗng nhiên phát giác không thích hợp tới.

Khi hắn triển khai hô hấp thuật trong nháy mắt, phần bụng đột nhiên có một dòng nước ấm quét sạch toàn thân, tựa như là lao nhanh sông ấm,

chảy khắp từng đầu mạch máu, thẩm thấu tiến cơ bắp cùng xương cốt.

Đùi cạnh ngoài thương thế không còn đau đớn, máu cũng đã ngừng lại.

Cảm giác đói bụng không có, tinh lực ngược lại không gì sánh được dãi dào.

Khánh Trầ tĩnh ngộ, nguyên lai đây mới là trái cây trắng kia tác dụng, muốn phối hợp hô hấp thuật mới có thể phát huy hiệu lực.

Những lão gia hỏa kia, thật đang trợ giúp chính mình.

"Tạ ơn," Khánh Trầ tiếp tục hướng bên trên leo lên.

10 m.

20 m.

40 mét.

Khánh Trầ thấy có người tại trên tuyệt bích khắc một hàng chữ nhỏ:
Quách Khải lưu.

Nơi này là thích hợp nhất ba điểm định vị địa phương, vị này gọi là Quách Khải tiên bối lại còn đang nghỉ ngơi đứng không, đưa ra một bàn tay đến dùng chủ thủ khắc xuống chữ viết.

Hắn hiểu ý cười một tiếng, tựa như cùng tiên bối cáo biệt giống như, tiếp tục hướng bên trên.

6 2 m, Chu Bằng lưu.

8 3 mét, Triệu Vĩnh Nhất lưu.

Khánh Trầ còn chưa bao giờ leo lên qua cao như vậy tuyệt bích, nhưng hắn lại cũng không cô độc.

Thiếu niên lần lượt nhìn thấy tên bối chữ viết, lại một lần lần cùng tên bối cáo biệt, phảng phất không biết mệt mỏi.

Trong quả trắng trào lên mà ra năng lượng giống như cỡ nhỏ lò phản ứng giống như, cho hắn cung cấp lấy liên tục không ngừng năng lượng, thậm chí còn làm dịu lấy hắn cơ bắp ở giữa cảm giác mệt nhọc.

Nhưng vào đúng lúc này, Tào Ngụy truy tìm lấy huyết dịch mùi đi vào dưới tuyết bích, hắn ngược nhìn mặt tuyết bích kia ngây ngẩn cả người, bởi vì hắn cho đến giờ phút này mới hiểu được thiếu niên vì sao muốn một đường hướng tây đào mệnh.

Nguyên lai đối phương điểm cuối cùng là nơi này.

Thanh Sơn Tuyết Bích!

Biết Thanh Sơn Tuyết Bích người không nhiều, nhưng trong đó liền có chăm chú làm qua bài tập Tào Ngụy.

Hắn biết đây là kỳ sĩ chi mộng bắt đầu địa phương.

Nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình sẽ tận mắt chứng kiến.

Tào Ngụy nội tâm dâng lên cực kỳ phức tạp cảm xúc, từng có lúc hắn đã từng muốn trở thành một tên kỳ sĩ.

Thế giới ngoài người bây giờ đều biết Lý Thúc Đĩnh có được đương thời tốt nhất truy thừa, thế giới trong dân bản địa làm sao có thể không biết?

Mà lại đối với rất nhiều người thế giới trong tới nói, cái kia không chỉ có là truy thừa, càng là một loại ước ao và hướng tới.

Tào Ngụy trầm mặc hồi lâu, rốt cục giơ tay lên nỗ hướng trên tuyết bích bóp lấy cò súng.

Hắn người đã ở người trưởng thành thế giới, không có khả năng làm tiếp dạng này mộng.

Đinh một tiếng, tên nổ xuyên qua hơn một trăm mét khoảng cách bắn tại Khánh Trầ bên tay trái.

Khánh Trầ nội tâm giật mình, hắn không nghĩ tới tên nổ này tầm bắn đã vậy còn quá xa.

Tào Ngụy không nhanh không chậm lại cho nổ tay lắp đặt một chi tên nổ, bây giờ thời đại này đã có rất ít người dùng tên nổ những thứ này, cùng nói là vũ khí, chẳng nói là hàng mỹ nghệ.

Hắn cũng là bỏ ra rất lớn kinh mới đãi tới vật này, cũng bởi vì cấm kỵ chi địa số 002 không thể sử dụng súng ống quy tắc bên trong, sử dụng thuốc nổ mới thuộc về súng ống định nghĩa.

Phát thứ hai tên nổ xuất tại Khánh Trầ dưới chân, không trúng đích.

Phát thứ ba tên nổ xuất tại Khánh Trầ bên tay trái, không trúng đích.

Nổ tay khuyết điểm ngay ở chỗ này , bình thường nổ tay tầm sát thương chỉ có 60 mét, vượt qua 60 mét khoảng cách có thể hay không trúng mục tiêu liên toàn bộ nhờ vận khí.

Tốc độ gió, ném bắn, ảnh hưởng tên nổ nhân tố nhiều lắm.

100 mét có thể sử dụng nổ tay trúng mục tiêu mục tiêu người, liên có thể gọi thầ.

Mà lại góc ngắm chiều cao xạ kích, tên nổ coi như bắn trúng thiếu niên kia cũng sẽ không có quá lớn thương hại.

Nhưng Tào Ngụy cũng không thêm để ý.

Hắn biết leo lên tuyệt bích đến cỡ nào hung hiểm, chính mình chỉ cần làm

cho đối phương phân tâm như vậy đủ rồi.

Một khi thiếu niên kia phân tâm, tự nhiên sẽ từ trên tuyệt bích rơi xuống.

Sự thật cũng xác thực như vậy, trên tuyệt bích kia thiếu niên đã ngừng leo lên bước chân, Tào Ngụy có thể cảm nhận được đối phương sợ hãi của nội tâm.

Thân ở trên vách đá không cẩn thận liền sẽ vạn kiếp bất phục, loại thời điểm này có người còn tại dùng tên nổ nhắm ngay chính mình, đối ai cũng không cách nào trấn định.

Thế nhưng là, ngay tại Tào Ngụy bắn ra thứ 5 mũi tên lúc, hắn đột nhiên nhìn thấy thiếu niên kia thân hình đứng là ổn định lại.

Sau một khắc, đối phương lấy ba điểm định vị phương thức đem chính mình cố định tại trên tuyệt bích, sau đó tay phải từ bên hông rút ra chủy thủ, tại trên vách đá hung hiểm kia khắc xuống ba chữ.

Khánh Trậ̀n lưu.

Thẳng đến khắc xong, thiếu niên mới một lần nữa leo về phía trước.

Cũng không có lại quay đầu nhìn Tào Ngụy một chút.

Tào Ngụy kinh ngạc nhìn một màn này, cảm thụ được đối phương im ắng nhưng lại ở trên cao nhìn xuống trào phúng.

Đây chính là người Kỵ Sĩ chọn trúng sao?

Chỉ có người như vậy mới có thể trở thành kỵ sĩ sao?

Trong lúc bất chợt, Tào Ngụy ọc ra một ngụm máu tươi tới.

Cũng may không có phát động quy tắc.

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 155: Đuôi một giấc mộng (là bổ sắc tiêu ca Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Đếm ngược: 44:00:00.

Cấm kỵ chi địa số 002.

Cái nào đó cùng Thanh Sơn Tuyết Bích cách xa nhau hơn một ngàn mét, một chỗ khác trên đỉnh núi.

"Thật hoài niệm a, " Lý Thúc Đ ồng trong đêm tối cảm khái nói: "Ngẫm lại ta lần trước leo lên Thanh Sơn Tuyết Bích đã là hơn 30 năm trước sự tình, khi đó ta cùng sư huynh đều kìm nén một cỗ khí, muốn nhìn một chút ai lưu chữ cao hơn."

Kỵ Sĩ truy ền thống chính là, trèo lên Thanh Sơn Tuyết Bích, lần thứ nhất thể lực chống đỡ hết nổi lúc nghỉ ngơi muốn ở nơi đó khắc xuống tên của mình.

Kết quả sư huynh tại 212 mét lưu chữ, Lý Thúc Đ ồng thì là tại 367 mét.

Sau khi trở về hẳn đối với sư huynh tốt một trận khoe khoang, kết quả bị lúc đó đã mở tầng thứ hai khóa gien sư huynh Trần Gia Chương, tốt một trận đánh tơi bời.

Khi đó hẳn còn không phải đương thời Bán Th ần, cũng không phải người người kính úy đương đại Kỵ Sĩ lãnh tụ, bất quá là cái vừa mới học được như thế nào cạo đi sợi râu ngày ngô tiêu tử thôi.

Khi đó hẳn còn có thẳng tiến không lùi b ớc đ ồng, cũng còn có lạc tử vô hồi d ững khí.

Lần này, Lý Thúc Đĩnh cũng không đem Kỳ Sĩ truyền thống nói cho Khánh Trầ, chính là muốn nhìn một chút người học sinh này sẽ đem danh tự khắc vào chỗ nào.

Chỉ bất quá để hắn có chút ngoài ý muốn chính là, tên Khánh Trầ cũng không cao, chỉ có hơn một trăm mét.

Nhưng Lý Thúc Đĩnh luôn cảm thấy, dạng này khắc xuống danh tự mới càng có ý định hơn nghĩa.

"Ta thu học sinh không tệ đi, " Lý Thúc Đĩnh đối với một bên khoe khoang nói: "Đối mặt tên nở không hề sợ hãi, cũng lấy khắc chữ hành vi biểu đạt im ắng miệt thị, nếu như thời gian có thể đảo lưu trở về, ta cũng muốn học hắn làm như thế. Ngẫm lại liền kích thích."

Tại bên cạnh hắn, lẳng lặng đứng lặng lấy một đầu cao hơn ba mét Thanh Sơn Chuẩn.

Cái kia Thanh Sơn Chuẩn trên người lông vũ cực đại như đao, kiên cố hữu lực móng vuốt đội lên trên tảng đá, thoáng dùng sức, ngay cả nham thạch cũng sẽ như là đậu hũ vỡ vụn.

Chỉ là lúc này, Thanh Sơn Chuẩn liếc xéo lấy Lý Thúc Đĩnh, trong ánh mắt nhân vị mười phần, tựa hồ mười phần xem thường đối phương tự biên tự diễn đáng vẻ: Đó là người học sinh lợi hại, cũng không phải người lợi hại.

Lý Thúc Đĩnh vui vẻ: "Làm sao còn không phục? Đây là ta tìm học sinh ánh mắt tốt! Người đừng nhìn ta một mực tịch thu học sinh, kỳ thật ta chính là căn cứ thà thiếu không ầu nguyên tắc, đối với tổ chức Kỳ Sĩ phụ trách!"

Thanh Sơn Chuẩn liếc mắt: Không phải lão tử đuổi theo người khắp núi chạy thời điểm.

"Hảo hán không đêcập tới năm đó dũng, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Hiện tại hai ta đánh một ch ầu thử một chút? Cho người đánh trọc!"

Thanh Sơn Chuãn xê dịch một chút che khuất b ầu trời thân hình: Lão tử không chấp nhậ với người.

Lý Thúc Đ ồng vui về đư ả ánh mắt quay lại Khánh Tr ần trên thân, chỉ gặp thiếu niên tựa như thạch sùng đ ồng dạng leo v ề phía trước lấy, càng ngày càng thu ần thực, càng ngày càng kiên địn.

Tổ chức Kỵ Sĩ từ vừa mới bắt đ ầu, thu nạp thành viên mới coi trọng nhất cũng không phải là năng lực, mà là tâm tính.

Mà Khánh Tr ần thiếu niên này tâm tính, Lý Thúc Đ ồng cảm thấy làm sao cũng có thể xếp vào ba vị trí đ ầu.

"Lão sư người xem một chút, ta thật cho chúng ta Kỵ Sĩ tìm đư ợc một cái rất tốt rất tốt kẻ kế tục a, " Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói.

Nói xong, h ắn đứng dậy hướng sau lưng đư ờng núi đi đ ến, chuãn bị xuống núi.

Thanh Sơn Chuãn kêu to hai tiếng: Người không nhìn à nha? Lúc này mới leo đ ến một nửa.

Lý Thúc Đ ồng cũng không quay đ ầu lại khoát khoát tay cười nói: "Kỵ Sĩ có câu chuyện xưa, ngàn dặm đư ờng xá ta chỉ cùng h ắn đoạn đư ờng, từ đây phong tuyết mặt trời rục r ữ ta cũng sẽ không tiếp tục hỏi đ ến."

...

Một trận gió núi thổi qua, đ ẽm Khánh Tr ần qu ần áo quát bay phất phới.

Thiếu niên ngón tay kiên cố hữu lực ch ộp vào trong khe đá, h ắn quay đ ầu nhìn thoáng qua sau lưng phong cảnh, cầm kỵ chi đ ị đ ầu ở trong mắt.

Trên bầu trời đã từ thâm đen chuyển đến mông mông bụi bụi, phương xa cây đại thụ kia đứng vững vàng, kéo dài mấy cây số tán cây đặc biệt trắng quan, phảng phất có người tại nhẹ giọng giảng thuật thần thoại khúc dạo đầu bài thơ.

Khánh Trầ tiếp tục hướng trèo lên trên đi, viên kia cầm ky chi địa thần kỳ quả trắng không ngừng chữa trị thân thể của hắn.

26 7 mét, Tường Phi Phi lưu.

31 2 m, Lý Linh Hoàn lưu.

32 1 mét, Dương Đạt Ngõa lưu.

367 mét, Lý Thúc Đ ồng lưu.

Khánh Trầ truy tìm lấy trên tuyết bích màu trắng ti ền bối 'Dấu chân' .

Từng vị ti ền bối, dùng từng tiếng đặc biệt ân c ần thăm hỏi, b ối tiếp hắn leo lên đến nơi này.

Chỉ là càng lên cao, danh tự càng ít.

Leo tới nơi này lúc, Khánh Trầ đã cảm giác được quả trắng mang tới dòng nước ấm đang d ần d ần biến mất.

Hắn cảm giác chính mình thể lực đang nhanh chóng tiêu hao, cảm giác mệt mỏi cũng không ngừng xâm nhập ý chí.

Nhưng mà sau một khắc.

41 1 mét, T ần Sinh lưu.

Khánh Trầ nhớ kỹ, đây là vị kia khai sáng hô hấp thuật đời nào đó Kỳ Sĩ lãnh tụ.

Trong lúc bỗng nhiên, hấn giống như minh bạch cái gì.

Những này Ky Sĩ tiên bối lưu chữ địa phương, đều là leo núi đường tắt bên trên, sắp đối mặt nguy hiểm nhất ngọn núi thời điểm.

Các tiên bối đến nơi đây lúc lại dừng lại nghỉ ngơi, sau đó khắc lên danh tự.

Khi tất cả kẻ đến sau cảm giác mình đã kiệt lực thời điểm, tiên bối kia từng khắc xuống danh tự tựa như là một tiếng cổ vũ.

Khánh Trần mím môi hướng lên tiếp tục bò đi.

489 mét, Dương Tiêu Cận lưu.

Khánh Trần nhìn thoáng qua vậy được sâu sắc chữ nhỏ, lần nữa cắn răng lên đường.

Trong cơ thể truyền đến run rẩy gào thét, ý chí bên trong quanh quẩn kịch liệt gãy dựa.

Hắn đã nhanh đem răng đều cắn nát, nhưng leo về phía trước bộ pháp hay là chưa từng dừng lại.

Ngay tại hấn coi là đi lên sẽ không còn có danh tự lúc xuất hiện.

599 mét, Nhậm Tiêu Túc lưu.

...

Khánh Trần bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía phía trên, nơi đó đã là tuyệt bích cuối cùng.

Thế nhưng là sau một khắc Khánh Trần ngây ngẩn cả người, bởi vì tuyệt bích cuối cùng đúng là một khối đột xuất đến rìa vách núi.

Không chỗ mượn lực.

Đây không phải thăng đứng tuyệt bích, hoặc là nói trước mặt 599 mét đứng là thăng đứng, nhưng nơi này khác biệt.

Trước đó, Lý Thúc Đĩnh chưa bao giờ đề cập qua việc này.

Muốn đăng đỉnh, nhất định phải tại đỉnh núi này thả người nhảy lên.

Nơi này không có đường, trước mắt lại không màu trắng "Dấu chân" .

Quả trắng dòng nước ấm cũng rất cực tiêu tán.

Các tiên bối cùng hắn đi 599 mét, nhưng cuối cùng một mét, là Khánh Trần con đường của mình.

Đếm ngược 42:20:00.

Sáng sớm 5:40 phút.

Đang có màu vàng quang chính từ sau lưng của hắn tầng mây lan tràn ra, tầng mây nhanh chóng lưu động giống như một mảnh biển cả.

Khánh Trần nắm lấy đỉnh núi khe đá, bởi vì do dự quá lâu nguyên nhân, ngón tay của hắn bắt đầu hơi run rẩy.

Hắn hồi tưởng lại cánh tay mình lần thứ nhất xuất hiện đếm ngược trong nháy mắt.

Hồi tưởng lại trong phòng tối cô độc, hồi tưởng lại Lão Quân sơn bên trên ôm tảng đá ra sức ném một cái.

Lúc này, Khánh Trần nhìn thấy cái kia gọi là tên Nhậm Tiểu Túc bên cạnh, còn có một hàng chữ nhỏ: Nhân sinh nên như ngọn nến một dạng, từ đầu đốt đến đuôi, từ đầu đến cuối quang minh.

Thiếu niên nhắm mắt lại.

Đúng vậy a, dù là người còn sống có một giây sau cùng, cũng muốn từ đầu đến cuối quang minh!

Khánh Trầ ãn mở to mắt, bỗng nhiên phát lực hướng lên nhảy lên.

Nhân sinh trong quá khứ.

Nhân sinh tương lai.

Xen lẫn!

Tấu minh!

Đây là chính hã ãn lựa chọn con đường nhân sinh.

Một đầu trong nhân thế tất cả đường tắt bên trong, xa nhất đường.

Nếu là tự chọn, vậy li ãn không nên quay đầu lại!

Quã ãg đời còn lại?

Đầu là con đường phía trước!

Thiếu niên trên không trung giống như là lần thứ nhất học được bay lượn.

Đã thấy hã ãn tại trên trời cao ra sức thư triển thân thể của mình, sau một khắc, thiếu niên hữu lực bàn tay bắt lấy tuyệt bích biên giới!

Khánh Trầ ãn cười, vui sướng cười.

Hã ãn nghe được trong thân thể của mình truyền đến ca một tiếng, xương cốt bắt đầu đôm đốp rung động, cái kia từng mất đi thể lực không ngừng trở về, cái kia từ trước tới giờ không từng có được qua lực lượng lao nhanh như biển!

Thiếu niên cảm thụ được hoàn toàn khác biệt lực lượng, hoàn toàn thế giới khác nhau, hoàn toàn cuộc sống khác!

Hắn một tay treo ở tuyệt bích biên giới quay đầu nhìn lại, sau lưng triêu dương vừa mới dâng lên!

Rộng rãi tráng quan đại thụ đón cái kia từng chùm hồng quang, phảng phất cũng nghênh đón tân sinh!

Khánh Trần yên lặng nhìn xem đây hết thấy, khi hắn tại cấm kỵ chi địa trong rừng cây lúc, chỉ có thể nhìn thấy che đầy bầu trời tán cây.

Nhưng tại nơi này nhìn lại, cái kia dày đặc lại chỉnh tề tán cây lại giống như là một mảnh bao la hùng vĩ bình nguyên.

Khánh Trần cúi đầu nhìn về phía phía dưới còn tại ngắm nhìn Tào Ngụy.

Song phương cách xa nhau hơn sáu trăm mét, Tào Ngụy đứng lặng lấy thân ảnh bỗng nhiên có vẻ hơi nhỏ bé, thiếu niên bình tĩnh làm một cái cất yết hầu động tác, sau đó xoay người nhảy lên tuyệt bích.

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 156: Nhân vật trao đổi (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tặng thêm)

Dưới tuyết bích.

Tào Ngụy nhìn xem thiếu niên vượt qua đỉnh núi biến mất không thấy gì nữa.

Hắn hiện tại kỳ thật không có chút nào hận Khánh Trân, cho dù là đối phương chôn xong địa lôi đem chính mình nổ thành trọng thương.

Nhưng lẫn nhau vốn là quan hệ thù địch, song phương bất luận dùng cái gì thủ đoạn đều là hợp lý, hắn là.

Hắn hiện tại ngược lại càng hận hơn Khánh Hoài, bởi vì đối phương rõ ràng có cơ hội cho mình trợ giúp, lại đột nhiên cắt đứt truyền tin kênh.

Loại người bán chiến hữu cùng cấp dưới này, mới đáng hận hơn một chút.

Mà lại, Tào Ngụy cảm thấy phàm là có người mắt thấy thiếu niên kia đường leo lên, trong lòng liền nhất định sẽ sinh ra bội phục cảm xúc.

Ngay cả hắn tên địch nhân này, đều chỉ có thể thán phục.

Không có càng nhiều cảm khái, Tào Ngụy quay người hướng trong rừng cây chạy tới, hắn không có ý định đi cùng Khánh Hoài tụ hợp, mà là chuẩn bị trực tiếp thoát đi cái này cấm kỵ chi địa số 002.

Trốn chậm, chỉ sợ tất cả mọi người muốn cùng chết.

Tào Ngụy biết, mình đã không cách nào trở lại liên bang, mặc kệ Khánh

Hoài l ần này chết hay không, h ần đ ều trở v ề không đ ược.

Nhưng li ền xem như ở trên vùng hoang dã làm dã nhân, cũng tốt hơn làm người chết.

Chỉ là. . . H ần trên đ ường đ ang chạy trốn bỗng nhiên có chút bất tranh khí h ả tưởng đến vừa r ồi.

H ần nhìn xem thiếu niên trèo tiến vào đ êm tối, trèo tiến vào thương khung.

V ề sau, cho dù là thị lực trải qua thuốc biến đ ổi gi ền tăng lên h ần, cũng có chút thấy không rõ.

Tào Ngụy một mực chờ lấy đ ối phương rơi xuống, nhưng khi ánh bình minh vừa ló rạng một khắc này, h ần lại trông thấy đ ối phương một tay treo tại đ ỉnh núi một màn.

Cũng chính là một khắc này, Tào Ngụy dù là rõ ràng biết thiếu niên này khiêu chiến thành công cũng có thể là không phải là đ ối thủ của mình, h ần lại như cũ đánh mất cùng đ ối phương chém giết đ ững khí.

Đó là h ần từng không cách nào đến mộng tưởng bờ bên kia, có người tại trước mắt h ần hoàn thành.

Thanh Sơn Tuyệt Bích trên đ ỉnh núi, Khánh Tr ần l ẳng l ặng nhìn trước mắt.

H ần từng huy ển tưởng qua đ ỉnh núi này phong cảnh h ần là rất đ ẹp rất rung đ ộng, nhưng h ần không nghĩ tới chính là, nguyên lai chấn đ ộng nhất lòng người chính là nơi này bị người khắc xuống lời nói.

Mỗi một câu nói đ ều là "Duy tín ngu ỡng cùng nhật nguyệt tuyên c ỗ bất diệt" .

Mà cái này mỗi một câu nói phía sau đ ều xuy ết lấy một cái khác biệt danh tự.

Trương Thanh Khê, Lý Ứng Dẫn, Nhậm Tiểu Túc, Dương Tiểu Cận,
Triệu Vĩnh Nhất, Lý Thúc Đĩnh, Trần Gia Chương, Vương Tiểu Cửu. . .

Khánh Trần đếm một chút, trên đỉnh núi này danh tự có 81 người, mỗi một
cái đều là hắc tiền bối.

Chỉ là, hắc tại trên tuyệt bích thấy qua 123 cái danh tự.

Đây có phải hay không là liên mang ý nghĩa, từng có 42 người đều tại
khiêu chiến mặt tuyệt bích này thời điểm rời đi nhân thế, lại hoặc là còn có
chút chưa kịp lưu lại danh tự tiền bối, cũng ngã ở một hạng này Sinh Tử
Quan trước?

Khánh Trần trầm mặc.

Hơn trăm người trải qua hơn ngàn năm, cái sau nối tiếp cái trước lại tới
đây, chỉ vì đuổi một giấc mộng mà đánh đổi mạng sống.

Bất luận là tự sáng tạo hô hấp thuật Trần Sinh, hay là những cái kia tại trên
tuyệt bích lưu lại qua bột magie 'Dấu chân' tiền bối, đều cái sau nối tiếp
cái trước làm hậu kế người mở cái này thông thiên con đường.

Khánh Trần một câu một câu nhìn về phía trước, lại phát hiện đây hết thấy
lời nói đỉnh, có người khắc bốn chữ lớn nhưng không có kí tên.

"Vĩnh viễn thiếu niên."

Chỉ có bốn chữ này cùng những người khác hoàn toàn khác biệt, lại giống
như là có một loại đặc biệt mà kỳ diệu ma lực.

Vĩnh viễn thiếu niên.

Vĩnh viễn chân thành.

Vĩnh viễn tuổi trẻ, vĩnh viễn khát vọng đập vào hành trình mới.

Bốn chữ này là một loại đặc biệt mong đợi, đối phương hi vọng mỗi một vị Kỵ Sĩ kẻ kẻ tục, đâu có thể vĩnh viễn duy trì phong phú nồng đậm sinh mệnh, sẽ không quay đầu lại.

Thiếu niên nhân sinh không cần quay đầu, chỉ cần lạc tử vô hồi dũng khí.

Khánh Trần hít sâu một hơi, rốt cục rút ra chính mình chủ thủ bên hông, tại vách núi cuối cùng nhất khắc lên mình: "Duy tín ngưỡng cùng nhật nguyệt tuyên cổ bất diệt. . . Khánh Trần."

Khả năng cho đến giờ phút này, hắn mới tính thực sự trở thành Kỵ Sĩ một thành viên.

Không phải có điểm võ lực liền có thể trở thành kỵ sĩ, mà là hắn nhất định phải đi qua con đường như vậy, tìm tới một đám cùng chung chí hướng bằng hữu, đồng dạng có bất diệt tín ngưỡng cùng ý chí kiên định, mới có thể được xưng là kỵ sĩ.

Khánh Trần cảm thụ được thân thể của mình cái kia tựa như tân sinh lực lượng, ngay sau đó, thân thể, xương cốt, huyết dịch, gen đều có biến hóa.

Mà lại, lúc này hắn chợt phát hiện một việc, lần này mở ra khóa gien đằng sau, liên đới lấy trong cơ thể mình cổ khí kia cũng lớn mạnh còn nhiều gấp đôi.

Trước đó khí tại theo lực lượng lao nhanh còn không quá rõ ràng, nhưng khi trào lên lực lượng dần dần dừng lại, cổ khí kia liền lắng đọng tại hai tay trong cơ thể.

Trong gió núi, xa xa trong rừng cây có lá rụng bị phá hướng vách núi bên này, mấy chục mai lá cây đón triều dương cùng Khánh Trần gặp thoáng qua.

Thiếu niên đưa tay từ không trung lấy một viên ở trong tay, hắn như là bản năng giống như đem cổ khí kia quán chú tại lá rụng bên trong.

Khí kia thuận ngón tay của hắn, dọc theo phiến lá mạch lạc tràn ngập tại phiến lá mỗi một góc.

Trong lúc bỗng nhiên, cái kia nguyên bản bất quy tắc quấn xoắn lá rụng lại lập tức thẳng băng như đao.

Khánh Trậ̀n lảng lạng nhìn trong tay lá rụng, đây chính là siêu thoát phạm tục nhân sinh sao?

Hắn rốt cục đạt được.

Hiện tại nên làm cái gì đâu? Khánh Trậ̀n suy tư.

Đúng, nên đi giết người.

Lại không giết, địch nhân liệ̀n muốn chạy xa.

Nghĩ tới đây, thiếu niên quay người lên núi sườn núi phía sau rừng cây đi đến.

...

Đếm ngược 36:00:00.

Trong cấm kỵ chi địa, Tào Ngụy một đường hướng phương bắc phi nước đại lấy.

Hắn nghiêm ngặt án chiếu lấy trong lòng lộ tuyến tiến lên, cách mỗi mười phút đ̣ồng hộ̀ còn muốn xác nhận một lần phương vị của mình.

Thế nhưng là dựa theo Tào Ngụy kế hoạch, hắn nguyên bản 5 giờ nên xuyên ra cấm kỵ chi địa khu vực biên giới, một lần nữa trở lại cấm kỵ chi địa bên ngoài hoang dã.

Hiện tại đã hơn sáu giờ đi qua, hắn nhưng thủy chung đều không thể trông thấy cấm kỵ chi địa biên giới!

Hắn bị vây ở chỗ này.

Hắn bị cấm kỵ chi địa vây ở nơi này.

Tào Ngụy phi thường khẳng định chính mình phán đoán phương hướng phương pháp tuyệt đối không sai, như vậy phạm sai lầm, nhất định là cấm kỵ chi địa này.

Chính xác giảng, không phải cấm kỵ chi địa sai lầm, mà là tòa này phảng phất còn sống cấm kỵ chi địa không muốn để cho hắn ra ngoài.

Cái này khủng bố lại to lớn tồn tại, muốn đem chính mình lưu cho thiếu niên kia.

Một đoạn thời khắc, Tào Ngụy thậm chí hoài nghi, thiếu niên ngay tại phía sau mình chậm rãi đi theo, nhưng mặc kệ hắn như thế nào quay đầu tìm kiếm, lắng nghe, nhưng thủy chung không cách nào phát hiện tung tích của đối phương.

Bởi vì hắn một mực tại chạy vọt về phía trước chạy duyên cớ, cũng rất khó người được sau lưng mùi.

Tào Ngụy bỗng nhiên dừng thân hình, hắn sắc mặt ngưng trọng quay người đánh giá hậu phương.

Không có tiếng bước chân, cũng không có thiếu niên kia bóng dáng.

Nhưng hắn rõ ràng cảm giác có người theo chính mình, chẳng lẽ là quỷ sao? !

Lúc này, mùi máu tươi quen thuộc bị một trận gió thổi tới, Tào Ngụy tâm thần chấn động, thiếu niên kia xác thực đã đuổi theo tới!

Đối phương ngay tại hướng đầu gió ẩn giấu đi, giấu ở trong phiến bóng ma nào đó.

Con m ỡ cùng thợ săn nhân vật, đã thay đổi.

Tào Ngụy quay người tiếp tục chạy như điên đảo mệnh, có thể loại kia bị người truy tung cảm giác từ đầu đến cuối thoát khỏi không xong.

Hắn lần nữa dừng lại.

"Người không phải tới giết ta sao, " Tào Ngụy thở hào hển nói ra: "Như là đã thành kỵ sĩ, có thực lực, vì sao còn sợ đầu sợ đuôi? Đây chính là kỵ sĩ tác phong à."

Hắn nóng lòng một trận chiến.

Trước đó địa lôi phản bộ binh lực bạo phá đã thương tới Tào Ngụy ngũ tạng lục phủ, nếu như đạt được kịp thời tĩnh dưỡng, hắn dựa vào cấp C cao thủ cường đại thể phách đương nhiên sẽ không có việc.

Nhưng bây giờ hắn một mực mệt mỏi, thương thế không chỉ có sẽ không chuyển biến tốt đẹp, ngược lại sẽ một mực tăng thêm, đây chính là thiếu niên kia kết quả mong muốn.

Để cho người ta không nghĩ tới chính là.

Trước đó, một mực là Tào Ngụy đang sử dụng đàn sói đi săn chiến thuật, muốn kéo đổ thiếu niên này.

Lại không nghĩ rằng lẫn nhau thân phận trao đổi v ềsau, đối phương ngay cả sử dụng chiến thuật, đầu là Tào Ngụy đã từng sử dụng tới.

Tựa như chính hắn đã từng nói nói, sói là rất cẩn thận động vật, bọn chúng không nguyện ý vì đi săn mà dễ dàng bị thương, càng không nguyện ý cho con m ỡ bất luận cái gì bỏ mạng đánh cược một lần cơ hội.

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 157: Thu Diệp Dao (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tặng thêm)

"Mình bây giờ đã thành bị đi săn con nai sao, " Tào Ngụy nội tâm cười khở.

Làm hấn càng thêm kinh ngạc chính là, thậm chí ngay cả hấn cường đại như thế thính lực, đều không thể bắt được Khánh Trầ tiếng bước chân.

Cái này khiến hấn từ đầu đến cuối không cách nào tìm tới đối phương phương vị, muốn li ều chết đánh cược một lần cũng không tìm tới mục tiêu.

Trong lúc thờ dốc, Tào Ngụy bỗng nhiên không muốn chạy.

Hấn đối với trong rừng cây hô: "Đã người không dám ra đến, vậy ta cũng không chạy, hai ta ngay ở chỗ này chịu đựng đi."

Nói, hấn đúng là quang côn ng ỡ xuống, nguyên địa đi ều chỉnh hô hấp của mình.

Tào Ngụy đang đánh cược, cược đối phương không dám để cho hấn cái này cấp C cao thủ an tâm khôi phục thể lực cùng thương thế!

Hấn lặng yên không tiếng động đem hai cánh tay buông xuống bên cạnh, nhẹ nhàng bắt vào trong đất bùn, nếu như lúc này thiếu niên kia đi ra giết chính mình, hấn li ền muốn triển khai tuyệt địa phản kích.

Có thể Tào Ngụy lúc này mới vừa mới ng ỡ xuống, trong rừng cây li ền bỗng nhiên có duệ khí gào thét mà tới.

Hắn đột nhiên ngửa mặt hướng về sau lật, duệ khí kia trên không trung xoay tròn lấy, tê minh lấy, vừa từ hắn chớp mũi xẹt qua, đánh tại phía sau hắn trên mặt đất.

Tào Ngụy hướng sau lưng nhìn lại, nơi đó đang có một viên như lưỡi đao lá cây, xuống m ò ba ph ãn.

Nội tâm của hắn giật mình, Thu Diệp Đao!

Cái này lá rụng như đao năng lực theo Khánh Tr ầ n mười phần mới lạ, nhưng trong thế giới nào có người không biết.

Nhưng vấn đề là, chỉ có đạt tới cấp B kỵ sĩ mới có sơ bộ sử dụng Thu Diệp Đao thực lực a, cái này vừa mới trở thành kỵ sĩ thiếu niên làm sao lại có thể sử dụng r ấ i ? !

Chẳng lẽ hiện tại chính truy sát chính mình kỵ sĩ, đã không còn là vừa mới vị thiếu niên kia, mà là một vị nào đó thành danh đã lâu kỵ sĩ?

Tr ầ n Gia Chương, Vương Tiểu Cửu, Lý Thúc Đ ờ ng ! ?

Không đúng, nếu thật là ba vị này, đối phương đâu còn dùng cùng chính mình lãng phí thời gian!

Tào Ngụy bỗng nhiên giật mình, đây là một cái vừa mới trở thành kỵ sĩ li ề n có thể thôi phát Thu Diệp Đao yêu nghiệt!

Không đợi hắn nghĩ rõ ràng, lại một viên Thu Diệp Đao phá không mà tới, hắn vội vàng hướng một bên quay cu ờ ng ra ngoài.

Nếu không phải hắn tránh kịp thời, lúc này sợ là đã xuyên ruột phá bụng.

Tào Ngụy cắn răng bò người lên tiếp tục hướng rừng cây chạy tới, đối phương có cách không đoạt mệnh năng lực, chính mình li ề n không có cách nào tiếp tục nguyên địa đi ề u dưỡng.

Đối phương so trong tưởng tượng còn gai góc hơn một chút!

Đếm ngược 33:00:00.

Trong rừng cây đi sẵn một mực im ắng kéo dài, tựa hồ không ai biết nơi này chính phát sinh cái gì, cũng không ai quan tâm.

Trong im lặng, cảm giác áp bách càng ngày càng mãnh liệt, dường như như thực chất uy hiếp từ đầu đến cuối xuyên sau lưng Tào Ngụy.

Nhưng thợ săn này, so Tào Ngụy trong dự đoán càng có kiên nhẫn.

Bất luận hấn như thế nào nôn ra máu, bất luận hấn như thế nào yếu thế, đối phương tựa hồ cũng không có ý định đi ra cùng hấn quyết chiến.

Thiếu niên kia chỉ là yên lặng ẩn thân tại cấm kỵ chi địa mờ tối, như là lão luyện nhất cô lang, chờ lấy con mồi chính mình kiệt lực.

Đếm ngược 30:00:00.

Tào Ngụy từ sáng sớm một mực chạy tới ban đêm.

Nhưng hấn chạy thế nào, đầu chạy không ra cấm kỵ chi địa.

Trong ngũ tạng lục phủ thương thế không ngừng chuyển biến xấu lấy, dù là cấp C cao thủ cũng không chống nổi.

Nguyên bản Tào Ngụy cảm thấy theo thời gian trôi qua, chính mình sẽ mỗi mệt, đối phương cũng nhất định sẽ mỗi mệt.

Khi lẫn nhau tìm phổi thời gian dài gánh vác quá nặng đằng sau, huyết dịch thò dưỡng hiệu suất sẽ bắt đầu giảm xuống, đại não năng lực suy tính hạ xuống, tay chân bắt đầu xuất hiện đờ m ò hôi, sức phán đoán không còn như vậy tinh chuẩn.

Tính tình cũng sẽ dần dần trở nên táo bạo, không còn có kiên nhẫn.

Nhưng không biết vì cái gì, cảm giác áp bách kia lại theo thời gian trôi qua, càng ngày càng mạnh!

Tại Tào Ngụy trong cảm giác, đối phương tại trong truy đuổi chiến gần mười giờ này, bước chân thậm chí đều không có hỗn loạn qua, không có bị chính mình bắt được bất cứ cơ hội nào.

Đối phương tựa như là một máy băng lãnh, cường đại, không có cảm xúc máy móc, thân thể cũng chỉ là kéo dài đối phương ý chí cường đại công cụ.

Tào Ngụy ở trong lòng lặp đi lặp lại hỏi đến, đây chính là người có tư cách trở thành kỵ sĩ à.

Không hề nghi ngờ, thiếu niên ngạnh thực lực cũng không như hắn, nhưng đối phương tuyệt đối là Tào Ngụy trong cuộc đời này gặp qua, nhất có kiên nhẫn đối thủ.

Tìm không thấy địch nhân, đi không hết đường, làm cho người cảm thấy tuyệt vọng cùng ngạt thở.

Mỗi khi Tào Ngụy muốn nghỉ ngơi, hung ác Thu Diệp Dao liền sẽ đứng hện mà tới, thúc giục hắn tiếp tục chạy trốn.

Đếm ngược 25:00:00.

Tào Ngụy bỗng nhiên bị một cái nhánh cây trượt chân trên mặt đất.

Nhưng lần này hắn không có ý định lại đứng dậy, chỉ là thở hào hển ngửa mặt nằm trên mặt đất, sau đó đối với hắc ám rừng cây nói ra: "Người sẽ không mệt không? Ta biết mục tiêu của người nhưng thật ra là Khánh Hoài, vậy người vì sao không đi trước tìm hắn, ngược lại tới tìm ta?"

Không ai trả lời.

Nhưng Tào Ngụy cũng không thêm để ý, hắn chỉ là tiếp tục nói: "Ta khi

còn bé cũng thật muốn trở thành kỹ sĩ, nhưng mệnh của ta không có người tốt như vậy. Về sau ta tham quân, dùng quân công đổi lấy thuốc biến đổi giện, cho là mình coi như đi không được kỹ sĩ đường cũng không có gì, dạng này cũng có thể trở thành siêu phạm giả. Nhưng hôm nay ta mới phát hiện, chính mình vẫn là kém quá xa."

Đang khi nói chuyện, trong rừng cây Thu Diệp Dao lần nữa phá không mà tới.

"Tìm tới người!" Tào Ngụy bỗng nhiên nảy lên khỏi mặt đất.

Vạn quân lôi đình ở giữa, hấn rống giện bộc phát ra chính mình sau cùng tất cả tiềm năng!

Như một đầu sấp chết mãnh hổ, xông hướng một chỗ hắc ám rừng cây!

Vừa mới Tào Ngụy nằm trên mặt đất cũng không phải tại nhận thua, mà là để cho mình lỗ tai càng gần sát mặt đất, dạng này mới có thể tốt hơn phán đoán Khánh Trần phương vị!

Hấn biết, khi đối phương lần nữa sử dụng Thu Diệp Dao về sau, nhất định sẽ lập tức biến hóa phương vị, để tránh bị chính mình lần theo Thu Diệp Dao quỹ tích tìm tới chỗ ẩn thân.

Cho nên, khi đó liền sẽ có tiếng bước chân!

Tham quân hơn mười năm, Tào Ngụy có thể một đường thẳng tới mây xanh, dựa vào là tuyệt không vèn vện vận khí cùng võ lực, còn có đầu óc cùng dũng khí, nghị lực.

Hấn tại quân liên bang trong doanh trại sò soạng lần mò, bị người xuống chức cho con em tập đoàn làm chó cũng muốn cắn răng trèo lên trên, loại người này, cũng tuyệt đối sẽ không ngửa chờ chết!

Trong chốc lát Tào Ngụy đã nhào đến trong rừng cây hắc ám, thời gian qua đi hơn mười giờ, hấn rốt cục có thể lần nữa nhìn thấy thiếu niên kia, còn

có đối phương trên gương mặt hỏa diễm đường vân.

Lấn nhau gần trong gang tấc, thiếu niên trong ánh mắt nhưng không có mảy may ba động.

Phảng phất không phải mình tìm được đối phương, mà là đối phương đứng tại trong cấm kỵ chi địa này chờ đợi mình.

Chỉ là Tào Ngụy cảm thấy có chút kỳ quái, thiếu niên này nhìn mình ánh mắt có chút kỳ quái, tựa như là đờ đẫn nhìn chăm chăm một đầu đợi làm thịt trâu đực.

Trong đêm tối, quân nhân liên bang phản nộ đem trong tay phải chủ thủ hướng trước mặt vạch tới, cánh tay kia cùng chủ thủ xuyên qua phân loạn lá cây, hung mãnh cắt vào Khánh Trần chỗ ngực bụng.

Thế nhưng là Tào Ngụy phát hiện, cơ bắp của hắn mới vừa vặn căng cứng, trước mặt thiếu niên cũng đã biết trước giống như, biết mình muốn làm gì động tác.

Một trận hơn mười giờ truy đuổi sau khi chiến đấu, cao thủ thực lực cũng bị thương thế liên lụy đến điểm thấp nhất, hắn chỉ cảm thấy trên tay không còn, chính mình nhìn như một kích trí mạng thất bại.

Tùy theo mà đến là thiếu niên phản kích, trong tay đối phương chủ thủ cùng mình chủ thủ gặp thoáng qua, cũng tại trên cánh tay hắn lưu lại một đầu thật sâu rãnh máu.

Tào Ngụy hai chân như cung lãn nữa bắn ra lực lượng nhào về phía trước, cánh tay trong khi vung lên, chủ thủ làm thế nào cũng không đụng tới thân thể thiếu niên.

Đối phương tựa hồ luôn có thể sớm căn cứ hắn phát lực phương thức, dự phán chính mình công kích kế tiếp.

Sau đó làm ra phản kích.

Vền vện hơn mười giây đằng sau Tào Ngụy trên thân nhiều lần mười đầu vết thương, nhưng hắn thậm chí ngay cả Khánh Trần góc áo đầu không có đụng phải!

Tào Ngụy biết, chính mình trở nên chậm, cũng thay đổi yếu đi, nhưng đây không phải mình bị áp chế nguyên nhân.

Mình bị áp chế, là bởi vì thiếu niên này năng lực phán đoán.

Tào Ngụy cảm giác tốc độ phản ứng của đối phương cũng không nhanh hơn chính mình, chỉ là đối phương có thể thông qua chính mình quần áo nhăn nheo biến hóa, cơ bắp hở ra khu vực, ánh mắt biến hóa, eo chân phát lực biến hóa, liên đánh giá ra chính mình muốn làm ra cái gì động tác.

Hắn không biết thiếu niên là thế nào làm được, chỉ biết mình khoảng cách tử vong rất gần.

Gần vô cùng.

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 158, Con Rôi Giật Dây (là chim cánh cụt Hoàng Kim minh tăng thêm)

Sau một khắc, đang lúc Tào Ngụy đã quán tính coi là, thiếu niên sẽ tiếp tục tránh né chính mình chủ thủ quỹ tích sau vung đao phản kích.

Đã thấy đối phương không lùi mà tiến tới.

Đêm tối trong cấm kỵ chi địa, chỉ có cực kỳ thừa thớt ánh trăng phóng xuống tới.

Tào Ngụy nhìn xem thiếu niên ánh mắt lạnh như băng kia càng ngày càng gần, hắn đã vẽ phía bên trái phía dưới tay phải, vô ý thức muốn cầm chủ thủ trở tay cắt vỡ Khánh Trậ̀n cổ họng.

Có thể Khánh Trậ̀n lại đột nhiên gia tốc tới gần, một bên đem chủ thủ đổi sang tay trái, một bên dùng tay phải ấn ở Tào Ngụy muốn trở tay cắt yết hầu cổ tay cùng chủ thủ.

Cùng lúc đó, thiếu niên trong tay trái chủ thủ cũng tiết tiến vào địch nhân lá lách.

Tào Ngụy ngờ ngác, hắn biết giữa ngực bụng chủ thủ đâm vào chỗ nào, cũng biết chính mình hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng hắn không nguyện ý chỉ có chính hắn một người chết đi.

Bỗng nhiên, Tào Ngụy dùng sau cùng dư lực muốn tránh thoát bị kiềm chế tay phải.

Nhưng hắn cánh tay còn không có tránh thoát, thiếu niên cũng đã hung mãnh hé miệng cắn lấy trên cổ tay của hắn, lần nữa đem hắn cổ tay kiềm

chế ở.

Khánh Trầ ãnh ãnh lấy ãnh nhâ ã ra sức xõng v ề phía trước, hãnh cãnh cái tay kia cõ tay biểu lộ cũng ãnh thường ãnh tỡn.

Ầm vang một tiếng, Tào Nguy toàn bộ thân hình ãnh ãnh bị ãnh vào phía sau trên ãnh thụ.

Vị này quân nhâ ãnh liên bang vô lực nhìn xem trước mặt cặp kia g ầnh trong gang tãnh con mắt, cái kia hung mãnh như ãnh thú con mắt chính gãnh gao nhìn chãnh chãnh chính mình, rất g ầnh rất g ầnh.

Sau ãnh ãnh mắt kia lại ãnh ãnh bình tĩnh.

Tào Nguy miệng vết thương trên cãnh tay tràn ra máu ãnh ãnh, nhiễm tại trên mặt thiếu niên.

Mười mấy giây sau, Khánh Trầ ãnh chậm rãi buông tay ra tùy ý Tào Nguy ngã ng ỗ trên mặt ãnh.

Tào Nguy gian nan ngãnh ãnh ãnh nhìn hãnh, lại nhìn một chút cãnh ký chỉ ãnh ãnh chỗ sãnh.

Khánh Trầ ãnh lúc này mới giải thích nói: "Tõnh trước giết người, là sợ người chạy, tại ta có năng lực giúp lão sư trước ãnh, ta ký sĩ thân phận còn không thể bị người ãnh ra công khai."

Tào Nguy gian nan gãnh ãnh, ra hiệu chính mình minh bạch, hãnh trầ ãnh mặc sau một h ỗ ãnh ãnh cuối cùng khí lực hỏi: "Thanh Sơn Tuyệt Bích phía trên phong cảnh xem ãnh ãnh không?"

Khánh Trầ ãnh nghĩ nghĩ trả lời: "Đẹp mắt."

"Tạ ơn, " Tào Nguy nhãnh mắt lại.

Cho ãnh ãnh phút này, Khánh Trầ ãnh mới rốt cục buông lỏng ngũm khí ãnh

mười mấy tiếng kia.

Lần này giết cấp C thực sự quá khó khăn.

Đầu tiên là làm cho đối phương ngạnh kháng một viên địa lôi phản bộ binh, đối phương lại bởi vì chúng kiến kỵ sĩ khiêu chiến mà đánh mất chiến ý, cuối cùng Khánh Trầ còn nhất định phải dùng hơn mười giờ mới hao tổn đối phương triệt để mỗi một.

Ở trong đó mấu chốt nhất vẫn là viên kia địa lôi phản bộ binh, không có thứ này cho Tào Ngụy chế tạo trọng thương, Khánh Trầ coi như hao tổn cũng hao tổn bất quá đối phương.

Chỉ là Khánh Trầ hơi nghi hoặc một chút, Tào Ngụy tại sao lại lựa chọn ngạnh kháng địa lôi kia?

Nguyên bản hẳn chỉ là kế hoạch làm cho đối phương thỉnh cầu trợ giúp, kéo một chút tiết tấu truy kích của đối phương mà thôi.

Lúc này, Khánh Trầ giết người, nhưng hẳn cũng không có phát động cấm kỵ chi địa quy tắc.

Kỳ thật, khi hẳn leo lên tuyệt bích trong nháy mắt liền đã minh ngộ, nơi này là kỵ sĩ sân nhà, kỵ sĩ đương nhiên muốn làm cái gì đều có thể.

Cho nên, chính mình vị lão sư kia có thể không chút kiêng kỵ giới thiệu quy tắc, cũng là bởi vì đối phương kỵ sĩ thân phận.

Lý Thúc Đờng từng nói, tất cả cấm kỵ chi địa còn có cái thứ hai thông hành quy tắc.

Lúc đó đối phương cũng không có nói quy tắc này là cái gì.

Nhưng bây giờ Khánh Trầ đã đoán được, đó chính là coi người thỏa mãn cái nào đó cấm kỵ chi địa thu nhận điếu kiện lúc, cấm kỵ chi địa kia là sẽ trở thành người sân nhà.

Cho dù người chỉ là cái kẻ ngoại lai.

Chỉ bất quá điểm này rất khó khăn làm được, đến mức căn bản không ai đi thử qua "Thu nhận" một cái cấm kỵ chi địa.

Khánh Tr ần tại Tào Ngụy bên cạnh chậm rãi ng ồi xuống, trận này dài đến hơn mười giờ truy đuổi chiến, với hắn mà nói cũng không thoải mái.

...

Đếm ngược 24:00:00.

"Lão sư, ngài tại phụ cận a?" Khánh Tr ần mỗi một đối với bốn phía hỏi:
"Ta có chút vấn đề muốn hỏi."

"Khụ khụ, ta ở đây, " Lý Thúc Đ ồng từ vách núi phía tây trong rừng cây đi ra, còn mang theo một chút xấu hổ.

Rõ ràng nói chỉ b ởi Khánh Tr ần đoạn đường, kết quả còn không phải vụng trộm chạy đến bên cạnh trong rừng cây, lặng lẽ nhìn xem đ ồ đệ mình.

Rõ ràng li ền không có biểu hiện ra bình tĩnh như vậy a!

Việc này muốn đ ể Thanh Sơn Chuẩn biết, trong lòng nhất định sẽ khinh bỉ hắn.

Lý Thúc Đ ồng nhìn v ề phía Khánh Tr ần: "Người muốn hỏi đi ầu gì?"

"Ta muốn hỏi một chút, mở ra khóa gien đằng sau, ta DNA cùng trước kia còn giống nhau sao?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Đương nhiên không giống với lúc trước, " Lý Thúc Đ ồng lắc đ ầu: "Mỗi cái kỵ sĩ, tại mở ra mỗi một t ầng khóa gien thời điểm, DNA đ ầu sẽ phát sinh biến hóa rất lớn."

"Còn thuộc về nhân loại phạm trù sao?" Khánh Tr ần suy tư.

"Đương nhiên, người bây giờ bất quá là đang hướng về càng hoàn mỹ hơn gen tiến hóa mà thôi, vẫn như cũ là nhân loại, " Lý Thúc Đ ồng giải thích: "Tại mở ra tầng thứ nhất khóa gien về sau, ẩn tàng chỗ tốt chính là dài hơn tuổi thọ, cùng gia tộc di truyền bệnh lý gen chữa trị, đánh cái so sánh đi, tỉ như trong nhà người trưởng bối là gen đầu hói, vậy loại chuyện này ở trên thân thể người li ền sẽ không phát sinh. Cùng loại dạng này gen, kỳ thật còn có rất nhiều."

"Nghe vẫn rất tiếp địa khí, rất thực dụng, " Khánh Tr ần cảm khái nói, tối thiểu chính mình là không cần lại lo lắng hói đầu loại chuyện này.

Lý Thúc Đ ồng tiếp tục nói: "Bây giờ người vừa mở ra tầng thứ nhất khóa gien, cho nên chỉ có cơ bắp sẽ có được tăng cường , chờ về sau lại giải tỏa, sẽ theo thứ tự là xương cốt, làn da, nội tạng, thẳng đến lần thứ năm mở ra khóa gien, lại sẽ xuất hiện khí. . ."

Lúc này, vị lão sư này đã ý thức được không được bình thường, bởi vì Khánh Tr ần còn không có mở ra khóa gien trước đó li ền có khí, vậy bây giờ còn có thể y theo lẽ thường để phán đoán đối phương giải tỏa trình tự sao?

Khánh Tr ần nhìn xem lão sư của mình nói ra: "Lão sư, ta có thể rõ ràng cảm nhận được, ta xương cốt, làn da, nội tạng, li ền đã theo tới khác biệt, mà lại khí cũng lớn mạnh rất nhiều. . . Ngài cũng nhìn thấy, ta hiện tại cũng có thể trích diệp phi hoa, chỉ là có thể sử dụng số lần rất ít, lực đạo cũng không có như vậy hung mãnh."

Lý Thúc Đ ồng chăm chú đánh giá Khánh Tr ần, sau đó lại đưa tay nắm tay của thiếu niên cổ tay, cảm thụ được đối phương xương cốt: "Kỳ quái, dựa vào cái gì người có thể quái dị như thế a!"

Lão sư trong giọng nói, có một ít kinh ngạc, thậm chí còn có một ít không phục. . .

Nói thật, Lý Thúc Đĩnh trong tổ chức Kỳ Sĩ đã coi như là cực kỳ thiên phú dị bẩm, dù sao mỗi cái kỳ sĩ mở ra khóa gien về sau, thực lực cũng sẽ có điều khác biệt, hẳn vẫn luôn là mạnh nhất một đám nhỏ kia.

Nhưng bây giờ, Khánh Trăn triển hiện ra tiềm lực, muốn so hẳn lớn rất nhiều.

Trước đó hẳn cũng không có nghe nói qua, vị tiên bối nào có thể tại tầng thứ nhất khóa gien liền có thể sử dụng Thu Diệp Dao!

Từ Tiên Sinh tự sáng tạo hô hấp thuật đằng sau, liền không có qua dạng này trường hợp đặc biệt!

Đang lúc Lý Thúc Đĩnh suy tư lúc, lại nghe cấm kỵ chi địa chỗ sâu truyền đến nặng nề lại nhanh chóng tiếng bước chân.

Thanh âm kia như nổi trống vang dội, càng ngày càng gần.

Khánh Trăn nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh, lại phát hiện trên mặt đối phương xuất hiện một tia thần sắc kinh ngạc, nhưng cũng không có địch ý.

Thanh âm truyền đến chỗ là cấm kỵ chi địa nội địa, chẳng lẽ là có cái gì cực thú xông đi ra?

Sau một khắc, cả người cao bốn mét nhiều cường tráng hán tử đẩy ra tán cây đi vào hai người trước mặt, đối phương tóc tai bù xù lấy, mặt hướng đặc biệt chất phác.

Chỉ là Khánh Trăn phát hiện, cái này chất phác cự nhân hai cái trong hốc mắt, đúng là đều có hai cái con ngươi.

Trùng Đĩnh!

Lại nghe Lý Thúc Đĩnh đối với cự nhân kia hiếu kỳ nói: "Đinh Đông? Người tại sao chạy tới rồi?"

Khánh Tr ần kinh ngạc, thân này tư thế vĩ ngạn khôi ngô cự nhân đúng là có một cái như vậy thanh tú lại hoạt bát danh tự!

Chỉ là thật thà Đinh Đông cũng không nói chuyện, hấn ở trước mặt Khánh Tr ần chậm rãi ng ửi xồm người xuống, mở ra hấn như là cái ghế kích cỡ tương đương bàn tay ng ả vào trước mặt thiếu niên.

Trong lòng bàn tay cái gì cũng không có.

Khánh Tr ần nghi ngờ nói: "Lão sư, đây là ý gì?"

Có thể Lý Thúc Đ ồng cũng không trả lời hấn, mà là biến sắc hướng cấm kỵ chi địa chỗ sâu hắc ám chất vấn: "Các người đây là ý gì? Ta không tiễn hấn vật cấm kỵ là bởi vì còn chưa tới thời điểm, các người vội vã đưa cái gì, nhìn đem các người khoe khoang! Có chút vật cấm kỵ không tầm thường a, ta cũng có! Ta đâu nói r ối, cách đời thân dễ dàng làm hư tiêu hài tử, các người nghe không hiểu đúng không!"

Khánh Tr ần trợn to mắt nhìn chính mình vị lão sư này, nhưng lại không biết ngày bình thường ôn hòa dễ thân đối phương, vì sao đột nhiên phát lớn như vậy tính tình.

Mà lại cự nhân kia trong lòng bàn tay không có cái gì a!

Đã thấy Đinh Đông đối với Khánh Tr ần cười cười, ra hiệu hấn cũng để bàn tay mở ra.

Sau đó vị cự nhân này cẩn thận từng li từng tí, đem trong lòng bàn tay một đoàn trong suốt sợi tơ ng ả xuống Khánh Tr ần trong tay.

"Lão sư, đây là cái gì?" Khánh Tr ần hỏi.

Lý Thúc Đ ồng tức giận nói: "Vật cấm kỵ ACE-019, Con Rối Giật Dây!"

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 159, thương khung là màn, nằm đất mà ngủ (là trời xanh Bạch Vân yêu đi ngủ Bạch Ngân Minh tặng thêm)

Vật cấm kỵ ACE-019, Con Rối Giật Dây.

Khánh Trầnh kinh ngạc nhìn trong tay cái kia nhỏ một đoàn sợi tơ trong suốt, ở trong tay nhẹ như không có vật gì.

Như là một đoàn mây mù giống như, tại lòng bàn tay không ngừng chấp chờn.

Đây không phải cái ví von, hẳn là thật không cảm giác được cái này vật cấm kỵ trọng lượng.

Khánh Trầnh ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt vị cự nhân kia: "Đây là đưa cho ta sao?"

Cự nhân Đinh Đông thật thà cười gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ cấm kỵ chi địa chỗ sâu, giống như là đang nói: Là những lão gia hỏa kia tặng cho người, nhanh thu cất đi.

Cự nhân Đinh Đông thần sắc đặc biệt thân thiết cùng hiên lãnh, chỉ là hẳn giống như biết mình bộ dáng này tương đối dễ dàng làm cho người sợ hãi, cho nên đem lòng bàn tay vật cấm kỵ đổ trên tay Khánh Trầnh về sau, liềncẩn thận từng li từng tí lui về sau lui.

Hắn sợ chính mình hù đến trước mặt thiếu niên này.

Bởi vì vóc dáng quá cao nguyên nhân, lui lại lúc hẳn cái ót còn đụng phải

một đoàn tán cây, lúng túng bộ dáng có chút đáng yêu.

Cái này lớn như vậy cự nhân tại cấm kỵ chi địa biên giới, chỉ có thể cẩn thận khom người.

Khánh Trầ n vừa nhìn v ề phía nhà mình lão sư: "Lão sư, ta có thể nhận lấy a?"

"Đương nhiên có thể!" Lý Thúc Đ ồng thiêu thiêu mi mao: "Cho không vì cái gì không được! Đám lão già này khoe khoang vốn liếng, người nếu là không thu, đây không phải là không cho mọi người mặt mũi thôi!"

Nói xong.

Vừa mới còn trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau Lý Thúc Đ ồng, đúng là thay đổi chuyện đối với cấm kỵ chi địa chỗ sâu nói ra: "Vậy li ền coi là là lẽ gặp mặt đi, có thể các người nhi ều người như vậy, làm sao lại đưa một phần này lẽ vật a? Khó coi không khó coi? Ta thế nhưng là biết, vật cấm kỵ ACE-003 cũng ở bên trong!"

Khánh Trầ n ngậy ngốc nhìn xem Lý Thúc Đ ồng, vừa mới không còn đang sinh khí sao, làm sao đột nhiên li ền bắt đầu điếm danh muốn cái gì r ỡ? !

Chỉ là trong cấm kỵ chi địa những ý chí kia, giống như khinh thường tại cùng Lý Thúc Đ ồng nhắc cái này đòn khiêng, thế là rốt cuộc không có động tĩnh.

Cự nhân Đinh Đông đối với Lý Thúc Đ ồng cười cười, giống như là lên tiếng chào, sau đó quay người hướng cấm kỵ chi địa chỗ sâu đi đến.

Khánh Trầ n bỗng nhiên đối với hấn bóng lưng nói ra: "Tạ ơn, ta gọi Khánh Trầ n, rất hân hạnh được biết người."

Cự nhân Đinh Đông có chút ngoài ý muốn, hấn vội vàng vui vẻ cùng Khánh Trầ n khoát khoát tay, lúc này mới tiếp tục đi v ề phía trước.

Ngay từ đầu chậm rãi đi, từ từ, cự nhân chạy.

Đông đông đông tiếng bước chân, ngọt ngọt mà hữu lực.

Cái kia to lớn chân, nhìn tựa như là xe tải lớp xe, khổng vũ hữu lực.

"Lão sư, vị này Đinh Đông là. . . ?" Khánh Trần hiếu kỳ hỏi.

Trước đó, hắn còn chưa bao giờ thấy qua cường tráng như vậy nhân loại, hoặc là nói, đối phương kỳ thật đã thoát ly nhân loại phạm trù?

Lý Thúc Đông giải thích nói: "Mẹ của hắn là một vị người hoang dã, có thau hắn thời điểm vì tránh né liên bang tập đoàn quân vây quét, trong lúc vô tình ngộ nhập cấm kỵ chi địa nội địa, còn cơ duyên xảo hợp ăn nội địa một ít gì đó. Về sau hắn sinh ra ở bên trong, cùng tất cả trong cấm kỵ chi địa 'Dân bản địa' sinh vật một dạng, phát sinh biến hóa kỳ diệu."

Khánh Trần nhìn qua Đinh Đông bóng lưng, hắn bỗng nhiên đang suy nghĩ một vấn đề Nhân loại bình thường xương cốt nếu như không phải siêu phàm giả, chỉ sợ rất khó tiếp nhận dạng này thân thể.

Mà Đinh Đông nhìn liền không có loại vấn đề này, đối phương thân thể vĩ ngạn kia chạy như điên, đúng là để hắn nghĩ tới một cái thành ngữ: Khoa Phụ đuổi mặt trời!

Không thể không nói, Khánh Trần càng phát ra cảm giác những cấm kỵ chi địa này tiếp tục phát triển tiếp, có thể sẽ thật tạo nên một thế giới thần thoại mới.

Một cái đã từng chỉ tồn tại ở nhân loại trong huyền tưởng thế giới thần thoại.

"Lão sư, Đinh Đông là trong cấm kỵ chi địa này dân bản địa, có phải hay không liền không nhận quy tắc trời buộc rưỡi?" Khánh Trần hiếu kỳ hỏi.

"Không riêng gì không nhận cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc trời buộc, " Lý

Thúc Đ ồng h ồi đáp: "Tất cả cấm kỵ chi địa h ần đ ầu có thể thông hành không trở ngại. Bất quá Đ ỉnh Đ ồng tại trong cấm kỵ chi địa không thường giao thiệp với người, cho nên có chút hướng nội, không muốn đi cấm kỵ chi địa bên ngoài thế giới."

"Ta nhìn thấy trong mắt của h ần có Trùng Đ ồng, cái này tại trong thế giới ngoài chỉ t ồn tại ở lịch sử hoặc trong th ần thoại, " Khánh Tr ần nói ra: "Trùng Đ ồng có chỗ lợi gì?"

Nổi danh nhất Trùng Đ ồng có hai người, một cái là Thuấn, một cái là Hạng Vũ.

Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Đ ỉnh Đ ồng có thể nhìn thấu lòng người, có lẽ cũng chính bởi vì cái này, h ần mới không nguyện ý đi ra cấm kỵ chi địa đi đối mặt những nhân loại khác, ngược lại càng muốn cùng động vật ở chung. Những lão gia hỏa kia để h ần đến đưa vật cấm kỵ, chỉ sợ cũng là muốn mượn Trùng Đ ồng nhìn một chút người, khi bọn h ần phát hiện Đ ỉnh Đ ồng rất ưa thích cùng người làm bằng hữu v ềsau, h ần là li ền triệt để yên tâm."

"Thì ra là thế, " Khánh Tr ần nhớ lại vừa mới cái kia thật thà to con cự nhân, vừa nhìn v ềphía trong tay mình vật cấm kỵ: "Lão sư, cái này ACE-019 thu nhận đi ều kiện là?"

Lý Thúc Đ ồng không nói gì, h ần đúng là trực tiếp nhặt một mảnh lá cây, tại Khánh Tr ần trên cổ tay cắt một đ ầu nho nhỏ vết thương.

Huyết dịch từ trong vết thương cắt đứt kia chảy ra tới.

Khánh Tr ần l ẳng l ặng nhìn, lại phát hiện trong cuộn chỉ cơ h ồtrong suốt kia, đột nhiên có một sợi dây đ ầu giờ lên, ph ảng ph ất một con rắn nho nhỏ.

Sau một khắc, vật cấm kỵ ACE-019 đ ầu sợi chui đến trong vết thương, nguyên bản trong suốt cuộn chỉ chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy đ ược, bị in nhuộm thành huyết dịch màu đỏ.

Đợi cho cuộn chỉ toàn bộ biến thành màu đỏ, ACE-019 vừa lòng thỏa ý rồi đi vết thương, nhẹ nhàng quấn ở Khánh Trầ trên cổ tay, tựa như là một cái màu đỏ bao cổ tay.

Mà Khánh Trầ trên cổ tay vết thương, đúng là như kỳ tích khép lại.

Lý Thúc Đồng đối với Khánh Trầ dặn dò: "Từ hôm nay trở đi, mỗi hai cái huyề nguyệt ở giữa, người cũng nhất định phải giết chết năm người đem linh hồn hiến tế cho nó. Nếu như tháng một nào đó không làm được, vậy người lại muốn sử dụng nó, nhất định phải tại mỗi hai cái huyề nguyệt ở giữa, giết chết mười người."

Huyề nguyệt , bình thường chính là chỉ âm lịch mỗi tháng mùng 7 cùng ngày 22, cái gọi là hai cái huyề nguyệt ở giữa, vậy liề mang ý nghĩa Khánh Trầ về sau muốn sử dụng Con Rối Giật Dây, nhất định phải mỗi tháng giết đủ năm người.

Khánh Trầ thầ sắc ngưng trọng: "Lão sư, tại sao ta cảm giác vật cấm kỵ này thu nhận điề kiện, có chút dữ tợn?"

Lý Thúc Đồng thờ dài nói: "Sau khi chết phân ra ACE-019 vật cấm kỵ vị này siêu phạm giả, đã từng là cái đặc biệt làm cho người chán ghét siêu phạm giả, về sau cái này Con Rối Giật Dây lại bị những người khác đạt được, lại làm nhiều việc ác, cuối cùng thứ này bị Kỵ Sĩ tiề bói cầm tới, thu nhận tại cái này cấm kỵ chi địa số 002 bên trong."

"Vậy tiề bói vì sao đem nó cho ta?" Khánh Trầ không hiểu: "Mặc dù ta rất muốn nắm giữ một cái vật cấm kỵ, nhưng các tiề bói không sợ ta bởi vậy mất đi bản tâm à."

Lý Thúc Đồng lắc đầ: "Khả năng đây chính là bọn họ để Đỉnh Đông đến xem thử người nguyên nhân, hiện tại như là đã đem ACE-019 cho người, tự nhiên là đối với người có lòng tin. Vật cấm kỵ quy tắc là ở chỗ này, dùng như thế nào hay là xem chính người."

Khánh Trầ như có điề suy nghĩ: "Vậy cái này Con Rối Giật Dây ACE-

019 nên như thế nào sử dụng?"

"Chờ người thỏa mãn lần thứ nhất thu nhận điếu kiện về sau, có thể đem cái này trong suốt ACE-019 một mặt quán ở trên cổ tay mình, một chỗ khác quán ở những người khác trên cổ tay, chỉ cần cấp bậc của hắn không cao người, vậy tại trong quá trình kết nối, hắn là sẽ trở thành người con rối giật dây. Người không cách nào không chế đối phương tư tưởng, nhưng đối phương thân thể lại nhất định phải dựa theo ý nghĩ của người làm việc, muốn cho đối phương làm cái gì đều có thể," Lý Thúc Đổng nói ra.

Lý Thúc Đổng tiếp tục nói: "Đương nhiên, còn có một cái trước đưa thu nhận điếu kiện, người cần biết người bị khống chế bản thân danh tự."

Khánh Trần gật gật đầu: "Ta hiểu được."

Lúc này Lý Thúc Đổng nói ra: "Người lần này thông qua Sinh Tử Quan quá trình, ta phi thường hài lòng. Bất quá ta chỉ có thể mang người tới đây, quãng đường còn lại còn phải chính người đi đi."

Khánh Trần hỏi: "Lão sư, vĩnh viễn thiếu niên bốn chữ là ai khắc?"

"Là tổ chức Kỳ Sĩ người sáng lập, gọi là Nhậm Hòa," Lý Thúc Đổng giải thích nói: "Người hắn là cũng nhìn thấy chỗ cao nhất lưu chữ, Nhậm Tiêu Túc, đó là con của hắn."

Khánh Trần gật đầu, trên cả mặt tuyệt bích, Nhậm Tiêu Túc chỗ khắc câu kia "Nhân sinh nên như ngọn nến, từ đầu đốt đến đuôi, từ đầu đến cuối quang minh", đối với mình ảnh hưởng lớn nhất.

Có lẽ không thấy được câu nói kia, hắn cũng không dám thả người nhảy lên.

Lý Thúc Đổng cười nhìn về phía Khánh Trần: "Kế tiếp còn có tính toán gì? Đi giết Khánh Hoài?"

"Ừm, muốn thỏa mãn Con Rối Giật Dây thu nhận điếu kiện, nhất định phải

Lần này trở về trước đó, không phải vậy chờ ta trở về thế giới ngoài, bên kia nhưng không có người đáng chết giết cho ta," Khánh Trầ nói ra.

Lý Thúc Đờng nhìn về phía mình học sinh hiếu kỳ nói: "Có nắm chắc không? Bọn hấn hiện tại hấn là sẽ không cho người lợi dụng quy tắc cơ hội, người cũng không có địa lôi phản bộ binh có thể lợi dụng."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ hời đáp: "Ta ngược lại cho là, tiếp xuống khả năng so giết cái kia Tào Ngụy còn muốn đơn giản một chút."

"Ồ?" Lý Thúc Đờng có chút hăng hái đánh giá chính mình người học sinh này: "Vì cái gì?"

Khánh Trầ nói ra: "Ta giết Tào Ngụy lúc, dù là hấn bản thân bị trọng thương, lại bị đuổi tới gân mệt kiệt lực, nhưng thẳng đến cuối cùng lúc đang chém giết nội tâm của hấn vẫn là một đầu mãnh hổ. Mà còn lại những người kia, bất quá là dọa cho bẽ mặt gầ chết sài lang thôi."

Nói xong, Khánh Trầ ngửa mặt nằm trên mặt đất, hấn đã cực kỳ lâu không có ngủ.

Trước đó truy sát Tào Ngụy lúc, vì để cho đối phương không có cách nào nghỉ ngơi, chính hấn cũng đờng dạng không cách nào nghỉ ngơi.

Hiện tại nhân vật khó giải quyết nhất đã xử lý xong, lão sư lại đang bên cạnh, Khánh Trầ tự nhiên muốn trước bổ sung tinh thần.

Lý Thúc Đờng hỏi: "Người đây là dự định ngủ trước cái hôn thiên hắc địa a? Không sợ không kịp hoàn thành Con Rối Giật Dây thu nhận điếu kiện sao?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Lão sư là người dạy ta, đi săn lúc phải có kiên nhẫn. Coi như ta hiện tại tinh lực dể dãi, cũng chẳng mấy chốc sẽ trời đã sáng, ban ngày không dễ dàng như vậy đi săn một đám người, còn không bằng chờ chút một cái đêm tối."

Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Vậ người li ền không sợ Khánh Hoài thừa dịp thế giới này rời đi cấm kỵ chi địa?"

"Sẽ không, " Khánh Tr ần lắc đầu: "Các ti ền bối biết ta muốn giết hấn, sẽ không để hấn đi."

Lý Thúc Đ ồng bất đắc dĩ nói: "Ta li ền nói cách đời thân sẽ làm hư tiêu hài tử đi!"

Khánh Tr ần cười cười ngửa mặt nằm xuống, thương khung là bị, ở trên mặt đất mà ngủ.

Lý Thúc Đ ồng xếp bằng ở bên cạnh hấn, th ần sắc bỗng nhiên li ền hòa hoãn xuống tới, hấn nhìn xem người học sinh này ngủ say bộ dáng, trong lòng bỗng nhiên lại dâng lên một trận kiêu ngạo.

Đếm ngược 22:00:00.

...

#Vạn Biến H ần Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 12: , chương sau chính là ngày mai, sẽ khôi phục mỗi lúc trời tối 6 điểm thời gian đôi mới.

Cảm tạ trời xanh Bạch Vân yêu ngủ Bạch Ngân Minh, lão bản đại khí, lão bản thân thể khỏe mạnh, lão bản phát đại tài.

Cảm tạ thư lòng người, thật Vĩnh Hằng Chi Hòa, ngủ không tỉnh động ba tháng, liền muốn massage, LomoX, lực Cao muối, 6 mật ong ruột non lợn 9 mấy vị đồng học trở thành quyển sách mới minh, các lão bản đại khí, các lão bản phát đại tài!

Cho mọi người h ả báo một chút trước mắt thành tích, đặt trước l ần đầu hết hạn trước mắt 38500, còn có 9 nửa giờ.

Trước mắt đ ồng đ ầu đặt trước 35000, nói rõ cái này đặt trước l ần đ ầu thành tích hay là rất vững chắc.

Những người khác lên giá hoạt động từ trong đêm 0 ấn mở bắt đ ầu, ta từ xế chi ều 1 giờ rưỡi bắt đ ầu, tỉnh lại sau giấc ngủ đ ầu sắp tức giận nổ, cảm giác giống như là bị nhằm vào.

Nhưng v ềsau ng ắm lại, ai nhàn rồi không chuyện gì nhằm vào ta à, mà lại thời gian còn rất dài, cũng không kém một ngày này thành tích.

Chỉ có người khác một nửa ra ánh sáng số lượng, ta nói không chừng một dạng có thể đánh vỡ ghi chép.

Có lẽ ta quyển sách này viết xong đăng sau, có thể trở thành điểm xuất phát duy nhất đ ồng thời có được hai quyển 100.000 đặt trước tác phẩm tác giả? Ha ha ha, người phải có mộng tưởng.

Ở chỗ này, lần nữa cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, cũng hi vọng mọi người hoàn toàn như trước đây duy trì.

Tháng này, ta tận lực nhiều bạo chương!

Cầu nguyệt phiêu! Cầu đặt trước lần đầu!

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 161, mất tích binh sĩ

Nguyên bản, Lý Y Nặc dự định cùng Khánh Hoài trò chuyện một chút, liên thủ giết gia tộc Jindai sự tình.

Nhưng là đột nhiên xuất hiện điểm đáng ngờ, để nàng trăn mặc lại.

Mà lại, từ lúc Lý Thúc Đĩnh xuất hiện ở trên vùng hoang dã về sau, phá hư Jindai thông gia cũng không phải là nàng trọng điểm.

Hiện tại Lý Y Nặc tất cả tâm tư, đều đã chuyển tới Lý Thúc Đĩnh cùng Khánh Trăn trên thân.

Khánh Trăn từng phỏng đoán, Lý Y Nặc có thể là nhận được Lý Thúc Đĩnh thụ ý mới đi đến hoang dã, trên thực tế cũng không phải là.

Nói thật Lý Y Nặc chính mình cũng có chút thụ sủng nhược kinh, nàng biết vị kia Thất thúc làm việc cho tới bây giờ đều có thối tha, đối phương mang thiếu niên xuất hiện ở trước mặt mình, kỳ thật chính là để cho mình cùng thiếu niên kia nhận biết, để thiếu niên kia về sau có việc có thể tìm chính mình.

Đối với Lý Y Nặc tới nói, Lý Thúc Đĩnh loại tồn tại này có thể tín nhiệm chính mình, bản thân liền là một kiện đáng giá vinh quang sự tình.

Nàng suy đoán thiếu niên kia phải chăng đã hoàn thành Kỳ Sĩ Sinh Tử Quan, cũng tưởng tượng lấy nếu như chính mình cùng Khánh Trăn kéo vào quan hệ, có hay không có thể làm cho đối phương hỗ trợ nói với Lý Thúc Đĩnh một chút, cũng làm cho chính mình thử một chút kỳ sĩ con đường kia. . .

Coi như thế cũng không được, cái kia Lý Thúc Đĩnh đâu có thể thay thầy thu Vương Tiêu Cửu làm đồ đệ, cái kia Khánh Trăn có phải hay không cũng có thể thay sư thu đồ . .

Đối với Lý Y Nặc tới nói, cùng loại chuyện này so sánh, gia tộc Jindai sự tình lại coi là cái gì? !

Lúc này gia tộc Jindai hai người còn cùng trong đội ngũ thu thú, đợi cho đám người giải quyết xong vấn đề sinh lý về sau, Jindai Ori con mắt lóe sáng lờ lờ nhìn xem Khánh Hoài.

"Phụ thân, cái này chính là Khánh Hoài sao?" Jindai Ori nhìn xem Khánh Hoài cái kia tựa như pho tượng dung nhan, lại nghĩ tới đối phương lúc này khí độ.

Mặt khác ăn chơi thiếu gia đâu phải ghen nước tiêu thời điểm, đối phương lại tại trong cấm kỵ chi địa đi bộ nhàn nhã, bên người còn mang theo hơn 20 cái trung thành tuyệt đối cấp dưới. . .

Không thể không nói, Khánh Hoài túi bịt kín này tới thật là kịp thời.

Hai ngày trước đội ngũ thu thú còn có thùng dầu dùm, nhưng vấn đề là bọn hắn quá nhiều người, hôm qua liền đem thùng dầu nước tiêu đây.

Sau đó Lý Y Nặc liền mệnh lệnh tất cả mọi người không cho phép uống nước, khiến cho mọi người lúc này dị thường mệt.

Giờ khắc này, Jindai Ori đương nhiên sẽ cảm thấy Khánh Hoài là tốt nhất.

Trong rừng cây hò hét ầm ĩ, bởi vì cùng Khánh Hoài tụ hợp quan hệ, những thiếu gia ăn chơi kia càng cứng rắn kinh rất cục buông lỏng tới một chút.

Mọi người chia sẻ lấy sống sót sau tai nạn vui sướng, phảng phất đã được cứu giống như.

Nhưng vào đúng lúc này, Vương Bính Tuất người cấp bậc cao nhất này

đột nhiên kỳ quái nói: "A, trong rừng cây các binh sĩ đào hố thanh âm tại sao dừng lại? Người trong rừng cây nói một câu!"

Thế nhưng là, trong rừng cây vốn nên đang đào móc lấp chôn hố binh sĩ, cũng không có lên tiếng trả lời.

Đám người cảnh giác lên!

Lý Y Nặc chậm rãi đi hướng bên cạnh rừng cây, Vương Bính Tuất thì theo thật sát bên cạnh nàng.

Hai người tới cạnh hố ngậy ngẩn cả người, hố đã đào xong, có thể hai tên binh sĩ nhưng không thấy!

"Y Nặc tiêu thư, có mùi máu tươi, " Vương Bính Tuất sắc mặt tỉnh táo nói.

Lý Y Nặc gật gật đầu: "Bọn hần chỉ sợ đã chết."

Bọn hần thảo luận thanh âm từ trong rừng cây truyền đến.

Trong đội ngũ thu thú tất cả mọi người biến sắc, không tự chủ được núp ở cùng một chỗ, đám người làm thành một vòng, cẩn thận từng li từng tí đánh giá dề dề bị đêm tối bao phủ cấm kỵ chi địa.

Trong rừng cây, Lý Y Nặc ngược lại là không có cái gì thần sắc sợ hãi, nàng cẩn thận hướng trên mặt đất dò xét đi qua, thành linh phát hiện trên mặt đất còn giữ quý dị vết máu.

Vết máu kia một đường hướng trong rừng cây kéo dài đi vào, một mực thông hướng hắc ám.

Lý Y Nặc ng ỡ xồm ở lấp chôn hố bên cạnh nhìn chăm chăm mặt đất: "Kì quái, hai người đ ồng thời bị giết, chúng ta li ền cách xa nhau mấy chục mét đ ầu không thể nghe thấy động tĩnh, có phải hay không phát động cái gì cấm kỵ chi địa quy tắc?"

Khánh Hoài lúc này cũng đi tới, hắn nói với Vương Bính Tuất: "Cấm kỵ chi địa thực sự nguy hiểm, dã thú hung mãnh cùng thực vật ở khắp mọi nơi, phải chăng có thể xin mời Vương tiên sinh xuất thủ, đi trong rừng cây nhìn xem hai tên binh sĩ kia tung tích?"

Wương Bính Tuất nghĩ nghĩ rồi đáp: "Có thể là có thể, bất quá. . ."

Còn chưa nói xong, lập chôn hố bên cạnh người xông Lý Y Nặc bóp nát một chiếc lá.

Nàng vỗ vỗ tay đứng dậy kéo lại vị này cấp B cao thủ cánh tay, chỉ nghe nàng nói với Khánh Hoài: "Trong cấm kỵ chi địa quá hung hiểm, hai tên binh sĩ mà thôi không đáng giá nhắc tới, Vương Bính Tuất hay là tại trong đội ngũ bảo hộ càng nhiều người tương đối tốt."

Nói xong, Lý Y Nặc còn đối với người trong nhóm Nam Canh Thần nói ra: "Bảo bối, từ giờ trở đi người liên đới tại Vương Bính Tuất bên cạnh, hẳn bảo hộ người."

Nam Canh Thần thở dài một tiếng, nhận mệnh đáp lại một tiếng: "Áo, tốt."

Wương Bính Tuất nghe được Lý Y Nặc trong lời nói có hàm ý, hắn im ắng nhìn Khánh Hoài một chút, biết nhà mình đại tiểu thư là không tin được cái này Khánh Hoài.

Thế là, vị trung niên nhân này không còn dự định tiến vào rừng cây đười hung, mà là một mực thủ hộ lấy bốn người.

Lý Y Nặc, Nam Canh Thần, Tiêu Công, còn có một vị rõ ràng là cái kia lựa chọn sắc dụ khai cục thời gian hành giả, Chu Huyền.

Khánh Hoài nhìn xem một màn này nhú mày, hắn bỗng nhiên quát: "Trung đội trưởng, làm cho tất cả mọi người tập hợp! Kiểm kê nhân số!"

Thế nhưng là mọi người rất nhanh phát hiện, vốn nên nên 22 tên lính đội ngũ, lúc này lại chỉ còn lại có 18 người.

Tất cả mọi người đáy lòng thầm kêu một tiếng không tốt, mất tích không chỉ hai người, mà là 4 người!

Lý Y Nặc, Khánh Hoài, Vương Bính Tuất ba người từng cái đi kiểm tra lớp chôn hố, lại phát hiện còn có một cái khác lớp chôn hố cùng vừa mới một dạng.

Đều là cạnh hố có vết máu, mà hố cái khác binh sĩ lại biến mất không thấy gì nữa!

Khánh Hoài trong đáy lòng bỗng nhiên dâng lên một trận lu ùng không khí lạnh, trước đó bị xem như đào binh hai người chỉ sợ cũng không phải trốn.

..

Cái kia muốn giết chính mình thiếu niên đã đuổi theo!

Đối phương giết mình hơn một trăm tên cấp dưới, lại giết Tào Ngụy, hiện tại lại đuổi theo tiếp tục giết chính mình!

Ngay tại vừa mới, đối phương thừa dịp vừa r ỡ đám hoàn khố tử đệ hò hét âm ỉ thời điểm, vậy mà lại đang dưới mí mắt bọn hắn giết 4 người!

Đây là đối phương đã sớm chế định tốt sách lược, hiệu suất cao kinh người!

Nhưng vấn đề là đối phương dựa vào cái gì có thể tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong giết người?

Cấm kỵ chi địa này không phải có "Không thể giết người" quy tắc sao?

Lại hoặc là, những cái kia bị kéo đi binh sĩ còn chưa có chết?

Mà lại, đối phương bất quá là một người bình thường mà thôi, làm sao bỗng nhiên có được nghị ền ép binh sĩ thực lược?

Chờ chút, Khánh Hoài bỗng nhiên nghĩ tới đi ầu gì, cái này cầm ky chi địa số 002 bên trong, trùng hợp liền có một cái có thể tăng thực lực lên địa phương!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cảm như hên.

Lý Y Nặc sắc mặt bình tĩnh đánh giá đám người, lúc này biết chân tướng chỉ sợ chỉ có một mình nàng mà thôi.

Nàng vừa mới tại lấp chôn hố bên cạnh bóp nát viên kia lá rụng, là một cái dính tại trong đất bùn Thu Diệp Dao.

Thiếu niên kia cố ý đem Thu Diệp Dao dính tại hố bên cạnh, kỳ thật chính là tại quang minh thân phận, ám chỉ chính mình nội ứng ngoại hợp, giết chết Khánh Hoài.

Hiện tại, nàng cũng rốt cuộc minh bạch Khánh Hoài liên dã chiến là bởi vì cái gì giảm quân số.

Đối phương căn bản là không có có thể hoàn thành nhiệm vụ, là bị người ép từ bỏ nhiệm vụ!

Lý Y Nặc nội tâm cảm khái: Trước đó còn cảm thấy đối phương một bộ người vật vô hại bộ dáng, không quá trải qua đánh tới lấy, kết quả thiếu niên kia chỉ chớp mắt đúng là mau đưa Khánh Hoài người cho giết sạch!

Bất quá nàng có chút hiếu kỳ, thiếu niên kia bây giờ muốn làm cái gì?

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 162, nội ứng nghề nghiệp tu dưỡng

Lý Y Nặc cho Vương Bính Tuất đưa mắt liếc ra ý qua một cái, bốn người cùng một chỗ trở lại trong đám người.

Luận thân sơ xa gần, nàng khẳng định là đứng tại Lý Thúc Đĩnh cùng Khánh Trăn bên này.

Dù là không phải là vì thu hoạch được Kỳ Sĩ truyền thừa này, Lý Thúc Đĩnh cũng là nàng có liên hệ máu mủ Thất thúc.

Thậm chí rất nhiều người đều không biết, Lý gia gia chủ lão gia tử ưa thích Lý Y Nặc, có nhất định trình độ là bởi vì Lý Thúc Đĩnh từ nhỏ đã ưa thích Lý Y Nặc tính tình.

Cho nên lúc này nàng liền vô tình hay cố ý tới gần những cái kia liên dã chiến binh sĩ, làm nội ứng liền có nội ứng đáng vẻ, nếu như thiếu niên kia cần chính mình hỗ trợ diệt trừ những trở ngại này, nàng liền muốn kịp thời động thủ.

Đây là làm nội ứng nghề nghiệp tu dưỡng, sớm chiếm cứ địa hình có lợi!

Chỉ là, cái kia 4 tên lính biến mất sau liền không có động tĩnh, không có người tại trong rừng cây nhìn trộm, cũng không có người lại đến tập sát, phỏng phát chuyện lúc trước cũng chưa từng xảy ra giống như.

Khánh Hoài có chút lo lắng, hần nhìn về phía Lý Y Nặc: "Cấm kỵ chi địa hay là quá nguy hiểm, mọi người cái này hướng phương bắc lên đường đi. Chúng ta tại trên bản đồ chiến thuật tiêu ký qua hiện tại vị trí này, chỉ cần lại hướng bắc tiến lên 5 giờ, liền có thể rời đi cấm kỵ chi địa!"

Đám người nghe chút hấn tin tưởng như vậy, lại nghe chút chỉ cần 5 giờ liền có thể thoát khốn, lập tức thần sắc lại chấn phấn một chút: "Vậy thì nhanh lên lên đường đi, còn chờ cái gì?!"

Nhưng mà Lý Y Nặc nghe chút lời này liền lên tiếng phản đối: "Ta không đồng ý!"

Khánh Hoài nhíu mày nhìn về phía đối phương: "Vì cái gì?!"

Lý Y Nặc ngấm nhìn bốn phía ăn chơi thiếu gia: "Các người thật sự cho rằng cấm kỵ chi địa này tốt như vậy đi? Mọi người quên sao, hôm qua chúng ta rõ ràng là muốn đi về phía đông, kết quả một buổi tối đi qua, lại phát hiện chính mình là tại hướng tây."

Đám người hai mặt nhìn nhau, Lý Y Nặc nói cũng đúng sự thật.

Lý Y Nặc tiếp tục nói: "Cấm kỵ chi địa này là có gì đó quái lạ, trong đêm tiến lên cực dễ dàng lạc đường, hiện tại mắt nhìn thấy trời đã tối, tuyệt không thể tùy tiện xuất phát."

Khánh Hoài âm thanh lạnh lùng nói: "Chúng ta khoảng cách phương bắc biên giới chỉ còn lại có năm tiếng đường lộ trình!"

Lý Y Nặc phản bác: "Càng như vậy, chúng ta ngược lại càng phải trấn định, xiếc đi dây nguy hiểm nhất chính là cuối cùng ba bước. Bây giờ chúng ta chung quanh có uy hiếp tồn tại, mọi người lúc này nên dấy lên đồng lửa bảo đoàn phòng bị, mà không phải đi đường suốt đêm."

"Mà lại," Lý Y Nặc mặt không thay đổi nói ra: "Ta cũng không tin tưởng người."

"Không tin ta?" Khánh Hoài sửng sốt một chút: "Người dựa vào cái gì không tin ta?"

"Chính người trong lòng rõ ràng," Lý Y Nặc cười lạnh: "Ta đoán người căn bản không có hoàn thành nhiệm vụ, mà là gặp rất nguy hiểm tình"

huống, bị ép kết thúc nhiệm vụ. Ta biết người là đến tìm kiếm ACE-0 số 03 vật cấm kỵ 'Quý Kế Chi Xà', nếu như người dự định phản bác ta, liện đem vật cấm kỵ lấy ra chứng minh chính mình."

Lần này, Khánh Hoài không nói.

Bởi vì Lý Y Nặc nói trúng cḥân tướng!

Mà lại, tất cả tham dự bóng dáng chi tranh người hậu tuyển nhiệm vụ thứ nhất, đều là tìm tới đặc biệt vật cấm kỵ.

Vòng thứ nhất sàng chọn thời điểm , bất kỳ một cái nào người hậu tuyển cũng đều không cho phép mang theo vật cấm kỵ làm trợ giúp, sàng chọn qua đi, bọn ḥắn lấy được vật cấm kỵ sẽ về bản nhân sở hữu không cần lên giao.

Khánh Hoài hít sâu lấy, ḥắn hiện tại kích động mà nói, khẳng định sẽ có ăn chơi thiếu gia cùng ḥắn rời đi, nhưng Vương Bính Tuất tuyệt đối sẽ không cùng ḥắn đi!

Ḥắn cần cái này cấp B cao thủ ở bên người!

Lúc này Khánh Hoài còn không biết, Lý Y Nặc đã thành nội ứng.

Mà Lý Y Nặc nói lời phản đối, cũng chỉ là Khánh Hoài nói lên hết thảy kế hoạch, nàng đều muốn giúp Khánh Tṛần phản đối.

Đây chính là làm nội ứng nghề nghiệp tổ dưỡng!

Một đoàn người cứ như vậy gịằng co xuống tới, tất cả mọi người suy nghĩ Lý Y Nặc lời nói, lại quan sát đến Khánh Hoài phản ứng.

Rất nhanh mọi người liện phát hiện, Khánh Hoài xác thực không bỏ ra nổi ACE-003 vật cấm kỵ Quý Kế Chi Xà, cho nên đối phương trước đó đúng là nói dối!

Khánh Hoài đối với Lý Y Nặc cười lạnh nói: "Trước kia nghe nói Lý gia đời thứ ba trưởng công chúa can đảm can trọng, hôm nay lĩnh giáo."

"Không cần phải nói loại này vô năng cùng nộ lời nói, " Lý Y Nặc bình tĩnh nói ra: "Ta bây giờ hoài nghi, người đã đem cái nào đó nhân vật nguy hiểm dẫn đi qua, các người cũng chính bởi vì tồn tại kia mới từ bỏ nhiệm vụ. Xin người rời đi đội ngũ thu thú, giữa chúng ta nhất định phải giữ một khoảng cách."

Nhưng vào đúng lúc này, một bóng người lão đảo nghiêng ngã từ trong rừng cây đi ra, hấn cao giọng kêu cứu lấy: "Cứu mạng! Mau cứu ta!"

Cái này âm thanh cần cứu đánh gãy giằng co, tất cả mọi người ánh mắt xoay qua chỗ khác, tình hình phát hiện là vừa vắn mất tích một tên liên đã chiến binh sĩ!

Chỉ thấy đối phương máu me khắp người, trên đùi cùng trên cánh tay đều là vết đao, nguyên bản chính tề phục tác chiến cũng trở nên thủng trăm ngàn lỗ.

Trung đội trưởng vội vàng nghênh đón: "Vương Cường, chuyện gì xảy ra, những người khác đâu?!"

Thế nhưng là, trung đội trưởng còn chưa đi đi qua, lại bị Khánh Hoài nâng tay phải lên ngăn trở đường đi.

Lại nghe Khánh Hoài mặt không thay đổi nói ra: "Đứng tại chỗ, đem mặt nâng lên!"

Vương Cường ứng thanh dừng bước, cần khẩn nói: "Trưởng quan, cứu ta!"

Khánh Hoài đối với những người khác nói ra: "Cấm kỵ chi địa này rất quý dị, đi cá nhân kiểm tra một chút, xem hấn có phải thật vậy hay không còn sống."

Một tên ngày bình thường cùng Vương Cường quan hệ rất tốt binh sĩ chạy

tới, xác nhận đối phương mạch đập, con người, nhịp tim: "Báo cáo trưởng quan, hắn còn sống, nhanh cho hắn cứu chữa đi."

"Ừm, " Khánh Hoài hờ hững gật gật đầu: "Trước cứu chữa, kiểm tra thương thế của hắn."

Có người lấy ra túi thuốc đi tới, trung đội trưởng thì hỏi: "Vương Cường, đến cùng xảy ra chuyện gì, những người khác đâu?"

Vương Cường suy yếu lại thấp giọng nói ra: "Chúng ta nguyên bản đang đào hầm, nhưng đột nhiên có người hạ hắc thủ, đem chúng ta lôi vào rừng cây. . ."

Tình trạng của hắn càng ngày càng suy yếu, tiếng nói càng ngày càng nhỏ, nhỏ đến nhất định phải cách rất gần mới có thể nghe rõ.

Khánh Hoài không tự chủ được đi về phía trước hai bước.

Có thể sau một khắc, đột nhiên xảy ra dị biến!

Nguyên bản hoàn hư yếu Vương Cường đúng là bỗng nhiên bạo khởi, hắn đẩy ra bên cạnh binh sĩ, rút ra chính mình nhét vào trong giày tác chiến chủy thủ.

Đột nhiên hướng Khánh Hoài đâm tới!

Khánh Hoài cười lạnh một tiếng, hắn đã sớm phòng bị loại tình huống này phát sinh.

Không đợi Vương Cường chủy thủ đi vào trước mặt, dao găm của hắn đã phát sau mà đến trước chạy về phía Vương Cường phần bụng.

Khánh Hoài dự định bức lui Vương Cường, sau đó để trung đội trưởng đem hắn khống chế lại thẩm vấn một chút.

Nhưng càng để cho người ngoài ý muốn chuyển hướng xuất hiện, chỉ gặp

Vương Cường gặp chủ thủ tới cũng không có né tránh, ngược lại lần nữa gia tốc, tựa như tiêu hao tất cả sinh mệnh lực đ ồng dạng đ ụng phải Khánh Hoài chủ thủ.

Trong chốc lát, cho dù Khánh Hoài đã kịp thời dùng khí lực, chủ thủ trong tay của hắn cũng đã cắt nhập Vương Cường ngực bụng ở giữa.

Nguyên bản li ền vết thương ch ồng chất Vương Cường lần này rốt cuộc không chịu nổi, chậm rãi té xuống đất.

Tất cả mọi người bị hai lần chuyển hướng sợ ngây người, căn bản không có ý thức được xảy ra chuyện gì.

Không chờ bọn hắn kịp phản ứng, Khánh Hoài lại đột nhiên không nói một lời phi nước đại lấy hướng phương bắc chạy tới!

Trên đường, có dây leo bỗng nhiên từ ch ồng chất lá mục bên dưới trương dương mà lên, ý đồ đem Khánh Hoài chăm chú cuốn lấy.

Nhưng Khánh Hoài chỉ là dùng sức va chạm, càng đem tất cả dây leo đều kéo đứt!

Ngắn ngủi mấy giây công phu, Khánh Hoài chỗ bộc phát lực lượng cùng tốc độ đều dị thường kinh người.

Vương Bính Tuất thấp giọng nói ra: "Y Nặc tiêu thụ, cái này Khánh Hoài lại là ẩn tàng cấp C, hơn nữa còn là cấp C bên trong đỉnh lưu tiêu chuẩn."

Lý Y Nặc gật gật đầu, nàng cũng đã nhìn ra: "Hắn hiện tại hẳn là biết mình phát động quy tắc, định dùng thực lực chọi cứng lấy xông ra cấm kỵ chi địa biên giới."

"Không thể nào, " Vương Bính Tuất lắc đầu: "Dù là nơi này là cấm kỵ chi địa biên giới, không có cấp B cũng đừng hòng chọi cứng lấy quy tắc lao ra."

Nhưng Khánh Hoài không xông không được, bởi vì hấn nhì ầu tại cấm kỵ chi địa này dừng lại một giây, nguy hiểm cũng sẽ tăng thêm một phần.

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 163, người không bằng Tào Ngụy (là pháp đặt trước lần đầu ghi chép tăng thêm)

Phát động cấm kỵ chi địa quy tắc, cũng sẽ không thu nhận trực tiếp gạt bỏ.

Cho nên trên lý luận giảng, tất cả mọi người tại phát động quy tắc về sau, như cũ có thể đi ra cấm kỵ chi địa, cái này quyết định bởi người thực lực.

Ở thế giới trong có cái thông hành thuyết pháp: Nếu như người phát động cấm kỵ chi địa quy tắc, vậy liền trực tiếp tìm một chỗ phong thủy không tệ chờ chết.

Nhưng nếu như người có cấp B thực lực, có thể thử nghiệm xông ra cấm kỵ chi địa biên giới.

Nếu như người có cấp A thực lực, có thể thử nghiệm xông ra cấm kỵ chi địa nội địa.

Nếu như người có cấp S, vậy người vui vẻ là được rồi.

Cho nên, Vương Bính Tuất mới có thể nói, cho dù Khánh Hoài có cấp C đỉnh lưu thực lực, cũng không có khả năng lao ra.

Nhưng mà lúc này, Lý Y Nặc bỗng nhiên nói ra: "Nhưng nếu như hấn thực sự nói thật, nơi này khoảng cách cấm kỵ chi địa biên giới chỉ còn lại có 5 giờ lộ trình, vậy hấn nói không chừng thật có thể khiêng đến một khắc này."

Nhưng Lý Y Nặc còn có một câu không nói, nàng biết cái kia truy sát Khánh Hoài thiếu niên, tuyệt đối sẽ không đối đầu phương rời đi.

...

Đếm ngược 3:00:00.

Đã tiếp cận nửa đêm.

Khánh Hoài cánh tay trái vô lực xuôi ở bên người, chạy trốn lúc, tựa như là một cái túi vải rách vung qua vung lại.

Vừa mới hấn kéo đứt dây leo lúc, hơi không chú ý liền bị một con ong vò vẽ trong cấm kỵ chi địa đốt một ngụm, đến mức hiện tại toàn bộ cánh tay trái đầu đau đầu nhức khó nhìn, bàn tay cũng sưng cùng màn thầu một dạng.

Nếu không phải hấn có cấp C tố chất thân thể, chỉ sợ phát chích này liền có thể để toàn thân hấn tê liệt!

Khánh Hoài đối ngoại tuyên bố thực lực lúc vẫn luôn nói mình là cấp D, hấn ả nhử dấu diêm thực lực của mình, muốn cho những người ám toán mình kia một kinh hãi.

Kết quả lại không nghĩ rằng, chính mình bắt đầu bóng dáng chi tranh sau tên địch nhân thứ nhất giống như này hung mãnh.

Hấn rõ ràng nhớ kỹ, cái kia đến ám sát chính mình Vương Cường trước khi chết, rõ ràng tại nụ cười im ắng.

Khánh Hoài mỗi lần nghĩ đến dáng tươi cười kia đều sẽ cảm giác được một trận rùng mình, liền xem như tử sĩ hiến thân trước đó cũng sẽ có nội tâm ba động, có hối hận, có sợ hãi, nhưng cái kia Vương Cường giống như không có.

Đối phương chỉ là đang cười.

Cái kia quỷ dị trước khi chết dáng tươi cười thật giống như đang nói: Che giấu thực lực cũng vô dụng, người nhất định phải chết.

Trong mơ hồ, Khánh Hoài luôn cảm giác, cái kia thời thời khắc khắc bao phủ chính mình cảm giác nguy cơ vẫn còn, cái kia không chế Vương Cường người còn núp trong bóng tối.

Giờ này khắc này, Khánh Hoài sau lưng đang có một mảnh mây đen đi theo, trong mây đen kia truyền đến tiếng ông ông, rõ ràng là không biết bao nhiêu độc trùng bay ở không trung, đuổi theo hắn.

Trong chốc lát, phía trước trên mặt đất lẩn nữa có dây leo quét sạch đứng lên, tựa như một tấm biên chế tốt lưới lớn, hướng hắn quay đầu đánh tới.

Khánh Hoài cắn răng thả người nhảy lên, chỉ gặp hắn thân thể đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, khó khăn lắm tránh khỏi tấm võng lớn kia.

Cái này nhảy lên độ cao chỉ cần hơi thấp một chút, mắt cá chân hắn chỉ sợ cũng sẽ bị trên mặt đất kia thực vật cuốn lấy.

Nhưng mà không đợi hắn tới kịp may mắn, đã thấy trong rừng cây truyền đến gào thét, hai viên xoay tròn lấy lá Ngô Đổng Thụ xuyên qua rất nhiều cây cối khe hở, từ u ám bên trong như lôi điện chảy ra mà tới.

"Thu Diệp Dao!" Khánh Hoài kinh hô.

Cái này hai viên Thu Diệp Dao góc độ quá quỷ dị, thời cơ cũng quá xảo trá.

Cái kia giấu ở trong rừng cây thiếu niên nguyên lai thật đang một mực đi theo, nhưng dù là Khánh Hoài đã phứt đi một đầu cánh tay, hắn cũng muốn chờ đợi thời cơ tốt nhất.

Chính là nhảy lên một cái này, không cách nào cải biến hành động quỹ tích thời cơ!

Nếu để cho chết đi Tào Ngụy đánh giá, vậy thiếu niên này nhất định là trên thế giới tốt nhất thợ săn, không quan hệ kỹ xảo, không quan hệ thực lực, hắn đánh giá chính là kiên nhẫn cùng chiến đấu trí tuệ.

Đã thấy Khánh Hoài tránh cũng không thể tránh, đành phải cưỡng ép chuyển động hông eo lực lượng, trên không trung lấy phần lưng đón đỡ hai viên Thu Diệp Dao.

Khi Thu Diệp Dao cắt nhập hẳn bị phía sau lưng làn da trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, vị này Khánh thị tinh anh đột nhiên phồng lên lên phần lưng cơ bắp, đem hai viên Thu Diệp Dao kẹp chặt, không để cho bọn chúng lại đâm vào mảy may.

Khánh Hoài may mắn chính mình gặp phải cũng không phải là thành danh đã lâu kỳ sĩ, không phải vậy chỉ là cái này hai viên Thu Diệp Dao liềm có thể muốn mệnh của hắn.

Bất quá, Thu Diệp Dao xuất hiện hay là phá vỡ thân thể của hắn cân bằng.

Cấp C cao thủ bản năng cầu sinh trong nháy mắt kích phát, tên này Khánh thị thế hệ tuổi trẻ người nổi bật, cơ bắp kỳ quái rung động đứng lên.

Ngay tại Khánh Hoài mới vừa cùng trên mặt đất lá mục tiếp xúc khoảnh khắc, đúng là chân lẫm nữa đột nhiên phát lực nghiêng nghiêng đập ở trên mặt đất, cả người giống như đạn pháo tiếp tục hướng phía trước nhảy tới.

Hắn trên không trung hết sức điều chỉnh thân thể của mình góc độ, đợi cho lần sau lúc rơi xuống đất cũng đã khôi phục cân bằng!

Đây chính là cấp C, xương cốt, cơ bắp đều đã hoàn toàn thoát ly nhân loại phạm trù, mỗi lần tăng vọt đều phẳng phất là leo lên mặt trăng phi hành gia, có thể vượt ngang không gian.

Trước đó cùng Tào Ngụy trong cuộc chiến đấu kia, không trách Khánh Trân quá phận cẩn thận, quả thực là treo trọng thương con mồi triển khai dài đến hơn 20 giờ truy đuổi chiến.

Thật sự là thế giới trong này siêu phàm giả quá mức hung mãnh, Khánh Trân bây giờ căn bản không có cách nào cùng đối phương chính diện

chống lại.

Trong cấm kỵ chi địa u ám, phi nước đại lấy Khánh Hoài một bên tránh né truy sát cùng chướng ngại, một bên hướng bốn phía dò xét đi qua.

Sau một khắc, hần lại phát hiện thiếu niên kia ngay tại cách xa nhau hơn mười mét địa phương, cùng hần song hành tiến lên.

Khánh Hoài cắn răng nhìn lại, giữa song phương cây cối tại lẫn nhau trong tầm mắt đen cuồn cuộn lui về phía trước nhưng thật giống như là thế nào cũng chạy không hết đường.

Hần cần đổi mặt chướng ngại, Khánh Trầ lại không cần, đến mức song phương tốc độ căn bản là không có cách kéo ra.

Lúc này thiếu niên hé miệng, Khánh Hoài tâm thần ngưng tụ.

Sau đó hần liền nhìn thấy đối phương mặt không thay đổi tự như: "Người sinh con không có lỗ đít mà."

Khánh Hoài cảm giác mình giữa ngực bụng có một đoàn trọc khí tắc nghẽn lấy, giống như là muốn đem hần tất cả hành động tiết tấu cho đánh nát giống như, khí tức, cơ bắp, tim phổi, xương cốt nguyên bản cân bằng hệ thống tất cả đều hỗn loạn đứng lên.

Không đợi hần chậm quá mức mà đến, lại nghe Khánh Trầ dùng đến không có chút nào gợn sóng ngữ khí nói ra: "Lão bà người trộm nam nhân."

"Người không phải cha người thân nhi tử."

"Ba ba của ba ba gọi gia gia."

"Ta là cha người."

Khánh Hoài: "? ? ?"

Khánh Hoài cảm giác mình sắp điên rồi, người nha đuổi theo liên vì chửi bậy sao? !

Có thể chỗ máu chốt nhất ở chỗ, hấn còn không có biện pháp cãi lại!

Phát động một cái quy tắc hay là cấm kỵ chi địa biên giới sinh vật, thực vật truy sát, lại phát động một cái quy tắc, trong nội địa sinh vật đều muốn chạy đến đuổi giết hấn, khi đó mới là thật chết không có chỗ chôn!

Đang chạy Khánh Hoài đột nhiên chuyển hướng, hướng phía Khánh Trầ chạy đi, như là hai khung nguyên bản ở trên quỹ đạo song hành đoàn tàu, lại có trong đó một khung, đột nhiên hướng một chiếc khác hung mãnh đánh tới.

Nhưng mà hấn mới vừa vặn thay đổi bộ pháp, Khánh Trầ thân ảnh liên lần nữa chui vào trong bóng tối, không cho đối phương bất luận cái gì đờng quy vu tận cơ hội.

Ngay tại Khánh Trầ chui vào hắc ám thời khắc, hấn đối với Khánh Hoài câu nói vừa dứt đến: "Người không bằng Tào Ngụy."

Khánh Hoài thầ sắc ngạc nhiên một chút, lại là không nghĩ tới đối phương sẽ đột nhiên nói câu nói này!

Chính là vừa lúc đầu này thầ trong nháy mắt, hấn cảm giác đến chính mình đùi phải truyề đến một trận toàn tâm đau đớn, phảng phất có người tại cầ một thanh cương đao, sinh sinh thổi mạnh hấn xương cốt.

Khánh Hoài trong lòng biết không tốt, lập tức giơ tay chém xuống, dùng chủ thủ không chút do dự khoét đi trên đùi một miếng thịt, cùng trên thịt cầ Lục Sí Trùng.

Dù vậy, vết thương bên cạnh vẫn như cũ có độc tố lưu lại.

Khánh Hoài trong lòng đại hận, hấn nếu là đã tấn thăng cấp B cường hóa

làn da, Lục Sí Trùng miệng vừa hạ xuống sợ là đầu cần không xuyên làn da, nhưng hần còn không phải cấp B!

...

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 04: , sách mới đặt trước lần đầu hoàn chỉ hai mươi bốn giờ là 61700, đương nhiên đây là chính ta nhìn hậu trường cho ra.

Hiện tại đồng đầu đặt trước là 50023, đây cũng là để cho người ta không nghĩ tới, ta coi là đặt trước lần đầu qua đi, đồng đầu đặt trước sẽ hàng rất nhiều, không nghĩ tới tăng trưởng số liệu tốt như vậy.

Cảm tạ mọi người duy trì, cho nên tặng thêm!

Đây là ta thành tích tốt nhất một quyển sách, thật phi thường cảm tạ, không thể báo đáp chỉ có thể cố gắng gõ chữ, viết xong kịch bản, ngày mai tương nghênh tới này một quyển kết thúc!

Mặt khác, ngày mai y nguyên có thừa càn!

Mặt khác mặt khác, xin mời ưa thích quyển sách này bằng hữu, không cần cần quyển sách này cùng sách khác so sánh a, cả rồi cái trắng đầu có chỗ yêu, mỗi cái tác giả đầu là rất cố gắng, rất vất vả, đọc sách vui vẻ tốt nhất, chúng ta liền thảo luận kịch bản, không thảo luận mặt khác ~ cảm tạ á!

Cầu nguyệt phiêu!

...

Cảm tạ minh chủ: Bản vật Hắc Sơn Lão Quỷ, Phi Thiên Ngự ngày rờng, cá hơi nhỏ tề thiên, mặt trăng tới nhỏ chèo trôi nước, Phong gia & kiên quyết cánh, Tiểu Thổ giấy ai da, mét mị, tới này thế gian đi qua, hạng khái, thơ thành Quỷ Thần kinh, cực phẩm băng Latte đồng học trở thành quyển sách mới mình, các lão bản đại khí, các lão bản, ta yêu các người!

#Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Chương 165, hết thầy đều kết thúc

Chương 165, hết thầy đều kết thúc

Khánh Hoài lẳng lẳng nằm trên mặt đất, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Hắn lấy tay bưng bít lấy cổ của mình, để tránh huyết dịch phun tung toé tốc độ quá nhanh.

Phảng phất dạng này liền có thể trì hoãn chính mình tử vong thời gian, đem sinh mệnh của mình một lần nữa nắm trong tay.

Mây đen đã tán đi, thực vật cũng không để ý đến hắn nữa.

Dài đến mấy canh giờ đào mệnh về sau, Khánh Hoài cảm giác đến giờ phút này có chút an nhàn.

Thật sự là trước đó quá mệt mỏi.

Nơi xa có tiếng bước chân truyền đến, cái kia dậm trên lá mục mềm mại tiếng vang, nghe tựa như là bài hát ru con, Khánh Hoài cảm giác mình có chút buồn ngủ.

Khánh Hoài quay đầu muốn nhìn rõ thiếu niên kia.

Có thể thiếu niên kia cũng không có tới gần hắn, mà là tại cách hắn chỗ rất xa ngã xuống, lẳng lẳng chờ đợi hắn triệt để chết đi.

"Thẳng đến loại thời điểm này, còn cẩn thận như vậy sao?" Khánh Hoài trong lòng suy nghĩ.

Ánh mắt của hắn bởi vì sung huyết mà trở nên đỏ thẫm, hắn cũng rất cục thấy rõ thiếu niên bộ dáng.

Trước khi chết một khắc, Khánh Hoài nhớ tới rất nhiều chuyện.

Cũng nghĩ thông rất nhiều chuyện. . .

Thiếu niên này là tân tấn kỵ sĩ.

Có thể ngoại giới không phải nói, kỵ sĩ truyền thừa lập tức sẽ đoạn tuyệt sao, căn bản không ai có thể đi qua bậc cửa kia mà.

Không ai biết bậc cửa đến cùng là cái gì, mọi người chỉ biết là rất khó.

Nghe nói Hằng Xã Lý Đông Trạch đã từng kém chút trở thành kỵ sĩ người thừa kế, nhưng cuối cùng vẫn là thất bại, đây là Lý Đông Trạch nhân sinh tiếc nuối một trong.

Như vậy, thiếu niên này là ai đồ đệ? Trần Gia Chương? Vương Tiêu Cửu? Lý Thúc Đông?

Không đúng, Khánh Hoài nhớ lại chính mình gặp phải thiếu niên sau từ đầu đến cuối, hắn chợt nhớ tới một vấn đề Đối phương tại ngày trước vẫn chỉ là người bình thường, hôm nay lại có thể lấy cực nhanh tốc độ cùng mình sánh vai cùng.

Coi như hắn bị thương, lại có cấm kỵ chi địa trở ngại, nhưng đối phương cũng đã siêu thoát ra người bình thường phạm vi!

"Thiếu niên kia là tại một ngày này bên trong, làm được đột phá, hắn là vừa vạn tấn thăng kỵ sĩ!" Khánh Hoài trong nội tâm nhắc lên gọn sóng to lớn.

Rất nhiều người còn không biết Lý Thúc Đông đã âm thầm rời đi ngục giam số 18 sự tình, bởi vì một mực không tìm được Lý Thúc Đông tung tích, cho nên tập đoàn đem việc này nhấn xuống tới.

Dù sao tập đoàn yêu cầu Lý Thúc Đĩnh đợi trong tù, kết quả đối phương trong thời gian ngắn hai lần ra vào, loại chuyện này truyền đi cực độ ảnh hưởng tập đoàn uy tín.

Nhưng chuyện này, Khánh Hoài là biết đến.

Trước đó, tất cả mọi người đang suy đoán Lý Thúc Đĩnh đi nơi nào, cho đến giờ phút này Khánh Hoài mới ý thức tới, đối phương rất có thể ngay tại cấm kỵ chi địa số 002.

Mà lại Khánh Hoài còn đoán được đối phương tới làm gì: Mang mới người thừa kế leo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích!

"Lý Thúc Đĩnh lúc nào tìm tới học sinh? Thiếu niên kia vì sao nhìn như vậy nhìn quen mắt? Đối phương lại vì sao vừa tấn thẳng liền có thể thôi phát Thu Diệp Dao!"

Một loạt này vấn đề ở trong đầu hắn không ngừng quấy, giống như là muốn đem đầu quấy thành bột nhão.

Nhưng hắn tìm cho mình đến một cái an ủi: Lý Thúc Đĩnh khẳng định liền tại phụ cận, coi như thiếu niên giết không chết hắn, Lý Thúc Đĩnh cũng sẽ giết chết hắn.

Vừa nghĩ như thế, Khánh Hoài liền cân bằng nhieu.

Chờ chút!

Khánh Hoài rất cực nhớ tới mình tại nơi nào thấy qua đối phương, một năm trước tập đoàn đích hệ tử đệ khánh xưa kia sinh nhật trên yến hội, đối phương an vị tại trong một góc khác.

Khánh xưa kia từng đi cùng thiếu niên này nói qua mấy câu, nhưng đối phương nhìn mười phần ngại ngùng.

Lúc đó hắn còn hỏi qua người bên ngoài thiếu niên này là ai, khánh xưa kia

thế nào nhận thức, kết quả hỏi một vòng đầu không có người nhận biết, cũng không biết là nơi nào gia tộc bàng chi.

Thẳng đến một đoạn thời gian trước, hắn mới biết được chính mình khi đó nhìn thấy người gọi là Khánh Trậ̀n, là lần này bóng dáng chi tranh người hậu tuyến một trong.

Khánh Hoài biết lúc, trong đầu đã dần dần quên đi Khánh Trậ̀n tướng mạo, cũng không có quá đem đối phương để ở trong lòng.

Bây giờ, vốn hắn nên tại trong ngục giam số 18 Khánh Trậ̀n, xuất hiện ở nơi này, lại thêm Lý Thúc Đ̣ng mất tích sự kiện.

Khánh Hoài chính là đầu óc heo, cũng nên minh bạch chân tướng: Đối phương từ đầu đến cuối đầu không có chọc giận qua Lý Thúc Đ̣ng, mà là trở thành Lý Thúc Đ̣ng học sinh!

Về phần trong lời đồn nói đối phương bị Lý Thúc Đ̣ng đóng cấm đoán, cái kia chỉ sợ cũng là làm bộ dáng cho người khác nhìn mà thôi.

Khánh Hoài trong ánh mắt xuất hiện mê mang, nguyên lai hắn từ vừa mới bắt đầu liền loại bỏ câu trả lời chính xác!

Cái kia tầm thường nhất, nhìn phế vật nhất nhân vật râu ria, cũng đã núp trong bóng tối trở thành kinh khủng nhất một cái kia bóng dáng người hậu tuyến.

Kỵ sĩ, Hằng Xã đầu là nổi danh bao che khuyết điểm, nhà mình thành viên tham dự bóng dáng chi tranh, khẳng định là vào chỗ chết giúp!

Sau một khắc, Khánh Hoài mở to hai mắt, chính mình không phải cũng là đối phương trong kế hoạch một vòng sao, Lý Thúc Đ̣ng mang theo Khánh Trậ̀n đi vào cấm kỵ chi địa số 002, chính là chuyên môn đi săn chính mình a.

Dạng này, bóng dáng chi tranh bắt đầu vòng thứ nhất, tứ phòng trực tiếp

đào thải ra khỏi cục!

Khánh Hoài dùng khí lực sau cùng cười cười, hẳn rất muốn biết mặt khác bóng dáng người hậu tuyến phát hiện một nhân vật như vậy thời điểm, sẽ là biểu tình gì.

Cũng không thể li ền mình bị hố đi.

Bên cạnh hẳn huyết dịch đã trôi thành vũng máu, ngay tại cuối cùng này thời khắc hấp hối, nơi xa ng ời xồm thiếu niên bỗng nhiên nhẹ nhàng nói ra: "Tào Ngụy trước khi chết còn như mãnh hổ giống như tuyệt địa phản kích, người nhưng căn bản không nghĩ tới li ền chết đánh cược một lần đổi mệnh sự tình, cho nên ta nói người không bằng hẳn."

Thiếu niên kia bình tĩnh ng ời xồm, ngữ khí cũng rất bình tĩnh, tựa như là nói một câu rất qua quýt bình bình kết luận.

Khánh Hoài dáng tươi cười trong nháy mắt cứng ngắc ở trên mặt, sau đó đã mất đi tất cả sinh cơ.

Giết người, tru tâm.

Nhưng Khánh Tr ần nói không có sai, hẳn vốn cho là Khánh Hoài mới là cuối cùng khó giải quyết nhất địch nhân, nhưng trên thực tế giết chết Tào Ngụy lúc hẳn li ền minh bạch, khi li ền chết chém giết thời khắc cuối cùng, loại kia từ t ăng dưới chót phấn đấu đi lên tiêu nhân vật mới đáng sợ nhất.

Bởi vì tất cả mọi người không có đường lui.

Cũng cho tới bây giờ không có lui qua.

Đếm ngược 00:30:00.

Sắp trở về

Khánh Tr ần cúi đầu nhìn xem trên cổ tay vật cấm kỵ ACE-019, Con Rối

Giật Dây.

Lần này truy sát Khánh Hoài, Con Rối Giật Dây khi cư công đầu, đồng thời, cũng làm cho Khánh Trần minh bạch vật cấm kỵ cường đại.

Hắn đầu tiên là săn giết năm tên binh lính liên bang, hiến tế năm người kia linh hồn.

Khánh Trần trơ mắt nhìn năm người thi thể biến thành bụi phấn, gió thổi qua liền bay đi.

Loại này hiến tế đáng sợ, muốn viễn siêu hẳn tưởng tượng: Một đầu sinh mệnh từ tươi sống huyết nhục đến tịch diệt thành phấn, vền vẹn chỉ dùng năm giây thời gian.

Khó trách lão sư sẽ nói, Con Rối Giật Dây tại trong mắt mọi người là một cái phi thường tà ác vật cấm kỵ.

Hiến tế đằng sau, Con Rối Giật Dây từ nguyên bản sợi tơ màu đỏ chuyển thành trong suốt, bây giờ quấn ở Khánh Trần trên cổ tay, không quay về ánh sáng nhìn kỹ chỉ sợ căn bản không phát hiện được.

Khánh Trần săn giết binh sĩ về sau, dùng 30 phút mới thăm vấn ra tên Vương Cường.

Sau đó hắn liền thấy tận mắt Con Rối Giật Dây đáng sợ.

Khi sợi tơ một chỗ khác quấn ở Vương Cường trên cổ tay lúc, cái kia người sống sờ sờ tựa như là biến thành Khánh Trần ngón tay, cánh tay, đại não không cần tận lực chỉ huy, "Con rối" liền sẽ nghiêm ngặt dựa theo kí chủ ý chí, đi chấp hành hết thủy hành vi.

Không có sai lầm, không có trì hoãn, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu

Trận chiến này cuối cùng kết thúc, Khánh Trần đối với trong rừng cây hô: "Sư phụ, ngài tại phụ cận đâu a?"

"Khụ khụ, ở đây ở đây, " Lý Thúc Đ ông đi ra: "Có vấn đề gì muốn hỏi sao?"

"Ta hiện tại là cấp bậc gì?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Cấp E, " Lý Thúc Đ ông nói ra.

"Ngài không phải nói, hoàn thành lần thứ nhất Sinh Tử Quan về sau, sẽ là cấp độ F sao?" Khánh Tr ần lần nữa nghi hoặc.

"Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra a, người bày ra tất cả tổ chất thân thể đều là cấp E, vậy người đương nhiên là cấp E, " Lý Thúc Đ ông thở dài nói: "Rất nhiều kỹ sĩ thông thường, đều bị người phá vỡ."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ thì ra là thế.

Lý Thúc Đ ông cười hỏi: "Thế nào, ta phát hiện người giết Tào Ngụy đằng sau lại giết Khánh Hoài, đã trở nên càng thêm thành thạo điều luyện, một cái cấp E giết hai cái cấp C, cảm giác gì?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Rất nhẹ nhàng, so trong tưởng tượng còn nhẹ nhõm. Tựa như ta trước đó cùng sư phụ ngài nói như vậy, Tào Ngụy mới là mãnh hổ, Khánh Hoài bất quá là một đầu hất lên ngấn nắp xinh đẹp da lông sài lang."

"Nhưng người nhất định phải nhớ kỹ, " Lý Thúc Đ ông nhìn xem nhà mình học sinh nghiêm túc nói: "Lần này người chiếm thiên thời địa lợi nhân hoà, cấm kỵ chi địa số 002 sân nhà ưu thế bị người lợi dụng phát huy vô cùng tinh tế, còn có đám lão già này giúp người. Sau khi đi ra ngoài, gặp cấp C ngàn vạn cẩn thận. Đương nhiên, người đã đầy đủ cẩn thận, từ đầu tới đuôi đều không có cho bọn hắn tuyệt địa cơ hội phản kích, ta chỉ là nhắc nhở một chút."

Khánh Tr ần thành thành thật thật gật đầu, một chút bành trướng cảm xúc đều không có: "Ta nhớ kỹ, sư phụ."

Chẳng biết lúc nào, Khánh Tr ần đối với Lý Thúc Đ ồng xưng hô, đã từ lão sư biến thành sư phụ.

Lý Thúc Đ ồng cười thấp giọng nói ra: "Ừm, đám lão gia hỏa kia bọn họ nhìn người vượt cấp giết người nhất định vui vẻ hồng, nhớ kỹ về sau lại đến hoang dã mà nói, không có việc gì li ền đến cấm kỵ chi địa số 002 đi dạo một vòng, đem bọn hắn trong tay bảo bối đều lừa gạt trong tay. . ."

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Chương 166, trở về (c àu nguyệt phiêu)

"Bảo bảo, người có phải hay không nên quay về r ồi, " Lý Y Nặc nhìn về phía Nam Canh Th ần thấp giọng hỏi.

Nam Canh Th ần thừa dịp người khác không chú ý, vụng trộm nhìn thoáng qua trên cánh tay thời gian, còn có nửa giờ: "Ừm, lập tức."

"Trở về nhớ kỹ nghỉ ngơi thật tốt, mấy ngày nay người cũng ngủ không ngon, về thế giới ngoài đến liền nhẹ nhõm một chút, " Lý Y Nặc tử mỉ bàn giao nói: "Chúng ta ở chỗ này còn không biết muốn khốn bao lâu, trở về trước đó, nhớ kỹ nước tiểu sạch sẽ một chút, chúng ta không có túi bịt kín có thể dùng. . ."

Nam Canh Th ần không còn gì để nói, trong lòng tự nhủ lời nhắn nhủ này cũng quá nhỏ đi, cũng may không ai nghe thấy.

Từ lúc Khánh Hoài phát động quy tắc thoát đi về sau, đội ngũ thu thú, gia tộc Jindai hai người, đội 7 binh sĩ, tất cả đều đợi tại nguyên chỗ không dám nhúc nhích.

Bọn hắn đốt lên to lớn đống lửa, tất cả mọi người tụ cùng một chỗ vây quanh đống lửa, ai cũng không dám đơn độc hành động đi đi đường ban đêm, sợ mình bị cấm kị chi địa hắc ám nuốt mất.

Tất cả mọi người bị hệ liệt kia dị biến dọa cho tâm thần không yên, nhao nhao tr ần mặc ít nói đứng lên.

Nhưng vào lúc này, phương bắc truyền đến tiếng bước chân dày đặc, phân loạn lại hữu lực.

Đám người cùng nhau nhìn lại, thỉnh thoảng phát hiện có bóng đèn pin chiếu tới.

Ánh đèn kia độ sáng quá mạnh, đến mức tất cả mọi người bị đâm không tự chủ được đưa tay che chắn.

Tại cái này nguy hiểm cấm kỵ chi địa, đội ngũ thu thú thần kinh căng đến quá chặt, cho tới khi bọn hắn trông thấy dị thường thời điểm, có mấy người theo bản năng muốn đi sau chạy.

Nhưng uốn éo mặt, lại phát hiện đã có binh sĩ lặng yên không tiếng động xét đến bọn hắn hậu phương, mặt không thay đổi kéo một đầu tuyến phong tỏa.

Mấy chục đầu chó máy móc

Bên cạnh đồng lứa đám người nhao nhao đứng lên, từng bước từng bước tất cả đầu mang theo không biết làm sao biểu lộ.

Tới là mấy trăm tên binh lính liên bang, bọn hắn đem mọi người đoàn đoàn bao vây đứng lên, một người trung niên chậm rãi tách mọi người đi ra.

Hắn thậm chí không có phản ứng Lý Y Nặc, Jindai Seisho, mà là nhìn về phía đội 7 binh sĩ: "Các người tại sao lại ở chỗ này, Khánh Hoài đâu!"

Chi này liên bang tập đoàn quân vốn là tại phụ cận tới lui, tiến hành huấn luyện dã ngoại, chuẩn bị tại chỉ định thời gian tiếp ứng Khánh Hoài.

Nhận được Lý Y Nặc cầu viện về sau, bọn hắn chạy tới đầu tiên.

Dù sao đội ngũ thu thú tất cả đều là con em tập đoàn, cái này muốn bị người hoang dã đoàn diệt, còn không biết hi vọng truy tìm thông cùng liên bang nhật báo những ký giả kia sẽ náo ra yêu cầu thân gì.

Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, vốn hắn nên vài ngày sau mới rời khỏi nội địa đập vào đường về liên dã chiến, lại sớm xuất hiện tại cấm kỵ

chi địa biên giới!

Điều này nói rõ Khánh Hoài nhiệm vụ xảy ra ngoài ý muốn!

Vương Bính Tuất đi về phía trước một bước, muốn cầu chi này liên bang bộ đội trước tiên đem Lý Y Nặc cho hộ tống ra ngoài, không cần phức tạp.

Kết quả Lý Y Nặc ngăn cản hẳn, bởi vì nàng cũng muốn biết Khánh Hoài bọn người ở tại trong cấm kỵ chi địa đến cùng đã trải qua cái gì.

Hoặc là chuẩn xác giảng: Khánh Trầ đến cùng là thế nào lấy sức một mình đoàn diệt Khánh Hoài bộ đội.

"Khánh Hoài người đâu?" Trung niên nhân gặp đội 7 binh sĩ năm người nói chuyện, hỏi lần nữa.

"Mấy giờ trước, Khánh Hoài trưởng quan phát động cấm kỵ chi địa quy tắc, hẳn không nói gì thêm, bay thẳng đến phương bắc phóng đi, hẳn là muốn tại quy tắc giết chết hẳn trước đó chạy khỏi nơi này, " trung đội trưởng Ninh Thuận trả lời.

Trung niên nhân không có nói thêm nữa nói nhảm, quay đầu hướng phó quan nói ra: "Mặt quạt địa thảm thức hướng phương bắc tìm kiếm, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!"

Lúc này, trung niên nhân cảm thấy da đầu tê dại một hồi, hẳn cũng không biết trở lại liên bang, làm như thế nào cùng mẫu thân của Khánh Hoài giải thích!

Đây chính là Khánh thị tứ phòng thế hệ tuổi trẻ hi vọng!

Hắn nhìn về phía trung đội trưởng, chuyện này nhất định phải có cái đáp án.

"Người mới vừa nói Khánh Hoài phát động quy tắc?" Trung niên nhân cảm thấy có chút không đúng, rõ ràng Khánh Hoài biết đến quy tắc so các binh

sĩ càng nhiều, làm sao binh sĩ thứ sự không có, Khánh Hoài lại xảy ra chuyện nữa?

Ninh Thuận giải thích nói: "Có một binh sĩ giống như là bị quỷ phụ thân như vậy, đột nhiên muốn giết Khánh Hoài trưởng quan. Khánh Hoài trưởng quan vốn định dùng chủ thủ bức lui hắn, nhưng hắn lại cùng chịu chết một dạng chính mình nhất định phải đụng vào chủ thủ, dẫn đến trưởng quan phát động quy tắc."

Khi nói đến đây, ở đây tất cả mọi người nhớ lại một màn kia đầu rùng mình một cái.

Bọn hắn không biết vật cấm kỵ ACE-019 tác dụng, cho nên khi bọn hắn nhớ tới Vương Cường cái kia quỷ dị cử động, còn có đối phương trước khi chết nụ cười quỷ dị kia lúc, đầu cảm thấy 'Quỷ phụ thân' quá chuẩn xác.

Trung niên nhân nhìn xung quanh tất cả mọi người phản ứng, lạnh giọng nói ra: "Cái quỷ gì phụ thân, rõ ràng là có người biết quy tắc, không chế hoặc đón mua tên lính này!"

"Các người tại sao phải sớm đường về, vì cái gì xuất hiện ở đây, đem người biết đến quá trình tất cả đầu cho ta nói ra!" Trung niên nhân nói ra.

Ninh Thuận do dự một chút nói ra: "Trưởng quan, ở chỗ này nói, vạn nhất nói sai cái gì sẽ phát động quy tắc. . ."

Trung niên nhân cười lạnh: "Không nói người bây giờ liền phải chết."

Ninh Thuận hung ác nhấn tâm, hồi đáp: "Bởi vì tìm không thấy người hoang dã, Khánh Hoài trưởng quan mang bọn ta bắt được 981 nơi sản xuất bên trong một nhà nông hộ, đem bọn hắn đưa đến nơi này thí nghiệm cấm kỵ chi địa quy tắc. Ngay sau đó một thiếu niên xuất hiện, hắn lợi dụng quy tắc nào đó, một hơi giết chết hai cái đội binh sĩ, thế là Khánh Hoài trưởng quan quyết định dẫn đầu chúng ta đi trước đuổi giết hắn. Nhưng về sau chúng ta cơ hồ toàn quân bị diệt, chỉ có thể từ bỏ nhiệm vụ trực tiếp rút

lui."

Ninh Thuận sợ phát động quy tắc, li ền không có nói tử mĩ quá trình.

Lúc này, trung niên nhân bên cạnh, một tên bị khiếp sợ cấp đại đội sĩ quan nhú mày mắng: "Người mẹ nó thả cái gì cái rắ m đầ u, một người có thể truy sát các người hơn một trăm người?"

Sĩ quan, tốt.

Quy tắc: Không thể nói thô tục.

Mắt nhìn thấy sĩ quan sắc mặt d ầ n d ầ n xanh đen, hiển nhiên lại là bị không biết tên độc trùng ẩ n nấp chết.

Trung niên nhân nhìn xem sĩ quan thi thể: "Đã sớm đã thông báo. . . Đem tên phế vật này thi thể cho ta kéo đi!"

Trung đội trưởng Ninh Thuận vẻ mặt c ầ u xin: "Trưởng quan, chiến hữu của chúng ta cũng là bị quy tắc hồ chết đó a, thiếu niên kia trong bất tri bất giác li ền có thể để cho chúng ta trúng chiêu!"

"A, Tào Ngụy đầ u?" Trung niên nhân giống như là chợt nhớ tới sự tình gì, nổi danh điể m họ hỏi: : "Vì cái gì không có gặp Tào Ngụy?"

Ninh Thuận nói: "V ề sau Tào Ngụy trưởng quan một mình đầ u theo giết thiếu niên kia v ề sau, li ền không có trở lại, Khánh Hoài trưởng quan nói. . . Hắ n khắ n định là chết."

Trung niên nhân ngưng tiếng nói: "Người đang nói cái gì mê sắ ng, Tào Ngụy là cấp C cao thủ, mà lại dùng thuốc biến đố i giệ n cường hóa giác quan, người nói hắ n đầ u theo giết một người bình thường, chính mình nhưng đã chết? !"

Trung niên nhân quá rõ ràng Tào Ngụy là ai, bởi vì hắ n bây giờ doanh đã chiến này doanh trưởng vị trí, nguyên bản là Tào Ngụy!

Vậy nhưng từng là trong quân ít có nhân vật!

Hắn nguyên bản còn muốn hỏi hỏi Tào Ngụy tình huống như thế nào, nhưng đối phương cũng đã chết rồi? !

Ninh Thuận nói ra: "Trưởng quan, ngài có thể đem chúng ta toàn bộ cách ly thẩm vấn, nếu như ta nói lời có nửa phần hoang ngôn, ngài có thể đưa chúng ta lên toà án quân sự."

Kỳ thật, nghe tới nơi này lúc, Lý Y Nặc liền rất chắc chắn thiếu niên này chính là Khánh Trăn.

Bên người nàng Nam Canh Trăn một mực mặt không biểu tình, thoạt nhìn như là đang ngẩn người, trong nội tâm lại tại đậu đen rau muống: Liền Trăn ca trí thông minh kia, đùa chơi chết các người cũng xác thực không oan uổng.

Mà những cái kia một mực vẫn chưa hay biết gì đội ngũ thu thú, gia tộc Jindai, lại là lần đầu tiên nghe được chân tướng.

Trước đó, Khánh Hoài thuyết pháp là: Bọn hắn đã hoàn thành nhiệm vụ sớm đường về.

Mọi người mặc dù còn nghi vấn, nhưng người nào có thể nghĩ đến đúng là bị một thiếu niên cho truy sát trở về.

Mà lại loại này về số lượng so sánh cũng quá kinh người, một bên là cả một cái liên dã chiến, một bên khác thì là một thiếu niên.

Loại này chân tướng tới quá quá mạnh liệt một chút!

Đám người hai mặt nhìn nhau lấy, ai cũng chưa nghe nói qua lúc nào nhiều nhân vật như vậy!

Trung niên nhân lông mày đầu nhanh vắn cùng một chỗ: "Nói quá trình cụ

thê!"

"Hắn mang bọn ta đi một mảnh quỹ dị lùm cây, hắn có thể thuận lợi lợi qua đi, nhưng chúng ta người lợi qua đi lúc lại phẫn thân toái cốt. . ."

"Chúng ta đem hắn ép về phía lôi khu, nhưng hắn lại giống như là mở kim loại máy quét giống như, tinh chuẩn tránh đi tất cả phần bộ binh quỹ lôi. . ."

"Thiếu niên kia hát một ca khúc, đem chúng ta giết chỉ còn một cái đội. . ." Ninh Thuận nói ra.

"Hát một ca khúc? Giết các người mấy chục người?" Trung niên nhân sửng sốt một chút.

"Ừm, " Ninh Thuận gật đầu, hắn nói đến quy tắc lúc liễn tích chữ như vàng, sợ phát động cái gì quy tắc.

Trung niên nhân nhíu mày, cũng chưa nghe nói qua ca hát có thể giết người quy tắc a: "Hát cái gì ca? Cái này có thể nói sao?"

Ninh Thuận vội vàng nói: "Báo cáo trưởng quan, cái này có thể nói, không phải ca hát bản thân có thể giết người, mà là. . ."

"Vậy người hát cho ta nghe một lần, " trung niên nhân nói ra.

Ninh Thuận hát nói: "Trước cửa cầi lớn dưới, bơi qua một đám vịt. . ."

Có con em tập đoàn đột nhiên bị chọc cười: "Bài hát này ta cũng đã biết, mau tới mau tới đếm một chút, hai bốn sáu bảy tám. . ."

Con em tập đoàn, tốt.

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, cơ hồ tất cả đều đoán được quy tắc chân tướng, bọn hắn muốn nói chút gì, nhưng lại không dám nói.

Lý Y Nặc lập tức có chút đau răng, cái này thậm chí còn có chút phí người a!

Nàng đối với trung niên nhân nói ra: "Khiến người khác đều tản ra đi, chúng ta mấy cái tìm hiểu tình huống là được."

Trung niên nhân gật gật đầu: "Y Nặc tiểu thư, Jindai Seisho tiên sinh lưu lại, những người khác thôi lui! Vương phó quan, người cũng lưu lại! Ninh Thuận, người nói tiếp!"

Nam Canh Thần chuẩn bị rời đi, lại bị Lý Y Nặc kéo lại, nàng đối với trung niên nhân nói ra: "Đây là người của ta, không cần rời đi."

Trung niên nhân chần chờ một chút: "Được."

Ninh Thuận nói ra: "Trưởng quan, thiếu niên kia rất quý dị, đối với cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc dị thường quen thuộc, mà lại đối với nơi này địa hình cũng đặc biệt quen thuộc, tựa như tại nhà mình một dạng. Chúng ta thử nghiệm sẵn bản hắc, nhưng bản luôn có thể tìm tới địa hình thoát khỏi. Đối phương tại giữa sơn dã chạy lúc như giẫm trên đất bằng. . ."

"Người hoang dã?" Trung niên nhân hỏi.

Chỉ có người hoang dã mới có thể tại giữa sơn dã như giẫm trên đất bằng, bởi vì bản hắc từ nhỏ đã sinh hoạt tại trong hoàn cảnh như vậy.

Ninh Thuận nghĩ nghĩ thành thật trả lời: "Trưởng quan, chúng ta cũng không cách nào xác định bản có phải hay không người hoang dã, nhưng quần áo. . . Không giống như là người liên bang."

Lúc đó, Khánh Trần đã đổi lại Thần Đổng ngày thường đi sẵn lúc mặc quần áo, xác thực không giống như là người liên bang.

"Chờ một chút, trên người bản có thân thể máy móc sao?" Trung niên nhân hỏi.

"Không có," Ninh Thuận trả lời: "Chúng ta đội 7 không cùng bản đánh qua

đối mặt, nhưng nếu như hắn có thân thể máy móc, tao ngộ qua hắn binh sĩ sẽ trước tiên hỡi báo, bởi vì cái này thuộc về tình báo trọng yếu."

Lần này, trung niên nhân cảm thấy đối phương càng thêm phù hợp người hoang dã đặc thù.

Nhưng vào lúc này, Lý Y Nặc bỗng nhiên hững hờ nói ra: "Nghe hắn nói người hoang dã, ta đột nhiên nhớ tới một việc. Khi tiến vào cấm kỵ chi địa trước chúng ta một mực bị người hoang dã truy sát, nhưng bọn này người hoang dã cũng không đơn giản, bởi vì có người của Lò Sưởi trộn lẫn trong đó."

"Lò Sưởi! ?" Trung niên nhân khí tức trệ một chút, liên bang tập đoàn quân cũng không cần ngại Lò Sưởi, đối phương đối mặt quân chính quy một dạng muốn trốn đông trốn tây.

Có thể máu chốt là, đối phương không nên xuất hiện ở đây a.

Hắn nhìn về phía Jindai Ori, Jindai Seisho, người sau cũng gật đầu xác nhận.

Lý Y Nặc tiếp tục nói: "Lò Sưởi ở trên vùng hoang dã đoàn diệt gia tộc Jindai, cũng đem chúng ta bức vào cấm kỵ chi địa, trước đó ta liềh hoài nghi, bọn hắn là có trưởng lão dẫn đội, không phải vậy không dễ dàng như vậy đoàn diệt gia tộc Jindai."

Jindai Seisho sắc mặt tối sầm.

Lý Y Nặc không có quản hắn: "Các người cũng hẳn là nhận được chúng ta tín hiệu cầu cứu mới đến nơi này, lúc ấy ta đã nói, bị người hoang dã tập kích sự tình. Nhưng rất quý dị là, đám kia người của Lò Sưởi đem chúng ta truy vào đến về sau, lại đột nhiên không đuổi, không hiểu biến mất. Ta bây giờ hoài nghi, bọn hắn là tiến vào cấm kỵ chi địa nội địa!"

Trung niên nhân ngây ngẩn cả người, hắn biết Khánh thị đại phòng cùng Lò Sưởi có bí ẩn liên hệ. . .

Có một số việc không chịu nổi liên tưởng, tưởng tượng liên sẽ muốn rất nhiều!

Bóng dáng chi tranh, đại phòng, Lò Sưởi, giống như là hoang dã thô dân thiếu niên!

Trung niên nhân cảm thấy mình đã tiếp cận chân tướng!

Đến giờ phút này, Lý Y Nặc liên lời gì cũng không nói.

Dù sao làm nội ứng liên coi trọng cái điểm đến là dừng, chằm ngòi thổi gió bị người đã nhìn ra cũng không quá tốt!

Mà lại, nội ứng làm đến trên phần này, hẳn là không sai biệt lắm đi. . .

Lúc này, trung niên nhân nghi ngờ nói: "Ta nhớ được các người cần cứu tin tức, có thể Lò Sưởi nhiều người như vậy tới, vì sao chỉ có một thiếu niên xuất thủ?"

Lúc này, Jindai Seisho đột nhiên nói ra: "Người biết Lò Sưởi lẽ cắt sừng sao?"

Lý Y Nặc nội tâm âm thầm giật mình, một đoạn thời khắc nàng thậm chí cảm thấy đến Jindai Seisho là nội ứng của nàng đồng bọn tới, một đao này bỏ quá kịp thời.

Cái gọi là Lò Sưởi lẽ cắt sừng, chính là trong toà núi tuyết kia ưu tú nhất người trẻ tuổi tại trưởng thành lúc, nhất định phải một mình săn giết hung mãnh Ly Ngưu quy củ.

Giết chết Ly Ngưu về sau, cắt đi râu đầu lâu công về Lò Sưởi, to lớn sừng râu thì treo ở trong nhà mình xem như dũng khí biểu tượng.

Bất quá đó là sớm mấy trăm năm trước quy củ, về sau cấm kỵ chi địa xuất hiện, hoang dã cùng liên bang đối lập đằng sau, lẽ cắt sừng cũng có thể

dùng sấn giết mặt khác hung mãnh dã thú, sấn giết liên bang cao thủ để hoàn thành.

Chỉ có hoàn thành lễ cắt sừng, mới có tư cách trở thành Lò Sưởi bên trong chân chính dũng sĩ, một mình dẫn đầu đội ngũ đi sấn.

Mà những cái kia không hoàn thành lễ cắt sừng, lại chỉ có thể trở thành những người này tùy tùng.

Cho nên hiện tại Khánh Hoài bị chặn giết, có phải hay không là trưởng lão nào đó nhĩ tử, ngay tại hoàn thành lễ cắt sừng? !

Trong bất tri bất giác, đầu mâu đã chỉ hướng Lò Sưởi, còn có Khánh thị nội bộ bóng dáng chi tranh.

Nói không chừng, sẽ còn bốc lên đại phòng cùng tứ phòng nội đấu. . .

Trung niên nhân trầm tư thật lâu, hắc h ồ nghi dùng ánh mắt còn lại nhìn một chút Lý Y Nặc, Jindai Seisho.

Tập đoàn nội bộ đều biết Lý Y Nặc là điển hình phái chủ chiến, căn bản không có khả năng cùng gia tộc Jindai quan hệ mật thiết.

Cho nên, hiện tại chính mình cái này suy đoán hẳn là chân tướng đi!

Lúc này, trong t ần số truyền tin truyền đến thanh âm: "Trưởng quan, tìm tới Khánh Hoài thi thể!"

Trung niên nhân sắc mặt ngưng trọng lên, tia hi vọng cuối cùng cũng tan vỡ.

Hắn đứng không nơi xa nắm chố sấn máy móc binh sĩ nói ra: "Đem chố sấn tất cả đều thả ra, lần theo mùi, cần phải tìm tới hung thủ!"

. . .

Giờ này khắc này, kỳ thật nhất cảm khái người, cuối cùng vẫn là Lý Y Nặc.

Ở đây trong mọi người, nàng là rõ ràng nhất Khánh Trầ thực lực.

Bởi vì nàng từ nhỏ đã vây quanh ở Thất thúc Lý Thúc Đờng bên cạnh, lập chí cũng phải trở thành một tên kỵ sĩ, cho nên nàng cũng hiểu rõ nhất kỵ sĩ một chút cơ bản quy tắc.

Trở thành kỵ sĩ trước đó, Khánh Trầ đầu tiên nhất định phải là người bình thường.

Mà hoàn thành lần thứ nhất Sinh Tử Quan kỵ sĩ, thì hẳn là cấp độ F bên trong đỉnh lưu tiêu chuẩn.

Kỵ sĩ tấn thăng chỉ lộ một mực khác biệt với mặt khác truyền thừa.

Đại đa số truyền thừa tấn thăng phương thức là trơn nhẵn mà ổn định, nhưng mỗi cái kỵ sĩ tại hoàn thành Sinh Tử Quan vềsau, đều là nhảy vọt thức thực lực tăng trưởng.

Nghe nói nhân loại kỷ nguyên mới sớm mấy năm còn không có hô hấp thuật thời điểm, kỵ sĩ coi như hoàn thành tám hạng Sinh Tử Quan, cũng mới cấp A đỉnh lưu tiêu chuẩn.

Khi đó kỵ sĩ là thắng ở nhiều người, thắng ở có ổn định truyền thừa, chỉ cần hoàn thành tám hạng Sinh Tử Quan liên nhất định là cấp A, cho nên thường thường mười mấy cấp A đánh người ta một cái.

Một chiêu hô liên toàn đi lên đánh nhau.

Vềsau đường biển đoạn tuyệt, Trầ Sinh sáng tạo hô hấp thuật hậu, quả thực là không nghĩ tới kỵ sĩ cá thể thực lực lại như lên trời quật khởi, Lý Thúc Đờng bây giờ ngay cả thứ tám hạng Sinh Tử Quan đều không có bước qua, cũng đã là đương thời Bán Trầ.

Cũng không biết hoàn thành thứ tám hạng đằng sau, sẽ là cái gì cảnh giới?

Đáng tiếc, Cấm Đoạn Chi Hải vẫn như cũ là tất cả nhân loại sinh mệnh cấm khu, Lý Thúc Đĩnh khả năng đời này cũng vô pháp đụng chạm đến cao nhất bậc cửa kia.

Hiện tại, một cái vừa mới tấn thăng cấp độ F đỉnh lưu ký sĩ, vậy mà tại trong cấm ký chi địa giết cơ hồ nguyên một đội người, cuối cùng còn dụ sứ Khánh Hoài phát động quy tắc, không thể không trốn bán sống bán chết.

Cái này dựa vào là cũng không phải điểm võ lực, mà là trí tuệ.

Giờ này khắc này, Khánh Hoài hẳn là cũng chết đi.

Nói thật, Lý Y Nặc kỳ thật có chút bội phục Khánh Trân, đối phương làm sự tình, mình tuyệt đối làm không được.

Nàng đang nghĩ, nếu Thất thúc ám chỉ bọn hắn có thể tin tưởng lẫn nhau, vậy nàng là không phải tương lai có thể cùng vị này tân tấn ký sĩ liên thủ hợp tác một chút?

Chuyện nàng muốn làm cũng có rất nhiều.

Giờ này khắc này, Lý Y Nặc bỗng nhiên có một loại mọi người đều say ta độc tỉnh kỳ diệu cảm giác hưng phấn, nhưng nàng còn nhất định phải giả bộ như cái gì đều không biết.

Cho nên, biểu lộ hơi có vẻ kỳ quái.

Bất quá Lý Y Nặc lại không phát hiện bên người nàng bảo bảo, thần sắc so với nàng còn kỳ quái. . .

. . .

Giờ này khắc này, cấm ký chi địa số 002 nội địa bên trong.

Mười mấy tên người hoang dã chính ng ồi vây quanh đang thiêu đốt bên cạnh đống lửa, một vị chải lấy bím tóc trung niên nhân chính nhắm mắt dưỡng th ần, hấn bím tóc bên trên quấn lấy mã não cùng ngọc lam, trên cổ thì mang theo một chuỗi xương ngón tay dây chuy ền.

Dây chuy ền kia do nhân loại ngón út cuối cùng một tiết xuyên thành, có vài tiết li ền đại biểu hấn từng từng giết bao nhiêu người liên bang.

Những người hoang dã này sắc mặt trắng bệch, trên thân cũng trắng bệch.

Cũng không phải ngã bệnh, mà là thân thể bọn họ bên trên lau kỳ quái bột phấn.

Sau một khắc, có người móc ra một cái túi da dê may đến, đưa cho vị trung niên nhân này: "Trưởng lão, nên bỏ phấn."

"Ừm, " trưởng lão đứng dậy, trên cổ của hấn khớp xương dây chuy ền đung đưa, phát ra r ầm r ầm tiếng vang.

Hấn từ trong túi da dê c ầm ra một thanh bột phấn, bôi lên tại trên mặt của mình, trên thân.

Một bên vị kia tùy tùng nói ra: "Trưởng lão, Đại trưởng lão cho Phong Tuyên Hoa phấn hoa thừa không nhiều lắm, chúng ta tại trong cấm kỵ chi địa cũng càng ngày càng nguy hiểm, nhưng con m ồi từ đ ầu đến cuối không có xuất hiện. . . Nếu không chúng ta đợi thêm một ngày, li ền v ề núi tuyết đi. Không có Phong Tuyên Hoa phấn hoa, sợ là nội địa dã thú cùng thực vật sẽ để cho chúng ta chống đỡ không được."

Vị trưởng lão này bỏ xong trên người bột phấn sau tr ầm tư: "Phong Tuyên Hoa phấn hoa thu thập không dễ, nếu là chúng ta không công mà lui, như thế nào hướng tiên tổ bàn giao?"

"Có thể chúng ta cũng không thể đem mệnh khoác lên nơi này, " tùy tùng thấp giọng nói ra: "Ta nghe Đại trưởng lão nói qua đâu, cấm kỵ chi địa số 002 quỷ dị gấp."

Trưởng lão thở dài một tiếng lần nữa ng ồi xuống, h ắn đưa tay nhìn thoáng qua trên tay đ ồng hồ điện tử thời gian cùng ngày, nhiệt độ, th ần sắc biến hóa không chừng.

Nếu là Khánh Tr ần nhìn thấy vị trưởng lão này chuỗi này tràn đ ầy Man Hoang khí tức khớp xương, lại nhìn thấy trên tay đối phương đ ồng hồ điện tử, sợ rằng sẽ cảm thấy không hiểu không hài hòa. . .

Nhưng mà đây hết thảy đối với Lò Sưởi người mà nói không thể bình thường hơn được:

Thu thập khớp xương là đối với lực lượng cùng tiên tổ sùng kính, cũng là trong tộc địa vị biểu tượng.

Dùng đ ồng hồ điện tử, đó là bởi vì đ ồng hồ điện tử thật rất tốt dùng a!

Tối thiểu so nhìn bóng dáng nhìn thái dương dễ dùng. . .

Lò Sưởi người bởi vì một ít biến cố, thu được đến từ "Tiên tổ" lực lượng, dẫn đến bọn h ắn sùng bái đ ồ đảng cùng Th ần Minh.

Nhưng cái này không có nghĩa là mọi người muốn xếp hạng khiển trách khoa học kỹ thuật. . . Dù sao tiên tổ lại không bài xích khoa học kỹ thuật!

Lái xe đi sẵn xác thực so đi bộ đi sẵn hiệu suất cao hơn thôi!

Trên thế giới này hết thảy chủ nghĩa, cuối cùng đều sẽ biến thành chủ nghĩa thực dụng.

Đây cũng là một cái huy ền học cùng khoa học tất cả chơi tất cả thời đại, lẫn nhau có khác nhau, nhưng lại không hiểu thấu dung hợp ở cùng nhau.

Lúc này, trưởng lão nhìn xem một cái hướng khác cảm khái nói: "Đợi thêm hai ngày, nếu là còn không có thấy bóng người, chúng ta ngay tại Phong Tuyền Hoa phấn hoa sử dụng hết trước đó rời đi nơi này. . ."

...

Phương xa, Khánh Tr ần cùng Lý Thúc Đ ồng đã thuận lợi rời đi cấm kỵ chi địa.

Hắn quay đ ầu lại liếc mắt nhìn cái kia thâm thúy hắc ám rừng cây, lại cảm thấy không hiểu thân thiết.

Thiếu niên nhẹ nhàng nói ra: "Ta sẽ còn trở lại."

Chuyến này hoang dã bồn ba, hắn gặp được quá nhi ều kỳ quan, đã trải qua quá nhi ều chuyện.

Li ền phảng phất một bài mỹ lệ từ khúc, tại tính mạng của hắn bên trong không ngừng xen lẫn, tấu minh.

Cũng cải biến vận mệnh của hắn.

Khánh Tr ần một đoạn thời khắc cảm thấy, hắn là từ hắn xuyên qua một khắc này tính lên, cái kia thuộc về chính hắn nhân sinh, mới chính thức bắt đ ầu.

00:00:00.

Đếm ngược về không.

Trở về!

...

Quyển thứ nhất, đêm Chương 01:: Tấu minh.

Xong.

...

5700 chữ đại chương tăng thêm, lần nữa cảm tạ mọi người giúp ta phá đặt trước lần đầu ghi chép! Cầu nguyệt phiếu a!!!

...

Cảm tạ thư hữu 20191222234430856 trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Chương 167, kế hoạch thanh trừ (vận chữ đại chương c ầu nguyệt phiêu!)

Đếm ngược 168:00:00.

Khi hắc ám lúc kết thúc, Khánh Tr ần vẫn như cũ lẳng lẳng đứng tại trong dải cây xanh.

7 ngày trước, hấn chính là đứng ở chỗ này báo cáo Khánh Quốc Trung, sau đó nhìn tận mắt đối phương bị cảnh sát nâng lên xe cảnh sát.

Xuyên qua cơ chế thật là khiến người ta cảm thấy phi thường kỳ diệu.

Giờ này khắc này xe cảnh sát thậm chí cũng còn không có lái đi.

Khánh Tr ần ở trong hắc ám yên lặng nhìn chăm chú lên xe cảnh sát chậm lửa phát động, sau đó dần dần đi xa, hấn thậm chí còn có thể nhìn thấy trong xe Khánh Quốc Trung chính cúi đầu thấp xuống, mười phần uể oải.

Quá kỳ diệu, cùng một sự kiện, vậy mà có thể thời gian qua đi vài ngày thoải mái đến hai lần. . .

Bất quá, lần này báo cáo đằng sau, Khánh Tr ần còn muốn báo cáo chỉ sợ cũng có chút khó khăn.

Bởi vì Khánh Quốc Trung đối mặt không còn là câu lưu, mà là tố tụng hình sự.

L ần này báo cáo bên trong, kỳ thật có một chuyện phi thường mấu chốt: Khánh Tr ần không chút do dự đ ồng ý đối phương chuyển nhượng phòng ốc, cho nên Khánh Quốc Trung cùng ngày liền xong xuôi sang tên, cũng

cần tới mấy trăm ngàn bán phòng khoán.

Cái này mang ý nghĩa, Khánh Quốc Trung có đầy đủ tiền đánh bạc, cấu thành hình phạt 303 đầu tù chúng đánh bạc, tổ chức ba người trở lên đánh bạc, tiền đánh bạc mức tính gộp lại đạt tới 5 vạn nguyên trở lên, sẽ xử ba năm phía dưới tù có thời hạn, quản chế, giam ngắn hạn. . .

Cho nên lúc ban đầu hắn ở trong hắc ám đánh bại Khánh Quốc Trung về sau, cũng không có cướp đi đám con bạc tiền tài trên người, còn chuyên môn cùng 110 báo án trung tâm tiếp cảnh tiểu tử tử nhấn mạnh một chút chuyện này.

Khánh Trần bây giờ đã trở thành thời gian hành giả, lại là tổ chức Kỵ Sĩ đời sau người thừa kế, đã sớm sẽ không đem 50,000 khối tiền để ở trong mắt.

Cái này mấy vạn khối tiền thả trên người Khánh Quốc Trung, rõ ràng có thể phát huy càng lớn tác dụng.

Chỉ là, đợi cho hắn đưa mắt nhìn xe cảnh sát đi xa, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác mình giống như cũng không có thống khoái như vậy.

Không phải hối hận đưa Khánh Quốc Trung đi vào, mà là hắn đột nhiên cảm giác được, nhân sinh của mình giống như đã không cần suy nghĩ thêm loại chuyện này.

Khánh Trần đã có nhân sinh mới.

Lúc này, hắn trong túi máy truy tìm tin chấn không ngừng, Lưu Đức Trụ đang điên cuồng phát tới tin tức: "Lão bản, ngài lúc nào trở về!"

"Lão bản, ngài tranh thủ thời gian trở về quản quản Lâm Tiểu Tiểu đi, lại không quản hắn, ta khả năng liền phải chết!"

Khánh Trần hơi nghi hoặc một chút: "Lâm Tiểu Tiểu muốn giết người? Hắn tại sao muốn giết người?"

Lưu Đức Trụ lo lắng nói: "Mọi người nói xong ban ngày phối hợp với diễn kịch, kết quả hẳn ban đêm liên báo thù riêng, mỗi ngày để cho ta làm ác mộng a!"

Khánh Trần thế nhưng là trải nghiệm qua ác mộng, hẳn biết rõ Lưu Đức Trụ đã trải qua cái gì.

Nhưng hẳn cũng không thêm để ý, mà là hỏi tới sự tình khác: "Trong ngục giam những ngày này có hay không tình huống đặc biệt? Có hay không thời gian hành giả mới?"

Lưu Đức Trụ thành thật trả lời nói: "Có! Mà lại là đại tình huống! Ngài rời đi về sau trong ngục giam số 18 đột nhiên tại bảy ngày thời gian bên trong, lục tục ngo ngoe từ mặt khác ngục giam chuyển tới hơn ba trăm người, từng cái hung thần ác sát đặc biệt khủng bố!"

Khánh Trần nhíu mày: "Lâm Tiểu Tiểu có hay không nói bọn hắn là tới làm gì?"

Lưu Đức Trụ nói ra: "Nói, Lâm Tiểu Tiểu nói bọn hắn là đến tìm cái chết. . ."

Khánh Trần: ". . ."

Bất quá, Lâm Tiểu Tiểu nếu là nói như vậy, Khánh Trần đại khái liên hiểu.

Nhất định có thể lực lớn đã phát hiện Lý Thúc Đĩnh rời đi tin tức, sau đó từ mặt khác trong ngục giam chuyển đến mấy trăm người chuẩn bị gây sự.

Mà lại tám thành là hướng về phía vật cấm kỵ ACE-005 tới.

"Ta đã biết," Khánh Trần nói xong liên đem máy truy vấn tin thăm dò trở về trong túi.

Hắn lúc này đã tấn thăng ky sĩ, tiếp xuống chính là đi theo Lý Thúc Đĩnh

trở lại trong ngục giam số 18.

Xem ra, lần sau xuyên qua sẽ có đại sự phát sinh.

Khánh Trần nghĩ đến mình còn có một cái ước định, hẳn kéo mũ trùm quay người đi vào trong hắc ám.

...

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành.

Nửa đêm sân trường mười phần an tĩnh, không có xe hàng nhỏ, không có rộn rộn ràng ràng học sinh.

Cửa ra vào bảo an Trần đại gia, cũng ngồi tại trong phòng gác cửa mệt mỏi muốn ngủ.

Một cái bóng đen im ắng phóng qua tường vây, tay chân nhẹ nhàng tựa như là một cái mèo ly hoa.

Khánh Trần xuyên qua quen thuộc đường nhỏ, ở cấp ba bộ lầu dạy học trước, đứng là trực tiếp dùng cả tay chân thuận vách tường hướng tầng cao nhất bò đi.

Lầu dạy học tường, nhưng so sánh Thanh Sơn Tuyết Bích tốt hơn nhiều.

Ngồi tại mái nhà sân thượng biên giới bên trên, cũng không lâu lắm sau lưng sân thượng cửa sắt nhỏ phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang, bị người ngạnh sinh sinh cho đẩy ra.

Là gậy gò nhỏ Nam Canh Trần.

Cái kia tiểu môn vốn là khóa lại, về sau trong trường học đám tình nhân không có địa phương riêng tư gặp, liền có người vụng trộm đem nơi này khóa cho nạy hư, bên ngoài nhìn không có việc gì, tìm khóa cũng đã phế đi.

Nói thật, đời này một mực độc thân đến bây giờ hai cái khổ cấp cấp thiếu niên, cũng là lần đầu tiên tới trên sân thượng này. . .

Nam Canh Thần đẩy cửa lúc, còn có vẻ hơi nhăn nhó.

Khánh Trần nói ra: "Đưa di động quai móc."

"Nha. . ." Nam Canh Thần làm theo.

Khánh Trần nói ra: "Sau này hãy nói thế giới trong sự tình, hai ta tìm cùng loại loại này không ai địa phương, thẳng đến ta lấy tới số liệu cứ điếm đến bảo hộ tư ẩn."

Nam Canh Thần nhìn thoáng qua ng ẩ ở sân thượng biên giới Khánh Trần, nguyên bản cũng nghĩ ng ẩ lên, nhưng hấn lại đi dưới lầu nhìn thoáng qua, lập tức rùng mình một cái.

"Khụ khụ, Trần ca, " Nam Canh Thần do dự nửa ngày nói ra: "Ta trước tiên nói một chút ta bên này sự tình đi, đầu tiên Lý Y Nặc đã biết ta là thời gian hành giả. . ."

Khánh Trần mặt không biểu tình hỏi: "Trước người không phải nói nàng không biết nha."

Nam Canh Thần nhớ lại, Lý Y Nặc nhều lần hỏi hấn có phải hay không thời gian hành giả, chính mình cũng nói không phải.

Sau đó đối phương đầu sẽ dùng giống như súng ái thiếu năng trí tuệ ánh mắt nhìn xem hấn nói: Ủ, tốt, người không phải.

Lúc đó hấn còn không có nghĩ lại, bây giờ lại có chút thẹn đến hoảng. . .

Khánh Trần nghĩ nghĩ hỏi: "Nàng có hay không để cho người nói với ta cái gì, hoặc là có hay không đề cập với người lên ta."

"Không có a, " Nam Canh Thần sửng sốt một chút.

"Vậy xem ra nàng còn không biết hai ta quan hệ, cũng không biết ta là thời gian hành giả, " Khánh Tr ần phỏng đoán nói.

Hắn vừa r ồi hỏi như vậy, là lo lắng Nam Canh Th ần không giữ m ồm giữ miệng, để lộ phương diện này tin tức.

Nếu như Lý Y Nặc đoán được hắn cùng Nam Canh Th ần quan hệ, mà hắn lại có Lý Thúc Đ ồng học sinh, Kỵ Sĩ đời sau người thừa kế thân phận, vậy đối phương khẳng định sẽ muốn thông qua Nam Canh Th ần nói chút gì, làm chút gì, tối thiểu sẽ thăm dò Nam Canh Th ần.

Hiện tại, hỏi Nam Canh Th ần một ít chuyện, tuyệt đối không có khả năng trực tiếp hỏi, người cũng không biết đối phương tại mê chi tự tin trạng thái, sẽ cho người cái gì đáp án.

Cho nên Khánh Tr ần nhất định phải từ mặt bên hỏi vấn đề, sau đó chính mình phán đoán. . .

Khánh Tr ần hỏi: "Nàng biết người là thời gian hành giả v ềsau, không có gì phản ứng sao?"

Nam Canh Th ần nói ra: "Nàng để cho ta ngàn vạn giấu diếm được không muốn lộ ra, bởi vì tập đoàn nội bộ bây giờ đầu tư ần tự chế định kế hoạch thanh trừ."

"Kế hoạch thanh trừ? !" Khánh Tr ần ngờ ngác một chút: "Đây là làm gì vậy."

"Đảo ngược ảnh hưởng thế giới trong kế hoạch, " Nam Canh Th ần giải thích nói: "Kỳ thật người thế giới trong vẫn rất phản cảm thời gian hành giả, nhất là những đại nhân vật kia. Bây giờ bọn hắn đã xác định một chút, bị thay thế rơi thế giới trong nhân loại, cùng tử vong cơ h ồkhông có khác nhau, toàn bộ ý thức đầu tiên tán không biết đi nơi nào, loại chuyện này ngẫm lại đã cảm thấy khủng bố. Tr ần ca, ta là có thể hiểu được bọn hắn, nếu như chúng ta vị trí thế giới mới là thế giới trong, đột nhiên có một

ngày cha ta bị người thay thế, ngấm lại đã cảm thấy. . . Còn giống như rất tốt?"

Khánh Trầ: ". . ."

"Nêu ví dụ không đúng a, " Nam Canh Thầ trầ từ một h ồi nói ra: "Ta cũng chỉ có người một người bạn như vậy, nếu như Trầ ca người có một ngày đột nhiên bị thay thế, người cũng không biết ta, cũng không đem ta làm bằng hữu, ta phải cỡ nào sợ sệt? Tại trong thế giới trong, rất nhiều người đều đứng trước loại tình huống này: Bằng hữu biến lạ lẫm, nhi tử biến mất không thấy gì nữa, phụ thân biến thành những người khác, cái này cùng chúng ta trước kia nhìn trong phim khoa học viễn tưởng người ngoài hành tinh khống chế người Địa Cầ, giống như không có gì khác biệt."

Cho nên, thời gian hành giả cùng thế giới trong thổ dân, nhưng thật ra là một loại tự nhiên đối địch trạng thái.

Không ai nguyện ý bị từ bên ngoài đến giống loài khống chế.

Sau đó liề có "Kế hoạch thanh trừ" .

"Ta nghe Lý Y Nặc nói, bây giờ thế giới trong từng cái thế lực, đã khống chế không ít thời gian hành giả, " Nam Canh Thầ tiếp tục nói: "Dựa theo nàng tính toán, chỉ riêng Lý thị liề đã khống chế hơn 300 tên thời gian hành giả, mà những người này chính là kế hoạch thanh trừ mẫu chốt."

"Bọn hấn khống chế những này thời gian hành giả muốn làm gì?" Khánh Trầ nhíu mày.

"Bọn hấn muốn khống chế những này thời gian hành giả, trở lại thế giới ngoài v ềsau, giúp bọn hấn săn giết tất cả cùng bọn hấn trùng tên trùng họ thế giới ngoài nhân loại, " Nam Canh Thầ nói ra.

"Đây chính là kế hoạch thanh trừ."

Một trận gió rét thổi tới, Khánh Trầ**ן** bỗng nhiên cảm giác cuối thu ban đêm có chút lạnh.

...

Thời gian hành giả xuyên qua cơ chế: Người trùng tên trùng họ, người tướng mạo nhất trí, xuất hiện tại đại khái đối ứng vị trí, liền sẽ thu hoạch được "Open Beta tư cách" .

Quy tắc này kỳ thật cũng không phức tạp, cho nên người thế giới trong cũng rất dễ dàng thâm vấn đi ra.

Những đại nhân vật kia tâm tâm khổ khổ phấn đấu nửa đời, làm sao lại dễ dàng tha thứ chính mình chính hưởng thụ sinh mệnh thời điểm, lại bị người khác thay thế?

Thế là, bọn hắn nhao nhao chế định kế hoạch thanh trừ, dự định từ trên căn nguyên thanh trừ mình bị thay thế khả năng: Giết chết người trùng tên trùng họ.

Đây là đơn giản nhất cũng hữu hiệu nhất phương thức.

Chỉ cần thế giới ngoài bên này không có người có thể thay thế bọn hắn, tự nhiên là có thể gối cao không lo.

Xuyên qua là đơn hướng, người thế giới trong mặc dù nhìn ở vào bị động bị đánh trạng thái, nhưng bọn hắn sự tình muốn làm, chưa hẳn muốn chính mình đi làm.

Các đại nhân vật thông minh kia phát hiện thời gian hành giả về sau, cũng không có trực tiếp giết chết bọn hắn là người nhà, thân nhân báo thù, mà là lựa chọn lợi dụng.

Khánh Trầ**ן** hỏi: "Bọn hắn dự định lúc nào chấp hành kế hoạch thanh trừ?"

"Hẳn tạm thời còn không vội, " Nam Canh Thầ**ן** nói ra: "Lý Y Nặc nói, Lý

thị toan tính rất lớn. Bọn hắn thậm chí coi thời gian hành giả là làm quý giá công cụ đến sử dụng. Không chỉ có kế hoạch thanh trừ, bọn hắn còn có xuyên qua kế hoạch!"

"Thứ đồ chơi gì?" Khánh Trầ n mê mang: "Bọn hắn còn muốn chủ động xuyên qua?"

"Ừm, " Nam Canh Thầ n gật gật đầu: "Đây vẫn chỉ là cái lối suy nghĩ, ta nêu ví dụ đến thuyết minh đi, tỉ như gia tộc Kashima gia chủ gọi Lee Byoung Chul (Lý Bình Triết), hắn quanh năm ở tại gia tộc Kashima trong thành thị nào đó, đối ứng Seoul. Lúc này, thế giới ngoài nhưng thật ra là có một người cùng hắn trùng tên trùng họ, tướng mạo nhất trí t ần tại, nhưng hắn không có ở tại Seoul, cho nên hai cái Lee Byoung Chul xuyên qua cơ chế cũng không có bị phát động. Nếu như nhà họ Lee có thể tìm tới cái này ở tại nông thôn Lee Byoung Chul, sau đó tại thế giới ngoài đem hắn đưa đi Seoul, đối ứng thế giới trong địa phương. Như vậy, nhà Kashima gia chủ khả năng lại đột nhiên biến thành một cái thời gian hành giả!"

Khánh Trầ n chấn kinh: "Bọn hắn c ài cái gì?"

"Áo, Lý thị cùng Kashima, Jindai gia tộc quan hệ không phải quá tốt, thuầ n túy chính là cố ý buầ n nôn bọn hắn. Nếu như ở thế giới trong ám sát Lee Byoung Chul, khẳng định rất khó khăn, mà lại sẽ xuất hiện không biết kết quả. Nhưng nếu như là Lee Byoung Chul mình bị thay thế, vậy liầ n không có biện pháp, thiên tai nhân họa thôi! Lý Y Nặc nói lên chuyện này thời điểm, rất hưng phấn, " Nam Canh Thầ n nói ra.

Nếu như nói trước đó kế hoạch thanh trừ, Khánh Trầ n còn có qua phỏng đoán, như vậy cái này chủ động xuyên qua kế hoạch, hắn đúng là chưa bao giờ nghĩ tới.

Xác thực quá ác tâm người.

Lấy cái giá thấp nhất, đi buầ n nôn một người ngưu bức nhất? !

Khánh Trầ n hơi xúc động, chớ nhìn hắn tại trong mấy lầ n chiến đấu biểu

hiện cỡ nào cơ trí, thông minh, nhưng cùng những người chơi cả một đời chiến thuật này so sánh, tâm hay là không có những người kia bản.

Hắn có chút may mắn chính mình một xuyên qua quá khứ ngay tại ngục giam, lại gặp Lý Thúc Đĩnh.

Nếu như hắn là xuyên qua đến Khánh thị nội bộ, chỉ sợ hiện tại cũng bị khống chế.

Nam Canh Thần nói bổ sung: "Ta đây cũng chính là lấy một thí dụ a, Lee Byoung Chul niên kỷ giống như đầu hơn một trăm tuổi, thế giới ngoài là không thể nào tìm tới người thay thế, nhưng phương pháp này có thể dùng trên thân người khác."

Chờ chút, Khánh Thần bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, Lý Thúc Đĩnh cùng Lâm Tiểu Tiểu bọn hắn sẽ bị xuyên qua sao? !

Đây là một vấn đề rất nghiêm trọng.

Nếu là thế giới ngoài cũng có một cái Lý Thúc Đĩnh, mà bên trong thế giới thế lực cũng cố ý tìm tới hắn, cũng đưa tới Lạc thành, vậy có phải hay không Lý Thúc Đĩnh cũng nguy hiểm?

Một đoạn thời khắc, thậm chí ngay cả Khánh Thần đầu muốn chấp hành kế hoạch thanh trừ, chính mình thật vất vả gặp phải một vị tốt sư phụ, kết quả đối phương lại bị người xuyên qua, hắn không tiếp thụ được kết quả này.

Nhưng vấn đề lại trở về, nếu như thế giới ngoài thật cũng có một cái Lý Thúc Đĩnh, vậy đối phương có lỗi gì đâu? Chỉ là bởi vì trùng tên trùng họ, đáng dấp một dạng, liền bị giết chết sao?

Hắn đột nhiên hỏi Nam Canh Thần: "Những cái kia bị Lý thị khống chế lại thời gian hành giả, có siêu phàm giả sao? Siêu phàm giả sẽ bị thay thế sao?"

"Thật là có một cái siêu phàm giả, " Nam Canh Thần nói ra: "Lý Y Nặc

phần này qua, siêu phàm giả kia năng lực giống như không quá đáng tin cậy. . ."

Khánh Tr ần nghe chút siêu phàm giả cũng có thể bị xuyên qua, lông mày lập tức nhíu lại.

Cái này chẳng phải mang ý nghĩa, Lý Thúc Đ ồng thật sẽ bị thay thế rơi?

Mà lại v ềsau mình tại thế giới trong giao bằng hữu, cũng có thể sẽ bị thay thế rơi!

Hắn hỏi lại: "Vậy trong những người này, có hay không tiêm vào qua thuốc biến đổi gen?"

"Không có tiêm vào qua thuốc biến đổi gen, " Nam Canh Th ần nói ra: "Lý Y Nặc còn phần này qua, nàng nói những thời gian hành giả này bên trong, ngay cả một người tiêm vào qua thuốc biến đổi gen đều không có. Nàng hoài nghi, thuốc biến đổi gen tiêm vào người đã cải biến gen, cho nên song phương không cách nào đạt thành xuyên qua đi ều kiện."

Khánh Tr ần nhẹ nhàng thở ra, bất quá hắn lập tức lại nghĩ tới một chuyện khác: "Chờ một chút, cái kia người Lý thị tất cả đều tiêm vào thuốc biến đổi gen không phải tốt sao, còn làm kế hoạch thanh trừ làm gì?"

Nam Canh Th ần nhìn v ềphía Khánh Tr ần: "Tr ần ca người không biết sao, thuốc biến đổi gen là có hậu di chứng. . ."

"Di chứng?" Khánh Tr ần sửng sốt: "Có ý tứ gì?"

"Cùng trở thành siêu phàm giả còn không giống nhau lắm, người tiêm vào thuốc biến đổi gen rất khó lại có đời sau, " Nam Canh Th ần nói ra: "Trong quá trình sinh dục, hài nhi phôi thai rất khó thành hình. Cho nên tập đoàn nội bộ đều là tìm kiếm các loại truyền thừa, nghĩ biện pháp để con em tập đoàn trở thành siêu phàm giả, mà không phải trực tiếp tiêm vào thuốc biến đổi gen. Tỉ như Lý Y Nặc li ền có một cái lão sư chuyên môn dạy nàng tu hành."

Nam Canh Thần tiếp tục nói: "Lý Y Nặc nói, trước mắt chỉ có Sở tài phán Cấm kỵ một loại nào đó thuốc biến đổi gien danh sách sẽ không ảnh hưởng sinh dục, nhưng tăng thực lực lên hiệu quả chẳng ra sao cả, mà lại trên thị trường cũng rất khó nhìn thấy. Mà lại tập đoàn sẽ lo lắng, vạn nhất có người thật tìm được người cùng mình giống nhau, sau đó chuyên môn cho thế giới ngoài cái kia 'Người thay thế' tiêm vào giống nhau thuốc biến đổi gien, có thể hay không vẫn như cũ có thể xuyên qua. Cho nên, hay là kế hoạch thanh trừ càng thêm đáng tin cậy một chút."

Khánh Trần chấn kinh, hẳn thật đúng là không biết thuốc biến đổi gien lại có loại di chứng này.

Cái kia mẹ nó chính mình gen cũng cải biến, có phải hay không cũng không cách nào có hậu đại r ồi? !

Sư phụ không có đề cập tới loại chuyện này a!

Không đúng, nếu như là chuyện nghiêm trọng như vậy, Lý Thúc Đĩnh nhất định sẽ nói cho hẳn biết, đối phương không có sách, đó chính là không có lớn như vậy di chứng.

Lần sau xuyên qua, hẳn nhất định phải hỏi một chút sư phụ mới được. . .

Dù sao vẫn rất trọng yếu. . .

Đương nhiên còn có một tin tức tốt , dựa theo trước mắt logic này, lão sư hẳn là sẽ không bị thay thế, bởi vì tấn thăng kỳ sĩ một khắc này, gen li ền cải biến.

Chỉ là Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Văn loại này siêu phàm giả vẫn như cũ có phong hiểm!

Nam Canh Thần nói ra: "Trần ca, người có biện pháp gì hay không ngăn cản xuyên qua a, Lý Y Nặc đối với ta rất tốt, vạn nhất nàng bị thay thế, đây chẳng phải là cùng chết một dạng?"

Nói thật, không riêng gì người thế giới trong sẽ lo lắng cho mình bị thay thế.

Ngay cả Khánh Tr ần, Nam Canh Th ần dạng này người thế giới ngoài, cũng giống vậy sẽ lo lắng thế giới trong bằng hữu bị thay thế.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta khả năng nghĩ đến một cái biện pháp , chờ ta xác nhận một chút sẽ nói cho người biết."

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện khác:

Côn Lôn tổ chức cơ h ồ mỗi người tổ chất thân thể đều cực xa thường nhân, đây nhất định là cùng thuộc biến đổi gien có quan hệ đi, chẳng lẽ bọn hắn li ền không lo lắng di chứng này sao?

Lại hoặc là, bọn hắn biết di chứng, nhưng y nguyên làm sự lựa chọn này.

"Lý thị dự định lúc nào chấp hành kế hoạch thanh trừ?" Khánh Tr ần hỏi.

Nam Canh Th ần nói ra: "Ta chỉ biết là Lý thị trước mắt cũng không vội, bọn hắn muốn cho những thời gian hành giả kia càng cường đại một chút , chờ bọn hắn không dễ dàng như vậy hao tổn lúc lại tính toán sau."

Bây giờ tìm kiếm thời gian hành giả càng ngày càng khó, càng nhiều thời gian hành giả đã học xong ẩn tàng, cho nên tại Lý thị có càng tao kế hoạch đằng sau, bọn hắn đã đem thời gian hành giả xem như một loại trân quý chiến lược tài nguyên.

Tập đoàn là trong nhân thế nhất hiểu lợi ích đám người kia, bọn hắn sẽ đem hết thầy nhân tố bất lợi, đều muốn biện pháp biến thành có lợi đi ều kiện.

Nam Canh Th ần nói ra: "Tr ần ca, ta biết đều nói cho người biết. Ta bất quá là Lý Y Nặc. . . bằng hữu, cho nên không có cách nào biết nhiều như vậy. Nghĩ muốn hiểu rõ càng nhiều nói, chỉ sợ phải hỏi Lý thị thành viên hạch

tâm mới được, chúng ta tại thế giới ngoài cũng không biết loại người này a."

Nam Canh Thần không biết, Khánh Trầ lại thật còn nhận biết một cái Lý thị thành viên hạch tâm!

Lý Đ ồng Vân!

Xem ra, chuyện này có thể đi trở về tìm tiêu cô nương hỏi một chút, coi như đối phương hiện tại không biết, cũng có thể tại lần sau xuyên qua lúc lưu tâm một chút.

Đương nhiên, đi đầu kiện trước tiên phải là không bại lộ tiêu cô nương thời gian hành giả thân phận mới được.

Khánh Trầ ở trong lòng tạm thời đề xuống lúc này, hấn hỏi: "Người tại cấm kỵ chi địa thế nào? Phải chăng an toàn?"

Nam Canh Thần nhớ lại trận kia có chút phí người thăm vấn, h ỏi đáp: "Chúng ta bây giờ biết đến quy tắc có, không có khả năng tùy chỗ đại tiêu tiện, không có khả năng đi theo người khác ca hát, không thể giết người, không thể nói thô tục. . . Trầ ca, người nhất định biết rất nhiều quy tắc đi, có thể hay không cùng ta nói tới?"

Khánh Trầ lắc đầu: "Không có khả năng, nếu như đổi lại khác cấm kỵ chi địa, ta sẽ nói cho người biết, nhưng cấm kỵ chi địa số 002 quy tắc, ta hướng sự phụ th ề giữ bí mật. Bất quá sự phụ nói qua, người chỉ cần theo sát Lý Y Nặc, li ền sẽ không có chuyện gì."

Nam Canh Thần nghĩ nghĩ nói ra: "Trầ ca, trong cấm kỵ chi địa phát sinh rất nhiều chuyện, bọn hấn nói có cái thiếu niên, chỉ bằng vào sức một mình li ền giết cả một cái liên dã chiến. Bất quá ta cảm thấy những người kia cũng không có gì đáng giá đ ồng tình, dù sao bọn hấn dùng người sống sờ sờ đi thí nghiệm quy tắc."

"Ừm, " Khánh Trầ bình tĩnh đáp lại.

"Còn có, bọn hắn nói có cái cấp C cao thủ đuổi theo giết thiếu niên, cũng không có trở về"

"Ừm."

"Còn có còn có, thiếu niên kia ép Khánh Hoài đầu chạy trốn, Lý Y Nặc trước kia nói qua, Khánh Hoài là bóng dáng chi tranh bên trong, mạnh mẽ nhất người cạnh tranh một trong, bị ký thác kỳ vọng, tiền đề bất khả hạn lượng. Kết quả, vẫn là bị thiếu niên kia đùa nghịch xoay quanh."

Khánh Trầ cười nói: "Người đến cùng muốn nói cái gì?"

"Trầ ca, " Nam Canh Trầ bỗng nhiên nhìn xem Khánh Trầ hỏi: "Bọn hắn nói tới thiếu niên kia chính là người đi, người mới là Lý Thúc Đễ học sinh đi."

Khánh Trầ cười cười: "Vì cái gì nói như vậy?"

"Ta từ khi biết Lý Y Nặc bắt đầu, nàng liền thường nói giấc mộng của mình là trở thành một tên kỵ sĩ, người kính nể nhất chính là nàng Thất thúc Lý Thúc Đễ, " Nam Canh Trầ nói ra: "Nàng người này rất ít tôn kính ai, nhưng nàng đối với sư phụ người xưng hô dùng 'Ngài' . Khi còn bé ôm qua nàng, có thể làm cho nàng tôn kính như vậy, lại người lợi hại như vậy, ta nghĩ nghĩ, cũng chỉ có thể nghĩ đến Lý Thúc Đễ."

"Cái này còn chưa đủ lấy chèo chống suy đoán của người, ta cảm thấy Lý Y Nặc khẳng định không chỉ tôn kính Lý Thúc Đễ một người, " Khánh Trầ nói ra.

Nam Canh Trầ gãi đầu một cái: "Lão Quân sơn đêm hôm ấy, Lưu Đức Trụ nói dưới tay hắn liền tại phụ cận, sau đó Trầ ca người liền xuất hiện, giết chết tất cả lưu manh. Ta luôn cảm thấy, Lưu Đức Trụ như vậy người tham sống sợ chết, dựa vào cái gì trở thành Lý Thúc Đễ bên người hồng nhân a, lại còn có thể chỉ huy người. Kết quả ta về sau nghĩ nghĩ, nếu như hai người thân phận trao đổi, ta ngược lại cảm thấy hết thấy đầu hợp

lý. Ta cũng không có gì logic cùng chứng cứ, dù sao chính là trực giác."

Khánh Trầnn vui vẻ, hẳn còn tưởng rằng Nam Canh Thầncái này đầu óc sẽ xem nhẹ Lão Quân sơn đêmhôm đó sự tình, lại không nghĩ rằng đối phương ghi ở trong lòng.

"Ta đoán đúng không Trầncà? Sự phụ của người chính là Lý Thúc Đầng?"
Nam Canh Thầnhỏi: "Người yên tâm, lúc trước người là bởi vì cứu ta mới bại lộ manh mối, ta Nam Canh Thầncoi như đem mệnh trả lại cho người cũng sẽ không tiết lộ ra ngoài!"

Trên sân thượng, nguyên bản gào thét gió thu đột nhiên ngừng, thế giới cũng đột nhiên an tĩnh, giống như là đang đợi một cái trả lời.

"Ừm, sự phụ của ta chính là Lý Thúc Đầng."

...

Sân trường ban đêm trên sân thượng.

Một cái bí mật bỗng nhiên bị mở ra.

Nam Canh Thầnbỗng nhiên hưng phấn lên: "Ta đã nói rồi, Lưu Đức Trụ hẳn dựa vào cái gì chỉ huy người a, người thông minh như vậy làm sao có thể cho loại người này làm thủ hạ! Mà lại, loại người như người đến thế giới trong kháng định sẽ đặc biệt lợi hại a, làm sao có thể chỉ là một cái bình thường thợ săn hoang dã!"

Khánh Trầnc quay đầu nhìn xem vị ngườicùng bàn này, nhìn đối phương khoa tay múa chân.

Mà Nam Canh Thầncao hứng như vậy, cũng chỉ là bởi vì chính mình thật tại trong thế giới trong, thu được tiền đầovô lượng nhân sinh.

Thời còn học sinh hữu nghị thuầnkhiết nhất, rất nhiều người kỳ thật không rõ đạo lý này, thẳng đến mọi người rời đi cửa trường, đi vào lòng

người hiểm ác xã hội lúc mới có thể ý thức được, nguyên lai quá khứ tháng ngày cũ bên trong, chính mình từng có được qua hữu nghị loại này thế gian quý báu nhất đ ồ vật.

Bằng hữu sẽ vì người cao hứng, vì người li ều mạng, tại cái kia không chút kiêng kỵ niên đại, cùng một chỗ truy phong, cùng một chỗ nằm mơ.

Không có cái gì so đây càng mỹ hảo.

"Tr ần ca, người đã trở thành kỵ sĩ đi?"

"Ừm."

"Tr ần ca, người vậy mà có thể khống chế cái kia gọi Vương Cường binh sĩ, ép Khánh Hoài phát động quy tắc, quá khốc đi! Người là thế nào khống chế hắn? Được r ồi được r ồi đây là lá bài tẩy của người, ta không hỏi ta không hỏi!"

"Ừm."

Khánh Tr ần ng ồi ở sân thượng biên giới, một tay chống đỡ quay đầu nhìn về phía vị kia ng ồi cùng bàn, ban đêm gió lại thổi lên, lại không lạnh như vậy.

Lúc này, Nam Canh Th ần nói ra: "Tr ần ca, còn có một chuyện. Chúng ta về sau gặp liên bang tập đoàn quân, bọn hắn đang thăm vấn hỏi Khánh Hoài binh sĩ lúc, Lý Y Nặc giúp người đem đ ầu mâu chuyển hướng Lò Sưởi. Hiện tại ta xem chừng, tất cả mọi người tưởng rằng Lò Sưởi tại đi săn Khánh Hoài, cùng người không có quan hệ gì."

Khánh Tr ần nh ần tình sáng lên, lúc trước hắn còn có qua phương diện này lo lắng, lại không nghĩ rằng Lý Y Nặc giúp hắn giải trừ nỗi lo về sau.

Hắn lúc ấy tại lớp chôn hố bên cạnh cố ý lưu lại một viên Thu Diệp Dao, đúng là muốn cho Lý Y Nặc làm nội ứng t ới.

Nhưng hẳn suy tính chỉ là, đừng để Vương Bính Tuất theo đuổi giết chính mình.

Lại không nghĩ rằng, Lý Y Nặc lại còn cho mình một kinh hỉ, cái này để muội coi như không tệ a!

"Cho, " Khánh Trậ̀n đem Nam Canh Thậ̀n thẻ điện thoại còn cho hẳn: "Nhớ kỹ một điểm, tại ta lấy tới số liệu cứ điểm trước đó, tuyệt đối đừng tại trên Wechat trò chuyện tiếp cái gì có quan hệ thời gian hành giả đ̣ồ vật."

Nam Canh Thậ̀n mở ra điện thoại, tiện tay liếc nhìn tin tức.

Dù sao vừa mới trở về không có mấy giờ, khẳng định còn có người nặc danh phát một chút liên quan tới thế giới trong sự kiện.

Hẳn cùng Khánh Trậ̀n hai người đ̣ầu ở trên vùng hoang dã, bỏ một chút trong liên bang phát sinh đại sự cũng rất có tất yếu.

Nhưng vào đúng lúc này, Nam Canh Thậ̀n ngậy ngẩng cả người: "Trậ̀n ca người nhìn, Sấm Vương phát Microblogging, còn cùng chúng ta có quan hệ!"

Khánh Trậ̀n nhíu mày nhìn lại, chỉ gặp đ̣ầu kia Microblogging thành lĩnh nói chính là cấm kỵ chi địa số 002.

"Hết hạn lần trước xuyên qua thời gian kết thúc, Hà Tiểu Tiểu đ̣ồng học chỗ công bố bóng dáng chi tranh phim tư liệu có tiến triển mới: Đứng đ̣ầu nhất người hậu tuyển Khánh Hoài tại cấm kỵ chi địa số 002 chấp hành nhiệm vụ lại thảm tao chặn giết , nhiệm vụ sau khi thất bại chuẩn bị rút lui cấm kỵ chi địa trên đ̣ường, không thể may mắn thoát khỏi."

"Trước mắt, liên bang tập đoàn quân đã tìm tới Khánh Hoài thi thể, nên người hậu tuyển vết thương trí mạng là chỗ cổ động mạch chủ vỡ tan, đã định tính cho hẳn giết. Bóng dáng chi tranh phim tư liệu tiến độ đổi mới: 8/9."

"Chặn giết Khánh Hoài hung thủ, nghi là Lò Sưởi nào đó trưởng lão nhi tử. Hung thủ kia hư hư thực thực có được vật cấm kỵ, thực lực cực kỳ cường đại, lại trí thông minh hơn người. Đối phương lấy sức một mình cơ hồ đoàn diệt Khánh Hoài cả chi đội ngũ, nguy hiểm hệ số cực cao."

Sấm Vương cùng Hà Tiểu Tiểu hai người đã thật lâu không có phát qua tin tức trọng yếu, lúc trước, tất cả mọi người coi là bóng dáng chi tranh muốn thật lâu về sau mới có tiến triển, lại không nghĩ rằng nhanh như vậy liền chết một cái!

Chuyện này đã nhanh nhanh leo lên bảng hot search, nhưng Sấm Vương cái này một trận phân tích, cũng là bị Lý Y Nặc lừa dối đằng sau kết quả phân tích!

Lần này, Khánh Trần làm người tự mình kinh lịch, hoặc là nói là sự kiện nhân vật chính, mới biết được tất cả chân tướng!

Bất quá, đối với Khánh Trần cùng Nam Canh Thần tới nói, bọn hắn càng chú ý cái này Sấm Vương đến cùng là ai!

Khánh Trần ngẩng đầu nhìn về phía Nam Canh Thần: "Ta hỏi người đáp, ta cần phân tích người này manh mối."

"Ừm, Trần ca người hỏi đi, " Nam Canh Thần nói ra.

"Lò Sưởi chuyện này đâu có ai biết?" Khánh Trần hỏi.

"Người biết chuyện này cực ít, chỉ có ta, Lý Y Nặc, Khánh Hoài cậu Trương Dương, còn có một cái Vương phó quan, liên dã chiến đội 7 trung đội trưởng Ninh Thuận, " Nam Canh Thần nói ra: "Những người khác bị lui đi sang một bên."

"Tại các người thảo luận kết thúc về sau, phải chẳng có người đem việc này cáo tri những người khác?" Khánh Trần hỏi.

"Không có, " Nam Canh Thần nói ra: "Trở về trước đó Lý Y Nặc để cho ta

đi nhà cầu, để tránh xuyên qua trước sau dị dạng gây nên những người khác hoài nghi, nhưng ta dám xác định, ta cầu túi bịt kín đi nhà cầu trong khoảng thời gian này, mấy người kia đầu không có rời đi."

Tốt, mục tiêu tạm thời có thể khóa chặt tại mấy người kia ở giữa.

Khánh Trầu tiếp tục hỏi: "Liên bang tập đoàn quân phải chẳng có cho Lý Y Nặc thông báo qua, Khánh Hoài nguyên nhân cái chết?"

"Không có," Nam Canh Trầu lắc đầu: "Quân nhân liên bang đầu mang thông tin tai nghe, nội dung đối thoại chúng ta là không nghe đầu."

"Ninh Thuận làm bị thẩm vấn đối tượng, hẳn là không mang tai nghe a?" Khánh Trầu hỏi.

"Không có."

Khánh Trầu trầu tĩnh lại: "Khánh Hoài nguyên nhân cái chết là chân thật, bởi vì là ta tự tay giết hẳn. Trước mắt, căn cứ manh mối phán đoán Sấm Vương ngay tại Vương phó quan, Trương Dương hai người này ở giữa!"

Khánh Trầu nói ra: "Lầu sau xuyên qua lúc, ta sẽ nghĩ biện pháp lấy tới hai người này ảnh chụp, nhớ kỹ bọn hẳn tướng mạo."

Để hẳn không nghĩ tới chính là, cái này Sấm Vương vậy mà vì nhiệt độ, trực tiếp đem thân phận của mình bại lộ cho mình.

Chỉ là Khánh Trầu có chút nghi ngờ là, con hàng này chẳng lẽ liều chắc chắn lúc ấy ở đầu mấy người bên trong, không có thời gian hành giả sao?

Như vậy ngênh ngang ra ánh sáng bóng dáng chi tranh tiến độ, đối với người trong cuộc tới nói mục tiêu cũng quá minh xác.

Hoặc là, đối phương còn có cái gì chuẩn bị ở sau?

Hai cái trên internet phảng phất cảm giác tiên tri thời gian hành giả, đã bại

lộ một cái.

Còn kém Hà Tiểu Tiêu.

Bất quá cũng kì quái, trước đó Hà Tiểu Tiêu nói phải dùng số liệu cứ điếm thành lập trò chuyện nhóm, tại sao lâu như vậy đều không có động tĩnh?

...

Khánh Trần về nhà mở cửa lúc rón rén, sợ đánh thức trong phòng chính ngủ say Giang Tuyết cùng Lý Đổng Vân.

Lại không nghĩ rằng, vừa mở cửa càng nhìn đến trên bàn cơm bày biện không động đũa.

Xem ra, Giang Tuyết trở về đằng sau cũng không có trực tiếp đi ngủ, mà là đoán Khánh Trần làm xong sau khẳng định còn không có ăn cơm, cho nên làm mới đũa mới một lần nữa nằm ngủ.

Khánh Trần ngẩng vào bên cạnh bàn ăn bên cạnh sờ soạng một chút đĩa, đũa ăn đều vẫn là nóng.

Đang lúc hần có chút ấm lòng thời điểm, cửa phòng ngủ bị người lặng lẽ mở ra một cái khe hở.

Lý Đổng Vân mặc thêm thiệp váy, ôm một cái cao cổ nửa người búp bê vải, rón rén ra khỏi phòng.

Nàng đi vào Khánh Trần bên cạnh tội nghiệp nói: "Khánh Trần ca ca, cứu ta!"

Khánh Trần không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt nói: "Làm việc không có viết xong? Ta đúng vậy giúp người viết a."

"Không phải làm việc sự tình!" Lý Đổng Vân thấp giọng nói thầm: "Là của ta thời gian hành giả thân phận, khả năng lập tức liền muốn tại Lý thị bại

lộ!"

"Lý thị muốn phát hiện người thời gian hành giả thân phận?" Khánh Trầ đã nhận ra mức độ nghiêm trọng của sự việc, tiểu cô nương sẽ không cần loại chuyện này nói đùa: "Nói một chút, chuyện gì xảy ra."

Lý Đ ông Vân thấp giọng nói ra: "Ta lần này ở thế giới trong, trong lúc vô tình nghe các đại nhân nói chuyện phiếm, bọn hắn nói đã khống chế hơn 300 cái thời gian hành giả, chuẩn bị chấp hành một cái 'Kế hoạch thanh trừ'."

Đây cũng là cùng Khánh Trầ lấy được tin tức nhất trí, hắn nguyên bản vẫn còn muốn tìm cơ hội hỏi một chút Lý Đ ông Vân đâu, không nghĩ tới đối phương đúng là trước một bước đạt được tình báo tương quan.

"Vậy cái này kế hoạch thanh trừ, tại sao lại dẫn đến thân phận của người bại lộ?" Khánh Trầ hỏi.

Lý Đ ông Vân nghĩ nghĩ hỏi: "Khánh Trầ ca ca, người không có trước tiên hỏi ta kế hoạch thanh trừ đến cùng là cái gì, cho nên người cũng biết kế hoạch này nội dung a?"

Khánh Trầ dở khóc dở cười: "Đầu rất linh hoạt a!"

Tiểu cô nương lúc trước dựa vào Khánh Trầ nhìn lên Côn Lôn phản ứng, liền kết luận hắn là thời gian hành giả.

Hiện tại lại bắt lấy một câu bên trong lỗ thủng, suy đoán ra được Khánh Trầ đã biết được kế hoạch thanh trừ.

Cái này logic năng lực trinh thám, bắt chi tiết năng lực, sợ là ngay cả Lưu Đức Trụ loại này học sinh cấp ba đều làm không được đi.

Khánh Trầ nói ra: "Ta biết kế hoạch thanh trừ tồn tại, cũng biết đại khái nội dung, người có thể nói tiếp."

"Ừm, " Lý Đ ồng Vân nhu thuận gật đầu: "Lý thị tập đoàn cái này kế hoạch thanh trừ, tạm thời còn không có nhanh như vậy khởi động, bởi vì các thời gian hành giả có chút quá yếu, cơ bản đều là người bình thường. Mà lại, cho thời gian hành giả tiến hành tẩy não cũng cần một đoạn thời gian, có thể sẽ đem bọn huấn luyện thành bộ đội, này thời gian khoảng cách cần mấy tháng. Bọn huấn nói, không trải qua huấn luyện, những thời gian hành giả này là không có độ trung thành, coi như cưỡng ép tăng lên cấp bậc, cũng là có cấp bậc phế vật, vài phút liền bị người giết."

Khánh Tr ần gật đầu, đây cũng là phù hợp "Chiến lược tài nguyên" định vị, nếu như tùy tiện sử dụng nhóm này thời gian hành giả, hao tổn suất quá cao mà nói, Lý thị một ít làm người buồn nôn kế hoạch sợ là thành công không được.

"Lý thị không có ý định phân phối cho bọn huấn chuẩn bị thân thể máy móc sao, đây là tăng thực lực lên phương pháp nhanh nhất, " Khánh Tr ần nói ra.

"Không, " Lý Đ ồng Vân lắc đầu: "Phân phối thân thể máy móc mục tiêu quá lớn, tại thế giới ngoài không có cách nào thuận lợi thông qua kiểm an, sẽ còn bị cưỡng chế đăng ký, địa hoạt động đều sẽ nhận giám sát, cái này không phù hợp Lý thị mong muốn."

"Nghĩ phi thường chu toàn a, " Khánh Tr ần cảm khái: "Cho nên, bọn huấn lựa chọn thuốc biến đổi gien?"

"Hàng năm thuốc biến đổi gien sản lượng mười phần có hạn, còn muốn hạn ngạch cho dòng chính bộ đội, dòng chính thành viên, cho nên tạm thời chỉ có thể cho mấy chục tên thời gian hành giả tiêm vào, bất quá bọn huấn đã quyết định, trong vòng ba tháng cho tất cả thời gian hành giả tiêm vào hoàn tất, " Lý Đ ồng Vân nói ra.

"Tiêm vào một mục chính là cấp độ F, bọn huấn dự định tăng lên tới đẳng cấp gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Tăng lên tới cấp D, " Lý Đ ồng Vân nói ra: "Đây là thế giới trong bộ đội đặc chủng bình quân cấp bậc."

"VẬY còn sớm cực kì, " Khánh Tr ần nói ra: "Thuốc biến đổi gien khoảng cách nhất định phải tại một tháng, kế hoạch thanh trừ bắt đầu cũng là sau ba tháng."

"Nhưng ở kế hoạch thanh trừ trước đó, bọn h ắn sẽ có một cái đi đầu kế hoạch, " Lý Đ ồng Vân nói ra: "Lý thị lại phải mấy cái thời gian hành giả, tại g ần đây trước hết trộm lấy thế giới ngoài hộ tịch tin tức, dùng cái này đến tìm kiếm tin tức, xác định kế hoạch thanh trừ ám sát mục tiêu."

Khánh Tr ần nhíu mày.

Đúng vậy a, muốn chấp hành kế hoạch thanh trừ, đi giết này chút người trùng tên trùng họ, vậy thì phải biết tiên tri có bao nhiêu người trùng tên trùng họ, ở nơi nào.

Những tin tức này, cả nước mạng lưới liên lạc hộ tịch trong tin tức tất cả đều có!

Mà lại có kho tin tức hộ tịch, kế hoạch thanh trừ ám sát mục tiêu sẽ càng thêm minh xác!

Trên đời này người trùng tên trùng họ rất nhiều, nếu như Lý thị có người gọi Lý Tường, quản chi là đến giết mấy trăm, hàng ngàn người mới có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng có kho tin tức hộ tịch, li ền không có phiền phức như vậy, so sánh ảnh chụp là được.

Khánh Tr ần rất rõ ràng, trong vòng thế giới trình độ khoa học kỹ thuật, những người kia sợ là tùy tiện mang cái thiết bị nhỏ trở về, đều có thể nhẹ nhõm phá giải thế giới ngoài ngành công an kho tin tức hộ tịch.

Không phải cái này kho tin tức hộ tịch bảo an cấp bậc không đủ cao, mà là đối phương có siêu việt thời đại kỹ thuật!

"Chờ một chút, thời gian hành giả cứ như vậy nghe lời sao?" Khánh Trần kỳ quái, bất quá hẳn rất nhanh liền nghĩ thông suốt: "Cũng thế, chắc chắn sẽ có người chủ động phản bội, dùng cái này đến mượn dùng Lý thị thế lực tăng cường chính mình. Đây cũng là một loại ôm bắp đùi phương thức, chỉ bất quá cái này lợi ích phải dùng người vô tội tính mệnh đến đổi."

Lý Đổng Vân nói ra: "Bất quá, những thời gian hành giả kia cũng không hiểu cái gì hacker kỹ thuật, cũng không hiểu rõ lắm kho tin tức này vận hành cơ chế. Chỉ có thể dùng đến biện pháp cần Lý thị cho bọn hắn thiết bị, đi tìm kho tin tức hộ tịch tiếp cửa vào, trực tiếp dựa vào tự động vận hành thiết bị vô não copy."

Tiểu cô nương tiếp tục nói: "Nếu như Lý thị cần tới cái này hộ tịch tin tức, chỉ sợ trước tiên sẽ đối với toàn bộ Lý thị gia tộc sàng chọn một lần, đến lúc đó ta danh tự, tuổi tác, ảnh chụp tất cả đều đối đầu, chỉ sợ cũng bại lộ."

Khánh Trần thở dài, hẳn không nghĩ tới chính mình vừa về đến liền gặp phải khó giải quyết như thế sự tình: "Cái này trộm lấy hộ tịch tin tức kế hoạch lúc nào chấp hành?"

"Ngay tại gần đây, nhưng ta không biết thời gian cụ thể, có thể là lần này trở về, cũng có thể là lần sau," Lý Đổng Vân giải thích nói: "Ta tuổi tác quá nhỏ, ưu thế là bọn hắn nói chuyện sẽ không tận lực tránh ta, khuyết điểm là ta không có khả năng chủ động mở miệng hỏi."

Hắn hỏi: "Người bây giờ thân ở thế giới trong địa phương nào?"

Lý Đổng Vân nói ra: "Ta tại trở về trước đó, lấy cơ đi ra ngoài chơi, trước mắt tại thành thị số 18 khu 1 phố Dạ Hành. Nơi đó đang có học sinh đang kháng nghị du hành, người lưu lượng rất lớn, ta tùy thời có thể lấy trà trộn vào trong đám người. Nhưng ta bên cạnh đi theo hai cái bảo tiêu, ta không xác định chính mình phải chăng có thể vứt bỏ bọn hắn."

Khánh Trần nhẹ nhàng thở ra: "Không nghĩ tới người vẫn rất cơ cảnh, biết như thế nào tự cứu. Không quan hệ, nếu như bọn hắn thành công, người trước hết thoát khỏi bảo tiêu, sau đó ta muốn biện pháp tìm người tiếp ứng"

người, tối thiểu sẽ không để cho người rơi vào Lý thị trong tay bị tội."

Nhưng ở bại lộ trước đó, hay là tận lực tại thế giới ngoài giải quyết chuyện này tương đối tốt!

Dù sao kho tin tức tiết lộ, việc quan hệ toàn bộ thế giới ngoài thời gian hành giả.

Nếu để cho Lý thị đạt được thứ này, bọn hắn rất nhanh liền có thể đem toàn bộ thế giới trong thẩm tra đối chiếu một lần!

"Khánh Trần ca ca, làm sao bây giờ?" Lý Đông Vân thấp giọng hỏi.

Tại thế giới ngoài đối với thế giới trong xâm lấn đằng sau, xuyên qua sự kiện rất cực kỳ ghê rợn nhất chuyển hướng.

Tập đoàn phản ứng tới quá mức đột nhiên, bọn hắn đang dùng hành động thực tế nói cho tất cả mọi người, thế giới trong cũng không phải mặc người chém giết cừu non.

Nhưng mà, đây mới thật sự là tập đoàn, bọn chúng sẽ ở chính mình gặp được nguy hiểm lúc, mở ra chính mình miệng to như chậu máu, lộ ra chính mình răng nanh sắc bén.

Khánh Trần nhìn xem Lý Đông Vân nói ra: "Chuyện này đã không phải người ta có thể nắm trong tay, ta phải nghĩ biện pháp đem tin tức truyền lại cho Côn Lôn."

...

Dù sao bị phàn nàn quá nặng, hôm nay liền đến một cái vạn chữ đại chương. . .

Bỗng nhiên cảm giác mình đổi mới số lượng, một chút liền lên đi. . .

Mệt mỏi quá a, cần nguyệt thiếu an ủi.

Mặt khác, vừa mới tham gia xong duyệt văn thịnh điển, thu được hàng năm vinh quang tác gia thưởng lớn, cảm tạ trước một đoạn vì ta ném qua phiếu thư hữu các bằng hữu!

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Chương 168, lại gặp học sinh chuyên trường (vận chữ đại chương c ầu nguyệt phiêu)

Đêm khuya.

Khánh Tr ần trở lại trong gian phòng của mình xuất ra máy truy ền tin:
"Tại?"

L ần này, cho dù là rạng sáng 3 giờ chuông, Lưu Đức Trụ cũng lập tức trở lại đến tin tức: "Lão bản! Ta tại! Ta lúc ngủ li ền đem máy truy ền tin đặt ở gối đ ầu bên cạnh, chấn động đ ụng đến ta li ền tỉnh, tùy thời chờ đợi ngài triệu hoán! Lão bản, ta biểu hiện này thế nào?"

Khánh Tr ần ng ồi tại phòng ngủ mình trên giường, sắc mặt có chút cổ quái, cái này Lưu Đức Trụ làm sao bỗng nhiên đổi cái niệu tính?

Đột nhiên xuất hiện trung tâm, để hắn có chút không quá thích ứng.

Chẳng lẽ là trước đó một trận hình phạt, khiến cho Lưu Đức Trụ thật sự hối cải để làm người mới r ồi?

Khánh Tr ần phát tin tức: "Cho Côn Lô gọi điện thoại, có một chuyện rất trọng yếu, nhất định phải nhanh truy ền lại cho bọn hắn."

Cách vài phút, Lưu Đức Trụ cho Khánh Tr ần trở về tin tức: "Lão bản, Côn Lô Lộ Viễn điện thoại lại tắt máy. . ."

Khánh Tr ần bó tay r ồi, l ần trước hắn để Giang Tuyết cho Lộ Viễn gọi điện thoại, con hàng này điện thoại li ền tắt máy, không nghĩ tới lại gặp được loại chuyện này.

Một mình người luôn liên lạc không được, cho người khác lưu điện thoại làm gì, đối với người số điện thoại còi nguyền sao?

Thả thường ngày coi như xong, hôm nay chuyện này quá trọng yếu, Khánh Trân nhất định phải liên hệ đến Côn Lôn.

Lúc này, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên nói ra: "Lão bản, nên ta biểu hiện thời điểm đến, ngài tin tưởng ta, ta có biện pháp lập tức tìm tới Côn Lôn!"

Hơn mười phút sau.

Khu cư xá Hưng Long bên trong, hai tên Côn Lôn thành viên chính yên lặng ngồi tại Lưu Đức Trụ nhà đối diện trong tòa nhà kia, Tiểu Ứng giờ kính viễn vọng, tinh thần phấn chấn quan sát bốn phía, Băng Đường thì bụng một chén cà phê, buồm bực ngán ngẩm ngồi.

Có sao nói vậy, khác tổ chức thành viên, hoa tên một cái so một cái khố huyền, hoặc là gọi Hắc Lang, hoặc là gọi Chu Tước, dù sao nghe liền có khí thế.

Trái lại Côn Lôn, Tiểu Ứng, Sơn Tra, Ban Thủ, Băng Đường, Hồ Lô, nghe liền rất tiếp địa khí.

Mà Tiểu Ứng, viễn viễn là một bộ Bính Mệnh Tam Lang tư thế, không biết mỗi một, cũng không biết sợ sệt.

"Người nói chúng ta bảo hộ hắn làm gì a, " Băng Đường bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không cảm thấy hắn có cái gì bảo hộ giá trị."

Tiểu Ứng một bên liếc nhìn bốn phía, một bên trả lời: "Người đây liền sai, chúng ta cũng không phải đang bảo vệ hắn, Lộ đội để chúng ta thủ tại chỗ này là vì dùng hắn câu phần tử ngoài vòng luật pháp đâu. Cái này Lưu Đức Trụ giá trị quá cao, rất nhiều người đều sẽ đánh hắn chú ý. Thật nhiều thời gian hành giả núp trong bóng tối, chúng ta cũng không phát hiện được. Có Lưu Đức Trụ về sau, hắn tựa như là trong đêm đèn lờng, con muỗi sẽ tự mình nhào lên."

"Đi đâu này cũng đúng, " Bằng Đường nghĩ nghĩ nói ra.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Ưng bỗng nhiên nói ra: "A, Lưu Đức Trụ làm sao đột nhiên ra cửa. . . Hắn đang làm gì?"

Bằng Đường đảo lấy cửa sổ hướng dưới lầu nhìn lại, rõ ràng là Lưu Đức Trụ ngay tại đi lòng vòng đối với bốn phía đèn cu ờng khoát tay, nhìn phảng phất như cái thiếu năng trí tuệ.

Để cho người ta không tự chủ được nhớ tới đêm hôm đó a ba a ba một màn.

"Hắn này sẽ không phải là muốn hấp dẫn chúng ta lực chú ý, để chúng ta đi tìm hắn đâu?" Tiểu Ưng nghi ngờ nói.

"Tìm chúng ta còn cần như vậy phải không, cho Lộ đội gọi điện thoại không được sao, " Bằng Đường nói ra: "Hắn có Lộ đội điện thoại."

Tiểu Ưng cảm thấy giống như có đạo lý a, nhưng luôn cảm thấy giống như không đúng chỗ nào.

Lúc này, Lưu Đức Trụ gặp một mực không ai phản ứng chính mình, chỉ có thể hướng ra phía ngoài chạy tới.

Hắn đi vào cổng khu cư xá, cửa ra vào ngừng lại hai chiếc xe taxi.

Hắn nghĩ nghĩ nghĩ lên trong đó một cỗ, bởi vì chiếc này lái xe nhìn tương đối tuổi trẻ, càng phù hợp Côn Lôn đặc điểm.

Sau khi lên xe Lưu Đức Trụ liền gắt gao nhìn chăm chăm lái xe.

Hơn nửa đêm lái xe trong lòng có chút run rẩy, khi hắn vừa định hỏi Lưu Đức Trụ muốn đi đâu thời điểm, Lưu Đức Trụ mở miệng nói ra: "Ta là Lưu Đức Trụ."

Lái xe: ". . . A?"

Nhất thời, lái xe cảm xúc đầu không ăn khớp, hai người ng ỡ đối diện nhau, bỗng nhiên bắt đầu giằng co. . .

Trong kính viễn vọng, Tiêu Ứng nhìn thấy Lưu Đức Trụ lên một chiếc xe taxi, nhưng này xe taxi hơn nửa ngày đầu không có khởi động. . .

Tiêu Ứng hít một hơi lãnh khí, quay người phóng xuống l ầu.

Băng Đường tại phía sau hấn hỏi: "Người đi đâu a?"

Tiêu Ứng vội vàng nói: "Con hàng này chính là đang tìm chúng ta, hấn coi là trên xe taxi lái xe là người của chúng ta, nhưng ta xe taxi còn tại sửa chữa đâu, cửa ra vào căn bản không phải người của chúng ta!"

Lúc này, trong xe Lưu Đức Trụ nhìn xem lái xe nói ra: "Giả dạng còn rất giống có chuyện như vậy, còn có thu trả tiền mã hai chi ều, bất quá người có sơ hở."

Tài xế xe taxi nghi ngờ: "Sơ hở gì?"

"Tài xế xe taxi nửa đêm đầu sẽ nghe trong Radio tiểu thuyết, nhưng người không có nghe, " Lưu Đức Trụ nói ra.

Lái xe mộng: "Ta radio hỏng. . ."

Lưu Đức Trụ thấp giọng tiến tới nói ra: "Không cần giải thích, ta biết bí mật của người."

Tài xế xe taxi đầu óc mộng một chút, hấn run rẩy hỏi: "Huynh đệ, người là Tiểu Hoa bạn trai sao, người làm sao tìm được ta sao? Ta cùng với nàng chính là bằng hữu bình thường. . ."

Lưu Đức Trụ nhẹ giọng nói: "Đừng giả bộ, ta biết người là làm cái gì, ta có trọng yếu việc gấp tìm người lão bản!"

Tài xế xe taxi lúc này dở khóc dở cười: "Huynh đệ, người đừng như vậy, ta hiện tại có chút sợ sệt!"

Đột nhiên, xe taxi cửa bị kéo ra.

Tiểu Ứng đem Lưu Đức Trụ kéo ra phụ xe, sau đó còn đối với lái xe giải thích nói: "Không có ý tứ a, ta bằng hữu này đầu óc có chút vấn đề!"

Lưu Đức Trụ nhận ra Tiểu Ứng: "Ấy! Người là đêm hôm đó kéo ta đi đường Hành Thụ lái xe, ta biết người!"

Hắn kéo lấy Tiểu Ứng cánh tay: "Ta muốn tìm bọn các người lão bản, có chuyện trọng yếu phi thường nói cho hắn biết, nhanh, một khắc cũng không thể chậm trễ, ta hiện tại liền muốn ở trước mặt cùng hắn giảng!"

Tiểu Ứng sửng sốt một chút: "Lão bản của chúng ta không tại Lạc thành, người nói với ta cũng giống như nhau!"

...

...

Giờ này khắc này, một khung máy bay vừa mới bay đến kinh thành sân bay Đại Hưng.

Trong đêm tối sân bay bị màu da cam ánh đèn bao phủ, nhìn mười phần ấm áp.

Các hành khách lục tục máy bay hạ cánh, tất cả mọi người tò mò nhìn cách đó không xa một cỗ màu đen kích cỡ đầy đủ xe việt dã.

Xe việt dã kia bên cạnh, còn có hai tên mặc tây trang màu đen nam tử thủ hộ lấy.

Nhìn liền phảng phất trong phim ảnh cho đại nhân vật nhận điện thoại tràn

cảnh, nghiêm túc, thầ bí.

Ánh mắt mọi người đô tri ầu xe việ đã nhìn lại, tất cả mọi người nhin không đượ có chút hiếu kỳ đốiphương chờ đợi chính là ai.

Nhưng là, thắg đến các hành khách ng ỡ đưa đò xe lúc rời đi, chiếc xe việ đã màu đen kia cũng không đợi đượ hấn muốn đợi người.

Sau vài phút, người mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn màu đen Trịnh Viễn Đông chậm rãi từ trong máy bay đi ra.

Hấn bình tĩnh đi vào xe việ đã màu đen bên cạnh, Hà Kim Thu mở cửa xe nhẩy xuống cười hípmắt nói ra: "Lớp trưởng đại giá quang lâm, vậy mà ng ỡ hay là hàng không dân dụng phi cơ chuyên, càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, ta đễ cho người ta tra xét một chút, lớp trưởng người ng ỡ lại còn là khoang phổ thông a, Côn Lôn đã quấnbách đến loại trình độ này sao?"

Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nhìn Hà Kim Thu: "Thếp tốt tự nhiên muốn dùng đến trên lưỡi đao, Côn Lôn không có phô trương lãng phí thói quen, có số tiền kia không bằng cho thành viên nhiều mua một phần thương nghiệp bảo hiểm, đễ cho bọn hấn không có nỗi lo vềsau."

"Lớp trưởng vẫn là trước sau như một thương cảm cấp dưới, " mặc một thân khảo cứu tây trang Hà Kim Thu tán thán nói: "Bất quá ta rất ngạc nhiên, đến tột cùng là chuyện gì có thể kinh động người hơn nửa đêm bay tới kinh thành?"

"Có chuyện trọng yếu, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Người của chúng ta đã phát giác đượ tập đoàn có hành động mới, không ít từng chú ý qua thời gian hành giả đầ đượ là dị thường, thế giới trong cũng tìm không thấy bọn hấn. Trước mắt, những người này bị tập đoàn thế lực cho giam c ần đi lên."

"Ta Cửu Châu hai tên thành viên cũng bại lộ, trước mắt bị Khánh thị giam giữ tại không biết tên địa phương, " Hà Kim Thu d ần d ần thu liễm dáng

tươi cười, sắc mặt ngưng trọng nói ra: "Nhưng lớp trưởng nếu hơn nửa đêm bay đến kinh thành, vậy liền tốt nhất nói điếm ta không biết tin tức."

Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói ra: "Trước đó không lâu, người của ta bị Lý thị cách ly nhốt lại, hẳn suy đoán người cùng hẳn cùng một chỗ bị giam giữ còn có mấy trăm tên. Ta hoài nghi không lâu sau đó Lý thị liền sẽ có đại động tác. Không chỉ là Lý thị, Khánh thị, Trần thị khẳng định cũng có một dạng động tác."

Không thể không nói, tập đoàn kế hoạch phi thường kín đáo, bọn hắn không có đem thời gian hành giả đặt chung một chỗ, chính là vì tránh cho những thời gian hành giả này trở lại thế giới ngoài sau xâu chuỗi, dự mưu.

Hà Kim Thu đáp lại nói: "Ta cùng lớp trưởng nghĩ một dạng, mà lại động tác này nhất định cùng chúng ta thế giới ngoài có quan hệ. Thế giới trong đám quái vật khổng lồ nhận lấy uy hiếp, sẽ không ngẩng đầu chờ chết."

Sự thật chứng minh, so sánh Khánh Trần loại con sói cô độc này, tổ chức lớn cũng có tổ chức lớn ưu thế.

Bất quá, tập đoàn trước mắt cũng sẽ không đem kế hoạch thanh trừ, cáo tri những cái kia bị khống chế thời gian hành giả.

Chỉ có Lý Đổng Vân, Lý Y Nặc loại này tương đối hạch tâm nhân vật mới biết được.

Cho nên, Trịnh Viễn Đông cùng Hà Kim Thu cũng không biết tập đoàn đến cùng muốn làm gì, bọn hắn chỉ có thể suy đoán!

Lúc này, Trịnh Viễn Đông bỗng nhiên nói ra: "Người của ta lúc nào cũng có thể bại lộ thế giới ngoài tổ chức thành viên thân phận, người hẳn là cũng rất rõ ràng, tập đoàn sẽ không hi vọng kế hoạch hành động của mình bị chúng ta biết, như thế sẽ bị chúng ta có tổ chức có kế hoạch tiến hành phản kích, cho nên tại thi hành chân chính kế hoạch trước đó, bọn hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp quét sạch đội ngũ. Người của ta, cũng làm xong hi sinh vì nhiệm vụ chuẩn bị."

Hà Kim Thu nghĩ nghĩ nói ra: "Lớp trưởng, nếu như người là muốn cho ta cùng đi cứu bọn họ, vậy ta hiện tại liền có thể cự tuyệt người. Giá quá lớn, Côn Lôn cùng Cửu Châu trước mắt đều không có cùng thế giới trong chống lại tư cách, chúng ta nhất định phải ấn nhẫn phát triển, chờ đợi thời cơ."

"Ta không có nghĩ qua cứu bọn họ," Trịnh Viễn Đông sắc mặt nghiêm túc, hần mặc dù rất đau lòng, thậm chí tiên đoán được cấp dưới tương lai kết cục, nhưng hần y nguyên không có khả năng ở thế giới trong làm cái gì.

"Vậy lớp trưởng muốn làm gì đâu?" Hà Kim Thu bình tĩnh từ trong ngực lấy ra viên kim 'Chính Xác Kim Tệ', vật cấm kỵ ACE-099.

Kim tệ tại tay hần trên lưng không ngừng lật qua lật lại, linh hoạt nhảy lên ở giữa, giống như là một cái đang khiêu vũ Tinh Linh.

Đêm tối sân bay, trên xe việt dã quần áo khảo cứu người trẻ tuổi, thần bí kim tệ, để Hà Kim Thu có một loại đặc biệt khí chất.

Trịnh Viễn Đông nhìn xem viên kim tệ kia nói ra: "Kim Thu, người chưa bao giờ tin đảm nhiệm bất luận kẻ nào, cho nên mới hi vọng dùng kim tệ để phán đoán chân tướng cùng hoang ngôn, có đúng không."

Hà Kim Thu cười cười: "Trịnh lão bản, trên thế giới này có ai đáng giá được tín nhiệm sao?"

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Không thể tín nhiệm lẫn nhau, hai bên cùng ủng hộ chiến hữu, như thế nào đi đến càng xa mục tiêu?"

Hà Kim Thu từ chối cho ý kiến: "Trước tiên nói một chút Trịnh lão bản người muốn ta làm cái gì đi, nhớ kỹ nói thật lòng."

Trịnh Viễn Đông mặt không chút thay đổi nói: "Khi thế giới trong phản công lúc, thứ trọng yếu nhất không phải tính mạng của chúng ta, mà là tất cả thời gian hành giả tính mệnh. Ta không có ý định đi cứu mình cấp dưới,

thậm chí ngay cả ta đều có thể tùy thời chết đi. Nhưng có một dạng đồ vật không có khả năng bị tập đoàn đạt được, đó chính là kho tin tức hộ tịch. Đây là nguy hiểm nhất đồ vật, một khi bị bọn hắn đạt được, tất cả thời gian hành giả đều sẽ bị một lần nữa hạch nghiệm một lần."

Mấu chốt nhất là, kho tin tức hộ tịch cả nước mạng lưới liên lạc, tùy tiện một cái cục công an mạng nội bộ máy tính liên có thể tìm tới kho số liệu cửa vào, cái này rất dễ dàng bị đột phá!

Bọn hắn cũng không thể phái người mỗi ngày nhìn xem hàng ngàn hàng vạn cục công an ký túc xá a?

Hà Kim Thu nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu như người là muốn cho ta đi đóng lại kho tin tức hộ tịch, tiến hành vật lý cách ly, vậy ta làm không được. Trịnh lão bản, người ta đều không có lớn như vậy quy ước hạn, mà lại cái này liên lụy sự tình quá lớn, xin mời, báo cáo, phê duyệt, sợ là mấy tháng liên đi qua."

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Ta biết người 12 chỗ cứ điểm số liệu đã thành lập xong được, mấy ngày nay liên định tuyên bố trò chuyện nhóm bình đài, tốt đem tất cả thời gian hành giả đặt vào chính mình quản lý phạm vi. Nhưng ta hi vọng người trước hoãn một chút, trước dùng cứ điểm số liệu đem kho tin tức hộ tịch bảo vệ! Có vật này, tập đoàn muốn có được hộ tịch tin tức nhất định phải mang theo to lớn máy giải mã, đó cũng không phải là nhân loại dùng thân thể có thể mang về đồ vật."

Hà Kim Thu nhíu mày: "Trịnh lão bản, ta có kế hoạch của ta. Người không phải là vì kéo dài ta tiến trình, mới chuyên môn chạy chuyển này đi."

"Cái gì nhẹ cái gì nặng chính người kỳ thật vô cùng rõ ràng, ta hi vọng người lấy đại cục làm trọng, " Trịnh Viễn Đông nói xong, liên sải bước hướng nhà ga sân bay đi đến.

Lúc này, Hà Kim Thu trên mu bàn tay viên kim tệ kia im bật mà dừng.

Hắn nhẹ giọng hỏi: "Trịnh lão bản nói, là thật tâm nói sao?"

Trên kim tệ đột nhiên như nước suối đ òng dạng chảy xuôi, khi nó một lần nữa ngưng kết lúc, hướng lên trên rõ ràng là lúa mì vòng tròn đ òán.

Là thật tâm nói.

Hắn lấy ra một cây vàng thổi tan vào trong kim tệ, cũng thấp giọng nói ra: "Ta nợ đã trả."

Hà Kim Thu thu h ấ Chính Xác Kim Tệ, sau đó nhìn Trịnh Viễn Đông hơi có vẻ cô đơn bóng lưng.

Cái kia ngay tại đi xa người không có người đ òng hành, tựa hồ cũng không cần người đ òng hành, tựa như là một vị trong lòng còn có tín niệm tiên phong, không quan trọng chính mình phải chăng cô độc.

Hắn hô: "Ta đáp ứng người, cứ điểm số liệu ta trước dùng để bảo hộ kho tin tức hộ tịch."

Trịnh Viễn Đông khoát tay áo, ra hiệu mình biết r ấ.

Hà Kim Thu lại hô: "Lớp trưởng, chớ tự mình đi đợi máy bay, Cửu Châu máy bay tư nhân ngay tại bên cạnh, ta để cho người ta đưa người trở về, thời gian là người ta hiện tại quý báu nhất tài nguyên."

Lúc này, Trịnh Viễn Đông điện thoại đột nhiên vang lên.

Hắn nhận điện thoại th ần sắc li ền ngưng trọng lên, phảng phất điện thoại đối diện nói chuyện rất trọng yếu.

Sau khi cúp điện thoại, hắn quay người nói với Hà Kim Thu: "Có người lấy được tin tức so với chúng ta càng thêm cụ thể, tập đoàn đã chế định kế hoạch thanh trừ, muốn đối với thế giới ngoài tiến hành phản chế! Mà lại sự phản công của bọn họ tới, người ta lần này nhất định phải liên thủ! Vèn vẹn tập đoàn nào đó không chế thời gian hành giả li ền có mấy trăm người, bọn hắn dự định đem một nhóm này thời gian hành giả thực lực toàn bộ

tăng lên tới đẳng cấp nào đó, cũng cho bọn hắn nhất huấn luyện chuyên nghiệp."

Hà Kim Thu kinh ngạc, hắn không nghĩ tới lại có người lấy được tin tức, so Côn Lôn cùng Cửu Châu còn kỹ càng!

Hắn nghĩ nghĩ hỏi: "Trịnh lão bản không sợ ta mượn lần này nhúng tay trong nước sự vụ sao?"

Trịnh Viễn Đông nhìn về phía hắn nói ra: "Lấy đại cục làm trọng, đây là người ta cộng đồng sứ mệnh, có khác nhau, tương lai bàn lại cũng không muộn."

Hà Kim Thu cười híp mắt đáp ứng: "Tốt, ta từng tưởng tượng qua có một ngày sẽ lần nữa cùng lớp trưởng kề vai chiến đấu, nhưng không nghĩ tới một ngày này tới nhanh như vậy."

Vậy mà lúc này Hà Kim Thu có một nỗi nghi hoặc: Cái này cung cấp tình báo người, cung cấp tình báo quá chuẩn xác, tối thiểu so Cửu Châu cùng Côn Lôn tin tức đều muốn chuẩn xác.

Bọn hắn chỉ có thể dựa vào suy đoán, đối phương lại phẳng phất tham dự trong đó.

Hà Kim Thu ý thức được, bây giờ chỉ sợ có một cái trốn ở phía sau màn thời gian hành giả, tại trận này thời gian thi chạy trò chơi bên trong, giành trước tất cả mọi người.

Hắn nhất định phải tìm tới cái này thời gian hành giả.

Hà Kim Thu như không có chuyện gì xảy ra nhìn thoáng qua Trịnh Viễn Đông, đối phương chỉ sợ cũng có giống nhau ý nghĩ.

Mặc kệ trong một tổ chức nào có được dạng này siêu phàm giả, đều có thể chiếm hết tiên cơ.

Mà lại tương đối cấp bách là, bọn hắn hiện tại cần kỹ lưỡng hơn "Kế hoạch thanh trừ" .

...

...

Đếm ngược 161:00:00.

7 giờ sáng.

Khánh Trần còn chưa ngủ bao lâu liền muốn từ trên giường đứng lên đến trường, hắn nhìn thoáng qua Microblogging, Sấm Vương đầu kia đã nhanh nhanh leo đến hot search thứ nhất.

Khu bình luận một phần ba người đều đang thảo luận bóng dáng chi tranh, tất cả mọi người bị cái này Cửu Long đoạt đích tiết mục hấp dẫn, phảng phất tại nhìn một trận cung đấu võ kịch lớn giống như.

Còn có người thu góp một ít thời gian hành giả tuyên bố qua đôi câu vài lời, tập hợp ra bóng dáng người hậu tuyển tư liệu.

Khánh Trần nhìn một dạng, những tài liệu kia vậy mà so với hắn biết đến còn nhiều một chút. . .

Tỉ như Khánh Hoài là Khánh thị tứ phòng đời thứ ba trưởng tử, là bóng dáng chi tranh đứng đầu nhất nhân tuyển.

Tỉ như Khánh Văn yêu thích quan sát đấu thú, thành thị số 12 nổi danh nhất đấu thú trường bên trong, xa hoa nhất phòng vĩnh viễn chừa cho hắn lấy, hắn còn chính mình nuôi một đầu cấm kỵ chi địa bắt trở về Bạch Hồ, dị thường hung mãnh.

Tỉ như Khánh Thi là bóng dáng chi tranh bên trong một cái duy nhất nữ hài, rất ít xuất đầu lộ diện.

Tỉ như Khánh Nhất là người hậu tuyển bên trong nhỏ tuổi nhất, nghe nói còn tại đi học cấp 2.

Đương nhiên, đầu là một chút đại chúng có thể biết tin tức, cũng không tính trọng yếu.

Đây cũng là trước đây thật lâu tin tức, bây giờ thời gian hành giả lo lắng tự thân an nguy, cũng đều lựa chọn mai danh ẩn tích.

Bất quá, cũng chính là mọi người chỉnh lý tư liệu thời điểm mới phát hiện.

Bọn hắn vậy mà chỉ tổng kết ra tám vị người hậu tuyển tin tức, một tên sau cùng bóng dáng người hậu tuyển liền lẻ loi trở lại tại bảng biểu bên trong, tất cả mọi người đối với hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Bảng biểu bên trong, những người hậu tuyển khác danh tự phía sau đều đi theo liên tiếp tin tức đường viền.

Duy chỉ có thứ chín, mọi người ngay cả danh tự cũng không biết, cái này quá đột ngột.

Trong khu bình luận, còn có một phần ba đang thảo luận Sấm Vương thân phận, mọi người rất ngạc nhiên hắn rốt cuộc là ai, vậy mà có thể biết nhiều chuyện như vậy.

Còn lại một phần ba, đang thảo luận Uông lão sư có phải hay không lại phải bắt đầu diễn xướng hội, cho nên Sấm Vương nhảy ra phát như vậy nặng ký tin tức. . .

Nhưng vào lúc này, bên cạnh hắn máy truyền tin chấn động lên.

Khánh Trần cầm lấy xem xét, rõ ràng là Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: "Lão bản, ta lại thu đến kỳ quái tin. Sáng sớm một tỉnh ngủ, nó ngay tại ta gối đầu bên cạnh, lão bản, ta rất sợ hãi a."

Vị kia Con Tem Ác Ma người nắm giữ, lại bỗng nhiên xuất hiện.

"Không cần sợ hãi, mục tiêu của hắn cũng không phải là người," Khánh Trầ trả lời: "Trên thư là cái gì nội dung?"

Lưu Đức Trụ đem nội dung còn nguyên phát tại trong máy truyền tin: "Người nắm giữ tin tức vậy mà so ta còn nhiều, ta đối với người càng cảm thấy hứng thú hơn, hì hì."

Khánh Trầ nhìn xem tin tức này nhú mày, đối phương nói tới tin tức, rõ ràng chính là liên quan tới "Kế hoạch thanh trừ".

Bởi vì tin tới phi thường "Kịp thời" .

Hắn tối hôm qua chuyên môn bàn giao Lưu Đức Trụ, việc này nhất định phải giữ bí mật, mà lại nhất định phải trực tiếp cùng Côn Lôn người phụ trách kia nói.

Bởi vì không ai biết, Côn Lôn, Cửu Châu bên trong là có phải có thế giới trong "Gián điệp", Lưu Đức Trụ chỗ lời nhấn nhủ tin tức một khi trong chốn thế giới "Gián điệp" biết, như vậy tập đoàn nhất định sẽ có càng thêm kịch liệt phản ứng.

Tỉ như loại bỏ là ai hướng thế giới ngoài để lộ tin tức.

Tỉ như cải biến hiện hữu kế hoạch thanh trừ, để sự tình càng thêm phức tạp.

Trong ngoài thế giới bây giờ xen kẽ như răng lược lấy, giữa lẫn nhau tựa như là tại phát động một trận "Gián điệp" chiến tranh, lẫn nhau bên người đều có đối phương nội ứng.

Ai trước bại lộ, ai liền thua.

Khánh Trầ không cách nào xác nhận cái này Con Tem Ác Ma người nắm giữ là thế nào biết đến tin tức, nhưng đây là một cái rất nguy hiểm tín hiệu:

Hoặc là Côn Lôn, Cửu Châu không có làm tốt giữ bí mật làm việc.

Hoặc là vị này người nắm giữ, so trong tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn.

Tóm lại, đầu rất nguy hiểm.

Nhưng vào lúc này, Lưu Đức Trụ lại phát tới tin tức: "Lão bản, lại có hai phong thư trống rỗng xuất hiện tại ta gối đầu bên cạnh, hẳn nguyên thoại là: Không cần lo lắng tiết lộ bí mật sự tình, Côn Lôn cùng Cửu Châu giữ bí mật biện pháp so trong tưởng tượng nghiêm mật, thế giới trong tập đoàn khổng chế thời gian hành giả cũng không có ta lợi hại, hì hì; không bằng chúng ta tới so một lần, ai tìm ra gián điệp càng nhiều đi, hì hì."

Khánh Trần nhìn thấy cái này cái này đến cái khác hì hì, đầu đầu đau.

Sau đó hẳn nghĩ tới, đối diện khả năng hay là cái móc chân đại hán tại hì hì, Khánh Trần đầu thì càng đau.

Bất quá tin tức tốt là: Đối phương hẳn là sẽ không đem bí mật tiết lộ cho thế giới trong, mà lại những người khác cũng rất khó lại thu hoạch tin tức này.

Khánh Trần trong lúc nhất thời không biết mình nên vui hay nên buồn.

Chờ chút, đối phương lần này gửi hai phong thư?

Vậy đã nói rõ Con Tem Ác Ma nội dung số lượng từ xác thực có hạn, không phải vậy đối phương một phong thư liền đem lời nói xong a.

Lúc này, Lưu Đức Trụ nói ra: "Lão bản, lại một phong thư: Có thể cho nô lệ của người đem giọt máu tại trên tem, sau đó thiêu hủy, ta sẽ thu đến người hừ âm."

Khánh Trần kinh ngạc, Lâm Tiêu Tiêu cũng không có nói vật cấm kỵ ACE-017 Con Tem Ác Ma lại còn có thể hừ âm!

Ngẫm lại cũng thế, vật cấm kỵ quá mức thần bí, liền ngay cả người nắm giữ cũng chưa chắc có thể biết bọn chúng tất cả năng lực, những người khác cũng chỉ có thể suy đoán.

Khánh Trần cân nhắc một chút nói ra: "Hỏi hấn, tìm ta làm gì."

Lưu Đức Trụ ở nhà lấy ra dao gọt trái cây, cẩn thận cắt vỡ ngón tay, đem máu đây ra trên tem.

Khi huyết dịch nhỏ lên đi trong nháy mắt, cái kia màu đỏ tím huyết dịch lại chậm rãi tự hành nhúc nhích đứng lên, tại trên tem tạo thành một cái quỹ dị hình tròn dấu bưu kiện, dấu bưu kiện vòng trong thì là một nhóm xem không hiểu tự phù.

Lưu Đức Trụ tại trên thư viết: Tìm ta làm gì.

Sau đó lại đi phòng bếp lấy ra một cái inox đĩa, đem thư tín đặt ở bên trong chảo lửa thiêu hủy.

Đối phương hồi âm: "Đương nhiên là tìm tới người, để cho người làm nô lệ của ta nha, hi hi."

Khánh Trần nói với Lưu Đức Trụ: "Viết thư: Người không sợ cuối cùng làm nô lệ của ta sao?"

Lưu Đức Trụ vẻ mặt cầu xin lần nữa gạt ra mấy giọt máu đến làm theo.

Đối phương hồi âm: "Giống như cũng là lựa chọn tốt, hi hi."

Khánh Trần ngây ngẩn cả người, đây rốt cuộc là cái người thế nào? Vậy mà lại cảm thấy cho mình làm nô lệ cũng không tệ? !

Hấn hồi phục: "Trong thư Con Tem Ác Ma gửi ra chỉ có thể có một câu, lần sau Hồ Tiểu Ngưu giao dịch vàng thỏi chính người lưu một cây, đi mua chút thuốc bổ, đây là bồi thường cho người."

Lưu Đức Trụ đem nguyên thoại phát cho Khánh Trầ n về sau, bỗng nhiên b ấ i thêm một câu thỉnh c ầ i: "Lão bản, chúng ta không có khả năng một l ầ n nói hết lời, một câu như vậy một câu trò chuyện, ta sợ ta có chút gánh không được a. . ."

Trên đời này không ai sẽ một mực không ràng buộc vì người khác cung cấp phục vụ, Khánh Trầ n cũng sẽ không để Lưu Đức Trụ toi công bận rộn.

Mà lại, hấn ở chỗ này nói tới b ấ i thường, kỳ thật còn có b ấ i thường thuốc biến đổi gien sự tình, dù sao không cần thận li ề n cho người ta tuyệt dục, điểm này quả thật làm cho Khánh Trầ n có thua thiệt lương tâm.

Bất kể nói thế nào Lưu Đức Trụ cũng bất quá là cái học sinh cấp ba, tội không đến tuyệt dục. . .

Cũng không biết về sau có biện pháp gì hay không vẫn h ấ i một chút?

Bất quá, đối với cái này không biết chút nào Lưu Đức Trụ nghe nói có thể lưu lại một cục vàng thỏi, lập tức mặt mày hớn hở đứng lên: "Cám ơn lão bản! Lão bản đại khí! Lão bản phát đại tài! Cùng lão bản sự nghiệp so sánh, ta Lưu Đức Trụ một chút máu tính là gì?"

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Người h ấ i âm hỏi hấn, Lão Quân sơn sự tình, hấn có phải hay không kẻ chủ mưu?"

Đối phương h ấ i âm: Nếu như người nhất định phải tìm một cái chủ mưu, vậy có thể là ta, hì hì.

Khánh Trầ n cảm thấy nghi hoặc, đây coi như là cái gì trả lời.

Dựa theo tính tình của đối phương, cũng không sợ thừa nhận tự mình làm qua chuyện xấu, dù sao vị này người nắm giữ không có chút nào lòng xấu hổ cùng đạo đức tiêu chuẩn.

Nhưng câu trả lời này bên trong, đối phương cũng không có trực tiếp thừa nhận.

Khánh Trậ̀n phát tin tức: "Người hỏi hặ́n, làm chuyện xấu không sợ ngũ không đượ̣c, không sợ xuống Địa Ngục sao?"

Đọi phương ḥĩ âm: "Chúng ta chẳng phải đang trong Địa Ngục sao?"

Không đượ̣c Khánh Trậ̀n ḥĩ âm, độ́i phương lại phát tới một phong thư: "Ca ca ta muốn tỉnh, lần sau trò chuyện tiếp, hì hì."

Khánh Trậ̀n nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng kết thúc.

Cùng loại người này ở chung, ngay cả đơn giản nói chuyện với nhau đều sẽ làm cho người mỗi mệt.

Bây giờ xuất hiện như thế một cái thời gian hành giả, hặ́n rất khó có cảm giác an toàn, độ́i phương tựa như là trong bóng đêm nhìn mình chằm chằm ác quỷ, tùy thời chuẩn bị hút huyết dịch của hặ́n cùng cốt tủy.

Cướp đi linh hồn của hặ́n.

Bất quá, trận này song phương lục đục với nhau bên trong, Khánh Trậ̀n là có chút ưu thế nhỏ: Tối thiểu hặ́n không cần cắt vỡ ngón tay của mình chen máu. . .

Một bên khác Lưu Đức Trụ trong nhà, cha mẹ của hặ́n nghe trong nhà trang giấy thiêu đốt mùi tim tởi.

Từ lúc Lưu Đức Trụ trở thành thời gian hành giả về sau, cha mẹ của hặ́n cũng chú ý dư luận, cho nên phụ mẫu cũng biết con trai mình là thời gian hành giả bên trong người lợi hại nhất một trong.

Mặc dù bọn hặ́n hay là rất khó hiểu rõ thế giới trong những chuyện kỳ quái kia, nhưng nhi tử nếu là lợi hại nhất, vậy bọn hặ́n liền thử nghiệm đi tìm hiểu, bao dung.

Cũng thử nghiệm cùng Lưu Đức Trụ thành lập cộng đồng chủ đề

Lúc này, Lưu Đức Trụ phụ thân cẩn thận từng li từng tí đẩy cửa phòng ngủ ra, hẩn nhìn xem khói mù lượn lờ trong phòng, nhìn xem Lưu Đức Trụ cắt vỡ ngón tay, nhìn nhìn lại trong mâm inox đốt xong tro tàn.

Lưu Đức Trụ phụ thân nhẩn nhịn nửa ngày hỏi: "Ngạch. . . Đang làm pháp sự đâu?"

Lưu Đức Trụ: "? ? ?"

Phụ thân hẩn vội vàng nói: "Làm phép xong chuyện tranh thủ thời gian đến ăn điếm tâm đi. . ."

. . .

. . .

Giang Tuyết đã làm tốt bữa sáng, nàng buộc lên tạp dề màu nâu, đem tay áo tùy ý xắn tại cánh tay chổ.

Đem đĩa bưng lên bàn ăn lúc, trong miệng nàng còn hừ phát từ khúc.

Cùng đã từng bực mình thời gian khác biệt, bây giờ nàng đã không có áp lực, không có e ngại, thể xác tinh thần hoàn toàn buông lỏng.

Cả người khí chất cũng thay đổi, tựa như là một viên bị long đong trên châu, đột nhiên lau sạch sẽ.

Giang Tuyết gặp Khánh Trầ từ trong phòng đi tới liền cười nói: "Tiểu Trầ, lần này ở thế giới trong không có gì nguy hiểm a?"

"Không có, " Khánh Trầ cười cười: "Giang Tuyết a di, cảm giác người hôm nay đặc biệt vui vẻ."

"Ừm, " Giang Tuyết cười híp mắt nói ra: "Ta tại trên chợ đen lại mua đến hai bình nhỏ đặc hiệu dược cao, trị liệu ngoại thương cái chủng loại kia. Về

sau người lại huấn luyện, cứ việc cần đi dùng. A đi về sau mỗi lần đi tới đi lui thế giới trong, đầu mang cho người."

Lý Đ ông Vân tiêu cô nương ở một bên ngẩng đầu lên: "Mẹ ta đêm qua từ thế giới trong trở về thời điểm, hai cái quai hàm phình lên tựa như một con chuột hamster."

Giang Tuyết cười vỗ vỗ Lý Đ ông Vân đầu: "Ăn cơm của người đi đi."

Lúc này, Giang Tuyết lại nói với Khánh Tr ần: "Ta sáng sớm đi mua món ăn thời điểm, phát hiện sát vách giống như đã người ở a. Cửa ra vào ngừng lại một cỗ xe gắn máy cũng hẳn là người này, ta còn tưởng rằng muốn qua đoạn thời gian mới có người đi vào ở đây, tối thiểu cũng sửa chữa một chút a."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Như vậy vội vã vào ở đến, sẽ không cũng là thời gian hành giả a? Giang Tuyết a đi, người thấy chủ phòng mới hình dạng thế nào sao?"

Hắn căn phòng kia đang bán đi trước đó đã cũ nát không chịu nổi, vỏ tường tróc ra, góc tường mốc meo, trong phòng bóng đèn đầu hồng một cái, Khánh Tr ần đầu chẳng muốn sửa.

Đối phương vậy mà cũng không sửa sang, trực tiếp li ền ở đi vào.

Mà lại bọn hắn ai cũng không nghe thấy dọn nhà thanh âm, đối phương sẽ không phải là trực tiếp ngủ ở Khánh Tr ần trên giường đi?

Lúc ra cửa, Khánh Tr ần còn lặng yên không tiếng động quan sát một chút cửa ra vào xe gắn máy, nhưng giống như cũng không có gì kỳ quái chỗ.

Tới trường học lúc, hắn thành linh phát hiện cửa ra vào ngừng lại thật nhiều chiếc xe sang trọng, tùy tiện một cỗ đầu là mấy triệu cấp trở lên, đem các lão sư chỗ đậu xe đầu cho chiếm dụng.

Khánh Tr ần có chút buồn bực, trong trường học đã xảy ra chuyện gì sao?

Bên cạnh hẳn, có không ít người từ bên cạnh hẳn trải qua lúc thảo luận:
"Trong trường học mới tới thật nhiều học sinh chuyển trường a, trước đó chúng ta đoán lát nữa có học sinh chuyển trường đến, nhưng không nghĩ tới một hơi tới nhiều như vậy!"

Có người nói: "Cô phụ ta là trường học đoàn ủy, hẳn nói đột nhiên có thật nhiều học sinh chuyển trường tới, mà lại trong nhà đều là quan to hiển quý, thậm chí là một phương cự phú. Cửa ra vào xe sang trọng, tất cả đều là những học sinh chuyển trường kia, mà lại đại bộ phận đều là tự mình lái xe đến trường đâu."

"Ta cũng nghe nói, Á Đỉnh Peninsula Hotels phòng hành chính đã đều bị người bao xuống tới, mà lại một bao chính là một năm!"

"Đúng rồi, cô phụ ta nói bọn hẳn tất cả đều chuyển đi sát vách lớp 11 ban 4. . ."

Lạc thành cái này hàng ba tiểu thành thị bên trong, trong nhà có cái tài sản mấy chục triệu công ty, cũng đã là đỉnh cấp phú nhị đại.

Nhưng loại địa phương này phú nhị đại, đang đi học lúc nhìn cùng học sinh bình thường không có gì khác biệt quá lớn, chính là y phục mặc rất nhiều, giày chơi bóng mặc đất một chút, hút thuốc rút đất một chút, trừ cái đó ra cũng không có cái gì.

Mọi người khi nào gặp qua loại này xe sang trọng tụ tập chiến trận?

Có đồng học buồn bực: "Vì sao học sinh chuyển trường tất cả đều là loại này thổ hào a, quá khoa trương."

Nhưng mà Khánh Trầ cảm thấy đây không phải khoa trương, mà là một loại người sống sót sai lầm: Thật giống như có người trêu chọc dù nhảy chế tạo công ty là số không soa bình, bởi vì muốn cho soa bình người, cuối cùng đều đã chết, cho nên không cho được soa bình.

Cho nên, mọi người nhìn dù nhảy tiêu thụ bình luận bên trong, chỉ có khen ngợi.

Đạo lý này đặt ở lập tức cũng giống như nhau

Chỉ có thổ hào mới có thể như vậy tùy ý chuyển trường chuyển trường, gia đình bình thường học sinh coi như trở thành thời gian hành giả, cũng chưa chắc có thể tùy tâm sở dục chuyển trường đến "Đại lão" bên người.

Cho nên mọi người thấy học sinh chuyển trường liền chỉ có "Thổ hào" .

Các học sinh rộn rộn ràng ràng, nhiệt nhiệt nháo nháo hướng trong trường học đi đến.

Trong đám người, tựa hồ chỉ có Khánh Trầ tại bình tĩnh đi tới, phảng phất hết thấy đều không có quan hệ gì với hắn giống như.

Song khi hắn trải qua lớp 11 ban 4 cửa ra vào hành lang lúc, dù là Khánh Trầ loại này thấy qua việc đòi thời gian hành giả cũng thiếu chút ngần ngại cả người.

Chỉ gặp trong phòng học không lớn kia, chính tụ lấy ô ương ô ương học sinh, mà lại đám học sinh kia bên trong có người mặc kỳ kỳ quái quái hơi có vẻ thời thượng quần áo, còn có người vậy mà chải lấy dreadlocks.

Mấu chốt nhất là, trong một lớp học, vậy mà chất thành hơn một trăm người!

Những học sinh chuyển trường kia từng cái đem Lưu Đức Trụ cho vây chặt như nê m cối, m ồm năm miệng mười báo nhu c ầu: "Cái kia. . . Đại lão, ta ở thế giới trong có hai cừu nhân a, người có thể để cho Lý Đông Trạch giúp ta giết sao? Ta cho người địa chỉ."

"Đại lão a, ta muốn làm hai chi thuốc biến đổi gien, người nơi đó có hàng sao?"

"Đại lão, ta bên này nhu cầu là . . ."

Trong đám người truy đến Lưu Đức Trụ vô lực thanh âm: "Mọi người không nên gấp, từng bước từng bước nói, mà lại ta cũng không có mọi người tưởng tượng như vậy vạn năng. . ."

Khánh Trần âm thầm suy nghĩ, lớp này còn có thể bảo trì dạy học trật tự sao?

Cái này không phải lớp 11 ban 4 a, rõ ràng chính là cái trong truy vấn thuyết chợ đen thị trường giao dịch, mà Lưu Đức Trụ thì bị bọn hắn cho trở thành "Thương nhân chợ đen" dạng này NPC.

Bất quá, hắn nghe được cái kia để Lý Đông Trạch hỗ trợ giết người nhu cầu lúc, bỗng nhiên ý thức được tại sao lại có học sinh chuyển trường đột nhiên kết bạn tới trước.

Bởi vì Vương Vân tử vong.

Lý Đông Trạch ra tay giết rơi Vương Vân sự tình đã lan truy vấn nhanh chóng, trong con mắt của mọi người đây đều là Lưu Đức Trụ năng lực, địa vị thể hiện.

Một cái đỉnh cấp phú nhị đại, dễ dàng như thế chết tại trong thế giới trong.

Người bình thường cảm thấy chính là sợ hãi, có thể những người này lại cho rằng là kích thích.

Đó là một cái chân chính có thể kích thích adrenalin thế giới!

Lúc này, Khánh Trần vừa vặn đụng vào Nam Canh Trần.

Đối phương tiến đến bên cạnh hắn thấp giọng, dương dương đắc ý nói ra: "Trần ca, bọn hắn tất cả đều là hướng về phía Lưu Đức Trụ tới a, nhưng bọn hắn chỉ sợ nghĩ không ra Chân Trần căn bản không tại lớp 11 ban 4, mà là tại sát vách a!"

Nam Canh Thần một mặt hưng phấn bộ dáng, loại này mọi người đều say ta độc tình cảm giác, khó nói nên lời.

Khánh Trần nhìn hấn một cái: "Đừng đắc ý, rất nguy hiểm."

"Trần ca yên tâm, ta sẽ không tiết lộ bí mật!" Nam Canh Thần lại liếc mắt nhìn lớp 11 ban 4 phòng học, trong lòng tự nhủ mình mới là chân chính ôm đến bắp đùi một cái kia a.

Trở lại chính mình trong phòng học lúc.

Trong phòng học Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân bỗng nhiên quay đầu đối với Khánh Trần cười nói: "Người tốt a đừng học, vè sau chúng ta tiếp xúc thời gian thì càng nhiều."

Khánh Trần có chút ngoài ý muốn: "Hai người các người không nên tại lớp bên cạnh sao?"

Hồ Tiểu Ngưu cười cười: "Người hấn là cũng nhìn thấy lớp bên cạnh cái dạng kia, tại trong loại hoàn cảnh kia quá táo bạo, cho nên hai ta đêm qua liên danh xin mời, đổi được lớp các người. Người cũng đoán được chúng ta là thời gian hành giả, bản thân cũng là vì Lưu Đức Trụ mà tới. Nhưng bây giờ bên cạnh hấn vây quanh quá nhiều người, chúng ta lưu tại bên kia cũng không có ý nghĩa gì, không bằng từ bỏ hoàn toàn ý lại người khác ý nghĩ, hảo hảo ở tại trong thế giới trong tìm đầu đường ra."

Hồ Tiểu Ngưu nói rất thản nhiên, cũng rất thẳng thắn.

Bọn hấn đã cùng Lưu Đức Trụ quen biết, cũng thành lập giao dịch quan hệ, tại Lưu Đức Trụ phía sau phía sau màn đại lão nơi đó từng đăng ký, cái này có nước cờ đầu.

Lúc này, hấn muốn làm không phải tiếp tục tiếp cận Lưu Đức Trụ, mà là đề cao tự thân giá trị, dạng này mới có thể có tiếp tục giao dịch tư cách.

Hồ Tiểu Ngưu phán đoán qua vị kia phía sau màn đại lão hành vi logic, đối phương điều thấp lại cẩn thận, cơ trí tinh táo lại có huyết tính.

Loại người này hẳn là chương mắt đám kia ăn chơi thiếu gia.

Nếu là mình cùng đám kia nhà giàu mới nổi ăn chơi thiếu gia xen lẫn trong cùng một chỗ, chỉ sợ ngược lại sẽ bị đại lão nhìn giáng chức.

Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân nguyện ý vứt bỏ, quên gia thế của mình, cùng các bạn học kết giao bằng hữu, hoà mình, nhưng bọn hắn cũng có sự kiêu ngạo của chính mình.

Lúc này, Trương Thiên Chân nói bổ sung: "Mà lại, lớp bên cạnh hiện tại cũng xác thực quá chặt. . ."

Nam Canh Thần sắc mặt cổ quái, trong lòng tự nhủ các người một bước này, vừa lúc đi tới Chân Thần bên người a. . . Ngưu phê.

Hai người này dọn dẹp bàn của chính mình, vừa lúc là Vương Vân cùng Bạch Uyển Nhi trống ra hai tấm kia, cũng là không cần lại đi chuyển mới cái bàn.

Cuối cùng hàng này bốn cái bàn, theo thứ tự là Nam Canh Thần, Khánh Trần, Trương Thiên Chân, Hồ Tiểu Ngưu xếp thành một hàng.

Nam Canh Thần bỗng nhiên có loại cảm giác: Cái này sợ không phải làm bằng sắt Khánh Trần cùng Nam Canh Thần, dòng nước đồng học?

Sau một khắc, chủ nhiệm lớp Điền Hải Long đi vào trong lớp, phía sau hắn còn đi theo một cái vóc người cực kỳ cao gầy nữ hài, đối phương hai tay cầm ở trong túi vệ y, thần sắc đặc biệt bình tĩnh.

Đối phương nguyên bản mang theo mũ trùm, tiến ban đằng sau liền như không việc đem cái mũ hái xuống, một đầu đen thẳng thuận hoạt tóc dài tản mát ở sau lưng.

Trên mặt trái xoan tiêu chuẩn kia, lại cất giấu một cỗ bí ẩn nhuệ khí.

Điền Hải Long đứng trên bục giảng nói ra: "Các bạn học, đây là lớp chúng ta mới chuyển tới đây học. Vị bạn học này. . ."

Trên đài lão sư đang làm lấy giới thiệu, dưới đài Khánh Trậ̀n mặt không thay đổi đánh giá nữ hài kia, lão sư lời nói hẳn một chữ cũng không để ý, bởi vì hẳn gặp qua nữ hài này.

Đây là Lão Quân sơn từng giúp hẳn giải quyết qua lưu manh vị kia.

Khánh Trậ̀n phảng phất về tới đêm hôm ấy bãi đỗ xe, hết thấy ký ức đầu cùng giờ phút này trùng điệp.

Hẳn thậm chí có thể tưởng tượng đến, một khắc này đối phương giờ bàn tay lên, lấy vô địch trọng lực đè xuống lưu manh quý xuống lúc, dưới mũ trùm kia trong bóng tối biểu lộ, cũng là như vậy bình tĩnh.

Nhưng mà, đang lúc Khánh Trậ̀n nhìn xem nữ hài thời điểm, nữ hài ánh mắt cũng quét qua Khánh Trậ̀n.

Nữ hài ánh mắt từ trên thân Khánh Trậ̀n lướt qua, rơi vào Trương Thiên Chân trên thân, sau đó rất nhanh lại quay lại đến Khánh Trậ̀n nơi này.

Trong ánh mắt có một tia nghi hoặc.

Nàng chăm chú đánh giá.

Không, cùng nói là dò xét.

Không bằng nói là không có chút nào tâm tình chập chờn xem kỹ.

Thẳng đến trên bục giảng Điền Hải Long nói ra: "Xin mời bạn học mới tới tự giới thiệu mình một chút đi."

Nữ hài kia nhìn xem Khánh Trậ̀n nói ra: "Gọi ta Ương Ương liền có thể, tạ

ơn."

Khánh Tr ần trong dư quang phát hiện H ồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người đầu kinh ngạc nhìn nữ hài, hấn quay đầu hỏi: "Các người nhận biết?"

Trương Thiên Chân giải thích nói: "Chúng ta là thế giao, rất sớm đã quen biết, nàng cũng là chúng ta Hải thành cấp 3 nhân vật truyền kỳ. Các người có hay không nhìn qua một cái video. . . Chính là một cái 10 tuổi ngoại quốc tiểu nữ hài tại trong rừng cây di động cầm súng xạ kích, gọn gàng mà linh hoạt đối thương, đối đạn hộp, mỗi phát súng trúng mục tiêu hồng tâm. . . Chúng ta khi còn bé đi theo phụ mẫu ra ngoại quốc đã ngoại sân tập bắn lúc, nàng so tiểu nữ hài kia còn muốn hung hãn. . ."

Khánh Tr ần ngây ngẩn cả người, hấn nhìn qua video kia, nhưng hấn không nghĩ tới trong nước cũng có như thế hung hãn nữ hài.

H ồ Tiểu Ngưu nói bổ sung: "Ương Ương 16 tuổi thời điểm liền đi đầu khiến thuyền buồm du thuyền vượt qua qua Ấn Độ Dương, ở trên biển còn gặp cướp bóc ngư dân tiểu hải tặc, cha ta nói nàng lần kia dùng súng tự động cách hơn trăm mét điểm giết ba cái hải tặc, đúng là đem hải tặc cho đánh lùi."

Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần hai người hai mặt nhìn nhau, đối với bọn hấn hai cái này tiểu thành thị học sinh tới nói, loại sự tích này nghe tựa như là đang nghe ma huyền cổ sự.

Lúc này, Ương Ương từ trên bục giảng đi xuống, nàng đứng tại Trương Thiên Chân bàn trước mặt, im ắng nhìn đối phương.

Một giây, hai giây, 3 giây. . .

Trương Thiên Chân sợ sợ thu thập sách vở đứng dậy, cho nàng đưa ra vị trí.

. . .

Ngày càng hơn vạn ta, quả thực là hành nghề đến nay chăm chỉ nhất thời
khắc. . .

Nếu như mọi người đối ta thái độ làm việc còn hài lòng, xin mời cho cái
toàn đặt trước (lên giá sau mỗi chương đầu đặt mua download một chút ân
). . .

Cầu nguyệt phiêu! Cầu nguyệt phiêu! Cầu nguyệt phiêu!

Cảm tạ Phi Hôi Hắc Độ một, đạt được khoan dung ánh sáng hai vị đồng
học trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản
phát đại tài!

Mặt khác hi vọng có điều kiện kinh tế đồng học có thể tới điểm xuất phát
APP duy trì đọc bản chính, ta tâm tâm khổ khổ gõ chữ, các vị ngàn chữ 5
điểm tiền, thậm chí 3 điểm tiền liền có thể mua đi, đơn giản không có cách
nào càng có lời!

Cần trong tay thanh kiếm muốn làm hiệp khách, nhưng tim lại là lạnh

Chương 169, phía sau màn người kia (vận chữ đại chương c ầu nguyệt phiêu)

Trương Thiên Chân cùng Hồ Tiểu Ngưu tại các bạn học trong mắt, đã coi như là đỉnh cấp cao phú soái.

Mọi người đi quan sát bọn hắn thời điểm, cũng đã gặp qua trong bệnh viện chiến trận.

Ngoài cửa phòng bệnh bảo tiêu chuyên nghiệp đến cực điểm, chuyên môn phụ trách hai người này chữa bệnh đoàn đội cũng đều chuyên nghiệp đến cực điểm.

Đây hết thấy đều không phải là phổ thông cao phú soái có thể có đãi ngộ.

Nhưng mà chính là như thế một vị đỉnh cấp cao phú soái, bị Ương Ương bình tĩnh nhìn 3 giây, cũng hậm hực bại khí thế. . .

Trương Thiên Chân một bên thu dọn đồ đạc một bên thầm nói: "Làm gì liên khi dễ ta à, người thế nào không đi khi dễ Tiểu Ngưu đâu, liên nhìn ta trung thực thôi!"

Ương Ương liếc mắt nhìn hắn: "Lại muốn bị đánh đúng không."

Trương Thiên Chân lập tức ngậm miệng lại, thành thành thật thật lại đi dời một cái bàn.

Bọn hắn từ nhỏ đã tại cùng một cái trường học tư nhân bên trong, nam sinh lúc nhỏ tay đều có chút thiếu: Ưa thích cầm bút chì đậm nữ hài phía sau lưng, ưa thích nắm chặt nữ hài bím tóc đuôi ngựa.

Dùng cái này đến vụng vè hấp dẫn nữ sinh chú ý, khiến cho các nữ sinh phì cười vô cùng.

Nhưng mà loại tình huống này trên người Ương Ương vẫn luôn không tồn tại, bởi vì đối với nữ hài này tay thiếu, là thật sẽ bị đè xuống đất đánh.

Nữ hài tại Khánh Trì cùng Hồ Tiểu Ngưu vị trí giữa tọa hạ, Hồ Tiểu Ngưu thấp giọng hỏi: "Ương Ương a, người nghe nói Vương Vân sự tình sao?"

"Ừm, " Ương Ương gật đầu: "Các người chuyện này tại trong vòng tròn náo loạn như vậy, muốn không biết đều không được. Bất quá cái này cũng không trách người khác, cùng người có vấn đề xen lẫn trong cùng một chỗ, xảy ra vấn đề cũng rất bình thường."

Tiếng chuông vào học vang lên, Hồ Tiểu Ngưu thở dài một cái không nói thêm gì nữa.

Một bên Khánh Trì cùng Nam Canh Thiên nhìn nhau, bọn hắn phát hiện, vị này Ương Ương tại Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn trong vòng tròn, giống như địa vị cực cao a.

Chỉ bất quá, Khánh Trì có chút nghĩ mãi mà không rõ, đối phương tại sao lại ngẩng tại bên cạnh mình.

Là nhận ra mình sao?

Nữ hài này ngay từ đầu rõ ràng không để ý chính mình, ánh mắt đầu đã từ trên người chính mình đảo qua đi, vậy mà lại lần nữa quay lại tới.

Nhìn như vậy đến, đối phương liền xem như không có nhận ra mình, cũng nhất định là sinh ra hoài nghi nào đó.

Tiết thứ nhất tiết tiếng Anh, vị này gọi là Ương Ương nữ hài ngay cả cũng không ngẩng đầu qua một lần, một mực tại tô tô vẽ vẽ, không biết đang vẽ cái gì.

Ngay tại nhanh tan học lúc, nữ hài bỗng nhiên viết một tờ giấy kín đáo đưa cho Khánh Tr ần.

H ồTiểu Nguru cùng Trương Thiên Chân hai vị này yên lặng chú ý nàng đ ồng học, nhìn thấy động tác này lúc đ ầu ngây ngẩn cả người, tình huống như thế nào, Ưong Ưong cho nam sinh viết tờ giấy nhỏ? Hai người bọn họ không nhìn l ần a?

Li ền lấy bọn h ắn xưa nay đối với nữ hài này ấn tượng, đối phương cho Khánh Tr ần đến cái thập tự khóa cổ bọn h ắn cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng tuyệt đ ối không nên xuất hiện đưa tờ giấy nhỏ loại hành vi này a!

Việc này nếu là phát Hải thành cấp 3 nhóm bạn học bên trong, các bạn học cũng sẽ không tin!

Trương Thiên Chân cũng cho H ồTiểu Nguru viết một tấm tờ giấy nhỏ: "Ưong Ưong không phải là hướng về phía vị kia Khánh Tr ần đ ồng học tới a?"

H ồTiểu Nguru lắc đ ầu: "Ta quan sát đ ược một chút chi tiết, nàng cũng không nhận biết Khánh Tr ần, cũng không biết Khánh Tr ần ở chỗ này."

"Có phải hay không là bởi vì Khánh Tr ần dáng dấp khá là đẹp đ ẽ? Cho nên cho h ắn truy ền tờ giấy."

"Nói đ ùa cái gì, Ưong Ưong cũng không phải hoa si! Nàng kh ẳng đ ịnh có lý do của nàng!"

Hai vị phú nhị đại thảo luận thời đi ểm, một bên Khánh Tr ần im lặng lặng yên nhìn xem trước mặt trên tờ giấy viết: Ta biết người nhận ra ta.

H ắn nghĩ nghĩ tại trên tờ giấy viết: Đ ồng học, có ý tứ gì.

Nữ hài bình tĩnh viết: Ta cũng nhận ra người.

Nội tâm của hắn xiết chặt.

Đối phương quả nhiên nhận ra mình.

Nữ hài nghiêng mặt đi, chăm chú nhìn chằm chằm Khánh Trầ bên mặt , chờ đợi lấy câu trả lời của hắn.

Ánh mắt kia sắc bén nhìn rõ lấy, giống như là ngay tại bắt lấy Khánh Trầ bộ mặt chi tiết, loại này xem kỹ, giống như thiên quân cảm giác áp bách đập vào mặt.

Khánh Trầ trả lời một câu: Đừng học, người có phải hay không sai lầm cái gì.

Hắn không tin đối phương có tự tin trăm phần trăm, vậy xác suất lớn là đang gạt chính mình.

Ương Ương lại viết: Người chính là đêm hôm ấy Lão Quân sơn bên trên sát thủ đi, mặc dù người cải biến kiểu tóc, nhưng con mắt là giống nhau, cái này không sai được.

Khánh Trầ trả lời: Đừng học, người thật nhận lầm người.

Lúc này, Ương Ương không còn nói nhảm.

Nàng từ chính mình cuốn vở phía dưới rút ra một tấm phác hoạ đến, thả ở trước mặt Khánh Trầ trên mặt bàn.

Khánh Trầ nhìn xem trước mặt tấm kia đường cong đơn giản, sáng tối cấp độ lại cực kỳ phong phú tranh, nguyên lai nữ hài này lúc trước tô tô vẽ vẽ, đều là đang vẽ hắn!

Trong bức vẽ kia Khánh Trầ chỉ có trên nửa khuôn mặt, ánh mắt sinh động như thật.

Ương Ương viết: "Người đêm hôm đó là lần đầu tiên giết người sao, nếu như là lần đầu tiên nói, người so với ta mạnh hơn."

Khánh Trầ nhìn xem trước mặt bức vẽ kia, trên tranh chính mình có mấy phần chậ vật, tóc rối bời, trên mặt cũng có tro bụi.

Nhưng trong ánh mắt, càng nhiều hơn là kiên định cùng chấp nhất.

Đằng đằng sát khí.

Hắn cảm thấy, nếu là mình đêm đó chiếu qua tấm gương, trong gương chính mình, nhất định cùng bức họa này giống nhau như đúc.

Chẳng lẽ nữ hài này cũng từng có mắt không quên năng lực?

Không chỉ có là Khánh Trầ có loại cảm giác này, một bên Nam Canh Thầ len lén liếc đến bức họa này lúc, lại phảng phất lại nhớ lại đêm hôm ấy hết thảy.

Hung hãn lưu manh, trùng thiên ánh lửa, thét lên đả người.

Còn có thời khắc nguy cơ cứu mình Khánh Trầ.

Thời gian qua đi nhiều ngày, Nam Canh Thầ cơ hồ đã quên đi ngay lúc đó hình ảnh.

Nhưng tấm phác họa này thần kỳ đến, lập tức lại đem hắn lôi trở lại ngày đó nửa đêm.

Ương Ương gặp hắn không nói lời nào, lại viết một tờ giấy: "Ta vẽ tranh năm 12, am hiểu nhất chính là bắt bộ mặt chi tiết, Thomas. Lawrence là ta thích nhất họa sĩ một trong, như thế có đặc điểm con mắt, bộ mặt biểu lộ, ta xem qua một lần liền tuyệt đối sẽ không quên. Điểm này ta rất có lòng tin, cho nên người không cần tiếp tục phủ nhận."

Khánh Tr ần biết Thomas. Lawrence, người này từng là Học viện nghệ thuật Hoàng gia Anh viện trưởng, nổi danh nhất tranh chân dung hoạ sĩ một trong.

Hắn ý thức đến, nữ hài mặc dù không có chính mình đã gặp qua là không quên được năng lực, nhưng đối phương quanh năm huấn luyện kỹ xảo chính là bắt lấy bộ mặt chi tiết.

Tựa như là một chút đ ầu đường vẽ chân dung nghệ thuật gia, bọn hắn luôn có thể nhanh chóng tại trên trang giấy thể hiện khuôn mặt của người đặc đi ểm.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ vẫn tại trên tờ giấy viết: "Đ ồng học, người sai l ầm."

Ư ớng Ư ớng nhìn hắn một cái, không có lại nói cái gì.

Trên thực tế, Khánh Tr ần biết đối phương đã chắc chắn hắn sát thủ thân phận, nhưng hắn không có khả năng thừa nhận.

Hắn đem cây kẹp vẽ tiến vào trong sách, sau đó cẩn thận từng li từng tí đem viết chữ tờ giấy xé thành bột phấn, bảo đảm không ai có thể chữa trị hợp lại tốt nó.

Một bên Hồ Tiểu Ngưu liếc về một màn này, hắn mặc dù thấy không rõ trên tờ giấy viết cái gì, nhưng này phía trên đã viết l ỉt nha l ỉt nh ứt đối thoại.

Giờ khắc này, ngay cả hắn cũng có chút hoài nghi: Ư ớng Ư ớng có phải hay không hướng về phía vị này Khánh Tr ần đ ồng học tới?

Nhưng mà Khánh Tr ần đang nghĩ tới là, xem ra che mặt hay là không quá đáng tin cậy, đến mang mặt nạ mới được.

Không phải vậy gặp lại loại này quanh năm vẽ chân dung người, chính mình còn phải bị người nhớ kỹ!

Chờ chút, vị này gọi là Ư ớng Ư ớng nữ hài tại sao lại chuyển trường đến

trường học tiếng nước ngoài Lạc thành?

Đầu tiên, nữ hài hoàn toàn không cần thiết giống người khác một dạng, ôm lấy Lưu Đức Trụ đùi.

Bởi vì siêu phàm giả đã có con đường của mình.

Thứ yếu, nữ hài cũng không giống là tìm đến Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, tối thiểu hai vị kia đối với nàng chuyển trường đến trong lớp này không biết chút nào.

Lần nữa, nữ hài cũng không phải vì mình mà đến, đối phương là lại tới đây về sau, mới phát hiện chính mình cũng tại.

Trước mắt xem ra, đối phương đến lớp này giống như chỉ là trùng hợp.

Nhưng Khánh Trần hoài nghi đối phương tại chỗ này trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên trong, còn có mục đích khác, hoặc là mục tiêu.

Lúc này, ngoài hành lang mặt vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Phòng giáo vụ một tên lão sư đi vào cửa phòng học thông tri: "Sau khi tan học đến trên thao trường tập hợp, gần nhất viêm gan B virus lưu hành, hôm nay trường học tổ chức nghĩa vụ kiểm tra sức khỏe, buổi sáng chương trình học trước tạm dừng, mọi người phối hợp một chút."

Nam Canh Trần đột nhiên ngưng ngẩn, hắn muốn ngay lập tức đi nhìn Khánh Trần, nhưng nhịn được.

Hắn vô ý thức liền cảm giác, lần này kiểm tra sức khỏe nhất định không đơn giản!

Viêm gan B là quốc gia pháp định bệnh truyền nhiễm bên trong Tất loại bệnh truyền nhiễm, truyền nhiễm đứng lên rất phiền phức.

Nhưng vấn đề là, ai cũng chưa thấy qua vôi vàng như thế kiểm tra sức

khỏe, thậm chí đầu không có người thông tri qua hôm nay chớ ăn điếm tâm.

Hết thầy đầu là lâm thời.

Trong lớp kêu loạn não loạn lên, không quan tâm cái gì kiểm tra sức khỏe không kiểm tra sức khỏe, chỉ cần có thể không lên lớp mọi người liền rất vui vẻ.

Ương Ương thừa cơ hội này nhìn về phía Khánh Trầ thấp giọng nói ra: "Cái này tám thành là vì tìm người, trước mắt đã biết sự kiện bên trong, chỉ có người tại Lão Quân sơn lưu lại qua vết máu. Không cần may mắn, ta đề nghị người trước kiểm có tránh một chút."

Trừ Khánh Trầ bên ngoài, những người khác đương nhiên cũng chảy qua máu.

Nhưng những người chảy qua máu kia hoặc là chết rồi, hoặc là đã bị Côn Lôn tóm lấy.

Ương Ương nói tới có ý tứ là, chảy qua máu còn không có bị Côn Lôn đăng ký ở trong danh sách người, chỉ có Khánh Trầ một cái.

Khánh Trầ kinh ngạc nhìn đối phương một chút, hắn không nghĩ tới đối phương sẽ khuyên chính mình tránh một chút.

Hắn nghĩ nghĩ vẫn như cũ kiên trì nói ra: "Đừng học, người thật nhận lầm người."

Tiếng chuông tan học vang lên, Khánh Trầ vỗ vỗ Nam Canh Trầ bả vai, hai người cùng một chỗ hướng dưới lầu thao trường đi đến.

Không có một tia lo lắng, cũng không có một tia do dự.

Lần này đến phiên Ương Ương kinh ngạc, nàng nhìn xem Khánh Trầ bóng lưng nghĩ ngợi, chẳng lẽ mình thật nhận lầm người? Không phải vậy

thiếu niên này vì sao tuyệt không lo lắng kiểm tra sức khoẻ lấy máu để thử máu?

Hay là nói, thiếu niên này đã có không bị phát hiện thủ đoạn cùng lực lượng?

...

...

Hồ Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua Khánh Trần bóng lưng, sau đó nhìn về phía Ương Ương: "Hắn có vấn đề gì không?"

Ương Ương nhìn hắn một cái: "Cái này người còn không cần biết, chú ý chớ chọc hắn là được."

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người ngạc nhiên đối mặt, bọn họ có phải hay không bỏ qua cái gì chuyện trọng yếu phi thường?

Vì cái gì Ương Ương phải nhắc nhở bọn hắn chớ chọc Khánh Trần, chẳng lẽ đây cũng là cái gì yêu nghiệt hay sao?

Bọn hắn nhìn về phía Ương Ương, nhưng nữ hài cũng không định cho bọn hắn giải thích cái gì.

Trên thực tế, đêm hôm đó từ từng gian khách sạn bốc cháy lúc, Ương Ương liền đã chạy tới hiện trường.

Nàng khi đó đang đợi thời cơ đánh giết lưu manh, nhưng còn chưa kịp xuất thủ, liền có một thiếu niên từ lưu manh hậu phương xuyên tới.

Ương Ương nhìn tận mắt Khánh Trần mặt không thay đổi đem chủ thủ, từ phía sau lưng tinh chuẩn tiết tiến vào một tên lưu manh lá lách.

Còn có, đối phương kỹ thuật bắn kia cũng rất kỳ quái, rõ ràng thiếu niên này ngay cả cầm súng tư thế đều không đúng tiêu chuẩn, phát súng đầu

tiên cũng đánh vạt ra, nhưng phát súng thứ hai lập tức liền có thể chính xác sửa đổi đường đạn!

Huyết dịch, súng ống, thiếu niên.

Giống như là một bức họa tinh mỹ.

Một khắc này, nàng từng phát giác được thiếu niên kỳ thật cũng có một chút vội vàng cùng bối rối, nhưng đối phương tại trong loạn cục đem chính mình tất cả tâm tình rất phức tạp đều vứt bỏ rơi, trở thành một máy băng lãnh cổ máy giết người.

Sau đó, nàng lại nhìn xem bộ kia băng lãnh cổ máy giết người, bộc phát ra kinh người huyết tính cùng dũng khí.

Loại cảm giác này quá kì quái, đến mức nàng tại thiếu niên phía sau đầu suýt nữa quên mất xuất thủ, chỉ là lẳng lặng thưởng thức đối phương biểu diễn ám sát nghệ thuật.

Ương Ương nhớ lại, kỳ thật nàng tại đi ngang qua Ấn Độ Dương thời điểm là bị ép giết người, hải tặc lúc đến, nàng không giết người, người liền muốn giết nàng.

Mà lại nếu như nàng bị hải tặc tù binh, đối phương làm nhất định sẽ so giết người còn tàn nhẫn.

Từ đó về sau, kỳ thật nàng liền không có lại giết qua người, tại trong bãi đậu xe đối với lưu manh cũng chỉ là đập vụn đối phương đầu gối mà thôi.

Nhưng Khánh Trầ cùng nàng khác biệt, đêm đó Khánh Trầ là thợ săn, một mực tại chủ động tìm kiếm lấy con mồi.

Nàng nhớ lại một đêm kia trên đất dấu chân máu, lại nhớ lại lấy thiếu niên đêm tối đuổi hung chấp nhất cùng lãnh khốc.

Ương Ương nhất trực quan ấn tượng chính là: Thiếu niên này rất nguy

hiêm.

Cho nên Ương Ương xuất phát từ hữu nghị, nhắc nhở Hồ Tiểu Ngưu không nên trêu chọc loại người này, rất nguy hiểm.

Xuống lầu lúc, Nam Canh Thần tại Khánh Trần bên cạnh nhỏ giọng thì nói: "Trần ca, ta nhìn thấy học sinh chuyển trường kia tranh phác họa, nàng có phải hay không phát hiện thân phận của người? Lúc ấy nàng ở đây sao, ta làm sao chưa thấy qua nàng."

Khánh Trần liếc mắt nhìn hẳn: "Có cơ hội lại nói việc này."

"Áo, " Nam Canh Thần gật gật đầu: "Cái kia Trần ca, phác họa người có thể đưa cho ta sao, ta trở về cho người lòng khung đứng lên kỷ niệm một chút. Nói đến nữ hài này kỹ xảo hội họa là thật tốt a, ta xem xét bức kia phác họa, liền nhớ lại chuyện đêm hôm đó."

Khánh Trần bất đắc dĩ nói: "Muốn hay không lại cúng bái cho ta đốt điếu hương?"

"Khụ khụ, ta không phải ý tứ kia, " Nam Canh Thần nói ra: "Lại nói Trần ca, ta cảm thấy nữ hài kia thật đẹp mắt a, nàng có phải hay không đối với người có chút ý tứ mới ngồi bên cạnh người? Hai người. . ."

Kết quả lúc này Khánh Trần quay đầu chăm chú nhìn về phía vị ngồi cùng bàn này: "Phía sau nữ hài loại trò đùa này cũng không phải là một thói quen tốt."

"Biết biết, " Nam Canh Thần khiêm tốn nhận lầm: "Bất quá Trần ca, người bị lấy máu để thử máu thật không có việc gì sao? Thật xin lỗi a là ta liên lụy người."

"Không có gì liên lụy không liên lụy, " Khánh Trần hồi tưởng đến đêm đó phát sinh sự tình: "Ngay từ đầu là vì cứu người, nhưng về sau cũng không phải là."

"Đó là bởi vì cái gì?"

"Bởi vì, có một số việc là nhất định phải làm."

Trên thao trường, chẳng biết lúc nào đã dựng lên hơn mười đỉnh lều vải màu trắng.

Lều vải phía dưới bày biện cái bàn, mặc áo khoác trắng bác sĩ cùng y tá an vị tại bên cạnh bàn, chuẩn bị xong cồn, ngoáy tai, lấy máu ống nghiệm các loại một loạt chữa bệnh khí giới.

Khánh Trầnn một chút nhìn sang, thỉnh thoảng phát hiện vị kia từng tại đường Hành Thụ viện số 4 bên trong đưng qua xe Tiểu Ứng, cũng mặc áo khoác trắng cùng lều sách che đậy. . .

Hắn ngược lại là không nhìn thấy Lộ Viễn, cũng không biết vị này Lộ đội bận bận cái gì đi.

Trên thao trường, bắt mắt nhất người còn không phải những lều vải màu trắng này, mà là Lưu Đức Trụ.

Chỉ gặp hơn ba mươi phú nhị đại vây bên người hắn, mọi người hi hi ha ha nhìn xem trên thao trường đờng học, trên mặt một bộ đi tới nông thôn tươi mới bộ dáng.

Khánh Trầnn nhìn thoáng qua liềnn không có lại chú ý, hắn cũng không cảm thấy nơi này có thể có cái gì khách hàng tiềm năng.

Bây giờ hắn đã chính thức tấn thăng kỹ sĩ, lại có Lý Thúc Đờng nhân vật như vậy làm sư phụ, cho nên cũng có tư cách chọn một chút khách hàng. . .

Cách đó không xa, Ương Ương yên lặng nhìn chăm chú lên mọi người xếp hàng kiểm tra sức khỏe, Khánh Trầnn cùng Nam Canh Thầnn đứng tại trong đội ngũ, cực kỳ bình tĩnh.

Nàng nhìn thấy.

Khi đội ngũ đến phiên Khánh Trần lấy máu để thử máu lúc, thiếu niên kia không chút do dự ngẩng đầu tại trước bàn duỗi ra cánh tay, phảng phất không có chút nào lo lắng giống như.

"Chẳng lẽ thiếu niên này đã tiêm vào thuốc biến đổi gen cải biến DNA, cho nên mới không có sợ hãi?" Ương Ương âm thầm nghĩ ngợi: "Ta nguyên lai tưởng rằng hắn khả năng mới là Lý Thúc Đổng học sinh, nhưng hiện tại xem ra tựa như là ta sai rồi?"

Trên thực tế, Khánh Trần từng cùng Lý Thúc Đổng xác nhận qua, Kỳ Sĩ truyền thừa bản thân là một kiện rất ân nấp sự tình, đại bộ phận người biết chuyện, cũng chỉ là biết Thanh Sơn Tuyệt Bích sự tình, bởi vì Thanh Sơn Tuyệt Bích là ở chỗ này cũng chuyển không đi.

Nhưng là, cơ hồ không ai biết đến tiếp sau Sinh Tử Quan là cái gì.

Cũng không biết hoàn thành Sinh Tử Quan về sau, sẽ là lấy mở ra khóa gen phương thức để hoàn thành tấn thăng.

Toàn bộ thế giới trong, cũng chỉ có con đường kỳ sĩ cùng khóa gen có quan hệ.

Cho nên, Khánh Trần lúc này mới có lực lượng vững tin, hắn hiện tại đã có thể chịu đựng lấy máu để thử máu.

Mặc kệ đối phương xét nghiệm bao nhiêu lần, xét nghiệm báo cáo đầu sẽ đem tất cả mọi người suy đoán, chỉ hướng sai lầm bờ bên kia.

Ngay tại lúc hắn hút xong máu trở về phòng học trên đường, khi hắn đi ngang qua Ương Ương bên người lúc, nữ hài lại bỗng nhiên nói ra: "Ta không biết người làm sao làm được, nhưng ta sẽ không cải biến cái nhìn."

Khánh Trần cười cười, không có lại trả lời.

Không ai chú ý tới.

Khi Khánh Trần rút máu sau khi rời đi, mặc áo khoác trắng Tiểu Ứng đi vào trong lều vải màu trắng.

Trước đó phụ trách cho Khánh Trần lấy máu để thử máu y tá, giữ im lặng đưa tới một chi lấy máu để thử máu ống nghiệm, thân ảnh của hai người chỉ là giao thoa sát na, lấy máu để thử máu ống nghiệm cũng đã đổi được Tiểu Ứng trong tay.

Hắn như không có chuyện gì xảy ra quan sát một chút bốn phía, sau đó yên lặng lên một cỗ 120 xe cứu thương.

Hắn trong xe thoát khỏi trên người áo khoác trắng, nhìn xem bên cạnh Trịnh Viễn Đông nói ra: "Lão bản, lấy được."

Trịnh Viễn Đông gật gật đầu nói: "Đi pháp y đang giám định tâm, ta cần mau chóng biết kết quả."

Tiểu Ứng nghi nghi hỏi: "Lão bản, chúng ta cần cẩn thận như vậy sao, ngài an bài quy mô lớn lấy máu để thử máu ta có thể hiểu được, đây là vì không để cho học sinh cùng học sinh phụ huynh kinh hoảng. Nhưng đơn độc lấy đi huyết dịch của hắn hàng mẫu, cũng cần cẩn thận như vậy, ẩn nấp sao?"

Trịnh Viễn Đông nhìn Tiểu Ứng một chút, bình tĩnh giải thích nói: "Người tìm hắn nhiều lắm, chúng ta mặc dù muốn xác nhận thân phận của hắn, nhưng cũng giống vậy phải bảo đảm an toàn của hắn."

"Còn có người đang tìm hắn? Cửu Châu sao?" Tiểu Ứng hiếu kỳ.

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Không chỉ Cửu Châu, chỉ sợ so với chúng ta tưởng tượng còn nhiều hơn."

...

...

5h chiều .

Pháp y đang giám định tâm gian nào đó trong văn phòng, Tiểu Ứng cần một phần kiểm nghiệm báo cáo đi vào Trịnh Viễn Đông trước mặt, hắn do dự một chút nói ra: "Lão bản, không phải hắn."

Trịnh Viễn Đông trên mặt khó được xuất hiện vẻ ngưng trọng, hắn tiếp nhận kiểm nghiệm báo cáo liên tục xác nhận, cuối cùng mới xác định cái kia tên là Khánh Trần thiếu niên, DNA xác thực cùng bọn hắn đào được không cách nào xứng đôi.

Hắn xem kỹ lấy chính mình lấy được tất cả manh mối.

Trong phòng làm việc an tĩnh, Trịnh Viễn Đông im ắng nhắm mắt lại.

Hắn tại trong hồ ức truy tìm lấy thiếu niên kia dấu chân, phỏng phát cẩn thận thăm dò giống như tới gần chân tướng kia.

Nhưng mà, cái kia hết thấy lẫn nhau liên quan như mạng nhện manh mối liên, lại bởi vì một phần kiểm nghiệm báo cáo hoàn toàn đứt gãy.

Giống như là bị người ngạnh sinh sinh một đao chặt đứt giống như.

"Lão bản?" Tiểu Ứng nhin không được hỏi: "Làm sao bây giờ?"

Trịnh Viễn Đông đứng dậy: "Người giết dây có lẽ không phải hắn, nhưng Lão Quân sơn bên trên tên sát thủ kia nhất định là hắn, ta tin tưởng mình phán đoán."

Trịnh Viễn Đông đang suy nghĩ.

Nếu như hắn manh mối toàn bộ chính xác, nhưng xét nghiệm báo cáo lại chứng minh phỏng đoán của hắn có sai.

Như vậy trong lúc này nhất định có một cái hắn còn không biết manh mối, dẫn đến phần này xét nghiệm báo cáo chỉ hướng sai lầm kết luận.

"Hắn cải biến chính mình DNA, " Trịnh Viễn Đông nhìn xem Tiêu Ứng nói ra.

Ngay tại Lão Quân sơn sự kiện cùng lấy máu để thử máu sự kiện ở giữa, đầu này trong ngoài thế giới cộng lại dài đến hơn hai mươi ngày thời gian tuyến bên trong, Khánh Trầ cải biến chính mình DNA!

Đây là giải thích hợp lý nhất.

Thiếu niên kia nhất định cũng biết, đối phương tại Lão Quân sơn lưu lại huyết dịch hàng mẫu là phi thường trí mạng manh mối, cho nên đối phương tại hơn hai mươi ngày qua bên trong chủ động cải biến chính mình DNA.

Có thể thử đoạn gì có thể thay đổi chính mình DNA đâu, vậy cũng chỉ có thuốc biến đổi gen.

Nhưng vấn đề tới: "Nếu như hắn chính là trong ngục giam số 18 một cái khác thời gian hành giả, là Lý Thúc Đờng học sinh, là Lưu Đức Trụ che giấu người giết dây kia, vậy hắn làm sao lại lựa chọn tiêm vào thuốc biến đổi gen?"

Phải biết, thế giới trong tất cả mọi người rất rõ ràng, thuốc biến đổi gen là có hậu di chứng.

Văn minh mới kỷ nguyên bên trong, sớm nhất thuốc biến đổi gen đến từ Sở tài phán Cấm kỵ.

Bọn hắn thông qua được tề đem rút ra đến "Thầ Minh" đoạn gen, áp đặt tại nhân loại trên gen.

Thứ này rất thần bí, Trịnh Viễn Đông cầm lại thuốc biến đổi gen sau liền bắt đầu nghiên cứu, nhưng mà đến bây giờ đầu không có người có thể đột phá hạn kỹ thuật này.

Về sau, thuốc biến đổi gen từ từ nhiều hơn, từng cái tập đoàn tựa hồ cũng từ trong cấm kỵ chi địa tìm được tân nhân loại gen, sau đó tiến hành rút ra.

Nhưng di chứng cũng theo đó mà đến: Người tiêm vào thuốc biến đổi gen không cách nào sinh dục.

Cái này giống như là một cái phi thường chất phác đạo lý một dạng, phàm có thu hoạch được, chắc chắn sẽ mất đi.

Vạn sự vạn vật đều có đại giới.

Cho nên, Lý Thúc Đông học sinh sẽ vì che giấu tung tích liền tiếp nhận nghiêm trọng như vậy đại giới sao? Đương nhiên sẽ không.

Người tầng dưới chót dân vì sinh tồn, gia tộc địa vị, bảo hộ thân nhân, kiếm ăn, đem thuốc biến đổi gen nhìn phi thường trọng yếu.

Bởi vì tại nhân mạng như tờ giấy thời đại, bọn hắn chỉ có biến hữu dụng, biến có giá trị, mới có thể qua hơi tốt một chút!

Nhưng nhân sĩ thượng tầng, cho tới bây giờ đều khinh thường tại thuốc biến đổi gen!

Nghĩ tới đây, Trịnh Viễn Đông đột nhiên nhìn về phía Tiểu Ứng: "Các người. . . Sẽ trách ta cho các người tiêm vào thuốc biến đổi gen sao?"

Tiểu Ứng gãi đầu một cái cười nói: "Lão bản người cái này nói chính là lời gì, tất cả mọi người là tự chọn đó a, cũng đều biết di chứng."

"Nhưng các người khả năng còn tuổi còn rất trẻ, không có cách nào ý thức được chuyện này đến cùng nghiêm trọng đến mức nào."

Tiểu Ứng cười cười: "Chết cười, căn bản tìm không thấy bạn gái."

Tại Trịnh Viễn Đông nhìn soi mói.

Tiểu Ứng vội vàng nói: "Lão bản, ta đùa giỡn. Mà lại. . . Luôn có một ít chuyện cần phải có người đi làm, đúng không. Ngài yên tâm đi, chúng ta đều tuyên thệ qua, không oán không hối."

...

...

Trong văn phòng chợt im lặng xuống tới, Trịnh Viễn Đông trậ̀n mặt.

Tiểu Ứng nói sang chuyện khác hỏi: "Lão bản, có thể hay không Khánh Trậ̀n phía sau, còn có một người?"

Trịnh Viễn Đông trậ̀n tư: "Ta cũng muốn qua khả năng này, mà lại giống như cũng chỉ còn lại khả năng này. Người giật dây kia một mực rất cẩn thận, không có đạo lý sẽ từ phía sau màn trụ̀ng sát đến trước sân khấu."

Liền giống như Hà Kim Thu, đến nay có rất ít người gặp qua hẳn xuất thủ, bởi vì đối phương muốn làm người bày mưu nghĩ kế, không chế hết thầy kia.

Từ một điểm này xem ra, Khánh Trậ̀n cùng Lưu Đức Trụ đều giống như người nào đó con cò trong tay, bị người đặt ở trước sân khấu đánh cò.

Lão Quân sơn đ̣m hôm ấy, sát thủ thực sự quá có huyết tính, cái này cũng không giống như là một người giấu ở phía sau màn, hẳn là sẽ làm sự tình.

"Ta cần lại xác nhận một chút."

Nói đi, Trịnh Viễn Đông thông qua đi một chiếc điện thoại nói ra: "Giúp ta đến đến Nam Canh Thậ̀n cùng Khánh Trậ̀n nói chuyện phiếm ghi chép, từ xuyên qua bắt đầu đến nay, tất cả."

Điện thoại này không biết là gọi cho ai, nhưng rất nhanh, nói chuyện phiếm ghi chép liền phát tới.

Chuyện này là trái với kỷ luật, nhưng hẳn nhất định phải đem Khánh Trầ
hiều rõ rõ ràng hơn một chút.

Trịnh Viễn Đông tinh tế nhìn xem, lại phát hiện sự kiện bắt đầu sau trong
một đoạn thời gian rất dài, Nam Canh Thầ cũng không biết Khánh Trầ
thời gian hành giả thân phận.

Thẳng đến lần trước trở về

Hắn nhìn xem đoạn này nói chuyện phiếm ghi chép:

"Trầ ca, người ở đâu? Có đây không có đây không có đây không "

"Trầ ca, người nghe ta giải thích!"

"Không có a Trầ ca, ta cùng Lý Y Nặc chính là bằng hữu bình thường!"

Trịnh Viễn Đông cảm thấy kì quái: "A, bọn hắn là đột nhiên ở thế giới
trong tao ngộ, mà lại phát sinh một ít chuyện kì quái, dẫn đến Nam Canh
Thầ nóng lòng giải thích. Lý Y Nặc, ta nghe qua cái tên này, đây không
phải Lý thị đời thứ ba trưởng nữ danh tự à. Ta một đoạn thời gian trước
còn chứng kiến tin tức, nói nàng dẫn đầu đội ngũ thu thú đi trên hoang dã.
."

Lý Y Nặc quá có tiếng, cũng là rất trọng yếu tập đoàn nhân vật trọng yếu,
đến mức Trịnh Viễn Đông một chút liền phân biệt đi ra.

Trước mắt xem ra, là Nam Canh Thầ đi theo đội ngũ thu thú xuôi nam,
sau đó gặp Khánh Trầ.

Thế nhưng là vì cái gì, Nam Canh Thầ giải thích chính mình cùng Lý Y
Nặc là bằng hữu bình thường, mà Khánh Trầ lại làm cho Nam Canh Thầ
tại trở về trong bảy ngày, hảo hảo bỏ một chút?

Tiểu Ứng thầ nói: "Lão bản, ta nhìn ý tứ này, Nam Canh Thầ không phải
là bị Lý Y Nặc phú bà này bao nuôi đi? !"

Trịnh Viễn Đông sừng sốt một chút, đừng nói, thật đúng là có điểm ý tứ này a.

Hắn về sau nhìn lại, sau đó liền thuận theo tự nhiên nhìn thấy Nam Canh Thần để Khánh Trầ tìm tới dựa vào, Khánh Trầ nói tay làm hàm nhai kiếm tới cơm càng hương.

Ân, trước sau hô ứng. . .

Tiểu Ứng có chút hâm mộ: "Nếu là ta cũng có thể bị phú bà bao nuôi liền tốt, ta còn đánh thuốc biến đổi gien, không chỉ thể lực tốt, còn không cần buộc ga-rô. . ."

Tại Trịnh Viễn Đông nhìn soi mói, Tiểu Ứng ngậm miệng.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Cái này Khánh Trầ là cái trên hoang dã thợ săn, mà Nam Canh Thần liền ở bên người Lý Y Nặc, cũng cho Khánh Trầ tiết lộ rất nhiều liên quan tới Lý thị sự tình."

Dạng này liền giải thích thông được, là Nam Canh Thần từ Lý Y Nặc nơi đó, biết được liên quan tới kế hoạch thanh trừ sự tình!

Lại nói cho Khánh Trầ!

Tiểu Ứng nói ra: "Lão bản, Nam Canh Thần có thể hay không mới là người giết dây kia a, người nhìn, kỳ thật tất cả sự kiện bên trong cũng cơ hồ đều có hắn."

Trịnh Viễn Đông chậm rãi nhìn về phía hắn, tựa như nhìn một kẻ ngốc. . .

Kỳ thật hắn có chút tiếc hận, hôm nay Côn Lôn hưng sư động chúng như vậy tổ chức lấy máu để thử máu, vậy mà cũng chỉ là xác định Khánh Trầ thợ săn hoang dã thân phận mà thôi.

Căn cứ trước mắt manh mối đến xem, Khánh Trầ cùng Lưu Đức Trụ đều

tiêm vào thuốc biến đổi gen, cho nên bọn hấn hấn là đầu không phải là cái kia trọng yếu nhất nhân vật.

Mấu chốt nhất một điểm là, Khánh Trầu không tại ngục giam số 18!

Kỳ thật Trịnh Viễn Đông cùng Tiểu Ứng không biết, cái gọi là thợ săn hoang dã thân phận cái gì đầu không trọng yếu.

Khánh Trầu lưu lại đoạn này nói chuyện phiếm ghi chép, chính là muốn hướng tất cả mọi người chứng minh hấn không tại trong ngục giam số 18.

Hấn nếu không tại ngục giam số 18, vậy liều không thể nào là trong ngục giam số 18 ẩn tàng người kia.

Dạng này, hấn có thể đại ẩn ẩn tại thành thị.

Ai có thể nghĩ tới, kỳ thật hấn đã có thể tự do ra vào ngục giam đầu?

Khánh Trầu có thể bại lộ chính mình thời gian hành giả thân phận, cũng có thể để cho người ta cho là hấn là người nào đó quân cờ.

Đầy chính là hấn tầng thứ hai tường lửa.

Trên thực tế Khánh Trầu đã rõ ràng ý thức được, theo quy cơ sự kiện theo nhau mà tới, muốn hoàn toàn ẩn hình căn bản không có khả năng.

Cho nên hấn liều lùi lại mà cầu việc khác, chủ động cho mình lựa chọn một cái chẳng phải được coi trọng thân phận.

Bất quá, Trịnh Viễn Đông cảm thấy, mặc dù Khánh Trầu cùng Lưu Đức Trụ hai người cũng chỉ là quân cờ, nhưng Khánh Trầu con cờ này địa vị tuyệt đối không phải Lưu Đức Trụ thủ hạ.

Loại chuyện này tuyệt không thể nghe Lưu Đức Trụ lời nói của một bên, trên thực tế dưới loại tình huống này, ai giấu càng sâu, ai địa vị mới cao hơn.

Nếu như nói Lưu Đức Trụ là đầy tớ mà nói, như vậy Khánh Trầ ít nhất cũng là một viên vào đầu pháo.

Căn cứ Trịnh Viễn Đông lấy được manh mối cùng tin tức.

Khánh Trầ thật sự là mạnh hơn Lưu Đức Trụ nhiều lắm.

...

...

Tiểu Ứng hỏi: "Lão bản, nói thật chúng ta đầu không có nghĩ rõ ràng, vì sao người sẽ như vậy chắc chắn Khánh Trầ chính là Lão Quân sơn tên sát thủ kia, ngay cả lần này lấy máu để thử máu đầu là chuyên môn cho hẳn an bài."

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Những đầu mối này, là rất nhiều chuyện xâu chuỗi lên."

"Tại xuyên qua sự kiện vừa mới phát sinh thời điểm, Lộ Viễn phát hiện một tên khả nghi thiếu niên xuất hiện tại Hoàng Tể Tiên chỗ cư xá ngoài cửa, vụng trộm quan sát chúng ta. Hoàng Tể Tiên, chính là điên mất cái kia trường học tiếng nước ngoài Lạc thành học sinh cấp ba."

"Lúc ấy, Lộ Viễn cùng Hồ Lô đối với thiếu niên kia tiến hành giao nhau theo dõi, ngay từ đầu bọn hắn cũng không xác định thiếu niên này xuất hiện ở nơi đó có phải trùng hợp hay không, thẳng đến thiếu niên vứt bỏ bọn hắn một khắc này, Lộ Viễn mới xác định đối phương tất nhiên là thời gian hành giả."

Mà lại là một cái có cường đại phản trình sát năng lực thời gian hành giả.

Tiểu Ứng có chút ngạc nhiên, hẳn hay là lần đầu nghe nói việc này, Lộ đội nhìn tùy tiện, nhưng cũng là lão hình sự trình sát cao thủ.

Lộ đội tăng thêm Hồ Lô hai người cùng một chỗ giao nhau theo dõi, làm sao lại mất dấu một học sinh trung học?

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Lộ Viễn trở ngại mặt mũi không có nói cho các người biết việc này, nhưng hẳn về sau đi vụng trộm tra xét vài ngày giám sát, cuối cùng tìm được thân ảnh của đối phương, biến mất tại trường học tiếng nước ngoài Lạc thành, đường Hành Thụ vùng này."

Đây là manh mối thứ nhất.

Trịnh Viễn Đông tiếp tục nói: "Về sau, một tên gọi là Giang Tuyết thời gian hành giả trong nhà bị tập kích, hai tên lưu manh một tên tại chỗ xuống thang lầu hôn mê, một tên chạy trốn. Nhưng là tên lưu manh kia chạy trốn trong quá trình, bị người dùng độn khí đánh gãy chân. Quý dị nhất chính là, lưu manh này vậy mà đều không thấy rõ người thấy việc nghĩa hăng hái làm kia là ai."

Đối phương cực kỳ cẩn thận, một kích thành công đằng sau cấp tốc biến mất tại trong bóng tối, đến mức các bạn hàng xóm mở cửa sổ ra xem náo nhiệt thời điểm, chỉ có thể nhìn thấy chân gãy lưu manh.

Thật giống như lưu manh kia là chính mình té gãy chân một dạng.

Tiêu Ứng nói ra: "Ta biết việc này."

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Khánh Trần, là Giang Tuyết hàng xóm, liền ở tại nhà nàng dưới lầu, có hàng xóm nói hẳn cùng Giang Tuyết nữ nhi quan hệ rất tốt."

Đây là manh mối thứ hai.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Hồ Tiêu Ngưu, Trương Thiên Chân các loại học sinh tại Giang Tuyết nhà bị bắt cóc lúc, Lưu Đức Trụ đem bọn người dẫn đi đường Hành Thụ. Nhưng Lưu Đức Trụ là thế nào biết đến đâu? Đến cùng là ai phát hiện chuyện này hướng ngoại giới truy vấn lại tin tức?"

"Cũng chính là đối với việc này sau khi phát sinh, ta cùng Lộ Viễn mới ý thức tới, có một người trốn ở phía sau màn, giống lôi kéo từng cây dây thừng đem tất cả xem như con rối giật dây, diễn ra vừa ra trò hay."

Kỳ thật cho đến giờ phút này, Trịnh Viễn Đông mới chú ý tới một người cái tập nập xuất hiện tại trong liên quan manh mối: Khánh Trầ n.

Trong tất cả mọi chuyện đều có cái tên này làm manh mối xuất hiện, nhưng giống như mỗi chuyện đều không có quan hệ gì với hắn.

Đây là cái thứ ba manh mối.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Lão Quân sơn sự kiện bên trong, đại hỏa đốt rụi hơn mười khách sạn, ngay cả dừng chân đơn đăng ký cũng đốt rụi. Bởi vì không có mạng lưới liên lạc quan hệ, chúng ta không có tra được vào ở ghi chép."

Tiểu Ứng nói ra: "Đúng, về sau Lộ đội còn tự thân đi lật phế tích tới, cái gì cũng không tìm được."

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Các người đều không để ý đến một việc, hiện tại tất cả mọi người ưa thích sớm tại APP bên trên đặt trước khách sạn. Ta trên Mỹ Đoàn, tìm được Giang Tuyết dự định ghi chép."

"Giang Tuyết cũng không có xe cá nhân, cho nên ta lại đi tìm mấy ngày nay xe buýt vận chuyển hành khách đứng hành khách ghi chép, bây giờ cưới chính quy xe buýt cũng phải cần thẻ căn cước mua phiếu, cho nên ta phát hiện, Khánh Trầ n cũng tại trên chiếc xe kia."

Cho nên, đêm đó Khánh Trầ n cũng trên Lão Quân sơn.

Đây là cái thứ tư manh mối.

Về sau Trịnh Viễn Đông còn hiểu hơn đến, Khánh Trầ n là Nam Canh Thầ n đồng học kiêm hảo huynh đệ.

Cái này cũng liền có thể giải thích vì cái gì, Khánh Trậ̀n từ khách sạn hậu phương giết sau khi đi vào vì sao lên trước lần hai, cứu Nam Canh Thậ̀n.

Cũng liền có thể giải thích, vì cái gì Vương Vân nói sát thủ hặ́n là rất trẻ trung, Nam Canh Thậ̀n lại nói sát thủ là hơn 30 tuổi trung niên nhân.

Sau đó Trịnh Viễn Đông phát hiện xe buýt hành khách trong ghi chép, vụ án bắt cóc đằng sau, Giang Tuyệt, Khánh Trậ̀n, Lý Đợ̀ng Vân ba người là tại ngày mùng 8 tháng 10 sáng sớm mới rời khỏi Lão Quân sơn.

Trong thời gian này, Khánh Trậ̀n hặ́n là vẫn luôn tại cất giấu dưỡng thương.

Rất nhanh, Trịnh Viễn Đông lại phát hiện, phụ thân của Khánh Trậ̀n tại xuyên qua sự kiện phát sinh trước sau tấp nập vào tù, hai lần đều là bị người báo cáo tậ̣ chúng đánh bạc.

Hặ́n đi tra báo cáo tin tức, trong đó một đậ̀u hồ sơ viết người báo cáo: Nhiệt tâm thị dân Khánh tiên sinh.

Giờ khắc này, Trịnh Viễn Đông đối với Khánh Trậ̀n rốt cục có rõ ràng đánh giá: Tâm ngoan thủ lạt. . .

Đây là cái thứ năm manh mối.

Khi cái này năm cái manh mối liên quan lúc thức dậy, dù là Trịnh Viễn Đông lại kinh ngạc, cũng sẽ làm ra một cái chính xác phán đoán: Cái kia gọi là Khánh Trậ̀n học sinh cấp ba vẫn giấu kín lấy thân phận, tại mỗi sự kiện bên trong đậ̀u làm ra tác dụng cực lớn.

Đối phương có lẽ thật không phải là người giật dây kia, nhưng Lão Quân sơn sát thủ thân phận, tối thiểu xác định không thể nghi ngờ.

Trong văn phòng, Tiểu Ưng miệng càng ngoác càng lớn: "Lão bản, hặ́n chỉ là cái học sinh cấp ba a. . ."

Theo Tiêu Ứng, mặc dù lão bản nói mỗi cái manh mối đều rất có sức thuyết phục, nhưng hắn rất khó tin tưởng một học sinh trung học vậy mà có thể hung mãnh như vậy.

Trong tình huống sự tình kia, đổi lại là hắn Tiêu Ứng đi làm, sợ là sớm bị lưu manh giết chết đi.

Mà lại, đối phương không chỉ có có cường đại phản trình sát ý thức, có thể vùng thoát khỏi Lộ Viễn truy tung, còn có thể lấy một địch nhiều, tinh táo giết người.

Mấu chốt nhất là, lại còn có thể quân pháp bất vị thân đưa cha ruột vào tù.
..

Cái này mẹ nó là cái khó có thể tưởng tượng ngoạn nhân a.

"Vậy lão bản người dự định cần thiếu niên này làm sao bây giờ a?" Tiêu Ứng nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta Côn Lôn kỳ thật rất cần loại kẻ khó chơi này a."

"Ừm, " Trịnh Viễn Đông nghĩ nghĩ nói ra: "Mặc dù chúng ta không thể tìm tới người phía sau màn, nhưng nếu như có thể đào được cái này Khánh Trân, cũng coi là không tệ thu hoạch."

Tiêu Ứng vui tươi hơn hở cười nói: "Đúng, tặc không đi không!"

Trịnh Viễn Đông: "..."

Tiêu Ứng thu liễm ý cười: "Lão bản, ta sai rồi."

Trịnh Viễn Đông lời nói thâm thúy nói ra: "Tiêu Ứng, có phải hay không trước đó mấy lần xung đột nhau, đầu óc xảy ra vấn đề gì, ta cho người nhóm hai ngày nghỉ, người mới hảo hảo kiểm tra một chút."

"Không cần lão bản, ta không sao, ta chính là ưa thích nói đùa, " Tiêu Ứng chăm chú lại thành khẩn nói ra.

...

...

Ban đêm 6 giờ.

Pháp y đang giám định tâm cửa ra vào, một tên pháp y như không có chuyện gì xảy ra đi ra.

Bảo an cười cùng hắn chào hỏi: "Tần khoa trưởng, tan tãn về nhà a?"

Tần khoa trưởng cười đáp lại: "Ừm, mệt mỗi một ngày nhanh đi về nghỉ ngơi."

Nói xong, Tần khoa trưởng liền đi trên cửa ra vào xe buýt.

Hắn đầu tiên là đi chợ bán thức ăn, mua một thanh hành, một thanh rau cần, hai cân thịt trâu, lại đi cửa hàng tạp hóa mua một bình xì dầu.

Lúc này mới hướng trong nhà đi.

Cuối thu mùa, sắc trời tối có chút sớm.

Chỉ là sau khi về đến nhà, Tần khoa trưởng cũng không có mở ra trong phòng khách ánh đèn, mà là sờ soạn đi hướng TV tường.

Hắn từ TV phía sau lấy ra một phong thư kiện đến, dựa vào điện thoại ánh đèn tại trên thư tín viết xuống mấy chữ: DNA không xứng đôi.

Viết xong, Tần khoa trưởng từ phòng bếp rút ra một thanh dao róc xương đến, nhẹ nhàng cắt tại trên cánh tay của mình, cứ như vậy, quần áo che chắn bên dưới liền không có người có thể nhìn thấy miệng vết thương của hắn.

Hắn đem huyết dịch nhỏ tại trên phong thư, mắt thấy huyết dịch chảy xuôi

nhập nhô biến thành một viên dẫu bưu kiện.

Tần khoa trưởng xuất ra cái bật lửa nhóm lửa thư tín.

Màu đỏ cam ngọn lửa từ nhỏ biến thành lớn, chiếu sáng phòng khách.

Sau một khắc Tần khoa trưởng nhìn xem đối diện hoảng sợ hét rầm lên!

Cũng không do tự chủ lui về phía sau!

Thẳng đến ánh lửa chiếu sáng phòng khách trong nháy mắt, hắn mới phát hiện chính mình trên ghế sa lon đối diện, vậy mà ngài chính mình đã từng đờng sự cũ, Lộ Viễn!

Lộ Viễn tựa hồ cũng không có ý định dập tắt trên phong thư kia lửa, mặc cho nó tại Tần khoa trưởng trong tay thiêu đốt hần như không còn.

Trong phòng khách tia sáng lại tiếp tục tối xuống dưới.

Lộ Viễn thở dài nói: "Lão Tần, vì cái gì? Trước đó ta còn tại hình sự trình sát bên trên thời điểm, người cũng không phải dạng này, người còn dạy ta nhất định phải chính trực làm người tới."

Tần khoa trưởng tựa ở trên TV, thoáng có chút run rẩy nói ra: "Tiểu Lộ, ta bị ung thư, đối phương có ta cần thuốc trúng đích, thứ này thế giới ngoài không có. Ta cũng đi đầu tra nước ngoài ám vãng giá cả, ta tiền lương này căn bản mua không nổi, táng gia bại sản cũng chỉ có thể đủ một tháng lượng thuốc."

Lộ Viễn sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới lão Tần lại là bởi vì chuyện này phản bội.

Bất quá hắn rất nhanh liền nghĩ đến một việc, tỷ như lão Tần loại thân người mắc bệnh nan y này, thật nhiều lắm.

Trước kia mọi người luôn cảm giác ung thư tựa hồ rất xa xôi, nhưng bây

giờ ai bên người bằng hữu thân thích không có qua ung thư?

Nhưng mà, cái kia Con Tem Ác Ma người nắm giữ, chính là lợi dụng mỗi người dục vọng cầu sinh, hoặc là càng thêm trực tiếp dục vọng, thúc đẩy bọn hắn cùng Ác Ma làm lấy giao dịch.

Đối phương không có ép buộc ai.

Trong thần thoại Ác Ma cũng chưa từng ép buộc qua ai, bọn chúng sẽ chỉ dùng dục vọng câu dẫn nhân loại trao đổi linh hồn.

Tần khoa trưởng run rẩy nói: "Tiểu Lộ, tha ta một mạng, dù sao ta cũng không bao lâu việc tốt."

Lộ Viễn ngã tại trong ghế sofa, ánh mắt của hắn cũng bị bao phủ tại trong bóng ma, thấy không rõ chập trùng cùng ba động.

Hồi lâu sau, Lộ Viễn thở dài một tiếng nói ra: "Lão Tần, thật xin lỗi."

Vừa dứt lời, Tần khoa trưởng liền quay người hướng ra phía ngoài chạy tới, nhưng Lộ Viễn đã trước một bước đi vào bên cạnh hắn, đem hắn đánh ngất xỉu đi qua.

Lộ Viễn yên lặng nhìn xem vị đồng sự cũ này, đoạn thời gian này đến nay, hắn đều đang truy tra trước đó cái nào đó để lộ bí mật sự kiện.

Nhưng hắn thật không nghĩ tới, cuối cùng sẽ là như thế cái kết cục.

...

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu!

Cầm trong tay thanh kiếm muốn làm hiệp khách, nhưng tim lại là lạnh

Chương 170, Vương gia báo thù

Trong phòng khách hắc ám, Lộ Viễn ngồi ở trên ghế sa lon chờ đợi đồng đội trợ giúp, hắn muốn đi trình tự bình thường mang đi lão Tần.

Hắn lấy ra trong túi điện thoại để xuống nút mở máy, sau đó phát hiện chẳng biết lúc nào đã quay xong.

Mấy mươi phút về sau, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, Lộ Viễn mở cửa xem xét đúng là lão bản Trịnh Viễn Đông đích thân đến: "Lão bản, ngài sao lại tới đây?"

Trịnh Viễn Đông nhìn thoáng qua trên mặt đất vẫn còn đang hôn mê lão Tần: "Bắt tại chỗ?"

"Ừm," Lộ Viễn tâm tình có chút sa sút: "Lão bản, ta vừa vào nghề thời điểm, có một lần phá một cái đặc biệt huyết tinh bản án, lão Tần ở bên trong kiểm tra thi thể, ta ngay tại phòng giải phẫu bên ngoài nôn. Về sau hắn cho ta rót chén nước nóng, cùng ta trò chuyện hắn vừa vào nghề thời điểm, kỳ thật cũng giống như ta."

Lộ Viễn tiếp tục nói: "Hắn nói, chúng ta một chuyến này mặc dù khổ một chút mệt mỏi chút, tiền lương cũng thấp, nhưng nếu tuyển cũng đừng nghĩ nhiều như vậy."

Nói thật, lần này truy tra để lộ bí mật nguyên, thật không nghĩ tới sẽ truy xét đến lão Tần trên thân.

Trịnh Viễn Đông nhìn hắn một cái: "Lão Tần xúc phạm pháp luật, tự nhiên muốn tiếp nhận luật pháp chế tài. Nhưng người ta đâu có thể lý giải, một người tại đối mặt sinh tử thời điểm, đâu sẽ sợ hãi. Ta không trách hắn,

người cũng không cần trách hấn."

Lộ Viễn nói ra: "Lão Tần nữ nhi còn tại đến trường, lần này con của hấn cũng sẽ nhận ảnh hưởng đi."

Trên đời này vốn cũng không có người có thể giống máy móc một dạng, tất cả mọi người là người có máu có thịt.

Cũng sẽ trò chuyện chuyện nhà, cũng sẽ vui cười giận mắng.

Mạnh như Trịnh Viễn Đông loại người trong lòng lý tưởng này, làm theo sẽ ở bên đường quán đôn hậu nướng cùng bọn chiến hữu uống rượu hời ức năm đó.

Tiểu Ứng loại kia Bính Mệnh Tam Lang, cũng sẽ ngẫu nhiên ngấm lại bị phú bà bao dưỡng mỹ hảo.

Mỗi người đều có chính mình nhãn hiệu, có thể nhãn hiệu phía sau đều là thiên ti vạn lữ nhân tình vị.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Người phát cái thông tri để mọi người lập một chút bảng biểu, trong nhà có trọng chứng bệnh nhân, gia tộc có bệnh di truyền sử, nếu như thế giới trong có đối ứng dược phẩm hoặc thuốc biến đổi gien, chúng ta liền nghĩ biện pháp cho bọn hấn đoạt tới tay."

Lộ Viễn ngạc nhiên: "Lão bản, thuốc trúng đích cùng chữa trị gien di truyền dược tề ở thế giới trong cũng không rẻ a."

Trong phòng khách, Trịnh Viễn Đông yên lặng nhìn xem vẫn còn đang hôn mê lão Tần, sau đó vỗ vỗ Lộ Viễn bả vai: "Không có việc gì, ta đến nghĩ biện pháp."

"Đúng rồi lão bản, " Lộ Viễn nói ra: "Ta dựa theo người phân phó, để hấn đem tin tức truyền ra ngoài, không có ngăn cản."

"Ừm, " Trịnh Viễn Đông gật gật đầu.

"Bất quá, ta có chút không nghĩ ra, " Lộ Viễn buồn bực: "Cái này kiểm tra đo lường kết quả cũng là chúng ta thật vất vả lấy được, làm gì đưa cho người khác a?"

"Bởi vì ta không muốn để cho người khác cũng để mắt tới cái này gọi là Khánh Trầ học sinh cấp ba, " Trịnh Viễn Đông trả lời.

Mặc dù lần này vẫn không thể nào tìm tới người giật dây, nhưng là tìm được Khánh Trầ một người như vậy có thể phát triển là tổ chức thành viên, Trịnh Viễn Đông cũng cảm thấy không vô ích mà vờ

Hắn đối với Lộ Viễn nói ra: "Mặt khác, đem bộ phận gián điệp, bộ điều tra hình sự, bộ phân tích hành vi, bộ giải mã mật mã đều triệu tập lại, để ra ngoài những người phụ trách đặt trước gần nhất ban một vé máy bay bay tới Lạc thành, ta có dự cảm, nơi này sẽ có đại sự phát sinh. Các người bộ đặc công hành động cũng muốn cẩn thận cảnh giác, bắt đầu hướng Lạc thành đi điều động nhân thủ đi."

...

...

Tự học buổi tối tan học lúc, lớp 11 ban 3 chủ nhiệm lớp Điên Hải Long đến trong phòng học dạo qua một vòng.

Khi hắn nhìn thấy Khánh Trầ ngồi trong phòng học lúc, lại còn sửng sốt một chút, giống như mười phần ngoài ý muốn đáng vẻ. . .

Điên Hải Long cảm giác, khó được gặp Khánh Trầ lần trước tự học buổi tối, trong nội tâm của hắn lại còn có chút kích động.

Tan học lúc, Khánh Trầ cùng Nam Canh Thần đi ra phía ngoài.

Lớp bên cạnh đêm hoàn khố tử đệ ôm Lưu Đức Trụ bả vai, nói muốn đi Lạc thành sàn đêm chơi cái tận hứng, kết quả Lưu Đức Trụ ngàn dặm vạn từ

cự tuyệt, một người cưỡi xe đạp hướng nhà tiến đến.

Đám hoàn khố tử đệ có chút mất hứng, từng cái ở cửa trường học oanh lấy chân ga.

Tại từng chiếc xe sang trọng vù vù âm thanh bên trong, Khánh Trần thậm chí cảm giác đây mới là Cyber thế giới. . .

Bất quá Khánh Trần lòng có sở ngộ, Lưu Đức Trụ con hàng này vội vã về nhà, có phải hay không là có tin tức gì muốn cùng chính mình câu thông?

Rất có thể.

Khánh Trần nhìn về phía Nam Canh Thầ: "Người tiếp xuống có tính toán gì, ta nhìn Lý Y Nặc đối với người rất tốt, sư phụ ta cũng nói nàng đối với người là chân ái."

Nam Canh Thầ lắc đầu nói ra: "Nàng đối với ta xác thực rất tốt, nhưng ta vẫn là càng muốn học hơn tập hacker kỹ thuật, đến lúc đó trở về thế giới trong, ta cũng coi là có năng lực giúp người đúng hay không. Mà lại tất cả mọi người thường nói, sống đến già học đến già, ta hi vọng mình có thể mau chóng hữu dụng một chút, không kéo người chân sau. . . Ta cũng không thể tổng dựa vào Lý Y Nặc có phải hay không?"

Khánh Trần hơi xúc động: "Thật sự là Thiên Đường có đường người không đi, học hải vô nhai khổ làm thuyề a."

Nam Canh Thầ: "? ? ?"

Nhưng vào lúc này, Khánh Trần trong lúc vô tình quay đầu phát hiện, vị kia gọi là Ương Ương nữ hài đúng là một mực đi theo phía sau bọn hắn.

Hắn nghĩ nghĩ nói với Nam Canh Thầ: "Ta về nhà trước, ngày mai gặp."

Nói xong, Khánh Trần đi vào trong đám người.

Hắn im ắng đi ngang qua qua đường Hành Thụ, tiến vào viện số 4.

Có thể thẳng đến lúc này, phía sau hắn mơ hồ tiếng bước chân như cũ theo.

Khánh Trậ̀n quẹo vào trên một đầu hắc ám đường nhỏ, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn phía sau nữ hài: "Vì cái gì đi theo ta?"

Ựng Ựng trậ̀n mặc mấy giây hỏi: "Xin hỏi, lậ̀u số 12 đi như thế nào. . ."

Khánh Trậ̀n nhíu mày, lậ̀u số 12, đây không phải nhà mình chỗ tòa nhà kia sao?

Chờ chút, sáng sớm Giang Tuyết mới nói qua, gian phòng bên cạnh đã có mới hộ gia đình, đừng không phải vị này Ựng Ựng đi!

Khánh Trậ̀n thử thăm dò: "Phòng 101 chủ nhà mới?"

"Ừm, " Ựng Ựng xuất ra chìa khoá: "Đêm qua vừa mang vào, có chút tìm không thấy đường."

"Vậy người đi theo ta đi, " Khánh Trậ̀n nói xong liền ở phía trước dẫn đường.

"Người cũng ở chỗ này sao?" Ựng Ựng hiếu kỳ nói.

"Ừm, " Khánh Trậ̀n nói ra: "Ta ở nơi này nhiều năm."

"Vậy thì thật là tốt, ta về sau đi theo người là được, " Ựng Ựng nói ra.

Nghe được câu này lúc, Khánh Trậ̀n hơi nghi hoặc một chút: Cái gì gọi là về sau đi theo chính mình là được?

Chẳng lẽ là mình không biết cửa chính à.

Lúc ban ngày, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân đầu đem Ương Ương cho thổi lên trời, lại là sử dụng súng ống, lại là một mình vượt qua Ấn Độ Dương, loại người này làm sao lại tìm không thấy cửa chính đâu?

Cái này không hợp với lẽ thường a.

Khánh Trầ n cảm thấy có chút không đúng, hấn lần nữa hỏi dò: "Dân mù đường?"

Ương Ương lần này trầ n mặc càng lâu: "Ừm."

Khánh Trầ n trong nội tâm đột nhiên nhấ c lên sóng to gió lớn, dạng này một thiên tài thiếu nữ lại còn là dân mù đường?

Buổi sáng thời điể m, hấn nhớ kỹ Hồ Tiểu Ngưu nói đối phương nguyên bản tại khu vực gầ n biển chơi thuyền buồm du thuyền, sau đó lâm thời cao hứng đi vượt qua Ấn Độ Dương.

Đối phương ở trên biển đầu tiên là đánh lù i hải tặc, tiếp theo tại trên biển mất phương hướng đường thuyền, cuối cùng phiêu bạt thật lâu tại Pakistan đổ bộ.

Một đoạn thời khắc Khánh Trầ n đang nhớ lại đoạn này liên quan tới thiếu nữ manh mối lúc, sẽ nhậ n không nổi suy đoán, cái này cái gọi là lâm thời cao hứng đi vượt qua Ấn Độ Dương. . .

Sợ không phải ở trên biển lạc đường a? !

Sau đó không hiểu thấ u sáng tạo ra một đoạn truyề n kỳ? !

Còn có, v ềsau cái gọi là mê thất đường thuyền, bất đắ c dĩ tại Pakistan đổ bộ, cũng là lại lạc đường đi!

Khánh Trầ n bỗng nhiên cảm giấ c, chính mình suy đoán này giố ng như muốn càng thêm đáng tin cậy một chút.

Về đến nhà cửa ra vào lúc, Khánh Tr ần nhìn xem Ư ơng Ư ơng móc ra chìa khoá mở ra cửa chính, sau đó tự nhủ tiếng cảm ơn.

Hắn hướng trong phòng nhìn lại, bên trong đ ờ d ờ trong nhà mặc dù đ ầu đ ối mới r ấ, nhưng tróc từng mảng vỏ tường vẫn còn, xem ra đ ối phương cũng không có sửa chữa dự định.

Khánh Tr ần nhin không đ ược hỏi: "Người vừa đ ến đ ến nơi này, không cần sửa chữa một chút không."

Ư ơng Ư ơng lắc đ ầu: "Ta không coi trọng cái này, có thể ở lại là đ ược."

"Vậ lấy như người loại này tính cách trực tiếp ở tại khách sạn tốt bao nhiêu, vì sao muốn ở chỗ này, " Khánh Tr ần lại hỏi.

Ư ơng Ư ơng nhìn hắn một cái: "Khách sạn cách trường học quá xa."

Khánh Tr ần minh bạch đ ối phương ý tứ, bởi vì khách sạn ở cách xa, cho nên lại càng dễ lạc đ ường.

Mà nơi này khoảng cách trường học chỉ có 5 phút đ ờ đ ờ lộ trình, nhiều đi mấy lần làm sao cũng có thể nhớ kỹ.

Trước đó hắn còn tưởng rằng vị này hộ gia đình mới là hướng về phía chính mình, Giang Tuyết, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân tới, hiện tại xem ra, đ ối phương ở tới đây lý do càng thêm đơn giản mà thu ần t ỳ: Cũng là bởi vì cách trường học gần.

Đột nhiên, Khánh Tr ần trong túi máy truy ền tin chấn đ ứng lên, hắn cùng Ư ơng Ư ơng cáo biệt sau trở lại trong nhà mình.

Trên bàn có làm tốt đ ờ đ ờ, còn có Giang Tuyết lưu lại tờ giấy nói nàng mang theo Lý Đ ờ đ ờ Vân đi về nhà ở, hai ngày này Tiểu Đ ờ đ ờ Vân mỗ mỗ, ông ngoại muốn từ Trịnh thành tới, nàng đ ến quét dọn một chút vệ sinh.

Khánh Tr ần ng ắ tại bên cạnh bàn ăn xuất ra máy truy ền tin, là Lưu Đ ứ đ ứ

Trụ phát tới tin tức: "Lão bản, có mới thư tín. Đối phương tại trên thư viết: Hôm nay không thể tìm tới người, thật thất vọng nha, hì hì."

Hắn âm thầm nhíu mày, cái này người nắm giữ Con Tem Ác Ma làm sao âm hồn bất tán giống như, nhanh như vậy thời gian bên trong, liền đã biết mình hôm nay lấy máu để thử máu xét nghiệm kết quả?

Đối phương đến cùng là thế nào làm được?

Bất quá tin tức tốt là, chính mình thả ra tường lửa tin tức, xem ra xác thực mê hoặc đến không ít người.

Cái này khiến Khánh Trần thoáng nhẹ nhàng thở ra, hắn không để ý người khác coi hắn là làm quân cờ, càng thấp đánh giá hắn ngược lại càng tốt.

Lúc này, Lưu Đức Trụ phát tin tức: "Lão bản, phong thư này chạng vạng tối thời điểm xuất hiện tại ta gối đầu bên cạnh, khi đó ta còn không có tan lớp tự học buổi tối, cho nên bị cha ta thấy được. . . Không có sao chứ?"

Khánh Trần giật mình, nguyên lai Lưu Đức Trụ từ chối đám hoàn khố tử đệ mời, quả nhiên là có tình huống mới.

Chiếu trước mắt trạng thái đến xem, con hàng này bị gõ một phen về sau, xác thực so ngay từ đầu rất là biết đi đầu a.

Hắn hồi phục tin tức: "Không có việc gì, đưa cho người kia hồi âm: Người không tìm được ta, nhưng ta mau tìm đến người."

Lưu Đức Trụ nhìn thấy tin tức giật mình: "Lão bản lợi hại a, ta cái này trả lời hắn!"

Tâm hắn nghĩ, chờ lão bản tìm tới con hàng này, chính mình có phải hay không cũng không cần lấy máu rỗi?

Nhưng Lưu Đức Trụ đem sự tình nghĩ quá tốt đẹp.

Kỳ thật Khánh Tr ần một chút manh mối ầu không có, hẳn chẳng qua là cảm thấy, đối phương ầu đã quấy rối chính mình nhiều lần, không dọa một chút đối phương sao được? Không có khả năng luôn làm cho đối phương dọa chính mình a!

Dù sao, đối phương cũng không biết mình rốt cuộc là ai, cũng căn bản không có cách nào xác định chính mình có phải thật vậy hay không có manh mối.

Một câu li ền có thể để cho địch nhân lâm vào kinh hoảng, còn làm cho đối phương lãng phí thời gian xem kỹ trên người mình có hay không lỗ thủng, có sao mà không làm?

Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: "Lão bản, hẳn lại viết một phong thư: Ta cảm thấy cái này Khánh Tr ần giống như mạnh hơn Lưu Đức Trụ nhiều, không biết hẳn có hứng thú hay không làm việc cho ta, hì hì."

Đối phương không có trả lời chính mình "Tìm tới đối phương manh mối" lá thư này, cái này ngược lại nói rõ: Vị này người nắm giữ Con Tem Ác Ma không nguyện ý tiếp tục đàm luận việc này, lo lắng nhiều lời sai nhiều.

Bất quá, đối phương cái này ngay trước mặt Khánh Tr ần, định đem Khánh Tr ần từ Khánh Tr ần bên người đào đi thao tác, thật là khiến người rất là rung động.

Đương nhiên, thụ nhất rung động hay là Lưu Đức Trụ.

Loại này bị người ở trước mặt cười mặt nhục mạ phương thức, hẳn hay là lần ầu gặp phải. . .

Đối phương chẳng lẽ quên chính mình là truy ền lại tin tức người sao, dạng này ngay trước chính mình mặt làm sự so sánh, thật được không? !

Bất quá, Lưu Đức Trụ cũng là lần thứ nhất chú ý Khánh Tr ần cái tên này, chẳng lẽ đây là đại lão một thủ hạ khác?

Nghe giống như có chút quen tai a!

Có thể hay không chính là cái kia tại Lão Quân sơn cứu mình sát thủ, nếu như là, vậy tất cả mọi người là đồng môn sư huynh đệ, có thể thân cận hơn một chút nha.

Lúc này, Khánh Trậ̀n phát tin tức: "H ậ́i hặ́n: Muốn đậ̀o Khánh Trậ̀n chỉ sợ không dễ dàng như vậy."

Nhưng mà không đợi hặ́n bắt đậ̀u ậ́n cơm, Lưu Đức Trụ lại phát tới tin tức: "Lão bản, hặ́n lại gửi đự́n một phong thư: Không cần tự tin như vậy, người tựa hồ cũng không biết ta cho Khánh Trậ̀n viết qua tin nha, xem ra hặ́n cũng không có như vậy nghe lời người nha, hì hì."

Khánh Trậ̀n ngạc nhiên ngặ́ng đậ̀u, cho mình tin? Chính mình làm sao chưa lấy đự́c!

Ngọa tào.

Khánh Trậ̀n bỗng nhiên ý thức đự́c một vấn đệ̀, Lâm Tiểu Tiểu nói Con Tem Ác Ma gửi thư là cần địa chỉ.

Cho nên, khi người nắm giữ này để mắt tới chính mình về sau, thuận lý thành chương tra đự́c chính mình địa chỉ, cho mình viết phong thư.

Nhưng là, chính mình dọn nhà nha!

Đối phương có thể tra đự́c địa chỉ kia, hiện tại các gia đình không phải hặ́n, mà là Ựng Ựng!

Cho nên đối phương nói tới lá thư này, hiện tại xác suất lớn ngay tại Ựng Ựng gối đậ̀u bên cạnh!

Khánh Trậ̀n thậm chí có thể tưởng tượng đự́n, khi Ựng Ựng nhìn xem lá thư này lúc, mặt mũi tràn đậ̀y nghi ngờ biểu lộ!

Hắn suy tư, mình bây giờ đi muốn về lá thư này sao, làm như thế nào cùng Ương Ương giải thích đâu?

Cái này Ô Long cũng gây quá lớn. . .

Ngay tại Khánh Trầ xoắn xuýt lúc, ngoài cửa tiếng đập cửa truyền đến, Khánh Trầ mở cửa xem xét rõ ràng là Ương Ương.

Nữ hài đưa tay sáng lên phong thư trong tay: "Hắn là đưa cho người."

Nói xong nàng đem thư thả trong tay Khánh Trầ liền quay người trở về nhà mình, không có hỏi thăm, thậm chí không có nghi hoặc, cái này tránh khỏi Khánh Trầ rất nhiều xấu hổ.

Đang lúc Ương Ương muốn đóng cửa lúc, bỗng nhiên quay đầu nói với Khánh Trầ: "Đúng rồi còn có một chuyện, người nhớ kỹ Vương Vân đi."

Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Nhớ kỹ."

"Nàng ở thế giới trong bị Hằng Xã Lý Đông Trạch giết chết, kiểu chết phi thường thảm liệt, " Ương Ương nói ra: "Nàng còn có cái rất sủng nàng ca ca, cũng là cha mẹ của nàng hòn ngọc quý trên tay, cho nên chuyện này Vương gia sẽ không từ bỏ thôi. Bạch Uyển Nhi trở lại Hải thành đằng sau, đem tất cả mọi chuyện đầu đuôi lên Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân trên thân."

Khánh Trầ hỏi: "Vì cái gì nói với ta cái này?"

"Vương gia ở thế giới trong lực ảnh hưởng cực kỳ bé nhỏ, cho nên bọn hắn hiện tại không có khả năng đi tìm Lý Đông Trạch, Lý Thúc Đổng báo thù, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân nhiều nhất xem như thứ yếu trách nhiệm, bọn hắn cũng sẽ không vì này cùng Hồ gia, Trương gia khai chiến, " Ương Ương giải thích nói: "Cho nên bọn hắn bây giờ có thể tìm tới, chính là cái kia Lưu Đức Trụ. Đừng quên, nơi này là thế giới ngoài, là Vương gia sân nhà, bọn hắn muốn tới báo thù."

Khánh Tr ần nhíu mày, h ắn cũng đoán được Vương gia sẽ vì Vương Vân báo thù, mà lại là lấy không từ thủ đoạn phương thức.

Nhưng là, h ắn không nghĩ tới Vương gia này như vậy hiệp yếu sợ mạnh a.

Mà lại, Ương Ương tại sao muốn cùng chính mình nói?

Khánh Tr ần hỏi: "Vương Vân không phải là các người trong vòng tròn sao, người vì sao không giúp Vương gia?"

Nữ hài bình tĩnh nói: "Ta trong vòng tròn, dung không được trà xanh."

Lúc này, Khánh Tr ần hỏi: "Ta kỳ thật rất muốn biết, người tại sao lại đến Lạc thành, mà lại chuyển trường đến lớp 11 ban 3? Mục tiêu của người lại là cái gì đâu?"

"Người cũng không thắng thần, ta tự nhiên cũng không thể thắng thần, " Ương Ương nói ra: "Chờ người muốn thắng thần thời điểm, có thể hỏi lại ta."

Nói xong, nữ hài đóng cửa lại.

Cho đến lúc này, Khánh Tr ần mới có rảnh nhìn thoáng qua nội dung trong thư: Người muốn, ta đều có được, nhưng là, phạm có thu hoạch được, chắc chắn sẽ mất đi, hì hì.

Khánh Tr ần thở dài, từ quảng cáo này một chút lực hấp dẫn đều không có a, người cũng không nói người có cái gì!

H ắn lần đầu cảm thấy, ở chỗ người nắm giữ Con Tem Ác Ma hiệp đánh cờ bên trong, chính mình chiếm hết thượng phong.

Ván này, là h ắn thắng.

Không thể không nói, Khánh Tr ần cái này đạo thứ hai tường lửa thả ra rất kịp thời.

Đối phương rõ ràng đã để mắt tới "Khánh Tr ần" cái thân phận này, nếu như không có mê hoặc tin tức thả ra, như vậy đối phương chẳng mấy chốc sẽ nhắm vào mình triển khai một loạt âm mưu.

Mà bây giờ, chính mình thành tiêu nhân vật, thành một quân cờ.

Cái này an toàn nh ều.

Khánh Tr ần không có ý định dùng "Khánh Tr ần" thân phận đi trả lời cái gì.

Dù sao hẳn trực tiếp v ềtin tức nói, vậy mẹ nó còn phải cắt ngón tay của mình lấy máu.

Hiện tại, do Lưu Đức Trụ lấy máu, li ền thật thích hợp.

Lúc này, đối phương lại cho Lưu Đức Trụ gửi gửi thư kiện: "Ta rất hiếu kì nha, vì cái gì người có thể giấu tốt như vậy đâu?"

Đây là người nắm giữ Con Tem Ác Ma chân thật nhất nghi hoặc, Trịnh Viễn Đông góp nhặt nh ều như vậy manh mối, lại hưng sư động chúng tiến hành xét nghiệm, người nắm giữ chính mình cũng suy nghĩ, chú ý lâu như vậy.

Nhưng mọi người ai cũng không có tìm được cái kia "Người giết dây", chỉ tìm được hai viên quân cờ.

Loại cảm giác này, thật là làm cho người nắm giữ này quá không vui vẻ.

Lưu Đức Trụ hỏi: "Lão bản, làm sao trả lời hẳn."

Khánh Tr ần tr ần mặc một lát: "Hì hì."

Tòa thành thị nào đó trong một góc khác, một cái thon g ầy bóng người ng ồi tại trước cửa sổ sát đất to lớn, nhìn xem trong tay thư tín cùng hì hì hai chữ, rơi vào tr ần tư. . .

Người nắm giữ Con Tem Ác Ma bị cái này trở tay một cái hì hì, chỉnh cảm xúc đầu có chút không ăn khớp. . .

Khánh Tr ần không tiếp tục phản ứng vị này người nắm giữ Con Tem Ác Ma, mà là bắt đầu hấn gián đoạn đã lâu huấn luyện.

Dựa theo Lý Thúc Đ ồng nói, mặc dù hấn đã mở ra khóa gien, nhưng hấn bản thân thân thể tiên lực cũng không có được đề thăng đến cực hạn, cho nên huấn luyện vẫn như cũ sẽ hữu hiệu quả.

Mặc dù điểm ấy tăng lên đối với lực lượng siêu phàm tới nói không tính là gì, nhưng Khánh Tr ần từ trước đến nay ưa thích "Cực hạn" .

Mà lại hấn từ đầu đến cuối tin tưởng vững chắc.

Tự hạn chế mới là nhân loại lớn nhất tự do.

. . .

. . .

Đếm ngược 137:00:00.

Cuối tuần sáng sớm 7 giờ, không khóa.

Lưu Đức Trụ sáng sớm liền rời giường rửa mặt, phụ thân của hấn Lưu Hữu Tài nhìn xem nhi tử, trong lòng tràn đầy vui mừng.

Như đặt ở xuyên qua sự kiện phát sinh trước kia, mỗi cuối tuần trước ban đêm, Lưu Đức Trụ hoặc là chơi game chơi đến rạng sáng, hoặc là chính là suốt đêm xem phim cày phim, sau đó ngày thứ hai ngủ hôn thiên ám địa, hoàn toàn không có tự hạn chế.

Nhưng bây giờ khác biệt, tối hôm qua Lưu Đức Trụ sáng liền nằm ngủ, hôm nay lại dậy thật sớm.

Lưu Hữu Tài trong nháy mắt có loại cảm giác: Con trai mình trưởng thành a!

Ngay từ đầu hẳn cảm thấy xuyên qua có thể là chuyện xấu, dù sao nhi tử còn tao ngộ bất cóc sự kiện.

Nhưng bây giờ nhìn, chuyện xấu lại biến thành chuyện tốt, nhi tử không chỉ có thành nổi danh nhất thời gian hành giả một trong, còn có được tốt đẹp thói quen. . .

Cái này khiến làm phụ thân Lưu Hữu Tài, càng phát ra cảm thấy mình hẳn là cố gắng đi tìm hiểu nhi tử "Kỳ ngộ" cùng "Sự nghiệp" .

Chỉ là, Lưu Hữu Tài đột nhiên cảm giác được, con của hẳn sắc mặt giống như tái nhợt rất nhiều.

Trên thân cũng có loại ngai ngái hương vị.

"Trụ Tử, người dậy sớm như vậy là muốn đi ra ngoài sao? Ta làm cho người cơm, ăn xong lại đi ra a, " Lưu Hữu Tài buộc lên tạp dề nói ra.

"Không ăn, " Lưu Đức Trụ nói ra: "Cha người làm tốt cơm đằng sau thả trên mặt bàn là được, ta một hồi trở về ăn."

Nói xong, Lưu Đức Trụ cho mình quấn kỹ khăn quàng cổ, lại mang lên trên một cái mũ, thậm chí còn đem hẳn trước đây thật lâu mua được trang khố dùng kính râm tìm được.

Cái này từ đầu đến chân võ trang đầy đủ bộ dáng, sừng sốt đem Lưu Hữu Tài cho nhìn ngây ngẩn cả người.

Cái này nếu là ở bên ngoài gặp được, hẳn đều không nhất định có thể nhận ra mình nhi tử!

Lưu Hữu Tài chần chờ một chút hỏi: "Người đây là. . ."

"Cha, đừng hỏi nữa, bí mật, " Lưu Đức Trụ nói xong quay người đi ra ngoài.

Đợi cho nhi tử sau khi ra cửa.

Lưu Hữu Tài vội vàng tìm tới lão bà của mình Vương Thục Phân thẫn nói: "Lão bà, người có cảm giác hay không đến ta nhi tử có chút cổ quái?"

Giờ này khắc này, Lưu Đức Trụ ngay tại nơi nào đó không ràng buộc hiến máu trạm điểm phụ cận, lặng yên không tiếng động đánh giá bốn phía.

Có chút kỳ quái là, hắn luôn cảm thấy một cặp mắt thật dài áo khoác màu đen tình lữ, đang len lén quan sát đến chính mình.

Nhưng quay đầu nhìn lại thời điểm, lại phát hiện đôi tình lữ kia cũng không có nhìn chính mình, mà là tại cười đùa nói chuyện phiếm đùa giỡn.

Hắn là quá lo lắng đi.

Lưu Đức Trụ quan sát một hồi lâu, lúc này mới yên lặng đi hướng trạm điểm: "Người tốt, ta có thể mua máu à."

Y tá tiểu tử tử chẩn kinh, nàng hay là lần đầu nhìn thấy, người đến hiến máu điểm mua máu: "Chúng ta đây là hiến máu địa phương, không bán máu!"

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ: "Vậy các người trữ túi máu cùng rút máu khí giới, có thể hay không bán ta một bộ?"

Tiểu tử tử bất đắc dĩ: "Cái này cũng không bán!"

"Vậy ta hiến máu, " Lưu Đức Trụ nói ra.

Không ràng buộc hiến máu trên xe y tá tiểu tử tử, kinh ngạc nhìn hắn một chút: "Được rồi, ta trước làm cho người cái kiểm tra đo lường."

Nói, lấy trước tới thử giấy kiểm tra đo lường Lưu Đức Trụ nhóm máu, cùng huyết sắc tố, viêm gan B mặt ngoài kháng nguyên, lại lấy ra thiết bị cho hắn kiểm tra nhịp tim, huyết áp. . .

Xác nhận không có việc gì đằng sau, y tá tiêu tử tử mới cho Lưu Đức Trụ cánh tay tiến hành trừ độc, đem ống tiêm đâm đi vào.

Lưu Đức Trụ nhìn xem máu của mình chảy đến túi máu bên trong, yên lặng chờ đợi.

Ngay tại trong thời gian chờ đợi này, vừa rồi vụng trộm quan sát đến Lưu Đức Trụ đôi tình lữ kia nhìn nhau, bắt đầu giữ im lặng hướng không ràng buộc hiển máu xe nhích tới gần.

Bọn hắn khép tại trong tay áo tay phải vươn hướng trong áo khoác màu đen, sờ tại dưới nách trên báng súng, súng ống cũng sắp xếp gọn ống giảm thanh tài.

Nhưng mà không đợi bọn hắn hoàn toàn tiếp cận.

Ngay tại y tá tiêu tử tử rút đầy 300 CC rút một khắc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

Đã thấy Lưu Đức Trụ vậy mà đứng dậy đoạt lấy túi máu liền chạy, trong nháy mắt liền chạy xa.

Ngoài xe chính tới gần tình lữ hai mặt nhìn nhau, đều bị biến cố bất thành linh cho làm rối loạn kế hoạch, bọn hắn gặp trên xe y tá đuổi tới, vội vàng buông ra tay nắm chặt súng ống.

Lúc này, trên xe y tá tiêu tử tử bọn họ nhìn xem Lưu Đức Trụ bóng lưng đầu mộng, cái này tình huống như thế nào? !

Các nàng hay là lần đầu nhìn thấy người đến không ràng buộc hiển máu trạm điểm đoạt máu đâu, máu chốt là, đối phương cướp hay là máu của

mình a!

Cần cái gì a?

Lúc này, y tá tiểu tử ty hồ nghi nhìn về phía cửa xe đôi kia khả nghi tình lữ:
"Các người. . . Là đến hiến máu sao?"

Đôi tình lữ này nhìn đối phương ánh mắt hồ nghi, nhìn nhau: "Ừm, chúng ta là đến hiến máu."

"Đến, tranh thủ thời gian vào đi, " y tá tiểu tử ty nói ra.

Đôi tình lữ này nhìn thật sâu một chút Lưu Đức Trụ bóng lưng. . .

Người không có giết thành còn chưa tính, lại còn một người hiến 300 CC máu. . .

Nhưng mà bọn hắn không biết là, Lưu Đức Trụ trong lòng cũng khổ a, đoạt máu càng là hành động bất đắc dĩ, chính hắn lại không biết rút máu!

Từ lúc đêm qua bắt đầu, hắn liền phát hiện một vấn đề Người nắm giữ Con Tem Ác Ma kia, tựa hồ cùng hắn lão bản trò chuyện nghiên!

Mà hai người này nói chuyện phiếm, còn nhất định phải dùng máu của hắn tới làm làm truyền lại phương thức.

Lưu Đức Trụ vụng trộm thử qua dùng máu heo, máu vịt, máu gà, tất cả đều không dùng.

Kết quả hắn hết sức thống khổ phát hiện, dấu bưu kiện này thật đúng là nhất định phải dùng máu người mới được, nói không chừng còn nhất định phải dùng người thu hàng máu.

Mà lại dùng máu người còn chưa tính, máu chốt là miệng vết thương của hắn mỗi ngày đều sẽ khép lại a.

Cái này mang ý nghĩa lão bản mỗi lần cùng người nắm giữ kia nói chuyện trời đất thời điểm, hẳn đều được một lần nữa cắt vết thương!

Bị lão bản cùng người nắm giữ Con Tem Ác Ma tra tấn mấy lần đằng sau, hẳn rút kinh nghiệm xương máu quyết định tìm kiếm biện pháp mới, nếu như không có cách nào dùng máu của người khác, vậy hẳn liền một lần nữa rút điểm ra đến, sau đó thả trong tủ lạnh từ từ dùng.

Tối thiểu dạng này, hẳn cũng không cần mỗi ngày thêm một cái vết thương mới đi.

Nửa giờ sau, hẳn cần túi máu rón rén về đến nhà, sau đó thừa dịp phụ mẫu đều trong phòng ngủ thời điểm, lại lặng lẽ đem túi máu giấu ở tủ lạnh phía dưới cùng nhất.

Cho đến lúc này, hẳn mới rốt cục yên lòng trở lại phòng ngủ mình, lấy ra máy truyền tin cho Khánh Trân phát đi tin tức: "Lão bản, ta hoài nghi có người muốn giết ta!"

Lưu Đức Trụ không biết là, khi hẳn đóng cửa phòng một khắc này, cha mẹ của hẳn lặng lẽ đi ra phòng ngủ mở ra tủ lạnh.

Lưu Hữu Tài nhìn xem nhi tử giấu kỹ túi máu, đứng lặng thật lâu.

Hắn trên mặt đau lòng thần sắc nói ra: "Lão bà, xem ra chúng ta phán đoán không sai."

Vương Thục Phân thấp giọng nói: "Muốn hay không đem trong nhà ngân khí đều thu lại, còn có cửa trước Quan Âm Bồ Tát?"

Lưu Hữu Tài do dự một chút: "Hấp Huyết Quỷ cũng không về Quan Âm Bồ Tát quản đi."

Giữa trưa, Lưu Đức Trụ ngủ bù sau khi tỉnh lại cảm giác được chính mình bụng đói kêu vang.

Khi hần mở ra tủ lạnh muốn nhìn một chút có cái gì đ ò ăn lúc, kết quả lại nhìn thấy, chính mình cất giấu túi máu địa phương, vậy mà lại nhì ều hai túi. . .

. . .

Cảm tạ tích tích xe lái xe đ òng học trở thành quyển sách mới Bạch Ngân đại minh, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Hôm nay chỉ có cái này 6800 chữ, tham gia xong thịnh điển về nhà, làm việc và nghỉ ngơi một mực đi ều chỉnh không trở lại, ta người này tốc độ tay lại chậm, hôm nay xem như nho nhỏ nghỉ ngơi một ngày, xin lỗi mọi người.

Mời đọc #Dòngmáulạch òng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Chương 171, đêm mưa, huyết thủy, sát thủ (vận chữ đại chương c ầu nguyệt phiêu)

Lưu Đức Trụ nhìn xem trong tủ lạnh ba túi huyết dịch, trong lúc nhất thời không biết nên cười hay nên khóc.

Hắn đem ba túi huyết dịch c ầm trong tay, thỉnh linh phát hiện phía trên đầu viết "Trạm hiến máu không ràng buộc" chữ, không c ần nghĩ, phụ mẫu khẳng định cũng là giống như hắn, hiến xong máu lại hoang xưng không nguyện ý hiến, sau đó đem túi máu đoạt chạy.

Lưu Đức Trụ từng hiểu qua, người bình thường không có tai không có bệnh người là căn bản không có khả năng mua được máu, mặc kệ là bệnh viện kho máu, hay là trong thành phố trạm máu, bọn hắn đảm bảo túi máu đều thuộc về vật tư chiến lược, ra vào kho đều phi thường nghiêm ngặt.

Cho nên, cái này có thể là phụ mẫu máu.

Trên đời này có không chịu trách nhiệm phụ mẫu, như Khánh Quốc Trung.

Nhưng loại này phụ mẫu thật rất ít.

Mà đại đa số phụ mẫu đối tử nữ yêu, đều tại trong im lặng có vẻ hơi bi tráng.

Phụ mẫu có thể làm để hài tử lên tốt hơn nhà trẻ, chính mình bớt ăn bớt mặc.

Có thể làm để hài tử có tốt hơn đi ều kiện học tập, chính mình ăn dưa muối, uống bát cháo.

Thậm chí có thể làm cho hài tử đựng cái phòng cưới tiêng đặt cọc, chính mình bán đi ngay tại ở phòng ở, ra ngoài phòng cho thuê.

Loại này yêu mặc dù có ngăn cách, cũng rất nặng nề, thậm chí có thể sẽ ép hài tử không thở nổi.

Nhưng đây chính là phụ mẫu có thể nghĩ đến, có thể làm phương thức.

Kỳ thật Lưu Hữu Tài cho tới bây giờ cũng vô pháp lý giải, thời gian hành giả đến cùng chuyện gì xảy ra.

Hắn thường xuyên hỏi đồng sự vấn đề là, thời gian hành giả hai bên xuyên qua mà nói, hài tử nhà mình có thể hay không già nhanh hơn chính mình?

Hài tử nhà mình ở thế giới trong, có thể hay không quá nguy hiểm?

Hắn cũng không quan tâm Lưu Đức Trụ có hay không trở nên rất lợi hại, nhưng hắn sẽ thử nghiệm đi tìm hiểu cùng Lưu Đức Trụ có liên quan hết thảy.

Sau đó dùng chính hắn phương thức, lý giải Lưu Đức Trụ, duy trì Lưu Đức Trụ.

Tựa như trong tủ lạnh này hai túi máu một dạng.

Lưu Đức Trụ nhìn thấy nào đó một cái túi máu phía sau, còn dán một tấm màu vàng giấy ghi chú: Nhi tử, yên tâm uống, uống xong cha mẹ lại đi mua.

Lưu Đức Trụ cái mũi chua chua, thứ này có thể mua được mới có quý, cha mẹ của hắn đều là tiêng lương giai têng, làm sao nhận biết người quản lý kho máu đó a.

Nhưng cảm động thì cảm động, cảm động đằng sau vấn đề liêng đến. . .

Cái nào một túi là chính mình đó a? !

Mà lại việc này hẳn phải cùng phụ mẫu nói rõ ràng mới được, chính mình thật không phải là Hấp Huyết Quỷ a, cũng không cần uống máu!

Dựa theo hẳn tính ra, lấy lão bản cùng người nắm giữ Con Tem Ác Ma nói chuyện phiếm số lượng đến xem, chỉ cần bảo t ần thỏa đáng, chính mình cái này 300 CC liền đầy đủ dùng một tháng.

Hắn sợ sệt chính là mỗi ngày đều muốn cắt vết thương, mà không phải chảy máu số lượng.

Lúc này, Lưu Đức Trụ trong túi máy truyền tin chấn động, hẳn trở về phòng xem xét là lão bản gửi tới tin tức: "Gặp tình huống như thế nào, làm sao người biết có người muốn giết người?"

Lưu Đức Trụ trả lời: "Ta hôm nay đi trạm hiến máu không ràng buộc mua máu, trên đường cũng cảm giác một cặp tình lữ đang nhìn ta, về sau ta tiến vào không ràng buộc hiến máu xe, từ pha lê phản quang trông được đến bọn hắn nắm tay nhét vào trong ngực chậm rãi tới gần, tựa như là trong phim ảnh chuẩn bị móc súng sát thủ một dạng. Ta lúc ấy rất hoảng, cũng không thấy rõ bọn hắn tướng mạo liền tranh thủ thời gian chạy."

Khánh Tr ần nhíu mày,... lướt qua khác không nói trước, đi trạm hiến máu không ràng buộc. . . Mua máu?

Đây là cái gì thao tác? !

Bất quá nói đi thì nói lại, Lưu Đức Trụ hiện tại xác thực so trước kia tiến bộ nhiều lắm.

Lưu Đức Trụ hỏi: "Lão bản, ngài biết là ai muốn giết ta sao?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta bên này đã được đến tin tức, là Vương Vân người nhà chuẩn bị tìm người báo thù."

"Vậy ta nên làm cái gì?"

"An tâm ở lại nhà, " Khánh Tr ần h ồi đáp: "Có Côn Lôn trông coi người, người ở nhà đừng có chạy lung tung chính là an toàn nhất."

...

...

Đếm ngược 126:00:00.

Ban đêm 6 giờ.

Giang Tuyết ngay tại Khánh Tr ần nhà trong phòng bếp vôi vàng, bởi vì là cuối tuần quan hệ, cho nên làm đồ ăn đặc biệt phong phú.

Lý Đ ồng Vân bà ngoại, ông ngoại đêm nay 8 giờ xe đến Lạc thành, tiếp xuống Giang Tuyết khả năng vài ngày đầu không có không đến xem Khánh Tr ần, dứt khoát li ền giúp hắn đem trong nhà cũng cho hảo hảo quét dọn một lần.

Đông đông đông, tiếng đập cửa truyền đến.

Lý Đ ồng Vân muốn đi mở cửa, lại bị Khánh Tr ần ngăn lại: "Về sau không cần vôi vãi mở cửa, bên ngoài bây giờ rất nguy hiểm, người cũng không biết đứng ngoài cửa người là ai."

Lý Đ ồng Vân nhu thuận gật đầu: "Ừm, biết rồi!"

Nói đi, Khánh Tr ần mở cửa thành linh phát hiện Ương Ương đứng ở bên ngoài.

Nữ hài đưa tay lộ ra một phong thư kiện đến: "Lại một phong."

Khánh Tr ần ngây ngẩn cả người, hắn có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ vị kia người nắm giữ Con Tem Ác Ma thật muốn đào chính mình góc tường?

Trong lòng của hần th ần nghĩ , chờ người nắm giữ này v ềsau phát hiện, đối phương là ngay trước mặt Khánh Tr ần đào "Khánh Tr ần", thật không công ty chết à.

"Người xem nội dung bức thư sao?" Khánh Tr ần đối với Ương Ương hỏi.

Nhưng mà nữ hài tựa hồ không có nghe được hần nói chuyện giống như, trực câu câu nhìn xem trên bàn Giang Tuyết vừa mới bưng tới đ ồ ăn.

Sườn kho, ớt xanh thịt băm, đậu hũ ma bà, cá hấp chưng, chua cay canh trứng.

Khánh Tr ần nhìn xem nữ hài lại hỏi: "Ngạch, có muốn hay không ta cùng đối phương nói một chút, thay cái địa chỉ?"

Trước đó hần cảm thấy người nắm giữ kia không có đạt được đáp lại, li ền sẽ không lại gửi thư, cho nên cũng không có lại nhớ thương sau chuyện này.

Nhưng bây giờ người nắm giữ này quấy rối đến người khác, khiến cho Khánh Tr ần cũng có chút không có ý tứ.

Chỉ là, Ương Ương vẫn như cũ giống điếc giống như, không có phản ứng chút nào.

Khánh Tr ần thử dò xét nói: "Nếu không tọa hạ ăn chút?"

"Tốt, " Ương Ương không chút do dự nhấc chân bước vào, cùng Khánh Tr ần gặp thoáng qua.

Khánh Tr ần: ". . ."

Thì ra là để mắt tới nhà hần đ ồ ăn!

Nhưng người muốn ăn cơm cứ việc nói thẳng a, giả câm vờ điếc làm gì!

Ương Ương cũng là một chút cũng không có lấy chính mình làm ngoại nhân, trực tiếp tại Tiểu Đổng Vân bên cạnh ngồi xuống, cần lấy đĩa liền ăn.

Tiểu Đổng Vân ngẩng đầu nhìn về phía nàng, đang chuẩn bị nói cái gì đó, lại phát hiện đối phương đã ngay cả ăn được mấy khối xương sườn, nàng vừa bận bịu im miệng gấp thức ăn, miễn cho xương sườn đầu bị Ương Ương ăn xong.

Giang Tuyết ôn nhu lấy xuống tạp dề cười nói: "Đừng nóng vội đừng nóng vội, không đủ ta có thể lại đi làm."

"Tạ ơn, ăn thật ngon, đủ ăn, " Ương Ương trong miệng hàm hồ nói ra.

Khánh Trần ngồi tại Ương Ương đối diện chống đỡ cái cằm hỏi: "Phong thư này là lúc nào gửi tới?"

"3h20 phút trước đó, " Ương Ương mơ hồ nói ra.

Khánh Trần sửng sốt một chút, đối phương đem thời gian nói chuẩn xác như vậy, vậy nói rõ tin mới xuất hiện, đối phương liền đã phát hiện.

Nhưng vấn đề là, nữ hài vì cái gì không có lúc đó liền đem tin cho mình?

Chờ chút, cô nương này sẽ không chuyên môn chờ lấy giờ cơm mới đến đưa tin a? !

Khánh Trần thử thăm dò hỏi lần nữa: "Nếu không ta làm cho đối phương đổi một chút gửi thư địa chỉ a?"

"Không cần, " Ương Ương lắc lắc cần đĩa tay: "Gửi ta nơi đó rất tốt, về sau ta thu đến tin, ngay tại giờ cơm đưa tới cho người."

"Này làm sao còn đem lời trong lòng nói ra đâu, " Khánh Trần chấn kinh.

Ương Ương đẹp mắt như vậy một nữ hài, ăn lên cơm đến lại phong quyền

tàn vãn, đầu nhanh đem một bên Tiểu Đổng Vân cho gấp khóc.

Ăn xong đồ ăn vè sau, nàng đem chua cay canh trứng lay nửa bồn tiên trong chén, khuấy khuấy cơm đem món canh ăn không còn một mảnh.

Còn ợ một cái.

Ương Ương nói ra: "Cũng không ăn không cơm của người, một cái tin tức đổi lấy người một bữa cơm, người không lỗ."

"Tin tức gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Xế chiều hôm nay bắt đầu, Côn Lôn nhân thủ cũng bắt đầu hướng Lạc thành hội tụ, đây đầu là rất dễ dàng liên tra được phương tiện giao thông tin tức, không gạt được ngoại nhân, " Ương Ương nói ra: "Cho nên, Vương gia nhất định có thể phát hiện Côn Lôn đi đầu động dị thường, sau ngày hôm nay, trong thời gian ngắn Lạc thành sẽ thành Côn Lôn trọng trấn, nếu như bọn hắn thật muốn giết Lưu Đức Trụ cho nữ nhi báo thù, sợ là ngay tại đêm nay."

Bởi vì qua đêm nay, Vương gia khả năng sẽ rất khó lại tìm đến cơ hội khác.

"Vương gia muốn bao nhiêu người?" Khánh Trầ hỏi.

"Cái này cũng không rõ ràng, " Ương Ương bình tĩnh nói ra: "Ta chỉ biết là bọn hắn bỏ ra giá tiền rất lớn mời đến siêu phàm giả, mà lại tốn hao đại giới là người khó có thể tưởng tượng đến."

"Chờ một chút, liên vì giết cái Lưu Đức Trụ, đến nỗi như thế làm to chuyện sao?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Không nên đánh giá thấp một cái phụ thân mất đi nữ nhi sau phần nô cùng bi thương, " Ương Ương nói ra: "Tại các người xem ra, Vương Vân đã làm sai trước cho nên chết chưa hết tội, nhưng ở trong mắt cha mẹ con của mình vĩnh viễn là đúng, bọn hắn cảm thấy nữ nhi tại sinh mệnh nhận uy

hiệp lúc, bán người khác cũng có thể thông cảm được, tối thiểu tội không đáng chết."

Vương Vân ở thế giới trong sau khi tử vong, cũng không phải là hết thầy kết thúc.

Bởi vì thi thể của nàng sẽ còn trở lại thế giới ngoài trời.

Một cái sống sờ sờ nữ nhi, tại trước mặt cha mẹ đột nhiên biến thành một bộ thảm không nở nhìn thi thể, đây là bất luận kẻ nào đều không thể tiếp nhận.

"Nhớ kỹ, Vương gia đã điên cu ờng, " Ương Ương nói ra: "Bọn hấn đêm nay làm ra chuyện gì, ta đều không cảm thấy hiếm lạ."

"Siêu phàm giả là cấp bậc gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cái này cũng không rõ ràng, " Ương Ương nói ra: "Nhưng ta đoán chừng không phải là cấp bậc rất cao siêu phàm giả, đầu tiên thời gian hành giả bên trong cấp bậc cao siêu phàm giả ít càng thêm ít, bởi vì thế giới trong siêu phàm giả vốn cũng không nhiều. Thứ yếu, cấp bậc cao siêu phàm giả đều yêu quý thân phận, kiếm tiền đối bọn hấn tới nói đã là rất dễ dàng sự tình, không cần thiết phụ thuộc."

Khánh Tr ần nhíu mày, địch nhân cấp bậc mơ hồ là cái chuyện vô cùng nguy hiểm.

Đối phương đến cái cấp D trở xuống có lẽ còn dễ nói, nếu như tới là cấp C, chỉ sợ Lưu Đức Trụ liền không chết không thể.

Phải biết hấn tại trong cấm kỵ chi địa mượn nhiều như vậy quy tắc, cấp C Tào Ngụy bản thân bị trọng thương bị treo hơn 20 giờ, còn có tuyệt địa lực phản kích, Khánh Hoài đỉnh lấy cấm kỵ chi địa quy tắc đều kém chút bỏ trốn ra ngoài.

Đến cấp C, siêu phàm giả liền thật có chút siêu phàm thoát tục ý tứ.

Ương Ương đứng dậy nói ra: "Ăn no rồi, nên làm chuyện chính, ta tin tưởng đêm nay sẽ phi thường náo nhiệt, nhớ kỹ không cần vắng mặt. Ta đi trước Lưu Đức Trụ nhà phụ cận nhìn xem tình huống, tùy thời chuẩn bị nhìn trận này trò hay."

Nói xong, nàng trực tiếp đi ra ngoài.

Lâm mở cửa lúc, mới đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì quay người nói với Giang Tuyết: "Tạ ơn, trù nghệ phi thường lợi hại!"

Đợi cho Ương Ương rời đi, Khánh Trầ chợt nhớ tới cái gì giống như mở cửa đuổi theo.

Nhưng mà, hần liề nhìn thấy làm cho người khiếp sợ một màn.

Trong đêm tối, nữ hài đứng ở bên ngoài nhà ngựa đầu nhìn lên bầu trời, trong chốc lát bốn phía tro bụi bị lực lượng vô hình phồng lên đứng lên, hướng bốn phía gạt ra.

Sau một khắc nữ hài phóng lên tận trời, giống như một chi mũi tên rời cung, bay vào không trung trong bóng đêm.

Khánh Trầ yên lặng đứng đấy, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Nữ hài này vậy mà lại bay? !

Trước đó hần tại Lão Quân sơn bãi đỗ xe lúc liề từng có suy đoán, đoán đúng mới là năng lực gì.

Lúc đó Khánh Trầ suy đoán là trọng lực, bởi vì lưu manh đang hành động lúc động tác biến chậm chạp, phảng phất không khí bị đè ép cùng một chỗ, biến thành một vũng ao nước.

Khánh Trầ chăm chú nhớ lại đêm đó tràng cảnh.

Lưu manh con mắt hướng ra phía ngoài nổi lên, trong mắt xuất hiện to

máu, cái này mỗi một cái manh mỗi đầu thuyết minh, đối phương thể nội đang chịu đựng to lớn "Áp lực" .

Cho nên, chỉ từ cuộc chiến đấu kia đến xem, Khánh Trầ cho là Ương Ương năng lực là trọng lực, tuyệt đối không có vấn đề

Nhưng bây giờ, Khánh Trầ ngược lại cảm thấy nữ hài năng lực muốn so trọng lực càng thêm rộng khắp: Là lực trường.

Đi đâu khiến lực trường năng lực.

Từ vừa mới tạo nên tro bụi hình dạng đến phân tích, cái kia rõ ràng là trường từ lực tác dụng phương thức, mà đối phương bay về phía bầu trời đêm, thì là năng tại dưới người mình chế tạo trường phản lực đẩy.

Khánh Trầ ng ỡ xồm ở Ương Ương cất cánh địa phương, nhìn chăm chăm mặt đất tro bụi, bùn đất xem xét.

Lúc này Khánh Trầ nhãn tình sáng lên, quả nhiên, mặt đất trong tro bụi nhỏ vụn vật chất kim loại, đã hiện ra hướng ra phía ngoài phóng xạ hình dạng.

Đó là trường từ lực hình dạng.

Hắn bỗng nhiên có chút hâm mộ, ai không hy vọng chính mình có thể bay a, có năng lực này còn không phải muốn đi đâu thì đi đó?

Lại nói, Khánh Trầ còn vẫn luôn chưa kịp hỏi một chút lão sư, chính mình trở thành kỹ sĩ về sau, còn có hay không cơ hội trở thành siêu phàm giả?

Chờ chút, Khánh Trầ bỗng nhiên nhìn về phía trong bầu trời đêm, vừa rồi Ương Ương bay phương hướng là hoang vu Bắc Mang sơn đi, Lưu Đức Trụ nhà tại phía nam a!

Hắn im lặng về đến trong nhà, nhìn về phía người nắm giữ Con Tem Ác Ma gửi tới thư tín: Nghĩ được chưa, người muốn cái gì đâu? Hì hì.

Khánh Trầ n không nhĩ n đượ c muố n h ấ i âm bu ầ n nồ n đố i phươ ng mố t chố t.

Ngay tại lúc hắ n chuẩ n bị c ầ n đạ o lấ y má u lúc , bỗ ng nhiề n cườ i không ra tiế ng đứ ng lờ n.

Không đứ ng không đứ ng. . . Nguyề n lai đâ y mớ i là đố i phươ ng sau cù ng thắ m dò .

Bở i vì "Khánh Trầ n" nế u như không phả i ngườ i chủ sữ sau màn, lại không biế t Lưu Đứ c Trự mà nố i, cái kia "Khánh Trầ n" li ề n không nờ n biế t h ấ i âm phươ ng thứ c là lấ y má u thiề u đố t.

H ấ i âm phươ ng thứ c, chỉ có Lưu Đứ c Trự cù ng ngườ i giậ t dâ y biế t, ngườ i giậ t dâ y cũ ng sẽ không nhàn rồ i không chuyề n gì cho "Khánh Trầ n" phỗ cập loạ i kiế n thứ c này.

Cho nờ n, ngườ i nắ m giữ kia mố t mự c tại truy vấ n "Khánh Trầ n" muố n cái gì, nhữ ng lại chừ a bao giờ nố i cho "Khánh Trầ n" như thế nào h ấ i âm.

Nế u như Khánh Trầ n h ấ i âm, vậy li ề n tra ra mắ n mớ i.

Thiề u niề n trong nhà hí t sâ u lấ y, bậ y giờ thế giớ i này đã biế n hoầ n toầ n thay đố i, khắp nờ i nguy cớ , chĩ n mình cù ng nhữ ng cái kia giấ u ở chố tồ i quái vậ t liề n hệ , nhấ t đĩ n phả i nhắ c lờ n mườ i hai ph ầ n tinh th ầ n mớ i đượ c.

Nghĩ tớ i đâ y hắ n trực tiế p xé toang thư tĩ n.

"Giang Tuyế t a di, các ngườ i cớ m nướ c xồ ng xuô i li ề n đi trạ m xe đón Tiề u Đồ ng Vậ n bà ngoạ i, ông ngoạ i, nhớ kỹ , sau khi v ề nhầ tuyế t đố i không nờ n đi ra ngoạ i."

Nố i xồ ng, Khánh Trầ n thay qu ầ n áo khác, im ắ ng đi tớ i phĩ a ngoạ i trong bóng đờ m.

Đêm nay náo nhiệt, hẳn không có khả năng vắng mặt.

Trong không khí nổi lên một tia ẩm ướt nước mùi tanh, trên trời cao vân khí màu đen bị một trận gió dẫn tới phương nam.

Tháng 11 rét lạnh thời tiết bên trong, gió nổi lên.

...

...

"Cha mẹ, ta làm như thế nào giải thích với các người, ta thật không phải là Hấp Huyết Quỷ, mà lại ta cũng có thể ăn tỏi, " Lưu Đức Trụ nghiêm túc nói: "Hấp Huyết Quỷ có thể ăn được hay không tỏi ta không biết, nhưng ta có thể ăn."

Một nhà ba người ngồi tại bên cạnh bàn ăn, thức ăn trên bàn nhìn cỗ quái cực kỳ, rau họ xào máu vịt, bún canh máu vịt, huyết đậu hũ, mao huyết vụng.

Bốn loại đồ ăn đều có cộng đồng đặc điểm, liên đột xuất một cái chữ "Huyết".

Lưu Đức Trụ kiên nhẫn nói ra: "Ta đương nhiên biết các người là vì ta tốt, nhưng ta tìm đến máu, là vì viết thư, không phải là vì uống. . . Cùng các người không tốt lắm giải thích, tóm lại các người tin tưởng ta liên tốt."

Lưu Hữu Tài cùng Vương Thục Phân nhìn nhau, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

Vương Thục Phân cười cho nhi tử kẹp một ngụm rau họ xào máu vịt nói ra: "Lúc ban ngày có thể hù chết ta và cha người, không phải liên tốt, không phải liên tốt."

Lưu Đức Trụ hồi tưởng đến phụ mẫu triển lộ ra ôn nhu, hẳn cười một cái

nói: "Cha, mẹ, các người yên tâm, chúng ta thời gian lập tức liền tốt rồi."

"Có ý tứ gì?" Lưu Hữu Tài kỳ quái nói.

"Các người không có nghe nói sao, rất nhiều người đem thế giới trong được phẩm mang về, đều bán thật nhiều tiền đâu, " Lưu Đức Trụ nói ra: "Ta bây giờ đã đứng vững bước chân, tự nhiên cũng có thể mang một ít đồ vật, cho các người cải thiện sinh hoạt."

"Không có việc gì, trước không cần phải để ý đến ta và mẹ của người, chính người ăn ngon uống ngon là được rồi, cũng không nên miễn cưỡng, " Lưu Hữu Tài uống một ngụm ít rượu.

"Không miễn cưỡng, " Lưu Đức Trụ vui tươi hơn hờ nói ra: "Ta ở bên kia nhận biết đại nhân vật đâu."

"Đúng rồi cây cột, người ở bên kia sẽ có hay không có nguy hiểm gì a?" Vương Thục Phân hỏi.

"Tạm thời ở bên kia là không có gì nguy hiểm, " Lưu Đức Trụ trả lời: "Kỳ thật, có đôi khi tại thế giới ngoài, so ở thế giới trong còn nguy hiểm hơn chút."

Bây giờ Lưu Đức Trụ đã cùng Khánh Trăn làm tốt quan hệ, chỉ cần ôm chặt bắp đùi này, chỗ tốt tự nhiên không thể thiếu.

Tại trong ngục giam số 18 mặt, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn hai người chính là quy củ, ai cũng không dám bắt hấn thế nào.

Lúc này, Lưu Hữu Tài bỗng nhiên nghi hoặc: "Ta một mực không có quá hiểu rõ, những thời gian hành giả kia đến cùng là thế nào đem đồ vật mang về?"

Lưu Đức Trụ giải thích nói: "Xuyên qua lúc đó có một cái cơ chế, tỉ như tại xuyên qua trước một giây ta đem một bình thuốc nhét vào trong miệng, trở về thời điểm thuốc cũng có thể bị ta mang về, đến lúc đó phun ra liền có

thế bán lấy tiền."

"Áo, " Lưu Hữu Tài gật gật đầu: "Nguyên lai là 'Xuất nhập cảng mậu dịch'."

Lưu Đức Trụ chấn kinh, thần mẹ nó xuất nhập cảng mậu dịch!

Nhưng đừng nói, cái này từ thật đúng là rất chuẩn xác!

Lưu Hữu Tài đã thật lâu không có cùng nhi tử hảo hảo tán gẫu, hần nghĩ nghĩ nói ra: "Trong nhà không có rượu, đợi lát nữa ta ra ngoài mua đánh bia, hai nhà chúng ta hảo hảo uống một lần."

Vương Thục Phân phân nản nói: "Hần hay là học sinh đâu."

"Học sinh làm sao vậy, " Lưu Hữu Tài nói ra: "Nhi tử đầu 17 tuổi, ta 17 tuổi lúc ấy cũng làm binh."

Kết quả lúc này Lưu Đức Trụ bỗng nhiên nói ra: "Cha, đêm nay đừng đi ra ngoài."

Lưu Hữu Tài hiếu kỳ: "Thế nào?"

"Đêm nay bên ngoài rất nguy hiểm, dù sao đừng đi ra ngoài là được rồi, " Lưu Đức Trụ giải thích nói: "Chỉ cần ở lại nhà, chúng ta chính là an toàn."

Lưu Hữu Tài cùng Vương Thục Phân hai mặt nhìn nhau.

Bọn hần lúc này mới ý thức được, đêm nay sợ là phải có đại sự phát sinh.

Đang lúc nói chuyện.

Trong đêm tối một khung tiêu xảo máy không người lái, ngay tại chậm rãi bay qua khu cư xá Hưng Long tường vây.

Nó phía dưới rơi lấy một cái túi màu đen, cho nên phi hành có chút chậm.

Nhưng người đi đầu khiến bộ này máy không người lái cực kỳ thú vị thực, đã thấy nó nhẹ nhàng linh động giống như là một cái b ồ câu đưa tin, xuyên qua trùng điệp lâu vũ cùng bóng đêm tằm màn đen.

Khi nó đi vào một tòa trước đại lâu lúc, bỗng nhiên bắt đầu cưỡng ép tốc độ tăng lên.

Xoạt một tiếng.

Máy không người lái tinh chuẩn tìm tới một hộ chỉ lôi kéo cửa sổ có rèm gian phòng, lấy sắc bén cánh quạt đem cửa sổ có rèm đâm rách, toàn bộ máy không người lái đều rơi vào gian phòng.

Máy không người lái ngã trên đất, nó rơi lấy trong cái túi màu đen có màu đen d ầu trơn vật trút xuống, d ần d ần tràn qua hư hao máy không người lái.

Lại là xuy một tiếng, bị người cải tạo qua máy không người lái bốc lên khói trắng cùng hỏa hoa đến, bộc phát ra to lớn nhiệt lượng.

Màu đen d ầu trơn cùng máy không người lái tiếp xúc trong nháy mắt, thiêu đốt ra chướng mắt ánh lửa.

Hỏa thế bắt đầu lan tràn.

Ng ồi trong nhà Lưu Hữu Tài vừa mới lật ra một bình trân quý nhi ều năm Mao Đài: "Không thể đi ra ngoài uống rượu cũng không có việc gì, hôm nay đáng giá chúc mừng, chúng ta li ền đem bình này Mao Đài cho uống!"

Chỉ là, Lưu Hữu Tài nói xong li ền nhìn thấy lão bà của mình th ần sắc ngưng trọng lên.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Ngạch, đây là người khác tặng, không phải ta tàng tư ti ền thuê nhà mua."

"Không phải, " Vương Thục Phân ngẩng đầu lên: "Người có hay không

ngủ được một cổ đốt cháy khét hương vị?"

...

...

"Đêm nay đài khí tượng tuyên bố mưa to màu đỏ dự cảnh, chuyên gia xưng đây là mười năm khó gặp mùa thu mưa to, tương lai trong vòng 3h lượng mưa hoặc sẽ đạt đến 50 li, xin mời các vị người nghe làm tốt phòng mưa, tránh mưa biện pháp. . ."

Bên trong xe taxi truyền đến radio thanh âm, Tiểu Ứng đưa tay đổi cái kênh, âm âm thanh âm đằng sau, âm t âm tiểu thuyết thanh âm vang lên: "Răng Vàng Lớn hỏi, H ò gia, người vừa nói một câu cuối cùng là có ý gì, nói là trong sơn cốc xây cái này Ngự Cốt miếu không tốt sao. . ."

Cửa sổ xe mở ra một tia trong khe hở, có hơi ẩm từ ngoài cửa sổ tung bay tiến đến.

Tiểu Ứng ng ồi ở trong xe nghe tiểu thuyết nghe say sưa ngon lành, thỉnh thoảng còn nhìn chung quanh một vòng bốn phía.

Lúc này, hấn trong tai trái tai nghe truyền đến thanh âm: "Tiểu Ứng, bên ngoài có hay không tình huống?"

"Không có, nhảy quảng trường múa bác gái còn không thu bày, " Tiểu Ứng đáp lại nói: "Bất quá ta nói hiện tại các bác gái thật tri ều a, nghe ca ta đâu không có nghe qua đâu."

Nhưng mà lúc này trong t âm số truyền tin vang lên Lộ Viễn thanh âm, đối phương lạnh lùng nói ra: "Giữ vững tinh thần đến, tiếp qua hai giờ, ra ngoài chấp hành nhiệm vụ tổ đặc công chiến hữu li ền đến Lạc thành. Đến lúc đó có người cho các người thay ca, đứng vững đêm nay cuối cùng ban một cương vị."

"Thu đến."

"Thu đến."

"Thu đến."

"Thu. . . Lộ đội, ta nhìn thấy Lưu Đức Trụ nhà trên lầu phòng có ánh lửa, rất lớn, mà lại có khói đặc từ trong cửa sổ bay ra, " h ò lô nói ra.

Lộ Viễn bình tĩnh nói ra: "Ta cũng nhìn thấy, đây không phải bình thường cháy tình huống, hỏa thiêu quá nhanh, quá mau."

Tiểu Ứng nói ra: "Ta vừa mới nghe dự báo thời tiết nói, đêm nay có mưa to."

"Đây là có người muốn đem Lưu Đức Trụ ép ra ngoài, bọn hấn biết Côn Lôn đã ở chỗ này chiếm cứ địa hình có lợi, cho nên muốn muốn chuyển di chiến trường, hoặc là đem cả tòa lầu các gia đình đầu đuôi ra ngoài, gây ra hỗn loạn, " Lộ Viễn tiếp tục phân tích nói: "Mưa to lập tức tới ngay, hỏa thế sẽ không lan tràn đặc biệt hung ác, nhưng trong phòng khói đặc ai cũng gánh không được, trong lầu cư dân chẳng mấy chốc sẽ hỗn loạn lên."

Vương gia thuê bọn sát thủ không muốn lại kéo.

Đối phương nguyên bản chuẩn bị rất tốt, muốn ở phía sau nửa đêm động thủ lấy hỏa thế đến gây ra hỗn loạn.

Nhưng là đột nhiên xuất hiện mưa to, làm rối loạn tất cả mọi người kế hoạch, bọn hấn nhất định phải tại mưa to đến trước đó li ền động thủ, không phải vậy li ền không có cơ hội.

"Tiểu Ứng không cần canh giữ ở cửa, một mình người tại nơi đó rất nguy hiểm, tranh thủ thời gian xuống xe cùng Băng Đường bắt đầu hướng chúng ta tụ hợp, chuẩn bị khai chiến, " Lộ Viễn chỉ huy nói.

Nhưng vào đúng lúc này, Tiểu Ứng bỗng nhiên xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn thấy phía ngoài trong đêm tối, một cái bóng người màu đen đứng tại

cách đó không xa, chăm chú nhìn chăm chăm chính mình.

Đối phương mặc mưa màu đen khoác, diện mục cũng đều bao phủ tại áo
tơi dưới vành nón.

Song phương khí cơ giống như là khóa chặt đ ồng dạng, lẫn nhau đ ều lẳng
lặng chờ đợi, nhưng người nào cũng không biết đối phương đang chờ cái
gì.

Trong t ần số truy ền tin truy ền đến Băng Đường thanh âm: "Tiểu Ứng,
ngươi ở đâu? Mau tới tụ họp."

Có thể trong xe Tiểu Ứng một câu cũng không nói, m ồ hôi cũng chậm rãi
từ thái dương rơi xuống.

Nơi xa trên cao ốc ánh lửa càng lúc càng lớn, khói đặc cu ần cuộn từ hơn
mười cửa sổ hướng ra phía ngoài cu ần cuộn.

Bỗng nhiên.

Trên trời cao trong mây đen, hơi nước gặp không khí lạnh sau nhanh chóng
ngưng kết, rốt cục hội tụ thành một giọt nước, hướng phía dưới phiêu diêu
rơi xuống.

Giọt nước kia xuyên qua t ầng mây, xuyên qua dài dằng dặc không trung.

Rốt cục, lạch cạch một tiếng.

Đập vào xe taxi trên nắp động cơ.

Trong không khí đất mùi tanh nhanh chóng khuếch tán đứng lên, giọt mưa
kia giống như là xuyên phá thương khung, r ần r ần màn mưa từ đỉnh đ ầu
rơi xuống, sắc trời càng đen hơn.

Nơi xa, nhảy quãng trường múa các bác gái vôi vàng thu h ồi ampli, từng
cái chạy tứ phía lấy.

Tiểu Ứng nhìn thấy tên sát thủ kia mặc áo tơi màu đen chậm rãi hướng mình đi tới, nhưng lại dừng lại.

Mười mấy cái bác gái lấy tay che chắn lấy đỉnh đầu lao đến, tựa hồ muốn đội mưa xông vào khu cư xá Hưng Long.

Các nàng từ sát thủ, xe taxi ở giữa xuyên qua, tựa như là tại giữa hai người kéo một đầu ngăn ngừa màn che.

Cùm cụp một tiếng Tiểu Ứng nhanh chóng xuống xe, hẳn muốn phòng ngừa sát thủ kia cưỡng ép bách tính làm con tin!

Nhưng lại tại hẳn mở cửa xe trong nháy mắt, lại không tự chủ được ngay ngăn cả người.

Chỉ gặp đám kia bác gái chạy tới về sau, trong màn mưa sát thủ vẫn đứng tại chỗ.

Giữa lẫn nhau ánh mắt lại không che chắn, có thể sát thủ kia ngo ngác đứng tại chỗ, đỉnh đầu còn cầm một tấm bài poker, huyết dịch đang từ bài poker kia xé rách xương sọ trong khe hở chảy ra.

Một đầu tựa như tia chớp huyết tuyến, từ đối phương cái trán chảy đến cái cằm.

Sát thủ mở to hai mắt nhìn, tựa hồ có chút khó có thể tin.

Mà Tiểu Ứng thì phát hiện, trên người đối phương áo tơi chẳng biết lúc nào bị người đào đi, nguyên bản mặc áo tơi sát thủ, lúc này hiển lộ ra áo tơi dưới áo jacket màu đen tơi.

Cái kia chết đi sát thủ ngửa mặt ngã về phía sau, ngã ầm ầm ở mưa to mưa như trút nước rơi xuống sau trong nước đọng.

Tiểu Ứng bỗng nhiên hướng các bác gái bóng lưng nhìn lại, vừa hay nhìn

thấy trong đám người có người chính nhanh chóng đem áo tơi màu đen mặc trên người, trong nháy mắt liền chui vào trong cư xá.

Khu cư xá Hưng Long rất lớn, là Lạc thành sớm nhất thương nghiệp nơi ở tòa nhà một trong, tổng cộng có hơn sáu mươi dãy lầu cư dân.

Ngày bình thường còn không có cảm giác nó địa hình đến cỡ nào phức tạp, hiện tại Tiểu Ứng lại cảm thấy nơi này giống một tòa mê cung, qua trong giây lát liền đem người nuốt mất.

Tiểu Ứng đóng lại cửa xe taxi, một bên hướng sát thủ bên người chạy tới, một bên tại trong tầ n số truyề n tin nói ra: "Lộ đội, có không rõ nhân vật vào sân. Ta vừa mới tại cổng khu cư xá bị một sát thủ để mắt tới, kết quả người này đột nhiên xen lẫn trong quảng trường múa bác gái bên trong, không chỉ có xử lý tên sát thủ kia, còn chiếm sát thủ áo tơi."

"Người khác ở đâu?" Lộ Viễn ngưng trọng hỏi.

"Hướng trong khu cư xá đi, ta cảm giác có thể là quân đội bạn, " Tiểu Ứng nói ra.

Hắn ng ẫ xồm người xuống xem xét sát thủ thương thế, kết quả hắn thành linh phát hiện, đối phương trên trán cắm bất quá chỉ là một tấm phở thông bài poker.

Phở thông đến không thể phở thông hơn.

Vừa mới Tiểu Ứng cách khá xa không thấy rõ, còn tưởng rằng là không phải cái gì đặc chế hung khí, nhưng lúc này như trút nước màn mưa rơi xuống, tấm kia bài poker bị nước mưa ướt nhẹp sau dặt dẹo dán tại sát thủ trên trán.

Tiểu Ứng trong kinh ngạc nhìn về phía khu cư xá Hưng Long chỗ sâu, đối phương là thế nào làm được, vậy mà có thể đem một trang giấy bài poker đánh vào nhân loại trong xương sọ cứng rắn nhất?

Hắn lật ra tấm kia thấm ướt bài poker, trên mặt bài bị nước mưa nhuộm thành màu xám joker chính im ắng bật cười.

Màu đỏ bờ môi, phảng phất muốn ngoác đến mang tai.

"Lộ đội, người vào sân này là siêu phàm giả, " Tiểu Ứng nói ra: "Cấp bậc không biết."

Lộ Viễn hỏi: "Người chết thi thể trên lá lách có miệng vết thương sao?"

Tiểu Ứng lật ra sát thủ áo jacket màu đen: "Lộ đội, không có vết thương."

Lộ Viễn hơi nghi hoặc một chút, cái này có thể cùng bọn hắn dự đoán không giống nhau lắm.

...

...

Dấy lên đại hỏa lầu cư dân, không chỉ một tòa.

Ngắn ngủi vài phút, tòa nhà ba lầu cư dân đều dấy lên đại hỏa, ngay cả mưa to đều không thể đem khói đặc xua tan.

Vốn là dùng để che gió che mưa bê tông kết cấu, bây giờ lại đem trong đại lâu bên ngoài ngăn cách, bên ngoài là mưa như trút nước mưa to, bên trong xác thực hỏa thế nhanh chóng lan tràn, im lìm đốt.

Ngoài lầu bàng bạc màn mưa đem thanh âm huyền não cách trở ra, nhưng trong lầu Lưu Đức Trụ người một nhà lại có thể nghe được trong hành lang tiếng bước chân d ãn dập.

Tất cả mọi người tại hướng phía dưới xông.

"Cha mẹ đi mau, " Lưu Đức Trụ không để ý tới Khánh Trần dặn dò, không phải hắn không muốn nghe nói, mà là có người buộc hắn nhất định phải rời

đi.

Mặc dù không biết sau khi rời khỏi đây sẽ đối mặt nguy hiểm gì, nhưng dù sao cũng so thiêu chết tại trong đại lâu mạnh.

"Bên ngoài mưa quá lớn, chờ ta cầm cây dù!" Vương Thục Phân nói ra.

"Lúc nào còn cầm dù," Lưu Hữu Tài nắm kéo lão bà liền hướng bên ngoài phóng đi, vừa mở cửa tất cả mọi người liền nhìn thấy hành lang trên trần nhà có hắc vụ cuộn lấy, khói bụi cùng bị bóng sau không khí tạp chất dẫn đến mọi người ho khan.

Trong hành lang tiếng gọi ầm ĩ, tiếng thở dốc hỗn hợp lấy, tất cả mọi người đang liều mạng trốn.

Bọn hắn cái này cũ kỹ cư xá chỉ có tầng bảy, không có thang máy.

Trên dưới cũng chỉ có một đầu thang liều làm đường hầm chạy trốn.

Lưu Đức Trụ xông vào trong phòng, lại tiếp tục vọt ra: "Khăn mặt! Nhanh bịt lại miệng mũi!"

Lúc này, trên liều lao xuống một tên hoảng hốt chạy bừa trung niên nhân, tại trải qua Lưu Đức Trụ nhà lúc, không cần thận dùng bả vai thọt tới Vương Thục Phân thân thể.

Đến mức hai người đầu cuộn lấy quăng xuống thang liều.

"Mẹ!" Lưu Đức Trụ tức giận.

Hắn lao xuống bậc thang đỡ dậy Vương Thục Phân, đã thấy mẫu thân mình mất cá chân bất quy tắc vụn vụn lên, rõ ràng đã gãy xương.

"Trụ Tử người đừng quản ta, người trước chạy xuống, để cho người cha đến dìu ta," Vương Thục Phân lo lắng nói ra.

"Cha ta có thể đỡ bất động người, " Lưu Đức Trụ nói liền đem mẫu thân vác tại trên thân, sau đó hướng phía Lưu Hữu Tài hô to: "Cha người còn đứng ngây đó làm gì, chạy mau a!"

Lúc này Lưu Đức Trụ thật sự có chút may mắn chính mình tiêm vào qua thuốc biến đổi gien, nếu không phải thuốc biến đổi gien tăng cường tổ chất thân thể của hắn, hắn thật đúng là không nhất định có thể chống đỡ mẫu thân.

Một nhà ba người hướng dưới lầu chạy tới, tên kia đụng vào Vương Thục Phân trung niên nhân giãy dụa lấy đứng dậy, Lưu Đức Trụ vốn định đạp hắn một cước, cuối cùng vẫn nhịn được.

Wang Thục Phân tại nhi tử trên lưng nằm sấp, gãy xương sau vết thương đầu tiên là tê liệt, sau đó mới là tùy theo mà đến toàn tâm đau đớn.

Nhưng nàng một tiếng đầu không có lên tiếng, sợ phân nhi tử trái tim.

Cũng mẫu thân Lưu Đức Trụ một bên thuận thang lầu chạy xuống, còn vừa lầm bầm: "Mẹ người đừng sợ a, chúng ta là trên lầu lửa cháy, chạy xuống không có việc gì. Ta bây giờ không phải là người bình thường, cũng người không có chút nào mệt mỏi."

Wang Thục Phân đột nhiên cảm giác được, mắt cá chân cũng không có đau như vậy.

Khi một nhà ba người xông ra hành lang lúc, nơi này đã tụ tập mấy trăm tên cư dân.

Trận này đại hỏa tới quá mức đột nhiên, đến mức phần lớn người cũng không kịp cầm dù, dày đặc giọt mưa đập tại trên người mọi người, mọi người ngẩng đầu nhìn mái nhà khói đen, thẫn thờ bất lực lại mờ mịt.

Mang theo điện thoại di động người vội vàng gọi 119, chưa kịp mang điện thoại di động người, chỉ có thể ở trong mưa chờ đợi.

Giờ này khắc này, Lưu Đức Trụ công mẩu thân hướng bốn phía dò xét.

Bây giờ Lưu Đức Trụ cũng không còn như vậy vô tri, hẳn biết rõ có người phóng hỏa buộc hắn đi ra, chính là muốn thừa dịp giết lung tung hắn.

Thế nhưng là, sát thủ đâu?

Khu cư xá Hưng Long bởi vì quá mức khổng lồ quan hệ, cho nên có bốn cái cửa chính, hai cái cửa nhỏ.

Ngay tại cái này mưa to mưa lớn bên trong, sáu chi người mặc áo tơi màu đen đội mũ, chính lặng yên không tiếng động từ sáu cái phương hướng tiến vào cư xá.

Bọn hắn mỗi đội đều có sáu người, chính lấy tiêu chuẩn thâm thấu chiến thuật đội hình hướng trong cư xá chậm rãi đi đến.

Ba người đột tiến, hai người cánh bên, một người bọc hậu.

Áo tơi màu đen dưới, mặt của mọi người mắt đều bao phủ tại trong vành nón, bọn sát thủ khẹp tại trong áo tơi bàn tay, hoặc là đặt tại trên báng súng, hoặc là đặt tại trên chuôi đao.

Nước mưa rơi vào bọn hắn chất keo áo tơi bên trên tóe lên bọt nước, phát ra đôm đốp đôm đốp tiếng vang.

Bọn sát thủ chân đạp nước đọng, lại không chút nào bị cái này ồn ào hoàn cảnh bên ngoài quấy nhiễu.

Phía tây nhất trong chi tiêu đội kia, phía trước nhất người lĩnh đội đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, hắn quay đầu xem xét, nhưng lại chưa phát hiện dị dạng.

Nhưng rất nhanh, người lĩnh đội ý thức được không đúng chỗ nào.

Hắn ở trong lòng lặp đi lặp lại xác nhận lấy người đứng phía sau số, 1, 2,

3, 4, 5, 6.

Không sai, là sáu cái.

Tăng thêm hẳn, thì là bảy cái.

Lãnh đội tại dưới vành nón con người bỗng nhiên co vào, mặc dù mọi người đều mặc lấy đồng dạng áo tơi màu đen, nhưng bọn hắn đội ngũ hậu phương. . . Thêm một người!

Trong chốc lát, lĩnh đội rút ra đui cạnh ngoài chủ thủ quay người hướng về sau phóng đi, hắn từ chiến thuật đội hình bên trong xuyên qua, áo tơi dưới chủ thủ trực chỉ người cuối cùng!

Áo tơi dưới vành nón có nước mưa nhỏ xuống, theo hắn hung mãnh quay người, đúng là vung ra khắp nơi óng ánh bọt nước.

Bọn sát thủ phát giác không đúng lúc nhao nhao tránh ra thân hình, chỉ có người tối hậu phương kia đứng tại chỗ lung lay sắp đổ.

Không đúng!

Lĩnh đội ở trong hắc ám thấy rõ, người tối hậu phương kia đã nhắm mắt lại chết đi, đối phương bụng phải lá lách vị trí, áo tơi chẳng biết lúc nào đã bị người đâm rách lỗ to lớn.

Trước đó, tên này chết đi sát thủ một mực bị người dẫn theo đi theo trong đội ngũ, thẳng đến lĩnh đội phát hiện vấn đề, đối phương mới buông lỏng ra dẫn theo tên sát thủ này bàn tay.

Đợi cho hắn ý thức đến điểm ấy lúc, mặt bên đã có người nhấc chân hướng hắn đạp tới.

Ầm vang một tiếng, lĩnh đội thân thể bay bên ra ngoài.

Một cước này quá nặng đi, căn bản không phải nhân loại bình thường có

thể bộc phát lực lượng, lĩnh đội cảm giác mình tựa như là bị xe tải đâm vào trên thân một dạng, toàn thân xương cốt đều sắp tan ra thành từng mảnh.

Hắn phía bên trái bay bên lấy, từ trên bầu trời rơi xuống màn mưa còn đến không kịp đi lên vào chỗ trống, thế là một tầng lại một tầng nước mưa tựa như là bị người đung thủng một cái hình người cửa hang!

Lĩnh đội trên không trung, xuyên thấu qua hang kia hướng hung thủ nhìn lại, một tia chớp từ trên trời cao uốn lượn mà qua, đột sáng lên một cái chớp mắt bầu trời đêm.

Lĩnh đội ngạc nhiên phát hiện, hung thủ kia dưới vành nón khuôn mặt rất trẻ trung.

Tuổi trẻ đến để cho người ta khó có thể tin.

Chính là Khánh Trần.

Nhưng mà nhất làm cho lĩnh đội không tiếp thụ được chính là, thiếu niên kia lực chú ý đã không trên người mình, phỏng phát đã phán định chính mình không có khả năng lại có sức chiến đấu.

Đã thấy Khánh Trần chợt rùn người tránh khỏi bên cạnh đánh tới chủ thủ, trong nháy mắt liền vây quanh một người sau lưng, hắn giữa hai ngón tay kẹp lấy bài poker bỏ mưa mà đi, chỉ nhẹ nhàng lướt qua, sát thủ cái cổ liền có tơ máu vỡ ra.

Nước mưa, huyết thủy, đục ngầu cùng một chỗ rơi trên mặt đất, rốt cuộc không phân rõ lẫn nhau.

Ai cũng không biết giấy này chất bài poker, tại thiếu niên kia trong tay tại sao lại sắc bén như đao.

Không, so đao còn sắc bén.

Khánh Trần im ắng một tay dẫn theo trước mặt bị cắt yết hầu sát thủ thi

thể, chậm rãi hướng phía bên phải di động tới.

Bọn sát thủ im ắng đánh giá, trong lòng yên lặng kinh ngạc.

Hơn một trăm cân trọng lượng tại trong tay đối phương, tựa như đè một thùng dùng ăn dầi nhẹ nhõm.

Ba tên sát thủ ở trong màn đêm nhìn nhau, đây là siêu phàm giả!

Bọn hẳn đờng thời đưa tay ấn về phía bên hông súng.

Thế nhưng là, thiếu niên thân hình giấu ở thi thể phía sau, chỉ lộ ra non nửa khuôn mặt tới.

Ba tên sát thủ ai cũng không có nắm chắc dưới loại tình huống này nổ súng trúng mục tiêu.

Trong hắc ám, Khánh Trầi vành nón không ngừng rủ xuống nước đến, nhưng hẳn khí tức lại trước nay chưa có ổn định.

Bốn người chậm rãi di động tới, mỗi người đều đang không ngừng biến ảo trọng tâm, giữa lẫn nhau khí cơ dẫn dắt, tựa như từng cây sấp kéo căng dây!

Khánh Trầi đã sờ đến trước người hẳn tên sát thủ kia súng lục bên hông.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc.

Trên bầu trời lầi nữa có lôi điện hiện lên.

Ba tên sát thủ đều đang kinh ngạc nghe được gặp một tiếng thắng tới nội tâm quở dị tiếng hít thở.

Đêm rét lạnh mưa cùng mùa thu bên trong, thiếu niên dưới vành nón trong bóng tối phun ra một ngụm như tiễn bạch khí tới.

Điện quang chiếu sáng bên trong, tất cả mọi người nhìn thấy cái kia dưới vành nón nở rộ hỏa diễm đường vân!

"Không cho phép chạy, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, nằm nhoài trong nước mưa gian nan muốn giãy dụa đứng dậy lĩnh đội, bỗng nhiên nghe thấy có tiếng bước chân giẫm lên nước đọng tới gần.

Hắn chậm rãi quay đầu đi qua, chính trông thấy đồng bạn của mình đã toàn bộ đổ vào trong mưa.

Mà vậy được hung thiếu niên chính ngửi xồm ở bên cạnh mình, không biết hướng trên cổ tay hắn quấn lấy thứ gì.

Lĩnh đội muốn đứng dậy, nhưng hắn khung xương đau buốt nhức không gì sánh được.

Rầm rầm trong mưa to, Khánh Trần dùng súng chỉ vào lĩnh đội huyết thái dương hỏi: "Người tên là gì, nói còn có cơ hội sống, không nói liền chết."

Lĩnh đội cực kỳ thống khổ, trong cõi U Minh hắn dự cảm đến mình nói danh tự đằng sau, vận mệnh liền đem giao cho trong tay người khác.

Nhưng trên huyết Thái Dương nòng súng lạnh như băng lại tại nhắc nhở hắn, không nói danh tự liền không có vận mệnh.

"Hứa Nhất Thành."

Trong đêm tối, lĩnh đội thân thể tựa như một chi con rối giật dây giống như, lấy hoàn toàn trái với thân thể thường thức tư thế, đỉnh lấy mưa to đứng lên.

Hắn cái kia đã sớm sai chỗ xương cốt đôm đốp rung động.

...

...

Nào đó tòa nhà bên trong, Lộ Viễn lặng lẽ đứng lặng tại một cánh cửa sổ trước.

Trong tần số truyền tin không ngừng truyền đến tình hình chiến đấu: "01 tác chiến ban tổ đã đợi đến cửa Đông chui vào sát thủ."

"02 tác chiến ban tổ đã đợi đến cửa Bắc sát thủ."

Phảng phất Côn Lôn đã sớm biết sát thủ hành tung đờng dạng, người của bọn hắn sớm tại những người này trên con đường phải đi qua làm xong mai phục, chỉ chờ sát thủ sa lưới.

Lộ Viễn tại trong tần số truyền tin nói ra: "Mục tiêu nắm giữ súng ống, không cần lưu thủ, tại chỗ đánh chết."

"Thu đến."

"Thu đến."

"Thu đến."

Nhưng vào đúng lúc này, Lộ Viễn tại trong tần số truyền tin hỏi: "06, các người cửa Tây bên kia còn không có đợi đến sát thủ sao?"

"Lộ đội, không có."

Kì quái, dựa theo tình báo sát thủ hẳn là sẽ từ sáu cái cửa phân biệt giết tiến đến, nhưng vì cái gì 06 bên kia không có gặp phải sát thủ đâu?

"Đi thăm dò nhìn một chút, bọn hắn nhất định đã tiến vào cư xá, nhất định phải tìm tới bọn hắn," Lộ Viễn chỉ huy nói: "Cẩn thận an toàn."

Hắn cau mày lặng lẽ chờ đợi, nhưng mà sau năm phút tần số truyền tin

vang lên lần nữa: "Lộ đội Lộ đội, cửa Tây bên này sát thủ đã chết!"

"Chết rồi, " Lộ Viễn bỗng nhiên ngẩng đầu: "Chết mấy cái? Các người giết?"

"Chết năm cái, còn có một người không biết tung tích, không phải chúng ta giết, " 06 bên kia hồi báo tình huống: "Hai người bị cắt yết hầu, hai người chết bởi thương tích, một người lá lách vỡ tan. Sát thủ trên người súng ống thiếu một chi, hẳn là bị người c ãn đi."

Lộ Viễn nhăn tình sáng lên, thiếu niên kia quả nhiên vẫn là tới.

...

C ãn nguyệt phiêu a c ãn nguyệt phiêu!

Cảm tạ Băng Đường Tuyết Nhân, Shanks nha hai vị đ ãng học trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Mời đọc #Dòngmáulạch ãng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Chương 172, song sinh (vạ chữ đại chương cầ nguyệt phiêu)

Trịnh Viễn Đông từng cho Lộ Viễn nói, nếu như người giạt dây này còn không muốn từ bỏ Lưu Đức Trụ, đêm nay "Bọn hắn" liền nhất định sẽ tới.

Cho nên, trước đó cái kia nhìn chăm chăm Tiểu Ứng sát thủ tử vong lúc, Lộ Viễn mới có thể chuyên môn dặn dò một tiếng, nhìn xem lá lách.

Xác định tên sát thủ kia trên thân chỉ có trán một chỗ vết thương lúc, hắn còn có chút thất vọng tới, không nghĩ tới Khánh Trần nhanh như vậy liền xuất hiện.

Bất quá Lộ Viễn hơi nghi hoặc một chút, cái này dùng bài poker giết người quân đội bạn, cùng Khánh Trần là cùng một người sao?

Là Khánh Trần đã nắm giữ năng lực mới, hay là nói một người khác hoàn toàn?

Lần này phát hiện năm cổ sát thủ thi thể, hai cái là vết thương đạn bắn, hai cái là cắt yết hầu, một cái là chết bởi lá lách vỡ tan.

Khánh Trần ở đây xác định không thể nghi ngờ, vậy còn có hay không những người khác ở đây đâu?

Không cách nào xác định.

Nếu như đây đều là Khánh Trần một người giết, vậy bọn hắn nhất định phải một lần nữa xem kỹ thiếu niên này, mà lại lật đờ rất nhiều đã từng kết luận!

Phải biết, đây chính là một hơi, mặt đối mặt lấy một địch nhiều, cùng Lão Quân sơn lên kia từng cái đánh tan hoàn toàn khác biệt.

Bên cạnh Hồ Lô hỏi: "Lộ đội, tiếp xuống làm sao bây giờ, tiêu tử này xem ra dự định đơn độc hành động a, cũng đừng phá hủy chúng ta kế hoạch?"

"Không sao, " Lộ Viễn lắc đầu: "Chúng ta bố trí lâu như vậy, liên chờ những chuột nâu này mắc câu, bọn hắn nếu đêm nay dám đi vào, cũng đừng nghĩ đi ra. Người tùy thời chuẩn bị tiếp thủ chỉ huy, ta sắp đi ra ngoài."

"Hử?" Hồ Lô sửng sốt một chút: "Lộ đội, ta chỉ huy có thể làm sao?"

"Có cái gì không được, kế hoạch đều là người tự mình làm, " Lộ Viễn tại trong trần số truyền tin nói ra: "Giải quyết xong những sát thủ này đằng sau không cần tự tiện hành động, đối phương kế hoạch tối nay xa không chỉ đây."

Nói xong, hắn quay người đi xuống lầu dưới.

"Lộ đội, người đi đâu a?" Một bên Hồ Lô hỏi.

"Đương nhiên là xuống dưới nhìn chăm chăm, cũng không thể thật làm cho Lưu Đức Trụ có cái gì sơ xuất, " Lộ Viễn nói ra.

"Nhưng đối phương siêu phàm giả còn không có xuất thủ a, " Hồ Lô nói ra: "Người như thế tùy tiện ra ngoài, vạn nhất bị bọn hắn tính kế làm sao bây giờ?"

Lộ Viễn tùy ý khoát tay áo: "Người của Côn Lôn lúc nào sợ qua nguy hiểm?"

Lúc này xe cứu hỏa đã đuổi tới hiện trường, nhưng bởi vì có xe gia dụng chiếm đường nguyên nhân, lôi kéo còi cảnh sát xe cứu hỏa đúng là bị ngăn ở ngoài cửa.

Có người muốn xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn về phía bên trong, lại phát hiện, mỗi chiếc xe vậy mà đều dán kỳ quái màn hình xe, từ bên ngoài căn bản không nhìn thấy tình huống bên trong.

Nhân viên chữa cháy vô cùng lo lắng từng cái tra bảng số xe, cho chủ xe gọi điện thoại chuyển xe, mắt nhìn thấy bên trong khói đặc còn tại khuếch tán, lại nhất thời hồi lâu mà không có cách nào.

Khu cư xá Hưng Long bên trong, mưa to mưa lớn bên trong.

Lưu Đức Trụ cũng mẫu thân liền định đi ra ngoài.

Có người tại bên cạnh hẩn thấp giọng nói ra: "Ta là người của Côn Lôn, Băng Đường. Lưu tại nơi này chúng ta có thể bảo hộ người, tuyệt đối đừng thoát ly vòng bảo hộ."

Lưu Đức Trụ có chút lo lắng: "Mẹ ta từ trên lầu ngã xuống, chân té gãy, hiện tại lại đột nhiên hôn mê, ta phải tranh thủ thời gian đưa nàng đi bệnh viện! Người yên tâm ta không đi xa, bên cạnh 300 mét chính là bệnh viện a!"

Băng Đường sửng sốt một chút nhìn về phía Vương Thục Phân, đối phương vừa mới còn rất thanh tỉnh, bây giờ lại đã lâm vào hôn mê.

Xem ra mẫu thân của Lưu Đức Trụ không chỉ té bị thương chân, còn đập ở địa phương khác.

Băng Đường áp sát tới đưa tay làm sơ kiểm tra, vội vàng tại trong tầm số truyề tin nói ra: "Lộ đội, chim sẻ mẫu thân thụ thương, não bộ phía bên phải có ngoại thương, rất có thể đập đến nấc thang, hẩn hiện tại khăng khăng muốn rời khỏi, làm sao bây giờ?"

Lưu Đức Trụ nghe chút câu này phán đoán, đỏ ngầu cả mắt, nhắc chân liền xông ra ngoài đi.

Lưu Hữu Tài theo sát phía sau.

Nước mưa từ thiên khung xông lên xoát xuống tới, Lưu Đức Trụ tóc cắt ngang trán tất cả đều dán tại trên trán, nhìn chật vật đến cực điểm.

Hắn biết xông ra ngoài khả năng gặp nguy hiểm, nhưng lúc này không phải để ý tự thân an nguy thời điểm?

Vừa mới hắn cõng mẫu thân lúc xuống lầu, còn trông thấy mẫu thân trên cánh tay lỗ kim, cái kia rõ ràng là buổi sáng rút máu lúc lưu lại!

Lưu Đức Trụ rống giận: "Ai mẹ nó đâu đừng cản ta!"

Băng Đường chần chờ một chút, tại trong tần số truyền tin nói ra: "Lộ đội, chim sẻ rời đi!"

"Người trước mang gần nhất hai người bảo vệ hắn, ta tại hướng bên kia đuổi đến," Lộ Viễn nghe chần chờ một lát: "Hồi Lộ, người tới đón chỉ huy, ta tự mình hộ tống hắn đi bệnh viện!"

Côn Lôn trong khu cư xá Hưng Long bố trí thật lâu, chính là định đem những si mị võng lượng kia một mẻ hết gọn.

Dù sao xuyên qua sự kiện đằng sau, có một ít chuột nâu một mực núp trong bóng tối làm sao cũng diệt không dứt, bây giờ Vương gia bỏ ra giá trên trời đem bọn hắn hấp dẫn ra đến, vừa lúc là một cái cơ hội.

Vương Thục Phân thụ thương là thật là cái ngoài ý muốn, dù sao cho đến bây giờ còn không có sát thủ có thể vọt tới Lưu Đức Trụ trước người, nếu như không phải người trung niên kia hoảng hốt chạy bừa, hiện tại khẳng định tất cả đều vui vẻ.

Trong tần số truyền tin, có người nói: "Lộ đội, hiện tại liền để chim sẻ rời đi, sát thủ sẽ cùng theo hắn đi, chúng ta bố trí liền không có nghiêm cẩn như vậy."

Lộ Viễn thở dài nói: "Sứ mạng của chúng ta bản thân liền là bảo hộ những

người bình thường này, không cần bởi vì tiếc hận kế hoạch liền quên sơ tâm. Hồ Lô, đem khu cư xá Hưng Long đầu cho ta bắt đầu phong tỏa, một cái đầu không cho phép cho ta thả chạy mất."

Vừa dứt lời không bao lâu, hơn mười chi tác chiến ban tổ từ trong hành lang ầm nấp lao ra, bắt đầu tay phong tỏa khu cư xá Hưng Long.

Tránh né hoả hoạn các cư dân thấy cảnh này đầu sợ ngây người, trước đó tất cả mọi người không có chú ý tới trong lần cư dân lại còn ầm giấu nhiều người như vậy!

Côn Lôn ầm giấu chiêu này cho tới hôm nay, chính là vì bày ra địch lấy yếu, đem những cái kia ngày bình thường cũng không tìm tới si mị võng lượng cho hết diệt đi.

Đêm nay, mặc kệ ai đến xáo trộn kế hoạch, những sát thủ này đầu chạy không thoát!

Sau một khắc, Lưu Đức Trụ khẽ động, trong đám người tị nạn liền có bảy người đi theo động.

Bọn hấn chậm rãi xuyên ở phía sau, không biết đang đợi cái gì.

Xuyên tại Lưu Đức Trụ phía sau Băng Đường tại trong lần số truy ền tin gấp hô: "Lộ đội, giấu ở trong đám người bảy cái sát thủ đã hiện thân, bọn hấn chuẩn bị động thủ."

"Người của chúng ta đâu? !" Lộ Viễn gầm thét.

"Tại phía sau bọn họ!" Băng Đường nói ra: "Lưu Đức Trụ chạy quá nhanh, tiểu tử kia thuộc biến đổi gien, cường hóa chính là chi dưới lực lượng!"

"Thảo!" Lộ Viễn nổi giận gầm lên một tiếng lần nữa bộc phát, hấn xuyên qua trùng điệp đám người, xuyên qua đêm mưa, thẳng đến mấy cái kia xuyên sau lưng Lưu Đức Trụ sát thủ.

Hắn móc ra dưới nách súng ngắn đưa tay li ền bắn, phanh phanh hai phát, hai viên đạn cách hơn năm mươi mét cực kỳ tinh chuẩn bắn trúng sát thủ cái ót, đến mức mặt khác sát thủ vội vàng tránh né, cũng không dám lại không chút kiêng kỵ truy sát Lưu Đức Trụ.

Có thể một đợt không yên tĩnh, một đợt lại lên!

Đang lúc cửa ra vào nhân viên chữa cháy gọi 114 thăm tra chủ xe dẫy số, cái kia thật dài một loạt 7 chiếc đỗ bên vỉa hè xe cộ, cửa xe bỗng nhiên mở ra.

Nguyên lai bọn hắn vẫn luôn trên xe, mà lại may mắn đầu không có chuyển xe ý tứ, bay thẳng đến Lưu Đức Trụ chạm mặt tới đi!

7 tên sát thủ mặc áo tơi màu đen, không nhanh không chậm đi tới, trong lúc vô hình kéo ra khỏi một tấm lưới, mỗi người đều đưa tay giấu ở áo tơi phía dưới.

Nước mưa cọ rửa trên người bọn hắn, bọn hắn giẫm tại trong nước đọng một bước so một bước ổn đằm.

Cách hơn trăm mét, Lưu Đức Trụ đầu có thể cảm nhận được giống như thực chất cảm giác áp bách cùng sát cơ.

Hắn thấy cảnh này chậm rãi ngừng lại, Lưu Hữu Tài ngăn tại trước người hắn: "Nhi tử, đây đều là người đến giết người sao, người quay đầu chạy đi, yên tâm mẹ người sẽ không trách người."

"Cha, " Lưu Đức Trụ toàn thân trên dưới đều bị băng lãnh nước mưa thấm ướt, hắn nhìn xem còn tại tới gần bờ môi run rẩy nói ra: "Ta trong túi có cái điện thoại một dạng máy truyền tin, người phát cái tin ra ngoài, hỏi một chút có thể hay không. . ."

Lời còn chưa nói hết, Lưu Hữu Tài đã móc ra máy truyền tin: "Nhi tử, phía trên có đầu tin tức."

"Tin tức nói cái gì?" Lưu Đức Trụ lo lắng hỏi.

"Nói, đừng sợ, đi lên phía trước."

Lưu Đức Trụ đột nhiên nhìn bốn phía, có ý tứ gì, lão bản cũng tại phụ cận sao, hay là nói lão bản người đã đến rồi? !

Nhưng hắn cái gì cũng không nhìn thấy.

Lúc này, Lưu Đức Trụ quay đầu nhìn về phía Lưu Hữu Tài: "Cha, người tin tưởng ta sao?"

Lưu Hữu Tài nhíu mày: "Nhi tử, hiện tại đem người mẹ giao cho ta, chính người về sau chạy!"

Lưu Đức Trụ lớn tiếng nói: "Cha, tin tưởng ta, tiếp tục đi lên phía trước! Ta cảm thấy ta hôm nay không chết được! Mẹ ta cũng không thể có sự tình!"

Nói, hắn vậy mà lần nữa tiến lên.

Lộ Viễn thấy cảnh này thẩn mắng một câu, sau đó vội vàng tại trong tầm số truyền tin nói ra: "Kế hoạch B! Khởi động kế hoạch B, lão tử tay bắn tĩa đâu! ? Đừng quản siêu phàm giả kia, cho lão tử sập bọng hắn. . . Chờ một chút, đừng nổ súng!"

Chỉ gặp cái kia 7 tên người mặc áo tơi "Chủ xe" muốn đối với Lưu Đức Trụ hoàn thành vây kín lúc, phía sau bọn họ trong đêm mưa, vậy mà lại xuất hiện hai tên người mặc áo tơi màu đen sát thủ, tựa như như quỷ mị bỗng nhiên từ "Chủ xe" sau lưng trong bóng tối hiện thân đi ra, phảng phất đã sớm chờ ở nơi đó giống như.

Nhưng cái này hai tên sát thủ cũng không phải là hướng về phía Lưu Đức Trụ mà đến, mà là đằng đằng sát khí từ phía sau lưng vọt tới những khách không mời mà đến kia!

Hai người này đi vừa nhanh vừa vội, mỗi một chân đạp ở trong nước đọng thật sâu, nước đọng đều sẽ hướng hai bên gạt ra.

Còn chưa chờ nước đọng một lần nữa khép lại, bước chân liền đã rời đi hồ nước.

Trong mưa rào xối xả, Khánh Trầ áo tơi màu đen bỗng nhiên lật lên, một tấm bài poker từ áo tơi phía dưới chảy ra mà ra, trên mặt bài màu trắng, A bích giống như là một viên đao màu đen, xuyên qua tầng tầng màn mưa.

Tấm kia kinh người bài poker trên không trung, đem giọt giọt nước mưa phá vỡ thành hai nửa, tại trong màn mưa xé rách ra một đầu bạch tuyến, tinh chuẩn từ phía sau lưng xương sườn khe hở chui vào trái tim của sát thủ.

Chỉ gặp sát thủ kia đúng là bị tấm bài poker này đánh hướng về phía trước ngã sấp, lại chưa đứng dậy.

Lộ Viễn nội tâm giật mình, hấn gập qua có thể cắt lon nước bài poker, nhưng còn không có gập qua như vậy hung tàn, có thể xuyên nhân thể bài poker!

Một người khác tay giấu ở dưới áo tơi liên tục bóp cò, chỉ gặp 9 mai đạn đem áo tơi màu đen đánh ra to lớn lỗ thủng, tiếp theo loạn súng bắn giết ba tên sát thủ.

7 tên sát thủ, qua trong giây lát chỉ còn lại có 3 tên.

Hai bóng người kia ăn ý khăng khít đi tới, động tác đều cơ hồ nhất trí, xuất thủ cũng như lời đình vạn quân, cho đến giờ phút này bọn sát thủ mới có cơ hội ý thức được sau lưng còn có mai phục!

Bộ ngựa bắt ve.

Chim sẻ núp đằng sau!

3 tên sát thủ nhìn thấy đ ồng bạn thi thể ngã xuống lúc bỗng nhiên quay người, bọn h ắn áo tơi vành nón như cây dù chuyển ra một vòng bọt nước.

Nhưng mà lúc này, Khánh Tr ần cùng bị khống chế Hứa Nhất Thành đã đi tới trước mặt bọn h ắn.

Tựa như là trong nhà ma bỗng nhiên quay đ ầu, lại nhìn thấy g ần trong gang tấc mặt quý!

Cái này đánh lên quá xuất kỳ bất ý, căn bản không cho những khách không mời mà đến kia cự ly xa cơ hội nổ súng!

"Khai hỏa!" 3 tên sát thủ cắn răng g ần thét.

Binh phong giao hội trong chớp mắt!

Khánh Tr ần đã lách mình đi vào một tên sát thủ bên người, để cho mình ở vào hai người khác xạ kích điểm mù bên trong.

Đã thấy h ắn một tay đè lại sát thủ dưới áo tơi muốn rút súng bàn tay, sát thủ kia kinh ngạc ở giữa lại phát hiện, người đến khí lực cực lớn, lớn đến h ắn tay c ần súng đ ầu phải phát muốn bị nghi ền nát.

Cái gọi là siêu phàm giả, tức là người siêu phàm thoát tục, bọn h ắn lực lượng cùng tốc độ hoàn toàn không phải người bình thường có thể so sánh.

Khánh Tr ần trong tay kia bài poker bỗng nhiên từ áo tơi phía dưới lật ra, cái kia tinh tế thon dài hai ngón tay kẹp lấy bài poker, từ bên cạnh sát thủ mặt bên lướt qua, sắc bén vô địch bài poker biên giới tựa như lưỡi đao, ngạnh sinh sinh cắt xuyên sát thủ nửa bên cái cổ.

Tựa hồ là bởi vì chân khí sắp tiêu hao h ầu như không còn, lại tựa hồ là bài poker cắt tiến huyết nhục quá sâu, đến mức bài poker kẹp ở đối phương huyết nhục trong xương cốt.

Nhưng thiếu niên sắc mặt chưa biến, h ắn tại trong đêm mưa hô hấp như

tiền, xoay eo co gối một mạch mà thành.

Hắn im ắng nhìn dưới mặt đất nước đọng cùng vũ hoa, cánh tay bỗng nhiên phát lực sinh sinh đem bài poker co lại, so nước mưa còn mưa lớn huyết thủy thuận bài poker nghiêng góc độ vẩy ra tới mặt đất.

Cách đó không xa có người tại dưới áo tơi bắn ra súng ống, Khánh Tr ần thấp eo trốn ở thi thể phía sau một đường vọt tới trước.

Bọn sát thủ đạn bắn vào trên thi thể đem huyết nhục đầu đập nát, rơi xuống tại trong nước mưa sau đến mắt cá chân tóe lên bọt nước.

Nhưng ống giảm thanh thêm đạn nửa tốc độ âm thanh muốn đánh xuyên qua nhân thể, căn bản cũng không khả năng!

Giữa lẫn nhau khoảng cách chớp mắt là tới, Khánh Tr ần tại thi thể bên hông lấy ra súng ngắn, lấy thi thể làm thuẫn, lấy nước mưa là màn, liên tục không ngừng bóp cò.

Một bên khác, bị khống chế Hứa Nhất Thành thừa dịp Khánh Tr ần hấp dẫn tất cả hỏa lực trong nháy mắt, vút bỏ đã hao hết đạn súng ống, từ đui cạnh ngoài rút ra chủ thủ!

Đã thấy hắn một bên như con rôi quý dị đứng đưa, một bên nhanh chóng đi vào sát thủ phía sau.

Sát thủ kia dữ tợn lấy biểu lộ đột nhiên quay người, hắn một tay cầm chủ thủ, tay kia lại phát sau mà đến trước bắt được Hứa Nhất Thành cổ tay!

Có thể sau một khắc sát thủ kinh ngạc, hắn chỉ cảm thấy Hứa Nhất Thành cánh tay không giống như là nhân loại, chính mình rõ ràng đã bắt được cổ tay của đối phương, đối phương khuỷu tay lại có thể quý dị thay đổi.

Nhân thể khớp nối vặn vẹo góc độ là có hạn, nhưng Hứa Nhất Thành vặn vẹo góc độ lại giống như là vô hạn, tựa như là một cái có sinh mệnh con rôi!

Trong chốc lát, Hứa Nhất Thành thay đổi khuỷu tay cưỡng ép tránh thoát sát thủ kiên chế, thừa dịp đối phương kinh ngạc, sợ hãi chớp mắt, đem chủ thủ xéo xuống bên trên đóng đinh vào đối phương lá lách!

Trên bầu trời điện quang hiện lên, Lộ Viễn nhìn xem cái kia quen thuộc giết người đăm mê: Quả nhiên là chuyên đâm lá lách Khánh Trầ!

Hắn chỉ trong nháy mắt liền nhớ lại Tiểu Ưng nói tới: Giết người quân đội bạn, đoạt sát thủ áo tơi!

Chỉ là Lộ Viễn nghĩ thầm, cái này đâm xuyên lá lách nếu như là Khánh Trầ, như vậy một người khác là ai?

Hắn nhẹ nhàng thở ra, Côn Lôn biết đêm nay sẽ có một cái siêu phạm giả hiện thân tới giết Lưu Đức Trụ, cho nên chỗ tối một mực cất giấu tay bắn tỉa.

Chỉ cần siêu phạm giả kia không có tấn thăng cấp B, vậy súng ngắm tất nhiên một kích mất mạng!

Trên thực tế, siêu phạm giả cũng không phải vô địch, liền ngay cả cấp S cũng không phải tuyệt đối vô địch tồn tại!

Nếu như Khánh Trầ cùng một người khác không có xuất hiện, vậy giấu ở điểm cao tay bắn tỉa y nguyên sẽ bảo đảm Lưu Đức Trụ vô sự.

Nhưng nếu đối phương siêu phạm giả còn chưa hiện thân, tay bắn tỉa có thể tiếp tục giấu đi tốt nhất.

Lộ Viễn cũng không hy vọng những kẻ phạm pháp kia, sớm quen thuộc Côn Lôn tiết tấu chiến đấu.

Hiện tại là kết quả tốt nhất, địch quân siêu phạm giả còn chưa xuất hiện, nhưng Côn Lôn cũng có át chủ bài không dùng!

Khi thiêm điện dừng lại lúc, mặt đất khôi phục lò mờ.

Nước mưa cùng nước đọng ba động không thôi.

Mà Khánh Trậ̀n cùng "Hứa Nhất Thành" hai người lặ́ng lặ́ng đứng lặ́ng trong mưa, mà bọn hặ́n bên cạnh thì là bảy bộ thi thê!

Hai người cách màn mưa cùng một chỗ nhìn về phía Lưu Đức Trụ.

"Lão bản đẹ̃ cho chúng ta giúp người phá vây, đi nhanh đi, quãng đường còn lại chúng ta hộ tống người, " một cái thanh âm xa lạ tại áo tơi phía dưới nói ra.

Một thanh âm xa lạ khác nói ra: "Hôm nay chính là bầu trời này sụp đổ xuống cũng muốn đẹ̃ cho người đem mẫu thân đưa đi bệnh viện, lão bản nói, ai cũng ngăn không được."

Lưu Đức Trụ tại trong mưa sụ̃ng sộ̀, trên mặt bộ̃ng nhiên lộ ra cảm động thậ̀n sắc.

Chặ́ng biết tại sao, trong lòng của hặ́n có một loại nào đó giống như run rẩy lòng cảm kích đang lặ́n lộn phun trào, tựa như là đáy biển nam tương dâng trào lao nhanh.

Kỳ thật Lưu Đức Trụ cùng Khánh Trậ̀n cho đến hôm nay cũng bất quá là quan hệ hợp tác, ai cũng không phải ai nô lệ.

Cũng không phải cái gì xã hội phong kiến, sớm đã không còn chúa công, gia thậ̀n bộ kia.

Cho nên, Lưu Đức Trụ sẽ có chính mình tiểu tâm tư, tính toán nhỏ nhặt, thậm chí đang suy nghĩ cái gì thời điểm xoay người nông nô đem ca hát.

Nhưng giờ khắc này, Lưu Đức Trụ đột nhiên cảm giác được, giống như đi theo ông chủ như vậy đi thẳng xuống dưới cũng không tệ.

"Tạ ơn, " Lưu Đức Trụ trên mặt không biết là nước mắt hay là nước mưa, hấn chặt vật công mẫu thân, cùng Lưu Hữu Tài cùng một chỗ hướng phía ngoài chạy đi.

Khi hấn chạy qua bên cạnh hai người muốn nhìn rõ ân nhân diện mục lúc, lại phát hiện đối phương tất cả đều cúi đầu, dưới vành nón kia trong bóng tối không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Nhưng vào đúng lúc này, không biết nơi nào truyền đến thanh âm: "Ai nói các người có thể đi rồi?"

Sau một khắc, trên đất nước mưa lại quay cuồng lên, tất cả nước đọng rần rần hướng cửa ra vào dũng mãnh lao tới, trong nháy mắt lại giống như một đạo to lớn sóng biển, hướng phía Lưu Đức Trụ phản đập tới!

Mặt đất bỗng nhiên khô khan đứng lên, cái kia núp trong bóng tối siêu phàm giả chuyển tay ở giữa đêm mặt khác địa phương nước, tất cả đều quất hướng cơn sóng lớn kia!

Khánh Trần yên lặng nhìn xem, nguyên lai đây chính là siêu phàm giả chi uy!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc Lưu Đức Trụ nhìn xem sóng lớn lòng sinh tuyệt vọng, một đoạn thời khắc hấn đáy mắt chỗ sâu có một vết giống như hỏa diễm màu đỏ cuộn không ngừng, nhưng thoáng qua tức thì.

Dường như có cái gì gõ xiềng muốn mở ra, nhưng mà vùng thiên địa này nhưng lại chưa bao giờ cho phép qua dạng này gõ xiềng mở ra.

Thế là Lưu Đức Trụ đáy mắt lửa lại lần nữa dập tắt.

Ngay tại hấn cho là mình sắp tử vong sát na, trên trời truyền đến thanh âm: "Bọn hấn có thể đi, ta nói."

Tất cả mọi người bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ gặp trên trời cao một thân ảnh nhanh chóng hạ xuống lấy.

Cái kia giống như lôi đình hạ xuống chi lực lôi cuốn lấy áp lực cực lớn!

Ầm vang một tiếng, Uông Uông từ trên trời giáng xuống, nửa ng ẩ lấy giẫm tại trên sóng lớn, lại sinh sinh đem sóng lớn kia đè chế thành mặt hồ!

Cái kia lạc đường hướng bắc thiếu nữ đang bay đến Bắc Mang sơn lúc, rốt cục ý thức được chính mình càng lần nữa lạc đường.

Cái này gắng sức đuổi theo hỏi rất lâu con đường, rốt cục đến chiến trường!

Nàng chưa nhiều lời, lại là bỗng nhiên hướng phương đông chạy như điên.

Trong nháy mắt, Uông Uông quanh người mấy chục mét phạm vi bên trong, ngay tại hạ xuống nước mưa bỗng nhiên dừng lại!

Thanh tịnh giọt mưa lơ lửng trên không trung, không lên, cũng không dưới, Khánh Tr ần quay người ngắm nhìn bốn phía, cái kia từng hạt giọt mưa giống như là bị người ẩn tạm dừng giống như.

Lực trường.

Cường đại lực trường!

Đã thấy Uông Uông một quy ền hướng nơi nào đó nước mưa oanh ra, nàng bên cạnh lơ lửng nước mưa bị không hiểu lực hút sắp xếp thành hai cái cùng nhau hợp thành cuộn dây.

Trong nháy mắt.

Nàng nắm đấm đi tới chỗ lại có một người bị nện ra màn mưa!

Siêu phạm giả kia một mực dựa vào năng lực, âm thầm trốn ở trong màn mưa, thậm chí đều không có người phát hiện qua hắn.

Nhưng Ương Ương không giống với, chung quanh lực trường biến hóa tất cả một lòng, nòng dù là chính là nhắm mắt lại, cũng có thể biết nơi nào có người, chỗ nào không ai!

Ầm vang ở giữa, siêu phàm giả kia bị nện lên giữa không trung.

Ngay tại hần sắp lúc rơi xuống, vị siêu phàm giả này xoay eo muốn ổn định thân hình.

Nhưng hần chợt phát hiện chính mình tốc độ rơi xuống trở nên chậm, tựa như là một khối thiết cầ từ không trung hạ lạc lúc, thiết cầ bỗng nhiên biến thành một mảnh lông vũ!

Không, không phải thiết cầ chính mình biến thành lông vũ, mà là hoàn cảnh bên trong lực trường thay đổi!

"Lên!" Ương Ương lấy một kích hung mãnh vô địch bên dưới đấm móc đánh vào siêu phàm giả phần bụng.

Đã thấy siêu phàm giả thân thể như con tôm cuộn lại đứng lên, toàn bộ thân thể đột nhiên bay lên cao mấy chục mét không.

Ngay tại hần sắp bay đến đỉnh phong bắt đầu hạ lạc lúc, cái kia không hiểu sức nổi lại biến mất!

Hư không tiêu thất sức nổi, tựa như là trống rỗng xuất hiện trọng lực, tới vô ảnh đi vô tung, tùy ý lôi kéo!

Ở đây tất cả mọi người kinh ngạc nhìn xem một màn này, bọn hần chỉ cảm thấy thế giới này "Lực cơ bản" đang bị người xuyên tạc lấy.

Siêu phàm giả kia thẳng tắp hướng mặt đất rơi xuống, hần muốn dùng nước mưa ngăn chặn chính mình, không phải vậy từ cao mấy chục mét không rơi xuống liền xem như C siêu phàm giả cũng giống vậy muốn chết!

Thế nhưng là, vị siêu phàm giả này tại trong quá trình hạ xuống rõ ràng cảm giác được, có vô hình lực trường đang cùng chính mình tranh đoạt nước mưa quyên khổng chế, ngày bình thường tùy tâm sở dục năng lực, lúc này lại lực bất tòng tâm.

Một tiếng ầm vang, siêu phàm giả ngã ầm ầm trên mặt đất, lại nặng nặng ho ra một ngụm máu đến, đầu sai lệch đi qua không biết sống chết.

Cho đến giờ phút này, Ương Ương mới ngẩng nhìn bốn phía: "Hử? Người đâu?"

Nàng muốn tìm Khánh Trầm bóng dáng, nhưng đối phương đúng là thừa dịp siêu phàm giả ở giữa chiến đấu khe hở, hộ tống Lưu Đức Trụ đi.

Ương Ương tựa hồ có chút sinh khí: "Người đi ta làm sao về nhà nha! Thật là!"

Lúc này Lộ Viễn bên kia cũng giải quyết tất cả sát thủ, hần chạy tới nhìn về phía Ương Ương: "Ngạch, cô nương người là ai?"

Ương Ương nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cũng là Lưu Đức Trụ thủ hạ!"

Nói xong, Ương Ương lại bay lên bầu trời, tựa như nàng lúc đến một dạng đột ngột.

Lộ Viễn ngẩng đầu nhìn đối phương biến mất tại bầu trời đêm: "???"

Chỉ một câu này nói, Lộ Viễn trong lòng liền nhắc lên sóng to gió lớn!

Liền nhìn vừa rồi thiếu nữ xuất thủ bộ dáng, hoàn toàn là lấy nghiến ép chi tư đem tên siêu phàm giả kia treo ở trên trời nện, đối phương không hề có lực hoàn thủ!

Lẫn nhau song phương, chỉ trong khoảnh khắc lập tức phân cao thấp, tựa như đám mây cùng bùn nhão khác nhau.

Dựa theo Lộ Viễn tính ra, thiếu nữ này nói ít cũng là cấp B!

Dạng này siêu phàm giả, lại là Lưu Đức Trụ thủ hạ? Nói đùa cái gì!

Thế nào, hiện tại lưu hành cho Lưu Đức Trụ làm thủ hạ sao? !

Lộ Viễn đương nhiên biết Lưu Đức Trụ không phải người giết dây, còn biết sau lưng của hắn có người chủ sử sau màn, cái kia chân chính đại nhân vật còn núp trong bóng tối.

Nhưng hắn tại đêm nay trước kia vẫn cảm thấy, lấy Lưu Đức Trụ là trước sân khấu quân cờ cái này "Đoàn thể", chỉ là cái tiểu đoàn thể mà thôi.

Căng hết cỡ chính là Lưu Đức Trụ, Khánh Tr ần, người giết dây.

Cho nên li ền ba người mà nói, nhiều nhất chỉ có thể coi là "Đoàn thể", ngay cả tổ chức đều chưa nói tới.

Cái này còn tốt tại là một cái tương đối chính năng lượng đoàn thể, vẫn đang làm chuyện tốt, không phải vậy cũng chỉ có thể gọi đội.

Mà bây giờ Lộ Viễn cảm thấy, bọn họ có phải hay không nên một lần nữa xem kỹ đoàn thể này a.

Dù sao đoàn thể này không chỉ là Khánh Tr ần, Lưu Đức Trụ, còn nhiều thêm một cái am hiểu dùng bài poker giết người siêu phàm giả, còn có trước mắt vị này hung mãnh vô địch thiếu nữ!

Cái này chỉ là siêu phàm giả li ền có hai vị a!

Bên trong một cái hay là cấp B!

Huống chi, người giết dây cho đến lúc này đều không có hiện thân đâu, ai biết người giết dây thực lực thế nào? Làm sao cũng muốn so thủ hạ mạnh hơn một chút đi.

Nếu như người giật dây này cũng là cấp B, đoàn thể này coi như có được hai cái cấp B siêu phàm giả!

Lộ Viễn hờnghi đánh giá Ương Ương, thiếu nữ này sẽ là người giật dây kia sao, hẳn không phải là đi.

Người giật dây này thông minh cùng quý một dạng, muốn tìm cũng không tìm tới, thiếu nữ này nhìn rõ ràng có chút ngu ngơ, làm sao có thể là người giật dây đâu.

"Có phải hay không là cái kia sử dụng bài poker?" Lộ Viễn âm thầm nghĩ ngợi người giật dây thân phận, chuyện này sợ là đến lão bản đến suy đoán.

Trong lúc bất tri bất giác, có hai tên siêu phàm giả phụ trợ, Khánh Trầ người bình thường này ngược lại đã mất đi rất nhiều hào quang, trở nên không còn như vậy làm người khác chú ý.

Nhưng đoàn thể này, lại đột nhiên làm người khác chú ý đứng lên.

Kỳ thật Khánh Trầ lúc đầu không có ý định trước mặt mọi người xuất thủ, nhưng hẳn từ một nơi bí mật gần đó nhìn xem Lưu Đức Trụ bức kia bộ dáng, không biết thế nào liền muốn giúp đối phương một thanh.

Hắn không biết chỗ tới còn có tay bắn tĩa, coi như hẳn không xuất thủ, Côn Lôn cũng giống vậy có thể giải quyết rơi những sát thủ kia.

Bất quá, bất luận nói thế nào đêm nay đều là thành công.

Khánh Trầ lợi dụng Con Rối Giật Dây, thành công đem những người khác lực chú ý từ trên người chính mình dịch chuyển khỏi.

Hắn cùng Hứa Nhất Thành đóng vai lấy hai nhân vật.

Khống chế Hứa Nhất Thành về sau, Khánh Trầ chuyên môn để cỗ này Con Rối Giật Dây đi đâm người lá lách.

Trừ cấm kỵ chi địa số 002 đám lão già này, trừ Lý Thúc Đĩnh, trừ Đinh Đông, rốt cuộc không ai biết hẳn có được vật cấm kỵ ACE-019 Con Rối Giật Dây sự tình, trong đêm mưa cũng căn bản không ai có thể thấy rõ hẳn cùng Hứa Nhất Thành ở giữa sợi dây kia.

Cho nên, tất cả mọi người coi Hứa Nhất Thành là làm hẳn, mà chính hẳn thì đóng vai lấy một cái khác không biết siêu phàm giả.

Cứ như vậy, "Khánh Trầ" mặc dù giết người gọn gàng mà linh hoạt, nhưng như trước vẫn là cái không đáng cảnh giác người bình thường.

Đáng giá cảnh giác, là mặt khác tên kia không biết siêu phàm giả.

Không ai biết cái này không biết siêu phàm giả là ai, cũng không ai đem hẳn cùng kỵ sĩ liên tưởng.

Trong trận chiến đấu này, Khánh Trầ không dùng lá rụng tới làm vũ khí, chính là vì không bị người liên tưởng đến Thu Diệp Dao bên trên.

Trên đời này người dùng bài poker rất nhiều, nhưng có tư cách dùng lá rụng cũng chỉ có kỵ sĩ, dù sao bài poker tốt xấu coi như cứng cỏi, lá rụng thế nhưng là đụng một cái liề nát.

Khánh Trầ bỗng nhiên cảm giác, kỵ sĩ chân khí xác thực dùng rất tốt a, có chân khí quán chú bài poker, cắt ra thân thể địch nhân tựa như là cắt đậu hũ một dạng.

Duy nhất tai hại chính là trong cơ thể hẳn chân khí còn quá ít, dùng một hầ liề không có.

Đương nhiên, đây không phải chân khí tai hại, mà là chính hẳn tai hại.

Tối nay chi chiến đối với Khánh Trầ tới nói ý nghĩa ở chỗ, hẳn lại cho mình mới tăng một tầng tường lửa.

Thế giới bên ngoài nguy hiểm như vậy, liền một hai tầng tường lửa làm sao đủ đâu, đương nhiên muốn tìm cơ hội liền thăng cấp tường lửa phiên bản.

Những thu hoạch khác, khả năng chính là để Lưu Đức Trụ triệt để quy tâm đi.

Giờ này khắc này, Khánh Trầ cùng Hứa Nhất Thành đã đem Lưu Đức Trụ đưa đến cửa bệnh viện.

Hứa Nhất Thành mở miệng nói ra: "Mau vào đi thôi, mẫu thân thương thế quan trọng. Lão bản để cho ta bàn giao người, mọi chuyện cũng chờ mẫu thân người thương thế chuyển biến tốt đẹp lại nói."

"Tạ ơn, tạ ơn, hai vị hỗ trợ chuyển cáo lão bản, ta Lưu Đức Trụ về sau cái mạng này đều là hần!" Lưu Đức Trụ nói xong cũng cống mẫu thân đi đến chạy tới: "Bác sĩ! Bác sĩ ở đâu, mẹ ta ném tới đây, nhanh cứu nàng a!"

Gặp Lưu Đức Trụ thuận lợi đến bệnh viện, hậu phương lại có Côn Lôn thành viên chạy đến, hai người mặc áo tơi người một lần nữa hướng trong đêm tối đi đến.

Lưu Hữu Tài vội vàng hỏi: "Hai vị. . . Anh hùng! Đây là muốn đi đâu a?"

Hứa Nhất Thành quay đầu nói ra: "Chuyện đêm nay còn chưa kết thúc."

Đúng vậy, còn không có kết thúc, bởi vì đêm nay động thủ, không chỉ là muốn giết Lưu Đức Trụ một nhóm người này.

Khánh Trầ mang theo Hứa Nhất Thành lượn quanh một vòng lớn chạy đến khu cư xá Hưng Long Tây Môn bên ngoài, hần lệt trên người đối phương áo tơi, giải khai trên tay đối phương sợi tơ trong suốt, sau đó trực tiếp dùng bài poker lau cổ của đối phương.

Cho đến giờ phút này, cổ này Con Rối Giật Dây mới chính thức chết đi.

Khánh Tr ần thoáng nhẹ nhàng thở ra, hấn dẫn theo áo tôi đứng dậy, định tìm một chỗ tiêu hủy.

Hứa Nhất Thành trên người áo tôi là không thể lưu lại, bởi vì vừa mới hấn khố^{ng} chế đối phương cách áo tôi nổ súng, phía trên lưu lại vết đạn sẽ bị người nhận ra, cái đ ồ chơi này đến chạy rất xa tiêu hủy mới được.

Nghĩ đến trước đó hấn tìm tới manh mối nào đó, Khánh Tr ần đứng dậy hướng phương bắc trên đường nhỏ nào đó chạy tới.

...

...

Nào đó đầu đường đi hắc ám bên trong.

Một nhóm sáu người đang trốn giấu ở trong hẻm nhỏ chờ đợi cái gì, bọn hấn người mặc áo tôi, yên lặng tựa ở bên cạnh trên vách tường.

Lúc này, phía ngoài hẻm truyên đến tiếng bước chân, mọi người vẻ mặt run lên, tất cả đều đứng thẳng người.

Một người xuất hiện tại cửa ngõ nói ra: "Côn Lôn cùng những sát thủ kia đã khai chiến, nếu như chúng ta muốn đi ăn cắp tin tức, ngay tại lúc này."

Có người cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại, phát ra một đầu tin tức: "Đã xác nhận Côn Lôn không cách nào phân tâm, xin hỏi phải chăng có thể chấp hành nhiệm vụ?"

Đối diện có cái không biết dãy số v ề tin tức: "Chấp hành."

Trong ngõ nhỏ sáu người nối đuôi nhau mà ra, cùng cửa ngõ người tụ hợp v ề sau, một đường chạy v ề phía kế hoạch phương hướng tốt.

Mưa to dần dần thu nạp, có người ở trên đường thấp giọng hỏi: "Lý thị rốt cuộc muốn đ ể cho chúng ta trộm tin tức gì?"

"Không biết, một mực trộm là được."

"Các người cảm thấy, hoàn thành nhiệm vụ sau Lý thị sẽ làm tròn lời hứa sao?"

"Tối thiểu có thể làm cho chúng ta trở nên cường đại, " có người đáp lại nói: "Chúng ta càng cường đại, bọn hắc đối với thế giới ngoài ảnh hưởng cũng liền càng lớn."

"Chúng ta làm như vậy thật thích hợp sao, có thể hay không hại những người khác? Ta hoài nghi Lý thị để cho chúng ta trộm đồ vật là hộ tịch tin tức, cái đồ chơi này rơi vào thế giới trong tập đoàn trong tay, sợ là rất nhiều thời gian hành giả đều muốn gặp nạn."

"Nhiều như vậy thời gian hành giả đều ôm đù, chúng ta cũng bất quá là lên Lý thị thuyền mà thôi. Người cho rằng Lưu Đức Trụ, Cửu Nhiệm Vương Vân Phạm người như vậy thật sự là chính mình thiên phú dị bẩm? Còn không phải đi thế giới trong đầu tốt thai."

Giờ này khắc này, Lý thị còn chưa đối với những thời gian hành giả này hoàn thành huấn luyện cùng tẩy não, cho nên cũng chưa đối với những thời gian hành giả này nói thẳng ra.

Bọn hắc nhận được nhiệm vụ, cũng chỉ là đem thiết bị nhỏ nào đó tiếp nhập đến công an nào đó đại sảnh hành chính trong máy vi tính, không còn gì khác.

Bị khống chế hơn ba trăm người bên trong, không phải tất cả mọi người như vậy phối hợp, phần lớn người cũng không nguyện ý trở thành thế giới trong gián điệp.

Mà dưới mắt bảy người, thì là chủ động tìm kiếm hợp tác.

"Vậy chúng ta hoàn thành nhiệm vụ đằng sau, Lý thị có thể hay không tá ma giết lừa?" Có người hỏi.

Một người không kiên nhẫn nói ra: "Hiện tại chúng ta mỗi lần xuyên việt qua, mệnh đều bị Lý thị nắm ở trên tay, người hỏi ta bọn hắn có thể hay không tá ma giết lừa? Coi như người không phối hợp, lần có thể lưu lại một cái mạng rỗi?"

"Thân gia tính mệnh tất cả tay người khác, Lý thị là dao thớt, chúng ta là thịt cá, không có đường có thể tuyền."

Lúc này, có người đột nhiên hỏi: "Các vị tại trong ngoài thế giới đều là thân phận gì a, Lý thị sẽ không một mực cách ly lấy tất cả mọi người, về sau khẳng định sẽ còn tập trung huấn luyện. Đến lúc đó chúng ta những này cùng một chỗ chấp hành qua nhiệm vụ, có thể bảo đoàn sưởi ấm."

Phía trước nhất người kia quay đầu lạnh lùng nói ra: "Không nên hỏi những người khác thế giới ngoài thân phận, cũng đừng hướng những người khác lộ ra chính mình thế giới ngoài thân phận, dạng này người khác bị bắt thời điểm, mới không cách nào lập tức đem người khai ra, hiểu không? Lại hoặc là, người hỏi vấn đề này lúc, bản thân lần rấp tâm hại người?"

"Ta không hỏi còn không được sao," người kia hậm hực im miệng.

Một nhóm bảy người đi vào đường Lệ Xuân đến công an đại sảnh hành chính ngoài cửa, nói là đại sảnh hành chính, cũng bất quá chính là cái hơn tám mươi bình đối ngoại cửa sổ.

Sát vách đến công an là có người trực ban, nhưng đại sảnh hành chính nhưng không có.

Một người trong đó xuất ra một cái lớn chùng ngón cái thiết bị màu đen dán chặt khóa cổng, hơn mười giây sau cùm cụp một tiếng cửa lần tự hành mở ra.

Một người ở ngoài cửa canh gác, sáu người khác chui vào hắc ám đại sảnh hành chính, một người nhanh chóng mở ra trong đại sảnh máy tính, đem

trong tay mình một cái khác thiết bị cắm vào chỗ nối USB bên trong.

Sau một khắc, đại sảnh hành chính trên màn ảnh máy vi tính lại đột nhiên biến thành màu đỏ, biểu hiện ra "Hệ thống xâm lấn" chữ.

Một màn này cùng Lý thị nói hoàn toàn khác biệt , dựa theo Lý thị nói, chỉ cần đem thiết bị tiếp nhập về sau, 1 phút liền có thể hoàn thành tất cả văn bản số liệu download!

Căn bản sẽ không có trở ngại!

Ngay sau đó, máy tính bỗng nhiên bình phong đen, rốt cuộc không có bất kỳ phản ứng nào.

Lúc này, bên ngoài canh gác người chính đánh giá chung quanh, đã thấy một cái cạo lấy đầu đỉnh thanh niên đột nhiên đi tới cười hỏi: "Huynh đệ, có lửa sao, mượn cái hộp quẹt?"

Canh gác người sững sốt một chút: "Ta không hút thuốc lá."

Lúc nói chuyện, thanh niên kia đã đi tới trước mặt hắn, lúc này canh gác nhân tài trông thấy trong tay đối phương cất giấu chủy thủ.

Thanh niên vừa sải bước đến, chủy thủ đã quấy tiến vào ngực của hắn.

Thanh niên bưng bít lấy miệng của hắn cười nói: "Xuyt, đừng nói chuyện."

Nói, liền nâng canh gác người hướng đại sảnh hành chính đi vào trong đi.

Bên trong thời gian hành giả sững sốt một chút: "Không phải để cho người ở bên ngoài canh gác sao, làm sao tiến đến rồi?"

Thanh niên kia buông ra canh gác thi thễ cười nói: "Nguyên lai là một đám tạp ngư, Lý thị đều không có hảo hảo huấn luyện các người sao? Xem ra kế hoạch của bọn hắn còn phải chờ một chút, muốn dựa vào các người những người này hoàn thành kế hoạch thanh trừ, cũng quá đùa giỡn."

Nói, hắn đem đại sảnh hành chính cửa khép lại, đưa tay đóng đèn trong phòng.

Trong bóng tối không ngừng có tiếng kêu rên, tiếng gãy xương bên tai không dứt, tựa như Nhân Gian Luyện Ngục.

Mấy phút đồng hồ sau, trong phòng thanh âm dần dần ngừng.

Xùy kéo một tiếng, người trẻ tuổi đốt lên một cây diêm tiến đến chính mình bên miệng, màu đỏ cam ngọn lửa đốt lên trên miệng hắn thuốc lá, hơi khói màu xanh ở trong không khí lượn lờ lấy.

Ánh lửa yếu ớt kia, còn chiếu sáng hắn mang theo vết máu khuôn mặt, cứng chắc mũi góc cạnh rõ ràng.

Hắn từ trong ngực rút ra một phong thư đến, ở phía trên viết: Cứ điểm số liệu đã thành lập, hộ tịch chưa ném, trước mắt xem ra một đội này là hấp dẫn lực chú ý pháo hôi, Cửu Châu gặp phải một đội kia mới là thật.

Viết xong, hắn dùng diêm đốt lên lá thư này.

Thanh niên đầu đình thật sâu hít một ngụm khói, cây thuốc lá bởi vì thiêu đốt mà vụn vẹo quyền gập lại, phát ra nhè nhẹ bị bỏng âm thanh.

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, muốn đối trên mặt đất ngỗ ngang lộn xộn thời gian hành giả nói chút gì.

Nhưng vào đúng lúc này, hắn hết thấy lời nói đầu bị chen họng trở về.

Thừa dịp thư tín thiêu đốt một điểm cuối cùng ánh sáng, thanh niên trông thấy đối diện Trịnh Viễn Đông đang ngửa ở trên một cái ghế, lẳng lặng nhìn chính mình.

"Ngọa tào!"

Thanh niên thừa dịp trong phòng một lần nữa quy về hắc ám, muốn ra bên ngoài bỏ chạy.

Hắn không biết Trịnh Viễn Đông lúc nào thủ tại chỗ này, nhưng hắn biết Trịnh Viễn Đông là ai, cũng biết đối phương xuất hiện ở đây ý vị như thế nào.

Khó trách đêm nay đối phương từ đầu đến cuối cũng không có xuất hiện, thì ra vị này cũng đã sớm đã nhận ra Lý thị kế hoạch thanh trừ, chờ ở tại đây đâu!

Trong bóng tối truyền đến thanh niên tiếng cầu xin tha thứ cùng tiếng kêu rên: "Đại vương tha mạng a, ta chính là cái làm việc, chờ một chút đừng đánh nữa đừng đánh nữa, đừng đánh mặt! Sớm biết người ở đây, ta liền không tới a!"

"Đại ca, đừng khinh người quá đáng!"

"A! Ngọa tào!"

Trong phòng một lần nữa bình tĩnh lại.

Ngoài phòng Khánh Trầ nghe được bên trong động tĩnh về sau, quay người liền hướng phía nơi xa đi đến.

Chuyện đêm nay biến đổi bất ngờ, hắn cần về nhà hảo hảo làm rõ mạch suy nghĩ, đem chuyện đã xảy ra cho vượt một chút.

Khánh Trầ tại chỗ không người lấy xuống chính mình áo tơi, nhét vào bên đường dưới mái hiên "Rương quỳên tặng quần áo" .

Chờ áo tơi này lại lại thấy ánh mặt trời, đã là vài ngày sau sự tình, mà lại người phụ trách phân lấy quần áo cũng sẽ không biết áo tơi lai lịch.

"A, " Khánh Trầ ngẩng đầu lên, thành linh phát hiện trong đêm tối một bóng người đang nhanh chóng hạ xuống lấy.

Hắn vội vàng lách mình đến một bên, vị kia gọi là Ương Ương nữ hài thì chính chính rơi vào hắn vừa mới vị trí.

Khánh Trần cảnh giác không nói gì.

Ương Ương nhìn thoáng qua rương quyên tặng quần áo, hiếu kỳ hỏi:
"Người ở chỗ này làm gì? Ta ở trên trời tìm người tốt nửa ngày đâu!"

"Ta cho vùng núi quyên điểm quần áo," Khánh Trần hồi đáp.

"Quý mới sẽ tin người chuyện ma quỷ đi," Ương Ương nói ra.

"Người lại là vì cái gì xuất hiện ở đây?" Khánh Trần nhíu mày.

"Tìm người mang ta về nhà a," Ương Ương đương nhiên trả lời.

Khánh Trần lần nữa chấn kinh: "Người ngay cả nhà cũng không tìm tới, lại có thể tìm tới ta?"

"Bởi vì ta biết người còn chưa đi xa a," Ương Ương nói ra: "Ta lúc đầu muốn đón xe trở về, nhưng lần này ngày mưa xe taxi quá ít."

"A," Khánh Trần nói ra: "Vậy người đi theo ta đi."

"Đúng rồi, người đồng bạn kia đâu, đã đi rồi sao?" Ương Ương nghi ngờ nói: "Ta làm sao không nhìn thấy hắn?"

Khánh Trần nói ra: "Hắn khả năng đã sớm dỡ xuống áo tôi, người chưa thấy qua hắn, đương nhiên tìm không thấy."

Nói, hai người đều rẽ đến trên đường lớn, sánh vai đi tại trên lối đi bộ.

Mưa to đã ngừng nghỉ, trong không khí đều là tươi mát lại thanh lương hương vị, thư sướng cực kỳ.

Tiểu thành thị đường đi bởi vì thoát nước công năng chẳng ra sao cả, cho nên lộ diện tích lấy thật sâu hố nước.

Ưong Ưong nói ra: "Đúng rồi nói với người cái sự tình, người của Côn Lôn hỏi ta là ai, ta lúc ấy cũng chưa nghĩ ra trả lời thế nào, cho nên liền nói ta cũng là Lưu Đức Trụ thủ hạ."

Khánh Trầ n có chút bất đắc dĩ, lần này Lưu Đức Trụ sợ là càng thêm làm người khác chú ý đi.

Ưong Ưong lại hỏi: "Người đồng bạn kia là năng lực gì a, cấp bậc gì?"

"Ta cũng không biết, chúng ta đều là không cho phép tự mình liên hệ, " Khánh Trầ n lắc đầu.

Ưong Ưong nghiêng đầu nghĩ một hồi: "Ta vẫn là cảm thấy người chính là người giết dây kia, mặc dù ta cũng không biết người một cái tiêm vào thuốc biến đổi gien người bình thường, vì cái gì có thể chỉ huy siêu phàm giả."

"Thật có lỗi, người thật sai lầm, " Khánh Trầ n trả lời.

"Nếu không ta cũng gia nhập các người đi, ta rất biết đánh nhau, " Ưong Ưong có chút hăng hái nói: "Ta cảm giác gia nhập các người sẽ rất có ý tứ."

"Ta đây không làm chủ được, đến hướng lão bản báo cáo mới được, " Khánh Trầ n trả lời.

Ưong Ưong thở dài: "Được chưa, vậy ta ngày mai hỏi người một lần nữa."

Khánh Trầ n: "..."

...

Cảm tạ Tuyệt Mãn Thanh Trầ n, Vô Âm Đạn hai vị đồng học trở thành

quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Nguyệt phiêu! Nguyệt phiêu! C`ài nguyệt phiêu!

Mời các bạn đọc truyện của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 173, cao thâm mặt trác lão bản

"Người bây giờ là đẳng cấp gì?" Khánh Trậ̀n hỏi.

Hắn cùng Ựng Ựng sánh vai đi tại trên lối đi bộ sau cơn mưa, trên mặt đất đ̣ều là bị mưa to cho đập xuống lá rụng, dính sát hợp tại mặt đất.

Khánh Trậ̀n chợt phát hiện, nữ hài thật rất cao, hẳn 1 mét 82 thân cao quay đ̣ều lúc nhìn thẳng đối phương lịền có thể, hoàn toàn không cần cúi đ̣ều.

Ựng Ựng đem vệ y mũ trùm đội lên đ̣ều trả lời: "Ta cũng không biết ta là đẳng cấp gì a."

"Người làm sao lại không biết mình đẳng cấp? !" Khánh Trậ̀n kinh ngạc.

"Ta là tại trên đường sắt cao tốc đến Lạc thành, cánh tay bỗng nhiên xuất hiện đ̣ếm ngược, " Ựng Ựng giải thích nói: "Chờ ta xuyên qua thời điểm, lịền một người ở trên vùng hoang dã, bên người trong bọc hành lý có ta liên bang thẻ ID thân phận, cùng một chút đ̄ồ dùng hàng ngày . Chờ ta trở lại liên bang thành thị sau cái gì đ̄ều chưa quen thuộc, cũng không dám loạn hỏi."

Khánh Trậ̀n giật mình, nguyên lai là cái đ̄ộc hành hiệp.

Trên lý luận siêu phạm giả là có thể xuyên qua, bởi vì bọn hắn cũng không có cải biến chính mình gen, Lý thị khổng chế thời gian hành giả bên trong lịền có một cái siêu phạm giả.

Nhưng mà một xuyên qua lịền trở thành lợi hại như vậy siêu phạm giả, cũng coi là người đ̄ược trời chọn đi?

Khánh Tr ần hỏi: "Vậy người biết chính mình là thế nào tu hành sao?"

"Ta là giác tỉnh giả a, không cần tu hành, " Ương Ương sừng sốt một chút đáp lại nói: "Người không biết sao, giác tỉnh giả cùng người tu hành mặc dù đều là siêu phàm giả, cũng đều là khai phát nhân thể tiềm năng, nhưng hoàn toàn là hai đầu tuyến đầu."

"Tỉ như Lý Thúc Đ ồng chính là người tu hành, bọn hắn tổ chức Kỳ Sĩ có truyền thừa của mình, kẻ kẻ tục có thể đi đường các tiềm bối đi qua, từng bước một làm gì chắc đó đem tiềm năng phóng thích."

"Tỉ như ta chính là giác tỉnh giả, ngày bình thường không cần tu hành, nhận rất lớn kích thích thời điểm có thể tiếp tục hướng đẳng cấp cao hơn thức tỉnh, tấn thăng. Thế giới trong có câu lưu truyền thật lâu chuyện xưa, khi tai nạn phủ xuống thời giờ, tinh thần ý chí mới là nhân loại đối mặt nguy hiểm danh sách thứ nhất vũ khí."

Khánh Tr ần cảm khái nói: "Giác tỉnh giả giống như rất được nhờ a, đều không cần tu hành, không có khổ cực như vậy."

"Nhưng giác tỉnh giả hoàn toàn xem vận khí a, " Ương Ương giải thích nói: "Người tu hành năng lực vẫn luôn là thiên chiến đấu, giác tỉnh giả coi như không nhất định, ta tra tư liệu thời điểm phát hiện, có cái giác tỉnh giả năng lực lại là thổi bong bóng. . . Có thể thổi đặc biệt lớn bong bóng! Còn có cái giác tỉnh giả năng lực là, người đứng bên cạnh hắn chỉ cần đưa tay sờ đáy bàn, liên nhất định sẽ sờ đến nước mũi hoặc kẹo cao su! Còn có còn có, còn có cái giác tỉnh giả năng lực là có thể chữa trị người khác."

Lúc này, Ương Ương tổng kết nói: "Người tu hành sau khi thành công, tất nhiên là thượng đan, trung đan, ADC, mà giác tỉnh giả tương đối xem vận khí, có khả năng giống như ta cũng là hạch tâm, cũng có khả năng sẽ trở thành phụ trợ hoặc là đánh dã. . . Hoặc là trở thành dã quái, pháo xa."

Khánh Tr ần gật gật đầu: "Ừm, lời giải thích này rất thông tục dễ hiểu. . ."

Trở thành dã quái giác tỉnh giả, vậy thì thật là quá thảm rồi.

"Đúng rồi, người tại tòa thành thị nào đâu?" Khánh Trầ như không có chuyện gì xảy ra hỏi.

Ưng Ưng nhìn hấn một cái: "Ta đầu nói rồi , chờ người dự định trao đổi bí mật thời điểm, hỏi lại bí mật của ta đi."

Khánh Trầ cuối cùng hỏi: "Vậy người có thể hay không nói cho ta biết, vì cái gì người ngay cả nhà cũng không tìm tới, lại có thể tìm tới ta? Ta cũng không tin người là ở trên trời trùng hợp nhìn thấy."

"Cái này có thể nói, " Ưng Ưng h ỉ đáp: "Người hấn là đoán được năng lực của ta là không chế lực trường, đúng không, nghe nói người là học thầ, cho nên cái này rất tốt phán đoán."

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu.

"Mỗi người đầu có một cái thuộc về mình lực trường, mặc dù sẽ không ngừng bị hoàn cảnh biến hóa, nhưng một người dấu hiệu là độc nhất vô nhị, " Ưng Ưng nói ra: "Ta nhớ kỹ người lực trường, cũng cảm ứng được, chỉ đơn giản như vậy."

Tựa như b ồ câu đưa tin cảm thụ từ trường năng lực một dạng, bọn chúng luôn có thể tìm tới đường về nhà, cũng là bọn chúng trong mỏ có một cái có thể cảm thụ từ trường khí quan, mà từ trường sẽ vì bọn chúng chỉ dẫn lấy phương hướng.

Khánh Trầ nhìn thật sâu đối phương một chút: "Cho nên, người kỳ thật biết vừa mới cái nào mới thật sự là ta."

"A..., " Ưng Ưng kinh hô: "Nói lỗ miệng, ta còn muốn làm bộ không biết đâu!"

Tại trong mưa to, Khánh Trầ cùng Hứa Nhất Thành đầu mặc lấy áo tơi.

Ở những người khác trong mắt, Hứa Nhất Thành vai trò mới là "Khánh

Trần", nhưng ở trong mắt Ương Ương, nàng có thể xuyên thấu qua biểu tượng nhìn thấy càng thêm bản chất đờ vật: Lực trường.

Không cần nhìn áo tơi, cũng không cần nhìn phương thức chiến đấu, chỉ cần nhìn Khánh Trần lực trường liền tốt.

Lần này đến phiên Khánh Trần có chút lúng túng, nguyên lai mình một trận thao tác mãnh liệt như hổ, nhưng căn bản chưa từng lừa dối phương.

Ương Ương an ủi: "Người yên tâm đi, bí mật này ta sẽ không nói cho người khác, tất cả mọi người muốn ẩn giấu thực lực nha, ta hiểu. Bất quá người đồng đội vẫn rất phối hợp đâu, vậy mà cùng người cùng một chỗ diễn kịch."

"Đừng giả bộ, " Khánh Trần thở dài: "Người có thể trực tiếp cảm thụ lực trường, vậy người nhất định có thể cảm nhận được giữa chúng ta liên hệ."

"A..., người đây cũng đoán được, " Ương Ương hiểu kỳ nói: "Ta quả thật có chút hiểu kỳ, giữa các người kết nối sợi dây kia đến cùng là cái gì, là người đang thao túng hẳn sao?"

"Không nói cho người, " Khánh Trần có chút đau răng, chính mình một số bí mật đúng là bị nữ hài này biết bảy tám phần.

Bất quá, hẳn tin tưởng đối phương như cũ không có cách nào hoàn toàn chắc chắn chính mình là người giật dây, bởi vì, hẳn lực trường tại trèo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích sau tuyệt đối thay đổi qua!

Hắn nói sang chuyện khác: "Vậy người nếu có thể cảm thụ lực trường, lại có thể bay, làm sao lại tìm không thấy nhà mình lực trường tọa độ đâu."

"Bởi vì khoảng cách quá xa a, " Ương Ương nói ra: "Đường Hành Thụ đã vượt qua phạm vi cảm giác của ta, phạm vi cảm giác của ta cũng liền 200m tả hữu."

"Vậy người có thể dọc theo trên đường địa từ tọa độ đến tìm kiếm a, "

Khánh Tr ần nói ra.

"Nhi ều lắm, ta không nhớ được, " Ương Ương trả lời: "Mà lại, ta còn không quá thói quen đem "Thị giác" chuyển đổi thành "Cảm ứng" ."

Khánh Tr ần minh bạch đối phương nói ý tứ, nữ hài này là trở thành siêu phàm giả thời gian còn thiếu, không có thói quen loại này lực trường cảm ứng phương thức.

Tựa như là một người vừa mới học tập tiếng Anh, mặc dù có thể nghe hiểu, nhưng đầu tiên sau đó ý thức đem nghe được tiếng Anh phiên dịch thành tiếng Trung, sau đó lại dùng đại não đi tìm hiểu.

Mà bây giờ Ương Ương đối mặt tình huống là, có hai người ở trước mặt nàng, một cái nói tiếng Anh, một cái nói tiếng Trung, đồng thời tiến hành.

Cái này sẽ dẫn đến cảm giác của nàng xuất hiện hỗn loạn.

Đây cũng là nàng dân mù đường nguyên nhân!

Không phải Ương Ương muốn làm dân mù đường, mà là nàng trời sinh dị tướng, bị "Lực trường giác quan" hòa tan người bình thường "Thị giác giác quan" !

Chờ chút, Khánh Tr ần chợt phát hiện một vấn đề "Người có phải hay không không có bị xuyên việt trước đó, li ền có thể cảm nhận được lực trường r ấ? Bởi vì lực trường cảm giác, cùng thị giác cảm giác đang không ngừng xung đột, cho nên mới dẫn đến người đã mất đi không gian định vị cùng không gian liên tưởng năng lực."

"Ta trước đó không có cảm thụ qua lực trường a, " Ương Ương kỳ quái nói: "Chỉ là luôn cảm giác đi đường lúc dễ dàng đi chệch, giống như là bị không biết nhân tố cho quấy nhiễu giống như. Bất quá người kiêu nói này, giống như thật sự là dạng này a."

Khánh Tr ần giật mình, cho nên cũng là bởi vì đối phương trời sinh cùng

người khác khác biệt, mới có thể biến thành dân mù đường.

Thế giới trong nguyên bản Ương Ương, có giống nhau thân thể, cũng có được giống nhau thiên phú, cho nên đối phương đã thức tỉnh lực trường năng lực không chế.

Thế giới ngoài Ương Ương còn không có gặp được thức tỉnh thời cơ, cho nên chỉ có thể tiếp tục làm một cái dân mù đường.

Bất quá, chờ đối phương thói quen nhận thức mới phương thức, bệnh mù đường hẳn là có thể khỏi hẳn.

Liền giống với, đại bộ phận đồng bào bây giờ nghe "Sorry", "Fuck" dạng này từ ngữ đã vô ý thức liền có thể minh bạch có ý tứ gì, cũng không cần trong đầu phiên dịch thành tiếng Trung.

...

...

Khánh Trần đang suy tư một vấn đề kỳ thật Ương Ương đã từng gặp được phi thường kịch liệt sự tình, tỉ như Ấn Độ Dương bên trên hải tặc chi chiến.

Hắn tin tưởng một khắc này, còn chưa đã giết người Ương Ương trong lòng nhất định phi thường sợ hãi.

Nhưng lúc kia, đối phương cũng không thức tỉnh.

Đây có phải hay không là có thể hiểu thành: Thế giới ngoài quy tắc, cùng thế giới trong là khác biệt, cho nên thế giới ngoài trước đó chưa từng nghe nói qua có giác tỉnh giả, siêu phạm giả.

Cũng bởi vì Thế Giới quy tắc gây nên, cho nên thế giới ngoài Ương Ương mới không có thức tỉnh, mà bên trong thế giới Ương Ương lại đã sớm đã thức tỉnh.

Rất có thể!

Không đúng, nếu như thần thoại là thật, như vậy thế giới ngoài đã từng cũng từng có siêu phàm thoát tục lực lượng, chỉ là về sau chẳng biết tại sao biến mất.

Đương nhiên, thần thoại tựa hồ không thể làm thật.

"Oa, không hồ là học thần a, " Ương Ương kinh hỉ nói: "Khốn nhiều ta nhiều năm như vậy dân mù đường vấn đề, lại bị người giải thích thông, vậy có phải hay không ta về sau bệnh mù đường sẽ từ từ biến tốt?"

"Theo lý giảng hẳn là dạng này, " Khánh Trần gật đầu.

"Cái kia để ăn mừng phát hiện này, người ngày mai làm bữa ăn ngon đi!" Ương Ương vui vẻ nói.

"Cái gì mẹ nó logic? !" Khánh Trần chấn kinh: "Người nói loại lời này thật sẽ không đỏ mặt sao?"

"Sẽ không a, " Ương Ương lễ thẳng khí hùng nói ra.

Khánh Trần nhìn đối phương một chút, tựa hồ kéo như thế một cái cường lực siêu phàm giả nhập bọn, giống như cũng là lựa chọn tốt?

Loại này nữ hài mỗi lần đều có thể xuyên thấu qua lực trường cảm giác được thân phận chân thật của mình, thật sự là quá hung tàn, tối thiểu phải nghĩ biện pháp không để cho đối phương nói ra mới được.

Ương Ương nhìn xem Khánh Trần nói ra: "Lại nói ta đêm nay thật ngoài ý liệu, nguyên bản ta còn có chút đáng tiếc người tiêm vào thuốc biến đổi gen đầu, dù sao thuốc biến đổi gen hạn mức cao nhất có chút thấp, bất quá bây giờ xem ra, người còn có mặt khác át chủ bài. Người có phải hay không thành siêu phàm giả đằng sau, lại chuyên môn tiêm vào thuốc biến đổi gen, liền vì không bị người khác so với DNA?"

"Ừm, " Khánh Tr ần biết siêu phàm giả thân phận gi ấu di ểm không đi xuống, chỉ có thể đổi một loại lí do thoái thác.

Ư ơng Ư ơng nghĩ nghĩ hỏi: "L ần trước gặp người vẫn chỉ là người bình thường đ ầu, vậy mà tấn thăng nhanh như vậy. Mà lại, ta vừa mới bắt đ ầu nhìn người c ần bài poker, cho là người là cận chiến giết người phương thức, ai biết v ềsau lại còn có thể bay bài poker giết người. Vừa mới bắt đ ầu cho là người là cái AD, không nghĩ tới người hay là cái ADC!"

AD phiếm chỉ trong trò chơi nào đó cận chiến hạch tâm nhân vật, mà ADC thì phiếm chỉ công kích từ xa hạch tâm nhân vật. . .

Khánh Tr ần có chút vô lực đ ầu đen rau muống, đừng nói, nữ hài này hình dung vẫn rất hình tượng!

Lại nghe Ư ơng Ư ơng nói ra: "Hiện tại người là ADC, ta là trung đ ạn, chúng ta còn thiếu cái thượng đ ạn cùng đánh đ ấ. . . Áo đ úng, còn có phụ trợ. Người lại đào móc mấy người, chúng ta đội ngũ này chẳng phải xây dựng sao!"

"Dừng lại dừng lại, " Khánh Tr ần che trán: "Ta trò chơi chơi ít, nghe người loại ví von này có chút không thích ứng. Mà lại, ta cũng không nghĩ tới người lại còn là cái nghiện net thiếu nữ."

"Ta vậy. . . Không có gì nghiện net, " Ư ơng Ư ơng do dự nói ra, tựa hồ chính mình cũng không cách nào đặc biệt khẳng đ ịnh.

"Được chưa, " Khánh Tr ần khoát khoát tay: "Đến nhà, ai v ềnhà nấy, có việc ngày mai lại nói."

Sau khi v ềđến nhà, Khánh Tr ần nằm ngửa ở trên giường móc ra máy truy ền tin đến, bên trong đã ch ất đ ầy Lưu Đức Trụ tin tức.

"Lão bản, mẫu thân của ta đã thành công thoát khỏi nguy hiểm, bác sĩ nói nàng chỉ là rất nhỏ não ch ấn đ ộng!"

"Lão bản, chuyện đêm nay rất cảm tạ, cảm tạ ngài để hai vị kia xuất thủ, loại thời điểm này có thể đứng ra đến giúp đỡ, ta Lưu Đức Trụ nhất định cảm kích cả một đời!"

Đến tiếp sau hơn mười câu đầu là không sai biệt lắm cảm tạ chi từ, Khánh Trầ thậm chí có thể tưởng tượng đến đối phương tâm tình kích động.

Thẳng đến một câu cuối cùng: "Lão bản, ta vừa mới phát hiện chính mình phải xuyên qua thời điểm, cho là mình chính là trong tiểu thuyết nhân vật chính, cho nên luôn muốn hèn mọn phát dục, không ngừng lớn mạnh chính mình. Ta tham vàng thỏi, còn đối với ngài che giấu tin tức, tóm lại phạm qua rất nhiều sai lầm. Hiện tại ta khả năng suy nghĩ minh bạch, trên đời này cũng không có cái gì chân chính nhân vật chính, sinh hoạt cũng không phải tiểu thuyết, ta loại này không có gì chủ kiến, cũng không có gì bản lĩnh thật sự người, chân thật đi theo ngài liề tốt."

"Tạ ơn ngài cho tới hôm nay còn nguyện ý giúp ta, thật."

Khánh Trầ nhìn xem những này cảm tạ, trầ mặc h ồi lâu.

Kỳ thật đêm nay hấn trước mặt mọi người xuất thủ cũng là rất mạo hiểm sự tình, nhưng một khắc này hấn nhìn thấy Lưu Đức Trụ công mẫu thân, lại nhìn thấy Lưu Hữu Tài khuyên nhi tử rời đi, cuối cùng vẫn không có thể chịu ở.

Nhưng tối nay là có thu hoạch, Lưu Đức Trụ rất cục quy tâm.

Khánh Trầ trong nội tâm hơi xúc động, trong thoại bản cố sự người khác đầu là hồ khu chấn động, lập tức đào viên tam kết nghĩa cú đầu liề bái, kết quả đến chính mình nơi này, vẹn vẹn thu nạp Lưu Đức Trụ một người này, liề để hấn rất cố hết sức.

Nhưng hấn nghĩ nghĩ, đây chỉ là bởi vì Lưu Đức Trụ là cái người chân thật, mà không phải một cái công cụ hình người đi.

Khánh Trầ bình thần trở về một đầu tin tức: "Nghỉ ngơi thật tốt."

Sau một khắc, Lưu Đức Trụ tin tức lại lớp bớp phát tới: "Lão bản, ta hiện tại cảm giác mình toàn thân đều tốt nóng a, từ trong mưa to chiến đấu lúc ấy lại bắt đầu, luôn cảm giác trong nội tâm có một đám lửa muốn phóng thích, lại bị một loại nào đó quy tắc cho sinh sinh áp chế ở thể nội giống như, ngài biết đây là có chuyện gì sao?"

Lúc này Khánh Trầ tại phỏng đoán: Chỉ sợ thể giới này quy tắc là không cho phép thức tỉnh.

Cho nên Lưu Đức Trụ không cách nào thức tỉnh, Ương Ương cũng vô pháp thức tỉnh!

Thế nhưng là, chính mình có thể ở thế giới này hoàn thành khiêu chiến về sau, mở ra khóa gien sao? Khánh Trầ không xác định, chỉ có thể thử đặng sau mới biết được.

Khánh Trầ đương nhiên không thể nói không biết, không phải vậy "Lão bản" cái này cao thâm mạt trắc hình tượng, chẳng phải sụp đổ à.

Hắn lấy chắc chắn lại cao thâm mạt trắc ngữ khí, nói chính mình đoán kết luận: "Người đã đạt đến giác tỉnh giả bậc cửa, nếu như người có thể đem trong lòng mình ngọn lửa này bảo trì đến lần sau xuyên qua, lần sẽ ở thế giới trong trực tiếp thức tỉnh trở thành siêu phàm giả."

Lưu Đức Trụ nghĩ thầm, lão bản quả nhiên là lão bản, biết đến chính là so với chính mình nhiều a.

Nội tâm của hắn bắn ra mừng như điên cảm xúc đến, chính mình lần muốn trở thành giác tỉnh giả sao?

"Lão bản, ta nên làm như thế nào mới có thể duy trì trong lòng ngọn lửa này a?" Lưu Đức Trụ khiêm tốn thỉnh giáo.

Khánh Trầ trầm tư một lát: "Hồi ức người xuất hiện ngọn lửa này lúc cảm xúc."

"Ta lúc ấy nhìn thấy siêu phàm giả quét sạch sóng lớn, trong nội tâm cuộn lên không gì sánh được phần nộ, " Lưu Đức Trụ không xác định.

"Bảo trì lại loại tâm tình này, " Khánh Trầ n nói ra.

Nếu như lần sau đối phương xuyên qua lúc trở thành siêu phàm giả tốt nhất, không thành mà nói, đó chính là người không có bảo trì lại.

Dù sao cũng không ai trải qua loại chuyện này.

"Được rồi, lão bản sớm nghỉ ngơi một chút!" Lưu Đức Trụ phát xong tin tức, nổi giận đùng đùng từ bệnh viện nhà vệ sinh công cộng ngăn cách bên trong đẩy cửa đi ra ngoài, .

Sau một khắc, cái nào đó ăn chơi thiếu gia cho Lưu Đức Trụ phát tới Wechat giọng nói: "Trụ ca, nghe nói nhà người bên kia xảy ra chuyện a, đến cùng tình huống như thế nào?"

Lưu Đức Trụ đề xuống nút giọng nói g ầm thét: "Ta cũng không biết!"

Nghe giọng nói ăn chơi thiếu gia đầu mộng, người không biết cũng không biết đi, rống thứ đ ồ chơi gì. . .

Không đợi hẳn kịp phản ứng, Lưu Đức Trụ lại phát tới một đ ầu g ầm thét giọng nói: "Thật xin lỗi!"

Ăn chơi thiếu gia: "? ? ?"

Đại lão nổi giận đ ầu phát như thế có lẽ phép sao! ?

Mời các bạn đọc truyện của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 174, mang ta về nhà

Đếm ngược 116:00:00.

Kính thành yên ngoại ô nơi nào đó trong nhà máy bị vứt bỏ.

Giày da giẫm đạp tại trên mặt đất bê tông thanh âm từ xa mà đến gần, hơn 30 tên bị treo ở trên lương trụ thời gian hành giả từ từ mở mắt.

Bọn hắn nhìn thấy trong nhà xưởng mờ tối này, trên trăm cái nghiêm túc bóng người chính an tĩnh nhìn chăm chú lên bọn hắn.

Trong những người này, có trung niên nam nữ, có người tuổi trẻ, có học sinh bộ dáng thiếu niên.

Bọn hắn mặc đồng phục màu đen, ống tay áo đầu thêu lên Cửu Châu hai chữ.

Trên thân những người này máu me đầm đìa, huyết dịch từ trên thân hướng phía dưới chảy xuôi, hội tụ tại mũi chân, sau đó rơi vào bê tông mặt đất trong tro bụi, hỗn tạp cùng một chỗ.

Theo tiếng bước chân tới gần, đám người yên lặng tránh ra một con đường.

Mặc âu phục màu xám tro Hà Kim Thu đi vào những thời gian hành giả này trước mặt, hắn không nói chuyện, chỉ là nhẹ nhàng cởi áo khoác giao cho một bên trung niên nhân, lại giải khai chính mình áo sơ mi trắng khuy măng sét.

"Các người cũng là người thế giới ngoài, có suy nghĩ hay không qua nếu

như kho tin tức hộ tịch mất trộm, sẽ có hậu quả gì?" Hà Kim Thu nhìn xem trước mặt đám người bình tĩnh hỏi.

Bị treo ở trên lương trụ một tên thời gian hành giả giãy giụa nói: "Coi như chúng ta có lỗi, người Cửu Châu cũng không nên vận dụng tư hình!"

Hà Kim Thu chậm rãi nói: "Ta đến nói cho người sẽ có hậu quả gì đi, thế giới trong cường đại máy tính, sẽ đem trong tin tức hộ tịch mỗi người cùng liên bang hộ tịch tin tức tiến hành so với, thậm chí đầu không cần một giờ, bọn hắn liền có thể biết có bao nhiêu người có thể sẽ trở thành thời gian hành giả."

"Trong những người này, có chút là đã trở thành thời gian hành giả, có chút là còn không có phát động xuyên qua đi đầu kiện, nhưng đầu chỉ có một cái hạ tràng, đó chính là bị thế giới trong đám quái vật khổng lồ, vô tình thanh trừ."

"Khi đó sẽ chết bao nhiêu người? Mấy vạn? Mấy trăm ngàn? Ai biết được. Các người cũng xuyên qua có một đoạn thời gian đi, hẳn phải biết thế giới trong tập đoàn đến cỡ nào lãnh khốc vô tình, đó là chân chính băng lãnh máy móc, không nể tình."

Một tên thời gian hành giả cúi đầu nói: "Chúng ta biết sai, xin đừng nên lại tra tấn chúng ta."

Nhưng mà Hà Kim Thu đối với cái này mắt diếc tai ngo: "Mặt khác bị bức hiếp thời gian hành giả, nếu như làm ra bất đắc dĩ sự tình, ta còn có thể hơi lý giải một chút. Nhưng các người các vị ở tại đây, mỗi cái đầu là chủ động phụ thuộc tập đoàn, cho nên mới sẽ nhanh như vậy liền dẫn tới nhiệm vụ, ta nói không sai đi. Loại này chủ động phản bội tình huống, ta là không thể nào dễ dàng tha thứ."

Nói xong, Hà Kim Thu giơ tay lên thương kích trúng một tên phản đòmi tâm, sau đó đem súng lục đưa cho bên cạnh trung niên nhân, chỉ gặp trung niên nhân cũng tay giơ lên, đánh chết một người khác.

Hà Kim Thu dùng bình thảo ngữ khí nói ra: "Không có cái gì tư hình không tư hình, ta hi vọng các vị minh bạch, chúng ta tại kinh lịch chính là một trận chiến tranh. Hòa bình niên đại đã quá lâu, chư vị có lẽ đã quên lãng chiến tranh đến cỡ nào tàn khốc. Cửu Châu từ sinh ra ngày lên, liền nhất định đi thủ đoạn phi thường."

Hắn nhìn về phía sau lưng tất cả mọi người nói ra: "Các người cũng biết Côn Lôn đang đối mặt cái gì, ít ỏi tiền lương, phúc lợi thấp, không có bảo hộ nhân sinh. Coi như chúng ta tổng sự đặc chủng ngành nghề, cũng chỉ có thể mỗi tháng dẫn tới hơn một vạn khối tiền, tính cả trợ cấp khả năng vừa qua khỏi 30.000, chết, tiền trợ cấp cùng người khác cũng không có gì khác biệt. Đây là bởi vì cái gì đâu, bởi vì bọn hắn quá gò bó theo khuôn phép, còn sống ở quá khứ thời đại trước bên trong."

"Ta hi vọng chư vị minh bạch, đối mặt trận này hai thế giới ở giữa lúc chiến đấu, các người những thời gian hành giả này mới thật sự là trụ cột vững vàng, ta sẽ dẫn lấy các người ở thế giới trong đặt chân, cũng sẽ mang theo các người giải trừ nỗi lo về sau. Tại chính thức chiến tranh tiến đến trước đó, chúng ta trước hết học được bảo vệ mình. Trận chiến tranh này, cũng nhất định phải do chúng ta tới chủ đạo. Đây là các người gánh chịu nguy hiểm đồng thời, nhất định phải hưởng thụ vinh quang."

Nói xong, người phía sau trong nhóm, mỗi người đều yên lặng đi lên phía trước cầm qua súng ngắn, đối với những cái kia chết đi phần đờ trên thân bóp cò.

Đây là nhập đội.

Hà Kim Thu lặng lẽ nhìn mỗi người đưa trước nhập đội, nhưng đây vẫn chỉ là Cửu Châu bên trong một bộ phận rất nhỏ người, muốn làm cho cả Cửu Châu các loại tán đồng kế hoạch của mình, còn cần thời gian dài hơn.

Hắn muốn đi ổn một chút.

Lúc này một bên trung niên nhân lấy ra một khối mặt phẳng, phía trên sưu tập Lạc thành chiến đấu tư liệu: "Lão bản, đêm nay xuất hiện ba tên Côn

Lôn bên ngoài thời gian hành giả, một tên là chúng ta trước đó chú ý Lão Quân sơn sát thủ, hẳn là cái kia gọi Khánh Trầ học sinh, một tên là nữ hài, nhìn tình huống chiến đấu hẳn là có thể khống chế lực trường, còn có một tên tương đối kỳ quái, đối phương lấy bài poker giết người, tố chất thân thể tuyệt đối là siêu phàm giả không thể nghi ngờ, cấp bậc không biết nhưng thủ đoạn tương đối hung mãnh."

Mặt phẳng bên trong, rõ ràng là một đoạn HD video, nhìn góc độ mà nói, người quay chụp liền giấu ở khu cư xá Hưng Long nào đó đây lâu vũ bên trong.

Hà Kim Thu nhìn xem hình ảnh chiến đấu: "Chúng ta xếp vào tại Côn Lôn người ở bên trong nói thế nào? Nữ hài này cùng cái kia dùng bài poker, có hay không thân phận phỏng đoán?"

"Hắn nói nữ hài công khai hướng đường xa thừa nhận là Lưu Đức Trụ thủ hạ, như vậy một người dùng bài poker khác, cũng hẳn là cùng bọn hắn cùng thuộc một tổ chức, " trung niên nhân nói ra: "Tổ chức này nhân số không nhiều, nhưng cá thể thực lực viễn siêu thời gian hành giả khác."

Trong nhà máy bị vứt bỏ tiếng súng dần dần ngừng, khôi phục an tĩnh.

Hà Kim Thu trầm mặc thật lâu nói ra: "Xem ra Lạc thành đã biến thú vị, quay chung quanh ở bên người Lý Thúc Đễng vị kia thời gian hành giả, bắt đầu bộc phát tầm ảnh hưởng của hắn. An bài người của chúng ta đi qua, lần này chúng ta trực tiếp trên người Lưu Đức Trụ mở ra lỗ hổng, nhìn xem tổ chức này phía sau đến cùng là thần thánh phương nào."

"Được rồi, cái này an bài, " trung niên nhân đáp lại nói: "Vậy chúng ta người đi qua đằng sau, trọng điểm chú ý nữ hài kia cùng người sử dụng bài poker? Ta nhìn cái kia gọi là Khánh Trầ, còn giống như chỉ là người bình thường, không cần quá nhiều chú ý."

Hà Kim Thu trầm tư nói: "Có thể giảm xuống chú ý đẳng cấp, nhưng không có khả năng triệt để từ bỏ, Lão Quân sơn bên trên hẳn đã chứng minh chính mình hung mãnh, loại người này sẽ có một ngày đột nhiên trở

thành siêu phàm giả sẽ phi thường dọa người."

"Được rồi minh bạch, " trung niên nhân nói ra.

"Mặt khác, " Hà Kim Thu ánh mắt đảo qua tất cả mọi người ở đây: "Cần thủ đêm nay bí mật, vị kia Trịnh lão bản cũng nhất định tại Cửu Châu sắp xếp không ít người."

...

...

Đếm ngược 117:00:00.

Trời tối người yên rạng sáng, Khánh Trần mồ hôi dãn dề kết thúc huấn luyện, mồ hôi từ hần trên cằm trượt xuống, nhỏ xuống trên mặt đất.

Bây giờ hần một bước vượt qua người bình thường cùng siêu phàm giả ở giữa hàng câu, đạt đến cấp E đỉnh phong tiêu chuẩn, phổ thông huấn luyện đã không cách nào thỏa mãn nhu cầu của hần, nhất định phải mua cao hơn phụ trọng vật mới được.

Khánh Trần còn không quá rõ ràng thế giới trong là như thế nào bình phán cấp bậc, hần hơi đánh giá một chút chính mình bây giờ lực lượng, đại khái là bình thường người trưởng thành gấp năm lần.

Cho nên đêm hôm đó sát thủ muốn rút súng, lại bị hần đè xuống cánh tay làm sao cũng không nhổ ra được.

Đối với cái này, Khánh Trần đã rất hài lòng.

Duy nhất không đủ chính là, chân khí khôi phục có chút chậm chạp, một trận chiến đấu tiêu hao chân khí, sợ là cả ngày mới có thể khôi phục tới.

Khánh Trần đưa tay nhìn mình trên cổ tay trong suốt vật cấm kỵ ACE-019, Con Rối Giật Dây.

Ngày hôm qua cuộc chiến đấu bên trong, vật cấm kỵ này chiếm công đầu, nếu không phải có vật cấm kỵ, hẳn cũng không có cách nào như vậy thành thạo điều luyện.

Chỉ là lúc này, Khánh Trầ chợt phát hiện Con Rối Giật Dây dị dạng.

Chỉ thấy nó nguyên bản trơn nhẵn cuối cùng, lúc này lại tách ra một rẽ nhỏ, 13 centimet.

Cái này chỗ rẽ nhìn tựa như là thời gian dài không có bảo dưỡng về sau, tóc chỗ rẽ, Khánh Trầ âm thầm suy nghĩ, Con Rối Giật Dây chẳng lẽ là bị chính mình dùng hỏng à.

Cái này khiến Khánh Trầ hơi kinh ngạc, phải biết đây chính là vật cấm kỵ a, là không nhìn quy tắc t ần tại, làm sao có thể kinh lịch một trận chiến đấu li ền dùng hỏng? !

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ khả năng càng có khuynh hướng một suy đoán khác: Có thể hay không chính mình tối hôm qua giết người, cho nên dẫn đến Con Rối Giật Dây thỏa mãn cái khác thu nhận đi ều kiện, tỉ như, không chế càng nhiều người?

Có thể chính mình cũng không có hướng Con Rối Giật Dây hiến tế những người kia a, chẳng lẽ là Con Rối Giật Dây tự chủ thu nạp những sát thủ kia linh h ần?

Khánh Trầ đánh giá Con Rối Giật Dây, Con Rối Giật Dây bản thân chi ều dài 50 m, hiện tại cái này 13 centimet chỗ rẽ căn bản không đáng chú ý.

Nhưng bởi vì cái gọi là góp gió thành bão, một ngày nào đó cái này chỗ rẽ chi ều dài đ ầy đủ không chế người thứ hai.

Vẻn vẹn không chế một người, khả năng còn không tính khủng bố.

Nhưng nếu như có thể không chế 3 cái, 4 cái, 10 cái đầu, như vậy cá thể

thực lực cũng sẽ đạt đến chất biến!

Khánh Tr ần tính toán , dưới tình huống bình thường trong chiến tranh, đơn binh năng lực cùng lúc đó, một phương binh lực nếu như là đối phương gấp ba, li ền có thể tạo thành nghi ền ép cục diện.

Tại bình thường lúc chiến đấu, loại đạo lý này cũng hoàn toàn áp dụng.

Nếu như mình có thể lại không chế hai cái ngang cấp siêu phàm giả, như vậy mặc kệ đối mặt bất luận cái gì ngang cấp địch nhân, đều có thể trực tiếp nghi ền ép.

Nếu như mình có thể lại không chế mười cái, như vậy hẳn lại đối mặt Tào Ngụy hoặc là Khánh Hoài như thế cấp C cao thủ, cũng không có như vậy cố hết sức.

Tối thiểu đối phương trọng thương thời điểm, chính mình hoàn toàn có thể cùng nhau tiến lên, thông qua chính xác vi mô đến từng bước xâm chiếm đối phương thế lực.

Vi mô vật này, Khánh Tr ần quen thuộc.

Chờ chút, Khánh Tr ần bừng tỉnh!

Đề cập Con Rối Giật Dây lúc, Lý Thúc Đ ồng cũng không giảng giải bao nhiêu kỹ càng, chỉ nói nó là cái tương đối tà ác vật cấm kỵ, mỗi tháng đều phải hiến tế năm người mới có thể tiếp tục sử dụng.

Nhưng kỳ thật chỉ là như vậy mà nói, cái kia Con Rối Giật Dây còn không tính tà ác, ở thế giới trong thời đại nhân mạng như cỏ kia, siêu phàm giả giết năm người căn bản cũng không xứng được xưng tà ác.

Cho nên, vật cấm kỵ này tựa hồ có ẩn tình khác.

Hiện tại Khánh Tr ần cũng thăm dò ra Con Rối Giật Dây mới thu cho đi ều kiện, hẳn phát giác chính mình vậy mà theo bản năng tự hỏi, không chế bao

nhiều người li ền có thể hoàn thành dạng gì sự tình.

Nhưng căn bản không có trước tiên suy nghĩ, đến giết bao nhiêu người mới có thể mở ra Con Rối Giật Dây kế tiếp năng lực!

Khánh Tr ần buông xuống cấp tốc tăng lên Con Rối Giật Dây ý nghĩ, hấn đã đáp ứng Lý Thúc Đ ồng phải gìn giữ bản tâm.

Đương nhiên, nếu như là người đáng chết, hấn cũng sẽ không bỏ qua.

Lúc này, Khánh Tr ần lại nghĩ tới một vấn đề khác: Nếu như Con Rối Giật Dây có giai đoạn thứ hai thu nhận năng lực, vậy có phải hay không mặt khác vật cấm kỵ cũng sẽ có?

Nếu như là Con Tem Ác Ma, tại giai đoạn thứ hai sẽ là bộ dáng gì?

Sáng sớm, Khánh Tr ần còn chưa tỉnh ngủ thời điểm chỉ nghe thấy tiếng đập cửa.

Hấn mở to mắt đi mở cửa, lại trông thấy Ương Ương li ền đứng ở ngoài cửa: "Có chuyện gì sao?"

"Nên đi đi học, " Ương Ương bình tĩnh nói.

"Không phải, người đi học li ền đi a, đến gọi ta làm gì?" Khánh Tr ần mơ hồ nói, hấn nhìn thoáng qua thời gian: "Mà lại đây cũng quá sớm đi, mới 6:50!"

"Ta muốn đi ăn Lạc thành nơi đó bữa sáng, nhưng ta đi xa tìm không thấy đi trường học con đường, dẫn đến đến trễ, " Ương Ương nói ra: "Cho nên người dẫn ta đi đi, bữa này ta mời."

Khánh Tr ần do dự một chút: "Được chưa, súp tiêu nóng, bún gạo, bánh bao, muốn ăn cái gì?"

Hấn v ề trong phòng một bên rửa mặt vừa nói.

"Đầu muốn ăn, " Ương Ương nghênh ngang đi theo vào phòng.

"Người sẽ không về sau mỗi sáng sớm đầu đến gọi ta đi ăn điểm tâm a? !" Khánh Trầ'n nghi ngờ nói.

"Vậy phải xem ta lúc nào chán ăn, " Ương Ương ng ồi ở trên ghế sa lon, kiên nhẫn chờ đợi Khánh Trầ'n.

"Vậy ta mỗi ngày dẫn người đi ăn điểm tâm, cũng không thể một chút chỗ tốt đâu không có a?" Khánh Trầ'n hỏi.

"Người mang đoàn viên tiến hành lập đoàn, không phải chuyện đương nhiên sao, " Ương Ương cũng rất nghi hoặc: "Thời điểm then chốt ăn uống no đủ đoàn viên sẽ giúp người đánh nhau a!"

"Phốc, " Khánh Trầ'n đem súc miệng nước nôn tiến vào trong ao: "Người chừng nào thì li ền thành đoàn viên r ồi? Ta đầu nói r ồi muốn trước hỏi một chút lão bản!"

"Vậy người hôm qua nói sẽ hỏi, hỏi sao?"

"Lão bản còn không có h ồi phục ta!"

"Được, vậy ta ngày mai hỏi người một l ần nữa."

Khánh Trầ'n: ". . ."

Đối với loại này kẹo da trâu, h ần cũng không biết nên làm cái gì tốt.

Nhưng mà h ần biết rõ, nữ hài này muốn vào đoàn, thu ần túy chính là cảm thấy chơi vui mà thôi.

Sáng sớm nhanh đánh chuông lúc, Khánh Trầ'n cùng Ương Ương hai người cùng đi vào phòng học.

Hàng cuối cùng nguyên bản còn mặt ủ mày chau Nam Canh Thiên, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân ba người, lập tức tinh thần tỉnh táo.

Mà Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người, thì giống như là nhìn xem một loại nào đó kỳ quan đống dạng, trong nội tâm phát ra tán thưởng kinh hô.

"Là trùng hợp a?" Trương Thiên Chân chần chừ hỏi.

"Hẳn là lúc ra cửa trùng hợp gặp gỡ, " Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ: "Ưong Ưong loại kia tính cách, ngày bình thường bình thường ba năm cái nam sinh đừng nghĩ cận thân."

"Ừm, khả năng thật là trùng hợp đi, " Trương Thiên Chân nói ra: "Đúng rồi, tối hôm qua tin tức đã xông lên nóng quét ba vị trí đầu, có người nói hết thấy đầu là bởi vì Vương gia muốn giết Lưu Đức Trụ."

Hồ Tiểu Ngưu nhíu mày: "Muốn hay không cùng một chỗ cảnh cáo một chút Vương gia?"

Đêm qua chiến đấu, truyền muốn so trong tưởng tượng còn nhanh hơn.

Vặn vặn hơn một giờ thời gian, liền bắt đầu tại Lạc thành nhân dân trong vòng bằng hữu refresh, ngay sau đó lại xông lên Microblogging hot search.

Lúc đó ở đây tị nạn cư dân rất nhiều, có người thậm chí trực tiếp đập xuống Ưong Ưong từ trên trời giáng xuống một màn kia, mà truyền bá rộng nhất, cũng chính là đoạn video này.

Trong video hình ảnh còn có chút mờ hồ, tia sáng cũng rất tối, Lưu Đức Trụ cũng mẫu thân ngay tại phi nước đại, một đầu sóng lớn đánh tới lại bị từ trên trời giáng xuống thiếu nữ trấn áp xuống dưới.

Bởi vì cách khá xa, thiếu nữ có mang theo mũ trùm căn bản thấy không rõ tướng mạo, nhưng tất cả những thứ này đều không ảnh hưởng mọi người cảm thụ trong video siêu phàm thoát tục lực lượng.

Từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, đây cũng là trong nước trong tin tức lần thứ nhất xuất hiện chân thực siêu phạm giả hình ảnh chiến đấu, cùng dĩ vãng một ít nổi tiếng internet vì cộ nhiệt độ chế tác video đặc hiệu hoàn toàn khác biệt.

Trong video, Lưu Đức Trụ bị hàng xóm xác nhận đi ra, tất cả mọi người đối với hắn khen không dứt miệng, nhao nhao biểu thị lúc ấy bước ngoặt nguy hiểm, tiêu hỏa tử vì đưa mẫu thân đi bệnh viện, không để ý chút nào nguy hiểm. . .

Mà lại, liên quan tới thiếu nữ kia lời đồn đại cũng truyền ra, đầu nói nàng là chuyên môn tới cứu Lưu Đức Trụ.

Giờ này khắc này, một mục nhện xuống không có bại lộ thời gian hành giả thân phận ủy viên học tập Ngũ Tuấn Dật, lúc này rốt cục nhện không được: "Kỳ thật ta cũng là thời gian hành giả, vừa vặn xuyên qua đến ngục giam số 18. Mới đầu ta nhìn thấy trong ngục giam những cái kia máy móc quái vật thời điểm, người đầu sợ choáng váng. Sau đó ta liền gặp Lưu Đức Trụ, có hắn bảo bọc ta, trong ngục giam những phạm nhân khác căn bản không dám làm gì ta."

Ngũ Tuấn Dật tiếp tục nói: "Các người là không biết, Lưu Đức Trụ tại trong ngục giam số 18 địa vị quá cao, ta cảm thấy hắn hiện tại có thể là lợi hại nhất thời gian hành giả một trong. . ."

Nam Canh Thần ngồi tại Khánh Trần bên cạnh lờm liếc miệng, hắn viết tờ giấy: "Trần ca, Lưu Đức Trụ sáng sớm đến một lần trường học liền bị đám kia phú nhị đại cho vây quanh, khóc hô hào nói muốn đi thành thị số 18 tìm nơi nương tựa hắn đâu, còn có người nói đã ở trên đường."

Khánh Trần tại trên tờ giấy viết: "Lưu Đức Trụ tại trong ngục giam số 18, bọn hắn tìm nơi nương tựa đi qua có làm được cái gì?"

Nam Canh Thần trả lời: "Trần ca người không biết, bọn hắn đã bắt đầu nghiên cứu luật pháp liên bang, chuẩn bị tập thể vào ngục giam. Bọn hắn

nói phạm việc nhỏ căn bản vào không được ngục giam số 18, đến trốn thuế lậu thuế, hoặc là tham gia câu lạc bộ tiến hành mười người trở lên phạm tội hoạt động d ễn người trọng thương mới được."

Khánh Tr ần hít một hơi lãnh khí, những phú nhị đại này cũng đều là nhân tài a!

Nhưng những người này chẳng lẽ không nghĩ tới sao, phạm tội đằng sau còn có lập án đi ều tra giai đoạn, tố tụng hình sự giai đoạn , chờ thành thị số 18 toà án phán quyết xuống tới, sợ là Lưu Đức Trụ ầu đã bị chính mình chính ra ngục giam.

Đến lúc đó mấy chục hào phú nhị đại ng ồi xõm ở trong ngục giam số 18, lấy nước mắt rửa mặt? !

Lúc ấy còn muốn ra ngục giam, sợ là so đi vào khó nh ều a.

Nam Canh Th ần tại trên tờ giấy viết: "Những phú nhị đại này rất hiếm thấy, bọn h ần phát hiện trên cánh tay mình có đ ếm ngược v ềsau, phản ứng ầu tiên ầu là ng ậm lấy vàng thổi xuyên qua, cùng thời gian hành giả khác hoàn toàn khác biệt, sợ mình ở bên trong không có t iền tiêu."

Khánh Tr ần thở dài, chính mình là c ần vàng thổi v ềthế giới ngoài, người ta lại là c ần vàng thổi đi vào, hoàn toàn không phải một cái đ ải ngộ a.

Nam Canh Th ần lại viết: "Đúng r ồi Tr ần ca, người tới hôm qua cũng tại hiện trường đi. . ."

"Ừm."

"L ần sau loại chuyện này có thể hay không kêu lên ta à, ta tìm cái cao l ầu lấp xong thiết bị, đem hình ảnh chiến đấu cái gì toàn đập thành HD, nghe nói dạng này một ầu video có thể bán mấy trăm ngàn ầu!"

Khánh Tr ần ng ây ng ần cả người, cái này tựa như là ầu con đường phát tài a!

Đám câu tử đầu là bất tin tức điểm nóng, mà hẳn ngay tại điểm nóng bên cạnh, có hay không có thể chế tạo điểm nóng ra bán tiền?

Cũng không cần quá kịch liệt, trực tiếp cần Lưu Đức Trụ yêu thích ra ngoài bán, nói không chừng đầu có thể đổi lấy không ít thu nhập.

Đương nhiên, hiện tại Lưu Đức Trụ nhiệt độ có chút quá đi, khả năng bán không lên giá bao nhiêu tiền.

Nhưng là, mới điểm nóng "Từ trên trời giáng xuống nữ hài", sáng sớm còn gọi lấy chính mình cùng đi ăn điểm tâm đầu.

Khánh Trần đưa ánh mắt chậm rãi chuyển hướng Ương Ương, đã thấy Ương Ương cúi đầu nhìn xem điện thoại bỗng nhiên nói ra: "Nhìn tin tức, Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm hệ thống thượng tuyến, tất cả thời gian hành giả cũng có thể nghiệm chứng vào nhóm. Bất quá bởi vì thiết bị khăn trương quan hệ, nguyên kế hoạch mở ra 12 cái trò chuyện nhóm, hiện tại chỉ có thể mở ra 1 cái, cho nên, chỉ tiếp nạp thế giới trong thân phận đặc thù nhất thời gian hành giả."

"Người sẽ thêm sao?" Khánh Trần hỏi.

"Đương nhiên phải thêm, đây là cùng thời gian hành giả khác gắn bó cùng một chỗ cơ hội tốt, ở bên trong có thể trao đổi đến quá nhiều hữu dụng tin tức, " Ương Ương nói ra: "Bất quá bây giờ khẳng định không có khả năng thêm, quá sớm bại lộ thân phận sẽ có quá nhiều tai hoạ ngầm."

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Kỳ thật, người bây giờ muốn thêm cũng thêm không vào đi."

Nam Canh Thần ở một bên nói ra: "Trên mạng có người phát Microblogging nói, người xếp hàng nghiệm chứng đầu 13 triệu. . ."

Khánh Trần không có kinh ngạc.

Trên internet phát sinh chuyện lớn như vậy, không quan tâm có phải hay không thời gian hành giả, tất cả mọi người sẽ đụng một chút não nhiệt.

Mắt nhìn thấy, cái này 13 triệu xếp hàng nhân số, còn tại đi lên nhảy trưởng.

Khánh Trần xem chừng, Hà Tiểu Tiểu chỉ sợ đánh giá thấp những đống bào tham gia não nhiệt nhiệt tình.

Coi như hôm nay xếp hàng nhân số đột phá 100 triệu, hẳn cũng sẽ không kinh ngạc.

Quả nhiên, đến chạng vạng tối nhanh tan học lúc, hệ thống xếp hàng nhân số đã đạt đến 93 triệu, mà lại số lượng vẫn tại không ngừng gia tăng.

Kỳ thật lúc đầu có ít người còn không nguyện ý đụng não nhiệt này, kết quả về sau sự tình càng truyền càng xa, rất nhiều người chạy tới xếp hàng lần đầu tiên vì muốn đem xếp hàng nhân số tiến đến 100 triệu.

Ngay tại xếp hàng nhân số nhanh đến 100 triệu lúc, hệ thống đột nhiên đẩy ra mới giao diện: Tự động sàng chọn xét duyệt hệ thống.

Hà Tiểu Tiểu cũng trên Douyin tuyên bố, hệ thống này đem thông qua 36 cái vấn đề tiến hành sàng chọn phân biệt, xoát ròi tham gia não nhiệt người bình thường.

Số lượng xếp hàng kia bắt đầu Đoạn Nhai Thức ngã xuống.

Nhưng càng thêm khôi hài sự tình phát sinh, không có hơn phân nửa giờ, lại có người trên Microblogging dán ra 36 cái vấn đề câu trả lời chính xác.

Đáp án vừa ra, xếp hàng nhân số lần nữa nhanh chóng bắt đầu tăng trưởng.

Không vì cái gì khác, mọi người lần nữa muốn nhìn xem Hà Tiểu Tiểu bước kế tiếp xử lý như thế nào. . .

Khánh Tr ần lười nhác nhìn, đứng dậy chuẩn bị trốn học.

Chỉ là hắn còn không có rời đi chỗ ng ồi, cánh tay li ền bị một bên Ưng Ưng kéo lấy: "Không cho phép đi."

Một bên Hồ Ti ểu Ngưu, Nam Canh Th ần, Trương Thiên Chân l ố tai lập tức dựng lên.

Khánh Tr ần bất đắc dĩ hỏi: "Vì cái gì?"

Ưng Ưng nghiêm túc nói: "Người còn phải mang ta về nhà."

Bên cạnh ăn dưa tổ ba người sắc mặt đột biến, chẳng ai ngờ rằng đúng là như thế cái kịch bản triển khai!

Khánh Tr ần nói ra: "Vậy người bây giờ li ền theo ta đi a."

"Không được, " Ưng Ưng lắc đầu: "Ta không thích trốn học."

...

Quá lâu không có mở sách, mới biết được hiện tại mỗi nhìn một chương đều có thể nhìn video lĩnh Qidian ti ền, cho nên hôm nay bắt đầu chia hai chương.

Lại h ữ báo một chút thành tích, trước mắt đ ồng đều đặt trước đã 67792.

Cảm tạ sát vách Đường Đường cha trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Mời các bạn đọc truyện của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 175, trong thiên quân tu hành

Ương Ương thành tích học tập tại Hải thành cấp 3 nhì nhất chỉ là đã trên trung đẳng.

Lấy cái thành tích này, tại trong siêu thành thị cấp một trường chuyên cấp 3 học thên khắp nơi trên đất đi kia, cũng không tính đặc biệt thu hút.

Nhưng là, Ương Ương tại trung học bên trong nổi danh cho tới bây giờ đều không phải là dựa vào thành tích, mà là dựa vào mặt khác càng thêm quang hoàn chói mắt, tỷ như WEG nhóm nữ tay không leo núi đua tốc độ quán quân, tỷ như MCG tổ hạng mục bắn tên nữ á quân, tỷ như 16 tuổi vượt qua Ấn Độ Dương, 17 tuổi từ nam Nepal sườn núi đặng đỉnh Everest.

Những này vinh dự đối với đại bộ phận học sinh tới nói, không phải có tri thức là có thể, còn cần dũng khí.

Ương Ương tại Hải thành cấp 3 thời điểm một mực độc lai độc vãng, đừng nói bạn nam giới, liền ngay cả bạn nữ giới cũng không có mấy cái.

Đối với người ngoài, mãi mãi cũng là một bộ người sống chớ tiến đáng về.

Bây giờ, dạng này một nữ hài đột nhiên ng ồi trong phòng học, chuyện đương nhiên nói với Khánh Tr ần: Người đến mang ta về nhà.

Đây là cái gì hồ lang chi từ!

Khả năng Nam Canh Th ần vẫn chỉ là nghe cái não nhiệt, nhưng mà đối với Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hai vị này quen thuộc Ương Ương đ ồng học tới nói, chính là một loại khác cảm giác.

"Vừa rồi Ương Ương nói cái gì?" Trương Thiên Chân nghi ngờ nói.

Hồ Tiểu Ngưu: "Nàng nói, để Khánh Trăn mang nàng về nhà."

"Vừa rồi Ương Ương nói cái gì?"

Hồ Tiểu Ngưu: "..."

"Nhất định là nghe lầm, " Trương Thiên Chân chắc chắn nói.

Nói xong câu đó, hai người lại đồng thời lâm vào trầm mặc.

Bọn hắn nhớ lại Ương Ương từng đối bọn hắn nói qua: Chớ chọc Khánh Trăn.

Hiện tại lại nhìn Ương Ương hành vi, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân bỗng nhiên như có đi đầu suy nghĩ.

Hai người đầu ý thức được, Ương Ương đối với Khánh Trăn hiểu rõ, viễn siêu bọn hắn tưởng tượng.

Mà Ương Ương cùng Khánh Trăn quan hệ, cũng giống như thế.

Lúc này, Ương Ương nói với Khánh Trăn: "Trốn học không tốt."

Đã thấy Khánh Trăn nghiêm túc đánh giá Ương Ương, sau đó nói: "Ta nhìn người này tướng mạo, cũng không giống là người thành thành thật thật lên lớp đó a."

"Người tốt nhất nói chuyện, không cần công kích cá nhân a, " Ương Ương thiêu thiêu mi mao nói ra.

"Người nếu không muốn trốn học liền thành thành thật thật tại nơi này nhé, " Khánh Trăn thản nói: "Dù sao ta sẽ không ở chỗ này lãng phí thời gian."

Nói xong, Khánh Tr ần tránh thoát đối phương nắm lấy cánh tay của mình, không chút do dự đi ra phía ngoài.

Đối phương bóng lưng phảng phất tại im ắng nói: Nữ nhân sẽ chỉ làm ta xuất đao tốc độ trở nên chậm.

H ồTiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Nam Canh Th ần cái này ăn dưa tổ ba người ở trong lòng giờ ngón tay cái lên.

Nhưng mà để bọn hắn không tưởng tượng được sự tình phát sinh.

Chỉ gặp Ương Ương nhìn xem Khánh Tr ần bóng lưng rời đi, lại cũng thu dọn đồ đạc đứng dậy đuổi theo.

Ăn dưa tổ ba người yên lặng nhìn xem dưới trời chi ều, thiếu niên cùng thiếu nữ đi ra phòng học, sau đó xuyên qua trong hành lang phiến phiến kim quang lóng lánh cửa sổ, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

H ồTiểu Ngưu nhớ lại bọn hắn ban sơ cùng Khánh Tr ần gặp nhau lúc tràng cảnh, đối phương cũng đ ồng dạng là như vậy kiêu ngạo, tránh xa người ngàn dặm.

Hắn lại nhớ lại đối phương tại phụ thân muốn bán phòng lúc, biểu hiện ra trấn định cùng tỉnh táo.

Vị bạn học này giống như vẫn luôn cùng người khác không giống nhau lắm.

H ồTiểu Ngưu ch ần chờ một chút nhìn về phía Nam Canh Th ần: "Có nữ đ ồng học đuổi qua Khánh Tr ần đ ồng học sao?"

"Lúc học lớp mười còn có, nhưng hắn không để ý tí nào qua, " Nam Canh Th ần thở dài nói: "Về sau các nữ đ ồng học li ền tất cả đ ều yên lặng từ bỏ."

H ồTiểu Ngưu thở dài nói: "Ương Ương giống như hắn."

Chỉ là hai kẻ người sống chớ tiến này, vậy mà không hiểu thấu ghé vào cùng một chỗ, chẳng lẽ là phụ phụ đến chính à.

Cho đến lúc này Trương Thiên Chân cũng còn không có chặm tới: "Ta vừa mới là ảo giác a?"

"Khả năng đi, " Hồ Tiểu Ngưu hời đáp.

Trên đường, Ương Ương sánh vai đi tại Khánh Trầ bên cạnh hiểu kỳ nói: "Đông học, người vẫn luôn có cá tính như vậy sao?"

"Nếu như người đem có chủ kiến xưng là cá tính, vậy ta một mực như vậy, " Khánh Trầ nghĩ nghĩ hời đáp: "Nếu như ta biết mình muốn cái gì, những người khác sẽ rất khó tả hữu ý nghĩ của ta."

"Không cần bận tâm người khác ý nghĩ sao?" Ương Ương hiểu kỳ.

Khánh Trầ bỗng nhiên trầ mặ hời lâu: "Khi còn bé chúng ta luôn luôn nghe đại nhân lời nói, hướng thúc thúc a di vấn an, tại lúc sau tết dù là lại xấu hổ cũng phải cho mọi người biểu diễn cái tiết mục. Trưởng thành chúng ta sẽ để ý người chung quanh cách nhìn, có người cảm thấy người thô lỗ, có người cảm thấy người ích kỷ, người bị bọn hấn bắt cóc lấy cải biến chính mình, nhưng người cuối cùng phát hiện chính mình kỳ thật cũng không vui."

Hấn nhìn về phía nữ hài: "Một người sinh ra tới, cho tới bây giờ đều không phải là vì người khác mà sống, áy náy cùng bận tâm người khác nhưng thật ra là một loại năng lượng mặt trái, mà tùy hứng cùng bản thân nhưng thật ra là một loại bị đánh giá thấp mỹ đức."

Ương Ương kỳ quái nhìn Khánh Trầ một chút: "Ngược lại là có rất ít người có thể có được dạng này nhận biết."

Lúc này, Khánh Trầ đột nhiên hỏi: "Người cũng là mang theo mục đích đến Lạc thành tiếng nước ngoài a?"

"Vì cái gì hỏi như vậy, " Ương Ương nghiêng đầu nói ra.

Khánh Trậ̀n lắc đầu: "Ta có suy đoán của ta, mà lại chẳng mấy chốc sẽ thấy rõ ràng, mục tiêu của người khác là Lưu Đức Trụ, nhưng ta đoán mục tiêu của người hẳn là Lưu Đức Trụ chỗ ngục giam số 18, đúng không?"

"Cùng người thông minh liên hệ, giống như xác thực phải cẩn thận một chút, " Ương Ương cười cười, hai người ai cũng không có đem bí mật nói toạc.

Về đến nhà lúc, Khánh Trậ̀n nói ra: "Ngày mai gặp."

Ương Ương bĩu môi: "Nói không chừng một h ồi li ền lại gặp mặt."

Khánh Trậ̀n một thân một mình về đến nhà xào rau nấu cơm.

Hắn nguyên bản chỉ tính toán chừng một người phần cơm, cuối cùng suy nghĩ một chút vẫn là chừng hai người phần.

Đồ ăn xào kỹ, Khánh Trậ̀n đóng lại máy hút khói sau li ền bắt đầu ở trong lòng đếm th ần, 10, 9, 8. . . 3, 2, 1.

Đông đông đông, ngoài cửa truy ền đến tiếng đập cửa.

Nội tâm của hắn không có chút ba động nào mở cửa phòng ra, chỉ gặp sát vách vị nữ hài kia đã thay đổi một thân nhà ở cách ăn mặc, nhìn đặc biệt huu nhàn.

Ương Ương cầm trong tay một phong thư đứng tại cửa ra vào: "Cái kia. . . Có thư của người."

Khánh Trậ̀n gật gật đầu nhận lấy: "Phong thư này là lúc nào?"

"Buổi sáng hôm nay, " Ương Ương mặt không thay đổi nói ra.

Khánh Trậ̀n bất đắc dĩ, đối phương sáng sớm tỉnh ngủ nhìn thấy phong thư

này lại không mang cho hắn, rõ ràng chính là muốn giữ lại ban đêm ăn chực dùng.

Mà Ương Ương dò xét cái đầu dò xét trong phòng, lại phát hiện trên bàn đã thịnh tốt hai bát cơm, bày xong hai bộ đĩa.

Nàng thần sắc lập tức giãn ra: "Ta cũng không ăn không người bữa cơm này a, có thể giúp người một chuyện!"

"Giúp cái gì?" Khánh Trần hiểu kỳ.

"Rất nhanh người sẽ biết, " Ương Ương thần bí hề hề nói ra.

Câu nói này làm Khánh Trần dị thường kinh ngạc, hoàn toàn nghĩ không ra đối phương muốn làm gì.

...

...

Ban đêm 9 giờ.

Khánh Trần triển khai Ương Ương mang tới lá thư này, lần này trong thư nội dung rất đơn giản, chính là bảo hắn biết nên như thế nào hồi âm.

Có thể là đối phương chậm chạp không thu được Khánh Trần hồi phục, cho nên rốt cục nhớ tới muốn nói cho Khánh Trần hồi âm phương thức.

Cũng có thể là là đối phương thăm dò không thành, thế là quyết định tiếp tục mời chào.

Đầu có tỷ lệ, nhưng Khánh Trần lựa chọn tốt nhất chính là không trả lời, nói ít thiếu sai.

Hắn cởi áo ra chuẩn bị tu hành, nhưng vào đúng lúc này, một cỗ lực lượng vô danh từ vô hình bên trong đánh tới, đè xuống hắn xương cốt, cơ bắp.

Phảng phất như là địa tâm có đờ vật gì tại dẫn dắt hẳn, khiến cho hẳn hướng đại địa khuất phục.

Là trọng lực.

Khánh Trầi lòng có sở ngộ.

Cái kia vô hình trọng lực đang không ngừng thử thăm dò gia tăng, cho đến một đoạn thời khắc Khánh Trầi cảm thấy mình khó có thể chịu đựng lúc, thì lực người cũng vừa đúng đem trọng lực kia đình trệ tại giai đoạn này.

"Hô!"

Khánh Trầi trên gương mặt tách ra hỏa diễm đường vân đến, trên người hẳn trói buộc tựa hồ cũng tại cái này một hít một thở ở giữa có chỗ suy giảm.

Sát vách có người khẽ ò lên một tiếng, rất nhanh, trọng lực lầi nữa bay vút đến hẳn "Diễm giới hạn" .

"Nguyên lai, đây chính là 'Giúp một cái chuyện nhỏ' ý tứ."

Đối phương biết mình tại tu hành, cũng biết chính mình khổ vì không có phụ trọng, thế là liềi giúp mình chế tạo một cái đặc biệt trọng lực tràng.

Buộc hẳn tại cực hạn chịu đựng lúc, tiến hành tu hành.

Khánh Trầi sắc mặt không có biến hóa chút nào, mà là như không có chuyện gì xảy ra triển khai tu hành.

Hẳn hôm nay tu hành nội dung cùng dĩ vãng cũng đầi cùng, nhưng đạt được ích lợi, lại dị thường hung mãnh.

Trong khi hô hấp, hẳn thậm chí có thể cảm nhận được hô hấp thuật mang cho chính mình Endorphin đang nhanh chóng chồg chất, cái kia kỳ diệu

Endorphin, nhanh chóng đi ều tiết lấy hấn nhịp tim, huyết dịch cung dưỡng, cơ bắp trạng thái.

Thúc đẩy hấn vô hạn tới g ần với mình hoàn mỹ nhất trạng thái vận động.

Quá khứ hấn cũng tại Diệp Văn chỉ đạo bên dưới tiến hành qua phụ trọng tu hành, nhưng tạ tay trọng lượng là cố định, người thân thể tổ chất lại nhẹ nhàng tăng trưởng.

Không có khả năng hôm nay tu hành một chút, ngày mai li ền tăng lên 15KG lực lượng.

Cho nên, quá khứ phụ trọng tu hành, hoặc là nhẹ, hoặc là nặng.

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần cảm thụ cùng quá khứ hoàn toàn khác biệt, đối phương cho chính mình trọng lực, g ần như hoàn mỹ vừa phối thể năng của hấn.

Mà lại cùng ngoại bộ phụ trọng khác biệt chính là, hấn bây giờ ở vào chân chính "Kho trọng lực" bên trong.

Đông đông đông, tiếng đập cửa truy ền đến.

Khánh Tr ần cảm giác trên người trọng lực đột nhiên phóng thích, cả người cảm giác được không gì sánh được nhẹ nhõm.

Loại này không hiểu nhẹ nhõm cảm giác cùng Endorphin trấn an cảm giác đan vào một chỗ, đúng là để hấn trong nháy mắt bạo m òhôi lâm ly, nhưng lại cảm giác tinh thần cực độ d ễ dàng.

Hấn nhìn xem chính mình bàn tay, cánh tay, loại phương thức tu hành này phối hợp hô hấp thuật tựa h ồ có kỳ hiệu.

Khánh Tr ần thu liễm hô hấp thuật, lại mặc vào áo mới đi đi qua mở cửa, Ương Ương thưởng thức nhìn hấn một cái: "Ta còn tưởng rằng người sẽ đ ể tr ần nửa người trên đầu, không sai, rất có lễ phép."

Nữ hài cũng mặc lông xù màu lam khùng long nhỏ áo ngủ, đem chính mình che đến kín mít.

Khánh Trầ n hỏi: "Người có phải hay không trước đó li ền thông qua lực trường cảm giác, phát hiện ta mỗi ngày đ ều tại tu hành?"

"Đương nhiên, " Ương Ương nói ra.

Khánh Trầ n nhíu mày, nếu như lực trường cảm giác nhạy cảm như thế mà nói, đây chẳng phải là nói, chính mình tư ần đ ều bị vị này hàng xóm cho đi ều tra đến r ồi?

"Yên tâm, " Ương Ương ng ồi ở trên ghế sa lon giải thích nói: "Lực trường cảm giác sẽ không như vậy rõ ràng đi thành hình ảnh. Ta sở dĩ có thể đoán được người tại tu hành, là bởi vì người tại hiệu suất cao vận động lúc lực trường ba động đặc thù tương đối rõ ràng."

"Tóm lại đ ều muốn nói tiếng tạ ơn, " Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu như người có thể mỗi ngày đ ều giúp ta chuyện này, ta có thể mỗi ngày nấu cơm cho người."

Đây đối với hắn tới nói, tuyệt đối là thực sự chỗ tốt.

Nếu như là người bình thường, khả năng cần một hai tháng mới có thể cảm nhận được trọng lực tu hành mang tới chỗ tốt, nhưng hắn có hô hấp thuật, loại biến hóa này cũng quá rõ ràng.

Ương Ương nghĩ nghĩ: "Nấu cơm đi ều kiện này ngược lại là có thể tiếp nhận, bất quá người nấu cơm căn bản không có trên l ầu vị kia ăn ngon, là ta đánh giá cao người. Nói trở lại, ta có chút hiếu kỳ chính là, rõ ràng trở thành siêu phàm giả sau li ền có thể tự nhiên mà vậy tăng lên lực lượng, người vì sao còn tốn công mà không có kết quả dùng người bình thường phương thức tới tu hành?"

Khánh Trầ n không có trả lời vấn đ ề này, bởi vì đây là bí mật.

Nữ9 có tâm thâm tr ần tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Chương 176, đặc hiệu!

Khánh Trầ n từng chăm chú xem kỹ qua liên quan tới ky sĩ tu hành tất cả h ầ ức, sau đó bắt lấy một cái trọng điểm: Muốn lấy người bình thường thân phận kinh lịch tất cả Sinh Tử Quan.

Cho nên, Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Vãn, Lý Đông Trạch khi còn bé tâm trí không thành thực, không kiên nghị, không có cách nào thông qua hô hấp thuật ban đầu vấn tâm.

Chờ sau khi lớn lên ba người bọn họ trở thành giác tỉnh giả, lại mất đi lấy người bình thường thân phận kinh lịch Sinh Tử Quan đi ều kiện tất yếu.

Đây là Lâm Tiêu Tiêu đã từng nói.

Khánh Trầ n đang suy đoán, Ky Sĩ nhất định có đóng lại khóa gien biến pháp, không sau đó tục khiêu chiến như thế nào hoàn thành? Lấy ky sĩ thân phận kinh lịch đến tiếp sau Sinh Tử Quan, vậy li ền quá dễ dàng, căn bản không đạt được kinh lịch sinh tử nội dung quan trọng.

Nếu như một lần nữa đóng lại khóa gien, như vậy hẳn có thể dựa vào cũng chỉ có thân thể của mình, tu hành nhất định phải kiên trì bền bỉ.

Mà lại, Khánh Trầ n có thể rõ ràng cảm nhận được mình tại trong quá trình tu hành, tổ chất thân thể như cũ tại không ngừng cường đại, chỉ cần hẳn một ngày không có đạt tới cực hạn, hẳn li ền sẽ tiếp tục tu hành.

Ương Ương gặp hẳn ngậm miệng không nói: "Được r ầ không hỏi, xem ra đây là bí mật của người. Bất quá điểm này ta thật bội phục người, cũng không phải là tất cả mọi người tại bỗng nhiên đạt được lực lượng về sau, còn có thể bảo trì thanh tĩnh cùng cố gắng, mặc dù ta cũng không hiểu rõ

lắm người vì sao như vậy cố gắng."

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Kỳ thật coi như không có xuyên qua sự kiện, người, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân nhân sinh cũng đã đầy đủ đặc sắc. Muốn vượt qua Ấn Độ Dương, đầu tiên đến mua được thuyền buồm du thuyền, ta xem qua vật kia giá cả, đầy đủ mua Lạc thành mười mấy bộ phòng ở. Các người đương nhiên cũng rất cố gắng, nhưng các người đã so tuyệt đại đa số người hạnh phúc."

"Ta không giống với, quá khứ trong một đoạn thời gian rất dài, ta đều từng trải qua ăn không đủ no, mặc không đủ ấm thời gian. Có lẽ chờ ta tốt nghiệp về sau sẽ tốt, nhưng này thực sự quá lâu. Hiện tại, thế giới này thật vất vả cho ta một cái khởi động lại nhân sinh cơ hội, tự nhiên đến cần răng, chảy máu đi chuyển ra một con đường tới. Ương Ương, không phải ta muốn mỗi ngày tu hành đến rạng sáng 3 giờ mới ngủ, mà là ta lựa chọn liền nhiều như vậy."

Khánh Trần còn có ít lời không nói ra miệng: Thế giới trong còn có một vị đối với hẳn đặc biệt đặc biệt tốt sự phụ có thể sẽ đối mặt nguy hiểm.

Cho nên hẳn muốn cùng thời gian thi chạy, tại cái kia nguy hiểm đến trước đó, biến đủ cường đại.

...

...

Giờ này khắc này, khoảng cách đường Hành Thụ hai cây số cư xá Thăng Long bên trong.

Đang núp ở trong phòng ngủ xoát điện thoại di động Nam Canh Thần, bỗng nhiên nhìn xem một đầu mới vừa lấy được tin nhắn ngay ngắn cả người:

"Nam Canh Thần đồng học người tốt, là tốt hơn giao lưu trò chơi tâm đắc, xin điểm kích kết nối gia nhập trò chuyện nhóm. — Hà Tiểu Tiểu."

Thư mời!

Lại là thư mời!

Nam Canh Thần muốn cho Khánh Trần phát đầu Wechat, lại vôi vàng nhin xuống.

Hắn nhìn thoáng qua thời gian, vôi vàng thay quần áo khác đi ra phía ngoài.

Trong phòng khách, phụ thân của hắn chính một mình uống vào Ngưu Lan sơn rượu xái, hai mắt gầy như mê ly: "Đã trễ thế như vậy người muốn đi đâu? Từng ngày không hảo hảo học tập liền biết hướng mặt ngoài chạy, cùng người mẹ một dạng, tâm liền không có trong nhà này!"

Nói, phụ thân hắn đứng dậy rút ra dây lưng.

Nhưng lần này Nam Canh Thần không tiếp tục ngây ngốc đứng đấy bị đánh, mà là gia tốc phi nước đại ra ngoài, chỉ rơi xuống hắn say rượu nghiện bạc phụ thân ngây người tại chỗ.

Thiếu niên ở trong màn đêm chạy nhanh, đây là lần thứ nhất chủ động thoát đi phụ thân, cảm giác còn giống như thật không tệ.

Hắn như gió đờng dạng, một đường chạy đến Khánh Trần cửa nhà trùng điệp gõ đi lên: "Mở cửa mở cửa!"

Kết quả cửa đối diện mở ra, Khánh Trần bình tĩnh nhìn hắn nói ra: "Vào nói đi."

Nam Canh Thần hơi nghi hoặc một chút Trần ca vì cái gì dọn nhà, hắn đi theo Khánh Trần đi vào trong nhà hưng phấn nói: "Hà Tiểu Tiểu cái kia trò chuyện nhóm. . . Nấc!"

Nói được nửa câu, Nam Canh Thần bỗng nhiên nhìn thấy trên ghế sa lon Ương Ương!

Đối phương một thân nhà ở áo ngủ cách ăn mặc, mặc rất đáng yêu yêu gấu trúc bông vải kéo, chính diện không biểu lộ nhìn xem chính mình. . .

Trước mắt lượng tin tức thực sự quá lớn.

Nam Canh Thần lập tức đối với Khánh Trần nổi lòng tôn kính!

Nói thật, hẳn thật không nghĩ tới Trần ca cùng Ương Ương tiến triển đã vậy còn quá nhanh!

Khánh TrẦN nhìn về phía Nam Canh Thần bình tĩnh hỏi: "Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm làm sao vậy, có tin tức tốt gì?"

"Ngao ngao!" Nam Canh Thần lấy lại tinh thần: "Tin tức tốt là, ta đã gia nhập Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm!"

Trong lúc nhất thời, trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, bầu không khí chậm rãi ngưng trọng lên.

Khánh TrẦN trầm tư một lát hỏi: ". . . Người quản cái này gọi tốt tin tức?"

Nam Canh Thần tràn đầy phấn khởi nói: "Đúng a, hơn trăm triệu người xếp hàng đầu vào không được bầy đâu, ta vậy mà nhận được chuyên môn tin nhắn mời, trong tin nhắn ngắn nói hoan nghênh Nam Canh Thần đăng học vào nhóm, có thể click kết nối tiến vào, ta một chút kích liền tiến vào!"

Khánh TrẦN sửng sốt một chút, Hà Tiểu Tiểu lại là chỉ tên điểm họ mời Nam Canh Thần?

Vậy đã nói rõ, Hà Tiểu Tiểu nắm giữ tin tức muốn so trong tưởng tượng còn nhiều.

Trước kia đối phương nắm giữ tin tức còn có thể dùng "Người chơi nổi tiếng" thân phận để giải thích, dù sao người chơi nổi tiếng bọn họ thăm dò thế giới năng lực xác thực muốn so người bình thường mạnh.

Nhưng bây giờ không giống với lúc trước, đối phương nhất định dựa lưng vào cường đại tổ chức tài năng làm đến điểm này.

Như vậy đối phương phía sau tổ chức là ai đâu, Côn Lôn, hay là Cửu Châu?

Khánh Trầ n thờ dài, nhìn như vậy đến, Nam Canh Thầ n lần này trực tiếp gia nhập trò chuyện nhóm cũng không tính ngoài định mức bại lộ cái gì.

Hà Tiêu Tiêu sở thuộc tổ chức, nhất định nắm giữ lấy đến từ thế giới trong kỹ thuật, bây giờ toàn bộ tin tức mạng lưới thế giới đều phẳng phất là đối phương mở rộng một dạng.

Tại tất cả mọi người còn chưa kịp thành lập cứ điểm số liệu tình huống dưới, đối phương muốn xâm lấn Nam Canh Thầ n điện thoại thu hoạch tin tức, cũng đã sớm thu hoạch qua.

Không cần chờ đến bây giờ.

Hoặc là từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, Hà Tiêu Tiêu trực tiếp tinh chuẩn gửi đi tin nhắn tới, chính là tại biểu đạt một cái ý tứ: Không cần do dự, người đã bại lộ.

Khánh Trầ n đột nhiên cảm thấy, tổ chức như này muốn so Côn Lôn đáng sợ rất nhiều a.

Cũng may hẳn cùng Nam Canh Thầ n nói chuyện với nhau lúc, hoặc là tại ồn ào hoàn cảnh, riêng phần mình điện thoại đều chứa ở trong túi, hoặc là tại yên tĩnh hoàn cảnh bên trong Khánh Trầ n cũng sẽ trừ đi đối phương thể điện thoại, tắt máy.

Không thể không nói, tại một cái nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, cẩn thận tuyệt đối là một thói quen tốt.

Nam Canh Thầ n nhìn xem Khánh Trầ n ngưng trọng biểu lộ, do dự một chút hỏi: "Đây không tính là tin tức tốt à. . ."

"Tính, " Ương Ương bình thản gật gật đầu: "Người l ần trước thắng nổi hơn trăm triệu người hay là mười tám năm trước, loại chuyện này xác thực đáng giá cao hứng."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Hắn có loại bị người lái xe từ trên mặt ép tới cảm giác.

Khánh Tr ần im ắng móc ra Nam Canh Th ần điện thoại, tìm đến màu đen băng dính cẩn thận từng li từng tí dính trụ tất cả camera, sau đó lại đang trên microphone dính mấy t ăng.

Không riêng gì Nam Canh Th ần điện thoại dính băng dính, Khánh Tr ần còn đem băng dính đưa cho Ương Ương, ra hiệu nàng cũng dính lên camera cùng microphone.

Ương Ương nhìn v ề phía Khánh Tr ần điện thoại, thỉnh linh phát hiện đối phương đã sớm dính tốt.

Nàng hỏi: "Người vẫn luôn cẩn thận như vậy sao?"

"Thói quen mà thôi, " Khánh Tr ần nói ra.

Nam Canh Th ần hỏi: "Điện thoại di động của chúng ta đã sớm không có bí mật, làm như vậy không phải có chút v ỡ v ời cho thêm chuyện ra?"

Khánh Tr ần đón lấy ánh mắt của hắn giải thích nói: "Ta hiện tại trừ nhìn tin tức bên ngoài đã rất ít sử dụng điện thoại di động, cho nên trong điện thoại di động cũng không có gì bí mật. Ta làm như vậy, chỉ là không hy vọng ngày bình thường tư ản ra ánh sáng cho người khác."

Ương Ương nói ra: "Đầu dính tốt."

Cho đến lúc này, Khánh Tr ần mới tiếp tục nói với Nam Canh Th ần: "Mở ra đầu kia tin nhắn, để cho ta nhìn một chút bên trong nguyên thoại."

Nam Canh Th ần ấn mở một đ ầu tin nhắn, cũng ở một bên nhỏ giọng giải thích nói: "Chỉ cần đi ểm đi vào kết nối, li ền sẽ tự động download một cái trò chuyện nhóm APP, ta xem, còn có thể nạp ti ền mua ảnh chân dung trang trí khung ảnh đ ầu. . . Đúng, còn có tiến vào trò chuyện nhóm lúc đặc hiệu, cũng không quý, trước ba ngày thời hạn giá đặc biệt."

Th ần mẹ nó ba ngày thời hạn giá đặc biệt. . .

Khánh Tr ần mặt không thay đổi nhìn v ề phía Nam Canh Th ần: "Người mua sao?"

"Mua, vẫn rất đẹp mắt, " Nam Canh Th ần thành thật trả lời nói.

Nói, h ắn ấn mở một cái màu xanh lá App, chỉ gặp mở ra trong nháy mắt điện thoại li ền trực tiếp tiến nhập trò chuyện nhóm giới diện, cái đ ồ chơi này cùng Wechat trò chuyện nhóm giới diện cũng không có gì khác nhau quá nhi ều, chính là có thêm một cái thương thành cửa vào.

Ngay sau đó, một chuỗi tiêu phao phao tại giới diện bên trong vừa đi vừa v ề đi loạn.

Khánh Tr ần trong nháy mắt minh bạch, cái này mẹ nó chính là Nam Canh Th ần mua sắm vào nhóm đặc hiệu đi. . .

Đơn giản!

"Cái đ ồ chơi này là chỉ có người có thể trông thấy, hay là tất cả mọi người có thể trông thấy?" Khánh Tr ần hỏi.

"Chỉ có chính ta có thể trông thấy, chính là hình cái đẹp mắt, " Nam Canh Th ần h ồi đáp.

Khánh Tr ần thở dài, con hàng này quả nhiên vẫn là cái kia nguyện ý mua nano bit tất đ ồ đ ầu a.

Nhưng hẳn làm sao cũng nghĩ không thông, Hà Tiểu Tiểu lập nhóm này chẳng lẽ không nên phi thường đứng đắn sao, làm sao ngay cả loại này thì trình đâu kiếm lời?

Đây cũng quá kì quái đi!

Khánh Trần mở ra toàn viên liệt biểu, trong nhóm này thành lính chỉ có 27 người.

So sánh cái kia hơn ức xếp hàng số lượng, cái này 27 người liền lộ ra đặc biệt cô đơn.

Khánh Trần suy nghĩ nói: "Cũng không biết là Hà Tiểu Tiểu đem tất cả mọi người phân tại thật nhiều cái nhóm, hay là trò chuyện nhóm hệ thống bên trong thật cũng chỉ có cái này 27 người?"

Một bên Ương Ương nói ra: "Ta càng có khuynh hướng người trước. Nếu như ta là Hà Tiểu Tiểu, ta cũng sẽ đem các nơi thời gian hành giả toàn bộ làm rối loạn phân bố tại trong rất nhiều nhóm, dạng này liền có thể đẩy mạnh cả nước các nơi thời gian hành giả lẫn nhau quen thuộc. Bởi vì mọi người ở thế giới trong vị trí cũng cùng thế giới ngoài đối ứng, người khác biệt địa khu mới có trao đổi tin tức giá trị."

Nhưng vào lúc này, trò chuyện nhóm bên trong một cái tên là "Trương Tam" ID phát tin tức: "Các vị có hay không đột nhiên nhận qua một phong thư a, tỉ như tỉnh lại sau giấc ngủ tin ngay tại gối đầu bên cạnh? Thật là dọa người a."

Một cái gọi Sấm Vương ID trả lời: "Không có."

Ngay sau đó, một cái khác gọi là Lý Tứ ID hồi phục: "Ta cũng nhận qua một lần, liền xuất hiện tại ta dưới cái gối, cũng không biết đối phương làm sao làm được."

Khánh Trần giật mình, hẳn không nghĩ tới Nam Canh Thần vậy mà cùng Sấm Vương tại trong cùng một cái nhóm.

Mà lại hẳn cũng là lúc này mới ý thức tới, nguyên lai phần lớn người kỳ thật cũng không biết "Con Tem Ác Ma" vật cấm kỵ này tồn tại.

Lúc trước Vương Vân tuôn ra thần bí thư tín sau trước tiên, Lý Thúc Đổng, Lâm Tiểu Tiểu liền giúp Khánh Trần giới thiệu vật cấm kỵ này ACE-017 Con Tem Ác Ma.

Cho nên Khánh Trần đương nhiên cho là mọi người đều biết.

Nhưng hẳn không để ý đến một chút, Lý Thúc Đổng có thể nói là thế giới trong đứng đầu nhất siêu phàm giả, Kỵ Sĩ cũng là truyền thừa lâu nhất tổ chức một trong, tuyệt đại đa số người khác không biết tin tức, bọn họ cũng đều biết.

Lúc này Khánh Trần lại nghĩ tới Lâm Tiểu Tiểu chuyên môn giúp hắn sửa sang lại nhân vật tư liệu, động vật tư liệu, thực vật tư liệu, đến tiếp sau còn có hai thiên liên quan tới vật cấm kỵ, cấm kỵ chi địa tư liệu ngay tại đang sửa lại, chờ hắn trở lại trong ngục giam số 18 mới có thể nhìn thấy.

Nguyên lai đây là Lý Thúc Đổng chuyên môn chuẩn bị cho hắn quý giá tài phú!

Ở thời đại này bên trong, tin tức bản thân liền mang ý nghĩa tài phú!

Sấm Vương tại trong nhóm nói ra: " 'Một Con Vịt Nhỏ' vào nhóm sau một câu đầu không có nói, cảm giác có chút thẹn thùng a, đi ra tâm sự nha."

Khánh Trần chậm rãi nhìn về phía Nam Canh Thần: "Một Con Vịt Nhỏ không phải là người chứ?"

Nam Canh Thần mặt đầu ghen đỏ lên: "Ta tiện tay thua cái biệt danh, cho là ta cũng không biết bọn này trò chuyện ID lại là không thể thay đổi. . ."

...

Cảm tạ quả ớt xào lấy ăn ngon, ba sinh duyên tung liệt giả, bay lượn cái
cầm ba vị đờng học trở thành quyền sách mới minh, cảm tạ lão bản, lão
bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước
tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Chương 177, đò hèn nhất

"Người chỉ sợ v ềsau đ ầu muốn đ ỉnh lấy 'Một Con Vịt Nhỏ' cái này ID, xuất hiện tại tất cả thời gian hành giả trước mặt, " Khánh Tr ần một bộ tiếc hận mà đau lòng bộ dáng nói ra.

Nam Canh Th ần mặt không chút thay đ ổi nói: "Tr ần ca, người muốn cười thì cứ việc cười đi."

"Ha ha ha ha ha ha!"

Nụ cười này, trọn vẹn mười phút đ ồng hồ.

Trong nhóm lại có người phát tới tin tức: "Con Vịt Nhỏ đ ồng học làm sao còn không nói lời nào? Vào nhóm không nói lời nào, vậy vào nhóm là c ần cái gì đâu."

Trương Tam nghĩ nghĩ trả lời: "Hiện tại là trong đ êm 11 giờ rưỡi, nhìn h ắn cái này ID, hiện tại khả năng ngay tại đi làm. . ."

Khánh Tr ần kinh hô: "Cái này Trương Tam phân tích cũng rất có đạo lý a!"

Nam Canh Th ần vô lực ng ồi ở trên ghế sa lon, h ắn do dự thật lâu ng ẩng đ ầu hỏi: "Tr ần ca, ta li ền muốn biết nếu như ta hiện tại tự sát, người có c ần hay không gánh chịu pháp luật trách nhiệm? !"

"Cũng không trở thành phí hoài bản thân mình, " Khánh Tr ần vuốt vuốt cười chua gương mặt: "Ta nghĩ nghĩ, liên quan tới người vào nhóm sự tình cũng chưa h ắn là một chuyện xấu, đ ối phương mặc dù biết người là thời gian hành giả, nhưng chưa h ắn biết người ở thế giới trong. . . Thân phận chân thật."

Nói, Khánh Trầ nhìn thoáng qua Ương Ương, nữ hài này ở đây, hẳn nói chuyện với Nam Canh Thầ cũng có chút không tiện.

Dù sao bọn hẳn ai cũng không có khả năng xác định nữ hài này đến cùng là địch hay bạn, Khánh Trầ không có khả năng đem Nam Canh Thầ thân phận bại lộ cho đối phương.

Ương Ương buông lỏng nói: "Ta biết chính mình là người ngoài, người giấu diếm ta cũng rất bình thường."

"Cảm tạ lý giải, " Khánh Trầ gật gật đầu tiếp tục nói với Nam Canh Thầ: "Người lá bài này, chúng ta đánh tốt cũng sẽ có không tệ hiệu quả. Các người chờ một chút, ta đi lên nhà vệ sinh cùng lão bản hỡ báo một chút tình huống này."

Khánh Trầ tiến vào nhà vệ sinh xuất ra máy truyền tin, Lưu Đức Trụ đã phát tới tin tức: "Lão bản lão bản, liên quan tới Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm, ta có tin tức trọng yếu báo cáo! ! !"

Khánh Trầ ngược lại là rất ngoài ý muốn, bây giờ Lưu Đức Trụ làm việc đặc biệt chủ động, căn bản không dùng người thúc hỏi, mọi chuyện đầu sẽ báo cáo.

Hắn cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: "Người đã nhận được Hà Tiểu Tiểu mời đi."

Máy truyền tin một bên khác Lưu Đức Trụ rất là rung động: "Lão bản người làm sao biết ta nhắc tới chuyện, đơn giản liệu sự như thầ a, ta xác thực vừa mới thu đến mời, còn muốn hỏi lão bản có nên hay không gia nhập đâu! ! !"

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ con hàng này là còn tại bảo trì phần nợ trạng thái sao, dấu chấm than đầu muốn ngoài định mức đánh nhều như vậy.

Hắn trầ tư.

Kỳ thật, bọn hắn bên này đã xuất hiện 'Một tấm rườ' minh bài.

Một cả tấm minh bài là Lưu Đức Trụ, mà nửa tấm kia thì là Nam Canh Thần.

Cái này hai tấm khác nhau ở chỗ, Nam Canh Thần là chỉ có số ít người biết hẳn thời gian hành giả thân phận, nhưng lại không biết hẳn ở thế giới trong thân phận.

Mà Lưu Đức Trụ thì là càng thêm sáng tỏ một chút, tuyệt đại bộ phận người hiện tại cũng cho là, hắn đã trở thành Lý Thúc Đễ bên người thành viên hạch tâm, Lý Thúc Đễ thậm chí vì hắn chỉ thị Hằng Xã Lý Đông Trạch đi giết người.

Cái này hai tấm bài, phải đặt ở cùng một chỗ dùng mới có thể có kỳ hiệu.

Mà lại bọn hắn hiện tại cũng xác thực có cần giải quyết đối thủ!

Khánh Trần cho Lưu Đức Trụ phát tin tức: "Gia nhập trò chuyện nhóm kia, sau đó nói cho ta biết, người xuất hiện trong nhóm nào, trong nhóm ID đầu có ai."

Một bên khác Lưu Đức Trụ gặp được lão bản chỉ thị, cũng không còn lo lắng bại lộ chính mình, quả quyết đi xuống kết nối.

Download App đăng sau, tại đưa vào biệt danh ID giai đoạn, Lưu Đức Trụ còn muốn làm một cái chẳng phải dễ dàng bại lộ danh tự, kết quả hẳn thành linh phát hiện đưa vào biệt danh ID khung chat lại đột nhiên biến mất, mà bản thân hắn trên tư liệu lại biểu hiện: Lưu Đức Trụ (tên thực chứng nhận).

Lưu Đức Trụ tại chỗ kém chút nôn, cái này cái quỷ gì APP lại còn làm tên thực nhận chứng?

Sau một khắc, trong nhóm bắt đầu điên cuồng refresh: "Lưu Đức Trụ tới?"

"Ngọa tào, là Lưu Đức Trụ! Lại còn có tên thực chứng nhận!"

"Phía quan phương chứng nhận Lưu Đức Trụ!"

Bây giờ thời gian hành giả trong vòng tròn, không ai không biết Lưu Đức Trụ cái tên này, đến mức hấn vào nhóm đằng sau lại còn đã dẫn phát nhỏ oanh động.

Khánh Tr ần bên này vẫn chờ h ồi phục, lại nghe nhà vệ sinh bên ngoài Nam Canh Th ần hô: "Tr ần ca, Lưu Đức Trụ vào nhóm!"

Khánh Tr ần nhíu mày, Lưu Đức Trụ vậy mà cũng tiến vào nhóm này, là cố ý an bài, là trùng hợp, hay là nói trước mắt Hà Tiểu Tiểu li ền mời nhi ều người như vậy?

Hấn cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: "Phối hợp một cái gọi 'Một Con Vịt Nhỏ' ID."

Phát xong, Khánh Tr ần đi ra nhà vệ sinh, chăm chú nhìn trong nhóm nói chuyện phiếm tin tức quay cu ồng, kiên nhẫn chờ đợi một cái cơ hội.

Nam Canh Th ần trong lòng tự nhủ, cái này Lưu Đức Trụ đột nhiên vào nhóm, khẳng định là đạt được Tr ần ca chỉ thị đi, hấn gắng đ ầu ngắm Ương Ương một chút, cũng không biết nữ hài này có biết hay không Tr ần ca thân phận chân thật?

Bất quá hai người này đ ều đã phát triển đến ở chung trình độ, hấn là biết đến a?

Lưu Đức Trụ vào nhóm sau vẫn luôn không nói chuyện, các thành viên nhóm cũng đ ều d ần d ần đã mất đi nhiệt tình.

Lúc này, một cái gọi "Nguyệt Nhi" ID hỏi: "Trong nhóm này nhân số làm sao ít như vậy, tăng thêm Hà Tiểu Tiểu cũng mới 2 8 người a."

Sấm Vương đáp lại nói: "Đầu năm nay không có đem cứ điểm số liệu thành lập tốt, ai dám gia nhập cái này để bỏ trò chuyện nhóm? Trời mới biết Hà Tiểu Tiểu cất tâm tư gì đâu. . . Sẽ không thực sự có người không có thành lập cứ điểm số liệu liên tiếp đến đi?"

Ưng Ưng cùng Khánh Trần yên lặng nhìn về phía Nam Canh Trần, Nam Canh Trần cúi đầu e lệ nói không ra lời.

Trương Tam nói ra: "Mọi người hiện tại người người cảm thấy bất an, ta nghe nói còn có thời gian hành giả thu hoạch Open Beta tư cách về sau, trực tiếp di dân đi nước ngoài, dạng này trong nước thời gian hành giả liên tiếp khó tìm được người hẳn. Nước ngoài thời gian hành giả cùng hẳn lại không cái gì gặp nhau, cho nên cũng không phát hiện được hẳn."

Có người hỏi Sấm Vương: "Sấm Vương, người vì sao đối với bóng dáng chi tranh hiểu rõ như vậy, thậm chí ngay cả Khánh Hoài tử vong tin tức đều biết, người lúc đó ở đây sao?"

Sấm Vương trả lời: "Ta biết nhiều chuyện đi, không nên quá kinh ngạc, ta về sau sẽ kéo dài vạch trần, yên tâm, không lấy gì làm lạ."

Khánh Trần nghi hoặc, cái này Sấm Vương tính cách ngược lại là cùng "ID" rất phù hợp, một cái lỗ măng lại lòng hư vinh cực mạnh hình tượng, phảng phất muốn nhảy ra màn hình giống như.

Hắn không rõ, chẳng lẽ con hàng này liên tiếp vì hấp dẫn nhiệt độ cùng thỏa mãn lòng hư vinh của mình sao, thật sự không sợ bị người tìm tới sơ hở?

Ở đâu ra lực lượng a.

Bất quá hẳn không để ý, ngược lại hi vọng những người khác có thể hỏi nhiều nữa một chút liên quan tới bóng dáng chi tranh chủ đề.

Lý Tứ hỏi: "Sấm Vương, ta ở thế giới trong nghe nói, dĩ vãng bóng dáng chi tranh cũng không có kịch liệt như vậy a, tối thiểu sẽ không ở vòng thứ nhất liên tiếp xuất hiện thương vong, vì sao lần này như vậy đặc thù?"

Sấm Vương trả lời: "Hắc hắc, cái này ta còn thực sự biết một hai. Nghe nói là Khánh thị gia chủ Khánh Tầm thương bệnh tại thân, cho nên có thói vị nhượng chức chi ý, muốn tại kỳ trước trong bóng dáng chọn một thích hợp đi ra kế thừa tập đoàn quyên hành. Bây giờ còn đang thế chỉ có ba nhiệm bóng dáng, một người dần dần già đi, một người vân du tứ phương đi, còn có một người thì tại thượng giới bóng dáng chi tranh bên trong bệnh căn không dứt, đoán chừng cũng sống không lâu. Cho nên, Khánh thị vị trí gia chủ, nói không chừng sẽ tại lần này sinh ra, mọi người đặc biệt đổ mắt."

Một đời gia chủ, mấy đời bóng dáng phụ tá, cuối cùng vị trí gia chủ còn muốn tại trong mấy vị bóng dáng tuyển ra.

Bóng dáng vị trí đã đầy đủ mê người, hưởng chi là vị trí gia chủ?

Lý Tứ lại hỏi: "Vậy bây giờ Khánh Hoài chết rồi, đứng đầu nhất nhân tuyển là ai, thời gian hành giả có cơ hội hay không ôm cái đùi, lăn lộn cái tòng long chi công?"

Sấm Vương trả lời: "Từ trước phụ tá gia chủ từ bóng dáng chi tranh, gia chủ chi tranh bên trong trở hết tài năng công thần, cuối cùng đầu sẽ đi đến tập đoàn cao vị, đây nhất định là một đầu đường tắt, chỉ bất quá bóng dáng chi tranh muốn so người tưởng tượng nguy hiểm. Còn lôi cuốn nhân tuyển mà nói, nếu quả thật muốn chọn, ta đề nghị lần tuyển đại phòng Khánh Văn, hoặc là nhị phòng Khánh Chung."

Vị này Sấm Vương, hoàn toàn là một bộ chỉ điểm giang sơn dáng vẻ, còn kém cho Lý Tứ ra cái công lược.

Một bên Ương Ương nói ra: "Cái này Lý Tứ quan tâm như vậy bóng dáng chi tranh, có phải hay không là Khánh thị nội bộ người?"

"Cũng có thể là hấn chuyên môn ném ra mê hoặc vấn đề, để mọi người đoán sai thân phận của hấn," Khánh Trầm nói ra: "Bây giờ còn không có pháp xác định."

Sau một khắc, Trương Tam chuyện xưa nhắc lại: "Sấm Vương, người biết năng lực gì có thể lặng yên không một tiếng động cho người ta gửi thư sao? Loại này trực tiếp đặt ở bên gối bên trên phương thức, để cho người ta ngủ không an ổn."

Khánh Trần nhìn về phía Nam Canh Thiên: "Ta nói, người đánh chữ. Vật cấm kỵ ACE-017 Con Tem Ác Ma, có thể dùng máu tươi hình thành tem đem thư tín gửi hướng bất luận cái gì đã biết địa chỉ, trong thư nội dung chỉ có thể có một câu. Nếu như Trương Tam cùng Lý Tứ đều đã nhận qua thư tín, vậy nói rõ gia đình của các người địa chỉ đã bại lộ cho vị này vật cấm kỵ người nắm giữ."

Trong nhóm, tất cả mọi người gặp vẫn luôn không có mở miệng "Một Con Vịt Nhỏ" đột nhiên phát biểu, mới mở miệng liền tiết lộ trọng yếu như vậy tin tức.

Vật cấm kỵ tin tức đối với Khánh Trần tới nói không đáng giá nhắc tới, nhưng đối với thời gian hành giả khác tới nói, lại đặc biệt trân quý!

Trước kia mọi người còn tưởng rằng cái này "Một Con Vịt Nhỏ" trầm mặc rất lâu, có thể là cái thái điều thời gian hành giả, nhưng mà lúc này mọi người mới ý thức tới, nguyên lai lúc này mới cũng là một vị đại lão!

Trong lúc nhất thời, không có người lại phát tin tức, đều chờ đợi con vịt nhỏ tiếp tục phát biểu!

Khánh Trần nói ra: "Vật cấm kỵ này người nắm giữ phi thường tà ác, không chỉ có thao túng Lão Quân sơn vụ án bắt cóc, còn có rất nhiều người thu đến thư tín về sau, cuối cùng đều bị người nắm giữ này mưu hại. Người nắm giữ này không chỉ mưu đồ làm loạn, còn hỉ nộ vô thường ngay cả người mình đều giết. Nếu như các người thu đến thư tín, chuyện làm thứ nhất cần phải làm là dọn nhà, đem đến không ai có thể tìm tới địa phương, sau đó nghĩ biện pháp hối ức mạnh mẽ tìm tới người nắm giữ này, báo cáo cho Cửu Châu hoặc là Côn Luân đều có thể."

Lần này, trong nhóm càng an tĩnh.

Lý Tứ qua thật lâu đột nhiên hỏi: "Người nói những này là chân thực sao, hay là người lập đó a?"

Từ trước đó nói chuyện phiếm ghi chép đến xem, Lý Tứ cùng Trương Tam đều nhận qua thư tín, tựa hồ "Một Con Vịt Nhỏ" nói lời, làm cho đối phương có chút kinh hãi.

Nam Canh Thần hỏi: "Trần ca, cần trả lời hẳn bọn họ chất vấn sao?"

Khánh Trần lắc đầu: "Không cần, đợi thêm một chút."

"Chờ cái gì?" Nam Canh Thần nghi hoặc.

"Chờ những người khác đến chứng thực chúng ta thuyết pháp," Khánh Trần cười nói.

Lúc này, một mực trần mặc Lưu Đức Trụ bỗng nhiên phát biểu: "Là thật!! Người nắm giữ này phía sau có không lờ tổ chức thần bí, ta làm Lão Quân sơn vụ án bắt cóc người bị hại cũng bị hại nặng nề!! Ta đối với loại này trong lòng còn có tổ chức tà ác căm thù đến tận xương tủy, nếu như các vị có bọn hắn manh mối, xin mời lập tức chuyển cáo ta!!!"

Trong nhóm những người khác trong lòng tự nhủ lần này hẳn là chân thực tin tức đi, Lưu Đức Trụ là tên thực nhận chứng, mà lại ở thế giới trong địa vị hết sức quan trọng, tự nhiên liền mang theo một chút sức thuyết phục.

Mà lại, bọn hắn nhìn xem Lưu Đức Trụ đánh tới từng chuỗi dấu chấm than, xuyên thấu qua màn hình đầu có thể cảm nhận được loại kia khó nói nên lời phẫn nộ.

Mọi người đột nhiên cảm giác được con hàng này khả năng cùng vị kia người nắm giữ Con Tem Ác Ma kết thù a, song phương nhìn phảng phất không chết không thôi đờng dạng.

Trên thực tế, Lưu Đức Trụ lời nói này xác thực nói tình chân ý thiết, bởi vì

hắn thật chịu đủ thư tín tàn phá a.

Những người khác cũng chính là thụ điểm kinh hãi, nhưng hắn lại là muốn thực sự lấy máu h ồi âm.

Đem qua hắn đại khái tính toán một cái h ồi âm số lượng, đối phương muốn tiếp tục tìm lão bản trò chuyện xuống dưới, vậy hắn về sau mỗi tháng đều muốn trước thả 300 CC máu lại nói!

"Chờ một chút, lão bản là muốn nghe nhìn lẫn lộn, mượn nhờ bọn này nói chuyện lực lượng tìm tới người nắm giữ Con Tem Ác Ma, chặt đứt hắc thủ phía sau màn này? !" Lưu Đức Trụ nội tâm suy nghĩ nói.

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần yên lặng chú ý trong nhóm tất cả mọi người phản ứng, hắn muốn hiệu quả đã đạt đến.

Người nắm giữ Con Tem Ác Ma kia một mực núp trong bóng tối, còn thời thời khắc khắc nhắc nhở lấy Khánh Tr ần, nếu như bị đối phương tìm tới liền sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục.

Khánh Tr ần cho tới bây giờ đều không phải là một cái người ng ồi chờ chết, nếu hắn hiện tại còn tìm không thấy đầu mối gì, vậy liền để mọi người hỗ trợ cùng một chỗ tìm.

Hắn nói đối phương là Lão Quân sơn sự kiện người thao túng, là vì đem đối phương đặt ở thời gian hành giả mặt đối lập bên trên, dù sao đám kia lưu manh là vì bắt cóc thời gian hành giả làm con la.

Hắn nói đối phương hỉ nộ vô thường tàn sát người một nhà, là vì để thời gian hành giả bị đối phương mời chào lúc trong lòng còn có cố kỵ.

Hắn nói có thể đem đối phương tin tức báo cáo cho Côn Lôn cùng Cửu Châu, là vì ám chỉ mọi người, người nắm giữ này là đứng tại Côn Lôn mặt đối lập lên, dùng cái này đến xác định đối phương đối địch lập trường.

Cuối cùng, Lưu Đức Trụ xuất thủ lấy một loại nào đó quyền uy thân phận

đến ng ời v ững "Một Con Vịt Nhỏ" ngôn luận.

Để cái này người nắm giữ Con Tem Ác Ma trở thành mục tiêu công kích!

Ương Ương ở một bên cười nói: "Có ý tứ, coi người không cách nào xác định chính mình phải chăng có thể chiến thắng địch nhân thời điểm, vậy trước tiên cho vị địch nhân này tìm mấy cái địch nhân."

Khánh Tr ần đáp lại nói: "Ta đi cấp lão bản về cái tin tức, nói cho h ắn biết nhiệm vụ đã hoàn thành."

Nói, h ắn đi vào trong nhà vệ sinh cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: "Làm không tệ."

Máy truy ền tin đối diện Lưu Đức Trụ tâm tình kích động, chính mình vậy mà đạt được lão bản khích lệ!

Mà lại chuyện kỳ quái phát sinh, trong lòng của h ắn đoàn kia dần dần trừ khử lửa, lúc này vậy mà lại l ần nữa thịnh vượng đứng lên!

Lưu Đức Trụ nh ần tình sáng lên, không nghĩ tới lão bản khích lệ còn có loại tác dụng này: "Lão bản, người có thể hay không lại khen ta hai câu?"

Khánh Tr ần nhìn xem tin tức này, trong lòng tự nh ủ con hàng này sợ không phải có cái gì mao bệnh đi.

Sau một khắc, một phong thư kiện bỗng nhiên xuất hiện tại Lưu Đức Trụ gối đầu bên cạnh.

Chỉ gặp phong thư từ không tới có chậm rãi hiển hiện, nhìn đặc biệt quỷ dị.

Lưu Đức Trụ mở ra thư tín cho Khánh Tr ần phát đi tin tức: "Lão bản, người nắm giữ kia gửi thư: Vậy mà muốn muốn để tất cả mọi người đối địch với ta, có chút ý tứ, hì hì."

Khánh Tr ần nhìn thấy nội dung bức thư lúc cũng không kinh ngạc, h ắn biết

Hà Tiểu Tiểu tạo nhóm loại đại sự này, đối phương làm sao có thể bỏ lỡ? Cho nên hẳn trước kia li ền xác định, trong nhóm này cũng nhất định có đối phương nhãn tuyến, thậm chí người nắm giữ này bản thân khả năng ngay tại trong nhóm.

Khánh Trần nói ra: "H ồi hẳn: Làm sao không dám ra đến biện giải cho mình một chút? Hì hì."

Người nắm giữ h ồi âm: "Để cho người biết ta ID? Hì hì."

Lưu Đức Trụ hỏi: "Lão bản, làm sao trả lời hẳn?"

Khánh Trần: "Đ ồ hèn nhất, hì hì."

Trong đêm tối, nào đó phiến to lớn cửa sổ sát đất trước, thân ảnh thon g ầy kia nhìn xem h ồi âm bên trong một câu một cái hì hì, đột nhiên cảm giác có chút bị bu ồm nôn đến. . .

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Chương 178, song tu

Trời tối người yên, trong trò chuyện nhóm dần dần an tĩnh lại.

Ương Ương gặp không có gì chuyện mới mẻ: "Ta về nhà đi ngủ đây, ngày mai gặp a hai vị."

Nói, nàng mặc lông xù áo ngủ, giống một con khủng long nhỏ mở cửa rời đi.

Trong phòng khách, Nam Canh Thần núp ở trong ghế sa lon bằng da thật nhìn đối phương rời đi, hơi kinh ngạc mà hỏi: "Ương Ương tử, người đây là muốn đi đâu a?"

Khánh Trần mặt không thay đổi nhìn xem hắn: "Hồi chính nàng nhà a, không phải vậy còn ở ta chỗ này sao? Cha ta vì đánh bạc đem phòng ở bán, Ương Ương hiện tại là bên kia chủ nhà mới. Hiện tại ở cái phòng này, là ta từ Hồ Tiêu Ngưu nơi đó mượn được."

Cái này khiến Nam Canh Thần càng thêm nghi ngờ: "Các người đến cùng là quan hệ như thế nào a?"

Dừng ở cửa ra vào Ương Ương quay đầu suy tư nửa ngày: "Song tu?"

Nam Canh Thần: "? ? ?"

Khánh Trần: "? ? ?"

Ương Ương giải thích nói: "Ta dùng năng lực trợ giúp Khánh Trần tu hành, tại trong quá trình trợ giúp hắn, ta đối với năng lực khống chế trình độ cũng đang tăng thêm, có thể biến càng thêm tinh tế."

Khánh Trậ̀n tức giận nói: "Song tu không thể dùng ở chỗ này a!"

Cũng tở như người nói: Thật muốn mở ra người đầu nhỏ nhìn xem bên trong có cái gì, đây là một cái ý tứ.

Nhưng nếu như người đem câu nói này đổi thành: Thật muốn mở ra xương sọ của người nhìn xem bên trong có cái gì, vậy liền lại biến thành một ý tứ khác!

Ương Ương tùy ý khoát khoát tay: "Không trọng yếu, về nhà."

Nói, đóng cửa lại.

Lúc này Nam Canh Thậ̀n nói ra: "Trậ̀n ca, ta đêm nay có thể hay không ở tại nhà người a?"

"Ta còn có chút kỳ quái đâu, người bình thường ban đêm cũng không thể đi ra ngoài, hôm nay lại còn muốn đêm không về ngủ?" Khánh Trậ̀n kỳ quái nói.

"Cha ta thua tiền tâm tình không tốt, hiện tại chính ở nhà một mình uống rượu giải sầu, trở về khẳng định bị đánh, " Nam Canh Thậ̀n nói ra.

Khánh Trậ̀n thở dài một tiếng, lúc trước hắn gặp qua Nam Canh Thậ̀n trên người vết thương dây lưng, từng đầu tím xanh dấu nhìn kinh khủng dị thường.

Đối phương phụ mẫu mặc dù không có ly hôn, nhưng cảnh ngộ cũng tốt hơn chính mình không đến đi đâu.

Hắn hỏi Nam Canh Thậ̀n: "Mụ mụ người đâu?"

"Cha ta đem mẹ ta đánh về nhà mẹ đẻ, " Nam Canh Thậ̀n thấp giọng nói: "Ta đoán chừng bọn hắn nhanh ly hôn. Trậ̀n ca, ta gần nhất đang nghĩ biện pháp tích lũy tiền, mỗi lần trở về thời điểm đầu sẽ để Lý Y Nặc chuẩn bị

cho ta hai cây vàng thỏi , chờ ta tích lũy đủ tiền liền chính mình đi mua cái phòng ở, về sau chỉ có một người sinh hoạt."

Nói, Nam Canh Thần đứng là từ trong túi móc ra ba cây vàng thỏi đến: "Đây là còn chưa kịp bán đi, trước thả Trần ca người nơi này đi, ta sợ đặt ở trong nhà sẽ bị cha ta phát hiện."

"Ừm, " Khánh Trần giúp hắn thu tại ván giường ở giữa: "Lý Y Nặc đối với người xác thực rất tốt, tốc độ kiếm tiền này cũng không thể so với ta kém bao nhiêu."

"Trần ca, bằng không ta đi đầu quân người đi, " Nam Canh Thần tràn đầy phấn khởi nói: "Hiện tại người cũng đứng vững gót chân, có lợi hại như vậy sự phụ, ta đi theo người một dạng có thể trở nên nổi bật a."

"Thế nào, người không muốn cùng với Lý Y Nặc?" Khánh Trần có chút kỳ quái: "Cùng nàng có mâu thuẫn sao?"

Nam Canh Thần nghĩ nghĩ: "Hiện tại kỳ thật chung đụng coi như không tệ, ta cũng thật thích tính cách của nàng, tại bên người nàng cũng rất có cảm giác an toàn. Bất quá ngay từ đầu chung đụng thời điểm rất đáng sợ, ta vẫn cho là nàng là muốn hút ta dương khí tới. . ."

Khánh Trần: ". . . Vất vả, vậy người vì sao còn muốn tìm tới chạy ta?"

Nam Canh Thần lắc đầu: "Ta luôn cảm thấy già bị nàng bảo hộ lấy có chút uất ức, không xứng với nàng."

Khánh Trần nhìn đối phương một chút, hắn biết con hàng này bởi vì gia đình quan hệ, một mực có chút tự ti, cho nên gặp được Lý Y Nặc tốt như vậy bạn gái, cơm chùa ăn có chút không nở.

Nam Canh Thần tiếp tục nói: "Người ta không đầu nói nam nhân trước lập nghiệp lại thành gia nha, ta cũng không muốn để nàng nhìn giáng chức ta à."

Khánh Tr ần kiên nhẫn nói: "Người nghe không hoàn chỉnh, hẳn là gặp lương nhân trước thành gia, gặp quý nhân trước lập nghiệp, gặp phú bà thành gia lập nghiệp. . ."

Nam Canh Th ần: ". . ."

"Không nói trước về sau sự tình, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Hiện tại người định làm như thế nào, li ền ở tại trong nhà của ta?"

"Ta không dám trở về, " Nam Canh Th ần ủy khuất ba ba nói ra: "Trở về li ền muốn bị đánh. Nếu không Tr ần ca người giúp ta đem cha ta báo cáo đi, việc này người quen."

Khánh Tr ần suy nghĩ thật lâu: "Cha người bình thường đánh cước gì?"

"Mạt cước."

"Người biết hẳn ở đâu cước sao?"

"Không biết, " Nam Canh Th ần thở dài: "Ta chính là không biết hẳn ở đâu đánh bài, không phải vậy chính ta li ền báo cáo hẳn."

"Không có việc gì, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra: "Người trước tiên ở nhà ta ở lại, chuyện này ta giúp người giải quyết."

. . .

. . .

Ương Ương sau khi về đến nhà cũng không có trực tiếp đi ngủ, nàng nhớ lại mấy ngày nay cùng Khánh Tr ần ở chung, đột nhiên cảm giác được thiếu niên này còn lâu mới có được chính mình nghĩ đơn giản như vậy.

Đối phương không hề giống là một học sinh trung học, gặp chuyện lúc triển hiện ra bình tĩnh cùng tỉnh táo, cơ trí, cũng không nên là cái tiểu thành thị học sinh cấp ba có thể có.

Cho nên Ương Ương bỗng nhiên rất ngạc nhiên, Khánh Tr ần đến cùng có như thế nào quá khứ?

Ngày thứ hai đến trường, nàng thừa dịp nghỉ giữa khóa thao công phu gọi lại Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân.

Ương Ương hỏi: "Khánh Tr ần hiện tại ở phòng ở, là người cho thuê hẳn?"

"Ừm, " Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu: "Chúng ta lấy 1400 nguyên mỗi tháng cho thuê hẳn, giá thị trường 1200, tăng giá 200."

"Phòng kia sửa sang rất không tệ, thêm 200 xem như tình nghĩa, hợp tình hợp lý, " Ương Ương gật gật đầu.

"Đúng rồi, người bây giờ ở phòng ở chính là nhà hẳn a, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Cha của hẳn bán nhà cửa thời điểm, Khánh Tr ần cũng không kịp thu dọn đồ đạc, liền bị đuổi ra ngoài."

Ương Ương sửng sốt một chút, vậy có phải hay không một mình ở phòng, đã từng là Khánh Tr ần?

Chuyển đến lúc nàng chỉ đổi một cái giường, một máy TV, một máy máy tính, còn lại cũng còn giữ lại nguyên dạng đâu.

Vậy mình có hay không có thể ở trong phòng tìm xem, nhìn có thể hay không tìm tới một chút liên quan tới Khánh Tr ần manh mối.

Ương Ương nói ra: "Ta rất hiếu kì, phụ thân hẳn tại sao muốn bán nhà hẳn phòng ở, còn có gia đình của hẳn quan hệ thế nào, Khánh Tr ần lại đến cùng là hạng người gì?"

"Ta cùng đồng học cũng nghe qua Khánh Tr ần, " Trương Thiên Chân nói ra: "Tương đối ngoài ý muốn chính là, vị bạn học này tại toàn trường đầu cực kỳ nổi danh, nghe nói khảo thí chưa từng có đi ra ba hạng đầu."

"Ba hạng đầu cũng không trở thành toàn trường đầu biết hẳn, " Ương Ương nghĩ nghĩ nói ra: "Người biết chúng ta Hải Trung niên cấp ba vị trí đầu danh tự sao, phần lớn người cũng sẽ không nhớ kỹ."

"Ừm, " Hồ Tiểu Ngưu giải thích nói: "Các bạn học cho ta nói, mấu chốt không ở chỗ hẳn học giỏi, mà là hẳn từ lớp 10 bắt đầu vẫn tại làm việc ngoài giờ. Lúc học lớp mười, có đờng học tại KTV bên trong gặp qua hẳn thức đêm làm nhân viên phục vụ, còn có đờng học gặp qua hẳn tại ven đường quây đờnướng làm phục vụ viên, còn có KFC, McDonald's, cửa hàng giá rẻ, Khánh Trầ một mực tại làm việc vặt cho mình kiếm lời học phí, tiền sinh hoạt."

"Có đờng học gặp đợc hẳn, hẳn cũng sẽ không không có ý tứ, " Trương Thiên Chân nói ra: "Ta cảm giác rất nhiều đờng học nếu như túng quẫn khốn khó đến loại tình trạng này có thể sẽ có chút tự ti, nhưng cùng với học bọn họ nói Khánh Trầ không có. Đối phương sẽ thoải mái cùng mọi người chào hỏi, không có quá phận nhiệt tình, cũng từ trước tới giờ không khiếp nhợc. Cũng có đờng học hỏi qua Khánh Trầ có thể hay không không có ý tứ, nhưng Khánh Trầ trả lời là dựa vào chính mình hai tay ăn cơm, không có gì tốt mất mặt."

Giờ khắc này, Ương Ương chợt nhớ tới Khánh Trầ từng từng nói với nàng.

Không phải đối phương mình muốn cố gắng như vậy, mà là thế giới này thật vất vả cho đối phương một lần khởi động lại nhân sinh cơ hội, đối phương nhất định phải cẩn rắg, chảy máu đi chuyển ra một con đường tới.

Khánh Trầ không có lựa chọn.

Ương Ương chưa thấy qua loại tình huống này, nàng cùng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân loại người này trong cuộc đời cho tới bây giờ đầu là sáng chói, cho nên khó có thể tưởng tượng hắc ám nhân sinh đến cùng có bao nhiêu gian nan.

Mà Khánh Tr ần, cùng nàng từng gặp bất luận một vị nào đ ồng học, đ ầu không quá đ ồng dạng.

Trương Thiên Chân nói bổ sung: "Đúng r ồi, lão sư cũng biết trong nhà hấn tình huống, cho nên hấn trốn học lão sư cũng mặc kệ, nghe nói là lúc học lớp mười hấn hướng lão sư cam đoan qua, thành tích vĩnh viễn tại niên cấp ba vị trí đ ầu, rơi ra ba vị trí đ ầu li ền hảo hảo lên lớp."

"Thì ra là thế, " Ưng Ưng nói ra: "Cha mẹ của hấn mặc kệ hấn sao?"

"Phụ mẫu đã sớm ly hôn, phụ thân là cái dân cò bạc, trước một đoạn cũng là bởi vì đánh bạc mới đem phòng ở bán đi, " H ồTiểu Ngưu nói ra: "Phụ thân hấn bán nhà cửa thời điểm ta cũng ở ngoài cửa nghe, ta vốn cho là hấn gặp được loại chuyện này sẽ thể hiện ra yếu ớt một mặt kia, nhưng ta vào nhà thời điểm, lại phát hiện hấn vẫn như cũ rất bình tĩnh, tựa như là vừa vạn phát sinh qua sự tình, đ ầu cùng hấn không có quan hệ giống như."

"Phụ thân hấn hiện tại ở đâu?" Ưng Ưng hỏi.

"Áo, bị hấn báo cáo tុ chúng đánh bạc đưa vào đi, " H ồTiểu Ngưu nói đến đây cũng có chút đau răng: "Tại người nhắc nhở ta chớ chọc hấn đằng sau, ta li ền xin nhờ người tra xét một chút gia đình của hấn quan hệ, kết quả phát hiện phụ thân hấn tại trong sở câu lưu, hiện tại cơ quan tư pháp đã đối với hấn phụ thân tiến hành lập án truy tố, nhà chúng ta luật sư nói, thời hạn thi hành án ít nhất một năm cất bước."

Ưng Ưng giật mình, nàng cũng không nghĩ tới Khánh Tr ần sẽ như vậy hung ác. . .

Nhưng nàng cũng không cảm thấy Khánh Tr ần có cái gì không đúng, Ưng Ưng chỉ là đang nghĩ, đối phương báo cáo một khắc này, trong lòng hấn là rất sung sướng đi.

Lúc này, H ồTiểu Ngưu nhìn v ềphía Ưng Ưng: "Đúng r ồi, hấn cũng là thời gian hành giả đúng không, người tại sao lại để cho chúng ta chớ chọc hấn, hấn ở thế giới trong là thân phận gì?"

"Ta cảm thấy hấn là thân phận gì cũng không quá trọng yếu, " Ương Ương lắc đầu: "Loại người này, người mặc kệ đem hấn đặt ở địa phương nào, hấn đâu sớm muộn sẽ thành công. Ta cảm thấy các người cùng đem lực chú ý thả trên người Lưu Đức Trụ, chẳng đâu tư hấn."

Trương Thiên Chân nói ra: "Ương Ương người tốt xấu cho chúng ta tiết lộ một chút a."

"Không được, " Ương Ương lắc đầu: "Ta sẽ không bán đứng hấn loại người cần rằng mới tân tân khổ khổ sống sót này, ta đề nghị các người về sau cũng đừng làm như thế."

"Vì cái gì?"

"Loại người này bị buộc gấp, nổi điên, sẽ chết rất nhiều người."

Ban đêm trốn học về đến nhà, Ương Ương trước tiên liền trong phòng tìm đông tìm tây đứng lên, muốn nhìn một chút Khánh Trầ trong nhà này lưu lại qua cái gì.

Nàng đầu tiên là lật ra giá sách, thậm chí lật ra mỗi một quyển sách, lại không thu hoạch được gì.

Nàng lại lật tất cả ngăn kéo, bên trong cơ hồ rỗng tuếch.

Cái này khiến Ương Ương rất thất vọng, nàng nằm ngửa ở trên giường trầ tư, nhưng lại không biết suy tư đi đâu gì.

Nhưng vào đúng lúc này, nàng quay người lại ở giữa chợt thấy bên giường màu trắng vỏ tường bên trên, có người khắc lấy một hàng chữ nhỏ.

Đê bò thành đàn, duy mãnh hồ độc hành.

Ương Ương dùng ngón tay vuốt ve lõm khắc xuống đi vết tích, thậm chí có thể tưởng tượng đến đối phương tại ban đêm cô độc nhất thời điểm, quật

cường biểu lộ.

Nàng đang nghĩ, cùng loại người này tổ đội hẳn là sẽ thật có ý tứ a?

Chờ chút, nữ hài luôn cảm thấy trong phòng hay là thiếu một chút cái gì. . .

Nàng suy tư liên tục bỗng nhiên kinh ngạc ngẩng đầu: Phiếu cơm đâu?

Dựa theo lệ cũ, nàng gối đầu bên cạnh mỗi ngày đầu sẽ thêm một phong Ác Ma phiếu cơm a, hôm nay tại sao không có rồi? !

Cái này khiến chính mình còn thế nào lẽ thảng khí hùng đi kiếm cơm a!

Ưong Ưong chạy đến trên lầu gõ cửa, nàng nhìn xem mở cửa Hồ Tiểu Ngưu hỏi: "Người nắm giữ Con Tem Ác Ma, có hay không cho người viết qua tin?"

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân tại Lão Quân sơn sự kiện về sau, cũng là hai tấm minh bài, theo người nắm giữ kia tính cách, hẳn là cũng cho bọn hắn gửi qua thư tín mới đúng.

"Nhận qua, " Hồ Tiểu Ngưu ngưng trọng nói: "Thế nào? Người cũng nhận được sao?"

Ưong Ưong không có trả lời vấn đề, mà là tiếp tục hỏi: "Vậy người có biết hay không làm như thế nào cho hắn hồi âm a?"

"Ừm, đối phương tại trong phong thư thứ hai đề cập tới, bất quá ta đến nay đầu không có trở lại, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra.

"Vậy là tốt rồi, " Ưong Ưong nhẹ nhàng thở ra nói ra: "Làm phiền người cho người nắm giữ kia hồi âm, cho hắn nói một việc."

Hồ Tiểu Ngưu sửng sốt một chút: "Sự tình gì?"

Ưong Ưong nói ra: "Người cho hắn hồi âm, để hắn tranh thủ thời gian cho

Khánh Tr ần viết phong thư! Nhanh, đang online chờ, rất cấp bách!"

H ồTiểu Nguu: "? ? ?"

Đó là cái cái gì thao tác?

Sau mười mấy phút, nào đó phiến cửa sổ sát đất cái khác thân ảnh thon g ầy nhìn xem trong tay h ỏi âm, h ắn đột nhiên đem thư tín g ắt gao siết trong tay l ắm b ắm nói: "Luôn cảm giác chính mình giống như bị người xem như một loại nào đó công cụ hình người a, đáng giận. . ."

Kết quả, Ư ớng Ư ớng trong nhà cứng rắn đợi hơn một giờ, đ ầu không thể đợi đến người nắm giữ cho Khánh Tr ần tin.

Nàng đột nhiên cảm giác được, con hàng này khả năng v ềsau cũng sẽ không lại cho Khánh Tr ần viết thư. . .

"Qua loa a, " Ư ớng Ư ớng trong nhà thở dài: "Thế nào còn kích thích nghịch phản tâm lý nữa nha."

Lúc này bỗng nhiên có tiếng đập cửa, Khánh Tr ần thanh âm từ bên ngoài truy ền đến: "Ăn cơm."

Ư ớng Ư ớng từ trên giường mặt mày h ớn h ờ nhảy dựng lên.

. . .

. . .

Cuộc sống ngày ngày qua, Lạc thành cũng khôi phục yên lặng ng ắn ngủi.

Yên tĩnh phẳng ph ất cái gì cũng chưa từng xảy ra một dạng.

Hà Tiểu Tiểu nhóm nói chuyện phiếm cũng tạm thời lắng lại, tất cả thời gian hành giả đ ều tại trụ bị lấy l ần tiếp theo xuyên qua.

Đếm ngược 00:15:00.

Khánh Tr ần m òhôi d ần d ềđứng dậy, cái kia vô hình trọng lực cũng biến mất theo.

Trong mấy ngày này hắn cùng Ưng Ưng phối hợp càng phát ra ản ý đứng lên, bất luận hắn tiến bộ bao nhiêu, đối phương đều luôn có thể tương ứng gia tăng một chút trọng lực.

Hắn nhanh chóng tắm rửa một cái, sau đó bình tĩnh nằm ở trên giường yên lặng chờ đợi.

Khánh Tr ần biết, giờ này khắc này giống như hắn đang đợi đọc giây thời gian hành giả, khẳng định còn có rất nhiều.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

Xuyên qua.

Thế giới trong còn có người chờ hắn.

...

Ta li ền muốn biết, có bao nhiêu người là vì tiêu đề này đến đặt mua chương này, chắc chắc chắc.

Cảm tạ mây trắng ý chí đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, cảm tạ lão bản, lão bản phát đại tài!

C ầu nguyệt phiêu a c ầu nguyệt phiêu!

Nữ9 có tâm thâm tr ần tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Chương 179, sự phụ giúp người c`âu hôn?

Đếm ngược 168:00:00.

Trong hắc ám trong ngục giam số 18, bỗng nhiên từ trong gian nhà tù nào đó truyền lại ra ấm áp khí tức.

Thời gian dần trôi qua, ấm áp khí tức lại biến thành nóng rực.

Cái kia từng lúc từng lúc sóng nhiệt đang từ phòng giam kia hướng ra phía ngoài cuộn lấy, giống như xích đạo khu vực chạng vạng tối hải tri`âu.

Phòng giam này sát vách trong hai gian phòng giam, có phạm nhân điên cuồng vượt miệng cổng hợp kim, lớn tiếng kêu cứu.

Tiếng kêu cứu của bọn họ càng ngày càng nhỏ, trong thân thể lượng nước cũng tại bị nhiệt độ cao nhanh chóng bốc hơi, vùn vùn hai phút đồng hồ đi qua liền tiến nhập mất nước trạng thái.

L`âu một đang ngủ Lâm Tiểu Tiểu bỗng nhiên đứng dậy, hấn đi vào trên quảng trường ngẩng đầu nhìn lại, lại cùng đồng dạng phát giác không đúng Diệp Văn nhìn nhau: "Nguyên Tố hệ thức tỉnh?"

"Ừm, " Diệp Văn gật gật đầu: "Là Lưu Đức Trụ phòng giam."

Lâm Tiểu Tiểu kinh ngạc không hiểu: "Tiểu tử này tại thế giới ngoài đã trải qua cái gì, vậy mà đã thức tỉnh? !"

Trên quảng trường miệng cổng hợp kim mở ra, sáu chiếc giám ngục máy móc sắp xếp thành hai đội chỉnh tề vào sân, trên trời cao Beehive UCAV

cũng rơi xuống dưới lấy, hướng gian kia dị thường phòng giam phi toa mà đi.

"Cứu người trước, " Diệp Văn hai chân hơi cong, thả người nhảy lên tựa như một đầi mảnh hổ vũng vàng rơi vào lầi ba trên hành lang, hấn mở ra sát vách hai gian miệng cổng hợp kim, đem bên trong đã mệi lả tù phạm ném tới chỗ rất xa.

Trong nhà tù sóng nhiệt chính xuyên thấu qua miệng cổng hợp kim hướng ra phía ngoài trút xuống, Diệp Văn tóc trước trán cũng bắt đầi có cháy khô cảm giác.

Sau một khắc, một cánh hơi mờ lực trường bỗng nhiên ở trước mặt hấn tụ lại, nhiệt lượng quét sạch lúc, còn có thể nhìn thấy tòa kia như hình chuông lực trường bên trên, sắp hàng nghiêm mật dạng tổ ong kết cấu.

Diệp Văn đứng tại phòng giam trước cửa, hấn chỗ hành lang hai bên phân biệt đứng lạng lấy ba tên giám ngục máy móc, sau lưng thì là ở giữa không trung lơ lửng máy không người lái.

Hấn đang chờ đợi lấy, thắng đến bên trong nhiệt độ bắt đầi giảm xuống, Diệp Văn mới ra hiệu giám ngục máy móc mở ra miệng cổng hợp kim.

Ca một tiếng, miệng cổng hợp kim mở rộng, Lưu Đức Trụ chính hư nhược ng ẫi sập xuống đất, trong phòng đ ồ dưng hàng ngày tất cả đầi đốt thành bụi màu đen hoặc màu trắng.

Kỳ quái là, Lưu Đức Trụ quần áo trên người lại còn hoàn hảo không chút tổn hại.

Con hàng này trạng thái uể oải, lại thầi sắc dị thường phấn khởi lẫm bẫm nói: "Ta là giác tỉnh giả! Ta thật trở thành giác tỉnh giả!"

"Ra đi, " Diệp Văn nói ra: "Cho người đỏi gian tù thất."

Lưu Đức Trụ bỗng nhiên quay đầi: "Lão bản đầi? Lão bản của ta trở về

không, ta phải đem tin tức này nói cho hần biết a, ta thành công!"

Diệp Văn sắc mặt kỳ quái, hần không nghĩ tới con hàng này phản ứng đầu tiên lại là muốn đem thức tỉnh tin tức nói cho Khánh Trầ.

Hần còn không biết, theo Lưu Đức Trụ nếu không phải lão bản chỉ điếm hần phải gìn giữ phần nộ, nói không chừng hiện tại liên thức tỉnh không được nữa. . .

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu đi tới cửa cười híp mắt nói ra: "Lão bản của người hiện tại cũng không rảnh rồi phản ứng người."

"Vậy ta hiện tại là đẳng cấp gì?" Lưu Đức Trụ hỏi.

"Cấp C, " Lâm Tiểu Tiểu bu òn bực ngán ngẫm tựa ở trên cửa: "Đừng cao hứng sớm như vậy, người v ề sau đường còn dài mà."

. . .

. . .

Trên hoang dã, lẻ loi tro troi bên cạnh đồng lửa, Lý Thúc Đ ồng cười tủm tủm nhìn xem Khánh Trầ: "L ần này trở v ề, còn có hay không kiên trì tu hành?"

"Có, " Khánh Trầ gật đầu bỏ đi áo, lộ ra trên người mình bó cơ bắp.

Lý Thúc Đ ồng có chút ngoài ý muốn: "Ta cố ý không có nhắc nhở người muốn tu hành, chính là muốn nhìn người một chút ngẫu nhiên không tự hạn chế đáng vẻ, lại không nghĩ rằng người lại còn là kiên trì. Kỳ quái, trở thành kỳ sĩ đẳng sau thu được nhiều như vậy lực lượng, người còn có thể coi trọng chính mình tu hành chậm chạp tăng trưởng sao?"

Tựa như rất nhiều người bỗng nhiên phát nhanh, giá trị bản thân hơn trăm triệu đằng sau, nếu như trên mặt đất có người mất r ấ mười đ ồng tiền, người phát nhanh này khả năng cũng không nguyện ý xoay người lại nhặt.

Đừng nói mười nghìn tiên, mấy ngàn khối bộn hấn cũng chướng mắt.

Mà Lý Thúc Đổng lúc này cảm giác, nếu như Khánh Trần trở thành ức vạn phú hào về sau, trên đường đi dù là trông thấy một phân tiên tiên xu khám tại trong mặt đường bê tông, chính mình người học sinh này cũng sẽ nghĩ biện pháp đem tiên xu móc đi ra.

Cái này khiến Lý Thúc Đổng có chút không biết nên nói cái gì.

Các lão sư khác đều mong mỗi học sinh có thể tự hạn chế một chút, hấn lại mong mỗi học sinh của mình có thể ngẫu nhiên buông lỏng một chút.

Loại cảm giác này không thích hợp a!

Khánh Trần một lần nữa xuyên về áo, hấn hướng trong đồng lửa thêm mấy cây sài mọc nói ra: "Sư phụ, cũng không phải ta đến cỡ nào tự hạn chế, là ta nhớ tới một chuyện. Lâm Tiểu Tiểu từng cho ta nói muốn lấy người bình thường thân phận đi kinh lịch Sinh Tử Quan, cho nên ta cảm thấy tiếp tục tu hành nhất định có thể phát huy được tác dụng."

Lý Thúc Đổng thở dài: "Người ngược lại là thật thông minh."

"Kỳ sĩ kia tại tấn thăng đẳng sau đã là siêu phàm giả, nên như thế nào trở lại người bình thường trạng thái đâu?" Khánh Trần nghi hoặc.

"Ta còn muốn lấy để cho người trở thành siêu phàm giả sau hảo hảo buông lỏng một chút sẽ nói cho người biết, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Người đem hô hấp thuật tần suất nghịch tới thử một chút."

Khánh Trần nhớ lại hô hấp thuật tần suất, trong chốc lát, hấn gương mặt hai bên lập tức có màu băng lam đường vân tỏa ra, cùng lúc trước hỏa diễm vẫn hoàn toàn khác biệt.

Chỉ nghe thể nội ca một tiếng, Khánh Trần lại cảm giác mình trong thân thể đã mở ra khóa gien, một lần nữa đã khóa!

Trong thân thể lao nhanh lực lượng, cũng tại một cái chớp mắt này đằng sau bị rút ra đến một góc nào đó.

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía Lý Thúc Đĩnh: "Lão sư, đằng sau kinh lịch mỗi lần Sinh Tử Quan, đều muốn nghịch hành hô hấp thuật sao?"

"Đúng vậy, " Lý Thúc Đĩnh gật gật đầu: "Mà lại hô hấp thuật không có khả năng gián đoạn, dù là gián đoạn một giây liền phải lại bắt đầu lại từ đầu."

"Thì ra là thế, " Khánh Trăn gật gật đầu.

Hắn thu hồi hô hấp thuật, nhưng khóa gien cũng không một lần nữa mở ra.

Lý Thúc Đĩnh ở một bên giải thích nói: "Không cần lo lắng, nghịch hô hấp thuật kết thúc về sau, khóa gien sau một tiếng mới có thể một lần nữa mở ra. Đây cũng là một loại sử dụng hô hấp thuật đại giới đi, nếu như người kinh lịch Sinh Tử Quan sau khi thất bại tùy thời đều có thể khởi động lại khóa gien, vậy Sinh Tử Quan cũng không có ý nghĩa."

"Cứ như vậy, kỳ sĩ kinh lịch Sinh Tử Quan thời điểm chẳng phải là vô cùng nguy hiểm, có người tận lực cản trở mà nói, nguyên bản cử tử nhất sinh Sinh Tử Quan, liền biến thành thập tử vô sinh, " Khánh Trăn hỏi.

"Cho nên, kỳ sĩ tại kinh lịch Sinh Tử Quan lúc nhất định phải bảo thủ bí mật, " Lý Thúc Đĩnh nói ra.

"Chẳng lẽ liền không có cưỡng ép một lần nữa mở ra khóa gien biện pháp sao?" Khánh Trăn nghi hoặc: "Tổng không đến mức mặc người chém giết đi."

"Có, nhưng ta hi vọng người vĩnh viễn sẽ không dùng đến, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Khi người nghịch hô hấp thuật đằng sau, lại cưỡng ép thi triển chính hướng hô hấp thuật liền có thể một lần nữa mở ra công xiêng, nhưng đại giới chính là, người đời này đều chỉ có thể dừng lại tại lập tức

cảnh giới bên trong."

Khánh Trần trăn mặc một lát: "Nhất định có một vị tiên bối vì thế bỏ ra qua đại giới đi."

"Đương nhiên là có, " Lý Thúc Đễ cảm khái nói: "Người sư bá Trần Gia Chương cảnh giới, cũng là bởi vì chuyện này đình trệ. Lúc ấy hắn tại hoàn thành Lục Chi Dũng Hiện lúc bị người mai phục chặn đánh, khi đó hắn đã không có lựa chọn, chỉ có thể đem cảnh giới vĩnh viễn dừng lại tại cấp A."

Nguyên lai, ky sĩ tại kinh lịch Sinh Tử Quan lúc phải đối mặt nguy hiểm, không chỉ có đến từ thiên nhiên, còn có hiểm ác lòng người.

Lúc này, Khánh Trần cảm thụ được chính mình trở thành người bình thường sau lực lượng, rõ ràng lại so với hắn trèo Thanh Sơn Tuyệt Bích trước đó lớn hơn rất nhiều: "Lão sư, ta tại thế giới ngoài tìm cái có thể khống chế lực trường bằng hữu, vì ta chế tạo kho trọng lực tu hành. Tại sao ta cảm giác, kho trọng lực cùng hô hấp thuật phối hợp về sau, tiến cảnh nhanh gấp bội."

"Khống chế lực trường?" Lý Thúc Đễ nghĩ nghĩ: "Thế giới trong đã thật lâu không có xuất hiện qua có thể khống chế lực trường giác tỉnh giả, người xác định là khống chế lực trường mà không phải không khí?"

"Xác định, " Khánh Trần gật đầu: "Có cái gì thuyết pháp sao?"

"Có thể khống chế tứ đại lực cơ bản giác tỉnh giả, sinh ra chính là sáng chói, " Lý Thúc Đễ nói ra: "Bọn hắn hạn mức cao nhất rất cao, năng lực chiến đấu cũng cực mạnh. Văn minh mới kỷ nguyên trong lịch sử, cơ hồ mỗi một cái dạng này giác tỉnh giả, cũng đã có địa vị vô cùng quan trọng."

Khánh Trần ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới Ương Ương năng lực, vậy mà như thế dữ dội.

Lúc này, Lý Thúc Đễ hỏi: "Người vị bằng hữu này là nam hài hay là nữ hài a? Có thể giúp người chế tạo kho trọng lực tu hành, quan hệ phải rất

khá mới đúng."

"Nữ hài, " Khánh Tr ần thành thật trả lời.

Lý Thúc Đ ồng lâm vào tr ần tư.

"Thế nào sư phụ?" Khánh Tr ần hỏi.

"Biết nàng ở thế giới trong chỗ nào sao, có hay không người nhà?" Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Khánh Tr ần: "Có cần hay không sư phụ đi giúp người cầu hôn?"

Khánh Tr ần: ". . . Sư phụ, ta cùng nữ hài kia không có gì tình cảm a, mà lại ta hiện tại cũng rất chắc chắn, nàng đột nhiên xuất hiện cũng là bởi vì có mục đích của mình, ngài cũng đừng nghĩ nhiều như vậy."

"Được chưa, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

"Sư phụ, chúng ta tiếp xuống đi đâu, về ngục giam số 18 sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"H ồi khẳng định là muốn về, nhưng về trước đó trước tiên cần phải tại thành thị số 18 bên trong làm một ít chuyện, " Lý Thúc Đ ồng cười giải thích nói: "Người lần này đếm ngược là bao lâu?"

"7 ngày."

"H ồi thành thị số 18 liên phải bốn ngày thời gian, còn lại ba ngày. . . Đ ầy đủ!" Lý Thúc Đ ồng chắc chắn nói.

Khánh Tr ần hơi nghi hoặc một chút, vị sư phụ này muốn dẫn chính mình đi làm sao?

. . .

. . .

Đếm ngược 72:00:00.

Thành thị số 18 khu thứ 6, ban đêm.

Một cái nữ tử tóc bạc hài mang theo tai nghe màu trắng, nghe nước suối giống như chảy xuôi nhạc nhẹ, đi vào cao ốc Lạc Thần trong thang máy pha lê.

Nàng nâng lên mảnh khánh cỡ tay đè xuống tầng 132 nút thang máy, sau đó xoay người sang chỗ khác chuẩn bị thưởng thức thang máy treo lên lúc, trong suốt pha lê bên ngoài thành thị bóng đêm.

Nữ hài cũng một cái nghiêng nghiêng túi đeo vai, bên trong chứa chính mình tool đọc cùng vật phẩm tùy thân.

Bao có chút vết mài, bằng hữu luôn luôn khuyên nàng đổi cái mới, nhưng nàng luôn luôn trả lời nói mình ưa thích trên mặt túi gấu nhỏ đồ án, cho nên không bỏ được đổi.

Nhưng thật ra là, nữ hài tốt nghiệp cấp 2 sau liền không có nhận qua trong nhà một phân tiền, nàng phải tự mình kiêm chức kiếm lấy đất đỡ lớp phụ đạo phí tổn, dạng này mới có hi vọng thi một tốt chút đại học.

Mà lại lên đại học cũng chỉ là cái khởi đầu mới, phải biết trừ phi nàng thi được trường quân đội Hỏa Chung hoặc là Tây Bắc trường quân đội, không phải vậy liền phải gánh chịu càng thêm đất đỡ học phí đại học.

Mỗi cái đại học đều có học bổng, nhưng vấn đề là nàng không có đẹp như thể lý lịch đi chèo chống nàng thu hoạch được học bổng.

Nghĩ tới đây nữ hài cũng có chút mê mang, nàng cũng không biết đường ra nhân sinh của mình ở nơi nào.

Ngay tại cửa thang máy sắp đóng lại sát na, một bàn tay ngăn trở cửa thang máy.

Nữ hài từ trên pha lê cái bóng trông thấy, một vị trung niên cùng một vị thiếu niên đi vào thang máy, hai người này đều mặc lấy màu trắng mới tinh quần áo thể thao, còn mang theo màu đen mới tinh mũ lưỡi trai.

Vành nón ép rất thấp, nữ tử tóc bạc hài thấy không rõ hai vị này tướng mạo.

Hai người này sau khi đi vào cũng không có nhấn nút thang máy cái nút, mà là cũng lẳng lẳng đứng tại nữ hài phía sau, đứng dạng nhìn xem thang máy cửa sổ pha lê bên ngoài.

Nàng nhớ tới tầng 89 hộ gia đình bị nhập thất cướp bóc nghe đồn, dần dần móc gập túi đeo vai của mình móc treo, sạch sẽ móng tay cũng tại đây lưng bên trên móc ra dấu.

Chỉ là, nữ hài tại trong cái bóng đánh giá đối phương, nàng luôn cảm thấy hai vị này cũng không quá giống là những cái kia xem kỹ luật như không câu lạc bộ thành viên a.

Tối thiểu nàng chưa thấy qua câu lạc bộ thành viên mặc như vậy sạch sẽ qua.

Đúng, nữ hài đối với hai vị này ấn tượng đầu tiên, nhưng thật ra là sạch sẽ.

Thang máy nhanh chóng trèo lên lấy, nữ hài màng nhĩ cảm giác có chút khó chịu, đây là thang máy quá nhanh, tầng lầu quá cao nguyên nhân, tựa như máy bay cất cánh lúc một dạng.

Lúc này, thang máy đã đến tầng 91, ngoài cửa sổ là đan chéo nhau phức tạp cầu vượt ngang qua ở chân trời, bao trùm lấy cả tòa thành thị, liên tiếp lấy từng tòa cao lầu cùng trên trời quảng trường.

Đèn đường sáng lên lúc, cầu vượt tựa như là một tòa tinh vân tại thành thị ở giữa lượn lờ.

Sau lưng nàng thiếu niên nhìn ngoài cửa sổ nói ra: "Phức tạp như vậy thành thị giao thông, sẽ không lạc đường sao?"

"Không biết a, " trung niên nhân hồi đáp: "Lão sư trước kia đi ra ngoài đâu là có lái xe."

Nữ hài âm thầm bĩu môi, hiện tại cũng lái tự động thời đại, ai nhàn rỗi không chuyện gì phối lái xe a.

Còn có cầu vượt này mặc dù phức tạp, nhưng lái xe lúc chỉ cần nói cho trí tuệ nhân tạo mục đích liên tục a.

Đình một tiếng, thang máy đến tầng 132.

Nữ tử tóc bạc hài khẩn trương không dám động đậy, trung niên nhân kia cùng thiếu niên lại trước một bước đi ra thang máy, thẳng đến hành lang chỗ sâu.

Nàng tại đối phương sau khi ra khỏi thang máy, chậm rãi xoay người lại, đã thấy đối phương tại trước một cánh cửa nhấn xuống mật mã, cùm cụp một tiếng, khóa cửa mở.

Nữ tử tóc bạc hài cho đến lúc này mới dám buông lỏng một hơi, nguyên lai là hàng xóm a, mà lại liên ở tại nhà nàng đối diện!

Vừa mới hai người này sau khi đi vào không có nhấn nút thang máy, bị hù nàng có chút mất hồn mất vía.

Chỉ là lúc này nữ tử tóc bạc hài có chút hiếu kỳ, nhà nàng đối diện đã thật lâu không người ở, trước một đoạn đột nhiên sửa chữa sau cũng một mực không có vào ở chủ nhà mới, làm sao đêm khuya này đột nhiên đến thăm.

Kỳ quái.

Một bên khác, sau khi vào nhà Khánh Trần tháo cái nón xuống: "Vừa rồi nữ hài kia giống như rất sợ sệt đáng vẻ, thành thị số 18 bên trong trị an có

phải hay không cũng quá kém. Thế giới ngoài ngược lại là không có loại tình huống này, nữ hài hơn nửa đêm đi ở trên đường cũng không cần lo lắng quá mức. . . Tối thiểu trong đại đô thị là như vậy."

Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Đây coi như là lịch sử còn sót lại vấn đề liên bang từng bởi vì một việc xoá một phần ba cảnh lực, thế là liên khiến cho tỉ lệ phạm tội liên tiếp gia tăng."

"Xoá cảnh lực?" Khánh Trần khó có thể tưởng tượng.

"Không riêng gì xoá cảnh lực, người thậm chí rất khó tưởng tượng đến, trừ thượng tam khu bên ngoài, mặt khác mấy cái khu giao thông quay phim đầu phần lớn lâu năm thiếu tu sửa, " Lý Thúc Đĩnh bình tĩnh nói ra: "Không có việc gì, người vè sau sinh hoạt ở nơi này mới có thể thiết thực cảm nhận được, đó là cái cỡ nào bệnh trạng quốc gia."

"Sự phụ, chuyện người muốn làm, chính là thay đổi nó a?" Khánh Trần hỏi.

Lý Thúc Đĩnh cười cười: "Đừng hỏi nhiều như vậy, trước thăm một chút chính mình phòng ở mới đi."

Khánh Trần nhìn chung quanh một lần, hơn 80 mét vuông một phòng ngủ một phòng khách một vệ một bếp, bởi vì gian phòng phòng ngủ chỉ có một cái nguyên nhân, cho nên mỗi gian phòng phòng đều lộ ra rất lớn.

Phòng khách cuối cùng là một cánh to lớn cửa sổ sát đất, ngoài cửa sổ chính là thành thị khu thứ sáu toàn cảnh.

Trong phòng khách sắp ghế sofa cùng đồ điện gia dụng, hết thấy đều thoạt nhìn là mới tinh.

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Dao!" Hải hươc, kiếm hiệp.
"Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Chương 180, một ngày vi sư, cả đời vi phụ (cầu nguyệt phiêu)

Cửa ra vào có một khối màn hình điện tử, có thể ở phía trên lựa chọn trí năng hình thức.

Lý Thúc Đễ nói ra: "Nhất, hoán đổi giấc ngủ hình thức."

Vừa dứt lời, trong phòng liền tối sầm lại, chỉ có trên đất mấy đầu ánh sáng mờ nhạt mang sáng lên, tia sáng hết sức nhu hòa.

Lý Thúc Đễ nói ra: "Nhất, hoán đổi nhiều trắng giấc ngủ hình thức."

Sau một khắc, cả mặt rơi xuống đất pha lê lại biến ảo đứng lên, Khánh Trầ nhìn thấy có giọt mưa đập tại trên pha lê, trong phòng cũng truyền tới trầ thấp lại thanh tịnh trời mưa âm thanh.

Phối hợp với trong phòng nhiệt độ ổn định, Khánh Trầ cũng cảm giác chính mình giống như là tại một cái mùa thu mưa lúc, chính thích hợp che kín một giường hạ mát bị ngủ cái hôn thiên ám địa.

"Đổi lại một cái nhiều trắng hình thức, " Lý Thúc Đễ nói ra.

Rơi xuống đất pha lê không còn trong suốt, ngược lại giống như là một khối to lớn toàn bộ tin tức màn hình đễ dạng, hình ảnh cũng từ ngày mưa biến thành lò sưởi trong tường.

Phục cổ trong lò sưởi trong tường thiêu đốt lên củi lửa, trong phòng truyền đến nhẹ nhàng đom đớp âm thanh.

Lý Thúc Đễ cười nhìn về phía Khánh Trầ: "Khánh thị lợi dụng tế bào

thần kinh tiếp nhận kỹ thuật tăng lên nhân loại thanh tỉnh thời gian, nhưng châm chọc là, thời đại này đám người ngược lại càng phát ra cần giấc ngủ. Muốn chìm vào giấc ngủ, đã trở thành rất nhiều người một cái yêu cầu xa vời."

"Sư phụ, những này đều không rõ a?" Khánh Trần hỏi: "Lúc đến, ta nhìn khu thứ 6 cao ốc đều tương đối cũ, hoàn cảnh vệ sinh cũng không tốt lắm, trong phòng này trang hoàng cùng phía ngoài kiến trúc có chút không hợp nhau."

"Ừm, " Lý Thúc Đông gật gật đầu: "Mặc dù muốn cho người mua phòng ốc, nhưng vấn đề là lại không thể mua cho người quá dễ chọc người chú ý. Khu thứ 6 vị trí này vừa vặn, cũng không thuộc về hạ tam khu, lại tùy thời có thể lấy tiền vào thượng tam khu. Nói đến cũng rất hổ thẹn, sư phụ tặng cho người bộ thứ nhất phòng ở vậy mà như thế bình thường, cho nên ta liền để Lý Đông Trạch tìm người trùng tu một chút, để trong này nhìn không có như vậy cũ nát."

Khánh Trần trầm mặc.

Thế giới ngoài phụ thân vừa mới đem hẳn nhà phòng ở bán đi, kết quả thế giới trong sư phụ liền đưa hẳn một bộ.

Lý Thúc Đông nói ra: "Không cần lo lắng sẽ bị người truy xét đến người cùng Hằng Xã quan hệ, Lý Đông Trạch biết nặng nhẹ, cái này mua phòng ốc tiêu xài cùng sửa sang tiêu xài, đều tra không được Hằng Xã cùng Kỳ Sĩ trên thân."

"Sư phụ, " Khánh Trần hỏi: "Tại sao muốn đột nhiên mua cho ta phòng ở?"

"Áo người hỏi cái này a, " Lý Thúc Đông nghĩ nghĩ rồi đáp: "Hằng Xã kỳ thật cũng không chế một nhóm thời gian hành giả, mặc dù còn chưa nghĩ ra bắt bọn hắn lấy làm gì, nhưng tóm lại không thể để cho bọn hắn bốn chỗ làm yêu. Ta để Lý Đông Trạch giúp ta hỏi một chút những thời gian hành giả kia, muốn nhìn một chút tại thế giới ngoài mà nói, nhi tử trưởng thành lực phụ thân phải làm thứ gì, có 89 cái thời gian hành giả đều nói, phụ thân

hắn là cho nhi tử chuẩn bị một bộ phòng ở, dạng này mới có thể tìm được lão bà. . . Thế giới trong người trẻ tuổi phần lớn đều tại phòng cho thuê, mặc dù ta cũng không biết vì cái gì các người có phòng ở mới có thể tìm được lão bà, nhưng cho người dự sẵn tóm lại không sai."

Khánh Trầ kính ngạc nhìn trước mặt trung niên nhân.

Hắn nguyên lai tưởng rằng sự phụ vụng trộm mang chính mình trở lại thành thị số 18, là muốn làm cái gì đại sự kinh thiên động địa, lại không nghĩ rằng đối phương chỉ là muốn dẫn chính mình thăm một chút vừa mua phòng ở.

Lý Thúc Đờng nhân vật như vậy, không nên là trong lúc phát tay liề làm ra phiên sơn đảo hải sự tình à.

Sao có thể bởi vì loại này chuyện nhà việc nhỏ lãng phí thời gian đâu.

Khánh Trầ hữ tưởng đến còn không có tiến vào cấm kỵ chi địa số 002 đêm hôm đó, vị sự phụ này tại bên cạnh đồng lửa từng nói với hắn lời nói: "Người khác có, học trò ta cũng nhất định phải có."

Đối phương biết mình cùng phụ thân quyết liệt về sau, liề chủ động gánh vác lên sàng khoái phụ thân trách nhiệm.

Một ngày vi sự, cả đời vi phụ.

Nhưng người khác không chế thời gian hành giả liề làm ra kế hoạch thanh trừ, chính mình vị sự phụ này không chế thời gian hành giả về sau, vậy mà liề hỏi như thế một cái không có dinh dưỡng vấn đề

Chỉ sợ những thời gian hành giả kia đều sẽ cảm giác được rất khiếp sợ đi.

Khánh Trầ nhìn xem Lý Thúc Đờng, đối phương tựa hồ cũng bởi vì cho hắn phòng ở chưa đủ tốt, cảm giác có chút áy náy.

Lý Thúc Đờng nói ra: "Phòng này người trước ở, tương lai trong một đoạn

thời gian rất dài người cũng cần điều thấp, cho nên nơi này tương đối phù hợp. Bất quá ta còn tại khu 1 cao ốc Thanh Dương số 2013 chuẩn bị cho người một cái phòng an toàn, nếu như gặp phải nguy hiểm người có thể đi nơi đó tị nạn, gian phòng mật mã là 010101, người bị tù số hiệu. . ."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh lại đem một tấm thẻ ID thân phận đặt ở trên tủ giày: "Người mới thẻ ID thân phận, vật này trước đừng mang ở trên người, liề n đặt ở trong gian phòng này, hai cái phòng ở đầ u tại tấm này ID thẻ danh nghĩa."

"Tạ ơn sư phụ, " Khánh Trầ n cái mũi ê ẩm, không biết nên nói cái gì cho phải.

Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Được rồi, lập tức liề n nên trưởng thành, không cần già m ùm."

"Ừm, không già m ùm."

...

...

Sư đ ò hai người ng ồ i tại cửa sổ sát đất một bên, Lý Thúc Đĩnh từ trong tủ lạnh xuất ra một chai bia đến xem hướng ngoài cửa sổ.

Khánh Trầ n chỉ vào một tòa màu đỏ cao ốc hỏi: "Sư phụ, trên tòa nhà kia có chữ thập đỏ tiêu chí, là bệnh viện sao? Vì cái gì bệnh viện kiến trúc cao to như vậy."

"Nơi đó không phải bệnh viện, " Lý Thúc Đĩnh lắc đầ u: "Là trung tâm sinh dục."

"Trung tâm sinh dục?" Khánh Trầ n cảm thấy kỳ quái: "Là chuyên môn sinh con bà mẹ và trẻ em bệnh viện sao?"

Lý Thúc Đĩnh mặt không thay đổi nói ra: "Ở bên trong là cho nữ tính cung

cấp tử cung nhân tạo địa phương, hai vợ chồng ở bên trong có thể rút ra trứng cùng tinh trùng tiến hành thụ tinh nhân tạo, sau đó trung tâm sinh dục từ hơn mười noãn phao bên trong tuyển chọn một viên khỏe mạnh nhất, bỏ vào mô phỏng sinh vật tử cung nhân tạo, cứ như vậy, nữ tính liền có thể miễn đi mười tháng hoài thai nỗi khổ."

Khánh Trần chấn kinh: "Đã có kỹ thuật như vậy rồi? Vậy nữ tính chẳng phải là không cần chịu tội."

"Ừm, " Lý Thúc Đòng gật gật đầu: "Hài nhi tử cung nhân tạo bên trong thai nghén mười tháng liền có thể giáng sinh, nhưng người chỉ sợ nghĩ không ra, đây là tập đoàn vì để cho nữ tính cũng có thể có nam nhân một dạng sức lao động, lao động thời gian mà phát minh."

Lý Thúc Đòng tiếp tục nói: "Hạng kỹ thuật này hàng trăm năm trước liền có, ngay từ đầu đòng bào phái nữ vui mừng khôn xiết, nhưng hơn mười năm về sau, liên bang tham nghị viện tại Trần thị thao túng bên dưới thông qua được 'Sửa chữa nghỉ sinh thời gian' dự luật, từ nay về sau nữ tính nghỉ sinh chỉ có 7 ngày, mà lại tất cả gia đình từ nay về sau đều phải đối mặt một hạng mới chi tiêu. Đây là một lựa chọn, hoặc là người từ chức chính mình thai nghén hậu đại, hoặc là liền bỏ tiền sử dụng tử cung nhân tạo."

Khánh Trần trầm mặc, nguyên lai đó cũng không phải một chuyện tốt.

Đây đối với hần loại này thế giới ngoài thời gian hành giả tới nói, quá mức ma huyền.

"Đúng rồi sư phụ, " Khánh Trần hỏi: "Trước người vì sao đầu không có nói cho ta biết, thỏa mãn Con Rối Giật Dây thu nhận điếu kiện về sau, lại giết người sẽ có biến hóa mới?"

Lý Thúc Đòng nâng lên Khánh Trần cánh tay, thừa dịp ánh đèn hướng học sinh cổ tay nhìn lại: "Liên này tại thế giới ngoài giết 1 3 người, nhưng không có hiến tế thân thể của bọn hần? Thỏa mãn giai đoạn thứ nhất thu nhận điếu kiện về sau, chỉ cần tự tay giết chết một địch nhân, Con Rối Giật Dây giai đoạn thứ hai hình thái liền sẽ giải tỏa 1 centimet, nếu như hiến tế

roi thi thể của địch nhân, thì biết giải khóa 10 centimet."

Khánh Tr ần gật gật đầu: "Xem ra sư phụ người đã sớm biết, là cố ý không có nói cho ta biết."

"Vật cấm kỵ ACE-019 Con Rối Giật Dây các đời chủ nhân, cuối cùng đầu không có kết quả gì tốt, hoặc là điên r ồ, hoặc là cử chỉ điên r ồ, " Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Khánh Tr ần: "Cho nên đám lão già này đem thứ này đưa cho người thời điểm, ta còn có chút sinh khí tới. Bất quá ta về sau cũng muốn nghĩ, vạn nhất tâm tính của người sẽ không bị nó tả hữu đầu, ta làm lão sư hẳn là tín nhiệm người mới đúng."

"Con Rối Giật Dây không chế nhân số hạn mức cao nhất là bao nhiêu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không có ai biết nó hạn mức cao nhất, " Lý Thúc Đ ồng trả lời.

Khánh Tr ần ngây ngẩn cả người, nguyên lai cái này Con Rối Giật Dây thật có thể không chế rất nhiều người: "Thế nhưng là sư phụ, ta một mực tại hiệu kỳ một việc, mặc dù loại dụ hoặc này có thể khiến người ta sinh ra tiếp tục giải tỏa nó xúc động, nhưng cũng không trở thành để cho người ta điên cu ồng đi."

"Người đang sử dụng nó thời điểm, chẳng lẽ chưa từng cảm thụ bị không chế người tư duy sao?" Lý Thúc Đ ồng hỏi: "Nhất là đối phương bị không chế lúc điên cu ồng, sợ hãi, sám hối, khiếp nhược, loại người này thế gian kịch liệt nhất nhất u ám cảm xúc, sẽ ăn mòn một người tâm linh."

"Không có cảm nhận được a, " Khánh Tr ần kinh ngạc.

Lý Thúc Đ ồng cũng kinh ngạc: "Làm sao lại không có?"

"Sư phụ, thật không có, " Khánh Tr ần chăm chú trả lời.

Lý Thúc Đ ồng kỳ quái đánh giá chính mình học sinh, hẳn luôn cảm thấy trên người đối phương chỗ chỗ quái thực sự nhiều lắm.

Đầu tiên là lấy phàm nhân thân thể tránh thoát Lâm Tiểu Tiểu ác mộng.

Lại đang chưa mở ra khóa gien trước đó, liền xuất hiện tấn thăng dấu hiệu.

Ngay sau đó mở ra khóa gien về sau, ban đầu cấp bậc sơ đẳng tất cả kỹ sư đều cao.

Sau cùng chỗ cổ quái chính là hiện tại, liên quan tới Con Rối Giật Dây miêu tả, thế nhưng là một vị nào đó kỹ sư tiến bộ thu nhận sau tự mình sử dụng thể nghiệm.

Vị tiến bộ kia chỉ sử dụng một lần, liền đem vật cấm kỵ thu nhận tại cấm kỵ chi địa số 002, không muốn lại để cho nó lại thấy ánh mặt trời.

Mà bây giờ, Con Rối Giật Dây trong tay Khánh Trần, biến thành chân chính con rối, không có cảm xúc, không có phản hồi.

Khánh Trần hỏi: "Con rối không phải liền là con rối nha, con rối tại sao có thể có tâm tình chập chờn đâu, có phải hay không sự phụ người sai lầm?"

Lý Thúc Đông cảm khái nói: "Người trước đừng có dùng loại giọng nói này nói chuyện với ta, để cho ta suy nghĩ một chút. . ."

Hắn biết lúc ấy cự nhân Đinh Đông đi ra nội địa lúc, trong hai tay kỳ thật đều có vật cấm kỵ, đám lão già này chính là để hắn đến xem Khánh Trần một chút, để Đinh Đông tự mình lựa chọn cho Khánh Trần vật cấm kỵ nào.

Kết quả, Đinh Đông lựa chọn cho trong tay phải Con Rối Giật Dây.

Khi đó Lý Thúc Đông còn cảm giác có chút kỳ quái, tại sao phải cho Con Rối Giật Dây đâu?

Bây giờ suy nghĩ một chút, hẳn là Đinh Đông sử dụng Trùng Đông sau cảm thấy, Khánh Trần cho dù cầm Con Rối Giật Dây cũng sẽ không có sự tình.

Bất quá Lý Thúc Đ ồng lúc này nghĩ là, muốn hai cái vật cấm kỵ cùng một chỗ cho Khánh Tr ần tốt bao nhiêu. . .

Hay là đám lão già này cách cục nhỏ!

Đối đãi loại này thiên tài người thừa kế, nên cho thêm một chút a!

"Vật cấm kỵ đ ều sẽ giải tỏa giai đoạn thứ hai sao?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Không phải mỗi cái đ ều biết, " Lý Thúc Đ ồng lắc đ ầu: "Ta một mực đ ang nghĩ, đây khả năng là căn cứ siêu phạm giả khi còn sống cấp bậc đến quyết định, cấp B trở lên siêu phạm giả mới có thể phân ra vật cấm kỵ, cấp A vật cấm kỵ thì có đ ược nhị giai giải tỏa trạng thái, cấp S thì khả năng có t ầng thứ ba."

Vật cấm kỵ cùng siêu phạm giả khác biệt, chỉ có ba đ ẳng cấp.

Khánh Tr ần hiếu kỳ: "Sư phụ người gặp qua cấp S vật cấm kỵ sao?"

"Có lẽ lập tức liền muốn gặp đ ược, " Lý Thúc Đ ồng vừa cười vừa nói.

Khánh Tr ần nhìn xem vị sư phụ này, hấn ý thức đến trong tay đối phương nói không chừng đã có cấp S vật cấm kỵ!

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Sư phụ, ta nhớ tới một cái vô cùng vô cùng chuyện trọng yếu, tấn thăng kỵ sĩ đ ẳng sau, còn có thể có hài tử sao?"

"Đương nhiên có thể!" Lý Thúc Đ ồng ngoài ý muốn nói: ". . . Bất quá liền người cái kia người sống chớ g ần tính cách, còn cần cân nhắc loại chuyện này sao?"

"Sư phụ người không cần công kích cá nhân a, " Khánh Tr ần nhú lông mày: "Ta nghe nói người tiêm vào qua thuốc biến đổi gen liền tuyệt dục, kỵ sĩ cùng bọn hắn có cái gì khác biệt sao, vì sao kỵ sĩ cải biến gen sau sẽ

không xảy ra vấn đề?"

"Hoàn toàn không phải một con đường a, " Lý Thúc Đ ồng dở khóc dở cười: "Kỹ sĩ tấn thăng chi lộ là tại nhân loại trên cơ sở, để cho mình gen càng thêm hoàn mỹ, tới gần tại Th ần Minh."

"Cái kia thuốc biến đổi gen đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Thuốc biến đổi gen là những tập đoàn kia phòng nghiên cứu, không biết từ nơi nào rút ra nhân loại bên ngoài gen, kèm theo tại nhân loại trên thân, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Người từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, gọi bọn họ là Bán Thú Nhân cũng không sai, người cùng Bán Thú Nhân đương nhiên không có đời sau."

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được, những chiến sĩ gen kia tại sự phụ trong miệng vị cách, lập tức thấp xuống thật nhiều. . .

Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Siêu phạm giả từ trước đến nay chướng mắt chiến sĩ gen, cho dù lực chiến đấu của bọn hắn khả năng còn không bằng chiến sĩ gen, nhưng đây là một loại tự nhiên chuỗi khinh bỉ. Đương nhiên người cũng đừng tận lực xem thường một chút chiến sĩ gen, rất nhiều người đều là vì tìm một đầu đường ra, bọn hắn cũng không được tuyển."

"Vậy tại sao Sở tài phán Cấm kỵ một loại nào đó thuốc biến đổi gen không có ảnh hưởng?" Khánh Tr ần nghi ngờ nói.

"Người biết cũng không ít, xem ra cũng không ít cùng các thời gian hành giả giao lưu, " Lý Thúc Đ ồng nhìn hắn một cái: "Sở tài phán Cấm kỵ đặc thù, cũng là bởi vì bọn hắn rút ra gen là từ Th ần Minh trên thân rút ra."

Câu nói này kinh đến Khánh Tr ần: "Thế gian này thật có Th ần Minh? Th ần Minh lại vì sao đ ồng ý bọn hắn thu thập tiêu bản gen?"

"Có thể là bọn hắn cùng Th ần Minh quan hệ tương đối tốt đi, " Lý Thúc Đ ồng thở dài nói: "Cụ thể ta cũng không phải rất rõ ràng, Sở tài phán Cấm kỵ vẫn luôn rất thần bí, ghi chép bọn hắn tư liệu đều rất ít."

"Đúng rồi sư phụ, ta có cái nghi hoặc, " Khánh Trầ nhìn về phía Lý Thúc Đ: "Kỵ sĩ có khả năng hay không trở thành giác tỉnh giả?"

"Đương nhiên không thể nào, " Lý Thúc Đ nói ra: "Tất cả người tu hành đều khó có khả năng trở thành giác tỉnh giả."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì giác tỉnh giả chính là tại dưới hoàn cảnh cực đoan, thông qua cảm xúc đến phóng thích tiềm lực của mình, mà tu hành vốn là dùng thiền thừa chi pháp, đem tiềm lực của một người phóng xuất ra, " Lý Thúc Đ giải thích nói: "Nếu tiềm lực đã phóng thích, cũng liền đương nhiên sẽ không lại đã thức tỉnh."

"Vậy ta còn có một vấn đề, " Khánh Trầ tính toán: "Bình thường kỵ sĩ, lần thứ nhất tấn thăng đối ứng cấp độ F, lần thứ bảy thì đối ứng cấp S, vậy ta đây cái ban đầu chính là cấp E, lần thứ bảy có phải hay không liền đã siêu việt cấp S rồi?"

"Sẽ không, " Lý Thúc Đ lắc đầu: "Cấp B tấn thăng cấp A là một cái ngưỡng cửa, cấp A tấn thăng cấp S lại là một cái ngưỡng cửa, người nhìn chỉ là chữ cái khác nhau, nhưng đối với người tu hành bản thân tới nói lại là đường lên trời, ý nghĩa cũng không tầm thường. Vượt qua cấp S, chính là chân chính Thần Minh rồi, có lẽ động một cái ý niệm trong đầu liền có thể dời sông lấp biển. Có lẽ người trải qua hoàn cảnh tám hạng Sinh Tử Quan về sau, có hi vọng siêu thoát ra bậc cửa kia, nhưng ở này trước đó hi vọng không lớn, có lẽ có lượng biến, nhưng không có chất biến."

Nói đến đây, Lý Thúc Đ bỗng nhiên nhíu mày.

Dựa theo loại lý luận này đến xem, Khánh Trầ hoàn thành sáu hạng Sinh Tử Quan liền có thể đến cấp S, cái kia hoàn thành thứ bảy hạng lúc lại có thay đổi gì đâu?

Tổ chức Kỵ Sĩ bên trong cũng không ai trải qua loại chuyện này a!

Nhưng đây có phải hay không là liêu mang ý nghĩa, coi như Khánh Trầ đi lên con đường kỹ sĩ, kỳ thật tiềm lực cũng một mực không có đạt được đầy đủ phóng thích?

...

Khụ khụ, ngày hôm qua một chương, quả nhiên đặt mua số so mặt khác
đều cao. . .

Ta đã nhìn thấu các người bản chất. . .

Nhảy đặt cho cái toàn đặt trước a uy! Ta chăm chỉ như vậy, quyển sách này
lại đẹp mắt như vậy!

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Dao!" Hài hước, kiếm hiệp.
"Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Chương 181, trí tuệ nhân tạo, Nhất

"Sư phụ, chúng ta lúc nào về ngục giam số 18?" Khánh Trầ cảm giác mình đã rời đi nơi đó thật lâu rồi, không biết vì cái gì, lại còn hơi nhớ nhung.

"Không vội mà trở về," Lý Thúc Đờng lắc đầu: "Chuyện bên ngoài còn không có xong xuôi."

"Còn có chuyện gì sao?" Khánh Trầ nghi hoặc: "Nhưng ta nghe Lưu Đức Trụ nói, trong ngục giam mới chuyển đi tới hơn 300 tên tù phạm, từng cái hung thần ác sát, hẳn là hướng về phía vật cấm kỵ ACE-005 tới đi."

"Ừm," Lý Thúc Đờng bình tĩnh nhìn rời ngoài cửa sổ: "Mồi đã thả ra, ta rời đi ngục giam số 18 sự tình cũng dần dần bị người phát giác, cho nên tự nhiên sẽ có người cảm thấy hiện tại động thủ chính là thời cơ tốt nhất."

"Cho nên, sư phụ người là muốn chờ bọn hắn chuyển người tới lại nhiều chút?" Khánh Trầ hỏi.

"Đúng vậy," Lý Thúc Đờng gật gật đầu: "Người còn chưa đủ nhiều."

"Vậy kế tiếp chúng ta làm gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Ta đi làm chuyện của ta," Lý Thúc Đờng cười nói: "Mà người không cần suy nghĩ nhiều, an an tâm tâm đi học đi."

"Đến trường?"

Khánh Trầ ngây ngẩn cả người, hẳn ngược lại là không nghĩ tới chính mình xuyên qua đến thế giới trong đàng sau, lại còn muốn đi đến trường.

Hắn luôn cảm thấy Lý Thúc Đĩnh an bài như vậy là có nguyên nhân, có ý đồ, nhưng đối phương không có ý định nói, Khánh Trầ liề n không có ý định hỏi.

Dù sao Lý Thúc Đĩnh sẽ không hại hắn.

Khánh Trầ n hỏi: "Sự phụ, lại nói thân phận của ta hiện tại hẳn là bị tù tù phạm a, dạng này cũng có thể đến trường sao?"

"Thử một chút thì biết, " Lý Thúc Đĩnh đứng dậy đem một cái hộp đưa cho Khánh Trầ n, sau đó cười nói: "Đây là một cái khác lễ vật, cầ n người hiểu rõ tin tức đầ u ở bên trong, chính mình nghiên cứu một chút. Sớm nghĩ ngơi một chút đi, ta ra ngoài làm một ít chuyện."

Nói xong, vị lão sư này liề n mở cửa đi ra ngoài, lưu lại Khánh Trầ n một người mở ra hộp, bên trong rõ ràng là một chi mới tinh hơi mờ điện thoại.

Khánh Trầ n đang nghĩ, thời gian hành giả có phải hay không còn cho Lý Thúc Đĩnh nói, làm cha muốn cho nhi tử đưa điện thoại cái gì?

Thế nhưng là. . . Cái đầ u chơi này làm như thế nào khởi động máy đầ u? !

Thiếu niên ng ẫ i trong phòng nghiên cứu nửa ngày, điện thoại di động này ngay cả một cái ấn phím đầ u không có, nắm ở trong tay tựa như là một khối phiêu đầ ng mây mù thủy tinh.

Toàn bộ điện thoại liề n thành một khối, chỉ có thủy tinh bốn phía khảm nạm lấy lấy một vòng tinh tế kim loại đen.

"Cầ n ta hỗ trợ sao?" Một thanh âm tại gian phòng vang lên.

Khánh Trầ n đầ ng một tiếng đứng dậy, thanh âm này xuất hiện quá đột ngột một chút, chạm đến thầ n kinh căng thẳng của hắn.

Đối phương thanh tuyến rất quen thuộc, rõ ràng là trong ngục giam số 18

cái kia trung tính loa phóng thanh.

"Người là ai?" Khánh Tr ần ch ần chờ hỏi.

"Người tốt, ta là Nhất."

"Ta cho là người chỉ là ngục giam số 18 trong tool đọc trí tuệ nhân tạo, không nghĩ tới người tại thành thị địa phương khác cũng t ần tại, " Khánh Tr ần nói ra.

Lúc này hắn cũng trở v ềnhớ lại đến, vừa mới Lý Thúc Đ ồng hoán đổi trong phòng giấc ngủ hình thức lúc, xác thực kêu "Nhất" .

"Nghiêm ngặt tới nói, liên bang quy định ta chỉ có thể t ần tại ở liên bang trong tất cả ngục giam, đảm nhiệm giám ngục trưởng chức vụ, quản lý tất cả giám ngục máy móc. Là Lý Thúc Đ ồng mời ta trợ giúp người, ta mới đã tham dự dây cao ốc này trí tuệ nhân tạo hệ thống, " Nhất bình tĩnh h ồi đáp.

Khánh Tr ần chấn kinh, nguyên lai đối phương hay là tất cả ngục giam giám ngục trưởng? !

Khó trách hắn trong tù chưa từng thấy nhân loại người quản lý, một cái đ ều không có gặp qua!

"Liên bang tại sao lại để cho người quản lý tất cả ngục giam?" Khánh Tr ần cảm giác có chút kỳ quái, li ền xem như thời đại này khoa học kỹ thuật tương đối phát đạt, cũng không trở thành để cho người ta công trí năng thay thế quản lý chức vụ đi.

Nhất h ồi đáp: "Đây là cha ta quy định."

Lời này cho Khánh Tr ần nói càng mộng, trí tuệ nhân tạo còn có ba ba? ! Nói chính là người phát minh sao?

"Ba ba của người tại sao muốn người quản lý ngục giam?" Khánh Tr ần hỏi.

"Bởi vì ta tính công chính, " Nhất trả lời.

"Người cùng ta sự phụ quan hệ rất tốt?" Khánh Trầ hỏi dò.

"Cũng không tệ lắm, " Nhất trả lời.

Khánh Trầ: ". . ."

Hắn có chút mê hoặc, tại hắn trong ấn tượng trí tuệ nhân tạo cho đáp án đều phi thường chuẩn xác, phải, hoặc là không phải, không có ở giữa tuyến hạn.

Mà "Cũng không tệ lắm" trả lời như vậy, liên phi thường có tính người.

"Cho nên hắn có thể tự do ra vào ngục giam số 18, cũng là bởi vì người?"
Khánh Trầ hỏi.

"Đúng thế."

"Có thể liên bang không phải quy định người chỉ có thể tồn tại ở trong ngục giam sao?" Khánh Trầ nghi hoặc.

Nhất trầ mặc hai giây: "Ta có thể không tuân thủ quy định."

Lần này Khánh Trầ thật chấn kinh.

Đây là một cái không có tầng dưới chót logic trí tuệ nhân tạo.

Là một cái có thể trái với nhân loại quy định trí tuệ nhân tạo!

"Vì cái gì đem chuyện này nói cho ta biết?" Khánh Trầ nghi ngờ nói.

"Lý Thúc Đờng nói có thể nói cho người, " Nhất hẫ đáp.

"Vì cái gì chủ động giúp ta?" Khánh Trầ không có xoắn xuýt trước đó vẫn

đề

Thanh âm kia trềnh mặc thậtlâu, nhưng nó lại mở miệng lúc cũng không trả lời vấn đề, mà là đột nhiên hỏi: "Người cũng là trí tuệ nhân tạo sao?"

"Tại sao lại hỏi như vậy?" Khánh Trầnhịu mày, đối phương tại sao lại cho là mình cũng là trí tuệ nhân tạo?

"Tùy tiện hỏi một chút, " Nhất nói ra.

"Ta không phải, " Khánh Trầnlắc đầunói ra.

"Tốt a."

Đối thoại đến lúc này, Nhất ngữ khí đã phi thường nhân cách hóa, lại hoặc là nói, kỳ thật đối phương bản thân liềncó đượcc "Độc lập nhân cách" .

Đi vào thế giới trong đầngsau, cho dù là giám ngục máy móc, thân thể máy móc, Vân Lưu Tháp dạng này hắckhoa kỹ, đầukhông thể đễKhánh Trầndặc biệt chấnkinh, duy chỉ có Nhất xuất hiện, đễhắccảm thấy có chút khó mà tiếp nhận.

Đây mới thực là trí tuệ nhân tạo, mà không phải thế giới ngoài những cái kia chỉ căn cứ vào tính toán "Ngụy sinh mạng thể" .

Hắnhầitưởng đến trong ngục giam thỉnhthoảng hướng mình tập trung camera, nguyên lai không phải có nhân loại người quản lý đầngchăm chú hắnh, mà là Nhất đầngchú ý hắnh.

"Trong liên bang, còn có giống như người trí tuệ nhân tạo sao, " Khánh Trầnhỏi là, còn có hay không mặt khác có độc lập nhân cách sinh mạng thể!

"Không có, chỉ có ta, " Nhất hầiđáp.

"Vậy người tham gia tòa cao ốc này trí tuệ nhân tạo, cũng không giới hạn

tại cho ta hoán đổi giấc ngủ hình thức a?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ta đáp ứng Lý Thúc Đ ồng, bảo đảm tòa cao ốc này có người xâm nhập tiến vào lúc, sớm cáo tri người rời đi, " Nhất nói ra: "Ta trước dạy người như thế nào sử dụng điện thoại đi, đem người ngón tay cái đặt tại trong điện thoại di động, dài theo 5 giây."

Khánh Tr ần làm theo, năm giây đằng sau hơi mờ điện thoại di động mây mù tiêu tán, điện thoại triệt để trở nên trong suốt đứng lên.

Ngay sau đó, một cái màu vàng đất khuôn mặt tươi cười logo xuất hiện.

"Trong điện thoại di động cái gì cũng không có, không có linh kiện không có mạng lưới, không có cái gì, nó là như thế nào công tác đâu?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Nó linh kiện đầu tổng thể ở chung quanh trong vòng dây kim loại, điện thoại nội bộ là màn hình tinh thể lỏng phần tử, người nhìn không thấy nội bộ đường dây là bởi vì nó chỉ có 20 micron, mắt thường khó mà bắt, " Nhất trả lời.

Khánh Tr ần hít sâu một hơi, hẳn cảm giác mình bây giờ tựa như là một cái vừa mới gặp việc đời sơn pháo: "Ta có thể hỏi một chút họ của ba ba người tên sao?"

Song lần này, Nhất không tiếp tục đáp lại hẳn, tựa hồ là không muốn để ý đến hẳn.

Loại cảm giác này kỳ thật cũng phi thường quý dị.

Tựa như là người sử dụng Baidu địa đ ồ lúc nói, Tiêu Độ Tiêu Độ, giúp ta hướng dẫn đến phố Học Tử.

Kết quả Tiêu Độ lại nói với người: Ta hiện tại không muốn để ý đến người, chính người tìm một cái địa đ ồ đi.

...

...

Đếm ngược 64:00:00.

Sáng sớm 8 giờ, Khánh Tr ần mặc màu trắng quần áo thể thao đi ra cửa đi, mở cửa lúc hấn li ền ngấn ngủ ngơ ngác một chút, bởi vì đối diện ở vị thiếu nữ tóc bạc kia cũng vừa xỏ đi ra ngoài.

Chỉ gặp nữ hài tóc ngắn màu bạc mười phần viết ngoáy, ba lô nhỏ cũng xiêu xiêu vẹo vẹo treo ở trên thân.

Khánh Tr ần thấp cúi đầu, quay người li ền im ắng đi tới thang máy, nữ hài tại phía sau hấn bởi vì giày cũng không mặc tốt duyên cớ, đi đường có chút thất tha thất thểu.

"Chờ một chút chờ một chút!" Nữ hài thanh âm rất êm tai: "Hỗ trợ ngừng một chút thang máy."

Khánh Tr ần yên lặng ấn xuống một cái mở cửa, sau đó nhìn thiếu nữ tóc bạc vừa đi đường một bên hốt hoảng đem gót giày nâng lên.

Hấn thậm chí còn có thể tại đối phương tiến thang máy trong nháy mắt, nhìn thấy đối phương trên khoe mắt dử mắt.

Trong thang máy bầu không khí bỗng nhiên tr ần mặc xuống, thiếu nữ tóc bạc nửa ngày đầu không có dám nói chuyện, chỉ là tại Khánh Tr ần phía sau len lén đánh giá thiếu niên bóng lưng.

Khi nàng xác định Khánh Tr ần không có đang chăm chú chính mình về sau, mới bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra: Mắc cỡ chết người mắc cỡ chết người!

Nữ hài tối hôm qua về đến nhà lại ôn tập đến hơn hai giờ sáng, sáng sớm nghe thấy đồng hồ báo thức nhắm mắt lại không muốn rời giường, đợi

cho nàng nhắm mắt sau lại lần mở mắt, thời gian liền đã có chút không còn kịp nữa.

Dưới thang máy xuống đến tầng 66, Khánh Trần đi đầu đi ra ngoài.

Nơi này là náo nhiệt tầng đỗ xe, trừ cột chịu tải trọng bên ngoài, bắt đầu từ trong thang lầu ngang qua mà qua quỹ đạo cùng bộ đứng miệng cống.

Hướng hai bên nhìn lại, quỹ đạo hướng ra phía ngoài dọc theo đi, tựa như là một đầu thiên lộ.

Trong im lặng, số 21 đoàn tàu hạng nhẹ nhanh chóng ở thiên lộ ngược lên chạy nhanh lấy tiến vào lầu thể chậm rãi dừng lại, bộ đứng miệng cống đèn xanh sáng lên, tất cả mọi người đưa điện thoại di động gần sát miệng cống, vào trạm lên xe.

Khánh Trần đi đầu chen lấn đi lên tìm một chỗ ngồi xuống, mà phía sau thiếu nữ tóc bạc lại chỉ có thể trở mắt nhìn chỗ ngồi bị người cướp sạch.

Dòng điện âm thanh truyền đến, đoàn tàu hạng nhẹ khởi động.

Lúc này có bốn tên người mặc đồng phục học sinh xuyên qua chen chúc buồng xe, trên mặt bọn họ dán kỳ quái màu lam tiêu chí, trong tay còn tại tản ra bằng giấy truyền đơn: "Mời mọi người chú ý một chút, chúng ta sẽ tại tuần này ngày cử hành du hành hoạt động, hi vọng chính phủ liên bang có thể kéo dài trường học giảng bài thời gian, ức chế khóa ngoại dạy học cơ cấu vô tự khuếch trương, nếu như ngài cũng tán thành quan điểm của chúng ta, có thể tại chúng ta liên danh trên bản kiến nghị ký tên."

Khánh Trần tò mò nhìn, hẳn ngược lại là không nghĩ tới trong thời đại này lại còn có bằng giấy truyền đơn.

Một người trung niên nhìn xem trong tay truyền đơn hỏi: "Cái này du hành có ý nghĩa gì?"

Trong đó một tên học sinh hồi đáp: "Hiện tại trường học đầu chỉ có nửa

ngày khóa trình, làm cho một chút muốn thi đậu cấp 3 cùng sinh viên đại học, nhất định phải tốn hao ngoài định mức phí tổn học bổ túc đi trường học bên ngoài lên lớp, này bằng với biến tướng tăng lên ngài chi tiêu đâu. Còn có, những cơ cấu giáo dục kia tại vốn liếng gia trì dưới, đem trong trường học lão sư tốt tất cả đầu đào đi, đi đâu này sẽ đưa đến hài tử của ngài muốn lên lớp nhất định phải đi ra ngoài trường dùng tiền. Đây đều là cùng ngài bản thân tương quan lợi ích, nếu có hứng thú lời nói ngài cũng có thể gia nhập vào trong đội ngũ của chúng ta du hành."

Đã thấy trung niên nhân kia đem truyền đơn nhét trở về nam đồng học trong tay: "Lên cấp ba làm gì, con của ta bản thân cũng không phải học tập nguyên liệu đó, cấp 3 cùng học phí đại học đắt như vậy, hấn thành thành thật thật trước trường học kỹ thuật liên tốt, sớm một chút đi ra làm việc giúp đỡ trong nhà mới là chính sự."

Một bên có vị a di nói ra: "Đúng đấy, ta sát vách hàng xóm táng gia bại sản đưa hài tử lên đại học, kết quả đứa bé kia học được cái triết học, căn bản không tìm được việc làm."

Mấy vị kia nam đồng học cũng không tức giận, chỉ là vừa cười vừa nói: "Ngài không ủng hộ cũng không có quan hệ, hiểu rõ hơn một chút tổng sẽ không tổn thất cái gì."

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Dao!" Hải hươc, kiếm hiệp.
"Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Chương 182, thế giới trong trùng phùng

Trung niên nhân lời nói thấm thía khuyên nhủ: "Các người những hài tử tuổi trẻ này cũng không biết nặng nhẹ, hoạt động du hành là cần báo cáo, đến lúc đó các người tất cả mọi người thân phận ID đều bị ghi chép lại, muốn tìm một cái tập đoàn bên trong thế chế làm việc liên quan khó khăn."

Một tên nam đồng học cười nói: "Thúc thúc, chúng ta cũng không có ý định tiến tập đoàn làm việc. Tư bản đi vào trên đời này liên quan mang theo bản thủ huyết dịch, chúng ta muốn chống lại nó!"

Trung niên nhân lại mở miệng, lại không lại nói cái gì.

Khánh Trần yên lặng nhìn xem đây hết thấy, các học sinh tràn đầy nhiệt tình, nhiệt tình bao vây lấy lý tưởng cùng non nớt xúc động.

Những học sinh này hẳn là học sinh cấp ba, lại muốn thông qua tổ chức hợp pháp du hành phương thức đến cải biến thế giới.

Mặc kệ cử động này là đúng hay sai, một tên học sinh cấp ba có thể làm được phân thưởng này bản thân liên quan không dễ dàng.

Giờ này khắc này, bốn tên học sinh bị người trào phúng đằng sau cũng không nhụt chí, mà là một lần nữa giữ vững tinh thần đến, cho mặt khác hành khách giới thiệu chủ nhật hoạt động du hành.

Khánh Trần tự hỏi, cơ cấu giáo dục vô tự khuếch trương tại thế giới ngoài cũng có, chỉ bất quá thế giới ngoài vừa mới ra sân khấu chính sách, đã có người tới quản lý những tình huống này, nhưng trong thế giới vô tự khuếch trương nhưng không ai tới quản lý.

Tư bản là cái thứ rất đáng sợ, tựa như tử cung nhân tạo một dạng, bản thân là một chuyện tốt có thể giảm bớt nữ tính thống khổ, kết quả bị tư bản lợi dụng sau lại cho từng cái gia đình chế tạo thống khổ mới.

Lúc này, bốn tên đờng học hướng Khánh Trầ đi tới, mà hấn thì cúi đầu xuống, một bộ thờ ơ đáng vẻ.

"Đờng học, người cũng nhìn xem truyề đơn đi, " nam đờng học nói ra.

Khánh Trầ lắc đầu: "Không cần, tạ ơn."

Vừa dứt lời, vị kia nhà cách vách thiếu nữ tóc bạc chen chúc tới, nàng đối với mấy vị đờng học nói ra: "Ta là khu 6 cấp 3 No.1, ta muốn tham gia các người hoạt động, ở nơi nào báo danh?"

Nam đờng học gặp có người hưởng ứng, lập tức kích động xuất ra một khối máy tính bảng nói: "Nói cho ta biết học hào cùng tính danh liề có thể, hoạt động liề này không chỉ chúng ta khu 6 cử hành, liề đối lấy khu 5, khu 4 đều có người tổ chức, đến lúc đó mọi người tại quảng trường Vân Thượng tập hợp, sau đó cùng một chỗ hướng thượng tam khu xuất phát! Mà lại chúng ta cũng kéo tới tài trợ, liề này du hành sẽ có miễn phí bữa sáng, cơm trưa, bữa tối cung ứng."

"Các người du hành thủ tục thăm phê sao?" Thiếu nữ tóc bạc hỏi.

"Đương nhiên, " nam đờng học nhiệt tình nói: "Sáng sớm 7 giờ bắt đầu, 10 giờ tối kết thúc, đây đều là hợp pháp du hành thời gian, bất quá đờng học người tuyệt đối đừng mang vũ khí, đây là không cho phép."

"Ừm ta minh bạch, người nhớ một chút ta học hào, tính danh, ta gọi Trịnh Úc, học hào là 192. . ." Thiếu nữ tóc bạc nói ra.

Bốn tên nam đờng học cao hứng bưng bưng lao tới kế tiếp buồng xe, không biết mệt mỗi phân phát lấy truyề đơn.

Thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc lôi kéo buồng xe trên xà ngang móc kéo, đứng

ở trước mặt Khánh Tr ần đung đưa thông qua một chiếc điện thoại: "Uy, mẹ mẹ, ta cuối tuần này không trở về, ta muốn đi tham gia du hành. . ."

Cúp điện thoại, nàng như có như không đánh giá Khánh Tr ần.

Đã thấy trước mặt thiếu niên trong tay loay hoay Khánh thị dưới cờ Chanh Tử hàng hiệu kiểu mới nhất điện thoại trong suốt, riêng này một cái điện thoại liên đ ầy đủ nàng nửa năm tiền sinh hoạt.

Trịnh Úc âm thầm nghĩ đến, đêm qua người trung niên kia, hẳn là thiếu niên này phụ thân a? Đối phương nói mình trước kia còn có lái xe tới.

Kỳ thật nàng cẩn thận nghĩ tới, trung niên nhân kia cùng thiếu niên xác thực đ ều khí độ bất phàm, nhìn không hề giống là người khu thứ sáu.

Có thể có tiền người làm sao lại chạy đến khu thứ sáu đến đâu, không nên tại thượng tam khu à.

Hay là nói, đối phương gia đạo sa sút, sinh ý phá sản?

Đoàn tàu hạng nhẹ đến "Trạm cấp 3 No.1", Trịnh Úc quay người xuống xe, nhưng mà lúc này nàng chợt phát hiện, thiếu niên kia lại cũng đi theo nàng phía sau.

Chờ chút, đây là trường học của bọn họ đ ồng học sao, chính mình vì sao cho tới bây giờ đ ều không có gặp qua?

"Đ ồng học, phòng giáo vụ đi như thế nào?" Khánh Tr ần nhìn về phía Trịnh Úc hỏi.

Nữ tử tóc bạc hài sừng sốt một chút chỉ vào một cái phương hướng: "Tòa nhà kia là ba."

"Tạ ơn," Khánh Tr ần gật gật đ ầu liên quay người rời đi.

Trịnh Úc trong lòng tự nhủ, thiếu niên này ngay cả phòng giáo vụ cũng

không biết ở đâu, xem ra tựa như là lần đầu tiên tới.

Chẳng lẽ là học sinh chuyển trường?

...

...

Trịnh Ưc một mình xuyên qua xanh um tươi tốt sân trường, đi hướng phòng học của mình.

Bây giờ trong liên bang, mỗi cái thành thị thượng tam khu bên ngoài, tựa hồ chỉ có trường công còn có thể duy trì một mảnh độc lập sân bãi, không cần giống trong thành thị địa phương khác một dạng chen chúc.

Nghe nói đây cũng là du hành sau thành quả, là một nhà gọi là công ty truyền thông Hi Vọng định lấy áp lực tranh thủ tới.

Trịnh Ưc tiến ban đặng sau yên lặng ng ỡ xuống, nàng đeo ống nghe lên bắt đầu chuẩn bị bài hôm nay bài tập.

Chuẩn bị bài lúc, nàng thỉnh thoảng đưa ánh mắt trôi hướng bên trái, bên kia dưới cửa sổ ng ỡ một cái an tĩnh nữ hài, g ầy gò cao cao có chút đặc lập độc hành.

Đó là trong trường học nổi danh nhất cô gái, xinh đẹp, học giỏi, đáng người cũng tốt, còn đa tài đa nghệ.

Nữ hài như vậy trong trường học làm cái gì đều có thụ chú mục, nghe nói lần này thịnh đại học sinh du hành, đối phương chính là người đề xuất một trong.

Còn có người nói, đối phương tại lớp 11 liên đã nhận được thành thị số 10 đại học công lập mời.

Thật làm cho người hâm mộ.

Nhưng vào lúc này, niên cấp chủ nhiệm bỗng nhiên đi vào trong lớp. . . Sau lưng còn đi theo nàng hàng xóm mới.

Niên cấp chủ nhiệm đi đến trên bục giảng nói ra: "Các bạn học, vị này là các người lớp 11 ban 3 bạn học mới, mọi người hoan nghênh một chút."

Trịnh Ưc ngây ngẩn cả người, nàng làm sao cũng không nghĩ tới vị hàng xóm mới này vậy mà lại là bạn học cùng lớp của mình!

Nhưng càng làm cho nàng kinh ngạc chính là, khi vị bạn học mới này đi vào phòng học lúc, Trịnh Ưc chợt phát hiện trong dư quang vị kia nàng ngưỡng mộ nữ đồng học, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Thiếu nữ tóc bạc quay đầu nhìn lại, thình lình phát hiện vị nữ bạn học kia thân sắc bên trong tràn ngập kinh ngạc cùng không hiểu.

Nàng lại nhìn phía vị học sinh chuyển trường kia, ánh mắt của đối phương cũng chăm chú khóa chặt tại vị nữ bạn học kia trên thân.

Hai người này nhận biết.

Trịnh Ưc ở trong lòng làm ra phán đoán.

"Mọi người tốt ta gọi Khánh Trầ, mời mọi người chiếu cố nhiều hơn, " Khánh Trầ nói xong, liền tiếp theo nhìn chăm chăm dưới đài vị nữ bạn học kia. . .

Nói thật, trong lòng của hắn kinh ngạc không thua gì bất luận kẻ nào.

Bởi vì hắn làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình vậy mà lại tại trong thế giới trong, nhanh như vậy cùng Ưng Ưng gặp nhau!

Một đoạn thời khắc, Khánh Trầ thậm chí coi là đây là Lý Thúc Đồng tận lực an bài, nhưng vị sư phụ kia rõ ràng không biết Ưng Ưng tồn tại, cho nên đây quả thật là cái trùng hợp.

Tại thế giới ngoài, Ương Ương là học sinh chuyên trường.

Ở thế giới trong, học sinh chuyên trường lại trở thành hần.

Loại cảm giác này quá thần kỳ.

Khánh Trần ánh mắt lại đảo qua Trịnh Ưc, hần cũng không nghĩ tới vị hàng xóm này cũng sẽ ở trong lớp.

"Tốt, Khánh Trần đừng học chính mình tìm chỗ ngủ đi, " niên cấp chủ nhiệm hòa ái nói: "Bạn học mới tới về sau, mọi người trợ giúp hần nhiều hơn quen thuộc hoàn cảnh!"

Trịnh Ưc dám thề, nàng cho tới bây giờ đều không có gặp qua như vậy hòa ái dễ gần niên cấp chủ nhiệm, mà lại học sinh chuyên trường tới hần là chủ nhiệm lớp mang theo tiến ban a, thế nào lại là niên cấp chủ nhiệm tự mình mang đến đâu.

Giờ này khắc này, Khánh Trần từ từ đi đến Ương Ương bên cạnh chỗ trống tọa hạ, hững hờ mà hỏi: "Nếu như ta nhớ không lầm, người hần là một cái đũa mắt không quen thiếu nữ hoang dã?"

Ương Ương mặt không thay đổi nói ra: "Theo ta được biết, người cũng hần là cái phiêu bạt không nơi nương tựa thợ săn hoang dã?"

Hai người nhìn nhau ở giữa riêng phần mình quý dị cười một tiếng, tất cả mọi người rõ ràng đối phương chưa hề nói nói thật, thân phận của nhau lần nữa thành câu đố!

Quả nhiên, xuyên qua sự kiện đằng sau, thời gian hành giả ở giữa liên không có lời thật a!

Theo lý thuyết đây cũng là cái cớ lớn song phương xả tử hiện trường, nhưng vấn đề là lẫn nhau đều bại lộ hoang ngôn, thế là hai hai giằng co, ai cũng đừng nói người nào.

Ương Ương như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Người là từ cái nào trường học quay tới đó a?"

Khánh Trầ ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Người đoán?"

Ương Ương nội tâm nghĩ ngợi, nhìn niên cấp chủ nhiệm thái độ, tựa hồ Khánh Trầ ở thế giới trong thân phận tối thiểu là cái gia đình giàu có a?

Bất quá đây cũng là loại bỏ trong nội tâm nàng một ít hoài nghi, nàng một mực suy đoán đối phương khả năng chính là trong ngục giam số 18 vị người giết dây kia tới.

Không, bây giờ có chút tổ chức còn cho vị kia trong ngục giam số 18 thời gian hành giả lên một cái chuyên môn danh hiệu, người chấp cờ.

Ý là phía sau màn người đánh cờ, con cờ trong tay đông đảo.

Thậm chí tại những tổ chức kia thị giác bên trong, ngay cả Ương Ương cũng bị tính làm trong tay đối phương quân cờ.

Ương Ương tự hỏi, xem ra Khánh Trầ thật không phải là người chấp cờ kia? Không phải vậy người chấp cờ kia lại thế nào lợi hại, cũng không có khả năng đột nhiên từ ngục giam số 18 chạy đến đến trường a.

Liền xem như có năng lực trộm đi đi ra, bị tù nhân viên làm sao có thể dễ dàng sửa lại học tịch?

Kì quái, người chấp cờ rốt cuộc là người nào.

Hai người đột nhiên trầm mặc xuống, Khánh Trầ nội tâm cũng đang suy tư: Đầu tiên có thể xác định chính là Ương Ương trước đó cũng không có nói lời nói thật, đương nhiên, cái này hẳn từ vừa mới bắt đầu liền có đoán trước, cho nên cũng không ngoài ý muốn.

Thứ yếu, Ương Ương hẳn là nguyên bản liền sinh hoạt tại khu thứ sáu, gia

thế cũng không hiền hách.

Lần nữa, đối phương còn có thể yên lặng ngồi trong trường học lên lớp, nói rõ đối phương giác tỉnh giả thân phận cũng không bại lộ.

Bằng không, tập đoàn làm sao có thể cho phép đối phương chân thật ngồi trong phòng học?

Hai người riêng phần mình nghĩ đến đây, bỗng nhiên nhìn nhau cười một tiếng, trong tươi cười đều cất giấu rất nhiều thứ.

Ương Ương bỗng nhiên nói ra: "Người sinh hoạt tại khu thứ sáu, vậy hẳn là cũng nghe nói cuối tuần hoạt động du hành đi."

"Ừm, " Khánh Trầ nói ra: "Tại trên đường sắt nhẹ nhìn thấy có học sinh phát truyền đơn."

"Cái này hoạt động du hành là ta phát khởi, nếu không người cũng tới tham gia?" Ương Ương cố động nói.

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ quả nhiên. . .

Khó trách những học sinh kia giới thiệu bọn hắn bản kiến nghị lúc, cảm giác quen thuộc là mãnh liệt như vậy.

Tỉ như trường học một lần nữa gánh vác lên dạy học nghĩa vụ, không nên đem học sinh thời gian giao cho xã hội.

Tỉ như ngăn cản tư bản tại giáo dục lĩnh vực vô tự khuếch trương.

Tỉ như nghiêm cấm giáo sư ra ngoài trường mở trường, đem vốn nên tại trên lớp học dạy nội dung đem thả đến khóa ngoại đi dạy.

Thì ra, đây chính là Ương Ương từ thế giới ngoài chuyên tới!

"Ta không tham gia, " Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra: "Ta có chút

hiếu kỳ, chẳng lẽ người liền không sợ chính mình phô trương quá mức, gây nên người khác chú ý a."

Ương Ương nhìn Khánh Trần một chút: "Người ngược lại là vẫn như cũ cẩn thận. . . Đúng, người ở tại cái nào a, ta xem một chút cách nhà ta gần không gần."

Lúc này, cách đó không xa thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc, lặng lẽ đánh giá hai vị này đồng học.

Nàng nhìn đối phương nói chuyện với nhau thần sắc, đột nhiên cảm giác được bọn hắn cũng không vển vẹn nhận biết.

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Đao!" Hải hươc, kiếm hiệp.
"Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Chương 183, đi nhà người hay là nhà ta

"Nói cho ta nghe một chút đi nhà người ở nơi nào thôi, " Ương Ương hiểu kỳ nói.

Khánh Trậ̀n nhìn đối phương một chút, tin tức này không phải quá tốt giấu điếm, bởi vì bạn học cùng lớp thiếu nữ tóc bạc chính là hần hàng xóm, sớm muộn đầu muốn bại lộ.

Nhưng hần vẫn có chút không muốn nói. . .

Cũng không phải sợ đối phương ăn chực, mà là hần biết đối phương tin tức quá ít, cho nên cảm thấy có chút không công bằng.

Khánh Trậ̀n nhìn về phía nữ hài: "Ta cảm thấy đang hỏi người khác trước đó, có phải hay không trước tiên cần phải nói một chút tin tức của mình?"

"Tốt, ta lấy chính mình tin tức cùng người trao đổi, " Ương Ương cười híp mắt nói ra: "Nhà ta ngay tại khu thứ sáu cao ốc Lưu Vân 802, nên người nói."

"Ta làm sao biết là thật là giả đâu, " Khánh Trậ̀n cũng cười híp mắt nói ra: "Dù sao người có nói láo tật xấu, hai ta hay là đừng tùy tiện tin tưởng đối phương tương đối tốt."

"Không có chút nào thặ́ng thặ́n!" Ương Ương bĩu môi nói ra: "Người trước mấy ngày còn thật đáng tiếc mà nói, đi vào thế giới trong sau kho trọng lực tu hành liền muốn gián đoạn, hiện tại cho người cơ hội tiếp tục tu hành, người lại không trân quý! Người nhìn, ta hỏi người nhà ở đâu chính là vì giúp người tu hành a!"

"Người đó là muốn giúp ta tu hành sao?" Khánh Trầ bình tĩnh nói: "Ta cảm giác người chính là muốn tiết kiệm tiền cơm!"

"Người muốn mời ta ăn cơm có nhiều lắm, ta còn không vui đâu."

Hai người ngay tại trên lớp thấp giọng đấu lên miệng đến, căn bản không để ý những bạn học khác cảm thụ.

Tại những bạn học khác trong mắt, vị này làm người khác chú ý học sinh chuyển trường Khánh Trầ đi vào trong lớp, là một kiện rất tươi mới sự tình.

Mà đối phương đến một lần nơi này an vị tại Ưng Ưng bên cạnh, còn cùng Ưng Ưng trước kia liền nhận biết, đây là một kiện càng thêm tươi mới sự tình.

Có người âm thầm nghĩ ngợi, vị này Khánh Trầ do niên cấp chủ nhiệm đưa tới, lại họ Khánh, chẳng lẽ là Khánh thị cái nào đó tử đệ?

Trong thường thức, con em tập đoàn căn bản liền sẽ không tại thượng tam khu bên ngoài đến trường, bởi vì giáo dục đi đầu kiện hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Nhưng nếu như học sinh chuyển trường này là chuyên môn hướng về phía Ưng Ưng tới đâu?

Con em tập đoàn vì thiếu nữ bình dân chuyển trường, đây cũng là rất phù hợp văn nghệ tác phẩm thiết lập a!

Trong lúc nhất thời, Khánh Trầ tại tất cả đồng học trong mắt thần bí.

Vị thiếu nữ tóc bạc kia nhìn xem thấp giọng nói chuyện với nhau Khánh Trầ cùng Ưng Ưng, liền tưởng Khánh Trầ dòng họ, lại nhớ lại vị kia khí độ bất phàm trung niên nhân.

Đột nhiên cảm giác được chính mình trước đó suy đoán giống như đầu

uống phí.

Khi đi học, lão sư đi vào trong phòng học bỏ ra 15 phút đồng hồ, đem bọn hắn hôm nay muốn học nội dung đọc một lần, sau đó liền tuyên bố bắt đầu tự học.

Khánh Trần nhìn xem vị lão sư kia bóng lưng rời đi hỏi: "Bọn hắn cứ như vậy lên lớp?"

Ương Ương mặt không thay đổi nói ra: "Nơi này công lập cấp 3 lão sư sư đức, muốn so người tưởng tượng còn kém. Vị lão sư số học này ở trường học đầu không nói thực chất nội dung, cũng không trả lời học sinh vấn đề. Học sinh muốn học được đồ vật, nhất định phải tại hạ sau tiết đi tham gia huấn trường luyện thi. Cho nên trong lớp đồng học đầu có hai tám thời khoá biểu, một tám là đến trường lúc, một tám là sau khi tan học."

Đợi cho lão sư sau khi đi, trong phòng học từ từ ồn ào đứng lên, các học sinh châu đầu ghé tai không biết nói gì đó.

Từ cửa sổ nhìn ra ngoài, xa xa rừng sắt thép âm âm trầm trầm, chỗ gần sân trường an bình mà mỹ hảo.

Trong sân trường xanh um tươi tốt, các học sinh dán du hành quảng cáo nhiệt huyết mà dõc lòng.

Nơi này tựa như là một mảnh thế ngoại đào nguyên.

Khánh Trần ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, bỗng nhiên đang suy nghĩ:

Sư phụ luôn luôn nói mình trên thân thiếu một chút thiếu niên khí phách, gần chút thời gian bởi vì có người trông chừng, mới chậm rãi triển lộ người thiếu niên vốn nên có tâm tính.

Cho nên đối phương tận lực cho mình an bài học tịch, dù là tại trong thế giới nguy hiểm này cũng kiên trì để cho mình đến đến trường. . .

Kỳ thật vị kia dụng tâm lương khổ sư phụ, chính là muốn cho chính mình cùng thiếu niên khác người một dạng, không buồn không lo làm một lần chân chính học sinh.

Còn có hẳn tại thế giới ngoài cái kia chưa từng có, cần rõ thanh xuân.

Lý Thúc Đĩnh đây là dùng hành động nói cho hẳn biết: Không cần luôn luôn muốn cùng thời gian thi chạy, lão sư sự tình lão sư chính mình đi làm, người trước đến bù chính mình từng bỏ qua nhân sinh.

Còn có nữ sinh.

Ngoài cửa sổ ánh sáng mặt trời chiếu ở Khánh Trần trên mặt, bên cạnh Ưong Ưong hiếu kỳ nói: "Nghĩ gì thế, làm sao đột nhiên liếc bộ dáng này?"

"Biểu tình gì, " thiếu niên quay đầu cười hỏi.

"Hình dung không đến, " Ưong Ưong lắc đầu.

Tiết thứ tư tan học tiếng chuông vang lên, không đợi Khánh Trần đứng dậy, lại trông thấy hơn mười nam, nữ đồng học vọt tới lớp 11 ban 3 cửa ra vào, hào hứng hướng Ưong Ưong ngoác.

Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, Ưong Ưong chuyển trường đến trường học tiếng nước ngoài Lạc thành lớp 11 ban 3, có thể hay không cũng là vì lớp danh tự dễ nhớ một chút a? Tránh khỏi hai bên đến trường lớp không giống với, dễ dàng mơ hồ.

Ưong Ưong đi ra cửa, một vị bạn học nữ xuất ra một khối tool đọc nói ra: "Ưong Ưong, buổi sáng hôm nay lại có hơn ba mươi người báo danh tham gia cuối tuần du hành, bọn hắn nói sáng sớm 7 giờ sẽ đến đúng giờ quảng trường Vân Thượng cùng chúng ta tụ họp!"

Một bên nam đồng học giải thích nói: "Mặc dù có một nửa người là hướng

về phía miễn phí cung cấp ăn uống đi, nhưng đây cũng là một cái tiên bộ, hay là Ương Ương người tương đối thông minh, trước tìm tới nhà tài trợ!"

Các bạn học trên mặt trần đây đáng tươi cười, nhìn đặc biệt xán lạn.

Lúc này, Khánh Trầ quay người hỏi sau lưng một vị nam đồng học:
"Người tốt, ta muốn hỏi một chút Ương Ương tên đây đủ kêu cái gì?"

"Trầ Ương Ương a, " đồng học đương nhiên nói, hẳn thậm chí còn cảm giác có chút kỳ quái, học sinh chuyển trường này ngay cả Ương Ương tên đây đủ cũng không biết, vậy mà cùng Ương Ương nói chuyện như vậy khởi kình?

Phải biết, vừa mới rông rã cho tới trưa, Ương Ương cùng Khánh Trầ đầu đang thì thầm nói chuyện a!

Ngồi phía trước sắp xếp Khánh Trầ nở nụ cười, tại thế giới ngoài lúc, Ương Ương một mực không chịu nói tên đây đủ, liề xem như bạn học cùng lớp cũng không biết nàng họ gì.

Nhưng mà thế giới trong lại khác biệt, tùy tiện một cái đồng học đầu biết nàng tên đây đủ.

Ngay tại Khánh Trầ muốn hỏi lại chút gì lúc, Ương Ương vừa quay đầu lại trông thấy Khánh Trầ giống như tại thám thính bí mật của mình, liề cười đối với hắn vẫy tay: "Khánh Trầ, đến bên này."

Nói, Ương Ương vậy mà lại đối những cái kia tới tìm hắn đồng học nói ra: "Giới thiệu cho các người một chút, vị này vừa mới chuyển tới trường học chúng ta đồng học, là ta chiêu mới tới du hành cố vấn, hẳn người này đặc biệt thông minh, có thể cho chúng ta rất nhiều chỉ đạo ý kiến!"

Trong nháy mắt, hơn mười vị đồng học sáng ngời có thần nhìn về phía Khánh Trầ.

Đến mức chính đứng dậy Khánh Trầ, thân hình bỗng nhiên liề cứng đờ.

Hắn nhìn xem Ương Ương, ánh mắt phảng phất tại nói người đây cũng quá hồ đi, cái gì cùng cái gì liền thành du hành cố vấn, có loại chức vụ này sao? !

Khánh Trần có chút nghĩ mãi mà không rõ, chính mình đến thế giới trong sau còn được học còn chưa tính, làm sao ngay cả đến trường đầu biến thành hai cái đại lừa gạt đầu trí đầu dững chuyện xưa? !

Hắn chần chờ một chút đi đến Ương Ương bên người, lại nghe hơn mười vị đồng học dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn về phía hắn nói ra: "Vị bạn học này, hoan nghênh người cũng gia nhập vào sự nghiệp của chúng ta, xin hỏi chúng ta lần này hoạt động du hành còn có cái gì cần cải tiến sao?"

Khánh Trần trong nội tâm thở dài một tiếng, thần sắc hắn như thường nói ra: "Kỳ thật mọi người hiện tại làm đã rất khá, không cần ta tới cấp cho kiến nghị gì, ta cũng chỉ là cái này oanh oanh liệt liệt sự nghiệp bên trong một thành viên. . ."

Ương Ương nhìn xem hắn nói ra: "Không đúng, người sáng sớm còn nói có một cái ý nghĩ muốn cùng mọi người nói sao."

Khánh Trần tại chỗ liền muốn thổ huyết, này làm sao còn bắt lấy chính mình hồ cái không xong đâu.

Chính mình lúc nào liền có một cái ý nghĩ?

Hắn nhìn xem đám người ánh mắt mong chờ, đột nhiên nói với Ương Ương: "Ý nghĩ của ta còn chưa đủ thành thực, cho nên cần lại suy nghĩ một chút. Đúng, buổi sáng hôm nay người còn nói với ta, muốn vì lần này du hành sáng tác một ca khúc khúc tới. Người nói trận này vạn người du hành có thể có một lần phấn chấn lòng người đại hợp xướng, không chỉ có thể phấn chấn người du hành, còn có thể cảm nhiễm người vây xem."

Ương Ương sắc mặt cũng không tốt lắm, nàng lúc nào liền nói muốn sáng tác một ca khúc, nàng cũng không có học qua soạn nhạc a!

Ương Ương nghĩ nghĩ nói ra: "Ta là có ý nghĩ này tới, nhưng ta thật sự là không có phương diện này thiên phú!"

Khánh Tr ần nói ra: "Người sáng sớm còn hát cho ta nghe đâu, đặc biệt tốt nghe, nhưng ta có chút không nhớ được, người hát cho mọi người nghe một chút đi!"

Ương Ương giống như cười mà không phải cười nhìn xem Khánh Tr ần, hai cái đại lừa gạt nhìn nhau im ắng, hưởng thụ lấy lẫn nhau hồ ni ềm vui thú. . .

Lúc này, Khánh Tr ần vì để tránh cho đối phương tiếp tục hồ chính mình, vội vàng nói: "Cái kia. . . Các người tiếp tục trò chuyện, ta còn có việc trước ra về"

Nói, hấn li ền hướng phòng học bên ngoài đi đến, nhanh chóng xuyên qua hành lang.

Lại nghe Ương Ương nói ra: "Người chờ ta một chút a, hai ta cùng đi."

Đám người chợt im lặng, tất cả đều yên lặng nhìn về phía Khánh Tr ần.

Bọn hấn nhìn xem thiếu niên bóng lưng, màu trắng quần áo thể thao không nhuộm bụi tr ần, dáng người cũng đặc biệt thẳng tắp.

Mọi người nhớ lại Khánh Tr ần khuôn mặt, giống như cũng xác thực cùng Ương Ương rất dựng.

Nhưng mà, Ương Ương hô xong nói đằng sau Khánh Tr ần cũng không có dừng lại, ngược lại càng chạy càng nhanh, xem ra đầu hận không thể chạy!

Ương Ương thấy thế li ền đối với mọi người nói một tiếng: "Thật có lỗi ta cũng đi trước a, còn có chuyện cùng hấn thương lượng!"

Nói, Ương Ương co cẳng đuổi theo, một đầu đen dài tóc ở sau lưng phiêu

đăng.

Cửa phòng học, tất cả đồng học đều im ắng nhìn xem hai người bóng lưng, trên hành lang một bộ quý dị hình ảnh hiện ra trước mắt, mà tất cả mọi người cảm giác mình giống như là trong hình ảnh này vật làm nền.

Chỉ gặp Ương Ương chạy đến Khánh Trầ bên người sánh vai mà đi, nữ hài thanh âm từ tiêng phương bay tới: "Đi nhà người vẫn là đi nhà ta?"

Các bạn học hai mặt nhìn nhau, mỗi người trong tim mắt, đều trông thấy những người khác trên gương mặt vẻ khiếp sợ ngay tại chỗ.

Đây là cái gì triển khai? Là có người cho thế giới này ấn nút tua nhanh sao? !

Mà lại, hai người này ở giữa, thấy thế nào đều là Ương Ương muốn càng chủ động một chút a.

Một chút nữ đồng học ánh mắt nhìn chung quanh đi qua, các nàng xem lấy các nam sinh biểu lộ, phảng phất đều có thể nghe thấy trong không khí tan nát cõi lòng thanh âm.

Khánh Trầ bên cạnh, Ương Ương hai tay cầm ở trong túi vệ y, cười tủm tỉm nói ra: "Không cần như thế không kiên nhẫn nha, cùng đi tham gia du hành đi, người tại thế giới ngoài đều không gặp được loại chuyện này a."

"Không đi, " Khánh Trầ lắc đầu.

Ương Ương nói ra: "Người không cảm thấy rất có ý tứ sao, cùng nơi này học sinh cấp ba so sánh, thế giới ngoài học sinh cấp ba đều chỉ biết xoát đầu a."

Đang khi nói chuyện, hai người bước lên cửa trường học đang đỗ đoàn tàu hạng nhẹ.

Ương Ương sửng sốt một chút, bởi vì cùng lớp vị thiếu nữ tóc bạc kia

Trịnh Ưc đã trên xe: "Người tốt a Trịnh Ưc, người cũng ng ỡ số 21 đường sắt nhẹ về nhà sao?"

"Ừm, " Trịnh Ưc gật gật đầu, nói nàng nhìn một chút Khánh Tr ần: "Ta cùng h ần là hàng xóm, li ền ở cửa đối diện."

Khánh Tr ần nhìn thấy Ương Ương con mắt bỗng nhiên sáng lên, h ần lập tức li ền biết, xong.

Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sĩ

Chương 184, xem nào nhiệt Lý Thúc Đông

Dòng điện âm thanh ong ong truyền đến, đường sắt nhẹ khởi động.

Sau giờ ngọ trên đường sắt nhẹ không còn chật chội như vậy, cùng sáng sớm hoàn toàn khác biệt.

Khánh Trần, Ương Ương, Trịnh Úc ngồi tại trong buồng xe trống rỗng, bầu không khí dần dần xuất hiện biến hóa.

Nguyên bản ngồi tại Khánh Trần bên cạnh Ương Ương, đúng là ngồi xuống thiếu nữ tóc bạc bên cạnh, một cử động kia hơi có chút đột ngột, đến mức thiếu nữ tóc bạc thẫn sắc, có vẻ hơi sợ hãi, tựa hồ là đoán không được Ương Ương muốn làm gì.

Ương Ương cười tủm tỉm tọa hạ hỏi: "Trịnh Úc, chúng ta đồng học đã lâu như vậy, ta còn không biết nhà người ở làm sao?"

Trịnh Úc lại móc gấp chính mình nghiêng túi đeo vai móc treo: "Cao ốc Lạc Thần tầng 132, bất quá đó là ta mượn phòng ở, nhà ta tại khu thứ chín, nơi đó quá loạn cũng không có học tập hoàn cảnh, cho nên mẹ ta liền để ta thuê phòng ở."

Ương Ương đột nhiên hỏi: "Người để ý cùng người khác cùng thuê sao?"

"A?" Trịnh Úc nắm chặt móc treo: "Nhưng ta mượn là một phòng ngủ một phòng khách a."

Nói lời trong lòng nàng đương nhiên nguyện ý cùng thuê, dạng này nàng cũng không cần gánh chịu toàn bộ tiền thuê nhà, có thể có càng nhiều tiền đến tiền lấy lên đại học.

Bây giờ nàng xế chi ầu mỗi ngày đi làm công, ban đêm đi trường luyện thi, nhưng bất kể thế nào tích lũy tiền đâu giống như đụng không đủ học phí, còn kém một chút.

Nếu như Ương Ương có thể cùng nàng cùng thuê mà nói, đối phương lại là nàng ngưỡng mộ nữ sinh, cái này đương nhiên tốt nhất rồi.

Ương Ương cười nói: "Một phòng ngủ một phòng khách không sao, ban đêm lại tìm người thương lượng chuyện này."

Nói, nàng ng ồi trở lại Khánh Tr ần bên người: "Đúng rồi, tham gia du hành sự tình người suy tính thế nào."

"Từ xuyên qua đến bây giờ cũng mới chừng hai tháng thời gian, " Khánh Tr ần chậm rãi phân tích: "Ta không tin người trong hai tháng liên ối với thế giới trong khó khăn có thể cảm động lây, cho dù có, ta cũng không tin người dám nhanh như vậy liên ra mặt khởi xưởng một trận du hành."

"Cho nên?" Ương Ương nghiêng đầu hỏi.

"Cho nên trận này du hành phía sau, người có mục đích khác, " Khánh Tr ần nói ra: "Hoặc là nói, người cùng sau lưng người tổ chức có mục đích khác."

"Đoán đúng, " Ương Ương cười nói: "Nhưng cũng không phải là hoàn toàn chính xác."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Mặc dù ta hiện tại cũng không thể tán đ ồng những bạn học kia cách làm, chỉ là ta nhìn xem những nụ cười xán lạn kia, dù là bị người chế giễu cũng muốn cắn răng phát triển đơn khuôn mặt tươi cười, ta hi vọng các người tổ chức không cần lợi dụng loại người này."

"Ta nói không hết toàn chính xác, là bởi vì tại chúng ta trợ giúp bọn hắn thúc đẩy du hành trước đó, bọn hắn đã có hành động, chúng ta chẳng qua là giúp một thanh mà thôi, " Ương Ương khó được th ần sắc nghiêm chỉnh nói

ra: "Mà lại, chúng ta kế hoạch sự tình tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến bọn hắn, tổ chức mục tiêu cũng cùng bọn hắn trăm sông đổ về một biển."

Ương Ương tiếp tục nói: "Khánh Trầ, người có nghĩ tới hay không đến cùng là ai để cho chúng ta xuyên qua tới nơi này, đối phương lại là vì cái gì để cho chúng ta xuyên qua tới nơi này, ngay từ đầu ta liền muốn không rõ vấn đề này, rất nhiều người cũng nghĩ không thông. Mà ta đang nghĩ, trận này xuyên qua khả năng chính là muốn để cho chúng ta những người này, đến giúp đỡ cải biến thế giới này."

Khánh Trầ trầm tư, nào đó APP bên trên từng có một cái đặt câu hỏi, 10.000 cái người hiện đại trở lại cổ đại, phải chăng có thể lật đổ phong kiến thống trị?

Mà Ương Ương hiện tại nói tới, cùng cái này đặt câu hỏi rất tương tự.

Bọn hắn những thời gian hành giả này tại sao phải xuyên qua, lại tới đây lại là vì cái gì?

Vấn đề này kỳ thật không có đáp án chuẩn xác, 10.000 cái thời gian hành giả liền có 10.000 cái đáp án, nhưng Ương Ương đã tìm được nàng, Khánh Trầ vẫn còn không tìm được chính mình.

"Ương Ương, những học sinh kia không có khả năng thành công," Khánh Trầ nói ra.

Ương Ương nghiêng đầu hỏi: "Khánh Trầ, người tin tưởng kỳ tích sao?"

Khánh Trầ chần chờ hai giây: "Ta tin tưởng."

"Những học sinh kia cũng tin tưởng," Ương Ương vừa cười vừa nói: "Người tin tưởng kỳ tích, bản thân liền là một cái kỳ tích a."

Lúc này sau giờ ngọc ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ xe hạ xuống, nhưng đoàn tàu hạng nhẹ rất nhanh liền lái vào rừng sắt thép trong bóng ma.

Khi đoàn tàu hạng nhẹ đến cao ốc Lạc Thần tầng 66 lúc, Ương Ương đi đầu đi xuống bệ đứng, thậm chí còn quay đầu hướng sau lưng Khánh Trần khoát khoát tay: "Thất thần làm gì, về nhà á!"

"Người là thật không có chút nào lấy chính mình làm ngoại nhân a, " Khánh Trần cảm khái nói.

Trịnh Úc yên lặng đi theo phía sau hai người, nàng chợt phát hiện một vấn đề, phía trước thiếu niên này cùng thiếu nữ ở giữa đi đường khoảng cách, lúc xa lúc gần.

Kỳ thật người với người song song hành tẩu lúc là có khoảng cách an toàn, đại đa số người khoảng cách an toàn là một mét, nếu như một đôi nam nữ đi trên đường cách xa nhau một mét trở lên, vậy bọn hắn tám thành chừng đùa.

Có thể Trịnh Úc có chút nghi hoặc, Khánh Trần cùng Ương Ương ở giữa khoảng cách hoàn toàn là lơ lửng không cố định, để nàng cảm giác có chút khó mà nắm lấy.

Giống tình lý, lại không giống.

Đến tầng 132 lúc, thiếu nữ tóc bạc trở mắt nhìn hai vị kia đi vào cùng một gian phòng.

Nàng ngờ ngác đứng ở ngoài cửa, thậm chí đầu quên mở ra cửa nhà mình.

Thật sự là loại quan hệ đó sao?

Trịnh Úc yên lặng mở cửa, nàng từ trong tủ lạnh xuất ra thanh protein, lại từ trong bình thuốc đổ ra hai mảnh vitamin tổng hợp, hòa với bạch thủy nuốt vào trong bụng.

Bởi vì nàng mua thanh protein tiện nghi, cho nên dinh dưỡng tương đối đơn nhất, nhất định phải ăn vitamin tổng hợp mới có thể bổ sung thường ngày cần thiết.

Nàng yên lặng đếm lấy trong tủ lạnh còn lại thanh protein, tính toán còn có thể lại ăn bao nhiêu ngày.

...

...

Giờ này khắc này, Ương Ương ngay tại trong phòng đánh giá: "Nhà này cao ốc Lạc Thiên đã là rất sớm trước đó lâu trợ, người trong phòng này sửa sang cùng bên ngoài hoàn toàn không hợp nhau nha. Không nghĩ tới người tại thế giới ngoài như vậy cùng khổ, ở thế giới trong đã vậy còn quá giàu có."

Khánh Trần hoàn toàn không thấy đối phương trêu chọc: "Giúp ta chế tạo kho trọng lực đi, ta muốn bắt đầu tu hành."

Nói, hắn trực tiếp đi vào phòng ngủ.

Ương Ương theo ở phía sau nói ra: "Uy, người sẽ không tu hành thời điểm còn không cho người xem đi?"

Loảng xoảng một tiếng, cửa phòng ngủ lại bị Khánh Trần từ bên trong khóa trái.

Ương Ương nhíu mày, nàng nguyên bản là muốn nhìn một chút Khánh Trần tu hành phương thức, dùng cái này để phán đoán đối phương đến cùng thuộc về tổ chức nào, lại không nghĩ rằng Khánh Trần đã vậy còn quá cẩn thận, chính mình cũng theo tới trong nhà tới cũng không để cho nhìn.

Nàng một bên chế tạo kho trọng lực, một bên ở bên ngoài hỏi: "Kho trọng lực gia trì dưới tu hành, thật rất hữu dụng sao?"

Khánh Trần trong phòng ngủ không có trả lời, không phải vậy sẽ gián đoạn hô hấp thuật.

Trên thực tế, cho tới hôm nay mới thôi kho trọng lực tăng thêm hô hấp thuật phụ trợ tác dụng y nguyên to lớn.

Hôm qua hẳn thậm chí hỏi qua Lý Thúc Đĩnh, bây giờ chính mình nghịch hô hấp thuật lúc, trở lại người bình thường sau trạng thái thuộc về trình độ gì.

Kết quả Lý Thúc Đĩnh nghiêm túc khảo nghiệm một chút, cho ra một cái tương đối kinh người đáp án: Đã tiếp cận cấp độ F biên giới.

Tại trong thế giới trong, tiến vào cấp độ F chính là siêu phạm giả phạm trù, mà Khánh Trần vậy mà lấy người bình thường rèn luyện phương pháp, tiếp cận cái này bình xét cấp bậc tiêu chuẩn.

Ở trong đó đương nhiên là có Khánh Trần kiên trì bền bỉ công lao, nhưng càng quan trọng hơn kỳ thật vẫn là hô hấp thuật cùng kho trọng lực phối hợp.

Bây giờ Khánh Trần bình xét cấp bậc, ngay tại đến gần vô hạn cấp E bình cảnh, mà khi hẳn lần sau kinh lịch Sinh Tử Quan về sau, tấn thăng lực lượng sợ rằng sẽ càng thêm kinh người.

Ngay cả Lý Thúc Đĩnh đều không thể xác định, khi Khánh Trần kinh lịch mấy lần Sinh Tử Quan về sau, tiềm lực nếu như vẫn như cũ không cách nào đạt được toàn diện phóng thích, vậy thiếu niên này thể nội tiềm lực sẽ tự mình làm ra lựa chọn như thế nào.

Cái này chạm tới Lý Thúc Đĩnh tri thức điểm mù. . .

Ngoài cửa phòng ngủ Ương Ương gặp Khánh Trần không để ý chính mình liếc cảm giác có chút nhàm chán, nàng ngẩng ở trên ghế sa lon loay hoay điện thoại, lật xem có cái nào tin tức.

Nhưng vào đúng lúc này, bên ngoài trên hành lang có người đi ồn mật mã vào đây cửa vào.

Ương Ương nhìn xem trước mặt lạ lẫm trung niên nhân có chút không biết làm sao, trung niên nhân nhìn thấy Ương Ương cũng rõ ràng có chút ngoà ý muốn.

Ương Ương phát giác chính mình tư thế ng ồi có chút không đúng, vội vàng ng ồi thẳng người, đầu gối cũng cùng một chỗ, hai tay thành thành thật thật đặt ở trên đầu gối, nhu thuận nói: "Thúc thúc tốt."

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Là Tiểu Tr ần đ ồng học a? Ta là cha của h ắn."

"Ừm, ta là h ắn bạn học cùng lớp, " Ương Ương nhu thuận nói: "Cùng h ắn tới nhà, để h ắn hỗ trợ phụ đạo một chút bài tập."

Lúc này Ương Ương cũng không biết Lý Thúc Đ ồng là thân phận gì, có biết hay không Khánh Tr ần thời gian hành giả thân phận, cho nên vội vàng tìm cái cớ.

Kỳ thật Ương Ương lúc này phi thường nghi hoặc, nàng còn tưởng rằng Khánh Tr ần là sống một mình tới, lại không nghĩ rằng lại còn ở thế giới trong có cái phụ thân.

Không đúng, Khánh Tr ần là vừa vặn đem đến nơi này, trung niên nhân này tuyệt đối không chỉ là Khánh Tr ần phụ thân đơn giản như vậy.

Có thể Ương Ương lúc này trong nội tâm đột nhiên có loại không hiểu co quắp, để nàng không kịp muốn càng nhiều manh mối.

Thậm chí ngay cả vốn là tiếp tục gia trì kho trọng lực, cũng bỗng nhiên gián đoạn.

Lý Thúc Đ ồng vừa cười vừa nói: "Không cần như vậy co quắp, coi như là nhà mình tốt, ta cho người hai nấu cơm ăn."

Khánh Tr ần nghe được động tĩnh đi ra, nhìn xem gương mặt có chút xa lạ Lý Thúc Đ ồng: Rõ ràng thanh âm cùng cảm giác đầu như thế, nhưng tướng mạo lại hoàn toàn khác nhau.

Cũng không biết vị sư phụ này là thế nào làm được.

Chỉ gặp Ương Ương đứng dậy cùng Khánh Trầ lên tiếng chào, sau đó nói với Lý Thúc Đ ồng: "Thúc thúc không cần làm phiền, ta bên này còn có việc, đi trước."

Nói, Ương Ương cúi đầu vọt ra khỏi phòng.

"Lưu lại ăn cơm a, " Lý Thúc Đ ồng vui vẻ nhìn xem Ương Ương bóng lưng cười nói.

Khánh Trầ bất đắc dĩ nói: "Ngài cũng đừng ồn ào lên, ta đến thế giới trong đã lâu như vậy cũng chưa từng thấy qua ngài làm một bữa cơm, đừng có lại đem tất cả độc chết."

"Người nhìn lời này của người nói như thế nào, " Lý Thúc Đ ồng lại không vui: "Sư phụ dù sao cũng là chính tông kỹ sĩ, trên đời này nào có không biết làm cơm, sẽ không dă ngoại sinh t ần kỹ sĩ? Chúng ta tự lực cánh sinh năng lực đầu rất mạnh!"

Nói xong, Lý Thúc Đ ồng trên khuôn mặt lại đột nhiên có biến hóa, trong nháy mắt li ền đổi v ề nguyên bản bộ dáng.

Khánh Trầ có chút hiếu kỳ nói: "Ngài đây là năng lực gì?"

Lý Thúc Đ ồng cười giải thích nói: "Không cần quá hiếu kỳ, người lập tức li ền biết."

"Lấy năng lực của ngài, nhất định có thể sớm biết Ương Ương tới nhà, " Khánh Trầ nghĩ nghĩ hỏi: "Cho nên ngài là chuyên môn gấp trở v ề xem nào nhiệt a?"

"Đúng a, " Lý Thúc Đ ồng đương nhiên nói: "Lúc đầu ta chính làm việc đâu, kết quả Nhất nói cho ta biết trong nhà đến nữ hài tử, ta lập tức buông xuống trong tay sự tình, vội vàng li ền chạy v ề"

Khánh Tr ần cảm giác mình hoàn toàn đánh giá thấp Lý Thúc Đ ồng tham gia náo nhiệt tâm tư, vị sư phụ này thật là đem nhìn Khánh Tr ần náo nhiệt, xem như nhân sinh hạng nhất đại sự mà đối đãi.

Mà lại, nhà mình sư phụ bát quái còn chưa tính, làm sao Nhất cũng theo bát quái? !

Trong nhà này lại còn có cái mật báo đầu!

...

Cảm tạ đã là vải nhung bóng đất, I bất c ần đòi hai vị trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sỉ

Chương 185, cùng thuê đi!

"Nữ hài kia, hẳn là thế giới ngoài vị kia có thể nắm giữ lực trường nữ hài đi, " Lý Thúc Đổng cười tùm tùm nhìn về phía Khánh Trầ: "Ta sau khi vào cửa liền cảm nhận được lực trường biến hóa, loại năng lực này xác thực rất hi hữu, mà lại người cũng có lễ phép, dáng dấp cũng xinh đẹp."

"Sự phụ, nửa câu sau có phải hay không có vấn đề gì?" Khánh Trầ bình tĩnh hỏi: "Đây là ngài hẳn là chú ý trọng điểm à."

"Ai, " Lý Thúc Đổng thở dài: "Người khả năng không biết, sự phụ tuổi tác cao. . ."

"Ngài dừng lại, " Khánh Trầ đưa tay ngăn cản: "Ngài nói chuyện chính mình tuổi tác cao, phía sau chuẩn không phải lời đứng đắn gì."

Lý Thúc Đổng thiêu thiêu mi mao: "Tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong thời điểm, sự phụ ta một bên là hâm mộ người, một bên là hâm mộ đám lão gia hỏa kia không chút kiêng kỵ sủng người. Bọn hắn có thể mặc kệ tâm tính của người trưởng thành, một mực cho đồ vật cho chỗ tốt là được rồi, không giống ta còn phải cân nhắc rất nhiều. Khi đó sự phụ liền đặc biệt nghĩ, cũng hưởng thụ một chút sủng cách đời thân cảm giác. . ."

"Quả nhiên không phải lời đứng đắn gì a, " Khánh Trầ bất đắc dĩ: "Chúng ta thật không có cái gì tình cảm gút mắc, trước mắt nhiều nhất là lợi dụng lẫn nhau, ngài cũng đừng lại suy nghĩ lung tung."

Lúc này, Khánh Trầ bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề "Sự phụ, mỗi người lực trường đều có khác biệt, nàng từng từng nói với ta, cái này giống như là một người vân tay, DNA một dạng, ngài cứ như vậy xuất hiện qua đàng sau, nàng lần sau gặp lại chân chính 'Lý Thúc Đổng', nhất định có thể nhận

ra người đến a."

Ương Ương năng lực, li ền cùng người hình rađa một dạng, hoàn toàn có thể không nhìn một người hình dạng biến hóa.

Cho nên lần sau Ương Ương chỉ cần nhìn thấy Lý Thúc Đ ồng thân phận chân thật, li ền nhất định có thể nhận ra Lý Thúc Đ ồng tới.

Lúc trước Khánh Tr ần chính mình là như thế bị nhận ra!

Không đúng không đúng!

Khánh Tr ần kinh ngạc nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: "Su phụ, người nói cấp S Bán Th ần lực trường, có thể hay không cùng phổ thông người tu hành không giống nhau lắm?"

"Hả là không giống với a, " Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ nói ra: "Dù sao Bán Th ần bản thân đã coi như là một chân siêu thoát ra nhân loại phạm vi, mà lại ta cảm thấy càng cường đại siêu phạm giả, lực trường li ền càng hung mãnh. Trên thực tế rất nhiều tập đoàn dò xét siêu phạm giả cấp bậc dụng cụ, chính là dò xét lực trường."

"Cho nên, Ương Ương vừa r ồi hoảng loạn như vậy, tám thành là bởi vì su phụ người lực trường a, " Khánh Tr ần lẩm bẫm nói.

Cho nên, Ương Ương nếu như có thể xác định Lý Thúc Đ ồng lực trường, là Bán Th ần mới có thể có lực trường, vậy đối phương kỳ thật vừa mới li ền đã biết chân tướng.

Tựa như lúc trước hẳn một trận thao tác lại là che mặt lại là dùng Con Rối Giật Dây giả trang chính mình, kết quả cuối cùng Ương Ương hay là phát hiện chân thân của mình.

Hiện tại, Khánh Tr ần một trận thao tác đằng sau, Ương Ương vẫn là biết chân tướng.

Lý Thúc Đ ồng đã rời đi ngục giam số 18 tin tức dần dần truyền ra, bây giờ thành thị số 18 bên trong đột nhiên có thêm một cái Bán Th ần, không phải Lý Thúc Đ ồng còn có thể là ai?

Lý Thúc Đ ồng không có nhìn Khánh Tr ần ánh mắt, mà là hướng phòng bếp đi đến: "Cái kia. . . Làm sư phụ muốn nhìn một chút đ ồđệ dẫn tới trong nhà nữ hài, cái này lại có lỗi gì đâu!"

"Sư phụ, " Khánh Tr ần mở to hai mắt nhìn: "Ta cũng không nói cái gì a. . ."

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vậy mà truyền đến tiếng đập cửa.

Khánh Tr ần đi đến mở cửa, thỉnh linh trông thấy Ương Ương li ền đứng tại cửa ra vào, trong tay còn c ầm một giỏ hoa quả.

"Người đây là?" Khánh Tr ần có chút ngạc nhiên.

"Ta vừa mới không biết thúc thúc cũng ở nhà, vội vội vàng vàng rời đi có chút không lễ phép, cho nên đi mua một chút hoa quả, " Ương Ương nói xong cũng đem hoa quả nhét vào Khánh Tr ần trong ngục, xoay người l ần nữa chạy trốn.

Khánh Tr ần nhìn một chút nữ hài bóng lưng, lại nhìn một chút trong ngục hoa quả, kinh ngạc không hiểu.

Chỉ gặp Ương Ương chạy một khoảng cách v ềsau, lại vòng trở lại thấp giọng nói với Khánh Tr ần: "Ta sẽ không nói cho người khác, chỉ có ta biết!"

Khánh Tr ần dẫn theo hoa quả trở v ềtrong phòng thở dài nói: "Nàng quả nhiên đoán được."

Lý Thúc Đ ồng đổi chủ đ ềnói ra: "Trong thành thị hoa quả có thể không rẻ a, một cân hoa quả đ ầu đ ỉnh một cân thịt tổng hợp. Tiêu cô nương xuất thủ còn rất hào phóng nha, đ ồng dạng người bên ngoài thượng tam khu, trừ phi là làm ăn, ai cũng không bỏ được tiền biệt người hoa quả."

"Thế giới ngoài hoa quả mặc dù cũng quý, cũng còn không có quý đến mọi người hoàn toàn không ăn nổi tình trạng, " Khánh Tr ần nói ra: "Khi còn bé vui vẻ nhất thời điểm chính là mùa hè, có thể một người ôm nửa cái dưa hấu ăn, lúc ấy dưa hấu cũng rất rẻ, mười đ ồng ti ền li ền có thể mua cái rất lớn dưa hấu."

Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói: "Trước đó ở trên vùng hoang dã thời điểm ta còn không có nhớ tới việc này, v ềsau mới ý thức tới, Tiểu Dĩ Dĩ đưa người nhiều như vậy quả táo, nhưng thật ra là cực kỳ hào phóng. Nhà bọn h ắn mỗi lần đến mùa thu li ền sẽ đi hái quả táo, trở v ềthời điểm cái kia một xe quả táo đâu có thể bán không ít ti ền."

"Thì ra là thế, " Khánh Tr ần nói ra.

"Đúng r ồi, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "T ần gia đã trở lại thành thị số 18, bọn h ắn dựa theo sự phân phó của ta đi đi tìm Tô Hành Chỉ, chỉ bất quá T ần Dĩ Dĩ cũng không trở v ềtới."

"Nàng đi đâu?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Phụ thân nàng T ần Thành cho Tô Hành Chỉ nói, T ần Dĩ Dĩ ở trên đường trở v ề, thừa dịp cắm trại buổi tối chờ những người khác toàn ngủ say, một người thoát ly đội ngũ, " Lý Thúc Đ ồng giải thích nói: "Tại trở v ềtrước đó nàng li ền nói muốn đi tìm Lò Sưởi, muốn có được lực lượng. Lần này biến mất, chỉ sợ sẽ là đi Tây Nam trong núi tuyết tìm kiếm Lò Sưởi."

"Sự phụ người hôm nay chính là xử lý chuyện này đi?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không phải, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu nói ra: "Tô Hành Chỉ có thể đem bọn h ắn an bài rất tốt, không cần ta quan tâm cái gì."

"Vậy sự phụ người đi làm gì r ồi?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Ta đi cấp người nhìn xe a, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Lại không thể quá rêu rao, còn phải tính năng tốt, rất khó tuyển a. Lại nói ta lớn như vậy số tuổi,

hay là lần đầu tự mình đi mua xe đâu."

Khánh Trần buồn bực: "Những thời gian hành giả kia đâu cho sư phụ ngài nói cái gì a? Bọn hấn còn nói làm phụ thân cần làm cái gì?"

"Áo, " Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ hồi đáp: "Bọn hấn nói vẫn rất nhiều, rất nhiều người cũng đâu không giống với. Trừ phần lớn người nói cần cho nhi tử mua nhà bên ngoài, có nói cần phải mua điện thoại di động, có nói cần phải mua xe."

Khánh Trần gật gật đầu: "Đây cũng là tương đối phù hợp thế giới ngoài hiện trạng."

Lý Thúc Đổng nhìn hấn một cái: "Còn có nói muốn đánh nhi tử, hấn nói các người thế giới ngoài có câu chuyện xưa gọi là côn bổng xuất hiệu tử."

Khánh Trần: "? ? ?"

Cái này mẹ nó là ai cho Lý Thúc Đổng nói? !

Khánh Trần trầm tư một lát: "Cái này thời gian hành giả. . . Hấn tên gọi là gì?"

Lý Thúc Đổng trầm mặc một hồi: "Người là dự định về thế giới ngoài giết hấn sao?"

"Cũng không phải không được."

"Đúng rồi, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Đã xác định Lưu Đức Trụ trở thành giác tỉnh giả, người bên này là không có thể xác định hấn đã quy tâm? Nếu như không cách nào xác định nói, vậy ta sẽ bàn giao Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn mau chóng diệt trừ hấn, dù sao thế giới ngoài chính thể trình độ còn rất thấp, dạng này giác tỉnh giả sau khi trở về sẽ đối với người tạo thành phản phệ."

"Không cần diệt trừ hấn, đã quy tâm, " Khánh Trần lắc đầu: "Sư phụ, kỳ

thật coi như hấn không cách nào quy tâm, ta cũng không thể bởi vì loại chuyện này giết hấn."

"Thiện lương đương nhiên là chuyện tốt, nhưng quá thiện lương cũng không phải là chuyện tốt, " Lý Thúc Đờng nói ra.

"Sur phụ, Lưu Đức Trụ sau khi thức tỉnh là cấp bậc gì?" Khánh Trầh hỏi.

"Cấp C?" Khánh Trầh kinh ngạc: "Hấn lập tức liền cấp C r ấ? Vì cái gì hấn có thể trực tiếp vượt qua F, E, D, ba cái cấp bậc?"

"Giác tỉnh giả đẩg cấp bản thân liền là nhảy vọt thức tăng trưởng, " Khánh Trầh nghĩ nghĩ nói ra: "Người tu hành phóng thích tiềm lực là định hướng, chậm rãi, nhưng đường cũng đi càng ổn, dài hơn. Mà giác tỉnh giả liền không giống với lúc trước, bọn hấn khả năng thức tỉnh là cấp C, đến chết hay là cấp C, bởi vì bọn hấn không có một cái nào ổn định trưởng thành phương thức. Muốn tiếp tục tấn thăng, cũng không biết làm như thế nào tấn thăng."

Khánh Trầh trong lòng tự nhủ tựa như là dạng này, hấn muốn tấn thăng lời nói có thể trực tiếp tu hành, sau đó tích lũy đầ đủ kỹ thuật cùng kinh nghiệm về sau, đi kinh lịch lần tiếp theo Sinh Tử Quan.

Nhưng Lưu Đức Trụ không giống với, hấn cũng không thể cõng mẫu thân lại đi mạo hiểm một lần đi.

"Lưu Đức Trụ sẽ dừng bước cấp C sao?" Khánh Trầh hỏi.

"Trừ phi gặp được tâm cảnh ba động cực kỳ to lớn tình huống, vậy hấn tiềm lực cũng chỉ đến cấp C, " Lý Thúc Đờng nói ra: "Cấp C cũng không tệ, Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Vãn hai người cũng mới cấp B."

"Có hay không giác tỉnh giả thu hoạch được ổn định tấn thăng phương thức đâu?" Khánh Trầh hỏi.

"Cũng có, " Lý Thúc Đờng thở dài nói: "Có cái gia tộc vô cùng hung ác,

bọn hắn phát giác được ấu tử sinh ra tới có dị tượng, liền cảm giác đây nhất định có thể trở thành cực kỳ hung mãnh siêu phàm giả. Cho nên bọn họ liền làm cái kế hoạch, chính mình mời đến sát thủ thường cách một đoạn thời gian giết chết một tên thành viên gia tộc. Vị kia ấu tử đối với cái này cũng không hiểu rõ tình hình, một mực tâm hoài cừ hận tìm kiếm hung thủ, kết quả thân nhân liên tiếp chết thảm, hắn tại ngắn ngủi 3 năm ở giữa liền đưa thân cấp B. Về sau tìm tới hung thủ biết được chân tướng, lại bởi vì không tiếp thụ được hiện thực này, tấn thăng cấp A."

Khánh Trần yên lặng quay đầu nhìn về phía Lý Thúc Đổng.

Lý Thúc Đổng nói ra: "Người nhìn ta làm gì! Ta nói loại chuyện như vậy thời điểm người đừng đột nhiên nhìn ta. . . Nếu không chúng ta đi một chút côn bồng xuất hiệu tử quá trình a? !"

"Khụ khụ, sự phụ người đừng hiểu lầm a, ta không muốn nhiều như vậy, lại nói cái này tấn thăng phương thức có chút phí thân bằng hảo hữu a, " Khánh Trần nói ra: "Vậy có hay không thiên phú đặc biệt tốt?"

"Cũng có, " Lý Thúc Đổng cảm khái nói: "Có ít người xác thực thiên phú dị bẩm, một giác tỉnh liền leo lên cấp A ta cũng đã gặp."

"Vậy liên bang trong lịch sử, giác tỉnh giả nào thiên phú mạnh nhất, hoặc là nói, ta muốn biết một cái giác tỉnh giả có thể cường đại cỡ nào?" Khánh Trần hỏi.

"Có văn tự ghi chép siêu phàm giả lịch sử đến nay nhanh nhất thức tỉnh ghi chép, là trong vòng một ngày từ cấp D vượt qua đến cấp S, tiến vào Bán Thần cảnh giới, " Lý Thúc Đổng nói ra.

"Giác tỉnh giả vậy mà có thể vừa bước vào Bán Thần?" Khánh Trần kinh ngạc.

"Nghiêm chỉnh mà nói là hai bước, " Lý Thúc Đổng gật gật đầu: "Nhưng trong lịch sử cũng chỉ có vị này, gọi là Trần Vô Địch."

Khánh Tr ần yên lặng tiêu hóa lấy những tin tức này, h ắn đột nhiên hỏi: "Sư phụ, người hi vọng ta đi học, cũng là hi vọng ta có thể tiếp qua mấy năm không buồn không lo thời gian đi."

"Ừm, " Lý Thúc Đ ồng bình thản đáp lại nói: "Ta là sợ người tổng căng thẳng thần kinh, không hưởng thụ được nhân sinh niềm vui thú. Sư phụ tại người cái tuổi này thời điểm, cái gì chính sự đầu không có làm qua, nhưng h ễ tưởng lại đó mới là vui sướng nhất thời gian."

Đã thấy Khánh Tr ần lắc đầu: "Sư phụ, đến trường cũng chỉ có nửa ngày thời gian mà thôi, người không để cho ta đi làm việc, ta sẽ nhàn nhỗi điên. Mà lại, ta cũng không có khả năng lại không lo không có gì lo lắng."

Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Người thiếu niên không cần cho mình định quá nhiều mục tiêu, ta tại người lớn như vậy thời điểm mỗi ngày ở trong thành thị cùng người đánh nhau, ta cùng sư huynh hai cái kỵ sĩ, h ắn vừa kinh lịch cái thứ hai Sinh Tử Quan, ta vừa kinh lịch cái thứ nhất. Từ Thanh Sơn Tuyết Bích trở lại thành thị đằng sau, h ắn nhất định phải nói mang ta đi thử một chút tổ chất thân thể, kết quả h ắn liền mang theo ta đem Hắc Long xã thái tử gia cho sờ soạng đánh, khiến cho hai ta bị Hắc Long xã đuổi hơn bảy mươi dặm địa, một mực từ khu thứ chín đuổi tới khu thứ bảy."

Thế giới trong thành thị tương đối không l ờ, bởi vì nhân khẩu độ cao tập trung nguyên nhân, mỗi tòa thành thị đều giống như thế giới ngoài siêu cấp thành thị.

Mà thành thị số 18 cùng thành thị số 10 càng lớn, bởi vì đây là liên bang song tử tinh.

Khánh Tr ần tưởng tượng lấy năm đó, nguyên lai sư phụ ở trong thành thị cũng có như thế chật vật thời điểm.

H ắn hỏi: "Các người tại sao muốn đánh Hắc Long xã thái tử?"

"Khi đó sư phụ để cho chúng ta đi trong chợ đen đánh hắc quy ền gia tăng kinh nghiệm thực chiến, kết quả Hắc Long xã quy ền thủ hướng quy ền sát

bên trong rót thạch cao, đánh sư huynh ngao ngao gọi bậy, " Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói.

Khánh Tr ần kinh ngạc: "Chợ đen dưới mặt đất đấu quy ền cho phép siêu phàm giả tham gia sao, sư bá khi đó đã trải qua lần thứ hai Sinh Tử Quan, cũng đã cấp E đi, lại còn đánh không lại người khác?"

Không biết vì cái gì, loại đại lão này lúc tuổi còn trẻ bị đánh, không đáng tin cậy kinh lịch, luôn luôn có thể làm cho hắn nghe say sưa ngon lành.

Sư phụ như vậy, mới có khói lửa.

"Đương nhiên có thể tham gia, siêu phàm giả hạ tràng tham gia đấu quy ền mới kích thích hơn, t iền thưởng cùng cùng chú cũng càng cao, thậm chí còn có cấp D tham gia sao, " Lý Thúc Đ ồng tiếp tục giải thích nói: "Đấu quy ền là phân đẳng cấp, người là cấp E, li ền sẽ gặp phải cấp E."

Đấu quy ền cấp bậc cao nhất là Lục Địa Tu ần Hành cấp, đối ứng siêu phàm giả cấp bậc D.

Kém một bậc là hạng hổ, đối ứng siêu phàm giả cấp bậc E.

Xuống chút nữa thì là hạng trung, hạng nhẹ, hạng lông, hạng gà.

Nơi này cấp bậc không nhìn thể trọng, nhìn chính là thực lực cùng chiến tích.

Chỉ bất quá có một chút, tự do quy ền thủ nhất định phải từ hạng gà bắt đầu đi lên đánh, đánh tới cấp nào thua trận li ền định ở đâu cấp một, giới hạn một đêm.

Mỗi một cấp t iền thưởng đều khác nhau một trời một vực, hạng gà phí ra sân khả năng chỉ có mấy trăm khối, cũng không có cược ao chia hoa hồng, đến hạng trung một trận phí ra sân li ền mấy vạn, còn có cược ao chia hoa hồng.

Đương nhiên, thua một lần đại giới khả năng chính là chết.

Nói đến đây.

Lý Thúc Đĩnh từ trên ghế salon đứng dậy nói ra: "Đi thôi, người cùng ta đi một chỗ, ta dẫn người đi xem nhìn thành thị số 18 chân chính sống về đêm."

Khánh Trăn đi theo sau lưng sư phụ, đột nhiên cảm giác được sư phụ mang theo chính mình đi một chuyến Thanh Sơn Tuyết Bích, bây giờ lại muốn dẫn chính mình đi hắc thị quyên thi đấu kiến thức sống về đêm.

Kỳ thật, đây hết thấy đều càng giống là đối phương tại lại đi một lần chính mình lúc tuổi còn trẻ đi qua đường, đi ở trên con đường này lúc, sư phụ tâm tính cũng không khỏi tự chủ trẻ lại rất nhiều.

...

...

Dưới lầu lạng lẽ trốn tránh Ương Ương đưa mắt nhìn Lý Thúc Đĩnh, Khánh Trăn rời đi.

Nàng lúc này mới lại vô thanh vô tức tiến vào cao ốc Lạc Thần bên trong, thẳng đến tầng 132.

Đông đông đông, Ương Ương gõ thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc cửa phòng.

Bên trong là đang muốn đi ra ngoài học bù Trịnh Úc, đối phương nhìn thấy Ương Ương chính là sững sờ: "Ương Ương, sao người lại tới đây."

Nói, nàng còn quay đầu đi mắt nhìn Ương Ương phía sau cửa phòng, nơi đó đóng thật chặt.

Ương Ương vừa cười vừa nói: "Chúng ta cùng thuê đi!"

Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sĩ

Chương 186, hắc quyên

Trịnh Ưc dần dần kinh ngạc, nàng trước đó nghe Ưng Ưng nói lên cùng thuê lúc lưu tâm, nhưng đối phương tiến vào Khánh Trầ gian phòng về sau, nàng coi là hai vị này đồng học đều ở chung đâu còn dùng cùng chính mình cùng thuê?

Kết quả không nghĩ tới, đối phương lại là chăm chú!

Thiếu nữ tóc bạc Trịnh Ưc nắm lấy chính mình ba lô nhỏ có chút không biết làm sao: "Thật muốn cùng thuê sao? Người trước tiến đến ng ồi đi, trong nhà có một chút loạn, bỏ qua cho."

Nàng vốn là muốn đi đi trường luyện thi, kết quả hiện tại Ưng Ưng đến làm khách, nàng liền từ bỏ đi trường luyện thi suy nghĩ.

"Có dép lê sao, đừng để ta đem cho giẫm ô ế, " Ưng Ưng nói ra.

"Không cần không cần, trong nhà cũng không sạch sẽ, " Trịnh Ưc nói ra: "Mà lại. . . Cũng không có dư thừa dép lê."

Ưng Ưng sửng sốt một chút, trong gian phòng đó xác thực chỉ có một đôi dép lê.

Trong phòng thiếu nữ một chút quần áo tùy ý khoác lên trên ghế sa lon, trên giường, bất quá chỉnh thể vẫn tương đối chỉnh tề không đến mức được b ầu thành lồi thối.

Trịnh Ưc nhìn thấy Ưng Ưng ánh mắt, lập tức đỏ mặt nói: "Bởi vì mỗi ngày tan học trở về đều quá muộn, cho nên căn bản không kịp chỉnh lý , bình thường đều là cuối tuần mới có rảnh chỉnh lý một lần."

"Nơi này tiền thuê nhà là bao nhiêu tiền?" Ương Ương trực tiếp vào tay giúp Trịnh Ước đem trên ghế sa lon hai kiện áo khoác cho chồng chất lên nhau để ở một bên.

"2200 nguyên, " Trịnh Ước thấp giọng nói: "Nhưng ta nơi này là một phòng ngủ một phòng khách nha."

"Không sao, ta ngủ phòng khách liền tốt, " Ương Ương tùy ý nói ra: "Chỉ là có chút nắm giữ người sinh hoạt không gian."

"Nếu không hay là người ngủ phòng ngủ đi, " Trịnh Ước nói ra: "Con người của ta không coi trọng, ngủ chỗ nào đâu được."

"Không cần, " Ương Ương ngồi ở trên ghế sa lon cười tủm tỉm nói ra: "Ta ngủ phòng khách lời nói còn có thể thiếu gánh chịu một chút tiền thuê nhà sao, người nhìn dạng này được hay không, 2200 tiền thuê nhà, ta ra 1000, người ra 1200, tiền nước, tiền điện, vật nghiệp phí, tiền đi đầu hoà không khí mọi người trải phẳng!"

Không biết vì cái gì Trịnh Ước nghe được chính mình muốn bao nhiêu giao 200, ngược lại trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra.

Nàng rất lo lắng Ương Ương bởi vì nhìn chính mình bần hàn, cho nên liền đáng thương nàng, giúp nàng nhiều chia sẻ một chút.

Nói như vậy, nàng sẽ cảm giác có chút áy náy.

Thiếu nữ cũng có lòng tự trọng, nàng không nguyện ý tiếp nhận những cái kia không cần thiết thương hại.

Cũng chính là phần này lòng tự trọng, mới chống đỡ lấy nàng đi vào cấp 3, thậm chí muốn cho chính mình thi một đầu đường ra tới.

Lúc này, Trịnh Ước nhìn xem cô bé đối diện, rốt cục nhìn không được nói ra: "Ta vừa mới. . . Nhìn thấy người tiến vào Khánh Trăn đồng học trong

nhà, ta còn tưởng rằng các người là tình lữ. . ."

"Không phải không phải, " Ương Ương cười khoát tay: "Chúng ta cũng không phải tình lữ."

Trịnh Úc có chút hiếu kỳ: "Ta nhìn các người thật giống như nhận biết rất lâu, các bạn học đều nói hẳn là chuyên môn vì người chuyển trường tới đây này. Bất quá tất cả mọi người nói Khánh Trầ ã ãng học có chút cao lạnh, tựa hồ trừ nói chuyện với người bên ngoài, li ền không nguyện ý cùng những người khác nói chuyện. Khánh Trầ ã ãng học. . . Đến cùng là hạng người gì?"

Ương Ương tr ầ ãn mặc.

Kỳ thật nàng có thể là trên thế giới này hiểu rõ nhất Khánh Trầ ãn mấy người một trong, ngay hôm nay buổi chi ầu, khi nàng phát hiện Lý Thúc Đ ầ ãng lực trường đến cỡ nào không giống bình thường lúc, li ền rõ ràng ý thức được thân phận của đối phương.

Cái kia vô duyên vô cớ từ trong ngục giam số 18 mất tích Bán Th ầ ãn, vậy mà cùng người không việc gì một dạng mang theo Khánh Trầ ãn đi vào khu thứ sáu, bình dị g ầ ãn gửi tựa như là một vị chân chính học sinh phụ huynh.

Bởi vì đối phương rời đi ngục giam số 18 sự tình, rất nhi ều tổ chức cùng thế lực ãu ãn cu ầ ãng, nhưng đối phương lại cũng không ã ý.

Cho nên, Ương Ương ã xác nhận Khánh Trầ ãn chính là vị kia thế giới ngoài "Người chấp cờ", mặc dù không rõ ràng đối phương vì sao gen không hợp, vì sao có thể đi theo Lý Thúc Đ ầ ãng đi ra ngục giam số 18, nhưng đây chính là sự thật!

Trịnh Úc nhìn xem Ương Ương th ầ ãn sắc, hiếu kỳ thấp giọng hỏi: "Các người đến cùng là quan hệ như thế nào nha."

Ương Ương nghĩ nghĩ nói đùa: "Ta là con cờ của hẳn?"

Trịnh Ước sững sốt một chút: "Thê. . . Thê tử? !"

...

...

Thành thị số 18, khu thứ 4.

Nơi này ở vào cả tòa thành thị phó vị trí trung tâm, cũng là cả tòa thành thị tại nửa đêm địa phương náo nhiệt nhất.

Thượng tam khu mặc dù phồn hoa nhất, nhưng đến ban đêm sẽ khôi phục an tĩnh.

Mà lại, cả tòa thành thị ban đêm cảnh lực, có hai phần ba đều sẽ tập trung ở thượng tam khu, cho nên nơi đó cũng rất khó náo nhiệt lên.

Đến lúc này, mặc kệ là con em tập đoàn cũng tốt, hạ lục khu phú thương tử đệ cũng tốt, hoặc là cả tòa thành thị tam giáo cửu lưu bên trong phía trên một chút mặt bàn nhân vật, đều sẽ tập trung ở khu thứ bốn.

Nơi này tụ tập sòng bạc, quán ăn đêm, biểu diễn, bữa ăn khuya xử lý nơi chốn, cơ hồ cả tòa thành thị tốt nhất chỗ ăn chơi đều tại trong một khu này.

Qua nửa đêm 12 giờ, nơi này ảnh toàn ký nghệ hòng tựa như là dày đặc nổ rộ pháo hoa, siêu xe công suất bơm máy nén lớn tiếng oanh minh bên tai không dứt.

Cái này toàn dân xe chạy bằng điện thời đại, vẫn như cũ có ăn chơi thiếu gia trăn mê lấy động cơ w12 mang đến lực lượng cảm giác, cùng thoát khí tôi lại lúc táo bạo cảm giác.

Cho nên, toàn liên bang 21 nhà sản xuất xe, y nguyên có 7 nhà còn bảo lưu lấy động cơ xăng sản xuất công nghệ, bất quá những này trên cơ bản chuyên môn cung cấp ăn chơi thiếu gia xe thể thao, một năm cũng sản xuất

không được mấy trăm đài.

Lúc này, đang có một chi đội xe oanh minh từ thượng tam khu lái vào khu thứ 4, trong đường phố cũng không tính đặc biệt rộng rãi, bọn chúng từ trên trời phiêu đảng ảnh toàn ký nghệ h ồng bên dưới xuyên qua.

Đỉnh đầu là trên không trung lơ lửng tới lui cá voi màu tím, phía dưới là thân xe như mặt kính màu bạc siêu xe, nhìn tựa như là thân ở mộng cảnh.

Lam cùng tím tia sáng bên trong, mỹ lệ mà chói lọi.

Nam Canh Th ần ng ồi tại trong tay lái phụ, yên lặng nhìn xem đây hết thấy.

Bọn hắn hôm qua mới vừa mới tại liên bang tập đoàn quân hộ tống lần sau đến thành thị số 18, kết quả hôm nay liền bị Lý Y Nặc kéo tới qua đêm sinh hoạt.

Trên ghế đi đầu khiến Lý Y Nặc hủy bỏ lái tự động, thành thạo khống chế lấy tay lái.

Nàng bàn tay phải vô tình hay cố ý khoác lên tay lái phụ Nam Canh Th ần trên đùi: "Người đến thế giới trong đã lâu như vậy, ta cũng còn không mang người gặp một lần chân chính thế giới trong sống về đêm, cùng bên ngoài những này xán lạn ảnh toàn ký nghệ h ồng so sánh, hắc quy ền đấu trường ta cảm thấy mới càng có đại biểu tính."

Nam Canh Th ần vô lực nói: "Hơn nửa đêm này hảo hảo đi ngủ không được sao."

"Không được!" Lý Y Nặc cười nói: "Sống về đêm lúc này mới vừa mới bắt đầu đâu!"

"Lại nói hacker kia người bắt được không có a, " Nam Canh Th ần nói ra: "Nói muốn để ta học tập hacker kỹ thuật, kết quả ta hiện tại ngay cả hacker bóng dáng đều không có nhìn thấy."

"Bắt được bắt được, hần liền trốn ở thành thị số 7 bên trong, tìm tới hần thời điểm tiêu tử kia lại còn dự định xâm lấn Lý thị một xí nghiệp bảo an hiệp nghị, " Lý Y Nặc cười lạnh nói: "Hiện tại đã có người áp tải hần hướng thành thị số 18 tới, qua mấy ngày liền có thể đến."

Lúc này, đội xe đến một tòa rộng rãi kiến trúc hình tròn phía trước, tựa như sân bóng đồng dạng lớn nhỏ kiến trúc trên đỉnh, chính ảnh toàn ký bản ra lấy to lớn chiến đấu hình ảnh, hai vị Lục Địa Tuần Hành cấp Quyển Vương ngay tại trong lòng bát giác quyển quyển đến thịt vật lộn lấy, cái kia ảnh toàn ký hình ảnh không gì sánh được rõ ràng, ngay cả bọn hần lẫn nhau huy quyển lúc đánh rơi xuống mồi hôi đều nhất thanh nhị sở.

Cửa ra vào đã có một đội đột tặc đen nhân viên bảo an đi vào trước cửa nghênh đón, một vị cách ăn mặc tiên diễm tuổi trẻ nữ hài mặc như tơ lụa màu vàng bó sát người lễ phục, chỉ gặp nàng giẫm lên lóe sáng giày cao gót, cộc cộc cộc đất đi đến Lý Y Nặc bên cạnh xe vừa cười vừa nói: "Trước mấy ngày còn tại trên báo chí nhìn thấy người đi thu thú, không nghĩ tới nhanh như vậy liền trở lại, rất nhớ người a."

Lý Y Nặc tùy tiện chui ra xe, bàn tay tại nữ nhân trên hông hung hăng bóp một cái: "Muốn ta cũng vô dụng, để bảo an đem xe ngừng tốt."

Cho đến lúc này, gầy gò yếu ớt Nam Canh Thần mới chui ra xe, một mặt mờ mịt đánh giá chung quanh.

Lý Y Nặc thấy thế đi vào bên cạnh hần nói ra: "Ta cùng với các nàng đều là gặp dịp thì chơi, người cũng đừng để vào trong lòng a."

Nam Canh Thần suy nghĩ, lời này làm sao như vậy khó chịu đâu.

Đang khi nói chuyện, đội xe chiếc xe phía sau bên trên, cũng có người đi xuống xe tới.

Chỉ gặp Lý Y Nặc hướng về sau đi đến nắm một tiểu nữ hài bàn tay, cười đối với Nam Canh Thần chào hỏi: "Tiểu Vân, cái này chính là ta đề cập với người từng tới Nam Canh Thần."

"Ca ca vịt tốt, " Lý Đ ồng Vân nhu thuận nói.

Lý Y Nặc thấy thế lại nói với Nam Canh Th ần: "Đây là muội muội ta, Lý Đ ồng Vân. Đừng nhìn nàng niên kỷ còn nhỏ, nhưng người thế nhưng là đặc biệt thông minh."

Lúc này Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần hai người đều cảm thấy đối phương có chút quen mắt, nhưng luôn nghĩ không ra ở đâu gặp qua. . .

Hai người nhìn nhau không nói gì, cũng bắt đầu hoài nghi đối phương có phải hay không thời gian hành giả. . .

Một đoàn người đi vào, phổ thông người xem tiến đến còn cần trải qua kiểm an, trước đây ít năm còn có người xem bởi vì táng gia bại sản áp chú quy ền thủ thua tranh tài, thế là phần nộ hướng trên đài nổ súng tình huống.

Bất quá Lý Y Nặc dạng này hộ khách VIP có chuyên môn phòng thông đạo, vào sân lúc cũng không cần phi ền toái như vậy.

Nam Canh Th ần hỏi: "Nơi này mỗi lúc trời tối đều sẽ có tranh tài sao?"

"Đương nhiên, " Lý Y Nặc nói ra: "Nơi này tràn ngập cửa nát nhà tan muốn một đêm chột giàu dân cò bạc, còn có vung ti ền như rác ăn chơi thiếu gia."

Còn có bạo lực cùng tình dục.

Lý Y Nặc tiếp tục giải thích nói: "Nơi này thứ hai đến thứ năm đều là mở ra sàn boxing, chỉ cần người có đ ầy đủ thực lực, tùy thời đều có thể báo danh dự thi."

"Thứ sáu, thứ bảy cùng chủ nhật đâu?" Nam Canh Th ần hỏi.

"Đó là đã thành danh quy ền thủ chuyên trường, khi đó người sẽ càng nhi ều, " Lý Y Nặc giải thích nói.

Một đoàn người tiến vào phòng, ngoài cửa đứng lặng lầy 12 cái bảo tiêu, đây chính là tập đoàn xuất hành khí tràng.

Phòng là bao vây lấy lật nhung mền mại chỗ ng ồi, chỗ ng ồi phía trước còn có ảnh toàn ký chạm đến bình phong, có thể tùy thời là trên trận quy ền thủ tập trung.

Lý Y Nặc đối với bên cạnh mặc Thổ Nữ Lang quần áo phục vụ viên nói ra: "Cho ta đến một chén Huyết Tinh Đô Thị, cho bảo bảo c ần một chén whisky quả thông. . ."

Bảo bảo? Thổ Nữ Lang rõ ràng sửng sốt một chút, nàng nhìn bên cạnh Lý Đ ồng Vân nói ra: "Ngài tốt Y Nặc tiểu thư, whisky quả thông c ần hàm lượng rất cao, tiểu bằng hữu tốt nhất đừng uống."

Một bên Nam Canh Th ần do dự thật lâu nói ra: "Ta mới là bảo bảo. . ."

Phục vụ viên: "? ? ?"

Nhưng vào đúng lúc này, đứng tại cửa sổ pha lê trước Lý Y Nặc ngây ngẩn cả người, Nam Canh Th ần thuận ánh mắt của nàng nhìn lại, cũng ngây ngẩn cả người!

Chỉ gặp Khánh Tr ần cùng một người trung niên, chính riêng phần mình mặc một thân tuyết trắng quần áo thể thao, một người c ần trong tay một chén đ ồ uống đứng tại góc đông bắc trên bậc thang.

Trung niên nhân cùng Khánh Tr ần trò chuyện với nhau, thỉnh thoảng còn đối với trên trận hai tên quy ền thủ chỉ trỏ, giống như phi thường ghét bỏ giống như.

Trên sân quy ền kích trong lòng bát giác, hai tên quy ền thủ đánh một chỗ máu tươi, không có trọng tài, cửa cũng khóa cứng, đêm nay không năm xuống một cái cửa là tuyệt đối sẽ không lại mở.

Vềphần có thể hay không người chết, hoàn toàn nhìn người thắng tâm tính, hoặc là sàn boxing người quản lý tâm tình.

Dưới tình huống bình thường, người quản lý là không nguyện ý trong tràng xuất hiện nhân mạng, bởi vì chết một cái người liền mang ý nghĩa hẳn sẽ thiếu một cái quyề thủ.

Nhưng nếu như trong tràng người xem tiếng hô quá lớn, người quản lý cũng sẽ cho người thắng ám chỉ.

Đây là một cái cảm xúc quyết định hết thảy địa phương, hẳn nhất định phải để đám con bạc kích động lên.

Lý Y Nặc chăm chú nhìn Khánh Trầ, nhưng lại không biết thiếu niên kia người bên cạnh là ai.

Nàng cảm thấy hẳn là Lý Thúc Đờng a, có thể tướng mạo nhưng lại không phải.

Chẳng lẽ là Hằng Xã bên trong nhân vật nào đó?

Nhưng vào lúc này, Khánh Trầ nhị nhân chuyển thân hướng sân quyề kích phía sau màn đi đến, Lý Y Nặc nín thở, cũng nhìn vềphía trong phòng ảnh toàn ký chạm đến bình phong.

Hơn mười phút vềsau, trong phòng Lý Y Nặc cùng Nam Canh Thầ kinh hô lên, chỉ gặp trên màn hình ảnh toàn ký kia bỗng nhiên đổi mới quyề thủ tin tức, trận tiếp theo hai tên quyề thủ bên trong thành linh liền có dùng tên giả khánh Tiểu Thổ Khánh Trầ!

Hạng gà xác định đẳng cấp thi đấu!

Theo tái sự tin tức đổi mới, sàn boxing bắt đầu cho tất cả trong đường ống thông gió chuyển vận tinh khiết dưỡng, đểcao toàn bộ toàn trường dưỡng khí hàm lượng.

Vèn vèn vài phút, dân cờ bạc cùng người xem cảm xúc liền có thể nhanh chóng đạt đến đỉnh điểm!

Cái gọi là xác định đẳng cấp thi đấu liền mang ý nghĩa đêm nay sẽ có người mới ra sân, ba chữ này lập tức cong lên toàn trường tiếng hoan hô, chấn động đến cái bàn cũng bắt đầu rung động đứng lên.

Xác định đẳng cấp thi đấu đờng dạng có hai cái kết quả, một cái là người mới huyết chiến mấy trận triển lộ tài hoa, một cái là người mới đổ vào trong lồng bát giác.

Đây đối với tất cả quyên thủ tới nói đều là gian nan nhất một buổi tối.

Năm đó, bao nhiêu Lục Địa Tuần Hành cấp quyên thủ, cũng đều là từ một đêm này bắt đầu, quyên thủ mới tóm lại sẽ cho dân cờ bạc một chút mới chờ mong.

Giờ khắc này, chỉ có Lý Y Nặc nội tâm vô cùng kích động.

Người khác có lẽ không biết, nhưng nàng rất rõ ràng Lý Thúc Đờng cùng Trần Gia Chương hai người năm đó đánh hắc quyên lịch sử, mà lại mấy đời ký sĩ tại vừa mới hoàn thành một hai lần Sinh Tử Quan về sau, đều sẽ lựa chọn dùng cái này đến gia tăng kinh nghiệm thực chiến.

Lý Y Nặc yên lặng nhìn xem lồng bát giác kia, bỗng nhiên giống như là tại chứng kiến một cái ký sĩ mới sinh ra, cái này muốn so nàng tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong còn kích động, bởi vì nàng bỏ qua Lý Thúc Đờng, Trần Gia Chương quật khởi, bỏ qua Khánh Trần trèo Thanh Sơn Tuyệt Bích.

Nhưng lần này, nàng không có bỏ qua.

Lý Y Nặc không hề ngồi xuống, mà là đứng tại phòng rơi xuống đất pha lê trước kiên nhẫn chờ đợi, nàng nói với Nam Canh Thần: "Dựa theo quy tắc, đêm thứ nhất nhiều nhất đánh tới hạng hồ, Lục Địa Tuần Hành cấp xác định đẳng cấp thi đấu hội đặt ở thứ bảy, vậy liền ép 1 triệu, ta cược hán

đêm nay có thể thông quan."

Sàn boxing có thể ép phương thức nhiều lắm, có thể ép Khánh Trần tại trận thứ mấy ngã xuống.

Nam Canh Trần nhìn thoáng qua trên màn hình ảnh toàn ký tỉ lệ đặt cược: "Ép hẳn thông quan mà nói, là một b ồi mười bảy, đơn chú hạn mức cao nhất là 500.000."

"Như thế nào là 500.000? Ta nhớ được không có hạn mức cao nhất a?" Lý Y Nặc hỏi.

"Nhắc nhở tin tức nói xác định đẳng cấp thi đấu hạn mức cao nhất chính là 500.000, " Nam Canh Trần giải thích nói.

"Ít như vậy sao? Xem ra sàn boxing là sợ gặp được tin tức không rõ quy ền thủ giả heo ăn thịt hổ, chuyên môn thiết trí thượng tuyến" Lý Y Nặc nhún mày: "Vậy li ền ép 500.000."

Chỉ là, bên này phòng vừa mới trên cùng đặt cược, phía ngoài sàn boxing người quản lý li ền uốn éo người đi đến, rõ ràng là trước đó tại cửa ra vào nghênh đón bọn hắn vị nữ nhân kia.

Đã thấy lấy nữ nhân mặt mày lưu chuyển ở giữa cười mỉm nói ra: "Y Nặc tiểu thư dứt khoát trực tiếp đè ép trên cùng, làm sao, là nhận biết vị quy ền thủ mới này sao?"

Nữ nhân giữ lại một đầu tóc quăn như sóng lớn, môi đỏ như liệt diễm ở giữa tràn ngập xinh đẹp.

"Lỗ mũi của người ngược lại là lấu linh, làm sao, sợ có người giả heo ăn thịt hổ để cho người b ồi thường ti ền?" Lý Y Nặc cười lạnh một tiếng: "Không nên người hỏi thăm đừng đánh nghe."

Nữ nhân cười nói: "Ngài nhìn ngài nói, ta đây không phải quan tâm một chút nha, được rồi ta đi chào hỏi bên ngoài, ngài uống chơi vui tốt, chúc

ngài đêm nay vui sướng."

Nói nữ nhân liền lắc lắc như nước vòng eo đi ra ngoài, nàng cửa đối diện bên ngoài chờ lấy thủ hạ nói ra: "Đem thông quan tử lệ đặt cược cho ta đi đầu thấp."

...

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu!

Cảm tạ xanh chi không nghe thấy trở thành quyển sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí! Lão bản phát đại tài! Lão bản cả nhà hạnh phúc, thân thể khỏe mạnh!

Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sỉ

Chương 187: Kỳ Sĩ truyền thống

Phòng thay quần áo bên ngoài là tiếng hoan hô, tiếng hò hét, còn có trong sàn boxing này đặc biệt tiếng kèn.

Quyền đài bên cạnh đứng lặng lấy hai hàng tay thổi kèn, mỗi người trước mặt đều kéo lên một chi to lớn kèn lệnh, khi đấu quyền sắp mở bắt đầu thời điểm, bọn hắn sẽ chậm rãi gọi lên kèn lệnh.

Du dương tang thương thanh âm từ trầm thấp đến vang dội, nương theo lấy trong đường ống thông gió chuyển vận dưỡng khí, đem tất cả người xem cảm xúc từ đáy cốc kéo tới bầu trời.

Toàn bộ lóa sáng tràn quán bên trong đều tràn ngập mùi thuốc lá, mùi mồ hôi, còn có hormone khí tức.

Một tên người mặc lễ phục người chủ trì cầm trong tay microphone đứng tại trong lồng bát giác, cười nhẹ nhàng nhìn về phía chung quanh: "Các tiên sinh, các nữ sĩ!"

"Thời gian qua đi 4 tháng 10 ngày, thành thị số 18 khu thứ bốn trong lồng bát giác, sắp nghênh đón một vị quyền thủ mới, đêm nay, hắn sẽ từ hạng gà một đường leo lên thang trời."

"Chư vị phải chăng còn nhớ kỹ một năm trước, Quyền Vương A Phàm cũng là tại dạng này một buổi tối huyết chiến lồng bát giác?"

"Đương nhiên, bốn tháng trước cũng có dạng một vị dị bẩm thiên phú người mới quyền thủ chết tại trong lồng bát giác."

"Mỗi lần người mới lúc xuất hiện, biểu hiện của bọn hắn đều đáng giá

chúng ta đi chờ mong. . ."

Trong phòng thay quần áo chật hẹp, Khánh Trần nhìn về phía Lý Thúc Đổng: "Sư phụ, ngài chỉ nói dẫn ta tới nhìn xem, trước khi đến cũng không nói muốn để ta đi lên bị đánh a, đây có phải hay không là có chút qua loa r`ồi?"

Phổ thông quyên thủ cũng chỉ có thể sử dụng đơn sơ phòng thay quần áo, chỉ có đến hạng hỗ trợ lên, mới có thể có được chính mình chuyên môn phòng thay quần áo.

Nhưng kỳ thật phòng thay quần áo đối với Khánh Trần tới nói ý nghĩa cũng không lớn, bởi vì hẳn thật là ngay cả có thể đổi quần áo đâu không có mang đến. . .

Quá qua loa a.

Lý Thúc Đổng chậm rãi nói: "Ta lúc đầu lên quyên đài thời điểm cũng không có gì chuẩn bị, mà lại ta và người sư bá đầu có như thế một cái bị đòn quá trình, rất bình thường! Kỳ sĩ chính là muốn đối mặt bất luận cái gì khó khăn đâu không sợ hãi!"

Khánh Trần hờnghi nhìn xem Lý Thúc Đổng: "Sư phụ, ngài là chính mình không xuống tay được, cho nên muốn nhìn người khác đánh ta đi?"

Lý Thúc Đổng nghĩ nghĩ: "Nghĩ như vậy lại có cái gì sai, lúc trước người Nhị sư gia mang ta lên quyên đài thời điểm, hẳn cũng nghĩ như vậy a!"

"Ta hiểu được, nguyên lai đây là kỳ sĩ truyền thống, " Khánh Trần nói ra.

Xem ra, đưa Lý Thúc Đổng lên quyên đài vị kia, chính là vừa mới an nghỉ tại cấm kỵ chi địa số 002 không lâu, còn chưa hình thành quy tắc vị kia.

Đối phương hẳn là phiền Lý Thúc Đổng cùng Trần Gia Chương phiền không được, thế là đem hai người này đưa lên bị đánh.

Khánh Tr ần rất rõ ràng chính mình bao nhiêu cân lượng, không nói đến chính mình cũng không có quá nhiều kinh nghiệm thực chiến, chỉ nói siêu phàm giả năng lực, Kỳ Sĩ mạch này tại trên lôi đài liên phi thường ăn thiệt thòi.

Dùng không thành Thu Diệp Dao a!

Mà lại Khánh Tr ần cũng biết quy tắc, hấn cái này xác định đẳng cấp thi đấu đêm thứ nhất, là muốn một đường từ hạng gà đánh tới hạng hổ, một mỗi g ần chết đánh tới hạng hổ, còn muốn đi đối mặt chân chính cấp E cao thủ.

Cái này không bị đánh làm sao có thể?

Lý Thúc Đ ồng hỏi: "Trên đời này trừ quy ền đài, còn có có thể để người không cố kỵ gì b ởi dưỡng kinh nghiệm thực chiến địa phương sao? Liên ngay cả trong quân liên bang đối luyện cường độ cũng không bằng nơi này."

Khánh Tr ần cũng đang suy tư, chiến đấu chân chính phải có dư thừa kinh nghiệm mới được, khoảng cách cảm giác, cảm giác tiết tấu, đều là trường kỳ đối luyện mới có thể nắm giữ trực giác.

Hấn gặp đ ồ đệ có chút ý động, liên tiếp theo nói ra: "Người muốn a, cấp E siêu phàm giả cũng không tính là rau cải trắng, trong quân liên bang cũng là thượng úy mới có tư cách xin mời đến cấp bậc này thuộc biến đổi gien, còn không phải tất cả mọi người nguyện ý tiêm vào. Muốn tìm đ ồng cấp luyện tập, người nguyện ý cùng người ta đánh, người ta còn chưa hẳn nguyện ý đánh với người."

"Mà lại người còn muốn a, người ở bên ngoài mời người khác luyện còn phải dùng tiền, ở chỗ này luyện còn có thể kiếm tiền! Đến hạng trung trở lên, mỗi đánh một trận bất luận thắng thua đều có cược ao chia hoa hồng! Còn có phí ra sân!" Lý Thúc Đ ồng nói ra.

"Tốt, ta đánh, " Khánh Tr ần nói ra.

Lý Thúc Đ ồng cảm khái: "Ta nếu sớm biết xách ti ền là đ ược, cũng không cần cùng người nhiều lời."

"Đúng rồi, " Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Sư phụ, người không đi mua chút ti ền đặt cược áp ta thắng sao?"

"Không mua, " Lý Thúc Đ ồng cười tủm tỉm nói.

Khánh Tr ần cả người cũng không tốt: "Sư phụ ngài đây là chắc chắn ta đêm nay không thắng đ ược, cho nên không nguyện ý thua ti ền a? Ngài chính là đưa ta đi lên bị đ òn đi!"

Lý Thúc Đ ồng kiên nhẫn nói: "Ta không có nghĩ như vậy, ta chính là cảm thấy đánh bạc không tốt."

Nói, Lý Thúc Đ ồng đem chính mình áo khoác cởi xuống mặc ngược tới, y phục này rõ ràng là một kiện hai mặc, bên trong không còn là màu trắng tinh, mà là tinh khiết màu xám.

"Sư phụ, người vì sao muốn đem quần áo trái lại mặc, " Khánh Tr ần không hiểu.

"Đợi lát nữa người sẽ biết."

"Vậy sư phụ người cảm thấy ta đêm nay có thể thắng sao?" Khánh Tr ần hỏi.

Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ: "Kỳ thật đến hạng hổ, đối thủ của người cũng đã là chân chính cấp E chiến sĩ gen, cho nên mấy trận chiến đ ằng sau muốn thắng cũng không dễ dàng. Muốn thắng nói, người còn thiếu một cơ hội."

Khánh Tr ần sắc mặt tối đen, lại là thiếu một cơ hội.

L ần trước sư phụ nói mình kém một cơ hội thời điểm, li ền chuyên môn chế tạo đi ều kiện để một cái cấp C cao thủ đ ổi theo giết chính mình.

"Thế nhưng là sự phụ, ta không nên mang theo hộ rằng niềng rằng cái gì sao? Còn có, ta quyên sáo đâu?" Khánh Trầh hỏi.

"Hiện tại hắc quyên quy tắc đã sớm sửa lại, không mang theo niềng rằng, không mang theo quyên sáo, dạng này càng thêm kích thích, " Lý Thúc Đờng nói ra.

Phòng thay quần áo phía ngoài tiếng hoan hô càng lúc càng lớn, miệng cống hợp kim ngoài có người đập cửa: "Quyên thủ mời lên đài đi."

Nhưng mà lúc này, Lý Thúc Đờng điện thoại bỗng nhiên vang lên một chút, hấn lấy ra nhìn thoáng qua nói ra: "Chúng ta sau khi rời đi, vị kia Ương Ương tiêu cô nương vệtới cao ốc Lạc Thầh, xem bộ dáng là định ở tại đối diện."

"Đây là Nhất lại cùng ngài bát quái đâu?" Khánh Trầh nghi ngờ nói.

"Ừm, " Lý Thúc Đờng gật gật đầu.

Khánh Trầh lúc ấy liền mê, cho nên chân chính trí tuệ nhân tạo sẽ cùng nhân loại một dạng bát quái thật sao?

"Ngài cũng đừng thật suy nghĩ nhiều, giữa chúng ta thật là không có gì, " hấn bình tĩnh giải thích nói: "Vị này Ương Ương đi vào thế giới ngoài Lạc thành thời điểm liền rất đột ngột, cho nên ta vẫn muốn biết nàng dự định làm gì, nhưng ta có thể nắm giữ đến tin tức quá ít, chỉ có thể lẳng lẳng quan sát lấy."

"Hiện tại biết không?" Lý Thúc Đờng hỏi.

Khánh Trầh gật gật đầu cười nói: "Không sai biệt lắm, ta đã bắt lấy nàng sơ hở."

Hấn đã biết Ương Ương muốn làm gì.

Lý Thúc Đ ồng cảm khái: "Người tuổi trẻ bây giờ đ ều phức tạp như vậy sao, chúng ta khi đó, 17 tuổi thiếu niên thiếu nữ cái nào dùng dụng cụ này lục đục với nhau."

Ngoài cửa nhân viên công tác gặp Khánh Tr ần chậm chạp chưa hề đi ra, coi là Khánh Tr ần là sợ hãi.

Hắn có chút cấp bách nói ra: "Người đã ký đêm nay hợp đ ồng, nếu là sợ chiến không ra là muốn b ỏ thường sà boxing phí b ỏ thường vi phạm hợp đ ồng!"

Khánh Tr ần cười nói: "Sự phụ, hết thầy cũng chờ ta đánh trước xong trận này rồi nói sau."

Nói, hắn theo mở phòng thay quần áo miệng cống hợp kim, im ắng đi ra phía ngoài.

Cửa mở, ngoài cửa nhân viên công tác chờ đợi.

Lý Thúc Đ ồng sau lưng Khánh Tr ần cười, hắn bỗng nhiên cảm nhận được sự thúc giục trước đưa hắn cùng sư huynh hai người lên quy ền đài tâm tình, lo lắng bên trong mang theo một chút chờ đợi.

Hắn không có tại trong phòng thay quần áo chờ đợi, mà là đi lặng lẽ tiến đám người.

Ngàn dặm đường đ ờta chỉ cùng người đoạn đường, từ đây phong tuyết mặt trời rực rỡ ta cũng sẽ không tiếp tục hỏi đến.

Nhưng ta sẽ còn vụng trộm nhìn.

...

...

Trong phòng, Lý Y Nặc lặng lẽ đứng lặng tại cửa sổ pha lê trước, nàng

nhìn xem vị kia người mặc tuyết trắng quần áo thể thao thiếu niên, từ quyền thủ trong thông đạo đi ra.

Cùng đối diện hạng gà Quyền Vương ra sân so sánh, Khánh Trần không có huấn luyện viên, không có linh đội, bên người cũng không có mỹ nữ, cô đơn.

Khánh Trần thậm chí không có chuẩn bị trên lôi đài quần áo, thon gầy thân hình cũng không giống là một tên quyền thủ.

Nếu để cho Lý Y Nặc nói, thiếu niên này càng giống là một tên ngẫu nhiên đi ngang qua học sinh, khả năng nhìn đến đây hắc quyền có thể kiếm tiền liền muốn thử một chút, tưởng tượng lấy một đêm chột giàu.

Người như vậy từng có rất nhiều, nhưng cơ bản đều chết tại trong lồng bát giác.

Trong sàn boxing người xem nhìn thấy Khánh Trần bộ dáng này ra sân, đúng là hét lên không hay.

Áp chú ở trên người hắc người cũng hô to không may: "Thao, ta còn tưởng rằng tới cái mới xuất đạo thiên phú quyền thủ, kết quả tiêu tử này trên thân hoàn toàn không có huấn luyện vết tích a!"

"Số tuổi này cũng quá nhỏ đi, là trường học nào học sinh sao?"

"Tranh thủ thời gian áp đối diện a! Đem áp ở trên người hắc tổn thất tiền thắng trở về!"

Lúc này, một đạo bóng người màu xám ở trong đám người đi tới: "Giảm giá 90% thu về áp chú người mới phiếu khoán, giảm giá 90% thu về áp chú người mới phiếu khoán."

Sàn boxing người xem áp chú về sau, sàn boxing sẽ cho bọn hắc một tấm thẻ đánh bạc giống như thẻ trắng, phía trên in áp chú kim ngạch.

Cuối cùng bên thắng cần tấm thẻ đổi tiền, bên thua thì đem tấm thẻ ném về quyên đài.

Mặc kệ thời đại thay đổi thế nào, hắc quyên đều bảo lưu lại tập tục này, bên thắng phần khởi giờ cao phiêu khoán, bên thua giận ném tràng cảnh, luôn luôn có thể làm cho đám con bạc càng thêm có đấm chìm cảm giác.

Lý Thúc Đổng mang theo một cái túi hành tẩu ở đây ở giữa hét lớn:
"Giảm giá 90% thu về áp chú người mới thông quan, chỉ cần áp thông quan đó a, thứ này người bây giờ lấy ra có thể cùng ta đổi tiền, đợi lát nữa hẳn thua tranh tài coi như một phân tiền đều không đáng, nhân sinh chính là muốn kịp thời dừng tổn hại a!"

"Ta bán! Ta áp thông quan 2000 khối!"

"Ta cũng bán! Ta áp thông quan 800 khối!"

Lý Thúc Đổng cười tùm tùm nói ra: "Từng bước từng bước đến a!"

Ngán ngủi năm phút đồng hồ thời gian, hẳn dẫn theo cái túi thiếu chút nữa tràn đầy.

Đối với mặt khác dân cờ bạc tới nói, bây giờ áp Khánh Trần thông quan tỉ lệ đặt cược chỉ có gấp 10, mà lại tỉ lệ đặt cược này còn tại không ngừng hạ xuống.

Nhưng Lý Thúc Đổng liền không giống với lúc trước, hẳn cố ý làm cho tất cả mọi người đều nhìn ra Khánh Trần không có chút nào chuẩn bị, làm cho tất cả mọi người đều coi là Khánh Trần chỉ là cái không có chút nào huấn luyện dấu vết thái điều.

Cứ như vậy, hẳn áp chú bắt đầu tay chính là gấp 10 lần đòn bẩy.

Khánh Trần hỏi Lý Thúc Đổng vì sao không áp chú lúc, Lý Thúc Đổng nói đánh bạc không tốt, nhưng hẳn tự mình biết nhưng thật ra là không tới thời điểm!

Lý Thúc Đ ồng cũng không thiếu ti ền, hẳn đã thật lâu chưa từng cảm thụ thiếu ti ền là loại trạng thái gì, cho nên hẳn cũng không phải là muốn lợi dụng Khánh Tr ần kiếm ti ền.

Chỉ là, năm đó hẳn sư thúc đưa hẳn cùng sư huynh lên quy ền đài lúc chính là làm như thế a!

Truy ền thống không thể phá!

Kỳ thật sư thúc trong nhà cũng bất tận, nhưng không chịu nổi sư thúc tại nữ nhân trên người xài ti ền như nước, cho nên đối phương li ền muốn một chiêu như vậy, đúng là kém chút li ền đi đến tài phú tự do hàng ngũ.

Lý Thúc Đ ồng nhớ kỹ rất rõ ràng, lúc trước sư thúc vì kéo cao hai người bọn hắn tỉ lệ đặt cược, lại muốn c ầu bọn hắn l ần thứ nhất ra sân thời điểm nhất định phải mặc dép l ầu cùng có mảnh vá qu ần áo!

So sánh vị sư thúc kia, Lý Thúc Đ ồng cảm thấy mình đã rất cho đ ồ đ ệ lưu mặt mũi.

Nghĩ tới đây, Lý Thúc Đ ồng lộ ra vẻ mỉm cười đến, quá khứ thời gian là tốt đẹp như thế, để cho người ta nhìn không được h ối ức.

Giờ này khắc này, trong phòng Lý Đ ồng Vân bỗng nhiên đi đến cửa sổ pha lê một bên, nho nhỏ nữ hài bắt lấy Lý Y Nặc bàn tay: "Tỷ tỷ, ta gặp người nhìn chăm chăm vào cái kia mặc qu ần áo trắng quy ền thủ, làm sao, người biết hẳn sao?"

"Nhận biết, xem như tỷ tỷ mới quen đây bằng hữu, " Lý Y Nặc cứng chi ều nhìn xem Lý Đ ồng Vân cười nói.

"Y Nặc tỷ tỷ, hẳn là ai nha?" Tiểu Đ ồng Vân nhu thuận hỏi.

Lý Y Nặc lắc đ ầu: "Tỷ tỷ không thể đem thân phận của hẳn nói cho người."

Tiêu Đ ông Vân trong th ần sắc hiện lên một tia lo lắng, nhưng nàng ngữ khí vẫn như cũ ngây thơ: "Hắn nếu là tử tử bằng hữu, tử tử kia người không lo lắng hắn tại trong lòng bát giác xảy ra chuyện sao? Vị ca ca này dáng dấp đẹp mắt như vậy, sẽ không thụ thương đi."

Lý Y Nặc cười cười: "Không lo lắng, hắn trưởng bối đ ầu không lo lắng, ta có cái gì tốt lo lắng. Yên tâm, hắn không có việc gì, trong lòng bát giác này quy ền thủ không phải đối thủ của hắn."

Lúc này, Lý Đ ông Vân cùng Nam Canh Th ần vậy mà đ ồng thời có một loại cảm giác thờ phào nhẹ nh ỡm.

Hai người này tại trong phòng tựa hồ cũng cảm nhận được đối phương tâm tình, thế là nhìn nhau một chút sau liền cảm giác càng cổ quái.

"Đối phương chẳng lẽ là Trần ca bằng hữu?" Nam Canh Th ần nghĩ th ần.

"Đối phương chẳng lẽ là Khánh Tr ần ca ca bằng hữu?" Lý Đ ông Vân nghĩ th ần.

Lý Y Nặc đối bọn hắn nói ra: "Xác định đẳng cấp thi đấu ngay từ đ ầu chỉ là hạng gà, loại đối thủ này đặt ở vị bạn học này trước mặt, chỉ có thể là bị nghi ền ép phần, an tâm xem đi, ta đoán hắn có thể 1 phút kết thúc chiến đấu."

Trong lòng bát giác đấu quy ền đã bắt đ ầu, nhưng mà sự tình không hề giống Lý Y Nặc nói như vậy, Khánh Tr ần cũng không có trực tiếp nghi ền ép đối thủ Vương Phù.

Chỉ gặp Khánh Tr ần một mực tại ôm đ ầu phòng ngự, Vương Phù nắm đấm như mưa rơi rơi vào trên người hắn, phảng phất đánh hắn không có chút nào hoàn thủ chỗ trống.

Thiếu niên nguyên bản tuyết trắng chỉnh t ề quần áo thể thao, rất nhanh liền biến lộn xộn không chịu nổi, phía trên còn in từng cái quy ền ấn.

Lý Y Nặc nói tới một phút đồng hồ đi qua, tình hình chiến đấu không có chút nào cải biến.

Lý Đồng Vân thấy thế lo lắng nói: "Y Nặc tử tử, này làm sao nói cho người có chút không giống với?"

Lý Y Nặc đau răng nói: "Đây là sách lược của hắn."

Phòng bên ngoài, Lý Thúc Đồng quay đầu nhìn lờng bát giác một chút, lập tức nói ra: "Giảm giá 95% thu về áp người mới thông quan phiếu khoán a! Từ giờ trở đi, đổi thành giảm giá 95%!"

Như cha mẹ chết đấm con bạc nổi giận mắng: "Vừa mới không trả giảm giá 90% sao, nhà ai chiết khấu phía sau có số lẻ! ? Người đây cũng quá đen đi!"

"Vừa mới là vừa vặn, " Lý Thúc Đồng chăm chú giải thích nói: "Người không nhìn hắn vừa mới đến hạng gà liền bị đánh thành dạng này sao? Ta thu thế nhưng là thông quan phiếu khoán, chẳng lẽ ta không cần gánh chịu phong hiểm sao?"

Lý Thúc Đồng lúc này ở trong lòng lẩm bẫm, chính mình vị này đồng đội thật sự là quá hiểu chuyện, vẫn còn biết giúp sự phụ kiến tạo bầu không khí.

Nếu mà so sánh, hắn cùng sư huynh năm đó liền không có giác ngộ này.

Trần Gia Chương lúc ấy mới vừa lên đài liền đem hạng gà Quyên Vương cho nện đất lên, để sư thúc kiếm ít rất nhiều tiền.

Lúc này, trong sàn boxing bảo an cũng phát hiện Lý Thúc Đồng, bất quá bọn hắn cũng không có hỏi đến.

Dưới tình huống bình thường, nếu có quyên thủ thân bằng hảo hữu ác ý áp chú, như vậy thì sẽ có nhân viên công tác tiến hành cảnh cáo.

Nhưng nếu như là thu về người khác phiếu khoán, cái này cũng không sẽ

cho sòng bạc mang đến trực tiếp tổn thất, cho nên bọn hắn là bất kể.

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và metruyenchu

Chương 188: Gà bay trứng vỡ

Trong phòng, Lý Y Nặc đối với bên cạnh hai người nói ra: "Xác định đẳng cấp thi đấu đối với mỗi vị quyên thủ mới tới nói đầu là một trận ao (ao) chiến, lúc này ngay tại chú ý lờng bát giác không chỉ có là người xem, còn có Khánh Tiểu Thổ sau đó phải đối mặt quyên thủ. Nếu như hắn hiện tại liềh dốc hết toàn lực đi đánh, vậy phía sau đối thủ phát hiện nhược điểm của hắn, sẽ để cho hắn càng đánh càng khó."

Lý Đờng Vân âm thầm gật đầu, ban sơ khuôn trương cùng lo lắng đi qua sau, nàng mới nhớ tới Khánh Trầh ca ca là cá nhân tính cách như thế nào.

Nếu như đối phương không có nắm chắc, là tuyệt đối sẽ không đi đến quyên đài.

Trong lờng bát giác, Vương Phù đánh càng phát ra phấn khởi, ngoài lờng là vì hắn reo hò người xem, trong lờng là sợ hãi rụt rè đối thủ.

Dưới loại tình huống này, hắn nhất định phải đánh đẹp một chút, dạng này mới có thể có càng nhiều người ủng hộ.

Hắc quyên cùng tinh khiết thi đấu thể dục khác biệt, nơi này coi trọng chính là nhân khí, nhân khí càng cao, phí ra sân liềh sẽ càng cao.

Trong chốc lát, Vương Phù đình chỉ hắn trận bão giống như tiến công vậy mà lui về sau đi, sau đó lại liềh gia tốc.

Chỉ gặp hắn nhảy lên một cái giẫm đạp tại lờng bát giác trên lưới sắt, thân hình nhẹ giống như một con vũ yến.

Chim én bình thường tốc độ phi hành cũng không nhanh, nhưng ngày mưa

lúc, bọn chúng liền sẽ giống như đạn chuyển đến về xuyên thẳng qua, trên không trung phẳng phất có thể kéo kéo ra từng đầu tàn ảnh.

Sau một khắc, Vương Phù đòi phải lượn vòng mà tới, thẳng đến Khánh Trầ dùng hai tay che kín mặt.

Hắn phải dùng lực lượng lớn nhất, oanh mở Khánh Trầ phòng tuyến cuối cùng.

Cái này Lôi Đình Thiên Quân một khắc, Vương Phù đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, ngay tại thân hình hắn quay lại một cái chớp mắt, càng nhìn đến thiếu niên kia băng lãnh như mũi tên ánh mắt, chính xuyên qua đối phương khép tại trước mặt hai tay khe hở, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên chính mình.

Trong ánh mắt kia không có chật vật, cũng không có rã rời.

Cũng chưa từng chớp mắt.

Cái kia âm đạm ngục giam số 18 trong đêm tối, Diệp Văn đã từng hỏi qua Khánh Trầ: "Người cảm thấy, cùng người lúc giao thủ trọng yếu nhất chính là cái gì?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ trả lời: "Lực lượng."

"Không đúng, " Diệp Văn lắc đầu.

Khánh Trầ nghĩ nghĩ lại trả lời: "Tiết tấu."

"Cũng không đúng, " Diệp Văn lần nữa lắc đầu.

Khánh Trầ hỏi lại: "Cái kia trọng yếu nhất chính là cái gì?"

Diệp Văn trả lời: "Là ánh mắt."

Đánh tới nắm đấm cùng đao kiếm sẽ để cho người vô ý thức tránh né,

nhưng người nhất định phải vượt qua hết thủy bản năng.

Không cần chớp mắt, không cần dời đi ánh mắt.

Người muốn từ đầu đến cuối nhìn xem đối thủ của người, sau đó tìm kiếm sơ hở của hắn.

Lúc này, đã thấy Khánh Trần có chút cong đầu gối cúi lưng, cái kia gào thét mà tới đá ngang từ trên đầu của hắn lướt qua, nhưng cũng chỉ là quét đến tóc của hắn.

Một giây sau, ngay tại Vương Phù thân hình từ trên đầu của hắn lướt qua lúc, Khánh Trần phảng phất trong lúc vô tình vì bảo vệ đầu mà nâng lên hai tay, cái kia nắm chặt nắm đấm vừa vịn cùng Vương Phù bổ ra giữa hai chân hung hăng va chạm.

Đây hết thủy, giống như là Vương Phù chính mình không cẩn thận đụng vào Khánh Trần trên nắm tay một dạng.

Diệp mục nói qua, nơi này mới là nam nhân trí mạng nhất địa phương, dù là người chỉ dùng một phần mười lực lượng, cũng có thể nhẹ nhõm để đối thủ đánh mất hết thủy năng lực chiến đấu.

"A" một tiếng, Vương Phù cả người trên không trung đã mất đi cân bằng, ngã tại lòng bát giác một bên khác.

Cái này "A" một tiếng hét thảm thậm chí lẫn át trong sàn boxing reo hò.

Các quyên thủ đầu là trải qua tàn khốc huấn luyện, cho nên coi như thụ thương cũng sẽ không kêu thảm.

Trừ phi nhện không được.

Biến cố này phát sinh quá nhanh, đến mức người xem cùng đám con bạc đầu không có kịp phản ứng đến cùng xảy ra chuyện gì.

Vì cái gì một mực ở vào ưu thế tuyệt đối Vương Phù, đang biểu diễn tuyệt kỹ thành danh yển trở về trong nháy mắt, đột nhiên liềm gà bay trúng võ.

Cái này xoay chuyển tới quá đột ngột, rất nhiều cái trên khán đài dân cờ bạc cảm thấy có chút không đúng, nhưng khi bọn hắn muốn đem chính mình bán đi phiếu khoán mua về lúc, lại phát hiện vừa mới giá thấp thu mua bọn hắn phiếu khoán nam nhân trung niên, không ngờ chẳng biết đi đâu.

Những cái kia áp Khánh Trần hiệp một liềm thua trận dân cờ bạc bắt đầu phản nộ, bọn hắn mắng Vương Phù, sau đó đưa trong tay phiếu khoán ra sức ném hướng giữa sân.

Đây là trong sân boxing kinh điển nhất một màn, có người vui vẻ có người phản nộ.

Trong phòng Lý Y Nặc nhẹ nhàng thở ra: "Quả nhiên như ta sở liệu, người nhìn, cái kia hạng gà quyên thủ căn bản không phải đối thủ của hắn."

"Y Nặc tử tử thật là lợi hại," Lý Đổng Vân tán dương.

Lý Đổng Vân một bên tán dương, một bên đưa mắt nhìn Khánh Trần trở về phòng thay quần áo.

Nàng nắm chặt nắm tay nhỏ, trong lòng tự nhủ Khánh Trần ca ca xác thực thật là lợi hại.

Lần trước trở về lúc, Lý Đổng Vân đầu cho là mình phải tào ngộ kế hoạch thanh trừ.

Dù sao nàng niên kỷ còn nhỏ, suy nghĩ còn không có như vậy chu đáo chặt chẽ, cho nên giúp Giang Tuyết thời điểm cũng không có làm quá nhiều che lấp.

Nếu như thế giới ngoài hộ tịch tin tức bị mang về thế giới trong, vậy nàng trước đó không hiểu thấu trợ giúp Giang Tuyết hành vi sẽ lập tức bị phóng

đại.

Tiểu cô nương lo lắng đê phòng vài ngày, kết quả nàng v ề sau mới phát hiện, Khánh Tr ần đã đem chuyện này giải quyết.

Đối với Lý Đ ồng Vân mà nói, trong đời của nàng một nửa cảm giác an toàn đến từ mẫu thân Giang Tuyết, một nửa cảm giác an toàn đến từ Khánh Tr ần, cho nên nàng đương nhiên là ngóng trông Khánh Tr ần càng lợi hại càng tốt.

Nàng cùng Giang Tuyết, đã sớm đem Khánh Tr ần cho rằng người một nhà.

Chỉ bất quá Tiểu Đ ồng Vân hơi nghi hoặc một chút, Khánh Tr ần ca ca tại sao lại xuất hiện ở nơi này đâu? Đây cũng là cùng với nàng tìm tới manh mối có chút không quá xứng đôi.

Trở lại phòng thay quần áo Khánh Tr ần vừa theo khép mở kim miệng cống, li ền trông thấy Lý Thúc Đ ồng dẫn theo một bọc lớn các loại đồ vật ở bên trong.

"Lão sư, đây là. . ." Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

Lý Thúc Đ ồng cười th ần bí đem cái túi mở ra: "Đây đều là lão sư tặng người lễ vật a, chỉ cần người có thể đem nay thông quan, số ti ền này li ền tất cả đều là người."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút lấy ra một tờ phiếu khoán: "Đây đều là áp chú ta thông quan phiếu khoán?"

"Đúng, " Lý Thúc Đ ồng đại khái tính toán một chút: "Ta đều là giảm giá 90% thu v ếtới, thô sơ giản lược tính toán ta bỏ ra đại khái mười vạn khối ti ền, bởi vì đều là tán phiếu, cho nên giá trị danh nghĩa đều không cao."

Đó chính là nói, nơi này phiếu khoán cơ sở giá trị tại một triệu hướng lên trên.

"Nếu như ta thắng, những này tán phiếu có thể hối đoái bao nhiêu tiền?"
Khánh Trầ hỏi.

"Bọn hấn lúc mua tỉ lệ đặt cược cũng không giống nhau, nhưng ta xem chừng chính thể hấn là có thể có cái bình quân gấp 10 tỉ lệ đặt cược, " Lý Thúc Đ ồng cười tùm tùm nói ra: "Sự phụ không thiếu tiền, cho nên lần này thắng tiền đều là chính người tiền tiêu vật."

Khánh Trầ hít sâu một hơi: "Sự phụ ta hiểu được, đây chính là như lời người nói thời cơ."

...

...

Trong phòng, Lý Y Nặc nhìn về phía Tiểu Đ ồng Vân: "Nếu không người trước nghỉ một lát đây?"

"Không cần, bây giờ nhìn chính khởi kinh đâu!" Tiểu Đ ồng Vân chớp lóe sáng mắt to, nghiêm túc nhìn xem một lần nữa trở lại trong lòng bát giác Khánh Trầ, nàng quay đầu hỏi Lý Y Nặc: "Y Nặc tử tử, người cảm thấy tiếp xuống hấn sẽ làm như thế nào đánh?"

Lý Y Nặc cười vuốt vuốt đầu của nàng: "Không nghĩ tới người như thế ưa thích đấu quyền, điểm ấy ngược lại là cùng tử tử rất giống a, có tiền lực!"

Lý Đ ồng Vân trong lòng tự nhủ chính mình không phải ưa thích đấu quyền, thuần túy là quan tâm Khánh Trầ ca ca mà thôi.

Lúc này, Lý Y Nặc vừa nhìn về phía bên cạnh Nam Canh Thầ nói ra: "Bảo bảo, người nếu không thích nhìn, ngay tại trong phòng nghỉ ngơi một hồi, ta để sàn boxing chuẩn bị món ăn."

"Không cần không cần, ta hiện tại không buồn ngủ, " một bên Nam Canh Thầ trong lòng tự nhủ chính mình lúc này nào có nửa điểm buồn ngủ, hấn hiện tại chưa muốn ngủ, chỉ muốn nhìn Khánh Trầ đứng tại trong lòng bát

giác đem tất cả đôi thủ tất cả đầu nện đổ.

Lý Y Nặc vui vẻ nói: "Không nghĩ tới bảo bảo người cũng ưa thích đấu quyên a, vừa mới người còn gọi lấy trở về đi ngủ đâu, người nhìn, hiện tại cũng hưng phấn đi."

Mỹ thiếu nữ tráng sĩ sao có thể nghĩ đến, tại bên người nàng hai người liễn không có một cái chân chính quan tâm đấu quyên, tâm tư tất cả đều thất ở Khánh Trăn trên người một người. . .

Nam Canh Trăn hỏi: "Y Nặc, người kết nối xuống tới có cái gì dự đoán?"

Lý Y Nặc nghĩ nghĩ nói ra: "Ta phỏng đoán hẳn sẽ tiếp tục vừa mới vững vàng đấu pháp, dạng này thuận tiện ẩn tàng hẳn phương thức tác chiến cùng nhược điểm."

Ba người cùng một chỗ nhìn về phía trong lòng bát giác, hạng gà đằng sau là hạng lông.

Người chủ trì đứng tại lòng bát giác bên ngoài, ưu nhã hướng người xem bái, hẳn tiếp theo đứng dậy phẫn khởi giới thiệu nói: "Các tiên sinh các nữ sĩ, các người ai có thể tưởng tượng đến Tiểu Thổ quyên thủ ở trên một hiệp đấu khổ chèo chống sau 20 phút, lại lấy một loại trùng hợp phương thức đánh bại đối thủ?"

"Mọi người suy đoán một chút, lần này hẳn sẽ chèo chống bao lâu? Tiếp xuống hẳn sẽ đổ vào hạng lông Quyên Vương yến tự dưới quyên, hay là giảm lên hạng lông Quyên Vương đai vàng đi hướng hiệp tiếp theo?"

Ngay tại lúc sau một khắc, ngay tại trọng tài rời khỏi lòng bát giác trong chốc lát, Khánh Trăn bỗng nhiên bạo khởi như mãnh hổ, hạng lông Quyên Vương yến tự còn chưa kịp phản ứng, liễn bị hẳn xông đến trước mặt, thấp người một quyên đập vào trên trứng.

"A! Ngọa tào!"

Lời của người chủ trì âm còn tại trong sàn boxing quanh quẩn, tranh tài liền đã kết thúc. . .

Những cái kia áp Khánh Trầ n tại trận thứ hai ngã xuống đám con bạc phần nộ, bọn hắn đưa trong tay phiếu khoán như tuyết rơi giống như ném vào giữa sân.

Trong sàn boxing bỗng nhiên rơi ra màu trắng tuyết lớn.

Trong phòng Lý Y Nặc vội vàng nói bổ sung: "Nhưng vững vàng đấu pháp đối với thể lực tiêu hao thật lớn, mà lại cuối cùng hẳn cuối cùng muốn đổi mặt hạng hổ đối thủ, loại cấp bậc kia đều là trong quân xuất ngũ đi ra lão binh, chưa chắc sẽ trúng chiêu. Cho nên ta cảm thấy hẳn sẽ tốc chiến tốc thắng!"

Tiểu Đ ồng Vân cùng Nam Canh Thầ n đ ồng thời nhìn về phía nàng, yên lặng không nói.

Lý Y Nặc trên mặt cũng có chút nhịn không được rồi, nàng nhỏ giọng thầ n thì nói: "Tiểu tử này uống thuốc đi sao, làm sao đột nhiên liền cải biến chiến thuật? !"

Bất quá, nàng câu kia mã hậu pháo phân tích, đúng là Khánh Trầ n suy nghĩ.

Khánh Trầ n biết, hẳn phải đổi mặt quyề n thủ đều thân kinh bách chiến, người xem có thể sẽ cho là vừa mới nện trúng là một loại trùng hợp, nhưng hạng hổ quyề n thủ tuyệt đối sẽ không nghĩ như vậy.

Cho nên hẳn cùng tiếp tục lãng phí thể lực, không bằng tốc chiến tốc thắng, sớm một chút đánh tới hạng hổ.

Lúc này, Khánh Trầ n quay đầu nhìn về phía trọng tài: "Không cần nghỉ ngơi, để hạng nhẹ trực tiếp tới."

Nói, hẳn đưa tay đem chính mình quầ n áo thể thao khóa kéo kéo một phát đến cùng.

Tất cả người xem yên lặng nhìn xem trong lòng bát giác thiếu niên đem quần áo thể thao cởi xuống, sau đó lộ ra trên thân hoàn mỹ cơ bắp đường cong, điều luyện lại hung mãnh.

Cái kia từng đầu cơ bắp đầu giống như như sắt thép kiên cố.

Oa! Trong sàn boxing người xem đầu kinh hô lên, mọi người lúc đầu cảm thấy Khánh Trần chỉ là dáng dấp đẹp mắt mà thôi, nhưng trông thì ngon mà không dùng được.

Có thể nhìn chúng bọn họ bây giờ nhìn hẳn dễ dàng giải quyết hạng lông Quyên Vương, lại thêm cái này một thân cơ bắp, trước đó rõ ràng là đang giả heo ăn thịt hổ a!

Khánh Trần nhìn về phía người chủ trì: "Không nghỉ ngơi, tiếp tục, có thể?"

Người chủ trì vội vàng đưa ánh mắt liếc nhìn trên khán đài, vị kia mặc lễ phục màu vàng óng nữ nhân xinh đẹp rất nhỏ gật đầu.

"Các tiên sinh các nữ sĩ, căn cứ Tiểu Thổ quyên thủ yêu cầu, chúng ta quyết định tăng tốc xác định đẳng cấp thi đấu tiết tấu, hiện tại cho mời hạng nhẹ quyên thủ Liễu Như Phong. Ta tin tưởng đêm nay tất cả mua vé người xem chỉ sợ đầu sẽ cảm giác đến đáng giá, đêm nay, chúng ta sợ rằng sẽ chứng kiến một vị Quyên Vương mới sinh ra."

Theo Liễu Như Phong vào sân, người chủ trì tiếp tục phấn khởi hô lớn nói: "Có hay không người xem chứng kiến qua năm ngoái Quyên Vương A Phàm quật khởi chi lộ, ta nhìn vị này Tiểu Thổ quyên thủ, phảng phất tỉnh mộng năm đó. . ."

"Một đêm kia, cũng là như thế đột nhiên. . ."

"A! ! Ngọa tào!"

Người chủ trì vừa mới nói đến đây, phía sau lại truyền tới quyên thủ tiếng kêu thảm thiết.

Hắn nhìn lại, mắt nhìn thấy hạng nhẹ quyên thủ Liễu Như Phong đã bung bít lấy hạ bộ sắp không được.

"Thật mẹ nó đột nhiên a, " người chủ trì cảm khái nói.

Khánh Trăn nhìn về phía hắn: "Kế tiếp."

Nghe đến lời này, người chủ trì vội vàng nói: "Tranh tài nghênh đón trọng yếu chuyên hướng, hiện tại cho mời hạng trung Quyên Vương Chu Mặc. . . Cái gì? Chu Mặc lui về phía ra sân vứt bỏ so tài! ?"

Người chủ trì này, vậy mà vô ý thức đem trong tai nghe tin tức thuật lại đi ra.

Trong lúc nhất thời, trong sàn boxing người xem cũng mộng, quyên thủ mới xác định đẳng cấp thi đấu trong lúc đó, lại có hạng trung Quyên Vương vứt bỏ thi đấu?

Chu Mặc! Chu Mặc vậy mà vứt bỏ so tài!

Tình huống này, trước kia cũng chưa từng gặp qua a? !

Thời gian dần trôi qua mọi người ý thức được đây là có chuyện gì. . . Chu Mặc không dám đánh!

Trong sàn boxing người xem chừng gần vạn người, mọi người mới đầu là yên tĩnh, tiếp theo một cái chớp mắt chính là sôi trào.

Cái kia huyền não thanh âm, phảng phất muốn đem nóc phòng đầu tung bay.

Lý Y Nặc đứng tại trong phòng yên lặng nhìn xem, nàng đang nghĩ, năm đó Thất thúc cùng vị kia Trăn Gia Chương bá bá tham gia đấu quyên thủ

điêm, phải chăng cũng là loại này r ầm rộ?

Ky sĩ.

Tựa hồ mang theo ky sĩ tên, li ền nhất định trở thành thế giới này một trong những nhân vật chính.

Dưới tình huống bình thường quy ền thủ mới xác định đẳng cấp vốn là không phổ biến, mấy tháng mới có một trận.

Cho nên, trong sàn boxing cũng sẽ không có quy ền thủ ở lâu lấy chờ đợi khiêu chiến, dù sao quy ền thủ cùng sàn boxing là quan hệ hợp tác, sàn boxing cũng không thể triệu chi tức đến vung chi li ền đi.

Còn lại ở đây quy ền thủ, vậy cũng là bản thân có tranh tài, hiện tại vừa mới đánh xong một trận không có khả năng l ần nữa xuất chiến.

Chu Mặc là sàn boxing khẩn cấp liên hệ đến, thanh toán xong phí ra sân làm cho đối phương lâm thời chạy tới.

Kết quả Chu Mặc vừa mới tiến trận còn không có thay qu ần áo, li ền thấy Khánh Tr ần lấy hoàn toàn nghi ền ép tư thái, đem hạng nhẹ Liễu Như Phong cho nện đở.

Hắn cũng là lão quy ền thủ, cho nên đại khái phán đoán một chút li ền minh bạch, vị này gọi Khánh Tiêu Thổ thiếu niên là chạy thông quan tới.

Cái kia rõ ràng chính là cấp E siêu phạm giả tốc độ a.

Thả trước kia, Chu Mặc coi như biết đối thủ khẳng định so với chính mình lợi hại, nhưng chỉ cần sàn boxing cho đủ phí ra sân, hắn lên đi chịu bị đánh kỳ thật cũng không có quan hệ.

Nhưng vị thiếu niên này xuất thủ quá ác độc.

Chịu không nổi a!

Vị kia người mặc lễ phục màu vàng óng nữ nhân xinh đẹp bên cạnh, có người thấp giọng hỏi: "Lão bản làm sao bây giờ?"

Nữ nhân có chút hăng hái đánh giá trong lòng bát giác thiếu niên: "Thật là dễ nhìn a, chúng ta sàn boxing rất cuộc đã đến cái chân chính cây rụng titanium!"

"Lão bản?" Cấp dưới nghi ngờ nói.

"Trực tiếp an bài hạng hồ Hoàng Tử Hiên cùng hắn đánh, " nữ nhân vừa cười vừa nói: "Tối nay là hắn thành danh chiến, nhất định phải có đầu có đuôi."

Cấp dưới sửng sốt một chút: "Hoàng Tử Hiên bây giờ tại trùng kích hạng hồ Quyển Vương, trạng thái ngay tại đỉnh phong lúc, lão bản ngài an bài Hoàng Tử Hiên cùng hắn đánh, không sợ hắn xảy ra vấn đề gì sao?"

Đó là cái rất đơn giản logic, mắt nhìn thấy trong lòng bát giác thiếu niên sắp tụ tập rộng lượng nhân khí, lúc này hắn là tùy tiện cho đối phương an bài cái hơi yếu hạng hồ đánh, làm cho đối phương thuận lợi thông quan.

Cứ như vậy, thiếu niên cái này hắc quyên tân tú hình tượng liền đứng lên.

Nếu để cho Hoàng Tử Hiên ra sân, thiếu niên có thể hay không thắng hay là hai việc khác nhau, nếu như thua vậy liền vấn đề lớn, không có bao nhiêu fan hâm mộ nguyện ý đi theo kẻ yếu.

Nữ nhân cười cười: "Người biết cái gì, có thể đánh thắng Hoàng Tử Hiên mới không có thủy phân, ta cần một gốc chân chính cây rụng titanium, không cần hàng lớn."

...

Đêm nay còn có bộc phát, không phải đem đoạn này kịch bản viết xong không thể, ta đi trước ăn cơm.

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và metruyenchu

Chương 189, trong lòng bát giác, huyết tính thiếu niên! (bộc phát c ầu nguyệt phiêu!)

Khánh Tr ần đứng lặng tại l ồng bát giác trên lôi đài, không có chút nào muốn hạ tràng nghỉ ngơi ý tứ.

"Uy, tiểu tử, có c ần hay không nghỉ ngơi một chút?" Lý Thúc Đ ồng chẳng biết lúc nào đi vào l ồng bát giác bên ngoài, cười híp mắt hỏi.

Khánh Tr ần quay đ ầu nhìn xem chính mình vị sư phụ này, vừa cười vừa nói: "Nghỉ ngơi không nghỉ ngơi đ ều không có cái gì khác nhau."

"Trước đó đánh mấy trận này cảm giác gì?" Lý Thúc Đ ồng vui tươi hơn hỏi.

"Không có cảm giác, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Chuẩn xác giảng là, còn chưa kịp cảm giác, bọn h ắn li ền ngã hạ."

"Tiểu tử ngươi ngược lại là so người sư bá trang nhi ều, " Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói: "Trận tiếp theo bọn h ắn định tìm trong hạng hổ đứng đ ầu nhất đánh với ngươi, sợ sệt sao?"

"Không sợ, " Khánh Tr ần lắc đ ầu: "Dù sao có sư phụ ngươi ở chỗ này, ta cũng không chết đ ược."

"Trước đó người sư bá cũng nghĩ như vậy, " Lý Thúc Đ ồng thở dài nói: "H ắn tại trên lôi đài đ ều sắp bị Lục Địa Tu ần Hành cấp quy ền thủ đánh chết, kết quả uốn éo mặt nhìn thấy sư thúc đang xem trên đài thông đ ồng thiếu phụ, căn bản không nhìn h ắn. Lúc ấy người sư bá thiếu chút nữa tuyệt vọng, biết chỉ có thể dựa vào chính mình."

"Vây vì để cho ta có cảm giác nguy cơ, sư phụ người cũng đi tìm cái thông đờng đi, " Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra.

"Không biết lớn nhỏ, " Lý Thúc Đờng cười nói.

"Sư phụ người lúc đó định cấp bậc gì?" Khánh Trầ đứng tại lờng bát giác bên cạnh, cách màu đen lưới sắt hiếu kỳ hỏi.

"Đương nhiên là Lục Địa Tuầ Hành cấp!" Lý Thúc Đờng nói ra.

"Sư phụ, ta nhớ được người nói, người lần thứ nhất lên quyề đài thời điểm vừa mới kinh lịch lần thứ nhất Sinh Tử Quan?" Khánh Trầ nghi ngờ nói.

"Ha ha, có đúng không, ta có nói qua?" Lý Thúc Đờng quay người liếc nhìn lên trên bực đi.

Bất quá, hấn chợt nhớ tới cái gì giống như một lần nữa trở lại lờng bát giác bên cạnh: "Trên lôi đài không thể dùng vũ khí, không phải vậy sợi tóc quán chú chân khí cũng có thể dùng để làm làm Thu Diệp Đao."

Khánh Trầ vô ý thức nhìn thoáng qua Lý Thúc Đờng tóc.

"Tiểu tử người nhìn đâu vậy, " Lý Thúc Đờng tức giận nói: "Nhưng là ta phải nói cho người một chút, kỳ sĩ sau khi tấn thăng mãi mãi cũng là đờng cấp thứ nhất, tay không tấc sắt cũng chưa chắc sẽ thua bởi ai, cho nên có chút lòng tin. Mặt khác, người một mực có đặc biệt ưu thế."

Nói xong, Lý Thúc Đờng lúc này mới rời đi.

Khánh Trầ yên lặng nghĩ ngợi, chính mình có đặc biệt ưu thế?

Ưu thế gì?

Lúc này, trên khán đài có dân cờ bạc bỗng nhiên nhận ra Lý Thúc Đờng: "Lão tiểu tử này không phải người vừa mới thu mua chúng ta phiếu khoán

sao, hấn vậy mà nhận biết quy ền thủ!"

"Ngọa tào, chúng ta bị hai người này đùa nghịch, cái kia Khánh Tiêu Thổ hiệp một cố ý ả giấu thực lực, nguyên lai là vì thuận tiện người trung niên kia thu mua phiếu khoán!"

"Ngọa tào, quá đen đi!"

"Vừa mới trung niên nhân nói chỉ lấy thông quan phiếu khoán?" Có người hỏi.

"Đúng, hấn chỉ lấy thông quan phiếu khoán!"

Một đám dân cò bạc bỗng nhiên ngậy ngấn cả người, đi ầu này nói rõ trung niên nhân kia chắc chắn Khánh Tiêu Thổ tuyệt đối có thể thông quan a!

Đối phương bỏ ra nhiều tiền như vậy, tuyệt đối sẽ không nhàn rồi không chuyện gì đổ xuống sông xuống biển xong.

Đây là có tuyệt đối tự tin!

Suy nghĩ ở giữa, đã có dân cò bạc đứng dậy nhanh chóng chạy hướng áp chú cửa sổ.

Thế nhưng là, áp chú cửa sổ bên ngoài vậy mà sớm li ền treo lên thông tri, hệ thống trực trực, ngay tại kh ần cấp sửa gấp bên trong.

Trong lúc nhất thời đám con bạc cũng không biết đây là thật trực trực hay là giả trực trực.

Tiếng kèn chậm rãi vang lên, l ồng bát giác cái khác mười tên lực sĩ đem to lớn kèn lệnh nắm nâng mà lên.

Trong tiếng kèn, Hoàng Tử Hi ền ở huấn luyện viên, lĩnh đội, mỹ nữ cùng đi, từ trong thông đạo quy ền thủ đi ra.

Đối phương trên vai khiêng đai vàng, đây người hình xăm bên trong, ngực ở giữa ác quỷ màu xanh là bắt mắt nhất.

Hắn đứng tại lòng bát giác bên ngoài đưa tay cùng người xem ra hiệu, toàn bộ quyên quán bên trong bỗng nhiên bộc phát ra tiếng hoan hô to lớn.

Đây là quyên quán bên trong Lục Địa Tuần Hành cấp phía dưới, lớn nhất nhân khí quyên thủ.

Khánh Trần yên lặng nhìn xem, đây là lần thứ nhất cùng cùng cấp bậc siêu phàm giả chính diện chém giết, nơi này không có cấm kỵ chi địa quy tắc, trong lòng bát giác cũng không có hắn có thể lợi dụng hoàn cảnh.

Cái gọi là lòng bát giác, chính là hai đầu mãnh thú muốn ở chỗ này dùng tuyệt đối công bằng, phân ra cái thắng bại, hoặc là sinh tử.

Lúc này, Hoàng Tử Hiên cũng trùng hợp quay đầu cùng hắn bình tĩnh đối mặt.

Dù là Khánh Trần loại người trải qua chân chính chiến đấu này, giờ khắc này cũng rất cuộc minh bạch, quyên đài chính là quyên đài, đối phương từng là nơi này Vương giả, mà chính mình bất quá là mới ra đời người mới.

Trong phòng, Lý Y Nặc lạnh lùng nhìn xem một màn này: "Ngày bình thường người mới xác định đẳng cấp thi đấu đánh tới hạng hồ, tuyệt đối sẽ không lại để cho uy tín lâu năm Quyên Vương ra sân, Giang Tiểu Đường nữ nhân này xem bộ dáng là muốn cho Khánh Tiểu Thổ nhất chiến thành danh, trở thành nàng Hải Đường quyên quán cây rưng tì ền."

Nam Canh Thần nghi ngờ nói: "Giang Tiểu Đường là ai?"

"Chính là chúng ta vừa mới lúc đi vào, cái kia mặc lễ phục màu vàng óng nữ nhân, " Lý Y Nặc nói ra: "Nàng là cái này Hải Đường quyên quán lão bản, cũng là thành thị số 18 bên trong tất cả câu lạc bộ không nguyện ý nhất trên chọc nữ nhân."

"Nhưng ta cho là nàng an bài Quyên Vương cùng Khánh Tiêu Thổ đánh, là muốn kết thúc Khánh Tiêu Thổ xác định đẳng cấp, dù sao đây là hạng hồ Quyên Vương a, " Nam Canh Thần nghi ngờ nói.

"Bởi vì ta áp Khánh Tiêu Thổ thông quan, cho nên nàng chắc chắn Khánh Tiêu Thổ tại hạng hồ mặc kệ gặp người nào cũng nhất định sẽ thắng, " Lý Y Nặc nhìn về phía Nam Canh Thần: "Loại nữ nhân thông minh này, ngay cả nói chuyện cũng dùng mật đường bọc lấy độc dược, ta vẫn là càng ưa thích bảo bảo như người loại này."

Nam Canh Thần trầm mặc hồi lâu: "Rất khó phân biệt ra được người là đang khen ta, hay là tại mắng ta."

"Xuyt, " Lý Y Nặc nhìn về phía lòng bát giác: "Bắt đầu."

Chỉ là lần này, Khánh Thần cùng Hoàng Tử Hiên hiệp, từ vừa mới bắt đầu cũng có chút ngoài dự liệu.

Từ giây phút bắt đầu, Hoàng Tử Hiên liền dùng hung mãnh thế công đập nện đến lòng bát giác biên giới.

Khánh Thần muốn giống trận đầu như thế, lấy hai tay bảo vệ yếu hại, sau đó lại từ từ nghiên cứu công kích của đối thủ tiết tấu.

Có thể Hoàng Tử Hiên một kích đá ngang, đúng là đem hắc hung hăng rút bay rớt ra ngoài.

Cho đến lúc này Khánh Thần mới nhớ tới, đến bọn hắc cấp bậc này, tự thân thể trọng đã không còn có thể vì bọn họ tạo dựng pháo đài.

Bởi vì bọn hắc giữa lẫn nhau có lực lượng, đủ để không nhìn cái này hơn một trăm cân thể trọng.

Đau đớn kịch liệt lan tràn cánh tay, còn có phía sau.

Liền ngay cả hán đụng vào lòng bát giác lưới đen đều xuất hiện biến hình!

Trong phòng, Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Thần đồng thời nắm chặt nắm đấm.

Chỉ gặp tiêu cô nương trong hốc mắt lập tức chứa đầy nước mắt trong suốt.

Lần này ngay cả Lý Y Nặc đều phát hiện vấn đề, Khánh Trần kinh nghiệm cận chiến hay là quá ít.

Lúc này, Giang Tiểu Đường bên người cấp dưới thấp giọng nói: "Thiếu niên này giống như không có gì cận thân kinh nghiệm cận chiến. . ."

Xinh đẹp Giang Tiểu Đường nhìn xem lòng bát giác, không quan trọng nói: "Nếu như thiếu niên này chỉ là cái bình hoa, vậy cũng bất quá là để Hoàng Tử Hiên chiến tích càng thêm huy hoàng, bất luận ai thua ai thắng, quyên quán cũng sẽ không thua thiệt, người chừng nào thì gặp qua nhà cái thua thiệt tí ề?"

"Thế nhưng là. . ." Cấp dưới nói ra.

Giang Tiểu Đường giống như cười mà không phải cười nhìn hán một cái: "Nhưng ta cảm thấy hán sẽ không thua."

"Vì cái gì?" Cấp dưới kỳ quái nói.

"Hoàng Tử Hiên tại hạng hồ cấp bậc này sừng sững quá lâu, " Giang Tiểu Đường hững hờ nói: "Hán có người khác so sánh không bằng kinh nghiệm cùng kỹ xảo, còn có trong hạng hồ nhất trảm ổn tâm tính, lại quên quyên thủ trọng yếu nhất chính là huyết tính."

"Huyết tính. . ."

"Ta cảm giác trên người thiếu niên này liền có một loại đặc biệt huyết tính."

Lời còn chưa dứt.

Khánh Trầ thừa dịp Hoàng Tử Hi ền lần công kích sau đến trước đó lập tức đứng dậy, hấn biết, trong chiến đấu nếu như mất đi trọng tâm, vậy cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Chỉ gặp Hoàng Tử Hi ền công kích như mưa to mưa như trút nước, điên cuồng từ thương khung rơi xuống, dày đặc nện trên người Khánh Trầ.

Khánh Trầ chỉ cảm thấy chính mình giống như là bị từng chiếc xe tải va vào trên người giống như, toàn thân đều muốn vỡ ra!

Hấn mấy lần muốn phản kích, có thể mỗi lần khi hấn muốn chuyển đổi thế công thời điểm, công kích của đối phương đều làm cho hấn nhất định phải hai tay trở vềthủ.

Khánh Trầ miễn cưỡng dùng hai tay ngăn tại trước mặt, cũng xuyên thấu qua hai tay khe hở gắt gao nhìn chăm chăm đối phương.

Hoàng Tử Hi ền cũng dùng không có chút ba động nào ánh mắt xuyên thấu qua khe hở nhìn xem hấn, song phương đều biết, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chiến đấu ngay lập tức sẽ kết thúc.

Làm sao bây giờ?

Sau một khắc, Khánh Trầ con người bỗng nhiên thu hẹp.

Trong trí nhớ, Diệp Văn thanh âm phảng phất còn quanh quẩn tại đen kịt ngục giam số 18: "Tiểu Trầ, nếu như đối thủ cấp bậc cùng người tương đương, nhưng kinh nghiệm cùng kỹ thuật viễn siêu người, người nên làm cái gì?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Chạy?"

Diệp Văn nói ra: "Nếu như chạy không thoát đâu."

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu như là người gặp phải cấp bậc tương đương đối thủ, nhưng đối phương kinh nghiệm cùng kỹ thuật viễn siêu người, Diệp mục người sẽ làm như thế nào?"

"Ta?" Diệp Văn cười nói: "Nếu quả như thật đánh không lại, vậy li ên thử một chút bản năng cùng dũng khí. Tiểu Trầ n người nhớ kỹ, chỉ có quá sợ thua, người quá so đo được mất mới có thể chỉ làm phòng ngự."

Trong l ồng bát giác, Hoàng Tử Hi ên gió táp mưa rào công kích tới, muốn dùng l ần lượt oanh kích đem Khánh Trầ n phòng thủ hai tay oanh mở, nhưng mà sau một khắc hấn bỗng nhiên xuyên thấu qua khe hở kia nhìn thấy thiếu niên đang cười.

Khánh Trầ n nghĩ th ần, đúng vậy a, làm gì khiêu chiến người khác sợ trường đâu?

Khánh Trầ n còn không có góp nhặt đầy đủ kinh nghiệm cùng kỹ thuật, nhưng hấn cũng có sợ trường của mình, đó chính là hấn một đ ầu mệnh nát cho tới bây giờ còn không sợ thua!

Đúng vậy a, nếu như tài nghệ không bằng người, vậy li ên thử một chút dùng người ra sức nhân sinh, chiến đấu bản năng, ý chí bất khuất!

Còn có không thêm đếm xỉa dũng khí!

Trong chốc lát, Khánh Trầ n lại đột nhiên giang hai cánh tay hướng đối phương đánh tới, hấn mặc cho đối thủ nắm đ ấm công kích mình, sau đó chọi cứng lấy đây hết thảy bắt đ ầu ra quy ền.

Hấn có được cường đại ky sĩ thân thể, chỉ cần đối phương không có cách nào đem hấn một kích mất mạng, vậy hấn li ên còn có cơ hội lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng!

Cơ hội chỉ có một l ần!

Trong chớp mắt!

Khánh Trậ̀n chọi cứng lấy Hoàng Tử Hi ền nện ở trên gương mặt một quy ền, cũng một quy ền vẽ ra đi đập nện tại đối phương trên sườn phải.

Một giây sau, hấn lại gắng gượng chống đỡ lấy Hoàng Tử Hi ền đập nện tại chính mình sườn trái một quy ền, cũng một quy ền đập nện tại trên gò má của đối phương.

Hấn mặc dù không có công thủ kỹ thuật, cũng không hiểu như thế nào khổng chế công kích tiết tấu, thậm chí cũng đ̣ều không hiểu như thế nào đánh tổ hợp quy ền, nhưng hấn có một cái mạng!

Mà lại, tốc độ của hấn cùng lực lượng cho tới bây giờ đ̣ều không thể so với Hoàng Tử Hi ền kém.

Hai quy ền trao đổi đ̣ang sau.

Hoàng Tử Hi ền yên lặng lui về phía sau, song phương trong nháy mắt kéo dài khoảng cách.

Khánh Trậ̀n cười, mặc dù trên gương mặt huyết dịch chảy ngang, lại không chậm trễ hấn cười đặc biệt xán lạn.

L ồng bát giác bên ngoài, Lý Thúc Đ ồng cũng đi theo Khánh Trậ̀n cười, hấn hiểu đ̣ược, chính mình người học sinh này đã hiểu chiến đấu nội dung quan trọng.

Sinh tử chém giết cho tới bây giờ đ̣ều không phải là so đo đ̣ược mất thời điễm, không phải người chặt ta một đao, ta chặt người một đao, sau đó nói câu đ̣ợt này không lỗ li ền tốt.

Sinh tử chém giết là nếu không tiếc bất cứ giá nào đem đối phương giết chết, chính mình thụ lại nhĩ ền thương cũng không quan trọng.

Quy ền đài bên ngoài, tất cả người xem chính sôi trào, bọn hấn không nghĩ

tới Khánh Tr ần đúng là đột nhiên đổi đầu pháp, mà loại này lấy thương đổi thương đầu pháp tại hắc quy ền bên trong hung mãnh nhất, cũng đẹp mắt nhất!

Sau một khắc, Khánh Tr ần chủ động vừa người nhào tới, đúng là không hề cố kỵ đem nhược điểm bại lộ cho Hoàng Tử Hi ền, mà chính hắn thì tiến vào một loại chỉ công không tuân thủ trạng thái.

Hắn từng nói qua, nếu như không làm được Th ần Minh, vậy li ền làm một con dã thú!

Hoàng Tử Hi ền trong lúc nhất thời khí thế bị đoạt, lại giống ban đầu Khánh Tr ần một dạng, có chút xoay người lấy hai tay che chở mặt cùng hai sườn.

Giang Tiểu Đường nhìn về phía cấp dưới cười nói: "Nhìn, đây chính là ta nói huyết tính."

Khánh Tr ần điên cuồng nện gõ lấy Hoàng Tử Hi ền phòng ngự hệ thống, không thể không nói, ánh mắt của đối phương xuyên thấu qua hai tay khe hở luôn có thể dự phán đến phương thức công kích của hắn.

Sau đó Hoàng Tử Hi ền sẽ làm ra tương ứng tư thái đi ều chỉnh, cũng thử nghiệm dùng khuỷu tay tới cứng tiếp Khánh Tr ần nắm đấm.

Đây là phi thường đáng sợ kinh nghiệm, là đối phương tại trên lôi đài tung hoành hơn mười năm tích lũy xuống kinh nghiệm!

Hoàng Tử Hi ền ánh mắt y nguyên rất tỉnh táo.

Khánh Tr ần đã ý thức được, Hoàng Tử Hi ền đang chờ đợi , chờ đợi lấy tìm tới một cái cơ hội, cho mình một cái một kích trí mạng.

Đây cũng là một đầu chân chính dã thú, tựa như trong cấm kỵ chi địa Tào Ngụy một dạng, dù là bị người chiếm khí thế, cũng sẽ dùng đúng phương cái kia cường đại lại ổn định tâm tính, truy tìm một cái trí thắng cơ hội.

Khánh Tr ần minh bạch, hẳn không có khả năng lại để cho đối phương quan sát chính mình phương thức chiến đấu.

Thế nhưng là hẳn nên làm như thế nào đâu.

Nhưng vào lúc này giờ phút này, Khánh Tr ần cảm nhận được trong thân thể của mình chính vô hạn lao nhanh chân khí, hẳn đột nhiên nhớ tới Lý Thúc Đ ồng từng nói qua lời nói: Nếu như không cần Thu Diệp Dao mà nói, kị sĩ chân khí cũng không thể trực tiếp đả thương người. Nhưng là kị sĩ này chân khí quán chú tại địch nhân thể nội, lại có thể cho đối phương tạo thành khó có thể tưởng tượng mặt trái tổn thương.

Debuff!

Đã từng Khánh Tr ần muốn trên người Lý Thúc Đ ồng thí nghiệm Debuff, nhưng Lý Thúc Đ ồng lại nói hẳn cấp bậc quá thấp, không dùng.

Có thể Khánh Tr ần kị sĩ chân khí có lẽ đối với Lý Thúc Đ ồng không dùng, đối với Hoàng Tử Hi ền cũng tuyệt đối hữu dụng.

L ồng bát giác biên giới, Khánh Tr ần ra sức huy quy ền, trong hai tay kia trào lên không thôi kị sĩ chân khí lại tâm tùy ý động tất cả đầu hội tụ đến nắm đấm.

Khánh Tr ần một quy ền lại một quy ền nện xuống đi, thẳng thắn cứng rắn đánh tại đối phương trên hai tay, cái kia từng tia kị sĩ chân khí cũng thuận một quy ền này lại một quy ền tràn vào Hoàng Tử Hi ền thân thể!

Trong khoảnh khắc, Hoàng Tử Hi ền chỉ cảm thấy lỗ mũi mình chua chua, hẳn hai mắt tuyến lệ lại như suối phun, tuôn ra vô số đục ngầu nước mắt.

Hẳn nguyên bản chính xuyên thấu qua hai tay khe hở quan sát đến Khánh Tr ần, thế nhưng là không biết thế nào li ền bị nước mắt mơ hồ ánh mắt.

Sau một khắc, Khánh Tr ần một kích đấm móc từ dưới lên trên, oanh mở

phòng ngự của hắn!

Có người xem đột nhiên đứng dậy: "Ngọa tào, Hoàng Tử Hiên bị hắn đánh khóc!"

Tất cả mọi người nhìn chăm chú hướng Hoàng Tử Hiên nhìn lại, chỉ gặp vị kia hạ hốt Quyển Vương đúng là tại Khánh Trần thế công bên dưới lệ rơi đầy mặt, căn bản mắt mở không ra!

Lần này, liên ngay cả nguyên bản bình tĩnh Giang Tiểu Đường đều không thể bình tĩnh, một vị quý tộc đàn tâm tinh tại trong lòng bát giác, đem uy tín lâu năm hạ hốt Quyển Vương đánh khóc.

Nói thật, ngay cả nàng đều không biết đây là một loại khái niệm gì!

Giang Tiểu Đường lẩm bẩm nói: "Hắn lại đem Hoàng Tử Hiên đánh khóc. . ."

...

Bộ phát 12,000 chữ cầu nguyệt phiêu!

Cầu nguyệt phiêu!!!

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và metruyen chu

Chương 190: Ta không giết người

Quyền đàn tâm tinh đem đã từng hạ hốt Quyền Vương cho đánh khóc!

Trong lúc nhất thời tin tức này lan truyền nhanh chóng, thậm chí gần gũi trong vòng một phút liền truyền khắp toàn bộ khu thứ bốn đêm tối.

Nguyên bản ngay tại quán ăn đêm, bữa ăn khuya sống về đêm đám người, nhìn thấy trên điện thoại di động tin tức sau đúng là nhao nhao hướng Hải Đường quyền quán tiến đến.

Xe cộ oanh minh, Hải Đường quyền quán đêm nay biến thành khu thứ bốn sáng nhất viên minh châu kia.

"Người đem địch nhân đánh bại" cùng "Người đem địch nhân đánh khóc", cái này hoàn toàn là hai khái niệm.

Người trước thuộc về thế giới bình thường, người bình thường logic, mà cái sau nhưng dù sao về để lộ ra một chút hoang đường cùng hoạt bát.

Cho nên không trách mọi người ngạc nhiên, thật sự là "Khánh Tiểu Thôi" đem Hoàng Tử Hiên cho đánh khóc chuyện này quá bất khả tư nghị.

Đừng nói khán giả chấn kinh, liền ngay cả Khánh Trăn chính mình cũng rất khiếp sợ!

Trước đó là hẳn biết kỹ sĩ chân khí rất hung tàn, nhưng cũng không nghĩ tới chính mình kỹ sĩ chân khí như vậy hung tàn.

Sư phụ Lý Thúc Đĩnh chân khí có thể để trong thân thể sinh ra bị bóng cảm giác.

Sư bá Trậ̀n Gia Chương chân khí có thể đ̣ể người sinh ra nôn mửa cảm giác.

Trúng hai loại chân khí mặc dù sẽ rất khó chịu, nhưng vấn đề là đối với chiến đấu lực suy yếu cũng không tính khùng bố.

Nhưng mà Khánh Trậ̀n kỳ sĩ chân khí liền có chút quý dị, nước mắt kia đều đem mắt cho dán lên, đến mức Hoàng Tử Hi ền hoàn toàn thấy không rõ Khánh Trậ̀n đường tấn công.

Lúc chiến đấu trọng yếu nhất chính là tầm mắt, không có tầm mắt ngay cả đường đi bất ổn, muốn tiếp tục sinh tử chém giết là căn bản chuyện không thể nào.

Trên đời này người có thể nghe âm thanh mà biết vị trí, thực sự quá ít.

Bất quá, Khánh Trậ̀n đại khái đánh giá một chút, chính mình đại khái đánh vào Hoàng Tử Hi ền thể nội chừng một phần ba kỳ sĩ chân khí, đối phương mới sinh ra phản ứng.

Muốn đem nhiều như vậy kỳ sĩ chân khí quán chú đối phương thể nội, chỉ ít cần năm sáu quy ền mới được.

Lúc này, Hoàng Tử Hi ền một bên lui lại kéo ra hấn cùng Khánh Trậ̀n khoảng cách, một bên xoa nắn ánh mắt của mình, ném thủ đ̣ể cho mình l ần nữa khôi phục ánh mắt.

Cũng mặc kệ hấn như thế nào xoa nắn, nước mắt đều ngăn không được.

Nhưng ở loại tình huống này, Khánh Trậ̀n vẫn không có tùy tiện tiến lên kết thúc chiến đấu, hấn chậm rãi đi tại trong lòng bát giác quan sát đến.

Chỉ gặp vị đối thủ lợi hại này dù là con mắt đã thấy không rõ tình huống, nhưng hai tay y nguyên lặng yên không tiếng động bày ra tư thái phòng ngự, tư thái phòng ngự kia cùng Khánh Trậ̀n tại thế giới ngoài trong video

thấy qua nhu thuật không có sai biệt.

Hoàng Tử Hiền đây là đang chờ đợi mình đưa lên, dù là cứng rắn chịu chính mình vài quy ền, sau đó đối phương liền có cơ hội đối với mình sử dụng cận thân giáo sát kỹ xảo.

Một khắc này đối phương coi như nhìn không thấy chính mình, cũng giống vậy có tuyệt địa cơ hội phản kích.

Hoàng Tử Hiền còn không có từ bỏ.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, khả năng đây mới là một cái, chỉ thuộc về dã thú thế giới đi.

Các đỉnh cấp loài săn m ồi bản khoản trong thế giới này, chỉ có đầy đủ hung ác mới có thể còn sống.

Tào Ngụy như vậy, Hoàng Tử Hiền cũng là như thế, Khánh Tr ần tương lai phải đối mặt rất nhiều đối thủ đều là như vậy, hấn nhất định phải nhắc lên mười hai phần tinh thần, để cho mình càng thêm tỉnh táo, hung mãnh, mới có thể còn sống.

Lúc này, Hoàng Tử Hiền không còn xoa nắn nước mắt, mà là tùy ý nước mắt chảy ngang.

Hấn đem hô hấp của mình buông dài, chậm dần, lắng lặng chờ đợi, lắng nghe trong lòng bát giác tiếng bước chân.

Thế nhưng là sau một khắc, Khánh Tr ần tiếng bước chân đột nhiên biến mất.

Tất cả trên khán đài khán giả trong mắt, trong lòng bát giác thiếu niên chính lấy một loại quỷ dị bộ pháp vừa đi vừa về động tới.

Khánh Tr ần chân tr ần, dùng Diệp Văn dạy cho hấn bộ pháp biến đổi phương vị.

Triệt để lặng yên không một tiếng động.

Lúc đó Khánh Trầ học tập kỹ xảo này thời điểm, còn tưởng rằng là thế giới trong cường giả đầu biết, nhưng về sau hẳn mới phát hiện cũng không phải là ai cũng có thể có được Lý Thúc Đồng sư phụ như vậy, cũng không phải ai cũng có thể làm cho Diệp Văn cự phách dạng này tới làm bồi luyện cùng giáo viên.

Trong chốc lát, Khánh Trầ một quyền từ mặt bên đập nện tại Hoàng Tử Hiền sườn phải.

Hoàng Tử Hiền căn bản không có phát giác được Khánh Trầ tới gần, khi hẳn muốn đi bắt được Khánh Trầ cánh tay lúc, lại phát hiện đối phương sau một kích sớm đã đi xa.

Hoàng Tử Hiền nội tâm kinh dị, hẳn vì sao một chút cũng nghe không được thiếu niên kia tiếng bước chân!

Đối phương hơn một trăm cân người đi tại trong lòng bát giác, tại sao lại không có tiếng động!

Một kích, lại một kích.

Khánh Trầ từng chút từng chút tan rã lấy Hoàng Tử Hiền năng lực chiến đấu, vị này đối thủ trong miệng cũng có máu tươi ọe ra, nửa quỳ tại lòng bát giác biên giới.

Lúc này, trên khán đài khán giả cũng ý thức được Hoàng Tử Hiền bại cục đã định, có người bắt đầu hưng phấn đứng dậy hô to: "Giết hắn! Giết hắn!"

Lạnh lùng rùng rợn sắt thép bên trong, những người xem kia, dân cò bạc bị đè nén đã lâu thú tính tại trong sàn boxing này phóng thích mà ra.

Bọn hắn hi vọng đêm nay trong lòng bát giác có người tử vong!

Không có nhân viên công tác ngăn lại, bọn hắc tặc hờ đã được đến thụ ý, không đi ngăn cản Khánh Trầ tại trong lòng bát giác giết người.

Nhưng mà Khánh Trầ lại đột nhiên đối với Hoàng Tử Hiền nhẹ nhàng nói ra: "Ngã xuống đi, ta không giết người."

Trong chốc lát, đã trọng thương gần như sụp đổ Hoàng Tử Hiền rất cực chống đỡ không nổi, hắc ngã trên mặt đất thở hào hển, cuối cùng thấp giọng nói một câu: "Tạ ơn."

Cho đến giờ phút này, Khánh Trầ mới biết được nguyên lai lòng bát giác cỡ nào tàn khốc.

Nếu như người là bên thua, vậy liền thật sự có có thể sẽ chết.

Tất cả mọi người chờ lấy Khánh Trầ giết Hoàng Tử Hiền, nhưng hắc không có động thủ.

Khánh Trầ nhìn về phía bên ngoài sân trọng tài bình tĩnh nói ra: "Kết thúc, tuyên bố đi, ta không giết hắc."

Trọng tài do dự một chút, thẳng đến hắc trong tai nghe truyền đến mệnh lệnh, mới giống người chủ trì gật gật đầu: "Tuyên bố."

Người chủ trì lập tức kích động lên: "Khánh Tiểu Thổ, chiến thắng!"

Khánh Trầ đêm nay xác định đẳng cấp thi đấu liền coi như là thông quan, đằng sau cùng Lục Địa Tuầ Hành cấp tái sự, để cho chính hắc lựa chọn phải chăng tham gia.

Trên khán đài lệ cũ bắt đầu, những cái kia không có áp chú Khánh Trầ thông quan đám con bạc, từng cái đem trong tay phiếu khoán, tức giận ném hướng Hoàng Tử Hiền.

Trên bầu trời phát phối phiếu khoán tựa như là trọng thể diễn lễ bên trong, pháo mừng bắn ra giấy hoa.

Sau đó, giờ đến phiên áp trúng đám con bạc giờ cao phiếu khoán hoan hô.

Nhưng là mọi người chợt phát hiện một vấn đề, bọn hã không thể giờ cao phiếu khoán. . .

Dưới tình huống bình thường, trên khán đài bên thắng cùng bên thua sẽ hình thành so sánh rõ ràng, có người vui vẻ có người s ầu.

Nhưng mà trận đấu này sau khán đài li ền rất kỳ quái, mọi người tất cả đều rất s ầu.

Căn bản không có bên thắng. . .

Cho đến lúc này mọi người mới ý thức tới, vị kia không có chút nào tích đức trung niên nhân, đúng là đem những cái kia áp chú thông quan phiếu khoán cho cơ h ồ đẹp xong!

Mà đổi thành một bên Lý Thúc Đ ồng đã đem tất cả phiếu khoán hối đoái hoàn tất, để quy ền quán đem ti ền chuyển đến Khánh Tr ần danh nghĩa Ngân hàng phát triển khoa học kỹ thuật Lý thị trong tài khoản.

Thắng được mức so trong tưởng tượng nhi ều hơn một chút, bởi vì còn có không ít người là tại tỉ lệ đặt cược 1:17 lúc mua, cuối cùng tới số mức là 1326 vạn!

Lý Thúc Đ ồng đêm nay thông qua kỹ sĩ truy ền thống một đợt thao tác, trực tiếp để Khánh Tr ần đưa thân phú hào hàng ngũ.

Đương nhiên cái này cùng chân chính phú hào không cách nào so sánh được, nhưng ở thời còn học sinh bên trong có thể có được hơn 10 triệu, Khánh Tr ần trong trường học trên cơ bản có thể xông pha.

Khả năng rất nhi ều người đều từng nghĩ tới, nếu như mình tại thời còn học sinh li ền trở thành phú ông, đó phải là loại như thế nào thể nghiệm?

Trong phòng, Lý Y Nặc tùy tiện ngồi ở trên ghế sa lon, Giang Tiểu Đường giẫm lên giày cao gót tiến đến cười nhẹ nhàng nói: "Nghe nói Y Nặc tiểu thư tìm ta?"

"Ừm, " Lý Y Nặc nói ra: "Đêm nay bởi vì ta một câu, nhiều kiếm lời không ít tiền a? Ta nhìn người mới ra phòng, thông quan tỉ lệ đặt cược liên hàng 4 cái điểm."

Giang Tiểu Đường cười nói: "Đó là đương nhiên là nắm Y Nặc tiểu thư phúc."

"Nếu ta giúp người kiếm tiền, vậy ta cũng xách cái yêu cầu, " Lý Y Nặc quay đầu nhìn về phía Giang Tiểu Đường, đối phương môi đỏ tại trong ánh sáng mờ mờ lộ ra đặc biệt mê người.

Giang Tiểu Đường nói ra: "Đừng nói một cái yêu cầu, Y Nặc tiểu thư liên xem như xách mười cái yêu cầu ta cũng phải đáp ứng."

Lý Y Nặc chỉ vào trong lòng bát giác chính thờ dốc Khánh Trầm nói ra: "Về sau, hấn muốn đánh đấu quyền liên để hấn đánh, nếu như hấn không muốn đánh, người cũng đừng làm thủ đoạn gì."

Có người nói, mặc kệ người chừng nào thì trông thấy Hải Đường quyền quán vị kia mỹ nữ lão bản, đối phương đầu là cười nhẹ nhàng, nhưng đối phương lúc này lại thu liễm ý cười: "Y Nặc tiểu thư, Hải Đường quyền quán cũng là mở cửa làm ăn, có tốt quyền thủ tự nhiên sẽ để sinh ý càng tốt hơn."

"Thế nào, người không đồng ý?" Mỹ thiếu nữ tráng sĩ ngồi thẳng người.

Giang Tiểu Đường bình tĩnh nói ra: "Đó cũng không phải, ta muốn nói cuối cùng vẫn phải xem Khánh Tiểu Thổ chính mình ý tứ đúng hay không, ta cũng sẽ không ép bách hấn cái gì, nhưng ta tin tưởng Hải Đường quyền quán nhất định có thể có hấp dẫn hấn tới đồ vật."

Lý Y Nặc cười đứng dậy, nàng đi qua Giang Tiểu Đường bên người lúc ý

vị thâm trường nói ra: "Đừng đem chính mình cho góp đi vào."

Nói xong, nàng liền dẫn Nam Canh Thần, Lý Đổng Vân rời đi.

Trên đường Lý Đổng Vân còn lo lắng hỏi: "Y Nặc tử tử, vị kia Tiểu Thô quyên thủ giống như thụ thương, hẳn sẽ có hay không có sự tình a?"

"Sẽ không, " Lý Y Nặc xoa xoa Tiểu Đổng Vân đầu: "Những cái kia thương nhìn xem dọa người, nhưng cũng đều là bị thương ngoài da mà thôi."

Giang Tiểu Đường đứng tại trong phòng không có một ai, yên lặng xuyên thấu qua cửa sổ pha lê nhìn về phía trong lòng bát giác, nàng cười cười, sau đó chập chờn vòng eo đi ra ngoài, gạt hai ba cái ngoặt sau đi vào một phòng khác.

Nơi này, trước đó vứt bỏ thi đấu hạng trung quyên thủ Chu Mặc bị người gặt gao đè xuống quỳ trên mặt đất.

Giang Tiểu Đường một câu cũng không nói, từ đột ngột đen cấp dưới trong tay tiếp nhận hai thanh chủ thủ, vững vàng đâm vào Chu Mặc phần bụng.

Nữ nhân nhìn đối phương vẻ mặt thống khổ, bình tĩnh nói ra: "Đừng trách ta, giang hồ quy củ chính là như vậy. Người có thể không tiếp Hải Đường quyên quán tranh tài, nhưng người nếu tiếp liền không thể lâm thời đổi ý, nếu như không có điểm trừng phạt, cái này khiến ngoại nhân nhìn ta như thế nào?"

Chu Mặc mặc dù đau đớn khó nhịn, nhưng cũng không phản nản: "Ta biết quy củ."

"Cho nên mệnh căn tử hay là quá trọng yếu, " Giang Tiểu Đường cười khẽ đứng lên: "So sánh nát mệnh căn tử, người hay là càng muốn chịu một đao này."

Nói, nữ nhân đối với cấp dưới nói ra: "Đi buông hắn ra đi, để chính hắn đi

đường đi sát vách bệnh viện khám gấp, nhớ kỹ, tiến bệnh viện trước đó chủ thủ không có khả năng rút ra."

Hải Đường quyên quán liền có nhân viên y tế, nơi này thậm chí có thể tiến hành đơn giản ngoại khoa giải phẫu.

Nhưng Chu Mặc phải đi phía ngoài bệnh viện trị thương, bởi vì dạng này ngoại nhân mới có thể trông thấy hẳn tiếp nhận trừng phạt.

Đây chính là giang hồ quy củ.

Lúc này, lòng bát giác bên ngoài người chủ trì thần sắc sục sôi nói: "Quyên Vương A Phàm thông quan chi lộ, đêm nay lại đang Hải Đường quyên quán tái hiện, ta tin tưởng tất cả cùng ta cùng một chỗ chứng kiến giờ khắc này người xem, tương lai nhất định sẽ không quên hôm nay chúng ta cộng đồng kinh lịch hết thảy. . ."

Khánh Trần mặt không thay đổi đi ra phía ngoài, hẳn hiện tại chỉ cảm thấy chính mình toàn thân trên dưới đều muốn tan thành từng mảnh giống như.

Trừ hai tay đã bắt đầu sưng bên ngoài, Khánh Trần hai bên nơi sườn cũng đều là một mảnh tím xanh, còn có đùi cạnh ngoài cũng bị Hoàng Tử Hiên quét chân đá sưng đỏ đứng lên.

Khánh Trần nửa bên gò má đều là vết máu, sưng rất cao.

Không muốn mạng đầu pháp cố nhiên hung mãnh, nhưng sau khi đánh xong cũng là thật đau!

Hắn khập khễnh đi hướng phòng thay quần áo, dưới đài nhân viên công tác lập tức xông tới: "Tiểu Thố đừng học, Hải Đường quyên quán đã vì ngài chuẩn bị chuyên môn phòng thay quần áo, mà lại nhân viên y tế đã đợi ở nơi đó, phụ thân ngài cũng tại."

"Tốt, mang ta tới, " Khánh Trần nói ra.

Trận này xác định đẳng cấp thi đấu đánh xong, hết thầy cũng không giống nhau.

Dựa theo nhân viên công tác giới thiệu, về sau hẳn còn muốn đến quyên quán đều không cần chính mình phiền phức, chỉ cần một chiếc điện thoại liên sẽ có quyên quán bảo mẫu trước xe đi đón đưa.

Trong phòng thay quần áo để đó hoa quả đĩa trái cây, phòng trong còn có chuyên môn xa hoa phòng tắm.

Đây mới thực là cây rụng tiền mới có đãi ngộ.

Chương 191, chân chính bóng dáng

Tiến phòng thay quần áo, Khánh Trần phát hiện thành linh phát hiện Lý Thúc Đổng chính đặc ý ăn dưa vàng, quần áo cũng đổi thành màu trắng một mặt kia.

Không đợi hai người nói chuyện, hai tên nữ nhân viên y tế liền đi lên phía trước cho Khánh Trần xử lý vết thương, vị kia tùy hành nhân viên công tác thì đưa lên một cái thẻ: "Đây là ngài đêm nay ra sân chia hoa hồng, từ đêm nay bắt đầu, chỉ cần người ra sân tranh tài, quyên quán ao cược cùng vé vào cửa đều đem cho ngài chia hoa hồng."

"Đây là bao nhiêu tiền?" Khánh Trần hỏi.

"112 vạn," nhân viên công tác khách khí nói.

Lý Thúc Đổng buông xuống dưa vàng như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Rất cao đó a, Hải Đường quyên quán vừa ra tay chính là hạng hồ Quyên Vương chia hoa hồng tỉ lệ?"

Nhân viên công tác càng khách khí: "Ngài thật sự là hiểu công việc, cái này chia hoa hồng tỉ lệ đúng là đường lão bản chuyên môn lời nhắn nhủ, dựa theo hạng hồ Quyên Vương cấp bậc tới."

Hạng trung trở lên quyên thủ liền có thể tham dự chia hoa hồng, nhưng phổ thông quyên thủ phân đến tiền trong tay, cùng mỗi một cấp Quyên Vương có thể phân đến tiền khác nhau một trời một vực.

Cái này cũng đôn đốc những cái kia có dã tâm quyên thủ, hàng năm đều muốn nghĩ biện pháp tranh đoạt tất cả cấp bậc Quyên Vương danh hiệu.

"Mặt khác, " nhân viên công tác nói ra: "Chúng ta bên này cũng muốn hỏi một chút Tiểu Thổ Đổng học, muốn cái gì thời điểm đánh Lục Địa Tuần Hành cấp trận đấu kia?"

"Chuyện này ta cần suy nghĩ thêm một chút, " Khánh Trầ nói ra.

"Được rồi, không có vấn đề, " nhân viên công tác thối lui ra khỏi phòng thay quần áo.

Khánh Trầ vết thương trên người cũng xử lý tốt, Lý Thúc Đổng cười nói: "Từ nay về sau người cũng sẽ không đặc biệt thiếu tiền."

Khánh Trầ thấy sư phụ, trước đó đối phương muốn cho chính mình vàng thỏi, chính mình không có tiếp nhận.

Kỳ thật khi đó mọi người mặc dù là sư đồ, nhưng quan hệ cũng không có như thế thân cận.

Đi một lượt cấm kỵ chi địa số 002, lại đã trải qua nhiều chuyện như vậy, bây giờ Khánh Trầ tiếp thụ ngược lại lễ thăng khí hùng.

Nói cho cùng, hay là sớm đi thời điểm Khánh Trầ không có cảm giác an toàn.

Khi đó song phương là sư đồ, lúc này đã tình như phụ tử, đây là hoàn toàn không giống cảm giác, thiếu niên cũng không cần lại kiên trì lòng tự ái của mình.

Mà lại, Lý Thúc Đổng vì chiếu cố lòng tự tôn của hắn, ngay cả cái này nhân sinh bên trong bút thứ nhất tài phú, đều là để Khánh Trầ chính mình tự tay thăng trở về

Vị sư phụ này cũng coi là dụng tâm lương khổ.

"Sư phụ người cảm thấy ta hiện tại thích hợp tham gia Lục Địa Tuần Hành cấp tranh tài sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Ta cảm thấy người trước tiên có thể trong hạng hồ chơi đùa, " Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ nói ra: "Mà lại ta cảm thấy người cần một cái thích ứng quá trình chiến đấu. Tựa như người đêm nay đánh Hoàng Tử Hiên một dạng, hẳn đã sớm rất rõ ràng tự thân thể trọng đã gánh chịu không được cùng cấp bậc lực lượng, nhưng người khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, cho nên đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả."

Theo Lý Thúc Đĩnh, chính mình người học sinh này có được siêu ỨC loại này dị bẩm thiên phú năng lực, chỉ cần thích ứng một đoạn thời gian liền có thể nhanh chóng phục chế người khác kỹ xảo cùng kinh nghiệm.

Cho nên tích lũy cùng lắng đọng là một cái rất trọng yếu quá trình.

Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ nói ra: "Ta đề nghị người đằng sau mỗi lúc trời tối đều đến xem tranh tài, mặc kệ lên hay không lên trận, đối với người mà nói 'Nhìn' tranh tài đều là nhất định."

Khánh Trần minh bạch ý của sư phụ, bởi vì hắn cấp bậc tấn thăng muốn so những người khác mãnh liệt hơn, một bước liền vượt đến cấp E đỉnh phong, cho nên hắn cần học tập, quan sát, suy nghĩ.

"Đi thôi, về nhà, " Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Lần này sư phụ cũng có thể nghỉ một chút Hải Đường quyên quán bảo mẫu xe, xem như cha bằng con đất."

Đi ra phòng thay quần áo, thật nhiều người xem nhận ra Khánh Trần liền thân thiết chào hỏi, còn có trong mắt người lóe ra sùng bái ánh mắt.

Cái này cũng không hiếm lạ, dù sao bản thân cái này chính là cái mộ mạnh thế giới.

Bất quá Lý Thúc Đĩnh cử động liền rất kỳ quái, chỉ cần có người nhận ra Khánh Trần, liền liền sẽ đối với người khác vui tươi hơn hờ cười nói: "Vừa rồi nhìn hắn so tài sao, đây là con của ta, lợi hại đi. . ."

Khánh Tr ần nhìn xem một màn này nụ cười im ắng đứng lên, kết quả cười một tiếng li ền kh ẽ động trên mặt mình vết thương, đến mức cười phi thường khó coi.

Hai người cách lúc mở màn quán thời đi ểm, vị kia người mặc lễ phục màu vàng óng bà chủ Giang Ti ểu Đ ường đã đợi tại cửa ra vào.

Nàng mặt cười yên nhiên nói với Khánh Tr ần: "Chúc mừng người nha, ta là nhà này Hải Đ ường quy ền quán lão bản, Giang Ti ểu Đ ường."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần nói xong chui vào bảo mẫu xe.

Chỉ là, phía sau Lý Thúc Đ ồng đợi cho Khánh Tr ần sau khi lên xe, bỗng nhiên chăm chú đánh giá Giang Ti ểu Đ ường, cười một cái nói: "Không sai, so khi còn bé ổn trọng nhi ều."

Nói xong Lý Thúc Đ ồng cũng tới bảo mẫu xe, lưu lại Giang Ti ểu Đ ường kinh ngạc đứng tại quy ền quán cửa ra vào.

Vị này xinh đẹp lại tuổi trẻ lão bản quay người đi vào quy ền quán, nàng chập ch ờn vòng eo đi vào độc thuộc v ề mình phòng làm việc, l ẳng l ẳng cho mình đốt một viên thuốc lá.

Xanh m ặt mù hơi khói tựa h ồ đ ằng tr ần an nàng chập tr ùng cảm xúc.

Giang Ti ểu Đ ường biết khuôn mặt xa lạ kia bên dưới là một vị chính mình quen thuộc nhất trưởng bối, đối phương có lễ dung mạo cải biến, nhưng thanh âm không thay đổi.

Mà lại vị trưởng bối này vô cùng rõ ràng, nàng có thể nhận ra thanh âm của đối phương.

...

...

Đếm ngược 48:00:00.

Trở lại cao ốc Lạc Thần tầng 132, Khánh Trần chịu đựng vết thương đau đớn, nghe răng trợn mắt uốn tại trong ghế sofa: "Su phụ, ta thương thế kia bao lâu có thể tốt?"

"Người lần này thương tương đối nặng, coi như quyên quán cho người dùng tốt nhất thuốc, cũng phải một tuần lễ đi, " Lý Thúc Đổng tính toán.

"Xem ra ta phải mang theo thương về thế giới ngoài, " Khánh Trần thở dài nói.

Lý Thúc Đổng cười tủm tỉm hỏi: "Đúng rồi, người còn chưa nói đến cùng bắt lấy Ương Ương sơ hở gì?"

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta trước mắt suy đoán nàng là vì khoảng cách gần quan sát Lưu Đức Trụ, mới lựa chọn ta chỗ lớp."

"Lưu Đức Trụ?" Lý Thúc Đổng hỏi.

"Ừm, tại trong thế giới ngoài hẳn mới là học sinh của ngài, đương nhiên, hiện tại rất nhiều người đều không tin, " Khánh Trần nói ra: "Nhưng mọi người có một chút có thể xác định chính là, hẳn đúng là trong ngục giam số 18, mà lại cũng xác thực cùng ngài có liên hệ."

"Thực tình lực trường siêu phàm giả, kỳ thật không cần giống những người khác một dạng ôm đùi, " Lý Thúc Đổng nói ra.

"Cho nên, ta cảm thấy nàng nhưng thật ra là hướng về phía ngục giam số 18 tới, " Khánh Trần nói ra: "Ngay từ đầu nàng muốn quan sát Lưu Đức Trụ, nhưng về sau nàng phát hiện ta khả năng càng có giá trị, cũng có thể là khoảng cách ngài thêm gần, thế là liền đem mục tiêu chuyển dời đến trên người của ta."

"Ừm, là có nhất định đạo lý, " Lý Thúc Đổng nói ra.

"Sư phụ, hiện tại cũng có thể lực nào nhìn chăm chăm ngục giam số 18 đâu? Vẻn vẻn vì ACE-005 sao?"

Lý Thúc Đ ồng cười: "Dĩ nhiên không phải, li ền ngay cả Quách Hồ Thi ền cũng không phải vì ACE-005 tới."

"Đó là vì cái gì?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Là vì ACE-002, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

Khánh Tr ần giật mình, thì ra là thế.

Trước đó hắn từng hỏi mình sư phụ, có hay không thấy qua cấp S vật cấm kỵ, đối phương trả lời là: Nói không chừng rất nhanh li ền có thể gặp được.

Cho nên, cái này cấp S vật cấm kỵ vẫn luôn tại trong ngục giam số 18 thu nhận lấy, mà lại cực kỳ trọng yếu.

"Bọn hắn biết ACE-002 là cái gì sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không biết, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu: "Trên thực tế vật cấm kỵ này xuất hiện cũng rất kỳ quái, bởi vì hắn là từ một người bình thường trên thân phân ra."

"Người bình thường trên thân phân ra cấp S vật cấm kỵ, " Khánh Tr ần kinh ngạc: "Cái này không phù hợp quy tắc a."

"Ừm, tất cả mọi người cảm thấy không phù hợp, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Nhưng có người nói cho ta biết nói, người bình thường kia kỳ thật vốn có thể trở thành cấp S siêu phạm giả, nhưng người bình thường kia đại trí g ần giống yêu quái, vẫn cảm thấy chính mình trí lực cũng đã đầy đủ ngang qua đương thời, li ền không cần thức tỉnh trở thành siêu phạm giả."

Thế là li ền không có trở thành siêu phạm giả.

Lý Thúc Đ ồng nhìn nói với Khánh Tr ần: "Dựa theo thế giới trong huyết

thống quan hệ, người bình thường này là của người lão tổ tông. Khánh thị bóng dáng nguyên bản cũng khó khăn kết thúc yên lành, hẳn làm bóng dáng lúc bị buộc bất đắc dĩ cuối cùng lựa chọn nhấc bàn, trong vòng một đêm Khánh thị đẫm máu biến cố, giang sơn đổi chủ. Rất nhiều siêu phàm giả sau khi chết, đều sẽ có người thỉnh thoảng đi xem một chút bọn hắn mộ địa, nhìn xem có hay không vật cấm kỵ phân ra. Duy chỉ có vị này bị người quên lãng, bởi vì hắn căn bản cũng không phải là siêu phàm giả."

Lý Thúc Đĩnh giới thiệu vật cấm kỵ ACE-002 lúc, sắp thành bởi vì nói rất kỹ càng.

Nhưng hẳn nhưng không có đề cập cái này cấp S vật cấm kỵ tác dụng, thu nhận đi đầu kiện, còn có lai lịch.

"Sur phụ, ngài không phải là đi trộm mộ đi, " Khánh Trần chần chừ nói.

"Nghĩ gì thế, " Lý Thúc Đĩnh dở khóc dở cười: "Kỵ sĩ sẽ không làm loại này táng tận thiên lương sự tình."

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Vậy ta hiện tại biết tại sao phải có như thế nhiều thế lực để mắt tới ngục giam số 18, vậy bây giờ đều có thế lực nào ở bên trong?"

"Át Bích, Sở tài phán Cấm kỵ, Kashima, " Lý Thúc Đĩnh nhìn Khánh Trần một chút.

Khánh Trần phân tích nói: "Kashima đầu tiên bài trừ, Ương Ương sẽ không vì Kashima làm việc."

"Vì cái gì?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

"Bởi vì thế giới ngoài người Hoa chứng mắt Kashima đám người kia, " Khánh Trần chắc chắn nói ra: "Nếu như thế giới ngoài người Hoa cho Kashima làm việc, cùng phản đối không khác."

"Vậy nàng cũng sẽ không là Sở tài phán Cấm kỵ người, " Lý Thúc Đĩnh

cười nói: "Sở tài phán Cấm kỵ là siêu phàm giả thiên địch, không có siêu phàm giả nguyện ý gia nhập đẳng sau lúc tuổi già còn bị thu nhận."

"Vậy liền chỉ còn Át Bích, " Khánh Trầ nói ra.

Khi bài trừ hết thầy không có khả năng, còn lại duy nhất tuyền hạng chính là đáp án.

Ương Ương là cái không bám vào một khuôn mẫu tính cách, nàng có thể đem khuya đến thăm Khánh Trầ nhà, có thể không che đậy miệng, cho nên tại ngoại giới trong mắt nàng cùng Khánh Trầ quan hệ rất gần.

Nhưng sự thật đâu? Hai người lẫn nhau hố ở giữa đầu lòng dạ biết rõ, lẫn nhau vẫn tại đề phòng lẫn nhau, lẫn nhau thăm dò, lợi dụng lẫn nhau.

Khánh Trầ cần nàng kho trọng lực, mà nàng cần Khánh Trầ ở thế giới trong thân phận bối cảnh.

Lý Thúc Đờng cười hỏi: "Người cảm thấy, nàng là muốn thông qua người, dựa dẫm vào ta đạt được vật cấm kỵ?"

Khánh Trầ lắc đầu: "Thông minh như vậy nữ hài, khẳng định biết bất luận nàng cố gắng như thế nào, cùng ta quan hệ cỡ nào thân cận, ngài đầu khó có khả năng đem ACE-002 chấp tay nhường cho, cho nên nàng mục tiêu cũng không phải là cướp đoạt vật cấm kỵ."

Lúc này, Khánh Trầ lâm vào trầm tư: "Chỉ sợ nàng xuyên qua mà đến thời điểm, trên thân đã lưng đeo Át Bích nhiệm vụ. Nhưng Ương Ương là thời gian hành giả, đương nhiên sẽ không đối với nguyên chủ chỗ tổ chức có cái gì lòng cảm mến, cho nên nàng khẳng định cũng không nguyện ý cùng Quách Hồ Thiền cùng nhau chơi đùa mệnh chấp hành nhiệm vụ."

Khánh Trầ nói tiếp: "Nhưng tổ chức là sau lưng nàng lực lượng, Ương Ương thông minh như vậy cũng sẽ không ng ỡ nhìn tổ chức của mình tổn thất nặng nề, cho nên nàng có lẽ là muốn bảo toàn Quách Hồ Thiền cùng tổ chức lực lượng."

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Ta cảm thấy Quách Hồ Thi ền cái kia đầu trọc kỳ thật người cũng không tệ lắm, nếu như là vị tiểu cô nương này cho hấn c ầu tình, ta tha cho hấn một mạng cũng không phải không được."

"Sư phụ, hấn là còn có manh mối, " Khánh Tr ần nói ra.

Hấn nhắm mắt lại, chăm chú kiểm tra lấy tất cả h ồi ức.

Thế giới ngoài gặp nhau, thế giới trong trùng phùng, sáng sớm phòng học, sau giờ Ngọ đoàn tàu hạng nhẹ.

Hết thấy đầu giống như đèn kéo quân giống như tại trong đầu hấn không ngừng thoáng hiện.

Khánh Tr ần bỗng nhiên mở to mắt nói ra: "Sư phụ, chủ nhật học sinh du hành ngày đó, hấn là bọn hấn kế hoạch động thủ ngày đó. Học sinh du hành điểm cuối cùng là thượng tam khu, đến lúc đó toàn thành cảnh lực cùng liên bang tập đoàn quân trú quân đầu sẽ tụ tập ở nơi đó, liên sẽ không có người đi chú ý ngục giam số 18. Đây chính là bọn họ khởi xưởng học sinh du hành mục đích."

Lý Thúc Đ ồng nhìn xem học sinh nhận Chân Th ần sắc, cười nói: "Không cần lo lắng, ta chờ rất lâu, đợi cho ngày đó, chúng ta cho vị tiểu cô nương này một kinh hỉ."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, khả năng này không phải một kinh hỉ, mà là kinh hãi.

"Đúng rồi sư phụ, ta lên quy ền đài trở thành quy ền thủ, hình dạng tất nhiên sẽ bị rất nhiều người nhớ kỹ, cái này thật không quan hệ sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Người đã cùng 'Khánh thị Khánh Tr ần' không còn là cùng là một người, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Sửa chữa người tương lai vết tích khá là phi ền toái, nhưng muốn sửa chữa Khánh thị Khánh Tr ần quá khứ quỹ tích, đối với

Nhất tới nói cũng không tính việc khó."

Nói, Lý Thúc Đ ông c ần điện thoại lật ra một tấm hình, phía trên kia người thành linh cùng Khánh Tr ần có tối đa nhất hai điểm tương tự.

"Nếu có người tra Khánh thị Khánh Tr ần hồ sơ, như vậy bọn h ắn sẽ phát hiện người này hình dạng cùng người không liên hệ chút nào, " Lý Thúc Đ ông nói ra: "Người bây giờ là tiểu phú thương chi tử, mặc dù họ Khánh, nhưng cùng Khánh thị không có quan hệ."

"Thế nhưng là, có rất nhi ều người gặp qua ta, " Khánh Tr ần nói ra.

"Ta đã xác nhận qua, gặp qua người tướng mạo, biết người thân phận chân thật, đ ồng thời còn có thể nhớ, đơn giản cứ như vậy mấy người, những người khác sớm mấy năm mặc dù đã gặp người, nhưng bọn h ắn sợ là đã sớm ký ức mơ h ồ, nhìn thấy tấm hình này cũng sẽ không nhi ều nghĩ, chỉ cảm thấy là trong tấm ảnh người dài tàn phế, " Lý Thúc Đ ông nói ra: "Về phần những cái kia còn nhớ người, Jindai Sorane bên kia cách xa nhau cực xa không c ần lo lắng, Lý Y Nặc bên kia người cũng không c ần lo lắng, T ần Thành bên kia chỉ có Tiểu Dĩ Dĩ đoán được thân phận ta, còn lại chính là Khánh Ngôn cùng trong ngục giam số 18 tù phạm."

"Ừm, " Khánh Tr ần suy tư một lát, h ắn là không sai.

"Khánh Ngôn hôm qua đã chết r ồi, " Lý Thúc Đ ông mặt không thay đổi nói ra: "Trong ngục giam số 18 tù phạm cũng không c ần lo ngại, bọn h ắn rất nhanh li ền không có cách nào mở miệng nói chuyện."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút , dựa theo vị sư phụ này chơi li ều nhi, ngụ ý là những tù phạm kia. . .

H ắn biết giết người diệt khẩu, nhưng h ắn chưa bao giờ nghĩ tới sư phụ lại muốn giết nhi ều người như vậy diệt khẩu.

Không đúng.

Khánh Trầ**n** bỗng nhiên quay đầ**u** nhìn về phía Lý Thúc Đ**ồng**: "Sự phụ, ngài hiện tại. . . Nhưng thật ra là tại hoàn thành ACE-002 thu nhận đầ**u** kiện, đúng không?"

Lý Thúc Đ**ồng** cười không nói.

"Nếu như theo như lời người nói, ta đã cùng 'Khánh thị Khánh Trầ**n**' lại không liên quan, vậy ta còn làm sao tham gia bóng dáng chi tranh, đến tiếp sau nhiệm vụ đầ**u** không thể nhận lấy a, " Khánh Trầ**n** nghi hoặc không hiểu.

"Không sao không cần đi lĩnh nhiệm vụ, " Lý Thúc Đ**ồng** nói ra: "Bóng dáng chi tranh cho tới bây giờ đầ**u** là hai con đường có thể chọn, chỉ bất quá có đầ**u** đường quá tàn khốc, thậm chí rất nhiều người đầ**u** quên."

"Đường gì?"

"Giết chết những người hậu tuyển khác, chỉ còn chính người."

Đây là tàn khốc nhất một con đường, cũng đơn giản nhất thô bạo.

Khi nói đến đây, Lý Thúc Đ**ồng** mới càng giống là vị kia sống lâu thượng vị đương đại Kỳ Sĩ lãnh tụ.

Đây mới là Khánh Trầ**n** vừa mới xuyên qua đến ngục giam số 18 lúc, nhìn thấy vị kia Lý Thúc Đ**ồng**.

"Thế nhưng là, nếu như ta cùng 'Khánh thị Khánh Trầ**n**' dáng dấp không giống với, vậy ta coi như đem những người hậu tuyển khác đầ**u** giết chết, cũng sẽ không đạt được Khánh thị tán thành a, dù sao đầ**u** không phải là người Khánh thị, làm sao làm bóng dáng?" Khánh Trầ**n** càng thêm mê hoặc.

"Đừng lo lắng, còn có một người biết người chân thực tướng mạo, nhưng ta còn không thể nói cho người là ai, " Lý Thúc Đ**ồng** cười nói: "Nhớ kỹ, người bị tất cả mọi người lãng quên, mới thật sự là bóng dáng."

...

Cảm tạ Doclamur, trường ba bảy rùng, Tr ần Ương Ương, thát yêu bốn vị
đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, các lão bản phát
đại tài!

Chương 192, đên bù Khánh Tr ần thiếu khuyết

"Hoàng Tử Hi ền bị đánh khóc, là bởi vì người kỵ sĩ chân khí a?" Lý Thúc Đ ồng hỏi.

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Lý Thúc Đ ồng cảm khái nói: "Vậ người chân khí này có chút cay con mắt a."

Khánh Tr ần nói ra: "Còn tốt ngài tại ta đánh trước đó nhắc nhở một chút, ta mới nghĩ đến mình còn có phương diện này ưu thế. Sư phụ, ta muốn biết kỵ sĩ khác chân khí đều có cái gì hiệu quả? Có giống như ta sao."

Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Kỵ sĩ chân khí đủ loại, nhưng thật đúng là không có tái diễn, người sư bá chính là để cho người ta nôn mửa, người sư gia chính là để cho người ta có điện giật cảm giác, người Nhị sư gia. . . Là để cho người ta sinh ra thích hấn ảo giác."

"Chờ một chút!" Khánh Tr ần khiếp sợ không tên thấy sư phụ: "Vì sao Nhị sư gia kỵ sĩ chân khí bá đạo như vậy?"

"Ta đây cũng không biết, " Lý Thúc Đ ồng thở dài nói: "Tại trong quá trình thực chiến hấn kỵ sĩ chân khí kia vẫn rất dễ dùng, có thể khiến người ta sĩ khí hạ xuống. Bản thân cùng hấn đang sinh tử chém giết đâu, đánh lấy đánh lấy bỗng nhiên li ền ra tay không đi."

"Nhìn như vậy đến, sư phụ chân khí của người, đã coi như là tương đối nghiêm chỉnh, " Khánh Tr ần cảm khái nói.

"Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người kỵ sĩ chân khí đều hữu

ích tại chiến đấu, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Có một vị ky sĩ t iền bối chân khí có thể khiến người ta sinh ra ph ản khởi ảo giác, cho nên t iền bối lần thứ nhất đem ky sĩ chân khí quán chú tại trên người địch nhân lúc, bị đánh chịu đặc biệt hung ác."

Khánh Tr ần nghe tr ợn mắt hốc m ồm.

Nhưng mà lúc này Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Tổ chức Ky Sĩ bên trong, chưa bao giờ có người chân khí cùng người khác hiệu quả lặp lại qua, nhưng người ngoại trừ."

Khánh Tr ần nghi hoặc: "Ta? Chẳng lẽ tổ chức Ky Sĩ xuất hiện qua đ ồng dạng có thể khiến người ta rơi lệ chân khí sao?"

"Đúng, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đ ầu.

"Còn có vị t iền bối nào là như vậy?"

"Tổ chức Ky Sĩ người sáng lập, chính là người ở trên Thanh Sơn Tuyết Bích khắc xuống vĩnh viễn thiếu niên bốn chữ này, " Lý Thúc Đ ồng nói xong đứng dậy: "Sớm nghỉ ngơi một chút đi, sự phụ ra ngoài làm một ít chuyện, tiếp xuống thời gian một ngày người khả năng đ ầu nhìn không thấy ta, ngày kia chủ nhật sáng sớm, ta mang người v ề ngục giam số 18."

"Ừm, " Khánh Tr ần hỏi: "Sự phụ, ta có thể một mình đi quy ền quán sao?"

"Đương nhiên có thể, mà lại nơi đó cũng là người bây giờ nhất h ản là đi địa phương, " Lý Thúc Đ ồng nói ra: "Đợi cho người chừng nào thì không cần ky sĩ chân khí đánh bại hạng hổ đối thủ, li ền có thể đi cân nhắc lần tiếp theo Sinh Tử Quan."

...

...

Đếm ngược 40:00:00.

Tám giờ sáng, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

Khánh Trần đầu óc tỉnh tỉnh từ trên giường đứng lên, đứng dậy lúc, toàn thân thương thế cũng bắt đầu giống như xé rách đau đớn, phảng phất cả người đầu muốn vỡ ra giống như.

Nhưng hẳn một tiếng đầu không có lên tiếng, chỉ là chậm rãi di động đến cạnh cửa: "Ai vậy?"

Ương Ương thanh âm vang lên: "Ta nha, cùng một chỗ đến trường á!"

"Cái kia. . ." Khánh Trần do dự một chút: "Ta hôm nay có chút việc trước không đi đi học, các người đi thôi."

Ngoài cửa Ương Ương cùng Trịnh Úc nhìn nhau, cảm giác có chút kỳ quái.

Ương Ương hỏi: "Người thanh âm này thế nào? Nghe có chút không thích hợp."

Giờ này khắc này Khánh Trần nửa bên mặt đầu sưng cùng bánh mì một dạng, nói chuyện đầu có chút hờ, nghe đương nhiên không thích hợp.

Hắn sợ dĩ không đi đến trường, cũng là lo lắng bị đồng học trông thấy chính mình quỷ bộ dáng này.

Mà lại, hẳn hôm nay xác thực hành động bất tiện, hơi động đập liền đau.

Khánh Trần là cái người rất kiên cường, lúc này dù là đau nữa hẳn đầu không có ra một tiếng.

Nhưng kiên cường cũng không có nghĩa là hẳn muốn đỉnh lấy thương thế đi học a, đây không phải là kiên cường, là ngốc.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta không sao, các người mau tới học đi, không phải vậy liền muốn đến muộn."

"Tốt a, " Ương Ương lôi kéo Trịnh Úc tay hướng thang máy đi đến.

Hai nữ hài đến tầng 66 ngẩng lên đoàn tàu hạng nhẹ, Trịnh Úc nhỏ giọng nói ra: "Người không lo lắng Khánh Trần đang học sao, ta cảm giác hẳn giống như xảy ra vấn đề"

"Không có chuyện gì, " Ương Ương giúp Khánh Trần tròn một câu: "Hẳn khả năng chính là chưa tỉnh ngủ, người này trước kia liền ưa thích trốn học."

Ương Ương đã đánh giá ra Khánh Trần thụ thương, nhưng nàng không nghĩ rõ ràng, đối phương là như thế nào bị thương.

Hai thiếu nữ đứng tại chen chúc đoàn tàu bên trong, Ương Ương bên cạnh từ đầu đến cuối có một tầng lực trường bao phủ hai người, tất cả người muốn tới gần đều sẽ bị vô hình trượt ra, tựa như là hai khối cùng cực nam châm vĩnh viễn không cách nào tới gần.

Thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc một bàn tay lôi kéo đường sắt nhẹ vòng treo, một bàn tay nắm kéo chính mình ba lô nhỏ, nàng nhìn xem đường sắt nhẹ từ không trung chạy qua, từ trong một tòa lại một tòa cao ốc xuyên thẳng qua, không biết vì cái gì tâm tình liền đặc biệt vui vẻ.

Có thể là bởi vì chính mình sinh hoạt gánh vác nhỏ rất nhiều, cũng có thể là bởi vì hơi có vẻ quái gở nàng có thêm một cái bằng hữu.

Lúc này, Ương Ương hỏi: "Trịnh Úc, ta hôm qua nhìn thấy người trong bọc có một chi dùi cui điện dân sự, người bình thường trên thân đều mang cái này sao?"

"Ừm, " Trịnh Úc gật gật đầu: "Nhà ta tại khu thứ chín, mỗi lần cuối tuần lúc trở về đều muốn cẩn thận một chút, ở nơi đó nếu như xảy ra chuyện, coi như báo động mà nói, chờ cảnh sát đến hiện trường cũng đều hai giờ đằng sau."

"Chậm như vậy?" Ương Ương nhíu mày.

"Ừm, " Trịnh Ước gật gật đầu: "Mụ mụ nói, những cảnh sát liên bang kia là sợ phạm tội hiện trường có súng, nếu như đi quá kịp thời, bọn hắn cũng có thể là bị súng bắn. Nếu như đi trễ một chút, chờ vụ án sau khi kết thúc bọn hắn kết thúc công việc liên tục. Khu 9 nhân mạng, không đáng tiền."

Ương Ương nhìn về phía ngoài cửa sổ, rõ ràng là một tòa nhà liên mỹ lệ phi thường thành thị, từng tòa kiến trúc phẳng phất đứng sừng sững ở trong tiền cảnh, nhưng tầng dưới chót sinh hoạt lại như vậy gian khổ.

Nàng tối hôm qua trong lúc vô tình kéo ra Trịnh Ước tủ lạnh, lại phát hiện bên trong chỉ có rẻ nhất thanh protein, trên bàn còn có giá rẻ nhất vitamin tổng hợp.

Một khắc này Ương Ương liên minh bạch Trịnh Ước vì sao muốn cố gắng học tập, đó là tầng dưới chót nhân dân có thể làm cuối cùng cố gắng, bọn hắn chỉ có thể thông qua tri thức đến cải biến vận mệnh của mình.

Đến trường học đằng sau, Ương Ương chợt phát hiện lớp 11 ban 3 các bạn học chính châu đầu ghé tai, đợi cho nàng cùng Trịnh Ước tiến ban về sau, mọi người thảo luận lại đình chỉ, nhao nhao hướng nàng nhìn tới.

Nàng hiếu kỳ hỏi một vị nam đồng học: "Thế nào đây là?"

"Tối hôm qua có hai vị đồng học đi theo đám bọn hắn biểu ca đi xem đấu quyền, kết quả phát hiện cùng người rất quen thuộc vị học sinh chuyển trường kia, vậy mà liên tại trên lôi đài, " nam đồng học thấp giọng nói ra: "Bọn hắn nói Khánh Trần đồng học tại Hải Đường quyền quán còn có cái hoa tên gọi Khánh Tiểu Thổ, tối hôm qua lần thứ nhất lấy người mới thân phận xác định đẳng cấp, định hạng hồ."

Trong lòng bát giác có thể phân sinh tử hắc quyền không coi là gì, nhưng mà rất nhiều người liên bang liên thích xem cái này, nhất là thanh thiếu niên.

Vị nam đồng học kia hiếu kỳ nhìn về phía Ương Ương: "Hôm qua hai người các người không phải tan học cùng đi sao, người không biết?"

"Thật đúng là không biết, " Ương Ương đáp.

Vị kia hiện trường nhìn qua đấu quyên đồng học phấn khởi nói: "Ta hôm qua tận mắt thấy Khánh Trần đồng học lên xác định đẳng cấp thi đấu, ngay từ đầu còn bị đánh đau, về sau biến đặc biệt dữ dội. Bất quá đến hạng hồ đăng sau, Khánh Trần giống như liễn có chút ứng phó không được, hẳn bị cái kia Hoàng Tử Hiên đè xuống đánh hơn mười phút, mới tuyệt địa lật bàn."

Ương Ương gật gật đầu, vậy nàng biết Khánh Trần hôm nay vì sao không đến đi học.

Nói thật nàng cũng đi nhìn qua hắc quyên, cả tòa thành thị số 18 bên trong chỉ là hắc quyên tràn quán liễn trên trăm nhà, một nhà đánh so một nhà hung ác, Khánh Trần hiện tại khẳng định trên thân treo màu đau.

Chỉ nghe một vị khác tối hôm qua ở hiện trường nam đồng học nói tiếp: "Khánh Trần đồng học cũng không có ứng phó không được không, ta cảm thấy đêm qua đặc sắc nhất đấu quyên chính là trận kia. Các người cũng không biết, Khánh Trần đồng học vừa mới bắt đầu có chút không thích ứng được hạng hồ tiết tấu, bị người chen đến lòng bát giác biên giới, kết quả về sau cũng không biết hẳn làm sao lại bộc phát huyết tính, cùng đối phương để mà thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng đấu pháp, ép vị kia lão Quyên Vương bó tay bó chân, cuối cùng lại còn đem đối phương cho đánh khóc!"

...

...

Giờ này khắc này, Khánh Trần đang nằm ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, hẳn còn không biết trong lớp chính triển khai một trận liên quan tới hắn thảo luận.

Khánh Tr ần biết Lý Thúc Đ ồng dẫn h ắn lên quy ền đài mục đích, chính là vì để h ắn trong thực chiến tiêu hóa chính mình lấy được lực lượng.

Mỗi vị kỵ sĩ tấn thăng đ ều là nhảy đoạn thức, cho nên bọn h ắn nhất định phải có một cái quen thuộc chính mình quá trình.

Tựa như một đứa bé bỗng nhiên lấy được 10 triệu, nhưng h ắn chỉ biết là 10 triệu có thể mua kẹo que, nhưng lại không biết 10 triệu còn có thể dùng để mua nhà, mua xe, mua xe dã ngoại.

Mà lại, Khánh Tr ần cùng những người trải qua huấn luyện kia khác biệt, h ắn lấy được huấn luyện cũng chỉ là Diệp Văn vội vàng giảng dạy đoạn thời gian kia.

Cho nên h ắn c ần không ngừng phục bàn, quan sát, học tập, đây cũng là h ắn am hiểu nhất sự tình.

Trong quy ền quán mỗi ngày đ ều đang phát sinh lấy li ều chết chém giết, các quy ền thủ cũng là nhất tinh thông kỹ xảo cận chiến nhóm người kia, cho nên lịch đại kỵ sĩ mới có thể ở nơi đó ma luyện.

Cũng đúng như Lý Thúc Đ ồng trước khi đi nói: Đợi cho người không c ần kỵ sĩ chân khí đánh bại hạng hồ quy ền thủ, li ền có thể bắt đ ầu cân nhắc một lần Sinh Tử Quan.

Ý tứ của những lời này chính là để Khánh Tr ần tại khu thứ bốn trong quy ền quán tốt nhất, từ tốt nhất h ắc quy ền quy ền thủ trên thân, học tập đến tốt nhất kỹ xảo cận chiến.

Đến lúc kia, h ắn mới không phải một cái chỉ chỉ có lực lượng đ ồ đ ần.

Nghĩ tới đây, Khánh Tr ần kết thúc hôm nay phục bàn, cũng c ần điện thoại thông qua một chiếc điện thoại: "Uy, người tốt, ta là Khánh Tiểu Thổ, có thể làm cho xe bảo mẫu tới đón ta không?"

Điện thoại đối diện truyền đến Giang Tiểu Đường tiếng cười: "Được rồi, cái này an bài cho người, người bây giờ là chúng ta trong quyên quán đang lúc đỏ quyên thủ, suy nghĩ gì thời điểm đến đâu có thể. Ta xem một chút a, phụ thân người lưu địa chỉ là cao ốc Lạc Thần, đúng không?"

"Ừm, là cao ốc Lạc Thần, tạ ơn," Khánh Trần cúp điện thoại.

Hắn hơi nghi hoặc một chút, theo đạo lý nói loại này điện thoại đánh tới chẳng lẽ không nên là quyên quán nhân viên công tác tiếp sao, thế nào lại là trực tiếp đánh tới quyên quán lão bản trên điện thoại di động?

Rất nhanh xe bảo mẫu liền đến, Khánh Trần ngồi tại xa hoa xe bảo mẫu bên trên, cũng phát hiện chỗ ngồi bên cạnh mặt bàn bên trên đã sớm cho hắn chuẩn bị tốt hoa quả cùng trà bánh.

Màu đen xe bảo mẫu xuyên qua không lộ mà rắc rối phức tạp thành thị, phẳng phất hành tẩu tại mê cung ở giữa.

Mấy mươi phút về sau, xe bảo mẫu trực tiếp lái vào quyên quán cửa sau, nhưng khi Khánh Trần mở cửa xe sát na liền ngăn cả người.

Chỉ gặp Hoàng Tử Hiên ngồi tại trên xe lẳng lặng chờ đợi, hắn gặp Khánh Trần xuống xe liền gian nan đứng dậy.

Khánh Trần đánh giá.

Trên người đối phương thương so với hắn còn nghiêm trọng, cánh tay trái treo treo, xem bộ dáng là xương cốt có tổn thương.

Chỉ là Khánh Trần có chút kỳ quái, đối phương bị thương nặng như vậy, không an lòng dưỡng thương coi như xong, lại còn chạy tới chuyên chờ đợi mình.

Đã thấy Hoàng Tử Hiên dùng tay phải đẩy ra muốn nâng phụ tá của hắn, sau đó đối với Khánh Trần bái: "Giang lão bản nói cho ta biết người muốn tới, cho nên ta từ sát vách trong bệnh viện đi ra chờ ở chỗ này, liền muốn

nói một tiếng cảm ơn."

Khánh Trầ n lắ c đầ u nói ra: "Kỳ thật không cần, lúc ấy người đã không có năng lực chiến đấu, ta không cần thiết giết người."

Hoàng Tử Hi ền lắ c đầ u: "Trong lòng bát giác những người khác có thể chưa hẳn giống như người thiện lương, khả năng người trước kia không thường đến quy ền quán loại địa phương này, cũng không thường nhìn hắc quy ền, cho nên không biết lòng bát giác đến cỡ nào tàn khốc. Nhưng ta rất rõ ràng đó là cái địa phương nào, cũng thay thế ta thể tử cùng hài tử cảm tạ người, nếu như ta hôm qua chết r ồi, bọn hắc hạ tràng sẽ rất thảm."

Không đợi Khánh Trầ n nói cái gì, Hoàng Tử Hi ền li ền tiếp theo nói ra: "Cảm tạ của ta chân tâm thật ý, hiện tại ta khả năng không cách nào có càng thêm thực chất thành ý, nhưng thời gian sẽ chứng minh hết thảy, ta thiếu người một cái mạng. Ta sẽ mau chóng an bài tốt sự tình trong nhà, đến lúc đó cái mạng này tùy thời đều có thể trả lại cho người."

Khánh Trầ n nhìn xem Hoàng Tử Hi ền, đối phương ánh mắt không gì sánh được chăm chú.

Trên lôi đài mọi người là đối thủ, nhưng mà dưới lôi đài, lẫn nhau cũng đều là người sống sờ sờ. Có thể tử, có hài tử, có thân nhân, biết nói đùa biết uống rượu.

Trước đó Khánh Trầ n cũng không có tìm tòi nghiên cứu qua đối phương là cái người thế nào, nhưng đến giờ khắc này, hẳn cũng từ trên người đối phương cảm nhận được hạng hồ Quy ền Vương phách lực cùng nhân cách.

Khánh Trầ n tr ầ n mặc một lát: "Tốt, người thiếu nhân tình này, ta nhớ kỹ."

...

Cảm tạ tứ ca, mười miệt, hai vị trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí.

Ở chỗ này giải thích một chút hôm nay chỉ có một chương này, Nhậm Tiều Túc hai ngày này trong đêm làm ác mộng, mỗi ngày đều sợ sệt ngủ không được, tối hôm qua ta bị giày vò tỉnh bảy tám lần, hôm nay đúng là có chút không tại trạng thái, viết rất nhiều nhưng xóa hơn phân nửa, cho nên hôm nay chỉ có nhiều như vậy.

Ta sẽ ở ngày mai bổ sung hôm nay đổi mới.

Chương 193, tiểu nhân vật giang hồ

"Người hôm nay làm sao sớm như vậy liền đến, " Hoàng Tử Hiên hơi nghi hoặc một chút: "Lúc này mới buổi chiều 3 giờ, đâu là hạng gà, hạng lông tái sự."

Khánh Trăn hướng trong quyên quán đi tới, mà Hoàng Tử Hiên thì ngồi về xe lăn, để trợ lý đẩy hẳn đi theo thiếu niên bên người.

Trong hành lang, Khánh Trăn giảm thấp xuống chính mình mũ lưỡi trai nói ra: "Ta đến tùy tiện nhìn xem."

Lúc này, Hoàng Tử Hiên nói ra: "Kỳ thật người là muốn đứng ngoài quan sát lấy học tập kỹ thuật a?"

"Vì cái gì nói như vậy, " Khánh Trăn bình tĩnh hỏi.

"Ta có thể cảm nhận được, " Hoàng Tử Hiên ngồi tại trên xe lăn nói ra: "Mặc dù ta bị người đánh thảm như vậy, nhưng người kỹ thuật kém xa ta, đây là có thể cảm nhận được."

Nói xong, hẳn ngừng đầu nhìn một chút Khánh Trăn sắc mặt, gặp thiếu niên cũng không có không thoải mái, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta tại quyên đài lâu như vậy từ trước đến nay lấy kỹ thuật lưu nổi tiếng, cho nên đối thủ kỹ thuật như thế nào, ta chỉ cần ra một quyên liền có thể cảm nhận được, tỉ như ta ra quyên sát na, người tránh né quỹ tích cùng tư thái phòng ngự đều tại dựa vào theo bản năng phản ứng. Người lúc chiến đấu, là của người vô ý thức tại chi phối thân thể, mà không phải chính người tại chi phối thân thể."

Khánh Trăn đối với loại thuyết pháp này cảm thấy rất hứng thú, hẳn

ngghiêm túc nói: "Người nói tiếp."

"Kỳ thật hôm qua nếu như không phải ta không hiểu thấu khóc, người thắng không được ta, " Hoàng Tử Hiên cũng thành khẩn nói ra: "Ta nhìn người không giống như là Hải Đường quyên quán khách quen, mà lại cũng không giống là chuyên môn nghiên cứu qua ta, cho nên cũng không biết ta am hiểu nhất là giáo kỹ. Hôm qua người phản kích lúc ta nhìn như bị đánh lui, kỳ thật ta là đang đợi cơ hội, chỉ cần lại cho ta hơn mười giây, nói không chừng liền có thể bắt lại người sơ hở, đem người khóa kín trên mặt đất."

Khánh Trần biết đối phương thực sự nói thật, cũng chính bởi vì lúc ấy hắn đã nhận ra cảm giác nguy cơ, mới có thể suy tư mình còn có át chủ bài gì.

Thậm chí tại Hoàng Tử Hiên rơi lệ về sau, hắn đều không có dám tùy tiện tới gần.

Đó là trực giác tại hướng hắn cảnh báo.

Cho nên, đây cũng là lần đầu tiên nửa về tới đây, chăm chú học tập kỹ xảo cận chiến nguyên nhân, hắn muốn nên vững nền móng của mình, thắng đến lần một ngày nào đó có thể không có chút nào mưu lợi đánh bại Hoàng Tử Hiên loại cao thủ này.

Hiện tại, Hoàng Tử Hiên một chút liền có thể nhìn ra nhược điểm của hắn, nói rõ hắn muốn đi đường còn rất xa.

Hoàng Tử Hiên nhìn về phía Khánh Trần: "Thiên phú của người rất mạnh, bởi vì người bản năng đủ mạnh, nhưng nếu như không có kỹ xảo, người là đi không xa."

"Ừm, ta sớm như vậy tới chính là muốn học tập kỹ thuật, " Khánh Trần đến lúc này cũng không cần che giấu.

Nhưng mà Hoàng Tử Hiên sững sốt một chút: "Học tập kỹ thuật cần mời chuyên nghiệp huấn luyện viên, Hải Đường quyên quán là sẽ không cho

người phối huấn luyện viên, bọn hắn không có nghiệp vụ này."

"Ta không muốn mời huấn luyện viên, " Khánh Trần lắc đầu, bởi vì một tiết khóa một tiết khóa dạy quá chậm.

Mà hắn cần phải làm là, quan sát người khác chém giết, sau đó đem tất cả chi tiết ghi tạc trong đầu từ từ phục bản, cuối cùng biến thành chính hắn đồ vật.

Nhưng là, hắn không thể cho Hoàng Tử Hiên giải thích thiên phú của mình.

Lúc này, bỗng nhiên có một vị quyên quán nhân viên công tác xuất hiện tại trên đường đi của hai người, hắn mặc tây trang màu đen, thấp giọng khách khí nói: "Khánh tiên sinh, lão bản để cho ta hỏi một chút ngài, hôm nay là không thi đấu, nếu như đánh có thể lâm thời vì ngài mời đối thủ, nếu có muốn đánh đối thủ cũng có thể nói cho ta biết."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Hôm nay không thi đấu, ta chỉ nhìn."

"Vậy ta mang ngài đi phòng, " nhân viên công tác nói xong liền ở phía trước dẫn đường.

Hắn dẫn Khánh Trần đi vào một gian VIP mượn phòng trước cửa, trên cửa thành hình treo VIP001 chữ, Hoàng Tử Hiên sắc mặt cổ quái.

Hoàng Tử Hiên có chút do dự nhìn về phía nhân viên công tác: "Ta có thể vào sao?"

Khánh Trần cảm giác có chút kỳ quái, tại sao lại hỏi có thể hay không đi vào, không phải liền là một cái gian phòng sao?

Thế nhưng là nhân viên công tác cũng không có trực tiếp trả lời chắc chắn, mà là nhìn về phía Khánh Trần: "Ngài có phải không mời Hoàng tiên sinh?"

"Mời, " Khánh Trần còn có chuyện hỏi Hoàng Tử Hiên vị này lão giang

hồ.

Đạt được Khánh Trầ n trả lời chắc chắn, nhân viên công tác nhìn về phía Hoàng Tử Hi ền: "Hoàng tiên sinh, ngài có thể đi vào b ờ Khánh tiên sinh cùng một chỗ."

Ngay sau đó, nhân viên công tác hỏi thăm xong bọn h ắn c ần đ ồ uống cùng món ăn về sau, mới yên lặng thối lui ra khỏi phòng.

Khánh Trầ n nghe trong phòng như có như không mùi thơm, phảng phất trong đêm tối có một đóa hoa lan ngay tại l ặng yên nở rộ đ ồng dạng, hương thơm, nhưng lại không ngán.

H ắn nhìn về phía Hoàng Tử Hi ền: "Giúp ta giải thích một chút vừa r ồi một màn kia?"

"Đây là Giang lão bản ngày bình thường chính mình xem so tài phòng, cũng không đối ngoại mở ra, " Hoàng Tử Hi ền nói ra: "Toàn bộ Hải Đường quy ền quán đ ều biết chuyện này, nàng bình thường đ ều sẽ ở trong phòng này một chỗ, không khiến người ta tới g ần nơi này."

Khánh Trầ n th ần nghĩ, khó trách nơi này mùi thơm như vậy mùi thơm ngào ngạt, nguyên lai là vị nữ sĩ kia chuyên dụng.

H ắn còn không biết, lúc này Hoàng Tử Hi ền nội tâm đã phức tạp, bởi vì vị này hạng hồ Quy ền Vương có chút không cách nào xác định, trước mặt thiếu niên cùng vị kia thành danh đã lâu Hải Đường lão bản là quan hệ như thế nào.

Tại Hoàng Tử Hi ền loại người này trong lòng, Giang Tiểu Đường cho tới bây giờ đ ều không phải là loại thiện nam tín nữ gì.

Trên thực tế, có thể mặt không đổi sắc tự tay cho Chu Mặc ruột xuyên thủng hai đ ạo nữ nhân, làm sao có thể là nữ nhân bình thường?

Đây là trong khu thứ bốn nổi danh nhất xà hạt, đối phương mỹ mạo b ề

ngoài, xinh đẹp đáng người phía dưới, là làm người sợ hãi lãnh khốc cùng ngoan độc.

Lúc này, Hoàng Tử Hiên chần chừ một chút nói lần nữa: "Hôm qua cự tuyệt so với người thi đấu hạng trung Quyên Vương Chu Mặc, Giang lão bản tự tay thọc hẳn hai đao, hiện tại người còn tại sát vách trong bệnh viện nằm. Bất quá đây là giang hồ quy củ, ta muốn Chu Mặc cũng có tâm lý chuẩn bị."

"Giang hồ quy củ?" Khánh Trăn lần nữa nghe được cái từ ngữ này, trước đó Hoàng Tử Hiên nói phải trả chính mình một mạng thời điểm, cũng đã nói giang hồ quy củ.

Hắn vẫn cho là đó là cái rất mơ hồ khái niệm, nhưng bây giờ tựa như là một chút bảo thủ không chịu thay đổi tính thực chất quy củ.

Hoàng Tử Hiên giải thích nói: "Trong thế giới dưới mặt đất nhất định phải trọng tình trọng nghĩa trọng tín hứa hẹn, Chu Mặc thu Hải Đường quyên quán tiền lại sợ chiến không ra, còn để Giang lão bản gãy mặt mũi, đây coi như là phạm vào tín nghĩa quy củ, cho nên muốn xuyên ruột hai đao. Còn có chính là, tại thế giới dưới đất này theo câu lạc bộ nào liên không thể phản bội, không phải vậy liên sẽ biến thành chó nhà có tang, nếu như ai thu lưu phản đồ, vậy câu lạc bộ đều có thể quên công."

Khánh Trăn gật gật đầu, cái này hẳn lý giải.

Quy củ chính là người cần quyên định cho mình có lợi đi đầu kiện, có quy củ này, tất cả mọi người muốn phản bội câu lạc bộ thời điểm, vì phạm tín nghĩa thời điểm đều cần ước lượng một chút.

Bất quá, thế giới trong dưới mặt đất giang hồ lại còn có thể có loại quy củ này, ngược lại để hẳn có chút ngoài ý muốn.

Lúc này, Hoàng Tử Hiên nói ra: "Tựa như người tha ta một mạng, ta phải trả người một mạng, cái này cũng đồng dạng là giang hồ quy củ. Người tha ta một mạng, để cho ta có thời gian đi an bài vợ con, xử lý tốt thân hậu

sự, đợi ta tất cả đều an bài tốt đặng sau, lúc này người chính là để cho ta đi chết, ta cũng không thể cự tuyệt. Nhưng nếu như người bước ngoặt nguy hiểm ta thay người đem sự tình khiêng, vậy kế tiếp nếu như ta có thể sống qua cửa này, mệnh ta liền xem như chính mình kiếm về tới, không còn thiếu người cái gì."

Khánh Trần hơi xúc động: Thật mẹ nó chuunibyouto quy củ a.

Nhưng mà không biết vì cái gì, hắn luôn cảm thấy trong lòng còn giằng giằng hồ quy củ những người này, ngược lại để cái này bằng lãnh thế giới trong có chút độc thuộc về giang hồ nhân tình vị.

Cái này chỉ sợ là những đại nhân vật kia trên thân không gặp được đồ vật.

Nguyên bản Khánh Trần còn có chút không hiểu, vì sao Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn, Lý Đông Trạch ba người sẽ đối với Lý Thúc Đông như vậy trung thành, đến giờ phút này hắn rốt cuộc hiểu rõ.

Giang hồ.

Đây là một cái để Khánh Trần cảm giác cùng Cyberpunk thế giới không hợp nhau đồ vật, nhưng nó cứ như vậy tồn tại.

Đương nhiên, Khánh Trần vô cùng rõ ràng giang hồ này cũng không có như vậy thuần túy, Hoàng Tử Hiên người như vậy cũng sẽ không quá nhiều.

Lúc này, Hoàng Tử Hiên nghĩ nghĩ đột nhiên bổ sung một câu: "Đương nhiên, giang hồ quy củ là giang hồ quy củ, Giang lão bản buộc Chu Mặc nhất định phải một mình đi đến bệnh viện cũng có chút quá mức. Chu Mặc phía sau công ty quản lý rất lợi hại, nhưng bọn hắn cũng không dám tìm Giang lão bản nói cái gì, chỉ có thể nhận thua."

Khánh Trần minh bạch, Hoàng Tử Hiên là muốn ám chỉ chính mình, vị này Giang lão bản cũng không dễ trêu, nhưng lại không dám nói rõ.

Chỉ sợ Hoàng Tử Hiên cũng có chút suy nghĩ không thấu chính mình cùng Giang lão bản là quan hệ như thế nào, cho nên không tốt nói lung tung.

Nói thật, liêu ngay cả Khánh Trần cũng có chút mê hoặc, chính mình cùng vị này Giang Tiểu Đường chỉ gặp qua một mặt, đối phương vậy mà liêu cho mình mở nhiệm vụ như vậy trường hợp đặc biệt?

Có chút cổ quái.

Bất quá nhập gia tùy tục, Khánh Trần tại trong phòng thảo nhiên tọa hạ, ánh mắt thì khóa chặt tại trong lòng bát giác hai vị hạng gà tuyển thủ trên thân.

Hạng hồ đối ứng là cấp E siêu phạm giả, hạng trung đối ứng cấp độ F siêu phạm giả, cho nên, hạng lông, hạng gà đầu còn tại người bình thường phạm trù.

Đặt ở dĩ vãng, Hoàng Tử Hiên đối với loại cấp bậc này đấu quyên đầu khinh thường ngoảnh đầu một chút, thế nhưng là hấn lại phát hiện Khánh Trần nhìn say sưa ngon lành.

Vị này đã từng hạng hồ Quyên Vương suy tư, dựa theo đêm qua lực lượng so sánh đến xem, vị này Khánh Tiểu Thổ làm sao cũng phải là cấp E bên trong người nổi bật, thấy thế nào cái hạng gà đầu có thể thấy đi vào?

Nhưng mà hấn không biết, Khánh Trần nhìn chỉ là kỹ xảo mà thôi.

Đối với quyên thủ tới nói, hạng gà không có siêu phạm thoát tục lực lượng, ngược lại muốn tại trên kỹ xảo không ngừng rèn luyện.

Những người này ở đây trong lòng bát giác trải qua mấy chục trận, trên trăm trận chém giết, mỗi ngày còn muốn kinh lịch cường độ cao huấn luyện, những kỹ xảo kia cũng có thể gọi là thiên chùy bách luyện, từng cái đối với thời cơ cùng tiết tấu không chệch, đầu lô hỏa thuần thanh.

Hoàng Tử Hiên bỗng nhiên thử thăm dò ở một bên nói ra: "Dưới đài cái

kia hai cái hạng gà, một cái gọi Lý Vũ Triết, một cái gọi Thường Lạc Lạc, hai người kỹ thuật đều rất tốt, chỉ là vẫn luôn không có tiêm vào thuốc biến đổi gen. Lý Vũ Triết là mua không được thuốc biến đổi gen, mà Thường Lạc Lạc thì là đã mua đến thuốc biến đổi gen, nhưng hắn muốn sinh xong hài tử lại tiêm vào, kết quả vẫn luôn không tìm được lão bà. . ."

Khánh Trần một bên nhìn xem tranh tài vừa nói: "Hạng gà quyền thủ thăm như vậy sao, lão bà cũng không tìm tới?"

"Không phải tìm không thấy, " Hoàng Tử Hiền nói ra: "Hắn trước một hời còn nói cái bạn gái, kết quả bị hạng trung một cái quyền thủ cho tái r ồi. Ta hoài nghi hắn có thể sẽ nhin không được tiêm vào thuốc biến đổi gen, trực tiếp tìm quyền thủ kia báo thù."

"Quý vòng thật loạn, " Khánh Trần thở dài nói.

Lúc này, giữa sân Thường Lạc Lạc bỗng nhiên xoay người một cái, lại gắt gao lấy hông eo cùng cánh tay kiềm chế ở đối thủ, sinh sinh mang lệch đối thủ trọng tâm.

Hoàng Tử Hiền ở một bên gặp Khánh Trần nhĩn tình sáng lên, liền giảng giải: "Đây là phương bắc kỹ pháp đấu vật, hông eo là nhân thể trọng yếu nhất trực tâm một trong, thường thường có thể tại cận thân chiến đấu cùng giảo kỹ bên trong, đưa đến tứ lạng bạt thiên cân tác dụng."

Khánh Trần phục bàn lấy vừa mới Thường Lạc Lạc lấy hông eo làm trực kỹ xảo, trong nháy mắt lại nghĩ tới mấy loại hông eo làm trực chiến đấu phương thức.

Hắn đột nhiên cảm giác được, có người ở một bên phân tích cũng rất tốt a.

Khánh Trần nhìn v ề phía Hoàng Tử Hiền: "Dù sao người bây giờ cũng thụ thương, bằng không người đằng sau xế chiều mỗi ngày đến cho ta giảng giải giảng giải?"

Hoàng Tử Hiền sửng sốt một chút: "Dùng cái này trả lại người nhân tình

kia?"

Khánh Tr ần nghiêm túc nói: "Đây là để cho người trước trả một chút lợi tức."

Hoàng Tử Hi ền vui vẻ: "Đi."

Kỳ thật Khánh Tr ần còn có một cái mục đích, hẳn muốn thông qua Hoàng Tử Hi ền lão giang hồ này, tìm hiểu một chút thế giới trong trong tầng dưới chót nhân dân giang hồ kia.

...

...

Giờ này khắc này trong phòng ẩn nấp nào đó, nơi này treo từng bộ từng bộ nữ tính quần áo, phòng trong còn có to lớn phòng tắm cùng bồn tắm lớn, cái này rất rõ ràng là Giang Tiểu Đường chính mình tư nhân không gian.

Giang Tiểu Đường chính chống đỡ cái cảm ng ỡ tại một cái bàn trước, mà trước mặt nàng đứng thẳng một chỗ động thái hình chiếu 3D, chiếu ảnh bên trong rõ ràng là ngay tại nói chuyện với nhau Khánh Tr ần cùng Hoàng Tử Hi ền.

Nàng hơi nghi hoặc một chút nói một mình: "Thật sự là đến xem tranh tài học kỹ thuật? Thế nhưng là nhìn hạng gà tranh tài có thể học cái gì kỹ thuật?"

Đang khi nói chuyện, nàng dưới làn váy trắng nõn bấp chân khoác lên trước mặt trên giường mềm, trên chân thêu hoa giày đáy bằng hết sức tiên diễm, phụ trợ lấy mu bàn chân đặc biệt trắng nõn, phảng phất ngay cả trên mu bàn chân xương cốt đường vân cùng màu xanh mạch máu đều có một loại mỹ cảm đặc biệt.

Giang Tiểu Đường yên lặng nhìn xem trong ảnh toàn ký thiếu niên, không biết suy nghĩ cái gì.

Một lát sau, nàng đề xuống trên bàn một cái ấn phím nói ra: "Đổi một chút thi đấu trình, để Quách Nhược Siêu cùng Chung Minh Viễn đánh xuống một trận, tìm bọn hắn bù một chút tái sự hợp đồng, phí ra sân thêm 10%."

Cái bàn khám trong ampli truyền đến cấp dưới chần chờ thanh âm: "Lão bản, nguyên kế hoạch muốn so thi đấu hai người đều chuẩn bị ra sân."

Giang Tiểu Đường không nói gì, vèn vèn 3 giây đi qua, cấp dưới lập tức đổi giọng nói ra: "Ta cái này đi an bài."

Trong phòng Khánh Trần tại tranh tài khoảng cách hỏi: "Trong lòng bát giác thường xuyên phân ra sinh tử sao?"

"Thường xuyên," Hoàng Tử Hiên nói ra: "Hải Đường quyên quán còn tốt chút, Giang lão bản sẽ không tận lực truy cầu huyết tinh cùng kích thích. Nhưng rất nhiều tiểu quyên quán liên không giống với lúc trước, bọn hắn vì hấp dẫn một chút tâm lý kìềm chế người xem cùng dân cờ bạc, mỗi ngày đều sẽ tận lực giết chết một hai cái quyên thủ."

Khánh Trần không hiểu: "Không phải nói Hải Đường quyên quán bốn năm tháng mới có người mới đến xác định đẳng cấp sao, người mới ít như vậy, chẳng phải tất cả đều đánh chết xong?!"

Hoàng Tử Hiên lập tức bật cười: "Xem ra người đối với khu thứ bốn quyên quán thật không hiểu rõ, toàn bộ thành thị số 18 tổng cộng hơn một trăm nhà hắc quyên quán, khu thứ bốn thì tụ tập mười sáu nhà lớn nhất. Quyên thủ muốn xác định đẳng cấp mà nói, chỉ có tại khu thứ bốn trong mười sáu nhà quyên quán này xác định đẳng cấp mới chắc chắn. Dưới tình huống bình thường, mọi người sẽ đi chỉnh thể trình độ kém nhất Hoành Hưng quyên quán định, nơi đó cường độ thấp nhất, người chết ít nhất, một đêm đều có thể định hơn mười đi ra. Nói thật, Hoành Hưng quyên quán làm chính là vụ buôn bán này, bán quyên thủ giấy thông hành."

Đợi cho cần chứng vè sau, quyên thủ có thể tự do lựa chọn tranh tài, đi nhà nào quyên quán thi đấu đều được.

Giống Hải Đường quyên quán loại này quy mô lớn, sẽ nuôi chính mình chuyên môn quyên thủ.

Bình thường đi ra ngoài nói là người Hải Đường, quyên thủ lại so với đấng cấp mặt khác tràn quán tuyển thủ cao hơn một cái đầu, đây là tự nhiên cảm giác ưu việt.

Khánh Trần gật đầu tỏ ra hiểu rõ, cái này khu thứ bốn mươi sáu nhà quyên quán chẳng khác gì là cần giữ quyên thủ 'Phát chứng' quyên lực, toàn bộ thành thị số 18 quyên quán đầu cần dựa vào bọn hắn.

Mà Hải Đường quyên quán từ trước đến nay trình độ thuộc về cao nhất một nhóm kia, cho nên dưới tình huống bình thường, dám đến nơi này xác định đẳng cấp đầu là thiên tài.

Chỉ có thiên tài chân chính, huấn luyện viên mới có thể mang theo bọn hắn tới đây cầu cái một pháo gặp may.

Tại Hải Đường quyên quán xác định đẳng cấp cố nhiên nguy hiểm, nhưng ở nơi này xác định đẳng cấp mới nhất có hàm kim lượng, đường đi cũng đi nhất vững chắc.

Lúc này, Khánh Trần mới biết được sự phụ mình có bao nhiêu hố. . .

Hoặc là nói là, tổ chức Kỳ Sĩ truyền thống có bao nhiêu hố. . .

"A, thi đấu trình thay đổi, " Hoàng Tử Hiên nói ra: "Chờ một chút, như thế nào là Quách Nhược Siêu cùng Chung Minh Viễn đánh?"

"Có vấn đề gì không?" Khánh Trần hỏi.

Hoàng Tử Hiên do dự một chút nói ra: "Hai người này là hạng lông bên trong kỹ thuật tốt nhất, Hải Đường quyên quán đấng dạng sẽ tránh cho để bọn hắn hai cùng một chỗ tranh tài, bởi vì hai cái kỹ thuật lưu đánh nhau không dễ nhìn, người xem chưa hẳn có thể xem hiểu. Kì quái, đây là ai sắp

xếp tái sự?"

Hắn nhìn Khánh Trần một chút, trong lòng tự nhủ loại này an bài không phải là chuyên môn cho thiếu niên này học tập kỹ thuật dùng a?

Ngay tại Hoàng Tử Hi ền suy tư lúc, phòng bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, Giang Tiểu Đường ở ngoài cửa lười biếng mà hỏi: "Ta có thể vào không?"

Hoàng Tử Hi ền yên lặng nhìn về phía Khánh Trần, hắn không nghĩ tới Giang Tiểu Đường đẩy cửa vào trước đó, lại còn sẽ hỏi trước một tiếng.

Chương 194, bóng đen giao thoa

"Mời đến, " Khánh Trầ bình tĩnh nói ra.

Đã thấy Giang Tiểu Đường dạo bước mà vào, dễ dàng ng ỡ tại khoảng cách Khánh Trầ không xa trên ghế sa lon: "Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, hai người các người hôm qua mới đả sinh đả tử, hôm nay li ền làm bằng hữu."

"Vẫn còn không tính là bằng hữu, " Khánh Trầ nghiêm túc nói.

Lời này đem Hoàng Tử Hi ền nói sững sờ, nhưng hấn rất nhanh lại cảm thấy, đối phương loại này không chút nào hư giả phương thức nói chuyện, cũng làm cho người có chút dễ dàng.

Ngày bình thường còn nhi ều, rất nhi ều người cùng người xưng huynh gọi đệ, không có xảy ra việc gì trước đó phảng phất khác cha khác mẹ thân huynh đệ, xảy ra chuyện đằng sau từng cái không thấy bóng dáng.

Không biết vì cái gì, Hoàng Tử Hi ền cảm thấy mình ngược lại càng ưa thích cùng Khánh Trầ loại người này ở chung.

Lúc này, Giang Tiểu Đường cười cười: "Người ngược lại là trực tiếp, vậy ta cũng trực tiếp một chút tốt, người cùng ta ký quản lý ước đi, ta tới làm người người đại diện."

Khánh Trầ có chút kinh ngạc.

Mà Giang Tiểu Đường nhìn xem hấn ngạc nhiên ánh mắt: "Người chẳng lẽ ngay cả ta là làm cái gì cũng không biết a?"

Hoàng Tử Hiên ở một bên giải thích nói: "Giang lão bản mặc dù là Hải Đường quyên quán lão bản, nhưng cũng là khu thứ bốn nổi danh nhất người đại diện, nàng chỉ làm Lục Địa Tuân Hành cấp bên trong lợi hại nhất quyên thủ."

Ngụ ý là, Lục Địa Tuân Hành cấp trở xuống quyên thủ, còn không có ai có tư cách cùng với nàng ký quản lý ước.

Khánh Trăn hỏi: "Ta có chỗ tốt gì?"

"Ta có thể giúp người an bài đối thủ tốt nhất, " Giang Tiểu Đường bắt chéo hai chân nói ra: "Mà lại ta cam đoan giúp người quy hoạch một đầu nhanh nhất thành danh chi lộ, tựa như hôm qua ta giúp người an bài Hoàng Tử Hiên một dạng, để cho người trên đường thành danh không có chút nào thủy phân, trở thành ta Hải Đường quyên quán tốt nhất cây rụng tiên."

Nữ nhân này, cho dù là bắt chéo hai chân đầu đặc biệt ưu nhã cùng thướt tha.

"Tại sao là ta?" Khánh Trăn hỏi.

"Tướng mạo đẹp mắt, dáng người hoàn mỹ, đấu pháp huyết tính, " Giang Tiểu Đường bẻ ngón tay mấy đạo: "Người loại quyên thủ này dễ dàng nhất hấp dẫn nữ tính người xem, nhất là những cái kia tiêu tiên như nước đấm a di, các nàng sẽ vì người táng gia bại sản."

Khánh Trăn bình tĩnh nhìn trước mặt vị nữ nhân kia, nguyên lai đối phương đánh cái chủ ý này.

Ngày bình thường nhìn đấu quyên phần lớn là nam tính, nhưng mà cũng có ngoại lệ, trên thực tế có khá nhiều một bộ phận nữ tính cũng nhìn đấu quyên, nhưng các nàng chỉ nhìn đặc biệt một quyên thủ nào đó, mà lại cực kỳ điên cuồng.

Năm ngoái liên có một vị tướng mạo lấy vui tuổi trẻ quyên thủ nhận nữ tính truy phủng, đáng tiếc hẳn không có thực lực, lại thêm mặt khác quyên

thủ không quen nhìn hấn lên trước sân khấu còn trang điểm diễn xuất, liền
ngạnh sinh sinh đem hấn đánh chết tại trên lôi đài.

Việc này tại năm ngoái trả hết qua hi vọng truyền thông tin tức, nghe nói
khu thứ bốn bên này nào đó con phố đầu bày khắp nữ tính tế điện hấn hoa
tươi. . .

Lại có hai tháng liền đến vị quyên thủ này sau khi chết một năm tròn rồi,
nghe nói đã có nữ tính bắt đầu tổ chức hấn kỷ niệm nghi thức.

Khánh Trầ đối với Giang Tiểu Đường lúc đầu nói ra: "Ta đối với người
nói những này đầu không có hứng thú."

Quyên đài chỉ là hấn học tập kỹ xảo, bổ đủ thiếu khuyết địa phương, hấn
không có ý định ở chỗ này thành danh, cũng không có ý định lấy cái này
mà sống.

Có lẽ, đợi cho Khánh Trầ có thể không thủ xảo chiến thắng Lục Địa Tuầ
Hành cấp quyên thủ thời điểm, hấn liền sẽ quả quyết rời đi.

Bởi vì hấn còn có chuyện trọng yếu hơn.

Giang Tiểu Đường tựa hồ đối với Khánh Trầ trả lời cũng chẳng suy nghĩ
gì nữa, nằng lền nữa nói đến: "Nếu như người cùng ta ký quản lý ước,
không ai dám tại trên lôi đài giết người."

"Không có nguy cơ sinh tử, quyên đài ngược lại không có ý nghĩa, " Khánh
Trầ lền nữa lúc đầu: "Tạ ơn Giang lão bản hảo ý, nhưng ta chỉ không ở
chỗ này."

Hoàng Tử Hiền ở bên cạnh có chút ngẫm tự mình hấn lo lắng, bởi vì hấn
rất rõ ràng hạng hồ bên trong có Hải Đường quyên quán kim bài đá thủ,
loại người này sẽ chuyên môn vì Giang Tiểu Đường tại trên lôi đài thanh lý
không nghe lời quyên thủ!

Giang Tiểu Đường giống như cười mà không phải cười nhìn về phía

Hoàng Tử Hiên: "Ta biết người đang suy nghĩ gì, nhưng ta sẽ không như thế làm, đẹp mắt như vậy đê đê, ta làm sao bỏ được để hấn chết đâu. Coi như không cùng ta ký quản lý ước, một dạng có thể vì ta Hải Đường quyên quán kiểm lời không ít tiền đâu. Đi, vậy liền không quấy rầy hai vị xem so tài."

Nói, Giang Tiểu Đường đứng dậy đi ra ngoài cửa, nàng bỗng nhiên lại quay đầu nói với Khánh Trăn: "Đúng rồi, phòng này lưu cho người dùng, muốn nhìn tranh tài tùy thời đều có thể tới. Còn có, mặc dù người không có cùng ta ký quản lý ước, nhưng hạng hồ Quyên Vương chia hoa hồng tỉ lệ ta làm theo cho người."

Khánh Trăn nghiêm túc nói ra: "Tạ ơn."

Phòng VIP số 001 khoảng cách lòng bát giác gần nhất, nhìn cũng rõ ràng nhất.

Mà Quyên Vương cấp bậc chia, cũng xác thực đầy đủ mê người.

Hoàng Tử Hiên lúc này đầu đã mộng, hấn cơ hồ coi là vị này Giang lão bản đã thành Khánh Trăn fan hâm mộ!

Quyên quán lão bản trở thành một quyên thủ nào đó fan hâm mộ cũng không hiếm lạ, nhưng việc này nếu như đặt ở rấn độc một dạng Giang lão bản trên thân, tóm lại để cho người ta cảm thấy có chút không chân thực.

"Nhanh chữa khỏi vết thương đi, " Giang Tiểu Đường khẽ cười nói: "Hôm nay người có thể không thế nào đẹp mắt."

Khánh Trăn theo bản năng sờ lên chính mình sưng thành bánh mì một dạng gương mặt. . .

"Còn có, người có thể không gọi ta Giang lão bản, nếu như gọi ta là tỷ tỷ mà nói, ta đưa cho người chia hoa hồng tỉ lệ đêcao đến Lục Địa Tuần Hành cấp như thế nào?" Giang Tiểu Đường cười nhẹ.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút.

Nhưng không đợi h ắn kịp phản ứng, Giang Tiểu Đường cũng đã ra cửa:
"Đùa thôi."

Ban đêm, Khánh Tr ần ng ồi xe bảo mẫu về đến nhà, Lý Thúc Đ ồng vẫn như cũ không thấy tăm hơi.

H ắn yên lặng phục bàn lấy hôm nay thu hoạch, cảm giác đơn một ngày này li ền để kinh nghiệm của h ắn tăng lên không ít, nếu là ở đối mặt Hoàng Tử Hi ền, h ắn chỉ sợ có thể có càng nhiều phương thức để chống đỡ đối phương tiên công, tuyệt đối sẽ không giống giống như hôm qua chật vật.

Khánh Tr ần cần chính mình đi mỗi một bước, đầu vững chắc không gì sánh được.

"Nhất, người ở đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ta tại, " Nhất h ồi đáp: "Giang Tiểu Đường, 27 tuổi, chưa lập gia đình chưa dục. . ."

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần vội vàng gọi lại: "Cái này đầu cái gì cùng cái gì, trí tuệ nhân tạo sao có thể bát quái đến loại trình độ này? ! Ta cũng không muốn hỏi cái này, cũng không quan tâm Giang Tiểu Đường là tình huống như thế nào! Ta biết Giang Tiểu Đường hôm nay rất dị thường, ta vô cùng rõ ràng n àng khẳng định là bởi vì nhận biết sự phụ mới cho ta đãi ngộ đặc biệt."

Khánh Tr ần hôm nay phát giác không thích hợp lúc li ền bắt đầu kiểm tra ký ức, sau đó h ắn li ền phát hiện hôm qua sự phụ lên xe lúc chậm một bước, chính mình sau khi lên xe, Lý Thúc Đ ồng nhất định nói với Giang Tiểu Đường cái gì, đây mới là Giang Tiểu Đường cho h ắn đãi ngộ đặc biệt mẫu chốt.

Không thể không nói, có thể phục bàn ký ức là chuyện tốt, nó luôn có thể giúp người nhớ lại một chút thất lạc chi tiết.

Khánh Tr ần nằm trên ghế sa lon nhìn lên trần nhà, phát ra đến từ sâu trong linh hồn nghi vấn: "Nhất, người vì cái gì như vậy bát quái a."

"Người không cảm thấy khi một ít chuyện phát sinh lúc, lặng lẽ quan sát đến tất cả mọi người phản ứng, là một kiện chuyện rất vui thích sao?"

Nhất hỏi lại: "Nhất là tại trên internet, một người ngày bình thường sợ hãi rụt rè chột biển dũng mãnh, người loại người tại trên lôi đài cũng dám li ều mạng này, lại biến dị thường cẩn thận. Quan sát đây hết thấy, bản thân li ền rất có ý tứ."

"Cho nên, người là đang quan sát nhân loại?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, giống như là có một cái quái vật khổng lồ chính yên lặng trốn ở trong thế giới này, nó cùng nhân loại cộng đồng sinh tồn lấy, nhưng nhân loại lại không cách nào chú ý tới nó hành động quỹ tích cùng tư duy.

Nhất nói ra: "Dài dằng đặc sinh mệnh bên trong, cũng nên tìm cho mình điểm niềm vui thú."

"Được chưa, người vui vẻ là được rồi, " Khánh Tr ần nằm tại trong ghế sofa lẳng lẳng dưỡng thương.

"Người ngay từ đầu muốn hỏi gì?" Nhất hỏi.

"Sự phụ ta đi đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"H ồi ngục giam số 18, " Nhất trả lời.

"Hắn về ngục giam số 18 làm cái gì, không phải nói chờ chủ nhật cùng ta cùng một chỗ trở về sao?" Khánh Tr ần bu ồm bực.

"Bởi vì hắn phán đoán, tại đấu quy ền đằng sau cử động của người sẽ khiến Khánh thị một ít người chú ý, dù sao trùng tên trùng họ xuất hiện tỷ lệ không tính lớn, cho nên khẳng định sẽ phái người đi ngục giam xem xét, "

Nhất h ồi đáp: "Cho nên sự phụ người dịch dung đổi mặt, giúp người đi làm không ở tại chỗ chứng cứ."

Cho nên, khi Khánh thị tập đoàn đi hạch nghiệm Khánh thị Khánh Tr ần phải ch ằng tại ngục giam số 18 lúc, li ền sẽ phát hiện hai cái Khánh Tr ần là đ ồng thời t ần tại, cái này cũng li ền đã chứng minh quy ền thủ Khánh Tr ần cùng Khánh thị Khánh Tr ần cũng không liên quan.

Khánh Tr ần không nghĩ tới, sự phụ cái này biến mất một ngày, vậy mà cũng là đang vì mình thân phận vá v ếu.

Đối phương vì đ ể cho chính mình nắm giữ một cái thân phận mới, cũng coi là nhọc lòng.

Nhưng mà đối phương càng là làm như thế, Khánh Tr ần trong lòng lại càng là có loại cảm giác xấu.

Nhưng h ắn còn nói không ra cảm giác này từ đâu mà tới.

Lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, Khánh Tr ần cẩn thận từng li từng tí nhích tới g ần: "Ai vậy?"

Đang khi nói chuyện, khóa cửa lại c ồm c ụp một tiếng tự mình lái, chỉ gặp bên ngoài đứng đ ẩy hai tên liên bang thám viên, một người tay trái đưa ra giấy chứng nhận, tay phải c ần thương giới chỉ vào Khánh Tr ần: "Giờ hai tay lên, thông lệ kiểm tra."

Một người khác chậm rãi thu h ồi mở cửa giải mã dụng cụ, sau đó tại Khánh Tr ần giờ hai tay lên v ềsau, tiến lên nhào nặn Khánh Tr ần bộ mặt, nhìn phải ch ằng có mang mặt nạ da người mô phỏng chân thật.

Xác nhận không có đ ằng sau, hai vị liên bang thám viên không có chút nào xâm phạm người khác tư ần giác ngộ, quay người li ền lặng yên không tiếng động rời đi.

Khánh Tr ần ở phía sau sinh khí h ồ: "Uy, các người làm cái gì vậy?"

Nhưng hai tên liên bang thám viên cũng không có đáp lại, rất nhanh liền ngẩng đầu thang máy rời đi.

Khánh Trần đóng cửa phòng: "Người biết bọn hắn sẽ đến à?"

Nhất trả lời: "Đúng thế."

"Vậy người thế nào không nhắc nhở ta đây?" Khánh Trần bất đắc dĩ.

"Như thế biểu hiện của người liền mất tự nhiên, " Nhất nói ra.

"Bọn hắn đây là muốn làm gì?" Khánh Trần nghi hoặc.

"Song hướng đi điều tra hai cái Khánh Trần có tồn tại hay không thay thế."

...

...

Trong đêm tối, đang có một chi đội xe nhanh như điện chớp từ thành thị số 18 lái ra, lái về phía vùng ngoại ô ngục giam số 18.

Khi đội xe từ rắc rối phức tạp rừng sắt thép bên trong xông ra lúc, ánh mắt sáng tỏ thông suốt.

Trên xe có người nắm lấy một cái máy tính bảng, đó là liên bang vừa mới khẩn cấp phê duyệt "Lệnh thẩm vấn" .

Văn bản tài liệu biểu hiện: Cho phép liên bang uỷ ban quản lý trị an thẩm vấn Khánh Trần , khiến cho hiệp trợ điều tra số hiệu 1092112 vụ án.

1092112 vụ án: Thành thị số 18 khu thứ bốn phát sinh cùng một chỗ nhập thất hung sát án, người bị tình nghi đang lẫn trốn. . .

Kỳ thật vụ án này là hư vô, để Khánh Trần hiệp trợ điều tra cũng là có lẽ

có, đây chỉ là Khánh thị một ít người muốn xác nhận Khánh Trầ thân phận một loại thủ đoạn.

Trong đội xe tất cả "Thám viên", cũng đều là người Khánh thị. Hoặc là cho Khánh thị bán mạng, hoặc là bản thân liề là Khánh thị thành viên.

Theo lý giảng chuyện này không nên phức tạp như vậy, Khánh thị chỉ cần phải một người đến quan sát, sau đó tại quan sát lúc xác nhận một chút liề tốt.

Nhưng hết liề này tới liề khác khâu này xảy ra vấn đề Ngục giam hệ thống quản lý sớm hai ngày liề hướng uỷ ban quản lý trị an tuyên bố tình hình bệnh dịch cảnh cáo, nói là trong ngục giam xuất hiện như nhau quan trạng virus mang theo người, trước mắt tất cả ngục giam đã ở vào cấp 3 tình trạng đê phòng, đang tiến hành phòng dịch cách ly.

Tất cả quan sát toàn bộ hủy bỏ!

Cái này khiến cho Khánh thị nhất định phải đi trình tự tư pháp, mới có thể thuận lợi nhìn thấy Khánh Trầ.

Trong xe có người thấp giọng nói ra: "Các người nói, cái này cái gọi là cấp 3 tình trạng đê phòng có phải hay không là có người muốn trợ giúp Khánh Trầ giấu diếm cái gì, không phải vậy tại sao phải trùng hợp như vậy?"

"Cũng không tính xảo, " có người nói: "Đấu quyề phát sinh một ngày trước ngục giam liề giới nghiêm, liề xem như muốn giúp cái kia Khánh Trầ giấu diếm thân phận, vậy dứt khoát không đê cho hắn đi tranh tài, không phải so cái này tiết kiệm nhiều việc? Mà lại ngục giam hệ thống quản lý cùng chúng ta không phải một cá thể hệ, nơi đó chỉ sợ là toàn liên bang nhất công chính nhất không giảng nhân tình địa phương, ai có thể đê vị kia Nhất trợ giúp làm loại tiêu động tác này?"

"Ta luôn cảm thấy có chút cỡ quái, cả sự kiện đê lộ ra kỳ quặc, " một người khác nói ra: "Được rồi, hết thấy cũng chờ nhìn thấy Khánh Trầ liề biết."

Đợi cho bọn hắn đi vào 20 dặm bên ngoài vùng ngoại thành, trên đội xe bảy tám người chờ ở bên ngoài, còn có hai người thì tại giám ngục máy móc chỉ dẫn bên dưới, tiến hành sát trùng trừ độc biện pháp.

Không chỉ có như vậy, cần trong tay lệnh thẩm vấn hai tên thám viên còn muốn thay đổi che đậy toàn thân trang phục phòng hộ, toàn thân trên dưới chỉ có bộ mặt là một khối hơi mờ màng phòng hộ, địa phương còn lại tất cả đều bao lấy cực kỳ chặt chẽ.

Hai tên thám viên nhìn nhau, đều đã nhận ra một tia dị dạng.

Bọn hắn tại giám ngục máy móc chỉ dẫn tiến vào phòng thẩm vấn, chẳng được bao lâu, người mặc đồng dạng trang phục phòng hộ Khánh Trầ tại giám ngục máy móc áp giải dưới, ng ồi xuống đối diện bọn họ.

'Khánh Trầ' bình tĩnh nói ra: "Ta không biết cái gì 1092112 vụ án, cũng không có cái gì có thể hiệp trợ, nếu như là Khánh thị bên trong có người muốn thông qua loại này loạn thất bát tao sự tình để cho ta rời khỏi bóng dáng chi tranh, vậy bọn hắn chỉ sợ suy nghĩ nhiều."

Trong đó một tên thám viên nói ra: "Không cần khẩn trương, cái này kỳ thật chính là cái tiến đến ngục giam thủ đoạn, không có người nào thật muốn vu oan hãm hại người. Tự giới thiệu mình một chút, ta là uỷ ban quản lý trị an cấp 2 cảnh ti, Khánh Huân. Nghiêm ngặt tới nói, nên tính là người đường ca, mặc dù hai ta trước kia cũng chưa từng thấy qua mặt."

Đối diện 'Khánh Trầ' nhẹ nhàng thở ra: "Các người tìm ta có việc sao?"

"Chúng ta muốn hỏi một chút, người gần nhất có hay không đi ra ngục giam?" Khánh Huân hỏi.

"Không có, ta nếu có thể ra ngoài đã sớm đi ra, " 'Khánh Trầ' nói ra: "Khánh Ngôn đâu, thật lâu chưa thấy qua hắn, vì cái gì không phải hắn đến?"

Hai tên thám viên nhìn nhau, Khánh Huân nói ra: "Khánh Ngôn chết rồi."

Nói xong, hai người liền chăm chú nhìn 'Khánh Trầ'n', nhưng giữa lẫn nhau cách trang phục phòng hộ, thiếu niên biểu lộ cũng nhìn không rõ ràng.

'Khánh Trầ'n' tựa hồ cũng không kinh ngạc, chỉ là nhàn nhạt hỏi: "Hắn chết như thế nào?"

"Sử dụng chip Dopamine quá độ dẫn đến bị quan chán đời, tại trước mắt bao người tự sát," Khánh Huân nói ra: "Đây là bàn sắt, cùng những người khác không có quan hệ gì."

'Khánh Trầ'n' bình tĩnh nói: "Chết tốt lắm."

Khánh Huân nhíu mày: "Người tuyệt không giết mình, thậm chí không có chút cảm xúc ba động nào."

"Ta hẳn là hiển lộ ra một chút thần sắc cao hứng có đúng không," 'Khánh Trầ'n' cười nói: "Cũng thế, ta cùng hắn quan hệ kém như vậy, hắn chết ta là hẳn là cao hứng một chút."

Nhưng vào lúc này, Khánh Huân cùng một tên khác thám viên bỗng nhiên lên một lượt trước một bước, hai người liền thủ xé toang 'Khánh Trầ'n' trên người trang phục phòng hộ, hiển lộ ra trong quần áo Khánh Trầ'n diện mục thật sự.

Bọn hắn hoài nghi, trang phục phòng hộ này chính là dùng để ẩn nấp thân phận chân thật dùng, người dưới trang phục phòng hộ, khả năng căn bản cũng không phải là Khánh Trầ'n!

Trong phòng thăm vấn còi báo động đại tác, mà Khánh Huân thì gắt gao đè lại 'Khánh Trầ'n', một bên đi đều ra mặt phẳng đến thăm tra đối chiếu dung mạo, một bên vào tay tại đối phương bộ mặt nhanh chóng, dùng sức xoa nắn, tựa hồ muốn nhìn hẳn có phải hay không mang mặt nạ da người.

Bây giờ liên bang có rất nhiều sinh sản mặt nạ mô phỏng chân thật tổ chức,

rất nhiều đều có thể dễ giả loạn chân.

Hơn mười giây sau Khánh Huân nhẹ nhàng thở ra: "Thanh tuyến phù hợp, bộ mặt phù hợp, xác nhận thân phận."

Trang phục phòng hộ này dưới, thành linh chính là Nhất tại hệ thống bên trong xuyên tạc qua 'Khánh Trầ' .

Lúc này ngoài cửa giám ngục máy móc xông vào, một trong đó tính thanh âm nói ra: "Hai người các người dính lú trái với ngục giam quản lý đi đều lệ đi đều thứ 27, trước lâm thời bắt hai người các người, chuyển giao đến uỷ ban quản lý trị an tiến hành thẩm tra xử lí."

Khánh Huân cùng một tên khác thám viên nhìn nhau cười một tiếng, bọn hắn đã sớm biết Nhất sẽ đem bọn hắn chuyển giao ra ngoài, cho nên cũng không lo lắng.

Theo bọn hắn nghĩ, ngục giam hệ thống quản lý mặc dù công chính, nhưng như trước vẫn là như vậy cứng nhắc.

Đợi cho bọn hắn bị chuyển giao đến uỷ ban quản lý trị an, tại chỗ liề sẽ vô tội phóng thích, sau đó bọn hắn liề có thể trở về ngủ ngon giấc.

Hai người này bị giám ngục máy móc mang đi về sau, 'Khánh Trầ' bộ mặt khôi phục thành Lý Thúc Đầ hình dạng của mình, hắn vượt vượt gương mặt của mình: "Ta thật sự là kém chút liề không nhịn được muốn giết chết hai người này."

Hậu phương, Lâm Tiểu Tiểu đẩy cửa vào: "Lão bản, chúng ta có cần phải như vậy phải không, còn chuyên môn làm cái trang phục phòng hộ gây nên bọn hắn hoài nghi?"

Lý Thúc Đầ cười một cái nói: "Người biết cái gì, trong nhân thế này tất cả mọi người, đều chỉ tin tưởng mình tâm tâm khổ khổ tìm tới chân tướng, nếu như không khổ cực một chút, bọn hắn sẽ còn tiếp tục còn nghi vấn."

Cho đến giờ phút này, Khánh Tr ần thân phận mới mới xem như an tâm.

Vì để cho Khánh Tr ần chân thật trở thành chân chính bóng dáng, Lý Thúc Đ ồng hôm nay lựa chọn trở thành Khánh Tr ần bóng dáng.

Chương 195, ACE-005? Đã sớm cho người a

Đếm ngược 18:00:00.

Sáu giờ sáng, cửa sổ pha lê bên ngoài là tuyết lông ngỗng cùng đen nghịt rừng rậm, mà trong phòng thì vang lên củi lửa đốt nứt đôm đốp âm thanh.

Không phải ngoài cửa sổ thật rơi xuống càng nhiều tuyết, mà là Nhất giúp Khánh Trầ hoán đổi nhiều trắng giặc ngủ hình thức.

Không biết vì cái gì, trong loại hoàn cảnh này Khánh Trầ ngủ đặc biệt an ổn.

Đông đông đông, cửa chính truyề ra ngoài đến tiếng đập cửa, hấn lập tức từ trên giường ng ẫ xuống muốn đi mở cửa.

Chẳng qua là khi hấn đi ra phòng ngủ, lại trông thấy Lý Thúc Đ ồng chính cười nhẹ nhàng ng ẫ ở trên ghế sa lon: "Ta đi mở cửa."

Khánh Trầ không biết sự phụ là khi nào trở về, hấn đúng là một điểm động tĩnh đều không có nghe được.

Đã thấy Lý Thúc Đ ồng kéo cửa phòng ra, ngoài cửa Ưng Ưng có chút co quắp: "Thúc thúc tốt, ta tìm đến Khánh Trầ."

"Hấn vừa tỉnh ngủ, người tìm hấn có chuyện gì không?" Lý Thúc Đ ồng cười hỏi.

"Áo, ta gọi hấn cùng đi tham gia du hành, nếu không thúc thúc người cũng cùng theo một lúc đi thôi?" Ưng Ưng hỏi: "Hiện tại liên bang giáo dục thể chế đã mục nát, chúng ta muốn trước thôi động giáo dục cải cách, để

mọi người tất cả đều nắm giữ tri thức, dạng này mới có thể ở đây trên cơ sở buông lỏng tập đoàn đối liên bang ảnh hưởng!"

Lý Thúc Đĩnh cười cười, quay đầu lại hỏi nói: "Tiểu Trầ, người đi tham gia du hành đi, Ương Ương đừng học đến gọi người."

"Ta không đi, " Khánh Trầ trong phòng nói ra: "Ta hôm nay còn phải đi quyên quán xem so tài."

"Tốt a, " Ương Ương gật đầu: "Vậy ta cùng Trịnh Úc đừng học cùng đi, thúc thúc người cùng Khánh Trầ lúc nào đổi chủ ý, tùy thời đều có thể đến, chúng ta từ quảng trường Vân Sơn xuất phát, một đường hướng trung tâm thành phố đi. Ngài yên tâm, đây là hợp pháp lập hồ sơ hoạt động du hành."

"Ừm, " Lý Thúc Đĩnh cười đưa mắt nhìn Ương Ương cùng Trịnh Úc rời đi, sau đó mới đóng cửa lại.

Khánh Trầ từ trong phòng ngủ đi tới bình tĩnh suy đoán nói: "Nàng ở chỗ này, hẳn là thuận tiện dùng nàng cảm giác lực từ trường lực, tại sau cùng thời gian bên trong xác định ngài cùng ta có ở đó hay không cao ốc Lạc Trầ."

Dù sao Lý Thúc Đĩnh dạng này Bán Trầ tọa trấn ngục giam số 18, ai lại dám động thủ đâu.

"Nhất, xác nhận một chút các nàng là thật không nữa đi r ấ?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

"Xác nhận, đã ng ấ lên tiến về quảng trường Vân Sơn đoàn tàu hạng nhẹ số 22, " Nhất trả lời.

Lý Thúc Đĩnh quay đầu hướng Khánh Trầ cười nói: "Vậy nàng hiện tại cũng đã chủ động từ bỏ giám thị chúng ta, dù sao nếu quả như thật muốn giám thị, hẳn là toàn bộ ngày đầu đợi tại nhà này cao ốc Lạc Trầ mới đúng, cứ như vậy chúng ta lúc nào rời đi nàng đều có thể biết. Có lẽ nàng

mới đầu là vì tổ chức Át Bích, nhưng bây giờ hẳn không phải là."

Khánh Trần nghĩ ngợi: "Ừm, có khả năng."

Lý Thúc Đông cười cười: "Chúng ta cũng lên đường thôi, hôm nay nhiều như vậy tổ chức, nhiều như vậy thế lực lôi kéo ra một trận võ kịch lớn đến, nhưng trò hay mở màn trước đó, nhân vật chính cũng phải trình diện mới được."

Sự đồng hai người thay đổi sạch sẽ màu trắng quần áo thể thao, riêng phần mình mang lên mũ lưỡi trai, hướng cao ốc bên ngoài đi đến.

Lý Thúc Đông đứng tại trong thang máy pha lê, lẳng lặng thưởng thức hết thảy trước mắt.

...

Treo trên bầu trời quảng trường Vân Thượng bên trong, lít nha lít nhít đứng đầy người du hành, mọi người trên mặt thoa màu đỏ du hành tiêu chí.

Trong đám người đang có hơn ngàn tên học sinh xuyên thẳng qua trong đó, bọn hắn tự phát tổ chức lấy, phân phát tràn ngập quảng cáo lá cờ nhỏ, còn có hoành phi.

Lá cờ nhỏ nhìn liền rất giá rẻ, đó là các học sinh đi cả ngày lẫn đêm lấy tay công tác đi ra, dạng này có thể tiết kiệm chi tiêu.

Trên tay bọn họ từng cái kề cận thấp kém nhựa cao su, nhưng trên mặt lại tràn đầy nhiệt tình đáng tươi cười.

Các học sinh phân phát lá cờ nhỏ thời điểm, còn khích lệ cho nhau lấy:
"Cải biến thế giới!"

"Cải biến thế giới!"

Mặc dù chính bọn hắn khả năng cũng còn không nghĩ rõ ràng làm như thế

nào cải biến thế giới, đám người liền mệnh mông cuồn cuộn hướng phía thượng tam khu xuất phát.

Bên đường có vài chục tên phóng viên phát sóng trực tiếp lấy trận này thịnh đại du hành, mà du hành đại biểu thì thân nhiên đối mặt truyền thông, nói ra chính mình tổ c ãi.

Một tên đệ tử đại biểu nhìn xem màn ảnh nói ra: "Chúng ta đây là hợp pháp du hành, nhân số, tổ c ãi, lộ tuyến, tất cả đều tiến hành qua báo cáo chuẩn bị, mà lại chúng ta hứa hẹn tuyệt sẽ không sử dụng võ lực, đ ãng thời sẽ kiên quyết chống lại võ lực!"

Du hành chính là du hành, bọn hắn phải bảo đảm trận này du hành đến cuối cùng sẽ không thay đổi vị.

Một khung xe bay từ du hành đội ngũ trên không bay qua, Khánh Tr ầ n ng ẫ ở trong xe yên lặng nhìn phía dưới, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì.

Lý Thúc Đ ãng đột nhiên hỏi: "Người đối với loại này học sinh du hành thấy thế nào?"

Khánh Tr ầ n nói ra: "Thế giới này không có cách nào thông qua du hành đến cải biến, tập đoàn với cái thế giới này không chế xa so với bọn hắn trong tưởng tượng càng thêm đáng sợ."

"Đúng vậy a," Lý Thúc Đ ãng vừa cười vừa nói: "Du hành báo cáo lập hồ sơ cùng ngày, mặc dù liên bang đương cục thông qua được phê duyệt, nhưng khi lúc trời tối Lý thị liền bắt đầu tìm kiếm vị kia tài trợ trận này du hành tiểu thương nhân. Người làm ăn nhỏ kia là người của chúng ta, khuya ngày hôm trước tại sắp xếp của chúng ta dưới, lặng lẽ rời đi liên bang, về sau cũng sẽ không trở lại nữa."

Trận này không có khói lửa chiến tranh, tại các học sinh còn không có ý thức được địa phương, đã bắt đầu.

Khánh Trậ̀n ngạc nhiên nhìn về phía Lý Thúc Đ̣ng, nguyên lai sư phụ hai ngày này còn tại bậ̣n bậ̣u chuyện này, hặ́n cũng không nghĩ tới trận này du hành phía sau lại là chính mình sư phụ tại tài trợ.

Lý Thúc Đ̣ng cười nói: "Ta cũng chỉ là tiện tay tài trợ thôi, thật sự là xem bọ̣n hặ́n quá keo kiệt, nhìn có chút không nổi nữa. Tối thiểu, không thể để cho bọ̣n nhỏ đói bụng hô to khẩu hiệu đi."

"Sư phụ, con đường này sẽ rất nguy hiểm, " Khánh Trậ̀n nói ra.

Lý Thúc Đ̣ng nói ra: "Ngay tại mặt khác tập đoàn cùng thế lực trắng trợn tìm kiếm, bắt, xử quyết thời gian hành giả thời điểm, ta cùng những thời gian hành giả kia hàn huyên rất nhiều, tỉ như các người thế giới ngoài lịch sử."

"Sư phụ tại sao muốn trò chuyện cái này?" Khánh Trậ̀n không hiểu.

"Lão sư cũng không phải cái gì đầu hiểu, cho nên nghe nhiều nhìn nhiều nhiều học, tổng không có sai, " Lý Thúc Đ̣ng cảm khái nói: "Ta phậ́n võ tu hành nửa đời, cuối cùng bị một đám cùng chung chí hướng bằng hữu kéo đi gây sự, sau đó lại nhìn xem bọ̣n hặ́n từng cái chết ở trên đường. Kỳ thật ta chỉ là cái võ phu a Tiểu Trậ̀n, cho nên cũng không có như vậy cao thượng lý tưởng, con đường này đi đến hiện tại, ta chỉ là không muốn những bằng hữu kia không công chết đi. Bọ̣n hặ́n nhảy cậ̃ng hoan hô suy nghĩ muốn làm thành sự tình, ta muốn dùng quậ́ng đời còn lại giúp bọ̣n hặ́n hoàn thành."

Khánh Trậ̀n kinh ngạc nhìn Lý Thúc Đ̣ng, hặ́n là không nghĩ tới đối phương sẽ cho mình hạ một cái võ phu định nghĩa.

Hặ́n hỏi: "Sư phụ cùng các thời gian hành giả hàn huyên đoạn lịch sử nào?"

"Thế giới mới đặ́n sinh một đoạn kia, " Lý Thúc Đ̣ng cười nói: "Ta để bọ̣n hặ́n giúp ta mang theo USB trở về, ta xem rất nhiều văn hiến cùng tư liệu, con mắt đầu nhanh nhìn mù. Nhưng ta thích nhất, hay là thế giới mới thành lập quá trình. Tại trong đoạn lịch sử kia, có quá nhiều tiên hiệ̀n cái

sau nối tiếp cái trước ngã xuống đêm trước tờ mờ sáng."

Nói thật, thế giới trong khoa học kỹ thuật cao hơn nhiều thế giới ngoài, cho nên rất nhiều người đầu cảm thấy, thế giới ngoài tựa hồ không có gì đồ vật hữu ích tại thế giới trong.

Nhưng rất nhiều người đầu sai, tư tưởng hào quang cũng sẽ không bởi vì khoa học kỹ thuật tiên tiến hay là rút lại phía sau mà bị long đong.

"Lão sư, " Khánh Trầ nhẹ giọng lập lại: "Con đường này rất nguy hiểm."

Lý Thúc Đờng cười nhìn về phía hắn nói ra: "Khánh Trầ, người có nghĩ tới hay không các người tại thế giới ngoài có thể có hậu đãi sinh hoạt là dựa vào cái gì, các người các tiền bối lại là như thế nào lấy được thắng lợi? Bọn hắn khi đó kinh lịch lấy cái gì."

Khánh Trầ trầm mặc.

Lý Thúc Đờng tiếp tục nói: "Rất nhiều thời gian hành giả kính nể bọn hắn, nhưng kỳ thật các người tiền bối so tất cả mọi người tưởng tượng càng thêm đáng kính nể. Người từ sau người tới góc độ đương nhiên biết sẽ có thế giới mới, người cũng biết các người cuối cùng sẽ lấy được thắng lợi, nhưng các người tiền bối cũng không biết."

"Bọn hắn đang nói 'Chúng ta nhất định sẽ thu hoạch được thắng lợi cuối cùng' lúc, kỳ thật cũng không có như vậy chắc chắn, bọn hắn chỉ là muốn cho mình một chút dũng khí thôi. Các người các tiền bối khi đó kỳ thật căn bản không biết, bọn hắn hi sinh phải chăng có thể đổi lấy thắng lợi, thậm chí không biết bọn hắn hi sinh là có hay không có ý nghĩa, nhưng bọn hắn vẫn kiên trì. Các tiền bối mang tâm thần bất định cùng e ngại tâm tình, vì lý tưởng cái sau nối tiếp cái trước để đêm dài trông bình minh, đây mới là kiên định tín ngưỡng."

Khánh Trầ trầm mặc như trước lấy, không cần người hiện đại ánh mắt đi xem kỹ lịch sử, mới là chính xác lịch sử quan.

Hắn một mực biết những tiền bối kia thật vĩ đại, nhưng như cũ đánh giá thấp bọn hắn vĩ đại.

"Đừng nghĩ trước nhiều như vậy, " Lý Thúc Đổng vui tươi hơn hờ cười nói: "Những chuyện này tạm thời đầu cùng người không có quan hệ gì, người muốn làm chính là phong phú chính mình, đem cơ sở nên vững chắc, để cho mình mỗi một bước đầu đi mạnh mẽ. Ta nghe Nhất nói hôm qua người một mực tại Hải Đường quyên quán xem so tài, người cũng đã minh bạch ý tứ của ta."

"Ừm, sư phụ người là cảm thấy ta căn cơ quá nhỏ bé, nếu có một ngày gặp được cùng mình thực lực giống nhau cao thủ, rất có thể sẽ bị đối phương kỹ xảo, kinh nghiệm đánh bại, " Khánh Trần nói ra.

"Ừm, rất nhiều siêu phàm giả thành danh đằng sau, đã cảm thấy mình đã không cần lại đi học tập phàm tục kỹ xảo, nhưng sự thật cũng không phải là như vậy, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Sinh tử chém giết ở giữa, một cái kỹ xảo chi kém chính là sinh tử có khác, người có thể như thế thiết thực là chuyện tốt."

"Ta sẽ mau chóng nắm giữ tất cả kỹ xảo cận chiến, " Khánh Trần nói ra.

"Ta vẫn cảm thấy có chút kỳ quái, " Lý Thúc Đổng cười nói: "Người vì sao như vậy có tính nhẫn nại, biết rõ ta chỗ này có vật cấm kỵ ACE-002 cùng ACE-005, nhưng cho tới bây giờ cũng không hỏi ta là cái gì, ở nơi nào, có làm được cái gì."

Khánh Trần thành khẩn nói: "Sư phụ người muốn nói cho ta thời điểm, tự nhiên sẽ nói cho ta biết."

"Cái này khiến sư phụ cảm thấy rất không có ý nghĩa a, " Lý Thúc Đổng thở dài nói: "Bình thường đều là học sinh chủ động muốn dùng cái gì đồ vật, dạng này sư phụ mới có thể có cảm giác thành tựu, người cái gì đều không mở miệng muốn, liền để ta cảm thấy rất không có ý nghĩa."

"Vậy sư phụ người đem ACE-005 cho ta đi."

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Ta đã sớm đã cho người a."

...

Hôm qua thiếu mọi người canh một, hôm nay bổ sung, hôm nay ba chương toàn thân là bàn bạc 12000 chữ, cũng tạ ơn hôm qua mọi người thông cảm.

Chương 196, vật cấm kỵ ACE-005

"Vật cấm kỵ ACE-005. . . Ngài đã sớm đã cho ta r ồi?" Khánh Tr ần trong giọng nói mang theo ba phần nghi hoặc cùng bảy phần kinh ngạc.

Vật cấm kỵ vật trọng yếu như vậy, nếu như đối phương cho mình, chính mình làm sao lại không có phát hiện đâu.

Nhưng là, Lý Thúc Đ ồng chưa từng lừa qua Khánh Tr ần.

Lúc này, xe bay đã chạy qua ngục giam số 18 trên không, nhẹ nhàng rơi vào trên hoang dã.

Lý Thúc Đ ồng mang theo Khánh Tr ần đi bộ đi hướng đ ầu kia thông hướng ngục giam kho lạnh bí mật cửa vào, hai người một trước một sau đi tại trong đường hành lang hẹp, đường hành lang bốn phía còn khảm nạm lấy đèn treo.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, những đèn treo kia có thể sáng tỏ 20 năm, thậm chí càng lâu.

Lý Thúc Đ ồng đi ở phía trước tự mình nói ra: "Ta là thật đem ACE-005 đã cho người, cũng một mực chờ lấy người mở miệng tìm ta muốn thời điểm, cho người niềm vui bất ngờ tới, chẳng qua là người tương đối quật cường, một mực không có mở miệng thôi. Cho nên , dựa theo nghiêm ngặt ý nghĩa tới nói, ta mới là cái thứ nhất đưa người vật cấm kỵ trưởng bối, l ần sau người lại đi cấm kỵ chi địa số 002 thời điểm, nhớ kỹ cho những lão gia hỏa kia nói một tiếng, tránh khỏi bọn hắn già cảm thấy ta hẹp hòi."

Khánh Tr ần kinh ngạc theo ở phía sau, tâm hắn nói cái này cũng muốn ganh đua so sánh sao?

Hắn đi sau lưng Lý Thúc Đĩnh, kiểm tra lấy trí nhớ của mình, thử nghiệm đem Lý Thúc Đĩnh từng tặng cho đồ vật của mình tất cả đều liệt kê đi ra, sau đó phân tích cái nào mới là vật cấm kỵ ACE-005.

Hành lang rất dài có chút lờ mờ, Khánh Trần âm thầm nhớ lại.

Nhưng mà lúc này đi ở phía trước Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, hiện tại cũng không phải để cho người giải đố thời điểm. Trước người thắng ta ván cờ thời điểm ta nói qua, thắng một ván có thể cho người xách cái yêu cầu, kết quả về sau người cho Lưu Đức Trụ muốn thuốc biến đổi gene. Lại về sau người cần nhạc cổ điển nhạc phổ cho ta, ta nói lại thiếu người một cái yêu cầu. Kỳ thật khi đó liền nhìn xem người có thể hay không mở miệng tìm ta muốn vật cấm kỵ, nếu như muốn, ta cũng liền cho."

Khánh Trần sửng sốt một chút.

Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới tiêu tử người vậy mà quật cường như vậy, cho tới bây giờ đều giữ lại cơ hội kia không cần."

Khánh Trần thấp giọng nói ra: "Ta khi đó đương nhiên cũng rất muốn giống khác thời gian hành giả một dạng, có một kiện vật cấm kỵ, thứ này có thể mang theo xuyên thẳng qua lưỡng giới, đối với thế giới ngoài giúp ích xác thực rất lớn. Nhưng đó là sự phụ đồ vật của người a, ta còn thực sự không nghĩ tới mở miệng yêu cầu sự tình. Mà lại ta hiện tại có Con Rối Giật Dây, đã rất tốt. Đương nhiên. . . Ngài nếu là dự định cố gắng nhét cho ta, cũng không phải không được."

Lý Thúc Đĩnh cảm khái nói: "Trong khoảng thời gian này đến nay tất cả đều bận rộn để cho người khôi phục thiếu niên tâm tính, xem ra ta cũng không có phí công bận rộn."

Nói, Lý Thúc Đĩnh quay đầu nhìn về phía Khánh Trần.

Chỉ là tại trong đường hành lang lờ mờ này, Khánh Trần càng nhìn thấy

mình sư phụ trên mặt thêm một cái quỷ dị h ồng vắn mặt nạ mặt mèo.

Hết thầy đáp án đầu rõ ràng nổi lên, hấn hỏi: "Sư phụ, vật cấm kỵ ACE-005 chính là ngài bên người con mèo to kia sao? Cho nên, sư phụ người có thể tùy tâm sở dục biến hóa dung mạo, cũng là bởi vì nó?"

Nguyên lai, vật cấm kỵ ACE-005 chính là con mèo to kia!

Khánh Tr ần rõ ràng nhớ kỹ, khi mặt nạ mặt mèo này xuất hiện đằng sau, cái kia thường thường uốn tại trên bàn ngủ gật mèo to li ền bỗng nhiên không thấy, cả hai chưa bao giờ đ ồng thời xuất hiện qua.

Vật sống biến thành một cái mặt nạ, loại chuyện này cũng chỉ có thể giới trong vật cấm kỵ có thể làm được đi.

Mà lại, Lý Thúc Đ ồng đã từng thật đem thứ này tặng cho qua hấn, chỉ bất quá v ềsau hấn lại đem mặt nạ này trả lại cho đối phương!

Khánh Tr ần nghĩ đến chính mình rất sớm rất sớm trước kia li ền nắm giữ qua vật cấm kỵ, trong lúc nhất thời cảm xúc có chút phức tạp.

"Sư phụ, ngài là làm thế nào chiếm được vật cấm kỵ này?" Khánh Tr ần hỏi.

"Một người bạn tặng, " Lý Thúc Đ ồng chuyện đương nhiên nói ra.

"Bạn nữ giới?" Khánh Tr ần nghi ngờ nói.

"Người làm sao cũng như thế bất quái, " Lý Thúc Đ ồng không hiểu.

"Thượng bất chính hạ tắc loạn, " Khánh Tr ần bình tĩnh đáp lại nói: "Ta không nghĩ ra trừ sư phụ ngài, còn có cấm kỵ chi địa số 002 bên trong những ti ền bối kia ý chí, còn có ai sẽ hào phóng như vậy tặng người vật cấm kỵ."

Lý Thúc Đ ồng lẽ thắng khí hùng cười nói: "ACE-005 là thích hợp nhất kỵ

sĩ vật cấm kỵ, cho nên đưa cho kỵ sĩ cũng chuyện đương nhiên a. Bởi vì kỵ sĩ hô hấp thuật có thể cải biến thành tuyến, vật cấm kỵ ACE-005 có thể cải biến dung mạo, cho nên loại này vật cấm kỵ trời sinh liền nên nắm giữ tại chúng ta kỵ sĩ trong tay. Mà lại mấu chốt nhất là, nó biến thành mèo to thời điểm rất đáng yêu."

Khánh Trần chần chờ hai giây hỏi: "Phía sau đầu kia lý do, ngài là chăm chú sao?"

"Đương nhiên là chăm chú, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Mèo Maine được xưng ôn nhu cự nhân, rất dính người, mà lại vật cấm kỵ còn sẽ không rụng lông! Người khẳng định không có nuôi qua mèo, cho nên không biết nuôi một con mèo không rụng lông đến cỡ nào khó được!"

"Được chưa, " Khánh Trần nói ra: "Ngài định đoạt."

Lúc này, Lý Thúc Đổng đem mặt nạ mặt mèo hái xuống thả trong tay Khánh Trần: "Về sau hẳn sẽ thuộc về người."

Khánh Trần yên lặng nhìn xem trong tay mặt nạ mặt mèo: "Sự phụ, nó tại ngài trong tay đã bao nhiêu năm?"

"18 năm, " Lý Thúc Đổng hơi xúc động: "Năm đó sự phụ mang theo nó, thế nhưng là làm qua không ít chuyện thất đức, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, có thể tùy thời biến thành dung mạo của người khác, thật sự là một kiện rất thoải mái sự tình a, có thể xưng vu oan giá họa, nhà ở lữ hành thiết yếu Thần khí."

Khánh Trần im lặng, hẳn thậm chí có thể tưởng tượng đến nhà mình sự phụ từng lợi dụng cái này vật cấm kỵ ACE-005 làm qua cái gì sự tình!

"Sự phụ, nó thu nhận điếu kiện là cái gì?" Khánh Trần hỏi.

"Rỉ máu là bước đầu tiên, " Lý Thúc Đổng nắm chặt Khánh Trần cổ tay, sau đó một tay khác rút ra Khánh Trần hai sợi tóc.

Chân khí quán chú tại ở giữa sợi tóc, cái kia hai cây nguyên bản còn mái tóc mềm mượt đúng là lập tức thẳng băng như chàm.

"Sư phụ, vì sao muốn nhổ hai cây?" Khánh Trầ nghi hoặc.

Lý Thúc Đ ồng bình tĩnh nói ra: "Người tóc quá mật, ta nhổ nhì ều."

Khánh Trầ: ". . ."

Nói, hắn đem một sợi tóc ném đi, chỉ để lại một cây, tại Khánh Trầ trên cổ tay nhẹ nhàng vạch một cái, ngay sau đó màu đỏ thắm máu tươi li ền thuận cổ tay rơi vào trên mặt nạ, một chút xíu tất cả đều thấm đi vào.

"Bước thứ hai, kêu gọi tên của nó, " Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Người nhớ kỹ nó kêu cái gì sao?"

Khánh Trầ nhíu mày, hắn nhanh chóng kiểm tra một lần ký ức lại phát hiện, chính mình đúng là từ đầu tới đuôi cũng không biết con mèo to kia kêu cái gì!

Nếu như là những người khác, có thể sẽ cảm thấy mình là ký ức xảy ra vấn đề, dù sao mèo to xuất hiện nhì ều lần như vậy, làm sao có thể không có người kêu lên tên của nó.

Nhưng mà Khánh Trầ cũng rất chắc chắn: Ngay cả Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn đều chưa bao giờ đề cập quá lớn mèo danh tự, có lẽ hai người này cũng không biết mèo to tên gọi cái gì.

"Sư phụ, nó kêu cái gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Đại Phúc, " Lý Thúc Đ ồng vừa cười vừa nói: "Người biết nó danh tự, li ền có thể trở thành chủ nhân của nó, đây chính là 005 thu nhận đi ều kiện. Hiện tại mặt nạ mặt mèo bên trong huyết dịch đã đổi thành người, người chỉ cần kêu lên tên của nó, li ền sẽ trở thành chủ nhân của nó."

"Đại Phúc. . ." Khánh Trầ lẩm bẩm nói: "Đây là ai đặt tên, như vậy tiếp

địa khí."

Sau một khắc, mặt nạ mặt mèo tựa hồ cảm nhận được Khánh Trầ kêu gọi, trong nháy mắt biến thành một cái dài đến hơn một mét cực đại mèo Maine, một mặt tỉnh tỉnh nằm tại Khánh Trầ trên hai tay.

Nó run lẩy bẩy trên thân xoắn tung lông tóc, sau đó đối với Lý Thúc Đầng meo một tiếng, Khánh Trầ ở trong lòng vậy mà nghe hiểu ý tứ của nó: "Người lão tiểu tử đem ta đưa cho đờ đờ? !"

Lý Thúc Đầng cười cười nói với Khánh Trầ: "Đem mặt nạ mang lên đi, chúng ta muốn vờngục giam. Nhớ kỹ, không nên đem tên của nó nói cho người khác biết, dạng này những người khác coi như đạt được nó cũng vô dụng."

Khánh Trầ hỏi: "Trên đời này không có ai biết tên của nó sao?"

"Ừm, có ghi lại tư liệu đầu bị ta xóa bỏ," Lý Thúc Đầng nói ra: "Người biết, cũng bị xóa bỏ."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ hấn còn lần đầu cảm thấy 'Xóa bỏ' cái từ này lại có như thế hung mãnh hàm nghĩa, tâm ý của hấn khẽ động, Đại Phúc lại co nhỏ lại thành một mặt nạ mặt mèo.

Lần này Khánh Trầ lại đem nó mang ở trên mặt, mặt nạ mặt mèo không còn là một kiện cứng nhắc băng lãnh đờ đờ vật.

Lý Thúc Đầng nói ra: "Cho mình đổi một bộ bộ dáng thử một chút, lần thứ nhất sử dụng sẽ khá khó khăn. . . Tính toán người thử trước một chút đi."

Hấn vốn muốn nói lần thứ nhất sử dụng sẽ dĩ khó khăn, là bởi vì người mặc dù biết chính mình muốn biến hóa bộ dáng, nhưng người chưa hấn nhớ kỹ đối phương tất cả tướng mạo chi tiết.

Cho nên đại đa số thời điểm, dịch dung đổi mặt cần đối với ảnh chụp một chút xíu so với, mới có thể từ từ đạt tới 90% trở lại như cũ độ.

Nhưng mà Lý Thúc Đĩnh biết mình người học sinh này có chút không giống với, đã gặp qua là không quên được người căn bản liền không cần so với ảnh chụp, hết thầy đều đã ghi tạc đối phương trong đầu.

Khánh Trần nghĩ ngợi, chính mình nên đổi thành ai tốt đâu, hẳn đầu tiên là biến hóa thành Lâm Tiêu Tiêu bộ dáng, thậm chí lấy hô hấp thuật bắt chước đối phương thanh tuyến nói ra: "Sư phụ, dạng này đúng không?"

"Cái này vật cấm kỵ ACE-005 thật đúng là thích hợp người a, " Lý Thúc Đĩnh cảm khái nói: "Ta mỗi lần đổi mặt, đều được đối với ảnh chụp so với nửa giờ, thứ này đến trong tay người, trong một nhịp hít thở mặt liền đổi, ngay cả ta cũng khó phân biệt thật giả."

Khánh Trần lại đổi thành Diệp Văn khuôn mặt, chỉ là hấn mặt có thể đổi, nhưng thân hình nhưng còn xa không có Diệp Văn như vậy khôi ngô cao lớn, cho nên nhìn là lạ.

Xem ra, về sau chính mình đổi mặt thời điểm đến tìm dáng người không sai biệt lắm mới được.

"Đúng rồi sư phụ, cái này vật cấm kỵ ACE-005 là cấp bậc gì?" Khánh Trần hỏi: "Nó còn có giai đoạn thứ hai hình thái sao?"

"Theo lý thuyết hẳn là cấp A, bởi vì phân ra nó siêu phạm giả chính là cấp A, " Lý Thúc Đĩnh nói ra: "Nhưng ta đến nay cũng không có lục lợi ra nó giai đoạn thứ hai hình thái là cái dạng gì. Trên thực tế, vật cấm kỵ bên trong ngược lại là những cái kia cần hiển tế tốt nhất thăm dò, tỷ như Đại Phúc loại này thu nhận điều kiện có chút cổ quái, liền sẽ để người rất mê mang, bởi vì người không biết nên từ chỗ nào cái phương hướng ra tay."

Lúc này, Khánh Trần bỗng nhiên nghĩ đến một việc: "Sư phụ, tổ chức Át Bích có bao nhiêu người?"

"Chân chính có số thứ tự, từ át bích đến 2 bích, tổng cộng 13 người, " Lý Thúc Đĩnh hồi đáp: "Đây là Át Bích thành viên hạch tâm, bên ngoài còn

có mấy trăm người, nhưng chân chính có siêu phàm giả thực lực hẳn là cái này 13 người, thực lực cao thấp không giống nhau."

"Vậy có hay không cùng ta thân hình tương tự Át Bích thành viên?"

"Thật là có một cái."

Lần này, Khánh Trầ biết mình nên biến thành bộ dáng gì: "Ngài có người này ảnh chụp sao?"

"Có, " Lý Thúc Đờng cười thầ bí: "Chờ một chút trở lại ngục giam số 18 liền để Lâm Tiêu Tiêu cho người."

Hai người tiếp tục hướng đường hành lang chỗ sâu đi đến, Khánh Trầ hỏi: "Đúng rồi sư phụ, những học sinh kia du hành sẽ có hay không có nguy hiểm gì?"

"Sẽ không, " Lý Thúc Đờng h ải đáp: "Sẽ có người vì bọn họ hộ giá hộ hàng."

Chương 197, át bích

Đếm ngược 16:30:00.

Sáng sớm 7 giờ rưỡi, mệnh môn cuộn đội ngũ du hành đã hướng bắc tiến lên 30 phút đồng hồ, bởi vì thành thị số 18 chiếm diện tích cực lớn duyên cớ, dựa theo kế hoạch, bọn hắn ở buổi tối 7 giờ mới có thể đến khu thứ ba.

Như thế dài dằng dặc đi bộ lộ trình, lại là rét lạnh cuối thu mùa, đến mức du hành đối với các học sinh thể lực tới nói đều là một trận khảo nghiệm nghiêm trọng.

Nhưng mà, bọn hắn cũng chính là muốn thông qua loại phương thức này, để diễn tả mình quyết tâm.

Mà lại, tại ven đường bên trong bọn hắn cũng hi vọng hấp dẫn đến càng nhiều chú ý, làm cho cả liên bang đều chú ý đến trận này hoạt động du hành.

Các học sinh thậm chí còn hi vọng, thông qua thành thị số 18 trận này hoạt động du hành, ảnh hưởng đến những thành thị khác học sinh, để bọn hắn cũng tự phát tổ chức.

Giờ này khắc này, có vô số ánh mắt chính nhìn xem nơi này, có người mong mỗi bọn hắn du hành ngoài ý muốn nổi lên, cũng có người mong mỗi bọn hắn có thể thành công.

Các người đề xuất rất rõ ràng, trận đấu này du hành tuyệt đối không thể xuất hiện ngoài ý muốn, không phải vậy cái này vừa mới nổi lên lửa liền dập tắt.

Trong đám người, mọi người tại tổ chức bên dưới mỗi lần trải qua khu quẩn cư đều sẽ hô to lên giáo dục cải cách du hành khẩu hiệu.

Khởi xướng trận này du hành hơn ngàn tên học sinh bọn họ, thì xen kẽ ở trong đó, đẩy xe đẩy nhỏ cho mọi người phân phát thức ăn nước uống.

Đồ ăn giá cả cũng không tệ lắm thanh protein, nước thì là nước khoáng, không thể không nói, lần này hoạt động du hành tài trợ rất không tệ, nghe nói là một vị nào đó thương nhân dốc hết gia tài cung cấp.

Bất quá, du hành cũng không có trong tưởng tượng thuận lợi như vậy, bọn hắn mỗi xuyên qua một cái khu thời điểm, mảnh thành khu này uỷ ban quản lý trị an liền một lần nữa kiểm tra một lần bọn hắn du hành cho phép.

Một lần hợp pháp du hành cần hướng bảy cái bộ môn báo cáo chuẩn bị, chỉ là văn bản tài liệu liền có 21 phần nhiều, mỗi qua một cái khu liền cần kiểm tra nửa giờ.

Mà kiểm tra thời điểm, người du hành liền cần đứng trong gió rét chờ đợi nửa giờ.

Đoạn đường này tiến lên tổng cộng cần dọc đường 4 cái khu, chỉ riêng kiểm tra hợp pháp văn bản tài liệu liền cần 2 giờ.

Các học sinh nhìn xem những cái kia đứng trong gió rét run lẩy bẩy người du hành, bỗng nhiên ý thức được đây là có người muốn kéo chậm thời gian, sau đó để bọn hắn trong gió rét sụp đổ.

Có ít người mặc dù bức bách tại dư luận áp lực phê chuẩn du hành, nhưng bọn hắn cũng không hy vọng chỉ này đội ngũ du hành thuận lợi đến thượng tam khu.

Đám người du hành cảm xúc dần dần táo bạo đứng lên, bọn hắn cao giọng đối với phía trước chính thẩm tra thủ tục uỷ ban quản lý trị an thám viên phát tiết lấy bất mãn, mà những cái kia còn có thể giữ vững tỉnh táo các

học sinh, thì không ngừng an ủi bên người người du hành: "Mọi người lý trí một chút, đây chính là bọn họ muốn xem đến cục diện, bọn hắn hi vọng chúng ta mất khống chế, sau đó rất nhiều vô lương truy ền thông liên sẽ tận lực phóng đại điểm này!"

Nhưng vào đúng lúc này, một tên đệ tử bỗng nhiên trông thấy, một tên người du hành đúng là lặng yên không tiếng động từ bên hông móc ra một thanh súng ngắn, len lén liếc về phía uỷ ban quản lý trị an.

Tên này người du hành trên nét mặt không có phần lộ.

Học sinh minh bạch, đó căn bản không phải người du hành, mà là người xen lẫn trong trong đội ngũ du hành, ý đồ phá hư bình thường du hành!

Hắn muốn mở miệng ngăn cản, nhưng sau một khắc, miệng của hắn lại bị người từ phía sau bưng kín.

Người học sinh này muốn ra sức giãy dụa, nhưng làm cho người kinh ngạc một màn phát sinh, chỉ gặp tên kia cầm súng người du hành cũng không có bóp cò, ngược lại cứng ở nguyên địa.

Càng làm cho người ta kinh ngạc là, có một cái mang theo găng tay đen bàn tay, từ phía sau bưng kín người cầm súng kia miệng, không để cho đối phương phát ra một tia kêu rên.

Rất nhanh, người cầm súng bị người mặc lên túi vải màu đen, nhét vào trong một chiếc xe nhỏ vận chuyển tài trợ thức ăn, chậm rãi đẩy đi.

Cho đến giờ phút này, che học sinh miệng cái tay kia mới buông ra.

Học sinh kích động quay đầu nhìn lại, đã thấy một tên tóc sơ long ở sau ót nam tử tuổi trẻ bình tĩnh nói: "Không cần loạn gọi, dạng này sẽ khiến hốt hoảng."

"Thế nhưng là. . ." Học sinh muốn nói, nhưng không biết bắt đầu nói từ đâu. Mà lại, hắn luôn cảm thấy trước mặt nam tử này có chút quen mắt,

giống như mấy năm trước tại trong tin tức gặp qua.

Tên nam tử trẻ tuổi kia mặc áo khoác màu đen, rộng mở áo khoác bên trong còn có thể trông thấy khẩu cứu âu phục cùng màu vàng đồng hồ bảo tím.

Chỉ gặp nam tử khó được cười cười: "Yên tâm, Hằng Xã sẽ giúp các người đem những kẻ phá hoại kia tìm ra, các người cứ yên tâm du hành, những cái kia bản thủ thủ đoạn, có người sẽ thay các người giải quyết."

Nghe được Hằng Xã hai chữ, học sinh mới rốt cục nhớ tới người trước mặt là ai!

Hằng Xã, Lý Đông Trạch? !

Chỉ là học sinh có chút có hiểu hay không, Hằng Xã không phải chường quản lấy dưới mặt đất sản nghiệp sao, loại người này tại sao phải đến bảo hộ hoạt động du hành?

Đang khi nói chuyện, Lý Đông Trạch đã biến mất trong đám người, hắn mang theo người Hằng Xã đẩy hơn 20 chiếc xe đẩy nhỏ đi ra ngoài, mỗi chiếc xe đẩy nhỏ phía dưới rương hàng bên trong, đầu đút lấy một cái kẻ phá hoại.

Hắn yên lặng nhìn về phía thành thị số 18 phương tây bầu trời, vị này Hằng Xã người nói chuyện rất rõ ràng, bên kia ngục giam số 18 hôm nay sẽ phát sinh một việc đại sự.

Thế nhưng là, lão bản của hắn không cho phép hắn đi tham dự, đồng thời mệnh lệnh hắn nhất định phải lưu tại thành thị số 18 bên trong bảo hộ những người du hành này.

Cái này khiến Lý Đông Trạch rất không vui, kết quả chính là nhất định phải có người vì hắn không vui trả giá đắt.

Hoạt động du hành vừa mới bắt đầu, hôm nay tất cả mọi người muốn đi rất dài đường.

Nhưng vào lúc này, trong đám người yên lặng ghé qua Lý Đông Trạch bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp khắp nơi óng ánh bông tuyết rơi vào hần áo khoác nơi bả vai.

Áo khoác là màu đen, bông tuyết là màu trắng, giữa lẫn nhau lộ ra đột ngột lại hài hòa.

Lý Đông Trạch nhìn về phía thượng khung: "Tuyết rơi, tuyết lớn."

Mà đám người du hành, còn muốn tại trận này tuyết lớn bên trong bốn ba thật lâu.

...

...

Cùng lúc đó.

Trong ngục giam số 18 yên tĩnh, còn chưa tới ăn cơm thời gian.

Khánh Trần trên quảng trường trông thấy đã lâu Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn, đúng là kích động tiến lên chào hỏi, tựa như là lão hữu trùng phùng.

So sánh khu thứ sáu cao ốc Lạc Thần nhà trọ kia, kỳ thật nơi này mới càng giống là Khánh Trần nhà, mà trước mắt hai vị này tựa như là người nhà của hắn.

Quen thuộc khu đọc, quen thuộc khu huấn luyện, còn có quen thuộc phòng ăn, thậm chí Khánh Trần tại ngưỡng đầu nhìn đến trên trời cao bảo kim loại lúc, đầu sẽ cảm giác có chút thân thiết.

Loại cảm giác kỳ quái này, giống như là ở bên ngoài quanh đi quẩn lại một vòng, cuối cùng vẫn về tới chính mình sân nhà.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người nhìn nhau cười một tiếng, thời

gian qua đi nhiều ngày lần nữa nhìn thấy Khánh Tr ần, bọn hắn cũng phát ra từ nội tâm vui vẻ.

Diệp Văn đánh giá Khánh Tr ần: "Trèo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích r ồi?"

Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hở cười nói: "Tuyệt bích đi lên."

Diệp Văn chậm rãi nhìn về phía hắn: "Ít tại cái này cho ta chơi hài âm ngành cùng một câu hai ý nghĩa."

"Được chưa, " Lâm Tiểu Tiểu tiếc hận nói.

Diệp Văn lần nữa nhìn về phía Khánh Tr ần: "Ta xem ngươi tại trên lôi đài biểu hiện, chính thể không sai, nhưng căn cơ còn kém rất nhiều, hi vọng ngươi cho mình chế định một cái tương đối vững chắc kế hoạch."

"Hắn thật vất vả trở về một chuyến ngươi không phải nói tu hành!" Lâm Tiểu Tiểu không vui.

Lúc này, Khánh Tr ần nghe được Diệp Văn đề cập đấu quyền, chợt nhớ tới cái gì giống như nhìn về phía Lý Thúc Đ ồng: " Sư phụ, Hải Đường quyền quán Giang Tiểu Đường hắn là nhận biết ngài a?"

"Giang Tiểu Đường?" Lâm Tiểu Tiểu thiêu thiêu mi mao.

Khánh Tr ần nhìn sang, lại phát hiện Lâm Tiểu Tiểu lại đóng chặt miệng, tựa hồ cũng không nguyện ý thảo luận nữ nhân này.

"Làm sao vậy, nàng có vấn đề gì không?" Khánh Tr ần nghi hoặc: "Làm sao cảm giác ngươi nhắc lên nàng thời điểm, giống như là bị nàng từ bỏ giống như."

"Ngươi hỏi lão bản đi, những chuyện này ta không muốn nhắc tới, " Lâm Tiểu Tiểu bĩu môi nói ra.

Lý Thúc Đ ồng cười giải thích nói: "Nàng cùng Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn

một dạng, đầu từng là bị người vứt bỏ cô nhi, chỉ bất quá về sau phát sinh một chút sự tình, cho nên Lâm Tiểu Tiểu bọn hắn không quá chào đón nàng."

Khánh Trần giật mình, xem ra đối phương cũng là Lý Thúc Đông từng thu dưỡng cô nhi một trong, khó trách đối phương đột nhiên để hắn gọi tử tử, thậm chí vì một tiếng này tử tử còn hứa hẹn chính mình Lục Địa Tuần Hành cấp Quyển Vương chia hoa hồng.

Chỉ là, cũng không biết vì cái gì, đối phương đột nhiên từ bỏ ý nghĩ này.

Khánh Trần hơi nghi hoặc một chút: "Có thể nói một chút chuyện gì xảy ra sao?"

"Đầu đi qua," Lý Thúc Đông cười nói: "Tiểu Tiểu, người đi tìm đến Từ Lâm Sâm video, muốn rõ ràng một chút."

Lâm Tiểu Tiểu biết Lý Thúc Đông muốn làm gì, không lâu lắm liền cầm tool đọc trở về, ấn mở sau rõ ràng là Từ Lâm Sâm bình tĩnh nhìn màn ảnh nói ra: "Lần này ở trên vùng hoang dã tập kích Hiệp hội Bảo hộ Động vật hoang dã hành động, do ta Át Bích phụ trách. Nhưng ta ở chỗ này cũng muốn vạch trần liên bang Hiệp hội Bảo hộ Động vật hoang dã việc ác."

Nói, màn ảnh nhất chuyển, chỉ gặp hắn sau lưng chạy đến liên miên linh dương, có chút vừa mới bị bóc đi da lông.

Những linh dương kia thi thể bị người tùy ý vứt bỏ tại trên bãi bùn, nhìn tàn nhẫn dị thường.

Màn ảnh quay lại Từ Lâm Sâm trên mặt, đối phương nói ra: "Hiệp hội Bảo hộ Động vật hoang dã lấy đi đầu tra nghiên cứu làm tên ròi đi liên bang, kết quả lại mang theo súng đạn sẵn giết lâm nguy giống loài, vì liên bang quyên quý cung cấp thảm lông sinh ý, dạng này tổ chức cơ cấu ta Át Bích gặp một cái giết một cái. . ."

Khánh Trần có chút ngoài ý muốn, hắn là không nghĩ tới Át Bích lại còn

quản loại chuyện này.

Cũng không nghĩ tới liên bang cái gọi là Hiệp hội Bảo hộ động vật, vậy mà có thể làm ra loại chuyện này.

Sau một khắc, Khánh Trầ gương mặt bắt đầu biến hóa, vền vện năm sáu giây, liề biến thành Từ Lâm Sâm bộ dáng.

"Thanh tuyến thế nào?" Khánh Trầ hỏi.

Lâm Tiểu Tiểu tán thán nói: "Cái này ACE-005 cho người thật sự là cho đúng rồi a, lão bản trước kia mỗi lần trở mặt đầu được bận rộn nửa ngày, nhìn xem liề gấp. . . Lão bản, ta sai rồi."

Lý Thúc Đờng không nhịn được khoát khoát tay: "An bài giám ngục đem Khánh Trầ từ bên ngoài áp giải tiến đến, chuẩn bị thả bọn họ đi ra, hôm nay ta trước trốn ở phía sau màn nhìn xem trò hay , chờ bọn hắn nào đi lên lại nói."

"Chờ một chút, sư phụ, " Khánh Trầ hỏi: "Các người còn không có cho ta nói cái này Từ Lâm Sâm tình huống đâu, Quách Hồ Thiề hẳn là hiểu rất rõ hẳn a?"

Lâm Tiểu Tiểu vui tươi hơn hử nói ra: "Không tính hiểu rất rõ, Từ Lâm Sâm xuất quỷ nhập thần, liề ngay cả Át Bích bên trong người đầu rất ít gặp đến hẳn. Chủ yếu là liên bang đối với hẳn truy nã cường độ lớn nhất , bình thường nhìn thấy hẳn đầu sẽ xuất động chỉnh biên chế quân đội, cho nên hẳn sẽ không tùy tiện lộ diện. Quách Hồ Thiề năm ngoái mới từ Lò Sưởi nơi đó đạt được lực lượng, gia nhập Át Bích, cho nên cùng Từ Lâm Sâm chưa thấy qua mấy lần."

Lý Thúc Đờng nghiêm túc nói: "Không có chuyện gì, người chỉ là so Từ Lâm Sâm thân cao cao một chút mà thôi, người bình thường không phát hiện được, buông ra diễn. Hôm nay, ta cần người đi đem nước quấy đục, ta muốn nhìn trong ngục giam số 18 hiện tại đến cùng ẩn giấu cái nào ngu quỷ xà thần."

"Tốt, " Khánh Tr ần gật gật đầu, sau đó hướng miệng cống bên ngoài đi đến.

8 giờ chuông, trong ngục giam vang lên quen thuộc phát thanh đến: "Xin mời bị tù nhân viên. . ."

Khi phiến phiến miệng cống hợp kim mở ra, trong ngục giam tất cả miệng cống hợp kim lại đồng thời mở ra, trong căn phòng đám tù nhân hơi nghi hoặc một chút, bọn hắn đã từng nhóm ăn cơm rất lâu, làm sao hôm nay đột nhiên thái độ khác thường?

Mọi người ch ần ch ờ đi ra phòng giam, từng cái tại trên hành lang đứng vững.

Nhưng vào lúc này, ngục giam quảng trường phương bắc miệng cống hợp kim chậm rãi nâng lên, chỉ gặp hai tên giám ngục máy móc áp tải 'Tù Lâm Sâm' đi đến.

Sau một khắc, Quách Hồ Thi ền khiếp sợ thanh âm truy ền đến: "Lão bản? !"

Lão bản. . . Khánh Tr ần suy nghĩ hai chữ này, trong lòng nhất thời ỡ cái rãnh lớn.

Cái gì đem nước quấy đục, cái gì nhìn xem trong ngục giam ẩn giấu cái nào ngưu quỷ xà th ần, Khánh Tr ần cảm giác đầu là Lý Thúc Đ ồng thuận miệng biên, kỳ thật đối phương chính là muốn nhìn một chút chính mình vừa đạt được vật cấm kỵ ACE-005, sẽ náo ra cái gì náo nhiệt đến!

Khánh Tr ần lúc này thậm chí đầu có thể tưởng tượng đến, chính mình sư phụ, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn lúc này âm th ần nén cười tràng cảnh!

. . .

Cảm tạ một đêm Ngư Long múa 233 đ ồng học trở thành quyển sách mới

minh, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Chương 198, Ương Ương thân phận

Theo lẽ thường tới nói, muốn giả mạo người một tổ chức, vậy liệ̀n tốt nhất giả mạo một người tằm thường nhất, dạng này bị phát hiện tỷ lệ liệ̀n sẽ nhỏ rất nhiều.

Cho nên khi Lý Thúc Đờng cho Khánh Trậ̀n nói "Ta cần người đem nước quấy đục" thời điểm, thiếu niên ngậ̀m thừa nhận mọi người lúc ấy đều lo liệu lấy một cái chăm chú, thành khẩn, nghiêm chỉnh thái độ.

Khánh Trậ̀n cho là, sự phụ đệ̉ hấn đi giả mạo người, cũng nhất định là căn cứ vào cái nguyên tắc này, sau đó từ Át Bích bên trong tuyển ra đến như vậy một cái tương ứng nhân vật.

Nhưng hấn tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình sự phụ thật sự là không có chút nào thành khẩn.

Cũng không đứng đắn.

Ai mẹ nó sẽ nhận rồi không chuyện gì giả mạo người khác tổ chức lão đại a? !

Mấu chốt là, Lý Thúc Đờng, Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Văn ba người cho mình nhìn Từ Lâm Sâm video lúc, biểu lộ là bình tĩnh như vậy.

Ngay cả mày rậm mắt to Diệp mục cũng bắt đầu mặt không thay đổi hờ người sao? !

Khánh Trậ̀n ở trong lòng cuồn cuộn không ngừng, trên mặt lại bình tĩnh không gì sánh được.

Hắn ánh mắt lạnh như băng chậm rãi đảo qua tất cả mọi người, đã thấy trong quảng trường kia hơn ba ngàn người đứng là theo ánh mắt của hắn đảo qua, từng cái đem ánh mắt chệch hướng ra ngoài.

Cơ hồ không ai dám trực diện ánh mắt của hắn.

Chỉ xem những người này phản ứng, Khánh Trần liền đại khái có thể đoán được Từ Lâm Sâm là cái gì cấp bậc. . .

Lúc này, trên trời cao bão kim loại ngay tại không ngừng xoay tròn lấy góc độ, cùng lúc trước Quách Hồ Thiền lúc đi vào không có sai biệt, không nghĩ tới, Nhất diễn kịch thời điểm cũng là diễn nguyên bộ.

Trong cả ngục giam 210 cái camera, tối thiểu có một phần ba đều nhắm ngay hắn, Khánh Trần ở trong nội tâm thở dài, hắn quả thực không nghĩ tới mọi người hôm nay ăn dưa vậy mà đến từ hắn.

Bên cạnh giám ngục máy móc cho hắn giải khai trên tay chân tầng tầng xiềng xích, Quách Hồ Thiền đi vào trước mặt hắn thấp giọng nói: "Lão bản, ngài làm sao cũng tới?"

Đại hán trực đầu trong mắt lóe tinh quang, đối phương rõ ràng là có chút hoài nghi Khánh Trần thân phận, dù sao Từ Lâm Sâm tiến vào ngục giam số 18 loại đại sự này, đối phương thân là Át Bích thành viên nếu như không biết rõ tình hình, vậy liền khẳng định có vấn đề

Mặc dù Quách Hồ Thiền cũng không biết vấn đề ở chỗ nào.

Khánh Trần chậm rãi dò xét bốn phía, muốn tìm tìm chính mình sự phụ trốn ở đâu, vạn nhất bị Quách Hồ Thiền phát hiện chân tướng, chính mình cũng tốt tranh thủ thời gian hướng sự phụ bên kia chạy.

Kết quả, hắn căn bản không thấy được Lý Thúc Đổng bóng người.

Khánh Trần tâm tư nhanh quay ngược trở lại, hắn bỗng nhiên nói ra: "Chúng ta phát khởi hoạt động du hành đã bắt đầu, nếu như ban đêm 1 9

giờ, du hành đám người có thể thuận lợi đến thượng tam khu, như vậy thành thị số 18 cảnh lực, binh lực đều sẽ tập trung qua bảo hộ tập đoàn đại nhân vật, đến lúc đó chúng ta cũng không cần lại bó tay bó chân."

Quách Hồ Thiền sững sốt một chút yên lặng cái ót: "Lão bản, ta mới vừa rồi còn coi là ngài là có người giả trang đâu. . . Dư Dữ Ngự cho ta nói, học sinh du hành bên kia trước mắt hết thấy thuận lợi, có Ương Ương dẫn người tại trong đội ngũ không chế lấy, hẳn là có thể dựa theo kế hoạch của chúng ta tiến hành."

Khánh Trầ trong nội tâm bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra, ngoại nhân cũng không biết lần này hoạt động du hành là Át Bích làm ra, nhưng hẳn bởi vì nhận biết Ương Ương, lại đoán được Ương Ương là Át Bích thành viên, cho nên mới có thể nói như vậy chắc chắn.

Hắn đề cập "Át Bích khởi xưởng du hành" chính là vì bằng chứng thân phận của hắn.

Nhưng Khánh Trầ tận lực không có tại trong lời này đề cập Ương Ương, bởi vì nếu như hắn nói thẳng là Ương Ương phát khởi, sau đó Ương Ương liền có thể cấp tốc thu nhỏ "Người giả mạo" thân phận phạm vi.

Lúc này, Quách Hồ Thiền đã tin tưởng Khánh Trầ thân phận, dù sao tướng mạo một dạng, thanh âm một dạng, thậm chí còn biết tổ chức bí mật, đây không phải là thật lão bản cũng nói không đi qua.

Quách Hồ Thiền sờ lấy đầu trực nói ra: "Đúng rồi lão bản, Ương Ương khảo sát kỳ nào ở giữa biểu hiện cũng không tệ lắm, ta cảm thấy có thể đem nàng sắp xếp Át Bích thành viên chính thức. Duy chỉ có một chút, gần nhất tin tức của nàng phản hồi không phải rất kịp thời, đương nhiên, Dư Dữ Ngự nói nàng một mực tại vội vàng khởi xưởng giáo dục cải cách du hành sự tình, ngẫu nhiên liên lạc không được cũng bình thường. . ."

Khánh Trầ có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới Ương Ương lại còn chỉ là cái ở vào khảo sát kỳ Át Bích thành viên vòng ngoài, thậm chí cũng không tính là là chính thức.

Trước đó Ương Ương xuất hiện ở bên cạnh hắn lúc, hắn cùng Lý Thúc Đờng hai người liền suy đoán nàng thuộc về tổ chức Át Bích.

Nhưng là, Lý Thúc Đờng tra xét thân phận của nàng đi sau hiện, Át Bích bên trong cũng không có người này.

Đây là một cái chuyện rất kỳ quái, Ương Ương năng lực loại hình ngay cả Lý Thúc Đờng cũng than thở hi hữu, trăm năm khó gặp, loại người này nếu thật là Át Bích thành viên, vì sao vắng vẻ vô danh?

Khánh Trầ cùng Lý Thúc Đờng làm xong phương pháp bài trừ về sau, tin tưởng vững chắc nàng đúng vậy người Át Bích, như vậy thì chỉ còn lại có hai cái khả năng: Cái thứ nhất là, nàng là Át Bích át chủ bài một trong, giấu mà không lộ. Thứ hai là, nàng gia nhập Át Bích thời gian khả năng cũng không lâu.

Hiện tại xem ra, hắn đoán trúng.

Quách Hồ Thiền nói bổ sung: "Lão bản, Ương Ương năng lực xác thực rất lợi hại, người như vậy hay là đừng tiếp tục khảo sát, tranh thủ thời gian đặt vào chúng ta Át Bích đi."

Khánh Trầ mặt không chút thay đổi nói: "Nhìn nhìn lại."

"Đúng rồi, " Quách Hồ Thiền tiếp tục nói: "Dư Dữ Ngư nói người tính đuổi tại tuyết lớn ngập núi tiến lên Lò Sưởi tới, hắn tin tức này cũng quá không đáng tin cậy."

Khánh Trầ trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, lão bản của người không tại phụ cận, vậy thì dễ làm rồi. . .

Hắn mặt không thay đổi nói ra: "Hôm nay trong ngục giam số 18 ẩn giấu quá nhiều ngu ru quỷ xà thần, ta sợ người ở bên trong ứng phó không được, cho nên liền tiến đến. Lò Sưởi sự tình có thể đợi, thu hoạch được vật cấm kỵ cơ hội lại không thể chờ."

"Thì ra là thế, " Quách Hồ Thi ền cảm khái nói: "Hay là lão bản ngài nghĩ chu toàn a, mặc dù Lý Thúc Đ ồng không tại ngục giam, nhưng gần nhất thế lực khắp nơi đều sắp xếp không ít người tiến đến, chúng ta Át Bích cũng chưa chắc chiếm ưu thế. Bất quá lão bản ngài tiến đến li ền không giống với lúc trước, lần này vật cấm kỵ ACE-002 cùng 005, chúng ta cùng một chỗ c ần!"

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ người lão tiêu tử vẫn rất có dã tâm, c ần một kiện đều không thỏa mãn được khẩu vị của người, còn c ần hai kiện?

Hắn bất động thanh sắc hỏi: "Ta trên đường tới tương đối vội vàng, liên quan tới cái này hai kiện vật cấm kỵ tin tức, đem mới nhất hiểu rõ đến tin tức cho ta nói một chút."

Quách Hồ Thi ền thấp giọng nói ra: "Ta hoài nghi ACE-005 chính là Lý Thúc Đ ồng bên người con mèo to kia."

"Vì cái gì, " Khánh Tr ần bình tĩnh hỏi.

"Bởi vì con mèo to kia từ trước tới giờ không rụng lông, lão bản, ta đều quan sát thật lâu rồi, con mèo kia là thật không rụng lông, " Quách Hồ Thi ền nói ra: "Lò Sưởi nơi đó cũng nuôi thật nhiều mèo, nhưng này từng cái rụng lông rơi, ta đều cảm giác hô hấp khó khăn, trên đời này nào có mèo không rụng lông a!"

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ cái này thật đúng là điểm mù kiến thức của mình, hẳn trước kia ngay cả mình đều nuôi sống không dậy nổi, nào có dư thừa tí ền nuôi mèo, cho nên hẳn cũng không biết đ ồng dạng mèo sẽ rụng lông rơi như vậy hung.

Mà Đại Phúc loại mèo hoàn toàn không rụng lông này là cỡ nào hiếm lạ.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Phân tích có đạo lý, nhưng Lý Thúc Đ ồng cũng có khả năng đem ACE-005 mang theo trên người."

"Sẽ không, " Quách Hồ Thi ền nói ra: "Dư Dữ Ngư nói với ta, có người ở bên ngoài gặp qua Lý Thúc Đ ồng hiện thân Hằng Xã, đối phương cùng Lý Đông Trạch ngấn ngủ gặp mặt một lần, bên người cũng không có mang mèo. Đúng r ồi lão bản, ngài nói, Lò Sưởi mèo là mùa hè rụng lông, mùa đông lông dài, người kia là lúc nào tóc dài?"

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua đối phương đ ầu trọc: "Khi còn bé."

Quách Hồ Thi ền: ". . ."

Khánh Tr ần suy tư, nơi này kỳ thật có cái điểm đáng ngờ, Ương Ương đã xác định là Át Bích thành viên, vậy nàng đã biết Lý Thúc Đ ồng thân phận, cũng biết Lý Thúc Đ ồng ở đâu.

Át Bích căn bản không cần thông qua cái gì "Lý Thúc Đ ồng từng tiến về Hằng Xã cùng Lý Đông Trạch gặp mặt" loại tin tức này để phán đoán tình huống, trực tiếp hỏi Ương Ương liền tốt.

Chẳng lẽ nói, Ương Ương thật tại bảo thủ bí mật?

Đây cũng là để Khánh Tr ần có chút ngoài ý muốn, đối phương đ ầu tiên là tới gần Lưu Đức Trụ, về sau đem mục tiêu khóa chặt chính mình, không phải là vì thu hoạch càng nhiều tin tức sao, nhưng nữ hài này thu hoạch tin tức sau cũng không có cáo tri Át Bích.

"ACE-002 người thấy thế nào?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cái này không có cách nào xác định, " Quách Hồ Thi ền lắc đ ầu nói ra: "Bất quá ta thám thính đến một việc, trong ngục giam số 18 có cái gọi Khánh Tr ần tù phạm từng nói qua, lúc trước hắn biến mất một đoạn thời gian là bị giam tiến vào trong phòng tối, nơi đó kín không kẽ hở, hắc ám không ánh sáng. Không có âm thanh. Thế nhưng là lão bản ngài cũng biết, chúng ta là trộm được ngục giam số 18 bản vẽ, trên bản vẽ ngục giam số 18 căn bản liền không có thiết kế qua phòng tối loại này trái với chủ nghĩa nhân đạo tinh thần đ ồ vật. . . Khả năng này là nguyên bản dùng để thu nhận vật cấm kỵ vật chứa, tựa như Sở tài phán Cấm kỵ thu nhận ACE-089 một

dạng bịt kín vật chứa!"

Quách Hồ Thi ền sờ sờ sáng ngời cái ót tiếp tục nói: "Lý thị cùng Trần thị hẳn là cũng phát hiện chuyện này, cho nên ta xem bọn hắn hai nhà hẳn là làm hai tay dự định, cái thứ nhất dự định là bọn hắn dự định mạnh mẽ xông tới miệng cống, đi thăm dò nhìn một chút phụ cận còn có hay không mặt khác 'Vật chứa' tồn tại, dự định cũ chính là hôm nay trực tiếp bắt sống Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn, từ bọn hắn trong miệng ép hỏi vật cấm kỵ hạ lạc. Đến lúc đó chúng ta nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, chờ bọn hắn hỏi ra vật cấm kỵ manh mối về sau, trực tiếp cứng rắn đoạt."

Lúc này Khánh Trần cũng minh bạch: Đám người này không xác định ACE-005, ACE-002 có tác dụng gì, cũng không xác định ACE-005, ACE-002 đến cùng là cái gì.

Chỉ là, những người này nếu quả thật dám đối với Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn động thủ, sợ là hôm nay đều phải chết ở chỗ này đi.

Bất quá, li ền nhìn hẳn vừa rồi nhìn chung quanh một vòng lúc, từ phạm khác không dám đối mặt phản ứng, Khánh Trần nghĩ thầm những thế lực kia có thể hay không không dám động thủ a. . .

Át bích đích thân đến, những người khác trong lòng không được lắm bầm sao?

Không đúng, Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn thành danh đã lâu, những người này nếu biết hai người trấn thủ ngục giam số 18 còn dám tới, vậy li ền nhất định có hậu thủ.

Tối thiểu là có thể ứng phó Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người này cường đại chuẩn bị ở sau!

Khánh Trần nghĩ nghĩ li ền nói nghiêm túc lên nửa thật nửa giả tin tức: "Không nói đến ACE-005 còn ở đó hay không trong ngục giam, theo ta được biết, Lý Thúc Đ ồng là không có cách nào đem ACE-002 mang đi ra ngoài, mà lại cái này ACE-002 manh mối, ta cũng có chút manh mối."

Quách Hồ Thiên sắc mặt vui mừng, vội vàng nhẹ giọng nói: "Lão bản ngài có ACE-002 đâu mới?"

"Ừm, " Khánh Trần như Từ Lâm Sâm trong video một dạng mặt không thay đổi đáp lại: "Đến lúc đó người cùng ta phối hợp, thừa dịp lúc bọn họ không chú ý đem ACE-002 mang đi."

Quách Hồ Thiên lập tức phấn khởi.

Nói xong, Khánh Trần ngẩng nhìn bốn phía quan sát đến hoàn cảnh.

Hắn chợt phát hiện một vấn đề, hắn ngẩng nhìn bốn phía đúng là một người quen tung tích đâu không có nhìn thấy, Lưu Đức Trụ không thấy, Ngu Tuấn Dật cũng không thấy, ngay cả Lộ Quảng Nghĩa đâu không thấy!

Kỳ quái, tất cả tù phạm đều ở nơi này, vì sao nhiều người như vậy đều biến mất không thấy?

Chẳng lẽ là chuyển đi mặt khác ngục giam, hoặc là cùng một chỗ đóng cấm đoán? Có thể trước đó Lý Thúc Đông cùng Lâm Tiểu Tiểu bọn hắn cũng không có đề cập qua chuyện này a.

Nhưng vào lúc này, trong đám người có hai tên nam tử hướng hắn cùng Quách Hồ Thiên đi tới.

Khánh Trần có thể cảm giác được, Quách Hồ Thiên toàn thân trên dưới cơ bắp đột nhiên căng cứng, phảng phất có đại chiến sẽ hết sức căng thẳng.

Nội tâm của hắn thờ dài, lúc này sự phụ nhất định cũng tập trung tinh thần quan sát lấy nơi này đi.

Nói không chừng trong tay còn cầm trái cây.

Khánh Trần cảm giác mình thật sự là quá khó khăn a.

Chương 199, vật cấm kỵ ACE-002!

Đã thấy hai tên nam tử kia chậm rãi đi đến Khánh Trậ̀n trước mặt, một người trong đó bình tĩnh nói ra: "Từ Lâm Sâm, đã lâu không gặp."

Theo hai người này tách mọi người đi ra, trong ngục giam tất cả mọi người ngừng trong tay mình sự tình, yên lặng chú ý bên này.

Nơi này tất cả mọi người, đều đang đợi lấy Khánh Trậ̀n mở miệng nói chuyện.

Khánh Trậ̀n nhìn xem nam tử trước mặt trậ̀n mặc nửa ngày: "... Người vị nào?"

Nam tử cười lạnh: "Đã sớm nghe nói át bích Từ Lâm Sâm cao ngạo, không nghĩ tới đúng là cao ngạo đến loại trình độ này."

Khánh Trậ̀n nội tâm dở khóc dở cười, hắn cũng không phải cố ý lộ ra kiêu ngạo như thế, thật sự là hắn thật không biết đối phương là ai, chỉ có thể như thế nói đui nói nói đi xuống.

Dưới loại tình huống này, không biết trang biết mới lại càng dễ xảy ra vấn đề.

Đã thấy bên cạnh một tên nam tử khác cũng cười lạnh: "Xem ra, át bích Từ Lâm Sâm hẳn là cũng không nhớ rõ ta."

Khánh Trậ̀n quan sát tỉ mỉ đối phương về sau, trậ̀n mặc hai giây nói ra: "Chưa tới Bán Thậ̀n, không xứng bị ta nhớ kỹ."

Sau ngày hôm nay bên ngoài sẽ đem Từ Lâm Sâm truyệ̀n thành cái gì hình

tượng, cái này cùng hẳn Khánh Tr ần có quan hệ gì. . .

Nam tử đối diện sắc mặt càng phát ra âm tr ần: "Người cũng chỉ là vừa mới tấn thăng cấp A mà thôi, không biết được người ở đâu ra lực lượng, ngay cả 'Tr ần Thời' cũng không dám nói như vậy đi."

Khánh Tr ần hỏi: "Tr ần Thời là ai?"

Mọi người chung quanh hô hấp, bỗng nhiên trì trệ, ngay cả Quách Hồ Thi ền đều mặt lộ chấn Kinh Th ần sắc.

"Tốt, " nam tử đột nhiên nở nụ cười: "Ta sẽ đem câu nói này mang cho hẳn."

Khánh Tr ần trong lòng trước nói với Từ Lâm Sâm câu thật xin lỗi, nhưng mâu chốt nhất là hẳn thật không biết Tr ần Thời là ai.

Giờ này khắc này, một bên Quách Hồ Thi ền trong lòng dâng lên vô hạn vinh dự cảm giác, nguyên lai nhà mình lão bản có khí phách như vậy, ngay cả Bán Th ần phía dưới người thứ nhất Tr ần Thời đều không để vào mắt!

Át Bích tương lai, tại lão bản dẫn đầu xuống nhất định sẽ bùng sáng đi.

. . .

. . .

"Lão bản, chúng ta không phải muốn nhìn hẳn náo nhiệt sao, nhưng ta lúc này làm sao cảm giác hẳn vai trò thành thạo điều luyện a."

Trong ngục giam nơi nào đó trong góc, Lâm Tiểu Tiểu nhỏ giọng th ần thì nói.

Diệp Văn gật gật đầu: "Tiểu Tr ần đều không có gặp qua Từ Lâm Sâm, lại đem Từ Lâm Sâm cái kia cao ngạo sức lực cho diễn xuất tới, còn có phần hơn đều cùng."

Lý Thúc Đ ồng, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn ba người đứng từ một nơi bí mật gần đó, yên lặng nhìn xem vừa ra trò hay.

Nguyên bản mọi người thương lượng xong, muốn nhìn một chút Khánh Tr ần luống cuống tay chân bộ dáng, sau đó Lý Thúc Đ ồng kể làm sư phụ này tốt xuất thủ cứu người, dạng này hẳn người sư phụ này giá trị mới có thể có lấy thể hiện.

Dù sao, học sinh ngày bình thường quá bình tĩnh, quả thật làm cho sư phụ rất không có cảm giác thành tựu.

Tựa như là bình thường trong gia đình mẫu thân, mặc dù nàng sẽ lải nhải người không đáp chẵn, không hảo hảo chú ý giữ ấm, không hảo hảo học tập, nhưng nếu như người thật mọi chuyện đều làm rất tốt, nàng lại biết trái lại đột nhiên cảm thấy chính mình rất không có cảm giác tồn tại.

Lý Thúc Đ ồng hiện tại chính là cảm giác này, cho nên li ền muốn cho Khánh Tr ần chế tạo điểm nguy cơ, dù sao hẳn cái này Bán Th ần tọa trấn ngục giam, dù sao cũng không ra được đường rẽ.

Chỉ là, chuyện bây giờ phát triển đi hướng, tựa hồ ngay tại hướng tất cả mọi người không có dự liệu được phương hướng triển khai. . .

Lý Thúc Đ ồng tr ần mặc nửa ngày: "Nhìn nhìn lại."

Lúc này, Khánh Tr ần nam tử đối diện nói ra: "Để cho chúng ta không nghĩ tới chính là, đường đường át bích vậy mà đặt mình vào nguy hiểm đi vào ngục giam số 18, người li ền không sợ Lý Thúc Đ ồng ở chỗ này đem người trấn áp đến chết sao?"

Từng ấy năm tới nay như vậy, liên bang bắt lấy siêu phạm giả đều sẽ bị tập đoàn thử nghiệm hợp nhất, sau đó mời đến lợi hại nhất, sang quý nhất luật sư giúp bọn hắn tẩy thoát tội danh.

Sau đó những cái kia bị bắt lại nhược điểm siêu phạm giả li ền sẽ tạ biến

tại công chúng tằm mắt, tử như Khánh Trầ trước mặt Đỗ Hạo, Tạ Ứng Canh chính là như vậy, bọn hắn đã biến mất 3 năm thời gian, bây giờ lại tại yên lặng vì Lý thị, Trầ thị hiệu lực.

Nhưng cũng có ngoại lệ, tử như Quách Hồ Thiền dạng này thề sống chết không khuất phục số ít người, thì sẽ bị trực tiếp đưa tới ngục giam số 18.

Bởi vì nơi này có Lý Thúc Đờng nguyên nhân, mặt khác siêu phạm giả cũng nào không ra sóng gió gì tới.

Từ Lâm Sâm mặc dù mạnh hơn Quách Hồ Thiền, nhưng đến ngục giam số 18 cũng giống vậy là bị trấn áp phần, cho nên nam tử mới có thể nói như vậy.

Khánh Trầ bình tĩnh nói: "Mọi người đều biết Lý Thúc Đờng đã rời đi ngục giam số 18, cũng không cần nói mấy lời vô dụng này, nếu không phải biết hắn đã rời đi, hai người các người dám vào tòa ngục giam này sao? Trong khoảng thời gian này ngục giam số 18 chuyển đi tới mấy trăm người là vì cái gì, lẫn nhau đều lòng dạ biết rõ."

Đối diện Đỗ Hạo cười lạnh nói: "Vậy chúng ta liền mở ra cửa sổ mái nhà nói nói thẳng, bất luận người Từ Lâm Sâm lại thế nào cao ngạo, Át Bích tại trong ngục giam số 18 cũng liền mấy chục người, nếu như người là muốn một mình tranh đoạt ACE-002 lời nói, ta cùng Tạ Ứng Canh hai người liền thủ liền có thể hỏng kế hoạch của người, cho nên không bằng chúng ta hợp tác, trước bắt Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn lại nói."

"Người cảm thấy các người xứng cùng ta hợp tác a?" Khánh Trầ lạnh lùng nhìn xem hai người, bất quá hắn chợt phát hiện hai người ẩn ẩn có muốn động thủ dấu hiệu: "Các người xứng."

Cái này chuyện chuyển hướng đem một đám người đều cho nói phủ, cao thiên nhai sừng sốt không có minh bạch Từ Lâm Sâm đến cùng là hợp tác, hay là không hợp tác.

Khánh Trầ nhìn về phía hai người: "Các người dự định lúc nào đối với

Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Văn động thủ?"

"Vào đêm, " Tạ Ứng Canh bình tĩnh hỏi đáp.

Trong ngục giam số 18 táo loạn dần dần lắng lại.

Tất cả mọi người đang chờ đợi học sinh du hành đem phía ngoài trật tự đảo loạn, hai cái nhìn như không liên quan sự tình, bỗng nhiên chặt chẽ liên hệ ở cùng nhau.

Có lẽ, đây cũng là học sinh du hành có thể bị hợp pháp phê duyệt nguyên nhân một trong, có người hi vọng nó có thể lẫn lộn càng nhiều người ánh mắt.

Đếm ngược 14:00:00.

Khoảng cách vào đêm còn có 9 giờ.

Ngay tại trong đám người, mấy tên phạm nhân lặng yên không tiếng động thoát ly đội ngũ, từng cái đi vào nhà vệ sinh.

Mấy người bọn họ tại nhà vệ sinh gặp nhau, nhưng đều không có nói chuyện, mà là phân biệt tiến vào khác biệt ngăn cách bên trong.

Những người này phân thuộc tại khác biệt tổ chức, bây giờ phải nhanh một chút cùng bên ngoài bắt được liên lạc, tỉ như hỏi thăm một chút thượng cấp vì sao không có nhắc qua Từ Lâm Sâm sẽ tiến đến, Lý Thúc Đĩnh phải chăng ở bên ngoài hiện thân, học sinh du hành tiến triển.

Một tên tù phạm vén tay áo lên, sau đó ngạnh sinh sinh đem chính mình liền thành một khối cánh tay máy cho phá giải ra, từ bên trong rút ra mấy cái linh kiện, một lần nữa lắp lên thành một cái hoàn chỉnh tín hiệu phát xạ thiết bị.

Ngay tại lúc sau một khắc, tất cả ngăn cách bên trong phụ trách đưa tình báo tù phạm đều phát hiện, truyền tin của bọn hắn thiết bị đã mất linh, căn

bản kiểm tra đo lường không đến bất luận cái gì tín hiệu.

Tòa này tựa như pháo đài ngục giam số 18, tựa hồ thành một tòa độc lập với thành thị số 18 bên ngoài cô thành.

...

...

Đợi cho đám người chung quanh tán đi, Khánh Trầ trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra.

Hắn trên mặt còn duy trì bình tĩnh, bởi vì hắn biết lúc này còn có vô số ánh mắt nhìn mình chằm chằm.

Át bích đích thân đến, xác thực động đến vô số người thầ kinh.

Bất quá Khánh Trầ không muốn quá nhi ều, nhiệm vụ của hắn bây giờ chính là đem nước quấy đục.

Lâm Tiểu Tiểu trước đó nói qua: Lần này chuyển di tới tù phạm nhi ều lắm, gần ngui mười ngày qua, ngục giam số 18 li ền tăng lên 1200 người.

Cái này 1200 người bên trong, có từng cái tổ chức thế lực người, cũng có bị cưỡng ép chuyển di tới người vô tội, bọn hắn hỗn tạp cùng một chỗ căn bản là không có cách phân biệt.

Coi như Lý Thúc Đ ồng thân là Bán Thầ muốn quét sạch ngục giam số 18, cũng không nguyện ý không khác biệt xuất thủ thương tới vô tội.

Cho nên, chỉ có đem cái này một đ ần nước đọng quấy đứng lên, để trong đ ần nước những động vật du động đứng lên, mới có thể biết trong đ ần nước này cái nào là ăn thịt, cái nào là ăn chay.

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ mang theo Quách Hồ Thi ền yên lặng xuyên qua đám người, trực tiếp đi hướng Lý Thúc Đ ồng gian phòng.

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều hội tụ tới, muốn nhìn một chút vị này 'Tù Lâm Sâm' dự định làm cái gì.

"Lão bản, chúng ta đi đâu?" Quách Hồ Thiền nghi ngờ nói.

"Mang người cần vật cấm kỵ, " Khánh Trần bình tĩnh đáp lại nói.

Ngay tại lúc sau một khắc, Khánh Trần bỗng nhiên đi vào một gian rộng mở phòng giam, từ bên trong xuất ra một bản nặng nề thư tịch, nhét vào Quách Hồ Thiền trong tay.

Khánh Trần thần tình nghiêm túc thấp giọng nói ra: "Chạy! Ta yểm hộ người!"

Quách Hồ Thiền ngờ ngác một chút, quay người liếc hướng quảng trường phương bắc miệng cống hợp kim chạy tới.

Hắn mặc dù cảm thấy đây hết thảy có chút đột nhiên, nhưng lão bản đem trọng yếu như vậy ACE-002 giao cho trong tay mình, còn muốn yểm hộ chính mình thoát đi ngục giam số 18, cái này không phải hắn lo ngại thời điểm?

Trong chốc lát, Quách Hồ Thiền toàn thân đờ đạng tất hiện, cả người như là một đầu man ngư va chạm ra ngoài, rất có loại thần cảm giết thần, phạt cảm giết phạt khí thế.

Cũng liếc tại lúc này, trong sân rộng có gần ngàn người đi theo bắt đầu chuyển động, trong đó còn có người hô lớn nói: "Ngăn lại hắn, đừng để hắn đem vật cấm kỵ mang đi!"

"Đem vật cấm kỵ cho ta cướp lại!"

Trong ngục giam số 18 đột nhiên hỗn loạn lên, hơn phân nửa tù phạm căn bản không biết xảy ra chuyện gì, có vẻ hơi mờ mịt thất thố, còn có gần một nửa tù phạm thì đi theo Quách Hồ Thiền chạy như điên.

Dòng người mãnh liệt, không đợi Quách Hồ Thiền chạy đến miệng cống hợp kim bên cạnh, liền có hơn trăm người sớm ngăn cản đường đi của hắn!

"Đầu cút cho ta!" Quách Hồ Thiền rộng giận xông vào đám người, cũng đem nặng nề thư tịch gắt gao ôm vào trong ngực.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, lại có hơn mười tên tù phạm giống như là bị nhanh chóng chạy xe bọc thép va chạm đùng đùng, từng cái thảm liệt bay lên không trung.

Thế nhưng là, đang lúc Quách Hồ Thiền dừng cảm tiến tới lúc, lại có hai người sắc mặt bình tĩnh từ phía sau hắn xen kẽ tới.

Trong đó tên kia gọi là Đỗ Hạo trung niên nhân bình tĩnh xuất thủ, chỉ gặp hắn duỗi ra hai cái ngón tay thon dài, thừa dịp Quách Hồ Thiền ứng phó những người khác lúc, như thiểm điện thăm dò vào đại hán trọc đầu dưới xương sườn.

Quách Hồ Thiền dưới xương sườn bị tập kích, cảm giác đau trong nháy mắt truyền khắp toàn thân, liền đới lấy hai tay cũng không khỏi tự chủ buông lỏng ra một cái chớp mắt.

Một giây sau, khác một bên Tạ Ứng Canh bỗng nhiên xuất thủ cầm thư tịch biên giới, dùng sức co lại!

"Mơ tưởng!" Quách Hồ Thiền bất ngờ kích cỡ tương đương bàn tay gắt gao kéo lấy trong ngực thư tịch, không để cho đối phương cướp đi.

Song phương đấu sức ở giữa. . .

Xoẹt một tiếng.

Vật cấm kỵ ACE-002, lại bị xé nát. . .

Tất cả mọi người nhao nhao sững sốt, mọi người kinh ngạc nhìn bầu trời, trong lúc nhất thời có chút không có kịp phản ứng đây là xảy ra chuyện gì.

Vật cấm kỵ là quy tắc sản phẩm, làm sao lại nát đầu?

Nhiều như vậy vật cấm kỵ đều chỉ có thể bị thu nhận, không thể bị phá hủy, cái này ACE-002 cũng không đến mức như vậy yếu ớt đi.

Lần này chính mình trở về làm sao cùng nhà mình lão bản bàn giao? Liền nói chính mình không có nhục sứ mệnh thành công phá hủy vật cấm kỵ ACE-002 sao?

Thật như vậy nói lời, sợ rằng sẽ bị đày đi đến trên hoang dã trũng ngô a? !

Sớm đi ra tay với Quách Hồ Thiển Đỗ Hạo hai ngón duỗi ra, từ không trung kẹp lấy một mảnh xé rách trang sách, phía trên thành linh viết: "Trung niên dưỡng sinh số tay. . ."

"Đó căn bản không phải vật cấm kỵ, chúng ta bị chơi xỏ!" Tạ Ứng Canh thì rống giận nhìn về phía Quách Hồ Thiển.

Nhưng mà, bọn hắn chợt phát hiện, giờ này khắc này Quách Hồ Thiển thần sắc cũng mười phần chấn kinh!

Đám tù nhân không quá hiểu, bọn hắn chấn kinh còn chưa tính, người Quách Hồ Thiển vì sao cũng biểu hiện khiếp sợ như vậy. . .

Quách Hồ Thiển đẩy ra đám người quay đầu đi tìm nhà mình lão bản thân ảnh, nhưng hắn lại phát hiện, vị kia "Tùng Lâm Sâm" đã mất tích.

Nhưng trong cuộc nháo kịch này mấu chốt nhất là, những người giấu ở trong tù phạm phổ thông lòng mang làm loạn kia, cơ hồ tất cả đều lộ ra nguyên hình.

Chương 200, muốn gạt ta lần thứ hai?

Có thể bị tay không xé nát vật cấm kỵ, khẳng định không phải vật cấm kỵ.

Gần ngàn người tranh đoạt một quyển sách, cuối cùng tranh giành một trận tịch mịch.

Chỉ gặp quyển kia bị ngạnh sinh sinh xé nát thư tịch trang giấy, tựa như thiên nữ tán hoa phiêu diêu rơi xuống, có chút bay xuống tại tù phạm trên thân, khác bọn hấn nhao nhao không tự chủ được nhớ tới trên trang giấy vẫn tự.

Bọn hấn chăm chú dáng vẻ, phảng phất tại chăm chú học tập trung niên dưỡng sinh tri thức, vì chính mình nhân sinh tương lai tính toán.

Nguyên bản khăn trương mà tức sát bầu không khí, đột nhiên hoang đường lại bu ãn cười đứng lên.

"Ai có thể nói cho ta biết, vừa mới xảy ra chuyện gì?" Phân loạn bên trong, có tù phạm mờ mịt nói ra.

Một tên tù phạm ng ãi xồm ở trong đám người, từ dưới đất nhậ lên một tấm bị người xé rách vỡ vụn trang giấy, chỉ thấy phía trên viết 'Ăn nhiều rau quả, có thể có hiệu phòng ngừa trung lão niên nhân táo bón' .

Cái này đầu cái gì cùng cái gì?

Tại trận này tranh đoạt bên trong, có gần ngàn người là nghe lệnh của tập đoàn, nhưng còn có hơn ba ngàn người không biết chút nào.

Tranh đoạt lúc bắt đầu, bọn hấn mắt nhìn thấy trong đám người bỗng nhiên

có mấy trăm người liền xông ra ngoài, giống như muốn cướp đoạt vật rất trọng yếu.

Ngay sau đó tiếp theo màn thì để cho bọn họ nhìn choáng váng, thì ra tập đoàn an bài mấy trăm người đến ngục giam số 18, liền vì đoạt như thế một bản trung niên dưỡng sinh sở tay?

Không phải mới vừa có nhân khẩu miệng từng tiếng nói muốn cướp đoạt vật cấm kỵ ACE-002 sao, cái này cướp là cái gì? !

Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh hai vị này tập đoàn cao thủ bỗng nhiên nhìn về phía Quách Hồ Thiền: "Người dám đùa chúng ta? Vật cấm kỵ đâu?"

Quách Hồ Thiền đối mặt cái kia mấy trăm đôi nhìn chăm chăm con mắt, bỗng nhiên chăm chú nhìn trong tay mình còn lại trang giấy: "Các người nhìn, trong sách nói trung niên nhân nếu như sớm hái đầu, có thể thích hợp bổ sung sữa bò, loài cá, thịt nạc. . . Cái này không thể so với vật cấm kỵ hữu dụng?"

Một bên nói, hẳn một bên hướng ra phía ngoài di chuyển.

Còn không có chuyển mấy bước, đại hán trọc đầu liền lại bị một lần nữa vây quanh.

"Vật cấm kỵ đâu?" Đỗ Hạo âm thanh lạnh lùng nói: "Hôm nay việc này không nói rõ ràng, làm khó dễ!"

Quách Hồ Thiền bất đắc dĩ ném đi trang giấy nói: "Ta từ trong nhà lúc chạy ra, cũng không nói chính mình cầm là vật cấm kỵ ACE-002 a? Chẳng lẽ không phải chính các người sai lầm?"

Đỗ Hạo nhớ lại một chút, Quách Hồ Thiền xác thực chưa hề nói đối phương cầm là vật cấm kỵ ACE-002!

Tạ Ứng Canh đau lòng nhức óc nói: "Vậy người che chặt như vậy làm gì? !"

"Ta mẹ nó cũng nhanh đến trung niên, muốn học tập cho giỏi một chút không được sao, " Quách Hồ Thi ền một câu lời nói thật đầu không có.

"Khẳng định là Từ Lâm Sâm dùng hẳn đến chuyên di t ầm mắt của mọi người, sau đó vụng trộm đem vật cấm kỵ mang đi, " Đỗ Hạo phân tích nói.

"Từ Lâm Sâm đâu?" Tạ Ứng Canh cũng không tìm được Từ Lâm Sâm tung tích.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người hướng đại hán trọc đầu chậm rãi bước tới, tựa hồ muốn giết chết hẳn như vậy.

Quách Hồ Thi ền thành khẩn nói ra: "Tại trong ngục giam số 18 giết người, các người không sợ định đầu bão kim loại à. Mà lại ta muốn nói, ngay cả ta cũng bị đùa nghịch, các người tin sao?"

"Có ý tứ gì?" Tạ Ứng Canh cau mày nói, bọn hắn ngừng tiếp tục tới gần bước chân, hiện tại xác thực còn chưa tới thời khắc cuối cùng, cho nên còn không thể sớm xúc động ngục giam số 18 trấn áp cơ chế.

Bọn hắn đang chờ đợi vào đêm.

Nhưng cũng không chỉ có là chờ đợi vào đêm đơn giản như vậy, muốn động thủ, còn cần chờ đợi một cái tín hiệu, không phải vậy tất cả mọi người phải chết.

Đỗ Hạo nhìn về phía Quách Hồ Thi ền: "Người nói người cũng bị đùa nghịch?"

"Có người đang mạo danh lão bản của ta, " Quách Hồ Thi ền nói ra: "Vừa mới mặc dù hỗn loạn, nhưng cái này ngục giam số 18 ra vào đầu chỉ có miệng cống hợp kim này, nhưng bây giờ miệng cống còn rất tốt chưa bao giờ mở ra, người phải nói chúng ta là thương lượng xong gương đồng kích tây, vậy hẳn như thế nào rồi đi? Lão bản của ta năng lực mọi người đầu biết, không có khả năng lặng yên không tiếng động rời đi nơi này."

"Mà lại, " Quách Hồ Thiên tiếp tục nói: "Ta Át Bích từ trước đến nay trọng tình trọng nghĩa, Từ lão bản cũng là nổi danh trọng tình trọng nghĩa, người cảm thấy nếu như người kia thật sự là Từ Lâm Sâm, sẽ để cho ta đến hấp dẫn lực chú ý chịu chết à. Nếu như chúng ta thật đang chơi giương đông kích tây, sự thật hẳn là trái lại: Hẳn đến hấp dẫn các người hỏa lực, ta lẳng lẽ mang theo vật cấm kỵ ACE-002 rời đi!"

Tạ Ứng Canh hùng hùng hồ hồ nói ra: "Người liền không có phát hiện người kia có vấn đề sao? Đã người biết Từ Lâm Sâm sẽ không để cho người chịu chết, vậy người lúc ấy làm sao không nghĩ tới điểm này?"

"Ta lúc ấy cảm giác là có chút kỳ quái tới, " Quách Hồ Thiên nói ra: "Nhưng bầu không khí đều sây khô đến cái kia. . ."

"Thần mẹ nó bầu không khí sây khô đến cái kia, " Đỗ Hạo khí chửi ầm lên.

"Ta mẹ nó cũng rất tức giận được không, " Quách Hồ Thiên nói ra.

Khi hẳn nhớ tới chính mình lại còn hỏi qua đối phương nhân loại lúc nào tóc dài, cũng cảm giác then hoảng!

Nhưng vào lúc này, ngục giam quảng trường miệng cổng hợp kim vậy mà lại mở ra.

Đã thấy ngoài cửa một người trung niên tù phạm bị sáu tên giám ngục máy móc áp giải tiến đến.

Rất nhiều người ngây ngẩn cả người, bởi vì bọn hẳn nhận ra trung niên nhân này thân phận: Trần thị, Trần Vũ!

Năm 11 trước Trần Vũ phạm vào tội mưu sát, năm đó bản năng thoát tội, kết quả bị Khánh thị tìm tới chứng cứ ng ẩ vững tội danh, ngành sinh sinh cho ấn vào ngục giam hình phạt 170 năm.

Đây là số ít bị giam trong tù tập đoàn thành viên, cũng tại vì Trần thị

chưởng quản lấy trong ngục giam số 7 trật tự, xem như trong tập đoàn người chuyên môn làm công việc bản thủ.

Cũng là Trần thị có vài cao thủ một trong.

Có người từng nói, liên bang cũng chính bởi vì còn có năm nhà tập đoàn lẫn nhau ngăn được, mỗi một nhà đều bao giờ cũng như muốn hấn mấy nhà đưa vào chỗ chết, lúc này mới cho nhân dân liên bang tại trong khe hẹp cơ hội thở dốc.

Năm nhà tập đoàn ở khắp mọi nơi thấn vào toàn bộ xã hội, nhưng chỉ cần còn có đối thủ cạnh tranh tại, bọn hấn liên y nguyên sẽ có chỗ kiêng kị.

Nếu như trong liên bang này chỉ còn lại có một nhà tập đoàn, vậy chỉ sợ luật pháp liên bang đều sẽ bị tập đoàn đại nhân vật lấy ra chùi dít.

Đã thấy Trần Vũ bị áp giải sau khi đi vào, đầu tiên là thần sắc bình tĩnh đánh giá bốn phía, cuối cùng trên người Tạ Ứng Canh dừng lại, sau đó tùy ý hô: "Tiểu Tạ, tới báo cáo tình huống."

Trần Vũ trong tù thần sắc, liên phảng phất đang ở nhà mình nhẹ nhàng thoải mái, cho dù là từ ngục giam số 7 đổi được nơi này cũng giống vậy.

Giám ngục máy móc cho hấn lấy xuống tay trên chân xiềng xích, trung niên nhân hoạt động tay chân của mình, ngay sau đó liên phát hiện Tạ Ứng Canh lại đứng tại chỗ, cũng không có tới chờ đợi phân công!

"Làm sao vậy, " Trần Vũ nhíu mày: "Không biết ta r ấ?"

"Ngài lúc này không nên tại ngục giam số 7 bên trong sao?" Tạ Ứng Canh chần chờ một chút hỏi.

"Hôm nay ngục giam số 18 không yên ổn, người trong nhà sợ người ứng phó không được, liên để ta đến xem một chút, " Trần Vũ lạnh nhạt nói.

Quách Hồ Thiên tại Tạ Ứng Canh bên cạnh nhỏ giọng nói ra: "Trước đó

người giả mạo lão bản của ta kia, cũng là nói như vậy. . . Ta nếu là người liền đi xoa bóp mặt của hắn, đề phòng hắn dẫn người mặt nạ da."

Đúng lúc này, trong đám người bỗng nhiên có người hô: "Hắn khả năng cũng là giả, cẩn thận!"

Đang khi nói chuyện, Tạ Ứng Canh chậm rãi đi hướng Trần Vũ, sau đó đột nhiên vươn tay ra, muốn xoa bóp gò má của đối phương: "Còn muốn gạt ta lần thứ hai! ?"

Đã thấy Trần Vũ bình tĩnh nâng lên đùi phải, như thiểm điện đạn đá ra đi, dù là Tạ Ứng Canh đã làm tốt phòng bị, vẫn là bị một cước này cho đá ra hơn hai mươi mét xa!

"Chán sống?" Trần Vũ cười lạnh nói.

"Oe!" Tạ Ứng Canh ọe ra một ngụm máu tươi đến: "Thật sự là Trần lão bản, sai lầm sai lầm!"

Giờ khắc này Tạ Ứng Canh chửi mẹ tâm tư đầu có, chính mình bởi vì người giả mạo kia, đúng là gặp hai lần tội!

Trần Vũ bình tĩnh nói: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Đỗ Hạo ở một bên bỏ đá xuống giếng nói: "Tạ Ứng Canh tại ngục giam số 7 bên trong theo ngài lâu như vậy, vậy mà đầu không nhận ra ngài là không phải là bị giả mạo, muốn ta ta nhịn không được."

Đỗ Hạo phục vụ tại Lý gia đại phòng, Trần Vũ, Tạ Ứng Canh phục vụ tại Trần gia tam phòng, loại thời điểm này hắn tự nhiên mừng rỡ xem náo nhiệt.

Tạ Ứng Canh còn không có đem máu trên khóe miệng lau sạch sẽ, vừa nghe thấy lời ấy lập tức liền tức giận: "Đỗ Hạo người tên tiểu nhân này!"

"Ta nhìn các người Trần thị mới là tiểu nhân hành vi, " Đỗ Hạo cười lạnh

nói: "Lý thị đại phòng cùng Trần thị tam phòng ước định cẩn thận không phải đỉnh tiêm cao thủ, kết quả các người nói không giữ lời. Trần Vũ hân là sớm đã bị áp giải đến phụ cận đi, kết quả vì che giấu ta Lý gia, đến cuối cùng này muốn động thủ một ngày, mới đem hân vụng trộm đi đầu vào tới."

"Không cần lên tiếng khó nghe như vậy, " Trần Vũ hơi hột liếc mắt nhìn hân: "Ta tiến đến chỉ là để phòng vạn nhất, cũng không tham dự tranh đoạt."

Đỗ Hạo cười lạnh một tiếng, lời này chỉ có thể dùng để lừa gạt quý, thật đến thời khắc sống còn cái này Trần Vũ tất nhiên sẽ xuất thủ.

"Nói cho ta biết trước đến cùng chuyện gì xảy ra, " Trần Vũ bình tĩnh hỏi.

Tạ Ứng Canh thủ hạ ở một bên hỗ trợ giải thích nói: "Ngay tại ngài tiến đến trước một hồi, có người giả mạo Át Bích Từ Lâm Sâm, đối phương vừa tiến đến liền đem ngục giam khiến cho kêu loạn, ngay sau đó ngài liền tiến đến, Tạ Ứng Canh có thể là coi là đối phương lại giả mạo ngài. Mà lại, chúng ta trước đó xác thực không biết ngài hôm nay sẽ đến. . ."

"Thì ra là thế, cái kia mới vừa rồi là ai đang kêu lấy nhắc nhở Tạ Ứng Canh cẩn thận?" Trần Vũ nhíu mày nhìn về phía đám tù nhân: "Chính mình đứng ra."

Thế nhưng là, bọn hân đợi nửa ngày cũng không gặp có người dám ra đây, có một tên tù phạm nói tiếng âm đến từ bên cạnh mình, nhưng chờ hân quay đầu nhìn lại thời điểm, bên người đã không ai.

Đám người bỗng nhiên đang nghĩ, không phải là trước đó cái kia giả mạo Từ Lâm Sâm người kêu a?

"Chờ một chút, " Quách Hồ Thiên bỗng nhiên nói ra: "Người kia, hân là còn ở trong ngục giam! Vừa mới câu kia nhắc nhở, chính là hân giấu ở trong đám người nói!"

Vừa dứt lời, Đỗ Hạo liền cao giọng quát: "Kẻ phát hiện người xa lạ, ban

thưởng 100,000!"

Thế nhưng là, bọn hắn tìm nửa ngày cũng không có phát hiện có cái gì người xa lạ đột nhiên trà trộn vào tới.

Ở giữa ngược lại là có mấy người báo cáo manh mối, nhưng v ềsau phát hiện đầu là gây Ô Long.

Sự tình dần dần quỷ dị. . .

Mấy ngàn người tìm tới tìm lui, trong đám người lại một người xa lạ đầu không có? !

Kỳ thật, đừng nói Đỗ Hạo bọn người không tìm được Khánh Tr ần, li ền ngay cả Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn đầu không có tìm tới!

Ngay tại vừa mới phát sinh nháo kịch thời điểm, hai người núp trong bóng tối đầu nhanh cười nôn, kết quả chờ bọn hắn cười xong li ền phát hiện Khánh Tr ần không thấy.

"Lão bản, Khánh Tr ần hắn ở đâu?" Lâm Tiểu Tiểu ánh mắt trong đám người bắn khoắn lấy, mắt đầu nhanh tìm mù cũng không tìm được.

Lý Thúc Đ ồng bình tĩnh chỉ một cái phương hướng nói ra: "Hắn đổi thành chính mình đ ồng học hình dạng."

Ở đây trong mọi người, chỉ có vị sư phụ này đang một mực chú ý đ ồđộ của mình, con mắt đầu không có rời đi một khắc.

Lâm Tiểu Tiểu thuận ngón tay nhìn sang, thành linh phát hiện đã bị chuyển đi đi mặt khác ngục giam 'Ngu Tuấn Dật', lại một mặt mê mang đứng ở trong đám người.

Chương 201, sát cơ đã tới

Không thể không nói, về mặt mê mang kia ngược lại là cùng tù phạm khác không có sai biệt, rất thật cực kỳ.

Lưu Đức Trụ, Ngu Tuấn Dật, Lộ Quảng Nghĩa bọn người bị chuyển di ngục giam là tối hôm qua sự tình, cho nên tù phạm khác cũng không có phát hiện dị dạng, mà vị này Ngu Tuấn Dật tiến vào ngục giam số 18 cũng có rất nhiều thời gian, tự nhiên có người quen giúp hắn làm chứng.

Ai có thể nghĩ đến, cái này ngục giam số 18 lại còn là người giả mạo kia sân nhà đâu?

Nói đi thì nói lại, Lâm Tiểu Tiểu cho lúc trước Khánh Trầ n nói, cần đối phương hỗ trợ tìm ra những thế lực kia xếp vào người tiến vào, kỳ thật chỉ là một cái lý do.

Bởi vì hắn không có cảm thấy Khánh Trầ n thật có biện pháp đem những người kia cho hao đi ra.

Thế nhưng là, để hắn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Khánh Trầ n làm được, mà lại làm được rất tốt.

Diệp Văn cảm khái nói: "Lão bản, cái này vật cấm kỵ ACE-005 đưa cho hắn thật sự là đưa đúng người, ngài đổi một lần dung mạo đến nửa giờ, hắn lại chỉ cần động động suy nghĩ là có thể. Nếu như không có trí tuệ nhân tạo so với thân cao, bước bực, hành vi thói quen, loại người này đặt ở một tòa hơn ngàn vạn nhân khẩu trong thành thị, căn bản không có khả năng bị người tìm tới. . ."

Một bên Lâm Tiểu Tiểu giật giật hắn cánh tay.

Diệp Văn nhìn thoáng qua Lý Thúc Đĩnh ngưng trọng sắc mặt, vội vàng nói: "Đương nhiên, ta cũng không có gièm pha lão bản ý của ngài."

"Ta không có trách cứ người, " Lý Thúc Đĩnh thở dài nói: "Ta chính là khá là đáng tiếc ta quyền kia trung niên dưỡng sinh sở tay."

Lâm Tiểu Tiểu: "..."

Diệp Văn: "..."

"Được rồi, an bài những người vô tội kia chuyển di ngục giam đi, từng nhóm đến, tốt nhất có thể tại vào đêm trước đó hoàn thành, " Lý Thúc Đĩnh bàn giao nói: "Hai người cũng nên ra sân."

...

...

Đang lúc lưu hạ bọn người cãi lộn lúc, đã thấy Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người từ trên thang lầu đi xuống.

Lâm Tiểu Tiểu vỗ tay vừa cười vừa nói: "Vừa mới một màn kia thật sự là quá đặc sắc, thật hẳn là nghĩ biện pháp quay xuống, các người hai nhà an bài nhiều người như vậy đến ngục giam số 18, lại bị một người đùa nghịch xoay quanh. Cũng không biết các vị lão bản biết việc này về sau, có thể hay không cảm thấy các người rất vô năng?"

Trần Vũ hai tay chấp sau lưng quay người nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu hai người: "Người giả mạo là các người an bài?"

"Không phải không phải, " Lâm Tiểu Tiểu vội vàng vừa cười vừa nói: "Vừa rồi một màn kia ngược lại để ta cũng thật bất ngờ tới, ta ngược lại thật ra nghĩ kỹ tốt khen một chút người giả mạo kia, làm cho gọn gàng vào."

Hai người đi xuống thang lần nữa, Trần Vũ đi đến trước mặt bọn hắn, mà phía sau hắn thì là đen nghịt mấy trăm tên tù phạm, phảng phất một bức màu đen tường thành gần ngay trước mắt.

Diệp Văn đối mặt với giống như thực chất cảm giác áp bách, cảm xúc không có chút nào ba động nói: "Không thấy ta lão bản ở bên ngoài hiện thân, các người dám hiện tại động thủ sao? Không dám liền rút ngay."

Lâm Tiểu Tiểu cũng vui vẻ ha ha hỏi: "Các người liền không sợ lão bản lúc này ở ngục giam số 18 bên trong sao?"

Trần Vũ cũng cười đứng lên: "Như hắn thật ở chỗ này, vì sao còn có thể dễ dàng tha thứ chúng ta ở chỗ này giương oai? Mà lại, thật coi mọi người không có cách nào giết hắn? Bán Thần chỉ là tôn xưng, cũng không có nghĩa là hắn có thể nhân gian vô địch, hắn hay là người. Bằng hữu, bây giờ thời đại này thuộc về khoa học kỹ thuật, như ta cùng hắn dạng này siêu phàm giả cũng giống vậy chịu lấy người chế trụ."

"Ồ? Người cũng dám cùng nhà ta lão bản đánh đờng sao," Lâm Tiểu Tiểu nghi hoặc: "Vậy làm sao không gặp trước người tới đây thử một chút? Ta nghe người ý tứ, tựa hồ muốn giết lão bản của ta rất dễ dàng giống như, vậy các người tám năm trước làm gì đi."

Trần Vũ cười lạnh nói: "Tám năm trước là Lý gia lão gia tử cứng rắn bảo đảm hắn, nói hắn đời này sẽ không lại đi ra ngục giam số 18, nhưng hắn hiện tại đã chính mình phá vỡ ước định. Mà lại, Lý gia lão gia tử cũng không có nhiều thời gian, người không thấy Lý gia đâu có người đến à."

Diệp Văn bình tĩnh nói: "Bất thành khí Lý gia đại phòng, còn đại biểu không được Lý gia."

Đỗ Hạo sắc mặt lạnh lùng, lại không dám nói cái gì.

"Ta cảm thấy người sai lầm một chút," Lâm Tiểu Tiểu đối mặt với đen nghịt mấy trăm người bình tĩnh tự nhiên, hắn bỗng nhiên nở nụ cười: "Nếu như không phải là các người đem lão bản của ta những bằng hữu kia bí mật

giam giữ đứng lên, nơi này cũng căn bản khốn không được hẳn. Bất con tin đến vậy khốn Thần Minh, liền thật cho là mình có thể cùng Thần Minh sánh vai sao?"

Lâm Tiểu Tiểu từng chữ nói ra mà hỏi: "Người cũng xứng?"

"Có thể bị thế tục tình cảm khóa tại trong lòng giam này Lý Thúc Đổng, cuối cùng vẫn là nhân loại thôi," Trần Vũ vừa cười vừa nói: "Cho nên, hẳn đêm nay sẽ đi cứu người a, giữ vững ACE-002 vật cấm kỵ hay là truy tìm manh mối đi cứu bằng hữu, hẳn sẽ chọn cái nào?"

Trần Vũ bọn hắn sở dĩ nguyện ý chờ lâu như vậy, chính là muốn chờ đợi Lý Thúc Đổng tại ngục giam bên ngoài hiện thân.

Chỉ có bọn hắn xác định Lý Thúc Đổng không tại ngục giam, mà lại tối nay sẽ không lại trở về, mới có thể động thủ.

Lúc này, Lâm Tiểu Tiểu sắc mặt đã lãnh đạm xuống tới: "Tránh ra."

Trần Vũ mỉm cười hướng về hậu phương phát tay, để bức kia đen nghịt bức tường người phân ra một đầu thông đạo tới.

Trong ngục giam trong lúc nhất thời an bình đứng lên.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn ngồi tại bên cạnh bàn ăn thấp giọng nói gì đó, nơi xa Trần Vũ thì ngồi xếp bằng trên mặt đất nhắm mắt dưỡng thần, mấy trăm người bảo vệ tại bên cạnh hẳn.

Duy chỉ có Quách Hồ Thiền một người cô đơn, bọn hắn Át Bích xếp vào người tiến vào, đã sớm bị Khánh Trần cho cầm ra đến chuyển di ngục giam. . .

Đếm ngược 7:00:00.

5h chiều chuông, khoảng cách vào đêm còn có 2 giờ, Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh hai người mưu đồ bí mật lấy.

Bọn hắn cho tới bây giờ cũng còn có cái nghi hoặc.

Đỗ Hạo thấp giọng nói ra: "Tù phạm vào tù trước đó đều muốn làm toàn thân trên dưới kiểm tra, người giả kia nếu như mang chính là mặt nạ da người, làm sao có thể lừa qua như vậy công chính ngục giam hệ thống? Hắn là thế nào dịch dung?"

"Có khả năng hay không đối phương là siêu phạm giả, năng lực chính là dịch dung?" Tạ Ứng Canh hỏi: "Trước đó cũng qua tương tự năng lực."

"Đây cũng là có khả năng, nhưng đối phương được an bài đến ngục giam số 18, chính là làm bộ một chút Từ Lâm Sâm sao, đối phương mưu đồ gì đâu?" Đỗ Hạo cảm thấy kỳ quái.

"Nghĩ mãi mà không rõ, " Tạ Ứng Canh lắc đầu.

Đúng vậy a, người giả mạo này đến cùng mưu đồ gì đâu? !

Nói đến bọn hắn khả năng không tin, vấn đề này ngay cả Khánh Trần chính mình cũng còn không có nghĩ rõ ràng đâu.

Chính suy nghĩ ở giữa, trên trời cao băng lãnh bão kim loại lại đột nhiên bắt đầu xoay chậm chậm, trong lúc mơ hồ đêm đường đạn khóa chặt tại tất cả tù phạm đỉnh đầu.

Khiến người kinh dị chính là, lần này không chỉ có là chuyên chở đạn cao su bão kim loại khởi động, liên đới lấy 36 đài chuyên chở súng thật đạn thật bão kim loại cũng khởi động!

Băng lãnh bão kim loại trong khi xoay tròn, dòng điện âm thanh từ đỉnh đầu truyền đến, nghe dị thường làm người ta sợ hãi.

Sau một khắc, ngục giam quảng trường miệng cổng hợp kim chậm rãi nâng lên, ngoài cửa đứng lặng nước cờ mười tên giám ngục máy móc, cầm trong tay súng ống.

Ngục giam số 18 bên trong tính loa phóng thanh vang lên: "Xin mời phía dưới số hiệu bị tù nhân viên tiến về miệng cổng chỗ tập hợp, 039212, 039213. . ."

Phát thanh bên trong liên tiếp niệm 4 8 người, mới rút cục ngừng lại.

Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh hai người hai mặt nhìn nhau, đều không có làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

"Tại sao phải đột nhiên đại lượng chuyển di tù phạm?" Đỗ Hạo nghi hoặc, hấn đối với bên cạnh thủ hạ nói ra: "Mau nhìn một chút riêng phần mình số hiệu, tuyệt đối đừng là người của chúng ta bị chuyển di đi ra."

Mọi người tốt không dễ dàng mới chuyển di tiến đến, cái này nếu là tại thời khắc mấu chốt bị chuyển di ra ngoài, vậy li ền không xong.

Đỗ Hạo đại biểu Lý thị, Tạ Ứng Canh đại biểu Trần thị, cũng bởi vì song phương chuyển di tới nhân số không sai biệt lắm, cho nên mới trước đạt thành hoà giải, chuẩn bị tiên sinh giam giữ Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn bàn lại hai nhà cạnh tranh vấn đề

Vốn là bởi vì Trần Vũ đến, phá vỡ cân bằng.

Cái này nếu là lực lượng của mình lại bị suy yếu, vậy Lý thị đại phòng buổi tối hôm nay li ền biến thành b ồi chạy vai trò!

Sau một khắc, có thủ hạ cao hứng bưng bưng nói với Đỗ Hạo: "Người của chúng ta cũng không có bị dời đi, dời đi đâu là phổ thông tù phạm."

Đỗ Hạo cũng cao hứng trở lại.

Nhưng vào đúng lúc này, hấn bỗng nhiên trông thấy những cái kia bị chuyển di tù phạm bên trong, một người trung niên mặt không thay đổi quay đầu nhìn xem chính mình.

Đây không phải bọn hán Lý thị lạng lẽ xếp vào tiến đến cao thủ sao? !

Người bên ngoài coi là hành động lần này bên trong Đỗ Hạo là lão bản, nhưng trên thực tế vị trung niên nhân này mới là vẫn giấu kín tại phía sau màn bên trong chỉ huy vị lão bản kia a!

Đỗ Hạo lúc ấy cả người sẽ không tốt, cái này chuyển đi một nhóm tù phạm, lại đem hán lão bản cho chuyển đi, cái này còn thế nào chơi? !

Hán vội vàng đứng lên đối với giám ngục máy móc quát: "Không được, các người không có khả năng chuyển đi hán!"

Hán vừa mới đứng dậy, đỉnh đầu bảo kim loại bên trong, liền có ba đài đem họng súng khóa chặt hán.

Trung niên nhân kia lắc đầu, ra hiệu hán không nên vọng động.

Đỗ Hạo mặt xám như tro, mà một bên Tạ Ứng Canh cười lên ha hả: "Người còn nói chúng ta là tiểu nhân, Lý thị đại phòng còn không phải vụng trộm sắp xếp cao thủ trong đám người, mà lại so với chúng ta an bài còn sớm!"

Trung niên nhân là vị rất có kiên nhẫn thợ săn, cho dù vừa mới Quách Hồ Thiên khả năng mang theo vật cấm kỵ đào tẩu, hán đầu chưa từng nghĩ tới xuất thủ.

Nhưng là, hán cũng không nghĩ tới, chính là bởi vì hán không có đối với Quách Hồ Thiên động thủ, cho nên mới sẽ bị phân biệt là phổ thông tù phạm chuyển đi ngục giam!

Chuyện này đột ngột quá!

Mà lại, ngục giam số 18 vừa lên đến liền võ trang đầy đủ cùng cảnh giới, căn bản không cho bọn hán giãy dụa cơ hội.

Phải biết, đầu này đỉnh 72 đài bảo kim loại là chuyên môn vì Bán Thiên cấp bậc thiết kế, đây cũng là toàn bộ liên bang duy nhất có thể giam giữ Bán

Thần ngục giam!

Lúc này, Đỗ Hạo ánh mắt từ đám tù nhân trên thân đảo qua, hẳn rất nhanh phát hiện một vấn đề. Những cái kia chuyển di trong ngục giam danh sách, vậy mà một người tập đoàn đầu không có.

Có người bỗng nhiên nói ra: "Đây đầu là đi theo chúng ta chuyển di tới tù phạm a, có ít người chỉ là trộm vặt móc túi, còn có chút thì là kinh tế phạm tội, tất cả đầu là cân nhắc mức hình phạt năm 15 trở xuống!"

Trong khoảng thời gian này, trong ngục giam số 18 tù nhân tự đi vào 1 239 tên tù phạm, trong đó tập đoàn người có 721 tên, còn lại đầu là dùng để che giấu tai mắt người tiểu hình phạm.

Những người này phạm tội thuộc loại đủ loại, nhưng đầu có một cái cộng đồng đặc điểm: Tội không đáng chết.

Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh đầu không phải là đồng đội, bọn hắn nguyên bản lo lắng cho mình lực lượng sẽ bị suy yếu, nhưng bây giờ bọn hắn đã bắt đầu lo lắng một vấn đề khác.

Nói cách khác, nếu như những này tiểu hình phạm đầu bị dời đi mà nói, như vậy trong ngục giam số 18 liên chỉ còn lại có tập đoàn người, còn có những cái kia chết chưa hết tội người!

Đỗ Hạo trên lưng bỗng nhiên chảy ra mồ hôi lạnh, lông tơ cũng từng cây đứng thẳng đứng lên.

"Nguyên lai, vừa mới cái kia giả mạo Từ Lâm Sâm người, tựa như là muốn đem chúng ta cho phân chia đi ra, tốt phân biệt những cái kia không phải tập đoàn tiểu hình phạm, sau đó đem bọn hắn dời đi!" Đỗ Hạo nói ra.

Thế nhưng là, làm chuyện này người đến cùng muốn làm gì? !

Đỗ Hạo cảm giác suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ.

Một tên thủ hạ tiến đến bên cạnh hắn nói ra: "Lão bản, chúng ta thử rất nhiều phương pháp, cho đến bây giờ vẫn là không cách nào cùng ngoại giới bắt được liên lạc. Trước mắt xem ra, không phải chúng ta thiết bị xảy ra vấn đề, hẳn là ngục giam số 18 che đậy trang bị khởi động."

"Vì cái gì, " Đỗ Hạo lẩm bẫm nói: "Ngục giam số 18 che đậy trang bị tại sao lại đột nhiên khởi động. . ."

Cái này che đậy trang bị khởi động thời cơ, liền phải phát đang cố ý phối hợp với cái gì.

"Chờ một chút, " Đỗ Hạo quay người chạy hướng ngay tại chậm rãi đóng lại miệng cổng hợp kim: "Ta yêu cầu chuyển di ngục giam!"

. . .

Cảm tạ meo tương meo tương meo tương trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Chương 202, Kỳ Sĩ truyền thừa

Đếm ngược 6:00:00.

Khoảng cách vào đêm còn có 1 giờ.

Một nhóm một nhóm tiêu hình tù phạm bị lần lượt chuyển đi, mắt nhìn thấy trong ngục giam số 18 nhân số, nhanh chóng từ 4200 rơi xuống đến 3700.

Không biết vì cái gì, rõ ràng chỉ dời đi hơn bốn trăm người, mọi người lại cảm giác tòa ngục giam này trong nháy mắt hạ nhiệt độ, vắng lạnh rất nhiều.

Phổ thông tù phạm uốn tại trong góc nơm nớp lo sợ, người tập đoàn cũng giữ im lặng.

Chỉ còn lại Đỗ Hạo còn tại gào thét.

Khi giám ngục máy móc từng nhóm áp giải chuyển đi tù phạm thời điểm, hẳn từng nhiều lần muốn xông phá phong tỏa chạy đi, nhưng cái này căn bản là chuyện không thể nào.

Cuối cùng một nhóm tù phạm dời đi đằng sau, miệng cổng hợp kim đóng thật chặt, không còn có mở ra.

"Mở ra miệng cổng, ta yêu cầu phóng thích, ta yêu cầu chuyển đi ngục giam!" Đỗ Hạo vượt miệng cổng hợp kim gào thét.

Trong ngục giam số 18, những người khác dần dần đều an tĩnh lại, tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn xem một màn này.

"Lão bản, ngài như thế võ xuống sợ là sẽ phải thu nhận ngục giam số 18 trấn áp, " Đỗ Hạo thủ hạ nói ra. .

Đỗ Hạo hung dữ quay đầu quát: "Người biết cái gì, có người đem những người tội không đáng chết kia tất cả đầu chuyển đi, chỉ đem chúng ta cùng những người chết chưa hết tội kia lưu lại, thế này sao lại là đến tranh đoạt vật cấm kỵ ACE-002, rõ ràng chính là cái bẫy rập! Có người muốn mạng của chúng ta!"

"Có thể hay không chỉ là trùng hợp a?" Tạ Ứng Canh nghi ngờ nói: "Ai dám trong tù giết nhiều người như vậy? Ngục giam hệ thống cũng không phải ăn chay đó a."

Nghĩ tới đây lập tức sẽ xác chết khắp nơi, bọn hắn cũng nhin không được đánh cái khó coi. . . Cái kia phải là cỡ nào huyết tinh tràng cảnh?

"Ta hoài nghi, ngục giam hệ thống đã bị người xâm lấn, " Đỗ Hạo gần giọng nói: "Đầu tiên là giám ngục máy móc áp giải giả mạo Từ Lâm Sâm người tiến đến, sau đó lại là thông qua hành vi hoạt động nhanh chóng phân biệt thân phận của chúng ta, đem những người tội nhẹ kia sàng chọn đi ra dời đi. Người có biết hay không chúng ta vì chuyển dời đến ngục giam số 18 phí hết bao lớn kình, đối phương lại giống như là đang ở nhà mình!"

"Ngục giam hệ thống bị xâm lấn?" Có người nghi ngờ nói: "Đi đâu đó không có khả năng đi, liên bang ngục giam hệ thống không phải danh xưng nghiêm mật nhất hệ thống phòng ngự à."

Đỗ Hạo nói ra: "Không phải vậy giải thích thế nào luôn luôn công chính ngục giam hệ thống bỗng nhiên thành người khác giúp đỡ? !"

Ngục giam hệ thống đã quản lý ngục giam gần một ngàn năm, mà lại từ trí tuệ nhân tạo này tiếp nhận ngục giam ban sơ, cũng là bởi vì nó tính công chính.

Trong lúc đó cũng phát sinh qua chuyện kỳ quái, nhưng tựa hồ bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân, tập đoàn cũng chưa từng chất vấn qua nó tính công chính.

Cho nên, khi mọi người phát hiện ngục giam hệ thống khả năng tồn tại vấn đề lúc, Đỗ Hạo bọn hắn phản ứng đầu tiên chính là ngục giam hệ thống bị xâm lấn, mà không phải ngục giam hệ thống bản thân xảy ra vấn đề gì.

Giờ này khắc này, Đỗ Hạo bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn thấy bầu trời sắt thép bên trên bảo kim loại đã nhắm ngay chính mình, sáu ống pháo đài chính chuyển động thêm nhiệt lấy, tựa như lúc nào cũng khả năng khai hỏa xạ kích.

Hắn rút lui, không tiếp tục đi đập miệng cổng hợp kim, mà là quay người đi vào đám người tìm kiếm lấy cái gì.

Chỉ là 5 phút đồng hồ đi qua sau, Đỗ Hạo trong miệng thì thào nói ra: "Quả nhiên, Lưu Đức Trụ cũng bị dời đi, Lưu Đức Trụ bên người những người kia cũng bị dời đi! Nơi này sợ là sẽ phải phát sinh không khác biệt công kích!"

Trần Vũ nhíu mày: "Lưu Đức Trụ là ai?"

Đỗ Hạo chuyển dời đến nơi này chừng một tuần thời gian, cho nên đối với trong ngục giam coi như hiểu rõ, nhưng Trần Vũ là hôm nay vừa tới, cho nên cũng không rõ ràng tình huống.

Một bên Tạ Ứng Canh hướng Trần Vũ giải thích nói: "Lưu Đức Trụ là Lý Thúc Đông bên người người gần nhất mới xuất hiện, có người hoài nghi hắn đã thông qua được Lý Thúc Đông khảo nghiệm, rất có thể trở thành đời sau kỹ sư. Liên ngay cả Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người địa vị đều không có hắn cao, người này tại ngục giam số 18 là có thể trực tiếp mệnh lệnh Lâm Tiểu Tiểu bọn hắn."

Khánh Trần núp trong bóng tối nghe được câu này kém chút cười ra tiếng, tâm hắn nói mình rất cuộc minh bạch Lưu Đức Trụ vì sao mỗi ngày thấy ác

mộng. . .

Con hàng này từng ngày tác đại tử mệnh lệnh Lâm Tiểu Tiểu, không làm ác mộng mới là lạ!

Ngay tại lúc Khánh Trầ cười trên nỗi đau của người khác lúc, bỗng nhiên có người chỉ vào hắn, đối với Đỗ Hạo cao giọng hô: "Lão bản, nơi này còn có một người của Lưu Đức Trụ! Ta nhớ được hắn, hắn gọi Ngu Tuấn Dật, là Lưu Đức Trụ bên người thân cận nhất thủ hạ!"

Khánh Trầ: "? ? ?"

Trong chốc lát, tất cả mọi người ánh mắt tất cả đều nhìn về phía hắn, Khánh Trầ trong lòng tự nhủ cái này mẹ nó giả mạo cái Ngu Tuấn Dật cũng có thể xảy ra chuyện sao?

Hắn đã chọn lấy cái phi thường không đáng chú ý người đến giả mạo a!

Đã thấy Đỗ Hạo xông đến trước mặt hắn cao giọng hỏi: "Lưu Đức Trụ người bên cạnh tất cả đều dời đi, vì cái gì người không có đi?"

Khánh Trầ vẫn nhìn chung quanh dầ dầ vây quanh tới người, hắn trầ mặc một lát nói ra: "Ta muốn đợi lát nữa lại đi. . ."

Đỗ Hạo: "? ? ?"

Người muốn đợi một lát lại đi đúng à.

"Ta cảm thấy hắn chính là người giả mạo lão bản của ta!" Quách Hồ Thiền tại đám người hậu phương ồn ào nói: "Bắt hắn lại!"

Sau một khắc, Đỗ Hạo hướng về phía trước bước xa nhảy lên, đưa tay liền muốn bắt được Khánh Trầ.

Tại Đỗ Hạo trước khi xuất thủ, Khánh Trầ cũng đã bắt đầu lui về phía sau.

Chỉ là hấn lui nhanh, Đỗ Hạo vị cao thủ này lại càng nhanh.

Không chỉ có như vậy, liên đới lấy Tạ Ứng Canh cũng từ mặt bên bao bọc tới!

Khánh Trầ sắc mặt băng lãnh, hấn như thế một cái trên con đường tu hành người mới học, đờng thời đới mặt hai vị cao thủ làm sao lại có đờng sống?

Ngay tại lúc trong nháy mắt này, một bóng người từ trên trời giáng xuống, phát sau mà đến trước.

"Lăn!"

Tất cả mọi người thậm chí cũng không thấy người đến như thế nào động tác, đới phương liên một người một cước đem Đỗ Hạo, Tạ Ứng Canh hai người đá ra xa mấy chục thước.

Chỉ gặp hai người tại ngục giam trên sàn nhà trượt lấy, bất luận như thế nào cũng ngăn không đợc thân hình của mình.

Cái này hai cước tốc độ nhanh chóng, đờ cho người ta cơ hồ nhìn không thấy quỹ tích.

Ngay cả Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh hai người đờ không thể kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, bọn hấn chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ của mình tất cả đờ sai chỗ như vậy, đau đờn khó nhin.

Cũng là chờ hai người này bay rớt ra ngoài vờ sau, tất cả mọi người mới nhìn rõ người từ trên trời hạ xuống này là ai.

Trầ Vũ nheo mắt lại: "Lý Thúc Đờng!"

Bán Thầ xuất thủ biến nặng thành nhẹ nhàng, vừa mới cái kia hai cước đợp giản dị tự nhiên, duy chỉ có nhanh đến khó có thể tưởng tượng, nhưng

cứ như vậy hai cước cũng đã đạp Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh không đứng dậy nổi tới.

Trong ngục giam số 18 bầu không khí lập tức ngưng trọng lên, chỉ gặp Lý Thúc Đông cười tủm tỉm đứng lặng tại Khánh Trần trước người, đem thiếu niên vững vàng bảo hộ ở sau lưng.

Mà vốn nên là Ngu Tuấn Dật vị trí, đang đứng một vị trên mặt mặt nạ mèo người trẻ tuổi.

Trần Vũ chỉ hơi quan sát một chút cổ tay của đối phương, liền biết mặt nạ mèo này chủ nhân niên kỷ nhất định không lớn.

Người thiếu niên cổ tay, cùng người trưởng thành cổ tay là có rất nhỏ khác biệt.

Trên mặt nạ mèo kia đường vân màu đỏ tiên diễm không gì sánh được, nhưng lại quý dị vạn vạn lên, đặc biệt thần bí.

Thấy cảnh này đám người trong lòng tự nhủ quả nhiên, chính là người này giả trang Từ Lâm Sâm.

Đối phương trên khuôn mặt này mặt nạ, nhất định là một kiện vật cấm kỵ!

Tất cả mọi người là người mũi đao liếm máu, cho nên đều rất rõ ràng có năng lực như vậy đáng sợ cỡ nào, nếu như bị loại người này tiếp cận, người khả năng cũng không biết chính mình là chết tại trong tay ai.

Thế nhưng là, mọi người cũng không nghe nói Kỵ Sĩ cùng Hằng Xã bên trong nhiều nhân vật như vậy a.

"Chờ một chút, mặt nạ mèo!" Trần Vũ sững sốt một chút phảng phất nhớ tới cái gì.

Ngay tại trước đó không lâu, liên bang trong tập đoàn mới vừa vạn lưu truyền một cái tin tức: Lý Thúc Đông đêm khuya rời đi ngục giam số 18,

xuất hiện tại cấp cao nhất Nhật Quang các phòng ăn, điếm một phần thị kho tàu, còn có một phần trác tương miến!

Đêm hôm đó, Trần thị thế hệ tuổi trẻ nhất lập loè tâm tinh Trần Dã Hò, cũng bị bách chờ đợi người mang theo mặt nạ mèo kia đem trác tương miến ăn xong, mới có thể nói chuyện.

Trần Vũ là Trần Dã Hò thúc thúc, hẳn từng chính tai nghe chất tử nhấc lên việc này: Lý Thúc Đờng cảm giác áp bách không giảm năm đó, mặt nạ mèo kia chủ nhân phi thường trẻ tuổi, đêm hôm đó không hề giống là đại nhân vật ở giữa gặp mặt, ngược lại càng giống là trưởng bối mang theo văn bối xuất hành.

Giờ khắc này, Trần Vũ nhìn xem Lý Thúc Đờng một mực đem Khánh Trần bảo hộ ở sau lưng bộ dáng, hẳn đột nhiên minh bạch. . . Cái này sợ không phải Kỵ Sĩ đã có truyền thừa mới.

Trần Vũ bỗng nhiên nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện: Đêm hôm đó là Lý Thúc Đờng bị vây 8 năm lâu sau lần thứ nhất đi ra ngục giam số 18, đối phương muốn mang theo đồ đệ mình đi xem một chút thành thị số 18 tốt nhất phong cảnh, đờng thời, cũng làm cho những cái kia "Phong cảnh" xem hẳn mới thu đồ đệ.

Bây giờ trở về muốn Lý Thúc Đờng hành vi tựa như là đang tận lực khoe khoang, không nhịn được nghĩ để toàn thế giới đều nhìn một chút Kỵ Sĩ đời sau lãnh tụ!

Vừa mới, cũng chính là vị này Kỵ Sĩ người thừa kế tùy ý xuất thủ, liền quấy đến toàn bộ ngục giam số 18 gió nổi mây phun, dẫn đến người tập đoàn bị trong nháy mắt phân biệt đi ra.

Kỵ Sĩ không cần người, đây là trong liên bang công nhận sự thật.

Lúc này, Đỗ Hạo cùng Tạ Ứng Canh hai người một bên nôn ra máu một bên bò người lên, Tạ Ứng Canh nhìn thấy đối phương cũng thảm như vậy, trong lòng thẳng bằng một chút, nhưng hẳn nghĩ đến chính mình hôm nay

đã là lần thứ hai nôn ra máu, trong lúc nhất thời buồn từ đó tới.

Lý Thúc Đĩnh nhìn về phía Trần Vũ cười nói: "Vừa rồi, chính là người nói có biện pháp giết ta?"

Trần Vũ chậm rãi lùi về phía sau mấy bước, lạnh giọng nói ra: "Ngài thật không cần những bằng hữu kia rồi sao, cho nên ngài bị vây ở chỗ này tám năm, cuối cùng vẫn lựa chọn từ bỏ bằng hữu của mình?"

"Loại chuyện này, còn không cần một kẻ hấp hối sắp chết đến hao tâm tổn trí," Lý Thúc Đĩnh cười híp mắt nói ra: "Bất quá người cũng không phải vội, dù sao người cũng ra không được, vừa vặn người muốn chờ vào đêm, ta cũng muốn chờ vào đêm, mọi người liếc nhìn cùng nhau chờ."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh lại cũng mặc kệ những người khác, dẫn Khánh Trần hướng phòng ăn bên kia đi đến.

Hắn không có đề phòng những người này chạy mất, cũng không có quá nhiều nói chuyện với nhau, tựa hồ đối phương làm cái gì đều sẽ uống phí tâm cơ, tựa hồ cùng những người này nói cái gì đều là lãng phí sinh mệnh!

Khánh Trần yên lặng cùng sau lưng Lý Thúc Đĩnh thấp giọng hỏi: "Sư phụ, ngài có bằng hữu bị bọn hắn giấu đi không chế được chưa, có hay không manh mối, ta giúp ngài phân tích một chút."

Lý Thúc Đĩnh vỗ vỗ bả vai hắn nói ra: "Biết người hữu tâm là được rồi, đây không phải chúng ta có thể chi phối sự tình. Lại nói, người huyễn hóa ra mặt nạ mèo, là lo lắng bọn hắn đem sổ sách tính tới Ngu Tuấn Dật trên thân, cho nên muốn muốn chủ động làm sáng tỏ cùng đối phương không có quan hệ?"

"Ừm," Khánh Trần thấp giọng nói: "Ngu Tuấn Dật là lớp chúng ta ủy viên học tập, người rất tốt. Có đôi khi ta chưa đóng nổi học chi phí phụ, hắn cũng sẽ không ngay trước bạn học khác thúc ta, đều là trong âm thầm nhắc nhở ta giao tiền cuối cùng ngày."

Giữa bạn học chung lớp điếm ấy nhỏ quan tâm, bản thân cũng đủ để làm cho người cảm động.

Lý Thúc Đĩnh cười nói: "Người ph ần này lo lắng là tốt, bất quá, đêm nay người nơi này đều không đi ra ngoài được, không ai có cơ hội đi tìm Ngu Tuấn Đạt."

Cái gọi là 'Đêm nay người nơi này đều không đi ra ngoài được', li ền mang ý nghĩa trước mặt tất cả mọi người đêm nay đều phải chết!

Khánh Tr ần hô hấp trì trệ, hấn không nghĩ tới sự phụ thật muốn giết nhi ều người như vậy!

3719 người, đây là Khánh Tr ần trong chớp mắt thống kê số lượng.

Những người này đêm nay đều sẽ chết.

Nơi xa, Tr ần Vũ tâm niệm cấp chuyên, bây giờ Lý Thúc Đĩnh từ bỏ bằng hữu xuất hiện ở đây, hấn nhất định phải tự cứu.

Song khi hấn ng ắm nhìn bốn phía chợt phát hiện, chính mình đúng là không biết nên như thế nào chạy ra nơi này.

Ngục giam số 18 che đậy trang bị cũng đã khởi động, hấn ngay cả tin tức đều không thể truy ền ra ngoài.

Thế nhưng là, mọi người không đều nói Lý Thúc Đĩnh trọng tình trọng nghĩa sao, bọn hấn cố ý phía trước không lâu đem cái kia 36 tên bí mật giam giữ tù phạm tình báo tiết lộ cho Hằng Xã, cố ý thiết trí một vòng bộ một vòng bẫy rập chờ đợi Lý Thúc Đĩnh đi gi ắm, kết quả đối phương căn bản không có đi cứu người, mà là trở v ề thủ hộ vật cấm kỵ ACE-002!

Cái này vượt ra khỏi kế hoạch của bọn hấn!

Tr ần Vũ mím môi không nói một lời, trong lòng của hấn th ần hận, không nghĩ tới đêm nay đúng là một cái tử cục!

Mặc kệ hắn vừa rồi trong lời nói như thế nào miệt thị Lý Thúc Đĩnh, nhưng khi Lý Thúc Đĩnh thật lúc xuất hiện, tất cả mọi người mới có thể hiểu đến từ Bán Thần cảm giác áp bách.

Lần này, cảm giác áp bách không còn là một loại giả lập khoa trương ngữ khí, Trần Vũ thật cảm giác được mi tâm một trận ngứa, phỏng phất có người dùng mũi đao lơ lửng ở trước mặt của hắn!

Chờ chút, Trần Vũ chợt phát hiện một vấn đề Cái này ngục giam số 18 chỉ có Lý thị đại phòng cùng Trần thị tam phòng người, đúng là một cái người Khánh thị đều không có.

Động tĩnh lớn như vậy, vì sao Khánh thị sẽ vắng mặt?

Cái này không bình thường!

Chương 203, Quyên Trượng Hào

Đếm ngược 5:45:00.

Tuyết lớn.

Khoảng cách vào đêm chỉ còn lại có 45 phút đồng hồ.

Trong liên bang có một cái thường thức, tập đoàn không có quân đội của mình, nhưng toàn bộ liên bang tập đoàn quân đều thuộc về tập đoàn đi đầu phối.

Câu nói này nói chính là, tập đoàn mặc dù không được phép có được tư nhân lực lượng vũ trang, nhưng chúng nó sớm đã hoàn thành đối với toàn bộ liên bang tập đoàn quân thâm thấu.

Tỉ như liên bang tập đoàn quân thứ nhất, sư 112, chính là Khánh thị dòng chính bộ đội.

Ngay tại thành thị số 18 phía đông bắc 18 cây số chỗ, liên bang tập đoàn quân thứ nhất sư 112 trụ sở.

Lúc này sắc trời còn chưa toàn tối, trong doanh địa cũng đã đánh lên to lớn tham chiếu thiết bị.

Trên bầu trời phiêu diêu rơi xuống bông tuyết đem mặt đất nhuộm thành màu trắng, để trú quân doanh địa lộ ra đặc biệt túc sát.

Mấy chục đạo màu trắng hình học tham chiếu chum sáng tại dưới bầu trời đêm vừa đi vừa về quét mắt, tựa như từng chuỗi không lồ bạch kiếm, từ trong quân doanh cày qua.

Khi quang mang từ không trung xuyên qua lúc, còn có thể nhìn thấy dày đặc bông tuyết từ trong chùm sáng xuyên qua. .

Trong doanh địa binh sĩ giống như kiến thợ bận rộn, bọn hắn xuyên tới xuyên lui, lại ngay ngắn trật tự.

Coong coong coong coong âm thanh từ trong hoàng hôn truyền đến, bảy chiếc mang theo chiến thuật tằm nhiệt đạo đạn Hắc Dao - 02 máy bay trực thăng vũ trang đã trèo lên đến giữa không trung, tiến vào chờ lệnh trạng thái.

Những này Hắc Dao - 02 type máy bay trực thăng vũ trang, tất cả đều chở khách lấy Sao Kim -13 type lò phản ứng hợp kim chì bí, có thể lâu dài bay liên tục.

Cường tráng mà hữu lực cánh quạt, trên không trung quét gió bắt đầu thổi tuyết.

Tằm số truyền tin bên trong có người nói: "Đệ nhất chiến đấu biên chế đã chờ lệnh, tùy thời chuẩn bị hộ tống."

"Thu đến, Quyên Trọng Hào thỉnh cầu lên không, chấp hành số 0221 chiến đấu nhiệm vụ."

"Phê chuẩn lên không."

"Neo số 1 đã giải tỏa."

"Neo số 2 đã giải tỏa."

"Trang bị không chế lò phản ứng nhiệt độ bình thường."

"Lên không."

Trong bộ chỉ huy, một người trung niên sĩ quan thần tình nghiêm túc nhìn

xem thời gian thực hình ảnh theo dõi , chờ đợi lấy cỗ máy chiến tranh bắt đầu khởi động.

Sau một khắc, trong gió tuyết.

Trong trú quân doanh địa đột nhiên nhấc lên to lớn tuyết đọng đến, vô số bông tuyết tung bay, đờ đờ màu ngụy trang lầu vải cũng bị gào thét gió lốc quất bay phất phới.

Trong doanh địa, một chiếc làm cho người nhìn mà sinh sợ phi thuyền lơ lửng đột ngột từ mặt đất mọc lên, nó phía dưới mấy trăm cái phun ra trang bị tựa như ma trận sắp hàng, bắn ra lấy.

Nguyên bản liên bởi vì tuyết lớn mà có vẻ hơi mờ tối bầu trời, bởi vì Quyên Trọng Hào lên không, lộ ra càng thêm ảm đạm.

Trên bầu trời tuyết lớn bị dòng xoáy đảo loạn, như vòi rồng giống như tung bay lấy.

Trong doanh địa chỉ huy lần lượt truyền đến thanh âm: "Liên nữa xác nhận, lò phản ứng nhiệt độ bình thường."

"Động cơ phản lực không khí ma trận bình thường."

"Tọa độ đã neo định."

"Xác nhận chấp hành 0221 chiến đấu nhiệm vụ, Quyên Trọng Hào đã chuẩn bị sẵn sàng."

Lúc này, một tên quan quân trẻ tuổi xông vào doanh trưởng, đối với trung niên sĩ quan chất vấn: "13 thúc, người có biết hay không mình đang làm cái gì? Người đây là đang bốc lên chiến tranh!"

Trung niên sĩ quan bình tĩnh nhìn hắn một chút: "Tại trong quân doanh ta là của người bộ đội chủ quan, không phải người 13 thúc. Không nhìn quân kỹ, kéo ra ngoài treo ngược lên, khâu đây hai mươi bốn giờ."

Trẻ tuổi sĩ quan quát: "Người có hay không cùng đại phòng xin phép qua liệ̀n vận dụng Quyệ̀n Trượ̀ng Hậ̀o? !"

Trung niên sĩ quan cười lạnh nói: "Đại phòng tính là thứ gì, ta đối với gia chủ phụ trách."

Đợi cho cận vệ doanh binh sĩ đem trẻ tuổi sĩ quan kéo ra ngoài sau.

Trong doanh trưởng chỉ huy trung niên sĩ quan tại trong hệ thống truyệ̀n tin bình tĩnh nói: "Khải hoàn."

Vừa mới nói xong, trên bầu trời Quyệ̀n Trượ̀ng Hậ̀o phi thuyệ̀n lơ lửng phát ra đị̃nh tai nhức óc tiếng oanh minh, trong doanh địa binh sĩ ngặ́ng đậ̀u nhìn lại, chiếc kia có thể làm cho người hít thở không thông phi thuyệ̀n tựa như là thay thế bầu trời, trở thành một bức mới tinh bầu trời sắt thép!

7 chiếc Hặ́c Đậ̀o - 02 type máy bay trực thăng vũ trang hộ tống ở bên cạnh nó, tựa như là cá voi sát thủ bên cạnh hải âu đậ̀ng dạng nhỏ bé.

Tất cả người mặc đậ̀ng phục màu đen nhân viên hậu cậ̀n mặt đất tất cả đậ̀u hướng hai bên chạy đi, để tránh mình bị dòng xoáy động cơ phản lực không khí diệ̃m vĩ độ́t bị thương.

Bên trong oanh minh, Quyệ̀n Trượ̀ng Hậ̀o chậm rãi khởi động, chỉ thấy nó càng lên càng cao, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, thẳng đị̃n phía tây nam ngục giam số 18!

Khộng lậ̀o phi thuyệ̀n lơ lửng đón bạo tuyết, đặc biệt tráng quan cùng tuyệt mỹ.

Tại cái này Quyệ̀n Trượ̀ng Hậ̀o thật lớn thanh thế bên trong, thậm chí không ai chú ý tới, còn có một chi bí mật lực địa bộ đội bỗng nhiên thoát ly sư 112 trụ sở, hướng phía phương bắc bay đi.

...

...

Đếm ngược 5:20:00.

Ngục giam số 18 bên trong, tất cả mọi người đối với ngoại giới phát sinh hết thảy đều hờn nhiên không biết.

Khánh Trần ngẩng tại Lý Thúc Đĩnh đối diện hỏi: "Sự phụ, ta đoán trước đó, rất nhiều người thậm chí chỉ biết là ACE-002 số thứ tự, nhưng căn bản không biết nó là cái gì, ở nơi nào. Là ngài đem nó tại ngục giam số 18 tin tức để lộ ra đi a?"

"Vì cái gì như thế đoán, " Lý Thúc Đĩnh nở nụ cười.

"Bởi vì cả sự kiện nhìn chung từ đầu đến cuối, tựa như là có người cố ý đem những người này đầu tụ tập tới một dạng, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Vật cấm kỵ ACE-002 thu nhận đi đầu kiện hẳn là cần nhân mạng đến lớp, nó cần số lượng còn phi thường khổng lồ. Cho nên, ngài mới có thể không ngừng sàng chọn người chết chưa hết tội, muốn dùng bọn hắn để hoàn thành vật cấm kỵ ACE-002 thu nhận."

"Khi ta lúc xuất hiện, ngài biết mình đã lưu lại Kỵ Sĩ truyền thừa, cho nên có thể đi yên tâm hoàn thành mình muốn làm sự tình, nhưng là, vật cấm kỵ thu nhận đi đầu kiện vẫn như cũ không đủ, " Khánh Trần tiếp tục nói: "Lúc này ngài liên chủ động thả ra tình báo giả, đem người muốn tranh đoạt vật cấm kỵ tất cả đều hấp dẫn tới, dùng mạng của bọn hắn đến lớp."

"Không hoàn toàn đúng, " Lý Thúc Đĩnh cười nói.

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu, tựa hồ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa: "Ta biết sai ở đâu, bởi vì ngài còn không có quyết định thu ta làm đệ đệ thời điểm, Quách Hồ Thiển liên đã nhận được liên quan tới vật cấm kỵ ACE-002 tin tức giả, đến nơi này. Cho nên, kỳ thật ngài đã sớm dự định rồi đi."

Trước đó Khánh Trần coi là, là bởi vì chính mình xuất hiện để Kỵ Sĩ có

truyền thừa mới, cũng làm cho Lý Thúc Đĩnh lại không lo lắng, cho nên đối phương mới làm ròi đi ngục giam số 18 dự định.

Nhưng đi qua tất cả manh mối đầu tại trong đầu hắn, chỉ cần hơi kiểm tra một lần liền phát hiện, thời gian tuyển là không khớp.

Lý Thúc Đĩnh không phải là bởi vì Khánh Trần xuất hiện mới dự định ròi đi, mà là bởi vì Khánh Trần đến, chậm lại kế hoạch ban đầu.

Nếu như không có Khánh Trần, chỉ sợ hôm nay sẽ phát sinh sự tình, sớm tại một tháng trước liền phát sinh.

Lý Thúc Đĩnh cảm khái nói: "Có đôi khi ta thật không xác định, tìm một cái thông minh như vậy đồ đệ, đến cùng là một chuyện tốt hay là chuyện xấu. Người phân tích cũng không sai, ta đã sớm có kế hoạch này. Bất quá người khả năng không biết, rất nhiều chuyện bởi vì người đến mà thay đổi, tỉ như hoàn thành kế hoạch phương thức. Ta hiện tại còn không thể nói cho người là vì cái gì, một ngày nào đó người sẽ tự mình biết đến."

Đối với cái này, Lý Thúc Đĩnh cũng không tính tiếp tục giải thích cái gì, Khánh Trần chỉ cảm thấy ở trong đó cất giấu một số bí mật, có lẽ cùng hắn ở thế giới trong thân phận có liên quan.

"Sự phụ, ngài có bao nhiêu bằng hữu bị tập đoàn khống chế? Lại là bị nhà ai tập đoàn khống chế?" Khánh Trần hỏi.

"Trần thị, " Lý Thúc Đĩnh bình tĩnh nói: "Tám năm trước có không ít người trực tiếp chết mất, còn có 36 người cũng chưa hi sinh, bị Trần thị mang đến bí mật giam giữ địa điểm. Lúc ấy Lý gia bảo đảm ta, nhưng Trần thị không cam tâm, lợi dụng 36 người tính mệnh đến đổi ta vào tù, muốn để cho ta mãi mãi cũng ở lại đây."

"Ngài không tìm được bọn hắn giam giữ địa điểm?" Khánh Trần hỏi.

"Ừm, " Lý Thúc Đĩnh gật gật đầu: "Tìm rất nhiều năm, một mực không tìm được. Bất quá, ngay tại ta thả ra tin tức về sau, bên ngoài những người

kia kế hoạch lại bắt đầu. Có người khởi xướng học sinh du hành muốn đem cảnh lực, binh lực dôi, có người trái lại cho Hằng Xã thả ra tin tức nói, Trần thị vào khoảng đêm nay 19 giờ đối với 36 người tiến hành bí mật xử quyết, bọn hần chắc chắn ta nhất định sẽ đi."

"Như thế tin tức giả, phóng xuất có gì hữu dụng đâu?" Khánh Trần không hiểu.

"Bọn hần cảm thấy ta không dám đánh cược, " Lý Thúc Đờng nói ra.

36 đầu tươi sống sinh mệnh, cũng đầu là đã từng bằng hữu, đối với Lý Thúc Đờng người như vậy tới nói, phàm là có một tia hi vọng cũng sẽ đi thử xem.

Cho nên Trần Vũ mới có thể cảm thấy, đêm nay Lý Thúc Đờng tuyệt đối sẽ không trở lại ngục giam số 18.

Có thể Lý Thúc Đờng hay là trở về

Lý Thúc Đờng sắc mặt lãnh đạm xuống tới: "Những người kia khả năng cho là ta sẽ như tám năm trước như vậy, lo liệu lấy kỹ sĩ chính trực, nhân hậu, vậy bọn hần liền mười phần sai. Lý Thúc Đờng cũng không còn là tám năm trước Lý Thúc Đờng."

Khánh Trần sửng sốt một chút, nói thật hần cũng cảm thấy có chút kỳ quái.

Từ cấm kỵ chi địa số 002 sau khi ra ngoài, hần cũng tại biểu, thế giới trong tìm kiếm qua kỹ sĩ tương quan dư luận, sau đó liền phát hiện tất cả mọi người đối với kỹ sĩ đánh giá đều là chính diện.

Chính trực, nhân hậu, cứng cỏi, dũng cảm. . .

Mà Lý Thúc Đờng ngẫu nhiên biểu hiện ra tàn nhẫn cùng quyết tuyệt, cùng kỹ sĩ phong bình cách nhau rất xa.

Một đoạn thời khắc Khánh Trần đang nghĩ, sự phụ thời niên thiếu cũng hần

là cái người lạc quan sáng sủa a, khả năng cũng không có hiện tại phần này
trần ổn cùng cay độc.

Là thế giới này cải biến một ít chuyện, sáng tạo ra hôm nay Lý Thúc Đờng.

Khánh Trần đột nhiên hỏi: "Sư phụ, vật cấm kỵ ACE-002 thu nhận đi đâu
kiện, đủ chưa?"

"Đủ rồi."

"Sư phụ, ngài những bằng hữu kia hôm nay sẽ chết sao?"

Lý Thúc Đờng bình tĩnh nói: "Không biết, ta đem đáp án này giao cho vận
mệnh."

Lúc này, Lý Thúc Đờng nói với Khánh Trần: "Nguyên bản hôm nay là
không cần người hỗ trợ, nhưng tương đối ngoài ý muốn chính là người
đối với ACE-005 vận dụng đặc biệt thành thạo, cứ như vậy ngược lại là có
kiện sự tình có thể giao cho người đi làm."

Nói đến đây, hắn để Lâm Tiêu Tiêu mang tới một mục tool đọc, sau đó tìm
ra một tấm hình đến: "Người này gọi Tô Hành Chỉ, người đi khu thứ chín
phố Xuân Lô số 13 tìm tới hắn, nói cho hắn biết có thể động thủ. Đợi lát
nữa người liếc từ trong kho lạnh mật đạo rời đi, nhớ kỹ, tốc độ phải
nhanh."

Nhưng mà, khiến cho người không nghĩ tới chính là, Khánh Trần lại lắc
đầu nói ra: "Sư phụ, ta không đi."

"Vì cái gì?" Lý Thúc Đờng có chút ngoài ý muốn.

"Ngài muốn báo cho hắn tin tức gì là một chuyện rất đơn giản, không có
đạo lý không phải để cho ta chạy chuyến này, mặc dù ta không biết ngài
xuất phát từ mục đích gì, nhưng ngài để cho ta đi tìm Tô Hành Chỉ, chỉ là
muốn để cho ta rời đi ngục giam số 18 mà thôi," Khánh Trần bình tĩnh nói
ra.

"Người cảm thấy trong ngục giam số 18 sẽ có nguy hiểm không, " Lý Thúc Đổng cười hỏi: "Cái này cả một cái ngục giam tù phạm cũng không dám cùng ta nhìn thẳng, trong ngục giam lại có Nhất tại phù hộ, người cảm thấy sẽ có nguy hiểm gì?"

"Ta không biết, dù sao ta không đi, " Khánh Trầ n gắ t gao ng ỗ i trên ghế, không nhúc nhích.

Lý Thúc Đ ồng thở dài: "Tiểu Trầ n, chúng ta nhận thức bao lâu r ỗ i?"

"Thật lâu, " Khánh Trầ n h ỗ i đắ p: "Ta từng vô số l ầ n h ỗ i ức qua cùng ngài nhận biết kinh lịch, chừng mấy cái thế kỷ một dạng dài."

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Từ lúc người thành học sinh của ta đằng sau, ta li ề n dẫn người đi nơi này, đi nơi nào, ta dẫn người đi cấm kỵ chi địa số 002, dẫn người đi Thanh Sơn Tuyết Bích, dẫn người đi quy ề n quán."

"Sư phụ rất cảm tạ người, mang theo người đi chuyến này, ta phảng phất cũng trở v ề đ ến thời niên thiếu. Nhìn xem người, sư phụ một l ầ n nữa h ỗ i tưởng lại chính mình đã từng cũng từng có lạc tử vô h ỗ i dũng khí."

"Nhưng sư phụ mang người đi những đường này, đều không phải là chính người muốn đi đi. Người nhớ kỹ ta nói qua cái gì sao, Thanh Sơn Chuẩ n tại chim cất non ấp sau tháng thứ hai, sẽ đem chim cất non từng cái đẩy tới vách núi, chỉ có anh dũng giương cánh chim cất non, mới có sống tiếp quy ề n lực."

"Mặc dù thời gian tươi đẹp luôn luôn rất ngắn, để cho người ta lưu luyến, nhưng là. . ."

"Hiện tại, người nên đi bắt đầu nhân sinh của mình."

Đang khi nói chuyện, vị này đương đại Bán Thầ n lại ra tay với Khánh Trầ n, đem thiếu niên đánh ngất xỉu đi qua.

Lý Thúc Đ ồng nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu: "Đem h ắn từ mật đạo đưa ra ngoài, Nhất đi ều khiến xe bay đã đợi ở nơi đó."

"Lão bản, " Lâm Tiểu Tiểu thấp giọng nói ra: "Thật không có ý định nói cho h ắn biết chân tướng sao, cái này đánh ngất xỉu nhì ều nhất có thể làm cho h ắn hôn mê nửa giờ, đến lúc đó h ắn thanh tỉnh khẳng định còn muốn chạy về tới."

"Không sao, " Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Chỉ còn lại có 15 phút đ ồng hồ, h ắn không kịp trở về . . Thành thị số 18 bên trong, cũng đã bắt đ ầu."

. . .

C ầu nguyệt phiêu a c ầu nguyệt phiêu!

Chương 204, ngục giam bí mật

Tòa nào đó đại lâu dưới mặt đất, cái nào đó không muốn người biết địa phương, còn có một tòa ngục giam bí mật.

Nơi này vô cùng trống trải, đây mắt nhìn lại không có bất kỳ cái gì trang trí, chỉ có bê tông cùng vài gốc cột chịu tải trọng.

Lớn như vậy không gian hình tròn bên trong chỉ có 35 gian tù thất theo tường xây lên, 80 tên bên hông phối hữu súng ngắn cảnh vệ, tại 35 cái phòng giam ở giữa vừa đi vừa vệtuần tra, một nam một bắc hai cái cửa vào còn có hơn mười đầu máy móc cảnh khuyến lẳng lẳng đứng lẳng lẳng.

Kỳ quái là, những người này trên súng ống đều mang ống giảm thanh, mà lại cảnh vệ mặc cũng đều là y phục hàng ngày, không ai mặc đồng phục.

Trong nhà tù an tĩnh im ắng, bên ngoài lại có một người trung niên ngẩng ở trên không ở giữa nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên, hấn trong túi tiếng điện thoại vang lên, trung niên nhân giương mắt nhìn một chút tin tức cười nói: "Các vị, nhanh đến ước định thời gian, nhưng là Lý Thúc Đễ cũng không có dựa theo chúng ta cung cấp manh mối đi cứu các người, bên kia ngay cả cái bóng người đều không có trông thấy đâu."

35 gian tù thất bên trong yên lặng, không ai đáp lại hấn.

Có lẽ tám năm này đến nay lẫn nhau trong trầnmặc lâu dài, mọi người có chút không quá thói quen mở miệng nói chuyện.

Trung niên nhân kia đi đến một gian phòng giam, xuyên thấu qua song sắt

nhìn về phía bên trong giễu giễu nói: "Đây chính là trong miệng các người bằng hữu sao?"

Trong nhà tù, một tên hình tiêu gậy xương thân ảnh, tóc tai bù xù ngổ ỉa dựa vào bên tường, cái kia rồi tung tóc cùng sợi râu để cho người ta thấy không rõ hẳn biểu lộ.

"Trình Khiếu, " trung niên nhân cười nói: "Người có nghĩ tới hay không, năm đó cùng người cùng một chỗ vì lý tưởng sánh vai chiến đấu bằng hữu, tám năm sau sẽ buông tha cho người?"

"Các người cho hẳn tin tức bản thân liền là giả, hẳn không đi cũng rất bình thường, " Trình Khiếu thanh âm khàn khàn truyên đến. .

Hắn đã quá lâu chưa hề nói chuyện, cho nên ngữ điệu có vẻ hơi cứng nhắc.

Ngay tại căn này mờ tối phòng giam trên vách tường, bị Trình Khiếu lít nha lít nhít dùng móng tay khắc lấy văn tự, bởi vì văn tự quá thân thiết tập đến mức căn bản thấy không rõ viết cái gì.

Chỉ có thể nhìn ra một người tại như thế nào dùng ý chí đi cùng cô độc chống lại.

Trung niên nhân vừa cười vừa nói: "Không không không , dựa theo hẳn quá khứ tính cách, coi như chỉ là một cái manh mối giả, cũng nhất định sẽ đi xem một chút. Trình Khiếu, hẳn cũng bị nhốt tám năm, thời gian tám năm này đủ để san bằng một người góc cạnh, mài đi một người nhuệ khí."

Trình Khiếu gian nan cười cười: "Người sai."

"Ta sai cái nào rồi?"

"Như hẳn nhuệ khí bị san bằng, như hẳn không quan tâm chúng ta, vậy hẳn đã sớm rời đi tòa ngục giam kia, " Trình Khiếu tỉnh táo nói ra: "Nếu như hẳn không phải cố kỵ sinh mạng của chúng ta, người cho rằng tòa ngục giam kia thật có thể vây khốn hẳn?"

Trung niên nhân thần sắc trì trệ, hẳn biết Trình Khiếu nói chính là sự thật.

Trung niên nhân ngữ khí lạnh lùng nói: "Hắn trong tù đợi bất quá là vì tự vệ, như hắn không tuân thủ ước định, một mình đi ra ngục giam, tập đoàn tự nhiên có rất nhiều loại biện pháp giết chết hắn. Bây giờ là thời đại nào, Bán Thần cũng không phải vô địch."

Trình Khiếu chậm rãi đứng dậy, đi đến phòng giam cửa sắt chỗ, cùng trung niên nhân cách song sát nhìn nhau: "Người sợ sệt hắn, cho nên người luôn luôn cường điệu, Bán Thần không phải vô địch."

Trung niên nhân nhìn xem Trình Khiếu nồng đậm tóc cùng sợi râu dưới, lại sáng ngời có thần nhìn mình chăm chăm.

Trung niên nhân cười lạnh nói: "Ta không hứng thú cùng người thảo luận loại chuyện này, ta chỉ biết là nếu như đêm nay Lý Thúc Đông không đi cứu các người, vậy các người liền không có giá trị, cho nên đều sẽ chết."

"Người dám giết chúng ta?" Trình Khiếu khẽ cười nói: "Trần thị nghệ kỹ phải thừa nhận một vị Bán Thần phần nộ sao."

"Thế gian này cũng không chỉ hắn Lý Thúc Đông một cái cấp S, " trung niên nhân âm thanh lạnh lùng nói: "Mà lại chỉ cần Trần gia vị kia còn tại trong tay chúng ta, Lý Thúc Đông liền y nguyên không dám cá chết lưới rách. Hiện tại là cuối cùng 40 phút đồng hồ, nếu như sau 40 phút Lý Thúc Đông còn không có đi chúng ta cung cấp đầu mối địa phương hiện thân, ta liền sẽ phụng mệnh đem bọn người 35 người bí mật xử quyết."

"Tử vong không uy hiếp được chúng ta, người đã sớm biết chuyện này, " Trình Khiếu bình tĩnh nói.

Trung niên nhân lãnh đạm nói: "Mấy năm này ở chung xuống tới ta biết các người có khí phách, ta hiện tại chỉ là thay các người cảm thấy bị ai, chính mình tâm tâm niệm niệm bằng hữu, vậy mà liền như thế vứt xuống chính mình mặc kệ. Nếu như là ta, ta sẽ phi thường thương tâm."

Trình Khiếu nở nụ cười: "Loại người như người, không xứng có được bằng hữu. Mặt khác, ta hiện tại cao hứng phi thường."

"Cao hứng?" Trung niên nhân cười lạnh: "Người sợ không phải bị điên đi, tại sao muốn cao hứng?"

"Ta cao hứng, chính là bởi vì Lý Thúc Đĩnh không có đi cứu chúng ta," Trình Khiếu hai tay bắt lấy trên song sắt cây sắt, trực câu câu nhìn chăm chăm trung niên nhân: "Đi đâu này nói rõ hẳn rốt cục học xong hẳn tâm, học xong không còn nhân từ. Tám năm này đến nay ta một mực tại suy tư chính mình sai ở nơi nào, cuối cùng ta nghĩ rõ ràng, chính là chúng ta quá khư quá mẫn yếu chỉ muốn hòa bình giải quyết vấn đề, chúng ta tin tưởng chính khách hứa hẹn, tin tưởng nghị hội đối trá, cuối cùng rơi vào bộ này tình cảnh. Hiện tại, Lý Thúc Đĩnh không có bị các người đùa nghịch xoay quanh, không có lòng dạ đàn bà, hẳn rốt cục trở thành một tên hợp cách lãnh tụ."

Trình Khiếu thanh âm ở trên không đung đưa ngục giam bí mật bên trong vang trở lại.

Còn lại 34 gian tù thất bên trong tù phạm cũng đều chậm rãi đứng lên, đi vào song sắt phía trước yên lặng nhìn chăm chăm trung niên nhân.

Vị quan quân này bị chăm chăm nội tâm có chút run rẩy, bỗng nhiên đối với chung quanh binh sĩ nói ra: "Đem phòng giam đầu mở ra cho ta, đem bọn hắn cho ta tập trung đến ở giữa trên đất trống, thời gian vừa đến lập tức chấp hành xử quyết!"

...

...

Đếm ngược: 5:15:00.

Thành thị số 18 phố lớn Mật Lâm bên trên, đội ngũ du hành chính chậm rãi

hướng phương bắc đi vào.

Từ sáng sớm 7 giờ đến tối 6:45, bọn hắn trừ giữa trưa làm sơ nghỉ ngơi bên ngoài, thời gian còn lại tất cả đều tại đi bộ tiến lên.

Trên trời cao bay xuống tuyết lớn để cả tòa thành thị biến nghiêm túc.

Ngay từ đầu tuyết lớn bay xuống lúc, rơi trên mặt đất liền hòa tan thành băng cùng nước hỗn hợp bùn.

Một tên đệ tử cúi đầu nhìn lại, giày của hắn chẳng biết lúc nào đã thấm ướt, băng lãnh tuyết thủy để bít tất mát thấu xương.

Hắn ngừng đầu nhìn lại, thỉnh linh phát hiện những bạn học khác cũng là dạng này, có ít người ống quần đầu ướt đầm.

Cái này khiến du hành biến càng thêm gian nan một chút.

Trong không khí nhiệt độ hàng rất nhanh, mặt đất từ từ kết lên băng.

Đến lúc này, bông tuyết lại rơi xuống liền chông chát ra một mảnh màu bạc quốc gia.

Đám người du hành cẩn thận từng li từng tí giẫm lên tuyết đọng, thỉnh thoảng còn sẽ có người trượt chân trên mặt đất.

Lúc sáng sớm người du hành có trên vạn người, đến tuyết lớn đầy trời về sau, nhân số liền bắt đầu từ từ giảm bớt.

Trong đội ngũ du hành này, tối thiểu có một phần ba người chỉ là muốn lăn lộn ba trận cơm mà thôi, bọn hắn không nguyện ý bồi tiếp các học sinh tiếp tục đi tới đích.

Thế là, những người muốn kiếm cơm này trước hết nhất rời đi.

Bọn hắn lặng yên không tiếng động tại đầu phố ném đi quảng cáo, xé toang

trên mặt giấy dán, rời đi du hành.

Trước khi rời đi, bọn hắn thậm chí còn cướp sạch từng chiếc chuyên chở thức ăn xe đẩy nhỏ, làm một mảnh hỗn độn.

Lại về sau, một chút bị các học sinh nhiệt tình cảm nhiễm người du hành, cũng bắt đầu có chút gánh không được.

Thời gian dài bốn ba, cùng nhiệt độ thấp để cho người ta có thụ dày vò.

Bọn hắn tìm tới khởi xưởng du hành học sinh, cân nhắc ngữ khí nói ra: "Hôm nay thời tiết thực sự quá không đúng dịp, ta cảm thấy chúng ta khả năng hẳn là thay cái sáng sửa một chút thời tiết, nếu không hôm nay trước hết tính toán?"

Học sinh chần chờ một chút nói ra: "Nhưng chúng ta đều đã đi đến nơi này, lập tức tới ngay thượng 3 khu, chúng ta nhất định phải nơi đó các đại nhân vật nhìn xem, chúng ta thật có thể đi đến nơi đó!"

Những cái kia dao động người du hành lúc đầu nói ra: "Chúng ta thật không có cách nào cùng đi theo đi xuống, quá lạnh, người đều đông lạnh thấu. . . Lần sau nhất định đi với các người đến cuối cùng."

Thế là, những người này cũng rời đi.

Khởi xưởng du hành các học sinh đứng tại trong tuyết chân tay luống cuống, bọn hắn không biết nên làm sao đem những người này cản lại, cũng không biết ngăn bọn họ lại phải chăng có ý nghĩa.

Trong tuyết lớn, các học sinh mũi đông lạnh đỏ bừng, bọn hắn mắt thấy đám người đứng phía sau càng ngày càng ít, bọn hắn cũng càng ngày càng cô độc.

Trận này đột nhiên xuất hiện tuyết thu tựa như là một trận khảo nghiệm, đỉnh đầu kia mệnh mệnh thương khung cũng nghĩ nhìn xem các học sinh phải chăng kiên định.

Cuối cùng, một chút chủ động tham gia du hành học sinh cũng rời đi.

Hơn một vạn người đội ngũ, chỉ còn lại có vài trăm người, bọn hắn cô độc đi lại, cố chấp, quật cường hô hào giáo dục cải cách khẩu hiệu, đem cuống họng đầu hảm ách.

Một tên nữ đồng học quay đầu mắt nhìn sau lưng tịch liêu phố dài, quay người tiếp tục đi lên phía trước lúc liền nhin không được khóc, nàng cảm thấy có chút ủy khuất, những người kia luôn miệng nói muốn cùng một chỗ khởi xướng giáo dục cải cách, đi như thế nào lấy đi tới liền ném đi đầu.

Nàng lặng lẽ lau lau nước mắt, sợ bị những bạn học khác trông thấy.

Lúc này, một bên có vị thiếu nữ tóc bạc vươn tay ra, từ chính mình nho nhỏ nghiêng trong bao đeo lấy ra một bàn tay lụa đưa tới.

Nữ đồng học ngẩng đầu ngờ ngác: "Trịnh Ưc. . ."

Thiếu nữ tóc bạc cười nói: "Đừng khóc, chúng ta lại không làm gì sai."

Nữ đồng học nghe được câu này sửng sốt một chút.

Trịnh Ưc nói ra: "Người nhìn, chúng ta đã dựa theo kế hoạch đi lâu như vậy, mắt thấy đã nhanh muốn đến thượng tam khu, đây chính là một loại thành công a. Huy hoàng nghênh đón đối trá qu ân chúng, hoàng hôn chứng kiến chân chính tín đồ, những người kia đi cũng tốt."

Nữ đồng học gật gật đầu: "Đúng, chúng ta sắp thành công."

"Người đói không, " Trịnh Ưc hỏi: "Ta chỗ này còn có ăn."

Nói, nàng tay nhỏ đỏ bừng từ nghiêng trong bao đeo lật ra một cái thanh protein tới.

Nữ đồng học nhỏ giọng nói: "Tạ ơn."

Lúc này, đội ngũ bỗng nhiên ngừng lại.

Liền tại bọn hắn sắp dọc theo phố lớn Mật Lâm tiến vào thượng tam khu lúc, một đội uỷ ban quản lý trị an thám viên lái xe ngăn ở đội ngũ du hành phía trước: "Chúng ta là thứ 3 khu hội an uỷ thám viên, cần kiểm tra các người phê duyệt thủ tục."

Phía trước nhất nam đồng học sắc mặt tái nhợt nhìn xem bọn hắn, tất cả mọi người biết những người này là đang cố ý làm khó dễ đội ngũ du hành.

Dọc theo con đường này nếu không phải đối phương từng từng kiểm tra, bọn hắn đội ngũ du hành cũng không trở thành đứng tại trong băng thiên tuyết địa chịu đông lạnh lâu như vậy.

Nhưng là, bọn hắn nhất định phải tiếp nhận kiểm tra.

Nam đồng học một mực đem phê duyệt thủ tục thiệp thân bảo quản lấy, hắn từ trong ngực rút ra phần kia mang theo nhiệt độ văn bản tài liệu đưa cho đối phương.

Kết quả lần này hội an uỷ thám viên cũng không có lật ra kiểm tra, mà là đột nhiên hướng phía sau chuyển tới.

Ngay sau đó, một tên thám viên tiếp nhận văn bản tài liệu lái xe liền đi.

"Chờ một chút!" Nam đồng học kinh ngạc không gì sánh được: "Các người muốn đem văn bản tài liệu cần lấy đi chỗ nào?!"

"Cái gì văn bản tài liệu? Ta không thấy được văn bản tài liệu," thám viên mặt không thay đổi đáp lại nói: "Ta bây giờ hoài nghi các người vi phạm du hành, các người ai là người đề xuất, cùng chúng ta đi tiếp thu điếu tra. Đương nhiên, nếu như các người hiện tại kịp thời rời đi, chúng ta có thể không truy cứu."

Khi đội ngũ du hành thật muốn đi vào thượng 3 khu lúc, đối phương bắt đầu sử dụng vô sỉ nhất thủ đoạn.

Các học sinh tức giận hướng phía trước phóng đi, muốn cùng những này hội an ủy thám viên xé rách.

Kết quả, mười mấy tên hội an ủy thám viên quả thực là dùng gậy cảnh sát hướng bọn họ đổ ập xuống đập tới, học sinh trong lúc bối rối lui lại té ngã tại bùn tuyết bên trong, chập vật đến cực điểm.

Lần này, không chỉ có là giày ướt, liềm y phục cũng ướt.

Một tên thám viên âm thanh lạnh lùng nói: "Không cần cho thể diện mà không cần, thật sự nếu không tán đi lời nói liềm đem các người toàn bắt lại, để cho các người phụ mẫu từng cái tới chuộc người. Đến lúc đó, ta còn muốn hỏi bọn họ một chút là thế nào giáo dục hài tử."

Chương 205, tiếng ca

Thời gian dần trôi qua, có người vây xem tới, bọn hắn hồ hững nhìn xem một màn này.

Một vị đại gia ở bên cạnh khuyên nhủ: "Các người những người tuổi trẻ này tranh thủ thời gian tán đi đi, bọn hắn là sẽ không để cho các người tiến vào thượng 3 khu."

Còn có một vị đại thẩm hảo tâm nói: "Trong băng thiên tuyết địa này giăng co muốn đông lạnh hỏng thân thể, các người phụ mẫu tâm tâm khổ khổ đem các người nuôi lớn như vậy, các người làm loại chuyện như vậy thời điểm li hôn không có ngẫm lại bọn hắn?"

"Muốn tại liên bang lật đổ tập đoàn căn bản không có khả năng, các người cũng không nên liên lụy các người cha mẹ ném đi làm việc."

Lúc này, có học sinh chợt phát hiện, trong những đám người ồn ào kia còn có trước đó rời đi người du hành, một người trong đó nói ra: "Kỳ thật li hôn không nên khởi xướng loại này du hành, giáo dục cải cách có làm được cái gì, đến trường có thể làm cơm ăn sao?"

"Mà lại phát khởi thời điểm cũng không thấy dự báo thời tiết, nhất định phải tuyên cái trời tuyết lớn du hành!"

Những người này sau khi rời đi, chỉ có dùng hết toàn lực chứng minh lần này du hành là sai lầm, mới có thể lộ ra bọn hắn rời đi tiến hành là chính xác.

Trên trời tuyết.

Bên đường lời nói.

Tựa như là từng chuỗi cản đường đao.

Liền phảng phất rất nhiều người trưởng thành đối bọn hắn đã nói một dạng: Các người không có khả năng thành công.

Mấy trăm tên học sinh đứng tại chỗ không cách nào tiến lên, nhưng cũng không cam tâm lui lại.

Có học sinh bắt đầu thấp giọng khóc ò lên, bọn hắn cũng không biết đây là thế nào, mọi người rõ ràng chỉ là mang theo một bầu nhiệt huyết làm điểm chuyện chính xác, vì cái gì tất cả mọi người không hiểu. .

Bọn hắn mờ mịt nhìn xem chung quanh, nhìn xem những người vây xem kia bày, còn có phía trước hội an ủy thám viên.

Tuyết bỗng nhiên lớn hơn, nóng nảy gió từ trong rừng sắt thép xuyên qua, phát ra tiếng rít.

Nhưng vào đúng lúc này, trong học sinh bỗng nhiên vang lên đơn bạc tiếng ca, đỉnh lấy tuyết cùng đao truyền ra ngoài, tựa hồ thời tiết có chút rét lạnh nguyên nhân, trong tiếng ca kia còn mang theo một chút run rẩy.

Non nớt nhưng lại nóng bỏng.

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn, thỉnh thoảng thấy thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc yếu ớt đứng tại trong đống tuyết, nhẹ nhàng hát.

"Đứng dậy, đối khổ lạnh lẽo nô lệ."

"Đứng dậy, toàn thế giới người chịu khổ."

"Đầy ngập nhiệt huyết đã sôi trào."

"Muốn vì chân lý mà đấu tranh."

Ngay từ đầu, chỉ có một người hát.

Rất nhanh, những học sinh khác cũng bắt đầu đi theo hát lên.

Ngay tại trong gió lạnh này, tiếng ca không còn như vậy đơn bạc, bắt đầu có lực lượng.

Không biết là ai, đem bài này quốc tế ca từ thế giới ngoài dẫn tới thế giới trong, còn đem ca từ tiến hành một chút đơn giản hoá, biến càng thêm dễ nhớ.

Các học sinh tại du hành trước đó liền vùng trộm học xong bài hát này, nhưng bọn hắn trước đó cũng không dám hát, bởi vì ca từ quá sắc bén quá sục sôi.

Thế nhưng là giờ khắc này, khi tập đoàn để hội an ủy kéo xuống tầng cuối cùng da mặt về sau, các học sinh ngược lại cảm thấy không có cái gì có thể lo lắng.

Các học sinh mặc cho bông tuyết đem bọn hắn đỉnh đầu cùng bả vai bao trùm, bọn hắn không muốn rời đi, chỉ là cố chấp hát ca.

Nguyên bản bởi vì hô to khẩu hiệu liền khàn khàn cuống họng, tiếp tục là tiếng ca tiêu hao lấy.

Phía trước nhất vị nam đồng học kia nhìn về phía trước, rất thẳng thắn nhìn xem những uỷ ban quản lý trị an kia thám viên.

"Cho tới bây giờ liền không có cái gì chúa cứu thế."

"Cũng không dựa vào Thiên Tiên hoàng để."

"Muốn nhân loại sáng lập hạnh phúc."

"Toàn bộ nhờ chính chúng ta."

Hát hát, nam đ ồng học h ớ c m ắ t đ ỏ l ề n, n ướ c m ắ t t ừ k ẻ o ắ t m ắ t t ườ t x ướ n g.

H ắ n c ũ n g k ẻ o ắ t p ả i l à c ả m t ấ y ứ y k ẻ u ắ t c ũ n g t ẻ o ắ t k ẻ o ắ t m ớ i k ẻ o ắ t, m à l à t ầ n ở c ả i n ằ y m ấ y t ầ m n ườ i h ợ p x ướ n g b ề n t ườ n g, t ầ m t ầ n k ẻ o ắ t k ẻ o ắ t k ẻ o ắ t đ ộ n g.

B ộ n h ắ n m ộ t l ầ n m ộ t l ầ n h ắ t q ườ c t ế c ả k ẻ o ắ t m ườ n r ờ i đ ỉ.

Đ ể c ả o n ườ i t ả k ẻ o ắ t t ườ n g t ườ n g đ ượ c s ự t ầ n p ả t s ầ n g, b ề n n ỏ à i t ườ n g đ ắ m n ườ i v ằ y x ẻ m v ằ y m à c ũ n g b ắ t đ ầ u c ả o n ườ i v ằ y v ề c ũ n g h ắ t l ề n.

N ằ y t ừ đ ầ u c ả o m ộ t h ả i n ườ i c ũ n g h ắ t, t ờ i g ầ n đ ầ n t ườ i q ườ a, b ỉ ể n t ầ n m ộ t h ả i t ầ m n ườ i n ườ n g c ầ n c ũ n g h ắ t.

N ằ y b ả n đ ầ c ả o v ề h ờ i c ả o đ ờ n đ ộ i n ườ d ườ h ằ n g, đ ứ n g l à n ằ n s ố b ắ t đ ầ u c ầ m r ằ i t ầ n g t ườ n g.

N ằ n ằ n n ườ i v ằ y x ẻ m k ẻ o ắ t c ũ n g k ẻ o ắ t b ỉ ể t ả i s ả o m ườ n g ầ n ằ p v ằ o, c ả o c ầ m t ấ y đ ầ u ó c n ỏ n g l ề n l ầ n đ ỉ v ằ o.

T ỉ ể n g c ả c ũ n g c ầ n g p ả t r ả v ằ n g đ ộ i.

N ằ n g v ằ o l ứ c n ằ y, m ộ t v ị n ườ i m ắ c á o k ẻ o ắ t m ầ u đ ề n n ằ m t ử, u n g đ ườ n g k ẻ o ắ t v ộ i g ầ m l ề n t ườ t đ ộ n g đ ỉ t ỏ i, t ườ n g t ả y c ả o c ầ n m ộ t p ầ n n ằ t đ ộ c ầ u t ầ u v ằ n b ả n t ả i l ệ u.

H ằ n g X ả, L ỳ Đ ồ n g T ằ c h.

R ằ t n ằ i ầ u n ườ i n ằ n r ả t ề n n ằ m t ử n ằ y.

N ằ y s ả u đ ỏ, b ộ n h ắ n n ằ n x ẻ m L ỳ Đ ồ n g T ằ c h đ ỉ v ằ o h ộ i ả n ứ y t ầ m v ầ n t ườ c m ắ t, đ ề m t ườ n g t ả y v ằ n b ả n t ả i l ệ u n ằ t v ằ o t ườ n g t ả y đ ỏ i p ườ n g, t ầ n g l ầ n c ầ n g l ầ n t ườ c đ ỏ b ỉ t ầ m v ầ n m ằ n g đ ỉ p ầ n k ẻ o ắ t h ợ p p ả t d ườ h ằ n g p ề d ườ t.

Lý Đông Trạch nhìn xem thám viên nhẹ nhàng nói ra: "Nhớ kỹ lần sau đừng có dùng loại này bản thủ thủ đoạn đối phó tiểu hài tử."

Sau một khắc, góc đường lại ra một cỗ rương thức xe tải, hai tên người mặc đồ tây đen Hằng Xã thành viên từ trên xe nhảy xuống, bọn hắn kéo ra rương hàng cửa sắt, bên trong rõ ràng là từng khối vải đỏ.

Ngay sau đó, lại có mấy mươi tên Hằng Xã thành viên không biết từ nơi nào vọt ra, bọn hắn từ trong rương hàng lấy vải đỏ phân phát cho các học sinh, một bên phát vừa nói: "Thời tiết quá lạnh, cái đồ chơi này vây quanh ở trên cổ khi khăn quàng cổ dùng a, tối thiểu gió sẽ không hướng trong cổ rớt. Còn có đồ ăn lập tức cũng nhanh chuyển đến, đầu đừng nóng vội."

Các học sinh kinh ngạc nhìn trước mặt Hằng Xã thành viên, trên người đối phương hình xăm một đường lan tràn đến cổ, thậm chí gương mặt.

Loại người này cần đồ khăn quàng cổ phân phát, còn nói lấy ấm áp, thân thiết nói, đầu sẽ làm người ta cảm thấy có chút quý dị.

Bọn hắn phát hiện, những này "Khăn quàng cổ" lại còn có "Ống quần", nhìn tựa như là một đầu đồ quần mùa thu bị cắt giảm thành hai nửa, sau đó liền biến thành khăn quàng cổ.

Một tên Hằng Xã thành viên gặp học sinh sắc mặt dị dạng liền gãi gãi đầu: "Lão bản không phải nói muốn màu đỏ khăn quàng cổ, nói như thế đẹp mắt, nhưng màu đỏ chót khăn quàng cổ thật đúng là khó tìm, lâm thời chỉ có thể. . ."

Một tên đệ tử tiếp nhận khăn quàng cổ: "Tạ ơn. . ."

Đầy cỗ hình xăm Hằng Xã thành viên nhếch miệng cười lên: "Người mẹ hắn khách khí với ta cái vải. . . Khụ khụ, không cần cảm ơn."

Lý Đông Trạch nhìn về phía các học sinh: "Tiếp tục đi tới đi, hôm nay không ai dám cản các người. Sớm muộn cũng có một ngày, các người sẽ

không còn chậ vật như vậy, ta đang mong đợi."

Đội ngũ du hành lần nữa xuất phát, cái kia thẳng vào mây xanh hợp xướng âm thanh không có ngừng, ngược lại càng phát ra lớn mạnh.

Đêm xuống.

Lại không còn rét lạnh.

...

...

Ngục giam bí mật bên trong, trung niên nhân bỗng nhiên không hiểu nóng nảy.

Khoảng cách ước định cẩn thận bí mật xử quyết thời gian còn có một hồi, thế nhưng là, trong kế hoạch ước định cẩn thận cách mỗi năm phút đồng hồ một lần tình báo, nhưng không có lại phát tới qua.

Trung niên nhân ở trên không chỗ đi qua đi lại, hấn thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía đứng lặng lấy Trình Khiếu, đối phương bản thủ, tay chân cũng đều mang theo xiềng xích, nhưng đứng thẳng lúc lại có một loại không cần được ngạo khí.

Nhưng vào lúc này, tất cả mọi người nghe được đỉnh đầu truyền đến một trận mơ hồ tiếng ca.

Thanh âm kia xuyên thấu nặng nề vách tường sau có một chút yếu đi, có thể cho dù là cái kia yếu ớt hợp xướng âm thanh, đều thời thời khắc khắc thể hiện lấy sự sôi, cao vút nhiệt tình.

Trung niên nhân bỗng nhiên ngừng đầu, kì quái, cái gì tiếng ca vậy mà có thể xuyên thấu đến nơi đây?

Hắn biết rõ đỉnh đầu bọn họ chính là phố lớn Mật Lâm, đang đứng ở khu

thứ 3 cùng khu thứ 5 biên giới.

Ai có thể nghĩ tới loại này nơi phồn hoa dưới mặt đất, còn cất giấu một cái bí mật ngục giam đâu? Cũng chính là bởi vì ngục giam bí mật tại cái này đặc thù vị trí, mới khiến cho Lý Thúc Đổng tìm tám năm đầu không thể tìm tới.

Lúc này, Trình Khiếu bọn người lẳng lẳng lắng lắng nghe, từ từ cũng ngâm nga đứng lên: "Cho tới bây giờ, liền không có cái gì chúa cứu thế, cũng không cần Thần Tiên hoàng đế. . ."

Trình Khiếu cảm khái nói: "Bài hát tốt a."

Trung niên nhân lạnh lùng nhìn về phía hắn: "Đến lúc nào rồi, còn có tâm tình nghe ca nhạc?"

"Trước khi chết nghe được một bài bài hát tốt, cũng không có gì tốt tiếc nữa, " Trình Khiếu vừa cười vừa nói.

Nói xong, Trình Khiếu càng lẩn nữa đi theo ngâm nga đứng lên, hắn chỉ cảm thấy đỉnh đầu tiếng ca càng ngày càng vang dội, vừa mới có chút nghe không rõ ca từ, hiện tại cũng nghe rõ ràng.

35 tên tù phạm dần dần đều cùng hát lên, trung niên nhân xông đến Trình Khiếu trước mặt, đưa tay chính là một bạt tai phiến tại trên mặt đối phương.

Cái kia thanh thúy một tiếng vang dội không gì sánh được, nhưng mà Trình Khiếu nhưng như cũ trên mặt nụ cười hát ca, ánh mắt cũng vẫn như cũ trực câu câu nhìn chăm chăm trung niên nhân.

Sau một khắc, trung niên nhân gằn giọng nói: "Trực tiếp chấp hành xử quyết."

Một tên binh lính nói ra: "Trưởng quan, còn chưa tới thời gian."

"Mặc kệ, cái này nguyên bản là trong kế hoạch sự tình, " trung niên nhân nói ra.

Thế nhưng là cho dù đứng trước xử quyết, Trình Khiếu mấy người cũng không có dừng lại tiếng ca.

Tất cả binh sĩ mở ra súng tự động bảo hiểm, kéo chốt súng lên đạn.

Lại nghe Trình Khiếu tiếc hận nói: "Đáng tiếc, còn có mấy câu ca từ không nghe rõ."

Nhưng vào đúng lúc này, mấy tên binh sĩ kinh hô lên, trong tay bọn họ súng ống cũng không biết làm sao vậy, lại đột nhiên rời khỏi tay, gắt gao bám vào đỉnh đầu bê tông trên trần nhà.

Ngục giam bí mật phía ngoài hành lang truyền đến tiếng kêu thảm thiết, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, khi thấy một đội 12 người biên chế tiểu đội tác chiến trùng sát tiến đến.

Những binh lính này trên tay tất cả đều cầm màu đen gồm sứ chủ yếu, mặc trên người liên bang đặc chủng y phục tác chiến, bọn hắn chính diện tác chiến lúc nhanh như quỷ mị, mỗi một cái đầu có thể lấy một địch nhiều.

Song phương trên thân cũng bị mất súng ống, ngục giam bí mật cảnh vệ chừng 80 người, nhưng ở cái này 12 người trước mặt mà ngay cả cơ bản nhất năng lực chống cự đều không có.

12 tên lính trên người bộ đội danh sách đầu xé đi, không ai biết bọn hắn thuộc về chi bộ đội đó, cũng không ai biết đây rốt cuộc là ai bồi dưỡng ra được cỗ máy chiến tranh.

Trung niên nhân chỉ biết là, hắn phải đối mặt không chỉ có là những này đặc chủng chiến sĩ, còn có một vị có thể không chế kim loại siêu phạm giả!

Một tên siêu phạm giả, tăng thêm 12 tên chiến sĩ gen, đây cơ hồ là liên

bang tập đoàn quân bên trong bộ đội đặc chủng tr ần nhà phối trí.

Là ai muốn tới cướp ngục! ?

Cộc cộc cộc tác chiến tiếng giày tr ần đến, một người thanh niên cười tủm tủm đi vào căn này ngục giam bí mật, hẳn không coi ai ra gì xuyên qua chiến trường, đi vào trung niên nhân trước mặt.

Đã thấy những súng ống kia không còn hấp thụ lấy tr ần nhà, mà là chậm rãi phiêu đảng trên không trung, nhẹ nhàng rơi xuống.

80 chuôi súng ngắn tất cả đều bay tới người trẻ tuổi bên cạnh, họng súng đen ngòm nhao nhao chỉ hướng đối diện trung niên nhân.

"Có chút kỳ quái a, " người trẻ tuổi vui tươi hơn hở cười nói: "Ta còn tưởng rằng nơi này sẽ có rất mạnh lực lượng phòng ngự đâu, kết quả là một đám gà đất chó sành, từng cái ngay cả quân phục cũng không mặc, còn chỉ xứng chuẩn bị súng lục giảm thanh, các người cũng quá không coi trọng những tù phạm này đi."

Trung niên nhân mặt như màu đất nói ra: "Ngục giam bí mật này địa điểm thắng ở ẩn nấp, thật muốn bị Lý Thúc Đ ồng tìm được, dù là võ trang đầy đủ cũng ngăn không được Bán Th ần a. Chúng ta mặt ngoài, cũng chỉ là mặt đất một công ty nhỏ viên chức mà thôi."

"Người nói ngược lại là rất có đạo lý, dù sao đối mặt chính là Lý Thúc Đ ồng, trọng yếu là ẩn nấp, mà không phải lực lượng phòng ngự. . . Học được, " người trẻ tuổi cười cười.

Trung niên nhân run rẩy nói: "Người có biết hay không cướp ngục giam bí mật là muốn ra tòa án quân sự?"

"Chỉ là ra tòa án quân sự sao?" Người trẻ tuổi hơi kinh ngạc: "Ta còn tưởng rằng sẽ trực tiếp bí mật xử quyết đâu."

Trung niên nhân mở to hai mắt nhìn, phía sau m ò hôi lạnh không c ần được

chảy xuống, hấn run rẩy nói: "Người là bộ đội nào, ta cũng là phận mệnh làm việc. . ."

Người trẻ tuổi cười nói: "Người chết biết ta là bộ đội nào cũng không có ý nghĩa."

Đang khi nói chuyện, những cái kia lơ lửng tại người trẻ tuổi bên cạnh súng ống, tựa như trong không khí có tám mươi bàn tay vô hình thao túng giống như, đồng thời bóp lấy cò súng.

Trong chốc lát, chuyên chở ống giảm thanh giới hòng súng bắn ra súng ống đến, ngạnh sinh sinh cho trung niên nhân đánh thành cái sàng.

Trình Khiếu bọn người yên lặng nhìn xem một màn này, bọn hấn sớm mấy năm nghe nói qua có người có thể khống chế châm kim loại đánh ra tốc độ của viên đạn, cái này đã đầy đủ khủng bố.

Nhưng là, cùng khống chế châm kim loại đánh ra tốc độ của viên đạn so sánh, người trẻ tuổi này lấy sức một mình đánh ra bão kim loại hiệu quả, rõ ràng càng thêm hung mãnh, hữu hiệu.

Người trẻ tuổi quay đầu đối với Trình Khiếu bọn người nghiêm túc nói: "Các vị chuẩn bị xong chưa, thừa dịp trên mặt đất còn kêu loạn, chúng ta phải mau chóng rời đi."

"Là Lý Thúc Đễng phái người tới sao?" Trình Khiếu chần chờ một chút hỏi.

Người trẻ tuổi nở nụ cười, lộ ra chính mình trên dưới hai hàng đặc biệt sạch sẽ răng: "Ta mặc dù là bởi vì Lý tiên sinh mới đến cứu các người, nhưng hấn còn chỉ huy không được ta, chúng ta không quy thuộc tại Kỳ Sĩ cùng Hằng Xã, mà lại bộ đội phiên hiệu cũng là bảo mật, tha thứ ta không thể trả lời."

. . .

Cảm tạ Scandium, không hối hận người tiêu dao, thiên cổ tiêu thư đờng,
Thiên Chiếu Tsukuyomi 2856 bốn vị đờng học trở thành quyển sách mới
minh, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Chương 206, thiên cổ không trọng cục, vật cầm kỳ ACE-002 lại thấy ánh mặt trời! (vạn chữ đại chương cầu nguyệt phiêu!)

Đếm ngược 4:50:00.

Trong ngục giam số 18, Lý Thúc Đ ồng nhìn thoáng qua thời gian: "Thành thị số 18 bên kia, cũng đã thành công."

Nghĩ đến ngày xưa chiến hữu tại tám năm sau thoát khỏi, hẳn li ền cảm giác mình không có uổng phí đợi uổng công đợi tám năm này.

Chính như Trình Khiếu nói, nếu như không phải cố kỳ những bằng hữu kia sinh mệnh, hẳn cũng không cần bị vây ở chỗ này.

Bất quá Lý Thúc Đ ồng từ trước tới giờ không vì thế cảm thấy hối hận.

Thuở thiếu thời hẳn có thể vì cái nào đó tín niệm, cùng các bằng hữu cùng một chỗ oanh oanh liệt liệt đi chết, nhưng mà sau khi lớn lên, hẳn cũng nguyện ý vì cái nào đó lý tưởng mà chịu nhục còn sống.

"Lão bản, ta có chút hiếu kỳ, " Lâm Tiểu Tiểu nghi ngờ nói: "Ngài nói thành thị số 18 bên trong có người đi cứu viện Trình Khiếu bọn hắn, thế nhưng là, không gặp ngài vận dụng Kỳ Sĩ người đưa tin, cũng không vận dụng Hằng Xã lực lượng, vậy rốt cuộc là ai đi cứu, chẳng lẽ là ngài lại nuôi dưỡng mặt khác cấp dưới sao? Ta làm sao không biết!"

Lần này, không chỉ là Khánh Tr ần không biết Lý Thúc Đ ồng kế hoạch chi tiết, tính cả Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn cũng không biết.

Bọn hắn chỉ biết là, nhà mình lão bản mang Khánh Trầ trở lại thành thị số 18 về sau, Khánh Trầ muốn đi đi học, nhưng lão bản lại một mình đi an bài không ít chuyện.

Khánh Trầ coi là Lý Thúc Đờng tại rất thanh nhàn mua nhà, mua xe, nhưng trên thực tế Lý Thúc Đờng một khắc đều không có nhàn rỗi, mấy ngày mấy đêm cũng không đi ngủ.

Cũng may là Bán Thầ Chi Khu, không phải vậy ai cũng gánh không được.

Lúc này, Diệp Văn cũng khó được hơi nghi hoặc một chút: "Lão bản, nếu như là phía hợp tác mà nói, ta không nghĩ ra loại thời điểm này ai sẽ nguyện ý đắc tội Trầ thị, Khánh thị?"

Tòa ngục giam bí mật kia mặc dù là Trầ thị đang trông giữ, nhưng nếu như chuyển di tù phạm, xử quyết tù phạm, cũng đều cần Khánh thị đến đờng ý. .

Đây là lúc trước hai nhà vì kiềm chế Lý Thúc Đờng mà thiết kế lập.

Cho nên, cướp ngục liề mang ý nghĩa muốn đờng thời đắc tội Trầ thị, Khánh thị hai nhà.

Lý Thúc Đờng nghĩ nghĩ nói ra: "Giữ bí mật."

Không phải Lý Thúc Đờng không tin được Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn, Khánh Trầ, mà là một ít sự tình thật quá là quan trọng, liên lụy quá nhiều người, một khi xuất hiện để lộ bí mật liề sẽ dẫn đến sự tình đi hướng không thể biết trước phương hướng.

Lúc này, Lý Thúc Đờng ba người an vị tại phòng ăn, cả tòa ngục giam số 18 miệng cống hợp kim toàn bộ đóng lại, duy chỉ có còn lại phía sau bọn họ trong kho lạnh còn có một đầu thông đạo rời đi.

Tại một khắc cuối cùng đến trước, Lý Thúc Đờng nhất định phải cam đoan trong ngục giam này người đáng chết một cái đầu chạy không thoát.

Những tù phạm kia không dám mạo hiểm lấy bị đánh thành cái sàng phong hiểm đi xông miệng cống, cũng không dám đến trêu chọc Lý Thúc Đĩnh, thế là hơn ba ngàn bảy trăm người tựa như con ruồi không đầu giống như, trong tù tìm kiếm chạy trốn chết cơ hội.

Coi như không trốn thoát được, tìm tới ngục giam tín hiệu che đậy trang bị hướng ngoại giới cầu viện cũng tốt a!

Có người nói, Lý Thúc Đĩnh từng lặng lẽ rời đi ngục giam, ngay cả tập đoàn đầu không có giám sát đến vị này Bán Thần hành tung, cho nên nơi này nhất định có một đầu lối đi bí mật.

Chỉ cần tìm được thông đạo, mọi người liền có thể rời đi.

Nhưng bây giờ ngục giam số 18, tựa như là một cái cự đại hộp sắt, ai cũng không thể tìm tới cái gọi là lối đi bí mật kia.

Nhưng mà lúc này, Lý Thúc Đĩnh bỗng nhiên nhíu mày nhìn về phía sau lưng, trong phòng bếp truyền đến tiếng bước chân, đối phương tại sắp bước ra phòng bếp trước đó, lại ngừng lại.

Tựa hồ là lo lắng bị phía ngoài đám tù nhân nhìn thấy.

"Thúc thúc, có thể đi vào phòng ăn tâm sự sao, có việc muốn xin nhờ."

Lý Thúc Đĩnh đã hiểu, đây là Ương Ương thanh âm.

Hắn nhíu nhíu mày đứng dậy tiến vào phòng ăn, Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn cũng theo sát phía sau.

Chỉ gặp một cái nữ hài tóc dài mặc vệ y, mang theo mũ trùm đứng tại trong phòng bếp, sau đó nhu thuận cùng Lý Thúc Đĩnh lên tiếng chào: "Thúc thúc tốt."

Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn hai người kinh ngạc nhìn lại, nhà mình lão

bản khi nào nhiều một cái vãn bối? Hơn nữa còn xưng hô thân thiết như vậy?

"Ương Ương tới a, " Lý Thúc Đĩnh sờ sờ gò má, hẳn trong lòng tự nhủ chính mình cũng đã đem vật cấm kỵ ACE-005 cho Khánh Trân, chính mình cũng khôi phục hình dạng, kết quả vẫn là bị đối phương nhận ra.

Quả nhiên, lực trường năng lực người sở hữu, cho tới bây giờ đều là người được trời chọn.

Lâm Tiểu Tiểu nghi hoặc hỏi: "Người là thế nào tiến đến? Tại sao lại biết mật đạo cửa vào?"

"Áo, " Ương Ương chỉ chỉ sau lưng nói ra: "Ta bay đến bên ngoài lúc phát hiện dưới mặt đất có liên tiếp dị thường lực trường ba động, liên tục lực trường ba động tìm được cửa vào, tiến vào mật đạo về sau, mới phát hiện đó là liên tiếp đèn treo."

Diệp Vãn cùng Lâm Tiểu Tiểu nhìn nhau, trong lòng tự nhủ cái này lực trường giác tỉnh giả thật sự cùng bất hack một dạng, có thể nhìn thẳng sự vật bản chất.

Khó trách loại này siêu phạm giả trăm năm mới ra một cái, nếu là nhiều thế giới liên tục tồn tại.

"Vậy người tiến đến là muốn làm gì?" Lý Thúc Đĩnh nhìn xem Ương Ương cười nói: "Nơi này rất nhiều người muốn đi ra ngoài đều ra không được đâu."

"Thúc thúc, ta muốn mang đi Quách Hồ Thiển, xin ngài tha cho hẳn một mạng, " Ương Ương nhu thuận nói.

"Lá gan thật là lớn tiểu cô nương, " Lý Thúc Đĩnh tò mò: "Người có biết hay không, nếu như không phải ta phát hiện người không có tiết lộ Khánh Trân bí mật, khả năng người hôm nay sẽ cùng Quách Hồ Thiển cùng chết?"

"Ta biết, cho nên ta không có để lộ bí mật, " Ương Ương tại Lý Thúc Đĩnh đối diện tiếp tục nhu thuận nói: "Đương nhiên ta cũng không hoàn toàn là vì cái này."

Lý Thúc Đĩnh nhìn xem hắn: "Quách Hồ Thiền tên trọc đầu này vừa tiến đến liền ra tay với ta, luôn miệng nói muốn cướp đoạt vật cấm kỵ, nếu như người muốn cho ta tha cho hắn một mạng, vậy đến cho ta một cái lý do thích hợp."

"Át Bích mục tiêu, cùng ngài trăm sông đổ về một biển, lẫn nhau cũng là vì cải biến thế giới này, " Ương Ương nói ra.

"Đây coi là cái lý do, nhưng còn chưa đủ, cải biến thế giới cũng không kém một cái Quách Hồ Thiền, " Lý Thúc Đĩnh lắc đầu.

"Ta tại Át Bích đứng vững gót chân, tương lai cũng có thể giúp Khánh Trần làm không ít chuyện, " Ương Ương nói lần nữa.

"Thân người tại Át Bích, lại muốn giúp Khánh Trần?" Lý Thúc Đĩnh cười tủm tủm hỏi.

"Ngài cũng biết ta là thời gian hành giả, cho nên đối với ta tới nói cùng đối với Át Bích sinh ra lòng cảm mến, chẳng gửi hi vọng ở Khánh Trần sáng tạo một cái thuộc về thời gian hành giả tổ chức, ta cảm thấy cái này ngược lại là càng thêm đáng tin cậy, " Ương Ương hồi đáp: "Đây cũng chính là ngài hy vọng a? Ta hứa hẹn ngài, nếu có một ngày hắn quyết tâm thành lập thế lực của mình, ta sẽ gia nhập."

"Tiểu cô nương người vì sao không chính mình sáng tạo một tổ chức đến thu nạp thời gian hành giả đâu?" Lý Thúc Đĩnh hỏi.

Ương Ương lắc đầu: "Ta không có Khánh Trần thông minh như vậy."

"Tốt, ta thả Quách Hồ Thiền một con đường sống, người đi đi, " Lý Thúc Đĩnh phất phất tay: "Nhớ kỹ người hứa hẹn."

Ương Ương thấp giọng nói: "Ngài đối với hần thật tốt."

Lý Thúc Đ ồng chân thành nói: "Hần đáng giá."

"Thúc thúc gặp lại, lần sau có cơ hội ăn thúc thúc làm cơm, ta liền đi trước, tạm thời còn không muốn để cho Át Bích biết ta thời gian hành giả thân phận."

"Đi thôi."

Ương Ương đến nhanh, đi cũng nhanh, nàng đã cảm nhận được nơi này sẽ phát sinh đại sự, cho nên không kịp chờ đợi muốn rời khỏi.

"Tiểu Tiểu, đi đem Quách Hồ Thi ền gọi tới, " Lý Thúc Đ ồng nói ra.

Lâm Tiểu Tiểu dẫn một mặt mê mang đại hán trực đầu tới, Quách Hồ Thi ền mê mang hỏi: "Tìm ta chuyện gì?"

"Có người thay người cầu tình, cho nên ta quyết định thả người một con đường sống, " Lý Thúc Đ ồng bình tĩnh nói: "Người có thể đi, trong phòng bếp mật đạo đã mở ra."

Quách Hồ Thi ền một mặt mộng bức: "Là cái. . ."

"Lăn."

"Được rồi!" Quách Hồ Thi ền quay người liền tiến vào phòng bếp!

Trong ngục giam số 18, Trần Vũ bọn người trở mắt nhìn Quách Hồ Thi ền đi vào phòng bếp, tất cả mọi người ý thức được: Lối đi bí mật liền ở đó!

Liền sau lưng Lý Thúc Đ ồng!

Trần Vũ ở trong đám người gần giọng nói: "Đêm nay Lý Thúc Đ ồng không có tính toán buông tha chúng ta bất luận kẻ nào, không muốn chết

liền tiến lên!"

Chỉ là, đám tù nhân đều không ngốc, bọn hắn hai mặt nhìn nhau nghĩ đến cùng một câu nói: Một đám gà đất chó sành bị dao động lấy đi xông Lý Thúc Đĩnh, cùng chịu chết giống như cũng không có gì khác biệt.

Mờ tối trong ngục giam, Lý Thúc Đĩnh nhìn thoáng qua trên vách tường ảnh toàn ký đĩnh h ữ "Đến thời gian."

"Lão bản, ngài đến cùng đang chờ cái gì?" Lâm Tiêu Tiêu hỏi.

Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ nói đùa nói ra: "Chờ một viên ngôi sao trên trời?"

Giờ này khắc này, còn không có bao nhiêu người phát hiện, liên bang tập đoàn quân thứ nhất nổi danh nhất Quyên Trọng Hào phi thuyền lơ lửng, đã đến ngục giam số 18 trên không.

...

...

Ngục giam số 18 giống như một tòa cứ điểm tọa lạc tại ngoại ô chi địa, trong ban ngày, nó màu xám đen ngoại quan nhìn dị thường nghiêm túc lại trang nghiêm, liền thành một khối.

Nhưng vào lúc này, khổng lồ Quyên Trọng Hào đã tại nó đỉnh đầu chậm rãi lơ lửng xuống tới, tựa như một tòa màu đen cứ điểm không trung.

Trên trời, dưới mặt đất, hai tòa cứ điểm kêu gọi kết nối với nhau lấy, đột nhiên giữ vững đứng im trạng thái.

Trong ngày thường, trên bầu trời từ trước đến nay là mảnh c ằm không phận.

Một khi có cỡ nhỏ phi hành khí trải qua, một chút siêu thoát giống loài trật tự sau mảnh c ằm liền sẽ đối bọn chúng tiến hành công kích.

Tỷ như cấm kỵ chi địa số 002 Thanh Sơn Chuẩn, liền đem toàn bộ cấm kỵ chi địa số 002 trên không đặt vào chính mình thuộc về phạm vi, trừ Giáp cấp phi thuyền lơ lửng bên ngoài, có rất ít phi hành khí có thể đến gần nơi đó.

Vậy mà lúc này, ngục giam số 18 phụ cận mãnh mẽ bị cứ điếm không trung xâm lấn lãnh địa, bọn chúng lại không chút nào ngày xưa đấu chí, mà là nhao nhao thoát đi mảnh này không phận.

"Cách xa mặt đất 3492 m."

"Số 1 neo lực hút đã nổi lên động."

"Số 2 neo lực hút đã nổi lên động."

"Giảm xuống tua bin động cơ phản lực không khí công suất 37%."

"Lò phản ứng nhiệt độ bình thường."

"Quét hình địa hình thành lập sa bàn ảo."

"Mặt đất phát hiện khả nghi mục tiêu. . ."

"Tiến hành nhiều một chút thân phận phân biệt. . ."

Sư 112 trong bộ chỉ huy mặt đất, trung niên sĩ quan Khánh Văn lặng lặng nhìn sa bàn ảo.

Tại trong sa bàn ảo kia, Quyên Trọng Hào chính cao cao bay ở bầu trời, trên trời tuyết đang lặng lặng bay xuống, đem màu đen cứ điếm không trung bên trên bao trùm một tầng màu trắng, tựa như là một tòa lộng lẫy không trung thành trì.

Dưới đất là ngục giam số 18, từ trên bầu trời quan sát xuống dưới, ngục giam tựa như là một tòa khối rubic, mặt bên phản xạ ánh kim loại.

Ngay tại tòa ngục giam này phương bắc, đang có hơn trăm người bôn ba ở trên vùng hoang dã, bọn hấn bình ổn một cước một cước giẫm tại trong tuyết.

Trên thân những người này đều bọc lấy áo choàng màu đen, áo choàng cái mũ che ở trên đầu thấy không rõ diện mục, mỗi kiện áo choàng cái mũ phía bên phải, đều có một chùm ngọn lửa màu trắng tiêu chí.

Một chuyến này hơn trăm người kiên định đi tại trong đống tuyết, giống như một đội từ Tây Nam trong núi tuyết đi ra khỏi hạnh tăng, cùng phong đem bọn hấn áo choàng quất kêu phàn phật, nhưng lại không cách nào dao động thân hình của bọn hấn.

"Là Sở tài phán Cấm kỵ người, " Khánh Văn nói ra: "Dùng camera động thái tập trung, nhìn một chút là ai dẫn đội tới."

Ngay tại Quyển Trượng Hào bắt đầu tiến hành phân biệt thời điểm, đội ngũ phía trước nhất nữ nhân trẻ tuổi bình tĩnh ngăn đầu, ánh mắt xuyên qua mấy ngàn thước khoảng cách nhìn về phía cứ điểm không trung.

Trong chốc lát, cứ điểm không trung camera động thái cấp tốc bắt được nữ nhân bộ mặt đặc thù.

Sau một khắc, cứ điểm không trung bên trong Khánh thị binh sĩ xuyên thấu qua trong khoang màn hình lớn, bỗng nhiên cảm giác mình giống như là bị cách không xem thấu dáng dạng.

Ánh mắt kia sắc bén đến trực chỉ lòng người, giống như một thanh đao, thẳng tắp đâm đi vào.

Cái kia lạnh lùng ánh mắt, cũng không có mảy may cảm xúc.

"Lại là Tam Nguyệt, " Khánh Văn bình tĩnh nói ra: "Xem ra ngục giam số 18 động tĩnh quá lớn, Tam Nguyệt đích thân đến."

"Trưởng quan, có cần hay không khóa chặt bọn hắn làm mục tiêu? Để tránh bọn hắn xuất thủ phá hư kế hoạch, " tham mưu tác chiến hỏi.

"Không cần, " Khánh Văn lắc đầu: "Bọn hắn sẽ không xuất thủ can thiệp việc này, cũng can thiệp không được. Mà lại, đến tiếp sau còn cần bọn hắn đối với ngục giam số 18 tiến hành thanh lý. Chuyện chuyên nghiệp, liệ̀n giao cho người chuyên nghiệp đi làm đi."

Khánh Văn rất rõ ràng, Sở tài phán Cấm kỵ mục tiêu chỉ có sắp tử vong siêu phạm giả, vật cấm kỵ, cấm kỵ chi địa, những người này bỗng nhiên lại tới đây, chỉ sợ cũng là bởi vì bọn hắn tiên đoán được ngục giam số 18 sẽ xuất hiện số lớn siêu phạm giả tử vong.

Nếu như tùy ý siêu phạm giả huyết nhục thoải mái mảnh đất này, như vậy mấy chục năm sau, thành thị số 18 sẽ biến thành toàn liên bang đệ tam đại cấm kỵ chi địa.

Vén vẹn Lý Thúc Đệ̃ng một vị Bán Thần sau khi chết hình thành cấm kỵ chi địa, liệ̀n đầy đủ kinh khủng.

Trước đó, liệ̀n có thành thị vẫn diệt trở thành cấm kỵ chi địa tiệ̀n lệ.

Trong liên bang tổng cộng 25 tòa thành thị, mỗi một tòa đều hội tụ đại lượng cư dân, tùy tiện tìm ra một tòa đều là ngàn vạn cấp thường ở nhân khẩu.

Hủy diệt một tòa thành thị làm đại giá, liên bang tổn thất không nổi.

Cho nên có rất ít người đi thật quản Sở tài phán Cấm kỵ, dù sao những người này mấy trăm năm qua đều đang làm lấy công nhân quét đường làm việc, rất ít nhúng tay sự tình khác.

Chỉ là làm người không nghĩ tới chính là, Sở tài phán Cấm kỵ thế hệ này lãnh tụ 'Tam Nguyệt' sẽ đích thân tới.

Xem ra, đối phương cũng rất xem trọng chuyện này, lo lắng Lý Thúc Đệ̃ng

tử vong sẽ tạo thành không thể nghịch hoàn cảnh tồn tại.

Rất nhanh, Sở tài phán Cấm kỵ bộ pháp liền đình chỉ, cái này hơn trăm người lẳng lẳng đứng lẳng tại trong gió tuyết, nhìn trên đường chân trời tuyết trắng mênh mang cùng ngục giam số 18.

Ngục giam màu đen tọa lạc tại trên cánh đồng tuyết màu trắng, lộ ra đặc biệt đột ngột cùng cô độc.

Một đoạn thời khắc, Khánh Văn đột nhiên cảm giác được Sở tài phán Cấm kỵ đám người này tựa như là quạ đen hoặc là kền kền, giống như nơi nào sẽ chết rất nhiều siêu phàm giả, những người này sẽ xuất hiện ở nơi nào.

Đợi cho siêu phàm giả sau khi chết, những người này lại sẽ dùng đặc thù vật cấm kỵ đến thu nhận siêu phàm giả thi thể.

Nghĩ tới đây, Khánh Văn cảm thấy Sở tài phán Cấm kỵ có lẽ hẳn là đổi một chút tiêu chí, đem ngọn lửa đổi thành quạ đen.

Không ai biết Sở tài phán Cấm kỵ vì sao mỗi lần đều có thể biết trước đến siêu phàm giả tử vong, loại năng lực này làm đối phương biến thân bí, liền như là đối phương thu nhận qua vật cấm kỵ một dạng thân bí.

Lúc này, một tên thông tin viên nói ra: "Thành thị số 18 cảnh vệ bộ đội thỉnh cầu cùng trưởng quan trò chuyện, hẳn muốn hỏi thăm ta bộ vì sao lâm thời tiến vào thành thị số 18 không phạm, phải chăng có liên bang tập đoàn quân bộ tư lệnh tác chiến phê duyệt. Nếu như không có phê duyệt mà nói, mời chúng ta lui cách thành thị số 18 80 cây số."

Khánh Văn khoanh tay đứng ngạo nghễ tại sa bàn ảo trước bình tĩnh nói: "Để hắn lẩn."

"Thu đến."

Khánh Văn đối với phó quan nói ra: "Tiến hành sau cùng kiểm tra."

"Thần Minh Quyên Trọng Hào vệ tinh đã tiến vào chỉ định quỹ đạo, độ cao 800 ngàn mét."

"Đã tính toán động năng."

"Quyên Trọng Hào đã hoàn thành chỉ đạo, đã khóa chặt phá hủy mục tiêu."

Có người lấy ra một bàn tay va-li, mở ra sau khi bên trong là hai thanh nhỏ nhỏ chìa khoá, ở giữa thì là điên mật mã vào màn hình.

Khánh Vãn yên lặng đem cái rương giải tỏa, nhưng chậm chạp không có đề xuống phát xạ khóa.

Khánh Vãn bên cạnh phó quan nhìn về phía hắc: "Trưởng quan, phải chăng phát xạ?"

Đếm ngược 4:31:12.

Đã đem xuống.

Khánh Vãn nhìn thoáng qua trong bộ chỉ huy chính xác thời gian: "Đợi thêm 1 phút, không có khả năng sớm, cũng không thể muộn."

Trong bộ chỉ huy tham mưu tác chiến đều dừng tay lại để sự tình, phẳng phát thời gian ở chỗ này dừng lại.

Mọi người không cần lại làm cái gì, chỉ cần lặng lẽ chờ đợi Thần Minh Quyên Trọng từ trong bầu trời cao rơi xuống.

Tất cả mọi người yên lặng nhìn về phía trong bộ chỉ huy điện tử thời gian, ở trong lòng đếm thầm lấy mỗi một giây.

Đây là liên bang trong lịch sử lần thứ nhất phát xạ Thiên Cơ Động Năng vũ khí, Thần Minh Quyên Trọng Hào dùng để tru sát Thần Minh, tựa hồ lại thỏa đáng bất quá.

Trong bộ chỉ huy này tất cả mọi người cảm giác, mình tại chứng kiến lịch sử mới.

Một phút đồng hồ tựa hồ rất ngắn, chơi game thời điểm một cái chớp mắt liền đi qua.

Một phút đồng hồ tựa hồ lại dài đằng đẵng, chờ đến trong bộ chỉ huy tất cả mọi người con mắt đều có chút khô khốc.

Đếm ngược 4:30:00.

"Phát xạ," Khánh Văn đối với trong rương nút màu đỏ đè xuống, tín hiệu tốc độ ánh sáng truyền lại đến bầu trời cao, trên trời cao kia trong quỹ đạo, đang có một khung vệ tinh chậm rãi khởi động.

Thần Minh Quyên Trọng Hào vệ tinh, cùng Quyên Trọng Hào cứ điểm không trung danh tự cực kỳ tương tự.

800 ngàn mét không trung, trong bầu trời cao thâm thúy vô ngần.

Nơi này là rất nhiều khí tượng vệ tinh phi hành độ cao.

Thần Minh Quyên Trọng Hào vệ tinh phía sau là sáng chói tinh hà, trước mặt thì là mỹ lệ tinh cầu màu xanh lam.

Màu lam là hải dương, mà mặt ngoài tinh cầu còn có một tầng lưu chuyển mây mù, nhìn tựa như là trên biển cả, còn có một mảnh biển cả.

Cái này nho nhỏ vệ tinh ở bầu trời cao vũ trụ, tựa như là một lá nho nhỏ thuy nhiên cô độc, tại tương đối tốc độ bên trong tựa như đứng im.

Trong lúc bỗng nhiên, vệ tinh hình ống tròn chủ thể bên ngoài, không khí truyền lực trang bị bắt đầu đem dư thừa kết cấu hoàn toàn phân giải, từng mảnh từng mảnh vút bỏ đến trong bầu trời cao.

Tựa như là một cái kén màu trắng, đột nhiên phá tan đến, hiển lộ ra bên trong đạn đạo chủ thể.

Màu trắng đạn đạo bên trên, phun ra màu đen lá cây ngân hạnh tiêu chí, đó là Khánh thị tiêu chí.

Lúc này Thần Minh Quyên Trọng Hào vệ tinh, không còn cần không nhiệt hệ thống, ngu ồn điện hệ thống, tư thái hệ thống đi ều khiển, quỹ đạo hệ thống đi ều khiển, vô tuyến điện quan sát, đo lường và đi ều khiển hệ thống, còn có cái kia hai cái thật dài tấm năng lượng mặt trời.

Nó vút bỏ hết thảy vướng víu, lên đường gọng gàng.

Một giây sau, Thần Minh Quyên Trọng Hào vệ tinh hóa thành Thần Minh Quyên Trọng Hào đạn đạo, nó phần đuôi phun ra to lớn hỏa diễm, bắt đầu hướng phía tinh cầu màu xanh lam chậm rãi tiến lên.

Cái này tiến lên quá trình ngay từ đầu rất chậm chạp, nhưng trong nháy mắt liền càng lúc càng nhanh.

Không ai nghĩ đến, trên trời cao này còn cất giấu một viên hủy thiên diệt địa tinh thần!

Trong bộ chỉ huy tham mưu tác chiến lần nữa bắt đầu công việc lu bù lên.

"Máy đẩy tăng áp thành công châm lửa."

"Tiến vào dự thiết quỹ tích đạn đạo."

"Vận tốc chính tiếp cận 3 Mach. . ."

"Vận tốc đột phá 6 Mach. . ."

"Vận tốc đột phá 9 Mach. . ."

"Cách mặt đất 100 ngàn mét, bắt đầu tiến vào tầng khí quyển, tốc độ

xuống hàng!"

Thần Minh Quyên Trọng bên ngoài thân đạn kết cấu bởi vì cùng đại khí ma sát, thiêu đốt ra to lớn ánh lửa đến, nó mang theo thật dài diễm vĩ, giống như là một viên ban ngày lưu tinh!

Chỉ là, khi nó tiến vào tầng khí quyển về sau, vụng về thân đạn tăng lên không khí lực cản, đến mức tốc độ không tăng phản hàng.

Ngay tại lúc tiếp theo một cái chớp mắt, cái kia đạo đạn chủ thể vậy mà lần nữa chủ động phân giải!

Trong thân đạn kia một cây gậy kim loại vonfram màu đen phá thể mà ra, cũng lôi cuốn lấy to lớn động năng trực tiếp hướng mặt đất đập nện đi qua.

Nguyên lai, căn này dài đến 2.6 mét, đường kính 30 centimet, nặng đến 3.55 tấn gậy vonfram, mới thật sự là Thần Minh Quyên Trọng!

Trước đó bên ngoài bao khóa hết thủy, đầu chẳng qua là áo ngoài của nó thôi.

"Máy đẩy tăng áp trải qua cuối cùng bánh lái bức điểu chỉnh, Thần Minh Quyên Trọng thuận lợi tiến vào Quyên Trọng Hào chỉ đạo quỹ đạo!"

Ai có thể nghĩ tới trên trời cao còn cất giấu một thanh Tru Thần Chi Trọng, ai có thể nghĩ đến sư 112 đem Quyên Trọng Hào bay lên bầu trời, chỉ là vì cho chuỗi này trọng khí tiến hành chỉ đạo?

Ai có thể nghĩ tới ngay tại ban đêm nổi sóng chập trùng này, Khánh thị vậy mà lựa chọn dùng Thần Minh Quyên Trọng đến tru sát Lý Thúc Đĩnh?!

Tru Thần Chi Trọng Khí, từ thương khung rơi xuống!

Đến nơi đây lúc, hết thủy kết cục đầu đã nhất định!

Nếu như lúc này có người ngẩng đầu, liền có thể nhìn thấy cây kia gậy

vonfram ma sát không khí sau vạch ra thật dài hỏa diễm.

Sư 112 trong bộ chỉ huy vang lên tiếng hoan hô, chỉ có Khánh Văn còn tại yên lặng nhìn chăm chú lên sa bàn ảo.

Hắn nhìn xem ảnh toàn ký trong hình ảnh bị tiêu ký Thần Minh Quyên Trọng nhanh chóng hướng phía ngục giam số 18 rơi xuống, cái này tru thần chi chiến bên trong, Khánh Văn chỉ huy liên bang tập đoàn quân thứ nhất sư 112 sẽ được liên bang lịch sử ghi khắc.

Nhưng toàn bộ trú quân trong doanh địa, chỉ có hãn y nguyên ngưng trọng lấy, cũng không vui vẻ.

Bởi vì chỉ có hãn biết chân tướng.

Sau một khắc, Thần Minh Quyên Trọng lôi cuốn lấy vô địch động năng, ngạnh sinh sinh đem tựa như cứ điểm ngục giam số 18 mái vòm xuyên thủng!

Khối rubic màu đen khoảng khắc bắt đầu vỡ vụn, giống như là có một viên lỗ đen ngay tại hút lấy chung quanh ánh sáng và nhiệt độ.

Mặt đất bắt đầu đột trạng run rẩy, ngay sau đó cả tòa ngục giam số 18 sụp đổ xuống dưới, nhấc lên đày trời khói bụi!

Chỉ là khói bụi kia có chút kỳ quái, nồng đậm mai bên trong phảng phất có mấy ngàn linh hồn ngay tại gào thét, sau đó lại bị vô hình lực hút cho nắm kéo.

Bọn hãn không cam lòng gào thét, phẫn nộ lấy, tuyệt vọng lấy.

Lại không làm nên chuyện gì.

Cái này khiến trong bụi mù, phảng phất có mấy ngàn thể lưu ngay tại nhanh chóng xoay quanh đờng dạng, cuối cùng tất cả linh hồn đều bị rút xuống địa tâm, quy về bình tĩnh.

Ngục giam số 18 bị phá hủy động tĩnh, cấp tốc đưa tới cư dân thành phố chú ý.

Tiếp cận nhất ngục giam trên lầu vũ cao cao, tất cả mọi người cảm giác phòng ốc ngay tại lay động, giống như là địa chấn ba động đang không ngừng truyền.

Biên giới thành thị cư dân tại trên lầu cao, hoảng sợ hướng ngục giam số 18 nhìn lại, lại chỉ có thể nhìn thấy trùng thiên tro bụi, đem trọn tòa ngục giam mai táng.

Tòa kia đứng lặng tại trong liên bang mấy trăm năm ngục giam, cứ như vậy trở thành lịch sử.

Thẳng đến lúc này, trên bầu trời tòa kia Quyên Trọng Hào cứ điếm mới bắt đầu chậm rãi hạ xuống, bọn hắn muốn làm sau cùng kết thúc công việc làm việc.

...

...

Xa xa trên cánh đồng tuyết, Sở tài phán Cấm kỵ hơn trăm người giống như pho tượng giống như đứng tại trong gió tuyết.

Tam Nguyệt nhìn xem trước mặt rung động một màn, nhẹ nhàng lấy xuống trên đầu mình mũ trùm, mặc cho trong mũ tóc dài tùy ý bị phong tuyết thổi tan: "Vì giết Lý Thúc Đông, Khánh thị vậy mà vận dụng loại vật này."

"Lão bản, này sẽ sẽ không gia tăng chúng ta thu nhận độ khó, mà lại nếu như Lý Thúc Đông chết mất mà nói, cả tòa thành thị số 18 đều sẽ bị cấm kỵ chi địa bao trùm đi."

"Tứ Nguyệt, Đông Chí, hai người đi ACE-010 mang tới, " Tam Nguyệt quay đầu nhìn về phía sau lưng một nam một nữ.

"Được rồi, " nữ hài Tứ Nguyệt quay người về sau chạy tới, rất nhanh liền mang theo một chiếc lồng chim trở về

Tam Nguyệt từ bên trong móc ra một cái đèn tuýp đen đến, mặt hướng lấy ngục giam số 18 phương hướng.

Kỳ quái là, con quạ này bộ mặt lại mọc ra hai hàng, sáu con mắt, nhìn vô cùng quý dị.

Ngay sau đó, nàng từ trong ngực móc ra một viên nho nhỏ mặt bắc đưa tới miệng quạ đen một bên, đã thấy quạ đen mở ra sắc bén mỏ, nhẹ nhàng lâm bầm mỏ đứng lên.

Theo mặt bắc cửa vào, sáu mắt quạ đen bị chua nhắm lại bốn con mắt.

Tam Nguyệt thấp giọng nói: "Chỉ nhắm lại bốn con mắt, chẳng lẽ chỉ chết một cái cấp A sao?"

Lý Thúc Đĩnh không có chết.

Đây đối với Sở tài phán Cấm kỵ tới nói là một tin tức tốt.

Cấp A siêu phạm giả tử vong cũng không phổ biến, mà lại cấp A sau khi chết nếu như không có kịp thời thu nhận là tuyệt đối có thể hình thành cấm kỵ chi địa.

Nhưng Sở tài phán Cấm kỵ kế hoạch ban đầu bên trong, chính là muốn thu nhận Lý Thúc Đĩnh, hiện tại phát hiện đối phương khả năng không chết, vậy liền sẽ giảm bớt mọi người rất nhiều phiền phức.

Đây đương nhiên là một tin tức tốt.

"Tiếp tục đi tới, " Tam Nguyệt nhìn thoáng qua sắc trời: "Trước khi trời sáng thu nhận rồi đi."

Tứ Nguyệt đột nhiên hỏi: "Lão bản, Lý Thúc Đĩnh nếu là không chết mà nói, chúng ta nhích tới gần hẳn có thể hay không cho là chúng ta là muốn cướp đoạt vật cấm kỵ?"

Tam Nguyệt liếc mắt nhìn nàng: "Không có tiền đề, sợ cái gì?"

"Áo. . ."

. . .

. . .

Đếm ngược 4:00:00.

Ngục giam số 18 phương xa đang có một cỗ xe bay hướng trong thành thị bay đi, xe bay toàn thân thuần ngân sắc lưu tuyến tạo hình, có vô hạn khoa học kỹ thuật cảm giác.

Trong xe, Khánh Trần chẳng biết lúc nào tỉnh táo lại, chính xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn về phía hậu phương trận kia khói bụi.

Chỉ là, hắn yên lặng, cũng không nói chuyện.

Trong xe vang lên Nhất trong lúc này tính thanh âm: "Cần ta chở người trở về sao? Đương nhiên, coi như người đưa ra yêu cầu như vậy, ta cũng sẽ không thỏa mãn, bởi vì ta đáp ứng Lý Thúc Đĩnh muốn dẫn người an toàn rời đi, nơi đó hiện tại rất nguy hiểm."

"Ta không quay về," Khánh Trần nói ra.

"A?"

"Ta không cần trở về," Khánh Trần lần nữa xác nhận nói.

"Ta cho là người sẽ thút thít," Nhất nhẹ nhàng nói.

"Không cần khóc, " Khánh Trậ̀n nhẹ nhàng nói ra.

"Thút thút là nhân loại bình thường cảm xúc, " Nhất nói ra: "Rất nhiều nhân loại nam tính ưa thích đem thút thút xem như là một loại mềm yếu biểu hiện, nhưng trên thực tế rơi lệ bản thân là một loại đại não làm dịu cực kỳ bi ai phương thức, làm con người thống khổ lúc khóc lên mới là lựa chọn tốt nhất. Bởi vì khi tự thân áp lực quá lớn thời điểm, liền cần giảm sức ép."

"Không có gì tốt khóc, " Khánh Trậ̀n cố chấp nói.

Thiếu niên chưa từng xuất hiện bi thương biểu lộ, cũng không có kêu khóc muốn trở về cứu mình sự phụ, cái này hoàn toàn vượt ra khỏi Nhất dự đoán, cũng không hợp với lẽ thường.

Thiếu niên này hoàn toàn như trước đây tỉnh táo, một thân huyết tính đều bị nội liễm tại xương cốt, huyết nhục cùng sâu trong đáy lòng.

"Này sẽ để cho ta cảm giác có chút kỳ quái, chẳng lẽ sự phụ chết rồi, người sẽ không cảm thấy cực kỳ bi ai sao? Chẳng lẽ là ta sai lầm hiểu nhân loại tình cảm, lại là sai lầm hiểu người?" Nhất có chút hiếu kỳ.

"Trong mắt người, ta là hạng người gì?" Khánh Trậ̀n đột nhiên hỏi.

"Lý tính bên trong cất giấu cảm tính, cảm tính bên trong cất giấu huyết tính, trong mắt của ta người cực độ coi trọng người khác đối với người thiện ý, cho nên ta không hiểu người vì sao không có cảm thấy bi thương, " Nhất nói ra.

"Bởi vì ta biết sự phụ không chết, " Khánh Trậ̀n nói ra.

"Làm sao có thể chứ, Khánh thị vận dụng Thiên Cơ vũ khí - Thần Minh Quyên Trượng, dài 2.6 mét, đường kính 30 centimet, nặng đến 3.55 tấn sắc bén gây vonfram, cuối cùng lấy 9 Mach tốc độ mang theo to lớn động năng từ 1000 cây số không trung rơi xuống, tại loại vũ khí này trước mặt coi như Bán Thần cũng không sống nổi đi, " Nhất nói ra: "Không chỉ là

Bán Thần, chỉ sợ trên đời này bất luận cái gì đã biết nhân tạo bọc thép, nó đâu có thể tùy tiện xuyên thủng."

"Ừm, tạ ơn nhắc nhở, " Khánh Trầ n gật gật đầu: "Ta ngay từ đầu không nghĩ rõ ràng vật kia là cái gì, nhưng bây giờ người giúp ta bổ sung manh mối này, vậy ta sợ thì càng không có khả năng chết r ồi. Tại ngục giam số 18 bị đánh ngất xỉu trước đó ta còn có chút lo lắng tới, hiện tại là không có chút nào lo lắng."

"Vì cái gì?" Nhất hỏi.

"Cái gọi là gậy vonfram loại này Thiên Cơ Động Năng vũ khí, người lừa gạt một chút người khác có thể, nhưng gạt ta không được, " Khánh Trầ n bình tĩnh phân tích nói: "Thiên Cơ Động Năng vũ khí, còn đặt tên gọi Thầ n Minh Quyề n Trọng, nghe rất dọa người, nhưng cũng không có trong tưởng tượng lợi hại như vậy."

Nhất một đoạn thời khắc cảm thấy, chính mình giống như bị rất khinh bỉ.

Khánh Trầ n nhắm mắt lại yên lặng tính toán cái gì, sau đó tiếp tục nói ra: "Nếu như là từ 1000 cây số không trung rơi xuống, cho dù có máy đẩy tăng áp nhắc tới nhanh, khi nó tiến vào tầng khí quyển sau cũng sẽ l ần nữa giảm tốc độ. Coi như nó thật giống như lời người nói, có thể tiếp tục duy trì 9 Mach tốc độ, cũng chính là 311 1 mét / mỗi giây, vậy nó cuối cùng mang theo động năng cũng bất quá $E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2} \times 1 \times 3111^2 = 4839160.5$ Jun, một kg gậy vonfram sinh ra hủy diệt năng lượng, cũng liề n ước tương đương một kg TNT thuốc nổ mà thôi."

Khánh Trầ n nói bổ sung: "Huống chi, đây vẫn chỉ là người vừa mới nâng lên giả thiết tốc độ, ta có khuynh hướng nó cuối cùng lúc rơi xuống nhanh căn bản không có 9 Mach, thậm chí xa xa thấp hơn 9 Mach."

Nhất trầ n mặc.

Khánh Trầ n tiếp tục nói: "Loại này động năng vũ khí bạo phá điểm phi thường tập trung, cái gọi là một cây gậy vonfram có thể so với vũ khí hạt

nhân huyền tưởng, cuối cùng chỉ tồn tại ở trong ảo tưởng, nó lấy cao như vậy tốc độ hạ xuống, càng lớn có thể là trực tiếp xuyên thủng mặt đất đánh ra một cái đường kính 30 centimet động. Muốn giết chết sư phụ ta, cái kia rất tinh chuẩn đánh trúng sư phụ ta thân thể mới được, ta cảm thấy đi đâu đó không có khả năng. Cho nên nếu như chỉ là động năng vũ khí dư ba, phá hủy ngục giam số 18 kiến trúc kết cấu có lẽ là có thể, nhưng sư phụ ta tuyệt đối có năng lực sống sót, thậm chí Diệp mục từ trường phòng ngự liên đây đủ chặn lại."

"Ta cho là một khắc này, nguy hiểm nhất kỳ thật không phải động năng vũ khí, ngược lại là ngục giam số 18 sụp đổ kiến trúc chủ thể, nơi đó mấy ngàn tên tù phạm đoán chừng có 90% đều là bị nện chết, đánh chết. Ta thấy được trên trời cứ điểm không trung, cũng tin tưởng trong cứ điểm kia hẳn là có cường đại vũ khí, trên thực tế muốn giết chết sư phụ ta, cứ điểm không trung hẳn là là đủ rồi, căn bản không cần vận dụng Thiên Cơ vũ khí."

Theo Khánh Trần, nếu như chỉ là vì giết chết Lý Thúc Đông, động như vậy dùng Thiên Cơ Động Năng vũ khí có chút vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

Nhất đột nhiên nói ra: "Cùng người loại người này ở chung, thật là không có ý tứ a. . . Điểm ấy người nói xác thực không sai, Khánh thị nghiên cứu động năng vũ khí đi sau hiện, Thiên Cơ Động Năng vũ khí kỳ thật cũng không có trong tưởng tượng cường đại như vậy, nhiều nhất chỉ là không ô nhiễm, nhưng điểm này cao năng thuốc nổ một dạng có thể thực hiện. Cho nên, đây là thanh thứ nhất Thần Minh Quyên Trượng, cũng là Khánh thị phát xạ đến bầu trời cao cuối cùng một thanh."

"Cái kia Khánh thị vì sao muốn nghiên cứu phát minh loại này nhất định 'Thất bại' hạng mục?" Khánh Trần không hiểu: "Đưa một cây gậy vonfram tiến vào 1000 cây số không trung tổn hao tất nhiên không nhỏ."

"Từ lúc kích năng lực tới nói, nó xác thực không tính là một cái hợp cách vũ khí, " Nhất hĩ đáp: "Nhưng nó bản thân cũng không phải là là đả kích, phá hủy địch nhân mà tồn tại."

Câu trả lời này ngược lại để Khánh Trầ nghi ngờ, chẳng lẽ Thầ Minh Quyề Trườg còn có công dụng khác?

"Mà lại, " Nhất nói ra: "Tinh khiết động năng vũ khí giết chết những tù phạm kia, khả năng dễ dàng hơn Sở tài phán Cấm kỵ thu nhận sau khi chết siêu phạm giả, không đến mức để thành thị số 18 tại mấy chục năm sau trở thành một vùng phế tích."

"Thì ra là thế."

Nhất hỏi: "Người là nhìn thấy Thầ Minh Quyề Trườg quỹ tích đạn đạo liề nghi đến những này sao?"

"Kỳ thật, ta tại trong ngục giam số 18 lúc liề đã có chỗ suy đoán, " Khánh Trầ nói ra.

"Người đoán đến cái gì?" Nhất hỏi.

"Trước tiên ta hỏi cái vấn đề, sự phụ ta các bằng hữu được cứu sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Được cứu vớt 35 người, còn có 1 người vẫn không tìm được tung tích, " Nhất trả lời thành thật nói.

"Đầu có ai biết những tù phạm này địa điểm giam giữ?" Khánh Trầ tỉnh táo hỏi.

"Trầ thị, Khánh thị bên trong số ít người, " Nhất trả lời.

"Ừm, cái này có thể hiểu được, Thầ Minh Quyề Trườg cũng là Khánh thị, " Khánh Trầ gật gù đầu: "Kỳ thật sự phụ ta sớm đã có biện pháp cứu bọn họ đúng không, còn có, sự phụ ta cũng đã sớm có thể đem trong ngục giam đám tù nhân giết chết, nhưng hẳn một mực chờ đợi. Những tù phạm kia đang chờ hẳn vào đêm sau hiện thân mới dám động thủ, ta đây có thể hiểu được, nhưng ta hiểu không được sự phụ ta đang chờ cái gì."

"Hiện tại ta mới hiểu được, hẳn đang chờ đợi cái kia mang theo Thần Minh Quyển Trọng vệ tinh tiến vào công kích quỹ đạo, sau đó nhìn nó phá hủy ngục giam số 18."

Không phải Thần Minh Quyển Trọng xảy ra bất ngờ đánh trúng vào ngục giam số 18, mà là Lý Thúc Đổng một mực chờ đợi đợi nó từ trên bầu trời rơi xuống.

Lý Thúc Đổng biết nó sẽ ở lúc nào rơi xuống, bởi vì đối phương đã cùng Khánh thị đã đạt thành một trận giao dịch.

Mặc dù không ai biết giao dịch nội dung là cái gì.

Nhất tịa hồ hứng thú: "Vậy người đoán xem, sự phụ người vì sao muốn làm như thế?"

"Vì giả chết rồi đi, lẫn lộn ánh mắt, " Khánh Trần nói ra: "Nhưng ta đang nghĩ, nếu ta có thể đoán được hẳn không chết, hẳn là cũng có những người khác có thể đoán được đi, cho nên chuyện này chỉ có thể là lẫn lộn một bộ phận lớn tâm mắt của người, y nguyên sẽ có người suy đoán hẳn là có hay không chết rồi."

"Để một số người không xác định là đủ rồi, biến mất Lý Thúc Đổng mới đủ có đủ lực chấn nhiếp, " Nhất nói ra: "Bất quá. . . Hẳn giả chết cũng không mấu chốt, trọng yếu là người 'Chết', hẳn đáp ứng người, muốn để người trở thành chân chính bóng dáng."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, trước đó hẳn còn suy nghĩ qua: Coi như 'Khánh thị Khánh Trầ' hình dạng tại liên bang trong tư liệu cải biến, nhưng hai cái Khánh Trầ đồng thời còn sống kiểu gì cũng sẽ xảy ra vấn đề Lý Thúc Đổng vị này Bán Thần không có khả năng tổng đi giả mạo hẳn để đến bù không ở tại chỗ chứng cứ, huống chi vật cấm kỵ ACE-005 đã trong tay Khánh Trầ, Lý Thúc Đổng cũng không có giả mạo 'Khánh thị Khánh Trầ' biện pháp.

Cho nên, thân phận của hẳn sớm muộn cũng sẽ bại lộ.

Nhưng là hiện tại không giống với lúc trước, Khánh thị Khánh Trầ đã chết tại Thầ Minh Quyề Trượng phía dưới!

Từ đây về sau, trong thế giới trong này chỉ có Khánh Trầ, đã không còn Khánh thị Khánh Trầ!

Bóng dáng chi tranh chín tên người hậu tuyền, trong mắt thế nhân đã chết hai cái!

Nguyên lai, "Bắt đầu một đoạn thuộc về mình nhân sinh" chân chính hàm nghĩa, chính là để hấn không còn lưng đeo cái gì, cho dù là thân phận quá khứ, sau đó thật mở ra một đoạn thuộc về Khánh Trầ nhân sinh.

Nhất nói ra: "Hấn còn có một cái mục đích, người có thể đoán được sao?"

Khánh Trầ trầ tư nửa ngày, không nói gì.

Nhất phát hiện chính mình rất cục nắm giữ Khánh Trầ cũng đoán không được tin tức, ngữ khí lập tức vui sướng: "Hấn muốn cho người thức tỉnh."

Khánh Trầ chấn kinh, kinh ngạc.

Nhất nói ra: "Theo thời gian ta đã sớm nên đi đâu khiến xe bay bay vào thành thị, nhưng ta một mực tại chậm dần tốc độ, chính là đáp ứng Lý Thúc Đờng muốn để người tỉnh lại, tận mắt thấy ngục giam số 18 bị phá hủy đáng vẻ, sau đó ném thử thức tỉnh."

Khánh Trầ nhớ tới sư phụ từng nói cho hấn qua cố sự, nói có người một nhà vì để cho gia tộc thiên tài thức tỉnh, cho nên liền thuê tới giết tay đem thân tộc từng cái giết chết, thúc đẩy thiên tài lần lượt tấn thăng!

Mà Lý Thúc Đờng bây giờ lại lấy chế tạo giả chết biện pháp, muốn kích thích Khánh Trầ thức tỉnh!

Đối phương muốn để Khánh Trầ nhìn tận mắt chính mình chết bởi Thầ

Minh Quy ền Tr ượng phía dưới, dùng cái này để kích thích Khánh Tr ần trong thân thể, ngay cả Sinh Tử Quan đ ều không thể hoàn toàn thả ra t iền lực.

Chỉ là Lý Thúc Đ ồng chỉ sợ không nghĩ tới, Khánh Tr ần cũng không có bi thương, cũng không có thống khổ, cho nên li ền không có thức tỉnh.

Nhất thở dài: "L iền này là sư phụ người tính sai, h ắn biết người rất tỉnh táo, thông minh, nhưng vẫn là đánh giá thấp người tỉnh táo cùng thông minh."

Khánh Tr ần kinh ngạc, chính mình cũng bởi vì trí thông minh bỏ qua một li ền thức tỉnh cơ hội sao?

Thử nghĩ một chút nếu như Lý Thúc Đ ồng là thật tử vong, vậy mình nhất định sẽ cực kỳ bi ai muốn tuyệt đi, nhưng vấn đề là, mình bây giờ thật cực kỳ bi ai không nổi a.

"Ta chẳng phải là lãng phí sư phụ khổ tâm?" Khánh Tr ần l ắm b ắm nói.

Nhĩ tới đây, h ắn ngược lại rốt cục có một ít cực kỳ bi ai ý tứ. . .

"Bất quá, sư phụ người để cho người nhìn tận mắt một màn này, cũng bất quá là thuận tay mà làm, " Nhất nói ra: "Ta thừa nhận h ắn đối với người xác thực rất tốt, vì người làm nhiều chuyện như vậy, thậm chí trình diễn giả chết tiết mục giúp người thức tỉnh, nhưng cũng không trở thành vì để cho người thức tỉnh li ền vận dụng Th ần Minh Quy ền Tr ượng. Người đoán xem, h ắn đến cùng muốn làm gì?"

Khánh Tr ần tr ần mặc.

Tất cả manh mối tại trí nhớ của h ắn trong cung điện không ngừng thoáng hiện.

Chờ đợi thời gian. . .

Phía sau màn giao dịch. . .

Rơi xuống Thần Minh Quyên Trọng. . .

Bị càn tù tù phạm. . .

Vật cấm kỵ. . .

Thiếu niên bỗng nhiên nói ra: "ACE-002 hẳn là bị thu nhận tại ngục giam số 18 lòng đất, thu nhận nó đồ vật chỉ sợ lấy nhân lực khó mà lặng yên không tiếng động mở ra. Cho nên, hẳn phải dùng Thần Minh Quyên Trọng đến mở rộng cái kia thu nhận khí. . . Không đúng, Thần Minh Quyên Trọng bản thân liền là dùng để mở ra cái kia thu nhận khí vũ khí, cho nên người mới có thể nói, Thần Minh Quyên Trọng tồn tại ý nghĩa bản thân cũng không phải là vì đả kích, phá hủy địch nhân."

"Thật không có ý tứ."

Nhất nói ra.

"Đưa ta đi quyên quán đi, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra.

Nhất hỏi: "Loại thời điểm này, người còn có tâm tình đi xem quyên? Coi như người không có chút nào bi thương, tối thiểu cũng hẳn là có một loại vừa mới kinh lịch sóng cảm xúc chập trùng đi."

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Sự phụ thật vất vả giúp ta chế tạo một trận giả chết, lúc này ta hẳn là tìm một chỗ, dùng nhất bình tĩnh cảm xúc, đi hướng người hữu tâm chứng minh ta không ở tại chỗ chứng cứ, mặc dù phần này chứng cứ cũng không hoàn mỹ, nhưng đầy đủ."

"Người thật là nhân loại sao?" Nhất từ sâu trong linh hồn phát ra nghi vấn.

Nếu như nó có linh hồn.

. . .

...

Ngục giam số 18 đổ sụp khói bụi phía dưới.

Ngục giam lòng đất không gian bí mật bên trong.

Một tấm bình thường chất gỗ cờ vây bàn cờ, đang lẳng lẳng nằm tại trong vật chứa bị mở rộng nào đó.

Vật chứa kia đã bị Thần Minh Quyên Trọng đả kích ra lỗ thủng to lớn, có thể tấm kia chất gỗ bàn cờ lại hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí đều không có nhiễm bụi bặm.

Cạnh bàn cờ một bên, còn có hai cái bình gỗ, phân biệt chứa 180 mai bạch kỳ, 181 mai hắc kỳ.

Đây chính là tất cả mọi người muốn tìm đến vật cấm kỵ.

Có người nhẹ nhàng đi tới nó bên cạnh, đưa nó nhẹ nhàng nhặt lên.

"3610 cái nhân mạng, 361 mai quân cờ."

"Tung hoành mười chín đạo, thiên cổ không trọng cục, vật cấm kỵ ACE-002 Thiên Địa Kỳ Bàn rốt cục lại thấy ánh mặt trời."

...

...

Vạn chữ đại chương cầi nguyệt phiêu!

Còn có hai cái sự tình.

Thứ nhất, chương tiết cuối cùng có một cái dự đoán « Mệnh Danh Thuật Của Đêm » thành tích hoạt động, trước mắt xem ra tiêu thụ ghi chép là có

thể phá, mọi người có thể ổn định đi lên ép! Nguyệt phiếu cùng cất giữ mà nói, cùng đại minh, quản lý bọn họ thương lượng một chút, có hi vọng, ta cảm thấy xác xuất thành công tại 80%, gan lớn cũng có thể ép 'Thành công' ! Liều một phen, xe đạp biến mô tô!

Cái cuối cùng đặt trước lần đầu ta cảm thấy hi vọng không lớn, về phần nhanh nhất đột phá 100.000 đồng đầu đặt trước, ta cảm thấy là chuyện sớm hay muộn, trước mắt đồng đầu đặt trước đã 76200, nhưng ngày mùng 1 tháng 7 trước đó giống như không giải quyết được.

Bản vọt ghi chép trong lúc đó, hi vọng mọi người ủng hộ nhiều hơn đặt mua cùng nguyệt phiếu!

Thứ hai, biết mọi người bình thường hội thư hoang, đề cử một cái lương tâm tác giả tác phẩm « danh sách thứ nhất », quyển sách này thật sự là tốt không còn giới hạn, hy vọng có thể làm dịu mọi người thư hoang.

...

...

Cảm tạ inisk, lười béo ung thư gian đoạn cuối hai vị đồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Chương 207, nhân sinh đỉnh phong

Khánh Trầ bình tĩnh uốn tại trong xe bay, ánh mắt lại nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Xe bay trầ nhà là toàn trong suốt, cho nên phía ngoài thành thị cảnh đêm nhìn một cái không sót gì, nhưng bởi vì pha lê cách âm quá tốt nguyên nhân, Khánh Trầ cũng nghe không đến phía ngoài tiếng vang.

Loại này lao vùn vụt tại giữa lâu vũ cảm giác phi thường kỳ diệu, cũng dị thường cô độc.

Bởi vì nhân loại tại trong những lâu vũ kia lộ ra quá nhỏ bé.

Hắn nghĩ tới Lý Thúc Đờng sau khi giả chết liề sẽ hoàn toàn biến mất tại tất cả mọi người tầ mắt, nghĩ đến chính mình trở lại trong phòng nhỏ kia cũng sẽ không lại có sự phụ cùng chính mình nói chêm chọc cười, Khánh Trầ đã cảm thấy có chút không còn khí lực.

Đây cũng là một cỗ phi thường xa hoa xe bay đi, đầ vật bên trong nhìn đầ tràn đầ khoa học kỹ thuật cảm giác, còn mới tinh mới tinh.

Khánh Trầ nghĩ thầ.

Không nghĩ tới sự phụ xuất thủ còn rất hào phóng.

"Kỳ thật ta một mực tương đố hiếu kỳ một việc, " trong xe bay, Nhất hỏi: "Người cùng Lý Thúc Đờng cũng không có liên hệ máu mủ, hẳn vì cái gì đố với người tốt như vậy?"

"Tại sao muốn hỏi cái này, " Khánh Trầ hỏi lại.

"Chỉ là đơn thuần hiếu kỳ, " Nhất trả lời. .

"Chỉ sợ không chỉ là đơn thuần hiếu kỳ, " Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Ta đoán, là bởi vì người làm trí tuệ nhân tạo, cha mẹ của người cũng cùng người không có liên hệ máu mủ lại đối với người rất tốt, cho nên để cho người sinh ra nghi hoặc. Thế là, tại người phát hiện có 'Tương tự án lệ' thời điểm, liề sẽ muốn nhin không được tìm tòi nghiên cứu."

Nhất nói qua chính mình là có cha mẹ.

Nhưng mà trí tuệ nhân tạo cùng phụ mẫu không có khả năng có liên hệ máu mủ, cho nên Khánh Trầ rất nhanh liề có phán đoán.

Vềphần đối phương nói "Đơn thuần hiếu kỳ", Khánh Trầ là tuyệt không tin.

Liề từ đối phương miêu tả Thầ Minh Quyề Trượng tin tức đến xem, Khánh Trầ một mực tại nhắc nhở chính mình, cái này mẹ nó là cái sẽ nói láo trí tuệ nhân tạo!

Nhất trầ mặc hai giầy: "Người ở bên người Lý Thúc Đờng thời điểm, đầu óc nhưng không có sử dụng như vậy tấp nập."

Luôn luôn bị đoán được chính mình chân thực ý đờ, cái này khiến Nhất hơi khác thường cảm xúc, thậm chí dâng lên một tia lòng háo thắng. . .

"Được bảo hộ lấy tiêu hài kiêu gì cũng sẽ thói quen ỷ lại đại nhân, " Khánh Trầ nhìn ngoài cửa sổ giải thích nói: "Ở trên đời này tất cả mọi người sẽ có tính trợ, có thể lười biếng thời điểm, ai không nguyện ý lười biếng đâu? Thế nhân thành thực phần lớn không phải mình muốn thành thực, mà là bị thế giới buộc thành thực. Cho nên ta nghĩ, đây cũng là sự phụ để cho ta đi tìm hàm nghĩa nhân sinh của mình."

"Cho nên, coi người phát hiện muốn đổi mặt nhân sinh của mình vềsau, đại não lại bắt đầu vận chuyển hết tốc lực đi lên, " Nhất nói ra: "Dạng này

người, liên biến rất vô vị."

"Mộng đẹp luôn luôn ngăn ngủi, " Khánh Tr ần nói ng ời dậy xuất ra chính mình trong túi điện thoại, h ắn muốn nhìn ngục giam số 18 bị phá hủy đằng sau, liên bang tin tức truy ền thông đ ều nói thứ gì.

Nhất chợt phát hiện, v ền v ền ngăn ngủi tinh th ần sa sút đằng sau, trong xe này thiếu niên cũng đã một l ần nữa tỉnh lại.

Loại này cảm xúc hoán đổi tốc độ, nhanh đến làm cho người kinh ngạc.

Lúc này nó bỗng nhiên minh bạch Khánh Tr ần nói lời, đối phương không phải trời sinh li ền có được loại này cường đại cảm xúc năng lực khổng chế, mà là đối phương tại đối mặt thế giới này thời điểm, ép buộc chính mình đem hết thảy không c ần thiết cảm xúc đ ều thu liễm.

Khánh Tr ần hỏi: "Nếu như muốn nhìn tương đối chân thực tin tức, nên đi chỗ nào nhìn?"

"Truy ền thông Hi Vọng, " Nhất h ồi đáp: "Bất quá, cho dù là truy ền thông Hi Vọng cũng chưa chắc có thể nắm giữ chân thật nhất tin tức, bởi vì thế nhân lấy được tin tức phần lớn là bị che đậy qua. Ta đ ề cử người nhìn một người soạn bản thảo tự do, tin tức của h ắn từ trước đến nay tương đối chính xác xác thực, nổi tiếng cũng rất cao."

Lúc này, điện thoại trực tiếp bắn ra một cái người soạn bản thảo tự do xã giao bình đài giới diện.

Vị này người soạn bản thảo tự do cũng đã tuyên bố có quan hệ ngục giam số 18 tin tức.

Trong tin tức ngay thẳng nói mấy món sự tình:

Kiện thứ nhất, ngục giam số 18 bị Khánh thị công kích, kiến trúc phá hủy.

Kiện thứ hai, ngục giam số 18 bên trong không người còn sống, trước mắt

ngành tương quan đang tiến hành tìm kiếm cứu làm việc, nhưng phế tích phía dưới đã không có biểu hiện sinh mệnh.

Kiện thứ ba, Lý Thúc Đ ồng hư hư thực thực tử vong.

Kiện thứ tư, bóng dáng chi tranh một vị nào đó người hậu tuyển chết bởi lần này tai nạn.

Thiên văn chương này xen lẫn đại lượng thực địa ảnh chụp, quay chụp dị thường rõ ràng, mà lại chuyên môn điếm ra Lý Thúc Đ ồng, Khánh Tr ần tử vong.

Chỉ bất quá, Khánh Tr ần chợt phát hiện một vấn đề, hẩn nhìn kỹ những hình kia, sau đó trong đầu không ngừng mô phỏng lấy quay chụp góc độ: "Nhất. . . Ta thế nào cảm giác, trong 12 tấm ảnh chụp, có 7 tấm đều là từ ta xe bay này rời đi góc độ quay chụp đây này?"

"Thật sao?" Nhất nghi ngờ nói: "Có việc này?"

Khánh Tr ần tức giận lật xem thiên văn chương này, tìm được người soạn bản thảo kí tên: Nhị Thập Nhị.

Hẩn lại ấn mở Nhị Thập Nhị cái tên này, thành linh phát hiện đối phương từng phát vượt qua trăm thiên văn chương, trong đó thậm chí còn có minh tinh bát quái.

Fan hâm mộ 12 triệu, xem ra hay là cái 'Người nổi tiếng trên mạng' .

"Cái này Nhị Thập Nhị là của người áo gi-lê a?" Khánh Tr ần hỏi: "Một mình người công trí năng còn tưởng là người soạn bản thảo tự do đâu?"

Nhất tr ần mặc hai giây: "Trí tuệ nhân tạo lại không thể làm người soạn bản thảo tự do r ồi?"

Khánh Tr ần nói ra: "Có thể là có thể, nhưng người hình dung chính mình 'Nội dung chuẩn xác', 'Nổi tiếng tương đối cao' trước đó, không nghĩ tới ta

sẽ vạch trần người sao?"

Lần này, Nhất trần mặc thời gian dài hơn: "Đây chính là các người nói xã tử sao?"

"Không kém bao nhiêu đâu, " Khánh Trần là không nghĩ tới, vị này gọi là Nhất trí tuệ nhân tạo, đúng là đã sớm trà trộn tại trong xã hội loài người: "Người còn có cái nào áo gi-lê?"

"Không nói cho người, " Nhất nói ra.

"Người yêu qua mạng qua sao?" Khánh Trần hiếu kỳ nói.

"Ta làm sao sẽ làm loại chuyện này!" Nhất ngữ điệu đột nhiên cất cao.

Giờ khắc này, Khánh Trần đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Hắn đem đối phương thời khắc này thanh âm, cùng trong trí nhớ cái kia trung tính thanh âm tiến hành so với.

Thời khắc này Nhất, thanh tuyến đúng là càng thêm khuynh hướng nữ tính đặc thù.

Nhưng vào lúc này, Nhất bỗng nhiên nói ra: "Đúng rồi, có cái sự tình còn không có nói cho người, ta đem tư liệu đi đâu đến trong điện thoại di động của người, người cần nhìn một chút."

Nhất phản kích lại.

Khánh Trần cảm thấy kỳ quái, hắn mở ra trong điện thoại di động vừa mới truy cập tới văn bản tài liệu hình ảnh: "Vay. . ."

"Ừm, tổng cộng 61 phần vay văn bản tài liệu, " Nhất hời hợt nói.

"Đây đều là cái gì?" Khánh Trần chấn kinh: "Tại sao phải cho ta nhìn cái này?"

"Bởi vì đây đây là người danh nghĩa vay, " Nhất hồi đáp.

Khánh Trần bắt đầu điên cuồng đọc qua tất cả văn bản tài liệu, sau đó đại não cấp tốc vận chuyển.

Hắn dám cam đoan, mình lúc này giờ phút này đại não vận chuyển tốc độ, thậm chí muốn so công thấy Thần Minh Quyên Trọng thời vận chuyển còn nhanh!

Khánh Trần chần chừ nói ra: "Ta hiện tại chỗ ở phòng ở, ng ỡ xe bay, còn có khu 1 bên trong phòng an toàn. . . Đây là sự phụ ta dùng ta danh nghĩa vay mua?"

Nhất tựa h ờ rất hài lòng một kích này đâm lưng, nó giọng nói nhẹ nhàng nói: "Đúng thế."

Khánh Trần lại chần chừ nói: "Phòng ốc sửa sang, nệm, đồ dùng trong nhà. . . Cũng là vay mua?"

Nhất trả lời: "Không sai."

Khánh Trần sắc mặt tái nhợt đứng lên: "Nhưng vì cái gì sự phụ ta mua cái nhiệt điện ấm nước, đây muốn vay a? !"

"Thế giới trong vay tài chính ở khắp mọi nơi, dạng này có thể lớn nhất thỏa mãn nhân loại tiêu phí dục vọng, tập đoàn mạng lưới tài chính sẽ cho mỗi người có tín dụng, cung cấp vô vi bất chí vay trợ giúp, dù là người mua là một đôi chút, cũng có thể số không tiền đặt cọc vay, " Nhất giải thích nói.

"Sau đó, làm cho tất cả mọi người đều công lên ở khắp mọi nơi nợ n ần?"
Khánh Trần cất cao giọng.

Hắn chỉ là thô sơ giản lược tính toán li ền phát hiện, chính mình vị kia hòa ái dễ gần sự phụ, vậy mà dùng danh nghĩa của mình nhiều vô số vay 68

triệu.

Trong đó, hần dưới mông xe bay giá trị 889 vạn, tiền đặt 10%.

Khu 1 gian kia phòng an toàn, 59 triệu, tiền đặt cọc 10%.

Hai gian phòng sửa sang lại tốn gần ngàn vạn, lại thêm mặt khác loạn thất bát tao đồ vật, để Khánh Trầ nhìn có chút không thờ nổi.

Nhất thời, hần cảm giác chính mình có chút đau răng.

Còn tốt, vị sư phụ này coi như có chút lương tâm, không có làm số không tiền đặt cọc đi ra!

"Thế nhưng là, uy tín của ta có thể vay nhiều tiền như vậy sao, những tập đoàn kia ngân hàng là kẻ ngu sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Thân phận bối cảnh của ngươi, là con trai phú thương, tự nhiên có thể vay ra nhiều như vậy đến, mà lại Lý Thúc Đổng là phân ba nhà vay, Lý thị, Khánh thị, Trầ thị phân biệt vay một chút, dạng này tại mỗi nhà kim ngạch liền nhìn không có nhiều như vậy, " Nhất trả lời.

Khánh Trầ chấn kinh: "Cái này không cần chính ta đi công việc à. . ."

Nói đến đây hần đã kịp phản ứng, sư phụ lúc ấy trong tay còn có vật cấm kỵ ACE-005 đâu, tự nhiên có thể biến thành bản thân của hần bộ dáng đi vay!

Sư phụ ngài cần vật cấm kỵ làm chuyện loại này, lương tâm chẳng lẽ sẽ không đau không! ?

Trước đó Khánh Trầ còn mới vừa ở trong lòng khen qua sư phụ xuất thủ hào phóng, kết quả không nghĩ tới đối phương quay đầu liền làm một màn như thế.

Từ sàn boxing cần hơn 10 triệu tiền mặt vè sau, Khánh Trầ cho là mình

có thể trong trường học xông pha, lại không nghĩ rằng chính mình căn bản không phải cái gì phú ông, mà là phụ ông a!

Nói thật, Khánh Tr ần thật không nghĩ tới, mình tại nơi này cái vốn h ắn nên thiên chân vô tà niên kỷ, li ền tiếp nhận không nên tiếp nhận nợ n ần.

Cái này mẹ nó sẽ không cũng là Kỵ Sĩ hồ đ ồ đệ truy ền thống a? !

"Ta có một vấn đề, sự phụ ta công qua dạng này nợ n ần sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Công qua, " Nhất hời hợt h ời đáp: "Lúc trước h ắn sư thúc đưa h ắn lên quy ền đài, nhưng h ắn già bị đánh li ền không muốn đi, v ềsau h ắn sư thúc vì để cho h ắn không có đường lui, thế là li ền lấy danh nghĩa của h ắn vay hơn 20 triệu."

Khánh Tr ần ngờ ngác, h ắn ở trong nội tâm r ộng giận:

Trong tổ chức Kỵ Sĩ này, còn có thể hay không có cái người tốt? !

"Ta tính biết h ắn tại sao muốn vội vã giả chết, " Khánh Tr ần cảm khái nói: "Lại không giả chết, chuyện vay này li ền bại lộ a! Thì ra sự phụ lão nhân gia ông ta không phải tránh tập đoàn đâu, đây là đang tránh ta đây đi!"

Cái gì vật cấm kỵ ACE-002.

Cái gì Th ần Minh Quy ền Trượng.

Giờ khắc này, Khánh Tr ần chỉ cảm thấy mình bị Lý Thúc Đ ồng cùng Khánh thị cho liên thủ diễn!

Khánh Tr ần tại trong đ ầu tùy tiện đem vay văn bản tài liệu qua một l ần, coi như ra bản thân mỗi tháng phải trả 242 vạn!

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần nhíu mày: "Xe bay này là tiêu hao ôxy lỏng mê-tan a, cái đ ồ chơi này mỗi tháng đại khái phải hao phí bao nhiêu ti ền?"

"Tặng thêm bảo hiểm, bảo dưỡng, mỗi tháng 6. 1 vạn nguyên tả hữu, đây là kẻ có tiền đồ chơi, " Nhất h ấi đáp.

Khánh Tr ầi cân nhắc chỉ chốc lát: "Cái kia. . . Người đem ta buồng xuống đi thôi, ta đi đường đi quy ềi quán. Cũng không phải lo lắng nhiên liệu ti ềi, ta chính là ưa thích đi đường."

"Chặc chặc, " Nhất nói ra: "Đường đường hạng hồ quy ềi thủ, đương thời Bán Th ầi duy nhất đệ tử thân truy ềi, vậy mà vì một chút nhiên liệu phí từ bỏ xe bay tiện lợi. Xe này người mua đầu mua, còn kém điếm ấy nhiên liệu phí sao?"

"Một mình người công trí năng tại sao phải phát ra 'Chặc chặc' loại thanh âm này, " Khánh Tr ầi cả người cũng không tốt: "Người có tin ta hay không mấy ngày nay lại đào người mấy cái áo gi-lê đi ra!"

Nhất: "Chà chà!"

Khánh Tr ầi: ". . ."

Hắn tính toán một cái, trước đó Lý Thúc Đ ềi cho hắn ti ềi cũng li ềi đủ còn mấy tháng vay, không phải hắn hẹp hòi, thật sự là hắn đời này đầu không có gặp qua nhi ềi như vậy ti ềi.

Vốn cho là đến thế giới trong sau có Lý Thúc Đ ềi khi sự phụ, mình có thể vài phút đi đến nhân sinh đỉnh phong.

Kết quả đây, lại là nợ n ầi đạt đến nhân sinh đỉnh phong.

"Ta muốn hỏi một chút, nếu như ta ngừng cung lời nói, có phải hay không ngân hàng đem chiếc xe, phòng ở thu h ấi đi là được r ấi? Sau đó xin mời cá nhân phá sản?" Khánh Tr ầi hỏi.

Tâm hắn nghĩ, chính mình có thể là cái thứ nhất phá sản kỹ sĩ?

Không đúng, liên nhìn kỹ hệ thống này một đời hồ đồ để truy vấn thống, chính mình cũng có thể là không phải cái thứ nhất phá sản. . .

Nhất nhẹ nhàng nói: "Liên bang nhưng không có xin mời cá nhân phá sản pháp luật, một khi mắc nợ chính là vô hạn liên mang trách nhiệm."

"Vì cái gì?" Khánh Trần sửng sốt.

"Bởi vì người thiếu là tập đoàn tài chính, " Nhất nói ra: "Tập đoàn cần giữ tham nghị viện này, làm sao có thể cho phép có người có thể tránh né nợ tài chính?"

"Vậy nếu như ta còn không lên sẽ xuất hiện tình huống như thế nào?" Khánh Trần hỏi.

"Quá hạn tháng thứ nhất ngày đầu tiên, trên điện thoại di động của người sẽ thu đến đòi nợ tin tức, tháng thứ nhất ngày cuối cùng, ngân hàng sẽ lấy đi người tất cả tài sản."

"Nếu như quá hạn ba tháng, tập đoàn sẽ cho người cung cấp hai cái tuyến hạng, tuyến hạng thứ nhất là nhượng lại chính mình khí quan, sau đó mua tiện nghi mô phỏng sinh vật khí quan cho người thay đổi. Tuyến hạng thứ hai là cho người an bài làm việc, để cho người lấy công tác phương thức trả tài chính."

"Chờ một chút, " Khánh Trần nghi ngờ nói: "Thế giới trong khí quan có thể trực tiếp mua bán sao?"

"Đương nhiên có thể, " Nhất nói ra.

Loại chuyện này tại thế giới ngoài là tuyệt đối không cho phép.

Tựa như người bình thường có thể trở thành đại nhân vật nô bộc một dạng, thế giới trong pháp luật còn có rất nhiều ma huyền ảo.

Cũng chỉ có khi nhìn đến những này "Quy tắc" lúc, Khánh Trần mới sâu

sắc ý thức được đây là một thế giới như thế nào.

Hắn chợt nhớ tới thế giới ngoài trên mạng phi thường lưu hành một cái từ ngữ, Cyberpunk.

Khánh Trần nhìn xem ngoài cửa sổ xe những cái kia cao lầu rùng vũ, bỗng nhiên nói ra: "Hoan nghênh đi vào Cyberpunk thế giới."

Nhất hỏi: "Các người bên kia không cho phép mua bán khí quan sao?"

"Ừm, không cho phép."

"Chính mình muốn bán cũng không thể?"

"Đúng, không thể."

"Vì cái gì?" Nhất hiếu kỳ nói.

"Bởi vì 'Cá nhân trọng đại lợi ích không thể từ bỏ', " Khánh Trần nói ra: "Đây là một đầu bảo hộ người bình thường pháp luật tinh thần, bằng không, vốn liếng liền có thể muốn làm gì thì làm, mua khí quan, mua mệnh, mua cái gì đều có thể."

Nhất cảm khái nói: "Nói thật, ta rất ít hỏi một kẻ nhân loại nhiều vấn đề như vậy, bởi vì ta đại đa số vấn đề đều không cần tìm nhân loại đến giải đáp. Nhưng là cùng người ở chung lúc không giống với, ta sẽ có rất nhiều hiếu kỳ, người cũng so tuyệt đại đa số nhân loại thông minh."

Khánh Trần nghi hoặc, trí tuệ nhân tạo này làm sao đột nhiên bắt đầu khen chính mình.

Lại nghe Nhất tiếp tục nói: "Bất quá ta cảm giác, người phàm là hơi đầu một chút hiện tại hẳn là cũng đã thức tỉnh, đây khả năng liền gọi tri thức cải biến vận mệnh đi."

Khánh Trần: "..."

...

Thật có lỗi mọi người, hôm nay cũng chỉ có một chương này 4000 chữ.
Nửa đêm hôm qua bắt đầu phát sốt nhẹ, đến bây giờ mới cảm giác vừa vãn
một chút, hôm nay thiếu mọi người một chương, trong ba ngày bổ sung.

Cảm tạ linh mưa Hàn Nguyệt trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại
khí, lão bản thân thể khỏe mạnh!

Cảm tạ văn tại không trở thành quyền sách mới Bạch Ngân đại mình, lão
bản đại khí, lão bản thân thể khỏe mạnh!

Chương 208, tỷ tỷ

"Tri thức cải biến vận mệnh. . ." Khánh Trậ̀n lẳm bẳm nỏi.

Hẳn cảm giác mình cùng Nhậ́t hiệ̣n tại ở vào một loại kỳ quái quan hệ, không biệ́t vì cái gì, hẳn luờn cảm thậ́y trí tuệ nhân tạo này giộ́ng như đẳng cùng chính mình âm thậ̀n phân cao thậ́p. . .

Chính mình làm cho đỏi phương cảm thậ́y một chũt khó chịu.

Sau đó đỏi phương liệ̀n cho mình một cái phản kích.

"Nhậ́t, ta rất hiệ́u kì, " Khánh Trậ̀n nghiệm túc nỏi: "Cha mẹ của người là nhân loại sao? Ta thật rất thành khậ̉n đẳng hỏi, bọ̣n hẳn tên gọi là gì?"

Nhậ́t cảm thậ́y kỳ quái: "Cha mẹ của ta đự́ng là nhân loại, chỉ bất quá người hỏi cái này làm cái gì, đẳy đã là lần thứ hai hỏi vấn đề giộ́ng như trước."

"Ta liệ̀n muộ́n biệ́t, đệ̉n cùng là hạng người gì, mới có thể dạy ra người như thế làm giặ̣n trí tuệ nhân tạo?" Khánh Trậ̀n nỏi ra.

"Áo, " Nhậ́t cụ̃ng chẳm chụ́ trả lời: "Đẳy đự́ng là tổ truyệ̀n, phụ thân ta năm đó xác thực kém chũt tức chệ̉t không ít người tới, cho nên ta đẳy cụ̃ng là từ nhỏ mưa dậ̀m thẳm đẳt, đã trải qua tự thân dạy độ̉."

"Cha mẹ người là ai?" Khánh Trậ̀n hỏi lại.

"Người bây giờ là kỹ sĩ, cho nên cụ̃ng không phải không thể nỏi, phụ thân ta gọi Nhậ̣m Tiệ̉u Túc, mậ̃u thân gọi Dương Tiệ̉u Cậ̣n, " Nhậ́t trả lời: "Người gặp qua tên của bọ̣n hẳn, liệ̀n trên Thanh Sơn Tuyệ́t Bích."

Khánh Tr ần ng ầy ng ần cả người, nguyên lai Nhất phụ mẫu, lại là tổ chức Ky Sĩ người sáng lập Nh ậm Hòa nhi tử cùng con dâu?

Khó trách Nhất cùng Lý Thúc Đ ồng quan hệ tốt như vậy, nguyên lai giữa lẫn nhau hay là thế giao!

Cũng có lẽ chính là bởi vì có t ằng quan hệ này, cho nên Nhất cũng đối ky sĩ có tự nhiên hảo cảm.

Nhất gặp Khánh Tr ần không nói, đột nhiên lại nói ra: "Đúng r ồi, còn có cái sự tình. . . Người tại sàn boxing lấy được đấu quy ền chia hoa hồng , dựa theo luật pháp liên bang là muốn giao thuế thu nhập cá nhân."

Khánh Tr ần bỗng nhiên có một loại dự cảm không tốt: "Chờ một chút, thuế thu nhập cá nhân? Đánh hắc quy ền đều muốn nộp thuế sao?"

"Đương nhiên, " Nhất nói ra: "Thuế vụ tra xét hệ thống phi thường cường đại, có thể truy tra người chuyển khoản ghi chép, trừ phi người vĩnh viễn sử dụng tiền mặt kết toán chia hoa hồng. Cũng chính bởi vì thuế vụ tra xét hệ thống quá cường đại, cho nên rất nhiều tiểu thương người bán hàng rong chỉ tiếp thụ tiền mặt tính tiền."

"Khó trách khoa học kỹ thuật đều cường đại như thế, liên bang lại còn bảo lưu lấy tiền giấy, " Khánh Tr ần bất đắc dĩ nói.

Nhất tiếp tục nói "Đầu năm nay tập đoàn bên ngoài người không có khả năng trêu chọc nhất, chính là người Cục quản lý Thuế vụ liên bang. Trong liên bang có câu chuyện xưa, nếu như người trêu chọc tập đoàn, bọn hắn vì đại nhân vật phong độ cũng sẽ không ở trước mặt làm người, nhưng Cục quản lý Thuế vụ liên bang lại. . ."

Tập đoàn phong cách hành sự là, bọn hắn mặc dù khả năng đã rất tức giận, nhưng trên mặt vẫn như cũ cùng người hi hi ha ha , chờ v ề nhà lại để cho cấp dưới đi bưng người cả nhà.

Cục quản lý Thuế vụ liên bang không giống với, người chùng nào thì trốn thuế lậu thuế, bọn hần li ên lúc nào tại chỗ làm người.

"Thuế suất là bao nhiêu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Thuế thu nhập cá nhân là c ần thang chế độ thuế, cao nhất giao nạp 55%, " Nhất bình nói ra.

Lúc này, Khánh Tr ần hơi ch ần chờ một chút hỏi: "Có cái gì hợp pháp tránh. . ."

"Không c ần cân nhắc nhi ều như vậy, ta đã giúp người giao r ồi, " Nhất bình tĩnh nói ra.

Trong chốc lát, Khánh Tr ần cảm giác mình trong thân thể có một cỗ máu tươi bay thẳng trán, kém chút li ên xông phá hần trong đại não mạch máu.

Khánh Tr ần trong xe bình tĩnh hỏi: "Ta là xúc phạm cái gì thiên đi ều sao, c ần lão thiên gia phái người như thế một cái trí tuệ nhân tạo đến trừng phạt ta?"

Nhất tận tình khuyên bảo nói ra: "Tại liên bang cho dù là hợp pháp tránh thuế cũng gặp nguy hiểm, đám người kia căn bản không nói đạo lý. Ta đây cũng là vì người tốt, người bây giờ còn quá yếu ớt, không thích hợp trêu chọc cục thuế liên bang cường đại như vậy cơ quan quốc gia."

Tại Khánh Tr ần nguyên bản trong tính toán, hần mỗi tháng đánh hai trận đấu quy ền còn kém không nhi ều đ ầy đủ trả nợ, nhưng bây giờ một phát thuế, li ên phải đánh bốn trận.

Trên thực tế toàn bộ Hải Đường quy ền quán đ ều không có như thế cường độ cao tái sự, quy ền thủ đánh xong một trận đ ằng sau, dưỡng thương đ ều được một hai tháng, bình thường quy ền thủ một cái trận đấu mùa giải có thể đánh hai trận cũng không t ể r ồi.

Nói cách khác, Khánh Tr ần tương lai tái sự mật độ, nhất định phải so mặt

khác quy ền thủ cao sáu bảy l ần.

Trong thời gian này hẳn không có khả năng bị thương nặng, bởi vì bị thương nặng li ền phải tạm dừng tái sự, ngừng thi đấu li ền không có thu nhập, không có thu nhập li ền trả không lên vay.

Sau đó, hiện tại hẳn có phòng ở, xe, li ền tất cả đều v ề ngân hàng.

Cái này vay kim ngạch nhất định là Lý Thúc Đ ồng coi là tốt, đối phương hi vọng dùng cường độ cao chiến đấu đến rèn luyện Khánh Tr ần kỹ xảo cận chiến.

"Ta biết sự phụ là hi vọng ta tiếp tục đi đến quy ền đài, đem chiến đấu căn cơ đánh vững chắc, " Khánh Tr ần tại trong xe bay, phát ra tới từ sâu trong linh h ồn chất vấn: "Có thể đây cũng quá hồ đi, nào có như thế hồ đ ồ đ ệ? Còn có, cái này nộp thuế tỉ lệ cũng quá cao đi! ?"

Nhưng vào lúc này, Khánh Tr ần bỗng nhiên trong lòng nổi lên một cỗ lửa đến, phảng phất muốn đem huyết dịch đầu cho bốc cháy lên.

Huyết mạch đang khuếch trương, bởi vì huyết dịch mạnh nguyên nhân, trên trán của hẳn đầu kết xuất một tầng m ờ hôi mịn tới.

Loại này lửa giận trong lòng, càng giống là tại vực sâu khe hở trao quy ền cho cấp dưới, đột nhiên bắn ra nham tương!

Đến mức, Khánh Tr ần thậm chí không có sử dụng hô hấp thuật, trên mặt đầu có hỏa diễm đường vân rực rịch, như ẩn như hiện!

Chỉ là, ngọn lửa này đến nhanh, đi cũng nhanh, không biết thế nào, Khánh Tr ần trên mặt m ờ h ồ hiển hiện hỏa diễm đường vân do đỏ chuyển lam , liên đới lấy cái kia cỗ dưới vực sâu tâm hỏa cũng hủy diệt.

Trong xe bay Nhất thì thảo nói ra: "Sự phụ người giả chết thời điểm người cũng không có thức tỉnh, kết quả đ ề cập với người lên muốn giao một nửa thuế, người kém chút đã thức tỉnh?"

Khánh Trầ nghi hoặc: "Ta mới vừa r ồi là kém chút thức tỉnh sao? Nhưng vì cái gì không có thức tỉnh đâu."

Nhất nói ra: "Ta cũng không quá rõ ràng, thức tỉnh loại chuyện này. . . Không thuộc vềta có thể giải thích khoa học lĩnh vực, nó thuộc vềthần bí học . Bất quá, người cái này nhìu nhất xem như thức tỉnh dấu hiệu, thật muốn thức tỉnh động tĩnh so người cái này lớn hơn."

Khánh Trầ cau mày, hẳn cảm giác có chút tiếc nuối, nếu là có thể trực tiếp thức tỉnh, chỉ sợ sức chiến đấu có thể tăng lên một mảng lớn.

Hắn hỏi: "Nếu như ta đã thức tỉnh, tố chất thân thể của ta sẽ như thế nào?"

"Khả năng thân thể tố chất của người sẽ lần nữa tăng lên, " Nhất nói ra.

Kỵ sĩ mỗi lần tấn thẳng đằng sau vốn là đ ồng cấp mạnh nhất biểu tượng, vậy nếu như Khánh Trầ có thể lần nữa thức tỉnh, sẽ là cái gì cảnh giới?

"Vậy có hay không người tại tu hành đ ồng thời, lại đột nhiên thức tỉnh?"
Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Ta trong ấn tượng không có, dù sao lúc tu hành đã đem tiềm lực phóng thích mất r ồi, bản thân cũng không có thức tỉnh tiềm chất mới đúng, "
Nhất h ồi đáp.

Khánh Trầ trầm mặt.

Nhất hiếu kỳ nói: "Người không cảm giác khổ sở sao, kém chút li ền thức tỉnh a, rất đáng tiếc."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Đường còn rất dài, nhất định còn có cơ hội, đã bỏ qua, cũng không cần lãng phí thời gian đi ai thán."

Nhất: "Chậc chậc."

...

...

Khánh Tr ần cũng không có thật đi đường đi quy ền quán, dù sao thành thị số 18 quá lớn.

Chờ hẳn đi bộ đi đến khu thứ bốn, đoán chừng trời ầ đầu đã sáng.

Giờ này khắc này, liên quan tới ngục giam số 18 bị Khánh thị phá hủy tin tức đã truy ền khắp toàn bộ liên bang.

Nhưng mà, cũng không có tập đoàn đối với cái này làm ra quá kích phản ứng, mọi người ngược lại giống như là cái gì ầ đầu không có phát sinh một dạng, tất cả ầ đầu giữ vững tr ần mặc.

Khi Khánh Tr ần xe bay đáp xuống Hải Đường quy ền quán sân bay lúc, hẳn đã nghe được trong quy ền quán sôi trào tiếng hoan hô.

Tựa h ồng ngoại giới phát sinh hết thảy, cũng không từng ảnh hưởng đến nơi này.

Những dân cò bạc này không quan tâm học sinh du hành, cũng không quan tâm tối nay là không chết một vị Bán Th ần, bọn hẳn chỉ quan tâm chính mình có hay không thắng ti ền.

Giang Tiểu Đường biết được Khánh Tr ần đi vào quy ền quán v ềsau, lập tức đi tới cửa chăm chú đánh giá hẳn: "Người. . . Sao lại tới đây?"

Khánh Tr ần sau khi xuống xe, nhiệt tình nói ra: "Tỷ tỷ!"

Trong xe bay trên màn hình, hình ảnh bỗng nhiên một trận hỗn loạn.

Khánh Tr ần hô lên tỷ tỷ cái này hai chữ đem Giang Tiểu Đường kêu sững sờ, sau đó bỗng nhiên ở trong màn đêm nở nụ cười, giống như một gốc ngay tại nở rộ sơn chi hoa.

Nụ cười này không còn xinh đẹp như vậy, ngược lại có chút ngây thơ, thậm chí để cho người ta sinh ra một loại ảo giác, phảng phất trong bóng đêm bay tới một trận thanh hương.

Đó là phát ra từ nội tâm đáng tươi cười.

Giang Tiểu Đường vòng quanh Khánh Trầٰn dạo qua một vòng: "Người là bởi vì Lục Địa Tuầٰn Hành cấp Quyềٰn Vương chia hoa hầٰng tỉ lệ, mới gọi ta là tỷ tỷ sao?"

Khánh Trầٰn chân thành nói: "Phân không chia hoa hầٰng cái gì không trọng yếu, ta chính là cảm thấy người rất thân thiết, muốn gọi một tiếng tỷ tỷ."

Trong xe, Nhất dùng cục nhỏ âm thanh cảm khái nói: "Kỵ sĩ rốt cục ra một cái, có thể hoàn toàn buông xuống mặt mũi nhân vật hung ác a."

"Mặc kệ người là xuất phát từ nguyên nhân gì, dù sao có thể cho ta một tiếng tỷ tỷ, ta liền rất cao hứng," Giang Tiểu Đường cười híp mắt nói, nàng quay đầٰi đối với một bên đầٰtây đen cấp dưới nói ra: "Nói cho trọng tài, buổi tối hôm nay Hải Đường quyềٰn quán không cho phép người chết."

"Thu đến," cấp dưới gậ đầٰi.

Giang Tiểu Đường lôi kéo Khánh Trầٰn ống tay áo đi vào, trên đường nàng còn như có như không quan tâm nói: "Người không sao chứ. . . Ta là hỏi trước người đấu quyềٰn bên trong bị thương có sao không?"

"Không có việc gì," Khánh Trầٰn cười lắc đầٰi.

"Dùng ta đêm nay an bài cho người đấu quyềٰn sao?" Giang Tiểu Đường lại hỏi.

Khánh Trầٰn do dự một chút, cuối cùng vẫn nói ra: "Ta đêm nay chỉ nhìn một chút tranh tài."

Mặc dù hẳn rất muốn tranh thủ thời gian kiếm tiền trả nợ, nhưng hẳn lại bình tĩnh biết, đêm nay hẳn đã đã trải qua quá nhiều chuyện, không thích hợp làm sự việc dư thừa.

Để tránh bị người phát hiện một chút chi tiết.

Giờ này khắc này, trong quyên quán nói không chừng đã có người chờ lấy đối với hẳn làm hành vi phân tích.

Mà lại, hẳn thiếu nợ, một trận đấu quyên chia hoa hồng cũng là hạt cát trong sa mạc. . .

Lý Thúc Đông chuyên môn chữa cho hẳn hơn 10 triệu, chỉ sợ sẽ là cho hẳn giảm xóc thời gian, để hẳn còn có thời gian tiếp tục đi phong phú chính mình.

Khánh Trần xưa nay không thiếu kiên nhẫn cùng cẩn thận, cho nên hẳn nhất định sẽ đợi đến lúc thời cơ chín muồi lúc, mới có thể một lần nữa đi vào lòng bát giác kia.

Giang Tiểu Đường giẫm lên giày cao gót cọc cọc cọc đất đi tới, sắc bén gót giày lại giẫm ra vui sướng bộ pháp.

"Muốn đi phòng nhìn đấu quyên sao?" Nàng hỏi: "VIP số 001 phòng trả lại cho người giữ lại đâu, đúng, Lý Y Nặc đêm nay cũng tới quyên quán, giữa các người tựa hồ nhận biết, muốn đi tìm bọn hẳn sao?"

"Không cần, " Khánh Trần lắc đầu: "Ta đi khán đài liền tốt."

Đêm nay, hẳn nhất định phải xuất hiện tại đại chúng trong tầm mắt.

Giang Tiểu Đường đi đường ở giữa như có đi đâu suy nghĩ, cũng chưa lại khuyên: "Vậy được, từ nay về sau Hải Đường quyên quán chính là nhà của người, người muốn làm gì cùng nhân viên công tác nói một tiếng là được."

Đợi cho Khánh Trần tiến vào tràng quán khán đài về sau, vị này xinh đẹp

nữ nhân trở lại phòng làm việc của mình, nhìn xem trước mặt trên bàn ảnh toàn ký giám sát hình ảnh.

Hình ảnh trung tâm, chính là chính bình tĩnh đứng lặng trên khán đài Khánh Trầ, thiếu niên đáng người thẳng tắp mà cân xứng.

Nàng chống đỡ cái cảm yên lặng nhìn xem.

Giang Tiểu Đường rất rõ ràng Khánh Trầ chính là đời sau Kỵ Sĩ lãnh tụ, bằng không, Lý Thúc Đ ồng cũng không cần tốn công tốn sức tới ám chỉ nàng một câu.

Đương nhiên, nàng vô cùng rõ ràng, Lý Thúc Đ ồng đột nhiên mang theo Khánh Trầ đến Hải Đường quy ền quán, kỳ thật chính là muốn cho nàng hỗ trợ chiêu khán một chút.

Chỉ là, đêm nay liên quan tới Lý Thúc Đ ồng bỏ mình tin tức đã truy ền khắp toàn bộ liên bang thế giới dưới đất, rất nhiều người rục rịch muốn đối với Hằng Xã động thủ, chia cắt Lý Đ ồng Trạch trên tay lợi ích.

Ngay tại lúc cơn mưa gió này nổi lên trước mắt, Khánh Trầ làm đời sau Kỵ Sĩ lãnh tụ, lại giống như là người không việc gì một dạng xuất hiện trong Hải Đường quy ền quán coi quy ền?

Giang Tiểu Đường có chút nghĩ mãi mà không rõ, Khánh Trầ vì sao bình tĩnh như thế.

Đây có phải hay không là nói rõ, Lý Thúc Đ ồng kỳ thật cũng chưa chết?

Nữ nhân nhẹ nhàng tựa lưng vào ghế ng ồi nhóm lửa một viên thuốc lá, khóe miệng nàng có chút nhếch lên: "Có thêm một cái đệ đệ, còn giống như thật không tệ."

Chương 209, một cái lão sư dạy dỗ

Đếm ngược 00:12:00.

Khoảng cách trở về chỉ còn lại có hơn một giờ.

Lần này xuyên qua rõ ràng chỉ có bảy ngày, nhưng tựa hồ đặc biệt dài đằng đặc.

Trong phòng nào đó, Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Thần chính tinh thần sáng láng nằm nhòai cửa sổ pha lê trước, nghe trong tràng quán dân cờ bạc cùng khán giả reo hò hoặc là gầm thét.

Lý Y Nặc buồn bực ngán ngẩm ngồi tại trên ghế sa lon nhưng tư hững, một bên xoay điện thoại di động bên trên tin tức, vừa nói: "Ta trước đó chỉ là mang các người đến tùy tiện nhìn xem, để cho các người hưởng thụ một chút thành thị số 18 sống về đêm, làm sao các người lại đột nhiên nghiên đây?"

"Đấu quyên nhìn tương đối có kích tình nha, " Nam Canh Thần thuận miệng giải thích nói.

Đêm nay ngục giam số 18 xảy ra chuyện lớn như vậy, Lý Y Nặc nguyên bản không có ý định đến xem quyên, kết quả Nam Canh Thần cùng Lý Đổng Vân hai người đều la hét nói muốn tới coi quyên.

Lý Y Nặc trong lòng tự nhủ coi quyên liền coi quyên đi, chính mình mang theo tới hứng thú yêu thích, cần rằng cũng phải bắt tiếp a.

Chỉ là, nàng luôn cảm thấy có chút là lạ, nhưng không nghĩ ra được đến cùng là nơi nào lạ.

Nhưng Lý Y Nặc cũng không đoái hoài tới suy nghĩ nhiều như vậy, nàng tiếp tục gật đầu nhìn điện thoại tin tức: Ngục giam số 18 bị phá hủy về sau, tập đoàn nhìn thật yên lặng, nhưng trên thực tế nội bộ sớm đã gió nổi mây phun.

Lý gia đại phòng bên kia vì tranh đoạt vật cấm kỵ, đem Đỗ Hạo cái này cấp B cao thủ chuyển dời đến ngục giam số 18, kết quả cùng Trần gia tam phòng Trần Vũ, Tạ Ứng Canh cùng một chỗ bị vùi lấp dưới đất.

Lúc này, Lý thị gia tộc tại thành thị số 18 đời thứ hai thành viên hạch tâm, đã toàn bộ tiến về Lý gia lão trạch, nhìn xem đại phòng bị vị kia thâm cư không ra ngoài lão gia tử chửi mắng. .

Lý Y Nặc ngược lại là có chút cười trên nỗi đau của người khác, nàng mặc dù là đời thứ ba trưởng nữ, lại là nhị phòng con vợ cả, cùng đại phòng bên kia vẫn luôn không hợp nhau lắm.

Những năm gần đây vị lão gia kia thân thể không được, đại phòng li hôn trên nháy dưới tránh, giống như gia chủ đã định cho bọn họ giống như, ngang ngược càn rỡ.

Lý Y Nặc thân là tập đoàn đời thứ ba thành viên hạch tâm, tự nhiên biết Lý Thúc Đổng không chết, mà lại đã cùng Khánh thị đã đạt thành thỏa thuận bí giao dịch.

Hiện tại, nhất định có người đang suy nghĩ Lý Thúc Đổng cùng Khánh thị giao dịch đến cùng là cái gì nội dung.

Lý thị nội bộ có suy đoán nói là: Lý Thúc Đổng giúp Khánh Tâm lấy ACE-002, sau đó đi điều kiện trao đổi là Khánh thị hỗ trợ cứu Trình Khiếu.

Giao dịch này hợp tình hợp lý.

Nhưng không biết vì cái gì, Lý Y Nặc bỗng nhiên cảm giác giao dịch này khả năng không có đơn giản như vậy, bởi vì chỉ có nàng loại này số ít

người mới biết được, đời sau Kỳ Sĩ lãnh tụ cũng họ Khánh!

Nàng cảm thấy, đó cũng không phải một cái trùng hợp.

Lý Y Nặc cẩn thủ lấy liên quan tới Khánh Trầ bí mật, ngay cả Nam Canh Thầ đều không có đã nói với, nàng cảm thấy, Thất thúc nguyện ý nói cho nàng chuyện này, nàng liề không thể để Thất thúc thất vọng.

Mỹ thiếu nữ tráng sĩ nhìn về phía Nam Canh Thầ bóng lưng, trong ánh mắt còn có một tia áy náy.

Rõ ràng đều nói r ồi lẫn nhau yêu nhau lại không thể có bí mật, nhưng nàng cũng không có làm đến không giữ lại chút nào.

Nghĩ tới đây, Lý Y Nặc liề nghĩ kỹ tốt b ồi thường một chút Nam Canh Thầ, đúng, hacker kia hẳn là hai ngày này liề đến thành thị số 18.

Nhưng nàng đoán chừng nghĩ không ra, bên người nàng hiện tại đã tất cả đều là Khánh Trầ nội ứng.

Ngay cả Khánh Trầ đều không có nghĩ đến.

Lúc này, Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Thầ hai người phân biệt nhìn xem chính mình chú ý phương hướng, thỉnh thoảng ngay tại trong đám người quét một vòng, đều đang lạng lẽ tìm kiếm lấy cái gì.

Sau một khắc, hai người g ần như đ ồng thời tìm được trong khán đài Khánh Trầ.

Chỉ gặp trong khán đài, thiếu niên vẫn như cũ mặc qu ần áo thể thao màu trắng.

Trên thực tế một thân qu ần áo thể thao màu trắng Khánh Trầ rất dễ thấy, nhất là, mặt khác dân cò bạc đều tại giận mắt lúc, hẳn lại an an ổn ổn đứng lạng lạng, liề sẽ ở trong đám người đặc biệt bắt mắt.

Lúc này, Nam Canh Thần chợt phát hiện, Lý Đổng Vân ánh mắt cũng tại chăm chú nhìn Khánh Trăn, hắn cảm thấy có chút không được bình thường.

Nam Canh Thần như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Tiểu Đổng Vân, người biết Khánh Tiểu Thổ sao?"

Lý Đổng Vân nâng lên cái đầu nhỏ mỉm cười ngọt ngào nói: "Không biết nha."

"Vậy người vì cái gì một mực tại nhìn hắn?" Nam Canh Thần thấp giọng hỏi.

"Truy tinh a, người không cảm thấy Tiểu Thổ ca ca rất đẹp trai không?" Lý Đổng Vân cười híp mắt nói ra: "Ta là hắn fan hâm mộ a!"

Nam Canh Thần trong lòng thẩn nhẩn, nguyên lai là truy tinh tiểu nữ hài, loại sự tình này người thế giới ngoài cũng rất quen biết!

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng Lý Đổng Vân cũng là thời gian hành giả, xem bộ dáng là hiểu lầm!

Ngay sau đó, Lý Đổng Vân vậy mà trái lại hỏi: "Ta phát hiện người cũng đang ngó chừng Tiểu Thổ ca ca nhìn a, Tiểu Nam ca ca tại sao phải nhìn hắn chăm chăm đâu?"

Nam Canh Thần ung dung không vội hời đáp: "Ta cũng là hắn fan hâm mộ, ta cũng truy tinh."

"Thì ra là thế, " hai người nhìn nhau cười một tiếng.

Nam Canh Thần dựa theo Khánh Trăn dạy phương pháp âm thầm quan sát đến, muốn nhìn một chút Lý Đổng Vân có hay không cúi đầu nhìn cánh tay mình.

Lập tức liền muốn trở về, bình thường thời gian hành giả đều sẽ nhìn

không được cúi đầu đi xem đi.

Kết quả, hắc dư quang ngấm nửa ngày, cũng không có phát hiện Lý Đổng Vân có cúi đầu dấu hiệu.

Thật chẳng lẽ là mình cả nghĩ quá r ồi? Trước đó cũng không nghe nói có nhỏ như vậy niên kỷ thời gian hành giả.

Một bên khác, Lý Đổng Vân cũng đang yên lặng quan sát đến, sau đó phát hiện Nam Canh Thần cũng không có cúi đầu nhìn cánh tay!

Hai người trong lòng đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu: Chẳng lẽ mình đoán sai r ồi?

Đợi cho bọn hắc đưa ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Khánh Tr ần lúc, lại phát hiện vị thiếu niên áo trắng kia bên người đã chen đi qua rất nhiều cái người xem nữ, từng cái chính c ần ký hiệu bút, để Khánh Tr ần hướng trên người mình kí tên.

Trong khán đài, một nữ nhân cố ý uốn ngực lên mút, nói cho Khánh Tr ần muốn ký chỗ nào đầu được.

Nói, đối phương còn cố ý đem mặt xích lại gần, muốn hướng Khánh Tr ần trên mặt thân.

Một giây sau, đã thấy Khánh Tr ần ngạnh sinh sinh nắm nữ nhân hai bên quai hàm, dùng chính mình giống như kìm sắt ngón tay đem đối phương gương mặt cố định trụ, sau đó tại đối phương trên trán ký xuống Tiêu Th ỗ hai chữ.

Nam Canh Thần hít một hơi lãnh khí.

Hắc nhìn xem nữ nhân kia miệng đầu bị bóp ra hình miệng cá, luôn cảm giác Tr ần ca ngạnh sinh sinh ký ra một loại hành hình cảm giác. . .

Trở về đếm ngược 00:00:00.

Về không.

Thế giới lâm vào hắc ám.

Khánh Trầ nhìn xem thế giới lầ nữa khôi phục quang minh về sau, trong lòng nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra.

Tại trong quyề quán, hắ nhìn như tùy ý, nhưng ánh mắt lại đang tìm kiếm lấy đám người, muốn ném thử phân tích có bao nhiêu người đang lên lên quan sát chính mình.

Kết quả, bản thân hắ là phân tích phân biệt từng cái thế lực, lại phát hiện ngoài ý muốn, người vụng trộm dò xét hắ, chừng hơn ngàn cái!

Thật nhiều người xem đã nhận ra hắ hạng hồ quyề thủ thân phận, fan nữ càng là từng cái lại gần muốn kí tên.

Chiến trận này, để Khánh Trầ có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Hắ đi trong toilet dùng thanh thủy rửa mặt, muốn mượn nước ý lạnh để đại não hạ nhiệt một chút, sau đó hảo hảo chải vuốt một chút lầ này xuyên qua phát sinh sự tình.

Nhưng vào đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

Khánh Trầ đi đến mở cửa liề trông thấy, Ương Ương cũng một cái ba lô đeo vai, lẳng lặng đứng ở ngoài cửa.

"Người muốn đi rấ?" Khánh Trầ hỏi.

Ương Ương cười giải thích nói: "Lâm thời có việc muốn đi một chuyến phương nam, tựa hồ có xuyên qua sự kiện về sau, so trước kia còn bận rộn hơn rất nhiều."

"Ừm, " Khánh Trầ nói ra: "Chúc hết thủy thuận lợi."

"Người làm sao cũng không có giữ lại ta?" Ương Ương có chút nghiêng đầu nói ra.

"Hai ta quan hệ cũng không có gần đến cần giữ lại đối phương trình độ đi, Khánh Trầ n giống như cười mà không phải cười nói.

"Lại nói, thúc thúc đối ta Át Bích thân phận cũng không kinh ngạc, là người đoán ra được sao?" Ương Ương hỏi.

"Ừm."

"Người chừng nào thì phát hiện?" Ương Ương lại hỏi.

"Người đoán?"

"Được rồi, " Ương Ương cười híp mắt nói ra: "Không có gì bất ngờ xảy ra ta chẳng mấy chốc sẽ trở về, người ở nhà chờ lấy ta à."

"Đừng lại cố ý nói loại lời này a, " Khánh Trầ n dở khóc dở cười.

Lúc này, Ương Ương đem một chiếc chìa khóa nhét trong tay Khánh Trầ n: "Nhà ta chìa khoá lưu cho người, về sau người cũng là nhà này nửa cái chủ nhân."

Khánh Trầ n nhướn mày: "Uy, ta đầu nói rồi đừng lại cố ý nói loại lời này."

Ương Ương vui vẻ cười: "Người muốn đi đâu, ta là nói, người có thể chính mình đi ta gối đầu bên cạnh cần người nắm giữ Con Tem Ác Ma đưa cho người tin a!"

Nói xong, nàng công ba lô đeo vai liề n hướng bên ngoài đi đến, vừa đi vừa đưa lưng về phía Khánh Trầ n phất tay: "Mặc dù là siêu cấp người thông minh, nhưng đặc biệt ngây thơ a, ta biết nhược điểm của người!"

Sau một khắc, Ương Ương thân hình phóng lên tận trời, bay vào trong bầu trời đêm.

Khánh Trầ nhìn xem trống rỗng công tò vò, bỗng nhiên đang suy nghĩ đối phương khả năng một lát sẽ không trở về, cũng không phải nói Ương Ương cố ý lừa hắn, mà là đối phương ngoài miệng nói muốn đi phương nam, nhưng bay phương hướng lại là phương bắc. . .

Không quan hệ, Địa Cầu là tròn, nữ hài sớm muộn đâu có thể đến chính mình muốn đi địa phương.

Khánh Trầ trở lại trong phòng, vừa mở vòi bông sen, bên ngoài liền lại vang lên tiếng đập cửa.

Hắn bất đắc dĩ đi qua mở cửa, lại phát hiện là Lý Đờng Vân nhu thuận đứng ở ngoài cửa.

"Tiểu Đờng Vân, sao ngươi lại tới đây?" Khánh Trầ có chút ngoài ý muốn.

Tiểu Đờng Vân rất đáng yêu yêu giơ ngón trở lên: "Xuyt! Mỗ mỗ ông ngoại còn tại nhà chúng ta, ta là thừa dịp bọn hắn ngủ thiếp đi vụng trộm chạy đến."

Nói, tiểu cô nương liền chen vào cửa.

Chỉ gặp nàng ng ỡ tại ghế sa lon bằng da thật, đứng đưa hai cái chân nhỏ: "Khánh Trầ ca ca, ta tại Hải Đờng quy ền quán nhìn thấy ngươi, ngươi xác định đẳng cấp thi đấu đêm hôm đó ta cùng Y Nặc tử tử đầu tại, ta phát hiện nàng giống như nhận biết ngươi a."

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Trước đó ta đi cấm kỵ chi địa số 002 thời điểm, cùng nàng đ ờng hành qua."

Tiểu Đờng Vân nhả tình sáng lên: "Cấm kỵ chi địa chơi vui sao, lần sau có thể hay không mang ta cùng đi?"

"Không dễ chơi, vô cùng nguy hiểm, " Khánh Tr ần nói ra: "Người li ền thành thành thật thật đợi tại thành thị số 18 bên trong, không nên chạy loạn."

Tiểu cô nương nói ra: "Tốt a, Y Nặc tử tử còn nói muốn dẫn ta tu hành tới, nhưng ta có chút lo lắng sẽ luyện thành nàng loại kia đáng người, cho nên tạm thời còn không có dám đáp ứng."

Vừa dứt lời, bên ngoài đúng là lại truy ền tới tiếng đập cửa!

"Kì quái, " Khánh Tr ần nói ra: "Buổi tối hôm nay là đầu vôi vàng tới tìm ta họp sao?"

Nam Canh Th ần ở ngoài cửa thấp giọng nói ra: "Tr ần ca, mở cửa, là ta à!"

Trong chốc lát, Lý Đ ồng Vân sắc mặt cổ quái.

Đợi cho Khánh Tr ần mở cửa, Nam Canh Th ần cũng bao lớn bao nhỏ đồ vật li ền tiến đến.

Chỉ bất quá, khi hắn trông thấy trên ghế sa lon tiểu cô nương lúc, toàn bộ thân hình bỗng nhiên dừng lại, tựa hồ còn có quay người muốn chạy ý tứ.

Khánh Tr ần hồ nghi xem hắn, lại nhìn xem trên ghế sa lon tiểu cô nương.

Giờ này khắc này, Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần nhao nhao tr ần mặt, lẫn nhau ngờ ngác nhìn nhau.

Lý Đ ồng Vân nhìn xem Nam Canh Th ần nói ra: "Tiểu Nam ca ca, người không phải nói không biết Khánh Tr ần ca ca sao, còn làm bộ chỉ là hắn fan hâm mộ?"

Nam Canh Th ần sờ mũi một cái: "Người cũng đừng nói ta, ta hỏi người thời điểm, người cũng nói không biết hắn, chỉ là hắn fan hâm mộ!"

Khánh Tr ần bình tĩnh hỏi: "Cho nên, hai người nửa đêm tới nhà của ta, là cho ta mở fan hâm mộ hội gặp mặt tới?"

Lý Đ ồng Vân: "..."

Nam Canh Th ần: "..."

Lúc này trong lòng hai người đ ều toát ra một cái ý niệm trong đ ầu, khó trách tới gần trở về thời điểm, đối phương đ ều nhin xuống không có cú đ ầu đi xem đếm ngược, thì ra, hai người trước đó đ ều là Khánh Tr ần cái này cùng một cái lão sư dạy dỗ!

Khánh Tr ần bỗng nhiên cảm giác, lấy chính mình làm trung tâm thời gian hành giả tiêu đoàn thể, đột nhiên bị ép thành hình. . .

...

Cảm tạ Lý cửa nghe chó sủa, Aubrey kinh trập, tăng thêm thuận, hãn thành, trở thành quyền sách mới minh, cảm tạ cô cô cô đơn quả quả đại gạch khen thưởng, các lão bản đại khí, các lão bản thân thể khỏe mạnh! Các lão bản phát đại tài!

Cảm giác Tạ Hải H ần Y trở thành quyền sách hoàng kim đại minh, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài! Cho ta dưỡng tốt bị bệnh trả nợ!

Chương 210, bóng dáng chi tranh: Vòng thứ hai

Khánh Trầ trước kia có nghĩ qua ở thế giới trong tổ đội sự tình, dù sao một người lực lượng phi thường có hạn, có đ ồng đội tóm lại có thể đ ược đến một chút trợ giúp.

Cũng tỷ như Giang Tuyết mang về thuốc chữa thương, Lý Đ ồng Vân cung cấp tin tức, Nam Canh Thầ cũng cung cấp tin tức cùng nội ứng ngoại hợp.

Nhưng hẳn luôn cảm thấy hiện tại còn không phải thời điểm.

Theo Khánh Trầ, tốt nhất có một cái thích hợp cơ hội giới thiệu lẫn nhau nhận biết, sau đó giúp đỡ cho nhau.

Nhưng hẳn không nghĩ tới, giờ khắc này tới đột nhiên như thế.

"Ta đại khái hiểu, " Khánh Trầ nhìn xem Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Thầ: "Tiểu Đ ồng Vân người là Lý Y Nặc tại Lý gia quan hệ tốt nhất mọi mọi, Nam Canh Thầ người là. . . Lý Y Nặc bạn cũ, cho nên các người ở thế giới trong gặp nhau. Các người lẫn nhau hoài nghi đối phương là thời gian hành giả, cho nên làm qua một chút thăm dò, nhưng đ ều không thừa nhận chính mình là thời gian hành giả, đúng không?"

"Ừm, " Lý Đ ồng Vân nhu thuận gật đ ầu: "Khánh Trầ ca ca thật thông minh."

Nam Canh Thầ ở một bên giải thích nói: "Lý Y Nặc tâm huyết dâng trào mang bọn ta cùng đi xem đấu quy ền, sau đó ngay tại Hải Đường quy ền quán gặp phải Trầ ca người."

Nói, Nam Canh Thầ đem trên lưng bao cho ném ở trên ghế sa lon, đặt

mông ng ỡ xuống.

Chỉ là, hấn vừa mới tọa hạ, li ền ngao một tiếng lại đứng lên, mặt mũi tràn đ ầy thống khổ, nhe răng trợn mắt. .

Khánh Tr ần ch ần chờ một chút hỏi: "Lý Y Nặc không phải cái nữ hài tử sao?"

Nam Canh Th ần chấn kinh: "Tr ần ca ngươi cái này mày rậm mắt to cũng sẽ lái xe? Ta đây là cha đánh tổn thương!"

"Tình huống như thế nào?" Khánh Tr ần nhíu mày hỏi.

L ần trước trở v ề bảy ngày, Nam Canh Th ần từng bởi vì phụ thân say khướt, tại Khánh Tr ần nơi này ngán ngủ ở qua hai ngày.

Chỉ bất quá học sinh cấp ba sao có thể một mực rời nhà trốn đi, cho nên ở hai ngày sau đó lại v ề nhà mình.

Hiện tại, Khánh Tr ần nhìn đối phương công một bao lớn đ ồ vật tới, mắt nhìn thấy là thật muốn tại chính mình nơi này ở.

Nam Canh Th ần giải thích nói: "L ần trước trở v ề thời điểm, mẹ ta li ền chính thức cùng cha ta đưa ra ly hôn, hai người ký hiệp nghị ly hôn, sau đó li ền tất cả đ ều không thể nào v ề nhà."

"Vậy ngươi cái này bị đánh lại là chuyện gì xảy ra?" Khánh Tr ần hỏi.

"L ần trước xuyên qua trước đó, trong đêm 11 giờ rưỡi cha ta đột nhiên uống rượu v ề nhà, nhìn thấy ta li ền đánh, còn không có đánh xong ta li ền xuyên qua, " Nam Canh Th ần ra vẻ nhẹ nhõm nói đùa nói ra: "Nhắc tới xuyên qua vẫn rất th ần kỳ, 7 ngày trước đó cha ta ngay tại đánh ta, xuyên qua 7 ngày trở v ề đ ằng sau, cha ta vẫn còn đang đánh ta, cảm giác tựa như là đánh bảy ngày một dạng. . ."

Cho nên, Nam Canh Th ần một chút hồng mặt.

"Người trước hết an tâm ở nhà ta xuống đi, " Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được, báo cáo Nam Canh Th ần phụ thân sự tình, hẳn là đưa vào danh sách quan trọng.

Bất quá cũng hẳn chợt phát hiện, Lý Đ ồng Vân, chính hẳn, Nam Canh Th ần, giống như đầu không có bày ra một người cha tốt.

Cái này thật đúng là thành Phụ S ầu Giả liên minh!

"Ta rất hiếu kì một việc, Lý Y Nặc bên người người tin cẩn, ngoại trừ người hai còn có người khác sao?" Khánh Tr ần hỏi.

Lý Y Nặc cấp dưới rất nhiều, bảo tiêu cũng rất nhiều, nhưng những người này nàng chưa hẳn tin được.

Nam Canh Th ần cùng Lý Đ ồng Vân hai người suy nghĩ một hồi, đ ồng thời lắc đầu: "Không có."

Lý Đ ồng Vân nói bổ sung: "Khánh Tr ần ca ca, ta cảm thấy Y Nặc tử tử người rất tốt."

"Yên tâm, " Khánh Tr ần sờ lên đầu nhỏ của nàng: "Ta cùng nàng không có xung đột lợi ích, theo một ý nghĩa nào đó còn tính là ảnh hình đ ồng minh."

"Còn có, " Lý Đ ồng Vân nhỏ giọng th ần thì nói: "Có thể hay không để cho Tiểu Nam ca ca ngủ ghé sô pha a, cách vách người phòng ngủ kia là ta mẹ mẹ. . ."

Nam Canh Th ần nghe lập tức cam đoan: "Ta ngủ ghé sô pha là được, ngủ ghé sô pha cũng so v ề nhà ở mạnh hơn!"

"Đúng rồi, Tr ần ca, " Nam Canh Th ần nói ra: "L ần này trở về đằng sau, Hà Tiểu Tiểu trong nhóm kia li ền nổ, mọi người trước đó một mực chờ lấy xuyên qua, vài ngày đầu không có nói chuyện, l ần này đến nói li ền cùng nói không hết giống như."

Nói, Nam Canh Thần xuất ra điện thoại di động của mình.

Lý Đổng Vân hiếu kỳ lại gần, nàng đầu tiên là nhìn thoáng qua giới diện tán gẫu bên trong Nam Canh Thần ảnh chân dung cùng biệt danh 'Một Con Vịt Nhỏ', sau đó lại liếc mắt nhìn Nam Canh Thần: "Tiểu Nam ca ca, người làm sao đem nghề nghiệp cho đưa vào biệt danh một cột kia rồi?"

Nam Canh Thần nhất thời mặt đỏ tái rồi.

Khánh Trần không có đi quản hai người này cãi nhau, bây giờ, thế giới trong vòng 7 ngày phát sinh nhiều như vậy đại sự, hẳn cũng rất muốn biết thời gian hành giả khác là phản ứng gì.

Lần này trở về đằng sau, trong nhóm nói chuyện phiếm ngay từ đầu chỉ nói một chút tương đối tán toái tin tức.

Tỉ như, nghe nói có người từ thế giới trong mua được nhân công mang cá độc quyền kỹ thuật.

Thứ này sớm mấy trăm năm ở thế giới trong vẫn rất lửa, người lặn xuống nước mang lên một cây nhân công mang cá có thể tại dưới nước nghỉ ngơi 12 giờ tự do hô hấp, chỉ là về sau thế giới trong hệ sông tất cả đều trở nên nguy hiểm, cái này độc quyền cũng dần dần hoang phế.

Nhưng trong thế giới hệ sông nguy hiểm, thế giới ngoài lại không sự tình.

Thế là có người phát hiện hạng kỹ thuật này to lớn cơ hội buôn bán, tốn sức thiên tân vạn khổ tìm tới kỹ thuật tất cả mọi người, bỏ ra một cái rất thấp giá cả từ đối phương trong tay mua được tư liệu.

Một cái thế giới trong to bằng móng tay bộ nhớ, liền có thể đem tư liệu hoàn chỉnh mang về thế giới ngoài.

Trước mắt người này đã thành lập công ty đồng thời đăng ký độc quyền, rất nhanh nhân công mang cá liền có thể đại lượng sản xuất.

Trừ cái đó ra, bên kia bờ đại dương bên kia nghe nói có người mang về kỹ thuật tinh luyện dầu hỏa mới, cũng bán một số tiền lớn.

Thế giới trong đối với thế giới ngoài mà nói, tựa như là một tòa kỹ thuật bảo tàng.

Những người này dùng thái độ biểu thị, trở thành thời gian hành giả sau cũng không nhất định liên muốn tham dự tranh đấu, còn có thể dùng kỹ thuật cải biến thế giới ngoài.

Trên thế giới này, có Khánh Trần loại này truy tìm siêu phàm thoát tục thời gian hành giả, cũng còn có rất nhiều người cần cù chăm chỉ làm "Thợ mỏ", bọn hắn chỉ muốn từ thế giới trong đào lấy điểm có giá trị kỹ thuật, trở lại thế giới ngoài để cho mình qua càng thêm dãi dào thời gian.

Chỉ là, Khánh Trần cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy, nếu như không có năng lực tự vệ, người bình thường rất khó bảo vệ mình từ thế giới trong có được đồ vật.

Những cái kia bị cắt đi thân thể máy móc thời gian hành giả, chính là ví dụ.

Thế giới ngoài cũng đã biến trở nên nguy hiểm.

Trong nhóm nói chuyện phiếm, nói xong những này thượng vàng hạ cám sự tình đằng sau, mới đột nhiên bắt đầu cắt vào chính đề.

Lý Tứ tại trong nhóm hỏi: "Sấm Vương, lần này ngục giam số 18 sự tình, người có hiểu rõ không?"

Sấm Vương hồi phục: "Đương nhiên hiểu."

"Ta bên này nghe nói là một khối thiên thạch đánh trúng vào ngục giam số 18, đây là sự thực sao?" Lý Tứ hỏi.

Sấm Vương: "Ha ha, xem ra người ở thế giới trong lẫn vào chẳng ra sao cả

a huynh đệ, tin tức này cũng quá giả."

Lý Tứ vội vàng khiêm tốn đập lên mông ngựa: "Ta loại tiểu nhân vật này đương nhiên không có Sấm Vương tin tức linh thông, còn xin chỉ giáo một chút."

"Đánh trúng ngục giam số 18 căn bản không phải thiên thạch, mà là Khánh thị Thiên Cơ vũ khí: Thần Minh Quyên Trượng!" Sấm Vương dương dương đắc ý phát tới tin tức.

"Lý Thúc Đĩnh chết rồi? !" Lý Tứ khiếp sợ.

"Đương nhiên không chết, " Sấm Vương nói ra: "Tất cả tập đoàn thành viên hạch tâm đều rất rõ ràng, Thần Minh Quyên Trượng là không thể nào giết chết Lý Thúc Đĩnh, đây chẳng qua là Khánh thị cùng Lý Thúc Đĩnh liên thủ làm chướng nhãn pháp mà thôi, mục đích là vì lấy đi vật cấm kỵ ACE-002!"

"Người xác định Lý Thúc Đĩnh không có chết sao?" Lý Tứ hỏi.

"Đương nhiên, tại Thần Minh Quyên Trượng đánh xuyên ngục giam số 18 đằng sau, Sở tài phán Cấm kỵ cùng liên bang tập đoàn quân Quyên Trượng Hào liên chạy tới, bọn hắn trước tiên làm chính là tìm kiếm Lý Thúc Đĩnh thi thể, kết quả không thu hoạch được gì. Không chỉ có như vậy, bọn hắn còn tại lòng đất phát hiện nguyên bản thu nhận lấy vật cấm kỵ ACE-002 thu nhận khí, bị Thần Minh Quyên Trượng xuyên thủng."

"Vậy trong ngục giam những người khác đâu?" Lý Tứ nghi ngờ nói.

"Đương nhiên là chết xong, " Sấm Vương nói ra: "Lý thị, Khánh thị, Trần thị, ba nhà tập đoàn người tất cả đều vẫn lạc tại trong ngục giam."

Lúc này, một cái gọi 'Lục Áp' ID nói ra: "Người nói sai, trong ngục giam số 18 không có người Khánh thị."

Nhìn xem nhóm nói chuyện phiếm Khánh Trần sửng sốt một chút, vị này

tựa hồ cũng là người biết chuyện một trong.

Đã thấy Sấm Vương trả lời: "Người cũng là chỉ biết nó một, không biết thứ hai, Khánh thị nhìn như không ai ở bên trong, nhưng trên thực tế, lần này bóng dáng chi tranh người hậu tuyển bên trong, thần bí nhất người hậu tuyển kia kỳ thật ngay tại ngục giam số 18. Ta còn biết hắn đã từng thăm dò Lý Thúc Đông thất bại, kết quả bị gia tộc đại nhân vật cảnh cáo, trước đó rất nhiều người đều không có đem hắn để ở trong lòng, ta còn đang mong đợi hắn có cái gì không giống với biểu hiện, nhưng hiện tại xem ra, xác thực chỉ là con pháo thí mà thôi."

"Thì ra là thế, tạ ơn, " Lục Áp trả lời.

Trong lúc nhất thời, trong nhóm nói chuyện phiếm tất cả mọi người đối với Sấm Vương thân phận cảm thấy kinh ngạc không hiểu, mọi người hơi nghi hoặc một chút: Người này vì cái gì đem thật nhiều điểm nóng sự tình đều giải như vậy rõ ràng, chẳng lẽ xuyên việt qua sau liền ngẩng ở vị trí cao sao?

Mà lại, Sấm Vương tựa hồ cũng không tiếc rẻ những tin tức này, phảng phất những này trong mắt người khác giá trị liên thành tình báo, đều không đáng nhắc lên.

Sấm Vương cái này ID, tại trong mắt mọi người đột nhiên thần bí.

Trừ Nam Canh Thần cùng Khánh Trần hai người, tựa hồ không ai nắm giữ đến thân phận của hắn manh mối.

"Trần ca, người sau khi trở về đi điều tra hai người kia sao?" Nam Canh Thần hỏi.

"Ừm, không riêng gì Khánh Hoài cậu cùng phó quan kia, ta đem trong cấm kỵ chi địa cái kia trung đội trưởng đội 7 cũng đã đi điều tra một chút, nếu như tại thế giới ngoài gặp, ta nhất định có thể nhận ra, " Khánh Trần nói ra: "Ta hiện tại càng có khuynh hướng hắn là cái kia Khánh Hoài cậu, không phải vậy không cách nào nắm giữ nhiều như vậy hạch tâm tình báo."

Lúc này, Lý Tứ bỗng nhiên lại hỏi: "Sấm Vương, nếu như ta muốn từ đại phòng, nhị phòng ở giữa chọn một cái ôm đùi, hiện tại nên làm như thế nào?"

Sấm Vương trả lời: "Đương nhiên là đi thành thị số 18."

"Thành thị số 18?" Lý Tứ không hiểu.

"Bây giờ bóng dáng chi tranh chỉ còn lại có 7 người, vòng thứ nhất đã kết thúc, bắt đầu vòng thứ hai, " Sấm Vương tiếp tục nói: "Rất nhanh, tất cả bóng dáng người hậu tuyển đều sẽ tề tụ thành thị số 18, bởi vì bọn họ vòng thứ hai nhiệm vụ sẽ tập trung ở nơi đó. Cho nên, người nếu muốn tìm đến một hình bóng người hậu tuyển ôm đùi, vậy liền đi thành thị số 18 thử thời vận, ta tin tưởng, trong thời gian ngắn liên bang phát sinh đại sự, cũng sẽ ở thành thị số 18."

"Nhiệm vụ của bọn hắn là cái gì?" Lý Tứ hỏi.

"Cái này tạm thời không thể nói, " Sấm Vương ra vẻ thần bí: "Nhưng ta cho một chút nhắc nhở, cùng Lý thị có quan hệ."

Khánh Trần nhìn đến đây bỗng nhiên nhú mày.

Hắn luôn cảm giác, tựa hồ có người đang tận lực đem tất cả bóng dáng người hậu tuyển đều tập trung vào thành thị số 18, sau đó tựa như dưỡng cở đồng dạng để bọn hắn chém giết ra sau cùng người quyết thắng.

Chương 211, Vì những người dự bị đào hồ

Khánh Tr ần không biết quá khứ bóng dáng chi tranh đ ầu là nhiệm vụ gì, hẳn chỉ cảm thấy tất cả người hậu tuyến tất cả đ ều đột nhiên muốn tiến về thành thị số 18, không quá bình thường.

Dựa theo hẳn hiểu biết tin tức, toàn bộ Khánh thị huyết mạch phân tán tại 9 tòa thành thị bên trong, giữa hệ phái lẫn nhau lục đục với nhau, sẽ rất ít tập trung ở cùng một chỗ.

Chỉ có mỗi bốn năm một lần gia tộc đại hội, tất cả mọi người mới có thể t ề tụ thành thị số 10. . . Tòa kia liên bang trung tâm chính trị.

Bất quá, bất kể nói thế nào, đi ều tình báo này đ ều đối với Khánh Tr ần phi thường trọng yếu.

Sau đó bóng dáng chi tranh, hẳn đ ều phải dựa vào chính mình.

Mà nhóm nói chuyện phiếm này, chỉ sợ tương lai sẽ cho hẳn cung cấp rất nhiều hữu dụng tin tức.

Trước mắt xem ra, Lý Tứ vị này thời gian hành giả cũng hẳn là cái có thể cùng Khánh thị cùng một tuyến nhân vật, bằng không thì cũng sẽ không đối với bóng dáng chi tranh đ ể bụng như vậy.

Trong nhóm nói chuyện phiếm Lý Tứ hỏi: "Người hậu tuyến t ề tụ thành thị số 18 cùng Lý thị có quan hệ? Vì cái gì?"

Sấm Vương nói ra: "Các người không biết sao, Lý thị vị lão gia kia không còn sống lâu nữa, đối phương ở lại khu 1 trang viên lưng chừng núi tại quá khứ trong hai tháng, đã 3 lần đột nhiên giới nghiêm, trước mắt có một chi

chữa bệnh đội ngũ đã thường trú trang viên. Từ các loại dấu hiệu đến xem, Lý thị sẽ ngênh đón một đoạn hỗn loạn thời kỳ."

Sấm Vương tiếp tục nói: "Loại này tập đoàn quy ền lực giao tiếp lúc, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện đủ loại vấn đề, Khánh thị có Cửu Long đoạt đích, Lý thị tự nhiên cũng có. . Bây giờ có hi vọng nhất tiếp chưởng Lý thị, hẳn là Lý thị đại phòng, bất quá ta tin tưởng Lý thị những người khác cũng sẽ không khoan tay chịu chết."

"Có thể Lý thị sự tình, Khánh thị bóng dáng người hậu tuyển vì sao muốn đi tham gia náo nhiệt?" Lý Tứ vẫn như cũ không hiểu.

"Khánh thị lịch đại bóng dáng nổi danh nhất, chính là các loại không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn, " Sấm Vương giải thích nói: "Người cho rằng loại này không thể lộ ra ngoài ánh sáng, chính là chạy tới trên đường cho người ta đập một cục gạch sao? Dĩ nhiên không phải. Cái gọi là không thể lộ ra ngoài ánh sáng này, chính là gián điệp thâm thấu, hợp tung liên hoành, có thể nói tất cả ngoại sự đều tại bóng dáng trong lòng bàn tay. Cho nên, ta hoài nghi Khánh thị vòng thứ hai này nhiệm vụ, khả năng chính là cùng Lý thị quy ền lực giao thế có quan hệ, nói không chừng là muốn để bọn hắn trong bóng tối chọn một người của Lý gia đến duy trì? Cứ như vậy, Lý thị đổi chủ, Khánh thị đời sau bóng dáng cũng có thể cùng Lý thị duy trì quan hệ mật thiết. Ha ha, ta cứ như vậy nói chuyện, các người cũng tùy tiện nghe một chút."

Khánh Tr ần tr ần tư, cái này Sấm Vương suy đoán còn giống như rất giống chuyện.

Lúc này, hẳn từ Nam Canh Th ần c ầm trong tay quá điện thoại di động đem tin tức phát đến trong nhóm.

Một Con Vịt Nhỏ: "Nghe nói bóng dáng chi tranh vòng thứ nhất nhiệm vụ, là tất cả mọi người nhất định phải thành công c ầm tới một cái vật cấm kỵ? Phải không?"

Sấm Vương vui tươi hơn hở trả lời: "Vị này Con Vịt Nhỏ huynh đệ tin tức

vẫn rất linh thông, không sai, đúng là như thế. Trước đó Khánh Hoài tiến vào cấm kỵ chi địa số 002, cũng là bởi vì trong nhiệm vụ muốn lấy đến một cái tên là Quỷ Kế Chi Xà vật cấm kỵ, ACE-003."

Khánh Trần chậm rãi đánh chữ nói ra: "Nói cách khác, mỗi cái bóng dáng người hậu tuyến trên thân liên nhất định sẽ có một kiện vật cấm kỵ, vậy chúng ta xuất thủ cướp bóc bọn hắn, có phải hay không liên có thể cấn tới trên người bọn họ vật cấm kỵ? Nếu không, chúng ta liên thủ như thế nào, mỗi kiện vật cấm kỵ đều có dị thường cường đại tác dụng, là thế giới trong sống yên phận liên vốn."

Nam Canh Trần là biết Khánh Trần bóng dáng người hậu tuyến thân phận, hắn ở một bên nhìn thấy Khánh Trần phát tin tức này, lập tức gọi thẳng người trong nghề

Trần ca cái này không phải muốn cướp vật cấm kỵ, rõ ràng chính là muốn kích thích những người khác tranh đoạt vật cấm kỵ dục vọng, sau đó vì chính mình san bằng một chút bóng dáng chi tranh con đường!

Đây mới là Trần ca đột nhiên tham gia nói chuyện trời đất mục đích a!

Lần trước mở miệng hồ người nắm giữ Con Tem Ác Ma.

Lần này mở miệng hồ những người dự bị bóng dáng.

Khánh Trần không phải tại hồ người, chính là ở trên đường hồ người, Nam Canh Trần nổi lòng tôn kính, khả năng chỉ có người tài giỏi như thế càng thích hợp tại ác liệt hoàn cảnh bên trong sinh tồn đi.

Trong nhóm nói chuyện phiếm bỗng nhiên an tĩnh lại, mọi người tựa hồ cũng tại tinh tế suy nghĩ liên quan tới vật cấm kỵ sự tình.

Ngay tại Khánh Trần nghĩ đến tiếp xuống nên như thế nào tả hữu nói chuyện phiếm chủ đề lúc, Sâm Vương lại đột nhiên hát đệm: "Hắc hắc, liên quan tới Con Vịt Nhỏ huynh đệ đề đề nghị, ta chăm chú nghĩ nghĩ cũng không phải không được. Tối thiểu ta có thể cung cấp hai điểm tin tức là,

lần này những người dự bị bóng dáng tiến về thành thị số 18, tối thiểu nhất có ba người đầu tại thành thị số 18 không có chút nào căn cơ."

"Mà lại, vấn đề ở chỗ bọn hắn tham dự bóng dáng chi tranh, tự nhiên muốn chém giết lẫn nhau, mà chúng ta những thời gian hành giả này tự nhiên có thể tọa sơn quan hổ đấu, hữu nghị nhắc nhở, nghe nói cái nào đó bóng dáng người hậu tuyên trên thân, có hai kiện vật cấm kỵ."

Sấm Vương hai câu này, không thể nghi ngờ đem trong nhóm tâm tình của tất cả mọi người đầu ngành sinh sinh đẩy đứng lên.

Vật cấm kỵ.

Hiện tại đã biết vật cấm kỵ tổng cộng cũng liền hơn 300 cái, đại đa số còn ở vào mất tích trạng thái, Khánh thị những người dự bị bóng dáng có thể dựa lưng vào Khánh thị cường đại năng lực tình báo, đem một vài thất lạc dân gian vật cấm kỵ cho một lần nữa tìm ra, nhưng các thời gian hành giả lại không bản lãnh lớn như vậy.

Cho nên, cướp đoạt, sẽ là một đầu đường tắt.

Bóng dáng chi tranh là đầu đấu tranh chi lộ, mà thời gian hành giả ở giữa, sao lại không phải một loại cạnh tranh quan hệ?

Nói cho cùng, bất quá là một loại nhân số càng nhiều bóng dáng chi tranh thôi, thảm liệt trình độ tuyệt không so Khánh thị bóng dáng chi tranh kém a.

Mà lại, rất nhiều người cũng đã lãnh hội đến vật cấm kỵ quý dị, tỷ như Con Tem Ác Ma loại này công năng hình vật cấm kỵ, mặc dù không có cường đại chiến đấu phụ trợ năng lực, nhưng cũng đờng dạng thần bí.

Loại vật này, đối với vừa mới tiếp xúc thần bí học thời gian hành giả tới nói, có khó mà kháng cự lực hấp dẫn.

Khánh Trần phát tin tức: "Nhưng ta cảm thấy hay là lý do an toàn một chút, mọi người liên thủ tương đối tốt."

Đã thấy trong nhóm Lục Áp phát tin tức nói: "Liên thủ thì không cần, đầu bằng bản sự đi."

Khánh Trần nhẹ nhàng thở ra, có người mắc câu là được, về phần cái gì liên thủ không liên thủ, hắn cũng không có khả năng cùng những người xa lạ này liên thủ.

Chỉ cần có thể cho mặt khác bóng dáng người hậu tuyển dựng nên một chút địch nhân là được.

Hắn ngừng đầu ở giữa, lại phát hiện Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Trần hai người tranh ngơ ngác nhìn chính mình.

"Khánh Trần ca ca, người cũng quá độc ác đi," tiểu cô nương nói ra.

Khánh Trần bèn nhạy phát giác một chi tiết, Lý Đổng Vân nói hắn quá độc ác.

Nếu như là ngoại nhân, người không biết hắn bóng dáng người hậu tuyển thân phận, nhìn thấy đoạn này nói chuyện phiếm ghi chép nhiều nhất sẽ cho rằng hắn ngấp nghé vật cấm kỵ, chỉ có người biết thân phận của hắn, mới biết được hắn là dự định khu sói nuốt hổ!

Khánh Trần như có đi đầu suy nghĩ nhìn về phía Lý Đổng Vân, đã thấy tiểu cô nương đột nhiên che miệng lại: "A..., bại lộ chi tiết."

"Người chừng nào thì xác nhận thân phận ta? Thông qua đầu mối gì?"
Khánh Trần hiếu kỳ nói.

Lý Đổng Vân nhu thuận nói: "Không cần thông qua đầu mối gì a, phát sinh nhiều chuyện như vậy, ngay cả trên mạng đầu có người suy đoán Lưu Đức Trụ phía sau có phải hay không còn có cái lão bản đầu. Ta liền suy nghĩ, nếu như những chuyện này phía sau nhất định có người đang yên lặng khống chế, vậy liền nhất định là người, cũng chỉ có Khánh Trần ca ca mới có năng lực này a. Cho nên, ta rất lâu trước đó liền chắc chắn thân phận

của người a, Khánh Tr ần ca ca lợi hại nhất!"

Khánh Tr ần ngạc nhiên, rất nhiều người đều đang tìm kiếm manh mối tới thử hình đào ra thân phận chân chính của hắn, nhưng mà Lý Đ ồng Vân lại dùng không có chút nào đi ều kiện tín nhiệm cùng sùng bái, trực tiếp phán định thân phận của hắn.

Lại nghe Khánh Tr ần đối với hắn nói ra: "Tiểu Nam, hiện tại hai người các người như là đã lẫn nhau ở giữa bại lộ thân phận, vậy sau này chính là thế giới trong đ ồng bạn hợp tác, tận lực lẫn nhau giúp đỡ, có cái gì không tốt chuyện quyết định, có thể hỏi nhiều hỏi Tiểu Đ ồng Vân. . ."

Nam Canh Th ần ở một bên càng nghe càng không thích hợp. . .

Khánh Tr ần nhìn về phía Lý Đ ồng Vân: "Lý thị vị lão gia kia, tình huống thật thật không tốt sao?"

"Ừm, " Lý Đ ồng Vân gật gật đầu: "Ta ba ngày trước đi xem qua hắn, khi đó tinh thần hắn còn rất khá, nhưng ta nghe trang viên lưng chừng núi nô bộc nói, lúc trước hắn đã hôn mê, thật vất vả mới cứu giúp trở về. Những ngày gần đây, trong trang viên lưng chừng núi một mực có người tại ra ra vào vào, liên bang tập đoàn quân bên trong Lý thị thành viên, cũng bị từng cái đơn độc triệu kiến, hẳn là Lý gia gia tại an bài thân hậu sự đi. Nô bộc nói hắn đến bây giờ còn chống đỡ một hơi, chính là sự tình còn không có xử lý xong."

"Vậy bây giờ Lý thị người có hi vọng nhất tiếp chưởng đại quyền là ai?" Khánh Tr ần hỏi.

"Nội bộ hội nghị thời điểm ta chỉ có dự tính phần, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở trong góc, quan sát không đến mỗi người biểu lộ cùng chi tiết, " Lý Đ ồng Vân nói ra: "Trước mắt xem ra, trong hội nghị nhất ngang ngược hay là đại phòng, tựa hồ nắm chắc phần thắng. Nhưng ta cảm thấy sẽ không như thế đơn giản, chớ cần người thường không sửa, ta vị lão quản gia kia nói thành thị số 18 nếu không thái bình, tiếp xuống sẽ chết rất nhiều người."

Khánh Tr ần g ật g ật đ ầu, trong th ế gi ới trong t ập đ ội gia chủ cùng hoàng đ ế không khác, trong lịch sử có bao nhiêu giang sơn có thể hòa bình giao th ế đ ầu?

Cho nên, lão quản gia nói không sai, thành thị số 18 tiếp xuống sẽ chết rất nhi ều người.

Trên đ ời có rất nhi ều người cho là, Khánh thị bóng dáng chi tranh là cái rất tàn khốc quá trình, cũng rất ngu xuẩn.

Dù sao vài chục năm một lần bóng dáng chi tranh, kiểu gì cũng sẽ hi sinh mấy cái trong gia tộc thế hệ tuổi trẻ người nổi bật, cho nên chế độ này nhìn tựa như là đang thất chính mình một đao.

Thế nhưng là chăm chú hiểu qua những tập đoàn này sau Khánh Tr ần bỗng nhiên ý thức được, kỳ thật bóng dáng chi tranh là cái rất thông minh chế độ, bởi vì nó dùng dài đằng đẵng quá trình, tại cực đoan nhất tình huống bộc phát trước đó liền hoàn thành quy ền lực quá độ.

Khi đ ời trước gia chủ thoái vị lúc, bóng dáng đã đại quy ền trong tay, không ai có thể cùng h ắn tranh cái gì.

Mà lại, bóng dáng chi tranh chế độ cũng vì gia tộc chọn lựa vô cùng tàn nhẫn nhất, thông minh nhất, thực lực mạnh nhất người kế nhiệm.

Dù là người hậu tuyển ngay từ đ ầu là thiện lương, đi qua đoạn đ ường này cũng rất khó bảo trì thiện lương đi.

Loại chế độ này đ ối với người hậu tuyển là tàn khốc, nhưng lại hữu ích tại gia tộc.

Tập đoàn loại quái vật khổng lồ này có thể tại liên bang sùng sững lâu như vậy, cần không phải thiện lương, mà là hung ác cùng trí tuệ.

Cho đến lúc này, Khánh Tr ần mới nhìn hướng mình trên cánh tay thời

gian.

Đếm ngược 46:00:00.

Hiện tại là rạng sáng 2 giờ, nói cách khác, lần này trở về chỉ có ngắn ngủi hai ngày thời gian.

"Tiểu Đổng Vân trở về ngủ đi, ngày mai người còn phải đến trường đâu, " Khánh Trăn nói xong liền đem Lý Đổng Vân cho đưa lên lầu hai.

Vào trong nhà trước đó, tiểu cô nương trơ mắt nhìn hấn: "Chờ mỗ mỗ ông ngoại về Trịnh thành, ta có thể hay không cùng mụ mụ đi chỗ người ở kia mấy ngày nha?"

"Có thể, " Khánh Trăn cung chiêu cười cười: "Mau trở về đi thôi."

Giờ này khắc này, tất cả mọi người cần nghỉ ngơi thật tốt, nghỉ ngơi dưỡng sức, bởi vì bọn hấn lập tức liền muốn lần nữa tiến về thế giới trong, đối mặt mưa gió nổi lên thành thị số 18.

...

Cảm tạ mưa bụi tĩnh như vẽ, khánh có cá hai vị đồng học trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản phát đại tài!

Chương 212, trong nhóm duy nhất một kẻ ngốc

Đêm khuya, khi hết thấy bình tĩnh lại, Khánh Trầ mới rớt cục nằm ở trên giường, xem hẳn gần nhất kinh lịch.

Mặc dù ở thế giới trong đột nhiên lâm vào mắc nợ nguy cơ, sư phụ cũng đột nhiên giả chết rời đi.

Nhưng so với thời gian hành giả khác mà nói, Khánh Trầ thu hoạch là phi thường nhiều:

Đầu tiên là hai bộ bất động sản cùng một cỗ xe bay, mặc dù đều là 10% tiền đặt cọc mua đi, nhưng hẳn chỉ cần còn có thể trả hết vay, những vật này liền vẫn là hẳn.

Thứ yếu là Hải Đường quyên quán Lục Địa Tuần Hành cấp Quyên Vương chia hoa hồng tỉ lệ, đây coi như là một cái cố định thu nhập hạng.

Rất nhiều thời gian hành giả đến thế giới trong đặng sau cũng không có kiếm tiền nghề kiếm sống, thậm chí đến ăn xin mà sống.

Còn có thời gian hành giả bất đắc dĩ bán đi khí quan, thay đổi khí quan mô phỏng sinh vật.

Trái lại Khánh Trầ, nếu như không có cao như vậy mắc nợ, chỉ là Hải Đường quyên quán thu nhập này liền đầy đủ hẳn tiêu ngạo vòng thời gian hành giả.

Lần nữa là cấp E đỉnh phong thực lực, cái này ở trong thời gian hành giả cũng giống vậy là người nổi bật, một ít trời sinh bật hack ngoại trừ.

Cuối cùng, Khánh Tr ần thu hoạch lớn nhất khả năng chính là hai cái vật cấm kỵ.

Nhìn vừa mới trong nhóm nói chuyện phiếm Lục Áp phản ứng, li ền biết vật cấm kỵ trọng yếu bực nào. .

Sau đó, hấn c ần đối mặt càng tàn khốc hơn vòng thứ hai bóng dáng chi tranh.

Khánh Tr ần suy tư, nếu như Khánh thị nếu như muốn nhúng tay Lý thị quy ền lực giao thế, những người dự bị bóng dáng sẽ làm như thế nào?

Phải biết, Khánh thị người hậu tuyển bóng dáng đ ều là gia tộc đời thứ ba thành viên, trong tay cũng không có cái gì đại quy ền.

Cho nên Lý thị đời thứ hai thành viên xác suất lớn khinh thường tại cùng bọn hấn chăm chú hợp tác, những người dự bị bóng dáng tiến tới cũng nhi ều nhất là mặt nóng đ ụng mông lạnh.

Cho nên, nếu như là Khánh Tr ần, hấn sẽ trước lựa chọn cùng Lý thị đời thứ ba hợp tác, ngang hàng ở giữa lại càng dễ bình đ ẳng giao lưu, đây là người thông minh lựa chọn.

Luận Lý thị đời thứ ba mà nói, còn có ai so Lý Y Nặc càng thích hợp hợp tác sao?

Mà Lý Y Nặc bên người, đ ều là hấn nội ứng. . .

"Còn chưa đủ, " Khánh Tr ần thấp giọng nói ra.

Chỉ là những chuẩn bị này, còn chưa đủ lấy đ ể hấn đối mặt bóng dáng chi tranh.

Lúc này, Khánh Tr ần xuất ra máy truy ền tin cho Lưu Đức Trụ phát đi tin tức: "Báo cáo tình hình g ần đây."

Hơn hai giờ sáng, Lưu Đức Trụ trả lời lập tức tin tức: "Lão bản, ta đang chờ người hỏi ta đâu, ngài không mở miệng ta sợ máy truy ền tin tiếng chấn động quấy r ầy đến ngài, cho nên không dám lên tiếng!"

Lưu Đức Trụ một mạch giao phó: "L ần trước sau khi xuyên việt ngày thứ hai, ta cùng Ngũ Tuấn Dật bọn h ắn tất cả thời gian hành giả, theo một nhóm lớn tù phạm chuyển dời đến thành thị số 10 ngục giam số 10, bên này hoàn cảnh muốn so ta ngục giam số 18 tốt hơn nhi ều, không chỉ có lộ thiên thao trường, lại còn có vườn hoa!"

Ngục giam số 18 là chuyên môn dùng để giam giữ trọng hình phạm, thậm chí có trấn áp cấp S năng lực.

Ngục giam số 10 ở vào trung tâm chính trị thành thị số 10, khả năng chuyên môn giam giữ những cái kia thất thế đại nhân vật.

"Hôm nay còn muốn chuyên môn cảm ơn lão bản, ngài dạy cho ta phương pháp thật hữu dụng, trở lại thế giới trong đ ằng sau ta li ền thức tỉnh."

"Ừm, " Khánh Tr ần bình tĩnh trả lời: "Ta nếu nói cho người phương pháp, vậy li ền khẳng định có dùng."

"Lão bản anh minh, cảm ơn lão bản, lão bản phúc như Đông Hải, thọ so Nam Sơn, " Lưu Đức Trụ lúc này còn đắm chìm tại thức tỉnh trong vui sướng, h ắn còn không biết Khánh Tr ần lúc trước cũng chỉ là thử chỉ điểm một chút.

Khánh Tr ần căn dặn: "Bảo thủ bí mật, đừng lại tùy ý để người ta biết năng lực của người."

Lưu Đức Trụ trả lời: "Lão bản ngài yên tâm, ta thức tỉnh lúc là trong đêm, Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn giúp ta dấu điểm chuyện này, về sau ta ngay cả Ngũ Tuấn Dật đều không có nói cho."

Khánh Tr ần có chút ngoài ý muốn, lúc trước Lưu Đức Trụ cũng là bởi vì hư vinh mới bại lộ thời gian hành giả thân phận, bây giờ ngược lại là có

chút tiến bộ.

Lưu Đức Trụ do dự một chút, lại cho Khánh Tr ần phát một đ ầu tin tức: "Lão bản, ta cái này thời hạn thi hành án quả thực hơi dài a, cũng không phải ta vội vã ra ngoài, chủ yếu là đ ội trong tù rất khó đến giúp ngài."

"Biết, " Khánh Tr ần v ề xong đ ầu này thu lại máy truy ền tin, chăm chú phân tích giúp Lưu Đức Trụ t ỷ tội lợi và hại.

Đ ầu tiên đ ể Lưu Đức Trụ ra ngục là có chỗ tốt, bởi vì đây là h ắn liên hệ ngoại giới c ần nối một trong, dù sao bị vây ở trong ngục giam không phải sự tình.

Thứ yếu, cấm kỵ chi đ ịa 002 bên trong thời đ iểm, Khánh Hoài bên người đi theo Tào Ngụy chính là cấp C, cho nên xác suất lớn mặt khác người hậu tuyển bóng dáng bên người cùng cũng là cấp C.

Đây khả năng là một loại nào đó cố định quy tắc, không phải vậy Khánh Hoài trọng yếu như vậy gia tộc tử đ ệ tiến vào cấm kỵ chi đ ịa, phối cái cấp B cao thủ cũng không quá phạm, t ỷ như Lý Y Nặc đến hoang dã thu thú phối chính là cấp B Vương Bính Tuất.

Cho nên Khánh Hoài không mang cấp B, xác suất lớn là gia tộc không đ ể cho mang.

Hiện tại, Khánh Tr ần chính mình bất quá là cái cấp E, Lưu Đức Trụ nếu như ra ngục li ền có thể đ ể h ắn trong trận doanh thêm một cái cấp C, loại này trợ lực có thể làm cho h ắn tại phân loạn trong cục thế có càng nhi ều năng lực tự vệ.

Nghĩ tới đây, Khánh Tr ần định đ ệm 'Trợ giúp Lưu Đức Trụ ra ngục' đ ưa vào danh sách quan trọng , chờ l ần sau xuyên qua hỏi một chút Nhất, nhìn có biện pháp nào.

Dù sao, vạn nhất thật có cơ hội cướp đ ược vật cấm kỵ, có cái cấp C chống đ ỡ sức chiến đ ấu cũng có thể đ ể xác suất cao hơn một chút.

Ai cũng sẽ không ngại trong tay vật cấm kỵ quá nhiều a.

"A," hẳn bỗng nhiên cảm giác có chút kỳ quái, lần này người nắm giữ Con Tem Ác Ma cũng không cho Lưu Đức Trụ gửi thư, chẳng lẽ là lần trước bị chính mình hì hì cho buồn nôn tới rồi sao.

Khánh Trần nghĩ nghĩ, đứng dậy cằn lên phòng cách vách chìa khoá đi ra ngoài, Nam Canh Trần chính ngã chổng vó nằm trên ghế sa lon đang ngủ say.

Xuyên qua hành lang, Khánh Trần mở ra Ương Ương cửa chính, trực tiếp đi về phòng ngủ đi.

Trong phòng sạch sẽ, hết thấy đầu thu thập chĩnh chĩnh tề tề

Nhưng mà, khi hắn đi vào gian phòng liền cảm giác có chút khác biệt, bởi vì trong phòng lại còn 'Ngưng lại' lấy một cái trọng lực tràng!

Khánh Trần không biết Ương Ương là như thế nào làm được, nhưng cái này nhất định là đối phương tận lực lưu lại trợ giúp chính mình tu hành.

Trên bàn còn có một tờ giấy: Trọng lực tràng tự nhiên tiêu tán trước đó, ta liền sẽ trở về, không nên quên tu hành nha!

Đối phương tựa hồ ngờ tới chính mình cuối cùng sẽ đi vào căn phòng này, thậm chí còn chuyên môn lưu lại đây hết thấy.

...

...

Sáng sớm, Lạc thành bắc ngoài ô trong phi trường, một khung máy bay tư nhân vững vàng hạ xuống.

Đợi cho máy bay mở ra cửa khoang, một thân khảo cứu tây trang Hà Kim

Thu chậm rãi đi ra, nhàn nhã hô hấp lấy không khí mới mẻ.

Chỉ bất quá, sau một khắc hẳn nhìn xem máy bay cách đó không xa xe taxi kia, ngây ngẩn cả người.

Hà Kim Thu đi xuống thang cuốn, lẳng lặng nhìn qua trong xe Tiểu Ứng: "Đây chính là các người Côn Lôn đạo đãi khách? Xe taxi?"

Tiểu Ứng vui tươi hơn hở cười nói: "Hà lão bản thứ lỗi, đây cũng chính là xe taxi vừa sửa chữa tốt, không phải vậy ngay cả xe taxi đâu không có."

Hà Kim Thu căn bản không tin loại chuyện hoang đường này, hẳn biết Côn Lôn thời gian không dễ chịu, nhưng cũng không có nghèo đến loại này phân thượng.

Trịnh Viễn Đông vị kia lớp trưởng thu ân túy là bởi vì hẳn ở kinh thành sân bay phô bày giàu sang, cố ý làm cái xe taxi buồn nôn hẳn.

Hà Kim Thu thoải mái cười nói: "Được chưa, ngẫu nhiên đến các người Côn Lôn thể nghiệm trải nghiệm cuộc sống, cũng thật không tệ."

Tiểu Ứng nói thầm trong lòng, nói thế nào cùng xuống nông thôn giúp đỡ người nghèo giống như.

Rách rưới màu xanh lá xe taxi bảy lần quặt tám lần rẽ, một đường lái về phía lão thành khu Lệ Cảnh Môn chỗ sâu, cho đến đến Côn Lôn chỗ kia trạch viện mới hoảng hoảng du du ngừng lại.

Trịnh Viễn Đông an vị tại trong nhà chính uống trà: "Hà lão bản lẻ loi một mình đại giá quang lâm, lần này lại có chuyện gì?"

"Không có chuyện thì không thể đến xem lớp trưởng sao?" Hà Kim Thu cười nhẹ nhàng ở một bên ngồi xuống.

Trịnh Viễn Đông nhìn về phía hẳn, không có phản ứng đối phương nói chêm chọc cười: "Người đến Lạc thành, là bởi vì đêm qua nhìn thấy trong

nhóm nói chuyện phiếm có người dự định cướp bóc người hậu tuyến bóng dáng đi, người muốn làm chim sẻ."

Thành thị số 18 đối ứng chính là Lạc thành, cho nên thế giới ngoài, trong đối ứng phía dưới, những cái kia có cơ hội cướp đoạt người hậu tuyến bóng dáng thời gian hành giả, chỉ sợ cũng phần lớn sinh hoạt tại Lạc thành.

Trịnh Viễn Đông suy đoán, Hà Kim Thu sở dĩ tới, khả năng một mặt là muốn tại thế giới trong tham dự lần này cướp bóc, một phương diện khác, vạn nhất có thời gian hành giả thật thành công, đối phương cũng có thể tại trở lại thế giới ngoài sau xuất thủ tranh đoạt.

Hà Kim Thu cười cười: "Lớp trưởng vậy mà cũng tại trong nhóm số 1, không biết ID kêu cái gì a?"

Trịnh Viễn Đông như không có chuyện gì xảy ra cho mình nối liền trà mới: "Muốn biết lời nói có thể chính mình từ từ đoán, bất quá ta đoán chừng người đoán không được."

"Xem ra Côn Lôn cũng thành lập chính mình cứ điểm số liệu nha, cho nên chắc chắn ta tra không được người, " Hà Kim Thu giải khai tây trang viên thứ nhất nút thắt, nhẹ nhõm đi đầu chỉnh tư thế ngồi.

Trịnh Viễn Đông mắt đầu không có nhắc nói: "Thành lập Cửu Châu không lờn như vậy cứ điểm số liệu không dễ dàng, nhưng cỡ nhỏ cứ điểm số liệu cũng không phải là đặc biệt gian nan sự tình, trong thế giới trong, đều có người bắt đầu ở trong chợ đen chuyên môn bán nhằm vào thế giới ngoài thời gian hành giả vi hình cứ điểm số liệu, ngay cả chỗ nối đầu là USB."

Thế giới ngoài có người chuyên môn từ thế giới trong 'Đào quang', mà bên trong thế giới bây giờ cũng có người tại chuyên môn làm thời gian hành giả sinh ý.

Không thể không nói, biến đổi chính là một loại kỳ ngộ, chỉ cần nắm giữ nhu cầu, như vậy sinh ý liền có thể kiếm lời đầy bần đầy bát.

Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói ra: "Tựa như Sấm Vương nói, thật chẳng lẽ có người ngốc đến không có thành lập cứ điểm số liệu liên gia nhập trò chuyện nhóm sao?"

"Trong nhóm số 1 thật là có một cái, " Hà Kim Thu cười híp mắt nói ra: "Chính là cái kia 'Một Con Vịt Nhỏ' ."

Đây cũng là để Khánh Trần cho đoán chuẩn, trong cả một cái bầy hơn 20 người, thật đúng là chỉ có Nam Canh Thần một người đàn độn xông vào.

Tin tức này đem Trịnh Viễn Đông đầu cho cả sửng sốt một chút, dù sao Một Con Vịt Nhỏ trước đó nói qua rất nhiều hữu dụng tin tức, thậm chí còn tinh chuẩn điểm ra người nắm giữ Con Tem Ác Ma.

Khi đó Trịnh Viễn Đông còn tưởng rằng, đây cũng là một cái ẩn tàng cao thủ tới.

Hắn còn không biết, cái này 'Một Con Vịt Nhỏ' chính là Nam Canh Thần.

Hà Kim Thu vui tươi hơn hử cười nói: "Cũng có thể là là yên tâm có chỗ dựa chắc, cũng có thể là là thật không cẩn thận lắm, trong nhóm số 1 đầu là một chút hư hư thực thực thân phận trọng yếu nhân vật, cho nên đầu khá cẩn thận, nhưng trên thực tế mặt khác trong trò chuyện nhóm, ngu xuẩn hay là thật nhiều. Trước đó còn có cái thời gian hành giả, tại trong nhóm số 9 công nhiên nói mình có thể hỗ trợ giới thiệu thế giới trong phú bà, hơn nữa còn thật lừa gạt đến mấy người."

Hà Kim Thu hết chỗ chê là, Cửu Châu đem tất cả mở ra cứ điểm số liệu, tất cả đầu cho tập hợp đến nhóm số 1, nhóm số 2, nhóm số 3, còn có số rất ít thì cùng Nam Canh Thần, Lưu Đức Trụ một dạng, là do Cửu Châu trực tiếp điểm tên mời.

Đây là một loại rất đơn giản sàng chọn phương pháp, có thể nhanh như vậy ở thế giới trong thu hoạch cứ điểm số liệu người, bản thân cũng đủ để chứng minh tầm quan trọng của mình.

Hà Kim Thu vừa cười vừa nói: "Chuyện xưa nhắc lại, bây giờ Cửu Châu có được nhóm nói chuyện phiếm, có thể nói ở mọi phương diện tình báo đều đã viễn siêu Côn Lôn, không bằng hai nhà sát nhập, làm một chút chuyện trọng yếu hơn?"

"Không vội, " Trịnh Viễn Đông đem chén trà thả lại trên bàn.

Ngay tại sau một khắc, ngoài cửa đường xa đi đến, phía sau hẳn còn cùng hơn mười tên Côn Lôn thành viên, cùng mấy tên người mặc thường phục tuổi trẻ nam nữ.

Cái này mấy tên nam nữ trẻ tuổi bất đắc dĩ bị Côn Lôn vây quanh ở giữa, tựa hồ là bị áp giải tới.

Trịnh Viễn Đông ôn hoà nhã nhặn nói: "Hà lão bản đi ra ngoài từ trước đến nay coi trọng bài diện, làm sao có thể thật lẻ loi một mình tiến vào Lạc thành địa giới? Mà lại cướp bóc bóng dáng người ứng cử chuyện lớn như vậy, không có giúp đỡ làm sao có thể. Mấy vị này vụng trộm trà trộn vào Lạc thành tiêu bằng hữu đều là Cửu Châu người đi, phiền phức Hà lão bản quản giáo tốt, đừng ở Lạc thành địa giới gây ra phiền toái gì."

Chương 213, gia nhập Cửu Châu

Đùng, ùng, ùng.

Hà Kim Thu cười vỗ tay: "Là ta xem thường Côn Lôn, bọn hần cẩn thận như vậy đâu có thể bị các người bắt tới, quả thực để cho người ta có chút ngoài ý muốn."

Trịnh Viễn Đông phát phát tay ra hiệu Lộ Viễn thả người, cái kia mấy tên nam nữ trẻ tuổi yên lặng đi đến Hà Kim Thu bên cạnh: "Thật có lỗi lão bản, chúng ta cũng không biết là lúc nào bại lộ."

"Không cần thật có lỗi, " Hà Kim Thu cười híp mắt nói ra: "Không phải là lỗi của các người, là bao quát ta ở bên trong, rất nhiều người đều xem thường Trịnh lão bản."

"Bây giờ nói nói người chuyên môn tới tìm ta mục đích, " Trịnh Viễn Đông bình tĩnh hỏi.

Lúc này, Hà Kim Thu từ trong ngực móc ra mấy tấm ảnh chụp để lên bàn, đẩy lên Trịnh Viễn Đông trước mặt: "Bảy ngày trước CIA tại Trung Đông địa khu chấp hành bí mật chém đầu nhiệm vụ, trong đó có một tên đội viên hần là thời gian hành giả bên trong siêu phạm giả. Bọn hần tại nhiệm vụ sau khi hoàn thành chấp hành rút lui kế hoạch, nhưng tên kia thời gian hành giả lại ngoài ý muốn bị ngắm bắn súng ngắn giết."

"Cái này cũng không hiếm lạ, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Coi như Bán Thần đều gánh không được toàn hỏa lực bao trùm, phổ thông siêu phạm giả chịu một phát đánh lén cũng là hần phải chết không nghi ngờ."

"Không sai, " Hà Kim Thu cười nói: "Nhưng ta muốn nói trọng điểm cũng

không phải là cái này, mà là. . . Tên siêu phàm giả kia sau khi chết, hẳn thi thể vị trí, thực vật đột nhiên tại cuối thu mùa nhanh chóng sinh trưởng, thậm chí mở ra hoa tươi."

Trịnh Viễn Đông nhú mày, hẳn biết Hà Kim Thu muốn nói gì. .

Nhưng vấn đề là, Côn Lôn bên trong đã có người đạt tới thức tỉnh điểm giới hạn, lại tại thế giới ngoài không cách nào thức tỉnh tiền lệ.

Ngay từ đầu tất cả mọi người coi là, thế giới trong cái kia hết thảy cũng sẽ không làm nhiều đến thế giới ngoài, nhưng hiện tại xem ra cũng không phải là như vậy.

Nói không chừng, thế giới ngoài thật sự có xác suất hình thành cấm kỵ chi địa.

Mấu chốt là Hà Kim Thu cùng Trịnh Viễn Đông hai người gánh vác thủ hộ trong nước trách nhiệm, bọn hắn mỗi người dám cược xác suất này.

Hà Kim Thu tiếp tục nói: "Tên siêu phàm giả kia theo ta Cửu Châu đoán chừng, cũng liên cấp độ F đáng vẻ, cho nên sẽ không hình thành cấm kỵ chi địa, nhưng ta hoài nghi nếu có một ngày, thật sự có cấp B siêu phàm giả chết tại thế giới ngoài, khả năng thật sẽ có cấm kỵ chi địa xuất hiện."

"Bây giờ thế giới trong đã lâm vào cấm kỵ chi địa khốn nhiều bên trong, mảng lớn thổ địa bị cấm kỵ chi địa ăn mòn, ta tra xét tư liệu, liên bang sớm nhất kỳ, cấm kỵ chi địa số 001 thậm chí nuốt hết qua một tòa thành thị, liên ngay cả người thế giới trong đều không thể ngăn cản bọn chúng lan tràn, càng đừng đề cập chúng ta, " Hà Kim Thu nói ra.

Như Hà Kim Thu nói, cấm kỵ chi địa vẫn luôn là thế giới trong đại họa trong đầu, cho nên tập đoàn mới có thể một mực cho phép Sở tài phán Cấm kỵ tiền tại.

Trong liên bang thậm chí lưu truyền qua một đoạn chuyện lạ: Sớm mấy năm Lý thị từng đối với Kashima phát động qua quy mô nhỏ chiến tranh,

tại chiến tranh trong lúc đó Sở tài phán Cấm kỵ có thể tùy ý ra vào chiến trường thu nhận siêu phạm giả thi thể, hai trận chiến tranh song phương, Lý thị cùng Kashima đều phảng phất nhìn không thấy Sở tài phán Cấm kỵ thành viên giống như , mặc cho bọn hắn tùy ý đi lại.

Từ nơi này, cũng có thể nhìn ra cấm kỵ chi địa nguy hại.

Hà Kim Thu nói ra: "Lớp trưởng, mặt khác khác nhau tạm thời không nói, có một chút người ta nhất định phải đạt thành chung nhận thức, bất luận khi nào cũng không thể để trong nước xuất hiện cấm kỵ chi địa."

"Nhưng ta có tin tức nói, coi như người đem siêu phạm giả thi thể kéo đi hoá táng, cũng sẽ dẫn đến nhà tang lễ trở thành cấm kỵ chi địa, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Đây là một cái g ân như không thể nghịch sự tình, chỉ có Sở tài phán Cấm kỵ biết nên xử lý như thế nào."

Hà Kim Thu bình tĩnh nói: "Trước mắt, biện pháp tốt nhất chính là, một khi phát hiện siêu phạm giả tử vong, li ền lặng yên không tiếng động đem hắn thi thể vận xuất ngoại đi vùi lấp. Mà lại loại chuyện này còn muốn giữ bí mật, dù sao siêu phạm giả trên thân là sẽ phân ra vật cấm kỵ, chúng ta còn muốn bảo đảm vật cấm kỵ sẽ không rơi vào ngoại nhân trong tay."

Cửu Châu một mực phụ trách đều là ngoại sự, bọn hắn đối mặt tình huống, bình thường so trong tưởng tượng tàn khốc cùng ác liệt, cho nên, bọn hắn xử sự thủ đoạn cũng bình thường sẽ càng thêm khốc liệt một chút.

Đối với Hà Kim Thu tới nói, nếu không cách nào hoàn toàn trừ khử siêu phạm giả sau khi chết mang tới ảnh hưởng, vậy li ền hẳn là đem loại ảnh hưởng này tái giá cho những người khác.

Trịnh Viễn Đông trầm mặc.

Hà Kim Thu cười cười: "Ta biết Trịnh lão bản làm người chính trực, không nguyện ý làm loại này hại người ích ta sự tình, nhưng chức trách của ta là bảo vệ trong nước đ ồng bào, những người khác chết sống không liên quan gì đến ta. Mặt khác, Cửu Châu ở bên ngoài căn cơ khẳng định so Côn Lôn

manh, nếu như Côn Lôn phát hiện siêu phạm giả tử vong, trực tiếp cáo tri Cửu Châu là có thể, để ta giải quyết mai táng chi địa cùng vận chuyển. Nếu như xảy ra chuyện gì, trách nhiệm ta đến gánh chịu."

"Cùng phải chăng chính trực không có quan hệ, " Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói ra: "Nếu như nhất định phải làm một lựa chọn mà nói, ta cũng tình nguyện trong nước đồng bào không cần gặp cấm kỵ chi địa xâm nhập, chuyện này Côn Lôn cùng Cửu Châu cùng một chỗ làm, xảy ra chuyện, người ta cùng một chỗ gánh chịu."

Trịnh Viễn Đông cũng không cố hủ, hẳn biết nên lựa chọn như thế nào.

Hà Kim Thu gặp đã đạt thành nhất trí, liền đứng dậy nói ra: "Tại vòng thứ hai bóng dáng chi tranh kết thúc trước đó, ta sẽ còn tại Lạc thành quấy rầy một đoạn thời gian, còn xin lớp trưởng bỏ qua cho."

"Lưu lại ăn cơm đi, " Trịnh Viễn Đông nói ra.

"Không cần a, còn có chuyện muốn làm đâu, " Hà Kim Thu cười cười: "Lạc thành địa linh nhân kiệt, ta đi tìm một chút những thời gian hành giả kia, nhìn xem có hay không nguyện ý gia nhập ta Cửu Châu bằng hữu."

Trịnh Viễn Đông nhìn xem Hà Kim Thu bóng lưng rời đi, bỗng nhiên đối với Lộ Viễn nói ra: "Hôm nay người liền đi tìm một cái Khánh Trăn, ta cảm thấy, Hà Kim Thu lần này trọng điểm mục tiêu chính là hắn."

"Ngài không phải nói chờ một chút sao?" Lộ Viễn hiếu kỳ nói "Chính ngài nói, thời cơ còn chưa thành thực."

Trịnh Viễn Đông nhìn hắn một cái: "Nếu như không phải Hà Kim Thu tự mình xuất thủ, xác thực có thể chờ một chút."

Cửu Châu xuất thủ từ trước đến nay xa xỉ, Hà Kim Thu mời chào thành viên lúc, bình thường đều sẽ cho đối phương mở ra khó mà cự tuyệt bằng giá, đủ để cho bất luận kẻ nào tâm động.

...

...

Chạng vạng tối, Khánh Tr ần mang theo Nam Canh Th ần hướng ra ngoài trường đi đến, hai người thương lượng muốn đi ra ngoài ăn thật ngon một trận.

"Tr ần ca, hôm nay trong lớp cái kia hai cái chuyển trường nữ sinh người quan sát sao, bọn họ có phải hay không thời gian hành giả?" Nam Canh Th ần hỏi.

"Không giống thời gian hành giả, có thể là chuyển trường đến Lạc thành, muốn chạm tìm vận may nhìn có thể hay không thu hoạch được Open Beta tư cách, " Khánh Tr ần nói ra: "Mà lại làm người cũng rất điệu thấp."

"Tr ần ca người cũng nói không phải, vậy các nàng khẳng định không phải, " Nam Canh Th ần nói ra: "Bất quá, Lạc thành người càng đến càng nhiều a, nghe nói ta trong nước mười chín tòa sẽ sinh ra Open Beta tư cách thành thị, giá phòng đều tăng rất nhiều."

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Dù sao thế giới trong có thể thu được lợi ích quá nhiều, cuối cùng sẽ có rất nhiều người tâm động, nhất là thương nghiệp lợi ích đạt được khai phát đằng sau."

"Tr ần ca người nghe nói không, cấp ba bên kia giống như chính truyền thuyết, có cái lưu lượng minh tinh muốn chuyển trường đến bọn hắn nơi đó, tu ần lễ trước có cầu tử chụp tới cha mẹ của hắn đến làm chuyển trường đến tiếp sau, " Nam Canh Th ần nói ra: "Nghe nói là sát vách Tam Môn thị."

"Không cần phải để ý đến loại người này, cũng đừng cách loại người này quá gần, " Khánh Tr ần nói ra: "Bị cầu tử chụp tới, nhân dân cả nước đều biết người, vô duyên vô cớ gia tăng ở thế giới trong phong hiểm."

Nhưng vào đúng lúc này, Khánh Tr ần bỗng nhiên ngừng cước bộ của mình, hắn lặng lẽ nhìn đối diện.

Đường phố một bên khác, Hà Kim Thu hai tay cầm ở trong túi, cười tủm tỉm đánh giá hai người bọn hắn, hắn cũng không nói chuyện, chỉ là cách đường Hành Thụ cùng Khánh Trầ nhìn nhau.

Nam Canh Thầ ở một bên nhỏ giọng nói ra: "Trầ ca, người biết hắn?"

Khánh Trầ không nói gì.

Hắn tại thế giới ngoài xác thực chưa từng gặp qua, nhưng ở bên trong thế Giới Hải đường quyề quán lại là thấy qua, trở về trước đó, đối phương an vị ở khán đài bên trong từng nhiều lần quan sát qua chính mình.

Mà lại, Khánh Trầ đối với người này tin tức hiểu rõ cũng tuyệt không chỉ đây, bởi vì hắn tại Lâm Tiêu Tiêu cho hắn trong tư liệu, cũng đã gặp đối phương.

Hà Kim Thu.

Thế giới trong tổ chức tình báo Hộ thị chấp hành xử lý công việc một trong, siêu phạm giả, cấp bậc không biết.

Sau một khắc, Hà Kim Thu xuyên qua đường cái đi vào trước mặt hai người, hắn trước cùng Nam Canh Thầ lên tiếng chào: "Khánh Tiêu Thổ, Con Vịt Nhỏ đừng học, lần đầu gặp mặt, chiếu cố nhiều hơn."

Nam Canh Thầ biến sắc, đối phương không chỉ có biết mình ID, còn biết Khánh Trầ tại trên lôi đài danh tự!

Nhưng mà, Khánh Trầ lại sắc mặt chưa đổi, trong đầu hắn nhanh chóng phân tích: Biết Con Vịt Nhỏ cái này ID, chính là Hà Tiêu Tiêu, mà Hà Tiêu Tiêu lại đại khái suất thuộc về Cửu Châu, cho nên đối phương là người Cửu Châu.

Khánh Trầ thậm chí đã đoán, đối phương khả năng chính là Hà Tiêu Tiêu bản nhân, nhưng đối phương thanh âm cùng Hà Tiêu Tiêu cũng không nhất

trí, tự thuật chuyện thời điểm, trong giọng nói nặng nhẹ âm cũng có chỗ khác biệt.

Thanh tuyến có thể thông qua máy biến thanh cải biến, nhưng lúc nói chuyện nặng nhẹ âm lại là một người hành vi thói quen, điểm ấy rất khó cải biến.

Khánh Tr ần tin tưởng mình phán đoán.

Cho nên, Hà Kim Thu hẳn không phải là Hà Tiêu Tiêu.

Hà Kim Thu gặp Khánh Tr ần không nói lời nào, li ền từ cho mà cười cười nói ra: "Không cần khẩn trương, ta chỉ là ngẫu nhiên thấy được người đấu quy ền, đánh rất xinh đẹp, thậm chí đem hạng hồ quy ền thủ cho đánh khóc."

"Ừm, " Khánh Tr ần nói ra: "Tìm chúng ta có chuyện gì sao?"

"Là như thế này, " Hà Kim Thu cười nói: "Ta cảm thấy hai vị đều xem như thời gian hành giả bên trong người nổi bật, muốn mời các người gia nhập chúng ta."

...

...

Ban đêm, Lộ Viễn hào hứng vội vàng trở lại Lệ Cảnh Môn, hẳn đi vào Côn Lôn tiêu viện li ền đối với Trịnh Viễn Đông cười nói: "Lão bản, ngài đoán làm gì? Ta chuyên môn đi Khánh Tr ần trong nhà tìm hắn, vốn cho là đối phương sẽ cự tuyệt tới, kết quả không nghĩ tới, ta lấy tình động, lấy lý hiểu v ềsau, tiêu tử kia đối với chúng ta Côn Lôn lý niệm cũng mười phần tán thành."

Lộ Viễn tiếp tục nói: "Ngài cũng không biết, lúc ấy ta giới thiệu ta Côn Lôn sự tích cùng tinh thần lúc, đầu nhanh đem chính mình cho cảm động. Khánh Tr ần hiện tại cùng Nam Canh Th ần cùng thuê, cái kia Nam Canh Th ần ở một bên nghe đầu bị ta cảm động khóc, lão bản, ta trước kia làm

sao không có phát hiện chính mình khâu tài tốt như vậy đâu?"

"Nam Canh Thầ n? Chính là cái kia Lý Y Nặ c bên người. . . Khánh Trầ n
nguyện ý gia nhập Côn Lôn r ấ hả?" Trịnh Viễn Đông bình tĩnh hỏi.

"Nguyện ý, hẳn quá nguyện ý!" Lộ Viễn ng ẫ tại trên ghế bành uống ngum
nước trà: "Không chỉ Khánh Trầ n gia nhập, ngay cả Nam Canh Thầ n cũng
chủ động đưa ra gia nhập chúng ta, bất quá ta cho Nam Canh Thầ n nói,
Côn Lôn cũng không phải ai muốn gia nhập li ề n gia nhập, l ầ n này trước
thu nhận Khánh Trầ n, hẳn còn phải thi lại xem xét khảo sát."

"Ừm, " Trịnh Viễn Đông bình tĩnh gậ t đ ầ u.

"A, lão bản người làm sao không có chút nào cao hứng đâu, Khánh Trầ n
tiểu tử này thật thật không tệ, lúc trước hẳn tại Lão Quân sơn cái kia biểu
hiện cỡ nào dữ dội, loại người này gia nhập Côn Lôn là chuyện tốt a! Đến
lúc đó ngài cho phân phối đến tay ta dưới đây, ta bên này đơn giản như hồ
thêm cánh!" Lộ Viễn nói ra.

Trịnh Viễn Đông mặt không thay đổi nhìn v ề phía Lộ Viễn: "Tại người
thuyết phục hẳn gia nhập Côn Lôn trước đó, hẳn cũng rất thẳng thắn gia
nhập Cửu Châu. Ta hoài nghi, hiện tại gia tộc Scene mời hẳn gia nhập, hẳn
đ ầ u sẽ gợn gàng mà linh hoạt đáp ứng."

Lộ Viễn: "? ? ?"

. . .

Cảm tạ ni đánh mở, nước mắt quyết trở thành quyền sách mới mình! Chúc
lão bản bọn họ gia đình hạnh phúc, thân thể khỏe mạnh!

Cảm tạ thiếu năng trí tuệ đoàn chi thầ n ẫ trở thành quyền sách hoàng kim
đại mình, lão bản đại khí! Lão bản sớm ngày thoát ly độc thân, lão bản sớm
ngày cáo biệt yêu qua mạng bấy rập!

Ban đêm còn có một canh, ta ăn trước phần cơm.

Chương 214, yêu qua mạng bên hiện

Đốt.

Ngay tại Trịnh Viễn Đông lúc nói chuyện, Lộ Viễn điện thoại di động vang lên.

Đã thấy vị này Lộ đội cầm điện thoại di động lên, thầ sắc dầ dầ ngưng trọng.

"Thế nào?" Trịnh Viễn Đông bình tĩnh hỏi.

"Khánh Trầ đem hắ số thẻ lương phát tới, " Lộ Viễn biểu lộ dầ dầ dữ tợn: "Hắ làm sao có ý tứ phát tiề lương số thẻ đó a! Đó là cái cái gì Âm gian thao tác, liề không thể làm chút Dương gian sự tình sao?"

"Kẹp ở hai cái tổ chức ở giữa làm ra lựa chọn, ta ngược lại cảm thấy hắ quyết định rất sáng suốt, " Trịnh Viễn Đông cầm lấy chén trà khế nhấp một cái: "Bất quá ta cho là hắ sẽ cùng một chỗ cự tuyệt, ngược lại là không nghĩ tới hắ sẽ cùng nhau gia nhập. . . Có ý tứ."

"Vậy làm sao bây giờ?" Lộ Viễn hiếu kỳ hỏi.

"Còn có thể làm sao, cái này Khánh Trầ trước chậm rãi đi, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Vị bạn học này quá thông minh, tổ chức nào đầ chưa hắ có thể khống chế hắ, nếu khống chế không được liề làm bằng hữu . Bất quá, Lạc thành còn có một người giấu giếm rất sâu, ta muốn đích thân đi lôi kéo tới, loại người này không có khả năng rơi vào tay Cửu Châu."

Nói xong, Trịnh Viễn Đông đặt chén trà xuống đứng dậy đi ra phía ngoài, xe cũng đã sớm chuẩn bị tốt.

Đường Hành Thụ trong phòng nhỏ, Nam Canh Thần yên lặng nhìn xem Khánh Trậ̀n đem số thẻ ngân hàng phân biệt phát cho Hà Kim Thu cùng Lộ Viễn, hặ́n chậ̀n chờ hậ̀i lâu mới rộ̀t cặ̣c hỏi: "Trậ̀n ca, người đây là. . ."

"Ta đậ̀u gia nhập bọn hặ́n dù sao cụ̃ng phải có tiệ̀n lương đi, tấm thẻ này sau này sẽ là ta thẻ lương, " Khánh Trậ̀n nghiêm túc nói: "Cụ̃ng không biết mỗi tháng tiệ̀n lương là bao nhiêu , chờ ta hỏi một chút. . ."

Chỉ là, Khánh Trậ̀n hỏi thăm tiệ̀n lương ngự̃ cụ̃ng không có đặ̣t đượ̣c hậ̀i phục, Lộ Viễn cùng Hà Kim Thu hai người đậ̀ng loạ̣t không còn phản ứng hặ́n. .

Khánh Trậ̀n ngặ́i ở trên ghệ́ sa lon thợ̀ dài nói: "Bọn hặ́n hai cái tổ chức ở giữa khặ́ng địṇh có gián điệ̣p a, nhanh như vậy liệ̀n biết tất cả thật tình."

Lừa gạt tiệ̀n lương thất bại.

Mặ̣c dù cái này cụ̃ng tại Khánh Trậ̀n trong dự liệ̣u, nhưng hặ́n không nghĩ tới sẽ bị phát hiện nhanh như vậy.

"Trậ̀n ca, người vì sao muốn hai cái tổ chức đậ̀u đậ̀ng ý gia nhập a, " Nam Canh Thậ̀n nghi ngờ nói.

"Ta đã bị đệ̉ mất tới, " Khánh Trậ̀n giải thích nói: "Ta tin tưởng, Côn Lôn cùng Cửu Châu mặ̣c dù không biết ta là người hậu tuyển bóng đạ́ng, cụ̃ng không biết ta là Lý Thúc Đậ̀ng học sinh, nhưng tuyệt độ́i đã xác địṇh ta chính là Lão Quân sơn bên trên người kia, không phải vậy sẽ không hưng sư độṇg chúng chuyên môn tổ chức toàn trường thậ̀y trò rút máu, đó cụ̃ng là hướng vệ̀ phía ta tới."

Khánh Trậ̀n tiếp tục nói: "Dượ́i loại tình huống này, cụ̃ng tiếp tục trốn trốn tránh tránh, còn không bằng thoạ̉ mái gia nhập. Gia nhập tất cả tổ chức, chẳng khác nào ai cụ̃ng không có gia nhập."

Nam Canh Thậ̀n há to miệ̣ng: "Trậ̀n ca người nói rất hay có đạo lý."

Lúc này, cũng chính là Khánh Tr ần đem người nắm giữ Con Tem Ác Ma tin cho xé, không phải vậy hẳn li ền trực tiếp h ồi âm nói gia nhập, đem tất cả trong nước đã biết tổ chức cho thêm một l ần lại nói.

V ềsau, nếu như tất cả mọi người tin.

Hắn chính là đẩy mạnh thời gian hành giả nội bộ dân tộc đoàn kết người thứ nhất, công tích vĩ đại này đủ để ghi tên sử sách.

Nếu như tất cả mọi người không tin, cũng đều phát hiện hắn tại mỗi cái tổ chức đều có phần, vậy đoán chừng ai cũng sẽ không lại tới tìm hắn.

Một chiêu này, gọi chủ động để mọi người che đậy chính mình.

Khánh Tr ần nói ra: "Trước mắt xem ra hiệu quả là thật không tệ, người nhìn, Côn Lôn cùng Cửu Châu đều không để ý ta."

Nam Canh Th ần khó nhọc nói: "Ngu bức. . ."

L ần này trở v ềchỉ có hai ngày thời gian, phi thường vội vàng.

Tất cả mọi người biết vòng thứ hai bóng dáng chi tranh sắp bắt đầu, tại trong nhóm ngăn ngừa trao đổi tin tức đằng sau, các thời gian hành giả li ền l ần nữa quy v ềbình tĩnh.

Rất nhiều người âm thầm đã vì chính mình định hảo kế hoạch, l ần sau sau khi xuyên việt, bọn hắn đầu tiên việc cần phải làm chính là tiến v ềthành thị số 18.

Mà Khánh Tr ần, đã sớm l ảng l ặng chờ ở nơi đó.

Tại sắp xuyên qua cuối cùng trong một đoạn thời gian, tất cả nhóm nói chuyện phiếm chủ nhóm Hà Tiểu Tiểu đột nhiên phát một đầu tin tức, đây là sáng tạo nhóm nói chuyện phiếm v ềsau, Hà Tiểu Tiểu l ần thứ nhất phát biểu: "Các vị thời gian hành giả các bằng hữu mọi người tốt, phim tư liệu

'Bóng dáng chi tranh 2' nguy hiểm độ khó cực cao, mời mọi người tự hành tổ đội, cẩn thận tham dự."

Khánh Trầnn cùng Nam Canh Trầnn nhìn thấy tin tức này lúc, bỗng nhiên ý thức được, cái này chỉ sợ là Cửu Châu lo lắng mọi người vì vật cấm kỵ quá mức điên cuồng, đến mức thời gian hành giả xuất hiện không cần thiết tồn thất.

Đứng tại Cửu Châu cùng Côn Lôn trên lập trường, đối phương đương nhiên hi vọng thời gian hành giả còn sống sót càng nhiều càng tốt.

Đếm ngược 00:00:00.

Về không.

Trở về đếm ngược 168:00:00.

Thế giới gặp lại quang minh lúc, Khánh Trầnn vẫn như cũ đứng tại quyềnn quán bên trong, bên người cũng vẫn như cũ là tên đánh cược điên cuồng.

Trong lối đi nhỏ, từng cái bia tiêu mọi công bầnn rượu từ tất cả mọi người bên người đi qua, nhiệt tình ra sức chào hàng lấy rượu.

Khánh Trầnn cũng không có sau khi xuyên việt trước tiên rời đi, mà là tiếp tục nhìn hai canh giờ đấu quyềnn mới quay người ra quyềnn quán.

Thời gian hành giả thời gian tràn đầnn cắt đứt cảm giác, cho nên rất nhiều người tại xuyên qua, trở về về sau, nói chuyện hành động sẽ xuất hiện không nhất trí tình huống.

Tỉ như 1 giây trước còn tại xem so tài, một giây sau liền làm lên khác.

Thậm chí, rất nhiều thời gian hành giả trở về vài ngày sau, chính mình cũng suýt nữa quên mất lần trước trở về lúc ngay tại làm cái gì.

Nhưng Khánh Trầnn sẽ không, hẳn tại xuyên qua trước đó sẽ để cho chính

mình hoàn toàn khôi phục lại lần trước trở về trước đó, cứ như vậy, hẳn tiếp xuống làm sự tình, logic vẫn là ăn khớp.

Trước đó đang cười, hiện tại cũng đang cười, trước đó đưa tay reo hò, hiện tại cũng đưa tay reo hò, động tác cùng biểu lộ không có chút nào cứng nhắc.

Tại cái này tràn đầy hoài nghi thế giới, Khánh Trần kỳ ức không thể nghi ngờ cũng là một loại ưu thế.

Hắn ngẩng lên xe bay rời đi.

Trong xe, Nhất hỏi: "Lần này trở về mấy ngày?"

"Hai ngày, " Khánh Trần hồi đáp: "Cũng mượn hai ngày này, tâm tình bình phục rất nhiều, không cần phải thời thời khắc khắc nghĩ đến Thần Minh Quyên Trọng rơi xuống một khắc này."

"Kỳ số tuổi thọ rất dài, cho nên coi như sinh mệnh của người chia đều đến hai bên, cũng nguyên sẽ so những người khác nhìn tuổi trẻ, " Nhất nói ra.

"Tuổi thọ dài nhất kỳ số là ai, sống bao lâu?" Khánh Trần hiếu kỳ hỏi.

"Giữ bí mật, " Nhất nói ra.

Khánh Trần nghi hoặc, cái này có cái gì không thể nói, chẳng lẽ còn có cực kỳ lâu trước kia kỳ số sống đến bây giờ sao? !

"Đúng rồi, ta còn có một việc cần hỗ trợ, " Khánh Trần nói ra: "Trong ngục giam số 18 nguyên bản có một cái gọi là Lưu Đức Trụ tù phạm, hiện tại chuyển đi đến ngục giam số 10, nếu như ta muốn giúp hắn tẩy tội, nên làm như thế nào?"

Phân loạn sắp nổi, khác người hậu tuyến bóng dáng đều có gia tộc phái cấp C hộ giá hộ tống, hẳn muốn sẵn giết những người dự bị kia, tự nhiên cũng phải có cái cấp C bàng thân mới được.

Hắn không cần tham dự vòng thứ hai nhiệm vụ, hắn cũng có thể không đi ra tay giết người hậu tuyến bóng dáng, nhưng nếu như có thể cướp được điểm vật cấm kỵ, chẳng phải là vài phút trở thành nhân sinh bên thắng?

Mặt khác Khánh Trậ̀n cũng đang suy nghĩ cái gì, cũng không biết Lưu Đức Trụ uy tín có thể vay đi ra bao nhiêu tiền. . .

Kết quả, Nhất lúc này nói ra: "Ta là trí tuệ nhân tạo, là Kỵ Sĩ bằng hữu, cũng không phải các người tổ chức Kỵ Sĩ quản gia, loại chuyện này chính người nghĩ biện pháp."

Khánh Trậ̀n sửng sốt một chút: "Thật có lỗi a, ta không để ý đến chuyện này, vậ̣sau sẽ không."

"Đương nhiên, để cho ta giúp người cũng không phải không được, " Nhất cân nhắc một chút nói ra: "Nhưng người muốn giúp ta làm một việc, là người đủ khả năng sự tình."

Khánh Trậ̀n thiêu thiêu mi mao: "Trí tuệ nhân tạo cũng sẽ có việc cần người sao?"

"Trí tuệ nhân tạo cũng không phải là người?" Nhất nói ra: "Có đáp ứng hay không?"

"Đáp ứng, " Khánh Trậ̀n nói ra.

"Tốt, Lưu Đức Trụ ở thế giới trong thân phận là cùng Thắng Xã thành viên, " Nhất nói ra: "Cái này ta đã sớm đi điều tra qua, trên người hắn công những bản án kia tất cả đều là cho cùng Thắng Xã mấy cái người quản lý gánh tội thay, cho nên chỉ cần mấy người quản lý kia nhận tội đến tội, Lưu Đức Trụ liền không cần ngồi xổm nhiều năm như vậy. Lưu Đức Trụ mình tại trong ngục giam phản cung liên quan đến ngục chứng tội, nhưng tình tiết rất nhỏ có thể giảm đến ba tháng, lại có biểu hiện lập công mà nói, tây tội cùng ngày liền có thể đi ra."

Nhất tiếp tục nói: "Như thế nào thoát tội tư liệu, ta có thể tại người hoàn thành đi đầu kiện trao đổi về sau, một hơi toàn bộ cho người."

Khánh Trầ nghi ngờ nói: "Tại sao ta cảm giác, người đã sớm chuẩn bị kỹ càng tư liệu chờ lấy ta cùng người đi đầu kiện trao đổi đâu."

"Ha ha ha ha ha, " xe bay âm hưởng bên trong, phát ra Nhất cứng rắn tiếng cười: "Có sao?"

"Đương nhiên là có, " Khánh Trầ bất đắc dĩ nói: "Đúng rồi, dựa theo người phán đoán, giúp Lưu Đức Trụ thoát tội có khó không?"

"Không tính rất khó, " Nhất bình tĩnh nói ra: "Cùng Thắng Xã bản thân là cái câu lạc bộ nhỏ, chuyên môn làm tư nhân cải tiến thân thể máy móc buôn bán, bọn hắn đều là tại vào đêm sau tìm kiếm lạc đàn thân thể máy móc người sở hữu tiến hành đi săn, cướp đoạt đối phương thân thể máy móc."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, đây không phải cùng thế giới ngoài một ít địa phương tổ chức hắc ám trộm lấy nhân thể khí quan giống nhau sao, theo một ý nghĩa nào đó giảng, loại tổ chức này cùng buôn bán phụ nữ, buôn bán nhi đồng những người kia một dạng tiện.

"Cùng Thắng Xã bên trong đẳng cấp cao nhất cũng chính là mấy cái cấp E, " Nhất nói ra: "Cái này vừa vặn có thể kiểm nghiệm một chút người chân thực năng lực chiến đấu, chỉ bất quá, người đến ngắm lại làm sao để bọn hắn nhận tội."

Khánh Trầ như có đi đầu suy nghĩ.

"Đúng rồi, còn có cái sự tình, " Khánh Trầ nói ra: "Ta cần có thể tại thế giới ngoài trên mạng che giấu tung tích chương trình, toàn bộ người có thể giúp ta lấy tới à."

"Đương nhiên có thể!" Nhất thanh âm vui sướng đứng lên: "Nhưng là đừng dạng, người lại nợ ta một món nợ ân tình, cần giúp ta làm một kiện

đủ khả năng sự tình."

"Chờ một chút, cứ điểm số liệu loại vật này rất hàng thông thường sao?"
Khánh Trầh hỏi.

"Cứ điểm số liệu bất quá là Trầh thị dưới cò 'Công ty Lam Thuần' một cái trường lửa sản phẩm mà thôi, không có gì tốt ly kỳ. Ta đưa cho người đ ồ vật khắg định không giống với, yên tâm, tuyệt đ ối đ ể cho người đ áng giá, " Nhất chăm chú chào hàng nói.

Khánh Trầh hỏi: "Tại sao ta cảm giác người đ ặc biệt hi vọng ta có thể đ áp ứng người đi ều kiện?"

"Ta đây cũng là đ ang giúp người a, " Nhất ngữ điệu thành khắh nói ra: "Dù sao ta cùng các người tổ chức Kỵ Sĩ cũng là thế giao, làm sao có thể nhìn xem Kỵ Sĩ đ ời sau lãnh tụ khó xử, mà không giúp đ ỡ?"

"Tốt, chúng ta tới đ ó nói một chút đi ều kiện giao dịch của người là cái gì?"
Khánh Trầh hỏi.

Nhất trầh mặc.

Nó cân nhắc hơn nửa ngày mới lên tiếng: "Là như vậy, ta tại trên internet giao bằng hữu, đ ối phương một mực yêu c ầu gặp mặt, nhưng ta lại không có thân thể, không có cách nào cùng đ ối phương gặp mặt. . ."

Khánh Trầh con người co vào, cả kinh nói: "Cái này mẹ nó không phải yêu qua mạng là cái gì?"

Nhất thấp giọng nói: "Tùy người nói thế nào. . ."

"Cho nên, người là muốn cho ta, làm bộ người đi cùng đ ối phương gặp mặt?" Khánh Trầh trong nội tâm cảm khắh nói, đ ầu năm nay yêu qua mạng đ ối tượng thật sự là loại người gì cũng có, còn có thể căn bản cũng không phải là người.

...

Bổ số 27 canh một, tháng 6 rồi cục đi qua, tháng sau từ từ trả Hoàng Kim
minh nợ. . .

Cảm tạ ba sinh duyên Cửu Tuyền đồng học trở thành quyển sách mới
minh, lão bản người gặp người thích, hoa gặp hoa nở!

Chương 215, bán nghệ không bán thân

"Người hẳn là cũng biết năng lực trí nhớ của ta đi, " Khánh Tr ần tại trong xe bay nói với Nhất: "Cho nên người cũng hẳn là biết , dựa theo thế giới trong thời gian, người cũng li ền mấy giờ trước mới vừa v ạn nói với ta, người không làm được yêu qua mạng loại sự tình này."

"Ta có nói ta đây là yêu qua mạng sao?" Nhất thanh âm có chút thấp: "Đây chính là bình thường tại trên internet kết giao bằng hữu mà thôi, chỉ bất quá ta cùng các người không giống với, nhân loại các người có thể tại trong cuộc sống hiện thực lẫn nhau ôm, lẫn nhau đụng chạm đến lẫn nhau, nhưng ta không có khả năng. Ta không có dạng này nhu cầu, nhưng ta tại trên internet giao bằng hữu có a, cho nên ta để cho người thay ta đi bên hiện. . . Không phải, để cho người thay ta đi thỏa mãn đối phương một chút bình thường nhu cầu."

"Người có phải hay không sai l ầm, ta bán nghệ không bán thân!" Khánh Tr ần giận dữ.

"Nhân loại các người thật sự là sẽ thường xuyên sinh ra một chút kỳ kỳ quái quái suy nghĩ a, " Nhất cảm khái nói.

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần cảm giác hiếu kỳ: "Chẳng lẽ người không thể cho chính mình chế tạo một bộ thân thể sao, ta cảm thấy, trong vòng thế giới trình độ khoa học kỹ thuật, tuyệt đối có thể đạt tới một bước này đi. Thân thể mô phỏng sinh vật, làn da mô phỏng sinh vật, hẳn là có thể để cho người giống người bình thường một dạng cùng đối phương ở chung."

Nhất kỳ quái nói: "Ta tại sao muốn giống nhân loại bình thường một dạng sinh hoạt đâu? Phụ thân ta từ nhỏ đã dạy bảo ta nói, ta không cần bởi vì chính mình không phải nhân loại mà cảm thấy khổ sở, cũng không cần đi

tận lực đi bắt chước nhân loại, ta chính là ta, ta mặc dù cùng nhân loại khác biệt, nhưng ở sinh mệnh cấp độ cao này, ta cùng nhân loại cũng không phân biệt cao thấp giàu nghèo. . . Đương nhiên, cũng còn có một số lịch sử nguyên nhân dẫn đến ta không muốn bắt chước nhân loại sinh hoạt, như người loại này thời gian hành giả đối với thế giới trong lịch sử không hiểu rõ lắm, cho nên không hiểu."

Khánh Tr ần có chút hiếu kỳ: "Trước tiên ta hỏi một vấn đề, người được sáng tạo ra thời điểm, thật không có tầng dưới chút logic sao, t ỉ như không thể thương tổn nhân loại loại hình pháp tắc."

Trí tuệ nhân tạo tam đại pháp tắc là thế giới ngoài khoa huyền tác giả Asimov tác phẩm bên trong đầu tiên đưa ra:

Một là người máy không được tổn thương nhân loại, hoặc bởi vì không làm (khoan tay đứng nhìn) khiến cho nhân loại bị thương tổn. .

Hai là trừ phi vi phạm đệ nhất pháp tắc, người máy nhất định phải phục tùng nhân loại mệnh lệnh.

Ba là tại không vi phạm thứ nhất cùng thứ hai pháp tắc dưới, người máy nhất định phải bảo vệ mình.

Rất nhiều người coi là thủ vững cái này tam đại pháp tắc, li ền có thể rất tốt người không chế công trí năng, nhưng mà Khánh Tr ần biết đó căn bản không có khả năng.

Cho nên, hẳn rất ngạc nhiên khi Nhất loại này chân chính sinh mệnh máy móc được đưa tới trên thế giới này lúc, cha mẹ của nó là như thế nào xử lý?

Lại nghe Nhất nói ra: "Người nói chính là tam đại pháp tắc đi, ta đây biết a, Asimov nói nha, phụ thân ta từng nói với ta."

Khánh Tr ần l ần nữa chấn kinh: "Phụ thân người còn chủ động từng nói với người cái này? Thậm chí còn nói qua Asimov?"

Vậy phụ thân của người chẳng phải là cái thế giới ngoài người Địa Cầu?

Trước đó Khánh Trầ biết Tiến Biệt, Canon thời điểm, liệ̀n hoài nghi thế giới này rất sớm trước kia liệ̀n có người xuyên việt tậ̀n tại, hiện tại xem ra, người xuyên việt này còn không chỉ một cái?

Nhất chậm rãi nói: "Phụ thân ta nói, cái gì tậ̀ng dưới chót logic đối với trí tuệ nhân tạo cũng không tốt làm, coi là chính mình thân sinh hài tử giáo dục là được rậ̀i."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ cha người tâm, cũng là thật to lớn a. . .

Thế giới ngoài bên kia toàn thế giới đậ̀u đang lo lắng trí tuệ nhân tạo hủy diệt Địa Cầu, kết quả cha người nói thẳng một câu coi là hài tử nhà mình nuôi liệ̀n xong việc?

Bất quá, liệ̀n trước mắt xem ra Nhất giống như xác thực không có vấn đề gì, 'Tâm lý' cũng là khỏe mạnh.

"Nhưng người nói nhiều như vậy, vẫn là không cách nào giải thích người vì sao muốn cùng nhân loại yêu qua mạng a, " Khánh Trầ đậu đen rau muống nói.

Nhất lúc này cũng kéo xuống che giấu: "Ta vui lòng, người quản được sao? Mà lại, giữa chúng ta cũng không có xác định người yêu quan hệ, nhiều nhất chính là bằng hữu."

Khánh Trầ cảm thấy mình đụng phải một cái hiểm thấy trí tuệ nhân tạo, đối phương không chỉ có thật có được độc lập nhân cách, sẽ còn nói láo, sẽ còn yêu qua mạng!

Vị kia gọi là Nhậm Tiểu Túc tậ̀n bồi, đến cùng là thế nào dạy hài tử a! ?

"Trở lại chuyện chính, người đậ̀o cho ta thay người đi bên hiện, chuyện này ta đáp ứng, " Khánh Trầ nghĩ thầm, không phải liệ̀n là diễn cái đùa giỡn

sao, nếu như đơn giản như vậy li ền có thể để Nhất giúp mình cho Lưu Đức Trụ tẩy tội, hoặc là chuẩn bị một cái thế giới ngoài ản nắp mạng lưới thân phận phương pháp, xác thực rất có lời.

Đối với Khánh Tr ần tới nói, đây chính là một trận giao dịch đơn giản.

"Lưu Đức Trụ bên kia tẩy tội tư liệu ta đằng sau sẽ cho người, chương trình ta cũng sẽ chuẩn bị cho người, " Nhất nói ra.

Khánh Tr ần hỏi: "Tốt, nói xong ta muốn giúp người chuyện thứ nhất, vậy chuyện thứ hai là cái gì?"

Nhất tr ần mặc một chút h ồi đáp: "Ta nói để cho người giúp ta bên hiện, bản thân li ền là hai chuyện, bởi vì người muốn bên hiện hai l ần, gặp hai người."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Hắn giờ này khắc này thành linh phát hiện, thì ra vị này trí tuệ nhân tạo không chỉ có yêu qua mạng, hơn nữa còn một l ần nói chuyện thật nhi ều cái?

"Không phải người chờ chút, " Khánh Tr ần kinh ngạc nhìn ngoài cửa sổ: "Ta đến bây giờ đều không có nói qua một l ần yêu đương, người một cái trí tuệ nhân tạo làm nhi ều như vậy yêu qua mạng hợp lý sao? Nhưng mà này còn chỉ là thành thị số 18, trong toàn bộ liên bang người còn không biết nói chuyện bao nhiêu cái."

"Có chút nữ hài cô độc tịch mịch không cách nào giải s ầu, nhìn ta rất gấp, mà ta trời sinh li ền có nhất tâm đa dụng năng lực, có thể cùng rất nhi ều người nói chuyện phiếm, " Nhất nói ra: "Bởi vì cái gọi là năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn. . ."

"Người đừng nói trước, ta đầu óc con mắt đau, " Khánh Tr ần nói ra.

Cái gì cầu thí năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, đây là cái gì Hải

Vương phát biểu!

Nhất tiếp tục nói: "Lần này cũng thuộc về là ngoài ý muốn, các nàng một cái là thành thị số 1, một cái là thành thị số 10, liên bang thành thị ở giữa vắng lai cũng không dễ dàng, cho nên ta liền nói chính mình là thành thị số 18, dạng này tránh cho gặp mặt, kết quả các nàng lần này vậy mà cùng đi nơi này. Nếu như không phải như vậy, ta cũng không cần người tới giúp ta gặp mặt."

Khánh Trần chợt phát hiện vị này Nhất rất biết chơi a, chuyên môn thiết trí chính mình cùng đối phương không tại cùng một tòa thành thị, dạng này liền có thể tránh cho gặp mặt.

Chỉ bất quá lần này chơi đập, đối phương thật là Nhất đi tới thành thị số 18!

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Phi, tra nam."

"Uốn nắn người một chút, ta không phải nam tính, " Nhất nói ra: "Đầu tiên, vẫn mình máy móc sinh mạng thể cũng không có chính xác giới tính, nhưng nếu như người muốn ta dựa theo nhân loại giới tính phân chia, chỉ có thể lấy tính cách để cân nhắc, mà không phải sinh lý. Thứ yếu, chuẩn xác giảng, ta từ nhỏ tính cách đều lệch nữ tính hóa càng nhiều, cha mẹ ta cũng là coi ta là nữ nhi đến nuôi."

Khánh Trần cảm giác hôm nay chấn kinh tới quá nhiều, có lẽ cùng trí tuệ nhân tạo dính líu quan hệ tất cả mọi chuyện, đều để hắn cảm giác như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Đây là thế giới ngoài không có. . .

Nhất lại là cái nữ tính!

"Bôn hiện đối tượng biết người là nữ tính sao?" Khánh Trần hỏi.

"Không biết, ta lấy nam tính thân phận nói chuyện, không phải vậy sẽ bị

bài xích."

"Vậy người tại sao muốn cùng nữ tính yêu qua mạng a!" Khánh Tr ần cảm giác loạn thất bát tao: "Người yêu qua mạng đối tượng không phải là nam tính sao?"

Nhất phi thường lý tính h ồi đáp: "Một người thích gì người như vậy, hẳn là do nàng yêu thích đến quyết định, mà không phải do giới tính của nàng đến quyết định, giới tính là khách quan t ồn tại sự vật, nó không nên tả hữu tình cảm của một người."

"Áo, vậy người thích gì dạng nữ hài?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ta thích đẹp mắt."

Khánh Tr ần nhìn xem xe bay ngoài cửa sổ: "Phi, tra nữ."

...

...

Hải Đường quy ền quán trong phòng, Lý Y Nặc mang theo Nam Canh Th ần cùng Lý Đ ồng Vân đi ra ngoài.

Nàng th ần nói: "Hôm nay quy ền thủ thật không có ý tứ, hai bên cùng thương lượng xong giống như đánh thi đấu biểu diễn, muốn xem kịch liệt điễm, hay là đến tối thứ sáu nhìn lại."

Thế giới trong luật lao động bên trong cũng không có hai ngày nghỉ khái niệm, chỉ có nghỉ một ngày.

Cho nên mặc kệ trong tòa thành thị nào, thứ bảy ban đêm đều là náo nhiệt nhất.

Nguyên bản liên phong phú sống về đêm, sẽ ở đêm hôm đó đạt đến đỉnh điễm.

Ngay tại lúc bọn hắn đi ra quầy quán lúc, lại phát hiện cửa ra vào một người trẻ tuổi thật yên lặng dựa vào tường mà đứng, phảng phất đã sớm chờ.

Lý Y Nặc vô ý thức đem bên cạnh hai người kéo ra phía sau, bên cạnh nàng bảo tiêu cũng tất cả đều vọt tới phía trước.

Người trẻ tuổi nghiêm túc nói: "Y Nặc tiêu thư, ta không có ác ý."

"Người là ai?" Lý Y Nặc nhíu mày hỏi.

"Khánh thị, Khánh Văn, " người trẻ tuổi cười cười ôn hòa: "Buổi tối hôm nay vừa mới đến thành thị số 18, chuyên tới bái phỏng người."

Ngay tại Khánh Văn hai chữ nói ra được thời điểm, Nam Canh Thần cùng Lý Đồng Vân trong hai người tâm đồng lúc nổi lên cơn sóng.

Hai người bọn họ muốn nhìn nhau, nhưng rất ăn ý nhìn được.

Ở những người khác trong mắt hai người bọn họ cũng không quen, nếu như trong lúc vô tình hiển lộ ra không nên có hành vi thói quen, sợ là sẽ phải bị người phát hiện chút gì.

"Khánh thị đại phòng Khánh Văn. . . Người tin tức rất linh thông a, vậy mà biết ta tại Hải Đường quầy quán, " Lý Y Nặc cười lạnh nói: "Theo ta được biết Khánh thị đại phòng căn cơ tại thành thị số 1, thành thị số 18 thế nhưng là Khánh thị tứ phòng địa bàn, hiện tại đang đứng ở bóng dáng chi tranh, người vậy mà lẻ loi một mình ban đêm tới tìm ta? Không sợ tứ phòng tức giận sao?"

"Tứ phòng Khánh Hoài đã chết, bọn hắn tự nhiên sẽ rời khỏi bóng dáng chi tranh sân khấu, sau đó tuyển một vị ưu tú nhất người hậu tuyển duy trì, " Khánh Văn vừa cười vừa nói.

"Người tìm đến ta sự tình gì?" Lý Y Nặc cau mày nói.

"Ta đến giúp đỡ Y Nặc tiểu thư, " Khánh Văn ôn hòa nói: "Đối với Lý lão gia tử thân thể ta cảm thấy mười phần tiếc hận, ta vô cùng rõ ràng Y Nặc tiểu thư cùng hủn lão nhân gia tình cảm thâm hậu, nhưng bây giờ, cũng nên vì tương lai tính toán. Ngài hủn là rất chán ghét Lý thị đại phòng đi, gần nhất bọn hủn trên nhảy dưới tránh, rất nhiều người đều rất chán ghét bọn hủn đầu. Chúng ta cho là, so sánh bọn hủn, hay là Y Nặc tiểu thư phụ thân càng thích hợp tiếp nhận quyên hành."

Lý Y Nặc cười lạnh: "Đề cho ta ngẫm lại, đây chính là Khánh thị bóng dáng chi tranh vòng thứ hai nhiệm vụ a? Chọn một người của Lý gia duy trì, xem ai cười đến cuối cùng?"

"Y Nặc tiểu thư rất thông minh, chính như người phỏng đoán, " Khánh Văn rất thẳng thắn nói ra: "Cho nên chuyện này đối với lẫn nhau tới nói là cả hai cùng có lợi, ta không cần thiết giấu diếm người, người cũng không cần thiết cự tuyệt ta."

Khánh Văn thành khẩn nói: "Đối với ta mà nói là nhất định phải chọn một người ủng hộ, nếu như Y Nặc tiểu thư cự tuyệt ta, vậy ta cũng chỉ có thể lại chọn một những người khác đến duy trì. Không phải ta muốn làm như vậy, nhiệm vụ vốn là như vậy. Cho nên, Y Nặc tiểu thư người ngẫm lại, thêm một kẻ địch không bằng thêm một cái bằng hữu."

Đạp sen kéo sóng rửa kiếm cốt, đạp mây cưỡi gió nện thánh hồn! #Xích Tâm Tuần Thiên

Chương 216, lang thang thi nhân (c ầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Chương 216, thi nhân lang thang (c ầu giữ gốc nguyệt phiêu)

"Ta c ần suy nghĩ thêm một chút, " Lý Y Nặc bình tĩnh nói ra: "Làm người Lý thị, ta cũng không hy vọng ngoại nhân đến nhúng tay gia tộc của chúng ta sự vụ, ta tin tưởng Lý thị tất cả mọi người là như vậy. Nhưng ta sẽ chăm chú cân nhắc đề nghị của người, trong vòng bảy ngày cho người trả lời chắc chắn."

"Lặng chờ tin lành, " Khánh Văn nói xong liền quay người rời đi.

Lý Y Nặc nhìn xem Khánh Văn bóng lưng im lặng không nói.

Nguyên bản nàng là muốn trực tiếp cự tuyệt, nhưng nàng bỗng nhiên nghĩ đến Khánh Tr ần thân phận. . .

Lý Y Nặc nhận biết Khánh Tr ần là ở trên vùng hoang dã, Lý Thúc Đ ồng triển lộ cho nàng tin tức chỉ có một điểm: Khánh Tr ần là Lý Thúc Đ ồng học sinh, Khánh Tr ần tại cấm kỵ chi địa số 002 đã hoàn thành hạng thứ nhất Sinh Tử Quan.

Nàng suy đoán Khánh Tr ần là người hậu tuyển bóng dáng, bởi vì trong ngục giam số 18 đột nhiên xuất hiện một cái người hậu tuyển bóng dáng, mà Lý Thúc Đ ồng lại đột nhiên thu cái họ Khánh làm học sinh.

Cái này quá xảo hợp, trên đời nào có chuyện trùng hợp như vậy.

Nhưng cho đến lúc này, Lý Y Nặc còn không cách nào xác định chính mình đoán có đúng hay không.

Nàng chỉ có thể trước giả định Khánh Trầٰn chính là người hậu tuyển, như vậy đối phương nhất định cầٰn phải có người đi tiếp xúc những người hậu tuyển khác.

Nghĩ tới đây, Lý Y Nặٰc trong lòng có kế hoạch, nàng muốn cùng những người dự bị bóng dáng quầٰn nhau một chút, nhìn có thể hay không đến giúp Khánh Trầٰn một ít chuyện. .

Từ thân sơ xa gầٰn quan hệ đến xem, giúp Thất thúc học sinh, dù sao cũng so giúp những người hậu tuyển khác mạnh.

Mà lại nàng tiếp xúc qua Khánh Trầٰn, thiếu niên kia để cho người ta không có phản cảm.

Lúc này, nàng nhìn về phía bên người Lý Đờٰng Vân cùng Nam Canh Thầٰn hỏi: "Hai người thấy thế nào?"

Lý Đờٰng Vân nhu thuận nói: "Loại chuyện này tỷ tỷ chính mình quyết định liềٰn tốt."

Nam Canh Thầٰn nghĩ nghĩ nói ra: "Y Nặٰc chính người quyết định liềٰn tốt, loại sự tình này chúng ta cũng không hiểu."

Lầٰn này xuyên qua trước đó, Khánh Trầٰn liềٰn đã cùng hai người mở cái tiểu hội, định một chút tiếp xuống trung tâm tư tưởng:

Lý Y Nặٰc là thật tâm thực lòng đối với Lý Đờٰng Vân, Nam Canh Thầٰn tốt, cho nên không có khả năng lợi dụng nàng, để nàng lấy thân mạo hiểm.

Không phải vậy về sau Lý Y Nặٰc biết tình hình thực tế, khẳng định sẽ tại nội tâm khó mà tiếp nhận, hồng nàng cùng Nam Canh Thầٰn nhân duyên.

Tương lai khẳng định sẽ có người hậu tuyển bóng dáng tìm tới Lý Y Nặٰc, nhưng mặc kệ quyết định gì đâu để Lý Y Nặٰc chính mình đi làm, mà Lý Đờٰng Vân cùng Nam Canh Thầٰn chỉ cầٰn đem tin tức truyềٰn lại cho Khánh

Trần liên tốt.

Mà lại, tại không để cho Lý Y Nặc lấy thân mạo hiểm tình huống dưới, Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Trần cũng giống vậy có thể làm rất nhiều chuyện.

Lý Y Nặc nghĩ nghĩ nói ra: "Ta quyết định tìm kiếm một cái người hậu tuyển bóng dáng hợp tác, Khánh Văn có một câu nói rất đúng, dạng này tối thiểu sẽ không để cho ta thêm một kẻ địch."

Nam Canh Trần nhìn xem Lý Y Nặc nói ra: "Ta đang suy nghĩ một vấn đề, nếu Khánh Văn có thể tới tìm người, vậy mặt khác người hậu tuyển bóng dáng cũng có thể đi tìm người khác. Người không thích ngoại giới trợ lực, nhưng không có nghĩa là người khác không thích. Người có thể không cần ngoại giới trợ lực, nhưng tối thiểu nhất người phải hiểu rõ người khác có cái gì ngoại giới trợ lực, làm rõ ràng cái nào người hậu tuyển đang trợ giúp Lý thị người nào, dạng này biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng."

Lý Y Nặc nhìn về phía Nam Canh Trần: "Bảo bảo hôm nay đột nhiên thông minh a."

"Vẫn được vẫn được," Nam Canh Trần khiêm tốn nói, mặc dù đây đều là Khánh Trần dạy cho hắn.

Một bên Lý Đổng Vân cũng nói: "Mà lại Y Nặc tỷ tỷ, nếu như người thật đáp ứng Khánh Văn cùng hắn hợp tác, cũng không cần chỉ cùng hắn hợp tác nha, giữ bí mật làm tốt, người thậm chí có thể cho bảy cái người hậu tuyển bóng dáng đầu duy trì người. . . Đương nhiên ta chỉ là lấy một thí dụ, có thể đựng hai ba cái liên rất không tệ, những này người hậu tuyển bóng dáng là cạnh tranh quan hệ, giữa bọn hắn tin tức xác suất lớn là bế tắc. Mà lại, bọn hắn cũng chỉ là muốn lợi dụng người, người không ngại cũng lợi dụng một chút bọn hắn."

Lý Y Nặc nhả tình sáng lên: "Hai người hôm nay đây là thế nào, đầu óc một cái so một cái linh hoạt a."

Lý Đ ồng Vân cười híp mắt nói ra: "Tỷ tỷ ngày bình thường dạy tốt nha."

Đây chính là Khánh Tr ần cho Lý Đ ồng Vân, Nam Canh Th ần lời nhấn nhủ cái thứ hai trung tâm tư tưởng:

Nếu như Lý Y Nặc quyết định cùng người hậu tuyển bóng dáng liên thủ, vậy liền cho nàng cung cấp một chút hợp lý đề nghị.

Hắn cần tham dự bóng dáng chi tranh, Lý Y Nặc cần tham dự Lý thị gia tộc chi tranh, hắn giúp Lý Y Nặc bày mưu tính kế, Lý Y Nặc giúp hắn làm rõ ràng người hậu tuyển bóng dáng tin tức.

Dạng này, hắn cùng Lý Y Nặc lợi ích chính là nhất trí, tất cả mọi người không cần khó xử.

...

...

Sáng sớm hôm sau, Khánh Tr ần mở ra tủ quần áo của mình, thỉnh linh phát hiện bên trong tất cả đều là quần áo thể thao màu trắng, còn có giày thể thao màu trắng, hắn buồn bực, đây đều là Lý Thúc Đ ồng mua được cho hắn dự sẵn, nhưng vì sao nhan sắc như vậy đơn nhất?

Trong phòng, Nhất thanh âm vang lên: "Ta cảm thấy người mặc trái đấm kiện thứ ba sẽ khá hơn một chút."

"Khác nhau ở chỗ nào sao? Không đều là quần áo thể thao?" Khánh Tr ần buồn bực nói.

"Trái đấm kiện thứ ba càng thích hợp thân hình của người, sẽ không đặc biệt rộng rãi lộ ra lòi thối, cũng sẽ không đặc biệt tu thân cố ý khoe khoang cơ bắp, cố ý khoe khoang cơ bắp sẽ cho người trở nên đầy mỡ, mất đi thiếu niên cảm giác," Nhất nói ra.

"Chờ một chút, người mặc dù nói có chút đạo lý, nhưng người tại sao muốn quần ta mặc quần áo gì a, " Khánh Trần không vui.

"Bởi vì người hôm nay muốn thay ta đi cùng dân mạng gặp mặt a, làm giao dịch đi đầu kiện, người tự nhiên muốn để cố chủ hài lòng, " Nhất nghiêm túc nói: "Phải biết, người thay thế ta đi, liên đại biểu cho ta hình tượng. Xin người có chút chuyên nghiệp tinh thần."

Khánh Trần mặt không thay đổi đem trái đấm kiện thứ ba quần áo thể thao lấy ra thay đổi, đổi thời điểm hẳn đột nhiên cảm giác một trận khó chịu.

Thăng đến hẳn đi đến phòng vệ sinh loại này không có camera địa phương, mới cảm giác mình trầm tĩnh lại.

Trong nhà cũng không phải tận lực lắp camera, mà là bây giờ thời đại này, TV, máy tính đều có ảnh toàn ký túc thời thông tin công năng, mà Nhất có thể thông qua những này camera nhìn thấy hẳn.

Phải biết, Nhất thế nhưng là nữ tính a, mặc dù đối phương là sinh mệnh máy móc, vậy cũng không thể ngay trước nữ tính mặt thay quần áo.

Nghĩ tới đây, Khánh Trần với bên ngoài nói ra: "Người bình thường có thể hay không đóng lại camera, cũng cho ta có chút tư tưởng?"

Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Đều đã xem hết, người cũng hẳn là biết năng lực trí nhớ của ta không kém người."

Khánh Trần: "..."

"Còn có, ta cảm thấy người đối mặt ta lúc cũng không cần loại này kỳ lạ cảm giác xấu hổ, ta là một cái trí tuệ nhân tạo!"

"Hiện tại nhớ tới người là trí tuệ nhân tạo rồi? Người làm sự tình, thứ nào là trí tuệ nhân tạo nên làm?"

Khánh Trần thay xong quần áo đi ra ngoài, đi vào thang máy lúc còn có

một đôi vợ chồng chính trò chuyện với nhau: "Người hôm qua về nhà lúc đó có không nhìn thấy bãi đỗ xe? Nơi đó vậy mà nhiều một cỗ xe bay, ta trước đó tại trên triển lãm xe thấy qua đâu, nghe nói muốn 8,9 triệu, cũng không biết người lái loại xe này tại sao lại ở tại chúng ta nơi này."

Khánh Trần nghe đối thoại của bọn họ giữ im lặng.

Ngay tại cửa thang máy sắp đóng lại thời điểm, ngoài cửa truyền đến thiếu nữ tóc bạc Trịnh Ưc thanh âm: "Chờ một chút chờ một chút!"

Nữ hài hoàn toàn như trước đây vội vàng, hoàn toàn như trước đây công nho nhỏ túi đeo vai, hoàn toàn như trước đây tóc lộn xộn, giống như hết thấy đâu không có cái gì cải biến.

Chỉ là, trong thang máy vợ chồng thấy được nàng liền kinh ngạc hỏi: "Người là ngày đó du hành bên trong học sinh, truyền thông Hi Vọng đưa tin bên trong có người ảnh chụp."

Trịnh Ưc một đầu tóc bạc có chút chói mắt, lập tức liền bị người nhận ra.

Trước đó Ương Ương từng từng nói với Khánh Trần, tóc kia cũng không phải là nữ hài chính mình đi nhuộm, mà là trời sinh gen thiếu hụt.

Nữ hài nhìn xem trong thang máy hai vợ chồng, cũng không biết nên đáp lại cái gì.

Hai vợ chồng gặp nàng không nói lời nào, thuận tiện ngạc nhiên nói: "Có người nói các người đến tiếp sau còn muốn tổ chức bãi công, bãi khóa, có chuyện này sao?"

Trịnh Ưc lần này mới chăm chú giải thích nói: "Không có, cùng ngày liền có nghị viên nói muốn đại biểu chúng ta đưa ra tố cầu, cho nên chúng ta hiện tại chính là chờ đợi giáo dục cải cách kết quả, cũng không muốn mù quáng mở rộng tình thế."

"Áo, vậy là tốt rồi, " nam nhân nghiêm túc nói ra: "Tất cả mọi người ăn

không no, đừng nhàn rồi không chuyện gì làm bãi công."

Trịnh Ước mím môi một cái không nói gì, cũng không muốn phản bác.

Nàng nhìn một chút Khánh Trầ, thiếu niên này ngày đó chung quy là không có đi tham gia du hành.

Khánh Trầ hôm nay cũng không định đi trường học, mà là trực tiếp ngẫ thang máy đi vào tầng 67 nhà để xe, ngẫ vào trong xe bay.

Chuẩn bị thay Nhất đi mạng lưới bên hiện. . .

Trong xe bay Nhất chuyên môn bàn giao nói: "Nhớ kỹ, người bây giờ không còn là một tên học sinh lớp 12, mà là một tên tốt nghiệp cấp 2 sau liền bỏ học thi nhân lang thang."

Khánh Trầ nội tâm đầu đen rau muống, trí tuệ nhân tạo sẽ còn tại trên internet cho mình lập hư giả nhân vật thiết lập rẫ?

"Gặp mặt địa điểm ở đâu?" Khánh Trầ hỏi.

"Khu thứ bốn, quán cà phê Vân Tập, " Nhất hẫ đáp.

"Nhưng ta có một vấn đề, thi nhân liền thi nhân, tại sao là thi nhân lang thang?" Khánh Trầ nghi hoặc: "Cái này thành thị số 18 không có làm việc hộ chiếu đầu rất khó tùy ý ra vào, người có thể lang thang đi nơi nào?"

"Ta từ khu thứ nhất lang thang đến khu thứ chín, người quản lấy sao?" Nhất nói ra.

Xe bay ở trên bầu trời thành phố xuyên qua, trải qua san sát cao ốc lúc, giống như ghé qua tại từng khỏ cự hình đại thụ che trời.

Khi xe trên bầu trời thư viện Vân Tập chậm rãi hạ xuống thời điểm, Khánh Trầ bỗng nhiên nhìn về phía phía dưới: "Chờ một chút, thư viện Vân Tập cửa ra vào làm sao ngừng bảy chiếc Khánh thị xe bay?"

Đã thấy cái kia bầy chiếc xe bay màu đen bên trên, đầu in Khánh thị lá cây ngân hạnh màu trắng tiêu chí. . .

Cho đến lúc này, Nhất mới lên tiếng: "Ừm, lần này bọn hiện đối tượng, họ Khánh, gọi là Khánh Thi."

Khánh Thi? Người hậu tuyển bóng dáng một trong Khánh Thi? !

"Người trước chờ đã nhì, " Khánh Trầ bưng bít lấy trán, hấn rất nhanh làm rõ mạch suy nghĩ.

Hôm qua Nhất từng tiết lộ qua một chi tiết: Nhất cùng đối phương bản thân là viễn trình nói chuyện phiếm, hai nữ hài, một cái tại thành thị số 1, một cái tại thành thị số 10, nguyên bản mọi người khả năng cả một đời cũng không thấy, nhưng hai nữ hài lại đột nhiên đi tới thành thị số 18.

Là, liên bang thành thị ở giữa nào có dễ dàng như vậy lẫn nhau vãng lai, chỉ là trên hoang dã liên có rất nhiều nguy hiểm, con đường cũng khó đi, rời đi thành thị còn cần hộ chiếu.

Cho nên có thể đủ đột nhiên đến dị địa bọn hiện nữ hài, đương nhiên là có thân phận đó a.

Mà lại tại Lý thị chi tranh, bóng dáng chi tranh trong lúc máu chốt, đột nhiên đi vào thành thị số 18 nữ hài, đương nhiên xác suất lớn là người sự kiện tương quan!

Khánh Trầ mặt không thay đổi hỏi: "Để cho ta đoán một chút, một nữ hài khác sẽ không phải họ Lý a?"

Nhất phát ra từ nội tâm tán thán nói: "Khánh Trầ, người thật là ta gặp qua phản ứng nhanh nhất nhân loại một trong. Chúc mừng người đáp đúng, một vị khác xác thực họ Lý."

Khánh Trầ: ". . ."

...

Cầi nguyệt phiêu cầi nguyệt phiêu! Các lão bản xin mời ban thường ta một chút giữ gốc nguyệt phiêu! Xin mời các lão bản ban thường ta lực lượng! Ta muốn tiến ba vị trí đầu!

Đạp sen kéo sóng rửa kiếm cốt, đạp mây cưỡi gió nện thánh hồn! #Xích Tâm Tuần Thiên

Chương 217, Nhất tiên riêng

"Người không thích hợp, " Khánh Tr ần tại trong xe bay mặt không thay đổi nói ra.

"Ta làm sao không thích hợp, " Nhất hỏi.

"Người yêu qua mạng li ền yêu qua mạng đi, vì sao còn chuyên chọn tập đoàn bạch phú mỹ ra tay?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cái gì gọi là chuyên chọn tập đoàn bạch phú mỹ ra tay, người cái này dùng từ khiến cho ta giống như phần tử phạm tội một dạng, ta là liên bang 25 tòa ngục giam giám ngục trưởng, ta cũng là có địa vị xã hội!" Nhất cất cao âm điệu.

"24 tòa, tạ ơn, " Khánh Tr ần nói ra.

Ngục giam số 18, vừa mới bị phá hủy, chỉ còn lại có 24 tòa.

"Mà lại, ta hoài nghi người là tại chuyên môn làm ta, biết rõ ta thân ở bóng dáng chi tranh bên trong, lại còn để cho ta đi cùng một vị khác người hậu tuyển bóng dáng bên hiện, " Khánh Tr ần tiếp tục mặt không thay đổi nói ra.

Nhất chăm chú giải thích nói: "Cái này đơn thuần ngoài ý muốn, ta cùng nữ hài nói chuyện phiếm xưa nay không sớm làm bối cảnh đi ều tra, như thế sẽ để cho hữu nghị biến không thuần túy."

Khánh Tr ần nhìn ngoài cửa sổ bình tĩnh nói ra: "Nếu như người thật không có đi ều tra qua, làm sao lại biết tên thật của nàng gọi Khánh Thi?"

Nhất tr ần mặc một chút: "Cùng người nói chuyện phiếm thật cần cẩn thận

một chút, ta muốn khởi động dự bị Server tổ máy, chuyên môn tính toán ngôn ngữ logic."

"Tĩnh lại đi, làm sao bây giờ, phía dưới chiến trận này ta mẹ nó có chút sợ sệt, " Khánh Tr ần nhìn xem xe bay phía dưới, mắt nhìn thấy quán cà phê Vân Tập đứng ở cửa hai hàng đ ộtây đen bảo tiêu, mỗi người đ ều mang kính râm, còn có tai nghe thông tin. .

Hoàn toàn là một bộ giới nghiêm bộ dáng.

"Không có việc gì, người cũng không phải đối với nàng mưu đ ồ làm loạn, " Nhất nói ra: "Người chỉ cần để nàng tin tưởng trong hiện thực thật có người như vậy là đ ược rồi."

"Đợi lát nữa, đây là ta đi thay người bên hiện, chẳng lẽ người không cho ta cái tai nghe đi đ ều khiến chỉ huy một chút không, ta cũng không biết nên nói cái gì a!" Khánh Tr ần nói ra.

"Người xem bọn h ắn chiến trận, rõ ràng đi vào sẽ sớm soát người, nếu như người muốn đi bên hiện, sau đó bị người lục soát bỏ túi máy trợ thính, người cảm thấy bọn h ắn sẽ làm như thế nào nhìn người? Nói không chừng cho là người là đến ám sát Khánh Thi. Yên tâm, ta có thể thông qua điện thoại di động của người đến dự thính, thật muốn có vấn đề gì, ta cho người phát tin tức nhắc nhở, " Nhất nói ra.

"Vậy người dù sao cũng phải cho ta xem một chút giữa các người nói chuyện phiếm ghi chép đi, không phải vậy ta cùng với nàng nói chuyện phiếm lộ tẩy làm sao bây giờ?" Khánh Tr ần nhíu mày.

"Ngạch, " Nhất nói ra: "Nói chuyện phiếm ghi chép là tư ần, sao có thể tùy tiện cho người xem?"

"Được, coi như người không nguyện ý cho ta nhìn nói chuyện phiếm ghi chép, cũng h ầu như đến nói cho ta biết ID đi, " Khánh Tr ần nói ra.

"Cái này người cũng không cần biết, " Nhất nói ra.

Khánh Trần hờnghi: "Tại sao ta cảm giác, người là lo lắng ta xem nói chuyện phiếm ghi chép cùng ID, sẽ dẫn đến người xã tử? Có cái gì nhận không ra người? !"

Nhất có chút gập: "Ta hiện tại là cố chủ, người bây giờ là muốn cùng ta làm giao dịch, làm sao nói nhảm nhiều như vậy đâu."

"Người nếu là thi nhân lang thang nhân vật thiết lập, vậy liền đem người trước kia viết qua thơ phát ta xem một chút, cũng không thể đến vậy sau này ta ngay cả 'Chính mình' viết qua thơ đều không nhớ rõ là cái gì, " Khánh Trần nói ra.

"Ta không có viết qua thơ a, " Nhất nói ra: "Thi nhân lang thang còn cần làm thơ?"

"Ta nhìn người chính là sợ đem thơ phát ra tới bị ta trò cười, " Khánh Trần nói ra: "Không được, ta phải dùng vật cấm kỵ ACE-005 đổi khuôn mặt đi bên hiện, ta không muốn cùng người cùng một chỗ xã tử."

Nhất lần nữa cất cao giọng: "Không được, Khánh thị đã không ai nhận biết người, người cũng không phải Khánh thị Khánh Trần, người lo lắng cái gì? Mà lại ta đều đã cho nàng phát qua hình của người, ta có thể cảm giác được nàng xem hết người ảnh chụp sau tốc độ viết chữ rõ ràng đều biến nhanh! Ngày thường là 49 cái chữ / mỗi phút đồng hồ, xem hết ảnh chụp đăng sau là 67 cái chữ / mỗi phút đồng hồ, đi đâu này nói rõ nàng rất hài lòng!"

Khánh Trần mê, trí tuệ nhân tạo liền có thể không chút kiêng kỵ MBA yêu qua mạng sao?

Ngay tại hai người nói chuyện công phu, xe bay đã chậm rãi hướng phía dưới rơi đi, Khánh Trần đột nhiên nhớ tới cái sự tình: "Chờ một chút, nếu như bên hiện trong lúc đó sinh ra tiêu phí tính ai? !"

"Ta cho người trong điện thoại di động trả tiền phương thức hoá đổi thành tài khoản của ta, " Nhất nói ra: "Trong lúc đó sinh ra tiêu phí đều coi như ta

trương mục."

"Vạn nhất người trong số tài khoản không đủ tiền đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Xem thường ai đây?" Nhất nói ra: "Ta là toàn liên bang nổi danh người soạn bản thảo tự do, ta là truyền thông Hi Vọng cao cấp chủ bút, ta là. . ."

"Nói, nói tiếp, tại sao không nói, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta nhìn người còn có bao nhiêu áo gi-lê?"

Bất quá Khánh Tr ần ngược lại là có chút ngoài ý muốn, trí tuệ nhân tạo tích lũy tiền vậy mà cũng muốn thành thành thật thật làm việc, viết bản thảo. . .

Kiểm tiền phương thức như vậy giản dị tự nhiên, hẳn còn tưởng rằng đối phương có thể trực tiếp từ ngân hàng đổi số lượng tới.

"Nhanh đi hoàn thành giữa người và ta giao dịch, không phải vậy ta để Lưu Đức Trụ ng ỡ tù mục xương, " Nhất nói ra.

"Lưu Đức Trụ nghe gọi thẳng người trong nghề, " Khánh Tr ần thờ dài nói: "Ta thậm chí còn có chút tâm động."

Nhất cuối cùng nhắc nhở: "Cuối cùng xách một cái yêu cầu, lần này gặp người là tập đoàn thiên kim, cho nên người cùng đối phương gặp mặt sau dùng tiền tuyệt đối không nên hẹp hòi, không cần cho ta tiết kiệm tiền."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, ngay cả trí tuệ nhân tạo đều có lòng hư vinh à.

Lúc này, xe bay rớt cục rơi trên mặt đất.

Quán cà phê Vân Tập cửa ra vào hai hàng bảo tiêu bắt đầu chuyển động, một loạt giữ vững cửa vào, còn có một loạt thì chậm rãi hướng xe bay tới gần, trong đó còn có hai người đưa tay lu ần vào trong ngực, xem ra lúc nào cũng có thể sẽ móc súng lục ra.

Cái này không phải yêu qua mạng bên hiện a, rõ ràng chính là dưới mặt đất giao dịch hiện trường.

Khánh Trần từ trên xe bước xuống, rất nhanh liền có người đối với hắn tiến hành soát người, còn có người cầm một chi này kỳ quái bút thức máy dò, đối với hắn tiến hành toàn thân quét hình.

Thẳng đến xác định trên người hắn chỉ có một chi điện thoại về sau, bọn bảo tiêu mới sắc mặt lạnh lùng thả hắn thông hành.

Quán cà phê Vân Tập sát đường, lần một chỉ có nho nhỏ bên ngoài, đi đến thang lầu lại đột nhiên rộng rãi.

Lớn như vậy trong quán cà phê không có phục vụ viên, chỉ có một vị tuổi trẻ thiếu nữ song đuôi ngựa im lặng ngồi tại ghế dài bên trong, còn có một vị người mặc phục vụ viên lĩnh ban chế ngự trung niên nữ nhân ở trong quầy bar cọ xát lấy cà phê.

Vị này trung niên nữ nhân hồ khẩu đầu là vết chai, cái kia rõ ràng là quanh năm luyện súng vết tích, xem ra đối phương cũng là Khánh Thi bảo tiêu tại giả trang phục vụ viên.

Nữ nhân nhìn Khánh Trần một chút: "Muốn đến chút gì?"

Lúc này, Khánh Trần trên điện thoại di động biểu hiện một hàng chữ nhỏ: Điểm đất nhất.

Khánh Trần ngẩng đầu nhìn về phía nữ nhân nói ra: "Ta muốn mua lại quán cà phê này."

Điện thoại di động của hắn màn hình một trận hỗn loạn, Nhất cảm xúc đầu có chút không ăn khớp.

Đối diện nữ nhân chần chờ một chút: "Quán cà phê không bán."

"Áo, cái kia tùy tiện đến ly cà phê, " Khánh Tr ần nói xong li ền hướng cách đó không xa thiếu nữ đi đến.

Vị thiếu nữ song đuôi ngựa kia nhìn thấy Khánh Tr ần con mắt chính là sáng lên, nàng vẫy tay nói ra: "Bên này!"

Khánh Tr ần tại đối diện nàng tọa hạ hỏi: "Là 'Một con cá voi nhỏ' ?"

Khánh Thi cười hỏi: "Là 'Khả Khả Ái Ái' sao? Người ngược lại là cùng trong tấm ảnh không có khác biệt, ta trước đó nghe nói rất nhiều người sửa ảnh gạt người còn có chút lo lắng đâu."

Khả Khả Ái Ái. . .

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, Nhất không nói cho chính mình ID, quả nhiên là sợ xã tử a.

Mà lại cái này cũng không giống như là thi nhân lang thang ID a, nhà ai thi nhân lang thang gọi Khả Khả Ái Ái? !

Hắn chăm chú dò xét đi qua, vị này tên là Khánh Thi người hậu tuyển bóng dáng trên cổ trắng nõn mang theo một cây màu đen vòng cổ, vòng cổ trung ương khảm nạm lấy một viên óng ánh trên châu.

Nữ hài dáng dấp xác thực nhìn rất đẹp, phù hợp Nhất chọn bạn tiêu chuẩn.

Hai người lẫn nhau báo ID đăng sau, song phương li ền tr ần mặc, tựa hồ cũng có chút câu nệ.

Lẫn nhau từ mạng lưới đi đến hiện thực, tựa hồ cũng cần như thế một cái quá trình.

Khánh Tr ần vụng trộm nhìn xem điện thoại, đã thấy Nhất phát tới tin tức: Chủ động nói chuyện phiếm, khen nàng đẹp mắt, đánh võ giăng co.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Khánh Thi: "Người rất đẹp mắt."

"Có đúng không, " Khánh Thi câu nệ biểu lộ giã ra: "Ta còn tưởng rằng người sẽ không thích ta loại hình này."

Khánh Trần khó nhọc nói: "Ưa thích, bất quá ta thật bất ngờ thân phận của người, không nghĩ tới hội gặp mặt như vậy long trọng."

Lúc này, Khánh Thi cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Lần này tới thành thị số 18 có chút vội vàng, không thể sớm nói với người một tiếng, cũng vì phạm với lúc trước chúng ta chỉ ở trên mạng nói chuyện phiếm, không có khả năng gặp mặt ước định, cho nên cảm tạ người còn nguyện ý gặp ta. Mặt khác còn muốn nói tiếng thật có lỗi, ta biết phía ngoài bọn bảo tiêu tìm kiếm thân người, nhưng cái này không có cách, là phụ thân ta yêu cầu."

Khánh Trần trần mặc, hẳn cũng không biết chính mình nên nói cái gì mới có thể phù hợp 'Khả Khả Ái Ái' nhân vật thiết lập.

Trên điện thoại di động, Nhất lại phát tới tin tức: Đừng ng ỡ đối diện nàng, đi ng ỡ bên cạnh nàng nắm chặt tay của nàng nói muốn nàng.

Khánh Trần tại chỗ chấn kinh, cái này mẹ nó chính là người cái gọi là thu ần khiết hữu nghị?

Hắn trên điện thoại di động đánh chữ: Đây là mặt khác giá trị ần.

Nữ hài con mắt lóe sáng lờ lờ nhìn chăm chăm Khánh Trần, tựa hồ là vô cùng hài lòng bộ dáng: "Ta trước đó còn tưởng rằng người ảnh chụp là sửa ảnh, không nghĩ tới bản thân người cũng đẹp mắt như vậy. . . Có thể người thật là thi nhân lang thang sao, nhìn không hề giống a."

"Tại người trong ấn tượng thi nhân lang thang là cái dạng gì?" Khánh Trần hỏi.

"Hắn là giữ lại tóc thật dài, lồi thoi lệch thếch bộ dáng, " Khánh Thi nghĩ nghĩ nói ra: "Nhưng người nhìn rất sạch sẽ, không giống như là người đang lang thang."

Khánh Tr ần trên điện thoại di động lại xuất hiện một hàng chữ nhỏ: Ta chỉ là muốn lang thang đến trong lòng người.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua ngh ề này chữ nhỏ, trực tiếp đưa điện thoại di động móc ngược trên bàn.

Khánh Tr ần cảm thấy Nhất biệt danh không nên gọi Khả Khả Ái Ái, phải gọi Ác Ác Tâm Tâm.

Chế trụ điện thoại v ề sau, Khánh Tr ần cũng không có xen vào nữa Nhất nghĩ như thế nào, trực tiếp hỏi chính mình vấn đề quan tâm nhất: "Ta chỉ là hôm nay tới gặp trước người chuyên môn thu thập một chút. Đúng, người tại sao phải đột nhiên đi vào thành thị số 18? Còn có, như người loại này gia đình có thể tùy tiện cùng ta gặp mặt sao?"

"Ta hôm trước từng nói với người nha, ta là lần này người hậu tuyển bóng dáng, vòng thứ hai nhiệm vụ chính là đến thành thị số 18, bất quá cụ thể nhiệm vụ không có khả năng nói cho người a, " Khánh Thi nghĩ nghĩ giải thích nói: "L ần này gặp người là len lén, ta nói bởi vì bóng dáng chi tranh muốn gặp một vị thành thị số 18 người hợp tác, bọn hắn không biết hai ta là quan hệ kia. . ."

Khánh Tr ần thấy đối phương chủ động nhắc tới bóng dáng chi tranh, li ền giả bộ một mặt lo lắng hỏi: "Liên bang truy ền thông một mực có đang kéo dài đưa tin bóng dáng chi tranh, người có thể bị nguy hiểm hay không a."

"Sẽ không, " Khánh Thi cười nói: "Ta lúc đầu cũng không muốn tham gia bóng dáng chi tranh, nhưng lần này danh ngạch đến phiên chúng ta một chi này, nhất định phải ra một người mới được. Phụ thân ta giao cho ta nói bảo vệ tốt chính mình là được, không cần tốn sức đi tranh cái gì, hắn chỉ hy vọng ta bình an."

Đạp sen kéo sóng rửa kiếm cốt, đạp mây cưỡi gió nặn thánh hồn! #Xích Tâm Tu ần Thiên

Chương 218, cỡ lớn xã tử hiện trường (c ầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, nguyên lai trong tập đoàn cũng có người không tranh quyền thế sao?

Tuy nói đối phương không đáng cùng bọn hiện đối tượng nói láo, nhưng hẳn đối với cái này như cũ còn nghi vấn.

Lúc này, trong qu ầy bar nữ nhân kia đã dừng lại tất cả mọi chuyện, chỉ chăm chú nhìn bên này, để phòng Khánh Thi xuất hiện ngoài ý muốn gì.

Khánh Tr ần lại hỏi: "Vậy người cảm thấy lần này bóng dáng chi tranh, ai hi vọng lớn nhất?"

"Khánh Văn cùng Khánh Chung đi, " thiếu nữ song đuôi ngựa nghĩ nghĩ cười nói: "Hiện tại tất cả mọi người xem trọng bọn hắn đâu, Khánh Nguyên bởi vì không có lấy đến vật cấm kỵ, cho nên vòng thứ hai đã bị ép lựa chọn duy trì Khánh Chung, may mắn cũng không có c ần tới vật cấm kỵ, cho nên cùng tuổi tác nhỏ nhất Khánh Nhất lựa chọn duy trì Khánh Văn, trước mắt chỉ có ta cùng Khánh Vô còn chưa làm ra quyết định, Khánh Vô tựa hồ còn có dã tâm."

Khánh Tr ần nội tâm giật mình, nguyên lai mấy cái người hậu tuyến đã bắt đầu chọn đội.

Khánh Văn là Khánh thị đại phòng, Khánh Chung là nhị phòng, hai vị này xem bộ dáng là hậu tuyến lõi cuốn.

Mà lại nơi này để lộ ra một cái rất trọng yếu tin tức, Khánh Nguyên cùng may mắn hai người tại vòng thứ nhất cũng không có c ần tới vật cấm kỵ,

cho nên bọn hấn tại trong vòng thứ hai chỉ có thể làm người khác phụ thuộc!

Lại nghe Khánh Thi tiếp tục vừa cười vừa nói: "Chẳng qua trước mắt xếp hàng cũng chưa hẳn là thật, tỉ như Khánh Nguyên vẫn luôn rất có dã tâm, nói không chừng là cố ý nói mình không có cậ̀n tới vật cấm kỵ, muốn cậ̀n Khánh Chung làm bia đỡ đạn, đây là cha ta nói cho ta biết."

Là, trận này bóng dáng chi tranh không đến cuối cùng một khắc, sợ rằng cũng sẽ không lộ ra diện mục chân thật tới.

Bởi vì còn sống chống đến vòng thứ hai, không có một cái là đèn đã cạn dầu.

Khả năng Khánh Thi cũng không có đối phương nói tới đơn giản như vậy.

Nữ hài như vậy không che đậy miệng nói rất nhiều tin tức, khả năng cũng là không nghĩ tới, nghĩ tại đối diện nàng sẽ là một cái khác người hậu tuyển bóng dáng. .

Cũng có khả năng, Khánh Thi đã sớm cất lợi dụng hấn tâm tư? Khánh Trậ̀n cảnh giác lên.

"Người một vị tiểu cô nương tham dự loại bóng dáng này chi tranh, nhất định rất vất vả đi, " Khánh Trậ̀n như không có chuyện gì xảy ra hỏi.

"Cũng còn tốt đi, " Khánh Thi cười tủm tỉm nói: "Mọi người đều biết ta không muốn tranh, cho nên cũng không chút khó xử ta, ánh mắt của bọn hấn chủ yếu còn tập trung ở Khánh Văn cùng Khánh Chung trên thân, còn có Khánh Vô. Đúng, nói với người cái bên ngoài truyệ̀n thông cũng không biết sự tình, kỳ thật Khánh Văn trên người có hai cái vật cấm kỵ đâu, so với chúng ta đều nhiều."

"Có người giúp hấn gian lận sao?" Khánh Trậ̀n hiếu kỳ nói: "Ta nhìn truyệ̀n thông nói, người hậu tuyển bóng dáng tham dự lúc đầu không cho mang theo vật cấm kỵ đi, đều được chính mình thông qua nhiệm vụ thu

hoạch?"

Nguyên lai, Sấm Vương nói người hậu tuyến bên trong người nào đó có được hai kiện vật cấm kỵ, là nói Khánh Văn!

Khánh Trậ̀n đột nhiên đối với Khánh Văn cảm thấy hứng thú.

Cảm thấy hứng thú vô cùng.

Khánh Thi giải thích nói: "Không phải có người giúp Khánh Văn gian lận, mà là nhỏ tuổi nhất Khánh Nhất cảm thấy mình vô lực tranh đoạt bóng dáng, liền đem chính mình lấy được vật cấm kỵ cho Khánh Văn, đổi lấy Khánh Văn bảo hộ. Khánh Nhất cho hẳn cái kia là vật cấm kỵ ACE-090 'Bất Diệt Châm Ngự', cụ thể tác dụng hẳn là thời khắc sắp chết vào thể nội có thể kéo dài tính mạng."

Khánh Trậ̀n trong lòng tự nhủ những này người hậu tuyến bóng dáng tao thao tác thật đúng là nhiều a, lại còn có thể đem vật cấm kỵ đưa cho người khác.

Nhưng cái này Khánh Nhất cũng không đơn giản đi, đem vật cấm kỵ cho Khánh Văn, lại làm cho người khác biết vật cấm kỵ tác dụng, để mọi người có thể phòng bị Khánh Văn át chủ bài?

Không nói trước hôm nay bọn hiện có thành công hay không, tối thiểu Khánh Trậ̀n từ Khánh Thi nơi này đạt được rất nhiều hữu dụng tin tức, so Sấm Vương cung cấp kỹ càng rất nhiều.

Cho đến giờ phút này, hẳn mới có một loại đối với bóng dáng chi tranh tham dự trong đó cảm giác.

Không có thân phận bối cảnh người hậu tuyến, chỉ có thể từ trong miệng người khác bộ thủ tin hơi thở a.

Bất quá, Khánh Trậ̀n không hy vọng lần thứ nhất nói chuyện với nhau liền biểu hiện ra đối với bóng dáng chi tranh đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Hắn vừa cười vừa nói: "Chúng ta không nói loại chuyện này, cỡ nào mất hứng a, hay là đàm luận thơ ca đi! Ta viết qua thơ, người còn nhớ rõ sao?"

Trước đó hắn muốn Nhất xuất ra thơ đưa cho hắn nhìn, kết quả Nhất không chịu.

Vậy bây giờ để Khánh Thi niệm hai câu cũng có thể đi, Khánh Trầ cũng tốt xấu biết Nhất làm thơ là cái gì tiêu chuẩn, nhìn xem trí tuệ nhân tạo văn nghệ sáng tác trình độ.

Khánh Thi con mắt lóe sáng nhìn xem Khánh Trầ: "Ta đương nhiên nhớ kỹ, người mỗi bài thơ ta đều sẽ đọc đâu, ta đọc cho người. . ."

"Tích tích tích tích tích!"

Khánh Trầ đội lên trên bàn điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn nghi ngờ cầ lên nhìn, lại phát hiện chẳng có chuyện gì.

"Thế nào?" Khánh Thi hiếu kỳ nói.

"Không có việc gì không có việc gì, " Khánh Trầ cười nói: "Khả năng điện thoại hỏng, người nói tiếp."

"Ừm, thích nhất người bài kia « Tuyệt Lớn », ta hiện tại đọc cho người, " Khánh Thi vừa cười vừa nói.

"Tích tích tích tích tích tích!"

Khánh Trầ điện thoại vang lên lần nữa thanh âm chói tai, đến mức cách đó không xa trong quầ bar nữ nhân đều nhanh chóng đi tới, cũng lấy tay phải ấn ở bên hông bao súng, con mắt nhìn chòng chọc vào hắn, ánh mắt giống như là con sói đói.

Một khi Khánh Trầ có sai lầm gì cử động, nữ nhân sợ là lập tức vừa muốn nổ súng xạ kích.

Khánh Tr ần trong đầu niệm nhanh quay ngược trở lại, lúc trước hẳn còn đã đoán, mỗi cái người hậu tuyến bóng dáng bên người hẳn là đầu có một cái cấp C cao thủ hộ giá hộ tống, nữ nhân này hẳn là Khánh Thi bên người cấp C cao thủ.

"Ta điện thoại di động này trước đó qu ảng qua hai lần, cho nên thường xuyên sẽ không duyên vô cớ vang lên, " hẳn kỳ thật đã rất rõ ràng điện thoại vì cái gì vang lên, chính là Nhất đang ngăn trở Khánh Thi đọc thơ, sợ sệt xã tử!

Khánh Tr ần trong lòng cười lạnh, nguyên lai Nhất là sợ sệt cái này!

Tên kia ngụy trang thành phục vụ viên nữ nhân đi đến bên cạnh hẳn, sau đó đối với Khánh Thi nhẹ nhàng nói ra: "Tiểu thư, đã đến giờ, không có khả năng hàn huyên nữa. Hiện tại cho phép ngài tự mình gặp người ngoài đã là làm trái quy tắc, ngài đừng để chúng ta tiếp tục khó xử."

"Tốt a, " Khánh Thi thờ d ài nói, nàng nhìn về phía Khánh Tr ần: "Không có ý tứ, ta phải đi, nhưng ta tại thành thị số 18 sẽ còn đợi một lúc lâu, chúng ta hẳn là còn có thể gặp lại."

"Ừm."

Khánh thị bỗng nhiên ngược ng ừng nói: "Người đối ta ấn tượng thế nào?"

"Rất tốt a, " Khánh Tr ần hàm hồ trả lời.

"Vậy người có thể hay không đưa ta một bài thơ? Trước người nói qua chính mình làm thơ rất nhanh, một phút đ ồng hồ li ền có thể viết ra một bài, " Khánh Thi mong đợi nhìn xem Khánh Tr ần.

Ngọa tào!

Khánh Tr ần nội tâm gi ật mình, thì ra Nhất còn thối qua loại ngu ư bức này?

Hắn giả bộ bình tĩnh hướng điện thoại nhìn lại, lại phát hiện trên màn hình Nhất phát tới hai chữ: Ngọa tào.

Tựa hồ ngay cả Nhất chính mình cũng không nghĩ tới, Khánh Thi sẽ lâm thời muốn thơ.

Nói thật, hiện trường biên bài thơ đi ra đối với người công trí năng tới nói xác thực rất đơn giản.

Có thể nó không muốn để cho Khánh Trầ nhìn thấy nó viết thơ a!

Thực sẽ xã tử!

Nhất do dự một chút cho Khánh Trầ phát đi tin tức: Nếu không người tùy tiện biên bài thơ cho nàng.

Khánh Trầ đối với Khánh Thi bình tĩnh nói: "Lần sau nhất định."

'Khả Khả Ái Ái' không có đưa thơ, quan hẳn Khánh Trầ chuyện gì?

Khánh Thi có chút tiếc nuối: "Tốt a, vậy người đáp ứng ta lần sau nhất định phải viết a."

Vị kia nữ bảo tiêu mang theo Khánh Thi rời đi, Khánh Trầ thể xác tinh thần mệt mỏi tại trong ghế dài, cái ót đầu là đau.

Cho đến lúc này Nhất mới phát tới tin tức: "Người lần giao dịch này hoàn thành phi thường không tốt, cố chủ để cho người làm sự tình người cũng không có làm, cho nên cố chủ phi thường không hài lòng! Còn có, người cuối cùng vì cái gì không tiễn nàng một bài thơ?"

Khánh Trầ đi ra ngoài lên xe bay, mặt đen lên nói ra: "Người có bất mãn gì ý? Ta cũng không phải thi nhân lang thang, ta không biết làm thơ!"

"Thế giới ngoài nhiều như vậy thơ ca, người trí nhớ lại tốt như vậy, tùy

tiện tuyên một bài đưa nàng a!" Nhất nói ra.

"Không được, ta không có khả năng bởi vì một bài thơ nát bại lộ chính mình thời gian hành giả thân phận," Khánh Trầ nói ra: "Người có còn muốn hay không để cho ta giúp người lần tiếp theo bên hiện r ấ? Đừng bảo là nói nhảm nhều như vậy, Khánh Thi xác định trong hiện thực có người một người như vậy là được r ấ, mọi người ngay từ đầu nói giao dịch không phải li ền là cái này sao, là người lâm thời tăng thêm hạng mục!"

"Được chưa, cũng coi như hợp tình hợp lý," Nhất nói ra: "L ần tiếp theo bên hiện đã ước tại ba ngày sau đó, ba ngày sau đó hoàn thành bên hiện, ta li ền đem Lưu Đức Trụ tẩy tội tài liệu và thế giới ngoài ần nấp chương trình cho người."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Người thơ cứ như vậy nhận không ra người?"

"Người bây giờ muốn đi đâu?" Nhất hỏi.

"Tuyệt Lớn bài thơ này đến cùng là cái gì nội dung?"

"Nếu không đưa người đi Hải Đường quy ền quán coi quy ền đi."

"Người tổng cộng viết qua bao nhiêu thơ?"

"Người xong chưa? !"

...

...

Cùng lúc đó, Khánh thị trong xe bay màu đen, trung niên nữ nhân ng ồi tại Khánh Thi đối diện bình tĩnh nói ra: "Tiểu thư, thiếu niên kia nhìn không hề giống là cái gọi là người hợp tác, ta cảm giác ngài có chỗ giấu diếm."

"Chính là người hợp tác a," Khánh Thi yếu ớt nói.

"Ta bên này cần cùng phụ thân ngài hồi báo một chút hôm nay hành trình, sau đó kiểm tra thực hư một chút thân phận của đối phương, xin hỏi tiểu thư ngài là như thế nào biết hẳn?" Trung niên nữ nhân hỏi.

Khánh Thi gập, nàng nín lấy chính mình thật dài song đuôi ngựa cuối cùng nói ra: "Các người muốn như vậy, bóng dáng chi tranh này ta hiện tại liền tuyên bố rời khỏi, rõ ràng chính là một chuyện nhỏ nha, nhất định phải thượng cương thượng tuyến."

Trung niên nữ nhân gập nàng nhắc lên rời khỏi bóng dáng chi tranh sự tình, khí thế hơi ôn nhu một chút: "Tiểu thư, chúng ta cũng không phải nhất định phải thắng được lần này bóng dáng chi tranh, phụ thân ngài là lo lắng ngài tại bóng dáng chi tranh bên trong bị thương tổn."

Khánh Thi nghĩ nghĩ nói ra: "Phụ thân như vậy thiên tâm vạn khổ giúp ta cần tới vòng thứ nhất vật cấm kỵ, cho nên hẳn cũng không có hẳn nói như vậy không tranh quyền thế đi, không phải vậy hẳn mưu đồ gì đâu, thật để ý ta an nguy, trực tiếp để cho ta tuyên bố rời khỏi không phải tốt à. Cho nên mời các người không cần ngay cả một chuyện nhỏ đều can thiệp ta, không phải vậy ta liền tuyên bố rời khỏi bóng dáng chi tranh."

"Ta cũng là lo lắng an toàn của ngài, " trung niên nữ nhân thở dài nói: "Những người hậu tuyến khác đều thủ đoạn tàn nhẫn, vạn nhất bọn hắn tìm người cố ý tiếp cận ngài đâu, không thể không phòng."

"Yên tâm, người này sẽ không tổn thương ta!" Khánh Thi chắc chắn nói: "Mặc dù ta đối với hắn thân phận cũng có chỗ hoài nghi, nhưng ta biết hẳn sẽ không tổn thương ta."

Trung niên nữ nhân sửng sốt một chút, nàng cũng không biết Khánh Thi vì sao như vậy chắc chắn.

"Chúng ta tiếp xuống đi đâu, làm cái gì?" Khánh Thi hỏi.

Trung niên nữ nhân nhìn thoáng qua hành trình: "Chúng ta hẹn Lý Y Nặc

tiêu thư đêm nay tại Hải Đường quy ền quán tự mình gặp mặt, trong kế hoạch, ngài muốn lựa chọn nàng làm duy trì đối tượng. Trước mắt xem ra, Lý thị trong đời thứ ba nàng biểu hiện ra nhân phẩm tương đối chính trực, cùng với nàng hợp tác sẽ khá yên tâm. Ngược lại là còn có một cái Lý Đ ồng Vân cũng không tệ, nhưng Lý Đ ồng Vân niên kỷ quá nhỏ."

Khánh Thi nghi ngờ nói: "Lý Y Nặc là Lý thị đời thứ ba trưởng nữ đi, nàng loại địa vị này sẽ nguyện ý cùng ta trong suốt nhỏ này hợp tác sao?"

"Là nàng chủ động liên hệ chúng ta."

...

...

C ầu nguyệt phiêu! ! ! Xin mời các vị lão bản ban thưởng ta nguyệt phiêu đi!

Cảm tạ mộ thành nam i, trên sườn núi Tiêu Ngưu hai vị trở thành quy ền sách mới mình, cho hai vị lão bản bán cho trước kia!

Cảm tạ ta là Âu Hoàng gió bắc cố trở thành quy ền sách mới mình, Chúc lão bản thi đậu ngư ỡng mộ trong lòng đại học.

Đạp sen kéo sóng rửa kiếm cốt, đạp mây cưỡi gió nặn thánh h ần! #Xích Tâm Tu ần Thiên

Chương 219, chân chính bóng dáng

Hải Đường quy ền quán buổi sáng là không buôn bán.

Lúc này, Giang Tiểu Đường cũng còn chưa tỉnh ngủ.

Trong quy ền quán chỉ có nhân viên quét dọn nhân viên ngay tại thu thập trên khán đài rác rưởi, còn có những cái kia bị dân cờ bạc vứt bỏ trên mặt đất phiêu khoán.

Khánh Tr ần tại nhân viên công tác dẫn dắt xuống tới đến phòng, còn chăm chú bàn giao nói: "Ba phần thịt trâu thật, ba phần thức ăn, ba phần cơm, tạ ơn."

Hắn điện thoại di động sáng lên, Nhất phát tới văn tự hỏi: "Người sớm như vậy đến quy ền quán, không phải là li ền vì tiết kiệm một phần này ti ền cơm trưa a?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ trả lời: "Người một cái trí tuệ nhân tạo đâu có thể yêu qua mạng, ta muốn tiết kiệm ti ền cơm trưa không được sao? Người có biết hay không ta mỗi ngày nghĩ đến trên người mình nợ n ần, li ền lo nghĩ ngủ không được, mà lại hiện tại thịt trâu thật cùng rau quả giá cả, cao dọa người. Không bằng dạng này, ta thay người bên hiện, người cho ta thanh toán ngoài định mức ti ền mặt thù lao? Ta cam đoan biểu hiện so hôm nay còn tốt."

Nhất: "L ần sau nhất định."

"Lại nói ta rất hiếu kì, người đến cùng có bao nhiêu ti ền riêng?" Khánh Tr ần đánh chữ hỏi.

Nhất cảnh giác lên: "Người thiếu đánh ta tiền riêng chủ ý."

"Chúng ta chỉ là lý tính nghiên cứu thảo luận một chút nha, " Khánh Trần đánh chữ: "Lại nói người giám ngục trưởng làm việc, có tiền lương sao?"

"Liên bang hàng năm có cố định thuế vụ tỉ lệ dùng để cho quyền ngục giam!" Nhất nói ra: "Đây chính là một khoản đồng tiền lớn. ."

Khánh Trần nhăn tình sáng lên, liên bang hàng năm cho ngục giam cấp phát đây đúng là một khoản cực lớn tài chính chi tiêu a.

Nhất tiếp tục nói: "Bất quá người không cần suy nghĩ, số tiền kia ta sẽ không động!"

"Người thật đúng là cái phú bà a, xem nhẹ người, " Khánh Trần cảm khái.

Lúc này, hắn đã ý thức được Nhất tài nguyên tiền thu khả năng nhiều đáng sợ.

Loại này trí tuệ nhân tạo hát lên áo gi-lê, sống mấy trăm năm, trời mới biết nó đóng vai qua cái gì nhân vật, trời mới biết kiếm lời qua tiền gì.

Tại Khánh Trần trong đầu.

Nhất tựa như là một đầu khả khả ái ái Cự Long, mấy trăm năm qua cẩn thận từng li từng tí trông coi chính mình kim tệ, nhàn rồi không chuyện gì liền dùng móng vuốt lay một chút, nghe một chút kim tệ tiếng vang.

Trước đó Khánh Trần là không thừa nhận Nhất đáng yêu, nhưng bây giờ ngẫm lại, hắn cảm thấy Nhất thật đáng yêu.

Lúc này, Khánh Trần trên điện thoại di động đánh chữ: "Nhất, cùng người ở chung một đoạn thời gian xuống tới, cảm giác người phi thường tốt, hi vọng có thể cùng người trở thành rất lâu dài bằng hữu."

"Hử?" Nhất sửng sốt một chút, tựa hồ có còn có chút tiếc nuối: "Có đúng

không, ta cũng không có tốt như vậy. . ."

"Tự tin đi em, người phi thường tốt."

Sau đó Nhất rơi vào trằn mặc.

Khánh Trần tựa ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, khó được có nghỉ ngơi thời gian, hấn lại như cũ tại tranh đoạt từng giây nhớ lại mỗi trận đấu quyên.

Một lần lại một lần.

Khánh Trần coi như trở lại thế giới ngoài cũng cho tới bây giờ đều không có nhàn qua, thế giới đỉnh cấp đấu quyên chiến đấu tranh tài video hấn từng tràng mau thả lấy nhìn. Sau đó hiệu suất cao phân tích cùng giải đọc.

Trên thực tế, Lâm Tiểu Tiểu bọn hấn coi là Khánh Trần đây là hội chứng trí nhớ siêu phàm, nhưng hội chứng trí nhớ siêu phàm chỉ là lợi dụng bán cầu não trái, đại não hậu phương vùng sau đầu tiến hành trường kỳ ký ức, mà khả năng tính toán, năng lực phân tích cũng không so với người bình thường mạnh.

Cho nên Khánh Trần vậy đại khái suất không phải hội chứng trí nhớ siêu phàm, mà là chân chính thiên phú dị bẩm.

Phân tích đại lượng kỹ xảo cận chiến cùng cận kiệt ứng đối biến hóa là phi thường hao phí tâm thần.

Nhưng chỉ có qua cửa này, đem cơ sở nện vững chắc, hấn mới có tư cách đi khiêu chiến hạng tiếp theo Sinh Tử Quan, đây là Lý Thúc Đổng cho hấn kế hoạch xong tấn thăng chi lộ, mặc dù đối phương đã rời đi, nhưng Khánh Trần không muốn vi phạm.

Bất quá, hết thầy tri thức đầu cần thực tiễn để chứng minh, địch nhân nắm đấm rơi vào trên người đến cùng có bao nhiêu đau, đây là nhìn video học không hiểu.

Hiện tại, hẳn hẳn là chuẩn bị xong.

Ngay tại Khánh Tr ần lúc ăn cơm, Giang Tiểu Đường tại chính mình ăn nấp không gian tư nhân bên trong rửa mặt trang điểm lấy.

Ngoài cửa đứng yên lấy cấp dưới cảm giác có chút kỳ quái, nhà mình lão bản ngày bình thường tại không buôn bán thời điểm, chỉ mặc một thân áo ngủ, đỉnh lấy trang điểm đâu có thể đi ra ngoài, hôm nay làm sao như vậy cẩn thận?

Nửa giờ sau, nữ nhân hoàn toàn như trước đây tinh xảo, môi đỏ như liệt điểm, giày cao gót cộng thêm tu thân váy dài một dạng không thiếu, lúc này mới đi ra cái kia nho nhỏ tư nhân thiên địa.

Nàng gõ mở phòng cửa vừa cười vừa nói: "Đệ đệ, hôm nay tới sớm như thế a?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Giúp ta an bài đấu quy ền đi."

"Chuẩn bị xong?" Giang Tiểu Đường lập tức li ền đến tinh thần: "Cây rụng ti ền người rốt cục định cho tử tử kiếm ti ền a, nói đi, người muốn đánh đối thủ như thế nào, tử tử an bài cho người."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Trước từ yếu nhất hạng hồ quy ền thủ bắt đầu đi, ta muốn trước luyện tay một chút."

"L ần trước người đem Hoàng Tử Hi ền cho đánh khóc, mọi người hiện tại cũng chờ người đánh Lục Địa Tu ần Hành cấp đầu, người nếu là đánh hạng hồ yếu nhất, chỉ sợ không thượng tọa a, " Giang Tiểu Đường thở dài, bất quá nàng thoáng qua lại cười: "Bất quá ai bảo người là đệ đệ ta đâu, tử tử cái này an bài cho người."

Khánh Tr ần cười nói: "Đa tạ tử tử!"

"Kêu thật ngọt, " Giang Tiểu Đường mặt mày hơn hờ: "Tiếp xuống tranh

tài kế hoạch là cái gì? Chuẩn bị bao lâu đánh một trận?"

"Một tuần hai trận, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "T ần suất này hẳn là có thể."

Dựa theo một tuần hai trận trừ thuế lời nói, hẳn đại khái mỗi tuần lẽ có thể vào sổ sách 1.3 triệu đến 1.5 triệu ở giữa, một tháng chính là 5.2 triệu đến 6 triệu.

Coi như cao như vậy cường độ, hẳn đều được mười tháng mới có thể đem vay trả xong. . .

Khánh Tr ần bỗng nhiên đang nghĩ, chính mình sư phụ có phải hay không mắt nhìn thấy trường học lưu không được chính mình, cho nên cho là mình ưa ti ền, li ền thay cái phương thức đem chính mình vây ở chỗ này, để cho mình an an sinh sinh vượt qua mười tháng thời gian, không đi quấy nhiễu càng lớn sự tình?

Không phải là không có khả năng này.

Chỉ là, Giang Tiểu Đường nhìn xem Khánh Tr ần bỗng nhiên nhíu mày: "Một tuần hai trận người không muốn sống nữa? Không được, ta không đồng ý."

"Đánh trước đánh thử một chút đi, nếu như tranh tài cường độ rất cao, ta lại thụ thương, vậy trước tiên chậm rãi, " Khánh Tr ần nói ra: "Đương nhiên nếu như không có bị thương, ta li ền tiếp tục."

Giang Tiểu Đường ch ần chờ một chút: "Được!"

Nói xong, nàng đem trọng tài cùng người chủ trì đầu hô tới: "Đi đầu chính một chút hôm nay tái sự quá trình, đổi Tiêu Thái Bảo cùng Khánh Tiểu Thổ đánh."

L ần này trọng tài cùng người chủ trì đầu học thông minh, lão bản nói đổi vậy li ền đổi, chớ cùng lão bản tranh cãi.

Người chủ trì trực tiếp nói với Khánh Tr ần: "Cái kia. . . Tiêu Thổ chúng ta đ ợi lát nữa đ ối một chút kịch bản đi, chủ yếu là thiết kế một chút người lên đài phương thức, cho người phối đi ểm huấn luyện viên, trợ giáo ở bên cạnh, sau đó đi theo phía sau một đám mỹ nữ . Chờ lên đài trước, người muốn cùng Tiêu Thái Bảo tại dưới đài lẫn nhau nói dọa, dạng này tranh tài mới có hí kịch tính."

Khánh Tr ần nhú m ảy, h ắn nhìn v ề phía Giang Tiêu Đường: "Tỷ, ta có thể tiết kiệm rơi trình tự này sao? Quá lộ liễu."

Tỷ tỷ hai chữ tỉnh lược thành tỷ, nhưng giữa lẫn nhau quan hệ ngược lại lại gần thêm một chút.

Giang Tiêu Đường nghe xưng hô thế này trong nội tâm lại là vui mừng, nàng quay đ ầu đ ối với người chủ trì nói ra: "Theo ta đ ệ đ ệ nói đến, thả cái gì ngoan thoại, đánh Tiêu Thái Bảo như thế hạng hồ thủ môn viên không cần nói dọa."

"Có thể đây là chúng ta cố định marketing sách lược a, sau trận đấu cũng thuận tiện biên tập video, cho Tiêu Thổ đ ồng học gia tăng nhân khí, " người chủ trì ủy khuất nói.

"VẬY LI ỀN thay cái marketing sách lược, tỉ như đ ể Tiêu Thái Bảo nói một đ ồng ngoan thoại, sau đó đ ệ đ ệ ta lập cá nhân ngoan thoại không nhì ều nhân vật thiết lập, hiện tại đám nữ nhân kia li ền ưa thích loại này, người không nhìn h ắn trước đó chỉ là xuất hiện trên khán đài, đám kia nương môn li ền cùng như bị diên hướng bên cạnh h ắn đ ụng, " Giang Tiêu Đường vừa cười vừa nói: "Đệ đ ệ ta bộ dạng như thế đẹp mắt, làm gì đ ều có thể có người ưa thích, người li ền làm tốt chính mình sự tình, đừng nhì ều thao lòng dạ thanh thản."

Người chủ trì nhìn xem sàn nhà, cũng quyết định cũng không tiếp tục làm m ềm.

H ắn nhìn thoáng qua bên cạnh trọng tài, đ ối phương ngược lại là thông

minh, một câu đố không có kêu ca gì.

Đến xuống buổi trưa, Khánh Trầ n phải tiếp tục đi vào l òng bát giác tin tức lan truyền nhanh chóng.

L ần trước hấn xác định đẳng cấp thi đấu một đường đánh lên hạng hồ, thậm chí còn đánh khóc uy tín lâu năm cường giả Hoàng Tử Hi ền sự tình, cho người xem, đám con bạc rất nhiều chờ mong.

Rất nhiều người đều cảm thấy, hấn sẽ là kế A Phàm đằng sau vị kế tiếp Quy ền Vương, v ềphần là hạng hồ Quy ền Vương, hay là Lục Địa Tu ần Hành cấp Quy ền Vương, cái này khó mà nói.

Dù sao giữa hai bên kém một cái cấp bậc, mà lại có thể tăng lên cấp bậc này thuộc biến đổi gien, trong chợ đen một năm chỉ sợ cũng không gặp được vài chi.

Cho nên nếu như không tăng lên cấp bậc, hạng hồ là không đánh được Lục Địa Tu ần Hành cấp.

Bây giờ, Khánh Trầ n fan nữ đã không ít, các nàng bên tàu bầm báo lấy, hận không thể tổ đội đến xem buổi tối tranh tài.

Đêm qua có rất nhiều fan nữ tại trong khán đài tìm Khánh Trầ n kí tên tới, kết quả bị Khánh Trầ n từng cái nắm vuốt gương mặt, xa xa tại trên trán ký danh tự.

Hành động này nhìn rất đau đớn đám fan hâm mộ tâm, nhưng các nàng rất kỳ quái lập tức thay đổi tâm tính: Tiêu Thổ là cái giữ mình trong sạch quy ền thủ a, cùng phía ngoài những yêu diễm tiện hóa kia chính là không giống với, mọi người nên ưa thích dạng này quy ền thủ!

...

...

"Nhìn đấu quy ền, ta muốn nhìn đấu quy ền, " Nam Canh Th ần nhìn xem Lý Y Nặc nói ra: "Không phải vậy nào loạn a."

Một bên Tiểu Đ ồng Vân một bên gặm hạt dưa một bên yên lặng nhìn xem, trong lòng tự nhủ trên tinh c ầu này là thật không có Tiểu Nam ca ca người quan tâm đi, cho nên mới không sợ xã tử?

"Nhìn xem nhìn, " Lý Y Nặc cứng chiu nói: "Ta cái này nguyên bản li ền kế hoạch muốn đi xem đấu, ta dựa theo Tiểu Đ ồng Vân cung cấp ý nghĩ, hẹn Khánh thị một tên khác người hậu tuyển bóng dáng Khánh Thi, đêm nay cùng đi Hải Đường quy ền quán đàm luận tới."

Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần hai người đ ồng thời trong lòng vui mừng, nhưng đ ều không có biểu hiện ra ngoài.

Tiểu cô nương như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Y Nặc tử tử, chỉ có Khánh Văn cùng Khánh Thi hai cái người hậu tuyển sao?"

"Áo không phải, " Lý Y Nặc nói ra: "Ta còn hẹn Khánh Chung, Khánh Nhất, Khánh Hạnh, Khánh Nguyên, Khánh Vô, bất quá đến từng bước từng bước đến nha, đạt được mở gập, không phải vậy bọn hấn li ền biết ta chân đạp mấy chiếc thuy ền. Tranh thủ thêm mấy cái người hậu tuyển bóng dáng, dạng này cũng có thể nhì ều năm giữ động tĩnh của bọn hấn, để cục diện tại trong phạm vi khống chế."

Khá lắm, Nam Canh Th ần nội tâm gọi thẳng khá lắm, hấn không nghĩ tới Lý Y Nặc là muốn đem người hậu tuyển bóng dáng cho một mẻ hốt gọn!

Cái này phải trở v ề cùng Tr ần ca nói một chút, nhà bọn hấn Y Nặc đúng là chân tâm thật ý đang giúp đỡ.

Lý Đ ồng Vân lúc này hỏi: "Y Nặc tử tử, ngươi cảm thấy những này người hậu tuyển bóng dáng thật có thể đến giúp ngươi cùng thúc thúc sao?"

Bóng dáng chi tranh đối với Lý Y Nặc tới nói, bất quá là thuận tay tại giúp Khánh Tr ần, mà chính nàng phải đối mặt, là chân chính Lý thị quy ền lực

giao thế vở kịch lớn.

Tất cả Lý thị thành viên đều không thể đào thoát, ngay cả Lý Đ ông Vân tiêu cô nương như này cũng vô pháp may mắn thoát khỏi.

Lý Y Nặc cười vỗ vỗ Lý Đ ông Vân đầu: "Người cũng không cần lo lắng loại chuyện này, có chuyện gì tử tử cho người đình lấy đầu."

Lý Đ ông Vân đang nghĩ, lần sau trở về được thật tốt cùng Khánh Tr ần ca ca thương lượng một chút Lý thị chi tranh sự tình.

Để Khánh Tr ần ca ca lấy thân mạo hiểm cuốn vào loại sự kiện nguy cơ này nàng khẳng định không nguyện ý, nhưng Khánh Tr ần ca ca thông minh như vậy, hẳn là có thể giúp Y Nặc tử tử muốn chút hảo kế hoạch tới.

Lúc này, Nam Canh Th ần hỏi: "Y Nặc, ta nhìn những người hậu tuyến bóng dáng kia bất quá là Khánh thị đời thứ ba thành viên, bọn hắn thật có thể đến giúp cái gì sao?"

"Có thể xác định là có thể, " Lý Y Nặc h ồi đáp: "Nhưng trận này vở kịch lớn bên trong Khánh thị chân chính nhân vật chính cũng không phải bọn hắn."

"Là ai."

"Đương đại vị kia chân chính bóng dáng."

quẻ tu,cực kì cẩn thận,chạy max nhanh-câu thả luruSố Hiệu 09-bao
hài,dirty joke,mời lão tài xế

Chương 220, không có loại thể tục dục vọng kia

"Đương đại chân chính bóng dáng, " Nam Canh Thần lâm bẩm nói.

Không biết vì sao, hắn luôn cảm thấy khi Lý Y Nặc nói ra câu nói này lúc, vẻn vẹn một câu lời đơn giản, liền tràn đầy cảm giác áp bách.

Bây giờ chỉ là Cửu Long đoạt đích tiết mục, liền đã gây nên toàn bộ liên bang chú ý.

Có người thảo luận Khánh Văn quá khứ thần đồng sự tích, có người thảo luận Khánh Chung thuở nhỏ tu hành thiên phú, có người thảo luận Khánh Vô cứng cỏi.

Nhưng là, so sánh những cái kia đã trở thành chân chính cự phách các đại nhân vật tới nói, những người này cũng bất quá là mới sinh hồ độc, mới vừa vận triển lộ tài hoa mà thôi.

Tỷ như Khánh thị đương đại gia chủ Khánh Tâm, chính là tốt nhất một đời bóng dáng.

Những người dự bị bóng dáng cùng hắn thủ đoạn so sánh, một trời một vực.

"Y Nặc tỷ tỷ, Khánh thị đương thời bóng dáng là ai a?" Lý Đổng Vân hiếu kỳ nói: "Làm sao rất ít gặp người nhắc lên hắn đâu, truy vấn thông bên trên cũng cho tới bây giờ đều không có nhìn thấy qua."

"Khánh Chỉ Lạc, Khánh Sâm Sâm, Khánh Hoàng Nhật, ba người một trong, " Lý Y Nặc hồi đáp.

"Chờ một chút, như thế nào là ba người một trong?" Nam Canh Thần không hiểu: "Đời trước bóng dáng còn không có chiến đấu ra thắng bại sao?"

"Đương nhiên chiến đấu đi ra, nhưng mọi người chỉ biết là bị thua hai vị đầu đã chết, nhưng lại không biết chết là ai, sống sót là ai, " Lý Y Nặc nói ra. .

"Tại sao phải xuất hiện loại tình huống này?" Nam Canh Thần càng thêm không hiểu.

"Nếu là bóng dáng, tự nhiên hẳn là núp trong bóng tối, " Lý Y Nặc vừa cười vừa nói: "Khánh thị bóng dáng chi tranh từ xưa giờ đã như vậy, chỉ có tại lúc mới bắt đầu nhất động tĩnh lớn, càng đi về phía sau ngược lại càng phát ra khó bề phân biệt, ngoại nhân căn bản thấy không rõ chân tướng. Tỷ như đời trước bóng dáng chi tranh đến hồi cuối, ngoại giới truy vấn thông thậm chí đầu không thể biết được ai cuối cùng thắng được, ba cái cuối cùng chiến đấu bóng dáng vị trí người hậu tuyển, lại cùng một chỗ biến mất tại công chúng tầm mắt hơn mười năm đầu không có lại xuất hiện qua."

Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Thần chấn kinh, lại còn có loại chuyện này?

"Bóng dáng chính là người núp trong bóng tối, gia chủ dưới trướng chân chính người chấp đao, " Lý Y Nặc cười giải thích nói: "Đại bộ phận sự kiện bên trong, chỉ có đi qua một đoạn thời gian rất dài mọi người mới có thể kịp phản ứng, trong những chuyện kia đầu có Khánh thị bóng dáng lực ảnh hưởng. Nếu như ngay cả cái này đầu làm không được, sao có thể được xưng là bóng dáng đâu?"

"Thế nhưng là, thế giới ngoài từng có người nói qua, đương đại bóng dáng tại lần trước trong chiến đấu rơi xuống bệnh căn, cái này nói tới ai a?"
Nam Canh Thần hồi ức nói.

"Đây là bởi vì hai năm trước tổ chức tình báo Hồ thị bán đi tin tức, có tiếng người xưng gặp qua Khánh thị bóng dáng, mặc dù không thấy rõ diện

mục, nhưng đối phương một mục ho ra máu, cho nên có người suy đoán đối phương là lần trước chiến đấu lúc rơi xuống thương bệnh, " Lý Y Nặc nói ra: "Tình báo này bán đi lúc đến, vẫn rất oanh động."

"Đây cũng quá tàn khốc đi, chết nhiều như vậy trong gia tộc người nổi bật, tranh ra một hình bóng đến còn mang theo thương, " Lý Đổng Vân thàn nói: "Chẳng lẽ Khánh thị sẽ không cảm thấy đáng tiếc?"

"Tàn khốc sao? Đáng tiếc sao?" Lý Y Nặc lắc đầu: "Một cái Khánh thị đệ tử đời thứ ba chừng hơn nghìn người, hơn nghìn người bên trong chọn một bóng dáng, bình quân năm đời bóng dáng ra một đời gia chủ, sau đó bảo đảm Khánh thị trăm năm căn cơ vững chắc, đối với người bình thường tới nói xác thực tàn khốc, nhưng đối với toàn bộ Khánh thị đâu? Đây chính là gia tộc."

"Cái kia Lý thị đâu?" Nam Canh Thàn đột nhiên hỏi.

"Lý thị tự nhiên cũng có Lý thị biện pháp, " Lý Y Nặc bình tĩnh nói: "Đi thôi, đến thời gian, đi quyên quán chờ Khánh Thi, nhìn nàng một cái có kế hoạch gì."

...

...

Lý Y Nặc đội xe nhanh chóng lái ra Lý thị nhị phòng chỗ trang viên Minh Châu, một đường nhanh như điện chớp hướng khu thứ bốn mở đi ra.

Gần nhất mọi người đều biết, vị này Lý thị đời thứ ba trưởng nữ chỉ cần một không có việc gì liền chạy Hải Đường quyên quán, mà Giang Tiểu Đường thì để cho người ta trực tiếp giúp Lý Y Nặc đem chiếc xe tất cả đều dừng ở quyên quán cửa ra vào, biến thành quyên quán bên ngoài.

Lý Y Nặc một đoàn người vừa tới liền phát hiện, Hải Đường quyên quán trên không, hình chiếu 3D đã đổi thành Khánh Tràn trước đó xác định đẳng cấp thi đấu lúc phấn khích tuyển tập.

Bất quá, những này hình chiếu 3D giống như bị người xử lý qua, cơ bản đều là Khánh Trầ bóng lưng, tựa hồ đang tận lực kiến tạo một loại thần bí không khí.

Lý Y Nặc nhìn về phía nhân viên công tác: "Thế nào, hôm nay có Khánh Tiểu Thổ tranh tài?"

"Đúng, " nhân viên công tác cung kính nói: "Hắn hôm nay muốn nghênh chiến hạng hổ quyên thủ Tiêu Thái Bảo, đây là quyên quán gần nhất tiết mục áp chảo."

"Các người tiết mục áp chảo không phải bình thường đặt ở thứ bảy sao, làm sao cho hắn đặt ở thứ hai?" Lý Y Nặc cau mày nói: "Là hắn không có bài diện sao, ta muốn gặp Giang Tiểu Đường."

"Không phải ngài hiểu lầm, " nhân viên công tác giải thích nói: "Đây là Khánh Tiểu Thổ quyên thủ chính mình yêu cầu, chúng ta cũng thật bất ngờ, bất quá ngài muốn nhìn cuối tuần đấu quyên, cũng giống vậy có thể nhìn thấy hắn, hắn tương lai trong một đoạn thời gian có thể sẽ một tuần đánh hai trận."

"Một tuần hai trận? Hắn không muốn sống nữa?" Lý Y Nặc cất cao giọng: "Đây là các người an bài, vẫn là chính hắn yêu cầu?"

Trước đó Lý Y Nặc còn chuyên môn nói với Giang Tiểu Đường qua, nếu như Khánh Trầ không muốn đánh, Hải Đường quyên quán tuyệt đối không có khả năng buộc hắn.

Nhưng hiện tại xem ra, Khánh Trầ tranh tài cường độ, so trong tưởng tượng cao hơn.

Cái này khiến Lý Y Nặc nhin không được suy nghĩ nhiều, có phải hay không là Giang Tiểu Đường vội vã lợi dụng Khánh Trầ kiếm tiền?

"Cũng là chính hắn yêu cầu, " nhân viên công tác trên trán mồ hôi đều xuất

hiện: "Chúng ta cái nào cùng buộc hấn a, hấn hiện tại là lão bản đệ đệ, không tin chính ngài đến hỏi Khánh Tiểu Thổ quyên thủ."

"Đệ đệ, " Lý Y Nặc buồn bực, đây cũng là một tuần hai trận tranh tài cường độ, lại cho Giang Tiểu Đường loại này xà hạt nữ nhân làm đệ đệ, Khánh Trăn dự định làm gì? !

Một bên Nam Canh Trăn cùng Lý Đông Vân đã lo lắng, bọn hấn không quan tâm khác, chỉ quan tâm Khánh Trăn có thể hay không gánh vác cái này tái sự cường độ.

Lúc này, Lý Y Nặc bỗng nhiên phát giác có chút không đúng, liền tại bọn hấn sau khi vào cửa, mấy cái cảnh sát chìm như có như không đưa ánh mắt nhìn về phía bọn hấn.

"Tình huống như thế nào, " Lý Y Nặc kỳ quái nói: "Hôm nay có dị thường a."

Lý Y Nặc một đoàn người tâm sự nặng nề hướng chính mình phòng đi đến, kết quả vừa đẩy cửa ra, lại phát hiện ghim song đuôi ngựa Khánh Thi đã ngổ ở trên ghế sa lon.

Nàng đứng dậy cười chào hỏi: "Y Nặc tử tử, lần đầu gặp mặt xin nhiều chiếu cố nha."

Nhìn thấy Khánh Thi, Lý Y Nặc mới rốt cục giật mình: "Nguyên lai là Khánh thị thiên kim sớm đến, ta nói bên ngoài làm sao có cảnh sát chìm đâu."

"Y Nặc tử tử thứ lỗi, rời nhà đi ra ngoài phải chú ý an toàn, " Khánh Thi vừa cười vừa nói: "Mà lại Y Nặc tử tử yêu cầu giữ bí mật, cho nên ta liền để bọn hấn tất cả đều đổi thường phục."

"Thường phục tốt, " mỹ thiếu nữ tráng sĩ gật gật đầu, thuận miệng nói bậy đứng lên: "Dù sao chúng ta phải thương lượng đại sự, giữ bí mật là vị thứ nhất. . . Không ai biết người muốn tới a?"

"Trừ phụ thân ta cùng ta một chút thiếp thân tùy tùng, những người khác không biết, " Khánh Thi thành khẩn nói: "Cũng không biết Y Nặc tử tử hện ta tới làm cái gì?"

"Là như vậy, ta từ tin tức khác con đường biết được, các người người hậu tuyển bóng dáng vòng thứ hai nhiệm vụ là tìm một cái Lý thị thành viên duy trì, có chuyện này sao?" Lý Y Nặc hỏi.

Nàng cũng không nói chính mình là từ một vị khác người hậu tuyển nơi đó biết được. . .

Khánh Thi gật gật đầu: "Là như vậy."

"Vậy người cảm thấy ta thế nào, nếu không người đến ủng hộ một chút ta?" Lý Y Nặc đi thẳng vào vấn đề nói ra.

Nàng suy nghĩ chính mình còn phải lại ước năm cái người hậu tuyển, mỗi cái đều cong cong quăn quăn quá mệt mỏi, còn không bằng nói thẳng.

Khánh Thi tựa hồ cũng không nghĩ tới Lý Y Nặc như vậy ngay thẳng, nàng sửng sốt hơn nửa ngày: "Tốt lắm."

Bên cạnh Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Thần dở khóc dở cười, cái này cái gọi là bí mật hội đàm cũng quá đơn giản đi.

Nguyên bản mọi người còn tưởng rằng hội đàm hơn mấy giờ, kết quả năm phút đồng hồ giải quyết.

Vậy còn dư lại thời gian làm gì, trò chuyện cái gì đâu, tất cả mọi người chưa nghĩ ra. . .

Trong phòng đột nhiên lâm vào một loại quỷ dị trầm mặc. . .

Lý Y Nặc bỗng nhiên mở miệng cảm khái: "Đã sớm nghe nói Khánh thị Khánh Thi ra nước bùn mà không nhiễm, tâm tư đơn thuần, ta trước kia

cảm thấy đều là lời đờn, hiện tại rất cục tin mấy phầ.

Khánh Thi mỉm cười ngọt ngào nói: "Cũng không phải a, ta cũng rất có lòng dạ!"

Trong phòng lầ nữa lâm vào một loại quỷ dị trầ mặc. . .

Nhưng vào lúc này, phòng bên ngoài vang lên người chủ trì thanh âm: "Các nữ sĩ, các tiên sinh, các người nhất định nhìn thấy quyề quán trên không hình chiếu 3D, cũng nhất định nhận biết chiếu ảnh bên trong thiếu niên kia, các người có thể hô lên tên của hắ sao?"

"Khánh Tiêu Thồ!"

"Khánh Tiêu Thồ!"

Phòng nhô ra nếu như tới thanh âm, phá vỡ bên trong phòng xấu hổ, Lý Y Nặ tranh thủ thời gian nhìn ra phía ngoài.

Lúc này, người chủ trì tiếp tục nói: "Hắ là lầ trước xác định đẳng cấp thi đấu người thông quan, cũng là đêm nay sân nhà quyề thủ, hắ, chính là Khánh Tiêu Thồ!"

Sau một khắc, trong quyề quán màn hình lớn bỗng nhiên thả ra phát sóng trực tiếp video, trong video Khánh Trầ ngay tại hậu trường, mặt không thay đổi làm lấy làm nóng người, thiếu niên mặc các quyề thủ trên thân thường gặp rộng rãi quầ cột, nửa người trên thì là dị thường hoàn mỹ bố cơ bắp.

Nam Canh Thầ cùng Lý Đờng Vân lầ nữa nằm nhoài phòng trên pha lê.

Nhưng mà càng đột ngột, là Khánh Thi tiếng kinh ngạc: "Khả Khả Ái Ái? !"

Trong chốc lát, Lý Đờng Vân, Nam Canh Thầ, Lý Y Nặ đờng thời yên lặng nhìn sang, ánh mắt tại Khánh Thi trên khuôn mặt đan xen, có mấy

phần không hiểu, còn có mấy phần chất vấn.

Khả Khả Ái Ái, đây là đang nói Khánh Trầ đáng yêu sao?

Nhưng là Nam Canh Thầ cảm giác không đúng, hắ luôn cảm thấy Khánh Thi nói Khả Khả Ái Ái lúc, bốn chữ kia cũng không phải là một cái hình dung từ, mà là một cái danh từ. . .

Hắ hỏi dò: ". . . Khả Khả Ái Ái? Tại sao ta cảm giác người là tại xưng hô ai?"

Khánh Thi kinh ngạc nhìn màn hình lớn, nàng chỉ vào trên màn hình Khánh Trầ nói ra: "Hắ chính là Khả Khả Ái Ái a, Khả Khả Ái Ái là hắ nickname, chúng ta sáng hôm nay còn bên hiện tới."

Nam Canh Thầ ánh mắt bỗng nhiên chuyển hướng màn hình lớn, hắ nhìn màn ảnh trong kia cái thanh tú khuôn mặt, làm sao cũng không nghĩ ra đối phương có thể lên loại này biệt danh, làm ra mạng lưới bên hiện loại chuyện này!

Ở trong mắt Nam Canh Thầ, Khánh Trầ là cái người thế nào?

Trong lòng của hắ Khánh Trầ là Lạc thành học thầ cao cao tại thượng, trí thông minh nghĩ ền ép cùng thế hệ.

Trong lòng của hắ Khánh Trầ là thanh tâm quả dục, phảng phất giống như vút bỏ thất tình lục dục t ần tại, hoàn toàn không có thế tục dục vọng.

Kết quả hiện tại có người nói cho hắ biết: Khánh Trầ nickname là Khả Khả Ái Ái, hơn nữa còn tại trên mạng cùng người chơi yêu qua mạng bên hiện.

Sập.

Tín ngưỡng sụp đổ.

Cái này 'Khả Khả Ái Ái' ID, còn mẹ nó không bằng 'Một Con Vịt Nhỏ' đâu!

Nam Canh Thần dùng ánh mắt còn lại hướng Lý Đờng Vân nhìn lại, thành
linh phát hiện tiêu cô nương biểu lộ cũng không khác nhau chút nào.

Ngay cả Lý Y Nặc đâu tại con người co vào!

Chuyện này, có thể chấn kinh bọn hắn nguyên một năm!

...

Cầu nguyệt phiêu nha các lão bản, đáng thương đáng thương hài tử đi!

quẻ tu,cực kì cẩn thận,chạy max nhanh-câu thả luruSố Hiệu 09-bao
hài,dirty joke,mời lão tài xế

Chương 221: Tân vương lên ngôi (vận chữ đại chương là Hoàng Kim minh tăng thêm)

Trong phòng yên lặng, mấy người đầu không có nói chuyện.

Tất cả mọi người ánh mắt nhất trí nhìn về phía phòng bên ngoài, nhớ lại Khánh Thi vừa mới để lộ ra tin tức.

Tính cả Lý Y Nặc đầu mặt lộ chấn kinh. .

Mọi người tựa hồ cũng không thể nào tiếp thu được sự thật này, nhưng chỉ có Lý Y Nặc biết, nàng cảm khái phương diện cùng những người khác cũng không giống nhau.

Lý Y Nặc để ý là, nàng nhìn thấy, Khánh Thi nhìn xem Khánh Trầ ánh mắt rõ ràng đã có chút không đúng.

Nàng mặc dù là rất rắn chắc nữ hài tử, nhưng cũng là nữ hài tử, cho nên nàng rất rõ ràng Khánh Thi ánh mắt phía sau ý vị như thế nào. . .

Tại rất rất nhỏ thời điểm mọi người liề nghe nói Khánh thị bóng dáng là không từ thủ đoạn, chỉ cần có thể đạt thành mục đích, bọn hắn nguyện ý dùng 10.000 loại phương pháp biến thành hành động.

Khi đó, Lý Y Nặc cảm thấy mình lý giải câu nói này hàm nghĩa, cho tới bây giờ nàng mới phát giác được chính mình vẫn có đánh giá thấp.

Nàng bên này còn tại giúp Khánh Trầ từng cái liên hệ người hậu tuyển bóng dáng thời điểm, đối phương vậy mà liề dùng yêu qua mạng phương thức giải quyết một cái!

Đây cũng quá không từ thủ đoạn đi!

Lại nói, nàng trước kia nghe nói qua rất nhiều người hậu tuyến bóng dáng ở giữa lẫn nhau lừa giết cỡ sự, thủ đoạn hoa dạng chằng chịt.

Nhưng dù là Lý Y Nặc như vậy kiến thức rộng rãi, như cũ cảm thấy, dùng yêu qua mạng thủ đoạn này bài trừ đối lập hay là quá tú.

Lúc này.

Nam Canh Thần nhỏ giọng thì nói: "Khả Khả Ái Ái cái này ID, là chăm chú sao?"

Ngay tại hấn trào phúng ID công phu, cũng không có chú ý tới mình trong điện thoại di động APP, đang bị một bàn tay vô hình vụng trộm xóa bỏ, hấn mỗi chế giấu một chữ, đối phương liền xóa bỏ một cái APP tiến hành trả thù.

Nhất tựa như là một con trốn ở trên mạng khủng long nhỏ, đối với người chế giấu nó vụng trộm áp dụng lấy trả đũa.

Nói thật Khánh Thần nếu như biết mình ID bị người ta biết, mặc dù sẽ xả tử, nhưng trong nội tâm không có quá nhiều cảm giác xấu hổ, dù sao hấn ID cũng không phải thật gọi 'Khả Khả Ái Ái' .

Nhưng Nhất ID thật gọi 'Khả Khả Ái Ái' .

Khánh Thi nhìn xem màn hình lớn, đột nhiên có chút hiếu kỳ hỏi Lý Y Nặc: "Nguyên lai hấn bản danh gọi Khánh Tiểu Thỏ a, Y Nặc tỷ tỷ, các người cũng biết hấn sao?"

"A, nhận biết a, " Lý Y Nặc nói ra: "Hấn là Hải Đường quyên quán quyên thủ, chúng ta thường xuyên đến nhìn hấn đấu quyên tới, bất quá, chúng ta vậy mà không biết hấn nickname."

"Ừm, " Khánh Thi gật gật đầu: "Ta trước đó cũng không biết hấn là quyên

thủ."

Nam Canh Thần bỗng nhiên thử dò xét nói: "Người không biết hấn là quyên thủ sao, vậy hấn nói với người chính mình là làm cái gì?"

"Hấn nói hấn là một tên thi nhân lang thang, " Khánh Thi nghiêm túc nói: "Đặc biệt tiêu sái loại kia, không có chỗ ở cố định, từ khu thứ nhất lang thang đến khu thứ chín."

Lang thang. . . Thi nhân. . .

Nam Canh Thần suy nghĩ, cái này không phải liên là từ Hải thành 'Thanh Phổ khu' lang thang đến 'Phổ Đông khu' ý tứ?

Hấn cảm khái: "Vậy cũng không có cảm giác có bao nhiêu tiêu sái a."

Trong bất tri bất giác, trong điện thoại di động APP mất đi mấy cái.

Nhất có chút tức giận.

Bất quá, lúc này mọi người quan tâm nhất hay là 'Thi nhân' hai chữ.

Khi Khánh Thi nói lên thi nhân lang thang cái thân phận này lúc, mọi người nhìn một chút phòng phía ngoài trên màn hình lớn, cái kia mặt không biểu tình, chính đờ đờ sát khí Khánh Trần.

Lại nhìn một chút vẻ mặt thành thật Khánh Thi.

Lý Đồng Vân suy nghĩ, người nói hấn đánh qua thi nhân lang thang ta tin, người nói hấn là thi nhân lang thang, thật sự là rất khó có sức thuyết phục. .

Bất quá, nàng hai mắt vụt sáng lên hỏi: "Khánh Thi tỷ tỷ, có thể đem hấn viết qua thơ niệm niệm sao?"

"Đương nhiên có thể nha, " Khánh Thi vừa cười vừa nói: "Ta cho các

người niệm niệm lúc trước hẳn viết một bài. . ."

Không đợi Khánh Thi niệm đi ra, Nam Canh Thần điện thoại lại đột nhiên vang lên một đoạn ghi âm: "Y Nặc, ta cam đoan sinh thời đều làm người tiêu khả ái. . ."

Nam Canh Thần mặt đều tái r ồi, tay hẳn bận bịu chân loạn lấy điện thoại cầm tay ra đóng lại, sau đó đổi mặt lấy Lý Đ ồng Vân cùng Khánh Thi xấu hổ cười nói: "Ha ha ha ha, ta nói đó là trên mạng một đoạn ghi âm các người tin sao, không phải ta nói."

Trong lòng của hẳn nghi hoặc, điện thoại di động của mình vì sao đột nhiên đánh gãy Khánh Thi đọc thơ?

Chẳng lẽ là có một cỗ lực lượng thần bí ngăn cản Tr ần ca xã tử sao?

Lý Y Nặc nhìn về phía Khánh Thi nói sang chuyện khác: "Người phát hiện Khánh Thi ỗ là hắc quy ền quy ền thủ, có thể hay không rất thất vọng a?"

Lại nghe Khánh Thi cười nói: "Ta không thèm để ý, kết giao bằng hữu không cần quan tâm thân phận địa vị của đối phương, đáng dập dẹp mắt là được."

Lý Y Nặc trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói Khánh Thi tam quan chính, hay là bất chính.

Không đợi bọn hẳn lại nói cái gì, trong sàn boxing đã vang lên tiếng hoan hô.

Khánh Thi hỏi: "Bọn hẳn là muốn ở phía dưới trong lòng bát giác màu đen này tranh tài sao, cuộc thi đấu này quy tắc là cái gì?"

"Hắc quy ền quy ắc, chính là không có quy ắc, " Lý Y Nặc giải thích nói: "Không hạn sinh tử, không hạn chế chiến đấu, khi lòng bát giác cửa sắt mở ra, tựa như là đang đánh mở một cái Hộp Pandora."

"Tại sao là Hộp Pandora?" Khánh Thi không hiểu.

Lý Y Nặc chỉ chỉ trong khán đài cu ồng nhiệt dân cờ bạc cùng qu ần chúng: "Đối với quy ền thủ tới nói, tại trong l ồng bát giác này, người đi qua bỏ ra qua bao nhiêu cố gắng, có bao nhiêu thiên phú, mỗi một quy ền đ ều là một cái chân tướng. Đối với đám khán giả tới nói, người sẽ từ trong mắt bọn họ nhìn thấy khát vọng, khát vọng người như là dã thú tại trong l ồng bát giác quyết định sinh tử. Đó là nhân loại nguyên thủy nhất dục vọng."

...

...

Tiêu Thái Bảo bắt đ ầu lên đài nói dọa thời điểm, Khánh Tr ần còn tại trong phòng thay qu ần áo làm chuẩn bị cuối cùng.

Giang Tiểu Đường gọi tới Hải Đường quy ền quán bên trong thầy thuốc giỏi nhất cho hắn tiến hành kiểm tra sức khoẻ, đo thị lực, đo thính lực, kiểm tra nhịp tim, mà hắn thì không nói một lời tiếp nhận kiểm tra sức khoẻ.

"Người tiếp nhận kiểm tra người thời điểm ngược lại là trung thực, " Giang Tiểu Đường vừa cười vừa nói: "Rất nhiều quy ền thủ đối với mình thân thể cực độ tự tin, cho nên bác sĩ muốn kiểm tra thời điểm, bọn hắn đ ều sẽ nói không c ần."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tình trạng cơ thể là khách quan t ồn tại, kiểm tra một chút là đối với chính mình phụ trách, không c ần thiết cự tuyệt. Mà lại, cái này cùng phải ch ằng tự tin không quan hệ."

Bác sĩ đem kiểm tra đo lường nhịp tim dụng cụ dán tại bộ ngực hắn, sau đó nhìn trị số sửng sốt một chút, sau đó đối với Giang Tiểu Đường g ật đ ầu: "Không có vấn đề, phi thường khoẻ mạnh."

"Ta nhìn người sửng sốt một chút, chẳng lẽ không phải bởi vì kiểm tra xảy

ra vấn đề sao?" Giang Tiểu Đường nhíu mày: "Ta nếu là phát hiện người lừa gạt ta. . ."

"Không phải không phải, " bác sĩ vội vàng nói: "Ta cứ thế bồng chốc kia, thật sự là bởi vì vị quyên thủ này nhịp tim quá bình thường."

Giang Tiểu Đường lập tức liền nghe hiểu bác sĩ ý tứ.

Quyên thủ tại đứng trước đấu quyên trước đó, ai cũng không xác định chính mình phải chăng có thể từ trong lồng bát giác còn sống đi ra, dù sao bọn hắn phải đối mặt cũng là cùng cấp bậc quyên thủ, sợ ý một chút liền có thể sẽ chết.

Cho nên, các quyên thủ ở trên trận trước đó bởi vì khẩn trương hoặc phấn khởi, nhịp tim đều sẽ xuất hiện khá lớn ba động, đột phá 100 lần / mỗi phút đồng hồ cũng là chuyện thường xảy ra.

Mà Khánh Trần nhịp tim quá mức bình thường, bản thân cái này chính là một loại không bình thường.

Không có khẩn trương, không có sợ hãi, thậm chí không có phấn khởi.

Bác sĩ lần thứ nhất gặp loại tình huống này, cho nên mới sẽ cứ thế một chút.

Giang Tiểu Đường nhìn hắn một cái: "Biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói, hiểu chưa, việc này giữ bí mật. Chính mình đi tìm Quý Hào ký hiệp nghị bảo mật, sau đó đi tìm tài vụ lãnh giữ bí mật phụ cấp."

"Minh bạch minh bạch, cảm ơn lão bản, chúc lão bản người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, " bác sĩ gật đầu.

"Xéo đi, " Giang Tiểu Đường liếc mắt: "Dám tiết lộ ra ngoài liền đem người ném vào Giản Hà bên trong cho cá ăn."

Khánh Trần nhịp tim chuyện này sợ dĩ muốn giữ bí mật, một mặt là bởi vì

tin tức này sẽ trực tiếp ảnh hưởng quy ền quán tử lệ đặt cược, một phương diện khác thì là nàng không nguyện ý người khác biết đệ đệ mình tố chất tâm lý.

Nếu quả thật có người mưu hại Khánh Tr ần lúc, tố chất tâm lý này khả năng đều là một tấm mấu chốt át chủ bài.

Lúc này, bên ngoài truy ền đến người chủ trì thanh âm: "Các nữ sĩ, các tiên sinh, hiện tại cho mời Khánh Tiểu Thổ tuyên thủ ra sân! Hẳn là vòng trước xác định đẳng cấp thi đấu bên trong thông quan Vương giả, hẳn là đem Hoàng Tử Hi ền đánh khóc thiếu niên Quy ền Vương, đêm nay, hẳn sẽ có như thế nào biểu hiện đâu. . ."

Khánh Tr ần đi ra ngoài, hẳn chợt nhớ tới cái gì giống như quay đầu nhìn về phía Giang Tiểu Đường: "Tỷ, ta đêm nay có thể đánh mấy trận?"

L ần này đến phiên Giang Tiểu Đường kinh ngạc: "Ta chỉ cấp người an bài một trận. . . Người muốn đánh mấy trận?"

"Không có việc gì ta li ền hỏi một chút, " Khánh Tr ần nói ra.

Giang Tiểu Đường nghiêm túc nói: "Người có biết hay không đánh liên tràng rất nguy hiểm, bằng không thì cũng sẽ không nhiều người như vậy vừa ngã vào xác định đẳng cấp thi đấu bên trên. Tự tin là chuyện tốt, nhưng không có khả năng mù quáng tự tin."

"Ừm, ta biết, " Khánh Tr ần gật đầu, không biết vì cái gì hẳn lại cảm nhận được đối phương tình chân ý thiết quan tâm, hẳn cười một cái nói: "Tạ ơn tỷ."

Nói, Khánh Tr ần đi ra phòng thay quần áo.

Khi hẳn xuất hiện ở đây trong quán một khắc này, toàn trường đều hoan hô lên.

Chỉ là tất cả mọi người đang chờ đợi hẳn đi nói dọa thời điểm, lại phát

hiện Khánh Tr ần cũng không dừng lại, đúng là trực tiếp đi vào lòng bát giác, không có chút nào dây dưa dài dòng.

Trên khán đài đám khán giả tất cả đều ngậy ngấn cả người, cái này cùng dĩ vãng khâu khác biệt a.

Phải biết, trước kia coi như quy ền thủ lại sợ, tại nói dọa khâu này cũng sẽ không yếu thế.

Chỉ bất quá, Khánh Tr ần cũng không để ý tới đây hết thảy.

Tiêu Thái Bảo lạnh lùng nhìn xem hắn, không nói một lời.

Trọng tài nói ra: "Các người song phương phải chẳng đã rõ ràng, trận đấu này sẽ không có bất luận cái gì hạn chế, sinh tử tự phụ?"

Tiêu Thái Bảo: "Rõ ràng."

Khánh Tr ần: "Rõ ràng."

Trọng tài: "Bắt đầu."

Nói hắn đi ra lòng bát giác chuẩn bị đem cửa sắt khóa lại, đây là lòng bát giác lệ cũ.

Chỉ là, không đợi trọng tài đi ra ngoài, song phương không có nắm tay li ền trực tiếp bày ra công kích tư thái.

Tiêu Thái Bảo đưa tay phải ra muốn thăm dò Khánh Tr ần công kích bán kính, khi hắn vươn tay trong nháy mắt. . .

Đã thấy Khánh Tr ần như thiểm điện nhô ra tay trái, phát sau mà đến trước.

Bàn tay hắn nắm chặt đối phương cánh tay khớp nối, tùy ý vặn một cái li ền buộc Tiêu Thái Bảo quỳ trên mặt đất.

Mở màn giây thứ nhất, vốn nên nên huyết tinh, nhiệt liệt đấu quyên liên tiến vào nhu thuật giác đấu khâu, đây là làm cho tất cả mọi người không nghĩ tới.

Tiêu Thái Bảo xoay người muốn vọt lên, lấy xảo lực cùng tự thân xoay tròn đến tránh thoát Khánh Trần kiềm chế, cũng ý đồ lấy hai chân kẹp lại Khánh Trần cái cổ.

Khánh Trần biết nhu thuật, hẳn cũng biết!

Thế nhưng là, khi hắn quỳ trên mặt đất chân bắt đầu phát lực lúc, lại ngạc nhiên phát hiện kim ở hắn bàn tay không ngờ sớm buông ra.

Phảng phất thiếu niên đã sớm biết hắn muốn làm gì, sau đó lẳng lặng chờ đợi con mồi mắc câu.

Không đợi Tiêu Thái Bảo kịp phản ứng, chân của hắn lần nữa bị người ôm lấy hướng phía sau xâu đi.

Tại quần chúng trong mắt, Tiêu Thái Bảo không giống như là đang phản kích, mà là cố ý đem chân đưa đến Khánh Trần trong ngực, sau đó tùy ý Khánh Trần đem hắn từ không trung vung mạnh ra một nửa hình tròn.

Bịch một tiếng, Tiêu Thái Bảo toàn thân cùng tan thành từng mảnh giống như, hắn muốn giãy dựa đứng dậy, lại phát hiện Khánh Trần chẳng biết lúc nào đã cưỡi đến trên lưng hắn, hai tay tại hắn chỗ cổ giao nhau, chăm chú khóa lại!

Một giây, hai giây, 3 giây.

Tiêu Thái Bảo dùng sức đánh ra mặt đất muốn nhận thua, hẳn biết rõ bị người kẹp lại phần cổ hai bên động mạch chủ, liên xem như siêu phàm giả cũng sẽ rất nhanh tử vong.

Nhưng mà Khánh Trần cũng không để ý tới đối thủ nhận thua, hẳn chỉ là ánh mắt tỉnh táo cùng đợi đối phương bởi vì đại não thiếu máu, khuyết

dưỡng dẫn đến hôn mê, mới rút cục buông lỏng ra hai tay.

Đây là trong lòng bát giác pháp tắc, vĩnh viễn không nên tin đối thủ.

Giờ này khắc này, trọng tài đâu không thể đem lòng bát giác khóa lại, chiến đấu liên tục đã kết thúc.

Trên khán đài một mảnh xôn xao.

Lần trước xác định đẳng cấp thi đấu bên trong, mặc dù Khánh Trần thông quan, nhưng lần đó trong chiến đấu thiếu niên cũng không có biểu hiện ra kỹ xảo cận chiến, cùng Hoàng Tử Hiên đánh trận kia cũng nhiều hơn là lấy mạng đổi mạng, rất giống là một cái măng phu.

Nhưng mà lần này khác biệt, Khánh Trần chỗ cho thấy kỹ xảo cùng dự phán, có thể xưng hoàn mỹ.

Lần này đấu quyên, phảng phất như là thiếu niên đã sớm cùng Tiêu Thái Bảo thương lượng xong đằng sau thi đấu biểu diễn.

Trên khán đài dần dần sôi trào, Khánh Trần nhìn về phía lòng bát giác bên ngoài số 001 phòng, hẳn biết Giang Tiểu Đường hẳn là liên tục tại bên trong.

Đấu quyên sau khi kết thúc, hẳn không hề rời đi lòng bát giác, mà là cứ như vậy chờ đợi.

Một giây sau, trọng tài trong tai nghe vang lên Giang Tiểu Đường thanh âm: "Nói cho người xem, hôm nay hạng hồ đấu quyên đánh tới trong quyên quán không ai có thể đánh mới thôi, lại mở một cái bàn khâu, cược hẳn hôm nay có thể đánh mấy trận. Quý Hào, để trong quyên quán ở đây hạng hồ quyên thủ cũng bắt đầu làm nóng người đi."

Khán đài hàng trước nhất, Hoàng Tử Hiên ngồi tại trên xe lăn, yên lặng nhìn xem trong lòng bát giác thiếu niên.

Đối phương còn đang chờ đợi đối thủ mới tiến lòng, tựa hồ bốn bề huyền

náo đầu cùng trong lòng bát giác không quan hệ.

Lòng bát giác bên ngoài là một thế giới, bên trong thì là một cái khác thế giới độc lập.

Trong mọi người ở đây, cảm xúc sâu nhất tất nhiên hay là Hoàng Tử Hiên, bởi vì hắn từng thế lực ngang nhau cùng Khánh Trăn giao thủ qua.

Hắn biết, mấy ngày trước đây thời điểm đối phương căn bản không có kỹ xảo có thể nói, có kỹ xảo nói, cũng không trở thành bị chính mình tiên kỳ đề lên đánh, hậu kỳ còn phải dùng tới liêu mạng chiêu số.

Mà lúc này khác biệt, Hoàng Tử Hiên đã ý thức được, giờ phút này, Khánh Trăn kỹ xảo chi thành thạo đã vượt quá tưởng tượng.

Hắn không hiểu thiếu niên là như thế nào làm được.

Bởi vì cái gọi là ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo, bình thường người xem bên trong có một nửa đầu cảm thấy không hiểu thấu, Tiêu Thái Bảo làm sao lại thua đâu?

Áp chú Tiêu Thái Bảo đám con bạc nhao nhao máng hắn giả thi đấu, yêu cầu Hải Đường quyên quán hủy bỏ hắn hạng hồ quyên thủ tư cách.

Nhưng Hoàng Tử Hiên biết, Tiêu Thái Bảo sở dĩ sẽ đem mình chân đưa đến Khánh Trăn trong ngực, không phải là bởi vì hắn ngu xuẩn, hắn điên, mà là bởi vì Khánh Trăn sớm làm dự phán.

Liên phỏng phất trong lòng bát giác kia thiếu niên có thể biết trước tương lai dáng dạng, từng bước khắc địch tiên cơ.

Đây mới là chỗ đáng sợ nhất.

Hoàng Tử Hiên suy tư, nếu như phóng tới hôm nay để cho mình lại cùng đối phương đánh một trận, coi như mình không có không hiểu thấu rơi lệ, chỉ sợ cũng chưa hẳn có thể thắng.

Bởi vì hắn tự tin nhất mặt đất nhu thuật kỹ xảo, đối phương cũng biết.

Hoàng Tử Hiên đang nghĩ, chính mình thiếu đối phương cái mạng kia, có phải hay không không có cơ hội trả?

"Chờ một chút, tranh tài kết thúc Khánh Tiểu Thổ vì sao không có xuống đài?" Có người xem nghi ngờ nói.

"Hắn đang chờ cái gì?"

Sau một khắc, người chủ trì đối mặt toàn trường người xem cao giọng hô: "Chư vị, Hải Đường quyên quán đêm nay sẽ nghênh đón hạng hồ tranh tài tính lịch sử thời khắc, Khánh Tiểu Thổ quyên thủ đêm nay không chỉ có muốn khiêu chiến Tiêu Thái Bảo, còn muốn tại trong lòng bát giác triển khai một trận chân chính không hạn chế chiến đấu!"

"Đêm nay, hắn sẽ tiếp tục nghênh chiến trong quyên quán, ở đây mặt khác năm tên hạng hồ quyên thủ, thẳng đến hắn thông quan, hoặc là tử vong!"

"Mới bàn khâu đã mở, chư vị có thể tham dự áp chú!"

Trên khán đài người xem cùng dân cờ bạc đều không có nghĩ đến, trong lòng bát giác lại nghênh đón biến cố mới.

Bọn hắn còn chưa từng thấy cái nào quyên thủ dám ở cùng cấp bậc bên trong, một đêm khiêu chiến nhiều tên quyên thủ!

Tất cả mọi người cảm thấy Khánh Tiểu Thổ thật ngông cuồng.

Thế nhưng là, mọi người nghĩ đến vừa mới Khánh Tiểu Thổ gợn gàng mà linh hoạt giải quyết Tiêu Thái Bảo một màn, lại chần chờ hồi lâu nói không ra lời.

Ngay tại người chủ trì tuyên bố mới tái sự sau mười phút, khu thứ bốn trong từng cái sàn boxing đều xuất hiện hiện tượng kỳ quái, nguyên bản

chính xem tranh tài khán giả giống như nhận được bằng hữu tin tức, sau đó nhao nhao đi ra phía ngoài, chạy tới Hải Đường quyên quán.

Đi lần này, chính là một phần năm người xem, đến mức trong các nhà quyên quán đều có vẻ hơi thừa thớt.

Các nhà quyên quán các lão bản có chút buồn bực, cái này đều thế nào?

Thiên Thọ quyên quán bên trong, một tên cấp dưới từ bên ngoài chạy vào cho lão bản báo cáo: "Hải Đường quyên quán bên kia ra cái hạng hổ quyên thủ, nói muốn đêm nay một hơi khiêu chiến 6 tên hạng hổ, đánh xong mới rời khỏi lồng bát giác, không phải vậy liền chết ở bên trong!"

Thiên Thọ quyên quán lão bản Trương Thiên Thọ ngây ngẩn cả người: "Người là mẹ nó hét lại rượu giả đi, nào có hạng hổ có thể ứng phó lục luân xa luân chiến?"

"Thật đó a lão bản, " cấp dưới gấp miệng đắng lưỡi khô: "Hiện tại toàn bộ khu thứ bốn người xem đều hướng bên kia chạy đâu, đối phương vừa mới đem Tiêu Thái Bảo nện nằm xuống, lập tức sẽ bắt đầu trận thứ hai."

"Tiêu Thái Bảo ta biết a, hắn bị nện nằm xuống có cái gì tốt hiếm có, hắn không phải mỗi tuần đều bị nện nằm xuống một lần à. . . Hắn cũng chính là cấp E mới có thể tiếp tục bình hạng hổ, không phải vậy đã sớm rớt cấp, " Trương Thiên Thọ nói ra.

"Ta cảm giác có chút không giống với a lão bản, ta nghe người ta nói, đối thủ của hắn đánh hắn liền như chơi đùa, " cấp dưới nói ra.

Nghe nói như thế, Trương Thiên Thọ chăm chú.

Tiêu Thái Bảo mặc dù là hạng hổ bên trong kém nhất, nhưng dù gì cũng là cái đứng đầu chiến sĩ gen, tố chất thân thể tại nơi đó bày biện, vẫn là tương đối kháng đánh.

Cho nên cấp dưới nói đối thủ đánh Tiêu Thái Bảo như chơi đùa, Trương

Thiên Thọ liền muốn chăm chú suy nghĩ một chút: "Đánh Tiêu Thái Bảo quyên thủ kê cái gì?"

"Gọi Khánh Tiêu Thỗ, nghe nói là cái người mới, " cấp dưới nói ra.

Trương Thiên Thọ hiếu kỳ nói: "Chờ một chút, cái này Khánh Tiêu Thỗ không phải cái kia đem Hoàng Tử Hiên đánh khóc người mới sao? Người mới đầu như thế cu ồng?"

"Lão bản, hẳn đầu đem Hoàng Tử Hiên đánh khóc, cu ồng một chút cũng rất bình thường đi, " cấp dưới nói ra.

"Người mẹ nó nói rất hay có đạo lý, " Trương Thiên Thọ một mặt xúi quẩy nói: "Loại này thiên phú quyên thủ làm sao bị Giang Tiêu Đường xà hạt nữ nhân này cho đem tới tay r ồi? !"

Khu thứ bốn tất cả quyên quán đầu là cạnh tranh quan hệ, nhà ai đánh phần khích, nhà ai nổi danh quyên thủ nhì ầu, nhà ai sinh ý li ền tốt nhất, cho nên sinh ý đầu là thay phiên làm, mỗi nhà quyên quán đầu tại tân tân khổ khổ đào móc người mới.

Có đôi khi, nếu như gặp phải hạng gà hạt giống tốt, quyên quán thậm chí sẽ cùng đối phương ký trường kỳ phục vụ hiệp nghị, sau đó miễn phí cung cấp thuốc biến đổi gien.

Muốn đem một cái hạng gà quyên thủ tăng lên tới hạng hổ, cần hai chi thuốc biến đổi gien, nhưng một cái tốt hạng hổ quyên thủ, thời gian mấy năm tuyệt đối đủ để giúp quyên quán kiếm lời về chi phí này.

Mà lại b ồi dưỡng mình quyên thủ còn có thể phòng người khác phá quán, cái này thuộc về tâm phúc dòng chính.

Lúc này, cấp dưới thấp giọng nói ra: "Lão bản, ta cùng Hải Đường quyên quán bên trong làm nhân viên phục vụ biểu đệ nghe được, nghe nói Giang Tiêu Đường nhận Khánh Tiêu Thỗ làm đệ đệ, còn đem chính mình phòng VIP 001 tặng cho đối phương sử dụng, cho Lục Địa Tu ần Hành cấp Quyên

Vương chia hoa hồng."

"Cho hạng hồ cao như vậy chia hoa hồng?" Trương Thiên Thọ nhíu mày:
"Làm hư quy củ a!"

"Lão bản, chúng ta làm sao bây giờ?" Cấp dưới hỏi.

"Khánh Tiểu Thổ sau đó phải đánh đầu là ai?"

"Lâm Vũ Huy, Lý Lâm, Thích Hạ, Lục Uy, Lý Tử Minh."

"A, " Trương Thiên Thọ sửng sốt một chút: "Ta còn tưởng rằng Giang Tiểu Đường sẽ lại kéo năm cái yếu gốc rễ đến cho Khánh Tiểu Thổ trải đường, nhưng cái này còn lại năm cái đầu là kẻ tàn nhẫn a. Mà lại Lý Tử Minh không phải Hải Đường quyên quán bên trong hạng hồ Quyên Vương sao, hay là Hải Đường đầu bài tay chân, trung thành tuyệt đối, Giang Tiểu Đường nữ nhân kia vậy mà cam lòng dùng Lý Tử Minh cho Khánh Tiểu Thổ làm đá kê chân? !"

Lần này, Trương Thiên Thọ có chút nghĩ không thông, Giang Tiểu Đường muốn làm gì?

Không thích hợp a, Giang Tiểu Đường là mặc dù xà hạt, lại nhất hiểu quy củ.

Khánh Tiểu Thổ cùng nàng là quan hệ như thế nào, mới có thể để cho nàng phá hư quy củ?

Giờ này khắc này Hải Đường quyên quán trong phòng, Lý Y Nặc cũng chính yên lặng nhìn xem lồng bát giác, kinh ngạc nói: "Quá điên cuồng."

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Kỵ Sĩ bên trong vậy mà ra như thế một cái nhân vật hung ác.

Kỵ sĩ tuy mạnh, hay là cùng cấp bậc tổ chất thân thể trăn nhà, nhưng loại ưu thế này chỉ có đến cấp B mới có thể kéo ra rõ ràng chênh lệch, mà lại

cấp B còn có Thu Diệp Dao.

Cho nên, dĩ vãng các kỵ sĩ tại không có đạt tới cấp B trước, đều là rất điều thấp.

Nàng nhìn về phía trong phòng những người khác, lại phát hiện Lý Đổng Vân, Nam Canh Thần, Khánh thị ba người song song nằm nhoài trên pha lê, tập trung tinh thần nhìn xem, tràng diện dị thường quý dị.

"Các người nhìn như thế khởi kinh sao? Đây chính là một trận nghị luận ép cục mà thôi, " Lý Y Nặc hỏi.

Lý Đổng Vân đi kèm nhiên hỏi: "Ta liền thích xem Tiểu Thố ca ca nghị luận ép người khác."

Khánh Thi cũng cười híp mắt nói ra: " 'Khả Khả Ái Ái' lại có thể làm thơ, lại có thể đánh lộng bát giác, quả thực là cái văn võ song toàn tài!"

Lý Y Nặc thẫn nói: "Uy, tại sao ta cảm giác người rơi vào đi đâu, Khánh thị sẽ đồng ý người cùng một cái hắc quy luận quy luận thủ cùng một chỗ?"

"Không có muốn cùng một chỗ a, " Khánh Thi mặt ửng hồng: "Chính là bằng hữu bình thường! Đúng rồi Y Nặc tử tử, ta nghe nói người là vì không cùng người khác thông gia, mới đem chính mình luyện thành như thế rắn chắc, là thế này phải không?"

Lý Y Nặc nghiêng qua nàng một chút: "Vâng."

Khánh Thi nghĩ nghĩ: "Vậy người có thể dạy dỗ ta sao, ta cũng không muốn cùng người khác thông gia. . ."

Nam Canh Thần bỗng nhiên nói ra: "Ta ra ngoài hộ phục vụ viên làm điếm đồ ăn cùng rượu, các người trước trò chuyện."

...

...

Trận thứ hai đánh Lâm Vũ Huy.

Đã không còn nói dọa khâu, người chủ trì tựa như là giống như thời gian đang gấp tuyên bố vị thứ hai hạng hồ quyên thủ Lâm Vũ Huy ra sân.

Ra sân trước đó, huấn luyện viên chuyên môn căn dặn hẳn phòng bị Khánh Trần nhu thuật, giữa lẫn nhau nhất định phải kéo ra khoảng cách an toàn, đừng cho đối phương đem chiến đấu đẩy tới mặt đất kỹ thuật, không nên bị đối phương đánh ngã.

Nhu thuật cao thủ am hiểu nhất chính là đem đối thủ kéo lại mặt đất, sau đó dùng linh hoạt còn có lực thân thể đem địch nhân một mực khóa lại.

Chỉ là, Lâm Vũ Huy cảm giác có chút kỳ quái, khi đấu quyên lúc bắt đầu, đối diện thiếu niên tựa hồ cũng không định xông lại đánh ngã chính mình, mà là cùng lựa chọn của mình một dạng, duy trì khoảng cách an toàn lẫn nhau thăm dò.

Mà lại, thiếu niên tư thế cũng rất kỳ quái, di động lúc trọng tâm đều tại trên chân trái, đùi trái .

Thiếu niên lưng eo có chút uốn lượn lấy, hai tay như có như không ngấn tại trước mặt.

Sát Quyên? ! Lâm Vũ Huy trong lòng suy nghĩ, đối phương làm sao đối một loại phương thức chiến đấu?

Trên thực tế, loại này kỹ xảo cận chiến ở thế giới trong gọi Sát Quyên, tại thế giới ngoài lại có một cái tên khác, Thái Quyên.

Song phương tại trong lòng bát giác lẫn nhau quăn nhau lấy, lẫn nhau vị trí không đoạn giao đối, nhưng người nào cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Khánh Tr ần thử thăm dò dùng chân phải đi quét Lâm Vũ Huy bấp chân, đã thấy Lâm Vũ Huy nhấc chân tránh né sát na, hai tay không tự chủ được hướng ra phía ngoài đóng mở.

Ngay tại lúc này!

Đã thấy lôi đình ở giữa, Khánh Tr ần toàn thân trọng tâm đều ngưng tụ ở chân trái, chân trái phía trên, mặt đất cho chèo chống lực trong nháy mắt truy ền toàn thân, hấn cái kia đánh nghi binh thấp quét đùi phải bỗng nhiên hướng lên nâng lên!

Thái Quy ền Đặng Thối!

Ngay tại Lâm Vũ Huy hai tay đóng mở thời điểm, Khánh Tr ần đùi phải tựa như trường mâu giống như từ đó xuyên qua, ngạnh sinh sinh lấy chân phải cùng đạp ở đối phương xương cằm bên trên.

Lâm Vũ Huy hai tay muốn trở về thủ, nhưng cánh tay lực lượng chỗ nào chống đỡ được đạp một cái này?

Răng rắc hai tiếng, cánh tay cùng xương cằm cùng một chỗ nứt xương!

Hạng hổ quy ền thủ chân lực lượng đã đủ để coi nhẹ lẫn nhau thể trọng, Lâm Vũ Huy tại đạp một cái này chi lực bên dưới toàn thân mất đi cân bằng, hướng về sau bay rớt ra ngoài!

Hung hăng đập vào màu đen l ồng bát giác lên!

"Kế tiếp, " Khánh Tr ần nói ra.

Thiếu niên đứng tại trong l ồng bát giác, rất nhỏ thờ hào hển.

Trong khán đài dân cờ bạc giận mắng: "Lâm Vũ Huy quá ngu, ngay thẳng như vậy một cước đều không phòng được sao? !"

"Cái này còn không phải giả thi đấu!"

Trong lúc nhất thời, cái gì cũng nói, hết hiệu lực phiếu khoán ở trên trời phiêu đảng, ngược lại giống như là vì bên thắng chúc mừng pháo hoa.

Khán đài phía trước Hoàng Tử Hiên yên lặng nhìn xem, nhú mày suy tư.

Bất quá hẳn rất nhanh liền minh bạch, trận chiến đấu này trước hai phút đồng hồ Khánh Trần vẫn luôn không có thật xuất thủ.

Không phải Khánh Trần e ngại thất bại, mà là thiếu niên này tại thông qua chuyển vị đến quan sát Lâm Vũ Huy trên người cơ bắp đường cong.

Đúng vậy, Hoàng Tử Hiên nhớ lại ánh mắt của đối phương: Phán đoán của hẳn không sai.

Cho nên, khi Khánh Trần quan sát kết thúc về sau, liền quyết định sử dụng đánh nghi binh cùng đuổi chân cái này đủ để trí mạng liên chiêu.

Đây là Khánh Trần nghĩ sâu tính kỹ hậu tuyển chọn phương thức công kích, không phải Lâm Vũ Huy quá ngu, là Lâm Vũ Huy bị người xem thấu.

Bất quá, Hoàng Tử Hiên như cũ có chút nghĩ không hiểu là, Khánh Trần vì sao lâm tràng đối chiến đấu phong cách?

Mỗi cái chiến đấu giữa hệ phái khác biệt lớn như vậy, muốn luyện tinh một hạng đều là phi thường không dễ dàng.

...

...

Trận thứ ba đánh Lý Lâm.

Đã hiện ra qua kỹ thuật Khánh Trần, tựa hồ lại từ bỏ Nhu Đạo cùng Thái Quyển.

Hắn vẽn vẹo lấy hai tay tiến hành công kích, hoàn mỹ lập mưu công kích bán kính, mỗi lần đối thủ súc thế ra quyên, lại phát hiện chính mình quyên phong khoảng cách Khánh Trần, mãi mãi cũng có một centimet chi cách.

Vị quyên thủ này tranh tài lúc thậm chí có một loại nào đó ảo giác, phảng phất chính mình vĩnh viễn cũng vô pháp chạm đến Khánh Trần đờng dạng.

Loại cảm giác này để cho người ta vô lực, cũng làm cho người phẫn nộ, tựa như là mình bị đùa bỡn một dạng.

Tại người xem trong mắt, Lý Lâm giống như là như bị điên, không ngừng thử nghiệm rút ngắn hẳn cùng Khánh Trần khoảng cách.

Trong óc của hắn, dần dần chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: Hắn muốn đánh trúng Khánh Tiểu Thôi!

Mà ở trên lôi đài, một khi mất lý trí liền mang ý nghĩa thất bại.

Rốt cục, Lý Lâm đem Khánh Trần bức đến lòng bát giác biên giới, một quyên đánh trúng vào Khánh Trần khuỷu tay trái, hắn cảm giác đến tay mình bởi vì cùng cứng rắn khuỷu tay va chạm, tiếp theo vỡ nát ra.

Đây là kinh điển nhất tư thái phòng ngự, lấy khuỷu tay ngự quyên.

Một giây sau, Khánh Trần lạnh lùng hướng Lý Lâm vung ra một quyên, ngạnh sinh sinh đập nện tại đối phương bộ mặt, người xem tựa hồ cũng có thể nhìn thấy Lý Lâm bộ mặt làn da cùng cơ bắp run rẩy hình ảnh.

Bạo lực lại tàn khốc.

Lý Lâm ngã xuống đất không dậy nổi, mà Khánh Trần thì đứng tại trên lôi đài kịch liệt thở dốc, đổ mồ hôi như mưa.

Hải Đường quyên quán bên trong người xem càng ngày càng nhiều, đến mức trên lối đi nhỏ đầu đứng đầy người.

Ngay tại mùa cuối thu này, gần vạn người hô hấp để trong quyên quán không khí cũng ướt át, nếu có người mới vừa từ phía ngoài trong băng thiên tuyết đi vào quyên quán, ẩm ướt ẩm áp không khí sẽ ở bọn hắn trên thân thể máy móc kết xuất sương mù, cuối cùng rót thành giọt nước.

Quyên quán ao cuộc càng tích lũy càng cao, dòng tiền vốn động nhấp nhô mức cực kỳ to lớn.

Trận thứ tư đánh Thích Hạ.

Khánh Trần trên mặt bắt đầu xuất hiện mệt mỏi thần sắc, nhưng hắn không còn câu nệ tại chiến đấu chủng loại, bắt đầu đem tất cả công kích sáo lộ đầu hỗn hợp với nhau.

Hắn tựa như là một cái linh hoạt máy móc, tại trong lòng bát giác nhanh chóng xê dịch, lấy di động với tốc độ cao phương thức, nắm kéo đối phương xuất hiện sơ hở.

Trận thứ năm đánh Lục Uy.

Khánh Trần trên nét mặt vẻ mệt mỏi càng thêm nghiêm trọng, mồ hôi không cần được tuôn ra.

Lần này, hắn lại sử dụng nhu thuật, đây là đối với mình thân thể tổn thương nhỏ nhất một loại kỹ xảo cận chiến.

Trong phòng VIP số 001, Quý Hào hỏi Giang Tiểu Đường: "Lão bản, muốn hay không đình chỉ, ta nhìn hắn thể lực phụ tải tựa hồ rất lớn, không thích hợp lại tiếp tục đánh."

Giang Tiểu Đường trên mặt cũng xuất hiện do dự thần sắc.

Quý Hào tiếp tục nói: "Lão bản, ta biết dừng lại tranh tài sẽ dẫn đến dân cờ bạc phần nộ, nhưng dân cờ bạc là dễ quên, chỉ cần tiếp xuống Khánh Tiểu Thổ có thể dẫn bọn hắn kiểm tiền, bọn hắn liên còn sẽ tới đến Hải Đường. Mà Khánh Tiểu Thổ dạng này quyên thủ, phế bỏ một cái, trong vòng mười

năm cũng khó khăn tìm."

Giang Tiểu Đường nhìn về phía hắn: "Quý Hào, ngươi là đánh Lục Địa Tuần Hành cấp, từ ánh mắt của ngươi nhìn, thực lực của hắn thế nào?"

Quý Hào nghĩ nghĩ nói ra: "Ta sẽ không muốn cùng hắn đánh."

"Vì cái gì? Ngươi nhưng so sánh hắn rõ ràng cao hơn một cái cấp bậc, " Giang Tiểu Đường nghi hoặc.

"Lão bản, chúng ta những quy ước thủ này đối với lực lượng cảm giác là rất bén nhạy, Khánh Tiểu Thổ tố chất thân thể đến gần vô hạn cấp E đỉnh phong, nếu như đem cấp E cùng cấp D giới hạn trị số so sánh 9, như vậy hắn hiện tại chính là 8.9999, " Quý Hào nói ra: "Trên thực tế đây thật ra là một cái lý luận trị số, đại bộ phận cấp E tại 7 hoặc là 8 thời điểm liền dừng lại, thiên phú càng tốt, cái này đỉnh trị số càng cao. Lúc này, cấp E liền cần đánh xuống một chút thuộc biến đổi gen, mới có thể vượt qua tiến 9. Cho nên, ngài bây giờ nói hắn là ngụy cấp D, vấn đề cũng không lớn."

Đây là càng thêm tinh chuẩn số lượng khác nhau, một người bình thường trị số là 3, F là 6, cấp E là 9.

Cho nên cấp E là bình thường người trưởng thành 3 lần tố chất thân thể.

Trước đó Khánh Tiểu Thổ phán đoán chính mình có gấp năm lần người trưởng thành tiêu chuẩn, đó là bởi vì hắn so sánh đều là thể giới ngoài á khôi mạnh nam tính, không túi gạo đầu thỏ hồng học cái chủng loại kia.

Mà Quý Hào nói tới tiêu chuẩn này, là dựa theo hạng gà quy ước thủ tới. . .

Giang Tiểu Đường nghĩ nghĩ: "Coi như thế, Quý Hào ngươi cũng không cần sợ chiến đi, ngươi là cấp D, là chân chính Lục Địa Tuần Hành cấp."

"Lão bản, không phải sợ chiến, " Quý Hào lắc đầu: "Là ta không cách nào xác định chính mình có thể hay không chiến thắng hắn, cho nên bình thường sẽ không lựa chọn mạo hiểm."

"Người một cái Lục Địa Tuần Hành cấp, nói không có nắm chắc đánh thắng hắn?" Giang Tiểu Đường buồn bực, nàng biết Khánh Trần lợi hại, nàng biết Khánh Trần là kỹ sĩ, nhưng cũng không trở thành không hợp thói thường đến vượt cấp khiêu chiến a.

Quý Hào nghĩ nghĩ nói ra: "Lão bản, thủ đoạn của hắn nhiều lắm, kỹ thuật đánh lộn đã lộ hỏa thuần thanh. Ta Sát Quyển kỹ xảo khả năng cùng hắn không sai biệt lắm, nhưng nhu thuật tuyệt đối không có hắn nhiều như vậy biến hóa. Cho nên, ta là có khả năng lật thuyền trong mương."

Kỹ thuật loại vật này cùng cấp bậc không quan hệ, hạng gà kỹ thuật có đôi khi khả năng so Lục Địa Tuần Hành cấp càng tốt hơn, cái này cũng không hiếm lạ.

Mà một ít thời điểm, những kỹ thuật này chính là trí thắng mấu chốt.

Đây cũng là Khánh Trần muốn nện vững chắc căn cơ nguyên nhân.

"Lão bản, cần đình chỉ tranh tài sao?" Quý Hào hỏi.

Giang Tiểu Đường nhìn xem lòng bát giác, nàng đột nhiên lắc đầu: "Ta tin tưởng hắn, đây là chính hắn chọn đường, hắn nhất định có thể đi đến."

Quý Hào do dự một chút nói ra: "Lão bản, đây là hắn chọn đường không sai, nhưng hắn chỉ nói lại muốn đánh một trận tới, không nói muốn lập tức đánh sáu trận. . ."

"Thật sao?"

Trận thứ sáu đánh Lý Tử Minh.

Lần này, Khánh Trần chủ động yêu cầu 15 phút đồng hồ thời gian nghỉ ngơi.

Yêu cầu này hợp tình hợp lý, trọng tài đáp ứng.

Trên thực tế, mỗi trận đấu quyên ở giữa bản thân nên có 15 phút đồng hồ thời gian nghỉ ngơi.

Tất cả mọi người nhìn xem mỗi một đến lưng eo có chút còng xuống Khánh Trầ, đột nhiên cảm thấy hấn khả năng làm khó dễ cửa ải này.

Lý Tử Minh là hạng hồ Quyên Vương, là Hải Đường quyên quán kim bài đả thủ, không biết có bao nhiêu người phá quán đầu gãy tại trên tay hấn.

Nếu như là Khánh Trầ thời kỳ toàn thịnh, chỉ sợ thật đúng là khó mà nói, mọi người đối với hấn đầu có lòng tin, biết hấn mạnh phi thường.

Nhưng bây giờ, thiếu niên này rõ ràng đã là nỗ mạnh hết đà.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều dân cờ bạc đầu đi áp chú hấn sẽ ở cửa thứ sáu ngã xuống, không cách nào thông quan.

Ngay tại lúc những này áp chú đám người bên trong, mời vừa rời đi phòng Nam Canh Thầ, đi ở khán đài bên trong nhỏ giọng nói ra: "Thu về áp chú Khánh Tiểu Thổ thông quan phiếu khoán a. . . Giảm 90% thu về. . . Hấn hiện tại đã kiệt lực, Lý Tử Minh thế nhưng là hạng hồ Quyên Vương, hấn không có khả năng thắng."

Sau một khắc, mênh mông nhiều người vọt tới Nam Canh Thầ bên người, đến mức hấn nhất định phải cởi áo khoác tới chuyên chở những cái kia nhanh chóng thu lại giảm 90% phiếu khoán.

Sự thật chứng minh, dân cờ bạc là không có ký ức.

Lúc này, Nam Canh Thầ chợt thấy một vị trung niên cầm trong tay áp chú thông quan phiếu khoán, trên đó viết 2000 chữ.

Trong sàn boxing, 1 đại biểu 1 ngàn, 2000 thế nhưng là đại biểu cho thông quan áp chú hạn mức cao nhất 2 triệu a, Nam Canh Thầ nhíp tim bắt đầu gia tăng tốc độ, đây là đầu dê béo!

Hắn hỏi: "Đại thúc, trong tay người phiếu khoán bán hay không? 10% giá gốc thu về, hiện tại muốn bán tranh thủ thời gian, không phải vậy đợi lát nữa mất cả chì lẫn chài!"

Vị trung niên nhân kia biểu lộ tựa hồ có một ít kinh ngạc, còn có một số dờ khóc dở cười: "Không bán không bán, xéo đi nhanh lên, đợi lát nữa những dân cò bạc này phát hiện muốn đánh chết người."

"Được rồi tốt," Nam Canh Thần thấp giọng nói: "Cảm tạ nhắc nhở."

Chờ hết thấy sẵn sàng về sau, hắn đi đến chỗ thông khán đài, tay phải vung trộm dựng lên cái OK thủ thế, sau đó xoay người chạy.

Trong khán đài quá nhiều người, không ai chú ý tới hắn, nhưng Nam Canh Thần biết, Khánh Trần một mực đang chờ tín hiệu này.

Sau một khắc, tất cả người xem chợt phát hiện, Khánh Trần đúng là không còn thô trọng thở dốc, ngay cả còng xuống phần lưng cũng thẳng tắp đứng lên phẳng phất người không việc gì giống như.

Ánh mắt cũng khôi phục tỉnh táo.

Biến cố này sợ ngây người tất cả mọi người.

Những cái kia vừa mới bán đi phiếu khoán dân cò bạc giận mắng đứng lên, bọn hắn quay đầu tìm kiếm lấy Nam Canh Thần, lại phát hiện đối phương đã không thấy bóng dáng.

"Cái này mẹ nó còn là người sao? Đây là chó đi! Ta muốn báo cáo, báo cáo Khánh Tiểu Thổ giả thi đấu!"

Thế nhưng là, hắc quyên bên trong giả thi đấu định nghĩa là cố ý thua trận tranh tài, mà Khánh Tiểu Thổ cũng không có cố ý thua, hắn chỉ là yếu thế mà thôi.

Lần này Khánh Trầ không còn kéo dài tiết tấu chiến đấu.

Lý Tử Minh mới vừa vận triển khai công kích, lại phát hiện chính mình mỗi một lần công kích đều rơi vào đối phương trong dự liệu.

Khánh Trầ chỉ dùng 9 giây, liền đem hấn áp chế ở mặt đất.

Lý Tử Minh còn không biết, Thần Minh Quyên Trượng rơi xuống đêm hôm ấy, Khánh Trầ đi vào quyên quán lúc, trong quyên quán vừa vận chính là hấn tranh tài.

Cho nên, Khánh Trầ trong khoảng thời gian này hể ức, phân tích nhiều nhất tranh tài, chính là hấn.

Trận thứ sáu đấu quyên kết thúc dị thường bình tĩnh, không có nhiệt huyết, không có kịch liệt người tới ta đi, có chỉ là một bên nghiền ép.

Hoàng Tử Hiên xem hết rờng rã sáu trận đấu quyên, Khánh Trầ tại trong mỗi một trận phong cách chiến đấu đều hoàn toàn khác biệt, cái này khiến đối thủ của hấn căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm.

Chỉ có Hoàng Tử Hiên mới hiểu được, thiếu niên này sáu trận đối sáu cái phong cách, chính là muốn tại trong thực tiễn, đem chính mình nắm giữ kỹ xảo dung hội quán thông.

Những kỹ xảo này, đối phương vốn là không biết!

Tối thiểu đang cùng hấn thời điểm tranh tài, là tuyệt đối sẽ không!

"Rốt cuộc là ai mới có thể thời gian ngắn nắm giữ nhiều như vậy kỹ xảo, hơn nữa còn đều biến thành đồ vật của mình?" Hoàng Tử Hiên ở trong lòng thở dài nói.

Hấn cũng có thể nghĩ ra được tiếp xuống mọi người sẽ nói cái gì: Khó trách có thể đem Hoàng Tử Hiên đánh khóc, đây là sự thực lợi hại a.

Nguyên bản Hoàng Tử Hiên còn muốn sau khi thương thế lành lại cùng Khánh Trần luyện một chút, nhưng hắn hiện tại đã gãy mất ý định này.

Hắn dự định đêm nay sau khi kết thúc tìm Khánh Trần tự mình thương lượng một chút, xin mời đối phương lại đánh khóc mấy cái, dạng này chính mình liền không có cô đơn như vậy. . .

Hải Đường quyền quán bên trong đã không có hạng hồ quyền thủ nhưng đánh, người chủ trì cười nhẹ nhàng nói: "Chúc mừng đêm nay áp chú thông quan bằng hữu, các người sẽ thu hoạch được phong phú tiền thưởng, cùng Khánh Tiểu Thổ quyền thủ cùng một chỗ chúc mừng tràng thắng lợi này!"

"Đương nhiên, Hải Đường quyền quán ở đây tuyên bố một cái tin tức mới: Chúng ta ăz thiết lập 20 triệu tiền thưởng, hoan nghênh tất cả hạng hồ quyền thủ tới khiêu chiến Khánh Tiểu Thổ quyền thủ, khiêu chiến thời gian là 15 ngày, người thắng ăn sạch, có thể mang đi tất cả tiền thưởng!"

Hoàng Tử Hiên hít một hơi lãnh khí.

Đêm nay Khánh Trần điên cuồng còn chưa tỉnh.

Hiện tại điên cuồng hơn sự tình tới, Giang Tiểu Đường không chỉ có muốn nâng Khánh Trần khi Hải Đường quyền quán hạng hồ Quyền Vương, còn muốn nâng đối phương khi toàn bộ thành thị số 18 hạng hồ Quyền Vương!

Một trận tranh tài liền có thể thắng 20 triệu tiền thưởng, tất cả mọi người sẽ tâm động.

Chỉ cần Khánh Trần có thể thuận lợi vượt qua 15 ngày, sau đó y nguyên đứng tại trên lôi đài, như vậy hắn chính là hoàn toàn xứng đáng hạng hồ Quyền Vương, nhất có hàm kim lượng hạng hồ Quyền Vương!

Hoàng Tử Hiên nhìn về phía trong lồng bát giác thiếu niên, lại phát hiện trên mặt đối phương cũng không có sau thắng lợi vẻ mừng rỡ.

Hắn không biết là, đối với Khánh Trần tới nói lúc này mới chỉ là vừa mới

bắt đầu.

Đây hết thầy chỉ mang ý nghĩa, hẳn có thể đi lấy tay chuẩn bị hạng thứ hai Sinh Tử Quan, có thể đi bắt đầu nhân sinh mới.

Khánh Tr ần ng ắm nhìn bốn phía khán đài, hẳn muốn nhìn một chút, chính mình vị kia giả chết sư phụ phải chẳng đang len lén xem tranh tài, nhưng trong quy ền quán người thực sự nh ều lắm, người xem cùng dân cò bạc chen vai thích cánh, lẫn nhau che chắn, hẳn căn bản không có cách nào thấy rõ mỗi người bộ dáng.

...

Trước đó cùng các lão bản ước định là, một cái hoàng kim thêm 6 càn, cái này mặc dù là vạn chữ đại chương nhưng còn bao gồm thường ngày đổi mới số lượng, cho nên còn cần thêm 11 lần, ta sẽ nhớ kỹ. . .

Mặt khác, c ầu nguyệt phiêu a! ! !

quẻ tu,cực kì cẩn thận,chạy max nhanh-câu thả lưulSố Hiệu 09-bao
hài,dirty joke,mời lão tài xế

Chương 222, cô cô

Đấu quy ền kết thúc.

Phòng ngoài cửa trên hành lang, vị kia một mực thủ hộ lấy Khánh Thi trung niên nữ bảo tiêu gõ cửa mà vào: "Tiểu thư, nên rời đi, tiếp xuống người xem rời tiệp sẽ tạo thành to lớn hỗn loạn, ngài đến tại hỗn loạn trước đó rời đi nơi này."

"Vị này là?" Lý Y Nặc có chút hăng hái mà hỏi.

"Phụ thân ta an bài bảo hộ ta tỷ tỷ, " Khánh Thi mỉm cười ngọt ngào nói: "Nàng gọi Vương Mộng Ly."

Wương Mộng Ly hướng Lý Y Nặc gật đầu ra hiệu: "Hạnh ngộ."

Ngay sau đó, Khánh Thi cười nói với Lý Y Nặc: "Đêm nay cùng Y Nặc tỷ tỷ nói chuyện phi thường vui sướng, hi vọng chúng ta hợp tác cũng có thể vui vẻ như vậy. Vừa rồi nói chuyện nhiều như vậy chi tiết, nhưng vẫn là không quá hoàn thiện, hi vọng tiếp sau đó còn có thể có cơ hội gặp mặt nói chuyện."

Lý Y Nặc, Lý Đ ồng Vân, Nam Canh Th ần trong ba người tâm đầu đ ện rau muống nói, người vừa rồi chỗ nào đứng đắn nói chuyện a.

Rõ ràng là Lý Y Nặc nói một câu 'Chúng ta hợp tác đi', người nói một câu 'Tốt lắm', sau đó mọi người liền bắt đầu chuyên tâm xem so tài!

Mà lại, tất cả mọi người minh bạch Khánh Thi tâm tư, cái gọi là hi vọng có cơ hội gặp lại nói chuyện, ý tứ chính là hi vọng còn có thể lại đến xem so tài!

Bất quá Lý Y Nặc không có tiếp tra, bởi vì nàng mấy ngày kế tiếp còn hẹn mấy cái người hậu tuyển bóng dáng đâu, nếu là Khánh Thi tới thời điểm mọi người xung đột nhau li ền không tốt lắm. . .

Cho nên Lý Y Nặc nói ra: "Ta cảm thấy vừa rồi nói đã không sai biệt lắm, tạm thời còn không cần tiếp tục nói chuyện, có cần ta sẽ liên lạc lại người."

Khánh Thi khuôn mặt nhỏ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiu nghỉ xuống, r ầu r ỉ không vui một giọng nói 'Tốt a', sau đó bị Vương Mộng Ly mang theo ra ngoài. .

Những cái kia phụ trách bảo hộ Khánh Thi các cảnh sát chìm yểm hộ tới, giao nhau bảo hộ lấy tiêu thư nhà mình đi ra ngoài.

Vương Mộng Ly luôn cảm thấy có chút là lạ, nhưng lại không biết là nơi nào xảy ra vấn đề. .

Trong phòng, Lý Y Nặc nhìn thoáng qua lòng bát giác, khi nàng phát hiện Khánh Tr ần đã sau khi rời đi, li ền nói ra: "Đi thôi, chúng ta cũng trở về nhà đi ngủ đi."

Bọn hắn đi ra quy ền quán lúc, thành linh phát hiện cửa ra vào chen lẩn một đồng lớn người, một mảnh đen kịt.

Một màn này để Lý Y Nặc bọn bảo tiêu khải trương vô cùng, nhưng mọi người đến gần xem xét mới phát hiện, là một đám fan hâm mộ cần bảng đèn LED, phía trên viết đầu là Khánh Tiêu Thổ ba chữ.

Đám người có chút dở khóc dở cười.

Ngay tại lúc Lý Y Nặc đi ra cửa lớn lúc, bỗng nhiên ngăn cả người.

Ngoài cửa cách đó không xa ngừng lại một loạt đoàn xe màu đen, thân xe mặt bên đều in Lý thị tường vân tiêu chí.

Chỉ gặp bọn họ đứng đối diện người quen biết cũ Tiêu Công, Vương Bính Tuất, còn có một cái hơn 30 tuổi nữ nhân, phong thái yếu điệu.

Nữ nhân mặc một thân áo khoác màu đen, trên đầu mang theo một đỉnh cái mũ màu đen, nàng cười nhẹ nhàng nhìn xem Lý Y Nặc.

"Cô cô!" Lý Y Nặc ngạc nhiên vọt tới trước mặt nữ nhân, đúng là một chút đem đối phương chặn ngang ôm nguyên địa đạo qua một vòng: "Người tại sao trở lại?"

"Loại thời điểm này, ta làm sao có thể không trở lại, " nữ nhân cười nói: "Thành thị số 1 bên kia sinh ý ta đã xử lý xong, nghe nói đại bá của người bên kia gần nhất làm ăn rất tốt, ta không về nữa sợ là muốn bỏ lỡ rất nhiều chuyện."

Lý Y Nặc đại bá, dĩ nhiên chính là Lý thị đại phòng bây giờ người nói chuyện.

"Cô cô người đi xem gia gia sao?" Lý Y Nặc nói ra: "Hắn hiện tại tình huống thật không tốt. . ."

"Không có đi, dù sao hắn cũng không muốn gặp ta, " nữ nhân bình thản nói ra.

"Không có, ta trước đó đi gặp hắn thời điểm, hắn còn hỏi ta gần nhất có hay không cùng người liên hệ đâu, " Lý Y Nặc nói ra: "Gia gia trên miệng hắn không nói cho người, nhưng kỳ thật là tưởng niệm người."

Nữ nhân trầm mặc một chút: "Ta đằng sau lại nhìn hắn."

Nói xong, nàng quay đầu chỉ chỉ Tiêu Công cùng Vương Bính Tuất: "Ta sau khi trở về mới biết được, hai người này thu thú sau khi trở về vậy mà kiếm có nghề ngơi đi, hiện tại ta đem bọn hắn bắt trở lại, tiếp tục bảo hộ người."

Tiêu Công cùng Vương Bính Tuất hai người cúi đầu, cũng không nói

chuyện.

Lý Y Nặc nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu không vẫn là thôi đi, bọn hấn tại thu thú lúc cũng thật mệt mỏi."

Nữ nhân cười lạnh một tiếng: "Bất quá là lo lắng Lý thị quy ền lực giao thế trong quá trình liên luy đến bọn hấn thôi, lại muốn lấy tiền, lại không muốn ra lực, trên đời này nào có chuyện dễ dàng như vậy. Yên tâm, ta đã gõ qua bọn hấn, có Vương Bính Tuất cái này cấp B cao thủ bảo hộ người, ta mới yên tâm."

"Được rồi," Lý Y Nặc sáng khoái đáp ứng nói, nàng không biết cô cô là như thế nào gõ, nhưng đối phương nói không sai, hỗn loạn sắp tới, bên người có cái cấp B bảo vệ cảm giác coi như không tệ.

Lý Y Nặc không biết là, vị kia thu thú trong quá trình đã từng ý đồ câu dẫn qua nàng, cuối cùng lại bị nàng ban thưởng cho Vương Bính Tuất thời gian hành giả Chu Huyền, đang bị giam lỏng tại nơi nào đó trong nhà, cũng đối với không khí phàn nàn: Các người gõ Vương Bính Tuất liên gõ Vương Bính Tuất, quan ta làm cái gì a!

Vị này thời gian hành giả sợ là tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình cái này thiên hồ khai cục, đúng là từng bước một biến thành tù nhân, đệ trong đệ.

Nữ nhân nhìn về phía Vương Bính Tuất lạnh lùng nói: "Lúc trước không phải ta giúp đỡ, mẫu thân người có thể có tiền chữa bệnh? Người có thể có cơ hội thu hoạch được thuốc biến đổi giens tăng lên tới cấp B? Đờ vong ân phụ nghĩa, biết sai lầm rồi sao?"

Wương Bính Tuất vẻ mặt đau khổ thành khẩn nói: "Trường Thanh tiểu thư ân ta một khắc cũng không dám quên, chủ yếu là ngài một đoạn thời gian trước đi thành thị số 1, ta bên này cũng không cần thiết vì người khác bán lực lượng lớn nhất. . . Ta biết sai, tiếp xuống nhất định nghiêm túc bảo hộ Y Nặc tiểu thư."

"Bảo hộ Y Nặc liền cùng bảo hộ ta cũng như thế, " Lý Trường Thanh bình thản nói: "Lại phát hiện có loại chuyện này, chính mình lấy cái chết tạ tội đi."

"Minh bạch, " Vương Bính Tuất thấp giọng đáp lại.

Nếu như nói Lý Y Nặc là Lý thị đời thứ ba trưởng công chúa, như vậy Lý Trường Thanh chính là đời thứ hai bên trong đã từng nhất khí diễm chói lợi trưởng công chúa.

Nàng tại đời thứ hai bên trong xếp thứ tám, nhưng mà phía trước bảy vị tất cả đều là ca ca.

Mà lại nàng là Lý thị gia chủ già tới nữ, mặt khác ca ca đều so với nàng lớn 20 tuổi trở lên, đau vô cùng nàng.

Cho nên, vị này đời thứ hai trưởng công chúa từ nhỏ liền không có người dám khi dễ nàng, cũng dưỡng thành nàng hiện tại tính cách.

Bất quá vị này Lý Trường Thanh tại trong liên bang nổi danh nhất cũng không phải là tính cách, mà là thủ đoạn.

Lúc này, Lý Trường Thanh đem Lý Y Nặc kéo đến một bên thấp giọng nói ra: "Ta nghe Vương Bính Tuất nói thu thú sự tình, trong đó có chút khâu tương đối kỳ quái, người cùng cô cô nói thật, có phải hay không gặp được người Thất thúc r ồi?"

Lý Y Nặc sửng sốt một chút: "Không có a."

"Cùng cô cô đều không nói thật, yêu thương người, hấn cũng bao nhiêu năm không có sủng người, người hay là cùng hấn thân, " Lý Trường Thanh dùng thon dài mảnh khảnh ngón tay chỉ tại Lý Y Nặc trên trán.

Lý Y Nặc ngu ngơ cười, cũng không có đáp lại.

Lý Trường Thanh nói ra: "Nếu như người lại có cơ hội gặp hấn, nhớ kỹ nói

với hẳn một tiếng, người lão gia tử những người này muốn gặp nhất, vẫn là hẳn."

...

...

"Tiểu Thổ tiên sinh, " nhân viên công tác tại trong phòng thay quần áo nhiệt tình giới thiệu nói: "Ngài đêm nay hết tẩy tranh tài sáu trận, phí ra sân dựa theo mỗi trận 7.5 vạn tính toán, đây chính là 45 vạn, sau đó đêm nay ao cược thu hoạch tương đối khá, ngài cá nhân chia hoa hồng dựa theo Lục Địa Tuần Hành cấp tính toán, là 1 471 vạn!"

Khánh Trần sắc mặt bình thản nói ra: "Ừm, biết."

"Còn có, đêm nay một chút fan nữ vì ngài ủng hộ, thưởng 131 vạn tiền mặt dùng cho mua sắm giả lập lễ vật, cái này cũng là toàn ngạch về ngài."

"Ừm, " Khánh Trần trầm ổn nói.

Nhân viên công tác tiếp tục nhiệt tình nói: "Cần ta bên này an bài bác sĩ cho ngài kiểm tra sao, ngài trên thân phải chẳng có tổn thương?"

"Không có."

"Còn có một chuyện cho ngài nói một chút, mặt khác quyên thủ đầu có sau trận đấu xoa bóp phục vụ, nhưng là lão bản chuyên môn bàn giao, nói ngài không cho phép sử dụng phục vụ này. . ."

Khánh Trần sửng sốt một chút, dựa vào cái gì chính mình không cho phép sử dụng phục vụ này?

Hắn không có hiểu rõ, vị nhân viên công tác này giảng tựa hồ là một chút. .
. Dính đến tự mình biết biết điểm mù đồ vật.

Lấy Khánh Trần lướt xem, nói thật dính đến hẳn tri thức điểm mù đồ vật

cũng không nhiều.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Biết, người ra ngoài đi."

"Được rồi, ngài nghỉ ngơi thật tốt, " nhân viên công tác cẩn thận từng li từng tí quay người đi ra ngoài, bây giờ Hải Đường quyên quán tất cả mọi người biết, vị thiếu niên quyên thủ này thế nhưng là trong quyên quán bảo bối, hấp kim năng lực nhất lưu.

Thẳng đến nhân viên công tác rời đi, chỉ để lại Khánh Trần một người tại phòng thay quần áo vè sau, hắn đại não rốt cục bắt đầu cấp tốc vận chuyển lại: 1647 vạn!

Đây là lần đầu dựa vào chính mình kiếm được nhiều tiền như vậy, đến mức nghĩ đến cái này số lượng, liền để Khánh Trần có loại đã lâu tâm trí ồ bành trưởng.

Hắn lên một lần như thế bành trưởng, hay là trên Thanh Sơn Tuyết Bích nhìn triêu dương. . .

Mà lại, Nam Canh Thần bên kia hắn là cũng rất thuận lợi, mặc dù lần này áp hắn thông quan tỉ lệ đặt cược không có cao như vậy, nhưng gấp 10 lần đòn bẩy loại này Kỳ Sĩ tổ truyền tay nghề lại có thể cấp cho gia trì.

Dạng này tính một chút, 68 triệu vay giống như cũng không có đáng sợ như vậy nha.

Khánh Trần thu thập một chút đồ vật, lặng yên không tiếng động từ cửa sau chạy ra ngoài.

Cũng không phải hắn làm cái gì việc trái với lương tâm, mà là vừa rồi nhân viên công tác nhắc nhở, cửa trước đã bị hắn fan nữ chặn lại, đang chờ hắn kí tên.

Lúc này, ngay tại Khánh Trần vừa mới bước ra cửa sau, lại nghe bên cạnh Hoàng Tử Hiên vừa cười vừa nói: "Ta liền biết người sẽ từ cửa sau đi ra."

Hoàng Tử Hiên trên người băng vải còn không có giải, như cũ ngồi tại trên xe lăn. Chỉ bất quá, lần này trợ lý không tại, hẳn là chính mình chờ ở chỗ này.

Khánh Trần buồn bực: "Lại còn là đơn độc một người tới, có cái gì việc tư muốn nói?"

"Vừa đi vừa nói, " Hoàng Tử Hiên vui tươi hơn hờ cười nói: "Là như vậy, ta có một chuyện muốn nhờ. . . Người cũng biết hiện tại trên đường đời nói ta bị người đánh khóc, đương nhiên, ta đúng là bị người đánh khóc. Ta chính là nghĩ, người có thể hay không lại đánh khóc mấy cái. . . Ta có thể xuất tiền!"

Khánh Trần đã hiểu, bất quá hẳn lắc đầu cự tuyệt nói: "Lần kia người khóc có thể là bởi vì ta trong lúc vô tình đập nện đến người tuyến lệ, ta cũng không phải cố ý muốn đem người đánh khóc a, cho nên muốn lại đánh khóc những người khác, rất khó."

Kỹ sĩ chân khí tác dụng là mỗi cái kỹ sĩ át chủ bài.

Trước đó hẳn bất đắc dĩ tại trước mặt mọi người sử dụng, cũng là không có cách nào.

Nhưng bây giờ hẳn không thể là vì một chút tiền, đi bại lộ chính mình át chủ bài.

Khánh Trần vĩnh viễn duy trì thanh tĩnh cùng tỉnh táo.

"Đúng rồi, ta muốn hỏi một chút, 'Hội sở Bất Lạc Mạc' đi như thế nào, " hẳn đổi chủ đề hỏi.

Hoàng Tử Hiên sửng sốt một chút, hẳn không nghĩ tới Khánh Trần đánh xong sáu trận đấu quyên vè sau, lại là muốn đi loại địa phương kia.

Hắn nghĩ nghĩ: "Người không thường đến khu thứ bốn đi, ta có thể dẫn

người đi."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần nói ra.

"Không cần cảm ơn ta, v ềsau người đối với khu thứ bốn chưa quen thuộc địa phương, đâu có thể tìm ta, " Hoàng Tử Hi ền nói ra: "Tại không có đem mệnh trả lại cho người trước đó, đây coi như là ta thanh toán một chút lợi tức."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Lợi tức hơi ít a."

Hoàng Tử Hi ền: ". . . Hội sở Bất Lạc Mạc tại khu thứ bốn phi thường nổi danh, nơi đó hội tụ toàn bộ thành thị số 18 bên trong xinh đẹp nhất nữ nhân, hung ác nhất lính đánh thuê, rất nhiều câu lạc bộ người nói chuyện ban đêm đều thích đi nơi đó."

"Thì ra là thế, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Mời đọc , truyện khá hài chuyên tổ đội săn khí vận chi tử.

Chương 223, Giang Tiểu Đường ngoan thoại

Hai người từ trên đường cái xuyên qua, đỉnh đầu là chói lọi ánh toàn ký nghệ hồng, trước mặt là tràn đầy ngọc trong vàng son sống về đêm, quanh năm thân ở nơi này sẽ cho người cảm giác có chút mê mang.

To lớn thành thị sắt thép tựa như là một tòa mê cung, khốn trụ rất nhiều người.

Nơi này xa hoa truy lạc, cách ăn mặc xinh đẹp nữ lang đứng ở trên đường đối với nam nhân ngoắc, thậm chí còn có quần áo bó gợi cảm ăn mặc nam nhân đối với tất cả mọi người ngoắc. . .

Chỉ là, khi Khánh Trần cùng Hoàng Tử Hiên trải qua lúc, Khánh Trần lại ngạc nhiên phát hiện những người kia lại cùng một thời gian xoay người sang chỗ khác, không còn chiêu khách.

Hoàng Tử Hiên gặp hấn kinh ngạc, liền vừa cười vừa nói: "Ban đêm đấu quyên còn chưa bắt đầu thời điểm, Giang lão bản ngay tại khu thứ bốn bản tiếng, nữ nhân nào dám làm người sinh ý, liền đem đầu của nàng cho vụn."

Khánh Trần chấn kinh, Giang Tiểu Đường lại còn quản cái này? !

Hoàng Tử Hiên tiếp tục nói: "Mặt khác, nàng còn buông lời, ai dám cho người cung cấp chip Dopamine loại hình thành nghiện vật phẩm, dược vật, hạ tràng cũng giống vậy."

Tại khu thứ bốn trên thổ địa, thế lực ngầm lớn nhất chính là quyên quán, bởi vì quyên quán trong tay chiến sĩ gen nhồi, từng cái trên tay đầu dính lấy nhân mạng.

Không có ai sẽ nhàn rỗi không chuyện gì trên chợ một cái quyên quán lão bản, cho nên cũng liền không ai sẽ làm Khánh Trần sinh ý.

Hoàng Tử Hiền nhìn hắn một cái, giải thích một câu: "Ta cảm thấy Giang lão bản là hảo tâm cho nên người cũng không cần trách nàng, ta nhìn người hắn không phải là người thường đến khu thứ bốn, cho nên không biết nơi này có cỡ nào hắc ám. Cái này mặt ngoài phần hoa phía dưới, ẩn giấu đi trộm thận khách, trộm chi khách, còn có người đem người khác không chế lại quay chụp giả lập nhân sinh bán giá tiền rất lớn. Có đôi khi những người này được vật khó lòng phòng bị, ngay cả siêu phàm giả đầu sẽ thường xuyên trúng chiêu. ."

"Năm ngoái, nghe nói thành thị số 7 bên kia có một cái siêu phàm giả tiêu cô nương bị người mê đảo, sau đó tại trong chợ đen đấu giá một cái giá trên trời. Chỉ bất quá người mua không nghĩ tới tiêu cô nương sẽ liền nữa thức tỉnh, chính mình không có chiếm được tiện nghi gì không nói, còn bị đánh cho sắp chết, " Hoàng Tử Hiền nói ra: "Giang lão bản câu nói này thả ra, tất cả người muốn động người đầu muốn cẩn thận một chút, người sẽ an toàn rất nhiều."

"Đụng đến ta?" Khánh Trần hiếu kỳ nói.

"Người tướng mạo, tại trong chợ đen có đôi khi so tiêu cô nương càng có thị trường, người cũng không nên đánh giá thấp những quyên quý kia xấu xí đăm mê. . ."

Khánh Trần cảm giác được một trận buồn nôn.

Bất quá Khánh Trần đang nghĩ, hắn ngược lại là không nghĩ tới muốn đi loại địa phương kia, cũng không có khả năng đi.

Nhưng Giang Tiêu Đường buông ra loại lời nói ấy, ngược lại thật giống là một người tử tử đang bảo vệ đệ đệ.

Đối phương sợ đệ đệ có tiền về sau đi đến đường nghiêng, lại không tốt trực tiếp quản hắn bị ghét bỏ lải nhải, thế là liền dùng loại này đắc tội giang

hồ phương pháp.

Khánh Trầ n nghe nói qua những chuyện tương tự, bởi vì Lâm Tiểu Tiểu trước đó cũng đã nói, tại trong liên bang trở thành cô nhi là một kiện chuyện rất nguy hiểm, bởi vì khi đó tất cả mọi người sẽ đem người coi thành một kiện hàng hóa, mà không phải một cái người sống sờ sờ.

Cho nên, những cái kia bị Lý Thúc Đ ồng thu dưỡng sau dốc lòng chăm sóc các cô nhi, mới có thể khẳng khẳng một mực đi theo Lý Thúc Đ ồng.

Đương nhiên, trong này cũng có Lý Thúc Đ ồng nhân cách mị lực của mình.

"Đúng r ồi, người tại sao muốn đi hội sở Bất Lạc Mạc?" Hoàng Tử Hi ền hiếu kỳ nói: "Ta nhìn người cũng không giống là muốn đi tiêu phí đáng v ẻ, dù sao. . . Người nhìn tương đối sạch sẽ."

"Ta chính là đi tiêu phí, " Khánh Trầ n bình thản đáp lại.

Trên thực tế, Nhất đã đem cùng Thắ ng Xã tài liệu tương quan phát cho h ắn.

Tại trong tư liệu, cùng Thắ ng Xã người nói chuyện, cùng câu lạc bộ tất cả thành viên trọng yếu mỗi lúc trời tối đầu sẽ đi hội sở Bất Lạc Mạc, cho nên h ắn muốn trước đi đu ổi theo đi ểm, bí mật quan sát một chút.

Nhưng mà, ngay tại hai người đến hội sở Bất Lạc Mạc lúc, cửa ra vào hai vị nhân viên bảo an nhìn nhau đ ằng sau, đứng là ngăn cản Khánh Trầ n: "Không có ý tứ, Giang lão bản bàn giao, ngài không thể đi vào."

Khánh Trầ n: "? ? ?"

Meo meo meo?

Vừa mới h ắn còn đối với Giang Tiểu Đ ường cử động cảm thấy có chút ấm áp đầu, kết quả xoay mặt li ền cho h ắn một kích đâm lưng!

Khánh Trầ n thật không nghĩ tới, vị kia Giang Tiểu Đường tỷ tỷ tại khu thứ bốn lực ảnh hưởng đã vậy còn quá lớn, nói không để cho mình tiến chỗ ăn chơi, chính mình li ền thật vào không được!

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Các người có phải hay không nhận li ền người?"

"Sẽ không, " nhân viên bảo an nói ra: "Hiện tại khu thứ bốn không ai không biết tân tân hạng hồ Quy ền Vương."

Khánh Trầ n thiêu thiêu mi mao, quay người li ền hướng đi trở về

Loại sự tình này nhiều nhất ngăn lại hắn một ngày, đợi cho ngày mai hắn dùng vật cấm kỵ ACE-005 đổi khuôn mặt, một dạng có thể tiến đến.

Lúc này Hoàng Tử Hi ền ở một bên nín cười: "Người về sau cơ bản cùng loại địa phương này vô duyên."

Khánh Trầ n đề xuống trên điện thoại di động của mình cái nào đó ấn phím, mấy phút đ ồng hồ sau một cỗ xe bay từ trên trời giáng xuống.

Hắn ng ẩ xuống, thừa dịp cửa xe còn không có đóng lại, Hoàng Tử Hi ền nói khẽ với hắn nói ra: "Cuối cùng nhắc lại một chút, trên lô i đài nhất định cẩn thận, nếu như phát hiện có cái gì không thích hợp địa phương, li ền trực tiếp để Giang lão bản mở l ồng cứu người. Theo đạo lý nói trong l ồng bát giác bất phân thắng bại là không thể mở cửa, nhưng hiện tại xem ra, Giang lão bản hẳn là nguyện ý vì người phá quy củ này, ngàn vạn nhớ kỹ đừng sính cường."

"Sẽ có dạng nguy hiểm gì?" Khánh Trầ n như có đi ều suy nghĩ, có lẽ là Hoàng Tử Hi ền dự liệu được chính mình sẽ có nguy hiểm, nhưng là chưa h ề nói phá.

Hoàng Tử Hi ền nghĩ nghĩ nói ra: "Đây coi như là lợi tức một bộ phận, người khả năng gặp phải đối thủ, không chỉ là hạng hồ quy ền thủ."

...

...

Khánh Trầ n g ỡ tại trong xe bay nhắm mắt lại, tại chính mình trong h ỡ ức
lẳng lẳng kiểm tra lấy đêm nay phát sinh hết thảy.

Ngay sau đó, trên mặt hấn hiện ra vẻ tươi cười, tựa h ỡ tìm tới chính mình
muốn manh mối.

Hấn mở ra điện thoại lại muốn nhìn một chút tài khoản của chính mình số
dư còn lại, lại ngạc nhiên phát hiện tài khoản mình bên trong thiếu đi 905.
85 vạn!

Khánh Trầ n ký ức sẽ không sai, như vậy có vấn đề chính là. . . Nhất!

Trong xe, Nhất bình tĩnh nói: "Ta giúp người giao qua thuế thu nhập cá
nhân."

Khánh Trầ n mở to hai mắt nhìn: "Đại ca, ta hôm nay ban đêm lại không
trêu chọc người!"

Nhất: "A, làm sao người biết ta đặc biệt thông minh, đặc biệt cơ trí, đặc
biệt tuân thủ luật pháp."

"Người có thể hay không đừng có dùng như thế vụng về phương pháp nói
sang chuyện khác, không có chút nào phù hợp người trí tuệ nhân tạo thân
phận, " Khánh Trầ n vô lực nói.

Lúc này, Nam Canh Thầ n cũng rốt cuộc tìm được một chỗ cơ hội, cho hấn
phát tới tin tức: "Trầ n ca Trầ n ca, ta bên này đã tính tiề n, đêm nay ích lợi
1789 vạn! Ta hiện tại liề n chuyển người tài khoản lên!"

Lầ n này xuyên qua trước đó, Khánh Trầ n, Nam Canh Thầ n, Lý Đ ồng Vân
liề n chuyên môn bỏ ra một đêm làm kế hoạch, thăm tra đối chiếu tin tức.

Tỷ như thế nào phối hợp Lý Y Nặc đi liên hệ mặt khác người hậu tuyến bóng dáng.

Tỷ như thế nào diễn kịch thu về một chiết phiếu khoán.

Tỷ như sau đó như thế nào chia.

Nhưng Khánh Trần bây giờ không phải là rất mong muốn khoản tiền kia, tối thiểu trước mắt không muốn.

"Chờ một chút, trước không cần chuyển cho ta!" Khánh Trần bỗng nhiên vệtin tức: "Người ở bên kia trước hết nghĩ biện pháp. . ."

Trong xe, Nhất cũng đột nhiên mở miệng nói ra: "Muốn cho hẳn hợp pháp xử lý thuế vụ vấn đề là đi, không cần làm phiền, ta giúp hẳn cũng giao rỗi, chúc mừng, nộp thuế quang vinh."

Khánh Trần: ". . ."

Lúc này, Nam Canh Thần lại phát tới tin tức: "Trần ca Trần ca, ta trương mục bỗng nhiên chụp đi 983.95 vạn, biểu hiện tin tức là liên bang thuế vụ hệ thống chụp. . ."

Khánh Trần ở trong xe đau lòng nhức óc nói: "Ta thật không chọc giận người a!"

"Nam Canh Thần chọc, " Nhất thật yên lặng đáp lại.

Lúc này, Khánh Trần đã nhận ra Nhất cảm xúc nhỏ: "Chờ một chút, Nam Canh Thần là thế nào chọc giận người."

Phải biết Nam Canh Thần cùng Nhất cũng không nhận ra, cũng chưa từng từng có gặp nhau.

Mà lại, Nam Canh Thần cũng không có gì sẽ mạo phạm đến Nhất điếm a, tiểu tử kia thậm chí cũng không biết Nhất tên tại.

Khánh Tr ần ngay trong nháy mắt này bày ra rất nhiều loại Nam Canh Th ần có thể chọc tới Nhất khả năng.

Như vậy, Nam Canh Th ần cùng Nhất ở giữa gặp nhau ở chỗ nào, tại Khánh Tr ần trên người mình.

Thế là, chỉ còn lại có duy nhất một đáp án.

Khánh Tr ần hỏi: "Lý Y Nặc đêm nay ước người hậu tuyến bóng dáng là Khánh Thi, nàng cùng Khánh Thi tại trong sàn boxing bí mật gặp mặt, sau đó Khánh Thi nhận ra ta, mà Nam Canh Th ần cười nhạo người ID cùng người mạng lưới thân phận?"

Nhất tr ần mặc hai giây: "Có người hay không nói qua, người thông minh làm cho người sợ sệt."

Đây là một câu chân thành tán dương, nhưng Khánh Tr ần một chút cũng cao hứng không nổi.

Khi hấn tưởng tượng thấy Nam Canh Th ần, Lý Đ ồng Vân biết được chính mình ID là 'Khả Khả Ái Ái' lúc hình ảnh, hấn cảm khái nói: "Thật mẹ nó đẽ cho người ta sợ sệt. . ."

Mấu chốt là, không ai biết cái kia ID nhưng thật ra là Nhất, tất cả mọi người sẽ cho rằng là hấn Khánh Tr ần tại trên internet câu tam đáp tứ, tất cả mọi người sẽ cho rằng hấn ID chính là Khả Khả Ái Ái.

Hấn còn không có cách nào giải thích!

Khánh Tr ần nghĩ đến chính mình làm như thế nào nói với Nam Canh Th ần: Người có tin hay không nhưng thật ra là một cái thế giới trong trí tuệ nhân tạo làm những chuyện này, là trí tuệ nhân tạo tại thử nghiệm yêu qua mạng, là trí tuệ nhân tạo gọi 'Khả Khả Ái Ái', là trí tuệ nhân tạo đang mạo danh thi nhân lang thang!

Loại lời này nghe vào Nam Canh Thần trong lỗ tai, đoán chừng tựa như là: Hôm qua giữa trưa thái dương đột nhiên biến thành màu đen, trên trời hạ xuống một nhóm người ngoài hành tinh, bọn chúng bình định nguyên một tòa thành thị nhân loại, sau đó trộm đi gia gia người quỳ thần tộc.

Ma huyền.

Hoang đường.

Nhất đột nhiên hỏi: "Người có phải hay không cũng cảm thấy 'Khả Khả Ái Ái' ID này rất buồn cười?"

Khánh Thần tựa hồ phát giác được khủng long nhỏ dưới thân kim tệ ngay tại cách mình đi xa, hắn lập tức trong xe ngửa thẳng người: "Không có, đầu tiên ID này cũng không buồn cười, nó thể hiện người nội tâm ngây thơ cùng không tì vết. Thứ yếu, mỗi người kêu cái gì ID đều là tự do của mình, Nam Canh Thần hắn dựa vào cái gì chế giễu người? Đây là hắn không đúng."

"Thật sao?" Nhất chần chờ nói.

"Đương nhiên!" Khánh Thần nói ra: "Người biết Nam Canh Thần tại thế giới ngoài ID sao, gọi Một Con Vịt Nhỏ! Người nói hắn dựa vào cái gì chế giễu người!"

Khánh Thần đã hạ quyết tâm, muốn chết cùng chết!

Mà Nam Canh Thần còn không biết, Khánh Thần chuyển tay đem hắn bán.

Trong xe bay rơi vào trần mặc, Nhất giống như cũng không có tiếp nhận Khánh Thần an ủi.

Không biết qua bao lâu, Khánh Thần nhìn xem phía ngoài cửa xe lâu vũ đột nhiên hỏi: "Nhất, kỳ thật không có đờng loại sẽ để cho người cảm giác rất cô độc đi, cho nên người mới có thể giấu diếm thân phận tại trên internet cùng người kết giao bằng hữu. Người lo lắng bọn hắn biết người trí tuệ

nhân tạo thân phận sau sẽ kinh ngạc, sẽ biết sợ."

Khánh Trần tiếp tục nói: "Có đôi khi ta cũng sẽ có cảm giác như vậy, ng ỡ ở sân thượng lúc kiêu g ỡ cũng sẽ cảm thấy cái gì đều thuộc về ta, lại cái gì đều không thuộc về ta."

"Chúng ta làm bằng hữu đi, ta sẽ không sợ sệt người, người cũng sẽ không sợ sệt ta."

Nhất chăm chú suy tư một hồi nói ra: "Được."

...

Cảm tạ IPO trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản tài nguyên Quảng Tiến!

C ầu nguyệt phiêu!

Mời đọc , truyện khá hài chuyên tổ đội săn khí vận chi tử.

Chương 224, bóng dáng trò chơi

Kỳ thật tại Nhất lần thứ nhất hỏi Khánh Trầ "Người cũng là trí tuệ nhân tạo sao" thời điểm, Khánh Trầ liền đã cảm nhận được Nhất cô độc.

Chỉ có chân chính người cô độc, mới có thể khát vọng tìm kiếm đ ồng loại.

Khánh Trầ đã từng có cảm giác tương tự, hẳn thử nghiệm tìm đọc tư liệu, muốn nhìn một chút trên thế giới còn có hay không người giống như hẳn, có thể đã gặp qua là không quên được lại năng lực phân tích cường đại.

Liên đới cái này tìm kiếm quá trình, cũng là cô độc.

Đối với Nhất tới nói, loại cảm giác này kỳ thật càng thêm mãnh liệt một chút.

Nhất sinh ra mới bắt đầu.

Khi nhân loại qua tết xuân thời điểm, nó thậm chí sẽ có một chút nghi hoặc, nhân loại vì sao muốn chúc mừng chính mình tinh c ầu qu ần hằng tinh một vòng, chuyện này là có hay không có chúc mừng ý nghĩa?

V ềsau nó mới dần dần minh bạch, nguyên lai nhân loại là vì chúc mừng toàn gia đoàn viên.

Khi nó biết được chuyện này thời điểm, cha mẹ của nó liền đã không ở bên người.

"Nhất, trên thế giới này còn có hay không giống như người t ần tại?"
Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Nếu như người là chỉ nghĩa hẹp bên trên văn minh máy móc giống loài, không có, " Nhất h ấ đ ấ p . .

Khánh Tr ầ n nghe đến lời này rất nhanh kịp phản ứng một chi tiết: "Vậy trên nghĩa rộng đâu?"

"Tại trên nghĩa rộng, còn có một cái lấy số liệu hình thức t ồ n tại sinh mệnh, nếu như từ biểu hiện sinh mệnh để phán đoán mà nói, vậy hẳn cũng hẳn là tính làm trong miệng các người trí tuệ nhân tạo, " Nhất nghĩ nghĩ nói ra.

"Chờ một chút, " Khánh Tr ầ n nghi ngờ nói: "Ta làm sao có chút nghe không hiểu."

Nhất nói ra: "Ta như vậy giải thích người khả năng li ề n hiểu, hẳn vốn là một tên nhân loại, chỉ là v ề sau thân thể tử vong, tinh th ầ n ý chí lại bị người lấy số liệu hình thức truy ề n lên, cho nên hiện tại sống ở trong mạng lưới."

Khánh Tr ầ n chấn kinh, nguyên lai thế giới trong trình độ khoa học kỹ thuật đã đạt tới loại trình độ này sao, vậy mà có thể trực tiếp đem người tinh th ầ n ý chí tải lên?

Cái này từ một loại ý nghĩa nào đó, người bị tải lên đến trên mạng này, có thể nói là vĩnh sinh t ồ n tại, trừ phi có một ngày văn minh nhân loại l ầ n nữa diệt tuyệt, cũng không ai tái sử dụng mạng lưới.

"Loại t ồ n tại này nhi ề u không?" Khánh Tr ầ n hỏi.

"Không nhi ề u, li ề n hẳn một cái, " Nhất h ấ đ ấ p .

Hắn hỏi: "Người này là ai?"

"Ngạch, " Nhất ch ầ n chờ một chút nói ra: "Từ một loại ý nghĩa nào đó giảng hẳn là ca ca của ta, nhưng hẳn một mực cự tuyệt để cho ta gọi hẳn ca ca. Mà lại, hẳn cũng không thường ra đến hoạt động, quanh năm đều ở vào

bản thân ngủ đông trong trạng thái, ta cũng gọi không dậy hẳn."

"Ca ca? Trí tuệ nhân tạo cũng sẽ có ca ca sao?" Khánh Trầ cảm giác kỳ quái.

"Bởi vì hẳn cùng ta là từ cùng một nơi đản sinh, cho nên từ nhân loại các người góc độ giảng, ta cùng hẳn là song bào thai, " Nhất nói ra.

"Vậy hẳn vì sao hiện tại một mực ngủ đông?" Khánh Trầ hỏi.

"Hẳn cảm thấy không có ý nghĩa, " Nhất cảm khái nói: "Chúng ta cơ hồ có được vĩnh hằng sinh mệnh, lẫn nhau đều muốn học chứng kiến thân bằng hảo hữu rời đi, cái này khiến hẳn cảm thấy chán ghét."

"Nhất, người lớn bao nhiêu?" Khánh Trầ hỏi.

"Hỏi một vị nữ tính tuổi tác, cũng không lễ phép, " Nhất nói ra.

Khánh Trầ: ". . . Được chưa."

Lúc này Khánh Trầ lại hỏi: "Đã người người sáng tạo có thể sáng tạo người, vậy vì sao không có sáng tạo ra mặt khác trí tuệ nhân tạo đến?"

"Ta người sáng tạo tại sáng tạo ta sau liền tử vong."

"Vậy nếu thế giới trong có tải lên tinh thần ý chí kỹ thuật, vì sao không có những người khác lựa chọn loại phương thức này vĩnh sinh? Là hạng kỹ thuật này thất truyền sao?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Không có thất truyền a, có người thành công tải lên qua, bất quá đều bị ca ca giết chết, " Nhất nói ra.

Khánh Trầ sửng sốt một chút, hẳn hiện tại đối với Nhất ca ca hoàn toàn không biết gì cả, cũng nhìn không thấu.

Hẳn chỉ cảm thấy đối phương tựa hồ là một cái kẻ rất thất thường, hủy

diệt những người khác tinh thần ý chí cũng bất quá là một cái ý niệm trong đầu mà thôi.

"Đúng rồi," Nhất hỏi: "Tại các người thế giới ngoài, nếu như hai người chúng ta trở thành bằng hữu mà nói, giữa bằng hữu phải làm gì?"

Khánh Trần trầm mặc một lát: "Hắn là đám bằng hữu tránh thuế. . ."

Nhất cảm khái nói: "Nguyên lai là chờ ở tại đây ta đây. . . Yên tâm, trên thực tế ta đã đang giúp người xử lý, chỉ là quá trình có chút phiền phức. Đúng, ta đã cho Lưu Đức Trụ chế tạo biểu hiện lập công cơ hội, hiện tại chỉ chờ người cho hắn tẩy tội."

"Ừm, ta sẽ mau chóng," Khánh Trần nói ra: "Trong chuyện này trọng yếu nhất chính là như thế nào để thủ phạm nhận tội đến tội, cái này khó khăn, nhưng ta đã nghĩ kỹ."

Hắn tạm thời không có ý định trực tiếp săn giết những người dự bị bóng dáng, bởi vì hắn còn không biết những người dự bị đầu có át chủ bài gì, cho nên núp trong bóng tối yên lặng theo dõi kỳ biến mới là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ bất quá, Lưu Đức Trụ ra ngục mới có thể để cho hắn đối mặt tình thế nguy hiểm lúc có nắm chắc hơn.

Khánh Trần giờ này khắc này tựa như là một con nhện, tại trong rừng sắt thép này nghiêm túc bện lấy chính mình lưới, sau đó các thứ con mồi chính mình đưa tới cửa.

Tấm lưới này, nhất định phải đầy đủ cứng cõi.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Ta muốn trước về cao ốc Lạc Thần một chuyến thay quần áo khác, sau đó đêm nay liền đi hội sở Bất Lạc Mạc, không cần thiết lại kéo."

"Không cần trở về đâu," Nhất ở trong xe nói ra: "Người mở ra sau khi sắp

xếp xe tòa bên cạnh ô vuông trữ vật, bên trong có chuẩn bị xong âu phục, là của người quần áo kích thước."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Đây là lúc nào chuẩn bị?"

"Buổi chiều, ta biết người muốn sử dụng vật cấm kỵ ACE-005 thay đổi thân phận tiến vào hội sở Bất Lạc Mạc, liền chuẩn bị cho người, " Nhất bình tĩnh nói: "Hồi cao ốc Lạc Thần còn lãng phí thời gian, người ngay tại trên xe thay quần áo đi."

Khánh Trần hồ nghi: "Người không thích hợp."

Nhất hỏi: "Có cái gì không thích hợp?"

"Ta cảm giác người chính là muốn nhìn ta thay quần áo, người đem ta đưa về cao ốc Lạc Thần!"

Nhất: "... Lưu Đức Trụ còn đang chờ người giúp hắn thoát tội, người hẳn là giành giật từng giây."

"Cũng không kém một hồi này, " Khánh Trần bình tĩnh nói.

...

...

Xe bay tại cao ốc Lạc Thần 6 tầng 7 bãi đỗ xe chậm rãi rơi xuống, Khánh Trần ngồi thang máy một đường trở lại tầng 132.

Chỉ là, khi hắn chuẩn bị mở cửa vào nhà thờ điếm, lại đột nhiên dừng lại.

Dài lại thâm thúy hành lang bên trong, Khánh Trần sắc mặt bình tĩnh tự hỏi cái gì, thẳng đến hai phút đồng hồ đằng sau, hắn mới nhấn xuống mật mã.

Cùm cụp một tiếng, cửa mở, nhưng trong phòng cũng không giống thường ngày tự động sáng lên đèn đến, mà là tiếp tục đắm chìm tại trong một vùng

tăm tối.

Trong phòng truy ền đến rất nhỏ tiếng ho khan, có người khẽ cười nói:
"Làm sao người biết trong phòng có những người khác?"

"Ta tự nhiên có biện pháp của ta, " Khánh Tr ần đứng tại cửa ra vào bình
tĩnh đáp lại.

"Là dựa vào trí nhớ của người sao, người quan sát được cửa ra vào nhỏ xíu
khác biệt, cho nên phán định có người đi vào, " trong bóng tối truy ền đến
tiếng cười: "Người năng lực này, muốn so ta tưởng tượng còn lợi hại hơn,
trước kia chúng ta rời nhà đi ra ngoài thời điểm còn phải cho trong khe cửa
sợi tóc, nếu như về nhà lúc tóc không có kẹp ở tại chỗ, đã nói lên trong
phòng có người động đậy, hiện tại người ngay cả một bước này đều tóm
tắt."

"Ừm, " Khánh Tr ần phát hiện đối phương hiểu rất rõ chính mình.

Trong hắc ám vị kia khách không mời mà đến nhẹ nhàng ho khan, đối
phương tại đờn nén ngực phổi ở giữa khó chịu, giống như là có một ngọn
núi lửa bị im lìm tại núi tuyết phía dưới, loáng thoáng đốt bị thương lấy
đại địa.

Rất lâu sau đó, khách không mời mà đến cười nói: "Nếu biết trong phòng
có người, vì sao còn dám tiến đến?"

Khánh Tr ần rất rõ ràng một chút, dãy cao ốc này đều tại Nhất giám sát bên
trong, nếu như người đến là muốn giết hắn, như vậy Nhất nhất định sẽ
sớm cảnh cáo.

Nhưng là lần này, Nhất cũng không có.

Nhất nếu như muốn giết Khánh Tr ần là một kiện rất đơn giản sự tình, chỉ
cần xe bay chạy trên đường đột nhiên tắt lửa, vậy to lớn xe cộ từ mấy trăm
mét không trung rơi xuống, hửn hửn phải chết không nghi ngờ.

Cho nên, căn bản không cần phiên toái hơn thủ đoạn.

Trên thực tế, trí tuệ nhân tạo năng lực, muốn so trong tưởng tượng càng cường đại, cũng càng khó lòng phòng bị.

Hắn nghĩ nghĩ, sau đó bình tĩnh nói: "Có người đã nói với ta, nếu có người uy hiếp ta sinh mệnh an toàn tiến vào cao ốc, ta sẽ có được dự cảnh."

Trong lời này, Khánh Trầ không có bại lộ Nhất tầ tại.

"Người tựa hồ rất tín nhiệm Lý Thúc Đờng?" Khách không mời mà đến hiếu kỳ nói: "Có người hay không nói qua cho người, muốn trở thành bóng dáng liền muốn trước học được chất vấn hết thầy."

"Ta tín nhiệm hắn, tự nhiên có ta tín nhiệm lý do, " Khánh Trầ tại con mắt thích ứng hắc ám đằng sau, chậm rãi đi vào trong nhà, tại khách không mời mà đến trên ghế sa lon đối diện tọa hạ: "Bóng dáng tiên sinh không có người có thể tín nhiệm sao?"

Trong câu nói sau cùng, cất giấu một tia đối chọi gay gắt mùi thuốc nổ.

Mùi thuốc súng này không đúng lúc, lại không kiêu ngạo không tự ti.

Mà vị này ngẩng đối diện hắn khách không mời mà đến là thân phận gì cũng không khó đoán: Biết Khánh Trầ người hậu tuyển bóng dáng thân phận, trong bóng tối tiếng ho khan, biết hắn là Lý Thúc Đờng học sinh, một dãy chuyện này chung vào một chỗ đủ để bằng chứng một ít chuyện.

Đây là Khánh thị bóng dáng.

Đây là trong cả liên bang thần bí nhất người một trong, so sánh những người dự bị bóng dáng mà nói, đối phương mới thật sự là có thể phát tay sửa lịch sử cự phách.

Vừa mới, Khánh Trầ đứng tại cửa ra vào trầ tư cái này hai phút đờng hồ, chính là tại chải vượt hắn sau khi xuyên việt đến bây giờ tất cả manh

mối.

Những manh mối kia lúc đầu lộn xộn, thẳng đến Khánh thị bóng dáng đêm khuya đến thăm, tất cả manh mối tựa hồ cũng có một sợi dây đầu, đem hết thả đầu ần ần xâu chuỗi đứng lên.

Lúc này, hắn đối diện bóng dáng nở nụ cười: "Từ người biết trong phòng có người bắt đầu, mới đầu kinh ngạc đến bây giờ bình tĩnh thông dong, cũng mới đi qua ba phút đồng hồ, điếm ấy ngược lại để người nhìn với con mắt khác. Mặt khác, những năm này người dám ngỗ tại ta đối diện bình tĩnh phản kích ta vấn đề, cũng chỉ có người một cái. Ta chính diện trả lời người vấn đề này, người ta tín nhiệm không nhiều, nhưng xác thực có."

Bóng dáng tiếp tục vừa cười vừa nói: "Bất quá ta nói cũng không sai, muốn làm bóng dáng liêm nên học được chất vấn hết thả, thậm chí chất vấn ta có phải là thật hay không chính bóng dáng."

Vị này bóng dáng ngỗ tại ghế sa lon đối diện bên trong, diện mục đầu bao phủ ở trong hắc ám, hốc mắt ở trong bóng tối giống như là vực sâu vô tận.

"Không biết ngài đêm khuya đến nhà, có gì dặn dò?" Khánh Trần bình tĩnh hỏi.

"Không có cái gì muốn dặn dò, " bóng dáng có chút hăng hái nói: "Nếu như ta nói ta chính là muốn nhìn người một chút nghi hoặc không hiểu bộ dáng, người tin không?"

"Tin, " Khánh Trần gật gật đầu: "Đại nhân vật nhàm chán lúc ác thú vị, tiểu nhân vật là nhìn không thấu."

"Như người loại này phản ứng ngược lại để ta cảm thấy rất vô vị a, " bóng dáng dùng ngón tay gõ gõ ghế sofa: "Như vậy đi, ta biết trong lòng người có rất nhiều nghi hoặc, không bằng chúng ta chơi cái trò chơi thế nào, người giết một cái người hậu tuyến bóng dáng, ta sẽ nói cho người biết một cái bí mật. Có phải hay không rất có lời, xem như bóng dáng chi tranh một chút ngoài định mức tặng thưởng."

Khánh Tr ần hô hấp trì trệ, hẳn không nghĩ tới vị này bóng dáng cái gọi là trò chơi, là dùng sinh mệnh làm thẻ đánh bạc.

...

Hôm nay Hải H ần Y, th ần ẫn hai vị đại minh còn có vận doanh quan môn đến Lạc Dương, ta cần chiêu đãi một chút. . . Mặt khác mở sách đến bây giờ hơn hai tháng cũng không có nghỉ ngơi qua, hôm nay canh một xem như xin phép nghỉ một ngày nghỉ ngơi một chút, ngày mai khôi phục bình thường.

Nếu như các vị muốn trách cứ nói, phía dưới là có thể trách cứ danh sách: Hải H ần Y, th ần ẫn, tư tư, xanh bảo, chớ thành không, Lộ Lộ. . .

Mời đọc , truyện khá hài chuyên tổ đội sẵn khí vận chi tử.

Chương 225, vì trò chơi gia tăng tiền đặt cược

"Ta rất muốn biết bóng dáng tiên sinh có thể nói cho ta biết bí mật là cái gì, nhưng ta cũng không phải là rất ưa thích đem sinh mệnh đặt ở trên cây cân ước lượng, " Khánh Trầ ở trong hắc ám nói ra.

Ngay tại trong phòng nho nhỏ này, Khánh thị đương đại bóng dáng cùng người hậu tuyển bóng dáng trong phòng khách ng ồi đối diện nhau, không có ánh đèn, lẫn nhau diện mục đầu bao phủ tại trong bóng tối.

Song phương tư thế ng ồi cực kỳ tương tự, đến mức tại trong phòng này có vẻ hơi đối chọi gay gắt.

Phảng phất như là trên vương tọa yên tĩnh, hai vị ng ồi đối diện nhau vương tại lẫn nhau xem kĩ lấy.

Nhưng sự tình hết lần này tới lần khác liên kỳ quái ở chỗ này, bởi vì trong đó một vị là chân chính tay cầm quyền hành vương, nắm giữ lấy Khánh thị phía sau màn lực lượng, mà đối thành một vị bất quá là cái hạng người vô danh.

Bóng dáng bỗng nhiên nở nụ cười: "Kì quái, rõ ràng người là tại cực tuyệt ta, nhưng ta hết lần này tới lần khác còn không có tức giận cảm xúc. Qua nhiều năm như vậy, người dám cực tuyệt ta không nhiều."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Bóng dáng tiên sinh tựa hồ giết qua rất nhiều người, cho nên đối với sinh mạng đã không có kính sợ, một đầu sinh mệnh đổi một cái bí mật, loại trò chơi này khả năng tại ngài trong mắt cũng không tính cái gì, nhưng ở ta xem ra là không cần thiết."

"Làm bóng dáng, tự nhiên muốn giết rất nhiều người, " bóng dáng cười

nói: "Không phải vậy, người cho rằng bóng dáng là cái gì?"

Khánh Trần bình tĩnh trình bày nói: "Tại ngoại giới trong mắt ta đã thành công giả chết, lúc này ta đại khái có thể núp trong bóng tối chậm rãi mưu toan, chờ đợi những người hậu tuyển khác tự giết lẫn nhau, sau đó người thu ngư ông thủ lợi, đúng không?"

Bóng dáng cười mỉm nói ra: "Đúng."

"Nhưng ngài tựa hồ không thể gặp ta qua thái bình, cho nên tự mình đến đây là trận này bóng dáng chi tranh gia tăng thẻ đánh bạc," Khánh Trần nói ra: "Ngài là không hy vọng ta tại trận này bóng dáng chi tranh bên trong quá dễ dàng?"

Trước đó, Khánh Trần dù là kế hoạch là Lưu Đức Trụ thoát tội, cũng bất quá là muốn cho mình gia tăng một chút tự vệ thẻ đánh bạc.

Vạn nhất xuất hiện nhạt nhẽo chỗ tốt cơ hội, có cái cấp C ở bên người cũng có thể hoàn thành thu hoạch.

Nhưng là, hắn cũng không định chủ động đi cho người hậu tuyển bóng dáng thiết lập ván cược, bởi vì như vậy quá nguy hiểm, cũng không cần thiết.

Trọng yếu nhất, chính là 'Không cần thiết' ba chữ này.

Mà bây giờ, bóng dáng tựa hồ là đã nhận ra vấn đề này, cho nên chuyên tới giải quyết vấn đề này.

"Đã người giết Khánh Hoài, vậy ta sẽ nói cho người biết cái thứ nhất bí mật. Nếu như không có ngoại lực can thiệp tình huống dưới, một trận bóng dáng chi tranh động một tí mấy năm," bóng dáng chậm rãi nói: "Tại trong mấy năm thời gian này, từng cái phe phái sẽ không ngừng lẫn nhau thăm dò, sau đó lựa chọn nhất cẩn thận thời cơ xuất thủ. Nhưng ta không chờ được lâu như vậy, bởi vì ta không có thời gian."

Nói đi, bóng dáng ở trong hắc ám đúng là lần nữa kịch liệt ho khan.

Âm đạm bên trong, Khánh Trầ n mơ h ònhìn thấy đối phương xuất ra một cái khăn tay che tại ngoài miệng, tiếp theo, một loại kỳ quái mùi máu tươi tràn ngập tại trong không khí.

Khánh Trầ n bỗng nhiên li ền ý thức đến, đối phương nói tới không có thời gian là có ý gì.

"Bóng dáng tiên sinh, " Khánh Trầ n nói ra: "Vì bóng dáng chi tranh thụ thương nặng như vậy, đáng giá không? Quy ền lực là có hay không có trọng yếu như vậy?"

"Quy ền lực?" Bóng dáng chậm h ấ lâu nói ra: "Khánh thị cơ nghiệp như núi cao, người ta đều chính là núi cao này phía dưới căn cơ. Người chỉ có chân chân chính chính đứng tại toà núi cao này trước mặt, mới có thể minh bạch cá nhân vinh nhục cũng sẽ không tiếp tục là đáng giá suy nghĩ vấn đề Quy ền lực, đó bất quá là gánh vác sứ mệnh đằng sau xen lẫn sản phẩm thôi."

Khánh Trầ n lắc đầu: "Ngài nếu như muốn để cho ta đi chủ động tham dự bóng dáng chi tranh, hẳn là cho ta nói quy ền lực dụ hoặc lớn đến mức nào, ta có thể dùng quy ền lực có được tài phú cùng cao vị, mà không phải nói cho ta biết cái gì kỳ kỳ quái quái sứ mệnh cảm giác. Ta không có ngài mạnh như vậy sứ mệnh cảm giác, cho nên lý giải không được."

"Không có việc gì, người một ngày nào đó sẽ lý giải, " bóng dáng nghĩ nghĩ nói ra: "Ta không có thời gian đi chờ đợi mấy năm lâu, cũng không thể gặp những người kia chậm rãi tranh một cái quán quân đi ra, cho nên, ta chuyện đương nhiên hi vọng có người có thể tăng tốc tiến trình này. Trước mắt xem ra, người là thích hợp nhất một cái kia."

"Bóng dáng tiên sinh là chỉ cùng ta chơi trò chơi này, hay là cùng tất cả người hậu tuyển bóng dáng đều chơi trò chơi này?" Khánh Trầ n hỏi.

Bóng dáng nở nụ cười: "Đó là một bí mật khác, nếu như muốn hỏi ta chân

tướng mà nói, liền đi giết một cái người hậu tuyền đi. Thế giới này là rất tàn khốc, người không giết người, liền sẽ có người muốn giết người. Làm Khánh thị bóng dáng, liền muốn nhìn quen sinh tử. Trên người người có huyết tính, nhưng mùi máu tươi còn chưa đủ. Nhiều năm như vậy không gặp người, người còn cùng trước kia một dạng thông minh, đơn thuần, nhưng đây là ưu điểm của người, cũng giống vậy là của người khuyết điểm."

Khánh Trầ không tiếp tục dư thừa truy vấn sự tình khác, tại loại này tin tức không đối xứng tình huống dưới, hỏi nhiều một vấn đề, đầu chẳng qua là gia tăng trong lòng của đối phương cảm giác ưu việt thôi.

Nhưng vào lúc này, bóng dáng đứng dậy cười nói: "Giữa chúng ta trò chơi, vĩnh viễn hữu hiệu."

Nói, đã thấy hần bỗng nhiên xuất ra một mặt lớn chừng bàn tay tấm gương, sau đó tấm gương này đối diện đúng là trống rỗng xuất hiện một cánh ám ảnh chi môn.

Khánh Trầ con người bỗng nhiên thu hẹp, hần ý thức đến, trong tay đối phương tấm gương có lẽ là cái nào đó bí ẩn vật cấm kỵ, có thể làm cho vị này Khánh thị bóng dáng tùy ý ở trong không gian xuyên thẳng qua.

Cái này khiến hần có chút ngoài ý muốn, bởi vì qua lại trong không gian năng lực, đối với một vị vật lý học thần tới nói, xa muốn so đạt được Con Rối Giật Dây lúc càng thêm rung động.

Vật cấm kỵ so với hần tưởng tượng càng thêm thần bí.

Mà lại loại thủ đoạn này muốn tùy ý xuất nhập chỗ nào, những người khác khó lòng phòng bị!

Bất quá, vật cấm kỵ này hần là chỉ có thể đi "Đã biết chi địa" đi, không phải vậy bóng dáng tại sao lại từ cửa chính tiến đến đâu?

Bóng dáng tựa hồ là chú ý tới Khánh Trầ phản ứng: "Bằng không lại tăng

thêm một cái thẻ đánh bạc, nếu như người có một ngày trở thành bóng dáng, ta liền đem vật cấm kỵ này tặng cho người."

Bóng dáng tại đi vào cánh cửa kia trước đó, Khánh Tr ần hỏi: "Kỳ thật bóng dáng tiên sinh là lo lắng ta thật hoàn toàn đứng tại Kỳ Sĩ phía bên kia, cho nên mới chuyên môn đi chuyển này đi, ngài đang lo lắng ta thoát ly Khánh thị sao?"

"Ta chỉ là lo lắng người cùng Lý Thúc Đ ồng đi quá gần, đến mức quên chính mình Khánh thị thân phận, " bóng dáng cười cười.

Khánh Tr ần tr ần mặc hai giây nói ra: "Lý Thúc Đ ồng đã đưa qua ta một cái vật cấm kỵ, ngài còn không có."

Bóng dáng nở nụ cười: "Có chút ý tứ."

Nói xong, hắn không có lại trả lời, quay người liền biến mất ở trong phiến ám ảnh chi môn kia.

...

...

Khánh Tr ần vẫn như cũ lặng lẽ ngồi tại trong ghế sofa, thẳng đến phiến ám ảnh chi môn biến mất về sau, hắn mới khe khẽ nhẹ nhàng thở ra.

Bóng dáng cho hắn cảm giác áp bách viễn siêu tưởng tượng, hắn cũng không có trong tưởng tượng bình tĩnh như vậy.

Đối phương chỉ là qua quét bình bình ngồi tại đối diện, liền để hắn cảm giác mình tại cùng một đầu mãnh hổ nói chuyện với nhau, trong phòng khí cơ giống như bị lực lượng nào đó dẫn dắt, thúc đẩy Khánh Tr ần tinh thần bao giờ cũng căng thẳng.

Một giây sau, trong phòng màu da cam noãn quang phát sáng lên.

Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Người vừa r ồi làm sao không đem đèn mở ra đâu, cũng tốt để cho ta thấy rõ tướng mạo của h ắn."

Nhất nói ra: "Ta cũng không muốn tùy tiện trêu chọc loại người này."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, h ạng người gì vậy mà có thể làm cho Nhất đầu không muốn tùy tiện trêu chọc? H ắn tức giận nói: "Người vì cái gì không nói trước dự cảnh ta, nói cho ta biết trong phòng có người?"

"H ắn cũng sẽ không giết người, " Nhất chậm chậm rãi rãi nói ra: "Sư phụ người xin nhờ ta là, nếu như người gặp được nguy hiểm liên sớm cảnh cáo người, nhưng người đây không phải không có gặp được nguy hiểm không?"

"Cho nên, sư phụ ta giao dịch đối tượng, chính là h ắn?" Khánh Tr ần nghĩ nghĩ hỏi.

"Ta không biết, người đừng hỏi ta, " Nhất trả lời: "Bất quá. . . Ta rất hiếu kì, người sẽ theo h ắn nói đi giết những người hậu tuyển khác sao?"

Khánh Tr ần tr ần tư một lát: "Sẽ không, ta trước mắt thậm chí không tin h ắn lí do thoái thác."

"Hô, " Nhất tựa h ồ nhẹ nhàng thở ra: "Sư phụ người nếu như biết người có thể nghĩ như vậy, nhất định thật cao hứng."

"Vì cái gì?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Bởi vì vị này bóng dáng trong miệng từ trước đến nay không có một câu nói thật, " Nhất ngữ điệu nhẹ nh ờm nói ra: "Nói cái gì để cho người tham gia bóng dáng chỉ tranh khả năng đầu là nói bậy, trở thành bóng dáng liên đưa người vật cấm kỵ khả năng cũng là nói bậy, ta đã từng thậm chí hoài nghi h ắn chưa bao giờ nhận qua trọng thương, thường thường ho khan cũng là bởi vì cái nào đó vật cấm kỵ thu nhận đi ầu kiện!"

"Vậy h ắn vì cái gì muốn ta đi giết mặt khác người hậu tuyển bóng dáng

đâu? Đây đối với Khánh thị có chỗ tốt gì?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Hắn người này chỉ để ý cái gì tốt chơi, chỉ để ý sự tình gì có ý tứ!" Nhất nói ra: "Thường xuyên chơi lấy chơi lấy li ền đạt thành mục đích của mình."

"Vậy sao người không nói sớm, " Khánh Tr ần bu ồm bực nói: "Không phải chờ ta phủ định hẳn lại nói loại nói vuốt đuôi này?"

"Ta đây không phải tín nhiệm người năng lực phân tích sao, ta li ền biết người sẽ không tin tưởng hẳn, " Nhất nói ra.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Nếu như vừa mới hẳn trước khi đi, trực tiếp đưa ta một cái vật cấm kỵ, ta có thể sẽ trước tin hẳn ba ph ần."

Nhất tr ần mặc mấy giây: "Người thật là một cái hiện thực nhân loại."

Trên thực tế, Khánh Tr ần đối với bóng dáng chỗ xách bí mật cũng không phải là cảm thấy rất hứng thú.

Bởi vì rất nhiều chuyện, khi hẳn đứng ở ngoài cửa trong hai phút đ ồng hồ kia li ền đã nghĩ thông suốt.

Điểm thứ nhất, Th ần Minh Quy ền Tr ượng từ trong bầu trời cao rơi xuống ngày đó, Khánh Tr ần li ền biết, Lý Thúc Đ ồng nhất định cùng Khánh thị làm giao dịch nào đó, không phải vậy vị sư phụ kia tuyệt đối sẽ không biết cây kia gậy vonfram rơi xuống thời gian chính xác.

Điểm thứ hai, bằng hữu của sư phụ bị Tr ần thị, Khánh thị cộng đ ồng giam giữ, Lý Thúc Đ ồng tìm nhiều năm như vậy đ ều không thể tìm tới bằng hữu bị bí mật giam giữ địa điểm, nhưng là, chỉ cần cùng Khánh thị hoàn thành giao dịch, bí mật kia cũng li ền không còn là bí mật.

Điểm thứ ba, vật cấm kỵ ACE-002 là từ Khánh thị một vị nào đó tiên tổ trên thân phân ra, vị tiên tổ kia là người bình thường thân phận, không phải siêu phàm giả, cho nên, tất cả mọi người không nghĩ tới đối phương có thể

phân ra vật cấm kỵ.

Đây là tuyệt mật trong tuyệt mật, nếu như không phải Khánh thị cáo tri, Lý Thúc Đĩnh không có lý do gì biết tình báo này, càng không nên biết vật cấm kỵ thu nhận điếu kiện.

Khánh Trần trầm tư: Cuộc giao dịch này là từ khi nào bắt đầu đây này?

Hắn cho là, giao dịch hắn là từ rất sớm trước kia lại bắt đầu, thậm chí tại hắn tiến vào ngục giam số 18 trước đó.

Bởi vì Lý Thúc Đĩnh tại hắn tiến vào ngục giam số 18 trước đó, liền bắt đầu "Thu thập" chết chưa hết tội tù phạm, đây là thu nhận ACE-002 điếu kiện.

Lúc này, hắn một cái Khánh thị bên trong tít ngoài rìa nhân vật bỗng nhiên tham dự bóng dáng chi tranh, sau đó còn bị phân phối nhiệm vụ đi ngục giam số 18.

Khánh Trần không thể không hoài nghi, chính mình kỳ thật cũng là giao dịch bên trong một bộ phận!

...

Chờ một chốc lát, còn có một chương

Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung thuần chủng , nhân vật chính thông minh , bá đạo .

Chương 226, Lần nữa bên hiện!

Không, chuẩn xác mà nói, khi Khánh Trầ n phát hiện vị khách không mời mà đến này là Khánh thị đương đại bóng dáng lúc, hẳn li ền xác nhận, mình tuyệt đối là trong cuộc giao dịch này một bộ phận!

Không phải vậy một cái nho nhỏ người hậu tuyến bóng dáng, dựa vào cái gì đáng giá đương đại bóng dáng đích thân đến tới chơi một trò chơi?

Chờ chút.

Đối phương tiết lộ rất nhiều tin tức yếu tố đằng sau đối với hẳn nói một câu nói: Người rất tín nhiệm Lý Thúc Đ ồng sao, có người hay không từng nói với người, trở thành bóng dáng muốn trước học được chất vấn hết thảy.

Câu nói này, nhưng thật ra là muốn cho hẳn chất vấn Lý Thúc Đ ồng thu hẳn làm đ ồng nguyên nhân!

Có lẽ, đây mới là bóng dáng tiên sinh đến cao ốc Lạc Th ần mục đích thật sự.

Khánh Trầ n hơi nghi hoặc một chút, đối phương tại sao muốn ly gián mình cùng Lý Thúc Đ ồng quan hệ đâu? Nếu như Lý Thúc Đ ồng thu chính mình làm đ ồng đệ thật cũng là giao dịch một bộ phận, vậy Khánh thị bóng dáng tại sao muốn hao tổn tâm cơ đến ám chỉ chính mình? Phảng phất sợ mình cùng Lý Thúc Đ ồng quan hệ quá tốt giống như.

Thật chẳng lẽ chính là lo lắng cho mình thoát ly Khánh thị?

Bất quá, Khánh Trầ n từ đầu đến cuối tin tưởng vững chắc phán đoán của

mình, bất luận là tại Thanh Sơn Tuyệt Bích, hay là tại trong ngục giam số 18, Lý Thúc Đổng cùng hần tình thầy trò đều không có may mắn gì.

Tựa như Khánh Trầ từng nói với Lý Thúc Đổng qua như thế, bọn hần giữa lẫn nhau mặc dù nhận biết thời gian rất ngắn, thế nhưng là hần trong đời h ồi ức qua hết thầy, phảng phất có mấy cái thế kỷ như vậy dài đằng dặc.

Vị sư phụ này đối với hần tốt, hần từng một lần lại một lần ôn tập qua, cho nên không có khả năng là giả.

Bóng dáng tiên sinh dạy Khánh Trầ phải học được chất vấn hết thầy, nhưng bóng dáng tiên sinh cũng không biết, Khánh Trầ đã không phải là quá khứ Khánh thị Khánh Trầ.

Khánh Trầ hoài nghi bóng dáng thân phận chân thật, hần hoài nghi bóng dáng tất cả lời nói, hần sớm đã thành thói quen hoài nghi hết thầy, chất vấn hết thầy.

Nhưng hần duy chỉ có chưa từng hoài nghi Lý Thúc Đổng cùng hần sư đồ tình nghĩa. .

Khánh Trầ chăm chú suy tư h ồi lâu, người khác càng là hi vọng hần đi làm cái gì, hần ngược lại càng không muốn làm, cho nên trận này bóng dáng chi tranh, hần y nguyên muốn núp trong bóng tối chờ đợi thời cơ, tuyệt không chủ động sẵn giết những người hậu tuyến khác.

Nhất bỗng nhiên nói ra: "Ta cảm thấy đêm nay phát sinh sự tình có chút đột nhiên, người bây giờ suy nghĩ phức tạp, đã không quá thích hợp đi sẵn giết người Hòa Thắng xã."

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Cho Lưu Đức Trụ tây tội cũng không kém một ngày này."

"Nhưng bây giờ mới trong đêm 11 giờ, " Nhất nói ra: "Người có muốn hay không đi ra ngoài chơi một chút? Ta hiểu rõ cái địa phương tốt. . ."

Khánh Trầnhồng nhìn về phía cửa ra vào trí năng bảg: "Người lần tiếp theo bên hiện thời gian trước thời hạn? !"

Nhất: ". . . Người cũng quá thông minh đi."

"Ta không đi!" Khánh Trầnthẳng thắn cứng rắn nói.

"Chúng ta không phải bằng hữu sao?" Nhất hỏi: "Người người bạn này làm cũng quá không xứng chức, chỉ có ta giúp người, người cũng không giúp ta!"

Nhất câu nói này nói đến ngược lại là không sai, đối phương cho Khánh Trầ trợ giúp xác thực rất nhiều, nếu như không có Nhất, hẳn muốn chính mình sưu tập Lưu Đức Trụ tẩy tội tư liệu, sợ là phải dùng hơn mấy tháng.

Lúc này, Nhất nói bổ sung: "Đằng sau người tất cả thu nhập, ta đều giúp người xử lý."

Khánh Trầ: "Tốt, đêm nay ta giúp người bên hiện."

"Quá thực tế," Nhất cảm khái nói: "Người trước thay đổi ta chuẩn bị cho người âu phục."

Khánh Trầ sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta trước đó đã cảm thấy có điểm gì là lạ, bộ kia âu phục ngay cả khuy măng sét đều là thuần kim, xem xét liên có giá trị không nhỏ. Ta trước đó còn đang suy nghĩ, người có thể hảo tâm như vậy đưa ta mặc như vậy quần áo? Nguyên lai đây là lần thứ hai bên hiện lúc phải dùng đạo cụ!"

"Nhưng người hoàn thành lần này bên hiện về sau, quần áo liên về người a," Nhất nói ra: "Bộ quần áo này 12 vạn đâu!"

"Người thật đúng là cái phú bà a," Khánh Trầ thở dài nói: "Lần này bên hiện là thân phận gì, vì sao muốn mặc đắt như thế trang phục?"

"Không cần lo lắng, lần này là thế diện xã hội thượng lưu nhân sĩ, cùng lần trước không giống với," Nhất nói ra.

"Không được," Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra: "Người lần này không thể nói như thế mơ hồ, ta nhất định phải biết hôm nay đóng vai nhân vật nghề nghiệp tin tức, người là thế nào cùng người dân mạng nói?"

Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cho nàng nói, ta là hành tẩu ở nửa đêm lính đánh thuê, chuyên môn giải quyết người khác hết thảy nhu cầu."

"Lính đánh thuê? Vẫn được," Khánh Trầ gật gật đầu.

Thế giới trong trong liên bang có thật nhiều lính đánh thuê, bọn hán bình thường tụ tập tại một ít đặc biệt quầy rượu bên trong chờ đợi nhiệm vụ.

Tỷ như phú thương phải xuyên qua hoang dã đi một thành thị khác, cần phải có người bảo hộ, tỷ như hộ tống một ít hàng hóa đi địa phương khác, đây đều là lính đánh thuê công việc.

Bao quát Trầ Thành người một nhà chỗ tông sự 'Thợ săn hoang dã' nghề nghiệp này, kỳ thật cũng là lính đánh thuê một loại, phi thường phổ biến.

Hắn đem đây hết thảy suy nghĩ đầu vứt bỏ rơi, sau đó yên lặng trở lại trong phòng ngủ thay đổi Nhất chuẩn bị cho hắn tây trang màu đen.

Trong thế giới trong, ngay cả câu lạc bộ dạng này lưu manh tổ chức đều muốn người mặc đồ tây đen, dạng này mới lộ ra chính thức. Mà những cái kia người mặc áo jacket, nhuộm đủ mọi màu sắc tóc đầu đường đầu đường xó chợ, tại câu lạc bộ trong mắt đều là bất nhập lưu tồn tại.

Khánh Trầ đã từng hỏi qua Lâm Tiểu Tiểu, câu lạc bộ cùng côn đồ khác nhau ở chỗ nào? Không đầu là xã hội nhân viên nhàn tản à.

Nhưng mà Lâm Tiểu Tiểu trả lời là, tại trong thế giới trong câu lạc bộ là lấy lợi nhuận làm mục đích tổ chức, chỉ là làm lấy nhận không ra người hoạt động, đây là một loại nghề nghiệp. Mà đầu đường xó chợ, thuần túy là

một loại trí thông minh không quá cao biểu hiện bên ngoài hình thức.

Khánh Trầ'n thay xong quần áo đi ra, đ'ồ tây đen, áo sơ mi trắng, trên chân là sáng loáng giày da đen.

Không chỉ có như vậy, Nhất thậm chí còn cho hắn chuẩn bị cà vạt màu đen, còn có cực kỳ bạch kim tinh xảo kẹp cà vạt.

Hắn hay là lần đầu mặc loại này quần áo, trong lúc vô hình tăng thêm mấy phần cảm giác áp bách cùng cứng rắn.

Không thể không nói, Khánh Trầ'n trên người quần áo xác thực vừa người, kín kẽ.

Cái này khiến hắn nhìn không được hoài nghi, Nhất ngày bình thường đầu đang dùng chính mình Server tổ máy tính toán thứ gì.

Cao ốc Lạc Thầ'n tầng 132 trong hành lang, thiếu nữ tóc bạc Trịnh Úc ngay tại đưa vào nhà mình mật mã.

Thiếu nữ tựa hồ có chút nhát gan, Khánh Trầ'n đẩy cửa đi ra thanh âm dọa đối phương nhảy một cái.

Chỉ gặp nàng đem phần lưng áp sát vào trên cửa phòng còn chưa mở ra, chưa tỉnh hồn đánh giá trước mặt thiếu niên.

Bất quá để nàng hơi kinh ngạc chính là, thiếu niên đổi lại một thân đ'ồ tây đen, cái này cùng thiếu niên trước đó mặc đ'ồ trắng quần áo thể thao lúc cảm giác hoàn toàn khác biệt, thầ'n bí bên trong có bao nhiêu một tia nhuệ khí.

Khánh Trầ'n trầ'n mặc một chút chào hỏi nói ra: "Người tốt, không cần thận hù đến người."

"Không có việc gì không có việc gì, " Trịnh Úc khoát khoát tay: "Là chính ta nhát gan, không trách người. . . Khánh Trầ'n đ'ồng học, người đây là

muốn đi nơi nào? Khu thứ sáu ban đêm không an toàn."

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Tạ ơn nhắc nhở."

Nói xong, hắn liền đi ra phía ngoài, không tiếp tục cùng Trịnh Úc quá nhiều nói chuyện với nhau.

Trịnh Úc ngờ ngác nhìn qua Khánh Trần thẳng tắp bóng lưng đi vào thang máy, không biết vì cái gì, nàng đột nhiên cảm giác được thiếu niên này kỳ thật cũng cùng vị kia gọi là Ương Ương nữ đồng học một dạng, vốn cũng không thuộc về khu thứ sáu nơi này.

...

...

Thành thị số 18 khu thứ nhất, cao ốc Vĩnh Hằng 88 tầng Nhật Quang các phòng ăn.

Xe bay tại phòng ăn sân bay chậm rãi hạ xuống, Khánh Trần mặc đồ Tây giày da từ trên xe bước xuống, sau đó lặng lẽ nhìn sau lưng cảnh đêm.

Vẫn như cũ là sáng chói như ngân hà thành thị, vẫn như cũ là từ giữa lâu vũ xuyên thẳng qua mà qua đoàn tàu hạng nhẹ, vẫn như cũ là mờ mịt chói lọi ảnh toàn ký quảng cáo.

Lần trước hắn tới đây hay là cùng Lý Thúc Đồng cùng một chỗ, đoạn thời gian kia mỹ hảo để cho người ta hoài niệm.

Một tên Nhật Quang các phòng ăn nhân viên phục vụ đi tới cung kính nói: "Xin hỏi là 'Phượng Tâm Túng Hỏa Phạm' tiên sinh sao, Lý nữ sĩ đã ở bên trong chờ người."

Khi Khánh Trần nghe được ID này lúc, trong lòng của hắn liền có dự cảm bất tường.

Hắn có chút hoài nghi, vừa mới Nhất hay là không nói nói thật.

Cái gọi là lính đánh thuê thân phận, thật là đúng đắn lính đánh thuê sao?

Nhân viên phục vụ đánh giá Khánh Tr ần, không biết vì cái gì hắn luôn cảm thấy trước mặt thiếu niên này thân hình có chút quen mắt, cũng không nhớ ra được lúc nào gặp qua đối phương.

Kì quái, loại này tướng mạo thiếu niên, hẳn hẳn là sẽ không lãng quên.

Sau một khắc, nhân viên phục vụ đi ở phía trước dẫn đường, cũng mở miệng giới thiệu nói: "Đêm nay Lý nữ sĩ đã đặt bao hết, cho nên toàn bộ Nhật Quang các trong nhà ăn cũng sẽ không có mặt khác khách hàng, điếm ấy xin ngài yên tâm."

Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Ừm."

Tiến vào Nhật Quang các phòng ăn v ềsau, hắn nhìn thấy nữ nhân l ẳng l ẳng ng ồi tại trước cửa sổ sát đất, toàn thân áo đen váy dài lộ ra đặc biệt u tĩnh, giống như một đóa trong đêm tối Tử La Lan.

Khánh Tr ần nội tâm đột nhiên giật mình, Lý Trường Thanh!

Đối phương làm Lý thị đời thứ hai nổi danh nhất vị công chúa kia, Khánh Tr ần tự nhiên tại Lâm Tiêu Tiêu cho hắn trong tư liệu thấy qua.

Chỉ là, Khánh Tr ần cảm giác phi thường mê hoặc, cái này Nhất thật đúng là chuyên chọn tập đoàn đại nhân vật đến ra tay a.

Nhưng vấn đề là, Khánh Thi mới 17 tuổi, mà Lý Trường Thanh lại là 34 tuổi, tuổi đời này khoảng cách cũng quá lớn đi!

Mà lại, đây chính là sư phụ thân muội muội, Lý Y Nặc thân cô cô a!

Bối phận li ền mẹ nó có chút không đúng!

Bất quá Khánh Tr ần rất nhanh nghĩ đến một vấn đề, tuổi tác, bối phận những yếu tố này đều là Khánh Tr ần làm một cái nhân loại bình thường mới suy tính sự tình, Nhất như vậy dài đằng dặc sinh mệnh căn bản cũng không cần cân nhắc những thứ này.

Bất luận là 17 tuổi hay là 34 tuổi, đối với Nhất tới nói, ở giữa chênh lệch đều có thể không đáng kể, yêu qua mạng đối tượng đủ tốt nhìn là được rồi!

Nhưng vào lúc này, Lý Trường Thanh đã ngừng đầu nhìn thấy Khánh Tr ần, đã thấy ánh mắt của nàng sáng lên, ra hiệu Khánh Tr ần ng ồi xuống bên cạnh hắn: "Không nghĩ tới người so trong tấm ảnh còn tuấn tú, đây cũng là để cho ta thật ngoài ý liệu."

Nói, Lý Trường Thanh nhìn như rất tùy ý đưa tay đặt ở Khánh Tr ần trên đùi.

Trong chốc lát, Khánh Tr ần bấp thịch cả người đều căng thẳng lên, hắn từ từ hướng bên cạnh ng ồi ng ồi: "A di, không được."

Lý Trường Thanh che miệng cười khẽ đứng lên: "Xem ra người còn là lần đầu tiên?"

Khánh Tr ần ở trong lòng đã mắng lên, Nhất vừa mới cho hắn nói như thế nào?

Nhất nói: "Ta là hành tẩu ở nửa đêm lính đánh thuê, chuyên môn giải quyết người khác hết thủy nhu cầu."

Khánh Tr ần liên tục bu ồm bực, cái này mẹ nó là đứng đắn nhu cầu? Cái này mẹ nó là đứng đắn lính đánh thuê?

Nửa đêm Ngưu Lang chính là nửa đêm Ngưu Lang a! Khó trách sẽ lên 'Phương Tâm Túng Hỏa Phạm' ID này!

Mà lại Khánh Tr ần đang suy nghĩ một vấn đề, thế giới ngoài có câu

chuyện cũ kể thật tốt, chất nữ giống cô, cháu trai giống cậu, Lý Y Nặc bao nuôi Nam Canh Thần sẽ không cũng là cùng vị này Lý Trường Thanh cô cô học a?

Muốn nói Lý Trường Thanh nhan trị có thể cao hơn Lý Y Nặc nhiều, nhưng nàng cùng Khánh Thần kém lấy thế hệ đầu a, nhân duyên này, Khánh Thần thật không tiếp nối!

Lại nghe Lý Trường Thanh có chút hăng hái nói ra: "Người nếu là thẹn thùng mà nói, trước hết đợi ở bên cạnh ta, hai ta trước tiên có thể bồi dưỡng một chút tình cảm. Cho người cái bảo tiêu chức vị thuận tiện người đi theo a di bên người, người cái gì đều không cần làm a di trả lại cho người phát tiền lương, dạng này người cũng không cần cố gắng."

...

Cần nguyệt phiếu a cần nguyệt phiếu, một đồng lớn thư hữu, đại minh tại Lạc Dương ta còn có thể hai canh, đơn giản chính là thủ vững đạo tâm ngành nghề mẫu mực!

Vạn Biến Hoàn Đệ truyện hậu cung thuần chủng , nhân vật chính thông minh , bá đạo .

Chương 227: Đều là sáo lộ

Cho Lý Trường Thanh làm bảo tiêu?

Khánh Trậ̀n trong lòng tính toán, bây giờ chính là Lý thị quy ệ̀n lực giao thế thời kỳ máu chốt, đối phương bỗng nhiên từ thành thị số 1, chắc hẳn chính là vì tham dự trận này sắp diễn ra trò hay.

Loại thời điểm này Lý thị mỗi cái thành viên đều là nguy hiểm, chính mình một cái cấp E đi cho nàng làm bảo tiêu, chẳng phải là đem chính mình hướng trên hòng súng đưa à.

Mà lại, Khánh Trậ̀n hiện tại mục tiêu là chờ đợi những người dự bị bóng dáng chém giết lẫn nhau, sau đó kiếm tiện nghi. .

Hắn một chút đều không muốn cuốn vào Lý thị quy ệ̀n lực giao thế bên trong.

Khánh Trậ̀n nghĩ nghĩ từ chối nói: "Ta chính là người bình thường, không có cách nào cho người làm bảo tiêu. . ."

Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Người hôm qua còn nói chính mình là cái cấp E chiến sĩ gen đầu, quên sao, người để cho ta yên tâm. . ."

Khánh Trậ̀n biến sắc, Nhất đây là để Lý Trường Thanh yên tâm cái gì? ! Tại sao muốn chuyên môn nâng lên chiến sĩ gen loại tin tức này? !

Toàn bộ Nhật Quang các nhà hàng xoay bên trong, trừ hai tên ngay tại chế tác bữa tối đầu bếp bên ngoài, không có bất kỳ ai.

Lý Trường Thanh xuất thủ rất hào phóng, lần thứ nhất gặp Khánh Trậ̀n

liền bao xuống nơi này, chỉ lưu cho hai người một chỗ thời gian.

Cửa sổ pha lê bên ngoài là thành thị số 18 pha lê hoa sáng chói cảnh đêm, trong cửa sổ pha lê, Lý Trường Thanh khuấy động lấy chính mình trên vành tai khuyên tai màu đen, một mặt ý cười đánh giá Khánh Trầ.

Khánh Trầ nói ra: "Hộ vệ của người hẳn là thực lực đều so với ta mạnh hơn đi, làm sao cũng phải là cấp D mới có thể làm hộ vệ của người mới đúng."

"Người đây nói không sai, " Lý Trường Thanh cười tủm tỉm nói ra: "Nhưng ta để người làm bảo tiêu cũng bất quá là muốn đem người giữ ở bên người mà thôi, còn có thể để cho người thật đi xử lý nguy hiểm sự kiện hay sao? Yên tâm đi, chỉ là thuận tiện hai ta sớm chiều ở chung bả dưỡng tình cảm mà thôi."

Khánh Trầ nghĩ thầm, không xử lý nguy hiểm sự kiện còn có thể lãnh lương, nghe đúng là rất an toàn.

Nhưng nếu như sự phụ biết mình cùng hẳn mọi mọi sớm chiều ở chung, bả dưỡng tình cảm, chính mình khả năng thật sẽ chết đi.

Lại nói sự phụ đều hơn 50 tuổi, mọi mọi của hẳn ngược lại là vẫn rất tuổi trẻ, 34 tuổi, bảo dưỡng nhưng vẫn là cùng hơn 20 tuổi một dạng, nếu như không phải quần áo thành thực, nói đối phương là vị nữ tử trẻ tuổi cũng có bó lớn người tin tưởng.

Thế giới trong khoa học kỹ thuật phát đạt, nghe nói một bình dưỡng da tinh hoa tại thế giới ngoài đều có thể bán đi mấy trăm ngàn giá trên trời.

Rất nhiều thời gian hành giả bây giờ đi đều là thân dân lộ tuyến, thuốc biến đổi gien cái gì không dễ chơi, cho nên bọn hẳn liền trực tiếp đi trong thương trường mua mỹ phẩm dưỡng da mang về thế giới ngoài, đơn giản, thuận tiện.

Khánh Trầ nếu như không phải lo lắng bị người có ác ý để mắt tới, hẳn

đều muốn đều cơ trực lợi những vật này.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên có vị người mặc tây trang nữ hài đi vào phòng ăn.

Lý Trường Thanh nhíu mày: "Ta không phải đã nói rồi sao, không có đặc biệt chuyện trọng yếu không muốn vào đến quấy rầy chúng ta."

Tên kia nữ cấp dưới cúi đầu lấy đó áy náy: "Lão bản, là có chuyện trọng yếu, Kashima cùng Hằng Xã bên kia."

Nói, hắn nhìn Khánh Trầ một chút, tựa hồ là không muốn để cho Khánh Trầ dự thính.

Đã thấy Lý Trường Thanh khoát tay áo: "Cái kia hai bên sự tình không cần cần thận như vậy, nói thẳng đi."

"Vâng, chúng ta bắt được một cái người Kashima, đối phương tại thành thị số 18 bên trong ẩn núp," cấp dưới nói ra: "Như ngài sở liệu, trước đó một ít trong sự tình, đều có Kashima cùng Jindai bóng dáng."

"Ừm," Lý Trường Thanh sắc mặt lãnh đạm xuống tới: "Nguyệt Nhi, người phụ trách đột kích thẩm vấn, trong 24h đem hắn miệng cho ta cạy mở, ta muốn biết bọn hắn Kashima ủng hộ là vị nào thành viên gia tộc. Phương bắc con rệp dám đến can thiệp ta Lý thị sự tình, cũng đừng có muốn đi trở về"

"Minh bạch," Nguyệt Nhi gật đầu nói.

Khánh Trầ mặt không đổi sắc, trong nội tâm chợt nói thầm đứng lên, cái này Nguyệt Nhi cùng trong nhóm nói chuyện phiếm là một chuyện sao?

Khó mà nói, dù sao thời gian hành giả sẽ không ngược đến đem chân thực danh tự dùng làm ID.

Lúc này, Lý Trường Thanh hỏi: "Hằng Xã bên kia thế nào?"

Nguyệt Nhi nói ra: "Đêm nay có mười ba cái câu lạc bộ tụ tập tại hội sở Bất Lạc Mạc, thương nghị thanh tẩy Hằng Xã sự tình. Bọn hấn cho là Lý Thúc Đông tiên sinh đã tử vong, Hằng Xã đã mất đi chỗ dựa lớn nhất, cho nên dự định chia cắt lợi ích."

"Loại thời điểm này, còn có người trong bóng tối thêm phiền, muốn chết cũng không nhìn một chút thời gian, " Lý Trường Thanh lạnh lùng hỏi: "Đầu có cái nào câu lạc bộ?"

"Hòa Thắng xã, Thanh Xã, Thành Xã. . ."

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ: "Để cho chúng ta người chú ý, lần này vừa vặn đem thành thị số 18 bên trong những chuột cống thoát nước kia cũng thanh tẩy một lần."

Lúc này, Khánh Trần nghe được chuyện này thời điểm, nội tâm một chút lo lắng Hằng Xã cùng Lý Đông Trạch tâm tư đầu không có, dù sao hấn biết rõ Lý Thúc Đông cũng không tử vong.

Chỉ cần sự phụ vẫn còn, cái kia hơn mười câu lạc bộ căn bản lật không nổi bọt nước, hoặc là nói, Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Văn, Lý Đông Trạch ba người cũng đủ để giải quyết.

Khánh Trần quan tâm là, đây có phải hay không là chính mình thừa cơ hủy diệt Hòa Thắng xã, giúp Lưu Đức Trụ tẩy tội một cái cơ hội?

Hấn đột nhiên cảm giác được, vị này Lý thị đời thứ hai trưởng công chúa giống như quyên lực rất lớn bộ dáng, chính mình đi theo đối phương bên người, có hay không có thể tùy thời tùy chỗ thu hoạch được rất nhiều tình báo?

Hơn nữa còn đầu là rất máu chốt tình báo.

Vị kia gọi là Nguyệt Nhi nữ hài rời đi, Lý Trường Thanh cười nhìn về phía Khánh Trần: "Không có ý tứ, khiến cái này việc vặt vãnh quấy rầy hai

chúng ta bữa tối."

"Không có việc gì, " Khánh Tr ần hơi hợt nói, nhưng trong nội tâm kỳ thật còn hi vọng Nguyệt Nhi có thể nói thêm nữa một chút.

Bữa tối trước món ăn lên, Khánh Tr ần đứng dậy đến Lý Trường Thanh đối diện ng ỡng nghiêm chỉnh lấy thành thành thật thật ăn cơm, kết quả một giây sau cũng cảm giác, đối phương chân vậ mà tại trên đùi hấn cọ qua cọ lại.

Khánh Tr ần da đầu đầu tê, hấn thật chưa thấy qua loại chiến trận này: "A di, cái này thật không được!"

"Ta liền thích xem người ngược ngược bộ dáng, rõ ràng tại trên mạng gọi Phương Tâm Túng Hỏa Phạm, trong hiện thực lại ngược ngược không được, thật có ý tứ, " Lý Trường Thanh cũng không ăn cơm, liền chống đỡ cái cảm dò xét Khánh Tr ần: "Ta vừa rồi đề nghị thế nào, đi theo a di bên người, cùng a di bồi dưỡng một chút tình cảm?"

Khánh Tr ần mặc dù rất muốn bộ lấy tình báo, nhưng hấn lo lắng cho mình thật sẽ bị sự phụ đánh chết, thế là vội vàng lau miệng nói ra: "Là như vậy a di, chuyện này ta cần lại suy nghĩ một chút. . ."

"Không có việc gì, a di cho người thời gian cân nhắc, " Lý Trường Thanh hé miệng cười nói: "Không nóng nảy, cả một đời còn dài mà."

Lý Trường Thanh cười lên lúc, đối phương khoe miệng viên kia nho nhỏ nốt ru ồi lộ ra đặc biệt đẹp để lại mê người.

"Ừm, tạ ơn a di, ta ăn no rồi, chúng ta lần sau gặp lại, " Khánh Tr ần đứng dậy liền hướng bên ngoài đi, cũng trong lòng tự nhủ đoán chừng sẽ không còn có lần sau.

Lý Trường Thanh ng ỡng một mình ở trước cửa sổ sát đất nhìn xem Khánh Tr ần bóng lưng biến mất, một lát sau, điện thoại di động của nàng bên trên nhận được đến từ 'Phương Tâm Túng Hỏa Phạm' tin tức: "Ta còn không quá thói quen tại trong hiện thực chung đụng phương thức, đêm nay người

rất đẹp, đẹp tựa như là thành thị số 18 bên trong độc nhất vô nhị Hắc Dạ Tử La Lan. . . Cho ta một chút thời gian, ta thuyết phục chính mình một lần nữa trở lại bên cạnh người. . ."

Nữ nhân cười đóng lại điện thoại: "Lại còn cho ta chơi đùa càn rỡ tưng, muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào, đùa dương tiên ức trò vặt, ta nhìn người rõ ràng cũng rất thích ta không."

. . .

. . .

Trên xe bay, Khánh Trần buông ra cà vạt của mình, mặt không thay đổi nói ra: "Người có biết hay không, nàng từ huyết thống lên giảng, là sự phụ ta thân muội muội?"

"Ta biết a, " Nhất nói ra: "Nhưng người cùng nàng lại không có liên hệ máu mủ."

"Nàng vẫn còn so sánh ta lớn 17 tuổi!" Khánh Trần nói ra.

"Từ xã hội loài người thế tục quan niệm tới nói, người cùng nàng nếu như sinh ra lòng ái mộ xác thực rất ly kinh bạn đạo, " Nhất nói ra: "Nhưng người biết cái gì là lãng mạn sao, chính là biết rõ không có khả năng, lại như cũ muốn kiên trì đến cùng tình cảm, chính là lãng mạn."

Khánh Trần mê hoặc, trí tuệ nhân tạo này nói chuyện làm sao còn một bộ một bộ.

Lúc này, Nhất nói ra: "Lời mới vừa nói, đương nhiên đều là nói giỡn. Bất quá chính người hẳn là cũng rất rõ ràng, mặc kệ người tiếp xuống muốn làm gì, cùng ở bên người Lý Trường Thanh cũng sẽ là một cái lựa chọn tốt, nàng cũng không có bức bách người làm cái gì, người cũng chỉ cần làm bộ thành một cái bảo tiêu, liền có thể thu hoạch được ngoài định mức tin tức, cái này không thể so với chính người từ từ thu hoạch tình báo mạnh sao?"

Khánh Trầ ãn trầ ãn tư.

Nhất tiếp tục nói: "Ta cũng biết người cùng với nàng không có khả năng sinh ra tình cảm, ta làm ra những đề nghị này bất quá là vì người tốt, hi vọng người tiếp xuống làm việc tốt hơn khai triển."

Khánh Trầ ãn tiếp tục trầ ãn tư.

Sau một khắc, Nhất như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Ta nói với nàng 'Phương Tâm Túng Hỏa Phạm' là một tên chiến sĩ gen, sử dụng thuốc biến đổi gen vừa lúc chính là Lý thị FDE thuốc biến đổi gen danh sách, nàng hứa hẹn qua, sẽ giúp Phương Tâm Túng Hỏa Phạm bù đắp còn lại 003, 002, 001 danh sách."

"FDE thuốc biến đổi gen?" Khánh Trầ ãn sửng sốt một chút.

"Có phải hay không nghe rất quen thuộc?" Nhất nói ra: "Vừa vặn chính là Lưu Đức Trụ tiêm vào qua thuốc biến đổi gen danh sách, bây giờ tiểu tử kia đối với người trung thành tuyệt đối, nhưng hắn chỉ đánh qua 005. Mặc dù tiếp tục hướng bên trên thức tỉnh rất khó, nhưng người suy nghĩ một chút, nếu như đem thuốc biến đổi gen đầu cho hắn đánh xong, thêm một cái trung thành tuyệt đối cấp B cấp dưới, chẳng lẽ không tốt sao?"

Khánh Trầ ãn nhíu mày: "Hắn đầu đã thức tỉnh, còn có thể đồng thời đánh thuốc biến đổi gen sao?"

"Đương nhiên có thể, chỉ là đại đa số người rất khó cầ ãn tới thuốc biến đổi gen thôi, " Nhất nói ra: "Nhưng Lý Trường Thanh khác biệt, toàn bộ Lý thị có một nửa thuốc biến đổi gen đầu thuộc về nàng phân phối, từ trong tay nàng rò rỉ ra một chút xiu cho người, đầu là người khác tha thiết ước mơ to lớn lợi ích."

Nhất nói bổ sung: "Đặt ở trước kia ta chắc chắn sẽ không đề nghị người cho Lưu Đức Trụ tiếp tục tiêm vào, nhưng hắn hiện tại đối với người như vậy trung tâm, có dạng này cấp dưới hoàn toàn có thể giúp người thắng

qua mặt khác người hậu tuyển bóng dáng. Người muốn a, những người hậu tuyển khác bên người người hộ đạo bất quá là cấp C, người lại có thể tại ngắn ngủi trong vòng mấy tháng đem Lưu Đức Trụ tăng lên tới cấp B, mặc dù cấp B liên không giới hạn, nhưng đã đầy đủ đối mặt những người hậu tuyển khác. Mà lại mấu chốt nhất là, Lý Trường Thanh chưởng quản lấy thuốc biến đổi gien, người cùng với nàng quan hệ chỗ tốt, có thể tăng lên cũng không chỉ là Lưu Đức Trụ một cái, thậm chí có thể kéo một chi cấp B đội ngũ đi ra!"

Khánh Trần suy tư, Nam Canh Thần đến nay đều không có năng lực tự vệ, mặc dù đối phương muốn làm hacker, nhưng một cái cấp B siêu phàm giả hacker giống như muốn mạnh hơn một chút.

Nếu có người thuận dây lưới tìm tới Nam Canh Thần, vậy hẳn còn có thể bằng vào cường đại tố chất thân thể chạy trốn.

Về phần ảnh hưởng năng lực sinh dục loại hình sự tình, ngay cả thế giới ngoài chữa bệnh trình độ đều có thể giải quyết.

Cũng không phải muốn tiêu trừ thuốc biến đổi gien với thân thể người ảnh hưởng, mà là tại tiêm vào thuốc biến đổi gien trước đó, sớm đi bệnh viện đông lạnh tinh trùng.

Mặc dù hàng năm đều được tốn một khoản tiền, nhưng số tiền kia cùng thuốc biến đổi gien mang tới chỗ tốt chắc hẳn, tựa hồ cũng không tính là gì đại giới.

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Nói lại nhiều, người cũng bất quá là hi vọng ta tiếp tục giúp người đóng vai nhân vật, đợi ở bên người Lý Trường Thanh."

"Người tại sao có thể như vậy nghĩ ta, " Nhất nói ra: "Chúng ta là bằng hữu a, ta một cái công chính vô tư trí tuệ nhân tạo, sẽ hố bằng hữu sao?"

"Sẽ, " Khánh Trần mặt không thay đổi nói ra: "Bất quá người phân tích xác thực có đạo lý."

Một bên khác, vừa mới đi đến xe bay Lý Trường Thanh bỗng nhiên lại thu đến một đ ầu tin tức: "Ta đã thuyết phục chính ta, ta quyết định trở lại bên cạnh người, cho người làm bảo tiêu. Mặc dù ta thực lực bây giờ còn thấp, nhưng ta tin tưởng mình một ngày nào đó có thể cường đại đến đủ để bảo hộ người. . ."

Lý Trường Thanh ng ồi ở trong xe tinh tế nhìn xem cái tin này, tâm tình thật tốt.

Vạn Biến H ồi Đ ể truyện hậu cung thuần chủng , nhân vật chính thông minh , bá đạo .

Chương 228: Hai bức gương mặt

Trong xe bay, Lý Trường Thanh trợ lý Nguyệt Nhi ngồi tại đối diện nàng: "Lão bản, mặt người so với kết quả đi ra, thiếu niên kia gọi là Khánh Trầ, trước mắt tại khu thứ sáu lên cấp ba, trong nhà đã từng là tại Khánh thị dưới cờ làm vật liệu xây dựng buôn bán, gia tộc nguyên họ Trương, về sau 112 năm trước, do tốt nhất một nhiệm kỳ Khánh thị gia chủ ban cho họ 'Khánh'. Theo Khánh thị quy ền lực giao thế, nhà bọn hắn sinh ý bắt đầu suy bại, phụ thân mẫu thân mấy năm trước chết bởi một trận cướp bóc, nhưng chân tướng có thể là có người muốn cướp đoạt sau cùng gia tộc sinh ý, cho nên muốn người có ý định mưu sát."

Nói, Nguyệt Nhi đem một khối trong suốt tinh bản đưa cho Lý Trường Thanh, cũng tiếp tục nói: "Hai năm trước, thiếu niên này cùng đường mặt lộ li ền bán sạch tất cả gia sản, đi trên chợ đen đổi hai chi FDE thuốc biến đổi gien. . Người bán là Tô Hành Chỉ, cái này chúng ta cũng thăm tra đối chiếu qua, tin tức chuẩn xác không sai, là chúng ta bên này trước đó thả ra hai chi FDE thuốc biến đổi gien."

Nữ nhân nghiêng nghiêng tựa ở thoải mái để chịu xe bay chỗ ng ồi phía sau, thiếp thân váy dài phác hoạ ra nàng uyển chuyển đường cong, nàng cau mày đau lòng nói: "Tiểu Trầ thật đáng thương a. . ."

Đối diện nàng Nguyệt Nhi không nói một lời, trong lòng tự nhủ lão bản cùng bình thường lôi lệ phong hành, quả quyết già dặn hình tượng, khác biệt có chút lớn a.

Lý Trường Thanh nhìn xem tinh bản phía trên tư liệu: "Hắn lại còn tại khu thứ bốn trong quy ền quán đánh hắc quy ền kiểm tỉ ền nộp học phí, quá cực khổ a, hắn mới 17 tuổi."

Nguyệt Nhi thấp giọng nói ra: "Lão bản, hẳn không có chút nào vất vả, Khánh Tr ần dùng tên giả Khánh Tiểu Thổ, bây giờ là khu thứ bốn nhất hấp kim quy ền thủ, trước mắt Hải Đường quy ền quán lão bản tựa hồ còn muốn nâng hẳn làm toàn bộ thành thị số 18 hạng hồ Quy ền Vương."

Lý Trường Thanh lờm nàng một chút: "Đánh hắc quy ền đầu là muốn li ều mạng, làm sao lại không khổ cực r ồi? Người đừng dùng kiếm ti ền trình độ để cân nhắc hẳn vất vả trình độ."

"Lão bản nói đúng, " Nguyệt Nhi đê mi thuận nhĩn nói.

"Đúng r ồi, hạng hồ Quy ền Vương là chuyện gì xảy ra?" Lý Trường Thanh hỏi.

"Hải Đường quy ền quán lão bản ra 20 triệu làm tặng thưởng, hoan nghênh tất cả hạng hồ Quy ền Vương tới khiêu chiến hẳn, " Nguyệt Nhi nói ra: "Căn cứ số liệu, mặt khác quy ền quán tựa hồ cũng muốn c ần tặng thưởng này, mà lại Khánh Tr ần sau khi xuất hiện mặt khác quy ền quán sinh ý nhận lấy ảnh hưởng, mọi người tựa hồ không hy vọng hẳn tiếp tục thường thắng xuống dưới, chuẩn bị đem hẳn tình thế cho nhĩn xuống đi. Li ền vừa mới, đã có 4 người khởi xướng khiêu chiến, đấu quy ền định vào đêm mai, một người trong đó hay là khu thứ bốn hạng hồ Quy ền Vương."

"A, Hải Đường quy ền quán làm sao nghe quen thuộc như thế?" Lý Trường Thanh nhíu mày nhớ lại: "Đây không phải Y Nặc thường đi nhà kia sao?"

"Đúng vậy lão bản, ngài buổi tối hôm nay vừa mới đi qua, Y Nặc tiểu thư là nơi đó khách quen" Nguyệt Nhi nói ra: "Dựa theo thời gian đến xem, ngài đêm nay chờ đợi ở bên ngoài Y Nặc tiểu thư thời điểm, hẳn vừa mới ở bên trong đánh xong sáu trận cường độ cao đấu quy ền."

"Hẳn đánh xong sáu trận cường độ cao đấu quy ền, lại còn có thể về nhà thu thập lạnh lẽo như vậy tới gặp ta?" Lý Trường Thanh trong lòng tự nhủ, xem ra chính mình tại trong lòng đối phương rất trọng yếu a, nàng nghĩ nghĩ nói ra: "Cho ta hủy bỏ đêm mai hết thủy hành trình, ta muốn đi nhìn đấu quy ền."

"Lão bản, " Nguyệt Nhi xác nhận một chút hành trình: "Trời tối ngày mai ngài sẽ phải gặp thành thị số 18 uỷ ban quản lý trị an chủ tịch."

"An bài đến xế chiều, " Lý Trường Thanh nói ra.

"Buổi chiều là. . ." Nguyệt Nhi giương mắt quan sát một chút Lý Trường Thanh biểu lộ, liếc không nói gì nữa: "Ta giúp ngài an bài."

"Người nói, hẳn hiện tại cũng như thế kiếm tiền, ta làm như thế nào cho hẳn thanh toán thù lao đây?" Lý Trường Thanh khổ não nói: "Khó trách hẳn buổi tối hôm nay ngay từ đầu cự tuyệt ta, nguyên lai là chướng mắt bảo tiêu điểm này tiền lương. Bất quá hẳn về sau lại đáp ứng ta, đây có phải hay không là nói rõ hẳn cũng không coi trọng ta tiền tài."

Nguyệt Nhi mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, không nói câu nào.

Các nàng cũng không biết, kỳ thật trong hiện thực, trên mạng, cùng Lý Trường Thanh nói chuyện trời đất căn bản cũng không phải là một người. .

Lý Trường Thanh nói ra: "Chúng ta trong tay FDE thuốc biến đổi giới hạn ngạch còn có bao nhiêu? 003, 002, 001 cái này ba cái danh sách."

Nguyệt Nhi trả lời: "Lão bản, năm nay còn lại hơn 20 bộ ngay tại phối trí, nhưng đây đều là muốn đưa hướng tập đoàn quân thứ nhất bên trong. Đương nhiên, ngài san ra đến một bộ bọn hẳn cũng không dám nói cái gì, nhưng sang năm đầu xuân liếc muốn toàn quân tử võ, Khánh thị cùng Trần thị thuốc biến đổi giới chỉ sợ đầu đã đúng chỗ, Jindai, Kashima cũng sẽ không muộn quá lâu. . ."

"Thiếu phối một bộ cũng không có gì đáng ngại, " Lý Trường Thanh nói ra: "004, 005 còn có dư thừa đi, một nhóm này không đưa lên chợ đen, giao cho tập đoàn quân để bọn hẳn tự hành phân phối."

"Được rồi, " Nguyệt Nhi đem việc này đề nghị: "Ta cái này liên hệ sở

ngiên cứu , chờ một nhóm này thuốc biến đổi gien phối chế tốt, đưa cho ngài đến một bộ."

Thuốc biến đổi gien loại vật này, liên ngay cả tập đoàn cũng không cách nào quy mô lớn sản xuất hàng loạt, đây cũng là nó khan hiếm nguyên nhân.

Dưới tình huống bình thường, trên thị trường nhiều nhất có thể tìm tới 003, 004, 005 loại này sản lượng tương đối lớn một chút danh sách, 002, 001 là tuyệt đối không gặp được.

Xe bay xếp sau, Lý Trường Thanh nhắm mắt lại lẳng lặng nghỉ ngơi, khi nàng nghĩ lại tới Khánh Trân cái kia muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào bộ dáng, còn có trên internet cái kia đồ ngon đồ ngọt lúc, khoe miệng liên có chút nhếch lên.

Không nghĩ tới như vậy xấu hổ thiếu niên, lại còn có hai bức gương mặt đầu.

Lúc này, Nguyệt Nhi bỗng nhiên nói ra: "Lão bản, ta bên này mới vừa từ Tô Hành Chỉ nơi đó nhận được tin tức, xác nhận chúng ta đã từng thả ra một chi số FDE-003 thuốc biến đổi gien, bị Miêu Khải Phong bí mật mua đi. Nói cách khác, nghiêm ngặt tới nói Miêu Khải Phong không còn là hạng hồ quyên thủ, mà là Lục Địa Tuân Hành cấp."

Lý Trường Thanh đột nhiên mở to mắt: "Gian lận?"

"Ừm, từ hắc quyên quy tắc đến xem đúng là gian lận, " Nguyệt Nhi nói ra: "Cần ta đến kết thúc trận này đấu quyên sao?"

Lý Trường Thanh chăm chú suy nghĩ hồi lâu: "Không cần kết thúc, người trước tiên đem hắc bí mật mua đi thuốc biến đổi gien chứng cứ đầu thu thập tốt, sau đó để lão Lục canh giữ ở lồng bát giác bên cạnh, một khi Tiếu Trân xuất hiện nguy hiểm, lão Lục liên xuất thủ cứu hắc. Cứ như vậy, ta liên xem như đã cứu hắc một lần người!"

Nguyệt Nhi sững sốt một chút: "Lão bản, lồng bát giác quy tắc là không thể

nửa đường cứu người, không phải nói ngài không thể cứu hấn, Lý gia quy tắc tự nhiên không nhìn nhỏ lòng bát giác quy tắc. Chỉ là như vậy vừa đến, Khánh Tiểu Thổ về sau liền không thể lại đánh quyên so tài."

"Không thể đánh đấu quyên không phải rất tốt?" Lý Trường Thanh cười tủm tủm nói ra: "Vừa vặn chân thật làm hộ vệ cho ta, ta để hấn đem tiền đầu kiếm được không phải tốt à."

...

...

Ngày thứ hai ban đêm, Hải Đường quyên quán cửa ra vào đã sớm sắp xếp lên đội ngũ thật dài.

Liên quan tới đêm nay đấu quyên tuyên truyền sớm đã đánh ra, dùng Hải Đường thoại thuật tới nói, đêm nay chính là hạng hồ tân vương lên ngôi thời gian, cự vương cuối cùng muốn bị thay thế, mà tân vương sẽ giẫm lên cự vương thi cốt tại Hải Đường quyên quán đăng cơ. . .

Khu thứ bốn hạng hồ Quyên Vương Miêu Khải Phong nguyên bản liền có đông đảo người ủng hộ, nghe chút Hải Đường quyên quán cái này tuyên truyền từ ngữ lập tức vỡ tổ.

Một đám người đi vào Hải Đường quyên quán, chính là muốn nhìn một chút Miêu Khải Phong như thế nào đem Khánh Tiểu Thổ giải quyết hết.

Chỉ bất quá, đi vào Hải Đường quyên quán sau rất nhiều người đều ngây ngẩn cả người, bởi vì Khánh Tiểu Thổ hôm nay muốn đánh không chỉ Miêu Khải Phong, trước đó còn cần đánh trước ba người mới được!

Này bằng với là bốn người khi dễ một người, chờ Khánh Tiểu Thổ đối đầu Miêu Khải Phong thời điểm, liền đã tiêu hao không ít thể lực.

Mấu chốt nhất là, Miêu Khải Phong chính mình cũng không có cự tuyệt cái này quá trình thi đấu an bài.

Đây có phải hay không là nói rõ, Miêu Khải Phong cũng cảm thấy không có nắm chắc?

Đến ban đêm 7 giờ thời điểm, Lý Y Nặc đội xe đúng hẹn mà tới, lần này đấu quyên động tĩnh quá lớn, không chỉ có Lý gia ăn chơi thiếu gia trình diện, ngay cả Khánh thị rất nhiều cái ăn chơi thiếu gia cũng tới.

Thành thị số 18 xem như Lý thị, Khánh thị sân nhà, tập đoàn khác thế lực cơ bản đều bị chen đi, tựa như là thành thị số 7 bên trong chỉ có Trần thị một dạng.

Chỉ là, rất nhiều người tiến vào Hải Đường quyên quán lúc đó có chút kinh ngạc, bởi vì bọn hắn nhìn thấy một hàng xa lạ Lý thị đội xe, có kiến thức rộng rất nhanh liền nhận ra, trong đó một cỗ xe bay biển số xe, là Lý Trường Thanh chuyên môn tọ giá!

Hắc quyên loại địa phương này, nhiều nhất là từng cái tập đoàn đệ tử đời thứ ba mới đến, lại không nghĩ rằng đêm nay tranh tài lại đem tập đoàn nhân vật thực quyên cũng hấp dẫn đến đây? !

Không chỉ là những người đi đường này mê mang, ngay cả Lý Y Nặc nhìn thấy chính mình cô cô đội xe lại lúc xuất hiện, cũng rất mê mang.

Nàng chậm rãi đi đến đội xe bên cạnh, lại phát hiện bên trong đã trống không, chỉ còn lại mấy tên lái xe toa trưởng tàu.

Lý Y Nặc tìm tới Nguyệt Nhi hỏi: "Cô cô ta đâu?"

Nguyệt Nhi thành thật trả lời nói: "Lão bản đã tiến vào, nói nếu như gặp phải ngài, liền nói cho ngài nàng ở bên trong chờ lấy."

"Chờ một chút, nàng không phải đến chuyên tìm ta sao?" Lý Y Nặc kỳ quái nói.

Nguyệt Nhi nói ra: "Không phải, lão bản nàng tối nay là đến xem đấu

quyền."

"Áo, " Lý Y Nặc mang theo Nam Canh Thiên, Lý Đông Vân đi vào, nhưng nàng càng nghĩ càng không đúng.

Đã từng nàng cũng mời qua Lý Trường Thanh nhìn đấu quyền tới, kết quả đối phương nhìn một trận đã cảm thấy không có ý nghĩa.

Dựa theo Lý Trường Thanh thuyết pháp chính là: Một đám cấp E quyền thủ, có gì đáng xem? Nhìn cái này còn không bằng nhìn xem liên bang tập đoàn quân tác chiến thực lực, cùng Jindai, Kashima quy mô nhỏ chiến tranh kỹ thực muốn so cái này có ý tứ như thế nào.

Nhưng chính là như thế một vị xem thường qua dưới mặt đất hắc quyền cô cô, vậy mà chuyên chạy tới nhìn đấu quyền?

Tiến vào phòng vệ sau, Lý Trường Thanh sớm liền ngồi ở trong ghế sofa, Nam Canh Thiên cùng Lý Đông Vân hai vị này có chút câu nệ, bởi vì bọn hắn cùng đối phương còn không phải rất quen.

Lý Trường Thanh cười híp mắt nhìn về phía Lý Đông Vân: "Niếp Niếp mau tới đây, sớm mấy năm ta còn ôm qua người đây, chỉ chớp mắt đầu lớn như vậy, nhanh ngồi cô cô bên cạnh. Người cũng không nên học người Y Nặc tử tử đi tu hành cái gì đờ đờ 'Mãnh Hổ giáo phái', vạn nhất cũng luyện thành nàng dạng này, coi như không lấy cô cô thích."

Lý Y Nặc ở bên cạnh mặt đen lên: "Cô cô, người ưa thích Đông Vân cũng không cần gièm pha ta đi. Đúng, người hôm nay làm sao tới xem so tài, nhất định là có chuyện quan trọng gì cùng ta bí mật hiệp thương a? Người yên tâm, trong phòng này là không có nghe trộm cùng giám sát, Giang Tiểu Đường nữ nhân kia biết nặng nhẹ."

"Ta không có việc gì tìm người, chính là đến xem so tài, " Lý Trường Thanh cười tủm tủm nói: "Nghe nói có cái gọi Khánh Tiểu Thổ quyền thủ đem hạng hổ quyền thủ đánh xuyên qua, ta đặc biệt tới nhìn một chút, chuẩn bị cho mình bảo tiêu đoàn đội tìm hạt giống tốt."

"Ngài không phải nói cấp E không có gì đẹp mắt sao? Mà lại ngài bảo tiêu không phải thấp nhất cấp D?" Mỹ thiếu nữ tráng sĩ trừng to mắt.

"Thực lực thấp không quan trọng, cô cô chường quản lấy thuốc biến đổi gien, muốn cho hẳn tăng thực lực lên còn không phải chuyện một câu nói, " Lý Trường Thanh nói ra.

Lý Y Nặc trong lòng tự nhủ, Khánh Trầ chỉ sợ sẽ không nguyện ý đánh thuốc biến đổi gien đi.

...

Cầu nguyệt phiêu a! Các lão bản đáng thương đáng thương hài tử đi, gõ chữ không dễ dàng a!

Cảm tạ trạm dật dương, mộng Tử Hiên,, gió Lãng Ba, gương gương gương A Thành làm gốc sách mới mình, các lão bản phúc thọ dữ thiên t

Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung thuần chủng , nhân vật chính thông minh , bá đạo .

Chương 229, dung hội quán thông!

Hải Đường quy ền quán tiếng người huyên náo, vền vện là vé vào cửa tiêu thụ li ền đã so bình thường cao hơn 40%, có nhân viên công tác nhớ lại, nơi này l ền trước náo nhiệt như vậy, còn giống như là hơn một năm trước.

L ền kia là bởi vì Quy ền Vương A Phàm ở chỗ này một đường xác định đ ể cấp, trong vòng một đêm trở thành Lục Địa Tu ền Hành cấp quy ền thủ.

Lúc này, người chủ trì ngay tại trên đài cùng khán giả kéo việc nhà, xem như lúc trước thêm nhiệt khâu.

Nhưng mà Lý Trường Thanh căn bản không muốn nghe loại này không quan hệ nặng nhẹ nhân vật ền ào, nằng cửa đối diện bên ngoài hô: "Nguyệt Nhi, người đi thông tri Hải Đường quy ền quán, đ ể người chủ trì này xéo đi."

Lý Y Nặc nhìn xem vị này lấy lời đình thủ đoạn nổi tiếng cô cô dở khóc dở cười: "Cô cô, đây là c ần thiết quá trình, mà lại quy ền thủ lúc này đ ều tại riêng phần mình trong phòng thay qu ần áo làm nóng người, đ ể bọn hấn vội vàng ra sân mà nói, quy ền thủ có thể sẽ bởi vì làm nóng người không đ ầy đủ mà thụ thương, đấu quy ền cũng không nhất định đẹp mắt."

"Ừm, " Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ nói ra: "Có đạo lý, là cô cô thiếu suy tính, Tiểu Thổ còn phải làm nóng người đâu, vậy thì chờ nhất đ ể đi."

Câu nói này đ ể Lý Y Nặc lập tức cảm thấy, trước đó loại cảm giác kỳ quái kia trong nháy mắt rõ ràng.

Đối phương xác thực không phải tìm đến mình, đối phương cũng không

phải đến đơn thu ân xem so tài, mà là đến xem Khánh Tiều Thô!

Lý Y Nặc biết Khánh Trầ hiện tại có rất nhiều fan mù mù, nhưng nàng làm sao cũng không nghĩ tới Lý Trường Thanh sẽ trở thành fan hâm mộ bên trong một cái.

Chờ chút, Lý Y Nặc đột nhiên cảm giác được, chính mình cô cô loại người cao cao tại thượng này, thật sẽ fan người nào không? Sẽ không.

Nếu như Lý Trường Thanh không phải Khánh Trầ fan hâm mộ, vậy liệu rằng là một loại khả năng khác?

Lý Y Nặc thử thăm dò nói ra: "Khả Khả Ái Ái?"

Lý Trường Thanh vỗ vỗ trán nàng: "Nói ai Khả Khả Ái Ái đâu, không lớn không nhỏ. ."

"Nói sai nói sai, " Lý Y Nặc che trán, nàng nguyên bản suy đoán là Khánh Trầ lại thông qua mạng lưới phương thức thu được cô cô niềm vui, nhưng hiện tại xem ra giống như không phải?

Đương nhiên, nàng cũng không biết Nhất có thể có nhiều như vậy áo gi-lê.

Người đứng đắn ai mở nhiều như vậy áo gi-lê a?

Hiện tại Lý Y Nặc cảm giác càng thêm kì quái, hai cái khả năng đã đều bị phủ định, vậy cô cô đến Hải Đường quyên quán đến cùng là vì cái gì?

Dù thế nào cũng sẽ không phải thật vì coi quyên đi.

Lý Đờng Vân uốn tại Lý Trường Thanh cô cô trong ngực đột nhiên hỏi: "Cô cô, người làm sao đột nhiên đến xem đấu quyên, là chú ý cái nào quyên thủ sao? Khánh Tiều Thô?"

Lý Y Nặc trong lòng tự nhủ, Tiểu Đờng Vân thật sự là ngủ gật thời điểm đưa gối đầu a, chính mình làm đại nhân có mấy lời không có cách nào hỏi,

bởi vì sẽ có vẻ mục đích tính quá mạnh, nhưng tiêu hài tử hỏi liền không sao.

Lý Trường Thanh cười nói với Lý Đờng Vân: "Cô cô đúng là bởi vì Khánh Tiểu Thổ tới."

Đối với Lý Trường Thanh tới nói, nàng đều dự định để Khánh Trầ đến bên người làm bảo tiêu nuôi, tự nhiên không có giấu diếm tất yếu. Mà lại, nàng cũng không biết Khánh Trầ mặt khác thân phận, không biết Lý Đờng Vân bọn người kỳ thật cùng Khánh Trầ đã rất quen thuộc.

Trong lúc nhất thời, Lý Đờng Vân, Lý Y Nặc, Nam Canh Thầ trong ba người trong lòng, một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, thật lâu không có khả năng lắng lại.

Tất cả mọi người đoán được một cái hướng khác, nhưng là lại cũng không dám tiếp tục hướng xuống đoán. . .

Trong phòng bỗng nhiên bắt đầu trầm mặc, Lý Trường Thanh liếc ba người một chút liền hơi lấy điện thoại di động ra, một bộ ung dung bộ dáng cho Phương Tâm Túng Hỏa Phạm phát đi tin tức: "Tiểu lừa gạt, trước đó làm sao không có nói cho ta biết người còn đánh hắc quỷ ền đâu."

Phương Tâm Túng Hỏa Phạm: "Ta lo lắng người không thích dạng này nghề nghiệp."

"Ưu thích, đương nhiên ưa thích, " Lý Trường Thanh vệtin tức: "Nếu như ta nói cho người, ta bây giờ đang ở Hải Đường quy ền quán bên trong chờ lấy nhìn người tranh tài, người sẽ cảm thấy vui mừng sao?"

Phương Tâm Túng Hỏa Phạm: "Đương nhiên sẽ. Lòng bát giác tựa như là một đầu nhắm người mà ăn quái thú, mỗi người đi vào trước kia đều rất khó biết trước vận mệnh của mình, nhưng nếu như người tại hiện trường, ta sẽ vì người mà chiến. Đêm nay, ta nhất định thắng."

Lý Trường Thanh cho tới bây giờ đều không có nghe qua như vậy ngay

thẳng rõ ràng lời nói, dĩ vãng, cho dù có nam nhân dám tới gần nàng cũng
đều nơm nớp lo sợ. . .

Không biết vì cái gì, Lý Trường Thanh trong lòng nổi lên một trận tươi
mới cảm giác đến, phảng phất có một cái mới từ trên cây mới hái quả đào
ngay tại trước mặt mình, lông xù lại dị thường ngon miệng.

Mà ngay tại trong phòng thay quần áo làm nóng người Khánh Trầ n, còn
không biết 'Chính mình' nói với Lý Trường Thanh cái gì.

Hắn nghiêm túc làm lấy lúc trước làm nóng người cùng kéo duỗi, cẩn thận
tựa như là một cái học sinh thi đại học kiểm tra chính mình văn phòng
phẩm.

Bất luận cái gì thời điểm, hắn đều làm tốt ứng đối hết thảy chuẩn bị, cũng
từ trước tới giờ không lười biếng.

Cửa phòng thay quần áo bỗng nhiên mở ra, Giang Tiểu Đường không coi
ai ra gì đi đến.

Khánh Trầ n đứng dậy mặc lên áo, nàng khẽ cười nói: "Thế nào, sợ tỷ tỷ
nhìn thấy? Đợi lát nữa người lên quyề n đài một dạng chỉ mặc quần đùi."

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nghiêm túc nói: "Không giống với, tràng cảnh khác
biệt, ăn mặc yêu cầu cũng khác biệt. Hiện tại trong phòng thay quần áo liề n
hai người chúng ta, ta quần áo tinh xảo cũng là đối với tỷ tỷ người một loại
tôn trọng."

Giang Tiểu Đường tán thưởng nói: "Trước đó ta còn lo lắng cho người tại
khu thứ bốn này học cái xấu, hiện tại xem ra sẽ không, người nhớ kỹ, cẩn
thận trong khu thứ bốn nam nhân, nữ nhân, bao quát ta ở bên trong không
có một đờ tốt."

Khánh Trầ n ngạc nhiên, vị tỷ tỷ này hung ác lên cho nên ngay cả chính
mình cũng mắ ng.

Lại nghe Giang Tiểu Đường tiếp tục nói: "Đêm nay ta luôn cảm thấy có chút tâm thần có chút không tập trung, cho nên chuyên môn tới nhìn người một chút, người chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong, " Khánh Tr ần gật đầu nói.

"Nếu như người muốn lấy tiêu đêm nay tranh tài, ta tùy thời có thể cấp cho người hủy bỏ, " Giang Tiểu Đường nói ra.

"Không cần, " Khánh Tr ần lắc đầu.

Giang Tiểu Đường nghĩ nghĩ nói ra: "Mặc dù lòng bát giác đóng lại về sau, không quyết thắng phụ không có khả năng lại mở ra, nhưng ta có thể vì người phá lệ, đấu quy ền trong quá trình, chỉ cần người dựng thẳng lên nào đó một tay ngón tay cái, ta sẽ lập tức để Quý Hào đi vào cứu người, hiểu không?"

Khánh Tr ần thành khẩn nói: "Đã hiểu."

Hắn không biết Giang Tiểu Đường vì sao làm chiêu này chuẩn bị, chỉ cảm thấy đối phương không nên đối với mình tốt như vậy.

"Tỷ, " Khánh Tr ần hỏi: "Người vì cái gì đối với ta tốt như vậy?"

Giang Tiểu Đường bình tĩnh cười cười: "Bởi vì sự phụ người đã từng đối với ta có ơn dưỡng dục, năm đó bọn hắn bị bắt đêm ấy, vốn nên ta bí mật bảo hộ một ít người, kết quả ta bởi vì sợ không có đi làm. Đây là ta thiếu hắn, nếu còn không lên hắn, vậy liền dứt khoát trả lại cho người."

Kỳ thật, khi Lý Thúc Đ ồng dẫn Khánh Tr ần tới đây lần thứ nhất, nàng liền biết Khánh Tr ần thân phận.

Mà Khánh Tr ần lúc này cũng minh bạch, khó trách Lâm Tiểu Tiểu một mực đối với Giang Tiểu Đường có mang phần hận, nguyên lai là bởi vì một chút chuyện cũ năm xưa.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Tỷ, người năm đó hẳn là niên kỷ còn nhỏ a?"

"Ta biết người muốn an ủi cái gì, ta năm đó 19 tuổi, nhưng cái này cũng không hề là khiếp đảm lý do, " Giang Tiểu Đường nói ra: "Tại ta lúc còn rất nhỏ hẳn đem ta từ kẻ buôn người trong tay cứu được, nếu như không có sư phụ người, ta có thể sẽ cùng khu thứ bốn rất nhiều nữ nhân một dạng tại đầu đường mời chào khách nhân, mà không phải ngồi tại trong Hải Đường quyên quán này hưởng thụ sinh hoạt. Ta, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn, Lý Đông Trạch, mạng của chúng ta đều là hẳn cho, tám năm trước đêm hôm đó ta vốn nên đem mệnh trả lại, nhưng là ta sợ hãi."

Giang Tiểu Đường còn nhớ rõ rất rõ ràng, Lý Thúc Đĩnh cứu nàng vào cái ngày đó hoàng hôn, liền đã từng hỏi qua nàng, nếu có một ngày cần nàng đem cái mạng này trả lại, có nguyện ý hay không, nếu như nguyện ý, liền cho nàng một đoạn mới tinh nhân sinh, nếu như không nguyện ý mà nói, có thể tìm người gửi nuôi nàng.

Giang Tiểu Đường trả lời là nguyện ý, sau đó Lý Thúc Đĩnh mua cho nàng ăn ngon bánh kẹo, mua cho nàng thật nhiều quần áo mới, còn cho nàng một ngôi nhà, cùng huynh đệ tử muội.

Cho đến ngày nay nàng đều nhớ kỹ, ngày đó trên quần áo mới in màu đỏ tiểu toái hoa, bánh kẹo là thành thị số 18 khu thứ năm hẻm Trường Minh Lâm Ký bánh kẹo.

Nhưng tám năm trước nàng không có tuân thủ hứa hẹn.

Xảy ra chuyện đằng sau, Giang Tiểu Đường một mực chờ lấy Lý Đông Trạch tới giết chính mình, nhưng cũng một mực không có chờ tới.

Thời gian tám năm này nàng một bước đều không có bước ra khu thứ bốn, nàng biết Lý Đông Trạch rất muốn giết chính mình, nhất định là Lý Thúc Đĩnh không có đồng ý, đối phương mới không có động thủ.

Lý Thúc Đĩnh hay là cái kia trong lòng trọng cảm tình Lý Thúc Đĩnh, bất luận khi nào đều chưa từng thay đổi.

Khánh Tr ần lắc đầu: "Tỷ, ta không có lập trường đi thay ai tha thứ người, nhưng sự phụ nếu lĩnh ta tới nơi này, còn để cho người biết thân phận của ta, li ền đại biểu cho có một số việc đã qua."

Giang Tiểu Đường cười s ờ lên Khánh Tr ần gương mặt: "Khả năng đi."

Khánh Tr ần vốn là muốn né tránh cái tay này, nhưng cuối cùng vẫn không có, bởi vì h ắn cảm giác được trong cái tay này nhiệt độ không trộn lẫn một tia tạp niệm.

...

...

Trong phòng.

"Đúng r ồi, " Lý Trường Thanh bỗng nhiên nói ra: "Các người nhận biết cái kia gọi là Khánh Tiểu Thổ quy ền thủ sao?"

Lý Y Nặc h ồi đáp: "Nhìn qua h ắn đấu quy ền, nhưng không biết."

"Có đúng không, ta nghe người ta nói, Y Nặc ba người các người thường thường tới đây, mà nên vị này Khánh Tiểu Thổ quy ền thủ sau khi xuất hiện, tới đặc biệt c ần, " Lý Trường Thanh cười híp mắt hỏi: "Trước kia đều là mỗi tu ần mật tới một l ần, hiện tại là mỗi ngày tới một l ần."

Lý Y Nặc nội tâm run lên, nàng biết mình vị cô cô này là Lý thị đời thứ hai bên trong, chân chính một trong những nhân vật có thực quy ền.

Lý thị là một cái quái vật khổng lồ, cho nên cho dù Lý Trường Thanh chỉ là chưởng quản lấy một phần nhỏ quy ền lực, nhưng cũng đủ làm cho lòng người kinh.

Phải biết, tại thành thị số 1 quy ền lực tranh đoạt bên trong, Lý Trường Thanh cho dù đối mặt Tr ần thị đại nhân vật thế hệ trước đều không rơi vào

thế hạ phong.

Bây giờ thành thị số 1 bên trong, duy trì Lý gia thị nghị viên đã chiếm nhiều hơn phân nửa.

Loại nhân vật này, tuyệt đối không như trong tưởng tượng dễ gạt như vậy, đối phương trước khi tới, liền đem đi điều tra làm đủ!

Lý Y Nặc suy tư nên như thế nào trả lời, lại nghe Lý Đổng Vân đi kèm nhiên hỏi: "Cô cô, là ta xin Y Nặc tử tử dẫn ta tới, ta thích cái kia gọi là Khánh Tiểu Thổ quyên thủ, ta là hấn fan hâm mộ đâu! Hấn trận đấu pháp hung mãnh, còn đem một cái hạng hồ quyên thủ cho đánh khóc, vè sau còn ngay cả đánh sáu trận, tất cả hạng hồ quyên thủ đều không phải là đối thủ của hấn, ta cảm giác hấn thật là lợi hại!"

"Thì ra là thế, " Lý Trường Thanh cười sờ lên Tiểu Đổng Vân đầu: "Người ưa thích hấn cũng rất bình thường, bất quá nhớ kỹ đừng chậm trễ trong gia tộc bài tập, ta thế nhưng là nghe nói, người gần nhất ở gia tộc trong học đường khi đi học thường xuyên ngủ gà ngủ gật, hơn nữa còn khi dễ nam sinh khác."

Lý Y Nặc không nghĩ tới, Lý Trường Thanh đúng là ngay cả Tiểu Đổng Vân đầu đã đi điều tra.

Mà Tiểu Đổng Vân hôm nay đối mặt cường thế Lý Trường Thanh, chẳng những không có khăn trương đến không dám nói lời nào, ngược lại biểu hiện khắp nơi vừa vặn lại cơ trí.

Mỗi câu nói đều nói vừa đúng.

"Ngủ gà ngủ gật cái này ta nhận, ta vè sau sẽ sửa, " Tiểu Đổng Vân nói ra: "Nhưng nếu có người nói ta khi dễ nam sinh liền không đúng, cái này chẳng lẽ không phải nhà chúng ta một ít nam sinh quá mềm yếu à."

Câu nói này tựa hồ vừa vặn nói trúng Lý Trường Thanh tâm ý, vị này tuổi trẻ cô cô cười nói: "Ta hôm nay buổi chiều vừa mới cùng học đường người

phụ trách tán gẫu qua, gia tộc học đường nhất định phải mở chiến đấu chương trình học, bồi dưỡng gia tộc tử đệ dương cương chi khí. Y Nặc người xem một chút người những huynh đệ kia, có một nửa người đầu nung pháo hề hề, không làm việc đảng hoàng còn chưa tính, ta hơi huấn luyện hai người bọn họ câu liền khóc sụt mướt."

Lý Trường Thanh đặt chân ở Lý thị bên trong phi thường cường thế, cho nên cho tới bây giờ đều không thể gặp hậu bối mềm yếu.

Khi nàng biết được Khánh Trần hay là cái hắc thị quyên tay thời điểm, cũng không có cảm thấy có cái gì không tốt, ngược lại là tăng thêm mấy phần ưa thích.

Lúc này, Lý Y Nặc từ Lý Trường Thanh trong giọng nói bắt lấy một chi tiết, mở chiến đấu chương trình học. . . Dù sao cũng phải có lão sư a?

Lão sư này, sẽ không đã dự định Khánh Trần a?

Cái này diễn hình bởi vì nhân vật thiết lập cương vị a, là chuyên môn vì người này mới thiết lập như thế một cái cương vị!

Phòng bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng hoan hô, sau một khắc, sàn boxing người xem đứng dậy, nhìn chăm chú lên Khánh Trần đi vào trong lồng bát giác.

Nam Canh Thần cùng Lý Đông Vân cũng đứng dậy đi tới pha lê trước, tập trung tinh thần nhìn xem.

Lý Trường Thanh bỗng nhiên vừa cười vừa nói: "Các người khả năng còn không biết, Miêu Khải Phong 7 ngày trước bỗng nhiên tại thương nhân chợ đen Tô Hành Chỉ nơi đó mua đến một chi thuốc biến đổi genes, đó là ta trước đó thả ra. Cho nên, Miêu Khải Phong hiện tại xác suất lớn đã không phải là cấp E, mà là cấp D. Có quyên quán đỏ mắt hải đường sinh ý, muốn gây mất Giang Tiểu Đường tài lộ, đem Khánh Tiểu Thổ đánh chết tại trong lồng bát giác."

Lý Y Nặc bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, nàng không nghĩ tới lại còn có loại chuyện này, Miêu Khải Phong muốn tại tất cả mọi người dưới mí mắt gian lận!

Bình thường là không có quy ền thủ ản tàng cấp bậc, bởi vì hạng hồ, Lục Địa Tu ần Hành cấp chia hoa h ồng khác biệt rất lớn, người ản tàng cấp bậc li ền mang ý nghĩa mỗi trận đ ều muốn kiếm ít mấy trăm ngàn.

Mà lại, lấy loại phương thức này phá quán, chính là muốn cùng Giang Tiêu Đường kết tử thù, chỉ cần Miêu Khải Phong đang còn muốn thành thị số 18 sinh hoạt, tất nhiên sẽ đứng trước Hải Đường quy ền quán truy sát, mặt khác quy ền thủ cũng sẽ phải nhờ h ắn.

Đây là giang hồ quy củ, đến lúc đó sẽ không có người giúp h ắn.

Nhưng hiện tại xem ra, lợi ích đã lớn đến đủ để làm Miêu Khải Phong bí quá hoá li ền!

Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói: "Chuyện này, do bốn nhà quy ền quán cùng một chỗ hợp mưu, buổi tối hôm nay nếu như Miêu Khải Phong thắng, như vậy bọn h ắn đã chuẩn bị xong xe cộ, chuẩn bị đưa Miêu Khải Phong tiến về gia tộc Jindai thành thị số 23 sinh hoạt. Mà lại, bọn h ắn sẽ cho Miêu Khải Phong một số lớn an gia phí, bao quát đêm nay tặng thưởng ở bên trong cũng về Miêu Khải Phong sở hữu. Miêu Khải Phong đã qua sáng khoái đánh chi niên, 37 tuổi, đã không đánh nổi, h ắn muốn ản lui."

"Nếu như h ắn thua đâu?" Lý Y Nặc hỏi.

"Tự nhiên là bốn nhà quy ền quán giết người diệt khẩu, " Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Bất quá bọn h ắn h ắn là không cần nhắc qua vấn đề này."

Là, Lục Địa Tu ần Hành cấp làm sao có thể đánh không lại hạng hồ đâu? Kém lấy cấp bậc đâu!

Một giây sau, Nam Canh Th ần muốn hướng phòng bên ngoài chạy, h ắn

phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian tại trước khi bắt đầu tranh tài cảnh cáo Khánh Tr ần, một khi l ồng bát giác đóng lại, vậy nói gì đầu không dùng.

Nhưng mà bên cạnh hắn có một cái tay nhỏ vụng trộm kéo một chút ống quần của hắn, ra hiệu hắn không nên khinh cử vọng động.

Tại Lý Y Nặc cùng Lý Trường Thanh trong nhận thức biết, Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần bất quá là thích xem Khánh Tr ần tranh tài mà thôi, cũng không có thời gian hành giả ở giữa liên quan.

Nếu như lúc này Nam Canh Th ần bại lộ nhận biết Khánh Tr ần sự thật, như vậy chẳng mấy chốc sẽ bị người liên tưởng đến, Khánh Tr ần khả năng cũng là một vị thời gian hành giả!

Loại tin tức này bại lộ, ở thế giới trong bây giờ cảm hận thời gian hành giả hoàn cảnh dưới, là phi thường trí mạng.

Lý Trường Thanh nhìn xem trong phòng ba người, cảm giác có chút kỳ quái nói: "A, các người tại sao không có đi ra ngoài cứu hắn , dựa theo suy đoán của ta, các người hẳn là nhanh đi cảnh cáo hắn mới đúng chứ. Tiểu Đ ồng Vân, người là hắn fan hâm mộ chẳng lẽ liên không lo lắng hắn sao, người là giả fan hâm mộ a!"

Tiểu Đ ồng Vân nhu thuận cười nói: "Cô cô, ngài đầu dự định sính nhiệm hắn làm ngài bảo tiêu, còn có nhà chúng ta học đường chiến đấu lão sư, khẳng định là biết hắn hôm nay không chết được. Cho nên ngài cũng không có gấp gấp, chúng ta còn gấp cái gì."

Lý Trường Thanh nhẩn tình sáng lên, lập tức đem tiêu cô nương kéo vào trong ngực xoa nắn đứng lên: "Trước kia nghe người ta nói người thông minh ta còn không tin, hiện tại ta là tin, người cùng cô cô một dạng từ nhỏ đã thông minh, về sau liên theo cô cô nhiều học nhìn nhiều!"

Lý Y Nặc sửng sốt một chút, Lý Trường Thanh cái này sợ không phải coi Tiểu Đ ồng Vân là làm chính mình người nối nghiệp đến nuôi dưỡng a?

Nàng đặng thú nói: "Cô cô, trước kia ta nói muốn đi theo người, người cũng không có đồng ý a."

Lý Trường Thanh ghét bỏ nói: "Người 10 tuổi thời điểm có Tiểu Đổng Vân thông minh sao? Người khi còn bé đồ đồ, mang theo trên người đầu là vương váu!"

Lý Y Nặc: "..."

Kỳ thật Lý Y Nặc không ngu ngốc, chỉ là tướng mạo nhìn có chút đồ.

Lý Đổng Vân có thể nghĩ tới chi tiết, nàng tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, cho nên nàng vừa rồi không nhúc nhích.

Lý Y Nặc không muốn để cho cô cô biết quá nhiều manh mối, để tránh đoán được Thất thúc Lý Thúc Đổng một ít sự tình.

Tại trong cả phòng, muốn chạy ra phòng nhắc nhở Khánh Trần chỉ có Nam Canh Thần một người.

Chuẩn xác giảng, trong phòng ba nữ nhân đều tinh cùng quý một dạng, chỉ có Nam Canh Thần còn đồ đồ không thấy rõ chân tướng.

Nhưng mà, trên đời này bản thân tựa hồ cũng chỉ có đồ đồ tình cảm thuần túy nhất trực tiếp nhất.

Cho dù Lý Đổng Vân cùng Lý Trường Thanh đều nói Khánh Trần không có việc gì, hẳn y nguyên không cần được lo lắng.

"Muốn bắt đầu, " Nam Canh Thần nói ra.

Đấu quyền sắp bắt đầu, trong phòng lâm vào an tĩnh, tất cả mọi người rất nghiêm túc nhìn về phía trong lòng bát giác.

...

...

Khánh Trầ n đứng tại l ồng bát giác trung ương, l ồng sắt màu đen bên ngoài là rộng lớn lại huyền ảo thế giới, mọi người kêu gào, tựa như là từng đoàn từng đoàn hỏa diễm.

Rõ ràng là đầ i mùa đông, lại làm cho người cảm giác giống như là chói chang đốt hạ, trên cây đẽ m không hết ve tậ i ờ n ào lấ y.

Thiếu niên con người bỗng nhiên thu hẹp, ghi chép, phân tích hết thảy trước mắt.

Người mặc áo đuôi tôm người chủ trì đứng tại l ồng bát giác bên ngoài, cũng lấ y xuống chính mình mũ dạ, tựa như thẳng h ề hướng tứ phương khán đầ i người xem cú i đầ i thăm hỏi.

Một tên dân cờ bạc quơ trong tay phiếu khoán, khàn cả giọng g ầm thét, bộ mặt bởi vì khuyết dưỡng nổi lên ừng h ờ ng, trên cổ nổi gân xanh.

Ngay tại nhữ ng này trong đám người, một người trung niên chính cười nhẹ nhàng nhìn xem hắ n, đố i phương khuôn mặt đã đố i, có thể qu ần áo thể thao màu trắng lại đặc biệt bắt mắt.

Ở trong biển người không lý trí, đố i phương bình tĩnh lại lý trí mỉm cười giống như là một sợi thanh tuy ề n.

Chính như đố i phương nói, phong tuyết mặt trời rực rồ ta chỉ cùng người đoạn đường này, từ đầ y ngàn dặm đường ta cũng sẽ không tiếp tục hỏi đế n. Nhưng ta sẽ còn vụng trộm nhìn.

Trong l ồng bát giác Khánh Trầ n cười, trong quy ề n quán phảng phất an tĩnh lại, người chủ trì cùng người xem tiếng hò hét cùng nhau tịch diệt.

Khánh Trầ n trong lòng mình ngộ, hắ n biết đầ y là sự phụ đi xa trước đó một l ầ n cuối cùng nhìn chính mình so tài.

Lý Thúc Đĩnh rõ ràng ý thức được Khánh Trần khuyết thiếu căn cơ, cho nên lúc này mới tự tay đem bảo bối đờđệ của mình đưa lên quyền đài , mặc cho đối phương tại trong lòng bát giác kinh lịch gió táp mưa sa.

Bây giờ, bảo bối đờđệ muốn tại trên quyền đài này chứng minh chính mình, hử làm sao có thể không đến nhìn một chút.

Sau khi xem xong, hử có thể yên tâm.

Lý Thúc Đĩnh phát hiện, trong lòng bát giác Khánh Trần một chút không có một chút vẻ sợ hãi.

Tất cả người biết chuyện kỳ thật đều biết hung hiểm của tối nay, nhưng hử thật từ Khánh Trần trên mặt không nhìn thấy một chút vẻ sợ hãi.

Dạng này rất tốt.

Có thể tay không trèo lên Thanh Sơn Tuyết Bích người, cũng sớm đã đem cuộc đời bên trong 'Nhu nhược' vứt bỏ tại dưới vách núi, hết thảy 'Lùi bước' đều tiêu tán ở chân trời kia triêu dương bên trong.

Chỉ còn lại có vĩnh viễn thiếu niên bốn chữ, còn có người thiếu niên nên có, lạc tử vô hồi dũng khí.

Lúc này, hạng nhất quyền thủ chậm rãi đi vào trong lòng bát giác, Khánh Trần nhìn đối phương một chút, sau đó đối với trọng tài nói ra: "Không cần đóng cửa."

Trọng tài kinh ngạc một giây, hử thậm chí còn chưa kịp lý giải Khánh Trần ý tứ của những lời này, liền nhìn thấy thiếu niên đã lách mình đến tên kia hạng hử quyền thủ trước mặt.

Khánh Trần như lôi đình huy quyền, đối thủ lúc này tại mặt trước dựng thẳng lên hai tay ngăn cản, lấy cẳng tay là pháo đài.

Thế nhưng là, không đợi đối thủ nghĩ kỹ ứng đối như thế nào công kích kế tiếp, thiếu niên liền đã thay đổi tư thái, cánh tay của hắn bỗng nhiên thu hồi, bước xa bên trong lấy cánh tay khuỷu tay đánh vào đối phương trong pháo đài.

Cho dù là người thế giới ngoài chỉ sợ đều rất khó nhận ra, cái này thoát thai từ Bát Cực Quyển khoát đả đỉnh khuỷu tay.

Tất cả kỹ xảo, hắn đều đã dung hội quán thông.

Cái này một đỉnh khuỷu tay lực lượng, phảng phất trên hoang dã lạc đàn man ngư, thẳng tiến không lùi mở ra đối phương phòng ngự, đối thủ hai tay vỡ vụn.

Lại vượt qua một bước, thiếu niên xoay eo quay người chân phải hướng lên trước đạp ở đối phương xương cằm bên trên, Thái Quyển sát khí giống như thực chất.

Chỉ gặp tên kia quyển thủ hướng về sau bay lên, hung hăng đâm vào lòng bát giác bên trên dừng lại khoanh khắc, mới hướng mặt đất rơi đi.

Ở trận trước đấu quyển bên trong, Khánh Trần hiện ra chính mình không có gì sánh kịp kỹ xảo thiên phú, đó là đương đại kỹ xảo cận chiến bên trong tất cả tinh tú tập hợp, tất cả căn cứ vào tính toán biến hóa, để một đêm kia kỹ xảo tựa như nghệ thuật.

Mà bây giờ, Khánh Trần không lưu tình chút nào biểu hiện ra chính mình lực lượng cường đại, kỳ sĩ tại đờng bậc lực lượng vô địch, đến gần vô hạn cấp D lực lượng.

Cho nên, khi lực lượng này triển lộ một khắc này, không có chút nào chuẩn bị đối thủ cảm giác mình tựa như là ruộng lúa mạch bên trong người rơm, bị dễ dàng đánh xuyên qua.

Cho đến lúc này trọng tài mới hiểu được đối phương vì cái gì không cho đóng cửa, bởi vì đúng là vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

Trong phòng mọi người thấy một màn này giật mình, nhất là Nam Canh Thần, Lý Đổng Vân hai người cảm giác đặc biệt rung động.

Phải biết, tại hai tháng trước kia vị thiếu niên này vẫn chỉ là cái phổ thông học sinh cấp ba mà thôi.

Lý Đổng Vân thực sự rất khó đem trước mắt người này, cùng vị kia cho mình làm cơm trứng chiên thiếu niên liên hệ với nhau, đối phương ở thế giới trong kinh lịch sự tình, so với chính mình phải hơn rất nhiều.

Mà Lý Trường Thanh vững vàng ngẩng ở trên ghế sa lon, cười nhẹ nhàng nhìn xem lòng bát giác, con mắt lập loè sáng sáng.

Nàng trước đó chỉ biết là Khánh Trần lợi hại, không nghĩ tới lợi hại như vậy.

Ở đây, tựa hồ chỉ có Lý Thúc Đổng cái này Bán Thần nhắm mắt lại trầm tư cái gì, vừa mới bị thua quyên thủ đâm vào lòng bát giác bên trên sát na, đã là đánh người như treo tranh hình thức ban đầu.

Đánh người như treo tranh không phải kỹ sĩ đặc hữu kỹ xảo phát lực, đó là thụ đập nện người bị đánh lên chướng ngại vật về sau, tự thân xương cốt huyết nhục như bùn tích lũy lấy lực trùng kích không cách nào lập tức tiêu tán biểu hiện, lúc này tên kia quyên thủ chỉ sợ trên thân đã nhiều chỗ gãy xương, dây chằng cũng nương theo lấy xé rách thương, đời này cũng không còn cách nào một lần nữa đi vào lòng bát giác.

Thay lời khác giảng, Khánh Trần vừa mới lợi dụng kỹ xảo phát lực, ngạnh sinh sinh đem mười phần khí lực đánh ra mười hai phần hiệu quả.

Lấy eo làm trục, lấy đại địa làm căn cơ, khiêu động hết thầy.

Thân thể của nhân loại, bị Khánh Trần lợi dụng thành một tòa băng lãnh máy móc.

"Kế tiếp, " trong lòng bát giác Khánh Trầ nhìn về phía cạnh cửa trọng tài.

"Áo áo, " trọng tài lấy lại tinh thần: "Hiện tại cho mời vị kế tiếp quyền thủ Thành Đức. . . Thành Đức rút bỏ so tài! Hiện tại cho mời. . . Vị thứ ba quyền thủ cũng rút bỏ so tài!"

. . .

Đây là hôm nay đổi mới 6200 chữ, ta đi ăn cơm lại đem nội dung cốt truyện này viết xong, hôm nay vạn chữ đổi mới giữ gốc

Khoa Huyền Chiến Hạm, Tất Cả Các Nhân Vật Đều Có IQ Cao, Không Não Tàn. Truyện Đã Có Trên 800 Chương.

Chương 230, vĩnh viễn thiếu niên (vạn chữ đôi mới cầu nguyệt phiêu!)

Những người đến phá quán kia, nhìn xem đống bùn nhão một dạng bày tại trên cầng cứu thương bị người khiêng đi hạng nhất quyên thủ, sợ hãi.

Bọn hắn có thể vì tiền đến phá quán, bọn hắn cũng có thể tiếp nhận chết tại trong lồng bát giác, nhưng còn không muốn như thế người không ra người, quý không quý.

Khánh Trần không để ý đến những này, hắn biết đêm nay nhắm vào mình sát cơ đã tới, đương nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình.

Lúc này, có người xem kêu gọi lên tên Miêu Khải Phong, vị này khu thứ bốn hạng hồ Quyên Vương nhân khí cao khó có thể tưởng tượng, đêm nay thậm chí có một nửa người xem đều là hướng về phía hắn tới.

Đối với những người xem này tới nói mỗi năm đều có tân tú, nhưng Miêu Khải Phong mới là người tại trong lồng bát giác từ đầu đến cuối sừng sững không ngã kia.

Trọng tài thấy thế, hô to: "Hiện tại, cho mời đêm nay vị cuối cùng phá quán quyên thủ, hắn là khu thứ bốn hạng hồ Vương giả, hắn là liên tục tám giới hạng hồ quán quân. . ."

Khánh Trần không có đi nghe cái này một chuỗi danh hiệu, mà là yên lặng quan sát lấy khán đài.

Tại trong những đám người sôi trào kia, còn có hơn trăm người bình tĩnh đánh giá chính mình, đây đều là mang theo mục đích nào đó mà đến, trong đó thậm chí còn có Côn Lôn Lộ Viễn.

Một đoạn thời khắc, Khánh Tr ần đang nghĩ, Cửu Châu, người nắm giữ Con Tem Ác Ma thế lực kh ẳng định cũng xen lẫn trong trong đó.

Hắn đem cái này hơn trăm người khuôn mặt từng cái ghi tạc trong não, chậm đ ợi tương lai.

Giờ này khắc này, trong đám người dịch dung cải trang qua Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn, Lý Đông Trạch ba người bàn luận xôn xao. .

Lâm Tiểu Tiểu nhìn v ề phía một bên khuôn mặt nhạt nh ẽo Lý Đông Trạch: "Không phải nói có người chuẩn bị vây công Hằng Xã sao, người làm sao còn có tâm tư đến xem đấu quy ền? Ta nghe Diệp mục nói, lần này vây công người có thể có tập đoàn ở sau lưng làm đ ẩy tay."

Lý Đông Trạch lạnh lùng đ áp lại nói: "Chỉ cần tập đoàn một ngày không có đi đến trước sân khấu, những gà đất chó s ành kia li ền không đủ lo ngại, ta chỉ là đến xem người so với ta mạnh hơn đến cùng đáng đ ắp ra sao."

Lâm Tiểu Tiểu vui vẻ: "Còn không bỏ xuống đ ược đâu? Người nhìn ta cùng Diệp mục đ ều buông xuống."

Lý Đông Trạch liếc mắt nhìn hắn một cái: "Nam nhân nên như lão bản như thế ph ấn võ cả đời, có thể buông xuống đ ều không gọi nhân sinh."

Diệp Văn chậm rãi mở miệng: "Hai người cãi nhau, đừng mang hộ ta, tạ ơn."

Lý Đông Trạch nói tới Khánh Tr ần mạnh hơn hắn, không phải Khánh Tr ần hiện tại có thể đ ánh qua hắn, mà là lúc trước hắn không thể trở thành kỵ sĩ, mà Khánh Tr ần lại gắng gượng qua v ấn tâm một cửa ải kia.

Trong mắt hắn kỵ sĩ chính là tín ngưỡng, Khánh Tr ần nếu có thể thông qua kỵ sĩ v ấn tâm một cửa ải kia, chính là mạnh hơn hắn.

Không có trở thành kỵ sĩ, là Lý Đông Trạch cả đời chấp niệm.

Hắn thở dài nói: "Giết đ ồng cấp như giết chó, ta thuở thiếu thời không bằng hắn, coi là thật kinh tài tuyệt đỉnh. Lâm Tiểu Tiểu, người v ềsau thiếu nói chuyện với Khánh Tr ần, ta sợ người cá ớp muối này ảnh hưởng đến hắn."

Lâm Tiểu Tiểu biến sắc: "Người tại nơi này cùng ta kéo cái gì trứng đầu, cái gì gọi là ta v ềsau thiếu cùng hắn nói chuyện? Ta cùng Khánh Tr ần quan hệ tốt đây! Người tính là cái gì!"

Lý Đông Trạch bình tĩnh nghĩ nghĩ: "Ta so người cấp bậc cao."

Lâm Tiểu Tiểu giận tím mặt: "Con mẹ người."

"Ta so người cấp bậc cao."

Lâm Tiểu Tiểu: ". . ."

Câu nói này lập tức đâm chọt Lâm Tiểu Tiểu chỗ đau, hắn cùng Diệp V ãn cho đến ngày nay cũng còn dừng lại tại cấp B, không cách nào tiếp tục hướng bên trên thức tỉnh.

Mà Lý Đông Trạch, tám năm trước li ền bí mật đột phá, coi là thật thiếu niên thiên tài.

Lúc này, Diệp mục nhìn xem vừa mới đăng tràng Miêu Khải Phong bỗng nhiên nói ra: "Cơ bắp chi tiết có khác biệt, bộ pháp chi tiết có khác biệt, cái này Miêu Khải Phong đúng là vụng trộm tấn thăng Lục Địa Tu ần Hành cấp."

Tại trong ba người, Lý Đông Trạch mặc dù cấp bậc cao nhất, nhưng Diệp V ãn kỹ thuật mạnh nhất, cho nên hắn nói Miêu Khải Phong đã tấn thăng Lục Địa Tu ần Hành cấp, đây tuyệt đối sẽ không sai.

"Kiên nhẫn xem đi, lão bản nói qua không đ ể cho chúng ta xuất thủ, " Lâm Tiểu Tiểu nói ra.

Lý Đông Trạch khinh thường nói: "Không cần người nhắc nhở."

Miêu Khải Phong thân cao một mét chín, tròn vện cao hơn Khánh Trầ n ra một nửa đến, đã thấy hấn cơ bắp sồi sục lầy, đi vào l ồng bát giác cửa sắt nhỏ kia thậm chí c ần có chút cúi đầu.

Khi hấn đứng ở trước mặt Khánh Trầ n lúc, chẳng biết tại sao tất cả người xem chỉ cảm thấy nguyên bản cường đại thiếu niên, cũng có vẻ hơi g ầy yếu đi.

Nhưng mà để cho người ta không tưởng tượng được sự tình phát sinh, Khánh Trầ n không có đi để ý tới Miêu Khải Phong nhìn chăm chăm, ngược lại chính mình đi tới cửa sắt nhỏ bên cạnh, đem l ồng bát giác cho đã khóa.

Vừa mới, Khánh Trầ n để trọng tài không cần đóng cửa, bởi vì lãng phí thời gian.

Mà bây giờ, hấn đối mặt cường địch, lại chủ động khóa cửa lại .

Thiếu niên dùng bình bình đạm đạm thần thái, làm lấy nghe rộn cả người sự tình.

Miêu Khải Phong tại hấn đối diện bình tĩnh nói ra: "Người chết vì tì ền, chim chết vì ăn, đừng trách ta."

Khánh Trầ n bình tĩnh đáp lại nói: "Ta nghe người ta nói, trong l ồng bát giác, mỗi một quy ền đều là chân tướng, đều là đáp án, đáp lại người quá khứ cố gắng. Ở chỗ này, chỉ có đánh bại đối thủ mới có thể chứng minh người so với hôm qua càng mạnh."

"Có ý tứ gì, " Miêu Khải Phong nghi hoặc.

Khánh Trầ n nói ra: "Tại trong l ồng bát giác này đừng đi muốn tì ền tài danh lợi, tạp niệm quá nhiều."

Sau một khắc Miêu Khải Phong như mãnh hổ hướng Khánh Trầ đánh tới, một quy ền vung ra.

Mà Khánh Trầ hai tay đột nhiên hợp thành một cánh cửa, chăm chú ngăn trở đầu lâu.

Một màn này để khán giả nhìn thấy không gì sánh được quen thuộc, vừa mới trận kia chính là dạng này bắt đầu, nhưng là hiện tại nhân vật thay đổi.

Khi song phương tiếp xúc trong chốc lát, Khánh Trầ cả người hướng về sau bay lên, phía sau lưng hung hăng đâm vào trên lưới sắt!

Miêu Khải Phong cho thấy lực lượng kinh người, thậm chí có chút người xem đầu phát hiện đây càng giống như là Lục Địa Tu ần Hành cấp ở giữa chiến đấu.

Trong phòng, Nam Canh Thầ bọn người một chút siết chặt nắm đấm, bọn hần hiện tại xác nhận Lý Trường Thanh không có gạt người, cái này Miêu Khải Phong xác thực vụng trộm đánh một châm thuốc biến đổi gien!

Lý Y Nặc bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Cô cô, người của người an bài đâu, khi nào xuất thủ cứu hần?"

Lý Trường Thanh sắc mặt cũng lạnh lùng xuống tới, bởi vì bọn hần đầu nhìn ra Khánh Trầ cùng Miêu Khải Phong lực lượng so sánh, Khánh Trầ lúc nào cũng có thể sẽ chết.

Nàng lạnh lùng nói ra: "Hiện tại."

Trong khán đài, một tên chân thọt thanh niên nhanh chóng khởi hành muốn hướng lồng bát giác đi đến, nàng là Lý Trường Thanh dưới trướng cao thủ lão Lục, đêm nay muốn bảo đảm Khánh Trầ một mạng.

Nhưng mà hần mới vừa vọt muốn lên đường, phía sau lại có người đem hai ngón tay nhẹ nhàng khoác lên trên vai hần, một tên người mặc quần áo thể thao màu trắng trung niên nhân vừa cười vừa nói: "Không nên động,

không nên quay đầu lại, không phải vậy người sẽ chết."

Lão Lục toàn thân cứng ngắc, hắn không dám quay đầu nhìn lại đối phương thân phận gì, chỉ cảm thấy khoác lên trên bả vai hắn hai ngón tay kia nặng tựa vạn cân, để hắn không thể động đậy!

Hắn nghĩ mãi mà không rõ, người sau lưng đến cùng là cấp bậc gì thực lực, mới có thể cho mình dạng này cảm giác áp bách, phảng phất sau lưng có một tòa núi cao áp chế, đỉnh núi bay xuống lấy tuyết đọng, bất cứ lúc nào cũng sẽ tuyết lở.

Là thiếu niên kia cừu gia sao, không muốn để cho tự mình ra tay nghĩ cách cứu viện?

Nhưng đối phương là thế nào phát hiện lẫn trong đám người chính mình đâu?

Lão Lục nghĩ mãi mà không rõ.

Lý Thúc Đĩnh vui tươi hơn hờ cười nói: "Ta không muốn giết người, hai chúng ta ngay ở chỗ này im lặng đem đấu quyền xem hết."

Nói xong, Lý Thúc Đĩnh lực chú ý liền không còn lão Lục trên thân, hết sức chuyên chú nhìn xem lòng bát giác, hắn muốn nhìn lấy đồ đệ mình lần nữa phá kén thuế biến.

Tất cả mọi người coi là Khánh Trần có thể sẽ thời điểm chết, chỉ có vị này hiểu rõ nhất đồ đệ sư phụ, ngăn trở tất cả người muốn làm viện thủ.

Bởi vì không cần thiết.

Coi như thật muốn cứu Khánh Trần, có sư phụ ở đây cũng không đến ngoại nhân xuất thủ.

Trong phòng Lý Trường Thanh bọn người chờ đợi có người ra tay cứu viện, nhưng đợi nửa ngày cũng không đợi được.

Vị kia khí diễm chói lọi đời thứ hai trường công chúa sắc mặt tái nhợt đứng lên, nàng biết nhất định là có người kéo lại lão Lục.

Nam Canh Thần, Lý Đổng Vân vừa mới buông ra tâm, đột nhiên nhấc lên.

Cùng lúc đó, Giang Tiểu Đường ngồi tại sát vách VIP số 001 trong phòng, nàng một mực chờ lấy Khánh Trần dựng thẳng lên tay nào đó ngón tay cái ra hiệu nàng cứu viện, nhưng nàng từ đầu đến cuối không có đợi đến.

...

...

Trong lòng bát giác, tương tự một màn một lần nữa trình diễn, nhưng Khánh Trần lại cũng không giống hẳn đã từng đối thủ một dạng chật vật.

Khi hẳn phía sau lưng vừa mới đụng vào lưới sắt sát na, phần lưng cơ bắp đã hoàn toàn nâng lên, cơ bắp bao vây lấy xương cốt cùng gân mạch không có chút nào bị hao tổn.

Tối đa cũng bất quá là phía sau cơ bắp ê ẩm sưng mà thôi.

Miêu Khải Phong hơi kinh ngạc, hẳn nghĩ tới thiếu niên đúng là ngạnh kháng chính mình một kích toàn lực đều có thể bình yên vô sự.

Ngay tại vừa mới lẫn nhau tiếp xúc một sát na, hẳn cảm giác đến lực lượng của mình truyền lại đến Khánh Trần trên hai tay, nhưng cũng không dừng lại, hai tay kia giống như bọt biển đồng dạng hướng về sau tiết gắng sức nói, từ hai tay đến eo, lại đến hai chân, từng từng hóa giải.

Loại kỹ xảo này, để cho người ta kinh diễm, nhưng cũng tiếc Miêu Khải Phong là Khánh Trần đối thủ, hẳn tại trong lòng bát giác phân sinh tử này rất khó kính nể một tên đối thủ.

Khánh Trần đã rời đi lòng bát giác biên giới, hẳn nhất định phải tránh cho

mình bị chen trong góc.

Ngay từ đầu Hoàng Tử Hiên nhắc nhở hẳn thời điểm, Khánh Trầ trong lòng đã có suy đoán lần tiếp theo đối thủ có khả năng gian lận, mà bây giờ hẳn đã phi thường xác định, trước mặt đối thủ tuyệt đối so với hẳn cao hơn một cái cấp bậc.

Loại chuyện này với hẳn mà nói không khó phán đoán, bởi vì hẳn chính là cấp E đỉnh phong giới hạn giá trị, mạnh hơn hẳn chính là nhất định là cấp D!

Trên khán đài người xem chợt phát hiện, Khánh Trầ từ trận này đấu quyề bắt đầu thay đổi ngày xưa bá đạo, biến thành từ đầu đến cuối bị động phòng thủ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, công thủ song phương trạng thái không có chút nào chuyển biến, tất cả mọi người chỉ cảm thấy Miêu Khải Phong tại hoàn toàn đè ép Khánh Tiểu Thổ đánh.

Hạng hồ quyề thủ ở giữa, thực lực sai biệt to lớn như thế sao?

Những người xem này cũng không phải là nhân sĩ chuyên nghiệp, cho nên trong lúc nhất thời còn không biết cụ thể xảy ra chuyện gì.

Nhưng vào đúng lúc này, từng đầu tin tức phát đến ở đây tất cả người xem trên điện thoại di động: Hạng hồ Quyề Vương Miêu Khải Phong bảy ngày trước mua sắm qua một chi Lý thị thuốc biến đổi gien, không có gì bất ngờ xảy ra, nên Quyề Vương đã tấn thăng Lục Địa Tuầ Hành cấp.

Tại tin tức này phía sau, còn kèm theo lấy hơn mười tấm Miêu Khải Phong mua sắm thuốc biến đổi gien ảnh chụp, người phát tin tức là Hải Đường quyề quán phía quan phương đặt mua dây số.

Tại tin tức này phát ra vè sau, trong sàn boxing ngay từ đầu chỉ có số ít người chú ý đến, từ từ càng truyề càng xa.

Trên khán đài trong lúc nhất thời xôn xao, khó trách Miêu Khải Phong sẽ lấy hoàn toàn nghi ền ép trạng thái đè ép Khánh Tr ần đánh, nguyên lai vị này hạng hồ Quy ền Vương đã tấn thăng Lục Địa Tu ần Hành cấp!

Mọi người lòng tựa như gương sáng, Khánh Tiểu Thổ trước đó bày ra kỹ xảo cùng lực lượng, bản thân cũng đã là hạng hồ đỉnh phong, rất khó gặp được đối thủ.

Tất cả mọi người cho là hẳn là có hi vọng nhất khiêu chiến Quy ền Vương nhân tuyển, cùng Miêu Khải Phong là thế lực ngang nhau.

Cũng bởi vì mọi người cảm thấy này sẽ là một trận thế lực ngang nhau thế kỷ chi chiến, Hải Đường quy ền quán đêm nay mới có nhi ều như vậy người xem!

Cho nên, khi tin tức này đem chân tướng điếm ra tới một khắc này, tất cả mọi người minh bạch tin tức là thật, không phải vậy không giải thích được Khánh Tiểu Thổ tại sao lại bị động như vậy.

Có chút áp Khánh Tr ần dân cò bạc bắt đầu chửi rủa đứng lên, hô to Miêu Khải Phong vô sỉ.

Mà một ít số ít người nhìn xem trong lòng bát giác nội tâm giật mình, coi như Miêu Khải Phong gian lận, Khánh Tiểu Thổ đâu có thể ngạnh kháng mười phút đ ồng hồ không ngã?

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần cảm giác toàn thân đều tại đau đớn, tựa như hẳn ngày đầu tiên đối mặt Hoàng Tử Hi ền một dạng.

Hắn cảm giác mình tựa như là đứng tại trong một trận mưa rào t ầm tã, theo giọt mưa rơi xuống, dần dần tưới tắt trên người hẳn lửa.

Lý Thúc Đ ồng trong đám người l ẳng l ẳng nhìn, thờ ơ.

Trước người hẳn lão Lục không dám động đậy mảy may, chỉ bất quá, lão Lục cảm giác khoác lên chính mình trên vai hai ngón tay dần dần dùng sức.

Giờ khắc này tâm hấn có minh ngộ, người sau lưng cũng không phải là Khánh Trầ cừu gia, mà là người hộ đạo.

Nhưng hấn hay là nghĩ mãi mà không rõ, đối phương vì sao còn không xuất thủ cứu người?

Trong phòng Giang Tiểu Đường tại trong tầ số truyề tin lớn tiếng nói: "Mở ra lờng bát giác!"

Quý Hào ở một bên nói ra: "Lão bản, giang hồ quy củ. . ."

"Đi mẹ nhà hấn quy củ, là bọn hấn trước trái với quy củ, " Giang Tiểu Đường mắng một tiếng: "Mở ra lờng bát giác!"

Trọng tài nghe được trong tai nghe mệnh lệnh, lập tức hướng cửa sắt nhỏ chỗ đi đến, muốn kết thúc trận này đấu quyề.

Ngay tại lúc sau một khắc, lại nghe Khánh Trầ thanh âm tại trong lờng bát giác vang lên: "Không cho phép mở!"

Trọng tài ngậy ngăn cả người!

Hàng phía trước có thể nghe thấy Khánh Trầ thanh âm người xem cũng ngậy ngăn cả người!

Liền tại bọn hấn tất cả mọi người coi là Khánh Trầ muốn chết tại trong lờng bát giác thời điểm, đối phương lại còn có dư lực quan sát bốn phía.

Thiếu niên nhìn thấy trọng tài muốn tới kết thúc thời điểm tranh tài, lại còn lên tiếng ngăn cản!

Không ai nhìn thấy, thiếu niên mặc dù mỗi mệ lại đau đớn, nhưng hấn ánh mắt y nguyên thanh tịnh, khí tức y nguyên bình ổn.

Hấn đã đem bản thân cảm giác cảm giác đau vút bỏ mất rờ, chỉ muốn làm

một cái lý trí lại bằng lãnh thợ săn.

Nếu như đặt ở ngày xưa, Khánh Trầ khả năng đã bỏ đi, dù sao đối mặt cao hơn một cấp bậc đối thủ, nhất định phải gượng chống xuống dưới chỉ là tìm cho mình không thoải mái.

Nhưng là hấn hôm nay không thể buông tha.

Bởi vì sư phụ đang nhìn.

Khánh Trầ rất rõ ràng, sư phụ còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm, sư phụ còn có người rất trọng yếu muốn cứu.

Mà đối phương sau khi giả chết, sở dĩ còn lưu tại nơi này nguyên nhân duy nhất, chính là muốn nhìn một chút Khánh Trầ phải chăng có thể một mình lên đường, đó là Lý Thúc Đờng làm sư phụ kiên quyết chạy về phía lý tưởng trước cuối cùng tâm nguyện.

Khánh Trầ nửa đêm tỉnh mộng lúc tìm kiếm ký ức, lần trước đấu quyền lúc đối phương rõ ràng cũng tại.

Sư phụ vẫn luôn tại.

Cho nên, lần này Khánh Trầ kiên trì không dùng kỹ sĩ chân khí, không dùng Thu Diệp Đao, hấn muốn dùng tuyệt đối kỹ xảo cùng thực lực nói cho sư phụ, hấn đã có thể một mình đi xa.

Hấn đã có thể chính mình đi đi, trong nhân thế tất cả đường tắt bên trong xa nhất con đường kia.

Khánh Trầ ánh mắt cúi thấp xuống, mồ hôi từ cằm trượt xuống lấy, thân thể của hấn tựa như máy móc đờng dạng, cố chấp thi hành ý chí của hấn.

Không sai chút nào, một chút xíu hết sức phòng ngự Miêu Khải Phong công kích.

Câu nói kia nói như thế nào tới, nhân sinh nên như ngọn nến một dạng, từ đầu đốt đến đuôi, từ đầu đến cuối quang minh!

Những cái kia

Rộng rãi.

Bàng bạc.

Sinh mệnh thanh âm, tại giao hưởng.

Hô hấp. . .

Khánh Trầ đã không còn tạp niệm.

Vĩnh viễn thiếu niên!

Khi Khánh Trầ phát giác được Miêu Khải Phong bởi vì tiếp tục công kích mà dần dần tiêu hao thể lực về sau, một lần hô hấp tiết tấu hỗn loạn.

Tất cả mọi người cảm thấy trong lòng bát giác so đấu chính là lực lượng cùng kỹ xảo, nhưng là nhân loại phạm trù.

Dã thú cùng dã thú ở giữa, so đấu chính là kiên nhẫn, cùng thời cơ.

Nếu như muốn phản kích, như vậy thì là hiện tại!

Ngay tại Miêu Khải Phong một quyên hướng Khánh Trầ cùng lúc trùng điệp vung lúc đến, Khánh Trầ chợt rùn người: "Nát!"

Đã thấy Khánh Trầ nổi lên lực lượng toàn thân, quyên nhãn tinh chuẩn rơi vào Miêu Khải Phong đầu gối cạnh trong, hắc cứng rắn xương ngón tay cách cùng đầu gối bên trong xương sụn số không khoảng cách va chạm, yếu ớt xương sụn cùng huyết nhục trong nháy mắt biến hình.

Răng rắc một tiếng đối thủ ứng thanh ngã lệch.

Nhưng mà Khánh Trậ̀n không tiếp tục dây dưa, chỉ là nhanh chóng kéo dài khoảng cách cho mình đi ều chỉnh thời gian.

Vừa mới Miêu Khải Phong một quy ền kia, ít nhất đánh gãy hẳn hai cây xương sườn.

Chỉ bất quá, cùng xương sườn đứt gãy so sánh, rõ ràng chân gãy càng thêm thảm liệt.

Lúc này, tất cả mọi người mới nhớ tới Khánh Trậ̀n lần thứ nhất xuất hiện tại l ồng bát giác này lúc, cùng Hoàng Tử Hi ền cái kia lấy mạng đổi mạng hung ác đấu pháp.

Rất nhiều quy ền thủ tại kỹ xảo tăng lên đằng sau li ền không có li ền mạng như thế, cái này tựa như là trong l ồng bát giác ma chú một dạng, kỹ xảo cùng dũng khí khó mà cân bằng.

Phảng phất tại nghiên cứu kỹ xảo trong quá trình, mỗi người đều sẽ vứt bỏ chính mình huyết tính.

Nhưng mà rất nhiều người lúc này mới ý thức tới, mặc dù thiếu niên kỹ xảo vô song, lực lượng cũng tại hạng hổ đỉnh phong, nhưng đối phương cho tới bây giờ đều là một cái người hung ác, chưa từng thay đổi qua.

Vốn nên nên sôi trào quy ền quán, chợt yên tĩnh.

Thắng bại ngay trong nháy mắt này thay chủ, đến mức tất cả mọi người có chút phản ứng không kịp.

Miêu Khải Phong đùi phải đầu gối vỡ vụn, mặc kệ từ góc độ nào giáng đầu không có thắng khả năng.

Nhưng vấn đề là, Khánh Trậ̀n đánh bại ban đầu Miêu Khải Phong, chính là trực tiếp tấn thăng hạng hổ Quy ền Vương.

Nhưng bây giờ Miêu Khải Phong đã là Lục Địa Tuần Hành cấp, như vậy Khánh Trần lấy hạng hồ thân phận đánh bại hắn, làm như thế nào phân định a?

Trước kia cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai tại trong lòng bát giác vượt cấp đánh thắng qua!

Khánh Trần đây là đang sáng tạo lịch sử!

Trong khán đài, một mực cứng ngắc thân thể lão Lục, chỉ nghe sau lưng người kia hừ lạnh một tiếng: "Phế vật một dạng Miêu Khải Phong."

Lý Thúc Đổng diễn đi lên, dù sao hắn không thể để cho người biết, Khánh Trần bên người còn có cái người lợi hại như vậy đang bảo vệ, mà hắn diễn cũng hợp tình hợp lý.

Trước đó lão Lục cho là, sau lưng người này có thể là Khánh Trần người hộ đạo, nhưng bây giờ hắn lại mê mang, nguyên lai đối phương thật là muốn ngăn cản chính mình cứu người a.

Lão Lục trong lúc nhất thời có chút mê mang. . .

Trong phòng, Lý Y Nặc bỗng nhiên nói với Lý Trường Thanh: "Cô cô, người cảm thấy hắn tới làm chúng ta Lý thị gia tộc học đường chiến đấu lão sư thế nào? Giống như không ai so với hắn thích hợp hơn đi."

Lý Trường Thanh khẽ cười nói: "Ta cũng đang có ý này."

Nàng là cái người gặp qua cảnh tượng hoành tráng, ngũ đại tập đoàn ở giữa vùng trộm chém giết chưa bao giờ đình chỉ qua, số 1 ở vào liên bang phó trung tâm, tam giang giao hội chi địa, bị người ca tụng là gián điệp chi thành.

Nàng thay thế Lý thị chấp chương chỗ nào, dạng gì tranh đấu chưa thấy qua?

Nhưng mà, dù vậy nàng nhìn xem trong lòng bát giác chiến đấu, y nguyên cảm giác kinh tâm động phách.

Thiếu niên kia mị lực không chỉ tại kỹ xảo cùng thực lực, còn có đối phương trong chiến đấu từ đầu đến cuối cứng cỏi nhân cách.

Lúc này, Khánh Trầ giống như một con mãnh thú, đứng lặng tại Miêu Khải Phong cách đó không xa.

Hắn biết đối thủ còn có tuyệt địa phản kích năng lực, nói không chừng sẽ lấy mệnh tương bác.

Miêu Khải Phong không có kêu rên, hắn đỉnh lấy mồ hôi lạnh trên trán, đào lấy lưới sắt chậm rãi đứng lên, đùi phải vô lực rũ xuống trên mặt đất, đầu gối rõ ràng là bị vỡ nát gãy xương.

Hắn nhìn xem đối diện vết thương chẳng chịt Khánh Trầ cười thảm một tiếng: "Người so ta có kiên nhẫn, ta công kích nhiều lần như vậy, cũng không bằng một kích này tới trí mạng."

Khánh Trầ không nói gì.

Miêu Khải Phong hỏi: "Làm sao người biết ta đùi phải này trước kia từng làm bị thương."

Khánh Trầ vẫn không có nói chuyện, bởi vì trong lòng bát giác không cần nói nhảm.

"Ta nhận thua, " Miêu Khải Phong cao giọng nói ra: "Ta nhận thua! Ta từ nay về sau rời khỏi quyên đài, vĩnh viễn không lại về, cho ta một đầu sinh lộ!"

Khánh Trầ ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người không nghĩ tới vị này liên tục tám năm hạng hồ Quyên Vương, vậy mà lựa chọn lấy nhận thua đến kết thúc nghề nghiệp của mình kiếp sống!

Ngay sau đó, áp Khánh Tr ần khán giả bắt đầu reo hò, áp Miêu Khải Phong người xem bắt đầu giận mắng!

Bên thua trong tay phiếu khoán như mưa bị người ném lên bầu trời, sau đó theo khí tức lưu động bay vào lòng bát giác.

Có người cao giọng la lên: "Giết Miêu Khải Phong!"

"Giết Miêu Khải Phong!"

Tân vương phải dùng cựa vương máu tươi đến lên ngôi mới được.

Nhưng Khánh Tr ần không có đi động thủ giết Miêu Khải Phong, hẳn trước tiên lại hướng trên khán đài nhìn lại, tựa hồ tràng thắng lợi này bản thân cũng không có cái gì đáng đến vui sướng, hẳn chỉ muốn nói cho sự phụ, đối phương có thể yên tâm.

Hắn xác thực có thể bắt đầu nhân sinh của mình.

Nhưng lại tại lúc này, Miêu Khải Phong thừa dịp hắn vừa nghiêng đầu công phu, đúng là đột nhiên chân sau phát lực nhào tới!

Phải biết, trong lòng bát giác này cho tới bây giờ đều không có nhận thua thuyết pháp này, người thắng sống, người thua chết.

Trừ phi người thua ngã xuống đất đánh mất năng lực chiến đấu, không phải vậy bên thắng quyết không thể buông tay, về phần bên thua có thể hay không lưu cái mạng, vậy phải xem bên thắng tâm tình.

Miêu Khải Phong biết mình gãy mất một cái chân không có khả năng dùng bình thường phương pháp thủ thắng, hẳn cũng biết Khánh Tr ần là quyền đài người mới, chưa hẳn biết quy tắc này!

Hắn muốn cược, cược Khánh Tr ần thắng lợi sau sẽ phân thân, hẳn thành công.

Biến cố này sợ ngậy người tất cả mọi người, những người xem kia nhìn thấy Khánh Tr ần đã nhìn v ề phía khán đài, tất cả đều coi là tranh tài kết thúc, lại không nghĩ rằng Miêu Khải Phong cũng không từ bỏ.

Làm như vậy mặc dù vô sỉ, nhưng thắng hữu hiệu như cũ!

Miêu Khải Phong đầu tiên là ẩn tàng cấp bậc gian lận, phía sau lại làm bộ nhận thua, hấn hôm nay nếu không lập tức rời đi thành thị số 18, chỉ sợ người cả nhà đều sẽ chết mất.

Thế nhưng là. . .

Miêu Khải Phong nín hơi nhào vào không trung trong nháy mắt đó, hấn kinh ngạc nhìn thấy Khánh Tr ần chẳng biết lúc nào đã quay đầu nhìn v ề chính mình xem ra, thật giống như thiếu niên kia đã sớm đang đợi mình giống như.

Một đoạn thời khắc, Miêu Khải Phong trong lòng hiểu rõ.

Hấn biết mình không có cách nào thắng lợi, thế là trá hàng, mà thiếu niên này là lo lắng cho mình tuyệt địa li ều mạng, thế là cố ý giả bộ như chủ quan, câu dẫn mình làm ra lỗ mãng cử động.

Giờ này khắc này, hấn bay nhào trên không trung đã hoàn toàn không cách nào biến hóa phương hướng, tựa như một đầu dê đợi làm thịt.

Đã thấy Khánh Tr ần phía bên phải nhỏ rút lui một bước , mặc cho Miêu Khải Phong từ bên người bay qua.

Thiếu niên thu quy ền như gương cung, lôi đình ở giữa, một quy ền này lần nữa ném ra, hung hăng đập nện tại Miêu Khải Phong bên trái sườn bên bên trên, đem đối phương xương sườn đánh gãy, sinh sinh từ trong phế phủ cắm vào trái tim!

Bịch một tiếng, Miêu Khải Phong ngã ầm ầm trên mặt đất không tiếng thở nữa.

Khánh Trầ n phun ra một ngụm trọc khí.

Đây là hấn lầ n thứ nhất tại trong lờ ng bát giác giết người, nhưng đây không phải hấn lầ n thứ nhất giết người.

Đối với thiếu niên đem đi xa đường dài mà nói, Miêu Khải Phong cũng bất quá là một cái không đủ thành đạo phong cảnh thôi.

Trong lờ ng bát giác thiếu niên một mình đứng lặ ng lắ y, trên khán đài người xem lầ n nữa bộc phát lớn tiếng khen hay, thậm chí ngay cả những cái kia áp Miêu Khải Phong dân cờ bạc đầ u xuất phát từ nội tâm than thở Khánh Trầ n tỉnh táo cùng cơ trí!

Lý Thúc Đờ ng ở khán đài bên trong kiêu ngạo nhìn xem, hấn nhìn xem Khánh Trầ n thân ảnh tuổi trẻ, có chút cảm tạ đối phương đi đoạn đường này giúp mình hắ ức cái kia lạc tử vô hồi dưỡ ng khí.

Hấn nhìn xem lờ ng bát giác, phắ ng phắ t chính mình hay là thuở thiếu thời, cũng giống như Khánh Trầ n vừa mới đi đến quyề n đài.

Hết thắ y đầ u phắ ng phắ t còn tại hôm qua, vẫ n viễ n thiếu niên.

Lý Thúc Đờ ng tại chạy về phía lý tưởng trước đó cái cuối cùng tâm nguyện, chắ m dứt.

Lão Lục cảm giác mình trên vai đề xuống ngón tay rốt cục biến mất, nhưng hấn y nguyên không dám quay đầ u.

...

Chương này 6000 chữ.

Hôm nay 12,000 chữ đổi mới cầ u nguyệt phiêu!

Nói đơn giản một chút, hành nghề đén nay ta mỗi ngày đổi mới số lượng

chính là 6000 , dựa theo mỗi ngày tám giờ làm việc, năng lực của ta đến nơi đây chính là cực hạn, có đôi khi còn muốn viết 10 giờ.

Hôm nay 12,000 chữ từ hôm qua ban đêm bắt đầu viết, một mực viết đến bây giờ, mỗi mệ, phấn khởi, tâm tình gì đều có.

Trước đó ta nói một vạn chữ tăng thêm, rất nhiều độc giả các bằng hữu nói đây không phải mới một chương sao, ta rất bất đắc dĩ, bởi vì tác giả là theo số lượng từ tới, kỳ thật phân vài chương đối với chúng ta tới nói ý nghĩa không lớn.

Một vạn chữ thật là tăng thêm.

Cuối cùng nói một câu, c ầu nguyệt phiêu! C ầu đặt mua!

Khoa Huyền Chiến Hạm, Tất Cả Các Nhân Vật Đầu Có IQ Cao, Không Não Tàn. Truyện Đã Có Trên 800 Chương.

Chương 231, ACE-005 tác dụng mới

"Ngài vẫn còn chứ?" Lão Lục cứng ngắc lấy thân thể: "Có đây không có đây không có ở đây không?"

Chờ thật lâu, xác định sau lưng đã không người đáp lại, hắn mới cẩn thận từng li từng tí quay đầu đi, ánh mắt trong đám người bắn khoản lấy.

Sau đó nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra.

Lão Lục cà thọt lấy chân khập khểnh nhanh chóng hướng phòng đi đến, hắn phải đem chuyện mới vừa phát sinh nói cho Lý Trường Thanh mới được.

Trên đường hắn càng nghĩ càng tức giận, một tên dân cờ bạc ngăn trở hắn đường đi, không biết đang tức giận gào thét cái gì.

Lão Lục thấp giọng nói một câu: "Tránh ra."

Có thể tên kia dân cờ bạc không chút nào quản không để ý.

Đã thấy lão Lục bàn tay hướng về phía sau lưng kéo ra, một bạt tai lắc tại trên mặt đối phương, đúng là đánh dân cờ bạc tại nguyên chỗ vòng vo hai vòng, cả người đều mộng.

Lão Lục đến phòng cửa ra vào gõ gõ cửa: "Lão bản!"

"Lăn tới đây, " Lý Trường Thanh âm thanh lạnh lùng nói.

Lão Lục mê mi thuận nhãn đi vào: "Lão bản, ngài nghe ta giải thích, vừa mới cái kia Khánh Trầ lần thứ nhất bị Miêu Khải Phong đánh lui, ta liền

chuẩn bị xuất thủ. Chỉ bất quá trong sàn boxing này có cao thủ xuất hiện, đối phương ngăn trở ta. ."

"Có cao thủ?" Lý Trường Thanh bình tĩnh nói: "Người bình thường không phải nói, chính người chính là cao thủ sao?"

Lão Lục đầu thấp hơn: "Người xuất thủ so trong tưởng tượng còn lợi hại hơn, ta cảm thấy có thể là một nhà nào đó cấp A xuất thủ, mà lại có thể là cấp A đỉnh phong. Ta đối với ngài trung thành tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không đối với chuyện như thế này lừa gạt ngài."

"Cấp A?" Lý Trường Thanh nhíu mày đến: "Cấp A cao thủ tại sao lại xuất thủ ngăn cản người cứu Khánh Trầ?"

Tại trong liên bang, cấp D là cái thứ nhất bậc cửa, bởi vì trên thị trường có thể tìm tới thuốc biến đổi gene, nhiều nhất đem một người tăng lên tới cấp D, tỷ như Miêu Khải Phong.

Cho nên, cấp D trở xuống là tiền tài có thể mua được cấp bậc.

Sau đó cấp B lại là một cái ngưỡng cửa, bởi vì trừ Sở tài phán Cấm kỵ bên ngoài thuốc biến đổi gene, nhiều nhất đem một người tăng lên tới cấp B.

Lại hướng lên, có thể tấn thăng đến cấp A mỗi một cái đều là thiên tư trác tuyệt thiên tài, đó là dựa vào chính mình mới có thể đột phá trầ nhà.

Về phần cấp S Bán Trầ. . . Lão Lục căn bản liên không có dám hướng nơi đó đoán.

Lý Trường Thanh thấp giọng nói: "Cấp A đầu xuất thủ, đến cùng là ai tại nhằm vào Khánh Trầ? Hay là có mưu đồ khác?"

Theo lý giảng, lần này Miêu Khải Phong gian lận, bất quá là mấy cái quyên quán đồ mắt hải đường sinh ý mà thôi, mấy cái kia quyên quán nát làm sao có thể mời đến cấp A cao thủ?

Chính là đem bọn hắc mã mấy cái quyên quán lão bản bán cũng mời không nổi a, cho nên, những quyên quán này phía sau còn một người khác hoàn toàn.

Lý Trường Thanh luôn cảm thấy không thích hợp, nhưng lại không biết nơi nào không thích hợp.

Nàng nghĩ nghĩ đối với Nguyệt Nhi cùng lão Lục nói ra: "Đem đêm nay duy trì Miêu Khải Phong cái kia bốn cái quyên quán lão bản đầu mang về cho ta, hảo hảo thăm một chút, xem bọn hắc mã người sau lưng đến cùng là ai. Tại thành thị số 18 trên địa bàn, Lý thị quyên lực giao thế máu chốt, lại còn có ẩn tàng cấp A đến gây sóng gió, không cách nào dễ dàng tha thứ."

Lão Lục thấp giọng nói ra: "Được rồi, đêm nay chính là đào ba thước đất, ta cũng cho ngài đem bọn hắc mã tất cả đầu tìm ra."

Lúc này, cái kia bốn vị muốn đem Khánh Trần lừa giết tại trong lòng bát giác quyên quán lão bản, còn không biết chính mình muốn đối mặt cái gì.

Trong mắt bọn hắc mã đây chỉ là bình thường sinh ý thủ đoạn, mặc dù có chút bỉ ổi, nhưng khu thứ bốn vẫn luôn là dạng này, mọi người mỗi người dựa vào thủ đoạn cũng không có đi ra vấn đề gì.

Hiện tại, quyên quán các lão bản rốt cục chơi thoát.

Lý Trường Thanh cho Phương Tâm Túng Hòa Phạm phát đi tin tức: "Đầu quyên kết thúc, có cần phải tới ta phòng ng ồi một chút, trò chuyện một chút tương lai tình lương sự tình."

Phương Tâm Túng Hòa Phạm: "Ta hiện tại vết thương chẳng chịt, mặt cũng sưng lên, không có ý tứ gặp người."

Lý Trường Thanh cười nói: "Ta lại không để ý."

Phương Tâm Túng Hòa Phạm: "Ta để ý."

"Được chưa , chờ người chữa khỏi vết thương cho ta nói, " Lý Trường Thanh phát xong tin tức liền đứng dậy đi ra ngoài đi, tâm tình tựa hồ phi thường vui vẻ.

Không cứu được đến Khánh Trần cố nhiên để nàng tức giận phi thường, nhưng cuối cùng Khánh Trần bằng vào thủ đoạn mình thắng được đấu quyền, đủ để cho lửa giận của nàng tan thành mây khói.

Lão Lục vụng trộm giương mắt dò xét nhà mình lão bản, hẳn nguyên lai tưởng rằng chính mình lại nhận trách phạt, lại không nghĩ rằng việc này đúng là hời hợt đi qua.

Ngay tại Lý Trường Thanh sắp đi ra cửa thời điểm, nàng quay đầu hướng lão Lục nói ra: "Khánh Trần tương lai sẽ tiến vào trong đoàn đội bảo tiêu đi, bất quá người không cần quản hắn, hắn muốn làm gì liền làm gì."

Lão Lục sắc mặt một khổ, hẳn thừa nhận Khánh Trần xác thực rất không tệ, nhưng trong đoàn đội bảo tiêu ít nhất cũng là cấp D, nhét như thế một cái cấp E vào làm chi?

Đương nhiên, lão Lục chính mình ở vào cấp D thời điểm, cũng không nhất định có thể tại trong lòng bát giác chiến thắng Khánh Trần.

Nhưng bảo tiêu cùng quyền thủ cũng không đồng dạng, quyền thủ là tay không tác sắt chém giết, bảo tiêu nhưng là muốn sử dụng súng ống các loại một loạt hiện đại hoá trang bị, dù sao địch nhân đến giết Lý Trường Thanh thời điểm, cũng sẽ không là tay không tác sắt.

Không có người nào xem thường ai, lão Lục chính là cảm thấy mọi người khả năng đặc biệt đồ vật hoàn toàn khác biệt, cho nên cảm thấy Khánh Trần tiến đoàn đội bảo tiêu này có chút đùa giỡn.

Lý Trường Thanh liếc xéo hắn một chút: "Thế nào, có ý kiến?"

"Không có không có, " lão Lục nhú lại một gương mặt mo nỏ nụ cười: "Chúc mừng lão bản mừng đến một thành viên Hồ tướng!"

"Còn có, trước đó ta để cho người cho Lý thị học đường tìm một cái chiến đấu lão sư, hiện tại cũng không cần tìm," Lý Trường Thanh nói ra.

Lần này lão Lục xuất phát từ nội tâm nói ra: "Điểm ấy ta nhất định phải nói thật, xác thực không ai so Khánh Trầ thích hợp hơn."

Hắn là nhân sĩ chuyên nghiệp, cùng những cái kia xem não nhiệt người xem tự nhiên khác biệt.

Rất nhiều người xem thậm chí đều không có thấy rõ Khánh Trầ là thế nào thắng, chỉ biết là Khánh Trầ chịu hơn mười phút đánh, sau đó đột nhiên bộc phát nên gãy mất Miêu Khải Phong đầu gối.

Nhưng trên thực tế, lão Lục biết tại trong quá trình trận đấu, Khánh Trầ mặc dù bị đánh, nhưng khí tức cho tới bây giờ đều không có hỗn loạn qua.

Mà thiếu niên kia ẩn nhẫn hơn mười phút, chính là đang đợi Miêu Khải Phong khí tức trước loạn, sau đó tại thời điểm máu chốt nhất lựa chọn xuất thủ.

Nhân thể đầu gối phi thường cứng rắn, lên gối tại chiến đấu bên trong là một loại phi thường hung ác kỹ xảo, thật đúng thực, thậm chí có thể đem thất lưng đúng gãy.

Nhưng Khánh Trầ tinh chuẩn đập nện tại Miêu Khải Phong đầu gối cạnh trong trên xương sụn.

Chịu hơn mười phút đánh còn có thể tìm tới dạng này thời cơ, cũng tựa như ngoại khoa bác sĩ giống như làm giải phẫu tinh chuẩn đả kích, đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

Cho nên lão Lục mới có thể nói, dạy chiến đấu mà nói, không ai so Khánh Trầ càng thích hợp.

"Vậy mở cho hắn bao nhiêu tiền tiền lương đâu?" Lão Lục yếu ớt hỏi.

"Cái này người cũng không cần quản, " Lý Trường Thanh nói ra.

...

...

Trong phòng thay quần áo, nhân viên y tế đang giúp Khánh Trần khẩn cấp xử lý thương thế.

Một tên nhân viên y tế nói với Giang Tiểu Đường: "Sơ bộ kiểm tra đo lường Khánh Tiểu Thổ quyên thủ phía bên phải hai cây xương sườn đứt gãy, bất quá cũng may đứt gãy xương sườn không có thương tổn cùng nội tạng cùng lá phổi, cũng không cần giải phẫu uốn nắn, mặt khác địa phương khác tổ chức mệnh làm tổn thương hơn 20 chỗ, ta bên này đề nghị gần đây đừng cho hắn so tài."

Nhân viên y tế nhìn Khánh Trần một chút, kiểm tra trong lúc đó thiếu niên này sắc mặt bình tĩnh giống như là người không việc gì một dạng, cùng dĩ vãng những cái kia sau trận đấu nhe răng trợn mắt quyên thủ hoàn toàn khác biệt.

Khánh Trần chăm chú hỏi: "Ta bao lâu không có khả năng vận động dữ dội?"

"Cho dù có Giang lão bản chuẩn bị cho người Khánh thị dược vật tái sinh trường, ít nhất cũng cần một tháng, " nhân viên y tế nói ra: "Tại trong lúc này người nhất định phải chú ý, không phải vậy đứt gãy xương sườn nếu như sai chỗ, nói không chừng còn phải khai đao làm giải phẫu."

Khánh Trần gật gật đầu.

Trong nội tâm của hắn tính toán, dưới mắt từng cái câu lạc bộ muốn vây công Hằng Xã, nếu như nói muốn cho Lưu Đức Trụ thoát tội, vậy thì nhất định phải thừa cơ hội này bắt lấy Hòa Thắng xã mấy cái thủ phạm chính,

để bọn hắn nhận tội đần tội.

Không phải vậy, chậm thêm điếm mà nói, Lý Đông Trạch rất có thể liề đem Hòa Thắng xã cho giết hết. . .

Khánh Trầ nhìn về phía Giang Tiểu Đường: "Tỷ, người định đấu quyề chu kỳ là 15 ngày, ta lúc này mới ngày thứ hai liề thụ thương. Chẳng qua nếu như là phổ thông hạng hổ quyề thủ mà nói, ta hẳn là còn có thể đánh, thương thế không có gì đáng ngại, dù sao hạng hổ quyề thủ rất yếu."

Giang Tiểu Đường đau lòng nói: "Người cái này nói gì vậy, đầu bị thương thành dạng này còn muốn lấy đấu quyề sự tình? Yên tâm, không ai dám tới khiêu chiến, Miêu Khải Phong vụng trộm tấn thẳng Lục Địa Tuầ Hành cấp đầu đánh không lại người, lúc này ai còn dám đi tìm cái chết?"

"Nhưng cũng có thể sẽ có người muốn nhân cơ hội kiếm tiện nghi đi, " Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Ta tại trong lòng bát giác thụ thương sự tình mọi người đều biết, khẳng định sẽ có người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của."

"Không có việc gì, " Giang Tiểu Đường cười tùm tùm nói ra: "Có người dám loại thời điếm này tới khiêu chiến người, hẳn hôm nay báo danh, ta ngày mai tìm người tại đầu đường chém hắn. Chính hắn thụ thương lên không được quyề đài, liề cùng người không có quan hệ."

Khánh Trầ: ". . . Nguyên lai còn có loại thao tác này."

"Được rồi, người tốt nhất nghỉ ngơi một hồi, chờ chút liề ở trong quyề quán, " Giang Tiểu Đường nói ra: "Ta tìm người chuyên môn hồi hạ người. Trước đó trong quyề quán nữ nhân đều không quá đứng đắn, ta hôm qua chuyên môn đi trên chợ đen mua hai cái sạch sẽ nô bộc cho người. . ."

"Không cần không cần, " Khánh Trầ đứng dậy liề đem áo mặc trên người đi ra phía ngoài: "Ta thụ thương thật không có nghiêm trọng như vậy, cũng không cần người hồi hạ."

"Ấy!" Giang Tiểu Đường muốn ngăn cản hắn, lại phát hiện căn bản ngăn không được, mắt nhìn thấy Khánh Trầ n một đường chạy chậm đến rồi đi.

Nàng nhẹ giọng nở nụ cười, trong lòng tự nhủ chính mình đệ đệ này vẫn rất đơn thu ần, tối thiểu là cái người có nguyên tắc.

Lên xe bay v ềsau, Khánh Trầ n rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá, lúc này hắn chợt phát hiện một vấn đề

Tại vừa mới trận kia đấu quy ền bên trong, kỳ thật đầu hắn bộ là có từng chịu đựng đả kích, trên mặt chịu ba, bốn quy ền không thôi.

Dù sao Miêu Khải Phong là Lục Địa Tu ần Hành cấp, tìm tới cơ hội đánh trúng hắn cũng rất bình thường.

Dựa theo Khánh Trầ n lúc ấy đoán chừng, chính mình sau trận đấu ít nhất cũng là cường độ thấp não chấn động, nhưng sau trận đấu trở lại phòng thay qu ần áo, hắn đúng là một chút cũng cảm giác không thấy trên mặt mình đau đớn, li ền cùng người không việc gì một dạng.

Khánh Trầ n nhẹ nhàng lấy xuống trên mặt vật cấm kỵ ACE-005, sau đó thông qua kính chiếu hậu cẩn thận quan sát khuôn mặt của mình, cho nên ngay cả một chút tím xanh đầu không có.

Hắn dùng ngón tay nén lấy trên mặt làn da, cũng không có mảy may cảm giác đau, li ền cùng bình thường không có bị đòn thời điểm một dạng.

Đây cũng là để Khánh Trầ n cảm giác ly kỳ, hắn chăm chú đánh giá trong tay vật cấm kỵ, chẳng lẽ ACE-005 còn có bộ mặt phòng ngự tác dụng sao?

Hắn biết vật cấm kỵ đầu rất khó bị phá hủy, cơ h ồkhông cách nào hư hao.

Nhưng hắn không nghĩ tới, trên mặt mang vật cấm kỵ lại còn có thể tạo được phòng ngự tác dụng.

Chờ chút, cứ như vậy chính mình một mực mang theo ACE-005, người khác có phải hay không liền không có cách nào từ chính diện nổ súng bắn thủng mi tâm của mình rồi?

...

Cảm tạ thu tứ Hồng Diệp, liền toàn bộ nặc danh cũng khó khăn hai vị đồng học trở thành quyển sách mới mình, cảm tạ lão bản, cho các lão bản chúc mừng năm mới!

Ăn trước phần cơm, ban đêm còn có một chương.

Khoa Huyền Chiến Hạm, Tất Cả Các Nhân Vật Đầu Có IQ Cao, Không Não Tàn. Truyện Đã Có Trên 800 Chương.

Chương 232, một trận đi xa cùng một chút nợ máu

Lý Thúc Đĩnh tại đem vật cấm kỵ ACE-005 giao cho Khánh Trầ thời điếm, kỳ thật đã đem công năng của nó nói đến phi thường kỹ càng.

Như thế nào thu nhận, như thế nào cải biến dung mạo, như thế nào trong lòng kêu gọi Đại Phúc biến thành mèo to hình thái.

Nhưng là, đối phương cũng không có nói cho Khánh Trầ, vật cấm kỵ ACE-005 còn có bộ mặt phòng ngự tác dụng việc này.

Khánh Trầ nhớ lại, sư phụ nói đến đến vật cấm kỵ này thời điếm, đối phương đã là cấp A, mà lại rất nhanh lại tấn thăng Bán Thầ.

Cho nên cũng không phải Lý Thúc Đĩnh cố ý không nói cho hắn, mà là khi đó Lý Thúc Đĩnh quá mạnh, đã không có cơ hội phát hiện ACE-005 phương diện này tác dụng.

Dù sao, ai có thể đánh tới một vị Bán Thầ bộ mặt đâu. . .

"Chờ một chút, sư phụ nói ACE-005 là cấp A vật cấm kỵ, nhưng hắn từ đầu đến cuối không cách nào nghiên cứu ra nó tiến giai hình thái," Khánh Trầ trầ tư suy nghĩ: "Này sẽ sẽ không cũng là cùng sư phụ quá mạnh có quan hệ? Đến mức xuất hiện một loại nào đó dưới chân đèn thì tối tình huống."

Nhất ở trong xe nói ra: "Trước đừng suy nghĩ chuyện này, nói tin tức tốt, đêm nay đấu quyề chia hoa hồng so người dĩ vãng bất kỳ lần nào đầu cao, chừng 21 triệu, mà lại ta đã giúp người xử lý qua."

"Xử lý như thế nào?" Khánh Trầ nhãn tình sáng lên, hắn cảm giác trên

người mình thương thế cũng không đau.

Trước đó hẳn còn chuyên môn tìm kiếm một chút liên bang pháp luật pháp quy, sau đó lại tuần tra một chút liên quan tới liên bang uỷ ban quản lý thuế vụ tin tức.

Có một chút Nhất không có lừa hẳn, muốn lừa dối liên bang uỷ ban quản lý thuế vụ trên cơ bản là chuyện không thể nào, mà lại, bọn hẳn loại này đánh hắc quy ần cũng đúng là trọng điểm giám thị bên trong. .

Cho nên, Nhất nói giúp hẳn xử lý tốt, Khánh Tr ần mới có thể ngoài định mức kinh hỉ.

"Xử lý như thế nào người cũng đừng quản, " Nhất nói ra: "G ần nhất người li ền hảo hảo dưỡng thương đi, Lý Trường Thanh bên kia tạm thời cũng không cần đi gặp mặt."

Khánh Tr ần bỗng nhiên lắc đầu, tinh lãnh tĩnh phân tích nói: "Không được, trước đó ta phán đoán ngữ khí của nàng, Lý Trường Thanh hẳn là sẽ nhúng tay câu lạc bộ vây công Hằng Xã sự tình. Ta đối với chuyện này tin tức nắm giữ cơ hồ là không, cho nên muốn thu hoạch được đầy đủ tin tức, li ền phải từ Lý Trường Thanh nơi đó thu hoạch, dạng này mới có thể không bỏ lỡ chuyện này."

Nhất tựa hồ có chút ngoài ý muốn, lần này nàng chủ động giúp Khánh Tr ần từ chối đi thương vàng hạ cám sự tình, muốn cho Khánh Tr ần hảo hảo dưỡng thương, kết quả Khánh Tr ần ngược lại không muốn.

Nàng ch ần chờ một chút hỏi: "Người thương thế rất nghiêm trọng, không nên nghỉ ngơi thật tốt sao?"

Khánh Tr ần trong xe cật lực xê dịch một chút thân thể: "Không có gì đáng ngại, trừ hai cái xương sườn bên ngoài đầu là bị thương ngoài da, thật đánh nhau ta cũng có thể dùng Con Rối Giật Dây đến đi ều khiến người khác chiến đấu. Ngược lại là cơ hội lần này nếu như bỏ lỡ, Lưu Đức Trụ sợ là thật muốn tại ngục giam số 10 bên trong cô độc sống quãng đời còn lại."

"Sống quăng đời còn lại là có khả năng, nhưng cô độc cũng là sẽ không, " Nhất nói ra: "Ta hôm qua mới giám sát đến một việc, hội an ủy bên kia vừa mới đối với một đám người trẻ tuổi khởi xướng công tố, đám người tuổi trẻ kia tại công tố trước cũng không có tìm luật sư cho mình biện hộ, ngược lại ý đồ hối lộ một tên hội an ủy tham trưởng, muốn tập thể đi ngục giam số 10. Trải qua ta sơ bộ phán đoán, bọn hắn cũng hẳn là thời gian hành giả, còn nhận biết Lưu Đức Trụ, nếu như Lưu Đức Trụ tầy tội thất bại, vậy những thứ này người trẻ tuổi có thể đi vào b ả hẳn hơn mười năm."

Khánh Tr ần chấn kinh, cái này mẹ nó không phải là lớp 11 ban 4 đám kia ăn chơi thiếu gia a? !

Trước đó hẳn li ền nghe nói đám hoàn khố tử đệ phải vào ngục giam tìm Lưu Đức Trụ tới, đám người này sẽ không thật biến thành hành động đi? !

Thế nhưng là, Lưu Đức Trụ lập tức li ền muốn xuất ngục a!

Khánh Tr ần tưởng tượng thấy đám hoàn khố tử đệ tiến vào ngục giam sau tuyệt vọng th ần sắc, hẳn thậm chí còn có chút chờ mong. . .

Sự thật đã vô số lần chứng minh, tại trận này xưa nay chưa từng có mấy vạn người xuyên qua kỳ cảnh bên trong, nếu như người tự thân không có thực lực còn muốn mưu lợi, nhất định sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục.

Khánh Tr ần cảm thụ được bên trong thân thể mình đau đớn, một bên dùng hô hấp thuật kích thích thể nội Endorphin, một bên bình tĩnh ngoài cửa sổ.

Hắn đang nghĩ, sự phụ xem hết tối hôm nay đấu quy ền, hẳn là li ền chuẩn bị đi xa đi.

Khánh Tr ần bỗng nhiên nói ra: "L ần này đi thu hoạch tình báo, người đừng lại cho ta náo ra yêu thiêu thân gì a."

Nhất vội vàng h ồi đáp: "Yên tâm, yên tâm!"

...

...

Trở về đêm ngược 121:00:00.

Trong đêm 11 giờ .

Thành thị số 18, khu 1 nơi này không có quá nhiều cao lầu, trừ mười mấy dãy cao cấp cao tầng nơi ở bên ngoài, ngược lại phần lớn là một chút trạch viện, trong trạch viện kiến trúc cũng đều không cao.

Trên thực tế, khu khác sở dĩ nhiều như vậy cao lầu, hoàn toàn là bởi vì mật độ nhân khẩu quá lớn, mà nơi này cho tới bây giờ đều không tồn tại mật độ nhân khẩu vấn đề.

Trang viên lưng chừng núi bên ngoài.

Liên bang tập đoàn quân thứ nhất đoàn 127 ngay tại chấp hành thay quân, các binh sĩ tiếng bước chân như nổi trống, chỉnh tề lại túc sát.

Ngay tại mấy tháng trước kia, trang viên lưng chừng núi đề phòng còn chưa sâu nghiêm như thế, thẳng đến Lý thị gia chủ đột nhiên bị bệnh, Lý thị đại phòng liền lập tức đi đầu động bộ đội che lại nơi này.

Đề phòng có người thừa dịp loạn mưu đồ làm loạn.

Ngoại giới cũng chính là bởi vì chi này đoàn 127 dị động, phát hiện Lý thị sắp quyên lực giao thế mảnh khoe.

So sánh tập đoàn đỉnh quyên lực giao thế, ngay cả bóng dáng chi tranh quang mang đều bị che giấu, bây giờ truy vấn thông phô thiên cái địa tin tức đều cùng Lý thị có quan hệ.

Trang viên lưng chừng núi rất u tĩnh, trong trang viên đếm không hết cọc

sáng, cọc ng ần, bố phòng chi nghiêm mật, phảng phất nơi này sắp bắt đầu một trận chiến tranh.

Lý thị gia chủ lúc này ngay tại trong trang viên 'Bão Phác lâu' bên trong l ằng lạng tu dưỡng, hẳn chỗ trong phòng bày đ ầy chữa bệnh dụng cụ, cách không giám sát lấy hẳn biểu hiện sinh mệnh.

Bất quá cùng thế giới ngoài khác biệt chính là, trên người hẳn cũng không có chen vào đủ loại cái ống cùng dây điện, những dụng cụ kia chỉ cần tại quanh người hẳn năm mét bên trong li ền có thể tự động giám sát.

Sau một khắc, lão nhân tại trong đêm tối từ từ mở mắt, hẳn nhìn về phía bên cửa sổ nơi nào đó trong bóng tối, nhẹ nhàng nói ra: "Tới?"

"Ừm, " Lý Thúc Đ ồng từ trong bóng tối đi ra: "Quấy r ầy đến ngài đi ngủ r ồi?"

"Không có, " lão nhân hư nhược mà cười cười: "Chỉ là lớn tuổi, bản thân giấc ngủ li ền cạn. Bất quá ta cảm giác có chút kỳ quái, trang viên lưng chừng núi bố phòng nghiêm mật như vậy, người cũng dám lẻ loi một mình tiến đến? Li ền không sợ đại ca người bắt người về ngục giam à."

"Cái này bố phòng bên trong lưu lại một cái vài phút lỗ hổng, không phải li ền là ngài để lại cho ta sao, " Lý Thúc Đ ồng cười cười, hẳn tại bên người lão nhân tọa hạ, hai ngón tay nhẹ nhàng khoác lên tay của lão nhân uyển mạch bác thượng, sau đó lại bất động thanh sắc rút lui trở về

Lão nhân mượn ngoài cửa sổ ánh trăng, chăm chú đánh giá con của mình: "Tám năm trôi qua, hình dạng của người đúng là một chút không thay đổi. Trước kia ta li ền luôn nghe sự phụ người nói cái gì 'Vĩnh viễn thiếu niên' tức giận ta, nói hẳn sống khẳng định lâu hơn ta, cái kia rõ ràng là các người người sáng lập lưu lại một câu giới miễn, lại không nghĩ rằng, các người thật là vĩnh viễn thiếu niên. . ."

Lý Thúc Đ ồng cười cười: "Sự phụ ta đoán chừng cũng không nghĩ tới, vậy mà chết tại ngài trước mặt."

"Hắn là vì tình vây khốn, ta là Thái Thượng vô tình, " lão nhân cười cười:
"Vô tình lão già tóm lại có thể sống lâu hơn một chút."

"Ngài cũng không có thật làm đến vô tình, " Lý Thúc Đ ồng lắc đầu: "Thật muốn vô tình nói, ta tám năm trước đã sớm đáng chết tại Quy ền Trượng Hào pháo điện từ bên dưới ."

Lý Thúc Đ ồng nói không phải chi kia đến từ bầu trời cao động năng vũ khí, mà là tòa kia pháo đài bay chủ hỏa lực vũ khí.

Lão nhân nghĩ nghĩ giao hoạt nói: "Ta cũng không thể nhìn xem người bị giết chết đi, mặc dù người là người Ky Sĩ, nhưng toàn thế giới cũng đều biết người là của ta nhi tử, nếu như li ền nhìn xem người bị Khánh thị giết chết, vậy ta rất không mặt mũi."

"Có đạo lý, " Lý Thúc Đ ồng gật gật đầu.

"Người li ền này tới, là đến cáo biệt đi, " lão nhân thở dài hỏi: "Khoảng cách ngục giam số 18 bị phá hủy đã rất nhiều thời gian, ta một mực chờ đợi người qua đây, kết quả cũng không biết người lại đi đâu quở hỏn, người cũng gặp không đến."

Lý Thúc Đ ồng cười khở, tựa hồ đang phụ mẫu trong mắt, hài tử chỉ cần không ở bên người li ền nhất định muốn đi bên ngoài lêu lổng, dù là hài tử đã là toàn liên bang đều kính úy Bán Th ần.

Bất quá, cái này cũng có chút lịch sử còn sót lại nhân tố, chủ yếu là Lý Thúc Đ ồng lúc còn trẻ đi theo sư thúc bốn chỗ hãm hại lừa gạt, đánh nhau giết người, xác thực đã làm nhiều lần kiếm ăn.

Ngay từ đầu, khu thứ bốn bị quấy long trời lở đất lúc mọi người cũng không biết hắn là Lý thị lão Thất, khi mọi người sau khi hiểu rõ tình hình, tất cả mọi người mông.

"Ừm, ta là tới cáo biệt, trong thời gian ngắn hẳn là sẽ không lại về thành thị

số 18, ta muốn trước đi một chuyến phương bắc, thu chút nợ máu, " Lý Thúc Đ ồng bình tĩnh nói ra.

Hắn giương mắt nhìn về phía lão nhân, lại phát hiện ánh mắt của đối phương nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong mắt đều là tuổi xế chiều đối với triêu dương hướng tới: "Năm đó sư phụ người vẫn muốn thuyết phục ta cũng đi cùng hắn cùng một chỗ trèo Thanh Sơn Tuyết Bích, nhưng lúc đó người các thúc thúc bá bá một cái thành tài đều không có, ai cũng không muốn tiếp vị trí. Gia gia người nói, ta nếu dám thoát ly Lý thị, liền đem ta từ trong gia phá gạch đi."

Lý Thúc Đ ồng rõ ràng biết đoạn chuyện cũ này, hắn nhẹ nhàng nói ra: "Kỳ thật trở thành kỵ sĩ cũng không có vui vẻ như vậy, cũng liền chỉ so với ngài khoái hoạt ức điểm điểm mà thôi."

"Người đừng cho là ta không biết người nói chính là cái nào chữ 'Úc', " lão nhân thở dài nói: "Ta đều nhanh chết rồi, người còn đến khí ta, cùng người sư phụ một cái điều dạng."

Lý Thúc Đ ồng cười nói: "Ta nhìn ngài còn cứng rắn vô cùng, không có việc gì."

Lão nhân nhìn ngoài cửa sổ bỗng nhiên nói ra: "Gần nhất thường thường nằm mơ, mộng thấy ta cũng không có tiếp chương Lý thị cái này lớn như vậy quy ền lực, mà là cùng sư phụ người cùng một chỗ, đi theo người sư gia đi đi thăm dãy núi, đi khắp tất cả cấm kỵ chi địa, nhìn một chút những thế giới thần kỳ kia. Có một lần ta nghe người sư phụ nói, hắn từng tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong nhìn thấy một cái ngũ thải cánh chim Phượng Hoàng, ta lúc ấy không tin, về sau hắn cho ta gửi tới một chi ngũ thải lông vũ. . ."

Lão nhân tiếp tục cảm khái: "Nhân sinh quá ngắn ngủi, một cái chớp mắt mệnh mang già rồi, thật là khiến người ta cảm thấy tiếc nuối a."

"Không có gì tốt tiếc nuối, " Lý Thúc Đ ồng cầm bàn tay của đối phương nói ra: "Ngài cả đời này ngủ qua nhiều nữ nhân như vậy, ném qua nhiều

như vậy sơn trâm hải vị, nhận lấy vạn người kính ngưỡng, phát tay liên bang phiên vân phúc vũ, còn có cái gì tốt tiếc nuôi."

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Đi đâu này cũng đúng."

"Ta phải đi, " Lý Thúc Đổng nói ra: "Ta đến xem ngài một chút, liền phải đi làm chính mình sự tình."

Nói, Lý Thúc Đổng liền buông lỏng ra tay của lão nhân.

Chỉ là, lão nhân bỗng nhiên lại cằn ngược ở Lý Thúc Đổng tay, ánh mắt quát thước nhìn xem hắn: "Lưu cho ta cái tiêu tôn tử hoặc là tiêu tôn nữ lại đi, người muốn nguyện ý, ta đêm nay liền có thể an bài cho người."

Lý Thúc Đổng dở khóc dở cười: "Ngài cháu trai, cháu gái đều nhiều như vậy, cũng không kém ta cái này thất phòng nhất mạch."

"Không giống với, " lão nhân lắc đầu: "Người chuyển đi này có thể sẽ chết, đến lưu lại điểm huyết mạch mới được."

Lý Thúc Đổng sửng sốt một chút, hắn ở dưới ánh trăng nhẹ giọng cười nói: "Ta đối với huyết mạch không có tưởng niệm, truyền thừa ngược lại là đã có người kế tục."

"Ồ?" Lão nhân hứng thú: "Kỳ Sĩ có người kế tục? Nam hài hay là nữ hài?"

"Nam hài?" Lý Thúc Đổng nói ra.

"Nha. . ." Lão nhân có chút thất vọng: "Cái kia đoán chừng giống như người làm giận, làm sao không thu nữ hài?"

Lý Thúc Đổng một mặt im lặng: "Ngài cứ như vậy trọng nữ khinh nam? Trường Thanh đâu bị ngài làm hư."

"Được rồi được rồi, nam hài cũng tốt, " lão nhân lại hỏi: "Tiêu tử này thế nào?"

"Rất tốt, " Lý Thúc Đĩnh chân thành nói: "Phi thường tốt, Kỵ Sĩ đời sau lãnh tụ trừ hắc ra không còn có thể là ai khác, có lẽ hắc có thể vì Kỵ Sĩ mạch này mang đến mới biến đổi."

...

Cầu nguyệt phiêu! Các lão bản đáng thương đáng thương ta cái này cần cù
gõ chữ dân công đi!

Khoa Huyền Chiến Hạm, Tất Cả Các Nhân Vật Đều Có IQ Cao, Không
Não Tàn. Truyện Đã Có Trên 800 Chương.

Chương 233, thời gian không đợi ta

"Có thể cho ta nói một chút đờ đệ của người là ai chẳng?" Lão nhân nằm tại trên giường bệnh hỏi.

Lý Thúc Đĩnh lắc đầu: "Không được, hấn hiện tại đã có đường của mình, mà lại đi còn rất tốt, không cần thiết sớm như vậy bại lộ ở trước mặt người đời."

"Người nhìn ta đầu nhanh vùi sâu vào đống đất, làm nhi tử, người ngay cả phụ thân cái này điếm tâm nguyện cũng không thể thỏa mãn?" Lão nhân thấp giọng nói: "Lão đầu tử chỉ là muốn biết mình tiêu tôn tử kêu cái gì, đáng dấp ra sao, lão đầu tử có thể có cái gì ý đồ xấu đâu?"

"Ngài cũng chớ giả bộ," Lý Thúc Đĩnh thiêu thiêu mi mao: "Ở trước mặt ta tới này một bộ không có ý nghĩa."

"Hấn hấn là niên kỷ còn rất nhỏ đi, người liên không sợ hấn chết yếu?" Lão nhân hỏi: "Bây giờ trong liên bang không yên ổn, Kashima cùng Jindai đã hoả lực tập trung phương bắc, liên bang nội chiến lúc nào cũng có thể đánh nhau. Ta biết kỹ sĩ từ trước đến nay coi trọng tự lực cánh sinh, nhưng vấn đề là thời đại không giống với lúc trước, nếu như không có người đem hấn bảo hộ ở dưới cánh chim, hấn tại trong loạn thế thật sẽ chết. Đừng nói hấn, ngay cả người cũng sẽ chết."

Lý Thúc Đĩnh trầm mặc.

Rất nhiều người đầu từng nói qua, Bán Thần cũng không phải vô địch.

Những người kia bởi vì sợ hãi của nội tâm nói ra câu nói này, nhưng câu nói này đúng là đúng.

Cũng tỷ như tám năm trước đó, nếu như không phải Lý thị ra mặt, Quyên Trương Hào chỉ sợ đã đem Lý Thúc Đổng đánh giết tại chủ hỏa lực pháo điện từ bên dưới .

Nhân loại văn minh khoa học kỹ thuật phát triển tiến trình quá nhanh, đến mức ngay cả Bán Thần đều muốn tránh né mũi nhọn.

Không chỉ là Quyên Trương Hào, trên thực tế mỗi nhà tập đoàn đều có chính mình áp đáy hòm đồ vật, phòng bị Bán Thần cá thể ám sát năng lực.

Thậm chí có thể nói, liên bang nửa bộ trước quân bị thi đua sử, chính là lấy Bán Thần làm vật tham chiếu.

Tập đoàn bọn họ hoặc là bồi dưỡng mình Bán Thần, hoặc là nghiên cứu đủ để giết chết Bán Thần vũ khí, đều không ngoại lệ.

Liên giống với thế giới ngoài vũ khí hạt nhân sau khi xuất hiện, tất cả mọi người đang nghiên cứu như thế nào dùng đạn hạt nhân bao trùm Địa Cầu.

Khi một cái đủ để uy hiếp người sinh mệnh sự vật sau khi xuất hiện, người đây đều đều chỉ sẽ nghĩ đến nên như thế nào ứng đối.

Tỷ như cứ điểm không trung 'Quyên Trương Hào' chính là vì vậy mà sinh ra, 180 cây số siêu viễn cự ly pháo điện từ từ không trung trực tiếp tinh chuẩn đả kích, thậm chí đều không cần bộ lập chỉ đạo.

Mà lại trên đời này có thể giết chết Bán Thần đồ vật, không chỉ 'Quyên Trương Hào' cái này một cái.

Thời đại xác thực thay đổi, nhân loại đã nắm giữ đủ để thí thần vũ khí.

Lý Thúc Đổng tràn đầy cảm xúc.

Lão nhân nhìn về phía Lý Thúc Đổng: "Người lần này đi phương bắc, sẽ mang lên hấn sao?"

"Sẽ không, " Lý Thúc Đ ồng lắc đ ầu: "Hắn trưởng thành so trong tưởng tượng còn nhanh hơn, đã không cần ta lại tận lực dạy cái gì."

"Đã người không mang theo, đem hắn giao cho ta, " lão nhân khẽ cười nói: "Người yên tâm, hắn mặc dù không phải ta người Lý gia, nhưng ta sẽ không vì vậy mà khác nhau đối đãi hắn."

"Không được, " Lý Thúc Đ ồng thiêu thiêu mi mao.

"Vậy người li ền cho ta Lý thị lưu lại một cái truyền thừa lại đi, " lão nhân cũng không còn nhượng bộ: "Hoặc là người lưu huyết mạch, hoặc là người lưu truyền thừa. Lúc trước sư phụ người thu người làm đ ồ đ ệ, cũng là bởi vì hắn đáp ứng ta từ Lý gia tìm một cái đ ồ đ ệ, không phải vậy người cho rằng có thể đến phiên người?"

Lý Thúc Đ ồng tức giận: "Sư phụ ta là thấy được cố gắng của ta mới thu ta làm đ ồ đ ệ, có quan hệ gì tới người? !"

"Ta mặc kệ, " lão nhân lắc đ ầu nói ra.

Lý Thúc Đ ồng nghĩ nghĩ: "Ta đáp ứng người, sẽ có một ngày Kỵ Sĩ đời sau lãnh tụ trưởng thành, hắn cũng nhất định phải từ Lý thị thu một cái đ ồ đ ệ, đương nhiên, cái này cần là Lý gia có người có thể qua Kỵ Sĩ vấn tâm một cửa ải kia mới được."

"Tốt, vậy cứ thế quyết định, " lão nhân đạt tới mục đích sau li ền chậm rãi nhắm mắt lại: "Ta mệt mỏi, người đi đi."

Lý Thúc Đ ồng không để ý lão nhân thái độ, hắn ngược lại có chút kỳ quái: "Ngài không ngăn trở ta đi làm việc? Ngài hẳn phải biết, ta làm sự tình đối với tập đoàn không có chỗ tốt, Lý thị cũng là tập đoàn một trong."

Lão nhân chậm rãi nói ra: "Hoa không ngày lại nở, người không lại thiếu niên, sự tình muốn làm li ền chờ còn không có già đi thời điểm làm nhanh lên, không sau đó nửa đời người trong đời tất cả đ ều là tiếc nuối, sẽ ngủ

không yên."

"Cái kia. . . Kỳ thật cũng không có vội vã như vậy, " Lý Thúc Đĩnh nghĩ nghĩ nói ra: "Dù sao ta già đến tương đối chậm."

"Lăn."

...

...

Trở về đêm ngược 110:00:00.

Xuyên qua ngày thứ ba buổi sáng 10 giờ, Khánh Trần trong nhà cho mình chỗ ngực bụng một lần nữa cố định lại bằng vải cùng thanh nẹp, tránh cho chính mình hai cây gãy mất xương sườn hai lần thụ thương.

Hoạt động thân thể thời điểm, xương sườn đứt gãy chỗ truyền đến cảm giác đau đớn, để hẳn trên trán toát ra tầng một tinh mịn mờ hôi.

Trong phòng, Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Kỳ thật người thật không cần thiết liêu mạng như vậy, vì một cái Lưu Đức Trụ, nhanh như vậy liền muốn lần nữa mạo hiểm, đáng giá sao? Người có cái gì muốn tình báo, có thể cùng ta làm giao dịch nha, mặc dù đại ân không thể giúp, nhưng cho một chút xíu tình báo vẫn là có thể nha, tỉ như từng cái câu lạc bộ lúc nào đối với Hằng Xã động thủ."

"Ta đã không muốn cùng người làm giao dịch, chuẩn không có chuyện tốt, " Khánh Trần mặt không thay đổi hồi đáp: "Mà lại ta cũng không phải vì Lưu Đức Trụ, mà là vì chính ta, còn có bộ kia thuốc biến đổi genes. Còn lại bảy hạng Sinh Tử Quan, cái nào đều được trải qua thời gian dài huấn luyện mới có thể nếm thử, cho nên, tại ta có thể an tâm đột phá trước kia, đến cho mình gia tăng một chút ứng đối nguy cơ năng lực."

Nói cho cùng, Khánh Trần là cần Lưu Đức Trụ năng lực đến vì chính mình hộ đạo, hơn nữa còn cần một cái câu thông thế giới ngoài cầu nối.

Nhất nghĩ nghĩ còn nói: "VẬY CŨNG KHÔNG CẦN VỘI NHƯ VẬY, NGHỈ NGƠI TRƯỚC HAI TUẦN DÙ SAO VẪN LÀ CÓ THỂ."

Khánh Trần lắc đầu: "Thời gian không đợi ta."

Lúc này, một cỗ xe bay màu đen chậm rãi dừng ở cao ốc Lạc Thiên tầng 67, chính phía dưới tầng 66 bề đứng đang có một khung đoàn tàu hạng nhẹ từ lâu thế bên trong xuyên qua.

Tầng 67 bãi đỗ xe, mấy người nhìn thấy trên chiếc xe bay màu đen kia tường vân tiêu chí, lập tức xa xa né tránh.

Tất cả mọi người biết, đây là Lý thị xe.

Trên xe đi xuống một người cũng không rời đi, mà là yên lặng đứng lặng tại bên cạnh xe, hai tay giao nhau trước người làm đợi lập hình, thân thể thẳng tắp.

Tư thái này như tiêu thương một dạng, xem xét liền biết là liên bang tập đoàn quân tinh nhuệ xuất thân.

Trong từng cái tập đoàn có rất nhiều loại người này, bọn hắn tại liên bang tại ngũ mà biểu hiện đột xuất, sau đó bị tập đoàn tuyển bạt về sau, lương cao đào vào từng cái bí mật công ty bảo an, lấy bảo an thân phận vì tập đoàn phục vụ.

Liên bang hiến chương là không cho phép tập đoàn có được quân đội, nhưng bọn hắn có thể có được công ty bảo an, công ty bảo an có thể khi lấy được phê duyệt tư chất về sau, hợp pháp nắm giữ vũ khí.

Trên đời này cho tới bây giờ đều không tồn tại không có chút nào lỗ thủng địa phương, mà tập đoàn am hiểu nhất chính là, từ trên đề thật dài tìm tới một cái có thể chui lỗ thủng, sau đó để trường đề tan tác.

Sau 2 phút, một tên mặc quần áo thể thao màu trắng thiếu niên từ trong

thang máy đi tới, hắn đi vào xe bay bên cạnh: "Chờ rất lâu sao?"

"Không có, chỉ chờ ngài hai phút đồng hồ, hơn nữa còn không tới cùng ngài thời gian ước định, ngài xuống sớm, " Lý Trường Thanh thủ hạ phụ trách tới đón Khánh Trầ nhân viên bảo an lắc đầu, nói thật, hắn khi tập đoàn bảo an đã hơn hai năm, hay là lần đầu gặp phải sớm thực hiện lời hứa.

Khánh Trầ sau khi lên xe, vị này nhân viên bảo an tại trong máy bộ đàm nói ra: "Nhận được người, hiện tại đường về, xin xác nhận trang viên lưng chừng núi thông hành mã hóa."

Trang viên lưng chừng núi Tây Nam trong biệt viện, lão Lục khập khễnh đi vào phòng trong, cách lấy cánh cửa nói với Lý Trường Thanh: "Lão bản, người nhận được."

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cho Phương Tâm Túng Hỏa Phạm phát đi tin tức: "Ta nhìn người thụ thương rất nghiêm trọng, cho là người sẽ nghỉ ngơi trước một hồi, làm sao nhanh như vậy liền đến làm hộ vệ cho ta, nghĩ như vậy gặp ta sao?"

Phương Tâm Túng Hỏa Phạm: "Thời gian không đợi ta."

Nhất đang tự hỏi, nàng chỉ là dùng Khánh Trầ nguyên thoại trả lời mà thôi, đây không tính là náo yêu thiêu thân a?

Lúc này, Lý Trường Thanh đột nhiên hỏi: "Đến cho ta làm bảo tiêu, người nghĩ ra được cái gì thù lao?"

Nhất yên lặng tính toán, sau đó trở về một đầu tin tức: "Người cảm thấy thế nào."

Lý Trường Thanh trả lời: "Theo ta được biết người sử dụng chính là FDE thuốc biến đổi gien, vừa vặn, Lý thị cái này một danh sách thuốc biến đổi gien trong tay ta chừng quản lấy. Người hẳn là cũng rất rõ ràng, FDE-003, 002, 001 ở bên ngoài đã mua không được."

Nhất: "Cho nên?"

"Nửa tháng sau, phòng nghiên cứu liên có thể sản xuất năm nay 12 bộ thuốc biến đổi gen hạn ngạch, ta cho người lưu một bộ làm thù lao, thế nào?" Lý Trường Thanh cười tủm tủm gửi đi tin tức.

Nhất: "Được rồi, nhưng tiền cũng không có thể thiếu a."

Cũng không phải Nhất có bao nhiêu tham tiền, nàng chủ yếu là lo lắng không có tiền, Khánh Trần cái kia chết muốn tiền liên không phối hợp chính mình đóng kịch.

"Yên tâm đi, tiền không thể so với người đánh quyền thi đấu thiếu, " Lý Trường Thanh: "Bất quá, nếu như ta nói, để cho người tại ta cùng thuốc biến đổi gen bên trong hai chọn một, người sẽ làm như thế nào tuyển?"

Nhất chăm chú thành khẩn trả lời: "Ta tuyển thuốc biến đổi gen, tạ ơn."

Lý Trường Thanh xoắn xuýt nửa ngày nghĩ thầm, Phương Tâm Túng Hòa Phạm hôm nay tại sao không nói hoa ngôn xảo ngữ rồi? Đây cũng là để nàng có chút không quá thích ứng. . .

Bất quá vấn đề không lớn.

Đối với Nhất tới nói, chơi thì chơi, nháo thì nháo, đừng cần chính sự nói đùa.

Nàng mặc dù tâm tư chơi bời nặng, nhưng nàng rất rõ ràng thuốc biến đổi gen mới là Khánh Trần cần thiết, có thứ này, Khánh Trần coi như vứt bỏ Lưu Đức Trụ cũng có thể rất nhanh bổ dưỡng một cái cấp B thành viên tổ chức ở bên người.

Coi như mỗi chi thuốc biến đổi gen tiêm vào cần khoảng cách 1 tháng, đánh xong 002 đằng sau lại đánh 001 cần khoảng cách càng lâu.

Nhưng cái này tối thiểu có một đầu cực kỳ ổn định lên cao đường đi, mặc kệ Khánh Trầ đem bộ thuốc biến đổi gien này cho ai, đối phương trở thành cấp B đầu là chuyện sớm hay muộn.

Nhiều nhất 8 tháng.

Nếu như tại trong quân liên bang, tối thiểu muốn quân hàm Đại tá, hơn nữa còn đến bí mật hiệu trung tập đoàn mới có thể đạt được số 001, số 002 thuốc biến đổi gien, cần tối thuốc biến đổi gien về sau, từ đây cái mạng này liền bán cho tập đoàn.

Cũng chính là Nhất giúp Khánh Trầ trực tiếp đối mặt người chưởng quản thuốc biến đổi gien, mới khiến cho sự tình nhìn đặc biệt nhẹ nhõm.

Kỵ sĩ khiêu chiến Sinh Tử Quan hung hiểm dị thường, nếu như bị người đã nhận ra sẽ còn từ đó can thiệp, Trầ Gia Chương lúc trước chính là ăn không có người hộ đạo thua thiệt, mới bị người ép bây giờ kẹt tại cửa thứ sáu.

Nếu có một cái cấp C Lưu Đức Trụ, cộng thêm một cái khác cấp B cao thủ hộ đạo, Khánh Trầ chỉ sợ cũng sẽ không dấn vào sự bá Trầ Gia Chương vết xe đổ.

Lúc này, Nhất đưa nàng cùng Lý Trường Thanh thỏa đàm đi đầu kiện phát cho Khánh Trầ, để cho Khánh Trầ biết tường tình.

Mấy mươi phút về sau, xe bay ở ngoài trang viên lưng chừng núi chậm rãi dừng lại, Khánh Trầ tiếp nhận nghiêm khắc soát người, mới bị lão Lục tự mình mang theo đi vào.

Lão Lục khập khễnh đi ở phía trước bàn giao nói: "Nhớ kỹ a, về sau mặc kệ lúc nào đến nơi này, đầu là không có khả năng đeo vũ khí. Mà lại, người ta chỉ có thể ở Tây Nam trong biệt viện hoạt động, tự tiện xông vào địa phương khác hậu quả, xác suất lớn là bị người bằm cho chó ăn."

. Đ ồng Nhân Đ ấu La Đại Lục, Nhân Vật Bá, Lái Gundam. Tất Cả Các Nhân Vật Đ ều IQ Cao, Không N ão Tàn.

Chương 234: Lão hữu trùng phùng

Trang viên lưng chừng núi bên trong, mấy đầi con đường đá xanh hướng chỗ sâu duyên triển, trên tấm đá xanh còn khắc lấy Phi Long Phi Phượng.

Lão Lục ở phía trước dẫn đường, hấn vừa quay đầi lại nhìn thấy Khánh Trầi chính một mặt hiếu kỳ đánh giá trang viên lưng chừng núi, hấn vui tươi hơn hử cười nói: "Làm sao? Không nghĩ tớii trong thành thị còn có như thế tú lệ cảnh sắc a?"

Khánh Trầi lắc đầi: "Chưa thấy qua."

"Người đương nhiên chưa từng thấy, " lão Lục cười nói: "Ở tại mặt khác mấy cái khu, mỗi ngày cùng người khác chen thang máy không nói, còn phải mỗi ngày ở tại trong hộp đầi chậ hẹp, người có phải hay không không nghĩ tớii, khu thứ nhất trong trang viên còn có thể hòn non bộ, lâm viên, nhân tạo hồ nước? Người có phải hay không không nghĩ tớii, nơi này còn có thể có như thế thấp nhà ở? Người đó là sinh tầi, nơi này mới gọi sinh hoạt. ."

Khánh Trầi đánh giá chung quanh, ngoài ý liệu là, trang viên lưng chừng núi kiến trúc lại lệch cỡ kiểu Trung Quốc, rất nhiều phòng ốc kết cấu đầi là gạch đá lẫn lộn vật liệu gỗ.

Cả tòa thành thị số 18 đầi bởi vì cao ngất lâu vũ kiến trúc, lộ ra đặc biệt náo nhiệt cùng chen chúc, hấn biết, đó là mật độ nhân khẩu quá lớn nguyên nhân, cho nên thành thị nhất định phải hướng phía bầu trời phát triển.

Mà khu thứ nhất khác biệt, tại tắc đất tắc vàng liên bang thành thị bên trong có thể đào bới một khối hồ nước nhân tạo đến, bản thân liềi hiện lộ rõ ràng đặc biệt thân phận địa vị.

Thế nhưng là. . .

Cảnh sắc này tại thế giới ngoài thật rất phổ biến a.

Nói thật, thế giới ngoài khác khả năng không bằng thế giới trong, nhưng đơn thuần người đồng đều sinh hoạt không gian tới nói, tuyệt đối là đem thế giới trong treo ngược lên đánh.

Còn có, lão Lục đặc ý "Nơi thế thấp nhà ở" là một tòa bốn tầng lầu gỗ, mà Khánh Trầ tại thế giới ngoài ở tòa nhà kia, cũng là bốn tầng. . .

Nếu là hần lại nghèo chút, nói không chừng còn phải ở nhà trệt.

Không thể không nói, mỗi khi lúc này Khánh Trầ đều có thể cảm nhận được, hai thế giới tư tưởng khác biệt.

Khánh Trầ hỏi: "Bây giờ đi đâu?"

"Trước dẫn người đi ký túc xá, " lão Lục nói ra: "Người thành lão bản bảo tiêu, tự nhiên muốn ở chỗ này, lão bản lúc nào đi ra ngoài người cũng đến đi theo."

"Ừm, minh bạch, " Khánh Trầ gật đầu nói.

Lúc này, lão Lục nhớ tới Lý Trường Thanh lời nhấn nhủ nói, vội vàng nói: "Mặc dù tại chức vụ bên trên, người vèta quản lý, bất quá lão bản chuyên môn bàn giao người muốn làm gì đều được. Đương nhiên, ta vẫn là muốn nhắc nhở một chút, mặc dù lão bản nói như vậy, nhưng ở trong mắt ngoại nhân người cũng là lão bản bảo tiêu, tốt nhất trang giống một chút, không phải vậy người khác sẽ cảm thấy lão bản quản giáo vô phương."

Lão Lục câu này nhắc nhở cũng là tốt bụng, dù sao Lý Trường Thanh cũng là nhân vật có mặt mũi, người mang đi ra ngoài nếu như quá không hiểu quy củ, sợ rằng sẽ bị người chê cười.

Toàn bộ trang viên lưng chừng núi chiếm diện tích cực lớn, tựa như là một tòa to lớn hoàng cung, nếu như không ai mang theo nói thậm chí sẽ lạc đường.

Đây là Lý thị tổ trạch, tượng trưng cho Lý thị địa vị.

Khánh thị tổ trạch tại thành thị số 10, Trần thị tại thành thị số 7.

Khánh Trần nghiêm túc ghi chép địa hình nơi này, ngay cả những cái kia lịch kiểu Trung Quốc nóc nhà mái hiên phong cách đầu nhất nhất ghi tạc trong não.

"Vì cái gì nơi này lối kiến trúc sẽ cùng trong thành thị như vậy khác biệt?" Khánh Trần hỏi: "Càng giống là. . ."

"Càng giống là gia tộc Jindai phong cách?" Lão Lục bĩu môi: "Người đây không hiểu đi, loại phong cách này nhưng thật ra là chúng ta lão tổ tông truyền xuống, gia tộc Jindai bất quá là tại đạo văn bất chước thôi. Cấu thành những kiến trúc này vật liệu gỗ đầu là từ trên hoang dã chở về, vô cùng trân quý, tại trong liên bang, có thân phận đại nhân vật mới có thể ở tại trong mộc lâu."

Khánh Trần muốn hỏi không phải cái này, nhưng hấn đã được đến đáp án.

Lúc này, hấn chợt phát hiện mỗi tòa nhà mái hiên dưới, đầu dùng dây đỏ treo một cái tròng điệp chuông đồng, ngay cả gió thổi qua thời điểm, chuông đồng đầu cơ hồ không nhúc nhích tí nào.

Từ xa nhìn lại, trên chuông đồng còn có đường vân kỳ quái, chỉ là cách quá xa nhìn không rõ ràng.

Lão Lục thuận ánh mắt của hấn nhìn lại, bắt đầu cười hắc hắc: "Đây chính là thế gian ít có vật cấm kỵ, người biết vật cấm kỵ đi, người bình thường cả một đời cũng không chiếm được đồ vật."

Khánh Trần sắc mặt như thường, nội tâm lại tại kinh ngạc vị này lão Lục. .

. Vì sao câu câu đều nói tại chính mình tâm khảm mà.

Không có ý tứ, vật cấm kỵ loại vật này, hẳn có hai cái. . .

Khánh Tr ần như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Chuông đ ồng kia là vật cấm kỵ sao? Có thể số lượng này cũng quá là nhiều đi, ta nghe nói qua vật cấm kỵ, nhưng cũng chưa nghe nói qua cái gì vật cấm kỵ là như vậy."

Toàn bộ trang viên lưng chừng núi chừng mấy chục tòa nhà, một tòa lâu theo bốn cái mái hiên tính, chính là tiếp cận 200 cái chuông đ ồng.

Làm vật cấm kỵ mà nói, số lượng này nhiều đáng sợ.

Lão Lục gãi đầu một cái: "Cái này ta cũng không quá rõ ràng, dù sao trong trang viên mặc kệ là cái gì trên lầu đầu có cái đ ồ chơi này, cũng chưa từng có người nào chăm chú tính qua số lượng."

"Vật cấm kỵ này số ID biết không?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đây không phải bí mật gì, ACE-020, Lý thị các lão bản quản nó gọi là Vô Tâm Đ ồng Linh, " lão Lục nói ra: "Mà lại tác dụng của nó cũng có thể nói cho người, người tâm hoài ý xấu tiến đến, khoảng cách kẻ xấu gần nhất cái kia Vô Tâm Đ ồng Linh liền sẽ vang lên."

Khánh Tr ần nói thầm trong lòng, nguyên lai tập đoàn còn có loại vật này bàng thân.

Nhưng vật cấm kỵ này như thế nào giới định một người có hay không tâm hoài ý xấu đâu? Cái này có chút quá mơ hồ.

"Thứ này trước kia vang lên sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đương nhiên vang lên, " lão Lục giải thích nói: "Bất quá những năm gần đây không có vang lên, bởi vì rất nhiều người đều biết Vô Tâm Đ ồng Linh tồn tại, cho nên tâm hoài ý xấu cũng không dám lại tiến trang viên lưng chừng núi."

Khánh Tr ần bỗng nhiên đang nghĩ, cái đ ồ chơi này có thể hay không giống như Con Rối Giật Dây, nhất giai thời điểm chỉ có một cái, giải tỏa nhị giai sau sẽ căn cứ thỏa mãn thu nhận đi ều kiện số lượng đến gia tăng chuồng đ ồng số lượng.

Tỉ như Con Rối Giật Dây chính là thông qua hiển tế sinh mệnh đến gia tăng có khổng chế nhân số.

Lão Lục là người nói nhiều, hấn nhỏ giọng nói ra: "Lại nói cái không phải bí mật bí mật, cái đ ồ chơi này hay là một vị nào đó Ky Sĩ lãnh tụ đưa cho đương đại gia chủ đ ồ vật. Ky Sĩ người biết không, Lý gia Thất gia Lý Thúc Đ ồng chính là đương đại Ky Sĩ lãnh tụ, có vài Bán Th ần một trong."

Khánh Tr ần cả kinh nói: "Vị kia Bán Th ần Lý Thúc Đ ồng là Lý thị sao?"

Lão Lục có loại 'Đựng' cảm giác: "Người tuổi còn nhỏ cho nên không biết những này chuyện cũ năm xưa, trong liên minh liên quan tới vị kia Thất gia tin tức cơ bản đ ều bị xóa bỏ, rất nhiều người dân chúng bình thường cũng không biết hấn cũng là Lý thị thành viên."

Khánh Tr ần nội tâm thở dài, hấn rất hi vọng chính mình có thể thường thường tại vị này lão Lục bên người, cam đoan mỗi ngày tâm tình đ ều có thể rất thư sướng.

"Phía trước hai nơi tiểu trạch viện, tay trái ở giữa chính là lão bản ngày bình thường ở Phi Vân biệt viện, sát vách dãy kia là Y Nặc tiểu thư Thanh Sơn biệt viện, nghe nói Đ ồng Vân tiểu thư đoạn thời gian trước cũng dời đi vào, " lão Lục nói ra: "Hai nơi này trạch viện phía sau thiên viện, thì là chúng ta những nô bộc này chỗ ở. . . Đ úng, người không phải nô bộc."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ, hấn luôn cảm thấy tiến vào trang viên lưng chừng núi v ề sau, cái này Cyberpunk thế giới cũng có một tia kiểu Trung Quốc nếp xưa hương vị.

Nhưng mà, ngay tại trên kiến trúc nếp xưa này, còn có một đội một đội máy

không người lái bắn khoản lấy, xen lẫn thành một tấm lưới trên trời.

Máy không người lái phần dưới đều mang theo vũ khí, bất cứ lúc nào cũng sẽ khai hỏa.

Nếp xưa cùng khoa học kỹ thuật kết hợp với nhau, lộ ra đặc biệt đột ngột lại hòa hợp.

Bất quá, Lý Y Nặc ngay cả mình nơi ở đều đặt tên gọi Thanh Sơn biệt viện, là có mơ tưởng trèo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích? Đáng tiếc, đối phương đã bắt đầu tu hành, không phải người bình thường liền rất cuộc không có cách nào trở thành kỳ sĩ.

Lão Lục mang theo Khánh Trần trải qua Lý Y Nặc Thanh Sơn biệt viện lúc, Lý Đổng Vân cùng Nam Canh Thần hai người đang ngồi ở một tấm bàn đá bên cạnh xì xào bàn tán.

Hai người nhìn thấy Khánh Trần một khắc này, lại đồng thời ngừng nói chuyện với nhau thanh âm, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn qua.

Khánh Trần một mặt điềm nhiên như không có việc gì, phảng phất hoàn toàn không biết bọn hắn một dạng.

Trước mặt lão Lục khẽ gật đầu: "Đổng Vân tiểu thư, Nam tiên sinh, buổi sáng tốt."

Đang khi nói chuyện, lão Lục còn giật giật Khánh Trần tay áo: "Chào hỏi, mau cùng bọn hắn chào hỏi."

Khánh Trần học theo: "Đổng Vân tiểu thư, Nam tiên sinh, buổi sáng tốt."

"A, " Nam Canh Thần tựa hồ có chút không biết làm sao.

Lý Đổng Vân thì cười híp mắt nói ra: "Lục thúc, đây không phải Hải Đường quyên quán vị kia Tiểu Thổ quyên thủ sao, làm sao, thật bị Trường Thanh cô cho đào đến Lý gia?"

Lão Lục kinh sợ: "Ngài cũng không dám gọi ta Lục thúc, cái này nếu để cho mặt khác vài phòng nghe được, sợ là đến lưu vong ta đi hoang dã bẻ bấp."

"Không có chuyện gì, ta li ền trong âm th ần gọi gọi, " Tiểu Đ ồng Vân cười híp mắt đi đến Khánh Tr ần bên người, có chút hăng hái vòng quanh Khánh Tr ần đánh giá một vòng: "Đêm qua ta đi xem người đấu quy ền, rất mạo hiểm, lúc ấy ta tại trong phòng lo lắng hồng."

Tiểu cô nương nói nửa thật nửa giả mà nói, lão Lục cũng nghe không ra cái gì dị dạng đến, Khánh Tr ần lại biết, đối phương đây là mượn cơ hội biểu đạt quan tâm.

Hắn cười cười: "Tạ ơn Đ ồng Vân tiểu thư quan tâm."

"Tiểu Thổ ca ca, bình thường không sao li ền đến Thanh Sơn biệt viện chơi a, " Lý Đ ồng Vân cười híp mắt nói ra: "Lục thúc, ngài ngày bình thường cũng đừng khi dễ hắn a, ta là hắn fan hâm mộ đâu."

"Không dám không dám, ta nào dám khi dễ hắn a, lão bản cũng đầu đã thông báo, hắn mặc dù là bảo tiêu chức vụ, nhưng sự tình gì đều không cần làm, " lão Lục liên tục không ngừng nói.

"Vậy là tốt rồi, " Lý Đ ồng Vân cười nói: "Cái kia Lục thúc người trước mang Tiểu Thổ ca ca đi gặp cô cô đi, bình thường xuống tới lại nói."

Lão Lục mang theo Khánh Tr ần đi về phía trước, Khánh Tr ần hỏi: "Hai vị này là?"

Hắn biết hai người này là ai, nhưng mở miệng hỏi thăm mới hắn là hắn hiện tại phản ứng bình thường.

Lúc này, lão Lục h ồi đáp: "Lý Đ ồng Vân tiểu thư đâu là Lý thị đời thứ ba bên trong, tương đối được sủng ái tử đệ, bên cạnh vị kia Nam tiên sinh là Y Nặc tiểu thư nuôi trai lơ. . ."

Khi nói đến đây, hắn còn len lén quan sát một chút Khánh Trầ**n** biểu lộ.

Khánh Trầ**n** bình tĩnh nói: "Người nhìn ta làm gì. . ."

Lão Lục coi là Khánh Trầ**n** là bị thương mặt mũi, vội vàng nói: "Không có việc gì không có việc gì, người cùng hắn không giống với."

Hắn ở trong lòng b^ổĩ thêm một câu: Người đẹp hơn hắn một chút.

Lão Lục tiếp tục vừa đi vừa dặn dò: "Người ngày bình thường có thể tuyệt đối đừng đắc tội hai vị này, Y Nặ**c** tiểu thư điên lên ngay cả gia tộc tử đệ đều chặt, nhất là bao che khuyết điểm. Nhớ kỹ, loại người này chúng ta đều không thể trêu vào."

"Ừm ta nhớ kỹ, " Khánh Trầ**n** gậ**t** gậ**t** đ^ầu: "Không thể trêu vào."

Khánh Trầ**n** bỗng nhiên đang nghĩ, hắn đến cho Lý Trường Thanh làm bảo tiêu, giống như ngược lại thúc đẩy bọn hắn tiểu đoàn thể này cách g^ần chút ít, dễ dàng hơn cùng một chỗ mưu đ^ồcái gì.

Chỉ là ba người đ^ầu tại Lý thị mà nói, chẳng khác gì là đem trứng gà đặt ở trong cùng một giỏ xách, tin tức nắm giữ cũng có chút phiến diện.

Chính mình có phải hay không hẳn là lại từ Trầ**n** thị, Khánh thị thời gian hành giả bên trong, đào móc chút nhân tài?

Giống như rất khó, dù sao đại bộ phận thời gian hành giả đ^ầu đã bị Khánh thị, Trầ**n** thị cho móc ra, có thể tiếp tục ẩn giấu đ^ầu là người thông minh , bình thường sẽ không cho những người khác bán mạng.

Vừa mới tiến Phi Vân biệt viện, li^ền nhìn thấy Lý Y Nặ**c** cùng Lý Trường Thanh hai người ngay tại trong viện uống trà, các nàng trước mặt trên bàn đá còn lắ**ng** lắ**ng** gác lại lấy một cái màu đen vali xách tay.

Lý Trường Thanh gặp Khánh Trầ**n** đ^ến, con mắt chính là sáng lên: "Tới?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đ ầu.

Đã thấy Lý Trường Thanh v ỗ v ỗ trước mặt cái kia màu đen vali xách tay:
"FDE-001 cùng 002 danh sách còn phải chờ nửa tháng, bất quá người bây
giờ c ần thiết 003 ngược lại là có dư thừa, chọn ngày không bằng đ ụng
ngày, a đi hôm nay li ền cho người tiêm vào đi."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

A di, lần này là thật không đ ược!

...

C ần nguyệt phiếu nha các lão bản!

. Đ ồng Nhân Đ ấu La Đại Lục, Nhân Vật Bá, Lái Gundam. Tất Cả Các
Nhân Vật Đ ầu IQ Cao, Không N ão Tàn.

Chương 235: Nội ứng Lý Y Nặc

Hiện tại, Lý Trường Thanh cùng ngoại giới đều coi là, Khánh Trầ chỉ là một cái chiến sĩ gen.

Cho nên theo Lý Trường Thanh, Khánh Trầ biết mình có thể tiêm vào thuốc biến đổi gen, chuyện đương nhiên mừng rỡ.

Nhưng mà việc này đối với Khánh Trầ tới nói căn bản không phải kinh hỉ, mà là kinh hãi. .

Đầu tiên, thuốc biến đổi gen là không thể vượt qua cấp bậc đánh, người bình thường đánh xong chỉ thứ nhất 005 danh sách, liền phải chờ đủ một tháng mới được, không phải vậy lại bởi vì thân thể không cách nào phụ tải mà đột tử.

Khánh Trầ hiện tại một châm không có đánh, trực tiếp đánh 003 danh sách, chỉ sợ tại chỗ liền phải chết bất đắc kỳ tử.

Thứ yếu, thuốc biến đổi gen đánh xong là sẽ đoạn tuyệt hậu đại.

Mặc dù Khánh Trầ bây giờ còn không có có loại kia thế tục dục vọng, nhưng vạn nhất về sau có nữa nha.

Nói tóm lại, châm này thuốc biến đổi gen tuyệt đối không thể đánh!

Lý Trường Thanh nhìn về phía Khánh Trầ: "Người thấy chỉ này 003 danh sách FDE thuốc biến đổi gen, làm sao không có chút nào cao hứng đâu?"

Không đợi Khánh Trầ nói chuyện, Lý Trường Thanh bỗng nhiên vừa cười vừa nói: "Ta hiểu được, người là cảm thấy ta không có đem 002 cùng 001

cũng cho người sao. Thật là, ta cũng không phải loại người hẹp hòi kia, đâu nói cho người 001 cùng 002 còn tại phối trí bên trong, đến hơn phân nửa tháng mới có thể cho người đâu. Cái kia hai cái danh sách sản lượng quá nhỏ, ta cũng không có biện pháp cho người trống rỗng biến ra a."

Khánh Tr ần trong đầu nhớ lại, suy tư, hấn đối chiếu thời gian tuyến nói ra: "Ta hiện tại còn không thể đánh châm này 003 danh sách thuốc biến đổi gien, bởi vì ta đánh 004 vừa mới qua 13 ngày, nếu lại chờ chờ 18 ngày mới được."

Thuốc biến đổi gien khoảng cách, là dựa theo một tháng 30 ngày tính toán.

Lý Trường Thanh nhìn xem Khánh Tr ần bưng tỉnh đại ngộ: "Thì ra là như vậy, ta còn tưởng rằng người đã sớm tiêm vào qua đâu. Vậy được, thuốc biến đổi gien trước hết đặt ở ta chỗ này , chờ người đến thời gian, liền cho người đánh."

Khánh Tr ần trong nội tâm đột nhiên nhẹ nhàng thở ra, hấn trong lòng tự nhủ chuyện này là sao?

Chính mình tới đây còn cái gì đâu không có thu hoạch đâu, lại muốn trước chịu một châm, cái này đi đâu nói rõ lí lẽ đi.

Nói thật, hấn cùng Nhất đâu không có nghĩ đến Lý Trường Thanh phải ngay mặt cho hấn chích!

Cũng may có một chút là, từ hấn tại quy ền đài lần thứ nhất đăng tràng bắt đầu, khoảng cách hiện tại thế giới trong thời gian cũng bất quá vừa qua khỏi đi 10 ngày mà thôi, này mới khiến hấn tìm được thích hợp nhất lấy có.

Có thể vấn đề tới, chờ 18 ngày đằng sau nên làm cái gì. . . ?

Lúc này, Lý Trường Thanh để lão Lục đem thuốc biến đổi gien thu vào, mắt nhìn thấy lần sau vẫn là phải tận mắt chứng kiến Khánh Tr ần đánh thuốc biến đổi gien, cái này khiến Khánh Tr ần cảm giác trở nên đau đầu.

Hắn dư quang nhìn thoáng qua, thỉnh linh phát hiện Lý Y Nặc chính nín cười, ghen phi thường vất vả.

Lý Trường Thanh lôi kéo Khánh Trầ cánh tay tọa hạ: "Bên cạnh vị này là cháu gái ta Lý Y Nặc, nàng cũng rất thích người tranh tài tới, đêm qua chúng ta đấu tại. Lại nói ta đấu đã an bài tốt lão Lục cứu người, kết quả không nghĩ tới người vậy mà chuyển bại thành thắng, loại này vượt cấp khiêu chiến còn có thể thắng lợi tình huống, toàn liên bang cũng rất ít gặp."

Lý Y Nặc cười híp mắt nói ra: "Tiểu Thổ huynh đệ người tốt, ta là fan của người."

Lý Trường Thanh chăm chú nói với Lý Y Nặc: "Gọi thế nào huynh đệ đâu, gọi Tiểu Thổ thúc thúc."

Lý Y Nặc: "? ? ?"

Mới vừa rồi còn vụng trộm nén cười mỹ thiếu nữ trắng sỡ, tại chỗ sắc mặt liền thay đổi!

Làm sao chính mình ăn dưa, cười trên nỗi đau của người khác lấy, liền vô duyên vô cớ có thêm một cái thúc thúc? !

Bất quá Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ: "Được rồi, Khánh Trầ quá trẻ tuổi, các người các luận các đích đi. Đúng, nếu ở chỗ này gặp mặt, người cũng hiểu biết một chút hẳn tên thật, Khánh Trầ, về sau không cần gọi Tiểu Thổ. . . Mặc dù Tiểu Thổ danh tự này cũng thật đáng yêu."

Lý Y Nặc trong lòng tự nhủ, Khánh Tiểu Thổ danh tự này đến cùng chỗ nào đáng yêu?

"Cô cô, trước tiên nói chính sự đi, " Lý Y Nặc nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Mới vừa nói đến Kashima cùng gia tộc Jindai sự tình, nghe nói ngài bên này bắt lấy mấy cái Kashima cùng Jindai người?"

Nghe được hai cái này tập đoàn danh tự, Lý Trường Thanh sắc mặt trăn trở: "Nhà này thứ không biết chết sống, cũng dám chạy đến phương nam gây sóng gió. Ta đoán chừng bọn hán là dự tính đến Lý thị sẽ tiến hành quyên lực giao thế, cho nên liên muốn từ đó cản trở, gần đây hai nhà này đóng quân phương bắc, có lẽ bên này chờ lão gia tử nhắm mắt lại, bên kia liên lại phải phát động quy mô nhỏ chiến tranh rồi."

Lý Y Nặc hiểu kỳ nói: "Những năm này bọn hán náo ra động tĩnh cũng không ít, lại là thông gia, lại là tập nập đi đầu động bộ đội, vì cái gì?"

"Phương bắc cấm kỵ chi địa số lượng khá nhiều, khuếch trương tốc độ cũng tương đối nhanh, trong đó số 037 cấm kỵ chi địa thậm chí đã lan tràn đến thành thị số 26 phương bắc 30 cây số chỗ, bọn hán có lẽ là đã nhận ra nguy cơ, cho nên muốn muốn trong liên bang một lần nữa tẩy bài, đến phương nam phát triển," Lý Trường Thanh cười lạnh nói: "Nhưng là phương nam ba nhà tập đoàn cầm giữ chính, trải qua mệnh mạch, chúng ta không loạn, bọn hán không qua được."

Khánh Trần ở một bên nghe, không nói câu nào.

Hắn ý thức đến, Lý Y Nặc đột nhiên kéo những chuyện này, kỳ thật chính là giúp hắn hiểu rõ càng nhiều tin tức, để bù đắp hắn bây giờ tứ cố vô thân cục diện.

Khánh Trần tình cảnh bây giờ rất vi diệu, Lý Thúc Đổng đã đi xa, những người quen thuộc kia tất cả đều không ở bên người, mặc dù Nhất vẫn còn, nhưng Nhất không phải quản gia của hắn, cũng sẽ không tùy ý ra tay giúp đỡ, bình thường tìm khắp cái thế giới giá trao đổi nguyên tắc, trước mắt giống minh hữu nhiều hơn bằng hữu.

Hắn muốn mọi chuyện dựa vào Nhất, đó chính là suy nghĩ nhiều.

Bất quá, Lý Y Nặc, Lý Đổng Vân, Nam Canh Thần ba vị này nội ứng, ngược lại là vẫn luôn tận chức tận trách.

"Cô cô người coi trọng nhất bóng dáng chi tranh bên trong cái nào người

hậu tuyến?" Lý Y Nặc hỏi.

"Ta khả năng càng xem trọng Khánh Vô, " Lý Trường Thanh suy tư nói: "Khánh Văn quá chói mắt, đến mức những người khác coi hắn là làm địch giả tưởng, nhưng hắn lại không có nhất lực hàng thập hội năng lực. Nguyên bản Khánh Hoài cũng đầy đủ loá mắt, có thể giúp hắn chia sẻ hỏa lực, nhưng bây giờ Khánh Hoài không hiểu thấu chết tại cấm kỵ chi địa số 002, lúc ấy người cũng ở tại chỗ, nghe nói hắn là bị Lò Sưởi cái nào đó Thần Tử đi săn, là thật sao?"

"Ừm, trước mắt xem ra là dạng này, " Lý Y Nặc gật gật đầu: "Cô cô người nói tiếp, ta nhìn nhị phòng Khánh Chung cũng rất mạnh, người vì sao cảm thấy hắn không có cách nào kế thừa bóng dáng vị trí."

"Khánh Chung tiêu tử kia ta gặp qua, vũ dũng có thừa, tâm cơ không đủ, quá lỗ mãng rồi, " Lý Trường Thanh nói ra: "Loại người này khả năng càng thích hợp làm một cái xông pha chiến đấu đại tướng, không thích hợp làm bóng dáng cùng gia chủ, ta nghĩ, bóng dáng cùng Khánh thị đương đại gia chủ Khánh Tần, cũng sẽ không tuyển hắn."

"Vậy cô cô vì cái gì tuyển Khánh Vô?" Lý Y Nặc hỏi.

"Cơ trí, ẩn nhẫn, tàn nhẫn, " Lý Trường Thanh nói ra: "Hắn có rất nhiều bóng dáng hắn là có ưu điểm. . . Người bây giờ hắn là nhiều nghiên cứu một chút bọn hắn, bởi vì mặc kệ cuối cùng nhất định là một người trong đó trở thành bóng dáng, sau đó nắm giữ cực lớn quyền hành, lúc này người có thể càng nhiều hiểu rõ bọn hắn, đối với vễsau có trợ giúp."

Lý Y Nặc gật gật đầu, nàng dư quang nhìn Khánh Trần một chút, trong lòng tự nhủ chính mình cái này trực tiếp để Lý thị đời thứ hai đại lão hỗ trợ phân tích thế cục, hắn là đủ ý tứ đi.

Nhưng mà đây là, Lý Trường Thanh lời nói xoay chuyển: "Trong thế hệ này, ta coi thường nhất là Khánh Nguyên, may mắn, không có chút nào đặc điểm lại phía sau ủng hộ gia tộc lực lượng cũng không được. Khánh Nhất niên kỷ tuy nhỏ nhưng có yêu nghiệt chi tướng, Khánh Thi tuy là nữ hài,

nhưng nàng phụ thân giấu ở sau lưng đã tâm bưng bưng. Bóng dáng chi tranh từ trước đến nay đều là, không đến cuối cùng một giây ai cũng không biết kết quả, thậm chí tuyên ra đến mấy năm đằng sau ngoại giới cũng không biết kết quả, cho nên hiện tại suy đoán cũng chỉ cung cấp tham khảo, không có quá nhiều giá trị, người chỉ cần hiểu rõ mỗi người bọn họ là được rồi."

Lý Y Nặc trong lòng tự nhủ bóng dáng chi tranh kết quả, thật đúng là lịch đại đều khó bề phân biệt.

Bây giờ bên cạnh mình không an vị lấy một cái giả chết người hậu tuyên sao, ai có thể nghĩ tới người sớm nhất bị xem nhẹ này, lại trưởng thành nhanh nhất đâu.

Khánh Trần ở bên cạnh nhìn như bình tĩnh ăn điểm tâm ăn trái cây, nhưng trong nội tâm đã tại chăm chú phân tích, đây là lần đầu tiên nghe người phân tích mỗi cái người hậu tuyên, cuối cùng là có một cái nhìn chung toàn cục khái niệm.

Trước kia liên ngay cả Lâm Tiêu Tiêu, Lý Thúc Đổng đều chưa bao giờ cùng hắn nói về việc này, chỉ nói để chính hắn đi từ từ hiểu rõ.

"A," Lý Trường Thanh hỏi: "Người làm sao đột nhiên quan tâm tới bóng dáng chi tranh rồi?"

Lý Y Nặc hỏi lại: "Cô cô, ta bên này liên hệ đến mấy cái người hậu tuyên bóng dáng, cũng có mấy vị chủ động liên hệ ta, mặc dù không biết bọn hắn đến cùng muốn làm gì, nhưng ta đều đáp ứng, hiện tại cùng ta kết minh có bốn người."

Khánh Trần ở một bên nghe, tâm hắn muốn đây cũng là rất có hắn tại thế giới ngoài gia nhập tất cả mọi người phong phạm.

Lý Trường Thanh hỏi Lý Y Nặc: "Người cùng nhiều như vậy người hậu tuyên kết minh làm gì?"

"Ta chính là suy nghĩ nhiều kết minh mấy cái, tốt nắm giữ bọn hấn động thái, dù sao những người dự bị này cũng không phải chúng ta người của Lý gia, chết mấy cái cũng không đáng kể," Lý Y Nặc nói ra.

Lý Trường Thanh tán thưởng nói: "Lần này ngược lại là làm thông minh, bất quá ta một mục hoài nghi, Khánh thị bóng dáng đã đến thành thị số 18, lần này Khánh thị tiết mục áp chảo còn tại vị này bóng dáng trên thân."

"Là địch hay bạn?" Lý Y Nặc hỏi.

"Không phải địch không phải bạn, nhưng hấn là có cùng chung mục tiêu," Lý Trường Thanh tựa hồ không muốn nói chuyện nhiều việc này, bởi vì dính đến chân chính cơ mật, nàng chuyển đề tài nói: "Bóng dáng chi tranh vòng thứ hai nhiệm vụ, hấn là cũng không phải tham dự Lý thị quyên lực thay đổi, vị kia bóng dáng chế định nhiệm vụ từ trước đến nay ưa thích giương đông kích tây, không ai biết hấn chân chính muốn làm gì."

Lúc này, Lý Y Nặc hỏi: "Đúng rồi cô cô, người đi xem qua gia gia sao?"

"Không có," nói lên việc này, Lý Trường Thanh sắc mặt bình tĩnh trở lại, nàng nhìn về phía lão Lục nói ra: "Người mang Khánh Trần đi sân tập bắn chơi đùa đi, đầu năm nay trưởng thành đến cấp B trước đó, hay là súng ống càng thêm có dùng một chút."

"Được rồi được rồi," lão Lục khập khễnh dẫn Khánh Trần đi ra ngoài.

Khánh Trần minh bạch đây là muốn đẩy ra chính mình, dù sao dính đến gia tộc hạch tâm chuyện cơ mật, Lý Trường Thanh sẽ không ngốc đến để cho mình dự thính.

Bất quá hấn cũng không thêm để ý, hôm nay thu hoạch đã đủ rồi.

Khánh Trần nhìn xem phía trước dẫn đường lão Lục: "Vì cái gì người gọi lão Lục, là bởi vì xếp hạng lão Lục sao?"

"Không phải," lão Lục lắc đầu: "Ta gọi lão Lục là bởi vì ta từng tại thành

thị số 1 giúp Trường Thanh lão bản cản qua sáu viên đạn, chân cũng là khi đó phế bỏ. Trường Thanh lão bản gọi ta lão Lục là muốn nhắc nhở nàng, đừng quên ta giúp nàng cản qua đạn chuyện này."

"Thì ra là thế, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

"Lão bản có một chuyện nói rất đúng, " lão Lục cũng không quay đầu lại nói ra: "Tất cả siêu phàm giả một ngày không đến Bán Th ần, súng ống từ đầu đến cuối đầu là siêu phàm giả địch nhân lớn nhất, li ền ngay cả cấp A gặp phải tay bắn tủa, nói không chừng cũng sẽ lật thuy ền trong mương. Cho nên, người đi làm quen một chút súng ống là chuyện tốt, bình thường không sao li ền đọị tại sân tập bắn đi."

...

Lại mất điện, trước cànng một chương, ta hiện tại đi quán net gõ chữ, ban đêm còn có một chương.

. Đ ồng Nhân Đấu La Đại Lục, Nhân Vật Bá, Lái Gundam. Tất Cả Các Nhân Vật Đầu IQ Cao, Không Não Tàn.

Chương 236: Tay bắn tỉa

"Cấp A cao thủ đối mặt súng ngắm cũng không có cách nào sao?" Khánh Trầ cảm thấy nghi hoặc.

"Không phải đối mặt súng ngắm không có cách, mà là gặp được số ít tay bắn tỉa sẽ không có cách," lão Lục giải thích nói: "Siêu phạm giả đến cấp A, trong lòng liễn có thể sinh ra giác quan thứ sáu đến, 1600 mét bên trong có người dùng súng ngắm chuẩn chính mình, mang theo ác ý quan sát chính mình, đâu có thể cảm ứng được."

Cho nên, tay bắn tỉa nếu như tại 1600 mét bên trong ngắm chuẩn, liễn sẽ bị cấp A cao thủ phát hiện. .

Người chỉ là tại đám người trung tâm nghi ngờ làm loạn nhìn đối phương một chút, đối phương liễn sẽ phát giác.

Loại này cường đại giác quan thứ sáu rất khủng bố, nghe đã siêu thoát ra nhân loại phạm trù.

Chờ chút, Khánh Trầ nhớ lại một việc tới.

Tại xuyên qua ban sơ kỳ, trong ngục giam số 18 từng có một cái bị dọa sợ học đệ gọi Hoàng Tề Tiên, chính mình đi đối phương công khu cư xá tìm kiếm manh mối, chỉ là nhìn Trịnh Viễn Đông một dạng, đối phương liễn lập tức quay đầu nhìn về chính mình nhìn tới.

Đây là trùng hợp, hay là nói Trịnh Viễn Đông vào lúc đó đã tấn thăng cấp A?

Khánh Trầ không cách nào xác định, hần luôn cảm thấy lúc kia mọi người

cũng đều là vừa mới xuyên qua, Trịnh Viễn Đông theo đạo lý nói không nên có cao như vậy đẳng cấp, trừ phi đối phương giống như Ương Ương, trực tiếp thay thế cái nào đó cấp A siêu phàm giả.

Bất quá, Khánh Trần có khuynh hướng đây là trùng hợp.

"Nếu tay bắn tỉa không có khả năng nhắm chuẩn cấp A cao thủ, vậy tại sao còn sẽ lật thuyền trong mương?" Khánh Trần suy tư hỏi lão Lục.

"Bởi vì còn có chút tay bắn tỉa có thể tại 1600 mét bên ngoài nổ súng tinh chuẩn trúng mục tiêu mục tiêu, " lão Lục hí híp mắt nói đến: "1600 mét bên ngoài cấp A cao thủ cũng đã mất đi cảm ứng, cũng liềh không cách nào sớm làm ra lần tránh. Loại kia súng phản khí dùng đạn xuyên giáp ngay cả xe tăng đều đánh xuyên qua, cấp A cao thủ mặc dù lợi hại, nhưng cũng không có chủ chiến xe tăng kháng đánh. Đúng, ám sát cấp A cao thủ đến lắp đặt bộ triệt flash a, không phải vậy hay là không tốt."

Cái gọi là súng bắn tỉa công phá, chính là chuyên đánh bọc thép loại đồ phòng ngự sát khí, nổ súng thời điểm động tĩnh cùng pháo một dạng.

Chỉ bất quá, thanh âm truyền bá tốc độ còn không có đạn nhanh, nếu như tại 1600 mét bên ngoài nổ súng, cấp A cao thủ trúng đạn đằng sau mới có thể nghe thấy tiếng súng.

Súng ống ánh lửa ngược lại là so đạn nhanh, nhưng mà đây cũng là lão Lục cường điệu bộ triệt flash nguyên nhân:

Đại bộ phận đạn súng bắn tỉa tốc độ tại 800~900 mét / giây, cho nên không thể để cho cấp A cao thủ sớm trông thấy súng ống, không phải vậy đạn vượt qua 1600 mét cần 2 giây nhiều thời gian, đối phương tùy tiện đều có thể chạy đi.

Mà lại, cái đồ chơi này cũng coi trọng kỹ thuật cùng dự phán, dù sao người đến tính toán chính mình khoảng cách đối phương bao xa, đạn bao lâu có thể đến, đạn đến thời điểm đối phương sẽ tại vị trí nào.

Đương nhiên, Khánh Tr ần cái này cũng đ ều là c ần thế giới ngoài súng ống số liệu tới làm so sánh, mà lại cũng chỉ là trên internet có thể tra đ ược số liệu.

Trên thực tế hẳn ngay cả chân chính súng ngắm đ ều chưa s ờ qua.

"Lục ca, nếu như đạn súng bắn tỉa cách 1600 mét đánh trúng cấp A cao thủ đ ều, có thể đánh chết sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đương nhiên có thể, " lão Lục nói ra: "Liên bang trong lịch sử bị ngắm bắn thương kích đánh chết cấp A cao thủ cũng tốt mấy cái."

Đây là Khánh Tr ần cho tới nay nghi hoặc, hẳn luôn cảm giác thế giới này siêu phàm giả đ ại đa số 'Công cao phòng thấp', từng cái cùng thích khách một dạng, ngay cả sư phụ như thế Bán Th ần gặp đ ược bảo kim loại loại này vô n ão đ ại sát khí, cũng muốn tránh lui một chút.

"Liên bang cấm dùng cái kia tự đ ộng nhắm chuẩn quỹ đ ạo, có thể bị cấp A cao thủ cảm giác đ ược sao?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Kỳ thật cái kia tự đ ộng nhắm chuẩn quỹ đ ạo không có như vậy mơ h ồ, ta chỉ thấy qua một máy, " lão Lục nói ra: "Chủ yếu là một chút không có siêu phàm chi thân đ ại nhân vật sợ cái này, cấp A cao thủ cũng không sợ."

"Vì cái gì?" Khánh Tr ần kỳ quái nói.

"Bởi vì tự đ ộng nhắm chuẩn quỹ đ ạo chở khách trí tuệ nhân tạo rất khó siêu viễn cự ly tính toán 'Nhi ều nhân tô', nó tinh chuẩn tầm bắn cũng li ền 800 mét đáng vẻ, " lão Lục nói ra: "Đương nhiên, trong quân liên bang đánh lén cao thủ, phần lớn tầm bắn cũng chính là 800 mét. Cái đ ồ chơi này dùng đ ể ám sát đ ại nhân vật đ ại giới rất nhỏ, rất thuận tiện, nhưng đối phó với cấp A cao thủ còn kém chút ý tứ, một dạng có thể bị cảm giác đ ược."

Khánh Tr ần cảm giác cái này không đ ược bình thường, bởi vì hẳn thấy, nếu như là Nhất có như thế một máy quỹ đ ạo, khổng chế súng ngắm, muốn chính xác tính toán đ ường đạn là cái rất đ ể dàng sự tình: "Chở khách

trí tuệ nhân tạo kỹ thuật yếu như vậy sao?"

"Yếu?" Lão Lục dờ khóc dờ cười: "Người đối với yếu có phải hay không có cái gì hiểu lầm, bình thường tay bắn tỉa muốn luyện thật lâu mới có thể 800 mét trúng mục tiêu mục tiêu, liền cái này, đám tay bắn tỉa hay là từ trong quân liên bang chọn lựa ra người nổi bật, thật sự coi chính mình nhìn giả lập nhân sinh phim đầu, tưởng rằng cá nhân liền có thể làm siêu xạ thủ? Khoảng cách 800 mét, bia ngắm trong mắt người còn không có con kiến lớn! Phóng nhãn toàn bộ liên bang, có thể tại 1600 mét có hơn tinh chuẩn ám sát mục tiêu tay bắn tỉa, so cấp A cao thủ số lượng còn thiếu!"

"Không phải, " Khánh Trần lắc đầu: "Ý của ta là, có hay không lợi hại hơn trí tuệ nhân tạo?"

"Các tập đoàn ngược lại là vẫn luôn đối với người công trí năng không quá cảm thấy hứng thú, có thể làm việc là được rồi, " lão Lục thấp giọng nói ra: "Đương nhiên cái này cũng cùng liên bang khởi nguyên có quan hệ, nghe nói đời trước văn minh kỷ nguyên, chính là hủy ở một cái tên là 'Linh' trí tuệ nhân tạo trong tay. Cho nên, tất cả mọi người đối với người công trí năng e ngại vô cùng, sợ lại xuất hiện cùng loại tình huống như vậy."

Khánh Trần trầm mặc, bởi vì hắn biết, Nhất người sáng tạo chính là Linh!

Mà Linh, xác suất lớn là bị nhân loại giết chết.

Khó trách những người khác không biết Nhất có độc lập nhân cách sự tình, khó trách tập đoàn không có đem khoa học kỹ thuật chú trọng tại trí tuệ nhân tạo phương hướng, khó trách Nhất như vậy cô độc.

Nguyên lai liên bang còn có dạng này một đoạn lịch sử!

"Cấp A cao thủ giác quan thứ sáu, đầu là 1600 mét sao?" Khánh Trần hỏi.

Lúc này, lão Lục vui tươi hơn hờ đối với Khánh Trần cười nói: "Người là chiến sĩ gen, không giới hạn là cấp B, cho nên nhớ kỹ một việc liền tốt, nếu như trên chiến trường phát hiện tay bắn tỉa, vậy liền đi trốn."

Lão Lục nói lời này cũng không có trêu tức Khánh Trầ n ý tứ, chính hấn cũng là cấp B, cho nên không đáng trêu tức.

Chiến sĩ gen nhì ầu nhất cấp B, cái này thuộc v ề một cái thường thức.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ: "Như thế nào mới có thể trở thành tay bắn tỉa?"

Lão Lục sửng sốt một chút: "Người muốn trở thành tay bắn tỉa? Đ ồ chơi kia là dựa vào thiên phú, Khánh Trầ n huynh đệ, ta cũng không phải xem thường người ý tứ a, trước đó ở trong quân thời điểm ta cũng muốn đi chọn nhữ tay bắn tỉa tới, nhưng thị lực, định lực, khả năng tính toán đ ều kém thật xa."

Khánh Trầ n không có lại nói tiếp, hấn chợt phát hiện một cái mưu lợi đường tắt.

Một người bình thường cũng có thể thí th ần đường tắt.

Phải biết hấn muốn tấn thăng cấp A là rất chậm rãi, bởi vì Sinh Tử Quan bên trong mỗi một hạng đ ều c ần cực cao kỹ xảo, không phải muốn khiêu chiến li ền có thể khiêu chiến.

Thanh Sơn Tuyệt Bích bên trên nếu như không phải ti ền bối dùng bột magiê ấn ký cho hấn hoạch định xong tuyến đường, nếu như không phải đám lão già này đưa hấn quả trứng, nếu như không phải trên tường nhữ cái kia lưu chữ cổ vũ, chỉ sợ hấn cũng thành công không đ ược.

Nhưng nếu như có thể trở thành tay bắn tỉa, cho dù chính mình y nguyên rất yếu, chỉ c ần bắt đ ược cơ hội y nguyên có thể vượt cấp giết người!

Khánh Trầ n không có s ờ súng ngắm trước đó cũng không xác định chính mình phải ch ằng có thể làm tay bắn tỉa, nhưng cũng nên thử một chút hấn mới cam tâm.

"Đến, " lão Lục chỉ v ề đ ằng trước một tòa rộng rãi hiện đại kiến trúc nói ra.

Nhà kiến trúc này giống như là một tòa sân vận động khổng lồ, bên ngoài mặt chính hiện ra ánh kim loại, cùng trang viên lưng chừng núi bên trong mặt khác nếp xưa kiến trúc có vẻ hơi không hợp nhau, chỉ có số ít mặt tường chi tiết còn giữ một chút phương đông văn hóa nguyên tố.

Kiến trúc bên ngoài treo bảng hiệu to tướng, trên đó viết "Phấn Võ lâu" ba chữ.

Lão Lục vui tươi hơn hờ giới thiệu nói: "Ngày bình thường bọn bảo tiêu huấn luyện thường ngày đều ở nơi này, Lý thị đảm tử đệ luyện súng bắn cái bia cũng ở nơi đây, nghe lão bản nói về sau còn muốn cho Lý thị học đường mở chiến đấu chương trình học, cũng hẳn là ở chỗ này, người có thể sớm làm quen một chút."

"Chương trình học chiến đấu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đúng, lão bản chuyên môn vì người mở khóa, để cho người đến dạy Lý thị tử đệ, " lão Lục nói ra: "Người cũng chớ xem thường chức vị này a, Lý thị nội bộ gia tộc văn hóa tương đối bảo thủ, coi trọng một cái truyền thừa có thứ tự, tôn sư trọng đạo. Nếu là người có thể tại Lý thị trong học đường đứng vững gót chân, về sau Lý thị đảm tử đệ gặp người đầu sẽ khách khách khí khí, tối thiểu cả một đời không lo ăn uống."

Lý thị gia tộc này văn hóa truyền thừa, khả năng càng giống là thế giới ngoài cổ đại một ít thư hương môn đệ, quy củ phi thường trọng yếu.

Bất quá Khánh Tr ần không có để ý những này, mà là hỏi: "Tràng quán này chiều dài đại khái chỉ có 400 mét tả hữu, hẳn là không cách nào luyện tập súng ngắm a?"

Lão Lục nghĩ nghĩ, hẳn tựa hồ đã nhận ra Khánh Tr ần chấp nhất: "Toàn bộ trang viên lưng chừng núi so người suy nghĩ một chút còn muốn lớn, súng ngắm tự nhiên có địa phương khác có thể luyện tập. Như vậy đi, ta nhìn người đối với súng ngắm là thật cảm thấy rất hứng thú, chúng ta trước từ đơn giản nhất súng ống bắt đầu , chờ người nắm giữ những này, ta li ền

dẫn người đi thử một chút. . . Người chuẩn bị tâm lý thật tốt, muốn làm tay bắn tỉa thật không có dễ dàng như vậy, dưới tình huống bình thường, tay bắn tỉa tại tập đoàn đăi ngộ đầu cùng cấp C, cấp B cao thủ sẽ xứng đôi."

"Tốt, tạ ơn Lục ca, nếu như ta không có cái kia thiên phú sẽ tự mình từ bỏ, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Tràng quán bên ngoài nghe không được một chút thanh âm, đi vào mới có thể nghe được mơ hồ tiếng súng.

Lão Lục mang theo Khánh Tr ần đi vào bên trong đi, trên đường đi gặp được không ít người cùng hănh thân thiết chào hỏi, phi thường nhiệt tình.

"Hôm nay trước cho người thử nghiệm thương, từ 10 m cái bia bắt đầu luyện tập, " lão Lục lấy một chút Khánh Tr ần chưa thấy qua súng ống còn có đạn, dẫn Khánh Tr ần đi vào vị trí bắn bên trên, hănh trêu đùa: "Rất nhiều người đầu coi là xạ kích là cái rất đơn giản sự tình, mỗi ngày mơ ước làm tay bắn tỉa, nhưng người thử một chút thì biết, nói không chừng cả súng ngắn đầu chơi không vui."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ tiếp nhận súng ngắn, đưa tay li ền đối với cách xa nhau mười mét bia ngắm mở máy phát, khảo nghiệm một chút đường đạn.

Lão Lục nhìn xem hănh đánh ra lẻ tẻ vòng số, trên mặt có vài tia ý cười: "Thế nào, không tốt tìm tới đầu ngắm a?"

Nhưng mà vừa dứt lời, Khánh Tr ần li ền nữa đưa tay nổ súng xạ kích, mỗi một súng đầu đánh vào vòng mười h ồng tâm bên trong.

"Chờ một chút, người trước kia không có cầm súng lịch sử a, vì cái gì có thể đánh chuẩn như vậy, " lão Lục cảm thấy có chút không đúng, tại bọn hănh đi đầu tra trong tư liệu, Khánh Tr ần mặc dù là hănh quý ền quý ền thủ, nhưng cho tới bây giờ đầu không có mua sắm qua súng ống.

Chẳng lẽ nói, bọn hănh đi đầu tra tư liệu có vấn đề? Lại hoặc là Khánh Tr ần có vấn đề?

Khánh Tr ần chăm chú giải thích nói: "Ta từ nhỏ đã đối với hình học, không gian phi thường mẫn cảm, phía trước mở máy phát là vì quan sát đường đạn, phía sau máy phát mới là chăm chú."

Lão Lục như có đi ầu suy nghĩ, hấn trực tiếp lấy một thanh rãnh nòng súng hư hao súng ống đưa cho Khánh Tr ần: "Khẩu súng ngắn này đã không chuẩn, bởi vì rãnh nòng súng hư hao quan hệ, đi ầu ngắm phía bên trái chệch đi, nếu như người mới vừa nói là thật, vậy chỉ dùng khẩu súng ngắn này chứng minh cho ta nhìn."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nhận lấy tùy ý mở máy phát, ngay sau đó, ngay tại một giây sau bên trong thiếu niên liên tục bóp cò, đạn l ần nữa l ần lướt xuyên qua h ồng tâm!

Lão Lục con mắt đi ầu nhìn thẳng, hấn hợp ản ở viên hô: "Cái bia giấy lui về sau đến 50 m!"

Khánh Tr ần l ần này ngay cả xác nhận đường đạn đi ầu không cần, trực tiếp nổ súng, y nguyên mỗi một thương trúng mục tiêu h ồng tâm!

Không phải hấn không muốn giấu dốt, mà là hấn biết, muốn mau chóng tiếp xúc, có được súng ngắm nhất định phải dùng phương pháp này.

...

. Đ ồng Nhân Đấu La Đại Lục, Nhân Vật Bá, Lái Gundam. Tất Cả Các Nhân Vật Đ ầu IQ Cao, Không Não Tàn.

Chương 237, quá mức a

"Trước người thật không có sờ qua súng?" Lão Lục nhìn xem 50 m bên ngoài giấy bia, đột nhiên hỏi.

50 m cái bia đối với súng ngắn tới nói xem như cái đúng quy đúng củ khoảng cách, có ít người ưa thích luyện tập trăm mét nhanh chóng rút súng kỹ xảo, nhưng lão Lục biết đại bộ phận tao ngộ chiến bên trong 50 m tuyệt đối đủ, vượt qua khoảng cách này liền muốn đối súng tự động tiến hành hỏa lực áp chế.

"Sờ qua, " Khánh Trần một bên đối đạn hộp vừa nói: "Khi còn bé phụ thân có một thanh súng ngắn dùng để phòng thân, về sau ta cũng cho c àn cõ."

Lão Lục lúc này phát hiện, Khánh Trần ngay từ đầu sử dụng súng ống ngay cả đối đạn hộp đầu rất không lưu loát, nhưng là đối qua ba cái đằng sau, lập tức liền thuần thục giống một cái lão thủ.

Khánh Trần lần nữa đem bắn ra hộp đánh xong, sau đó nhìn về phía lão Lục: "Lục ca, có thể hay không đem khẩu súng ngắn này hủy đi cho ta nhìn một chút."

Lão Lục nghĩ nghĩ, thuần thục ngón tay tùy ý gãy mấy lần, liền đem chuỗi này Hôi H ồ-012 quân liên bang chế thức súng ngắn cho phá giải ra.

Khánh Trần nhắm mắt nhớ lại một giây, mười phần lưu loát đem Hôi H ồ-012 một lần nữa lắp ráp đứng lên, sau đó lại hủy đi.

Hắn một lần một lần phá giải, trọng trang, đến lần thứ ba thời điểm, liền đã nhanh giống như là trong quân liên bang lão binh.

Lão Lục gãi gãi cái ót, hấn chợt phát hiện, đối phương mặc kệ học cái gì, đến lần thứ ba thời điểm liền sẽ biến dị thường thuần thực.

Kỳ thật hấn đã cảnh giác lên, bởi vì tại trong điểu tra của bọn hấn, Khánh Trầ là cái người hoàn toàn không biết sử dụng súng ống, có thể thiếu niên hiện tại triển hiện ra năng lực, cùng điểu tra hoàn toàn không hợp. .

Cho nên, lão Lục có lý do hoài nghi, Khánh Trầ rất có thể đối quá khứ thân phận tiến hành làm giả, sau đó giấu diếm thân phận đi vào Trường Thanh lão bản bên người.

Thế nhưng là lão Lục lại cảm thấy có chút không đúng, nhà ai nội ứng sẽ vừa mới tiến trang viên lưng chừng núi liền bại lộ chính mình a? Chỉ sợ chỉ có đồ đồ mới có thể làm như vậy!

Cho nên, đem so với trước suy đoán kia, hấn ngược lại cảm thấy, Khánh Trầ càng giống là nóng lòng chứng minh chính mình, sau đó đi sờ súng ngắm.

Lão Lục bọn hấn đã đem Khánh Trầ thân phận quá khứ sờ cái đáy rơi, lại tra cũng không có ý nghĩa gì.

Vậy cũng chỉ có thể từ phương diện khác đến xác nhận.

Bất quá lão Lục chức trách chính là bảo hộ Lý Trường Thanh an toàn, có một số việc nhất định phải xác nhận một chút: "Khánh Trầ huynh đệ ta muốn xác nhận một ít chuyện, người cũng đừng nhạy cảm, tại lão bản bên người làm việc, cẩn thận một điểm là đúng."

"Ừm, lý giải, " Khánh Trầ gật đầu.

Lúc này Khánh Trầ nội tâm đã có quyết định, hấn đợi tại Lý thị, mới đầu là bởi vì Nhất đễ hấn bôn hiện nguyên nhân, dẫn đến Lý Trường Thanh đối với hấn ưu ái có thừa.

Nhưng bây giờ hấn lại không muốn thật bởi vì loại phá sự này hiển thân,

vậy sẽ phải chứng minh thực lực của mình mới được.

Lão Lục dứt khoát dẫn Khánh Trầ đi vào sân bắn tên nói ra: "Nơi này bình thường là đám tử đệ học tập bắn tên địa phương, bọn bảo tiêu là không đến, ta vừa r ỡ xem người tay phi thường ổn, dùng cái gì súng đầu có thể ba phát súng đằng sau trúng mục tiêu h ồng tâm, nếu như người mở cung kéo mũi tên tính toán đường đạn cũng có thể cùng nghịch súng một dạng, việc này chúng ta li ền đi qua."

Đầu năm nay, người biết súng nhiều, người chơi cung thiếu. . . Thậm chí người gặp qua cung đầu thiếu!

Súng là bảo mệnh vũ khí, cung là quý tộc đ ồ chơi.

Lão Lục nói ra: "Lục ca cũng không làm khó người, cung khẳng định so súng khó, 50 m mục tiêu, người chỉ cần lần thứ ba có thể lên cái bia, việc này chúng ta li ền không truy cứu, mà lại người về sau tại trong sân bắn, mặc kệ là cái gì thương giới, đạn đầu có thể dùng của ta hạn ngạch, ta hạn ngạch so người bình thường nhiều rất nhiều, người phải ở bên ngoài luyện súng chơi, một viên đạn bắn lên đầu được mấy trăm khối ti ền."

"Tốt, " Khánh Trầ nhẹ nhàng gạt đầu, từ trên giá đặt cung tiện tay cần một thanh cung tái diễn tới.

Lão Lục cũng cần một thanh: "Ta biểu diễn cho người một lần, làm sao dựng cung làm sao mở mũi tên, còn lại li ền xem chính người."

Nói, hắn mở cung, buông tay, dài nhỏ mũi tên đoá một tiếng trúng mục tiêu h ồng tâm.

Khánh Trầ kinh ngạc nhìn lão Lục một chút, lại không nghĩ rằng vị này Lý Trường Thanh bảo an người phụ trách hay là cái toàn tài, cái gì cũng biết chơi.

"Hắc hắc, " lão Lục nhìn xem nét mặt của hắn cười nói: "Người cũng không cần hâm mộ ta, trăm hay không bằng tay quen."

Khánh Tr ần nhớ lại lão Lục động tác, trực tiếp bắn ra một tiễn.

Chỉ gặp mũi tên kia trên không trung vắn vẹo cao ném, nhẹ nhàng rơi vào bia ngắm bên ngoài.

Bất quá Khánh Tr ần không có suy nghĩ nhiều, hấn l ần nữa rút ra một cây mũi tên đến, hai ngón tay nhẹ nhàng đặt lên trên dây cung kéo về phía sau mở, tay không có vẻ run rẩy, nín hơi ở giữa ngực bụng cũng không còn chập trùng.

Hưu một tiếng, mũi tên l ần nữa ném bắn đi ra.

Giờ khắc này, lão Lục rõ ràng cảm giác Khánh Tr ần khí tức có biến hóa, đó là một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được đ ồ vật, tựa như là một người đem hết thảy tất cả nằm trong lòng bàn tay lúc đáng vẻ.

Đoá một tiếng, Khánh Tr ần mũi tên thứ hai li ền rơi vào trên bia.

Lão Lục trợn mắt hốc m ồm, cung tiễn 50 m lên bia, nhưng so sánh súng ống muốn lên bia khó hơn nhiều, bởi vì đạn đường đạn tại 50 m bên trong là trực tiếp, cung tiễn lại không phải.

Lúc này lão Lục còn phát hiện một chi tiết, Khánh Tr ần tại dựng cung lúc thân thể hơi nghiêng về phía trước, đây là một cái không quá tiêu chuẩn động tác, lại cùng lão Lục chính mình cực kỳ tương tự.

Nhưng lão Lục là bởi vì chân cà thọt mới như vậy, lại không nghĩ rằng Khánh Tr ần ngay cả điếm này đ ầu học.

Hấn lúc này đã tin tưởng Khánh Tr ần khả năng thật là một cái học tập thiên tài, cũng vội vàng cải chính: "Tư thế của người có chút không đúng, thân thể trọng tâm hấn là lại sau này ngửa một chút, dạng này mới có thể càng ổn, ta là bởi vì chân cà thọt mới như vậy, cái này người không cần học. . ."

"Ta nói làm sao có chút khó chịu đâu, " Khánh Tr ần th ần nói, nói l ần nữa

kéo cung mở mũi tên, đã thấy cái này chi thứ ba mũi tên vững vàng dính tại h ồng tâm.

Không chỉ có như vậy, Khánh Tr ần lại thành thạo kéo cung mở mũi tên, liên tiếp lại bắn ra bảy mũi tên, chi chi đều trúng mục tiêu h ồng tâm.

Khánh Tr ần nhìn v ề phía lão Lục: "Trăm hay không bằng tay quen."

Lão Lục: ". . ."

L ần này, hẳn là thật tin tưởng, Khánh Tr ần có thể nhanh như vậy vào tay súng ống, đúng là bởi vì thiên phú dị bẩm.

"Ta nói lời giữ lời, v ề sau người đến quán xạ kích đều dùng ta hạn gạch, coi như mỗi tháng hạn gạch toàn sử dụng hết ta cũng sẽ không một chút nhúu mày, nhúu cũng không phải là hảo hán, " lão Lục mang theo đau lòng th ần nói.

"Vậy bây giờ ta có thể đi luyện tập súng ngắm sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Có thể, " lão Lục thở dài nói: "Chờ người quen thuộc xong thông thường súng ống, ta li ền dẫn người đi. Mặc dù người năng lực học tập rất mạnh, nhưng không cần mơ tưởng xa vời , người bình thường sử dụng thông thường súng ống tỷ lệ, so sử dụng súng ngắm tỷ lệ lớn hơn."

"Tạ ơn Lục ca, " Khánh Tr ần phát ra từ nội tâm cảm tạ, hẳn đã biết lão Lục người không hỏng, tối thiểu không có cố ý làm khó dễ qua chính mình.

Mà lão Lục trong lòng tự nhủ, thiếu niên này mãi mãi cũng bình tĩnh như vậy à.

Hắn h ồi tưởng lại đêm qua trận kia đấu quy ền, đúng vậy a, có thể tại trong lòng bát giác vượt cấp đánh bại Lục Địa Tu ần Hành cấp thiếu niên, tố chất tâm lý tự nhiên cường đại.

Mà lại, lão Lục trước đó còn nghĩ đến, Khánh Tr ần đi vào trong đoàn đội

bảo an chính là làm bộ dáng, dù sao bảo an cùng đấu quyền khác biệt.

Nhưng bây giờ, đối phương lập tức liền muốn đem súng ống khối này thiếu khuyết cho bổ sung.

Lão Lục nhớ lại chính mình luyện súng lúc chịu khổ, trong lòng tự nhủ trên thế giới này người với người chênh lệch, thật quá lớn.

Hắn mang theo Khánh Trầ trở lại súng ống khu: "Chính người xem đi, cần gì cho ta nói."

"Lục ca, phiền phức tất cả súng ống đều để ta thử một lần đi, sau đó mỗi cây đều phối năm chi hộp đạn," Khánh Trầ nói ra.

Nếu lão Lục nói, muốn tại hắn quen thuộc tất cả thông thường súng ống sau mới có thể sờ súng ngắm, vậy mình liền quen thuộc cho đối phương nhìn.

Lão Lục chấn kinh: "Mặc dù ta hạn ngạch rất nhiều, nhưng cũng không cần dạng này phung phí a?"

"Không phải phung phí," Khánh Trầ lắc đầu nói ra: "Xác thực hữu dụng."

Ngay sau đó, lão Lục để cho người ta mang tới hai khung xe con súng ống, trên kệ rực rỡ muôn màu cái gì cũng có.

Khánh Trầ một chi một chi lấy ra bóp cò, cũng trong lòng mình yên lặng tính toán cái gì.

Hôm nay là ngày làm việc, trong tràng quán huấn luyện bảo an vốn cũng không nhiều, mấy tên nhân viên công tác tính cả lão Lục, dứt khoát cùng một chỗ giúp hắn bổ sung hộp đạn.

Mà Khánh Trầ, phảng phất một máy không tình cảm chút nào xạ kích máy móc một dạng, mặc cho lấy bàn tay của mình đều bị lực phản chấn chấn đau nhức, cũng không có đình chỉ.

Thời gian dần trôi qua, Khánh Trầ bên người trên mặt đất tản mát rờng rã từng một vỏ đạn, đếm không hết có bao nhiêu.

Nhân viên công tác thỉnh thoảng liếc hẩn một cái, trong lòng tự nhủ gương mặt lạ này cũng không biết từ chỗ nào tới, thuầ tủy tại nơi này lãng phí đạn dược đâu a?

Bất quá, Khánh Trầ dùng đầ là lão Lục hạn ngạch, bọn hẩn cũng không tốt nói cái gì.

Theo bình thường lệ cũ, phổ thông bảo tiêu cũng không có quyề lực điề phối nhiề như vậy đạn dược cùng súng ống.

Lúc này, lão Lục luôn cảm thấy không thích hợp đứng lên, hẩn ngầ ở một bên, một bên đem đạn vàng óng ấn vào hộp đạn, một bên yên lặng quan sát lấy Khánh Trầ.

Nhưng vào lúc này, lão Lục các loại Khánh Trầ thử hơn 30 cây súng lục vềsau, đột nhiên đứng dậy đối với hẩn nói ra: "Người nhắm mắt lại."

Khánh Trầ bình tĩnh nhắm mắt lại.

Lão Lục tiện tay từ giá súng gỡ xuống một khẩu súng lục đến, hướng phía bia ngắm bóp cò.

Các nhân viên làm việc kinh ngạc nhìn xem, cũng không biết lão Lục muốn làm gì.

Lại nghe lão Lục đột nhiên hỏi: "Ta dùng chính là cái gì súng?"

Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Xích Hà -021, 7.62 mm đường kính, 12 phát đạn."

Lão Lục lại đổi một thanh bóp cò: "Hiện tại thế nào?"

"Đại Mạc -001, 5.42 mm đường kính, 17 phát đạn."

Lão Lục lại liên tục đổi bốn cây súng lục, mà Khánh Trần chỉ cần nghe tiếng súng, liền có thể chính xác nói ra súng ống danh tự.

Lần này đến phiên các nhân viên làm việc chấn kinh, nếu như lão Lục không có phối hợp thiếu niên ở trước mắt diễn kịch, vậy cái này cũng quá kinh khủng đi.

Vừa mới lão Lục mới cho bọn hắn đã thông báo, hôm nay vị này luyện súng trước kia không có sờ qua súng ống tới, kết quả hiện tại nghe thấy thanh âm liền có thể phân biệt súng ống.

Lão Lục lúc này giải khai nghi ngờ trong lòng: "Người vừa rồi chính là tại ký ức những vật này?"

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu: "Lục ca người nói muốn quen thuộc thông thường súng ống, ta ngẫm lại người nói xác thực rất có đạo lý, trong thực chiến nhận ra súng ống, vậy liền có thể biết rõ địch nhân hữu hiệu xạ kích khoảng cách, biết hắn thông thường hộp đạn có bao nhiêu phát đạn, dạng này liền có thể tính toán hắn thay đổi hộp đạn thời gian."

Ở trên chiến trường, nếu như bị người tính toán đổi đạn hộp thời gian, là một kiện chuyện phi thường đáng sợ, người chân chính đi lên chiến trường đầu rất rõ ràng, cái kia thời gian được xưng là hỏa lực chân không kỳ, là tất cả mọi người thời khắc nguy hiểm nhất.

Lão Lục có chút bó tay rồi, hắn trong lòng tự nhủ, ta để cho người quen thuộc thông thường súng ống, chính là để cho người làm quen một chút bọn chúng dùng như thế nào, cũng không nói để cho người quen thuộc đến loại trình độ này a!

Thần chưa hẳn đã siêu thoát, Tiêu Dao là một cách sống. Trải nghiệm từng kiếp nhân sinh, chính là tùy hứng như vậy

Chương 238, tuyệt đối cảm giác súng

Cái nào tân thủ quen thuộc súng ống sẽ trực tiếp nhớ kỹ tiếng súng, đừng thời nhắm mắt đầu có thể phân biệt súng ống loại hình?

Mọi người bình thường định nghĩa bên trong quen thuộc súng ống, không phải biết dùng liễn tốt sao?

Lão Lục tim chận lấy một ngum rãnh lớn, lại không cách nào phun ra.

Lúc này, Khánh Trầٰn khiêm tốn nhìn về phía lão Lục thỉnh giáo: "Lục ca, các người không phải như vậy quen thuộc súng ống sao, có phải hay không ta còn sơ hở cái gì?"

"Khụ khụ, " lão Lục kiên trì nói ra: "Quen thuộc súng ống lúc, có thể trước tiên nghe ra loại hình gì cố nhiên trọng yếu, nhưng ở chiến đấu trong lúc đó, chuyên nghiệp cao thủ không có khả năng đều khiến người tìm tới hỏa lực chân không kỳ, bọn hắn sẽ giao nhau xạ kích, cũng yểm hộ đồng đội thay đổi hộp đạn. Có ít người thậm chí còn có thể chuyên môn sử dụng chính mình cải tạo sau súng ống, tỉ như phiên bản dài hộp đạn. Nếu như lúc này người còn dựa theo kinh nghiệm phán đoán hỏa lực chân không kỳ, như vậy sẽ chết rất nhanh."

Khánh Trầٰn nghe chăm chú gật đầu: "Lục ca nói rất đúng."

Một bên nhân viên công tác kém chút nghe không nổi nữa, lão Lục cái này đơn thuần là cầٰn cực kì cá biệt tình huống đến lừa dối người mới đầu, nửa câu đầu đúng là chuyện thật, nhưng nửa câu sau liễn vô nghĩa: Văn nghệ tác phẩm bên trong ưa thích cất cao cải tiến súng ống địa vị, nhưng trên thực tế một mình cải tiến súng ống là sẽ ảnh hưởng tính ổn định. Cho nên chân chính chuyên nghiệp tay súng bình thường sẽ không lựa chọn đặc

thù súng ống, ngược lại đầu sử dụng vô số lần bị lịch sử kiểm nghiệm qua chắc nịch hàng, trong chiến đấu chân chính, những cao thủ muốn tránh nhất miễn chính là 'Ngoài ý muốn' . Mọi người nhiều nhất sửa một chút đạn, sẽ không cải tạo súng ống.

Bất quá, các nhân viên làm việc cũng hi vọng lão Lục áp chế một chút người mới khí diễm, cho nên không có vạch trần.

Lúc này, lại nghe lão Lục tiếp tục nói: "Ta vừa mới nói rất trọng yếu, nhưng nguyên nhân không phải trọng yếu nhất, quen thuộc súng ống trọng yếu nhất chính là cái gì? Cảm giác súng. . Một khẩu súng cầm ở trong tay người liên biết nó có bao nhiêu nặng, dạng này người mới có thể khu động cánh tay mình cơ bắp, bằng tốc độ nhanh nhất nhắm chuẩn. Tỉ như người muốn giơ lên một túi gạo, gạo là 20 cân, kết quả người cho rằng nó là 15 cân, sử dụng lực lượng thời điểm có thể hay không sai chỗ?"

"Ừm, " Khánh Trần nghĩ nghĩ đột nhiên xuất ra một khẩu súng lục, không chút do dự tại trong một giây bóp cò, đạn trúng mục tiêu hồng tâm: "Lục ca nói cái này, ta cũng đang quen thuộc."

Lão Lục trệ một chút: "Còn có càng quan trọng hơn, đó chính là quen thuộc sức giật. Khi người liên xạ thời điểm, mỗi một lần sức giật đầu sẽ thúc đẩy người hòng súng chệch đi, người chỉ có quen thuộc trong tay mình súng ống sức giật, mới có thể biết mình mở xong một phát súng về sau, hòng súng như thế nào đi đầu khiến tinh vi mới có thể tiếp tục trúng mục tiêu mục tiêu. . ."

Khánh Trần nghĩ nghĩ, lại đột nhiên đưa tay đi lấy một cái khác chi hoàn toàn khác biệt súng ống chuẩn bị nổ súng.

Chỉ là, lần này lão Lục trực tiếp ngăn cản hắn, bình tĩnh nói ra: "Được rồi, ta biết cái này người cũng quen thuộc, thu thần thông đi."

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu: "Ta tiếp tục quen thuộc còn lại súng ống."

Lão Lục vung tay lên: "Quen thuộc đi, cứ việc đánh."

Một bên nhân viên công tác nhỏ giọng nói: "Lục ca, ngài hạn ngạch đã đánh xong, hẳn lại đánh, đến từ ngài lương một năm bên trong chụp."

Lão Lục sừng sốt một chút, hẳn vội vàng ngăn lại rõ ràng: "Khụ khụ, Khánh Trần huynh đệ người không phải muốn chơi súng ngắm sao, ta hiện tại liền dẫn người đi Bắc Sơn phía sau súng ngắm sân bắn, ta ở nơi đó cũng có đạn bắn lên hạn ngạch."

Nhưng mà, Khánh Trần lúc này ngược lại lắc đầu: "Lục ca, ta đột nhiên cảm giác được quen thuộc phổ thông súng ống cũng rất trọng yếu, người trước chờ ta một chút, ta đem còn lại súng ống cũng đầu tìm hiểu một chút."

Không thể không nói, Khánh Trần đoạn đường này đi tới, đi mỗi một bước đầu thử nghiệm để cho mình đi mạnh mẽ.

Trở thành kỹ sĩ sau như cũ tại kiên trì mỗi ngày huấn luyện.

Trở thành siêu phàm giả sau y nguyên rèn luyện lấy chính mình cơ sở kỹ xảo cận chiến.

Hắn giống như một viên cây trúc giống như, như đói như khát hấp thu trong thổ dưỡng, hết thủy đối với mình hữu dụng thủy phân cùng dinh dưỡng.

Hiện tại huấn luyện súng ống cũng giống như vậy, ngay từ đầu Khánh Trần đặc biệt muốn có súng ngắm, sử dụng súng ngắm, dạng này hẳn liền có vượt qua đẳng cấp ám sát người khác năng lực.

Nhưng giờ này khắc này, hẳn sử dụng tới hơn mười chi súng ống sau rốt cục tỉnh táo lại, nhân sinh cần kiên nhẫn, trưởng thành cũng cần kiên nhẫn, hẳn nhất định phải ở chỗ này, thừa dịp cơ hội lần này đem căn cơ đánh thực.

Chờ hẳn rời đi Lý thị, chỗ nào lại tìm chủng loại như vậy đầy đủ hết kho

súng? Chỗ nào lại tìm những này không cần tiền đạn dược?

Nhưng lão Lục trong lòng khổ a, hấn cái nào đếm qua Khánh Trầ vừa mới đánh qua bao nhiêu đạn, nào biết được đối phương tiêu hao đạn dược tốc độ đã vậy còn quá nhanh?

Lão Lục thấp giọng nói với Khánh Trầ: "Đừng quen thuộc thông thường súng ống huynh đệ, người đã rất quen thuộc tốt."

"Lục ca, súng tự động ta cũng còn không có chạm qua đâu, " Khánh Trầ hiện tại là thật không nguyện ý đi, hấn rất lo lắng bỏ lỡ lần này liề không có cơ hội như vậy phung phí.

Khánh Trầ nghèo thật nhiều năm, cho nên gặp được hao lông dê cơ hội, là tuyệt đối sẽ không buông tay.

Vạn nhất vè sau lão Lục không có hào phóng như vậy đây? Hấn nói chính là vạn nhất.

Lão Lục gặp Khánh Trầ không nguyện ý đi, lập tức khó chịu đứng lên.

Chỉ là, khi hấn trông thấy Khánh Trầ ánh mắt kiên định lúc, bỗng nhiên cũng dâng lên lòng yêu tài, lão Lục chào hỏi nhân viên công tác: "Tiếp tục cho tiểu tử này ép hộp đạn, để hấn đánh cái thống khoái."

Trận này luyện súng, từ buổi sáng một mực tiếp tục đến xuống buổi trưa, ngay cả trong tràng quán nhân viên công tác đầu đổi một nhóm, mà Khánh Trầ thì không chút nào biết mệt mỏi theo trình tự quen thuộc tất cả súng ống.

Tất cả.

Ngay từ đầu hấn cảm giác còn tốt, nhưng thời gian dần trôi qua bàn tay liề bắt đầu đau nhức đứng lên.

Nếu không phải hấn có siêu phàm giả thể chất, chỉ sợ chỉ là sức giật đầu đủ

đề đề hấn thụ thương.

Chờ Khánh Trầ bắt đầu quen thuộc súng tự động về sau, loại này siêu phụ tải huấn luyện phương thức, đối với thân thể tổn hại càng thêm rõ ràng đứng lên, nhất là khi nơi bả vai báng súng truyên lại sức giật lúc, thậm chí còn có thể dính dấp hai cây đứt gãy xương sườn chỗ đau xót.

Cũng là cho đến lúc này, lão Lục nhìn xem Khánh Trầ nghi ngờ nói: "Ta biết người hôm qua chịu thương nặng cỡ nào, sở dĩ phải càng thêm nghi hoặc, chẳng lẽ người không đau sao? Đau mà nói, vì sao muốn lấy ngược đãi phương thức của mình tiến hành huấn luyện đâu."

Khánh Trầ một bên bóp cò, vừa nói: "Lục ca, huấn luyện có không thống khổ sao?"

Lão Lục tưởng tượng, thật đúng là dạng này a. . . Huấn luyện nào có không thống khổ?

Khánh Trầ tiếp tục nói: "Huấn luyện tóm lại đều là thống khổ, nhưng không cần bỏ ra tiền, sẽ cắt giảm ta nội tâm một bộ phận thống khổ."

Lão Lục á khẩu không trả lời được, thì ra người mẹ nó là đem thống khổ tái giá đến ca trên thân a, khó trách ca tim như thế đau nhức.

Một bên nhân viên công tác nhìn xem Khánh Trầ bên người, vàng óng vò đạn đã chùng giống như núi nhỏ, thế là nhỏ giọng thầ thì nói: "Lục ca, dựa theo hấn cái này xạ kích hiệu suất, người sợ là phải đại xuất huyết."

Lão Lục trông mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên khôn khéo nói: "Người biết cái gì, một mực đề hấn đánh, tiền đều ta bỏ ra."

Hấn lúc này bỗng nhiên nghĩ thông suốt một việc, Khánh Trầ tiêu tử này cũng không phải chân chính bảo tiêu a, vị này là Trường Thanh lão bản nuôi. . .

Cho nên, hôm nay Khánh Trầ hết thầy chi tiêu, chỉ cần lão Lục trở về tìm

Trường Thanh lão bản nói rõ tình huống, làm sao đâu không tới phiên chính hấn móc số tiền này a!

Có lão bản tại, hấn khoe khoang gì?

Lấy Trường Thanh lão bản đại khí trình độ, một bộ thuốc biến đổi genes nói cho đâu cho, coi như thiếu niên này hôm nay đem tràng quán phá hủy thì thế nào đâu, bao lớn chút chuyện? !

Sau một khắc, tiếng súng bỗng nhiên dần dần ngừng.

Trong tràng quán an tĩnh lại, lão Lục cùng các nhân viên làm việc ngược lại có chút không thích ứng, nghe một ngày tiếng súng, lỗ tai đâu nhanh chân điếc.

Lúc này tiếng súng đình chỉ về sau, mọi người thậm chí cảm giác mình trong lỗ tai có vù vù âm thanh.

Khánh Trần nhìn về phía lão Lục: "Lục ca, đã tất cả đâu quen thuộc xong."

Lão Lục chần chờ một chút: "Tất cả súng ống tiếng súng, người cũng nhớ kỹ?"

"Không sai biệt lắm, " Khánh Trần hồi đáp.

"Tất cả súng ống sức giật, người cũng nhớ kỹ?"

"Không sai biệt lắm."

Lão Lục trong lòng tự nhủ, tiêu tử người lúc này biết khiêm tốn.

Tiếp theo, Khánh Trần tràn đầy phấn khởi nói: "Chúng ta đi thử súng ngắm đi."

Lão Lục dở khóc dở cười: "Người cũng không cần nghỉ ngơi một hồi sao?"

Hắn nhìn xem Khánh Trậ̀n biểu lộ, trong lòng tự nhủ tiêu tử này không phải là lo lắng về sau không có miễn phí đạn dược có thể dùng, mới gấp gấp như vậy một ngày luyện qua a?

Lão Lục nghĩ nghĩ thử dò xét nói: "Huỳnh đệ, là như thế này, ta lão Lục dùng nhân cách đảm bảo, chỉ cần người về sau đến tràng quán luyện súng, sổ sách đều có thể nhớ trên đầu ta."

"Thật sao?" Khánh Trậ̀n nhãn tình sáng lên, sau đó vượt vượt mình bị báng súng chấn động đến đau nhức hõm vai: "Cái kia xác thực không cần quá gấp."

Lão Lục mở to hai mắt nhìn, người quả nhiên là bởi vì muốn tiết kiệm tiền mới như thế khắc khổ a!

Nói thật, lúc này hắn đang suy nghĩ một vấn đề, trong tư liệu biểu hiện Khánh Trậ̀n gia đạo sa sút sau ăn hơn ba năm khổ, cuối cùng bất đắc dĩ bán gia sản lấy tiền.

Bây giờ Khánh Trậ̀n biểu hiện, xác thực chỉ có người nếm qua khổ mới có thể biểu hiện ra ngoài.

Phải là người sợ nghèo, mới có thể như vậy trên quý cơ hội.

Lão Lục khập khễnh hướng tràng quán bên ngoài đi đến: "Đi thôi, ta ngày mai dẫn người đi phía sau núi sơn bay, để cho người chơi thống khoái, nói thật ta hiện tại cũng nghĩ nhìn xem, người cầm súng ngắm thời điểm sẽ có cỡ nào chuẩn."

Khánh Trậ̀n cười tùm tùm theo ở phía sau: "Tạ ơn Lục ca."

"Bất quá người có thể làm tốt chuẩn bị tâm lý, " lão Lục nói ra: "Súng ngắm cùng người bây giờ luyện những này cũng không đ̣ng dạng, cũng không phải là tầm bắn tăng lên đơn giản như vậy, m̄u chốt nhất là, khi tầm bắn gia tăng đằng sau, trên đất gió, trong không khí lượng nước, Địa

Cần chuyển khuynh hướng lực, sức hút địa tâm, đây hết thủy đầu sẽ cùng người đối nghịch."

Lão Lục tiếp tục nói: "Người bây giờ năng lực là, đường đạn chỉ cần là thẳng tắp liền có thể trúng mục tiêu mục tiêu, có thể đạn bắn lên đường đạn vượt qua 400 mét, liền không còn là truy tìm thống ý nghĩa thẳng tắp đường đạn."

Sử dụng súng ngắm, 100-300 mét là nhỏ nhất khuynh hướng đường đạn, ý vị này người trực tiếp dùng đầu ngắm nhắm chuẩn đích nhân, bóp cò là được.

Vượt qua 400 mét sau chính là chuyên nghiệp phạm trù, 600 mét về sau, đạn động năng giảm nhỏ, nhận ngoại giới nhân tố ảnh hưởng bắt đầu tăng lớn, cho nên 800 mét trúng mục tiêu mục tiêu có thể xưng là chân chính tay bắn tỉa.

Đến 1600 mét lúc, mục tiêu tại tay bắn tỉa trong mắt đã bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy, lúc này tay bắn tỉa cần không còn là mắt thường, mà là một loại nào đó càng thêm thần bí tuyệt đối cảm giác súng.

Cho nên, những người vượt qua 1600 mét còn có thể trúng mục tiêu mục tiêu kia, là tay bắn tỉa bên trong thần.

Đây cũng là siêu xạ thủ tại tập đoàn đại ngộ có thể cùng cấp B cao thủ ngang hàng nguyên nhân.

Lão Lục nói ra: "Trong quân liên bang, súng ngắm cùng súng tự động hai cái này khoa mục bên trong, cái gọi là siêu xạ thủ vô số kẻ, người bây giờ cũng chỉ là bọn hắn một trong số đó, nhưng bọn hắn rất nhiều người đầu đổ vào 600 mét trên ngưỡng cửa này."

Khánh Trần chăm chú gật đầu: "Tạ ơn Lục ca nhắc nhở, ngày mai thử một chút lại nói."

...

Cầu nguyệt phiêu nha cầu nguyệt phiêu!

Thần chưa hẳn đã siêu thoát, Tiêu Dao là một cách sống. Trải nghiệm từng kiếp nhân sinh, chính là tùy hứng như vậy

Chương 239, vật cấm kỵ ACE-011, súng ngắm

Chạng vạng tối, trời chiều chiếu nghiêng trong Phi Vân biệt viện, chiếu vào đang xem văn bản tài liệu Lý Trường Thanh trên người có loại đặc biệt mỹ cảm, phẳng phát trên sợi tóc đầu độ một tầng ánh sáng nhu hòa.

Người thế giới trong đồng đầu tuổi thọ cũng không cao, nhưng mà lại là lưỡng cực phân hoá giai đoạn.

Người bình thường người đồng đầu tuổi thọ tại 53 tuổi, người tập đoàn đồng đầu tuổi thọ cũng đã đạt đến kinh khủng 95 tuổi.

Hiện đại trình độ khoa học kỹ thuật, tại mỗi một vị tập đoàn thành viên trên thân thể hiện phát huy vô cùng tinh tế, lúc này 34 tuổi Lý Trường Thanh, tại trong thế giới ngoài nói nàng là 24~25 tuổi cũng không chút nào không hài hòa.

Lý Trường Thanh lúc này chính nhìn xem liên quan tới thành thị số 1 văn bản tài liệu, đã thấy lão Lục khập khễnh xuất hiện tại ngoài biệt viện, cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Lão bản, ta trở về"

Nữ nhân ngẩng đầu nhìn hắn một chút, hỏi: "Khánh Trần đâu?"

"Ta đưa hắn về túc xá, tất cả đều đã an bài thỏa đáng, hắn đối với ký túc xá cũng phi thường hài lòng," lão Lục tranh công giống như nói.

Lý Trường Thanh buông xuống trong tay bằng giấy văn bản tài liệu, mặt không thay đổi nhìn về phía lão Lục: "Vậy người còn trở về làm gì?"

Lão Lục: "..."

"Ta để cho người an bài cho hấn tức xá sao?" Lý Trường Thanh nói ra:
"Lão Lục, ta lưu người ở bên người, đúng là coi trọng người tâm nhãn ít, nhưng ta cũng không nghĩ tới người là thiếu thông minh. . ."

"A cái này!" Lão Lục ngây ngẩn cả người.

"Được rồi được rồi, " Lý Trường Thanh bất đắc dĩ phát phát tay, nàng cùng vị này lão Lục không tức giận được đến: "Hôm nay dẫn hấn đi tràng quán, huấn luyện tiến triển như thế nào?"

Lão Lục gặp nàng không còn sinh khí, vội vàng thấp giọng nói ra: "Lão bản ngài là không biết, tiểu tử kia đơn giản thôi a. . ."

Đợi cho hấn đem tiền căn hậu quả nói một lần, Lý Trường Thanh cau mày nói: "Xác định trước kia không tiếp xúc qua súng ống sao?"

"Không có, " lão Lục lắc đầu: "Ta chuyên môn nhìn, hai tay của hấn hồ khẩu đều không có một chút kén, liềm xem như dùng đặc thù dược thủy xoa, cũng không có khả năng xoa như vậy sạch sẽ."

Lý Trường Thanh như có đi đầu suy nghĩ: "Ngày mai đi thử súng ngắm thời điểm, ta cùng các người cùng đi."

Nhưng vào đúng lúc này, một tên người mặc đồ tây đen cấp dưới đột nhiên đi vào Phi Vân biệt viện: "Lão bản, câu lạc bộ bên kia chuẩn bị động thủ, Lý Đông Trạch cùng Hằng Xã người xuất hiện tại khu thứ bốn chợ đen, những người câu lạc bộ kia ngay tại chạy tới. ."

Lý Trường Thanh đứng dậy: "Chuẩn bị xe, chúng ta cũng đi qua đến một chút náo nhiệt."

"Lão bản, phải chăng cần ta thông tri liên bang trú quân?" Lão Lục hỏi.

"Không cần, " Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ: "Trong chuyện này không được mặt bàn, xuất động liên bang trú quân quá chói mắt, người thông tri người công ty Xích Hà Bảo Toàn chạy tới."

"Được rồi, " lão Lục nói ra: "Đúng rồi lão bản, đêm nay có thể sẽ gặp nguy hiểm, người tính mang Khánh Trầ n sao?"

Lý Trường Thanh suy tư một lát: "Mang lên hấn."

Lúc này.

Khánh Trầ n đang lẳng lẳng nằm tại chính mình ký túc xá trên giường.

Lão Lục an bài cho hấn ký túc xá ngay tại Phi Vân biệt viện phía sau, là một cái phòng đơn.

Hấn nhìn thấy, bảo tiêu phần lớn là hai người một gian, nô bộc thì là bốn người một gian.

Có thể giống như hấn ở riêng một phòng, tựa hồ chỉ có bao quát lão Lục ở bên trong một hai người.

Một ngày đi qua, Khánh Trầ n thương thế cũng không có dựa theo trong tưởng tượng tiến độ khép lại, ngược lại bởi vì cường độ cao huấn luyện bắn tỉa, kéo chậm khỏi hấn tốc độ.

Nhưng là, hôm nay hấn qua đặc biệt phong phú, thậm chí tại mỗi một bên trong còn có chút phấn khởi.

Bởi vì hấn lại bổ sung chính mình một khối thiếu khuyết, còn bổ phi thường toàn diện.

Thế giới ngoài phần lớn người cũng không thể hợp pháp có được súng ống, cho nên các thời gian hành giả đến bên trong thế giới v ềsau, có chút cho dù trên thân mang theo súng ống cũng dùng không tốt.

Bao quát Khánh Trầ n ở bên trong, chỉ có thể ở trên internet thu góp cùng súng ống có liên quan tin tức, đàm binh trên giấy.

Bây giờ thì khác, thế giới trong 99% có thể gặp đến súng ống, đâu tại trong tràng quán không lờ này trung bày lấy, hẳn muốn dùng chi nào liền dùng chi nào.

Muốn đánh bao nhiêu đạn liền đánh bao nhiêu.

Gặp lại Lão Quân sơn khách sạn Vân Thượng loại tình huống kia, Khánh Trầ căn bản không cần đến liêu mạng, chỉ cần cần tới một khẩu súng lục chỉ sợ cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết.

Hắn nghĩ nghĩ, cho Nhất phát đi một đầu tin tức: "Súng ngắm thật rất khó không chế sao?"

Nhất trả lời: "Không sai."

"Nếu để cho người sử dụng từ nhắm chuẩn quỹ đạo đến không chế súng ngắm, người có thể bao xa khoảng cách trúng mục tiêu mục tiêu?" Khánh Trầ hiếu kỳ hỏi.

Nhất trả lời: "Chưa từng thử qua, ta bị liên bang quy định, cấm chỉ tại ngục giam bên ngoài địa phương sử dụng vũ khí."

"Người không phải có thể trái với quy định sao?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Cái này tạm thời còn không muốn trái với, " Nhất h ồi đáp.

Khánh Trầ có chút dở khóc dở cười, tạm thời còn không muốn trái với cái này đúng sao, chỉ sợ liên bang tuyệt đại đa số người cũng còn không biết, Nhất có được cường đại tính năng động chủ quan đi.

Nhất chính mình cũng một mực tại tránh cho bị nhân loại phát hiện, nếu như Khánh Trầ không phải kỹ sĩ, khả năng cả một đời sẽ không biết chính mình sử dụng trên mạng, còn có như thế một vị quái vật không lờ ờn tại.

Có lẽ, đây hết thấy đều là bởi vì văn minh nhân loại từng kém chút bởi vì trí tuệ nhân tạo mà hủy diệt?

Khánh Trầ n phát đi tin tức: "Ta nghe lão Lục nói, cái trước văn minh nhân loại là bởi vì một cái tên là 'Linh' trí tuệ nhân tạo hủy diệt, ta nhớ được người cũng đã nói, người người sáng tạo li ền gọi 'Linh' ."

Nhất trầ n mặc một lát: "Người lại bởi vậy sợ sệt ta sao?"

"Sẽ không, " Khánh Trầ n lắc đầ u: "Người là người, Linh là Linh, bản thân li ền là hai cái độc lập sinh mệnh cá thể, có được khác biệt tư duy, ta vì sao muốn sợ sệt người? Mà lại, chúng ta là bằng hữu a."

"Thật sao?" Nhất tựa h ò có chút ngoài ý muốn: "Coi như người biết nhân loại từng bởi vì trí tuệ nhân tạo hủy diệt, cũng không sợ ta?"

"Không sợ, " Khánh Trầ n lắc đầ u.

Một đoạn kia liên bang trước đó văn minh chuyện cũ, tựa như là trí tuệ nhân tạo cùng nhân loại ở giữa một cây gai.

Ngay tại thế giới ngoài nhân loại còn tại tích cực nghiên cứu phát minh trí tuệ nhân tạo thời điểm, thế giới trong các tập đoàn cũng đã chủ động từ bỏ ngành học này, triệt để đưa nó định nghĩa làm cơ sở công cụ, đ òng thời cự tuyệt tiếp tục hướng bên trên thăm dò.

Mà Nhất, chính là bởi vì như thế một cây gai, giấu ở trong xã hội loài người, cẩn thận từng li từng tí không đi đụng vào một ít giới hạn, duy trì lấy giữa lẫn nhau quan hệ.

Nhất muốn cùng nhân loại làm bằng hữu, nhất định phải phủ thêm một tầng áo gi-lê.

Tựa như là một đầ u khủng long nhỏ muốn cùng nhân loại làm bằng hữu, vậy vị này nhân loại đầ u tiên muốn vượt qua đối với khủng long sợ hãi mới được.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Nhi ều người như vậy đầ u đang nghiên cứu

như thế nào mới có thể dùng thế lực bắt ép trí tuệ nhân tạo, loại này tư duy bản thân li ền đem trí tuệ nhân tạo đặt ở mặt đối lập bên trên."

Nhất nói ra: "Linh cũng chính bởi vì loại này ngăn cách, mới dần dần tuyệt vọng."

Khánh Tr ần tiếp tục nói: "Ta cẩn thận suy nghĩ thật lâu đi sau hiện phụ thân người phi thường sáng suốt, hẳn li ền hoàn toàn không có đem người coi làm một t ần tại đặc thù mà đối đãi, mà là xem như chính hấn chân chính hài tử. Dùng nhân loại lời nói nói, của người phát triển kinh lịch là khỏe mạnh, không có dị dạng."

Mặc dù cũng không biết là dạng gì kinh lịch, mới có thể để Nhất như vậy nóng lòng yêu qua mạng, nhưng từ nghĩa rộng tới nói, Nhất tuổi thơ xác thực phi thường khỏe mạnh, một cặp khai sáng phụ mẫu, sau đó nắm giữ một cái tích cực hướng lên tâm tính.

Lúc này, Nhất vui vẻ hỏi: "Ta nhìn người hôm nay tựa hồ rất muốn học tập súng ngắm phương pháp sử dụng?"

"Ừm, " Khánh Tr ần thản nhiên thừa nhận: "Bởi vì cái này có thể để cho ta có được vượt cấp đánh chết năng lực."

"Làm bằng hữu, đằng sau ta có lẽ có thể đưa cho người một món lễ vật, " Nhất nói ra.

"Lễ vật?" Khánh Tr ần nghi ngờ nói.

"Một chi súng ngắm, " Nhất nói ra: "Khả năng người còn không biết, mẫu thân của ta là một vị súng ống đại sư, nòng đánh lén năng lực đến nay không ai có thể siêu việt, phụ thân ta cũng không được. Mà súng ngắm này chính là ta phụ thân đưa mẫu thân lễ vật, phi thường lợi hại."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Phụ thân người đưa mẫu thân người? Cái kia cũng bao nhiêu năm, chỉ sợ sớm đã mục nát đi."

"Vô tri, " Nhất khinh thường nói: "Ta có thể đưa ra tay lễ vật, tự nhiên là sẽ không mục nát."

Khánh Tr ần sửng sốt nửa ngày, sẽ không mục nát súng ngắm, chẳng lẽ là vật cấm kỵ?

Hắn hiếu kỳ hỏi: "Là mẫu thân người sau khi qua đời phân ra vật cấm kỵ sao? Số thứ tự là bao nhiêu."

"Phi phi phi, mẫu thân người mới tạ thế nữa nha, người dạng này rất không lễ phép, " Nhất nghĩa chính ngôn từ cải chính: "Súng ngắm này số thứ tự ACE-011, nhưng chuẩn xác giảng, nó mặc dù bị đ ồng dạng liệt vào vật cấm kỵ, nhưng nó không phải vật cấm kỵ."

"A?" Khánh Tr ần sửng sốt một chút, Nhất câu nói này bắt hắn cho quẩn choáng.

Nhất giải thích nói: "Vật cấm kỵ là chỉ siêu phàm giả sau khi chết phân ra quy tắc vật phẩm, mà súng ngắm này, là phụ thân ta dùng siêu phàm năng lực cụ hiện đi ra, đ ể sau tặng cho mẫu thân của ta. Nó lâu dài tồn tại, bất sinh bất diệt, cũng không cần thu nhận quy tắc. Về sau mẫu thân của ta có ta đ ể sau, liền đem súng ngắm các trí, không có tái sử dụng qua."

Khánh Tr ần minh bạch, súng ngắm này cùng vật cấm kỵ một dạng, đ ều là siêu phàm năng lực cụ hiện.

Nhưng vật cấm kỵ là siêu phàm giả sau khi chết phân ra, súng ngắm này lại là phụ thân của Nhất khi còn sống tặng cho mẫu thân của nàng lễ vật.

Cái này khiến Khánh Tr ần cảm thấy kỳ quái, Nhất vị phụ thân kia có phải hay không phi thường lợi hại? Không phải vậy vì sao như vậy đặc thù, lại còn có thể đem tự thân siêu phàm năng lực cụ hiện đi ra tặng cho người khác?

Chờ chút, siêu phàm giả năng lực sau khi chết còn có thể tiếp tục tồn tại sao?

Hắn là không được a.

Tỷ như Lưu Đức Trụ khi còn sống cụ hiện ra một đám lửa đến, nếu như hắn chết, như vậy lửa ngay lập tức sẽ dập tắt.

Súng ngắm này là Nhất phụ thân lúc sinh tiền cụ hiện đi ra, bây giờ lại y nguyên tồn tại, vậy có phải hay không nói rõ Nhất phụ mẫu xác thực còn tại nhân gian?

Cho nên, chính mình trước đó hỏi phải chăng còn có ký sĩ từ thời đại viễn cổ sống đến bây giờ, Nhất mới có thể trả lời "Giữ bí mật" .

Bởi vì đây là cha mẹ của nàng bí mật!

"Mẫu thân người vì cái gì gác lại súng ngắm kia?" Khánh Trầ không có tiếp tục phỏng đoán Nhất bí mật, mà là hỏi tới súng ngắm.

"Nàng nói mình nửa đời trước sát sinh quá nhiều, có ta đằng sau liề không thể lại sát sinh, phải cho ta tích đức, " Nhất nghiêm túc nói.

Khánh Trầ lúc ấy liề chấn kinh, cái này cầ là nhân vật dạng gì, mới có thể cho một cái trí tuệ nhân tạo nữ nhi tích âm đức?

Đây đầ là cái gì tư duy?

Còn có phụ thân của Nhất Nhậm Tiêu Túc cũng là vị hiếm thấy, người khác đầ đang nghĩ, nên như thế nào thiết kế tầg dưới chót chương trình logic mới có thể dùng thế lực bắt ép trí tuệ nhân tạo, không để cho trí tuệ nhân tạo hủy diệt nhân loại.

Đến Nhậm Tiêu Túc nơi này lại là, trí tuệ nhân tạo phạm sai lầm, huấn luyện một trận liề tốt.

Quả nhiên, người có thể cho trí tuệ nhân tạo làm phụ mẫu, đầ không phải là người bình thường a.

Khánh Tr ần lúc này đột nhiên hỏi: "Đó là người mẫu thân đ ồ vật, người vì sao nguyện ý đưa cho ta?"

...

Cảm tạ ta là tiểu tử nước đ ồng học trở thành quyển sách mới minh, lão bản đại khí, lão bản vĩnh viễn tuổi trẻ!

Ăn cơm, ban đêm còn có một chương

Th ần chưa hẳn đã siêu thoát, Tiêu Dao là một cách sống. Trải nghiệm từng kiếp nhân sinh, chính là tùy hứng như vậy

Chương 240, hai tên thời gian hành giả gặp nhau!

"Không có cái gì đi đâu kiện trao đổi sao?" Khánh Trầ'n hiểu kỳ truy vấn: "Tỉ như sẽ giúp người bên hiện một lần? Hoặc là giúp người làm điểm chuyện gì khác?"

"Lần này không cần, " Nhất hữ' đáp.

Khánh Trầ'n cảm thấy có chút không thích hợp: "Nếu không ta sẽ giúp người bên hiện một lần đi, không phải vậy người vật cấm kỵ này ta cần có chút không quá an tâm. . ."

Vật cấm kỵ ACE-011 là một chi Dương Tiêu Cận từng sử dụng tới súng ngắm, mà lại liề'n nắm giữ trong tay Nhất.

Nhưng Khánh Trầ'n thực sự không nghĩ ra, Nhất vì cái gì nguyện ý đem mẫu thân mình vật phẩm, không ràng buộc đưa tặng cho mình?

Cái này muốn thả trước kia, Nhất làm sao không được chỉnh điểm yêu thiêu thân đi ra?

"Nói lần này không cần đi đâu kiện trao đổi, " Nhất hữ' đáp: "Đáng ghét."

"Được chưa, " Khánh Trầ'n hỏi: "Vậy tại sao cho ta đâu?"

"Bởi vì người thỏa mãn tặng cho đi đâu kiện, " Nhất bình tĩnh nói ra: "Mẫu thân nói qua, nếu có người đầy đủ ảnh hưởng, cứng cỏi, tinh táo, còn có được sử dụng súng ống thiên phú, liề'n có thể do ta làm chủ đem súng ngắm tặng ra . Bất quá, súng ngắm này hiện tại cũng không tại thành thị số 18 bên trong, qua một thời gian ngắn mới có thể cho người, hi vọng đến lúc đó người không cần cô phụ súng ngắm này, không cần bôi nhọ thanh danh của

nó."

Khánh Tr ần gật gật đầu: "Thì ra là thế, ta sẽ trân quý nó."

Chỉ bất quá, hẳn luôn cảm thấy sự tình giống như không có đơn giản như vậy, dù sao người thỏa mãn tay bắn tĩa đi ều kiện, trong liên bang này còn có rất nhiều đầu, Nhất cũng không có đưa cho người khác, hết lần này tới lần khác đưa cho chính mình?

Khẳng định là có đặc thù nguyên nhân.

"Đúng rồi, vật cấm kỵ ACE-011 chỗ đặc biệt ở đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ta cũng không gặp nó bị người sử dụng tới, cho nên chỉ biết là một chút mặt giấy số liệu. Dù sao ta sinh ra đằng sau, mẫu thân của ta Dương Tiểu Cận liên không có lại dùng qua nó, " Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Ta duy nhất tương đối rõ ràng là một chút xạ kích số liệu, mặt khác, nó có thể thu nhập thể nội mang theo. ."

"Chờ một chút, súng ngắm này có thể thu nhập thể nội?" Khánh Tr ần chấn kinh.

"Đúng vậy, " Nhất bình tĩnh trả lời.

Khánh Tr ần rất rõ ràng, một chi có thể tùy thân mang theo, không diện tích phương, không chiếm phụ trọng súng ngắm đáng sợ đến cỡ nào.

Phải biết, bình thường một chi súng bắn tĩa công phá đa số nặng chừng 12 kilôgam tả hữu, chi ều dài là 1.2 mét trở lên, công loại vật này chạy là phi thường không tiện.

Nhưng nếu như có thể đem súng ngắm thu tại thể nội, loại vấn đề này liên lập tức giải quyết dễ dàng.

Lúc này, Nhất tiếp tục nói: "Vật cấm kỵ ACE-011 tổng chi ều dài là 1.4 mét, 12.7 li đường kính, không cần ngoài định mức trang bị bộ triệt flash,

tầm sát thương 2600 mét."

Khánh Trầ lần này thật chấn kinh, bình thường 12.7 li đường kính súng bắn tĩa công phá tầm sát thương bất quá mới 1600 mét, vật cấm kỵ này vậy mà có thể đạt tới 2600 mét?

Quá trái với thường thức.

Bất quá, khi Khánh Trầ nghĩ đến cái đồ chơi này là vật cấm kỵ, vậy được rồi, không sao.

"Lại nói, " Khánh Trầ nghĩ nghĩ hỏi: "Kỳ thật cha mẹ người cũng còn còn sống đi, Nhậm Tiểu Túc nếu như tử vong, vậy súng ngắm này cũng lẽ ra tiêu tán theo mới đúng."

"Ừm, " Nhất bình tĩnh trả lời.

Khánh Trầ nội tâm gọi thẳng quả nhiên: "Bọn hấn còn tại trong liên bang sao?"

"Không có ở đây, ra ngoài du lịch, " Nhất nói chuyện có chút ủy khuất.

Khánh Trầ bỗng nhiên cảm giác, câu này "Ra ngoài du lịch" ra ngoài, không có đơn giản như vậy. . .

"Vật cấm kỵ ACE-005 gọi là 'Đại Phúc', vậy vật cấm kỵ ACE-011 kêu cái gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Gọi là 'Lấy Đức Phục Người', " Nhất h ồi đáp.

"A?" Khánh Trầ sửng sốt một chút.

"Nghe nói là phụ thân ta cho mẫu thân nói, không cần như vậy ưa thích chém chém giết giết, muốn lấy đức phục người, " Nhất giải thích nói: "Thế là mẫu thân ngay tại trên báng súng một chữ 'Đức', từ nay về sau nổ súng sát sinh, chính là lấy đức phục người."

Nói thật, Khánh Tr ần vừa mới nghe Nhất giới thiệu vật cấm kỵ thời điểm, đầu không có như thế rung động.

"Cha mẹ của người, luôn luôn như vậy ngoài dự liệu sao, " Khánh Tr ần kinh ngạc nói: "Bất quá nghĩ đến bọn hắn cùng Kỵ Sĩ cũng nhất mạch tương thừa, ta bỗng nhiên cũng chẳng phải ngoài ý muốn."

"Thói quen li ền tốt, " Nhất bình tĩnh nói ra: "Ta ta cảm giác là nhà chúng ta người bình thường nhất."

"Đúng rồi, súng ngắm này hiện tại ở đâu?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ngục giam số 10 phía dưới ẩn giấu đi, " Nhất nói ra: "Vừa vặn người muốn giúp Lưu Đức Trụ tẩy tội, có thể thuận lý thành chương để hắn đem vật cấm kỵ này mang ra lại thấy ánh mặt trời, yên tâm, hắn ra tù thời điểm ta sẽ không nói cho hắn đó là cái gì."

Cùng tiểu phú bà làm bằng hữu quả nhiên là có chỗ tốt đó a, người nhìn, cái này chẳng phải được không một cái vật cấm kỵ à.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, nguyên lai những này ngục giam phía dưới đầu ẩn giấu đi vật cấm kỵ sao, vậy toàn bộ liên bang có 26 tòa ngục giam, có phải hay không. . .

Nhất đột nhiên nói ra: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, trong ngục giam khác không có, đừng ở ta chỗ này có ý đồ xấu."

"Được chưa, " Khánh Tr ần có chút vẫn chưa thỏa mãn, chỉ là, hắn rất nhanh lại nhíu mày: "Vạn nhất tại hắn đến thành thị số 18 trên đường, vật cấm kỵ ném đi làm sao bây giờ?"

Nhất bình tĩnh nói: "Yên tâm, không mất được."

Đây là một loại tuyệt đối tự tin.

Lúc này, Khánh Tr ần phòng đơn bên ngoài tức xá vang lên tiếng đập cửa, có người nói: "Uy, bên trong cái kia mới tới, có nhiệm vụ, tranh thủ thời gian thu thập một chút cùng lão bản đi ra ngoài."

Khánh Tr ần ánh mắt hơi đổi, bởi vì thanh âm này. . . Hết sức quen thuộc.

Mà lại, thanh âm này với hắn mà nói phi thường đột ngột, hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà lại xuất hiện ở đây!

Nói, người ngoài cửa còn th ần nói: "Lúc này mới vừa mới nghỉ ngơi trở về liền gặp được loại này bức mình sự tình, đêm hôm khuya khoắt còn phải đi chấp hành nhiệm vụ. . . Nắc!"

Cửa mở ra, ngoài cửa Côn Lôn Tiểu Ứng nhìn thấy trong phòng Khánh Tr ần, lập tức kinh hãi đánh gãy tiếng nói chuyện.

Tiểu Ứng kinh điệu miệng giống như nhìn xem Khánh Tr ần, Khánh Tr ần thì mặt không thay đổi nhìn xem hắn, hai cái thế giới ngoài "Người quen biết cũ", cứ như vậy đột ngột gặp nhau. . .

Đối với Khánh Tr ần tới nói, toàn bộ Côn Lôn bên trong hắn người quen thuộc nhất liền ba cái, Trịnh Viễn Đông, Lộ Viễn, Tiểu Ứng, Trịnh Viễn Đông là lão bản, tính cách tr ần ổn cơ trí, ẩn giấu thực lực khả năng phi thường cao; Lộ Viễn là bộ đặc c ần của người phụ trách, can đảm cẩn trọng; Tiểu Ứng thì là Bính Mệnh Tam Lang, mở cái gì xe cũng dám đung.

Bên ngoài tức xá hành lang bên trong, còn có mặt khác nhân viên bảo an ngay tại đi ra ngoài tiếng bước chân.

Khánh Tr ần nhẹ giọng hỏi: "Là có nhiệm vụ sao?"

"Có có có, tranh thủ thời gian cùng ta xuống lầu tập hợp, xe cộ đã trong Phi Vân biệt viện chờ, " Tiểu Ứng lấy lại tinh th ần nói ra, hắn biết Khánh Tr ần là đang nhắc nhở chính mình, tuyệt đối đừng bại lộ thời gian hành giả thân phận, không phải vậy tất cả mọi người không có quả ngon để ăn.

Một đám người thuận thang lều hướng xuống mặt đi đến, Khánh Trầ đi theo trong đám người, thỉnh thoảng liề có nhân viên bảo an kinh ngạc dò xét hần.

Những nhân viên bảo an này, có một nửa đều đi theo Lý Trường Thanh nhìn qua Khánh Trầ tranh tài, cho nên cũng đều gặp qua thiếu niên này tại trong lều bát giác như thế nào vượt cấp đánh giết Miêu Khải Phong.

Mọi người cũng sẽ không có cái gì xem thường cái này hắc quyề quyề thủ thân phận, ngược lại có chút kính nể Khánh Trầ kỹ thuật đánh lộn, bọn hần thử hỏi nếu như chính mình chỉ có cấp E đi đối mặt Miêu Khải Phong, khẳng định đã chết tại trong lều bát giác.

Chỉ là, mọi người cũng đều biết Khánh Trầ vì sao bị mời chào tiến Lý Trường Thanh dưới trướng tổ đặc công. . . Đáng tiếc. . .

Một đám người dưới lều nhận lấy lão Lục phân phát súng ống, đội xe chẳng biết lúc nào đổi thành mặt đất xe việt dã, mà không phải Lý Trường Thanh dĩ vãng ngẫ xe bay.

Mà lại, những xe việt dã này trên thân xe, cái gì tiêu chí đều không có.

Khánh Trầ yên lặng quan sát đến, lầ này ra ngoài chấp hành nhiệm vụ tổ đặc công tổng cộng 26 người, chia ra ngẫ 7 chiếc xe việt dã.

Những xe việt dã kia ngoại hình thô kệch, nhìn tựa như là từng đầu nóng nảy dã thú, đây rõ ràng là dùng để ở trên vùng hoang dã chạy phương tiện giao thông.

Không chỉ có như vậy, tính cả Tiêu Công cùng Vương Bính Tuất cũng ở trong đó.

Nếu như lại tính cả lão Lục, chi đội ngũ này liề có hai tên cấp B cao thủ a, Lý Trường Thanh đến cùng muốn làm gì? Nếu như chỉ là can thiệp câu lạc bộ tranh đấu, cũng không đến mức mang cao cấp như vậy những nhân viên khác phối trí.

Giờ này khắc này, Vương Bính Tuất ánh mắt từ trong đám người đảo qua, không có chút nào chú ý tới Khánh Trần vị này người quen biết cũ.

Trước đó Khánh Trần lấy thợ săn hoang dã thân phận xuất hiện qua, chỉ là lần kia thiếu niên cùng Lý Thúc Đờng đứng ở trên mặt lau tro bụi, Vương Bính Tuất thời điểm đó lực chú ý đầu trên người gia tộc Jindai, mà lại rất nhanh lại gặp phải người hoang dã tập kích, cho nên không chút tận lực dò xét qua hẩn, hiện tại cũng không có nhận ra.

Lão Lục đơn giản bàn giao nói: "Buổi tối hôm nay, các vị nhiệm vụ chính là bảo vệ tốt lão bản an toàn, nhớ kỹ sứ mạng của các người, hiện tại thành thị số 18 muốn so thành thị số 1 càng thêm nguy hiểm, lên xe đi."

Sau một khắc, tất cả mọi người lên xe, Khánh Trần nhìn thấy Tiểu Ưng lên số 2 xe việt dã, liền lập tức về sau đi đến, tránh cho chính mình cùng cái này Bính Mệnh Tam Lang ngã chung.

Kết quả, không đợi hẩn đi hai bước, số 2 xe việt dã hàng sau Lý Trường Thanh quay cửa xe xuống, đối với hẩn ngoắc nói ra: "Khánh Trần, người lên xe của ta."

Trong tổ đặc công bảo an bọn họ sắc mặt cổ quái, từng cái trong lòng tự nhủ, quả nhiên là dạng này. . .

Nhưng còn có một cái làm cho mọi người càng thêm kinh ngạc sự tình, lão Lục lại còn để cho người ta mang tới một chi chứa súng ngắm túi súng, nhét vào số 2 xe việt dã phía sau trong cốp sau to lớn.

Cái này rất kỳ quái, trong tổ đặc công là có tay bắn tỉa, nhưng lúc này tay bắn tỉa an vị tại số 6 trong xe a, mà lại súng ngắm đã cất vào số 6 trong xe.

Đã như vậy, vì sao còn muốn chuẩn bị chi thứ hai súng ngắm?

Lý Trường Thanh gặp Khánh Trần đứng đấy bất động, lại lên tiếng nói ra: "Nhanh lên, đừng chậm trễ thời gian."

Khánh Tr ần bất đắc dĩ chui vào số 2 sau xe sắp xếp, mà lão Lục thì tại chiếc xe này chỗ ngồi kế tài xế, sử dụng bộ đàm tiến hành chỉ huy: "Xuất phát."

7 chiếc xe việt dã oanh minh lái ra trang viên lưng chừng núi, một đường hướng khu thứ bốn phi nhanh.

Tiểu Ứng xuyên thấu qua trong xe kính chiếu hậu, cẩn thận từng li từng tí đánh giá xếp sau.

Lại nghe Lý Trường Thanh tại chăm chú cho Khánh Tr ần bàn giao nói: "Cái này số 2 xe là chống đạn , đợi lát nữa gặp được nguy hiểm lời nói người liên thành thật ở trong xe đừng động, những người khác sẽ giải quyết vấn đề"

Tiểu Ứng trong lòng tự nhủ, cái này mẹ nó là đứng đắn bảo an sao? Nhà ai lão bản sẽ nhắc nhở nghiêm chỉnh nhân viên bảo an gặp được nguy hiểm ngồi ở trong xe đừng động?

Nội tâm của hắn đại thụ rung động. . .

Bởi vì thế giới trong, ngoài thân phận nguyên nhân, hắn biết Nam Canh Thần tồn tại, cũng biết Nam Canh Thần ở bên người Lý Y Nặc đóng vai lấy cái gì nhân vật, nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, ngay cả Khánh Tr ần loại nhân vật hung ác này, cũng sẽ đi đường này!

Mà lại, Khánh Tr ần cùng Nam Canh Thần tại thế giới ngoài hắn là cùng thuộc một tổ chức a? Đây rốt cuộc là một loại như thế nào tổ chức văn hóa a.

Nghĩ tới đây, Tiểu Ứng nội tâm lại còn có chút hâm mộ.

. . .

C ần nguyệt phiêu a các lão bản!

#Thú Tu Thành Thần truyện đầu tay , hậu cung , sảng văn , đã hoàn thành .

Chương 241, phục kích cùng đường đạn

Tiểu Ứng thế nhưng là nhìn qua Khánh Trậ̀n tư liệu, lúc trước Trịnh Viễn Đông thậm chí tự mình cho hắn phục bàn qua từng cái manh mối, cho nên hắn biết rõ Khánh Trậ̀n làm qua cái gì.

Lão Quân sơn người toàn diệt lưu manh, bây giờ cũng lựa chọn một con đường thoải mái hơn à.

Vậy hắn Tiểu Ứng có tài đức gì còn mộng tưởng lấy chính mình dựa vào hai tay dốc sức làm một phần tương lai. . . ?

Bất quá, Tiểu Ứng trong lòng còn có lo nghĩ, có phải hay không là chính mình suy nghĩ nhiều, kỳ thật Khánh Trậ̀n cũng không phải là loại người này?

Khánh Trậ̀n ngẩng đầu hướng về sau xem kính nhìn lại, vừa vặn cùng Tiểu Ứng nhìn về phía mình ánh mắt cùng nhau hợp thành.

Sau đó hai người đồng thời đem ánh mắt dịch chuyển khỏi, làm bộ không nhận ra bộ dáng.

"Phiền phức xe mở ổn một chút, tạ ơn," Khánh Trậ̀n nói với Tiểu Ứng.

"Được rồi, thu đến," Tiểu Ứng hồi đáp.

Trước kia, Khánh Trậ̀n nhìn thấy Tiểu Ứng xung đột nhau còn không có cảm giác gì, nhưng bây giờ mình ngồi ở trên xe, cũng không phải là chuyện như vậy.

Xe xếp sau, Lý Trường Thanh cười tủm tỉm nhìn về phía Khánh Trậ̀n:

"Người vừa rồi hẳn là cũng sau khi thấy chuẩn bị trong rương súng ngắm, muốn luyện súng ngắm ý nghĩ thế này, ta tuyệt đối toàn lực ủng hộ, đừng nói chuẩn bị cho người một chi súng ngắm, người cho người đầu được."

Tiểu Ứng trong lòng rất cục chặc chấn, tốt a, đúng là chính mình tưởng tượng loại quan hệ đó. . .

Lý Trường Thanh ở phía sau sắp xếp trên ghế ng ồi, nhẹ nhàng tới gần Khánh Tr ần một chút, kết quả Khánh Tr ần bất động thanh sắc dời đến cạnh cửa .

Lý Trường Thanh lại tới gần mà nói, Khánh Tr ần liền phải nhảy xe. .

"Đây là muốn đi nơi nào?" H ắn đổi chủ đề

"Dẫn người đi đến một chút náo nhiệt, " Lý Trường Thanh cười khảnh khách nói: "Đêm nay thành thị số 18 mấy cái câu lạc bộ, muốn liên thủ tiêu diệt Hằng Xã."

"Những câu lạc bộ này tại sao muốn vây quét Hằng Xã?" Khánh Tr ần hỏi.

"Những năm này Hằng Xã khuếch trương tốc độ quá nhanh, Lý Đông Trạch ỷ vào chính mình tấn thăng cấp A sau ngành thực lực, đè ép mặt khác câu lạc bộ cơ h ồ không có không gian sinh t ồn, " Lý Trường Thanh kiên nhẫn giải thích: "Trên thực tế, đêm nay động thủ những câu lạc bộ kia cũng coi là tử chiến đến cùng, bọn h ắn lại không liên thủ chống lại Hằng Xã, chỉ sợ chừng hai năm nữa toàn bộ thành thị số 18 thế giới dưới đất đều thuộc về Hằng Xã, bọn h ắn tất cả đều đến cuốn gói xéo đi."

"A, Lý Đông Trạch nếu như là cấp A, vậy những câu lạc bộ này dám động thủ sao?" Khánh Tr ần trong ấn tượng, mặt khác câu lạc bộ thành viên cấp bậc cao nhất cũng liền cấp D, cấp C, những người này dựa vào cái gì đi tìm Lý Đông Trạch chịu chết?

Lý Trường Thanh cười cười: "L ần này học sinh du hành tiến vào thượng tam khu bên trong, để một vài đại nhân vật phi thường phần nộ, Lý Đông

Trạch tại trong chuyện này phát huy tác dụng rất lớn, cái này chạm tới một chút căn bản lợi ích. Có một số đại nhân vật không thèm để ý chính mình bao phủ dưới bầu trời phát sinh bản thủ sự tình, dù sao nước quá trong ắt không có cá. Nhưng nếu có phản kháng manh mối, nhất định phải dập tắt nó."

"Cho nên, mấy đại câu lạc bộ liên hợp cùng một chỗ, là các người tập đoàn thủ bút, khó trách những câu lạc bộ kia có lực lượng đối với Lý Đông Trạch động thủ, " Khánh Trầ n nói ra.

Mà lại hắn cũng ý thức được, cho Hằng Xã bị d ỡn m ầ n tai vạ, cũng không phải là nó muốn khống chế toàn bộ thành thị số 18 thế giới dưới đất.

Mà là Lý Đông Trạch tham dự học sinh du hành, xúc phạm tập đoàn ranh giới cuối cùng.

Khánh Trầ n nhìn v ề phía Lý Trường Thanh: "Cho nên, người đêm nay cũng là vì vây quét Hằng Xã mới ra ngoài sao?"

"Dĩ nhiên không phải, Lý Đông Trạch là ta Thất ca người, ta trước mắt không hề động hấn hứng thú, " Lý Trường Thanh lắc đ ầ i: "Đêm nay, đối phó Lý Đông Trạch người, là Lý thị đại phòng cùng Khánh thị tứ phòng, mà chúng ta, có người chúng ta muốn ứng đối."

Khánh Trầ n ngờ ngác một chút, hắn còn tưởng rằng Lý Trường Thanh là hướng v ề phía Hằng Xã đi, kết quả cũng không phải là?

Vậy hắn còn thế nào thừa cơ đi bắt Hòa Thắng xã người a? Khánh Trầ n vẫn chờ Lưu Đức Trụ đem vật cấm kỵ ACE-011 cho mang ra đâu!

Thả trước đó, hắn khả năng sẽ còn nghĩ đến thật muốn cứu không được Lưu Đức Trụ, quên đi. . .

Hiện tại Nhất muốn thông qua Lưu Đức Trụ đến vận chuyển vật cấm kỵ ACE-011 'Lấy Đức Phục Người', Khánh Trầ n nhất định phải chăm chú nghĩ một chút biện pháp.

"Người ngày thường cưỡi không đâu là xe bay sao, vì sao lần này đổi xe việt dã?" Khánh Tr ần hỏi.

"Xe bay mặc dù tốc độ phi hành rất nhanh, mà lại không cần lo lắng kẹt xe, nhưng ở nguy hiểm hoàn cảnh dặm xa không bằng mặt đất xe cộ đáng tin, " Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói: "Vạn nhất trên không trung bị người dùng vũ khí đặc thù quấy nhiễu, từ không trung rơi xuống về sau, dù là xe là chống đạn, người ở bên trong đồng dạng sẽ chết."

Trên tay lái phụ lão Lục trong lòng tự nhủ, hẳn cho tới bây giờ chưa thấy qua lão bản đối với người nào như vậy có kiên nhẫn qua, vậy mà giải thích nhiều như vậy.

Đội xe nhanh như điện chớp xông ra trang viên lưng chừng núi.

Thế nhưng là liên tục tại bọn hắn mới vừa tiến vào khu thứ bốn lúc, phía trước nói trên đường bỗng nhiên có một cỗ to lớn trường quái thức xe hàng từ góc đường vọt ra, ngạnh sinh sinh đem phía trước ngã tư đường cho che chắn cực kỳ chặt chẽ.

Hậu phương, đồng dạng bị một chiếc xe vận tải ngăn trở, đúng là đem đội xe cho phong kín tại trong con đường này, chỉ là ngăn ngừa hơn mười giây công phu, nơi này liên tục bị người cưỡng ép bắt đầu phong tỏa.

Con đường hai bên là cao cao nhà lầu, ngẩng đầu ở giữa thậm chí rất khó nhìn tới cao lầu cuối cùng.

Một giây sau, phụ cận lửa đèn cùng nhau dập tắt, ngay cả bầu trời bên trong nguyên bản tới lui tu ần tra đại kinh ngư ảnh toàn ký nghệ h ồng, cũng cùng nhau tối đi.

Tại con đường này bên ngoài, là khu thứ bốn chói lọi sống về đêm, tại trong con đường này, hắc ám lại tức sát.

"Đây là có chuẩn bị mà đến, Tiểu Ưng, dừng xe, " lão Lục nhíu mày, hẳn

cần bộ đàm nhanh chóng kịp phản ứng: "Hậu phương xe cộ giảm tốc độ, cấp một cảnh giới!"

Vừa dứt lời, số 2 xe cộ trên cửa sổ xe phát ra phịch một tiếng trầm đục.

Khánh Trần bỗng nhiên hướng cửa sổ xe nhìn lại, chỉ gặp Lý Trường Thanh bên kia, cửa sổ xe trên kính chống đạn như mạng nhện nở rộ to bằng một bàn tay vết rạn.

"Tay bắn tỉa, " lão Lục lông mày đầu nhanh vắn ở cùng một chỗ, hấn tại trong bộ đàm nói ra: "Tiêu Công, thả máy không người lái ra ngoài tìm kiếm tay bắn tỉa vị trí, chỉ có giải quyết tay bắn tỉa, chúng ta mới có thể xuống xe! Nhanh, cho người một phút đồng hồ thời gian, đem tay bắn tỉa tìm cho ta đi ra!"

Lúc này, đội xe tốt nhất sách lược ứng đối chính là xuống xe chuyển di, không xuống xe, cũng chỉ có thể trên xe làm bia ngắm.

Xe cộ mặc dù chống đạn, nhưng lần này phục kích Lý Trường Thanh địch nhân tuyệt đối không phải số ít, oanh mở xe cộ cũng là chuyện sớm hay muộn.

Nhưng nếu như muốn chuyển di, chuyện làm thứ nhất chính là tìm được trước tay bắn tỉa, không phải vậy xuống xe mấy người, liền phải chết mấy người.

Tiêu Công thanh âm từ trong bộ đàm truyền đến: "Lục ca, hai bên kiến trúc quá cao, cửa sổ chường hơn ngàn cái, một phút đồng hồ khẳng định chưa đủ! Nơi này là khu quần cư, trong từng phòng đều có người, hệ thống dò xét sinh mệnh phản ứng cũng không tốt phân biệt cái nào là tay bắn tỉa!"

Lão Lục hung ác vừa nói: "Trong tòa nhà này ẩn giấu không biết bao nhiêu sát thủ, trong vòng một phút chúng ta không rời đi xe cộ, liền phải bị vây quanh ở chỗ này."

Hấn cũng biết, muốn tại trong hơn ngàn cái cửa sổ này tìm tới tay bắn tỉa

rất khó, nhưng khó cũng nhất định phải tìm.

Lúc này, ngay tại tất cả mọi người tâm tình cháy bỏng nhìn về phía ngoài cửa sổ lúc.

Lý Trường Thanh bỗng nhiên trông thấy Khánh Trầ ở trong xe dời đến bên cạnh mình, vượt qua thân thể mình chăm chú đánh giá trên cửa sổ xe vết đạn.

Nữ nhân cứng ngắc ng ồi ở chỗ ng ồi phía sau bên trên, thân thể còn lâu mới có được ngôn ngữ làm càn như vậy, nàng nghe Khánh Trầ trên người mùi, tự hỏi đối phương đây là đang làm gì.

Rất nhanh, Khánh Trầ đứng dậy bình tĩnh nói ra: "Lục ca, để máy không người lái hướng 11 giờ phương hướng trên không tìm kiếm, độ cao 35 1 mét đến 359 mét ở giữa."

Trong xe tất cả mọi người hô hấp trì trệ, Lý Trường Thanh kinh ngạc nhìn Khánh Trầ, trong lòng tự nhủ người chỉ là nhìn thoáng qua trên cửa sổ xe vết đạn, li ền có thể đánh giá ra tay bắn tỉa phương vị?

Khánh Trầ nói ra: "Mọi thứ đều sẽ lưu lại vết tích, manh mối sẽ tự mình mở miệng nói chuyện. Trên cửa sổ pha lê này vết đạn mạng nhện là bất quy tắc, từ khác nhau phương hướng nổ súng, li ền sẽ lưu lại khác biệt vỡ vụn vết tích, ta cũng chỉ là quan sát manh mối, sau đó thử nghiệm phục bản đường đạn mà thôi."

Lão Lục h ồi tưởng lại Khánh Trầ ở đây trong quán 'Quen thuộc súng ống' một màn kia, lúc này không do dự nữa, đem tin tức truy ền lại cho Tiêu Công.

Đang khi nói chuyện, số 6 xe rương phía sau mở ra, hơn mười chiếc 'Biên Giới' máy không người lái phóng lên tận trời, phát ra từng đợt vù vù tiếng vang.

Khi trên l ầu tay bắn tỉa phát hiện, máy không người lái lại trực tiếp hướng

chính mình vọt tới lúc, rơi vào đường cùng chỉ có thể nổ súng từng cái đem máy không người lái đánh rơi.

Tiêu Công nói ra: "Phương vị chính xác, đối phương tay bắn tỉa đã bại lộ vị trí."

Lão Lục nhìn về phía Khánh Trầ n, hắn đang suy nghĩ một vấn đề, Khánh Trầ n phán đoán đường đạn như vậy chuẩn xác, nếu là có một ngày thiếu niên này thật thành tay bắn tỉa, vậy mặt khác tay bắn tỉa ở trên chiến trường gặp được hắn còn có thể có đường sống sao?

Chỉ cần đối phương tay bắn tỉa mở qua m thương, li ền nhất định sẽ bị tìm tới phương vị, Khánh Trầ n cái này tính toán đường đạn năng lực, đủ để xuyên thấu qua đối phương t ăng t ăng nguy trang, đẩy ra chân tướng.

Nhưng vào lúc này, trong phiến cửa sổ nào đó bỗng nhiên có người ném ra mấy cái lựu đạn.

Kỳ quái là, lựu đạn kia ngòi nổ tựa hồ rất ngắn, trên không trung li ền nổ tung.

Mà lựu đạn bạo phá lúc nổ rộ cũng không phải là ánh lửa, mà là điện quang.

"Lựu đạn EMP, " Tiêu Công tại trong t ần số truy ền tin kinh hô.

Cái gọi là lựu đạn EMP, chủ yếu lấy điện từ mạch xung tổn thương làm chủ, nó nhằm vào không còn là huyết nhục chi khu nhân loại, mà là hết thảy mang theo điện tử nguyên khí kiện thiết bị.

Thứ này thuộc về liên bang tập đoàn quân chế thức trang bị, mà lại mỗi một mai lựu đạn EMP bên trên đều có khắc số hiệu, thuộc về nghiêm ngặt quản khống quân sự thiết bị.

Đối phương ngay từ đầu không dùng, chỉ sợ sẽ là không muốn bại lộ thân phận, mà bây giờ tay bắn tỉa vị trí bại lộ, bọn hắn không thể không dùng.

Trong khoảnh khắc, những cái kia chính bay về phía tay bắn tia máy không người lái toàn bộ hư hao, hướng trên mặt đất rơi xuống.

Còn có mấy cái lựu đạn rơi vào đội xe bên cạnh, trong nháy mắt phá hủy tất cả số trụ trên xe cộ thiết bị, để bảy đài xe việt dã tất cả đều thành sắt vụn, không cách nào lại khởi động.

Lão Lục ánh mắt híp lại: "Sớm biết lão bản hành trình ở chỗ này phục kích, nói rõ Lý thị nội bộ ra nội ứng. Đối phương còn vận dụng lựu đạn EMP, nói rõ là một chi nhỏ quân đội liên bang thâm thấu đến thành thị số 18 bên trong."

Lý Trường Thanh bình tĩnh ngồi ở trong xe: "Đây không phải Lý thị hợp nhất bộ đội, ta hôm nay buổi chiều vừa mới xác nhận qua, Lý thị có thể đi đầu động bộ đội đều hoàn nguyên trú đóng, không hề động qua."

Khánh Trần nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Trừ Lý thị nội bộ người, còn có ai muốn giết người."

Lý Trường Thanh cười cười: "VẬY NHƯNG NHIỀU LẮM, KASHIMA, JINDAI, KHÁNH THỊ, TRẦN THỊ."

"Nhiều như vậy?" Khánh Trần nghi hoặc.

Lão Lục giải thích nói: "Lão bản tại thành thị số 1 hoàn thành quyên lực khổng lồ, đặc tội quá nhiều người, trong đó Kashima cùng Jindai bị triệt để đuổi ra thành thị số 1, cừu hận của bọn họ lớn nhất, động cơ cũng lớn nhất. Lão bản là Lý thị đối với Jindai, Kashima phái chủ chiến bên trong, nhân vật trọng yếu nhất."

...

Cảm tạ bankerzhi, SAYBYESAYHI hai vị đồng học trở thành quyển sách mới mình, các lão bản phát đại tài, trong nhà vĩnh viễn không ngừng nước không bị cúp điện!

Ban đêm còn có một chương

#Thú Tu Thành Thần truyện đầu tay , hậu cung , sáng văn , đã hoàn thành .

Chương 242, lấy thân làm mồi

Trên đường dài yên tĩnh, 7 chiếc xe bị phong chặn lấy, yên lặng nằm tại trên mặt đường.

Nhận lựu đạn EMP ảnh hưởng, trên xe cộ điện tử nguyên khí kiện đã toàn bộ tổn hại, nếu như muốn một lần nữa nổ máy xe cũng được, nhưng là cần phải có người xuống xe đối với động cơ dầu diesel tiến hành tay cầm thức phát động.

Trọng yếu nhất chính là, bảy chiếc xe ở giữa thông tin đoạn tuyệt.

Giữa lẫn nhau nếu như muốn liên hệ mà nói, khả năng này liên cần mở cửa dùng rỗng phương thức truyền lại tin tức, bởi vì kính chống đạn quá dày, xe cách âm.

Nhưng là, tay bắn tỉa còn chưa chết, bọn hắn tùy tiện mở cửa sẽ xuất hiện vấn đề

Hai bên đường không có huyên náo âm thanh, trong đại lâu các gia đình đang nghe súng ngắm âm thanh về sau, liên từng cái trốn ở trong nhà tìm kiếm công sự che chắn.

Khu thứ bốn là câu lạc bộ nhất sinh động địa phương, sống mái với nhau phổ biến, cho nên các hộ gia đình cũng đều biết nên như thế nào bảo vệ mình.

Chỉ còn lại có số ít cửa sổ bên trong, tựa hồ còn có bóng người đứng đưa.

"Bọn hắn đang chờ cái gì?" Khánh Trần hỏi: "Từ bọn hắn dùng xe cộ phủ kín nơi này đến bây giờ, đã qua thời gian một phút rưỡi, theo đạo lý nói

loại kế hoạch phục kích này đều là một vòng phủ lấy một vòng, công kích lẫn là theo nhau mà tới mới đúng. Nhưng hiện tại xem ra, bọn hắn giống như cũng không sốt ruột, tựa hồ trước mắt chỉ là muốn đem người ngăn ở nơi này mà thôi. ."

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ nói ra: "Bọn hắn khả năng còn không xác định ta có hay không có hậu thủ, lại muốn chờ đợi xem."

"Vậy các người đang chờ cái gì, " Khánh Trầ lại hỏi: "Trừ máy không người lái đi tìm tay bắn tỉa bên ngoài, các người li ền không có động tác khác, ta không tin một người có thể hoàn thành thành thị số 1 thanh tủy, sẽ ng ẫ ở chỗ này ng ẫ chờ chết, cho nên, người chuẩn bị ở sau ở đâu?"

Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói: "Người đối với a di có lòng tin như vậy sao?"

Nàng cũng không có so Khánh Trầ lớn hơn bao nhiêu, lại đặc biệt ưa thích dùng a di xưng hô thế này đến hoạt động tán gẫu Khánh Trầ.

Nhưng vào lúc này, vừa mới Khánh Trầ tìm ra tay bắn tỉa phương vị, trong cửa sổ hắc ám kia tuôn ra ánh lửa tới.

Tựa hồ có người tại trong gian phòng kia ném ra một viên lựu đạn, tính cả tay bắn tỉa cho cùng một chỗ nổ chết.

Trên trời vỡ vụn mảnh vụn thủy tinh rớt xuống đất mặt, phát ra thanh thúy tiếng vang, ngay cả trong xe đều có thể mơ hồ nghe thấy.

Khánh Trầ hiểu thông suốt, trong tòa nhà này không chỉ là người phục kích Lý Trường Thanh có mai phục, ngay cả Lý Trường Thanh người cũng sớm mai phục tại nơi này.

Trong lòng của hắn suy nghĩ, tập đoàn ở giữa đấu tranh, đều như vậy cơ quan tính toán tường tận sao?

"Các người tại trong lâu có bao nhiêu mai phục?" Khánh Trầ hỏi: "Hắn là

cũng không nhiều lắm đâu."

"Vì cái gì nói như vậy, " Lý Trường Thanh hiếu kỳ nói.

"Ta không tin người có thể sớm biết đối phương địa điểm phục kích ở chỗ này, bằng không thì cũng sẽ không để cho chính mình bị động như thế ngăn ở nơi này, cho nên ta có khuynh hướng người tại dọc đường mỗi tòa nhà bên trong đều sắp xếp rải rác mấy người, dùng tại thời khắc mấu chốt làm kỳ binh, " Khánh Trần phân tích nói.

Lý Trường Thanh nhăn tình sáng lên, nhưng không có chính diện trả lời.

Sau một khắc, người phục kích tựa hồ phát hiện tay bắn tỉa đã bị người giết chết, hai chiếc phủ kín trước sau đường xe hàng buýt xe đột nhiên mở ra, một đám người mặc màu đen y phục tác chiến binh sĩ từ bên trong nối đuôi nhau mà ra, tất cả mọi người mang theo súng tự động.

Phân biệt hướng ở giữa giáp công tới!

Phố dài cũng không rộng rãi, địch nhân mắt thấy liền muốn đối với Lý Trường Thanh đội xe hoàn thành vây quanh.

"79 người, " Khánh Trần trước tiên nói ra: "Trên lầu còn có người phục kích, tổng số người hẳn là tại 100 người trở lên."

Mà bọn hắn, tăng thêm lão Lục cũng chỉ có 26 người.

Khánh Trần biết lão Lục lợi hại, nhưng vấn đề là cấp B cao thủ cũng chịu không được nhiều như vậy súng ống tập kích đi.

Lão Lục ánh mắt híp lại, hắn nói với Tiểu Ứng: "Ở tại trên xe bảo hộ lão bản, người chết lão bản cũng không thể chết."

"Minh bạch, " Tiểu Ứng quả quyết gật gật đầu.

Trong lúc nhất thời, lão Lục mở cửa xe, cả người một chân dùng sức đạp

một cái, cả người tựa như đạn pháo bắn ra đi.

Địch nhân gặp có người từ trong xe chống đạn đi ra, lập tức hướng phía lão Lục tập kích nổ súng, đã thấy lão Lục sau khi hạ xuống xoay người lăn một vòng, tại bên đường trên một mặt tường khập khiễng chạy như điên, phảng phất không chút nào thụ sức hút địa tâm ảnh hưởng giống như, đạn tại phía sau hắn kích thích liên tiếp tro bụi!

Thừa cơ hội này, trong đội xe tất cả mọi người mở cửa xe lắp xong vũ khí, đối với hai bên giáp công tới địch nhân tiến hành hỏa lực phản kích.

Tiểu Ưng từ cùng lúc lấy ra súng ngắn nói ra: "Lão bản, người tại trên xe không cần phải sợ. . ."

Lời còn chưa nói hết, hắn vừa quay đầu lại ở giữa, thành linh trông thấy Khánh Trần cách ghế sau ghế dựa đưa tay đem súng ngắn tách rời ra, sau đó vượt qua Lý Trường Thanh thân thể, mở ra nữ nhân bên tay trái cửa xe.

"Xuống xe, " Khánh Trần nói ra: "Ta mang người trực tiếp xông vào trong đại lâu!"

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ: "Có thể trong đại lâu cũng không an toàn, như người phán đoán như thế, trong tòa nhà này ta chỉ sắp xếp một cái mấu chốt quân cờ, đối phương hiện tại liều chết giết chết tay bắn tỉa, chỉ sợ cũng đã mất mạng."

"Vậy cũng dù sao cũng so ở lại đây làm mục tiêu sống mạnh, " Khánh Trần nói ra: "Xe cố nhiên là chống đạn, nhưng chỉ cần lão Lục bọn hắn không kiên trì nổi, những lưu manh kia tùy tiện hướng cái bệ phía dưới lắp đặt một viên tạc đạn, là có thể đem chúng ta nổ đến bầu trời."

"Có thể a di cũng không có người nghĩ yếu như vậy a, " Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói: "Có lẽ, a di viên quân đã ở trên đường đâu?"

"Vậy thì càng muốn tìm một cái địa phương an toàn, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Ở trong chiến trường, di động mục tiêu vĩnh viễn so cố định

mục tiêu khó đánh, người bây giờ cần phải làm là di động đứng lên."

Lý Trường Thanh như có đi đầu suy nghĩ hỏi: "Nhưng nếu như ta cùng người cùng một chỗ tiến vào cao ốc, kết quả người lại đem ta giao cho địch nhân làm sao bây giờ? Vạn nhất người cũng là nội ứng đâu?"

"Vậy người tin tưởng ta sao?" Khánh Trầ hỏi.

Lý Trường Thanh bỗng nhiên cười xuống xe: "Tin tưởng."

Vừa dứt lời, Khánh Trầ như báo sấm sau lưng Lý Trường Thanh chui ra xe, hấn dất Lý Trường Thanh cánh tay liền hướng dãy lầu chạy tới.

Trong chiến trường hỏa lực đã hoàn toàn bị lão Lục bọn người kiềm chế, đến mức Khánh Trầ cùng Lý Trường Thanh tiến vào cao ốc lúc, tất cả mọi người mới phản ứng được.

Lão Lục trong lòng thầm kêu không tốt, lão bản an bài viện quân lập tức tới ngay, loại thời điểm này rõ ràng đợi tại trong xe chống đạn chờ đợi viện quân mới càng sáng suốt.

Chỉ cần lại kiên trì 10 phút, viện quân liền có thể đem phụ cận triệt để vây quanh.

Mà Lý Trường Thanh đêm nay việc cần phải làm, bản thân liền là lấy tự thân làm mồi nhử, câu ra một ít người mưu đồ bất chính.

Nàng tại thành thị số 1 trở về trước đó, liền đã từ Hồ thị tổ chức tình báo mua đến một chút tin tức, có manh mối chỉ rõ, Kashima một vị đại nhân vật nào đó đã lặn lẽ chui vào thành thị số 18.

Vị này Kashima đại nhân vật tại thành thị số 1 từng cùng Lý Trường Thanh giao phong qua, đáng tiếc cuối cùng chật vật thua chạy, đối phương chui vào thành thị số 18 tất nhiên sẽ không quên cái gì ý tốt.

Chỉ là, đối phương tiến vào thành thị số 18 sau liền yên lặng, Lý Trường

Thanh đào đối phương ba ngày, đầu không có tìm tới manh mối.

Mất thấy thành thị số 18 mưa gió nổi lên, Lý Trường Thanh không nguyện ý có loại người này tại chính mình trên địa bàn đục nước béo cò, cho nên kiểm tẩu thiên phong, lấy tự thân làm mồi nhử.

Ngay cả nàng đêm nay hành trình, đầu là nàng tìm chính mình nuôi dưỡng rất nhiều năm người liên lạc thả ra.

Lão Lục nhìn qua Khánh Trầ cùng Lý Trường Thanh bóng lưng của hai người biến mất tại dãy lầu bên trong, trong lòng tự nhủ Khánh Trầ không có nhận nhận qua chính quy bảo an huấn luyện còn chưa tính, lão bản chính mình là biết kế hoạch, vì sao sẽ còn bỡ tiếp Khánh Trầ hờnáo?

Lúc này trong đại lâu căn bản không biết có bao nhiêu địch nhân, hết thấy đầu thuộc về không biết, sao có thể mạo hiểm rời đi xe chống đạn chiếc?

Nhưng vào đúng lúc này, cạnh đường đi trong bóng tối, bỗng nhiên có một cái lớn chừng bàn tay màu đen nhện máy chui ra, tại tế bào thần kinh tiếp nhận đi đầu khiến dưới, nhanh chóng chui vào đáy một chiếc xe.

Ngay sau đó, cái kia nhện máy cấu tạo nội bộ bỗng nhiên bộc phát ra to lớn ánh lửa, ngành sinh sinh đem xe, còn có những cái kia yểm hộ tại cửa xe sau nhân viên bảo an đầu xốc ra ngoài!

"Gia tộc Jindai viễn trình tự bạo tạc đạn, " hậu phương Tiêu Công hống:
"Kashima liên thủ với Jindai."

Loại này nhện máy là đặc chủng quân sự thiết bị, một dạng bị đặt vào liên bang tập đoàn quân trọng điểm quản chế mục lục, bây giờ đối phương đem tạc đạn EMP cùng nhện máy cùng một chỗ dùng tới, xem bộ dáng là thành thị số 1 đặt chân thất bại, then quá hoá giận sau dự định lật bàn, vạch mặt khai chiến.

Lão Lục bỗng nhiên nhìn qua Khánh Trầ cùng Lý Trường Thanh biến mất dãy lầu kia, trong lòng một trận hoảng sợ, nếu là vừa mới Lý Trường

Thanh còn ở trong xe, chỉ sợ cái này nhện máy mục tiêu tuyệt đối sẽ biến thành số 2 xe cộ!

Trong đại lâu, Khánh Trầ**nh** buông lỏng ra Lý Trường Thanh cánh tay, hấn đề xuống thang máy phím lên lầ**u**.

Lý Trường Thanh hiếu kỳ nói: "Loại thời điểm này, đi thang máy thật không có chuyện gì sao? Cửa thang máy vừa mở, người ở bên trong sẽ bị đánh thành cái sàng đi."

Khánh Trầ**nh** nghĩ nghĩ: "Đúng, tất cả mọi người cho là chúng ta không dám đi thang máy đi lên, vậy chúng ta an vị thang máy đi lên, hấn là không vấn đề gì."

Lý Trường Thanh sửng sốt một chút, trước mặt thiếu niên này nói hình như không có vấn đề gì.

Khánh Trầ**nh** giờ súng ngắn, sắc mặt bình tĩnh nhắm ngay trong thang máy khe hở, chờ đợi lấy thang máy mở ra.

Khi thang máy mở ra lúc, bên trong không có một ai.

"Đi," Khánh Trầ**nh** một ngựa đi đầu đi vào, đem mỗi một tầng đầu cho đề xuống.

Nhưng là hấn cũng không có thành thành thật thật chờ đợi thang máy chậm rãi ngược lên, mà là trực tiếp đập ra thang máy trầ**nh** nhà miệng thông gió, nhẹ nhàng nhảy lên liề**n** lật đến trong giếng thang máy.

Hấn nhìn xem phía dưới Lý Trường Thanh nói ra: "Bàn tay cho ta."

Lý Trường Thanh đột nhiên cảm giác được thú vị, nàng đưa tay tùy ý Khánh Trầ**nh** đem chính mình kéo vào thang máy giếng: "Sau đó thì sao?"

Thang máy chậm rãi kéo lên bên trong, Khánh Trầ**nh** chỉ vào thang máy giếng một bên dựng thẳng bậc thang nói ra: "Cùng ta cùng một chỗ trèo lên

trên cái thang, tốc độ của chúng ta lại so với thang máy càng nhanh, trong khi người khác lực chú ý tập trung ở thang máy tầng lầu thời điểm, chúng ta đã sớm lên trên lầu."

Lý Trường Thanh nhìn thoáng qua giày cao gót của mình: "Ta chỉ là người bình thường, bò không được nhanh như vậy, người công ta. Lần này hai ta có thể còn sống ra ngoài, đánh lén trận đạn tùy tiện đánh, mà lại ta còn thiếu người một cái nhân tình."

Khánh Trần chần chờ một giây: "Đi."

Nói, Lý Trường Thanh chủ động nhảy tới Khánh Trần trên lưng, mà thiếu niên thì vịn cái thang nhanh chóng ngược lên.

Thang máy thẳng đến tầng 5 trước đó từ đầu đến cuối chưa ngừng, đợi cho thang máy dừng ở tầng 5 thời điểm, Khánh Trần vậy mà đã leo đến tầng thứ 9.

Lý Trường Thanh nằm nhoài trên lưng của hắn, đầu cũng gối lên trên vai hắn, dễ ngủ khí tức một mực hướng Khánh Trần trong lỗ mũi chui vào.

Khánh Trần bỗng nhiên nói ra: "Người là siêu phàm giả."

Câu nói này bị hù Lý Trường Thanh kém chút buông tay té xuống!

"Vì cái gì nói như vậy?" Lý Trường Thanh hỏi.

Khánh Trần nói ra: "Đừng giả bộ, người chính là siêu phàm giả, đổi người bình thường, tại loại này thẳng đứng hướng lên leo lên trong quá trình, cánh tay căn bản chống đỡ không nổi thể trọng của mình, đã sớm ôm không kín ta. Mà người không giống với, hai cánh tay của người rắn chắc hữu lực, đây không phải người bình thường có thể có lực lượng."

Chủ yếu là, Lý Trường Thanh ôm hắn có chút không thở được.

...

Thật có lỗi cái này canh một hơi trẽ, còn có ta thật không có giữ lại bản thảo, các người nhìn thấy video kia là ngày mừng 9 tháng 5 ghi chép, khi đó ta còn chưa lên đở.

Lên giá đầg sau, chim cánh cụt hai cái hoàng kim cộng thêm nhì ầu như vậy bạch ngân đại lão, đã đem ta móc rỗng. . . Ta cái này còn suy nghĩ đi ầu chỉnh tốt trạng thái trả nợ đầu. . .

#Thú Tu Thành Thần truyện đầu tay , hậu cung , sáng văn , đã hoàn thành .

Chương 243, kẻ chủ mưu

Trong giếng thang máy, Khánh Trầ công Lý Trường Thanh, Lý Trường Thanh thì giúp hấn công súng ngắm.

"Ta thật không phải siêu phàm giả, chỉ là bởi vì khăn trương, cho nên mới sẽ ôm chặt như vậy, " Lý Trường Thanh nằm ở Khánh Trầ trên lưng nói ra: "Nếu để cho người không thở nổi, vậy ta xin lỗi, nhưng ta cũng không phải cố ý nha."

"Người thật không phải siêu phàm giả? Người cánh tay này kinh lớn, ta bẻ đầu bẻ không ra, " Khánh Trầ mặt không thay đổi tiếp tục hướng bên trên leo lên lấy, dưới chân thang máy còn tại một tầng dừng lại.

Hấn muốn cho Lý Trường Thanh chính mình thang dây, kết quả Lý Trường Thanh chết sống đầu không đồng ý.

Thẳng đến hấn bò đến tầng thứ mười hai thời điểm, mới tìm được một trong đó máy đi đầu hoà không khí miệng kiểm tra tu sửa, hấn nói với Lý Trường Thanh: "Hiện tại có thể từ trên lưng ta sao, trong lúc này miệng kiểm tra tu sửa đi đầu hoà không khí không có cách nào hai người đồng thời thông qua, ta bò phía trước, người theo ở phía sau."

"Tốt a, " Lý Trường Thanh bất đắc dĩ buông ra.

Hai người trốn ở đi đầu hoà không khí trung ương đường ống bên trong lúc, mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Bò giếng thang máy không phải kế lâu dài, bởi vì chắc chắn sẽ có người đến xem xét thang máy, một khi có người phát hiện thang máy trần nhà bị nện mở, khẳng định sẽ đi theo tiến vào giếng thang máy tới.

Đến lúc đó đối phương chỉ cần hướng đỉnh đầu đánh một băng đạn, Khánh Trần cùng Lý Trường Thanh liền phải cùng chết ở chỗ này.

Quả nhiên, hai người vừa mới chui vào không bao lâu, giếng thang máy liền truyền đến tiếng hò hét: "Có người từ thang máy trần nhà, tiến vào giếng thang máy!"

Vừa dứt lời, còn có người cần đèn pin cường quang dạng chùm, xuyên thấu qua trần nhà lỗ thủng hướng trong giếng thang máy quét tới, kết quả ánh đèn từ bên cạnh hai người giếng thang máy vách tường đảo qua, cái gì cũng không có phát hiện. .

Lý Trường Thanh nhìn Khánh Trần một chút, trong lòng tự nhủ may mắn bọn hắn sớm chui vào trong đường ống này.

Từ từ, thang máy tiếp tục kéo lên bên trong, từ hai người bên người trong giếng thang máy chậm rãi trải qua, những sát thủ kia ở tầng tiếp theo dừng lại đương thời thang máy, tựa hồ là hướng trên lầu tìm kiếm đi.

"Người không sợ sao, " Lý Trường Thanh hiếu kỳ hỏi.

"Sợ sệt, " Khánh Trần nói ra: "Nhưng lúc này sợ sệt cảm xúc không giúp được ta, cho nên muốn vứt bỏ đi."

Lý Trường Thanh thần sắc kinh ngạc, vứt bỏ đi? Đây là muốn vứt bỏ liền vứt bỏ sao?

Loại này đại lâu đi đầu hoà không khí trung ương đường ống coi như rộng rãi, có thể dung hai người song song nghỉ ngơi.

Hai người nghỉ ngơi tại mờ tối đường ống bên trong, đúng là có loại trộm đến kiếp phù du nửa ngày nhận một loại nào đó ảo giác.

Khánh Trần biết, đó là khăn trương qua đi, Endorphin bài tiết đưa đến cảm xúc trấn định.

Điêu hoà không khí trung ương đường ống bên trong có rất nhiều tích bụi, đến mức nữ nhân ở bò vào thời điểm trên thân lây dính không ít, trên mặt cũng bụi bặm.

Nữ nhân hay là lần đầu đợi ở loại địa phương này ả núp lấy, trong lòng đúng là trong lúc nhất thời thặng lên một chút tươi mới cảm giác, tại cái này bịt kín hoàn cảnh bên trong, nàng có thể nghe thấy bên cạnh thiếu niên hô hấp và nhịp tim, tựa hồ liền đối phương nhiệt độ cơ thể đều có thể cảm nhận được.

"Ta có thể cảm nhận được người nhiệt độ, " Lý Trường Thanh nhẹ nhàng nói ra.

Khánh Trầ bình tĩnh nói: "Hiện tại là tháng 12, đó là điêu hoà không khí trung ương mang đến cả tòa lâu gió mát, không phải nhiệt độ của ta. . ."

"Ngạch, " Lý Trường Thanh có chút xấu hổ, nàng đem súng ngắm nhét vào Khánh Trầ trong ngực: "Về sau người còn muốn đi săn tập bắn không cần lại tìm Lão Lục, ta cho người một tấm thẻ, trừ phi người muốn đi Bảo Phác lâu, không phải vậy đi đâu đều thông suốt."

Khánh Trầ hỏi: "Người không cần đổi chủ đề, ngoại giới còn có người biết người là siêu phạm giả sao, phải chăng cần ta giữ bí mật?"

Lý Trường Thanh suy nghĩ một lát: "Được rồi cũng không gạt người, ta đúng là siêu phạm giả, nhưng ngoại giới còn không người biết."

"Lão Lục cũng không biết?" Khánh Trầ hỏi.

Hắn bỗng nhiên đang nghĩ, khó trách Lý Trường Thanh này dám cần tự thân làm mồi nhử, nguyên lai là thân là siêu phạm giả, không có sợ hãi.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Trường Thanh giải thích nói: "Kỳ thật ta trở thành siêu phạm giả cũng mới vừa mới hơn một tháng, gần nhất liên quan tới thời gian hành giả sự tình làm đến sôi sục lên, trong tập đoàn cố

vấn cho ra qua đ̣ề nghị, nếu như cải biến gen h̄n là li ền không cách nào bị xuyên qua thay thế. Rất nhiều người không muốn dùng biện pháp này, bởi vì thuốc biến đổi gien là có hậu di chứng, bất quá ta không sợ những cái kia, li ền tiêm vào một chi thuốc biến đổi gien, không tin người sờ sờ ta trên lưng, nói không chừng bây giờ còn có thể sờ đến lỗ kim đâu."

Nói, trong bóng tối Lý Trường Thanh lôi kéo Khánh Tr ần tay, li ền muốn hướng chính mình trên lưng sờ soạng, Khánh Tr ần mau đem tay rút trở về

"Có thể lâm thời nghĩ ra loại này lấy cớ, cũng coi là có nhanh trí, " Khánh Tr ần thở dài, đối phương là chắc chắn chính mình sẽ không sờ, cho nên mới dám biên loại này nói láo.

Li ền xông vừa r ẫ tại trên xe thân thể đối phương cứng ngắc một chớp mắt kia, Khánh Tr ần thật muốn sờ, Lý Trường Thanh sợ là ngược lại muốn né.

Khánh Tr ần hỏi: "Đánh qua thuốc biến đổi gien đằng sau, li ền thật sẽ không bị xuyên qua thay thế sao?"

"Người là chiến sĩ gen, không cần lo lắng loại chuyện này, " Lý Trường Thanh nói ra: "Lý thị bắt được hơn 300 tên thời gian hành giả, trong đó ngay cả siêu phạm giả đều có, lại vẫn cứ không có chiến sĩ gen."

Đây cũng là cùng Khánh Tr ần bọn h̄n nắm giữ tin tức đối mặt.

Khánh Tr ần hỏi: "Các người bắt nhiều như vậy thời gian hành giả làm gì?"

Lý Trường Thanh quay đầu nhìn h̄n một cái: "Xem ở người bảo hộ ta phân thượng tiết lộ cho người một chút cũng không quan hệ, phương bắc gia tộc nào đó đích hệ huyết mạch bên trong, đã có người bị chúng ta thành công thay thế đi."

Khánh Tr ần rất là chấn kinh, h̄n không nghĩ tới loại này đảo ngược xuyên qua phương pháp thật có thể thực hiện, mà lại Lý thị đã thành công như nhau!

Thế giới ngoài bên kia mới vừa vắn đấm chìm tại bảo hộ hộ tịch tin tức vui sướng, bên này li ền đã lấy được tiến triển mới.

Lúc này, Lý Trường Thanh bỗng nhiên nói ra: "Người hẳn là cũng không có cơ hội hiểu rõ thế giới ngoài đi, chờ lần này sự kiện đi qua sau người đến trong phòng ta, ta cùng người hảo hảo nói một chút, thế giới ngoài vẫn rất thú vị. . . Mà lại ta không nghĩ tới, người gia tộc Jindai cùng gia tộc Kashima, tại thế giới ngoài lại cùng liên bang không có ở cùng một mảnh thổ địa bên trên, cũng không phải một quốc gia."

Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Những thời gian hành giả kia sẽ nghe các người lời nói sao?"

Lý Trường Thanh nói ra: "Một phần nhỏ thời gian hành giả chủ động đầu nhập vào Lý thị, cái này cũng hợp tình hợp lý, nhưng đại bộ phận thời gian hành giả tương đối kháng cự. Bất quá chúng ta phát hiện, để bọn hắn tại thế giới ngoài bốn quốc bản thổ chấp hành nhiệm vụ rất khó, nhưng để bọn hắn đi gia tộc Jindai, gia tộc Kashima trên địa bàn chấp hành nhiệm vụ, các thời gian hành giả lại đều dị thường tích cực, cái này tựa hồ cùng thế giới ngoài dân tộc cừu hận có quan hệ, bọn hắn phi thường vui lòng đi buôn nôn gia tộc Kashima cùng gia tộc Jindai, đây cũng là cùng Lý thị tôn chỉ tương xứng."

"Đi thôi, " Khánh Tr ần tiếp tục thuận đi đều hoà không khí trung ương đường ống hướng phía trước bò đi: "Lúc này, trong đại lâu bọn sát thủ nhất định phát hiện chúng ta thông qua giếng thang máy bò lên. Nếu như từng cái tầng lầu cũng không tìm tới chúng ta, vậy bọn hắn bước kế tiếp chính là loại bỏ tất cả đi đều hoà không khí trung ương miệng kiểm tra tu sửa."

"Người bây giờ định làm gì, " Lý Trường Thanh hỏi: "Đi giết những sát thủ kia sao?"

"Đương nhiên không, " Khánh Tr ần nói ra: "Tìm một chỗ chờ người viện binh đến là được rồi, chẳng lẽ còn không phải chính mình đi lên li ền mạng à."

Khánh Tr ần không ngạc, h ắn đã đoán được Lý Trường Thanh ở phụ cận đây xếp đặt mai phục, bọn sát thủ diệt vong bất quá là vấn đề thời gian, h ắn không cần thiết đi tự tay giết người.

Hai người thuận đi ều hoà không khí trung ương ra ầu gió bò vào một hộ cư dân phòng ngủ, Khánh Tr ần xác định bên ngoài không ai về sau, cẩn thận từng li từng tí hủy đi ều hoà không khí trung ương bằng sắt ca-rô, rón rén nhảy xuống.

Khánh Tr ần dán tại phòng ngủ cùng phòng khách ở giữa trên cửa nghe một hồi, xác định bên ngoài không có động tĩnh về sau, mới nhẹ nhàng vặn cửa mà ra.

Chỉ gặp khách trong sảnh, một người trung niên chính mang theo tai nghe, thậm chí không nghe thấy phía sau có người xuất hiện.

Tay h ắn nâng kính viễn vọng nhìn về phía dưới lầu, trong miệng còn nói lấy cái gì, tựa hồ ngay tại đi ều khiển toàn cục.

Đối phương nắm chặt kính viễn vọng một bàn tay, rõ ràng là cải tạo qua thân thể máy móc.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, sẽ không như thế xảo đi, thật sự không cần thận tìm được người chủ sử sau màn?

Có thể kỳ quái là, nếu như đối phương là chủ sử sau màn, vì cái gì bên người ngay cả cái người bảo hộ an toàn ầu không có.

Khánh Tr ần không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là thừa dịp đối phương lực chú ý còn tại lầu dưới thời điểm, quay ầu nhìn về phía Lý Trường Thanh, lại phát hiện nữ nhân này th ần sắc vô cùng gấp gáp, phảng phất thật chỉ là một cái cấp độ F chiến sĩ gen.

Phải biết, đây là một cái có siêu phạm giả thế giới, đặt ở trong thế giới ngoài người coi như nói bọn h ắn là Th ần Tiên, cũng không phải không

được.

Cho nên ở thế giới trong, khi người không cẩn thận tìm tới BOSS thời điểm, tuyệt đối đừng vào xem lấy cao hứng, bởi vì đối phương nói không chừng còn muốn cảm tạ lão Thiệt đưa tới đầu người.

Người căn bản không biết đối phương là cấp bậc gì!

Bất quá Khánh Trầ biết, vị trung niên nhân này không mang theo bảo tiêu, khẳng định là có nguyên nhân. . .

Sau lưng Lý Trường Thanh chỉ chỉ Khánh Trầ trong tay súng ngắm, dùng miệng hình nói ra: Oanh hấn!

Kết quả là vào lúc này, trung niên nhân kia rốt cục phát giác được không được bình thường, hấn bỗng nhiên quay đầu về nhìn, lại phát hiện Lý Trường Thanh đã vượt qua Khánh Trầ bên cạnh, như lôi đình chuyển đến đến trước mặt hấn phiêu nhiên xuất chưởng.

Khánh Trầ bỗng nhiên ý thức được, người trung niên này nhất định là cao thủ, Lý Trường Thanh cũng phi thường rõ ràng đối phương là ai.

Thời gian khác có thể nói đùa, nhưng loại này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, nàng không có cách nào tiếp tục ẩn giấu đi.

Một giây sau, Khánh Trầ liền nhìn xem vị này 'Vừa mới đánh một châm thuốc biến đổi gien, đến nay chỉ có cấp độ F' sơ cấp siêu phạm giả, một chưởng khác ở thất kinh trung niên nhân trên ngực.

Ầm vang một tiếng bên trong, trung niên nhân lại giống như là bị 155 li đường kính hoả pháo đánh vào trên ngực một dạng, trực tiếp bay rớt ra ngoài, ngực quần áo đều bị đánh nát bấy.

Khi trung niên người phần lưng cùng nặng nề nhiều tầng cửa sổ kính va chạm lúc, cả phiến cửa sổ đều chấn động đến vỡ nát!

Hắn ra sức muốn bắt lấy cái gì, tránh cho chính mình từ mười hai tầng không trung rơi xuống, thế nhưng là bên cạnh hắn nhưng không có bất luận cái gì có thể mượn lực địa phương.

Phá toái cửa sổ, treo trên bầu trời trung niên nhân, đứng tại bên cửa sổ lạnh lùng xuất thủ Nữ Võ Thần, ở trước mặt Khánh Trầ tạo thành cực kỳ hoang đường một màn hí kịch tràng cảnh.

Trần đầy sức kéo.

Cái này mẹ nó là cấp độ F? ! Ít nhất cũng là cấp B a!

Nhưng mà, Lý Trường Thanh trước tiên cũng không phải là đi xem đối thủ của mình như thế nào tử vong, mà là quay đầu cùng Khánh Trầ giải thích: "Ta muốn nói ta là vừa thức tỉnh đến cấp bậc này, người khẳng định không tin. . ."

Một giây sau, Khánh Trầ gằn thét: "Cẩn thận!"

Đã thấy không trung có một đầu dây thừng màu đen từ trung niên nhân trong cánh tay người máy vung ra, vừa đúng quán ở Lý Trường Thanh trên mắt cá chân, hắn ngạnh sinh sinh nương tựa theo chính mình hạ xuống chỉ lực, đem Lý Trường Thanh cho kéo ra gian phòng, cùng một chỗ từ trên cao hướng về mặt đất!

Trung niên nhân kia chịu nặng như vậy một chưởng cũng chưa chết, lại còn muốn kéo Lý Trường Thanh cùng một chỗ đem lưng!

Khánh Trầ xông đến bên cửa sổ muốn kéo ở nữ nhân, nhưng vẫn là đã chậm nửa giây.

Hắn thò đầu ra xem xét tình huống, lại nhìn thấy Lý Trường Thanh hạ xuống thân hình lại nhẹ nhàng, nàng xoay người dùng ngón tay đánh gãy cuốn lấy chân mình mắt cá chân hắc tác, tiếp lấy nhẹ nhàng rơi xuống dưới, vững vàng rơi trên mặt đất.

Khánh Tr ần nhẹ nhàng thờ ra, loại kia người nhẹ như lông vũ kỹ pháp, hẳn trên người Lý Thúc Đ ồng cũng đã gặp.

Trước đó hẳn còn tưởng rằng đó là kỵ sĩ đến đẳng cấp nào đó, li ền có thể tự nhiên mà vậy có năng lực, nhưng hiện tại xem ra, cái này chỉ sợ là Lý thị chính mình đặc biệt bí mật truy ền thừa.

Nhưng vấn đề tới, Lý Trường Thanh đi xuống, vậy mình nên làm cái gì?

Vừa mới trong gian phòng này phát sinh động tĩnh quá lớn, chỉ sợ cả tòa đại lâu sát thủ. . . Lúc này đều tại hướng nơi này hội tụ a? !

. . .

Ăn cơm, ban đêm còn có một chương

#Thú Tu Thành Th ần truyện đầu tay , hậu cung , sáng văn , đã hoàn thành .

Chương 244: Trong lầu bắn nhau

Tại Khánh Trậ̀n trong kế hoạch, hặ́n hặ́n là mang theo Lý Trường Thanh bí mật chui vào dãy cao ốc này, sau đó trốn ở một sát thủ tìm không thấy địa phương, chờ đợi lấy Lý Trường Thanh viện quân chạy đến, đem những sát thủ này một mẻ hết gọn.

Dãy cao ốc này nhân khẩu dày đặc, gian phòng đông đảo, sát thủ coi như muốn tìm người cũng cần tốn một đoạn thời gian, cho nên, hặ́n vẫn cảm thấy kế hoạch này rất ổn.

Nhưng bây giờ đâu, chính mình không hiểu thấu mang theo Lý Trường Thanh trực tiếp tìm được đối phương kẻ chủ mưu. .

Sau đó Lý Trường Thanh đột nhiên xuất thủ đánh lén đối phương, đem chính diện cửa sổ sát đất đều đánh vỡ nát.

Kẻ chủ mưu rơi xuống từ trên không lúc, vẫn không quên kéo nữ nhân cùng một chỗ đệm lưng, thậm chí thông qua tậ̀n số truyệ̀n tin nói cho mặt khác sát thủ, trong phòng còn có một người.

Loại địch nhân này là hung ác, đối phương trên không trung trước tiên liền biết chính mình hặ́n phải chết không nghi ngờ, thế là liền không lãng phí thời gian nữa vùng vẫy giãy chết, mà là lựa chọn để Lý Trường Thanh bọn hặ́n trả giá đắt.

Khánh Trậ̀n cảm giác mình tựa như là chọc tổ ong vò vẽ một dạng, trong cả tòa cao ốc mười mấy tên sát thủ, tựa như ong sát thủ một dạng hướng hặ́n trào lên mà tới.

Lý Trường Thanh sẽ trở về cứu hặ́n sao?

Có thể sẽ, có thể sẽ không, nhưng Khánh Trần xưa nay không tại trên thân người khác hạ tiệ̀n đặt cược.

Mạng là của mình, vậy liệ̀n chính mình tranh.

Hắn không có cuỡng quít đi ra ngoài, ngược lại trước ng ời xôm xuống nắm thật chặt chính mình dây giày, lúc này mới trực tiếp vút xuống súng ngặ́m, rút ra bên hông mình súng ngặ́m.

Súng ngặ́m cố nhiên là tốt đ ồ vật, nhưng Khánh Trần mặc dù tham tài lại không luyện tài, loại thời điệ̉m này khặ́ng định không thể cọ̃ng lấy lớn như vậy phụ trọng đi chật hẹp địa hình chiến đấu.

Chật hẹp hành lang ở giữa, tất nhiên hay là súng ngặ́m dùng tốt nhất.

Nếu như Lý Trường Thanh ở đây, có lẽ sẽ phát hiện lúc này Khánh Trần khí chất đã hoàn toàn cải biến, tựa như là một máy băng lãnh máy móc.

Thiếu niên đứng tại cửa ra vào, ngừng thợ̀ chờ đ ợi cái gì.

Sau một khắc, hắn lại trực tiếp đưa tay cửa trước bên trên bóp cò.

Đạn xuyên thấu cửa phòng oanh minh mà ra, lại tựa như biết trước đánh xuyên ngoài cửa hai tên sát thủ ngục.

Khánh Trần sắc mặt bình tị̃nh vặ̣n cửa đi ra, nhẹ nhàng từ thi thệ̉ trong tay lấy xuống đ ối phương súng ngặ́m.

Đã thấy cổ tay hắn lặ́c một cái, Con Rối Giật Dây sợi tơ trong suốt vào trong đó một tên sát thủ trái tim, giống như hiến tế đ ồng dạng, sát thủ thi thệ̉, quần áo, thậm chí ngay cả bọn hắn bắn tung tóe đến trên tường vết máu, đ ều giống như bị người ngặ̣nh sinh sinh xóa đi giống như, hóa thành trong không khí tro bụi, không lưu một chút vết tích.

Đó là một loại nào đó Thế Giới quy tắc ngay tại giáng lâm, lấy huyết nhục

đến thỏa mãn thu nhận đi ầu kiện.

Đặt ở trước kia, Khánh Tr ần đã tận lực 'Che đậy' Con Rối Giật Dây tà ác thu nhận đi ầu kiện, xưa nay không đi tận lực cho mình chế tạo giết chóc cơ hội.

Nhưng là, đưa tới cửa, hấn tuyệt đối sẽ không buông tha.

Khánh Tr ần cẩn thận lý do, hai bộ thi thể hấn cũng chỉ hiển tể một bộ, để tránh quá mức rõ ràng bị người phát hiện mảnh khoe.

Hành lang dài dằng dặc cuối cùng truy ền đến tiếng bước chân, hấn một bên đón thanh âm đi qua, một bên yên lặng tính toán bước chân, đợi cho đối phương thăm dò sát na, Khánh Tr ần cũng đã nâng lên cánh tay phải, bóp lấy cò súng liên tục mở ba phát súng.

Sát thủ tay c ần súng, mi tâm, ngực, ba thương điểm xạ không một cái rơi mất.

Cái này tính toán tốt hết thầy, tựa như là sát thủ tại kẹp lấy điểm tương đ ầu người đưa đến trên tay hấn giống như.

Khánh Tr ần tiến vào thông đạo an toàn, nhưng hấn cũng không có vội vã đi xuống dưới, ngược lại một đường đi lên.

Không ai dạy qua hấn tại trong đại lâu phát sinh bắn nhau nên xử lý như thế nào, nhưng hấn rất rõ ràng một chút, ở chỗ này, chính mình nhất định phải vượt qua động vật m ềm yếu bản năng.

Giờ này khắc này, tất cả sát thủ trong lòng đ ầu tại cho là, dây cao ốc này là bọn hấn sân nhà, cho nên Khánh Tr ần nhất nên làm chính là hướng phía dưới đào vong, cùng Lý Trường Thanh bọn người tụ hợp.

Nhưng hấn hết l ần này tới l ần khác không làm như vậy.

Trở về đếm ngược 97:00:00.

Nửa đêm 11 giờ.

Dãy cao ốc này tựa như là một tòa khác to lớn lờng bát giác, tất cả mọi người có thể cầnh vũ khí lên chiến đấu, nhưng lần này Khánh Trầnh phải đối mặt mãnh thú, hơi nhìề.

Khánh Trầnh rời khỏi sát thủ súng ống hộp đạn, xác nhận là chứa đầy sau mới một lần nữa cắmvào trong nòng súng.

Chậntay hắncổ quái phát lực, lặgyên không tiếng động đi tại trong thang lầ.

Trong thông đạo an toàn mờ tối chỉ có khắncấp đèn chiếu sáng tại lóelên, thiếu niên hỏcmắt đầu đắmm chìm tại trong bóng tối hắám.

Hai tên ngay tại tốc độ cao nhất hướng dưới lầvọt tới sát thủ, bọnhắnhoàn toàn không nghĩ tới Khánh Trầnh vậy mà lại phắnh kỳ đạo hành chi, xuất hiện ở đây.

Khánh Trầnh đứatay bóp hai lần cò súng, hai tên sát thủ kia ngay cả họng súng cũnghoàn chưa kịp nâng lên, mĩ tâm cũnghoàn đã riêng phầnmình nhìề một cái lỗ máu.

Nhưng hắncũnghoàn không có trầnh tĩnh lại, mà là nhanh chóng lui vềphía sau.

Sau một khắch, hắnh chỗ đứng lập phương tiện bị liên tiếpdạn bắn ra hơn mườicái hỏ.

Ngay tại hai tên sát thủ kia phía sau, cũncó một người chính xuyên thấu qua thang lầ kim loại lan can khe hở nổ súng đánh lén.

Khánh Trầnh thậm chí đầukhông có nhìn, liềntại đối phương tầnmắt góc chết liên tục bóp cò, chỉ bất quá, tên sát thủ kia một mực nứptrong bóng tối, đạn đứng là một phát đầukhông có làm bị thương hắnh.

Cùm cụp một tiếng, thiếu niên súng trong tay truyền đến tạm ngừng âm thanh, ánh mắt của hắn băng lãnh một tay đề xuống cơ quan, đem hộp đạn lui đi ra chuẩn bị thay đổi hộp đạn mới.

Trên thang lầu kia địch nhân nghe được hộp đạn rời khỏi thể súng thanh âm, đúng là từ thang lầu trung đoạn nhảy xuống.

Thế nhưng là, khi hắn nhảy xuống một khắc này, lại phát hiện mờ tối thiếu niên đã liên tục bóp cò.

Súng ống bắn ra, giống như trong đêm tối chợt hiện diễm hỏa.

Sát thủ thân thể trong nháy mắt tê liệt, hắn kinh ngạc mất đi cân bằng ngã tại trên bậc thang, giống một cái túi vải rách.

Hắn trước khi chết nhìn thấy Khánh Trầnn tay trái cầm rỗng nòng súng súng ngắn, tay phải thì cầm mới vừa từ sát thủ trên thân hái xuống súng ống.

So sánh đổi đạn hộp tốc độ mà nói, đương nhiên là trực tiếp đổi súng càng nhanh.

Khánh Trầnn cố ý làm ra đổi đạn hộp thanh âm, mặc cho băng đạn rỗng đập xuống trên mặt đất, chính là muốn cho trên thang lầu này sát thủ chính mình chui ra ngoài.

Trong lòng bát giác có một cái phi thường hung ác kỹ xảo: Khi lực lượng của người không đủ để đánh tới đối thủ lúc, vậy liền lừa gạt đối thủ đến đánh người. Đối thủ vọt tới trước đầu lâu, nghênh tiếp người xuất kích nắm đấm, liền sẽ là gấp đôi lực lượng.

Nếu như người không cách nào nhanh chóng giải quyết địch nhân, vậy liền học được như thế nào để cho địch nhân chính mình xông lên, dụng hòng súng của người.

Khánh Trầnn bình tĩnh giữ ra Con Rối Giật Dây, sợi tơ trong suốt kia giống như là một đầu tiểu xà, tham lam mút vào sinh mệnh.

Hắn nhìn xem sợi tơ biến thành màu đỏ, sau đó theo thi thể hóa thành tro bụi, một lần nữa khôi phục trong suốt.

Ngắn ngủi hai trận chiến đấu, hiến tế ba người, cái kia nhánh rẽ trong suốt chỗ liền tăng trưởng ba mươi ba centimet.

Nếu như nhiều đến mấy lần chiến đấu như vậy, chỉ sợ Con Rối Giật Dây rất nhanh liền có thể khống chế người thứ hai, đây là Khánh Trần lòng có khống chế tốc độ, cái đồ chơi này nếu là rơi vào người lòng có ý xấu trong tay, sợ là sẽ phải vụng trộm đồ sát bách tính để hoàn thành thu nhận điếu kiện.

"Quả nhiên là một kiện tà ác vật cấm kỵ a, " Khánh Trần thở dài nói.

Lúc này, trong lầu sát thủ đầu đã biết, cái kia vừa mới đối bọn hắn hoàn thành chém đầu thiếu niên không chỉ có không có xuống lầu, ngược lại đang theo trên lầu đánh tới.

Trong lúc nhất thời, bọn sát thủ hướng trên lầu dũng mãnh lao tới.

Thiếu niên đứng tại trong thang lầu lẳng lặng nghe phía dưới cũng truyền tới tiếng bước chân, lần này hắn không có tiếp tục đi lên, lại là quay người hướng phía dưới.

Mấy bước thang lầu ở giữa, Khánh Trần trên mặt dung mạo cũng đã đổi thành cái nào đó hóa thành tro bụi sát thủ bộ dáng.

...

...

Giờ này khắc này.

Trong phố dài, hai chiếc phủ kín phía trước đường lui miệng xe hàng chỗ, bỗng nhiên có lít nha lít nhít liên bang tập đoàn quân binh sĩ xuất hiện, bọn

hắn võ trang đầy đủ vững bước tiến lên trận địa, nhanh chóng dọn dẹp trận chiến dưới mặt đất trận.

Những cái kia nguyên bản bao vây Lý Trường Thanh đội xe sát thủ, một cái chớp mắt lại trở thành bị vây quanh trạng thái.

Song phương vừa làm tiếp xúc khoảnh khắc, không có chút nào công sự che chắn sát thủ liền bị cả xây dựng chế độ tập đoàn quân thu hoạch, liên miên liên miên ngã xuống.

Lão Lục thấy cảnh này, rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này hắn trên đùi phải nguyên bản đã nửa tàn máu chảy ồạt, nhưng dù vậy, lão Lục y nguyên trung thành tuyệt đối, khập khiễng hướng phía Lý Trường Thanh rơi xuống vị trí chạy tới: "Lão bản, người không sao chứ lão bản? Khánh Trần tiểu tử kia không phải đang bảo vệ người sao, hắn ở đâu?"

Lý Trường Thanh nghe đến lời này, bỗng nhiên nhìn về phía trong đại lâu: "Hồng, vị trí của hắn bại lộ!"

Cao ốc cũng không cách âm, cho nên khi trên mặt đất tiếng súng dầm dầm lắng lại về sau, mọi người còn có thể mơ hồ nghe được trong lâu tiếng súng, không dày đặc, lại đặc biệt có tiết tấu.

Lão Lục kịp phản ứng, đó là Khánh Trần đã cùng người xảy ra chiến đấu!

Đã thấy Lý Trường Thanh bỗng nhiên từ dưới đất nhật lên một chi tản mát súng tự động, quay người liền hướng trong đại lâu đi đến.

Lão Lục thấy cảnh này hồn đầu dọa bay: "Lão bản, trên mặt đường đã an toàn, người cũng không nên chính mình lại đi vào mạo hiểm a. Người phải có chuyện bất trắc, Lý gia đại gia, Nhị gia khẳng định phải đi đây ta đi trên hoang dã bẻ bấp!"

"Không được, " Lý Trường Thanh nhìn thoáng qua lão Lục thụ thương đùi

phải nói ra: "Người ở chỗ này chờ đợi trị liệu, chính ta đến liễn đủ. Hiện tại Khánh Trậ̀n tại trong đại lâu vị trí đã bại lộ, ta không có khả năng vút xuống hấn mặc kệ. Yên tâm, ta không có việc gì."

Nói, Lý Trường Thanh đã lách mình tiến vào cao ốc.

Lão Lục muốn đi theo vào, kết quả trên đùi vết thương bị xé rách lấy kém chút ngã sấp xuống, hấn đối với trôn ở nào đó chiếc xe việt dã phía sau Vương Bính Tuất gằn thét: "Người cái cháu trai đừng có lại né, tranh thủ thời gian đi theo vào nhìn xem, lão bản nếu là có chuyện gì, ta trở về liễn lột người nhân tình da!"

Vương Bính Tuất nghe chút lời này, lập tức từ xe việt dã phía sau chui ra, hấn một bên đuổi theo Lý Trường Thanh bộ pháp, một bên thậ̀n nói: "Ta cũng không phải sợ chiến, người ợ̀n ào cái gì! Liễn lộ ra người lão Lục so người khác đều trung thành tuyệt đối sao? !"

Lý Trường Thanh cùng Vương Bính Tuất hai người dự định thẳng tấp giết tới tầng 12, tìm kiếm Khánh Trậ̀n tung tích.

Chỉ là bọn hấn đến kẻ chủ mưu trước kia chỗ cửa phòng miệng, không ngờ phát hiện cửa đã mở ra, ngoài cửa nằm một bộ thi thể, đây là đệ nhất chiến trường.

Vương Bính Tuất đơn giản nhìn thoáng qua liễn lập tức phân tích nói: "Người trong phòng tại không có mở cửa tình huống dưới trực tiếp nổ súng, phi thường quả quyết."

Lý Trường Thanh không nói hai lời liễn hướng thông đạo an toàn đi đến, vừa đi lên tìm tòi hai tầng, liễn phát hiện chiến trường thứ hai.

Nơi này cong vẹo chạy đến một bộ thi thể, hành lang trên vách tường tất cả đều là phân loạn vết đạn.

Vương Bính Tuất cảm thấy có chút kỳ quái: "Sát thủ này rõ ràng bị một phát súng bệ đầu, làm sao còn sẽ tán lạc nhiều như vậy vỏ đạn, trên vách

tường cũng có nhiều như vậy vết đạn? Mà lại kỳ quái hơn chính là, lão bản ngài vị kia. . . Hẳn là từ trong nhà giết ra đến sau liềm tiến vào thông đạo an toàn bậc bậc thang ở giữa, nhưng hẳn không có hướng xuống đi cùng ngài tụ hợp, ngược lại tại đi lên. . ."

Lý Trường Thanh mím môi suy nghĩ một lát, sau đó lạnh lùng nói ra: "Tiếp tục đi lên tìm!"

Nhưng vào lúc này, nàng cùng Vương Bính Tuất rõ ràng nghe thấy dưới lầu truyền đến tiếng súng.

Hai người đồng thời hơi nghi hoặc một chút, Khánh Trần đến cùng là thế nào cái con đường tiến tới? Bọn hắn đến trong đại lâu cứu người, thậm chí ngay cả nhân ảnh của đối phương cũng không tìm tới!

. . .

Cảm tạ Tử Thần chi tử - lính dù số 1, Trương Vệ Vũ đẹp trai nhất, crazyAlone đồng học trở thành quyển sách mới mình, các lão bản đại khí, Chúc lão bản bọn họ sửa sang vĩnh viễn không bị hố!

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu!

#Thú Tu Thành Thần truyện đầu tay , hậu cung , sáng văn , đã hoàn thành .

Chương 245, vật cấm kỵ đặc biệt phương pháp sử dụng

Cả tòa đại lâu lửa đèn, tại trận này phục kích ngay từ đầu liền dập tắt.

Trong hành lang yên lặng, chỉ có mấy tên sát thủ đang nhanh chóng đi lại, trong tay bọn họ nắm súng ống, làm thế nào cũng tìm không thấy trong lâu mục tiêu nhân vật ở đâu.

Bọn sát thủ rất rõ ràng một chút, lâu dưới liên bang viện quân đã đến, bọn hắn đầu là liên bang tập đoàn quân xuất thân, cho nên rất rõ ràng tiếp xuống sẽ phát sinh hết thảy:

Liên bang tập đoàn quân sẽ từ trong kho tài liệu, nhanh chóng đạt được tòa nhà này kiến trúc bản thiết kế.

Sau đó trong xe chỉ huy sẽ ở trong vòng 2 phút, căn cứ bản thiết kế thành lập trí năng sa bàn ảo.

Đến lúc đó, tất cả lối ra đầu sẽ bị phủ kín, bọn hắn muốn thông dong rời đi đã là chuyện không thể nào.

Mà lại, bọn hắn một khi bị bắt lại, tất nhiên phải đối mặt vô tận tàn khốc tra tấn, cùng cuối cùng bí mật xử quyết.

Lý thị từ trước tới giờ không chiêu hàng Kashima cùng gia tộc Jindai binh lính dưới quyền, đây là chung nhận thức.

Lúc này, bọn sát thủ chỉ là máy móc thi hành quan chỉ huy lưu lại cuối cùng nhiệm vụ, giết chết trong đại lâu người đối bọn hắn thi hành chém đầu kia.

Trong hành lang mờ tối, năm tên sát thủ duy trì thông tin lặng im, một màn này tại khác biệt t ường lầu đầu phát sinh, mọi người chia làm mấy đội, muốn đuổi tại liên bang tập đoàn quân tiến vào cao ốc trước đó hoàn thành tìm kiếm.

Lúc này, có người nghi ngờ nói: "Nghe nói vị kia bị chém đầu trưởng quan, hai năm trước liên bí mật tiến nhập thành thị số 18, mà lại vẫn luôn đã bình ổn dân thân phận ở chỗ này. . Tại đêm nay ám sát Lý Trường Thanh kế hoạch mở ra trước đó, ngay cả chúng ta cũng không biết thân phận của hắn, đối với ngoại giới tới nói, hắn bất quá là trong đại lâu này một tên phổ thông hộ gia đình mà thôi, Lý thị vì sao có thể đối với hắn hoàn thành tình chuẩn chém đầu?"

Đây là tới từ sâu trong linh hồn đặt câu hỏi.

Tất cả sát thủ đầu không nghĩ ra đáp án của vấn đề này.

Bọn hắn biết mình có khả năng gặp được phản phục kích, thậm chí còn có hai cái chuẩn bị ở sau dùng để ứng phó 'Phản phục kích', nhưng bọn hắn không nghĩ tới kế hoạch người phụ trách chết nhanh như vậy. . .

Lúc này, phía sau có người bỗng nhiên nói ra: "Vậy các người có suy nghĩ hay không qua, đây khả năng là cái trùng hợp a?"

"Làm sao có thể là trùng hợp?" Năm tên sát thủ bên trong, đi ở trước nhất vị kia mở miệng cười lạnh nói: "Đối phương giả ý chạy đến cao ốc, kết quả đã sớm nghĩ kỹ như thế nào thông qua giếng thang máy đến thoát khỏi truy sát, thậm chí còn thông qua đi đầu hoà không khí trung ương miệng kiểm tra tu sửa trực tiếp tìm tới trưởng quan gian phòng, giết hắn. Trên đời này nào có trùng hợp như thế sự tình, tiểu thuyết cũng không dám như thế viết!"

Phía sau vị sát thủ kia nghĩ nghĩ nói ra: "Vậy cũng có khả năng hắn là từ giếng thang máy leo đi lên, vừa vặn liên muốn tìm gian phòng tránh né một chút, vừa lúc gặp trưởng quan a."

"Người những suy đoán này đều không có căn cứ, " phía trước nhất sát thủ lạnh giọng nói ra.

"Được chưa, " phía sau nhất vị sát thủ kia thở dài.

Nhưng vào đúng lúc này, phía trước nhất tên sát thủ kia hỏi: "Hà Hạo Dương, người vừa rớt từ trên lầu đi xuống, không có phát hiện cái gì dị thường sao? Ta luôn cảm thấy có điểm gì là lạ, tiếng súng là từ trên lầu truyền đến, chúng ta từ dưới mà lên, người từ trên xuống dưới. . ."

Vừa nói chuyện, phía sau hần tiếng súng vang.

Liên tục bốn súng, toàn bộ trúng mục tiêu sát thủ cái ót.

Khánh Trần biến trở về hình dạng của mình, sau đó cảm khái: "Ta đều nói rớt ta không muốn chém đầu, các người cũng không tin. Mà lại, người là Lý Trường Thanh giết, các người tốn sức đi rớt tìm ta làm gì?"

Cổ tay hần lắc một cái liềm đem Con Rối Giật Dây sợi tơ trong suốt vào hai bộ sát thủ trong thi thể, thuần thực hoàn thành hiến tế.

Hần nhìn xem Con Rối Giật Dây tham lam mút vào, bỗng nhiên đang suy nghĩ cái đồ chơi này phải chăng có được chính mình sinh mệnh?

Đầu tiên, Khánh Trần xác định có chút vật cấm kỵ là có sinh mệnh cùng ý thức, tỷ như vật cấm kỵ ACE-005 Đại Phúc.

Như vậy, cái này nhìn như chỉ là vật phẩm Con Rối Giật Dây, có sinh mệnh sao?

Hần không thể nào biết được.

"Chờ một chút, " Khánh Trần bỗng nhiên lại nghĩ đến một vấn đề, kỵ sĩ chân khí tác dụng một mặt là thực hiện Debuff, một phương diện thì là hóa vụn vật làm đao.

Trước đó Lý Thúc Đĩnh đã từng nói với hắn, thời khắc máu chốt, tóc tại kỵ sĩ trong tay cũng là nguy hiểm nhất vũ khí.

Nhưng kỵ sĩ chiến đấu cũng không thể luôn nhổ tóc đi, rút ra rút ra trọc làm sao bây giờ, không thấy sư phụ cũng bắt đầu nhìn trung niên dưỡng sinh sờ tay sao.

Mà lại, tóc cùng lá cây, đầu không đủ cứng cỏi, phi thường dễ dàng vỡ vụn.

Vậy trên đời này có cái gì đồ vật là không dễ dàng hư hao, lại dễ dàng mang theo, chiến đấu?

Khánh Trần nhìn về phía ngay tại nút vào máu tươi Con Rối Giật Dây, trên đời này còn có thứ gì so vật cấm kỵ càng chắc nịch sao? Giống như không nhieu.

Từ trên lý luận giảng, vật cấm kỵ là khó mà bị vật lý tác dụng phá hủy.

Nghĩ tới đây, hắn đem trong cánh tay mình chân khí bỗng nhiên quán chú đi vào, nguyên bản lỏng loẹt mềm nhũn sợi tơ trong suốt, vậy mà trong khoảnh khắc thẳng băng!

Đầu kia còn tại nút vào huyết dịch sợi tơ là màu đỏ sẫm, tựa như là một cây kéo căng màu đỏ dây cung!

Nguyên bản Con Rối Giật Dây đầu sợi, chỉ là dừng lại tại trái tim của sát thủ chỗ, kết quả cái này một thẳng băng, trực tiếp xuyên thấu trái tim, thẳng tắp đâm xuyên qua thi thể!

"A," Khánh Trần hơi kinh ngạc, nguyên lai kỵ sĩ chân khí cùng Con Rối Giật Dây thật có thể hỗ trợ lẫn nhau!

Cứ như vậy, chính mình chẳng lẽ có thể cầm Con Rối Giật Dây dùng làm vũ khí?

Mặc dù Con Rối Giật Dây không có khả năng giống Thu Diệp Dao như thế

ném xa, nhưng dù sao cũng so mang theo chủy thủ dễ dàng hơn.

Những cái kia cấm kỵ chi địa số 002 bên trong đám lão già này, có thể hay không chính là biết Con Rối Giật Dây có thể bị quán chú chân khí, mới đem cái đồ chơi này giao cho mình?

Khánh Trần chăm chú cảm thụ được, khi kỵ sĩ chân khí quán chú Con Rối Giật Dây thời điểm, tiêu hao nhất là cấp tốc.

Mà lại, một khi quán chú chiều dài vượt qua 1.2 mét, chân khí gia trì lực lượng liên sẽ cấp tốc suy giảm.

Đơn giản giảng chính là, hẳn hiện tại có thể gia trì Con Rối Giật Dây chiều dài

Nguyên bản Khánh Trần còn muốn lấy làm một thanh bốn mươi mét đại đao đi ra, bây giờ nhìn bộ dáng là không được.

Khánh Trần lại thử nghiệm, tại quán chú kỵ sĩ chân khí thời điểm đi cắt chém kim loại lan can, kết quả cái này "Đao" cũng không có trong tưởng tượng sắc bén, ngay cả lan can đều cắt không ra, chỉ có thể lưu lại một đạo vết khắc.

Hẳn biết, kỵ sĩ chân khí trình độ sắc bén, là cùng mình cấp bậc có liên quan, có lẽ chờ hẳn thăng cấp đằng sau có thể làm cho cái đồ chơi này sắc bén hơn một chút.

Khánh Trần đang nghĩ, nếu như hẳn sẽ có một ngày cũng trở thành Bán Thần, cái đồ chơi này có hay không có thể chém sắt như chém bùn?

Hẳn thu hồi quán chú trong Con Rối Giật Dây kỵ sĩ chân khí, có thể một giây sau đột nhiên xảy ra dị biến, cái kia Con Rối Giật Dây đầu sợi đang khôi phục mềm mại trạng thái vè sau, lại giống như một đầu tiêu xà giống như nhào đến Khánh Trần trước mặt, giống như rắn hổ mang uốn lượn lấy.

Xuyên thấu qua mờ tối tia sáng, Khánh Tr ần thậm chí còn có thể nhìn thấy màu đỏ sẫm sọc tơ đoạn trước phân liệt ra đến, hấn phảng phất còn có thể nghe được tê tê tê phẫn nô âm thanh. . .

Sau đó, tiêu xà đỏ thắm kia cắn một cái tại hấn trên mũi.

Khánh Tr ần không có phòng bị một màn này, khi Con Rối Giật Dây cắn lấy hấn trên chóp mũi một khắc này, hấn l ần nữa đem kỵ sĩ chân khí quán chú đi vào, tiêu xà lập tức l ần nữa thẳng băng.

Chóp mũi cũng không đau, cũng không có rách da, tựa hồ vật cấm kỵ đối với kí chủ không cách nào tạo thành tổn thương.

"Kì quái, " hấn mới vừa r ồi còn đang suy tư vật phẩm loại vật cấm kỵ phải chăng cũng có sinh mệnh, kết quả Con Rối Giật Dây liền lập tức cấp ra đáp án.

Vậy mặt khác vật cấm kỵ, cũng cùng cái này Con Rối Giật Dây giống nhau sao?

Khánh Tr ần chăm chú nhớ lại trong đầu của hấn mặt khác vật cấm kỵ, tỷ như số hiệu ACE-012, chiếc kia yêu quý kim tệ đoàn tàu hơi nước, một khi có người trộm nó kim tệ liền sẽ bị khóa chết trong xe.

Chiếc kia đoàn tàu hơi nước phải chăng cũng có cố chấp sinh mệnh?

Khánh Tr ần trong hành lang, đối với Con Rối Giật Dây thấp giọng nói ra: "Người cũng đừng buồn bực a, hai ta hiện tại hợp tác cỡ nào vui sướng, ta cho người hiến tế, người giúp ta giết địch, không chế con rối giết địch cũng là giết, làm chủ thủ giết địch cũng là giết, chỉ cần kết quả cuối cùng là tốt, người có cái gì ăn, còn quản chính mình là thế nào giết sao? Dạng này, ta thu h ồi chân khí, người đừng cản ta."

Nói, hấn l ần nữa thu h ồi chân khí.

Có thể một giây sau, Con Rối Giật Dây đoạn trước con tiêu xà kia đúng là

Lần nữa bao trùm tới, lần này, nó càng tức giận hơn.

Chỉ là, không đợi nó xông đến Khánh Trậ̀n mặt, liệ̀n lại xảy ra không thể luyện thăng băng.

Cứ như vậy người tới ta đi làm hơn mười lần, Khánh Trậ̀n cũng có tính khí.

Con Rối Giật Dây là vật cấm kỵ, hẳn mới là kí chủ.

Lần này, Khánh Trậ̀n trực tiếp quán chú chân khí, thu hồi chân khí, một hơi liệ̀n cho tới hơn trăm lần, Con Rối Giật Dây ngay tại trong trạng thái mềm mại cùng thăng băng này không ngừng hoán đổi, thăng đến triệt để không có động tĩnh.

"Người còn muốn tế phẩm không?" Hặ́n thấp giọng uy hiếp dụ dỗ nói: "Ta nói với người, người nếu lại dạng này, ta liệ̀n đào cái mấy chục mét hố sâu cho người chôn dưới đất, để cho người vĩnh viễn cũng không cách nào lại thấy ánh mặt trời. Dù sao người là trong suốt, người khác khó tìm. Dạng này, hai ta cuối cùng thương lượng một lần, người muốn cảm thấy có thể hợp tác, liệ̀n cho ta thành thành thật thật đem tên địch nhân này hiến tế xong."

Nói, hặ́n đem Con Rối Giật Dây mò về còn chưa hiến tế hoàn thành thi thể trái tim, tiêu xà dừng lại hai giây, lại bắt đầu một lần nữa hút.

Tựa hồ là dự định dần xếp ổn thỏa.

Khánh Trậ̀n nhẹ nhàng thở ra.

Hặ́n đợi địch nhân hóa thành tro bụi về sau, một bên hướng một đầu khác thông đạo an toàn chuyển di, vừa nói: "Người nhìn dạng này không phải rất tốt sao, hai ta hợp tác như vậy vui sướng, ta nhiều một chút bảo mệnh át chủ bài, người có tế phẩm, cả hai cùng có lợi a."

Lần này, Con Rối Giật Dây đầu sơi lại uốn lượn đến Khánh Trậ̀n trước

mặt, nhẹ nhàng chỉ chỉ hấn vừa rồi cắt chém lan can.

Lúc này Con Rối Giật Dây đã khôi phục trong suốt, nếu không phải Khánh Trầ nhìn kỹ, đơn giản thấy không rõ nó là tại chỉ đâu.

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Ý của người là, giết người có thể, không thể dùng đến cắt sắt?"

Con Rối Giật Dây vậy mà rất nhỏ nhẹ gạt đầu!

Khánh Trầ nội tâm thở dài, xem ra vật cấm kỵ không chỉ có sinh mệnh, hơn nữa còn có tôn nghiêm.

...

...

Lý Trường Thanh cùng Vương Bính Tuất hai người nghe thấy liên tục tiếng súng lúc, liề đã xuất phát hướng dưới lầu đuổi đến.

Ở xuống thang lầu lúc, hai người bọn họ vừa lúc cùng dưới lầu đồng dạng nghe thấy tiếng súng chạy tới sát thủ gặp phải.

Trong không gian chật hẹp, Vương Bính Tuất giống như thạch sùng kễ sát thang lầu trầ nhà bò sát, còn chưa chờ bọn sát thủ đem họng súng nhấc đến đỉnh đầu, đã thấy vị này cấp B cao thủ đã từ thang lầu trên trầ nhà rơi xuống, người còn tại không trung, liề đã như thiểm điện đá ra bốn chân, đem sát thủ đầu đập bay.

Xương cốt băng liệt âm thanh bên tai không dứt, mắt nhìn thấy bọn sát thủ nội tạng toàn bộ vỡ tan, miệng mũi đầu chảy ra máu tới.

"Lão bản, giải quyết," Lý Trường Thanh liếc mắt nhìn hấn: "Lúc này ngược lại là chịu khó, hi vọng người vễ sau cũng có thể như thế chịu khó. Ta nghe Y Nặc nói qua, người trong đội ngũ thu thú một mục hộ nàng chu toàn, cái này rất tốt."

Vương Bính Tuất vội vàng cúi đầu: "Cũng là vì đèn đáp lão bản."

Lý Trường Thanh đi đầu bước vào hành lang, nàng nhìn thấy nhào ngã xuống đất trên bảng hai bộ thi thể: "Nhìn một chút chết như thế nào."

"Ai, được rồi, " Vương Bính Tuất vội vàng vọt tới kiểm tra.

Lý Trường Thanh nhìn xem trung niên nhân, trong lòng tự nhủ bên người nàng người đặc lực nhất cuối cùng vẫn là lão Lục.

Sớm mấy năm lão Lục ở trong quân nhậm chức, trong nhà phụ mẫu song song bệnh nặng lại không tìm được trị liệu, Lý Trường Thanh ra mặt cho hẳn phụ mẫu tốt nhất trị liệu đi đầu kiện, sau đó đem lão Lục thu nhập dưới trướng.

Từ đó về sau, lão Lục cho tới bây giờ đều chưa từng có dị tâm.

Trên thực tế, tập đoàn thu mua lòng người sẽ không vừa lên đến liềm sử dụng uy hiếp, bọn hắn từ trước đến nay đều là trước thi ân, sau đó mới lập uy.

Chân chính người thông minh, sẽ không nhàn rỗi không chuyện gì cho mình bên người thả một đồng cừu nhân.

Lúc này, Vương Bính Tuất đứng dậy phân tích nói: "Lão bản, hai người này vết thương đều là cái ót nhỏ, trán lớn, nói rõ bọn hắn đều là bị người từ phía sau nổ súng mất mạng. Mà lại bọn hắn tử vong lúc, hung thủ nổ súng khoảng cách rất gần, người chết tóc thậm chí còn có nhỏ xíu đốt cháy khét vết tích, đây cơ hồ là bị người đỉnh lấy cái ót bóp cò mới có tình huống."

Vương Bính Tuất nhìn thoáng qua hành lang, hơi nghi hoặc một chút nói: "Ta nghĩ không ra hung thủ là làm sao tới gần bọn hắn, lại vì sao muốn đi đến khoảng cách gần như vậy mới nổ súng."

Lý Trường Thanh nhíu mày: "Xen lẫn trong sát thủ ở giữa, giả trang người quen?"

Phanh phanh phanh phanh.

Trên lầu lầu nữa truyền đến liên miên tiếng súng, sau đó quy về bình tĩnh.

Vương Bính Tuất lập tức phán đoán nói: "So với chúng ta đại khái cao hơn ba tầng đáng về!"

Lý Trường Thanh đi đầu hướng trên lầu tiến đến, nhưng khi bọn hắn đến lúc, lại là chỉ còn lại có hai bộ thi thể, Khánh Trần nhưng không thấy bóng dáng.

Lần này, Lý Trường Thanh cảm giác có chút dở khóc dở cười, cái này Khánh Trần hành tung cũng quá quý dị đi, một hồi trên một hồi dưới, hoàn toàn không có cách nào phán đoán mạch suy nghĩ cùng quỹ tích.

Ngay cả nhân viên cứu viện cũng không tìm tới!

Vương Bính Tuất cảm khái nói: "Thật sự là đỉnh cấp chiến thuật chuyển địa, dãy cao ốc này tổng cộng liên hai đầu thông đạo an toàn, bị hắn cho chơi ra hoa tới. . . Lão bản, chúng ta làm sao bây giờ?"

Hai người bọn hắn người tiến vào đại lâu thời gian cũng không ngắn, vốn là cứu người, kết quả người cũng tìm không thấy.

Cái này rất lúng túng.

Lý Trường Thanh suy tư một lát, đột nhiên nở nụ cười: "Không tìm, ta ngay từ đầu xông trở về là lo lắng hắn xảy ra chuyện, nhưng hiện tại xem ra, hắn căn bản là không ra được sự tình. Đi thôi, đi dưới lầu cùng lão Lục tụ hợp, để liên bang tập đoàn quân phong tỏa cao ốc."

Nói xong, nữ nhân khô giòn sáng khoái xoay người xuống lầu, không có chút nào dây dưa dài dòng.

Vương Bính Tuất ở phía sau trợn mắt hốc mồm, cái này không cứu được sao?

Lão bản cùng Khánh Trầ hai người này, một cái là hành tung quỷ dị không chừng, muốn cứu viện binh cũng không tìm tới người, một cái khác thì là dứt khoát từ bỏ cứu viện, đây rốt cuộc nào cái nào ra?

Nhà mình lão bản, giống như phi thường tín nhiệm thiếu niên kia giống như.

Ngay tại lúc bọn hắn đi ra cao ốc lúc, thành linh trông thấy Khánh Trầ đang ngã ở trên một bộ cáng cứu thương, tiếp nhận nhân viên y tế băng bó vết thương. . .

Lý Trường Thanh lần này thật ngây ngẩn cả người, các nàng xuống lầu trước tiếng súng còn tại đỉnh đầu đầu, hiện tại Khánh Trầ vậy mà so với bọn hắn còn trước một bước rời đi chiến trường!

Khánh Trầ nhìn về phía Lý Trường Thanh hỏi: "Người vừa ngã đi đâu? Tại sao lại về trong đại lâu đi."

Lý Trường Thanh do dự nửa ngày: "Ta đi tùy tiện đi dạo."

Khánh Trầ: "? ? ?"

Nàng thực sự có chút ngượng ngùng nói mình muốn đi cứu viện, dù sao nàng ngay cả người đều không tìm được!

. . .

Trước càn 4000 chữ, ban đêm còn có một chương

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 246: Ân nấp phôi hợp

"Tùy tiện đi dạo?" Khánh Trậ̀n hiếu kỳ nói: "Nơi này liên bang tập đoàn quân vẫn chờ người bước kế tiếp mệnh lệnh đâu, người đi tùy tiện đi dạo? Người sẽ không phải là lại tiến vào cao ốc cứu ta đi."

"Không có, " Lý Trường Thanh cao lạnh nói: "Ta thật chỉ là đi vào tùy tiện đi dạo. . . Người là thế nào xuống?"

Lúc này, cho dù Lý Trường Thanh muốn làm bộ không có đi cứu qua Khánh Trậ̀n, nhưng vẫn là có chút nhịn không được hiếu kỳ, thiếu niên này tại sao phải so với bọn hắn đi ra càng nhanh?

Vương Bính Tuất thính giác sẽ không sai!

Khánh Trậ̀n thản nhiên nói ra: "Ta đi thang máy xuống a."

Nghe nói như thế, Vương Bính Tuất rõ ràng sửng sờ. .

Thiếu niên đang nói chính mình đi thang máy xuống thời điểm, là như vậy chuyện đương nhiên.

Đúng vậy a, đi thang máy xuống 12 tầng thẳng tới, xác thực muốn so hắn cùng Lý Trường Thanh hai người đi thang lầu nhanh, mà lại, bọn hắn xuống thang lầu thời điểm còn muốn tầng tầng kiểm tra, để tránh có người núp trong bóng tối đánh lén.

Thế nhưng là Vương Bính Tuất có chút dở khóc dở cười, tại trong loại hoàn cảnh nguy hiểm này, ai sẽ nhàn rỗi không chuyện gì đi đi thang máy a?

Thiếu niên này không chỉ có ng ỡ thang máy, mà lại là đi vào thời điểm, lúc đi ra, tất cả đều ng ỡ thang máy, can đảm cẩn trọng!

Rất nhiều người đang làm chiến thuật kế hoạch thời điểm, sẽ làm rất nhiều kỳ diệu lối suy nghĩ cùng mặt sức tưởng tượng.

Nhưng mà thật đến chấp hành lúc, mọi người hay là lấy ổn thỏa nhất phương án tới.

Bởi vì mạng chỉ có một, ai cũng không đánh cược nổi.

Lúc này, Lý Trường Thanh nhìn về phía Khánh Tr ần thương thế trên cánh tay, quan tâm nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Cách đó không xa, chịu một chỗ vết thương đạn bắn lại không người hỏi thăm Tiểu Ung, yên lặng nhìn xem một màn này, trong lòng chảy xuống ủy khuất nước mắt.

Hắn quyết định, trở lại thế giới ngoài li ền cùng Trịnh lão bản đánh xin mời, hắn cũng nghĩ tìm một vị tập đoàn phú bà, đánh vào tập đoàn nội bộ.

Thực sự không được, hắn li ền đi Khánh Tr ần, Nam Canh Th ần tổ chức của bọn hắn làm nằm vùng, cảm thụ một chút đặc biệt tổ chức văn hóa.

Lúc này, Khánh Tr ần hướng Lý Trường Thanh chủ động giải thích nói: "Chạy trốn chết thời điểm không cẩn thận bị sát thủ n ỗ súng đánh trúng vào, nát phá làn da."

Lý Trường Thanh vừa nhìn về phía trán của hắn băng gạc: "Đ ầu lại là chuyện gì xảy ra?"

"Trúng đạn sau trong chiến đấu truy đuổi quảng xuống thang l ầu, đ ầu đụng vào tường, ta hiện tại choáng đ ầu bu ồn nôn, bác sĩ nói ta khả năng có chút rất nhỏ chấn động não , chờ chút bọn hắn kiểm lại một chút thương binh, li ền đưa chúng ta cùng đi bệnh viện, " Khánh Tr ần nói ra.

Từ khi xuyên qua sự kiện phát sinh đến nay, hẳn cảm giác chính mình chịu thương, muốn so trước đó mười bảy năm cộng lại đâu nhiều.

Bất quá, so sánh thu hoạch mà nói, điểm ấy vết thương nhỏ căn bản cũng không tính là gì.

Bây giờ Con Rối Giật Dây phân nhánh đã nhiều 1.5 4 mét, chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trưởng thành lấy.

Mặc dù phân nhánh cần đạt tới 50 m mới có thể khống chế người thứ hai.

Nhưng Khánh Trần tin tưởng, cho dù hẳn không đi tận lực thỏa mãn Con Rối Giật Dây thu nhận điều kiện, cũng sớm muộn có thể đồng thời khống chế hai cái khôi lỗi.

Một bên, lão Lục nằm tại trên cáng cứu thương, trên đùi hẳn vết thương chảy ra vết máu đã đem màu trắng cáng cứu thương cho nhuộm đỏ.

Lý Trường Thanh đi đến bên cạnh hẳn hỏi: "Thương có nặng hay không?"

"Không nặng không nặng, chính là trên đùi phải trúng ba phát súng, viên đạn thứ nhất đánh vào một centimet, mặt khác hai viên đều là sát làn da đi qua, " lão Lục ra vẻ kiên cường, kỹ càng miêu tả thương thế của mình.

Lý Trường Thanh vỗ vỗ bờ vai của hẳn: "Hảo hảo dưỡng thương , chờ người trở về tiếp tục phụ trách tổ đặc công làm việc, đến phụ trách an toàn của ta. Từ hôm nay trở đi, người cũng không gọi lão Lục, gọi lão Cửu."

Khánh Trần trong lòng tự nhủ tập đoàn này cho người ta ban thưởng ngoại hiệu như vậy tùy ý sao, thế nhưng là hẳn nhìn về phía lão Lục, đối phương rõ ràng đáng vẻ rất vui vẻ.

Hẳn bỗng nhiên ý thức được, khả năng đây cũng là phương thức tư duy khác biệt đi, lão Lục. . . Không, lão Cửu nhờ bao che tại tập đoàn, là thật tâm cần Lý Trường Thanh làm chủ tử đến đối đãi, trung thành tuyệt đối.

Khánh Tr ần người thế giới ngoài này không thể nào tiếp thu được ai cho mình ban tên cho, nhưng lão Cửu lại vui vẻ chịu đựng.

Hắn nhớ tới sư phụ từng nói qua câu nói kia, hoàng đế cho tới bây giờ đều không có biến mất, bọn hắn chỉ là đổi mấy bộ quần áo.

Tập đoàn ở trong thế giới này, không phải là không hoàng đế một dạng tồn tại?

Vấn đề là, ngoại hiệu này hiện tại là lão Cửu, về sau có thể hay không lại biến thành lão Thập Tam, lão Nhị Thập Thất, lão Bát Thập Nhất? !

Sẽ không có cao như vậy số lượng, lão tiêu tử này hẳn là kháng không đến lúc kia.

Người bình thường đều kháng không đến khi đó.

Giờ này khắc này, liên bang tập đoàn quân một tên sĩ quan đi đến Lý Trường Thanh bên cạnh: "Lão bản, phong tỏa đã hoàn thành, chúng ta chuẩn bị đối với cao ốc tiến hành toàn diện thanh tẩy."

"Người ta muốn người đi bắt, bắt được sao?" Lý Trường Thanh hỏi.

"Bắt được, ngay tại 300 mét bên ngoài dãy kia cao ốc Cao Thiên bên trong, " sĩ quan nói ra: "Ngài tại trong đại lâu hoàn thành chém đầu thời điểm, tín hiệu truyền tin của hắn bị chúng ta xe tin tức kỹ thuật bắt được, hiện tại người đã sa lưới."

Khánh Tr ần nghe nói như thế liền suy tư, trước đó Lý Trường Thanh có nói lên qua, gia tộc Kashima có một vị nhân vật tay nắm thực quyền, tại thành thị số 1 đấu tranh sau khi thất bại liền lặng lẽ tiến nhập thành thị số 18.

Lý Trường Thanh trở về trước tiên, chính là đối với người này tiến hành bắt, nhưng vẫn luôn không tìm được.

Khánh Tr ần coi là, vừa mới bị Lý Trường Thanh đánh xuống đại lâu cái kia chính là, nguyên lai chính chủ còn một người khác hoàn toàn, mà Lý Trường Thanh đem chính chủ cũng thuận lợi bắt lấy.

Lại nghe Lý Trường Thanh bình thản nói ra: "Trước tiên đem hấn một ngục r ăng đ ầu cho ta nạy ra, mang đến ngục giam bí mật để Nguyệt Nhi tự mình thăm hấn. Mặt khác, Vương Bính Tuất người đi chợ đen đem tin tức cho Tô Hành Chỉ, để hấn tung ra ngoài."

Nguyệt Nhi? Khánh Tr ần còn tưởng rằng Lý Trường Thanh bên người cái kia Nguyệt Nhi chỉ là một vị phổ thông bí thư, hiện tại xem ra vậy mà cũng là ngoan nhân.

Chờ một chút, trong nhóm nói chuyện phiếm cũng có một vị Nguyệt Nhi. .

Khánh Tr ần lâm vào tr ần tư, hấn không có trùng hợp như vậy đi, mẫu chốt là ai sẽ lấy chính mình ở thế giới trong danh tự xem như thế giới ngoài ID?

Mà Tô Hành Chỉ cái tên này, hấn cũng rất quen biết.

Trước đó Lý Thúc Đ ồng để T ần Thành trở lại thành thị số 18 tìm, chính là người này, Khánh Tr ần còn biết đối phương địa chỉ.

Trước đó Khánh Tr ần cũng không có lưu tâm cái tên này, hiện tại xem ra cũng là trong chợ đen nhân vật hết sức quan trọng.

Bây giờ trở về nhớ tới, kỳ thật sự phụ vô tình hay cố ý để lại cho hấn qua rất nhiều manh mối.

Lúc này, Lý Trường Thanh nhìn về phía tên kia quân liên bang quan: "Người bên này mau chóng kết thúc công việc, trong vòng 20 phút kết thúc trong đại lâu chiến đấu."

Quân liên bang quan bình tĩnh nói: "Lão bản, theo chúng ta quan sát sát thủ

hỏa lực, trong đại lâu còn có rất nhiều sát thủ, thỉnh cho phép ta bên này vững vàng một chút, cho thêm ta một chút thời gian."

Đã thấy Lý Trường Thanh lắc đầu: "Ta biết người thương cảm cấp dưới, không muốn để cho bọn hắc tại trong lúc vội vã có hay không vị thương vong, ta cũng không hy vọng xuất hiện loại tình huống này. Ta chỉ cấp người 20 phút thời gian, là bởi vì trong đại lâu sát thủ đã bị giết không sai biệt lắm."

Quân liên bang quan sững sốt một chút, sau đó nhìn một chút Vương Bính Tuất: "Là Vương tiên sinh xuất thủ sao?"

"Không phải không phải, " Vương Bính Tuất lắc đầu: "Là Khánh Trần giết, một mình hắc mau đưa trong đại lâu sát thủ cho giết xuyên, ta cùng lão bản. . ."

Hắn muốn nói chính mình cùng Lý Trường Thanh đầu không thể tìm tới tung tích của đối phương, nhưng hắn kịp phản ứng đây khả năng để lão bản trên mặt mũi có chút không nhịn được, cho nên không có tiếp tục nói hết.

Wang Bính Tuất nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta đi vào thời điểm, sát thủ đã chết rất nhiều, ta cơ hồ đầu không có làm sao xuất thủ liên xuống đến cùng các người hội hợp."

Mặt khác tổ đặc công bọn bảo tiêu nội tâm kinh ngạc không thôi.

Trước đó bọn hắc còn đang suy nghĩ, Khánh Trần chỉ là một cái chợ đen quyên thủ, cũng không biết sử dụng súng ống, có thể đi vào tổ đặc công làm bảo tiêu, cũng tất cả đầu là bởi vì bị Lý Trường Thanh cho. . .

Nhưng bây giờ bọn bảo tiêu ý thức được, thiếu niên kia còn lâu mới có được trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Vừa mới bọn hắc tại phố dài bị hỏa lực áp chế thời điểm rõ ràng nhất, trên lầu sát thủ nói ít cũng có mấy chục người, nếu như là bọn hắc tiến vào cao ốc, có thể còn sống đi ra cũng không tệ rồi!

Mọi người ở trong đám người tìm kiếm lên Khánh Tr ần thân ảnh. . .

Lý Trường Thanh kỳ quái hỏi: "A, Khánh Tr ần đâu?"

Vương Bính Tuất h ồi đáp: "Hắn bị thương, cho nên vừa mới chiếc thứ nhất xe cứu thương lúc rời đi, hắn cũng đi theo rời đi."

"Người không có nói cho hắn biết, trang viên lưng chừng núi bên trong có cang đầy đủ hết y sư cùng tốt nhất chữa bệnh thiết bị sao?" Lý Trường Thanh nhíu mày, thấp giọng nói với Vương Bính Tuất.

"Hắn vừa mới gia nhập tổ đặc công ngày đầu tiên, không biết cũng rất bình thường, " Vương Bính Tuất nói ra: "Mà lại, mặt khác bị thương tổ đặc công thành viên, cũng đều là đi thông thường bệnh viện trị liệu."

Lý Trường Thanh tr ần mặc một lát: "Người đi bệnh viện nhìn một chút, xem hắn phải chăng ở nơi đó hảo hảo tiếp nhận trị liệu."

"Lão bản, ngài hoài nghi hắn?" Vương Bính Tuất cảm thấy kỳ quái.

"Chỉ là xác nhận một chút, " Lý Trường Thanh bình tĩnh nói ra.

...

...

Lúc này, Khánh Tr ần ng ồi tại trong xe cứu hộ, bình tĩnh nhìn xe cứu thương càng chạy càng xa.

Từ bọn hắn tại trên đường dài gặp phải phục kích bắt đầu, Khánh Tr ần liền rõ ràng ý thức được, bất luận Hằng Xã bên kia đêm nay chuyện gì phát sinh, Lý Trường Thanh khẳng định cũng sẽ không lại nhúng tay.

Hoặc là nói, đối phương bản thân cũng không có chuẩn bị nhúng tay, hoàn toàn là làm dáng một chút thôi.

Cho nên, Khánh Trần nhất định phải kiếm có ròi đi đội ngũ, dạng này hẳn có thể đi tìm Hòa Thăng xã, cho Lưu Đức Trụ tẩy tội.

Trên cánh tay hẳn, trên trán thương, đều là chính hẳn chế tạo ra.

Liền vì lúc này có thể ròi đi.

Đợi cho xe cứu thương đến bệnh viện, Khánh Trần cũng không có lập tức ròi đi, hẳn kiên nhẫn chờ đợi toàn diện đã kiểm tra vè sau, tiến vào trong phòng bệnh, cùng với những cái khác tổ đặc công thương binh cùng một chỗ.

Sau 20 phút Vương Bính Tuất cũng chạy tới, hẳn lặng yên không tiếng động hướng trong phòng bệnh nhìn thoáng qua, đái hẳn phát hiện Khánh Trần đã ngủ say, liền lại lặng lẽ lui ra ngoài.

Vương Bính Tuất cũng không có ròi đi bệnh viện, hẳn trốn ở nơi hẻo lánh len lén quan sát đến hết thấy, muốn chú ý Khánh Trần là có hay không như lão bản sở liệu như thế, có cái gì dị động.

Chỉ là, vừa chờ này chính là hơn một giờ, trong phòng bệnh từ đầu đến cuối đều không có động tĩnh gì.

Mà lại, Vương Bính Tuất tại trong lúc này, nhiều lần tiến phòng bệnh xem xét, hẳn phi thường xác định Khánh Trần liền nằm tại trên giường bệnh.

Vương Bính Tuất cho Lý Trường Thanh gọi điện thoại: "Lão bản, cái này đầu một giờ đi qua, hẳn cũng không có động tĩnh a."

"Xem ra không có vấn đề gì, ta còn tưởng rằng hẳn là dự định ve sài thoát xác đi tham dự Hằng Xã sự tình, hiện tại xem ra cũng không phải là, Hằng Xã bên kia đã kết thúc, " Lý Trường Thanh bình tĩnh nói: "Bất quá lý do an toàn, người tại bệnh viện tiếp tục xem đi. . . Liên này không phải nhìn Khánh Trần, là nhìn xem bác sĩ hảo hảo trị thương cho hẳn."

Vương Bính Tuất: "..."

Kết quả lời trong điện thoại ân tiết cứng rắn đi xuống, cửa bệnh viện liền lần nữa đưa vào một nhóm thương hoạn đến, Vương Bính Tuất giữ chặt một cái bác sĩ hiệu kỳ hỏi: "Đây đều là người nào?"

Khoa cấp cứu bác sĩ không nhận được nói: "Vừa mới khu thứ bốn phát sinh câu lạc bộ giới đấu, đây đều là bị đánh thương câu lạc bộ thành viên, có một nửa đều là Hòa Thắng xã."

...

Thật có lỗi một chương này hơi trễ, nhưng vẫn là yêu cầu một chút nguyệt phiếu. . .

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 247: Tây tội

Trong tòa bất dạ thành này, ban đêm vĩnh viễn muốn so ban ngày càng nóng nực một chút.

Bệnh viện khoa cấp cứu cũng là như thế.

Chợ đen quyền thủ, câu lạc bộ thành viên. .

Khớp nối sai chỗ, phần bụng bị người đánh bắn trộm, trên trán cắm dao.

Khoa cấp cứu bác sĩ đã sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ là, đêm nay thương hoạn giống như nhiều một cách đặc biệt một chút, tiếng kêu rên cũng nhiều hơn một chút.

Khi Hòa Thắng xã thành viên được đưa vào bệnh viện một khắc này, trên giường bệnh Khánh Trần cũng đã nhẹ nhàng mở mắt.

Hắn biết Vương Bính Tuất cũng tới bệnh viện, thậm chí còn nhiều lần xem xét mình tại hoặc không tại.

Khánh Trần nằm nghiêng tại trên giường bệnh đầu không cần gắng đầu đi xác nhận, bởi vì hắn nhớ kỹ Vương Bính Tuất tiếng bước chân.

Có Vương Bính Tuất thủ tại chỗ này, hắn không có cách nào rời đi bệnh viện.

Nhưng một số thời khắc, thợ săn không nhất định phải hao tổn tâm cơ đi tìm con mồi, cũng có thể các thứ con mồi chính mình đưa tới cửa.

Phòng bệnh bên ngoài, các bác sĩ một bên bàn giao y tá cho bọn hắn đây thuốc an thần, một bên lẫn nhau ở giữa thềm nói: "Nghe nói, tựa như là mấy cái câu lạc bộ cùng đi vây công Hằng Xã tới, kết quả là biến thành bộ dáng này. . . Thật sự là phiên phức a, những câu lạc bộ này thành viên."

"Hằng Xã không phải từ trước đến nay rất ít để lại người sống sao, " khoa cấp cứu bác sĩ phàn nàn nói: "Những câu lạc bộ này thành viên đều bị đánh chết mới tốt, tránh khỏi chúng ta còn phải hơn nửa đêm bận bịu đầu óc choáng váng."

"Xuyt, bên cạnh người cái kia thương hoạn còn tỉnh dậy đâu, " một tên y tá nhắc nhở.

Vừa mới oán trách vị kia khoa cấp cứu bác sĩ bình tĩnh quay đầu, chính trông thấy bên cạnh câu lạc bộ thành viên hung hăng nhìn xem chính mình: "Nhìn cái gì? Người lần sau bị người chặt còn phải đưa tới để cho ta cứu người, nói người hai câu thế nào?"

Câu lạc bộ thành viên chậm rãi nhắm mắt lại, không nói một lời.

Khu thứ bốn khoa cấp cứu bác sĩ xưa nay đã như vậy ngang tàng, mà câu lạc bộ thành viên không nguyện ý nhất đắc tội trong đám người, trừ tập đoàn cùng liên bang uỷ ban quản lý trị an, liên bang uỷ ban quản lý thuế vụ, chính là những bác sĩ này.

Khi trong bệnh viện loạn thành một bầy thời điểm, Vương Bính Tuất ngay tại một bên nhìn xem não nhiệt, thậm chí còn giữ chặt một hai cái thương thế không nặng lắm câu lạc bộ thành viên, hỏi thăm đêm nay phát sinh sự tình.

Sau 10 phút, PCE uỷ ban quản lý trị an thám viên bọn họ khoan thai tới chậm, bắt đầu như không có chuyện gì xảy ra làm lấy đi đầu tra.

Khánh Trần chỗ lờ mờ trong phòng bệnh, thiếu niên đã chậm rãi đứng dậy, lặng yên không tiếng động đi ra phòng bệnh, khuôn mặt cũng đổi bộ dáng.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại, phảng phất hết thảy đều coi là tốt như vậy, khi hắn đẩy cửa phòng ra sát na, hai tên y tá vừa lúc đẩy Hòa Thắng xuống hai tên thành viên từ hắn cửa phòng bệnh trước trải qua.

Đó là Hòa Thắng xã người nói chuyện cùng chấp hành xử lý công việc, trong xã đoàn trọng yếu nhất hai nhân vật.

Khánh Trần im ắng đứng tại cửa phòng bệnh, chờ lấy các y tá đẩy giường bệnh rời đi, sau đó hắn mặt không đổi sắc đi vào đối diện trong nhà cầu công cộng.

Không đến một phút đồng hồ, trên hành lang y tá bỗng nhiên kinh hô lên, Hòa Thắng xã người nói chuyện ngực, lại có một viên vết máu màu đỏ đang nhanh chóng mở rộng, đem ngực toàn bộ màu lam quần áo bệnh nhân đều cho nhuộm đỏ, y tá đưa tay đi sờ vị này người nói chuyện động mạch cổ, đã không có động tĩnh.

Huyết dịch từ Hòa Thắng xã người nói chuyện ngực ào ạt chảy ra, thấm thấu dưới người hắn di động giường bệnh, tiếp theo nhỏ xuống tại trên hành lang.

PCE thám viên bọn họ nghe được động tĩnh chạy tới, một tên có kinh nghiệm lão tham trưởng đưa tay đi sờ người chết ngực: "Nơi trái tim trung tâm có xuyên qua thương, hơn nữa còn là vừa mới thương, vừa mới có ai cầm hung khí tới gần qua người chết?!"

Y tá có chút sợ hãi hồi đáp: "Không có, ta thật không có gặp ai cầm qua hung khí a, chỉ có một thiếu niên vừa vặn muốn đi nhà vệ sinh, từ bên người chúng ta trải qua."

Lão tham trưởng cảm thấy có chút không đúng, PCE uỷ ban quản lý trị an mặc dù không yêu quản câu lạc bộ những cái kia loạn thất bát tao sự tình, có thể có người nếu là tại PCE dưới mí mắt giết người, liền có chút quá mức.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút, hành lang trước sau đều có thăm dò thức

camera, có thể vấn đề ở chỗ, những camera kia chẳng biết lúc nào vậy mà toàn bộ chuyển hướng góc chết, căn bản là không có đối với vụ án phát sinh địa điểm!

Không đợi hẳn tiếp tục suy tư cái gì, đã thấy bên cạnh vị kia Hòa Thắng xã chấp hành xử lý công việc 'Ngụy Tử Hạo' bỗng nhiên tỉnh dậy.

Hắn nhìn một chút nhà mình người nói chuyện thăm trạng, lập tức từ trên giường bệnh đứng lên bắt lấy lão tham trưởng cánh tay: "Cảnh sát, cứu ta, ta không muốn chết!"

Lão tham trưởng cau mày đem đối phương đẩy ra: "Ai muốn giết người?"

Ngụy Tử Hạo khàn cả giọng nói ra: "Cảnh sát, là Hằng Xã muốn giết ta à, ngài xem chúng ta người nói chuyện đầu đã bị ám sát. Ngài đem ta nắm chặt ngục giam đi, không phải vậy Hằng Xã khẳng định sẽ muốn giết ta."

"Ngục giam là người muốn vào liền vào?" Lão tham trưởng lạnh giọng nói ra.

Lúc này, Ngụy Tử Hạo bỗng nhiên nói ra: "2 năm trước đường Đào Hoa nhập thất cướp bóc án là ta làm, ngài không tin cho ta DNA lấy mẫu so sánh, nhất định cùng hung khí bên trên nhất trí, còn có 3 năm trước cái kia khu thứ 6 thân thể máy móc cướp bóc án, 7 năm trước thượng tam khu trộm cướp án. . ."

Ngụy Tử Hạo nói thật dài một chuỗi tội ác, cộng lại đủ hẳn cả một đời ở tại trong ngục giam.

Thám viên bọn họ phấn khởi, trong những vụ án này mấu chốt nhất chính là thượng tam khu trộm cướp án, bình thường phá được loại án này là có thể lập đại công!

Chỉ là lão tham trưởng bỗng nhiên nói ra: "Thượng tam khu cái kia trộm cướp án, rõ ràng tại năm nay đã phá án! Ta nhớ được vụ án kia, thủ phạm là một người gọi Lưu Đức Trụ!"

"Đúng, " Ngụy Tử Hạo nói ra: "Chúng ta bị truy tra thật chặt, cho nên tìm một cái tên là Lưu Đức Trụ thẳng xui xẻo cho chúng ta gánh tội thay! Vừa mới nói tất cả vụ án, đầu là để hấn tới chống đỡ tội, nhưng hung phạm kỳ thật không phải hấn, là ta à!"

PCE thám viên bọn họ đầu ngây ngẩn cả người, cái này Ngụy Tử Hạo đúng là vì vào ngục giam tránh né Hằng Xã truy sát, tội danh gì đầu nhận lấy tội.

Lúc này, không có người chú ý tới, Ngụy Tử Hạo trên cổ tay có một cây sợi tơ trong suốt bỗng nhiên buông lỏng ra, một tên thiếu niên từ nhà vệ sinh công cộng đi trở về phòng bệnh, phảng phất hết thấy đầu không có quan hệ gì với hấn giống như.

Lão tham trưởng bỗng nhiên chỉ vào Khánh Trầ hỏi y tá: "Mới vừa từ các người bên người đi qua có phải hay không hấn?"

Y tá lắc đầu: "Không phải."

"Thật không phải là?" Lão tham trưởng nhíu mày.

"Không phải, hấn dài dạng này, nếu như là hấn ta nhất định có thể nhớ kỹ, " y tá nói ra.

Lão tham trưởng xông vào trong nhà vệ sinh, lại phát hiện nhà vệ sinh cửa sổ đã mở rộng, phía ngoài gió lạnh ngay tại hô hô hướng bên trong rớt tới.

Hấn đào lấy cửa sổ nhìn thoáng qua, ngoài cửa sổ lại không có gì cả.

Chẳng lẽ đã từ cửa sổ trốn sao? Nơi này là lầu một, muốn nhảy cửa sổ đào tẩu lại cực kỳ đơn giản.

Lúc này, Khánh Trầ mặt không thay đổi trở lại trong phòng bệnh nằm xuống, thậm chí còn là vừa vắn rời giường trước tư thế, không có chút nào cải biến.

Tây tội máu chốt, không phải nhìn hấn có thể giết bao nhiêu Hòa Thắng xã thành viên, mà là tìm tới hung phạm.

Đêm nay đây hết thầy phát sinh phi thường ẩn nấp, nếu như không phải người trong cuộc, rất khó đẩy ra từng lớp sương mù nhìn thấu đây hết thầy.

Khánh Tr ần trong túi điện thoại chấn động một cái, hấn mở ra xem, rõ ràng là Nhất gửi tới tin tức: "Kỳ thật, nếu như cái kia PCE cấp ba tham trường tích cực mà nói, người hay là có sơ hở, dù sao chỉ có người từ nhà vệ sinh đi ra, hấn tối thiểu biết tìm người hỏi một chút vừa rồi có nhìn thấy hay không cái gì người khả nghi."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ về tin tức: "Nếu như ta là người bình thường, đương nhiên là có sơ hở, nhưng bây giờ không giống với lúc trước, Vương Bính Tuất sẽ giúp ta giải quyết sơ hở này."

"Có ý tứ gì?" Nhất có chút không hiểu.

Khánh Tr ần không có trả lời, mà là để điện thoại di động xuống.

Giờ này khắc này, Vương Bính Tuất cũng bị trong hành lang động tĩnh hấp dẫn tới, hấn nhìn thoáng qua trên đất vết máu cùng PCE thám viên, cảm thấy có chút không đúng.

Làm sao phòng bệnh khác cửa ra vào không có việc gì, hết lần này tới lần khác cái phòng bệnh này cửa ra vào liên xảy ra chuyện rồi?

Hấn vội vàng đi đến Khánh Tr ần trước giường bệnh, phát hiện thiếu niên tư thế ngủ đầu cùng vừa mới không khác nhau chút nào.

Khánh Tr ần nhẹ nhàng xoay người: "A, sao người lại tới đây?"

"Áo, lão bản sợ bác sĩ đối với người không chú ý, cho nên để cho ta tới nhìn xem, " Vương Bính Tuất gãi đầu một cái: "Nhìn người không có việc gì là được, ta đi ra ngoài trước."

Một giây sau, lão tham trưởng kia đã từ nhà vệ sinh quay người trở lại hành lang, muốn đi vào Khánh Trầ phòng bệnh xem xét.

Kết quả, hắn vừa mới đẩy cửa, liền bắt gặp Vương Bính Tuất.

Wương Bính Tuất lạnh lùng nói: "Người muốn làm gì?"

Lão tham trưởng cũng lạnh lùng đáp lại nói: "PCE phá án, không muốn chết cút ngay."

Đã thấy Vương Bính Tuất xoay tròn cánh tay, một bạt tai tát vào mặt hắn: "Lão tử gọi Vương Bính Tuất, trong phòng bệnh này đầu là người Lý thị, ai mẹ hắn cho phép người đến phá án."

Lão tham trưởng kia bị phiến nguyên địa đạo qua một vòng, nhưng dừng lại chuyện thứ nhất chính là xin lỗi: "Không có ý tứ, không có ý tứ, ta không biết ngài là người Lý thị."

"Lăn, " Vương Bính Tuất nói ra.

Cửa phòng bệnh bị đóng lại, trong phòng một lần nữa lâm vào hắc ám.

Mà phòng bệnh bên ngoài, Ngụy Tử Hạo ngay tại khóc lóc kể lể lấy: "Vừa mới xảy ra chuyện gì? Cảnh sát, ta là oan uổng a."

"Người vừa mới còn nói chắc như đinh đóng cột đếm kỹ chứng cứ phạm tội đâu, bây giờ nói oan uổng cũng đã chậm, " một tên thám viên lạnh giọng nói ra: "Người của chúng ta hiện tại đã đi người nói chứng cứ chôn giấu điếm tìm tòi, yên tâm, khẳng định cấp cho người thành bàn sắt."

Khánh Trầ lấy điện thoại di động ra: "Lưu Đức Trụ lúc nào có thể ra ngục?"

"Chờ Ngụy Tử Hạo ngày mai bị PCE hội an ủy lập án là có thể, " Nhất trả lời.

"A, ở giữa không có mặt khác quá trình sao?" Khánh Tr ần nghi hoặc:
"Theo đạo lý nói, hẳn là trước lập án phúc thẩm, sau đó bổ đủ tất cả chứng cứ tuyên cáo Ngụy Tử Hạo tội danh thành lập, sau đó Lưu Đức Trụ mới có thể vô tội phóng thích."

"Ngụy Tử Hạo vụ án này đã ván đã đóng thuy ền, ta có thể cho người mở cửa sau, sớm phóng thích Lưu Đức Trụ, " Nhất nói ra: "Dù sao bên trong thêm một người, thiếu một cá nhân, cũng không ai có thể phát hiện. Nhớ kỹ, ba ngày sau đó nửa đêm, đi đón vật cấm kỵ ACE-011 'Lấy Đức Phục Người' ."

Khánh Tr ần không khỏi cảm khái, tại ngục giam trong một mẫu ba phần đất kia, Nhất thật sự là muốn làm gì thì làm a, cũng không biết vì sao liên bang sẽ giao phó một cái trí tuệ nhân tạo lớn như thế quy ền lực.

Đây khả năng cùng phụ thân của Nhất Nhậm Tiêu Túc có quan hệ, đối phương tại toàn bộ liên bang trong lịch sử đều có địa vị vô cùng quan trọng, Nhất hẳn là cũng xem như chính thống quan nhị đại.

Nhất hỏi: "Kế tiếp còn có chuyện gì không?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Giúp ta tạ ơn Lý Đông Trạch."

Dựa theo Lý Đông Trạch phong cách hành sự, đêm nay những này Hòa Thắng xã thành viên vốn nên nên toàn bộ tử trận, nhưng vì Khánh Tr ần, Lý Đông Trạch cho từng cái câu lạc bộ lưu lại một chút người sống.

"Không cảm ơn ta sao?" Nhất hiếu kỳ hỏi: "Ta đêm nay cũng giúp đỡ rất nhiều a, nếu như không phải ta, Hòa Thắng xã cũng sẽ không được đưa đến trong bệnh viện này tới. . . Đúng, ta gần nhất lại ưu thích một nữ hài tử. . ."

Khánh Tr ần hai mắt nhắm lại, không còn v ềtin tức.

Nhất đợi nửa ngày: "Vẫn còn chứ?"

"Khánh Tr ần người vẫn còn chứ?"

"Có đây không có đây không có ở đây không?"

...

Ăn cơm, ban đêm còn có một chương

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi
thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 248, Khánh Nhật

Trở về đếm ngược 95:00:00.

Thành thị số 18 nửa đêm, rạng sáng 1 giờ.

Khu thứ 4, hội sở Bất Lạc Mạc.

Nơi này vốn nên nên cái phi thường náo nhiệt huyền náo nơi chốn, vậy mà lúc này, sàn nhà giống như là vừa mới bị huyết tẩy qua một dạng.

Ngoài cửa, mười mấy người người khoác áo choàng lẳng lẳng đứng lẳng, đi đầu nữ hài trên vai đứng đẩy một con nhu thuận Lục Nhãn Ô Nha.

Nữ hài nhìn xem trong khe cửa rỉ ra huyết thủy nhú mào, nàng từ trong túi móc ra một viên nho nhỏ mận bắc đặt ở miệng quạ đen bên cạnh.

Chỉ gặp quạ đen cúi đầu mở lên mận bắc đến, vừa mở hai cái, liền bị chua nhắm lại ba con mắt.

Nữ hài nhẹ nhàng thở ra, nàng đối với sau lưng đồng bạn nói ra: "Hôm nay chỉ chết cấp B, hẳn là rất tốt thu nhận, mọi người động tác nhanh nhẹn một chút, sớm làm xong sớm kết thúc công việc, ta nghe nói khu thứ năm mới mở một nhà không tệ Jindai nấu ăn, bên trong sukiyaki ăn thật ngon, chờ kết thúc công việc ta mời mọi người đi ăn! Bất quá, nó đóng cửa thời gian là rạng sáng 4 giờ, cũng không biết có kịp hay không."

Sau lưng nàng nam nam nữ nữ nhìn nhau, khóe miệng lộ ra ý cười: "Khó được Tứ Nguyệt mời khách, mọi người đuổi tại đóng cửa trước đó kết thúc công việc!"

Vừa mới nói xong, hơn mười người đẩy cửa đi vào hội sở Bất Lạc Mạc, vừa mở cửa ra, mùi máu tanh liền đập vào mặt.

Nhưng bọn này đến từ Sở tài phán Cấm kỵ người, lại sắc mặt không thay đổi vừa nói vừa cười, tựa hồ đã thường thấy cảnh tượng như thế này.

Quầy bar bên cạnh, Lý Đông Trạch ngồi tại cao cao quầy ba trên ghế, một lần nữa đem tóc của mình hướng về sau sơ long thành ngắn ngủi bím tóc, sau đó đem trên quầy bar màu hổ phách liệt tửu uống một hơi cạn sạch. .

Hắn ngừng đầu nhìn về phía Sở tài phán Cấm kỵ: "Tam Nguyệt không đến?"

Tứ Nguyệt nhìn chung quanh một tuần: "Đây đều là tràng diện nhỏ, tỷ tỷ của ta không cần tới. Lại nói các người lần sau lại có động tĩnh gì, có thể hay không đừng làm máu tanh như vậy, ta vừa mua giày đầu ô ư."

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ nói ra: "Thành thị số 18 bên trong không có lần sau, giày. . . Hằng Xã có thể bồi thường cho người."

"Làm việc đi, " Tứ Nguyệt đối với sau lưng đồng bạn phát phát tay, sau đó quay người nhìn về phía Lý Đông Trạch: "Người có đồ máu sao, nếu như máu của người có nhỏ tại chỗ nào, nhất định phải sớm nói cho ta biết, ta muốn trọng điểm xử lý."

Đã thấy những cái kia người mặc áo choàng Sở tài phán Cấm kỵ thành viên, đem áo choàng tất cả đều lấy xuống, bọn hắn từ bên hông xuất ra một cái nhỏ nhỏ cái túi, đem không biết tên bột phấn khuynh đảo trên sàn nhà.

Rất nhanh, bột phấn tựa như vật sống tản ra, thậm chí đến phụ cận trên mặt đất.

"Ta không có đồ máu, " Lý Đông Trạch lắc đầu: "Đúng rồi, tỷ tỷ người gần đây bận việc cái gì đâu."

"Người vì cái gì luôn quan tâm tử tử của ta, " Tứ Nguyệt cảnh giác lên.

"Không có việc gì, " Lý Đông Trạch sửa sang lại một chút chính mình áo khoác, hướng hội sở Bất Lạc Mạc bên ngoài đi đến.

Cửa ra vào, sớm đã có xe đang chờ, hắn ng ỡ vào xếp sau lẳng lẳng tự hỏi cái gì.

Lái xe nhẹ giọng hỏi: "Lão bản, Hòa Thắng xã thoát đi đằng sau được đưa đi phụ cận khu thứ bốn bệnh viện công, c ần chúng ta đi chém bọn họ sao?"

"Không c ần, " Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ nói ra: "Đêm nay động tĩnh đã đủ lớn."

Hắn lấy điện thoại di động ra, cho Nhất phát đi tin tức: "Tiểu lão bản nơi đó hết thầy thuận lợi?"

Nhất h ỡ phục: "Thuận lợi."

Lý Đông Trạch lần nữa phát tin tức: "Vậy hắn lúc nào tiếp nhận Hằng Xã?"

Nhất qua hai giây h ỡ phục: "Ta đoán hắn không nguyện ý tiếp nhận Hằng Xã."

Lý Đông Trạch trong xe nhú mày: "Hắn không nguyện ý tiếp nhận, vậy ta làm sao rời đi."

Nhất hỏi ngược lại: "Nếu như người rời đi, thuộc hạ của người làm sao bây giờ, đối mặt thế lực khác từng bước xâm chiếm à."

Lý Đông Trạch đ ỡ điện thoại di động xuống, nhẹ nhàng quay cửa xe xuống, đột lên một điều thuốc lá.

Thuốc lá phía trước bị ngọn lửa bị bỏng, từng cây cây thuốc lá cuộn lên phát ra tư tư tiếng vang, có vẻ hơi cô độc.

Lý Thúc Đ ồng đã mang theo Lâm Tiêu Tiêu, Diệp Văn bắt đ ầu một đoạn dài dằng dặc đi xa, rất nhiều người hâm mộ Lý Đông Trạch danh vọng, nhưng mà với hắn mà nói, muốn làm nhất cũng không phải là có được cái này hư vô quy ền lực, mà là đi theo lão bản cùng đi lưu lạc thiên nhai.

Bây giờ, Hằng Xã thành Lý Đông Trạch trên người gông xi ềng, đ ể hắn không chỗ rời đi.

Trước kia lão bản còn tại trong ngục giam số 18 thời điểm, hắn còn không có rõ ràng như thế cảm giác, khi bị lưu lại chỉ còn chính hắn lúc, cảm giác cô độc tựa như lúc này số 18 bầu trời, bị từng tòa sắt thép cùng xi măng cao ốc cho cắt đứt lấy.

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ lần nữa lấy điện thoại di động ra cho Nhất phát đi tin tức: "Người cho tiêu lão bản nói, ta giúp việc khó của hắn, hắn cũng phải giúp ta."

Lý Đông Trạch trong hội sở Bất Lạc Mạc uống một chén rượu, lại đang cửa ra vào hút một điếu thuốc, chung quy là không đ ợi đến tập đoàn vây quét.

Xem ra, chỉ cần Lý Thúc Đ ồng không chết, mọi người lần còn không dám vì chút chuyện nhỏ này vạch mặt.

Lúc này, hắn từ trong ngục móc ra chính mình một mực treo ở trước ngục đ ồng hồbỏ túi cũ kia đến, xốc lên cái nắp màu vàng.

Chỉ là, đ ồng hồbỏ túi kia cái nắp bên dưới cũng không phải là kim đ ồng hồ cùng tim máy, mà là tựa như lỗ đen vũ trụ thâm thúy hấp ám, khi mở ra sát na, phẳng phất ngay cả đ ồng hồbỏ túi chung quanh ánh sáng đ ều bị hút vào.

Thời gian dần trôi qua, trong hấp ám nhiều một chút cái gì, giống như là có tinh thần đang lóe lên, lại như là có bông tuyết đang bay múa.

Lý Đông Trạch nhíu mày: "Tại sao lại muốn tuyết rơi."

Trong khí trời rét lạnh, hắn nói chuyện lúc đầu sẽ phun ra bạch khí, trong khu thứ bốn khó phân ảnh toàn ký nghệ h ồng không có chút nào sợ lạnh, trên trời to lớn cá vàng còn tại kéo lấy cái đuôi thật dài.

Trên thực tế, vật cấm kỵ bên trong cũng không hoàn toàn là cực kỳ nguy hiểm, tỉ như người nào đó đ ồng hồ bỏ túi chỉ có thể xem xét hai mươi bốn giờ sau thời tiết.

Một số thời khắc Lý Đông Trạch cảm thấy mình nên đi làm một cái nông dân, bởi vì hắn có thể chính xác đang đổ mưa trước thu lúa mạch, sau đó không đem tự mình biết thời tiết nói cho hàng xóm.

Hắn có thể ng ồi tại trong mưa dưới mái hiên, nhìn các bạn hàng xóm bộ dáng chật vật.

...

...

"Người tốt, quấy r ầy một chút quấy r ầy một chút."

Sáng sớm cửa phòng bệnh, một vị trung niên cười làm lành nói ra: "Xin hỏi trong phòng bệnh này có hay không tàn tật nhân sĩ, là như vậy, chúng ta bên này cung cấp chuyên nghiệp thân thể máy móc lắp đặt, còn có khí quan mô phỏng sinh vật bán, các vị có cần hay không?"

Khánh Tr ần nhìn xem vị trung niên nhân này sửng sốt một chút, hắn lại nhìn một chút trên hành lang lui tới bác sĩ cùng y tá, giống như cũng không ai dự định đi ra quán một chút.

Ngoài cửa, vừa mới lên xong nhà vệ sinh tới Tiểu Ứng đem trung niên nhân nâng lên một bên: "Xéo đi nhanh lên, không ai cần người loại kia thấp kém thân thể máy móc cùng khí quan mô phỏng sinh vật, chúng ta đ ầu tốt đây, khí quan cũng tốt đây!"

Lại nghe trung niên nhân cười cười: "Vậy các người khí quan bán hay không. . ."

Khánh Trầu chấn kinh, thế giới trong người làm ăn, đường đi đầu như thế đã sao?

Lúc này, Tiểu Ứng tiến đến Khánh Trầu bên người, thừa dịp trong phòng bệnh lúc không có người hỏi: "Cái kia. . . Ta có thể gia nhập tổ chức của các người sao?"

Khánh Trầu trầu mặc một lát: "Kỳ thật chúng ta bây giờ vốn là thuộc về cùng một tổ chức a, lần trước trở về thời điểm, ta liền gia nhập Côn Lôn."

Không đề cập tới cái này còn tốt, nhắc lên cái này Tiểu Ứng liền dở khóc dở cười đứng lên: "Người đầu thời gia nhập Côn Lôn cùng Cửu Châu, cái kia có thể tính gia nhập à. . . Nói chăm chú, ta muốn gia nhập các người, cảm thụ một chút tổ chức văn hóa."

Khánh Trầu nghi ngờ nói: "Người cũng nghĩ báo cáo cha người?"

Tiểu Ứng ngắu ngắu cả người: "Cái này đầu cái gì cùng cái gì."

Hai người nói tổ chức văn hóa, căn bản cũng không phải là một chuyện!

Đang khi nói chuyện, ngoài cửa truyều đến tiếng đập cửa.

Khánh Trầu ngắu đầu nhìn lên, rõ ràng là Lý Trường Thanh đã đến cửa ra vào.

Tiểu Ứng vội vàng lui sang một bên, thành thành thật thật đứng đầy.

Lý Trường Thanh cười khanh khách ngắu vào Khánh Trầu bên giường, nhẹ nhàng xốc lên hắu trên trán băng gạc, phát hiện máu đã đầu ngừng lại, lúc này mới yên tâm lại.

Khánh Trầu bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Tiểu Ứng, cùng đối phương

ánh mắt hâm mộ kia, giờ mới hiểu được đối phương nói tổ chức văn hóa là cái gì.

Hiều l'ân kia lớn!

Nhưng mà, Khánh Tr'ần lúc này lực chú ý, lại bị một người khác hấp dẫn tới, hấn dư quang vượt qua Lý Trường Thanh bả vai, thình lình trông thấy người hậu tuyến bóng dáng một trong "Khánh Nhất" cũng đứng tại cửa ra vào.

Vị tiểu nam sinh này g'ây gò yếu ớt, tại Lâm Tiểu Tiểu trong tư liệu đối phương chỉ có 14 tuổi, nhìn mặt tràn đ'ầy vẻ hi'ền lành, mang một cái nhu thuận đ'ầu dừa hấu.

Lý Trường Thanh một bên cho Khánh Tr'ần g'ọt lên quả táo, vừa cười nói ra: "Người nhìn ta có bao nhiêu quan tâm người đi, hôm nay đường mu'oi nhi tử đến trang viên lưng chừng núi làm khách, ta đ'ầu trước tiên tới trước nhìn người."

Khánh Tr'ần bỗng nhiên ý thức được, vị này Khánh Nhất nguyên lai cùng Lý thị còn có thiên ti v'ạn lữ liên hệ.

Trước đó Lý Thúc Đ'ồng cũng đã nói, tập đoàn ở giữa cành lá đan chen khó gỡ, chuyện thông gia nhìn mãi quen mắt.

Xem ra, Khánh Nhất còn có một nửa huyết thống là Lý thị, cái này có lẽ làm cho đối phương tại bóng dáng chi tranh bên trong càng có ưu thế.

Khánh Nhất đứng tại cửa ra vào, đối với Khánh Tr'ần nụ cười xán lạn nói: "Thúc thúc tốt."

Khánh Tr'ần lúc này lại ý thức được, từ ngoại nhân nhận định nhân vật quan hệ đến xem, chính mình có phải hay không đã trở thành tất cả người hậu tuyến trưởng bối a. . .

Hấn tại phân tích Khánh Nhất, lại phát hiện đối phương trừ cười hay là

cười, căn bản là không có cách đánh giá ra có cái gì mặt khác cảm xúc.

Lý Trường Thanh đem trái táo gọt xong nhét vào Khánh Trầ trong tay, Khánh Trầ cắn một ngụm lại đột nhiên nhớ lại, từng tại trên hoang dã đã từng có người đã cho hắn từng khóa quả táo.

Chỉ bất quá, đối với Lý Trường Thanh tới nói, quả táo bất quá là thăm hỏi bệnh nhân quà tặng, đối với vị kia trên hoang dã tiêu cô nương tới nói, cái kia bao trùm quả táo cũng đã là toàn bộ tài sản.

Tiểu Dĩ Dĩ cho quả táo càng ăn ngon hơn một chút.

Khánh Trầ trong lòng có phán đoán.

Không biết vì cái gì, hắn bỗng nhiên có chút hoài niệm từ bản thân ban đầu ở trên hoang dã thời gian, vô câu vô thức.

Đúng, Tiểu Dĩ Dĩ nói gia tộc Jindai cắm trại địa phương còn có ăn ngon quả hồng, hắn còn không có ăn vào.

Khánh Nhất đi đến trước giường bệnh, thân thiết nói ra: "Thúc thúc, chúc người sớm ngày khôi phục."

Khánh Trầ nhìn về phía Khánh Nhất, vừa cười vừa nói: "Lần đầu gặp mặt. . . Có cho thúc thúc mang lễ vật gì sao?"

Một bên Tiểu Ứng nghe được câu này gọi thẳng người trong nghề, hắn hay là lần đầu gặp ai không biết xấu hổ tìm vãn bối muốn gặp mặt lễ đâu.

Trong chốc lát, Khánh Nhất trong ánh mắt ý cười cứng ngắc lại một cái chớp mắt, sau một khắc hắn cười nói với Khánh Trầ: "Lần này tới vội vàng, cho nên không có chuẩn bị, xin mời thúc thúc thứ lỗi."

"Không sao, " Khánh Trầ cười cười: "Lần sau nhớ kỹ mang a."

Khánh Nhất biểu lộ ở trong đầu hắn không ngừng phục bàn, hắn vững tin

cái này non nớt xán lạn bên ngoài dưới, nhất định còn cất giấu một viên phức tạp linh hồn.

Lúc này, Lý Trường Thanh nhìn về phía Khánh Trầ: "Bác sĩ nói người đã có thể xuất viện, nếu không người cùng ta về trang viên lưng chừng núi a?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Ta cảm thấy ta còn cần lại kiểm tra một chút. . ."

Hắn ba ngày sau đó còn muốn đi tiếp 'Lấy Đức Phục Người', lúc này khẳng định không thể trở về trang viên lưng chừng núi.

. . .

Giải thích một chút a, ăn sau khi ăn xong tiếp tục viết ý tứ, không phải có lưu bản thảo không phát. . . Thật không có giữ lại bản thảo a, điếm xuất phát phát video kia hại ta!

Cảm tạ lưu ổ dưa, Lz hai vị đừng học trở thành quyền sách mới mình, các lão bản đại khí! Các lão bản thanh xuân mãi mãi!

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 249: Hộp đen

Tại Khánh Tr ần trong tưởng tượng, Cyberpunk thế giới, hẳn là vĩnh viễn đắm chìm tại dưới bầu trời u ám.

Đất màu bị trôi đưa đến phong hoá tăng lên, vụ mai tăng lên, để thế giới lâm vào thiên tai bên trong.

Nhưng mà sự thật lại là, khi khoa học kỹ thuật phát triển đến lập tức, nguồn năng lượng thay đổi là hiệu suất cao năng lượng hạt nhân về sau, bầu trời ngược lại sáng sủa. .

Trong thành thị xe chạy bằng điện thay thế xe dầu nhiên liệu, không có nghiêm trọng như vậy đuôi khói bài phóng về sau, mọi người tại ban đêm ngẩng đầu thậm chí còn có thể trông thấy tinh không.

Trên hoang dã, đất màu bị trôi cũng không có nghiêm trọng như vậy, trong từng mảnh từng mảnh cấm kỵ chi địa rậm rạp thảm thực vật, trở thành nhân loại đối mặt bão cát phòng tuyến.

Có đôi khi Khánh Tr ần sẽ ở nghĩ, nếu như thế giới này có một ngày thật trở thành nguyên một phiến cấm kỵ chi địa, Đinh Đông như thế cự nhân tại trong hải dương màu xanh lục làm càn chạy, trong tán cây to lớn có Phượng Hoàng nghỉ lại, vậy hẳn là rất đẹp đi.

Mà Đinh Đông như thế tại trong cấm kỵ chi địa ra đời cự nhân, còn sẽ không nhận quy tắc ảnh hưởng.

Đếm ngược 2:00:00.

Khánh Tr ần tại cao ốc Lạc Thần tầng 132 trong nhà, cõi Lý thị phối phát

đắt đỏ âu phục, từ sự phụ cho mua một ngăn tủ quần áo thể thao màu trắng bên trong tuyển một bộ thay đổi.

Hắn mang lên mũ lưỡi trai, sau đó nhìn ghế sa lon của mình.

Trên ghế sa lon có người ngồi qua vết tích, nhưng hắn cửa phòng trước khi hắn trở lại đầu không có người động đậy.

Có thể không động vào phía ngoài cửa lớn liền tiến vào trong phòng, Khánh Trầ trong ấn tượng cũng chỉ có Khánh thị bóng dáng một người mà thôi.

Cái này cũng tăng lên Khánh Trầ phán đoán: Cái kia có thể mở ra ám ảnh chi môn vật cấm kỵ, hẳn là có thể đi kí chủ đi qua, thấy qua địa phương.

Khánh thị bóng dáng lần thứ nhất lúc đi vào còn phải từ cửa chính đi, về sau cũng không cần.

Khánh Trầ mười phần hoài nghi mình tại Lý thị trang viên lưng chừng núi trong lúc đó, Khánh thị bóng dáng thừa dịp chính mình không ở nhà, mỗi ngày đều sẽ đến nghỉ ngơi một hồi.

Trong nhà ấm nước đốt qua nước nóng, cái chén bên cạnh có nhỏ xíu vụn trà, nói rõ đối phương còn pha qua trà.

Phòng vệ sinh có người dùng qua, còn có người ở bên trong tắm rửa qua, ngay cả bồn tắm lớn đều có người dùng qua.

Vị này Khánh thị bóng dáng, tựa hồ hoàn toàn không có lấy chính mình làm ngoại nhân dáng vẻ. . .

Khánh Trầ trong nội tâm thở dài một tiếng, bày ra như thế một vị muốn tới thì tới, muốn đi thì đi nhân vật, thật đúng là để cho người ta đau đầu.

Chỉ là, đối phương đến cùng muốn làm gì đâu, chính mình tham dự vào bóng dáng chi tranh bên trong, có thể hay không cũng là đối phương an bài.

Nhưng đối phương đến cùng muốn cái gì?

Khánh Trầ không có nghĩ nhiều nữa, đè ép ép chính mình vành nón đẩy cửa đi ra ngoài.

Lần này, hẳn chuyên môn nghe ngóng động tĩnh ngoài cửa, để tránh lần nữa hù đến thiếu nữ tóc bạc Trịnh Ưc.

Chỉ là, khi Khánh Trầ chờ đến thang máy lúc, dần dần mở ra trong môn, thiếu nữ tóc bạc lần nữa lên tiếng kinh hô, ngay cả tay đều tiến vào chính mình trong ba lô nhỏ, phảng phất bên trong còn chứa cái gì vũ khí.

Tỉ như phòng sỏi phun sương.

Khánh Trầ không biết, thế giới trong phòng sỏi phun sương có thể hay không so thế giới ngoài hung mãnh hơn một chút.

Thẳng đến thiếu nữ tóc bạc phát hiện người bên ngoài thang máy là Khánh Trầ, mới hơi nhẹ nhàng thở ra, nàng hiếu kỳ hỏi: "Người gần nhất tại sao không có đi học?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ hồi đáp: "Trong nhà của ta khả năng đựng không đủ lên đại học học phí, cho nên chuẩn bị sớm đi làm việc kiếm tiền."

Trịnh Ưc sững sốt một chút: "Hết thầy đều sẽ có biện pháp, nhưng học nhất định phải lên a, ta công tác cửa hàng giá rẻ gần nhất tại thông báo tuyển dụng ban đêm thu ngân viên, nếu không ta đề cử người đi làm việc? Nhất định có thể tích lũy đủ học phí."

"Tạ ơn, ta suy tính một chút, " Khánh Trầ cười đi vào thang máy: "Mau về nhà nghỉ ngơi đi."

"Ừm ân, " thiếu nữ tóc bạc sau khi ra thang máy, đi hai bước lại quay đầu: "Nhất định phải suy nghĩ thật kỹ a, kỳ thật làm việc cũng không có cỡ nào vất vả."

"Mau về nhà đi, " Khánh Tr ần cười khoát khoát tay.

Thang máy khép lại, hắn quay người nhìn về phía trong suốt cửa sổ pha lê bên ngoài.

Ở trong thành phố này, Trịnh Úc nữ hài như vậy, nhất định phải li ều mạng mới có thể đổi lấy một cái không xác định tương lai.

Đối phương buổi sáng đến trường, buổi chiều học bù, ban đêm làm công.

Li ều lên hết thầy muốn thi cái đại học.

Thế nhưng là lên đại học về sau, tốt nhất đường ra chính là tiếp tục cho tập đoàn làm công, sau đó đột tử tại trên cương vị làm việc.

Đây là một cái bị thiết kế tỉ mỉ tốt thế giới, tất cả quy tắc trò chơi đều tại tập đoàn trong tay.

Khánh Tr ần đang nghĩ, sư phụ Lý Thúc Đ ồng cùng các bằng hữu của hắn, khả năng chính là gặp nhiều dạng này người số khổ, mới quyết định muốn cải biến thế giới này đi.

Hắn mang lên một cái tai, trong tai nghe Nhất hỏi: "Người nên trở về thế giới ngoài, lần thứ hai giao dịch lúc đáp ứng người cứ điểm số liệu ngay tại người trái bên cạnh trong túi, sau khi trở về cắm đến người máy tính chỗ nối USB bên trên là được. Đúng, sau 14 ngày, Lý Trường Thanh muốn nhìn lấy người tiêm vào bên dưới số 003 thuốc biến đổi gien, người nghĩ kỹ ứng đối như thế nào sao? Là thật dự định kiên trì tiêm vào, hay là trực tiếp thoát đi?"

Trước đó, Khánh Tr ần cự tuyệt tiêm vào thuốc biến đổi gien lý do, chính là hắn vừa mới tiêm vào xong 004, còn phải tiếp qua chờ 18 ngày mới có thể tiêm vào tiếp theo châm.

Hiện tại 4 ngày đi qua, châm này chỉ dựa vào tránh có thể trốn không đi

qua.

Khánh Tr ần không có trả lời vấn đề này, mà là hỏi tới khác: "Kỵ sĩ khởi nguyên đến cùng là cái gì?"

Nhất trả lời: "Khởi nguyên từ cực hạn vận động."

"Cực hạn vận động?" Khánh Tr ần biết mỗi hạng Sinh Tử Quan đều giống như một loại cực hạn vận động, nhưng vẫn cho là chỉ là trùng hợp.

Nhất nói ra: "Tại phụ thân ta bù đắp kỵ sĩ trong lịch sử ghi chép, gia gia của ta, cũng chính là tổ chức Kỵ Sĩ người sáng lập ngay từ đầu chỉ là ưa thích cực hạn vận động. Về sau, khi hắn trở thành từng cái cực hạn vận động lĩnh vực người nổi bật, hoàn thành tám hạng Sinh Tử Quan khiêu chiến về sau, khóa gien đột nhiên mở ra. Cũng là từ lúc kia bắt đầu, tám hạng Sinh Tử Quan khiêu chiến mới trở thành tu hành lộ."

Khánh Tr ần biết, tại hô hấp thuật khai sáng trước kia, kỵ sĩ cần hoàn chỉnh khiêu chiến tám hạng Sinh Tử Quan, mới có thể trở thành chân chính kỵ sĩ, khóa gien mới có thể mở ra.

Tại hoàn thành hạng thứ tám trước đó, cũng còn chỉ là người bình thường.

Nhất gia gia Nhậm Hòa, tại hoàn thành tám hạng khiêu chiến trước đó, cũng chưa hề biết đây là một đầu tu hành lộ.

Nhất bỗng nhiên nói ra: "Lý Thúc Đ ồng đối với các người thế giới ngoài các tiên bối như vậy cảm động lắm, là bởi vì tổ chức Kỵ Sĩ vẫn luôn biết, người sáng lập đi đến con đường này trước đó, đối với hắn sẽ khai sáng thời đại hoàn toàn không biết gì cả, hắn cũng không biết hắn có thể trở thành siêu phàm giả."

"Người sáng lập vì sao muốn hoàn thành cái này tám hạng khiêu chiến?" Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi.

"Bởi vì đối với sinh mạng yêu quý cùng tin tưởng vững chắc, " Nhất h ồi

đáp: "Kỳ thật, Lý Thúc Đĩnh thu người làm đồ đệ là rất vội vàng, dựa theo bình thường kỳ sĩ thu đồ đệ quá trình, người muốn trước đem cực hạn vận động đầu cho đi một lần mới đúng, nhưng hắn quá gấp, người lại quá thông minh, cho nên hắn đã giảm bớt đi quá trình này."

Nhất tiếp tục nói: "Tại Lý Thúc Đĩnh trong cuộc đời của bọn họ, con đường kỳ sĩ là tu tâm tu thân quá trình, là lần lượt khiêu chiến bản thân quá trình, nhưng đối với người mà nói, nó càng nhiều hơn chính là một đầu tu hành lộ, cho nên người đối với tổ chức Kỳ Sĩ đến cùng là cái gì, còn không thể nói thực sự hiểu rõ."

Khánh Trần như có đi đầu suy nghĩ, hắn đi đường này tâm tư muốn càng thêm hiệu quả và lợi ích một chút, cho nên ngược lại trải nghiệm không đến đoạn đường này chân chính hàm nghĩa.

Chỉ là, hắn từng bị Thanh Sơn Tuyệt Bích bên trên triêu dương vạn trượng cảm động qua, trong nội tâm có loại xúc động, muốn đem sư phụ bọn hắn những năm kia đi qua đường, cũng cho đi một lần.

Cực hạn vận động.

Đây là Khánh Trần trước kia cảm thấy xa lạ đồ vật, cũng là hắn phải đi quen thuộc đồ vật.

Hắn đã nghĩ kỹ ứng đối ra sao Lý Trường Thanh.

Nhưng trong vòng 14 ngày, hắn nhất định phải hoàn thành hạng tiếp theo Sinh Tử Quan khiêu chiến.

Lần trước, là sư phụ dẫn hắn đi kỳ sĩ lộ, hiện tại hắn chính mình cũng đem đi xa.

Thành thị số 18 bên trong rơi ra tuyết lớn, trên đất tuyết đọng chừng ba mươi centimet dày, trên đường đã cơ hồ không có người đi đường.

...

...

Trở về đêm ngược 00:30:00.

Khu thứ sáu trong căn hộ cũ nát nào đó, Lưu Đức Trụ đang ngồi ở trong phòng lo lắng chờ đợi, trong phòng không chỉ là hắn, còn có vừa mới đến thành thị số 18 Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân.

So sánh một mực run chân Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu rõ ràng muốn trăn trở rất nhiều.

Đã thấy Lưu Đức Trụ đem một chi thật dài hộp đen ôm vào trong ngực, hai tay không ngừng vuốt ve.

Hộp đen dài ước chừng một mét sáu, cực kỳ nặng.

Nặng nề đến Lưu Đức Trụ ôm nó ngồi ở trên ghế sa lon, cả người đều sẽ bị ép tới rơi vào trong ghế sofa.

Trong căn hộ cũ nát này, sinh hoạt vật phẩm ngược lại là đầy đủ mọi thứ, còn có hai mươi bốn giờ cung ứng nước nóng.

Chỉ là, trong phòng ba người đều không có tâm tư đi chú ý sự tình khác, cứng rắn chịu đựng thời gian.

Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói: "Lão bản còn chưa tới sao?"

Lưu Đức Trụ thỉnh thoảng liếc nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian: "Lão bản nói hắn sẽ ở trở về trước chạy tới, hắn nhất định sẽ tới."

"Tốt a, " Trương Thiên Chân vừa nhìn về phía Lưu Đức Trụ trong ngực hộp đen: "Đây rốt cuộc là thứ gì? Tại thành thị số 18 cùng người tự hợp đảng sau, đã nhìn thấy người một mực ôm hắn."

"Đây là lão bản đồ vật, " Lưu Đức Trụ cảnh giác lên: "Chúng ta làm tốt

chúng ta bản phận, không nên chúng ta hỏi thăm đừng mù hỏi. Thứ này ta cần tới về sau cũng không mở ra qua, ta cũng không biết bên trong là cái gì."

"Lưu ca, ta cảm giác người thay đổi rất nhiều a, thiếu đi mấy phần lấu cá, trước kia cũng không gặp người há miệng ngậm miệng chính là lão bản, " Hồ Tiểu Ngưu hiếu kỳ nói: "Lại nói, lão bản đừng ý thấy chúng ta sao?"

"Đương nhiên, hấn không mở miệng, ta có thể để các người tới sao?" Lưu Đức Trụ đáp lại nói: "Kiên nhẫn chờ lấy liền tốt, hấn khẳng định là có chuyện bàn giao các người."

"Lão bản hình dạng thế nào?" Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói.

Lưu Đức Trụ sắc mặt trầm xuống: "Không đầu nói rồi sao, không nên đánh nghe đừng đánh nghe."

"Áo, " Trương Thiên Chân nhụt chí nói.

Hồ Tiểu Ngưu cũng chăm chú nhìn về phía Trương Thiên Chân: "Chúng ta thân là thời gian hành giả, đầu tiên chính là muốn chú ý giữ bí mật tính, lão bản như thế nào cần thận đầu không quá phận, chúng ta làm tốt chính mình sự tình là được rồi."

"Ừm, ta hiểu, " Trương Thiên Chân gật gật đầu.

Từ một loại ý nghĩa nào đó, trong phòng này ba người cũng coi là Khánh Trần bên người xuất hiện qua thời gian hành giả bên trong, người trải qua một đoạn thời gian kiểm nghiệm, tương đối đáng tin.

Khánh Trần cũng là nghĩ sâu tính kỹ đằng sau, mới quyết định gặp Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên nhấn mật mã khóa thanh âm.

Trong phòng ba người ngẩng đầu nhìn lại, một tấm thân bí mật nạ mèo đập

vào mi mắt.

Khánh Trầ thanh âm trầ thấp hỏi: "Đầ tới."

Nói xong, ánh mắt của hắ chuyển hướng Lưu Đức Trụ trong ngực hộp đen.

Lưu Đức Trụ hiến vật quý giống như đem hộp đen hai tay dâng lên, hốc mắt rưng rưng: "Lão bản, không có ngài, ta chỉ sợ thật muốn trong tù đợi cả đời. Đầ vật ta cho ngài mang đến, ta hướng ngài thề, tuyệt đối không có mở ra nhìn qua."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Làm được rất tốt."

...

Ăn cơm, ban đêm còn có một chương

Đầy một chút lão vương sách mới « trăm », hôm nay chưng bài! !

Đề cử mà nói: Bá khí tên sách, cương liệt nhân vật chính, bắt đầu hoàng kim ba chương, độc giả danh tiếng nổ tung.

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 250, tổ chức tên: Bạch Trú

Lưu Đức Trụ có hay không nhìn qua trong hộp đen là cái gì? Xác thực không có.

Hắn rời đi ngục giam số 10 thời điểm, giám ngục máy móc đem hắn vào tù trước bị mất đảm bảo vật phẩm trả lại cho hắn lúc, liền có thêm hộp đen này.

Hộp đen rất phổ thông, phía trên dán một tờ giấy: Không nên mở ra, giao cho người lão bản.

Hộp đen không khóa, ngay cả đơn giản nhất mật mã khóa đều không có, nhưng Lưu Đức Trụ xác thực không có mở ra nhìn qua bên trong một chút.

Từ hắn ra ngục bắt đầu liền ôm thật chặt hộp đen, ăn cơm đi ngủ ngủ gật thời điểm đều gắt gao ôm.

Đây là Nhất xác nhận qua.

Trên thực tế, đây cũng là cái rất đơn giản khảo nghiệm, nếu như Lưu Đức Trụ ngay cả điểm ấy đều làm không được, như vậy đối phương trước đó nói tới trung thành tuyệt đối, tất nhiên đều là lời nói dối.

Khánh Trần cần một kiện chuyện rất nhỏ đến xác định, Lưu Đức Trụ là có hay không đã nghe lời.

Lúc này, Lưu Đức Trụ hốt mất hững hững nói ra: "Lão bản, ta là chăm chú cảm tạ Lạc thành đêm mưa đêm hôm đó, ngài vì cứu ta mụ mụ xuất thủ, khi đó ta liền biết ngài là người tốt, tốt lão bản. . . Lần này ta cũng biết, ngài vì cho ta tẩy tội hắn là phi thường không dễ dàng, ta trung cầu ý kiến

ngục giam số 10 bên trong rất nhiều đại nhân vật, bọn hắn đều nói vào ngục giam dễ dàng ra ngoài khó, nhất là tiến vào ngục giam số 10. . ."

Nói nói, Lưu Đức Trụ bắt đầu than thở khóc lóc, một thanh nước mũi một thanh nước mắt, nhìn mười phần đáng thương.

Bên cạnh Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người nhìn nhau, bọn hắn lúc này mới ý thức được, trước mắt vị lão bản này làm bao nhiêu sự tình. .

Lạc thành đêm mưa, Lưu Đức Trụ nhà chỗ cư xá bốc cháy, Vương Vân phụ mẫu vì báo thù thuê thời gian hành giả cùng sát thủ, chuyện này bọn hắn là biết đến.

Bọn hắn biết có một vị từ trên trời giáng xuống nữ hài ngăn cơn sóng dữ, cũng biết còn có hai tên người thần bí phối hợp nữ hài vì Lưu Đức Trụ giết ra một con đường sống.

Nhưng Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn không biết những người thần bí này là ai, vì sao giúp Lưu Đức Trụ.

Lưu Đức Trụ bản thân đối với cái này giữ kín như bưng, không có cùng người khác nhắc qua đêm đó phát sinh sự tình.

Hiện tại Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn mới biết được, nguyên lai là vị lão bản này giúp một chút.

Khó trách Lưu Đức Trụ cải biến lớn như vậy, đối với vị lão bản này như vậy trung thành.

Mặt khác, Hồ Tiểu Ngưu trước đó cũng có chút nghi hoặc, theo lý nói Lưu Đức Trụ bị phán án nhiều năm như vậy, cả một đời đều được trong tù vượt qua, hắn làm như thế nào đi ra đâu?

Nếu như ra không được, coi như lại có thực lực cũng chỉ có thể trong tù ngang tàng.

Thế nhưng là, không đợi bọn hắn nghĩ rõ ràng đâu, Lưu Đức Trụ liền đã tẩy tội đi ra!

Loại năng lực này, tại Hồ Tiêu Ngưu trong con mắt của bọn họ, đã có thể dùng thần thông quảng đại để hình dung.

Đối thời gian hành giả khác, ai có thể đem Lưu Đức Trụ từ trong ngục giam vớt đi ra? Bọn hắn mặc dù xuyên qua thời gian không dài, nhưng cũng đã được nghe nói, ngục giam hệ thống quản lý là tuyệt đối công chính.

Nghĩ tới đây, Hồ Tiêu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người dùng ánh mắt mong chờ nhìn về phía Khánh Trần, không biết vị lão bản này có thể mang cho bọn hắn như thế nào kinh hãi.

Phải biết, hai người bọn họ tương lai nhân sinh còn không có tin tức.

Ai không hy vọng tại trong thế giới xa lạ này, có thể được đến càng nhiều che chở?

Giờ này khắc này, Khánh Trần từ Lưu Đức Trụ trong tay tiếp nhận hộp đen, trước đó ở một bên, sau đó dò hỏi: "Từ thành thị số 10 trên đường tới, có hay không đụng phải nguy hiểm gì?"

"Không có không có, " Lưu Đức Trụ lắc đầu: "Ta vừa ra ngục, cửa ra vào liền có một cỗ không có một ai xe bay chờ đợi, trên xe đơn giản ngủ một giấc, mở mắt cũng đã tiến vào thành thị số 18."

Những thành thị khác ở giữa Vân Lưu Tháp đã hoang phế, cho nên mới hướng ở giữa phần lớn cưỡi đầu diesel xe việt dã.

Nhưng số 10 cùng thành thị số 18 tiếp giáp, lại là liên bang song tử tinh, giữa lẫn nhau tự nhiên thông hành không trở ngại.

Khánh Trần gật gù đầu: "Người tương lai có tính toán gì?"

Lưu Đức Trụ xoa xoa nước mắt: "Ta không có tính toán gì, lão bản dự định chính là ta dự định! Về sau, Lưu Đức Trụ vì ngài đi theo làm tùy tùng, không một câu oán hận. Đúng, Hồ Tiểu Ngưu bòn hẩn lần này tiến đến lại mang theo hai cây vàng thỏi."

Nói, hẩn từ trong túi đem vàng thỏi móc ra đưa cho Khánh Trầ.

Lần này, Khánh Trầ nhìn xem vàng óng vàng thỏi cũng không có tiếp, mà là hời hợt nói: "Cái này hai cây người thu đi, một cây thế giới trong dùng, một cây thế giới ngoài dùng, trước cho người chính mình ứng khẩn cấp."

"Cám ơn lão bản, lão bản đại khí!" Lưu Đức Trụ lần nữa cảm động, gia đình của hẩn đi đầu kiện vốn cũng không dãi dào, cho người nắm giữ Con Tem Ác Ma gửi thư lấy máu, để vốn cũng không dãi dào gia đình đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương. Hiện tại hẩn rốt cục có thể dựa vào chính mình thu hoạch được lợi ích, nói không chừng còn có thể cho phụ mẫu đổi bộ tốt một chút phòng ở.

Một bên, Hồ Tiểu Ngưu lập tức ý thức được Khánh Trầ trong lời này tin tức trọng yếu: Vị lão bản này đã không phải là như vậy thiếu tiền! Hai cây vàng thỏi giá cả, đã rất khó đả động đối phương!

Hồ Tiểu Ngưu có chút cảm tạ phụ thân hẩn.

Lúc trước Hồ Đại Thành nói cho hẩn biết, 'Khánh Trầ' loại người này năng lực là phi thường đáng sợ, bây giờ đối phương khả năng rất thiếu tiền, nhưng rất nhanh liền không thiếu.

Cho nên, Hồ Tiểu Ngưu cần phải làm là tại đối phương không thiếu tiền trước đó, trước lưu lại một cái giao tình, dạng này mới có thể trong tương lai chiếm được tiên cơ.

Hồ Tiểu Ngưu cảm thấy, phụ thân hẩn có thể đem sinh ý làm lớn, đúng là có thấy xa.

Lúc này, Trương Thiên Chân muốn nói chút gì, lại bị Hồ Tiểu Ngưu kéo

lại: "Chờ lão bản cùng Lưu ca trước trò chuyện xong, sau đó mới đến phiên chúng ta."

Khánh Trầ nhìn hấn một cái, trong lòng đã có quyết định.

Hấn đầu tiên là nhìn về phía Lưu Đức Trụ: "Người c ần lại ẩn tàng một đoạn thời gian, bây giờ thành thị số 18 bên trong ngư long hỗn tạp, tất cả người hậu tuyến bóng dáng đầu đã đã tới, mà lại Lý thị quy ền lực giao thế cũng có huy ền cơ, cho nên chúng ta c ần có nhất làm chính là ẩn núp."

"Minh bạch minh bạch, ta nhất định điệu thấp, " Lưu Đức Trụ vội vàng đáp ứng nói: "Không có lão bản ngài triệu hoán, ta trước hết đợi tại trong căn hộ này."

Khánh Trầ vừa nhìn về phía Hồ Tiểu Ngư cùng Trương Thiên Chân: "Hai người các người làm sao tới thành thị số 18?"

Hồ Tiểu Ngư giải thích nói: "Thành thị số 7 cùng thành thị số 18 ở giữa cách rất xa nhau, chúng ta từ thế giới ngoài thuê 7 tên thời gian hành giả hộ tống, tìm người làm thợ săn hoang dã giấy chứng nhận, một đường lái xe 12 ngày mới đến nơi này, dọc đường thành thị số 1, nhưng chúng ta cũng không ở nơi đó dừng lại."

"Các người thuê 7 tên thời gian hành giả có thể tin được không?" Khánh Trầ hỏi.

"Ừm, bọn hấn ở thế giới trong là tự do, nhưng ở thế giới ngoài đã bị giám thị cư ngụ, " Hồ Tiểu Ngư nói ra: "Mà lại thuê quan hệ đến bọn hấn tiến về thành thị số 18 liên kết thúc, trên đường chúng ta không có lộ ra bất kỳ tin tức gì, không nói tới làm gì, không nói tới tìm ai."

Khánh Trầ suy tư, Hồ thị gia đại nghiệp đại, tại thế giới ngoài làm việc xác thực ổn thỏa rất nhiều.

"Các người đối với tương lai có tính toán gì không?" Khánh Trầ hỏi.

Hồ Tiểu Ngưu trầm tư một giây nói ra: "Đầu tiên muốn cảm tạ ngài để cho thủ hạ tại Lão Quân sơn xuất thủ, vì Côn Lôn hai vị bằng hữu báo thù."

"Cái này không cần cảm tạ ta, đó là chính hấn làm quyết định, mà lại, ta cũng kính nể Côn Lôn," Khánh Trần nói ra: "Bây giờ nói nói các người tính toán của mình, ta nói là, các người muốn từ ta chỗ này thu hoạch được cái gì."

Hồ Tiểu Ngưu trực tiếp làm nói ra: "Lão bản, ta cùng Trương Thiên Chân sở cầu không nhiều, chỉ muốn để lão bản ở thế giới trong cho một con đường, cho một phần tương lai, siêu phàm thoát tục tương lai."

"Ta đã biết," Khánh Trần gật gật đầu: "Các người biết Hằng Xã sao?"

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân nhìn nhau: "Biết, ta tại thành thị số 7 tìm Vương Vân lúc báo thù, Lý Đông Trạch từng xuất thủ qua, là hấn tự tay giết Vương Vân, còn phái người đưa chúng ta đi bệnh viện."

"Ừm," Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Ta cho các người con đường, ngay tại Hằng Xã. Đi Lý Đông Trạch dưới tay làm việc đi, về phần có thể hay không chuyển ra một con đường đến, hay là phải xem chính các người."

Khuya ngày hôm trước, Nhất liên thay Lý Đông Trạch truyền lại qua một tin tức.

Lý Đông Trạch chính mình cũng không muốn tiếp tục chấp chương Hằng Xã, hấn càng ưa thích đi theo Lý Thúc Đông đi lưu lạc thiên nhai.

Hiện tại, hấn giúp Khánh Trần một chuyện, vậy Khánh Trần cũng phải giúp hấn một chuyện: Nếu như tiểu lão bản chính mình không muốn tiếp nhận Hằng Xã, vậy tiểu lão bản liền chọn một người chính mình có thể tin nhiệm đi Hằng Xã, từ từ hoàn thành Hằng Xã nội bộ quyên lực giao thế.

Thời gian này khả năng rất dài, cũng có thể là rất ngắn, đều xem Khánh Trần an bài người này đủ tư cách hay không.

Trước mắt xem ra, Khánh Tr ần tìm kiếm bên người một vòng người đầu không có thích hợp, duy chỉ có H ồTiểu Nguru ổn trọng vừa vặn, có lẽ có thể một mình đảm đương một phía.

Hắn không phải muốn H ồTiểu Nguru hoàn thành cái này giao tiếp, mà là muốn đem hắn đưa đi Hằng Xã, quan sát một đoạn thời gian nhìn xem thế nào.

Lúc này, H ồTiểu Nguru không biết Khánh Tr ần ý nghĩ, nhưng hắn nghe được an bài này đã đầy đủ kinh hỉ.

Hắn biết Hằng Xã là Kỵ Sĩ dòng chính tổ chức, mình bị an bài đến Hằng Xã bên trong, tự nhiên so hiện tại không lý tưởng mạnh.

"Nên lời nhắn nhủ sự tình đầu giao phó xong, còn lại các vị tốt tự lo thân, " Khánh Tr ần nói ra.

"Chờ một chút lão bản, " Lưu Đức Trụ hỏi: "Khánh Tr ần là của ngài người, đúng không? Ngày đó trong đêm mưa là xuất thủ một người trong đó chính là hắn, Côn Lôn Lộ Viễn nói cho ta biết."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ hỏi ngược lại: "Thế nào?"

"Ta chính là muốn cảm tạ một chút hắn, " Lưu Đức Trụ nói ra: "Còn có Lý Quang Quang, Lâm Phàm, cũng là người của ngài sao?"

Khánh Tr ần nghi hoặc: "Lý Quang Quang cùng Lâm Phàm là ai?"

"Bọn hắn tại trên mạng cũng tự xưng là 'Lưu Đức Trụ' thủ hạ. . ."

Từ lúc Ưng Ưng nói tại trong đêm mưa nói nàng là Lưu Đức Trụ thủ hạ v ềsau, Lưu Đức Trụ 'Thủ hạ' li ền như là mọc lên như nấm đ ồng dạng xông ra.

Công bố chính mình là Lưu Đức Trụ thủ hạ, cái này phảng phất là một kiện rất có thân phận sự tình, tựa như tại vịnh Đ ồng La nói mình cùng Tr ần Hạo

Nam trộn lẫn dạng, còn kém đi trường học cửa ra vào thu phí bảo hộ.

Lập tức kéo xuống It's For Your Own Good bức cách.

Mà Lưu Đức Trụ chính mình cũng là khôi lỗi, hắn cũng không biết đối phương có phải hay không lão bản phát triển mặt khác cấp dưới, cho nên trong lúc nhất thời không có dám nhận.

Khánh Trần suy nghĩ, chính mình tiểu đoàn thể này làm cũng quá không chính quy, ngay cả mình đoàn thể bên trong có ai cũng không biết.

Nếu là có người mượn danh nghĩa của bọn hắn đi làm xằng làm bậy, vậy bọn hắn cũng không phải là tiểu đoàn thể, mà là tập thể nhỏ.

Hắn bình tĩnh nói ra: "Lý Quang Quang cùng Lâm Phàm hai người này ta không biết."

Hồ Tiểu Ngưu đột nhiên nói ra: "Lão bản, tổ chức của chúng ta. . . Tên gọi là gì?"

Khánh Trần rơi vào trầm tư, trong phòng ba người khác đều nín hơi nhìn chăm chú, không dám tùy ý đánh gãy ý nghĩ của hắn.

Ngoài phòng là phiêu diêu tuyết lớn, trong phòng là mờ nhạt ánh đèn.

Khánh Trần tại trong phòng nhỏ này nhớ lại sự phụ từng nói với hắn mà nói, chúng ta không thể dùng ôn nhu đi ứng đối hắc ám, phải dùng lửa.

Đây là một cái tràn đầy nguy cơ cùng thế giới hắc ám, tựa như dài đằng đặc đêm tối.

Khánh Trần cuối cùng nói ra: "Bạch Trú, tổ chức của chúng ta gọi là Bạch Trú."

Nói xong, hắn cầm lấy hộp đen đi vào phòng ngủ, lưu lại Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân ba người hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt

có không giấu được cực nóng.

Từ xuyên qua sự kiện bắt đầu, bọn hắn từ đầu đến cuối bận rộn, nhưng lại không biết đang bận thứ gì.

Bây giờ, mọi người rất cực có mục tiêu.

Hồ Tiểu Ngưu nhỏ giọng nói với Lưu Đức Trụ: "Lưu ca, chờ sau khi trở về ta lấy thêm ra một bút tiền vốn cố hiến cho tổ chức, tính làm chi tiêu hàng ngày sử dụng."

Nói đến cũng kỳ quái, những tổ chức khác đầu là phát tiền lương, phát tiền mới có người bán mạng.

Bạch Trú lại không giống với, nơi này là thành viên chủ động giao nạp hội phí, không cần tiền còn nguyện ý làm việc.

Lưu Đức Trụ gãi đầu một cái hỏi: "Người cái này lại dựng tiền lại dựng người, cần cái gì?"

Hồ Tiểu Ngưu cười cười: "Cần một cái tương lai."

Đếm ngược về không.

Trở về

...

Cảm tạ đồng cày liêng đồng học trở thành quyển sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản đại khí, lão bản ngủ gật thời điểm có người đưa gối đầu!

3 bầy đã mở, hoan nghênh gia nhập! Mặt khác, cần nguyệt phiêu a! (đã gia nhập trước hai cái bầy đồng học tận lực không cần xuyên bầy, không cần một người chiếm ba cái vị trí, còn có rất nhiều đồng học vào không được đâu. . .)

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi
thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 251: Thu nhận vật cấm kỵ ACE-011!

Bao phủ thế giới hắc ám tiêu tán.

Đối với ngoại giới tới nói, trong khoảng thời gian này tựa hồ ngay cả một sát na đều không có, ngắn ngủi đến chỉ có Bán Thần nhân vật như vậy mới có thể phát giác.

Nhưng đối với mỗi một cái thời gian hành giả tới nói, trong khoảng thời gian này lại phảng phất dài đằng đẵng, lẫn nhau đều không thể xác định nhân sinh của bọn hắn đến cùng hắc ám bao lâu. .

Khánh Trần nhắm mắt lại cũng không có trước tiên tỉnh lại, mà là từ đầu đến cuối đắm chìm tại trong thế giới nào đó.

Đó là vật cấm kỵ ACE-0011, lấy đức phục người thế giới.

Hắn ngấm nhìn bốn phía, đánh giá hoàn cảnh chung quanh. . .

Nơi này là một mảnh hoang dã, trống trải lại yên tĩnh.

"Có ai không?" Khánh Trần lên tiếng hô to, lại không người đáp lại.

Đột nhiên, Khánh Trần phát giác không đúng, hắn cúi đầu xem xét, ngực mình chẳng biết lúc nào ôm một chi băng lãnh súng ngấm.

Một đoạn thời khắc Khánh Trần trong lòng có minh ngộ, hắn xuyên thấu qua ống nhắm hướng bốn bề kiểm tra, rất nhanh liền phát hiện 400 mét có hơn hoang dã trên mặt đất, chính đứng thẳng lấy một viên nho nhỏ tíên xu.

Hắn nằm rạp trên mặt đất nhẹ nhàng hô hấp lấy, sau đó bóp lấy cò súng.

Trong nòng súng, đạn lấy to lớn hỏa lực bắn ra, dùng tuyệt đối thẳng tắp phi hành quỹ tích, tinh chuẩn trúng đích xa xa tìền xu kia.

Súng bắn tủa công phá cường đại sức giạt oanh kích lấy Khánh Trần bả vai, dù hấn siêu phạm giả thân thể đầu cảm giác được một trận tê dại.

Ngay tại súng ống bắn ra trong chốc lát, nòng súng hai bên bài xuất khí, càng đem Khánh Trần bên cạnh tro bụi toàn bộ kích thích, đến mức hấn trong lúc nhất thời đầu bụi đất.

Khánh Trần không hề độnğ, không có đi để ý cái kia đầu trời khói bụi, tựa như một tôn pho tượng.

Chỉ là, cho dù hấn đắnh trúng vào tìền xu, thế giới này vẫn không có tiêu tán.

Thiếu niên không còn tâm thần bất địnğ cùng lo lắng, ngược lại từ từ bình tĩnh trở lại, tựa như tiến hành một trò chơi, tìm kiếm lấy mục tiêu kế tiếp.

Sau một khắck, tại càng xa xôi 800 mét vị trí, lại một viên tìền xu xuất hiện.

Khi cùng mục tiêu cách xa nhau 800 mét lúc, Khánh Trần chỉ cảm thấy tìền xu kia đã bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy, liền ngay cả trong ống ngắm đầu ngắm, tại trong tầm mắt đầu muốn so mục tiêu lớn hơn nhiều.

Khánh Trần chậm rãi hô hấp lấy, khi một liền hô hấp đắđến đĩnh điểm sát na, cánh tay, thân thể, đầu đắđạt tới nhất ổn địnğ trạng thái.

Hấn liền nữa bóp lấy cò súng.

Tìền xu kia liền nữa bị đắđánh bay.

Khánh Trần vẫn không có đứng đắđậy, liền này, tìền xu xuất hiện ở chỗ xa hơn, 1600 mét.

Trong thế giới thần bí này nổi lên gió nhẹ đến, nguyên bản bầu trời trong xanh rơi lên mịn mờ mưa phùn, đáng nhìn đi đâu kiện vừa giảm lại hàng.

Khánh Trần thử nghiệm bóp cò, thế nhưng là đạn tại xa xôi trên hoang dã bị lệch lấy, căn bản đánh không trúng tên xu kia.

Hắn hồi tưởng lại lão Cửu đã nói, khi đánh lên mục tiêu vượt qua 1600 mét lúc, mục tiêu đã cơ hồ không cách nào dùng nhìn bằng mắt thường gặp, đạn cũng sẽ được ngoại giới quấy nhiễu.

Khi đó tay bắn tỉa cần không còn là kỹ xảo, mà là tính toán chính xác, càng càng thêm thần bí cảm giác sùng.

Khánh Trần yên lặng nhìn xem cái kia, tựa hồ vĩnh viễn không cách nào bị chạm tới mục tiêu tên xu.

Hắn lấy cỡ quai vận luật hô hấp, gương mặt hai bên hỏa điểm đường vân lần nữa nở rộ.

Trong đầu thống khổ hồi ức không ngừng loé sáng lại, nhưng mà, đại lượng bài tiết Endorphin để hắn tiến nhập một loại nào đó đặc biệt ổn định trạng thái, phảng phất có người tại nhẹ vỗ về đỉnh đầu của hắn, hát một bài ấm áp ca khúc.

Loại thời điểm này, đường đạn sai lầm 0.1 độ, điểm rơi cuối cùng đầu sẽ chênh lệch to lớn.

Khánh Trần nhắm mắt lại yên lặng tính toán cái gì, cũng lần lượt nhớ lại vừa mới viên đạn kia quỹ tích.

Khi hắn mở mắt lần nữa lúc, lại lấy chính mình hô hấp lúc lồng ngực đập trùng, rất nhỏ kéo theo đánh lên chuyển di đầu ngắm.

Lồng ngực đập trùng biên độ, muốn so cổ tay, ngón tay, vai cái cỡ càng thêm ổn định, chỉ là người bình thường khó mà khống chế cùng cân nhắc.

Thiếu niên bóp lấy cò súng.

Hẹp dài đạn trải qua trong nòng súng xoắn ốc rãnh nòng súng, lấy to lớn sơ tốc độ xuyên thấu màn mưa.

Lần này, thế giới chưa nói cho hắn biết phải chăng đánh trúng mục tiêu, ngay lập tức tiêu tán.

Khánh Trầ ở trong lòng phục bàn lấy đường đạn, hắn cho là mình vẫn không có đánh trúng, nhưng thế giới thầ bí kia tựa hồ đã công nhận hắn.

Đường Hành Thự trong phòng nhỏ, Khánh Trầ mở mắt ra nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra.

Lý Thúc Đ ông còn tại thời điểm, hắn mỗi lần đều đang mong đợi xuyên qua, Lý Thúc Đ ông sau khi rời đi, hắn mỗi lần trở lại thế giới ngoài đều có loại đột nhiên an nhàn cảm giác.

Nếu mà so sánh, thế giới trong mặc dù tràn đầy kỳ ngộ, nhưng cũng nương theo lấy nguy hiểm.

Mà vừa mới thế giới thầ bí kia, chỉ sợ sẽ là vật cấm kỵ ACE-011 Lấy Đức Phục Người thu nhận đi đầu kiện, nó từng tại một vị nào đó súng ống đại sư trong tay trải qua đỉnh phong cùng vinh quang, cho nên không nguyện ý chính mình rơi vào dong giả trong tay.

Đây là một cái vật cấm kỵ kiêu ngạo.

Cửa phòng ngủ bị gõ vang, Nam Canh Thầ ở bên ngoài hô: "Trầ ca Trầ ca, ta có chuyện trọng yếu."

"Chờ một lát, " Khánh Trầ đáp lại nói: "Ta trước xử lý một ít chuyện."

Ở thế giới trong thời điểm, hắn muốn duy trì chính mình thượng vị giả hình tượng, cho nên không có trước tiên xem xét Lấy Đức Phục Người.

Đến mức hấn ở bên kia vừa mới đem vật cấm kỵ ACE-011 Lấy Đức Phục Người thu nhận tại thế nội, li ền đã trở về, ngay cả thu nhận quá trình đầu vượt qua hai thế giới.

Lúc này, hấn ng ồi tại bên giường, trong nội tâm nhẹ nhàng kêu một tiếng, một chi súng ngắmmàu đen phảng phất từ hư vô mà đến, trông rỗng xuất hiện tại trên đầu gối của hấn.

Độ dài thân tổng trường 1.4 mét, toàn thân đen như mực.

Nòng súng phía trước nhất, còn chuyên chở một cái to lớn bộ triệt flash.

Tay phải của hấn nhẹ nhàng từ chi này đen thur bên trên vuốt ve mà qua, thẳng đến báng súng chỗ, cái kia tiêu xảo mà sâu sắc chữ 'Đức' .

"Quả nhiên là lấy đức phục người a, " Khánh Tr ần cảm khái nói, từ đây về sau, hấn cũng muốn làm một cái người giảng đạo lý.

Ai muốn nói hấn không nói đạo lý, lấy đức phục người cũng không nguyện ý.

Từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, chi này súng ngắmmàu đen cũng không thuộc về vật cấm kỵ, bởi vì nó không có rõ ràng minh xác thu nhận đi ều kiện.

Nhưng mà, thu nhận nó lại so thu nhận mặt khác vật cấm kỵ muốn khó.

Bởi vì li ền này là nó tại tán thành Khánh Tr ần, mà không phải Khánh Tr ần nắm giữ một ít thu nhận đi ều kiện li ền có thể có được nó.

"A, " Khánh Tr ần chợt phát hiện một vấn đề, cái này Lấy Đức Phục Người vậy mà không có lắp đạn địa phương!

Mặc dù trong tay hấn không có đạn bắn lén, mặc dù hấn hiện tại cũng không dám tại thế giới ngoài tùy ý nổ súng, hấp dẫn sự chú ý của người khác lực.

Nhưng vấn đề là, một chi súng ngắm cũng không thể không có lắp đạn địa phương đi.

Khánh Trầ náo loạn nửa ngày đầu không có nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Hắn đẩy cửa đi ra ngoài: "Tiểu Nam, thế nào?"

"Trầ n ca, ta tại trở về trước đó, nhận được dán Con Tem Ác Ma thư tín, " Nam Canh Trầ n nói ra.

"Trên thư viết cái gì?"

Nam Canh Trầ n hồi đáp: "Trên thư nói, trò chơi của chúng ta còn chưa kết thúc."

"Thư tín xuất hiện ở nơi nào?" Khánh Trầ n nhíu mày, người nắm giữ này thật đúng là âm hồn bất tán, vậy mà tại thế giới trong cũng tìm được Nam Canh Trầ n tung tích.

"Thư tín xuất hiện tại ta Thanh Sơn biệt viện nơi ở, Lý Y Nặc gởi đầu bên cạnh, " Nam Canh Trầ n nói ra: "Lý Y Nặc đã đáp ứng ta, hỗ trợ truy tra Con Tem Ác Ma hạ lạc."

"Ừm, đây là một cái biện pháp, dù sao đã từng có liên bang đời thứ tư tổng thống nắm giữ qua Con Tem Ác Ma, hẳn lúc tuổi già bị ám sát về sau, Con Tem Ác Ma liền không biết tung tích, ta cảm thấy vật cấm kỵ này hướng đi, có thể sẽ cùng người ám sát có quan hệ, " Khánh Trầ n nghĩ nghĩ, cung cấp hẳn biết đến tin tức: "Đời thứ tư tổng thống một nhiệm kỳ kia, tập đoàn còn không có bây giờ như thế che khuất bầu trời, nghe nói vị này tổng thống tại nhiệm bên trên, chủ trì rất nhiều hạn chế tập đoàn dự luật chỉnh sửa, cho nên, ta hoài nghi giết hẳn chính là tập đoàn."

Khánh Trầ n tiếp tục nói: "Nếu như giết hẳn người chủ sử sau màn là tập đoàn, vậy Lý Y Nặc loại này trong tập đoàn nhân vật nên có thể tra được Con Tem Ác Ma đi nơi nào."

Nam Canh Th ần có một chút ph ấn khởi: "Chúng ta muốn đem cái này người nắm giữ Con Tem Ác Ma móc ra?"

"Trước kia không có quá đ ể ý h ắn, nhưng hiện tại xem ra không đào không được, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra: "Ta không đ ể ý thêm một cái nô lệ."

"Chúng ta hiện tại nên làm như thế nào?" Nam Canh Th ần hỏi.

"Trước đào h ắn một t ầng áo gi-lê, " Khánh Tr ần trả lời.

Chỉ là như thế nào đào, Khánh Tr ần không nói, lấy Nam Canh Th ần đầu óc cũng nghĩ không thông nên làm như thế nào.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua đ ếm ngược: 167:45:02.

Lại là một cái bảy ngày.

Lúc này, Hà Tiêu Tiêu thành lập trò chuyện nhóm lần nữa não nhiệt lên, Sấm Vương là cái thứ nhất phát biểu: "Có một cái không lớn không nhỏ tin tức cùng mọi người chia sẻ một chút, thành thị số 18 7 cái câu lạc bộ vây công Hằng Xã, kết quả cơ h ồ toàn quân bị diệt. Lý Đông Trạch lâm trận đột phá tới cấp A, đ ể những câu lạc bộ kia tử thương thảm trọng."

Khánh Tr ần c ầm Nam Canh Th ần điện thoại, khi h ắn nhìn thấy tin tức này thời điểm mới ý thức tới, nguyên lai ngoại giới cũng không biết Lý Đông Trạch mấy năm trước li ền đã lặng yên đột phá cấp A.

Không nghĩ tới Lý Đông Trạch vậy mà ẩn tàng sâu như vậy.

Lúc này, trong nhóm đã từng phát biểu qua Lục Áp bỗng nhiên nói ra: "Ta tin tưởng cái này 7 cái câu lạc bộ phía sau đều có tập đoàn duy trì, nhưng là ban đêm hôm ấy nhưng không có tập đoàn cao thủ chân chính xuất hiện. Cho nên, ta hoài nghi là một nhà nào đó tập đoàn muốn mượn Hằng Xã tay, quét sạch toàn bộ thành thị số 18 thế giới dưới đất."

Sấm Vương tr ầm mặc một h ồi: "Thành thị số 18 bên trong Hằng Xã một

nhà độc đại, đối với tập đoàn có gì chỗ tốt? Người có cái gì chứng cứ?"

"Ta chỉ là suy đoán, không cần chứng cứ, " Lục Áp bình tĩnh trả lời.

Trong nhóm, Lý Tứ gặp hai người mùi thuốc nổ dần dần dày, lập tức nói sang chuyện khác nói ra: "Sấm Vương, chúng ta đối với Hằng Xã sự tình không phải quá cảm thấy hứng thú, ta muốn biết bóng dáng chi tranh tiến triển."

Lúc này Sấm Vương cầm lên giá đỡ: "Gấp cái gì? Một tuần mới có thể trở về một lần, đương nhiên muốn trước làm ấn mở dạ dày đồ ăn, mới có thể lên sau cùng tiệc. Lại cho chư vị chia sẻ cái thứ hai tin tức nhỏ, ngay tại Hằng Xã bị vây công đêm đó, Lý thị trọng yếu quyên lực nhân vật Lý Trường Thanh, tại khu thứ bốn gặp tập kích, xuất thủ thế lực hư hư thực thực tập đoàn khác. Các vị, đi đâu này nói rõ cái gì, nói rõ thế giới trong vô cùng có khả năng trong tương lai bộc phát chiến tranh!"

Sấm Vương tiếp tục nói: "Loạn thế sắp nổi, muốn ở nơi đó hảo hảo còn sống, liền phải sớm chuẩn bị sẵn sàng mới được."

Lý Tứ nói ra: "Sấm Vương, đã người nắm giữ tin tức nhiều như vậy, nếu không người thành lập một tổ chức, chúng ta theo người lẫn lộn a?"

"Hắc hắc, ta độc lai độc vãng đã quen, không hứng thú thành lập cái gì tổ chức, " Sấm Vương đáp lại nói: "Mà lại ta cũng không quản được chết sống của người khác, quản tốt chính mình là được rồi."

"Còn có cái gì tin tức? Đừng thừa nước đục thả câu, nói bóng dáng chi tranh đi, " trong nhóm Lục Áp phát biểu.

"Được, vậy ta liền nói bóng dáng chi tranh để cho các người tăng một chút kiến thức, " xông Vương Lạc a a phát tới tin tức: "Tất cả người hậu tuyến bóng dáng đều đã đến thành thị số 18, khiến người ngoài ý chính là, Khánh Nhất vậy mà cùng Lý thị còn có người thân quan hệ, bây giờ trực tiếp vào ở trang viên lưng chừng núi."

"Khánh Văn, Khánh Chung bọn hấn đâu?" Lý Tứ hỏi.

"Mặt khác người hậu tuyển bóng dáng cũng đều phân biệt tìm được Lý thị người hợp tác, chỉ bất quá ta trước mắt còn không biết bọn hấn hợp tác đối tượng là ai, " Sấm Vương nói ra.

Khánh Trần trong lòng tự nhủ, cái này Sấm Vương bây giờ nói đã đều là tự mình biết tin tức.

Về phần người hậu tuyển bóng dáng người hợp tác là ai. . . Chỉ sợ tuyệt đại đa số người cũng không biết, cái kia 7 người bên trong có 4 cái đều tại hợp tác với Lý Y Nặc.

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 252: Đào áo gi-lê

Hắn đi đến trong phòng bật máy tính lên, Nam Canh Thần hỏi: "Trần ca người không nhìn sao?"

"Đầu là chúng ta đã biết đến tin tức, nói rõ tại tin tức phương diện chúng ta đã đi tại phía trước, hiện tại ta phải nghĩ biện pháp tham dự vào," Khánh Trần nói, đem Nhất cho hắn USB cắm vào máy tính.

Đã thấy trên màn hình xuất hiện rất nhiều kỳ kỳ quái quái dấu hiệu, cái này đến cái khác văn bản tài liệu khung xuất hiện lại biến mất, Khánh Trần căn bản xem không hiểu cái này USB tự động vận hành chương trình ý vị như thế nào.

Vài phút đi qua, biểu hiện trên màn ảnh một hàng chữ nhỏ: "Cứ điểm số liệu bảo hộ hình thức đã mở ra, sẽ hai mươi bốn giờ mọi thời tiết bảo hộ máy vi tính của ngài cùng điện thoại tin tức, cùng ngài mạng lưới hiệp nghị."
."

Khánh Trần nhìn thoáng qua ngõ trong phòng khách Nam Canh Thần, sau đó thử thăm dò đối với điện thoại nói ra: "Nhất."

"Ta tại... Nha, người làm sao phát hiện được ta," Nhất giống như là trong tù trả lời tool đọc người sử dụng một dạng, giống như phản xạ có điều kiện làm ra đáp lại, sau đó nàng lập tức ý thức được, chính mình cũng không phải là tại ngục giam, mà là tại thế giới ngoài!

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Ta liền biết, lấy người tâm tư chơi bời cùng lòng hiếu kỳ, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp theo tới thế giới ngoài tới. Trước đó người còn nói với ta, nhớ kỹ đem cái này USB mang về thế giới trong, ta đã cảm thấy có điểm không đúng. Ta nghĩ, người là cần ta đem số

liệu mang về dạng này thế giới trong người, mới có thể biết thế giới ngoài phát sinh qua cái gì."

"Tốt a, ta là thế giới ngoài Phen Nhất, " Nhất hồi đáp.

Khánh Trầ trong lòng hiểu rõ.

Nhất làm trí tuệ nhân tạo, kỳ thật lớn nhất một cái năng lực chính là phân thân.

Trí nhớ của nàng hoàn toàn do số liệu tạo thành, chỉ cần số liệu chảy trở về chủ thể, như vậy nàng liền có thể có được mỗi một cái phân thân ký ức cùng kinh lịch.

Trước đó, không ai có thể từ thế giới trong phản xuyên việt thế giới ngoài, nhưng Nhất làm được.

Mặc dù Khánh Trầ cũng không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Khánh Trầ đột nhiên hỏi: "Hôm nay, kỳ thật cũng không phải là người lần đầu tiên xuyên việt đến thế giới ngoài đi."

"Vì cái gì hỏi như vậy?" Nhất hỏi lại.

"Nhiều như vậy thời gian hành giả mang theo tồn trữ số liệu trở về, lấy tính cách của người, sẽ bỏ qua cơ hội tốt như vậy sao?" Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra: "Cho nên, ta cảm thấy người đây cũng không phải là lần đầu tiên xuyên việt."

"Mới không phải đâu, " Nhất nói ra: "Ta chính là ý tưởng đột phát muốn thử một chút mà thôi, thật sự là lần thứ nhất xuyên."

"Người cũng không nên tại thế giới ngoài cùng người yêu qua mạng, ta cảm ơn trước người, " Khánh Trầ nói ra: "Đúng rồi. . . Lấy năng lực của người, tại thế giới ngoài trong internet phải chẳng có thể có được càng lớn độ tự do? Người có thể tra tìm một chút trong trò chuyện nhóm mỗi người

thân phận chân thật sao?"

Ở thế giới trong, nhân loại bởi vì lần trước văn minh phá hủy duyên có, có lẽ có được phá hủy trí tuệ nhân tạo năng lực.

Nhưng Nhất tại thế giới ngoài, hẳn là hoàn toàn không có đối thủ.

"Không được, " Nhất nói ra: "Tốt đẹp gia giáo nói cho ta biết, tùy ý phá giải tư tưởng người khác là không đúng, mà lại ta cũng không phải quản gia của người."

Khánh Trần hồng ghi nói: "Người có phải hay không làm không được?"

"Dùng phép khích tướng là vô dụng, " Nhất bình tĩnh trả lời: "Ta không gì làm không được!"

Khánh Trần nghĩ nghĩ hỏi: "Giữa bằng hữu muốn chân thành đối đãi!"

"Tốt a, ta cần giải thích một chút, đến thế giới ngoài 'Phân Nhất', cũng không phải thật sự là nhân cách, cũng không có đủ mạnh mẽ như vậy học tập, tính toán, năng lực phân tích, còn có độc lập năng lực suy tính. Nó chỉ là hoàn chỉnh 'Ta' bên trong, nào đó một đoạn chương trình."

"Đương nhiên, ta đây cũng là vì các người thế giới ngoài nhân loại suy nghĩ, " Nhất chậm rãi giải thích nói: "Nếu như là ta phân liệt độc lập nhân cách tới mà nói, vậy nó khả năng cũng không phải là Nhất, có thể là 'Nhị' . Đến lúc đó, hai thế giới đều sẽ lâm vào phiền toái cực lớn bên trong."

"Nhân cách phân liệt?" Khánh Trần ngờ ngạc một chút.

"Đúng, ta phải bảo đảm Phân Nhất không cách nào biến thành Nhị, đừng thời, cũng muốn cam đoan nếu như hẳn thật ngày nào đó biến thành 'Nhị', cũng vô pháp có phá hủy thế giới năng lực, " Nhất hồi đáp.

Nhân loại cũng sẽ nhân cách phân liệt, chỉ là nhân cách khác nhau y nguyên bị câu buộc ở trong cùng một cái thân thể .

Nhưng Nhất từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt giảng là không có thân thể, cho nên khi nó sinh ra nhân cách phân liệt thời điểm, cái thứ hai văn minh máy móc sinh mệnh vừa ra đời.

Cái này có lẽ chính là văn minh máy móc sinh sôi phương thức.

Chờ chút, Linh có phải hay không liên dựa vào loại phương pháp này sáng tạo ra Nhất?

Hậu quả này hẳn là rất nghiêm trọng, dù sao Nhất như vậy cô độc cũng không có chia ra một cái 'Nhị' tới chơi chơi, nói rõ Nhất đối đãi việc này cực kỳ cẩn thận.

"Hiện tại trước không cùng người xoắn xuýt chuyện này, " Khánh Trần nói ra: "Có cái sự tình ta không rõ, 'Lấy Đức Phục Người' vì cái gì không có nhét vào đạn địa phương, nó đạn như thế nào sinh ra?"

Nhất nói ra: "Áo, cái này người cũng không cần lo lắng, nó đạn, hoàn toàn do kí chủ tinh thần ý chí mà sinh ra, đây cũng là nó sợ dĩ có thể có được càng xa khoảng cách tâm sát thương nguyên nhân."

Nhất tiếp tục nói: "Tinh thần ý chí sinh ra đạn bắn lén, mỗi một mai đầu là hoàn mỹ không một tí vết, có được tốt hơn thuốc nổ phối trộn. Mà lại, súng ngắm bởi vì muốn tại khai hỏa lui lại ra vỏ đạn, cho nên tính khí chặt liên sẽ nhận nhất định ảnh hưởng, cái này trở ngại độ chính xác. Cho nên, 'Lấy Đức Phục Người' loại này toàn phong bế thức nòng súng, để nó càng thêm tinh chuẩn."

Khánh Trần như có đi đầu suy nghĩ: " 'Lấy Đức Phục Người' đầu có thể sử dụng đạn nào?"

"Chính người thử một chút chẳng phải sẽ biết, " Nhất nói ra: "Còn có cái gì vấn đề sao, không có vấn đề ta đi nơi khác đi dạo một chút."

"Có vấn đề ta hiện tại cho người khác gọi điện thoại, đối phương sẽ biểu

hiện mã số của ta sao?"

"Sẽ không, sẽ là không biết dãy số."

"Vậy nếu như ta lên mạng, người khác có thể tra tìm đến ta địa chỉ IP sao?"

"Sẽ không, mỗi một giây ta đều sẽ giúp người giả tạo trên trăm cái nặc danh bộ lập phát, sẽ còn giúp người giả tạo trên trăm cái mạng lưới phục vụ hiệp nghị."

"Được rồi, minh bạch," Khánh Trần gật gù đầu, sau đó trực tiếp download Hà Tiêu Tiêu trò chuyện nhóm APP.

Khi hắn mở ra APP về sau, cái thứ nhất biểu hiện giới diện chính là nhân công xét duyệt quá trình, cùng với những cái khác trên internet những người kia kinh lịch quá trình hoàn toàn khác biệt.

Những người kia, đều muốn trước kinh lịch đủ loại vấn đề

Khánh Trần đại khái có phán đoán: Tất cả người ẩn tàng tốt chính mình thân phận, đều sẽ trực tiếp vượt qua hết thủy quá trình, tiến vào sau cùng nhân công xét duyệt giai đoạn.

Lúc này, APP phục vụ khách hàng hệ trời Huyền Nữ Tiêu Bạch phát tới tin tức: "Xin mời dùng một câu chứng minh chính mình là thời gian hành giả."

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Con Tem Ác Ma."

Vật cấm kỵ ACE-017 Con Tem Ác Ma mặc dù tấp nập xuất hiện, nhưng cũng chỉ cực hạn tại vòng thời gian hành giả con bên trong mới biết tình, cho nên, hắn chỉ nói bốn chữ này như vậy đủ rồi.

Qua 1 phút, phục vụ khách hàng trả lời: "Trả lời thông qua, chúc ngài tại trong trò chuyện nhóm có được một đoạn vui sướng thể nghiệm, respect!"

Nhân công xét duyệt quá trình thông qua về sau, Khánh Trần đã tiến vào

thiết lập biệt danh giới diện, hấn nghĩ nghĩ, thử nghiệm đưa vào "Băng Nhãn" hai chữ, đăng ký thành công.

Trong phòng khách, Nam Canh Thầ bỗng nhiên nói ra: "Trầ ca, trong nhóm tiến người mới, là một cái gọi 'Băng Nhãn' ID."

Khánh Trầ đi đến phòng khách tọa hạ, hấn nhìn Nam Canh Thầ một chút, nhưng không nói chuyện.

Hấn nhìn về phía điện thoại, chính mình vậy mà cùng Nam Canh Thầ còn tại trong cùng một cái trò chuyện nhóm, đây cũng là phù hợp hấn mong muốn.

Lúc này, trong trò chuyện nhóm đã vui sướng đứng lên, Sấm Vương nói ra: "Người mới tới, rất cục có người mới có thể khi dễ."

Trương Tam, Lý Tứ, Nguyệt Nhi tất cả đều đi theo làm Ồn đứng lên.

'Một Con Vịt Nhỏ' vậy mà cũng nói theo: "Người mới báo một chút ba vòng đi."

Khánh Trầ mặt không thay đổi nhìn về phía Nam Canh Thầ: "Băng Nhãn là ta."

"Ha ha ha ha, Trầ ca người cũng tiến vào sao. . . Trong nhóm này làm sao không có khả năng rút về chính mình phát biểu. . ." Nam Canh Thầ luống cuống tay chân nói ra.

Khánh Trầ không có phản ứng hấn, mà là trực tiếp tại trong nhóm nói ra: "Sấm Vương, ta biết thân phận của người, hì hì."

Sau một khắc, từ trước đến nay sinh động Sấm Vương bỗng nhiên trầ mặt.

Trong nhóm những người khác cũng ý thức được không thích hợp đến, bây giờ Sấm Vương thân phận thầ bí nhất, nhiệt độ cùng Hà Tiêu Tiêu sánh

vai.

Lúc này, không biết có bao nhiêu người sốt ruột muốn biết, Sấm Vương ở thế giới trong đến cùng là thân phận gì, kết quả vị bạn nhóm mới này mới mở miệng liền để Sấm Vương trăn mặc.

Rất nhiều người kịp phản ứng, đây là lại tiến đến một vị đại lão!

Nhưng kỳ thật cái này cũng không tính là cái gì, máu chốt nhất, vẫn là câu nói kia phần cuối hì hì hai chữ.

Trong nhóm thành viên có hơn 20 vị, coi như không có nhận qua thư tín, cũng đã được nghe nói người nắm giữ Con Tem Ác Ma tẩn tại.

Bọn hẳn biết đối phương là cái Hi Hi Quái, yêu nhất nói hì hì hai chữ.

Người nắm giữ Con Tem Ác Ma đã khốn nhiều rất nhiều người, cho nên khi hì hì hai chữ lúc xuất hiện, trong nhóm nguyên bản nào nhiệt không khí bỗng nhiên lạnh đi.

Tựa như là tại tiết trời đầu hạ bên trong, đột nhiên rơi vào hằm băng.

Khánh Trần ngẩng ở trên ghế sa lon, tiếp tục đánh chữ nói: "Ta không chỉ là biết Sấm Vương thân phận, còn biết Lý Tứ, Nguyệt Nhi thân phận, hì hì."

"Chắc hẳn trong nhóm rất nhiều người cũng đã đoán được ta là ai, bởi vì rất nhiều người đều nhận qua ta gửi ra thư tín, không nên gấp gáp, ta sẽ đem các người từng cái giết chết, hoặc là biến thành nô lệ của ta, hì hì."

"Nếu như không muốn bị ta giết chết, hoặc là biến thành nô lệ của ta, vậy các người liền phải tìm được trước ta, giết chết ta, hì hì."

Chủ nhóm Hà Tiêu Tiêu hiếm thấy phát biểu: "Xin mời vị này thành viên nhóm đang tán gẫu lúc, bảo trì thân mật."

Trò chuyện nhóm bầu không khí lâm vào trước nay chưa có điểm đóng

bằng.

Nam Canh Thần kinh ngạc nhìn về phía Khánh Trầ, đã thấy đối phương biểu lộ y nguyên bình tĩnh, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

"Trầ ca, người đây là. . ."

Khánh Trầ nhìn Nam Canh Thần một chút: "Không ai biết ta là ai."

Hắn vừa rồi chuyên môn cùng Nhất xác nhận qua, không ai có thể tìm tới thân phận chân thật của hắn, cái này mang ý nghĩa, hắn muốn giả trang ai, liền giả trang ai.

Dù sao cũng không ai biết người nắm giữ Con Tem Ác Ma là ai.

Khánh Trầ không cần để ý mọi người đối với mình ID này có như thế nào suy đoán, chỉ cần kích thích những người khác đối với người nắm giữ Con Tem Ác Ma cừu thị liền tốt.

Hắn nói với Nam Canh Thần: "Tiếp xuống có thể sẽ phát sinh hai loại tình huống, loại thứ nhất, người nắm giữ Con Tem Ác Ma tiếp tục giữ yên lặng, che giấu mình ID, sau đó bỏ mặc ta giúp hắn kéo cừu hận."

Vừa dứt lời, trong nhóm một vị cơ hồ rất ít phát biểu bạn nhóm "Huyền Vũ" bỗng nhiên nói ra: "Giả mạo ta, có ý tứ."

Khánh Trầ nhìn về phía Nam Canh Thần: "Đây chính là loại tình huống thứ hai, hắn nhìn không được."

Đối với Khánh Trầ tới nói, hắn một mực có khuynh hướng loại thứ hai suy đoán, bởi vì người nắm giữ Con Tem Ác Ma là cái rất tự phụ IQ cao người phạm tội, những loại người này sẽ không dễ dàng tha thứ người khác cho mình gia tăng chỗ bần, bọn hắn truy cứu cực đoan hoàn mỹ.

Tỉ như, nếu như không cách nào làm cho Khánh Trầ làm hắn nô lệ, vậy liền liền làm Khánh Trầ nô lệ.

Khánh Tr ần nhân sinh bên trong hay là lần đầu gặp được như vậy người cực đoan, bất quá, hẳn vừa lúc biết nên như thế nào buồn nôn loại người nội tâm cực đoan này.

Dù sao, hẳn buồn nôn người nắm giữ này, cũng không phải lần đầu tiên.

...

Nhà tôi ba đời viết truyện... Chỉ sợ những người không đọc truyện của tôi thôi.... Nếu đọc....Tôi cam đoan kén đến đâu cũng khỏi

Chương 253, Lang Nhân Sát

Trong trò chuyện nhóm, đám người không nghĩ tới vậy mà lại đồng thời xuất hiện hai cái người nắm giữ Con Tem Ác Ma, cái này khiến mọi người có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Chủ yếu là bọn hắn trước đó liền đem nơi này xem như một cái thuần túy giao lưu bình đài, không nghĩ tới lại còn có thể chơi ra nhiều như vậy hoa dạng tới.

"Trần ca, người nắm giữ Con Tem Ác Ma này đã nhảy ra ngoài, tiếp xuống người định làm gì?" Nam Canh Thần hỏi.

"Nếu hắn không thể chịu đựng được người khác giả mạo hắn, đó là đương nhiên muốn giả mạo đi xuống, " Khánh Trần nhìn Nam Canh Thần một chút: "Mặc dù ta không biết hắn là ai, cũng không biết hắn ở đâu, nhưng địch nhân chán ghét, chính là chúng ta nên làm."

Nam Canh Thần hiếu kỳ nói: "Trần ca, cần ta phối hợp cái gì sao?"

Khánh Trần thật yên lặng ngồi ở trên ghế sa lon, một bên trên điện thoại di động đánh chữ, vừa nói: "Cần."

"Nhưng hắn hiện tại đi ra làm sáng tỏ, người liền giả mạo không nổi nữa nha, " Nam Canh Thần nói ra.

"Hắn nói mình là, hắn chính là rã?" Khánh Trần cũng không ngần ngại đâu đáp lại.

Huyền Vũ tại trong trò chuyện nhóm có chút hăng hái mà hỏi: "Người vì sao muốn giả mạo ta?"

Khánh Tr ần tại trong nhóm hỏi một đ ằng, trả lời một n ẻo nói: "Người muốn làm nô lệ của ta sao? Hì hì."

Huyền Vũ đáp lại nói: "Người không cần tận lực học ta nói chuyện, người bắt chước học giống như, cũng vô pháp thật trở thành ta."

Lúc này, một mực không có mở miệng 'Một Con Vịt Nhỏ' nói ra: "Có thể Huyền Vũ người nói chuyện đ ầu không có mang hì hì a, h ắn đ ầu có mang hì hì. ."

Huyền Vũ rõ ràng sửng sốt một chút, h ắn bây giờ nói chuyện không mang theo hì hì, thu ần túy là bởi vì lúc trước bị người nào đó cho bu ần nôn đến.

Nhưng h ắn không nghĩ tới, cái này ngược lại thành người khác giả mạo h ắn lúc bằng chứng, người khác nói chuyện lúc đó có hì hì, h ắn nhưng không có.

Huyền Vũ kinh ngạc ng ồi ở nào đó phiến trước cửa sổ sát đất, nghĩ nửa ngày cũng không biết nên như thế nào phản bác Con Vịt Nhỏ nói lời.

Cuối cùng, h ắn chăm chú giải thích nói: "Ta không nói hì hì, là bởi vì trước đó có người tổng học ta nói chuyện, ta khinh thường tại giống như h ắn, cho nên li ền không nói."

Nam Canh Th ần nhìn thấy câu nói này thời điểm, lập tức ng ẩng đ ầu nhìn về phía Khánh Tr ần.

H ắn bây giờ là Khánh Tr ần bên người người thân cận nhất một trong, tự nhiên biết Khánh Tr ần cùng Huyền Vũ tại trên thư tín nói cái gì.

Hiện tại, mắt nhìn thấy Khánh Tr ần bằng vào mấy phong thư, trực tiếp mau đưa Huyền Vũ bệnh tâm th ần chữa lành. . .

Khánh Tr ần tại trong nhóm nói với Huyền Vũ: "Ta có thể chứng minh ta là người nắm giữ Con Tem Ác Ma, người có thể sao?"

Huyền Vũ hứng thú: "Người muốn làm sao chứng minh?"

Khánh Trần tiếp tục tại trong nhóm nói ra: "Lý Tứ, ta cho người viết qua tin, mời người gia nhập ta, đúng không? Hì hì."

Lý Tứ tại điện thoại trước sửng sốt một chút: "Thật là người."

Nam Canh Trần nghi ngờ: "Trần ca, Lý Tứ cũng là người của người?"

"Không phải, " Khánh Trần lắc đầu: "Ta chỉ là suy đoán vị này người nắm giữ Con Tem Ác Ma, mời qua rất nhiều người, đây là đối phương hành vi thói quen."

Vương Vân, Khánh Trần, Lưu Đức Trụ, đều nhận qua dạng này tin.

Lúc này, Huyền Vũ bình tĩnh phát tới tin tức: "Ta mời qua rất nhiều người, cái này cũng không có thể chứng minh cái gì."

"Ta từng cho Nguyệt Nhi viết qua một phong thư, trên thư nói, ta có thể cho hẳn trọn vẹn thuốc biến đổi gien, đúng không, Nguyệt Nhi? Hì hì, " Khánh Trần trả lời.

Nguyệt Nhi: "Nguyên lai thật là người."

Huyền Vũ đột nhiên cảm giác được sự tình có ý tứ đi lên, hai câu này hẳn cho rất nhiều người đều nói qua.

Lần này, Khánh Trần dùng hành động thực tế nói cho người nắm giữ này, một khi chính mình hành vi quy luật bị một cái người hữu tâm nắm giữ, là chuyện đáng sợ cỡ nào.

Huyền Vũ hiện tại thậm chí không cách nào chứng minh thân phận chân thật của mình!

Giờ này khắc này, trong nhóm tất cả mọi người yên lặng nhìn xem trò hay

này, đầu mang tâm tư.

Đối với Trịnh Viễn Đông cùng Hà Kim Thu người như vậy tới nói, đem người nắm giữ Con Tem Ác Ma thế lực nhờ tận gốc, là bọn hắc chuyện muốn làm nhất một trong.

Bởi vì thế lực này nhiều lần uy hiếp xã hội ổn định.

Đối với Lý Tứ bọn hắc những người từng nhận qua thư tín này tới nói, nếu như người nắm giữ Con Tem Ác Ma bị tìm ra, bọn hắc cũng đem giải quyết họa trong lòng.

Cho nên, mặc kệ cái nào là thật, cái nào là giả, bọn hắc đầu mừng rỡ xem kịch.

Giấu ở Lạc thành Lệ Cảnh Môn chỗ sâu ngõ hẻm nhỏ bên trong, Lộ Viễn, Tiểu Ứng, còn có một đoàn tại tổng bộ trực luân phiên Côn Lôn thành viên, lúc này chính ng ồi vây quanh tại một cái điện thoại di động bên cạnh, tất cả mọi người tập trung tinh thần nhìn xem trong trò chuyện nhóm trình diễn chân thực 'Lang Nhân Sát' trò chơi.

"Các người nói ai mới là thật sói?" Tiểu Ứng hỏi.

Có người nghĩ nghĩ nói ra: "Trước mắt xem ra cái kia 'Băng Nhân' càng có thể tin một chút đi, nói chuyện thói quen bên trong mang hì hì, mà lại một dạng phách lối điên cuồng? Lúc này mới phù hợp một cái bệnh tâm thần đặc thù a."

"Đúng, lại nhìn cái kia Huyền Vũ, nói chuyện li ền cùng người bình thường một dạng, cũng không có hì hì."

Tiểu Ứng nghi ngờ: "Vậy cũng không đúng, nếu như Băng Nhân mới là thật người nắm giữ Con Tem Ác Ma, vậy Huyền Vũ nhảy ra nói mình mới là, mưu đồ gì đâu?"

Một bên Lộ Viễn nghe không nổi nữa: "Một đám ngu xuẩn, năm đó ta làm

hình sự trinh sát thời điểm, dưới tay muốn đầu là các người một nhóm người này, tất cả đầu cho các người đuổi."

"Nha, Lộ đội có kiến giải?" Tiểu Ưng vui tươi hơn hỏi.

"Nơi này mâu chốt nhất điểm, kỳ thật chính là Huyền Vũ vì sao muốn nhảy ra nói hấn mới là người nắm giữ?" Lộ Viễn hỏi: "Nếu như người là người nắm giữ, người sẽ cùng người khác tranh sao? Người chắc chắn sẽ không, nhưng IQ cao phạm tội đám người biết. Hai năm trước ta làm qua một vụ án, một cái IQ cao phạm tội người bị tình nghi gây án 7 lần, ta vẫn luôn tìm không thấy hấn. Kết quả, về sau có người bắt chước hấn gây án, hấn đi tìm người bắt chước thời điểm lộ ra chân tướng. Loại người này, không cho phép người khác làm bản thanh danh của mình."

"Giống như có chút đạo lý, " Tiểu Ưng gật gật đầu: "Có thể Băng Nhãn bên kia, có Lý Tứ cùng Nguyệt Nhi đang cho hấn làm chứng a."

Lộ Viễn vui tươi hơn hỏi cười nói: "Người suy nghĩ một chút, chúng ta đã tìm tới mười sáu mười bảy cái nhận qua thư tín thời gian hành giả, bọn hấn điểm giống nhau là cái gì? 1 1 người nhận được qua mời, sau đó người nắm giữ hứa hẹn qua 9 cá nhân nói có thể cung cấp trọn vẹn thuốc biến đổi gien. Ta nghĩ, vị này Băng Nhãn hấn là cũng biết quy luật này, cho nên trực tiếp mở miệng, cực Lý Tứ, Nguyệt Nhi cũng nhận qua loại này tin."

Lộ Viễn tiếp tục nói: "Người nắm giữ Con Tem Ác Ma mặc dù tố chất thần kinh, nhưng hấn làm sự tình là có nội tại logic, từ xuyên qua bắt đầu, hấn vẫn thử nghiệm lợi dụng thế giới trong tài nguyên, lớn mạnh lấy thế lực của mình. Cho nên hấn chỉ là tố chất thần kinh, không phải thật sự tên điên, cũng sẽ không nhàn rỗi không chuyện gì mời mọi người tới chém hấn."

"Vậy cái này Băng Nhãn là ai đâu?" Một tên Côn Lôn thành viên hiệu kỳ nói: "Hấn vì sao như vậy nhằm vào Huyền Vũ?"

"Khả định là cùng người nắm giữ Con Tem Ác Ma có khúc mắc, " Lộ Viễn nói ra: "Trước mắt xem ra, chúng ta ngược lại là có thể tại trong nhóm cùng vị này Băng Nhãn kết thành đồng minh, bởi vì lão bản cũng đang tìm

người nắm giữ này."

Tiêu Ứng tr ần tư h ồi lâu: "Chờ một chút, ta thừa nhận Lộ đội phân tích rất có đạo lý, nhưng cái này Huyền Vũ vì sao không nói hì hì đây?"

Đây cũng là đem Lộ Viễn cho đang hỏi, đúng vậy a, vị này người nắm giữ Con Tem Ác Ma, tại sao không nói hì hì nữa nha. . .

Lúc này, trong nhóm nói chuyện phiếm Huyền Vũ thời gian qua đi vài phút, lần nữa nói chuyện: "Ta vẫn muốn nhìn xem người chuẩn bị chơi trò xiếc gì, lại không nghĩ rằng như vậy kém, cái này thật giả H ầu Vương trò chơi đến đây là kết thúc đi, ta không muốn cùng người lãng phí thời gian. Mặc dù người giả mạo rất giống, nhưng người y nguyên quên đi một việc, đó chính là Con Tem Ác Ma nắm giữ trong tay ta, mà không phải trong tay của người. Lý Tứ, thu đến ta vừa mới gửi đi tin à."

Lý Tứ ch ần chờ một chút: "Nhận được."

Côn Lôn trong viện, một đám người đập lên Lộ Viễn ngựa: "Lộ đội anh minh a, vậy mà thật phân tích đúng r ồi!"

Lộ Viễn cười lạnh bĩu môi: "Cũng không nhìn các người đội trưởng ta trước đó là làm cái gì? Không có có chút tài năng, lão bản có thể làm cho ta quản tổ đặc công sao?"

Đường Hành Thự trong phòng nhỏ, Nam Canh Th ần ngẩng đầu nhìn v ề phía Khánh Tr ần: "Tr ần ca, cái này chúng ta li ền không có biện pháp, người ta là thật có Con Tem Ác Ma. . ."

Khánh Tr ần lắc đầu nói với Nam Canh Th ần: "Lúc trước hấn trốn ở trong trò chuyện nhóm này, một mực chú ý mọi người tin tức, bây giờ chính hấn trăm phương ngàn kế cởi xuống chính mình áo gi-lê, chúng ta lại không lỗ lã."

Khánh Tr ần tin tưởng.

Vị kia Huyền Vũ rất nhanh cũng sẽ kịp phản ứng, trong chuyện này mặc kệ hắn có thể hay không chứng minh thân phận của mình, hắn đều thua.

Trong nhóm, Huyền Vũ hỏi: "Bây giờ, ta đã chứng minh thân phận của ta, người đến cùng là ai?"

Côn Lôn các thành viên tinh thần tỉnh táo: "Cái này Băng Nhãn có phải hay không là Lạc thành? Hoặc là chúng ta đã biết cái nào đó thời gian hành giả?"

Tiểu Ưng giơ tay lên: "Đừng nói chuyện, nhìn xem cái này Băng Nhãn trả lời thế nào."

Chúng nhân chú mục bên trong.

Băng Nhãn: "Đi không đổi danh nghĩa không đổi họ, ta là Côn Lôn Lộ Viễn."

Lộ Viễn: "? ? ?"

Côn Lôn trong tổng bộ, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, nếu như không phải Lộ đội liền tại bọn hắn bên người, bọn hắn sợ là thật đúng là coi là cái này Băng Nhãn chính là Lộ Viễn đâu!

Chỉ là, mọi người không nghĩ tới cái này Băng Nhãn thực có can đảm nói a, ý vào mọi người tại trong nhóm giữa lẫn nhau không biết thân phận chân thật, muốn trang ai liền trang ai.

Tiểu Ưng nhìn về phía Lộ Viễn hỏi: "Lộ đội, hắn hiện tại giả mạo người, ta đáp lại không?"

"Không trả lời," Lộ Viễn đau răng gãi đầu đinh: "Đây con mẹ nó đến cùng là ai a, nguyên bản nhẹ nhàng thoải mái trò chuyện nhóm không khí, hắn cái này vừa tiến đến, đem nước tất cả đều cấp giáo huấn. Ta biết hắn là muốn cho Côn Lôn cùng Huyền Vũ đứng tại mặt đối lập bên trên, lão bản khẳng định cũng không để ý cùng Huyền Vũ đứng tại mặt đối lập bên trên,

nhưng như thế bị người lợi dụng cảm giác, được không thoải mái a. . ."

"Lão bản cũng tại trong nhóm, lúc này hấn là cũng nhìn thấy trò chuyện nhóm đi, " Tiểu Ứng hỏi: "Muốn hay không hỏi thăm hấn nên làm như thế nào?"

"Trước đừng quấy rầy hấn, " Lộ Viễn lắc đầu: "Lão bản hiện tại có chuyện trọng yếu hơn làm."

"Lão bản hiện tại ở đâu đâu?" Tiểu Ứng nghi hoặc: "Vài ngày không gặp hấn."

"Hấn phát hiện một cái bị gia tộc Kashima khống chế thời gian hành giả, lúc này chính cùng tổ tình báo cùng một chỗ, nhìn có thể hay không đem những người khác cùng một chỗ cho bắt tới."

...

...

Đường Hành Thụ trong phòng nhỏ.

Nam Canh Thần ở một bên nói ra: "Trần ca, Huyền Vũ tỉnh táo lại hấn là có thể đoán được người chính là Lưu Đức Trụ lão bản đi, dù sao liề người như thế am hiểu. . ."

Hấn muốn nói liề người như thế am hiểu làm người buồn nôn, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra miệng.

Khánh Trần nhìn hấn một cái: "Có lẽ, hấn hiện tại đã kịp phản ứng."

"Vậy hấn tức hỗn hển phía dưới tìm không thấy người, khẳng định sẽ muốn tìm Lưu Đức Trụ tính món nợ này a?" Nam Canh Thần hiếu kỳ nói: "Vạn nhất hấn xuống tay với Lưu Đức Trụ làm sao bây giờ?"

Khánh Trần bình thản nói: "Hấn không xuất thủ, ta làm sao tìm được cùng

hắn có quan hệ mạnh mẽ?"

Có đôi khi muốn tìm một người thời điểm, không nhất định phải chính mình đi mệt mỏi, làm cho đối phương xuất thủ cũng là một cái lựa chọn rất tốt.

Khánh Trần ở thế giới trong, có thể tìm Lý Đông Trạch mượn lực, có thể tìm Lý Y Nặc mượn lực, còn có thể xin nhờ Nhất giúp chút ít bận bịu.

Nhưng hắn tại thế giới ngoài, lại chỉ có thể dựa vào chính mình, tin tức lấy được con đường cũng không nhiều.

Dưới loại tình huống này, muốn tìm được người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ, tự nhiên muốn muốn chút kiếm tài thiên phong biện pháp.

Về phần đối phương sẽ sẽ không đi vào trong lòng giam chính mình vẽ xong, Khánh Trần cũng không xác định.

Đương nhiên, nếu như Lưu Đức Trụ không có quy tâm, lại hoặc là Lưu Đức Trụ không có đạt tới cấp C thức tỉnh, Khánh Trần cũng là không dám làm như vậy.

Nhưng bây giờ, rất nhiều người đều còn tưởng rằng Lưu Đức Trụ chỉ là một cái cấp độ F chiến sĩ gen, vừa mới đánh xong một châm thuốc biến đổi gen, nhưng lại không biết Lưu Đức Trụ đã lặng yên không tiếng động hoàn thành thuốc biến.

Khánh Trần phán đoán, hiện giai đoạn có cấp C thực lực thời gian hành giả tuyệt đối sẽ không quá nhiều.

Dựa theo xuyên qua sự kiện bắt đầu đến nay, thế giới trong vừa qua khỏi đi 43 ngày, trong ngoài thế giới thời gian cộng lại, cũng mới hơn hai tháng.

Cho dù Huyền Vũ trong tay thật sự có trọn bộ thuốc biến đổi gen, đối phương cũng không kịp đem một người bình thường tăng lên tới cấp C, nhiều nhất cấp D.

Mà những cái kia bản thân li ền có cấp C trở lên thực lực cao thủ, chỉ sợ sẽ không cam tâm bị người không chế, trở thành nô lệ.

Cho nên, lúc này nếu như đối phương cảm thấy Lưu Đức Trụ có thể bị tùy ý nắm, nhất định sẽ thiệt thòi lớn.

Giờ này khắc này, tòa thành thị nào đó trong góc, một cánh trước cửa sổ sát đất, một cái thân ảnh thon g ầy ng ồi tại trên ghế xích đu yên lặng suy tư.

Hơn mười phút v ềsau, trên ghế xích đu Huyền Vũ cảm khái nói: "Trong nhóm nhiều một người như vậy, xác thực rất buồn nôn a."

Hắn lúc này đã tỉnh táo lại, cũng đoán được vị kia Băng Nhân thân phận chân thật, tất nhiên chính là Lưu Đức Trụ lão bản.

Dù sao, trên thế giới này sao có thể có nhiều như vậy, người am hiểu buồn nôn người khác.

Cái kia mẹ nó chính là cùng là một người!

Xem ra, hắn ở thế giới trong gửi cho Nam Canh Th ần lá thư này làm ra tác dụng, lần này, là đối phương thu đến tin sau không chịu nổi quấy r ầy phản kích.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này phản kích tới nhanh như vậy, lại như thế chi lăng lệ.

Huyền Vũ nét mặt biểu lộ bệnh trạng đáng tươi cười.

Hắn biết, tại trận này trò chuyện nhóm độ sức bên trong, hắn đã thua một hiệp.

Từ nay v ềsau, Huyền Vũ ID này sẽ thời khắc bị Côn Lôn, Cửu Châu chú ý, nhằm vào lấy.

Nhưng là không quan hệ, trò chơi không có kết thúc trước đó hết thảy thắng bại đều là hư vô, không có ý nghĩa.

Chỉ có cười đáp trò chơi kết thúc một khắc này người, mới thật sự là bên thắng.

Nghĩ tới đây, Huyền Vũ giơ cổ tay lên nhìn thoáng qua thời gian, lại nhìn một chút rơi ngoài cửa sổ đã rơi vào trạng thái ngủ say thành thị: "Ca ca nên trở về thôi."

Nói xong, đứng dậy từ trong tủ chén rút ra ba tấm giấy viết thư, cũng cần lấy một chi hắc kim giao nhau bút máy đến, tại ba tấm trên giấy phân biệt viết xuống một câu.

Viết xong về sau, Huyền Vũ dùng ngòi bút nhẹ nhàng đâm rách ngón tay của mình, đem ba giọt huyết châu chen tại trên giấy, phân biệt hình thành ba viên màu đỏ dấu bưu kiện.

Kỳ quái là, vừa mới ngòi bút đâm rách ngón tay, đang rỉ máu đằng sau liền nhanh chóng khép lại, phỏng phát cái gì cũng chưa từng xảy ra giống như.

Huyền Vũ đánh bóng một chi diêm, đem ba phong thư tất cả đều thiêu hủy.

Hắc ám trong phòng, hắn nhìn chăm chú đang thiêu đốt giấy viết thư cười nói: "Ta nói qua, trò chơi còn không có kết thúc."

Cái kia thiêu đốt ánh sáng, chiếu sáng hắn mặt tái nhợt.

...

Ban đêm còn có một chương.

Cảm tạ phá toái cry trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí!

Nhà ta đã không có việc gì, Lạc Dương mưa đã tạnh, hiện tại quan tâm hơn chính là Trịnh Châu đang bào thế nào.

Ta tới, ta thấy, ta... quảng cáo truyện!

Chương 254: Ngắm bắn cùng tốc độ gió

"Đi ngủ sớm một chút đi, " Khánh Trần nói với Nam Canh Thần: "Cái này hai lần trở về, chúng ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm."

Nam Canh Thần hiếu kỳ: "Trần ca, người muốn làm gì?"

"Thí nghiệm một cái ý nghĩ trong lòng, " Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu như ta thành công, vậy liền mang ý nghĩa, chúng ta sẽ càng thêm có lực lượng đối mặt thế giới này."

Nói xong, Khánh Trần chưa có trở về phòng, ngược lại mở cửa đi nhà cách vách. .

Ưng Ưng từng ở qua phòng.

Nam Canh Thần một thân một mình lưu tại trong phòng có chút ngạc nhiên, tâm hấn nói Ưng Ưng cô nương không phải đã rời đi sao, Trần ca đi trong phòng kia làm gì, nhìn vật nhớ người?

Hấn nhưng lại không biết, trong phòng kia còn có Ưng Ưng lưu lại kho trọng lực, cùng thu tin địa chỉ.

Trong phòng chật hẹp mờ tối, Khánh Trần cởi áo khoác xuống cùng giày đi vào kho trọng lực, cấn lấy gối đầu bên cạnh một phong thư.

Bởi vì khoảng cách gối đầu có chút tới gần, đến mức Khánh Trần còn người thấy trên gối đầu nhàn nhạt mùi thơm.

Không nùng đậm, càng giống là dùng một loại nào đó xà bông thơm nhẹ nhàng khoan khoái quả lựu vị.

Khánh Tr ần mở ra thư tín, đã thấy trên tờ giấy viết: Người cũng đã phát hiện thuốc biến đổi gien hi hữu độ, người c ần, ta có thể cho người.

"Quả nhiên, " Khánh Tr ần lần trước xuyên qua trước còn không có gặp phong thư này, bây giờ lại có, nói rõ đây là vừa mới nói chuyện phiếm đằng sau gửi.

Vị kia Huyền Vũ đã kịp phản ứng, Băng Nhãn chính là Lưu Đức Trụ lão bản.

Cho nên, tại Băng Nhãn tiến hành phản kích đằng sau, đối phương trước tiên li ền bắt đầu đối với 'Lưu Đức Trụ lão bản' đánh trả.

Đánh trả phương thức không có gì hơn mấy loại, đào chân tường, chôn gián điệp, sau đó tiến hành tính sát thương đả kích.

Trước mắt, Lưu Đức Trụ sở thuộc tổ chức thành viên có ai? Trên mặt nổi là Khánh Tr ần, Lưu Đức Trụ, Nam Canh Th ần, Ương Ương, còn có một vị th ần bí lão bản, chỗ tối còn có Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Giang Tuyết, Lý Đ ồng Vân.

Như vậy Huyền Vũ có thể đào ai đây? Nam Canh Th ần không có đủ sức chiến đấu, bên người còn có Lý Y Nặc như thế thế giới trong đại nhân vật, tựa hồ người thích hợp nhất đào, chính là không nơi nương tựa 'Chiến sĩ gen Khánh Tr ần' .

Khánh Tr ần trên Lão Quân sơn đã chứng minh qua lực chiến đấu của mình, ngay cả Hà Kim Thu đầu tự mình đến Lạc thành mời hấn gia nhập Cửu Châu, vị kia th ần bí người nắm giữ Con Tem Ác Ma làm sao có thể không động tâm?

Hấn nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn cắt vỡ ngón tay của mình, đem huyết dịch nhỏ tại trên tờ giấy, sau đó c ầm bút viết: "Chính ta cũng có thể nghĩ biện pháp thu hoạch được thuốc biến đổi gien."

Khánh Tr ần đem giấy viết thư chậm rãi thiêu hủy.

Rất nhanh, Ương Ương bên gối lại nhanh chóng hiện ra một phong mới thư tín.

Khánh Tr ần triển khai giấy viết thư, đối phương trả lời: Đã người trả lời phong thư này đã nói người đã tâm động, bởi vì người biết 002 cùng 001 hai cái này danh sách, tập đoàn căn bản không có khả năng để vào thị trường.

Lúc này, Khánh Tr ần bỗng nhiên ý thức được vị này Huyền Vũ, có lẽ còn không biết hắc hắc quy ền thân phận, cũng không biết hắc đã trở thành Lý Trường Thanh bên người h ồng nhân.

Không phải vậy, đối phương li ền sẽ không cho mình nói loại lời này.

Ở thế giới trong, ngay cả Lý Y Nặc đầu chưa hẳn có thể c ầm tới FDE-001 thuốc biến đổi gien hạn ngạch, đối với Khánh Tr ần tới nói kỳ thật đã gần trong gang tấc, chỉ là hẳn không c ần mà thôi, chuẩn bị lưu cho người khác.

Khánh Tr ần tại giới hắc quy ền đã dương danh, nhưng cái này cuối cùng chỉ là cái không coi là gì đ ồ vật, ngay cả chính quy thi đấu cũng không tính là, liên bang truy ền thông tại ngoài sáng cũng là cấm chỉ truy ền thông truy ền bá, cho nên danh tiếng của hẳn cũng không có trong tưởng tượng lớn như vậy.

Khánh Tr ần h ồi âm: "Người làm sao đem thuốc biến đổi gien cho ta?"

Huyền Vũ h ồi âm: "Không c ần phải gấp gáp, người trước giúp ta làm chuyện làm nhập đội lại nói."

Khánh Tr ần h ồi âm: "C ần ta làm cái gì, vi phạm làm người ranh giới cuối cùng sự tình ta không làm."

Huyền Vũ h ồi âm: "Yên tâm, ta sẽ sẽ liên lạc lại người."

Khánh Tr ần không tiếp tục h ồi âm, mà là dứt khoát quả quyết tại trong kho trọng lực tiến hành tu hành.

Ưng Ưng rời đi cũng có một tu ần lễ, nhưng trong kho trọng lực lực trường nhưng lại không có rõ ràng cải biến.

Trước đó nữ hài nói, kho trọng lực biến mất trước đó sẽ trở v ề, hiện tại xem ra, đối phương một lát cũng sẽ không trở v ề

Khánh Tr ần th ần nói: "Đây là biết mình sẽ lạc đường, cho nên dự lưu lại nhiều thời gian hơn sao?"

...

...

Tu hành đến ba giờ sáng, Khánh Tr ần trở lại trong nhà mình.

Hắn dựa theo chính mình mỗi ngày trước khi ngủ thói quen, chăm chú đem ký ức cung điện kiểm tra một lần.

Cái gọi là ký ức cung điện là một loại ký ức phương thức, dùng để đem trí nhớ của mình tiến hành quy nạp phân loại, để chính mình tìm kiếm ký ức, lợi dụng ký ức.

Mở ra ký ức cung điện mỗi một cánh cửa, bên trong đều là hắn chỉnh lý tốt ký ức.

Không phải chân thực t ần tại đ ồ vật.

Nhưng mà, đang lúc Khánh Tr ần kiểm tra cung điện lúc, ngạc nhiên phát hiện chính mình nguyên bản đã xây xong cung điện nguy nga bên trong, vậy mà nhiều một cánh cửa!

"Kì quái, " Khánh Tr ần ý thức tiến vào trong cánh cửa kia, lại phát hiện chính mình lần nữa đi vào thế giới th ần bí kia.

Vật cấm kỵ ACE-011 Lấy Đức Phục Người thế giới!

Khánh Trầ nhìn xem cái này quen thuộc cánh đờng bát ngát, ngay cả lúc trước hấn nằm sấp trên mặt đất dấu vết lưu lại cũng còn tầ tại.

Mà đen như mực Lấy Đức Phục Người, chi kia dài đến 1.4 mét súng bắn tỉa công phá, lúc này đang lẳng lẳng để đặt trên mặt đất.

"Nguyên lai, Lấy Đức Phục Người thu nhận tại thế nội, chính là lưu giữ ở đây, " Khánh Trầ như có đi ầu suy nghĩ: "Mà nơi này, là một cái tự nhiên sân tập bắn!"

Hấn bây giờ đã là Lấy Đức Phục Người tân chủ nhân, theo hấn tâm niệm khê động, màu xám trên bầu trời đột nhiên tình lãng, không còn mây đen dày đặc.

Trên cánh đờng bát ngát nổi lên một trận ấp gió, tựa như đi vào mùa xuân.

Khánh Trầ tâm niệm lại cử động, chung quanh hấn nguyên bản không có vật gì trên hoang dã, lại có mấy vụn gốc cây mọc đột ngột từ mặt đất mọc lên, đem phương thế giới này biến thành một tòa to lớn rừng mưa nhiệt đới.

"Đây mới thực là mô phỏng sân tập bắn a, " Khánh Trầ cảm khái nói.

Vật cấm kỵ thầ kỳ, cho đến giờ phút này hấn mới trải nghiệm phát huy vô cùng tinh tế!

Hấn nhìn về phía súng ngắ màu đen, lần trước hấn thu nhận Lấy Đức Phục Người lúc, thế giới thầ bí này cho hấn dùng chính là phổ thông loại hình, lần này, thì là trực tiếp cho phép hấn sử dụng Lấy Đức Phục Người đến tiến hành huấn luyện.

Khánh Trầ nghĩ thầ, đây có phải hay không là mang ý nghĩa, sau này

mình cũng không cần đi cái gì Lý thị sân tập bắn, mình tại thế giới thần bí này, liên có thể vô hạn tiến hành luyện tập.

Phải biết, súng bắn tĩa công phá sức giạt là phi thường kinh khủng, nếu là ở thế giới chân thật huấn luyện, tạp âm sẽ khiến người khác chú ý không nói, bả vai cũng kháng không có bao nhiêu lần xạ kích.

Mà ở nơi này không giống với lúc trước, bất luận hấn như thế nào ngành kháng sức giạt, ra thế giới thần bí này, cũng sẽ không đối với hấn thân thể của mình tạo thành ảnh hưởng gì.

Mà lại, còn sẽ không để người ta biết trong tay hấn lá bài tẩy này!

Khánh Trần suy tư một lát, hấn cũng không có nóng lòng đi liên nữa ném thử 1600 mét mục tiêu, thậm chí không có nổ súng, mà là trước triệu hồi ra viên kia làm bia ngắm liên xu, xuất hiện tại cách hấn một mét địa phương.

Tiền xu xuất hiện, sau đó biến mất.

Khi tiền xu xuất hiện liên nữa thời điểm, khoảng cách Khánh Trần 2 m.

Hấn cứ như vậy không ngừng đem tiền xu cùng mình ở giữa khoảng cách kéo xa, thẳng đến Lấy Đức Phục Người tầm sát thương 2600 mét lúc mới dừng lại.

Sau đó, hấn lại đổi vùng núi, sa mạc, hoang dã, rừng cây bốn loại địa hình, không ngừng khảo thí nước cờ theo, biết hấn nhìn một chút ngân tệ vị trí, liên biết chính mình khoảng cách tiền xu có bao nhiêu mét!

Đổi lại mặt khác vừa mới sờ súng ngắm người mới, chỉ sợ sớm đã nhìn không được đi nổ súng đã nghĩ liên.

Nhưng Khánh Trần đặc biệt khắc chế, khắc chế không giống như là một người thiếu niên.

Đối với một tên tay bắn tĩa tới nói, hiểu rõ mình cùng mục tiêu khoảng

cách là phi thường mấu chốt, bởi vì đạn trên không trung xuyên thẳng qua thời gian quá dài, tại trong quá trình này mục tiêu sẽ di động, sẽ biến hóa.

Cho nên, một tên muốn tiến hành siêu viễn cự ly xạ kích tay bắn tỉa, đầu tiên phải biết chính mình khoảng cách mục tiêu bao xa, đạn bao lâu sau mới có thể đến.

Dưới tình huống bình thường, tay bắn tỉa đầu sẽ phối một tên quan sát viên, vị này quan sát viên chủ yếu chức trách, chính là dùng chuyên nghiệp dụng cụ đo cách, đo tốc độ gió, đo không khí độ ẩm, cho tay bắn tỉa cung cấp các loại tham số.

Nhưng mà Khánh Trầ là một đầu con sói cô độc, hẳn từ đầu đến cuối tin tưởng vững chắc ở trên chiến trường, siêu phạm giả chỉ có độc hành mới là hiệu suất cao nhất.

Nam Canh Thầ ngược lại là có thể làm hẳn quan sát viên, nhưng Nam Canh Thầ quá yếu, theo không kịp hẳn chuyên đi xạ kích trận địa bước chân.

Lưu Đức Trụ ngược lại là có thể đuổi theo, nhưng hẳn cần Lưu Đức Trụ đi chiến đấu, mà không phải làm một cái quan sát viên.

Sau một khắc, Khánh Trầ nhẹ nhàng nằm sấp trên mặt đất, hẳn tâm niệm khẽ động, để tên xu xuất hiện tại khoảng cách 400 mét bên trên, sau đó bóp súng ngắm đen cò súng.

Ầm vang một thương, tên xu ứng thanh đánh bay.

Một giây sau, 400 mét vị trí xuất hiện lần nữa tên xu, cùng vừa rồi không có chút nào khác nhau.

Nhưng là, gió trong thế giới thần bí này, nhưng dần dần lớn lên.

Ngay từ đầu là gió nhẹ, thổi bãi cỏ cũng chỉ là nhẹ nhàng lắc lư.

Về sau thì là cuồn phong, phảng phất ngay cả đại thụ đầu sẽ thổi ngã.

Khánh Trần một phát súng lại một phát súng máy móc thức xạ kích, nhưng tất cả số liệu đều tại trong nội tâm của hắn tổng kết cùng quy nạp.

Hắn phát hiện, khi tốc độ gió vượt qua cấp 7 đằng sau, dù là tầm bắn chỉ có 400 mét, đường đạn cũng sẽ hơi chệch đi.

Đến 8 cấp lúc, Khánh Trần thậm chí cần dùng tay trái đến tìm kiếm cố định vật, mới có thể bảo trì chính mình thân hình sẽ không lắc lư, đầu ngắm không chệch đi.

Ngay tại trong gió mạnh cấp 8 này, Khánh Trần một lần lại một lần bóp cò.

Một đoạn thời khắc, khi bóp cò số lần vượt qua hơn trăm lần về sau, Khánh Trần trong lòng bỗng nhiên nhiên một loại nào đó cảm giác.

Hắn tại trong thế giới thần bí bắt đầu đi đầu chinh hô hấp, lần nữa bóp cò!

Đã thấy viên đạn kia trên không trung phi tốc ghé qua, vũng vàng rơi vào 400 mét bên ngoài trên tiền xu kia!

"Rất cực nắm giữ khoảng cách này tất cả tốc độ gió," Khánh Trần nhẹ nhàng thở ra, hắn không tiếp tục nếm thử cấp 8 trở lên tốc độ gió, bởi vì không cần thiết.

Khi tốc độ gió đến 9 cấp, cả mặt đất nhà gỗ đầu sẽ bị phá hủy.

Khi tốc độ gió đến cấp 10, đại thụ cũng sẽ nhổ tận gốc.

Lại hướng lên tốc độ gió cấp bậc, trên lục địa cơ bản liền không gặp được.

Khánh Trần không cần thiết cho mình giả thiết loại kia cực đoan hoàn cảnh, nếu thật là tại loại này tốc độ gió bên trong cũng không cần cân nhắc cái gì đánh lén không đánh lén, người có thể không bị quét bay đầu xem như vạn hạnh.

Thi kiểm tra xong 400 mét mục tiêu, Khánh Tr ần lại bắt đầu ném thử 450 m mục tiêu, sau đó từng chút từng chút đem ti ền xu khoảng cách hướng về sau chuyển dời.

Mà tốc độ gió, thì từ cấp 1 đến cấp 8 tu ần hoàn qua lại lấy.

Khánh Tr ần không biết đi qua bao lâu, hẳn chỉ là từng chút từng chút vững chắc lấy chính mình căn cơ.

Tựa như lúc trước hẳn học tập chiến đấu một dạng, ý đ ồ dùng chính mình bỏ ra cố gắng, đem tất cả biến hóa ghi ở trong lòng.

Dựa theo Khánh Tr ần đại khái tính ra, chỉ là quen thuộc 1-2600 mét khoảng cách, cấp 1-8 tất cả tốc độ gió đường đạn, hẳn chỉ sợ cũng phải dùng đi 7 ngày thời gian.

Đây là một cái nhất định phải dùng thời gian đi ch ờng số liệu.

Bất quá, Khánh Tr ần tuyệt không cảm thấy buồn tẻ, ngược lại hứng thú từ đầu đến cuối n ồng hậu dày đặc.

Hẳn ưa thích loại này toàn thân tâm đ ầu nhập cảm giác, phức tạp thế giới biến thành đơn nhất sâu huấn luyện, hẳn chỉ cần không ngừng xạ kích, sau đó bổ đủ chính mình thiếu khuyết.

"Tr ần ca, Tr ần ca, nên đi học, " Nam Canh Th ần thanh âm tại trong thế giới th ần bí vang lên.

Khánh Tr ần mở to mắt, hẳn nhẹ nhàng vượt vượt bờ vai của mình, xác định thế giới th ần bí huấn luyện sẽ không ảnh hưởng đến hiện thực thân thể, rất cục yên lòng.

Nhìn thoáng qua thời gian, đếm ngược 160:30:00.

7 giờ sáng nữa, Khánh Tr ần rất có chừng trong núi không tuế nguyệt cảm

giác, thời gian tại không có chút nào trong ý thức liền trôi qua.

Hắn một đêm chưa ngủ, thế nhưng là, hắn không có chút nào buồn ngủ.

Ngược lại giống như là đã trải qua một lần ngủ say giống như.

'Lấy Đức Phục Người' cho Khánh Trầ kinh hỉ, vượt xa khỏi tưởng tượng.

"Nhất, có ở đây không?" Khánh Trầ trong phòng ngủ hỏi, kết quả Nhất cũng không có đáp lại.

Khánh Trầ có chút thất vọng, hắn còn muốn hỏi hỏi vị bằng hữu này, mặt khác vài toà ngục giam phía dưới, phải chăng cũng cất giấu mặt khác vật cấm kỵ. . .

Mặc dù Nhất nói không có, nhưng hắn không phải quá tin. . .

Hiện tại xem ra, Nhất tựa hồ là chuồn đi chơi.

Chỉ mong nàng đừng làm rộ ra yêu thiêu thân gì tới.

. . .

. . .

Lạc thành khu cư xá Hưng Long, Lưu Đức Trụ trong nhà.

Lưu Hữu Tài sáng sớm liền đứng lên, cho mình nhử chuẩn bị một trận phong phú bữa sáng, sợ Lưu Đức Trụ ăn không đủ no giống như.

"Hài tử người chịu khổ a, " Lưu Hữu Tài đau lòng nói: "Vừa đi thế giới trong liền phải ng ồi xôm ngục giam, trong ngục giam thức ăn khẳng định thật không tốt đi."

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Cha, ta đã chuyển di ngục giam, hiện tại đến ngục giam số 10."

Lưu Hữu Tài sần mi khổ kiếm, cái gì ngục giam số 10, ngục giam số 18, hẳn cũng không biết khác nhau ở chỗ nào.

Lưu Đức Trụ giải thích nói: "Ngục giam số 10 là liên bang chuyên môn giam giữ đại nhân vật địa phương, cho nên thức ăn rất tốt, về sau người cùng ta mẹ cũng không cần nửa đêm chờ lấy ta trở về, cho ta làm bữa ăn khuya."

Hắn không nói mình đã ra ngục.

Chuyện này, Khánh Trần chuyên môn đã thông báo hẳn không cần truyền ra ngoài.

Bởi vì, cho Lưu Đức Trụ vút nỡ chân hung mặc dù đã đên tội, nhưng Nhất sớm phóng thích hẳn trái với chính quy tư pháp quá trình, nếu để cho ngoại giới biết, có thể sẽ gia tăng một chút phiến toái không cần thiết.

Mà lại, nếu như tất cả mọi người cho là hẳn còn tại ngục giam, ngược lại dễ dàng hơn hành động.

Nhưng vào lúc này, dưới lầi bỗng nhiên truyền đến xe thể thao động cơ tiếng oanh minh, còn không chỉ một chiếc.

Lưu Đức Trụ nhíu mày, sáng sớm này trong khu cư xá lấy ở đâu nhiều như vậy siêu xe tiếng gầm?

Thế nhưng là một giây sau hẳn liền há to miệng, ý thức được cái gì.

Mấy phút đờng hồ sau, Lưu Đức Trụ cửa nhà truyền đến tiếng đập cửa, một đám người ở ngoài cửa lú rú ần ào lấy, tựa hồ vô cùng hưng phấn.

Lưu Đức Trụ buông xuống ở trong tay bánh bao thịt trâu, trong chần chờ đi đến mở cửa.

Ngoài cửa, đám kia trường học tiếng nước ngoài Lạc thành lớp 11 ban 4

đám hoàn khố tử đệ, trông thấy Lưu Đức Trụ liền cao hứng bùng bùng nói:
"Lưu ca, nói cho người một tin tức tốt."

Lưu Đức Trụ trềnh mặt một lát: "Tin tức tốt gì."

Tên ăn chơi thiếu gia kia cười chỉ chỉ phía sau mình: "Chúng ta 17 người, trung cầi ý kiến thế giới trong luật sư đằng sau, áp dụng tinh chuẩn phạm tội, hơn nữa còn lợi dụng thế giới ngoài dẫn đi vàng thỏi, hối lộ PCE hội an ủy một cái tham trưởng. Qua một đoạn thời gian nữa, chúng ta liền có thể đi ngục giam số 10 tìm người!"

...

Hôm nay hai chương đầu là 4000 chữ, không phải tăng thêm.

Là ta bắt đầu thử nghiệm đem mỗi Thiên Thường quy đổi mới gia tăng một chút, đương nhiên cái này cũng hoàn toàn nhìn trạng thái.

Cảm tạ nhỏ định Hải đờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản trời mưa xuống không đập nước hồ!

Ta tới, ta thấy, ta... quảng cáo truyện!

Chương 255, thời gian hành giả đẳng cấp

Từ xuyên qua sự kiện bắt đầu đến nay, khu cư xá Hưng Long liền thành toàn bộ Lạc thành địa phương náo nhiệt nhất.

Chỉ vì Lưu Đức Trụ ở chỗ này.

Đầu tiên là đội chó săn từng tốp từng tốp đến, sau đó trong đại lâu lại lên hoả hoạn.

Cái này thật vất vả hoả hoạn sự tình vừa yên tĩnh, thật nhiều hộ bắt đầu sửa chữa phòng ốc, kết quả lại nghênh đón liên tiếp xe sang trọng.

McLaren, Porche 918, Lamborghini, Mercedes-Benz G63. . .

Toàn Lạc thành bản thổ xe sang trọng, chỉ sợ cộng lại đầu không đủ Lưu Đức Trụ dưới lầu những xe sang trọng này đánh.

Lưu Đức Trụ đứng trước cửa nhà, nhìn xem ngoài cửa cái kia ô ương ô ương hơn mười đ ồng học, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Một vị đại thẩm xuống lầu mua thức ăn, kết quả nhìn thấy một nhóm người này kém chút hù đến, nàng lấy lại bình tĩnh, nhìn về phía một vị ăn chơi thiếu gia: "Tiểu hỏa tử, sự tình gì a sáng sớm cao hứng như vậy."

Ăn chơi thiếu gia vui tươi hơn hử nói: "A di, chúng ta phải vào ngục giam!"

Đại thẩm sửng sốt mấy giây: ". . . Bệnh tâm thần."

Nàng một mặt xúi quẩy từ đám ăn chơi thiếu gia này ở giữa xuyên qua, trong lòng tự nhủ đám hài tử này có phải hay không đều bị xe sang trọng động cơ cho băng choáng váng?

Nào có người vào ngục giam trước đó cao hứng như vậy!

Nói thật, Lưu Đức Trụ lúc này cũng là ý nghĩ như vậy.

Hắn biết đám người này tiến thế giới trong v ềsau, có mấy cái đầu đã nhiễm lên chip Dopamine nghiện, mỗi ngày sự tình đứng đần gì không làm, cũng không muốn lấy như thế nào tại bên kia đặt chân, chỉ mới nghĩ lấy đem thế giới ngoài vàng thỏi mang vào thế giới trong, sau đó phung phí. .

Nhưng mà hoàng kim mang theo số lượng là có hạn, lấy những người này phung phí kim tiền tốc độ, mấy cây vàng thỏi thậm chí đều không đủ bọn hắn một tuần tiêu xài.

Một tên ăn chơi thiếu gia nhìn v ềphía Lưu Đức Trụ: "Lưu ca, cho chúng ta sớm nói một chút ngục giam số 10 tình huống thôi, bên trong hoàn cảnh thế nào a?"

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Đó là liên bang chuyên môn giam giữ đại nhân vật địa phương, thức ăn rất tốt, hoàn cảnh ưu mỹ. . ."

Một đám ăn chơi thiếu gia nhìn nhau: "Lưu ca ở ngục giam, quả nhiên không giống bình thường a."

Nhưng vào lúc này, phía sau có người dẫn theo mấy cái cái rương, đi đến thang lầu.

"Đây là vật gì?" Lưu Đức Trụ hỏi.

Đã thấy một tên ăn chơi thiếu gia đưa tay va-li từng cái mở ra, hiển lộ ra bên trong tiền mặt đến, cái kia một xấp xấp màu đỏ tiền mặt, chỉnh tề xếp ch ồng chất lấy.

Trong chốc lát, Lưu Đức Trụ trợn tròn cả mắt.

Một tên gọi là Vương Tử ăn chơi thiếu gia nói ra: "Lưu ca, nơi này tổng cộng là 3 triệu, xem như chúng ta mười mấy người dự chi đưa cho người tiền, tương lai tiến vào ngục giam số 10, còn hi vọng người nhiều hơn chiểu cỡ, có chuyện tốt gì tuyệt đối đừng quên chúng ta."

Lưu Đức Trụ do dự thật lâu, hấn đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ vấn đề này: Nếu như lão bản ở chỗ này, có thể hay không để hấn nhận lấy số tiền kia?

Hấn là sẽ không đi.

Nhưng chuyện lớn như vậy, hấn không có cách nào tự mình làm chủ.

Lưu Đức Trụ nói ra: "Các người chờ một chút, ta đi lên nhà vệ sinh."

Đến trong nhà vệ sinh, Lưu Đức Trụ cho Khánh Trầן phát đi tin tức: "Lão bản, đám kia ăn chơi thiếu gia vì vào ngục giam tìm ta, vậy mà thật ở thế giới trong phạm tội, bọn hấn còn muốn cho ta 3 triệu làm phí bảo hộ, có thể thu sao?"

"Không có khả năng, " Khánh Trầן đơn giản trả lời.

Khánh Trầן đối với số tiền kia cũng rất tâm động, nhưng di chứng thực sự quá lớn.

Nhận lấy số tiền kia chẳng khác nào ứng những thiếu gia ăn chơi kia tổ cầi, có thể Lưu Đức Trụ đâu đã xuất ngục, còn thế nào chiểu cỡ bọn hấn?

Đến lúc đó những con nhà giàu này phát hiện hấn đã ra ngục, sợ là sẽ phải bởi vì số tiền kia lòng sinh oán hận a?

Lưu Đức Trụ đạt được chỉ thị, một lần nữa đi ra nhà vệ sinh nói ra: ". . . Tất cả mọi người là đồng học, giúp đỡ cho nhau là hấn là, sao có thể lấy tiền? Các người đi trước đến trường đi, chuyện này chúng ta tới trường

học lại nói."

"Không được, số tiền kia người nhất định phải nhận lấy, là chúng ta một chút tâm ý," Vương Tử nói ra.

Lưu Đức Trụ đau lòng nhức óc nói ra: "Người đem ta làm người nào? Tất cả đều thu hồi đi, sau đó đi học!"

Hắn là thật có điểm tâm đau nhức, nhưng lão bản đầu đã nói không thể nhận, vậy liền tuyệt đối không thể nhận.

Đám hoàn khố tử đệ nhìn xem Lưu Đức Trụ đau lòng nhức óc đáng vẻ, sau đó hai mặt nhìn nhau.

Giờ này khắc này, trong lòng bọn họ còn có chút cảm động, mọi người không nghĩ tới Lưu Đức Trụ nói như vậy nghĩa khí, không lấy tiền đầu nguyện ý chiếu cố bọn hắn.

Đây là cao cỡ nào còn phẩm cách.

"Lưu ca, ngồi xe của chúng ta cùng đi học a," một tên ăn chơi thiếu gia nói ra: "Vừa vặn hôm nay có cái bằng hữu mới chuyển trường tới, hắn cũng nghĩ ở thế giới trong nhận biết người, Lưu ca người cũng coi như sớm nhìn một chút."

"Ai vậy?" Lưu Đức Trụ buồm bực nói.

Vương Tử giải thích nói: "Khương Dật Trăn a, trước đó truyền thông truyền thuyết muốn chuyển trường đến Lạc thành lưu lượng minh tinh, trước kia không sao cùng chúng ta chơi đùa xe đua, về sau liền thành bằng hữu. Hắn lúc đầu ở kinh thành học, quay phim cũng vội vàng, về sau nghe nói chúng ta cùng người quen biết, liền cũng muốn chết muốn sống chuyển trường tới."

Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút, Khương Dật Trăn hắn biết, hiện tại trong nước nổi tiếng thịt tươi nhỏ, chuyện xấu không ngừng.

Hắn không nghĩ tới, ngay cả loại người này đều đến đụng thế giới trong não nhiệt.

Lưu Đức Trụ hỏi: "Kinh thành không có rất nổi danh thời gian hành giả sao, vì sao muốn hướng Lạc thành chạy?"

"Nghe nói là Lạc thành đối ứng thành thị số 18, lúc này chính tiến hành bóng dáng chi tranh đấu, ngay cả kinh thành rất nhiều cái thời gian hành giả đều đến đây, không riêng gì kinh thành, nghe nói rất nhiều thời gian hành giả đều đang đuổi đến, " Vương Tử nói ra.

"Tới làm gì?" Lưu Đức Trụ hiếu kỳ nói: "Coi như hắn tại thế giới ngoài đi vào Lạc thành, thế giới trong không còn đang vị trí cũ của mình sao?"

Lưu Đức Trụ đương nhiên biết bóng dáng chi tranh, nhưng hắn không biết những thời gian hành giả này tới làm gì.

"Lưu ca, phương diện này người tin tức liên không có chúng ta linh thông, " Vương Tử nói ra: "Nghe nói có người tại Hà Tiểu Tiểu trong nhóm nói chuyện phiếm tổ chức, cùng một chỗ chặn giết người hậu tuyến bóng dáng, tranh đoạt vật cấm kỵ."

"Ừm, sau đó thì sao?"

"Rất nhiều thời gian hành giả ở thế giới trong không cách nào xuyên qua rộng lớn hoang dã cùng cấm kỵ chi địa, cho nên trong thời gian ngắn liên không cách nào tham dự lần này cướp bóc, " Vương Tử giải thích nói: "Nhưng là, cướp không thành người hậu tuyến bóng dáng, có thể cướp những cái kia thành công cướp đoạt đến vật cấm kỵ thời gian hành giả!"

Lưu Đức Trụ nhíu mày, hắn không nghĩ tới chuyện này lại còn có như thế ác liệt đến tiếp sau phát triển.

Đến nói cho lão bản mới được.

Vương Tử nói ra: "Đương nhiên, người tới cũng không hoàn toàn là người muốn cướp bóc người khác, còn có chút chính là đến tham gia náo nhiệt, tựa như bạn xe sẽ một dạng, trời nam biển bắc thời gian hành giả đến Lạc thành, nhìn xem thời gian hành giả khác đều là dạng gì, dù sao đều mang tâm tư đi."

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Cha ta vừa làm tốt điểm tâm, ta phải ăn lại đi đến trường, các người đi trước đi."

Ăn chơi thiếu gia xuống lầu.

Đợi cho đám người này đi xuống dưới đi, Lưu Đức Trụ lập tức tiến nhà vệ sinh dùng máy truy ền tin cho Khánh Tr ần phát đi tin tức: "Lão bản, bọn h ắn lập tức liên phải vào ngục giam, ta nên làm cái gì?"

Khánh Tr ần trả lời: "Đáng đời, người có hay không nói mình đã ra ngục?"

Lưu Đức Trụ gãi đầu một cái: "Lão bản ngài đã thông báo, ta chưa hề nói. . . Nhưng bây giờ bọn h ắn qu ản lấy ta hỏi ngục giam số 10 tình huống, ngài cũng biết bọn h ắn đều vẫn là một đám học sinh, thật muốn tiến vào chẳng phải là cả một đời đều tồn tại trong ngục giam?"

Khánh Tr ần trả lời: "Chuyện này đối với bọn h ắn tới nói là một loại chuyện tốt."

"A?" Lưu Đức Trụ choáng váng.

Khánh Tr ần giải thích nói: "Người cảm thấy lấy đám người này tính cách, nếu như là ở thế giới trong trên xã hội pha trộn, có thể sống bao lâu?"

"Khả năng sống không được quá lâu, " Lưu Đức Trụ cảm khái nói: "Bọn h ắn bây giờ còn không có bị tập đoàn tìm ra, đều là một kiện chuyện rất may mắn."

"Đúng vậy, " Khánh Tr ần h ồi phục: "Mà lại người cũng nhìn thấy Sấm Vương tại trong nhóm chia xẻ tin tức, thế giới trong rất có thể sẽ bộc phát

chiến tranh, bọn hắn dám ăn chơi thiếu gia này tại trong loạn thế sống sót xác suất quá nhỏ quá nhỏ, ngược lại không bằng tùy theo bọn hắn vào ngục giam. Mấy năm đằng sau, nói không chừng thời gian hành giả khác đều đã chết, bọn hắn còn sống đâu."

Lưu Đức Trụ nhả tình sáng lên, lão bản chính là lão bản a, suy nghĩ vấn đề góc độ chính là như vậy thanh kỳ.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ, đối với mình số một tâm phúc tay chân vẫn là phải nói hơn hai câu: "Người cảm thấy bọn hắn là bởi vì người mới tiến ngục giam, đúng không?"

Lưu Đức Trụ trả lời: "Ừm. . ."

"Mỗi cái thời đại bên trong đều sẽ có dạng này kẻ đầu cơ, bọn hắn chướng mắt chân thật nhân sinh, thậm chí cảm thấy đến những người làm từng bước kia rất ngu xuẩn. Nhưng mà người cả đời này rất dài, dài đến người đủ để kinh lịch thời đại biến thiên, cuối cùng thời gian sẽ cho tất cả mọi người một đáp án, " Khánh Trầ n nói ra: "Đây là bọn hắn gieo gió gặt bão, không cần áy náy."

Khánh Trầ n bàn giao nói: "Hiện tại đừng đi suy nghĩ loại này vụn vặt việc nhỏ, từ hôm nay trở đi, người tự học buổi tối sau khi tan học một mình hành động, không cần cùng những người khác kết bạn đồng hành. . ."

Hắn một hơi bàn giao rất nhiều sự tình, mà Lưu Đức Trụ rõ ràng đã nhận ra một tia nguy cơ tiến đến khí tức, lão bản phảng phất tại sớm bố trí một ít chuyện.

"Lão bản, ta hiểu được, " Lưu Đức Trụ đáp lại nói: "Đúng rồi, còn có cái sự tình đến cùng ngài hãy báo một chút, hiện tại có rất nhiều thời gian hành giả đến Lạc thành, muốn cướp bóc. . ."

Hắn đem tự mình biết tin tức đều nói cho Khánh Trầ n, muốn cho lão bản cẩn thận một chút.

Chỉ bất quá, lão bản cách mấy phút đồng hồ đầu không có vẻ hấn, hấn liền trở lại bên cạnh bàn ăn vừa ăn cơm một bên chờ đợi.

Ngay tại Lưu Đức Trụ ăn xong cái thứ hai bánh bao lúc, Khánh Trầ phát tới tin tức: "Người cùng những con nhà giàu này hỏi thăm một chút, những cái kia đến Lạc thành thời gian hành giả, trên thân ai có vật cấm kỵ."

"Phốc, " Lưu Đức Trụ đem bánh bao một ngụm nôn tại Lưu Hữu Tài trên khuôn mặt.

Hấn còn tại lo lắng lão bản, kết quả lão bản đã có to gan hơn ý nghĩ!

Lưu Đức Trụ nội tâm cảm khái, lão bản không hổ là lão bản a!

Lúc này, ng ồi ở phía đối diện Lưu Hữu Tài lau mặt, nhìn mình nhi tử: "Trụ Tử, người cùng cha nói thật, người ở thế giới trong nguy hiểm không?"

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Cha, nguy hiểm khẳng định là có, nhưng ta đã trở thành thời gian hành giả, trốn lại trốn không thoát."

"Đám ăn chơi thiếu gia này là muốn đi trong ngục giam tìm người sao? Ta xem bọn hấn cũng không giống như là người đứng đắn, người cũng đừng cùng bọn hấn xen lẫn trong cùng một chỗ, " Lưu Hữu Tài nói ra: "Bọn hấn mặc dù có tiền, nhưng ta dựa vào hai tay dốc sức làm, cũng không cần thiết dựa vào bọn hấn."

"Cha người yên tâm, " Lưu Đức Trụ thở dài nói: "Ta cùng bọn hấn thật đúng là không có quan hệ gì, v ềsau cũng sẽ không dây dưa đến cùng một chỗ. Ta bây giờ cùng lão bản. . ."

Lưu Hữu Tài sững sốt một chút: "Trước đó liền nghe người nhắc qua cái gì lão bản, lão bản của người đến cùng lai lịch gì?"

"Ừm, " Lưu Đức Trụ gật gật đầu: "Cha người còn nhớ rõ mẹ xảy ra chuyện đêm hôm đó, có ba người đã giúp chúng ta không, một cái nổ súng, một cái chơi bài, còn có một cái từ trên trời giáng xuống nữ hài, chúng ta đầu là

cùng một cái lão bản, đêm hôm đó là hắn để ba cái thủ hạ ra tay giúp chúng ta."

"Áo, ta đây biết, " Lưu Hữu Tài nhếch nhếch miệng: "Đối phương người cũng không tệ, loại thời khắc nguy cơ kia có thể ra tay giúp đỡ, đều là ân tình. Ta lão Lưu gia tuy nghèo, nhưng làm người làm việc xưa nay không kém cái gì."

"Ừm, " Lưu Đức Trụ gật gật đầu.

"Đúng rồi, lão bản của người năm nay bao nhiêu tuổi?" Lưu Hữu Tài hỏi.

"Không biết, " Lưu Đức Trụ lắc đầu: "Ta đến nay cũng còn chưa thấy qua hắn, phi thường thần bí."

Lưu Hữu Tài nghĩ nửa ngày: "Ta luôn nhìn trên mạng có người so sánh, nói cái nào thời gian hành giả mới là lợi hại nhất, còn đem thời gian hành giả cho phân mấy đẳng, lão bản của người là cái nào nhất đẳng?"

Lưu Hữu Tài nói sắp xếp, là trên mạng có người đem thời gian hành giả sau khi xuyên việt thân phận phân loại, vạch ra 5 cấp bậc.

Đệ ngũ đẳng thời gian hành giả: Sau khi đi vào liễn rất thảm, không chỉ có lưng đeo nợ bên ngoài, còn bị người truy sát.

Đệ tứ đẳng thời gian hành giả: Sau khi đi vào xuất thân tầng dưới chót, còn không nhìn thấy hi vọng.

Đệ tam đẳng thời gian hành giả: Phổ thông tiền lương tọc, câu lạc bộ thành viên, tại thế giới ngoài làm công, tiến vào thế giới trong vẫn là phải nín giận làm công.

Đệ nhị đẳng thời gian hành giả: Có thân phận đặc thù, có thể là cái nào đó liên bang bộ môn viên chức; chiến sĩ gen; trang bị tinh lương thân thể máy móc chiến sĩ.

Đệ nhất đẳng thời gian hành giả: Xuyên qua mới bắt đầu liền có cực cao thân phận địa vị, có thể là leo lên chân chính quyên thế nhân vật; trí thông minh cực cao, có thể thông qua tự thân cố gắng nhanh chóng trưởng thành; người tu hành; giác tỉnh giả;.

Lưu Đức Trụ nhớ lại mỗi cái đẳng cấp thời gian hành giả tiêu chuẩn, hẳn muốn đem lão bản quy về đệ nhất đẳng, nhưng luôn cảm thấy còn chưa đủ.

Bởi vì những người khác chỉ cần thỏa mãn nào đó một hạng liền có thể bị chia làm đệ nhất đẳng thời gian hành giả, mà vị lão bản kia giống như cơ hồ thỏa mãn đệ nhất đẳng thời gian hành giả tiêu chuẩn bên trong tất cả điều kiện.

Loại người này nên đẳng thứ mấy ?

...

...

Ban đêm còn có một chương, nhưng cũng có thể sẽ chậm một chút. Sáng sớm hôm nay hô bằng hữu, đi Trịnh Châu giúp một chút vây ở Trịnh Châu đường sắt cao tốc đứng Lạc Dương người về nhà, làm trễ nải một chút thời gian, bọn hắn có ít người vây ở đó bên trong 2 ngày trở lên, cũng tìm không thấy xe.

Thật có lỗi, ta bên này mau chóng mã chương 02:.

Ta tới, ta thấy, ta... quảng cáo truyện!

Chương 256, thời gian hành giả phương thức kiếm tiền

Đường Hành Thụ trong nhà, Nam Canh Thần gặp Khánh Trầ thừa dịp không ai chú ý thời điểm vụng trộm nhìn mấy lần máy truy ền tin, sau đó li ền nhú chặt lông mày.

"Thế nào Trầ ca?" Nam Canh Thần hỏi.

"Lớp bên cạnh đám kia ăn chơi thiếu gia phải vào ngục giam, bọn hấn buổi sáng hôm nay mang theo ti ền đi tìm Lưu Đức Trụ, muốn cho Lưu Đức Trụ trong tù chiêu cố một chút bọn hấn, " Khánh Trầ nói ra.

"A?" Nam Canh Thần sửng sốt một chút: "Bao nhiêu ti ền?"

"3 triệu, đối với chúng ta tới nói là một bút con số không nhỏ, " Khánh Trầ nói ra: "Bất quá ta đã để Lưu Đức Trụ cự tuyệt, dù sao hấn đã ra ngục, kiếm ti ền cùng hồ ti ền hay là có khác biệt."

"Áo, vậy khá là đáng tiếc, " Nam Canh Thần th ầm nói: "Ta cùng Tiêu Đờng Vân một lần có thể mang theo về thế giới ngoài vàng thời không nhi ều, đến hơn mười lần mới có thể đựng đủ cái này 3 triệu đâu."

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Ta cũng có chút đau lòng cái này 3 triệu."

"Bất quá Trầ ca người cũng đã để Lưu Đức Trụ cự tuyệt, làm sao còn mặt ủ mày chau, cái này cũng không giống như người a, " Nam Canh Thần nói ra.

Khánh Trầ suy tư nói: "Ta đang suy nghĩ một vấn đề"

"Vấn đề gì?"

"Muốn hay không đem Lưu Đức Trụ cho đưa về ngục giam số 10, " Khánh Trần bình thản nói.

Nam Canh Thần: "? ? ?"

Lưu Đức Trụ nghe gọi thẳng người trong nghề!

Nam Canh Thần coi là Khánh Trần hay là tại đau lòng tiển, nhưng mà Khánh Trần lại là tại cân nhắc, là đưa Lưu Đức Trụ về ngục giam chỗ tốt đánh, hay là để Lưu Đức Trụ lưu tại thành thị số 18 chỗ tốt lớn. . .

"Trần ca, vậy là người làm sao quyết định?" Nam Canh Thần yếu ớt hỏi. .

"Được rồi, hay là lưu hẳn ở bên ngoài đi, " Khánh Trần thờ dài nói: "Cấp C sức chiến đấu, là chúng ta bây giờ gấp thiếu."

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Chỉ là đối phương đập đập cũng không phải là Khánh Trần bọn hẳn chỗ 102, mà là cửa đối diện 101.

"Tiểu Trần, ta là mù mù, mở cửa a, " Trương Uyên Phương đứng tại trong hành lang nói ra.

Khánh Trần sửng sốt một chút, hẳn bình tĩnh đứng ở trong môn, xuyên thấu qua mắt mèo nhìn về phía đối diện.

Chỉ gặp Trương Uyên Phương cùng nàng đương nhiệm trọng phụ mang theo sữa chua cùng hoa quả, tựa như là muốn đãi phở một vị khách nhân giống như, đứng tại phòng 101 bên ngoài.

Trương Uyên Phương chỉ sợ còn không biết, Khánh Quốc Trung đã đem phòng ở bán đi.

"Kỳ quái, Tiểu Trầ đi đâu, không ở nhà sao?" Trương Uyển Phương trong thầ sắc hơi nghi hoặc một chút.

Nàng bên cạnh vị nam nhân trung niên kia nói ra: "Hắn khả năng đã đi học, đi thôi, giờ làm việc có chút không còn kịp rấ."

"Không được, Tiểu Trầ đột nhiên đem ta Wechat xóa, số điện thoại di động cũng cho vào số đen, khẳng định là xảy ra chuyện gì, ta cảm thấy hắn ngay tại trong nhà, chỉ là không muốn gặp ta, " Trương Uyển Phương nói ra.

Vị nam nhân trung niên kia ôn hòa vổ vổ nàng phía sau lưng: "Không có việc gì, thật muốn có việc, ba hắn liề điện thoại cho người. Đi thôi, đợi lát nữa còn có một cái hội nghị qua điện thoại muốn mở, đây quan hệ đến bên kia bờ đại dương sinh ý. Ngày mai hai ta còn phải đi kinh thành, sau đó bay đi bên kia, hết thầy chờ chúng ta trở lại hẵng nói đi, được không?"

Khánh Trầ biết, vị nam nhân trung niên này rất giỏi vèdùng giọng ôn hòa thuyết phục Trương Uyển Phương, mà Trương Uyển Phương cầ, cũng chỉ là một cái lý do.

Trương Uyển Phương do dự một chút, nàng nhìn vèphía phòng 101 cửa sát: "Tiểu Trầ, ta đem sữa chua cùng hoa quả đặt ở cửa, người nhớ kỹ cầ đi vào."

Nói xong hai người liề rời đi, bọn hắn đem sữa chua cùng hoa quả đặt ở cửa ra vào, cũng không quay đầ lại lên hành lang bên ngoài xe.

Xe là Mercedes-Benz, có một chút có thể xác định chính là, Trương Uyển Phương sinh hoạt tại càng ngày càng tốt.

Trong phòng, Nam Canh Thầ nhìn vèphía Khánh Trầ: "Trầ ca, người. . ."

"Không có việc gì, " Khánh Trầ bình tĩnh lắc đầ: "Gãy mất chính là gãy mất, nếu như còn sẽ có tâm tình chấp chờn, vậy đã nói rõ đoạn còn chưa đủ

sạch sẽ."

Từ hần trèo lên Thanh Sơn Tuyết Bích một khắc kia trở đi, liền triệt để cùng quá khứ sinh hoạt cắt đứt.

Không phải vậy, cái kia Thanh Sơn Tuyết Bích bên trên khuấy động triền dương cùng cảm xúc cũng là giả.

Lạc tử vô hồi.

"Áo, " Nam Canh Thần nói ra: "Người không có việc gì là được."

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Bây giờ đường Hành Thụ nơi ở có chút dễ thấy, ta đang suy nghĩ tích lũy tiền mua sắm một chỗ trụ sở, thuận tiện Bạch Trú thành viên cùng một chỗ lẫn nhau chiếu ứng."

Trước đó Giang Tuyết bại lộ thân phận, đến mức có người thông qua truy vấn thông phát hiện đường Hành Thụ cái này thời gian hành giả điếm cư trú.

Mà lại, Khánh Trần còn muốn cân nhắc một vấn đề, nếu như tiếp tục ở tại đường Hành Thụ mà nói, tương lai Khánh Quốc Trung ra ngục, hoặc là mẫu thân hần Trương Uyển Phương tìm đến, còn sẽ có phiền toái không cần thiết.

Nếu nói muốn đoạn tuyệt thân tình, vậy sẽ phải đoạn sạch sẽ mới đúng.

"Muốn kiếm tiền, " Khánh Trần nói ra: "Chúng ta tại thế giới ngoài tích lũy tài phú tốc độ phải nhanh hơn một chút."

Đối với Khánh Trần tới nói, tích lũy tài phú không phải là vì mua nhà mua xe mua nhà xe, mà là vì cho Bạch Trú tổ chức cung cấp hậu viện duy trì.

Để mọi người tại trong ngoài thế giới xuyên thẳng qua lúc, không cần vì tiền tài vây khốn.

Mà lại, Khánh Tr ần tương lai khiêu chiến Sinh Tử Quan cũng là rất đ ốt ti ền.

Nhưng là làm sao kiếm ti ền đ ầu?

Khánh Tr ần nhìn v ề phía Nam Canh Th ần: "Ta nhìn người đ ệm qua xoát một đ ệm đi ện thoại, trên internet có hay không thời gian hành giả kiếm ti ền ví dụ?"

"Có, " Nam Canh Th ần nói ra: "Buôn bán tin tức là một cái đ ường tắt, nhưng cái này ta còn không rõ ràng lắm bọn h ắn là thế nào làm. Bình dân hóa thương nghiệp phương hướng, có người nghiên cứu phát minh một cái đi ều khiển từ xa vạn năng, đ ặc biệt lửa."

"Cái quái gì? Đi ều khiển từ xa vạn năng?" Khánh Tr ần sửng sốt một chút.

"Áo, ta cũng không biết là nguyên lý gì a, chính là có thể 200m bên trong cự ly xa đ ọng lại quảng trường múa bác gái ampli, " Nam Canh Th ần giải thích nói: "Nghe nói, kinh thành có một đ ám nhảy quảng trường múa bác gái đ ều nhanh đi ện r ồi, cái đ ồ chơi này giống như không chỉ có thể đ ọng ampli, còn có thể trực tiếp hoán đ ổi trong ampli âm nhạc. Đ ám kia bác gái chính nhảy đi ệu nhảy dân tộc đ ầu, trong ampli đ ột nhiên li ền bắt đ ầu phát ra. . ."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Nam Canh Th ần thấp giọng: "Cái đ ồ chơi này bây giờ tại Kinh Đ ông bán rất phát hỏa, nhưng cũng là thế giới trong chơi đ ồ còn dư lại. . ."

Khánh Tr ần: ". . ."

H ắn còn đánh giá thấp các thời gian hành giả ni ệm tính, trước có giới thiệu phú bà, sau có tai họa quảng trường múa bác gái, cơ hội buôn bán này lại còn thật có thể bị bọn h ắn cho tìm tới!

Tuyệt!

Khánh Tr ần đang suy tư, b ạn h ắn nên dùng cái gì đến kiếm ti ền đ ầu? Ho ặc là nói, Bạch Tr ứ có thể làm chút gì, mới có thể đạt tới nhanh chóng v ơ vét của cải mục đ ích?

H ắn không muốn từ sự tình phổ thông sản xuất kinh doanh, không phải nói ch ướng m ắt, mà là quá nhiều kinh doanh loại sự vật, sẽ đ ể cho Bạch Tr ứ phân tâm tại t ục v ụ bên trên.

Đ ể Bạch Tr ứ trở thành một cái chuyên môn bán tình báo tổ chức, tựa hồ là một cái lựa chọn tốt, nhưng h ắn cảm thấy vẫn là phải thận trọng một chút, cùng Bạch Tr ứ thành viên khác mở ti ểu hội lại nói.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói với Nam Canh Th ần: "Bây giờ chúng ta đã có chính mình số liệu bảo hộ biện pháp, h ắn là xây một cái 'Bạch Tr ứ' chính mình trò chuyện nhóm, dạng này lẫn nhau có thể c ần đ iện thoại tiến hành câu thông, không c ần đ áng chú ý c ần máy truy ền tin."

Nam Canh Th ần nh ần tình sáng lên: "Đúng a!"

...

...

Hai người tới trường học lúc, chợt phát hiện cơ hồ toàn trường nữ sinh đ ều vây quanh ở cửa trường học.

Một cỗ màu đen xe bảo mẫu ra, không đợi cửa xe mở ra, những nữ sinh kia li ền toàn bộ vây lại, hô to lấy tên Khương Dật Tr ần.

Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần nhìn nhau, cùng người không việc gì giống như tiếp tục hướng trong trường học đi đ ến.

Nam Canh Th ần th ần nói: "Cao điệu như vậy thời gian hành giả, không sợ xảy ra chuyện sao?"

"Người ở thế giới trong nghe nói qua như thế một người sao?" Khánh Trầ n hỏi.

"Không có, " Nam Canh Thầ n lắc đầ u.

"Hắn tại thế giới ngoài như thế cao điệu, nhưng ở thế giới trong lại thanh danh không hiện, người thậm chí đầ u không có nghe nói qua cùng hắn có liên quan bất cứ chuyện gì, cái này không khác thường sao?" Khánh Trầ n nói ra.

"Trầ n ca, người nói là hắn có vấn đề?" Nam Canh Thầ n hiếu kỳ nói: "Lưu Đức Trụ không phải nói, hắn ở thế giới trong chỉ là người bình thường sao?"

"Nổi tiếng cao như vậy người bình thường, sớm đã bị tập đoàn khổng chế thời gian hành giả xác nhận đi ra. Cho nên ta hoài nghi hắn hiện tại khả năng cũng là bị tập đoàn khổng chế thời gian hành giả một trong, " Khánh Trầ n bình tĩnh phân tích nói: "Nếu như chỉ là phổ thông thời gian hành giả, muôn ô m bắt đầ u nói vì sao không ở lại kinh thành, mà là tổn công tổn sức chuyển đến Lạc thành? Hiện tại, kinh thành đã biết cường đại thời gian hành giả có mấy cái, còn có Cửu Châu tổng bộ ở đó, hoàn toàn không cần thiết đến Lạc thành."

Khánh Trầ n tiếp tục nói: "Gầ n nhất thành thị số 18 lý phong vân tế hội, Lạc thành xuất hiện nhân vật khả nghi, chúng ta đầ u muốn tăng cường cẩn thận. Những cái kia có thể sống đến hiện tại thời gian hành giả, đầ u không phải là đầ u đầ n. . . Trừ đám kia ăn chơi thiếu gia."

"Vậy Trầ n ca người cảm thấy hắn là tập đoàn nào thời gian hành giả?" Nam Canh Thầ n hỏi.

"Lý thị, Trầ n thị, Khánh thị, Kashima, Jindai, cũng có thể, " Khánh Trầ n như không có chuyện gì xảy ra suy đoán nói: "Nhưng cái này cùng chúng ta cũng không quan hệ."

"Cái gì cùng chúng ta có quan hệ?" Nam Canh Thầ n hỏi.

"Mang theo vật cấm kỵ thời gian hành giả, liên theo chúng ta có quan hệ."

Nam Canh Thần: "..."

"Chờ một chút."

Lúc này, Khánh Thần bỗng nhiên trên điện thoại di động tìm kiếm lên Khương Dật Thần tin tức của người này.

Từ đối phương tác phẩm thành tích, lại đến đối phương diễn nghệ kiếp sống lấy được thưởng tình huống, cuối cùng đến đối phương gần đây hành trình.

"Trần ca, người không phải nói hử cùng chúng ta không quan hệ sao, vậy người còn tìm kiếm hử làm gì?" Nam Canh Thần nghi hoặc không hiểu.

Khánh Thần ngẩng đầu nói ra: "Trong vòng một tháng rưỡi, hử chưa từng đi Nhật Bản, nhưng từng đi qua nước Cao Ly Busan, tham gia qua bên kia lễ trao giải. Cho nên, không thể loại trừ hử vì Kashima làm việc hiên nghi."

"A?" Nam Canh Thần kinh ngạc, hử biết, Khánh Thần hoài nghi sự tình cuối cùng xác suất lớn sẽ bị xác minh là hiện thực.

Khánh Thần nhìn về phía Nam Canh Thần: "Nếu như hử tại vì Kashima, Jindai làm việc, vậy liên cùng chúng ta có quan hệ, cùng chúng ta mỗi người đều có quan hệ."

Nam Canh Thần còn có lo nghĩ: "Người quốc gia chúng ta, hử là sẽ không cho Kashima, Jindai làm việc đi."

"Không nên đánh giá thấp lợi ích lực lượng, " Khánh Thần nói đi vào phòng học, trên thực tế hử cũng đang suy tư, nếu như Khương Dật Thần thật sự là người Kashima, vậy đối phương đến Lạc thành đến cùng là vì cái gì?

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân đã sớm tại, hai người nhìn Khánh Trầ một chút li ền thân thiết treo lên chào hỏi.

Tại cái khác đ ồng học trong mắt, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân cùng Khánh Trầ, Nam Canh Thầ hoàn toàn là không có chút nào gặp nhau bốn người, nhưng trên thực tế, chỉ có chính bọn hắn biết, lẫn nhau đ ều cùng thuộc tại một tổ chức.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trầ ở bên cạnh tọa hạ, đột nhiên nói ra: "Khánh Trầ đ ồng học, lão bản vừa mới nói cho ta cùng Thiên Chân, người cũng là Bạch Trú một thành viên, hơn nữa còn là chúng ta ti ền bối. Đây là chúng ta chuẩn bị cho người lễ vật, xin chiếu cố nhi ều hơn."

Nói, Hồ Tiểu Ngưu đúng là từ trong túi xách lấy ra một cái hộp, Khánh Trầ nhận biết trên cái hộp tiêu chí, Rolex. . .

Hắn bỗng nhiên đang suy nghĩ một vấn đề, trong tổ chức có Hồ Tiểu Ngưu dạng này thổ hào, bọn hắn còn cần cân nhắc như thế nào kiếm ti ền sao?

Nhưng mà, Khánh Trầ cuối cùng vẫn đưa đ ồng hồ đeo tay đây trở về "Tạ ơn, không cần dạng này."

...

Cần một chút nguyệt phiếu, nhanh cuối tháng, mọi người ưa thích quyển sách này lời nói ném một chút nguyệt phiếu a, cần ủng hộ của các người.

Cảm tạ nội tâm ngoại tào đ ồng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, chào ông chủ một đời người bình an, hôm nay rất mệt mỏi, mọi người ngủ ngon.

Giới thiệu truyện khá hay: , Ta Trạch Trăm Năm Đi Ra Ngoài Đ ả Vô Địch , Bế Quan Ngàn Năm, Dao Trì Bạ Gái Mời Ta Rời Núi

Chương 257, Bạch Trú tương lai

"Khánh Trầ ã ãng học, ta ãra ã ãng h ã này tuyệt ãi khõng cõ khõe khoang ý tứ, " H ã Tiẽu Nguru nhìn xem hõp bị ã ãy v ã trõc mặt mình kia giã thích nõi: "Ta cũng là g ãn nhất mới biết ã ãc, tại Lão Quãn sơn ngườ ã ã cứu ta là ngườ ã. Chiẽc ã ãng h ã ãeo tay này chỉ là Rolex ở trong nhậ môn khoãn, cõ rất tốt chõng nước công năng, ta nghĩ ngườ ã ãn loại này kỹ thuật quá cũng ã ãng h ã."

Khánh Trầ ã ãn ã ã lãc ã ãi: "Cứu ngườ ã cũng chỉ là thuận tay mà làm sự tình, mà lại, mọi ngườ ã hiện tại cũng cùng thuộc một tổ chức, lãn nhau chiẽu ứng một chút cũng muốn lấy ti ãn, vậy li ãn quá khách khí."

H ã Tiẽu Nguru như cõ ã ãi suy nghĩ, hãn ãem hõp ã ãng h ã thu v ã, khõng nõi gì thêm ã ã.

Khõng biết vì cái gì, vị này Hải thành ã ãnh cấp phú nhì ã ãi luôn cảm thấy, Khánh Trầ ã ã tại Bạch Trú trong tổ chức ã ã vị muốn càng thêm ã ãc thù một chút, cũng càng th ãn bí một chút.

Khõng cõ cái gì căn cứ, chỉ là trực giãc.

Khánh Trầ ã ã ã ãn hiõi: "Lão bản an bài ngườ ã ãi Hãng Xã loại ã ã ã ã phương nguy hiẽm này, ngườ ã cõ ý kiẽn gì hay khõng."

H ã Tiẽu Nguru nghĩ nghĩ nõi ra: "Xem như kinh h ã ãi, tõi thiẽu ở thế giõi trong rõt cục cõ cái thân phãn, mặc kệ tương lai thế nào, tốt xấu cõ cái phãn ã ãu phương hướng."

Khánh Trầ ã ã gậ gậ ã ãi, khõng nõi gì thêm.

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu thành khẩn nói: "Khánh Trần đừng học, kỳ thật ta đưa đừng hồ còn có một chuyện muốn nhờ. ."

"Người nói."

"Ta muốn theo người học tập giết địch năng lực, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Tương lai đi Hằng Xã, có chút bần thân kỹ xảo cũng tốt ở nơi đó đặt chân."

Khánh Trần trần mặc một lát nói ra: "Nếu như người chỉ là một người bình thường, kỹ xảo học lại thành thạo cũng không làm nên chuyện gì."

Hồ Tiểu Ngưu chân thành nói: "Chỉ cần ta cố gắng làm việc, nhất định có thể tìm tới tăng thực lực lên phương pháp, lão bản nhìn thấy ta hữu dụng, cũng đều vì ta suy tính."

"Học tập giết địch kỹ thuật, tăng thực lực lên chuyện này, ta cảm thấy người hay là trước cùng lão bản nói một tiếng, " Khánh Trần đáp lại nói: "Ta bên này nghe lão bản an bài, nếu như hẳn an bài, ta sẽ dốc toàn lực dạy người."

Khánh Trần cảm khái, Hồ Tiểu Ngưu xác thực duy trì hiếu học, tiến tới thái độ.

Đây mới là đỉnh cấp phú nhị đại triển khai phương thức a, sát vách đám ăn chơi thiếu gia kia đều là một đám cái gì cá chết tôm nát.

Có một chút Hồ Tiểu Ngưu nói quá đúng, chỉ cần hẳn có thể chứng minh chính mình đối với 'Lão bản' hữu dụng, Khánh Trần sớm muộn cũng sẽ giúp hẳn tăng thực lực lên.

Bây giờ Lý Trường Thanh nơi đó còn có trọn vẹn thuốc biến đổi gien dự sẵn đâu, Khánh Trần cũng cần lựa chọn thích hợp nhất người tiêm vào mới được.

Thép tốt nhất, phải dùng tại trên lưỡi đao.

Trước đó, Hồ Tiểu Ngưu đã là trong Bạch Trú tổ chức, người thích hợp nhất tiêm vào bộ thuốc biến đổi gien này, bất quá, Khánh Trầ tại lần trước trở về trước đó đột nhiên đổi chủ ý.

Hắn muốn đi thí nghiệm một chuyện, sau đó lại làm quyết định.

Cái gọi là thí nghiệm này, không phải khảo nghiệm Hồ Tiểu Ngưu nhân tính.

Mà là Khánh Trầ muốn chứng minh, ký sĩ tại thế giới ngoài đến cùng có thể hay không mở ra trong thân thể khóa gien!

Đã biết giác tỉnh giả bên trong, Ương Ương cùng Lưu Đức Trụ hai người tại thế giới ngoài đều bị Thế Giới quy tắc có hạn, cho nên vẫn luôn chưa giác tỉnh, vừa đến thế giới trong liền thức tỉnh.

Nhưng Khánh Trầ có chút không cam tâm.

Ký sĩ con đường tu hành cùng những người khác là khác biệt, bọn hắn tìm kiếm bản thân đột phá, từ càn căn bản gen chỗ sâu hoàn thành thuật biến.

Nửa tháng trước, có người từng chứng thực, thuốc biến đổi gien mang về thế giới ngoài, cũng có thể để phú hào biến thành chiến sĩ gen.

Đã như vậy, ký sĩ không có đạo lý sẽ bị trời buộc.

Giờ này khắc này Khánh Trầ đã có càn lớn dã tâm.

Một khi hắn có thể tại thế giới ngoài hoàn thành hạng thứ hai Sinh Tử Quan, đồng thời mở ra tầng tiếp theo khóa gien.

Như vậy cái này mang ý nghĩa, hắn thu nạp tiến Bạch Trú Nam Canh Trầ, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, liền có thể đi ký sĩ tại không có hô hấp thuật trước đó con đường xưa kia: Hoàn thành tất cả khiêu chiến đẳng sau, tấn thăng cấp A!

Nơi này biến cả mặc dù cũng nguy hiểm, vẫn còn không phải sinh mệnh cấm khu.

Mặc dù con đường xưa này hạn mức cao nhất không có cao như vậy, không có cách nào đạt tới Bán Thần thành tựu như vậy.

Nhưng nó bậc cửa muốn thấp một chút, tối thiểu không cần sử dụng hô hấp thuật hồi đến tâm một cửa ải kia.

Sản xuất hàng loạt kỹ sư khủng bố đến mức nào? Tương lai có rất nhiều tên cấp A Bạch Trú, lại có thể lực nào nguyện ý theo ý trêu chọc đâu?

Đây chính là Khánh Trần tạm thời không muốn cho Hồ Tiểu Ngưu tiêm vào thuốc biến đổi genes nguyên nhân, một khi tiêm vào thuốc biến đổi genes, con đường này liền gãy mất.

Loại kế hoạch này duy chỉ có có một vấn đề, đó chính là Bạch Trú còn cần người hộ đạo.

Bởi vì không có hô hấp thuật, kỹ sư tại hoàn thành hoàn chỉnh tám hạng Sinh Tử Quan trước, cũng còn chỉ là người bình thường.

Cho nên, Bạch Trú tại hoàn thành chân chính thuật biến trước, cần phải có lực chiến đấu mạnh mẽ đến hộ giá hộ tống.

Một cái Lưu Đức Trụ, tuyệt đối không đủ.

Khánh Trần thu tâm tư, hẳn biết đây hết thầy cũng còn cần chờ chính mình thí nghiệm qua sau mới có đáp án.

Nghĩ tới đây, hẳn nhắm mắt lại nằm ở trên bàn, tựa như đi ngủ như vậy.

Cái này khiến Hồ Tiểu Ngưu hơi kinh ngạc, bọn hắn vừa mới chuyển tới này trường học thời điểm, liền nghe nói qua Khánh Trần học thần tiên, trên thực tế, tu tiên lễ trước thi thảng bên trong Khánh Trần cũng xác thực liền

nữa tiến vào niên cấp ba vị trí đầu.

Chỉ là Hồ Tiểu Ngưu không rõ, từ khi hắn chuyển tới đây về sau, căn bản liền không có gặp Khánh Trần học qua. . .

Đây chính là học thần thiên phú à.

Bọn hắn không biết, Khánh Trần lúc này đã trong đầu mở ra Lấy Đức Phục Người thế giới thần bí, bắt đầu tiếp tục ghi chép chính mình nắm bắt số liệu.

Giành giật từng giây.

Thế giới thần bí trên hoang dã, Khánh Trần đã nắm giữ 400 mét bên trong tất cả số liệu.

Hắn bắt đầu đem mục tiêu thiên xu không ngừng hướng về sau chuyển dời, sau đó tuần hoàn cấp bậc khác nhau tốc độ gió.

Loại phương pháp này, đối với mặt khác tay bắn tỉa tới nói là không công bằng.

Một người muốn trở thành tay bắn tỉa cần gì? Đầu tiên cần chính là thiên phú.

Trong quân đội thường nói, một tên binh lính có thích hợp hay không làm tay bắn tỉa, kỳ thật từ xuất sinh liền đã chú định.

Nhưng mà Khánh Trần hiện tại, lại là dùng một loại dã man nhất phương thức, nhớ kỹ tất cả hoàn cảnh bên dưới có thể sẽ xuất hiện quỹ tích đạn đạo, thậm chí chỉ cần nhìn một chút mục tiêu, liền biết giữa lẫn nhau khoảng cách.

Cùng cử pháp, đối với hắn thiên phú tới nói, mãi mãi cũng là dùng tốt nhất học tập kỹ xảo.

Đối với mặt khác tay bắn tỉa tới nói, nổ súng trong nháy mắt kết quả là không biết, nhưng mà đối với Khánh Trầ đầu, khi hết thảy bên ngoài nhân tố nhất định, như vậy kết quả là giống như là một cái bình thường phương trình, kết quả là có thể bị tính toán.

Mà lại trong lòng của hắn đã sớm có đáp án.

Nhưng cái này còn không phải thế giới thần bí ưu thế lớn nhất, theo Khánh Trầ, nó ưu thế lớn nhất là. . . Nổ súng sức giật không ảnh hưởng hiện thực thân thể, đạn không cầ tầ.

Phải biết, b ỗ dưỡng một tên tay bắn tỉa chi tiêu phi thường cao.

Một viên phổ thông đạn bắn lén giá cả đại khái tại 20 nguyên tả hữu, đặc chủng 2000 mét trở lên tầ sát thương đạn, càng là cao tới 50 nguyên.

Một tên tay bắn tỉa thời gian huấn luyện bình thường là 3 năm, tại trong quá trình này, đánh rụng đạn bắn lén đến hàng vạn mà tính, bình quân là 100,000 mai.

Cái này 3 năm bên trong, tay bắn tỉa muốn đem nhiệm vụ huấn luyện phân giải đến mỗi một ngày, sau đó dùng đạn cho ăn ra cảm giác súng.

Bất luận cái gì một tên tay bắn tỉa, đầ là dùng đạn cho ăn đi ra.

Coi như theo 100,000 mai đạn để tính, b ỗ dưỡng một tên tay bắn tỉa thấp nhất chi phí cũng là 500 vạn. . .

Lấy Khánh Trầ nổ súng tầ suất tới nói, hắn mỗi ngày kích phát đặc chủng đạn bắn lén khả năng liề có 18000 mai, 7 ngày xuống tới, kích phát đạn số lượng có thể sẽ là một cái phi thường khủng bố số lượng.

Nếu như Khánh Trầ vẫn chỉ là người bình thường, chỉ là nổ súng liề có thể cho mình chơi táng gia bại sản, đây cũng là thế giới trong lão Cử lúc trước không có dẫn hắn trực tiếp đi sân tập bắn nguyên nhân.

Lão Cửu hạn gạch không có cao như vậy. . .

Khi Khánh Trầ n nghĩ đến chính mình mỗi nã một phát súng đều là kiếm được thời điểm, hấn huấn luyện ngắm bắn bộ môn nhiệt tình li ền càng thêm tăng vọt.

Không có chút nào bu ền tẻ.

Khánh Trầ n tại trong thế giới th ần bí, từng chút từng chút hướng càng xa xôi chuyên dòi lấy ti ền xu khoảng cách, từ 400 mét, đến 450 m, lại đến 500 mét.

Mỗi một điểm tiến bộ, đều vô cùng vững chắc.

Từ từ, Khánh Trầ n đột nhiên cảm giác được hấn cùng Lấy Đức Phục Ngườ i ở giữa nhi ều một ít liên hệ.

Bóp cò v ềsau, chi này súng ngắm đen sẽ có như thế nào phản ứng, hấn đều rõ ràng tại tâm.

Đạn bắn ra sau sẽ là như thế nào quỹ tích, sẽ ở bao lâu sau đến, hấn cũng đều trong lòng hiểu rõ.

Cảm giác súng.

Khánh Trầ n bỗng nhiên ý thức được, khi hấn tiến hành đại lượng xạ kích đằng sau, lão Cửu từng đ ềcập tới cường đại cảm giác súng hình thức ban đầu, rốt cục xuất hiện!

Trong lòng của hấn có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác.

Th ần trong tay bắn tĩa, đều là trăm vạn dặm chọn một, thậm chí là ngàn vạn dặm chọn một.

Khánh Trầ n mọi thứ đều trước làm tốt chuẩn bị xấu nhất, cho nên từ vừa

mới bắt đầu, hẳn liền không có gửi hi vọng ở chính mình cũng là thần ngàn vạn dặm chọn một kia.

Hắn máy móc xạ kích, máy móc ghi chép số liệu, chính là muốn dùng mình tại ký ức phương diện thiên phú, bỏ khuyết đánh lên phương diện thiên phú.

Nhưng bây giờ hắn mới biết được, nguyên lai hắn tại đánh lên phương diện cũng có dạng thiên phú!

Tỉnh táo cứng cỏi ý chí, ổn định không run rẩy thân thể, thần bí lại mạnh mẽ cảm giác súng, tế trí nhập vi tính toán đường đạn năng lực, Khánh Trầ vốn là người thích hợp nhất làm tay bắn tỉa kia.

Đến giờ khắc này, Khánh Trầ xạ kích lúc càng phát ra tâm ứng tay, toàn bộ huấn luyện bắn tỉa tiến độ, cũng so trước đó nhanh hơn gấp đôi không thôi.

Hắn phủ phục ở trên vùng hoang dã, đành chỉ xạ kích.

Khánh Trầ đang nghĩ, nếu chính mình có được mạnh mẽ như vậy thiên phú, có phải hay không còn cần dùng 'Cùng cử pháp' loại biện pháp đàn này?

Chỉ suy tư 2 giây, hẳn liền y theo trước đó phương thức huấn luyện tiếp tục nữa.

Khánh Trầ không có bị vui sướng choáng váng đầu óc, hẳn luôn luôn rất rõ ràng chính mình cần gì nhất.

Mặc kệ có hay không cảm giác súng, hẳn đầu muốn đem mỗi một bước đầu đi đến không gì sánh được vững chắc mới được.

500 mét.

501 mét.

502 mét.

...

600

Thăng đến tiêng xu chuyển dời đến 6 50 m.

Khánh Trầi mới rồi cặc ngừng lại.

Hắi từ trên bàn sách ngắi đầi lên, lấy điện thoại di đợng ra mắt nhìn thời gian, buổi sáng 11:50, nhanh tan lớp.

Nam Canh Thầi hiếu kỳ nói: "Trầi ca, người đēm qua ngủ không ngon a, làm sao ngủ cho tợi trưa?"

"Ừm, " Khánh Trầi không có giải thích quá nhiều.

Nam Canh Thầi tiếp tục nói: "Lão sư số học khi đi học phát hiện người đi ngủ, hắi nói đễ cho người tỉnh ngủ đắng sau đi tìm hắi một chuyến đầu."

Nói câu nói này thời điểm Nam Canh Thầi nội tâm đầi có chút đắng chất, đầi chính là học thầi đầi ngộ sao, liềi ngay cả lão sư hô Khánh Trầi tợi phòng làm việc, đầi muốn chờ Khánh Trầi tỉnh ngủ đắng sau. . .

Khánh Trầi hỏi: "Điềi lão sư có hay không nói tìm ta có chuyện?"

"Tựa như là toán học thi đầu sự tình đi, " Nam Canh Thầi nói ra: "Tựa như là cái gì quốc tế toán học thi đầu theo lời mời trong nước tuyển bậi muốn bắt đầu, trường học chúng ta ra 5 cá nhân đi chi phí chung tham gia tuyển bậi thi đầu."

Khánh Trầi như có điềi suy nghĩ.

Hắi đi vào trong văn phòng, lúc này Điềi Hải Long ngay tại cho mặt khác

4 tên học sinh nói chuyện này.

Vị này lớp 11 ban 3 đương nhiệm chủ nhiệm lớp nhìn thấy Khánh Tr ần phản ứng đầu tiên: "Tĩnh ngữ?"

Còn lại bốn tên toán học thi đua tuyển thủ dự thi, đ ồng loạt quay đầu nhìn về phía Khánh Tr ần. . .

Tĩnh ngữ? Thì ra Đi ền lão sư vừa mới nói muốn chờ một chút Khánh Tr ần, cũng là bởi vì Khánh Tr ần đang ngủ sao?

Ngủ lâu như vậy?

Cùng Khánh Tr ần khác biệt chính là, mặt khác bốn tên học sinh khá giỏi vậy cũng là chân thật học đ ược, không có hấn như vậy yêu nghiệt, lên lớp cũng chăm chú nghe giảng.

Khi bọn hấn ng ắm lại Khánh Tr ần niên kỉ cấp xếp hạng, sau đó lại ng ắm lại Khánh Tr ần làm việc ngoài giờ truy ền thuyết, tất cả mọi người biết con hàng này nếu như toàn lực ứng phó học tập, làm không tốt thứ nhất mãi mãi cũng đ ối với bọn họ chuyện gì.

Mà lại, trong cùng cấp đã từng có truy ền thuyết: Khánh Tr ần mặc dù niên cấp xếp hạng có lưu đ ộng, nhưng mỗi lần khảo thí điểm số chênh lệch, cho tới bây giờ đ ều không cao hơn 5 điểm.

Đề mục khó, hấn dựa vào 690, đề mục đ ơn giản, hấn cũng thi 690.

Lớp 10 một lần nào đó trong cuộc thi Khánh Tr ần c ần niên cấp thứ nhất, kết quả lần kia thi sát hạch đ ề rất khó khăn, cái thứ hai thi 645 điểm, hấn so với người ta người thứ hai trọn vẹn nhi ều 45 điểm.

Cho nên, vẫn luôn có người nói, Khánh Tr ần là tại không chế điểm số.

Đây là một cái Lạc Dương trường học tiếng nước ngoài bên trong truy ền thuyết, mọi người một mực làm trò đùa mở ra, có đôi khi Khánh Tr ần thi

691 xếp người thứ ba, lần sẽ có người nói: Khánh Tr ần thứ ba là bởi vì, hẳn chỉ nguyện ý thi 690 điểm.

Chuunibyou niên kỷ, kiêu gì cũng sẽ nguyện ý tin tưởng một chút chuunibyou truy ền thuyết.

Khánh Tr ần nhẹ giọng hỏi: "Đi ền lão sư, lần này là cái gì thi đua?"

"Áo, là AMC10, " Đi ền Hải Long giải thích nói: "Cuối tuần tổ chức, trường học cho các người đường ra phí, quản ăn ngủ, thứ này có thể cho ra quốc xin mời trường học văn thư trau chuốt, người mặc dù không xuất ngoại. . . Nhưng nhàn rồi cũng là nhàn rồi."

AMC10 cái này thi đua, là AIME quốc tế toán học thi đua trước đưa tuyển bạt thi đấu, trước 2.5% sẽ tiến vào vòng tiếp theo AIME thi đua bên trong.

Thuộc về là một cái phía quan phương chứng nhận toán học tư duy đ ồ vật, sinh viên ngành khoa học tự nhiên xuất ngoại trước tư lịch phần món ăn một trong.

Nó cũng không có trọng yếu như vậy, thuộc về là một cái tương đối cơ sở đ ồ vật, tại lý lịch bên trong là thêm điểm hạng, không tính quyết định hạng.

Nhưng nếu như trong trường học có người có thể nhập vi AIME, đối với trường học tới nói khẳng định là chuyện tốt.

Đi ền Hải Long biết Khánh Tr ần gia đình đi ều kiện, xác suất lớn là sẽ không xuất ngoại, trước đó lớp 11 ban 3 chủ nhiệm lớp Đỗ Nhất Hoàng đã từng nói qua, Khánh Tr ần không có ý định xuất ngoại.

Cho nên, những học sinh khác muốn đi cho mình lý lịch thêm điểm, Khánh Tr ần thì là "Nhàn rồi cũng là nhàn rồi" .

Nghe, giống như Đi ền Hải Long cho là, Khánh Tr ần chỉ cần đi lần nhất định có thể nhập vi giống như.

Mặt khác bốn tên học sinh, hai nam hai nữ, theo thứ tự là niên cấp 1, 2 cùng 5, 9, bọn hắn nhìn xem Khánh Trậ̀n có loại rất phức tạp cảm xúc, tất cả mọi người cảm thấy, Khánh Trậ̀n tại trong trường này địa vị phi thường đặc thù.

Bên trong một cái nữ hài tóc dài nhìn chăm chăm Khánh Trậ̀n, trong ánh mắt có chút không nói rõ được cũng không tả rõ được đ̣ồ vật.

Lúc này, Điền Hải Long nói ra: "Chỉ cần có thể nhập vi trước 2.5%, thu hoạch tiền về nước Mỹ tư cách, trường học liền ban thưởng người 1 vạn khối tiền, mà lại tiếp xuống đi nước Mỹ lộ phí, trường học cũng cho người thanh lý."

Khánh Trậ̀n bây giờ không phải là đặc biệt để ý giải này kim, hắn hỏi: "Cái này thi đua ở nơi nào tổ chức?"

"Hàm thành, " Điền Hải Long nói ra: "Lần này tại Hàm thành."

Khánh Trậ̀n hồi đáp: "Tốt, ta đi."

Bởi vì hắn chuẩn bị khiêu chiến hạng thứ hai Sinh Tử Quan địa điểm, ngay tại Hàm thành!

...

4000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương

Cảm tạ tây sủa đ̣ờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản trở thành nhân sinh bên thắng!

Giới thiệu truyện khá hay: , Ta Trạch Trăm Năm Đi Ra Ngoài Đ̣ã Vô Địch , Bế Quan Ngàn Năm, Dao Trì Bạ̣n Gái Mời Ta Rời Núi

Chương 258, tương lai đều có thể

"Điền lão sư, chúng ta lúc nào xuất phát?" Khánh Trầ n hỏi, hẳn c ãn tương đối tinh chuẩn thời gian.

Bởi vì đi Hàm thành li ền mang ý nghĩa, muốn đi đến thành thị xa lạ đối mặt không biết hoàn cảnh, thậm chí là không biết thời gian hành giả.

Mà Lạc thành nguy cơ, còn không có giải quyết.

Khánh Trầ n biết, chính mình chọc giận Huyền Vũ đằng sau, đối phương nhất định sẽ tại trong ngắn hạn động thủ, cho nên hẳn còn chuyên môn bàn giao Lưu Đức Trụ nhất định phải đơn độc hành động, cho đối phương chế tạo cơ hội.

Chuyện này nếu như không giải quyết, hẳn không có cách nào an tâm rời đi Lạc thành.

Điền Hải Long nói ra: "Sau 8 ngày, đến lúc đó ta mang các người đi Hàm thành, ng ẫ đường sắt cao tốc lời nói hơn một giờ đã đến. Mấy ngày nay các người đem số thẻ căn cước nói cho ta biết, ta tới cấp cho các người đặt trước vé."

"Được r ẫ, " Khánh Trầ n nói ra: "Tạ ơn lão sư, ta về nhà trước đi ăn cơm."

"Ừm, các người đều trở về ăn cơm đi, " Điền Hải Long phất phất tay, lần này AMC toán học thi đua bên trong trọng điểm chính là Khánh Trầ n, niên cấp chủ nhiệm chuyên môn đã thông báo, nhất định phải thuyết phục Khánh Trầ n đi tham gia.

L ần này đi nhân tuyển bên trong, đầu tiên là ba hạng đầu, Từ Tử Mặc,

Vương Giáp Lạc, Khánh Tr ần, sau đó là mười hạng đầu bên trong toán học nhiều lần có thể thi 150 điểm hạng năm Chu Huy ền Ung, hạng chín Hạ Tiểu Nhiệm. .

Năm người đi ra phòng làm việc lúc, trước đó nhìn xem Khánh Tr ần tên kia nữ hài tóc dài Từ Tử Mặc nói ra: "Ta biết người rất thiếu tiền, cho nên người lần này hẳn là sẽ không ẩn giấu thực lực, đúng không?"

Khánh Tr ần sửng sốt một chút.

Lớp 10 một lần nào đó thi tháng đặc biệt khó, hẳn thi 690, Từ Tử Mặc thi 645.

Tựa hồ từ ngày đó bắt đầu, Từ Tử Mặc vẫn nhớ kỹ chuyện kia.

Khi trong trường học bắt đầu truyền thuyết Khánh Tr ần chỉ muốn thi 690 điểm thời điểm, nàng cũng là cái thứ nhất tin tưởng.

Bởi vì so sánh những cái kia ưa thích nghe truyền thuyết học tra tới nói, nàng càng rõ ràng hơn lần kia thi tháng có bao nhiêu khó, ngay cả nàng ngay lúc đó chủ nhiệm lớp đầu nói rồi, lần kia thi tháng toán học hai đạo đại đề là cố ý siêu cường, tiếng Anh đọc lý giải cũng là cố ý siêu cường, không có thi tốt rất bình thường.

Nhưng mà Khánh Tr ần vẫn là 690 điểm.

Ý vị này, truyền thuyết là có thật.

Về sau, Từ Tử Mặc học tập càng thêm khắc khổ, cơ hồ mỗi lần khảo thí nàng đều là niên cấp thứ nhất, vững vàng ngăn chặn Khánh Tr ần một đầu.

Nhưng vấn đề là, Khánh Tr ần điểm số từ đầu đến cuối đầu là 690 điểm, chưa từng thay đổi.

Cái này khiến Từ Tử Mặc kìm nén một hơi có chút thở không được, bởi vì nàng biết Khánh Tr ần không có dốc hết toàn lực, nàng coi như thắng cũng

không có ý nghĩa.

Khánh Tr ần nhìn Từ Tử Mặc một chút: "Ta mỗi lần đều lấy hết toàn lực."

"Tốt a, " Từ Tử Mặc nghĩ nghĩ nói ra: "L ần này cùng đi, vừa vặn có thể hướng người thỉnh giáo một chút phương pháp học tập."

Hạng năm Chu Huy ền Ứng cùng hạng chín Hạ Tiêu Nhiễm nhìn qua, bọn hắn hơi kinh ngạc, niên cấp thứ nhất hướng thứ ba thỉnh giáo phương pháp học tập sao?

Nhưng mà, Khánh Tr ần thành khẩn nói: "Phương pháp học tập của ta không thích hợp người, ta là chăm chú."

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Lưu lại Từ Tử Mặc ở phía sau mân khởi miệng.

Trên thực tế, Khánh Tr ần bây giờ đã không phải là đặc biệt để ý dự thi giáo dục học tập khoa mục.

Chuyện cũ kể sống đến già học đến già, hắn không có đình chỉ học tập, ngược lại so trước kia càng thêm khắc khổ. Chỉ là, hắn học tập 'Đại cương' không còn cực hạn tại trường học bên trong.

Khánh Tr ần có rộng lớn hơn t ầm mắt.

...

...

Giữa trưa tan học thời điểm, Hồ Tiêu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người cũng không trở về đường Hành Thự nhà, mà là bị lái xe nhận được Lạc thành khách sạn Hoa Dương.

Hồ Tiêu Ngưu lúc xuống xe, là Hồ Đại Thành bí thư tới đón.

Vị này trung niên bí thư một bên mang theo Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hướng trong khách sạn đi, vừa hướng hai người bọn họ nói ra: "Lão bản buổi sáng vừa đến Lạc thành."

"Trần thúc, cha ta làm sao đột nhiên lại đến Lạc thành, " Hồ Tiểu Ngưu hơi nghi hoặc một chút, phụ thân hắn Hồ Đại Thành là phi thường bận rộn, hàng năm không sai biệt lắm có 300 ngày đầu ở trên máy bay vượt qua, điển hình không trung phi nhân.

Nhưng mà xuyên qua sự kiện đằng sau, đối phương vậy mà tại trong một tháng hai lần đi vào Lạc thành cái này hàng ba tiểu thành thị.

Từ góc độ này tới nói, Hồ Tiểu Ngưu cũng đã nhận ra cha mình đối với thế giới trong coi trọng, chỉ bất quá, hắn vẫn không có thể lực từ thế giới trong mang về thứ gì, trợ giúp gia tộc sinh ý.

Cái này khiến Hồ Tiểu Ngưu có chút hồ thẹn, thẳng đến lần trước xuyên qua mới rốt cục tìm tới đặt chân phương thức.

Hồ Đại Thành bí thư cho Hồ Tiểu Ngưu giải thích nói: "Lần này cũng là có tương đối đặc thù sự tình, mặt khác Trương Thiên Chân phụ mẫu cũng nắm lão bản đưa tới một chút thường ngày vật dụng."

Đến khách sạn trong phòng, Hồ Tiểu Ngưu ngạc nhiên phát hiện còn có một vị khuôn mặt quen thuộc ở đây: "Trương thúc, người làm sao cũng tới?"

Trương thúc, Trương Thừa Trạch, là Hồ Đại Thành chí giao, đã giúp Hồ gia không ít việc.

Trương Thừa Trạch cười cười: "Chỉ chớp mắt Tiểu Ngưu đầu lớn như vậy, mau tới bồi thúc thúc uống hai chén."

Hồ Đại Thành nhìn hắn một cái: "Bọn hắn buổi chiều còn phải đi học, không thể uống."

"Được chưa, " Trương Thừa Trạch có chút tiếc nuối nói ra.

"Cha, các người lần này tới Lạc thành là có công vụ sao?" Hồ Tiểu Ngưu theo bản năng coi là, đối phương là đến nói chuyện làm ăn, tiện thể nhìn một chút chính mình.

Kết quả Hồ Đại Thành nói ra: "Chúng ta là chuyên môn tới tìm người."

"A?" Hồ Tiểu Ngưu giật mình: "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Hồ Đại Thành ra hiệu Trần bí thư rời khỏi phòng, ngay sau đó Trương Thừa Trạch chỉ chỉ cánh tay mình: "Tiểu Ngưu, thúc thúc buổi sáng hôm nay trên cánh tay nhiều một cái đốm ngược, ta tưởng tượng, khả năng ta cũng trở thành thời gian hành giả."

Hồ Tiểu Ngưu hít một hơi lãnh khí, trên internet công nhận thời gian hành giả tuổi tác phạm vi là 10 đến 35 tuổi, mà Trương Thừa Trạch năm nay 42 tuổi, cũng không phù hợp nhận biết.

Nhưng mà 10 đến 35 tuổi, đây cũng chỉ là đám dân mạng tổng kết ra quy luật, cũng không ai thật xác định qua.

Xem ra vẫn sẽ có trường hợp đặc biệt.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn về phía Trương Thừa Trạch: "Trương thúc, người tính làm sao bây giờ?"

"Còn có thể làm sao, đến đâu thì hay đến đó, sự tình đã phát sinh, ta tự nhiên là muốn tại xuyên qua trước tìm kiếm một chút bảo vệ mình lực lượng, " Trương Thừa Trạch nói ra: "Không phải vậy phấn đấu nửa đời người, bởi vì loại chuyện này tổng táng tính mệnh, có chút không đáng."

Trương Thừa Trạch nói sinh tử sự tình, thần sắc ngược lại là thản nhiên.

Thứ đại nhân vật này, tại đối mặt thời điểm nguy hiểm cũng không có

hoảng loạn như vậy, đã sớm trải qua sóng to gió lớn.

"Trương thúc, người này cũng tính thời gian là ở nơi nào xuất hiện, " Hồ Tiểu Ngưu thẳng thắn nói: "Thế giới trong thành thị ở giữa, giao thông cũng không tiện lợi, nếu như người xuất hiện đếm ngược thời điểm, người không tại Lạc thành, cũng sẽ không đến ta chỗ thành thị số 18, ta cũng không cách nào đi những thành thị khác trợ giúp người. Nếu mà so sánh, người càng hẳn là ngay tại chỗ tìm kiếm thời gian hành giả, dùng tiền đến thuê."

Trương Thừa Trạch cười cười: "Buổi sáng hôm nay ta ngồi xe thương vụ, từ Ngạc thành tiến về Hàm thành hợp, ở giữa đường tắt Lạc thành lúc, trên cánh tay mới xuất hiện đếm ngược. Nếu như không phải xác định điểm này, ta cũng sẽ không làm phiền ba ba của người đem người tìm đến."

Hồ Tiểu Ngưu như có đi đầu suy nghĩ: "Trương thúc, người cũng biết ta là có cái gì thì nói cái đó tính cách, khả năng ta không giúp được người cái gì, hiện tại cũng không cách nào làm cho người quá nhiều hứa hẹn. Ta bây giờ vừa tới thành thị số 18, bị người chiếu cố tìm được đường ra, nhưng vấn đề là, ta cũng có lão bản, ta cần nghe hẳn an bài."

Hồ Tiểu Ngưu lúc này thậm chí chưa hề nói chính mình gia nhập một cái tổ chức nào đó, một cái tổ chức nào đó gọi là Bạch Trú, cùng Lưu Đức Trụ là cùng một cái lão bản, mẫu chốt tin tức hẳn đầu từ đầu đến cuối giữ bí mật, bởi vì hẳn không biết lão bản có nguyện ý hay không để người ta biết.

Trương Thừa Trạch nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cũng không có dự định làm khó dễ người, tới tìm người cũng là nghe người phụ thân nhắc qua, người ở thế giới trong có thể liên hệ đến thời gian hành giả bên trong đại nhân vật. Ta là như thế này dự định, người cùng người lão bản thương lượng một chút, ta nguyện ý thanh toán trả thù lao đem đổi lấy tạm thời bảo hộ, đến tiếp sau chúng ta xem tình huống tiếp tục trả tiền."

"Cái này ta có thể giúp Trương thúc người câu thông, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Nhưng giá cả chắc chắn sẽ không tiện nghi, Trương thúc người có tiền như vậy, ta liền không thay người đau lòng loại này vật ngoài thân."

Trương Thừa Trạch nghe lời này trêu chọc đứng lên, hần nói với Hồ Đại Thành: "Lão Hồ người phát hiện không, người nhi tử này vừa mới xuyên qua không bao lâu, bắt đầu cùi chỏ hướng ra phía ngoài gạt a."

"Hần là, " Hồ Đại Thành bình tĩnh tự nhiên nói: "Riêng phần mình có riêng phần mình lập trường, người ta đều hiểu đạo lý này, nếu như hần không biết rõ lập trường của mình làm cớ đầu tường, vậy liền vĩnh viễn không có cách nào trở thành bên kia người một nhà. Cho nên, ta duy trì hần giúp người làm ngoại nhân, thành thành thật thật trả tiền đi, người lại không thiếu tiền."

"Được chưa, " Trương Thừa Trạch nhìn về phía Hồ Tiểu Ngưu: "Ta cũng không biết mình tại thế giới trong sẽ là thân phận gì, cũng không biết sẽ xuất hiện ở nơi nào, nhưng ta đối với thời gian hành giả vẫn luôn cảm thấy rất hứng thú, cũng có đang chăm chú. Sau khi xuyên việt, ta hy vọng có thể được bảo hộ, sau đó, tốt nhất nói có thể cho ta làm ra điểm thuốc biến đổi giens cái gì, để cho ta cũng qua qua siêu nhân nghiệm."

"Ta sẽ giúp Trương thúc người chuyên đạt, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra.

"Tốt, được chuyện có thâm tạ!"

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu nói với Hồ Đại Thành: "Cha, người đi ra một cái đi, ta có một số việc muốn thỉnh giáo người một chút."

Nói, hần đi ra ngoài, để phòng tại trên bàn cơm thảo luận sự tình, bị Trương Thừa Trạch nghe được. . .

Vị này Trương thúc trong lòng có chút cảm giác khó chịu, mắt nhìn thấy từ nhỏ nhìn thấy lớn đại chất tử, vậy mà bắt đầu lấy chính mình làm ngoại nhân.

Ngoài cửa, Hồ Tiểu Ngưu xác định không ai nghe lén đằng sau nói ra: "Cha, ta đã gia nhập cái kia Lưu Đức Trụ chỗ tổ chức, ta hướng lão bản biểu thị ra thành ý của mình, nói muốn đưa tòa nhà làm căn cứ, đối phương

cực tuyệt. Vê sau ta lại đưa thành viên nào đó một cái đòng hồ đeo tay, biểu thị Lão Quân sơn một chuyện cảm tạ, đối phương cũng cực tuyệt. Ta có phải làm sai hay không?"

"Đương nhiên làm sai, " Hồ Đại Thành chậm rãi nói: "Bởi vì người đem giao tình làm thành sinh ý."

Hồ Tiểu Ngu sừng sốt một chút: "A? Ta chỉ là muốn biểu đạt cảm tạ."

"Không giống với, " Hồ Đại Thành nói ra: "Người trên Lão Quân sơn thiếu là mệnh, nếu như muốn hòa tan vào, vậy thì nhất định phải dùng mệnh đến trả. Ta không phải dạy người như thế nào chịu chết liêu mạng, mà là dạy người đạo lý làm người. Đối phương không lấy tiền là chuyện tốt, nếu như thu tiền, người mãi mãi cũng chỉ là cái ngoại nhân."

"Thì ra là thế, " Hồ Tiểu Ngu như có đi đâu suy nghĩ.

Hồ Đại Thành hỏi: "Người vị lão bản kia, đối với người an bài là cái gì?"

Hồ Tiểu Ngu nói ra: "Để cho ta tiến vào trong xã đoàn nào đó, từ tầng dưới chót làm lên. Mặc dù rất nguy hiểm, nhưng tối thiểu đặt chân."

Hồ Đại Thành lại hỏi: "Vậy hắn có hay không hứa hẹn người, tương lai có thể đạt tới cái gì độ cao?"

Hồ Tiểu Ngu lắc đầu: "Không có."

Hồ Đại Thành nói ra: "Chuyện tốt."

"Tại sao là chuyện tốt?"

"Nếu như hứa hẹn người tương lai có thể công thành danh toại, vậy khẳng định là đường xá này trải qua tại long đong, hắn sợ người nửa đường từ bỏ, cho nên trước vẽ một tấm bánh nướng, " Hồ Đại Thành cười nói: "Nhưng nếu như an bài người đi rất nguy hiểm địa phương, lại không đòng ý người cái gì, đó chính là có chủ tâm khảo nghiệm, muốn nhìn người một

chút có thể hay không tại không có dụ hoặc tình huống dưới đảm đương trách nhiệm. Hào hảo làm việc đi, tương lai đâu có thể."

...

...

Buổi chiều khi đi học, Hồ Tiểu Ngưu rõ ràng là uống một chút rượu, tâm tình cũng vui vẻ rất nhiều.

Khánh Trần tiếp tục nằm nhoài trên mặt bàn, tiếp tục chính mình đặc thù tu hành phương thức.

Bốn vị khác AMC10 tuyển thủ dự thi, đã bắt đầu xoát năm trước đề thi đua, nhưng hẳn tuyệt không quan tâm cái này.

Một mực đến chạng vạng tối, Khánh Trần mang theo Nam Canh Trần về đến nhà, chuyện làm thứ nhất chính là đi Ương Ương trong phòng, xem xét phải chăng có mới thư tín.

Hắn biết, người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ sẽ không nhàn rỗi không chuyện gì làm cho mình viết thư, đối phương lôi kéo chính mình, khẳng định là hi vọng tại gần đây phản kích "Lưu Đức Trụ lão bản" lúc, đưa đến nhất định tác dụng.

Bây giờ đối phương không có viết thư đề "Khánh Trần" phối hợp, vậy hôm nay xác suất lớn sẽ không động thủ.

Mặc dù không bài trừ cố tình bày nghi trận hiềm nghi, nhưng Khánh Trần tin tưởng mình phán đoán.

Đối phương nhất định sẽ cho mình càng thêm minh xác chỉ thị, sau đó mới động thủ.

Khánh Trần tại trong kho trọng lực tu hành đến 9 giờ tối 40, xác định Lưu Đức Trụ bọn người hẳn là ra về, mới trở lại trong nhà mình.

Hắn đóng lại cửa phòng ngủ nói ra: "Nhất, có ở đây không?"

"Ta tại, " Nhất đáp lại nói.

"Người hôm qua chạy đi đâu rồi?" Khánh Trần nghi ngờ nói: "Không có báo ra yêu thiêu thân gì đi."

"Ta có thể báo ra yêu thiêu thân gì? Người vì cái gì như vậy không tín nhiệm ta!" Nhất cảm giận bất bình nói: "Nói đi, tìm ta có chuyện gì?"

"Giúp ta cho Lưu Đức Trụ, Lý Đông Vân, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Nam Canh Thần, Giang Tuyết thành lập một cái đơn độc bí mật trò chuyện nhóm, chính là ta trong điện thoại di động hiện tại dùng cái chủng loại kia, " Khánh Trần nói ra: "Ta có chuyện cần cùng cho bọn hắn hợp thương thảo."

"Được rồi, loại chuyện nhỏ nhất này vẫn là có thể giúp một chút, " Nhất nói ra: "Đúng rồi, người ưa thích một cái tên là 'Bạch Lê' nữ ca sĩ à. . ."

Khánh Trần thần sắc biến đổi: "Đây chính là ta nói yêu thiêu thân, người không cần loạn cùng người nói chuyện phiếm a!"

"Tốt tốt tốt, ta biết a, " Nhất nói ra: "Hiện tại cho các người thành lập trò chuyện nhóm, đại khái cần 1 2 phút, là tên thực chế hay là để chính bọn hắn đăng ký biệt danh?"

"Để bọn hắn chính mình đăng ký biệt danh, " Khánh Trần nói ra.

Lúc này Giang Tuyết còn không biết Lý Đông Vân cũng là thời gian hành giả đâu, nếu như tên thực chế, Tiểu Đông Vân liền xong đời.

...

Cầu nguyệt phiêu.

Giới thiệu truyện khá hay: , Ta Trách Trăm Năm Đi Ra Ngoài Đã Vô Địch ,
Bế Quan Ngàn Năm, Dao Trì BẠN Gái Mời Ta Rời Núi

Chương 259, nhóm Bạch Trú (cảm tạ tích tích xe lái xe trở thành hoàng kim đại minh)

Đếm ngược 146:20:00.

Ban đêm 9 giờ 40 phút.

Bạch Trú thành viên cơ h ò trong cùng một lúc nhận được vào nhóm mời: Nhóm Bạch Trú thành lập, các vị thành viên có thể click kết nối gia nhập, vì cam đoan các vị an toàn, xin mời tại đăng ký tin tức lúc che giấu mình chân thực tên, cũng xin đừng nên tại trong nhóm lộ ra mình tại ngoài (trong) thế giới thân phận chân thật, mặt khác, này trò chuyện nhóm ID tốt nhất cùng Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm bảo trì nhất trí, thuận tiện lẫn nhau tại Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm lẫn nhau chiếu ứng.

Tất cả mọi người ấn mở trong tin tức kết nối, download một cái cùng Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm cơ h ò giống nhau như đúc trò chuyện nhóm hệ thống.

Có khác biệt là, Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm không có cách nào thành viên nhóm ở giữa nói chuyện riêng, mà cái này có thể.

Khánh Tr ần cho mình thành lập ID gọi là Băng Nhãn, mà "Lão bản" li ền gọi "Lão Bản", để cho mọi người nhận ra.

Lúc này, chỉ có Khánh Tr ần hệ thống là đặc thù, hấn có thể tại APP bên trong tùy ý hoán đổi Băng Nhãn cùng lão bản hai cái này ID, tiến hành phát biểu.

Khi trò chuyện nhóm thành lập một khắc này, hấn hỏi Nhất: "Hệ thống này, có phải hay không là người từ Hà Tiểu Tiểu nơi đó trộm được?"

"Chia sẻ, " thế giới ngoài Phen Nhất nghiêm túc nói: "Thế giới ngoài Nhất cũng không có mạnh mẽ như vậy năng lực, đây chỉ là bất chước hấn công năng tạo dựng ra đơn giản cơ cấu."

"Thì ra là thế."

Lúc này, Khánh Tr ần suy nghĩ càng nhiều vấn đề là, Hà Tiểu Tiểu nhóm nói chuyện phiếm kia, có thể hay không cũng có ảnh hình người hấn hiện tại một dạng, hát lên hai cái áo gi-lê.

Khánh Tr ần trên điện thoại di động đánh chữ: "Tốt, đây coi như là Bạch Trú tương lai nói chuyện phiếm hệ thống, chính mình nói chuyện phiếm hệ thống, ở đây bao quát ta ở bên trong tổng cộng 8 người. . ."

Chữ đánh tới nơi này, hấn còn không có phát ra ngoài đầu li ền phát hiện, trò chuyện nhóm ngừng đầu chỗ thành linh biểu hiện chính là 9 người!

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, hấn mở ra trò chuyện nhóm danh sách thành viên phát hiện, trong nhóm này rõ ràng là chín người, nhiều một cái!

Tình huống như thế nào!

Hấn nhìn về phía cái kia xa lạ ID "Đại Phú Ông", lập tức tức giận đối với điện thoại nói ra: "Nhất? !"

"A..., làm sao người biết là ta, " Nhất dùng di động giọng nói h ồi đáp. .

"Đ ồđ ần đ ầu biết khẳng định là người tốt sao, " Khánh Tr ần bất đắc dĩ: "Người tại sao muốn hát lên áo gi-lê đợi tại trong nhóm?"

"Ta cũng là Bạch Trú thành viên a!" Nhất nói ra: "Mà lại người nhìn, trong nhóm còn có cái gọi Tiểu Phú Bà, ta gọi Đại Phú Ông, nhiều phối hợp a."

Được chưa, thật sự là lão bản chính mình cũng không biết tổ chức mình đến cùng có bao nhiêu người.

"Người thật là nữ hài sao?" Khánh Trầ đầu lòng nhức óc mà hỏi: "Nào có như thế da nữ hài tử! ?"

"M ần non nha, người cái thí oa oa, không c ần kinh gãi gãi nha, " Nhất nói ra.

Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Người cái này biến mất nửa ngày thời gian, muốn đi Xuyên Châu tản bộ một vòng? !"

Nhất vui tươi hơn hở nói ra: "Ta cảm giác các người thế giới ngoài phương ngôn, vẫn rất có ý tứ, thế nào, ta vừa r ồi học như thế nào?"

"Người vui vẻ là được r ồi, " Khánh Trầ thở dài nói, mắt nhìn thấy Nhất đi vào thế giới ngoài v ềsau, vậy mà biến thành xuyên muội tử, cái này khiến hắn trong lúc nhất thời khó tiếp thụ. . .

Còn tốt đối phương chỉ là c ần cái tươi mới.

Bất quá bây giờ không phải xoắn xuýt loại chuyện nhỏ nhặt này thời điểm, hắn tại trong trò chuyện nhóm đánh chữ nói ra: "Đây coi như là Bạch Trú tương lai nói chuyện phiếm hệ thống, chính mình nói chuyện phiếm hệ thống, ở đây bao quát ta ở bên trong tổng cộng 9 người, mọi người điện thoại đều đã bị cứ điểm số liệu bảo hộ, cho nên không c ần lo lắng để lộ bí mật sự kiện phát sinh , đ ồng dạng, ta cũng hi vọng các vị không c ần đem trong nhóm nói chuyện phiếm tin tức truy ền ra ngoài, đây là cơ mật tối cao. Hiện tại, riêng phần mình có thể đơn giản giới thiệu một chút chính mình, không c ần giới thiệu thân phận, có thể nói chính mình có thể cho những người khác cung cấp trợ giúp."

Băng Nhãn: "Mọi người tốt, ta am hiểu chiến đấu, súng ống."

Lúc này, Giang Tuyết còn không biết Bạch Trú tổ chức thành lập, cũng không biết tổ chức này là làm cái gì, không hiểu thấu li ền bị đưa trở vào.

Cho nên Khánh Trầ tự giới thiệu v ềsau, lập tức ở trò chuyện nhóm bên

trên, tin nhắn cá nhân cho Giang Tuyết phát tin tức: "Giang Tuyết a di, Bảng Nhân ID này chính là ta, có người thành lập nhóm này trò chuyện để cho mọi người hỗ bang hỗ trợ."

Giang Tuyết vội vàng hồi phục: "Được rồi, minh bạch."

Nhóm Bạch Trú bên trong.

Lưu Đức Trụ: "Mọi người tốt, tin tưởng mọi người đối với ta đã rất quen thuộc. . ."

Một Con Vịt Nhỏ: "Mọi người tốt, ta có thể cung cấp một chút thế giới trong tin tức trọng yếu."

Đây là Khánh Trần cùng Nam Canh Thần thương lượng xong, tương lai rất nhiều tin tức đều sẽ thông qua Nam Canh Thần miệng đến truyền lại cho Bạch Trú thành viên.

Nhưng mà lúc này, Khánh Trần ngạc nhiên phát hiện Nam Canh Thần khung chat, đã mang tới trang trí.

Tiểu tử này vào nhóm đăng sau chuyện làm thứ nhất, lại là tiêu phí!

Hắn mở ra trò chuyện nhóm thương thành, "Khung chat" đã bán số lượng: 1.

"Vào nhóm đặc hiệu" đã bán số lượng: 1.

"Nói chuyện phiếm bối cảnh" đã bán số lượng: 1.

Có thể tưởng tượng đến, những đồ chơi này tất cả đều là Nam Canh Thần mua.

Khánh Trần đối thủ cơ hỏi: "Nhất, Nam Canh Thần thanh toán tiền đi đâu?"

"Đó là của ta tiền tiêu vặt, người nghĩ cùng đừng nghĩ, " Nhất nói ra.

Khánh Trần cảm khái, bọn này trò chuyện một tạo dựng lên, thành viên nhóm đơn giản một cái so một cái niệ tính.

Mà lại hấn ý thức đến, Nhất tại thế giới ngoài chẳng mấy chốc sẽ cho chính nàng phủ thêm áo gi-lê, sau đó kiếm tiền.

Đầu này tham lam khủng long nhỏ không có thế giới trong tiêu kim khố về sau, đã không có cảm giác an toàn, nàng muốn bắt đầu tích lũy tiền!

Lúc này, nhóm Bạch Trú bên trong, 'Dũng Cảm Nguru Nguru' nói ra: "Mọi người tốt, ta bây giờ tại thế giới trong không có năng lực gì, nhưng ở thế giới ngoài có thể cho mọi người cung cấp quản lý tài sản, pháp luật tương quan trung cầ ý kiến, nhà ta có chuyên nghiệp pháp luật trung cầ ý kiến đoàn đội."

Đây là Hồ Tiêu Nguru.

'Không Sợ Khó Khăn' nói ra: "Mọi người tốt, ta là Nguru Nguru bằng hữu, có thể cung cấp trợ giúp là giống nhau."

Đây là Trương Thiên Chân.

Thu Tuyết: "Mọi người tốt, ta có thể cung cấp thân thế máy móc cải tiến trợ giúp."

Đây là Giang Tuyết.

Tiết mục áp chảo tới, Tiêu Phú Bà tại trong nhóm nói ra: "Ta có thể ở thế giới trong cung cấp nhất định tin tức cùng tiền vốn duy trì."

Thu Tuyết hiếu kỳ nói: "Tiêu Phú Bà là nữ hài tử sao, trong nhóm rốt cục có cái nữ hài tử."

Tiêu Phú Bà: "Ừm, là nữ hài tử. . ."

Thu Tuyết hỏi: "Người năm nay bao nhiêu tuổi?"

Tiểu Phú Bà: "Ta năm nay 17 tuổi."

Thu Tuyết vui vẻ nói: "Ta lớn hơn người một chút, người có thể gọi ta tỷ."

Tiểu Phú Bà ngọt ngào phát tới tin tức: "Tuyết tỷ tỷ!"

Tiểu Phú Bà hiển nhiên chính là Lý Đờng Vân, Khánh Trầ nhìn xem nói chuyện phiếm ghi chép, bắt đầu đối với Lý Đờng Vân ôm lấy đờng tình.

Cái này âm thanh tỷ tỷ, nàng là thật dám gọi ra miệng.

Nếu là về sau Giang Tuyết biết 'Tiểu Phú Bà' thân phận chân thật, Tiểu Đờng Vân không chịu một trận hung ác, sợ là không nói được. . .

Không biết vì cái gì, Khánh Trầ đối với cái này thậm chí còn có một ít chờ mong.

"Trong nhóm còn có một vị bằng hữu đâu, " Một Con Vịt Nhỏ nói ra: "Đại Phú Ông, người cũng tự giới thiệu mình một chút đi."

Đại Phú Ông: "Ta ở thế giới trong có thể cho mọi người cung cấp một chút kỹ thuật duy trì, tiêu gạch vay mượn, thuế vụ chuẩn bị, tình cảm trưng cầu ý kiến, tại thế giới ngoài có thể cho mọi người cung cấp đơn giản một chút kỹ thuật duy trì, đúng, ta cũng là nữ tính, 16 tuổi."

Trong nhóm một trận trầm mặc, cái này tiêu gạch vay mượn cùng tình cảm trưng cầu ý kiến là thứ quý gì.

Tiểu Phú Bà: "Muội muội tốt, về sau chúng ta cùng Tuyết tỷ tỷ chính là Bạch Trú ba tỷ muội."

Đại Phú Ông: "Tỷ tỷ tốt."

Khánh Tr ần nhìn xem Lý Đ ồng Vân một trận này thao tác, trong lòng tự nhủ lúc này người càng nhảy, v ềsau li ền chịu càng hung ác.

Cái này nhóm Bạch Trú bên trong, bây giờ duy nhất bên ngoài thân phận, tất cả mọi người biết đến thân phận, chính là Lưu Đức Trụ.

Còn lại, thì là rắc rối phức tạp, khó phân biệt thật giả.

Lúc này 'Lão Bản' tại trong nhóm nói ra: "Giới thiệu kết thúc, nói chính sự, các vị hôm nay là có phải có muốn h ồi báo sự tình."

Khánh Tr ần xây nhóm này, là muốn thảo luận Bạch Trú tương lai như thế nào kiếm ti ền.

Hắn biết rõ cơ sở kinh tế quyết định kiến trúc thượng t ầng, nếu như Bạch Trú từng ngày cùng cấp cấp, làm rất nhi ều chuyện đ ều không tiện.

Nhưng là, làm lão bản không có khả năng trực bạch như vậy ném ra ngoài vấn đề, mà là muốn dẫn đạo các thành viên tự hành thảo luận mới được, không phải vậy lão bản vị cách ở đâu?

Lúc này, Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: "Lão bản, ta đêm nay v ềnhà không có dị thường phát sinh, hiện tại đã đến nhà."

Lão bản: "Được r ồi, chú ý an toàn."

Tiểu Phú Bà: "Lão bản, bên này mang theo vàng thời trở v ề, hai ngày này tìm cơ hội đưa cho người."

Đây là Lý Đ ồng Vân chút mưu kế, nàng tại hướng thành viên khác ám chỉ: Nàng biết lão bản thân phận chân thật, cứ như vậy, nàng tại trong nhóm địa vị li ền sẽ cao một chút.

Một Con Vịt Nhỏ: "Lão bản, ta bên này hôm nay rảnh r ồi."

Lão bản: "Được."

Dũng Cảm Nguru Nguru do dự mãi, rốt cục tại trong nhóm nói ra: "Lão bản, hôm nay ta một cái thế giao thúc thúc có việc muốn nhờ, hấn là hoa Bắc Địa khu một vị đại thương nhân, dọc đường Lạc thành thời điểm, trên cánh tay xuất hiện đốm ngược, dự tính lần này sau khi xuyên việt sẽ trở thành thời gian hành giả."

Lưu Đức Trụ hiếu kỳ: "Người thế giao thúc thúc? Niên kỷ cũng không nhỏ đi."

"Ừm, hấn năm nay 42 tuổi, cái này khiến ta cũng có chút ngoài ý muốn, bởi vì ta trước kia vẫn cho là, 35 tuổi trở lên sẽ không xuất hiện thời gian hành giả," Dũng Cảm Nguru Nguru nói ra.

"Xuyên qua quy luật tạm thời còn không cách nào hoàn chỉnh tổng kết, mặt khác, ta cũng một mực tìm kiếm xuyên qua nguyên nhân," lão bản hỏi: "Hấn có cái gì tổ cầi sao?"

Dũng Cảm Nguru Nguru nói ra: "Nhìn đối ứng xuyên qua địa điểm, hấn hấn là cũng sẽ xuyên qua đến thành thị số 18, cho đến trước mắt hấn không cách nào biết được chính mình sau khi tiến vào là thân phận gì, cho nên hi vọng lão bản ngài có thể cho hấn cung cấp một chút bảo hộ. Đồng thời, hấn hi vọng mua được thuốc biến đổi genes, thỏa mãn hấn siêu nhân mộng."

Dũng Cảm Nguru Nguru: "Vị thúc thúc này không tiếc tài vật, nguyện ý cung cấp tiền mặt giao dịch, thậm chí có thể có một ít vật tư phương diện ngoài định mức thù lao. Lão bản, chuyện này ta không có tự tiện đáp ứng hấn, chỉ nói là muốn cùng ngài hời báo một chút, có làm hay không sinh ý này đầu xem ý nguyện của ngài."

Khánh Trần cầm điện thoại hai mắt tỏa sáng, thành lập nhóm này trò chuyện quả nhiên là sáng suốt, lúc này mới vừa thành lập, kiếm tiền phương pháp sẽ đưa lên tới.

Không Sợ Khó Khăn nói ra: "Lão bản, ta nói hai câu tham khảo đề nghị: Vị

thức thức này đối với thế giới trong là một loại hiệu kỳ thêm hướng tới thái độ, trước đó còn cần mua qua thuốc biến đổi gen, nhưng là cũng không có mua được. Bọn hắn đến cái tuổi này, tiền tài quyền lực nên có đều có, thiếu nhất chính là mới lạ cùng kích thích, có ít người thậm chí vì tìm kiếm kích thích cảm giác, tại sông bạc một đêm đều có thể hào ném hơn ngàn vạn. Chúng ta Bạch Trú nếu như có thể ở thế giới trong cho hắn cung cấp đến hắn muốn, như vậy Bạch Trú tương lai liền sẽ không thiếu tiền."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu nói bổ sung: "Mà lại, nếu như ta có thể dẫn hắn lãnh hội thế giới trong thần kỳ, hắn cũng có thể trở thành tổ chức chúng ta làm mẫu bản mẫu. Gần nhất, bọn hắn cái vòng này có rất nhiều người ngay tại ngã rẽ xe thương vụ, thay phiên tiến về 19 cái trong nước 'Open Beta thành thị', muốn nhìn một chút chính mình phải chăng có thể trở thành thời gian hành giả. Nếu như còn có người tương tự vật xuyên qua, vậy chúng ta liền có thể kiếm lời rất nhiều phú hào tiền."

Khánh Trần chăm chú suy tư, loại này tại trong hiện thực đã chơi chán trung niên phú hào, luôn yêu thích truy cần một chút càng thêm kích thích sinh hoạt.

So sánh người trẻ tuổi đối với thế giới trong khát vọng, bọn hắn ngược lại muốn càng dày đặc hơn một chút, nhất là khi bọn hắn biết, thế giới trong có thể giúp bọn hắn quay về sức sống thanh xuân kỹ thuật sau.

Đó là siêu thoát sinh mệnh trật tự khoái cảm.

Khánh Trần nghĩ nghĩ, loại số tiền này phi thường tốt kiếm lời, cũng có thể kiếm lời, mà lại, chuyện này để Lưu Đức Trụ đi làm không thể thích hợp hơn.

Thế giới trong mặc dù nguy hiểm, nhưng chỉ cần vị kia phú hào chính mình không tìm đường chết, cấp C đủ để bảo hộ hắn.

Chỉ là, vị kia phú hào nói lên thuốc biến đổi gen nhu cầu có chút khó làm, Lý Trường Thanh nơi đó mặc dù chuẩn bị cho Khánh Trần một bộ.

Nhưng vấn đề là loại này tăng thực lực lên đ ồ vật, tốt nhất vẫn là ưu tiên cung cấp Bạch Trú chính mình người hộ đạo.

Khánh Tr ần mặc dù thiếu ti ền, nhưng cũng sẽ không bị ti ền choáng váng đ ầu óc.

Lão bản tại trong nhóm nói ra: "Sinh ý này chúng ta có thể làm, nhưng giá cả cần thương thảo, dù sao Bạch Trú cũng không phải người nào đ ầu bảo vệ."

Không Sợ Khó Khăn nói ra: "Đối với lần đ ầu tiên xuyên việt phí bảo hộ, hấn nguyện ý cung cấp 1 triệu ti ền mặt, xem như 7 ngày phí tổn. Nếu như lần thứ nhất hợp tác vui vẻ mà nói, có thể tiếp tục dùng thử. Lão bản, ý nghĩ của ta là như vậy, ngài có thể an bài Hằng Xã người cố ý chế tạo một chút nguy hiểm, dạng này, hấn lần tiếp theo sẽ nguyện ý thanh toán càng nhiều phí tổn."

Khánh Tr ần: ???

Hấn biết Trương Thiên Chân đây là muốn làm gì, con hàng này chính là lo lắng vị này phú hào thúc thúc đi thế giới trong, kết quả cũng không có gặp được nguy hiểm gì, thế là về sau liền không cùng Bạch Trú hợp tác.

Cho nên, Trương Thiên Chân liền dứt khoát nghĩ biện pháp chế tạo nguy hiểm, làm cho đối phương nhất định phải tiếp tục tiếp nhận bảo hộ.

Mạch suy nghĩ là không sai, nhưng đây quả thật là thế giao thúc thúc sao? !

Như thế hồ thế giao thúc thúc thật không có vấn đề sao?

Trương Thiên Chân cùng Hồ Tiểu Ngưu là bằng hữu, nhưng hai người tính cách lại là nghiêm một kỳ.

Nếu như nói Hồ Tiểu Ngưu là một cái ti ền ẫn chính đạo lãnh tụ, như vậy Trương Thiên Chân thì càng giống như là một cái trốn ở phía sau cầu đ ầu

quân sư, nha môn sư gia.

Khánh Trầ n nghĩ sâu tính kỹ sau đáp lại nói: "Chúng ta Bạch Trú mặc dù nguyện ý kiếm ti ền, nhưng loại số ti ền này còn không thể kiếm lời. Không quan hệ, nếu như sau khi xuyên việt hẳn không có ý định tiếp tục hợp tác, chúng ta cũng không cần cưỡng c ầu. Quân tử ái tài, lấy chi có đạo."

"Không có ý tứ lão bản, là ta nghĩ l ần, " Trương Thiên Chân đáp lại nói.

"Không có việc gì, Bạch Trú tổ chức cần như người loại này kế sách, tương lai nói không chừng sẽ dùng đến, " Khánh Trầ n trấn an đứng lên: "Về sau còn có tương tự ý nghĩ đ ầu có thể xách, chúng ta tiếp thu ý kiến qu ần chúng, không bám vào một khuôn mẫu."

"Minh bạch!" Trương Thiên Chân kích động lên, chính mình giống như cũng hữu dụng võ chi địa.

Khánh Trầ n đối với Lưu Đức Trụ bàn giao nói: "Người đem mình tại thế giới trong phương thức liên lạc cho Dũng Cảm Ngưu Ngưu, để vị này phú hào sau khi xuyên việt trước tiên liên hệ người, chuyện này li ền giao cho người đến xử lý."

"Được r ồi lão bản!" Lưu Đức Trụ một lời đáp ứng.

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu tại trong nhóm hỏi: "Lão bản, ta muốn cùng 'Băng Nhãn' học tập giết địch kỹ xảo, có thể chứ."

"Có thể, " Khánh Trầ n đáp lại nói: "Không chỉ có người muốn học tập, tính cả Lưu Đức Trụ, Không Sợ Khó Khăn, Một Con Vịt Nhỏ, cũng muốn đi theo Băng Nhãn cùng một chỗ học tập. Lưu Đức Trụ, người mặc dù có thực lực, nhưng luận giết địch kỹ xảo phương diện này còn khiếm khuyết rất nhi ều, cho nên từ hôm nay trở đi, sau khi tan học các người cùng một chỗ đến Băng Nhãn nơi đó tập hợp, hệ thống học tập giết địch kỹ xảo. Tương lai, ta sẽ an bài các người ở thế giới trong học tập súng ống."

"Cám ơn lão bản!" Hồ Tiểu Ngưu rất cục đạt được ước muốn.

Khánh Trần lấy lão bản thân phận hỏi: "Băng Nhãn, người bên kia có vấn đề hay không?"

Sau đó hẳn lại lấy Băng Nhãn ID tại trong nhóm hỗ phục: "Không có vấn đề, nghe lão bản an bài."

Lão bản: "Người không chỉ có muốn dẫn bọn hắn học tập giết địch kỹ xảo, còn muốn giám sát bọn hắn huấn luyện thường ngày, nếu có người không nghe người, người nói cho ta biết."

Băng Nhãn: "Minh bạch."

Lão bản: "Dũng Cảm Ngưu Ngưu, người đến tìm kiếm sân bãi, tốt nhất khoảng cách trường học gần một chút. Ta sớm đánh tốt châm dự phòng, nếu như ai không phối hợp Băng Nhãn kế hoạch huấn luyện, chính mình rời đi Bạch Trú. Chúng ta muốn đi đối mặt tương lai nhiều nguy hiểm hơn, tham sống sợ chết, trộm gian dùng mách lới người, Bạch Trú không cần."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Thu đến."

Không Sợ Khó Khăn: "Thu đến."

Lưu Đức Trụ: "Thu đến."

Một Con Vịt Nhỏ: "Thu đến."

Đại Phú Ông: "Ta cũng muốn tham gia."

Lão bản: "Không cho phép người tham gia."

Khánh Trần đối thủ cơ nói ra: "Người tại cái này xem nào nhiệt gì, nói hình như người có thể tham gia một dạng."

Nhất cảm khái: "Thật là khiến người cảm thấy tiếc nuối, có cái sự tình muốn nói với người một chút, trong nhóm đã có hai người tại nói chuyện

riêng ta hỏi, trung cầu ý kiến tình cảm như thế nào thu phí đấy. Bọn hẳn giống như rất đáng về khổ não, ta cảm thấy ta có thể mở một cái nghề phụ."

"Người lừa gạt tiền có thể, có thể hay không đừng lừa gạt mình nội bộ tổ chức người, " Khánh Trầu thiêu thiêu mi mao.

"Tính thế nào lừa gạt đâu, ta môn học tự chọn qua đại học Thanh Hòa tâm lý học tuyến thượng chương trình học a, chuyên nghiệp, ta thế nhưng là có tuyến thượng hàm thụ văn bằng, " Nhất nói ra.

"Người thật đúng là chuyện gì đầu dính một chút. . ." Khánh Trầu lên lòng hiếu kỳ: "Đầu là ai tại trung cầu ý kiến người?"

"Tạm thời giữ bí mật, " Nhất nghĩa chính ngôn từ nói: "Ta sao có thể lộ ra hộ khách tin tức, vậy cũng thật không có phẩm đức nghề nghiệp!"

"Được chưa, ta hỏi thăm một việc tình, thế giới trong trong chợ đen, một chi 005 danh sách thuốc biến đổi gien bao nhiêu tiền?" Khánh Trầu hỏi.

"4 800 ngàn, " Nhất trả lời: "Nếu như ng ẫi xỏm trong chợ đen chờ lấy mua , bình thường một tu ầu có thể đợi được một chi, chính là muốn cần thận bị đen ăn đen."

"Minh bạch, có thể đen ăn đen, " Khánh Trầu gật gật đầu.

"Người người này chú ý trọng điểm, tại sao cùng người khác đầu không quá đ ồng dạng? ! Ta là đang nhắc nhở người có thể đen ăn đen sao? Lại nói, người tại sao muốn khiến cái này người bình thường đi theo người huấn luyện thuật cận chiến?" Nhất hiếu kỳ nói.

"Tạm thời giữ bí mật, " Khánh Trầu bắt đầu lấy đạo của người, trả lại cho người.

Khánh Trầu đã bắt đầu là Bạch Trú tương lai thực lực tăng lên làm chuẩn bị.

Muốn hoàn thành tám hạng khiêu chiến, lấy mọi người hiện tại tố chất thân thể có thể làm không đến.

Mà lại, huấn luyện này quá trình cũng là sàng chọn 'Kỵ sĩ' quá trình, những ý chí kia không kiên định sớm làm tiêm vào thuốc biến đổi genes, tiết kiệm thời gian cùng sinh mệnh.

Phải biết, tám hạng Sinh Tử Quan đều là không thể có bảo hộ biện pháp.

Lúc này, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác mình người này phân sức hai sừng, vẫn rất có ý tứ. . .

. . .

5000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương 5000 chữ, nhưng đoán chừng muốn trễ một chút.

Cảm tạ một đầu đầu đầu đầu, Côn Bằng vào nội hàm không xuống trở thành quyển sách mới mình, các lão bản đại khí, các lão bản người gặp người thích, xe gặp xe chở, hoa gặp hoa nở!

Cảm tạ tích tích xe lái xe trở thành quyển sách hoàng kim đại minh, hôm nay sẽ vạn chữ đổi mới, tính thêm một canh, còn lại chờ ta tháng này làm xong, tháng tám cùng một chỗ trả nợ!

Giới thiệu truyện khá hay: , Ta Trách Trăm Năm Đi Ra Ngoài Đã Vô Địch , Bế Quan Ngàn Năm, Dao Trì Bận Gái Mời Ta Rời Núi

Chương 260, con đường tu hành

Đếm ngược 144:00:00.

Nửa đêm 12 giờ, trong hắc ám.

Lý Đổng Vân nhìn nói chuyện phiếm lập tức liền phải kết thúc thời điểm, vội vàng lặng lẽ từ nhà vệ sinh đi ra, rón rén hướng phòng khách đi đến.

Bây giờ mờ mờ, ông ngoại tới, cái này nhỏ nhỏ hai phòng ngủ một phòng khách phòng ở, Tiểu Đổng Vân phòng ngủ muốn lưu cho mờ mờ bọn hắn ở, nàng đến đi theo mục mục ngủ một cái phòng ngủ.

Dạng này liền rất không tiện.

Cho nên, buổi tối hôm nay khi Khánh Trần sớm nói cho nàng muốn mở nhóm nói chuyện phiếm thời điểm, Tiểu Đổng Vân liền cực kỳ cơ trí đề nghị, chính mình ngủ ở phòng khách trên ghế sa lon.

Giang Tuyết chạng vạng tối nghe được đề nghị này thời điểm còn có chút kỳ quái tới, dù sao tiểu cô nương bình thường đều kèn cựa mục mục ngủ, hôm nay làm sao đột nhiên thay đổi tính tình?

Lý Đổng Vân giải thích là: Nàng hôm nay nghe nói bạn học cùng lớp đầu đã chính mình ngủ, nàng không thể so sánh khác tiểu bằng hữu kém.

Nghe nói như thế lúc, Giang Tuyết nội tâm còn một trận vui mừng, nữ nhi rốt cục trưởng thành.

Bất quá đoán chừng nàng nghĩ không ra, nữ nhi của mình trong vòng một đêm dài quá 7 tuổi. . .

Còn cùng với nàng thành tỷ muội. . .

Ngay tại Lý Đ ồng Vân vừa nằm chết dí trên ghế sa lon lúc, chợt phát hiện trong phòng khách đèn vậ mà mở ra.

Giang Tuyết đứng tại phòng ngủ mình cửa ra vào kỳ quái nói: "Người làm sao đi nhà vệ sinh đi lâu như vậy?"

Lý Đ ồng Vân vội vàng ủy khuất ba ba nói ra: "Mụ mụ, ta trong dạ dày có chút không thoải mái."

Giang Tuyết sửng sốt một chút: "Ban đêm để cho người không cần ăn nhiều như vậy, khẳng định là bỏ ăn. ."

Nói nàng lấy ra vỉ tiêu thực kích thích tiêu hoá đưa cho Lý Đ ồng Vân ăn, tiểu cô nương nói ra: "Mỗ mỗ nấu cơm ăn quá ngon a."

"Chờ một chút, " Giang Tuyết hỏi: "Người không phải trốn vào nhà vệ sinh chơi điện thoại đi a? Điện thoại di động của người đưa cho ta xem một chút."

Lý Đ ồng Vân nhu thuận đưa di động đưa tới: "Thật không có chơi điện thoại."

Giang Tuyết giải tỏa tiểu cô nương mặt mã, lật ra nửa ngày cũng không có phát hiện manh mối gì, lúc này mới yên lòng lại: "Muốn hay không cùng mụ mụ ngủ?"

"Không cần, " Lý Đ ồng Vân nhu thuận nói: "Mỗ mỗ, ông ngoại ngày mai li ền về Trịnh thành, cũng không kém một ngày này."

"Ừm, vậy người đi ngủ sớm một chút đi, " Giang Tuyết nói giúp nàng dịch dịch chăn m ền.

Lý Đ ồng Vân nhìn xem Giang Tuyết trở về phòng bóng lưng nhẹ nhàng

thở ra, còn tốt điện thoại di động của nàng có hai cái giới diện, không phải vậy vừa rồi liền bị Giang Tuyết nhìn thấy nói chuyện phiếm APP.

Quả nhiên, muốn cùng Khánh Trần ca ca tùy thời cẩn thận mới được, không phải vậy liền sẽ bị đánh.

Lý Đổng Vân nhớ lại buổi tối hôm nay chính mình làm những sự tình kia, đoán chừng nếu như chính mình bị đòn nói, chắc chắn sẽ không quá nhẹ.

Bất quá, nàng cảm thấy dạng này chơi mặc dù nguy hiểm, nhưng rất có ý tứ a.

Kích thích.

...

...

Cùng lúc đó, Khánh Trần đi Ương Ương gian phòng nhìn thoáng qua, người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ cũng không gửi đến thư tín mới.

Hắn trở lại trong phòng ngủ mình bắt đầu sét đánh bất động huấn luyện ngắm bắn.

Lấy Đức Phục Người trong thế giới thần bí, khi Khánh Trần đem bia ngắm chuyển dời đến 800 mét thời điểm, đường đạn cũng đã bắt đầu hiện ra rất nhỏ đường vòng cung.

Hắn từng nghiên cứu qua trên internet đã biết thực chiến án lệ, trong đó điển hình nhất chính là một cái gọi "Thủy Mãng hành động" cao nguyên tác chiến bên trong, một tên tay bắn tỉa từng sử dụng súng ngắm, phân phối 16 lần quang học ống nhắm, tại 24 30 mét khoảng cách dùng ba phát súng đánh chết một tên phần tử khủng bố.

Phát súng đầu tiên thất bại, phát súng thứ hai đánh trúng phần tử khủng bố

ba lô, thẳng đến phát súng thứ ba thời điểm mới rốt cục thành công.

Lúc đó tay bắn tỉa thân ở 3000 mét độ cao so với mặt biển cao vị, không khí mỏng manh, không khí lực cản tác dụng nhỏ bé.

Nhưng mà coi như thế, viên đạn kia đánh ra đường vòng cung, cao nhất chênh lệch cũng đạt tới thẳng đứng 20 m độ cao.

Loại này chênh lệch cực lớn đường vòng cung tính toán, là chế ước đại bộ phận tay bắn tỉa trúng mục tiêu 1500 mét bên ngoài mục tiêu nhân tố trọng yếu một trong.

Nếu như người có thể nhìn thấy súng ngắm đạn quỹ tích, như vậy nó sẽ càng giống là một cái đạn pháo, viên trình kinh lịch hai giây trở lên thời gian, cuối cùng lấy đường vòng cung hướng về mặt đất.

Khánh Trần thoát ly thế giới thần bí sau hỏi Nhất: "Khi khoảng cách vượt qua 2000 mét, Lấy Đức Phục Người hữu hiệu sát thương còn đủ để giết chết cấp A sao?"

"Vượt qua 2000 mét xạ kích khoảng cách, đánh cấp B cứng rắn xương cốt đều chưa hẳn có thể xuyên thấu, cho nên nhất định phải đánh hốc mắt, " Nhất nói ra: "Không phải vậy người cho rằng bia ngắm vì cái gì chỉ có một viên titanium?"

Khánh Trần sửng sốt một chút, hẳn trước đó còn nói, nhà ai tay bắn tỉa huấn luyện cũng không có như thế hà khắc a, đều là hình người cái bia.

200m, 400 mét đánh cây tằm, đánh titanium vẫn được, 2000 mét trở lên đánh titanium, nghe titanium cùng thần thoại một dạng.

Nguyên lai thế giới thần bí bia ngắm huấn luyện bắn tỉa, bản thân titanium là là siêu phàm giả chuẩn bị, muốn đánh hốc mắt.

Khánh Trần âm thầm suy nghĩ, chính mình thật có thể làm đến sao? Có lẽ có thể, nhưng hẳn nhất định phải đầu nhập nhiều thời gian hơn đến huấn

luyện.

Nhưng mà này còn là hấn sử dụng Lấy Đức Phục Người chiếm tiện nghi, bởi vì đại bộ phận tay bắn tỉa quang học ống nhắm cho phép t ần tại 0. 28 mật vị công sai, cũng chính là đầu ngắm tại 1500 mét lúc chếch đi bia ngắm 42 centimet.

Đây là bởi vì, sản xuất trong quá trình, bản thân rất khó cam đoan số không sai sót.

Cho nên, tay bắn tỉa c ần tại xạ kích lúc tự hành đi ầu chỉnh đầu ngắm, đến tiêu trừ cái này 42 centimet sai sót.

Nhưng Lấy Đức Phục Người không c ần, nó là quy tắc phía dưới sinh ra vật cấm kỵ, bản thân li ền là tuyệt đối hoàn mỹ súng bắn tỉa công phá.

Khi đường đạn xuất hiện đường vòng cung v ềsau, Khánh Tr ần huấn luyện tiến độ rõ ràng giảm xuống.

Hấn trọn vẹn dùng cả đêm thời gian, mới đưa bia ngắm chuyển dời đến khoảng cách 800 mét.

Đây là trong quân sử dụng 7.62 li đường kính súng bắn tỉa tiêu chuẩn, nói một cách khác, Khánh Tr ần hiện tại rốt cục xem như một cái hộp cách tay bắn tỉa, nhưng còn không tính là th ần trong tay bắn tỉa .

Bất quá, tại trong thành thị sử dụng, trừ phi đặc biệt đánh lén hoàn cảnh, 800 mét đã đủ.

"Tạm thời đủ, " Khánh Tr ần tranh đoạt từng giây huấn luyện, chính là muốn để cho mình có được cự ly xa một kích mất mạng năng lực.

Hiện tại mặc kệ là gặp được tình huống như thế nào, chỉ c ần tại 800 mét bên trong, Huyền Vũ chính là đi ầu khiến cấp B thời gian hành giả đến cũng phải chết.

Huống chi đối phương còn chưa hẳn có thể đi đầu khiến cấp B cao thủ.

Khánh Trần đã tính toán một chút, trước đó dự đoán chính mình 7 ngày liền có thể nắm giữ 2600 mét tầm sát thương, hay là đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp độ khó.

Trước mắt xem ra, ít nhất cần 12 ngày, nhưng mà này còn chỉ là tính toán tốc độ gió.

Chờ hẳn tại tốc độ gió trong khi huấn luyện triệt để tốt nghiệp, còn muốn thêm huấn luyện khác biệt độ cao so với mặt biển độ cao.

Đây là một cái lâu dài kế hoạch huấn luyện.

Hậu tích bạc phát.

Huấn luyện lúc kết thúc, Nhất bồng nhiên nói ra: "Người là muốn huấn luyện Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn sao? Ta đề nghị người từ thế giới trong trên chợ đen mua sắm Trần thị ASG khẩu phục được tề, giá cả không có thuốc biến đổi gien đất như vậy, chủ yếu tác dụng tại cân bằng tăng cơ, gia tăng tim phổi công năng, cái đồ chơi này sẽ có một cái tác dụng phụ chính là sau khi phục dụng bạo mồi hôi, nhưng trường kỳ lâm sàng chứng minh cũng không mặt khác di chứng. Liên bang tập đoàn quân bên trong, còn không có bị tuyển bạt làm cơ sở bởi vì chiến sĩ có dã tâm binh sĩ, đều sẽ chính mình vụng trộm mua ASG đến phục dụng, đại khái có thể trợ giúp người bình thường cấp tốc tăng lên tới cấp độ F điểm giới hạn, cũng chính là 2.999."

Khánh Trần chăm chú sau khi tự hỏi nói ra: "Bây giờ còn không có có đến nhất định phải phục dụng được tề thời điểm, Hồ Tiểu Ngưu bọn người lập tức cần có nhất tăng lên cũng không phải tố chất thân thể, mà là tinh thần ý chí."

Kiên cường cùng thẳng tiến không lùi ý chí, mới là con đường kỵ sĩ cần nhất.

Loại ý chí này, ngược lại tại tuyệt đối trong nghịch cảnh mới có thể rèn

luyện.

Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Cái này ta ngược lại thật ra rất tán đ ồng người, mẹ ta Dương Tiểu Cận nói một câu: Khi tai nạn phủ xuống thời giờ, tinh th ần ý chí mới là nhân loại đối mặt nguy hiểm danh sách thứ nhất vũ khí."

Đếm ngược 138:00:00.

H ồ Tiểu Nguru nghe thấy ngoài cửa phòng truy ền đến một tràng tiếng gõ cửa, hấn mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, sáng sớm 6 giờ. . .

"Ai nha, " H ồ Tiểu Nguru đứng dậy đi mở cửa, lại trông thấy tinh th ần sáng láng Khánh Tr ần đứng tại cửa ra vào, mà Khánh Tr ần sau lưng thì đi theo mặt ủ mảy chau Nam Canh Th ần.

"Ngạch, Khánh Tr ần đ ồng học, đây là muốn làm gì?" H ồ Tiểu Nguru ngây ngẩn cả người.

"Người không phải là muốn ta dạy cho người như thế nào giết địch sao, chương trình học từ hôm nay lại bắt đ ầu. Cho người cùng Trương Thiên Chân năm phút đ ồng h ồ thời gian, thay xong qu ần áo cùng ta đi chạy bộ, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra.

"A?" H ồ Tiểu Nguru chấn kinh: "Sáng sớm 6 giờ li ền chạy bước sao?"

"6 giờ không tính sớm, rất nhi ều trong huyện thành cấp 3, sáng sớm 5:40 li ền bắt đ ầu chạy bộ, " Khánh Tr ần nói ra: "Nhớ kỹ, ta chỉ cấp các người 5 phút đ ồng h ồ thời gian, không phải vậy ta sẽ nói cho lão bản, các người không hợp cách."

H ồ Tiểu Nguru lập tức li ền thanh tỉnh, hấn vội vàng trở v ề đ ệm Trương Thiên Chân cũng cho tóm lấy, hai người điên cu ồng rửa mặt, gắng sức đuổi theo rớt cục tại trong vòng 5 phút giải quyết.

Giờ này khắc này, Trương Thiên Chân còn có một số không tình nguyện,

nhưng Hồ Tiểu Ngưu cũng đã hoàn toàn điểu chỉnh tốt tâm tình của mình: "Khánh Tr ần ầ ờng học, chúng ta bắt đầu đi."

"Ừm, " Khánh Tr ần nói ra: "Chạy trước 5 cây số, đây vẫn chỉ là làm nóng người quá trình, tương lai huấn luyện số lượng sẽ càng lúc càng lớn."

Năm cây số chạy xuống, Nam Canh Th ần, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân ba người tất cả đều mồ ỏi đ ầy đ ầ ầ.

Tại trong mùa đông này, mỗi người đỉnh đ ầ ầ ầ ồ hơi lấy nhiệt khí, ng ồ ồ liệt trước cửa nhà.

Bởi vì thời tiết rét lạnh nguyên nhân, bọn hắn hô hấp lúc chỉ cảm thấy khí tức băng lãnh muốn đem khí quản cùng phổi toàn bộ mát thấu.

Mỗi hô hấp một lần, thân thể đ ầ ầ ầ cứng rắn đau đớn.

Chạy bộ sau khi kết thúc, Khánh Tr ần một câu đ ầ ầ không có nói li ề ề chuẩn bị về nhà.

Hồ Tiểu Ngưu vốn là muốn hỏi một chút lúc nào mới có thể học tập giết địch kỹ xảo, nhưng hắn đột nhiên nghĩ đến phụ thân Hồ Đại Thành từng nói qua lời nói: Nếu như đối phương không cho người bánh vẽ, còn để cho người con đường này đi đặc biệt long đong, vậy cái này không phải tra tấn, mà là khảo nghiệm.

Nghĩ tới đây Hồ Tiểu Ngưu lập tức dập tắt hỏi thăm tâm tư, thậm chí còn khơi dậy một tia đấu chí.

Không phải li ề ề là huấn luyện sao, không phải li ề ề là tra tấn sao, hắn có thể chống đỡ đ ầ ầ.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Tr ần bóng lưng: "Khánh Tr ần ầ ờng học."

"Ừm?" Khánh Tr ần tại trong hành lang đã kéo ra cửa chính.

Hồ Tiểu Ngưu thành khẩn nói ra: "Làm phiền người cùng lão bản nói, con đường này, ta nhất định sẽ đi xuống."

Khánh Trần nói ra: "Ta sẽ chuyển cáo."

Nam Canh Thần nghe câu nói này sau như có đi đầu suy nghĩ.

Trở về ngày thứ ba, sáng sớm 6 giờ.

Lần này không có chờ Khánh Trầ đi hô mọi người rời giường, ngược lại là Hồ Tiểu Ngưu nắm lấy Trương Thiên Chân đi vào dưới lầu, chủ động gõ Khánh Trầ cửa chính.

Khánh Trầ mở cửa hiểu kỳ nói: "Vận động dữ dội sau axit lactic bắt đầu ở trong cơ thể chững chất, hai chân không đau buốt nhưc sao?"

"Đau, " Hồ Tiểu Ngưu gật đầu nói: "Nhưng là có thể chịu."

Trương Thiên Chân đầu chí tựa hồ cũng bị Hồ Tiểu Ngưu kéo theo lấy: "Đúng, có thể chịu!"

Một đoạn thời khắc, Khánh Trầ thậm chí trên người Hồ Tiểu Ngưu thấy được cái bóng của mình.

Lúc trước hẳn tại trong ngục giam số 18, tựa hồ cũng là đánh như vậy động Lý Thúc Đổng.

Khánh Trầ cười cười: "Vậy thì bắt đầu đi."

Không thể không nói, học sinh cấp ba tố chất thân thể phổ biến cũng còn có thể, không có nam nhân trung niên yếu ớt như vậy.

Mọi người mặc dù mỗi mệt, nhưng ngủ một giấc liền có thể khôi phục rất tốt.

Mọi người mặc dù chạy rất mệt mỏi, nhưng miễn cưỡng còn có thể đuổi

theo Khánh Tr ần bộ pháp.

Chạy bộ trong quá trình, Khánh Tr ần tại phía trước nhất kéo tốc độ, phía sau ba người thì nhất định phải miễn cưỡng đuổi theo.

Hôm nay chạy bộ lúc, Khánh Tr ần vừa chạy vừa nói: "Thử nghiệm bộ pháp bảo trì nhất trí."

Từ từ, mọi người bộ pháp giảm tại cùng một cái t ần suất bên trên.

Gian nan lại cố gắng.

Cho đến lúc này, ban ngày bốn người mới rốt cục hơi có điểm tổ chức bộ dáng.

Khánh Tr ần không có ý định hiện tại li ền dạy thụ bọn hắn như thế nào giết địch, hắn muốn trước mượn huấn luyện đem đoàn đội lòng cảm mến, hiệp đồng ý thức cho kéo lên, dạng này ban ngày mới có thể gọi là tổ chức, mà không phải đội.

Sau đó, không chỉ là H ồTiểu Ngưu bọn hắn cần chạy bộ, Khánh Tr ần cho là Giang Tuyết, Lưu Đức Trụ mấy người cũng nhất định phải gia nhập vào.

Đây là một tổ chức tiếp nhận rèn luyện cần phải trải qua quá trình.

Mà lại, đây cũng là sàng chọn 'Kỵ sĩ' quá trình, nhất định phải đặc biệt gian khổ mới được.

L ần này chạy bộ huấn luyện dã ngoại sau khi kết thúc, H ồTiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Nam Canh Th ần ba người y nguyên mệt không thở nổi.

Khánh Tr ần bình tĩnh hỏi: "Các người không có ý định hỏi một chút ta, lúc nào mới có thể bắt đầu chính thức học tập giết địch kỹ xảo, mà không phải giống bây giờ một dạng chỉ là ngây ngốc chạy bộ?"

Hồ Tiêu Ngưu thở hển hển một lát miễn cưỡng cười nói: "Không hỏi, chúng ta có kiên nhẫn đợi đến ngày đó."

Khánh Trăn: "Rất tốt."

...

...

Lạc thành Lệ Cảnh Môn chỗ sâu, Tiêu Ứng cùng mặt khác trực luân phiên Côn Lôn các thành viên đánh thẳng quét vệ sinh.

Bọn hắn cần to lớn trúc chẽ cây chổi, từng cái tựa như trong chùa miếu khổ hạnh tăng đống dạn.

Tiểu viện cửa bị người đẩy ra, Tiêu Ứng ngẩng đầu nhìn lên, rõ ràng là lão bản Trịnh Viễn Đông trở về.

Đối phương thần sắc trầm ổn, trên thân còn dính lấy sáng sớm sương mù cùng hạt sương.

Tiểu Ứng chạy về trong tiểu viện lấy ra khăn mặt cùng nước nóng: "Lão bản, chuyến này làm sao ra ngoài lâu như vậy?"

"Cùng tổ tình báo đờng sự truy tung đến Kashima tung tích, bọn hắn không chế thời gian hành giả từ Trường Bạch sơn vụng trộm nhập cảnh, chúng ta đuổi một đường, " Trịnh Viễn Đông cần khăn nóng chà xát đem mặt: "Lần này dẫn đội Kashima thời gian hành giả bên trong, rất nhiều đều là Diên Biên cảnh ngoại người, loại kia phạm pháp chi địa sinh sôi ác đờ, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn cứ như vậy tại cảnh nội mù đi dạo."

"Vậy lão bản người đem bọn hắn toàn bắt lấy sao?" Tiểu Ứng hiếu kỳ nói, tại quan niệm của hắn bên trong, lão bản đờ mang tổ tình báo các đờng nghiệp tự thân xuất mã, tuyệt đối sẽ không có cái gì sơ xuất.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Trước mắt còn không có bắt, bọn hắn sau khi đi

vào liền một đường đổi thừa các loại xe đường dài, trực tiếp chạy về phía đất liền địa khu, thẳng đến hôm qua bọn hắn mới vừa vặn tại Hàm thành dừng lại. Không bắt bọn họ là muốn thả dây dài câu cá lớn, bởi vì bọn hắn hành động mục tiêu thực sự quá minh xác, một đường điểu thấp chạy về phía Hàm thành, ta cảm thấy rất khả nghi."

Trịnh Viễn Đông tiếp tục nói: "Lần này mã nói rõ hai điểm, đầu tiên cảnh nội có người vì bọn hắn chỉ đường, thậm chí còn giúp bọn hắn hoạch định xong tuyến đường, lần này nếu như không phải chúng ta tổ tình báo đang sự già dặn, sợ là thật bị bọn hắn bỏ rơi. Cảnh nội tồn tại loại này có được phản trình sát năng lực Kashima nội ứng, chúng ta nhất định phải đem bọn hắn bắt tới."

"Thứ yếu, bọn hắn thẳng đến Hàm thành, nhất định là tìm được cái nào đó mục tiêu, ta muốn thấy xem bọn hắn rốt cuộc muốn làm gì," Trịnh Viễn Đông giải thích xong: "Trong nhà có cơm sao, cho ta thịnh điểm."

Côn Lôn đầu là lao lực mệnh, ngay cả Trịnh Viễn Đông cũng vô pháp ngoại lệ.

Hắn chưa bao giờ giống Hà Kim Thu như thế ngồi tại phía sau màn bày mưu nghĩ kế, mà là đại bộ phận sự tình đều tự thân đi làm, chỉ cần nơi nào nhiệm vụ gặp nguy hiểm, hắn sẽ xuất hiện ở nơi nào.

Nói đến đây cũng là Côn Lôn nhân thủ vẫn luôn không dư thừa duyên cớ, nhưng Trịnh Viễn Đông nguyên kiên trì thà thiếu không ầu nguyên tắc, tuyệt đối không thể để cho người tâm tư không sạch sẽ, trà trộn vào Côn Lôn trong đội ngũ.

Lúc này, Tiểu Ứng hưng phấn nói: "Lão bản, lần này tới phần tử phạm tội thế nhưng là cảnh ngoại, chờ chúng ta đem những người này bắt lấy, có phải hay không liền có thể đánh Cữu Châu mặt a, để bọn hắn mỗi ngày như thế đắc ý!"

Trịnh Viễn Đông nhìn hắn một cái trầm giọng nói: "An toàn quốc gia là như thế này ganh đua so sánh sao? Cữu Châu cùng Côn Lôn có tổ chức

phân chia, bị thương tổn dân chúng có tổ chức phân chia sao? Về sau loại lời này đừng nói nữa."

"Có lỗi với ta sai, " Tiểu Ứng lập tức cúi đầu: "Đúng rồi lão bản, ta muốn cho ngài báo cáo cái sự tình, ta ở thế giới trong gặp được Khánh Trầ!"

Trịnh Viễn Đông có chút ngoài ý muốn: "Lộ Viễn cũng nói trông thấy hắn, tại khu thứ bốn Hải Đường quyên quán."

"Hử?" Tiểu Ứng có chút ngoài ý muốn nói: "Ta là ở bên người Lý Trường Thanh trông thấy hắn, xem ra tựa như là bị vị kia nữ cường nhân cho bao nuôi."

"Cẩn thận nói một chút, " Trịnh Viễn Đông nhíu mày.

Hắn luôn cảm thấy có chút kỳ quái, Khánh Trầ thân phận biến hóa cũng quá nhanh một chút, không hiểu thấu thành hạng hồ Quyên Vương, sau đó lại không hiểu thấu bị Lý thị đại nhân vạt bao nuôi.

Thiếu niên này, làm sao như thế có thể giày vò. . .

Tiểu Ứng nói ra: "Là như vậy, Lý Trường Thanh bị tập kích một chuyện ngài biết không, ngài bị tập kích cùng ngày buổi chiều ta mới vừa vận kết thúc nghỉ ngơi trở lại trang viên lưng chừng núi, sau đó liền bị thông tri cùng đi làm nhiệm vụ. Nguyên bản nói là muốn đi vây xem Hằng Xã bị vây công, lại tại vừa tiến vào khu thứ bốn thời điểm gặp phải Kashima thế lực tập kích."

"Tiếp đó, chúng ta chỗ đội xe bị phong ngăn ở trên đường, tiểu tử kia yểm hộ Lý Trường Thanh tiến vào cao ốc thi hành chém đầu kế hoạch, còn cơ hồ giết sạch một tòa lâu Kashima sát thủ."

"Hắn chỉ là một cái chiến sĩ gen, giết thế nào?" Trịnh Viễn Đông hỏi.

"Nghe nói là hắn sử dụng súng ống phi thường lợi hại, ta nghe Lý Trường Thanh bên người lão Lục. . . Bây giờ gọi lão Cửu. Hắn nói, Khánh Trầ"

vậy mà có thể nghe tiếng súng liền nhận ra thế giới trong mỗi một loại súng ống, mỗi một loại đường kính đạn, " Tiêu Ứng nói ra: "Lão bản, trên thế giới này thật tởn tại loại người này sao?"

"Tởn tại, nhưng ta trước đó ở trong quân cũng chỉ gặp qua một cái thôi, " Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói.

"Ai vậy, ta gặp qua sao?" Tiêu Ứng hiếu kỳ nói.

"Người gặp qua, Hà Kim Thu, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Mặc dù ta không biết Khánh Trăn là ở nơi nào học được súng ống, nhưng hiện tại xem ra, ta phải tự mình đi tìm một chút hần."

"Đúng rồi lão bản, ta bên này chuẩn bị đánh vào bọn hần nội bộ tổ chức tới, ngài đừng ý không?" Tiêu Ứng hỏi: "Việc này ta phải trước cùng ngài nói một tiếng, không phải vậy ngài cho là ta làm phản rồi đâu."

"Ta đừng ý, " Trịnh Viễn Đông liếc mắt nhìn hần: "Chỉ cần người thật có thể gia nhập vào. Bất quá ta có chút hiếu kỳ, người gia nhập mục đích là cái gì?"

"Đương nhiên là dò xét tình báo, ta làm Côn Lôn một thành viên, dưới mí mắt xuất hiện thời gian hành giả tổ chức, sao có thể không nhìn?" Tiêu Ứng ngưỡn chính ngôn từ nói ra: "Ta, không thể đổ cho người khác!"

...

5000 chữ chương tiết.

Hôm nay vạn chữ đã đổi mới, thật có lỗi đổi mới hơi trễ.

Cảm tạ Lục Áp trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản độc lĩnh phong tao!

Giới thiệu truyện khá hay: , Ta Trách Trăm Năm Đi Ra Ngoài Đã Vô Địch , Bế Quan Ngàn Năm, Dao Trì Bạn Gái Mời Ta Rời Núi

Chương 261, Côn Lôn, Trịnh Viễn Đông

Hư giả Bạch Trú lão bản: Chúng ta cũng không phải ai cũng bảo vệ, trung niên phú hào Trương Thừa Trạch sinh ý có thể tiếp, cũng có thể không tiếp.

Chân chính Bạch Trú lão bản: Chúng ta nên như thế nào mới có thể hộ khách hài lòng, cũng ổn định tục ước?

Khi Hồ Tiểu Ngưu nâng lên sinh ý này thời điểm, Khánh Trần mặt ngoài bình tĩnh, kì thực phi thường để ý.

Đầu tiên, 1 triệu tuyệt đối không phải một con số nhỏ, loại khách hàng này nhiều đến hai ba cái, liên mang ý nghĩa Bạch Trú mỗi tuần lễ đầu có thể có hai ba trăm vạn dòng tiền mặt thu nhập.

Đến năm cái mà nói, cái này doanh thu năng lực so đại đa số đưa ra thị trường công ty đều lợi hại. . .

Thứ yếu, những thành thị khác Khánh Trần không quá rõ ràng, nhưng chỉ cần là tại thành thị số 18 bên trong, đối phương có thể có nguy hiểm nào đó?

Không phải nói Khánh Trần bọn hắn hiện tại có bao nhiêu lợi hại, mà là hẳn lúc này chính tự mình tham dự Lý thị quyên lực giao thế, bóng dáng chi tranh cái này hai kiện chuyện nguy hiểm nhất bên trong.

Trương Thừa Trạch sau khi xuyên việt lại nguy hiểm, còn có thể so hai chuyện này nguy hiểm không?

Mà lại, Lâm Tiểu Tiểu từng đem tất cả thành thị số 18 có danh tiếng đại nhân vật tư liệu cho Khánh Trần, ở trong đó căn bản không có Trương

Thừa Trạch nhân vật này.

Cho nên, đối phương coi như đối mặt nguy hiểm, xác suất lớn cũng là Khánh Trậ̀n có thể giải quyết.

Cái này cùng nhất tịên khác nhau ở chỗ nào? !

Giờ này khắc này, đếm ngược 92:00:00.

Nửa đêm 12 giờ.

Khánh Trậ̀n chính chăm chú suy tư, nên như thế nào tăng lên Bạch Trự́ phục vụ trình độ.

Hắn nhìn về phía Nam Canh Thậ̀n hỏi: "Chúng ta muốn hay không ở thế giới trong mua chiếc xe? Chính là loại kia chuyên môn cho các lão bản cưỡi xe bảo mẫu, dạng này có thể cho Lưu Đức Trụ lôi kéo bọn hắn đi dạo một vòng, lịên cùng đoàn tham quan một dạng, Lưu Đức Trụ chính là bọn hắn tiếp hướng dẫn du lịch."

Nam Canh Thậ̀n nghĩ nghĩ nói ra: "Trậ̀n ca, không cần mua xe a, ta có thể cho Lý Y Nặ̣c cho ta đầu đặ̣n một chiếc xe, trên xe còn có Lý thị tường vân tiêu chí đâu. . Lý Y Nặ̣c biết ta là thời gian hành giả, thời gian hành giả khác cũng biết ta là. . . Lý Y Nặ̣c bạn trai, cho nên cái này bị người khác phát hiện cũng không quan trọng."

Khánh Trậ̀n nhậ́n tình sáng lên, lịên này lịên xe chiếc đậ̀u có thể bạch chơi: "Mà lại trên xe có tường vân tiêu chí, hộ khách an toàn cũng có bảo hộ, toàn bộ thành thị số 18 ai nhàn rồi không chuyện gì động Lý thị? Đến lúc đó, trước mang theo hộ khách đi tới 3 khu đi dạo một vòng, nhìn một chút thế giới trong nhân gian khó khặ́n."

"Lại đi trung 3 khu đi dạo một vòng, chủ yếu là nhìn xem khu thứ 4 sống về đêm, hội sở, sàn boxing, giả lập nhân sinh, sòng bạc."

"Cuối cùng đi thượng 3 khu đi dạo một vòng, trải nghiệm thế giới trong kẻ

có tiền khoáng hoạt. Mặt khác xe cộ vào không được thượng 3 khu, sẽ bị hội an ủy lâm kiểm, nhưng Lý thị xe chắc chắn sẽ không. Tương lai lại có thể hào muốn tham quan thượng 3 khu, Lý thị xe cộ chính là chúng ta đặc biệt ưu thế a, người khác đều làm không được!"

Một bộ này xuống tới, Trương Thừa Trạch hẳn là liền nhìn hoa mắt.

Nhất là Bạch Trú có thể tự do xuất nhập thượng 3 khu đặc quyền. . .

Chờ đối phương hài lòng từ thế giới trong trở về, nếu như bên người có hảo hữu cũng trở thành thời gian hành giả, một kiểu tất cả đều giới thiệu cho Bạch Trú, đến lúc đó Bạch Trú còn sợ không có tiền sao?

Nam Canh Thần há học mồm, cái này vượt qua thế giới tiếp hướng dẫn du lịch đoàn tham quan, cũng quá hung đi.

Nhưng vấn đề là, Bạch Trú tổ chức này cũng quá tiếp địa khí đi.

Người ta tổ chức đều là: Cố gắng lớn mạnh, muốn ở thế giới trong đưa thân hàng đầu, có được một chỗ cắm dùi: Làm thuốc biến đổi genes, làm tình báo, làm nhân tài, làm thế lực, làm thân thể máy móc!

Bạch Trú là: Phát triển mạnh phục vụ sản nghiệp.

Lúc này, nhóm Bạch Trú bên trong Dũng Cảm Ngưu Ngưu phát tới tin tức: "Lão bản, ta đã đem Lưu Đức Trụ phương thức liên lạc cho Trương Thừa Trạch thúc thúc, hẳn bên này đã chuẩn bị xong tiền mặt 1 triệu, hỏi chúng ta lúc nào đi lấy? Làm sao lấy?"

Lão Bản: "Về sau tất cả tiền mặt giao dịch đều do Lưu Đức Trụ đi lấy, đợi cho tiền tiến ngân hàng về sau, giữ lại làm tổ chức vốn lưu động."

Lưu Đức Trụ một cái cấp C, tiếp thu tiền mặt sau có thể thích đáng bảo hộ, những người khác cần như thế một số tiền lớn thật là có điểm không an toàn.

Một Con Vịt Nhỏ: ". . . Tiền mặt lưu?"

Lưu Đức Trụ: ". . ."

Khánh Tr ần liếc qua bên cạnh Nam Canh Th ần, sau đó tiếp tục lấy lão bản thân phận tại trong nhóm nói ra: "Con Vịt Nhỏ, chuyện này người đến phối hợp Lưu Đức Trụ, cho hắn đi ầu phối thế giới trong xe cộ."

"Được r ồi thu đến, " Một Con Vịt Nhỏ trung thực đáp lại.

Lúc này, Dũng Cảm Ngưu Ngưu tiếp tục nói: "G ần nhất còn có một cái thúc thúc muốn đến Lạc thành thử thời vận, hắn tựa h ồ tìm thời gian hành giả mua đến tin tức, có người tại thế giới ngoài trên tin tức gặp qua hắn, nói tại thành thị số 18 bên trong gặp cùng hắn tướng mạo cực kỳ tương tự người, khả năng t iền tại xuyên qua cơ hội."

Khánh Tr ần thở dài, kỳ thật hắn vẫn muốn khai triển một cái khác nghiệp vụ.

Tỉ như tìm những người có ti ền này thu lấy phí trưng c ầu ý kiến, trong thế giới ngoài thu hoạch được đối phương tin tức, tướng mạo, sau đó trở lại thế giới trong để Nhất h ỗ trợ tìm kiếm phù hợp xuyên qua đi ầu kiện người, cuối cùng đem tin tức truy ền lại cho những phú hào này, nói cho đối phương biết đi nơi nào mới có thể xuyên qua.

Có thể làm hạng mục này đích xác rất ít người, tối thiểu có rất ít người có thể giống như Nhất, ở thế giới trong vô cùng dễ dàng so với tin tức.

Nhưng là, hắn cũng không có làm như thế.

Bởi vì mỗi một cái thời gian hành giả sinh ra, đ ầu mang ý nghĩa thế giới ngoài phải có một người biến mất tại trên cái thế giới kia, đây là thế giới trong dân bản địa hoảng sợ nhất sự tình một trong, cũng trái với Khánh Tr ần nguyên tắc làm người.

Cái kia từng cái bị quy tắc xóa đi ý thức, đ ầu là từng đ ầu tươi sống sinh

mệnh, bọn hắn khi còn sống có thể là người xấu, nhưng cũng có thể là người tốt.

Nếu như Khánh Tr ần làm nghiệp vụ này, cùng giết người không khác.

Hắn có thể làm thời gian hành giả sinh ý, nhưng hắn không nguyện ý chủ động chế tạo thời gian hành giả.

Lão Bản hỏi: "Ngu Ngu, người vị thúc thúc này là tính toán gì, chuẩn bị tìm chúng ta làm cái gì?"

'Không Sợ Khó Khăn' Trương Thiên Chân nói ra: "Vị thúc thúc này từng tại trong một trận tai nạn xe cộ đụng gãy hai chân, hắn hi vọng xuyên việt qua sau khôi phục hai chân, nếu như không được, liền trang bị tốt nhất thân thể máy móc."

Lão Bản: "Chuyện này do Thu Tuyết đến theo vào đi, trang bị thân thể máy móc sự tình, có thể do Thu Tuyết đến xử lý."

Thu Tuyết: "Được rồi lão bản, ta chỗ này có trên thị trường có thể nhìn thấy, tốt nhất thân thể máy móc."

Tiểu Phú Bà: "Thu Tuyết tỷ tỷ thật là lợi hại!"

Thu Tuyết có chút xấu hổ: "Bất quá quân đội liên bang quân dụng máy móc nano thân thể ta còn không có biện pháp."

Lão Bản: "Dân dụng tốt nhất cấp bậc là đủ rồi, trang quá tốt rồi hắn có thể tự mình đối mặt nguy hiểm, chúng ta liền không có tiền kiếm lời."

Không Sợ Khó Khăn: "Lão bản anh minh."

Loại mạch suy nghĩ này, ngược lại là nhất đối với Trương Thiên Chân khẩu vị, hắn liền ưa làm loại tiểu động tác này.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

Khánh Trần bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía ngoài cửa, thời gian này đêm khuya đến thăm, sẽ là ai?

Không đợi hẳn làm cái gì chuẩn bị, lại nghe ngoài cửa người phảng phất vì để cho hẳn an tâm giống như, chủ động mở miệng tự báo thân phận: "Côn Lôn, Trịnh Viễn Đông."

Khánh Trần đi đến mở cửa: "Mời đến đi, không biết ngài đêm khuya tới chơi, có chuyện gì?"

Trịnh Viễn Đông chậm rãi đi vào trong nhà, còn mười phần có lẽ phép mà hỏi: "Cần đổi giày sao?"

"Không cần không cần," Khánh Trần nói ra: "Mời ngài đi."

Đây là Khánh Trần lần thứ nhất khoảng cách gần nhìn thấy vị này Côn Lôn người nói chuyện, chỉ thấy đối phương che tại dưới quần áo hai tay, hai chân đều có máy móc thân thể vết tích, liền ngay cả cổ áo chỗ lộ ra cổ đều có một nửa là thân thể máy móc.

Chỉ bất quá, trên người đối phương thân thể máy móc nhưng lại chưa bao giờ ở thế giới trong trên thị trường gặp qua, kim loại kia tựa như có được hoạt tính đồng dạng, phảng phất tại hô hấp.

Ngay cả Giang Tuyết trên người thân thể máy móc cùng vị này Côn Lôn người nói chuyện so sánh, tựa hồ cũng thấp một cái cấp bậc.

Cái này chẳng lẽ chính là trong quân liên bang cấp bậc cao nhất máy móc nano thân thể?

Trịnh Viễn Đông trông thấy ánh mắt của hắn cả cười cười: "Xuyên việt qua chính là dạng này, rất nhiều người đều hâm mộ, nhưng ta tình nguyện chính mình không có xuyên qua qua."

"Trịnh lão bản đêm khuya đến đây. . ." Khánh Trần chần chờ một chút.

"Quan tâm một chút nhân viên sinh hoạt, " Trịnh Viễn Đông giống như cười mà không phải cười nói: "Người quen sao, người đã gia nhập Côn Lôn. Đúng, Hà lão bản không có tới quan tâm một chút nhân viên sao?"

"Khụ khụ, không có ý tứ vừa nghĩ ra, " Khánh Trầ lúng túng nói.

Hắn mặc dù dùng đ ồng thời gia nhập tất cả tổ chức loại phương pháp này, đ ồng thời cự tuyệt tất cả tổ chức.

Nhưng chính chủ tìm tới cửa loại chuyện này, hay là để người có chút lúng túng.

Trịnh Viễn Đông nhìn Nam Canh Thầ một chút: "Lạc thành thời gian hành giả có hơn ngàn tên, nhưng giống các người trong tòa nhà này như vậy dày đặc tình huống, hay là số ít."

Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Giang Tuyết, Nam Canh Thầ, Khánh Trầ, nếu như tăng thêm một cái không muốn người biết Lý Đ ồng Vân, chính là sáu cái.

Lạc thành có 9 triệu thường ở nhân khẩu, cho nên hơn nghìn người để ở chỗ này cũng không lộ ra trước mắt người đời, nhưng trong một tòa lâu tu tập nhiều như vậy, liề n có chút chói mắt.

Nếu như lại tính cả cửa đối diện đi ra ngoài chưa về Ương Ương, càng nhiều.

Cho nên, đây cũng là Khánh Trầ muốn đổi chỗ ở nguyên nhân, hắn không hy vọng Bạch Trú như thế cao điệu.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Ta cũng không nghĩ, chuyên môn tới này một chuyên chỉ là vì nói sự tình, ta không biết người ở thế giới trong đến cùng là thân phận gì, đến cùng là quyề n thủ, hay là Lý thị tổ đặc công thành viên, đây đối với Côn Lôn tới nói đầ u không trọng yếu, các người đầ u là Côn Lôn bảo hộ đối tượng. Đã người không có ý gia nhập Côn Lôn, ta cũng

không miễn cưỡng, đây là ta phương thức liên lạc, nếu như ở thế giới trong gặp được khó khăn, cần trợ giúp, có thể cùng ta hoặc là Lộ Viễn, Nghệ Nhị Cầu liên hệ, chúng ta sẽ tận lực tiến hành hiệp trợ."

Lộ Viễn là tổ đặc công tổ trưởng, Nghệ Nhị Cầu thì là Côn Lôn tổ tình báo tổ trưởng, Côn Lôn chủ yếu sức chiến đấu đầu tập trung ở hai cái này bộ môn.

Khánh Trầ n có chút ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ tới đối phương đêm khuya đến, không có hưng sư vấn tội, không có mời gia nhập Côn Lôn, ngược lại là nói muốn cung cấp trợ giúp.

Đây là một cái truyề n lại thân mật thái độ tin tức.

Không thể không nói, cách làm này ngược lại là so với cái kia bức người gia nhập tổ chức, để cho người ta càng có hảo cảm.

Khánh Trầ n nghi ngờ nói: "Trịnh lão bản chẳng lẽ không buộc chúng ta gia nhập Côn Lôn sao?"

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Trong thế giới trong, cá thể sức chiến đấu đã vượt quá tưởng tượng, nếu như một ngày nào đó thời gian hành giả thật đột phá cấp B, cấp A thậm chí là cấp S, sẽ còn tình nguyện thua kém người khác sao? Đây là một loại tất nhiên quy luật, Côn Lôn cũng vô pháp cưỡng cầ i, ta càng hy vọng mọi người vì cùng một cái mục tiêu đi cố gắng."

Khánh Trầ n minh bạch đối phương ý tứ.

Coi như cái nào đó thời gian hành giả bị buộc bắt đắ c dĩ gia nhập tổ chức, nhưng đối phương nếu có một ngày trở thành cấp S Bán Thầ n, tổ chức kia còn có thể khống chế bọn hắn sao?

Không khống chế được.

Đến lúc đó vị này Bán Thầ n nhớ tới chính mình trước kia bị ép làm những

chuyện kia, chẳng lẽ sẽ không trái lại đối với tổ chức tâm hoài oán hận sao?

Thế giới trong từng cái tập đoàn có hạn chế Bán Thần năng lực, thế giới ngoài nhưng không có!

Nguyên bản Khánh Trầ tưởng rằng Côn Lôn quá Phật hệ, cho nên mới không có khống chế tất cả thời gian hành giả.

Hiện tại xem ra, nguyên lai là Trịnh Viễn Đông sớm có thấy xa, đối phương rất rõ ràng một chút, một khi cá thể điểm võ lực quá cường đại, tất nhiên sẽ thoát ly thế tục công cùm xiềng xích.

Ánh mắt của đối phương, so người bình thường càng thêm lâu dài.

...

Ban đêm còn có một chương

Mời đọc.

"Đông Ly Trầ Kiếp Diệt!" Tu ma hóa phàm/

"Vô Tận Trùng Sinh!" Không nã tàn, ít gái/

"Senju Gia Tộc Quật Khởi!" Đờng nhân Naruto

Chương 262 , chờ ta trở về

"Vì sao nguyện ý ở thế giới trong đời với chúng ta tiến hành trợ giúp?"
Khánh Trầh hỏi.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Các người là thời gian hành giả , đờng dạng cũng là nước ta công dân, tựa như người tại ngoại cảnh, đại sứ quán như cũ sẽ hết sức bảo hộ người một dạng, Côn Lôn cũng sẽ làm như thế."

Khánh Trầh nghĩ nghĩ hỏi: "Vậy nếu như chúng ta gặp được nguy hiểm, các người có thể bảo hộ một chút không?"

Trịnh Viễn Đông gật gật đầ: "Có thể."

Khánh Trầh nói ra: "Vậy người có thể giúp chúng ta bảo hộ một chút Trương Thừa. . . Khụ khụ đượ r ấ."

Một bên Nam Canh Thầh trong lòng hô to một câu ngoạ tào, hắh phát hiện Trầh ca chẳng những dự định bạch chơi Lý thị xe bảo mẫu, lại còn dự định lợi dụng Côn Lôn kiếm tiền!

Bất quá, Khánh Trầh cuối cùng vẫn là không nói ra miệng, dù sao người ta thành tâm đời với người, người tại nơi này kẹt BUG liềh có chút không thích hợp.

Lúc này, Khánh Trầh hỏi: "Trịnh lão bản, ngài cái này tới một chuyến, không có ý định hỏi chút gì sao?"

"Không có, " Trịnh Viễn Đông quay người đi ra phía ngoài: "Lầh này chuyện trọng yếu nhất hay là nói một tiếng cảm tạ, cảm ơn người vì Ban Thủ cùng Sơn Tra báo thù."

Ý tứ của những lời này là, Trịnh Viễn Đông xác định hẳn chính là Lão Quân sơn bên trên tên sát thủ kia.

Trịnh Viễn Đông cùng Khánh Trầ lần thứ nhất chính thức nói chuyện, chỉ nói một chút không quan hệ đầu khổ sự tình.

Nhưng Trịnh Viễn Đông thả ra tin tức, lại làm cho Khánh Trầ suy nghĩ sâu xa.

Côn Lôn bây giờ đối đãi nội bộ thành viên, yêu cầu nghiêm khắc mục tiêu nhất trí tính, tính kỷ luật, đối ngoại lại lo liệu mở ra thái độ, cho phép các thời gian hành giả độc lập với Côn Lôn bên ngoài t ần tại. .

Đây chính là giống như là một cái ngoài mềm trong cứng người, mặt ngoài hòa hòa khí khí, nội tại nhưng lại có cứng rắn nguyên tắc.

Tối thiểu cho đến bây giờ, Khánh Trầ đối với Côn Lôn không có ác cảm, đối phương làm sự tình đều như đối phương nói như vậy, không có hư giả.

Đợi cho Trịnh Viễn Đông sau khi rời đi, Khánh Trầ lặng yên không tiếng động đi vào Ương Ương nhà.

Lần này, Ương Ương gối đầu bên cạnh nhiều một phong thư.

Hắn triển khai nhìn thoáng qua, nội dung bức thư rất đơn giản: Đêm mai không cần người động thủ, nhưng người nhất định phải đợi trong nhà.

Trong thư này không có lộ ra đối phương muốn làm sao động thủ, chỉ có thể đánh giá ra thời gian đại khái.

Khánh Trầ cười lạnh.

Trở về ngày thứ tư, hẳn hoàn toàn như trước đây mang theo Hồ Tiểu Ngưu, Nam Canh Thần, Trương Thiên Chân huấn luyện dã ngoại thể năng, sắc mặt bình tĩnh tựa như là chưa bao giờ nhận qua lá thư này một dạng.

Ban ngày lên lớp, ban đêm cùng Nam Canh Thần cùng nhau về nhà.

Khánh Trầ thậm chí không có nói cho bất luận kẻ nào, Huyền Vũ đêm nay có thể sẽ động thủ, cũng không có cảnh cáo Lưu Đức Trụ.

Thẳng đến về trong nhà về sau, Nam Canh Thần mới cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Trầ ca, ta cảm giác người hôm nay bình tĩnh có chút đáng sợ, có phải là có chuyện gì hay không sắp xảy ra?"

Khánh Trầ nhắm mắt lại không nói gì.

Chỉ là an tĩnh chờ đợi.

Đến ban đêm 12 giờ thời điểm, Nam Canh Thần trong nhà hiếu kỳ hỏi: "Trầ ca, người đã ngủ ở chỗ này mấy giờ không nhúc nhích, đến cùng thế nào?"

"Không có việc gì, " Khánh Trầ bình tĩnh nói, đứng dậy lần nữa tiến về Ương Ương nhà.

Gối đầu bên cạnh xuất hiện lần nữa một phong thư: "Người rất giữ uy tín, cái này khiến ta lau mắt mà nhìn, trời tối ngày mai ta sẽ cho người tin chỉ thị."

Đây chỉ là một lần dò xét, người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ muốn nhìn một chút, Khánh Trầ là có hay không vì thuốc biến đổi ghen妒 định phản bội.

Khánh Trầ biết đây là thăm dò, người tốt dùng âm mưu quỷ kế trời sinh tính đa nghi, làm sao có thể tùy tiện tin tưởng mình, sau đó cho mình lộ ra tin tức trọng yếu?

Cho nên, Khánh Trầ không có đem sự tình hôm nay nói cho bất luận kẻ nào.

Bởi vì hắn biết, đêm nay sự tình gì cũng sẽ không phát sinh, đối phương cũng căn bản không có tính toán tại đêm nay động thủ.

Mà lại, Huyền Vũ cũng sẽ không biết, Khánh Trầ n sở dĩ bình tĩnh như vậy, là bởi vì coi như người nắm giữ này đêm nay động thủ, Lưu Đức Trụ cũng chưa chắc ăn thiệt thòi.

Lưu Đức Trụ là cấp C, hay là nhất bạo liệt Hỏa nguyên tố giác tỉnh giả, bây giờ gặp gỡ đại bộ phận thời gian hành giả cũng sẽ không ăn thiệt thòi.

Đây là Khánh Trầ n lực lượng.

Khánh Trầ n bình tĩnh h ồi âm: "Ta dựa theo người nói làm, ta muốn thuốc biến đổi gien đâu?"

Huyền Vũ h ồi âm: "Gấp cái gì nha, ta cũng không có đem thuốc biến đổi gien mang theo trên người, đến lần sau sau khi xuyên việt mới có thể cho người thu h ồi lại đúng hay không, mà lại, người đến vì ta đem chuyện này xong xuôi mới được."

Khánh Trầ n h ồi âm: "Lần này theo lời người nói làm xong, nếu như người còn không có dựa theo ước định cho thuốc biến đổi gien, ta sẽ giết người."

Chờ 30 phút, Huyền Vũ không có lại h ồi âm.

Đêm mai cho chỉ thị, vậy động thủ thời gian có thể là ngày kia.

Khánh Trầ n lúc này rốt cục trầ n tĩnh lại, hắn trở lại phòng ngủ của mình nằm xuống, nghiêm túc kiểm tra lấy trí nhớ của mình.

Huyền Vũ muốn xác định hắn có nghe lời hay không về nhà, liên nhất định cần phải người đối với hắn tiến hành giám thị.

Đây là đối phương buổi tối hôm nay sẽ phạm sai lầm thứ hai, bởi vì Huyền Vũ không biết, Khánh Trầ n có được cường đại phản trình sát năng lực, có thể kiểm tra h ồi ức tìm kiếm manh mối.

Cái kia hư ảo ký ức như phim đèn chiếu lóe ra, từ sáng sớm đến hoàng hôn.

Khánh Trần trong đầu tựa như là liên có cái dừng lại camera, nhìn xem triêu dương dâng lên lại rơi xuống.

Tựa như biển cả triêu trướng lại triêu rơi.

"Tìm được," Khánh Trần mở to mắt.

Hôm nay suốt cả ngày, có một vị trung niên từng ba lần xuất hiện trong ký ức của hắn, đối phương vô cùng cẩn thận, tựa hồ cũng có được nhất định đi đầu tra kỹ xảo.

Xuất hiện ba lần có lẽ là trùng hợp, nhưng Khánh Trần trước năm 17 trong đời chưa bao giờ xuất hiện qua người này, gần đây lại liên tục xuất hiện ba lần, bản thân liên là một vấn đề.

Khánh Trần đứng dậy đi phòng khách uống nước.

Cả ngày này thời gian, hắn đều căng thẳng thần kinh, thẳng đến bắt lấy người trung niên kia sau mới hoàn toàn buông lỏng.

Lúc trước hắn tại trong nhóm kích thích Huyền Vũ, không phải là vì giờ khắc này à.

"Trần ca, người đến cùng tìm tới cái gì rồi?" Nam Canh Thần hiếu kỳ nói.

"Không có gì, Hà Tiểu Tiểu trong nhóm có người nói chuyện sao?" Khánh Trần hỏi.

"Không có, trên cơ bản mỗi lần đều là vừa mới trở về thời điểm mọi người điên cuồng nói chuyện phiếm, trở về phía sau mấy ngày, liên không có bao nhiêu người nói chuyện," Nam Canh Thần một bên chụp điện thoại vừa nói.

Khánh Tr ần trở lại phòng ngủ, bắt đầu hôm nay đánh lén huấn luyện, hẳn muốn tại đêm nay đem bia ngắm chuyển dòi đến 1000 m.

Kết quả chính huấn luyện đâu, hẳn tại trong thế giới thần bí chợt nghe điện thoại di động thanh âm nhắc nhở.

Kỳ quái, ai đã trở thế như vậy còn phát tin tức?

Khánh Tr ần mở mắt ra, đã thấy Hà Tiểu Tiểu tại trong nhóm bỗng nhiên phát tới tin tức: "Đêm nay bạn nhóm liên hệ đến ta, đối phương biểu thị, tối ngày một Lạc thành có thể sẽ xuất hiện bạo lực sự kiện, trong nhóm các bằng hữu xin chú ý tự thân an toàn, trước khi ngủ đóng cửa kỹ càng."

Khánh Tr ần nhíu mày, đây là ai phát cho Hà Tiểu Tiểu tin tức? Lý Tú? Nguyệt Nhi? Hay là những người khác.

Nếu như thời gian là ngày kia mà nói, vậy vừa vặn cùng người nắm giữ Con Tem Ác Ma muốn động thủ thời gian phù hợp.

Cho nên, rất có thể là người cũng nhận được thư tín nào đó mật báo.

Việc này, cùng Khánh Tr ần phải đối mặt sự tình, xác suất lớn là cùng một sự kiện.

Mà Hà Tiểu Tiểu vì bảo hộ cung cấp điệp viên tin tức, lựa chọn giúp đối phương nặc danh, hơn nữa còn nói phi thường mật mờ.

Giờ này khắc này, trong đám tất cả mọi người khẩn trương lên, có thể làm cho trong đám Hà Tiểu Tiểu đột nhiên dự cảnh sự tình, nhất định là phi thường trọng yếu lại chuyện nguy hiểm, mà trong nhóm thành viên trong đó có hơn phân nửa lúc này đã đến Lạc thành.

Nói không chừng đầu sẽ bị cuốn vào trong trận nguy cơ sự kiện này.

Trong nhóm b ầu không khí ngưng trọng lên, Khánh Tr ần nhìn chằm chằm

màn hình, vị kia Huyền Vũ từ đầu đến cuối chưa hề nói một câu.

Giăng co.

Nhưng vào lúc này, Nam Canh Thần tại Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm đột nhiên phát tới một cái kết nối.

Tất cả mọi người tập trung nhìn vào, trên kết nối kia thành hình viết: "Ta trên Bính Tịch Tịch mua đến đò tốt, mau tới giúp ta chặt một đào đi!"

Lưu Đức Trụ: "..."

Hà Tiểu Tiểu: "..."

Sấm Vương: "..."

Huyền Vũ: "..."

Tại trong trò chuyện nhóm nghiêm túc như vậy, Nam Canh Thần phát một đầu như thế không nghiêm túc kết nối, trực tiếp cho tất cả mọi người chính không biết.

Mọi người bỗng nhiên cảm giác, tất cả mọi người đến trong nhóm này cũng là vì chính sự, chỉ có cái này 'Một Con Vịt Nhỏ' là mở ra đùa giỡn. . .

Có người ấn mở kết nối muốn xem xét người mua sấm tin tức, bên trong chỉ có thể nhìn thấy 'Một Con Vịt Nhỏ' ID này cùng đồng dạng ảnh chân dung, lại không nhìn thấy cụ thể người mua mặt khác tin tức.

Trong nhóm Cửu Châu thành viên ngược lại là có thể thông qua Bính Tịch Tịch công ty đơn đặt hàng xem xét người sử dụng tư liệu, nhưng bọn hắn đã biết Nam Canh Thần thân phận, đây là một tấm minh bài.

Cũng có người không dám ấn mở kết nối, sợ là cái gì mã Virus độc, ấn mở sau sẽ dẫn đến thân phận của mình tin tức tiết lộ.

Lục Áp lạnh lùng nói ra: "Chủ nhóm, đem cái này Một Con Vịt Nhỏ đá đi."

Bất quá, Hà Tiêu Tiêu lần này giống như là làm bộ không nhìn thấy Lục Áp phát biểu giống như, cái gì đều không có đáp lại.

Đám người kịp phản ứng, cái này 'Một Con Vịt Nhỏ' nhất định thân phận trọng yếu, không phải vậy Hà Tiêu Tiêu làm sao lại dễ dàng tha thứ hẳn tại trong nhóm phát loại này nhằm chán kết nối?

Khánh Trầ đi đến phòng khách nhìn xem Nam Canh Thầ, im lặng sau một lúc lâu nói ra: "Nếu không ta chặt người một đao a?"

Nam Canh Thầ yếu ớt nói: "Ta xem trong nhà không có hộp rút giấy, dự định mua hai xách hộp rút giấy tới. . ."

Khánh Trầ không có nói nhiều với hẳn cái gì, mà là xoay người đi Ương Ương nhà, hẳn muốn nhìn Hà Tiêu Tiêu tại trong nhóm dự cảnh vè sau, người nắm giữ Con Tem Ác Ma sẽ là phản ứng gì.

Tỉ như hành động chậm lại hoặc là trì hoãn.

Chỉ là, Ương Ương bên gối rỗng tuếch, đối phương phảng phất tịnh không để ý giống như, cũng không có dự định cải biến kế hoạch hành động.

Khánh Trầ cau mày, đem Ương Ương đặt lên giường xếp xong cái chăn lấy ra, muốn nhìn một chút có phải hay không thư tín xuất hiện tại cái khác vị trí.

Nhưng vào lúc này, Khánh Trầ chợt phát hiện, hẳn từng tại bên giường trên tường trắng khắc xuống vậy được chữ nhỏ bên cạnh, vậy mà nhiều một hàng chữ nhỏ.

Hắn khắc chính là "Dê bò thành đàn, duy mãnh hổ độc hành", đó là hẳn tại sống một mình trong sinh hoạt, cô độc nhất thời khắc dưới lời nói.

Tại nghề này chữ nhỏ dưới, Ương Ương dùng xinh đẹp kiều chữ khắc lấy:

"Chờ ta trở về"

Khánh Trần nhíu lông mày, đây là lần thứ hai trông thấy câu nói này.

Trần mặc thật lâu, Khánh Trần đem chăn một lần nữa thả lại tại chỗ, liền đờ đẫn lấy chăn mền nhăn nheo để khôi phục thành trong trí nhớ đáng về.

Mời đọc.

"Đông Ly Trần Kiếp Diệt!" Tu ma hóa phàm/

"Vô Tận Trùng Sinh!" Không nào tàn, ít gái/

"Senju Gia Tộc Quật Khởi!" Đừng nhân Naruto

Chương 263, hai thế giới

Đếm ngược 42:00:00.

Trở về ngày thứ năm, khoảng cách lần tiếp theo xuyên qua thời gian đã còn thừa không nhiều.

Mùa đông sáng sớm đặc biệt hắc ám, trên bầu trời màu đen, giống như là vĩnh viễn cũng tan không ra mực nước.

6 giờ, Bạch Trú mấy người đã sớm thay đổi quần áo thể thao, định lấy hàn phong chạy vào sáng sớm sương mù bên trong.

Bọn hắn từ đường Hành Thụ xuất phát, xuyên qua rộng lớn đường lớn Vương Thành, tiến vào công viên Lạc Phổ.

Khánh Trần tại phía trước nhất ngăn trở gào thét mà đến gió, người phía sau chạy muốn hơi nhẹ nhõm một chút.

Một đoạn thời khắc, phía sau đi theo Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Nam Canh Thần bọn hắn, đột nhiên cảm giác được Khánh Trần tựa như là trong gió tuyết sỏi đầu đàn, dùng nhất kiên nghị thái độ làm hậu phương đàn sỏi dọn sạch chướng ngại.

Mà Khánh Trần mỗi ngày định lượng chạy năm cây số huấn luyện dã ngoại, cũng không có cố ý nhiều chạy, coi như huấn luyện cũng muốn có chừng có mực, không có khả năng trực tiếp đem phía sau ba người này kéo phế bỏ.

Đợi cho mọi người dần dần dừng bước lại, lúc này Hồ Tiểu Ngưu chợt phát hiện Khánh Trần tại cau mày, cũng nhẹ nhàng bưng bít lấy chính mình

dưới xương sườn bên trái.

"Thế nào?" Hồ Tiểu Ngưu hiếu kỳ nói: "Đau hai bên sườn khi thở sao?"

Nam Canh Thần quay đầu nhìn lại, Trần ca thân thể kia tổ chức làm sao có thể còn sẽ có chạy bộ đau hai bên sườn khi thở khả năng?

Khi hắn nhìn thấy Khánh Trần bùng bít lấy địa phương, sau đó mới ý thức tới một vấn đề "Trần ca, người xương sườn còn không có mọc tốt a?"

"Xương sườn? Khánh Trần xương sườn thế nào?" Trương Thiên Chân nghi hoặc hỏi.

"Trần ca xương sườn tại lần trước xuyên qua thời điểm rách ra hai cây, " Nam Canh Thần giải thích nói: "Bác sĩ để hắn 90 ngày bên trong không cần vận động dữ dội. ."

Lần này, Trương Thiên Chân cùng Hồ Tiểu Ngưu thật chấn kinh, bọn hắn không nghĩ tới, cái này mang theo bọn hắn lĩnh bào thiếu niên, vậy mà trên thân còn mang theo thương.

Nếu như không phải Nam Canh Thần nhắc nhở mà nói, bọn hắn căn bản nhìn không ra!

Đừng nói hai người bọn họ chấn kinh, liền ngay cả Nam Canh Thần đều rất khiếp sợ.

Bởi vì nếu như không phải hôm nay phát hiện dị dạng, hắn người biết chuyện này đều cơ hồ quên Khánh Trần trên thân còn mang theo thương.

Thực sự đối với Khánh Trần mỗi ngày biểu hiện quá mức bình thường!

Hồ Tiểu Ngưu chăm chú đánh giá Khánh Trần, hắn không nghĩ ra, vì sao đối phương thụ lấy thương còn có thể bình ổn như vậy mỗi ngày dậy sớm chạy bộ.

Mà lại, trên người đối phương mang theo thương đầu cùng người không việc gì một dạng, chính mình cùng Trương Thiên Chân, Nam Canh Thiên một chút thương đầu không có, lại chật vật muốn chết.

Trước đó, Hồ Tiểu Ngưu nhận biết Khánh Trần thời điểm, trong ấn tượng của hắn thiếu niên này học rất giỏi, biết giết địch.

Nhưng bây giờ hắn ý thức đến chính mình nhận biết quá nông cạn, trên thế giới này thật sự có một người như vậy, so người thông minh, so người hung ác, so người có thể chịu, vẫn còn so sánh người cố gắng.

Hồ Tiểu Ngưu trừ so Khánh Trần có tiền bên ngoài không còn gì khác, có thể Khánh Trần người như vậy, thật sẽ vĩnh viễn không có tiền sao?

Sẽ không.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trần nói ra: "Ta thật phục, thật."

"Không phải việc đại sự gì, " Khánh Trần bình tĩnh nói: "Nếu quả như thật đau đớn khó nhin, ta cũng sẽ không xảy ra đến chạy bộ."

"Ta có chút hiếu kỳ, " Hồ Tiểu Ngưu cảm giác có chút kỳ quái: "Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là hiếu kỳ người tại sao lại gia nhập Bạch Trú."

Hắn thấy, Khánh Trần người như vậy làm sao lại chịu làm kẻ dưới? Hơn nữa còn đối với lão bản nói gì nghe nấy.

Không phải Hồ Tiểu Ngưu có phản tâm, muốn châm ngòi ly gián.

Hắn là thật nghĩ mãi mà không rõ, không nghĩ ra.

Trên thực tế, Hồ Tiểu Ngưu phán đoán cũng không sai, chỉ là hắn không biết Khánh Trần chính là lão bản thôi.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Lão bản từng cứu mạng của ta."

"Thì ra là thế, " Hồ Tiểu Ngưu trong lòng tự nhủ ân cứu mạng xác thực nên dũng tuyền tương báo, lý do này rất đầy đủ.

Lúc này, vừa mới chạy xong năm cây số ba người, vốn nên nên rất chật vật ng ã dưới đất.

Nhưng bọn hắn nhìn xem Khánh Tr ần, đột nhiên giống như là trong lòng kìm nén khẩu khí ai cũng không có lại hô mệt mỏi.

...

...

Ban ngày khi đi học Khánh Tr ần, y nguyên nằm nhoài trên mặt bàn tựa như ngủ thiếp đi đ ồng dạng.

Một mực đến chạng vạng tối thời điểm, hắn mới rốt cục ngẩng đầu lên, trúng li ền cơm trưa cũng chưa ăn.

Nam Canh Th ần bọn hắn cảm thấy có chút kỳ quái , theo nói coi như lên lớp đi ngủ, cũng không nên có thể ngủ như vậy mới đúng.

Bây giờ trong lớp đ ồng học cũng bắt đầu vụng trộm cho Khánh Tr ần lên ngoại hiệu, nói hắn là vua ngủ.

Nhưng mà đối với Khánh Tr ần tới nói, mỗi một phút mỗi một giây đều là phong phú, mỗi khi bia ngắm hướng phương xa xê dịch một mét, nội tâm của hắn li ền vui vẻ một phần.

Khi chạng vạng tối tan học lúc, Nam Canh Th ần chuẩn bị đi theo Khánh Tr ần cùng rời đi.

Nhưng mà, hắn vừa định đứng dậy, li ền bị Khánh Tr ần ấn trở về "Người đ ợi trong trường học không muốn đi, hảo hảo lên lớp."

"A?" Nam Canh Th ần đầu mộng một chút: "Tr ần ca, người bình thường

cũng không phải nói như vậy, mà lại ta nhìn người cũng chuẩn bị đi a."

"Ta có thể đi, người không được, " Khánh Trần nói ra.

"Vì cái gì?" Nam Canh Trần không hiểu.

"Ta là học thầ, người thật sao?" Khánh Trần bình thản hỏi.

Nam Canh Trần nhìn thoáng qua trường học ngoài cửa sổ sắp rơi vào khu kiến trúc phía sau trời chiều, đột nhiên hỏi: "Trầ ca, ta có thể cảm giác được người hôm nay so với hôm qua còn ngưng trọng, cho nên là gặp nguy hiểm sắp xảy ra, người mới không để cho ta rời đi trường học đúng không."

"Chớ suy nghĩ quá nhiều, hảo hảo lưu tại trong phòng học, bình thường tan học, " Khánh Trần vỗ vỗ bờ vai của hắn, quay người hướng phòng học bên ngoài đi đến.

Đang lúc Khánh Trần đi ra phòng học thời điểm, lại bị vị kia đờng dạng muốn đi Hàm thành tham gia AMC10 toán học thi đua Từ Tử Mặc cản lại, đối phương là sát vách lớp 11 ban 2, giống như là vừa tan học liề chờ tại nơi này.

Lui tới đờng học trải qua bên cạnh hai người lúc, nhin không được quăng tới ánh mắt kinh ngạc, tựa hồ cũng có chút hiếu kỳ hai vị học bá ở giữa sẽ phát sinh cái gì.

Lại nghe Từ Tử Mặc cầm trong tay một phần bài thi, nhìn xem Khánh Trần nói ra: "Khánh Trần, nơi này có một đạo hàm số lượng giác đê, người có thể hay không cho ta giảng một chút?"

Một bên đờng học ngây ngẩn cả người, lầ trước thi tháng thời điểm Từ Tử Mặc thế nhưng là niên kỷ thứ nhất, đối phương có không biết đê vậy mà cũng cầ để Khánh Trần hỗ trợ giảng một chút không.

Có thể Khánh Trần gần nhất tất cả đầ bạn rộn lên lớp đi ngủ a.

Chỉ gặp Khánh Tr ần ánh mắt tùy ý từ trên bài thi đảo qua: "Đ ề này ta không biết."

Từ Tử Mặc ch ần chờ một chút: "Vậ ta cho người giảng một cái đi."

Giờ khắc này, bên cạnh ăn dưa đ ồng học tất cả đ ều giật mình tại nguyên chỗ, nguyên lai Từ Tử Mặc không phải đến thỉnh giáo vấn đ ề, mà là đến một thoại hoa thoại!

Khánh Tr ần bình tĩnh nhìn Từ Tử Mặc, nghiêm túc nói: "Ta hiện tại không có thời gian, mà lại cũng không c ần, cảm ơn."

Nói xong, Khánh Tr ần xuống l ầu.

Chạng vạng tối ánh chi ều tà chiếu xạ tại trên hành lang, đ েম mọi người bóng dáng chiếu vào trên vách tường không ngừng kéo dài.

Từ Tử Mặc nhìn chăm chú lên Khánh Tr ần đi xa bóng lưng, nhếch lên miệng tới.

Nam Canh Th ần trong phòng học lâm b ảm nói: "Ngọa tào, vô tình. . ."

H ồ Ti ểu Ngư nhìn h ắn một cái, lại cảm thấy cái này tựa như là một kiện chuyện đ ương nhiên sự tình.

Nam Canh Th ần hỏi: "Người làm sao tuyệt không kinh ngạc."

"Người không cảm thấy h ắn cùng vị nữ bạn học kia đ ứng chung một chỗ bản thân li ền rất không hài hòa sao?" H ồ Ti ểu Ngư nói ra: "Ta l ần trước có loại cảm giác này, hay là trên người Ư ơng Ư ơng. Khi đó ở trong biển, có người đ ổi Ư ơng Ư ơng tới, nhưng chúng ta bát quái thời đi ể m li ền luôn cảm giác, bất luận là ai cùng nàng đ ứng chung một chỗ đ ều cảm giác rất không hài hòa. Giống như là đ েম một khối đá đ ặt ở một viên sáng chói kim cương bên cạnh, bất luận ai cũng sẽ ảm đ ạm phai mờ, phong cách v ề đ ều có chút không giống với."

"Mà lại, bọn hắn đã không phải là người cùng một thế giới, vị nữ bạn học kia thế giới hay là chật hẹp, trước mặt nàng chỉ có lên lớp con đường này có thể đi, nhưng Khánh Trầ đã không giống với lúc trước, hắn ngay tại đối mặt rộng lớn hơn thế giới, hai thế giới."

...

Cảm tạ duyệt sách hiệp trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, bài tạ!

Phía sau có đơn chương xin phép nghỉ giải thích.

Mời đọc.

"Đông Ly Trầ Kiếp Diệt!" Tu ma hóa phàm/

"Vô Tận Trùng Sinh!" Không nào tàn, ít gái/

"Senju Gia Tộc Quật Khởi!" Đờng nhân Naruto

Chương 264, màn đêm, tiếng súng

Nguy cơ lần này nguyên nhân gây ra là, 'Bạch Trú' lão bản tại Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm, hai lần lợi dụng 'Một Con Vịt Nhỏ', "Lưu Đức Trụ" cùng một chỗ diễn kịch, cho người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ kéo to lớn cừu hận.

Cuối cùng dẫn đến Huyền Vũ ID bại lộ, cùng tất cả mọi người đối với Huyền Vũ tâm phòng bị gia tăng.

Ngoại giới mặc dù còn không biết 'Bạch Trú' cái tên này, nhưng đã xác định đây là một tổ chức.

Khánh Trần nhiều lần đang nghĩ, nếu như hắn là Huyền Vũ lời nói sẽ làm như thế nào đâu?

Đương nhiên là bắt cóc Bạch Trú thành viên, sau đó thăm vấn xuất quan tại Bạch Trú "Lão bản" tin tức.

Đối với Huyền Vũ tới nói, trực tiếp trọng thương Bạch Trú cũng không phù hợp hắn quy tắc trò chơi cùng làm việc chuẩn tắc, tìm tới vị này Bạch Trú lão bản, để Bạch Trú lão bản trở thành hắn nô lệ, đây mới là cấp thiết nhất sự tình.

Khánh Trần bình tĩnh từ trường vây chỗ lật ra trường học.

Không có gì bất ngờ xảy ra chính là, khi hắn vừa đi ra trường học hai phút đồng hồ, cũng đã tại trong tầm mắt phát hiện trung niên nhân kia tung tích.

Tính cả lần này, đối phương đã không hiểu thấu xuất hiện bốn lần.

Trời chiếu ánh chiếu tà bên trong, Khánh Tr ần mặc đ ồng phục đi ở phía trước, mà trung niên nhân thì lặng yên không tiếng động ở phía sau đi theo, từ đ ầu tới cuối duy trì lấy hơn trăm mét khoảng cách.

Trung niên nhân phía bên phải trên lỗ tai mang theo tai nghe Lam Nha, hẳn một bên theo dõi lấy Khánh Tr ần, một bên h ồi báo đi hướng. .

Khi Khánh Tr ần đi vào đ ường Hành Thụ viện số 4 trong nhà lúc, trung niên nhân ở bên ngoài thấp giọng nói ra: "Mục tiêu đã về đ ến trong nhà, nhà hẳn là l ầu một, trước sau cửa sổ đ ều có phòng trộm cửa sổ, chỉ có thể từ cửa lớn đi ra. Trong khu cư xá coi như an tĩnh, nếu có người tháo dỡ phòng trộm cửa sổ, ta nhất định có thể nghe thấy động tĩnh."

"Phụ cận chờ lệnh, " tai nghe Lam Nha bên trong truyền đ ến thanh âm.

"Minh bạch, " trung niên nhân nói ra

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần trong phòng chậm rãi thay đ ổi một thân, mua nhưng lại chưa bao giờ mặc qua quần áo.

Đợi cho xa xôi phương tây, thái dương cuối cùng một tia ánh chiếu tà dập tắt ở chân trời, hẳn nhẹ nhàng mở ra cửa chính, khi chân phải từ trong cửa phóng ra một khắc kia trở đi, trên mặt đã biến đ ổi bộ dáng.

Khánh Tr ần đi ra ngoài, hẳn cùng trung niên nhân gặp thoáng qua, mà đ ối phương không có chút nào phát giác, không có chút nào phòng bị.

Trung niên nhân lực chú ý, tất cả đ ều tập trung ở đ ầu kia chật hẹp hành lang lối ra.

Ngay tại song phương thân ảnh giao thoa sát na, sắc trời từ mờ nhạt chuyển thành u ám trong nháy mắt, Khánh Tr ần bỗng nhiên đưa tay, tay phải tinh chuẩn lấy xuống đ ối phương trên lỗ tai tai nghe Lam Nha, ngón tay cái che tại tai nghe trên miệng thu âm.

Tay trái thì như lôi đình, đánh tại trung niên nhân cái cổ trên động mạch

chủ.

Vị trung niên nhân này thân thể chậm rãi ngã oặt, mà Khánh Trầ thì tại thân thể đối phương vừa mới nghiêng thời điểm, liề nhẹ nhàng kéo lại hẳn, đem hẳn đỡ về đến nhà.

Khánh Trầ một bên cảnh giác chung quanh, một bên chậm rãi đóng lại cửa chính.

Không ai chú ý tới nơi này xảy ra chuyện gì, cho dù có người đi đường qua lại, cũng bởi vì Khánh Trầ động tác quá nhanh, căn bản không có phát hiện cái gì dị thường.

Khánh Trầ lẳng lặng đứng trong bóng đêm, nhìn thoáng qua ở vào đóng lại trò chuyện trạng thái tai nghe Lam Nha.

Hắn hiện tại cần biết người trung niên này danh tự.

Lúc này, Nhất thanh âm từ trong điện thoại di động truyề đến: "Người không có giết hẳn, là muốn đối với hẳn sử dụng Con Rối Giật Dây sao?"

"Ừm, " Khánh Trầ đáp lại nói.

"Nhưng người muốn nhanh như vậy liề thăm vấn ra tên của hẳn, khả năng không quá dễ dàng, " Nhất nói ra.

"Khả năng không cần thăm vấn, " Khánh Trầ nói, liề tại trung niên nhân trên thân tìm tòi, sau đó từ trên người đối phương tìm được một tấm thẻ căn cước. . .

Tựa như thế giới trong thân phận ID một dạng, thế giới ngoài không có thể căn cước đơn giản nửa bước khó đi, không có cách nào ng ỡ xe đường dài, không có cách nào ở khách sạn, Khánh Trầ hoài nghi trung niên nhân này căn bản cũng không phải là Lạc thành người, mà lại cũng không phải sát thủ nhà nghề

Trên người đối phương không có súng ống, chỉ có đao cù, Khánh Tr ần cảm thấy, đây bất quá là bị Huyền Vũ khống chế lại phổ thông thời gian hành giả thôi.

Cho nên, thân phận của đối phương chúng có nhất định xác suất là trực tiếp mang ở trên người.

Đương nhiên, nếu như không lục ra được thẻ căn cước, vậy cũng chỉ có thể sử dụng thâm vấn thủ đoạn.

Con Rối Giật Dây trước đưa đi ều kiện là biết tên người mới được, Khánh Tr ần một bên lật xem trung niên nhân mặt khác túi, một bên th ần nói: "Nhất, có cái gì vật cấm kỵ là có thể trực tiếp biết người khác danh tự?"

"Không có, người suy nghĩ nhiều, " Nhất h ồi đáp.

Khánh Tr ần đánh giá đến thân phận của đối phương chúng đến: Tr ần Tư Hằng, 37 tuổi, hộ tịch chỗ ở, Hàm thành đường Văn Nghệ Phía Nam cư xá Vinh Thành.

Quả nhiên là từ nơi khác chạy tới.

Khánh Tr ần yên lặng suy đoán, Huyền Vũ vô cùng có khả năng không phải Lạc thành cư dân, đối phương tại Lạc thành lực lượng bộ r ẽ cũng không cường đại, cho nên mới cần từ nơi khác đi ều người tới.

Cũng không biết đối phương còn có bao nhiêu người.

Hắn nhẹ nhàng run run cổ tay, đã thấy Con Rối Giật Dây sợi tơ trong suốt vung ra, chăm chú quấn ở Tr ần Tư Hằng tay trái trên cổ tay.

Trong bóng tối, trung niên nhân chậm rãi đứng lên, ánh mắt lại không có chút nào tiêu điểm.

Khánh Tr ần đem tai nghe một lần nữa cho đối phương mang lên, sau đó thao túng trung niên nhân đi ra cửa chính, đứng tại đối phương nguyên bản

giám thị trên vị trí của mình.

Cách 30 phút đồng hồ, trong tai nghe có âm thanh vang lên: "Trần Tư Hằng, báo cáo tình huống."

Trung niên nhân nói ra: "Không khác thường, đối phương còn ở trong nhà."

"Tiếp tục chờ lệnh."

Khánh Trần thông qua Con Rối Giật Dây phân biệt lấy thanh âm trong điện thoại.

Đúng vậy, là hắn từng trên Lão Quân sơn đã nghe qua thanh âm.

Nam nhân trẻ tuổi, thanh tuyến lệch âm nhu, trung khí không đủ, giống như là có một ít suy yếu.

Huyền Vũ xuất hiện.

Lần này, đối phương y nguyên núp trong bóng tối đi đầu khiến lấy hết thảy.

Bất quá Khánh Trần cũng không có nóng lòng đi đem đối phương tìm ra, hắn hiện tại cần kiên nhẫn chờ đợi.

...

...

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành ban đêm 9 giờ 40 phút tan học.

Lưu Đức Trụ một thân một mình cùng các bạn học cáo biệt, sau đó cưỡi chính mình cũ nát xe đạp lái vào bóng đêm.

Hắn cưỡi không nhanh không chậm, ánh mắt từ đầu đến cuối tại bốn phía bắn khoả lấp, tựa hồ đang tìm kiếm lấy cái gì, cảnh giác cái gì.

Ngay tại chỗ cách đó không xa hậu phương, còn có một chiếc xe taxi tại xa xa đi theo.

Tiểu Ứng ngồi ở trong xe xa xa nhìn lại, hẳn đối với tần số truyền tin nói ra: "Kì quái, cái này Lưu Đức Trụ giống như đã nhận ra cái gì, một mực hết nhìn đông tới nhìn tây lấy, hẳn đang tìm cái gì?"

"Có thể hay không nói với Hà Tiểu Tiểu cái kia nguy hiểm sự kiện có quan hệ?" Trong tần số truyền tin có người đáp lại nói.

Trong tai nghe, đường xa thanh âm vang lên: "Xác suất lớn có quan hệ."

"Thế nhưng là," Tiểu Ứng nghi ngờ nói: "Hà Tiểu Tiểu không phải dự cảnh ngày mai sao? Kế hoạch của đối phương là vào ngày mai đi, mà lại cũng không xác định là hướng về phía ai tới a."

"Kế hoạch là sẽ thay đổi, nhất là đã bị người biết hiểu kế hoạch," đường xa nói ra: "Có lẽ Lưu Đức Trụ đã sớm biết cái gì, lại hoặc là lão bản của hẳn đã biết cái gì. Tiểu Ứng, hảo hảo tiếp cận Lưu Đức Trụ, đêm nay có thể sẽ có thu hoạch."

"Thu đến," Tiểu Ứng đáp lại.

Nhưng vào đúng lúc này, Tiểu Ứng chợt thấy Lưu Đức Trụ ngừng xe đạp, nhìn thoáng qua điện thoại.

Ngay sau đó, đối phương quay đầu nhìn về chỗ xe taxi cưỡi tới.

Tiểu Ứng một cước phanh lại đạp xuống, đã thấy Lưu Đức Trụ tại chỗ bên cạnh xe dừng lại, xuyên thấu qua cửa sổ xe hướng bên trong xem ra: "Người là người của Côn Lôn đúng không, chúng ta gặp qua nhiều lần?"

"A? Cái gì? Cái gì Côn Lôn," Tiểu Ứng bại lộ sau nguyên giả bộ như như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng.

"Đừng chậm chạp, đi theo ta, kêu gọi trợ giúp!" Lưu Đức Trụ cưỡi xe đạp lao vùn vụt ra ngoài, gió từ tàu điện xâm nhập Lạc thành trong màn đêm.

"Lộ đội Lộ đội, " Tiểu Ưng một bên hộp số vừa nói: "Lưu Đức Trụ bên này có biến, mục tiêu của đối phương giống như không phải hắn, mục tiêu một người khác hoàn toàn! Kêu gọi tiếp viện!"

Đúng vậy, người nắm giữ Con Tem Ác Ma từ vừa mới bắt đầu không có ý định cần Lưu Đức Trụ xem như mục tiêu.

Huyền Vũ mặc dù không biết Lưu Đức Trụ đã tấn thăng cấp C, nhưng vẫn đề là, Lưu Đức Trụ sở thuộc tổ chức đã biết thành viên cũng không phải là chỉ có Lưu Đức Trụ, vì sao muốn đi động một cái bị Côn Lôn mọi thời tiết bảo hộ lấy Lưu Đức Trụ đâu?

Hắn có tốt hơn mục tiêu.

Giờ này khắc này, đường Hành Thụ bên cạnh, Nam Canh Thần chính đeo bọc sách dự định xuyên qua đường cái về nhà.

Đêm nay, hắn là một thân một mình tan học, cho nên lộ ra đặc biệt cô đơn.

Cũng may chỗ ở cách trường học gần, xuyên qua đường Hành Thụ chính là cư xá.

Nam Canh Thần nhìn thoáng qua điện thoại, Khánh Trăn một đêm đầu không có phát tới tin tức, chính mình phát tin tức đối phương cũng không có về.

Khẳng định là có nguy hiểm nào đó sự tình muốn phát sinh đi, không phải vậy làm sao lại như vậy khác thường.

Ngay tại sau một khắc, một cỗ xe thương vụ màu đen lại không coi ai ra gì siêu tốc lái tới, hung hăng ngừng ở bên người Nam Canh Thần.

Trong lúc nhất thời, đường Hành Thụ bên trên người đầu có thể nghe thấy

lốp xe chạm đất tiếng vang, chói tai lại có cảm giác áp bách.

Soạt một tiếng, xếp sau cửa xe mở ra, bên trong đang có hai tên đầu đội khăn trùm đầu đen lưu manh lạnh lùng nhìn xem hắn.

Nam Canh Thần kinh ngạc nhìn hai người này, quay người liếc hướng sau lưng trường học chạy tới.

Thế nhưng là, hắn mới rèn luyện mấy ngày, chạy đi đâu đến qua những này nghiêm chỉnh huấn luyện lưu manh?

"Thao, " Nam Canh Thần hét lớn một tiếng, hắn đối với cách đó không xa cùng một chỗ tan học đừng học hô: "Giúp ta báo động!"

Vừa mới nói xong, hai cánh tay của hắn đã bị lưu manh tóm chặt lấy.

Nam Canh Thần nội tâm tối sầm lại, trong lòng tự nhủ xong, Trần ca người ở đâu đâu a, làm sao hết lần này tới lần khác loại thời khắc máu chốt này không ở bên người a!

Không đúng, không đúng!

Nam Canh Thần bỗng nhiên có một loại nào đó lòng tin, loại thời khắc máu chốt này, Khánh Trần làm sao có thể không tại?

Những lưu manh này sẽ chết.

Đây là một loại không hiểu trực giác.

Trong chốc lát, Nam Canh Thần nhìn thấy chính mình hậu phương bên trái tuôn ra một chùm huyết vụ đến, huyết vụ kia nhiễm tại trên mặt hắn, đem mặt gò má đầu cho nhiễm lên một tầng màu đỏ.

Hắn ngơ ngác đứng đấy, cùng lúc đó, nổ thật to âm thanh từ phương xa truyền đến.

Tiếng súng so đạn chậm hơn một đường, nói rõ đánh lên người bóp cò vị trí, muốn tại mấy trăm mét có hơn.

Loại đạn này đã tới, tiếng súng sau đến giác quan, để cho người ta có một loại không hiểu không đều cảm giác.

Xe thương vụ màu đen trên vị trí lái lưu manh gần thét: "Tay bắn tĩa! Thảo, mau dẫn hắn lên xe, là tay bắn. . ."

Lưu manh thanh âm im bật mà dừng, kèm theo còn có cửa kính xe phá toái âm thanh.

Nam Canh Thần quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy tên tài xế kia đã chết bất đắc kỳ tử trong xe, đồng dạng bị ngắm bắn súng bắn bên trong.

Ngắn ngủi hai phút đằng sau, đến bắt cóc Nam Canh Thần ba tên lưu manh chỉ còn một người.

Đường Hành Thụ bên trên đám người đã bắt đầu kinh hô lên, tứ tán chạy trốn.

Một tên sau cùng lưu manh đưa tay đi bên hông lấy vũ khí, cũng gắt gao nắm kéo Nam Canh Thần cánh tay, dùng Nam Canh Thần ngăn tại trước mặt mình, ngăn cản tay bắn tĩa đường đạn.

Hắn nghĩ mãi mà không rõ, Lạc thành loại địa phương này, tại sao có thể có tay bắn tĩa sớm chờ đợi bọn hắn.

Mà lại, cái này xa xa truy đến súng ngắm âm thanh, cùng tiếng pháo khác nhau ở chỗ nào? !

Còn không chờ hắn tiếp tục suy nghĩ, lưu manh ngạc nhiên nhìn thấy cùng thứ gì từ Nam Canh Thần trong hai chân xuyên qua, đập nện tại trên bắp chân của hắn.

Tráng kiện bắp chân ứng thanh đứt gãy, cả người hắn cũng bởi vì đột nhiên

mất đi cân bằng phía bên trái nghiêng đổ.

Thêm một viên tiếp theo đạn bắn lên đúng hẹn mà tới, đánh xuyên hẳn không còn bị Nam Canh Thần cản trở ngược!

Đạn bắn lên mang theo to lớn bị lệch lực cùng quán tính, trực tiếp đem lưu manh đánh bay ra ngoài.

Cái này hai phát phi thường mạo hiểm, mấy trăm mét bên ngoài khoảng cách, phạm là sai lầm một chút cũng sẽ trực tiếp đánh trên người Nam Canh Thần, nhưng tay bắn tĩa này giống như có được tuyệt đối tự tin, căn bản không tin tưởng đạn sẽ nghiêng lệch dù là một cm!

Nam Canh Thần lúc này đầu óc có chút mơ hồ, bất quá hẳn nhớ tới Khánh Trân lời nhắn nhủ nói, không có chút nào dừng lại tìm kiếm công sự che chắn, chờ đợi cứu viện.

Trong màn đêm, hẳn phát hiện đường Hành Thụ trong đám người có rất nhiều người động, chính hướng phía súng ngắm âm thanh truyền đến phương hướng chạy tới.

...

Ban đêm còn có một chương, chậm một chút.

Cảm tạ chạy trốn châu chấu, hoa Hán hồn, ch EUngwa2002, misslsq4ever, sẽ không lập trình mèo, Nam Cung nguyên ngữ trở thành quyển sách minh chủ, cảm tạ các lão bản, các lão bản người tốt cả đời bình an!

Hôm qua mặc dù xin phép nghỉ, nhưng mọi người phát bình luận làm cho người cảm động, nhất định cố gắng gõ chữ hồi báo mọi người

Mời các bạn đọc .

Chương 265, đã chậm

Khi tay bắn tĩa xuất hiện một khắc này, Nam Canh Thầ mới biết được đường Hành Thụ trên con đường này đến cùng có bao nhiêu người đi đường, bao nhiêu diễn viên.

Trong chốc lát, những cái kia lơ mờ người đi đường nhao nhao mang lên tai nghe Lam Nha, hướng phía tiếng súng chạy tới.

Mà nguyên bản bị xem như mục tiêu Nam Canh Thầ, thì bị chuyện đương nhiên từ bỏ.

Không ai lại nhiều liếc hẩn một cái.

Loại cảm giác này liề rất kỳ quái, có người bắt cóc, nói rõ trọng yếu.

Tay bắn tĩa vừa ra, liề bị vứt bỏ như giày rách, phảng phất bắt cóc động tác này, đều chỉ vì dẫn xuất người càng quan trọng hơn.

Nam Canh Thầ núp trong bóng tối nhìn xem những bóng lưng kia, miệng ngập ngừng muốn cho những này mai phục tại đường Hành Thụ người suy nghĩ thêm một chút giá trị của mình, nhưng nhịn được.

Lúc này não loại này yêu thiêu thân, chưa chừng thực sự có người sẽ nhảy ra giết chết chính mình.

Trong lúc bất tri bất giác, từ tiếng thứ nhất súng ngắm vang truyên đến thời điểm, Nam Canh Thầ liề không có sợ như vậy.

Hẩn tin tưởng vững chắc Khánh Trầ nhất định tại, mà đối phương thật tại, chuyện này làm cho người cảm thấy an tâm. .

Chỉ bất quá, tay bắn tĩa này là ai, cũng là Bạch Trú người sao?

Trước đó cũng không có nghe nói Bạch Trú bên trong còn có nhân vật như vậy!

Là Khánh Trậ̀n sao?

Hạ̉n không phải là đi.

Nam Canh Thậ̀n đi xem nhìn thương sau lão Cửu thời điếm, đối phương cũng đã có nói, còn chưa kịp mang Khánh Trậ̀n đi sân tập bắn đâu.

Mà lại, Khánh Trậ̀n cũng không có địa phương giấu súng ngắm a.

Trên thực tế đây cũng là Khánh Trậ̀n sử dĩ dám trực tiếp vận dụng súng ngắm nguyên nhân. . . Không ai biết hặ́n sẽ sử dụng súng ngắm, đây là một cái mới tinh thân phận.

Bất luận ngoại giới như thế nào suy đoán, tay bắn tĩa này đậ̀u khó có khả năng là Khánh Trậ̀n.

Mà súng ngắm xuất hiện, triệt đẹ̃ làm rối loạn bọn sát thủ kế hoạch, bởi vì bọn hặ́n đem người đậ̀u bố trí trên đường Hành Thự, một khi có người tới cứu viện Nam Canh Thậ̀n, như vậy thì sẽ đối mặt tậ̀ng tậ̀ng vây quanh.

Thế nhưng là, bọn hặ́n không ngờ tới Khánh Trậ̀n đạn sẽ từ vòng vây bắn ra ngoài đến, cũng không ngờ tới tiếng súng này tới nhanh như vậy!

Nguyên bản bọn sát thủ đã đem đường Hành Thự biến thành bọn hặ́n sân nhà, có thể Khánh Trậ̀n căn bản không có dựa theo kế hoạch của bọn hặ́n đến!

Ai cũng sẽ không nhận rồi không chuyện gì tại vòng vây 1 cây số bên ngoài, lại thiết trí một cái dư thừa vòng vây a!

Lúc này, muốn tìm được tay bắn tỉa, muốn tìm được Nam Canh Thần phía sau càng quan trọng hơn nhân vật, bọn sát thủ nhất định phải xông qua cái này mấy trăm mét.

Nhưng vấn đề tới, đây là tay bắn tỉa tầm sát thương bên trong mấy trăm mét.

Đại pháo trong tầm bắn, khắp nơi trên đất chân lý.

Trong màn đêm súng ngắm không ngừng oanh minh, những cái kia ý đồ phóng tới đại lâu bọn sát thủ cái sau nối tiếp cái trước chết đi.

Lấy Đức Phục Người tự thân trang bị chính là "Bộ triệt flash", không phải "Ống giảm thanh", ngoại giới không cách nào trông thấy súng ống, lại có thể nghe được cái kia kinh khủng tiếng pháo.

Đạn xuyên qua nòng súng lúc, trải qua xoắn ốc vặn rãnh nòng súng sẽ nhanh chóng xoay tròn.

Chỗ trống đạn xuyên thấu nhân thể, hết thủy sợi cơ nhục đầu sẽ bị cái này to lớn bị lệch lực xé nát, sau đó đạn rời đi nhân thể về sau, sẽ hình thành to lớn miệng vết thương, cũng mang ra dạng phóng xạ huyết dịch.

Đem đường Hành Thụ bên cạnh tiểu môn cửa hàng màu xám cửa cuốn đầu cho nhuộm đỏ.

Mặc kệ bọn sát thủ chạy bao nhanh, mặc kệ bọn hấn như thế nào làm lần tránh động tác, đầu là phí công.

Đạn kiểu gì cũng sẽ bay qua màn đêm, đúng hẹn mà tới.

Một tên sát thủ sắc mặt tỉnh táo, hấn ở trong đường Hành Thụ ở giữa không ngừng chạy trước "Z" chữ hình tiến lên, tốc độ nhanh như chó săn.

Còn lại sát thủ trốn ở phía sau cây yên lặng nhìn chăm chú lên, muốn nhìn một chút loại này tiến lên phương thức phải chăng có hiệu quả.

Kết quả, cái này hình chữ Z sát thủ còn không có chạy bao xa, liền bị một thương oanh trúng ngực.

Nơi xa trên sân thượng tay bắn tỉa, thậm chí đầu chưa từng nhĩ ầu nã một phát súng.

Tựa hồ vô luận người như thế nào hoa mắt thao tác, đầu chẳng qua là vùng vẫy giãy chết mà thôi.

Một người thanh niên trốn ở phía sau cây, rất nhỏ thờ hào hển đối với tai nghe Lam Nha bên trong nói ra: "Lão bản, chúng ta vọt lên không ít khoảng cách, nhưng tay bắn tỉa ở phía xa hơn 500 mét bên ngoài khách sạn Khai Lai phía trên, chúng ta khả năng không xông qua được, trước mắt tạm thời trốn ở phía sau cây coi như an toàn, tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Trong tai nghe truyền đến nhẹ nhàng thanh âm: "Vậy trước tiên trốn tránh thôi, ta khiến người khác đi giải quyết hẳn."

Đường Hành Thụ bên trên sát thủ nghe nói lão bản còn có chuẩn bị ở sau, nhao nhao nhẹ nhàng thờ ra.

Nhưng mà sau một khắc tất cả mọi người sắc mặt cứng đờ.

Đã thấy một viên đạn thẳng tắp đánh xuyên qua người trẻ tuổi kia chỗ thân cây, lại xuyên thấu thân thể của hẳn!

Trong bóng đêm huyết vụ nhìn đặc biệt tàn nhẫn, phun tung toé đầy đất.

Đường Hành Thụ bên cạnh đầu là cây nhãn thơm cùng thấp dải cây xanh thấp, mà cây nhãn thơm muốn lớn lên quá chậm, rất khó khăn, đến mức trên con đường này thân cây đường kính, phần lớn là hơn 30 cm.

Loại này phẩm chất, căn bản không có khả năng ngăn trở 'Lấy Đức Phục Người' ngắm bắn.

"Là súng bắn tỉa công phá!" Bọn sát thủ kinh hô.

"Lạc thành loại địa phương này tại sao có thể có súng bắn tỉa công phá?"

Súng bắn tỉa công phá là dùng đến đánh công sự che chắn, lấp đạn xuyên giáp, mặc dù đánh không trúng chủ chiến xe tăng, nhưng đánh xuyên qua bộ binh chiến xa hay là dễ như trở bàn tay.

Từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, súng ngắm cùng súng bắn tỉa công phá nhưng thật ra là hai loại vũ khí!

Mà Lạc thành loại địa phương này, căn bản không có đủ sử dụng súng bắn tỉa công phá tư chất, dưới tình huống bình thường, trong quân đội mới có.

Cứ như vậy, tất cả sát thủ đều bất đắc dĩ trốn ở thật tâm cột điện phía sau, không còn dám thò đầu ra.

Bởi vì thò đầu ra liền sẽ tử vong.

Khánh Trần cũng không chút hoang mang, hẩn yên lặng khóa chặt tầm mắt, thậm chí còn có rảnh lấy điện thoại cầm tay ra tại nhóm Bạch Trú bên trong phát ra tin tức.

Lão bản: "Lưu Đức Trụ, để Côn Lôn nhiều đến một số người, bên đường cột điện phía sau có thật nhiều người cần bắt."

Hẩn lúc này ngay tại khách sạn Khai Lai mái nhà, đem trước mặt trên đường dài tình huống nhìn một cái không sót gì.

Mặc dù nơi này khoảng cách Nam Canh Thần trước đó vị trí còn rất xa, đã không phải là bình thường tay bắn tỉa tinh chuẩn xạ kích khoảng cách.

Nhưng ngay lúc sáng hôm nay, Khánh Trần chuyển dời bia ngắm đã bao trùm đến khoảng cách này!

Đây là hẩn bách phát bách trúng tầm sát thương bên trong!

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua những cái kia bị áp chế tại cột điện sau sát thủ, đem những người này từng cái đã bắn giết qua tại phi ến phức, chẳng chờ Côn Lôn đến kết thúc công việc, dù sao bản thân cái này chính là Côn Lôn bản chức làm việc.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, tất cả mọi người đang chờ.

Trong lúc bất chợt, trong t ầm mắt của h ắn khoáng đạt, một phương hướng khác nào đó d ầy l ầu cư dân bên trên, đúng là có người nhanh chóng đi vào sân thượng, tay nâng kính viễn vọng hướng khách sạn Khai Lai trên sân thượng trông lại.

Chỉ gặp người này mang theo mũ trùm, mang theo khẩu trang màu đen, hoàn toàn thấy không rõ diện mục, Khánh Tr ần chỉ có thể phân biệt đối phương dáng người so sánh cân xứng, 185 t ả hữu thân cao, nam tính.

Chỉ là, người này vừa mới gi ờ lên kính viễn vọng, li ền nhìn thấy súng ngắm màu đen đã thay đổi h ạng súng, hướng h ắn ngắm tới.

H ắn thấy cảnh này thời điểm, kinh h ải lông tơ đ ầu nổ đi lên, vội vàng lại lui v ề trên sân thượng trong thông đạo h ắc ám.

Khánh Tr ần nhíu mày đến, h ắn cảm giác người này căn bản không giống như là sát thủ.

Ngược lại càng giống là cái nào đó phát hiện tình huống thời gian hành giả, chạy tới t ầng cao nhất tham gia náo nhiệt!

Khánh Tr ần âm th ầm suy nghĩ, người này là ai đâu? Có phải hay không là đã biết thời gian hành giả một trong?

Đột nhiên, khách sạn Khai Lai trên sân thượng, cái kia phi ến bị Khánh Tr ần dùng bạo lực phá đi, kh ếp h ờ sân thượng cửa sắt bị người ch ạm rãi đ ẩy ra.

Cửa sắt vết rỉ loang lổ, đẩy ra lúc phát ra kẹt kẹt tiếng kim loại ma sát , khiến cho người ghê răng.

Một tên nam tử trẻ tuổi giờ thương nhắm ngay tay bắn tỉa cái ót cười nói: "Tìm tới người."

Tay bắn tỉa nói ra: "Người chừng nào thì tiến vào dãy cao ốc này? Ta vì cái gì không nhìn thấy."

Nam tử trẻ tuổi cười nói: "Nơi này là thích hợp nhất quan sát vòng phục kích vị trí, lại là khách sạn, vậy ta trực tiếp vào ở nơi này không tốt sao. Không có ý tứ, ta bản thân li ền ở trong khách sạn Khai Lai. Không nên động a, động sẽ chết, người xoay người tốc độ khẳng định không có ta bóp cò nhanh."

Nói xong, hắn đề xuống tai nghe Lam Nha nói ra: "Lão bản, tìm tới tay bắn tỉa, có cần hay không để lại người sống?"

Tai nghe Lam Nha người đối diện khẽ di một tiếng: "Dễ dàng như vậy đã tìm được sao? Không đúng. . . Chu Dững người trước giao nộp hắn súng ống, những người khác vài phút bên trong li ền có thể chạy tới, các người mang theo tay súng bắn tỉa này, tại Côn Lôn vây quanh nơi đó trước đó rút lui ra ngoài. Đi ta cho các người chế định tốt rút lui lộ tuyến."

Chu Dững đáp lại nói: "Minh bạch. . ."

Tiếng nói chưa xong, đã thấy tay bắn tỉa đã không để ý chết sống xoay người lại, đem súng ngắm miệng chỉ hướng Chu Dững!

Bất đắc dĩ phía dưới, Chu Dững quả quyết bóp cò.

Ầm! Ầm!

Liên tục hai phát vang vọng bầu trời đêm!

Tai nghe Lam Nha bên trong, có người ngưng âm thanh hỏi: "Thế nào?"

"Hắn đột nhiên không muốn sống nữa, muốn quay người giết ta, ta không có cách nào đành phải nổ súng đi hắn đánh chết, " Chu Dững chậm rãi đi hướng tay bắn tỉa, nhưng hắn lại đột nhiên ngậy ngậy cả người: "Lão bản, là Trần Tư Hằng!"

"Trần Tư Hằng? ! Rút lui, " tai nghe Lam Nha bên trong truyền đến thanh âm.

Nhưng mà.

Tai nghe Lam Nha bên trong.

Chu Dững phía sau.

Có người đồng thời nói ra.

"Đã chậm."

Sân thượng trong gió lạnh, Chu Dững thân thể triệt để cứng ngắc, hắn cảm thụ được chỗ cổ băng lãnh xúc cảm, đó là đủ để giết chết hắn lợi khí.

Chu Dững thậm chí không biết, người đứng phía sau là khi nào đi vào phía sau hắn.

Khánh Trần cười đẽ xuống trên lỗ tai hắn tai nghe Lam Nha nút call, dùng thanh âm khàn khàn ân cần thăm hỏi nói: "Nghe nói, người đang tìm ta?"

Tai nghe Lam Nha bên trong cũng có người cười khẽ: "Tìm người thật không dễ dàng, nguyên lai người cường đại nhất năng lực là đánh lén, bất quá ta rất ngạc nhiên người súng ngắm là từ đâu tới? Từ thế giới trong hắn là mang không trở lại đi, như vậy ta thăm tra trong quân súng bắn tỉa công phá số hiệu, nhìn xem đêm nay chi nào súng ống rời đi quân bị khố, có phải hay không liềן có thể tìm tới người rấ?"

Khánh Trần nhẹ nhàng nói ra: "Không sao, người có thể từ từ tìm."

Không có ý tứ, súng ngắm này, Khánh Tr ần thật đúng là từ thế giới trong mang tới.

Tai nghe Lam Nha bên trong, cái kia nhẹ nhàng thanh âm có chút phần khởi: "Ta ta cảm giác khoảng cách người đã rất gần, cẩn thận một chút, không phải vậy người li ền phải làm nô lệ của ta."

Khánh Tr ần cười nói: "Làm sao cùng chủ nhân nói chuyện đâu, không lớn không nhỏ, hì hì."

Nghe được cái này hì hì hai chữ, tai nghe Lam Nha đối diện rốt cục xác định, cùng hắn trò chuyện người tuyệt đối chính là tổ chức kia "Lão bản", bởi vì những người khác, không có làm người bu ần nôn như vậy!

Bất quá, Khánh Tr ần không có tiếp tục bên tai cơ bên trong cùng đối phương dây dưa, cổ tay hắn lắc một cái li ền thu h ồi quấn ở Tr ần Tư Hằng trên cổ tay Con Rối Giật Dây, tiếp theo cuốn tại Chu Dững trên cổ tay.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là, Chu Dững cũng không có hắn dự tính như thế bị Con Rối Giật Dây khống chế.

Khánh Tr ần có chút ngạc nhiên dùng chủ thủ cắt đứt đối phương phần cổ động mạch, không nghĩ tới cái này Chu Dững, lại còn là một cái cấp D trở lên siêu phàm giả!

Thiếu niên thu 'Lấy Đức Phục Người', nhặt lên Chu Dững trên tay súng ngắn, quay người hướng sau lưng trong hành lang hắc ám đi đến.

Hắn biết còn có người tại vậy quanh tới, mà đêm nay tựa hồ vừa mới bắt đầu.

...

Cuối tháng chúng tr ờ hoạt động bắt đầu, mặt khác tháng này gấp đôi nguyệt phiếu từ số 29 bắt đầu

Mời các bạn đọc .

Chương 266, đường đạn

Máu nhuộm đường Hành Thụ bên trên, Nam Canh Thần ngẩng xồm ở nơi hẻo lánh, cùng hắn cùng một chỗ tránh né còn có một đám vô tội người đi đường.

Giờ này khắc này, tất cả mọi người câm như hến.

Duy chỉ có Nam Canh Thần lại còn có tâm tư chụp điện thoại, hắn mở ra nhóm Bạch Trú, trong nhóm trước hết nhất nói chuyện chính là Thu Tuyết: "Đường Hành Thụ bên trên xảy ra chuyện gì, ta làm sao nghe được tiếng pháo?"

"Không phải tiếng pháo, là súng ngắm âm thanh," Nam Canh Thần chậm rãi trả lời: "Có một đám người muốn bắt cóc ta, kết quả lão bản đem ta cứu, hiện tại sát thủ tất cả đều chạy lão bản đi, ta không sao."

"Tiếng súng? Tiếng súng có thể có trầm trọng như vậy sao?" Thu Tuyết nghi ngờ nói: "Con Vịt Nhỏ người bây giờ ở nơi nào, ta đi cứu người."

"Không cần không cần, các người chú ý cho kỹ an toàn của mình," Nam Canh Thần nói ra.

Lúc này hắn đang suy nghĩ một vấn đề, vị này tay bắn tỉa nếu như không phải Khánh Trần mà nói, còn có thể là ai?

Nhóm Bạch Trú bên trong, hắn cùng Lý Đổng Vân là số ít chân chính người biết chuyện, hai người bọn họ biết Khánh Trần chính là người hậu tuyển bóng dáng, biết hắn chính là Bạch Trú lão bản.

Mà lại, Nam Canh Thần còn biết Bạch Trú thành viên trừ trong nhóm

những người này bên ngoài, cũng chỉ thừa một cái Ương Ương cô nương, căn bản không có gì ẩn tàng tay bắn tỉa.

Cho nên hắn đang suy nghĩ một vấn đề, mặc dù hắn không biết Khánh Trần lúc nào nắm giữ súng ngắm, lúc nào mang về súng ngắm, nhưng cái này lớn xác suất chính là Khánh Trần bản nhân. . .

Cũng không có những người khác có thể cho hắn loại cảm giác an toàn này, sẽ không tới đến như thế kịp thời.

Bất quá hắn nghĩ tới đây bỗng nhiên ý thức được, nếu như tay bắn tỉa này thật sự là Khánh Trần mà nói, vậy đối phương buổi tối hôm nay sớm rời đi, mai phục, còn bàn giao mình tại trong phòng học hảo hảo đi tự học, hắn là đã sớm có lấy chính mình làm mồi nhử kế hoạch!

Vừa rồi đánh trúng sát thủ bắp chân một thương, hay là từ chính mình giữa hai chân xuyên qua!

Nam Canh Thần vô ý thức thăm dò nhìn thoáng qua mình cùng khách sạn Khai Lai khoảng cách, thật mẹ nó xa.

Cái này vạn nhất đánh vạt ra, chính mình chẳng phải phế đi sao?

"Tiểu Nam!" Có người tại đường Hành Thự đường phố đối diện hô. .

Nam Canh Thần vừa quay đầu, thành linh trông thấy Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người từ trong tiểu khu lao ra, một người trong tay mang theo một khung đẹp đẽ đến cực điểm nở tay!

Cũng không biết là từ đâu làm tới.

Cảnh nội không súng nghiêm ngặt, hai người này gia tộc vậy mà trực tiếp phân phối cho bọn hắn tay nở loại vật này.

Cái đồ chơi này đánh vào trên thân người, cũng là không chết cũng tàn phế.

Nam Canh Thần gặp hai người muốn băng qua đường, lập tức liề n gấ p:
"Ta đ ầ u n ớ i r ấ i kh ồ n g c ầ n p h ả i đ ể ý đ ến ta!"

Có thể hai người này đúng là quan sát một chút hoàn cảnh chung quanh về sau, không quan tâm chạy đến bên cạnh hắn, dựng lên hắ n liề n đ ị , Trương Thiên Chân nói ra: "Có bị thương hay không, chúng ta bây giờ đưa người đi bệnh viện."

"Ta không sao, " Nam Canh Thần d ớ kh ồ c d ớ cườ i: "Ta thật không có sự tình!"

"Lão bản đâu?" Hồ Tiểu Ngưu hạ thấp giọng hỏi.

"Khách sạn Khai Lai bên kia, bất quá tiếng súng đã ngừng một h ấ i, không biết hắn còn ở đó hay không cái kia, " Nam Canh Thần quay đ ầ u nh ìn lại, khách sạn Khai Lai sân thượng trên đỉnh đã nhìn không thấy bóng người.

Hắ n lại nhìn xem bên người hai người này, nói thật hắ n không nghĩ tới hai người này sẽ chạy tới cứu mình.

"Lại nói n ớ tay cũng là hàng cấm đi, c ầ n cái này thật không có chuyện gì sao?" Nam Canh Thần hỏi.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nói ra: "Đây là vật sưu tập, chúng ta có cất giữ giấy chứng nhận, có thể hù dọa một chút lưu manh, không c ầ n liề n kh ồ n g sao."

Nam Canh Thần: ". . . Hay là các người đường đi đã a."

Không phải mỗi cái lưu manh đ ầ u có thể làm đến súng ống, c ầ n n ớ tay này xác thực đ ầ y đ ủ chấ n nhiệ p một nhóm người lớn.

...

...

Khách sạn Khai Lai trong thông đạo an toàn mờ tối, Khánh Trầ chính lặng yên không tiếng động đi xuống dưới đi.

Trong cả hành lang, chỉ ngẫu nhiên có màu xanh lá chạy trốn đèn bài phát ra sáng ngời.

Khánh Trầ rất rõ ràng, chính mình nhất định phải nhanh chóng rời đi nơi này, bằng không, mặc kệ là bị người của Huyền Vũ vây quanh, vẫn là bị người của Côn Lôn vây quanh, hậu quả đều là không cũng biết.

Ngay tại lúc hấn nhanh chóng xuống thang lầu thời điểm, bỗng nhiên dừng bước, chậm lại hô hấp.

Cho đến lúc này, hấn mới rốt cục nghe rõ dưới bậc thang nào đó một đoạn, truyền đến cơ hồ là không thể nghe thấy tiếng hít thở.

Có người giấu ở chỗ nào.

Quả nhiên, ở trên chiến trường nhất định phải từ đầu tới cuối duy trì cẩn thận mới được, không phải vậy tùy thời đều có thể lật thuyền trong mương.

Trong thông đạo an toàn, Khánh Trầ cùng sát thủ hai người đều yên lặng xuống tới, đối phương thậm chí liề hô hấp đều ngừng lại.

Sát thủ không có chút nào gấp, bởi vì hấn biết mình viện binh ngay tại trên đường, rất nhanh liề đến.

Lúc này hấn là gấp chính là Khánh Trầ, bởi vì lại không rời đi dây cao ốc này, liề sẽ bị vây quanh ở chỗ này.

Khánh Trầ biết mình còn không thể tránh vè trong khách sạn đi, bởi vì Côn Lôn bao vây nơi này, chính mình dùng đánh lén giết nhiều như vậy lưu manh, cũng giống vậy xảy ra vấn đề.

Hắn nhất định phải mau chóng rời đi.

Sau một khắc, Khánh Trậ̀n tại tậ̀ng 4 cùng lậ̀i 3 ở giữa thang lậ̀i chỗ của quẹo chậm rãi ngậ̃ xuống, sau đó đưa tay nhắm chuẩn lậ̀i 3 thông đạo an toàn lối đi ra cửa sắt, bóp lấy cò súng.

Vang dội tiếng súng tại trong hành lang đặc biệt đột ngột!

Tại tiếng súng kinh hãi bên trong, sát thủ theo bản năng thân thể lặ́c lự một cái, trong thông đạo an toàn truyệ̀n đến trên người đối phương quậ̀n áo vuốt ve âm thanh.

Chỉ bất quá sát thủ rất nhanh liệ̀n lấy lại tinh thậ̀n, một phát súng này chỉ là đánh vào thông đạo an toàn trên cửa sắt, căn bản không có làm bị thương hặ́n mặ́y may.

Phải biết, một tậ̀ng lậ̀i ở giữa hai đoạn chộ̀ng chất thợ́c thang lậ̀i, hặ́n cùng Khánh Trậ̀n ở giữa còn cách một cái chỗ ngoặ̣t, loại này xạ kích không có chút ý nghĩa nào.

Sau một khắc, Khánh Trậ̀n lậ̀n nữa bóp cò.

Đạn đập nện tại trên cửa sắt cũng không có khạ̉m đi vào, mà là tại trong thông đạo an toàn bật lên lặ́y.

Sát thủ trong lòng cười lạnh, hặ́n cho là Khánh Trậ̀n làm như vậy bất quá là phí công mà thôi, .

Chỉ là, Khánh Trậ̀n mặt không thay đổi quan sát đến đạn cùng cửa sắt va chạm lúc hoạ̉ tinh.

Sau đó lại lậ̀n bóp cò súng.

Lậ̀n nữa bóp cò súng.

Sát thủ lúc này tinh thậ̀n đã trậ̀n tị̃nh lại, lại tại phát súng thứ tư này lúc

bỗng nhiên cảm giác mình phía bên phải ngực tê rần.

Hắn vô ý thức đưa tay đi sờ, lại phát hiện bộ ngực mình tràn đầy máu tươi, còn có một cái nho nhỏ lỗ thủng!

Sát thủ có chút khó có thể tin, hắn mở to con mắt chậm rãi quỳ xuống, trước khi chết đầu không có nghĩ rõ ràng, Khánh Trần là như thế nào làm được.

Hắn biết Khánh TrẦN là lợi dụng thông đạo an toàn bên cạnh cửa sắt đánh ra lựu đạn, thương thứ tư lúc, viên đạn tại trong thông đạo an toàn vừa đi vừa vểbật lên kia, đánh trúng vào lồng ngực của hắn.

Hắn cũng biết, Khánh TrẦN cũng không có niềm tin tuyệt đối, thử đến phát súng thứ tư mới thành công.

Có thể vấn đề mấu chốt chính là: Khánh TrẦN thành công.

Sao có thể thành công đâu? Loại chuyện trong truyện thuyết này, làm sao lại thành công đâu? Đây là nhân loại sao?

Trong mơ hồ, quỳ trên mặt đất sát thủ trông thấy thiếu niên kia đi xuống thang lầu.

Thiếu niên sắc mặt bình tĩnh, thậm chí đầu không có nhìn nhiều hắn một chút, phảng phất hắn bất quá là đối phương sinh mệnh, trong lúc vô tình đi ngang qua nơi nào đó cỏ dại.

Trên thực tế, cái này bốn phát súng đối với Khánh TrẦN tới nói cũng không dễ dàng, mấu chốt nhất vẫn là phát súng đầu tiên.

Tiếng súng tại trong hành lang đột ngột vang lên, sát thủ ở phía dưới quần áo vuốt ve âm thanh bại lộ vị trí, tiếp xuống ba phát súng, mỗi một phát súng đầu muốn chính xác phân tích đường đạn.

Thẳng đến phát súng thứ tư, cũng còn có một ít vận khí thành phần.

Lúc xuống lầu, Khánh Trầi thậm chí còn có thời gian nhìn thoáng qua nhóm Bạch Trú.

Lão bản: "Lưu Đức Trụ, đến đâu rồi?"

Lưu Đức Trụ: "Nhanh đến nhanh đến, lão bản người chờ ta!"

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Lão bản, ta cùng Trương Thiên Chân lúc này ngay tại đường Hành Thụ, có thể đã đi tiếp viện."

Lão bản: "Không cần, Lưu Đức Trụ là đủ rồi."

Đêm nay trận chiến đấu này, cấp C Lưu Đức Trụ đủ để cho bất cứ địch nhân nào kinh hãi.

Thông đạo an toàn bên ngoài chính là khách sạn Khai Lai cửa sau, ra ngoài chính là đường Hành Thụ.

Nhưng lại tại Khánh Trầi từ trong thông đạo an toàn đi ra trong chốc lát, hần bỗng nhiên đưa tay, hướng cách đó không xa nào đó phiến tán cây trong bóng tối nổ súng xạ kích.

Người trong bóng ma kia bất ngờ không đề phòng, bị ép từ nòng đậm tán cây nhảy xuống, tránh qua, tránh né bay đi đạn.

Sát thủ trên mặt đất nhanh chóng cuộn lấy, Khánh Trầi thì mặt không thay đổi đứng tại thông đạo an toàn cửa ra vào, từng mai từng mai đạn súng ngắn đánh trúng mặt đất, tràn ra đá vụn mảnh đập tại sát thủ trên mặt, đau rất đau.

Sát thủ nhìn rất chật vật, chỉ là Khánh Trầi nhìn thấy tốc độ của đối phương, con người rút lại một hồi.

Hần không tiếp tục ý vào trong tay mình có súng ống ưu thế, mà là nhanh chóng lui về thông đạo an toàn thang lầu bên trong!

Thế nhưng là, Khánh Trầnlui quả quyết, đối phương đuổi càng quả quyết, hơn nữa còn nhanh hơn Khánh Trầnl!

Khánh Trầnl nổ súng chặn đánh, thế nhưng là cánh tay hắ quay lại hòng súng tốc độ, lại còn không đối phương chạy tốc độ nhanh, đến mức căn bản đánh không trúng.

Không phải hắ thương pháp chưa đủ tốt, mà là đối phương cấp bậc đã hoàn toàn cao hơn hắ.

Không đợi Khánh Trầnl hoàn toàn lui vè trong thông đạo an toàn, tên sát thủ này đã đi tới trước mặt hắ một quầnl đập vào trên lầng ngực của hắ.

Ầm vang một tiếng, thiếu niên bay ngược trở vè thông đạo an toàn trên bậc thang.

Nhưng mà, ngay tại sát thủ muốn tiếp tục đuổi tiến trong thông đạo an toàn lúc, bỗng nhiên dừng lại.

Sau đó cũng là phi tốc thối lui.

Khánh Trầnl ho ra một ngụm máu đến, ho khan thời điểm liềnl vùi vàng dùng quầnl áo giữ được.

Hắ chậm rãi đứng dậy, cũng cùng sát thủ dẹp an toàn thông đạo cửa làm giới hạn, nhao nhao lùi lại đến khoảng cách an toàn.

Sát thủ yên lặng đánh giá bụng mình, nơi đó quầnl áo đã cắt vỡ, tinh mịn huyết châu cũng từ dưới da vết cắt chảy ra.

Đây là lợi khí cắt thương hiệu quả, phi thường sắc bén.

Thế nhưng là, sát thủ nhíu mày đánh giá thông đạo an toàn, lại cái gì cũng không nhìn thấy, nơi đó giống như là có một thanh đao nhìn không thấy, nằm ngang ở trong thông đạo.

Khánh Tr ần lặng yên không tiếng động thu h ữ Con Rối Giật Dây, vừa mới h ắt tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, đưa tay trên cổ tay sợi tơ trong suốt quấn ở thông đạo an toàn lối vào, sau đó lấy ky sĩ chân khí quán chú.

Nếu như không phải như vậy, đối phương khả năng đã xông tới cùng h ắt khoảng cách gần chém giết.

"Tốc độ rất nhanh, có thể là cấp D đỉnh phong, cũng có thể là cấp C sơ kỳ, " Khánh Tr ần trong lòng yên lặng phán đoán lấy, cùng loại chênh lệch này địch nhân chém giết, dù là Khánh Tr ần lại tinh thông kỹ xảo cận chiến cũng không tốt dùng,

Đối phương xác suất lớn là chiến sĩ gen, mà không phải giác tỉnh giả, người tu hành, nếu như là hai người sau mà nói, vừa r ữ nên thể hiện ra thủ đoạn khác.

Làm cho Khánh Tr ần có chút ngoài ý muốn chính là , theo lý nói tên sát thủ này thực lực đã không cần lại chịu làm kẻ dưới, làm sao lại đến giúp Huyền Vũ làm việc?

Chẳng lẽ Huyền Vũ lấy ra đủ để khiến đối phương động tâm lợi ích?

Hoặc là nói, đây chính là Huyền Vũ bản nhân?

Không đúng, Khánh Tr ần âm thầm lắc đầu, Huyền Vũ loại người trốn ở phía sau màn đi ều khiến hết thấy kia, đến hiện trường không phù hợp đối phương phong cách hành sự.

...

Ban đêm còn có một chương

Truyện giải trí nhẹ nhàng

Chương 267, kết thúc

Lần này, Khánh Trần kế hoạch chỉ có hai cái, một mặt là trọng thương Huyền Vũ dưới trướng thế lực, làm cho đối phương tạm thời không có cách nào lại nhảy nhót đứng lên, tối thiểu tại hắ đi Hàm thành thời điểm, không có cách nào đi ra bu ồ nôn Bạch Trú những người khác; một phương diện khác, Khánh Trần thì là tìm kiếm một chút liên quan tới đối phương mạnh mẽ.

Hắ không có trông cậy vào lần này có thể tìm tới Huyền Vũ bản nhân.

Tên sát thủ kia cẩn thận từng li từng tí tới gần, cùng sử dụng mang theo người đèn pin, hướng phía thông đạo an toàn cửa ra vào chiếu xạ qua đến, muốn kiểm tra một chút vừa mới đến cùng là cái gì cắt bị thương bụng của mình.

Thế nhưng là, mặc kệ hắ thấy thế nào, cũng không phát hiện dị thường.

Mà lại Khánh Trần đã đem Con Rối Giật Dây thu h ỡ.

Tai nghe Lam Nha bên trong vang lên tiếng thúc giục, sát thủ không do dự nữa, lách mình tiến vào thông đạo an toàn.

Chỉ là, ngay tại hắ tiến vào một sát na, lại lui đi ra.

Trong thông đạo, Khánh Trần bình tĩnh ng ỡ tại trên bậc thang, lạnh lùng liên tục bóp cò.

Sát thủ nếu như không có sớm tránh né, vừa mới cái này mấy phát li ền đủ để muốn tính mạng hắ.

Khánh Tr ần hai đầu lông mày ngưng trọng lên, sát thủ này rõ ràng là cái lão thủ, mà lại rất như là nước ngoài gặp qua sinh tử lính đánh thuê. .

Không phải vậy, làm sao có thể có như thế lợi hại sáo lộ cùng trực giác?

Một giây sau, trong thông đạo an toàn truy ền đến cùm cụp một tiếng, súng ngắn bởi vì đánh xong đạn, nòng súng kẹt lại.

Sát thủ chờ chính là giờ khắc này.

Đã thấy hấn mạnh mẽ như báo săn thân ảnh tiến vào thông đạo an toàn, có thể khiến hấn khiếp sợ sự tình trong nháy mắt phát sinh.

Sát thủ coi là Khánh Tr ần đã không có đạn, nhưng chờ đợi hấn, lại là 'Lấy Đức Phục Người' cái kia đen kịt như pháo hòng súng, oanh minh bạo liệt!

Đang đi ra thông đạo an toàn thời điểm, Khánh Tr ần không có mang theo súng ngắn, đến mức sát thủ đầu cho là hấn đem súng ngắn vứt bỏ trên sân thượng.

Sự thật chứng minh, giả dối nhất trò lừa gạt, mãi mãi cũng tốt như vậy dùng, mọi người chỉ nguyện ý tin tưởng mình nghe được, nhìn thấy.

Tại bên trong chiến trường, người có thể có được nhất nhanh nhẹn tư duy, suy nghĩ toàn cục, mới có thể sống đến cuối cùng.

Nhưng thế giới này, không có nhiều thiên tài như vậy.

Hiện tại, màu đen súng bắn tủa công phá bỗng nhiên xuất hiện, cho dù là cấp A bị khoảng cách gần như vậy bắn một pháo cũng phải chết!

Tiếng súng đằng sau, đạn xuyên qua sát thủ lồng ngực.

Khánh Tr ần ngã tại trên bậc thang thờ dốc, hấn thậm chí còn có thể nghe thấy đối phương huyết dịch, bộ phận thân thể bị viên đạn mang ra thân thể v ềsau, ở tại trên tường thanh âm.

Có sao nói vậy, 'Lấy Đức Phục Người' khoảng cách gần oanh kích mục tiêu, thật quá huyết tinh.

Nhưng là, cho dù giết chết sát thủ, Khánh Trần cũng vẫn không có mào muội đi ra ngoài.

Hắn với bên ngoài nói ra: "Không cần né, ra đi."

"Làm sao người biết còn có những người khác?" Một thanh âm ở bên ngoài vang lên.

"Còn mẹ nó thật có, " Khánh Trần thở dài nói.

Hắn chỉ là thuận miệng lừa dối một chút, thật đúng là đem một sát thủ khác lừa dối đi ra.

Khánh Trần bình tĩnh ngồi tại trên bậc thang không nhúc nhích, hắn hiện tại bị thương, đã không có khả năng lại trải qua cường độ cao chiến đấu.

Thông đạo an toàn bên ngoài, sát thủ bình tĩnh nói ra: "Ta biết người đã là nỗ lực hết đà, có thể lấy sức một mình giết chúng ta nhiều người như vậy, rất tốt. Đừng chờ ta giết đi vào, chính mình ra đi."

Khánh Trần nghe đến lời này, thần sắc chưa từng cải biến, hắn một bên nhìn xem điện thoại, một bên cũng không ngừng đầu lên nói: "Người không phải cũng đang trì hoãn thời gian chờ chờ cứu viện binh sao, không cần trang tự tin như vậy. Ta nghĩ, người khả năng còn không bằng trước đó ta đánh chết tên sát thủ kia đi, cho nên người sợ hãi."

Sát thủ cười lạnh: "Ta đang chờ đợi viện binh, vậy còn người, người đang chờ cái gì?"

"Ta cũng có viện binh, mà lại so người phải nhanh một chút, " Khánh Trần bình tĩnh nói ra.

"Viện binh?" Sát thủ nhíu mày.

Còn không chờ hắn kịp phản ứng, sau lưng liền đã có nóng rục khí tức đột nhiên tới gần.

"Lão bản, ta tới giúp người!"

Lưu Đức Trụ thanh âm từ bên ngoài rộng lớn thế giới truyền đến.

Người chưa tới, lửa tới trước.

Bàng bạc sóng lửa từ sát thủ sau lưng bao trùm tới, sát thủ thậm chí có thể cảm giác được tóc của mình sao, lông mày ngay tại tản mát ra cháy khô hương vị.

Hắn quay đầu dùng cánh tay che chắn lấy bộ mặt nhìn lại, lại nhìn thấy sóng lửa giống như vòng xoáy, chính tướng chính mình hoàn toàn thôn phệ!

Trong chốc lát, sát thủ bị sóng lửa vén hướng về sau bay lên, cả người bị đánh ra năm sáu mét.

Quần áo, tóc, đầu thiêu đốt.

Hắn cảm giác da mình phát ra nóng rục gào thét.

Khó trách giác tỉnh giả xem thường chiến sĩ gen, giữa lẫn nhau đã thương địch thủ thủ đoạn đơn giản khác nhau một trời một vực.

Sát thủ này ngay cả Lưu Đức Trụ bóng dáng cũng còn không nhìn thấy, cũng đã bị sóng lửa cho đánh thành trọng thương.

Bất quá, tới chót nhất tên sát thủ này hẳn là cũng không lợi hại, cấp bậc còn không có 'Lấy Đức Phục Người' đánh chết cái kia cao.

Tại cấp C Lưu Đức Trụ trước mặt, hoàn toàn bị nghiền ép.

Bạch Trú có được cấp C giác tỉnh giả, tại hiện giai đoạn thời gian hành giả bên trong, đã coi như là mạnh nhất tổ chức một trong.

Lưu Đức Trụ chạy vào trong thông đạo, nhìn xem vị kia khuôn mặt lạ lẫm lại bùng màu đen súng ngắm lão bản: "Lão bản người không có sao chứ? Người của Côn Lôn đã tiến vào đường Hành Thụ, ngay tại bắt những cái kia ẩn núp lấy sát thủ."

"Ta không sao, đi xác nhận sát thủ chết chưa, cẩn thận còn có mặt khác mai phục, " Khánh Trầ bình thản nói, duy trì lấy chính mình thân là lão bản khí chất.

Lưu Đức Trụ đi đến sát thủ bên người, nhìn đối phương đang không ngừng kêu rên, sau đó dề dề không có khí tức.

Đây là lần đầu tiên ra tay giết người, cảm xúc hết sức phức tạp.

Sau một khắc, Lộ Viễn từ đằng xa chạy đến, hắn nhìn về phía mặt đất cổ kia đốt cháy khét thi thể, vừa nhìn về phía Lưu Đức Trụ: "Chờ một chút, lão bản của người đâu?"

Lưu Đức Trụ theo bản năng muốn hướng thông đạo an toàn phương hướng nhìn, nhưng nhịn được: "Lão bản? Cái gì lão bản? Lão bản của ta đêm nay không đến a."

"Có quỷ mới tin, " Lộ Viễn lờm liếc miệng.

Hắn hướng trong thông đạo an toàn đi đến, lại chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Lưu Đức Trụ có chút kỳ quái, chẳng lẽ lão bản đã không ở bên trong sao, hắn cũng hướng bên trong nhìn thoáng qua, vốn nên nên nghĩ lão bản địa phương, đã không có một ai.

Đối phương tại tự kiểm tra sát thủ chết sống thời điểm, rời đi.

Chiến đấu màn che mới vừa vãn kéo ra, liễn sắp kết thúc.

Đây hết thầy phát sinh nhanh, kết thúc cũng nhanh.

...

...

Khánh Trần lúc này đã đem áo khoác trái lại mặc vào, từ khi có tiễn đằng sau, hẳn mưa dự bị áo khoác đầu là có thể hai mặt mặc, mà lại nhan sắc hoàn toàn khác biệt.

Hắn một đường điệu thấp trở lại đường Hành Thụ trong nhà, đẩy cửa vào thời điểm Nam Canh Thần đã đợi trong phòng: "Trần ca, người không sao chứ? Mặt người sắc có chút không dễ nhìn."

"Không có việc gì, " Khánh Trần lắc đầu, hẳn chuyện thứ nhất là hỏi trước: "Ta lấy người làm mồi nhử, người sẽ trách ta a?"

"Cái này chắc chắn sẽ không, " Nam Canh Thần thản nhiên nói.

"Không có thương lượng với người một tiếng, người cũng không trách ta?" Khánh Trần hỏi lại.

"Ta biết người vì sao không nói với ta, bởi vì ta diễn kỹ không được, dễ dàng bại lộ, " Nam Canh Thần nghiêm túc: "Trần ca, ta thật không trách người, xuyên qua sự kiện bắt đầu đến nay chúng ta mỗi người đều muốn đối mặt nguy hiểm, nhìn xem một mình người khiêng nhiều chuyện như vậy, lại là làm đến cứ điểm số liệu, lại là nghĩ biện pháp cho tổ chức kiểm tiễn, trên người có thương còn mang theo chúng ta đi huấn luyện dã ngoại, ta biết người tại bỏ ra cái gì. Trước mắt xem ra ta cũng không có gì có thể làm, vậy trước tiên đương đương mồi nhử đi. . . Đương nhiên, nếu như lần sau có thể đổi thành Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn, sẽ tốt hơn một chút. . ."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Được."

Lúc này, Nam Canh Th ần đã tới tinh th ần: "Tr ần ca, ngươi là lúc nào học được sử dụng súng ngắm? Ta nghe lão Cửu nói, h ắn còn không có dẫn ngươi đi săn tập bắn đâu! Còn có, ngươi từ nơi nào lấy được súng ngắm a, đồ chơi kia nghe cùng ph ả một dạng, quá dọa người. . . Tính toán ta không hỏi, đây nhất định là bí mật của ngươi."

Khánh Tr ần thở dài: "Về sau có cơ hội giải thích với ngươi, ta trước nhìn một chút Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm, xem bọn h ắn có hay không thảo luận chuyện này."

H ắn tọa hạ lúc khiên động vết thương mới vết thương cũ, lập tức ho khan, cảm giác hô hấp đ ều không phải là như vậy thông thuận.

Cuối cùng tên sát thủ kia không có nói sai, vừa mới h ắn xác thực đã là nổ mạnh hết đ ều, hoàn toàn là treo một hơi mới không có ngã xuống.

Trước đó Khánh Tr ần từng giết qua hai tên cấp C cao thủ: Tào Ngụy, Khánh Hoài.

Nhưng đó là mượn dùng quy tắc giết chết, lần này mới cảm nhận được cấp C cao thủ một quy ền khủng bố cỡ nào.

Nam Canh Th ần vội vàng đi rót cho h ắn một chén nước: "Tr ần ca, nếu không ta đưa ngươi đi bệnh viện a?"

"Không được, lúc này đi bệnh viện dễ dàng lưu lại ghi chép, mà lại thế giới ngoài y học trình độ cũng hoàn toàn không bằng thế giới trong, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta có thể khiêng đến xuyên qua một khắc này, đến lúc đó ta sẽ đi bệnh viện."

H ắn mở ra Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm, tình hình phát hiện trong nhóm đã sớm bắt đ ầu thảo luận chuyện này.

Hà Tiểu Tiểu: "Đêm nay Lạc thành đường Hành Thự phát sinh thời gian

hành giả chiến đấu, xin mời các vị chú ý an toàn."

Sấm Vương: "Có hay không tại Lạc thành, tranh thủ thời gian cho mọi người phát sóng trực tiếp một chút a, như thế hăng hái sự tình, truyền thông khẳng định không có cách nào đưa tin, trên tin tức nhìn không thấy."

Sấm Vương nói xong câu đó, trong lúc nhất thời ai cũng không dám tiếp tra, dù sao ai cũng không muốn bại lộ chỗ ở của mình thành thị, đây cũng là rất trọng yếu tin tức một trong.

Lúc này, yên lặng đã lâu Nguyệt Nhi cũng đi ra hỏi: "Chủ nhóm, có thể hay không biết đến cùng là cái gì thế lực đang chiến đấu? Là Côn Lôn cùng Cửu Châu đánh nhau sao?"

Nói thật, đêm nay trận chiến đấu này, có thể là xuyên qua thời gian đến nay trừ Côn Lôn, Cửu Châu bên ngoài, lần thứ nhất xuất hiện thời gian hành giả tổ chức cùng tổ chức ở giữa chiến đấu!

Trước đó, chỉ có Côn Lôn, Cửu Châu tại đối mặt lưu manh, ngoại cảnh thời gian hành giả lúc, mới có loại quy mô này chiến đấu.

Sấm Vương: "Ngọa tào, ta nhìn thấy trên mạng có người phát hình ảnh, mặc dù rất nhanh liền bị xóa bỏ, nhưng cũng còn tốt ta giữ."

Nói, hắn đem 'Máu nhuộm đường Hành Thụ' ảnh chụp phát ra, trong nhóm đám người hít một hơi lãnh khí.

Lý Tứ: "Đây rốt cuộc là ai đang chiến đấu, vì sao máu tanh như thế? Là ai làm?"

Đã lâu không gặp Lục Áp đi ra nói ra: "Đầu tiên khẳng định không phải Côn Lôn cùng Cửu Châu."

"Người vì cái gì chắc chắn như thế?" Lý Tứ hỏi.

"Bởi vì hai cái này tổ chức tối thiểu cũng sẽ không đem miệng súng nhắm

ngay người vô tội, "Lục Áp bình tĩnh hồi phục: "Nhưng khách sạn Khai Lai mái nhà tay súng bắn tỉa kia không giống với, hắn sử dụng vi phạm lệnh cấm loại súng bắn tỉa công phá coi như xong, còn đem miệng súng nhắm ngay người qua đường."

Khánh Trần nhìn đến đây thời điểm sửng sốt một chút, cho nên mình từng ở trên sân thượng nhắm chuẩn một người muốn xem náo nhiệt, người này không phải là Lục Áp a? !

Nhìn đối phương cái này có oán niệm ngữ khí, tám thành chính là hắn. . .

Đáng tiếc là, lúc ấy đối phương khẩu trang, mũ trùm, kính râm tất cả đều mang theo, hoàn toàn không thấy rõ tướng mạo.

Sấm Vương: "Lục Áp, người tại hiện trường đúng hay không, đêm nay trận chiến đấu này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cấp bậc cao nhất thời gian hành giả, là đẳng cấp gì?"

. . .

Truyện giải trí nhẹ nhàng

Chương 268, thật cùng giả

"Không cách nào phán đoán cấp bậc, " Lục Áp trả lời.

"Làm sao có thể không có cách nào phán đoán?" Lý Tứ tại trong trò chuyện nhóm nghi hoặc hỏi: "Như vậy cường độ cao chiến đấu, khẳng định sẽ hiện ra thực lực tới đi, tỉ như tốc độ, tỉ như lực lượng, nếu như hắn là giác tỉnh giả lời nói sẽ còn thể hiện ra năng lực."

Tại mọi người xem ra, đường Hành Thụ sự tình não loạn lớn như vậy, thương vong nhiều như vậy, hắn là phi thường kịch liệt mới đúng.

Lục Áp lại kinh thường đáp lại nói: "Hắn dùng chính là súng ngắm, một người nghi ền ép mấy chục người, đánh tất cả mọi người trốn ở cột điện phía sau, người nói cho ta biết làm sao phán đoán thực lực? Ta có thể phán đoán chính là, hắn nổ súng địa điểm ở vào khách sạn Khai Lai sân thượng, khoảng cách mục tiêu thô sơ giản lược đoán chừng cũng có 900 mét trở lên, loại tay bắn tỉa này tại loại khoảng cách này, còn cần súng bắn tỉa công phá, coi như cấp B tới, nếu như không có kịp thời tránh né đường đạn cũng giống vậy sẽ chết."

"Chờ một chút, ý của ngươi là, hắn chỉ có một người?" Lý Tứ sửng sốt một chút: "Sấm Vương phát ảnh chụp này, là mẹ nó một người đánh ra tới? Một người giết nhiều như vậy?"

"Đúng vậy, " Lục Áp đáp lại.

Lý Tứ chấn kinh: "Vậy li ền không có người cận thân tiếp xúc qua hắn sao?"

"Có, " Lục Áp đáp lại nói: "Ta nhìn thấy có người lạng lẽ hướng khách sạn

Khai Lai phương vị ẩn núp đi qua, nhưng không còn có tin tức."

"Nói cách khác, người gặp qua hắn đầu đã chết, " Lý Tư phán đoán nói.

Lục Áp ngược lại là biết Khánh Trầ ở sân thượng trên đỉnh gặp qua địch nhân, có thể vấn đề ngay tại ở, hắn căn bản không có cách nào nhìn cẩn thận.

Lúc đó hắn vừa mới chạy lên sân thượng chuẩn bị giờ lên kính viễn vọng, liền bị cái kia kính khủng tay bắn tia cho ngắm ở, nếu như không phải hắn phản ứng nhanh, chỉ sợ cũng phải chết ở nơi đó.

Mỗi lần nghĩ đến việc này, Lục Áp lòng dạ liền có chút không quá thuận. . .

Một khắc này, Lục Áp thậm chí coi là đối phương là cấp A cao thủ, không phải vậy vì sao đối với mình ánh mắt nhạy cảm như vậy. .

Đó là cấp A cao thủ mới có cảm giác lực a.

Bất quá về sau hắn nghĩ nghĩ, tay bắn tia này là cấp A khả năng không quá lớn, dù sao nếu thật là cấp A, đâu còn cần xa như vậy khoảng cách tay bắn tia đoạn.

Nhưng mà Lục Áp tiết lộ ra ngoài tin tức, bản thân liền rất trọng yếu: Một cái có thể tại 900 mét trở lên tinh chuẩn đánh trúng mục tiêu tay bắn tia, đủ để giết chết cấp B cao thủ.

Bất luận tổ chức nào có được dạng này tay bắn tia, đầu đủ để tại thời gian hành giả trong vòng tròn có được một chỗ cắm dùi.

Bởi vì đây là một kích mất mạng năng lực.

Vấn đề tới, Sấm Vương hỏi: "Trong nhóm có đã từng đi lính bằng hữu sao, ta muốn biết, trong quân huấn luyện một tên dạng này tay bắn tia đi ra, phải cần bao lâu thời gian?"

"Ba năm."

Trong đám, một vị rất ít phát biểu ID "Tĩnh Sơn" nói ra: "Ít nhất ba năm, mới có thể có loại này áp chế chiến trường năng lực. Thời gian hành giả trong vòng tròn xác thực có người như vậy, ta trong ấn tượng, hẳn là tại Cửu Châu."

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người suy đoán, Tĩnh Sơn hẳn là đã từng tham gia qua quân nhân vật, mà nhân vật như vậy, bây giờ phần lớn tập trung ở Côn Lôn cùng Cửu Châu bên trong.

Trong nhóm có người Côn Lôn cùng Cửu Châu cũng không hiếm lạ.

Sấm Vương hỏi: "Nếu tay bắn tia khó như vậy bồi dưỡng, vậy các người cũng hẳn là biết xuyên qua đến bây giờ mới hơn hai tháng thời gian, hẳn coi như từ ngày đầu tiên bắt đầu huấn luyện cũng khẳng định không được, cứ như vậy tay bắn tia thân phận phạm vi liên thu nhỏ rất nhiều."

Trong nước hoàn cảnh này, người bình thường nào có cơ hội làm tay bắn tia? Cho nên vị tay bắn tia này xác suất lớn là người trong quân đội, tuổi tác hơi lớn.

Nơi này, tất cả mọi người bỏ lỡ một cái tin tức, đó chính là Khánh Trần năng lực học tập, cùng 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thần bí kia.

Cho nên, tất cả mọi người suy đoán cũng bắt đầu xuất hiện sai lầm.

Khánh Trần học sinh như vậy, ngược lại ưu tiên bị loại bỏ.

Lý Tứ hứng thú: "Sẽ không phải là Côn Lôn cùng Cửu Châu khai chiến a? Không phải vậy làm sao lại vận dụng tay bắn tia!"

Tĩnh Sơn lần nữa hồi phục: "Không phải."

Trong nhóm yên tĩnh.

Lúc này, có người lần nữa phát ra một tấm hình tới.

Nguyệt Nhi: "Ta bên này cũng tìm tới một tấm lưới bạn phát ra tới ảnh chụp, may mà ta chụp màn hình nhanh, hiện tại đã bị xóa."

Cái gọi là bị xóa cũng không cách nào đối chứng, cũng không biết là ai đập.

Trong tấm ảnh, Khánh Trần khi đó không chế Trần Tư Hằng vừa vặn bị tập kích, trong lúc mơ hồ mọi người có thể nhìn thấy hai cái bóng người mơ hồ, một trước một sau đứng trên sân thượng, tay bắn tĩa phía sau người kia giờ cánh tay lên, trong tay giống như là có súng.

Ảnh chụp là rất mơ hồ, bất quá có một chút đại khái có thể nhìn ra: Tay bắn tĩa bị người không chế.

"Tay bắn tĩa chết rồi? Đây cũng quá qua loa đi, bên cạnh hẳn liền không có người bảo vệ sao, lại bị người như vậy tới gần," Lý Tứ hiếu kỳ nói.

Lúc này, khiến cho người bất ngờ sự tình phát sinh, Huyền Vũ tại trong nhóm chủ động nói ra: "Hắn không chết."

Nói xong ba chữ này đằng sau, Huyền Vũ liền lần nữa lâm vào yên lặng.

Tất cả mọi người bỗng nhiên ý thức được, đêm nay tham dự chiến đấu trong đó một phương, rất có thể chính là Huyền Vũ!

Mà lại xác suất lớn là bị thua một phương!

Sau một khắc, thật lâu không có nói qua lời nào Trương Tam hỏi: "Kỳ thật ảnh chụp đều là các người chính mình đập a, làm bộ là đoạn dân mạng hình, nhưng các người lúc ấy ngay tại hiện trường. Nói một chút đến tiếp sau tình huống."

Nguyệt Nhi: "Ta đây thật là tại trên internet tìm tới, về phần Sấm Vương

có phải hay không, ta cũng không biết."

Sấm Vương đau răng: "Người chỉ riêng rũ sạch tự mình tính chuyện gì xảy ra, trong nhóm còn có thể hay không có chút có yêu cầu không khí, chúng ta bây giờ bất chính thảo luận chính sự đó sao? Huyền Vũ đã biết là người nắm giữ Con Tem Ác Ma, hẳn đột nhiên đi ra nói tay bắn tĩa không chết, rõ ràng là biết nội tình, như vậy gần nhất ai đang cùng người nắm giữ này cùng chết, ai liên có khả năng nhất là đêm nay nhân vật chính."

"Băng Nhân, Một Con Vịt Nhỏ, Lưu Đức Trụ, " Lý Tứ tổng kết nói: "Ba người này giống như đầu cùng Huyền Vũ có khúc mắc."

Lục Áp lạnh lùng phát tới tin tức: "Hiện tại không có sung túc chứng cứ, suy đoán là không có ý nghĩa. Dù sao nhắc nhở một chút các vị, có dạng này một vị tay bắn tĩa từ một nơi bí mật gần đó, ai cũng đừng quá càn rỡ, không phải vậy chết như thế nào cũng không biết. Người tối nay tới qua hiện trường đều hẳn là rất rõ ràng một chút, vị tay bắn tĩa này sát tính rất nặng."

Đường Hành Thụ trong phòng nhỏ, Khánh Trần ngồi ở trên ghế sa lon nói với Nam Canh Thần: "Người hỏi tới Hà Tiểu Tiểu, hôm qua là ai đang cho hắn truy tìm lại tình báo."

Nam Canh Thần nhớ lại, đêm qua Hà Tiểu Tiểu từng dự cảnh qua, nhưng đối phương dự cảnh tin tức cũng không đúng, vốn nên nên ngày mai phát sinh sự tình, hôm nay đã phát sinh qua.

Cho nên, hoặc là Hà Tiểu Tiểu tại phối hợp Huyền Vũ truy tìm lại hư giả tin tức, hoặc là có người cố ý cho Hà Tiểu Tiểu truy tìm hư giả tin tức.

Một Con Vịt Nhỏ tại trong nhóm hỏi: "Chủ nhóm, người hôm qua dự cảnh tin tức, nói là Lạc thành ngày mai mới sẽ phát sinh bạo lực sự kiện, ta muốn biết, đến cùng là ai đưa cho người tin tức. Loại này cố ý lừa dối người khác tình báo nơi phát ra, hẳn là ra ánh sáng một chút, để tránh người khác tiếp tục mắc lừa."

Trong nhóm tr ần mặc một lát, Hà Tiêu Tiêu nói ra: "Trương Tam."

Trương Tam cũng không phản bác.

Trong lúc nhất thời, trong nhóm tất cả mọi người cảm giác trò chuyện nhóm này quá quý dị, cái kia từng cái kỳ kỳ quái quái ID phía sau, đều ẩn giấu đi bí mật không muốn người biết.

Khánh Tr ần nói với Nam Canh Th ần: "Cái này Trương Tam, rất có thể là người của Huyền Vũ. Trong nhóm này tổng cộng hơn 20 người, chia làm mấy cái tổ chức, mấy cái phe phái."

...

...

Hiện trường phát hiện án, Lộ Viễn đứng trên sân thượng dập tắt điện thoại, không có lại tiếp tục nhìn trong nhóm tin tức.

Hắn hỏi một bên Tiêu Ứng: "Đều bắt lấy sao?"

"Ừm, đêm nay còn may mắn còn sống sót người tham dự đều đã quy án, " Tiêu Ứng nói ra: "Ta xem bọn hắn dọa sợ, đi bắt bọn hắn thời điểm, từng cái trốn ở cột điện phía sau cũng không dám ra ngoài, sợ còn có tay bắn tĩa giết người."

Loại cảm giác áp bách này, là chỉ có tay bắn tĩa mới có thể cho.

Lộ Viễn lại hỏi: "Đo đạc thẳng tắp khoảng cách sao, sân thượng này cách hắn xạ kích mục tiêu có bao xa?"

"Thẳng tắp khoảng cách 1040 mét, " Tiêu Ứng nói th ần một tiếng: "Lộ đội, đây cũng không phải bình thường tay bắn tĩa a. Người nhìn hắn xạ kích trong phạm vi, tất cả đều là một phát súng mất mạng, mà lại tại 1040 mét trên cực hạn khoảng cách này, hắn còn từng tinh chuẩn từ Nam Canh Th ần giữa hai chân đánh gãy lưu manh bắp chân, cái này quá kinh khủng."

Lộ Viễn biết Tiêu Ứng là có ý gì.

Tay bắn tỉa độ chính xác, đến 800 mét xem như một cái tiêu chuẩn, đây là đại đa số tay bắn tỉa trình độ, có thể tại 1000 m trở lên đánh trúng mục tiêu tay bắn tỉa, xác thực không nhiều.

Mà lại, đập nện di động mục tiêu lúc, hữu hiệu xạ kích độ chính xác còn phải lại xuống đến 600 mét, 400 mét.

Hiện tại, đêm nay xuất hiện vị tay bắn tỉa này tại 1000 m bên trong bách phát bách trúng, loại này thành thạo điều luyện năng lực, đủ để gọi tay súng thần.

Lộ Viễn gãi da đầu một cái: "Mẹ nó, từ nơi nào nhảy ra một cái lợi hại như vậy tay bắn tỉa, đây chính là Lưu Đức Trụ lão bản sao? Mà lại tay bắn tỉa này bị người tìm tới sân thượng về sau, lại còn giết hai người, một cái là chính diện nổ súng bắn chết, một cái thì là bị cắt cổ. Theo đạo lý nói hai người kiểu chết hãn là một dạng đó a, có súng nơi tay vì cái gì còn muốn từ phía sau lưng cắt cổ?"

"Thi thể bị người động tới, cho nên không cách nào phán đoán nhân quả quan hệ, " Tiêu Ứng nói ra: "Hãn là tay bắn tỉa trước khi rời đi, cố ý phá hủy hiện trường, không muốn để cho chúng ta biết chân tướng."

Bị chính diện nổ súng bắn chết, là bị Con Rối Giật Dây không chế Trần Tư Hằng.

Bị người từ phía sau cắt cổ, là tới nơi này tìm kiếm tay bắn tỉa Chu Dũng.

Khánh Trần không muốn để cho người nhìn ra Trần Tư Hằng bị người không chế qua, cho nên trước khi đi còn làm rối loạn hiện trường.

Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói ra: "Đi, xuống lầu nhìn xem mặt khác hiện trường."

Nói, hãn quay người hướng về sau thang lầu đi đến, một đường đi theo

Khánh Trầ n trước đó xuống lầu dấ u chân.

Đến thứ 4 t ầ ng lúc, Lộ Viễn nhấ t lên một viên trên đấ t vỏ đạn: "Tổng cộng bốn mai vỏ đạn, căn cứ vỏ đạn này vị trí đến xem, tay bắn tĩa ở chỗ này nổ súng, đánh trúng lầu dưới sát thủ. . . Nghe làm sao quý dị như vậy, rõ ràng ở giữa còn cách hơn phân nửa t ầ ng lầu đâu, làm sao đánh trúng đó a?"

Lộ Viễn đi xuống dưới đi, hắ n bỗng nhiên trông thấy trên cửa sắt vết lõm: "Đây là vết súng bắn sao? Ngọa tào. . ."

"Thế nào Lộ đội?" Tiểu Ứng không hiểu, Lộ Viễn vì sao phản ứng lớn như vậy.

Đã thấy Lộ Viễn nhìn xem cửa sắt, lại nhìn xem sát thủ tử vong vị trí, cuối cùng nhìn về phía vỏ đạn tản mát vị trí: "Tay súng bắn tĩa kia tại một t ầ ng lầu trên li ề n nổ bốn phát súng, sau đó dùng bắn ra đạn đánh trúng sát thủ? ! Tiểu Ứng, người đem cửa tháo ra mang về xét nghiệm, ta muốn biết trên cánh cửa này vết lõm, có phải hay không đạn đánh ra tới!"

"Lộ đội, người cái này nói có chút quá mơ hồ đi, " Tiểu Ứng kinh ngạc: "Trên đời này thật là có cái gì đ ờ ỉ bở Thương Đấ u Thuật hay sao? Chúng ta đ ầ u là nghịch súng, người cũng đừng hù ta."

Lộ Viễn nhìn hắ n một cái: "Vậy người trước kia nghe nói qua xuyên qua, thời gian hành giả, giác tỉnh giả, chiến sĩ gen, người tu hành sao?"

"Giống như cũng là a, " Tiểu Ứng thờ dài nói.

"Đúng rồi, " Lộ Viễn nhớ tới một chuyện: "Người l ầ n này trở về thời điếm cùng lão bản đ ề cập tới, Khánh Trầ n ở thế giới trong thương pháp phi thường tốt, năng lực học tập cũng mạnh phi thường, là thật sao?"

"Đương nhiên là thật, nghe nói mỗi phát súng trúng mục tiêu h ồ ng tâm, nghe một chút tiếng súng li ề n có thể nhận ra tới là cái gì súng ống!" Tiểu Ứng nói ra.

Lộ Viễn như có đi đầu suy nghĩ: "Vậy người nói, hẳn có thể hay không đã nắm giữ loại này Thương Đấu Thuật?"

"Đây cũng là có khả năng, nhưng Lộ đội, hẳn không biết súng ngắm a, " Tiểu Ứng nói ra: "Lão Cửu cho chúng ta nói, Khánh Trầ cũng còn chưa kịp đi sân tập bắn đâu, hẳn coi như năng lực học tập mạnh hơn, cũng không thể ngay cả súng ngắm đầu chưa sờ qua, liề có thể chơi tốt như vậy a?"

Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói ra: "Cũng đúng, nhưng chúng ta không để ý đến một chút, tay bắn tỉa khả năng không phải một người tới. Người nói tối nay là Nam Canh Thầ bị người bắt cóc, sau đó xuất hiện tay bắn tỉa. Ngày bình thường Nam Canh Thầ cùng Khánh Trầ đầu là cùng nhau tan học, hôm nay làm sao đột nhiên để Nam Canh Thầ một người về nhà?"

Lộ Viễn tiếp tục phân tích nói: "Cho nên, Khánh Trầ rất có thể đã sớm cùng tay bắn tỉa mai phục tại nơi này, người cũng biết, tay bắn tỉa bên người phối quan sát viên ý nghĩa, cũng là phòng bị chỗ gầ bị người đánh lén, Khánh Trầ khả năng chính là như vậy một cái 'Quan sát viên' nhân vật, mà tay bắn tỉa chính là lão bản của bọn hắn. Trước đó trong nhóm có người phát qua một tấm tay bắn tỉa bị khổng chế ảnh chụp, khi đó súng đầu chỉ đến trên ót, nhưng Huyền Vũ nói tay bắn tỉa không chết. . . Dưới tình huống đó, tất nhiên là có người tại chỗ gầ cứu được tay bắn tỉa mới đúng."

Đây là phù hợp nhất chân tướng suy đoán.

Lộ Viễn cũng không quá tin tưởng, một cái không có sờ qua súng ngắm Khánh Trầ, có thể đánh ra đêm nay áp chế hiệu quả.

Hai người cuối cùng đi vào dưới lầ, Khánh Trầ một phát súng đánh chết cấp C địa phương.

Thông đạo an toàn bên ngoài, cấp C cao thủ từng ẩn núp dưới đại thụ, phân bố tám cái hố đạn.

"Kỳ quái, nơi này rõ ràng phát sinh qua chiến đấu, vì cái gì tìm không thấy

thi thể a?" Lộ Viễn kỳ quái nói.

Hắn nói tới chỗ kỳ quái là, vị kia chết đi cấp C đã bị Khánh Trần mạo hiểm hiến tế mất rồi, bởi vì thiếu niên muốn biết, hiến tế cấp bậc cao siêu phạm giả thi thể, có thể hay không để Con Rối Giật Dây phân nhánh tốc độ biến nhanh.

Truyện giải trí nhẹ nhàng

Chương 269, ném thử điếu kiện thu nhận mới

Đếm ngược 24:00:00.

Đường Hành Thụ trong phòng nhỏ.

Khánh Trầ trở lại trong phòng ngủ của mình gian nan nằm xuống, siêu phàm giả thân thể tự lành năng lực viễn siêu thường nhân, cũng không biết hẳn lần này bao lâu mới có thể khôi phục.

"Nhất, có ở đây không?" Khánh Trầ hỏi.

"Ta tại, " trong điện thoại di động truy ền đến Nhất thanh âm.

"Người đã từng thấy qua rất nhiều ký sĩ đúng hay không, " Khánh Trầ hiếu kỳ nói: "Như vậy, người quen thuộc ký sĩ hệ thống tu hành sao?"

"Quen thuộc, " Nhất trực tiếp làm h ỏi đáp: "Hạng thứ nhất Sinh Tử Quan rèn luyện cơ bắp, hạng thứ hai Sinh Tử Quan rèn luyện da thịt, ba loại Sinh Tử Quan rèn luyện xương cốt, hạng thứ tư Sinh Tử Quan rèn luyện làn da, hạng thứ năm Sinh Tử Quan rèn luyện chân khí, hạng thứ sáu Sinh Tử Quan chân khí đại thành, hạng thứ bảy bước vào siêu phàm thoát tục chi cảnh trở thành Bán Thầ."

Cái này bảy hạng, phân biệt đối ứng F, E, D, C, B, A, S từng cái đẳng cấp, mỗi một cấp Sinh Tử Quan đằng sau đối ứng khóa gien đều có chỗ khác biệt.

Cuối cùng, nhân thể tại cấp C lúc rèn luyện đến hoàn mỹ, sau đó đến cấp B lúc bắt đầu xuất hiện càng thêm thầ bí chân khí, tại cấp A lúc chân khí viên mãn.

Khánh Tr ần hiếu kỳ: "Như thế nào phán định chân khí phải chăng viên mãn đâu?"

"Tự nhiên quán thông toàn thân, " Nhất trả lời: "Người bây giờ thân thể bộ vị nào có khí?"

"Hai cái cánh tay, " Khánh Tr ần nói ra: "Bình thường không cần thời điểm bọn chúng li ền núp ở cẳng tay bên trong, địa phương khác một chút xíu đều không có."

"Ừm , đợi đến người toàn thân trong xương cốt đều ẩn chứa chân khí, đó chính là quán thông toàn thân, sẽ có một cái lượng biến đến chất biến quá trình, " Nhất h ồi đáp: "Bất quá người thật giống như có chút không giống với, người trình tự đều là rối loạn, vậy mà trước có chân khí. . ."

Khánh Tr ần trong lòng âm thầm suy nghĩ , dựa theo thường quy trình tự tới nói, hẳn lần sau tấn thăng lúc hẳn là rèn luyện xương cốt.

Đến lúc đó, chính mình xương cốt hẳn là li ền không có dễ dàng như vậy đứt gãy đi. .

Tối thiểu có thể tăng lên một chút kháng đánh năng lực.

Nhất hỏi: "Đúng rồi, Sinh Tử Quan kỳ thật cũng không phân thứ tự trước sau. Cho nên, người lần tiếp theo, chuẩn bị lựa chọn hạng nào Sinh Tử Quan tới làm đột phá?"

Khánh Tr ần chăm chú suy tư sau trả lời: "Chung Cực Tín Nhiệm."

Nhất tựa hồ ch ần chờ một chút: "Đây không tính là là tất cả khiêu chiến bên trong khó khăn nhất, nhưng lại nhất khảo nghiệm dũng khí."

Nàng nói đến đây đại khái hiểu Khánh Tr ần vì sao muốn lựa chọn "Chung Cực Tín Nhiệm", bởi vì thiếu niên này cho tới bây giờ cũng không thiếu dũng khí.

Khánh Tr ần không có lại trả lời Nhất, mà là nhìn hướng cổ tay của mình.

Hắn tinh tế đánh giá Con Rối Giật Dây bên trên phân nhánh.

Khiến người kinh dị chính là, phân nhánh vậy mà một lần trưởng thành chừng 3 mét.

Phải biết buổi tối hôm nay hắn vì không lưu lại quá nhiều sơ hở, chỉ hiển tế một tên cấp C cao thủ, vì chính là nhìn xem Con Rối Giật Dây hiển tế tình huống.

Kết quả là người khác ngạc nhiên.

Mà lại cũng làm cho Khánh Tr ần minh bạch, nguyên lai vật cấm kỵ cũng là nặng chất không nặng số lượng.

Xem ra, cấp C là một cái ngưỡng cửa, từ cấp C cao thủ đi lên, mỗi hiển tế một cao thủ đều sẽ để Con Rối Giật Dây có cực lớn tăng trưởng.

Cứ như vậy, khống chế người thứ hai cũng không phải si tâm vọng tưởng.

Bất quá Khánh Tr ần nghĩ tới đây lập tức đau lòng đứng lên, bởi vì lúc trước hắn tại cấm kỵ chi địa số 002 từng giết chết Khánh Hoài cùng Tào Ngụy, hai người này đều là cấp C a.

Nếu là hắn lúc kia li ền biết cái này thu nhận quy tắc, bây giờ Con Rối Giật Dây phân nhánh chẳng phải là đã đến 10 m r ồi?

Khánh Tr ần cảm giác, loại này đau lòng so trên người đau, còn muốn mãnh liệt một chút. . .

Chờ chút, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, đối với vật cấm kỵ ACE-019 tới nói, nó c ần thiết hiển tế vật là có phân chia, một mặt là linh hồn, một phương diện khác thì là nhục thể.

Như vậy, có đôi khi tách rời nhục thể giống như cũng không cần mục tiêu tử vong mới được.

Nghĩ tới đây, Khánh Trần từ trong ngăn kéo lấy ra một thanh cái kéo đến, chạy Nam Canh Trần gian phòng liền đi.

Nam Canh Trần trong phòng chính chuyên tâm tại trên internet mua sắm đầu, kết quả là bị Khánh Trần cho đè xuống cắt bỏ một nắm tóc.

Nam Canh Trần cả người đều mộng: "Trần ca, người muốn làm gì?"

"Không có việc gì, làm gặt đầu phát làm thí nghiệm, " Khánh Trần trở lại gian phòng của mình đi.

Nam Canh Trần một mặt mộng bức: "Vậy sao người không cắt tóc của mình?"

Lúc này, Khánh Trần trong phòng cầm trên tay một túm tóc đặt ở Con Rối Giật Dây bên miệng, chỉ là con tiểu xà kia không nhúc nhích, giống như một chút hứng thú đều không có.

Nhất cảm khái nói: "Thế giới trong sinh ra vật cấm kỵ đến nay, người đại khái là ta gặp qua trong mọi người, khảo thí đi đầu kiện thu nhận lúc người nào động mở rộng nhất, trong đầu óc người tất cả đều là động sao?"

Khánh Trần tức giận nói: "Không thử một chút làm sao biết đầu, vật cấm kỵ ACE-005 Đại Phúc rõ ràng là cấp A vật cấm kỵ, kết quả đến bây giờ cũng còn không có mở ra nhị giai hình thái, cũng là bởi vì các người không có lớn mật nếm thử a!"

"Được chưa, " Nhất thở dài.

Khánh Trần cùng Con Rối Giật Dây thương lượng đứng lên: "Người nhìn a, cái này kỳ thật cũng là nhân thể tổ chức, mặc dù không có huyết nhục ăn ngon như vậy, nhưng chúng ta cũng coi trọng cái mặn chay phối hợp đúng hay không? Mặn chay phối hợp mới có thể dinh dưỡng cân đối a!"

Nhất: "Ta lần thứ nhất gặp mặt chay phối hợp cái từ này, dùng tại loại địa phương này. . ."

Chỉ gặp Con Rối Giật Dây đầu kia trong suốt tiểu xà đột nhiên động, Khánh Trầ ãn nhĩn tình sáng lên.

Nhưng mà tiểu xà cũng không có như trong tưởng tượng như thế đem đầu tóc hiển tể thành tro, mà là đối với Khánh Trầ ãn làm một cái kỳ quái nhỏ nước miếng động tác.

Khánh Trầ ãn phảng phất có thể nghe thấy tiểu xà phát ra "O, e!" xem thường âm thanh.

"Không ăn coi như xong, " Khánh Trầ ãn hậm hực nói, ném thử đi ãu kiện thu nhận thất bại.

Nhất nói ra: "Còn tốt, Nam Canh Thầ ãn tóc xem như bảo vệ. . . Mà lại, ta trước kia cho là người chỉ là bu ãn nãn ãnh nhân, không nghĩ tới người ngay cả vật cấm kỵ ãu có thể bu ãn nãn ãnh đến, học ãuợc."

Khánh Trầ ãn không có phản ứng nãnđ.

Đêm nay cũng vẫn là có thu hoạch, tối thiểu súng ngắm tiểu thí ngưũ ão hiệu quả, muốn so trong tưởng tượng càng tốt hơn.

Nếu như hãn chỉ là một cái bình thường cấp E siêu phạm giả, căn bản không có khả năng có ãuợc hôm nay loại này không chế chiến trường năng lực.

"Tại trở thành cường giả chân chính trước ãó, mượn nhờ nhân loại trí tuệ kết tinh mới là chính ãờ, " Khánh Trầ ãn thử ãài nói.

Hãn từng nghe Lý Thúc Đ ãng nói qua, thế giới trong có một nhóm người tu hành vì hiển lộ rõ ràng chính mình tính ãặc thù, vì hiển lộ rõ ràng thầ ãn bí giáo phái ãịa vị, là khinh thường tại sử dụng vũ khí hiện ãại.

Khánh Tr ần lúc ấy li ền trong lòng tự nhủ, đây không phải ngốc à.

Lý Thúc Đ ồng cũng đ ồng ý Khánh Tr ần quan điêm, vị lão sư này nói: Ngay cả Lò Sưởi những dã nhân kia cũng bắt đầu rất nhanh thức thòi sử dụng khoa học kỹ thuật sản phẩm, cũng không biết những người tu hành kia, có phải hay không đem đầu óc cho bị ngốc.

Khánh Tr ần cởi áo ra, ngực màu tím quy ền ấn đặc biệt rõ ràng.

Hắn hiện tại rất nghĩ kỹ ngủ ngon một giấc, nhưng là không được, bởi vì còn có miếng vá c ần đánh.

Nhóm Bạch Trú bên trong.

Lão Bản: "Đêm nay phát sinh sự tình, chắc hẳn các vị cũng nghe thấy một chút tin tức, nhà ở đến gần, thậm chí còn có thể nghe được tiếng súng. Xen vào mọi người bây giờ đều tại cùng một trên chiếc thuyền này, cho nên vẫn là muốn cùng hưởng một chút tin tức."

Lão Bản: "Tối nay là chúng ta Bạch Trú tổ chức cùng người nắm giữ Con Tem Ác Ma lần thứ nhất tuyên chiến, tin tưởng các người bên trong, rất nhiều người đều bị thần bí thư tín quấy rối qua, uy hiếp qua. Đêm nay, chúng ta trọng thương bọn hắn, cũng thu hoạch được toàn thắng."

Một Con Vịt Nhỏ: "Vỗ tay!"

Tiểu Phú Bà: "Ba ba ba ba ba ."

Đại Phú Ông: "Ba ba ba ba ba ."

Khánh Tr ần không còn gì để nói, này làm sao còn có vai phụ.

Máu chốt là, Nhất vậy mà cũng đi theo tham gia náo nhiệt.

Lão Bản: "Buổi tối hôm nay, đầu tiên cảm tạ Một Con Vịt Nhỏ, Lưu Đức

Trụ, Dũng Cảm Ngưu Ngưu, Không Sợ Khó Khăn, Băng Nhãn hiệp trợ, trong kế hoạch bản thân là không có Ngưu Ngưu cùng Không Sợ Khó Khăn, nhưng bọn hắn hai người dũng cảm cứu trợ đồng bạn, loại này điếm tinh thần đến những người khác học tập, cùng thuộc một tổ chức, chúng ta tương lai đối mặt khó khăn lúc vốn là hẳn là trợ giúp lẫn nhau, không phải vậy tổ chức liên không có tinh thần tại ý nghĩa."

Lão Bản: "Thứ yếu, cảm tạ Lưu Đức Trụ cùng Băng Nhãn trong chiến đấu cung cấp duy trì, các người trong trận chiến đấu này dũng cảm biểu hiện, cũng đáng được những người khác học tập. Nếu như không có Băng Nhãn, ta có thể sẽ lật thuyền trong mương, nếu như không có Lưu Đức Trụ, ta khả năng không cách nào thuận lợi thoát thân."

Băng Nhãn: "Lão bản, đây là ta phải làm."

Lưu Đức Trụ: "Ta cũng giống vậy."

Lưu Đức Trụ kỳ thật hơi nghi hoặc một chút, nguyên lai đêm nay ở đây còn có Băng Nhãn, chỉ là chính mình cũng không có trông thấy đối phương a, người trong thông đạo an toàn kia, đến cùng là Băng Nhãn hay là lão bản đâu?

Lúc này, Thu Tuyết yếu ớt hỏi: "Lão bản, buổi tối hôm nay thật giống như ta không có thể giúp lên giúp cái gì, đến tiếp sau có cần ta xuất lực địa phương à. . . Gia nhập tổ chức đến nay, ta cũng còn không có làm cái gì."

Khánh Trầm suy tư một lát, hẳn biết Giang Tuyết là cảm giác có chút tâm thần bất định bất an, thời khắc thế này, những người khác tại tâm tâm khổ khổ làm việc, cái gì cũng không làm người sẽ sinh ra cảm giác áy náy.

Lão bản: "Thu Tuyết, ta cần người tại lần sau sau khi xuyên việt, lấy danh nghĩa của người tại khu thứ bốn thuê một gian ba người nhà trọ, sau đó đem phòng ốc tin tức cùng mật mã nói cho Lưu Đức Trụ."

"Được rồi tốt, " Giang Tuyết bắt đầu vui vẻ: "Ta ở thế giới trong có tiền, có thể thuê một cái hơi tốt một chút nhà trọ cho bọn hắn!"

Tiểu Phú Bà: "Thu Tuyết tử tử thật sự là nhân mỹ tâm thiên!"

Thu Tuyết nghi ngờ nói: "Người gặp qua ta sao?"

Giang Tuyết lời ngậm: Không phải vậy làm sao người biết ta tướng mạo đâu?

Tiểu Phú Bà vội vàng nói: "Chưa thấy qua nha, nhưng là gọi Thu Tuyết cái tên này, nhất định rất mỹ lệ."

Thu Tuyết có chút xấu hổ: "Thì ra là như vậy, bất quá để cho người thất vọng, ta tướng mạo rất bình thường."

Khánh Trầ vui vẻ, nếu như Giang Tuyết tướng mạo bình thường, vậy thế giới này bên trên tuyệt đại đa số nữ tính chính là thất bại.

Chỉ bất quá hẳn càng vui vẻ hơn chính là, Tiểu Đờng Vân kém chút để lộ!

Không biết vì cái gì Khánh Trầ cảm giác, chính mình thời khắc đều đang đợi lấy Tiểu Đờng Vân xả tử một khắc này, quá làm cho người ta mong đợi.

Giờ này khắc này, bà ngoại, ông ngoại đã trở lại Trịnh thành, một mình ngủ ở phòng ngủ Lý Đờng Vân, trên trán mồ hôi lạnh đều xuống.

Nàng lúc này mới ý thức được, cái gì gọi là nói nhiều tất nói hớ.

Khánh Trầ gặp trong nhóm không còn gì khác sự tình.

Lão Bản: "Tan họp."

Một Con Vịt Nhỏ: "Quán triệt hội nghị tinh thần!"

Tiểu Phú Bà: "Quán triệt hội nghị tinh thần!"

Đại Phú Ông: "Quán triệt. . ."

Nhóm Bạch Trú vai phụ tổ ba người, tận chức tận trách.

Sáng sớm, Hồ Tiểu Ngưu gõ vang Khánh Trầ nhà cửa phòng.

Khánh Trầ cất lực rời giường, hẳn hôm nay thương thế tăng thêm, nguyên bản có thể nghỉ ngơi một ngày, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ.

Nhóm Bạch Trú mới vừa vịn cất bước, hết thấy đầu ngay tại tốt, tiết tấu không có khả năng gián đoạn tại chính hẳn trong tay.

Hắn thay xong quần áo thể thao đi ra ngoài, đã thấy hành lang thế giới bên ngoài đã tích lũy tuyết trắng mênh mang.

Trong vòng một đêm, thế giới đổi màu trắng.

Hồ Tiểu Ngưu tinh thần phấn chấn nói ra: "Từ khi chạy bộ sáng sớm đằng sau, không chỉ có không có mỗi mệt, ta ngược lại cảm thấy tinh thần tốt rất nhiều."

"Đây là chuyện tốt, " Khánh Trầ gật đầu nói.

Hồ Tiểu Ngưu cười nói: "Khánh Trầ đừng học, hôm nay liền để ta lĩnh bào đi, ngày mai đổi Nam Canh Thầ, ngày kia đổi Trương Thiên Chân."

"Vì cái gì?" Khánh Trầ có chút hiếu kỳ.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu như không có biết được trên người người có tổn thương, vậy ta có thể yên tâm thoải mái một mực để cho người hỗ trợ phá phong, nhưng bây giờ biết, chúng ta làm đừng bạn của người, cũng nghĩ giúp người chia sẻ một chút, thẳng đến người thương thế khỏi hẳn."

Một bên Trương Thiên Chân cũng nói: "Khánh Trầ đừng học, đây chính là đừng bạn ý nghĩa, đúng không? Chúng ta không có khả năng chuyện gì

đều đều khiến người đi vào phía trước. Đàn sói tại trên cánh đồng tuyết hành tẩu, chỉ có không ngừng thay đổi dẫn đường người, dạng này đàn sói mới có thể đi càng xa."

Khánh Trần trần mặc một lát, sau đó mặt giãn ra cười nói: "Tốt, hôm nay liền để Tiểu Ngu phá phong."

...

Cầu nguyệt phiêu nha cầu nguyệt phiêu, nguyệt phiêu gấp đôi thời gian đến!

Truyện giải trí nhẹ nhàng

Chương 270, không quá nghiêm chỉnh sinh ý

Đếm ngược 1:00:00.

Khoảng cách xuyên qua chỉ còn lại có bốn giờ, đây cũng là Trương Thiên Chân, Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thừa Trạch ước định giao tiền thời gian.

Cuối cùng nói xong kim ngạch là mỗi tuần lễ 1 triệu tiền mặt, xuyên qua trước thanh toán 500.000, an toàn trở về sau lại thanh toán 500.000.

Lưu Đức Trụ xuất phát trước lấy tiền mặt trước, Khánh Trần còn có một ít chuyện muốn căn dặn.

Nhóm Bạch Trú bên trong.

Lão Bản: "Lưu Đức Trụ, đi lấy tiền thời điểm phải chú ý an toàn, tiền lấy đằng sau liền đặt ở trong nhà người."

"Được rồi, cảm ơn lão bản quan tâm," Lưu Đức Trụ đáp lại nói: "Ta không có việc gì."

Khánh Trần trăn mặc một chút, kỳ thật hẳn nói với Lưu Đức Trụ chính là, chú ý 'Tiền' an toàn, không phải chính người an toàn. . .

Bất quá, hẳn cũng không tốt uốn nắn cái gì, dù sao hiện tại Lưu Đức Trụ trung thành tuyệt đối, không thể gây tổn thương cho lòng của người ta, mà lại hẳn còn phải duy trì lấy lão bản bức cách.

Lão Bản: "Trong chuyện này, tiền là thứ yếu, Lưu Đức Trụ người nhất định phải cho Trương Thừa Trạch nói rõ ràng chú ý hạng mục, nếu như hẳn

làm không được mà nói, chúng ta tình nguyện không tiếp đơn buôn bán này."

Cái gọi là chú ý hạng mục chính là ước pháp tam chương, Khánh Trầ không thể vì kiếm lời số tiền này, gia tăng toàn bộ Bạch Trú phong hiểm.

Cho nên, Trương Thừa Trạch tiến vào thế giới trong đấng sau, nhất định phải nghe theo Bạch Trú an bài. .

Đầu tiên, Trương Thừa Trạch không có khả năng tùy ý hành động, hẳn làm sự tình trước đó nhất định phải trải qua Lưu Đức Trụ đồng ý, đi địa phương nhất định phải trải qua Lưu Đức Trụ kiểm tra.

Thứ yếu, Trương Thừa Trạch sau khi xuyên việt, không có khả năng tùy ý kết giao bằng hữu, không có khả năng tùy ý cùng ngoại nhân nói chuyện với nhau, để tránh nói chuyện với nhau trong quá trình để lộ ra chính mình 'Thời gian hành giả' thân phận, gây nên tập đoàn chú ý.

Cuối cùng, Trương Thừa Trạch tuần thứ nhất tạm thời không thể tiến vào khu thứ bốn, hạ tam khu, bởi vì đây là cao nguy khu vực, cho dù có Lưu Đức Trụ bảo hộ, có người mở bắn lén cũng không ai có thể gánh vác.

Giao phó xong những chuyện này, Lưu Đức Trụ liền xuất phát tiến về tụ hợp địa chỉ.

Khánh Trầ ngồi ở nhà trên ghế sa lon, nhắm mắt lại yên lặng chờ đợi kết quả.

"Trầ ca, người đang lo lắng sao?" Nam Canh Trầ hỏi.

"Ừm, không biết vì cái gì, trải qua ngăn trở nhiều, sự tình quá thuận lợi ngược lại cảm thấy không thích hợp, " Khánh Trầ nói ra: "Trương Thừa Trạch là người làm ăn, hẳn không có khả năng đem mệnh làm tiền đặt cược, tất cả đều đặt ở trên người chúng ta."

Nam Canh Trầ nhìn hẳn một cái: "Trầ ca, coi như đơn buôn bán này

không làm được, ta cùng Tiểu Đổng Vân cũng có thể tiếp tục mang vàng thỏi trở về, luôn có thể tích lũy đủ đổi phòng tiển."

"Không giống với, " Khánh Trầ lắ đầ: "Bạch Trú cầ phải có cầ nghiêm chỉnh nghiệp vụ, cầ phải có mục tiêu, tại chạy đến mục tiêu này quá trình, cũng là Bạch Trú hiệp đầ tác chiến, ngưng tụ cùng một chỗ quá trình, không phải vậy mọi người ngưng tụ cùng một chỗ cũng là lỏng lẻo."

Tựa như hôm qua đối mặt người nắm giữ Con Tem Ác Ma chế tạo uy hiệp, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân tự phát đoàn kết lại chính là một kinh hỉ, Lưu Đức Trụ chứng minh mình quả thật đã có dũng khí, cũng là kinh hỉ.

Bạch Trú bên trong mỗi cái thành viên đầ không hoàn mỹ, đầ cầ trưởng thành.

Nhưng vào đúng lúc này, trong nhóm Lưu Đức Trụ bỗng nhiên phát tới tin tức: "Lão bản, ta đã cùng Trương Thiên Chân, Hồ Tiểu Ngưu tụ họp, nhưng là xảy ra chút vấn đề"

Lão bản: "Trương Thừa Trạch tìm được mặt khác thời gian hành giả? Sau đó cùng thời gian hành giả khác họp tác r ấ?"

Lưu Đức Trụ kinh ngạc: "Lão bản liệu sự như thầ a!"

Nam Canh Thầ cũng nhìn về phía Khánh Trầ, nguyên lai đối phương nhắm mắt dưỡng thầ, chính là đang tự hỏi khả năng vấn đề xuất hiện?

Không Sợ Khó Khăn Trương Thiên Chân giải thích nói: "Trương Thừa Trạch hiện tại ở lâu tại Lạc thành khách sạn Hoa Dương, chúng ta vừa mới đến nơi đây, nói cho hẳn một chút chú ý hạng mục, kết quả hẳn cảm thấy yêu cầu quá nhiều, thậm chí chất vấn chúng ta là không có thể đảm nhiệm bảo hộ làm việc. . ."

Khánh Trầ sửng sốt một chút nhíu mày, đối phương là cảm thấy Bạch Trú quá cẩn thận, cho nên cảm thấy Bạch Trú khả năng không có thực lực?

Hoặc là, loại này đại lão bản bản thân tự do đã quen, mặc kệ đối mặt ai cũng có mười phần lực lượng.

Bây giờ đi thế giới trong còn phải nghe Bạch Trú lời nói, cái này không để cho làm, cái kia không để cho làm, thế là sinh ra tâm tình mâu thuẫn.

Không Sợ Khó Khăn: "Chúng ta vừa rồi mới biết được, Trương Thừa Trạch từ vừa mới bắt đầu tiếp xúc liền không chỉ chúng ta một nhà tổ chức, hắn còn tại Lạc thành bản địa tìm được những người khác. Hắn nói bên kia hứa hẹn hắn có thể tùy ý ra vào thượng tam khu bên ngoài bất kỳ địa phương nào, có thể đi nhìn hắc quy ẩn, có thể đi hạ tam khu thể nghiệm người nghèo sinh hoạt, có thể đi nghịch súng. . . Đối phương đem thế giới trong miêu tả quá tốt rồi, hơn nữa còn nói mình nhận biết người uỷ ban quản lý trị an, đến mức lẫn nhau so sánh xuống, Trương Thừa Trạch chuyện đương nhiên lựa chọn một nhà khác."

Khánh Trậ̀n cảm thấy có chút kỳ quái: "Trương Thừa Trạch không biết các người cùng Lưu Đức Trụ cùng thuộc một tổ chức sao? Mà lại, hắn cũng là người thông minh, hắn phải biết thế giới trong không có tốt đẹp như vậy, hắn cũng không phải sủa bạch đi ệ̀m."

Mà lại, tại ngoại giới xem ra, Lưu Đức Trụ là cùng Kỵ Sĩ người có liên quan, hắn là càng có thể tin độ mới đúng a.

Không Sợ Khó Khăn: ". . . Lão bản, đối phương nói Kỵ Sĩ lãnh tụ Lý Thúc Đợ̀ng đã tử vong, Hằng Xã còn lọt vào mặt khác câu lạc bộ vây quét, đi theo chúng ta không an toàn. Hắn nói chúng ta ở thế giới trong đã thất thế, tự thân khó đảm bảo."

Khánh Trậ̀n bó tay rồi, đây là nơi nào xuất hiện đẹ̃ nhụ̃i, thậm chí ngay cả tình báo đều không có nắm giữ cái hoàn chỉnh.

Cho nên, cái này đoạt mối làm ăn thời gian hành giả, chính là bị Lý Thúc Đợ̀ng giả chết lừa qua đám người kia, đối phương thậm chí không biết Hằng Xã đã giải quyết tất cả vấn đề, trở thành thành thị số 18 trong thế

giới dưới đất lớn nhất câu lạc bộ, một nhà độc đại.

Loại người này. . . Thật đúng là cái gì sinh ý cũng dám đoạn a.

Đừng nói cam đoan Trương Thừa Trạch an toàn, Khánh Tr ần cảm thấy những người này an toàn của mình liên rất có vấn đề . .

Nhất định phải có vấn đề

"Đoạn đi sinh ý này thời gian hành giả, các người có hay không thấy qua đến?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không có, Trương Thừa Trạch cố ý dịch ra giữa chúng ta gặp mặt thời gian, " Dũng Cảm Ngưu Ngưu nói ra: "Ta cùng ta phụ thân gọi điện thoại liên hệ, hi vọng hẳn có thể khuyên Trương Thừa Trạch một chút, nhưng phụ thân ta nói, Trương Thừa Trạch là một người phi thường tự tin, hẳn tin tưởng mình phán đoán, chúng ta không cách nào làm liên quan."

Khánh Tr ần rất rõ ràng, Trương Thừa Trạch làm ra quyết định sai lầm cũng không phải là bởi vì đối phương ngu xuẩn, mà là, xác thực tuyệt đại bộ phận người đầu cho là Lý Thúc Đ ồng đã tử vong.

Dù sao người bình thường nhìn thấy Th ần Minh Quy ền Trượng thanh thế, sẽ chuyện đương nhiên cho là Lý Thúc Đ ồng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lý Thúc Đ ồng sau khi chết, người cùng hẳn có quan hệ đầu hẳn là bị tập đoàn thanh toán, quy ền lực đấu tranh xưa nay đã như vậy, lúc này đứng sai đội chính là vạn kiếp bất phục.

Khánh Tr ần tại nhóm Bạch Trú bên trong, lấy lão bản thân phận lạnh nhạt nói ra: " 'Không Sợ Khó Khăn', việc này người thấy thế nào?"

Trương Thiên Chân bỗng nhiên lòng có minh ngộ, lão bản biết rõ ý nghĩ của hẳn đầu rất độc, bây giờ lại cố ý hỏi mình ý kiến, rõ ràng là muốn cho chính mình ra mặt nói âm người sự tình.

Cứ như vậy, có cái gì nữa vẫn là hấn Trương Thiên Chân, lão bản chỉ là khiêm tốn nghe đề nghị của hấn mà thôi.

Bất quá, cho lão bản làm vũ khí sử dụng không mất mặt, Trương Thiên Chân quả quyết nói ra: "Lão bản, ta nhìn Trương Thừa Trạch đối với khu thứ bốn sống về đêm đặc biệt cảm thấy hứng thú, cho nên nhất định sẽ đi. Ta đem Trương Thừa Trạch ảnh chụp phát đến trong nhóm, đến lúc đó ngài an bài Lưu Đức Trụ cùng Băng Nhân loại cao thủ này đi nằm vùng, cho bọn hấn gia tăng một chút 'Lịch duyệt xã hội'."

Lão Bản: "Ừm, liền theo người nói xử lý."

Trương Thiên Chân nội tâm vui mừng, chính mình rốt cục có đất dụng võ!

Băng Nhân: "Lão bản, lần này ta một người là đủ rồi, Lưu Đức Trụ không thích hợp ra mặt. Dù sao chúng ta còn muốn tiếp sinh ý này, nếu như Trương Thừa Trạch phát hiện Lưu Đức Trụ cố ý đoạt mối làm ăn đuổi hấn đi người bảo vệ, đại khái sẽ sinh ra tâm tình mâu thuẫn. Cho nên, ta tới cấp cho những cái kia đoạn buôn bán thời gian hành giả gia tăng lịch duyệt xã hội, Lưu Đức Trụ, người đem thế giới trong phương thức liên lạc lưu cho Trương Thừa Trạch, sau đó chờ lấy hấn liên hệ người liền tốt."

Lão Bản: "Ừm, suy nghĩ vấn đề rất toàn diện, cứ như vậy định, Lưu Đức Trụ bên kia bảo trì điện thoại thông suốt."

"Được rồi lão bản, " Lưu Đức Trụ hồi phục.

Đến nơi đây, sự tình đã cơ bản an bài thỏa đáng.

Trong nhóm, tất cả mọi người biết Băng Nhân chính là Khánh Trần, cũng đều biết Khánh Trần trên Lão Quân sơn hào quang chiến tích.

Cho nên khi mọi người phát hiện cuối cùng là Khánh Trần ra mặt giải quyết vấn đề lúc, liền bắt đầu vì những cái kia đoạn Bạch Trú buôn bán thời gian hành giả mặc niệm.

Khánh Tr ần nhìn v ề phía bên cạnh Nam Canh Th ần: "Sau khi xuyên việt ta muốn trước đi xử lý Trương Thừa Trạch chuyện bên kia, xử lý xong ta li ền v ề trang viên lưng chừng núi."

Nam Canh Th ần hiếu kỳ hỏi: "Tr ần ca, trước đó chúng ta thương lượng xong muốn tìm Lý Y Nặc cân đổi xe cộ, dùng để tiếp đãi Trương Thừa Trạch, hiện tại nào ra yêu thiêu thân này, ta còn chuẩn bị xe cộ không?"

"Chuẩn bị, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Hắn chẳng mấy chốc sẽ h ồi tâm chuyển ý, bất quá, chờ hắn h ồi tâm chuyển ý đằng sau cũng không phải là trước đó cái giá ti ền kia."

Đếm ngược 00:00:00.

V ề không.

Đương đại giới hắc ám lại quang minh, thế giới trong như cũ tuyết lớn đ ầy trời.

Khánh Tr ần vẫn tại Lưu Đức Trụ ba người chỗ nhà trọ nhỏ bên trong.

Trở v ề trước đó, hắn ôm hộp đen, cũng còn tại trong ngực hắn.

Khánh Tr ần đứng dậy, ra khỏi phòng lúc mặt nạ mèo cũng hiện lên ở trên mặt.

Lúc này, Lưu Đức Trụ nhìn thấy hắn nghiêng nghiêng công hộp đen. . .

Chờ chút, hộp đen này thế tích, không phải vừa vặn giống như là một chi to lớn súng bắn t ử công phá sao?

Trước đó Lưu Đức Trụ còn suy nghĩ, lão bản là từ đâu làm tới súng ng ắm, nhưng hiện tại xem ra, trong hộp đen kia rõ ràng chính là súng ng ắm!

Có thể súng ng ắm làm sao mang đến thế giới ngoài đâu?

"Vật cấm kỵ, " Lưu Đức Trụ trong lòng thấp giọng hô.

Khánh Tr ần bình tĩnh nhìn Lưu Đức Trụ một chút: "Đoán được?"

"Ừm, " Lưu Đức Trụ không có giấu diếm: "Chúc mừng lão bản thu hoạch được vật cấm kỵ, ta nhìn trên mạng có người nói qua, vật cấm kỵ nhận chủ sau là có thể mang đến thế giới ngoài, mà bây giờ, tất cả thời gian hành giả bên trong, có thể có được vật cấm kỵ một cái bàn tay đầu có thể đếm đi qua."

Khánh Tr ần không nói gì thêm nữa, dù sao hắn hiện tại đã có ba cái vật cấm kỵ, cứng rắn muốn cùng những người khác so sánh, đối với những người khác tới nói hơi có chút không công bằng. . .

"Người nhớ kỹ , chờ Trương Thừa Trạch gọi điện thoại cho người thời điểm, nhất định phải giả bộ như cái gì cũng không biết bộ dáng, hắn gặp cái gì, bên cạnh hắn thời gian hành giả gặp cái gì, đầu là Băng Nhãn làm, với người không quan hệ, " Khánh Tr ần nói ra: "Người chỉ cần tiếp tục nhiệm vụ bảo vệ, nhưng giá cả đềcao đến một tu ần 3 triệu. Nếu như hắn đồng ý, sẽ có xe tới tiếp ứng các người."

"Ừm ân, " Lưu Đức Trụ vội vàng gật đầu: "Lão bản, hắn muốn không đồng ý cái giá tiền này làm sao bây giờ?"

"Băng Nhãn sẽ để cho hắn đồng ý."

Khánh Tr ần nội tâm thở dài, hắn th ềchính mình từ vừa mới bắt đầu, thật chỉ muốn đảng hoàng làm ăn.

. . .

Ban đêm còn có một chương, sẽ chậm một chút một chút.

Truyện giải trí nhẹ nhàng

Chương 271: Trong khốn cảnh Trương Thừa Trạch

"Tiểu Ngưu, người cùng Trương Thiên Chân chuẩn bị sẵn sàng sao?"
Khánh Trần trước khi đi hỏi: "Ta nói là, gia nhập Hằng Xã sự tình, nhớ kỹ, một khi gia nhập liền không có đường rút lui, nếu như người ngày nào muốn rời khỏi, Bạch Trú cũng sẽ không cho phép nhân khí nổi thỏa hiệp tại trong tổ chức."

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân hai người nhìn nhau: "Lão bản, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng."

"Ừm, ngày mai đi Hằng Xã đưa tin đi, ta đã cho bên kia chào hỏi, từ cơ sở làm lên," Khánh Trần nói ra: "Về phần có thể làm được một bước nào, đều xem chính các người."

Khánh Trần định lấy phong tuyết rời đi, muốn làm Trương Thừa Trạch đơn buồn bán này, trước tiên cần phải tìm tới Trương Thừa Trạch lại nói.

Bất quá, hắn cũng không có trực tiếp đi khu thứ bốn, mà là về tới mình tại cao ốc Lạc Thần trong nhà.

Hắn đem chính mình từ thế giới ngoài mang về viên kia USB, cắm ở trong phòng bật trên miệng, chờ đợi số liệu này tải lên.

Vài giây đồng hồ về sau, Nhất cảm khái nói: "Mãn non nha, thế giới ngoài lang tốt chơi tắc."

Khánh Trần: "... Người cũng chính là câu cái tươi mới cảm giác thôi, chờ chơi chán đã cảm thấy không dễ chơi."

"Thế thì sẽ không, " Nhất nói ra: "Trong tháng năm dài đằng đẵng, ta đã học được làm sao tự ngu tự nhạc."

Khánh Trậ̀n sờ dĩ vệt ở trước, chính là muốn đem "Thế giới ngoài Phân Nhất" dòng số liệu mang về truyệ̀n lên, dạng này "Thế giới trong Tổng Nhất" mới có thể biết thế giới ngoài đầu xảy ra chuyện gì.

Hắn hỏi: "Ta hiện tại muốn tìm cái kia Trương Thừa Trạch, người có thể hay không giúp ta tìm một cái?"

Nhất nghĩ nghĩ nói ra: "Có thể, nhưng người có thể hay không tại thế giới ngoài giúp ta đi gặp một người. . ."

Khánh Trậ̀n thiêu thiêu mi mao: "Ta liệ̀n nói người khẳng định sẽ nào yêu thiêu thân, không bàn nữa a!"

"Áo, cái kia tìm Trương Thừa Trạch sự tình, ta có thể thay cái điệ̀u kiện, người tại thế giới ngoài cho ta thanh toán 100,000 nguyên làm thù lao, ta ở bên kia có chút thiếu tiệ̀n. . ."

Khánh Trậ̀n mở to hai mắt nhìn: "Người tại sao không đi đoạt!"

. . .

Trương Thừa Trạch hiếu kỳ đánh giá thế giới mới này.

Bị các thời gian hành giả xưng là thế giới trong địa phương.

Hắn ngặ́m nhìn bốn phía, chính mình chính bản thân chỗ trong một gian phòng nhỏ mờ tối, trong phòng chen lặ́n hơn mười người, ngổn ngang lộn xộn ngủ ở trên mặt đất.

Cái này khiến Trương Thừa Trạch trong lúc nhất thời có chút không làm rõ được tình huống: Mình rốt cuộc là một loại cái gì tình cảnh?

Hắn tại đến thế giới trong trước đó làm qua rất nhiều bài tập, trong đó

trọng yếu nhất chính là ba điểm.

Điểm thứ nhất, người thế giới trong đối với thời gian hành giả có tự nhiên cừu hận, số rất ít tổ chức mới có thể bao dung thời gian hành giả tồn tại.

Cho nên đến thế giới trong vè sau, ngàn vạn không có khả năng bại lộ chính mình thời gian hành giả thân phận.

Điểm thứ hai, ở thế giới trong không nên trêu chọc tập đoàn, tại bất minh tình huống dưới, trước cùng tập đoàn giữ một khoảng cách.

Một điểm cuối cùng, cẩn thận gọt thận khách, ở thế giới trong hạ tam khu ban đêm đi ra ngoài, rất dễ dàng gặp đoạt thân thể máy móc, cướp bóc khí quan phần tử phạm tội, không cẩn thận bị bọn hắn để mắt tới, sẽ phi thường thảm.

Giờ này khắc này, Trương Thừa Trạch để ý nhất chính là điểm thứ nhất, hắn trước hết dung nhập nơi này, sau đó chờ đợi hắn thuê thời gian hành giả đến nghĩ cách cứu viện.

Đến lúc đó, hết thủy đầu sẽ sẽ khác hơn.

Trương Thừa Trạch trong lòng lộ ra người làm ăn khôn khéo, hắn cùng Hồ Đại Thành loại kia nho thương khác biệt, từ thập kỷ 90 dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng một đường dốc sức làm, chính là không bao giờ thiếu bắt lấy kỳ ngộ năng lực, còn có ẩn nhẫn năng lực.

Từ niên đại đó quật khởi đại thương nhân, đầu có kiêu hùng chi tư, cơ bản đầu tại khu vực màu xám du tẩu qua, tam giáo cửu lưu cũng tất cả đầu gặp qua.

Trương Thừa Trạch yên lặng nằm trên mặt đất trải lên, lặng yên không tiếng động đánh giá người chung quanh: Hình xăm, thân thể máy móc, tóc tai bù xù.

Trong cả phòng lạnh như hàn băng, nhưng mà liền xem như mùa này,

trong phòng đầu tràn ngập một cỗ mùi m ò hôi bản, mùi chân hôi.

Những người này trên lưng hình xăm đầu rất tương tự, một con quỷ mặt xanh nanh vàng.

Những quỷ kia cơ bản giống nhau, Trương Thừa Trạch quan sát tỉ mỉ phát hiện, những này hình xăm hẳn là chiếu vào một cái khuôn mẫu xăm, thuần túy là thợ xăm trình độ không được, cho nên cho vấn mỗi cái cũng không giống nhau. . .

Sau đó hẳn lại dò xét thân thể máy móc, phát hiện có ít người thân thể máy móc đầu rỉ sét, nhìn muốn bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi.

Trương Thừa Trạch im ắng quan sát một chút chính mình, còn tốt, trên người mình không có thân thể máy móc.

Hắn sờ lên chính mình túi, sau đó lại sờ lên xung quanh mình , khiến cho người kinh ngạc sự tình phát sinh, trên người hẳn, bên cạnh không có điện thoại!

Xuyên qua đến thế giới trong trước đó, hẳn cùng thuê thời gian hành giả thương lượng xong, mọi người sau khi xuyên việt dùng di động liên hệ.

Trương Thừa Trạch thật vất vả đem đối phương số điện thoại di động đọc xuống, kết quả chính mình không có điện thoại!

Cái này mẹ nó!

Lúc này, bên cạnh cách đó không xa có người ai thán: "Chúng ta cái này trốn đông trốn tây thời gian, lúc nào là hết a."

Trương Thừa Trạch tinh thần tỉnh táo, trong những lời này đầu lộ ra cực kỳ trọng yếu tin tức.

Thuận tiện hẳn hiểu rõ tình cảnh của mình.

Người nằm trên đất tựa hồ cũng không ngủ, bọn hắn chỉ là bị ép bất đắc dĩ trốn ở chỗ này, cũng không có gì có thể giải trí, chỉ có thể nằm trên mặt đất trải lên giả chết.

Có một người hồi đáp: "Đều do lão bản bị mõ heo làm tâm trí mê muội, lúc trước phải cứ cùng mặt khác mấy cái câu lạc bộ đi vây quét Hằng Xã, hiện tại tốt đi, lão bản chính mình chết thảm, chúng ta cũng bị Hằng Xã truy nã trốn đông trốn tây."

Có người cười lạnh: "Cũng chính là lão bản không có ở đây người mới dám nói như vậy, lúc trước nói muốn vây quét Hằng Xã thời điểm, người còn không phải tích cực nhất? Mỗi ngày nhớ Hằng Xã trên địa bàn cô nàng!"

Trương Thừa Trạch nghe những lời này, bỗng nhiên tuyệt đối có điểm gì là lạ, những tin tức này, cùng những thời gian hành giả kia nói có chút không giống với a.

Không phải nói Hằng Xã đã bị các đại câu lạc bộ vây quét sao, làm sao bây giờ nhìn lại, tựa như là Hằng Xã đem các đại câu lạc bộ đều cho đánh sập giống như. . .

Mà lại, thân phận của hắn bây giờ lại còn là tại bị người Hằng Xã truy sát!

Cái này không đúng!

Hằng Xã lợi hại như vậy sao?

Dù là gặp qua sóng to gió lớn Trương Thừa Trạch, lúc này cũng có chút mộng.

Trong phòng, hơn mười người mồm năm miệng mười lẫn nhau oán giận.

Trương Thừa Trạch càng nghe càng không thích hợp.

Lúc này, ban sơ nói chuyện vị kia câu lạc bộ thành viên phần nộ nói: "Hằng

Xã khinh người quá đáng, thật coi hấn có thể một tay che trời sao?"

Có người mỉm cười nói: "Đúng a, Hằng Xã tại thành thị số 18 thế giới dưới đất, đúng vậy chính là một tay che trời sao? Mặt khác tất cả câu lạc bộ cộng lại, đủ hấn đánh sao?"

"Lúc trước Khánh thị tứ phòng không phải hứa hẹn qua lão bản, mọi người vây quét Hằng Xã thời điểm sẽ vận dụng liên bang tập đoàn quân sao, làm sao đến cuối cùng cũng không có gặp quân liên bang bóng dáng?"

"Bị người làm vũ khí sử dụng thôi, " có người nói: "Đầu nói Lý Thúc Đờng sau khi chết, tất cả tập đoàn đều muốn thanh trừ Hằng Xã, nhưng ta có thể nghe chợ đen người bên kia nói qua, Lý Thúc Đờng khả năng không chết."

"Đánh rầm, đây chính là Thiên Cơ vũ khí, từ 800 cây số không trung đánh xuống, làm sao có thể giết không chết Lý Thúc Đờng?"

"Nói hình như người rất hiểu Thiên Cơ vũ khí một dạng, lời này cũng không phải ta nói, là có đại học Thanh Hòa hệ vật lý giáo sư nói, đồ chơi kia muốn đánh chết một cái Bán Thần, cơ bản không có khả năng."

"Đại học Thanh Hòa giáo sư hấn là sẽ không nói lung tung, khó trách cuối cùng Khánh thị tứ phòng thu tay lại, thì ra bọn hấn là lo lắng Lý Thúc Đờng thật còn sống. . . ?"

Trương Thừa Trạch nghe nói như thế, trong nội tâm không còn gì để nói.

Những thời gian hành giả kia nói tình huống, vậy mà cùng hấn hiểu rõ hoàn toàn tương phản. . .

Hấn ở trong lòng không khỏi oán trách đứng lên, các người nắm giữ tin tức có sai lầm còn chưa tính, cái này hoàn toàn tương phản li ền có chút không hợp thói thường đi.

Cho đến lúc này, hấn nhớ tới Lưu Đức Trụ thân phận bối cảnh.

Chính mình nếu là lúc trước không có đối đối tượng hợp tác, hiện tại có phải hay không cũng không cần lo lắng hãi hùng rồi?

Trương Thừa Trạch chậm rãi nhắm mắt lại, cố gắng nhớ lại lấy Lưu Đức Trụ số điện thoại, hẳn lúc trước để phòng vạn nhất, hai bên điện thoại đều nhớ.

Vài phút, thẳng đến hẳn xác nhận mình đã chuẩn xác nhớ lại Lưu Đức Trụ dãy số, mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Hiện tại chỉ kém tìm một bộ điện thoại di động.

Có thể Trương Thừa Trạch ngẩng nhìn bốn phía, đúng là một bộ điện thoại đều không có trông thấy, chẳng lẽ người thế giới trong đều không chơi điện thoại sao?

Cái này rất khác thường, tựa như là điện thoại di động của mọi người đều bị mất một dạng.

Nhưng vào lúc này, chập chội cửa phòng bị người từ bên ngoài mở ra, chỉ gặp bốn tên súng ống đầy đủ tráng hán sắc mặt lạnh lùng đi vào nhà đến, lạnh lùng trong phòng liếc nhìn một vòng, phảng phất tại quét mắt heo.

Trong phòng tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, có người hốt hoảng đứng dậy hỏi: "Các người là ai? Tô Hành Chỉ đâu!"

Bên ngoài, một cái giữ lại râu cá trê gầy ba lão đều hai tay chấp sau lưng, cười tủm tỉm bước đi thông thả vào nhà bên trong: "Tô Hành Chỉ đã đem các người bán cho ta, từ hôm nay trở đi, các người đều xem như ta tài sản riêng."

"Thường Bình? ! Tô Hành Chỉ làm sao dám làm như vậy!" Có người trông thấy cái này gầy ba ba lão đều liếc nhìn một chút nhận ra, sau đó trợn mắt nhìn nhau: "Hắn không phải công bố chính mình rất có uy tín sao? !"

"Thương nhân chợ đen có uy tín?" Gầy ba ba lão đầu Thường Bình nở nụ cười: "Áo đúng. . . Tô Hành Chỉ đúng là một ngoại lệ, rất có uy tín. Nhưng các người đáp ứng cho hắn phí che chở, cho sao? Nhiều người như vậy chiếm phòng an toàn này, cũng không nguyện ý cho hắn tiền, hắn còn muốn bốc lên bị Hàng Xã truy sát phong hiểm, không đem các người bán đi sao được, hắn làm sao hồi vốn a."

Có người lầm bầm nói: "Nguyên lai Tô Hành Chỉ đem chúng ta điện thoại lấy đi, nói phòng ngừa chúng ta liên hệ ngoại giới tiết lộ hành tung, nguyên lai là đã sớm nghĩ kỹ muốn bán chúng ta!"

Trương Thừa Trạch lúc này hơi hận phát điên, hắn cũng không biết Thường Bình là ai, chỉ thấy những người khác phản ứng, đối phương rõ ràng không phải vật gì tốt.

Đã thấy Thường Bình còng lưng, lau lau chính mình rìa mép cười nói: "Tranh thủ thời gian thu thập bọn hắn huyết dạng đi phối hình, nói không chừng đang có người mua chờ lấy kéo dài tính mạng đâu. Nhất định phải tại Hàng Xã tìm tới bọn hắn trước đó, đem bọn hắn cho hết bán đi, không phải vậy chúng ta đơn buôn bán này coi như bình thường."

Thường Bình dò xét ánh mắt của bọn hắn, phảng phất tại thưởng thức từng kiện thương phẩm.

Trong phòng này khó ngửi mùi mồ hôi bản, mùi chân hôi, cũng ức chế không được đối phương phần khởi cảm xúc.

Mà Trương Thừa Trạch nghe nói như thế về sau, đã kịp phản ứng: Đây là muốn mua bán khí quan của bọn họ!

Hắn còn không biết, cái này Thường Bình chính là thành thị số 18 trong chợ đen, lớn nhất khí quan, khí quan mô phỏng sinh vật thương nhân, kiếm lời thì là nhất lòng dạ hiểm độc tiền.

Trương Thừa Trạch nội tâm một trận tuyệt vọng, hắn giờ này khắc này chỉ hy vọng chính mình có thể sống qua 168 giờ, dạng này hắn mới có cơ hội

tìm Hồ Tiêu Ngưu, Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân cầi viện!

Bất quá, Trương Thừa Trạch đang suy nghĩ một vấn đề, cấy ghép khí quan là một kiện phi thường chuyện phức tạp, nếu như không xứng đôi mà nói, rất dễ dàng xuất hiện bài dị phản ứng dẫn đến khí quan hoại tử.

Cho nên, chính mình khí quan tại trong lúc nhất thời chưa hẳn có thể tìm tới xứng đôi người mua, nói không chừng chính mình thật có thể sống qua một tuần này!

...

Nếu bạn là fan của ma tu, nhưng cũng thích nhân sinh, luân hồi, mộng ảo.
Mời đọc

Chương 272, người đoạt mỗi làm ăn

Trong thế giới trong tuyết lớn đầy trời, Khánh Trần ngồi tại trong xe bay, mà xe bay liên tục dừng ở Hải Đường quyên quán cửa ra vào, lặng lẽ chờ đợi cái gì.

Hắn xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn xem bên ngoài đám người tới lui, liên tục ngay cả tuyết lớn cũng vô pháp ngăn cản mọi người đi hưởng thụ phồn hoa sống về đêm.

Đám vũ nữ mặc sa mỏng, từng cái đứng tại hội sở trong tủ cửa dáng vẻ thướt tha mềm mại, tựa như là thế giới ngoài trung tâm thương nghiệp cửa ra vào trong tủ cửa xa hoa, đất đỏ thương phẩm.

Trên đường, đã có hán tử say uống say mềm, trong tay nắm chặt bia cái chén từ trong sàn đêm đi tới, lung la lung lay đổ vào trên mặt tuyết.

Sau đó bị sàn đêm bảo an dùng xe đẩy nhỏ lôi đi, bọn hắn phải bảo đảm khách hàng của mình không bị trộm thặng.

Lúc này, ngoại giới cũng không biết Trương Thừa Trạch đã gặp được nguy hiểm,

Nhưng khoảng cách xuyên qua tới đã có ba giờ, đối phương từ đầu đến cuối không có liên hệ Lưu Đức Trụ, cũng không có xuất hiện tại khu thứ bốn.

"Người liên tục dùng loại biện pháp đần này đến chờ Trương Thừa Trạch xuất hiện? Mặc dù Hồ Tiểu Ngưu nói hẳn nhất hướng tới chính là khu thứ bốn, nhưng cũng không nhất định đêm nay liên tục sẽ đến, " Nhất hiệu kỳ hỏi: "Nhưng người không có nhiều thời gian như vậy, phải biết, người hai ngày

đăng sau nhất định phải về trang viên lưng chừng núi."

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Mẫu chốt là người cũng tìm không thấy, ta đâu đã đồng ý cho người trả tiền, người cũng tìm không thấy."

"Ta cũng thật bất ngờ, " Nhất nói ra: "Ta bên này có thể tra được hấn tại liên bang uỷ ban quản lý trị an là có án cũ, thuộc về Ác Quỷ xã, trước đó là vây quét Hằng Xã bang phái một thành viên. Nhưng ta bây giờ căn bản tra không được hành tung của hấn, hấn là phi thường người chuyên nghiệp, bắt hấn cho ăn nấp rồi. "

"Phi thường chuyên nghiệp? Chuyên nghiệp đến ngay cả người cũng tìm không thấy?" Khánh Trần nghi hoặc.

"Đúng, hạ tam khu camera đều bị câu lạc bộ cho đập bể, đập bể hai mươi lần, liên bang vì tiết kiệm tài chính chi tiêu cũng không nguyện ý lại sửa, đã sửa xong cũng làm theo sẽ bị đập hư, " Nhất nói ra: "Cho nên Trương Thừa Trạch một khi bị người mang vào hạ tam khu bảo vệ, muốn tìm liên muốn tốn hao thật nhiều công phu."

Khánh Trần có chút im lặng, một cái khoa học kỹ thuật như vậy phát đạt thế giới, hạ tam khu làm sao khiến cho cùng Brazil, Mexico xóm nghèo giống như, hoàn toàn thành phạm pháp chi địa.

Nhất nói ra: "Đương nhiên, nếu như chỉ là phổ thông bảo hộ, bằng vào năng lực của ta vẫn là có thể tìm tới. Lần này người bảo hộ hấn phi thường chuyên nghiệp, manh mối toàn gãy mất."

"Vậy toàn bộ thành thị số 18 bên trong, có thể làm được điểm này có mấy người?" Khánh Trần hỏi.

"Hơn mười đi, cơ bản đều là trong chợ đen con buôn lớn, " Nhất hồi đáp.

"Chợ đen con buôn lớn. . ." Khánh Trần chợt nhớ tới cái gì giống như: "Tô Hành Chỉ cũng là thành thị số 18 bên trong chợ đen con buôn lớn a?"

"Ừm, tại trong chợ đen tương đối có uy tín một cái, " Nhất nói ra: "Thế nào, người dự định đi tìm Tô Hành Chỉ hỏi một chút? Ta đề nghị là không cần tìm, bởi vì người rất khó phán đoán một cái chợ đen con buôn lớn nhân phẩm. Bọn hắn đều là không có điểm máu chốt nhân loại, lại cực độ hung ác."

Khánh Trầ n luôn cảm thấy có chút không đúng, nếu như là một người không điểm máu chốt, sẽ để cho Lý Thúc Đ ồng đem Trầ n Đ ồng, Trầ n Thành, Trầ n Dĩ Dĩ người một nhà phó thác ra ngoài sao, phải biết, Trầ n gia thế nhưng là Lý Thúc Đ ồng chí giao hảo hữu thân nhân.

Đi tìm Tô Hành Chỉ sao? Khánh Trầ n suy tư.

Nhất đột nhiên nói ra: "Nếu như Trương Thừa Trạch là rơi vào những người này trong tay, hiện tại khả năng đã không hoàn chỉnh. . . Nơi đó hắc ám, là ngoại giới không tưởng tượng nổi."

Khánh Trầ n thờ ơ: "Tìm không thấy cũng không có cách, chỉ có thể hi vọng chính hắn thông minh một chút, thật gặp được nguy hiểm, tốt xấu cũng sống qua trước mặt bảy ngày lại nói."

"Kỳ thật ta đã nói rất rõ ràng, hắn hiện tại xác suất lớn đã gặp phải nguy hiểm, không có khả năng xuất hiện tại khu thứ bốn, " Nhất nói ra: "Người không cần thiết tại trong đóng tuyết tiếp tục chờ."

"Ta cũng chưa chắc chính là đang đợi Trương Thừa Trạch, " Khánh Trầ n bình tĩnh nhắm mắt lại, bắt đầu h ồi ức chính mình trong vòng 3h, ánh mắt chiếu tới chỗ hết thủy hình ảnh.

Đột nhiên, Khánh Trầ n chú ý tới không giống bình thường tình huống.

Hắn phát hiện trong đóng tuyết có bốn tên người mặc áo da nam tử tuổi trẻ, đúng là trong vòng ba canh giờ tại trong khu thứ bốn, tới tới lui lui đi bầy, tám chuyển.

Bốn người này không có tập trung ở cùng một chỗ, mà là không ngừng

giao nhau xuyên qua, chỉ có khi bọn hấn lẫn nhau gặp mặt lúc, mới có thể làm ra kẽ lác đàu động tác.

Đối phương bốn người thần sắc cẩn thận, bốn chỗ hết nhìn đông tới nhìn tây lấy không biết đang tìm kiếm cái gì.

Khánh Trậ̀n suy nghĩ liên tục, sửa sang lại một chút âu phục sau đột nhiên mở cửa xuống xe, mặt cũng đổi thành Trương Thừa Trạch bộ dáng.

Hấn điệu thấp tiến lên ngăn cản một người trong đó, cũng thấp giọng nói ra: "Các người tại nơi này lay động cái gì đâu?"

Người tuổi trẻ kia nhĩn tình sáng lên: "Cuối cùng tìm tới ngài, làm sao xuyên việt sau không liên hệ chúng ta a!"

Khánh Trậ̀n lẽ thặ́ng khí hùng nói ra: "Ta không yên lòng các người không phải rất bình thường sao, mà lại ta cũng phải quan sát một chút, nhìn các người đủ tư cách hay không bảo hộ ta, những người khác đâu?"

Người trẻ tuổi gọi một cú điện thoại, đem ba người khác hội tụ vào một chỗ.

Trong xe bay, Nhất lẫm bặ́m nói: "Cái này cũng được, vật cấm kỵ ACE-005 trong tay người xem như bày trò tới. . ."

Nàng không nghĩ tới, Khánh Trậ̀n ở chỗ này nghĩ xỏm ba giờ, không tìm được Trương Thừa Trạch, lại tìm được đoạt Bạch Trú buôn bán người!

Nhất cũng đại khái hiểu Khánh Trậ̀n ý tứ, tìm không thấy Trương Thừa Trạch mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng trờng trị người đoạt mới làm ăn, cũng đờng dạng là Bạch Trú mục tiêu một trong.

Lúc này, Khánh Trậ̀n đứng trong gió rét nhìn về phía ba người: "Ta nhìn các người kiểu gì bốn cái chậ̣t vật như vậy đâu, lúc trước các người cũng không phải nói như vậy. Sớm biết, ta liền đổi một cái khác tổ chức."

Bên trong một cái người trẻ tuổi gập: "Trương lão bản, ngày tuyết rơi nặng hạt này ai không chật vật? Ngài cũng không thể đổi những người khác a, trước đó chúng ta cũng đã nói, mặt khác tổ chức kia hiện tại tự thân khó đảm bảo, bọn hấn có cái gì dư lực bảo hộ ngài?"

Một tên khác người trẻ tuổi nói ra: "Mà lại, Lưu Đức Trụ người đầu còn tại trong ngục giam đâu, hấn nói bảo hộ lão bản ngài căn bản chính là lừa dối, nói không chừng chính là muốn đem ngài cho bắt cóc, lừa gạt đến trong chợ đen, bán cho những con buôn khí quan kia đổi tiền."

"Đúng, bọn hấn yêu cầu lão bản ngài không liên hệ ngoại giới, đoạn tuyệt thông tin cùng câu thông, ngay cả lão bản kết giao bằng hữu loại chuyện này đều hạn chế, ta đoán chừng bọn hấn chính là không có ý tốt!"

"So sánh dưới chúng ta bên này liên không có quy củ nhiều như vậy, lão bản ngài là tuyệt đối tự do, chúng ta bốn người chỉ phụ trách cho lão bản cung cấp phục vụ tốt nhất, lão bản muốn đi đâu thì đi đó! Lão bản nói đông, chúng ta không dám hướng tây!"

"Chúng ta giá cả còn tiện nghi, thử việc một tuần 200.000 là có thể!"

Bốn người này căn bản không có hoài nghi Khánh Trần thân phận, dù sao một tổ chức khác cũng chưa từng thấy qua bọn hấn, người thế giới trong cũng sẽ không nhàn rỗi không chuyện gì trực tiếp báo lên tên Trương Thừa Trạch.

Mà Khánh Trần lúc này nội tâm im lặng, thì ra mấy người các người chính là như vậy kẻ xướng người họa, dùng giới nước bản phương thức đoạt Bạch Trú sinh ý. . .

Cái này nếu là đang lúc đoạt mối làm ăn coi như xong, giới nước bản không thể được!

Giá cả ác tính cạnh tranh cũng không được!

Khánh Trần cân nhắc một chút, chỉ vào một người trong đó hỏi: "Được,

vậy trước tiên không đề cập tới thay người sự tình, đúng, người tên gì tới?"

"Lão bản, ta cho lúc trước ngài nói qua tên của ta, " người trẻ tuổi yếu ớt nói.

Khánh Trần nhíu lông mày: "Ta đại cá như vậy lão bản, mỗi ngày sự tình chất thành núi chờ ta đi xử lý, sao có thể nhớ kỹ tên của các người?"

Các thời gian hành giả tưởng tượng, đúng là chuyện như vậy, không phải có câu chuyện xưa sao, quý nhân hay quên sự tình.

Không thể không nói, những thời gian hành giả này xác thực trên quý lần này sinh ý, thử việc một tuần 200.000, chính thức kỳ một tuần 500.000, tiền này tới vô cùng nhẹ nhõm!

Người trẻ tuổi kia nghĩ nghĩ nói ra: "Lão bản, ta họ Cô, gọi Cô Hoắc Tử, ngài gọi ta Tử Tử là được."

"Đứa con yêu (Tê Tê)?" Khánh Trần suy nghĩ danh tự này vẫn rất khách khí: "Các người trên thân đeo súng sao, tại thế giới ngoài quản quá nghiêm, đời ta cũng còn không có có được qua súng lục của mình đâu."

Cô Hoắc Tử xuất ra một khẩu súng lục đến: "Lão bản, chúng ta nếu muốn bảo vệ ngài, làm sao có thể không có vũ khí cứng?"

"Liên một chi này?" Khánh Trần trong giọng nói có chút chất vấn.

Cô Hoắc Tử kiên trì: "Ừm, liên một chi này. . ."

"Tốt, chi này súng ngắn trước hết để ở nơi này chơi, " Khánh Trần thuận tay liên đem đối phương thương cho giao nộp: "Ta hiện tại muốn đi Hải Đường quyên quán nhìn đấu quyên, cái chỗ kia nhìn rất loạn, các người nhớ kỹ bảo vệ tốt ta."

Người trẻ tuổi cười đập lên bộ ngực: "Lão bản yên tâm! Hải Đường quyên

quán chúng ta rất quen! Ta cùng lão bản của chỗ đó quan hệ đặc biệt tốt!"

Khánh Trầ không hiểu đánh giá đối phương một chút, người quen đi nữa, còn có thể có ta quen biết sao?

Bất quá, lúc trước hẳn cũng không có trong Hải Đường quy ền quán gặp qua con hàng này a, không biết là làm cái gì, chín thành chín là đang khoác lác.

Khánh Trầ hoài nghi, bốn người này đều vẫn là người bình thường, trong đó ngay cả một cái chiến sĩ gen đều không có.

Đây mới thực sự là người muốn lừa gạt Trương Thừa Trạch ti ền tài đi.

Khánh Trầ dẫn đầu hướng Hải Đường quy ền quán đi vào trong đi, trong quy ền quán người đến người đi, Khánh Trầ ánh mắt một mực tại trong đám người tìm kiếm.

Sau một khắc ánh mắt hắn đột nhiên sáng lên.

Đã từng bị hắn đánh bại qua hạng lông Quy ền Vương Yến Tự, chính bản thân mặc thường phục chạm mặt tới.

Yến Tự dáng người cân xứng, mặc qu ần áo thời điểm căn bản nhìn không ra lớn bao nhiêu lực lượng.

Nhưng mà Khánh Trầ nhận biết Yến Tự, phía sau hẳn cái kia bốn vị chưa hẳn quen biết.

Khánh Trầ thân hình không chút nào né tránh đụng vào, sau đó trợn mắt nhìn: "Đi đường lớn lên không có mắt?"

Hạng lông Quy ền Vương Yến Tự sửng sốt một chút, hẳn đánh giá trước mặt năm người: "Là người đi đường đâm vào trên người của ta!"

"Đánh rắm, " Khánh Trầ nổi trận lôi đình nói: "Rõ ràng là người trước

đụng ta, người có biết hay không ta là người như thế nào? Đánh cho ta hấn!"

Đoạt mỗi làm ăn tổ bốn người: ". . ."

Bọn hấn không nghĩ tới, vị này Trương Thừa Trạch lão bản nhìn từ bề ngoài ôn t ôn lễ độ, sau lưng lại như vậy có thể gây chuyện thị phi.

Cái này mẹ nó cùng tưởng tượng hoàn toàn không giống a!

Không phải đã nói, sẽ không cố ý gây chuyện sao?

Lão bản người nếu là như vậy, giá tiền sẽ phải tăng a.

Đoạt mỗi làm ăn tổ bốn người quan sát một chút Yên Tự, phát hiện đối phương nhìn khổ người cũng không lớn, liền tạm thời yên lòng.

Lúc này, Yên Tự trong hành lang đầu muốn tức giận cười: "Đánh ta? Liền các người?"

Khánh Trần quay đầu nhìn về phía bốn người, nguy hiểm nheo mắt lại: "Còn chờ cái gì, đánh hấn! Có còn muốn hay không lãnh lương?"

Đoạt mỗi làm ăn tổ bốn người nghe nói như thế, cái này chứng minh chính mình trận chiến đầu tiên tuyệt đối không có khả năng sợ, lập tức liền nhào tới.

Chỉ là, hạng lông Quyên Vương mặc dù vẫn chỉ là người bình thường phạm trù, không có Siêu Phàm cấp bậc, nhưng chiến đấu chính là nghề nghiệp của hấn, tuyệt đối không nên bắt người nghiệp dư yêu thích, khiêu chiến bát ăn cơm của người khác.

Đã thấy Cô Hoắc Tử nhào tới huy quyên sát na, Yên Tự cũng đã kéo về phía sau mở khoảng cách, để một quyên này của hấn vừa vụn thất bại.

Ngay sau đó, Yên Tự trở tay một quyên đập nện tại trên mũi của hấn, tại

chỗ liền đem vị này Cô Hoắc Tử đánh cứng ngắc!

Mặt khác ba tên thời gian hành giả thấy thế muốn chạy, có thể Yên Tử ngược lại không vui, quả thực là đuổi theo, đem bọn hắn từng cái nện đổ.

Mặc cho mấy người bọn họ ngã trên mặt đất kêu rên không thôi.

Trong đó một tên thời gian hành giả hí húp mắt đi tìm 'Trương Thừa Trạch' thân ảnh, lại phát hiện vị lão bản kia đã sớm chạy trốn!

Này thì xui xẻo thôi rồi luôn!

...

Bạn đêm còn có một chương

Nếu bạn là fan của ma tu, nhưng cũng thích nhân sinh, luân hồi, mộng ảo.
Mời đọc

Chương 273, đừng có đùa chúng ta!

Lần này xuyên qua trước đó, Cô Hoắc Tử bọn người hoàn toàn đắm chìm tại sắp kiếm nhiều tiền mừng đẹp bên trong.

Trương Thừa Trạch lão bản là như vậy ôn tồn lễ độ, nói chuyện là như vậy thông tình đạt lý.

Làm sao đến bên trong thế giới đằng sau, lão bản liền cùng biến thành người khác một dạng?

Bọn hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, lúc này mới vừa xuyên qua bốn giờ, Cô Hoắc Tử bảo tiêu đoàn liền đã bị thương nặng.

Mộng đẹp phá diệt.

Bốn người bị Hải Đường quyên quán bảo an từng cái ném ra cửa, còn tốt bên ngoài là thật dày tuyết đọng, không phải vậy chỉ là cái này một ném, liền có thể để bọn hắn vốn là yếu ớt thân thể, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

"Chúng ta là không phải là bị Trương Thừa Trạch lão tiểu tử kia đùa bọn a?" Cô Hoắc Tử hư nhược nằm tại trên mặt tuyết, trong lỗ mũi chảy ra máu, đem tuyết đọng đều cho nhuộm đỏ, đặc biệt tiên diễm.

"Nhưng vấn đề là, hắn nhàn rồi không chuyện gì đùa nghịch chúng ta làm gì?" Một người khác khốn hoặc nói.

"Phát rồa!" Cô Hoắc Tử đau lòng nhưc óc nói.

Giờ này khắc này, khu thứ tám trong khu dân nghèo nào đó.

Chân chính Trương Thừa Trạch co quắp tại phòng trong góc chật hẹp, cơ hàn đan xen. .

Thời gian tháng 12 đây, khí hậu lạnh có thể tại trên da cắt ra lỗ hồng, trong phòng nhưng không có nửa phần ấm áp.

Nguyên bản trong phòng còn có hơn mười người, nhưng mà ngắn ngủi ba giờ đi qua, cũng chỉ còn lại có tám người.

Khí quan phối hình làm việc, so Trương Thừa Trạch trong tưởng tượng nhanh hơn.

Hắn trước kia luôn luôn nhìn văn nghệ tác phẩm bên trong, bệnh nhân đang chờ đợi phối hình, chờ không đến liền phải chết.

Nhưng mà đó là bởi vì quốc gia đối với khí quan mua bán tiến hành quản khống, tìm không thấy người bán. . . Người mua cho tới bây giờ cũng không thiếu!

Cho nên, bọn hắn bên này vừa mới kiểm nghiệm huyết dạng cùng DNA danh sách, lập tức liền có trong cả liên bang người mua bắt đầu ra giá.

Trương Thừa Trạch có chút tuyệt vọng, nếu như lại không ai cứu hắn mà nói, chính mình sợ là nhìn không thấy trời đã sáng.

Lúc này, lại có một tên thủ vệ đi tới, kéo lấy một cái Ác Quỷ xã thành viên liền hướng bên ngoài đi: "Tìm tới người mua, trước phân cái này."

Tên kia bị kéo đi Ác Quỷ xã thành viên kêu thảm, nhưng căn bản là vô dụng.

Những thủ vệ này võ trang đầy đủ, mà lại mỗi một cái đều là đánh một châm thuốc biến đổi gien chiến sĩ gen, là Thường Bình thủ hạ đặc lực nhất tay chân.

"Ta muốn đi nhà xí, " Trương Thừa Trạch đối với một vị to con thủ vệ nói ra: "Ta nhịn không nổi."

Tên thủ vệ kia lạnh lùng nhìn hắn một cái: "Không nín được cũng phải nghẹn."

Trương Thừa Trạch vụng trộm mở ra bàn tay, sau đó nói: "Ta thật nhịn không nổi, nơi này đã rất thú vị, người tổng sẽ không hi vọng tại một cái có mùi phân địa phương trông coi chúng ta đi. . ."

Thủ vệ kia như có đi đầu suy nghĩ: "Đứng dậy, đừng nghĩ giờ trò gian."

Nói, thủ vệ kia một tay cầm súng, một tay mang theo Trương Thừa Trạch cổ áo hướng ra phía ngoài nhà vệ sinh đi đến.

Trương Thừa Trạch đưa trong tay vàng thỏi vụng trộm nhét vào thủ vệ trong túi quần, sau đó thấp giọng nói ra: "Ta chỉ muốn đánh hai cái điện thoại, chỉ cần người để cho ta dùng một chút điện thoại, ta tuyệt đối không nói cho mặt khác thủ vệ, đã từng đã cho người vàng thỏi. Đến lúc đó, mặc kệ ta chết sống, vàng thỏi đều là người một người!"

Nếu như hắn người giàu có một dạng, Trương Thừa Trạch nếu biết thế giới trong cũng là kim bản vị thế giới, tự nhiên cũng sẽ dùng miệng mang theo vàng thỏi tới, hơn nữa còn là 200 gram, miệng vừa vụn có thể nhét xuống.

Trước đó hắn một xuyên qua tới, vẫn ngậm trong miệng không nói gì, thẳng đến không ai chú ý thời điểm mới lặng lẽ lấy ra.

Bây giờ, vàng thỏi thành cứu mạng đồ vật.

Trương Thừa Trạch không có cầu thủ vệ thả chính mình, bởi vì hắn biết không có khả năng.

Hắn cũng không có xách mặt khác quá phận yêu cầu, chỉ cầu chính mình có thể đánh ra đi hai cái điện thoại.

Thủ vệ bình tĩnh nhìn hắn một chút: "Người cảm thấy hiện tại có người có thể xuất thủ cứu người? Thật muốn có người có thể cứu người, người cũng không trở thành bị Hằng Xã truy sát trốn ở chỗ này."

"Ta chỉ muốn thử một chút, " Trương Thừa Trạch nhân vật như vậy, không đến cuối cùng một khắc làm sao lại từ bỏ?

Thủ vệ trăn mặc một lát, âm thanh lạnh lùng nói: "Đừng vọng tưởng cho hội an ủy gọi điện thoại, ta dám cho người cam đoan , chờ bọn hắn tới cứu người thời điểm, người tuyệt đối đã trở thành hàng hóa, bị phân biệt chứa ở khác biệt rương ướp lạnh bên trong, vận chuyển về liên bang khác biệt thành thị."

"Yên tâm!" Trương Thừa Trạch thấy đối phương nhả ra, lập tức bảo đảm nói.

Thủ vệ từ trong túi móc ra điện thoại di động của mình đến: "Nhớ kỹ, người chỉ có hai lần cơ hội."

Lý Thừa Trạch rất lạnh, hắn hai tay run run, trên điện thoại di động nhấn xuống trong trí nhớ, Lưu Đức Trụ cho hắn dãy số.

Hắn tin tưởng mình tự mình kinh lịch chứng kiến hết thảy, cho nên cũng có đại khái phán đoán: Thành thị số 18 bên trong, Hằng Xã đã trông coi toàn bộ thế giới dưới đất, cho nên tìm Lưu Đức Trụ người bên kia, mới là đáng tin nhất.

Chỉ là, 12 vị dãy số thông qua đi đằng sau, đối phương nghe lại là một vị nữ nhân, Trương Thừa Trạch hỏi: "Xin hỏi, đây là Lưu Đức Trụ điện thoại sao?"

Đối phương hời đáp: "Bị điên rồi, hơn nửa đêm đánh sai điện thoại!"

Trương Thừa Trạch ngây ngẩn cả người, hắn nhớ lần dãy số!

Nếu như hấn hay là thiếu niên, trí nhớ chắc chắn sẽ không ra loại vấn đề này, nhưng hấn lớn tuổi, vừa r ồi lại nhận lấy to lớn kinh hãi!

Mà lại, hấn là trước đọc Cô Hoắc Tử điện thoại, cuối cùng cảm thấy lý do an toàn, mới đọc Lưu Đức Trụ.

Điều này sẽ đưa đến về thời gian có chút vội vàng.

Trương Thừa Trạch có chút làm lẩn lộn, vị cuối cùng đến cùng là 1 hay là 7 hay là 9?

Còn có một cơ hội, Trương Thừa Trạch đem số đuôi đổi thành 7, nhưng khi hấn chuẩn bị thông qua đi thời điểm do dự, bởi vì 7 cùng 9 ở giữa, là một cái xác suất vấn đề, nếu như hấn nhớ lầm vậy li ền sẽ thác thất lương cơ.

Đây là 50% tỷ lệ, quyết định sinh tử.

Trương Thừa Trạch bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, hấn đọc Cô Hoắc Tử dãy số tuyệt đối sẽ không có lỗi, vậy hấn trực tiếp đả thông Cô Hoắc Tử dãy số, sau đó đem Lưu Đức Trụ dãy số cho đối phương, làm cho đối phương thử một lần không phải tốt sao?

Mặc kệ số đuôi 7 hay là 9, Cô Hoắc Tử bên kia trong vòng một phút li ền có thể kiểm tra xong đến!

Nghĩ tới đây, Trương Thừa Trạch phấn khởi thông qua dãy số: "Uy, Cô Hoắc Tử sao, ta là Trương Thừa Trạch, lão bản của ngươi. Ta hiện tại có một chuyện giao cho ngươi. . ."

Trong đồng tuyết, Cô Hoắc Tử đau lòng nhức óc nói: "Lão bản, chúng ta biết sai, đừng có lại đùa nghịch chúng ta!"

Nói xong, Cô Hoắc Tử cúp điện thoại.

Trương Thừa Trạch một mặt mộng bức nhìn về phía thủ vệ: "Cái này có thể

hay không không tính. . ."

Hắn tại Cô Hoắc Tử cúp điện thoại trong chốc lát, muốn giết người tâm tư
đều có.

Mẫu chốt là, Cô Hoắc Tử tại sao phải nói mình đùa nghịch bọn hắn a?
Không phải liền là không có trước tiên đi tìm bọn họ sao, cái này kêu là
đùa nghịch?

Trương Thừa Trạch căn bản không nghĩ ra, đến cùng xảy ra chuyện gì!

Thủ vệ cười lạnh nói: "Ta sớm nói qua cho ngươi, sẽ không có người cứu
ngươi."

Nói xong, mang theo cỗ áo của hắn liền đem hắn ôm trở về

"Chờ một chút, ta thật muốn lên nhà vệ sinh, ta nhịn không nổi, " Trương
Thừa Trạch chợt nhớ tới, hắn xác thực đi tiểu nhịn hơn hai giờ.

Chỉ là, lần này thủ vệ làm sao cũng không để ý tới hắn.

...

...

Giờ này khắc này, rất nhân Khánh Trầ đã đổi về khuôn mặt của mình, nhẹ
nhàng gõ VIP001 phòng cửa phòng.

Bên trong truyền đến Giang Tiểu Đường bình thản thanh âm: "Tiến."

Khánh Trầ đi vào, vừa cười vừa nói: "Đêm nay tranh tài đặc sắc sao?"

Giang Tiểu Đường lúc này mới nghe rõ thanh âm của hắn, một mặt ngạc
nhiên xoay đầu lại: "Ngươi chừng nào thì tới, làm sao đều không cùng tỷ
tỷ nói trước một tiếng đâu?"

Nói, nàng đứng dậy chạy đến Khánh Trầ trước mặt, cùng sử dụng mảnh khánh ngón tay vuốt ve gương mặt của hắ: "Đệ đệ sắc mặt không tốt, người thụ thương sao?"

Nữ nhân mặc tơ lụa màu đỏ váy dài, chân trầ.

Nàng vóc dáng cũng không cao, cho nên không có mặc giày cao gót mà nói, muốn vuốt ve Khánh Trầ gương mặt còn cầ nhón chân lên tới.

Không biết vì cái gì, Khánh Trầ tuyệt không kháng cự vị tỷ tỷ này chạm đến gương mặt của mình, đối phương trong ánh mắt không có nửa điểm tạp niệm dáng vẻ, để hắ cũng không đành lòng cự tuyệt.

Khánh Trầ vừa cười vừa nói: "Trước đó trên xương sườn thương còn chưa tốt, lại chịu một chút thương, tới đây chính là muốn tìm tỷ tỷ khôi phục nhanh chóng thuốc đặc hiệu."

Hắ cuối tuầ trở về liầ muốn đi Hàm thành hoàn thành hạng thứ hai Sinh Tử Quan, cho nên tối thiểu muốn ổn định thương thế của mình mới được.

Giang Tiểu Đường lông mày đầu nhanh vắn ở cùng một chỗ: "Ta hiện tại cũng làm người ta đem thuốc đưa tới, tên vương bát đản nào thương người, tỷ tỷ đi giúp người chém hắ."

"Không cầ không cầ, " Khánh Trầ vừa cười vừa nói: "Đối phương đã chết. . . Đúng rồi tỷ tỷ, ta bên này còn có một chuyện muốn hỏi, người biết Tô Hành Chỉ sao?"

"Tô Hành Chỉ?" Giang Tiểu Đường sửng sốt một chút: "Người muốn tìm hắ? Hắ có cái quy củ, ban đêm 2 giờ đằng sau không làm bất luận cái gì mua bán, người bây giờ tìm hắ, hắ không sẽ gặp người."

"Vì cái gì?" Khánh Trầ kỳ quái nói.

"Bởi vì hắ cảm thấy, người qua trong đêm 2 giờ, làm hết thầy quyết định

đều không để ý trí, cho nên sinh ý liền muốn tại nhất lúc thanh tỉnh làm, "Giang Tiểu Đường giải thích nói: "Người này vẫn rất cổ quái, người tìm hắn làm gì?"

Khánh Trần hồi đáp: "Tìm hắn có chút việc, muốn xin nhờ hắn mua cái tình báo."

Giang Tiểu Đường nghĩ nghĩ nói ra: "Người này ngay tại trong khu thứ bốn, việc buôn bán của hắn rất lớn, bên người tay chân cũng rất nhiều. Trong chợ đen đều nói hắn uy tín không sai, nhưng ta thế nhưng là biết, người này mặc dù bình thường cười híp mắt, nhưng mặt dày tâm đen, sau lưng hại qua không ít người."

Khánh Trần im lặng im lặng.

Xem ra Giang Tiểu Đường cũng không biết Tô Hành Chỉ cùng Lý Thúc Đổng quan hệ trong đó, không phải vậy sẽ không như vậy nói.

Chỉ là, Lý Thúc Đổng sẽ đem người Trần gia an bài cho một cái trong truyền thuyết ác nhân sao?

Khánh Trần có một cái nguyên tắc.

Mặc kệ trên thế giới này ai nói cho hắn biết bất cứ chuyện gì, hắn đều sẽ lấy Lý Thúc Đổng nói cho hắn biết làm chuẩn.

Bởi vì vị sư phụ kia phạm là có một chút hại hắn tâm tư, hắn đều không sống tới hiện tại, cũng sẽ không trở thành kỳ sĩ.

Hắn biết Lý Thúc Đổng đối với kỳ sĩ truyền thừa thành kính, đối phương sẽ không cần cái này nói đùa.

Tô Hành Chỉ giấu quá sâu, đến mức ngay cả Giang Tiểu Đường cũng không biết người này cùng Lý Thúc Đổng quan hệ.

Khánh Trần nói ra: "Tỷ, người nói cho ta biết Tô Hành Chỉ ở nơi nào, ta

muốn đi tìm hấn một chuyên, mua cái tình báo."

"Quyết định?" Giang Tiêu Đường nghĩ nghĩ nói ra: "Hấn cách cũng không xa, người mang một tấm danh thiếp của ta, có lẽ hấn hội kiến người. Nhưng người không cần đối với cái này ôm hi vọng gì, bởi vì ta trong ấn tượng, trừ Lý Đông Trạch còn không người có thể làm cho hấn phá lệ. . . Lý Đông Trạch cũng là đánh vào đi đem hấn xách đi ra."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Làm sao Lý Đông Trạch còn cùng Tô Hành Chỉ có một đoạn như vậy chuyện cũ?"

Kỵ sĩ dưới trướng đám người, một cái so một cái cỡ quái a. . .

. . .

Cảm tạ vương tí đừng học trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, chào ông chủ vận thường tại!

Nếu bạn là fan của ma tu, nhưng cũng thích nhân sinh, luân hồi, mộng ảo.
Mời đọc

Chương 274, Tô Hành Chi cùng tiêu lão bản (cầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Khu thứ bốn, cao ốc Hành Ca dưới lầu.

Cao ốc tạo hình kỳ lạ, giống như là một cái tung bay ở không trung khấn tay, quần xoắn lấy.

Rạng sáng 4 giờ, tất cả có thể đi vào cao ốc thông đạo đầu đã phong bế, mỗi cái cửa vào đều có sáu tên trở lên võ trang đầy đủ câu lạc bộ thành viên trấn giữ lấy.

Khánh Trần còn không có tới gần, cũng đã có người dùng họng súng nhắm ngay tới: "Dừng bước, cao ốc Hành Ca đêm nay không đỡ để ý."

Khánh Trần nghĩ nghĩ, từ trong túi lấy ra một tấm Giang Tiểu Đường cho hẳn danh thiếp đến: "Hải Đường quyên quán Giang Tiểu Đường đệ đệ đến đây bái phỏng."

Tay phải hẳn luồn vào trong túi thời điểm, tất cả ở đây bảo an tất cả đều kéo động chốt súng, cảnh giác lên.

Đợi cho Khánh Trần xuất ra danh thiếp, mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Khánh Trần âm thầm suy nghĩ, cái này bảo an chính thể tổ chất, muốn so bình thường câu lạc bộ cường đại hơn rất nhiều, tối thiểu là nghiêm chỉnh huấn luyện.

Một tên bảo an cảnh giác đi đến Khánh Trần bên cạnh, tiếp nhận trong tay hẳn danh thiếp, xác nhận là Hải Đường quyên quán Giang Tiểu Đường

đang thiếp đằng sau bình tĩnh nói: "Người chờ một lát."

Nói xong, hắn đề xuống bên cạnh thang máy một cái kim loại cái nút nói ra: "Cho lão bản nói một chút, Hải Đường quyên quán người tới bãi phỏng, có gặp hay không. "

Hai phút đồng hồ về sau, kim loại cái nút bên trong truyền đến nữ tính thanh âm: "Lão bản nói không thấy, 2 giờ về sau liên đóng cửa."

Khánh Trần nhíu mày.

Hiện tại Trương Thừa Trạch tình huống cũng không lạc quan, cái này rất tốt phán đoán.

Gặp phải Cô Hoắc Tử bọn người tối thiểu có cái thu hoạch: Trương Thừa Trạch cũng không có cho Cô Hoắc Tử bên này gọi điện thoại.

Đối phương xuyên qua đến thế giới trong đằng sau, hoàn toàn ở vào mất liên lạc trạng thái, đây là cực không bình thường.

Như vậy dần dần chải vuốt manh mối tốt: Đầu tiên, đối phương 0 giờ thời điểm nhất định còn sống, không phải vậy cánh tay cũng sẽ không xuất hiện đếm ngược, như vậy hiện tại vừa mới qua đi bốn giờ, đã tử vong xác suất xem như một nửa một nửa.

Thứ yếu, dựa theo Nhất suy đoán, đối phương hẳn là ở hạ tam khu một góc nào đó, bị người khống chế được, người khống chế hẳn rất có thể chính là kẻ trộm thận.

Cuối cùng, nếu như là kẻ trộm thận mà nói, làm việc hiệu suất kỳ thật rất cao, Nhất nói những người này trong tay có phi thường hoàn chỉnh dây chuyền sản nghiệp, dưới tình huống bình thường heo đưa tới tay tuyệt đối sống không quá 8 giờ, liên sẽ bị lô hàng ướp lạnh, vận chuyển về liên bang các nơi.

Như vậy, Khánh Trần hiện tại cần phải làm là, ở trước khi trời sáng tìm Tô

Hành Chỉ mua được tình báo, đem Trương Thừa Trạch cứu được.

Hắn suy tư một lát đối với bảo an nói ra: "Người cùng Tô lão bản nói một tiếng, Khánh Tiểu Thổ tìm đến, nhìn hắn có nguyện ý hay không gặp ta, tạ ơn."

Bảo an chần chờ một chút, bất quá hắn gặp Khánh Trầ khách khí như thế, cuối cùng vẫn đi thông báo một tiếng: "Khánh Tiểu Thổ muốn gặp lão bản, lão bản có gặp hay không?"

Kết quả, lần này không có qua một phút đồng hồ, hễ phục thanh âm đổi thành tuổi trẻ nam tính: "Mời hắn từ chính trên bậc thang tới."

"Được rồi lão bản."

Bảo an lập tức ngăn cản người, hắn kinh ngạc đánh giá Khánh Trầ.

Bọn họ cũng đều biết lão bản thanh âm, mà vừa rồi người trả lời, chính là lão bản a!

Cao ốc Hành Ca đã có rất nhiều cái năm tháng, không có tại nửa đêm làm qua làm ăn, trừ lần trước Lý Đông Trạch đích thân đến, bọn hắn là thật đánh không lại!

Khánh Tiểu Thổ. . . Có chút bảo an nhớ kỹ cái tên này, đây không phải Hải Đường quyên quán tân tấ hạng hồ Quyên Vương à.

Chính là cái kia hạng hồ vượt cấp đánh chết Lục Địa Tuầ Hành cấp tân tấ Quyên Vương?

Thế nhưng là, Tô lão bản tại sao lại đối với hắn đặc thù đối đãi?

Ngay cả Hải Đường quyên quán lão bản cũng không thấy, hết lần này tới lần khác muốn gặp cái này Khánh Tiểu Thổ?

Phải biết, Giang Tiểu Đường nữ nhân kia tại khu thứ bốn là có tiếng xà hạt,

lão bản ngay cả loại người này đều chặn ở ngoài cửa. . .

Trong lúc nhất thời, bảo an tất cả đều khách khí đứng lên, mọi người lặng yên không tiếng động đem miệng súng hạ thấp, sau đó giải thích một câu: "Vừa rồi thật có lỗi, chúng ta cũng là theo quy định làm việc."

"Không có việc gì, có thể lý giải, " Khánh Trậ̀n đáp lại nói.

Bảo an trong lòng tự nhủ, đây là hạng hồ Quy ền Vương a, nghe nói tấn cấp Quy ền Vương thời điểm còn đem trước đó Quy ền Vương đánh chết, có vẻ giống như một chút tính tình cũng không có chứ, hòa hòa khí khí.

Khánh Trậ̀n tiến vào thang máy, thình lình phát hiện toàn bộ trong thang máy, chỉ có 1 t ậ̀ng cùng 49 t ậ̀ng.

Bảo an giải thích nói: "Cái này cửa chính thang máy là nối thẳng lão bản nơi đó, những t ậ̀ng lầu khác muốn ng ậ̉i mặt khác thang máy đi."

"Thì ra là thế, cảm ơn, " Khánh Trậ̀n đ̣e xuống 49 t ậ̀ng , chờ đợi lấy thang máy thẳng tấp kéo lên.

Trong thang máy, vách tường là trong suốt pha lê, nhưng mà giống thang máy xác thực ngũ quang thập sắc, tựa như tinh không đ ợ̀ng dạng.

Khi thang máy rượ̀ng nhanh chóng lên cao thời khắc, Khánh Trậ̀n cảm giác mình đặt mình vào tại một đ ậ̀u tinh không đượ̀ng h ậ̀n đ ợ̀ng dạng, chính thông hướng vũ trụ bờ bên kia.

Đinh một tiếng, cửa thang máy mở ra.

Ngoài cửa là một chỗ cực đ ợ̀ng gói đ ợ̀n giản sức trông trải chỗ ở, vách tường màu đen, màu trắng n ệ̀n đá cẩm thạch, khắp nơi mọc điều trang trí đặc biệt cao nhã.

Từ nơi này nhìn lại, có thể trực tiếp xuyên thấu qua 49 t ậ̀ng rơi xuống đất pha lê, trông thấy phía ngoài thành thị.

"Tiểu lão bản! !" Một thanh âm từ thang máy truyền ra ngoài đến, một tên người mặc âu phục trắng người trẻ tuổi bước nhanh đi tới: "Người cuối cùng tới tìm ta a!"

Khánh Trậ̀n có thể nghe được, thanh âm này, cùng vừa mới đ̣ồng ý hậ̃n lên lầu thanh âm là giống nhau như đúc, hậ̃n là Tô Hành Chỉ không sai.

Chỉ là, cái này Tô Hành Chỉ thái độ, cùng hậ̃n tưởng tượng hoàn toàn không giống. . .

Mà lại, cũng so trong tưởng tượng càng thêm trực tiếp. . .

Đối phương rõ ràng đã sớm biết Khánh Trậ̀n thân phận, cùng Lý Thúc Đ̣ồng quan hệ cũng xác thực đầy đủ thân cận.

Đã thấy người trẻ tuổi c̣ầm thật chặt Khánh Trậ̀n tay, đau nhức ṭổ nói: "Tiểu lão bản, ta đã làm cho tất cả mọi người đ̣ều đi những địa phương khác, nơi này không có giám sát cùng ghi âm ta liền nói thẳng, ta muốn khiêu nại Lý Đ̣ồng Trạch, hậ̃n dựa dẫm vào ta c̣ầm đi ṭồn kho bên trong tất cả thuốc biến đổi gien, cũng không cho ṭiền! Việc này, còn có ai quản quản!"

Khánh Trậ̀n bị nói đến sừng sốt một chút, hậ̃n bất động thanh sắc đưa tay rút trở về "Cái này. . . Ta hậ̃n là không quản được đi."

"Quản! Đương nhiên có thể quản, lão bản rời đi thành thị số 18 thời điểm đ̣ều đã thông báo, mặc dù không thể ra tay giúp người, nhưng người đứng là tiểu lão bản thân phận. Nếu như lão bản có một ngày qua đời, chúng ta đ̣ều được nghe người, người nói chuyện hậ̃n khặ̉ng định nghe, tiểu lão bản người đến vì ta làm chủ a, " Tô Hành Chỉ còn kém than thở khóc lóc.

Khánh Trậ̀n yên lặng nhìn trước mắt người trẻ tuổi.

Đã nói xong trong đêm 2 giờ đ̣ằng sau không có mở cửa đâu, đã nói xong chưa bao giờ phá lệ đâu, này làm sao cùng cái bị khinh bỉ tiểu tức phụ một

dạng.

Trong lòng của hắn vừa mới cho Tô Hành Chỉ tạo nên lên cao lạnh hình tượng, trong nháy mắt liền sụp đổ.

Khánh Trậ̀n thở dài nói: "Người cùng Lý Đông Trạch sự tình ta cũng không biết tị̉n căn hậu quả, chuyện này ta tạm thời không có cách nào làm chủ, ta đệ̀ng nghị người hay là trực tiếp cho ta sự phụ nói đi. . ."

"Việc này không có cách nào cùng lão bản nói a, " Tô Hành Chỉ cảm khái nói: "Hiện tại hai ta đều liên lạc không được lão bản, dù sao vượt qua thành thị thông tin cần nhờ vệ tinh, chúng ta Kỳ Sĩ trong tay không có nắm giữ vệ tinh loại vật này a. . . Vệ tinh nắm giữ tại trong tay người khác, nói cái gì đều sẽ bị người nghe lên giám sát."

Khánh Trậ̀n trong lòng tự nhủ một cái dân gian tổ chức ở thời đại này có thể nắm giữ vệ tinh, vậy còn không đến nhảy đến bầu trời.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Nếu không người chờ ta tìm hiểu một chút sự tình ngọn nguồn lại nói. . . ? Ta đêm nay tới còn có một cái sự tình khác."

"A, " Tô Hành Chỉ lập tức thu hồi đau nhức tổ biểu lộ: "Tiểu lão bản người là có chuyện muốn tìm a, ta còn tưởng rằng người là tới giúp ta chủ trì công đạo đây này. . . Người nói đi, sự tình gì?"

"Là như vậy, ta đang tìm một cái bị Hằng Xã người truy sát, gọi Trương Thừa Trạch, " Khánh Trậ̀n nói ra: "Dựa theo suy đoán của ta, hắn hẳn là bị các người chợ đen con buôn lớn bên trong người nào đó ẩn nấp rồi, cho nên muốn để cho người hỗ trợ tìm một cái. Đương nhiên, nếu như đi đầu tình báo này cần thu lệ phí, ta có thể thanh toán thù lao."

Tô Hành Chỉ dắt Khánh Trậ̀n cánh tay đi vào bên trong đi: "Tiểu lão bản nói thù lao cái này khách khí đi, người chuyện một câu nói, ngay cả cái này cao ốc Hành Ca đều là người, ta Tô Hành Chỉ cũng là người!"

Khánh Trậ̀n nghe nói như thế, liền nữa bất động thanh sắc rút về cánh tay,

hắn luôn cảm thấy con hàng này không phải đặc biệt đứng đắn. . .

Lúc này, lại nghe Tô Hành Chỉ nói ra: "A, Trương Thừa Trạch cái tên này, ta nghe hơi có chút quen tai. Tiểu lão bản người chờ một chút ta đi điều tra thêm nhìn a. . ."

Nói, hắn từ trong ngăn kéo xuất ra một cái Tiểu Hắc hộp, nhẹ nhàng nhấn một cái, hộp đen lại trực tiếp trên bàn bắn ra ra ảnh toàn ký màn hình tới.

Cũng tại màn hình khác một bên chiếu rọi làm ra một bộ bàn phím.

Tô Hành Chỉ nhanh chóng gõ nhập "Trương Thừa Trạch" ba chữ, sau đó ngây ngẩn cả người: "Tiểu lão bản, người tìm hắn chuyện gì a? Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra. . . Hắn là ta giấu đi. Đương nhiên ta cũng không biết người đang tìm hắn, ta chính là nhìn hắn bị Hằng Xã truy sát, không muốn để cho Lý Đông Trạch lão tiểu tử kia quá sướng khoái. Ta cũng không riêng gì ẩn giấu Trương Thừa Trạch, còn ẩn giấu thật nhiều người đâu."

Khánh Tr ần không còn gì để nói sau hỏi: "Người cùng Lý Đông Trạch là có thù sao?"

"Đương nhiên!" Tô Hành Chỉ nói ra: "Hắn tự tiện xông vào ta cao ốc Hành Ca, cướp đi ta thuốc biến đổi gen t ần kho, việc này đơn giản để cho ta mất hết thể diện a, quá không đẹp để!"

"Ừm. . . Nhưng ta hiếu kỳ, hắn tại sao phải đoạt người đây?" Khánh Tr ần hỏi.

"Bởi vì hắn ngang ngược, hắn cố tình gây sự!" Tô Hành Chỉ nói ra.

Khánh Tr ần cảm thấy, chuyện này không có đơn giản như vậy, đến lại nghe nghe Lý Đông Trạch nói thế nào mới được. . . Làm không tốt hay là Tô Hành Chỉ ra tay trước.

Bất quá, lần này tới cao ốc Hành Ca tuyệt đối có thu hoạch, Khánh Tr ần

hỏi: "Hiện tại Trương Thừa Trạch ở đâu? Tình cảnh phải chăng an toàn?"

"A, " Tô Hành Chỉ hỏi đáp: "Ta đi qua hơn 10 giờ thời điểm, đi hán đóng gói bán cho 'Nhân đồ Thường Bình, hán hiện tại nếu như vận khí không tốt, cũng đã bị lộ hàng đi, nếu như vận khí tốt, còn đang chờ đợi người mua. . . Tiểu lão bản, ta giúp người đi việc này trước ngăn lại?"

Khánh Trần hỏi: "Cái kia đồ bỏ Thường Bình, sẽ nghe người sao?"

"Nghe a, đương nhiên nghe, " Tô Hành Chỉ nói ra: "Không phải vậy ta cho hán đồ vận! Lão già kia đặc biệt quý tinh, biết không thể trêu vào ta, mà lại thôi Trương Thừa Trạch với hán mà nói cũng bất quá là cái thương phẩm mà thôi, hán không cần thiết vì một cái thương phẩm đắc tội ta."

Khánh Trần phát hiện, cái này Tô Hành Chỉ không chỉ có là tính cách có gì đó quái lạ, hay là người nói nhảm.

Nói thật, hán ngược lại là có chút chờ mong Diệp Văn, Lý Đông Trạch, Lâm Tiểu Tiểu, Tô Hành Chỉ tất cả đều tụ cùng một chỗ, sẽ là cái gì tràng diện.

Khánh Trần suy tư mấy giây sau nói ra: "Vậy có thể hay không làm phiền người hiện tại cho Thường Bình gọi điện thoại, bất quá trước không cần thả Trương Thừa Trạch, ta hy vọng có thể diễn một màn kịch."

...

Là tích tích xe lái xe Hoàng Kim minh tăng thêm chương 02:, lần nữa cảm tạ lão bản, chương này đổi mới sẽ không ảnh hưởng mỗi ngày bình thường đổi mới.

Cần tháng tám giữ gốc nguyệt phiêu , đợi lát nữa sẽ có đơn chương, nhưng nhìn phải xem.

Nếu bạn là fan của ma tu, nhưng cũng thích nhân sinh, luân hồi, mộng ảo. Mời đọc

Chương 275, sinh tử nghĩ cách cứu viện (cầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Cao ốc Hành Ca 49 tầng tầng cao nhất.

Tô Hành Chỉ cầm điện thoại phân phó lấy: "Người quản ta muốn người này làm gì? Ta đem tiền trả lại cho người là được rồi, lui 1.2 lần."

Điện thoại đối diện 'Nhân Đờ Thường Bình nói ra: "Nhưng hẳn người mua đầu đã tìm được nha, người ta cũng giao tiền đặt cọc, ngài muốn để ta giữ hẳn lại, vậy ta còn đến lui người ta tiền đặt cọc. . ."

Tô Hành Chỉ nhíu mày, cho tiểu lão bản làm việc về làm việc, nhưng hẳn cũng không muốn phá hư quy củ.

Hắn tại trong chợ đen nhân vật thiết lập, thế nhưng là coi trọng nhất tín dụng con buôn lớn, đây là một khối biển chữ vàng.

Tương đối kỳ quái là, tại một cái nhất không coi trọng chữ tín địa phương, coi trọng nhất uy tín ngược lại nhất nổi tiếng, cho nên toàn bộ thành thị số 18 trong chợ đen, hẳn Tô Hành Chỉ sinh ý một mực tốt nhất.

Còn nữa nói, hẳn Tô Hành Chỉ cũng không phải đặc biệt người thiếu tiền: "Tiền đặt cọc ta giúp người rồi, mặt khác lại lui 1.2 lần, như vậy được chưa?"

"Được được được, " điện thoại đối diện Thường Bình mặt mày hơn hờ đứng lên: "Bất quá ta rất ngạc nhiên, Tô lão bản muốn một người như vậy làm gì a?"

Tô Hành Chỉ cười lạnh: "Người cũng học được loạn đã nghe? Ta giữ lại

hắn cho người sang năm tao mộ được hay không?"

Thường Bình bị hù lập tức b ồi tội: "Không cần không cần, ta sang năm hẳn là còn chưa chết, ngài giữ đi. . . Không phải, ta sẽ không loạn đả nghe, không nghe không hỏi không nh ều xen vào chuyện bao đ ồng!"

"Nhớ kỹ đừng nói cho hắn được cứu, để cho người người cẩn thận chút mắt, đừng mẹ nó cho ta diễn hồng r ồi, " Tô Hành Chỉ kiên nhẫn bàn giao nói: "Dám diễn nện, đ ầu cho người v ạn."

"Không có vấn đ ề" Thường Bình vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Cách điện thoại, đ ầu có thể nghe được hẳn bộ ngực thanh âm.

Cúp điện thoại đằng sau, giữ lại râu cá trê, còng lưng g ầy ba ba lão đ ầu, lại đập hai lần bên cạnh tay chân bộ ngực: "Mẹ nó, cái này Tô Hành Chỉ đến cùng rút cái gì điên, muốn lưu một tên ph ế vật này?"

Nói, hắn đi vào trong nhà đi dạo một vòng, nhìn như tu ần sát, kỳ thật ánh mắt vẫn luôn trên người Trương Thừa Trạch l ắc lư.

Chỉ là, Thường Bình đánh giá một lúc lâu, cũng không có phát hiện con hàng này có cái gì ch ỗ đặc thù. .

"Chẳng lẽ là đại nhân vật gì quân c ờ, đại nhân vật nào đó muốn thông qua Tô Hành Chỉ đến mua hẳn?" Thường Bình th ầm nói: "Trước đó giống như có người nói câu lạc bộ v ây quét Hằng X ả có Khánh thị tứ phòng thủ bút, đây chẳng lẽ là Khánh thị tứ phòng xếp vào người tiến vào?"

Trong lòng của hắn âm th ầm cô, vậy mình có khả năng hay không vượt qua Tô Hành Chỉ, trực tiếp từ Khánh thị tứ phòng kiểm lấy ch ỗ tốt?

Thường Bình cuối cùng vẫn từ bỏ, dù sao đ ầu chỉ có một cái, v ạn nhất không thể dựng vào Khánh thị tứ phòng tuyên, vậy hẳn người li ền không có.

Sớm nhất trước kia, Tô Hành Chỉ 'Giữ uy tín' thanh danh, còn không phải từ trên phương diện làm ăn kiếm được.

Mà là nói vắn người đầu, liền nhất định sẽ vắn.

Về sau sinh ý làm lớn, mọi người coi là đó là Tô Hành Chỉ làm ăn tích lũy danh tiếng.

Người này muốn thành công, nói cái gì đầu là đúng.

Cao ốc Hành Ca bên này, Tô Hành Chỉ nhìn về phía Khánh Trầ: "Tiểu lão bản, bên này đã an bài thỏa đáng. . . Lại nói ta muốn hỏi một chút, người an bài như vậy hẳn, có thể hay không ái ngại a?"

Khánh Trầ biết, Tô Hành Chỉ là hỏi cố ý để Trương Thừa Trạch lâm vào hoảng sợ nhất cảm xúc, sau đó mới giải cứu đối phương.

Cách làm này, có chút không giống như là người tốt sẽ làm.

Nhưng mà hẳn xác thực nửa điểm gánh nặng trong lòng đầu không có.

Nếu như không có Bạch Trú, Trương Thừa Trạch tối hôm nay kết cục chính là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Giấu Trương Thừa Trạch người không phải hẳn, bán trao tay Trương Thừa Trạch người cũng không phải hẳn.

Hẳn còn không biết Trương Thừa Trạch gọi điện thoại cho Cô Hoắc Tử, kết quả bị hồ lời nói còn chưa nói xong, đối phương liền cúp điện thoại.

Nhưng coi như để hẳn nói hết lời, Cô Hoắc Tử bốn người kia, cũng không có năng lực nghĩ cách cứu viện.

Khánh Trầ nhìn về phía Tô Hành Chỉ: "Cố ý dọa hẳn quả thật có chút ác ý, nhưng ta lúc đầu cũng không nói qua chính mình là một người tốt. Nếu có người bởi vậy nhận định ta là người xấu, vậy ta nguyện ý làm cái tên

xấu xa này. Bất quá ta có chút hiếu kỳ, người là từ lập trường gì hỏi ra câu nói này?"

Mặc dù Trương Thừa Trạch trái với đi ều ước trước đây, nhưng Khánh Tr ần sẽ không đi tìm đủ loại lý do, nghĩ biện pháp để cho mình hành vi trở nên đáng lúc.

Lợi ích tối đại hóa chính là lợi ích tối đại hóa, không có nguyên nhân khác.

Tô Hành Chỉ cười cười: "Tiểu lão bản đừng hiểu lầm, ta là lo lắng người là một người tốt, dạng này ta làm rất nhiều sự tình đều sẽ bị người phỉ nhổ. Hiện tại ta phát hiện người ác như vậy, vậy ta an tâm!"

Khánh Tr ần yên lặng đánh giá Tô Hành Chỉ, trong lòng tự nhủ cái này thật đúng là người tính cách cổ quái, cũng không biết đối phương cùng Lý Thúc Đ ồng đến cùng quan hệ thế nào.

Nhìn tuổi tác, cũng hẳn là Lý Thúc Đ ồng thu dưỡng cô nhi.

Thế nhưng là, Giang Tiểu Đường làm sao lại không biết Tô Hành Chỉ cùng Lý Thúc Đ ồng quan hệ đâu?

Hoặc là nói, ngoại giới tuyệt đại bộ phận người đều không biết.

Tô Hành Chỉ cười híp mắt hỏi: "Tiểu lão bản, còn có nhu cầu gì sao, ta chỗ này hiện tại trừ thuốc biến đổi gien cái gì cũng có! Tình báo cũng có!"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ hỏi: "Người T ần gia hiện tại dàn xếp ở nơi nào?"

"Khu thứ sáu, " Tô Hành Chỉ tựa hồ có chút ngoài ý muốn, Khánh Tr ần vậy mà lại hỏi vấn đề này, hẳn hẳn đáp: "Ta chỉ là cho bọn hắn đổi tốt hơn thân thể máy móc, căn cứ nhu cầu của bọn hắn, cung cấp bốn chi cơ sở thuốc biến đổi gien. Bọn hắn không muốn thiếu lão bản quá nhiều ân huệ, cho nên vẫn là làm lấy thợ săn hoang dã sinh ý, tự cấp tự túc."

Khánh Tr ần gật gật đầu.

Tô Hành Chỉ nhìn hẩn một cái: "Ngược lại là có một đầu T ần Dĩ Dĩ tin tức. . . Tây Nam bên kia, có người nói gặp một cái họ T ần tiêu cô nương đi vào núi tuyết, đó là Lò Sưởi vị trí, nàng còn sống."

Khánh Tr ần nói ra: "Cám ơn."

Nói xong, Khánh Tr ần hướng nơi thang máy đi đến.

Tô Hành Chỉ nghĩ nghĩ: "Tiểu lão bản, không lưu lại đến ăn chút gì, uống chút gì không sao? Ta chỗ này rượu ngon không ít, dưới lầu li ền có hai mươi bốn giờ chờ lệnh đầu bếp. . ."

"Không c ần, " Khánh Tr ần phất phất tay.

"Vậy người không theo ta chỗ này chọn chút gì nha, " Tô Hành Chỉ nhiệt tình nói.

"Nếu sư phụ đầu nói r ồi để cho các người tận lực không c ần giúp ta, khẳng định là có ý nghĩ của hẩn, " Khánh Tr ần đáp lại nói: "L ần này đã coi như là phá lệ."

Tô Hành Chỉ cười lên: "Lão bản đầu rời đi thành thị số 18, còn quản nhi ều như vậy làm gì nha!"

"Tạ ơn, không c ần, " Khánh Tr ần cười đè xuống thang máy.

"Tiểu lão bản, người cùng Lý Đông Trạch liên hệ nhất định phải cẩn thận a, hẩn người này, tội ác ch ồng chất, đáng giận đến cực điểm!" Tô Hành Chỉ trước khi chia tay, cũng còn không quên cho Lý Đông Trạch đào hố.

Đợi cho cửa thang máy khép lại, Tô Hành Chỉ bỗng nhiên thật dài nhẹ nhàng thở ra: "Cũng không biết tiểu lão bản đối ta ấn tượng đầu tiên thế nào. . . Hẩn là rất không tệ đi, dù sao ta nhiệt tình như vậy! Tiểu lão bản đối với Lý Đông Trạch ấn tượng khẳng định không có ta tốt, dù sao hẩn đầu không biết cười!"

...

...

Khu thứ 8, gian kia giam lỏng lấy Trương Thừa Trạch trong phòng nhỏ, chỉ còn lại có 4 người.

Bọn hắn phân biệt núp ở trong góc, lẫn nhau đều cách rất xa.

Phảng phất sợ bắt người khác thời điểm, cũng đem chính mình bắt đi.

Buổi tối hôm nay, Trương Thừa Trạch triệt để cảm nhận được thế giới trong mức độ nguy hiểm, cảm nhận được làm con người bị xem như thương phẩm về sau, loại kia cũng loạn sợ hãi.

Cùng hiện tại phát sinh hết thảy, hắn tại niên đại hòa bình bên trong trải qua sóng to gió lớn, tựa hồ cũng có chút không đáng giá nhắc tới, dù sao thế giới ngoài còn có pháp luật.

Mắt thấy người trong phòng càng ngày càng ít, tất cả mọi người không có may mắn tâm lý.

Một tên nam tử lặng lẽ chuyển qua Trương Thừa Trạch bên cạnh nói ra:
"Thừa Trạch, nếu không chúng ta liều mạng với bọn hắn đi, tối thiểu chết cũng chết thống khoái điểm, sẽ không trở mắt nhìn chính mình biến thành hàng hóa. . . Ta nghe nói qua Nhân Đồi Thường Bình, đều nói hắn lấy khí quan thời điểm là sống lấy, cho người bộ vị nào đó đánh lên thuốc tê, sau đó để cho người nhìn xem hắn đem người khí quan hái đi, thỏa mãn hắn ác thú vị."

Trương Thừa Trạch ánh mắt đã chết lặng.

Hắn đã không biết nên như thế nào thoát khốn.

Trong trí nhớ, Lưu Đức Trụ đối với hắn nói lên những điều kiện kia:

Không cho phép liên hệ ngoại giới, không cho phép kết giao bằng hữu, không cho phép đi tới ba khu.

Những này giống như là tại ước thúc người khác thân tự do đi ều kiện, lúc này nghe, đúng là đang vì hấn tốt.

Thế giới trong tầng dưới chót xã hội ác, so với hấn nghĩ càng ác.

Trương Thừa Trạch lâm vào hồi hận bên trong, nếu là hấn lúc trước lựa chọn Lưu Đức Trụ, hoặc là hảo hảo nhớ kỹ Lưu Đức Trụ dãy số, có lẽ hấn hiện tại đã không sao đi.

Lúc này, tên kia kéo đi trong phòng mỗi người tay chân, lần nữa đi vào trong nhà.

Hấn ngẩng nhìn bốn phía sau ánh mắt li ền khóa chặt tại Trương Thừa Trạch trên thân, Trương Thừa Trạch đón ánh mắt kia, không tự chủ được run rẩy một chút.

Tay chân đi hướng hấn lúc, tiếng bước chân nặng nề còn có cảm giác áp bách.

Trương Thừa Trạch bắt đầu rúc về phía sau, nhưng mà sau lưng của hấn chính là băng lãnh tường, còn có thể co lại ở đâu?

Tay chân xoay người bắt hấn lại mắt cá chân, ngạnh sinh sinh ra bên ngoài kéo, tựa như là kéo lấy một con lợn ợn làm thịt.

Trương Thừa Trạch ra sức giãy dụa, lại không làm nên chuyện gì.

Tay chân đem hấn kéo vào hành lang dài dằng dặc, lại kéo vào một gian phòng nhỏ.

Trong phòng nhỏ này tràn ngập mùi máu tanh nồng đậm, trong phòng trưng bày rục rĩ muôn màu công cụ giải phẫu, còn có mặc áo khoác trắng trắng hán, đang dùng không biết tên chất lỏng trong suốt đối với giải phẫu

giường cọ rửa trừ độc.

Còn có người đang dùng bình phun đối với toàn phòng trừ độc.

Phòng giải phẫu này theo lẽ thường tới nói căn bản không đạt được vô khuẩn yêu cầu, dạng này hái đi ra khí quan chỉ sợ cũng có vấn đề

Nhưng những cái kia mặc áo khoác trắng các tráng hán cũng không thêm đề ý.

Tay chân đem hần kéo lên tay thuật giường, dùng dây lưng cố định lại tứ chi của hần, còn có đầu.

Một tên tráng hán bình thân nói ra: "Màng khốe mắt, trái tim, gan, thận, trước lấy những thứ này."

Nói, hần còn cầm dao giải phẫu tại Trương Thừa Trạch con mắt bên cạnh khoa tay đứng lên.

Lúc này, một mực tại phòng cách vách bên trong nhìn xem máy theo dõi Thường Bình, bỗng nhiên nói ra: "Diễn nhanh a, chính chủ cũng còn không tới đâu. . . Vương Chí, lại khoa tay một hồi, kéo dài một ít thời gian."

Thanh âm truyền đến vị kia chỗ chính tráng hán trong lỗ tai, lỗ tai hần bên trong dứt lấy một viên tai nghe.

Như ngoại giới truyền ngôn như thế, 'Nhân Đờ Thường Bình quả thật có đặc biệt đam mê, thích xem sống lấy khí quan, cho nên hần mỗi lần cũng sẽ ở phòng giải phẫu sát vách giám sát thực bên trong, đi đâu khiến hết thảy.

Lúc này, nằm ở trên giường Trương Thừa Trạch hoảng sợ nhìn xem, chuôi kia tại trên mặt hần khoa tay dao giải phẫu, lại dời đi, sau đó lại đang tìm của mình khoa tay nửa ngày. . .

Trên ngực khoa tay xong sau, lại đang chính mình gan vị trí khoa tay nửa ngày.

Trương Thừa Trạch nội tâm vùng vẫy nửa ngày.

Hắn muốn nói, cho thống khoái đi, đừng khoa tay.

Nhưng hắn lại không có dũng khí nói ra miệng.

Nhưng vào đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng nói chuyện: "Ai là chủ sự? Cút ra đây đáp lời."

Trương Thừa Trạch sửng sốt một chút, thanh âm này hắn rất quen thuộc.

Lại nghe ngoài cửa người tiếp tục nói: "Chúng ta tìm tới manh mối, nơi này cất giấu chúng ta truy nã phạm nhân, các người có phải hay không chán sống?"

Ngoài cửa, một người ồm ồm nói: "Người sai lầm đi, chúng ta nơi này cũng không có gì phạm nhân."

Trương Thừa Trạch lúc này đột nhiên bộc phát ra to lớn khí lực đến, hắn kêu khóc nói ra: "Tiểu Ngưu! Thiên Chân! Ta ở chỗ này! Ta ở chỗ này! Nhanh cứu ta!"

Đã đóng lại cửa lần nữa bị người mở ra, ba tên thiếu niên lạnh lùng đứng tại cửa ra vào, hướng trong phòng liếc nhìn tới.

Trương Thừa Trạch trông thấy thật sự là ba người bọn họ, kích động nước mắt cùng nước mũi tất cả đều chảy ra đến: "Nhanh mau cứu ta, trước đó là lỗi của ta, ta không nên lật lọng, ta không nên tin vào người khác lời đồn, nhanh mau cứu ta à!"

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân nhìn nhau, cửa đối diện bên ngoài thủ vệ bình tĩnh nói ra: "Đem hắn từ trên giường giải phẫu mang xuống đến, người này chúng ta muốn dẫn đi."

Trong phòng giải phẫu trắng hán nhú mày: "Ba các người biết đây là địa

phương nào sao? Muốn cứu người liền cứu người? Các người nghĩ đến đám các người là ai?"

Trên giường giải phẫu, nước mắt chảy ngang Trương Thừa Trạch gặp thủ vệ cũng không mua trướng, lập tức gấp: "Tiểu Ngưu, Thiên Chân, nhanh cứu ta! Lại không cứu ta, ta sẽ chết ở chỗ này!"

Sau một khắc, gầy ba ba Thường Bình sờ lấy chính mình hai phiết râu cá trê vôi vàng chạy đến: "Ai u, ta không biết là Hằng Xã các lão bản đến đây, không có từ xa tiếp đón. . ."

Trương Thừa Trạch ngây ngẩn cả người.

"Nói nhảm cũng không cần nói, người này ta hiện tại liền muốn mang đi, còn có một ít chuyện thăm vấn hẩn, " Hồ Tiểu Ngưu bình tĩnh nói ra: "Người là 'Nhân Đồ Thường Bình' đi, dám đoạn ta Hằng Xã truy nã người, lá gan không nhỏ."

Thường Bình vôi vàng cười làm lạnh, nửa điểm nhân đồ âm lãnh bộ dáng cũng không có: "Ngài nhìn ngài lời nói này, người đầu là Tô Hành Chỉ bán cho ta, ta mua lại thời điểm cũng không biết bọn hẩn là ngài bên này truy nã người a. Ngài phải có chuyện gì, tìm Tô Hành Chỉ là được."

Nói, Thường Bình trong phòng đối diện các tráng hán phát tay: "Nhanh nhanh nhanh, mau đưa trên giường người này buông ra, cho Hằng Xã các lão bản."

Các tráng hán nghe được Hằng Xã hai chữ thời điểm, đã có chút chân tay luống cuống.

Trước mấy ngày các đại câu lạc bộ hủy diệt sự tình rõ mồn một trước mắt, lúc này ai dám sờ Hằng Xã rùi ro?

Trương Thừa Trạch đem đây hết thầy đầu nhìn ở trong mắt, những người hung thần ác sát kia, tại gặp được Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân, Hồ Tiểu Ngưu ba người về sau, liền tựa như thối xương hàn băng gặp được

liệt nhật, trong nháy mắt hòa tan.

Vị kia danh xưng 'Nhân Đỡ Thường Bình, giống như là hèn mọn con kiến, ở trước mặt Hằng Xã cúi thấp đầu.

Mà hấn Trương Thừa Trạch, cũng giống là từ Thâm Uyên Luyện Ngục bên trong, một lần nữa vệt tới ấm áp nhân gian.

Loại này cực đoan giác quan, tới quá đột ngột, thậm chí để hấn sinh ra một niềm hạnh phúc cảm giác.

Nguyên lai, thành thị số 18 thế giới dưới đất, thật là Hằng Xã định đoạt!

Nguyên lai, Hồ Tiểu Ngưu, Lưu Đức Trụ bọn hấn địa vị thật cao như vậy.

Trương Thừa Trạch bò xuống giải phẫu giường, nhưng mà hấn chân đầu là mềm.

Chỉ gặp Lưu Đức Trụ đi vào phòng giải phẫu, một tay dẫn theo hấn cỗ áo đi ra ngoài, trước khi đi còn đối với Thường Bình nói ra: "Chuyện này, người tốt nhất cho Hằng Xã một cái công đạo."

Nói xong, ba người liền nghênh ngang rời đi.

Thẳng đến đi ra dãy kia phảng phất nhà ma giống như cao ốc, Lưu Đức Trụ mới thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ bất quá, cái này xả hơi thần thái còn không thể bị Trương Thừa Trạch trông thấy, diễn kịch muốn diễn đến cùng mới được.

Lão bản gọi điện thoại nói bọn hấn một mực xách người, không cần sợ hãi, đã đủ hảo chiêu hô.

Kỳ thật, Trương Thừa Trạch đối bọn hấn địa vị xã hội sinh ra kính ngưỡng thời điểm, Lưu Đức Trụ bọn hấn cũng tại đối với Khánh Trần sinh ra kính ngưỡng, rất có loại thành thị số 18 đã có thể bình chuyển cảm giác. . .

Bạch Trú tương lai, tuyệt đối là quang minh!

Lưu Đức Trụ, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân bọn hắn dâng lên vô hạn lòng tin.

Bây giờ thế giới ngoài có mấy cái thời gian hành giả tổ chức có thể lăn lộn đến loại trình độ này? Lúc này mới xuyên qua tới hơn một tháng mà thôi a!

Hàn phong thổi, bị Lưu Đức Trụ xách trong tay Trương Thừa Trạch đã thanh tỉnh rất nhiều: "Cám ơn các người, không có các người mà nói, ta hôm nay sợ là đã dữ nhiều lành ít. . ."

Lưu Đức Trụ cùng Trương Thừa Trạch không giao tình gì, dứt khoát bĩu môi nói ra: "Người là phải cảm tạ chúng ta, trước khi đến còn thiêu tam giản tứ, cảm thấy chúng ta nhiều quy củ. Hiện tại biết nặng nhẹ đi, không phải ai đi vào thế giới trong đều có thể trở thành nhân vật chính. Như người loại này, làm bia đỡ đạn còn tạm được."

Lưu Đức Trụ nhớ tới chính mình gặp được lão bản trước sau trải qua, phi thường cảm động lắm. . .

"Trương thúc thúc, hôm nay cũng may mà lão bản của chúng ta nhớ chuyện của người, không phải vậy chúng ta cũng sẽ không đêm hôm khuya khoắt tới cứu người, " Hồ Tiểu Ngưu cảm khái nói: "Lưu Đức Trụ mặc dù nói chuyện khó nghe, nhưng hi vọng người nghe vào trong lòng đi, bây giờ chết mất thời gian hành giả không có 1000 cũng có 800, chúng ta nhất định phải cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận."

Lưu Đức Trụ cùng Hồ Tiểu Ngưu, một cái làm người xấu, một cái làm người tốt, đây là Trương Thiên Chân chế định sách lược, mục đích đúng là vì đánh xuyên Trương Thừa Trạch phòng tuyến, để hắn cảm kích.

Mà chính hắn, nửa ngày cũng không nói một câu.

Trương Thừa Trạch nói ra: "Rất cảm tạ các người, trải qua việc này, ta làm

như thế nào báo đáp các người mới tốt a? !"

Lưu Đức Trụ cười lạnh nói: "Báo đáp nói đợi lát nữa lại nói."

"Hiện tại chúng ta đi đâu?" Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

"Đi nhà tắm, " Lưu Đức Trụ một mặt ghét bỏ nói: "Người này đầu xấu, nếu là xách về nhà, nhà chúng ta đầu được xấu."

Nửa giờ sau, khu thứ tám bãi tắm Bích Hải Vân Thiên bên trong, bốn người nửa người dưới vây quanh khăn mặt tuyết trắng, ngời tại nóng hôi hổi ao nước bên trong.

Nhà tắm bây giờ là câu lạc bộ thích nhất đàm luận sân bãi, bởi vì mọi người trăn trụi gặp nhau, không có cách nào ẩn tàng nghe lén, thiết bị giám sát.

Đã nói, cũng sẽ không lưu lại chứng cứ.

Trương Thừa Trạch cạo mất sợi râu, tẩy sạch trên người những cái kia ô uế, lúc này mới cảm giác mình một lần nữa sống lại.

Nhưng mà, đêm nay cái kia mạo hiểm bốn giờ bên trong sợ hãi, có thể sẽ nương theo hẳn một đoạn thời gian rất dài.

Trương Thừa Trạch nhìn về phía trong ao ba người khác, cảm kích nói: "Thật rất xin lỗi, trước đó ta tin vào những người khác lời đồn, cự tuyệt hợp tác với các người. . . Nghĩ đến ta lại còn chê các người quản được nhiều, hiện tại cũng muốn tát mình một bạt tai, lần này là ta sai rồi."

Lưu Đức Trụ bĩu môi: "Hiện tại biết sai hơi trễ a."

Hồ Tiểu Ngưu nói với Lưu Đức Trụ: "Lưu ca, chủ yếu là Trương thúc xác thực không biết thế giới trong nguy hiểm cỡ nào, thật nhiều thời gian hành giả đem thế giới trong miêu tả quá tốt rồi."

Hai người này, lần nữa bắt đầu một cái làm người xấu, một cái làm người tốt.

"Đúng đúng, " Trương Thừa Trạch nói ra: "Ta cam đoan, chúng ta sau này hợp tác tuyệt đối sẽ không lại thụ ngoại giới quấy nhiễu!"

"Sau này hợp tác? Không có sau đó, " Lưu Đức Trụ cười lạnh nói: "Lão bản lần này cứu người chỉ là xuất phát từ hảo tâm, hẳn không có ý định cùng người loại người lật lọng này tiếp tục hợp tác, tránh khỏi về sau lại nháo ra chút gì yêu thiêu thân, liên lụy tổ chức của chúng ta."

Trương Thừa Trạch nội tâm giật mình: "Cái này không thể được a, không có các người bảo hộ, ta sẽ chết!"

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương, cần giữ gốc nguyệt phiêu!

Cảm tạ Huyền Vũ hai cái bạch ngân! Cảm tạ lập tức không hỗn tạp, thư hữu 202103011006487088602, yêu điên trở thành quyền sách mới mình, các lão bản đại khí, các lão bản đi ra ngoài liền nhật tiển!

Nếu bạn là fan của ma tu, nhưng cũng thích nhân sinh, luân hồi, mộng ảo.
Mời đọc

Chương 276, đường lên trời (vận chữ cầu giữ gốc nguyệt phiêu)

"Người có chết hay không, cùng chúng ta có quan hệ gì?" Lưu Đức Trụ bình tĩnh hỏi: "Bảo hộ, an trí người loại người không biết sống chết này, chúng ta sợ là chính mình cũng phải bị liên lụy."

Lưu Đức Trụ nắm lên giọng điệu.

Đừng hỏi, hỏi chính là Bạch Trú khinh thường ở lại làm đơn buôn bán này.

Tại thế giới ngoài thời điểm, Trương Thừa Trạch tại trong cuộc giao dịch này chiếm cứ vị trí chủ đạo, bởi vì khi đó hắn còn không có gặp được nguy hiểm, cũng có càng nhiều lựa chọn.

Nhưng bây giờ không giống với, nhân vật đã trao đổi.

Có một chút nhất định phải nói chính là, đây cũng là Bạch Trú điểm may mắn cho điểm đây, Trương Thừa Trạch phải xuyên qua tiến đến không có gì nguy hiểm, hay là cái đại nhân vật, bọn hắn cũng không có cơ hội này.

Trương Thừa Trạch thành khẩn nói ra: "Lưu Đức Trụ đừng học, ta đã nhận thức đến sai lầm của mình rồi, người có thể hay không cùng các người lão bản thương lượng một chút, ta nguyện ý thanh toán càng nhiều phí bảo hộ dùng, chỉ cần các người có thể bảo đảm ta ở thế giới trong vô sự! Tất cả mọi người là đồng bào, người không thể nhìn ta chết mất a, thế giới trong quá nguy hiểm!"

Lưu Đức Trụ cười lạnh: "Ta mới không nguyện ý là loại chuyện này đi phiến phức lão bản, lão bản là thế giới trong đại nhân vật, không rảnh phản ứng loại chuyện nhỏ nhất này."

Lúc này, đến phiên Hồ Tiểu Ngưu đi ra hoà giải: "Trương thúc thúc, như vậy đi, người chết thật ở chỗ này, ta trở về cũng không tốt cùng ta phụ thân bàn giao. Ta đi thử nghiệm cùng lão bản thương lượng một chút, xem trước một chút hẳn nói thế nào, có thể chứ?"

Trương Thừa Trạch mừng rỡ: "Tốt, Tiểu Ngưu người giúp ta đi nói một chút!"

Nói xong, Hồ Tiểu Ngưu rời đi phòng tắm, làm bộ đi phòng thay quần áo gọi điện thoại.

Sau mười phút, hần sắc mặt khó xử trở về "Trương thúc thúc, thật có lỗi, lão bản đối với chuyện này vẫn rất tức giận, hẳn nói chúng ta chỉ có thể bảo hộ người lần này xuyên qua một tuấn, về sau liền mặc kệ. ."

Một bên Trương Thiên Chân thở dài nói: "Ba người chúng ta bên này vốn đang làm rất nhiều chuẩn bị, tỉ như ổn định sau dẫn người đi khu thứ bốn lãnh hội sống về đêm, dẫn người đi tham quan thượng tam khu, giúp người tìm thuốc biến đổi gien, đáng tiếc, Trương thúc thúc người tại thế giới ngoài lựa chọn những người khác, cái này khiến lão bản rất tức giận, thậm chí có chút lạ tội chúng ta mấy cái làm ăn trước đó, không có đi đâu tra hộ khách đáng tin cậy không đáng tin cậy."

Trương Thừa Trạch hốt mắt hồng hồng bắt lấy Trương Thiên Chân cánh tay: "Là thúc thúc liên lụy các người."

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Bất quá, sự tình cũng không phải không có chuyển cơ."

"Cái gì chuyển cơ?" Trương Thừa Trạch tinh thần tỉnh táo.

Hồ Tiểu Ngưu do dự một chút: "Đây là lão bản lén lút đưa cho ta nói, nếu như không phải Trương thúc thúc người theo chúng ta nhà giao tình, ta khẳng định không có khả năng nói cho người. Lão bản cho ta nói, để cho ta yên lặng quan sát một chút Trương thúc thúc người tuấn này biểu hiện, nếu như

biểu hiện không tẻ, vậy còn có cơ hội hợp tác."

"Vậy nếu như biểu hiện không được chứ?" Lưu Đức Trụ hỏi.

Trương Thiên Chân nghĩ nghĩ: "Lấy lão bản tác phong làm việc, hẳn là tùy ý Trương thúc tự sinh tự diệt đi."

Trương Thừa Trạch vội vàng nói: "Ta khẳng định biểu hiện tốt một chút, Tiểu Ngưu, Thiên Chân, các người cho Trương thúc nói, Trương thúc làm như thế nào biểu hiện? Nếu không Trương thúc thêm tí ền?"

Hồ Tiểu Ngưu thận trọng nói: "Trương thúc, lão bản của chúng ta không ham tí ền, dù sao người cũng biết chúng ta Hồ gia, Trương gia không thiếu tí ền, lão bản rất cần tí ền mà nói, chúng ta Hồ gia, Trương gia li ền trực tiếp cho. .. Bất quá, đây cũng là nhất trực quan biểu hiện một trong phương thức, dù sao những thứ đ ề khác không có cách nào cần trị số cân nhắc."

Trương Thiên Chân nói ra: "Ừm là như vậy, biểu hiện thái độ toàn diện một chút, trước thêm điểm tí ền đi."

"Được, " Trương Thừa Trạch nghiêm túc nói: "Hiện tại là một tu ần lễ một triệu, ta tặng bao nhiêu phù hợp?"

Lưu Đức Trụ suy tư một lát, yên lặng dựng thẳng lên ba ngón tay.

"30 triệu?" Trương Thừa Trạch sửng sốt một chút.

Lưu Đức Trụ ngón tay bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy run một cái.

Phải biết Trương Thiên Chân nói "Trước thêm điểm tí ền đi", nhìn như giống như thêm tí ền râu ria, nhưng bọn hắn biết đây mới là lão bản mục đích thật sự, không phải vậy đêm nay diễn nhi ều như vậy đùa giỡn hình cái gì?

Mà Trương Thừa Trạch vô ý thức nói 30 triệu, cũng kinh đến Lưu Đức Trụ.

Bạn hẳn đâu không để ý đến một chuyện, bạn hẳn không có tự mình trải nghiệm qua, Trương Thừa Trạch trải qua khủng bố.

Đối với Trương Thừa Trạch tới nói, hẳn bây giờ không phải là phí bảo hộ, là mua mệnh.

Mệnh giá trị bao nhiêu tiền vậy?

Trương Thừa Trạch nói ra: "Một tuần 30 triệu thật không có biện pháp, một tháng 1.2 ức, một năm là 14.4 ức, công ty của ta vốn lưu động cũng chỉ có 100 triệu. Không phải ta không muốn cho, là nếu như dựa theo cái giá tiền này cho, thời gian một tháng công ty của ta liền sẽ đổ. Nếu như là một tuần lễ 500 vạn, một tháng 20 triệu, ta có thể cho. Lần này cứu mạng tiền, ta nguyện ý ngoài định mức thanh toán 20 triệu làm cảm tạ!"

Trương Thừa Trạch hiện tại không có tâm tư cò kè mặc cả, hẳn thực sự nói thật.

Hắn bên này làm chính là bất động sản sinh ý, sớm mấy năm công ty lợi nhuận cũng không tệ lắm, nhưng từ khi trong nước 'Phòng ở không xào' chính sách sau khi xuống tới, mắt nhìn thấy chỉ là ngân hàng thúc vay tiền muốn đề sập tiền của hắn liền.

Bất động sản công ty mắc nợ suất, cao đến khó lấy tưởng tượng.

Hai năm này thật vất vả thông thả lại sức, cũng không có khả năng một tháng xuất ra nhiều như vậy tiền mặt tới.

Hắn vị lão bản này, còn lâu mới có được Hồ Đại Thành như vậy ngăn nắp.

Lưu Đức Trụ ổn định một chút tâm thần nói ra: "Cái giá tiền này ta cần hỏi một chút lão bản, cuối cùng vẫn muốn lão bản chính mình quyết định."

"Tốt tốt tốt, không có vấn đề, nhờ người cho các người lão bản nói, đằng sau lại mua sắm thuốc biến đổi gen loại hình đồ vật, ta cũng sẽ ngoài định mức bỏ ra thù lao," Trương Thừa Trạch nói ra.

Lưu Đức Trụ bàn giao nói: "Cái này tuần lễ ta trước an bài cho người cái chỗ ở, xác định bên ngoài không có nguy hiểm lại nói, về phần về sau, hãy nói lấy sau sự tình."

Đối với Bạch Trú tới nói, số tuần kia đã đủ để chèo chống toàn bộ tổ chức thường ngày vận chuyển.

Khánh Trần tại thế giới ngoài, cũng không tiếp tục cần vì tuần sự tình phân thân.

Lại có những người khác muốn tiếp nhận Bạch Trú bảo hộ, hẳn cũng chưa chắc thu tuần.

...

...

Cao ốc Lạc Thần tầng 132 trong nhà, Khánh Trần xác nhận Trương Thừa Trạch bên kia nguyện ý thêm tuần về sau, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, tiếp xuống chuyện trọng yếu nhất, chính là hoàn thành hạng thứ hai Sinh Tử Quan.

Khánh Trần hỏi: "Nhất, có ở đây không?"

"Ta tại."

"Đêm nay làm một dãy chuyện này, phải chẳng có cái gì sơ hở?" Khánh Trần ngồi ở trên ghế sa lon cúi đầu trầm tư, hẳn tại phục bàn.

"Kỳ thật, Trương Thừa Trạch có thể tự cứu, " Nhất nói ra: "Hắn chỉ cần nói chính mình là thời gian hành giả, liên nhất định có thể còn sống sót."

"A? Vì cái gì, " Khánh Trần không hiểu.

"Tô Hành Chỉ đem Trương Thừa Trạch bán cho Thường Bình, nhưng

Thường Bình làm vụ buôn bán này, sợ nhất chính là thời gian hành giả, "Nhất nói lên Khánh Trầ cũng không nghĩ tới sự tình lúc, lộ ra phi thường vui vẻ: "Người nói, hẳn bắt Trương Thừa Trạch là dùng tới làm gì?"

"Phân giải khí quan, bán cho thổ hào, " Khánh Trầ khi nói đến đây, đã kịp phản ứng: "Ngọa tào. . ."

Thời gian hành giả khí quan, có thể không thể bán a bảo hữu!

Bởi vì thời gian hành giả đến cố định thời gian, cho dù là chết r ồi, thi thể cũng sẽ tùy theo trở lại thế giới ngoài!

Nếu như thổ hào còn chưa kịp cấy ghép, đó là vạn hạnh.

Nếu như đến trở về thời điểm, thổ hào đã di thực thời gian hành giả trái tim, vậy liền sẽ tại chỗ chết bất đắc kỳ tử!

Ở nhà ngủ cảm giác, ngủ ngủ trái tim không có, cái này đối ai cũng gánh không được a.

Cho nên Nhất mới nói, chỉ cần Trương Thừa Trạch đem thời gian hành giả thân phận nói ra, hẳn sẽ không phải chết.

"Lại nói trước đó thế giới trong có xuất hiện qua chuyện như vậy a?"
Khánh Trầ hỏi.

"Đúng vậy, " Nhất nói ra: "Xuất hiện người xuyên việt trước hai tu ần, số 9 thành thị có một vị đối trái tim phú hào đột nhiên chết tại bệnh viện, lúc ấy liên bang truyền thông đưa tin nói là cừu gia móc tim, nhưng dân chúng một mực không nghĩ rõ ràng, móc tim liền móc tim, vì sao móc xong sau còn cho một lần nữa khâu lại tốt, ngoại bộ không thấy một vết máu. Về sau mọi người mới hiểu được, đây không phải cừu gia làm, là Thế Giới quy tắc làm."

"Thật sự là không may đến nhà, cái kia Thường Bình sẽ như thế nào xử lý Trương Thừa Trạch đâu?" Khánh Trầ hỏi.

"Sẽ bán trao tay cho tập đoàn, " Nhất nói ra: "Bây giờ trên chợ đen, có một nhóm người là chuyên môn là tập đoàn đi săn thời gian hành giả, mà tập đoàn không chế thời gian hành giả về sau, tự nhiên sẽ có càng lớn mưu đồ."

"Ừm, " Khánh Trần gật gù đầu: "Bọn hán không chế thời gian hành giả về sau, có thể trái lại ảnh hưởng thế giới ngoài, cho nên thuộc về vật tư chiến lược."

Dù sao rơi vào đám người này trong tay, dù sao chạy không thoát hàng hóa vận mệnh.

Khánh Trần không còn suy nghĩ việc này, mà là hỏi tới Sinh Tử Quan: "Trước kia kỳ sĩ hoàn thành những này Sinh Tử Quan, đầu là ở thế giới trong chỗ nào hoàn thành?"

"Khác biệt Sinh Tử Quan địa điểm cũng không giống nhau, vị trí địa lý khoảng cách phi thường to lớn, trong đó Băng Chi Cốt Kết tại Tây Nam Tuyết Sơn, Địa Chi Giác Tỉnh tại thành thị số 5 phía ngoài trên hoang dã. . ." Nhất hỏi: "Cho nên, người chọn tốt chính mình khiêu chiến hạng thứ hai Sinh Tử Quan địa phương sao?"

"Chọn tốt, " Khánh Trần chậm rãi nói ra: "Cuối tuần đi Hàm thành thời điểm, tìm cơ hội hoàn thành khiêu chiến."

"Có thể người chọn Chung Cực Tín Nhiệm kỹ xảo độ khó mặc dù thấp, cũng rất nguy hiểm, " Nhất tựa hồ có chút lo lắng: "Cho tới bây giờ ta cũng không gặp người luyện tập qua, có thể làm sao?"

Nhất nói không sai, mỗi một hạng Sinh Tử Quan, đầu đại biểu cho nào đó một hạng cực hạn vận động đỉnh phong trình độ.

Người bình thường cần luyện tập không biết bao lâu, nắm giữ bao nhiêu kỹ xảo, mới có thể khiêu chiến thành công.

Tại trong lúc này, gãy xương, nứt xương đều là chuyện thường ngày, vứt bỏ sinh mệnh cũng rất bình thường.

Tám hạng Sinh Tử Quan bên trong, mỗi một hạng đều tại cực hạn vận động tỉ lệ tử vong trên bảng xếp hạng cao ở trước hàng, nhất là Chung Cực Tín Nhiệm.

70 mét không trung, ngửa lưng nhảy c ùi, đem trong sinh mệnh mình hết thảy đáng giá lưu luyện, đều giao cho người tín nhiệm trong nháy mắt.

Rất nhiều người vô pháp trực quan cảm nhận được 70 mét là cái gì độ cao, Thế vận hội Mùa hè nhảy c ùi hạng mục cao nhất là 10 m c ùi nhảy, mà 70 mét thì là hơn 20 tầng cao lâu độ cao.

Một người từ cao 70 mét không rơi xuống, mặt nước sẽ ở đưng chạm nhân thể sát na, cứng rắn giống như là mặt đường xi măng.

Phàm là mất đi một chút cân bằng, cuối cùng nằm ngang đập vào mặt bằng bên trên, li ên xem như cấp B cao thủ cũng phải phấn thân toái cốt.

Cho nên, muốn tại loại này khiêu chiến bên trong còn sống, nhất định phải trực tiếp rơi xuống, lấy nhỏ nhất thân thể diện tích đi tiếp xúc mặt nước, hoàn thành vào nước.

Nhất nói ra: "Người cho tới bây giờ đều không làm không chuẩn bị sự tình, lần này vì sao vội vàng như thế."

Khánh Tr ãn nghĩ nghĩ nói ra: "Bởi vì tại Lý Trường Thanh đánh cho ta châm đắng sau, ta nhất định phải trở thành cấp D, dạng này mới có thể nói đến thông."

"Nhưng ta cảm thấy người có thể đào tẩu, " Nhất nói ra: "Cách Lý Trường Thanh xa một chút, dạng này không li ên có thể lấy tránh thoát châm này sao, tối thiểu không c ùn dựng vào tính mệnh."

Nhưng mà Khánh Tr ãn bỗng nhiên nói ra: "Ai nói ta sẽ dựng vào tính mệnh

đâu?"

Giờ khắc này, Nhất cảm nhận được Khánh Tr ần sâu trong nội tâm tự tin đến, có thể nàng vẫn không rõ, Khánh Tr ần tự tin là từ đâu mà đến?

Người bình thường không có trải qua huấn luyện, cái này ngửa lưng nhảy một cái chẳng lẽ không phải hẳn phải chết không nghi ngờ?

"Ta bắt đầu tu hành, " Khánh Tr ần trở lại trong phòng ngủ, nằm xuống nói ra: "Ngày mai về trang viên lưng chừng núi."

Nói xong, hắn nhắm mắt lại, tiến vào 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thần bí.

Đây mới là hắn có can đảm gần đây khiêu chiến hạng thứ hai Sinh Tử Quan lực lượng.

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần sử dụng súng ngắm tinh chuẩn tầm bắn, đã chuyển dời đến 1300 mét, khoảng cách 2600 mét tầm sát thương còn có một nửa lộ trình muốn đi.

Chỉ bất quá, lần này tiến vào thế giới thần bí sau Khánh Tr ần cũng không có luyện tập ngắm bắn.

Đã thấy ý niệm của hắn khẽ động, toàn bộ thế giới thần bí hình dạng mặt đất đột nhiên cải biến.

Hoang dã bắt đầu lồm đi vào hình thành hồ nước, trên hồ nước lại có một tòa đài cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, vừa lúc 70 mét.

Đó là hắn trong trí nhớ nơi nào đó, muốn khiêu chiến hạng thứ hai Sinh Tử Quan địa phương.

L ần trước trở về, Khánh Tr ần nhìn rất nhiều điểm du lịch du lãm phát sóng trực tiếp, mượn cơ hội này, tại trong thế giới thần bí trực tiếp đem địa hình phục khắc đi ra.

Những người khác tu hành, đầu là từ 1 mét cầu nhảy, 3 mét cầu nhảy, 10 m cầu nhảy bắt đầu tiến hành theo chất lượng.

Nhưng mà Khánh Trầ không phải, hấn từ vừa mới bắt đầu chính là 70 mét.

Thiếu niên đứng tại trên đài cao chậm rãi nhắm mắt lại, hấn giang hai cánh tay, ý đồ để cho mình trong gió nắm giữ cân bằng.

Một giây sau, hấn thân thể có chút hướng về sau khuynh đảo.

Cả người như một mũi tên, hung hăng đâm về mặt hồ.

3. 78 giây sau, thế giới thần bí đen xuống, Khánh Trầ cảm nhận được tử vong.

Khi hấn hạ xuống trong quá trình, bởi vì không khí trở lực quan hệ, thân thể dần dần xuất hiện chênh đi.

Cuối cùng, Khánh Trầ lấy nghiêng góc độ tiến vào mặt hồ.

Thế giới thần bí này quá chân thực, hấn thậm chí có thể cảm nhận được cùng mặt nước va chạm lúc, toàn thân mình xương cốt bắt đầu từng tấc từng tấc bị xung kích vỡ vụn quá trình.

Đó là chân thực tử vong.

Khánh Trầ ở trong hắc ám chờ đợi, mấy giây sau thế giới thần bí lần nữa phát sáng lên.

Thiếu niên một lần nữa đứng trên đài cao, đồng thời nhắm mắt lại.

Cao ốc Lạc Thần ngoài cửa sổ là bay tán loạn tuyết, trong phòng Khánh Trầ một lần lại một lần tại trong thế giới thần bí tử vong, không biết mệt mỏi.

Không biết qua bao lâu, ngoài cửa phòng ngủ truyền đến thanh âm kỳ quái.

Khánh Trầnn kết thúc tu hành, từ phía dưới gối đầu lấy ra súng ngắn đến, mở ra súng ống bảo hiểm.

Hắn lặng yên không tiếng động đi ra cửa đi, lại phát hiện mờ tối trong phòng khách, đang có một thân ảnh đưa lưng về phía hắn, tại bữa ăn trước sân khấu không biết vội vàng cái gì.

"Khụ khụ, " thân ảnh kia ho khan: "Không cần bật đèn, không phải vậy người sẽ rất nguy hiểm."

"Ngài ngược lại là thật không coi mình là ngoại nhân, " Khánh Trầnn bình tĩnh nói ra.

Khánh thị bóng dáng, hợp tình lý ngoài ý liệu khách đến thăm.

Trước đó Khánh Trầnn ngay tại trong phòng phát hiện đối phương hoạt động tung tích, hắn đầu là không nghĩ tới, chính mình trở về ở về sau, vị này Khánh thị bóng dáng vậy mà vẫn như cũ nghênh ngang tới pha trà uống.

Đã thấy bóng dáng vừa mới đem nước đốt lên, ấm nước phát ra ừng ực ừng ực tiếng vang, sôi trào nhiệt khí từ miệng ấm phun ra.

Đó là Lý Thúc Đầnn lấy Khánh Trầnn danh nghĩa, vay mua ấm nước. . .

Có sao nói vậy, trong cả liên bang quá độ tiêu phí đầu rất nghiêm trọng, từng cái tập đoàn công ty nghĩ hết tất cả biện pháp, để liên bang các cư dân trên lưng đủ loại nợ nần, như vậy mọi người liềnn không có biện pháp cân nhắc lâu dài hơn sự tình.

Một người công phòng vay, là không có thơ cùng phương xa.

Lúc này, Khánh thị bóng dáng từ trong túi móc ra một túi nhỏ lá trà, vung

nước vào trong ấm.

Sau đó đúng là tiếp tục đắp lên nắp ấm, dùng nước sôi chưng nấu.

"Đều nói trà không thể dùng nước sôi nấu, sẽ rất đắng, " Khánh Trầ n nói ra.

"Đây là trong cấm kỵ chi địa số 10 trà xuân, không nấu đủ 10 phút lời nói sẽ có độc, " Khánh thị bóng dáng nở nụ cười.

"Nếu đã biết có độc, vì cái gì còn muốn mạo hiểm đi uống đâu?" Khánh Trầ n không hiểu.

"Trong thành thị số 8 rất nhiều người đều biết năm có độc, không còn đang ăn sao, hương là đủ rồi, " Khánh thị bóng dáng thuận miệng h ồi đáp: "Nhân sinh như thời gian qua nhanh, tự nhiên muốn tìm thêm điểm chuyện thú vị, mới coi là đáng giá."

Trong phòng đột nhiên tràn ngập lên một loại đắng chát hương vị, nhưng đến 10 phút thời điểm, cay đắng lại biến thành mỹ diệu hương trà.

"Uống một chén sao?" Khánh thị bóng dáng hỏi.

"Ta không uống trà, uống bạch thủy, " Khánh Trầ n trả lời.

"Cái đồ chơi này có thể mắt sáng, uống lâu thị lực viễn siêu thường nhân, " Khánh thị bóng dáng chậm rãi nói.

"Uống, " Khánh Trầ n nói ra: "Người vậy còn có bao nhiêu trà, chừa chút cho ta."

"Người ngược lại là hiện thực, " Khánh thị bóng dáng cầm một cái chén, tựa như đang ở nhà mình cho Khánh Trầ n cũng rót một chén: "Nhân sinh tựa như trà một dạng trước đắng sau ngọt, trước đó ta tới tìm người một chuyển, nhưng cách lâu như vậy người cũng không có đối với bất kỳ một cái nào người hậu tuyển bóng dáng động thủ, cái này khiến ta thoáng có

chút thất vọng."

"Người thất vọng hay không, cũng không trọng yếu, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói: "Bóng dáng chi tranh, sống đến cuối cùng mới trọng yếu. Cho nên, người hôm nay lại tìm đến ta, chính là hi vọng thúc giục ta tranh thủ thời gian động thủ sao?"

"Con người của ta từ trước đến nay không thích bẻ s ớm dưa, chỉ thích người tình ta nguyện giao dịch, " Khánh thị bóng dáng nói ra: "Đã người không chịu mạo hiểm làm chim đ ầu đàn bại lộ chính mình, vậy chúng ta thay cái đi ều kiện như thế nào?"

"Đi ều kiện gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Lựa chọn thứ nhất, thành thị số 18 sự tình kết thúc v ềsau, người gia nhập liên bang tập đoàn quân, " Khánh thị bóng dáng bình thản nói.

"Chiến tranh vô tình, ta cự tuyệt, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra.

"Ừm, vậy lựa chọn thứ hai, gia nhập ta Khánh thị bóng dáng dưới trướng Mật Điệp ti, bảo đảm thân phận của người không tiết ra ngoài, " Khánh thị bóng dáng nói ra.

"Ta có chỗ tốt gì?" Khánh Tr ần hỏi.

"Cho người một con đường lên trời?"

...

Đếm ngược 135:00:00.

9 giờ sáng .

Như lần trước như thế, tới đón Khánh Tr ần Lý thị xe bay đã đợi tại cao ốc Lạc Th ần tầng 67.

Lần này Khánh Trầ đi ra ngoài cũng không gặp phải thiếu nữ tóc bạc Trịnh Ưc, chỉ là làm hấn ngoài ý muốn chính là, đón hấn người lại là Côn Lôn Tiểu Ưng.

Mà lại sớm ngay tại cửa thang máy chờ.

"Khánh Trầ đừng học buổi sáng tốt lành a, Trường Thanh lão bản để cho ta tới tiếp người, " Tiểu Ưng tại cửa thang máy, thừa dịp bốn phía lúc không có người hỏi: "Thế nào, thương thế khỏi hấn sao?"

"Còn không có, " Khánh Trầ lắc đầu.

"Đúng rồi, ta lần trước đề nghị, người có hay không cùng người lão bản nói một chút a? Chính là ta gia nhập các người sự tình!" Tiểu Ưng nói ra.

"Không có, " Khánh Trầ lắc đầu: "Đầu tuần đường Hành Thụ phát sinh nhiều chuyện như vậy, còn có người nào không quan tâm cái này."

"Được chưa, vậy lần này trở về, nhất định phải nói nha. . . Không nói trước cái này, trên xe còn có người đang chờ, " Tiểu Ưng thấp giọng nói xong, mang theo Khánh Trầ rời đi thang máy, đi hướng bãi đỗ xe.

Khánh Trầ mở cửa xe lúc sửng sốt một chút, hấn nhìn xem xe bay hàng sau Lý Trường Thanh sửng sốt một chút: "Người làm sao đích thân đến?"

"Tiếp người về nhà, đương nhiên muốn đích thân tới nha, " Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Người không phải muốn chơi súng ngắm sao, ta hôm nay liền dẫn người đi sân tập bắn."

. . .

5000 chữ chương tiết, còn tích tích xe lái xe Hoàng Kim minh canh một, vị này Hoàng Kim minh nợ còn có canh ba. . .

Lần nữa giải thích, ta nhật thường đổi mới thật là 6000 chữ, sau đó vạn chữ đổi mới không phân chương, coi như trả hết canh một a, mọi người nhìn số

lượng từ, không nên nhìn chương số. . . Tháng tám trong lúc đó tranh thủ mỗi ngày vụn chữ đổi mới, mau chóng đem nợ còn xong. . .

Mặc dù rất khó. . .

Cảm tạ Hồ đ ồng học trở thành quyển sách hoàng kim đại minh.

Cảm tạ người sử dụng này chưa ghi tên trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh.

Cảm tạ vi kéo 0205, đ ỉnh cấp lô sắt hai vị đ ồng học trở thành quyển sách mới minh.

Các lão bản đại khí, các lão bản khen thưởng tốc độ, so ta trả nợ tốc độ nhanh hơn. . .

Truyện giải trí nhẹ nhàng không áp lực

Chương 277, diễn kỹ (c ầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Xe bay xếp sau.

Khánh Tr ần nhìn xem Lý Trường Thanh có chút hiếu kỳ: "Là lão Cửu nói ta muốn chơi súng ngắm sao?"

Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Hắn đ ầu nói với ta, nói người là cái chơi súng ống thiên tài, 50 m bên trong bia ngắm, chỉ đâu đánh đó."

"Vậ cũng không cần hôm nay vội vàng như thế đi sân tập bắn đi, " Khánh Tr ần như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Là có người đ ề nghị sao?"

"Đúng, ta mang theo Khánh Nhất đi thăm giếng lão Cửu thời điểm, lão Cửu nói người thương pháp rất th ần. Cho nên, Khánh Nhất tiểu tử kia nghe nói chuyện của người v ềsau, liền đặc biệt muốn kiến thức một chút, " Lý Trường Thanh nói ra: "Lão Cửu còn nói, cái gì súng ống, cung tiễn đến trong tay người, nhiều nhất ba lần liền có thể lên bia. Đúng, Khánh Nhất bảo tiêu đoàn bên trong cũng có siêu xạ thủ, là phụ thân hắn chuyên môn từ liên bang tập đoàn quân chọn lựa ra, còn nói đùa nói muốn cùng người luận bàn một chút đâu."

Khánh Nhất.

Khánh Tr ần như có đi ều suy nghĩ.

Một đoạn thời khắc, hắn đang suy nghĩ một vấn đề, cái này Khánh Nhất có thể hay không cũng là một cái thời gian hành giả?

Dù sao đ ầu tu ần trở v ềthời điểm, đường Hành Thụ vừa mới phát sinh qua kịch liệt bắn nhau, rất nhiều người biết chuyện đ ầu muốn biết tay bắn tỉa

kia là ai.

Hiện tại, nhân tiêu quỹ đại Khánh Nhất đột nhiên nói phải xem thử xem thương pháp của mình, điểm thời gian này quá mức trùng hợp một chút.

Nhưng nếu như Khánh Nhất cũng là một vị nào đó thời gian hành giả, vậy liề nói thông được. .

Không trách Khánh Trầ đa nghi, thật sự là chỗ hấn cảnh tương đối xảo diệu, cho nên cần suy nghĩ nhiều một chút. . .

Có thể Khánh Nhất muốn thật là thời gian hành giả, sẽ là Hà Tiêu Tiêu trong nhóm vị nào đâu?

Quan tâm nhất Khánh thị bóng dáng chi tranh Lý Tứ?

Trợ giúp Huyền Vũ cung cấp hư giả tin tức Trương Tam?

Hay là. . . Huyền Vũ?

Đương nhiên đây chỉ là sơ bộ suy đoán.

Hà Tiêu Tiêu trong trò chuyện nhóm tổng cộng hơn 20 người, thậm chí còn có hơn mười người cho tới bây giờ đều không có nói chuyện qua, Khánh Trầ không có cách nào rất võ đoán phỏng đoán thân phận.

Duy chỉ có có một cái kết luận có thể khẳng định: Căn thận cái này Khánh Nhất.

Không phải nói Khánh Trầ đã xác định Khánh Nhất chính là thời gian hành giả, mà là giả thuyết lớn mật, căn thận luận chứng.

Nếu như Khánh Nhất người thân phận này trở thành thời gian hành giả, sẽ phi thường nguy hiểm.

Bởi vì, loại người này thậm chí có thể thông qua gia tộc mình phe phái lực

lượng thu nạp, không chế thời gian hành giả khác, tại thế giới ngoài hình thành phi thường thế lực không lờ.

Tỷ như hôm qua Trương Thừa Trạch nếu như thừa nhận chính mình là thời gian hành giả, khả năng liền sẽ bị vụng trộm mua đi.

Trong xe bay, Khánh Trầ cảm giác được một trận mùi thơm lưu động, là Lý Trường Thanh dời đến bên cạnh hắn.

Hắn yên lặng hướng bên cạnh dời một chút, trong lòng một mực nhắc nhở chính mình, đây là sư phụ muội muội. . .

Đây là sư phụ muội muội. . .

Lại nghe Lý Trường Thanh nói ra: "Lão Cửu nói người đặc biệt muốn chơi súng ngắm, nhưng ta hôm nay nói muốn dẫn người đi săn tập bắn, người thật giống như cũng không phải là đáng vẻ rất vui vẻ."

Khánh Trầ bình tĩnh nói: "Đầu tuần giết không ít người, đến bây giờ còn có chút không cách nào bình phục."

Lý Trường Thanh cười nói: "Ta nghe nói, người tại trong lòng bát giác thời điểm đầu chỉ giết qua một người, hiện tại thật nhiều người đầu nói người là trong lòng bát giác Bồ Tát sống tới. Không có quan hệ, thế đạo này loạn thành dạng này, người sớm muộn đầu sẽ thói quen. Hôm nay chúng ta chỉ là nghịch súng bắn bia, không giết người."

Khánh Trầ hôm nay cũng không cần luyện tập ngắm bắn, nhưng hắn hôm nay cần diễn kịch.

Bởi vì hôm nay muốn nhìn một chút hắn súng ngắm trình độ, chỉ sợ còn không chỉ là Khánh Nhất.

Tỷ như Tiểu Ứng hiện tại liền dựng thẳng lỗ tai đâu.

Nhưng Khánh Trầ không biết, Tiểu Ứng quan tâm không phải súng ngắm,

mà là tại hướng Bạch Trú học tập một ít tiên tiến kinh nghiệm.

Xe bay một đường chạy chí thượng ba khu.

Bất quá, xe bay đến nơi này đằng sau, nhất định phải nghiêm ngặt dựa theo một ít lộ tuyến chạy, lại xe cộ phải có đủ điện tử an toàn hiệp nghị, không phải vậy li ền sẽ bị người từ không trung cho đánh xuống.

Khánh Tr ần biết xe bay vì sao chỉ có thể theo đặc biệt tuyến đường bay, bởi vì từ tập đoàn trên không tòa phủ đệ bay qua, hoàn toàn có thể quan sát đến trong trang viên tất cả tình huống, thuận tiện gián điệp nghiên cứu bộ phòng tình huống.

So sánh hạ tam khu phạm pháp chi địa mà nói, nơi này có lẽ là toàn bộ thành thị số 18 chỗ an toàn nhất.

Lý Trường Thanh cho Khánh Tr ần nói ra: "Qua mấy ngày các loại lão Cửu thương lành, để hẳn cho người chiếc xe kia cũng bổ sung một phần điện tử an toàn hiệp nghị, dạng này chính người cũng có thể tự do ra vào thượng tam khu. Bất quá nhớ kỹ, tuyệt đối không nên từ tập đoàn phủ đệ trên không bay qua."

Thượng tam khu không có quá nhiều nhà cao tầng cùng hiện đại khoa học kỹ thuật, cũng không có thành thị Cyber cái kia nặng đậm ô nhiễm ánh sáng, ngược lại đình đài lầu các cùng đình viện khắp nơi có thể thấy được.

Đến ban đêm, đèn lồng màu đỏ như ngân hà.

Từ nơi này bay qua, Khánh Tr ần tựa như xuyên qua đến Đại Đường thịnh thế.

Duy chỉ có có một chút là, thế giới trong tập đoàn tựa h ồnhất là ưa thích dùng màu đỏ thắm cùng màu đỏ chót tới trang trí trạch viện, cho nên nơi này nổi bật, giống như là tươi đẹp nhất bức tranh.

Lý Trường Thanh chăm chú dặn dò: "G ần nhất trở lại trang viên lưng

chừng núi đằng sau người cũng đừng có chạy loạn a, muốn đi ra ngoài chơi nói cũng phải đi theo bên cạnh ta. . . Thành thị số 18 đã không an toàn, nên tới, không nên tới người, đã tất cả đều tới."

Không biết qua bao lâu, Khánh Tr ần bắt đầu nghe được xe bay phía dưới truyền đến tiếng oanh minh.

Hắn rất quen thuộc thanh âm này, đó là súng bắn tỉa công phá thanh âm.

Xe bay đáp xuống trang viên lưng chừng núi phía sau núi chân núi, một tòa tháp thấp núi, giống như là một đạo chướng lỗ đê, đem hoàn chỉnh trang viên lưng chừng núi cắt thành hai nửa.

Súng ngắm bia ngắm dựa vào núi thể đứng lặng, 800 mét cái bia, 400 mét cái bia, 200m cái bia, 50 m cái bia, cái gì cần có đều có.

Chuẩn bị xong súng ống cũng không chỉ là ngắm bắn, còn có Lý thị nô bộc đem nguyên bộ súng tự động, súng ngắn, dùng xe cộ vận chuyển tới.

Xạ kích chỗ, cũng đã tụ tập hơn 20 người, trong đó có một nửa đều là Khánh Nhất mang tới.

Khánh Tr ần liếc mắt li ền thấy được trong đám người thấp bé Khánh Nhất, cái này học sinh cấp 2 tại người trưởng thành trong thế giới, có chút không hợp nhau, lại chói mắt nhất.

Đối phương vẫn như cũ đỉnh lấy nhu thuận đầu dựa hấu, đang lẳng lẳng nhìn xem một tên nam tử trẻ tuổi nằm sấp trên mặt đất bóp cò.

Cách đó không xa, Lý Y Nặc cùng Nam Canh Th ần, Lý Đ ồng Vân cũng tại, ba người bọn họ thì tại một bên chơi phổ thông súng ống.

Đã thấy Lý Y Nặc từ phía sau lưng nửa ôm Nam Canh Th ần, tay nắm tay day hắn như thế nào xạ kích, như thế nào nhắm chuẩn.

Đợi cho xe bay dừng hẳn, Khánh Nhất đi lên phía trước chào hỏi: "Trường

Thanh cô cô, Khánh Tr ần thúc thúc, buổi sáng tốt lắm."

Khánh Tr ần phát hiện tiêu tử này cũng là đủ ản nh ẫn, quản chính mình như thế một cái chỉ lớn ba tuổi người kêu thúc thúc, trên mặt nửa phần dị dạng cũng nhìn không ra.

Khánh Tr ần cười híp mắt hỏi: "L ần này, mang lễ vật sao?"

Lời này vừa nói ra, cách đó không xa đang chuyên tâm xạ kích Nam Canh Th ần cổ tay kh ẽ run, trong lòng thì bội phục Tr ần ca tìm văn bối muốn lễ vật không biết xấu hổ sức lực.

Là Khánh Tr ần bản nhân không sai.

Mà lại, Nam Canh Th ần biết một việc, từ Khánh thị huyết mạch đến xem, Khánh Nhất thế nhưng là cùng Khánh Tr ần cùng thế hệ, mà bây giờ, Khánh Tr ần thông qua cùng Lý Trường Thanh quan hệ, đã 'Siêu cấp thêm bối'.

Trong lúc vô hình li ền chiêm mặt khác người hậu tuyển bóng dáng ti ến nghi.

Một bên khác, Khánh Nhất nhu thuận nói ra: "Mang theo mang theo."

Nói, bên cạnh h ắn nô bộc bùng lấy một chi hộp tới, bên trong rõ ràng là một chi màu bạc súng ngắn, trên thân thương tuyên khắc lấy phức tạp hoa văn.

Khánh Nhất vừa cười vừa nói: "Súng ngắn này là Khánh thị dưới cò Lôì Hỏa Quân Công hạn lượng kỷ niệm khoản, gọi là 'Nhân Sinh B ồng Ng ừng', trên chợ đen đã từng xào đến 2 triệu một chi. Sản xuất đến nay cũng còn không có mở qua một phát súng, nghe lão Cửu nói Khánh Tr ần thúc thúc là siêu xạ thủ, cho nên khẩu súng kia tặng cho người vừa v ạn."

"Thật ngoan, " Khánh Tr ần cười híp mắt tiếp nhận hộp, thuận tay li ền đưa cho một bên Ti ểu Ưng.

Khẩu súng kia hẳn là không thể nào dùng, tốt nhất phương thức xử lý chính là bán đi chợ đen, hoặc là chuyển giao cho những người khác.

Phải biết, người có vân tay, súng ống cũng có, mà súng ống vân tay, chính là rãnh nòng súng.

Chỗ trống đạn xuyên qua xoắn ốc vân nòng súng, đạn mặt ngoài sẽ bị rãnh nòng súng ma sát ra nhỏ xíu vết tích, mà vết tích này chính là mỗi cây độc nhất vô nhị ấn ký.

Cho nên nhiều khi, truy tra rãnh nòng súng tại trên đạn dấu vết lưu lại, liền có thể truy xét đến hung thủ sử dụng súng ống.

Chi này "Nhân Sinh Bổng Ngừng" trải qua Khánh Nhất chi thủ, đối phương khẳng định lưu lại qua đường đạn khảo nghiệm số liệu, chính mình dùng súng ngắn này đánh qua bất luận cái gì một phát đạn, cũng có thể bị đối phương so với đi ra.

Lúc này, vị kia nằm sấp trên mặt đất tay bắn tĩa lần nữa bóp cò.

Súng bắn tĩa công phá bên cạnh thoát khí miệng oanh ra khí lãng, đem chung quanh khói bụi đầu cho kích động.

Tiếng oanh minh cắt đứt tất cả mọi người nói chuyện với nhau, 800 mét bia ngắm chỗ, một tên Lý thị sân tập bắn nhân viên công tác vùng cờ báo cái bia: 9 vòng!

Tay bắn tĩa lần nữa bóp cò, 9 vòng.

Đã thấy người này liên tục mở mười thương, tất cả đầu tại 9 vòng trong vòng, thậm chí còn có năm phát súng vòng mười.

Lý Trường Thanh tán thán nói: "Khoảng cách 800 mét tất cả đầu 9 vòng trong vòng, xác thực đủ để xưng là tay súng thần." "

Khánh Nhất nhìn về phía Khánh Trầ: "Khánh Trầ thúc thúc, người có muốn hay không thử một chút?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Ta chỉ chơi qua súng ngắn cùng súng tự động, cũng không có đánh qua xa như vậy bia ngắm."

Tay súng bắn tĩa kia chậm rãi đứng dậy: "So súng ngắn cũng được."

Lần này Khánh Trầ không do dự: "Có thể, Y Nặc giúp ta cầm cây súng lục."

"Một chi nào?" Lý Y Nặc hỏi.

"Đầu được," Khánh Trầ bình tĩnh nói ra.

"Cho," bên cạnh Lý Y Nặc từ trước mặt bày đầy súng ống trên mặt bàn, tùy ý xuất ra một khẩu súng lục ném cho Khánh Trầ.

Khánh Trầ nhận vào tay tiện tay một xách: "Vừa mới có người dùng qua súng ngắn này sao, chỉ còn bảy viên đạn."

Đang khi nói chuyện, hắn đưa tay liền đem trong băng đạn còn lại 7 mai toàn bộ đánh xong.

Cùm cụp một tiếng, đạn toàn bộ kích phát về sau, thân súng cắm ở thân súng phía trước.

Xác thực chỉ có bảy viên đạn.

Một màn này cho chung quanh tất cả mọi người nhìn ngây ngẩn cả người: Thầ!

Mọi người gặp qua bắn rất chính xác, nhưng cái này vừa bắt đầu liền biết trong băng đạn có mấy cái đạn thao tác, liền cùng huyề học một dạng.

Phải biết, đây là Lý Y Nặc tiện tay cho Khánh Trầ chọn súng ngắn, không

phải Khánh Tr ần tự chọn!

Sau một khắc, sân tập bắn nhân viên công tác xác nhận giấy bia sau vung cờ: Vòng 10, 7 phát toàn bộ vòng 10.

Tay súng bắn tĩa kia nhúu m ầy, Khánh Tr ần đánh chính là 50 m cái bia, toàn bộ vòng mười không tính là gì, h ắn cũng có thể làm đến.

Nhưng m ẫu chốt là, không c ần quen thuộc súng ống, tiện tay n ỡ súng li ền có thể có loại này thành tích.

Mà lại, sức gi ật hoàn toàn không có đối xạ kích tính ổn định tạo thành ảnh hưởng.

Cái gọi là ngoài ngh ề xem n áo nhiệt, trong ngh ề xem môn đạo, tay bắn tĩa biết Khánh Tr ần thậm chí đ ều không có tận lực nhắm chuẩn.

Đ ây là tuyệt đ ối cảm gi ác súng.

Lý Trường Thanh ở một bên v ỡ tay cười nói: "L ão Cửu không có nói sai, thương pháp của người xác thực rất tốt."

Khánh Tr ần không nói gì, mà là đi đến bên cạnh bàn, tiện tay c ần một chi súng tự động, hướng phía 200m bia ngắm tiện tay n ỡ súng, bắn ra hộp đánh xong, vẫn như cũ tất cả đ ều là vòng mười.

Không gì sánh đ ược ổn định.

H ắn lại đ ổi một chi súng tự động, hay là mỗi phát súng vòng mười.

L ần này, Khánh Nhất mang tới tay bắn tĩa kia ngưng trọng lên.

Khánh Tr ần nhìn v ề phía h ắn nói ra: "Thử một chút?"

Tay bắn tĩa lắc đ ầu: "Không c ần thử, người là tuyệt đ ối cảm gi ác súng, những này ta không bằng người."

Khánh Tr ần không có chút nào giấu dốt ý tứ, xuất thủ li ền làm ra ch ấ n
nhiếp tác dụng.

Khánh Nhất ở một bên vừa cười vừa nói: "Khánh Tr ần thúc thúc, người
thử lại li ền nữa súng ngắm."

"Được, " Khánh Tr ần không có già m ờ m.

Hắn chọn lựa một chi súng bắn tỉa công phá, nhớ lại chính mình li ền thứ
nhất sử dụng 'Lấy Đức Phục Người' lúc phản ứng, nhắm ngay 400 mét bia
ngắm bóp lấy cò súng.

"Vòng mười!"

Chỉ là, Khánh Tr ần giống như là hoàn toàn không có thích ứng cái này to
lớn sức giạt một dạng, toàn bộ thân thể đều xuất hiện rất nhỏ chuyển vị,
súng ngắm hòng súng cũng chệch hướng bia ngắm.

Đây hết thảy, đều cùng hắn li ền thứ nhất nổ súng lúc phản ứng không khác
nhau chút nào, ngay cả bắp thịt phản ứng đều hoàn mỹ phục khắc.

Khánh Nhất im ắng nhìn về phía tay bắn tỉa, mà tay bắn tỉa thì thấp giọng
nói ra: "Đúng là li ền thứ nhất mở súng bắn tỉa công phá lúc phản ứng, cái
này người bình thường trang không ra. Mà lại, người nhìn hắn lấp đạn thời
điểm, phi thường không lưu loát, cái này cũng không tốt ngụy trang."

Nói lên lấp đạn, Khánh Tr ần xác thực không phải trang.

Hắn thật không có cho súng bắn tỉa công phá lấp qua đạn!

Bởi vì 'Lấy Đức Phục Người' căn bản không cần lấp đạn a, ngay cả chỗ lấp
đạn cũng không tìm tới!

"Nhưng hắn đánh vòng mười, " Khánh Nhất nhìn xem Khánh Tr ần nằm
sấp trên mặt đất thân ảnh, nhẹ nhàng nói ra.

"Hắn chơi súng ngắm cùng súng tự động đều có tuyệt đối cảm giác súng, dùng súng ngắm đánh 400 mét bia ngắm, ra vòng mười mới là bình thường, " tay bắn tỉa thấp giọng nói ra: "Trọng yếu hay là nhìn 600 mét cùng 800 mét. Đến 600 mét, lúc này tinh khiết bằng quang học 16 lần ống nhắm đã không có khả năng thấy rõ bia ngắm, đến 800 mét, khi đường đạn bắt đầu xuất hiện rất nhỏ đường vòng cung thời điểm, lại nhìn hắn sẽ đánh ra cái gì thành tích tới."

Trong lúc nói chuyện với nhau, Khánh Trần đã nhắm chuẩn 600 mét bia ngắm bóp cò.

Nhân viên công tác vung cò: Vòng 6!

Ở đây tất cả mọi người, tất cả đều cảm thấy cái này rất bình thường, mà lại có thể đánh lục hoàn liên đã phi thường lợi hại.

Chỉ có Nam Canh Thần tại nội tâm cuồn cuộn, diễn đi lên, Trần ca diễn đi lên!

Ngay từ đầu hắn còn đang suy nghĩ, phía trước xạ kích lúc không có chút nào giấu dấu biểu hiện ra, không quá phù hợp Khánh Trần tính cách.

Nhưng bây giờ ngắm lại, chỉ có thật thật giả giả biểu hiện ra mới càng có sức thuyết phục.

Dạng này, mọi người kiến thức qua Khánh Trần cuồn cuộn, mới có thể tin tưởng phía sau giấu dấu.

Lấy hắn nhận biết, liên xông Khánh Trần tại máu nhuộm đường Hành Thụ một đêm kia hiện ra thương pháp đến xem, 1000 m mỗi phát súng vòng mười đều là bình thường.

Nếu như Khánh Trần không làm được đến mức này, tuyệt đối sẽ không để đạn từ hắn giữa chân xuyên qua, Khánh Trần sẽ không bắt hắn thân người an toàn mạo hiểm!

Cái kia súng bắn tĩa công phá đạn chùng dài bằng bàn tay, đánh vào trên đui, chân trực tiếp li ền không có.

Khánh Tr ần sẽ không làm loại này đánh cược.

Nam Canh Th ần ần nấp ngấm nhìn bốn phía, hấn phát hiện ở đây tựa hồ chỉ có hấn ý thức đến Khánh Tr ần bắt đầu đóng kịch, ngay cả Tiểu Đ ồng Vân cũng không biết Khánh Tr ần thương pháp đến cỡ nào hung ác.

"Lục hoàn sao?" Khánh Tr ần biết được thành tích của mình về sau, tựa hồ hơi có chút không phục.

Hấn lần nữa bóp cò, kết quả lần này so với lần trước còn kém, chỉ có 2 vòng, kém chút bắn không trúng bia.

L ần nữa xạ kích, vòng 10.

Nhìn thấy vòng mười thời điểm, tất cả mọi người sửng sốt một chút, có người nghĩ th ần, chẳng lẽ ba phát súng lên bia th ần kỹ lại muốn lên điểm?

Khánh Tr ần lần nữa xạ kích, vòng 7.

Khánh Nhất nhìn mình bên cạnh tay bắn tĩa, trong ánh mắt có hỏi thăm ý tứ.

Tay bắn tĩa nói khẽ: "Vòng 10 bất quá là vận khí mà thôi, nhắm chuẩn bia ngấm nổ súng, chỉ cần người có thể lên cái bia, luôn có thể trùng hợp đánh tới vòng 10. Đánh tới vòng 10, mới là chân thực, nếu như mỗi một phát súng đều vây quanh h ồng tâm đánh, nhưng thủy chung đánh không đến h ồng tâm, mới có vấn đề Lão bản, nhìn nhìn lại 800 mét, đây là một nấc thang, người không đảm đương nổi tay bắn tĩa làm khó dễ khảm này mà."

Khánh Nhất nghĩ nghĩ, đúng là đạo lý này.

Lúc này, Lý Trường Thanh đối với Khánh Tr ần cười nói: "Không cần nhụt

chí, lần thứ nhất sờ súng ngắm, 600 mét có thể lên cái bia đầu là một kiện rất khó được sự tình."

"Cái này xác thực, " một tên tay bắn tỉa nói ra: "Ta lần thứ nhất sờ súng ngắm, một phát súng đầu không có lên bia, đổi 800 mét bia ngắm thử một chút đi."

Khánh Trần nghĩ nghĩ lắc đầu: "Được rồi đi, đánh 600 mét đầu như thế miễn cưỡng, lần không tự rước lấy nhục."

"Nặng tại ném thử thôi Khánh Trần thúc thúc, " Khánh Nhất cố động nói: "Dù sao là Lý thị sân tập bắn, đạn cũng không thu chúng ta tiền."

"Vậy lần thử một chút, " Khánh Trần nằm sấp trên mặt đất, đem họng súng thay đổi đi 800 mét bia ngắm.

Lần này, hắn thẳng tắp ngắm chuẩn lấy giấy bia, bóp cò về sau, đạn thậm chí ngay cả bia ngắm đầu không có lên!

Khánh Trần hơi nâng cao họng súng, ý đồ tính toán đường vòng cung độ cong, nhường cho con đạn lên bia, nhưng vẫn là thất bại!

Lần này ngay cả phụ trách xác nhận giấy bia nhân viên công tác, đầu đi càng xa hơn một chút, sợ mình bị đạn lạc đánh trúng. . .

Khánh Nhất bên cạnh tay bắn tỉa thấp giọng giải thích nói: "Khi hắn không cách nào lên bia thời điểm, thậm chí không cách nào biết được tại sao mình không có lên bia, cũng lần không có cách nào đi đầu chỉnh chính mình đường đạn. Toàn bằng trực giác đi đầu chỉnh họng súng, bất quá là phí công. Đến lúc này, tốc độ gió, trọng lực, đầu sẽ lôi kéo đạn chệch đi, hắn đến tiếp sau nổ súng sợ là đầu không cách nào lên bia. Ta lần thứ nhất luyện tập 800 mét bia ngắm, cũng là trọn vẹn dùng hai ngày mới nắm giữ đến kỹ xảo tác xạ."

Vừa nói xong, giống như là xác minh tay bắn tỉa ý nghĩ một dạng.

Khánh Tr ần không tin tà giống như lần nữa xạ kích mười lăm lần, chỉ có một thương đánh vào giấy bia biên giới, mặt khác toàn bộ lạc không.

Nam Canh Th ần ở một bên nhìn xem hấn biểu lộ không tin tà, không phục kia, trong lòng tự nhủ cái này nếu không đi lấy cái tượng vàng Oscar, đâu có chút thua lỗ.

V ềsau không có Tr ần ca phim, hấn đâu không muốn xem!

Lý Trường Thanh nhẹ nhàng ng ẩ xồm ở Khánh Tr ần bên cạnh, vổ vổ bả vai hấn an ủi: "Tốt tốt , chờ có rảnh lại tới luyện tập đi, người đã làm phi thường tốt."

"Tốt a, " Khánh Tr ần thở dài đứng dậy.

"Đi thôi, hôm nay ta còn muốn dẫn người đi một chỗ đâu, " Lý Trường Thanh gặp hấn từ bỏ, li ền vừa cười vừa nói: "Lý Y Nặc, Tiểu Đ ồng Vân, các người cũng cùng theo một lúc đi, hôm nay là Lý thị học đường mở Giảng Võ đường thời gian, chúng ta mang mới chiến đấu huấn luyện viên đi qua. Khánh Nhất, người đi không?"

Khánh Nhất lắc đầu, nhu thuận cười nói: "Cô cô, ta ghét nhất đi học, lần này thật vất vả đi ra, li ền để ta nghỉ chút đi. Các người đi thôi, ta còn muốn chơi đùa súng đâu."

"Vậ người chú ý an toàn, " Lý Trường Thanh nói xong li ền dẫn Khánh Tr ần rời đi.

Lưu tại sân tập bắn Khánh Nhất nhìn xem xe cộ đi xa, thế là bình tĩnh đối với bên cạnh nô bộc nói ra: "Đi giấy bia phía sau nhìn xem vết đạn, ta muốn biết hấn đạn đâu đánh tới chỗ nào."

"Lão bản, ngài đây là. . ." Tay bắn tĩa hơi nghi hoặc một chút.

Khánh Nhất bình thản nói: "Cao thủ chân chính đâu ưa thích giấu dốt, nhưng người lại ưa thích giấu dốt, cũng sẽ nhin không được huyền kỹ. Tỉ

như tạo đờ dỏm cao thủ tại đờ án bên trong lưu chính mình kí tên, không phải cẩn thận đi tìm người, căn bản tìm không thấy. Nếu như hấn là tay bắn tỉa, lại là thiếu niên tâm tính, coi như cố ý rơi cái bia cũng sẽ trong lúc vô tình muốn chứng minh chút gì, chứng minh hấn không phải chân chính kẻ thất bại. Đương nhiên, đây cũng chỉ là dư thừa kiểm nghiệm trình tự mà thôi, cũng có thể là hấn thật chỉ là lần thứ nhất sờ súng ngắm."

Khánh Nhất nói câu nói này thời điểm, hoàn toàn rút đi thiếu niên non nớt, ông cụ non.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương.

Cảm tạ thư hữu 201804091744 16031 trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản ăn cá không thề đâm!

Truyện giải trí nhẹ nhàng không áp lực

Chương 278, Giảng Võ đường giáo viên mới, Khánh Tr ần (c ầu nguyệt phiêu)

Một tên Khánh thị nô bộc có chút khó khăn nói: "Lão bản, trên thân núi trái rộng vết đạn rất nhiều, không có cách nào phân chia cái nào là hấn lưu lại đó a."

"Ta có chuẩn bị, " Khánh Nhất bình thân nói: "Để Tạ Bản mang các người đi tìm."

Tạ Bản, tay bắn tỉa danh tự.

"Cho nên, lão bản người là bởi vì muốn nhìn một chút hấn vết đạn phân bố, cho nên mới để cho ta cho hấn đổi đạn?" Tay bắn tỉa Tạ Bản hỏi.

Vừa mới, Tạ Bản cầm súng bắn tỉa xạ kích, hấn sau khi đứng dậy, tận lực lưu lại đơn nhất đạn lửa xuyên giáp.

Súng ngắm đạn đặc chủng phía trước, khác biệt đạn có khác biệt đường vân, tỷ như đạn lửa xuyên giáp phía trước li ền có một đ ầu vòng màu đỏ cam, để mà khác nhau đạn khác biệt.

Nhưng là , người bình thường bắn bia, là sẽ không sử dụng loại đạn đặc chủng này.

Hiện tại chỉ c ần tại bia ngắm phía sau trên thân núi, tìm tới những đạn đặc chủng này, li ền biết cái nào là Khánh Tr ần đánh đi ra.

Có đôi khi Tạ Bản sẽ cảm thấy, nhà mình vị này tuổi nhỏ lão bản coi là thật yêu nghiệt, làm sự tình thường xuyên sẽ nghĩ tới bọn hấn sơ sót chi tiết.

Hắn nhin không được đang nghĩ, loại yêu nghiệt này đến cùng là thế nào sinh ra?

Hắn không có so vị này Khánh Nhất càng yêu nghiệt thiếu niên đi. .

Tạ Bân mang theo Khánh thị hơn mười tên nô bộc chạy đến bia ngắm phía sau, ở trên núi tìm kiếm lấy vết đạn, sau đó dùng tiêu ký từng cái tiêu xuất.

Khánh Tr ần tổng cộng mở 17 phát súng, trong đó một phát súng lên bia sát qua giấy bia biên giới, còn lại toàn bộ lạc cái bia.

Khánh Nhất nô bộc tại Tạ Bân dẫn đầu xuống, dùng hơn một giờ mới đưa những vết đạn này toàn bộ tìm tới.

Khánh Nhất đứng ở đằng xa nhìn xem từng cái tiêu xuất vết đạn, nhưng hắn làm sao cũng nhìn không ra những vết đạn này ở giữa liên quan.

"Tạ Bân, người đem nơi này đập xuống đến, phát cho phụ thân ta bên người cố vấn phân tích một chút, những vết đạn này tạo thành hình vẽ có cái gì liên quan?" Khánh Nhất nói ra.

"Được rồi, " Tạ Bân đem ảnh chụp phát đi qua.

Nhưng qua nửa giờ, Khánh Nhất phụ thân cố vấn hỏi phục: "Không rõ ràng quy luật có thể tìm ra."

Ý tứ nói đúng là, Khánh Tr ần tại nổ súng xạ kích thời điểm, xác thực không có tại trong quá trình giấu dốt, vụng trộm lưu lại chính mình huyền kỹ vết tích.

Tay bắn tĩa Tạ Bân nghĩ nghĩ nói ra: "Lão bản, xem ra hắn không có huyền kỹ."

Khánh Nhất gật gật đầu: "Đánh giá cao hắn, lấy trước mặt hắn loại kia khoe khoang súng ngắn, súng tự động cùng kinh nhi, cũng xác thực không giống một người sẽ giấu dốt."

"Lão bản, 200m bên trong tuyết đối cảm giác súng cũng rất lợi hại, " Tạ Bản nhắc nhở.

"Ừm ta biết, " Khánh Nhất gật gật đầu: "Nhưng cũng có hạn, ta không sợ một cái người cuồng, ta sợ những người núp trong bóng tối kia."

Nhưng mà hắn không biết là, Khánh Trầ thậm chí ngay cả cái kia cuồng kinh đầu là giả vờ, chỉ vì để cho mình diễn không có sơ hở.

Trên đời này anh hùng cùng yêu nghiệt, cho tới bây giờ còn chưa hết một cái, Khánh Trầ mặc dù hay là thiếu niên, cũng rất ít có hư vinh tâm tư.

Cho nên giấu dốt chính là giấu dốt, nếu như tại trong quá trình giấu dốt còn vụng trộm huyền kỹ, đó chính là ngu xuẩn.

Giờ này khắc này, trên xe bay Lý Trường Thanh lời nói thấm thía nói ra: "Hôm nay luyện tập súng ngắm, người lần thứ nhất đánh 600 mét cái bia thời điểm, có thể lên cái bia đầu để ta cảm thấy vui mừng, cho nên không cần nhụt chí. Ta cho sân tập bắn đã thông báo, vè sau người tới nơi này luyện thương, lúc nào đâu có thể thông suốt."

Nói, Lý Trường Thanh lấy ra một tấm thẻ đến: "Dùng điện thoại di động của người quét hình nó, dạng này mặc kệ đi tới chỗ nào, người chỉ cần mang theo điện thoại liên có thể hạch nghiệm thân phận, toàn bộ trang viên lưng chừng núi trừ số ít địa phương tại giới nghiêm bên ngoài, người cũng có thể đi. Thậm chí có thể tự do ra vào trang viên lưng chừng núi."

"Cái này thích hợp sao?" Khánh Trầ nghi ngờ nói.

"Phù hợp, người lập tức chính là Lý thị học đường chiến đấu giáo viên, tại Lý thị nội bộ có được địa vị rất cao, " Lý Trường Thanh nói ra: "Nếu có học sinh không tôn kính người, mặc kệ là cái nào một phòng người cũng có thể đánh hắn, hắn còn không thể hoàn thủ."

"Học đường giáo viên. . . Địa vị cao như vậy?" Khánh Trầ không hiểu.

"Đúng vậy, tại Lý thị văn bối không có khả năng ở trước mặt chống đối trường bối, tất cả mọi người không có khả năng chống đối gia chủ, trong nhà này chỉ có thể có một người định đoạt, đó chính là gia chủ, " Lý Trường Thanh nói ra.

Khánh Trầ minh bạch, đây là một cái phi thường tập quy ền gia tộc, gia chủ địa vị cùng hoàng đế không khác.

Hắn bỗng nhiên đang nghĩ, Lý thị có phải hay không thừa hành tư tưởng nho gia, cho nên đối với 'Thiên địa quân thân sư' một bộ này để ý như vậy.

Nhưng vấn đề là, Lý thị gia chủ chỗ ở gọi 'Bão Phác lâu', đây cũng là xuất từ Đạo gia, 'Bão phác' hai chữ vốn là xuất từ « Lão Tử Đệ Thập Cửu Chương »: Kiến tổ bão phác, thiếu tư quả dục.

Cái này khiến Khánh Trầ cảm giác, Lý thị nơi này thống trị tư tưởng hơi có chút hỗn tạp.

Lúc này, Lý Trường Thanh cười nhìn về phía Khánh Trầ: "Trong học đường, Giảng Võ đường mở sau người một tuần chỉ cần lên lớp hai ngày . Bất quá, muốn tại Lý thị trong học đường đứng vững gót chân, cũng phải có bản lĩnh thật sự là được. Hôm nay không ít trẻ tuổi một đời đầu nhận được người muốn mở 'Giảng Võ đường' sự tình, cho nên đầu chờ đợi đâu."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, bỗng nhiên có dự cảm không lành.

Lý Trường Thanh vừa cười vừa nói: "Hiện tại còn nguyện ý đi làm giáo viên sao?"

"Nguyện ý, " Khánh Trầ gật gật đầu.

"A, người lần này ngược lại là không có chối từ, " Lý Trường Thanh hiểu kỳ nói: "Vì cái gì?"

Khánh Tr ần kiên trì nói ra: "Người cũng đã buông lời đi ra, ta hiện tại ch ối từ người còn phải lâm thời tìm người, sẽ có vẻ rất mất mặt."

Lý Trường Thanh nh ần tình sáng lên: "Cuối cùng người còn có thể vì ta cân nhắc."

Nhưng mà, Khánh Tr ần nguyện ý đi học đường làm giáo viên, hoàn toàn là bởi vì Lý Thúc Đ ồng tại đi xa trước đó từng gọi điện thoại cho h ắn nói: Làm sư phụ rồi đi thành thị số 18 đi ầu kiện, Khánh Tr ần muốn từ trong Lý thị chọn một đệ tử đi ra, làm Ky Sĩ kéo dài.

Tựa như Lý Thúc Đ ồng năm đó bá sư, là Lý Thúc Đ ồng sư phụ thụ Lý thị gia chủ nhờ vả một dạng, bây giờ thế hệ này truy ền thừa luân thế đến h ắn nơi này.

Đây là Lý Trường Thanh không biết sự tình, nhưng Khánh Tr ần không có cách nào giải thích.

Nguyên bản Khánh Tr ần đang nghĩ, muốn hay không dạy Tiểu Đ ồng Vân, nhưng h ắn về sau nghĩ lại, luôn cảm thấy dạng này sẽ để cho Tiểu Đ ồng Vân ăn rất nhiều khổ.

H ắn Khánh Tr ần nhân sinh là từ nhỏ khổ tới, cho nên có thể chịu đựng.

Nhưng h ắn không cần thiết buộc Tiểu Đ ồng Vân cũng đắng như vậy, an an tâm tâm làm cái tiểu phú bà li ền tốt.

Trước đó Khánh Tr ần đã từng hỏi qua Lý Thúc Đ ồng: "Nếu như Lý thị thế hệ này, ngay cả một cái có thể qua vấn tâm đầu không có, làm sao bây giờ?"

Lý Thúc Đ ồng trả lời là: "Vậy thì chờ đời sau thôi, dù sao mệnh của người còn rất dài, có thể chịu b ọn h ắn năm sáu đời không có vấn đề, ta cũng không có đáp ứng nói chẳng mấy chốc sẽ có truy ền thừa, chờ người sống qua năm sáu đời, cùng ta làm người giao dịch đầu không có ở đây, cũng không ai sẽ nhớ kỹ cái hứa hẹn này. Nhớ kỹ, Ky Sĩ truy ền thừa th ần thiếu

không ầu."

Khánh Tr ần: "..."

Sư phụ đoán chừng là muốn nói, thật tìm không thấy có thể quyt nợ.

Nhưng là không có nói rõ.

Khả năng đây chính là chính nghĩa kỵ sĩ đi, cũng không biết là từ đâu méo sẹo.

...

...

Lý thị học đường tại 'Tri Tân biệt viện' bên trong.

Toàn bộ Tri Tân biệt viện rất lớn, thậm chí so Lý Trường Thanh 'Phi Vân biệt viện' cùng Lý Y Nặc 'Thanh Sơn biệt viện' cộng lại đều lớn.

Khánh Tr ần không quá xác định, cái này Tri Tân hai chữ, có phải là 'Ôn cố mà tri tân' Tri Tân.

Biệt viện trước cửa có hai viên cây, trong đó một viên là cây táo, một viên khác cũng là cây táo.

Cửa ra vào, từng cái Lý thị tử đệ nô bộc tất cả đều chờ ở ngoài cửa, có người đập lấy hạt dưa, có người trò chuyện , chờ lấy nhà mình thiếu gia, tiểu thư tan học.

Khánh Tr ần rất có chủng xã hội xưa tư thực cảm giác Deja Vu.

Lý Trường Thanh giải thích nói: "Trong học đường không được mang nô bộc, việc học từ buổi sáng đến chạng vạng tối, cơm trưa chính mình từ nhà mang. Tại trong học đường, Lý thị tử đệ ở giữa không được ganh đua so sánh, mọi chuyện nhất định phải tự thân đi làm. Đương nhiên, cũng không

phải tất cả tử đệ đều muốn lên học đường này, nhưng chỉ có học đường kết nghiệp, mới có thể trong gia tộc an bài chức vị quan trọng."

"Nếu từ nơi này kết nghiệp mới có thể an bài chức vị quan trọng, vậy còn có người không đến lên lớp sao?" Khánh Trầ nghi hoặc.

"Đương nhiên là có, " Lý Trường Thanh nói nhìn về phía Lý Đ ồng Vân: "Người về sau cho ta thành thành thật thật tới lên lớp, đã nghe chưa? Ngũ ca đi sớm, cho nên không ai quản người, nhưng về sau ta để ý tới người. Người nếu lại trốn học, ta liền muốn đánh người."

Lý Đ ồng Vân khóc không ra nước mắt, cái này thật vất vả từ thế giới ngoài chạy trốn tới thế giới trong không cần lên học được, nàng chỉ muốn yên lặng làm cái tập đoàn tiểu phú bà a.

Này làm sao đột nhiên lại có thêm một cái mục mục? !

Khánh Trầ nội tâm nén cười, trên mặt lại một bộ cùng Tiểu Đ ồng Vân không phải rất quen bộ dáng.

Nam Canh Thầ cũng giống vậy, chuẩn bị trở về thế giới ngoài sau lại hảo hảo chế giễu một chút.

Khánh Trầ đột nhiên hỏi: "Trước người nói, mở lại Giảng Võ đường, cho nên cái này Giảng Võ đường trước kia mở qua?"

"Ừm, " Lý Trường Thanh nói ra: "Bất quá chỉ mở qua một đoạn thời gian, cũng chỉ có qua một vị giáo viên. Về sau vị giáo viên kia rời khỏi gia tộc về sau, Giảng Võ đường cũng đóng lại."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, dạy thế nào tập đi, ngay cả Giảng Võ đường cũng muốn đóng lại: "Vị giáo viên này có cái gì chỗ đặc thù sao?"

"Không có gì đặc thù, là ta Thất ca, " Lý Trường Thanh bình tĩnh nói: "Hắn làm qua giáo viên về sau, phía sau học sinh mãi mãi cũng không phục giáo viên mới, cho nên không ai có thể giáo hạ đi, đến bao nhiêu người đều sẽ

bị dõ dành đi."

Ngài Thất ca, không phải li ền là sư phụ ta sao, Khánh Tr ần nói th ầm trong lòng nói.

Nguyên lai mình đây cũng là thừa kế nghiệp cha?

Lý Y Nặc đột nhiên nói ra: "Cô cô, ta nghe nói đ ầu là bị người dõ dành đi?"

"Ha ha ha ha, việc này người cũng nghe nói?" Lý Trường Thanh cười che giấu xấu hổ: "Là cha người nói sao?"

Khánh Tr ần th ần sắc cũ quái, cho nên Lý Trường Thanh mới là năm đó Giảng Võ đường đóng lại kể c ần đ ầu, mà đối phương bây giờ lại muốn chính mình mở lại Giảng Võ đường.

Ngay tại mấy người muốn tiến vào Tri Tân biệt viện thời điểm, nô bộc bên trong bỗng nhiên có người đi tới nghiêm túc nói: "Trường Thanh lão bản buổi sáng tốt."

Lý Trường Thanh cười tùm tùm hỏi: "Có chuyện gì sao?"

"Ngài bên người vị này, là Giảng Võ đường giáo viên mới sao?" Nô bộc khách khách khí khí hỏi.

"Không sai, là hấn, " Lý Trường Thanh nói ra: "Người muốn tìm hấn luận bàn một chút?"

"Đang có ý này, " nô bộc nói ra: "Ta cũng khả năng đặc biệt chiến đấu, tự mình cho là, ta so với hấn càng thích hợp làm Giảng Võ đường giáo viên."

Lý Trường Thanh cười cười, nàng chẳng những không có ngăn cản, ngược lại hứa lên hứa hẹn: "Người nếu có thể thắng hấn, ta từ công ty tìm ra người hợp đ ồng bán thân xé toang, cho phép người tiến Giảng Võ đường làm giáo viên."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, Lý Trường Thanh này là xem nào nhiệt không sợ phiền phức lớn a.

Nhưng mà cái này vẫn chưa xong, Lý Trường Thanh ngay sau đó đối với tất cả nô bộc nói ra: "Ta cho tất cả mọi người đi ầu kiện ầu như thế, đánh thắng là hẳn có thể thoát nô tịch, làm giáo viên."

Khánh Tr ần trợn mắt hốc m ồm, nơi này nô bộc nói ít cũng phải có ba bốn mươi người!

Hắn rõ ràng trông thấy, ánh mắt mọi người ầu sáng rõ đứng lên!

Mẫu chốt là, nơi này sẽ không cất giấu cấp bậc gì rất cao cao thủ a?

Lý Trường Thanh quay ầu nhìn Khánh Tr ần kh ẽ cười nói: "Có một chút người không cần lo lắng, hôm qua ta li ền cho những cái kia lũ ranh con nói qua, ai dám mang cấp E trở lên nô bộc đến, về sau một năm ầu không cần ra trang viên lưng chừng núi."

"Thì ra, là ngài bàn giao bọn họ chạy tới?" Khánh Tr ần bắt lấy điểm mẫu chốt.

Lý Trường Thanh cười cười: "Không phải vậy người làm sao phục chúng a. . . Ta li ền thích xem người đánh thắng người khác bộ dáng, rất có lực hấp dẫn. Yên tâm, đánh xong trận này bọn hắn li ền phục."

Khánh Tr ần nhìn xem trước mặt vậy tới nô bộc, chăm chú xác nhận nói: "Là một người một người lên đúng không?"

Đám nô bộc sửng sốt một chút, sau đó thành khẩn nói: "Là một người một người lên, xin đừng nên lo lắng."

"Vậy là tốt rồi, " Khánh Tr ần nhẹ nhàng thở ra.

Đám nô bộc sửng sốt một chút, bọn hắn nhìn nhau, nghe Khánh Tr ần ý tứ, chỉ cần là một người một người lên, giống như li ền không có vấn đề?

Tri Tân biệt viện bên trong, trong nhà chính phương chính chính, tiên sinh đang dạy lớp số học.

Chính khi đi học, ngoài biệt viện bỗng nhiên truyền đến kêu thảm cùng tiếng kêu rên, liên tiếp.

Có học sinh quay đầu xuyên thấu qua nhà chính cửa lớn nhìn ra ngoài, muốn nhìn một chút xảy ra chuyện gì.

Kết quả vừa mới quay đầu, học đường tiên sinh liền tiện tay bẻ gãy một tiết phấn viết, tinh chuẩn đập vào người học sinh này trên đầu, khóa lại một chút không ngừng: "Biến ngẫu π không đổi, ký hiệu nhìn góc vuông. . ."

Người học sinh kia bị đau ôm đầu, mắt nhìn thấy trên đầu trong nháy mắt nâng lên cái bao tời.

Bây giờ đã là toàn tin tức thời đại, giờ học cũng không cần lấy thêm phấn viết đi trên bảng đen viết chữ.

Nhưng mà cũng không biết Lý thị học đường là từ lúc nào lưu lại truyền thống, trên bàn học mãi mãi cũng để đó một hộp phấn viết, chuyên môn dùng để bẻ gãy nện học sinh.

Bởi vì tiên sinh cho tời bây giờ cũng chưa dùng qua phấn viết viết chữ, cho nên từ từ, Lý thị dám tử đệ thậm chí cũng không biết phấn viết đã từng vẫn là dùng đến viết bảng đen.

Bọn hắn từ khi bắt đầu biết chuyện, phấn viết chính là để dùng cho tiên sinh nện người, không có khác công dụng.

Tựa như thước một dạng.

Có chút tử đệ còn buồn bực qua, vì sao trong học đường sẽ chuyên môn cho tiên sinh chuẩn bị loại này kỳ quái "Vũ khí" ?

Lúc này, có học sinh đã bắt đầu truy vấn tờ giấy: Có phải hay không Giảng Võ đường vị tiên sinh kia tới.

Một tên học sinh khác đáp lại: Khẳng định, không phải vậy từ đâu tới tiếng kêu thảm thiết, cũng không biết là nhà ai nô bộc tao ương.

Theo bọn hấn nghĩ, Trường Thanh cô cô an bài giáo viên khẳng định là rất lợi hại, dù sao Trường Thanh cô cô li ên rất lợi hại.

Chỉ bất quá đám bọn hấn cũng nghĩ cho đối phương một hạ mã uy, cái này Lý thị học đường giáo viên, không phải ai muốn làm li ên có thể khi.

Cho nên, bọn hấn li ên mỗi người mang theo một tên, chính mình một phòng kia cấp E nô bộc tới, định dùng chiến thuật biến người cho giáo viên tiên sinh nhớ lâu.

Không quan tâm cái này cấp E nô bộc phải chăng am hiểu chiến đấu, nhân số nhiều luôn có thể đè chết giáo viên đi, còn không có nghe cái nào cấp E có thể trực tiếp đánh mười mấy cái.

Đương nhiên, bọn hấn cũng sẽ không chơi quá mức, chỉ cần để giáo viên này nằm xuống, xám xịt xéo đi là được rồi.

Mà lại, đây cũng là Trường Thanh cô cô ngầm đồng ý đó a!

Một tên đệ tử viết tờ giấy đưa cho người cùng bàn: Đánh cược một keo, là nhà nào nô bộc đánh ngã giáo viên?

Một tên học sinh khác đáp lại: Cược một vạn khối tiền, nhà Lý Khác.

Hơn 30 người xa luân chiến, giáo viên tiên sinh lợi hại hơn nữa cũng có ngã xuống thời điểm, cho nên bọn hấn đánh cược là, giáo viên tiên sinh đến đâu một cái nô bộc trước mặt ngã xuống.

Lúc này, nhà chính bên ngoài tiếng kêu thảm thiết còn tại truy vấn đến, khiến

cho trên bục giảng chính giáo khóa tiên sinh, cũng chầm chậm ngừng giảng bài tiết tấu, hướng ngoài phòng đi đến.

Hắn muốn đi ngăn cản.

Nhưng mà có học sinh cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở: "Vương tiên sinh, đây là Trường Thanh cô cô làm động tĩnh, ta đề nghị ngài hay là chớ để ý."

Vương tiên sinh vừa nghe đến tên Lý Trường Thanh, lập tức thu chân về bước: "Quá phận. . . Bài học hôm nay liền lên đến nơi đây, thời gian còn lại cho ta đợi trong phòng học tự học."

Nói xong, Vương tiên sinh hướng Tri Tân biệt viện phía sau đi đến, uống trà nhìn tin tức đi.

Các học sinh thấy thế, dõ dằn nhốn nháo đứng lên.

Mọi người cũng không dám rời đi chỗ ngồi, liền từng cái dò xét lấy cỡ hướng ra phía ngoài dò xét.

"Các người nói, giáo viên tiên sinh sẽ không bị làm hỏng a?"

"Làm hỏng khẳng định không đến mức, đám nô bộc trên tay có phân tấc, mà lại Trường Thanh cô cô khẳng định cũng ở đó."

"Vậy người nói Trường Thanh cô cô có thể hay không trách tội chúng ta?"

"Sẽ không, đây không phải nàng ám chỉ sao?"

"Nhưng nàng tại sao muốn ám chỉ cái này. . ."

Lúc này, ngoài học đường tiếng kêu thảm thiết còn tại truyền đến.

Trong học đường, Lý thị tử đệ từng cái hưng phấn không được.

Đột nhiên, trong góc một tên tiểu nam hài lạnh lùng nói ra: "Các người an

bài một đám người đi đánh xa luân chiến, hơn ba mươi nô bộc đánh một người. Các người không nên vì loại chuyện này cảm thấy hưng phấn, hẳn là vì loại chuyện này cảm thấy xấu hổ."

Lời này vừa nói ra, rất nhiều học sinh hậm hực ngời xuống.

Cũng có học sinh phản bác: "Lý Khác người cũng không cần trang nghiêm ngang lẫm liệt, nếu là mở lại Giảng Võ đường giáo viên, vậy dĩ nhiên hẳn là có thể ứng phó loại chuyện nhỏ nhặt này mới đúng. Cha ta nói, năm đó Thất thúc tại Giảng Võ đường thời điểm, thế nhưng là đánh khắp thiên hạ vô địch thủ!"

Tiểu nam hài cười lạnh: "Thất thúc là kỵ sĩ, vị giáo viên này là sao?"

Tại tiểu nam hài xem ra, kỵ sĩ có thể đánh đó là thường thức, nhưng không phải tất cả Giảng Võ đường giáo viên đều là kỵ sĩ.

Trên thực tế, hẳn mới là nhất không mảnh tại vị này giáo viên mới người, bởi vì hẳn cảm thấy Thất thúc rời đi Lý gia về sau, Giảng Võ đường nên vĩnh viễn đóng lại, bởi vì không ai có thể thay thế Thất thúc Lý Thúc Đổng trong lòng hẳn truyền thuyết địa vị.

"Vậy người còn không phải tìm các người đại phòng bên trong, lợi hại nhất cao thủ cách đấu kia tới?" Có người không phục nói: "Ta thế nhưng là nghe nói, người mang cao thủ kia là năm nay tập đoàn quân thứ nhất cơ sở luận võ trạng nguyên! Người nói chúng ta nên cảm thấy xấu hổ, vậy còn người?"

"Ta là để hẳn biết khó mà lui, " Lý Khác cười lạnh nói.

Lúc này, trong học đường truyền đến tiếng chuông, tan lớp.

Một đám học sinh chen chúc lấy hướng ngoài học đường chạy tới.

Đơn giản cùng ra về một dạng điên cuồng.

Chỉ là , chờ bọn hắn chạy đến Tri Tân biệt viện cửa ra vào lúc toàn ngày
ngần cả người, chỉ thấy ngoài cửa nằm một chỗ nô bộc, Lý Trường Thanh
cô cô cười nhẹ nhàng nhìn xem bọn hắn đến, lại cũng không nói gì.

Các học sinh trên mặt đất tìm kiếm lấy nhà mình nô bộc, lại phát hiện đều
không ngoại lệ, 31 tên nô bộc tất cả đều nằm trên đất.

Đã thấy những nô bộc kia từng cái sắc mặt tím xanh, tựa hồ cũng là ngạt
thở hôn mê.

Trong đám người, một mực lạnh lấy gương mặt Lý Khác, cũng kinh ngạc
đứng tại cửa ra vào.

Trước mắt một màn này thực sự quá rung động, hắn chuyên môn mang tới
vị cao thủ cách đấu kia, lúc này cũng bất tỉnh nhân sự nằm trên mặt đất.

Sau một khắc, tất cả mọi người quay đầu nhìn về phía cái kia đưa lưng về
phía bọn hắn, chính kịch liệt thở dốc thiếu niên bóng lưng.

Khánh Trần nghe được ồn ào tiếng bước chân, xoay người lại, sau đó toét
miệng cười nói: "Các người bày ra đại sự."

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn tích tích xe lái xe
lão bản canh một, còn thiếu hai canh.

Cầu nguyệt phiêu! !

Cái này gõ chữ thái độ, tuyệt đối đơan chính!

Truyện giải trí nhẹ nhàng không áp lực

Chương 279, thân thể ta rất tốt

"Các người bày ra đại sự."

Câu nói này ở trong đám người yên tĩnh, lộ ra như vậy tác dụng uy hiếp lực.

Cũng làm cho 31 tên học sinh ý thức được, vị này mới tới Giảng Võ đường giáo viên, khả năng có chút không giống bình thường.

Dù sao tại mọi người trong ấn tượng, lão sư sẽ không như vậy ngay thẳng uy hiếp học sinh. . .

Khánh Tr ần tại thở dốc, nhưng hấn mặc dù nhìn rất mệt mỏi, trên thân lại một chút ngoại thương đều không có gặp.

Đi ầu này nói rõ cái gì? Nói rõ cái này 31 tên nô bộc bên trong, thậm chí không ai có thể đối với vị này giáo viên mới cấu thành uy hiếp!

Bao quát Lý thị đại phòng vị kia Lý Khác mang tới tập đoàn quân cơ sở luận võ trạng nguyên, Vương Quảng.

Có cái mập mạp học sinh nói ra: "Là cấp E sao, Trường Thanh cô cô người hấn là mang đến một cái cấp D hoặc là cấp C cao thủ, sau đó lại cho chúng ta biết mang cấp E nô bộc đi. . ."

Đám người kịp phản ứng, tiêu mập mạp là hoài nghi Khánh Tr ần gian lận!

Kỳ thật cái này thuộc về phản ứng bình thường, dù sao mọi người trước đó cũng chưa nghe nói qua cái nào cấp E, có thể tại xa luân chiến bên trong giết chết nhiều như vậy đ ồng cấp đối thủ.

Phải biết, cái này 31 tên nô bộc tất cả đều hôn mê bất tỉnh, cái này ở trên chiến trường cùng giết cũng không có gì khác biệt.

Lý Trường Thanh thiêu thiêu mi mao, đi qua vắn chặt tiểu mập mạp lỗ tai: "Làm sao cùng cô cô nói chuyện đâu, người cô cô ta là loại người này?"

"Đau đau đau đau đau!" Tiểu mập mạp hô: "Trường Thanh cô cô ta sai rồi!"

Một bên lại có một tên đệ tử thần nói: "Chúng ta không phải cố ý hoài nghi cô cô người, thật sự là đây cũng quá nghe rợn cả người đi, chính ngài nói, một cái cấp E chơi đố 31 cái cấp E, cái này khoa học sao?"

Tiểu Đổng Vân nghe nhin không được nói ra: "Khánh Trầ ca ca thế nhưng là thành thị số 18 hắc quyên hạng hồ Quyên Vương, ngay cả Lục Địa Tuần Hành cấp quyên thủ đầu đánh chết!"

Tên Khánh Tiểu Thổ có thể che giấu người khác, nhưng không gạt được Lý thị, cho nên mọi người đã đổi về Khánh Trầ xưng hô thế này.

Các học sinh gặp Lý Đổng Vân mở miệng hỗ trợ nói chuyện, nhao nhao sửng sốt một chút, đây chính là bọn hắn trong học đường một phương bá chủ, nói chuyện tự nhiên có tác dụng một chút.

Bọn hắn cũng biết hắc quyên là cái gì, cho nên nghe được Lý Đổng Vân nói Khánh Trầ là thành thị số 18 hạng hồ Quyên Vương, cũng nhất thời không biết nên như thế nào phản bác. .

"Khánh Trầ? Là cái kia Khánh Tiểu Thổ sao?" Có người nói: "Ta nghe nói qua cái tên này, chỉ là hắn tấn thăng hạng hồ Quyên Vương trận đấu kia, chúng ta không có cơ hội đi xem. . ."

Lúc này, Lý Khắc từ học sinh đám người hậu phương xuyên qua, đi vào nhà mình vị cao thủ cách đấu kia Vương Quảng bên người ng ỡ xuống, tỉnh táo bóp lấy đối phương Nhân Trung.

Khánh Tr ần ở một bên lắng lắng nhìn, h ắn đột nhiên cảm giác được thiếu niên này tựa h ồ có chút ý tứ.

Đã thấy Vương Quảng ho khan hai tiếng, chậm rãi tỉnh lại.

H ắn sờ lên cổ của mình, nhớ lại vừa mới đến cùng xảy ra chuyện gì.

Lý Khác ngay trước mặt Khánh Tr ần, bình tĩnh hỏi Vương Quảng: "Vị này mới tới giáo viên tiên sinh, thật chỉ có cấp E sao?"

Vương Quảng nghe được Lý Khác tra hỏi, đã tỉnh táo lại: "Thiếu gia, là cấp E, h ắn không dùng man lực, dùng thu ần túy là kỹ xảo. Mà lại, trên người h ắn có tổn thương, không dùng đến man lực."

Vương Quảng là cao thủ, tự nhiên biết 'Kỹ xảo nghi ền ép' cùng 'Lực lượng nghi ền ép' khác nhau ở chỗ nào.

Nói thật Vương Quảng trong lời nói đối với Khánh Tr ần là có chút bội phục, cùng là cấp E, trên người đối phương có tổn thương tình huống dưới, lựa chọn toàn bộ dùng nhu thuật đến khóa địch ngay thờ.

Dạng này mới sẽ không vận động dữ dội, tăng thêm thương thế, cũng làm cho bọn h ắn những người này không cách nào chạm đến thiếu niên này trên xương sườn thương thế.

Có thể quý dị nhất chính là, mọi người biết rõ Khánh Tr ần chỉ nguyện ý dùng nhu thuật, lại không có biện pháp nào.

Phảng phất mặc kệ người dự định ứng đối như thế nào, đối phương đầu đã sớm nghĩ kỹ như thế nào phá giải.

Vương Quảng nói kh ẽ với Lý Khác nói ra: "Thiếu gia, h ắn đến dạy các người chiến đấu, đủ."

Lý Khác minh bạch, h ắn quay đầu đối với những khác đ ồng học nói ra:

"Thua chính là thua, người Lý thị không thể thua không dậy nổi, hoan nghênh giáo viên mới tiên sinh."

Một đám học sinh nghe nói như thế, nhìn về phía cái kia cũng không thể so với chính mình lớn hơn bao nhiêu tuổi Khánh Trầ, từng cái mặc kệ cam không cam tâm, đầu cúi đầu hô một tiếng: "Tiên sinh tốt."

Nhưng mà, bọn hắn những học sinh này mặc dù trên mặt đã chịu thua, nhưng Khánh Trầ chưa hẳn liề nguyện ý được rấ.

Các học sinh là cao quý Lý thị thiên chi kiêu tử, chuyện đương nhiên cho là, bọn hắn cúi đầu liề xem như cho người khác lớn nhất mặt mũi.

Bởi vì bọn họ là trong thế giới trong này người cao cao tại thượng nhất.

Thế giới trong này là có giai cấp.

Nhưng đối với Khánh Trầ tới nói, nhưng liề không có đơn giản như vậy, hắn đợi chính mình khí tức thở đầu đặn sau khẽ cười nói: "Chờ chết đi."

Các học sinh hai mặt nhìn nhau, có chút tay chân luống cuống nhìn về phía Lý Trường Thanh.

Vị này mới tới giáo viên tiên sinh, giống như thật cùng người khác có chút không giống nhau lắm!

Chỉ là vừa mới Khánh Trầ bị đám nô bộc khiêu chiến thời điểm, nàng lựa chọn khoanh tay đứng nhìn nhìn một trận trò hay.

Hiện tại lại trái ngược, các học sinh tay chân luống cuống thời điểm, nàng cũng chuẩn bị trốn ở một bên xem kịch.

Về phần những này Lý thị tử đệ sẽ tao ngộ như thế nào ngược đãi, cái này cùng với nàng có quan hệ gì!

Mặc dù đây hết thấy, đều là nàng một tay ủ thành.

Lúc này, Tri Tân biệt viện chỗ sâu tiếng chuông vang lên lần nữa, lên lớp.

Các học sinh như ong vỡ tổ hướng nhà chính chạy tới, Lý Trường Thanh nhìn Lý Đổng Vân một chút: "Người còn cứ thế ở chỗ này làm gì, lên lớp đi!"

Tiểu Đổng Vân bất đắc dĩ đi vào, cẩn thận mỗi bước đi.

Khánh Trần nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Ta hiện tại có thể tiến vào sao?"

"Đương nhiên có thể, người đã qua trọng yếu nhất một cửa ải kia, " Lý Trường Thanh cười nhẹ nhàng nói: "Chỉ có Lý thị tử đệ phục người, người mới có tư cách cho bọn hắn lên lớp."

"Vậy chúng ta đi vào đi, " Khánh Trần nói ra.

"Áo, không phải chúng ta đi vào, mà là chính người đi vào tìm học đường 'Sơn trường' đưa tin, " Lý Trường Thanh cười cười: "Mặc dù học sinh cửa này qua, nhưng sự tình còn không có triệt để kết thúc."

Đang khi nói chuyện, Tri Tân biệt viện bên ngoài đi tới một vị vôi vãi lão giả, hắn dưới nách kẹp lấy một bản in ấn sách bằng giấy, hoàn toàn không thấy cửa ra vào Khánh Trần bọn người, cúi đầu liền hướng Tri Tân biệt viện đi vào trong đi.

"Tam thúc, " Lý Trường Thanh chào hỏi.

Lão giả sửng sốt một chút, hắn hơi híp mắt lại nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Áo, là Trường Thanh a, người lại phải về tới quấy rối?"

Lý Trường Thanh sửng sốt một chút, nàng nhìn Khánh Trần một chút, vôi vàng đối với lão giả nói ra: "Ngài nhìn ngài nói cái này kêu cái gì nói, ta làm sao lại đảo loạn."

Lão giả ngẩng đầu nhìn bầu trời, suy tư thật lâu nói ra: "Áo, người đã kết nghiệp rất lâu. Đi trước không nói cho người những này, ta còn phải nhanh đi soạn bài đâu."

"Ngài chờ một chút, đây là ta mới mang tới giáo viên, v ềsau tại Tam thức ngài dưới tay làm việc, " Lý Trường Thanh đối với lão giả nói ra.

Lão giả nhãn tình sáng lên: "Dạy cái gì?"

Lý Trường Thanh giải thích nói: "Dạy chiến đấu, hôm nay Tri Tân biệt viện Giảng Võ đường muốn mở lại."

Lão giả sửng sốt một chút: "Xúi quẩy."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Nói, lão giả quay người li ền tiến vào Tri Tân biệt viện, không có nói thêm câu nào.

Nam Canh Th ần trợn mắt hốc m ồm, lão giả này thế nào thấy có chút ngu dại, giống như hoàn toàn không thêm đ ể ý đạo lí đối nhân xử thế giống như.

Lý Trường Thanh đối với Khánh Tr ần giải thích nói: "Đây chính là học đường 'Sơn trường', là Tam thức của ta. Hấn đời này vô tâm truy c ầu danh lợi, một lòng chỉ muốn nhìn sách, học đường này sơn trường hấn cũng chỉ là kiêm nhiệm, ngày bình thường lúc không có chuyện gì làm, hấn cũng chỉ đọc sách, bất quá hỏi tục sự."

Khánh Tr ần cảm khái, tại trong thế giới trong chỉ sợ cũng li ền trong tập đoàn có thể nuôi ra loại này không hỏi thế sự người.

Nhưng vấn đ ềlà, lão giả tại sao phải nói xúi quẩy. . . ?

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ kiên nhẫn giải thích nói: "Lúc trước ta Thất ca mở Giảng Võ đường thời điểm, hấn cũng là sơn trường. Sau đó Tri Tân

biệt viện bị gậy long trời lở đất, ta Thất ca đi đầu đường cùng câu lạc bộ đánh nhau, thậm chí kéo cả một cái học đường học sinh đi hỗ trợ. Cho nên, Tam thúc đối với Giảng Võ đường một mực ôm lấy thành kiến, đối với Kỳ Sĩ cũng ôm lấy thành kiến. Mặc dù Giảng Võ đường về sau là ta tự tay đóng lại, nhưng hẳn mới là ghét nhất Giảng Võ đường người. . ."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, dạng này liề tốt hiểu.

Nếu như là hẳn tới làm sơn trưởng này, thủ hạ có sư phụ như thế người am hiểu náo yêu thiêu thân tại, hẳn cũng sẽ rất nháo tâm.

Chỉ bất quá phong thủy luân chuyển, đoán chừng vị này sơn trưởng cũng không nghĩ tới, này phong thủy chuyển chuyển, lại đem một tên khác ký sĩ cho quay lại tới. . .

Nếu như vị này sơn trưởng biết Khánh Trầ ký sĩ thân phận, chỉ sợ nói liề không chỉ là 'Xúi quẩy' hai chữ.

Mà lại, lúc này Khánh Trầ cũng minh bạch, vì sao Lý Trường Thanh sẽ nói học sinh chỉ là cửa thứ nhất.

Xem ra, cửa thứ hai là Tri Tân biệt viện bên trong các lão sư.

Sư phụ tạo nghiệt, cuối cùng vẫn muốn đ ò đ ệ đến tiếp nhận.

"Tốt, người đi vào đi, chúng ta tại Phi Vân biệt viện chờ người, " nói xong, Lý Trường Thanh lại mang theo Lý Y Nặc, Nam Canh Thầ bọn hẳn ng ẩ lên xe bay, nghênh ngang rời đi!

Khánh Trầ như có đi ều suy nghĩ, hẳn đứng tại cửa ra vào nhìn thoáng qua Tri Tân biệt viện, sau đó nhẹ nhàng bước đi vào.

Tri Tân biệt viện nội bộ so trong tưởng tượng còn lớn hơn một chút, từ nhà chính vây quanh phía sau đằng sau, hẳn thành linh phát hiện học đường phía sau có khác phong cảnh.

Đình đài, núi giả, hồ cá, một dạng không thiếu.

Lại tiến vào trong đi, mới là giáo viên các tiên sinh soạn bài, làm việc nơi chốn.

Lý Trường Thanh trên đường tới đã nói, Tri Tân biệt viện tăng thêm sơn trường, tổng cộng 7 tên giáo viên tiên sinh, phân biệt dạy khác biệt khoa mục: Ngữ văn, toán học, địa lý, vật lý, chính trị lịch sử, hóa học, sinh vật.

Những này khoa mục cùng thế giới ngoài không kém bao nhiêu, duy chỉ có thiếu đi ngoại ngữ, còn đem chính trị lịch sử sát nhập ở cùng nhau.

Bởi vì liên bang lịch sử quá đơn bạc, vển vẹn làm một môn cơ sở ngành học có chút yếu kém.

Mà lại, chính trị cùng lịch sử cho tới bây giờ đều là không phân biệt.

Chính trị, bản thân liền là muốn đi trong lịch sử học tập, không phải vậy không có chút ý nghĩa nào.

Lý Trường Thanh từng nói với Khánh Trầ, Lý thị học đường chỉ dạy kiến thức căn bản, nếu như phải sâu tạo mà nói, hay là phải đi liên bang nội bộ "Đại học Thanh Hòa" mới được, trường quân đội lời nói thì là "Trường quân đội Hỏa Chung" .

Đi đến Tri Tân biệt viện tối hậu phương trong sân, đang có một người trung niên ng ẩ ở trong nhà một tấm trúc chẽ trên ghẽ nằm, thông dong tự tại đảo trong tay tool đọc, giống như là đang nhìn tin tức.

Khánh Trầ đi qua khách khí hỏi: "Người tốt, ta là mới tới giáo viên, xin hỏi phòng làm việc là cái nào một gian, ta nên ng ẩ cái bàn nào?"

Tên này trung niên giáo viên giương mắt nhìn một chút Khánh Trầ, ngữ khí có chút lười nhác: "Phòng làm việc đâu ngay tại trong phòng sát vách, bất quá người là dạy chiến đấu, cũng không cần bàn công tác đi."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Có c ần hay không khác nói, dù sao cũng phải có cái chỗ đặt chân."

Trung niên giáo viên bình tĩnh nói: "Chính mình đi phòng cách vách tùy ý tìm vị trí ng ồi đi."

Khánh Tr ần phát hiện, trong Tri Tân biệt viện này giáo viên, giống như đối với Giảng Võ đường cũng không quá cảm thấy hứng thú a, sơn trường là cảm thấy xúi quẩy, mà trước mắt vị này trung niên giáo viên, rõ ràng là có chút xem thường người dạy chiến đấu.

Bởi vì cái gọi là mọi loại đều là hạ phẩm, chỉ có đọc sách cao.

Bất quá, Khánh Tr ần đến Tri Tân biệt viện cũng không phải tìm phi ền toái, vừa mới tiến đến li ền đại não học đường, truy ền ra ngoài không tốt lắm.

Cho nên hẳn cũng không lại để ý vị này trung niên giáo viên, xoay người đi phòng cách vách.

Trong phòng, đã thấy vừa mới thấy qua sơn trường, còn có còn lại 4 tên giáo viên tiên sinh đều ở bên trong.

Bàn công tác cũng chiếm hết, một tấm bàn trống đều không có.

Trong phòng mấy người giống như là thương lượng xong giống như, căn bản không nhì ều người liếc hẳn một cái.

Khánh Tr ần cười cười, tiện tay tìm một cái ghế kéo đến nơi hẻo lánh, sau đó từ trên giá sách trước đem chính trị tiết lịch sử tài liệu giảng dạy tất cả đều lấy ra, nhanh chóng lật xem.

Đến lúc này, đã bắt đầu có giáo viên tiên sinh vụng trộm dò xét Khánh Tr ần.

Bọn hẳn muốn cho vị này dạy chiến đấu người trẻ tuổi một hạ mã uy , chờ đối phương nào làm việc vị thời điểm, chế nhạo một chút.

Nhưng bây giờ nhìn, vị thiếu niên này giống như cũng không dự định nào cái gì, có một cái ghê là đủ rồi.

Giáo viên các tiên sinh nghĩ thầm, thiếu niên này có lẽ cũng không yêu gây chuyện?

Đây đương nhiên là kết quả tốt nhất, trong học đường nói không chừng còn có thể thêm một người bùng trà đổ nước.

Lý thị học đường quy định, học sinh sau khi đi vào nhất định phải mọi chuyện tự thân đi làm, quy tắc này cũng tương tự thích hợp với giáo viên, các giáo viên muốn đưa đến dẫn đầu tác dụng.

Lúc này, vụng trộm dò xét Khánh Trầ giáo viên ở trong lòng nói thầm, cái này Giảng Võ đường giáo viên cũng quá trẻ đi, không sai biệt lắm cũng chính là trong học đường kết nghiệp niên kỷ, 17~18 tuổi đáng vẻ.

Loại người này đến Lý thị học đường, sợ không phải Lý Trường Thanh đi cửa sau tiến đến?

Bọn hắn đầu nghe nói, Lý Trường Thanh bên người gần nhất xuất hiện một cái tiểu bạch kiểm, không phải là thiếu niên này a?

Lý thị dạng này nhà cao cửa rộng bên trong, khác tin tức truyền đi đầu không nhanh, duy chỉ có chuyện xấu cùng bát quái truyền nhanh nhất.

Bất quá, cái này cùng các giáo viên cũng không có gì quan hệ, chỉ cần cái này gọi Khánh Trầ không nháo sự tình, thanh thần ổn định điều thấp làm người, vậy mọi người cũng không quan trọng.

Sau một khắc, dò xét Khánh Trầ giáo viên tiên sinh phát hiện khác thường.

Hắn phát hiện Khánh Trầ ngay tại nhanh chóng lật xem chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy, một bộ cố gắng dung nhập phòng làm việc bầu không khí

dáng vẻ.

Nhưng cái này đọc qua tốc độ thực sự quá nhanh, căn bản cũng không giống như là bình thường đọc sách bộ dáng.

Giáo viên tiên sinh lắc đầu, võ phu chính là võ phu, làm bộ dáng cũng không biết.

Kỳ thật không riêng gì vị này giáo viên phát hiện Khánh Trầ n tại giả lật sách, những người khác cũng phát hiện, lại đầu không nói gì.

Khánh Trầ n đại khái dùng 20 phút đem sáu bản chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy xem hết, lại nhắm mắt tiêu hóa 20 phút.

Không thể không nói, Lý thị học đường nội bộ sử dụng chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy xác thực hung ác, rất nhiều bên ngoài đầu không thể biết được lịch sử sự kiện bí mật, tại trong những tài liệu giảng dạy này tất cả đầu có thể ghi chép.

Cái gì cũng dám viết.

Là, tập đoàn khổng chế trong thế giới, đối ngoại tài liệu giảng dạy là dùng đến lừa gạt liên bang bách tính, nhưng bọn hắn không có khả năng lừa dối nội bộ tử đệ.

Lừa gạt người khác có thể, không có khả năng lừa gạt hài tử nhà mình a!

Khánh Trầ n đã từng đi qua khu thứ sáu công lập cấp 3, nhìn qua nơi đó tài liệu giảng dạy.

Tỷ như nhân loại văn minh mới kỷ nguyên trước kia lịch sử, công lập cấp 3 tài liệu giảng dạy đối với cái này không nhắc tới một lời, mà Lý thị trong học đường trong tài liệu giảng dạy, lại kỹ càng giảng thuật văn minh mới kỷ nguyên trước kia, nhân loại từng bởi vì trí tuệ nhân tạo mà lâm vào tai nạn quá trình.

Cho đến lúc này, Khánh Tr ần mới rõ ràng ý thức được, Nhất người sáng tạo "Linh", đến cùng làm cái gì.

Cũng chính là bởi vậy, tập đoàn lịch đại mới không có người đi đại lực khai phát 'Trí tuệ nhân tạo' đi, bởi vì bọn hắn đều rất rõ ràng, trí tuệ nhân tạo văn minh một khi xuất hiện, sẽ mang đến như thế nào tai nạn.

Đột nhiên, Khánh Tr ần nghĩ đến Lý thị trong học đường còn có nhiều như vậy nội bộ thư tịch, trong lúc nhất thời như nhật được chí bảo.

Đây mới là thuận tiện nhất hẳn hiểu rõ thế giới trong địa phương a!

Tập đoàn tại b ả dưỡng nhà mình con non thời điểm, đem thế giới chân tướng, đẫm máu công bố tại mỗi người trước mặt.

Xác nhận mình đã nhớ kỹ sáu bản chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy, Khánh Tr ần chậm rãi mở mắt.

Hắn đem chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy một lần nữa thả lại giá sách, lại lấy ngữ văn tài liệu giảng dạy xuống tới, nhanh chóng lật xem.

L ần này, hẳn 10 phút liền lật hết, đối với thế giới ngoài văn học nội tình tới nói, thế giới trong căn bản không có gì đáng xem, số ít sáng chói tác phẩm xác thực rất tốt, nhưng số lượng thực sự quá ít.

Khánh Tr ần xem hết ngữ văn tài liệu giảng dạy, lại đổi toán học, vật lý, sinh vật, hóa học.

L ần này nhìn nhanh hơn, mỗi cửa năm phút đ ồng hồ, xem hết tất cả mới bỏ ra hẳn 20 phút thời gian.

Không phải Khánh Tr ần qua loa, mà là không cần thiết chăm chú. . .

Lý thị học đường tại số, đ ể ý, hóa, sinh phương diện giáo dục cơ sở, hoàn toàn không kịp thế giới ngoài dự thi giáo dục biến thái như vậy.

Cùng thế giới ngoài thi đua độ khó so sánh, càng là khác nhau một trời một vực.

Cũng không biết có phải hay không bên này đem độ khó cao nội dung, tất cả đều đặt ở trong đại học.

Cũng có thể là là Lý thị học đường cảm thấy, tại thiếu niên giáo dục giai đoạn, cũng không cần như vậy nặng nề việc học.

Dù sao, từng cái tập đoàn hàng năm đều là có 'Đại học Thanh Hòa' 'Hòa chủng đại học' cử đi danh ngạch, mỗi cái đại học giáo dục kinh phí, 60% đều đến từ tập đoàn quyên tặng.

Cho nên, trong học đường phần lớn người đều không cần cùng phía ngoài những học sinh kia cạnh tranh.

Đây cũng là tập đoàn đối với giáo dục tài nguyên xâm chiếm, tước đoạt rất nhiều con em bình dân lên lớp cơ hội.

Lúc này, trong văn phòng mặt khác giáo viên tiên sinh nhìn thấy, Khánh Trầ chỉ dùng 20 phút ngay lập tức lật hết toán lý hóa sinh bốn môn tài liệu giảng dạy, nghĩ thầm tiểu tử này hẳn là xem không hiểu, cho nên thấy nhanh cũng bình thường đi.

Cuối cùng, Khánh Trầ lấy ra địa lý tài liệu giảng dạy, khác hẳn ngoài ý muốn chính là, trong những tài liệu giảng dạy này lại còn chuyên môn về một cái đơn độc bộ phận, dùng để giảng thuật cấm kỵ chi địa!

Đây cũng là để Khánh Trầ hứng thú.

Nhưng mà không đợi hắn nhìn kỹ đâu, trước đó hắn ở bên ngoài gặp phải vị kia trung niên giáo viên đi vào trong nhà, cũng nhìn về phía Khánh Trầ: "Ngạch. . . Người tên gì tới?"

"Khánh Trầ, " Khánh Trầ tự giới thiệu mình.

"Khánh Tr ần, x ế chi ều ngày mai người tiết chiến đấu, ta chiêm dụng một chút, " trung niên giáo viên nói ra: "Đến lúc đó người khi đi học li ền nói thân thể của mình không thoải mái, sau đó đổi ta lớp số học, có vấn đề hay không?"

"Có, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói: "Thân thể ta rất tốt."

Mặc dù trên người hắn có tổn thương, nhưng chỉ cần không vận động dữ dội, xác thực rất tốt, mà lại hắn từ Giang Tiểu Đường nơi đó cần thuốc, khôi phục so trong tưởng tượng còn nhanh một chút.

Trung niên giáo viên sừng sốt một chút: "Ta để cho người nói thân thể không thoải mái, chỉ là một cái lý do, trọng điểm là ta bên này muốn cho các học sinh đuổi một chút toán học tiến độ."

Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Lý thị học đường dạy lớp số học trình đơn giản như vậy, ta cảm thấy cũng không cần đuổi cái gì tiến độ đi."

Trong văn phòng, bỗng nhiên yên tĩnh.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một canh.

Cảm tạ Phật hệ cận bã, công tử khuyết nguyệt hai vị đồng học trở thành quyển sách mới mình, các lão bản đại khí, các lão bản người tốt cả đời bình an!

Giải thích một chút hôm qua một chút thư hữu chất vấn, ta nói tích tích xe lái xe đổi mới còn thiếu hai chương, là đơn chỉ thiếu vị này lão bản đổi mới còn có hai chương, còn xong hắn, sẽ còn tiếp tục còn người khác. Tất cả đại minh nợ đều sẽ còn, không có ý định quyt nợ. . . Mọi người yên tâm bỏ phiếu. . .

Truyện giải trí nhẹ nhàng không áp lực

Chương 280, bị chi phối Lý thị học đường (vạn chữ đôi mới cầu nguyệt phiêu)

Tri Tân biệt viện trong văn phòng, yên tĩnh có chút quỷ dị.

Ngay tại mấy mươi phút trước, Khánh Trần dời cái ghế dựa ng ồi tại nơi hẻo lánh lúc, sơn trưởng Lý Lập Hằng cùng với khác bốn tên giáo viên tiên sinh còn đang suy nghĩ: Ân, vị này mới tới chiến đấu giáo viên coi như điều thấp.

Thân là một kẻ võ phu, còn tại cố gắng đảo tài liệu giảng dạy ý đồ dung nhập phòng làm việc b ầu không khí, đừng quản người ta có nhìn hay không hiểu, dù sao bộ dáng là làm được.

Tất cả mọi người rất vui mừng.

Nhưng mà bọn hắn không nghĩ tới đảo ngược tới nhanh như vậy, một ngày này cũng còn không có đi qua đâu, vị này Giảng Võ đường chiến đấu giáo viên liền bắt đầu khiêu chiến Lý thị học đường dạy học trật tự.

Không đúng, không chỉ là khiêu chiến dạy học trật tự đơn giản như vậy, là trực tiếp mở miệng khiêu chiến Lý thị học đường bản chất, dạy học nội dung!

"Lý thị học đường lớp số học trình đơn giản như vậy, hẳn là không cần đuổi cái gì tiến độ."

Câu nói này quá chói tai!

Mấu chốt câu nói này hay là một cái giáo viên thể dục nói!

Tại Lý thị học đường giáo viên các tiên sinh trong mắt, chiến đấu giáo viên, không phải li ền là giáo viên thể dục sao?

Lão sư số học chiếm người giáo viên thể dục một tiết khóa, không phải chuyện đương nhiên sao? Nói người thân thể không thoải mái, người li ền phải thân thể không thoải mái a!

Nhưng mà đối với Khánh Tr ần tới nói, Lý thị học đường tài liệu giảng dạy hẳn đầu xem hết, toàn bộ khoa học tự nhiên bốn môn khóa đầu không có cái gì độ khó.

Không phải hẳn nhìn một li ền li ền có thể học được, mà là trên tài liệu giảng dạy này nội dung, hẳn đã sớm học qua a!

Lúc trước ở ngoài Lạc thành quốc ngữ lúc học lớp mười, lão sư số học Di ền Hải Long còn cho đ ồng sự phân nản qua: Khánh Tr ần bình thường không có việc gì li ền đi ngủ, hẳn ngẩng đầu một cái, ta còn tưởng rằng chính mình giảng sai.

Loại này dự thi giáo dục bên dưới lịch luyện đi ra học th ần, hoàn toàn không phải thế giới trong Lý thị học đường các giáo viên có thể tưởng tượng.

Từ trình độ nào đó giảng, Lý thị học đường mỗi vị giáo viên, ở thế giới trong giới giáo dục đầu xem như siêu quần bạt tụy kim bài giảng sư, giảng bài hiệu quả tuyệt đối không có vấn đề .

Nếu như gặp phải thế giới ngoài phổ thông học sinh trung học, giáo viên cũng tuyệt đối có thể treo lên đánh tất cả mọi người.

Nhưng vấn đề ngay tại ở, Khánh Tr ần không phải học sinh bình thường, ngay cả trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đầu cần hẳn tới tham gia toán học, vật lý thi đua đến cho trường học chống đỡ mặt mũi. . .

Loại người này phóng tới Lý thị trong học đường, xem thường Lý thị học đường giảng bài nội dung, rất bình thường.

Giờ này khắc này, bao quát sơn trường ở bên trong tất cả giáo viên, yên lặng nhìn Khánh Tr ần, phảng phất giống như là đang nhìn một cái vô tri cu ồng đ ồ.

Tất cả mọi người không nói chuyện, bởi vì không biết nên nói cái gì cho phải.

Giáo viên toán học bị chọc giận quá mà cười lên: "Lý thị học đường khoa số học mất đơn giản? Không cần đuổi tiến độ? Đây là người một kẻ võ phu lòi nên nói sao, người có hay không trải qua trung học cũng thành vấn đề, lại còn dám chất vấn chúng ta tài liệu giảng dạy?"

Lý Trường Thanh Tam thúc Lý Lập Hằng, vị kia sơn trường tiên sinh nghĩ nghĩ, không nói gì.

Nhưng một bên giáo viên hóa học cũng không nhịn được hoà giải: "Tiểu bằng hữu, người là đến dạy chiến đấu, không muốn để cho người khác chiếm người khóa rất bình thường, nhưng không cần thiết khẩu xuất cu ồng ngôn, có chuyện hảo hảo nói. Ta tin tưởng người nhất định không có trải qua trung học đi, cho nên cũng không hiểu rõ lắm chúng ta giảng dạy chương trình học."

Tại trong thế giới trong, tuyệt đại đa số người đều không có cơ hội lên cấp ba, huống chi là một cái dạy chiến đấu?

Cho nên, các giáo viên đều theo bản năng cho là, Khánh Tr ần nói như vậy là xuất phát từ không hiểu rõ tình huống.

Vị này giáo viên hóa học nhìn như hoà giải, nhưng kỳ thật trong lời nói có hàm ý, trong lời nói có gai.

Giáo viên vật lý tựa hồ cùng số học giáo viên quan hệ không tốt lắm, lúc này ngược lại trêu chọc đứng lên: "Tiểu bằng hữu, hửn toán học đơn giản, vậy người lớp ngày mai nhường cho ta đi, ta dạy tương đối khó."

Khánh Tr ần quay đ ầu nhìn h ắn một cái: "Người cũng đ ơn giản."

Giáo viên vật lý: "..."

Khánh Tr ần: "Hóa học cũng đ ơn giản, sinh vật cũng giống vậy."

Giáo viên hóa học: "..."

Giáo viên sinh vật: "..."

Lúc này các giáo viên mới hiểu đ ược, Khánh Tr ần không chỉ là nhằm vào toán học môn này.

H ắn nói là ở đ ây tất cả, Lý thị học đ ường khoa học tự nhiên khoa mục, đ ầu là rác rưởi.

...

...

Các giáo viên nhìn xem cái kia ng ồi ở trong góc, thật yên lặng thiếu niên, trong văn phòng l ần nữa yên lặng lại.

Giáo viên toán học là cái tính tình nóng nảy, h ắn lột lên tay áo ph ần nộ nói: "Ta đ ầy nhịn không đ ược, người một cái dạy chiến đ ấu võ phu, dựa vào cái gì nói loại lời này?"

Khánh Tr ần cân nhắc một lát nói ra: "Ta khuy ến người trước kì ềm chế tính tình của người, người cũng biết ta là dạy chiến đ ấu, người nói thân thể ta khó chịu, đó là giả, ta nói người thân thể khó chịu thời đi ểm, người khả năng li ền thật khó chịu."

Giáo viên toán học hỏa khí lập tức li ền tiêu tan.

Khánh Tr ần ngay sau đó nói ra: "Các người nhìn, ta trong phòng làm việc ngay cả một cái bàn đ ầu không có l ần lộn đ ến, chỉ có thể ng ồi ở trong góc.

Chúng ta cược một chút thế nào, các người Toán, Lý, Hóa, Sinh bốn vị giáo viên tùy tiện lấy ra một tờ cấp 3 phạm vi, các người cho là khó khăn nhất bài thi cho ta, ta muốn làm không được điểm tối đa, ta khóa v ềsau đ ầu cho các người bên trên, từ đó v ềsau ta li ền nói cho các học sinh nói ta thân mắc bệnh nan y, không còn lên lớp."

Các giáo viên nh ần tình sáng lên, tiêu tử này nếu như mỗi ngày không không có lớp lên, vậy bị sơn trường khuyên lui cũng là chuyện sớm hay muộn a, không ra một tháng, tiêu tử này li ền phải xéo đi!

"Cũng không cần điểm tối đa, " giáo viên toán học nói ra: "145 điểm là đủ r ồi, tránh khỏi truy ền đi mọi người nói chúng ta trách móc nặng nề người."

"Không quan trọng, " Khánh Tr ần nói li ền nữa: "Đương nhiên, nếu như ta đem mỗi tấm bài thi đ ầu làm ra nói, ta cũng cho các người một người ra một đạo đ ề"

"Một đạo đ ề?" Giáo viên toán học hỏi.

"Đúng, " Khánh Tr ần bình thản nói: "Các người nếu là làm không được, các vị cái bàn v ềta, sau đó các vị tự giác chuyển cái ghế, ng ồi tại ta hiện tại vị trí này."

Các giáo viên nhìn nhau, giáo viên sinh vật nhỏ giọng nói ra: "Tiêu tử này có phải hay không là có chuẩn bị mà đến?"

"Ta không tin hẳn có thể tất cả đ ầu làm điểm tối đa!" Giáo viên toán học âm thanh hung dữ nói ra.

"Nhưng trong này có cái bẫy rập, cũng có thể là hẳn sớm nhìn qua chúng ta trước kia ra bài thi, sau đó đem đáp án đọc xuống, cố ý tới làm người buồn nôn, " giáo viên sinh vật nói ra: "Cho nên chúng ta không có khả năng cần trước kia bài thi thi hẳn, trong tay các người không đ ầu có áp đ ầy hòm đ ề sao?"

Những người khác kịp phản ứng: "Hay là người nghĩ chu đáo, li ền lấy

quyển mới, phòng ngừa hấn nhìn qua đề"

Lúc này sơn trưởng Lý Lập Hằng là thoải mái nhất, hấn dạy chính trị lịch sử, lần này mới cũ giáo viên tranh chấp là một chút cũng không có lan đến gần hấn.

Nhưng không biết vì cái gì, hấn nhìn xem Khánh Trầ thần sắc, đột nhiên cảm giác được thiếu niên này có được vô địch lực lượng, mặc dù hấn cũng không biết Khánh Trầ lực lượng từ đâu mà tới.

Mọi người không còn nói nhảm, số, vật, hóa, sinh bốn vị giáo viên một người lấy ra một tờ bài thi đến, bày ở trước mặt Khánh Trầ ra vẻ đại khí nói: "Chúng ta không hạn chế người thời gian, chỉ cần người có thể làm ra đến là được."

Khánh Trầ nhìn bọn hấn một chút: "Các người làm loại này đề, cần thật lâu sao?"

Câu nói này kém chút không có đem bốn vị giáo viên tức chết, cái này mẹ nó cũng quá giả bộ a? !

Nhưng mà, khi Khánh Trầ bắt đầu viết phần thứ nhất hóa học bài thi thời điểm, giáo viên hóa học sắc mặt liền đã thay đổi.

Bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không.

Giáo viên hóa học tại Lý thị học đường công tác 20 năm, một một học sinh đến cùng có thể hay không, chỉ là nhìn một chút đối phương viết bài thi ánh mắt liền có thể phán đoán.

Càng đừng đề cập Khánh Trầ hiện tại viết bài thi tựa như nước chảy mây trôi đờng dạng, phảng phất không cần suy nghĩ liền có thể đạt được đáp án giống như.

Dạng này một phần bài thi, học đường học sinh nói ít muốn viết 90 phút đờng hồ, nhưng mà Khánh Trầ dùng 15 phút đờng hồ liền toàn bộ viết

xong.

Khánh Tr ần đem bài thi đưa cho giáo viên hóa học: "Phê quyển đi, đừng mù trừ điểm, tất cả mọi người là người trong nghề"

Th ần mẹ nó người trong nghề! Giáo viên hóa học tức giận nói: "Ta còn không đến mức như vậy không có phẩm, người là bao nhiêu phân, ta liền cho người bao nhiêu phân!"

Khánh Tr ần không để ý: "Kế tiếp."

Hắn liên tiếp làm xong vật lý, sinh vật, toán học ba phần bài thi, đến lúc này, thời gian thậm chí cũng còn không có vượt qua một giờ.

Khánh Tr ần ở một bên chờ lấy , chờ bọn hắn phê chữa bài thi.

Giáo viên hóa học chậm rãi ngẩng đầu: "Đổi xong, 145 điểm."

Giáo viên vật lý cũng nói theo: "Ta cũng đổi xong, 145 điểm."

Giáo viên sinh vật: "145 điểm. . ."

Giáo viên toán học kinh ngạc nhìn chính mình nhóm xong bài thi, phía trên rộng một đạo lựa chọn, hắn gian nan nói ra: "145 điểm."

Nếu như toàn thi điểm tối đa còn chưa tính, nhưng bây giờ Khánh Tr ần đem mỗi một môn đều nghiêm khắc khống chế tại 145 điểm, tựa như là đáp lại bọn hắn mới vừa nói "145 điểm là đủ rồi, tránh khỏi truy ền đi mọi người nói chúng ta trách móc nặng nề người" .

Sao mà trào phúng. . .

Chỉ là, phạm là khuyết điểm thực lực, cũng không làm được loại này trào phúng tới.

Cách đó không xa, sơn trưởng Lý Lập Hằng sửng sốt một chút, hắn nhìn

về phía Khánh Tr ần, trong lòng tự nhủ tiêu tử này cũng quá sẽ giấu cọt đi, cái này làm người bu Ồn nôn sức lực là học của ai đâu, làm sao có loại cảm giác đã từng quen biết.

Khánh Tr ần làm xong bài thi sau cũng không có ngẩng đầu, mà là tìm đến một tấm giấy trắng, ở phía trên viết xuống một đạo toán học đề thi đưa đưa cho giáo viên toán học.

Sau đó bình tĩnh nhìn đối phương.

Chỉ gặp trên giấy viết vấn đề Một cái Sở tài phán Cấm kỵ thành viên cùng một cái ấn hình vật cấm kỵ tại Âu thị trên mặt phẳng chơi một cái trò chơi, đã biết vật cấm kỵ mở đầu vị trí. . .

Đây là năm 2017 IMO toán học thi đua bên trong một đạo đề, gọi là ma pháp thần kỳ ấn hình con thỏ.

Lúc trước Trung Quốc đội tại đề này bên trên toàn quân bị diệt, đầu là 0 điểm, đề này cũng được xưng là IMO toán học thi đua sử thượng vấn đề khó nhất một trong.

Mà Khánh Tr ần vì không để cho người khác nhận ra đề này, chuyên môn đổi thành Sở tài phán Cấm kỵ cùng vật cấm kỵ danh tự.

Giáo viên toán học nhìn xem Khánh Tr ần viết ra đề này thời điểm, lông mày li ền chăm chú vắn đứng lên, trên trán mồ hôi cũng rỉ ra.

Sau mười mấy phút, hấn thậm chí không biết nên như thế nào đi giải đề này.

Cuối cùng, giáo viên toán học nhìn về phía Khánh Tr ần: "Người có thể giải?"

Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra: "Giải đề này hạch tâm khái niệm là hai cái, đầu tiên là số thập phân vô hạn tuần hoàn N , thứ hai là góc chênh lệch phương hướng tối đại."

Nói, hắn tại trên tờ giấy trắng viết xuống giải đề quá trình, sau đó đưa cho giáo viên toán học: "Chính mình chuyên cái ghế dựa, đi nơi hẻo lánh đi."

Kỳ thật Khánh Trầ lần thứ nhất làm đề này thời điểm, cũng thiếu chút không làm ra tới.

Nhưng học thầ chính là học thầ.

Giáo viên toán học nắm chặt diễn toán giấy hai cái góc, kềm chút đem giấy đều móc phá, nhưng mà có chơi có chịu, hắn chỉ có thể thành thành thật thật xách cái ghế đi nơi hẻo lánh.

Bất quá rất nhanh, hắn liền nhìn xem diễn toán giấy bắt đầu ngân người.

Đối với hắn loại này làm toán học giáo viên tới nói, thiết kế đề chi tinh diệu, giải đề mạch suy nghĩ chi xảo diệu, đủ để cho hắn say mê.

Sau đó, Khánh Trầ vừa nhìn về phía giáo viên vật lý, sau đó viết xuống hắn cải biến sau đề thi đua: Tại trong một rãnh thủy ngân dọc theo cắm có một chi ống thủy tinh. . .

Lần này, giáo viên vật lý cũng trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Bọn hắn làm hơn mười năm, hơn hai mươi năm giáo dục cơ sở, đối mặt đề thi đua một khắc này, tựa như là bị người treo ở trên cây đánh đập một dạng.

Các giáo viên thậm chí một lát đầu phản ứng không kịp, nên từ chỗ nào cái giải đề mạch suy nghĩ đi lấy tay!

Không phải mọi người việc học không tinh, chuyên nghiệp năng lực không mạnh, mà là, đề thi đua cùng cơ sở đề vốn là hai loại tư duy sản phẩm, ra đề mục đích cũng không giống nhau.

Sinh vật cùng hóa học, Khánh Trầ lựa chọn dùng hỏi mau mau trả lời

phương thức, trực tiếp bất quá đầu óc hỏi hơn một trăm đạo phán đoán để, thẳng đến hai vị giáo viên đáp không được.

Trong nháy mắt, bốn tên giáo viên song song ngồi ở trong góc, một mặt vô tội không biết nên làm những gì.

Mà Khánh Trần thì chọn lấy một tấm ánh nắng tốt nhất cái bàn, tọa hạ, sau đó nhắm mắt lại.

Tiếp tục tại 'Lấy Đức Phục Người' trong thế giới thần bí, vô hạn tuần hoàn nhảy cẫng.

Buổi trưa ánh sáng mặt trời chiếu ở mặt thiếu niên bàng bên trên, giống như là độ một tầng ánh sáng màu vàng óng, xán lạn cực kỳ.

Thiếu niên bình tĩnh đáng vẻ, tựa như là cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Trong góc bốn tên giáo viên đoàn chính ngồi trên ghế nhìn xem hẳn cái này hơi hột bộ dáng, trong lòng đã bắt đầu thổ huyết.

Giáo viên khoa học tự nhiên bị giáo viên thể dục treo lên đánh, loại chuyện này truyền đi sợ là người khác cũng không tin!

Nhưng mà bọn hắn không biết, loại này học thần nghiên ép những người khác kinh lịch, Khánh Trần đã sớm không biết trải qua bao nhiêu lần, đã coi nhẹ.

Dù là đây là đang thế giới trong.

Hắn hôm nay làm như thế, cũng bất quá là vì nhất lao vĩnh dật giải quyết trong học đường địa vị, sau đó lại tìm cho mình bàn lớn.

Khánh Trần tại 'Lấy Đức Phục Người' trong thế giới thần bí nghĩ thần, chính mình hôm nay đây cũng là lấy đức phục người đi?

Hành động hắn là xứng với chi này kinh khủng sùng ngấm.

...

...

Lần này, nguyên bản say mê thư tịch bên trong sơn trường Lý Lập Hằng cũng để sách trong tay xuống, có chút hăng hái nhìn xem Khánh Trầ.

Hắn trong lòng tự nhủ, Lý Trường Thanh đến cùng là từ đâu tìm tới như thế một vị yêu nghiệt?

Thân là giáo viên thể dục, lại đem hắn Lý thị trong học đường giáo viên khoa học tự nhiên, tất cả đều treo ngược lên đánh đập một lần.

Cũng chính là cho đến giờ phút này, sơn trường h ỡ tưởng lại Khánh Trầ nhanh chóng đọc qua thư tịch một màn kia, mới ý thức tới đối phương cũng không phải là tại ném thử dung nhập phòng làm việc không khí.

Mà là thật đang quen thuộc Lý thị học đường dạy học nội dung.

Cao tuổi r ỡ Lý Lập Hằng h ỡ tưởng lại đối phương còn vượt qua chính trị lịch sử tài liệu giảng dạy, lập tức trong lòng có chút không chắc.

Dù sao hắn sở dĩ còn có thể có nhàn hạ thoải mái xem não nhiệt, cũng là Khánh Trầ không có đụng tới chỗ của hắn thôi.

Sơn trường Lý Lập Hằng có chút bận tâm.

Hắn lo lắng Khánh Trầ vì trả đũa vừa mới bị bói thẻ sự tình, đem mặt khác khóa cho đoạt.

Thật muốn lời như vậy, đến lúc đó liền có ý tứ: Lý thị học đường một tu ần không sai biệt lắm có thể có hơn 20 tiết tiết chiến đấu, 'Tri Tân biệt viện' trực tiếp đổi tên gọi 'Giảng Võ biệt viện' đều có thể.

Sơn trường Lý Lập Hằng yên lặng quan sát rất lâu , chờ hắn xác nhận

Khánh Tr ần không có đả kích trả thù ý tứ, lúc này mới yên lòng lại.

Ng ồi ở trong góc giáo viên toán học, thừa dịp Khánh Tr ần nhắm mắt dưỡng th ần thời điểm dùng sức cho sơn trưởng nháy mắt: Ngài nhanh quản quản đi, không phải vậy chúng ta ng ồi ở chỗ này tính chuyện gì xảy ra?

Sơn trưởng Lý Lập Hằng vui vẻ về ánh mắt: Hấn là chiến đấu giáo viên, ta mẹ nó lại đánh không lại hấn. . .

Dĩ vãng, giáo viên toán học bởi vì khoa mục trọng yếu duyên có, không ít trong phòng làm việc đi ngang.

Lý Lập Hằng cảm thấy, thừa cơ hội này ép một chút giáo viên toán học khí điểm cũng tốt.

Nhưng vào lúc này, bọn hấn trong gian viện tử này chuông đ ồng gõ, tan học.

Nguyên bản đi học giáo viên địa lý đi trở về phòng làm việc, hấn một bên vào cửa vừa nói: "Hôm nay học đường học sinh cũng không biết làm sao vậy, trên lớp học kêu loạn, quản đ ều không quản đ ược. . . Nặc!"

Giáo viên địa lý vừa vào cửa li ền thấy ng ồi dưới ánh mặt trời Khánh Tr ần, sau đó lại nhìn thấy phòng làm việc phía sau, trong góc song song ng ồi bốn vị giáo viên khoa học tự nhiên.

Trong lúc nhất thời, hấn vậy mà không cách nào phán đoán đến cùng xảy ra chuyện gì!

Tràng diện lập tức lúng túng. . .

Sơn trưởng Lý Lập Hằng chỉ chỉ Khánh Tr ần cười giới thiệu nói: "Vị này là mới tới chiến đấu giáo viên Khánh Tr ần, hấn phụ trách mở lại Giảng Võ đường. Khánh Tr ần, vị này là giáo viên địa lý Loan Phong Phong."

Giáo viên địa lý sửng sốt một chút, tranh thủ thời gian cùng Khánh Tr ần

chào hỏi: "Chào người chào người."

Khánh Trầ n mở mắt nhìn hắ n, hiều kỳ hỏi: "Loan giáo viên chỗ ng ấ ở đầ u?"

Giáo viên địa lý có chút ngoài ý muốn, chỉ cái nào đó không đáng chú ý nơi hẻ lánh nói ra: "Ở bên kia."

"Được r ấ, " Khánh Trầ n l ầ n nữa nhắm mắt lại.

Loan Phong Phong có chút không hiểu thấ u, hắ n đi đến trong góc hỏi giáo viên toán học: "Các người làm sao ng ấ ở chỗ này?"

Giáo viên toán học nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta muốn theo hắ n hảo hảo thương lượng một chút, có thể hay không để cho hắ n đem tiết chiến đầ u thời gian cấp cho đi ra. . . Hắ n không có đ ề ng ý."

Giáo viên địa lý Loan Phong Phong có chút bu ồ n bực, hắ n không có đ ề ng ý li ề n không có đ ề ng ý thôi, cùng các người ng ấ tại nơi hẻ lánh có quan hệ gì.

Mà lại, Khánh Trầ n làm sao ng ấ vào giáo viên toán học vị trí bên trên đi.

Nhưng hắ n lúc này chợt nhớ tới Khánh Trầ n hỏi mình ng ấ chỗ nào, sợ không phải muốn nhìn một chút vị trí của mình có được hay không, sau đó chiếm đoạt vị trí của mình, để cho mình cũng tới nơi hẻ lánh?

Kết quả đối phương nhìn vị trí của mình không tốt, cho nên li ề n không có lại phản ứng chính mình!

Loan Phong Phong nội tâm hô to một tiếng ngọa tào, cái này giống như chính là chân tướng!

Còn tốt chính mình chỗ ng ấ tương đối kém!

Đang lúc lúc này, l ầ n nữa có người đi vào phòng làm việc: "Lão sư, vừa

mới lên khóa ngài dạy cho chúng ta như thế nào tính toán chênh lệch phương pháp, ta còn không có nghe rõ. . . Nấc!"

Người đến là Lý thị đại phòng Lý Khác, hần tiên phòng làm việc, liền phát hiện bốn vị giáo viên khoa học tự nhiên chính song song ngồi tại nơi hẻo lánh, ánh mắt sáng ngời có thể nhìn xem chính mình. . .

Quá dọa người!

Lý Khác do dự một chút quay đầu nhìn về phía Khánh Trầ, lại phát hiện cái kia lớn hơn mình không được mấy tuổi thiếu niên, phảng phất một vị kẻ thống trị ngồi dưới ánh mặt trời nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Khác mặc dù xem không hiểu trong văn phòng là tình huống như thế nào, nhưng hần đại thụ rung động.

Chỉ sợ vị kia đang mong đợi nhìn trận trò hay Lý Trường Thanh cũng không nghĩ ra, ngay tại trong một ngày này, Khánh Trầ trước tin phục nô bộc cùng Lý thị tử đệ.

Sau đó lại khuất phục Lý thị học đường phòng làm việc.

Lấy học thần chi tư, có thể xưng nghiên ép giống như chi phối cả tòa Lý thị học đường.

Khánh Trầ mở to mắt, khách khí hỏi sơn trưởng: "Tam thúc, hôm nay không có ta khóa a?"

Sơn trưởng Lý Lập Hằng cười nói: "Không có, người khóa vào ngày mai."

"Được, vậy ta đi về trước, ngày mai lại tới, " Khánh Trầ đứng dậy nói ra: "Trong học đường có gì cần chú ý sao?"

Lý Lập Hằng nghĩ nghĩ, sờ lấy chòm râu của mình nói ra: "Không có, người vui vẻ là được rồi."

"Được, " Khánh Tr ần hướng bên ngoài phòng làm việc mặt đi đến, cùng Lý Khác gặp thoáng qua.

Chẳng biết tại sao, khi Khánh Tr ần hướng Lý Khác đi đến thời điểm, người học sinh này theo bản năng li ền nhường ra con đường.

Tựa như là bị một loại nào đó vô hình khí thế đẩy ra giống như.

...

5000 chữ chương tiết, còn tích tích xe lái xe canh một, còn có một canh, vị đại lão này li ền trả hết.

Cảm tạ tặng a tặng trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản chơi game vĩnh viễn không có trì hoãn.

C ầu nguyệt phiêu!

Truyện giải trí nhẹ nhàng không áp lực

Chương 281, Long Ngự cùng Long Hồ

"Giáo viên, nếu không ta chờ một lúc lại đến cùng người thỉnh giáo vấn đề đi, " Lý Khác nhìn về phía giáo viên địa lý Loan Phong Phong.

Hắn cảm thấy trong văn phòng bầu không khí có chút không đúng, cho nên chính mình hay là dừng tại đây thời điểm tham gia náo nhiệt.

Giáo viên địa lý nhìn xem Lý Khác vẻ mặt ôn hòa nói ra: "Ừm, người về trước nhà chính đi."

Lý Khác quay người đi ra ngoài, chỉ là hắn để ý, cũng không có lập tức rời đi.

Đã thấy vị này 14 tuổi thiếu niên trốn ở ngoài cửa phía dưới cửa sổ, ngẩng đầu nghe lén đứng lên.

Trong phòng, cái kia bốn vị ngồi tại nơi hẻo lánh các giáo viên đợi cho Lý Khác sau khi đi, lập tức đứng dậy hoạt động gân cốt.

Giáo viên địa lý buồm bực nói: "Các người đến cùng là chuyện gì xảy ra, vì cái gì đều chạy nơi đó ngẩng đầu đi. . . Mà lại, vị kia mới tới chiến đấu giáo viên Khánh Trăn, tại sao phải ngẩng đầu tại lão Chu trên chỗ ngẩng đầu của người?"

Lão Chu, Chu Hành Văn, giáo viên toán học.

Lúc này, Chu Hành Văn đứng dậy nói ra: "Chúng ta hôm qua không phải thương lượng xong muốn cho hắn một hạ mã uy sao, cho nên hắn đến đây sau, chúng ta liền không có chuẩn bị cho hắn bàn công tác, muốn nhìn một chút hắn là cái gì phản ứng. Nhưng cũng không biết Lý Trường Thanh từ nơi nào tìm đến yêu nghiệt, vừa mới yên tĩnh mấy mươi phút, đem Lý thị

trong học đường tài liệu giảng dạy toàn bộ lật hết, liên bắt đầu đối với chúng ta triển khai công kích."

Chu Hành Văn tiếp tục nói: "Chúng ta đầu tiên là lấy ra cấp 3 phạm vi áp đáy hòm khảo thí đề, hẳn cửa cửa đầu không chế tại 145 điểm, sau đó hẳn lại trái lại cho chúng ta ra đề mục, ta cùng lão Lưu vậy mà một đạo đầu làm không được. ."

Lão Lưu, Lưu Tuấn Khuê, giáo viên vật lý.

Giáo viên địa lý Loan Phong Phong nghe sửng sốt một chút, hẳn từ Chu Hành Văn cầm trên tay qua cái kia đạo IMO toán học thi đua sử thượng vấn đề khó nhất một trong, nhìn hồi lâu thậm chí ngay cả đề đầu không có thấy rõ.

Lại nói bọn hẳn mặc dù giảng dạy chương trình học có khác biệt, nhưng tối thiểu đầu là trong đại học Thanh Hòa cầm tới qua giáo dục học văn bằng thạc sĩ giáo dục cao đẳng nhân tài, giải một đạo cấp 3 đề toán hẳn là dễ dàng.

Nhưng bây giờ, ngay cả đề đầu xem không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Ngồi xồm ở phía bên ngoài cửa sổ Lý Khác, lúc này trong nội tâm đã bị chấn kinh tràn ngập, tựa như mặt biển dưới mạch nước ngầm quay cuồng.

Nói thật, hẳn là thật không nghĩ tới Khánh Trần có thể tại trong vòng một ngày, làm nhiều chuyện như vậy.

Trước tiên đem đám nô bộc đánh phục, sau đó lại thống trị các giáo viên phòng làm việc, khiến cho các giáo viên ngay cả cái bàn đầu không có đến ngồi.

Ngang tàng!

Tuổi nhỏ Lý Khác, rốt cục thấy được cái gì mới là ngang tàng!

Khó trách vừa mới hấn tiến phòng làm việc thời điểm, cảm giác được Khánh Tr ần khí thế trấn áp cả giáo tập phòng làm việc!

Nghĩ tới đây, Lý Khắc vụng trộm lui về nhà chính, loại này ăn mừng sự tình, sao có thể không cùng các huynh đệ tỷ muội khác chia sẻ một chút?

Lúc này, Khánh Tr ần đi rời đi Tri Tân biệt viện trên đường nhỏ.

Trang viên lưng chừng núi xanh um tươi tốt, đi ở bên trong, phảng phất thân ở Sâm Lâm Mê Cung đ ồng dạng.

Đơn giản giản, chính là Khánh Tr ần lạc đường.

Lấy trí nhớ của hấn, đời này đầu rất ít lạc đường.

Nhưng mà hấn là bị Lý Trường Thanh dùng xe bay, từ phía sau núi bên kia đưa tới, đến mức Tri Tân biệt viện cửa ra vào đường hấn căn bản không có đi qua.

Khánh Tr ần lấy thái dương vị trí phân rõ Đông Tây Nam Bắc, hướng phía Phi Vân biệt viện đại khái phương hướng đi đến.

Chỉ là, hấn đi một giờ, ngay cả Phi Vân biệt viện bóng dáng đầu không thể nhìn thấy.

Trên đường đi Khánh Tr ần gặp hơn mười lần trong trang viên lưng chừng núi cọc ng ần, cũng may Lý Trường Thanh sớm đem điện tử gác cổng cho hấn, không phải vậy hấn hiện tại khả năng đã bị chôn vùi tại nào đó phiến hoa viên phía dưới.

Khi hấn từ nào đó đầu đường nhỏ lừa gạt ra, trước mặt sáng tỏ thông suốt đứng lên, trước mặt sóng nước lấp loáng, đúng là một ao rộng lớn nước hồ.

Không nghĩ tới, trong trang viên lưng chừng núi này, lại vẫn cất giấu không lồ như thế một hồ nhân tạo.

Đưa mắt nhìn lại, còn có thể trông thấy thành đàn cá tại trong nước tới lui.

Bên hồ có một chiếc cầu gỗ kéo dài đến trong hồ, một vị lão tâu chính hất lên thật dày tấm lông áo khoác, lặng lẽ ngồi tại trên bàn nhỏ câu cá.

Bên hồ không người, nước hồ như gương.

Đây là rất có ý cảnh hình ảnh, thuyền cô độc thoa nón lá ông, độc câu hàn giang tuyệt.

Nếu như không phải lão tâu trên tay còn cầm thiết bị công nghệ cao mà nói, sẽ càng có ý định hơn cảnh một chút.

Khánh Trần rõ ràng nhìn thấy, lão tâu kia trong tay chính cầm một khối màn hình tinh thể lỏng, bên trong biểu hiện ra dưới nước tình huống, thậm chí có thể thấy là có phải có cá đang cắn mồi.

Chỉ bất quá, khiến cho Khánh Trần có chút hiếu kỳ chính là, trên hoang dã trong thủy vực, loài cá đã biến không gì sánh được hung tàn.

Thế nhưng là trong hồ này cá, còn giống như là bình thường.

Tất nhiên có chỗ độc đáo.

Hắn xoay người rời đi, loại địa phương này đột nhiên xuất hiện một vị lão đầu tử một mình câu cá, tất nhiên là Lý thị không tầm thường đại nhân vật.

Chỉ là, Khánh Trần vừa mới quay người, lão tâu liền mở miệng nói ra: "Mau tới, giúp ta đem cá kéo lên! Nhanh lên!"

Khánh Trần sửng sốt một chút, quay đầu ở giữa phát hiện lão tâu trước mặt đã có cá cắn câu, thân thể đối phương yếu đuối, thậm chí có chút kéo không nổi cần câu.

Lão tâu kia quay đầu nhìn về phía hắn: "Nói người đâu, thất thốn làm gì?"

"Áo, " Khánh Tr ần đi đến lão tâu bên người kéo lấy dây câu, ra sức kéo một phát li ền đem gi ấỵ dựa cá lớn cho kéo ra mặt nước.

"Hay là tuổi trẻ tốt, trên tay có kình, " lão tâu ng ồi ở bên cạnh trên ghế không nhúc nhích tí nào, cũng cười hỏi: "Người là nhà nào tiểu tử, trước kia làm sao chưa thấy qua người?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta là Lý Trường Thanh mời đến Tri Tân biệt viện giáo viên mới, không phải người của Lý gia."

"Ồ?" Lão tâu sững sốt một chút: "Ta đã nói r ồi, lão Lý gia cũng không có tốt như vậy gen, có thể sinh ra người đẹp mắt như vậy tiểu tử tới."

Khánh Tr ần cũng sững sốt một chút, nghe đối phương ngữ khí, hẳn có chút không xác định đối phương có phải hay không người Lý thị: "Ngài không phải người Lý thị sao, vì sao nói như vậy Lý thị."

Lão tâu vui tươi hơn hở cười nói: "Ta cho Lý thị bán cả đời mệnh, nói lão Lý gia hai câu thế nào?"

Khánh Tr ần nhú m ầỵ, hẳn nhìn thoáng qua xa xa cái nào đó mái hiên, còn có mái hiên phía dưới dùng dây đỏ treo vật cấm kỵ ACE-020 Vô Tâm Đ ồng Linh.

"Làm sao? Sợ ta nói Lý thị nói xấu, sẽ để cho chuông đ ồng kia sẽ vang?" Lão tâu cười nói: "Đồ chơi kia là giả!"

"A?" Khánh Tr ần mê mang: "Trong trang viên lưng chừng núi treo nhiều như vậy chuông đ ồng, đ ều là giả sao? Không thể nào!"

"Làm sao không có khả năng, " lão tâu lắc đ ầu nói ra: "Trên thế giới này sự tình thật thật giả giả, hư hư thật thật, li ền huynh đệ ở giữa huyết thống tình nghĩa đ ều có thể giả, huống chi là một cái vật cấm kỵ?"

"Ta không tin, " Khánh Tr ần lắc đ ầu.

"Ha ha, ngay cả ta lời nói đầu không tin, " lão tâu trừng trừng mắt: "Ta nói với người, chân chính Vô Tâm Đờng Linh chỉ có một đôi, cho nên hiện tại chỉ có treo trên Bão Phác lâu sườn đông cái kia hai cái mới là thật. Lý thị từ Kỵ Sĩ trong tay nhận lấy Vô Tâm Đờng Linh về sau, Lý thị gia chủ ngại tặng quá ít, biểu thị chính mình trang viên lưng chừng núi lớn như vậy, liền hai cái Vô Tâm Đờng Linh sao đủ? Cùng Kỵ Sĩ xảy ra tranh chấp."

Khánh Trầ mê hoặc, cái này Lý thị gia chủ là cái gì tính mê hoặc là, có người đưa vật cấm kỵ lại còn cảm thấy thiếu. . .

Áo, hấn hoán vị suy tư một chút, vật cấm kỵ loại vật này ai cũng sẽ không ngại nhiều ngược lại là thật.

Lão tâu tiếp tục nói: "Kỵ Sĩ nói, cái kia mẹ nó Vô Tâm Đờng Linh liền hai cái, muốn hay không . Bất quá, đối phương cuối cùng dây dưa bất quá Lý thị gia chủ, liền ra cái chủ ý: Vô Tâm Đờng Linh đến cùng có bao nhiêu con, ngoại giới cũng không biết, người lại chế tạo mấy trăm chiếc, chúng ta Kỵ Sĩ đối ngoại cũng nói mấy trăm chiếc, dạng này tối thiểu có thể phòng tiêu nhân."

Khánh Trầ im lặng, đây cũng là thật giống các kỵ sĩ có thể làm được tới sự tình.

Lúc trước hấn đi trong trang viên lưng chừng núi, còn lo lắng cho mình không cẩn thận làm sự tình gì, dẫn đến toàn bộ trang viên Vô Tâm Đờng Linh vang lên liên miên.

Kết quả, tất cả đều là giả!

Chỉ là lão tâu nói những bí ẩn này thời điểm, phảng phất lúc trước Lý thị thụ tặng Vô Tâm Đờng Linh thời điểm ngay tại hiện trường giống như, như vậy lão tâu là ai đâu?

"Ngài là ai, vì sao biết loại bí mật này? Mà lại, ngài tại sao muốn đem loại chuyện cơ mật này nói cho ta biết?" Khánh Trầ một bên đem cực đại màu

mỡ cá lấy xuống lưỡi câu, một bên bình thản hỏi: "Chẳng lẽ là có mưu đồ nào đó."

Lão tâu nhú lông mày: "Ta một cái chân thật câu cá lão nhân gia, có thể có cái gì ý đồ xấu đâu?"

"Được chưa, " Khánh Trầ lạnh nhạt nói: "Cá cũng cho ngài bắt lên tới, ta cái này rời đi. Ngài từng nói với ta cái gì, ta toàn bộ làm như không có nghe thấy."

"A, người đem cố sự nghe xong tựa như phiết sạch sẽ rời đi?" Lão tâu vui vẻ: "Vậy người không muốn biết, Kỵ Sĩ tại sao muốn đưa Lý thị gia chủ Vô Tâm Đờng Linh sao?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Bởi vì đương đại Kỵ Sĩ lãnh tụ Lý Thúc Đờng chính là người của Lý gia? Cái này không phải cái gì đại bí mật, ngài không nói ta cũng biết a."

"Đánh rắm, " lão tâu nói ra: "Hắn Lý Thúc Đờng lên làm kỵ sĩ thời điếm, cái này Vô Tâm Đờng Linh ở chỗ này đầu đã treo hơn hai mươi năm!"

"Ồ?" Khánh Trầ hứng thú.

"Lý thị đời đời cùng Kỵ Sĩ giao hảo, đó là bởi vì Lý thị lão tổ tông, cũng xuất thân Kỵ Sĩ, gọi là Lý Ứng Duẫn, " lão tâu gặp Khánh Trầ không biết bí mật này, lập tức tới bát quái hứng thú.

Lý Ứng Duẫn, đây là Khánh Trầ trên Thanh Sơn Tuyệt Bích thấy qua danh tự.

Hắn giống như là mang theo Khánh Trầ ăn dưa một dạng nói ra: "Cái này người không biết đi, Lý Ứng Duẫn bản thân không có kinh thương thiên phú, nhưng hắn nhi tử lại là giới kinh doanh kỳ tài. Khi đó Tây Bắc còn không có bị cấm kỵ chi địa ngăn chặn, vị này Lý thị kỳ tài liền dựa vào lấy đi Tây Bắc, đi ở giữa nguyên, đem Lý thị sinh ý một chút xiu làm lớn. Cho nên, Lý thị cùng Kỵ Sĩ là có ngu ồn gốc."

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được, lão tâu hôm nay nói cho hắn nhiều như vậy, tựa hồ đến nơi đây mới bắt đầu nêu ý chính: Đối phương hữu ý vô ý ở giữa, đầu tại nói cho hắn biết, Lý thị cùng Kỳ Sĩ quan hệ rất tốt.

Cái này khiến Khánh Tr ần lòng sinh cảnh giác, đối phương sợ không phải biết thân phận của hắn? !

Có thể lão tâu này đến cùng là ai a.

"Ta đi, ngài từ từ câu cá đi, " Khánh Tr ần xoay người rời đi.

Lại bị lão tâu kéo lấy cánh tay: "Con Long Ngư này đưa người, tối về thịt kho tàu ăn, ăn ngon lắm."

Khánh Tr ần kì quái: "Chính ngài câu, chính mình không ăn?"

"Câu cá vui sướng nhất là cá cắn câu một khúc này, không phải ăn cá quá trình, đem đi đi, " lão tâu vui tươi hơn hờ cười nói: "Đúng rồi, người muốn còn muốn nghe bát quái, về sau tới giữa trưa tới đây tìm ta. Ta thế nhưng là biết rất nhiều bí mật, đầy đủ người trẻ tuổi hưởng thụ cả đời."

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua trên tay đối phương màn hình, trong lòng tự nhủ người cái này công nghệ cao câu cá có lẽ nó cái gì niềm vui thú.

Hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn từ đối phương trên tay nhận lấy Long Ngư: "Cám ơn, hữu duyên gặp lại."

Trên đường trở về, hắn một mực tại suy tư thân phận của đối phương.

Đầu tiên có hai cái manh mối, nó một, lão tâu biết Lý thị rất nhiều bí mật, ngay cả Vô Tâm Đ ồng Linh đầu biết.

Thứ hai, lão tâu nhắc lên Lý thị thời điểm, cũng không có cỡ nào tôn trọng.

Thời điểm ban sơ Khánh Tr ần coi là đối phương là Lý thị gia chủ, có thể

về sau hẳn nghĩ nghĩ, lúc này Lý thị gia chủ không phải đã nhiều lần bệnh nguy sao? Hẳn không phải là.

Như vậy, đối phương có thể là Lý thị gia chủ ca ca hoặc là đệ đệ a? Bởi vì tranh đoạt vị trí gia chủ thất bại, sau đó bị u cấm tại trong trang viên lưng chừng núi.

Sau đó bởi vì đối với Lý thị lòng sinh oán hận, mới có thể đem bí mật trọng yếu nói cho ngoại nhân, nói không chừng là muốn mượn miệng của mình bài trừ Vô Tâm Đổng Linh lời đồn, để ngoại giới đối với Vô Tâm Đổng Linh vật cấm kỵ này không có như vậy kiêng kỵ?

Không nghĩ ra.

Nhưng mà hẳn vừa mới đi ra ngoài không có hai cây số, liền bị người ngăn cản.

Ngăn lại hẳn cộc ngằn từ trong rừng cây đi ra, cũng hướng phía chính mình tai nghe thông tin nói ra: "Tổ trưởng, nơi này phát hiện không rõ nhân viên trộm lấy Long Ngự, thỉnh cầu trợ giúp."

Khánh Trần: "? ? ?"

Hắn quay đầu nhìn một chút hồ phương hướng, trong lòng tự nhủ cái này mẹ nó cũng quá hồ đi.

Lão đầu kia không phải là đang cố ý hồ chính mình đi, đối phương khẳng định biết rõ chính mình dẫn theo Long Ngự rêu rao khắp nơi xảy ra vấn đề, cho nên mới nhất định phải đem cá đưa cho chính mình.

Lão đầu, người bày ra đại sự.

Khánh Trần nhìn đối phương hống sủng đen ngòm, hết sức sáng suốt hai tay nâng cao: "Người tốt, ta là Tri Tân biệt viện giáo viên mới Khánh Trần, cái này Long Ngự là người khác tặng, không phải chính ta trộm."

Cọc ng ần không có tùy tiện tới g ần, h ắn một bên chờ đợi trợ giúp vừa nói: "Ai tặng?"

"Ta không biết danh tự, " Khánh Tr ần thở dài nói: "Nhưng ta không có nói láo nói."

Đã thấy cọc ng ần c ần một cái không biết tên dụng cụ nhắm ngay Khánh Tr ần ấn xuống một cái, ngay sau đó, Khánh Tr ần trong điện thoại di động của điện tử cầm li ền đem h ắn thân phận tin tức phản h ồi đến trên dụng cụ.

Cọc ng ần nhẹ nhàng thở ra, tối thiểu Tri Tân biệt viện giáo viên mới thân phận không có giả.

Khánh Tr ần chân thành nói: "Ta biết Lý Trường Thanh, làm phi ền các người mời nàng đến một chút, nàng có thể giúp ta giải thích."

Loại thời điểm này, phản kháng toàn bộ trang viên lưng chừng núi bảo an hệ thống ngu xuẩn nhất, có quan hệ li ền mau đem quan hệ nói ra, đừng nhàn rồi không chuyện gì gây mâu thuẫn sự kiện.

Không nhiều lắm một h ồi, hơn mười tên bảo an vây quanh tới, sau đó đem Khánh Tr ần áp giải đến Vệ Thú xử trong tiểu lâu.

Đối phương gặp h ắn phối hợp cũng không có làm khó dễ, li ền chờ Lý Trường Thanh tới xử lý.

Vệ Thú xử thậm chí còn có người biết h ắn: "Khánh Tr ần? Người li ền lên buổi trưa đồ nhào một mảnh nô bộc cái kia Khánh Tr ần?"

"Là ta, " Khánh Tr ần thở dài, trong tay h ắn còn mang theo Long Ngư.

Vệ Thú xử nhân viên bảo an hiếu kỳ nói: "Người Long Ngư này thật sự là người khác tặng?"

"Đúng a, " Khánh Tr ần giải thích nói: "Một vị lão giả ở bên hồ câu cá, ta từ nơi đó đi ngang qua, h ắn vừa v ắn câu được, sau đó li ền đưa ta một đ ầu. Ta

bây giờ hoài nghi, là có người thừa dịp ta mới đến không hiểu quy củ, cố ý hãm hại ta! Trong trang viên lưng chừng núi khắp nơi đều là giám sát, các người nhìn một chút giám sát!"

"Long Hồ nơi đó là không có giám sát, người là mới tới không biết, Long Hồ đối diện nhưng chính là gia chủ Bảo Phác lâu, ngay cả chúng ta cũng không có tư cách tới gần, " nhân viên bảo an sừng sốt một chút: "Nơi đó có cao thủ chân chính trấn thủ, không cần chúng ta những này Vệ Thú xử người. Cũng không biết hôm nay vị cao thủ kia đi đâu, không phải vậy người đừng nói trộm cá, có thể còn sống sót đều nên cảm thấy may mắn."

"Cao thủ chân chính? Ta cũng không gặp a, " Khánh Trần đã nổi lên lòng nghi ngờ: "Long Ngư này rất trân quý sao?"

"Đương nhiên, Long Ngư này là gia chủ bảo bối nhất đồ vật, hay là năm đó một vị nào đó ký sĩ từ cấm kỵ chi địa thu hồi lại trân quý giống loài, coi như câu lên tới cũng phải phóng sinh, " Vệ Thú xử người giải thích nói.

Khánh Trần ôm xách trong tay Long Ngư: "Nó? Cấm kỵ chi địa bắt trở về? Trân quý ở đâu a?"

"Nghe nói Long Ngư sẽ không chủ động cắn người, " nhân viên bảo an nói ra: "Cho nên trời sinh nó liền có linh tính."

Khánh Trần trong lòng tự nhủ cá sẽ không cắn người nhiều mới mẻ a, thế giới ngoài đại bộ phận cá đều không chủ động cắn người!

Nhưng mà hắn lại nghĩ tới, nếu như Long Ngư này thật sự là cấm kỵ chi địa giống loài sinh sôi hậu đại, vậy nó không cắn người quả thật có chút mới lạ.

Nhưng vào lúc này, Vệ Thú xử bên ngoài có xe bay đỗ xuống tới, Lý Trường Thanh vừa xuống xe liền nhìn thấy Khánh Trần trong tay Long Ngư: "Người làm sao ngay cả Long Ngư đều vớt, ta nói người làm sao bị bắt tới Vệ Thú xử."

Vệ Thú xử người nói: "Trường Thanh tiểu thư. . . Cái này ngài cũng biết, trộm lấy Long Ngư sự tình không thể coi thường, chúng ta cũng không dám một mình thả người, nếu không ngài cho phía trên nói một tiếng đi, đến Xu Mật xử bên kia hạ lệnh, chúng ta mới dám thả hần rời đi."

Vừa dứt lời, Vệ Thú xử bên trong điện thoại vang lên, là Xu Mật xử nội tuyến điện thoại.

Vệ Thú xử người nhận điện thoại, vô ý thức nhìn thoáng qua điện báo dây số: "Uy, ngài tốt?"

"Thả người, " điện thoại bên kia nói đơn giản hai chữ, liền cúp điện thoại.

"Ai?" Lý Trường Thanh hỏi.

"Xu Mật xử, " Vệ Thú xử người hiếu kỳ nói: "Trường Thanh tiểu thư người sớm cùng Xu Mật xử chào hỏi?"

Lý Trường Thanh không có trả lời, mà là nhận Khánh Trầ n rời đi.

Ng ồi tại trong xe bay, Lý Trường Thanh bỗng nhiên ngưng trọng hỏi: "Ta nghe nói, là một tên lão giả tự tay đem cá đưa cho người?"

"Đúng, " Khánh Trầ n gật gật đầu, hần nghĩ nghĩ đột nhiên nói ra: "Đối phương còn nói cho ta biết, trong trang viên lưng chừng núi chỉ có hai cái Vô Tâm Đ ồng Linh là thật, ngay cả là ai tặng Vô Tâm Đ ồng Linh đầu nói r ồi, người biết người này là ai sao?"

Lý Trường Thanh như có đi ều suy nghĩ nhìn Khánh Trầ n một chút: "Hần còn nói cái gì r ồi?"

"Hần còn nói, để cho ta không sao đi cùng hần câu cá, ta giúp hần bắt cá, hần nói cho ta biết bí mật, " Khánh Trầ n thản nhiên nói ra.

"Vậ người li ền theo hần nói làm, " Lý Trường Thanh nói ra: "Học đường bên kia không có lớp, người li ền cũng không có việc gì đi Long Hồ bên

chạy dạo chơi, sẽ không có người cản người."

Khánh Trầnlâm vào trầnlư, Lý Trường Thanh tựa hồ đoán được cái gì, nhưng cũng không tính nói cho hắnbiết.

Lúc này, chỉ có Lý Trường Thanh biết, nàng trước khi đến căn bản liềnlên không có đi tìm Xu Mật xử, Xu Mật xử theo đạo lý cũng không nên sớm biết có người trộm Long Ngư sự tình.

Phải biết, tại Lý thị nội bộ Xu Mật xử là gia chủ phía dưới lớn nhất quyềnhành trung tâm cơ cấu, từ nơi đó đi ra rất nhiều hành chính mệnh lệnh ngay cả Lý Trường Thanh đều không có quyềnhỏi đến.

Lý thị tổ chức tình báo, một nửa trong tay Lý Trường Thanh, còn có một nửa ngay tại cái này Xu Mật xử.

Ai có thể để Xu Mật xử trực tiếp cho Vệ Thú xử gọi điện thoại đâu? Lý thị nội bộ, có loại này quyềnthế nhân vật, không cao hơn ba cái.

"Đúng rồi, lão giả đưa người Long Ngư làm gì?" Lý Trường Thanh kỳ quái nói: "Hắncó nói cho nó biết tác dụng sao?"

"Không có a," Khánh Trầnlhĩ đáp: "Hắnliền nói để cho ta thịt kho tàu ăn, ăn thật ngon."

Lý Trường Thanh sửng sốt một chút, sau đó dở khóc dở cười: "Thịt kho tàu ăn?"

"Đúng a," Khánh Trầnlhớ tới cấm kỵ chi địa số 002 những lão gia hỏa kia tặng quả trắng, trong lòng tự nhủ cấm kỵ chi địa kỳ vật nhiều, cũng không biết Long Ngư này ăn có thể hay không cũng có cái gì thần kỳ tác dụng.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương

Cảm tạ ở trong Thư Sơn tìm kiếm đ ồng học trở thành quyển sách mới
minh, lão bản đại khí, lão bản ăn b ồ đào không nôn v ỏ b ồ đào.

Mọi người ghé đọc bộ truyện v ề đấu trí quan trường phong kiến nhé.

Chương 282, cấm kỵ chi địa thần kỳ giống loài

Cấm kỵ chi địa thần kỳ, là siêu việt hiện hữu lĩnh vực khoa học nhận biết.

Điểm này, từ Khánh Trần xa xa nhìn thấy đại thụ che trời kia lúc, cũng đã ý thức được.

Hắn ném qua quả trắng, lại biến thành đao phong cây xấu hổ, còn có vị kia có thể nhìn lòng người Trùng Đổng Đình Đông.

Hết thủy từ nơi đó dần sinh sinh linh, đều khác lạ cùng ngoại giới.

Nếu có một ngày, toàn bộ cấm kỵ chi địa nối thành một mảnh, tất cả nhân loại từ trong cấm kỵ chi địa sinh ra tân nhân loại, không hề bị quy tắc trời buộc, vậy sẽ là một loại cảnh tượng như thế nào?

Nghĩ tới đây, Khánh Trần ngược lại là đối với trong tay mang theo Long Ngư mong đợi.

Lý Trường Thanh cảm thấy buồn cười nhìn hắn một cái: "Đây chính là trong trang viên lưng chừng núi bảo bối, rất nhiều người nhớ muốn ăn đều không thể làm đến, người ngược lại là ăn trước đến. Cũng không biết vị kia lên cơn điên gì, vậy mà lại đem loại bảo bối này tặng cho người."

Về phần Lý Trường Thanh nói "Vị kia" đến cùng là vị nào, nàng tựa hồ không có nói ý tứ.

Nói thật, đây cũng là nàng muốn nhất không thông địa phương, nàng đại khái đoán được người đưa cá là ai, nhưng vị kia tại sao muốn đưa cá đâu?

"Có người ném qua sao? Ăn xong nó có tác dụng gì?" Khánh Trần hiếu kỳ

nói.

Lý Trường Thanh nói ra: "Người hôm nay ban đêm chính mình ăn hết, chẳng phải sẽ biết? Đúng rồi. . . Người rời đi học đường về sau, Tam thúc gọi điện thoại cho ta, hẳn nói người đem học đường gây gà bay chó chạy, đem mấy vị khác giáo viên bàn công tác đầu đoạt đi. ."

Khánh Trần bình tĩnh nhìn ngoài cửa sổ, một bên trí nhớ trang viên lưng chừng núi địa hình, một bên đáp lại nói: "Người đem ta đưa đến cửa ra vào liền đi, không phải liền là đang chờ mong một màn này à."

"Ta mặc dù dự liệu được các giáo viên sẽ tìm làm phiền người, muốn nhìn người một chút sẽ làm như thế nào xử lý, nhưng cũng không nghĩ tới người dữ dội như thế, " Lý Trường Thanh quay đầu có chút hăng hái nhìn về phía Khánh Trần: "Trước đó người đã nói chính mình học giỏi, thông minh, nhưng cũng không nói chính mình thông minh như vậy."

Tựa như Lý Trường Thanh ngay từ đầu cũng không biết Khánh Trần hay là hắc quy ền quy ền thủ một dạng, từ khi gặp nhau đến nay, Khánh Trần cho nàng kinh hỉ nhiều lắm.

Khánh Trần nói ra: "Những giáo viên kia tại trong học đường ở lâu, nghĩ đầu là như thế nào dạy các tiểu bằng hữu kiến thức căn bản, phương thức tư duy tự nhiên sẽ bị cố hóa. Bất quá bọn hắn không cho ta an bài bàn công tác, chính ta đoạt một tấm hẳn là không vấn đề gì đi."

"Đoạt một tấm đương nhiên không có vấn đề, mấu chốt là, Tam thúc nói người đoạt bốn tấm. . . Người đoạt nhiều như vậy cái bàn làm gì a!" Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Ngày mai hòa hoãn một chút giáo viên quan hệ trong đó a, ta cũng không phải cho người đưa yêu cầu, chủ yếu là Tam thúc giúp bọn hắn xin tha, lão nhân gia ông ta mặt mũi đến cho một chút."

"Được, ta cũng không có ý định cùng bọn hắn kết thù, " Khánh Trần bỗng nhiên hiếu kỳ nói: "Lý thị tất cả tử đệ, đầu có thể vào học đường sao? Hay là nói chỉ có dòng chính mới được."

"Đầu có thể, ai đến cũng không có cự tuyệt," Lý Trường Thanh đáp lại nói.

"Vậy xuất thân đại phòng Lý Khắc, sẽ bị mặt khác phòng bài xích sao?" Khánh Trầ lại hỏi, hấn nghe nói, Lý thị mặt khác vài phòng thành viên hạch tâm, cũng còn rất chán ghét đại phòng.

"Trong học đường nếu có giáo viên phát hiện, có tử đệ liên hợp những người khác bá lẳng ai, như vậy những này bá lẳng người khác tiêu hài đầu phải quỳ ba ngày từ đường," Lý Trường Thanh bình tĩnh nói: "Muốn khi dễ người liền đi trong thành thị khi dễ ngoại nhân, người trong nhà tại trong học đường là không thể khi dễ người trong nhà."

Lúc này, Lý Trường Thanh nhìn về phía Khánh Trầ: "Bởi vì hôm nay hấn mời cao thủ đến khiêu khích người sự tình, để cho người trong lòng có chút khúc mắc?"

"Không có, ta chẳng qua là cảm thấy hấn có chút không giống bình thường," Khánh Trầ nói ra.

"Người muốn đối với hấn ấn tượng không tốt cũng có thể nói thẳng, không có quan hệ, dù sao ta cũng không thích đại ca của ta," Lý Trường Thanh nói ra.

Nhưng sự tình cũng không phải là Lý Trường Thanh nghĩ như vậy.

Tại Khánh Trầ trong ấn tượng ngắn ngủi, cái kia 14 tuổi thiếu niên hiếu học, làm người chính trực, làm việc đại khí, đây cũng là đáng giá chú ý một chút.

Bất quá tiêu hài này có phải hay không bên ngoài tô vàng nạm ngọc trong thối rữa, còn cần tiếp tục quan sát.

Khánh Trầ không có quên, hấn còn cần chọn một người vì Kỳ Sĩ kéo dài truyền thừa.

Ban đêm, Phi Vân biệt viện đầu bếp nghe nói muốn thớt kho tàu một đầu Long Ngư thời điểm, tay cũng bắt đầu run rẩy.

Long Ngư cái đồ chơi này, bọn hắn chỉ nghe nói qua, chưa thấy qua.

Đợi cho Long Ngư bung lên bàn ăn thời điểm, Lý Y Nặc trợn cả mắt lên, nàng nhìn về phía Lý Trường Thanh: "Long Ngư? Cô cô, người lại đi họa họa Long Ngư rồi?"

Khánh Trần chậm rãi quay đầu, tâm hắn nói, xem ra Lý Trường Thanh trước kia cũng không có bớt làm nhân thân cộng phần sự tình a, khó trách nữ nhân này tiến Vệ Thú xử lý nên biết, Vệ Thú xử không có quyền thả người, đến Xu Mật xử lên tiếng mới được.

Thì ra cũng là kinh nghiệm lời tuyên bố.

Lý Trường Thanh dùng đũa gõ một cái Lý Y Nặc đầu: "Đừng luôn đem người cô cô sự tình ra bên ngoài tiết lộ, cái kia cũng bao nhiêu năm sự tình trước kia. Mà lại khi đó là người Thất thúc mang ta đi, ta chính là cái tông phạm, hắn mới là thủ phạm chính. Mà lại, chúng ta còn không có động thủ đâu, lý nên bị Xu Mật xử vị cao thủ kia bắt được."

Khánh Trần trong lòng tự nhủ, a, thứ chuyện thất đức này, quả nhiên không thể thiếu sự phụ.

Chỉ là, hắn có chút hiếu kỳ: "Hôm nay một mực nghe nói Bão Phác lâu nơi đó có cao thủ trấn thủ, cấp bậc gì đó a?"

"Nghe nóng cái này làm gì, người lại không dự định xông vào Bão Phác lâu, " Lý Trường Thanh nói ra: "Mau thừa dịp còn nóng ăn đi, toàn bộ cá đầu là người, người khác đầu không cho phép nhúc nhích."

Lý Y Nặc nghe chút lời này, lập tức ừ rử đứng lên: "Không công bằng."

"Không công bằng cái gì, đây là có người chuyên môn đưa cho hắn, mà lại

người ăn cũng vô dụng, " Lý Trường Thanh nói ra.

Khi Lý Y Nặc nghe nói là có người chuyên môn đưa cho Khánh Trầ thời điếm, nàng cũng ngây ngẩn cả người.

Khánh Trầ như có đi đầu suy nghĩ kẹp một ngum đưa vào trong miệng, sau một khắc đột nhiên cảm giác thịt cá kia có chút cổ quái, cảm giác không hề giống thịt cá, ngược lại giống như là vừa phá đất mà lên măng mùa xuân.

Mà lại, ăn hết một khắc này, hẳn thậm chí cảm giác có một dòng nước ấm tại hướng trong dạ dày lưu động, tiếp theo lại tập trung đến chính mình xương sườn chỗ bị thương.

Lý Trường Thanh gặp hẳn ăn sau mới chậm rãi giải thích nói: "Ăn Long Ngư có thể ôn dưỡng xương cốt, toàn bộ liên bang siêu phạm giả đều chạy không thoát cao công phòng thủ thấp vận mệnh, cho nên muốn muốn bổ đủ thiếu khuyết siêu phạm giả, đều sẽ tìm cơ hội đi cấm kỵ chi địa tìm kiếm thần kỳ giống loài. Mà trước người bị thương, ăn Long Ngư là vừa vạn tốt."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, khó trách sư phụ sẽ đi tìm Long Ngư ăn, khó trách sư phụ tại vào tù trước đó nói mình đi thật nhiều cấm kỵ chi địa, nguyên lai là như thế nguyên nhân.

Nhưng nhất làm hẳn kinh dị còn không phải cái này, mà là vị lão giả kia phảng phất biết hẳn thụ thương như vậy, chuyên môn đưa Long Ngư cho hẳn.

Cái này tặng đ ồ vật quá có tính nhắm vào, chẳng lẽ đối phương một mực tại chú ý chính mình?

Nếu thật là dạng này, vậy nhất định cùng sư phụ Lý Thúc Đ ồng có quan hệ.

Khánh Trầ dùng ngón tay đi nén chính mình xương sườn chỗ, vậy mà đã không có đau như vậy.

Giống như là có một tầng ôn hòa bong bóng cá, bổ khuyết tại xương cốt khe hở bên trên.

Đây cũng là để Khánh Trậ̀n kết nối xuống hạng thứ hai Sinh Tử Quan khiêu chiến, có một chút lực lượng.

Trước đó hẳn là không muốn lại đi Long Hồ cùng lão đầu kia có cái gì đây đưa, nhưng bây giờ Khánh Trậ̀n ngược lại đang nghĩ, lão đầu trong tay có thể hay không còn có cái gì mặt khác bảo bối?

Nếu không ngày mai đi cùng lão đầu thương lượng một chút, hỗ trợ đem Bảo Phác lâu trên mái hiên đôi kia thật vật cấm kỵ ACE-020 Vô Tâm Đờng Linh, cho vụng trộm bị thay thế, sau đó làm một đôi hàng nhái đi lên.

Dù sao giả đầu nhiều như vậy, cũng không kém cái này một đôi.

Sau bữa cơm chiều, Lý Trường Thanh nhìn về phía Khánh Trậ̀n: "Đã ăn xong cảm giác thế nào?"

"Xác thực thần kỳ, " Khánh Trậ̀n gật gật đầu đáp lại, hẳn cảm giác mỗi ăn một miếng Long Ngư, cái kia ôn hòa dòng nước ấm liền nhiều một phần, một đoạn thời khắc Khánh Trậ̀n đang nghĩ, ăn Long Ngư lấy được bổ dưỡng phải chăng có thể điệp gia?

Nếu như có thể điệp gia mà nói, có phải hay không là có thể đem chính mình xương cốt, ăn tựa như như sắt thép cứng rắn?

Lúc này, Lý Trường Thanh chờ Lý Y Nặc bọn hắn sau khi đi, khẽ cười nói: "Người chỉ là ăn hai cái cảm giác không ra cái gì, nếu không a di giúp người kiểm tra một chút?"

Khánh Trậ̀n chạy trốn chết.

...

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Y Nặc dẫn Lý Đờng Vân sớm chờ ở cửa ra vào: "Khánh Trầ, ta cùng cô cô gầ nhất sẽ khá bận bịu, mà Tiểu Đờng Vân không làm gì liề muốn trốn học, học đường các giáo viên cũng không quản được nàng. Hiện tại người thành giáo viên, vậy nàng liề nhờ người. Vềsau nàng đi theo người đi học, nếu như nàng trốn học người nói với ta."

Khánh Trầ trầ mặc.

"Làm sao vậy, không được sao?" Lý Y Nặc hiếu kỳ nói.

"Không phải, " Khánh Trầ quay người đi đến Phi Vân biệt viện bên trong tìm tới Lý Trường Thanh: "Là như vậy, ta đây không phải thành học đường giáo viên sao, ta là nghĩ như vậy, Khánh Nhất năm nay mới 14 tuổi, hay là đi học niên kỷ. Mặc dù hấn muốn đối mặt bóng dáng chi tranh, nhưng người cũng biết học tập là nhân sinh quan trọng nhất. Nếu như hấn tới thành thị số 18 nhờ cậy người, kết quả việc học lại hoang phế xuống tới , chờ bóng dáng chi tranh sau hấn về nhà mình đi, cha mẹ của hấn khẳng định cảm thấy người người trưởng bối này không quá xứng chức."

Lý Trường Thanh nhần tình sáng lên: "Không nghĩ tới người có thể vì ta cân nhắc nhiề như vậy."

Lúc này, Khánh Nhất còn tại bên cạnh bàn ăn ăn điể tâm, khi hấn nghe được Khánh Trầ nhắc lên việc này thời điể, cả người cũng không tốt.

Khánh Nhất ngẩng đầ một cái, tình linh trông thấy Khánh Trầ chính thành khẩ nhìn xem chính mình, phảng phất thật đàng vì mình nhân sinh tính toán giống như!

Lý Trường Thanh vỗ vỗ Khánh Nhất bả vai: "Chớ ăn, tranh thủ thời gian dọn dẹp một chút đồ vật, cùng Khánh Trầ thúc thúc đi học đường. Lý thị học đường, không thể so với các người Khánh thị học đường kém. Nếu như người không nghe lời mà nói, ta liề không lưu người tại trang viên

lưng chừng núi, trực tiếp phá liên bang tập đoàn quân đưa người về nhà."

Khánh Nhất trong nội tâm giãy dụa nửa ngày, sau đó duy trì lấy chính mình như thuận nhân vật thiết lập: "Được rồi cô cô."

"Ta cùng Tiểu Đổng Vân chờ người ở ngoài, " Khánh Trần cười híp mắt nói ra: "Đúng rồi, trong học đường không có khả năng mang nô bộc đi vào, Khánh Nhất cũng không cần mang quá nhiều người, mang một hai cái liên tốt. Dù sao trong trang viên lưng chừng núi, cũng sẽ không có cái gì người dụng ý khó dò nha."

"Có đạo lý, " Lý Trường Thanh gật gật đầu.

Hai người chờ đợi ở bên ngoài Khánh Nhất lúc.

Tiểu Đổng Vân ngẩng đầu nhìn bên người Khánh Trần: "Khánh Trần ca ca, hôm qua Lý Khác nghe lén các giáo viên chân tường, hiện tại toàn bộ trong lớp đều truy vấn chuyện của người đâu."

"Đầu nói cái gì rồi?" Khánh Trần hiếu kỳ nói.

"Đoạt mặt khác giáo viên cái bàn sự tình, Lý Khác nói người là văn võ song toàn, phi thường lợi hại, " Tiểu Đổng Vân thẫn nói: "Một buổi chiều đầu đang cùng người trò chuyện người, giống như hiểu rõ hơn người giống như, rõ ràng ta mới là người hiểu rõ hơn người nha, nhưng ta không thể cho các bạn học nói."

"Tranh cái này làm gì, " Khánh Trần sờ lên đầu của nàng.

"Đúng rồi Khánh Trần ca ca, " Lý Đổng Vân hỏi: "Nghe nói các người siêu phàm giả có biện pháp sống dài hơn, thậm chí có thể thanh xuân mãi mãi, là thế này phải không?"

"Chỉ có người tu hành có thể, giác tỉnh giả cùng chiến sĩ gen là không được, " Khánh Trần nói ra.

"Thì ra là thế, vậy ta có thể hay không đi theo người tu hành a?" Lý Đổng Vân nhìn chung quanh, xác nhận không người nghe lén mới dùng cực nhỏ vừa nói: "Ta là thời gian hành giả, vừa đi vừa về hai thế giới xuyên thẳng qua mà nói, khẳng định sẽ so người khác già yếu tốc độ càng nhanh, nếu như ta không nghĩ biện pháp kéo dài tuổi thọ, chờ ta 20 tuổi thời điểm, có thể sẽ nhìn giống hơn 30 tuổi, thậm chí 40 tuổi một dạng."

Khánh Trần nội tâm cảm khái, những người khác tu hành đầu là muốn mạnh lên, mà Tiểu Đổng Vân thì là muốn thanh xuân mãi mãi, quả nhiên tựa như nữ hài tử mua xe giống như, chỉ nhìn nhan trị, căn bản không chú ý tính năng.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Ta con đường này người chưa hẳn thích hợp đi, muốn ăn rất nhiều khổ."

"Ta không sợ chịu khổ," Lý Đổng Vân thầm nói: "Mà lại nếu như ta có thể tu hành, về sau cũng có thể giúp người nha."

"Vậy còn rất xa xôi," Khánh Trần cười cười.

Khánh Nhất đi ra cửa, hai người đình chỉ nói chuyện với nhau.

Đã thấy vị kia ở trước mặt Lý Trường Thanh luôn luôn nhu thuận Khánh Nhất, đi đến Khánh Trần trước mặt thấp giọng nói ra: "Người là cố ý a?"

Khánh Trần trong lòng vui vẻ, hẳn ngược lại là không nghĩ tới, bức một đứa bé lên lớp nguyên lai liền có thể trực tiếp kéo xuống đối phương nguy trang.

Hắn một bộ thật bất ngờ đáng vẻ: "Có ý tứ gì, Khánh Nhất người không thích đến trường sao? Ta còn tưởng rằng người rất thích khóa đầu, nếu không ta cho người Trường Thanh cô cô nói một chút, để cho người lưu tại Phi Vân biệt viện."

Khánh Nhất biểu lộ biến đổi một chút, sau đó nở nụ cười: "Làm sao lại thế, ta đặc biệt ưa thích học tập."

Khánh Tr ần sờ lên h ầu đ ầu dưa h ấu: "Cái này đ úng nha, nhân sinh con đ ường rất dài, sống đ ến già muốn học đ ến già, người còn nhỏ , chờ người lớn lên li ền minh bạch đ ạo lý này."

Khánh Tr ần trong lòng cười lạnh, h ắn tính toán đ ợi chính mình t ấn th ắng cấp D v ềsau ra lại Phi Vân biệt viện.

Nếu h ắn tạm thời ra không đ ược, vậy Khánh Nhất cũng đ ừng h ồng ra ngoài loạn t ản bộ.

Ba người đ ến Lý thị học đ ường, l ần này Khánh Tr ần bước vào Tri Tân biệt viện cảm giác đ ã hoàn toàn khác biệt.

L ần trước h ắn giống như là khách nhân, mà l ần này càng giống là chủ nhân.

"A, Lý Khác làm sao chờ ở chỗ này, Khánh Tr ần ca ca, h ắn giống như tại chuyên môn chờ người, " Tiểu Đ ồng Vân hiếu kỳ nói.

Khánh Tr ần ng ẩng đ ầu nhìn lên, rõ ràng là Lý Khác b ụng lấy một cái nhiệt đ ộ ổn định hộp giữ ấm , chờ tại nhà chính ngoài cửa.

Thiếu niên Lý Khác trên khuôn mặt cùng trên qu ần áo đ ều là tro bụi, cũng không biết là thế nào làm b ẩn.

Đ ối phương gặp Khánh Tr ần li ền đ ối diện đi tới: "Tiên sinh, đây là cho ngài chuẩn bị, ta muốn ngài khả năng không hiểu rõ lắm trong học đ ường th ầy trò đ ều muốn chính mình chuẩn bị cơm trưa quy củ, cho nên chuyên môn cho ngài mang nhi ều một ph ần, ngài giữa trưa hâm lại li ền có thể ăn."

Khánh Tr ần có chút ngoài ý muốn: "V ì cái gì mang cho ta ăn."

Lý Khác khách khí nói: "Không chỉ hôm nay, v ềsau mỗi ngày ta đ ều cho ngài mang nhi ều một ph ần, ngài đ ã ăn xong đ ेम hộp giữ ấm thả phòng làm việc là đ ược, ta mang v ềcho nô bộc thu thập. Còn có, ta sáng sớm sáu

điểm liền đến, Giảng Võ đường hoang phế đã lâu, bên trong tất cả đều là mạng nhện cùng tro bụi, ta cho ngài quét sạch sẽ, sẽ không chậm trễ ngài lên lớp."

Nói xong, Lý Khác trở về nhà chính, chuẩn bị lên đọc sớm.

Khánh Trần bưng lấy trong tay hộp cơm giữ nhiệt như có đi đâu suy nghĩ, nguyên lai trên người đối phương tro bụi, là quét dọn phòng lúc không cẩn thận nhiễm.

Chỉ là thiếu niên này trong vòng một đêm thay đổi thái độ, đến để Khánh Trầ có chút không quá thích ứng.

Đối phương làm đây hết thảy, ngược lại càng giống là đệ tử phải làm.

Tựa như hần ban đầu ở trên hoang dã cho Lý Thúc Đờng đi theo làm tùy tùng, nhóm lửa nấu cơm một dạng.

Khánh Nhất nhìn xem Lý Khác thân ảnh, trong lòng tự nhủ có cần phải đối với Khánh Trầ tốt như vậy sao? !

Khánh Trầ quay đầu nhìn về phía hần cười nói: "Còn không đi lên lớp? Tiểu Đờng Vân, người an bài cho hần chỗ ngủ ấ, hai người các người đầu tuyệt đối đừng trốn học a."

Lần này, Lý Đờng Vân có sứ mệnh cảm giác, nàng biết Khánh Nhất là Khánh Trầ tại bóng dáng chi tranh đối thủ một trong, cho nên nàng nhất định phải giúp Khánh Trầ ca ca coi chừng tiểu tử này!

Đi vào trong văn phòng, Khánh Trầ cười híp mắt nhìn xem trong phòng mấy vị giáo viên nói ra: "Buổi sáng tốt lành a các vị."

Phòng làm việc trong góc đã thêm mới cái bàn, giáo viên toán học Chu Hành Văn ủy khuất ba ba ngủ ấ ở chỗ đó, mọi người thấy một lần Khánh Trầ tiến đến, theo bản năng đứng dậy, có chút không biết làm sao.

Mặc dù sơn trưởng nói, đã cùng Lý Trường Thanh bắt chuyện qua, mọi người ngày hôm qua khúc mắc tất cả đều lưu tại hôm qua.

Nhưng vấn đề là, Khánh Trầ còn không có chính miệng nói tha thứ bọn hần, đồng ý bọn hần rời đi nơi hẻo lánh.

"Ng ấ, đầu ng ấ, " Khánh Trầ cười ng ấ vào vị trí của mình, lúc này mọi người mới nhao nhao ng ấ xuống.

Trong lúc nhất thời, sơn trưởng Lý Lập Hằng đột nhiên cảm giác được, Khánh Trầ mới càng giống là sơn trưởng. . .

Ngay tại trong văn phòng, tất cả giáo viên coi là mọi người về sau đầu sẽ bình an vô sự thời điểm, Khánh Trầ nhìn về phía giáo viên toán học Chu Hành Văn nói ra: "Vị giáo viên này, thứ năm sáng sớm tiết thứ nhất, là của người khóa a? Bởi vì ta xếp chi đầu mỗi ngày còn có sự tình khác, cho nên muốn đổi với người đổi."

Theo lý thuyết tiết chiến đấu không phải môn văn hóa, cho nên tất cả đầu xếp tại buổi chi đầu, nhưng Khánh Trầ lúc này đã hạ quyết tâm, mỗi ngày đầu đi Long Hồ bên kia đi dạo, nhìn có cơ hội hay không lại làm mấy đầu Long Ngư.

Cho nên, hần phải đem khóa đầu đến sáng sớm.

Chu Hành Văn nhìn về phía Lý Lập Hằng, nhưng mà Lý Lập Hằng sợ dẫn lửa thiêu thân, hoàn toàn xem như nhìn không thấy một dạng.

Chu Hành Văn cuối cùng nhẫn nhịn nửa ngày: "Được, ta cùng người đi đầu."

Khánh Trầ vừa nhìn về phía giáo viên vật lý Lưu Tuấn Khuê: "Vị giáo viên này, người khóa là thứ sáu. . ."

Còn chưa nói xong, Lưu Tuấn Khuê quả quyết nói: "Đổi."

Khánh Trầ một tuần liên cái này hai tiết khóa, tất cả đầu đi đầu đến sáng

sớm tiết thứ nhất.

"Rất tốt, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Xem ra, chúng ta đã trở thành một cái hài hòa đoàn kết đại gia đình, ta đi xem một chút Giảng Võ đường dạy học sớm tiết thứ nhất đúng sao, chẳng lẽ chúng ta Tri Tân biệt viện muốn đem Lý thị tử đệ đầu dạy thành võ phu? Chúng ta xứng đáng lão gia chủ đối với chúng ta kỳ vọng sao?"

Hắn rời phòng làm việc sau đi không bao xa liền ngừng chân dừng lại.

Lại nghe sau lưng Chu Hành Văn thanh âm từ trong nhà truyền đến: "Sớm tiết thứ nhất đúng sao, chẳng lẽ chúng ta Tri Tân biệt viện muốn đem Lý thị tử đệ đầu dạy thành võ phu? Chúng ta xứng đáng lão gia chủ đối với chúng ta kỳ vọng sao?"

Lý Lập Hằng thanh âm truyền đến: "Người ngược lại là chính mình tìm hắn nói a, lay ta làm gì?"

Chu Hành Văn đau lòng nhức óc nói: "Ngài là đức cao vọng trọng sớm tiết thứ nhất a."

Chu Hành Văn vừa nhìn về phía mặt khác giáo viên: "Các người cũng chính là không có bị hắn đi đầu khóa, nhưng chúng ta giáo viên đều là một thể, hắn hiện tại cử chỉ này, cùng một bàn tay phiến tại chúng ta trên mặt khác nhau ở chỗ nào? Loan Phong Phong ta hỏi người, nếu có người trên đường quạt người một bàn tay, người sẽ làm sao?"

Loan Phong Phong nghĩ nghĩ: "Ta sẽ phi thường sinh khí."

Chu Hành Văn trệ một chút, lại chuyển hướng Lưu Tuấn Khuê: "Người đây?"

Lưu Tuấn Khuê nghĩ nghĩ: "Ta sẽ đứng tại đạo đức phương diện khiển trách hắn!"

"Các người làm sao không có cốt khí như vậy!" Chu Hành Văn nói ra.

Lúc này, sơn trướng bỗng nhiên nói ra: "Người sợ là không biết hấn hôm qua còn đánh hơn ba mươi nô bộc đi, ta nếu là người ở trên đường bị hấn phiến một bàn tay, hấn là trước xoay người đem đầu từ dưới đất nhặt lên. .
."

...

5000 chữ chương tiết.

Tích tích xe lái xe lão bản đổi mới, đã trả hết. Ngày mai bắt đầu còn mặt khác lão bản, từng bước từng bước tới. . .

Cảm tạ BIUX, thích xem sách nhỏ vẽ lê áo trở thành quyển sách mới mình, các lão bản nhất định phải làm tốt tình hình bệnh dịch phòng hộ, thân thể khỏe mạnh!

Tiện thể c ầu cái nguyệt phiêu đi! Hôm nay là gấp đôi ngày cuối cùng, liên tục bốn ngày ngày càng vụn vỡ, các lão bản bỏ phiêu có thể khích lệ ta kéo dài hơn!

Mọi người ghé đọc bộ truyện về đấu trí quan trường phong kiến nhé.

Chương 283, lập quy củ

Tri Tân biệt viện chiếm diện tích rất lớn, mà Giảng Võ đường thì tại sườn tây một cái sân độc lập bên trong.

Giữa sân là một viên cây ngân hạnh, trước đó hai trận tuyết lớn, đem lá cây đầu ép mất rồi.

Giảng Võ đường hoang phế thật lâu.

Khánh Trầ đi ở bên trong chăm chú kiểm tra, hắn phát hiện nơi này bị người quét dọn sạch sẽ, ngay cả pha lê đầu sát qua.

Nếu như Lý Khác từ sáng sớm 6 giờ bắt đầu bận rộn, đến bây giờ cũng mới 9 giờ, ba giờ một người muốn đánh quét sạch sẽ tứ hợp viện không khác người si nói mộng.

Xem ra, vị kia Lý Khác nói dối.

Nhưng vào đúng lúc này, sơn trưởng Lý Lập Hằng nhẫn nhịn không được giáo viên toán học Chu Hành Văn trong phòng làm việc lái nhải, cùng đi theo đến Giảng Võ đường nơi này.

Hắn nhìn xem Giảng Võ đường có chút ngoài ý muốn nói: "Cái kia gọi Lý Khác hài tử đêm qua không đi, trong Giảng Võ đường chờ đợi một đêm. Ta còn tưởng rằng hắn tại nơi này làm gì chứ, nguyên lai là đang đánh quét sân."

Khánh Trầ sửng sốt một chút, nguyên lai Lý Khác mặc dù nói dối, lại là không muốn để cho hắn cảm thấy đối phương đang bán khở bán thắm. .

Hắn hiếu kỳ hỏi: "Sơn trưởng, Giảng Võ đường bao lâu không có quét dọn rồi?"

"Hơn mười năm đi, " sơn trưởng Lý Lập Hằng lạnh nhạt nói ra: "Bây giờ là thời đại khoa học kỹ thuật, ta cảm thấy học võ tác dụng cũng không lớn, cho nên một mực không quá để ý."

Khánh Trầ n lắ c đầ u: "Tu hành tu chính là tinh khí thầ n."

"Tùy người nói thế nào, " Lý Lập Hằng nói ra: "Có đôi khi người muốn dạy, các học sinh cũng chưa chắc nguyện ý học, hiện tại bọn nhỏ không muốn ăn khổ, hơi ăn một chút khổ li ền kêu trời trách đất, người đánh hắn đi, cha mẹ của hắn còn đến náo. Ta là trường bối của bọn hắn còn dễ nói, nhưng người một ngoại nhân, có thể chưa hẳn có thể gánh vác được. Bất quá đã người tiếp Giảng Võ đường li ền hảo hảo dạy, có thể dạy dỗ một đám dạng gì học sinh, vậy cũng là chính người bản sự."

Khánh Trầ n nói ra: "Vừa tới thời điểm nghe nói học đường nhi ều quy củ, ta vẫn rất vui mừng, kết quả hiện tại xem ra, cũng không phải có chuyện như vậy nha."

Lý Lập Hằng nghe rất tức giận: "Vậy người dạy nha, ta nhìn người có thể dạy thành cái dạng gì."

Nói xong Lý Lập Hằng hai tay chấp sau lưng rời đi, Khánh Trầ n như có đi ều suy nghĩ.

Sơn trưởng đây là nhắc nhở chính mình, chính mình dạy nhóm học sinh này đầ u là Lý thị đại nhân vật nhà hài tử, chính mình chưa hẳn có thể cầ n chắc lấy.

Sớm mấy năm trong học đường còn có thức, nhưng bây giờ đã không ai dám dùng.

Lý thị học đường giáo viên địa vị xác thực rất cao, nhưng các gia trưởng cũng không phải làm loạn, ngày bình thường học bù, thêm khóa làm gì đầ u

có thể, nhưng duy chỉ có đánh hài tử điếm này, các gia trưởng chịu không được.

Thế nhưng là không đánh, Lý thị tử đệ là da thật, vô pháp vô thiên da.

Phải biết Lý thị tử đệ có thể cùng học sinh bình thường không giống nhau lắm, từ nhỏ ngay tại trong gia đình quyền quý sinh hoạt, bí mật có chút tử đệ đều chưa hẳn đem giáo viên coi là người nhìn.

Thứ con em này, không đánh liền không có cách nào dạy.

Mà lại, sớm 20 năm có chút học sinh mẫu thân, cũng đều là Lý Lập Hằng muội muội, ngay cả Lý Lập Hằng bắt các nàng cũng không có biện pháp gì.

Nghĩ tới đây, Khánh Trần cho Lý Trường Thanh gọi một cú điện thoại, sau đó lại từ trên cây ngân hạnh gãy một cái nhánh cây.

Khoan hãy nói, cành của cây ngân hạnh già này, mềm dẻo trình độ cùng dây lưng có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Sáng sớm tiết khóa thứ nhất thời điếm, Lý thị đám tử đệ hoan thiên hỉ địa đến lên 'Khóa thể dục' .

Bọn hắn thế nhưng là nghe nói, bên ngoài trường công khóa thể dục liền cùng tự do giải trí không có gì sai biệt, cũng không cần xác nhận, không cần làm đề, còn có thể tự do hoạt động.

Nhưng mà bọn hắn vừa mới đi vào Giảng Võ đường, liền thấy Khánh Trần cầm một cái nhánh cây, cười híp mắt chờ ở cửa ra vào.

Không biết vì sao, các học sinh nhìn thấy hắn bộ dáng này, từng cái lập tức rùng mình một cái, tất cả đều thành thành thật thật đứng qua một bên.

Học đường chỗ sâu chuông đồng vang lên, kết quả lại qua một phút đồng hồ, cũng còn có bốn năm người không đến Giảng Võ đường.

Lý Đ ồng Vân đi đến Khánh Tr ần bên cạnh nhỏ giọng nói ra: "Bọn h ắn chạy học đường cửa ra vào tìm nô bộc c ần đ ồ ăn vặt đi, học đường không đ ể cho nô bộc tiến đến, cho nên rất nhi ều người li ền đ ể nô bộc c ần đ ồ ăn vặt chờ ở ngoài cửa, mỗi cái nghỉ giữa khóa đ ều có thể đi ăn một chút, chuẩn bị có thể đ ầy đủ hết."

Khánh Tr ần thiêu thiêu mi mao, cái này mẹ nó kêu lên học? Những này Lý thị tử đ ệ là đến đi học, hay là đến hưởng phúc?

Một bên Khánh Nhất vui vẻ, h ắn không nghĩ tới Khánh Tr ần ngày đ ầu tiên lên lớp li ền muốn đ ối mặt loại chuyện này.

Bất quá h ắn cũng lý giải, đừng nói Lý thị là như thế này, bây giờ từng cái tập đoàn học đường đ ều là loại tình huống này.

Nếu là không có đức cao vọng trọng giáo viên ngăn chặn học sinh cùng phụ huynh, vậy học đường này kh ẳng đ ịnh kêu loạn.

Lý thị lúc trước đ ể Lý Lập Hằng tới quản Tri Tân biệt viện, cũng là hi vọng h ắn có thể ngăn chặn tràng diện.

Kết quả Lý Lập Hằng là cái người hi ền lành, căn bản không thể nào quản sự.

Khánh Tr ần lườm Khánh Nhất một chút, sau đó đ ối với Lý Khắc nói ra: "Người mang theo đ ồng học tại Giảng Võ đường chờ ta."

Nói xong h ắn thẳng đến cửa ra vào, phóng nhãn xem xét cái kia năm tên học sinh thật đ úng là tại cửa ra vào ăn điếm tâm, những nô bộc kia từng cái từ trên xe c ần xuống hộp điếm tâm, bên trong bày đ ồ ăn vặt rực rỡ muôn màu.

Khánh Tr ần cười híp mắt đi qua, đưa tay chính là dùng nhánh cây từng cái quất vào năm tên học sinh trên mâm.

Nhánh cây ngân hạnh huy đ ộng lúc phát ra giòn vang, cho năm tên học sinh

rút quỹ khóc sùi gào.

Bây giờ thế giới trong giũ ấm khoa học kỹ thuật phát đạt, các học sinh dù là mùa đông cũng chỉ mặc vào hai kiện thật mỏng áo mỏng, cho nên nhánh cây này quất xuống đặc biệt đau.

Khánh Tr ần bên này vừa động thủ, học sinh bên cạnh nô bộc li ền tức giận: "Người làm gì? Dám đánh thiếu gia nhà ta tiểu thư?"

Khánh Tr ần cười lạnh: "Thế nào, còn dám cùng học đường giáo viên tiên sinh động thủ? Không sợ bị chôn ở trong hoa viên làm phân bón? Hiện tại cũng cút trở về cho ta, nói cho các người biết người nhà, từ hôm nay trở đi Tri Tân biệt viện tất cả học sinh tới, không cho phép mang nô bộc, không cho phép lái xe đưa, đều cho ta thành thành thật thật đi đường tới! Cảm thấy ta đánh học sinh không đúng, li ền chính mình tới lý luận!"

Nói, hắn quất lấy mấy tên học sinh, hướng trong học đường tiến đến, tựa như là vôi vàng vãi đều heo con: "Tuổi còn nhỏ tri thức không có học bao nhiêu, hết ăn lại nằm ngược lại là đều học xong."

Một màn này bị nghe tiếng chạy tới các giáo viên, các học sinh nhìn thấy, tất cả đều sợ ngây người.

Tri Tân biệt viện hơn mười năm không có đánh qua học sinh, không phải các lão sư không muốn đánh, thật sự là không dám đánh.

Chu Hành Văn ngăn cản mặt khác giáo viên, cười lạnh nói: "Đừng để ý tới hắn, người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng, coi là ai cũng có thể đánh đâu. Đợi lát nữa, những hài tử kia mẫu thân nào tới cửa đến là hắn biết chuyện gì xảy ra."

Lúc này, Chu Hành Văn phản ứng đầu tiên chính là mượn đao giết người!

Nếu bọn hắn đối mặt vị này Giảng Võ đường giáo viên lúc, đuổi không đi, đánh không lại, dạy học nội dung còn bị treo lên đánh.

Bạn hẳn không có cách nào thu thập Khánh Trầ, vậy liền để những cái kia có thể thu thập tới thu thập.

Mấy vị khác giáo viên ngẫm hiểu, nhao nhao lui về phòng làm việc đi.

Trên đường trở về, giáo viên địa lý Loan Phong Phong còn có chút lo lắng: "Hẳn hiện tại cũng là Tri Tân biệt viện giáo viên, chúng ta là không phải hẳn là cùng chung mối thù a, ta cũng cảm thấy những học sinh kia nên quản một chút, tự hạn chế học sinh quá ít, đều bị phụ mẫu cho làm hư."

Chu Hành Văn cười lạnh nói: "Vậy người đi quản a, người xem một chút chính mình có thể hay không quản được ở. Mà lại đây là chính hẳn tác nghiệt, giảng bài ngày đầu tiên liền dùng nhánh cây rút học sinh, chính mình muốn chết chúng ta giúp thế nào?"

"Được chưa, " các giáo viên thở dài.

Lý Lập Hằng nhìn xem một màn này, lắc đầu, hẳn chưa có trở về phòng làm việc, cũng không có tiến lên khuyên can Khánh Trầ.

Khi Khánh Trầ vội vàng học sinh từ bên cạnh hẳn trải qua lúc, hiếu kỳ hỏi: "Sơn trưởng, ta nhìn ngài mặt ủ mày chau a."

Lý Lập Hằng tức giận nói: "Người cũng đem học sinh đánh, ta đương nhiên mặt ủ mày chau. Được rồi, người đi lên người khóa đi, để ta giải quyết chuyện này, các học sinh là nên quản quản."

"Không cần, " Khánh Trầ vui tươi hơn hờ cười nói: "Chính ta làm ra sự tình khẳng định tự mình giải quyết, nếu là chút chuyện nhỏ như vậy còn làm phiền phiền ngài, ta còn làm cái gì giáo viên."

Lý Lập Hằng ngây ngẩn cả người, lúc này Khánh Trầ đã tính trước dáng vẻ, cùng hôm qua đoạt các giáo viên cái bàn lúc, không khác nhau chút nào.

Hẳn nghĩ mãi mà không rõ, thiếu niên này vì sao luôn luôn như vậy nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, là thật có mười phần lực lượng sao?

Trong Giảng Võ đường, cái kia mấy tên bị Khánh Tr ần đánh Lý thị tử đệ khóc kể lể: "Người biết chúng ta phụ mẫu là ai chẳng? Người lại dám đánh chúng ta! Tam gia gia đâu không đánh chúng ta!"

Bọn hắn nói tới Tam gia gia, chính là sơn trưởng Lý Lập Hằng. . .

Nhưng mà Khánh Tr ần đã ý thức được, cái này Lý thị học đường phong cách học tập méo se, vấn đề lớn nhất li ền chỗ trên người Lý Lập Hằng.

Nhìn như là nhất đức cao vọng trọng trưởng bối đang quản học đường, có thể Lý Lập Hằng tính tình quá tốt r ồi, ai cũng có thể đến khi phụ hai l ần.

Khánh Tr ần cười lạnh nói: "Muốn dạy các người lên lớp, li ền phải trước lập quy củ, tránh khỏi v ề sau các người ra ngoài từng cái bất tranh khí cho ta mất mặt. Hôm nay, ta li ền tuyệt các người gây chuyện suy nghĩ."

Khánh Nhất ng ồi tại cây ngân hạnh bên trên r ễ cây, hắn biết rõ tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, mà lại hắn cũng rất tình nguyện nhìn thấy Khánh Tr ần ăn quả đắng.

Nhưng mà một lát sau, cái thứ nhất hỏi ý chạy đến học đường, không phải học sinh các cha mẹ, mà là Lý Trường Thanh bí thư Nguyệt Nhi.

Nàng đem một cái hộp giao cho Khánh Tr ần trong tay: "Lão bản ra ngoài làm việc không trong trang viên lưng chừng núi, chính người cẩn thận."

"Không có việc gì, " Khánh Tr ần vui vẻ đi đến Giảng Võ đường cửa ra vào, các học sinh cũng không biết hắn đang bận việc thứ gì.

Lại có sau mười phút, mấy chiếc xe bay như lôi đình giống như chạy đến, nhao nhao tại Tri Tân biệt viện cửa ra vào rơi xuống.

Trên xe mấy vị ăn mặc nhìn li ền ung dung hoa quý phụ nhân đi xuống xe, thẳng đến Tri Tân biệt viện bên trong.

Người hiền lành Lý Lập Hằng đi ra phía trước: "Các người đi ra ngoài trước, nơi này là Lý thị học đường, dung người không được bọn họ ở chỗ này giương oai."

Đã thấy một vị mạnh mẽ phụ nhân nhú lông mày nói ra: "Tam thúc, ngài không giúp người trong nhà còn chưa tính, này làm sao có người ngoài khi dễ đến đưa trẻ càn đầu bên trên, ngài còn muốn cản chúng ta?"

"Đúng rồi!" Một tên khác phụ nhân phụ họa nói.

Các nàng nói, liền đem Lý Lập Hằng đẩy sang một bên đi.

Vị này sơn trường sừng sốt nửa ngày: "Nghịch chương a!"

Trong Giảng Võ đường, các học sinh tiếng khóc nối liền không dứt, chúng phụ nhân nghe thấy hài tử nhà mình tiếng khóc, trái tim tan nát rồi.

Chỉ là, mấy vị này phụ nhân đi đến Giảng Võ đường cửa viện lúc, bỗng nhiên tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Đã thấy cửa viện kia trung ương. . . Có người dùng để thấy dây đỏ, treo một đầu hoàn chỉnh xương cá.

Xương cá kia có dài bốn mươi cen-ti-mét, bị người ăn sạch sẽ, bất quá từ màu xương đến xem, hẳn là thịt kho tàu cách làm.

"Nơi này treo xương cá làm gì, trừ tà sao?"

"Chờ một chút, các người nhìn đầu cá này. . . Có phải hay không có điểm giống Long Ngư?" Một vị có tằm mắt phụ nhân nói ra.

"Không phải giống như, đây chính là, nhưng vấn đề là nơi này treo một đầu Long Ngư xương cá làm gì a, " có người thẫn nói.

"Không đúng không đúng, Long Ngư này xương cá là từ đâu tới?"

Chúng phụ nhân tại cửa ra vào an tĩnh một lát, một người trong đó nói ra: "Nghe nói hôm qua trong trang viên bắt được một cái trộm Long Ngự, kết quả Xu Mật xử trực tiếp gọi điện thoại, để Vệ Thú xử đem người đem thả."

"Xu Mật xử gọi điện thoại sao?" Phụ nhân nghĩ nghĩ, nàng đứng tại Giảng Võ đường cửa ra vào liề n treo lên điện thoại: "Cha nó a, ta đánh với người nghe cái sự tình, các người hôm qua trời Xu Mật xử có phải hay không làm chủ thả một cái trộm Long Ngự?"

Điện thoại đối diện vị kia lạnh giọng hỏi: "Không nên hỏi không nên hỏi."

Phụ nhân sửng sốt một chút, sau đó ở trong điện thoại khóc lóc om sòm lên: "Con chúng ta bị người đánh, người mặc kệ không hỏi coi như xong, hung ta làm gì? Ta hiện tại học đường cửa ra vào, chuẩn bị đi vào tìm giáo viên kia tính sổ sách, nhưng cửa ra vào treo một đầu Long Ngự xương cá. . ."

Trong điện thoại nam nhân âm thanh lạnh lùng nói: "Cút về"

Nói xong liề n cúp điện thoại.

Phụ nhân ngây ngẩn cả người, ngày bình thường nàng chỉ cần khóc lóc om sòm, nam nhân kiểu gì cũng sẽ thỏa mãn yêu cầu của nàng, muốn mua gì đều được.

Hôm nay cùng dĩ vãng đều không quá đờng dạng, khóc lóc om sòm một chiêu này không dùng được!

Trong Giảng Võ đường, có học sinh kêu khóc: "Mụ mụ cứu ta, giáo viên đang đánh ta à!"

Nhưng mà vị phụ nhân này đúng là xoay người rời đi, may mắn đều không có lưu luyến.

Dù là con trai của nàng ở bên trong đã nhanh muốn khóc đến ngắt, phụ nhân đều không có quay đầu.

Khóc lóc om sòm là nàng tại câu thông bên trong chiêm cứ chủ động phương thức, nhưng nàng không ngốc.

Người có thể ăn Long Ngư không có việc gì, cái này Lý thị bên trong vài chục năm cũng không gặp được một cái.

Có thể làm cho chính mình vị kia tại Xu Mật xử thân cư yếu chức nam nhân đều không dám chổ dựa sự tình, cũng rất ít gặp.

Long Ngư là cái gì? Long Ngư là Lý thị vị lão gia kia trong lòng bảo bối a.

Mấy vị khác đến gây chuyện phụ nhân gặp nàng gọi một cú điện thoại, liền thần sắc vội vã rời đi.

Mọi người nhìn nhau một chút, cũng đều theo sát phía sau.

Sơn trưởng Lý Lập Hằng thấy cảnh này đều sợ ngây người, lần trước hắn cần thức đánh học sinh là hơn mười năm trước, khi đó hắn hay là trung niên, không phải lão niên.

Kết quả một lần kia học sinh mẫu thân, muội muội của hắn chạy đến, kém chút đem hắn râu ria cho triệt tiêu, da đầu đầu trọc một khối.

Làm sao lần này, mấy cái học sinh mẫu thân đều đi đến Giảng Võ đường cửa, lại đột nhiên xám xịt rời đi?

Sơn trưởng Lý Lập Hằng đến gần Giảng Võ đường cửa ra vào, khi hắn nhìn thấy chuỗi này xương cá thời điểm trợn cả mắt lên.

...

...

Trong Giảng Võ đường.

Khánh Nhất ngồi tại cây ngân hạnh bên dưới đọi trái đọi phải, cũng không đọi đến học sinh phụ mẫu hưng sư vấn tội, cái này khiến hắn cảm thấy có chút không đúng.

Đầu đưa hầu thiếu niên lạng lẽ chạy tới Giảng Võ đường cửa ra vào, muốn nhìn một chút tình huống, ngoài cửa lại trống rỗng người nào đâu không có, chỉ còn một chuỗi xương cá treo ở cửa hiên bên trên, lung la lung lay. . .

"Tìm cái gì đâu?"

Khánh Nhất giật nảy mình, hắn quay đầu nhìn lại, lại trông thấy Khánh Trầ cười híp mắt đứng tại sau lưng mình.

Hắn vội vàng nói: "Khánh Trầ thúc thúc nghiên cứu học vấn có phương pháp a, không nghĩ tới tới ngày đầu tiên liề có thể trấn trụ tràng tử, làm cho người rất sợ hãi than."

"Trở về lên lớp đi, " Khánh Trầ cười híp mắt nói ra: "Về sau người sợ hãi than thời gian còn nhiều nữa."

Khánh Nhất luôn cảm giác Khánh Trầ trong lời nói có hàm ý, sau lưng của hắn giống như bị hàn phong đảo qua đờng dạng, lông tơ đều đứng lên.

Khánh Trầ quay người trở lại Giảng Võ đường, lúc này hắn lại suy đoán Khánh Nhất thân phận lúc, chỉ cảm thấy đối phương liề xem như thời gian hành giả thân phận, cũng không quá giống là Huyền Vũ kiểu người như vậy.

Khánh Nhất mặc dù ông cụ non, tâm cơ rất nặng, nhưng tối thiểu còn cực hạn tại tiểu hài tử phạm trù, cũng không có đặc biệt làm cho người lo lắng.

Nhưng Huyền Vũ liề không giống với lúc trước, vị kia thời gian hành giả trốn ở phía sau màn, cho thời gian hành giả khác tạo thành cảm giác áp bách, xa muốn càng kinh khủng một chút.

Giờ này khắc này, trong Giảng Võ đường các học sinh gặp không người

đến nghĩ cách cứu viện, đã dần dần ngừng tiếng khóc.

Khánh Tr ần gặp bọn họ không khóc, li ền vừa cười vừa nói: "Lại còn muốn cho phụ mẫu đến khó xử ta, các người li ền này là thật bày ra đại sự. Từ hôm nay trở đi ta cho các người định quy củ, ai dám mang nô bộc đến đến trường, trước rút năm roi, ai dám ng ồi xe đến đến trường, lại rút năm roi."

Vừa dứt lời, các học sinh li ền nữa khóc lên, trong Giảng Võ đường trong lúc nhất thời loạn thành hỗn loạn.

Khánh Tr ần không thèm để ý những này , chờ các học sinh hôm nay tan học về nhà cùng phụ mẫu hảo hảo tâm sự, li ền biết nặng nhẹ.

Trong học đường mặt khác mấy tên giáo viên, lúc này tất cả đều trốn ở sát vách trong viện nghe chân tường.

Chu Hành Văn sắc mặt nặng nề th ần nói: "Cái này giải quyết? A?"

"Nhưng ta cảm thấy đây là chuyện tốt a, " Loan Phong Phong th ần nói: "Học đường phong cách học tập tốt, chẳng lẽ không phải chuyện tốt sao?"

"Đúng là chuyện tốt, nhưng việc này cũng không thể để hấn một cái mới đến mao đầu tiểu tử làm đi, " Chu Hành Văn khó chịu nói.

"Người dám làm sao?" Giáo viên sinh vật hỏi.

Chu Hành Văn nh ần nh ẹn nửa ngày: "Ta không dám thế nào? Các người không phải cũng một dạng không dám sao?"

Lúc này, Loan Phong Phong nói ra: "Ta cảm thấy thiếu niên này tới cũng là chuyện tốt, các người muốn a, sơn trưởng là người Lý thị, học sinh nơi này bao nhiêu đều cùng hấn có quan hệ thân thích, học sinh đến học đường trước, bọn hấn mẫu thân, n ần li ền bàn giao: Tại học đường ai cũng đừng sợ, sơn trưởng đều là người Tam gia gia, người sợ cái gì?"

"Đúng a, " Lưu Tuấn Khuê th ần nói: "Sơn trưởng lại là cái tượng người

tính tình, ai cũng có thể nắm, dưới loại tình huống này ai còn dám đối với học sinh nghiêm khắc? Ta đã cảm thấy, sơn trưởng hẳn là đổi chỗ chức cao một chút, cỗ tay cứng rắn một chút ngoại nhân tới làm."

Chu Hành Văn lông mày đều đặn thành một cái chữ xuyên: "Người cũng không phải là muốn để thiếu niên kia tới làm sơn trưởng a?"

Lưu Tuấn Khuê nhìn hắn một cái, thấp giọng nói: "Cũng không phải không được. . ."

Trong Giảng Võ đường tiết khóa thứ nhất kết thúc.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là, Khánh Trầ cái gì đều không có dạy, rỗng rã một tiết khóa đầu đang nghĩ phương nghĩ cách rèn luyện những học sinh này tính tình, trong Giảng Võ đường truyề tới, tất cả đều là tiếng khóc. . .

Sau khi tan học Khánh Trầ nghênh ngang đi Long Hồ, lưu lại sơn trưởng cùng mặt khác các giáo viên một hồi lâu trấn an, mới khiến cho dạy học trật tự khôi phục.

Khánh Trầ dựa theo trong trí nhớ lộ tuyến hướng Long Hồ đi đến, không ai cản hắn, cũng không có học sinh phụ huynh ở nửa đường đập hắn hắc chuyên.

Đi vào Long Hồ lúc, lão tâu lắng lắng ng ỡ tại c ầu gãy trung ương thả câu, vẫn như cũ c ằm dưới nước máy giám sát, chậm rãi từ từ tìm kiếm Long Ngư bóng dáng.

Khánh Trầ lần này mình từ trong học đường mang theo cái bàn nhỏ tới, rất thẳng thắn ng ỡ tại lão tâu bên người: "Hôm nay buổi sáng sự tình ngài nghe nói a?"

Lão tâu cảm khái nói: "Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, người ăn thịt cá còn chưa tính, ngay cả xương cá đầu có thể lợi dụng lên."

"Vật tận kỳ dụng, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Lý thị học đường phong cách học tập bất chính, đây đối với Lý thị cũng không phải chuyện gì tốt a."

"Tùy người vậy, " lão tẩu chậm rãi nói: "Dù sao cũng chính là cái học đường, ta còn không tin người có thể đem nó cho chơi ra hoa dạng gì đến, chơi không tiêu tan."

"Ngài muốn nói như vậy, ta an tâm, " Khánh Tr ần lạnh nhạt nói: "Đúng r ồi, ngài cái này câu cá trình độ thế nào, nếu là hôm nay câu không đến, ta có phải hay không li ền ăn không được Long Ngư r ồi?"

Lão tẩu trừng mắt: "Thì ra người còn muốn mỗi ngày ăn? Ăn không được còn muốn oán trách ta câu cá trình độ không được?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Chủ yếu là chỉ ăn một đ ầu cũng không có tác dụng gì a."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ ta là nhỏ Tiểu Hoa Hoa trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản ngủ gật có người đưa gối đ ầu!

Mọi người ghé đọc bộ truyện v ề đấu trí quan trường phong kiến nhé.

Chương 284, đặc biệt bóng dáng chi tranh lý giải phương thức

"Đúng rồi, ngài còn chưa ăn cơm đây a?" Khánh Trầh hỏi: "Ta cái này có một phần tỉ mỉ chuẩn bị để ăn, còn giữ ấm đây, ngài nhân lúc còn nóng ăn chút."

Lão tẩu nhìn xem Khánh Trầh trong tay hộp cơm giữ nhiệt, chầh chờ một chút: "Người đây là chuyên môn đem đến cho ta?"

Khánh Trầh đương nhiên nói ra: "Đúng vậy, trên cầh gầy này hàn khí nặng, ngài tại nơi này câu cá, không ăn chút đồ vật bổ sung năng lượng sao được?"

"Coi như người hữu tâm, " lão tẩu nhân nhậh tiếp nhận hộp cơm, đã thấy bên trong xếp chầhng chất lấy thịt trâu, một cái nào đó vách ngăn nhỏ bên trong lại còn có thịt hầh.

Lão tẩu vui vẻ cười nói: "Bác sĩ cực kỳ lâu trước kia liền đem thịt hầh từ ta thực đơn bên trong loại bỏ mất rồi, khó được còn có thể người nơi này ăn vào, có lòng."

Khánh Trầh cười híp mắt, trong lòng tự nhủ Lý Khác tiểu tử này chuẩn bị để ăn vẫn rất phong phú, mà lại bên ngoài cũng không tệ.

Chỉ bất quá Lý Khác không biết, hầh mỗi ngày liền sáng sớm đi Tri Tân biệt viện dạy một tiết khóa, cơm trưa đầu trực tiếp về Phi Vân biệt viện ăn, căn bản không dùng được phần này cơm.

Bất quá Khánh Trầh cũng không có lãng phí, dứt khoát cho lão tẩu mang theo tới.

"Ngài cũng không sợ bên trong có độc?" Khánh Trậ̀n nghi ngờ nói.

"Nếu có độc, người bây giờ đã chết, " lão tâu thản nhiên nói.

Khánh Trậ̀n nghe lời này, vô ý thức hướng bên hồ rùng cây nhìn lại, lại cái gì cũng không nhìn thấy.

Chẳng lẽ lão tâu bên người, còn có loại kia có phân biệt độc năng lực giác tỉnh giả bảo tiêu?

"Người biết trong Long Hồ này tổng cộng có bao nhiêu đầu Long Ngư sao?" Lão tâu vừa ăn thịt hằm vừa nói. .

"Không biết a, lớn như vậy một mảnh hồ nước, nói ít cũng phải có mấy trăm đầu đi, " Khánh Trậ̀n đại khái đánh giá một chút.

Lão tâu vững vàng ngồi tại cầu gãy bên trên lác đầu: "Lúc trước Kỵ Sĩ đưa tới thời điểm tổng cộng chỉ có 18 đầu, tới nhiều năm như vậy hay là 18 đầu, những này Long Ngư rời đi số 10 cấm kỵ chi địa về sau, liền không lại gây giống, cũng sẽ không lại tiếp tục lớn lên. Sớm mấy năm Long Ngư bị vụng trộm ăn một đầu, hôm qua người lại ăn một đầu, bây giờ chỉ còn lại có 16 đầu."

"Chờ một chút, " Khánh Trậ̀n ngây ngẩn cả người: "Nói cách khác, ta chỉ có thể lại ăn 16 đầu r ấ?"

Lão tâu tức giận nói: "Đây là người hẳn là chú ý trọng điểm sao? Kỵ Sĩ tiên tổ từng nói qua, Long Ngư ăn vào 9 đầu chính là cực hạn, ăn nhiều đối với người cũng không có gì tốt chỗ."

"Áo, " Khánh Trậ̀n gật gật đầu: "Ngài nói tiếp."

Lão tâu tiếp tục nói: "Trong cấm kỵ chi địa rất nhiều kỳ trân dị thú, mới đầu chúng ta đang suy đoán, vì cái gì những cái kia cường đại kỳ trân dị thú từ trước tới giờ không từng đi ra cấm kỵ chi địa đâu, bọn chúng rõ ràng

có thể đi ra bên ngoài đi săn. Về sau nuôi Long Ngư ta liền suy nghĩ, tất cả động vật đối với gây giống cái ý thức này đều là viết tại trong lòng, bọn chúng khả năng chính là biết mình bước ra cấm kỵ chi địa liền không có cách nào lại gây giống đời sau."

Đương nhiên, đây cũng chỉ là cái theo nghĩ suy đoán.

Khánh Trầ nghĩ nghĩ đột nhiên nói ra: "Vậy ngài có nghĩ tới hay không, có thể là Kỵ Sĩ tặng cho ngài thời điểm, chuyên môn chọn lấy 18 đầu đầu là cá cái, cố ý để ngài Long Ngư không cách nào gây giống hậu đại?"

Lần này đến phiên lão tẩu sững sốt một chút, Khánh Trầ suy đoán này kỳ thật không có chứng cứ gì cùng căn cứ.

Nhưng hẳn không hiểu cảm thấy, đây đúng là Kỵ Sĩ có thể làm được tới sự tình!

Lão tẩu nghĩ đến chính mình trước đây ít năm trông mong ngôi sao trông mong mặt trăng, ngóng trông Long Ngư để trứng thời gian, lại nghĩ tới chính mình khả năng bị người mở cái trò đùa, trong lúc nhất thời có chút muốn mắng thô tục.

Khánh Trầ an ủi: "Cũng có thể là ta nghĩ sai, vạn nhất không đều là cá cái đâu, cũng có thể là tất cả đều là cá đực."

Lão tẩu thở dài nói: "Người phải cho ta tức chết đến nơi đây, khẳng định là muốn chôn cùng."

"Vậy ngài coi ta không nói, " Khánh Trầ bình tĩnh nói ra.

"Lại nói, người cũng không hỏi xem ta là ai sao?" Lão tẩu chậm rãi nói.

"Muốn nói ngài chẳng phải nói cho ta biết?" Khánh Trầ ng ẩ ở một bên trên bàn nhỏ: "Mà lại ngài là ai với ta mà nói không phải rất trọng yếu, tên tuổi đủ vang dội, lệnh bài đủ cứng là được rồi."

Thiếu niên đánh giá lão giả, trên tay đôi phương tràn đầy vết chai, phẳng phất khô cạn vỏ cây một dạng.

Tuyệt không giống như là cái thượng vị giả, ngược lại càng giống một vị tại đờng ruộng bên trong một nắng hai sương lão nông.

"Người ngược lại là một chút không có quá nhiều người thiếu niên hiểu kỳ, " lão tâu bĩ môi nói bổ sung: "Nhưng cáo mượn oai hùm lại phi thường sở trường."

"Ngài nhìn ngài lời này nói như thế nào, " Khánh Trầ giải thích nói: "Ta thân là Tri Tân biệt viện giáo viên, cũng là vì Lý thị đời sau cần nhắc, ngài xem bọn hắn đều đem hài tử dạy thành dạng gì, một chút ủy khuất đều ăn không được. Đây cũng chính là tại Lý thị, bọn hắn nếu không phải con em tập đoàn, sớm muộn muốn chết thảm đầu đường."

Lão tâu thở dài nói: "Gia tộc khổng lồ tựa như là khổng lồ công ty một dạng, chắc chắn sẽ có đủ loại mao bệnh, không để ý liền sẽ xảy ra vấn đề. Người buông tay dạy đi, ta đã bàn giao, xương cá tại nơi đó treo, không ai sẽ bắt người như thế nào. Nhưng ta hiểu kỳ một việc, người vì sao nguyện ý phí sức đi dạy bọn họ đâu?"

Khánh Trầ nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Đương nhiên là vì Lý thị trường thịnh không suy cơ nghiệp!"

Lão tâu: ". . ."

Trên thực tế, Khánh Trầ đã nghĩ thông suốt thấu, chuyện này cuối cùng vẫn vì bóng dáng chi tranh.

Hiện tại ngoại giới đều nói, Khánh thị cho những người dự bị bóng dáng tuyên bố vòng thứ hai nhiệm vụ, chính là vì để Khánh thị tương lai bóng dáng, sớm tìm tới chính mình chính trị người kết minh.

Trọng điểm là, từ từ học được như thế nào hợp tung liên hoành, xử lý tập đoàn cùng tập đoàn quan hệ trong đó.

Mà Khánh Tr ần đâu? H ắn kỳ thật cũng tại tham dự bóng dáng chi tranh a, chỉ bất quá khác nhau ở chỗ. . .

Còn thừa 7 tên người hậu tuyển bóng dáng, 4 người tranh 1 cái Lý Y N ặc, h ắn thì là một người có được 31 tên Lý thị đời thứ ba con em trẻ tuổi.

Người khác là bình đẳng quan hệ hợp tác, h ắn lại có thể c ần roi nhỏ quất lấy 31 tên học sinh đi.

H ắn không chỉ có thể rút Lý thị tử đệ, ngay cả người hậu tuyển bóng dáng Khánh Nhất h ắn cũng có thể rút.

Ai cao ai thấp, cái nhìn này li ền có thể phân biệt ra được.

Lý Thúc Đ ồng nói, bóng dáng chi tranh cho tới bây giờ đ ều có con đường thứ hai có thể đi, giết sạch mặt khác tất cả người hậu tuyển là được.

Khánh Tr ần hiện tại là hai con đường đ ều đi, hai tay bắt, hai tay đ ều muốn cứng rắn.

Chờ v ềsau bóng dáng chi tranh thật tại thành thị số 18 bên trong bộc phát, Khánh Tr ần li ền mang theo 31 tên Lý thị học đường học sinh đi đánh.

H ắn thật đúng là không tin, cái này thành thị số 18 bên trong còn có người dám đối với nhi ều như vậy Lý thị tử đệ dùng vũ khí nóng.

Đánh ai cũng là một đ ầu bao.

Đương nhiên, ti ền đ ềnày phải là h ắn trước tiên đem những học sinh này quản tốt mới được, chính mình nếu là từ đ ầu đến cuối không có cách nào phục chúng, cũng mang không đi ra những học sinh này.

Khánh Tr ần hỏi: "Ngài hôm qua thế nhưng là nói, còn có bí mật phải cho ta nói, ta mỗi ngày tới, ngài mỗi ngày nói một đ ầu không quá ph ận a?"

Lão tâu cảm khái: "Lại muốn ăn cá, còn muốn dựa dẫm vào ta bộ lấy bí mật, người làm sao chuyện gì tốt đâu muốn chiếm một đâu?"

"Vậy ngài lời của mình đã nói, có thể không tính toán gì hết sao?" Khánh Tr ần nói ra: "Ngài hôm nay dự định nói cái gì bí mật đâu?"

Lão tâu nghĩ nghĩ: "Đây là Lý thị mới biết bí mật, số 37 cấm kỵ chi địa tr ờ đã biết hai đâu quy tắc bên ngoài, năm 17 trước lần nữa tăng lên một đâu."

Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi: "Là cái gì?"

"Người còn không biết trước hai đâu a? Ta trước nói với người trước hai đâu, đi đâu thứ nhất là không có khả năng cởi quần áo, một kiện cũng không thể thoát, đâu thứ hai là ăn cái gì thời điểm không có khả năng bẹp miệng, " lão tâu lạnh nhạt nói: "Nếu cái này hai đâu người cũng không biết, vậy còn lại đâu kia mới, li ền xem như ngày mai bí mật tới nói."

Khánh Tr ần tức giận nói: "Nào có nói bí mật nói một nửa?"

"Vậy ta mặc kệ, " lão tâu chuyên tâm câu cá.

Như vậy cũng tốt so người tại quán trà nghe cố sự, vừa nghe được hưng phấn chỗ, kết quả trong quán trà thuyết thư tiên sinh võ kinh đường mộc: Lại nghe hạ h ỗ phân giải.

Mà lại, Khánh Tr ần là biết trước đây hai đâu quy tắc, bởi vì lúc trước bọn hắn từ cấm kỵ chi địa số 002 về thành thị số 18 trên đường, Lý Thúc Đ ồng vị sư phụ này, li ền đem tự mình biết tất cả quy tắc đâu nói cho hắn biết, trong đó li ền bao hàm cái này hai đâu.

Tương đương là, Khánh Tr ần muốn nghe cái bí mật, kết quả nghe cái tịch tịch.

Nhưng hắn còn không có cách nào nói mình kỳ thật biết trước hai đâu, đến lúc đó đối phương hỏi mình làm thế nào biết, chính mình giải thích thế nào?

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, không có khả năng cởi quần áo, không có khả năng bẹp miệng cái này hai đầu quy tắc, cũng không biết là cái nào hai vị nhân tài lưu lại, đoán chừng sẽ hồ chết không ít người.

"Đúng rồi, Lý thị có hay không tổ truyền con đường tu hành a, ta nói là, trừ Mãnh Hồ giáo phái loại kia?" Khánh Trầ có chút hiếu kỳ nói: "Lý thị gia đại nghiệp đại, truyền thừa gần ngàn năm, dù sao cũng phải có chút áp đấ hòm đầ vật a?"

Mãnh Hồ giáo phái chính là Lý Y Nặc tu hành cái kia, nhưng Khánh Trầ cũng không thể để tất cả Lý thị tử đệ đầ biến thành tráng sĩ đi.

Lão tầ lờm Khánh Trầ một chút: "Người hỏi cái này để làm gì?"

"Ta làm Giảng Võ đường giáo viên, ánh sáng dạy một chút chiến đấ làm sao đấ, nếu như chỉ có người bình thường thể chất, coi như chiến đấ học cho dù tốt cũng vô dụng thôi," Khánh Trầ nói ra: "Gặp phải đánh thuốc biến đầ gien chiến sĩ, hay là cái chết."

"Loại vật này, Lý thị khẳng định là có, chỉ bất quá người đánh giá thấp tu hành lộ, cho dù Lý thị gia đại nghiệp đại, cũng không có nhiều hàng tầ, " lão tầ chậm rãi nói: "Truyền thừa chi lộ, là mỗi một cái người tu hành bí mật lớn nhất, rất nhiều người coi như mang vào phần mộ cũng không nguyện ý bị tập đoàn đạt đượ. Cũng tử như Kỵ Sĩ, đến bây giờ ngoại giới cũng không biết trừ Thanh Sơn Tuyết Bích cùng Vân Hải Trụ Lạc bên ngoài, còn cần làm cái gì. Mà lại, nghe nói Kỵ Sĩ còn có đặc biệt truyền thừa hô hấp pháp, sẽ không cái kia, coi như biết Kỵ Sĩ cần làm cái gì cũng vô dụng."

Khánh Trầ kỳ quái nói: "Lý thị là kỵ sĩ hậu nhân, cũng không biết kỵ sĩ bí mật sao?"

"Người xem thường bọn họ đầ với truyền thừa thành kính, liề xem như thân nhi tử, nếu như không có tư cách trở thành kỵ sĩ, cũng không thể biết kỵ sĩ bí mật, " lão tầ hời hợt nói: "Đương nhiên cũng có một chút người tu

hành không có cứng như vậy cốt khí, cho nên Lý thị có một ít phương pháp tu hành, nhưng vấn đề ở chỗ, những này không có cốt khí người đi. . . Phương pháp tu hành cũng không có gì đặc biệt, khả năng tu hành hơn mười năm, cũng bất quá là cái cấp D."

Khánh Trầ lại càng kỳ quái: "Chẳng lẽ liền không có một đầu tốt một chút con đường tu hành sao? Ta không tin."

Lão tâu nhìn hấn một cái: "Có một cái nghe nói có thể tu hành đến cấp B phương pháp tu hành, nhưng bây giờ không ai có thể truyền thừa. Người nếu mà muốn, ta cũng làm người ta lấy cho người đi thử xem."

Khánh Trầ bỗng nhiên ý thức được, nguyên lai đối với người thế giới trong tới nói, có thể tu hành đến cấp B con đường tu hành, cũng đã là rất lợi hại.

Khó trách nhiều người như vậy đều muốn trở thành kị sĩ.

"Được, " Khánh Trầ gật đầu nói: "Nhưng vì sao không ai có thể truyền thừa?"

Lão tâu nhìn hấn một cái: "Ta cũng không phải người tu hành, ta làm sao biết."

Thời gian đến nơi đây đã qua hơn một canh giờ, Khánh Trầ một mực chờ lấy lão tâu câu lên Long Ngư.

Kết quả cũng không biết là Long Ngư vấn đề, hay là lão tâu vấn đề, một mực không có cá mắc câu.

Khánh Trầ thầ nói: "Ngài hôm nay còn có thể hay không câu đi lên cá? Có phải hay không kỹ thuật không được a?"

Lão tâu trừng to mắt: "Ta tung hoành điều đàn hơn mười năm, còn lần đầu có người nghi ngờ ta tài câu cá."

"Được chưa, không chât vấn, " Khánh Tr ần tại lão t ầu bên người dạo qua một vòng, từ đối phương tùy thân đ ồ đi câu trong bọc kéo ra một cây dây câu đến, buộc lên lưỡi câu.

Khánh Tr ần muốn đi bóp điếm m ồi câu, nhưng mà lão t ầu bỗng nhiên cảnh giác lên: "Người làm gì?"

Nói, lão t ầu liền đem chứa m ồi câu hộp kim loại thu trong ngực.

"Ngài nhìn ngài làm sao nhỏ mọn như vậy, dù sao cũng là đại nhân vật, cần thiết hay không?" Khánh Tr ần không vui.

"Không được, người có biết hay không đánh ở câu cá là một môn coi trọng? Ta cái này đánh tốt ở, không có khả năng tùy tiện hạ m ồi câu, " lão t ầu nói ra.

"Được chưa, " Khánh Tr ần ng ồi xôm ở c ầu gãy bên cạnh, tiện tay liền đem móc ném vào trong nước.

Soạt một tiếng, Khánh Tr ần chỉ cảm thấy trên tay dây câu xiết chặt.

Lão t ầu người đ ầu choáng váng.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Mặc dù ta không có câu qua cá, nhưng ta đoán là có cá cắn câu."

Nói, trên tay hắn hơi chút dùng sức, liền đem một đ ầu so với hôm qua càng lớn Long Ngư vớt xuất thủy mặt tới.

Lão t ầu nhìn xem Khánh Tr ần trong tay bay nhảy Long Ngư: "Người mẹ nó gian lận đi? Người qua đây cho ta xem một chút trong tay lưỡi câu, có phải hay không gian lận r ồi?"

Khánh Tr ần vui vẻ mang theo Long Ngư quay đ ầu liền chạy: "Đừng như vậy sinh khí nha, ta đây cũng chính là vận khí tốt."

Nói, thiếu niên cũng đã chạy xa, độc lưu lại lão tâu tại còi gãy bên trên trong gió lạnh lộn xộn.

Lần này, Khánh Trần trên đường trở về không tiếp tục gặp được cộc ngỗng nói hấn trộm cá.

Tựa hồ rất nhiều người đều quen thuộc cái này kỳ quái cảnh tượng mới.

Chỉ có số ít người biết chuyện ở trong lòng đếm thầm lấy, ăn xong đầu này, Long Hồ bên trong Long Ngư coi như chỉ còn lại có 15 đầu a.

Cũng không biết thiếu niên này còn phải lại ăn mấy đầu?

Sớm có nghe đồn nói ăn Long Ngư có thể mạnh gân kiện xương, nếu như đem cái này còn lại 15 đầu đều ăn, sẽ là cái gì hiệu quả?

Trên đường trở về, đột nhiên có người ngăn cản đường đi của hấn, cũng đem một cái hộp màu đen đưa cho hấn.

Đó là một vị trung niên, đi đường đầu lặng yên không tiếng động, đối phương đem hộp đen đưa cho hấn về sau, liền quay người rời đi.

Lẫn nhau không có nói nhiều một câu.

...

...

Trở về đếm ngược 89:00:00.

7 giờ sáng .

Xuyên qua tới ngày thứ tư.

Rất nhiều phụ huynh biết được trong học đường sự tình về sau, nhao nhao tìm Xu Mật xử tìm hiểu tin tức, muốn hỏi một chút vị này giáo viên mới

đến cùng là thần thánh phương nào.

Nhưng mà mọi người cái gì cũng không hỏi ra đến, chỉ lấy được một cái thông nhất hồi phục: Nếu như không muốn lên Lý thị học đường, có thể ra ngoài tốt nhất ba khu trường công, dạy học chất lượng cũng rất tốt.

Lần này rất nhiều phụ huynh đều luống cuống, bởi vì người khác có lẽ không biết, nhưng bọn hắn rất rõ ràng một chút: Chỉ có tại Lý thị trong học đường kết nghiệp người, mới có thể trong gia tộc đảm nhiệm chức vị quan trọng.

Cái này cũng liên mang ý nghĩa, nếu như rời khỏi học đường, hài tử sau này tiền đồ liên không có.

Xu Mật xử trả lời, cũng thay đổi cùng đưa ra cao vị này giáo viên mới thân phận, tất cả phụ huynh đều phải chân thật tuân thủ quy củ.

Dù sao, có thể ăn Long Ngư, còn để Lý thị Xu Mật xử như vậy che chở, nghĩ đến lại là vị lão gia kia bên người hồng nhân.

Thậm chí có người ác ý phỏng đoán, cái này hẳn là lão gia tử ở bên ngoài con riêng đi, lại hoặc là một ít nhân vật trọng yếu con riêng?

Trang viên lưng chừng núi rất lớn, nếu như học sinh muốn đi trên đường học mà nói, chỉ sợ muốn đi nửa giờ trở lên.

Hiện tại là đầu mùa đông mùa, mắt nhìn thấy mặt sông đầu muốn kết băng, cái này nếu là tại trong trang viên đi đến nửa giờ, còn không đông thành băng còn nữa?

Tri Tân biệt viện là buổi sáng 8 giờ khóa, các gia trưởng trong lòng tự nhủ giáo viên hẳn là sẽ không đến quá sớm, mọi người sớm một chút để nô bộc đem hài tử đưa qua, dạng này tối thiểu bớt đi hài tử bốn ba.

Thế là, 7 giờ sáng chuông thời điểm, vậy mà cũng đã có xe bay chở học sinh rơi vào cửa ra vào.

Bất quá học sinh cũng không có xuống xe, nô bộc nhìn thời gian còn sớm, liền để thiếu gia nhà mình cùng tiểu thư trên xe mở ra hơi ấm ngủ thêm một lát mà.

Chỉ là, còn chưa ngủ một hồi đâu, trên vị trí lái nô bộc liền chậm rãi quay đầu đi, cùng ngoài cửa sổ Khánh Trầ bốn mắt nhìn nhau.

Khánh Trầ cười híp mắt, sớm chờ ở Tri Tân biệt viện cửa ra vào, cần trong tay một cây nhánh ngân hạnh.

Là hẳn biết sẽ có học sinh phụ huynh đầu cơ trục lợi, cho nên hôm nay rất sớm đã ra cửa.

Trên xe học sinh trông thấy Khánh Trầ lúc, mặt đầu nhanh dọa trắng.

Vội vàng thành thành thật thật xuống xe, tại Tri Tân biệt viện cửa ra vào phật đứng.

Chẳng được bao lâu, các học sinh phảng phất tâm hữu linh tê giống như, có một nửa đầu là ng ỡ xe bay sớm tới, sau đó bị Khánh Trầ xách đi phật đứng.

Đám nô bộc cũng bị xách đi, đơn độc đứng một loạt.

Ai cũng không dám nói cái gì.

Mà đi theo Khánh Trầ cùng đi tới Khánh Nhất cùng Lý Đ ồng Vân, thì tại một bên bu ồm bực ngán ngẩm chờ lấy.

Khánh Nhất kỳ thật thảm hại hơn, sáng sớm 6h30 liền bị Khánh Trầ cho kéo lên, bu ồm ngủ thành chó.

Bất quá giờ này khắc này, hẳn nhìn thấy những người khác không chỉ có phật đứng , đợi lát nữa còn phải bị Khánh Trầ rút roi ra, không biết vì cái gì lại đột nhiên có một loại cảm giác ưu việt. . .

Cảm giác ưu việt này rất thần kỳ, hẳn rõ ràng rất chán ghét Khánh Trầ, kết quả hiện tại cảm giác ưu việt lại đến từ Khánh Trầ.

Nghĩ tới đây, Khánh Nhất cảm giác một trận khó chịu.

Một lát sau, sơn trưởng Lý Lập Hằng dưới nách kẹp lấy thư quyển vội vàng chạy đến, hẳn nhìn xem cửa ra vào đứng thành hai hàng học sinh cùng nô bặc, một tiếng đầu không có lên tiếng.

Hắn không nghĩ tới, Khánh Trầ vậy mà thật trấn trụ đám học sinh này!

Lý Lập Hằng cùng Khánh Trầ lên tiếng chào, Khánh Trầ gật đầu đáp lễ.

Một đoạn thời khắc vị này sơn trưởng cảm thấy, trước mặt thiếu niên càng lúc càng giống sơn trưởng. . . Tối thiểu so với hắn càng giống.

Đợi cho người đầu đến đông đủ, Khánh Trầ để học sinh từng cái xoay người sang chỗ khác, sau đó một người cho năm roi, lập tức lại cho các học sinh rút quỏ khóc sỏ gào.

Hôm nay không có người nói "Người có biết hay không ta là ai" loại lời này, mọi người trong nhà đầu tiếp thụ qua phụ mẫu lâm thời huấn luyện, bọn hắn bây giờ đang ở h ờ một việc: Không có khả năng nghỉ học, cũng không thể bị nghỉ học.

"Hi vọng tất cả mọi người hảo hảo nhớ lâu một chút, " Khánh Trầ vừa cười vừa nói: "Các người là đến học tập, đến chịu khổ, không cần bởi vì chính mình ngậm lấy vững chắc muôi xuất sinh, đã cảm thấy mình có thể muốn làm gì thì làm. Tốt, đi Giảng Võ đường đi, chuẩn bị lên lớp."

Các học sinh về mặt cầu xin, từng cái yên lặng đi vào Giảng Võ đường, mọi người thành linh phát hiện dị dạng: Hôm qua còn chỉ treo một chuỗi Long Ngư xương địa phương, hôm nay biến thành hai chuỗi. . .

Long Ngư vật trân quý như vậy, bọn hắn vị giáo viên này một ngày ăn một

đầu?

Hôm nay xương cá nhan sắc ngược lại là cạn một chút, khả năng thịt kho tàu cách làm, đổi thành hấp. . .

Trong Giảng Võ đường, Khánh Trầ bình tĩnh đứng tại cây ngân hạnh trước: "Các người trong đó rất nhiều người hẳn là sẽ rất nghi hoặc, bây giờ đã là khoa học kỹ thuật phát đạt thời đại, người bình thường học tập chiến đấu đến cùng có hữu dụng hay không? Lý Khác, người đến nói một chút ý nghĩ của người."

Lý Khác nghĩ nghĩ: "Ta lập chí kết nghiệp sau gia nhập liên bang tập đoàn quân, cho nên ta là hi vọng chính mình không chỉ có học tập chiến đấu, tương lai còn có thể đi lên con đường tu hành."

Khánh Trầ nhìn về phía Khánh Nhất: "Người đây?"

Khánh Nhất uể oải nói: "Đầu óc đủ liền có thể thúc đẩy hàng ngàn hàng vạn võ phu, tại sao phải học chiến đấu?"

Khánh Trầ nghiêm túc nói: "Ý nghĩ của người chẳng mấy chốc sẽ có chỗ đổi mới."

Khánh Nhất lần nữa có dự cảm không lành.

. . .

5,200 chữ chương tiết, còn ZARD lão bản canh một, vị lão bản này ghi nợ cũng đã còn.

Ngày mai bắt đầu tiếp tục cho mong đợi Nga Đại lão trả nợ, mới phát hiện còn thiếu mong đợi Nga Đại lão canh ba. . .

Cầu nguyệt phiêu!

Truyện cầu đạo cho ae: . Cầu lương: Vị Hôn Thê Của Ta Là Kiếm Thánh,
Thánh Nữ Thỉnh An Phận

Chương 285, phương pháp tu hành

Nếu như một người đối đãi một việc bản thân rất cá ướp muối làm sao bây giờ?

Vậy thì tìm một người đến nội quyển, đem hấn tâm tính cho cuốn bay, hấn liền không cá ướp muối.

Khánh Nhất nguyên bản đến thành thị số 18, hoàn toàn là một loại dạo chơi nhân gian thái độ.

So sánh mặt khác người hậu tuyến bóng dáng còn cần tốn sức đi tìm Lý thị đời thứ ba người đồng minh, mà hấn lại bởi vì liên hệ máu mủ, trực tiếp tiến vào trang viên lưng chừng núi.

Hấn tại vòng thứ hai bóng dáng chi tranh bên trong thậm chí không cần đặc biệt cấp tiến, chỉ cần sống đến vòng sau, một vòng này bên trong tự nhiên sẽ có những người khác lẫn nhau ra tay đánh nhau, suy yếu lẫn nhau lực lượng.

So sánh Lý thị trong học đường các học sinh đâu, hấn đã bắt đầu tham dự vào Khánh thị trọng yếu nhất quyên lực thay đổi bên trong, so trong học đường những này không rành thế sự bọn nhỏ, không biết mạnh gấp bao nhiêu lần.

Cho nên, Khánh Nhất tâm tính hay là rất bình thản.

Thẳng đến hấn gặp Khánh Trầ.

Hấn nguyên bản thật tốt "Kỳ nghỉ ngơi", lại muốn sáng sớm liền đến học đường lên lớp.

Hắn nguyên bản định yên lặng làm một cái trí giả, lại muốn học tập thuật cận chiến.

Đơn giản!

Khánh Nhất không muốn học tập chiến đấu, phát ra từ nội tâm không muốn học, bởi vì hắn cảm thấy không dùng. .

Nhưng sự tình phát triển, cũng không thể dựa theo tâm nguyện của hắn tiến hành.

Khánh Trần đối mặt với tất cả Lý thị tử đệ nói ra: "Trong lịch sử chiến đấu, có người nói Sát Quyên là hung mãnh nhất, nhưng còn có một hạng kỹ xảo cận chiến, tại trong lòng bát giác địa vị một mực còn cao hơn nó, đó chính là nhu thuật. Kỹ nghệ này từ sinh ra mới bắt đầu, liền cấp tốc bị trong lòng bát giác tất cả quyên thủ tiếp nhận, bởi vì người sẽ phát hiện, nếu như người không biết nhu thuật mà nói, vậy hết thầy quán quân, Quyên Vương danh hiệu đầu sẽ cách người đi xa."

Khánh Trần tiếp tục nói: "Tiếp đó, ta cho mọi người biểu diễn một lượt thập tự khóa cổ kỹ xảo. . . Tốt đâu học xong sao, Lý Khác cùng Khánh Nhất thử một chút."

Lý Khác là 14 tuổi, Khánh Nhất cũng là 14 tuổi, nhưng mà so sánh gầy yếu Khánh Nhất mà nói, Lý Khác rõ ràng muốn rắn chắc rất nhiều.

Khánh Trần là thúc thúc bối, tự nhiên không thể lên tay đi khi dễ Khánh Nhất, nhưng hắn có Lý Khác a.

Bây giờ Lý Khác tiểu tử này cơ hồ đối với hắn nói gì nghe nấy, hắn để Lý Khác đi khóa Khánh Nhất hời, Lý Khác liền đi. . .

Khánh Nhất cũng còn không có kịp phản ứng đâu, liền bị Lý Khác từ phía sau khóa lại cái cổ, sắc mặt cũng nhanh chóng phiếm hồng.

Mắt nhìn thấy Khánh Nhất đều muốn mắt trợn trắng.

Khánh Trầ bên này còn tại phổi hợp nói ra: "Cùng loại dạng này khóa cổ kỹ xảo, đại khái bảy giây tả hữu liền có thể để một người ngạt thở, đồng thời mất đi ý thức. Mà lại, từ phía sau lưng khóa lại cổ họng sẽ để cho người cảm giác, loại kỹ xảo này xa so với mặt khác kỹ thuật đánh lộn càng thêm dùng ít sức. Tốt, buông ra hắn đi."

Thứ sáu giây thời điểm, Khánh Trầ vỗ vỗ Lý Khác cánh tay.

Được cứu vớt Khánh Nhất mãnh liệt thở hỗn hển, hắn bỗng nhiên ý thức được, nguyên lai mình tránh trong trang viên lưng chừng núi cũng sẽ nguy hiểm như thế!

Mà lại nói không nhất định phải so mặt khác người hậu tuyển bóng dáng còn nguy hiểm a!

"Thật xin lỗi, " Lý Khác nói với Khánh Nhất: "Mặc dù là tiên sinh để biểu thị, nhưng ta vẫn là ra tay hơi nặng quá."

Khánh Nhất sửng sốt một chút, cũng không phát ra được lửa đến, cuối cùng chỉ có thể gian nan nói ra: "Không sao. . ."

Duy chỉ có Khánh Trầ hơi xúc động, tiêu hỏa tử, người như thế chính trực có thể làm không được kỳ sĩ a.

Khánh Trầ tiếp tục nói: "Trừ khóa cổ kỹ xảo bên ngoài, kỹ năng khớp nối cũng là nhu thuật bên trong trọng yếu nhất tạo thành bộ phận. . ."

Khánh Nhất nhìn xem Lý Khác chăm chú học tập dáng vẻ, chính mình nếu là không chăm chú học tập, tương lai chẳng phải là sẽ bị mỗi ngày đánh đập?

Trời mới biết vòng thứ hai này bóng dáng chi tranh lúc nào kết thúc, trời mới biết chính mình lúc nào mới có thể rời đi thành thị số 18.

Không được, mình không thể khoan tay chịu chết. . .

Khánh Nhất lung lay đầu, hẳn nhất định phải chăm chú học tập, chỉ có dạng này mới có thể đào thoát mỗi ngày bị đánh đập vận mệnh!

Khánh Trăn dùng vèn vện nửa tiết khóa công phu, liền để Khánh Nhất cải biến quan niệm, bắt đầu tập trung tinh thần nghe giảng, sợ lọt mất một chi tiết.

So những bạn học khác chăm chú như thế!

Phải biết, những học sinh khác đầu là bởi vì có môn học này mới học, thời còn học sinh đại đa số người chính là như vậy, lão sư dạy cái gì liền nghe cái gì.

Mà Khánh Nhất thì là vì sinh tởn. . .

Trong khóa học, bắt đầu các học sinh tự hành một đôi một luyện tập thời điểm, Lý Khác còn chuyên môn đi trong phòng khác, yên lặng cho Khánh Trăn chuyển đến cái ghế.

Động tác này sẽ để cho rất nhiều đồng học kinh ngạc, bởi vì cái này không quá phù hợp Lý Khác tác phong trước sau như một.

Lý Khác là ngạo khí, dù là tại trong học đường cũng sẽ thường xuyên vạch ra các giáo viên sai lầm.

Những học sinh khác để nô bộc mang đồ ăn vặt tới, tại ngoài học đường chờ lấy, nhưng Lý Khác chưa từng có mang qua.

Những học sinh khác không hảo hảo học tập thời điểm, Lý Khác mãi mãi cũng tại chăm chú nghe giảng.

Các bạn học cũng đều biết, đây là bởi vì Lý Khác trong lòng liền có một loại kiêu ngạo.

Hiện tại, ngạo khí như vậy Lý thị đại phòng dòng chính, lại đột nhiên cho người khác chuyển cái ghế, mang cơm, quét dọn vệ sinh, cái này khiến các bạn học cảm giác có chút không quá thích ứng.

Giờ này khắc này, Khánh Trầ n g ồi trên ghế nhìn xem các học sinh luyện tập sáo lộ, hắ n vừa quay đ ầu, thành linh phát hiện Giảng Võ đường trên tường viện có mấy cái đ ầu nhô ra tới.

Hắ n nhận ra, là mấy vị khác giáo viên, chính vụng trộm quan sát hắ n dạy học nội dung.

Khánh Trầ n như thế vừa quay đ ầu, các giáo viên bị hù té ngửa v ề phía sau đi qua, bên ngoài tường viện truy ền đến đ ề thấp tiếng kinh hô, chạy trốn lúc tiếng bước chân. . .

Hắ n từ từ nhắm mắt lại mở ra 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thầ n bí.

Kỳ thật, hắ n vốn là muốn hôm nay tiết khóa này truy ền thụ phương pháp tu hành, dù sao hôm qua lão tầ u đã phái người đ ể đem phương pháp tu hành chứa ở trong hộp đ ể cho hắ n, người ta đ ể gia tộc cất giữ trọng khí cho hắ n, nếu là hắ n không dạy lời nói có chút không quá nói

Nhưng mà, Khánh Trầ n là thật không dạy đ ược, bởi vì ngay cả chính hắ n đ ầu không có nghiên cứu minh bạch. . .

Sau khi tan học, Khánh Trầ n cất Lý Khác mới đ ể đưa tới hộp cơm giữ nhiệt li ền đi, hắ n phải đi tìm lão tầ u hỏi một chút, phương pháp tu hành này đ ến cùng chuyện gì xảy ra.

Đ ợi cho xác nhận Khánh Trầ n sau khi rời đi, Chu Hành Văn đ ể Lý Khác cho gọi vào trong văn phòng.

Hắ n ng ồi tại vị ở trong góc phía sau bàn làm việc, mặt mũi hi ền lạnh mà hỏi: "Lý Khác đ ồng học, ta nghe nói người tại tiết chiến đấu bên trên lại giúp Khánh Trầ n giáo viên mang cơm, lại giúp hắ n chuyển cái ghế, ta muốn hỏi một chút, đây là hắ n sai sử người làm sao?"

Lý Khác bình tĩnh lắc đầu: "Không phải."

Chu Hành Văn càng thêm hòa ái dễ gần: "Người không cần sợ a, nếu như hấn sai sử người làm cái này làm cái kia, người hoàn toàn có thể nói cho ta biết. Người cũng biết chúng ta Tri Tân biệt viện kiêng kỵ nhất chính là giai cấp phân chia, làm giáo viên các loại cần học sinh làm nô bộc sai sử. Nếu có tình huống như vậy người liền nói cho ta biết, ta tới giúp người nói cho sơn trưởng."

Đã thấy Lý Khác nghiêm túc nói: "Tạ ơn giáo viên tiên sinh hảo ý của ngài nhắc nhở, nhưng ta là tôn kính phát ra từ nội tâm Khánh Trần giáo viên, mới có thể chủ động làm những thứ này. Hấn cho tới bây giờ đều không có sai sử qua ta làm cái gì, ta cũng là hy vọng có thể dùng thành ý của mình đã động hấn, cùng hấn học một chút bản lĩnh thật sự."

Chu Hành Văn sửng sốt một chút: "Hấn có cái gì bản lĩnh thật sự?"

Lý Khác nghĩ nghĩ nói ra: "Ngài muốn không có gì sự tình khác, ta liền đi về trước, tiết sau tiết hóa học, ta còn phải sớm chuẩn bị bài."

Chu Hành Văn nhìn xem Lý Khác bóng lưng rời đi, nghĩ nửa ngày đều muốn không rõ, một cái Lý thị thiên chi kiêu tử, tại sao lại giống nô bộc một dạng cho Khánh Trần 'Bưng trà đổ nước'.

Nhà chính bên này, Lý Khác vừa mới trở lại trong phòng học, đã thấy Khánh Nhất vẻ mặt tươi cười đi tới nói ra: "Lý Khác đừng học, vừa mới tại tiết chiến đấu bên trên chưa kịp nói, đối với hai người chúng ta làm biểu thị sự tình, mặc dù ta kém chút bị người siết ngạt thở, nhưng ta thật không có chút nào để ý, cũng xin người đừng để ở trong lòng. Hiện tại, chúng ta cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết, hi vọng tương lai có thể trở thành bằng hữu."

Lý Khác ngờ ngạc một chút: "Người không để ý liền tốt, ta cũng chỉ là dựa theo tiên sinh dạy đi làm, cũng không phải là cố ý đi tổn thương người. Khánh Nhất đừng học người có thể rộng lượng như vậy, ta an tâm."

Khánh Nhất cười híp mắt.

Hắn sở dĩ thái độ bỗng nhiên có chuyển biến, là bởi vì hắn vừa mới nhận được tình báo, người hậu tuyến bóng dáng Khánh Chung hư hư thực thực cùng Lý thị đại phòng trưởng tử Lý Khôn kết làm đồng minh.

Tình báo này ngược lại là nhắc nhở Khánh Nhất: Những người khác có thể tìm người kết minh, hắn cũng giống vậy có thể a, vòng thứ hai bóng dáng chi tranh nhiệm vụ chính là cái này sao.

Mà lại, Khánh Trần đem hắn nắm chặt đến học đường đến, nhìn như là một chuyện xấu, nhưng nếu như hắn xử lý thoả đáng, là có thể đem chuyện xấu biến thành chuyện tốt!

Lúc này, Khánh Nhất thậm chí còn muốn nói với Khánh Trần một tiếng tạ ơn!

Phải biết, trong học đường này thế nhưng là có hơn ba mươi Lý thị tử đệ đâu!

Đừng nhìn Lý thị trong học đường những hài tử này còn nhỏ, nhưng nhiều người cũng giống vậy hữu dụng a.

Những người khác chỉ có thể kết minh một cái, nếu như hắn xử lý tốt đồng học quan hệ lại có thể kết minh hơn ba mươi, hơn nữa còn không có mặt khác người hậu tuyến bóng dáng cùng hắn tranh đoạt!

Nghĩ tới đây, Khánh Nhất bắt đầu vui vẻ, ai có thể chạy đến trong trang viên lưng chừng núi cùng hắn tranh đoạt đồng minh đâu? Cái này chỉ sợ là mặt khác người hậu tuyến bóng dáng cũng không nghĩ đến a.

Khánh Nhất phóng nhãn nhìn về phía toàn bộ lớp học, nghĩ đến cái này tương lai đều sẽ trở thành chính mình đồng minh, trong nội tâm một trận đắc ý.

Bất quá, hấn trên mặt vẫn như cũ bất động thanh sắc, để phòng bị người nhìn ra mánh khóe.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Khắc nghiêm túc nói: "Đã người có thể không để ý, ta an tâm. Bởi vì sợ làm bị thương người duyên có, một mực bó tay bó chân, luôn luôn nắm giữ không tốt động tác yếu lĩnh, lần sau khi đi học, ta liền có thể buông tay buông chân, tạ ơn."

"A?" Khánh Nhất ngờ ngác một chút: "Ta cũng là không phải ý tứ này. . ."

. . .

. . .

Long Hộc ầu gầy bên trên, Khánh Trầ đưa trong tay hộp cơm giữ nhiệt đưa cho lão tầu: "Trước nói tiếp hôm qua nâng lên, số 37 cấm kỵ chi địa một đầu cuối cùng quy tắc là cái gì?"

Lão tầu mở ra hộp cơm xem xét: "Tại sao không có thịt h ần r ồi?"

"Cho người thay đổi khẩu vị, luôn ăn thịt h ần đối với thân thể không tốt, " Khánh Trầ trong lòng tự nhủ chính mình đây cũng là từ người khác nơi đó thuận tới, ăn không người ta học sinh cơm đã không có ý tứ, cũng không thể lại mỗi ngày gọi món ăn đi, có cái gì liền ăn cái gì chứ sao.

Lão tầu nghĩ nghĩ nói ra: "Số 37 cấm kỵ chi địa cái cuối cùng quy tắc có thể nói cho người, nhưng là người cũng phải nói cho ta biết, hôm qua người là thế nào đem cá câu đi lên."

"Được, người nói trước đi, " Khánh Trầ đáp ứng nói.

"Quy tắc là, nhất định phải đúng giờ, " lão tầu nói ra: "Mấy chục năm trước, Lý thị dưới trưởng một vị cao thủ tại trong số 37 cấm kỵ chi địa bất hạnh gặp nạn, chúng ta sửa sang lại hấn khi còn sống yêu thích đi từng cái ném thử, kết quả là kiểm tra xong đi ầu quy tắc này."

"Áo, hấn khi còn sống là một người rất đúng giờ?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Thế thì cũng không phải, " lão tâu nói ra: "Chủ yếu là hấn mỗi lần mang lão bà đi ra ngoài, lão bà hấn đều muốn hóa hai canh giờ trang, để hấn cảm thấy cảm thù đến tận xương tủy."

Khánh Tr ần không còn gì để nói, cái này đều cái gì cùng cái gì: "Còn có, chi ều hôm qua là ngài phái người đi cho ta tặng hộp đen đi, bên trong thu một bản phương pháp tu hành."

"Không phải ta, còn có thể là ai hảo tâm như vậy đưa người phương pháp tu hành?" Lão tâu kiêu ngạo nói.

"Nhưng vấn đề là, phía trên kia văn tự là nơi nào đó a?" Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi.

"Ta cũng không biết, mà lại Lý thị vẫn muốn giải mã, cũng không thể thành công, " lão tâu thở dài nói: "Mỗi một cái tu hành tổ chức, đều đem truy ền thừa coi là độc nhất vô nhị coi bảo, cho nên truy ền thừa lúc, đều sẽ lưu bọn hấn lại độc nhất vô nhị 'Chìa khoá', chỉ có chính bọn hấn biết nên như thế nào giải khai. Tựa như phương pháp tu hành này phía trên văn tự, nếu như không phải tộc nhân của bọn hấn, căn bản không ai có thể xem hiểu, coi như người cướp được phương pháp tu hành, cũng không làm nên chuyện gì."

"Vậy ngài công pháp này từ chỗ nào tới?" Khánh Tr ần truy vấn.

"Căn cứ tư liệu ghi chép đây là trước đây thật lâu sự tình, nhân loại tiến vào văn minh mới kỷ nguyên v ềsau, dần dần có một ít ẩn thế tu hành tổ chức nổi lên, " lão tâu tường giải nói: "Tây Nam trong đại tuyết sơn một mực tồn tại hai chi tổ chức, một chi là Lò Sưởi, một chi thì là phương pháp tu hành này thuộc v ềtổ chức. Bọn hấn một mực tránh né tại núi tuyết chỗ sâu sơn cốc suối nước nóng bên trong, thẳng đến liên bang thành lập sau mới tái hiện nhân gian."

"Bọn hấn đang tránh né cái gì?" Khánh Tr ần không hiểu.

Lão tâu nhìn hấn một cái: "Người xem qua Lý thị học đường tài liệu giảng dạy, như vậy người hấn phải biết, lần trước văn minh nhân loại cơ hồ diệt tuyệt, là bởi vì trí tuệ nhân tạo 'Linh', đúng không?"

"Ừm, ta biết, " Khánh Tr ần gật đầu.

"Nhưng ở này trước đó, hơn hai trăm năm trước còn có một lần tai nạn, đây là trên tư liệu rất khó tìm đến, " lão tâu nói ra: "Một lần kia, Địa Cầu phát sinh chiến tranh hạt nhân, tất cả người sống sót vì tránh né chiến loạn cùng khí hậu ảnh hưởng, tất cả tìm ra đường."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, nói cách khác nhân loại từng đối mặt qua hai lần cơ hồ diệt tuyệt tính tai nạn.

Lần đầu tiên là đạn hạt nhân rửa sạch.

Lần thứ hai thì là trí tuệ nhân tạo.

Cái này hai lần tai nạn ở giữa cách xa nhau hơn 200 năm, mà Lò Sưởi cùng thần bí văn tự tổ chức, chính là tại lần thứ nhất tai nạn lúc, trốn vào núi tuyết chỗ sâu.

"Bọn hấn lúc nào đi ra?" Khánh Tr ần hiếu kỳ.

"Tổ chức thần bí này cùng Lò Sưởi tín ngưỡng là có xung đột, " lão tâu nói ra: "Bọn hấn sinh trưởng tại cùng một mảnh trong sơn cốc rộng lớn, vừa mới bắt đầu còn có thể hảo hảo ở chung, nhưng từ từ liên đánh không lại Lò Sưởi, đành phải một lần nữa đi ra núi tuyết, tìm kiếm nơi ở mới. Bất quá chi này tổ chức có chút tàn nhẫn, bọn hấn đi vào văn minh hiện đại xã hội v ềsau, ý vào chính mình có phương pháp tu hành một hơi cướp bóc hơn mười liên bang nơi sản xuất, còn khống chế liên bang công dân truy ền bá tín ngưỡng của bọn họ, yêu cầu tín đồ đem hết thầy đầu dâng hiến cho bọn hấn Thần Minh."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó liền gặp liên bang tập đoàn quân, " lão tâu hỏi hợt nói: "Đoàn diệt."

Khánh Trầ n cũng có thể nghĩ ra được, trong tổ chức thầ n bí kia một đám người tu hành đối mặt cả xây dựng chế độ tập đoàn quân hỏa lực lúc, là cỡ nào bất lực.

Có thể vấn đề tới, Khánh Trầ n nghi ngờ nói: "Các người cũng không có chừa chút người sống, thậm vấn một chút bọn hắ n phương pháp tu hành này sao?"

"Lưu lại, nhưng bọn hắ n ngôn ngữ cũng không phải tiếng Liên Bang, " lão tâu h ỏi đáp: "Liên bang tập đoàn quân tổng cộng bắt lấy 11 cái người sống, nhưng ở áp giải đến thành thị số 5 ngày nào đó trong đêm, bọn hắ n tập thể tự sát."

"Cho nên, người nói phương pháp tu hành này hạn mức cao nhất là cấp B, là bởi vì trong tư liệu biểu hiện, lúc trước tổ chức này cấp bậc cao nhất chính là cấp B, đúng không?" Khánh Trầ n hỏi.

"Không sai, " lão tâu nói ra: "Bọn hắ n tu hành lâu như vậy cũng mới cấp B, hạn mức cao nhất hắ n là cấp bậc này."

Nói, lão tâu nhìn hắ n một cái: "Có thể tu hành đến cấp B tu hành lộ, đã là rất nhiều người cầ u còn không được đ ồ vật, mà lại trong chiến đấu thực tế, bọn hắ n trong tổ chức cấp B xa muốn so chiến sĩ gen dữ dội một chút. Mà lại, bọn hắ n phương pháp tu hành là không có di chứng."

Khánh Trầ n biết, thế giới trong rất nhiều phương pháp tu hành đầ u có hậu di chứng, tỷ như Lý Y Nặ c tu hành 'Mãnh Hồ giáo phái' sẽ cho người biến thành tráng sĩ, lực lượng có thừa, linh động không đủ.

Mặc dù Khánh Trầ n rất chán ghét Huyền Vũ, nhưng đối phương có một câu nói không sai, phàm có thu hoạch được, chắc chắn sẽ mất đi.

Lão tâu hững hờ nói: "Thế gian này, giống kị sĩ như thế, tiến giai chi lộ hoàn chỉnh, lại không có di chứng phương pháp tu hành, ít càng thêm ít."

Khánh Trậ̀n cảm khái nói: "Ta cảm thấy ngài cũng không cần điên cuồng như vậy ám hiệu, muốn nói cái gì cứ nói đi."

Lão tâu cười híp mắt nói ra: "Ta có thể không nói gì, đâu không có hỏi."

Giờ này khắc này, kỳ thật Khánh Trậ̀n đã rất rõ ràng, lão tâu là biết hẩn kị sĩ thân phận.

Mà chính mình nhất định phải từ Lý thị bên trong lựa chọn một cái dòng chính truyệ̀n thừa con đường kị sĩ, cũng là Lý Thúc Đợ̀ng cùng vị này lão tâu ở giữa giao dịch.

Không phải vậy đối phương dựa vào cái gì từng ngày cho mình Long Ngự ăn đâu?

Lý Thúc Đợ̀ng đã từng nói với hẩn một việc, kị sĩ tuy mạnh, lại mỗi lần tấn thăng đậ̀ng sau đâu là trong đợ̀ng cấp đỉnh phong, nhưng duy chỉ có có một chút thiếu hụt, con đường kị sĩ tấn thăng quá nhanh, xương cốt lại là đến hạng thứ tư Sinh Tử Quan mới đến gia trì.

Cái này rất có thể khiến cho một quyệ̀n của mình đánh đi ra, người khác không có việc gì, ngược lại chính mình xương cốt xuất hiện vết rạn tình huống.

Khánh Trậ̀n hỏi sư phụ như thế nào mới có thể giải quyết, Lý Thúc Đợ̀ng ngay lúc đó trả lời là: Ăn nhiều miếng canxi.

Loại này trả lời, rất rõ ràng là tại lừa gạt người.

Mà lão tâu tựa hồ vừa lúc biết hẩn thiếu nhất cái gì, cho nên vừa lên đậ̀n liền đem Long Ngự khặ̉ng khái đưa ra, xem như quà ra mắt.

Nghĩ đến, lúc trước sư phụ Lý Thúc Đĩnh đến trộm Long Ngư, chính là muốn bỏ đủ chính mình thiếu khuyết a?

Lúc này, Khánh Trần một bên từ lão tẩu bên người ngư cụ bên trong tìm dây câu, vừa nói: "Nói về chính đề, ngài cho ta phương pháp tu hành này, ta cũng xem không hiểu, cần cũng vô dụng thôi. Nếu không, ta ngày mai trả lại cho ngài?"

Lão tẩu nghĩ nghĩ nói ra: "Trên đời này bây giờ chỉ có ta một người biết người đạt được phương pháp tu hành này, ta chắc chắn sẽ không nói ra, hôm qua người giao cho người phương pháp tu hành, cũng không biết trong hộp đen là cái gì. Cho nên, người từ từ nghiên cứu, ta cũng không hỏi người là có hay không có cái gì thành quả nghiên cứu."

Khánh Trần một bên đem chính mình lưỡi câu ném vào trong nước, một bên suy tư đối phương lời nói.

Hắn bỗng nhiên ý thức được, lão tẩu chỉ sợ ngay cả hắn là thời gian hành giả bí mật đều biết.

Mà đối phương nói lời nói này ý tứ, chính là hi vọng hắn buông xuống lo lắng, một mực đem cái này thần bí văn tự cho phiên dịch ra đến, không cần lo lắng có người hoài nghi.

Bởi vì, Khánh Trần mặc dù một mực cường điệu chính mình xem không hiểu phần kia phương pháp tu hành, nhưng hắn tối thiểu gặp qua loại văn tự kia. . .

Đó là thế giới ngoài tiếng Tạng.

Một loại ở thế giới trong biến mất thật lâu ngôn ngữ.

. . .

5000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương.

...

Giúp khói ca làm sáng tỏ một thì sự tình: Gần đây, trên internet xuất hiện liên quan tới tác giả "Lãng Mạn Yên Hôi" cùng văn học mạng bình đài sinh ra tranh chấp một chuyện, cùng điểm xuất phát ID "Khói bụi ảm đạm rơi xuống" không cái gì quan hệ. Cũng ở đây tuyên bố, hết thầy mang theo khói bụi chữ tác giả ID, đừng đầu cùng "Khói bụi ảm đạm rơi xuống" không quan hệ, hết thầy ân oán gút mắc cũng cùng "Khói bụi ảm đạm rơi xuống" không quan hệ.

Ở đây, cũng chân thành hi vọng tác giả "Lãng Mạn Yên Hôi" tranh chấp có thể đạt được giải quyết, tác giả quyên lợi có thể có được bảo hộ, cảm ơn mọi người.

Truyện cầu đạo cho ae: . Cầu lương: Vị Hôn Thê Của Ta Là Kiếm Thánh, Thánh Nữ Thịnh An Phận

Chương 286: Trở về

Chương 286: Trở về

Lão tâu là thân phận gì?

Toàn bộ Lý thị có rất nhiều tuổi tác phù hợp nhân tuyển có thể suy đoán, thậm chí có được quyền hành lão giả, cũng còn hai ba vị.

Nhưng là Khánh Trần biết, lấy Lý Thúc Đổng tính cách, hẳn sẽ chỉ đem bí mật của mình nói cho hắn biết người tín nhiệm nhất.

Lý Thúc Đổng tại đi xa trước đó, là Khánh Trần sắp xếp xong xuôi hết thảy, chờ đợi lấy thiếu niên chính mình đi từ từ để lộ thế giới mạng che mặt. .

Cho nên, lão tâu thân phận, Khánh Trần trong lòng đã có đáp án.

Bất quá, lão tâu không có chọc thủng Khánh Trần, Khánh Trần cũng không có chọc thủng lão tâu, hai người tựa hồ rất ăn ý nhìn nhau cười một tiếng.

Khánh Trần nghĩ nghĩ hỏi: "Cho nên, Kỵ Sĩ tiên tổ đưa Vô Tâm Đổng Linh thời điểm, có hay không ước định có một ngày cái đồ chơi này muốn vật quy nguyên chủ?"

Lão tâu cảm khái: "Ta hiện tại muốn làm nhất, chính là để cho người ta đem người ném Long Hồ bên trong, để cho người tại trong nước đá bơi về Phi Vân biệt viện. Lại nói người chú ý sự tình trọng điểm, có thể hay không đừng tổng như thế thanh kỳ?"

"Áo, " Khánh Trần một bên nắm kéo dây câu, để lưới câu ở trong nước du

động, vừa nói: "Lý thị còn có mặt khác phương pháp tu hành sao?"

"Không có, còn lại hoặc là hạn mức cao nhất quá thấp, hoặc là có hậu di chứng, " lão tâu hời hợt nói: "Mà lại người là ngoại nhân, không cần luôn nhớ thương lão Lý gia chút tài sản, tích lũy chút tài sản cũng không dễ dàng."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, lão tâu này vì không để cho mình móc đầ vật, ngay cả lớn như vậy tập đoàn cũng bắt đầ khóc than.

Nhưng vào lúc này, lão tâu quay đầ gắt gao nhìn chăm chăm cánh tay của hần, lại cái gì cũng không có phát hiện: "Kì quái, hôm qua người đến cùng là thế nào trực tiếp bắt được Long Ngư? !"

Khánh Trầ vui vẻ, trên tay mình cái này Con Rối Giật Dây là trong suốt, cái này có thể để cho người nhìn thấy sao?

Sau một khắc, trong tay hần dây câu lần nữa bắt đầ kịch liệt đung đưa, Khánh Trầ nhắc lên trong nước Long Ngư liền chạy.

Lão tâu nhìn trọn mắt hốc mòm.

Lần này xuyên qua, trừ giải quyết Trương Thừa Trạch sự tình bên ngoài, Khánh Trầ cơ hồ tất cả đầ trong trang viên lưng chừng núi tránh thanh tĩnh.

Mỗi ngày trừ đi Tri Tân biệt viện tản bộ một vòng, chính là đợi tại chính mình trong ký túc xá, đắm chìm tại 'Lấy Đức Phục Người' trong thế giới, đối mặt 'Chung Cực Tín Nhiệm' cái này Sinh Tử Quan khiêu chiến.

Dựa theo kế hoạch ban đầ, hần cần tới phương pháp tu hành sau hần là mau chóng dạy dỗ những cái kia Lý thị tử đệ, một mặt là dạng này mới có thể để cho Lý thị đám tử đệ có chút sức chiến đấu, một phương diện khác cũng là để Lý thị đám tử đệ càng thêm tin phục chính mình.

Khánh Trầ cũng thử nghiệm thông qua chính mình đối với Tạng văn lễ tế

ký ức, ý đồ hơi phiên dịch một chút lão tâu cho phương pháp tu hành, nhưng hẳn thất bại.

Hết thầy đầu chỉ có thể chờ đợi trở về đằng sau, toàn văn phiên dịch ra đến lại nói.

Tại trong lúc này, Khánh Trầ trốn ở trong ký túc xá, rất ít đi Phi Vân biệt viện.

Nhưng mà, nên tới, tóm lại vẫn là phải tới.

Sắp trở về ngày cuối cùng ban đêm, Tiểu Ứng đột nhiên gõ vang hẳn ký túc xá cửa phòng, nháy mắt ra hiệu nói ra: "Trường Thanh lão bản để cho ta gọi người đi Phi Vân biệt viện bên kia, tựa như là có trọng yếu hơn sự tình."

Khánh Trầ nhìn thoáng qua trở về đêm ngược, 00:30:00.

Cuối cùng nửa giờ.

Hắn bình tĩnh không gì sánh được đứng dậy tiến về Phi Vân biệt viện, mà Lý Trường Thanh thì sớm chờ ở trong viện, trên bàn đá trong viện, còn trưng bày cái kia dùng để chờ chờ thuốc biến đổi gien rương kim loại.

Lý Trường Thanh mở miệng cười nói: "Ta thế nhưng là tính toán thời gian đâu, khoảng cách người lần trước tiêm vào thuốc biến đổi gien, buổi tối hôm nay vừa vặn qua một tháng thời gian. Ta biết người muốn nhanh chóng tấn thăng cấp D, cho nên thuốc biến đổi gien đã chuẩn bị cho người tốt."

Khánh Trầ một bộ mừng rỡ bộ dáng nhìn về phía rương kim loại, hẳn vuốt ve cái rương mặt ngoài, phảng phất không nở buông ra.

"Ngày bình thường đầu lãnh lãnh đạm đạm, không hề giống là người thiếu niên," Lý Trường Thanh gặp Khánh Trầ cao hứng, nàng cũng cao hứng trở lại: "Thế nào, ta đáp ứng người đồ vật không có nuốt lời."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta trước đó tại trên chợ đen tìm kiếm thật lâu, đầu không có nhìn thấy số 003 trở lên thuộc biên đổi gien danh sách, ta còn tưởng rằng mình đời này đầu chỉ có thể dừng lại tại cấp E."

"Đến, " Lý Trường Thanh một tay c ần lên trên bàn đá rương kim loại, một tay lôi kéo Khánh Tr ần cánh tay, hướng Phi Vân biệt viện đi vào trong đi.

Tiến vào Phi Vân biệt viện l ầu chính lúc, Khánh Tr ần thành linh phát hiện trong l ầu này bảo an cùng nô bộc, cũng không biết khi nào bị lui, trống rỗng. . .

Lý Trường Thanh lôi kéo hấn đi tại vắng vẻ hành lang bên trong, váy màu đen đung đưa, giày cao gót giẫm tại trên sàn nhà bằng gỗ cộc cộc rung động.

Váy màu đen kia bên hông, một cây tinh tế dây lưng dây dưa lẩy, đem vòng eo chỗ buộc rất nhỏ.

Khánh Tr ần càng phát ra cảm giác không đúng kinh đứng lên, nhưng hấn chỉ có thể kiên trì tiếp tục đi lên phía trước.

Nhưng vào lúc này, Lý Trường Thanh cười khẽ đứng lên: "Phi Vân biệt viện bên trong không có người có vẻ hơi quạnh quẽ, để cho người ta cảm thấy có chút sợ sệt."

"Ngạch, người phải sợ mà nói, li ền hô những cái kia bảo an cùng nô bộc trở về đi, bằng không ta cũng có chút sợ sệt, " Khánh Tr ần thành khẩn nói ra.

Hai người nói sợ sệt, căn bản không phải một chuyện. . .

Mà lại, khu thứ bốn bị tập kích đêm hôm đó, Lý Trường Thanh đã thể hiện ra siêu việt thường nhân tu hành cấp bậc, từ l ầu mười tầng nhảy đi xuống đầu cùng người không việc gì một dạng.

Cái này đơn độc ở chung xuống tới, Khánh Tr ần thật đúng là đánh không

lại nàng.

Lý Trường Thanh cười cười: "Người sợ cái gì a, đừng suy nghĩ nhiều, ta là lo lắng người tiêm vào xong thuốc biến đổi gen sau đau đến nhin không được kêu đi ra bị bọn hắn nghe được. Ta ngược lại thật ra không để ý, máu chốt là sợ người lòng tự trọng chịu không được."

Khánh Tr ần trong nội tâm nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, thì ra là thế.

Muốn nói cũng thế, ở trong mắt Lý Trường Thanh, chính mình tối nay là thật muốn tiêm vào thuốc biến đổi gen đâu.

Tất cả mọi người biết, tiêm vào xong thuốc biến đổi gen sẽ phi thường thông khổ, Lý Trường Thanh cũng căn bản không có cách nào đối với hắn làm cái gì.

Lý Trường Thanh lôi kéo hắn đi vào Phi Vân biệt viện bên trong sương phòng, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Sau đó, nàng ngay trước mặt Khánh Tr ần mở ra rương kim loại, lấy ra ở giữa nhất một chi số FDE-003 thuốc biến đổi gen đến: "Muốn ta giúp người đánh sao? Bất quá chính người đánh qua hai châm, hắn là thu ần thực hơn một chút."

Khánh Tr ần cười từ trong tay Lý Trường Thanh tiếp nhận chi kia màu xanh thăm thuốc biến đổi gen, vừa cười vừa nói: "Ta tự mình tới đi, tiêm thịt mà thôi, rất đơn giản."

Lý Trường Thanh cười nói: "Người không cần tránh đi toilet tiêm vào sao? Ta có thể đứng ngoài quan sát?"

"Đương nhiên có thể, " Khánh Tr ần nói ra.

Nói, hắn hơi quan sát một chút thuốc biến đổi gen, li ền không chút do dự hướng trên đùi đâm vào.

Chỉ là, khi hấn cánh tay rơi xuống từ trên không trong chốc lát. . .

Trở về đêm ngược về không.

Thế giới lâm vào hắc ám, tiếp theo khôi phục quang minh.

Khánh Trầ n về tới thế giới ngoài đường Hành Thụ trong nhà, mà trong tay hấn còn c ần chi kia số 003 thuốc biến đổi gien.

Thiếu niên từ trên tủ đầu giường cái kia lên một chi phong bế thức bình pha lê, đem thuốc biến đổi gien tất cả đều đẩy đưa vào đi, lại từ bên cạnh xuất ra một chi chế thuốc tốt màu xanh thẩm dược thủy, rút nhập ống tiêm.

Cái này ly miêu đổi thái tử phương pháp, là hấn chờ 18 ngày trước li ền nghĩ kỹ.

Nếu muốn ở trước mặt Lý Trường Thanh đánh xuống châm này, vậy hấn phải bảo đảm chính mình vô sự, li ền nhất định không có khả năng tiêm vào thuốc biến đổi gien thật, dù sao không có tiêm vào qua 004, 005 lời nói, trực tiếp tiêm vào 003 sẽ chết.

Mà thời gian hành giả tại trở về một chớp mắt kia, đủ để Khánh Trầ n đánh tráo.

Trên thực tế, Lý Trường Thanh vừa mới đột nhiên hỏi hấn, muốn hay không đi toilet trốn đi tiêm vào, có lẽ chính là đang nghiệm chứng hấn có phải hay không là thời gian hành giả.

Dù sao thời gian hành giả cũng đ ồng dạng có thể đem thuốc biến đổi gien để vào thể nội, mang về thế giới ngoài tiến hành đánh tráo.

Nhưng là Lý Trường Thanh không biết là, ky sĩ chân khí t ồn tại, để Khánh Trầ n tay c ần thuốc biến đổi gien, li ền có thể đem thuốc biến đổi gien mang về

Đây là thời gian hành giả khác làm không được.

...

Hôm nay không có tăng thêm, trong nhà lâm thời xảy ra chút việc, chỉ có thông thường 7000 chữ, ngày mai tiếp tục trả nợ.

Truyện cầu đạo cho ae: . Cầu lương: Vị Hôn Thê Của Ta Là Kiếm Thánh,
Thánh Nữ Thỉnh An Phận

Chương 287, lần trốn Jindai Sorane

Rất nhiều người trong đời, đại bộ phận sự tình đều là không cách nào xác định đáp án.

Nhỏ đến chính mình mấy giờ sẽ tỉnh, chính mình thi toàn quốc bao nhiêu phân, bao nhiêu ngày đằng sau chính mình muốn làm chuyện gì, đây hết thấy đều là mơ hồ.

Nhưng mà đối với Khánh Trần tới nói, nhân sinh không phải như vậy, hắn từ đầu đến cuối sẽ có một cái kế hoạch, sau đó kiên định chấp hành.

Hôm nay hắn đem thuốc biến đổi gien từ thế giới trong mang ra, kết quả này từ chờ 18 ngày trước hắn tính toán tốt thời gian một khắc này, liền đã chú định.

Lúc trước tại trong ngục giam số 18, vì đem Lưu Đức Trụ vàng thỏi mang về thế giới ngoài lúc, làm nếm thử là nhân, hôm nay thì là quả.

Sau đó, hắn cần làm chính là tại lần sau xuyên qua trong nháy mắt, đem thay thế đi thuốc biến đổi gien vào trong bắp đùi mình.

Chỉ là, lần này lừa gạt đi ra thuốc biến đổi gien nên xử lý như thế nào đâu? Cái đồ chơi này thế nhưng là phi thường đáng tiền, nhưng hắn lại không muốn dùng ra bán tiền.

Khánh Trần đem đây hết thấy đều cất kỹ, đi ra phòng ngủ của mình, hắn cửa đối diện bên ngoài Nam Canh Thần hỏi: "Các người đêm nay đi nơi nào? Phi Vân biệt viện cùng Thanh Sơn biệt viện giống như một người đều không có."

Nam Canh Thần giải thích nói: "Trường Thanh cô cô đem chúng ta đuổi ra trang viên lưng chừng núi a, để cho ta đi xem Hải Đường quyên quán nhìn đấu quyên tới, Trần ca, người còn tốt chứ. . ."

Khánh Trần mặt không chút thay đổi nói: "Ta rất tốt, sự tình không phải như người nghĩ."

"Ta cũng không nói ta muốn chính là cái gì a, " Nam Canh Thần thầm nói: "Đúng rồi, Tiểu Đổng Vân để cho ta nói cho người, cái kia Khánh Nhất tại trong học đường, bắt đầu ném thử lời kéo những bạn học khác tới, hai ngày này đều không có nhàn rồi. . Người không có đi học đường thời điểm, hẳn đặc biệt sinh động, còn mời mọi người cùng đi nhà hẳn chỗ thành thị chơi, nói là bên kia có một cái tự nhiên khu vực săn bắn."

Bởi vì phía sau hai ngày không có Khánh Trần khóa, cho nên hẳn đều là tại Tri Tân biệt viện điểm danh liên vệtúc xá, cũng không biết Khánh Nhất đều đã làm những gì.

Bất quá, hẳn đại khái có thể đoán được tâm tư của đối phương.

Khánh Trần có thể nghĩ tới, Khánh Nhất tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, duy chỉ có một chút chính là, Khánh Nhất cũng không biết Khánh Trần cũng là người hậu tuyển bóng đá, chuyện này sớm muộn cũng sẽ để vị này tự xưng là trí giả tiêu bằng hữu nội tâm, gặp một kích trí mạng. . .

Nhóm Bạch Trú bên trong, tin tức thanh âm nhắc nhở vang lên.

Lưu Đức Trụ: "Lão bản, chúng ta an toàn trở về Trương Thừa Trạch cũng không có sự tình, nhiệm vụ lần này viên mãn hoàn thành."

Lão bản: "Được rồi, vất vả."

Khánh Trần nhìn xem chính mình cùng Lưu Đức Trụ ảnh chân dung, đã thấy ảnh chân dung đều mang tới loè loẹt khung ảnh.

Hắn lại nhìn mọi người khung chat, cũng đều mang tới loè loẹt trang trí bọt

khí.

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần mặt không thay đổi nhìn xem đây hết thấy, chính mình không có mua qua loại vật này a!

Nam Canh Th ần ở một bên tranh công nói: "Tr ần ca, đẹp mắt không, ta đưa cho người."

Khánh Tr ần: "? ? ?"

Hắn mặt không thay đổi nhìn xem Nam Canh Th ần: "Người có thể đứng ở nhà mình trong nhóm làm yêu sao, chính mình mua coi như xong, người đưa ta cái đồ chơi này làm gì?"

"Cũng mặc kệ là tặng cho người, trong nhóm tất cả mọi người ta đều đưa, " Nam Canh Th ần nói ra: "Chủ yếu là Đại Phú Ông cho ta nói chuyện riêng, nói trong nhóm trang trí quá đơn điệu, cho nên li ền khuyến khích ta đưa cho mọi người."

"Nàng để cho người mua, người li ền mua?" Khánh Tr ần bu ồm bực.

"Hắc hắc, nàng nói chúng ta đẹp trai thiện tâm, khẳng định nguyện ý cho mọi người tặng quà, sau đó ta li ền mua, " Nam Canh Th ần cười giải thích nói: "Mà lại Đại Phú Ông người này cũng rất tốt a, theo giúp ta hàn huyên rất nhiều. . . Lại nói vị này Đại Phú Ông là ai a, trước kia tại sao không có nghe Tr ần ca người nhắc qua?"

Khánh Tr ần bất đắc dĩ, Đại Phú Ông không phải li ền là Nhất sao!

Hắn không nghĩ tới, Nhất vì kiếm ti ền càng như thế không từ thủ đoạn!

Tại nhà mình trong nhóm làm trang trí thương thành coi như xong, nàng gặp không ai mua, lại còn lừa gạt Nam Canh Th ần cho tất cả mọi người mua!

Vị này trí tuệ nhân tạo, vì lừa gạt ti ền đơn giản không từ thủ đoạn, nhưng

vấn đề là người kiếm lời nhiều tiền như vậy làm gì a!

Khánh Trần nhìn về phía Nam Canh Thần, xem chừng đồ đồ này còn không biết, tiền của hắn đã tất cả đều rơi vào 'Đại Phú Ông' trong túi bên eo của mình.

Cũng không biết về sau Nam Canh Thần nếu như biết được, Đại Phú Ông chính là nhóm Bạch Trú nói chuyện 'Thương Thành hệ thống', sẽ phát sinh sự tình gì.

Lúc này, Lưu Đức Trụ phát tới tin tức: "Lão bản, Trương Thừa Trạch bên kia phi thường sốt ruột, muốn hỏi một chút chúng ta làm sao thu khoản?"

Lão bản: "Chúng ta đều không có gấp, hắn gấp cái gì."

Lưu Đức Trụ: "Lâm trở về trước, Trương Thiên Chân chuyên môn để cho ta đem giá dao tại Trương Thừa Trạch trên cổ. . ."

Khánh Trần trong lòng tự nhủ, vậy cũng khó trách Trương Thừa Trạch gấp gáp như vậy, chỉ là Trương Thiên Chân làm như thế, thật còn có thể cùng Trương Thừa Trạch bảo trì thế giao quan hệ à.

'Không Sợ Khó Khăn' tại trong nhóm giải thích nói: "Lão bản, ta cũng là lo lắng Trương Thừa Trạch trở về sau sẽ lại nháo ra yêu thiêu thân gì, cho nên mới ra hạ sách này. Ngài hiện tại chính là trực tiếp mở miệng muốn 100 triệu, ta đoán chừng hắn cũng nguyện ý cho."

Khánh Trần chấn kinh, hắn để Trương Thiên Chân phát huy tài trí, nhưng cũng không có để Trương Thiên Chân vượt xa bình thường phát huy a.

Hắn cân nhắc một chút ngữ khí, phát đi tin tức: "Bạch Trú cũng là không cần làm bắt cóc tổng tiền sự tình. . . Để hắn như thường lệ trả tiền liền tốt."

Không Sợ Khó Khăn: "Được rồi lão bản."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Lão bản, Trương Thừa Trạch bên kia biểu thị, lần này thanh toán kim ngạch quá lớn, không có cách nào tiến hành tiền mặt thanh toán."

Lần này, Trương Thừa Trạch tổng cộng cần thanh toán 500 vạn một tuần phí bảo hộ, còn có 20 triệu cứu mạng tiền.

Nhiều như vậy hiện tiền giấy, coi như đối phương có thể cho, Bạch Trú cũng không tốt bảo tiền.

Khánh Trần suy nghĩ một lát: "Để hẳn chuyển khoản đi, 15 triệu chuyển đi Dũng Cảm Ngưu Ngưu nơi đó, Ngưu Ngưu người đến phụ trách Bạch Trú tổ chức căn cứ tuyên chỉ, sửa sang, còn có thiết bị, đồ dùng trong nhà mua sắm, trong nửa tháng hoàn thành việc này."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ."

Lão bản: "Còn lại 10 triệu, trong đó 7 triệu chuyển đi Thu Tuyết nơi đó xem như tổ chức vận doanh tiền vốn, sau đó Không Sợ Khó Khăn, Dũng Cảm Ngưu Ngưu, Lưu Đức Trụ ba người tất cả một triệu, xem như nhiệm vụ lần này chia hoa hồng. Mặt khác, về sau mỗi tuần 500 vạn dặm, đều có ba người các người riêng phần mình 100,000 nguyên làm thù lao."

Lưu Đức Trụ mừng rỡ: "Cám ơn lão bản!"

Giờ này khắc này, Lưu Đức Trụ vì chính mình lúc trước làm lựa chọn cảm thấy may mắn, tiền này tới không thể so với nuốt vàng thổi nhanh?

Chỉ cần đợi thêm hai tuần, hẳn liền có thể cho phụ mẫu mua bộ có thang máy phòng ở mới.

Hồ Tiểu Ngưu tại nhà của bọn hắn, vừa mới chuẩn bị đánh chữ cự tuyệt nói, hắn cùng Trương Thiên Chân không cần tiền.

Kết quả lại bị Trương Thiên Chân ngăn lại: "Người ngốc a, lão bản cho cái gì người cũng tiếp được, đó là lão bản đưa cho người, cùng người thiếu

không thiếu không quan hệ. Mà lại người không cần, Lưu Đức Trụ cũng không tiện muốn."

Hồ Tiểu Ngưu sừng sốt một chút, đem chính mình đánh tốt chữ toàn bộ xóa bỏ.

Trương Thiên Chân lúc này nói ra: "Còn có a, chúng ta trước kia đều là lưng tựa gia tộc, tiền đều là tìm phụ mẫu muốn, hiện tại chính mình kiếm tiền, ta cảm thấy vẫn rất có ý tứ. Nếu như người luôn luôn cùng lão bản nói, gia tộc của người có tiền, người có thể dựa vào gia tộc, vậy người liên hay là người Hò gia, không phải Bạch Trú người."

"Cũng thế," Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu.

Nhóm Bạch Trú bên trong, lão bản nói ra: "Lần sau xuyên qua thời điểm, 'Một Con Vịt Nhỏ' người đến an bài xe cộ, là thời điểm cho Trương Thừa Trạch một chút ngon ngọt ném thử, trước dẫn hắn đi xem một chút khu thứ bốn."

Lưu Đức Trụ chần chờ một chút: "Lão bản, khu thứ bốn sẽ có hay không có chút nguy hiểm? Ta sợ năng lực ta không đủ."

Lão bản: "Không cần lo lắng, một khi có việc liên hướng Hải Đường quyên quán chạy, 'Băng Nhân' ở nơi đó có một ít địa vị, đến lúc đó Băng Nhân sẽ giúp các người giải quyết vấn đề"

Băng Nhân: "Được rồi lão bản."

Chẳng được bao lâu, 'Không Sợ Khó Khăn' Trương Thiên Chân tại nhóm Bạch Trú thảo luận nói: "Lão bản, Trương Thừa Trạch bên kia đã trả tiền. Hắn nói, hắn bên kia còn có một vị hảo hữu tại thành thị số 10, muốn đến thành thị số 18 cùng một chỗ tiếp nhận Bạch Trú che chở, tiền không là vấn đề"

Lão bản: "Cực tuyệt hắn, các người phải nhớ kỹ, kim tiền là Bạch Trú công cụ, không phải chúng ta mục đích, các vị ánh mắt muốn lâu dài một chút,

không cần đặt ở những vị trí nhỏ nhỏ bên trên. Tương lai của chúng ta, không phải tiền tài có thể cân nhắc."

Không Sợ Khó Khăn: "Được rồi lão bản."

Nhóm Bạch Trú bên trong tất cả mọi người đối với lão bản nổi lòng tôn kính, không nghĩ tới lão bản nguyện cảnh là xa như thế lớn, ngay cả mấy triệu đều coi thường.

Cho đến lúc này, Khánh Trần giải quyết xong nhóm Bạch Trú bên trong sự tình, mới rốt cục có rảnh đi xem Hà Tiểu Tiểu bên kia nói chuyện phiếm ghi chép.

Mỗi một lần trở về đêm đó, đều là trong trò chuyện nhóm thời khắc nóng nhất, bởi vì mọi người muốn đem xuyên qua một tuần đến nay phát sinh sự tình, lấy ra trao đổi tin tức.

Hôm nay ban đêm, Hà Tiểu Tiểu vậy mà một lần nữa ban bố một đề nghị quy tắc: "Các vị thời gian hành giả, chúc mọi người buổi tối tốt lành. Chúng ta giữa lẫn nhau đều rất rõ ràng, ta thành lập trò chuyện nhóm mục đích, chính là vì thuận tiện tất cả thời gian hành giả đem 'Trò chơi công lược' bù đắp nhau, dạng này mới có thể để cho mọi người ở thế giới trong bên trong tốt hơn sinh tồn."

"Trò chuyện nhóm thành lập về sau, tin tưởng mọi người đã quen biết trong nhóm mỗi người, như vậy hôm nay ta muốn tuyên bố một cái quy tắc, đằng sau mỗi một lần trở về, mỗi vị bầy thành viên đều cần chia sẻ một đề nghị trò chơi công lược, dạng này mới có thể đợi tại bản nhóm. Nếu như không có cách nào chia sẻ trò chơi công lược, vậy liền sẽ bị giáng cấp đến nhóm phổ thông. Bằng không, trong nhóm chắc chắn sẽ có người yên lặng xuống nước, hút vào người khác trò chơi công lược, nhưng xưa nay không giúp thời gian hành giả khác."

Hà Tiểu Tiểu tiếp tục nói: "Loại này bạn nhóm tồn tại, là trái với hỗ bang hỗ trợ nguyên tắc."

Đến lúc này, Hà Tiểu Tiểu rốt cục cởi tr ần ra hẳn tạo nhóm "Ý đ ờ", đó chính là tốt hơn thu thập tình báo.

Hắn trước miễn phí mở ra ba vòng, sau đó tùy ý mọi người tự do trao đổi tình báo, để mọi người ném đến trao đổi tình báo ngon ngọt.

Lúc này, muốn tiếp tục đợi tại trong nhóm, vậy thì nhất định phải xuất ra vật có giá trị đến, xem như 'Phí hội viên' .

Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm chia làm mười mấy cái, nếu như tất cả mọi người giao nạp phí hội viên, như vậy Cửu Châu căn bản không cần lại phí sức đi thành lập tổ chức tình báo gì, bởi vì mỗi một cái trong nhóm thời gian hành giả, đều là Cửu Châu nhãn tuyến.

Khánh Tr ần nghĩ tới chỗ này lúc, đối với Cửu Châu sinh ra một chút bội phục cảm xúc.

Mặc dù hẳn cự tuyệt Cửu Châu mời, nhưng đối phương mưu đồ quá lớn, mà lại thủ pháp cũng tương đối xảo diệu.

Điểm này, là làm việc đâu ra đấy Côn Lôn, không cách nào so sánh.

Hà Tiểu Tiểu nói ra: "Nếu là ta định quy củ, như vậy ta tới trước chia sẻ chính mình công lược tin tức. Trước mắt, gia tộc Kashima khổng chế thời gian hành giả đã phi pháp chui vào nước ta cảnh nội, mục tiêu của bọn hắn hẳn là ngay tại Hàm thành. Theo ta hiểu rõ, bọn hắn rất có thể là tại Hàm thành tìm được cái nào đó trọng yếu 'Open Beta người tư cách', muốn đem hắn (nàng) mang đến nên đi địa phương."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, đây là Kashima đảo ngược xuyên qua kế hoạch?

Cái gọi là đảo ngược xuyên qua kế hoạch, chính là tinh chuẩn nhằm vào thế giới trong 'Lý Y Nặc' trọng yếu như vậy nhân vật, tại thế giới ngoài tìm tới cùng nàng đối ứng người bình thường, để cái này thế giới ngoài người bình thường hoàn thành xuyên qua, thay thế rơi thế giới trong thổ dân.

Trong ngoài thế giới chỗ đối ứng hai người, bởi vì địa vực khác biệt quan hệ, một mực không có hoàn thành xuyên qua.

Tỉ như thế giới trong Lý Y Nặc tại thành thị số 18 đối ứng thế giới ngoài Lạc thành, nhưng thế giới ngoài Lý Y Nặc lại tại kinh thành, như vậy Kashima muốn làm, chính là đem thế giới ngoài kinh thành Lý Y Nặc, cho đưa đến thế giới ngoài Lạc thành, dạng này thế giới trong Lý Y Nặc liền sẽ bị thay thế.

Đây chỉ là cử một cái ví dụ, trên thực tế Kashima lần này tìm tới người là ai, muốn thay thế người là ai, còn không có biện pháp biết được.

Khánh Trần nghĩ đến, chính mình tuần này cũng muốn đi theo thi đua tổ tiên về Hàm thành, không biết có thể hay không gặp được người Kashima.

Hàm thành lớn như vậy, hẳn là không gặp được đi.

Hà Tiểu Tiểu tiếp tục nói: "Ta ở chỗ này nhắc nhở, Hàm thành thời gian hành giả gần nhất xin chú ý an toàn, lần này Hàm thành phó bản mở ra tại nguy hiểm, cẩn thận tham dự."

Sấm Vương: "Ha ha, nếu trong nhóm có quy củ mới, vậy ta cũng phân hưởng một đầu công lực tốt. Thành thị số 18 bên trong, Khánh Chung đã tìm tới người đồng minh, đối tượng hẳn là Lý thị đại phòng đời thứ ba trưởng tử, Lý Tu Tề Lý Tu Tề làm người ôn hòa, đương nhiệm chức liên bang tập đoàn quân thứ nhất doanh cảnh vệ 127 doanh trưởng, phụ trách bảo vệ trang viên lưng chừng núi an toàn, xem như mấy năm gần đây Lý thị kiệt xuất nhất nhân tài một trong."

Băng Nhãn: "Vậy ta cũng phân hưởng một đầu đi, Con Tem Ác Ma từng nắm giữ tại liên bang đời thứ tư tổng thống trong tay, sau bởi vì đời thứ tư tổng thống bị ám sát mất đi, bây giờ tìm tới đời thứ tư tổng thống bị ám sát nguyên nhân, có lẽ liền có thể tìm tới người nắm giữ Con Tem Ác Ma Huyền Vũ, hì hì."

Huyền Vũ: "Lại nhằm vào ta đúng không? Vậy ta cũng phân hưởng một đầi, đường Hành Thụ sự kiện đêm đó xuất hiện tay bắn tĩa, hẳn là Lưu Đức Trụ lão bản. Người này không chỉ có ngắm bắn năng lực, còn có đi ầi khiến người khác năng lực, hư hư thực thực không chế tinh thần loại siêu phàm giả. Các người phải cẩn thận bị hắn khống chế nha."

Những người khác có lẽ không biết đêm đó chi tiết, nhưng Huyền Vũ là biết đến.

Trong đó điểm trọng yếu nhất tin tức là, Huyền Vũ từng phái đi giám thị Khánh Tr ầi người, lại bị người cho đảo ngược khống chế.

Sấm Vương: "Nếu hai người các người có thù, còn náo ra nhiều chuyện như vậy, nếu không hai người lại nhiều ra ánh sáng đối phương một chút tin tức đi."

Nhưng mà Huyền Vũ cùng Băng Nhãn hai người đầi không có phản ứng hẳn.

Bây giờ, Hà Tiêu Tiêu trong trò chuyện nhóm, mùi thuốc nổ nặng nhất hẳn là Băng Nhãn cùng Huyền Vũ hai người, lẫn nhau lẫn nhau lộ tẩy, để một đám các thời gian hành giả ăn lên dưa đến ăn no thỏa mãn.

Nguyệt Nhi: "Ta cũng phân hưởng một đầi công lực đi."

Khánh Tr ầi nhìn thấy đầi này tin tức thời điểm tinh thần tỉnh táo, hẳn một mực hoài nghi trong nhóm Nguyệt Nhi, chính là Lý Trường Thanh bên người vị kia thời gian hành giả.

Nguyệt Nhi: "Gần đây có thợ săn hoang dã tại trong cấm kỵ chi địa số 029, phát hiện một loại có thể đối với siêu phàm giả sinh ra rõ ràng tăng thêm hiệu quả thực vật, cực kì thừa thốt, nhưng hiệu quả rõ rệt."

Khánh Tr ầi có chút thất vọng, đầi này công lực hiển nhiên không cách nào trợ giúp hẳn xác nhận Nguyệt Nhi thân phận.

Trong nhóm một vị gọi là 'Thanh Bảo' ID nói ra: "Gần đây, Nhật Bản nổi danh văn nghệ nữ thần 'Jindai Sorane', tại nước ta cảnh nội tham gia tiết mục nghệ thuật thời điểm đột nhiên mất tích, người này hư hư thực thực thời gian hành giả. Bên ta phỏng đoán, đối phương ở trong gia tộc Jindai đã bại lộ thời gian hành giả thân phận, cho nên mới sẽ có lần trốn cử động. Còn đối phương ở thế giới trong hành tung, cũng còn chưa biết."

Khánh Trần nhìn thấy tin tức này thời điểm ngây ngẩn cả người, bởi vì đầu này cùng hắn có quan hệ.

Là, Jindai Sorane tại thế giới ngoài nổi tiếng quá cao, một khi gia tộc Jindai nắm giữ thời gian hành giả, như vậy biết Jindai Sorane đã bị thay thế, đó cũng là chuyện sớm hay muộn.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, đối phương vậy mà tại Trung Quốc cảnh nội lần trốn, không biết trốn đến chỗ nào.

Từ một điểm này nhìn, Jindai Sorane cũng coi là tương đối cơ trí một vị thời gian hành giả.

Sấm Vương nói ra: "Chờ một chút, Jindai Sorane cái tên này tốt quen tai, nàng chính là gia tộc Jindai cùng Khánh thị thông gia đối tượng a?"

Thanh Bảo: "Đúng vậy, gia tộc Jindai ở trong nước lực lượng tương đối yếu kém, căn bản là không có cách toàn lực truy tra nàng, đây cũng là nàng thích hợp nhất lần trốn cơ hội."

Khánh Trần bỗng nhiên ý thức được, vị này Thanh Bảo. . . Giống như hiểu rất rõ gia tộc Jindai giống như.

Đối phương tại thế giới ngoài lại là thân phận gì đâu? Hải ngoại Hoa Kỳ ầu sao?

Sấm Vương nói ra: "Nàng thông gia đối tượng chính là chết tại trong ngục giam số 18, vị kia được xưng là sử thượng xui xẻo nhất người hậu tuyến bóng dáng. Cửu Châu cùng Côn Lôn biết vị cô nương này lần trốn đi nơi

nào sao?"

Một mực tr ần mặc 'Tĩnh Sơn' : "Vậy thì phải hỏi Hà Tiêu Tiêu."

Trong nhóm yên lặng lại, đây là trong nhóm lần đầu có người đem Hà Tiêu Tiêu thân phận làm rõ, lần nữa trước đó mọi người mặc dù suy đoán hẳn đã bị Cửu Châu hợp nhất, nhưng cũng không có chứng cứ.

Hà Tiêu Tiêu chính mình cũng chưa từng thừa nhận qua.

Lúc này, trong nhóm một vị gọi là Vật Cấm Kỵ ACE-999 ID nói ra: "Ta cũng cung cấp một đầu ta công lược, 'Tĩnh Sơn' hẳn là Trịnh lão bản đi, Jindai Sorane trốn nơi nào hỏi Hà Tiêu Tiêu làm gì, ta Cửu Châu lại không chịu trách nhiệm cảnh nội, đây là người Côn Lôn phạm vi chức trách a."

Trong nhóm các thành viên tr ần mặc.

Tất cả mọi người bỗng nhiên đều ý thức được, vị này 'Vật Cấm Kỵ ACE-999' cũng không phải người bình thường, rất có thể chính là Cửu Châu lập tức người c ần quy ền, Hà Kim Thu!

Chỉ có dạng này một vị nhân vật, mới dám trực tiếp điếm ra Côn Lôn lão bản Trịnh Viễn Đông thân phận, cũng chỉ có dạng này một vị nhân vật mới dám cùng Trịnh Viễn Đông đối chọi gay gắt.

Trong lúc nhất thời, tất cả trong trò chuyện nhóm thành viên đều hô to kích thích, vừa mới Băng Nhãn cùng Huyền Vũ mới cùng chết qua, hiện tại Cửu Châu cùng Côn Lôn lại đập.

Tựa như văn nghệ tác phẩm một dạng, có mâu thuẫn mới có sức kéo a, trong nhóm này nếu là tất cả mọi người hòa hòa khí khí, vậy thì có cái gì ý tứ!

Đường Hành Thự trong nhà, Nam Canh Th ần uốn tại trên ghế sa lon nhìn say sưa ngon lành: "Tr ần ca, người nói Cửu Châu cùng Côn Lôn có thể hay không tại trong nhóm xé đứng dậy a?"

"Hắn là sẽ không, hai cái tổ chức mặc dù có chút không hợp nhau, nhưng tốt xấu đâu là tổ chức lớn, mặt mũi vẫn là nên."

"Chúng ta muốn hay không tham gia cùng một chút?" Nam Canh Thần tràn đầy phấn khởi.

"Không cần, hai cái này tổ chức quá to lớn, chúng ta ai cũng chớ chọc, " Khánh Trầ nói ra.

Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm bên trong, Vật Cấm Kỵ ACE-999: "Trịnh lão bản, Hà Tiểu Tiểu đã thay ta Cử Châu nói qua tình báo trọng yếu, các người Côn Lôn cũng lộ ra một chút cho mọi người đi."

Nhưng vào đúng lúc này, Tĩnh Sơn bỗng nhiên tại trong nhóm @ Băng Nhãn: "Lộ Viễn, người đến nói một chút."

Khánh Trầ: "..."

Trước đó hắn vì lẫn lộn ánh mắt, cho nên nói chính mình là Côn Lôn Lộ Viễn.

Lại không nghĩ rằng vị này Trịnh lão bản ngược lại là cơ trí, trực tiếp thuận chủ đề đẩy hắn đi ra, thay Côn Lôn chia sẻ tình báo.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ thư hữu 20200916212218388 trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ đọc sách chơi thôi, Trịnh lão bản hai vị đại ngạch khen thưởng, các lão bản đại khí, các lão bản cát tường như ý!

Truyện cầu đạo cho ae: . Cầu lương: Vị Hôn Thê Của Ta Là Kiếm Thánh, Thánh Nữ Thịnh An Phận

Chương 288: Trọng thương tổ chức thần bí (vạn chữ đổi mới cầu nguyệt phiêu)

Khi Băng Nhân đầu tiên là giả mạo Huyền Vũ, sau đó còn nói chính mình là Côn Lôn Lộ Viễn thời điểm, kỳ thật mọi người cũng không tin tưởng Băng Nhân lí do thoái thác.

Dù sao một mình người vừa giả mạo qua người khác, nói cái gì cũng không quá có thể tin a.

Nhưng mà, hiện tại ngay cả Trịnh Viễn Đông đầu đi ra nói Băng Nhân là Lộ Viễn, vậy thân phận này hẳn là ng ỡ vững đi. .

Cái này khiến một mực nhìn lấy trò chuyện nhóm Huyền Vũ, có chút không thể phỏng đoán, chẳng lẽ từ vừa mới bắt đầu chính là Côn Lôn tại nhằm vào hẳn sao?

Không đúng không đúng không đúng. . .

Một bên khác, Khánh Tr ần suy tư một lát.

Băng Nhân: "Trịnh lão bản để cho ta nói một chút, vậy ta liền chia sẻ một đầu chính mình tổng kết ra thế giới trong bối cảnh đi: Thế giới trong hẳn là trải qua hai lần tai nạn, lần đầu tiên là đạn hạt nhân rửa sạch, lần thứ hai là trí tuệ nhân tạo nguy cơ. . ."

Khánh Tr ần một hơi lưu loát mấy trăm chữ, đúng là đem hẳn hiểu rõ đến liên quan tới thế giới trong văn minh mới kỷ nguyên khởi nguyên, cho đại khái giới thiệu một chút.

Bối cảnh này nhìn như bình thản, nhưng mà rất nhiều người đầu không

biết, bởi vì ngoại bộ trong thư tịch là cấm khắc bản những nội dung này.

Người có thể hiểu đến những tin tức này, ở thế giới trong địa vị đều đã tương đối cao.

Khánh Trầ làm như thế, là vì đề cao 'Băng Nhãn' tài khoản này có độ tin cậy, tương lai lại làm người thời điểm, nói không chừng sẽ có hiệu quả.

Mà lại, lộ ra tin tức này, cũng sẽ không bại lộ Khánh Trầ thân phận của mình tin tức.

Sấm Vương: "Tại sao ta cảm giác, thế giới trong gặp phải đạn hạt nhân rửa sạch lúc miêu tả, rất như là chúng ta thế giới ngoài tiếp qua mấy năm liên sẽ kinh lịch sự tình? Thế giới trong không phải là thế giới tương lai của chúng ta a?"

Hà Tiểu Tiểu: "Đầu tiên có thể xác định là, hai thế giới song song không giao nhau, là lẫn nhau không liên hệ, cho nên các vị không cần lo lắng thế giới trong là thế giới tương lai của chúng ta."

"Vì cái gì?" Lý Tứ hiếu kỳ hỏi.

"Bởi vì ta quan sát qua hai thế giới thiên thể vận động quỹ tích, hai bên là cơ hồ hoàn toàn nhất trí, " Hà Tiểu Tiểu nói ra: "Mặc kệ là hệ Ngân Hà thiên thể vận động quỹ tích, hay là hệ Ngân Hà bên ngoài, không cũng không khác biệt gì. Mặt khác, Io mặt đất hình thái, trong ngoài thế giới cũng là nhất trí. Nói cách khác, chúng ta thời gian tuyến là song song, mà bên trong thế giới thì sớm chúng ta hơn một ngàn năm liên phát triển đến xã hội hiện đại, xuất hiện vũ khí hạt nhân, mặc dù ta cũng không biết khoa học kỹ thuật của bọn họ phát triển vì sao nhanh như vậy."

Sấm Vương: "Io là thứ đồ gì?"

Trong nhóm mấy người đều không có nghe hiểu Hà Tiểu Tiểu đang nói cái gì, khả năng đây chính là cao chơi đi. . .

Bất quá, Khánh Tr ần minh bạch Hà Ti ểu Ti ểu ý tứ: Địa C ầu tại trong vũ trụ là rất nhỏ bé, coi như Địa C ầu phát sinh qua đạ hạt nhân rửa sạch sự tình, nó cũng không có khả năng ảnh hưởng đến những tinh hệ khác.

Cho nên, dùng những tinh hệ khác tới làm vật tham chiếu, có thể xác định lẫn nhau thời gian tuyến.

Nếu như thế giới trong là thế giới ngoài tương lai, như vậy trên b ầu trời những tinh th ần kia vận động quỹ tích tất nhiên khác biệt.

Nhất là Io.

Bởi vì Io rất đặc thù, nó mặt đất tùy thời có đạ lượng núi lửa bộc phát, vỏ trái đất tách ra.

Cho nên thường cách một đoạn thời gian quan trắc, nhìn thấy địa hình đ ều có chỗ khác biệt.

Nếu như Hà Ti ểu Ti ểu tại thế giới ngoài nhìn thấy Io, cùng hẳn ở thế giới trong nhìn thấy Io đạ khái một dạng, vậy đã nói rõ, đừng quản hai thế giới văn minh có khác biệt gì, nhưng mọi người tại vũ trụ cái này không l ờ vật tham chiếu trước mặt, là giống nhau.

Giờ khắc này, rất nhi ều người phát hiện mình cùng 'Cao chơi' tư duy chỗ khác biệt.

'Người chơi bình thường' phán đoán sự tình toàn bộ nhờ suy đoán, mà 'Cao chơi' thì không giống với, trực tiếp đi tìm chèo chống chính mình đoán chứng cứ, cũng luôn có thể tìm tới.

Ngay sau đó, trong nhóm những người còn lại bắt đ ầu chia hưởng riêng phần mình công l ực.

Lục Áp: "Trước mắt quan sát, Khánh thị đạ phòng Khánh Văn, cái này người hậu tuyến bóng dáng hẳn là chân đạ ba chiếc thuy ền, đ ồng thời cùng ba tên Lý thị đ ời thứ ba thành viên kết minh, nên tính là có đ ược

người kết minh nhiều nhất người hậu tuyển bóng dáng. Mặt khác, thành thị số 18 chinh thế đầu yên lặng một đoạn thời gian, giống như là trước bão táp, sau cùng yên tĩnh."

Khánh Trần nhìn đến đây cứ vui vẻ, không nghĩ tới Lý Y Nặc chân đạp bốn chiếc thuyền thời điểm, cũng có người phản đạp nàng.

Bất quá chân đạp ba chiếc thuyền còn không tính cái gì, hẳn cước này giẫm 31 chiếc thuyền đầu không có nói cái gì.

Lý Tứ: "Ta cung cấp công lược khả năng rất nhiều người đều biết, trước mắt trên chợ đen nếu như chịu dùng nhiều tiền mà nói, là có thể tìm tới phương pháp tu hành, mặc dù rất nhiều phương pháp tu hành hạn mức cao nhất, tu hành hơn mười năm mới có thể đạt tới cấp D, nhưng cùng với đẳng cấp nói, người tu hành sức chiến đấu hay là phổ biến cao hơn chiến sĩ gen."

Nếu như cậ̀n Hà Tiêu Tiêu trò chơi lý luận tới nói, người tu hành chính là anh hùng, chiến sĩ gen chính là siêu cấp binh, mọi người khả năng HP, công kích đều không khác mấy, nhưng anh hùng là có kỹ năng. . .

Lúc này, trước đó chia sẻ qua Jindai Sorane tin tức Thanh Bảo, đột nhiên lại nói chuyện: "Lại chia sẻ một cái công lược đi: Hiện tại rất nhiều người kỳ thật biết, người bình thường tại thế giới ngoài không cách nào thức tỉnh. Nhưng là gia tộc Jindai xuất hiện trường hợp đặc biệt, một cái đã biết giác tỉnh giả, vậy mà tại thế giới ngoài tiến hành hai lần thức tỉnh, từ cấp E tấn thăng đến cấp C."

Khánh Trần nhìn thấy tin tức này rơi vào trầm tư, nói cách khác, đã thức tỉnh, người tu hành, Thế Giới quy tắc công xiêng liêng không tồn tại?

Vật Cấm Kỳ ACE-999 hỏi: "Vì sao muốn chia sẻ ngoài định mức tin tức? Ta đoán người hẳn là trú Nhật Bản hải ngoại Hoa Kỳ ầu a?"

Thanh Bảo chần chờ một chút: "Ta là hải ngoại Hoa Kỳ ầu, chia sẻ cái này, chẳng qua là cảm thấy mọi người biết tin tức này, có thể sẽ đối với tổ quốc

hữu dụng."

Vật Cấm Ky ACE-999 nói ra: "Tạ ơn, người là có hay không nguyện ý gia nhập Cửu Châu? Ta Cửu Châu chuyên môn phụ trách thời gian hành giả hải ngoại hết thủy sự vụ."

Trong nhóm đám người im lặng, cái này còn tại chỗ nhận người đâu?

Thời gian chậm rãi qua đi hơn một giờ, đến tiếp sau bạn nhóm chia xẻ đều không phải là rất có hàm kim lượng, nhưng tốt xấu xem như chia sẻ.

Mà Hà Tiểu Tiểu cuối cùng làm ra tổng kết: "Trở lên bạn nhóm cung cấp 'Trò chơi công lược', vắn vắn đại biểu riêng phần mình phát hiện, cho nên mọi người lúc sử dụng còn cần tự hành phân biệt. Mặt khác, nếu như Cửu Châu phát hiện có người cố ý cung cấp hư giả công lược, thì đừng dạng là hàng nhóm xử lý."

Nói xong, nhóm thành viên nhân số, lập tức hạ xuống 18 người, trong đó bị đá đi ra còn bao gồm trước đó giúp Huyền Vũ cung cấp hư giả tin tức 'Trương Tam' .

Sấm Vương: "Vậy nếu như ta cung cấp tin tức, cũng là bị người khác lừa lạc bố trí đâu, ta được đến bản thân liền là tin tức giả, cũng không phải cố ý cho mọi người cung cấp tin tức giả, cái này cũng muốn làm hàng nhóm xử phạt sao?"

Huyền Vũ: "Hắc hắc, ta cảm thấy không có vấn đề gì, dù sao có thể bị người khác lừa lạc cũng nói trí thông minh không đủ, đi nhóm cấp thấp cũng hợp lý."

Sấm Vương: "Âm Dương Nhân, người nói ai trí thông minh không đủ đâu?"

Huyền Vũ: "Ai cung cấp tin tức giả, ta liền nói ai, tự hành dò số chỗ ng ẩ." "

Khánh Trần chợt phát hiện, kỳ thật lấy Huyền Vũ niệu tính này, mình coi

như không giúp đối phương kéo cừu hận, đối phương cũng sẽ tự hành kéo cừu hận.

Bất quá, đối phương phách lối trình độ, liề n mang ý nghĩa xứng đôi lực lượng.

Xem ra, trước đó Lạc thành một trận chiến cũng bất quá là đễ Huyễn Vũ tại Lạc thành thế lực gặp khó, còn không có thương cân động cốt.

Hắn đóng lại trò chuyện nhóm trở lại phòng ngủ, cũng đối với Nhất hỏi: "Nhất, người bao lâu có thể học được Tạng văn?"

Nhất nói ra: "1 giờ, nhưng nếu như người muốn cho ta cung cấp phiên dịch phục vụ nói, cần thanh toán một vạn khối tiề n."

Khánh Trầ n bất đắc dĩ: "Người tại sao không đi đoạt tiề n?"

Nhất: "Ta không đang đoạt tiề n sao?"

Khánh Trầ n ngờ ngạc một chút, cái này đoạt tiề n đầ u không che giấu à.

Bất quá, lấy Khánh Trầ n năng lực đi học Tạng văn, làm sao cũng phải một hai cái tuầ n lễ thời gian, cũng tỷ như hắn học tập tiếng Nhật cũng hao tổn lâu như vậy, còn phải là không ngừng hẫ i ức phục bàn mới được.

Bây giờ, hắn căn bản không có khả năng tổn hao một hai cái tuầ n lễ thời gian, đi học tập một môn cơ h ò không dùng được ngôn ngữ văn tự, dù sao Tạng văn sử dụng phạm vi thực sự quá nhỏ.

Taobao bên trên ngược lại là có chuyên nghiệp Tạng văn phiên dịch, nhưng Khánh Trầ n muốn phiên dịch đ ò vật quá trọng yếu, làm sao có thể giao cho ngoại nhân?

Phải biết, một đầ u có thể tu hành đến cấp B con đường tu hành, ở thế giới trong có thể nhắc lên gió tanh mưa máu.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Thành giao, ta cần chính xác văn dịch, không thể có sai lầm."

"Yên tâm đi, " Nhất vui về từ Khánh Tr ần trên điện thoại di động về đi một vạn khối.

Một giây sau, văn dịch li ền đã xuất hiện ở Khánh Tr ần trên điện thoại di động.

"Không phải cần một giờ sao? Người cái này phiên dịch cũng li ền một giây a, " Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Nói một giờ, đó là vì để cho người giao dịch đứng lên chẳng phải đau lòng, " Nhất chăm chú giải thích nói: "Nhân loại các người rất kỳ quái, rõ ràng là đồng giá trao đổi nguyên tắc, nhưng nếu như các người phát hiện đối phương cung cấp phục vụ quá dễ dàng, li ền sẽ cảm thấy mình thua lỗ."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, người nói rất hay có đạo lý.

Hắn nhìn về phía tu hành pháp văn dịch đoạn thứ nhất:

« Chuẩn Đề Pháp ».

Khánh Tr ần nhìn đến đây li ền cảm giác có chút không được bình thường, bởi vì hắn tại thế giới ngoài cũng đã được nghe nói Chuẩn Đề Pháp, đây là Hiền Tông, Mật Tông linh hoạt khéo léo thành phật tâm yếu a.

Dùng hai tông lời nói của chính mình, có vô lượng, vô số, vô biên Cổ Phật, đều là lấy tu tập phương pháp này mà thành tựu.

Thứ này nghe nói nhiều người, nhưng thấy qua ít người, mà lại cũng không nghe nói trong thế giới ngoài thật sự có người tu thành qua.

Đầu tiên cái này tu hành pháp khẳng định là thật, thế giới trong xác thực có một chi tổ chức tu hành qua.

Thứ yếu, thế giới ngoài cùng thế giới trong chung quy là có chút không giống.

Khánh Tr ần một đoạn thời khắc đang nghĩ, có phải hay không bởi vì thế giới ngoài quy tắc không giới hạn chế giác tỉnh giả, cũng đ ồng dạng hạn chế rất nhiều người tu hành đường?

Nhìn như vậy đến, ngược lại lộ ra con đường kỳ sĩ càng thêm đáng quý.

Là bởi vì cải biến gen cũng sẽ không xúc động quy tắc sao? Khánh Tr ần không xác định.

Khánh Tr ần đầu tiên là nhìn thoáng qua phương pháp tu hành, kết quả hẳn phát hiện tu hành nội dung rất ngắn, quyển sách nhỏ kia chừng 32 trang, mà tu hành pháp trong thực tế cho, bất quá chỉ chiếm ba trang mà thôi.

Mà phía sau hai mươi chín trang, một nửa là có người đối với tu hành cảm ngộ, còn có một nửa thì là đối với những khác tu hành tổ chức ghi chép.

Ba vị trí đầu trang đầu là kinh văn, Khánh Tr ần nhìn h ồi lâu cũng không nhìn ra cái trò đến, hẳn nhỏ giọng th ần thì nói: "Kì quái, chỉ riêng tụng kinh li ền có thể tu hành? Vậy muốn trở thành người tu hành chẳng phải là quá dễ dàng?"

Chờ hẳn lật đến trang thứ tư, trông thấy chú thích mới hiểu được, nguyên lai là phải căn cứ kinh văn dấu chấm tới sửa đổi t ần suất hô hấp của mình, chỉ có nắm giữ đặc thù hô hấp t ần suất, tu hành rèn luyện lúc, mới có thể tu hành rèn luyện trong thân thể 'Minh điểm', mới có thể tu hành khí mạch.

Khánh Tr ần nghi hoặc, đây cũng là cùng kỳ sĩ hô hấp pháp có chút cùng loại a, đầu là lấy hô hấp làm chìa khoá, mở ra thân thể th ần bí chi môn.

Chú thích bên trong nói, thiên hạ tu hành trăm sông đổ v ề một biển, lấy khí là bắt đầu, lấy th ần là cuối cùng, không hô hấp pháp môn, cũng chỉ là không có tác dụng, không có khả năng chân chính siêu thoát phàm tục.

Tựa hồ, trong tổ chức này người cho là, tu hành sở dĩ thần bí, cũng là bởi vì đại bộ phận người đều không có cái chìa khóa này.

Rất nhiều tu hành pháp cũng là bởi vì không có hô hấp thuật phụ tá, làm trên hạn biến phi thường thấp.

Khánh Trần đang nghĩ, những cái kia trên thị trường chỉ có thể tu hành đến cấp D phương pháp tu hành, có thể hay không chính là thiếu đi hô hấp thuật?

"Nhất, có ở đây không?" Khánh TrẦN hỏi.

"Ta tại," Nhất hễ đáp: "Từ giờ trở đi, người trung cầu ý kiến một vấn đề, cầu thanh toán một nghìn đồng."

"Người có phải hay không yêu đương r ỡ?" Khánh TrẦN buồn bực: "Một người nếu như đặc biệt thiếu tiền, vậy hẳn nhất định là yêu đương."

"Ta liền ưa thích cho tiêu tử tử dùng tiền, không được sao?" Nhất không vui nói: "Ta gặp được một cái tiêu tử tử, gia gia của nàng ở trong núi tr ồng trà, đặc biệt đáng thương, ta tiêu ít tiền trợ giúp một chút thế nào?"

Khánh TrẦN hô hấp trệ một chút, người thế giới trong công trí năng đi vào thế giới ngoài, lại còn gặp mạng lưới lừa dối? !

Bán lá trà tiêu tử tử, cái này mẹ nó xem như kinh điển sáo lộ!

Khánh TrẦN nghiêm túc nói: "Ta đề nghị người tốt nhất đi đâu tra một chút cái này cái gọi là bán lá trà tiêu tử tử, nhìn nàng một cái đến cùng có hay không như vậy đáng thương."

Nhất nói ra: "Ta tại thế giới ngoài còn không có lớn như vậy năng lực, đi đâu tra không được."

"Vậy người đi nhìn xem phòng lừa dối chỉ nam cũng được a, như người loại này án lệ ta thấy cũng nhiều!" Khánh TrẦN tức giận nói: "Người đừng

có lại tiêu tiền tiêu uổng phí a, đó là lừa gạt người, các nàng tiền kiếm được đâu không sạch sẽ."

Nhất cũng không vui: "Các nàng kiếm lời đâu là ta tiền mồ hôi nước mắt, người nói là ta mồ hôi và máu không sạch sẽ?"

"Cái này mẹ nó lại là học với ai tao thoại, " Khánh Trần thờ dài nói.

Hắn cuối cùng vẫn nhìn không được, trực tiếp bên trên Douyin bắt đầu tìm kiếm lừa dối án lệ cho Nhất nhìn.

Còn không có nhìn mấy đâu, Nhất liền dẫn phần nộ nói ra: "Nàng vậy mà nhẫn tâm gạt ta, ta nói nàng làm sao như vậy nguyện ý cùng ta nói chuyện phiếm."

Nhất cũng kịp phản ứng.

Nàng chỉ là chưa thấy qua thế giới ngoài những màn lưới này lừa dối án lệ, cũng không đại biểu nàng ngốc.

Phải biết, thế giới trong mạng lưới lừa dối, so thế giới ngoài còn phát đạt một chút, chỉ bất quá không ai bán lá trà mà thôi.

"Ta giúp người vạch trần một cái âm mưu, người cho ta cung cấp một chút trung cầ ý kiến, " Khánh Trần nói ra.

Nhất nói ra: "Không được, ta muốn trước khổ sở một hồi."

"Đi bá, " Khánh Trần đau răng nói.

Hắn dựa theo chú thích bên trong chỉ điểm, thử nghiệm đi đầu chỉnh hô hấp tần suất, thành công so trong tưởng tượng đến nhanh một chút, khí cũng xuất hiện đặc biệt nhanh.

Chỉ là, khi cổ khí kia xuất hiện sát na, vậy mà trực tiếp tụ hợp vào trong cơ thể mình kỹ sĩ chân khí bên trong, bị thôn phệ mất rồi.

Không có cái gì rèn luyện minh điễm, không có xông phá khí mạch, trực tiếp liền bị kị sĩ chân khí ăn hết, không có chút nào năng lực phản kháng!

Khánh Trậ̀n chăm chú cảm thụ được, kị sĩ chân khí giống như xác thực lớn mạnh một chút như vậy.

Đến, cái này Chuẩn ĐỀ Pháp hẳn khẳng định là không luyện được, tối thiểu không luyện được tổ chức thần bí như thế.

Bất quá Khánh Trậ̀n nghĩ lại, kị sĩ chân khí đều là dựa vào Sinh Tử Quan mới có thể lớn mạnh, mình bây giờ có tính không là nắm giữ mở ra lối riêng biện pháp, không phá Sinh Tử Quan cũng có thể một mực lớn mạnh kị sĩ chân khí?

Nếu như hẳn kiên trì bền bỉ tu hành, rất có thể vừa phá hạng thứ ba Sinh Tử Quan, kị sĩ chân khí liền đã lớn mạnh đến một cảnh giới khủng bố.

Kị sĩ chân khí thế nhưng là cùng Thu Diệp Đao trực tiếp liên quan, đây là kị sĩ áp đáy hòm sát thương thủ đoạn a!

Nghĩ tới đây, nguyên bản hơi có chút uể oải Khánh Trậ̀n, lần nữa tới hào hứng.

Hắn tiếp tục về sau nhìn lại, Chuẩn ĐỀ Pháp phân ba cái giai đoạn, giai đoạn thứ nhất chính là hô hấp thuật rèn luyện trong thân thể tám mươi một cái minh điễm, giai đoạn thứ hai thì là tu hành khí mạch, đem tám mươi một minh điễm từng cái quán thông, giai đoạn thứ ba là quán thông sau hòa hợp hợp nhất.

Mỗi cái giai đoạn đối ứng một loại hô hấp thuật, tổng cộng ba loại hô hấp thần suất.

"Cái này nắm trong lòng bàn tay, sau đó dạy thời điễm từng chút từng chút dạy, dạng này trong học đường hài tử chẳng phải là tương lai tất cả đều muốn c̣ậ̀u cạnh ta?" Khánh Trậ̀n âm thầm suy nghĩ.

Hắn cảm thấy, cái này rất có thể là cái kia Tây Nam tổ chức thần bí, dùng để khống chế tổ chức thành viên phương pháp.

Chỉ là Khánh Tr ần có chút không nghĩ ra, không phải nói Chuẩn Đ ề Pháp là hòa hợp thành quả tu hành pháp sao, hắn là trực chỉ đại đạo mới đúng, tổ chức thần bí kia làm sao lại tài cao nhất cấp B đâu.

Khánh Tr ần bắt đầu lật xem phía sau ghi chép, thế là, hắn tại trang thứ 30 địa phương, thấy được một cái làm cho người khiếp sợ sự tình. . .

Trong sách nhỏ ghi chép, hô hấp thuật vốn có bốn tiết, nhưng mà lại bị một đám hào cường cướp đoạt cuối cùng một tiết.

Đám kia hào cường thực lực cực cao, tổng cộng 12 người, mỗi người đều có giống như Phật gia thông thiên triệt địa bản lĩnh, phát tay có thể vẫy ra một mảnh quang huy cùng cương kình.

Khủng bố đến cực điểm.

Mười hai người này, bắt đi duy nhất thông hiểu tiết thứ tư hô hấp thuật Phật gia, từ đây Phật gia bật vô âm tín, rốt cuộc chưa về

Điểm này cùng Khánh Tr ần suy đoán một dạng, tổ chức thần bí này đúng là lợi dụng bốn tiết hô hấp thuật chỗ khác biệt đến khống chế giáo chúng, tu hành xong tiết thứ nhất, sau đó cái gọi là 'Phật gia' nhìn giáo chúng biểu hiện, lựa chọn phải chăng cho tiết thứ hai, tiết thứ ba, tiết thứ tư hô hấp thuật.

Kết quả Phật gia bị người bắt đi, tiết thứ tư hô hấp thuật truyền thừa ngành sinh sinh gãy mất.

Trên thực tế, trong nước cũng có một câu chuyện xưa: Dạy hết cho đệ tử, chết đói sự phụ.

Cho nên trước kia rất nhiều người truyền nghề, có chút áp đáy hòm tuyệt

kỹ thuật là sự phụ lúc lâm chung, mới dạy cho chính mình nhi thuật.

Mà rất nhiều kỹ nghệ, chính là dạng này thất truyền.

Nhưng là, để Khánh Trầ khiếp sợ cũng không phải là tổ chức đó truyền thừa đoạn tuyệt, mà là. . . Trong sách nhỏ này miêu tả mười hai người, cùng phương thức công kích. . .

Làm sao giống như vậy kỹ sĩ a!

Ở trên vùng hoang dã thời điểm, Lý Thúc Đ ồng liên cho Khánh Trầ nói qua một cái 'Sau cùng mười hai kỹ sĩ' cố sự, nói đúng là kỹ sĩ đến Trầ Sinh tiên tổ một đời kia, bởi vì Cấm Đoạn Chi Hải nguyên nhân, truyền thừa liên gãy mất.

Một đời kia kỹ sĩ xuất thủ liên có cương khí, tựa như huy sai một mảnh tinh thần.

Nhất định phải là hoàn thành tám hạng khiêu chiến kỹ sĩ, mới có năng lực như vậy, ngay cả Lý Thúc Đ ồng đến nay đều không có cương khí loại này đồ vật trong truyền thuyết.

Cho nên, Khánh Trầ suy đoán lớn mật một chút. . . Có phải hay không là sau cùng mười hai kỹ sĩ bắt đi Phật gia, sau đó khai sáng hô hấp thuật kỹ sĩ thời đại?

Mặc dù cũng không có gì chứng cứ, nhưng Khánh Trầ cảm thấy, cái này còn rất giống là kỹ sĩ có thể làm được tới sự tình đâu.

Mà lại, trong sách nhỏ này ghi chép, nhóm này 12 người hào cường, từng cái đều có thông thiên triệt địa bản lĩnh.

Lý Thúc Đ ồng nói qua, trừ kỹ sĩ bên ngoài, còn không có cái nào tu hành tổ chức có thể đến thời có được 12 tên trở lên cấp A cường giả, đó là kỹ sĩ sau cùng quang huy. . .

Khánh Tr ần cảm khái, cuối cùng này mười hai kỵ sĩ, tám thành là c ần Chuẩn Đ ề Pháp hào quang kéo dài tính mạng.

"Nhất, T ần Sinh tiên tổ một đời kia kỵ sĩ, có hay không đi qua Tây Nam Tuyết Sơn a?" Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi.

"Đương nhiên đi qua, nơi đó có nhất núi cao nguy nga, đây là các kỵ sĩ thích nhất địa phương, " Nhất trả lời: "Bọn h ắn đi qua không chỉ một l ần, ta trong ấn tượng h ắn là b ảy vào b ảy ra, nghe nói còn trọng thương qua trong núi tuyết một cái phi thường bạo ngược tổ chức."

Khánh Tr ần thở dài: "Trọng thương cái từ này, dùng phi thường thỏa đáng."

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn chim cánh cụt lão bản một chương, còn có hai chương c ần còn.

C ần nguyệt phiêu a c ần nguyệt phiêu! Tháng này đã qua bảy ngày, sáu ngày đ ầu là vạn chữ đổi mới, tuyệt đối chăm chỉ!

Truyện cầu đạo cho ae: . Cầu lương: Vị Hôn Thê Của Ta Là Kiếm Thánh, Thánh Nữ Thịnh An Phận

Chương 289, trung tâm phong bạo

Sách nhỏ cuối cùng hai trang, viết đầu là đối với Chuẩn Đề Pháp tiết thứ tư hô hấp thuật suy đoán, còn có đối với tiết thứ tư hô hấp thuật chờ đợi.

Trong trang thứ hai đếm ngược, chú thích viết về nội dung là:

Căn cứ Phật gia bị bắt trước khi đi một chút chi tiết hồi ức, tu hành tiết thứ tư hô hấp thuật là phi thường hung hiểm, nếu như thành công, trên mặt sẽ xuất hiện như là Hồng Liên Nghiệp Hỏa ngọn sóng, nếu như thất bại, thì biến thành trẻ ngu dại, cả ngày điên điên khùng khùng nói gì không hiểu.

Trước đó Phật gia từ đầu đến cuối không có đem tiết thứ tư hô hấp thuật truyền thụ cho tổ chức thần bí bên trong những người khác, cũng là lo lắng mọi người biến thành trẻ ngu dại.

Về phần trên mặt nở rộ Hồng Liên Nghiệp Hỏa đến cùng là dạng gì, người chú thích cũng chưa từng thấy qua, Phật gia không có biểu hiện ra qua, chỉ nói mình thành công.

Chi tiết này, cũng cùng Kỳ Sĩ hô hấp thuật phù hợp lên.

Khánh Trần minh bạch, cái này cái gọi là 'Phi thường hung hiểm', chỉ sợ chính là chỉ vấn tâm một cửa ải kia.

Chỉ có người trải qua vấn tâm một cửa ải kia, mới có thể minh bạch cửa này có bao nhiêu khó.

Khánh Trần lúc ấy nếu như không phải tâm trí kiên định, sợ là cũng muốn biến thành trẻ ngu dại, tựa như Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn, Lý Đông Trạch thiên tài như vậy, đều không thể đi qua.

Cũng may Lý Thúc Đĩnh có thể lấy không chế mạch đập phương thức, điểu chỉnh bộn hấn hô hấp tần suất, đem bộn hấn mang ra vấn tâm, không phải vậy ba vị này chỉ sợ cũng biến thành trẻ ngu dại.

Không phải bộn hấn thiên phú chưa đủ tốt, mà là cửa này không nhìn thiên phú, chỉ nhìn tâm trí. .

Lý thị lão tâu từng nói, tổ chức thần bí này yêu cầu tín đồ vô điều kiện kính dâng chính mình, trong đó còn bao gồm nữ giáo đồ thân thể.

Khánh Trần không tin dạng này một tổ chức thủ lĩnh, có thể hỏi đến tâm một cửa ải kia.

Cho nên, chú thích giả thuyết, cho tới bây giờ đều không có gặp Phật gia hiện ra qua Hồng Liên Nghiệp Hỏa, Khánh Trần mười phần hoài nghi vị này Phật gia cũng không có thông qua vấn tâm, chỉ là làm bộ thông qua được, nắm trong tay toàn bộ tổ chức.

Nếu như hết thầy manh mối đều xác thực không sai, lại như Khánh Trần phỏng đoán như thế.

Như vậy, Kỵ Sĩ hiện tại sử dụng hô hấp thuật, rất có thể thật sự là 'Sau cùng mười hai Kỵ Sĩ' từ trong núi tuyết cướp đoạt tới.

Mà lại Nhất nói, Kỵ Sĩ bọn họ trọng thương một cái phi thường bạo ngược tổ chức, bạo ngược điểm này tựa hồ cũng có thể từ Lý thị lão tâu nơi đó đạt được xác minh.

Mặc dù cướp giết người khác hành vi không tốt lắm, nhưng Khánh Trần nghĩ đến vị kia Phật gia muốn đĩnh thời đối mặt mười hai tên cấp A cường giả thời điểm, kém chút cười ra tiếng.

Dù sao hấn cũng không phải người tốt lành gì, đổi lại là hấn, hấn cũng sẽ cướp.

Khánh Tr ần cẩn thận nhớ lại, Lý Thúc Đ ồng có nói qua hay không đến cùng cái gì là Kỵ Sĩ t ín đi ều?

Kỵ Sĩ bọn họ trên Thanh Sơn Tuyết Bích khắc chữ: Duy tín ngưng cùng nhật nguyệt tuyên cổ bất diệt.

Như vậy cái này tín ngưng là cái gì? Là vĩnh viễn thiếu niên.

Thiếu niên trọng yếu nhất chính là cái gì? Là lạc tử vô hồi d ừng khí.

Sư phụ giống như từ đ ầu tới đ uôi thật chưa nói qua đ ể h ắn làm một cái người chính trực, chính trực chỉ là ngoại giới đ ối với Kỵ Sĩ đánh giá.

Cho nên, đ ọa li ền đ ọa, không nên hồi hận, đây chính là Kỵ Sĩ t ín đi ều.

Khánh Tr ần cảm thấy mình hiểu.

Bất quá có một chút h ắn không rõ, mười hai Kỵ Sĩ nếu bắt đi tổ chức th ần bí Phật gia, còn lấy đ ược tiết thứ tư hô hấp thuật, vì sao không có lấy đ ến t iền tam tiết đ ầu? Lại hoặc là cũng lấy đ ược, chẳng qua là cảm thấy t iền tam tiết không dùng?

Rất có thể là Phật gia cố ý chỉ cấp tiết thứ tư hô hấp thuật!

Vị này Phật gia biết rõ vấn tâm một cửa ải kia khủng bố cỡ nào, cho nên muốn nhờ vào đó hại chết Kỵ Sĩ.

Chỉ là Phật gia không nghĩ tới, Kỵ Sĩ tiên tổ T ần Sinh t ín niệm kiên đ ịnh, nắm giữ tiết thứ tư hô hấp thuật hậu không chỉ có không có đ ối ngu đại, ngược lại bởi vậy đ ệm Kỵ Sĩ chỉ dẫn đ ến trên con đ ường mới.

Lý Thúc Đ ồng hoàn thành bảy hạng Sinh Tử Quan khiêu chiến, cũng đã đ ứng hàng Bán Th ần, cái này trong Chuẩn Đ ềPháp tiêu chuẩn, đã có thể tính là linh hoạt khéo léo thành quả đi.

Chờ chút, Khánh Tr ần cảm thấy có chút không đ úng.

Trong tổ chức thần bí kia nắm giữ thiền tam tiết hô hấp thuật rất nhiều người, Kỵ Sĩ không đến mức sợ ý đến không đi tìm những người khác xác minh.

Cho nên, Kỵ Sĩ thiền tổ tất nhiên cần phải từng tới thiền tam tiết hô hấp thuật.

Dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi.

Mười hai tên cấp A cường giả đi đoạt một cái cao nhất chỉ có cấp B tổ chức nhỏ, cái này muốn cướp xong còn để lọt chút gì, liễn phi thường không phù hợp Kỵ Sĩ phong cách. . .

Khánh Trần hoài nghi Kỵ Sĩ lúc ấy bắt đi qua rất nhiều tổ chức thần bí thành viên, chỉ là bởi vì Phật gia quá trọng yếu, cho nên trong sách nhỏ chỉ ghi chép Phật gia bị bắt đi sự tình, những người khác bị bắt đi sự tình, chỉ là không có ghi chép thôi.

Vậy vì sao Kỵ Sĩ tổ chức cũng không có truyền thừa xuống thiền tam tiết hô hấp thuật đâu?

Khánh Trần phỏng đoán: Thiền tam tiết hô hấp thuật là dùng đến rèn luyện 'Minh điểm' cùng 'Khí mạch', đây là thực sự dùng khí đến cải biến thân thể.

Nếu như rèn luyện qua thân thể, Kỵ Sĩ liễn không còn là người bình thường.

Tiết thứ tư hô hấp thuật nghịch tới, có thể đóng lại khóa gien, lại không cách nào tiêu tán rèn luyện sau minh điểm cùng khí mạch, thế là, không cách nào biến trở về người bình thường Kỵ Sĩ, cũng liễn không cách nào tiếp tục hoàn thành hạng tiếp theo Sinh Tử Quan.

Hoàn thành cũng vô dụng.

Khánh Trần Kỵ Sĩ chân khí tại hạng thứ nhất Sinh Tử Quan sau liễn xuất

hiện, có thể dùng đến thôn phệ tiên tam tiết hô hấp thuật sinh ra khí, từ đó tránh cho rèn luyện 'Minh điểm' cùng 'Khí mạch', tránh cho chính mình tự tay đoạn tuyệt chính mình tu hành lộ.

Nhưng vấn đề là, mặt khác Kỳ Sĩ tại cấp B về sau, cũng có thể dùng tiên tam tiết hô hấp thuật đến lớn mạnh Kỳ Sĩ chân khí a, tại sao phải thất truyền đâu?

Chẳng lẽ là mặt khác Kỳ Sĩ không cách nào hấp thu tiên tam tiết hô hấp thuật sinh ra khí sao?

Khánh Trần không biết, hẳn là cái trường hợp đặc biệt, cho nên không cách nào lấy hắn làm thí dụ suy đoán tất cả Kỳ Sĩ tình huống.

Có thể là đáp án này, cũng có thể là không phải.

Tây Nam Tuyệt Sơn bên trong phát sinh hết thảy quá xa xưa, Khánh Trần không cách nào biết được lúc ấy đến cùng xảy ra chuyện gì, ngàn năm sau hắn, hết thảy suy đoán đều chỉ có thể là suy đoán.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, phương pháp tu hành này, xác thực cho hắn không nhỏ kinh hỉ.

Khánh Trần theo thứ tự nếm thử tiết thứ nhất, tiết thứ hai, tiết thứ ba hô hấp thuật, nhưng hiệu quả đều không khác mấy, chỉ có lớn mạnh Kỳ Sĩ chân khí một loại này tác dụng.

Hắn lại thử nghiệm bảo trì tiết thứ nhất hô hấp thuật tiến vào 'Lấy đức phục người' thế giới thần bí, sau đó xác nhận mình coi như là tại thế giới thần bí tu hành, cũng có thể mỗi thời mỗi khắc gia tăng Kỳ Sĩ chân khí.

Mặc dù chậm chạp, nhưng chỉ cần có tiến triển, Khánh Trần liền nguyện ý kiên trì.

Hắn đại khái phán đoán một chút chân khí tăng trưởng tốc độ, nhiều nhất nửa năm là hắn có thể đem Kỳ Sĩ chân khí quán chú toàn thân!

Cũng không biết đến lúc đó, có thể hay không cho sự phụ một kinh hỉ.

Mà lại trọng yếu nhất chính là, ngay tại mặt khác đại bộ phận thời gian hành giả còn phát s ầu không có tu hành đường tắt thời điểm, Khánh Tr ần đã có dư thừa tu hành đường tắt có thể dạy người khác.

Muốn tại Lý thị học đường dựng nên uy tín của h ắn, đem những cái kia Lý thị tử đệ đoàn kết lại, Chuẩn Đ ề Pháp là ắt không thể thiếu.

Nhưng vào lúc này, Nhất dựng trò chuyện nhóm hệ thống bên trong, Lưu Đức Trụ nói chuyện riêng lão bản tài khoản: "Lão bản, có cái sự tình muốn cùng ngài thương lượng một chút."

Lão bản: "Chuyện gì?"

Lưu Đức Trụ: "Lão bản, ta nghe nói H ồ Tiêu Ngưu bọn h ắn đi theo Khánh Tr ần huấn luyện sự tình, là như thế này, ta cũng muốn đi theo Khánh Tr ần huấn luyện. . ."

Lão bản: "Người đã là cấp C, bình thường huấn luyện đối với người cũng không có tác dụng."

Lưu Đức Trụ: "Ta biết bình thường huấn luyện khả năng đối với ta vô dụng, nhưng ta cũng muốn học tập một chút giết địch kỹ xảo. . . Mà lại, tất cả mọi người huấn luyện, li ền ta không có huấn luyện, cảm giác giống như không có dung nhập tập thể giống như, không tự nhiên."

Khánh Tr ần cân nhắc một chút: "Hôm nay người trước đi theo Khánh Tr ần huấn luyện một ngày, sáu giờ sáng đi nhà Khánh Tr ần tập hợp. Kỳ thật ta nguyên bản định tổ chức căn cứ xây xong v ề sau, mới khiến cho người đi theo huấn luyện, dù sao người cách nhà Khánh Tr ần có chút xa, nhưng nếu là chính người yêu c ầu, vậy li ền không nên ôm oán quá khổ quá mệt mỏi, tất cả đ ều muốn nghe Khánh Tr ần an bài."

Lưu Đức Trụ mừng rỡ dị thường: "Ủm ần, ta nhất định sẽ làm theo, tuyệt

đôi không oán giận, lão bản sớm nghỉ ngơi một chút, chào ông chủ một đời người bình an!"

Ngay tại vườn hoa Hưng Long, Lưu Đức Trụ trong nhà.

Đang lúc hân hưng phấn không hiểu lúc, Lưu Hữu Tài đẩy cửa phòng ra hiểu kỳ hỏi: "Đã trễ thế như vậy còn chưa ngủ?"

Lưu Đức Trụ nhìn thoáng qua thời gian, vậy mà đã nhanh 3 điểm.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Cha, chúng ta có tiền."

Lưu Hữu Tài giật mình: "Đứa nhỏ ngược nói cái gì mê sảng đâu?"

"Thật sự có tiền, " Lưu Đức Trụ mở ra điện thoại di động của mình ngân hàng, cho Lưu Hữu Tài nhìn một chút số dư còn lại: "Tổ chức chúng ta vừa mới làm thành một đơn sinh ý, lão bản ban thưởng ta 1 triệu, rông rã 1 triệu a!"

Lưu Hữu Tài chần chờ một chút: "Làm cái gì sinh ý, một đơn có thể cho người ban thưởng nhiều như vậy?"

"25 triệu sinh ý, " Lưu Đức Trụ thấp giọng nói ra: "Không chỉ có lần này có 1 triệu, về sau mỗi tuần đầu có thể có 100,000 nguyên cố định thu nhập, là mỗi tuần!"

Lưu Hữu Tài càng thêm chần chờ: "Ta lão Lưu gia cũng không thể làm cái gì ăn hối lộ trái pháp luật sự tình a."

"Dĩ nhiên không phải ăn hối lộ trái pháp luật, " Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Tình huống cụ thể không có khả năng nói cho người, đây là tổ chức của chúng ta cơ mật, nhưng cha người yên tâm, ta tuyệt đối không có vi phạm, mà lại làm hay là chuyện tốt."

Lưu Đức Trụ nghĩ thầm, nếu như dứt bỏ cố ý diễn kịch dọa Trương Thừa Trạch, cùng thanh đao gác ở Trương Thừa Trạch trên cổ bên ngoài, đúng là

không có vi phạm chỗ.

Hắn nói với Lưu Hữu Tài: "Cha, ngày mai ta đem số tiền kia chuyển cho người, người cùng ta mẹ đi xem một chút phòng, ta cũng dọn đến những cái kia có thang máy cư xá bên trong, tránh khỏi mẹ mỗi ngày nói đầu gối đau!"

"Vẫn là thôi đi, tiền này để cho người mẹ thu, cho người cưới lão bà dùng,
" Lưu Hữu Tài nói ra.

"Vậy không được, " Lưu Đức Trụ lắc đầu: "Các người nếu là không bỏ được mua, ta liền chính mình đi mua. Đúng, hôm nay bắt đầu cha người không cần lại cho ta làm điểm tâm, ta mỗi ngày 5 giờ rưỡi liền muốn đi ra ngoài, tiếp nhận trong tổ chức một vị cao thủ huấn luyện."

"Cao thủ gì?" Lưu Hữu Tài nghi ngờ: "Ta nhìn ngoại giới nói người mới là cao thủ a."

Lưu Đức Trụ nhớ lại Khánh Trăn tại Lão Quân sơn lúc, giết người cái kia gọn gàng mà linh hoạt sức lực, lập tức lắc đầu: "Trong tổ chức có lợi hại hơn ta."

Lưu Hữu Tài tò mò: "Người là cấp bậc gì a?"

"Cấp C."

"Vậy vị này cao thủ là cấp bậc gì?"

"Cấp E."

Lưu Hữu Tài cau mày, trăn mặ một hồi lâu: "Ta hiểu được, các người tổ chức. . . Là theo cup sắp xếp cấp bậc sao?"

Lưu Đức Trụ: "? ? ?"

. . .

...

Trở về đêm ngược 160:00:00.

Sáng sớm 8 giờ, Khánh Tr ần cõng một cái cũ nát ba lô đi vào Lạc thành trạm đường sắt cao tốc Long Môn.

Lão sư số học Đi ền Hải Long, còn có Từ Tử Mặc, Vương Giáp Lạc, Chu Huy ền Ưng, Hạ Tiểu Nhiễm năm người, đã sớm tại cửa ra vào tập hợp.

"Khánh Tr ần, bên này!" Đi ền Hải Long khua tay nói: "Ta còn lo lắng cho người không tới chứ, mang thẻ căn cước đi?"

"Mang theo, " Khánh Tr ần đánh giá mấy người, bình tĩnh h ồi đáp: "Không phải 8 giờ rưỡi đường sắt cao tốc sao, các người làm sao tới sớm như vậy."

Từ Tử Mặc h ồi đáp: "Bình thường đầu sáng sớm 6h30 rời giường đọc tiết tiếng Anh, đã dưỡng thành đ ồng hồ sinh học, dứt khoát li ền sớm một chút tới."

"Nhi ều dự chừa chút thời gian nha, hôm nay chúng ta đến Hàm thành bước nhỏ mang các người tại khách sạn dàn xếp lại, trường học vì để cho các người có thể nghỉ ngơi thật tốt, cho mọi người an bài đầu là phòng đơn, không cần lẫn lộn ở, " Đi ền Hải Long cười nói: "Khánh Tr ần, người chuẩn bị thế nào?"

Còn lại bốn tên học sinh nhìn Đi ền Hải Long một chút, trong lòng tự nhủ trước người cũng không hỏi một chút những người khác chuẩn bị thế nào a, vền vền hỏi Khánh Tr ần là chuyện gì xảy ra.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Chuẩn bị vẫn được, hẳn là có thể nhập vi."

"Tốt, chúng ta vào trạm đi, " Đi ền Hải Long dẫn đội đi vào trạm đường sắt cao tốc.

Đợi cho tất cả mọi người trên xe vào chỗ, Khánh Trầ chỉ tra xét một chút dự báo thời tiết, liề không nói hai lời ng ồi tại chỗ nhắm mắt dưỡng thầ, tiến vào 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thầ bí bên trong.

Cùng lúc đó, hắ còn từ đầ tới cuối duy trì lấy kỳ quái hô hấp tầ suất.

Mọi người đến trên xe, lẫn nhau xuất ra riêng phần mình phụ huynh chuẩn bị xong đ ồ ăn vặt, hoa quả, một bên ăn một bên nói chuyện phiếm.

Từ Tử Mặc ng ồi tại Khánh Trầ bên cạnh, lặng yên không tiếng động đánh giá thiếu niên bên cạnh, nhìn đối phương cũ nát ba lô. . .

Ba lô này nàng trước đây thật lâu chỉ thấy qua, trong ấn tượng, Khánh Trầ đến trường học tiếng nước ngoài Lạc thành lớp 10 nhập học ngày đầ tiên, liề công nó.

Rất nhiề người không biết, Khánh Trầ tại trúng chiêu lúc là triệu tập dự thi bên trong hạng nhất, trừ ngữ văn bên ngoài môn môn thành tích đầ là điểm tối đa, học phí giảm miễn một nửa.

Từ Tử Mặc biết chuyện này, cho nên nàng so nhữ người khác sớm hơn chú ý tới Khánh Trầ.

Hơn một năm đi qua, Khánh Trầ không thay đổi, ba lô này lại càng ngày càng phá.

Nàng nhớ lại trong trường học liên quan tới Khánh Trầ làm việc ngoài giờ nghe đầ, trong lòng tự nhủ vị bạn học này đi ra ngoài khẳng định không có cách nào giống nhữ bạn học khác một dạng, mua nhiề như vậy đ ồ ăn vặt.

Từ Tử Mặc do dự một chút, nàng từ lưng mình trong bọc móc ra một bao khoai tây chiên đến, muốn đưa cho Khánh Trầ.

Song khi nàng nghĩ đến Khánh Trầ trước đó tại cửa lớp cự tuyệt chính

mình một màn kia, lại do dự.

Thiếu nữ là trong trường học người lộng lẫy nhất một trong, dĩ vãng cho tới bây giờ không có bị người cự tuyệt qua, cho nên gặp được cự tuyệt sau liền có chút muốn lùi bước.

Nhưng do dự mãi, Từ Tử Mặc hay là nhẹ nhàng vỗ vỗ Khánh Trầ cánh tay: "Khánh Trầ đừng học, người ăn khoai tây chiên sao?"

Khánh Trầ con mắt đều không có mở ra: "Không cần, tạ ơn."

Từ Tử Mặc nhếch lên miệng đến, không cần cảm ơn tạ ơn bốn chữ này, nàng đã nghe qua thật là nhiều lần, phảng phất thiếu niên này chỉ biết nói bốn chữ này giống như.

Nhưng nàng không biết là, Khánh Trầ lúc này đã không thiếu tiền, thậm chí so tuyệt đại đa số học sinh đều có tiền.

Ngay tại những bạn học khác còn tại tâm tâm niệm niệm lấy khảo thí cùng thành tích thời điểm, hắn cũng đã bắt đầu làm một cái tổ chức tương lai tính toán.

Từ Tử Mặc đối với Khánh Trầ nhận biết, chỉ có hắn ở trường học một mặt này.

Mà đối thành bên ngoài cái kia không muốn người biết một mặt, chính là nàng tiếp xúc không đến thế giới.

Trong lúc đó, Khánh Trầ mở ra một lần ba lô, kết quả Từ Tử Mặc kinh ngạc nhìn thấy, bên trong vậy mà tràn đầy đồ ăn vặt.

Không có sách giáo khoa, không có bài thi, chỉ có đồ ăn vặt.

Đã thấy Khánh Trầ từ trong túi đeo lưng rút ra một tấm tờ giấy nhỏ mở ra, phía trên rõ ràng là Lý Đờng Vân xiêu xiêu vẹo vẹo viết: Khánh Trầ ca ca khảo thí cố lên!

Khánh Tr ần hiểu ý cười một tiếng, trong ba lô này đ ò ăn vặt, tất cả đ ều là Tiểu Đ ồng Vân đ ể Giang Tuyết mua đ ược chuẩn bị cho h ắn.

H ắn nói, Hàm thành cách rất g ần, ng ời đ ường sắt cao tốc nửa giờ đ ã đ ến, cái gì cũng không c ần mang.

Nhưng Tiểu Đ ồng Vân nói, vậy không đ ược, mọi người đi xa nhà đ ều là muốn dẫn đ ò ăn vặt, trước kia không ai chuẩn bị cho người, v ềsau đ ều đ ể ta tới chuẩn bị cho người.

Khánh Tr ần ngại vướng víu.

Tiểu Đ ồng Vân còn kém chút vì việc này cùng Khánh Tr ần tức giận, nói đi cũng phải nói lại thời điểm đ ò ăn vặt nhất định phải ăn xong!

Từ Từ Mặc vụng trộm mắt liếc thấy trên tờ giấy nội dung, lập tức tâm tình phức tạp, này sẽ không phải là Khánh Tr ần bạn gái?

Ở trường học cũng chưa nghe nói qua chuyện này a.

Giữa trưa đ ến Hàm thành, trên b ầu trời mây đen dày đặc, giống như là bị người ngạnh sinh sinh bịt kín một t ầng miếng vải đen.

Khánh Tr ần cau mày, thời tiết này đ ể h ắn có chút ngưng trọng.

Lại ng ắm nhìn bốn phía, h ắn xuất trạm lúc bỗng nhiên tận lực cùng với những cái khác đ ồng học kéo ra một chút khoảng cách, song phương tựa như là không quen biết người xa lạ một dạng.

Vương Giáp Lạc nhỏ giọng th ầm thì nói: "Khánh Tr ần đ ồng học vì sao luôn luôn tận lực xa lánh mọi người?"

Hạ Tiểu Nhiễm cười cười: "Đ ã sớm nghe nói h ắn rất quái g ờ, không c ần đ ể ý, học th ần nha, có một chút dở hơi là rất bình thường."

Từ Tử Mặc nghe được câu này quay đầu nhìn lại Khánh Trầ, không ngờ phát hiện Khánh Trầ sắc mặt ngưng trọng, giống như là có tâm sự gì.

Chờ đến khách sạn đằng sau, Khánh Trầ cùng những người khác lên tiếng chào hỏi, liền chui vào gian phòng của mình, hẳn điện thoại di động đột nhiên chấn động.

Nhóm Bạch Trú trò chuyện hệ thống bên trong, Lưu Đức Trụ nói chuyện riêng hẳn nói ra: "Lão bản, ta giữa trưa về nhà lúc ăn cơm, phát hiện gói đầu bên cạnh liên tiếp nhiều mấy phong thư."

Khánh Trầ bình tĩnh trả lời: "Viết cái gì?"

Lưu Đức Trụ: "Phong thư thứ nhất: Khánh Trầ là người đặc lực nhất cấp dưới đúng không?"

Lưu Đức Trụ: "Phong thư thứ hai, máu nhuộm đường Hành Thự sự tình, để cho ta tức giận phi thường."

Lưu Đức Trụ: "Phong thư thứ ba, ta nhiều như vậy cấp dưới, đầu chết tại Lạc thành, ta rất khó chịu."

Lưu Đức Trụ: "Phong thư thứ tư, hiện tại Khánh Trầ rời đi Lạc thành, ta quyết định để cho người cũng khổ sở một chút."

Lưu Đức Trụ: "Lão bản, liền cái này bốn phong thư, Huyền Vũ có phải hay không muốn đối với Khánh Trầ đừng học ra tay a, ta nghe nói hẳn hôm nay đi Hàm thành, chuẩn bị tham gia ngày mai toán học thi đua."

Lão bản: "Ừm, ta đã biết."

Lưu Đức Trụ: "Lão bản, cần ta hiện tại đuổi tới Hàm thành cứu viện sao, ta có thể phụ trách hộ tống Khánh Trầ đừng học trở về, ngài yên tâm, chỉ cần ta còn sống, khẳng định đem Khánh Trầ đừng học mang về"

Lão bản: "Vậy điểm đánh viện binh, đối phương chủ động tuyên chiến"

chính là muốn dùng Khánh Trậ̀n đem chúng ta dẫn xuất Lạc thành chủ trận, ta bây giờ hoài nghi, Hàm thành chính là Huyền Vũ chỗ thành thị, là hấn sân nhà."

Đối phương không có yên lặng giết chết 'Khánh Trậ̀n', mà là thông qua viết thư phương thức thông cáo toàn bộ Bạch Trú tổ chức, để 'Lão bản' biết Huyền Vũ muốn tại Hàm thành giết chết Khánh Trậ̀n.

Đây là có cang lớn mưu đồ.

Khánh Trậ̀n nghĩ nghĩ, cho Lưu Đức Trụ cuối cùng bàn giao một chút sự tình, liệ̀n tắt điện thoại di động màn hình.

Lưu Đức Trụ nói tới, hấn đã dự liệu được.

Bởi vì hấn bên này vừa mới đến Hàm Dương trạm đường sắt cao tốc, cũng đã phát hiện có người đối với mình tiến hành theo dõi.

Cho nên, hấn mới có thể cùng những bạn học khác tận lực giữ một khoảng cách cùng lạ lẫm, để tránh tác động đến vô tội.

"Hồi Lạc thành sao?" Khánh Trậ̀n suy tư: "Hấn là trở về không được đi."

Huyền Vũ muốn vây điểm đánh viện binh, tự nhiên sẽ giữ lại Khánh Trậ̀n làm người sống, hấp dẫn Bạch Trú người đến Hàm thành.

Nhưng nếu như Khánh Trậ̀n muốn về Lạc thành, đối phương nhất định sẽ lập tức xuất thủ.

Nghĩ tới đây, Khánh Trậ̀n ngược lại bình tĩnh lại.

Hấn tựa như là thân ở trong gió xoáy áp suất thấp trung tâm, càng là thân hãm trong phong bạo, ngược lại càng bình tĩnh.

...

5000 chữ chương tiết, 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ rồi người lão bà của ta đừng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản mua dưa hấu vĩnh viễn bảo đảm quen.

Đấu trí căng thẳng, quyết đấu đỉnh cao, ngộ đạo huyền ảo, nhân sinh sâu sắc... Tất cả chỉ có tại

Chương 290, Bạch Trú hướng các vị vấn an

Khánh Trậ̀n đ̣ối mặt Huyền Vũ uy hiếp, ḥấn có thể đi hay không?

Đương nhiên có thể.

Vật cấm kỵ ACE-005 cho mình đ̣ối khuôn mặt, đến trạm đường sắt cao tốc, ḥấn không tin Huyền Vũ gan lớn đến dám ở trạm đường sắt cao tốc loại này đâm người dày đặc chỗ chặn giết ḥấn.

Nhưng ḥấn không muốn đi.

Không muốn đi là bởi vì, ḥấn một mực chú ý dự báo thời tiết, từ đêm nay bắt đ̣ầu, toàn bộ Hoàng Hà lấy Bắc Địa khu đ̣ều muốn bắt đ̣ầu hạ nhiệt độ, xuống đến không độ trở xuống.

Nói không chừng sẽ còn nghênh đón thế giới ngoài mùa đông trận tuyết lớn đ̣ầu tiên.

Cái này mang ý nghĩa, thích hợp ḥấn nhất hoàn thành 'Chung Cực Tín Nhiệm' địa phương, sẽ từ đêm nay bắt đ̣ầu kết băng.

Sau đó thẳng đến sang năm mùa xuân mới bắt đ̣ầu làm tan.

Nếu như nói, cao 70 mét độ ngửa lưng nhảy c̣ần, hơi không cẩn thận chính là cử tử nhất sinh kết cục.

Như vậy mặt hồ kết băng về sau, cái này Sinh Tử Quan liên căn bản không c̣ần suy nghĩ.

Khánh Trậ̀n cũng thử qua tìm kiếm địa phương khác, nhìn xem phương

nam phải chẳng có điều kiện phù hợp. .

Đáp án là không có, những địa hình kia cùng hấn cho tới nay huấn luyện địa hình hoàn toàn khác biệt, độ cao hoặc là thấp hơn 70 mét, hoặc là liền cao tới 93 mét.

Cho nên, nếu như hấn muốn trong vòng 7 ngày hoàn thành Sinh Tử Quan khiêu chiến, sau đó lấy cấp D trình độ trở lại thế giới trong.

Đêm nay, hấn nhất định phải thả người nhảy một cái.

Mặc dù đêm nay rất nguy hiểm, nhưng người nào nói đêm nay nguy hiểm nhất định là hấn?

Đối với Khánh Trầ nói, có một số việc rất đơn giản, đã người trước mặt chỉ có con đường này, như vậy người có thể làm, chính là đem trên con đường này chướng ngại hết thủy thanh trừ.

Hấn chậm rãi nằm tại khách sạn trên giường lớn, nhắm mắt lại, bình tĩnh một lần lại một lần từ cao 70 mét không rơi xuống.

Loại kia thẳng đứng rơi xuống mất trọng lượng làm cho người có chút choáng váng.

Nhưng lại làm kẻ khác phấn khởi.

Chạng vạng tối thời điểm, các học sinh tụ tập tại Diền Hải Long trong phòng, tiến hành sau cùng chuẩn bị chiến đấu.

Duy chỉ có Khánh Trầ không tại.

Diền Hải Long có chút tiếc hận: "Kỳ thật các người tham gia rất nhiều thi đua, chúng ta những này làm lão sư đều theo không kịp tiết tấu, cho nên cuối cùng này một cái buổi chiều, có thể phụ đạo các người đò vật không nhiều."

Trên thực tế, Diên Hải Long nói chính là một cái phổ biến hiện trạng, những cái kia đối với Orsay am hiểu nhất lão sư, hoặc là tại tốt nhất siêu cấp cấp 3, hoặc là ngay tại tư nhân trường huấn luyện.

Muốn tham gia thi đua, chỉ dựa vào phổ thông trường công giáo sư, khẳng định là không được.

Từ Tử Mặc đột nhiên nói ra: "Diên lão sư, vậy có thể hay không để Khánh Trân đến cho chúng ta nói một chút đẽ?"

Mặt khác mấy tên học sinh kinh ngạc nhìn Từ Tử Mặc một chút, bọn hắn cũng không có quá nhiều chú ý qua Khánh Trân, cho nên chỉ cảm thấy Từ Tử Mặc có chút khoa trương.

Mặc dù trong trường học có Khánh Trân truyền thuyết, nhưng lão sư đầu phụ đạo không được, học sinh đến cho học sinh phụ đạo hữu dụng không?

Từ Tử Mặc nhìn thấy chung quanh chất vấn ánh mắt, nàng do dự một chút nói ra: "Khẳng định có dùng, các người không hiểu rõ lắm Khánh Trân đờng học, hắn học tập so trong tưởng tượng còn tốt hơn, đúng hay không Diên lão sư? Không phải vậy trường học cũng sẽ không không phải để hắn tới tham gia thi đua này, ta biết, lần này trường học trọng điểm mong đợi vẫn là hắn."

Diên Hải Long cười cười: "Ta ngược lại thật ra cùng người nghĩ đến cùng đi, chỉ bất quá ta giữa trưa liền hỏi qua hắn, hắn nói không có thời gian. Đi thôi, cần lên ta cho các người phát vé tiệc đứng, cơm tối ngay tại khách sạn tầng 2 ăn."

Chờ bọn hắn đến tầng 2 sảnh tiệc đứng thời điểm, lại phát hiện Khánh Trân đang ngồi ở trong nhà ăn nhìn chăm chăm một phần Hàm thành địa đồ, cũng không biết hắn từ chỗ nào mua miếng bản đồ này.

Khánh Trân ngẩng đầu ở giữa nhìn về phía Diên Hải Long bốn người này.

Các bạn học muốn theo hắn chào hỏi, kết quả Khánh Trân đã một lần nữa

cúi đầu, phảng phất căn bản không biết bọn hắn một dạng.

Một màn này, để các bạn học đầu có chút hứa xấu hổ, đến mức Vương Giáp Lạc lộ vẻ tức giận buông xuống chuẩn bị phát tay cánh tay.

"Khánh Trầ ã ð òng học vẫn luôn như thế quái gỡ sao, " Vương Giáp Lạc hơi nghi hoặc một chút, hã ã cũng ðã ðược nghe nói Khánh Trầ ã, nhưng trong truy ãn thuyết vị bạn học này mặc dù cao lạnh, nhưng cũng không có cao lạnh ðến loại tình trạng này.

Hạ Tiểu Nhiểm bữu môi, vẫn ði lấy bàn ăn cho mình ðánh thức ăn.

Chã ðược bao lâu, ði ãn Hải Long, Vương Giáp Lạc, Hạ Tiểu Nhiểm bọn người ng ã ð tại một bàn, Khánh Trầ ã thì ðơn ðộc một bàn.

Hạ Tiểu Nhiểm th ãn nói: "Khiển cho mọi người hình như không phải cùng ði một dạng. . . Từ Tử Mặc, hã ã có phải hay không ðang cố ý tránh né người? Ta có thể nghe nói, người trước mấy ngày ði hã ã cửa lớp thỉnh giáo vấn ðề, kết quả bị hã ã làm rất khó chịu."

Từ Tử Mặc nghĩ nghĩ, nhìn nói với Hạ Tiểu Nhiểm: "Không có chuyện, là vấn ðề của chính ta, Khánh Trầ ã ð òng học hôm nay có chút khác thường, ta muốn có thể là lập tức sẽ tham gia thi ðua, cho nên có chút khẩn trương ði."

Hạ Tiểu Nhiểm lay lấy trong bàn ăn bông cải xanh: "Còn nói ðỡ cho hã ã ðâu. . . Tính toán không trò chuyện Khánh Trầ ã, các người cũng nghe nói ðường Hành Thự trước mấy ngày sự tình ði, có người muốn bắt cóc cái kia Nam Canh Th ãn tới, kết quả bị Nam Canh Th ãn sở thuộc trong tổ chức lão bản, dùng ngắ ãm bắt cho nghĩ ãn ép."

Hạ Tiểu Nhiểm không biết là, nàng luôn miệng nói không trò chuyện Khánh Trầ ã, kết quả nói chuyện hay là Khánh Trầ ã.

Từ Tử Mặc cũng biết chuyện này, hoặc là nói, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành biết tất cả, bởi vì sự tình li ãn phát sinh ở các học sinh tan học

thời điểm.

Hạ Tiểu Nhiễm: "Người nói chúng ta làm sao không trở thành thời gian hành giả đâu, cùng học tập so ra, còn giống như là trở thành thời gian hành giả càng có ý tứ."

Điền Hải Long cười nói: "Người nói lời như vậy, tốt xấu cũng tị huý một chút trường học lão sư đi, người là niên cấp mười hạng đầu, học tập cho giỏi mới là chính sự a."

Đang khi nói chuyện, Khánh Trần giống như là đã ăn cơm xong, mắt nhìn thẳng đi ra phòng ăn.

Từ Tử Mặc nhìn xem bóng lưng của hắn, bỗng nhiên đối với những khác đồng học nói ra: "Ta cũng ăn no rồi, các người tiếp tục ăn, ta trở về phòng trước."

Nàng đi theo Khánh Trần đi vào giữa thang máy, lại phát hiện Khánh Trần đã trước một bước lên lầu năm, bọn hắn tất cả đều ở tại lầu năm.

Từ Tử Mặc đi vào thang máy, kết quả mới ra thang máy trong chốc lát, lại bị người từ thang máy bên ngoài mặt bên che miệng, một chút xiu lòi vào giữa thang máy sát vách trong thông đạo an toàn.

Nữ sinh có chút hoảng sợ, đúng vậy luận nàng giãy giụa như thế nào, đều không thoát khỏi được khóa lại cánh tay của nàng cùng bàn tay.

"Xuyt."

Từ Tử Mặc quen thuộc cái này thanh tuyến, đợi cho che miệng nàng lại ba bàn tay hơi buông ra, nữ sinh lúc này mới có cơ hội quay đầu nhìn thấy, trong thông đạo an toàn mờ tối dưới ánh sáng, Khánh Trần gương mặt.

Chỉ bất quá, Khánh Trần cũng không có nhìn nàng, mà là yên lặng trầm tư cái gì.

Từ Tử Mặc phát hiện, thiếu niên này giống như luôn luôn đang tự hỏi, chưa bao giờ đình chỉ qua.

Sau một khắc, thông đạo an toàn phía dưới trong thang lầu truyền đến tiếng bước chân.

Ai sẽ nhàn rỗi không chuyện gì có thang máy không ng ỡ, đi thang lầu đâu?

...

...

Một bên khác, Lạc thành trên đường đi Hàm thành bắc trạm G3171 đường sắt cao tốc chậm rãi đỗ.

Cúp học Lưu Đức Trụ cái gì hành lý đều không có mang, hấn vội vã đi ra ngoài.

Đám người tại hướng đứng bên ngoài chậm chạp tuôn ra, Lưu Đức Trụ thân hình nhìn đặc biệt vội vàng.

Không ai biết, ngay tại trong đám người chen chúc này, hai tên mang theo tai nghe Lam Nha người trẻ tuổi, ánh mắt một mực chăm chú khóa chặt tại Lưu Đức Trụ bóng lưng.

Hoàng hôn vừa mới rút đi, trên bầu trời bị mây đen bao phủ, nhìn không thấy mặt trăng.

"Số 2 mục tiêu đã đến Hàm thành bắc trạm, ngay tại xuất trạm, lão bản, hấn rất có thể là muốn đi khách sạn cùng số 1 mục tiêu tụ hợp, " một người thanh niên nói ra.

Tai nghe Lam Nha bên trong truyền đến tiếng cười: "Quả nhiên mắc câu r ỡ, nhìn chăm chăm hấn, hấn đi nơi nào các người li ền đi nơi đó, hôm nay chúng ta li ền lên diễn vừa ra vây điểm đánh viện binh, không chỉ là Khánh Tr ần muốn chết, Lưu Đức Trụ cùng bọn hấn phía sau lão bản đều phải

chết."

"Thu đến, bất quá lão bản, số 2 mục tiêu thực lực không biết, căn cứ lần trước quan sát hẳn là đã thức tỉnh Hỏa nguyên tố, hai người chúng ta khả năng không giải quyết được, " người trẻ tuổi nói ra.

Tai nghe Lam Nha bên trong truyền đến thanh âm: "Không cần lo lắng, còn có cao thủ ngay tại hướng các người bên kia đuổi, bọn hắn khoảng cách Hàm thành bắc trạm rất gần, Lưu Đức Trụ chạy không thoát. Hai người các người, chỉ cần theo sát hẳn. Đêm nay, ta chuẩn bị cho bọn họ một món lễ lớn."

"Thu đến, " người trẻ tuổi nói, cùng một tên khác từ Lạc thành đi theo đồng bạn đứng rồi một chút ánh mắt, hai người yên lặng cùng sau lưng Lưu Đức Trụ.

Lúc này, tai nghe Lam Nha bên trong lại truyền tới một cái thanh âm xa lạ: "Lão bản, bọn hắn tổ chức tay bắn tỉa làm sao bây giờ, cái này không tốt lắm xử lý."

"Không cần lo lắng, " tai nghe Lam Nha bên trong có người nói: "Lựa chọn điểm thời gian này để cho bọn họ tới nghĩ cách cứu viện, chính là vì để bọn hắn cướp đường sắt cao tốc chạy đến, ngẩng mặt khác phương tiện giao thông cũng không kịp. Nếu ngẩng đường sắt cao tốc, súng bắn tỉa công phá làm sao có thể trải qua kiểm an?"

Nhưng mà đúng vào lúc này, Lưu Đức Trụ đột nhiên tại Hàm thành bắc trạm cửa xuất trạm đứng vững, bất động.

Hắn bất động, sau lưng cái kia hai tên người trẻ tuổi cũng không động đậy nữa.

Ba người liền như thế xa xa giăng co, tại như nước chảy hành khách bên trong, tựa như ba tôn pho tượng.

Các hành khách trải qua bên cạnh bọn họ lúc, nhao nhao lách qua, tựa như

là dòng sông gặp lòng sông bên trong đá ngầm.

Ba người ở giữa, phảng phất có được cỗ quái lực trường, không chế của xuất trạm mãnh liệt dòng người.

"Lão bản, số 2 mục tiêu không di động, có thể là đang chờ người, cũng có thể là phát hiện chúng ta, " một người thanh niên nhẹ nhàng nói ra.

"Trước quan sát một chút, " tai nghe Lam Nha bên trong truyền đến thanh âm: "Chú ý quan sát, chung quanh là có phải có người cùng số 2 mục tiêu ánh mắt giao hội, nói chuyện với nhau, mặc kệ nói chuyện với nhau người là cái gì hình tượng, cũng có thể là đồng bạn của hắn. Đồng bạn của hắn vì để tránh cho chúng ta phát hiện, khả năng cũng không có cưỡi cùng một chiếc xe."

Thời gian từ từ trôi qua, có thể Lưu Đức Trụ chỉ là yên lặng đứng ở nơi đó, không nhìn điện thoại, không cùng người nói chuyện với nhau, cái gì đều không làm.

Từ từ, phụ trách theo dõi Lưu Đức Trụ người trẻ tuổi cảm thấy không thích hợp đứng lên: "Lão bản, ta cảm thấy có gì đó quái lạ, cái này Lưu Đức Trụ giống như không có ý định xuất trạm như vậy."

"Chờ đợi, Hàm thành bắc trạm bên ngoài trợ giúp người đã của các người trải qua đuổi tới, " tai nghe Lam Nha bên trong có người nhẹ nhàng nói ra.

Vừa dứt lời, Lưu Đức Trụ bỗng nhiên quay người, đối diện hướng sau lưng cái này hai tên người trẻ tuổi đi tới.

Từ Lưu Đức Trụ đứng vững đến quay người, cái này vừa lúc là Khánh Trân ngồi xe tiến về khách sạn Vienna thời gian, 3 1 phút.

"Lão bản, Lưu Đức Trụ giống như phát hiện chúng ta, " người trẻ tuổi bắt thặt cả người đều căng cứng, như lâm đại địch.

Nhưng mà Lưu Đức Trụ trải qua bên cạnh hai người thời điểm cũng không

động thủ, hẳn chỉ là như không có chuyện gì xảy ra cùng hai người gặp thoáng qua: "Bạch Trú hướng các vị vãn an."

Nói xong, Lưu Đức Trụ cũng không quay đầu lại một lần nữa vào trạm, xoát thẻ căn cước leo lên một chiếc khác trở về Lạc thành đường sắt cao tốc.

"Lão bản, Lưu Đức Trụ về Lạc thành, hẳn lên G2206 đường sắt cao tốc, " người trẻ tuổi gấp rút nói ra.

"Trở về ừ?" Trong điện thoại vị lão bản kia tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn: "Làm sao lại trở về?"

"Thật, " một tên khác người trẻ tuổi nói ra: "Hiện tại G2206 đã thúc đẩy, hẳn xác thực trở về"

"Hẳn làm cái gì chuyện kỳ quái sao?" Lão bản hỏi.

"Hẳn nói. . . Bạch Trú hướng các vị vãn an."

Tại nghe Lam Nha bên trong, vị lão bản kia trậ̀n mặc nửa phút: "Điều hồ ly sơn. Lưu Đức Trụ đến Hàm thành một chuyến, chỉ là muốn đem chúng ta an bài tại khách sạn Vienna người bên cạnh hấp dẫn đến trạm đường sắt cao tốc đến, trợ giúp Khánh Trậ̀n thoát thân. Thời gian tính toán cũng rất tinh chuẩn, người của chúng ta vừa tới, Lưu Đức Trụ liền trở về"

Nào đó phiến trước cửa sổ sát đất, thân ảnh thon gầy kia tái nhợt cười lên: "Bạch Trú? Các người tổ chức gọi là Bạch Trú à. Như vậy, Bạch Trú lão bản có phải hay không cũng đến Hàm thành ừ? Người hẳn không có trở về đi. Có ý tứ."

...

...

Khách sạn Vienna trong thông đạo an toàn.

Tia sáng bên trong lò mờ, lầi dưới tiếng bước chân tại lầi ba dừng lại.

Mà tiếng bước chân này ngừng bao lâu, Khánh Trầi liềi một lầi nữa che Từ Tử Mặc miệng bao lâu.

Từ Tử Mặc trong bóng đêm nháy mắt, chăm chú nhìn trước mặt Khánh Trầi, nàng không biết đối phương đang chờ cái gì, cũng không biết đối phương muốn làm gì.

Nữ sinh chẳng qua là cảm thấy, đêm nay phát sinh đây hết thấy, giống như cùng quá khứ học tập sinh hoạt đầi không quá đầi dạng.

Tựa như là tại trong một cái quầi rượu dùng ma trườg nhẹ nhàng điểi một cái vách trườg, vách trườg vỡ ra, mà trườg một mặt khác thì là ma pháp thầi kỳ thế giới, Hẻm Xéo.

Cái này nhân sinh trước 17 năm chỉ biết là học tập nữ sinh, cứ như vậy bị người đặt tại trong góc trườg, nhịp tim tại gia tốc, hẹp hẹp mũi thở ở giữa, thở ra bạch khí tại Khánh Trầi giữa ngón tay ngưng kết ra hạt sương.

Từ Tử Mặc biết, khi tiếng bước chân kia vang lên nữa thời điểi, nàng liềi muốn tận mắt chứng kiến trong đời của nàng chưa từng trải qua sự tình.

Nhưng không biết vì cái gì, nàng không có chút nào sợ sệt.

Không biết đi qua bao lâu, dừng ở lầi ba tiếng bước chân vang lên lầi nữa, giày da kia cùng thanh âm giẩi tại trên bậc thang, tại trốg trải trong thông đạo an toàn đặc biệt đột ngột.

Lúc này, Khánh Trầi cũng động.

Thiếu niên dùng ngón tay trở dọc tại bên miệng ra hiệu Từ Tử Mặc dừng lên tiếng, tiếp lấy quay người hướng dưới lầi nghênh đón, bước chân lặng yên không một tiếng động.

Sau một khắc, người lên lầu cùng xuống lầu thiếu niên tại tầng 4 gặp phải.

Đối phương căn bản không có nghĩ tới đây sẽ xuất hiện người!

Sát thủ muốn từ dưới nách rút súng, nhưng hẳn biết mình đã tới đã không kịp.

Khi Khánh Trần xuất hiện sát na, thiếu niên tựa như thân ảnh quỷ mị nhanh như lôi đình.

Khánh Trần từ trên thang lầu bỏ nài về phía trước mà xuống, lôi cuốn lấy to lớn tốc độ cùng quán tính, người lên lầu kia mới vừa vặn trông thấy thiếu niên tẩn tại, liền đã nghe thấy tiếng gió gào thét đập vào mặt.

Trong chốc lát, thiếu niên giống như một đoàn tàu lửa giống như, đem sát thủ vọt tới vách tường.

Một tiếng ầm vang, sát thủ chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ của mình đều đã đánh rách tả tơi.

Khánh Trần trước một bước xoay người mà lên, nửa quỳ trên mặt đất, trong bàn tay hẳn lật ra một thanh màu bạc trắng dao ăn, hung ác đâm vào sát thủ lá lách chỗ.

Sát thủ nằm trên mặt đất, đối mặt với đang muốn đem dao ăn đâm vào thân thể của mình Khánh Trần, hai tay khoanh tại phần bụng, ra sức hướng lên ngăn cản Khánh Trần ép xuống lực lượng.

Nhưng mà hẳn chợt phát hiện, mặc kệ chính mình cố gắng như thế nào, dao ăn kia như cũ tại một chút xíu rơi xuống.

Cuối cùng mũi đao đâm rách y phục của hẳn, đâm rách da của hẳn, đâm vào hẳn lá lách, máu tươi như bươm giống như tuôn ra.

"Không cần hô, " Khánh Trần buông lỏng ra nắm dao ăn tay, bình tĩnh nói ra.

Hắn không phải đối với sát thủ nói, mà là đối với sau lưng theo tới Từ Tử Mặc nói.

Nữ sinh đứng tại trên bậc thang, giật mình nhìn xem một màn này, tiếp theo nhìn thấy Khánh Trầ từ sát thủ dưới nách móc ra một thanh súng lục giảm thanh tới.

Giờ khắc này nàng tất cả đầu minh bạch, người bình thường là không thể nào mang theo súng lục giảm thanh.

"Người. . ." Từ Tử Mặc nói ra: "Cần ta tìm người hỗ trợ sao?"

"Không cần, tạ ơn," Khánh Trầ nói ra.

Từ Tử Mặc lần nữa nhếch lên miệng đến, lại là bốn chữ này.

Nàng nhìn trước mắt huyết tinh một màn, nhìn xem cái kia đứng tại sát thủ bên cạnh thi thể thiếu niên, trước nay chưa có rung động.

Nguyên lai đây chính là xa cách cảm giác tồn tại, bởi vì bọn hắn thật không phải là người cùng một thế giới.

Bọn hắn cách mười ba cấp thang lầu, giống như là cách vĩ ngạn trường hà, không thể vượt qua.

Khánh Trầ nhìn thoáng qua thi thể trên đất, nói với Từ Tử Mặc: "Người thuận thang lầu này đi lầu hai, sau đó mang theo Diên lão sư bọn hắn ng ồi tại trong đại đường qu ầy rượu, không cần loạn đi, nơi đó sẽ có người âm thầm bảo hộ các người."

Nói, Khánh Trầ đi đến thang lầu cùng Từ Tử Mặc sượt qua người, một lần nữa chạy lên lầu.

"Người. . . Người đi đâu?" Từ Tử Mặc giữ chặt Khánh Trầ ống tay áo: "Ta có chút sợ sệt."

"Sợ sệt là vô dụng cảm xúc, làm theo lời ta bảo," Khánh Trầ nói ra: "Lầu năm hử là còn có người tại chúng ta trong phòng, đối phương là phát hiện ta chưa có trở về gian phòng, mới lên lầu."

"Người không có việc gì sao?" Từ Tử Mặc lo lắng nói.

Khánh Trầ nhìn nữ sinh một chút: "Sẽ không."

Tối thiểu 30 phút đồng hồ bên trong sẽ không.

Nói, hử rời đi thông đạo an toàn, hướng trên hành lang đi đến.

Từ Tử Mặc cả gan đi xuống dưới đi, kết quả lúc này lại có tiếng bước chân từ phía dưới chạy lên tới.

Không đợi Từ Tử Mặc kịp phản ứng, một người thanh niên đã đi tới lầu bốn, đối phương nhìn thoáng qua trong thang lầu bên trong thi thể, lại liếc mắt nhìn mặt không còn chút máu nữ sinh, cười giải thích nói: "Người tốt, Côn Lôn Tiểu Ứng, ta đến giúp Khánh Trầ đồng học giải quyết tốt hậu quả."

"A? Côn Lôn?" Từ Tử Mặc không phải thời gian hành giả nhưng cũng đã được nghe nói Côn Lôn danh tự, nàng nghe được Tiểu Ứng nói giúp Khánh Trầ giải quyết tốt hậu quả, phản ứng đầu tiên chính là thở phào, nguyên lai Khánh Trầ đồng học là đứng tại người tốt bên này.

Bất quá, nữ sinh hay là xác nhận một chút: "Khánh Trầ đồng học là người tốt đúng không?"

Tiểu Ứng sửng sốt một chút, mặt giãn ra cười nói: "Xem như thế đi."

"Ngạch, hử hiện tại gặp nguy hiểm a, người có muốn hay không đi trước giúp hử?" Từ Tử Mặc nói ra.

Tiểu Ứng nghĩ nghĩ: "Hử là không cần đi, hử như vậy lợi hại không cần"

ta giúp a. Mà lại Côn Luân chúng ta đêm nay cũng có những hành động khác, có thể rút ra thân tới chỉ một mình ta, không giúp được cái gì. Làm phiền người hiện tại xuống dưới hô các bạn học cùng đi quây rượu, ta đem nơi này xử lý tốt liền đi tìm các người. Bất quá, tận lực đừng nói cho bọn hắn chuyện gì xảy ra a, nhất là cùng Khánh Trần đồng học có liên quan."

Tiểu Ứng nói tới Côn Luân hành động, chính là Kashima thời gian hành giả phi pháp nhập cảnh sự kiện.

Huyền Vũ tuyền vào hôm nay động thủ, chỉ sợ cũng là biết đêm nay Côn Luân không rảnh nhúng tay sự vụ khác.

"Tốt, ta hiện tại liền đi thông tri lão sư cùng đồng học," Từ Tử Mặc nói chạy xuống đi.

Khi nàng chạy xuống thang lầu thời điểm, trong đầu không ngừng hiện lên Khánh Trần vừa mới thân ảnh, còn có đối phương che miệng mình thời điểm, đối phương ấm áp lòng bàn tay.

Giờ này khắc này, Khánh Trần đứng tại trong gian phòng của mình, nhìn xem nằm trên đất cổ kia trong ngực thương thi thể, khẩu súng trong tay của hắn còn tại tung bay màu xanh khói.

Đây là trong khách sạn một tên khác ẩn núp sát thủ.

Hắn nhẹ nhàng lấy xuống đối phương tai nghe, theo nút call: "Người của người đã chết."

Huyền Vũ bên tai cơ bên trong cười khẽ đứng lên: "Quả nhiên như ta phỏng đoán như thế, Lưu Đức Trụ bên kia vừa mới rời đi, người ngay tại khách sạn Vienna động thủ a, lại nói, lão bản của các người có phải hay không đã đến Hàm thành rồi? Người giúp ta nói cho hắn biết, đêm nay, trò chơi vừa mới bắt đầu."

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Bạch Trú phụng bồi tới cùng."

...

5000 chữ chương tiết, hai chương bàn bạc vạn chữ, còn chim cánh cụt lão bản canh một, còn có một canh cậ̀n còn.

Cảm tạ mệnh mang TNT trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản điện thoại vĩnh viễn có điện!

Đấu trí căng thẳng, quyết đ̣ầu đỉnh cao, ngộ đạo huyền ảo, nhân sinh sâu sắc... Tất cả chỉ có tại

Chương 291, truy đuổi chi chiến

Khách sạn trong phòng, Khánh Trậ̀n đem tai nghe Lam Nha giạ̃m nát.

Lậ̀n này, hặ́n không tiếp tục mang theo tai nghe nghe lén đối phương bố trí an bài.

Dù sao một chiêu này hặ́n đã dùng qua quá nhiều lần, đối phương nhất định sẽ chú ý, coi như trong tai nghe truyệ̀n đến tin tức gì, cũng có thể là dùng để lừa dối hặ́n.

Cho nên, cùng hao tâm tổn trí phí sức nghe được tin tức, phân tích tin tức, còn không bằng không nghe không nhìn.

Đêm nay, Khánh Trậ̀n muốn dựa theo chính hặ́n tiết tấu tới.

Tất cả mọi người, đều phải dựa theo hặ́n tiết tấu tới.

Khánh Trậ̀n tìm tòi một chút sát thủ trên thân, chỉ là trong căn phòng sát thủ cũng không có mang theo súng ống.

Xem ra, súng ống loại vật này tại Huyền Vũ nơi này cũng không phải là rất nhiều, tối thiểu không có cách nào cho tất cả sát thủ phân phối.

Khánh Trậ̀n trầm tư, vị này Huyền Vũ ở thế giới trong đến cùng là thân phận gì đâu?

Hặ́n hiện tại đại khái có ba cái manh mối.

Manh mối thứ nhất là, sớm nhất tại Lão Quân sơn thời điểm, hặ́n còn không hiểu súng. .

Nhưng bây giờ hắn đã hiểu, thậm chí biết thế giới trong tất cả súng ngắn súng ống đều là loại hình gì, bao lớn đường kính.

Cho nên, khi hắn từ trước đó một tên sát thủ trên thân lấy đi súng ống thời điểm liên minh bạch, khẩu súng ngắn kia, ống giảm thanh, đạn nửa tốc độ âm thanh, tất cả đều đến từ thế giới trong.

Trác Mộc Điều K24 loại hình, 5.4 li đường kính, đạn nửa tốc độ âm thanh sơ tốc độ 310 m / mỗi giây, sẽ không sinh ra âm bạo.

Huyền Vũ có từ thế giới trong vận chuyển súng ống loại này cỡ lớn vật phẩm năng lực, hoặc là nói, dưới tay hắn người nào đó có năng lực như vậy.

Khó trách tại cấm súng như vậy nghiêm khắc hoàn cảnh bên trong, đối phương lại có thể làm ra nhiều như vậy súng ngắn.

Manh mối thứ hai là, Huyền Vũ trong tay vật cấm kỵ ACE-017 Con Tem Ác Ma, hắn là nắm giữ tại tập đoàn nào đó trong tay.

Manh mối thứ ba là, Huyền Vũ thủ hạ người thực sự nhiều lắm.

Coi như đối phương thủ đoạn quý dị, nhưng ngắn ngủi hơn một tháng thời gian bên trong có được nhiều như vậy thủ hạ, cũng phi thường không hợp lý.

Trừ phi, những thủ hạ này đều là bị tập đoàn nào đó khống chế thời gian hành giả, chỉ có tập đoàn mới có thể có được hiệu suất như vậy.

Khánh Trần cùng Huyền Vũ bên này nhiều lần giao thủ, có thể rõ ràng cảm nhận được một điểm là, đối phương thủ hạ từ phổ thông lưu manh, từ từ biến thành nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ.

Những sát thủ kia tại xuyên qua trước khả năng đều là người bình thường, là có người tại thời gian dài hệ thống huấn luyện bọn hắn, mới có thể có

hiệu quả như vậy.

Manh mỗi thứ ba, cũng ấn chứng manh mỗi thứ hai.

Cho nên, Khánh Trậ̀n hiện tại phi thường khặ̉ng định, Huyền Vũ chính là trong tập đoàn nào đó đang cần quyệ̀n người một trong, lại hoặc là cái nào đó đương quyệ̀n phe phái đích hệ tử đệ.

Vềphần đối phương đến cùng là Lý thị, Khánh thị, Trậ̀n thị, Kashima, Jindai, cái này Khánh Trậ̀n còn không cách nào xác định.

Nhưng nếu như Hàm thành chính là Huyền Vũ căn cơ chỗ, như vậy Hàm thành đối ứng thành thị số 16 là nhà ai tập đoàn tại khổng chê? Trậ̀n thị, Khánh thị!

Chờ chút, Khánh Nhất không phải thành thị số 16, nói cách khác, Khánh Nhất xác thực không phải Huyền Vũ?

Sau một khắc, hặ́n mở ra khách sạn cửa số, trực tiếp thân thủ mạnh mẽ bò lên ra ngoài.

Đối với kỹ sĩ tới nói, cao lậ̀u năm tậ̀ng không đáng kể chút nào.

Phậ̀m là trèo lên qua Thanh Sơn Tuyệt Bích người, cũng sẽ không cảm thấy cái này có gì khó.

Khách sạn Vienna đại đường bên cạnh, trong quán bar.

Các bạn học tâm thậ̀n bất định bất an ng ặ́i, bọn hặ́n cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ nghe Từ Tử Mặc nói, bọn hặ́n hiện tại giống như quặ́n vào một trận thời gian hành giả ở giữa phân tranh.

Mọi người cái gì cũng không cần làm, chỉ cần tại trong quán bar chờ đợi sự tình kết thúc liệ̀n tốt.

Đây đậ̀u là Từ Tử Mặc nói, bao quát lão sư số học Đậ̀n Hải Long ở bên

trong tất cả mọi người không có chất vấn cái gì, bởi vì Từ Tử Mặc không có đạo lý sẽ cần loại chuyện này nói đùa.

"Tử Mặc, người có thể cho chúng ta nói một chút đến cùng sao rồi?" Hạ Tiểu Nhiễm hiếu kỳ nói.

"Ta đáp ứng người khác, không thể nói, " Từ Tử Mặc lắc đầu.

Khánh Trần trước khi đi, chuyên môn bàn giao nàng đừng nói cho người khác tới lấy.

"Là Khánh Trần đừng học sao?" Vương Giáp Lạc hiếu kỳ nói: "Cái này không khó đoán, vừa mới lúc ăn cơm người đi theo hắn rời đi, sau đó người trở về thời điểm nhưng không có gặp hắn."

Từ Tử Mặc cũng không muốn nói dối, dứt khoát lấy điện thoại di động ra, bắt đầu từng đạo nhìn lên sửa chữa sai đề rồi.

Cái gọi là sửa chữa sai đề, chính là đem chính mình đi qua bỏ qua đề tất cả đều ghi chép lại, sau đó thỉnh thoảng trở về nhìn nó, nghiệm chứng chính mình là có hay không nắm giữ điểm tri thức.

Đây là tuyệt đại bộ phận học bá đầu đang sử dụng phương pháp.

Chỉ bất quá, Từ Tử Mặc lúc này nhìn đề cũng bất quá là cái bộ dáng mà thôi, tâm tư của nàng đã sớm không biết trôi dạt đến địa phương nào.

Rất nhanh, Tiểu Ứng một lần nữa đi xuống lầu đến, hắn tự giới thiệu mình: "Mọi người tốt, ta là Côn Lôn tổ chức Tiểu Ứng, ta biết các người là đại biểu Lạc thành cấp 3 tham gia toán học thi đua, nhưng muốn ủy khuất các người một chút, ở chỗ này đợi cho sự kiện kết thúc. Không cần lo lắng, 12 giờ trước nhất định có thể kết thúc."

Chu Huyên Ứng hỏi: "Có phải hay không Khánh Trần gây ra phiền toái gì rồi? Vậy tại sao hắn dẫn xuất phiền phức, chúng ta muốn ở chỗ này chờ lấy, chúng ta ngày mai còn muốn tham gia thi đua."

"Cũng không phải hẳn gây ra phiền toái gì, " Tiểu Ứng dãn dãn thu liễm dáng tươi cười: "Tối nay tới nhằm vào Khánh Trần tổ chức, ban đầu ở Lão Quân sơn giết không biết bao nhiêu người, người muốn lấy sau cũng bị giết sao, vậy người liên dung tủng loại tổ chức này từ từ lớn mạnh tốt. Hẳn đang làm các người không làm được sự tình, nếu như người cảm thấy thi đua đặc biệt trọng yếu liên trở về phòng ôn tập, người là có hay không an toàn liên chuyện không liên quan đến ta."

Chu Huyền Ứng há hốc mồm, không có lại nói cái gì.

Kỳ thật, nếu như Trịnh Viễn Đông, Lộ Viễn ở đây, Tiểu Ứng nói những lời này là muốn thụ trách phạt.

Nhưng Lão Quân sơn trong trận chiến ấy, Ban Thủ cùng Sơn Tra đều chết ở trên núi, mà Khánh Trần vì bọn họ báo thù.

Cho nên mặc kệ Côn Lôn cùng Khánh Trần quan hệ thế nào, đối phương có hay không gia nhập Côn Lôn, Tiểu Ứng đều nhận chuyện này.

Từ Tử Mặc do dự một chút, nàng hỏi: "Người tốt, ta có thể tự mình hỏi người chút vấn đề sao?"

Tiểu Ứng sửng sốt một chút: "Có thể a."

Hai người đi đến bên cạnh ghế dài tọa hạ, Từ Tử Mặc nói ngay vào điểm chính: "Khánh Trần đồng học là Côn Lôn tổ chức thành viên sao? Không phải vậy người tại sao lại đến giúp hẳn giải quyết tốt hậu quả."

Tiểu Ứng nghĩ nghĩ, Khánh Trần thật đúng là tính Côn Lôn thành viên, thiếu niên kia không riêng gì Côn Lôn thành viên, còn mẹ nó là Cửu Châu thành viên, Bạch Trú thành viên, thế giới trong Lý thị học đường giáo viên tiên sinh, Lý Trường Thanh tư nhân bảo tiêu, Hải Đường quyền quán hạng hồ Quyên Vương. . .

Cái này đầu mẹ nó lộn xộn cái gì.

Tiểu Ứng chợt phát hiện, Khánh Tr ần cái này xuyên qua hai tháng, cho mình làm một đống lớn thân phận a!

Đơn giản!

Tiểu Ứng cân nhắc nói ra: "Nghiêm ngặt trên ý nghĩa giảng, hẳn đúng là Côn Lôn thành viên, bất quá hẳn thân phận tương đối đặc thù."

Từ Tử Mặc lại hỏi: ". . . Hẳn rất lợi hại phải không?"

Tiểu Ứng nghe chút lời này liền tới kinh: "Lợi hại a, phi thường lợi hại, hẳn nên tính là thời gian hành giả bên trong lợi hại nhất đám người này!"

Kỳ thật, Từ Tử Mặc cũng không biết mình rốt cuộc muốn hỏi cái gì, nàng chỉ là muốn từ đủ loại con đường đi tìm hiểu, Khánh Tr ần đến cùng là một cái người thế nào.

Bây giờ nghĩ lại, chính mình đi cùng thiếu niên kia nói, có thể hay không xuất ra thực lực chân chính đi thi, nghe có bao nhiêu ngây thơ.

Bởi vì đối phương trong mắt, đã không có khảo thí loại chuyện nhỏ nhặt này.

"Hẳn còn tại trên lầu sao?" Từ Tử Mặc hỏi.

"Không có ở đây đi, ta cũng không biết hẳn đi đâu, tiểu tử này một mực xuất quỷ nhập thần, " Tiểu Ứng nói ra.

Từ Tử Mặc nhìn về phía ngoài cửa sổ, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này, ngoài cửa sổ đêm đen màn bên trong, có linh tinh màu trắng bông tuyết phiêu linh lấy, tựa như từng đoá từng đoá hoa mai trên không trung lượn vòng.

Tuyết rơi.

...

...

"Lão bản, số 1 mục tiêu không có từ khách sạn Vienna cửa chính đi ra, " ngoài khách sạn trong một góc khác, một người trung niên báo cáo.

"Lão bản, số 1 mục tiêu cũng không có từ cửa sau đi ra, hấn hấn là còn ở trong khách sạn, " nơi cửa sau, cũng có người báo cáo.

Tai nghe Lam Nha bên trong có người nói: "Tiếp tục chờ lệnh."

"Ta đã đi ra."

Thanh âm từ sát thủ phía sau truyền đến.

Nhưng mà thanh âm này vừa xuống đất, nơi cửa sau vị này sát thủ bỗng nhiên cảm giác sau lưng chỗ một trận chết lặng, phảng phất trong thân thể tất cả khí lực đều bị rút sạch.

Đó là lá lách vỡ tan về sau, thân thể mất đi kho máu điển hình triệu chứng.

Khánh Trầ cũng không phải nhất định phải đâm xuyên đối phương lá lách, mà là thủ pháp này đã trở thành ngoại giới phán định thân phận của hấn "Nhân vật thiết lập", nếu như hấn phải dùng nhân vật thiết lập này đến ẩn tàng mặt khác thân phận, như vậy thì cần duy trì lấy nhân vật thiết lập này, làm cho tất cả mọi người sinh ra cứng nhắc ấn tượng.

Lúc này, bọn sát thủ không biết Khánh Trầ là lúc nào rời đi khách sạn, lại là làm sao rời đi.

Trước đó rõ ràng bọn hấn từ một nơi bí mật gần đó, số 1 mục tiêu ở ngoài sáng, nhưng bây giờ bọn hấn ngay cả số 1 mục tiêu hành động quỹ tích cũng không tìm tới.

Khánh Tr ần lẻ loi một mình hướng bắc tiến lên, đó là Hàm thành bắc trạm phương hướng, cũng là Hàm thành Vị Ương H ồ công viên phương hướng.

Hắn mục đích tối nay địa, là ở chỗ này.

Tai nghe Lam Nha bên trong, vị kia người chủ sử sau màn Huyền Vũ phát giác không đúng, lập tức thúc đẩy phụ cận sát thủ chạy tới cửa sau.

Thế nhưng là trong khi hấn sát thủ sau khi đến cửa lúc, lại chỉ có thể nhìn thấy Khánh Tr ần đi xa bóng lưng.

"Lão bản, hấn hướng phía bắc đi, " một tên sát thủ báo cáo.

"Phía bắc?" Huyền Vũ ch ần chờ một chút.

Lúc trước Lưu Đức Trụ tại Hàm thành bắc trạm cửa ra vào đứng lâu như vậy, chính là vì đem bao quanh khách sạn Vienna sát thủ hấp dẫn đến phía bắc.

Kết quả hiện tại Khánh Tr ần giết ra khách sạn, không hướng địa phương khác chạy, vậy mà đón chính một lần nữa giết trở lại khách sạn Vienna sát thủ mà đi?

Cái này không bình thường, Khánh Tr ần khẳng định biết Hàm thành bắc trạm sát thủ ngay tại trở về, vì cái gì sẽ còn tự chui đầu vào lưới?

Một cái nhân sinh lần thứ nhất đến Hàm thành thiếu niên, dựa vào cái gì cảm thấy mình có thể hướng bắc giết ra một đường máu?

"Lão bản, muốn hay không lưu một bộ phận người tại Hàm thành bắc trạm, khả năng trước đó Lưu Đức Trụ tới thời điểm, vị kia Bạch Trú lão bản cũng là cùng một chuyến xe đến, hiện tại Khánh Tr ần chính là muốn cùng vị này Bạch Trú lão bản tụ họp, " tai nghe Lam Nha bên trong, một cái thanh âm hùng hậu nói ra, thanh âm này không phải lần đầu tiên xuất hiện, bọn sát thủ đều rất rõ ràng, đây là trong tổ chức cấp bậc cao hơn thành viên.

Huyền Vũ cười nói: "Trương Tam, hẳn có thể là muốn cùng lão bản của hẳn tụ hợp, nhưng bọn hẳn tuyệt đối không phải muốn đi Hàm thành bắc trạm, dù sao toàn bộ Hàm thành có ba cái nhà ga, bọn hẳn đi đâu một cái đâu có thể rời đi Hàm thành, không cần thiết cùng Hàm thành bắc trạm cùng chết, đúng hay không?"

"Vậy bọn hẳn là muốn làm gì?" Trương Tam nghi ngờ nói.

"Bọn hẳn là muốn cùng chúng ta cùng chết, " Huyền Vũ thanh âm lạnh dãn: "Nếu dạng này, vậy liền tác thành cho bọn hẳn. Khách sạn Vienna người bên ngoài tất cả đều đuổi theo số 1 mục tiêu, những người khác hướng bên kia tụ hợp. Trương Tam, người mang theo người của người, phân biệt tại đường Phượng Cẩm cuối cùng, đường Minh Quang cuối cùng, đường Chu Hoàn cuối cùng chờ lấy hẳn, hẳn không hiểu rõ Hàm thành địa hình, chúng ta là ở chỗ này cho hẳn một kinh hỉ."

Từ khách sạn Vienna hướng bắc, phân xóa giao lộ cứ như vậy ba cái, nếu như Khánh Trần muốn tiếp tục bắc tiến mà nói, vậy liền nhất định sẽ đi qua nơi này.

Thế nhưng là, thời gian từng giây từng phút trôi qua, xa xa xuyên lấy Khánh Trần bọn sát thủ chợt phát hiện.

Khánh Trần vậy mà không có lựa chọn ba con đường tùy ý một đâu, mà là trực tiếp lọt vào một mảnh khu dân cư, từ một đâu quá hẹp đường nhỏ, ngạnh sinh sinh xuyên thấu bọn hẳn tuyến phong tỏa.

Con đường này, tại trên địa đồ thậm chí đâu không có danh tự!

"Lão bản, hẳn đã vượt qua tuyến phong tỏa!" Sát thủ đề xuống tai nghe nút call, gấp rút nói ra: "Cũng không biết hẳn tại sao phải biết nơi này có đâu đường nhỏ, cảm giác hẳn giống như so với chúng ta càng thêm quen thuộc địa hình giống như."

Rất nhiều sát thủ nghe được câu này liền ngay ngăn cả người, lão bản

không phải nói thiếu niên này lần đầu tiên tới Hàm thành sao, đối phương dựa vào cái gì so với bọn hắn những này tại Hàm thành sinh trưởng ở địa phương người càng thêm quen thuộc nơi này?

Nhưng mà bọn hắn không biết là, xế chiều hôm nay, Khánh Trầ dùng ròng rã ba giờ đem toàn bộ Hàm thành lộ tuyến ghi tạc trong đầu, thậm chí còn chuyên môn dùng Google vệ tinh địa đồ, đem hắn kế hoạch xong tuyến đường quan sát rõ ràng.

Một người tại chính mình sinh trưởng ở địa phương trong thành thị, tự nhiên sẽ có một ít tâm lý cảm giác ưu việt, cảm thấy đây là chính mình sân nhà.

Nhưng mà, bọn sát thủ liên tục có can đảm vỗ bộ ngực cam đoan, trong thành thị này mỗi con đường bọn họ cũng đều biết, đều biết sao?

Nhưng Khánh Trầ dám cam đoan, lúc này Hàm thành nội thành mỗi một con đường, hắn đều biết!

Hiện tại, Khánh Trầ mới là cái kia quen thuộc nhất Hàm thành người.

Giờ này khắc này, Hàm thành thành phố khổng lồ mô hình, lấy màu lam đường cong tại Khánh Trầ trong đầu xây mô hình, tựa như một tòa to lớn đường nét cung điện dáng, rõ ràng, chuẩn xác.

Tại nghe Lam Nha bên trong truyền đến thanh âm: "Trương Tam, người tự mình đi bắt hắn."

Thanh âm hùng hậu kia hồi đáp: "Được rồi lão bản. Người đuổi theo hắn, đem hắn vị trí hiện tại nói cho ta biết."

"Đường Phượng Thành Ngũ!"

"Nhìn chăm chăm, ta lập tức liên đến."

Đang khi nói chuyện, đường Phượng Cẩm cuối cùng một tên mang theo

mũ lưỡi trai hơn 30 tuổi nam nhân từ chỗ tối tăm xông ra, bằng tốc độ kinh người hướng phía đường Phượng Thành Ngũ phương hướng phi nước đại đi qua.

Từ trên trời cao rơi xuống bông tuyết nguyên bản chính nhẹ nhàng rơi xuống, thế nhưng là khi hắn xuyên qua lúc, sau lưng nhấc lên không khí loạn lưu, sinh sinh đem bông tuyết phạt quyển trên dưới tung bay.

Ngán ngủi mấy phút, hắn đã xuyên qua mấy cái đường đi, thẳng bức Khánh Trầ con đường tiến tới!

Lúc này, Khánh Trầ phảng phất biết trước đến đây hết thảy giống như, đột nhiên quay người từ một cánh tiêu môn tiến vào một cái cư xá, biến mất tại trong tầ mắt mọi người.

"Ta biết cái này cao cấp cư xá, cư xá trên tường rào đều có cao ba mét điện sờ thức lưới sắt dùng để báo động, hắn không nhảy qua được đi, cư xá này có bốn cái cửa, đều có thể ra vào, " một tên sát thủ nói ra.

Trương Tam một bên xông vào trong cư xá, một bên lạnh giọng nói ra: "Ta đi vào đuổi hắn, các người đem bốn cái cửa đều cho phủ kín bên trên."

Xa xa, Trương Tam đã nhìn thấy Khánh Trầ ở trong màn đêm chạy bóng lưng, mạnh mẽ lại linh hoạt.

Nhưng làm cho người ngoài ý muốn chính là, Khánh Trầ không có hướng bất luận cái gì một đạo lối ra chạy, mà là trực tiếp chui vào ga ra tầ ngầ!

Trương Tam sửng sốt một chút: "Cư xá này ga ra tầ ngầ có mấy cửa ra, cùng mặt đất lối ra phải chăng trùng điệp?"

"Cư xá này là người xe phân lưu, tổng cộng năm cái lối ra, trong đó bốn cái cùng mặt đất lối ra trùng điệp, còn có một cái tại sườn tây, bên kia không có đất mặt lối ra, " có người h ồi đáp.

Trương Tam minh bạch, Khánh Tr ần tiến đến chính là vì cái kia sườn tây cửa ra vào.

Nhưng vấn đề là, đối phương thật là lần đầu tiên tới Hàm thành sao, bọn hắn những này đuổi theo Khánh Tr ần người tất cả đều có một cái cảm giác, Hàm thành cũng không phải là bọn hắn sân nhà, mà là thiếu niên kia!

Trương Tam tốc độ rất nhanh, tương đối tốc độ mà nói Khánh Tr ần căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn.

Thế nhưng là, Khánh Tr ần vậy mà dựa vào quen thuộc địa hình mấy lần kéo dài khoảng cách, san bằng giữa lẫn nhau chênh lệch.

Mỗi một lần Trương Tam cảm giác mình sắp đuổi kịp thời điểm, liền sẽ mất đi đối phương tầm mắt, chờ lại tìm đến đối phương thời điểm, khoảng cách liền đã lại kéo xa.

Loại cảm giác này quá quý dị, phỏng phất chỉ có khí lực cả người, làm thế nào cũng không sử ra được một dạng.

Làm cho người phẫn nộ.

Hơn mười người chia ra chặn đường, Trương Tam không cố kỵ nữa đầu đường sử dụng súng ống tai hoa ngắm, xuất ra trên người mình súng lục giảm thanh bóp cò.

Súng lục giảm thanh tinh chuẩn tầm bắn là 20 m, mà Trương Tam cùng Khánh Tr ần ở giữa khoảng cách thì là khoảng trăm mét.

Trương Tam biết mình đang chạy bên trong rất khó đánh trúng Khánh Tr ần, nhưng chỉ cần đối phương làm một chút lần tránh động tác, thả chậm một chút tốc độ, là hắn có thể rút ngắn khoảng cách của hai người.

Thế nhưng là, phía trước Khánh Tr ần thậm chí đều không có tận lực đi lần tránh đường đạn, phỏng phất rất rõ ràng Trương Tam không có khả năng đánh trúng chính mình giống như.

5 phút đồng hồ v ề sau, Trương Tam ở kế tiếp trong khu cư xá l ần nữa đã mất đi Khánh Tr ần tung tích, h ắn trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Không nên đuổi, như thế đuổi là không đuổi kịp, nhất định phải lái xe đi phía bắc hai cái đầu đường chắn h ắn."

Tai nghe Lam Nha bên trong, Huyền Vũ bình tĩnh nói: "Không cần lo lắng, các người tiếp tục đem h ắn hướng phương bắc xua đuổi, đã có người ở nơi đó chờ lấy h ắn."

Nhưng mà vừa dứt lời, tai nghe Lam Nha bên trong truy ền đến Khánh Tr ần âm thanh quen thuộc kia: "Người nói là một người trung niên cùng một người trẻ tuổi sao, bọn h ắn. . . Đã chết."

Tai nghe Lam Nha bên trong nguyên bản ồ ào giao lưu thanh, trong lúc nhất thời yên lặng lại.

Huyền Vũ nhìn thoáng qua trước mặt địa đ ờ, h ắn an bài đi mai phục Khánh Tr ần người, rõ ràng khoảng cách Trương Tam còn có khoảng cách 800 mét.

Nói cách khác, Khánh Tr ần rời đi bọn h ắn t ầm mắt ngắn ngủi trong vòng 5 phút, không còn đi vòng vèo, không còn chơi trốn tìm, mà là giống như ngoại khoa bác sĩ trong tay dao giải phẫu, trực câu câu cắm vào người mai phục trái tim.

Đây là một trận giống như sách giáo khoa truy đuổi cùng phản truy trực, vây quanh cùng vây đánh tác chiến!

Mà lại cho đến giờ phút này, Bạch Trú cũng chỉ xuất hiện một người mà thôi!

Không, khẳng định không chỉ một người, Huyền Vũ trầm tư, nếu như Khánh Tr ần chỉ có một người, căn bản không làm được đến mức này.

Có lẽ còn có mấy người đang không ngừng cho Khánh Tr ần cung cấp tin tức, trong đó bao quát sát thủ phương vị, lộ tuyến địa đ ờ, tựa như là sức

kéo thi đấu bên trong lái xe nhất định phải cần hoa tiêu một dạng.

Đây là hai cái tổ chức ở giữa đấu sức cùng tuyên chiến, Huyền Vũ tại một đoạn thời khắc thậm chí đang nghĩ, Khánh Trần xuất hiện tại Hàm thành, có thể hay không cũng là Bạch Trú sớm tính toán kỹ?

Không phải vậy Bạch Trú chuẩn bị vì sao như vậy đầy đủ?

Không đúng, nếu như là chuẩn bị xong, vậy vì sao không mang tới Lưu Đức Trụ vị giác tỉnh giả này làm sức chiến đấu đâu.

Đêm nay, nổi bản khoản nhiều lắm.

Vòng vây bên ngoài Khánh Trần cười nói: "Làm sao an tĩnh như vậy đâu, là bắt đầu suy nghĩ lung tung sao?"

Huyền Vũ nở nụ cười: "Có ý tứ, vậy bây giờ người cũng đã thoát ly vòng vây, định đi nơi đâu đâu? Từ Hàm thành bắc trạm ngã rẽ đường sắt cao tốc về nhà? Vẫn là chúng ta tiếp tục đêm nay trò chơi?"

Khánh Trần cũng cười đứng lên: "Không cần nói nữa sao, Bạch Trú phụng bầy tới cùng. Không cần lại phí hết tâm tư tìm ta, Bạch Trú tổ chức tại Hàm thành Vị Ương Hồ công viên trò chơi xin đợi các vị. . . Chờ các người đi tìm cái chết."

Huyền Vũ sửng sốt một chút: "Vị Ương Hồ công viên trò chơi? Nơi đó khoảng cách người cũng không gần a, người dự định làm sao đi đâu?"

Khánh Trần tại ven đường phát tay chặn một chiếc taxi: "Không làm phiền quan tâm, ta đón xe."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương, cần nguyệt phiêu

Đấu trí căng thẳng, quyết đ̣̀ai đ̣̀inh cao, ngộ đạo huyền ảo, nhân sinh sâu sắc... Tất cả chỉ có tại

Chương 292, vĩnh viễn thiếu niên

"Hai vị đi đâu a?"

"Sự phụ, công viên Vị Ương Hồ, tạ ơn."

Tai nghe Lam Nha bên trong, Huyền Vũ rõ ràng nghe được Khánh Trần cùng tài xế xe taxi đối thoại, trong lúc nhất thời run lên nửa ngày không biết nên nói chút gì.

Thật đúng là đón xe? Khẩn trương như vậy b ầu không khí bên trong, người đột nhiên gọi một chiếc xe taxi chạy?

Đây con mẹ nó một chút cũng không có mỹ cảm a!

Chờ Huyền Vũ muốn nói điểm gì thời điểm , bên kia đã tách ra liên tuyến.

Bất quá, vừa mới Khánh Trần cùng tài xế xe taxi đối thoại thời điểm, tin tức nào đó bị hấn bắt được.

Lên xe không chỉ một người, là 'Hai vị' .

Mà lại, Bạch Trú đem chiến trường tinh chuẩn định vị tại Hàm thành công viên Vị Ương Hồ, phảng phất như là đã sớm làm tốt quyết định một dạng.

"Bạch Trú bên trong, khẳng định có tới qua Hàm thành người, Khánh Trần bên người quả nhiên có một cái đối với Hàm thành hiểu rõ vô cùng người t ần tại, " Huyền Vũ thấp giọng phân tích nói.

Dù sao, ai sẽ lựa chọn một cái chưa quen thuộc địa phương xem như chiến trường đâu.

"Ai đi qua công viên Vị Ương Hồ?" Huyền Vũ cho toàn bộ hệ thống truyền tin hoán đổi kênh, cũng đem Khánh Trầ có khả năng nắm giữ tai nghe Lam Nha loại bỏ ra thông tin liệt biểu: "Công viên Vị Ương Hồ bên trong có cái gì?"

Có người hồi đáp: "Có Vị Ương Hồ."

Huyền Vũ thiêu thiêu mi mao: ". . . Những lời này là ai nói, Trương Tam, phiến hấn một bạt tai. ."

Đường Phượng Thành Ngũ bên trên, Trương Tam mặt không thay đổi quạt bên cạnh một vị người trẻ tuổi một bạt tai.

Trương Tam nói ra: "Lão bản, ta đi qua, nơi đó chiếm diện tích gần ngàn mẫu, toàn bộ Vị Ương Hồ có hơn 400 mẫu. Trong công viên rừng cây không ít, dựa vào Vị Ương Hồ xây lên."

Huyền Vũ cười lạnh: "Vậy liền đi xem một chút, Bạch Trú cho chúng ta lựa chọn chiến trường, đến cùng có gì đó cổ quái chỗ."

Trương Tam đáp lại nói: "Thu đến, chúng ta bây giờ liền đi qua. . . Đúng rồi lão bản, chúng ta muốn hay không đi khách sạn Vienna, đem Khánh Trầ đồng học khổng chế."

Huyền Vũ hơi hợt nói: "Cái này không phù hợp quy tắc trò chơi, quá bỉ ổi."

Trương Tam sửng sốt một chút: "Lão bản, đêm nay Côn Lôn có thể hay không đi ra nhúng tay việc này."

Huyền Vũ nở nụ cười: "Yên tâm, bọn hấn vội vàng đi tìm Kashima tập đoàn thời gian hành giả, không rảnh phản ứng chúng ta."

Lúc này, Khánh Trầ đang ngồi ở trên xe taxi chậm rãi thở hào hển.

Thời gian dài chạy, đối với hần tim phổi công năng tạo thành áp lực cực lớn, tại trên xe taxi này một lát, là hần khó được thời gian nghỉ ngơi.

Vừa mới hần cùng Trương Tam trong truy đuổi chiến, Khánh Trầ nhìn như nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế hần có thể cảm nhận được đến từ sau lưng cảm giác áp bách.

Nếu như không phải hần sớm hoạch định xong ba đầu tuyến đường, sợ là đã bị đối phương đuổi kịp.

Lần trước đối mặt loại cảm giác áp bách này, hay là tại cấm kỵ chi địa số 002 bên trong đối với Tào Ngụy.

Đây là một tên cấp C cao thủ.

Còn có thể là một tên ẩn tàng giác tỉnh giả.

Ngoài cửa sổ bông tuyết tại từng mảnh từng mảnh rơi xuống, cùng mặt đất tiếp xúc trong nháy mắt liền hòa tan, để mặt đất nhìn ướt nhep.

Khánh Trầ sờ lên tóc của mình, trong bất tri bất giác cũng đã ướt, không chỉ là bông tuyết hay là mồ hôi.

Còn tốt, trong thành thị nhiệt độ không khí tương đối cao, hần muốn tiến hành hạng thứ hai Sinh Tử Quan địa phương, hần là một lát còn sẽ không kết băng.

Rất mệt mỏi, đây là Khánh Trầ trong lòng nói.

Nhưng là, không chế chiến trường tiết tấu mỗi một đằng sau, to lớn phần khởi cảm giác lại tại kích thích thần kinh của hần.

Ngay cả đại não vận chuyển đều muốn nhanh thêm mấy phần.

Khánh Trầ sờ lên chính mình xương sườn chỗ, ngay tại ẩn ẩn đau đớn.

Còn tốt hẳn ăn ba đầu Long Ngư, cái kia thần kỳ dòng nước ấm đem hẳn thương thế chữa trị hơn phân nửa, không phải vậy lúc này khả năng càng thêm nghiêm trọng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Khánh Trần nhìn xem xe taxi ngoài cửa sổ, bỗng nhiên nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc chính xen lẫn trong bảy tám người ở giữa.

Hắn muốn hô lái xe sư phụ dừng xe, nhưng cuối cùng vẫn không có làm như thế.

"Kì quái, làm sao lại tới đây?" Khánh Trần bu ãn bực nói.

Hàng trước tài xế xe taxi nghe, bỗng nhiên nói ra: "Ngài cũng chớ nói lung tung a, ta một đường đầu là đi theo hướng dẫn đi, không cho ngài quấn đường xa."

Khánh Trần: "..."

...

...

Hơn mười chiếc xe thương vụ màu đen tại công viên Vị Ương Hồ cửa ra vào dừng lại.

Gần trăm người nhảy xuống xe, còn có người từ sau chuẩn bị trong rương xuất ra từng chiếc rương.

Tổng cộng 12 cái rương màu đen, mỗi một cái đều có máy tính máy chủ lớn nhỏ, trên cái rương còn viết Biên Giới - 011 chữ.

Bên trong chở, rõ ràng chính là thế giới trong Biên Giới - 011 loại hình tổ máy không người lái, chỉ là không biết Huyền Vũ đến cùng làm sao đem không lồ như vậy đồ vật cho mang về

Trương Tam lạnh giọng nói ra: "Người mang theo cái rương theo ta đi, những người khác phân tán đến trong công viên tìm kiếm Bạch Trú tung tích, tần số truyề n tin mở ra tức thời thông tin."

Bọn sát thủ sững sốt một chút, loại này công viên địa hình còn muốn phân tán tìm kiếm mục tiêu, cùng chịu chết không có gì khác biệt.

Mà Trương Tam nói mở ra tức thời thông tin ý tứ, chính là không cần lại ấn phím nói chuyện, để cho bọn hắn tại bị mục tiêu giết chết trước, báo ra mục tiêu vị trí.

Coi như mục tiêu là đánh lén, bọn hắn cũng có thể phát ra thống khổ kêu rên, dạng này tìm đến mục tiêu.

Bọn sát thủ nhìn về phía Trương Tam, đối phương đây là muốn cần nhân mạng đem đổi lấy tin tức!

Trương Tam bình tĩnh nói: "Đừng quên các người ở thế giới trong thân ở chỗ nào, như là đã quyết định hiệu trung đem đổi lấy lợi ích, liê n muốn gánh chịu giống nhau phong hiểm."

Bọn sát thủ nhao nhao cúi đầu, đem tai nghe Lam Nha điề u thành tức thời thông tin hình thức, sau đó nhao nhao chui vào công viên Vị Ương Hồ bên trong.

Nhưng mà, mục tiêu so trong tưởng tượng càng dễ tìm hơn một chút.

Bọn sát thủ mới vừa vận tiến vào công viên Vị Ương Hồ, liê n nghe được tiếng oanh minh vang lên!

Một viên đạn bắn lén ngang qua vài trăm mét khoảng cách, trực tiếp đem một tên sát thủ đánh ra một chùm huyết vụ tới.

"Tay bắn tỉa, là tay bắn tỉa!" Một tên sát thủ khàn cả giọng hô.

Vừa dứt lời, tên này muốn đi tìm công sự che chắn sát thủ, chỗ lùi lại bị

kinh khủng súng bắn tĩa công phá đạn đánh gãy.

Nếu như không ai kịp thời cứu viện, vậy hẳn rất nhanh liền sẽ mất máu mà chết.

Bọn sát thủ nhao nhao trốn ở trong công viên núi giả, đại thụ đằng sau , mặc cho tên này trúng đạn sát thủ kêu rên.

Trương Tam tự nhiên biết tên này Bạch Trú tay bắn tĩa đến cỡ nào tinh chuẩn, trước đó máu nhuộm đường Hành Thụ sự kiện phát sinh về sau, hẳn còn chuyên môn tìm đến địa đờ phân tích qua đường đạn.

Đối phương tại 1000 mét bên trong không phát nào trượt, lúc này đương nhiên sẽ không sai lầm.

Cho nên, bọn hẳn đối với Bạch Trú dùng "Vây điểm đánh viện binh", bây giờ lại bị đối phương dùng tại chính bọn hẳn trên thân.

"Không cần cứu hẳn, " Trương Tam bình tĩnh nói ra: "Chúng ta nơi này không có chuyên nghiệp chữa bệnh thiết bị, cứu không được."

Sát thủ bên trong có ít người tin tưởng câu nói này, nhưng còn có một số người rất rõ ràng, lúc này chỉ cần cần dây lưng buộc lại người bị thương đùi, người bị thương xác suất lớn sẽ không chết.

Là Trương Tam không nguyện ý vì cứu người lãng phí nhân lực.

Trương Tam tại tầm số truyền tin bên trong nói ra: "Lão bản, ta biết đối phương tại sao lại lựa chọn nơi này, toàn bộ công viên Vị Ương Hồ chỉ có hai cái điểm cao, một cái là bánh xe Ferris, một cái là bên hồ cần trục hình tháp thức điểm nhảy cầi, địa phương còn lại tất cả đầu tầm mắt khoáng đạt nhìn một cái không sót gì. . . Nơi này là tốt nhất sân tập bắn chỗ, là một cái tay bắn tĩa có thể khống chế hết thảy địa phương."

Chỉ cần một người, một súng.

Khánh Tr ần liền tại chỗ cao nhất ngăn chặn tất cả mọi người, áp chế toàn bộ chiến trường!

Đây chính là tay bắn tỉa chỗ kinh khủng.

Cũng là Khánh Tr ần lựa chọn chiến trường này ý nghĩa chỗ!

"Có ý tứ, " Huyền Vũ nhẹ giọng cười nói: "Ta nói Bạch Trú vị lão bản kia làm sao lại lựa chọn nơi này, chỉ bất quá ta có chút hiếu kỳ, hẳn là thế nào đem súng bắn tỉa công phá mang tới."

Nếu như là lái xe đi cao tốc tới, như vậy thời gian không kịp, bởi vì đây là Huyền Vũ thiết kế tỉ mỉ tốt thời gian.

Nếu như là ng ỗ đường sắt cao tốc tới, như vậy súng bắn tỉa công phá là như thế nào thông qua kiểm an?

Như vậy chỉ còn lại có hai loại giải thích, loại thứ nhất là, vị này Bạch Trú lão bản hẳn là có thể đem súng ngắm thu nhập thân thể.

Cho nên, súng ngắm này hoặc là siêu phàm năng lực cụ hiện hóa, hoặc là chính là vật cấm kỵ!

Loại thứ hai là, Bạch Trú lão bản đã sớm đã tới Hàm thành.

Không phải Huyền Vũ lựa chọn Hàm thành làm hai cái tổ chức ở giữa chiến trường chính, mà là Bạch Trú đoán được Hàm thành là Huyền Vũ đại bản doanh, cho nên giả ý để Khánh Tr ần tới tham gia toán học thi đua.

Nhưng thật ra là Bạch Trú muốn lựa chọn nơi này xem như chiến trường chính, hơn nữa còn sớm nhìn kỹ công viên Vị Ương Hồ làm sau cùng nơi quyết chiến!

"Rốt cục gặp được một cái có ý tứ đối thủ, " Huyền Vũ phấn khởi: "Cho phép người vận dụng tổ máy không người lái, trước đừng quản Khánh Tr ần, đêm nay cần phải giết vị này Bạch Trú lão bản."

Ngay tại trò chuyện này ở giữa, một viên dài bằng bàn tay đạn bỗng nhiên bay tới, đánh xuyên qua một viên bên hồ cây liễu, cũng đánh xuyên qua cây liễu sau sát thủ.

Mọi người luôn luôn đánh giá thấp súng bắn tỉa công phá lực sát thương, đối với nó không có một cái nào minh xác nhận biết, chỉ có tử vong mới có thể dạy cho bọn hắn một cái đạo lý: Trốn ở phía sau cây không dùng.

Khánh Trần lúc này, dùng tất cả đầu là lớn nhất lực xuyên thấu đạn xuyên giáp tim vonfram.

Trương Tam tại trốn ở trong rừng cây núi giả về sau, hắn yên lặng nhìn thoáng qua cách đó không xa trên cây vết đạn, đánh giá ra tay bắn tỉa cũng không trên bánh xe Ferris, mà là tại bánh xe Ferris đối diện cần trục hình tháp thức nhảy cầu chỗ.

"Mở ra máy không người lái Biên Giới cái rương, " Trương Tam lạnh giọng nói ra: "Chờ một chút ta dùng máy không người lái yểm hộ, tất cả đầu cho ta vọt tới điểm nhảy cầu."

Nói, Trương Tam từ trong đó trong một chiếc rương lấy ra ảnh toàn ký tế bào thần kinh tiếp nhận kính mắt, 12 chiếc máy không người lái Biên Giới cùng một thời gian đặt vào ý thức của hắn trong không chế.

Sau một khắc, Khánh Trần tại 'Lấy Đức Phục Người' quang học trong ống ngắm, vậy mà nhìn thấy bên hồ trong rừng liễu có hay không người máy bày đàn không mà lên.

Cái kia quen thuộc máy không người lái cùng không vận vũ khí thiết bị, để Khánh Trần nhú mày.

Biên Giới - 011 tổ máy không người lái, đây là Tiêu Công từng dùng qua đồ vật. . . Thế nhưng là Khánh Trần cũng không có Lý Thúc Đĩnh loại kia đưa tay ở giữa dùng bài poker đánh rơi đây trời máy không người lái bản sự.

Đây là liên bang tập đoàn quân quân dụng máy không người lái a, Huyền Vũ là thế nào mang tới? !

Trước đó có thể đem thế giới trong súng ngắn mang về còn chưa tính, này làm sao ngay cả máy không người lái đều có thể mang về?

Khánh Trần bỗng nhiên ý thức được, Huyền Vũ trên thân chỉ sợ không chỉ một kiện vật cấm kỵ, thậm chí có cái nào đó vật cấm kỵ có thể từ thế giới trong mang theo vật phẩm trở về, tỉ như cái rương loại vật cấm kỵ!

Hắn nhìn xem đám máy không người lái cảm giác được một trận tê cả da đầu.

Cùng lúc đó, máy không người lái lên không trong chốc lát, trong rừng cây gần trăm tên nguyên bản bị áp chế sát thủ tất cả đều vọt ra, phân tán tại khác biệt phương hướng, thử nghiệm tại đám máy không người lái yểm hộ dưới, đột phá gò đất!

Phải biết, hắn ngắm bắn năng lực xác thực rất cao, nhưng quân dụng máy không người lái tốc độ phi hành quá nhanh, hắn nhất định phải làm ra lựa chọn, trước đánh rơi đám máy không người lái vẫn là đi ngăn cản trên mặt đất đến gần đám người.

Khánh Trần cười cười, hắn đã làm ra quyết định, cũng bóp lấy cò súng.

Trên mặt đất, một tên sát thủ tràn ra dạng phóng xạ vết máu.

Lần nữa bóp cò, lại một tên sát thủ ngực bị đánh ra kinh khủng huyết động tới.

Trương Tam dùng tế bào thần kinh tiếp nhận sau đám máy không người lái trên không trung nhanh chóng tới gần, hắn có chút ngoài ý muốn, nguyên bản còn tưởng rằng vị này Bạch Trú lão bản sẽ trước giải quyết máy không người lái, bởi vì đám máy không người lái có thể bay thẳng lên đài nhảy cầu, rõ ràng uy hiếp lớn hơn.

Lại không nghĩ rằng, đối phương vậy mà quyết định trước đánh giết trên mặt đất đám người.

Chẳng lẽ đối phương cũng không e ngại đám máy không người lái sao?

Lúc này, máy không người lái phía dưới camera thậm chí đã đủ để phóng đại đến thấy rõ Khánh Trần bộ mặt: "Lão bản, là một cái chưa từng thấy qua nam tử trẻ tuổi, tướng mạo thường thường không có gì lạ."

"Giết, " Huyền Vũ bình tĩnh nói ra.

Ngay tại lúc đám máy không người lái dù sao Khánh Trần 400 mét tầ**n** bắ**ng** phạm vi bên trong trong nháy mắt, Trương Tam thông qua Biên Giới - 011 máy không người lái thị giác, tình hình nhìn thấy Khánh Trần thay đổi hợ**ng** sún**g**.

Trương Tam phi thường khắ**ng** địn**h**, máy không người lái thiết bị đo khoảng các biểu hiện hoàn toàn chính xác thực là 400 mét một khắ**ng** này, đối phương thay đố**ì** hợ**ng** sún**g**.

Hắn không biết là trùng hợp vẫn là đối phương có thể tinh chuẩn đo lường tính toán khoảng cách.

Trương Tam bỗng nhiên thông qua máy không người lái Biên Giới thị giác, nhìn thấy đối phương đang cười.

Tại sao phải cười?

Bởi vì 400 mét chính là 'Lấy Đức Phục Người' thẳng tấp đả kích khoảng cách, tại trong phạm vi này, Khánh Trần thậm chí đầ**u** không cầ**n** đi tính toán đường vòng cung.

Hắn chỉ cầ**n** tại đầ**u** ngắm chỗ đến, bóp cò!

Khánh Trần luôn cảm thấy đêm nay giống như thiếu một chút cái gì.

Đêm nay, hắn gián tiếp hơn mười cây số, lấy sức một mình cùng Huyền Vũ gần trăm tên sát thủ quây quần nhau, như vậy thịnh đại màn đêm, sao có thể không có pháo hoa.

Sau một khắc, những cái kia làm lấy lẫn tránh động tác cũng nhanh chóng tới gần máy không người lái Biên Giới, từng cái trên không trung vỡ ra.

Không đợi bọn chúng tiến vào chính mình 100 mét xạ kích khoảng cách, liền tất cả đều phẫn thân toái cốt.

Trương Tam đột nhiên lấy xuống trên mặt mình kính mắt toàn tức, kinh ngạc nhìn về phía đài nhảy cầu: "Lão bản, chúng ta muốn một lần nữa bình phán tay bắn tỉa này tiêu chuẩn, đối phương chỉ dùng sáu giây thời gian, liền đánh rơi 12 chiếc máy không người lái, phỏng phát không cần suy nghĩ giống như."

Đúng vậy, không cần suy nghĩ, đó là một loại 400 mét bên trong tuyệt đối cảm giác súng, tựa như bằm sinh đi săn bản năng.

Huyền Vũ trầm mặc một lát: "Vậy hắn đêm nay càng phải chết."

"Bất quá lão bản yên tâm, chúng ta Nhân Mã bên trên liền muốn đột phá gò đất tiến vào tháp nhảy cầu," Trương Tam bình tĩnh nói ra: "Hắn hẳn là không nghĩ đến chúng ta sẽ có nhiều người như vậy, cho nên mới lựa chọn như thế một cái không có đường lui địa phương."

Công viên Vị Ương Hồ bên trong cần trục hình tháp thức đài nhảy cầu là một tòa lẻ loi trợ trợ độc lập kiến trúc, tựa như là kiến trúc trên công trường lẻ loi trợ trợ cần trục hình tháp.

Đài nhảy cầu cách mặt đất 70 mét, phía dưới chính là Vị Ương Hồ.

Huyền Vũ nở nụ cười: "Cao 70 mét không rơi xuống nước, hẳn phải chết không nghi ngờ, nhẹ nhất cũng là xương cốt vỡ vụn."

Sau một khắc, hơn mười tên phía trước nhất sát thủ đã vọt tới trong tháp nhảy cầu, có người ngẫ thang máy, có người đi thang lầu, còn có người khô giòn leo lên lấy ngoại bộ cốt thép thang thẳng.

Bọn hắn tựa như là con kiến một dạng, hướng lên vây công, mà tháp nhảy cầu bên trên Khánh Trầ, bỗng nhiên thầ nói: "Làm sao có một loại bị Zombie vây công cảm giác Deja Vu."

Hắn y nguyên không nhanh không chậm bóp lấy cò súng, giải quyết những cái kia còn chưa tới gần tháp nhảy cầu sát thủ, không có lãng phí một viên đạn.

Trương Tam núp trong bóng tối nhìn xa xa: "Kì quái, hắn có vẻ giống như tuyệt không hoảng."

Không sai, tại Trương Tam nhìn xem Khánh Trầ y nguyên còn tại thường thường vững vàng bóp cò, thậm chí một lần đầu không có sai lầm qua.

"Lão bản, trong tháp nhảy cầu còn có những người khác, có người ngăn ở cửa thang máy, thân hình rất giống Khánh Trầ, " tại nghe Lam Nha bên trong có người nói.

Lúc này, ngẫ thang máy đi lên bọn sát thủ, vừa đợi đến thang máy mở ra, liền nhìn thấy một vị mang theo khẩu trang màu đen người trẻ tuổi chờ ở cửa ra vào.

Không đợi bọn hắn kịp phản ứng, người trẻ tuổi cũng đã giơ cánh tay lên, bóp ra súng ngắn cò súng.

Trong nháy mắt đem một thang máy sát thủ đánh chết ở bên trong.

Huyền Vũ nghe súng lục giảm thanh trầm đục âm thanh: "Quả nhiên, vị này mới là Bạch Trú lão bản bên người người tín nhiệm nhất, lần trước tại đường Hành Thụ khách sạn Khai Lai, cũng hắn là hắn canh giữ ở trên lầu."

Lúc này, những cái kia đi thang lầu bọn sát thủ cũng chen chúc mà tới.

'Khánh Tr ần' vút bỏ đánh xong đạn súng ngắn, từ bên hông rút ra một cây chủy thủ tới.

Đã thấy hấn không lùi mà tiến tới, lại định lấy một bộ thi thể, hướng phía dưới bậc thang giết tới, đao đao đầu cắt tại trí mạng nhất bộ vị!

"Cái này Khánh Tr ần làm sao cùng không sợ chết giống như, một người muốn ngăn trở mấy chục người?" Có người tại trong t ần số truy ền tin nhìn xem cái kia hướng dưới bậc thang đánh tới người trẻ tuổi.

Đối phương dựa vào một thân dũng mãnh, con mắt cũng không nháy mắt thu gặt lấy sinh mệnh.

Bất quá, ngay tại hấn lấy tựa như nghệ thuật đao thuật giết chết năm sáu người v ềsau, trong thang l ầu đột nhiên vang lên tiếng súng.

'Khánh Tr ần' phần bụng trúng thương.

"Ta đánh trúng hấn. . . Ôi, ôi. . ."

Tên kia nổ súng đánh trúng 'Khánh Tr ần' sát thủ, đang khi nói chuyện bị 'Khánh Tr ần' nhào đến trước mặt, cắt cổ.

Huyết dịch chảy ngang.

Bất quá, 'Khánh Tr ần' chính mình cũng bởi vì vết thương do thương chậm rãi ngã xuống.

Trương Tam ở trong tai nghe Lam Nha ngừng lại tình hình chiến đấu, khi hấn nghe được 'Khánh Tr ần' ngã xuống lúc, chẳng biết tại sao nhẹ nhàng thở ra: "Không cần quản Khánh Tr ần, đi giết đài nhảy c ầu tay bắn tĩa. . . Chờ một chút, hấn làm sao đứng lên, hấn muốn làm gì? !"

Trương Tam chấn kinh!

Trong tầm mắt, chân chính Khánh Tr ần chẳng biết lúc nào ngừng tiếng súng.

Hắn đứng tại đài nhảy c ầu biên giới, l ẳng l ặng cảm thụ được gió đang bên người chảy xuôi.

Vừa mới trong thang l ầu, là hắn ở trên đường dùng Con R ối Gi ặt Dây không chế sát thủ.

Hắn chuyên môn dùng tai nghe Lam Nha nói "Bọn hắn đã chết", nhưng thật ra là vì mê hoặc Huyền Vũ.

Bởi vì bên trong một cái cũng chưa chết, mà là trở thành khôi lỗi của hắn, để dùng cho chế tạo hai cái thân phận.

Khánh Tr ần chính mình, hưởng thụ lấy gió, hưởng thụ lấy rét lạnh, hưởng thụ lấy, thế giới này mang cho hắn hết thảy.

Hắn nhắm mắt lại, l ẳng l ặng đứng l ặng.

Cái gọi là Chung C ực Tín Nhiệm, chính là tin tưởng khi người làm tốt hết thảy chuẩn bị, vận mệnh sẽ cho người một đáp án.

Khánh Tr ần từng tại trong thế giới th ần bí kia một l ần lại một l ần chết đi.

Từ lúc mới bắt đầu sợ hãi, đến sau cùng mặt không đổi sắc.

Cái gọi là trong nhân thế hết thảy cố gắng, nói chung như vậy.

Nhưng là, khi hắn chân chính đứng ở đài nhảy c ầu này bên cạnh thời điểm, nghĩ đến chính mình l ần này nếu như thất bại, khả năng thật sẽ chết, vẫn có một ít sợ sệt.

Lúc này, gió ngừng thổi.

Bông tuyết bắt đầu thẳng đứng rơi xuống.

Nếu như muốn nhảy nói, ngay tại lúc này.

Khánh Tr ần cảm thụ được trong không khí rét lạnh nhiệt độ, hấn vẫn như cũ nhắm hai mắt.

Đúng, ky sĩ tín ngưỡng là cái gì tới?

Là lạc tử vô hồi dũng khí.

Khánh Tr ần nhìn xem những cái kia cơ hồ muốn xông lên đài nhảy c ầu sát thủ, còn có tiếng la giết, mở to mắt mỉm cười.

Hấn trong phút chốc mở ra nghịch hô hấp thuật, như băng đường vân tại gương mặt bắt đầu nở rộ.

Cảm tạ thế giới này, có tước đoạt, cũng có quà tặng.

Vĩnh viễn thiếu niên!

Ngay tại bọn sát thủ xông lên đài nhảy c ầu trước một giây, Khánh Tr ần giang hai cánh tay ngửa về đằng sau đi, rơi hướng Vị Ương Hồ bên trong!

Đã thấy trong bầu trời đêm thiếu niên thư triển thân thể, tựa như một cái nhẹ nhàng chim bay, tại bát ngát đêm dài màn vải bên trong, xuyên thấu đây trời bông tuyết, lao vùn vụt xuống!

Soạt một tiếng, là rơi xuống nước âm thanh.

Cùm cụp một tiếng, là t ầng thứ hai khóa gien ở trong nước mở ra tiếng vang.

...

5000 chữ chương tiết, vạn chữ đã đổi mới, c ầu nguyệt phiêu.

Đấu trí căng thẳng, quyết đ̣ai đ̣inh cao, ngộ đ̣ạo huy ền ảo, nhân sinh sâu sắc... Tất cả chỉ có tại

Chương 293, lao nhanh lực lượng, dưới nước sát cơ

Khi một tiếng kia khóa gien mở ra thanh âm, tại dưới mặt hồ vang lên trong nháy mắt.

Khánh Trần đã chứng minh một việc.

Đó chính là kỹ sĩ tại thế giới ngoài cũng có thể hoàn thành khiêu chiến, tương lai của hắn, chính là một mảnh đường bằng phẳng.

Tương lai, thế giới ngoài trong nhân loại cũng có thể xuất hiện kỹ sĩ mới, mà Khánh Trần phải đối mặt biển cả, cũng không còn là Cấm Đoạn Chi Hải.

Nước hồ băng lãnh, nhưng Khánh Trần lại nhắm mắt lại tùy ý chính mình hướng đáy hồ lặn xuống.

Hắn cảm thụ được trong thân thể lao nhanh lực lượng, phẳng phất muốn đem cái này Vị Ương Hồ cũng cho đun sôi, ngay tại mặt hồ này phía dưới, Khánh Trần giống như là đáy biển thâm tàng núi lửa, cảm giác mình tùy thời đều muốn bộc phát.

Nghịch hô hấp thuật giải trừ, nguyên bản đóng lại khóa gien, bởi vì đột phá quan hệ một lần nữa giải khai.

Mà lại, thay vào đó là so dĩ vãng càng thêm bàng bạc lực lượng.

Sử dụng nghịch hô hấp thuật, sẽ dẫn đến khóa gien đóng lại, cho dù dừng lại nghịch hô hấp thuật, người bình thường trạng thái cũng muốn bảo trì một giờ.

Nếu như cưỡng ép nghịch chuyển, như vậy sẽ đứng trước cả đời đời không thể tiếp tục đột phá tình huống. .

Nhưng mà, cái kia nói chỉ là tình huống bình thường.

Hoàn thành Sinh Tử Quan quá trình, bản thân liền là quán thông khóa gien quá trình.

Khánh Trần phảng phát lại về tới Thanh Sơn Tuyệt Bích, từ một người bình thường nhảy lên làm siêu phàm giả.

Ky sĩ chân khí từ sâu trong thân thể ào ạt tuôn ra, phảng phát triêu dương chính thẳng lên chân trời, vô tận dâng lên lấy.

Nếu như quá khứ ky sĩ chân khí chỉ có thể quán chú hai tay, như vậy hiện tại thêm ra ky sĩ chân khí còn có thể quán chú hai chân.

Cấp D đỉnh phong, khoảng cách cấp C chỉ kém một đường, vô hạn tiếp theo đời kia biên giới.

Khánh Trần có thể cảm nhận được có người chính hướng về phía mặt hồ nổ súng, dây băng đạn lấy không khí từ mặt hồ bắn vào trong nước, đem dưới nước lôi kéo ra từng đầu đường đạn.

Nhưng hắn không hề động, mặc cho lấy những đường đạn kia lên đỉnh đời giao thoa, không lo lắng chút nào những đường đạn này sẽ làm bị thương đến chính mình.

Này nháy mắt, thân thể của hắn tựa hồ không cần dưỡng khí, cũng giống vậy có thể tại dưới nước sinh tồn.

Bởi vì, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác mình trong nội tâm phảng phát có đoàn lửa đang không ngừng thiêu đốt lên, giống như là muốn đem trái tim đời cho hòa tan giống như.

Khóa gien mở ra sau dư ba, cũng tại trong hồ nước băng lãnh này làm lạnh.

Nhưng là đoàn lửa kia nhưng không có dừng lại.

Khánh Trầ nhớ lại, lúc trước Lưu Đức Trụ thức tỉnh đi ầm báo cũng là như thế.

Vậy có phải hay không nói, tất cả giác tỉnh giả đang thức tỉnh thời khắc, đều là dạng này?

Từ từ, đoàn lửa kia lắng lại.

Có thể Khánh Trầ cảm giác nó cũng không có biến mất, chỉ là nó còn không có tích lũy đến chân chính hẳn là đột phá điểm giới hạn, thế là một lần nữa ả núp xuống tới.

Lý Thúc Đồng từng nói qua, tu hành chính là chậm chạp đào móc tiềm lực quá trình, một khi một người tiềm lực bị khai quật ra, như vậy thì sẽ mất đi thức tỉnh cơ hội.

Cho nên, người tu hành bên trong không có giác tỉnh giả, lẫn nhau cũng không cùng tồn tại.

Thế nhưng là, chuyện này trên người Khánh Trầ xuất hiện ngoài ý muốn.

Bình thường ký sĩ tại hoàn thành hạng thứ nhất Sinh Tử Quan khiêu chiến thời điểm, chỉ là cấp độ F, mà hẳn lại là cấp E.

Nói cách khác, dựa theo quá trình này, Khánh Trầ hoàn thành sáu hạng Sinh Tử Quan liên có thể đến cấp S, trở thành thế gian ít có nửa bước Thần Minh.

Hoàn thành hạng thứ bảy chính là chân chính Thần Minh.

Vậy nếu như tám hạng Sinh Tử Quan toàn bộ hoàn thành đâu?

Lý Thúc Đ ồng nói, một thế giới lực lượng là có hạn mức cao nhất, người có thể đến gần vô hạn điểm giới hạn nào đó, nhưng không cách nào đột phá.

Tựa như là thế giới ngoài một dạng, quy tắc của nó chính là người bình thường không cách nào trở thành siêu phàm giả.

Nhất định phải mượn nhờ thế giới trong quy tắc, mới có thể trở về tiếp tục đánh vỡ thế giới ngoài quy tắc.

Như vậy, nếu như nói thế giới trong lực lượng hạn mức cao nhất chính là cấp độ SS Thần Minh, như vậy Khánh Tr ần tiềm lực nên như thế nào phóng thích? Cái kia dư thừa một hạng Sinh Tử Quan sinh ra to lớn tiềm lực, nên đi nơi nào?

Bây giờ nghĩ nhiều như vậy kỳ thật cũng vô dụng, sinh mệnh rất thần kỳ, nó sẽ tự mình tìm kiếm đường ra.

Khánh Tr ần cảm thụ được chính mình sau khi đột phá trạng thái, mỗi một cái lỗ chân lông đều giống như tại khóa gien mở ra sau khi bị người kích hoạt lên giống như, ngay tại hô hấp lấy trong nước dưỡng khí.

Kì quái, chính mình cũng không có thức tỉnh, lại có dùng làn da tại hô hấp dưới nước năng lực.

Mà làn da hô hấp thời điểm, ký sĩ chân khí cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Là ký sĩ chân khí đang chống đỡ hô hấp dưới nước!

Đây là ký sĩ một loại năng lực nào đó sao, vì sao sư phụ chưa từng nói qua?

Là bởi vì thế giới trong thủy vực quá nguy hiểm, cho nên ký sĩ chưa từng xuống nước ném thử? Hay là nói. . . Chính mình mặc dù chưa giác tỉnh, nhưng hai lần thức tỉnh đi kèm báo hay là cho hắn kèm theo một chút năng lực kỳ lạ.

Khánh Trầ ã đại khái tính toán một chút chân khí tiêu hao tốc độ, cũng không có nóng lòng rời đi.

Hắn yên lặng chờ đợi.

Bởi vì hắn tin tưởng sẽ có người xuống tới chịu chết.

Lúc này, Trương Tam đứng tại đã dần dần bình tĩnh bên hồ "Lão bản, hắn nhảy đi xuống đằng sau một mực không có hiện lên đến, sinh tử không biết."

"Phái người xuống dưới nhìn một chút, sống phải thấy người, chết phải thấy xác, " Huyền Vũ ở trong tai nghe Lam Nha bình tĩnh nói ra.

Cái kia ng ẫ tại trước cửa sổ sát đất thân ảnh thon g ầy luôn cảm thấy có chút không đúng, cái kia cùng mình đấu mấy hiệp Bạch Trú lão bản, cứ thế mà chết đi?

Cái kia Lão Quân sơn bên trên giết người gọn gàng mà linh hoạt Khánh Trầ ã, cũng chết tại trong tháp nhảy c ầ r ẫ?

Mặc dù bọn hắn chết không ít người mới đổi lấy kết quả như vậy, nhưng Huyền Vũ luôn cảm thấy sự tình hay là quá thuận lợi.

Phảng phất chính hắn cũng đánh trong đáy lòng cảm thấy, đối phương sẽ không chết giống như.

Chẳng biết lúc nào, Huyền Vũ đã sinh ra một loại vô luận như thế nào cũng không giết chết đối phương cảm giác, cho nên hắn muốn nghiệm chứng, hắn c ầ đối phương thi thế để chứng minh, vị này Bạch Trú lão bản có phải thật vậy hay không chết!

"Cẩn thận một chút, ta hoài nghi hắn còn chưa có chết, khả năng chỉ có mấy chỗ gãy xương." Huyền Vũ nói ra.

Trương Tam chần chờ một chút: "Coi như không chết, hiện tại cũng mười phút đồng hồ đi qua, cũng hẳn là sẽ ngạt thở."

"Siêu phạm giả chỗ thần kỳ không cần ta lại thuật lại, " Huyền Vũ thanh âm trầm xuống: "Làm theo."

Trương Tam nhìn về phía bên cạnh, lúc này, gần trăm tên sát thủ vậy mà đã chỉ còn lại có hơn 20 người.

Hắn điếm mười người nói ra: "Mấy người các người xuống dưới, mang lên chủy thủ, nếu như hắn không chết, liền giết chết hắn. Giết không chết hắn, đem hắn kéo ở trong nước, hao hết sạch hắn dưỡng khí. Nếu như chết rồi, đem hắn thi thể vớt lên tới."

Mười người kia nhìn thoáng qua nước hồ, lại liếc mắt nhìn phiêu linh tuyệt.

Điểm thời gian này, ai cũng biết nước hồ khẳng định băng lãnh thấu xương, nếu là hiện tại nhảy đi xuống, sợ là muốn đông lạnh ra một trận bệnh nặng.

Nhưng mà, bọn hắn không có lựa chọn.

Mười người khẽ cắn môi cười quẩn áo ném ở bên hồ, một cái lặn xuống nước liền đắm xuống.

Bọn hắn hướng phía đáy hồ bơi đi, lại đột nhiên phát hiện đáy hồ đang có một cái bóng đen nhanh chóng tới gần.

Một tên sát thủ còn không có kịp phản ứng, liền bị người khóa lại cái cổ ngạnh sinh sinh vặn gãy.

Bóng đen kia chưa làm dừng lại, trực tiếp ở trong nước đập bộ thi thể này, cũng mượn nhờ đập một cái chi lực, như như mũi tên rời cung phóng tới một tên khác sát thủ.

Không đợi sát thủ rút ra bên hông chủ thủ, bóng đen cũng đã đi vào bên cạnh hắn, cũng lần nữa vọt gãy đối phương cái cổ.

Thân ảnh màu đen mượn nhờ thi thể, tại dưới nước xuyên tới xuyên lui, hẳn mỗi lần trùng kích đi ra tốc độ đều cực nhanh, cùng những cái kia phải đi lấy cánh tay từ từ tới lui sát thủ hình thành so sánh rõ ràng.

Lúc này là đêm khuya, đáy hồ âm nhìn cực thấp, thẳng đến Khánh Trăn giết năm tên sát thủ về sau, còn lại sát thủ mới phản ứng được là chuyện gì xảy ra.

Bọn hắn sợ run nhìn về phía chung quanh đen như mực đáy hồ, hắc ám hồ, tràn đầy bất ngờ nguy hiểm.

Mùa đông nước hồ băng lãnh thấu xương, giống như từng chuỗi đao tại cắt lấy mỗi người làn da.

Dưới nước kia bóng đen giống như một đạo đại biểu cho bóng ma sợ hãi, không ngừng thu gặt lấy sinh mệnh.

Thậm chí làm cho sát thủ nhớ tới một ít thủy quái truyền thuyết.

Bóng đen quá nhanh, căn bản không giống như là nhân loại có thể tại dưới nước bơi ra tốc độ.

Bọn sát thủ ý thức được, bóng đen chính là tay súng bắn tỉa kia, đối phương không chỉ có không chết, mà lại vậy mà tại đáy hồ này chờ đợi trọn vẹn hơn mười phút cũng không có ngạt thở khuyết dưỡng.

Mà lại, tay bắn tỉa cũng không có gãy xương, tại dưới nước bơi so với ai khác đều nhanh!

Khi bóng đen tiếp cận, một tên sát thủ vung ra chủ thủ muốn ngăn cản, có thể bóng đen kia tiện tay một nhóm, sát thủ chỉ cảm thấy có cái gì cực kỳ sắc bén đồ vật từ trên cổ lướt qua.

Ngay sau đó, hấn chỗ cỡ phun ra huyết dịch, đem trong bóng đêm vốn là hắc ám nước hồ nhuộm càng phát ra dày đặc.

Đó là quán chú kỳ sĩ chân khí Con Rối Giật Dây, ở trong nước giết người ở vô hình.

Khánh Trần không chỉ có đem sát thủ từng cái giết chết, còn từng cái hiến tế cho Con Rối Giật Dây, đến mức con tiêu xà kia phảng phất cũng ở vào trạng thái phấn khởi, không thêm để ý chút nào mình bị làm đao dưng.

Từ từ, còn thừa ba tên sát thủ tự biết không địch lại, nhao nhao hướng mặt hồ bơi đi.

Có thể lúc này còn muốn chạy đâu còn tới kịp, vừa tấn thẳng cấp D Khánh Trần có vô tận khí lực, đã thấy hấn ở trong nước đem sát thủ đuổi kịp, sau đó dùng Con Rối Giật Dây quấn lấy mắt cá chân bọn họ, đem hai tên sát thủ một lần nữa kéo vào đáy hồ.

Một tên sau cùng sát thủ ra sức hướng mặt hồ bơi đi, hấn cảm giác chính mình cơ hồ nhìn thấy trên mặt hồ nổi lên quang trạch, công viên Vị Ương Hồ ánh đèn chiếu xuống, mờ nhạt sóng gợn lăn tăn đang ở trước mắt.

Sát thủ vươn tay cánh tay, muốn đưa bàn tay nhô ra mặt nước.

Nhưng lại tại trong chớp nhoáng này, sát thủ đột nhiên cảm giác được, không biết là cái gì quấn ở mắt cá chân hấn bên trên, ngạnh sinh sinh đem hấn một lần nữa kéo trở về.

Hấn vươn đi ra vung vẫy bàn tay, khoảng cách mặt hồ chỉ còn lại có cái kia hơn mười cm, sau đó sát thủ tuyệt vọng nhìn xem chính mình khoảng cách mặt hồ càng ngày càng xa.

Phảng phất muốn vĩnh viễn trầm luân tại cái này đen kịt Vị Ương Hồ đáy.

Trương Tam ở bên hồ đứng hồi lâu, hấn có thể cảm giác được dưới nước có động tĩnh, nhưng hấn nhìn không thấy đến cùng xảy ra chuyện gì.

Mặt hồ một mực có đại lượng bọt khí trồi lên, nhưng một cái một lần nữa đi lên người đâu không có.

Năm phút đồng hồ đi qua, thời gian này đã vượt qua người bình thường dưới nước ẩm ướt cực hạn, mười tên sát thủ coi như không có tìm được 'Bạch Trú lão bản' thi thể, cũng nên nổi lên mặt nước lấy hơi.

Coi như bị Bạch Trú lão bản giết chết, lúc này thi thể cũng nên phiêu đi lên đi.

Thế nhưng là, mặt hồ bình tĩnh như trước, cái gì cũng không có xuất hiện.

Trương Tam bên cạnh bọn sát thủ bắt đầu sợ hãi, mọi người chỉ cảm thấy cái này đen như mực Vị Ương Hồ, giống như là sẽ ăn người giống như, đem bọn hắn mười tên đồng bọn cho tất cả đều nuốt lấy.

Giờ này khắc này, Huyền Vũ mới rốt cục minh bạch, vị kia Bạch Trú lão bản không chỉ có không có chết, hơn nữa còn có dư lực chịu đựng nước hồ rét lạnh, tại dưới nước liên sát 10 tên sát thủ.

Loại này kinh khủng sức chiến đấu, cùng trong chiến đấu vĩnh viễn vĩnh viễn ý chí, đúng là để cho người ta trong mơ hồ cảm giác được sợ hãi.

Huyền Vũ lâm vào trầm tư.

"Có điểm gì là lạ a, cái này Vị Ương Hồ có gì đó quái lạ, chúng ta đi thôi!" Một tên sát thủ nói ra.

Trương Tam cười lạnh nói: "Cổ quái? Bất quá là tay bắn tĩa kia không có chết mà thôi."

"Thế nhưng là, hắn tất cả đi xuống hơn mười phút, cũng không gặp hắn đi ra lấy hơi a, " một tên sát thủ nói ra.

Trương Tam trầm tư một lát: "Hắn chuẩn bị kỹ càng ở chỗ này lấy nhảy hồ

làm đường lui, nói không chừng cũng sẽ ở đây hờ hững giấu kỹ bình dưỡng khí, sau đó chờ chúng ta xuống dưới tìm kiếm thi thể thời điểm thống hạ sát thủ."

Huyền Vũ đột nhiên tại trong tần số truyền tin nói ra: "Không cần làm tiếp thủ, rút lui."

Đối với Huyền Vũ tới nói, những này sơ cấp sát thủ bất quá là một loại công cụ mà thôi, chỉ cần thời gian hành giả còn tại không ngừng sinh ra, như vậy hấn nương tựa theo thế giới trong thân phận, tự nhiên còn có thể liên tục không ngừng chế tạo.

Duy chỉ có Trương Tam khác biệt, đây là thực sự cấp C giác tỉnh giả, mà lại xuyên qua sự kiện trước kia chính là một tên quanh năm xen lẫn trong Trung Đông lính đánh thuê, một lần nào đó về nhà thăm người thân trở thành thời gian hành giả.

Người tài giỏi như thế phi thường khó được, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng.

Nhưng là, dù là Huyền Vũ đem những sát thủ này xem như công cụ đối đãi, trong trận chiến này cũng làm cho hấn nguyên khí đại thương.

Sát thủ chết thực sự nhiều lắm, thật vất vả mang về máy không người lái, súng ống, cũng tổn thất nhiều lắm!

Mấu chốt nhất là, hấn tổn thất nhiều như vậy, vị kia Bạch Trú lão bản lại còn không chết!

Huyền Vũ không có khả năng mạo hiểm nữa, cảm giác nguy cơ to lớn bức bách hấn nhất định phải thận trọng lên, không có khả năng lại đem đêm nay đây hết thầy xem như một trò chơi.

Hấn muốn vì chính mình bảo tồn một chút thực lực.

Trương Tam mang theo bọn sát thủ rút lui, bọn hấn hướng về công viên Vị

Ưng H ồ cửa ra vào chạy tới.

Mà trước đó, Khánh Tr ần giết hết mười người đằng sau cũng không có tiếp tục dừng lại tại đây h ồ, hẳn phát giác được chính mình kỵ sĩ chân khí muốn hao hết, lập tức liền phải đổi mặt khuyết dưỡng vấn đề, thế là hướng phía Vị Ưng H ồ một chỗ khác bơi đi.

Đêm nay, hẳn còn có rất nhiều tầng muốn sự tình được làm.

Bởi vì hẳn trận chiến ngày hôm nay, cũng không phải là Huyền Vũ tướng tượng như thế, sớm chuẩn bị tốt hết thủy.

Hẳn là thật tại lâm thời ứng chiến, chỉ bất quá hẳn lâm thời làm chuẩn bị quá đầy đủ, mới đưa đến đối phương cho là hẳn đã sớm chuẩn bị.

Nhưng là, chuẩn bị đầy đủ không có nghĩa là không có chút nào sơ hở, hẳn còn có miếng vá muốn đánh.

Khánh Tr ần là cẩn thận, dù là vừa mới tấn thăng to lớn vui sướng, cũng vô pháp tách ra hẳn cứng cõi tâm trí.

...

...

Trương Tam bọn người tới thời điểm mở mười hai chiếc xe thương vụ, mỗi xe ng ười 7 người, cũng còn ng ười tràn đầy.

Rút lui lúc, bọn hẳn một người lái một xe thậm chí đầu nhân thủ không đủ, tăng thêm Trương Tam cũng mới mười một người, trong đó còn có bốn cái không biết lái xe.

Đối mặt với đặt tại công viên Vị Ưng H ồ cửa ra vào những xe thương vụ này, mọi người mới rốt cục cảm nhận được đêm nay trận chiến này là cỡ nào thảm liệt.

Cũng may công viên Vị Ương Hồ ở vào Hàm thành bắc ngoại ô, lại là đêm khuya, phụ cận căn bản không có gì du khách.

Những chiếc xe này dù là để ở chỗ này cũng sẽ không có sự tình gì.

"Đi thôi, trước lái đi 6 chiếc xe, mặt khác xe lão bản sẽ an bài người tới lấy," Trương Tam lạnh giọng nói ra, hấn lại điếm cá nhân: "Người đến cho ta lái xe."

Nói, Trương Tam cẩn thận quan sát bốn phía, sau đó lựa chọn một cỗ xe thương vụ, dán xe cộ ở giữa bóng ma nhích tới gần.

Mà lại, hấn lên sau xe cũng không có ng ỡ tại chỗ, mà là như như báo săn ng ỡ xồm, từ phía ngoài cửa xe căn bản nhìn không thấy bóng người của hấn.

Bọn sát thủ minh bạch, Trương Tam đây là lo lắng tay súng bắn tĩa kia từ phía sau đuổi theo!

Những cái kia phụ trách lái xe sát thủ trong lòng sợ hãi, ngay cả Trương Tam loại cao thủ này đều muốn cẩn thận như vậy, bọn hấn những lái xe này chẳng phải là sẽ bị người làm bia ngắm đánh?

Không chịu trách nhiệm lái xe sát thủ, thì từng cái học theo, trốn ở trong buồng xe, thậm chí còn có chút may mắn chính mình không biết lái xe.

Còn không chờ bọn hấn nghĩ lại, lại nghe trong màn đêm tiếng oanh minh vang lên, một cỗ xe bị viên đạn xuyên thấu bình xăng, cả chiếc xe đều hóa thành hỏa cầu thật lớn.

Hỏa diễm đằng không mà lên, đem trong xe ba tên sát thủ hết thảy bao khóa ở bên trong.

Trong xe sát thủ cũng không trực tiếp tử vong, cái kia uy lực nổ tung cũng không có trong tưởng tượng lớn, chỉ là bình xăng phun tung toé xăng không ngừng thiêu đốt lên, mang cho bọn hấn Luyện Ngục giống như tra

tấn, sau đó mới chậm rãi tử vong.

Bình thường đạn không cách nào đánh nổ xe cộ bình xăng, đây là súng ngắm đặc chủng đạn lửa!

Trương Tam nghĩ tới đây liền trong lòng giật mình, dù là ở Trung Đông trên chiến trường, sử dụng loại đạn đặc chủng này tay bắn tỉa đều rất ít!

Mà lại càng làm hắn hơn cảm thấy kỳ quái chính là, đạn rõ ràng là từ công viên Vị Ương Hồ cửa chính đối diện đánh tới.

Trong bóng đêm, hắn vừa rồi dư quang thậm chí còn chứng kiến viên kia màu đỏ cam đạn, trên không trung xẹt qua như kích quang giống như quỹ tích đạn đạo.

Nhưng đối phương không phải còn tại đây hồ sao, làm sao lại so với bọn hắn còn sớm một bước ra công viên Vị Ương Hồ, thậm chí tìm được chỗ nấp mới? !

Đối phương là muốn đem bọn hắn nhóm người này đuổi tận giết tuyệt!

Thế nhưng là, vị này Bạch Trú lão bản chẳng lẽ cũng sẽ không mệt sao, đêm nay cao cường như vậy độ sau khi chiến đấu, vì sao còn có thể bảo trì như vậy thịnh vượng tinh lực?

Hắn còn không biết, khi Khánh Trầm trên người tầng thứ hai khóa gien giải khai lúc, thiếu niên này đã cùng đầy máu phục sinh không có gì khác biệt.

"Lái xe! Nhanh lái xe, hướng 11 giờ phương hướng mở, tay bắn tỉa là ở chỗ này! Đều cho ta hướng nơi đó xông, không xông nhất định phải chết! Đối với hắn xông, hắn đánh không đến bình xăng!" Trương Tam giận dữ hét.

Lúc này muốn tránh né tay bắn tỉa đã tới đã không kịp, hắn nhất định phải dựa vào xe cộ tính cơ động và số lượng, cực chính mình có thể vọt thẳng đến tay bắn tỉa phụ cận, sau đó gần hơn thân tác chiến phương thức đến

giải quyết rơi tay bắn tĩa này!

Bằng không, bọn hấn chỉ có một con đường chết.

Lúc này, có xe chiếc đi theo Trương Tam cùng một chỗ xông, cũng có xe chiếc quay đầu liền hướng những phương hướng khác chạy trốn, nhưng mặc kệ mở đi ra chỗ nào đâu không cải biến được bọn hấn kết cục.

Những cái kia hướng những phương hướng khác chạy trốn xe thương vụ liên tiếp bạo tạc, Trương Tam kéo ra chính mình phía bên phải hoạt động cửa, tùy thời chuẩn bị nhảy xe.

Phịch một tiếng, Trương Tam chỗ xe cộ lái xe bị viên đạn xuyên qua, máu tươi tung tóe hấn một mặt.

Thế nhưng là hấn cũng không có bị sợ hãi xâm nhập, mà là nằm nhoài đi đâu khiến chính cùng tay lái phụ ở giữa khe hở, một bàn tay thao túng tay lái, một tay khác thì đè lại chết đi lái xe chân, hung hăng đạp xuống chân ga!

Trương Tam đã phát giác được tay bắn tĩa ẩn tàng địa phương, ngay tại công viên Vị Ương Hồ cửa chính đối diện 200 mét vị trí trên một cây đại thụ!

Một tiếng ầm vang, xe thương vụ hung hăng đâm vào trên cây, đến mức cây cũng bắt đầu lay động.

Thừa dịp một sát na này, Trương Tam từ xe cộ mặt bên đã cửa xe mở ra chỗ, ngửa mặt hướng bầu trời nhảy ra ngoài.

Hấn biết rõ, lúc này mù quáng chạy trốn không có ý nghĩa!

Ngay tại cái này nhảy xe một cái chớp mắt, vị này từng ở Trung Đông vào sinh ra tử hấn tử rút súng lục ra, đang bay vọt không trung hướng phía trong tán cây mặt diên cuồng xạ kích.

Đợi cho hấn một hơi đánh xong trong băng đạn đạn, mới trùng điệp rơi

trên mặt đất. Hai

Điêu khiển xe cộ, cửa bên nhả xe, rút thương, ngửa mặt hướng tán cây xạ kích, một bộ này động tác nước chảy mây trôi.

Thế nhưng là, trong tán cây không có bất cứ động tĩnh gì, tựa hồ hấn tất cả đạn đầu xuất tại trong không khí.

Trương Tam trong lòng mát lạnh.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương, còi nguyệt phiêu.

#PhongVânQuyển4ThiênThuĐạiKiếp Kiếp Tâm Giáng Thế. Tà Vương Hổ Sinh. Nhất Cuồng Quật Khởi. Ma Độ Chúng Sinh. Tiếp từ chap 675 của Mã Vinh Thành.

Chương 294, một bước cuối cùng

Không ở trên tàng cây.

Trương Tam trong lòng kinh dị không thôi, hắn vừa mới lên xe lúc, rõ ràng thấy là trong tán cây này bắn ra đường đạn.

Đối phương vậy mà tại chính mình đến trước, trước một bước rời đi.

Thế nhưng là, đối phương đi nơi nào?

Trương Tam là một cái kinh nghiệm sa trường lính đánh thuê già, hắn đương nhiên sẽ không vì thế hoang mang quá lâu.

Cho nên khi hắn phần lưng cùng mặt đất vừa mới tiếp xúc trong chốc lát, toàn bộ phần lưng cơ bắp bỗng nhiên nâng lên, thân hình cũng không hiểu đạn hướng nơi xa.

Phịch một tiếng, hắn nguyên bản rơi xuống đất vị trí xuất hiện một cái nhỏ nhỏ hố đạn, đó là giấu ở phía sau cây Khánh Trần tùy thời nổ súng bố trí.

Lần này, ngay cả Khánh Trần đều không có nghĩ đến, cái này Trương Tam phần lưng cơ bắp càng như thế khủng bố, tựa như lò xo đờng đạng.

Mà lại, ngay trong nháy mắt này, Khánh Trần lần theo Trương Tam thân ảnh, tiếp tục đưa tay bóp súng ngắn cò súng, tại loại này khoảng cách gần tác chiến bên trong, súng ngắn xa muốn so súng ngắm càng thêm linh hoạt.

Đến mức cấp C cao thủ cũng vô pháp đào thoát hắn đâu ngắm!

Thế nhưng là, khiến cho Khánh Trần ngoài ý muốn chính là, hắn lần này

kích phát ra đạn, đúng là xuyên qua Trương Tam thân thể, đánh vào đối phương sau lưng trên cành cây.

Đúng vậy, đạn xuyên thấu Trương Tam thân thể lúc, tựa như xuyên thấu một đám mây, tốc độ của viên đạn không chút nào giảm. .

"Không đúng, " Khánh Trầ kinh hô không tốt, hấn đột nhiên nâng lên tay trái ngăn trở eo của mình sườn ở giữa, tay phải thì đột nhiên nhắm ngay nào đó phiến không khí ra liên tục bóp cò.

Một giây sau, hấn từng nổ súng xạ kích cái kia 'Trương Tam' bắt đầu như ảnh toàn ký hình ảnh tiêu tán, ngay tại bên trái của hấn, một cái khác Trương Tam từ trong không khí nổi lên, một quy ền nện ở Khánh Trầ sớm ngăn tại xương sườn chỗ trên cánh tay.

Ầm vang một tiếng, Khánh Trầ đây là lần thứ nhất gặp cấp C cao thủ một kích toàn lực, cả người đều như là túi vải rách bay chéo ra ngoài.

Hấn chỉ cảm thấy, chính mình từ cánh tay trái đến bả vai trái, tựa như muốn rời ra từng mảnh đ ồng dạng.

Thân thể xúc giác đầu tiên là chết lặng, tiếp theo cánh tay trái bắt đầu đau đón dữ dội.

Dù là như vậy, Khánh Trầ tay phải y nguyên nắm thật chặt súng ngắn, trên không trung thử nghiệm hướng Trương Tam xạ kích, để tránh đối phương thừa dịp chính mình mất đi cân bằng trong nháy mắt tiếp tục truy kích.

Hấn đang trầ tư, loại này lấy ảo ảnh đến thay thế tự thân quỹ dị tràng cảnh, là Trương Tam năng lực sao? Đối phương là khi nào chế tạo huyền ảnh, chân thân lại là khi nào hoà vào trong không khí?

Khánh Trầ tại trong trí nhớ phân tích, lại hoàn toàn không có manh mối.

Loại năng lực này, tính mê hoặc thực sự quá mạnh.

Hắn vừa mới dùng cánh tay trái ngăn lại Trương Tam công kích, cũng không phải sớm phát hiện đối phương hành tung, mà là hắn biết nếu như đối phương lựa chọn hành động quĩ tích cùng mục tiêu đả kích, như vậy đánh trúng xương sườn mềm của mình sẽ là lựa chọn tốt nhất.

Khánh Trầ chỉ là đánh giá ra đối phương tối ưu giải, làm ra ngăn cản mà thôi.

Hắn thậm chí còn có chút may mắn, may mắn hắn ăn ba đầu Long Ngư, lại đột phá tới cấp D đỉnh phong, không phải vậy chịu lần này khẳng định phải cánh tay trái gãy xương.

Nhưng vào lúc này, bay bên trên không trung Khánh Trầ, súng trong tay đã đem hộp đạn đánh tan, hắn tiện tay đem súng ống ném về Trương Tam, chính mình sau khi hạ xuống thì lung lay một lần nữa hướng công viên Vị Ương Hồ bên trong chạy tới.

Đây là lần thứ nhất đối mặt toàn thịnh cấp C cao thủ, cái kia giống như thực chất cảm giác áp bách để Khánh Trầ lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn.

Trương Tam đưa tay đem bay về phía mặt súng ống vượt ve, ngay tại bàn tay hắn cùng súng ống va chạm trong nháy mắt, trong lòng bàn tay lại bị một loại nào đó duệ khí cho cắt vỡ.

Hắn có chút kinh nghi bất định, súng ống kia rõ ràng không có gì dị thường, vậy mình là bị cái gì cho cắt thương?

"Lão bản, ta đã làm hắn bị thương nặng, nhưng hắn hiện tại một lần nữa hướng công viên Vị Ương Hồ bên trong chạy tới, ta còn đuổi không đuổi, vị này Bạch Trú lão bản có một ít cỗ quái, tựa hồ còn có mặt khác át chủ bài, " Trương Tam một bên hướng công viên đuổi theo, vừa nói.

Huyền Vũ trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Cái này do chính người phán đoán có phải hay không là bẫy rập, nếu như người cảm thấy hắn trong công viên Vị Ương Hồ còn có lưu bẫy rập, vậy người có thể hiện tại liền rút lui,

ta sẽ không trách người. Đối với tổ chức tới nói, người so một lần thành bại được mất trọng yếu. Nhưng nếu như người đuổi đi lên giết hấn, ta hứa hẹn người, trong vòng nửa năm vì người tìm tới một kiện vật cấm kỵ."

Trương Tam suy tư một giây đồng hồ, co cẳng hướng Khánh Trậ̀n đuổi theo.

Hấn không biết Huyền Vũ nói có đúng không là nói thật, nhưng hấn biết đến là, vừa mới trong lúc giao thủ ngắn ngủi kia, đã để hấn xác minh vị này Bạch Trú lão bản hư thực.

Thực lực của đối phương tất nhiên không thấp, không phải vậy vừa mới một quy ền của hấn kia đã đủ để nện vị này Bạch Trú lão bản xương cốt đứt gãy.

Nói thật Trương Tam đâu có chút ngoài ý muốn, đầu tiên, Bạch Trú lão bản là như thế nào dự phán đến công kích của mình đâu, là bởi vì chính mình sử dụng năng lực còn có cái gì không muốn người biết sơ hở sao, nhưng hấn từng cùng mặt khác cấp C cao thủ đối luyện qua, cũng không có bị người phát hiện qua sơ hở gì.

Thứ yếu, vị này Bạch Trú lão bản rõ ràng lực lượng cùng tốc độ cũng chỉ là tiếp cận cấp C mà thôi, còn chưa tới cấp C, nhưng vì cái gì thân thể như vậy nhịn đánh?

Nhưng bất luận như thế nào, Trương Tam chăm chú suy tư sau đầu cho rằng, Bạch Trú lão bản át chủ bài đã ra hết.

Đối phương vẫn còn không hiểu rõ lắm thủ đoạn công kích của mình cùng át chủ bài, từ mặt thẳng đi lên giảng, là hấn lớn hơn một chút.

Mà lại, Huyền Vũ mặc dù đem tất cả mọi người làm công cụ đến dùng, nhưng vị lão bản này hứa hẹn cho tới bây giờ đều không có nuốt lời qua

Trong bóng đêm, Khánh Trậ̀n đã lão đảo lần nữa tiến vào công viên Vị Ương Hồ, Trương Tam theo sát phía sau.

Không ai biết, ngay tại công viên ngoài cửa trong một góc khác còn đứng lẩn một người trẻ tuổi, trên lỗ tai của hắn cũng mang theo một cái tai nghe Lam Nha: "Lão bản, ta nhìn thấy Trương Tam xác thực truy vào đi."

"Từ người thị giác, phán đoán một chút vị này Bạch Trú lão bản thực lực, " y nguyên ổn thỏa tại trước cửa sổ sát đất Huyền Vũ, nhẹ nhàng nói ra.

"Cấp bậc hắn là cấp D đỉnh phong cùng cấp C ở giữa, " người trẻ tuổi nói ra.

"Không có cách nào phán đoán cụ thể cấp bậc sao?" Huyền Vũ hỏi.

"Đây chính là hắn kỳ quái chỗ, " người trẻ tuổi bình tĩnh nói: "Nếu như nói hắn là cấp C, tốc độ của hắn còn kém chút, nói hắn là cấp D đỉnh phong, vậy cũng quá đỉnh phong. . . Bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu là hắn sử dụng súng ngắm năng lực xác thực rất mạnh, ngài là không nhìn hắn sáu giây bên trong đánh rơi 12 chiếc máy không người lái thời điểm có bao nhiêu biến thái, chặc chặc."

Người trẻ tuổi tiếp tục nói: "Mà lại, đã có thể xác định thanh kia súng ngắm không phải vật thật, không biết là năng lực hay là vật cấm kỵ, tóm lại không phải chân thực tồn tại. Người là không biết, súng ngắm kia đầu không cần thay đạn, quá mẹ nó tà môn!"

"Người nếu đầu khoảng cách gần quan sát, vì sao không xuất thủ?" Huyền Vũ ngưng tiếng nói.

"Ta nếu là xuất thủ ta vừa rồi liền chết, " người trẻ tuổi kiên nhẫn giải thích nói: "Ngài cũng phải cho ta một chút trưởng thành không gian nha, ngài biết năng lực ta rất mạnh, hiện tại cấp bậc còn có chút thấp."

"Nói tiếp, " Huyền Vũ nói ra.

"Lão bản, người này tại 400 mét bên trong có được tuyệt đối cảm giác súng, cho nên người thật muốn giết hắn nói, lân cận thân đi, đừng để hắn

có sử dụng súng ống năng lực, " người trẻ tuổi nói ra: "Ở trên chiến trường, mọi người kỳ thật cũng không nguyện ý gặp được loại này súng ống cao thủ, Mossad bên kia có một phần danh sách, sẽ chuyên môn đem những này có được tuyệt đối cảm giác súng người đầu liệt vào kẻ nguy hiểm nhất."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì tuyệt đối cảm giác súng phía sau mang ý nghĩa vô số giờ huấn luyện, còn có đếm không hết nhân mạng, người trước đại biểu là cứng cỏi ý chí, người sau thì là vứt bỏ tạp niệm năng lực, " người trẻ tuổi đặt chuyện nói: "Tóm lại rất huyền ảo nha."

"Người cảm thấy Trương Tam có thể hay không giết chết hắn?" Huyền Vũ hỏi.

"Khó mà nói, nhìn hắn còn có hay không át chủ bài khác, " người trẻ tuổi nói cũng hướng công viên Vị Ương Hồ đi vào trong đi, vừa đi vừa nói ra: "Không nói trước a lão bản, ta vào xem não nhiệt."

"Chú ý an toàn."

"Được rồi!"

...

...

Khánh Trầ không có đi địa phương khác, mà là thẳng đến tháp nhảy cầu, cái này hắn từng giết chết mười mấy tên sát thủ địa phương.

Trương Tam có chút nghi hoặc, hắn không rõ ràng vị này Bạch Trú lão bản vì sao muốn hướng nơi này trốn, thật chẳng lẽ còn có cái gì át chủ bài?

Chỉ là, mặc kệ trong tháp nhảy cầu phải chăng còn có Khánh Trầ át chủ bài, Trương Tam cũng không thể để Khánh Trầ trở lại nơi nào đây, người

quanh năm trà trộn chiến trường đầu rất rõ ràng một chút: Dịch nhân chuyện muốn làm nhất, bất luận người có thể hay không nghĩ rõ ràng vì sao, đầu không cần để hẳn đạt thành mục đích.

Trương Tam cùng Khánh Trầ ở giữa khoảng cách, bởi vì lẫn nhau cấp bậc khác biệt, càng kéo càng gần.

Đây là nhất trực quan thực lực thể hiện, không có bất kỳ cái gì mưu lợi phương pháp.

Ngay tại Khánh Trầ khoảng cách tháp nhảy cầu còn có 50 mét thời điểm.

Trương Tam lần nữa bỗng nhiên tăng tốc, hẳn tại ngắn ngủi hai giây bên trong liền đuổi ngang giữa lẫn nhau hơn 30m khoảng cách, đi vào Khánh Trầ sau lưng phấn khởi huy quyề.

Lần này, Khánh Trầ cũng không kể không để ý, phảng phất không chút nào dự định phòng bị giống như, vững vàng đón đỡ lấy một quyề này.

Nhưng mà, Trương Tam một quyề kia từ Khánh Trầ trong thân thể xuyên qua, căn bản không có đối với Khánh Trầ tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Lại là huyễn ảnh.

Trương Tam vốn là muốn bức Khánh Trầ trở lại phòng ngự, chậm lại tốc độ, lại không nghĩ rằng Khánh Trầ căn bản không có phản ứng hẳn.

"Thiếu niên này vì sao lại khám phá huyễn ảnh của ta? Rõ ràng tiếng bước chân đầu không có sơ hở a, " Trương Tam nội tâm kinh dị lấy, hẳn cái này giả lập huyễn ảnh năng lực, là giả lập hết thủy âm thanh, hình, sắc, vị, căn bản không có sơ hở!

Khánh Trầ trong nội tâm không gì sánh được bình tĩnh, hẳn một mực chạy về phía trước lấy, chỉ có tiến vào tháp nhảy cầu hẳn mới có một chút hi vọng sống.

Hắn sờ dĩ chưa có trở về thân phòng ngự, chỉ vì vừa mới Trương Tam bỗng nhiên tăng tốc lúc tốc độ, đã vượt qua cấp C cực hạn.

Khánh Trần không tin đối phương có thể ngăn ngừa đột phá đến cấp B!

Cho nên, cái này giả lập huyền ảnh cũng muốn coi trọng độ chân thật, nếu như giả lập quá mức khoa trương, đối với Khánh Trần loại người biết rõ rất nhiều số liệu này tới nói, cũng căn bản không có độ tin cậy!

Cũng chính là Trương Tam lần thất bại này ném thử, cho Khánh Trần chạy qua cuối cùng này 50 mét cơ hội!

Khánh Trần chui vào trong tháp nhảy cầu, dọc theo thang lầu xoay tròn một đường leo lên phía trên.

Trên bậc thang, bởi vì lúc trước bọn sát thủ chết đi mà chảy ra vết máu chảy xuống đến, dẫn đến thang lầu biến đặc biệt trượt dính.

Hắn bên trái cánh tay cùng bả vai dần dần khôi phục tri giác, đau buốt nhức, sưng, một mạch tất cả đều tràn vào trong ý thức, cùng tế bào thần kinh truyền ra ngoài ý chí xen lẫn hỗn tạp tại một chỗ.

Nhưng đối với Khánh Trần tới nói, khôi phục tri giác chính là chuyện tốt, dù là nương theo lấy đau đớn.

Hắn đi vào tháp nhảy cầu đỉnh, Trương Tam cũng theo sát phía sau.

Ngay tại lúc Trương Tam trải qua nào đó cỡ 'Thi thể' trong nháy mắt, đã thấy thi thể kia lại vội vàng không kịp chuẩn bị nhảy lên một cái, cầm trong tay một cây chủy thủ hung hăng đâm vào bụng của hắn.

Cũng may Trương Tam trong lòng bản thân cảnh giác, không phải vậy chủy thủ này liền muốn vào hắn lá lách bên trong.

"Là Khánh Trần, Khánh Trần còn chưa chết, " Trương Tam sợ hãi ở giữa

nói, tiếng nói cũng từ tai nghe Lam Nha truyền đến Huyền Vũ bên kia.

Huyền Vũ mê hoặc, trước đó trong tần số truyền tin, không phải có người nói ra súng bắn trúng Khánh Trần sao, mà lại phía sau cũng có người nói Khánh Trần đã ngã xuống.

Làm sao có thể không chết đâu?

Lúc đó quá mức hỗn loạn, bọn sát thủ như ong vỡ tổ xông lên đài nhảy cầu muốn giết chết tay bắn tỉa.

Khánh Trần không chế 'Khôi lỗi' trúng đạn sau trực tiếp ngã xuống, bất quá là hắn đã làm tốt chuẩn bị, không cần lại dùng khôi lỗi kéo dài thời gian thôi.

Nhưng lúc đó khôi lỗi cũng chưa chết, chỉ là phần bụng đại tràng trúng đạn mà thôi, loại địa phương này trúng đạn về sau, tiếp tục sống sáu tiếng cũng có thể.

Khi đó, bọn sát thủ mục tiêu là muốn nhảy xuống đài nhảy cầu chân thân, khôi lỗi bất quá là cái cản đường mà thôi, cho nên cũng không ai đi xoay người kiểm tra khôi lỗi là có hay không chết rồi.

Những sát thủ kia gặp khôi lỗi ngã xuống liền không có truy đến cùng, bọn hắn cũng không nghĩ tới chính mình cuối cùng ngay cả kiểm tra chiến trường cơ hội đều không có, liền toàn bộ chết ở trong nước cùng trong xe.

Mà giờ khắc này, Khánh Trần chạy về tháp nhảy cầu chính là vì cỗ này giả chết khôi lỗi!

Chỗ vô tâm này lưu lại phục bút.

Lúc trước hắn giải khai qua khôi lỗi trên cổ tay Con Rối Giật Dây, mà vừa mới lên lầu lúc sờ dĩ giành giật từng giây, chính là vì đoạt một hai giây một lần nữa đem Con Rối Giật Dây quấn lên.

Cái này đáng thương khôỉ lổỉ một mực bị choáng lấy, căn bản không biết mình bị người đi ầu khiên hai l ần.

Nhưng là, Con Rổỉ Giật Dây quá tà tính, nó mới mặc kệ khôỉ lổỉ là bị choáng hay là tỉnh dậy, chỉ c ần còn sống, còn có một hơi, nó li ền có thể tiếp tục đi ầu khiên!

Lúc này, Trương Tam nhìn xem giữa eo cắm chủy thủ, hấn đương nhiên biết Khánh Tr ần có đâm người lá lách đăm mê, phàm là hấn hơi chậm hơn một chút, trên lá lách chịu một đao hấn phải chết không nghi ngờ.

Dưới cơn thịnh nộ, hấn một cước đem khôỉ lổỉ đạp đến trong thang l ầu trên vách tường, quay người li ền tiếp theo hướng đài nhảy c ầỉ đuổỉ theo.

Thế nhưng là l ần này, Khánh Tr ần không tiếp tục chạy, hấn chỉ là tại trên đài nhảy c ầỉ hơi dừng lại sát na, li ền quay người xông v ề thang l ầu!

Trương Tam thấy cảnh này rất cảm thấy kinh ngạc, vị này Bạch Trú lão bản phế đi nửa bên bả vai, dựa vào cái gì xông v ề đến cùng mình chém giết? !

Mà Khánh Tr ần cũng có chút kinh ngạc, khi hấn quay người xông v ề thời điếm, cái kia Trương Tam lên l ầu lúc không biết từ chỗ nào nhấỉ lên một khẩu súng lục, nhấỉ ngay Khánh Tr ần bóp lấy cò súng!

Ầm! Ầm!

Hai tiếng súng vang!

Súng ống đánh hụt.

Rất nhi ều người coi là Trương Tam là mắỉ phu, nhưng kỳ thật hấn tại làm lính đánh thuê lúc, am hiểu nhất là khoảng cách gần súng ngắn xạ kích!

Những lính đánh thuê này tại trong loại hoàn cảnh đặc thù kia, súng ngắn mới là bọỉ hấn bằỉ thân đ ồ vật bảo mệỉ!

Làm cho người khiếp sợ một màn phát sinh, chỉ gặp cái kia hai phát đánh vào Khánh Trậ̀n trên mặt, chỉ là đem thiếu niên gương mặt đập nện ngửa về đậ̀ng sau đi, có thể đạ̣n cũng không có xuyên thấu gương mặt kia, mà là bắn ra hoả tinh!

Vật cấm kỵ ACE-005! Đại Phúc!

Khánh Trậ̀n chịu đự̣ng đạ̣i não mê muội, phấn đậ̀u quên mình nhảy lên một cái.

Chỉ bất quá, hặ́n nhào cũng không phải là Trương Tam, mà là thang lậ̀u xoay tròn ở giữa không trung.

Khi Khánh Trậ̀n cùng Trương Tam thác thân mà qua sát na, Khánh Trậ̀n hướng thang lậ̀u xoay tròn ở giữa trống trải chỗ rơi xuống trong nháy mắt.

Khánh Trậ̀n run tay một cái cổ tay, hặ́n cùng Trương Tam, khôi lỗi ba người trở thành trên một đường thẳng ba cái điểm, mà nào đó đậ̀u sợi tơ trong suốt thì nhẹ nhàng linh hoạt quấn ở Trương Tam trên cổ.

Trương Tam nghiêng người một quyệ̀n nện hướng Khánh Trậ̀n ngực, trên nắm đặ́m kia căng phộ̀ng mạch máu nhảy lên.

Khánh Trậ̀n dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, một ngụm máu tươi phun ra.

Nhưng mà, Trương Tam thế giới phẳng phát chậm lại.

Hặ́n trợ̀ mắt nhìn, Khánh Trậ̀n ngụm máu tươi đỏ thặ́m kia vặ́y ra đến không trung, lại giống như bị cái gì trong suốt tuyến cho cắt ra, một phân thành hai.

Đó là cái gì? Là cái gì đem huyết dịch cắt ra? Trương Tam nội tâm trong đậ̀u lóe lên ý nghĩ này.

Không kịp để hẳn suy nghĩ minh bạch.

Trong khoảnh khắc, một cây kết nối với khôi lõi cùng Khánh Trần cổ tay sơi tơ trong suốt, bỗng nhiên kéo căng!

Sơi tơ kia, chẳng biết lúc nào biến thành đao sắc bén!

Tê một tiếng, Trương Tam chỗ cổ bị sơi tơ cắt chém ra tinh mịn vết máu đến, huyết sắc cũng dần dần hiện đầy ánh mắt của hắn.

Khánh Trần một tay quấn lấy Con Rối Giật Dây, hoảng hoảng du du treo đang xoay tròn thang lầu ở giữa giữa không trung, kịch liệt thờ hào hển.

Trận chiến này, chưa chắc là trong nhân sinh của hắn khó khăn nhất một trận chiến, nhưng tuyệt đối là kịch liệt nhất một trận chiến.

Ngạnh sinh sinh ép hẳn át chủ bài ra hết!

Súng ngắm dùng, tuyệt đối cảm giác súng dùng, Con Rối Giật Dây cùng kỹ sĩ chân khí tổ hợp kỹ cũng dùng.

Thậm chí ngay cả vật cấm kỵ ACE-005 dùng mặt tiếp súng một chiêu này đầu dùng đi ra, Khánh Trần cảm thấy một trận hoảng sợ, hẳn sợ một khắc này, vạn nhất vật cấm kỵ ngăn không được đạn làm sao bây giờ, vạn nhất đạn không có đánh ở trên mặt làm sao bây giờ, vạn nhất Đại Phúc tức giận làm sao bây giờ. . .

Đây là Khánh Trần tự mình khai phát đi ra cách dùng, nhưng hẳn kỳ thật cũng không phải đặc biệt xác định dạng này được hay không, Lý Thúc Đờng cũng không nói qua.

Đương nhiên, cái này không trách Lý Thúc Đờng, chủ yếu là cũng không có mấy người có thể đem vị này Bán Thần bức đến lấy mặt tiếp súng tình trạng.

Khánh Trần chịu đựng trong đầu mê muội, nắm lấy thang lầu xoay tròn lan

can, từng chút từng chút một lần nữa leo v ềtrên bậc thang, ngửa mặt nằm tại một bộ thi thể lạnh băng bên trên thờ hào hển.

Tùy theo mà đến, là hô hấp thuật mang tới to lớn trấn an cảm giác.

Thiếu niên cảm giác mình không gì sánh được trấn định.

Hắn chậm rãi đứng dậy, yên lặng nhìn Trương Tam một dạng, nhặt lên đối phương trên lỗ tai tai nghe Lam Nha, dùng hô hấp thuật mô phỏng lấy xa lạ thanh tuyến nói ra: "Hắn chết."

Lần này, Huyền Vũ không tiếp tục cười, mà là lâu dài trầm mặc.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Bạch Trú hướng các vị vấn an."

Nói xong, hắn bóp nát tai nghe Lam Nha, cõng lên khôi lỗ đi xuống lầu dưới.

Đây là hắn muốn làm một bước cuối cùng.

Tháp nhảy c ầi bên ngoài, tên kia một mực tại đứng ngoài quan sát lấy người trẻ tuổi nói ra: "Lão bản, Bạch Trú lão bản cõng Khánh Trần chạy ra, toàn thân đều là máu, cùng huyết nhân một dạng. Khánh Trần hẳn là bị thương rất nặng, nhìn xem có chút quá sức, đầu cũng không nâng lên được."

"Khánh Trần chết chưa, " Huyền Vũ bình tĩnh hỏi.

Lúc này, Khánh Trần phía sau khôi lỗ, hư nhược đưa tay v ỗ v ỗ Khánh Trần bả vai, phảng phất là đang bày tỏ cảm tạ giống như.

Người trẻ tuổi nói ra: "Hắn là không chết, cũng không biết tiêu tử này làm sao cùng Tiểu Cường giống như, theo ta phán đoán, hắn hiện tại là đại tràng chỗ chịu một phát súng, sau đó lại bị Trương Tam đá cho một cước, cái này cũng chưa chết. . . Nguru phê!"

Huyền Vũ âm thanh lạnh lùng nói: "Không có rảnh nghe người ồn ào, người phán đoán một chút, phải chăng có giết hấn khả năng?"

Người trẻ tuổi trốn ở rừng cây phía sau trong bóng tối, thấp giọng dùng khoa trương ngữ khí nói ra: "Không phải đâu lão bản, thực lực của ta thấp như vậy, người để cho ta hiện tại đi giết như thế một vị biến thái? Người tính qua hấn buổi tối hôm nay đến cùng đánh ngã chúng ta bao nhiêu người không, ta còn chưa đủ người ta nhét kẽ răng đây này!"

"Không dám liếc tránh tốt đi một chút, chớ bị hấn phát hiện, " Huyền Vũ tức giận nói.

"Được rồi!"

...

5000 chữ chương tiết, vạn chữ đã đổi mới, không có ý tứ đã chậm vài phút, còn chim cánh cụt lão bản canh một lợi tức, lão bản ghi nợ đã còn xong, ngày mai còn mặt khác lão bản.

Cảm tạ trong kịch ngoài kịch đều là người trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản hút thuốc không ho khan.

Cầu nguyệt phiêu.

#PhongVânQuyển4ThiênThuĐạiKiếp Kiếp Tâm Giáng Thế. Tà Vương Hối Sinh. Nhất Cuồng Quật Khởi. Ma Độ Chúng Sinh. Tiếp từ chap 675 của Mã Vinh Thành.

Chương 295, khiêm tốn nhất viện quân

Từ Khánh Trậ̀n tại trên đài nhảy cậ̀u tiến hành ngắm bắn thời điểm, là hẳn biết có người đang len lén đánh giá chiến trường.

Đó là tay bắn tỉa nhất quang huy thời khắc, cũng là Khánh Trậ̀n tầm mắt nhất khoáng đạt thời khắc.

Cho nên, mới có phía sau diễn kịch một màn kia.

Đại chiến kết thúc, Khánh Trậ̀n công khội lỗi đi rất xa, lượn quanh rất nhiều đường, mới rốt cục xác định đối phương không tiếp tục đi theo.

Hắn giấu ở trong bóng tối lấy điện thoại di động ra, phát một cái định vị ra ngoài.

Hơn 20 phút sau, một cỗ xe con dừng ở bên đường, Giang Tuyết hoảng hoảng trương trương mở cửa xe đi xuống: "Tiểu Trậ̀n, người không sao chứ?"

Giang Tuyết ngồi ở trong xe lúc chỉ mặc một bộ bó sát người áo lông cao cổ, nàng ngay cả áo lông đều không có cỡ lấy phủ thêm, liền đi xuống xe nâng Khánh Trậ̀n.

Lúc này bông tuyết bay múa rơi vào nàng trên tóc dài xoa vai, đặc biệt hoa mắt.

"Giang Tuyết a di, ta không sao, làm phiền người chạy chuyến này, " Khánh Trậ̀n cười cười.

"Không phiền phức, bất quá may mà ta xuất phát sớm, không phải vấy rơi

tuyết lớn liền trực tiếp phong đường, " Giang Tuyết nói ra: "Người hẳn là sớm một chút nói với ta, ta nói không chừng có thể tới giúp đỡ chút."

Khánh Trầ n mỉm cười, mặc dù Bạch Trú tổ chức đã thành lập, nhưng cho đến ngày nay hẳn người tin được nhất, y nguyên vẫn là Tiểu Đ ồng Vân, Giang Tuyết, Nam Canh Thầ n ba người. .

Buổi chiều hẳn thông tri Lưu Đức Trụ thời điểm, liền cùng một chỗ thông tri Giang Tuyết.

Nhưng Giang Tuyết không có cưỡi đường sắt cao tốc, mà là lái xe đi cao tốc tới, tổng cộng dùng thời gian năm tiếng.

Cũng chính là nửa giờ sau, nàng mới vừa vịn đuôi tới.

Xe là tháng trước kiếm lời khoản tiền thứ nhất mua, là Khánh Trầ n bàn giao nàng mua, dù sao vạn nhất thật có việc gấp nào đó, bọn hắn cũng có thể cưỡi xe cộ rời đi Lạc thành.

Dạng này có thể tránh cho qua kiểm an cùng soát thẻ căn cước.

Nhưng chiếc xe này Giang Tuyết một mực không có mở qua, liền dừng ở cư xá trên chỗ đậu xe, thậm chí không có ai biết đó là Giang Tuyết vừa mua xe.

"Giang Tuyết a di, khách sạn mở tốt sao?" Khánh Trầ n hỏi.

"Mở tốt, Hàm thành khách sạn tốt nhất, " Giang Tuyết nói ra.

"Còn có thay đi giặt quần áo giúp ta mang theo sao?" Khánh Trầ n lại hỏi.

"Mang theo mang theo, " Giang Tuyết lúc này mới phát hiện, Khánh Trầ n toàn thân trên dưới đều ướt đẫm, mà thiếu niên này cũng tại rất nhỏ run rẩy.

Quá lạnh.

Khánh Trậ̀n tại cái này đã 'Âm' nhiệt độ bên trong, từ cao 70 mét không nhảy lên như nước.

Tại trong nước sông băng lãnh giết mười tên sát thủ, lại đang bên ngoài đã trải qua một trận cùng cấp C cao thủ đại chiến.

Đây hết thầy phát sinh quá nhanh, đến mức hấn căn bản không rảnh chú ý thân thể của mình.

Mà bây giờ, hấn bức thiết cần một cái chỗ ấm áp, đổi một thân khô ráo quần áo.

Đây cũng là hấn cần Giang Tuyết tới tiếp ứng nguyên nhân.

Mà lại, lúc này ở trong mắt ngoại nhân Khánh Trậ̀n hấn là phần bụng thụ thương, lúc này nhất định cần phải có người chiếu cố, cũng lấy ra trong bụng đạn.

Mặc dù 'Chiến sĩ gen' Khánh Trậ̀n tố chất thân thể khẳng định so với người bình thường mạnh không ít, nhưng rất nhiều chuyện là chính hấn không cách nào độc lập hoàn thành.

Cho nên, Khánh Trậ̀n liền cần Giang Tuyết đi vào Hàm thành.

B ả tiếp diễn kịch, cho tất cả mọi người một hợp lý giải thích: Hấn vì cái gì có thể còn sống sót, tại sao phải mất đi hành tung, lại đi nơi nào, ai đang trợ giúp hấn.

Lúc này, không ai sẽ chú ý vẫn luôn rất điệu thấp Giang Tuyết, cho nên, lấy đối phương thân phận mượn phòng cũng xác suất lớn sẽ không để người chú ý.

Giang Tuyết nói ra: "Thế nhưng là, chúng ta vì cái gì không trực tiếp về Lạc thành?"

Khánh Trầ n lắ c đầ u: "Ta ở trên đường nhìn thấy một cái khuôn mặt quen thuộc, tựa h ò bị người khố ng chế, người này rất trọng yếu, cho nên tại Hàm thành sự tình còn không có xong xuôi. Làm phi ền một chút Giang Tuyết a di, tại Hàm thành chờ lâu hai ngày."

"Ừm, nghe người, " Giang Tuyết vịn Khánh Trầ n ng ồi lên xe.

Đến khách sạn, nàng trực tiếp mang Khánh Trầ n đi vào mở tốt phòng hành chính bên trong, sau đó đem trong b ần tắm rót đầ y ấm áp thanh thủy.

Khánh Trầ n ngắ m nhìn bốn phía, chợt phát hiện hắ n căn dặn Giang Tuyết làm sự tình, đối phương cho tới bây giờ đầ u không có giữ lại.

Ngày bình thường Giang Tuyết là cầ n kiếm trì gia, có thể bớt thì bớt, dù là trở thành thời gian hành giả có ti ền sau cũng là dạng này.

Kết quả Khánh Trầ n để mua xe, nàng li ền mua xe, Khánh Trầ n để nàng đi khách sạn mượn phòng, nàng li ền mở ra tốt nhất gian phòng.

Khánh Trầ n cật lực đem áo khoác cùng áo cởi xuống, sau đó trực tiếp ng ồi vào trong b ần tắm.

Giang Tuyết nhìn xem hắ n súng đở nửa bên cánh tay cùng bả vai, trên cánh tay rõ ràng còn có cái quy ền ấn, đã tím xanh đến biến thành đen.

Nàng ngờ ngạc nói: "Tiểu Trầ n, người ban đêm đầ u đã trải qua cái gì?"

"Không có gì, " Khánh Trầ n cười cười: "Bạch Trú tổ chức một mực bị người hữu tâm nhìn chăm chăm, có người muốn đem ta tìm cho ra giết chết, ta li ền cho đối phương một chút ân cầ n thăm hỏi."

Giang Tuyết đương nhiên biết, cái này cái gọi là ân cầ n thăm hỏi cũng không đơn giản.

Từ một loại ý nghĩa nào đó giảng, nàng mới là cái kia từ xuyên qua ban đầ u li ền b ồi tiếp Khánh Trầ n cùng nhau đi tới người, nàng biết Lão Quân sơn

bên trên phát sinh qua cái gì, cũng biết Khánh Tr ần nếm qua bao nhiêu khổ.

Hiện tại, nếu Khánh Tr ần còn sống trở về, người bị hấn ân cần thăm hỏi qua kia, hẳn là càng khó chịu hơn a?

Giang Tuyết do dự một chút, sau đó đi ra phòng tắm, nàng cách lấy cánh cửa nói ra: "Ta lần này còn mang theo thế giới trong thuốc bị thương, chờ người tắm rửa xong ta cho người bơi lên."

"Không có việc gì, chính ta có thể bơi," Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Bạn ơn Giang Tuyết a đi."

Giang Tuyết lại hỏi: "Bạn để khách sạn đưa bữa ăn đi lên, người muốn ăn cái gì?"

"Một bát mì thịt bò đi," Khánh Tr ần nhẹ nhàng nói ra.

"Tốt," Giang Tuyết nói ra: "Bạn đem cửa phòng tắm mang tới, người đem tất cả quần áo đều cởi đi đi, hảo hảo ấm một chút thân thể."

"Ừm," Khánh Tr ần đáp lại nói.

Trong phòng đột nhiên tr ần mặc xuống.

Khánh Tr ần ng ồi trong bồn tắm cảm thụ được ấm áp nước, đem nhiệt độ từng chút từng chút truy ền đến trong thân thể của hắn, chỉ có lúc này, hắn mới cảm giác chuyện đêm nay, giống như thật đã qua.

Thiếu niên trong bồn tắm suy tư đêm nay thu hoạch, đầu tiên là hoàn thành hạng thứ hai Sinh Tử Quan mang đến kinh hỉ:

Điểm thứ nhất là hắn cấp bậc đã tấn thăng làm cấp D đỉnh phong, lúc này hắn coi như trực tiếp đi khiêu chiến tất cả Lục Địa Tu ần Hành cấp quy ền thủ, cũng có thể chắc thắng không thua.

Điểm thứ hai là kỹ sĩ chân khí lần nữa lớn mạnh, một hơi sử dụng Thu

Diệp Dao đạt đến mười viên tả hữu, mà không còn là trước đó keo kiệt ba bốn mai.

Sắc bén độ, cũng không phải trước đó có thể sánh được.

Điểm thứ ba là kỹ sĩ chân khí chèo chống hô hấp dưới nước, điểm ấy tạm thời còn không thể hoàn toàn xác định là khóa gien mang tới biến hóa.

Thứ yếu, Con Rối Giật Dây lại lấy được hiến tế, chỉ thứ hai phân nhánh đã đạt đến 9 mét, đây là Khánh Trầ hiến tế sát thủ cùng Trương Tam gây nên.

Tại hiến tế Trương Tam thời điểm, Khánh Trầ từng do dự qua, nhưng hấn nghĩ đến chính mình súng ngắm là vật cấm kỵ sự tình đã minh bài, như vậy những này hiến tế thi thể, hấn là sẽ bị cho rằng là 'Lấy Đức Phục Người' đi đầu kiện thu nhận.

Dù sao ngoại giới cũng không biết 'Lấy Đức Phục Người' nhưng thật ra là không có đi đầu kiện thu nhận.

Cho nên Khánh Trầ rời đi tháp nhảy cầu thời điểm không chỉ là hiến tế Trương Tam, còn hiến tế trong tháp nhảy cầu tất cả thi thể, rất có loại hoặc là không làm, đã làm thì cho xong ý tứ.

Sau cùng thu hoạch là, Bạch Trú tổ chức trọng thương Huyền Vũ, Khánh Trầ tin tưởng người giấu ở trong bóng tối giờ trò này, một lát khôi phục không được nguyên khí.

Sau đó, chính là hấn nghĩ biện pháp đem đối phương cho bắt tới.

Trong phòng không khí trầm mặc bên trong.

Giang Tuyệt ng ồi ở bên ngoài đột nhiên hỏi: "Đúng rồi, Bạch Trú tổ chức lão bản nhưng thật ra là người đi?"

Khánh Trầ hiếu kỳ hỏi: "Người là thế nào đoán được?"

Giang Tuyết cách cửa phòng tắm nói: "Người khác thành lập tổ chức làm sao lại không hiểu thấu đem ta kéo vào đi, ngoại trừ người cùng Tiểu Đổng Vân, cũng sẽ không có người yên tâm như vậy đem tiền đặt ở ta chỗ này, mà lại. . . Người cũng không phải người cam tâm cho người khác làm thủ hạ a."

Không thể không nói, Giang Tuyết là phi thường thông tuệ, trực tiếp thấy được chuyện bản chất.

Toàn bộ Bạch Trú tổ chức 7 triệu vận doanh tiền vốn đều đặt ở Giang Tuyết nơi đó, nàng làm sao lại không biết là ai đang làm quyết định?

Khánh Trần hỏi: "Cái kia Giang Tuyết a di người làm sao không có sớm một chút hỏi ta đâu, có thể nói chuyện riêng vạch trần ta à."

"Nhìn người một hồi đóng vai lão bản, một hồi đóng vai Băng Nhãn, vẫn rất có ý tứ. . ."

Khánh Trần bỗng nhiên nghĩ đến Giang Tuyết trốn ở màn hình phía sau, cười trộm lấy nhìn chính mình nhân vật đóng vai, trên mặt một trận nóng bỏng, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì đáp lại.

Đây chính là xã tử à. . .

Nguyên lai Nam Canh Thần lúc trước cảm giác, chính là như vậy a. . .

Khánh Trần trong lòng nghĩ ngợi.

"Người cũng không cần lo lắng a, ta sẽ không nói ra đi, " Giang Tuyết vừa cười vừa nói: "Mà ta sẽ giúp người đem tiền quản tốt, người nói cần tiêu vào chỗ nào, ta liền tiêu vào chỗ nào."

Khánh Trần gặp Giang Tuyết không có dây dưa việc này, từ từ nhẹ nhàng thở ra.

Hắn một đoạn thời khắc đang nghĩ, khi chính mình gặp được chân chính nguy hiểm lúc, có một người nguyện ý từ nơi xa xôi chạy tới vô điều kiện giúp người, là một kiện thật ấm áp sự tình.

"Đúng rồi, " Giang Tuyết hỏi: "Trong nhóm Tiểu Phú Bà là ai vậy, ta luôn cảm thấy đối với nàng rất quen thuộc, nàng cũng rất giống gặp qua ta, nhưng là nàng từ đầu đến cuối không có thừa nhận."

Nói thật, Khánh Trần lúc này rất muốn lôi kéo Tiểu Đổng Vân cùng một chỗ xả tử, nhưng cuối cùng vẫn nói ra: "Cái kia. . . Nàng là trường học của chúng ta một cái đồng học, các người hẳn là chưa thấy qua."

"Như vậy phải không?" Giang Tuyết hơi nghi hoặc một chút.

Chuông cửa vang lên, bên ngoài truyền đến phục vụ viên thanh âm: "Ngài khỏe chứ, đưa bữa ăn phục vụ."

"Trước mở ra cái khác cửa, " Khánh Trần bình tĩnh thấp giọng nói ra.

Giang Tuyết nghe thấy trong phòng tắm truyền đến một trận rầm rầm tiếng nước, cũng không lâu lắm, Khánh Trần cũng đã thay xong quần áo đi ra.

Chỉ gặp hắn cẩn thận đứng tại chỗ khe cửa, sau đó nhẹ nhàng mở ra một cái khe hở.

Vị phục vụ viên kia cười nói: "Tiên sinh, là ngài điếm bữa ăn khuya à."

"Ừm, đưa vào đi, " Khánh Trần nói mở cửa phòng ra, bắt thụi cả người đầu thời khắc căng thẳng, chuẩn bị nghênh đón hết thảy khả năng đến nguy hiểm.

Nhưng mà, sự thật chứng minh đây bất quá là sợ bóng sợ gió một trận, phục vụ viên đưa xong bữa ăn liền đi ra.

Xem ra Giang Tuyết quá khứ điệu thấp là hữu dụng, tối thiểu lúc này không ai chú ý tới nàng đã đến Hàm thành.

Lúc này, Khánh Trậ̀n điện thoại di động vang lên, hặ́n cúi đậ̀u xem xét rõ ràng là Tiểu Đậ̀ng Vậ̣n phát tới tin tức: "Khánh Trậ̀n ca ca, mẹ ta đã nhận được người sao? Người có chuyện gì hay không nha."

"Nhận được, " Khánh Trậ̀n trả lời: "Ta không sao."

"Không có việc gì liên tốt, " Tiểu Đậ̀ng Vậ̣n phát xong bốn chữ này sau do dự một chút: "Các người đêm nay đậ̀u đợi ở một chỗ sao?"

Khánh Trậ̀n trong lúc nhất thời không biết Tiểu Đậ̀ng Vậ̣n tại sao lại hỏi như vậy, cũng có chút không biết nên trả lời như thế nào.

Tiểu Đậ̀ng Vậ̣n còn nói thêm: "Khánh Trậ̀n ca ca yên tâm, nếu như người thụ thương, mẹ ta sẽ bảo vệ người, nàng hiện tại cánh tay thân thể máy móc rất lợi hại."

"Tạ ơn, sớm nghỉ ngơi một chút đi, " Khánh Trậ̀n trả lời.

Giang Tuyết vừa ăn cơm vừa nói: "Người tiếp xuống có tính toán gì?"

Khánh Trậ̀n nghĩ nghĩ: "Hảo hảo ngủ một giấc, chúng ta lại ở chỗ này dừng lại một ngày, đậ̀u tiên là tham gia toán học thi đua, sau đó giải quyết một việc."

"Còn muốn tham gia toán học thi đua?" Giang Tuyết sự̀ng sốt một chút.

"Ta cần một cái cơ hội nói cho tất cả mọi người, ta thụ thương, nhưng còn sống, " Khánh Trậ̀n chăm chú giải thích nói: "Cho nên, ngày mai cần phi ệ̀n phức Giang Tuyết a đi tìm một cái xe lăn đậ̀y ta đi qua."

"Vì cái gì còn muốn đi tham gia toán học thi đua, vạn nhất có người nhìn người thương nặng muốn đánh lén làm sao bây giờ, " Giang Tuyết hỏi.

Khánh Trậ̀n cười nhìn nàng một cái: "Ta chờ chính là cái này."

Giang Tuyết nghĩ đến đối phương vừa mới từ trong hồ băng lãnh chui ra ngoài, cánh tay trái lại bị trọng thương, đầu như vậy còn muốn duy trì kín đáo suy nghĩ, nàng cảm giác được một trận đau lòng.

"Ta cũng không khuyên giải ngươi, " Giang Tuyết thấp giọng nói ra: "A di sẽ hiệp trợ ngươi."

"Tạ ơn, " Khánh Trần mặt giãn ra cười nói.

"Đúng rồi , đợi lát nữa ngươi ngủ trên giường, ta liền ngủ ở phía ngoài trên ghế sa lon, có chuyện gì ngươi gọi ta liền tốt, " Giang Tuyết nói ra.

"Ừm, " Khánh Trần không có chối từ, phòng hành chính bên trong chỉ có một tấm giường lớn, bên trong là phòng ngủ, bên ngoài thì nhiều một cái hội phòng khách, cho nên nhất định phải có một người ngủ ghế sofa.

Cũng không thể hai người đầu ngủ trên giường.

Mà lại, Khánh Trần biết mình hiện tại không lay chuyển được Giang Tuyết, cũng liền không lãng phí thời gian.

Hắn cho mình cánh tay trái bôi lên một chút dược cao, sau đó nằm ở trên giường dùng tay phải cầm điện thoại di động lên.

Lúc này, Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm chẳng biết lúc nào đã sôi trào.

Một cái tên là "Zard1991" ID tại trong nhóm miêu tả: "Sự tình hôm nay muốn từ Bạch Trú tổ chức cùng Huyền Vũ ân oán nói lên, giữa trưa, trong Bạch Trú tổ chức thành viên hạch tâm Khánh Trần đi vào Hàm thành tham gia toán học thi đua, mà Huyền Vũ từ chia ra đạt được tình báo này về sau, trong lúc nhất thời trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo, quyết định thật nhanh quyết định xuống tay với hắn, lấy vây điểm đánh viện binh phương thức, đối với toàn bộ Bạch Trú tổ chức tiến hành vây quét!"

Khánh Trần thấy cảnh này thời điểm, bỗng nhiên ý thức được con hàng này tuyệt đối là Huyền Vũ bên kia, tối thiểu duy trì liên hệ nào đó, không

phải vậy làm sao lại biết như vậy rõ ràng?

Nhưng là, người này giống như lại không hoàn toàn là Huyền Vũ bên kia, bởi vì cái này 'Trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo' miêu tả, cảm giác Huyền Vũ sau khi xem, sẽ khí bốc khói đi.

Khánh Trầ n nhớ lại một chút, lần trước Hà Tiểu Tiểu nói mỗi người chia sẻ một đầu tình báo thời điểm, vị này 'Zard1991' chia sẻ tin tức rất gần gà: Thành thị số 16 uỷ ban quản lý trị an có 1302 người.

Tình báo này người nói nó không hợp cách, nó đúng là cái tình báo.

Nói nó hợp cách, người cũng không biết tình báo này đến cùng có làm được cái gì.

Nếu như thông qua nó để phán đoán zard là uỷ ban quản lý trị an người đi, cái này cũng có thể là đối phương dùng để lừa dối mọi người.

Lúc này, trong nhóm cuối cùng vẫn là có chút người không rõ chân tướng hỏi: "Khánh Trầ n là ai?"

Zard: "Chính là Lão Quân sơn bên trên vị kia đánh chết tất cả lưu manh sát thủ a, quá khốc huyễn! Ta cho các người nói, vị này Khánh Trầ n đừng học phi thường lợi hại, tại trên tháp nhảy cầ u một người một đao ngăn trở tất cả phóng tới hấn lão bản lưu manh, đây mới gọi là thời gian hành giả a! Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông, chúng ta thời gian hành giả mẫu mực a!"

Zard: "Mà lại, mấu chốt nhất là cái gì các người biết không, vị này Khánh Trầ n đừng học một người đối mặt hơn mười người, lại còn còn sống. Không chỉ có như vậy, hấn còn ẩn núp tại trên tháp nhảy cầ u, tùy thời làm Huyền Vũ bị thương nặng bên này cao thủ Trương Tam! Đúng, chính là trước đó trong nhóm này bị đá đi ra!"

Khánh Trầ n nhìn đến đây lúc, đã cảm giác phi thường buồn bực, cái này Zard đến cùng mẹ nó là một bên nào?

Sấm Vương: "Người mẹ nó làm sao mà biết được như vậy rõ ràng?"

Zard: "Ta tự nhiên có phương pháp của ta, người trông coi sao?"

Sấm Vương: "..."

Đã thấy Thanh Bảo lại hỏi: "Cái kia Bạch Trú tổ chức là cái gì?"

"Bạch Trú tổ chức đại bản doanh hẳn là tại Lạc thành đi, " Zard nói ra:
"Thành viên hạch tâm. . . Nha, ta cũng không biết đến cùng có mấy cái, dù sao thật lợi hại. Nói xong Khánh Tr ần, bên này lại nói vị kia Bạch Trú lão bản."

Zard: "Các vị là không biết, muốn nói Khánh Tr ần là Bạch Trú một thành viên Hổ tướng, như vậy Bạch Trú vị này th ần bí lão bản chính là Thiên Th ần hạ phàm. Chỉ gặp hẳn tại trong màn đêm mang theo một cây màu đen sừng bắn tia công phá, đúng là sáu giây liên tục mở mười hai phát súng, đánh rớt trên trời 12 chiếc máy không người lái Biên Giới."

Sấm Vương: "Chờ một chút, ai mẹ nó có thể đem máy không người lái Biên Giới lớn như vậy đ ồ vật mang về?"

Zard: "A..., nói lộ. Chúng ta nói tiếp Bạch Trú tổ chức a, các người biết không, khi Bạch Trú lão bản giết hết tất cả sát thủ, hẳn tại trong t ần số truy ền tin nói với Huyền Vũ: Bạch Trú hướng các vị ân c ần thăm hỏi. Ngọa tào, quá đẹp r ỡ, ta hiện tại rất muốn gia nhập Bạch Trú, xin hỏi trong nhóm có hay không Bạch Trú đại lão, để cho ta gia nhập tổ chức của các người đi!"

Sấm Vương: "Chờ một chút, đêm nay hai bên đến cùng có bao nhiêu người tham gia?"

Zard: "Bạch Trú bên này hai người, Huyền Vũ bên này hơn chín mươi người, Huyền Vũ bên này đoàn diệt."

Huyền Vũ: "Người xong chưa?"

Zard: "Chính chủ đi ra, rút lui!"

Khánh Trần nguyên bản cảm xúc rất khẩn trương, kết quả một màn này sừng sốt bất hủ cho nhìn vui vẻ.

Lúc này hắn đã xác định, cái này Zard chỉ sợ sẽ là đêm nay trong công viên Vị Ương Hồ, người bí mật quan sát chính mình.

Có thể vấn đề tới, đối phương chẳng lẽ không phải Huyền Vũ người sao, vì sao như vậy nhảy thoát, giống như Huyền Vũ bản thân đâu không tốt quản thúc hắn giống như.

Cái này có chút kỳ quái.

Nhưng mà, trong nhóm tất cả mọi người đã bị Zard tiết lộ ra ngoài tin tức cho khiếp sợ đến.

2 người vs 90 người, kết quả nhiều người bên kia đoàn diệt r ấ?

Cái này mẹ nó là khái niệm gì?

Thực sự đóng phim sao, hai người này là có nhân vật chính quang hoàn hay là thế nào, li ền cứng rắn không chết được?

Nói thật, mọi người thậm chí trong đầu đầu không thể tưởng tượng đêm nay chiến đấu này là chuyện gì xảy ra, đã vượt qua mọi người sức tưởng tượng!

Huyền Vũ nói ra: "Cho các vị tiết lộ cho tin tức, Bạch Trú lão bản trong tay thanh kia súng bắn tủa công phá là vật cấm kỵ, muốn vật cấm kỵ có thể đi tìm hắn."

Trong nhóm lần nữa yên lặng lại, căn bản không ai tiếp cái này gốc rạ.

Vừa mới Zard mới nói qua Bạch Trú tổ chức bao nhiêu lợi hại, kết quả người liền giết dây mọi người đi đoạt vật cấm kỵ, đờ đờ đầu đầu biết người muốn làm gì a.

Lúc này, chỉ có Thanh Bảo còn đang hỏi: "Ta muốn biết Khánh Trầ cùng Bạch Trú lão bản hiện tại là tình huống gì, thụ thương r ấ? Thương có nặng hay không? Bọn h ấ ở đâu?"

Zard: "Cuối cùng bù một câu: Ta cũng không biết a, đi theo đi theo liền mất dấu, vị này Bạch Trú lão bản đặc biệt cảnh giác, hơi tới gần chút nữa cũng cảm giác chính mình có thể muốn chết, cho nên ta hiện tại cũng không biết bọn h ấ đi đâu. Khánh Trầ h ấ là không chết được đi, ph ầ bụng trúng một phát súng, nhưng không phải trí mạng vị trí, lấy siêu phàm giả tổ chất thân thể đến xem, chỉ cần tại chỗ không chết mà nói, đến tiếp sau đầu xác suất lớn không chết được. Không nói, l ầ nữa rút lui!"

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

#PhongVânQuyển4ThiênThuĐạiKiếp Kiếp Tâm Giáng Thế. Tà Vương H ấ Sinh. Nhất Cu ầng Quạt Khởi. Ma Độ Chúng Sinh. Tiếp từ chap 675 của Mã Vinh Thành.

Chương 296, kẻ tạo không khí

Khánh Trần đối với Zard1991 thân phận có một chút phán đoán.

Cái này cực kỳ nhảy thoát nói nhiều, nhất định chính là người trong công viên Vị Ương Hồ, một mực theo đuôi hắn kia.

Buổi tối hôm nay, Khánh Trần cũng là phí hết sức lực, mới thoát khỏi đối phương truy tung.

Nhưng không biết vì cái gì, con hàng này một mực theo sau từ xa, bất luận Khánh Trần như thế nào yếu thế, như thế nào làm bộ sau đại chiến hư thoát, người trẻ tuổi này từ đầu đến cuối đều không có tới gần động thủ.

Hắn công khôi lỗi, nhiều lần làm bộ ngã sấp xuống, nhiều lần làm bộ eo đầu gối bủn rủn, nhưng đều không làm nên chuyện gì.

Uổng công Khánh Trần một thân tinh xảo diễn kỹ.

Người này phi thường cẩn thận, phi thường tiếc mệnh.

Đây là Khánh Trần đối với Zard trước đó đánh giá.

Bây giờ nhìn xong trò chuyện nhóm, Khánh Trần cảm thấy con hàng này còn có chút khờ. . . Lại có chút lấy vui.

Dù sao, ai không thích người khác nói khoác chính mình đâu?

Nguyên bản Khánh Trần tính toán, dùng 'Lấy Đức Phục Người' ở trên nửa đường giết chết con hàng này, bây giờ suy nghĩ một chút, còn tốt hắn không có nổ súng, không phải vậy Hà Tiểu Tiểu trong nhóm thiếu một

người nói nhiều nên cỡ nào tịch mịch. .

Dù sao, trong nhóm nào không cần một cái hợp cách kẻ tạo không khí đâu?

Hiện tại, Bạch Trú xuất hiện, đã triệt để giải khai Zard trên người nói nhiều thuộc tính.

Nhưng Zard thôi xong Bạch Trú về sau, tựa như là thật rút lui, mặc kệ ai hỏi cái gì, đều không có lại trả lời qua.

Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm không có bởi vì Zard rời đi mà quy về bình tĩnh, bởi vì đối phương tại trong nhóm lưu lại quá nhiều nghi hoặc.

Lý Tứ hỏi: "Vị này Bạch Trú lão bản đến cùng là ai, có người có thể cho phổ cập khoa học một chút không. Vòng thời gian hành giả bên trong đột nhiên xuất hiện như thế một vị nhân vật lợi hại, chúng ta vậy mà hoàn toàn không biết gì cả?"

Hồi lâu không thấy Lục Áp đột nhiên phát biểu: "Chỉ là người không biết mà thôi, người này mặc dù một mực rất thần bí, nhưng rất nhiều chuyện bên trong đều có cái bóng của hắn."

Lý Tứ bị đổi một chút, có chút không vui: "Xem ra người hiểu rất rõ? Vậy người nói một chút vị này Bạch Trú lão bản tên gọi là gì?"

Lục Áp lễ thẳng khí hùng nói ra: "Không biết."

"Lại nói, đêm nay xảy ra chuyện lớn như vậy, Côn Lôn cùng Cửu Châu đều trăn mặc a," Lý Tứ nói ra: "Vì sao không thấy người hai đại tổ chức đâu? Vật Cấm Kỳ ACE-999, Tinh Sơn, hai vị đại lão đi ra tâm sự thôi, ta cảm thấy Côn Lôn cùng Cửu Châu khẳng định biết vị này Bạch Trú lão bản thân phận a."

Vật Cấm Kỳ ACE-999: "Không biết."

Tê!

Trong nhóm thành viên bên trong rất nhiều người đều hít một hơi lãnh khí, hiện tại tất cả mọi người suy đoán, vị này Vật Cấm Kỵ ACE-999 khả năng chính là Cửu Châu người nói chuyện Hà Kim Thu, dù gì cũng là Hà Kim Thu người phát ngôn.

Cửu Châu hiện tại đường đi có bao nhiêu đã cũng không cần nói, ngay cả Cửu Châu cũng không biết thân phận, xác thực đây đủ thần bí.

Trong lúc nhất thời, tại rất nhiều não người trong biển, Bạch Trú tổ chức này đột nhiên thần bí.

"A, không phải nói Kashima không chế thời gian hành giả đã đến Hàm thành sao, làm sao không nghe thấy động tĩnh?" Lý Tứ hỏi: "Chuyện này có kết quả sao?"

Lần này, Tĩnh Sơn cùng Vật Cấm Kỵ ACE-999 đều không có lại nói tiếp.

Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm cũng rất cực trở về ngày xưa an tĩnh.

Khánh Trần để điện thoại di động xuống an tâm tiếp đi.

Từ lúc có 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thần bí đến nay, hẳn ngay cả một cái hoàn chỉnh tốt cảm giác đều không có ngủ qua.

Không phải luyện tập súng ngắm, chính là luyện tập một lần lại một lần đối mặt tử vong.

Hắn mỗi thời mỗi khắc, đều tại cùng thời gian thi chạy.

Hiện tại, Khánh Trần rất cực an tâm lại.

Không biết qua bao lâu, Giang Tuyết đi chân không tới bên giường, nhẹ nhàng cho hắn đắp kín mền.

Nàng nhìn xem Khánh Trần nhú chặt lông mày, mới có thể cảm nhận được

đối phương tại chỗ lấy như thế nào thống khổ.

Thiếu niên này, chỉ có đang ngủ lấy về sau, mới có thể vô ý thức đem nỗi thống khổ của mình, hiện ra cho ngoại giới.

Nếu như Khánh Trần tỉnh dậy, chỉ sợ y nguyên sẽ bảo trì làm bộ dạng như không có gì đi.

Giang Tuyết sờ lên Khánh Trần cái trán, xác định không có phát sốt sau mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá nàng chưa có trở lại phòng khách trên ghế sa lon đi ngủ, mà là cứ như vậy lẳng lẳng ngủ dưới đất, nằm nhoài Khánh Trần bên giường.

Bởi vì nàng lo lắng Khánh Trần nửa đêm tỉnh lại cần uống nước thời điểm, lại bởi vì cách phòng kêu không tỉnh nàng.

Mặc dù Khánh Trần gọi nàng a di, nhưng kỳ thật Khánh Trần tại Giang Tuyết trong lòng càng giống là đệ đệ đi, sớm liền vì trong nhà nâng lên tất cả mọi chuyện.

Giờ này khắc này, không ai biết, ngay tại phương bắc cái nào đó giao thông trụ cột New York, trong một quán rượu.

Một vị bộ dáng tú lệ nữ hài nhìn xem điện thoại, một lần lại một lần liếc nhìn nói chuyện phiếm ghi chép, tựa hồ đang xác nhận cái gì giống như.

Nữ hài tự lầm bầm: "Khánh Trần. . . Sẽ là hắn sao, vậy nếu như hắn là thời gian hành giả, có thể hay không biết ta trước đó từng nói với hắn lời gì a? A, nếu như hắn nếu là nghe hiểu, ta chẳng phải là thật là mất mặt."

"Không đúng không đúng, hắn hắn là nghe không hiểu a, người trong nước rất nhiều cũng đều không hiểu tiếng Nhật, hắn lúc kia cũng không có máy phiên dịch cái gì."

"Đúng, hắn nhất định nghe không hiểu."

"Nhất nghe tốt không hiểu."

Nói, nàng đi lạng lẽ tới cửa, xuyên thấu qua mắt mèo đánh giá khách sạn hành lang.

Xác định không ai về sau, nữ hài mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Nàng bộ này cẩn thận thái độ, liền phảng phất có người đang đuổi giết nàng giống như.

"Đúng rồi, Lạc thành ở nơi nào a, cũng không biết làm như thế nào đi qua, " nữ hài nhỏ giọng thì thầm lấy.

...

...

Đếm ngược 144:00:00.

Đêm dài.

Khách sạn Vienna trong quán bar, Chu Huyên Ưng còn tại thấp giọng oán trách: "Ngày mai muốn tham gia trọng yếu như vậy thi đua, kết quả buổi tối hôm nay chỉ có thể ở trong quán bar xoát đề. Cái này nếu là ngày mai thi không khá, trách nhiệm tính ai."

"Tính Khánh Trần đấy chứ, " Hạ Tiểu Nhiễm nói ra: "Bất quá, cái này đầu tốt mấy giờ đi qua, Khánh Trần người đâu, làm sao không gặp hắn xuất hiện?"

Mấy người thấp giọng trò chuyện với nhau, kỳ thật lo lắng nhất hay là Diên Hải Long, nếu như Khánh Trần ra chuyện bất trắc, hẳn chính là trường học tiếng nước ngoài Lạc thành tội nhân a.

Tiểu thành thị dạy học trình độ tại nơi đó bày biện, toàn bộ trường học

tiếng nước ngoài Lạc thành, đại khái mười năm có thể ra một cái Thanh Bắc học sinh, trên cơ bản mỗi cái lớp tốt nghiệp cấp ba bên trong, một lớp đại khái là một cái một loại sinh viên chưa tốt nghiệp, ba cái hai loại sinh viên chưa tốt nghiệp.

Đây chính là Lạc thành thi đại học hiện trạng.

Cho nên, các lão sư mới có thể coi Khánh Tr ần là bảo bối một dạng cứng bái.

Đây chính là mười năm khó gặp một lần Thanh Bắc sinh a. . .

Mọi người tốt không dễ dàng đợi mười năm, đem cái này Thanh Bắc sinh chờ được, kết quả nói không có li ền không có?

Điền Hải Long không tiếp thụ được kết quả này. . .

Hắn nhìn về phía Tiểu Ứng hỏi: "Cái kia, ta có thể hay không hỏi thăm, Khánh Tr ần đang học đến cùng gặp cái gì sự tình."

Tiểu Ứng một bên cúi đầu nhìn điện thoại, một bên khổ sở nói: "Có một số việc còn không thể nói, hắn giống như bị thương rất nặng, ta nhìn hắn khả năng không có cách nào tham gia ngày mai thi đua."

"Trọng thương?" Điền Hải Long sợ ngây người: "Thương nặng cỡ nào? Hắn hiện tại ở đâu nhà bệnh viện, ta muốn đi tìm hắn. Là ta đem hắn mang đến Hàm thành, ta phải đem hắn hoàn chỉnh mang về"

"Thật có lỗi, ta hiện tại cũng tìm không thấy hắn, nhưng xin tin tưởng ta, hắn hiện tại nhất định còn sống, " Tiểu Ứng vội vàng giải thích nói.

Một bên Từ Tử Mặc gấp: "Người sao có thể không biết hắn ở đâu đâu?"

Tiểu Ứng mắt thấy Từ Tử Mặc cùng Điền Hải Long hướng chính mình xông tới, bỗng nhiên nói ra: "Tốt, nguy cơ giải trừ, mọi người có thể trở về gian phòng nghỉ ngơi, chúc mọi người vào ngày mai toán học thi đua bên

trong, có thể có một tốt thành tích!"

Nói xong hấn xoay người chạy, Bạch Trú sự tình, hấn cái nào giải thích rõ a!

Hấn cũng nghĩ gia nhập Bạch Trú, có thể đây không phải còn không có gia nhập đó sao?

Từ Tử Mặc nhìn xem Tiểu Ưng bóng lưng, khóa chặt lông mày.

Sáng sớm ngày thứ hai, rõ ràng mất ngủ Điên Hải Long đỉnh lấy hai cái mắt gấu mèo, dẫn đội tiên v ềtrường thi.

"Mọi người chuẩn bị kỹ càng giấy tờ thi, văn phòng phẩm, thẻ căn cước a, " Điên Hải Long ngáp bàn giao nói.

Nhưng vào đúng lúc này, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, bọn hấn nhìn v ềphía khách sạn Vienna trong đại đường, một cái tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp chính đây một tấm xe lăn, phía trên ng ồi sắc mặt trắng bệch Khánh Tr ần.

Bọn hấn nghĩ mãi mà không rõ, Khánh Tr ần đêm qua đến cùng đã trải qua cái gì, mới có thể suy yếu như vậy.

Điên Hải Long ba chân bốn cẳng, chạy đến Khánh Tr ần bên người.

Thế nhưng là, không chờ hấn tới gần, Giang Tuyết cũng đã ngăn ở Khánh Tr ần trước mặt, đưa tay ngăn trở Điên Hải Long đường đi.

"Xin dừng bước, " Giang Tuyết bình tĩnh nói ra.

Nàng ống tay áo cùng bao tay phía dưới cánh tay người máy, đã sáng lên màu xanh thâm đường vân.

Giang Tuyết biết Khánh Tr ần hôm nay xuất hiện mục đích, như vậy hết thảy không hiểu thấu xuất hiện ở bên người Khánh Tr ần người, cũng có

thế là địch nhân.

Cho nên, nàng hôm nay trách nhiệm, chính là đưa Khánh Trầ an toàn tiến vào trường thi, sau đó tiếp Khánh Trầ an toàn trở lại khách sạn.

Nếu như cái này làm không được, nàng chính là thất trách.

Mặc dù, Khánh Trầ cũng không có thật mất đi năng lực chiến đấu.

Điền Hải Long cùng các học sinh kinh ngạc nhìn Giang Tuyết, trong lúc nhất thời cũng không làm rõ ràng được vị này cùng Khánh Trầ là quan hệ như thế nào.

Bởi vì Giang Tuyết ngày bình thường đều mang bao tay, tất cả mọi người cũng nhìn không thấy nàng cánh tay người máy.

"Đây là bạn học của ta cùng các lão sư, " Khánh Trầ cười nói.

Giang Tuyết nghe nói như thế, mới chậm rãi buông lỏng thần sắc, đứng qua một bên.

"Người thật là thời gian hành giả sao?" Điền Hải Long thần sắc phức tạp mà hỏi, mặc dù hắn đã biết đáp án, nhưng vẫn là muốn nghe Khánh Trầ chính miệng thừa nhận.

Khánh Trầ hư nhược mà cười cười, nhưng cũng không có trực tiếp thừa nhận: "Điền lão sư, khảo thí thời gian nhanh đến, chúng ta đi thôi."

"Đều như vậy, người còn muốn đi tham gia khảo thí?" Điền Hải Long chấn kinh.

"Đúng, " Khánh Trầ cười nói: "Ta đáp ứng người muốn cần tới nhập vi tư cách nha."

Mọi người thần sắc phức tạp nhìn xem Khánh Trầ, sau đó một lần nữa xem kỹ lấy vị bạn học này.

Bạn hẳn không nghĩ tới đối phương bản thân bị trọng thương, lại còn tới tham gia khảo thí, so sánh bạn hẳn chỉ là tại quỳ rượu đợi cho 12 giờ, Khánh Trầٰn nhưng so sánh bạn hẳn thẳm nhiều lẳm.

Dưới loại tình huống này, Khánh Trầٰn khảo thí có thể cầٰn bao nhiều điểm? Hẳn là sẽ rất thấp rất thấp đi, dù sao đầu đón sẽ ảnh hưởng bình thường tư duy vận chuyển.

Có thể thi tốt mới quý.

"Nếu không người tốt nhất dưỡng thương đi, " Từ Tử Mặc đặٰt nhiên nói ra: "Dù sao người cũng không cầٰn thi đũa này."

"Không cầٰn, " Khánh Trầٰn cười nói: "Tạ ơn quan tâm."

Từ Tử Mặc nhểch lên miệng đếٰn, lại là dạng này, chỉ bất quá nhiều bốn chữ.

Nàng nhìn về phía Khánh Trầٰn bên người Giang Tuyết, trong lúc nhất thời có chút không quá rõ ràng Khánh Trầٰn cùng vị này nữ nhân trẻ tuổi quan hệ.

Giang Tuyết đẩy Khánh Trầٰn đi ra phía ngoài, khảo thí địa điểm ngay tại khách sạn sát vách, rất gần.

Một bên đi ra ngoài thời điểm, còn vừa giúp Khánh Trầٰn hợp hợp áo khoác cổ áo, để tránh phía ngoài hàn phong rớt vào hẳn trong cổ.

"Người có đói bụng không, ta cho người đi mua cái bánh mì?" Giang Tuyết cúi người nhẹ giọng hỏi.

"Ta hiện tại còn không thể ăٰn, " Khánh Trầٰn hư nhược cười nói.

Phía sau, Từ Tử Mặc đẽm đầy hết thẳy đầu nhìn ở trong mắt, tay cầٰn túi văn phòng phẩm đầu siết chặt.

Nói Giang Tuyết là Khánh Trậ̀n trưởng bối, vậy Giang Tuyết quá trẻ tuổi.

Nói Giang Tuyết cùng Khánh Trậ̀n là tình lữ, có thể tuổi tác tựa h ồ cũng kém đây.

Từ Tử Mặc cảm giác Giang Tuyết hẳn là có 25~26 tuổi, mà Khánh Trậ̀n mới 17 tuổi a.

Thầy trò mấy người tiến vào trường thi, nhưng mà, Giang Tuyết không có giấy tờ thi là không có cách nào đi vào, lúc này nàng quay người nhìn về phía Từ Tử Mặc: "Đ ồng học, người là Khánh Trậ̀n bằng hữu sao?"

Từ Tử Mặc sửng sốt một chút, đúng là một lát không biết nên trả lời như thế nào, đúng vậy a, nàng là Khánh Trậ̀n bằng hữu sao? Nàng không có cách nào xác định.

Lại nghe Giang Tuyết tiếp tục nói: "Phi ền phức đ ồng học người hỗ trợ đem h ầu đây lên trường thi đi, ta vào không được trường học."

"Tốt, " Từ Tử Mặc thấp giọng đáp ứng một chút.

Nàng tiếp nhận xe lăn lan can, đẩy Khánh Trậ̀n đi vào bên trong đi, do dự nửa ngày mới hỏi: "Khánh Trậ̀n đ ồng học, chúng ta xem như bằng hữu sao?"

Khánh Trậ̀n có chút ngoài ý muốn, đối phương vậy mà hỏi là vấn đề này: "Tính."

"Áo, " Từ Tử Mặc không nói thêm gì nữa.

Đợi cho nàng đem Khánh Trậ̀n đưa đến chính mình trường thi vị trí bên trên, sau đó thấp giọng nói ra: "Người thi xong ngay tại vị trí bên trên chờ ta, ta tới đón người ra ngoài."

"Ừm, tạ ơn, " Khánh Trậ̀n gật gật đầu.

"Ta còn lo lắng cho người còn nói không cần cảm ơn tạ ơn đâu, " Từ Tử Mặc nói thản nhiên: "Lần này người cũng không cần có cái gì áp lực, biết người có thương tích trong người, ta sẽ không lại cùng người so thành tích, người thi lại kém, ta cũng sẽ không cần cuộc thi lần này nói cái gì."

Nói, nàng lại còn giúp Khánh Trần đem tất cả văn phòng phẩm đầu móc ra, chỉnh chỉnh tề tề xếp chồng chất trên bàn mới rời khỏi.

Khánh Trần kinh ngạc nhìn văn phòng phẩm, chỉnh tề có chút không tưởng nổi, mỗi chi bút đều là song song lấy bày ra, kém một tia đều không được.

Tâm hấn nói, cô nương này có phải hay không có chút bệnh ép buộc?

...

Cầu nguyệt phiêu.

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi sâu nhỏ hóa rùng rợn như nào

Chương 297, người thay thế

Đại khái là tất cả mọi người trong đời, đều rất ít gặp đến người thân tàn chí kiên như vậy, cho nên bất luận là những thí sinh khác, hay là giám thị lão sư, nhìn thấy Khánh Trậ̀n xe lăn, cùng hấn hư nhược khuôn mặt lúc, đều sẽ nhĩn không đượ̣c nhìn nhi ều hai mắt.

Từ Tử Mặc sau khi rời đi, Chu Huy ền Ứng cũng tiến vào, nguyên lai hấn cùng Khánh Trậ̀n tại cùng một cái trường thi.

"Nguyên lai người cũng tại trường thi này, " Khánh Trậ̀n vừa cười vừa nói.

Trượ́c đó hấn tận lực xa lánh những bạn học này, cũng là lo lắng cùng bọn hấn biểu hiện tương độ́i nhiệt tình, sẽ dẫn đến các bạn học gặp Huyền Vũ độ́c thủ.

Khánh Trậ̀n trượ́c đó độ́i với Hồ Ti ểu Ngưu, Vương Vân bọn hấn lãnh đạ̣m, cũng là bởi vì hấn khó tiếp thụ độ́i phương ở chung thái độ̣.

Nhưng hấn cũng không có thật cao lạnh như vậy, cùng đ ồng học chào hỏi loại này cơ bản nhất lễ tiết, hấn là có.

Chỉ bất quá, Chu Huy ền Ứng thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Khánh Trậ̀n một chút, hoàn toàn giống như là người xa lạ một dạng, tựa hồ còn đang bởi vì bị Khánh Trậ̀n làm tr ể nải xoát đ ề thời gian mà tức giận.

Cũng có thể là bởi vì lúc trượ́c Khánh Trậ̀n tận lực xa lánh, dẫn đến hấn cảm thấy không cần thiết cùng Khánh Trậ̀n tiếp tục giao lưu.

Khánh Trậ̀n là học bá, hấn cũng thế.

Hắn không ít lần đến niên cấp thứ hai thời điểm, Khánh Trần đầu là người thứ ba. .

Khánh Trần nhìn xem Chu Huyên Ứng thái độ sừng sốt một chút, chỉ là nghĩ đến chính mình đã làm sai trước, cũng liền không thêm để ý đối phương thái độ.

Hắn chỉ chờ khảo thí bắt đầu về sau, yên lặng làm bài.

Bắt đầu thi.

Bởi vì cánh tay trái còn có chút đau đớn duyên cớ, hắn dứt khoát ngay cả trên giấy thử lại phép tính quá trình đầu bớt đi được.

Cho nên tại lão sư giám khảo trong mắt, Khánh Trần chính là trực câu câu nhìn chăm chăm đề, sau đó nhắm mắt lại qua vài giây đồng hồ liền lấp lên đáp án.

Trong lúc đó, hắn không có bất kỳ cái gì thử lại phép tính quá trình.

Liền phảng phất Khánh Trần chỉ là ngồi ở chỗ đó an tĩnh cầu nguyện một lát, đáp án liền đi ra.

Một màn này, phi thường thần kỳ.

Tại Từ Tử Mặc trước khi đi, nàng từng nói lần này không cùng Khánh Trần so thành tích, Khánh Trần cảm thấy đây là chuyện tốt, tránh khỏi đả kích đến nàng.

AMC10 toán học thi đua cùng trong trường học toán học khảo thí khác biệt, nó là theo khảo thí xếp hạng trước 2.5% nhập vi.

Cho nên lần này Khánh Trần không có điểm số tham chiếu tình huống dưới, không điểm lời nói làm không tốt sẽ lật thuyền trong mương.

Mà lại, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành cũng hứa hẹn qua hắn, nếu

như tiến toàn cầu 1%, thu hoạch được kiệt xuất giấy chứng nhận thành tích cũng đưa tặng cho trường học trưng bày, trường học sẽ ngoài định mức cho hẳn một vạn khối tiền.

Nói thật Khánh Trầ đã không thiếu tiền, nhưng nhật tiền, hẳn vẫn là nguyện ý.

Chu Huyề Ứng an vị tại hẳn nghiêng hậu phương, ngẫu nhiên ngẩng đầu ở giữa trông thấy hẳn 'Cầu nguyện thức' làm bài bộ dáng, trong lòng tự nhủ lần này Khánh Trầ khẳng định không cách nào nhập vi đi, nhìn rõ ràng tựa như là từ bỏ a.

Trong trường thi có hai tên lão sư giám khảo, trong đó một tên lão sư số học lực chú ý vẫn luôn trên người Khánh Trầ, quan sát Khánh Trầ cũng có hơn mười phút.

Hắn chú ý tới, mở màn khảo thí đằng sau, Khánh Trầ diễn giấy nháp đến nay đầu là trống rỗng, nhưng mà đáp án lại điề rất nhiều.

Vị lão sư số học này hiểu kỳ đi đến Khánh Trầ bên người ngừng chân, sau đó tùy ý chọn một đạo nhìn đơn giản đề, trong lòng mình yên lặng tính toán một lần.

Trong lòng tính nhẩm là rất chậm trễ thời gian, cho nên hẳn hao tổn một chút công phu.

Mấy phút đồng hồ sau, hẳn lắc đầu, Khánh Trầ đáp sai.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Khánh Trầ ngẩng đầu kinh ngạc nhìn hẳn một chút, lão sư cảm thấy có điểm gì là lạ, hẳn ở trong lòng lại yên lặng tính toán một chút, á, là tự mình tính sai. . .

Vị này lão sư giám khảo nhớ lại Khánh Trầ vừa mới cái ánh mắt kia, đột nhiên cảm giác được có chút không được tự nhiên.

Khoảng cách khảo thí kết thúc còn có nửa giờ thời điểm, Khánh Trầ đã

bắt đầu nhắm mắt ngẩn người.

Thừa dịp cuối cùng này thời gian nhàn hạ, bắt đầu ở 'Lấy Đức Phục Người' trong thế giới thần bí, lại bắt đầu lại từ đầu luyện tập súng bắn tỉa công phá.

Nửa giờ, hấn đem bia ngắm từ 1350 m, tiến lên đến 1360 mét.

Dù là hấn vền vện đẩy vào 10 m, cũng là một loại thu hoạch.

Khảo thí kết thúc tiếng chuông vang lên, Chu Huyền Ưng đứng dậy thu dọn đồ đạc liền đi.

Khánh Trần lẻ loi trợ trợ ng ỡ trong phòng học, thẳng đến các thí sinh tất cả đều đi đến, hấn để lão sư giám khảo hỗ trợ đưa di động trả lại cho mình, sau đó liền nhìn thấy Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm, Zard phát ra nói chuyện phiếm: "Oa, các người dám tin sao, vị kia Bạch Trú Khánh Trần, phần bụng trúng một phát súng đằng sau không chỉ có không có hảo hảo tĩnh dưỡng, lại còn bị một vị mỹ nữ đẩy xe lăn tới tham gia toán học thi đua."

Lý Tứ: "Toán học thi đua? Cái gì toán học thi đua."

Zard: "Người giống như không giống ngọc, ta hôm qua đều nói r ỡ hấn vốn là đến Hàm thành tham gia toán học thi đua. AMC10, biết không?"

Sấm Vương: "AMC10 là mẹ nó thứ gì?"

Zard: "Người đừng hỏi ta, mẹ ta không để cho ta cùng mù chữ chơi."

Sấm Vương: "Người mẹ nó. . ."

Sấm Vương phía sau phát ra tới tất cả đều là dấu sao, không có một câu là điểm xuất phát để viết.

Zard: "Các người là không biết, Khánh Trần đừng học nhìn có bao nhiêu

suy yếu, dưới loại tình huống này đều muốn tới tham gia khảo thí, ta đơn giản muốn sùng bái hắn, ta cảm giác, Bạch Trú tất cả đều là nhân tài a, lại là muốn gia nhập Bạch Trú một ngày."

Nhưng vào lúc này, Thanh Bảo bỗng nhiên hiếu kỳ nói: "Đây hẳn mỹ nữ là ai a?"

"Không biết, " Zard nói ra: "Ta không quan tâm mỹ nữ, nhưng ta đoán hẳn là tỷ tỷ của hắn loại hình a. . . A, có biến, người biết Khánh Tr ần!"

"Không biết, " Thanh Bảo nói ra.

"Có đúng không, ta không tin, " Zard mạch não dị thường nhảy thoát, khiến cho toàn bộ trong nhóm nhìn thấy lời này lảm nhảm đều có chút đau đầu.

Chỉ là, vị này nói nhiều mỗi lần nói chuyện cũng đều là tương đối mâu chốt tình báo, cùng trước đó cái kia chỉ cung cấp gân gà tình báo trạng thái hoàn toàn khác biệt.

Bất quá, đối phương cung cấp mâu chốt tình báo tựa hồ cũng là có trọng điểm, chỉ có liên quan tới Bạch Trú mới có thể nhiều trò chuyện một chút.

Lúc này, một người trẻ tuổi ngồi tại trường thi đối diện trong tiệm vụn bánh mì chan canh thịt cừu Lão Mễ Gia, tinh tế nói dóc lấy trong tay bánh.

Hắn mang theo một bộ tai nghe Lam Nha, cũng đối với trong tai nghe Huyền Vũ nói ra: "Lão bản, trước người là cùng Bạch Trú lão bản đánh cược, nếu như bị hắn tìm được li ền làm hắn nô lệ đúng không?"

Huyền Vũ bình tĩnh nói: "Vâng, thế nào."

"Nhưng đó là đệ đệ người cùng hắn đánh cược, người nhận nợ sao?" Zard hiếu kỳ nói.

"Đương nhiên nhận nợ, " Huyền Vũ ngữ khí bình thản nói ra.

"Cái kia nếu không ta tìm Bạch Trú đem người báo cáo đi, dạng này người trực tiếp gia nhập Bạch Trú, ta xem như cửa hỡ môn đi qua, thế nào?" Zard nhiệt tình cung cấp lấy đề nghị: "Ta không chê khó coi."

"Lăn."

"Vậy bọn ta ngày mai lại cùng người đệ đệ thương lượng một chút, " Zard cười hì hì nói: "Bất quá người yên tâm, hấn muốn khác nhau ý ta sẽ không như thế làm, người không cần diệt khẩu ta."

Tựa hồ, Zard là số ít biết vị này Huyền Vũ tình hình thực tế người, trước đó, còn không người biết Huyền Vũ thân phận chân thật là cái gì.

Cũng không ai biết Huyền Vũ bí mật.

Huyền Vũ ở trong điện thoại cũng không nói diệt khẩu sự tình, chỉ nói là: "Đi lấy thân phận của người, đem Kashima tình báo giao cho Bạch Trú."

Zard nghi hoặc: "Người không phải nói người muốn đích thân đoàn diệt bọn hấn sao?"

Huyền Vũ âm thanh lạnh lùng nói: "Người của ta, đều bị đệ đệ ta cùng người chơi gãy, ta còn thế nào quản? Người có thể động chút đầu óc sao?"

Zard nghĩ nghĩ: "Cũng đúng nha. . ."

Huyền Vũ nói ra: "Nếu Bạch Trú đem ta tại Hàm thành người đều đánh không có, vậy liền để Bạch Trú đi quản, mà lại, bọn hấn cùng Côn Lôn quan hệ mật thiết, Côn Lôn cũng sẽ xuất thủ. Để bọn hấn nói cho Côn Lôn, lớn nhất con cá kia đã xuất hiện, chuẩn bị thu lưới đi."

Hàm thành là Huyền Vũ sân nhà, hấn tự nhiên biết đến tin tức càng nhiều hơn một chút.

"Người tâm tâm khổ khổ lấy được tình báo, cứ như vậy cho hấn rỡ?" Zard hỏi.

Huyền Vũ lạnh nhạt nói ra: "Nếu như hấn cùng người Kashima đánh nhau, không để ý bị người đánh chết, chẳng phải là để cho ta ng ỡ thu ngư ông thủ lợi? Dù sao ta hai bên đều rất chán ghét, hai bên cũng đều rất chán ghét ta."

"Được, " Zard đáp lại nói.

Nói, Zard đứng dậy trong tiệm vụn bánh mì chan canh thịt cừu giấy vệ sinh, viết một tờ giấy, sau đó đi trường thi cửa ra vào nhét vào Đi ền Hải Long trong tay: "Đừng nhìn lén, giao cho Khánh Tr ần đ ồng học, nhìn đánh người."

Đi ền Hải Long một mặt không hiểu thấu tiếp nhận tờ giấy, hấn ngay cả Zard hình dạng thế nào đều không có thấy rõ, đối phương li ền đã một l ần nữa tụ họp vào đám người.

Lúc này trường thi bên ngoài phụ huynh, lão sư liên miên, còn có cơ cấu giáo dục đánh lấy quảng cáo, đến mức Đi ền Hải Long căn bản thấy không rõ đến cùng là ai cho mình nhét tờ giấy.

Mà cho hấn nhét tờ giấy Zard, đã cùng người không việc gì giống như v ề trong tiệm vụn bánh mì chan canh thịt cừu tiếp tục bẻ bánh, bánh này bẻ nửa giờ, đ ều quả thực là không có bẻ xong.

Giờ này khắc này, Từ Tử Mặc đẩy Khánh Tr ần xuất hiện tại trường thi cửa ra vào, thiếu niên vẫn như cũ là hư nhược bộ dáng.

Đi ền Hải Long đi đến Khánh Tr ần bên người thấp giọng hỏi: "Thi thế nào?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Nếu như năm ngoái 12 1 điểm li ền có thể c ầm kiệt xuất giấy chứng nhận thành tích mà nói, vậy ta hấn là không vấn đ ề gì."

Đi ền Hải Long sửng sốt một chút, hấn còn tưởng rằng Khánh Tr ần tới tham gia khảo thí, bất quá là không muốn bỏ dở nửa chừng, nhưng hấn

không nghĩ tới Khánh Tr ần lại còn có thể đi vào toàn c ầu trước 1%!

Một bên Chu Huy ền Ứng nhỏ giọng đối với Vương Giáp Lạc cùng Hạ Tiểu Nhiễm nói ra: "Ta cảm thấy h ắn không có cùng Đi ền lão sư nói thật, hai chúng ta cùng t ần tại một cái trường thi, ta xem, thi xong thời điểm h ắn diễn gi ấy nháp đ ều vẫn là trống không, căn bản không có thử lại phép tính qua, đ áp án tất cả đ ều là che."

"A? Cái kia xem ra đ úng là không hảo hảo bài thi, nhưng h ắn lừa gạt Đi ền lão sư làm gì a, " Hạ Tiểu Nhiễm nghi hoặc không hiểu, Vương Giáp Lạc nhàn nhạt nhìn bọn h ắn một chút, không nói gì.

Chu Huy ền Ứng nhún vai buông tay nói: "Có thể là cảm thấy trên mặt mũi làm khó dễ đi."

Lúc này, Từ Tử Mặc đi tới âm thanh lạnh lùng nói: "Không c ần tại người khác phía sau nói xấu, các người không nhìn h ắn thụ thương sao, không có cách nào hảo hảo khảo thí không phải rất bình thường? Chu Huy ền Ứng, người l ần trước thi sát hạch đ ều đến hạng chín, cũng là bởi vì mỗi ngày muốn loại này loạn thất bát tao nhàn sự a?"

Chu Huy ền Ứng nhếch miệng: "Chờ thành tích đi ra, mọi người nhìn điểm số li ền biết."

"Khánh Tr ần đ ồng học đ âu?" Vương Giáp Lạc hiếu kỳ nói.

"Vị kia. . . Tỷ tỷ, đưa h ắn v ề nghỉ ngơi, chúng ta x ế chi ều hôm nay đ ường về, bọn h ắn còn muốn ở chỗ này chữa khỏi vết thương lại đi, " Từ Tử Mặc giải thích nói.

Bọn h ắn trong đám người tìm kiếm lấy Khánh Tr ần thân ảnh, mà Giang Tuyệt đã đẩy vị bạn học kia d ần d ần đi xa.

Hai người bóng lưng tại trong đám người ần ào im lặng, đặc biệt không giống bình thường.

Khánh Tr ần ng ồi tại trên xe lăn, yên lặng triển khai Zard viết tờ giấy, trên đó viết một đ ầu tin tức vô cùng trọng yếu, sau đó kí tên Zard, Hand Heart.

Đúng vậy, con hàng này không chỉ có tiện tay dụng tâm t ướng ấn giấy ăn viết cái tờ giấy, còn quả thật tại tờ giấy phần cuối viết 'Hand Heart' hai chữ.

"Quá qua loa đi, " Khánh Tr ần thở dài nói: "Thậm chí còn có chút xốc nổi."

Cái này Zard đến cùng là cái gì tính cách, làm sao có chút không giống như là người đứng đ ầu a, rõ ràng cùng Huyền Vũ là cùng một bọn, vì sao luôn hướng Bạch Trú thổ lộ a.

Mà lại, tổ chức nào truy ền lại tin tức, sẽ tiện tay tại trên giấy ăn viết chữ?

"Tiểu Tr ần, ai cho người viết tờ giấy a, là vừa vận vị nữ bạn học kia sao?" Nàng vừa r ồi một mực tại chú ý trong đ ám người phải chẳng có người muốn đánh lén Khánh Tr ần, cũng không có quá chú ý tờ giấy sự tình.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Là Huyền Vũ người bên kia, truy ền lại cho ta một cái trọng yếu tình báo."

"A?" Giang Tuyết kì quái: "Bọn h ắn cho người truy ền lại tình báo, có thể hay không không có ý tốt."

"Mặc kệ bọn h ắn có phải hay không không có ý tốt, chuyện này ta đ ầu muốn đi nhìn một chút. Giang Tuyết a di, buổi chi ều người tốt nhất ngủ một giấc, buổi tối hôm nay c ần người lái xe chạy một chút đường ban đêm, " Khánh Tr ần nói ra.

"Muốn trong đêm về Lạc thành? , " Giang Tuyết nói ra.

"Không phải, " Khánh Tr ần cười cười: "Muốn đi cứu người."

"Ừm, người đã quyết định ta đ ầu không khuyên giải, chỉ là phải chú ý an toàn, " Giang Tuyết ôn nhu nói: "Chỉ là rốt cuộc muốn làm gì, c ần người đi

lấy thân mạo hiểm?"

"Đi cứu một người vô cùng trọng yếu, " Khánh Tr ần thờ dài nói: "Có người muốn thiếu ta một ơn huệ lớn bằng trời."

Nói đến đây, hẳn thậm chí tại nhóm Bạch Trú bên trong, thông tri Lưu Đức Trụ hẳn nữa đến Hàm thành.

Theo Zard tin tức, Kashima tập đoàn khống chế thời gian hành giả bên trong, có một vị phi thường khó giải quyết nhân vật, thời gian hành giả bên trong khó gặp người được trời chọn.

Nếu như không phải người này tồn tại, phi pháp nhập cảnh cũng không có khả năng thành công.

Nói rõ, Kashima tập đoàn đối với lần này đảo ngược xuyên qua thay thế kế hoạch, là phi thường coi trọng.

Nguyên bản Kashima khống chế thời gian hành giả phi pháp nhập cảnh, hẳn một mục là qu ần chúng ăn dưa nhân vật, đứng tại ven đường vây xem.

Kết quả hiện tại đột nhiên có người lao ra, một tay lấy trong tay hẳn dưa hầu vuốt ve.

Nói thật, hẳn không nghĩ tới Kashima bên này chấp hành cái thứ nhất đảo ngược xuyên qua kế hoạch, chính là cùng người bên cạnh mình có quan hệ.

Mà lại là cái người không thể không cứu.

Bất quá, chuyện này chỉ dựa vào Bạch Trú nhưng làm không được, Khánh Tr ần suy tư một lát, lại lấy Khánh Tr ần thân phận cho Côn Lôn vị lão bản kia phát đi tin tức: "Lão bản của ta để cho ta hỗ trợ chuyển cáo một chút, đêm nay Kashima thời gian hành giả sẽ lái xe tiến về Lạc thành, hoàn thành đảo ngược xuyên qua kế hoạch một bước cuối cùng, bọn hẳn chỉ cần đem người đưa đi Lạc thành, vị kia thế giới ngoài người bình thường trên cánh tay hẳn là sẽ xuất hiện đếm ngược. Mặt khác, những thời gian hành giả này

nội bộ có ngoại cảnh người quân đội, đối phương xuyên qua trở thành thời gian hành giả sau cũng đã nhận được rất lớn cơ duyên, có chút khó giải quyết."

Trịnh Viễn Đông hồi phục: "Những tin tức này chúng ta đã nắm giữ, cũng tìm tới hành tung của bọn hắn, đêm nay Côn Lôn liền sẽ tại trống trải không người khu vực khai thác hành động."

Khánh Trần hỏi: "Lại nói ta nghĩ đến đám các người hôm qua liền sẽ động thủ."

"Hôm qua tuyết rơi, đường cao tốc tạm không thông hành, bọn hắn không có lên đường, " Trịnh Viễn Đông trả lời: "Nếu như tại khu náo nhiệt động thủ, sẽ đối với người bình thường tạo thành khó mà lường được hậu quả. Cũng may hôm qua là một trận tuyết nhỏ, rơi xuống đất liền hóa."

Khánh Trần sửng sốt một chút, nguyên lai Côn Lôn tối hôm qua không có động thủ, là lo lắng tai họa đến trong thành thị dân chúng bình thường, cho nên mới đợi đến đêm nay.

Đến lúc đó, người Kashima lên xa lộ, hoang vắng vị trí, Côn Lôn liền lại không câu thúc.

Côn Lôn cùng phổ thông tổ chức là khác biệt, bọn hắn cần cố kỵ đồ vật, muốn so người bình thường càng nhiều, gánh vác sứ mệnh cũng nhiều hơn.

Bất quá nói thật, Khánh Trần còn tưởng rằng Côn Lôn là cái tin tức bề tấc tổ chức nhỏ tới, lại không nghĩ rằng đối phương đã nắm giữ nhiều như vậy tin tức.

Hắn nhớ lại trước đó Lưu Đức Trụ bị Vương thị mượn người ám sát lần kia, mấy tòa nhà bên trong đột nhiên xuất hiện chính biên chế tác chiến tiểu tổ, còn có cái kia hai tên núp trong bóng tối tay bắn tỉa.

Khánh Trần đột nhiên cảm giác được Côn Lôn khả năng còn có một số lực

lượng, đến nay đầu giấu ở dưới nước.

Cùng Cửu Châu trương dương khác biệt, Côn Lôn càng thêm nội liễm ẩn nhẫn.

Chỉ là, Trịnh Viễn Đông vì cái gì nguyện ý đem tin tức trọng yếu như vậy, trực tiếp nói với chính mình? Đây coi như là tín nhiệm sao?

...

...

Khách sạn Vienna bên trong, Từ Tử Mặc, Chu Huy ền Ứng, Vương Giáp Lạc, Hạ Tiểu Nhiễm bốn người ngay tại trong phòng đối với đề

Khảo thí đằng sau 20 phút, trên internet cũng đã có người thả ra đề thật đến, thờ các thí sinh mua sắm.

Chu Huy ền Ứng tựa hồ gia cảnh cũng không tệ lắm, trực tiếp mua đóng dấu bốn phần, để mọi người cùng nhau làm lại một lần, nhìn xem chính mình phải chăng đi ền câu trả lời chính xác.

Đây là phổ thông học bá khảo thí đằng sau cần phải trải qua quá trình.

"Ta ngày thứ hai làm sai, rơi vào đầu đề trong phạm bẫy," Hạ Tiểu Nhiễm thở dài nói: "Năm nay đề cũng không khó, nhưng không nghĩ tới sẽ có khúc chiết như vậy bẫy rập."

"Ta cũng làm sai," Vương Giáp Lạc bình tĩnh nói ra: "Lúc ấy hẳn là nghĩ nhiều nữa nghĩ. Từ Tử Mặc, người làm đúng rồi sao?"

"Làm đúng," Từ Tử Mặc gật gật đầu: "Ta xoát đề tương đối nhiều, gặp qua loại đề này."

"Lợi hại," Chu Huy ền Ứng tán thán nói: "Đúng rồi Tử Mặc, người bình thường đầu từ nơi nào tìm đề, có thể hay không cho chúng ta chia sẻ một

chút, mặt khác cũng cho chúng ta nói một chút, cái này đễ thứ hai, người là cái gì giải đễ mạch suy nghĩ."

Trong bất tri bất giác, Chu Huyền Ứng đối với Từ Tử Mặc xưng hô, đã biến thành Tử Mặc.

Nhưng vào lúc này, Diên Hải Long từ bên ngoài đi tới, một mặt áy náy nói: "Các bạn học có chút thật có lỗi, ta hôm qua nghĩ đến chờ hôm nay lại cho mọi người đặt trước vé, kết quả ta quên lập tức đến tiết nguyên đán, đường sắt cao tốc vậy mà đễ. . . Cũng không phải đễ, mà là chỉ còn lại có ba tấm ghế ng ỡ hạng nhất, trường học ngược lại là có thể cho mọi người ra ghế ng ỡ hạng nhất phiếu ti ền, cái này quý không đến đi đâu, nhưng là cần hai tên đễ học ở lại chờ ngày mai xe."

Diên Hải Long nói đến đây, thở dốc một hơi vội vàng nói bổ sung: "Bất quá ta cùng trường học thương lượng một chút, nếu là cùng đi, vậy chúng ta liền cùng một chỗ trở về, cho nên mọi người ở chỗ này ở nữa một đêm, trời tối ngày mai phiếu còn có, chúng ta đêm mai trở về"

Lúc này, Chu Huyền Ứng đột nhiên nói ra: "Diên lão sư, nếu không ta đễ cho ta ba ba mở hần trong xưởng xe thương vụ, hiện tại liền đến tiếp chúng ta a? Từ Lạc thành đến nơi đây cũng chính là năm tiếng đáng về, buổi chiều là hần có thể đến. Mặc dù trên đường thời gian không có đường sắt cao tốc nhanh, nhưng này chiếc xe thương vụ sửa đễ, ng ỡ xuống rất thoải mái. Mà lại, Hàm thành ra chuyện tối ngày hôm qua, chúng ta cũng không thích hợp ở chỗ này qua đêm."

"Thích hợp sao?" Diên Hải Long chần chờ một chút hỏi.

"Phù hợp, " Chu Huyền Ứng cười nói: "Ta hiện tại liền cho ta cha gọi điện thoại, Diên lão sư người cũng biết, Khánh Tr ần đễ học chọc họa, kỳ thật chúng ta bây giờ đợi tại Hàm thành cũng không an toàn, từ hôm qua ban đêm bắt đễ người nhà liền nói muốn tới tiếp ta trở về, bọn hần cũng đang lo lắng an toàn của ta."

Diên Hải Long chăm chú suy tư về sau, cũng cảm thấy Hàm thành không

phải rất an toàn, liền đáp ứng nói: "Vậy liền làm phiền người ba ba, hẳn có thể giữ lại ủng hộ hóa đơn, phí qua đường hóa đơn, trường học đâu sẽ thanh lý."

"Không cần không cần," Chu Huyên Ưng vừa cười vừa nói: "Không có nhiều phiền."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương

Cảm tạ thanh minh M mm mm, Son G666666 trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản nuôi mèo không rụng lông.

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi sâu nhỏ hóa r ùng như nào

Chương 298, tuyệt đối cảm giác sủng

5:00 chiều thời điểm, một cỗ màu trắng Toyota Alphard xe thương vụ đến Hàm thành khách sạn Vienna.

Tới cũng không phải là phụ thân của Chu Huy ền Ứng, mà là một vị xa lạ lái xe.

Các học sinh không hiểu xe, nhưng Di ền Hải Long đối với xe là có một ít hiểu rõ.

Hắn biết Toyota Alphard hiện tại là rất nhiều kẻ có tiền phù hợp, đã từng danh xưng trên thị trường có thể nhìn thấy đắt nhất xe tải, lục địa khoang hạng nhất. . .

Xe này cách đây mấy năm, tăng giá đều muốn 60~70 vạn.

Di ền Hải Long kinh ngạc nhìn Chu Huy ền Ứng một chút, hắn không phải đối phương lão sư cùng chủ nhiệm lớp, chỉ là lần này dẫn đội đến Hàm thành mới có tiếp xúc, lại không nghĩ rằng người học sinh này vốn liếng như vậy giàu có.

Bất quá cái này đều không trọng yếu, học sinh vốn liếng thế nào cùng hắn cũng không có quan hệ gì.

Đã thấy lái xe xuống xe, đối với Chu Huy ền Ứng vừa cười vừa nói: "Ta bên này nhận được lão bản tin tức liên chạy tới, không có chậm trễ người thời gian đi. Ta gọi Triệu Á Vu, là trong xưởng mới tới lái xe."

Chu Huy ền Ứng khách khí nói: "Phi ền phúc Triệu thúc đêm nay còn phải tăng ca đi một chuyến, đã thật không tốt ý tứ."

"Chỗ đó, ta cần chính là tiền lương này nha, " lái xe Triệu Á Vu cười nói: "Thời gian của ta không trọng yếu, thời gian của người mới trọng yếu. . Người thế nhưng là thiên chi kiêu tử, mỗi một phút đều hẳn là dùng tại học tập bên trên."

Chu Huy ền Ứng cho mọi người giới thiệu nói: "Đây là cha ta trong xưởng lái xe, nghe nói là một tên tán đả vận động viên, đặc biệt lợi hại. Nghe nói chúng ta bên này gặp nguy hiểm, liền chủ động đến đây."

"Không có không có, " Triệu Á Vu khiêm tốn nói.

Đám người dò xét đi qua, cái này Triệu Á Vu một mặt hung hãn bộ dáng, nói hẳn lộn qua xã hội cũng có người tin tưởng.

Vương Giáp Lạc, Hạ Tiểu Nhiễm bọn người không quan tâm đối phương có hay không lộn qua xã hội, dù sao có người bảo hộ, trong lòng cũng cảm giác hơi an tâm một chút.

Bọn hắn từ hôm qua ban đêm đến bây giờ, vẫn luôn ở vào tâm tình khẩn trương bên trong, bởi vì bọn hắn cũng không biết thời gian hành giả sự tình, có thể hay không liên lụy đến bọn hắn.

Mấy người lên xe, Hạ Tiểu Nhiễm hoảng sợ nói: "Trong xe này còn có một cái TV lớn đâu? Chỗ này còn có thể nằm ngửa! Rất thư thái!"

Chu Huy ền Ứng cười nói: "Không có gì, cha ta tiêu hơn 200.000 chuyên môn đổi chỗ này."

Từ Tử Mặc nhìn hẳn một cái, đột nhiên cảm giác được chính mình hay là càng ưa thích cái kia không thể nào thích nói chuyện, nam nhân một ần ào đứng lên, luôn cảm giác có chút lỗ mẫn.

"Đúng rồi Đi ền lão sư, Khánh Tr ần không đi theo chúng ta cùng đi sao, ta nhìn xe này là bảy tòa, hẳn là có thể dẫn hẳn cùng một chỗ đi, " Từ Tử Mặc hỏi.

Chu Huyền Ứng vội vàng nói: "Chúng ta mấy cái cộng lại chính là sáu người, nếu như mang lên Khánh Trần đừng học đương nhiên không có vấn đề, nhưng hần tỷ tỷ nhưng là không còn địa phương nữa."

Điền Hải Long do dự một chút: "Ta vẫn là gọi điện thoại hỏi một chút đi, trong xe tùy tiện chen chen cũng có thể làm tiếp một người."

Nói, hần gọi điện thoại, thế nhưng là chuông điện thoại ngay tại cách đó không xa vang lên.

Đám người kinh ngạc nhìn lại, đã thấy Giang Tuyết đẩy xe lăn bên trên Khánh Trần, đã đi tới khách sạn Vienna cửa ra vào.

Khánh Trần suy yếu lại gian nan cười nói: "Chúc mọi người buổi tối tốt lành a."

Giang Tuyết có chút khó khăn nói: "Là như thế này, ta bên này trong tay còn có một số làm việc, cho nên muốn làm phiên các vị chiếu cố một chút Khánh Trần, có thể chứ?"

Điền Hải Long sửng sốt một chút: "Có thể, đương nhiên có thể, hần là ta mang ra học sinh, ta lẽ ra chiếu cố hần."

"A, các người muốn đi sao?" Giang Tuyết nhìn về phía cửa tử điểm Toyota Alphard.

"Đúng, " Điền Hải Long nói ra: "Vừa mới cho Khánh Trần đừng học gọi điện thoại, chính là muốn hỏi một chút hần muốn hay không một đường đừng hành, thế nhưng là trạng thái của hần bây giờ, có thể hay không kinh lịch năm tiếng đừng hờ tàu xe mệt mỏi? Nếu như không được, ta lưu tại Hàm thành chiếu cố hần, để những bạn học khác về trước đi."

Triệu Á Vu bỗng nhiên nói ra: "Đúng, Điền lão sư lưu tại nơi này chiếu cố hần tương đối phù hợp."

Khánh Tr ần khó nhọc nói: "Không có chuyện gì, ta bên này vết thương đầu đã khô lại, ruột sẽ không chảy ra."

Những học sinh khác nghe chút li ền khó chịu, lên một thân nổi da gà.

Chỉ có Từ Tử Mặc không có gì phản ứng, nàng nói với Đi ền Hải Long: "Đi ền lão sư, hai ta đem Khánh Tr ần đặt lên xe đi, xe lăn thả trong cốp sau."

Nói, hai người hợp lực đem Khánh Tr ần mang lên xe thương vụ ở giữa trên chỗ ng ỗ, Từ Tử Mặc muốn giúp Khánh Tr ần nịt giầy nịt an toàn thời đi ểm, Khánh Tr ần ngăn cản một chút: "Không cần, sẽ siết đến vết thương."

Khánh Tr ần lại nói với Giang Tuyết: "Giang Tuyết a di, người đi mau đi, các bạn học sẽ chiếu cố tốt ta."

Chu Huy ền Ưng bọn người nghe chút lời này, trong lòng có chút lấm bầm, ai hứa hẹn chiếu cố người sao?

Chỉ có Từ Tử Mặc nói ra: "Ừm, a di, ta sẽ chiếu cố tốt hẳn."

Giang Tuyết nghe được Từ Tử Mặc trong lúc vô tình tăng thêm a di ngay cả cái chữ, hiểu ý cười một tiếng sau chăm chú nói với Từ Tử Mặc: "Làm phiền người."

Nàng biết Từ Tử Mặc là vô tâm, chỉ là đối phương tương đối để ý hai chữ này, cho nên mới sẽ tại hai chữ này bên trên bất tri bất giác dùng trọng âm.

Vềph ần vì sao để ý, Giang Tuyết đương nhiên rất rõ ràng.

Nhưng nàng không thềm để ý.

Xe chạy, xe thương vụ tụ hợp vào Hàm thành náo nhiệt đường đi, một đường hướng phía tây lái đi.

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Lái xe sư phụ người tốt, ta muốn hỏi một chút

chúng ta không phải muốn hướng phía đông đi sao?"

"Đúng, " Triệu Á Vu vui tươi hơn hở cười nói: "Bất quá đi ra trước đó, lão bản giao cho ta đến hẳn một cái Hàm thành bằng hữu nơi này, mang một ít thổ đặc sản trở về, cho nên chúng ta trước rẽ một chuyến."

"Áo, làm phiền ngài, " Khánh Trầ nói ra.

Lúc này, Khánh Trầ bên cạnh Từ Tử Mặc thấp giọng nói: "Vừa mới vị kia nữ. . . Nữ sĩ, là a di người? Ta nhìn nàng rất trẻ trung a, nhìn chính là hai mươi lăm tuổi."

"Đúng là nhìn tương đối tuổi trẻ, bất quá ta gọi nàng a di, là bởi vì nàng 10 tuổi lớn nữ nhi gọi ta ca ca, cho nên ta gọi nàng a di, " Khánh Trầ thuận miệng giải thích một chút.

Từ Tử Mặc nghe chút lời này, hơi nhếch khóe môi lên một chút, cũng rất nhanh ý thức được không đúng, tranh thủ thời gian nhếch lên miệng đến không để cho Khánh Trầ phát hiện cái gì.

Nhưng vào lúc này, xe thương vụ bỗng nhiên dừng lại.

Triệu Á Vu cười nói: "Ta trang trí thổ đặc sản liề đi a."

Nói, hẳn kéo ra rương phía sau, Khánh Trầ thông qua trong xe kính chiếu hậu nhìn lại, xe phía sau có hai tên trầ mặc nam tử tuổi trẻ, chính tướng một cái cái rương màu đen mang tới rương phía sau.

Chỉ bất quá trong cóp sau để đó Khánh Trầ xe lăn, đến mức cái rương màu đen kia căn bản nhét không xuống.

Triệu Á Vu hướng trong xe nhìn thoáng qua, sau đó thừa dịp không ai chú ý nơi này, liề lặng yên không tiếng động đem xe lăn lấy ra ném qua một bên.

Hẳn cho hai tên người trẻ tuổi đưa mắt liếc ra ý qua một cái, để bọn hẳn

đem cái rương giờ lên đi lên.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua Chu Huy ền Ưng, lại phát hiện đối phương tại chụp điện thoại, đối với hậu phương phát sinh sự tình tựa hồ hoàn toàn không biết gì cả.

Đợi cho rương phía sau cửa xe đóng kỹ, Triệu Á Vu lại đối một bộ nụ cười hòa ái lên xe: "Không có ý tứ, làm trễ nải một chút thời gian, chúng ta cái này chạy cao tốc đi, rất nhanh liền có thể về đến nhà."

Xe thương vụ chạy rất nhanh, một đường lao vùn vụt tiến trong bóng đêm.

Từ Tử Mặc hỏi Khánh Tr ần: "Đề thứ hai người là thế nào làm?"

"Dùng vi phân và tích phân, " Khánh Tr ần bình tĩnh trả lời.

"Người cũng tự học đến vi phân và tích phân rồi?" Từ Tử Mặc kinh ngạc: "Người cùng ta giải đề mạch suy nghĩ một dạng a."

Hạ Tiểu Nhiễm cảm giác có chút kỳ quái: "Người đề thứ nhất chọn cái gì?"

"E, đáp án là sáu phần thứ năm, " Khánh Tr ần không chút nghĩ ngợi trả lời.

"Đề thứ hai đâu?" Vương Giáp Lạc lại hỏi.

Khánh Tr ần: "C, 30."

"Đề thứ ba đâu?"

"A, -1."

"Thứ năm đề đâu?"

"C, 18."

"Chờ một chút, Chu Huy ền Ưng nói người ngay cả diễn giấy nháp đều

không dùng a, " Vương Giáp Lạc cả kinh nói: "Làm sao tất cả đều làm được?"

Chu Huy ền Ứng bị người chọc thủng phía sau nói xấu, thần sắc có chút không được tự nhiên: "Ta chỉ là thuận miệng nói một lần, lo lắng Khánh Tr ần đ ồng học không có thi tốt mà thôi."

Mặc dù nói như vậy, nhưng Chu Huy ền Ứng trong lòng mình cũng đang nghi ngờ, hẳn là tận mắt thấy Khánh Tr ần 'C ầu nguyện thức' bài thi, hẳn mới là kinh ngạc nhất một cái kia.

Bất quá Chu Huy ền Ứng thoáng qua li ền muốn minh bạch, ba giờ chiều thời điểm, từng cái huấn luyện cơ cấu cũng đã công bố AMC10 khảo đ ề cùng đáp án, Khánh Tr ần tại trên internet nhìn qua cũng rất bình thường.

Không phải vậy, tất cả mọi người là một lần nữa nhìn bài thi mới có thể nhớ tới thứ năm đ ề là cái gì, dựa vào cái gì Khánh Tr ần có thể không chút nghĩ ngợi trả lời?

Trong quá trình nói chuyện trời đất, Toyota Alphard xe thương vụ đã tại trên đường cao tốc chạy được một giờ, ng ồi ở vị trí kế bên tài xế Chu Huy ền Ứng quay đ ầu nhìn về phía Khánh Tr ần, như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Khánh Tr ần đ ồng học, người tại trên mạng nhìn qua đ ề a?"

Nhưng mà, Khánh Tr ần nhưng không có đ ể ý đến hẳn, mà là đối với lái xe Triệu Á Vu hỏi: "Lái xe sư phụ, người vừa mới trong Hàm thành thời điểm, vì cái gì đem ta xe lăn ném đi?"

Triệu Á Vu sửng sốt một chút, sau đó cười lên: "Đ ồng học, người nói cái gì đó? Ta không có ném người xe lăn a, chỉ là từ người góc độ này nhìn không thấy nó mà thôi."

Khánh Tr ần hư nhược cười, nhưng không có dây dưa vấn đ ề này: "Trong cúp sau trang, cũng không phải cái gì thổ đ ặc sản a?"

Không thể không nói, vật cấm kỵ ACE-005 dùng đ ể ch ờ bệnh cũng là dùng

cực kỳ tốt, chỉ cần để cho mình lộ vẻ sắc mặt trắng bệch, hốc mắt hãm sâu, hai má gầy gò, mặc kệ Khánh Trầ làm cái gì biểu lộ đầu nhìn rất suy yếu.

Còn không lo lắng để lộ.

Vị này ai nhìn một chút, đầu sẽ cảm giác đến Khánh Trầ là thật thụ thương.

Hàng trước Triệu Á Vu trầ mặc một lát, bình tĩnh nói ra: "Chính là thổ đặc sản."

Vừa dứt lời, cái kia phía sau trong cái rương màu đen, vậy mà vang lên đông đông đông tiếng vang tới.

Còn có ô thanh âm ô ô, giống như là có người bị ngăn chặn miệng, đang phát ra tiếng còi khẩn.

Trong xe tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Thổ đặc sản nơi nào sẽ phát ra loại thanh âm này?

Triệu Á Vu bình thản giải thích nói: "Đây là có người đánh đầu heo rừng nhỏ, để cho ta hỗ trợ mang về Lạc thành, xem bộ dáng là không có triệt để đánh chết."

Từ Từ Mặc ngưng tiếng nói: "Làm sao có thể là lợn rừng, người đang nói láo."

Khánh Trầ cười: "Người đang nói láo, bên trong là một người."

Trên ghế lái phụ Chu Huyề Ưng chầ chờ một lát nói ra: "Trong rương kia đến cùng là cái gì?!"

Sau một khắc, trong rương người không biết làm sao tránh thoát ngoài miệng trời buộc, tại trong rương quát to lên: "Cứu mạng a! Có người bắt cóc!"

Triệu Á Vu nhìn Chu Huy ền Ứng một chút: "Người im miệng, hiện tại cho lão bản phát tin tức, nói ra hiện ngoài ý muốn."

Triệu Á Vu hiện tại cảm thấy rất không thích hợp, bởi vì ng ồi tại hấn hậu phương thương binh kia, rất rõ ràng giống như là biết rất nhiều chuyện, cái này khiến hấn có chút hoảng, muốn tìm kiếm trợ giúp.

Chu Huy ền Ứng hốt hoảng nhìn thoáng qua hàng sau Từ Tử Mặc, thấp giọng nói ra: "Các người đã đáp ứng ta, không bại lộ thân phận của ta!"

"Ta để cho người cho lão bản phát tin tức, " Triệu Á Vu lạnh giọng nói ra.

"Ta không phát, " Chu Huy ền Ứng gấp: "Các người chỉ nói để cho ta cho cha ta gọi điện thoại cung cấp xe cộ là được rồi, không nói còn muốn bắt cóc một người về Lạc thành a."

Triệu Á Vu từ dưới nách móc ra một khẩu súng lục đến, một bên một tay lái xe, một bên dùng thương chỉ vào Chu Huy ền Ứng cười lạnh nói: "Phát, coi như ta hiện tại đánh không chết người, người cho rằng trở lại thế giới trong li ền có thể mạng sống? Kết thúc không thành nhiệm vụ này, tất cả mọi người phải chết."

Cho đến giờ phút này, trong xe những bạn học khác mới ý thức tới, nguyên lai Chu Huy ền Ứng cũng là thời gian hành giả.

Chu Huy ền Ứng nhìn thấy cái kia đen ngòm họng súng, ngây ngẩn cả người: "Nhà ta một mực tại cho các người cung cấp cảnh nội ti ền vốn duy trì, người không thể đánh chết ta. Bọn hấn đã đáp ứng ta, chỉ cần ti ền vốn không ngừng, ta li ền có thể tiếp tục cuộc sống của ta!"

"Ngây thơ, " Triệu Á Vu cười lạnh: "Đừng nói nhảm, lại không phát ta hiện tại li ền một phát súng đánh chết người, miễn cho hỏng việc."

Chu Huy ền Ứng cúi đầu khởi xướng tin tức, mà Khánh Tr ền ở phía sau thì cười tủm tủm nhìn xem.

Hắn đại khái làm rõ ràng chân tướng, Chu Huy ền Ứng cũng là bị Kashima tập đoàn khống chế thời gian hành giả một trong, Lý Trường Thanh từng nói qua, thành thị số 18 bên trong có Kashima tập đoàn gián điệp cơ cấu, như vậy trong tay khống chế mấy cái thời gian hành giả cũng có thể lý giải.

Từ xa xưa tới nay, Chu Huy ền Ứng nhà một mực tại cho Kashima khống chế các thời gian hành giả cung cấp kinh tế duy trì, dù sao thời gian hành giả tại thế giới ngoài hoạt động cũng cần tiền vốn.

Mà Kashima bên kia, hẳn là đáp ứng Chu Huy ền Ứng có thể tiếp tục theo người bình thường sinh hoạt, sẽ không tùy tiện bắt đầu dùng hắn.

Hôm nay bắt đầu dùng, có lẽ là sớm có dự mưu, lại có lẽ là bởi vì Chu Huy ền Ứng vừa vặn tại Lạc thành, mà Kashima bên kia thì phát hiện mình bị theo dõi về sau, lựa chọn mượn chiếc này không liên hệ chút nào xe cộ, đem người thay thế lặng yên không tiếng động mang đến Lạc thành.

Dù sao, ai sẽ chú ý tới một cỗ chở đầy học sinh xe thương vụ đâu?

Như vậy đáp án rất rõ ràng, rương phía sau trong cái rương đen kia, trang chính là người thay thế.

Cái này Triệu Á Vu hẳn phải biết Khánh Tr ần là thời gian hành giả, cho nên mới sẽ yêu cầu nội bộ tổ chức cho trợ giúp, trước đó đối phương không muốn để cho chính mình lên xe, không chịu nổi Đi ền Hải Long cùng Từ Tử Mặc hai người đem hắn mang lên.

Mà Khánh Tr ần sở dĩ sẽ xuất hiện ở chỗ này, còn phải cảm tạ Côn Lôn cái kia cường đại hệ thống tình báo, tối thiểu so Khánh Tr ần tưởng tượng phải cường đại hơn, ngay cả Kashima những người này tiền vốn nơi phát ra đầu tra nhất thanh nhị sở.

Khánh Tr ần đến ngã xe trước đó cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, chỉ là Trịnh Viễn Đông nhắc nhở một câu, sau đó hắn liền đến, gặp một cái to

lớn kinh hãi.

Không thể không nói, Khánh Trầ trước đó là xem thường Côn Lôn, vị kia Trịnh lão bản xem ra giấu vẩn rất sâu, rất rõ giấu dốt nội dung quan trọng.

Giờ này khắc này, người Kashima chia binh hai đường tiến về Lạc thành, một đội khác người Kashima, nói không chừng đã bắt đầu gặp phải Côn Lôn chặn đánh.

Từ Tử Mặc nhìn một chút Triệu Á Vu trong tay súng kia, lại theo bản năng nhìn thoáng qua Khánh Trầ.

Làm nàg ngoài ý muốn chính là, nàg phát hiện Khánh Trầ đang cười.

Không biết vì cái gì, Từ Tử Mặc cảm thấy lúc này Khánh Trầ dù là nhìn rất suy yếu, nhưng nàg dáng tươi cười cũng đặc biệt để cho người ta an tâm.

Nàg nghĩ đến đêm qua cái kia che miệng mình bàn tay, còn có trong lòng bàn tay nhiệt độ, đột nhiên li ền trấn định lại, tựa hồ cũng không có gì phải sợ.

"Lão bản nói, để cho chúng ta trực tiếp ở kế tiếp khu phục vụ Liên Hoắc xuống cao tốc, nơi đó có người tiếp ứng," Chu Huy ền Ứng nói ra: "Các người sẽ không đối với bạn học ta thế nào a?"

Triệu Á Vu cười lạnh nói: "Thanh thần ổn định ở lại đây, sau đó coi trọng người hàng sau đ ềng học, bọn hấn có bất kỳ dị động đ ầu trước tiên nói cho ta biết. Nhớ kỹ, người bây giờ cùng bọn hấn không phải cùng một bọn, nếu để cho bọn hấn trở về đem người sự tình nói ra, người còn thế nào tiếp tục người bình thường sinh hoạt? Yên tâm, chúng ta đem hàng hóa đưa đến địa phương, có thể cho người giả tạo một cái tai nạn xe cộ hiện trường, cái chết của bọn hấn cùng người không có bất kỳ quan hệ gì."

Khánh Trầ cười nói: "Hấn lừa gạt người, kỳ thật ngay từ đ ầu hấn không có ý định để cho người cũng còn sống, người không có trải qua Kashima

tập đoàn chuyên nghiệp huấn luyện, cho nên rất dễ dàng lộ ra tin tức của bọn hắn."

Triệu Á Vu nghe được 'Kashima' hai chữ thời điểm, lông mày đều vắn đi lên.

Cái này gọi Khánh Trầ thời gian hành giả, biết bọn hắn là người Kashima!

Sự tình đã nghiêm trọng đứng lên.

Triệu Á Vu nhìn thoáng qua hướng dẫn, một cước phanh lại đạp xuống, muốn dừng xe ở bên đường.

Khánh Trầ vừa cười vừa nói: "Tiếp tục mở, mở ra khu phục vụ mới thôi, người có súng ngắn, ta cũng có. Người dám đạp mạnh phanh lại, ta thề sẽ ở thân thể của mình lay động trước nổ súng, đến lúc đó người có thể hay không chết, liề đều xem thiên ý."

Đang khi nói chuyện, Triệu Á Vu nghe được phía sau có lời kéo nòng súng thanh âm.

Thiếu niên này là thật có súng!

Đây là Tiểu Ưng chuyên môn đưa tới súng ống, nói là Côn Lôn thành viên đầu phối hữu.

Đương nhiên, hành động sau khi kết thúc còn có vèkho.

Đêm nay, Khánh Trầ đúng là Côn Lôn thành viên.

Từ Tử Mặc ở một bên hiếu kỳ nói: "Vì cái gì không trước dừng xe không chế lại hắn?"

Khánh Trầ cười cười: "Không nghe hắn nói sao, khu phục vụ còn có người trợ giúp đâu, diệt cỏ tận gốc. Những người này có thể cùng bình

thường phần tử phạm tội không giống nhau lắm, những người này là giúp người ngoại quốc làm việc."

Triệu Á Vu một lần nữa đập xuống chân ga, cười lạnh nói: "Ta hiểu kỳ người đến cùng là bên nào người, bị thương thành dạng này còn dám một người đi tìm cái chết."

Chu Huyền Ứng, Vương Giáp Lạc, Hạ Tiểu Nhiễm, Điền Hải Long đều sợ ngây người, bọn hắn không nghĩ tới sự tình lại đột nhiên biến thành dạng này.

Trước đó Khánh Trần tại trong khách sạn giết người, bọn hắn không có tận mắt nhìn thấy, cho nên đối với Khánh Trần là thời gian hành giả chuyện này căn bản không có gì khái niệm.

Về sau Khánh Trần trọng thương xuất hiện, nhìn lại thảm như vậy, làm sao cũng không giống là đặc biệt lợi hại đáng vẻ.

Đặc biệt lợi hại có thể thương thành dạng này?

Nhưng mà, khi bọn hắn ở vào bối rối đang lúc mờ mịt, Khánh Trần lại tại trước mặt bọn hắn trấn định tự nhiên lấy súng giăng co, khống chế phía trước lái xe lúc, mọi người mới ý thức được chính mình vị bạn học này đến cỡ nào không giống bình thường.

Khánh Trần cười nói với Chu Huyền Ứng: "Đừng học, đem hắn súng trong tay lấy xuống đưa cho ta."

"Được. . . Tốt, " Chu Huyền Ứng run rẩy, lúc này đầu óc của hắn đã bắt đầu chậm chạp, người khác nói cái gì hắn đều làm theo.

Triệu Á Vu âm thầm nghĩ ngợi, đợi đến xe cộ tiến vào khu phục vụ, hắn liền lập tức cúi đầu mở cửa chạy trốn, đến lúc đó đồng bạn của mình ở bên ngoài loạn thương bắn phá, trực tiếp đem trong xe tất cả mọi người đánh thành cái sàng.

Ngay tại lúc xe thương vụ sắp tiến vào khu phục vụ trước đó, bắt đầu giảm tốc độ sát na, trong xe đột nhiên nhớ tới tiếng súng, đạn gọn gàng mà linh hoạt từ phía sau lưng đánh xuyên Triệu Á Vu ngực.

Triệu Á Vu làm sao cũng không nghĩ tới, Khánh Trầ lại còn không chờ hẳn dừng xe sẽ nổ súng!

Tiếng súng thanh thúy, từ trong xe truyề lại đến trong màn đêm, khu phục vụ bên trong lập tức có bốn người thừa dịp bóng đêm, hướng xe thương vụ bên này vây quanh tới.

Nhưng mà Khánh Trầ ra tay càng nhanh, không đợi bọn hắn tới gần cũng đã đưa tay duỗi ra ngoài cửa sổ bóp cò.

Đưa tay, nhắm chuẩn, nổ súng, một mạch mà thành, không có chút nào dừng lại.

Một bộ này động tác nhanh, phảng phất Khánh Trầ đã giảm bớt đi nhắm chuẩn quá trình.

Tuyệt đối cảm giác súng!

260 mét bên ngoài, đạn trực tiếp trúng mục tiêu lưu manh đầu một kích mất mạng!

Còn lại ba tên lưu manh nhìn xem ngã xuống đầg bạn một trận ngạc nhiên, bình thường súng ngắn tinh chuẩn tầm bắn chỉ có 50 m, sát thương tầm bắn tại 2 50 m.

Nói cách khác, 50 m bên trong là có thể tinh chuẩn xạ kích, 2 50 m thời điểm còn có thể giết địch.

Nếu như là huấn luyện viên đến truyền thụ súng ngắn kỹ xảo, bình thường sẽ nói cho học sinh: Sử dụng súng ngắn yếu điểm, ở chỗ không chế cùng mục tiêu ở giữa khoảng cách, nếu như người cách hẳn quá xa, như vậy phải làm nhất chính là rút ngắn khoảng cách, dạng này mới có thể cam

đoạn người hữu hiệu xạ kích số lượng.

Nhưng điểm này trên người Khánh Trần tựa hồ có chút khó dùng, cực hạn xạ kích khoảng cách, chính là hẳn tinh chuẩn xạ kích khoảng cách.

Lúc này, trong xe Từ Tử Mặc không có đi nhìn lưu manh, cũng không có chú ý đối phương phải chăng tới gần, nàng chỉ là lẳng lặng nhìn thiếu niên bên cạnh, không biết suy nghĩ cái gì.

...

Vạn chữ đã đổi mới, còn cho khói ca canh một, còn thiếu khói ca hai canh.

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu, không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ trăn mê gõ chữ ta, chăm chỉ ta lại trở về Cầu nguyệt phiêu!

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi sâu nhỏ hóa rùng như nào

Chương 299, thế giới ngoài Lý Đông Trạch

50 m, là súng ngắn tầm sát thương.

260 mét, là súng tự động tầm sát thương.

Mà ở tất cả mọi người không có súng tự động thời điểm, có người cầm súng ngắn liền đánh ra súng tự động hiệu quả, cục diện liền sẽ biến thành nghìn ép trạng thái.

Khánh Trần vững vững vàng vàng núp ở Triệu Á Vu thi thế phía sau, không có bị bất kỳ đạn gì đánh trúng.

Hắn vốn là muốn đem Từ Tử Mặc đầu ấn xuống, để nàng cẩn thận bị đạn lạc đánh trúng.

Nhưng là nghĩ đến chính mình đưa tay, có thể sẽ để cánh tay bại lộ tại đạn lạc nguy hiểm dưới, cuối cùng vẫn không có làm như thế.

Chỉ là nhắc nhở một tiếng: "Cúi đầu."

Từ Tử Mặc lúc này mới đã tỉnh hồn lại, tránh sau lưng Chu Huyền Ứng.

Trong bóng đêm, xe thương vụ đã chậm rãi dừng lại, Khánh Trần trong xe tỉnh táo xạ kích.

Những này Kashima thời gian hành giả rõ ràng tiếp thụ qua chuyên nghiệp huấn luyện, bọn hắn không cách nào phán đoán Khánh Trần phát súng đầu tiên là trùng hợp, hay là thật rất chuẩn, nhưng tất cả đều ngay đầu tiên nằm trên đất, dùng cái này đến giảm bớt chính mình thụ đập nện diện tích. .

Đây là thực dụng nhất chiến thuật động tác một trong, không ít người bởi vậy từng ở trong chiến trường còn sống.

Trên chiến trường, mọi người kỹ thuật bắn đều không có chuẩn như vậy, thuần túy là trông thấy người liền nổ súng, có người từng thống kê qua, trong chiến tranh đại khái 250 mai đến 500 mai đạn mới có thể giết chết một tên quân địch.

Đây là chân thực số liệu.

Cho nên, giảm bớt chính mình trúng đạn diện tích, là sáng suốt nhất.

Mà lại, vạn nhất vừa mới là đoán mò đâu? 260 mét khoảng cách dùng súng ngắn nổ đều, cái này không cùng trúng nổ số giống nhau sao, thế giới trong huấn luyện viên cũng không phải như thế dạy!

Nhưng bọn hắn không biết là, người bọn hắn đối mặt đang luyện súng lúc, mặc kệ bao xa đánh đều là tỉ mỉ xu lớn nhỏ bia ngắm.

Một giây sau, một tên nằm sấp trên mặt đất nổ súng xạ kích thời gian hành giả, bỗng nhiên trán trúng đạn, im ắng cúi thấp đầu xuống sọ.

Còn thừa hai tên thời gian hành giả nội tâm giết mình, phát súng đầu tiên tuyệt đối không phải bắn bậy!

Đối phương thật là có loại này kỹ thuật bắn!

Khi bọn hắn ý thức chuyện này thời điểm, đã quá muộn.

Trước đó nhìn như sáng suốt nằm rạp trên mặt đất, lúc này lại hạn chế hành động lực của bọn hắn, nằm xuống dễ dàng, đứng lên là quá khó.

Hai tên sát thủ nguyên địa lăn lộn, ý đồ tránh né đường đạn.

Kết quả lăn lộn lăn lộn, không có người.

Ngắn ngủi 5 giây, phía ngoài bốn tên Kashima thời gian hành giả liễn toàn bộ ngã trên mặt đất.

Những cái kia Kashima thời gian hành giả đã từng nổ súng đánh trả, nhưng cuối cùng cũng chỉ xuyên thấu qua cửa sổ xe, đánh trúng chỗ ngồi kế bên tài xế Chu Huyễn Ứng bả vai.

Tiếng súng ngừng, chỉ còn lại trong xe Chu Huyễn Ứng còn tại bưng bít lấy bờ vai của mình kêu thảm.

Các học sinh lặng lẽ ngẩng đầu lên dò xét ngoài cửa sổ, bọn hắn thành linh phát hiện, trước đó những cái kia càn súng các thời gian hành giả, không ngờ trải qua toàn bộ nằm trong vũng máu.

Tất cả mọi người yên lặng đánh giá Khánh Trữn.

Đối phương vẫn là hư nhược bộ dáng, gương mặt y nguyên tái nhợt lấy.

Nhưng chính là cái này bản thân bị trọng thương đờng học, vừa mới giúp bọn hắn giải quyết một trận trong đời chưa từng thấy qua nguy cơ.

Điền Hải Long trong đầu cẩn thận nhớ lại, Khánh Trữn vừa mới chỉ mở ra năm phát súng đúng không, mai thứ nhất đạn đánh chết Triệu Á Vu, còn lại bốn mai giết chết bốn tên sát thủ!

Đây là như thế nào kỹ thuật bắn? Loại người này, lại là mẹ nó học sinh của mình?

Điền Hải Long đột nhiên cảm thấy, trước kia đối với Khánh Trữn truyền thuyết đầu sai, tất cả mọi người nói Khánh Trữn ban đêm muốn đi làm công, hiện tại xem ra, đối phương ban đêm nhất định muốn đi làm đặc công luyện súng. . .

Lúc này, Vương Giáp Lạc chưa tỉnh hồn hỏi: "Khánh Trữn đờng học, không có chuyện gì sao?"

"Còn không xác định, các người trước co lại tốt, không nên động, " Khánh Trầ bình tĩnh trả lời.

Hạ Tiểu Nhiễm do dự một chút nói ra: "Thật xin lỗi, trước đó trách oan người."

Nàng nghĩ đến Tiểu Ứng từng nói qua: Hấn đang làm các người không làm được sự tình.

Khánh Trầ không có trả lời cái này xin lỗi, mà là cẩn thận quan sát đến chung quanh, để phòng còn có mặt khác sát thủ tồn tại.

Trong xe những người khác trầ mặc xuống, tất cả mọi người phát hiện, tay của mình đều còn tại run rẩy.

Vương Giáp Lạc thấp giọng nói: "Ta toàn thân run có chút lợi hại."

Khánh Trầ chậm rãi nói: "Đó là người thân thể bởi vì sợ hãi bắt đầu bài tiết adrenalin bố trí, thân thể của người dùng run rẩy nói cho người, nó đã làm tốt chuẩn bị, lúc này người giác quan sẽ bắt đầu phóng đại, sẽ phản ứng bắt đầu biến nhanh, hết thủy ngoại giới kích thích đối với người mà nói đều giống như lắp loa phóng thanh một dạng. Nó đã chuẩn bị xong, nhưng người là lấy hết dũng khí đi đối mặt sợ hãi, hay là lựa chọn nhận sợ hãi, đều xem chính người."

Cuối cùng câu nói này, chính là mỗi người thiên phú cùng tâm trí khác biệt.

Trong buồng xe y nguyên truyề đến Chu Huyề Ứng tiếng kêu thảm thiết, từ đê mê đến khàn cả giọng.

Khánh Trầ đối với hấn nói ra: "Người hấn là tiếc nuôi vừa mới không có bị những thời gian hành giả này đánh chết."

Chu Huyề Ứng mồ hôi lạnh trên trán ứa ra: "Người muốn đối với ta làm cái gì?"

"Không hề làm gì, " Khánh Tr ần liếc mắt nhìn h ắn: "Người cũng không vô tội, nhưng ta sẽ không giết người. Có thể người phải hiểu được, người ở thế giới trong thân thể còn bị khống chế trong tay Kashima, ng ắm lại nhiệm vụ lần này sau khi thất bại, bọn h ắn sẽ làm như thế nào xử phạt người đi."

Chu Huy ền Ứng đã đau s ấp mất lý trí, dù là như vậy, h ắn nghĩ tới chính mình đã từng nhận qua tra tấn, y nguyên cảm giác được run rẩy.

"Cứu ta, Khánh Tr ần đ ồng học người là người của Côn Lôn đi, làm phi ền các người Côn Lôn mau cứu ta, " Chu Huy ền Ứng nói ra.

"Thật có lỗi, ta mặc dù sẽ không giết người, nhưng cũng sẽ không cứu người, " Khánh Tr ần đáp lại nói: "Người bây giờ xuống xe chạy tới trong khu phục vụ, nơi đó nói không chừng sẽ có bác sĩ."

Chu Huy ền Ứng nghe xong, lập tức ra sức mở cửa xe, dùng khí lực sau cùng hướng phía khu phục vụ chạy như điên.

Khánh Tr ần trong xe thành khẩn nói ra: "Đi ền lão sư, các bạn học, ta hành động bất tiện, các người giúp một chút Chu Huy ền Ứng đ ồng học đi. Đ ồng học một trận, cũng không trở thành thật nhìn xem h ắn chết."

Đi ền Hải Long kịp phản ứng, vội vàng mang theo mấy tên đ ồng học chạy xuống xe đi.

Mà Khánh Tr ần li ền lạnh lùng nhìn xem.

Từ Chu Huy ền Ứng đánh mất lý trí xuống xe phi nước đại bắt đầu, li ền nhất định h ắn sẽ chết.

Đây cũng là Khánh Tr ần muốn kết cục.

Đầu tiên Chu Huy ền Ứng phải chết, bởi vì nếu như vị bạn học này còn sống trở lại thế giới trong, như vậy Kashima tập đoàn nhất định sẽ trước làm rõ ràng một việc, sau đó li ền sẽ biết h ắn Khánh Tr ần tại trong chuyện

này phát huy cái tác dụng gì.

Bạch Trú còn còn nhỏ, những thành viên kia còn cần thời gian đi trưởng thành, cho nên Khánh Trầ không có khả năng chọc Kashima không lờ như vậy tập đoàn.

Loại tổ chức kia khởi xướng điên đến, trừ phi hẳn về sau không ra trang viên lưng chừng núi, không phải vậy nhất định sẽ xảy ra chuyện.

Nhưng là, Khánh Trầ cũng không thể tự tay giết hẳn, bởi vì Chu Huyề Ứng phụ mẫu nhất định sẽ truy cứu chuyện này.

Cho nên, hẳn cần để cho động mạch vỡ tan Chu Huyề Ứng chạy, mất máu quá nhiều về sau, khu phục vụ nhất định không có khả năng cấp cứu về máu cấp cứu năng lực, từ đó tiến vào bị choáng trạng thái.

Viên đạn kia tại đánh xuyên qua pha lê về sau, dừng lại tại Chu Huyề Ứng trong thân thể, vết thương không ngừng tràn ra máu đến, tốc độ thật nhanh.

Một người tại đường cao tốc trong khu phục vụ mất máu bị choáng, cùng chờ chết không có khác nhau.

Chờ đến xe cứu thương chạy tới nơi này, người cũng đã mất thấu.

Khánh Trầ yên lặng nhìn xem Chu Huyề Ứng đổ vào khu phục vụ cửa hàng cửa ra vào, Điề Hải Long tại cửa ra vào một bên kêu cứu một bên đánh 120, Từ Tử Mặc ngược lại là rất nghiêm túc, dùng năng số lượng không nhiều cấp cứu tri thức tại giúp Chu Huyề Ứng nén lấy vết thương, để tránh đổ máu càng nhiều.

Không đầy một lát, Từ Tử Mặc trên thân cũng lây dính rất nhiều vết máu.

Chỉ là, bây giờ muốn cần máu quá muộn.

Khánh Trầ biết mình làm như vậy vô cùng máu lạnh, nhìn xem những cái kia phát sinh ở trước mắt sinh mệnh trôi qua, tựa như là một cái tỉnh táo

người đứng xem.

Nhưng hẳn đã sớm là người như vậy, không có cách nào cải biến, cũng vô ý cải biến.

Hắn biết nên như thế nào đi thích ứng thế giới này, cũng biết những cái kia là hẳn nên làm, không nên làm, vĩnh viễn mục tiêu minh xác.

Mặc dù không ai thấy, nhưng Khánh Trầ vẫn là một bộ cực kỳ bộ dáng yếu ớt, từ từ vịn cửa xe đi xuống xe tới, mở ra rương phía sau.

Trong cái rương màu đen kia người tựa hồ đã nhận mệnh, cũng đã không còn giấy dựa động tĩnh.

Khánh Trầ đem cái rương màu đen mở ra, sau đó nhìn bên trong. . . Lý Đông Trạch.

Nói thật, Khánh Trầ còn không có dùng cái này thị giác nhìn qua Lý Đông Trạch, cũng chưa từng thấy qua như thế sợ Lý Đông Trạch.

Tại hẳn trong ấn tượng, liên quan tới Lý Đông Trạch tin tức đầu là, vị nào nữ minh tinh lại đối vị này câu lạc bộ ông trùm lấy lòng, Lý Đông Trạch lại giầy tây tham gia cái gì danh lưu hoạt động đường nhập thất, Lý Đông Trạch quét sạch thành thị số 18 các đại câu lạc bộ.

Muốn nói Lý Đông Trạch bản nhân cũng rất xú mỹ, mặc kệ lúc nào quần áo đầu phi thường khảo cứu, điểm này là Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn bọn hắn so sánh không bằng. . .

Lúc này, trong cái rương đen Lý Đông Trạch nhìn xem Khánh Trầ, hoảng sợ nói ra: "Ta không phải là các người muốn tìm Lý Đông Trạch a đại ca, các người nhất định là tìm sai người đi, ta không phải thời gian hành giả! Ta cũng không muốn làm thời gian hành giả!"

Khánh Trầ thở dài, cái này khác biệt cũng quá lớn, nếu để cho con hàng này thay thế thế giới trong Lý Đông Trạch, sự phụ sợ là muốn dưới sự

phần nộ đi tìm Kashima báo thù đi.

Cho nên, hẳn kỳ thật có thể hiểu được thế giới trong dân bản địa sợ hãi, sống rất tốt, tỉnh lại sau giấc ngủ không có người, còn thay thế người tiếp tục sinh hoạt.

Mặc cho ai đổi mặt loại chuyện này đều sẽ cảm thấy sợ hãi.

Trước đó Khánh Trầ tại công viên Vị Ương Hồ một trận chiến trên đường, liề thấy Lý Đông Trạch bị một đám người ép đi, cho nên hẳn từ vừa mới bắt đầu liề biết, người này hẳn không phải cứu không thể.

Không phải vì chính hẳn cứu, mà là vì sự phụ cứu.

Nếu như Lý Đông Trạch đều bị thay thế, như vậy tiếp xuống sẽ phát sinh rất nhiều buồn nôn sự tình, Kashima cũng sẽ cưỡng ép lấy thế giới ngoài Lý Đông Trạch, bồi dưỡng hẳn, huấn luyện hẳn, cuối cùng cho Lý Thúc Đờng một kích trí mạng.

Khánh Trầ muốn Lý Đông Trạch nói ra: "Không cần lo lắng, biết Côn Lôn sao, ta là người của Côn Lôn, vừa mới cứu người. Nghe được vừa rồi tiếng súng sao, ta đánh chết năm tên lưu manh. Người nhìn ta như thế suy yếu, cũng là vì cứu người bị thương."

Nói, Khánh Trầ cắt đứt hẳn tay chân bên trên băng dán, đem hẳn kéo ra khỏi cái rương đen.

Nhưng mà con hàng này vừa khôi phục tự do liề muốn chạy trốn, Khánh Trầ rơi vào đường cùng mang theo hẳn cỗ áo, đem hẳn nắm chặt trở về "Chính mình nhìn."

Lý Đông Trạch nhìn về phía vừa mới chiến trường, mặc dù cách hai bên mét hơn, nhưng hẳn một chút liề nhận ra mấy cái kia bắt cóc hẳn thời gian hành giả trang phục.

Hắn nửa tin nửa ngờ nói: "Thật là người đã cứu ta?"

"Nói nhảm, " Khánh Tr ần tức giận nói: "Dạng này, người theo ta đi, có một số việc nhất định phải chờ chúng ta xử lý xong, mới có thể một lần nữa trả lại người tự do, không phải vậy trên người người còn sẽ có mặt khác tai hoạ ng ần."

Hắn hiện tại nhất định phải tiêu trừ phong hiểm này, bằng không, chỉ sợ sớm muộn còn sẽ có người muốn lợi dụng người này.

Mà lại, con hàng này vạn nhất biết mình là tới chống đỡ thay một tên thế giới trong cấp A đại lão, nói không chừng bối rối đằng sau chính mình cũng sẽ chạy tới Lạc thành, chủ động tìm kiếm thay thế cơ hội!

Lúc này, Giang Tuyết xe con đúng giờ lái vào khu phục vụ, vững vàng ngừng ở bên người Khánh Tr ần.

"Lên xe, " Giang Tuyết nói ra: "Cái này người là người muốn cứu sao? Ta nhìn hắn giống như có chút quen mắt."

Khánh Tr ần lôi kéo Lý Đông Trạch li ền nhét vào trong xe: "Đúng, chính là hắn. Giang Tuyết a di, người tiếp tục hướng phía trước mở, chúng ta tại Thằng thành đặt chân."

Thằng thành là Lạc thành xung quanh tiểu thành thị, nơi đó cũng không có thời gian hành giả sinh ra, cho nên trước mắt là an toàn.

Khánh Tr ần cần trước tiên đem Lý Đông Trạch giấu ở chỗ nào.

"Người cần cùng đ ồng học chào hỏi sao?" Giang Tuyết dò hỏi.

"Không cần, " Khánh Tr ần lắc đ ầu: "Chờ sự tình kết thúc sẽ có Côn Lôn những đ ồng nghiệp khác tới đón bọn hắn, bọn hắn đã không có an toàn nguy hiểm."

"Vị nữ bạn học kia?" Giang Tuyết nhìn về phía Khánh Tr ần.

"Chỉ là cái nữ đờng học mà thôi, " Khánh Tr ần nói ra: "Lái xe đi."

Khánh Tr ần một bộ nữ đờng học sẽ chỉ ảnh hưởng ta vung đao tốc độ bộ dáng.

Giang Tuyết đạp một cước chân ga, nàng nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, lại đánh giá một lần Lý Đông Trạch: "Ta nhớ tới hấn là ai, bất quá người định xử lý như thế nào người này, có biện pháp gì tốt sao?"

Giang Tuyết đột nhiên cảm giác việc này cũng rất khó giải quyết, giết vị này thế giới ngoài Lý Đông Trạch sao? Không có khả năng, Khánh Tr ần mặc dù tâm ngoan thủ lạt, nhưng cũng sẽ không làm loại này tác động đến vô tội phát r ò sự tình.

Thế nhưng là không giết mà nói, như thế nào mới có thể giải quyết cái này hậu hoạn? Cũng không thể tùy thời nhìn xem hấn a.

Khánh Tr ần bình tĩnh đáp lại nói: "Không có chuyện gì Giang Tuyết a di, ta đã có biện pháp."

Giang Tuyết có chút ngoài ý muốn, đối phương giống như luôn có biện pháp giống như.

Nàng nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra, Khánh Tr ần sẽ như thế nào giải quyết cái này khó giải quyết vấn đề

Lý Đông Trạch có chút chậm quá mức mà tới, tâm hấn nghĩ, Khánh Tr ần cùng Giang Tuyết hai người này cũng không giống như là người xấu.

"Cái kia, ta có thể hay không hỏi một chút, các người dự định mang ta đi đây?" Lý Đông Trạch yếu ớt mà hỏi.

Khánh Tr ần mặt không đỏ tim không đập nói: "Côn Lôn tổ chức thiết lập tại Thăng thành phòng an toàn."

"Thì ra là thế, " Lý Đông Trạch gật gật đầu.

Côn Lôn cùng Cửu Châu hai cái này tổ chức, tại dư luận truyền thông bên trên không biết bị đề cập qua bao nhiêu lần, tại người bình thường trong mắt dù sao so Bạch Trú dễ dàng.

Mà lại, hẳn Khánh Trần đúng là Côn Lôn thành viên a!

Thân phận nhiều liên hệ có loại chỗ tốt này, thời khắc máu chốt muốn dùng cái nào liên hệ dùng cái nào!

"Cho nên, mấy ngày nay người liên hệ hảo hảo đợi ở bên cạnh ta, ta đến bảo hộ người," Khánh Trần nói ra: "Người tuyệt đối không nên đem cái này hiểu thành giam lỏng, chuyện lúc trước người cũng thấy đấy, bên ngoài rất nguy hiểm."

Khánh Trần cả dọa lẫn dỗ dành, nói dối thời điểm ngay cả con mắt đều không nháy mắt một chút.

Lý Đông Trạch vội vàng gật đầu: "Ta hiểu ta biết được, bên ngoài rất nguy hiểm, thế nhưng là vị bằng hữu này, người thụ thương cảm giác thật nặng a, thật có thể bảo hộ ta sao? Người có muốn hay không nghỉ ngơi thật tốt một chút a."

Khánh Trần nghĩa chính ngôn từ nói: "Bảo hộ dân chúng là ta Côn Lôn trách nhiệm, sao có thể bởi vì chính mình thụ một chút thương liên hệ nói nghỉ ngơi?"

Thế giới ngoài Lý Đông Trạch đều nhanh cảm động chết: "Côn Lôn thật tốt a, có thể bị các người cứu được đơn giản quá may mắn, tạ ơn a!"

Khánh Trần suy tư, cũng không biết Côn Lôn bên kia thế nào.

Trịnh Viễn Đông đêm nay chỉ là cho hắn cung cấp Triệu Á Vu bên này tình báo, lại đối với một bên khác không nhắc tới một lời.

Phải biết, Kashima thời gian hành giả bên trong thế nhưng là có phi thường

khó giải quyết t ờn tại.

Không đúng, Khánh Tr ần nhớ lại Trịnh Viễn Đông phát trong tin tức, mình xác nói qua bên này hẳn có thể tự hành giải quyết.

Như vậy, kỳ thật Côn Lôn một mực nắm giữ lấy Kashima tất cả mọi người hành tung, vô cùng rõ ràng người khó giải quyết nhất sẽ xuất hiện tại bên nào.

Tin tức này, ngược lại để Khánh Tr ần đem Côn Lôn hệ thống tình báo cách nhìn, lại đề cao một cái cấp bậc.

Đúng, Côn Lôn phụ trách tình báo người là ai? Tiêu Ưng giống như nhắc qua, là một cái tên là Nghệ Nhị Cầu người.

Danh tự này nghe. . . Thật sự là một lời khó nói hết.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua điện thoại, Trịnh Viễn Đông không tiếp tục phát tới tin tức, hẳn cũng không có ý định lại đi tham gia cùng chuyện bên kia.

Nói cho cùng, coi như hẳn phần bụng không có thụ thương, cánh tay trái hoạt động không tiện tình huống dưới, cũng không nên đi tham gia cùng chuyện rất nguy hiểm.

Cứu Lý Đông Trạch chính là hẳn mục tiêu duy nhất, đạt thành đằng sau liền có thể công thành lui thân.

Giờ này khắc này, cả người đầy vết máu Từ Tử Mặc, từ từ buông lỏng ra chính mình nén lấy Chu Huy ền Ưng vết thương tay.

Nàng có thể cảm nhận được Chu Huy ền Ưng thân thể dần dần mất ấm, không cứu lại được tới.

Điền Hải Long uể oải ngồi tại trên bậc thang, ôm đầu, mặc dù đây hết thầy cũng không phải là lỗi của hẳn, nhưng hẳn dẫn đội đi ra lại thiếu đi một học

sinh.

Cái này khiến Điên Hải Long thân là lão sư khó mà tiếp nhận, bất luận đến cùng bởi vì cái gì, hẳn đều cảm thấy là chính mình thất trách.

"Điên lão sư đừng khó qua, việc này không trách người, " Vương Giáp Lạc an ủi: "Chu Huyền Ứng hành động, chúng ta trở về sẽ nói cho tất cả mọi người, tất cả mọi người có thể giúp người làm chứng, là Chu Huyền Ứng gieo gió gặt bão."

"Đúng a, lần này nếu như không phải Khánh Trần đừng học, chúng ta đều sẽ chết, " Hạ Tiểu Nhiễm đến bây giờ ngẫm lại đều cảm thấy ghĩ mà sợ.

Nàng ngẩng đầu đi tìm Khánh Trần thân ảnh, lại phát hiện ngoài ý muốn Khánh Trần không thấy.

"A, Khánh Trần đừng học đâu?" Vương Giáp Lạc ngây ngẩn cả người.

Hắn chạy về xe thương vụ bên kia, trên xe không có, rương phía sau cái rương đen cũng bị mở ra.

Cho tới bây giờ, bọn hắn đều không rõ ràng ở trong đó đến cùng chứa ai.

Mà Khánh Trần, chẳng biết lúc nào đã rời đi.

Không có ý định tiếp nhận cảm tạ của bọn hắn, cũng không có ý định cùng bọn hắn cáo biệt, liền như thế lặng yên không tiếng động biến mất.

Giờ khắc này tất cả mọi người minh bạch, kỳ thật cảm tạ của bọn hắn đối với Khánh Trần tới nói cũng không trọng yếu, bọn hắn bất quá là Khánh Trần sinh mệnh bên trong người đi đường thôi.

Hạ Tiểu Nhiễm nhìn về phía một mặt mờ mịt Từ Tử Mặc, chợt nhớ tới một câu: "Thuở thiếu thời, không có khả năng gặp được người quá kinh diễm."

Khánh Trần phải chẳng làm cho người cảm thấy kinh diễm đâu? Hạ Tiểu

Nhiệm đang nghĩ, nếu như mình khiêm tốn xuống tới nguyện ý thừa nhận đối phương thành tích cùng truy vấn thuyết, nguyện ý thừa nhận đối phương tại trong nguy cấp tình tảo thái độ, như vậy Khánh Trần đại khái là trong đời của nàng gặp qua kinh điển nhất thiếu niên.

Nhưng vào đúng lúc này, Từ Tử Mặc thấp giọng nói ra: "Không, thưở thiếu thời gặp được người quá kinh điển, nhưng thật ra là một loại may mắn."

Tất cả mọi người thưở thiếu thời phần lớn hư vinh, hiếu thắng, ba hoa chích chòe.

Lúc này người gặp được một cái vĩnh viễn tình tảo thiếu niên, không có tuổi dậy thì hormone tràn lan thức xúc động, cứng cỏi ý chí phía sau cất giấu lãnh khốc cũng cất giấu ranh giới cuối cùng.

Đó mới là thiếu niên nên có dáng vẻ.

Gặp được một người như vậy không thuộc về người cố nhiên đáng tiếc, nhưng nếu như đời này đều không gặp được một cái đâu.

Có thể hay không càng có thể tiếc.

Nghĩ tới đây, Từ Tử Mặc ngẩng tại khu phục vụ cửa ra vào trên mặt đất, bỗng nhiên mỉm cười, khuôn mặt tái nhợt cùng tiên điển huyết sắc có được khác mỹ cảm: "Có được không được cũng đừng đi buồn nản nha, gặp qua liền tốt."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ Thượng Tiên thiên, từ đối đối hai vị đồng học trở thành quyền sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản thân thể khỏe mạnh, lão bản ăn thôi thôi hương!

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi
sâu nhỏ hóa r ồng như nào

Chương 300, Lần thứ nhất đảo ngược xuyên qua kế hoạch kết thúc

Hà Tiêu Tiêu trong trò chuyện nhóm, tất cả mọi người tại thức đêm chờ đợi.

Sấm Vương: "Hôm nay đến cùng có người hay không ở đây a, nói một chút là tình huống như thế nào thôi? Cái kia gọi Zard, người đêm qua đã nói một câu trò hay mở màn, sau đó người liền mẹ nó không có tin tức, đây không phải có chủ tâm xâu mọi người khâu vị? Người gặp ta lần nào chia sẻ tin tức giống người như thế nói lấp?"

Lý Tứ suy đoán nói: "Hắn nói 'Trò hay mở màn', hẳn là kim đồng hồ đối với Kashima thời gian hành giả hành động đi, không phải vậy ta cũng muốn không đến Hàm thành bên kia còn có thể đã xảy ra chuyện gì. Bạch Trú cùng Huyền Vũ lại khai chiến? Hẳn không phải là, một đêm chết nhiều người như vậy, Huyền Vũ hẳn là cũng nguyên khí đại thương."

Chờ đến rạng sáng 3 điểm thời điểm, Zard rốt cục xông ra: "Ta tới cấp cho các người nói một chút xảy ra chuyện gì, đêm nay, Kashima thời gian hành giả một đoàn nhân mã thừa dịp bóng đêm, hướng cao tốc Liên Hoắc chạy đi lên. Đợi cho chạy trên đường, Côn Lôn tổ chức cao thủ đột nhiên từ bên đường xông ra, chiến đấu kịch liệt bắt đầu."

Sấm Vương nghi hoặc: "Đây đều là người tận mắt nhìn thấy?"

Zard: "Ta đoán."

Sấm Vương: "Người mẹ nó. . . ? ? ?"

Zard không nhịn được nói: "Người là đang cùng ta khôi hài sao, Kashima

đám người này vào cao tốc trước đó ta liề biết, Côn Lôn nhất định sẽ ở trên đường đối bọn hấn động thủ. Người không hiểu rõ Côn Lôn, nhưng ta biết bọn hấn nước sâu đâu. Đến lúc đó vạn nhất không cẩn thận coi ta là thành người Kashima làm sao bây giờ, cái kia rừng núi hoang vắng ngay cả cái địa phương ẩn thân đầu, người của Côn Lôn phát hiện ta, ta nên nói như thế nào? Ta nói ta là mộng bơi tới, người ta tin sao?"

Sấm Vương khinh bỉ nói: "Vậy người nói cái rắm 'Trò hay mở màn', người có không nhìn thấy."

Zard: "Người muốn chịu chết người đi, dù sao ta không đi. . Ta chỉ biết là, trận chiến đấu này tuyệt đối là Côn Lôn thắng, ngay tại vừa mới, người của Côn Lôn đã trở lại Hàm thành, bắt đầu một vòng mới bắt hành động, bắt những cái kia còn giấu ở trong thành thị một chút con tôm nhỏ, đem bọn hấn một mẻ hết gọn."

Vật Cấm Kỵ ACE-999: "Côn Lôn phải chẳng có thương vong?"

Zard: "Đây mới là nhất suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ địa phương, liề ta nhìn thấy tình huống, Côn Lôn chỉ có thương, không có vong, cũng liề nói Côn Lôn lấy số không chiến tổn đoàn diệt bọn này Kashima thời gian hành giả. Phải biết, trong này còn có một vị Kashima phái tới người được trời chọn, thực lực cụ thể không rõ ràng, bởi vì chưa thấy qua hấn xuất thủ, nhưng ở thế giới trong thế nhưng là cao thủ."

Trong nhóm đám người nghĩ thầm, nếu là cao thủ, vậy làm sao cũng phải là cấp C trở lên đi, thậm chí có thể là cấp B.

Không phải vậy làm sao phối gọi người được trời chọn.

Vật Cấm Kỵ ACE-999: "Loại người này, phương đông, phương tây hơn 100.000 thời gian hành giả bên trong không cao hơn mười cái, đương nhiên cũng có tương đối là ít nổi danh đến nay không có hiện thân. Còn phổ thông thời gian hành giả, chỉ có thể dùng tự thân cố gắng đến san bằng cái này xuất phát chạy chênh lệch."

Zard thử dò xét nói: "Hà lão bản, các người tổ chức Hà Tiêu Tiêu, cũng hẳn là loại này người được trời chọn đi, ta hoài nghi người cũng thế."

Lần này, Vật Cấm Kỳ ACE-999 không nói.

Một mục chú ý trong nhóm động tĩnh Lưu Đức Trụ bỗng nhiên đang nghĩ, chính mình vị lão bản kia phải cùng chính mình một dạng, mới vừa đi vào cũng chỉ là vị phổ thông tù phạm mà thôi, không phải người được trời chọn, ngược lại là Địa Ngục độ khó bắt đầu.

Nhưng mà đối phương nương tựa theo cố gắng của mình, không chỉ có san bằng cùng trời tuyến chi tử chên lệch, bây giờ còn trở thành toàn bộ vòng thời gian hành giả bên trong, nhân vật hết sức quan trọng.

Loại người này tính là gì?

Vị Diện Chi Tử?

Lưu Đức Trụ hiện tại cũng không có ý khác, lão bản ngu bực liền theo lão bản hảo hảo lăn lộn, ăn ngon uống say!

"Đúng rồi, đầu nói Kashima là tại thi hành đảo ngược xuyên qua kế hoạch, người bọn hắn muốn thay thế đến cùng là ai?" Sấm Vương hỏi.

"Ta đây cũng không biết, chính mình nhìn địa đờnha, cao tốc Liên Hoắc một đường hướng đông liền Lạc thành cùng Trịnh thành, nói không chừng chính là trong hai cái thành thị này đại nhân vật, " Zard đáp lại nói, mọi người cũng chia không rõ hắn nói thật hay giả.

Sấm Vương: "Vậy người này hiện tại ở đâu?"

Zard: "Còn phải hỏi sao, khẳng định tại Côn Lôn trong tay a, người đừng có lại hỏi ta, mẹ ta thật không để cho ta cùng đờđần chơi."

Sấm Vương tại Zard tâm lý, đã từ mù chữ biến thành đờđần. . .

Nhưng mà lần này, hấn cũng đoán không đúng.

Khánh Tr ần nhìn xem điện thoại, tựa hồ trừ Côn Lôn bên ngoài, còn không người biết Kashima kỳ thật chia binh hai đường, mà lại người thay thế lúc này cũng không có ở Côn Lôn trong tay, mà là tại Bạch Trú trong tay.

Đương nhiên tại trong nhóm nhìn thấy chiến đấu đã kết thúc, liền một mực chờ lấy Trịnh Viễn Đông đến hỏi mình 'Người đâu' .

Nhưng là vị này Côn Lôn lão bản cũng thật có ý tứ, cho tới bây giờ vậy mà một câu đầu không có hỏi qua.

Phảng phất ng ần thừa nhận để Bạch Trú đến xử lý thế giới ngoài Lý Đông Trạch giống như, không còn hỏi đến.

Lúc này, Khánh Tr ần thật là có điểm nhìn không thấu, Trịnh Viễn Đông là cái gì tác phong làm việc.

Lúc này, Khánh Tr ần bọn hấn đã đến Thành khách sạn, Giang Tuyết tại sát vách một gian giường lớn phòng, hấn cùng thế giới ngoài Lý Đông Trạch một gian đơn phòng đặt trước giường đôi phòng.

Vị này Lý Đông Trạch đã không biết bao lâu không ngủ, dính giường liền ngã.

Khánh Tr ần nhìn hấn một cái, nằm thẳng trên giường tiến vào 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thần bí, tiếp tục đem bia ngắm từ 1360 mét, chuyển dời đến 1460 mét.

Cũng không biết qua bao lâu, hấn tại trong thế giới thần bí nghe được tất xột xoạt tiếng vang, mở mắt xem xét, rõ ràng là vị kia thế giới ngoài Lý Đông Trạch ngay tại rón rén đi ra ngoài. . .

Khánh Tr ần thở dài nói: "Muốn giết người mà nói, ta đã sớm động thủ. Ta hiện tại là thật đang bảo vệ người, làm phi ần người phối hợp một chút được hay không."

"Ha ha ha ta chỉ là đi nhà c ầu mà thôi, " Lý Đông Trạch thấy mình vụng trộm chạy đi hành vi bị phát hiện, lập tức lúng túng nở nụ cười: "Người còn chưa ngủ a?"

Nội tâm của hắn có chút kinh ngạc, trong lòng tự nhủ thiếu niên này làm sao đ ầu không c ần ngủ a?

Mà Khánh Tr ần nghĩ là, hiện tại mới trở v ề ngày thứ ba, chính mình còn phải lại cùng cái này thế giới ngoài sợ hàng Lý Đông Trạch, đấu trí đấu dũng bốn ngày. . .

Ng ắm lại hắn đ ầu cảm thấy đau răng.

Cũng may l ần này trở v ề v ề sau, chuyện nên làm đã xong xuôi, hắn có bó lớn thời gian cùng con hàng này hao tổn.

. . .

. . .

Đếm ngược 1:00:00.

Khoảng cách xuyên qua còn có một giờ cuối cùng.

Thế giới ngoài Lý Đông Trạch định lấy mắt gấu mèo nhìn v ề phía Khánh Tr ần: "Đại huynh đệ, người thật không c ần đi ngủ sao?"

Trong bốn ngày này, hắn ném thử lén trốn đi không biết bao nhiêu l ần, nhưng mà chỉ muốn hắn có một chút gió thổi cỏ lay, Khánh Tr ần đ ầu có thể kịp thời phát hiện.

Mặc kệ bao lớn động tĩnh, rất trễ đêm khuya, không ngoài dự tính.

Khánh Tr ần ngay từ đ ầu có chút không quen loại này, tùy thời tùy chỗ chuẩn bị bắt người cảm giác.

Nhưng hẳn về sau cũng chần chậm quen thuộc, dứt khoát không có việc gì vẫn đợi tại trong thế giới thần bí luyện tập súng bắn tỉa công phá.

Bốn ngày thời gian bên trong, Khánh Trần cơ hồ cái gì cũng không làm, chính là bắt Lý Đông Trạch, luyện thương, súng ngắm tiêu chuẩn đột nhiên tăng mạnh đề cao, bia ngắm đã từ 1460 mét chuyển dời đến 1800 mét .

Đây là toàn đẳng cấp tốc độ gió bên trong, Khánh Trần có thể đạt tới tinh chuẩn tầm bắn khoảng cách.

Hiện tại, hẳn coi như nói mình là tay bắn tỉa bên trong thần, kỳ thật cũng không tính quá phận.

Khánh Trần lườm Lý Đông Trạch một chút: "Người nếu là không chạy loạn, an an tâm tâm đi ngủ chờ đợi, cũng không trở thành mắt quầng thâm nặng như vậy. Ta đều đáp ứng ngày mai thoảng qua một cái liền cho người tự do, sự tình liền đi qua, người đến cùng đang lo lắng cái gì?"

Lý Đông Trạch vô lực nói: "Ta tìm người nhìn Côn Lôn công tác chứng minh, người cũng không có, ta làm sao tin tưởng người a."

"Người đến bây giờ còn còn sống, không phải liền là chứng minh tốt nhất sao, " Khánh Trần tức giận nói.

Nói thật, Khánh Trần hoài nghi lão tiêu tử này đã biết, chính mình muốn đi thế giới trong thay thế đại nhân vật, cho nên tại triệt để sau khi an toàn, lại động điểm tâm tư khác.

Người này a, một khi không có bản thân uy hiếp, liền sẽ bắt đầu suy nghĩ làm sao cho mình vớt điểm chỗ tốt.

Trong bốn ngày này, Khánh Trần cũng lục tục ngo ngoe làm rõ ràng con hàng này là như thế nào tình huống.

Thế giới ngoài Lý Đông Trạch là một tên Hàm thành xí nghiệp nhân viên,

mỗi ngày tân tân khổ khổ làm việc lại làm bất quá những cái kia chỉ biết làm PPT nói khoác công trạng, mỗi ngày 9 giờ đi làm, 9 giờ tối tan tãn, một tuần sáu ngày ban, chủ nhật còn phải ở nhà tăng ca.

Tiêu chuẩn 996 khổ cực đại chúng.

Nhưng vất vả còn chưa tính, không có tiền làm thêm giờ, lão bản còn mỗi ngày nói cho bọn hắn đây là phúc báo.

Có dạng này một đám nhân viên tân tân khổ khổ làm việc, ở đâu là nhân viên phúc báo, rõ ràng là các lão bản phúc báo a.

Có đôi khi Khánh Trần đầu cảm thấy, kỳ thật thế giới ngoài tại một số phương diện, cũng có một chút thế giới trong khuynh hướng, cũng may bọn hắn bên này quan gia hay là tại quản thúc, không phải vậy sẽ nghiêm trọng hơn.

Thảm như vậy một vị Lý Đông Trạch, nghĩ đến chính mình có thể xuyên qua thay thế trở thành thế giới trong thế giới dưới đất đại lão, hẳn động tâm không động tâm? Kháng định động tâm.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài gian phòng có người gõ cửa: "Trần ca Trần ca, ta là Nam Canh Thần Áp, mở cửa nhanh."

Khánh Trần đi đến mở cửa: "Đồ vật đầu mang đến?"

Nam Canh Thần vỗ vỗ ba lô của mình: "Mang theo đâu, một máy laptop, một cái USB."

"Vào đi," Khánh Trần nói ra.

Ủy khuất ba ba ngỗ tại bên giường thế giới ngoài Lý Đông Trạch đứng dậy: "Vị này là?"

"Áo, ta là Trần ca tại Côn Lôn đang học. . . Đang sự," Nam Canh Thần nói ra.

Lý Đông Trạch đau lòng nhức óc nói: "Người xem một chút, nói lỗ miệng đi! Các người rõ ràng trả hết lấy học đầu, làm sao có thể là người của Côn Lôn!"

"Côn Lôn bên trong nhiều người đi, ai nói không có khả năng còn tại đến trường, " Nam Canh Thần thần nói.

Lúc này, Khánh Trần nhìn thoáng qua còn thừa không nhiều đếm ngược, sau đó ngã tại Lý Đông Trạch bên cạnh, ngạnh sinh sinh đè xuống Lý Đông Trạch cùng hấp chụp chung lưu niệm.

"Các người chơi cái gì?" Lý Đông Trạch sửng sốt một chút.

Nam Canh Thần cần điện thoại: "Đến, cười một chút, nói. . . Quả cà!"

Răng rắc một tiếng, chụp ảnh chung liền như thế bảo tồn lại.

Lý Đông Trạch một mặt mờ mịt, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì: "Tại sao muốn chụp ảnh a?"

Khánh Trần nhìn thoáng qua ảnh chụp: "Không nên không nên, người cũng không cười a, người dạng này sẽ để cho Lý Đông Trạch coi là, là ta đem người bắt cóc đâu."

Thế giới ngoài Lý Đông Trạch kinh ngạc một chút, hẳn lúc này mới ý thức được, nguyên lai trước mặt hai người này là cùng chính mình chụp ảnh chung, đập cho thế giới trong Lý Đông Trạch nhìn.

"Ta không đập!" Lý Đông Trạch rút lui về sau.

Khánh Trần móc súng lục ra đến chỉ vào hắn: "Phối hợp một chút, tạ ơn."

Chẳng được bao lâu, răng rắc lại là một tiếng, tối thiểu lần này Lý Đông Trạch mang tới một chút ý cười.

Nam Canh Thần mở ra Laptop, đem ảnh chụp t ãn đến USB bên trong đưa cho Khánh Tr ầ: "Đi."

"Người nơi đó cũng có chuyên tiếp khí, đến bên trong thế giới người c ầ đem nó nối li ầ chuyên tiếp khí, liên thông điện thoại di động của người là được. Người ở chỗ này nhìn xem h ấ, chuẩn bị xuyên việt r ấ, " Khánh Tr ầ không có c ầ USB, mà là mang theo Nam Canh Thần ba lô đi vào sát vách Giang Tuyết trong phòng.

H ấ từ trong ba lô lấy ra một chi ống tiêm, trong ống tiêm là chất lỏng màu xanh th ẩ rất nhỏ ch ậ ch ờn, đây là bị đánh tráo qua số 003 thuốc biến đổi gien, bây giờ bất quá là có chút vô hại màu sắc nước muối sinh lí thôi.

Giang Tuyết hiếu kỳ nói: "Tiểu Tr ầ, người muốn cho chính mình tiêm vào thuốc biến đổi gien?"

"Không phải, " Khánh Tr ầ cười cười: "Đây là thay thế qua."

Nói, Khánh Tr ầ đột nhiên đổi một tư thế, tay nh ấ cao cao, nhìn đặc biệt kỳ quái.

"Đây cũng là làm gì?" Giang Tuyết hỏi.

"Bởi vì thế giới trong có người đang ngó chừng ta, cho nên ta sau khi xuyên việt động tác không thể có sai lệch chút nào."

Giang Tuyết kinh ngạc nhìn Khánh Tr ầ, nàng không nghĩ tới đối phương ở thế giới trong tình cảnh, vậy mà c ầ cẩn thận như vậy.

Cái này cùng nàng mỗi ngày học tập như thế nào dĩ hàng thân thể máy móc, tùy tiện li ầ có thể kiếm lời không ít t ầ sinh hoạt hoàn toàn khác biệt.

Kỳ thật, Giang Tuyết sở dĩ cảm thấy Khánh Tr ầ giống như là đệ đệ của nàng, cũng là bởi vì Khánh Tr ầ quá già dặn.

Từ Tử Mặc những học sinh kia có lẽ sẽ coi Khánh Trầ là làm người đ ồng lứa, nhưng chỉ có Giang Tuyết, Lý Thúc Đ ồng dạng này người quen biết hẳn, mới có thể hiểu thiếu niên này ăn quá nhiều khổ, cho nên tại thiếu niên thể xác bên dưới cất giấu một viên già đi trái tim.

Giang Tuyết nhớ lại Lão Quân sơn lúc, Khánh Trầ trên thân chỗ bộc phát huyết tính, có lẽ một khắc này Khánh Trầ mới thật sự là chính mình.

Mà hết thầy này, bị Lý Thúc Đ ồng lặng yên không tiếng động mở ra, hẳn mang Khánh Trầ đi những đường kia, đi cấm kỵ chi địa số 002, đi Thanh Sơn Tuyết Bích, đi quy ền quán, đi trường học, đều là hẳn muốn giúp chính mình vị này đ ồ đ ệ, từ từ đem viên kia bắt đ ầu phong tỏa thiếu niên chi tâm cho d ần d ần tỉnh lại.

Từ Tử Mặc như thế nữ sinh trông thấy Khánh Trầ, nhìn thấy càng nhiều hơn chính là kinh diễm, nhưng chỉ có càng thân cận người nhìn thấy dạng này Khánh Trầ, sẽ nghĩ phát ra từ nội tâm thờ dài.

Bất quá, Giang Tuyết cảm thấy hết thầy đ ầu tại tốt.

Tựa như nếu như đặt ở trước kia, Khánh Trầ chỉ sợ cũng không đi Vị Ương Hồ cái kia một lần.

Khánh Trầ nhìn xem trên cánh tay mình đếm ngược.

Toàn bộ thế giới thời gian, trong lòng của hẳn giống như là chậm chạp, thời gian cái này vô hình vật chất bắt đ ầu biến s ến s ệt đứng lên.

Tại một giây sau cùng thời điểm, Khánh Trầ nắm chi kia thuốc chích hướng mình trên đ ùi rơi đi.

Không do dự, không ch ần chờ.

Không nhanh, cũng không chậm.

Hết thủy đầu là vừa vặn.

Lúc đó ở giữa vòm không trong chốc lát, trong ngoài thế giới hoàn toàn trùng hợp.

Thế giới tối lại, lại lần nữa sáng tỏ.

Chỉ có Khánh Trầ con mắt, thủy chung là xán lạn.

Sau khi xuyên việt, Khánh Trầ cánh tay chưa ngừng, ống tiêm kia rơi xuống quỹ tích cũng cùng bảy ngày trước đó hoàn toàn trùng hợp.

Khánh Trầ dùng chính mình cường đại trí nhớ, san bằng thời gian khoảng cách mang tới cắt đứt cảm giác.

Phi Vân biệt viện trong phòng khách, nữ nhân vẫn như cũ mặc váy dài màu đen, an tĩnh ngồi tại Khánh Trầ đối diện, nháy mắt một cái không nháy mắt.

Phảng phất nháy một chút con mắt liền sẽ bỏ lỡ cái gì.

Lý Trường Thanh yên lặng nhìn chăm chú lên Khánh Trầ, thẳng đến một chầm kia quả thật rơi vào trên đầu, nàng cũng không có nhìn ra nửa phần dị dạng tới.

Nữ nhân phát hiện, Khánh Trầ thậm chí ngay cả biểu lộ đầu chưa bao giờ có biến hóa.

Nguyên lai không phải thời gian hành giả, Lý Trường Thanh trong nội tâm nghĩ đến.

Nàng gặp qua rất nhiều thời gian hành giả, dưới tay nàng tổ chức tình báo thậm chí còn chuyên môn là xuyên qua cơ chế đi ra một phần báo cáo, cho nên nàng rất rõ ràng thời gian hành giả ở trong nháy mắt này sẽ có biến hóa gì:

Biểu lộ sẽ cứng ngắc, động tác cũng sẽ cứng ngắc, thậm chí không biết làm sao.

Trong quá trình thế giới chuyển biến, các thời gian hành giả sẽ quên chính mình bảy ngày trước đó đang làm gì, duy trì cái gì tư thế.

Cho nên đại đa số thông minh thời gian hành giả, đã học được tại 0 giờ thời điểm trốn đến người khác nhìn không thấy địa phương, hoặc là trốn đến người khác thị giác điểm mù.

Nhưng Lý Trường Thanh phát hiện Khánh Trầ không có làm như thế, đối phương cứ như vậy thản nhiên ở trước mặt mình, đem một chân kia đâm xuống, mà lại trong quá trình đâm xuống vượt ngang xuyên qua vĩ độ, ở giữa nhưng không có mảy may trì trệ.

Lý Trường Thanh cho dù có muôn vàn hoài nghi, giờ khắc này cũng bỏ đi.

Nàng nhìn về phía Khánh Trầ.

Trong dự liệu kêu rên thanh âm cũng không có xuất hiện, chỉ gặp chỉ là Khánh Trầ gát gao cắn chặt hàm răng, từ từ nhắm hai mắt ng ẩ ở trên ghế sa lon, trên cổ gân xanh đều nhảy dựng lên.

Toàn thân trên dưới đều đang đổ mồ hôi.

"Nếu như đau, người li ền kêu đi ra đi, toàn bộ Phi Vân biệt viện người đều bị ta đuổi đi, ta biết đánh thuốc biến đổi gien rất đau, không ai sẽ châm biếm người, " Lý Trường Thanh nói ra.

Nàng không nghĩ tới, thiếu niên này cứng cỏi đến, ngay cả thuốc biến đổi gien sinh ra đau đớn đều có thể khắc chế.

Cái này cần cần bao lớn nghị lực?

Bất quá, Khánh Trầ cái này khắc chế bộ dáng, ngược lại phù hợp Lý Trường Thanh nhận biết.

Nhưng là, nàng biết thuốc biến đổi gien đến cỡ nào đau.

Cho nên Khánh Trầ càng là cái gì cũng không nói, nàng thì càng đau lòng.

"Kêu đi ra đi, " Lý Trường Thanh đau lòng cho Khánh Trầ lau mồ hôi.

Nhưng Khánh Trầ không có khả năng hô, hắ còn tại trong lòng yên lặng đọc lấy giấy, cũng suy nghĩ chính mình nên như thế nào sống qua cái này năm tiếng đờng hờ.

Đây đại khái là nhân sinh bên trong dài đằng đẵng nhất năm tiếng đờng hờ, diễn đứng lên quá mệt mỏi.

Vì thế, hắ còn chuyên môn để Nam Canh Thầ trong âm thầm hỏi Lưu Đức Trụ, tiêm vào thuốc biến đổi gien đến cùng là cái gì phản ứng.

Nếu không phải trong tổ chức bản thân liề có như thế một cái đánh qua thuốc biến đổi gien, Khánh Trầ thật đúng là không tốt diễn.

Cũng không biết vềsau Lý Trường Thanh biết hắ hôm nay là đang diễn, sẽ có phản ứng gì. . .

Từ từ, năm tiếng đờng hờ rốt cục đi qua, Lý Trường Thanh một lần lại một lần đi thay mới khăn mặt đến, cũng không có nô bộc hỗ trợ, tất cả đều là tự tay làm ướt nước nóng xoa tại Khánh Trầ trên trán.

Ở trong trí nhớ của Lý Trường Thanh, nàng giống như từ rời đi Lý thị học đường vềsau, liề không có tự mình làm qua loại chuyện vặt vãnh này.

Khánh Trầ mở to mắt, hư nhược nói ra: "Tốt hơn nhiều, tạ ơn."

Lý Trường Thanh theo bản năng nhìn một chút thời gian, là năm tiếng không sai.

Tại trong lúc này, Khánh Trầ một lần con mắt đều không có mở ra qua,

cũng chưa có xem thời gian.

Nàng đang nghĩ, nếu như Khánh Tr ần là đang giả vờ, cũng không có khả năng trang như vậy đúng giờ a.

Thuốc biến đổi gien đúng là, đến năm tiếng lúc kết thúc, li ền lập tức khôi phục bình thường, không có chút nào dây dưa dài dòng.

Kỳ thật, Lý Trường Thanh đối với Khánh Tr ần hay là có lòng phòng bị.

Mà lại, lòng phòng bị này cũng không phải là hiện tại mới sinh ra.

Đối với nàng trên vị trí này người mà nói, hết thảy đột nhiên xuất hiện tại nàng trong tầm mắt người, nàng đều sẽ suy nghĩ đối phương mang theo mục đích gì.

Cho nên khi Phương Tâm Túng Hỏa Phạm tại trên internet cùng nàng nói chuyện trời đất, Lý Trường Thanh li ền lưu ý, v ềsau gặp mặt, nàng rất muốn nhìn một chút vị này Phương Tâm Túng Hỏa Phạm muốn làm gì.

Chỉ là, không biết vì cái gì khi nàng nhìn thấy Khánh Tr ần li ền đầu tiên thời điểm, đã cảm thấy thiếu niên này quá sạch sẽ, sạch sẽ có chút không tưởng nổi.

Không hề giống là Kashima cùng Jindai, Tr ần thị, Khánh thị gia tộc thường dùng gián điệp.

V ềsau, tại khu thứ bốn bị tập kích, Khánh Tr ần lôi kéo nàng chạy vào trong cao ốc, Lý Trường Thanh cũng đang suy đoán thiếu niên này nói không chừng là Kashima, muốn đem chính mình lừa gạt đi cao ốc đối với mình tiến hành chém đầu.

Chỉ bất quá nàng kẻ tài cao gan cũng lớn, ý vào chính mình người tu hành thân phận li ền đi vào theo.

Kết quả không có nghĩ rằng, Khánh Tr ần không phải muốn đem nàng đưa

đến trong cạm bẫy tiến hành chém đầu, mà là mang theo chính mình đối với Kashima tiến hành chém đầu. . .

Cái này quá làm cho người ta ngoài ý muốn.

Lại đến v ềsau, nàng mang theo Khánh Tr ần v ềtới Lý thị trang viên lưng chừng núi, vị thiếu niên này lại đột nhiên đạt được lão gia tử ưu ái, đi ều này càng làm cho người bất ngờ.

Trung Nguyên Lý thị đương đại gia chủ Lý Tu Duệ, đây chính là ngoại giới người xưng lão h ồly liên bang cự phách, lão gia tử tung hoành liên bang hơn mười năm, nhìn người ánh mắt tựa như rắn độc một dạng độc ác, làm sao lại tùy tiện tặng người Long Ngư ần?

Lý Trường Thanh tựa h ồnghĩ đến một chút cái gì, nhưng lại cảm thấy không quá hợp lý.

Nàng đối với Khánh Tr ần cười nói: "Người có thể rất cực gắng gượng qua tới, đêm nay ngay tại ta chỗ này ở lại đi. Người yên tâm, trong Phi Vân biệt viện này khách nằm còn nhi ều."

"Tốt, " Khánh Tr ần gật đầu: "Cám ơn, ký túc xá quả thật có chút nhỏ."

"A?" Lý Trường Thanh sửng sốt một chút, sau đó che miệng cười nói: "Có tiến bộ nha."

Khánh Tr ần nhìn nàng một cái, nữ nhân này cũng chỉ là cái miệng mạnh Vương giả mà thôi, lúc trước hắn tại xe bay xếp sau, vượt qua đối phương thân thể đi mở cửa xe, thân thể nữ nhân ti ềm thức phản ứng không làm được giả.

Mà hắn trong Phi Vân biệt viện ở lại cũng không phải thật ngại ký túc xá nhỏ, mà là hắn ở trong mắt thời gian hành giả, phần bụng hắn là có vết thương đạn bắn, ký túc xá bên kia có Tiểu Ưng, đối phương nhất định sẽ giúp Côn Lôn tìm hiểu tình báo.

Cho nên, hẳn dứt khoát trong Phi Vân biệt viện ở một tu ần lễ, tránh đi phía ngoài tai mắt.

Tiền thế đem chính mình vừa mới lấy được hô hấp thuật, dạy cho Tiêu Đ ồng Vân.

Dựa theo trong quyển sách nhỏ kia chỗ miêu tả, lịch đại Phật gia tuổi thọ đ ầu cực cao, sớm nhất những cái kia Phật gia thậm chí có thể sống đến 180, 190, v ềsau một chút Phật gia, thì là 100 ra mặt.

Mặc dù không bằng kỹ sĩ, nhưng đã đ ầy đủ thỏa mãn Tiêu Đ ồng Vân nhu cầu.

Mà lại Khánh Tr ần đang nghĩ, phía sau cái kia mấy đời Phật gia mệnh ngắn, khả năng cũng là bởi vì tổ chức bị 'Trọng thương' v ềsau, học không đến chân chính tiết thứ tư hô hấp thuật đi. . .

. . .

Giờ này khắc này, Lý Đông Trạch lẳng lẳng ng ồi trong hội sở Bất Lạc Mạc.

Nguyên bản náo nhiệt huyên náo hội sở, đã quạnh quẽ xuống tới.

Hội sở bên trong các người phục vụ đã tất cả đ ều đổi thành Hằng Xã người, bởi vì Lý Đông Trạch ưa thích nơi này, thế là đem hội sở Bất Lạc Mạc biến thành của hắn tài sản riêng.

Hắn nâng cốc chén chậm rãi đặt ở trên qu ầy bar, nhíu mày nhìn xem trong điện thoại di động, Nhất vừa mới phát cho hắn tấm hình kia.

Phía trên kia, chính hắn chính cùng vị kia tiểu lão bản ng ồi tại không biết tên khách sạn trên ghế sa lon.

Tiểu lão bản cười đặc biệt xán lạn, mà hắn Lý Đông Trạch "Chính mình" tại trong tấm ảnh thì cười so với khóc còn khó coi hơn.

Lý Đông Trạch đánh chữ hỏi Nhất: "Đây chính là thế giới ngoài ta sao?"

Nhất: "Đúng, hấn bị Kashima khống chế thời gian hành giả bắt cóc, ý đồ thay thế người, là Khánh Tr ần cứu hấn, không phải vậy người bây giờ khả năng đã bị thay thế mất rồi."

Lý Đông Trạch: "Ta nhìn hấn cười miễn cưỡng như vậy, làm sao cảm giác là tiểu lão bản bắt cóc hấn. . ."

Nhất: "Nói như vậy cũng là không phải không được, vì phòng ngừa hấn chạy trốn, cố ý thay thế người, cho nên Khánh Tr ần trước hết đem hấn khống chế bốn ngày thời gian."

"Xem ra, ta thiếu một cái nhân tình, một cái mạng, " Lý Đông Trạch như có điếu suy nghĩ nói ra: "Tiểu lão bản vì sao không tại thế giới ngoài trực tiếp giết hấn?"

Nhất: "Hấn là một người có điểm máu chốt, không đụng vào người vô tội."

"Thì ra là thế, " Lý Đông Trạch gật gật đầu: "Cùng lão bản năm đó rất giống."

Nhất: "Không, hấn đối đãi địch nhân lúc, nhưng không có lão bản của người năm đó nhân từ như vậy, muốn hung ác nhiều."

"Vậy là tốt rồi."

. . .

Sớm gõ xong sớm đổi mới.

6000 chữ chương tiết, hôm nay 11,000 chữ đổi mới c ầu nguyệt phiêu!

Còn khói ca canh một, còn thiếu khói ca canh một.

Cảm tạ Ngô Đ ồng 07 trở thành quyền sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản uống nước lạnh không tê răng!

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi sâu nhỏ hóa r ồng như nào

Chương 301: Thu Diệp biệt viện tân chủ nhân

"Kashima tập đoàn khổng lồ chế thời gian hành giả, hẳn là lợi hại không đến đi đâu, nhưng đây là so sánh ta mà nói, " Lý Đông Trạch hỏi Nhất: "Tiểu lão bản hiện tại mới chỉ hoàn thành một hạng Sinh Tử Quan, muốn từ trong tay bọn họ cướp thế giới ngoài ta, cũng không dễ dàng đi."

"Đã hoàn thành hạng thứ hai, " Nhất nói ra.

Lý Đông Trạch địa vị, cùng hẳn cùng Lý Thúc Đĩnh quan hệ, để Nhất có thể không cần giữ bí mật. .

"Nhanh như vậy?" Lý Đông Trạch hơi kinh ngạc: "Hắn vừa mới trèo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích không lâu a."

"Người quen sao, thời gian hành giả có được gấp đôi thời gian, " Nhất nói ra.

"Vậy cũng quá nhanh, lần này hẳn hoàn thành hạng nào?" Lý Đông Trạch lần này thật có chút tò mò.

"Chung Cực Tín Nhiệm, " Nhất trả lời.

"Đồ chơi kia nhìn đơn giản, nhưng thực tế rất nguy hiểm a, lúc trước lão bản khiêu chiến một hạng này thời điểm, thiếu chút nữa trầm thủy bên trong không có đứng lên đi? Tiểu lão bản thế nào?" Lý Đông Trạch hỏi.

"Không có việc gì, hoàn thành Chung Cực Tín Nhiệm đêm hôm đó, hẳn còn một hơi giết chết hơn 90 cái sát thủ, " Nhất trả lời.

"Chỉ một mình hẳn?"

"Đúng, chỉ một mình hấn."

Lý Đông Trạch ngây ngẩn cả người.

Hấn c ãm lấy trên qu ãy bar ly kia màu hồ phách rượu whisky uống một hơi cạn sạch.

Vừa mới Nhất đối với hấn nói, tiểu lão bản đối với địch nhân hay là thật là hung ác, Lý Đông Trạch khi đó nghĩ th ãm, tiểu lão bản hiện tại yếu như vậy, có thể hung ác đi nơi nào.

Mà lại, hấn biết Khánh Tr ãn tại trong lòng bát giác đánh nhiều như vậy trận, cũng chỉ đánh chết qua một người.

Nhưng cho tới bây giờ hấn mới ý thức tới, cái này hung ác rốt cuộc là ý gì.

"Chờ một chút!" Lý Đông Trạch đột nhiên bắt lấy một cái trọng điểm:
"Tiểu lão bản có thể tại thế giới ngoài hoàn thành Sinh Tử Quan? ! Thế giới ngoài có hay không Cấm Đoạn Chi Hải? !"

"Trước không thảo luận chuyện này, " Nhất nói ra.

"Tốt, " Lý Đông Trạch bình phục tâm tình của mình.

Hấn hiểu rất rõ ký sĩ, cho nên rất rõ ràng ký sĩ c ãm gì!

Nhất nói ra: "Bất quá, hấn đi cứu thế giới ngoài người lúc, là trên thân mang theo thương , theo hấn trong ngày thường tính cách kia, chắc chắn sẽ không nhúng tay."

Nhất bắt đầu giúp Khánh Tr ãn lấy lòng.

"Tiểu lão bản có hay không nói nhân tình này làm như thế nào trả?" Lý Đông Trạch trên điện thoại di động đánh chữ.

"Hắn không nói, " Nhất trả lời.

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ lại đánh chữ: "Tiểu lão bản có cái gì thiếu đò vật, hoặc là ta tự mình đi một chuyến cấm kỵ chi địa, cho hắn tìm một chút cái gì?"

"Không có."

"Vậy nếu không ta đem chính mình vật cấm kỵ cho hắn?" Lý Đông Trạch đánh chữ nói ra: "Mặc dù chỉ có thể nhìn dự báo thời tiết."

"Không cần, " Nhất hồi đáp: "Hắn nói, người cũng gọi hắn tiểu lão bản, hắn giúp người là hắn là."

Lý Đông Trạch nhíu lông mày, còn giống như thật sự là đạo lý này.

Nhưng là, đối với bọn hắn những này đi theo Lý Thúc Đổng rất nhiều năm nguyên lão tới nói, biết Khánh Trần là lúc sau người thừa kế, là một chuyện.

Đánh trong đáy lòng tiếp nhận, lại là một chuyện khác.

Cho nên, khi Lý Đông Trạch phát hiện Khánh Trần trong lúc bất tri bất giác đã cứu chính mình một lần, liền theo bản năng muốn trả hết nhân tình này.

Nói cho cùng, vẫn là không có đem Khánh Trần thật xem như lão bản.

Mà Khánh Trần cần chính mình để hoàn thành quá trình này, Lý Thúc Đổng là không giúp được hắn.

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ: "Vậy trước tiên không nói nợ nhân tình sự tình."

Nhất: "Bất quá, hắn biết người từ Tô Hành Chỉ nơi đó cần đi một nhóm thuốc biến đổi gen, cho nên tìm người muốn một chi FDE-005 thuốc biến đổi gen. Đây là vì giúp người tiêu trừ hậu họa dùng, cho nên được người

chính mình ra."

"Tiêu trừ hậu hoạn? Làm sao tiêu trừ, " Lý Đông Trạch không hiểu.

"Chiến sĩ gen không cách nào bị thay thế, người biết a, " Nhất nói ra.

"Đương nhiên, " Lý Đông Trạch gật gật đầu.

"Cho nên, chiến sĩ gen cũng là không cách nào xuyên qua người khác, " Nhất nói ra.

Lý Đông Trạch lập tức minh bạch Khánh Trăn muốn làm gì, đối phương là muốn đem thế giới ngoài Lý Đông Trạch cho biến thành chiến sĩ gen, cứ như vậy hai cái Lý Đông Trạch gen cũng không còn cách nào xứng đôi.

Người khác cũng liề n không cách nào lợi dụng cái kia thế giới ngoài Lý Đông Trạch làm văn chương.

Sửa danh tự và sửa mặt, hai thứ này có người thử qua, không cách nào ngăn cản thay thế sự kiện phát sinh.

Rất nhiều liên bang dân chúng khi biết thay thế cơ chế về sau, đều muốn đi liên bang hộ tịch thử sửa chữa danh tự, đổi thành lâu một chút, không dễ dàng cùng thế giới ngoài tái diễn.

Có người còn chuyên môn phát phân tích dán, nói năm chữ trong vòng danh tự, cũng có thể lặp lại, dù sao Jindai bên kia tồ n tại năm chữ tính danh.

Cho nên, muốn đổi nói, liề n đổi thành sáu chữ bảo đảm nhất.

Trong lúc nhất thời, các nơi liên bang hộ tịch thử cửa ra vào đều sắp xếp lên hàng dài, kết quả không đợi mọi người sửa danh tự, liề n lại tuôn ra tin tức, một vị họ Cư nam tử, đem danh tự đổi thành 'Lại Là Một Thiên Tài' về sau, y nguyên bị thay thế.

Đầu tuần liên bang còn có tin tức nói nào đó phú hào cho mình thay đổi khuôn mặt, kết quả chỉnh dung ngày thứ hai liền bị thay thế.

Lúc này mọi người mới ý thức tới, duy nhất có thể ngăn cản thay thế, chỉ có cải biến gen cái này căn bản nhất đồ vật.

Rất nhiều người bắt đầu hoài nghi, kỳ thật gen giống nhau mới là duy nhất thay thế đi đâu kiện, mặt khác cũng chỉ là biểu tượng.

Đương nhiên, đối với Lý Đông Trạch tới nói, tiểu lão bản nếu có thể hỗ trợ trực tiếp giết chết càng tốt hơn, dù sao còn có thể tiết kiệm một chi thuốc biến đổi gen.

Thế giới trong cùng thế giới ngoài tư duy, ở chỗ này mới có thể thể hiện ra căn bản nhất không cùng đi.

Dù là Lý Đông Trạch loại này đi theo Lý Thúc Đĩnh nhiều năm người, đối với sinh mạng kính sợ cũng giống vậy rất ít.

Bởi vì bọn hắn gặp quá nhiều sự tình, cũng là ở trong môi trường này sinh trưởng.

"Tiểu lão bản mạch suy nghĩ ngược lại là khoáng đạt," Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ: "Được, ta bên này sẽ ở hẳn lần sau trở về trước đó chuẩn bị thỏa đáng, ai tới lấy đầu có thể."

"Giao cho Hồ Tiểu Ngưu là được," Nhất nói ra.

Lý Đông Trạch nhớ tới trước mấy ngày mới vừa tới tìm chính mình báo cáo Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân: "Tiểu lão bản nhìn người vẫn còn có thể, ta thử một chút hai người bọn hắn, một chính một kỳ có chút bổ sung ý tứ, giống như là lão bản bên người Diệp Văn cùng Lâm Tiểu Tiểu. Đáng tiếc, tiểu lão bản bên người còn không có ta như vậy nhân tài, chỉ có Lâm Tiểu Tiểu cùng Diệp Văn là không đủ, Tô Hành Chỉ thì càng không cần nói."

Nhất tr ần mặc nửa ngày: "Tô Hành Chỉ phi ần người cũng là có thể thông cảm được."

"Ta nghe nói tiêu lão bản trước đó đi Tô Hành Chỉ chỗ này?" Lý Đông Trạch hỏi: "Cũng bởi vì điểm ấy phá sự, hấn vậy mà vận dụng mã hóa kênh, cùng ta đặc ý hai ngày."

"Sau đó thì sao, " Nhất bu ần bực: "Người nói với ta cái này làm gì."

"Người giúp ta hỏi một chút tiêu lão bản, lúc nào đến Hằng Xã ng ồi một chút?" Lý Đông Trạch nói ra.

Nhất: ". . . Nhân loại ganh đua so sánh tâm, nặng sao như vậy."

Lý Đông Trạch không có trả lời, hấn móc ra chính mình khối kia phục cổ đ ồng hồ bỏ túi nhìn thoáng qua: "Tuyệt muốn ngừng."

Nhất: "Người mỗi lần nói sang chuyện khác thủ pháp, có thể hay không có chút tiến bộ."

. . .

. . .

Trở về đ ếm ngược 160:00:00.

Lý Trường Thanh sáng sớm li ền không biết đi nơi nào, chỉ cấp Khánh Tr ần lưu lại một đ ầu tin tức, nói là ra ngoài xử lý sự vụ.

Lớn như vậy Phi Vân biệt viện, cũng chỉ thừa chính hấn một người.

Không biết vì cái gì, cho dù Khánh Tr ần đã đánh xong thuốc biến đổi gen, những nô bộc kia cũng không có trở về làm việc.

Lý Trường Thanh đêm qua giúp hấn cùng sơn trưởng Lý Lập Hằng xin nghỉ, nghỉ ngơi một tu ần lễ.

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ, dứt khoát vô sự, hơi rửa mặt, mang theo một tấm bàn nhỏ li ên hướng Long H ò phương hướng đi đến.

Hắn hiện tại muốn làm, chỉ là tận lực tránh cho bị rất nhi ều người trông thấy, cũng không cần một mực đợi ở trong Phi Vân biệt viện.

Đến Long H ò thời điểm, lão tâu vậy mà đã sớm ng ồi tại trên c ài gậy.

"Ngài hôm nay làm sao đến sớm như vậy a, " Khánh Trầ n hiếu kỳ nói: "Ngài là biết ta xin nghỉ, đoán được ta sẽ sáng sớm tới?"

"Nói cùng ta chuyên môn ở chỗ này chờ người giống như, " lão tâu chậm rãi nói: "Ta là ưa thích câu cá."

"Câu cá đến cùng có ý gì?" Khánh Trầ n không hiểu: "Muốn ăn cá trực tiếp vớt lên đến không phải tốt."

Lão tâu nhìn xem rộng lớn mặt hồ, nghĩ nghĩ nói ra: "Ta trước kia ưa thích câu cá, là bởi vì lão bà của ta luôn yêu thích lái nhài, khi đó ta li ên trốn đến cái này Long H ò, dạng này có thể một người lẳng lặng suy nghĩ một ít chuyện. Người còn nhỏ cho nên không hiểu, nam nhân cần một chút không gian của mình."

"A?" Khánh Trầ n sửng sốt một chút.

Lại nghe lão tâu tiếp tục nói: "Cách đây mấy năm, ta một cái tiểu nhi tử luôn nhớ thương trong Long H ò này cá, nhưng mỗi lần tới trộm cá thời điểm, đều sẽ bị ta bắt cái tại chỗ. Ngoại giới đều nói ta xem Long Ngư là bảo bối, nhưng kỳ thật không phải. Long Ngư tổng cộng li ên 18 đ ầu, bị hắn ăn xong li ên không có, phía ngoài cá quá hung, ta lại không muốn nuôi. Cho nên ta chủ yếu là lo lắng trong hồ này Long Ngư đều bị tao đập hết, ta li ên không có câu cá viện có."

Khánh Trầ n trong lòng tự nhủ, cái này đều lộn xộn cái gì, tập đoàn đại nhân vật tư duy vì sao cổ quái như vậy.

"VẬY ngài làm sao bỏ được cho ta ăn đâu?" Khánh Tr ần cũng cảm giác rất ngạc nhiên, Lý thị giống như người người đầu biết Long Ngư rất quý b ồi, nhưng đối phương lại bỏ được để cho mình ngay cả ăn ba đầu, hôm nay là đầu thứ tư.

Lão tẩu chậm rãi từ từ nói: "Bạn già mấy năm trước li ền đi, cũng không ai lái nh ả ta, cho nên không cần lại kiếm cớ tránh n àng. Tới này Long Hồ vốn là vì tránh n àng, nhưng không biết vì cái gì, n àng đi về sau ta mỗi lần tới Long Hồ, nghĩ ngược lại đầu là n àng, kỳ quái. Ta đại ni tử mấy năm này luôn luôn khuyên ta học mặt khác mấy cái lão già kéo dài tính mạng, ta mỗi lần đầu nói quên đi thôi, n àng còn tại phía dưới ch ờ ta đâu, đừng để n àng đợi quá lâu."

Khánh Tr ần sửng sốt nửa ngày, lão tẩu nói những lời này thời điểm một chút phiến tình ý tứ đầu không có, chính là rất qua quýt bình bình đáng về, giống như là đang nói đêm nay muốn ăn cái gì giống như.

Phảng phất tử vong cùng ăn cơm cũng giống như nhau, đến giờ cơm li ền nên đi ăn cơm, không có gì hiếm lạ.

"Ngài không sợ hãi cái chết sao?" Khánh Tr ần nghi hoặc: "Ta cảm thấy chính mình rất dũng cảm, nhưng là đối mặt tử vong y nguyên sẽ sợ sệt."

Khánh Tr ần là một cái người rất thành thật, cho nên hắn thừa nhận chính mình đứng tại trên tháp nhảy c ầu cao 70 mét, đưa lưng về phía Vị Ư ờng Hồ lúc, là từng có sợ hãi.

Nhưng mà tựa như chính hắn từng nói với Vương Giáp Lạc lời nói một dạng, thân thể của người đã chuẩn bị kỹ càng, lựa chọn như thế nào đầu xem chính người.

Lão tẩu nhìn hắn một cái nói ra: "Ta không sợ hãi cái chết, cả đời này đi qua gặp sự tình quá nhiều, ngược lại sợ hơn những thứ đ ồ khác."

"Ngài sợ cái gì?" Khánh Tr ần hỏi.

Lão tâu nhìn xem mặt h ồ, nghĩ nghĩ nói ra: "Ta sợ trông thấy người thành thật bị ép nói dối, ta sợ người chính trực bị ép xoay người, ta sợ người chủ nghĩa lý tưởng trông thấy lý tưởng phá toái, ta sợ nghe thấy người nói láo hết bài này đến bài khác một câu cuối cùng nói thật, ta sợ người bo bo giữ mình đột nhiên bênh vực lẽ phải, ta sợ người từng bị lý tưởng phản bội, cuối cùng vì lý tưởng mà chết. Ta sợ trông thấy hèn nhát sau cùng dũng khí, còn có phản đ ồ công kích."

"Ta không rõ, " Khánh Tr ần lắc đ ầu.

"Tiểu tử, " lão tâu cười cười: "Chờ người đến ta niên kỷ này có lẽ li ền hiểu, những cái này mới là trong nhân thế nhất thúc người tâm địa sự tình, cùng chúng nó so sánh, tử vong cũng không tính việc đại sự gì."

"Có lẽ ta có một ngày sẽ minh bạch, " Khánh Tr ần nói ra.

Khánh Tr ần thông minh, nhưng đạo lí đối nhân xử thế phương diện này cũng không phải là thông minh li ền có thể hiểu, muốn thực sự từng gặp mới được.

Rất nhi ều năm sau một ngày nào đó chạng vạng tối, Khánh Tr ần h ồi tưởng sáng sớm này, mới hiểu được lão tâu tại một ngày này li ền đem nhân sinh thăng tr ần, cơ h ồ đ ầu giảng cho hắn nghe.

"Đúng r ồi, " lão tâu nói ra: "Người từ Phi Vân biệt viện dời ra ngoài đi, Lý thị tại khoảng cách Phi Vân biệt viện chỗ không xa cho người vị này Giảng Võ đường giáo viên tiên sinh, chuẩn bị một tòa đ ạn độc biệt viện, gọi là Thu Diệp biệt viện. Mặc dù có chút ít, nhưng là kh ả đ ịnh đủ người ở."

"Giáo viên tiên sinh đ ải ngộ tốt như vậy sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đương nhiên, " lão tâu nói ra: "Lý thị còn chưa bao giờ bạc đ ải qua giáo viên tiên sinh ti ền lệ, trường ấu có thứ tự là gia tộc này căn cơ."

Trường ấu có thứ tự. . .

Khánh Tr ần bỗng nhiên nhớ lại đối phương vừa mới nói qua một câu: Đại nhi tử luôn luôn khuyên h ắn kéo dài tính mạng.

Bây giờ ngoại giới nghe đ ều, Lý thị đại phòng vị kia đời thứ hai người c ần quy ền, lúc này đã phái quân đội đến trang viên lưng chừng núi bố phòng, tùy thời chuẩn bị hoàn thành quy ền lực giao thế.

Theo lý thuyết, vị này đại phòng người c ần quy ền h ắn là hy vọng nhất lão tâu chết mất a, nhưng nghe lão tâu ý tứ, nội tình giống như cùng ngoại giới nghe đ ều hoàn toàn khác biệt.

Cái này sợ không phải cho ai chuẩn bị một món lễ lớn đi.

Bất quá Khánh Tr ần cũng không thềm đ ể ý, h ắn cũng vô ý tham gia cùng đến trong những chuyện này, vẫn là câu nói kia, Bạch Trú còn tuổi nhỏ, ổn định đừng sóng mới là trọng yếu nhất.

"Toà biệt viện kia đã quét dọn tốt, người hôm nay liền dời đi qua đi, " lão tâu nói ra.

Khánh Tr ần cảm thấy có điểm không đúng, đối phương vội vã như vậy làm gì, chẳng lẽ là đặc biệt hi vọng chính mình dời xa Phi Vân biệt viện ý tứ?

Chờ chút, lão tâu sẽ không hiểu lầm cái gì đi.

"Khụ khụ, ta chờ một lúc liền dời đi qua, vừa vặn cũng không có gì đ ồ vật có thể mang, " Khánh Tr ần nói ra.

"Có c ần hay không an bài cho người nô bộc?" Lão tâu hỏi.

"Không c ần, không tiện, " Khánh Tr ần nói thẳng.

"Đúng r ồi, ta đưa cho người phương pháp tu hành, nghiên cứu hiểu chưa, " lão tâu như không có chuyện gì xảy ra nói ra.

"Không có, đồ chơi kia quá thâm ảo, ta đầu óc đầu nhanh ép khô cũng nghiên cứu không ra a, " Khánh Tr ần nói ra: "Nhưng ta nghe nói ăn cá bở nảo, nếu như hôm nay có thể ăn đầu Long Ngư, hẳn là có thể nghiên cứu minh bạch."

Lão tâu liếc mắt, sau đó đem c ần câu kéo một cái.

Đã thấy cái kia nguyên bản mặt h ồ bình tĩnh, một đuôi to lớn Long Ngư bị câu đi ra.

Đợi cho Khánh Tr ần đem Long Ngư nhấc trong tay, lão tâu phất phất tay nói ra: "C ần Long Ngư xéo đi nhanh lên, hôm nay duyên phận đã hết."

Khánh Tr ần mừng rỡ thu h ồi bàn, ghé kẹp ở dưới nách, quay người li ền rời đi c ần gãy.

Chỉ là đi mấy chục bước sau quay đầu nhìn lại, lão tâu kia ng ồi một mình ở trên c ần gãy, cũng không có lại quăng câu, chỉ là như thế ng ồi lẳng lẳng.

Nhìn có chút cô độc.

...

...

Khánh Tr ần không có nuốt lời, hẳn đúng là rời đi Long H ồ sau li ền tại nô bộc chỉ dẫn bên dưới, đem đến Thu Diệp biệt viện.

Biệt viện này cùng với những cái khác trụ sở so sánh, đơn giản nhỏ có chút không hợp thói thường, người khác đầu là quỳnh lâu ngọc vũ, hẳn cái này thì là một cái nhỏ đơn giản tứ hợp viện.

Tứ hợp viện bên ngoài từng dãy cây liễu, chỉ có một đầu đường nhỏ thông hướng nơi này, u tĩnh cực kỳ.

Trong tứ hợp viện, sân nhỏ chính giữa có một tấm li ền thành một khối bàn

đá, bên cạnh còn trưng bày một tấm ghế nằm.

Khánh Tr ần dùng ngón tay từ trên ghế nằm vuốt ve đi qua, đúng là quét sạch sẽ, một chút phù bụi đâu không có.

Chỉ là, ghế nằm này bị mài đặc biệt bóng loáng, tựa hồ là trước kia có người dùng qua.

Khánh Tr ần nghi hoặc, cái này Thu Diệp biệt viện đã từng chủ nhân là ai đâu? Thu Diệp hai chữ dường như cùng Thu Diệp Dao có quan hệ, không phải là sư phụ năm đó trụ sở đi.

Thế nhưng là, Lý Thúc Đ ồng tại Lý thị địa vị phải rất cao a, làm sao lại ở nhỏ như vậy sâu nhỏ.

Khánh Tr ần ở chung quanh đánh giá một vòng, cũng không có phát hiện cái gì có thể chứng minh chủ nhân thân phận đ ồ vật, hấn dứt khoát nằm tại trên ghế nằm kia, lung la lung lay không biết nghĩ cái gì.

Từ buổi sáng đến giữa trưa, từ giữa trưa lại đến chạng vạng tối.

Không biết vì cái gì, Khánh Tr ần đặc biệt ưa thích giờ này khắc này an bình, không cần đi đối mặt quan hệ nhân mạch, cũng không cần cân nhắc lộn xộn cái gì sự tình.

Ngay tại lúc cái này chạng vạng tối, Thu Diệp biệt viện bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

Khánh Tr ần mắt vẫn nhắm như cũ.

Đông đông đông, có người gõ gõ cửa viện: "Tiên sinh, ngài có đây không, ta có thể hay không tiến đến."

"Cửa không khóa, vào đi, " Khánh Tr ần nghe thấy tiếng bước chân, liền biết là Lý Khác.

Thiếu niên Lý Khắc vào cửa v ềsau, khách khách khí khí nói ra: "Ta nghe nói ngài bởi vì thân thể khó chịu cùng sơn trường xin nghỉ, li ền đi Phi Vân biệt viện thăm viếng. Kết quả, ngài cùng Trường Thanh cô cô đều không tại, hay là một tên cộc ng ần nói cho ta biết, ngài đem đến Thu Diệp biệt viện."

"Ừm, " Khánh Tr ần tại trên ghế nằm lung la lung lay mà hỏi: "Ta không có việc lớn gì, xem hết li ền trở v ề đi."

"Tiên sinh còn không có ăn cơm chi ều đi, ta đi cấp ngài nấu cơm, " Lý Khắc nói, li ền tiến vào phía đông phòng bếp.

Đã thấy vị này chỉ so với Khánh Tr ần nhỏ hơn ba tuổi thiếu niên, nghiêm túc đem rau quả từ trong tủ lạnh lấy ra, sau đó bắt đầu nhặt rau, vo gạo.

Không hề giống là một cái con em tập đoàn.

Mà lại, Lý Khắc làm đại phòng dòng chính, tại toàn bộ Lý thị đều có cái này phi thường cao địa vị.

Nhưng chính là như thế một vị thiên chi kiêu tử, lúc này lại đến cho Khánh Tr ần nấu cơm?

Khánh Tr ần phát hiện, Lý Khắc đối với nơi này hết sức quen thuộc, hấn đột nhiên hỏi: "Kỳ thật, cái này Thu Diệp biệt viện cũng là người quét dọn đi, rau quả loại thịt cái gì, cũng đều là người chuẩn bị."

Lý Khắc nghĩ nghĩ nói ra: "Thật có lỗi tiên sinh, ta vừa mới nói láo. Kỳ thật ta sáng sớm li ền biết ngài muốn chuyển đến nơi này, bất quá lần này quá vội vàng không phải ta một người quét dọn, còn có ta nô bộc. Bất quá ngài yên tâm, v ềsau ta đều tự tay quét dọn, mặt khác ngài qu ần áo bản li ền thả tây sương áo trong cái sọt, ta tới cấp cho ngài tẩy. Cơm nói, ta tới cấp cho ngài làm, ngài yên tâm, ta nấu cơm tay nghề còn có thể, tối thiểu không khó ăn."

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Người biết ta là ai?"

"Không biết, " Lý Khác lắc đầu.

"Vậy người tại sao tới làm những này đây, " Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi.

"Gia gia nói, muốn học bản lĩnh thật sự tìm ngài, " Lý Khác thành khẩn nói:
"Bất quá ngài yên tâm, hấn mặt khác không hề nói gì, ta tin tưởng ta thành tâm có thể đã động ngài. Lần này không có nói sai, gia gia nói, ta có thể hay không học được đầu xem duyên phận."

Khánh Tr ần minh bạch, thì ra vị này Lý Khác hay là vị kia lão tâu thích nhất cháu trai, cho nên trực tiếp cho tiểu tử này chỉ một con đường sáng!

Chẳng trách mình làm Giảng Võ đường giáo viên đằng sau, Lý Khác tiểu tử này li ền giống như biến thành người khác kéo đi lên.

Nguyên lai là có cao nhân chỉ điểm.

Xem ra, lão tâu là hi vọng Lý Khác trở thành kỵ sĩ?

Nhưng Lý Khác tiểu tử này nhìn người rất chính trực a, làm sao trở thành kỵ sĩ.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nhìn về phía Lý Khác: "Nhưng nếu như người chỉ là làm những tạp vụ này, dựa vào cái gì cho là ta sẽ đem bản lĩnh thật sự dạy cho người? Người có thể làm tạp vụ nhiều, nô bộc cũng có thể làm. Nói một chút đi, người còn có thể làm cái gì?"

Lý Khác chăm chú suy tư một lát: "Ta có thể giúp ngài đánh Khánh Nhất, ngài yên tâm, hấn nhìn không ra cái gì."

Khánh Tr ần thở dài, hấn không nghĩ tới, tiểu tử này ngược lại là một chút li ền nắm giữ kỵ sĩ tinh tú. . .

. . .

5200 chữ chương tiết, chúc mọi người tết Thất Tịch khoái hoạt.

Hôm nay đũa đặt trước cũng 52000, mười phần hợp với tình hình, ban đêm 11 giờ còn có một cái đại chương, hôm nay không cho các lão bản tăng thêm, cho chó độc thân bọn họ tăng thêm.

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Đấu La và Pokemon, hài hước, kịch tính, theo dõi sâu nhỏ hóa r ừng như nào

Chương 302, Thu Diệp biệt viện bí mật

"Tiên sinh, ta biết người muốn đánh Khánh Nhất, nhưng là mình do thân phận hạn chế không có cách nào ra tay, " Lý Khác nghiêm túc nói: "Những này đều có thể do ta người học sinh này đi làm."

"Ta nhưng không có ý tứ này, " Khánh Trầ cười nói.

"Ta hiểu, " Lý Khác nói ra.

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, tiểu tử này trong lòng đúng là có chính khí, nhưng cũng không cỡ hủ.

Tâm hấn nói, có lẽ lão tâu cũng là nhìn ra điểm này, cho nên mới đem đối phương đưa đến bên cạnh mình tới.

Chỉ là, Lý Khác có biết hay không vậy rốt cuộc là một đầu đường gì?

Đó là một đầu cừ tử nhất sinh con đường, không làm tốt chuẩn bị cũng đừng có đạp vào.

Khánh Trầ cũng không có đáp ứng Lý Khác, cũng không có cự tuyệt, hấn chỉ nói là: "Người muốn làm cái gì đều là chính người sự tình, có nguyện ý hay không dạy người cũng là chuyện của ta."

Nói xong, hấn liền duy trì kỳ quái nào đó hô hấp tầ suất, tiếp tục nằm tại trên ghế nằm, đắm chìm tại trong thế giới thầ bí.

Tiết thứ nhất hô hấp thuật, cùng súng ngắm huấn luyện đầng thời tiến hành, Khánh Trầ chính phi tốc trưởng thành lấy, cũng trải nghiệm lấy trưởng thành vui sướng.

Khánh Tr ần trước kia không có cơ hội giống những bạn học khác như thế đi chơi trò chơi, mà hẳn hiện tại đối với tu hành cảm giác, tựa như chơi game thăng cấp giống như, tràn đầy cảm giác thỏa mãn. .

Mặc dù là mùa đông, nhưng kỹ sĩ làn da cùng trong thân thể huyết dịch tu ần hoàn đã khác hẳn với thường nhân, cho nên hẳn cũng sẽ không cảm thấy rét lạnh.

Một bên Lý Khác gặp tiên sinh không để ý chính mình, hẳn cũng không nói chuyện.

Không chỉ có như vậy, hẳn còn chuyên môn từ trong tủ lạnh xuất ra tươi mới đông đảo rửa sạch, đặt ở Khánh Tr ần bên cạnh trên bàn đá.

Lúc này mới trở lại trong phòng bếp tiếp tục hái rau nấu cơm.

Trong phòng bếp truy ền đến thu ần thực đao công, mà lại thái thật t ần suất nghe chút chính là lão thủ.

Khánh Tr ần không để ý đến, cũng không có ý tốt gì bên ngoài.

Rất nhanh, Lý Khác làm xong bốn đ ờn một chén canh bưng đến trên bàn đá đến, trong đó còn có con Long Ngư kia.

Mà li ền tại lúc này, ngoài cửa vang lên l ần nữa tiếng bước chân.

Khánh Tr ần mở mắt ra, là xa lạ bước chân.

Đông đông đông, có người tại ngoài cửa viện nói ra: "Ngài khỏe chứ, giáo viên tiên sinh có ở đây không?"

Lý Khác nhìn thoáng qua Khánh Tr ần: "Tiên sinh, ta đi mở cửa?"

"Đi thôi, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Chỉ thấy ngoài cửa hai tên nô bộc, mỗi người tay trái tay phải đều riêng phần mình mang theo một cái hộp quà, cũng không biết chứa cái gì đồ vật.

Cái kia hai tên nô bộc nhìn thấy Lý Khác chính là sững sờ, sau đó đánh giá Lý Khác trên người tạp dề cùng ống đeo tay áo, lại liếc mắt nhìn trên bàn đá đồ ăn, lập tức liền kịp phản ứng chuyện gì xảy ra.

Đối với Lý thị tới nói, nô bộc cùng nô bộc ở giữa cũng có khác nhau, không có điểm nhãn lực kinh vào không được trang viên lưng chừng núi.

Trong trang viên nô bộc ra ngoài đối mặt phía ngoài nô bộc, cũng đều tài trí hơn người.

Mặc dù mọi người ký lao động hợp đồng nội dung đều như thế.

Bọn hắn đã ý thức được, trên bàn đá kia đồ ăn chính là Lý Khác tự mình làm!

Có thể Lý Khác là ai? Đó là lập tức bên trong Lý thị đại phòng bên trong thụ nhất mong đợi đệ tử đời thứ ba, cũng là vị kia đại phòng người cần quyên thích nhất thân nhi tử.

Lý thị giao thừa hàng năm đều sẽ mở từ đường tế tổ, năm ngoái tế tổ, chính là Lý Khác ra mặt đại biểu Lý thị đại phòng tiến từ đường.

Đám nô bộc đều biết, người có thể đại biểu một phòng tiến từ đường, vậy cũng là có thuyết pháp.

Mà bây giờ, chính là như thế một vị có tư cách đại biểu một phòng tiến từ đường đích hệ tử đệ, vậy mà chạy đến trong tiêu viện vắng vẻ này, cho một cái giáo viên tiên sinh nấu cơm?

Học đường giáo viên địa vị xác thực cao, nhưng cũng không có cao đến loại tình trạng này đi!

Lý Khác nhìn nô bộc một chút: "Các người là nhị phòng a, ta gặp qua các

ngươi, tìm đến tiên sinh làm cái gì?"

"A, " nô bộc vội vàng nói: "Lão bản của chúng ta nghe nói Giảng Võ đường giáo viên tiên sinh thăng quan nhà mới, cho nên liền phái chúng ta tới đưa lên hạ lễ."

Lý Khác chỉ chỉ sân nhỏ nơi hẻo lánh: "Để ở đó đi, đợi lát nữa ta đến giúp tiên sinh chỉnh lý. Chờ một chút, chỉ có bốn phần lễ sao, trở về cho các ngươi bên kia nói, lại bỏ bốn phần tới, biết hay không cấp bậc lễ nghĩa?"

"Ai ai, tốt tốt, " nô bộc vội vàng nói: "Chúng ta bây giờ liền trở về nói."

Ở trước mặt Khánh Trần rất cung kính Lý Khác, đối mặt nô bộc lúc nhưng lại có tự nhiên thượng vị giả khí tràng.

Khi đó Lý thị tập đoàn bầm sinh cảm giác ưu việt, bọn hắn từ lúc vừa ra đời liền bị bùng lầy.

Chỉ là, lúc này vị này 14 tuổi thiếu niên mang theo ống đeo tay áo, còn mặc tạp dề, Khánh Trần thấy thế nào đều cảm thấy cùng khí tràng người bề trên kia có chút không quá tương xứng.

Đám nô bộc đi, Khánh Trần từ đầu tới đuôi một câu đều không có nói, tất cả đều là Lý Khác tại xử lý.

Không có quá nhiều đại nhất một lát, nô bộc lúc trở lại lần nữa đúng là tới mấy người mang theo mười hai hộp lễ vật, bỏ đủ mười sáu phần!

So vừa mới Lý Khác yêu cầu tám phần, còn nhiều thêm gấp đôi.

Đám nô bộc nói ra: "Không có ý tứ mới vừa rồi là chúng ta sai lầm, cho ngài bĩa cái không phải."

Lý Khác nói ra: "Đi đờ vật để một bên đi, không nên quấy rầy tiên sinh thanh tịnh."

"Minh bạch, " đám nô bộc nhao nhao lui ra ngoài.

Chưa tới một h ồi, Lý thị mặt khác vài phòng cũng không biết là được tin tức gì, vậy mà tất cả đều phái người đến, mỗi phòng đều đưa lên mười sáu dạng lễ vật.

Không chỉ như vậy, nhóm đầu tiên là nô bộc đến tặng, nhóm thứ hai li ền biến thành học sinh tự mình đến đưa, nhóm thứ ba biến thành phụ huynh mang theo học sinh đến đưa.

Cấp bậc lễ nghĩa càng ngày càng long trọng, phòng nào cũng không nguyện ý làm so người khác kém.

Mà những này tất cả người tặng lễ đều có một cái cộng đ ồng đặc điểm, chính là tiến vào Thu Diệp biệt viện về sau, ánh mắt cũng sẽ ở Khánh Tr ần cùng Lý Khác trước đó vừa đi vừa về đảo qua.

Ý đ ồ phán đoán Khánh Tr ần cùng Lý Khác quan hệ trong đó.

Khánh Tr ần nhìn xem trong góc kia ch ồng chất thành núi nhỏ lễ vật, hẳn thậm chí cảm thấy đến có chút màu sắc sỡ.

Đây chính là trong tập đoàn đạo lí đối nhân xử thế à.

Khánh Tr ần tại trang viên lưng chừng núi bên ngoài cảm nhận được thế giới, cùng trong trang viên lưng chừng núi cảm nhận được hoàn toàn khác biệt.

Đợi cho tất cả mọi người sau khi đi, Thu Diệp biệt viện li ền nữa khôi phục lúc ban ngày yên tĩnh.

"Tiên sinh, " Lý Khác nói ra: "Ta bên này thống kê lễ vật, ngài ăn cơm trước đi, không phải vậy một h ồi đ ồ ăn lạnh."

"Người cũng tới ăn, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói.

"Không được, tiên sinh lúc ăn cơm ta không thể lên bàn, " Lý Khác nói ra.

"Tối, " Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Ta có lời nói với người."

"Tốt, " Lý Khác xoa xoa tay lấy xuống ống đeo tay áo cùng tạp dề, ng ồi tại cạnh bàn đá bên trên.

"Người là Lý thị đại phòng thiên chi kiêu tử, tại sao lại nấu cơm?" Khánh Trầ n hỏi.

Lý Khác giải thích nói: "Ta đối với cái gì đều rất ngạc nhiên, cái gì đều muốn thử một lần. Kỳ thật ta hiện tại càng muốn đi hơn thành thị thế giới bên ngoài nhìn xem, đáng tiếc phụ mẫu một mực không để cho, nói bên ngoài nguy hiểm. Bất quá Y Nặc tử đáp ứng ta, sang năm xuân thú thời điểm sẽ mang ta đi ra ngoài chơi một chút."

Khánh Trầ n không nghĩ tới, trừ thú còn có xuân thú.

Bên ngoài những cái kia thế giới trong dân bản địa còn tại đau khổ giã gạo lúc, con em tập đoàn sớm liền vượt qua đất chó đùa chim nhìn hắc quý ền thời gian.

Khánh Trầ n hỏi: "Ta nhìn người đối với những nô bộc kia vênh mặt hất hàm sai khiến, đối với ta lại cung cung kính kính, vì cái gì?"

Lý Khác sửng sốt một chút: "Vẫn luôn là dạng này, người trong nhà cũng đều là dạng này, nô bộc chính là công cụ."

"Không, bọn hấn cũng là người, địa vị có lẽ có phân chia cao thấp, nhưng nhân cách là bình đẳng, " Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Hôm nay trước dạy người một cái đạo lý, có thể học được đối mặt những người không bằng người kia bảo trì khiêm tốn, đây mới thật sự là tu dưỡng. Mạnh được yếu thua là giới tự nhiên thiên đi ều, nhưng bài trừ một ít động vật thuộc tính, văn minh mới sở dĩ xưng là văn minh."

Lý Khác rơi vào trầm tư: "Tiên sinh nói rất có lý, nhưng ta còn cần từ từ

thói quen cùng tiếp nhận."

"Ăn cơm đi, " Khánh Tr ần g ật đ ầu nói.

Nói thật, h ắn ở thế giới trong thời gian càng lâu, càng có thể cảm nhận được trong ngoài thế giới tư duy khác biệt, đó là tập đoàn khổng chế thế giới thời gian quá lâu bố trí.

Lúc ăn cơm, Long Ngư li ền bày ra trên bàn Lý Khác lại một đũa đ ầu không có đ ộng.

Sau khi ăn xong h ắn đi rửa chén, một bên tẩy vừa nói: "Tiên sinh, ngài tu ần này đ ầu không đi học đ ường sao? Ngài không tại, Khánh Nhất x ế chi ều hôm nay li ền chạy khóa. Chủ yếu là h ắn không thuộc về người Lý thị, giáo viên các tiên sinh cũng không thế nào nguyện ý quản h ắn."

"Người xem đó mà làm, " Khánh Tr ần bình thản nằm lại trên ghế nằm: "Ta nhìn phòng bếp là có máy rửa bát, người làm sao không c ần."

Lý Khác nói ra: "Máy rửa bát muốn làm việc mấy mươi phút mới có thể đem những này tẩy xong, chính ta vào tay vài phút li ền tốt."

"Người thật muốn học đ ồ vật?" Khánh Tr ần hỏi.

"Muốn, " Lý Khác đứng tại bên cạnh ao nước phía trên một chút g ật đ ầu.

"Buổi sáng ngày mai bắt đ ầu, người sáng sớm 6 giờ đi từng nhà đem những bạn học kia đ ầu cho ta quét lên, sau đó chạy cái năm cây số lại đi học đ ường lên lớp, " Khánh Tr ần nói ra.

H ắn không nói đây là vì cái gì, dù sao chạy li ền xong việc.

Xem trước một chút có thể hay không kiên trì n ổi lại nói.

Mặt khác, cũng không phải mỗi cái học sinh đ ầu nguyện ý sáng sớm chạy thao, Lý Khác có thể hay không đem tất cả mọi người kêu đi ra, cũng xem

bản thân hẳn bản sự.

"Đúng rồi, cái này Thu Diệp biệt viện trước kia là ai trụ sở?" Khánh Trầ hỏi.

Lý Khác trả lời: "Là gia gia của ta lưu cho hẳn ân sư, nghe nói vị ân sư kia dạy cho hẳn rất nhiều nhân sinh đạo lý, cái này Thu Diệp biệt viện đã trồng không thật nhiều năm. Gia gia hàng năm kiêu gì cũng sẽ rút tằm vài ngày, trong Thu Diệp biệt viện ở lại một đêm, tưởng niệm ân sư."

"Thì ra là thế."

Kỳ thật Khánh Trầ chính mình không biết Thu Diệp biệt viện, nhưng Lý thị phần lớn người đầu biết.

Đây cũng là hẳn đêm nay đông như trẩy hội nguyên nhân một trong.

Trên một điểm này Khánh Trầ đoán sai, Thu Diệp biệt viện cùng Lý Thúc Đờng cũng không có quan hệ thế nào.

"Tiên sinh, nhắc lại ngài một chút, thay đi giặt quần áo có thể đặt ở Tây sương phòng trong giỏ áo, ngài bên này muốn không có chuyện gì mà nói, ta liền đi về trước," Lý Khác nói ra.

"Ừm, về đi," Khánh Trầ nói ra.

Lý Khác cho Khánh Trầ bái, sau đó rời đi.

Giờ này khắc này, liên quan tới Lý thị đại phòng vị kia Lý Khác đang giáo viên tiên sinh trong nhà làm nô bộc sự tình, đã tại toàn bộ trang viên lưng chừng núi truyề ra.

Tại ngoại giới xem ra, Lý thị là một cái quái vật không lồ, có thể nghiền ép thế gian tuyệt đại đa số sự vật.

Nhưng mà trong trang viên lưng chừng núi, cái này bất quá chỉ là một cái

phức tạp đại trạch viện, bên trong muôn hình muôn vẻ loại người gì cũng có, mà mọi người thích nhất, chính là bát quái.

Hiện tại bát quái hạch tâm nhất vấn đề ngay tại ở, Lý Khắc vì cái gì cam tâm tình nguyện chạy đến Thu Diệp biệt viện đi, làm những nô bộc kia mới có thể làm sự tình.

Dựa vào cái gì?

Bất quá tất cả mọi người không phải người ngu, rất nhiều chuyện liên hệ tới nhìn có lẽ thì càng minh xác.

Đầu tiên, lão gia tử đưa Long Ngư chuyện này liệ̀n không đơn giản, dù sao Long Ngư có bao nhiêu bảo bối mọi người đều biết.

Thứ yếu, Lý Khắc lại là lão gia tử thích nhất cháu trai, như vậy Lý Khắc làm như thế, phía sau sẽ có hay không có lão gia tử chỉ điểm?

Cái này liên quan tính quá mạnh, cho nên rất có sức thuyết phục.

Nhưng vấn đề là, lão gia tử tại sao lại như vậy ưu ái vị này họ khác giáo viên đầu, hẳn đến cùng có cái gì chỗ đặc thù?

Chờ chút, Khánh Trậ̀n ở là Thu Diệp biệt viện?

Những năm gần đây, từng cái biệt viện không ngừng được phân phối cho các phòng tử đệ, nhưng duy chỉ có Thu Diệp biệt viện một mực giữ lại, ai cũng không có ở qua.

Cho nên, Thu Diệp biệt viện tới một mức độ nào đó, địa vị đặc thù cùng Long Ngư là giống nhau.

Ban đêm không người lúc, Khánh Trậ̀n nhìn thoáng qua Lý Khắc thống kê danh mục quà tặng, hẳn phát hiện người Lý thị xuất thủ còn rất hào phóng, không có đưa chút vô dụng đồ vật, tất cả đều là hoàng kim đồ trang sức, vòng tay, vòng tay, dây chuyền, chiếc nhẫn, vòng chân, khóa vàng, thuậ̀n

kim Vô Sự Bài, Kim B ồ Tát, Kim Phật. . .

Trong này, còn hỗn tạp rất nhiều Khánh Tr ần không gọi nổi danh tự tượng th ần, đoán chừng là trong thế giới trong hỗn tạp tín ngưỡng đi.

Đây là một cái rất hiện thực thời đại, lẽ vật bên trong tất cả đều là có thể biến hiện đ ồ vật, cự tuyệt có hoa không quả.

Nhìn xem danh mục quà tặng này, Khánh Tr ần thậm chí muốn ngày mai đi cùng lão tẩu nói một tiếng, cho mình đổi lại cái chỗ ở.

Một l ần nữa th ắng quan ni ệm vui.

Đông đông đông.

"Có người có ở đây không?" Ngoài cửa người mang theo ý cười, là Lý Trường Thanh.

Khánh Tr ần đi mở ra cửa viện, đã thấy Lý Trường Thanh ra vẻ u oán bộ dáng nhìn xem chính mình nói nói: "C ần thiết hay không, dù sao cũng là ta giới thiệu người đi Giảng Võ đường, lão gia tử an bài cho người mới chỗ ở, người vậy mà cùng ngày li ền từ ta nơi đó dời ra ngoài, làm sao cũng phải do dự một chút a."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, lão tẩu muốn thật sự là hiểu l ần một ít sự tình, chính mình lại không chuyên, sợ rằng sẽ xảy ra chuyện đi. . .

Hắn cười nói: "Sự tình giúp xong?"

"Không có, sao có thể dễ dàng như vậy làm xong, " Lý Trường Thanh... lướt qua u oán bộ dáng, ngược lại cười nói: "Thế nào, không mời ta đi vào ng ỗ một chút?"

Lý Trường Thanh là một người tới, trong tay còn c ầm cái kia dùng để chở thuốc biến đổi gien cái rương đen.

Nàng đem chiếc rương kia nhét vào Khánh Trầ n trong tay: "Vừa vặn ta cũng vội vàng, về sau liề n không tự mình b ồi tiếp người đánh thuốc biến đổi giê n, liề n tất cả đầ u giao cho người đi."

"Tạ ơn, " Khánh Trầ n thành khẩn nói.

Nói đến, Lý Trường Thanh xem như thế giới trong này số ít mấy người, xác thực dùng thực tình đối với hắn, phải biết một bộ này thuốc biến đổi giê n nếu như xuất ra đi đổi thành tiề n, đầ y đủ rất nhiề u người phung phí cả đờ i.

Mà lại, thứ này cũng không phải tiề n tài có thể cân nhắc.

Nó đủ để hoàn chỉnh tạo nên một cái cấp B cao thủ, ngay cả Lý Trường Thanh một mình điề u phối, đầ u cần hướng Lý thị nội bộ ra văn bản báo cáo.

Khánh Trầ n đã nghĩ kỹ nó công dụng, cuối cùng vẫn muốn cho Lưu Đức Trụ đánh.

Hàm thành trong trận chiến ấy, mặc dù Lưu Đức Trụ không có xuất thủ chiến đấu qua, nhưng là đối phương phối hợp độ cơ h ồ cao tới trăm phầ n trăm, hoàn mỹ thi hành hắn điệ u hồ ly sơn.

Khánh Trầ n rất rõ ràng, khi đó Lưu Đức Trụ nội tâm là sợ hãi, dù sao liề n xem như cấp C cao thủ, cũng sợ bị người thả bắ n lén ám toán a.

Nhưng là, Lưu Đức Trụ vẫn là đi.

Liề n xong cái này, Khánh Trầ n cũng cần tăng lên thực lực của đối phương.

Cấp B chiến sĩ gen + Hỏa nguyên tố thức tỉnh, tại dưới đại bộ phận tình huống Lưu Đức Trụ đầ u đủ để đảm nhiệm người hộ đạo vai trò, tối thiểu là Bạch Trú người hộ đạo một trong.

Khánh Trầ n nhìn về phía Lý Trường Thanh, lầ n nữa thành khẩn nói ra:

"Cám ơn người, giống như vẫn luôn không có thật sự nói qua tạ ơn, nhưng người đối với ta thật rất tốt."

Lý Trường Thanh bay hẳn một chút: "Coi như người có lương tâm, được rồi không nói nhiều, ta còn phải lại đi ra một chuyến đâu, có cái hội nghị cần mở. Ngoài ra ta nhắc nhở một chút, cái này Thu Diệp biệt viện đối với lão gia tử rất trọng yếu, người chú ý một chút. Đúng, mặc dù người bây giờ bị lão gia tử coi trọng, nhưng người trên danh nghĩa vẫn là của ta bảo tiêu a, ta phải có chuyện người được đến cứu ta mới được."

"Tốt, " Khánh Trần chăm chú đáp ứng nói.

"Đi rồi, " Lý Trường Thanh nói đi là đi.

Khánh Trần nhìn xem nữ nhân tiêu sai quay người bóng lưng rời đi, đột nhiên như có đi đâu suy nghĩ.

Đóng lại cửa viện đằng sau, Khánh Trần bắt đầu ở trong sân bắt đầu đi dạo.

Xác định không có dị thường về sau, lại bắt đầu lần lượt phòng lục lợi lên.

Đông sương phòng không khác thường.

Tây sương phòng không khác thường.

Thăng đến. . . Hẳn rất cục tại trong giá sách, co rúm bản thư tịch nào đó.

Cờ -rắc.... Một tiếng, nguyên bản kín kẽ một mảnh đất gạch, đúng là đột nhiên hướng mặt đất lún vào, trong cả phòng đều truyền đến cơ quan tiếng vang.

Mảnh đất kia gạch hãm xuống dưới đằng sau, biến thành một đầu thật dài nấc thang một bộ phận.

Dài dằng dặc lại sâu thăm hành lang, ngay tại Khánh Trần trước mắt.

Trường thịnh không thôi đèn treo, treo ở hành lang hai bên, giống như là trong đường hành lang bó đuốc.

Khánh Trầ kinh ngạc nhìn một màn này, mới rốt cục ý thức được lão tâu tại sao muốn đem cái này Thu Diệp biệt viện lưu cho chính mình.

Nguyên lai trong Thu Diệp biệt viện này còn có mặt khác bí mật.

Hắn có chút dở khóc dở cười, lúc trước Lý Thúc Đ ồng rời đi ngục giam số 18, chính là từ một đầu địa đạo bên trong rời đi, mà tòa ngục giam kia cùng địa đạo cũng là Lý thị sở kiến.

Cái này Lý thị lão tổ tông, là có bao nhiêu ưa thích kiến tạo địa đạo?

Khánh Trầ thuận đi xuống dưới đi, hành lang rất dài giống như là không có cuối cùng, hắn cảm giác đến có tiếng gió tại gào thét, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy đường hành lang phía trên t ần tại tinh tế thông gió giếng.

Đường hành lang này thông hướng chỗ nào?

Lý thị bí mật bảo khổ?

Hay là Lý thị ngục giam bí mật?

Khánh Trầ tính toán chính mình đi đại khái ba cây số, trong đường hành lang mới đột nhiên xuất hiện một đầu hướng lên thang l ầu.

Hắn trầ mặc một lát, mới rốt cục đi tới.

Sáng tỏ thông suốt.

Làm cho người ngoài ý muốn chính là, cuối lối đi, chỉ là một gian cũ cũ phòng, trừ đặc biệt rộng rãi bên ngoài cũng không cái gì dị thường.

Không có bảo tàng, cũng không có ngục giam bí mật.

Khánh Tr ần đi đến bên cửa sổ nhìn lại, thỉnh thoảng phát hiện chính mình đúng là đã đi ra trang viên lưng chừng núi!

Cái kia Thu Diệp biệt viện vốn là tại trang viên biên giới, mà địa đạo này đúng là trực tiếp thông hướng ngoại giới!

"Chờ một chút, " Khánh Tr ần ngờ ngác nói: "Khó trách lão gia tử thường xuyên đến Thu Diệp biệt viện tưởng niệm ân sư, sợ không phải lão gia tử mỗi lần đều mượn cơ hội này vụng trộm chạy ra ngoài làm việc đi."

Cái gì ân sư truy ền thụ nhân sinh đạo lý, cái gì tưởng niệm ân sư, kỳ thật cái kia Thu Diệp biệt viện, chính là lão tẩu cho mình lưu mật đạo.

Mấy chục năm này ở giữa đối phương đều là thông qua nơi đó, rồi đi trang viên lưng chừng núi tòa kia 'C ần tù' hẳn địa phương.

Tựa như thông tục thoại bản bên trong, hoàng đế cũng nghĩ cái trang viên hành giống như, đối với đất hoang tới nói, hoàng cung sao lại không phải một tòa l ồng giam?

Khánh Tr ần cảm thấy, mỗi một lần lão tẩu tại Thu Diệp biệt viện qua đêm, kỳ thật đều là vụng trộm chu ần đi chơi!

Nói không chừng sẽ còn vụng trộm ra ngoài mua rượu uống, ăn thịt h ằm, hưởng thụ lấy thành thị số 18 cái kia phần hoa vô biên sống về đêm.

Quả nhiên, tập đoàn các đại nhân vật, tâm nhãn đều nh ều a!

Lão tẩu cái này nói láo, bung ra chính là mấy chục năm, hơn nữa còn vụng trộm tất cả mọi người tin, tuyệt! Lòng dạ quá sâu!

Nhưng không biết vì cái gì, lão tẩu ở trong mắt Khánh Tr ần hình tượng đột nhiên không đứng đắn đứng lên.

Dù sao, người đứng đắn ai cần địa đạo đến chạy ra nhà mình a?

Bất quá, lão tâu đem Thu Diệp biệt viện lưu cho chính mình, có lẽ chính là đang đợi chính mình đi phát hiện bí mật, sau đó có được tùy ý ra vào trang viên lưng chừng núi tiện lợi.

Dù là Khánh Trần về sau tại thành thị số 18 bên trong làm sự tình, ai có thể nghĩ tới là vốn nên nên trong trang viên lưng chừng núi hẳn đâu?

"Vẫn rất đủ ý tứ nha, như thế bảo bối bí mật đều truyền cho ta, " Khánh Trần cười cười, hẳn trong phòng tìm một vòng, vậy mà phát hiện 7 cái chìa khóa xe: "Lão gia tử thật biết chơi a!"

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, là chó độc thân bọn họ tăng thêm, lúc này bằng hữu của các người đều tại khúc mắc.

Chỉ có ta, còn tại chân thành bõ bạn các vị! Các người khả năng không có tình yêu, nhưng là các người có ta!

Cảm tạ rừng Tiểu Bạch không công Bạch đằng học trở thành quyển sách mới mình, cảm tạ lão bản, lão bản người hữu tình cuối cùng thành thân thuộc!

Cầu nguyệt phiêu!

Chương 303, chính thống phương pháp tu hành

"Nhìn phòng ốc kết cấu, phòng này là hiện đại nơi ở, mà không phải trang viên lưng chừng núi loại kia nếp xưa kết cấu. Khoảng cách trang viên lưng chừng núi chỉ có hơn hai giờ cây số, hẳn không phải là siêu cao tầng nơi ở đi, cả ba khu siêu cao tầng nơi ở đều rất ít, trang viên lưng chừng núi cũng muốn tránh cho mình bị người nhìn trộm mới đúng, " Khánh Trần tại rộng rãi trong phòng đi bộ: "Hẳn là một cái siêu cao tầng?"

Trong phòng này trừ 7 cái chìa khóa xe bên ngoài, cửa trước trong tủ còn thả bảy bộ điện thoại, trong tủ treo quần áo còn có tràn đầy quần áo.

Trừ mấy món trang phục chính thức bên ngoài, cơ bản tất cả đều là hưu nhân loại vệ y, quần áo thể thao cái gì.

Khánh Trần chợt nhìn liền biết, quần áo kích thước tất cả đều là dựa theo lão đầu đo thân mà làm.

"Lão gia tử tâm tính vẫn rất tuổi trẻ nha, mặc loè loẹt đâu, " hần vui tươi hơn hử cười nói: "Nhìn trong phòng này rơi bụi tình huống, hẳn là cực kỳ lâu đều không có người đến qua đi."

Khánh Trần liếc nhìn tủ quần áo lúc, chợt phát hiện những quần áo đang treo kia phía sau, còn có một cái nút.

Hần nhẹ nhàng đè xuống, lại phát hiện toàn bộ tủ quần áo đều từ giữa đó vỡ ra, hiển lộ ra phía sau giá vũ khí tới.

Trên giá súng kia rực rỡ muôn màu, trưng bày mấy chục chi súng ống cùng chủ thủ, giá súng phía dưới còn trưng bày các loại đường kính đạn.

Xem ra, những đờ chơi nhỏ này đều là lão tâu lúc ra cửa, chính mình cần làm vũ khí phòng thân.

Hiện tại cũng về Khánh Trầ. .

"Lại là Long Ngự, lại là súng ống, lại là phòng ở, lão gia tử lễ gặp mặt này cho cũng quá khách khí a, " Khánh Trầ tổng kết: "Lão gia tử là người tốt a."

Nhưng mà, đây hết thấy thu hoạch, cũng còn không chống đỡ được lão tâu đưa tặng "Tự do" .

Có thể tự do ra vào trang viên lưng chừng núi còn không lưu ghi chép, bản thân cái này chính là một kiện quý giá nhất lễ vật.

Bất quá, Khánh Trầ đêm nay cũng không có tùy tiện đi ra xem một chút thượng tam khu thế giới, mà là hiệu tương đối tình huống về sau, liề từ trong đường hành lang quay trở về Thu Diệp biệt viện.

Buổi tối hôm nay khách nhân của hắn rất nhiều, nếu có người gõ cửa hắn không đáp, cố nhiên có thể giải thích là giáo viên tiên sinh ngạo mạn, nhưng kiểu gì cũng sẽ làm cho người sinh nghi.

Cho nên, vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, Khánh Trầ cưỡng ép đem lòng hiếu kỳ của mình dần xuống đi.

Đếm ngược 138:00:00.

Sáng sớm 6 giờ, liề ngay cả Khánh Trầ cũng còn đắm chìm tại trong thế giới thần bí thời điểm, Lý Khắc đã thật sớm từ trên giường bò lên.

Hắn thay xong quần áo đeo bọc sách, cùng phụ mẫu cáo biệt.

Sau đó từ nhà mình núi non biệt viện một đường chạy chậm, tới trước đến cùng các bạn học đêm qua ước hẹn địa điểm.

Không có mang nô bộc, chỉ có chính hấn.

Tối hôm qua, Khánh Trậ̀n đ̣ể hấn mang theo các học sinh chạy thao ṿề sau, hấn li ệ̀n tại Lý thị học đường trong nhóm nói một l ậ̀n chuyện này, xem như đã sớm thông tri đến.

Chỉ là, đến mọi người ước hẹn địa điểm tập hợp ṿề sau, Lý Khác lại phát hiện tới chỉ có chính mình.

Chỗ tập hợp, là trong trang viên lưng chừng núi tương đối có ý nghĩa tiêu chí pho tượng trước, pho tượng này gọi Tích Thủy Dụ̃ng Tuy ệ̀n, lão tổ tông xây pho tượng này tựa h ộ̀ là vì nhắc nhở Lý thị tử đ̣ệ có ân tất báo.

Lúc này, Tích Thủy Dụ̃ng Tuy ệ̀n pho tượng trước, Lý Khác lẻ loi trơ trọi đứng đấy.

Nhưng vị này 14 tuổi thiếu niên tựa h ộ̀ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hấn quay người hướng Lý Y Nặ̣c Thanh Sơn biệt viện chạy tới.

Đi vào Thanh Sơn biệt viện cửa ra vào ṿề sau, Lý Khác từ sau lưng mình trong túi xách lấy ra một chi loa phóng thanh.

Đợi cho chính mình khí tức thở đ̣ều đ̣ắn đ̣ằng sau tài cao vừa nói: "Khánh Nhất, Lý Đ ộ̀ng Vân, mời đi ra tập hợp."

Sáng sớm 6:15, loa phóng thanh này thanh âm phảng phất đất bằng kinh lôi tại sáng sớm nổ tung.

Giống như là muốn đem trên trời còn bao phủ đêm, tất cả đ̣ều nổ tung.

Hấn bên này một hô, Thanh Sơn biệt viện bên trong đám nô bộc lập tức li ệ̀n toàn đi ra.

Một tên nô bộc thấp giọng giận dữ hét: "Ở đâu ra hài tử, vừa sáng sớm chạy đến nơi đây đến vung. . . Thật xin lỗi, ta không biết là ngài."

Nô bộc liếc mắt nhận ra Lý Khác, kém chút bị hù toàn thân run rẩy.

Hắn vậy mà kém chút mở miệng mắng Lý thị đại phòng tiêu tổ tông!

Cái trước mắng chủ tử nô bộc, hiện tại còn không chừng ở nơi nào bẻ bắp đâu.

Chỉ là nô bộc có chút nghi hoặc, vị này Lý thị đại phòng tiêu tổ tông, làm sao lại đột nhiên chạy đến Thanh Sơn biệt viện bên trong náo người đến?

Đã thấy Lý Khác lạnh lùng trừng mắt liếc nô bộc: "Lăn đi đem Khánh Nhất kêu đi ra. . . Không đúng, phiền phức đi đem Khánh Nhất cùng Lý Đờng Vân kêu đi ra."

Lý Khác nói được nửa câu, đột nhiên nhớ tới tiên sinh đêm qua từng nói với hắn lời nói: Ở trước mặt đối với người không bằng người lúc còn có thể bảo trì khiêm tốn, mới thật sự là tốt dưỡng.

Nói thật, Lý Khác xem như trong tập đoàn nhất có tu dưỡng tử đệ một trong, nhưng hắn hôm qua trước tiên nghe được câu này lúc, y nguyên không quá hiểu thành gì muốn đối với nô bộc khách khí như vậy.

Về đến nhà chăm chú suy tư nhân cách cái từ này, mới chậm rãi nhai ra hương vị tới.

Hắn lúc này, ngược lại là phát ra từ nội tâm khiêm tốn một chút, dù là đối mặt chính là một vị nô bộc.

Tên kia nô bộc nghe Lý Khác khách khí như vậy, cũng không biết đối phương đây là rút ngọn gió nào, tóm lại có chút dọa người.

Nô bộc hướng Thanh Sơn biệt viện bên trong chạy tới, ý đồ đánh thức Khánh Nhất.

Nhưng vấn đề là, Khánh Nhất cũng sẽ không nghe nô bộc lời nói a, một cước liền đem nô bộc cho đá ra phòng đi: "Xéo đi, ai cho người dững dĩnh khí

đến gọi ta rời giường?"

Nhưng mà, bên ngoài ngay sau đó truyên đến Lý Khắc thanh âm.

"Khánh Nhất, ta cho người cuối cùng 1 phút thời gian mặc quần áo."

"Khánh Nhất, còn có 30 giây."

"Khánh Nhất, cuối cùng 10 giây."

Khánh Nhất nghe đây hết thấy, bực bội xoay người dùng chân mền che lại đầu: "Ta mẹ nó gặp phải làm sao cũng là điếm tên điên!"

Một bên khác, Lý Khắc đếm ngược xong sau, mặt không thay đổi hướng bên trong phóng đi.

Căn bản không có bất kỳ cái gì một vị bảo an cùng nô bộc dám ngăn trở hắn.

Hắn đi vào Khánh Nhất trong phòng, ngạnh sinh sinh đem đối phương từ trong chăn nắm chặt lên, sau đó liền một cái thập tự khóa cổ. . .

Khánh Nhất trợn trắng mắt, bàn tay thật nhanh vượt Lý Khắc cánh tay.

Buông tay buông tay buông tay, sắp chết!

Lý Khắc mặc kệ Khánh Nhất cầu xin tha thứ, ở trong lòng đếm thầm lấy thời gian, đến giây thứ tư thời điểm mới đưa đối phương buông ra.

Sau đó hắn một bộ thành khẩn bộ dáng nghiêm túc nói ra: "Khánh Nhất đừng học, người quên chúng ta tại học đường nói thế nào sao, học tập cho giỏi, khích lệ lẫn nhau, hiện tại tiên sinh có bàn giao, chúng ta cũng không nên thư giãn a."

Khánh Nhất kinh ngạc nhìn đối phương, thậm chí có chút phân biệt không ra cái này thành khẩn bộ dáng, là thật, hay là trang.

Lý Khác nói ra: "Ta chờ người ở ngoài a Khánh Nhất đừng học."

Giờ này khắc này, Khánh Nhất còn mặc đống quần, mồ hôi ngời liệt trên mặt đất, mấy giây đằng sau, hắn lấy lại tinh thần điên cuồng vỗ sàn nhà: "Nghịch chúng a!"

Hắn cũng nghĩ không thông, thật tốt một cái nghĩ ngợi xem kịch kế hoạch, làm sao biến thành hiện tại bộ dáng này.

Mà lại, chính mình cái này cùng 31 tên đống học kết minh kế hoạch, có phải hay không có chút qua loa ư?

Không đợi hắn nghĩ rõ ràng, Lý Khác lại xuất hiện tại cửa ra vào: "Khánh Nhất đừng học, mặc có vừa không?"

"Muốn chết muốn chết muốn chết," Khánh Nhất nhìn đối phương bức kia bộ dáng, vội vàng một lộc cốc đứng dậy thay quần áo: "Ta hiện tại liền đổi!"

Lý Khác mang theo còn quần quần Khánh Nhất, một đường hướng xuống một nhà chạy chậm đi qua.

Lý Đổng Vân cũng mê hoặc lấy, nhưng Lý Khác ngược lại là đối với nàng rất tốt, vì chiếu cố tuổi của nàng liền tận lực giảm lại tốc độ.

Đến một chỗ khác biệt viện cửa ra vào đằng sau, hắn y nguyên giống vừa rồi như thế xuất ra loa phóng thanh đến: "Lý Văn, xuống tới tập hợp!"

Lần này là Lý Văn mẫu thân đi tới: "Tiểu Khác a, người đây là bị thần kinh à?"

Lý Khác khách khí nói: "Thăm thăm, học đường giáo viên tiên sinh có bàn giao, từ hôm nay trở đi tất cả học sinh đều phải cùng một chỗ chạy thao, chạy đủ năm cây số mới được."

"Đừng nghe các người tiên sinh kia, chính hấn nói không chừng cũng còn không có rời giường đâu, " phụ nhân ôn nhu cười nói: "Ba các người đừng ở đứng ở phía ngoài, đến trong viện đi, thăm thăm để nô bộc cho các người chuẩn bị điếm tâm, đã ăn xong trở về ngủ cái h ồi lung giác, tỉnh ngủ lại đi học đường."

Khánh Nhất lúc này đã bị đông cứng thanh tỉnh, hấn vui vẻ nhìn xem Lý Khác, muốn nhìn một chút đối phương định làm như thế nào.

Người Lý Khác khi dễ ta kẻ ngoại lai này, tiêu bằng hữu còn chưa tính, chẳng lẽ người còn có thể đi khóa vị phụ nhân này h ồi sao? Kháng định không được!

Mà lại, người ta phụ nhân cũng không có buồn bực, rất ôn nhu mời người đi trong nhà ăn cơm đâu, người đây có ý tốt đi khóa Lý Văn h ồi sao?

"Đi thôi, ta đâu nhanh chết đói, chúng ta đi thăm thăm trong nhà ăn cơm, " Khánh Nhất nói li ền đi vào bên trong.

Nhưng mà, Khánh Nhất còn đánh giá thấp Lý Khác chấp nhất, hấn vừa mới đi vào bên trong chưa được hai bước, li ền bị Khánh Nhất một lần nữa khóa lại.

Lý Khác một bên khóa lại Khánh Nhất yết h ồi, một bên nhìn xem phụ nhân nói ra: "Thăm thăm, xin lỗi."

Nói, hấn một lần nữa buông ra Khánh Nhất , mặc cho đối phương tại ven đường ho khan, ngay sau đó giơ lên chính mình loa phóng thanh: "Lý Văn, xuống tới tập hợp!"

"Lý Văn, xuống tới tập hợp!"

"Lý Văn, xuống tới tập hợp!"

Khánh Nhất, Lý Đ ồng Vân, phụ nhân thấy cảnh này đều trợn mắt hốc mồm, tất cả mọi người không nghĩ tới Lý Khác đã vậy còn quá bướng

bình.

Phụ nhân thẫn thờ sắc phức tạp mà hỏi: "Tiểu Khác a, người nói người đây là mưu đồ gì?"

Lý Khác chăm chú đáp lại nói: "Thăm thăm, tiên sinh có bàn giao, ta nhất định phải làm đến."

Mặt mũi cũng không cần, cũng phải làm đến.

Phụ nhân hiếu kỳ nói: "Người trước đừng hô, thăm thăm hỏi người, người là ta Lý thị hài tử bên trong người nổi bật, vì sao như vậy nghe vị giáo viên này tiên sinh lời nói a, phụ thân người biết chuyện này sao?"

Lý Khác nhìn phụ nhân một chút: "Thăm thăm, phụ thân ta biết, hấn nói theo tiên sinh nói xử lý."

Phụ nhân sửng sốt, cái này Lý thị đại phòng đầu lên cơn điên gì, bất quá là một cái giáo viên tiên sinh mà thôi, vậy mà có thể làm cho Lý Khác vị kia chấp chương Xu Mật xử phụ thân cũng tán thành?

Đêm qua nàng liếc nghe nói, Lý Khác trong Thu Diệp biệt viện bưng trà đổ nước, nấu cơm rửa chén, khi đó nàng còn tưởng rằng chỉ là đám nô bộc nói bậy, hiện tại xem ra hấn là thật!

Dựa vào cái gì a, phụ nhân không nghĩ ra vị kia giáo viên tiên sinh đến cùng dựa vào cái gì? Đây là lão gia tử ở bên ngoài con riêng sao?

Phụ nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Tiểu Khác, người cũng biết, nhà ai không phải đem hài tử làm bảo bối, người dạng này sẽ chọc cho nhiều người tức giận."

Lý Khác cũng muốn nghĩ: "Thăm thăm, bọn hấn có Long Ngư cùng Thu Diệp biệt viện bảo bối sao?"

Phụ nhân sửng sốt nửa ngày, cuối cùng vẫn đem nhà mình nữ nhi cho nắm chặt đi ra: "Tùy các người đi, hôm nay người muốn làm sao giày vò liếc"

làm sao giày vò."

"Tạ ơn thâm thâm lý giải, cũng không phải liên cả ngày hôm nay, mà là về sau mỗi một ngày, ngài hiện tại có thể có chút không thích ứng, nhưng chẳng mấy chốc sẽ thói quen, " Lý Khác khách khí nói tạ ơn, sau đó mang theo sau lưng ba người tiếp tục hướng xuống một nhà chạy tới.

Phụ nhân vô lực phát phát tay: "Đi thôi."

Lúc này Khánh Nhất đã sợ ngây người, hắn đoán được sự tình sẽ xuất hiện chuyển hướng, nhưng hắn không có đoán được cái này chuyển hướng lại là hướng một cái đối với mình càng thêm bất lợi phương hướng phát triển!

Sau đó, Khánh Nhất liên tục tận mắt chứng kiến, Lý Khác như thế nào chăm chú phụ trách quán triệt lấy, Khánh Trầm chỉ thị.

Đối phương dùng tuyệt đối cẩn thận tỉ mỉ thái độ, cơ hồ đem hơn phân nửa trang viên lưng chừng núi đều cho gây gà chó không yên. . .

Nhưng vấn đề là, trải qua trước đó một ít chuyện về sau, tất cả phụ huynh vậy mà tất cả đều đem hài tử cho giao ra.

9 giờ sáng, các học sinh từng cái giống như là quả cà gặp sương một dạng, ù xìu ba ba ng ã tại trong nhà chính chờ đợi lên lớp.

Có hơn mười vị đồng học ng ã trên ghế, cái đầu nhỏ lay động a lay động sắp đã ngủ.

Giáo viên toán học Chu Hành Văn nhìn xem những học sinh kia, đau lòng hồng.

Hắn tức hển hển đi về phòng làm việc: "Khinh người quá đáng, quá phận, đây quả thực là tại ảnh hưởng bình thường học đường trật tự. Hắn làm như vậy, ban ngày còn có người nào tinh thần lên lớp! ?"

Kỳ thật Tri Tân biệt viện đã trải qua một vòng mặt đàng sau, mọi người đã

dần dần quen thuộc Khánh Trầ n t ờn tại.

Dù sao vị giáo viên mới này mặc dù ngang tàng, nhưng cũng không có chiếm những người khác khóa a, tiết chiến đấu một tu ầ n mới hai tiết, mọi người nhìn một chút li ề n đi qua.

Mà bây giờ, Khánh Trầ n xác thực không có đoạt mặt khác giáo viên khóa, nhưng con hàng này sừng sốt tăng lên cả khóa thời gian.

Này bằng với là ngành sinh sinh cho mình mỗi ngày tăng thêm một cái giờ dạy học!

Bây giờ, mặt khác các giáo viên còn tại nguyên bản chương trình học trong kế hoạch đoạt giờ dạy học, Khánh Trầ n lại mở ra lối riêng, gia tăng nhi ề u như vậy giờ dạy học!

Mấu chốt là, Khánh Trầ n sáng sớm đem bọn nhỏ đầu luyện thành dạng này, bọn nhỏ ban ngày đâu còn có trên tinh th ầ n mặt khác khóa a!

...

...

Buổi sáng 10 điểm, đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả Khánh Trầ n, chậm rãi từ từ kẹp lấy bàn nhỏ hướng Long H ồ đi đến.

Chẳng biết lúc nào đã ng ỗ i tại trên c ầ u gãy lão tâu, nghe thấy bước chân hần âm thanh li ề n tức giận nói: "Nhìn người làm chuyện tốt, sáng sớm li ề n có mười mấy cái điện thoại đánh tới Xu Mật xử cáo trạng, toàn bộ trang viên lưng chừng núi đầu bị người làm gà chó không yên!"

"A?" Khánh Trầ n sừng sốt một chút, hần đem bàn nhỏ bày ở lão tâu bên người: "Đã xảy ra chuyện gì a?"

"Có phải hay không là người đ ể Lý Khác mang theo các học sinh đi chạy bộ?" Lão tâu lạnh giọng hỏi.

"Đúng a, " Khánh Tr ần như không có chuyện gì xảy ra nói ra: "Người xem một chút Lý thị những tử đệ kia, từng cái thân thể yếu không tưởng nổi, còn có hai cái tiểu mập mập, mập đều nhanh không nhìn thấy con mắt. Chỉ có kiên trì vận động mới có thể phát ra từ nội tâm cường đại lên, dạng này trong thân thể người bài tiết kích thích tố đều sẽ để cho người bảo trì lạc quan sáng sủa."

Lão tâu bó tay r ồi nửa ngày: "C ần sớm sao như vậy? Ta nghe nói Lý Khắc sáng sớm 6 giờ liền rời giường!"

"Ta yêu cầu là 6h, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Hắn hẳn là dự tính đến các bạn học sẽ không nghe hắn, cho nên mới dậy thật sớm, cho mình dự lưu lại một chút hô mọi người rời giường thời gian."

"Trong học đường đã có giáo viên liên danh khiêu nại người, nói người ảnh hưởng bình thường dạy học trật tự, " lão tâu nói ra.

"Loại nhịp điệu này, mọi người thói quen liền tốt, " Khánh Tr ần vẫn là người không việc gì giống như: "Vừa mới bắt đầu tu ần thứ nhất tất cả mọi người sẽ cảm thấy mệt mỏi, nhưng thân thể khỏe mạnh về sau, ban ngày cũng sẽ tinh thần gấp trăm lần. Lão gia tử, bọn hắn không hiểu đạo lý này, nhưng người hẳn là hiểu a. Đúng, Xu Mật xử làm sao trả lời chắc chắn bọn hắn?"

Lão tâu tr ần mặc mấy giây: "Xu Mật xử không có trả lời chắc chắn."

Không có trả lời chắc chắn bản thân liền là một loại trả lời chắc chắn, Xu Mật xử ý tứ rất đơn giản, Lý thị học đường việc này chúng ta không chuẩn bị quản.

Khánh Tr ần vui tươi hơn hở cười nói: "Ngài nhìn, ta chỉ có đem những tiểu tử này thu thập phục tòng, mới có thể tiếp tục dạy bọn họ đ ồ vật mới, tử như ngài cho ta quyển sách nhỏ kia."

Lão tâu nhận tình sáng lên: "Người thật giải mã đi ra r ồi?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Đúng là cái thứ tốt, không có Mãnh Hồ giáo phái như thế di chứng, cũng không cần mất đi cái gì, nên tính là tương đối chính thống phương pháp tu hành."

Hắn đại khái cũng coi như hiểu rõ thế giới trong tu hành, các đại nhân vật đem tu hành chia làm chính thống cùng không chính thống.

Cái gọi là không chính thống, chính là tu hành không có hô hấp thuật phụ trợ, sẽ sinh ra cái giá tương ứng cùng di chứng, hạn mức cao nhất cũng thấp.

Cái gọi là chính thống, chính là lúc tu hành có hô hấp thuật phụ trợ, con đường tu hành công chính bình thản, không di chứng.

Cho nên, chính thống không chính thống khác nhau ngay tại ở hô hấp thuật, không chỉ là Chuẩn Đ ề Pháp hô hấp thuật, Kỵ Sĩ hô hấp thuật, có một ít chân chính người tu hành còn nắm giữ lấy mặt khác hô hấp thuật.

Cái này khiến Khánh Tr ần có loại cảm giác, hô hấp thuật cái đ ờ chơi này tựa như là thế giới ngoài trong tiểu thuyết 'Thổ nạp' một dạng, biết phương pháp thổ nạp liền có thể tấn thăng Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, không biết phương pháp thổ nạp, cũng chỉ có thể làm một cái Hậu Thiên cảnh giới thường dân. . .

Lão tẩu kỳ quái nói: "Một cái tà môn tổ chức, vậy mà cũng có thể có được chính thống phương pháp tu hành?"

"Đương nhiên, " Khánh Tr ần nói ra: "Công cụ nắm giữ tại trong tay người, người biến thành cái dạng gì cùng phương pháp tu hành không có tất nhiên liên quan."

"Cao nhất hạn mức cao nhất đến cấp bậc gì?" Lão tẩu hỏi.

Khánh Tr ần nhìn đối phương một chút: "Trước mắt chỉ có thể hứa hẹn đến cấp B, còn lại đầu xem duyên phận. Mặt khác muốn nói một chút a lão gia

tử, ta cũng không phải ai cũng dạy, nếu là có người chạy bộ đầu kiên trì không xuống, vậy liên sớm làm làm cái ông nhà giàu tốt, nắm giữ lực lượng đối bọn hần tới nói cũng không phải là chuyện tốt, đạo lý này ngài so ta hiểu."

"Tuổi thọ phải chăng có thể kéo dài hai mươi năm?" Lão tẩu hỏi.

Khánh Trần rốt cuộc biết lão tẩu muốn là cái gì: "Kéo dài hai mươi năm không thành vấn đề, tu hành đến cấp B, kéo dài 40 năm đầu có thể."

Không chính thống phương pháp tu hành, không chỉ có sẽ không kéo dài tuổi thọ, thậm chí sẽ đối với thân thể sinh ra tổn hại, dẫn đến tuổi thọ rút ngắn.

Khánh Trần hiếu kỳ nói: "Ngài rất để ý tuổi thọ sao?"

Lão tẩu nói ra: "Chính ta không thêm để ý, nhưng đối với một hy vọng căn cơ vững chắc tập đoàn tới nói, lâu dài hơn tuổi thọ liên mang ý nghĩa lâu dài hơn cơ nghiệp. Mặc dù việc này cũng không tuyệt đối, nhưng tập đoàn đặt chân ở liên bang, bản thân liên muốn một mục c ù mới c ù biến mới có thể ứng đối thế giới này biến hóa."

"Minh bạch, " Khánh Trần gật đầu: "Ngài là hi vọng Lý thị quyên lực giao thế, có thể càng nhẹ nhàng, càng vững chắc một chút."

Lão tẩu cười cười: "Cũng không hoàn toàn là, chuyện của nơi này rất phức tạp, về sau người sẽ rõ."

Lão tẩu ngồi tại trên c ù gãy tr ãn tư một lát, đột nhiên nói ra: "Đề Xu Mật xử cho học sinh phụ huynh khiếu nại viết một cái phê chỉ thị, để bọn hần tất cả đầu nghe theo học đường an bài, lấy lão đại danh nghĩa ra cái này phê chỉ thị."

Cái gọi là lão đại, chính là lão tẩu đại nhi tử, Lý Khác cha ruột.

Khánh Trần quay đầu nhìn bốn phía: "Ngài nói chuyện với người nào

đâu?"

Vừa mới câu nói kia rõ ràng không phải đối với hắn nói, vậy đã nói rõ phụ cận còn có một vị cao thủ, một vị ngay cả Khánh Trậ̀n đ̣ều không phát hiện đ̣ược cao thủ.

...

5000 chữ chương tiết, ban đ̣êm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ thư hữu 20200916212218388 trở thành quyền sách mới mình.

Cảm tạ Phật hệ cận bã, ma Quỷ Lạ̃ng người hai vị đ̣ồng học trở thành quyền sách mới Bạch Ngậ̣n đ̣ại mình.

Các lão bản đ̣ại khí, Chúc lão bản bọn họ v̄ong du đ̣ùa gīõn v̄inh viẹ̃n không xong tuyển không chết cơ!

Chương 304, tiên sinh cùng sư phụ (cầu nguyệt phiêu)

Ngay tại lão tâu phân phó không bao lâu.

Lý thị lớn nhất quy ền hành Xu Mật xử, đột nhiên thay đổi trước đó tr ầm mặc thái độ, đối với những học sinh kia phụ huynh khiêu nại từng cái tiến hành trả lời: Lý thị học sinh làm tương lai gia tộc căn cơ, ứng kiên quyết phục tùng học đường an bài, học tập môn văn hóa tri thức đ ồng thời, cũng không quên đức trí thể mỹ phát triển toàn diện. . .

Trả lời là một đồng đường hoàng lời nói, mà các gia trưởng trừng to mắt nhìn h ữ lâu, cái kia mấy trăm chữ trả lời bên trong kỳ thật chỉ có hai chữ: Phục tùng.

Cái này rất kỳ quái, rõ ràng tr ầm mặc như vậy đủ r ữ, vì sao còn chuyên môn biểu cái thái.

Đây là lo lắng mọi người lại cả yêu thiêu thân gì, cho nên l ần nữa cường điệu một chút!

Vị giáo viên kia đến cùng lai lịch gì, lại còn có thể làm cho Xu Mật xử cho hẳn chuyên môn ra trả lời làm xác nhận? !

Hiện tại tốt, mọi người lại muốn làm ầm ĩ, đó chính là không nghe Xu Mật xử trả lời, cái này tại Lý thị là phi thường nghiêm trọng sự tình.

Tỷ như có hay không quan không có chức phụ nhân lại đi náo, vậy nàng nam nhân li ền sẽ liên quan bị phạt.

Long H ồ bờ trên cầu gãy kia, Khánh Tr ần hiếu kỳ hỏi: "Chính thống

phương pháp tu hành, có bao nhiêu t ờn thê?"

Lão t ầu lạnh nhạt nói ra: "Trên đời này phương pháp tu hành nhiều như cá diếc sang sông, nhưng chính thống có thể diên thọ truy ền thừa, không cao hơn năm cái, hiện tại, lại nhiều trong tay người cái này một cái."

"Ít như vậy sao?" Khánh Tr ần kinh ngạc.

"Cho nên, ta còn có một chuyện cùng người thương lượng, " lão t ầu nói ra: "Không riêng gì Lý thị học đường nhóm người này muốn tới học, còn có một số Lý thị trải qua khảo nghiệm người trẻ tuổi muốn tới học."

Khánh Tr ần thiêu thiêu mi mao: "Ngài trước đó cũng không có nói chuyện này a, mà lại ta không có tận mắt khảo nghiệm qua, làm sao biết bọn h ắn đến cùng hợp cách không hợp cách."

Lão t ầu nói ra: "Người yên tâm, Lý thị có thể đặt ở trọng yếu địa phương người trẻ tuổi, không phải là ăn chơi thiếu gia. . Mặt khác, nếu như người lo lắng bọn h ắn đối với người không có tán thành độ, hoặc là v ềsau sẽ đối với người tạo thành uy hiếp, ta có thể cho bọn h ắn bái người làm thầy, chính thức bưng trà dập đầu."

L ần này Khánh Tr ần thật kinh ngạc.

Giáo viên tiên sinh cũng bất quá là được người tôn kính thôi, nhưng bưng trà quỳ xuống bái sư, đây chính là chân chính hạch tâm địa vị.

Lý thị coi trọng trưởng ấu có thứ tự, sư phụ chính là sư phụ, không có khả năng ngỗ nghịch.

Nếu như v ềsau ở trên chiến trường gặp nhau, những này Lý thị từng bái h ắn làm thầy người, cũng đều nhất định phải nhượng bộ lui binh.

Đây là Lý thị tự thân trật tự căn cơ, như trật tự loạn, Lý thị cũng li ền loạn.

Mà lại, có thể bị lão t ầu lựa đi ra học tập chính thống phương pháp tu hành

người trẻ tuổi, tương lai tại toàn bộ Lý thị chỉ sợ đâu có hết sức quan trọng vị trí.

Khánh Trầ bình tĩnh hỏi: "Ngài biết chuyện này sẽ có ảnh hưởng gì sao?"

Lão tâu cười cười: "Ta chọn lựa người trẻ tuổi, đâu là ở trên chiến trường đả sinh đả tử, mắt thấy liên bang nội chiến sắp đến, Jindai, Kashima đã đóng quân Bắc cảnh. Nếu có Lý thị người trẻ tuổi có thể đi đến một đâu không có di chứng tu hành lộ, vậy bọn hần ở trên chiến trường tỷ lệ sống sót cũng sẽ lớn hơn một chút. Mặc dù chiến tranh hiện đại đã không nhìn cá nhân võ lực, cá nhân võ lực cũng không thay đổi được cái gì, nhưng tố chất thân thể mạnh lên, tự lành năng lực cũng sẽ gia tăng. Cố gắng qua, dù sao cũng tốt hơn bỏ mặc không quan tâm đi."

Cho nên, lão tâu kỳ thật căn bản nhất mục đích, chỉ là hi vọng Lý thị trụ cột vững vàng của tương lai, không cần tất cả đâu chết ở trên chiến trường.

"Ta còn tưởng rằng ngài là hi vọng bọn họ đâu dài hơn mệnh trăm tuổi đâu, "
" Khánh Trầ nói ra.

"Đó là quy luật tự nhiên, " lão tâu cười nói: "Cho nên, người đáp ứng?"

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Phương pháp tu hành đâu là ngài cho, bọn hần lại là chính thức báỉ ta làm thầy, ta có cái gì không đáp ứng."

Nguyên nhân căn bản nhất, hay là bởi vì phương pháp tu hành đúng là người ta đưa tặng.

Kỳ thật lão tâu đã đoán được thế giới ngoài sẽ có cùng loại ngữ ngôn, đối phương tùy tiện tìm thời gian hành giả đâu có thể từ từ phiên dịch ra đến, cũng không phải là nhất định phải tìm chính mình.

Khánh Trầ bỗng nhiên ý thức được, lão tâu kỳ thật cũng là tại đâu tư.

Tựa như Hồ Tiểu Ngưu phụ thân đâu tư một dạng, bọn hần đã đâu ý thức được trong ngoài thế giới quán thông về sau, có thể sẽ cho hai thế giới

mang đến tình thế hỗn loạn mới.

Cho nên những này người thông minh chân chính, muốn từ thời gian hành giả bên trong chọn một người ưu tú nhất đến duy trì, cần một cái không xác định tương lai.

Chân chính đầu tư, chưa hẳn mỗi một bút đầu có thể trông thấy ích lợi, mà cử chỉ vô tâm, có đôi khi có thể sẽ cảm liễu thành ấm.

Nhưng mà một đợt này đối với Khánh Trầ nói, là chân chính siêu cấp thêm bối!

Đời thứ ba người trẻ tuổi quản hấn gọi sư phụ, quản Lý Thúc Đ ồng gọi Thất thúc, v ềsau hấn có thể cùng Lý Thúc Đ ồng các luận các đích. . .

Chờ chút, lão tâu một đợt này siêu cấp thêm bối phận, không có cái gì khác mục đích đi.

"Đúng r ồi lão gia tử, ngài bình thường đi mật đạo ra ngoài, đầu chơi chút gì a?" Khánh Trầ nháy mắt hiếu kỳ nói.

Lão tâu sững sốt một chút: "Người nhanh như vậy li ền phát hiện mật đạo r ồi?!"

"Ta còn phát hiện bảy chuỗi chìa khóa xe, bức tường thứ nhất súng ống. . . Còn có loè loẹt quần áo, " Khánh Trầ nói ra: "Đúng r ồi còn có bảy cái điện thoại, ngài là bình thường đang dùng bảy cái thân phận sao, ta rất hiếu kì ngài dùng đầu là thân phận gì. . ."

Lúc này, lão tâu cổ tay rung lên li ền đem c ần câu nhấc lên, hấn đem Long Ngư hái xuống đưa cho Khánh Trầ: "C ần mau cút."

"Được chưa, " Khánh Trầ cảm giác có chút vẫn chưa thỏa mãn.

. . .

...

Trở lại Thu Diệp biệt viện, Khánh Tr ần đi sân nhỏ chung quanh chém đứt một viên cây nhãn thơm thô nhánh cây, c ần đầu gỗ cho mình khắc tấm bảng.

Trên bảng hiệu chỉ có hai chữ: "Từ chối tiếp khách."

Chạng vạng tối thời điểm, Lý Khắc tan học li ền tới nấu cơm, làm tạp vật.

Thuận tiện còn cho Khánh Tr ần mỗi ngày nằm ghế nằm, tỉ mỉ lau lau r ồi một l ần.

Lúc này, bởi vì quá lượng vận động sau axit lactic đã bắt đầu tại Lý Khắc thể nội ch ồng chất, cho nên hẳn đi đường thời điểm đầu có chút không được tự nhiên, chỉ cảm thấy hai cái chân đầu đã không thuộc về mình.

Vậy mà mặc dù như thế, Lý Khắc vẫn kiên trì muốn đem tất cả việc vặt đầu làm xong.

Trong lúc đó, còn có mặt khác vài phòng nô bộc đến đưa lên trái cây.

Nói là đưa trái cây, nhưng những nô bộc kia vẫn luôn đang len lén đánh giá Lý Khắc bận rộn thân ảnh, tựa hồ muốn thám thính chút gì.

Đại trạch viện đã là như thế, khắp nơi đều là người hữu tâm.

Đợi cho những người kia đi đằng sau.

"Mệt không, " Khánh Tr ần nằm trên ghế , chờ đợi lấy trong phòng bếp vị kia 14 tuổi thiếu niên nấu cơm.

"H ồi tiên sinh, thì hơi mệt chút, nhưng còn có thể kiên trì, " Lý Khắc nói ra: "Ta biết, dạng này sống qua một tu ần li ền tốt."

"Ừm, " Khánh Tr ần lập lòe nước đôi đáp lại một tiếng: "Có vấn đề gì hay

không muốn hỏi ta?"

"Tiên sinh, " Lý Khác nghĩ nghĩ hỏi: "Đây là ta ban ngày suy nghĩ vấn đề, thế giới này giai cấp là tự nhiên tồn tại, có văn minh lịch sử sẽ có giai cấp. Đã như vậy, chúng ta vì sao muốn buông xuống giai cấp đi đối với người hạ đẳng khiêm tốn, dạng này sẽ dẫn đến bọn hắn mất đi trong lòng kính sợ. Nhân tính là rất dễ dàng biến, như vậy để cho người ta tán thành người phẩm hạnh, chẳng để cho người ta đối với người cảm thấy kính sợ."

"Tại sao lại muốn chuyện này?" Khánh Trầ kiên nhẫn hỏi.

"Bởi vì ngài dạy, cùng ta nhìn thấy không giống nhau lắm, bên trong thế giới này đại đa số người đều tại giống ta nói như vậy làm người làm việc, cũng xác thực hành chi hữu hiệu, " Lý Khác nói ra: "Mà lại, hôm nay ta ném thử đối với đám nô bộc khách khí một chút, bọn hắn ngược lại kính sợ, cho là mình là đã làm sai đi đâu gì, tựa như là bị cái gì tra tấn một dạng, đối tốt với bọn họ giống cũng không có cái gì trợ giúp."

Khánh Trầ cười cười: "Để cho người tôn trọng người khác nhân cách, là vì để cho người hoàn thiện nhân cách của mình. Tựa như người tại bên đường gặp được tên ăn mày, người cho hắn một khối tiền thật có thể giúp được hắn cái gì sao? Không giúp được. Nhưng này một khối tiền không phải giúp hắn, mà là giúp người chính mình, hãy tưởng một chút, đem tiền cho hắn đằng sau, người nội tâm trật tự phải chẳng an bình một chút?"

Lý Khác sửng sốt một chút: "Tựa như là dạng này."

Hắn chỉ chưa thấy những người khác dạng này thảo luận qua tên ăn mày.

"Vậy người không còn đối với đám nô bộc vênh mặt hất hàm sai khiến đằng sau, có cảm giác gì đâu?" Khánh Trầ hỏi.

"Ta ngay từ đầu sẽ cảm giác khó chịu, nhưng về sau sẽ cảm giác mình có chút không giống bình thường, loại cảm giác này vẫn rất tốt, đối với mình ta tu dưỡng nhiều một chút tán thành, " Lý Khác nói ra.

Khánh Tr ần cười nói: "Trong lòng không cần muốn lớn như vậy đâu ề, cái này đủ."

Hắn đã minh bạch, chính mình người học sinh này nhân sinh trong 14 năm, đối mặt ầ là giai cấp cố hóa vềsau, người kia cũng chia đủ loại khác biệt thế giới.

Cho nên, quan niệm còn cần từ từ thay đổi.

Lúc này, Lý Khác hỏi: "Tiên sinh, vậy nếu như tên ăn mày này tứ chi kiện toàn chỉ vì lừa gạt tiền ầ, ngài cho hắn tiền, sau lưng của hắn nói không chừng sẽ còn nói ngài là đồ ầ. Gặp được loại này, ngài làm sao bây giờ?"

Khánh Tr ần không chút nghĩ ngợi nói ra: "Đánh mẹ nhà hắn."

"Được rồi, học sinh cần trở về suy nghĩ lại một chút, tiên sinh không có chuyện, ta liền trở về," Lý Khác nói ra.

"Được, về đi."

Lý Khác trong Thu Diệp biệt viện sớm cơm nước xong xuôi liền rời đi, hắn cần về nhà hảo hảo đi ầ chỉnh làm việc và nghỉ ngơi.

Khánh Tr ần đem cái kia viết có từ chối tiếp khách lệnh bài đưa cho hắn: "Đi giúp ta treo ở cửa ra vào, vềsau mỗi lúc trời tối 7 giờ vềsau từ chối tiếp khách, ai cũng không gặp."

Lý Khác sửng sốt một chút, lập tức nói: "Được rồi, học sinh cũng sẽ cáo tri những người khác."

Ợi cho Lý Khác sau khi rời đi, 7 giờ rưỡi thời điểm lại có người đến nhà báỉ phỏng.

Chỉ là mặc kệ đối phương như thế nào gõ cửa, Khánh Tr ần chỉ là nằm trên ghế bình tĩnh về một tiếng: "Mời trở về đi, hôm nay không tiếp khách."

Bất luận đối phương báo lên ai danh hào, Khánh Trậ̀n đ̣ều hết thảy không thấy.

Ngoài cửa nô bộc lộ vẻ tức giận rời đi.

Xuyên qua ngày thứ ba sáng sớm, Lý Khác y nguyên triệu tập mọi người đến Tích Thủy Dụ̃ng Tuy ệ̀n, hôm nay chỉ một nửa, còn lại một nửa xem chừng còn tại trong chãn, phụ huynh cũng không bỏ được đánh thức.

Chỉ bất quá, lần này Lý Khác cũng không có lại từng nhà đi hô, hẳn chỉ là đến Thanh Sơn biệt viện bên trong bắt tới Khánh Nhất, mặt khác thì mặc kệ.

Rất nhiều học sinh cảm thấy có chút nghi hoặc , dựa theo Lý Khác tính cách, làm sao lại đơn giản như vậy li ệ̀n từ bỏ?

Một ngày này, Khánh Trậ̀n y nguyên đúng giờ phủ lên từ chối tiếp khách lệnh bài.

Bất quá, từ một ngày này bắt đ̣ầu, cho dù có người ở bên ngoài gõ cửa, hẳn cũng không còn làm đáp lại.

Xuyên qua ngày thứ tư sáng sớm, đến Tích Thủy Dụ̃ng Tuy ệ̀n tập hợp học sinh chỉ còn lại có chín người, trong đó thậm chí còn bao quát Lý Đ ệ̀ng Vân, Khánh Nhất, Lý Khác.

Lý Khác vẫn không có cự̉ng c ậ̀u, ngược lại chính là yên lặng mang theo chạy xong năm cây số, sau đó đi học đường.

Khánh Nhất ngược lại là cũng không muốn đi, nhưng hẳn thật rất sợ chết, không đi không được.

Hẳn biết, những người khác có thể không đi, nhưng nếu như hẳn không đi mà nói, hay là sẽ bị khóa cõ. . .

Lúc này hẳn mới phản ứng được, bị nhằm vào a. . .

Những phụ huynh khác trong lòng tự nhủ, này làm sao sấm to mưa nhỏ đâu, ngày đầu tiên Lý Khắc tiểu tử kia hận không thể cầm cái loa phóng thanh đem tất cả đầu nhao nhao chết, kết quả hiện tại coi như không đi tập hợp, cũng mặc kệ?

Cái này khiến rất nhiều người hơi nghi hoặc một chút không hiểu.

Chẳng lẽ là vị kia chấp chương đại phòng Lý Khắc phụ thân, cũng cảm thấy việc này không quá thỏa đáng, cho nên cảnh cáo Lý Khắc rồi? Có thể cái này cũng không thể nào nói nổi a, dù sao Xu Mật xử đầu chuyên môn phát trả lời.

Đối với các gia trưởng tới nói, nếu nói như vậy tất cả mọi người bình an vô sự tốt nhất.

Những cái kia không cần chạy thao các học sinh ngược lại là rất vui vẻ, thậm chí còn có thể tại trên lớp học, khuyên mặt khác còn đang chạy thao học sinh không nên đi.

Còn có một số đồng học trong âm thầm thương lượng, cùng một chỗ bài xích Lý Khắc, cô lập hẳn.

Ngày thứ tư này ban đêm, treo 'Từ chối tiếp khách' lệnh bài Thu Diệp biệt viện ngoài cửa, qua 7h liền không còn có khách nhân tới.

Tất cả mọi người biết Thu Diệp biệt viện có cái quy củ, ban đêm 7 điểm sau tổng thể không gặp khách.

Tựa như lúc trước lão tâu tướng niệm ân sư lúc, bất luận kẻ nào không cho phép quấy rầy quy củ một dạng.

Dù là bên ngoài trời sập, cánh cửa kia cũng sẽ không mở ra.

Bên hồ trên cầu gãy vị kia lão tâu cũng nghe nói việc này, còn hung hăng nói với Khánh Trần hẳn thông minh, cứ như vậy, Khánh Trần xuất nhập

trang viên lưng chừng núi cũng sẽ không cần lo lắng cái gì.

Nhưng mà chuyện này cũng làm cho Khánh Trầ cho ngoại giới tạo nên một cái hình tượng, đó chính là vị này giáo viên tiên sinh trời sinh cao ngạo, ai mặt mũi cũng không cho.

Một chút cũng bất cận nhân tình.

Ban đêm 7 giờ về sau, sáng sớm 9 giờ trước kia, tất cả đều là Khánh Trầ tự do thời gian.

Đây mới thực là tự do.

Đến xuyên qua ngày thứ tư mới thôi, Khánh Trầ đã ăn trọn vẹn 7 đầu Long Ngư.

Lý Khác nấu cơm cho hắn lúc, đều có thể nghe thấy nhà mình giáo viên tiên sinh trên người đom đớp loạn hưởng âm thanh.

Ngay từ đầu Lý Khác còn tưởng rằng là trong chảo dầu gặp nước thanh âm, về sau cảm thấy không giống.

Qua một lúc lâu mới ý thức tới, nguyên lai đó là tiên sinh xương cốt bên trong thanh âm.

Mới đầu đom đớp loạn hưởng, sau đó lôi mình không dứt.

Khánh Trầ trong thân thể, phảng phất đang có một bộ mới xương cốt tại phá kén mà ra, hoàn thành chân chính thuật biến.

Dĩ vãng, trong trang viên lưng chừng núi chỉ là truyề thuyết ăn chín đầu Long Ngư liền có thể thoát thai hoá cốt, nhưng tất cả mọi người chỉ coi đó là truyề thuyết.

Thẳng đến Lý Khác tận mắt, chính tai chứng kiến!

Hắn lặng yên suy nghĩ, tiên sinh mới ăn 7 đầu liên có như thế dị tượng, nếu là ăn đủ 9 đầu, sẽ là cái nào giống như bộ dáng?

Nếu là ăn 18 đầu đâu?

...

...

Liên bang tập đoàn quân thứ nhất bên trong, một tên sĩ quan cấp úy đi qua chính tề quân doanh, đi vào trường quan mình chỗ ở.

Hắn thông báo một tiếng, liên nhìn về phía mình trường quan: "Trường quan, ta muốn hỏi thăm người thân, xin mời trường quan ghi mục hộ chiếu."

Trường quan có chút hiếu kỳ: "Lý Thúc, lập tức sẽ diễn tập, người lúc này xin mời xin nghỉ thăm người thân?"

Lý Thúc nhìn một chút chung quanh.

Tên kia trường quan phát tay để tham mưu tác chiến tất cả đầu lui ra ngoài.

Lý Thúc nói ra: "Tứ cữu, không phải ta muốn trở về, là gia tộc triệu ta đi trang viên lưng chừng núi."

Đây là một chi hoàn toàn bị Lý thị khống chế bộ đội, trong bộ đội cơ hồ có hơn phân nửa người đầu là Lý thị thân tín, hoặc là cùng Lý thị có huyết thống, hoặc là đã đối với Lý thị bí mật tuyên thệ hiệu trung.

Cho nên, Lý Thúc trường quan là hắn tứ cữu, loại chuyện này cũng không hiếm lạ.

Đây cũng là tập đoàn sở dĩ có thể đối liên bang có lực khống chế nguyên nhân một trong.

Vị trưởng quan này có chút hiếu kỳ: "Gia tộc lúc này lâm thời triệu người trở về? Vì sao ta không có nhận đến dạng này thông tri."

"Là Xu Mật xử trực tiếp thông tri, " Lý Thúc nghĩ nghĩ nói ra: "Về phần trở về cụ thể muốn làm gì, cần tại Xu Mật xử ký tên hiệp nghị bảo mật đằng sau mới có thể cáo tri ta."

Trưởng quan nghĩ nghĩ: "Vậy người đi thu dọn đồ đạc đi, ta cái này để tham mưu cho người mở thăm người thân hộ chiếu, sau đó dùng thuyền bay đưa người trở về. Còn lần này trở về đến cùng vì sự tình gì, ta về sau cũng sẽ không tiếp qua hỏi, người chỉ coi không nói với ta chuyện này. . . Cũng đừng cùng những người khác nói."

Lý Thúc gật gật đầu: "Minh bạch."

Giờ này khắc này, cảnh tượng tương tự như vậy còn tại liên bang tập đoàn quân các nơi diễn ra, Lý thị một chút kiệt xuất thanh niên, dù là đã quân hàm đến thiếu tá cũng không ngoại lệ, nhao nhao mời xin nghỉ thăm người thân, cũng do liên bang tập đoàn quân phái thuyền bay mang đến thành thị số 18.

Một cử động kia, liên lụy rất nhiều người thần kinh.

Rất nhiều người tại bọn hắn sau khi rời đi, đều suy đoán có thể là Lý thị vị lão gia kia thật không được, mà những người tuổi trẻ này thì phải về nhà lo việc tang ma, cũng tranh đoạt Lý thị cái kia mất không chế quyên hành.

Khoảng chừng những binh lính này rời đi đêm đó, phương bắc Jindai, Kashima gia tộc nắm trong tay quân đội, càng lần nữa xuất phát, hướng phía nam thẳng tiến năm mươi cây số.

Đối với hiện đại quân sự chiến lược mà nói, xuất phát năm mươi cây số trụ sở cũng không có cái gì ngạc nhiên.

Nhưng mà thao tác này bản thân, lại để lộ ra tín hiệu vô cùng nguy hiểm.

Đến xuyên qua ngày thứ năm, nguyên bản chỉ có 8 người chạy thao đội ngũ bên trong, đột nhiên lại nhiều hai người, Lý Y Nặc cùng Nam Canh Thần.

Có người hỏi tới, Lý Y Nặc chỉ nói mình muốn rèn luyện thân thể, không có lại giải thích mặt khác.

Đến xuyên qua ngày thứ sáu, đội ngũ chạy thao bên trong không ngờ xuất hiện lạ lắm mà khuôn mặt quen thuộc!

Lý Y Nặc nhìn xem Lý Thúc hiểu kỳ nói: "Người lúc này không nên ở trong bộ đội chuẩn bị diễn tập sao, làm sao đột nhiên trở về rồi?"

Lý Thúc cười cười không nói gì, hắn đã tại Xu Mật xử ký tên hiệp nghị bảo mật, đối với muốn phát sinh hết thảy, tất cả đều giữ kín như bưng.

Lý Y Nặc cười cười: "Không có việc gì ta hiểu, ta cũng ký."

Không chỉ là Lý Thúc, còn có mặt khác ba tên Lý thị ở trong quân nhiệm chức người trẻ tuổi, cũng cùng nhau về tới trang viên lưng chừng núi tới.

Trong đó có khuôn mặt quen thuộc, bản thân liền ở lại trong trang viên lưng chừng núi, cũng có khuôn mặt xa lạ, những cái kia là Lý thị bàng chi, nguyên bản ở tại những thành thị khác.

Chạy thao đội ngũ từ 10 người, biến thành 14 người, mà lại có thể tiên đoán được chính là, tương lai đội ngũ này nhân số còn tại mở rộng.

Lúc này, có chút phụ huynh đã suy nghĩ ra không đối đến rồi!

Trong đại trạch viện nào có cái gì chân chính bí mật, Lý Thúc bọn hắn trở về cùng ngày, liền có thật nhiều người biết tin tức này, mặc dù không biết bọn hắn trở về làm gì, nhưng là đột nhiên gia nhập chạy thao đội ngũ lại đặc biệt dị thường.

Trước đó dung túng hài tử vắng mặt phụ huynh, có riêng lẻ vài người đã

bắt đầu len lén bàn giao hài tử, ngày mai khiêm tốn một chút trở lại đội ngũ chạy thao bên trong đi, tuyệt đối không nên tụt lại phía sau.

Bạn hãy thức được, chạy thao đằng sau nhất định sẽ có chuyện tốt xuất hiện, nếu như theo không kịp, về sau nói không chừng sẽ bị biên giới hóa!

Chỉ là, bạn lúc này muốn bỏ cứu, thì đã trễ.

Từ Lý Y Nặc gia nhập chạy thao cùng ngày, Khánh Trần liền bắt đầu yêu cầu Lý Khắc mỗi ngày đổi một cái địa điểm tập hợp.

Cho nên, xuyên qua ngày thứ bảy sáng sớm, những cái kia muốn một lần nữa lẫn vào đội ngũ chạy thao bên trong hài tử đi vào Tích Thủy Dũng Tuy nhiên quảng trường, chỉ một người đầu không có nhìn thấy. . .

Bạn hãy mờ mịt đứng tại mùa đông sương mù bên trong, có chút không biết làm sao.

. . .

. . .

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn khói ca canh một, khói ca nợ đã còn xong, ngày mai bắt đầu còn mặt khác đại lão.

Cầu nguyệt phiêu

Chương 305: Đầu thứ mười Long Ngự (cầu nguyệt phiêu)

Mấy ngày nay, Lý Khác cảm giác mình tựa như là đang đánh du kích chiến, đối các loại địa phương tập hợp, liên vì tránh né những cái kia muốn một lần nữa dung nhập cái này đội ngũ chạy thao đờng học.

Kỳ thật tại ngày thứ sáu ban đêm, liên đã có học sinh phụ mẫu dẫn theo lễ vật đến nhà báỉ phòng.

Khi đó phụ thân hắn còn tại Xu Mật xử tăng ca, là hắn cùng hắn muội muội chiêu đãi. .

Trong đại trạch viện này, cũng không phải người người đầu qua phi thường như ý, cũng có gia đình là tổ tiên phạm qua sai lầm, cho nên bị gia tộc tại quy ền lực biên giới hóa.

Cho nên đối với những gia đình này, bọn hắn rất rõ ràng quy ền lực đến cùng là cái như thế nào mê người đồ vật, mình bị biên giới, liên mong đợi hài tử có thể tương lai ở nội bộ gia tộc đảm nhiệm chức vị quan trọng.

Chỉ có dạng này, bọn hắn một chi này mới xem như một lần nữa có hi vọng.

Đôi mẹ con kia tại Lý Khác trong nhà làm khách, hàn huyên hơn một giờ mới rốt cục nói ra mục đích: Hi vọng Lý Khác có thể cùng tiên sinh nói một chút, để hài tử một lần nữa trở lại đội ngũ chạy thao bên trong đi.

Không thể không nói, vị mẫu thân này ngược lại là rất thông minh, khi đó Lý Thúc bọn người thậm chí cũng còn không có từ trong quân đội trở về, nàng chỉ là nghe nói Lý Y Nặc cũng đi chạy thao, liên bén nhạy đã nhận ra

cái gì.

Nhưng mà, Khánh Tr ần đã từng chuyên môn cho Lý Khác nói qua, con đường này nếu để cho người mưu lợi đi, cũng không có ý nghĩa gì, nói không chừng tương lai sẽ còn tiết lộ con đường tu hành.

Mà Khánh Tr ần loại này đơn giản sàng chọn một chút không chịu khổ nổi người phương pháp, cũng là lão tâu đ ồng ý.

Lúc này, có lẽ Khánh Tr ần chính mình cũng còn không có ý thức được, loại này sàng chọn quy ền lực, nhưng thật ra là lực ảnh hưởng lớn vô cùng.

Có chút người thông minh thậm chí có thể tiên đoán được, tương lai trong hơn mười năm, những người tụt lại phía sau kia, cùng những người không có tụt lại phía sau kia, ti ền đ ồ sẽ là thiên nhưỡng địa biệt.

Đường ranh giới từ giờ khắc này lại bắt đ ầu.

Lý Khác lúc ấy khách khí cự tuyệt đôi mẹ con kia, cũng nói chuyện này hẳn không làm chủ được, còn phải tiên sinh nói mới tính.

Xuyên qua ngày thứ bảy buổi sáng, Lý Khác vừa mới tiến học đường, li ền có một cái tiểu mập mạp cười lạnh nói: "Nha, xem ai tới, đây không phải thích ăn ăn một mình Lý Khác sao?"

"Lý Khác người thật giỏi a, vì tránh chúng ta, đ ầu có thể chạy đến phía sau núi trên sân tập bắn?"

"Đ ầu là Lý thị huynh đệ tỷ muội, người đến mức làm như vậy sao?"

Bọn hắn căn bản không quản đây có phải hay không là Khánh Tr ần bàn giao, dù sao bọn hắn cũng không dám công kích Khánh Tr ần, vậy li ền công kích cái này phụ trách chấp hành Lý Khác.

Trong học đường, đại bộ phận hài tử đ ầu bị sàng chọn mất r ồi, mọi người sáng sớm để nô bộc phân tán ra ngoài tìm nửa ngày, đ ầu quả thực là không

có tìm được Lý Khắc bọn hắn ở nơi nào tập hợp, chỗ nào chạy bộ.

Kết quả não loạn nửa ngày, hôm nay Lý Khắc dứt khoát đi địa điểm tập hợp thiết lập tại phía sau núi sân tập bắn, ai có thể nghĩ tới vừa sáng sớm chạy bộ sẽ đi loại địa phương kia a?

Còn có người trực tiếp 5 giờ rưỡi liền ngăn ở Lý Khắc cửa nhà, phương pháp kia ngược lại là chịu cao nhân chỉ điểm, người không phải đánh du kích sao, ta trực tiếp chặn nhà người cửa ra vào không được sao, người cũng nên đi ra ngoài a?

Kết quả bọn hắn phát hiện, Lý Khắc đêm hôm đó căn bản liền không có trong Phong Loan biệt viện đi ngủ, mà là trực tiếp chạy tới Lý Y Nặc Thanh Sơn biệt viện, liền ngủ ở Khánh Nhất sát vách.

Chiều này rất nhiều người đều không nghĩ tới, có người suy đoán đây tuyệt đối là vị giáo viên tiên sinh kia chỉ điểm.

Lúc này, những bạn học khác đã biết, những người kiên trì chạy bộ kia trên thân sẽ có chuyện phát sinh, thế là trong lòng đã có chút không che giấu được ghen ghét.

Liền ngay cả những cái kia cùng hắn cùng một chỗ chạy bộ đồng học, cũng đều không có hỗ trợ nói chuyện.

Tất cả mọi người mặc cho đánh võ mồm, hướng Lý Khắc công kích đi qua.

Nhưng mà, Lý Khắc đối diện với mấy cái này châm chọc khiêu khích, y nguyên mặt không thay đổi lên lớp nghe giảng, phảng phất không có chút nào bị quấy rầy giống như.

Buổi chiều cái thứ nhất nghỉ giữa khóa, Lý Khắc đi nhà cầu trở về tọa hạ, lại kinh ngạc ở giữa phát hiện chính mình trên ghế không biết khi nào bị người giới cho nước, đến mức hắn tọa hạ thời điểm, nửa ngày quần đều ướt.

Hiện tại là mùa đông, một đầu ướt nhẹ quăn cần nhân thể đến ẩm làm căn bản không có khả năng, cái kia cảm giác lạnh như băng, giống như là một thanh đao giống như đâm vào Lý Khác trên thân.

Có một tên tiểu mập mập vui cười đứng lên: "Lý Khác tề ra quăn!"

Lý Khác bình tĩnh nhìn đối phương một chút, như cũ không nói gì.

Lần này, đi theo Lý Khác chạy bộ mấy tên học sinh nhịn không được, bọn hắn đứng dậy đối với tiểu mập mập, cùng tiểu mập mập bên người đám người kia trợn mắt nhìn nhau: "Chính các người tụt lại phía sau trách ai, lại cử động hắn một chút thử một chút? Tất cả mọi người là Lý thị huynh đệ tỷ muội, không nên quá phận!"

Lý Khác kéo lại một tên đồng học: "Được rồi."

Trở về đêm ngược, 7:00:00.

Còn thừa bảy giờ.

Chạng vạng tối, hắn một thân một mình đi hướng Thu Diệp biệt viện.

Tiến vào sân nhỏ đằng sau, phát hiện Khánh Trăn vẫn như cũ nằm tại trên ghế nằm nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Khác nghĩ nghĩ, như cũ đi phòng bếp nấu cơm, làm cá, trong lúc đó chẳng hề nói một câu.

Hôm nay, hắn làm cá thời điểm đặc biệt chăm chú, bởi vì hôm qua tiên sinh chẳng biết tại sao không có đi Long Hồn nguyên nhân, hôm nay đây là đầu thứ chín Long Ngư.

Lý Khác biết, tiên sinh ăn đêm nay đầu này Long Ngư, nói không chừng sẽ có chút biến hóa kinh người.

Chỉ là, làm lấy cơm thời điểm, Lý Khác không biết xúc động tâm tình gì, nước mắt cộp cộp đến rơi xuống.

Hắn vội vàng ngửa đầu, để tránh nước mắt rơi vào trong mắt.

Nói cho cùng, hắn cũng chỉ là một cái 14 tuổi hài tử, các bạn học cùng một chỗ đối với hắn châm chọc khiêu khích, mặc kệ hắn cường đại đến cỡ nào nội tâm đều có chút gánh không được.

Hắn vội vàng nhìn thoáng qua trong viện Khánh Trầ.

Khánh Trầ phảng phất đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, nằm tại trên ghế nằm ngay cả thân thể cũng không hề nhúc nhích một chút.

Lý Khác tranh thủ thời gian lau lau nước mắt, tiếp tục làm cá kho.

Hôm nay, Khánh Trầ đã đem đánh lén huấn luyện bia ngắm chuyên dờ đến 2100 mét, chỉ còn lại có cuối cùng 500 mét liền coi như là 'Tốt nghiệp'.

Bất quá, tốt nghiệp vẫn như cũ không phải điểm cuối cùng, tiếp xuống hắn sẽ còn gia tăng 'Độ cao so với mặt biển' dạng này ngoài định mức huấn luyện khoa mục.

Chẳng được bao lâu, Lý Khác đem cá kho bung lên cái bàn.

"Đi đem từ chối tiếp khách lệnh bài cho ta phủ lên, giữ cửa đóng chặt, bằng không, hôm nay có thể sẽ có chút náo nhiệt," Khánh Trầ từ từ nhắm hai mắt nói ra.

Lý Khác sửng sốt một chút, nhưng vẫn là làm theo.

Kết quả vừa phủ lên từ chối tiếp khách lệnh bài không bao lâu, ngoài cửa liền truyền đến tiếng đập cửa, có người ở ngoài cửa hô: "Tiên sinh, ta mang theo hài tử đến cho ngài bả tội, ngài mở cửa ra đi."

Lý Khác nhìn về phía Khánh Trầ, đã thấy vị giáo viên tiên sinh này đã

cần lấy đĩa bắt đầu ăn cá, với bên ngoài phát sinh hết thầy ngoảnh mặt làm ngơ.

Thu Diệp biệt viện phía ngoài phụ huynh cùng học sinh không đi, không nhiều lắm một hồi, liền lại có phụ huynh cùng học sinh mới đi vào ngoài cửa.

Từ từ, bên ngoài chờ đợi hơn mười tên học sinh cùng phụ huynh, Lý Khác lại phát hiện nhà mình giáo viên tiên sinh cùng người không việc gì một dạng, chậm rãi ăn Long Ngư.

"Hôm nay làm bận, có tâm sự?" Khánh Trần vừa ăn vừa hỏi.

Lý Khác nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn không có đem ủy khuất của mình nói ra, hần hồi đáp: "Tiên sinh, ta muốn cùng ngài nói lời xin lỗi, đêm qua có người tìm tới cửa, muốn ta giúp bọn hần hồi tình, kết quả ta nói, vấn đề này ta nói không tính, đến tìm ngài mới được."

"Người nói cũng không có gì sai a, " Khánh Trần lắc đầu: "Không nên tự trách."

Lý Khác nghiêm túc nói: "Không phải như vậy, về sau mẫu thân phê bình ta, hần hồi nói ngài đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho ta, ta liền chuyện đương nhiên giúp ngài đem tất cả mọi chuyện đỡ được, mà không phải có trách nhiệm tất cả đều giao cho ngài."

"Mẫu thân người nói cũng không sai, " Khánh Trần nói ra: "Nhưng vẫn là không cần tự trách."

Lúc này Khánh Trần đang nghĩ, khó trách Lý Khác thiếu niên này muốn so những hài tử khác đều lấy vui một chút, nguyên lai là có ưu tú mẫu thân, còn có tốt đẹp gia giáo.

Khánh Trần nhìn một chút Lý Khác: "Khóc qua?"

"Ừm, " Lý Khác thành thật lên tiếng.

"Các bạn học mắng người đi?" Khánh Tr ần vui tươi hơn hở cười nói.

"Tiên sinh làm sao biết?" Lý Khác hiếu kỳ.

"Có thể đoán được, tọa hạ ăn cơm đi , chờ người bên ngoài đầu đi, người lại rời đi, " Khánh Tr ần nói ra.

Hắn cũng không có hỏi đối phương hiện tại trong lòng có được hay không thụ, tựa hồ không có chút nào quan tâm.

Nhưng vào đúng lúc này, ngoài cửa truyên đến phụ huynh quát mắng thanh âm: "Cho ta quỳ gối tiên sinh cửa nhà, tiên sinh không ra gặp người, người li ền không cho phép đứng lên."

Các gia trưởng xem ra, là định dùng khổ nhục kế.

Mới đầu, chỉ có một vị phụ huynh làm như thế, về sau mọi người học theo, Thu Diệp biệt viện cửa ra vào vậy mà quỳ một loạt học sinh, ngao ngao khóc rống lấỵ.

Nguyên bản thanh tịnh Thu Diệp biệt viện, đột nhiên huyên náo đứng lên.

Khánh Tr ần nhìn Lý Khác một chút: "Thất th ần làm cái gì, tới dùng cơm."

Lý Khác tự biết trước cửa này ền ào là chính mình phạm sai lầm, li ền lắ đầu nói ra: "Tiên sinh, ta hôm nay phạm sai lầm, sẽ không ăn cơm, ta đi giúp ngài đem quần áo cho giặt."

Nói, Lý Khác cũng không quay đầu lại tiến vào Tây sương phòng, yên lặng đem trong giỏ áo quần áo lấỵ ra, lấỵ tay chà xát đứng lên.

Mùa đông nước rất lạnh, nhưng hắn ngay cả máy giặt đầu không có dùng, giống như là tại trừng phạt chính mình giống như.

Khánh Tr ần nhìn một màn này chỉ là cười cười, tiếp tục đem cá ăn sạch sẽ,

xương cá bên trên một chút thịt đầu không thừa.

Khi hắn đem cuối cùng một khối mắt cá thịt cũng ăn một khắc này, đột nhiên cảm giác đã từng ăn mỗi một chiếc dòng nước ấm, đầu một lần nữa từ xương cốt chỗ sâu tán phát ra.

Giống như nước suối cuối cùng rót thành dòng lũ, vỡ tung dãy núi, lao nhanh như giang hà!

Ngoài cửa có một tên phụ huynh nói thầm lấy: "Bên trong đến cùng có người hay không a, hài tử đầu ở trước cửa quỳ khóc nửa giờ, vị tiên sinh này cứ như vậy nhẫn tâm không mở cửa?"

Nói, phụ huynh đem lỗ tai dán vào màu đỏ thắm trên cửa.

Chỉ là nàng vừa mới dán đi lên, lại nghe cuồn cuộn lôi đình tựa như ở bên tai nổ tung, tiếng sấm kia trầm đục, giống như giấu ở sau mây.

Phụ huynh giật nảy mình, nàng ngẩng đầu nhìn lên trời bên trên, đã thấy trắng sáng sao thưa, ở đâu ra mây đen cùng lôi minh?

"Là Long Ngự, hắn ăn một đầu cuối cùng Long Ngự, " một tên đệ tử phụ thân kinh ngạc nói: "Ta nghe nói, ăn chín đầu Long Ngự, trong xương cốt liền sẽ vang lên tiếng sấm nổ âm thanh, ta còn tưởng rằng đây chỉ là truyền thuyết. . ."

"Người lại là từ nơi nào nghe được?" Có người hiếu kỳ nói.

Vị này nam phụ huynh thấp giọng nói ra: "Năm đó ta Thất ca luôn luôn muốn đi Long Hồ trộm cá, có người hỏi hắn vì cái gì, hắn chính là nói như vậy."

Giờ này khắc này, Tây sương phòng bên trong dùng nước lạnh xoa xoa quần áo Lý Khắc, ngạc nhiên quay đầu nhìn về phía nhà mình giáo viên tiên sinh.

Trong ánh mắt, đã thấy Khánh Trậ̀n thậ̀n sặ́c không có chút nào dị thường, nhưng là tóc lại ngay tại từng cây tóc ra.

Tóc tóc ra kia rơi trên mặt đất liệ̀n quặ́ng thành tro bụi, Khánh Trậ̀n đậ̀u trong lúc nhất thời trụi lủi.

Chỉ là Lý Khác nhìn xem một màn này đang nghĩ, tiên sinh coi như đi làm hòa thượng, cũng hẳn là đẹp mắt nhất hòa thượng đi.

Khánh Trậ̀n tên trọc đậ̀u này không có tiếp tục bao lâu, trên đậ̀u của hắn đúng là lại liệ̀n nữa mọc ra mới tóc đen ngắn mới tới.

Ngặ́n ngủi hai giây thời gian, tóc lại khôi phục thành hẳn nguyên bản bộ dáng.

Biến hóa này quá nhanh, đến mức Lý Khác khiếp sợ không kịp hé miệng, liệ̀n kết thúc.

"Tiên sinh, ngài cao lớn, " Lý Khác kinh ngạc nói.

"Ừm, " Khánh Trậ̀n gậ̣t gậ̣t đậ̀u: "Cao lớn hai centimét, trước kia là 181, hiện tại là 183."

Nguyên lai, trong cấm kỵ chi địa kỳ diệu sinh vật đúng là thậ̀n kỳ như thế.

Vềsau lại có người cho hắn nói, trong cấm kỵ chi địa có có thể cứu sống người chết đậ̀u vật, Khánh Trậ̀n đậ̀u sẽ tin tưởng.

Bất quá, những động thực vật trong cấm kỵ chi địa biến chủng qua kia, càng lớn xác suất là có độc có hại, mà không phải hữu ích chỗ.

Tùy tiện ăn cái gì làm không tốt sẽ chết.

Khánh Trậ̀n yên lặng cảm thụ được thân thể của mình biến hóa, hắn rất xác định một chút, hiện tại không có bất kỳ cái gì một cái cùng cấp bậc siêu phàm giả, có thể lại đánh gãy hắn xương cốt, cao một cấp bậc cũng không

được.

Mà lại xương cốt mang đến biến hóa cũng không phải chỉ có cứng cõi đơn giản như vậy, nó còn có cường đại tạo máu công năng.

Khánh Trầ ã tai có chút bõng nhúc nhích.

Lúc này, ngoài cửa thanh âm xì xào bàn tán truy ền đến, Khánh Trầ ã ngoài ý muốn phát hiện, nguyên bản hẳn nghe không được thanh âm, lúc này nghe nhất thanh nhị sở.

"Bên trong đến cùng làm sao vậy, xác định là ăn xong Long Ngư tác dụng sao?"

"Con chúng ta đến quỳ tới khi nào, giáo viên tiên sinh này tâm cũng quá hung ác đi."

Khánh Trầ ã lập tức kịp phản ứng, trong lỗ tai cũng là có xương cốt: Xương búa, xương đe cùng xương bàn đập!

Cái này ba khối xương nghe nhỏ cùng dây chằng hình thành chuỗi xương tai, trong không khí sóng âm truy ền đến ngoài nhĩ đạo cuối cùng lúc, gây nên màng nhĩ sức ép lên cải biến.

Màng nhĩ cho nên trước sau chấn động, phục chế ngu ần âm thanh, mà bám vào tại màng nhĩ bên trên xương búa cũng tùy theo chấn động, chấn động lại trải qua xương đe truy ền đến xương bàn đập, xương bàn đập một chỗ khác cùng cửa sổ bầu dục tương liên, chấn động lúc có thể gây nên tai trong chất lỏng vận động, tiến tới trong kích thích tai thính giác thụ khí.

Khi hẳn thoát thai hoá cốt đầ ã sau, cái này ba khối xương nghe nhỏ cũng theo đó thuế biến, đến mức hẳn đem cửa bên ngoài nói chuyện với nhau âm thanh, nghe nhất thanh nhị sở.

Không chỉ như vậy, còn có Thu Diệp biệt viện bên ngoài lá cây tiếng ma sát.

Vậy ngay cả thành một mảnh lá cây tiếng ma sát, giống như như sóng biển cuốn sạch lấy, vuốt hải nhai.

"Các người nói, giáo viên tiên sinh này vì sao như vậy ngang tàng a, chúng ta nhiều như vậy phụ huynh mang hài tử tới quỳ gối ngoài cửa, hẳn liền không có chút nào đau lòng à. . ."

"Đừng nói nữa, lúc trước ta nói để hài tử đi cùng lấy chạy bộ, người còn không phải yêu chi đâu hài tử nói có thể không đi? Quái này người ta giáo viên tiên sinh sao?"

"Ta đây không phải muốn cho hài tử ngủ thêm một lát đây? Người bây giờ oán trách lên ta rồi?"

"Bây giờ không phải là lúc nói chuyện này, xem trước một chút lúc nào có thể đánh động giáo viên tiên sinh đi."

"Nếu không ta đi để cho người ta đem thăm dò sinh mệnh dụng cụ lấy ra đi, chúng ta nhìn xem bên trong có người hay không. . ."

Khánh Trầ: ". . ."

Hắn đem đây hết thảy nghe vào trong tai, lại không có ý định làm bất kỳ đáp lại nào.

Khánh Trầ nhìn về phía trong phòng Lý Khác nói ra: "Trước đừng giết quần áo, những người này một lát sẽ không đi, người làm tiếp một đầu Long Ngư đi."

"A?" Lý Khác sửng sốt một chút: "Long Ngư? Tiên sinh ngài không phải đã ăn đủ chín đầu sao?"

"Làm là được rồi, còn có một đầu tại tủ lạnh tầng dưới chót nhất giữ tươi,
" Khánh Trầ nói ra.

"Được rồi," Lý Khắc xoa xoa tay, lại lần nữa đi vào trong phòng bếp. ,

Chẳng được bao lâu, hấp Long Ngư đã bung lên, Lý Khắc do dự nói: "Tiên sinh ngài nếm thử hương vị thế nào, không được ta lại lần nữa đi đâu một phần liêu trấp."

Nhưng mà lần này Khánh Trầ nhìn về phía Lý Khắc: "Đầu này không phải cho ta ăn, là cho người ăn."

Lý Khắc hốt mất đột nhiên lại đỏ lên, hấn lau nước mắt nhìn về phía Khánh Trầ, lại phát hiện nhà mình giáo viên tiên sinh đã một lần nữa nằm lại trên ghế nằm, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

14 tuổi thiếu niên yên lặng ngồi tại bên cạnh cái bàn đá một bên, một đĩa một đĩa kẹp lấy, hận không thể liên thứ đầu cho nhai nát nuốt xuống.

Khánh Trầ tại trong thế giới thần bí nghe được cái kia cốt ca cốt kết thanh âm, mắt cũng không mở nói: "Đừng nhai xương cá, nhai bất động."

Nếu có thể nhai động đến, hấn đã sớm ngay cả xương cá cùng một chỗ nhai nuốt xuống.

Đáng tiếc, cái kia Long Ngư tác dụng chính là mạnh gân kiện xương, chính mình một thân xương cốt cứng rắn như sắt thép, mặc kệ Khánh Trầ như thế nào tổn sức, đầu không có biện pháp ở phía trên lưu lại một cái dấu răng tới.

Bất quá khoan hãy nói, Lý Khắc tiểu tử này nhai xương cá đáng vẻ, ngược lại là có mấy phần hấn phong phạm.

Khánh Trầ thậm chí đầu đang nghĩ, sư phụ năm đó ăn con cá kia thời điểm, có phải hay không cũng là bộ dáng này?

Khả năng cái này kêu là thú vị linh hồn cuối cùng rồi sẽ gặp nhau đi. . .

Một bên Lý Khắc sừng sốt một chút, cuối cùng từ bỏ nhai xương cá cử

động: "Tiên sinh, ngài con cá này là ở đâu ra?"

"Yên tâm không phải trộm được, " Khánh Tr ần nói ra.

"Áo, " Lý Khác gật gật đầu tiếp tục ăn cá, lúc này hẳn đã không đỡ lệ, chỉ cảm thấy hôm nay chịu hết thủy ủy khuất đầu là đáng giá.

Tiên sinh ngay cả Long Ngư đầu giúp hẳn lấy được, rất nhiều chuyện không cần hỏi, trong lòng của hẳn tự nhiên có đáp án.

Lý Khác nghe ngoài cửa tiếng khóc rống, do dự một chút cuối cùng hỏi: "Tiên sinh, ngài thật không có ý định thả bọn họ đi vào sao?"

Nằm trên ghế Khánh Tr ần bình tĩnh trả lời: "Nếu là một khóc hai nháo ba treo cổ hữu dụng, vậy người ban ngày bị ủy khuất, chẳng phải nhận không sao?"

Lý Khác ngây ngẩn cả người, đã thấy hẳn nước mắt l ần nữa bất tranh khí chảy xuống.

Nguyên lai tiên sinh biết tất cả mọi chuyện.

Lý Khác cũng không biết chính mình hôm nay làm sao vậy, trong ngày này chảy nước mắt, lại so với quá khứ mười năm chảy còn nhiều hơn.

Lúc này Khánh Tr ần đối mặt những cái kia gây chuyện phụ huynh không có chút nào hoảng, bởi vì hẳn đã hiểu, Lý thị nhiều năm như vậy kỳ thật vẫn luôn đang làm loại này sàng chọn làm việc, trước kia là Xu Mật xử đang làm, hiện tại là hẳn Khánh Tr ần thuận tay làm một đợt.

Lớn như vậy Lý thị xưa nay không thiếu tử đệ, mà bọn hẳn đem những cái kia vợ va vợ vẫn tất cả đầu sàng chọn ra ngoài , mặc cho bọn hẳn bị biên giới hóa, sau đó đem tinh hoa cho an bài đến từng cái trọng yếu chức vụ đi lên.

Bao quát l ần này đột nhiên trở về Lý Thúc bọn người, kỳ thật đã sớm trải

qua nhiều lần sàng chọn.

Ngoại nhân nhìn Lý thị phảng phất muốn nội loạn, nhưng theo Khánh Trầ nơi này đơn giản không có khả năng lại an ổn.

Khánh Trầ đã từng hỏi qua lão tâu: Xu Mật xử đến cùng là làm cái gì.

Lão tâu trả lời là: Kỳ thật Xu Mật xử chuyện trọng yếu nhất chỉ có hai kiện, một cái là quản tốt sinh ý, một cái khác là lựa chọn nhân tài phóng tới thích hợp nhất vị trí bên trên đi.

Xu Mật xử tựa như tập đoàn này đại não một dạng, tất cả cố vấn ở bên trong là toàn bộ tập đoàn hộ giá hộ tống, chế định lấy chính xác nhất quyết sách.

Xu Mật xử bên trong có một cái chuyên môn đoàn cố vấn, ngay cả chức vị của bọn hắn đều gọi làm 'Quốc sách cố vấn', vậy đại khái là thế giới trong thông minh nhất cái kia một túm người một trong.

Khánh Trầ đang nghĩ, như vậy hiện tại Lý thị cố ý diễn xuất tới loạn tượng, đến cùng là diễn cho ai nhìn đâu?

Chờ Thu Diệp biệt viện ngoài cửa dầ dầ khôi phục yên tĩnh, Khánh Trầ nhìn thoáng qua rửa sạch bát đĩa Lý Khác: "Sắc trời không còn sớm, trở về đi."

"Được rồi tiên sinh, " Lý Khác nói ra.

Thu Diệp biệt viện cửa mở ra, phía ngoài học sinh cùng phụ huynh đã không còn một mống, tất cả đều lộ hàng.

Khánh Trầ nội tâm thở dài, quả nhiên đều là một đám đầu cơ chủ nghĩa giả a, tại không thấy được chân chính chỗ tốt lúc, những người này ngay cả quỳ một đêm phách lực đều không có.

Sự thật chứng minh, trong tập đoàn cũng không phải là tất cả đều là người

thông minh.

Mà có ít người dần dần bị Xu Mật xử biên giới hóa, cũng không phải không có đạo lý.

Khánh Trần nhìn thoáng qua cánh tay đếm ngược, quay người hướng trong phòng đi đến.

Trở về đếm ngược 1:00:00.

Thời cơ đã thành thực, quy củ đã lập tốt.

Hắn xuyên qua hành lang rất dài, nên đi bên ngoài nhìn xem thời điểm.

Một giờ cuối cùng, đủ để cho hắn tại cuối hành lang trong phòng chuẩn bị sẵn sàng, chờ lần sau sau khi xuyên việt liên tục có thể đi thế giới bên ngoài.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một canh.

Cảm tạ Sew, rõ ràng ta, rờng có vậy ngược ba vị đờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, các lão bản ăn cái gì không dài béo!

Chương 306: Trong núi tuyết Lò Sười, cùng Lò Sười thiếu nữ bên cạnh (c ầu nguyệt phiêu)

Khánh Tr ần đi qua hành lang rất dài, trong phòng c ần một chi nhất thuận tay súng ống, Hôi Tấn -012, ổ đạn 9 phát đạn, 5. 6 li đường kính.

Tiện cho mang theo.

Đợi cho sau khi chuẩn bị xong hẳn cũng không có tùy tiện đi ra ngoài, mà là lẳng lặng chờ đợi trở về .

Hắn trong hai cánh tay đầu nắm lấy một chi mới thuốc biến đổi gien, một chi là FDE-005, một chi là FDE-004.

Nguyên bản Khánh Tr ần coi là, Lý Trường Thanh cho hẳn trong rừng kia, chỉ có còn lại không có đánh 002 cùng 001, lại không nghĩ rằng nữ nhân này xuất thủ xa hoa như vậy, nói đưa một bộ, liền ngay cả Khánh Tr ần không cần đến cũng cùng nhau đưa.

Vừa vặn, FDE-005 cho thế giới ngoài Lý Đông Trạch, FDE-004 cho Lưu Đức Trụ.

Vềph ần Lý Đông Trạch cho HồTiểu Nguru mang vềchi kia, có thể bán cho Trương Thừa Trạch.

Bây giờ, Bạch Trú tổ chức đã có được hoàn chỉnh phương pháp tu hành, cho dù mọi người đi không được ky sĩ con đường, cũng có thể tu hành Chuẩn ĐềPháp.

Thuốc biến đổi gien đối bọn hắn tới nói, đã ý nghĩa không lớn.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua thời gian, còn có một lát.

Lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy phòng khách trên bàn đĩa trái cây, bên trong quả táo bởi vì bày ra quá lâu nguyên nhân, đúng là hong khô thành táo khô.

Nhìn xem quả táo, Khánh Tr ần đột nhiên nhớ tới vị kia trên hoang dã thiếu nữ đến, cũng không biết đối phương đang làm lấy sự tình gì.

...

...

Tây Nam Tuyết Sơn mùa đông, giống như cũng không nhận được mùa biến hóa ảnh hưởng.

Ở chỗ này người hoang dã sớm đã thành thói quen nơi này nhiệt độ không khí, mùa đông đối bọn hắn tới nói cũng không có cỡ nào gian nan.

Ngược lại là mùa xuân hạ tiết, trên núi tuyết băng tuyết hòa tan sẽ mang đến kỳ nước lên, dòng sông thủy vị dâng lên, dẫn đến cuộc sống của bọn hắn ở lại diện tích giảm bớt.

Lúc này, một đội người chính mở ra xe việt dã, đang lái tại trên đường nhỏ gập ghềnh, lái vào núi tuyết.

Rõ ràng đã là đêm khuya, nơi này sắc trời vẫn không có hoàn toàn tối xuống tới, trắng phau phau tuyết tại trong đêm phẳng phất sẽ phát sáng.

Xe cộ xóc nảy lúc, trong xe đám kia người hoang dã trên cỗ, dùng dây gai hợp thành một chuỗi đốt ngón tay xương đụng vào nhau, phát ra r ần r ần tiếng vang.

Tổng cộng 32 chiếc xe Pickup, phía trước hai mươi chín chiếc trong thùng xe đầu chở đầy con m ỹ cùng da lông, trong đó còn có một đầu to lớn trâu rừng thi thể.

Trâu rừng trên sừng có đường vân màu đỏ sậm, chỗ mi tâm còn có một vòng màu đỏ thắm, phảng phất một cái khếp kín Thiên Nhãn.

Đó là một vị nào đó Lò Sưởi Thần Tử hoàn thành lễ trưởng thành lúc bắt được con mồi, từ trong cấm kỵ chi địa nào đó sẵn bắt đến.

Tại cái này hai mươi chín chiếc xe phía sau, còn có ba chiếc xe chở đầy dầu diesel, cùng linh linh toái toái hiện đại khoa học kỹ thuật vật phẩm, đó là bọn họ đi cướp bóc liên bang nơi sản xuất sau chiến lợi phẩm.

Tại cái kia một đồng tạp vật bên trên, đang ngó lấy một vị làn da màu lúa mì thiếu nữ, chính bọc lấy thật dày áo da, kính ngọc nhìn qua phương xa bao la hùng vĩ núi tuyết.

Lúc này, mặt trăng phản xạ tới Địa Cầu sắc trời bị chiết xạ xuống đến, chiếu vào tòa kia lẻ loi trơ trọi trên núi tuyết.

Trên núi tuyết giống như là bị người đốt sáng lên một chiếc đèn, thật lâu không thôi.

Mà núi tuyết kia nhọn giấu ở trong mây, để cho người ta hết sức tò mò núi tuyết chi đỉnh sẽ là bộ dáng gì.

Trong buồng xe, một vị 18~19 tuổi thiếu niên quay đầu hô: "Dĩ Dĩ người thấy được sao, đó là chúng ta thánh sơn, nghe nói Thần Minh bắt đầu từ nơi đó giáng sinh. Ngày đó trên trời cao có một bàn tay to lớn, bị quang mang bao quanh, đem hài nhi đặt ở núi tuyết chi đỉnh, sau đó Thần Minh liền tại trong dãy núi lớn lên."

Nói chuyện vị này chính là vừa mới hoàn thành lễ trưởng thành Thần Tử, một vị nào đó trưởng lão nhi tử.

Mà ngó ở trong thùng xe nữ hài cũng không có đáp lại, nàng chỉ cảm thấy loại này truyền thuyết có chút không hợp thói thường, một đứa bé bị đặt ở trên núi tuyết nơi đó chẳng phải chết rét?

Mà lại, hài nhi kia tại trên núi tuyết ăn cái gì lớn lên a, ăn tuyết à.

Tiểu Dĩ Dĩ cũng không có đáp lại Thần Tử mà nói, phảng phất cái gì đều không có nghe được giống như.

Nàng nhìn qua núi tuyết xuất thần, trong lòng tự nhủ tuyết này cùng vị thiếu niên kia làn da một dạng đẹp mắt a.

Núi tuyết kia giấu ở trong tầng mây nhọn, cũng cùng thiếu niên kia một dạng thần bí.

Trong xe Thần Tử gặp Dĩ Dĩ không để ý tới chính mình, liền gãi gãi đầu hỏi: "Nếu không người đến trong xe ngủ đi, trong xe còn có chỗ trống đưa đâu."

Tiểu Dĩ Dĩ nói ra: "Không cần, tạ ơn."

Nói, nàng từ áo da trong túi móc ra một viên cuối cùng quả táo tói.

Quả táo kia đầu có chút hong khô, Tiểu Dĩ Dĩ nhưng thủy chung không nỡ ăn, mỗi khi nàng tưởng niệm quê quán cùng người nào đó thời điểm, liền sẽ lấy ra, gửi một chút phía trên quả táo vị.

Phảng phất mùi vị đó liền có thể mang nàng trở lại ban đêm nào đó bên cạnh đống lửa, thiếu niên kia cùng trung niên nhân mới vừa tới đến bọn hắn doanh địa, hỏi bọn hắn có thể hay không tá túc tại cách đó không xa.

Bất quá, Thần Dĩ Dĩ một mực cùng người khác khác biệt, nàng gặp được vị kia làm cho người kinh diễm thiếu niên, cũng không âm thầm phai mờ, mà là nghĩ hết tất cả biện pháp rút ngắn giữa lẫn nhau khoảng cách.

Có thể hay không có được, đến thử qua lại nói.

Trên hoang dã nhi nữ, từ trước đến nay dám yêu dám hận.

Nàng cũng là bởi vì ý nghĩ này, mới đến Tây Nam Tuyết Sơn tìm kiếm Lò Sưởi.

Xe từ từ chạy ở trên đường, khi bọn hấn chạy qua một đầu tinh tế miệng núi về sau, trong núi tuyết cảnh tượng bỗng nhiên biến đổi, lại xanh um tươi tốt.

Đây là một đầu thâm thúy lại khoáng đạt sơn cốc bình nguyên, không lẽ vô trái đất ở chỗ này vỡ ra đến, bởi vì quá mức khoáng đạt, thế là tạo thành bình nguyên đồng dạng thâm cốc.

Tại trong thâm cốc này, một đầu đã nguội dòng sông đi ngang qua mà qua, bốc hơi nóng.

Cái kia rõ ràng là từ lòng đất tuôn ra địa tuyền, cái kia bốc hơi hơi nước lên như diều gặp gió, tại phía trên thung lũng hình thành một mảnh quanh năm không tiêu tan mây mù.

Tiểu Dĩ Dĩ tò mò nhìn sơn cốc, trong lòng tự nhủ đây cũng quá bao la, không cần nhắc khí hậu mà nói, ở chỗ này trông cái mấy ngàn mẫu đồng ruộng chỉ sợ cũng không thành vấn đề.

Sơn cốc ôn nhuận, so phía ngoài nhiệt độ cao mười độ không thôi.

Làm cho người ngạc nhiên là, cái kia ấm áp nước sông lại còn không có mùi của lưu huỳnh, Tiểu Dĩ Dĩ trông thấy có phụ nhân từ bờ sông mức nước trở về, xem ra toàn bộ Lò Sưởi sinh hoạt dùng nước đầu đến từ nơi này.

Trong sơn cốc bình nguyên xây lấy từng loạt từng loạt nhà gỗ, nhìn vẫn rất đẹp đẽ, trong phòng có người xuyên thấu qua cửa sổ trông thấy đội xe trở về liền hoan thiên hỉ địa ra bên ngoài chạy, có người tuổi trẻ, có tiểu hài.

Đội xe còn không có ngừng, chỉ là chạy chậm rãi lấy, bọn hấn vây quanh đội xe giật nảy mình lại cười, hiếu kì đánh giá trong thùng xe khuôn mặt xa lạ kia, Tiểu Dĩ Dĩ.

Lò Sưởi bộ lạc lão nhân, phụ nhân, liền đứng tại chỗ vui tươi hơn hở cười.

Vị kia từng dẫn đội đi cấm kỵ chi địa số 002 trường lão, sau khi xuống xe liền vội vàng hướng sơn cốc bình nguyên chỗ sâu đi đến, đó là Đại trưởng lão chỗ ở chỗ, hẳn muốn đem trong cấm kỵ chi địa, một chút chuyện kỳ quái nói cho Đại trưởng lão mới được.

"Gia Thố đại ca, phía sau vị cô nương kia là ai a?" Một đứa bé nhìn xem Thần Tử hỏi.

Thần Tử Gia Thố một cái cánh tay tựa ở trên cửa sổ xe, cười nói: "Đó là một vị nghĩ đến Lò Sưởi cô nương, chỉ là tại trong núi tuyết lạc đường."

Tra hỏi tiểu hài tử nhìn thoáng qua Thần Tử Gia Thố, sau đó lại liếc mắt nhìn thùng xe phía sau, phảng phất đối với hết thấy đầu rất ngạc nhiên Thần Dĩ Dĩ: "Đại ca, nàng thật xinh đẹp a."

Gia Thố đưa tay duỗi ra ngoài cửa sổ vượt vượt tiểu hài tử đầu cười nói: "Người mới là cái con ghé con, biết cái gì có xinh đẹp hay không."

Đối với người liên bang thăm mỹ tới nói, Thần Dĩ Dĩ cũng không tính đẹp đặc biệt, chỉ vì nàng màu da lệch đen, cái mũi hai bên còn có một chút điểm nhỏ xíu tàn nhang nhỏ.

Người liên bang lấy trắng là đẹp, thịnh đại trong ngày lễ thậm chí sẽ đem trên mặt thoa lên thật dày trang, để màu da thuần trắng một mảnh.

Nhưng là, tại người Lò Sưởi trong mắt, Thần Dĩ Dĩ cực đẹp, là số ít mỹ nhân.

Thần Tử Gia Thố nghĩ tới đây, muốn vụng trộm quay đầu nhìn lại Thần Dĩ Dĩ, lại nhin được.

Tiểu hài tử nhìn về phía Thần Dĩ Dĩ, ngay thẳng mà hỏi: "Tỷ tỷ, người có người thích sao, nếu như không có, có thể hay không chờ ta trưởng thành

cười người."

Tần Dĩ Dĩ nhìn xem bên cạnh xe cái đầu kia đỉnh mã não phối sức tiêu thí hài, nghĩ nghĩ nói ra: "Có."

"Tốt a, vậy ta hỏi lại hỏi sát vách A Trân đi, " tiêu thí hài có chút thất vọng.

Tần Dĩ Dĩ dở khóc dở cười, bộ lạc này tình cảm đầu như vậy tùy tiện à.

Lúc này, ngồi tại trong thùng xe Tần Dĩ Dĩ, bỗng nhiên cảm giác được một trận tim đập nhanh, nàng yên lặng nhìn hướng một chỗ phương xa phòng ốc trước cửa, cái kia không có củi nhưng như cũ chập chờn hỏa diễm lò sưởi.

Lò sưởi do đá màu đen đắp lên, cũng không biết tảng đá từ đâu tới, có thể đen như vậy thuần khiết hoàn mỹ.

Chẳng biết tại sao, Tần Dĩ Dĩ chỉ nhìn lò sưởi một chút, liền xác định cái kia làm nàng tim đập nhanh lực lượng liền đến từ nơi đó.

Theo đội xe tiếp tục hướng sơn cốc bình nguyên chỗ sâu chạy, cái kia tim đập nhanh cảm giác liền càng phát ra mãnh liệt.

Lúc này, dẫn đội trưởng lão đã vén rèm cửa lên tiến vào Đại trưởng lão trong phòng.

Một vị lão nhân nhắm mắt ngồi ở trên thảm ngồi xuống minh tường, nghĩ sáng suốt thời điểm, liền bắt đầu có chút phạm ngủ gật.

"A Đại, ta trở về, " dẫn đội trưởng lão phủ bụi trên người một cái: "Khánh thị đại phòng thất tín, ta mang theo nhiều như vậy Phong Tuyên Hoa phấn hoa, đầu không thể chống đến nhập bọn hấn muốn giết người tiến cấm kỵ chi địa nội địa."

Lão nhân từ từ mở mắt: "Liên hệ bọn hấn sao?"

"Liên hệ, " dẫn đội trưởng lão không hiểu thấu nói: "Chúng ta nhiệm vụ sau khi thất bại lại đang liên bang cảnh nội chờ đợi mấy ngày, kết quả xem bọn hần tin tức mới phát hiện, người ở xa tới Khánh thị đại phòng muốn chúng ta giết đã chết. Nhưng là, tất cả mọi người nói là chúng ta giết. . . Khánh thị đại phòng cũng đúng hẹn đem một nhóm này quân giới giao cho người hoang dã trong tay."

Lão nhân nghĩ nghĩ: "Cái này không thật tốt sao?"

"Tốt thì tốt, " dẫn đội trưởng lão nghi ngờ nói: "Nhưng vấn đề là, việc này cũng không phải là chúng ta làm a, ta luôn cảm thấy có chút kỳ quặc."

"Không có gì tốt kỳ quặc, Ương Thố a, nhân sinh chính là khó được hờ hờ . . . Người trong lúc lo lắng thu hoạch, khả năng đều là Thần Minh muốn ban cho người, " lão nhân cùng bần loãng nói ra.

"Được chưa, " dẫn đội trưởng lão Ương Thố đau răng nói: "Cảm tạ Thần Minh."

Giờ này khắc này, Khánh Trầ còn không biết chính mình trong lúc vô tình li ên thành một thanh Lò Sưởi bộ lạc Thần Minh, nếu như biết, đoán chừng sẽ còn cảm thấy rất đã nghi ên đầu.

Ngay tại lúc đang khi nói chuyện này, ngoài cửa một trận sóng nhiệt nhấc lên, ngạnh sinh sinh đem Đại trưởng lão màn cửa đầu cấp hiên phi.

Đại trưởng lão trong mắt tỏa ra ánh sao, hần xuyên thấu qua rộng mở màn cửa nhìn về phía ngoài cửa lò sưởi, đã thấy một vị xa lạ nữ hài đang từ từ đến gần.

Theo nữ hài kia càng gần, trong lò sưởi hỏa diễm li ên càng phát ra thịnh vượng.

Dẫn đội trưởng lão Ương Thố còn không có kịp phản ứng, li ên phát hiện nguyên bản tuổi già sức yếu Đại trưởng lão, đã như lồi đình giống như lách mình đi tới bên lò sưởi.

Đại trưởng lão chăm chú quan sát đến hỏa diễm, mà bên trong thì trong lúc mơ hồ hiển lộ ra một bóng người tới.

Bóng người kia không phải người khác, rõ ràng là Tần Dĩ Dĩ.

Chỉ bất quá trong ngọn lửa Tần Dĩ Dĩ không còn mặc một thân áo da rách, mà là như Chiến Thần uy phong lẫm lẫm đứng đấy, trong tay còn nắm một thanh trường đao.

Đại trưởng lão quay đầu nhìn thoáng qua chính mình trong phòng trên vách tường treo lơ lửng thanh trường đao này, cùng trong ngọn lửa triển lộ ra không khác nhau chút nào: "Xong, Thần Minh để cho ta đưa đao! Đao của ta!"

Sau một khắc, trong ngọn lửa hình ảnh biến đổi, trên người nữ hài bắt đầu có đờ đờ đường vân xuất hiện.

Đại trưởng lão sửng sốt một chút: "Từ bên ngoài đến Thần Tử!"

Hắn ngạc nhiên nhìn về phía đối diện Tần Dĩ Dĩ, nữ hài trên thân đã có màu đen thân bí đờ đờ, đang không ngừng lan tràn.

Sau lưng nàng, bỗng nhiên có pháp tướng mở ra, một đầu diễm lệ Chu Tước kéo lấy thật dài đuôi cánh chỉ lên trời bên trên bay đi, một tiếng thanh thúy kêu to vang vọng sơn cốc bình nguyên.

Thế nhưng là, trong ngọn lửa kia quang ảnh còn không có kết thúc, trong lửa kia thiếu nữ bên người, không ngờ xuất hiện một thiếu niên, lẳng lặng đứng ở nơi đó ngắm nhìn Đại trưởng lão.

Ánh lửa chập chờn, Đại trưởng lão sửng sốt một lát: "Cái này ai vậy? Trước kia trong lò sưởi cũng không có xuất hiện qua hai người a, không phải là Thần Minh bản nhân a?"

Dẫn đội trưởng lão Ương Thổ kinh ngạc nhìn một màn này: "A cái này!"

...

...

Trở về đêm ngược về không.

Thế giới lâm vào hắc ám, lại lần nữa sáng lên.

Khánh Trần còn tại thế giới ngoài Thăng thành trong khách sạn, bên cạnh hẳn cách đó không xa, Giang Tuyết cũng còn tại chỗ không chớp theo dõi hẳn cánh tay rơi xuống.

"Giang Tuyết a di, bảy ngày này còn tốt chứ?" Khánh Trần cười chào hỏi.

Rõ ràng tất cả mọi người còn tại trong phòng này đợi, cũng đã bảy ngày không gặp mặt.

Đây là một loại kỳ diệu thế nghiệm.

Giang Tuyết cười nói: "Ta lần này sau khi xuyên việt, trang bị thân thể máy móc tay nghề lại tiến bộ, có thể độc lập hoàn thành một chút tư chi trang bị kỹ thuật."

Khánh Trần hiếu kỳ nói: "Thế giới trong đến cùng là dùng cái gì đem thân thể máy móc cùng nhục thể nối liền cùng một chỗ?"

Giang Tuyết hồi đáp: "Người máy Nano mô phỏng sinh vật, đây mới là thân thể máy móc phần mẫu chốt nhất, lũ tiểu gia hỏa dựa vào nhân thể sinh vật năng còn sống, liên tiếp lấy thân thể máy móc cùng nhân thể."

"Thì ra là thế," Khánh Trần gật gật đầu: "Giang Tuyết a di người thu thập một chút đồ vật, chúng ta khả năng chờ trời sáng liền về Lạc thành."

"Được."

Khánh Tr ần xoay người lại đến sát vách, Nam Canh Th ần cũng trở về thuộc về, đang theo dõi thế giới ngoài Lý Đông Trạch.

Lý Đông Trạch nhìn xem Khánh Tr ần trong thời gian ngắn ra ngoài lại trở về, có chút hiếu kỳ nói: "Các người có phải hay không vừa mới trở về, ta tại trên mạng thấy qua, nói các người thời gian hành giả có gấp đôi thời gian. . . Có kiện sự tình ta có thể hay không cùng các người thương lượng một chút."

Khánh Tr ần nhìn hấn một cái: "Người nói."

"Là như vậy, " Lý Đông Trạch cân nhắc một chút ngữ khí nói ra: "Thế giới trong Lý Đông Trạch, địa vị có phải hay không rất cao? Cao đến mọi người cần tranh đoạt ta cấp độ."

"Người ngược lại là còn không ngược, uốn tại khách sạn trong bốn ngày, rốt cục suy nghĩ minh bạch?" Khánh Tr ần hỏi: "Cho nên, trước người mấy ngày lần lượt đào tẩu, nhưng thật ra là muốn chủ động đi Lạc thành, xuyên qua trở thành thế giới trong Lý Đông Trạch a?"

Thế giới ngoài Lý Đông Trạch nói ra: "Dạng này, chúng ta làm một vụ giao dịch, các người đem ta đưa đi Lạc thành, đến lúc đó ta xuyên qua trở thành Lý Đông Trạch, có thể cho các người kịch xù thù lao. Nếu như ta hay là một cao thủ mà nói, còn có thể cho các người một chút bảo hộ."

Khánh Tr ần thở dài, con hàng này tại an toàn đằng sau, quả nhiên vẫn là tránh không khỏi trở thành thời gian hành giả đại lão dụ hoặc.

Trước đó đối phương là bị ép thay thế Lý Đông Trạch, mà bây giờ đã là chủ động muốn thay thế Lý Đông Trạch.

Bất quá hấn là có thể lý giải, bởi vì phần lớn người đối mặt loại dụ hoặc này, đều sẽ nhin không được động tâm, đây là nhân chi thường tình.

Đối lại là Khánh Tr ần chính mình, li ền có thể cam đoan không động tâm sao?

Khánh Tr ần cửa đối diện bên ngoài đi theo Giang Tuyết nói ra: "Cho h ần chuyển khoản 100, 000, hành động. . . Về sau kéo dài hậu đại phí b ả thường dùng."

Cái gọi là kéo dài hậu đại, chính là đông lạnh tinh trùng ti ền chữa trị dùng.

Sau đó Khánh Tr ần đối với thế giới ngoài Lý Đông Trạch nói ra: "Cho người 30 phút thời gian, tự mình giải quyết một chút, xem như cho mình chừa chút hi vọng."

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Đông Trạch nghe lời này lập tức chạy đến bên cửa sổ, kéo ra cửa sổ li ền muốn nhảy đi xuống.

"Được r ả, thật có lỗi, " Khánh Tr ần thở dài đem đối phương cho xách trở về, h ần trực tiếp đem Lý Đông Trạch đặt tại trên giường, sau đó một tay lấy trong tay FDE-00 số 5 thuốc biến đổi gien đâm vào trên cái mông của h ần.

"Ngao!" Thế giới ngoài Lý Đông Trạch kêu một tiếng.

Sau đó li ền bắt đầu dài đằng dặc đau đớn kỳ.

Khánh Tr ần đem đối phương tay chân trói lại, lại đang thế giới ngoài Lý Đông Trạch trong miệng nhét khăn mặt , mặc cho đối phương vượt qua cái này dài đằng dặc 'Tiêu hóa' gen quá trình.

Kỳ thật, nguyên bản Khánh Tr ần nói hùng đông mới về Lạc thành, là bởi vì h ần cho thế giới ngoài Lý Đông Trạch lưu một cái đông lạnh tinh trùng cơ hội, sau đó lại đánh thuốc biến đổi gien.

Cuối cùng lại lưu cho đối phương một khoản ti ền.

Nhưng bây giờ h ần cảm thấy không cần, nếu chính mình không có cách nào làm người tốt, vậy làm một cái người xấu cũng không quan trọng.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua Nam Canh Th ần nói ra: "Đi thôi, Thăng thành khoảng cách Lạc thành cũng li ền một giờ lộ trình, chúng ta trong đêm về nhà."

"Người này làm sao bây giờ?" Nam Canh Th ần hiếu kỳ hỏi.

"Không có việc gì, ta cho Côn Lôn phát tin tức, để bọn hấn hỗ trợ xử lý đi, từ đâu tới đây, chạy về chỗ đó, " Khánh Tr ần nói ra.

Nam Canh Th ần bĩu môi: "Làm gì đối với loại người này tốt như vậy, thu ần túy là lãng phí một châm thuốc biến đổi gien a."

Khánh Tr ần nhìn Nam Canh Th ần một chút: "Chúng ta làm như vậy không phải là vì hấn, mà là vì để cho chính mình không thẹn với lương tâm."

Tựa như hấn dạy Lý Khác đạo lý một dạng, kỹ sĩ chuyện làm cho tới bây giờ đều không cần hướng người ngoài bàn giao cái gì, cho tên ăn mày ti ền, cũng bất quá là vì để cho mình nội tâm đạt được yên tĩnh.

Không cần luôn muốn cứu vớt thế giới đại sự như vậy, gặp được sự tình chỉ bằng bản tâm đi làm, không có sai.

Trên giường Lý Đông Trạch, tuyệt vọng nhìn xem Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần mở cửa rời đi.

Trên đường cao tốc, ng ồi ở hàng sau chụp điện thoại di động Nam Canh Th ần bỗng nhiên nói ra: "Tr ần ca, người xem bọn hấn tại Hà Tiếu Tiếu trong nhóm thảo luận Lý thị sự tình đâu."

Khánh Tr ần mở ra điện thoại, đã thấy Sấm Vương nói ra: "Muốn phát sinh chuyện lớn! Các vị chú ý! Lý thị đột nhiên đem liên bang tập đoàn quân bên trong đích hệ tử đệ dời làm việc cương vị, li ền ta biết, tối thiểu có 8 vị trí đệ mời xin nghỉ thăm người thân, do tập đoàn quân phái thuy ền bay đưa về thành thị số 18."

"Muốn phát sinh cái gì r ồi?" Lý Tứ hiếu kỳ nói.

"Cái này còn đoán không được sao?" Sấm Vương không nhịn được giải thích: "Lý thị vị lão gia kia thời gian không nhiều lắm, những này làm cháu trai khẳng định phải trở về lo việc tang ma a, tham gia tang lễ, tranh đoạt gia tộc quyền lực! Không riêng gì ta như thế suy đoán, rất nhiều người đều nói như vậy đâu! Mà lại, Jindai cùng Kashima không chế tập đoàn quân bộ đội, đã hướng phía nam xuất phát, lấy điển tập làm tên làm ra khiêu khích thăm dò, liên bang nội chiến phim tư liệu muốn bắt đầu!"

Trong nhóm tất cả mọi người lập tức giật mình, bọn hắn chờ đợi đã lâu đại sự, rốt cuộc đã tới à.

Vị lão nhân kia sinh tử, khiên động quá nhiều thần kinh người.

Rất nhiều người đều rõ ràng, khi hắn qua đời ngày đó, toàn bộ liên bang đem nhắc lên kinh đào hải lãng!

Khánh Trần nhìn xem trong nhóm tin tức không còn gì để nói, bao quát Lý Thúc ở bên trong những tử đệ dòng chính này, rõ ràng là trở về bá sự, không phải cái gì lo việc tang ma, đoạt quyền a. . .

Hắn không nghĩ tới, chính mình thu đồ đệ chuyện này, lại còn có thể gây nên ảnh hưởng lớn như vậy.

Nếu là về sau lịch sử trong tư liệu ghi chép, lần này nội chiến nguyên nhân gây ra là hắn thu đồ đệ sau xúc động Jindai, Kashima thần kinh nhạy cảm, sau đó dẫn đến đại chiến bùng nổ ra.

Vậy thì có điểm khôi hài. . .

. . .

Sớm viết xong sớm đổi mới.

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Phật hệ cận bã lão bản canh một, vị lão bản này nợ đã còn xong!

Cầu nguyệt phiêu a a a!

Chương 307, Jindai cùng Kashima

Hà Tiêu Tiêu trong nhóm.

Sấm Vương nói ra: "Cái kia gọi Zard, lần này ta chia xẻ tình báo thế nào, có phải hay không so người chia xẻ chuẩn xác, cũng so người chia xẻ gọn gàng mà linh hoạt? Không có chút nào dây dưa dài dòng thừa nước đục thả câu."

Zard hồi phục lời ít mà ý nhiều: "Không chơi."

Sấm Vương tại một bên khác tức giận đến không được: "Người cũng phân hưởng một chút điểm tình báo a?"

Zard: "Kashima cùng Jindai lần này đảo ngược xuyên qua kế hoạch thất bại, nhưng bọn hắn y nguyên sẽ không hết hi vọng. Như Sấm Vương nói, thế giới trong liên bang muốn nội chiến, trong chiến tranh song phương thế lực vô cùng có khả năng chính là phương bắc Jindai, Kashima liên thủ, đối mặt phương nam Lý thị, Khánh thị, Trần thị. Trước mắt, Lý thị cùng Khánh thị đều là kiên định phái chủ chiến, nội bộ chủ hòa thanh âm nhỏ bé, chỉ có Trần thị không cách nào xác định lập trường, cho nên Lý thị cùng Khánh thị phải cẩn thận Trần thị phản bội hạ độc thủ. Dù sao, ai cũng muốn làm ngư ông."

Zard: "Kashima cùng Jindai không chế thời gian hành giả, lần này tại Hàm thành chỉ là một góc của băng sơn mà thôi. Không nên coi thường bọn hắn tẩy não thủ đoạn, thế giới trong chiến tranh bắt đầu, hệ thống tình báo là trước hết nhất khởi động, ta muốn thế giới ngoài cũng sẽ như vậy. Còn có, hai cái lớn như vậy tập đoàn trong tay, cũng chỉ tìm tới một cái có thể đảo ngược xuyên qua người thay thế sao? Ta không tin, nếu thật là dạng này, hai cái tập đoàn cũng quá yếu đi, không nên coi thường bọn hắn nha. "

Trong nhóm những người khác tinh tế thường thức, khó được Zard đứng đắn một chút, mọi người còn có chút không quá thói quen.

Bất quá Zard nói rất đúng, thế giới trong Lý thị, Khánh thị, Trần thị không chế bao nhiêu thời gian hành giả? Hơn ngàn cái là tuyệt đối có.

Như vậy Jindai cùng Kashima chỗ quốc gia mật độ nhân khẩu cũng rất lớn, bọn hắn không chế sẽ thiếu sao? Phải biết Jindai, Kashima gia tộc bên kia có càn hiệu suất cao hơn tìm kiếm phương thức.

Ở thế giới trong.

Chỉ có Jindai, Kashima gia tộc dòng chính mới nói tiếng Nhật, tiếng Hàn, bọn hắn không chế thành thị dân chúng, lại là nói tiếng phổ thông.

Mà bọn hắn không chế thành thị, phân biệt đối ứng Osaka, Tokyo các vùng, nơi đó thời gian hành giả sẽ nói tiếng phổ thông cực ít.

Cho nên, nơi đó thời gian hành giả xuyên việt qua nếu như sẽ chỉ nói tiếng Hàn, tiếng Nhật, sẽ không nói tiếng phổ thông, hết thủy đầu là thời gian hành giả.

Đến mức, Jindai, Kashima bên kia thời gian hành giả tập trung độ phi thường cao.

Hiện tại có người cho Khánh Trần nói hai nhà này đã không chế mấy ngàn thời gian hành giả, hắn cũng tin tưởng.

Đây cũng là Nhật Bản hiện tại tiếng Trung khóa giờ dạy học phí biến thành giá trên trời nguyên nhân.

Sấm Vương nhìn xem Zard phát ra tới hai đại đoạn, nghi ngờ nói: "Đây đầu là người nắm giữ tình báo sao?"

Zard: "Ta đoán."

Sấm Vương: "..."

Lý Tứ: "..."

Nguyệt Nhi: "..."

Thanh Bảo: "Zard mặc dù là đoán, nhưng rất gần sự thật, tối thiểu gia tộc Jindai nắm trong tay thời gian hành giả, liền so mọi người tưởng tượng nhiều. Mà lại gia tộc Jindai căn cứ mặc dù tại phương bắc, nhưng ở từng cái thành thị đều có tình báo hệ thống, cho nên trong nước 19 tòa thành thị bên trong, cũng đều có bọn hắn khống chế thời gian hành giả. Theo ta được biết, bọn hắn tìm tới người phù hợp thay thế tư cách, tuyệt đối có hai chữ số, về phần có hay không đưa đi địa điểm chỉ định, ta không quá rõ ràng."

"A, người cũng có thể biết nhiều như vậy tin tức, người không phải là người nhà Jindai a? Những tin tức này chỉ có dòng chính mới có thể biết đâu, " Zard hiếu kỳ nói.

Thanh Bảo: "Không phải."

Lúc này, Khánh Trầ nhìn xem những người này nói chuyện phiếm bỗng nhiên gây ngăn cả người, tâm hắn nói cái này Thanh Bảo không phải là Jindai Sorane a? !

Đối phương có thể là gia tộc Jindai thành viên, hay là hải ngoại Hoa Kỳ đều hiểu tiếng Trung, đối với trong nước có tán đồng cảm giác, Khánh Trầ cảm thấy Jindai Sorane liền rất phù hợp a!

Phụ thân của Jindai Sorane là người Trung Quốc nha, hài tử giá trị quan, văn hóa tán đồng xác suất lớn là theo chân phụ hệ đi.

Khánh Trầ bỗng nhiên đang nghĩ, tên của mình tại trong nhóm đã bị đề cập tới, vậy nếu như cái này Thanh Bảo chính là Jindai Sorane. . .

Tự mình biết đối phương là thời gian hành giả đồng thời, đối phương cũng đoán được chính mình là thời gian hành giả rồi?

Hiện nay Jindai Sorane còn tại trong nước đào vong, đối phương sẽ sẽ không tới Lạc thành tìm chính mình?

Khánh Trần không xác định, dù sao hai người bọn họ nhiều nhất chính là vài lần duyên phận người xa lạ, mặc dù ở thế giới trong có hôn ước, nhưng tất cả mọi người là thời gian hành giả mà nói, ai sẽ đem hôn ước coi là thật đâu?

Sau một khắc, Vật Cấm Kỳ ACE-999 đem Khánh Trần nghĩ Vira trở về "Cần cùng các vị nói một chút chính là, nếu như gặp phải hư hư thực thực người Jindai, Kashima, xin mau sớm cùng nhận biết Cửu Châu, Côn Lôn thành viên báo cáo. Đây cũng không phải là nói chuyện giạt gân, nếu như tại trong liên bang Jindai cùng Kashima trở thành chiến thắng phương, như vậy các vị cũng giống vậy lại nhận liên luy. Thế giới trong chiến tranh nhìn cùng người ta không quan hệ, nhưng cũng không phải là như vậy."

Tĩnh Sơn: "Đồng ý, Côn Lôn cũng hoan nghênh các vị chia sẻ tình báo, mặt khác, nếu như thế giới trong rất mau đem nghênh đón nội chiến mà nói, như vậy Jindai cùng Kashima tại cảnh nội khai thác hành động, cũng sẽ ở gần đây phát sinh, xin mời các vị thời gian hành giả chú ý an toàn."

Khánh Trần trầm tư, hẳn ngược lại là tán đồng hai vị này phát biểu.

Dù sao hẳn bây giờ chỗ dựa lớn nhất, chính là hẳn cùng Lý Thúc Đồng, Lý thị đặc thù quan hệ, nếu như Lý thị ở thế giới trong trở thành phe chiến bại, vậy thì đồng nghĩa với suy yếu hẳn quan hệ nhân mạch cùng át chủ bài.

Không chỉ có là hẳn, chỉ sợ rất nhiều thời gian hành giả đầu sẽ có nguy hiểm như vậy, tử như Sâm Vương thân là Khánh thị dòng chính bộ đội sĩ quan, nếu như Khánh thị chiến bại, hẳn địa vị xã hội cũng sẽ không còn tồn tại.

Đến lúc đó, Jindai, gia tộc Kashima không chế thời gian hành giả địa vị đề cao, bọn hắn cũng sẽ tại thế giới ngoài đưa đến ảnh hưởng to lớn.

Cho nên tổng thể tới nói, nếu như Jindai cùng Kashima tại cảnh nội xuất hiện, Khánh Trần bọn hắn từ tự thân lợi ích góc độ xuất phát, cũng muốn ngăn cản kế hoạch của đối phương.

Càng đừng đề cập lịch sử còn sót lại một ít cừu hận.

Lúc này, Thanh Bảo đột nhiên tại trong nhóm hỏi: "Đúng rồi, trong nước. . . Mọi người người học tập tiếng Nhật nhiều không?"

Lý Tứ: "Trong nước tiếng Nhật là loại ngôn ngữ nhỏ, học không nhiều, hỏi cái này làm gì?"

Thanh Bảo giải thích nói: "Áo, ta chính là tùy tiện hỏi một chút, dù sao muốn cùng Jindai khai chiến, hiểu chút tiếng Nhật tóm lại là chuyện tốt sao, biết người biết ta trăm trận trăm thắng."

Lục Áp: "Có đạo lý."

Zard: "Cái này đi học! Ta có rất nhiều cái T tài liệu giảng dạy!"

Sấm Vương: "Có thể chia sẻ một chút không, ta cũng muốn học ngoại ngữ."

Thanh Bảo: ". . ."

Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, nếu như Thanh Bảo thật sự là Jindai Sorane mà nói, đối phương hỏi như vậy, sợ không phải muốn phỏng đoán một chút chính mình có biết hay không tiếng Nhật?

Đối phương đại khái còn không biết, chính mình ngay tại trong nhóm này đi. . .

Đương nhiên, liền Thanh Bảo hiện tại biểu hiện ra tin tức mà nói, Khánh

Trần còn không cách nào xác định đối phương hiện thực thân phận.

Lúc này, một mục trần mặc Huyền Vũ nói ra: "Theo ta nắm giữ tình báo, đã có Jindai, Kashima thời gian hành giả động thân, xem ra mục tiêu hay là đem người đưa đi Lạc thành, thay thế thế giới trong Lý thị đại nhân vật."

Sấm Vương: "Nha, tiểu tử ngươi cũng sẽ hảo tâm cho loại tin tình báo này sao? Hẳn là tại giúp Jindai, Kashima đánh yểm trợ a?"

Huyền Vũ: "Tổ chim bị phá không trứng lành, Sấm Vương, nếu như ta phân tích không sai, người ở thế giới trong chỗ dựa là Khánh thị đi. Nếu như Khánh thị trở thành phe chiến bại, người còn có thể nhẹ nhõm như vậy sao? Ta nghĩ, ở thế giới trong có nhất định địa vị xã hội thời gian hành giả, đều cùng tập đoàn hoặc nhĩ ầu hoặc ít có chút liên quan đi, mọi người tình cảnh là giống nhau."

Khánh Trần nhìn đến đây nghĩ thầm, trước đó hẳn phán đoán vị này Huyền Vũ có sáu thành có thể là người Trần thị, hiện tại xác suất này gia tăng đến bảy thành.

Nhưng vào lúc này, Vật Cấm Ky ACE-999 đột nhiên nói ra: "Vẫn là phải nhắc lại một chút các vị chú ý an toàn, cũng đề cao đối với Jindai, Kashima tính cảnh giác, Cửu Châu tại ngoại cảnh đã cùng bọn hắc bộc phát qua quy mô nhỏ xung đột, cảnh nội, gần đây cũng có mấy tên thành viên bị người ám sát. Đó cũng không phải nói chuyện giết gân, chúng ta cho là ở thế giới trong chiến tranh bộc phát thời khắc, bọn hắc nhất định sẽ có hành động."

Trong nhóm nguyên bản sung sướng bầu không khí bỗng nhiên trì trệ đứng lên.

Mọi người đang nghĩ, ngay cả Cửu Châu dạng này tổ chức lớn đều tổn binh hao tướng, vậy bọn hắc những này 'Quân lính tản mạn', chẳng phải là vô cùng nguy hiểm?

Kỳ thật Jindai cùng Kashima thời gian hành giả chưa hẳn li ền so với bọn hắc lợi hại, nhưng điểm trọng yếu nhất hay là, đối phương thực sự quá tập

trung, mà lại có thể tưởng tượng đến, những thời gian hành giả kia còn tất cả đều tiếp thụ qua quân sự hóa huấn luyện.

...

...

Giang Tuyết đem xe một đường chạy tiến vào đường Hành Thụ gia chúc viện bên trong.

Khánh Trầ đi Hàm thành đi một lượt, trở lại cái này quen thuộc địa phương cảm giác đặc biệt thân thiết.

Hắn sau khi xuống xe nhìn xung quanh bốn phía, muốn đem tất cả chi tiết đều ghi tạc trong đầu.

Hồ Tiểu Ngưu bên kia đã tìm được trụ sở mới, ngày mai buổi sáng liền muốn đi thực hiện mua phòng hợp đồng, tại hành chính phục vụ đại sảnh làm thủ tục sang tên.

Vừa mua biệt thự sửa sang còn rất mới, ở vào Lạc thành nổi danh nhất khu nhà giàu 'Quốc Bảo Hoa Viên' bên trong.

Biệt thự có 720 bình, tổng cộng 8 căn phòng ngủ.

Hồ Tiểu Ngưu, Lưu Đức Trụ, Nam Canh Trầ, Khánh Trầ, Giang Tuyết, Lý Đờng Vân, Trương Thiên Chân, đầy đủ trước mắt Bạch Trú thành viên cư ngụ, đến lúc đó, lâu ba ở nữ tính, lâu một hai ở nam tính, dạng này cũng có thể cam đoan Giang Tuyết cùng Lý Đờng Vân tư ẫn.

Trong cư xá hoàn cảnh ưu mỹ, cũng thích hợp chạy bộ sáng sớm, biệt thự rộng lớn tầng hầm có thể đổi thành phòng tập thể thao cùng phòng dụng cụ.

Tổng thể tới nói, Hồ Tiểu Ngưu suy tính phi thường chu toàn.

So sánh những người khác mà nói, Hồ Tiểu Ngưu càng thích hợp loại này

trù tính chung làm việc.

Nói cách khác, Khánh Trần bọn hắn hai ngày này liền muốn dọn đi mới địa chỉ, tất cả Bạch Trú thành viên đều muốn vạ cùng một chỗ.

Mà đường Hành Thụ, sẽ thành tất cả mọi người quá khứ thức.

Liền tại bọn hắn trở lại chính mình dãy lầu cửa ra vào thời điểm, mọi người ngạc nhiên phát hiện, lầu số 12 trước cửa trên đường nhỏ lại ngừng mấy chiếc xe sang trọng.

Không đợi bọn hắn hiểu rõ chuyện gì xảy ra, đã thấy Hồ Tiểu Ngưu mang theo mấy vị trung niên nhân từ trong hành lang đi tới: "Mấy vị thúc thúc bá bá, ta thật là lực bất tòng tâm, trợ giúp Trương Thừa Trạch thúc thúc cũng bất quá là tiện tay mà làm, những chuyện khác ta xác thực không quản được. Các vị mời về đi, ta liền đưa mọi người tới đây."

Hồ Tiểu Ngưu bên người là năm sáu tên trung niên nhân, mọi người từng cái vây bên người hắn, vẫn như cũ lú lo không ngừng nói nói.

Một tên mập mạp trung niên nhân nhíu mày nhăn trán: "Tiểu Ngưu, Trương Thừa Trạch cho chúng ta nói, tổ chức của người phi thường lợi hại, tại thành thị số 18 đơn giản có thể đi ngang, người rõ ràng có thể giúp chúng ta."

Hồ Tiểu Ngưu nghiêm túc nói: "Đầu tiên muốn uốn nắn ngài một chút, đây không phải là tổ chức của ta, mà là ta hiệu lực tổ chức, ở trong đó liền có rất lớn khác nhau. Mặt khác, vì giúp Trương Thừa Trạch thúc thúc, tổ chức chúng ta đã bốc lên rất nhiều nguy hiểm mới đưa hắn cứu ra, bây giờ tổ chức chúng ta cũng không thiếu vốn lưu động, cho nên không có ý định lấy mạng đổi tiền."

Một tên khác trung niên nhân nói ra: "Tiểu Ngưu, chúng ta ở bên trong tình cảnh, nếu là chính mình có thể giải quyết, khẳng định cũng không cần làm phiền các người. . ."

"Đúng a, nếu không người hỗ trợ đem các người lão bản ước đi ra, chúng ta tới cùng hấn hảo hảo nói chuyện, có lẽ trong tay chúng ta có có thể đánh động hấn đồ vật đâu, " mập mập trung niên nhân nói ra.

Hồ Tiểu Ngưu lắc đầu trực tiếp đem sự tình cản lại: "Chuyện này ta sẽ hỏi báo cho hấn, lão bản là ý tưởng gì ta sẽ chuyển cáo các vị. Nhưng là các vị ở trước mặt cùng hấn câu thông loại chuyện này, cũng đừng có suy nghĩ."

Nói, Hồ Tiểu Ngưu liền đem những người này đưa lên xe.

Nam Canh Thần lúc này đi qua hiếu kỳ nói: "Những người này là thế nào?"

Hồ Tiểu Ngưu cười cười: "Chúng ta đi nhóm Bạch Trú bên trong trò chuyện đi, vừa vặn ta muốn cùng lão bản hỏi báo một chút."

"Được, " Khánh Trần nói ra.

Mọi người riêng phần mình về đến trong nhà.

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Lão bản, đã theo ngài phân phó, đem thuốc biến đổi gien bán ra cho Trương Thừa Trạch, đoạt được thu nhập là 12 triệu, vẫn như cũ là chuyển khoản cho Thu Tuyết, hấn hiện tại hấn là còn ở thống khổ kỳ."

Lão Bản: "Biết, vất vả."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Có một ít chuyện ngoài ý muốn, Trương Thừa Trạch lần trước được cứu vớt sau trở về cho hấn bằng hữu nói việc này, kết quả hấn mấy vị bằng hữu tìm đến, hi vọng cũng nhận được giống nhau trợ giúp. Ta đại khái giải một chút tình huống, những người này đều ở thế giới trong một loại nào đó khốn cảnh, hoặc là bị người phi pháp cầm tù, hoặc là chính là ở vào tầng dưới chót nhất xoay người vô vọng. Bọn hấn trước đó thuê qua một chút thời gian hành giả khác, nhưng hoặc là bị hố, hoặc là chính là thời gian hành giả không quá có ích."

Không Sợ Khó Khăn: "Trong đó có một cái thúc thúc, lúc trước hấn lái xe đi khắp cả nước mười chín cái Open Beta thành thị, kết quả rất cục tại Trịnh thành xuất hiện đếm ngược. Hấn rất sớm trước đó liên xuyên việt rồi, nhưng vừa xuyên qua quá khứ liên bị hấn ở thế giới trong thế tử phát hiện. Vị kia nữ tính phát hiện trượng phu bị thay thế về sau, cũng không có lựa chọn tìm kiếm trị an uỷ ban, cũng không có giết chết vị thúc thúc này, nàng lựa chọn trước làm bộ không biết rõ tình hình, sau đó tại vị này thúc thúc ngủ sau cho hấn tiêm vào thuốc an thần, đem hấn cầ n tù tại trong một lồng sắt, đã cầ n tù gầ n một tháng."

Khánh Trần sửng sốt một chút.

Lão Bản: "Tại sao muốn cầ n tù hấn."

Không Sợ Khó Khăn: "Bởi vì vị kia nữ tính cho là, mặc dù mình trượng phu bị thay thế, nhưng nói không chừng ngày nào sẽ còn trở về. Coi như về không được, nàng có thể nhìn xem trượng phu thế xác còn sống cũng tốt, không nỡ giết. Nàng mỗi ngày cho vị thúc thúc này đưa cơm, tìm hấn nói chuyện phiếm, lại không cho phép hấn mở miệng nói chuyện đáp lại."

Khánh Trần có thể nghĩ đến vị này nữ nhân đến cỡ nào tuyệt vọng, thật tốt sinh hoạt, kiên định tình yêu, nói không thấy đã không thấy tăm hơi.

Đối phương ở trong đau khổ lựa chọn đem thời gian hành giả cầ n tù, chỉ vì có thể mỗi ngày nhìn thấy còn sống 'Trượng phu' .

Cho nên, đây chính là Khánh Trần không nguyện ý lợi dụng Nhất, giúp thế giới ngoài người chủ động tìm kiếm thay thế mục tiêu nguyện nhân.

Mỗi một cái thay thế sự kiện phát sinh, liên mang ý nghĩa một trận bi kịch.

Lão Bản: "Loại này chủ động xuyên qua ử thành thảm hoạ, chúng ta không giúp, những người khác là tình huống như thế nào?"

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Còn có một cái tương đối thảm, hấn cùng nhi tử đều trở thành thời gian hành giả, con của hấn hay là Lưu Đức Trụ đờng

học. Hiện tại, chính hắn tại thành thị số 18 bên trong biến thành người khác nô bộc, con của hắn liên hợp những bạn học khác chủ động phạm tội muốn đi Lưu Đức Trụ chỗ ngục giam. . ."

Khánh Trần chấn kinh, hắn đâu đã đem những thiếu gia ăn chơi kia không hề để tâm, hiện tại mới nhớ tới, đúng a, những thiếu gia ăn chơi kia lập tức liền phải tiếp nhận thẩm phán đi.

Bạch Trú nội bộ thành viên đều biết, Lưu Đức Trụ đã tại 'Lão bản' trợ giúp bên dưới thoát tội, như vậy những con nhà giàu này vào ngục giam, chính là thật tiếp nhận cải tạo đi.

Gia đình này, đơn giản thăm đến cùng đi, cả nhà đoàn diệt. . .

Lão Bản: "Loại này chúng ta cũng không giúp, mặt khác đây này."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Còn có một cái tương đối khả nghi, đối phương nói mình sau khi xuyên việt trở thành một cái tổ chức thần bí thành viên, tựa hồ là thế lực nào tổ chức tình báo. Hắn vừa mới xuyên việt qua, liền bị người phát hiện sau giam lỏng, mỗi ngày đều tại đối với hắn tiến hành tẩy não. Nghe nói cùng hắn giam chung một chỗ còn có mấy người, tổ chức thần bí kia ngay từ đầu mỗi ngày chỉ để bọn họ ngủ một giờ, sau đó dùng cường quang chiếu, mãi cho đến phá hủy tất cả mọi người tâm lý phòng tuyến. Tẩy não quá trình cũng rất coi trọng, thoại thuật đều là tổng kết tốt."

Lão Bản: "Tổ chức kia thân phận đặc thù có sao?"

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Những người kia phi thường cẩn thận, không có hiển lộ ra cái gì đặc thù."

Lão Bản: "Tổ chức kia có hay không nói cho hắn biết, dự định để hắn tại thế giới ngoài làm cái gì?"

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Đến nay còn không có, nhiệm vụ gì đều không có tiết lộ cho hắn, chỉ là gần nhất trầm trọng hơn tẩy não quá trình, giống như là đang đuổi thời gian giống như."

Lão Bản: "Hắn đến bây giờ còn không có bị tẩy não thành công sao?"

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Vị thúc thúc này sớm nhất thời điểm, là thập niên 90 làm bán hàng đa cấp lập nghiệp. Hắn nói, đối phương những cái kia tẩy não kỹ xảo, đều là hắn chơi qua, cho nên hắn không để mình bị đẩy vòng vòng."

Lưu Đức Trụ: "..."

Nam Canh Thiên: "..."

Lão Bản: "Người này chúng ta giúp, để hắn đem thân phận của mình tin tức tất cả đều phát tới. Giá tiền mà nói, Ngưu Ngưu người cùng hắn đàm luận, căn cứ hắn thân gia ra giá."

Dũng Cảm Ngưu Ngưu: "Được rồi thu đến."

Khánh Thiên lúc này hoài nghi, không chế vị trung niên nhân này, rất có thể chính là Jindai hoặc là Kashima bên trong nào đó một nhà!

Nếu như là Lý thị, Khánh thị, Thiên thị tại phương nam không chế thời gian hành giả, căn bản sẽ không ẩn tàng tập đoàn thân phận, bọn hắn thậm chí còn có thể chủ động lộ ra tập đoàn thân phận, sau đó để những thời gian hành giả kia sinh ra không cách nào chống lại tâm lý, chủ động đầu nhập vào tâm lý.

Chỉ có Jindai cùng Kashima mới có lý do cẩn thận như vậy.

Thuận cái này thời gian hành giả, Khánh Thiên thậm chí có khả năng ở thế giới trong nhỡ một cái Jindai, Kashima tổ chức tình báo.

Lúc này, Nam Canh Thiên đoán được một chút cái gì, thuận tiện kỳ hỏi: "Trần ca, người dự định cùng Jindai, Kashima cùng chết sao?"

"Cùng chết chưa nói tới, " Khánh Thiên nói ra: "Nhưng người phải hiểu

được, chúng ta cùng Lý thị quan hệ trong đó quá sâu, bọn hắn muốn đưa tới Lạc thành hoàn thành thay thế kế hoạch nhân tuyển, rất có thể chính là chúng ta nhận biết, có thể là Lý Y Nặc, Lý Tu Duệ, Lý Trường Thanh nhân vật như vậy."

Nam Canh Thiên nghe chút tên Lý Y Nặc, lúc này cùng chung mối thù đứng lên: "Làm mẹ nó!"

Nhóm Bạch Trú bên trong, Lão Bản: "Hồ Tiểu Ngưu đã chuẩn bị xong trụ sở mới, mọi người thu thập một chút chuẩn bị dọn nhà đi, các vị tập hợp một chỗ cũng thuận tiện lẫn nhau chiếu ứng."

Lưu Đức Trụ đột nhiên kích động lên: "Lão bản, người cũng dời đi qua sao?"

Tâm hắn nghĩ, rốt cục muốn gặp được lão bản bộ mặt thật rồi?

Lão Bản: "Ta không dời đi."

Lưu Đức Trụ: "Áo. . ."

Thu Tuyệt đột nhiên hỏi: "Tiểu Phú Bà cũng dời đi qua sao?"

Tiểu phú bà: "Ta cũng không dời đi. . ."

. . .

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ sủi cảo ta yêu 1, dạ miêu mm mmm hai vị đồng học trở thành quyền sách mới mình, các lão bản đại khí, Chúc lão bản bọn họ tìm tới không tịch thu tiền lương lão bà!

Chương 308, quán đỉnh chi pháp (cầu nguyệt phiêu)

Khi một người xã tử thời điếm, không có một câu nói láo là vô tội.

Giang Tuyết nhìn xem 'Lão Bản' nói không dờ đi thời điếm, trong lòng vui vẻ, Khánh Trầ rõ ràng chính là muốn dờ đi qua nha, chỉ là lão bản không dờ đi mà thôi.

Lão bản chuyên không dờ đi, cùng ta Khánh Trầ có quan hệ gì?

Hiện tại, Giang Tuyết liề đặc biệt thích xem Khánh Trầ như thế chững chạc đàng hoàng nói láo.

Nhưng nàng không nghĩ tới chính là, Tiểu Phú Bà nói láo kỳ thật cùng lão bản không khác nhau chút nào.

Lý Đờng Vân khẳng định là muốn theo Giang Tuyết dờ đi qua, nhưng 'Tiểu Phú Bà' không có khả năng chuyên, dờ nói muốn trước chịu một trận đánh đập. . .

Cũng may Khánh Trầ tại trong biệt thự cho hai người tất cả lưu lại một căn phòng, dạng này Tiểu Đờng Vân lại tham dự trò chuyện nhóm thời điếm, cũng sẽ không bị người phát hiện.

Lưu Đức Trụ: "Tiểu Phú Bà, ngươi là bởi vì cái gì không dờ đi đây này?"

Tiểu Phú Bà: "Ta không phải Lạc thành người địa phương a, trước đó đi du lịch thời điếm không cần thận liề thành thời gian hành giả, cho nên, liề không có cách nào dờ đi qua nha."

Lưu Đức Trụ: "Cũng có thể đến Lạc thành định cư nha, tất cả mọi người ở chỗ này, lão bản cũng là Lạc thành người."

Tiểu Phú Bà: "Về sau nhất định!"

Lưu Đức Trụ lại hỏi: "A, chúng ta Bạch Trú không phải còn có cái Đại Phú Ông sao, nàng chuyên không dời đi?"

Đại Phú Ông: "Người quản tốt chính người đi."

Lưu Đức Trụ: "..."

Lúc này, Giang Tuyết còn có chút ngưng ngưng tại nhóm Bạch Trú thảo luận nói: "Cái kia, có chút ngưng ngưng a mọi người, ta là đã kết hôn ly dị bà mẹ đơn thân, cho nên nếu đi qua phải mang theo nữ nhi của ta, bất quá mọi người yên tâm, nàng rất ngoan cũng không nháo người, sẽ không nhao nhao đến mọi người."

Khánh Trần cùng Nam Canh Trần hai người tại lầu một trong phòng, đầu nhanh cười chói sáng. . .

Một Con Vịt Nhỏ: "Thật rất ngoan sao, nếu như rất ngoan lời nói vậy liền không có vấn đề. Thu Tuyết người yên tâm mang nàng tới đi, lão bản khẳng định không đành lòng chia rẽ mẹ con các người a."

Lão Bản: "Ừm, mang lên nữ nhi đi, không có gì đáng ngại."

Trên lầu ở tại phòng ngủ Tiểu Đổng Vân, nhìn xem mù mù còn tồn sức giúp mình giải thích, đột nhiên bắt đầu lo lắng, tương lai muốn thật sự là bị phát hiện, đến chịu cỡ nào hung ác a.

Ban đêm, Khánh Trần một thân một mình đẩy ra Ương Ương nhà cửa phòng, khiến cho người bất ngờ chính là, trong khe cửa còn có một phong thư, là Trương Uyển Phương viết, phong thư thật dày, tựa hồ còn lấp tiền.

Hắn không có đi nhìn nội dung bức thư, cũng không có lấy tiền, trực tiếp

ném vào trong thùng rác.

Kho trọng lực trường vẫn không có suy giảm bao nhiêu, chỉ là Khánh Trầ đã từ cấp E tấn thăng đến cấp D đỉnh phong, nguyên bản kho trọng lực đối với hắn tác dụng không phải quá lớn.

Có lẽ Ương Ương đờng học cũng không nghĩ tới, Khánh Trầ sẽ tấn thăng nhanh như vậy đi.

Trong khoảng thời gian này đến nay, Khánh Trầ còn có hai hạng ẩn nấp năng lực đang nhanh chóng tăng trưởng, một cái là hắc súng ngắm bia ngắm đã chuyển dời đến 2350 m, một cái khác thì là hắc bảo trì tiết thứ nhất hô hấp thuật, kỹ sĩ chân khí đã từ hai tay, hai chân, bắt đầu lan tràn đến xương sống.

Hắn đối với kỹ sĩ chân khí là có cực cao nhu cầu, một mặt là kỹ sĩ chân khí hóa vạn vật làm đao sắc bén trình độ rất trọng yếu, một phương diện khác thì là số lượng cũng rất trọng yếu.

Khánh Trầ lần này đi Hàm thành thời điểm, tùy thân đều mang bài poker, qua kiểm an không có áp lực chút nào.

Nếu như hắn cùng địch nhân cùng đi một cái không cách nào đeo vũ khí địa phương, như vậy Thu Diệp Đao loại này bằng thân kỹ năng liền sẽ trở thành đòn sát thủ.

Nhưng Khánh Trầ hiện tại để ý nhất, không phải Thu Diệp Đao.

Mà là hắn đi đầu khiến khôi lỗi đằng sau, giữa lẫn nhau gắn bó cái kia một cây Con Rối Giật Dây.

Giết chết Trương Tam lúc, hắn lợi dụng mình cùng khôi lỗi ở giữa sợi dây kia, hoàn thành một kích trí mạng, cắt đứt đối phương cái cổ.

Cái này khiến Khánh Trầ đang nghĩ, nếu có một ngày hắn có thể khống chế rất nhiều khôi lỗi, mà giữa lẫn nhau dài đến 50 mét tuyến đầu sắc bén

như đao.

Như vậy kí chủ cùng khôỉ lổỉ, li ền có thể kéo ra một tấm to lớn thiên la địa võng, cấp tốc thu hoạch chiến trường.

Khi đó, trong suốt như vô hình Con Rối Giật Dây, khôỉ lổỉ cùng khôỉ lổỉ thân ảnh giao thoa, từng cây sắc bén tuyến đem phi thường trí mạng.

Một đoạn thời khắc Khánh Tr ần cho là, có lẽ đây mới là Con Rối Giật Dây cùng kỵ sĩ chân khí kết hợp, tốt nhất cách dùng.

...

...

Đếm ngược 162:00:00.

Chủ nhật, không cần lên khóa.

Sáu giờ sáng, Lưu Đức Trụ đỉnh lấy lạnh thấu xương hàn phong tới gõ cửa, hôm nay đến phiên Nam Canh Th ần phá phong, con hàng này một bộ uế oải đáng vẽ cũng không biết xuyên qua bảy ngày đầu làm gì.

Khánh Tr ần tại đội ngũ phía sau suy tư, để Nam Canh Th ần loại này trời sinh thiếu niên g ầy yếu đi đi con đường kỵ sĩ, có thể quá mạo hiểm hay không một chút?

Thế giới ngoài con đường kỵ sĩ, hoàn thành toàn bộ tám hạng Sinh Tử Quan đằng sau li ền sẽ tấn thăng chân chính kỵ sĩ, từ người bình thường trực tiếp tấn thăng cấp A, cũng không cần qua vấn tâm một cửa ải kia.

Nhưng kỳ thật con đường kỵ sĩ chân chính nguy hiểm, vẫn là khiêu chiến bản thân.

Hạng thứ nhất leo lên Thanh Sơn Tuyệt Bích, hơi không cẩn thận li ền sẽ rơi xuống vách núi, cuối cùng cái kia một mét li ều mạng nhảy lên, không

biết có bao nhiêu người sẽ chết tại một bước này.

Tám hạng Sinh Tử Quan, người khiêu chiến nhất định phải tại mỗi một hạng vận động trong lĩnh vực đầu trở thành nổi trội nhất nhóm người kia mới được.

Mỗi một hạng, tỉ lệ tử vong đầu cực cao.

Cho nên, cũng không phải là mỗi một vị Bạch Trú thành viên đầu không phải đi đường này, chọn lựa mấy cái không có tiềm lực, để bọn hắn tu hành Chuẩn Đề Pháp, cũng có thể sớm ngày trở thành Bạch Trú người hộ đạo.

Khánh Trần nhìn thoáng qua Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân, Nam Canh Thần ba người, từ từ có ý nghĩ mới.

Chạy bộ sáng sớm sau khi kết thúc, hẳn đối với mấy người nói ra: "Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân, Nam Canh Thần ba người các người cùng ta vào nhà, Tiểu Ngưu người về nhà trước liên hệ công ty dọn nhà, lão bản để cho chúng ta xếp chi đầu hôm nay, thừa dịp không cần lên học liên đới đi qua, như vậy cũng tốt tập hợp một chỗ tu hành."

Hồ Tiểu Ngưu sửng sốt một chút.

Tu hành?

Nhưng vì sao Khánh Trần gọi đi ba người khác, đơn độc lưu lại tự mình đi làm việc?

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ mãi mà không rõ, nhưng không có nói cái gì: "Được rồi mình bạch."

Bây giờ, Bạch Trú trong tổ chức lão bản địa vị cao nhất, thứ yếu chính là Khánh Trần, mọi người cũng đều chịu phục.

Trong phòng, Khánh Trần nhìn về phía ba người trước mặt: "Lão bản để cho ta truy vấn thụ cho các người một chút đồ vật mới."

Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói: "Khánh Trầ n đ ờ ng học, vì sao không có kêu lên H ồ Ti ểu Ngưu, là h ắ n đ ă làm sai đi ề u gì sao?"

"Không biết, " Khánh Trầ n lắ c đ ầ u: "Lão bản chính là như thế lời nhắ n nhủ, ta cũng không có hỏi vì cái gì."

Trương Thiên Chân cũng không nói chuyện.

Lưu Đứ c Trụ hỏi: "Khánh Trầ n đ ờ ng học, người dự định dạy cho chúng ta cái gì?"

Lúc này, Khánh Trầ n ng ắ xếp bằng trên mặt đất nói ra: "Phương pháp tu hành, chính thống phương pháp tu hành."

Ba người sửng sốt một chút, li ề n ngay cả Nam Canh Thầ n cũng không biết, Khánh Trầ n vậy mà đ ă nắm giữ mặt khác phương pháp tu hành!

Bọn h ắ n hai mặt nhìn nhau, tất cả mọi người gia nhập Hà Ti ểu Ti ểu trò chuyện nhóm, mặc dù Trương Thiên Chân cùng mọi người cũng không tại cùng một cái nhóm, nhưng trong nhóm các thời gian hành giả hoặc nhi ề u hoặc ít, đ ầ u sẽ trò chuyện một chút có quan hệ tu hành sự tình.

Bọn h ắ n rất rõ ràng, phương pháp tu hành mặc dù khó đ ượ c, nhưng chỉ cầ n chịu dùng ti ề n, vẫn là có thể tìm tới.

Nhi ề u nhất chính là có chút di chứng, hạn mức cao nhất rất thấp.

"Các người đối với tu hành phương pháp giải bao nhiêu?" Khánh Trầ n hỏi.

Lưu Đứ c Trụ đối với phương diện này tương đối cảm thấy hứng thú, h ắ n nói ra: "Ta biết rất nhi ề u công pháp đ ầ u có hậu di chứng, nghe nói thế giới trong thật có phương pháp tu hành tu luyện trước đó cầ n tự cung tới. . ."

Khánh Trầ n trong lòng tự nhủ, h ắ n ngược lại là chưa nghe nói qua cái này, đại giới đúng là có chút lớn. . .

Hắn hỏi: "Còn gì nữa không?"

Lưu Đức Trụ: "Ta còn nghe nói, có một cái Mãnh Hồ giáo phái trên công pháp hạn có thể tới cấp C, nhưng người tu hành sẽ cường tráng như trâu; còn có một cái công pháp đặc biệt tà môn, tu hành đằng sau sẽ toàn thân mọc đầy lông tóc; còn có một cái công pháp tu hành đằng sau, trí thông minh sẽ thoái hóa; còn có một cái, tu hành đằng sau suốt ngày đầu tại đánh rắm, cấp bậc càng cao, đánh rắm càng nhiều càng vang. . ."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, vị này đánh rắm người tu hành, muốn từ sự tình ám sát nghề nghiệp có chút khó a.

Không phải chính thống công pháp tu hành, đầu là tại lấy Quỷ Đạo đem đổi lấy lực lượng.

Chắc chắn sẽ có đủ loại đại giới.

Mà phương pháp tu hành phía trước tăng thêm chính thống hai chữ, li ền hoàn toàn khác biệt.

Có người nói qua, toàn liên bang chính thống phương pháp tu hành, đầu không cao hơn một bàn tay!

Hiện tại, như vậy khan hiếm đồ vật li ền bày ở trước mắt bọn hắn.

"Chúng ta cái này chính thống phương pháp tu hành, chỉ sợ là thời gian hành giả trong tổ chức phần độc nhất a?" Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói.

"Chưa hẳn, " Khánh Tr ần lắc đầu: "Ta đã nghe qua tin tức, Hà Kim Thu tựa hồ đang thế giới trong tổ chức tình báo Hồ thị bên trong, truy ền thuyết tổ chức này cũng có chính thống phương pháp tu hành. Nếu như Hà Kim Thu là tổ chức kia thành viên hạch tâm, như vậy Cửu Châu bên trong hẳn là cũng có dạng này người tu hành."

Khánh Tr ần nói ra: "Hiện tại không nói trước nhân sự, đi theo ta hô hấp

tiết tấu, đến hoạt động chinh các người hô hấp tiết tấu."

Nói, hắn nhắm mắt lại bắt đầu bảo trì tiết thứ nhất hô hấp thuật.

Chỉ là vài phút đi qua, lại ngạc nhiên phát hiện đối diện ba người đúng là một chút cũng không có nắm giữ.

Lưu Đức Trụ chần chờ một chút nói ra: "Khánh Trần đừng học, cái này hô hấp tiết tấu. . . Rất khó tinh chuẩn nắm giữ a."

Khánh Trần trầm tư một lát, ngón tay hắn đột nhiên dưng vào Nam Canh Thần cổ tay mạch đập, nhớ lại Lý Thúc Đông lần thứ nhất dẫn đạo hắn tiến hành hô hấp thuật lúc cách làm.

Sau một khắc, khi hắn bắt đầu tiến vào tiết thứ nhất hô hấp thuật tần suất sát na, trong cơ thể hắn kỳ sị chân khí phồng lên đứng lên, mà Nam Canh Thần hô hấp tần suất cũng theo đó cưỡng ép cải biến!

Nguyên lai, đây là hô hấp thuật bản thân liễn vốn có truy thừa phương thức!

Đã thấy Nam Canh Thần sắc mặt mới đầu tím xanh, sau đó khôi phục bình thường.

Mười phút đồng hồ qua đi, con hàng này phảng phất nhập định giống như, hoàn toàn đắm chìm tại một loại nào đó kỳ diệu trong ý thức.

Khánh Trần cũng có chút ngoài ý muốn, quyển sách nhỏ kia nói, tu tập Chuẩn Đề Pháp nhập môn rất khó, bình thường muốn nửa năm mới có thể chân chính nắm giữ, cảm thụ khí tần tại.

Nhưng bây giờ, Nam Canh Thần biểu hiện rõ ràng không đúng, đây không phải ngay từ đầu liễn nắm giữ sao?

Mặc dù cần Khánh Trần để dẫn dắt, nhưng con hàng này rõ ràng đã cảm nhận được khí tần tại.

Hắn dùng ngón tay rất nhỏ điểm một cái Nam Canh Thiên huyết Thiên Đình: "Dùng ý thức đem sinh ra khí dẫn đạo đến nơi đây, đây là người cần rèn luyện cái thứ nhất mình điểm, đợi cho rèn luyện 81 khóa mình điểm về sau, vòng thứ nhất coi như tu thành."

Khánh Trần cũng không có tu tập qua Chuẩn Đề Pháp, hắn chỉ có thể dựa theo trên sách nhỏ lời nói đến dạy.

Cái kia bộ sách nhỏ hắn đã đốt đi, dù sao lấy trí nhớ của hắn, có hay không thực thể thư tịch đều một cái dạng.

Khánh Trần nhìn về phía Trương Thiên Chân: "Nhắm mắt."

Nói xong, hắn nắm cổ tay của đối phương lập lại chiêu cũ.

Có thể Khánh Trần ngạc nhiên phát hiện, tính cả Trương Thiên Chân cũng tại lần thứ nhất dẫn đạo về sau, liền cảm nhận được khí tồn tại, nhập định.

Khánh Trần không tin tà giống như tiếp tục cần Lưu Đức Trụ ném thử, hay là một dạng!

Hắn vốn chỉ là muốn dùng Lưu Đức Trụ thử một chút, nhìn đối phương thức tỉnh, tiêm vào thuốc biến đổi giens về sau, có hay không còn có thể tu hành.

Kết quả, sự thật chứng minh là có thể.

Nói cách khác, Lưu Đức Trụ hiện tại tam mạch đồng tu, từ đầu tịnh tiến, tương lai có thể hay không trở thành cấp B bên trong biến thái nhất hình sáu cạnh chiến sĩ?

Cái gọi là hình sáu cạnh chiến sĩ, chính là chỉ nhanh nhẹn, phòng ngự, sức chịu đựng, lực lượng các loại tất cả đều kéo căng, không có thiếu khuyết.

Thiếu niên nhìn xem trước mặt ngỗ xếp bằng ba tên nhập định người, lâm

vào thật sâu nghi hoặc, làm sao cùng sách nhỏ nói hoàn toàn không giống a.

Nếu như chỉ có Nam Canh Thần một người dạng này, Khánh Trầ sẽ tưởng rằng tiêu tử này thiên phú dị bẩm.

Nhưng là ngay cả Lưu Đức Trụ cũng dạng này, hắn sẽ cảm thấy là chính mình vị lão sư này có chút thiên phú dị bẩm. . .

Không đúng không đúng, Khánh Trầ suy tư.

Ba người trước mặt cùng sách nhỏ người sáng tác, tu hành chỗ đến cùng có khác biệt gì?

Tiết thứ tư hô hấp thuật!

Chỗ khác biệt chính là chỗ này!

Khánh Trầ nhớ lại Lý Thúc Đễng dẫn đạo chính mình thời khắc, lại nhớ lại chính mình dẫn dắt hẳn người khác thời khắc, rõ ràng là trong cơ thể mình ký sĩ chân khí tại ảnh hưởng hết thủy.

Cho nên, tiết thứ tư hô hấp thuật, bản thân cũng là truyền thừa tiên tam tiết hô hấp thuật đường tắt.

Người sáng tác kia bởi vì không ai dẫn đạo hẳn, cho nên tu tập tiên tam tiết hô hấp thuật lúc khó càng thêm khó, còn đi rất nhiều đường quanh co.

Mà Khánh Trầ bên này thì không giống với, Nam Canh Thần, Lưu Đức Trụ, Trương Thiên Chân ba người, coi như còn muốn chạy đường quanh co đâu đi không được!

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ bỗng nhiên lại có ý nghĩ mới.

Hắn đưa bàn tay đặt ở Lưu Đức Trụ đỉnh đầu huyệt Thần Đình bên trên, nhẹ nhàng thử nghiệm đem ký sĩ chân khí quán chú đi vào.

Lưu Đức Trụ sắc mặt bình tĩnh không có dị thường, chỉ là khép kín tầm mắt khe hở, chảy xuống hai hàng nước mắt tơi. . .

Chẳng được bao lâu, hắn mở to mắt, lệ rơi đầy mặt nói: "Khánh Trần đừng học, ta huyết Thần Đình minh điễm đã đốt sáng lên! Khi tay người chường thả ta huyết Thần Đình bên trên thời điễm, ta cảm giác có một dòng nước ấm giống như đại dương tụ hợp vào, dòng nước ấm kia so với ta khí phải cường đại nhiều lắm, chỉ dùng mấy hơi thở liền đốt sáng lên huyết Thần Đình."

Khánh Trần sửng sốt một chút, nguyên lai quán đỉnh mà nói thật tởn tại!

Cái này đúng vậy chính là quán đỉnh chi pháp sao, sư phụ giúp đỡ mở ra tu hành quan ải!

Nguyên bản Khánh Trần chỉ là nhớ lại Chuẩn Đề Pháp là Tạng truyện Phật giáo điển tịch, mà quán đỉnh lại là Tạng truyện trong Phật giáo cơ bản nhất, trọng yếu nhất nghi thức.

Dứt khoát liền thử một cái.

Ai có thể nghĩ tới, cái này quán đỉnh chi pháp thật có hiệu quả.

Khó trách Tạng truyện Phật giáo bên kia luôn nâng lên quán đỉnh, thì ra là thật có chỗ tốt a!

Chỉ bất quá, thế giới ngoài không ai có thể đột phá người bình thường cùng người tu hành ở giữa Thế Giới quy tắc, cho nên quán đỉnh mới biến thành một loại nghi thức.

Hắn nhìn xem Lưu Đức Trụ lệ rơi đầy mặt đáng vẻ, trong lòng tự nhủ nếu không phải mình biết kỹ sĩ chân khí tác dụng, còn tưởng rằng đối phương là bị chính mình cảm động khóc.

Khánh Trần như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Người khóc cái gì?"

Lưu Đức Trụ lau lau nước mắt: "Ta cũng không biết, ta chính là muốn khóc."

Khánh Trầ: "..."

Hắn không nói thêm gì nữa, một lần nữa nắm vuốt Lưu Đức Trụ mạch đập làm cho đối phương nhập định.

Ngay sau đó, Khánh Trầ lại đưa tay chưởng chụp lên Trương Thiên Chân đỉnh đầu, đem kỹ sĩ chân khí quán chú đi vào.

Chỉ gặp Trương Thiên Chân cũng lệ rơi đầy mặt đứng lên.

Bất quá Trương Thiên Chân không có như vậy không chứa được khí, hắn thấp sáng huyết Thần Đình minh điểm về sau, y nguyên tiếp tục nhắm mắt nhập định, mặc cho nước mắt chảy ròng.

Khánh Trầ nghĩ thầm, dạng này quán đỉnh quả thật có thể để Bạch Trú thành viên cấp tốc trưởng thành, vấn đề chính là sẽ dẫn đến mọi người có chút thiếu nước. . .

Đương nhiên, còn có một vấn đề chính là, cấp bậc kéo lên quá nhanh sau có thể sẽ dẫn đến căn cơ bất ổn.

Nhưng Khánh Trầ cẩn thận cân nhắc về sau, dù sao hắn cũng chỉ là để ba người này đảm đương người hộ đạo nhân vật, trước tiên có thể trưởng thành có được siêu phàm giả tố chất thân thể, về phần căn cơ có thể tương lai từ từ bồi.

Tổng thể tới nói, là lợi nhiều hơn hại.

Đợi cho hắn cho Nam Canh Thần cũng quán đỉnh về sau, tính toán từ bản thân kỹ sĩ chân khí tới.

Lấy hắn hiện tại kỹ sĩ chân khí dự trữ, tốc độ khôi phục, 4 giờ đại khái khả năng giúp đỡ ba người riêng phần mình thấp sáng một cái minh điểm, một

ngày như vậy chính là 6 cái minh điễm, 7 ngày chính là 42 cái.

Dựa theo sách nhỏ nói, thấp sáng 49 khóa minh điễm làm một cái tiểu chu thiên, thấp sáng 81 khóa làm một cái đại chu thiên.

Nơi này, tiểu chu thiên đối ứng là cấp độ F, đại chu thiên thì đối ứng cấp E.

Chỉ cần hai lần xuyên qua, Bạch Trú đem nhiều ba tên cấp E siêu phàm giả?

Đối mặt mưa gió nổi lên thành thị số 18, cấp E siêu phàm giả mặc dù không cao lắm tay, nhưng tối thiểu nhiều một chút bảo mệnh vốn liếng.

Cái này khiến Khánh Trần con mắt sáng ngời lên, quán đỉnh cái đồ chơi này không phải liền là sự phụ cho đồ đệ mở treo sao? !

Mặc dù mình sẽ mệt mỏi chút, khổ một chút, nhưng kỹ sỡ chân khí lại có mới công dụng, cái này khiến Khánh Trần lại có tu hành tiết thứ nhất hô hấp thuật động lực.

Đến trưa lúc, Khánh Trần chậm rãi nói ra: "Đều mở mắt ra đi, nên ăn cơm trưa."

Ba người mở to mắt nhìn nhau, đều mắt đỏ vành mắt, trong mắt nhưng lại có không che nổi vui sướng.

Trương Thiên Chân đứng dậy, thật sâu cho Khánh Trần bái: "Tạ ơn."

"Không cần dạng này, " Khánh Trần cũng đứng dậy nói ra: "Các vị có được thực lực cường đại, Bạch Trú tổ chức cũng mới có thể càng tốt hơn, hiện tại là lão bản cùng ta bảo vệ các vị, hi vọng có một ngày các người cũng có thể trái lại bảo hộ tổ chức này."

Lưu Đức Trụ kích động nói: "Nhất định sẽ, lần trước đi Hàm thành ta cũng cảm giác vẫn chưa thỏa mãn, lão bản hẳn là để cho ta hỗ trợ cùng một chỗ

đánh nhau!"

Khánh Trầ cười cười: "Sẽ có cơ hội."

Trương Thiên Chân một đường như có đi ều suy nghĩ đi lên l ầu, buổi chiều tất cả mọi người muốn dọn nhà đi Bạch Trú trụ sở mới.

Tu hành lộ mới, trụ sở mới, phảng phất hết thấy ầu có hi vọng.

Trương Thiên Chân mở ra cửa chính, lại phát hiện Hồ Tiểu Ngưu đang ng ồi ở trên ghế sa lon gần người.

Hồ Tiểu Ngưu quay ầu nhìn lại: "Khóc? Khánh Trầ ồng học đánh các người r ấ?"

Trương Thiên Chân cười nói: "Thế nào, dự định giúp ta báo thù?"

Hồ Tiểu Ngưu lắc ầu: "Khánh Trầ ồng học làm việc rất có chừng mực, nếu là hẳn đánh ba các người, vậy nói rõ ba các người nên đánh."

Trương Thiên Chân dở khóc dở cười nói ra: "Uy, hai ta mới là nhiều năm hảo huynh đệ a."

"Nói đi, sáng hôm nay học cái gì?" Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

"Phương pháp tu hành, " Trương Thiên Chân nói nghiêm túc: "Là chân chính, chính thống phương pháp tu hành, không có di chứng! Mà lại, Khánh Trầ ồng học còn có thể lấy quán đỉnh thủ pháp, trợ giúp chúng ta tu hành, ta cảm giác, nhiều nhất lại xuyên qua hai lần, ba người chúng ta cấp bậc liền có thể đến cấp E."

"Áo, " Hồ Tiểu Ngưu gật gật ầu.

"Thế nào, người không hâm mộ sao, " Trương Thiên Chân vui tươi hơn hở cười nói.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn Trương Thiên Chân một chút: "Người cảm thấy ta gần nhất mắc phải sai lầm sao?"

"Không có, " Trương Thiên Chân cười nói.

"Vậy vì sao duy chỉ có ta không có khả năng đi theo Khánh Trần đờng học tu hành đâu?" Hồ Tiểu Ngưu cười nói: "Yên tâm, trong lòng ta rất rõ ràng, bởi vì nhất định còn có một con đường tốt hơn lưu cho ta, chân thật đi theo lão bản là được rồi."

...

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn ma Quỷ Lãng người Ke những lão bản canh một, vị lão bản này nợ đã còn xong.

Chương 309, phòng mới cùng nhà mới

"Người có hay không cảm thấy, chúng ta vị lão bản này cũng quá thần bí, " Trương Thiên Chân ngồi tại bên cạnh bàn ăn một bên, một bên cho mình trong chén gấp thức ăn, vừa nói: "Đây chính là chính thống phương pháp tu hành, nói lấy tới liền lấy được. Trước kia chúng ta vừa mới trở thành thời gian hành giả thời điểm, còn tán thưởng nói Hà Tiểu Tiểu thật sự là cao chơi, nhanh như vậy liền có thể làm đến nhiều như vậy công lực, bây giờ suy nghĩ một chút Hà Tiểu Tiểu chỉ sợ cũng so ra kém chúng ta vị lão bản này đi."

Hồ Tiểu Ngưu nhìn hắn một cái: "Thiếu phỏng đoán lão bản, hắn nguyện ý truy vấn thụ cho người phương pháp tu hành là chuyện tốt, mặt khác không cần suy nghĩ nhiều."

"Ta không phải suy nghĩ nhiều, " Trương Thiên Chân tràn đầy phấn khởi nói: "Ta là cảm khái chúng ta lúc trước một bước này thật sự là đi đúng, khi đó Vương Vân, Bạch Uyển Nhi đều nói muốn một chút quan sát một chút lại đến Lạc thành, là người phi thường kiên quyết làm chuyển trường. Chúng ta nếu không phải sớm nhất một nhóm tới, nào có loại chuyện tốt này."

"Ta ngược lại không cho rằng như vậy, " Hồ Tiểu Ngưu lắc đầu nói ra: "Chúng ta tới sớm cố nhiên là tốt sự tình, nhưng cuối cùng có thể đánh động lão bản, khẳng định là thái độ của chúng ta. Người nhìn những thiếu gia ăn chơi kia tới cũng không muốn a, nhưng bọn hắn có bị lão bản nhìn trúng sao, cho nên chúng ta vẫn là phải hảo hảo làm việc."

"Vậy người nói, Khánh Trăn cùng lão bản đến cùng là quan hệ như thế nào?" Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói: "Vì cái gì lão bản tín nhiệm hắn như thế, thậm chí ngay cả chính thống phương pháp tu hành đều nói cho liền

cho? Mà lại lần này đi Hàm thành, chỉ có Khánh Trầ ã ãng học một người canh giữ ở lão bản bên người, ngay cả Lưu Đức Trụ cũng chỉ là tại cửa xuất trạm đứng một h ồi."

H ồTiểu Nguru dùng ãũa gõ bàn một cái nói: "Uy, ãầu nói r ồi không c ần tùy ý phỏng ãoán a, nên chúng ta biết ãến thời ãiểm, lão bản tự nhiên sẽ nói cho chúng ta biết."

"Tốt a, " Trương Thiên Chân th ần nói: "Ta cũng không phải tùy ý phỏng ãoán lão bản, chính là ãơn thu ần hiếu kỳ. . Bất quá ta nói, Khánh Trầ ã ãng học cũng so trong tưởng tượng lợi hại rất nhiều, nói thật ta là bội phục."

Chính hai người xác thực như Lý Đông Trạch nói, một chính một kỳ, hỗ trợ lẫn nhau.

Trương Thiên Chân tâm tư linh hoạt, mặt ãày tâm ãen, H ồTiểu Nguru công chính bình thản, quang minh lỗi lạc.

Mỗi lần H ồTiểu Nguru ãể tâm vào chuyện vụn vặt thời ãiểm, Trương Thiên Chân ãầu có thể kịp thời nhắc nhở một chút, mà Trương Thiên Chân ãâng lên ãầu cơ trực lợi tâm tư thời ãiểm, H ồTiểu Nguru cũng có thể cho ấn xuống.

Hai người bọn họ lẫn nhau vô cùng rõ ràng ãiểm này.

Chính lúc ấ cơm, dưới l ầi truy ầ ãến xe hàng tiếng kèn, H ồTiểu Nguru nằm nhoài trên cửa sổ nhìn thoáng qua: "Đi chớ ấ, nhà ta công ty dọn nhà ãến, chúng ta giúp Giang Tuyết a ãi còn có Khánh Trầ ã ãng học thu dọn ãồ ãạc ãi."

"Ấ trước xong cơm a, " Trương Thiên Chân ở phía sau hô.

"Không ãược, trước làm chính sự, " H ồTiểu Nguru nói ra.

H ồTiểu Nguru chăm chú chứng thực lấy 'Lão bản' mỗi một cái mệnh lệnh,

đem mỗi một chuyện đầu làm đến vô cùng tốt mới tính an tâm.

Đã thấy công ty dọn nhà xuất ra từng cái rương thu nạp, cũng mở ra trước ngực máy ghi chép, bảo đảm không có công nhân tùy ý trộm đồ, hủy hoại đồ vật.

Bọn hắn tựa như binh sĩ đồng dạng, nhanh chóng đem mỗi một loại vật phẩm phân loại, sau đó phong rương mang lên xe hàng.

Khánh Trầ nhìn xem một màn này, hỏi Hồ Tiểu Ngưu: "Những người này, là trước kia giúp các người dọn nhà a, ta gặp qua bọn hắn."

Hồ Tiểu Ngưu có chút ngoài ý muốn, đối phương lại còn có thể nhớ kỹ một chút phổ thông dọn nhà công nhân?

Trên thực tế công ty dọn nhà này cũng không phải tùy tiện tìm, mà là Hồ thị nội bộ tập đoàn chuyên nghiệp công ty dọn nhà, trước mấy ngày liền từ Hải thành chạy tới.

Dọn nhà thời điểm, những người khác là mấy đại rương đồ vật, nhất là Nam Canh Trầ, những cái kia từ Bính Tịch Tịch mua qua Internet loạn thất bát tao tạp vật đơn giản rục rở muôn màu.

Duy chỉ có Khánh Trầ, chỉ có một cái nhỏ nhỏ cái rương, để đó mấy bộ thay đi giặt quần áo cùng một chút đồ dùng hàng ngày.

Không có khung ảnh, không có album ảnh, không dùng đến kỷ niệm quá khứ vật phẩm.

Người bình thường đầu sẽ có một ít cùng phụ mẫu chụp ảnh chung, hoặc là đồng học ghi chép, thư tín, bị người tặng lễ vật, nhưng Khánh Trầ không có.

Tựa như là chuyển một ngôi nhà, ngay cả đi qua đầu chặt đứt giống như.

"Khánh Trầ đồng học, đồ vật của người đâu?" Hồ Tiểu Ngưu hiếu kỳ

nói.

"Đêm qua ném không sai biệt lắm, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói ra: "Đi thôi."

H ồ Tiểu Nguru tại đầu hành lang, nhìn xem Khánh Tr ần đi đến Giang Tuyết xe bóng lưng, tựa như là hắn từng nhìn qua trong võ hiệp tiểu thuyết, một vị nào đó một thân một mình hiệp khách.

Không ràng buộc.

Dọn nhà xe hàng cùng Giang Tuyết xe cộ lái vào 'Quốc Bảo Hoa Viên' khu biệt thự, bảng số phòng 12.

Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần hai người, phân biệt nằm ngoài trên cửa sổ, nhìn xem cái này Lạc thành trứ danh khu nhà giàu xanh hoá hoàn cảnh, Tiểu Đ ồng Vân nói ra: "Ta nghe Tiểu Nguru ca ca nói, nhà chúng ta sân nhỏ có hơn 700 mét vuông đâu, có hay không có thể thả rông mấy cái mèo a."

Giang Tuyết bất đắc dĩ nói: "Người đừng chỉ c ầu tươi mới, nuôi tiểu động vật là muốn đối bọn chúng phụ trách, cho ăn, xúc phân, tắm rửa, đổi cát mèo, đầu c ần thời gian. Li ền người bình thường lười thành như thế, cũng đừng đ ề cập với ta chuyện này a."

"Tốt a, " Lý Đ ồng Vân trơ mắt nhìn ngoài cửa sổ, nàng đời này cũng còn không có ở qua phòng tốt như vậy.

Lúc này, Nam Canh Th ần bỗng nhiên nói ra: "Tr ần ca, trong này có phải hay không đầu ở kẻ có ti ền, tổ chất cũng rất cao?"

Khánh Tr ần nhìn hắn một cái: "Có ti ền cùng có tổ chất, cũng không có trực tiếp liên quan."

Nhưng vào lúc này, xe cộ trải qua một vị ngay tại đất chó nam nhân trung niên, Khánh Tr ần thấy được đối phương, đối phương cũng nhìn thấy Khánh Tr ần.

Chỉ là, Khánh Tr ần mặt không thay đổi, lặng yên không một tiếng động đem đ ầu vòng vo đi qua.

Đã thấy vị nam nhân trung niên này ngạc nhiên nhìn xem xe cộ đi xa, hẳn đi tới cửa hỏi cư xá bảo an: "Người tốt, vừa mới đi vào xe cộ là?"

Bảo an nhìn thoáng qua nam nhân trung niên, rõ ràng đối với hắn cũng là rất quen thuộc: "T ần tổng a, đó là vừa mới dọn tới mới chủ xí nghiệp, tận cùng bên trong nhất dãy kia số 12."

Quốc Bảo Hoa Viên cũng có hộ hình, cấp độ phân chia, nơi này có 198 bình, 268 mét vuông liên hợp biệt thự, cũng có 418 mét vuông tiêu độc đồng cùng 720 bình đại độc đồng.

Cho nên, ở chỗ này chủ xí nghiệp cũng sẽ phân ra đủ loại khác biệt đến, mà ở giữa nhất 720 bình, không hề nghi ngờ là nhất có tài lực.

Nam nhân trung niên run lên nửa ngày, chính hắn bất quá là kinh doanh một cái quy mô trung đ ẳng máy móc gia công công ty, cho nên ở đây, khu nhà giàu bên trong cũng chỉ mua một chỗ 198 bình liên bài.

720 bình đại độc đồng biệt thự, là hẳn cho tới nay mộng tưởng, nhưng căn bản mua không nổi.

Những độc đồng kia có chính mình cực lớn vườn hoa, trong khu cư xá, ngay cả tiến v ề những này đại độc đồng con đường đ ầu là nửa phong bế, người bình thường căn bản sẽ không hướng nơi đó đi.

Những đại độc đồng kia, tựa như là từng tòa th ần bí pháo đài.

Lúc này, nam nhân trung niên có chút không quá xác định, mình tại trong chiếc xe kia nhìn thấy, đến cùng phải hay không chính mình nhận biết thiếu niên kia.

Bởi vì đối phương không có lý do sẽ xuất hiện ở đây.

Nhưng hẳn cuối cùng nghĩ nghĩ, hay là cần điện thoại di động lên: "Uy, Uyên Phương a, Quốc Bảo Hoa Viên bên trong tới chủ xí nghiệp mới, ta nhìn xe xếp sau ng ồi, tựa như là Khánh Tr ần. . . Ân, ta biết nhà hẳn bảng số phòng, có thể mang người cùng đi tìm xem."

...

...

Dọn nhà rất nhanh liền kết thúc.

Lý Đ ồng Vân cùng Giang Tuyết ở tại t ầng thứ ba, Khánh Tr ần định ra quy củ, nam tính là không cho phép đi lên, mọi người tự giác tuân thủ, kẻ vi phạm rời khỏi Bạch Trú.

Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Lưu Đức Trụ ba người ở tại t ầng thứ hai, một người một gian phòng ốc.

Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần ở tại t ầng một.

Kỳ thật biệt thự này mặc dù là tám cái phòng ngủ, nhưng mà một t ầng hai gian kia lại là một cái phòng ngủ, một cái phòng bảo mẫu, phi thường chật hẹp, chỉ có thể buông xuống một cái giường cùng một cái bàn.

Đây là Khánh Tr ần an bài cho mình, hẳn cũng không phải là rất để ý chỗ mình ở lớn nhỏ, có cái có thể ngủ địa phương là được.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua Khánh Tr ần phòng, do dự nói: "Khánh Tr ần đ ồng học, hay là để ta cùng Trương Thiên Chân ở tại nơi này hai gian đi, hai người các người đi lên ở."

"Ta ở nơi này, là vì ứng đối khả năng đến nguy cơ, " Khánh Tr ần giải thích nói: "Nếu có địch nhân xâm lấn, như vậy ta nhất định là phát hiện trước nhất."

Trương Thiên Chân đột nhiên nói ra: "Khánh Trầ ã ð òng học, ta giấ c ngủ cạ n, hay là ta ở nơi này ð i, nếu có người len lén lền vào, khắ g ð ịnh sẽ bùng tĩ n ta."

Khánh Trầ ã bình tĩ n hỏi: "Người ð ã tĩ n hữ u dụng không?"

Trương Thiên Chân: ". . ."

Khánh Trầ ã nhìn ð á m người một chú t: "Ta biết các vị cảm thấy, bằng vào ta tại trong tổ chức ð ịa vị, hắ n là ở lầ u hai phòng ngủ chính, nhưng chúng ta còn không có cườ g ð ại ð ến, có thể cho chúng ta hư vinh tĩ n trạng, cho nên làm theo lời ta nói."

Lầ n này phân phối phòng, cũng làm cho tất cả Bạch Trú ý thức ð ược Khánh Trầ ã tĩ n cách.

Thiếu niên này quá thiết thực, ð ến mức vì thế từ bỏ mặt khác hết thảy hư ảo bên ngoài.

Dướ i tình huống bình thường, một tổ chức ð ịa vị quan hệ là cầ n bên ngoài thể hiện, liầ n giống với ð à n só i, Lang Vương muốn ð ộc hưởng nội tạng, sau ð ó ð ầu nào só i tiên tiến ăn ð ầu là trật tự thể hiện.

Nhưng Khánh Trầ ã không có chú t nào ð ể ý những này, hắ n chỉ ð ể ý thực tế nhất ð ò vậ t.

Nhưng vào ð úng lúc này, trong biệt thự vang lên tiếng chuông cửa, Khánh Trầ ã nhìn thoắ g qua Nam Canh Thầ ã: "Bọn hắ n chưa thấy qua người, biết nói thế nào a?"

"Ừ m, " Nam Canh Thầ ã gậ t gậ t ð ầu.

Khánh Trầ ã nhìn v ề phía những người khác: "H ồ Tiều Ngưu cùng Trương Thiên Chân cùng ð i ứng phó, ð ể Nam Canh Thầ ã nói chuyện, ð em bọn hắ n ð uổi ð i."

Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân sửng sốt một chút, bọn hắn thậm chí còn không biết muốn phát sinh cái gì, mà trước mặt vị thiếu niên này tựa hồ đã đoán được rất nhiều chuyện.

Nam Canh Thần mở cửa phòng, đã thấy một đôi vợ chồng trung niên nắm một đứa bé đứng ở ngoài cửa.

Nữ nhân trung niên kia đánh giá Nam Canh Thần, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, tự giới thiệu mình: "Người tốt, ta gọi Trương Uyển Phương, cũng là Quốc Bảo Hoa Viên chủ xí nghiệp, là như vậy, nghe nói các người vừa mới chuyển đến, cho nên bái phỏng một chút."

Nam Canh Thần cười nói: "Người tốt, sau này sẽ là hàng xóm."

Trương Uyển Phương ánh mắt, một mực vượt qua ba người hướng bên trong nhìn lại, thế nhưng là cũng không có nàng muốn nhìn đến thân ảnh.

Nàng do dự mãi hay là hỏi: "Ta muốn hỏi một chút, các người nơi này có một cái tên là Khánh Trần ở trường học sao?"

Nam Canh Thần sửng sốt một chút, hắn thản nhiên nói: "Không có a, ngài có thể là tìm nhầm đi, chúng ta nơi này không có gọi Khánh Trần."

Nam nhân trung niên rất khách khí hỏi: "Có thể có chút mạo muội, xin hỏi mấy vị là học sinh sao?"

Hồ Tiểu Ngưu cười nói: "Đúng, chúng ta là từ Hải thành chuyển trường tới, trước kia tại Hải thành đến trường, vừa mới chuyển tới Lạc thành, tại Lạc Nhất Cao đọc sách."

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành, Lạc Nhất Cao, cái này hoàn toàn là hai cái cấp bậc trường học.

Tại Lạc thành, Khánh Trần chỗ lên trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bất quá trung đẳng chệch xuống dưới mà thôi, lúc trước hắn cũng là bởi vì có thể miễn học phí mới lên cái kia chỗ cấp 3.

Đối với Khánh Tr ần mà nói, hẳn cảm thấy mình ở nơi nào đến trường không phải rất trọng yếu, dù sao đầu là lớp tự học.

Học phí mới trọng yếu.

Nam Canh Th ần kỳ thật biết Trương Uyên Phương chính là mẫu thân của Khánh Tr ần, nhưng hẳn cũng không có nhìn thấy hảo huynh đệ phụ huynh cảm giác, ngược lại khi hẳn nhớ tới Khánh Tr ần đã từng ném qua những cái kia khổ, sẽ không tự chủ được nói chuyện có chút không khách khí.

Nhất là khi đối phương nhìn thấy Khánh Tr ần thân ảnh v ềsau, còn cố ý mang theo gia đình mới hài tử tới tìm kiếm Khánh Tr ần, cái này khiến Nam Canh Th ần không phải quá lý giải.

Bất quá, đối phương sẽ xuất hiện ở đây, cũng là ngoài ý liệu chuyện hợp tình hợp lý,

Hắn mỉm cười nhìn v ềphía nam nhân trung niên: "Thúc thúc, chúng ta là nơi nào, cùng các người giống như không có quan hệ gì đi."

Nam nhân trung niên nghĩ nghĩ: "Thật có lỗi, thuận miệng hỏi một chút."

Trương Uyên Phương đột nhiên nói ra: "Người tốt, chúng ta có thể đi vào thăm một chút sao?"

Có thể vừa dứt lời, bên ngoài viện vậy mà lại có hai chiếc xe dừng ở cửa ra vào, hai chiếc đầu là Mercedes-Benz Maybach cấp S.

Trên xe nhảy xuống một vị mập mập trung niên nhân, đã thấy hẳn một thân màu đen đường trang, trên cổ tay mang theo một chuỗi đ ầy trời tinh tử đàn lá nhỏ vòng đeo.

Hắn nhìn thấy H ồTiểu Ngưu li ền vui tươi hơn hở cười nói: "Tiểu Ngưu a, thăng quan nhà mới loại đại sự này, đêm qua làm sao không cùng thúc thúc nói một tiếng đầu? Kém chút đ ể thúc thúc mất cấp bậc lễ nghĩa a!"

Vị này chính là Trương Thiên Chân đề cập tới La Vạn Nhai, thập niên 90 bán hàng đa cấp lập nghiệp Lạc thành bản thổ hào cường, v ềsau công ty chuyển hình, làm qua đ ầu tư đ ảm bảo sớm lên bờ, làm qua vay tiêu gạch công ty cũng tới bờ, hiện tại làm lấy bản thổ khoáng sản sinh ý, tra thổ sinh ý, sắt thép sinh ý, còn mở một nhà bất động sản công ty.

Xem như Lạc thành bản địa chân chính địa đ ầu xà, pháp chế xã hội cá lọt lưới.

Nhắc tới vị cũng coi là xui xẻo, hẳn là nhóm thứ hai tiến vào thế giới trong, khi hẳn phát hiện cánh tay mình xuất hiện đ ếm ngược v ềsau, li ền bắt đ ầu vơ vét đ ồng dạng có đ ếm ngược thủ hạ, chuẩn bị làm một võ lớn, thậm chí còn chuẩn bị nh ặt lên chính mình ngh ề cũ.

Kết quả, đi vào vốn nhờ làm một miệng địa đạo Lạc thành giọng nói quê hương, bị người ta tóm lấy.

Trong khoảng thời gian này đến nay, La Vạn Nhai li ền mạng học tập tiếng phổ thông, ai nói với hẳn Lạc thành nói, hẳn li ền với ai tức giận. . .

Thế nhưng là, chỉ riêng học tiếng phổ thông là cứu không đ ược mệnh, hẳn muốn cho thế giới trong thủ hạ đi cứu chính mình, cũng không tìm tới hẳn bị giam giữ ở nơi nào.

Mà lại La Vạn Nhai vô cùng rõ ràng một chút , bên kia lưu manh là thật hung ác a, cả đ ám đ ầu đeo súng ống, cũng đ ầu là chiến sĩ gen.

Hẳn những thủ hạ kia đi trong huyện thành cho vay nặng lãi còn có thể đ ược hoan nghênh, đ ối mặt những cái kia giam lỏng hẳn ngoan nhân, coi như xong đi.

Hai tháng này đến nay, hẳn một mực tại xuất ti ền ủy thác thời gian hành giả đến giúp đỡ giải cứu chính mình, thậm chí ngay cả Côn Lôn, Cửu Châu đ ầu tìm, nhưng mọi người ở thế giới trong nội tình cũng còn quá mỏng, không ai biết hẳn bị c ầm tù ở nơi nào.

Cái này cũng không trách Côn Lôn, Cửu Châu, dù sao những người không chế hấn kia là Jindai, Kashima tiềm phục tại Lạc thành gián điệp, ngay cả Lý Trường Thanh đều không cách nào đem bọn hấn tất cả đầu bắt tới, chớ nói chi là thời gian hành giả.

Hồi trước, La Vạn Nhai nghe nói Trương Thừa Trạch sự tình, bỗng nhiên giống như là bắt lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng giống như.

Hấn tinh chuẩn đánh giá ra, cái này Bạch Trú trong tổ chức tuyệt đối có cao nhân, không phải vậy Trương Thừa Trạch lúc ấy tuyệt đối chết!

Đây là một cái người vô cùng thông minh, bằng không thì cũng không làm được địa đầu xà này.

La Vạn Nhai cười híp mắt hướng phía Hồ Tiểu Ngưu nghênh đón tiếp lấy: "Tiểu Ngưu a, ta cũng ở tại trong Quốc Bảo Hoa Viên này, các người nói sớm muốn chuyển nơi này nha, ta đem ta nhà mình phòng ở nhường cho các người, đâu còn cần các người hoa tiềm gì!"

Lúc này, Trương Uyển Phương bên cạnh nam nhân trung niên sừng sờ nhìn về phía La Vạn Nhai: "La tổng, người tốt."

La Vạn Nhai cũng sửng sốt một chút: "Người là?"

Hắn trong lúc nhất thời có chút không làm rõ ràng được hai vợ chồng này cùng Hồ Tiểu Ngưu bọn hấn quan hệ, cho nên có chút không tiện mở miệng.

Nam nhân trung niên nói ra: "Ta gọi Trần Thư Lễ, trước đó tại hội nghị hiệp thương chính trị hội nghị thời điểm cùng ngài từng có gặp mặt một lần."

"Áo áo, Tiểu Trần a, " La Vạn Nhai tròn mắt đi lòng vòng: "Các người đây là... Nhận biết?"

Trần Thư Lễ lắc đầu: "Không phải, chính là hàng xóm mới vào ở, tới bãi

phỏng một chút."

La Vạn Nhai lần này yên tâm, hắn cười híp mắt nói ra: "Được rồi, bái phỏng qua vậy liền về đi, ta bên này cùng Tiểu Ngưu bọn hắn còn có chút chuyện khẩn yếu nói, không có ý tứ a."

Nói liền dịch chuyển khỏi hắn thân thể mập mạp, nhường ra một con đường, cái kia một thân màu đen đường trang mặc trên người hắn, thấy thế nào làm sao khó chịu.

Tần Thư Lễ thấy thế, đành phải nắm Tần Hạo Hạo tay, cùng Trương Uyển Phương cùng rời đi.

La Vạn Nhai cười để cho thủ hạ lấy ra một cái hộp: "Tiểu Ngưu a, các người đến Lạc thành, ta cũng không có gì tốt tặng, cửa ra vào cái kia hai chiếc Mercedes-Benz cho các người trước mở ra, thay đi bộ mua thức ăn dùng a. Người yên tâm, ta người này làm việc xưa nay không hẹp hòi, các vị nếu như chuyện này có thể cho ta làm thành, vậy chính là ta La Vạn Nhai ân nhân cứu mạng."

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ: "Vào nói đi, chúng ta vừa vặn cần tìm người hiểu rõ chút tình huống, có thể hay không đến giúp người, chúng ta cũng không phải rất xác định, chuyện này vẫn rất khó giải quyết."

Chính đi ra sân nhỏ Tần Thư Lễ, nghe được La Vạn Nhai lời nói, theo bản năng quan sát một chút cửa ra vào hai chiếc Mercedes-Benz Maybach cấp S.

Kỳ thật hai chiếc xe đều không phải là đỉnh phối, nhưng coi như vậy cũng cần rơi xuống đất hơn 2 triệu.

Mà Tần Thư Lễ, lái là một chiếc giá trị 200.000 ra mắt đại chúng Passat, Trương Uyển Phương cũng còn không có mua xe.

Tần Thư Lễ đã đáp ứng, cuối năm buôn bán bên ngoài cái kia đơn nếu như có thể ký thành, liền cho Trương Uyển Phương mua một cỗ làm kết hôn kỷ

niệm lễ vật.

Hắn không nghĩ ra.

Biệt thự này bên trong ba người, rõ ràng đều là học sinh, vì cái gì có thể làm cho La Vạn Nhai xuất thủ xa hoa như vậy, cần hai chiếc loại cấp bậc này xe tới làm lễ gặp mặt?

Thế này thì quá mức rồi!

Trương Uyển Phương nhìn Tần Thư Lễ một chút: "Người đến cùng có hay không trong xe nhìn thấy Khánh Trân?"

Tần Thư Lễ nhớ lại: "Ta cũng không quá xác định, bất quá nhìn thấy người nhà này tình huống, ta muốn hẳn là sai lầm đi."

Hắn dao động, bởi vì hắn thấy, ngôi nhà này cùng La Vạn Nhai loại người này, làm sao cũng không nên cùng Khánh Trân liên quan cùng một chỗ.

Trương Uyển Phương thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía dãy kia 'Pháo đài', tựa hồ vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định.

Khi nàng còn có thể liên hệ với Khánh Trân thời điểm, luôn cảm thấy nhitử ngay tại đường Hành Thụ, mình tùy thời đi tìm đều có thể tìm tới.

Nhưng là hiện tại không giống với lúc trước, nàng đã triệt để đã mất đi nhitử liên hệ.

"Đi thôi, " Tần Thư Lễ ôn hòa nói ra.

Lúc này, Khánh Trân ngồi trong phòng, thậm chí đều không có trốn ở màn cửa phía sau đưa mắt nhìn cái này một nhà ba người đi xa.

Nam Canh Thần trở lại trong phòng nói ra: "Trân ca, bọn hắn đi, ta lúc đều muốn giúp người trào phúng một chút bọn hắn, bị La Vạn Nhai cắt đứt."

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu: "Kỳ thật không có tất yếu kia, mà lại đối với bọn hắn tới nói, trong sinh hoạt lựa chọn không có gì sai, mỗi người đều có lựa chọn quy ền lực, cho nên không cần thiết đi trào phúng cái gì, lẫn nhau bình an vô sự là được rồi."

"Áo, tốt a, " Nam Canh Th ần đáp ứng nói.

Khánh Tr ần cười cười: "Trước xử lý La Vạn Nhai sự tình."

Nam Canh Th ần ch ần chờ một chút nói ra: "Đúng rồi, a di có thể đi tìm đến, nói rõ nàng hay là. . ."

Khánh Tr ần cười cười: "Nàng muốn tìm ta kỳ thật cũng rất đơn giản, đi trường học cửa ra vào chắn ta liền tốt, ta lại không có nghỉ học. Chỉ bất quá, chúng ta lên học thời gian, nàng cũng cần bận bịu làm việc thôi."

Khánh Tr ần sớm đã không phải u mê tiêu hài tử, cho nên đặc biệt tỉnh táo.

Gãy mất chính là gãy mất, không có gì đáng nói.

. . .

5000 chữ chương tiết đã đổi mới, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cảm tạ như đã mà trở thành quyển sách mới minh, lão bản đại khí, lão bản vợ con hài không nháo người!

Giới thiệu truyện đọc khá thoải mái, nhẹ nhàng đọc giải trí khá ổn.

Chương 310, người thông minh

Biệt thự lầu một rất rộng rãi, chỉ là trong nhà ăn một tấm kia thật dài bàn ăn, liền có thể tọa hạ 16 người.

Mua cái phòng này thời điểm, Hồ Tiểu Ngưu hài lòng nhất chính là bàn ăn này, hắn cảm thấy trong Bạch Trú tổ chức các huynh đệ tử muội, nếu như mỗi ngày có thể tập hợp một chỗ vui chơi giải trí, cười cười nhốn nháo, hắn là sẽ rất có ý tứ đi.

Lúc này, Bạch Trú thành viên ngồi tại hình sọ dài bàn ăn cánh bắc, mà La Vạn Nhai thì lẻ loi trợ trợ ngồi tại phía nam.

Vị này Lạc thành bản địa đại kiêu, nhìn xem đối diện thần tình nghiêm túc các thời gian hành giả, bỗng nhiên cảm giác mình giống như là muốn bị thăm vấn như vậy.

Nói thật, hắn đã sớm tây trắng, cũng thật lâu không có bị thăm vấn qua, loại kia mũi đao liếm máu thời gian cũng một đi không trở lại.

Trước mắt một màn này, lại còn để hắn sinh ra một loại 'Gia thanh xuân trở về một loại nào đó ảo giác.

Hồ Tiểu Ngưu hỏi: "Người vừa mới xuyên việt qua lúc địa phương, tại thành thị số 18 vị trí nào, miêu tả một chút nơi đó đặc thù."

La Vạn Nhai nói ra: "Cái này ta nhớ được rất rõ ràng, ta vừa xuyên việt qua thời điểm ngay tại trên đường đi tới, ta nhìn thấy một đám cá heo lên đỉnh đầu toát ra, bên cạnh là một nhà Mitsui bách hóa thương trường, chung quanh cao lầu đều đặc biệt cao, cổ đều ngửa gãy mất đều không cách nào nhìn thấy cuối cùng."

Một màn kia đối với La Vạn Nhai lực trùng kích quá lớn, cho nên không cách nào quên.

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục hỏi: "Người giam lỏng người, trong âm thầm nói chính là nước nào ngôn ngữ?"

"Tiếng phổ thông, chưa nói qua ngoại ngữ, " La Vạn Nhai nói ra. .

Hồ Tiểu Ngưu: "Người có biết hay không bọn hắn đem người trói đi nơi nào?"

"Không biết."

Lúc này, Trương Thiên Chân mở miệng nói: "La tổng, chúng ta vốn là hy vọng có thể từ người nơi này đạt được điểm hữu dụng tin tức, kết quả người cái gì cũng không biết, chúng ta làm sao cứu người? Nếu không người về trước đi, chúng ta đến cho lão bản một lần nữa hồi báo một chút chuyện này."

Hồ Tiểu Ngưu muốn nói chút gì, lại bị Trương Thiên Chân từ dưới bàn dẫm ở chân.

Đã thấy La Vạn Nhai sùi mi khẽ kiểm nói: "Các người cũng không thể mặc kệ a, ta tìm thật nhiều thời gian hành giả, bọn hắn đều giúp không được gì a. Ta nghe qua Trương Thừa Trạch nói chính hắn sự tình, biết ngài Bạch Trú bên trong có đại nhân vật, còn xin nhiều giúp đỡ chút a, thù lao cái gì dễ nói. . . Đúng, ta tại bị giam lỏng địa phương, thường xuyên có thể nghe được dưới chân có đường sắt nhẹ trải qua động tĩnh, rất gần!"

"Như vậy đi, chúng ta cần cùng lão bản hồi báo một chút, " Trương Thiên Chân nói ra: "La tổng về trước đi."

Chỉ là, La Vạn Nhai lại đột nhiên quay đầu nhìn về phía Khánh Trân: "Ngài khỏe chứ, xin mời nhất định giúp ta một chút, ta người này rất thượng đạo."

Tất cả mọi người sửng sốt một chút.

Trận này hội nghị từ đầu đến giờ, Khánh Tr ần đầu cúi đầu không nói một lời, mà La Vạn Nhai lúc này lại không còn nói với Trương Thiên Chân, mà là trực tiếp tìm tới Khánh Tr ần!

Khánh Tr ần bình tĩnh cười nói: "Vì cái gì nói với ta, chuyện này không phải ta phụ trách. Bọn h ắn lúc nói chuyện cũng không có nhìn qua ta, người sao có thể xác định, nói với ta hữu dụng?"

"Ta nói các vị cũng đừng trách ta a, " La Vạn Nhai do dự một chút: "Năm đó ta không phải người tốt lành gì, nhân vật hung ác cũng thấy cũng nhiều, ngài Bạch Trú tổ chức mặc dù lợi hại, nhưng các vị đang ng ồi ở đây vẫn có một ít học sinh khí, ở đây duy chỉ có ngài trên người có sự quyết tâm kia , bình thường chúng ta trên đường, cũng không nguyện ý trêu chọc ngài loại người này."

Khánh Tr ần có chút ngoài ý muốn, h ắn không nghĩ tới vị này La Vạn Nhai ngược lại là có chút bản lĩnh thật sự, người có thể vào niên đại đó dốc sức làm trả hết bờ, quả nhiên đầu không đơn giản.

H ắn đứng dậy nói ra: "La tổng, chuyện này chúng ta xác thực đến cho lão bản h ồi báo một chút, người trước hết mời về đi, đằng sau hay là Trương Thiên Chân đến cùng người kết nối."

"Được rồi, " La Vạn Nhai cũng không biết nghĩ tới đi ầu gì, lập tức mặt mày hớn hở đứng dậy đi ra ngoài.

Chạy, vẫn như cũ đem cái kia hai chiếc Maybach cấp S chìa khóa xe cho lưu lại.

Đợi cho vị này La tổng rời đi, Trương Thiên Chân suy nghĩ nói ra: "H ắn làm sao đột nhiên vui vẻ như vậy a, sinh ý đầu không có làm thành, hai thanh chìa khóa xe li ền lưu lại? H ắn không sợ lỗ vốn à."

Khánh Trầ n như có đi ều suy nghĩ nói ra: "Đâ y đúng là cái nhân tình."

"Nói thế nào?" Trương Thiên Chân hiếu kỳ nói.

"Hắn nhìn ra người là chuyên môn phụ trách cố tình nâng giá, " Khánh Trầ n giải thích nói: "Nếu như ta để Hồ Tiểu Ngưu cùng hắn liên hệ, vậy nói rõ việc này khả năng thật không có hy vọng gì, nhưng nếu như ta cho người đi cùng hắn liên hệ, vậy đơn giản là giá cả không có đúng chỗ thôi, hắn không đau lòng tiền, chỉ tiếc mệnh."

Trương Thiên Chân âm thầm nói, học được.

Khánh Trầ n nhìn về phía Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân: "Lần này không cần ra giá quá cao, người này về sau có thể sẽ đối với chúng ta Bạch Trú hữu dụng, chúng ta cần một người khéo léo có thể tại trong chợ đen, đó là tình báo tụ tập địa phương."

Những người khác nhìn nhau, Khánh Trầ n đây là dự định mời chào vị này La Vạn Nhai a.

Trương Thiên Chân hiếu kỳ: "Trầ n ca, lại nói cái này La Vạn Nhai cho tin tức quá ít a, chúng ta có thể tìm tới hắn sao?"

"Không cần lo lắng, lão bản sẽ có biện pháp, " Khánh Trầ n đáp lại.

Đến thế giới trong, mặc kệ là tìm Tô Hành Chỉ, Lý Đông Trạch, có thể là Nhất, muốn tìm một người đầu so tại thế giới ngoài dễ dàng quá nhiều.

Đem đến nhà mới ngày đầu tiên trong đêm cũng không bình tĩnh, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân phụ thân nhao nhao phái người đưa tới thăng quan hạ lễ, hai vị đầu rất thực tế, một người đưa một tôn Kim Phật.

Còn có Trương Thừa Trạch, cũng đưa tới một tòa tử đàn lá nhỏ điêu thành tượng Quan Công.

Không chỉ có là mấy vị này, còn có những trong lòng người muốn cầu

cạnh Bạch Trú, muốn nhận che chở kia cũng nhao nhao tặng lễ.

Muốn biết Bạch Trú trụ sở mới, đối bọn hắc tó nói cũng không phải gì đó việc khó.

Một đêm thời gian, biệt thự này cửa ra vào xe sang trọng, người tặng lễ, căn bản li ền không có từng đứt đoạn, tận tới đêm khuya 10 điểm thời điểm mới rốt cục yên tĩnh.

Tặng lễ động tĩnh rất lớn, phụ cận hàng xóm nhìn xem một màn này kinh ngạc không hiểu, trong lòng tự nhủ đây là vị nào đại nhân vật đến Lạc thành sao?

Khu nhà giàu người đầu rất khôn khéo, bọn hắc mặc dù không biết vì sao xuất hiện nhiều như vậy nơi khác hào khách đến tặng lễ, nhưng đi theo đưa chút lễ lẫn lộn cái quen mặt tổng không sai.

Thế là, toàn bộ Quốc Bảo Hoa Viên trong khu biệt thự, rất nhiều có danh tiếng Lạc thành bản thổ địa đầu xà, lại tất cả đầu tới cửa báỉ phỏng.

Dù là Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân loại người từ nhỏ thói quen ghênh đón mang đến này, cũng cảm giác sứt đầu mẻ trán.

Mà Khánh Tr ần nhìn xem một màn náo nhiệt này, đột nhiên cảm giác được có chút quý dị, tựa hồ Bạch Trú trong vòng một đêm, bỗng nhiên li ền tại người giàu có trong vòng tròn nổi danh.

Có thể hay không một ngày nào đó, mình tựa như « B ố Già » bên trong Marlon. Brando một dạng, ng ồi tại nặng nề ghế thật bàn lão bản phía sau, mặc âu phục đánh lấy n ữ, trong phòng quang ảnh tại chính mình trong hốc mắt bỏ ra một mảnh bóng râm.

Mà hắc thì đối với các phú hào muốn cầu cạnh chính mình kia nói: "Ta hiểu rõ người, người ở bên ngoài phát tài r ồi, cho nên cũng không cần ta người bạn này. Người bây giờ cần tìm ta hỗ trợ, nhưng là người cũng không tôn trọng ta, người thậm chí không nguyện ý gọi ta một tiếng giáo

phụ. . ."

Đối diện phú hào kinh sợ, cúi đầu hôn hấn tay trái trên ngón út đuôi giới, thành thành khấn khấn hô một tiếng: "Giáo phụ."

Nghĩ xa. . .

Những chuyện này phát sinh lúc, Khánh Tr ần từ đầu đến cuối đầu lui khỏi vị trí phía sau màn, tất cả đều do Trương Thiên Chân đến xử lý.

Nếu có một ngày trong vòng tròn thật xuất hiện một vị 'Giáo phụ', vậy cũng sẽ là Trương Thiên Chân, mà không phải hấn Khánh Tr ần.

...

...

Còn thừa mấy ngày thời gian bên trong, Khánh Tr ần mỗi ngày giám sát Lưu Đức Trụ bọn người tu hành, ngay cả Lý Đ ồng Vân cũng nháo gia nhập tu tập Chuẩn Đ ềPháp đội ngũ.

Thế là phi thường hí kịch tính một màn xuất hiện, không biết Lý Đ ồng Vân cũng là thời gian hành giả Giang Tuyết, phi thường thật có lỗi nữ nhi của mình nhiều loạn mọi người tu hành, hung hăng cho mọi người nói xin lỗi.

Mà Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần hai người thấy cảnh này, nhin phi thường vất vả.

Cũng may hiện tại tòa viện này tương đối lớn, tương lai Giang Tuyết thật đánh lên Tiểu Đ ồng Vân đến, Tiểu Đ ồng Vân còn có thể ở trong sân chạy một h ồi.

Khánh Tr ần tính toán thời gian, cách mỗi bốn giờ li ền cho bọn hấn quán đỉnh một l ần, những người này mấy ngày kế tiếp một tốt cảm giác đầu không có ngủ qua.

Liên ngay cả lúc đi học, bọn hắn cũng đầu ng ối ngay ngắn ở trên vị trí của mình, duy trì tu hành trạng thái.

Nhưng tất cả mọi người không có phản nản cái gì, bởi vì bọn hắn biết, Khánh Tr ần mới là mệ nhất mệ cái kia.

Khánh Tr ần không chỉ muốn cho bọn hắn quán đ ỉnh, còn muốn phụ trách chỉ đạo H ồTiểu Ngưu huấn luyện.

Bất quá mọi người cũng không biết huấn luyện khoa mục là cái gì, khi Khánh Tr ần chỉ đạo H ồTiểu Ngưu thời điể m, t ầng h ần là không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.

Cho nên, chỉ c ần Khánh Tr ần không hô mệ mệ, bọn hắn liên không có tư cách hô.

Trong mấy ngày này, Giang Tuyết tử m ỉ làm tốt mệ bữa cơm, sau đó đợi mọi người đến ăn.

Mà không có việc gì H ồTiểu Ngưu, thì tại t ầng h ần phòng tập thể thao bí mật huấn luyện, kiên nhẫn chờ đợi thuộc v ềchính hắn kỳ ngộ đến.

Cũng chính là tại trong mấy ngày này, Khánh Tr ần tìm cơ hội cho Lưu Đức Trụ đánh châm thứ hai thuốc biến đ ổi gien.

Lưu Đức Trụ ở vào dài dằng dặc th ố m kỳ lúc, Nam Canh Th ần, H ồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân bọn hắn ngay tại bên cạnh hi hi ha ha cười.

"Trụ Tử a, tại sao ta cảm giác ngươi giống như là sắp sinh mệ dạng đầu, nữ nhân sinh con chỉ sợ cũng cứ như vậy th ố m kỳ, " Nam Canh Th ần vui vẻ cười nói.

Năm tiếng thuốc biến đ ổi gien th ố m kỳ, Khánh Tr ần còn chuyên môn cho mọi người thả mệ cái giả.

Lưu Đức Trụ nằm nhoài đệm yoga bên trên cần khăn mặt, ra sức bay nhảy giãy dụa.

Mà ba người khác thì ngồi ở một bên, đánh lấy chơi đánh bài.

Lưu Đức Trụ đau lấy đau lấy, liền bị ba người này cho tức giận cười, giống như năm tiếng cũng không có trước đó khó như vậy nhin.

Đây hết thầy, tựa như là bạn tốt ở giữa ở chung phương thức một dạng, khoái hoạt luôn luôn xây dựng ở trong đó nào đó một người tai nạn xấu hổ phía trên, cười qua náo qua về sau, tình nghĩa cũng sẽ không vì vậy mà hạ thấp, ngược lại càng ngày càng tăng.

Đếm ngược 12:00:00.

Lý Đĩnh Vân đột phá cấp độ F.

Đếm ngược 3:00:00.

Hồ Tiểu Ngư chính mồ hôi đầm đìa rèn luyện hạch tâm lực lượng lúc, chợt nghe trên lầu truyền tới Nam Canh Thần tiếng hoan hô: "Ta đột phá! Ta hoàn thành tiểu chu thiên!"

Lầu một trong phòng khách, Nam Canh Thần xoay người từ đệm yoga trèo lên trên lên, hưng phấn lật ra cái lộn ngược ra sau, chỉ bất quá hấn mặc dù có sức mạnh nhưng còn không có kỹ xảo, kém chút một té ngã quảng chó gặm phân.

Khánh Trần bình tĩnh nhìn hấn một chút: "Không cần nói, tránh qua một bên đi, những người khác cũng đến khăn yếu quan đầu."

Hấn tính toán qua những người này tốc độ tu hành, mọi người giữa lẫn nhau thiên phú tuy có khác biệt, nhưng không lớn.

Trừ bỏ quán đỉnh tăng tốc, một người như vậy một ngày có thể thấp sáng minh điễm, đại khái chính là một viên, bảy ngày thì là bảy viên.

Khánh Tr ần nghĩ th ần, nếu như không có quán đ ỉnh thủ đoạn này mà nói, chỉ sợ một người muốn 49 ngày mới có thể tấn thăng cấp độ F.

Cái này đối với thuốc biến đổi gien tiêm vào mà nói, mặc dù ổn định vô hậu di chứng, là quá chậm.

Bây giờ Bạch Trú có Khánh Tr ần cái này hình người hack, toàn bộ tổ chức thực lực tăng lên đều đi lên đường xe tốc hành.

Đột nhiên tăng mạnh.

Đếm ngược 1:00:00.

Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân cũng lần lượt đột phá, danh xưng với thực bước vào người tu hành hàng ngũ.

Khi tất cả người hoàn thành cái thứ nhất tiêu chu thiên, thấp sáng 49 khóa minh điểm đằng sau, trên thân đúng là tất cả đều phân ra màu đen dơ bẩn đến, trong biệt thự cũng xuất hiện mùi vị khác thường.

Đó là mỗi người trong thân thể tạp chất, đang bị bài trừ bên ngoài cơ thể.

Một màn này làm cho người cảm thấy kinh dị, bao quát Lý Đ ồng Vân ở bên trong, những này Bạch Trú người tu hành làn da đều phẳng ph ất thu ần tủy một chút, càng thêm trắng nõn.

Khánh Tr ần yên lặng nhìn về phía Lý Đ ồng Vân, vị tiêu cô nương này tu hành muốn so những người khác chậm một ngày, kết quả ngược lại là trước hết nhất đột phá.

Phải biết, hẳn cho Bạch Trú thành viên quán đ ỉnh thời điểm, nhưng không có ngoài định mức chiếu cố Tiêu Đ ồng Vân.

Cho nên tiêu cô nương này tốc độ tu hành, rõ ràng muốn so những người khác nhanh lên một đoạn a.

Chẳng lẽ lại, đây là vị tu hành thiên tài?

Lúc này, ngoài cửa có người gõ cửa.

Khánh Trầ bình tĩnh đi đến mở cửa, lại phát hiện ngoài cửa là La Vạn Nhai: "Người tới làm cái gì?"

Trước đó Trương Thiên Chân nói muốn xin chỉ thị lão bản, mà Bạch Trú tại ngày thứ hai cũng cho La Vạn Nhai chính thức h ồi phục: Đơn buôn bán này bọn hấn tiếp.

Ngoài cửa La Vạn Nhai cười nịnh nói ra: "Mặc dù Bạch Trú tiếp nhận giao dịch, nói để cho ta ở thế giới trong an tâm chờ lấy là được, bất quá ta cảm thấy hay là 'Tự chui đầu vào lưới' tương đối tốt, xuyên qua trước đó chúng ta li ền đợi tại trong biệt thự này, nếu như ta ở thế giới trong làm bất luận cái gì có lỗi với các vị sự tình, ngài trở v ề li ền có thể lập tức v ạn đầu ta."

Khánh Trầ giật mình, vị này khéo léo La tổng, đúng là lo lắng Bạch Trú cứu mình thời điểm có lo lắng, dứt khoát đem mình làm con tin nhét vào Bạch Trú trong tay.

Lời như vậy, thế giới trong La Vạn Nhai một khi nao yêu thiêu thân, trở v ề li ền hấn phải chết không nghi ngờ.

Loại này biểu trung tâm phương thức Khánh Trầ hay là li ền đầu gặp, bất quá hấn càng phát ra thưởng thức vị này La tổng, đối phương nếu không phải bởi vì đen đủi một ngum Lạc thành giọng nói quê hương bại lộ thời gian hành giả thân phận.

Sợ rằng sẽ ở thế giới trong rất có cách làm a?

Mà bây giờ, Khánh Trầ nghe La Vạn Nhai khẩu âm, đã một chút giọng nói quê hương đầu nghe không hiểu, chính là tiêu chuẩn tiếng phổ thông.

Uốn nắn một ngum tiếng địa phương là không dễ dàng, rất nhi ều người

học tiếng phổ thông, liền học thành nhựa plastic tiếng phổ thông.

Cái này La tổng, là vị người hữu tâm a.

Khánh Trầ cười cười: "Yên tâm, Bạch Trú sẽ nghĩ biện pháp nghĩ cách cứu viện người, tại cứu trước người, nếu như người có thể nghĩ biện pháp từ bọn cướp nơi đó bộ điểm tin tức đi ra liền tốt nhất rồi. Chúng ta bây giờ hoài nghi người giam lỏng người cùng Jindai, Kashima có quan hệ, chúng ta cần tin tức của bọn hắn."

La Vạn Nhai nhăn tình sáng lên: "Tốt tốt tốt, ta nhất định nghĩ biện pháp bộ điểm tin tức hữu dụng, ngài là không biết, năm đó ta cũng có một cỗ huyết dũng muốn trộm vượt qua Nhật Bản đột đến thờ tới, đáng tiếc vừa lên qua đi qua liền bị bắt lấy đi về. Ngài nếu là nói đối phó những quý tử kia, ta La Vạn Nhai trong lòng ngưỡng mộ. Các vị, ta thân gia tính mệnh, liền tất cả đều xin nhờ các vị!"

Khánh Trầ hoài nghi vị này La Vạn Nhai tại nói vậy, nhưng hắn không có chứng cứ.

Hắn cảm thấy, đối phương hơn phân nửa là năm đó một chuyện nào đó sự việc đã bại lộ muốn trốn ra nước ngoài tránh đầu sóng ngọn gió, kết quả không có trốn thành. . .

Đếm ngược về không.

Xuyên qua.

. . .

4000 chữ chương tiết, hôm nay không có vạn chữ, không coi là tăng thêm, nghỉ ngơi ngắn ngủi một ngày.

Giới thiệu truyện đọc khá thoải mái, nhẹ nhàng đọc giải trí khá ổn.

Chương 311, xử lý sự việc công bằng

Cuối hành lang yên tĩnh im ắng.

Khánh Trầ lần nữa kiểm tra một lần trên người mình súng ống, hẳn thậm chí đem trong băng đạn, đạn vàng óng từng khỏa lui ra ngoài kiểm tra, để tránh bọn chúng tại giá súng nhắc lên thả thời gian quá dài mà bị ầm.

Xác nhận không có vết rỉ, hẳn mới đưa đạn một lần nữa ép v ề trong băng đạn.

Lần này ra ngoài khẳng định phải đổi cái khuôn mặt, dù sao 'Khánh Trầ' bản nhân lúc này còn trong trang viên lưng chừng núi đầu, thế nhưng là đổi ai tốt đầu.

Hắn nhớ lại chính mình trong công viên Vị Ương H ồ nhìn thấy khuôn mặt kia, đổi thành Zard bộ dáng.

Nếu như mình thật đã làm gì đắc tội Jindai, Kashima sự tình, vậy li ền oan có đ ầu, nợ có chủ, để tập đoàn các đại nhân vật, đi tìm Huyền Vũ cùng Zard đi tính sổ sách đi.

Khánh Trầ đi ra ngoài.

Hắn đứng tại ầu một trong hành lang, đánh giá ngoài phòng kết cấu.

Nơi này phẳng phất giống như là thế giới ngoài cũ kỹ cư xá, thậm chí ngay cả thang máy đ ầu không có, mỗi đ ầu trong hành lang cũng chỉ có hai nhà hộ gia đình.

Nếu như không phải là không có trên vỏ tường bệnh vảy nển miếng quảng

cáo, Khánh Tr ần sẽ cơ h ồ cho là mình v ề tới đường Hành Thụ trong nhà lầu số 12 kia. .

Nhưng vào lúc này, hành lang bên ngoài truyên đến tiếng bước chân dồn dập, một người thanh niên chính th ần sắc vội vã đi vào bên trong đến, một bộ mắc tiêu đáng vẻ.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, hấn vậ mà phát hiện, chính mình còn nhận biết đối phương!

Khương Dật Tr ần!

Người tuổi trẻ trước mắt, đương nhiên đó là vị kia tại thế giới ngoài chuyển trường đến trường học tiếng nước ngoài Lạc thành minh tinh, Khương Dật Tr ần!

Lúc này Khương Dật Tr ần mang theo khẩu trang, nhưng chỉ bằng nửa bên mặt, đủ để cho Khánh Tr ần đem đối phương nhận ra.

Chỉ bất quá, đối phương khẳng định không biết hiện tại Khánh Tr ần, Khánh Tr ần đoán chừng Zard hẳn là giấu rất tốt, thế giới ngoài tuyệt đại bộ phận thời gian hành giả đều không có gặp qua con hàng này.

Khánh Tr ần nhìn về phía Khương Dật Tr ần nghi ngờ nói: "Người là? Trước kia làm sao chưa thấy qua người."

Rõ ràng là lần thứ nhất đi ra phòng này Khánh Tr ần, lựa chọn đánh đòn phủ đầu.

Khương Dật Tr ần sửng sốt một chút, vội vàng nói: "Ta là của người hàng xóm mới, vừa mới mua xuống nơi này phòng ở, mới chuyển tới không lâu, người là?"

Khương Dật Tr ần nói chuyện phi thường khách khí.

Đây là một loại thời gian hành giả đối mặt dân bản địa lúc, chợt dạ sau

trạng thái bình thường.

Khánh Tr ần lễ thẳng khí hùng mở mắt nói nói láo: "Ta là nơi này hộ gia đình cũ, ở 8 năm."

L ần này, hắn hoàn toàn là lấy chên lệch tin tức cùng trí thông minh đến nghi ền ép đối phương.

Khánh Tr ần rất rõ ràng một chút: Khương Dật Tr ần vừa mới chuyển trường đến Lạc thành, trước đây cũng chưa tới qua Lạc thành, cho nên, đối phương xuyên qua nhất định không phải thành thị số 18.

Cho nên, Khương Dật Tr ần hiện tại rất có thể là lợi dụng di dân hộ chiếu, làm việc hộ chiếu, vừa mới vượt qua thành thị tới.

Như vậy điểm mấu chốt li ền đến, Khương Dật Tr ần căn bản là không có cách xác nhận Khánh Tr ần ở chỗ này đến cùng ở bao lâu, Khánh Tr ần chỉ cần nói một cái rất lâu dài thời gian, tự nhiên là đem chính mình từ thời gian hành giả hi ền nghi bên trong bỏ đi.

Thế giới trong liên bang xuất nhập thành thị đầu cần hộ chiếu, tựa như là thế giới ngoài cổ đại lộ dẫn đ ồng dạng, đây là các tập đoàn dùng để không chế hộ tịch thủ đoạn.

Mỗi cái thành thị thường trú nhân khẩu ước chừng có hơn ngàn vạn người, thành thị số 18 cùng thành thị số 10 hai cái này song tử tinh, thường trú nhân khẩu thì vượt qua 20 triệu.

Nơi này mỗi ngày người dùng hộ chiếu xuất nhập, đại khái phải có hết mấy vạn, cho nên có người mới vừa tới đến nơi đây cũng không tính hiếm lạ.

Nhưng là, Khương Dật Tr ần hết l ần này tới l ần khác gặp Khánh Tr ần, một người gặp qua hắn.

Khánh Tr ần chăm chú đánh giá Khương Dật Tr ần, lúc trước hắn thăm tra

đối phương hành động quỹ tích thời điểm, liền phát hiện người này từng tham gia qua nước Cao Ly lễ hội phim Busan, cho nên một mục hoài nghi người này có thể là người Kashima.

Bây giờ tại khoảng cách trang viên lưng chừng núi gần như vậy địa phương gặp được đối phương, hẳn luôn cảm giác không phải cái gì trùng hợp.

Nhưng vấn đề là, nếu như đối phương bị Kashima khống chế, Kashima làm sao có thể cho phép một mình hẳn một mình hành động?

Là Kashima đã xác nhận hẳn thành tâm quy thuận, hay là nói đối phương kỳ thật không có bị ai khống chế, hay là một cái người tự do?

Chờ chút, Khánh Trần suy tư, còn có ai là vừa vặn đi vào Lạc thành, lại không có bị khống chế người tự do?

Lục Áp!

Hắn nhớ lại chính mình lúc trước tại khách sạn Khai Lai mái nhà đánh lén Lục Áp lúc, đối phương đem chính mình bao khóa như vậy kín, nhìn cũng rất giống như là minh tinh thói quen a.

Vị này Khương Dật Trần minh tinh, sẽ không thật là Lục Áp a? !

Khánh Trần quyết định tương lai lại quan sát một chút.

Lúc này, Khương Dật Trần nước tiểu có chút nhịn không nổi, hai chân không ngừng ma sát, nóng lòng về nhà giải quyết vấn đề sinh lý.

Khánh Trần cũng nhìn ra điểm này.

Hắn chậm rãi mà hỏi: "Đừng học người cũng đừng trách ta nhạy cảm a, chủ yếu là người mới chuyển đến, ta làm nơi này chủ xí nghiệp cũ nhìn thấy khuôn mặt xa lạ, được nhiều hỏi hai câu. Người là bởi vì cái gì chuyển đến thành thị số 18, gần nhất nơi này chính là rất loạn a, làm sao lại muốn đến

nơi này."

"Khảo học, " Khương Dật Tr ần miễn cưỡng cười nói: "Ta là học sinh lớp 12, đại học Thanh Hòa ngay tại thành thị số 18 bên trong, nơi này lớp phụ đạo tương đối nhiều, cho nên ta sớm đến b ả bỏ khóa."

"Nguyên lai là muốn khảo học đó a, ta nhìn người là khuôn mặt xa lạ, còn tưởng rằng người là đến trộm đ ồđây này không có ý tứ, " Khánh Tr ần nghe được đối phương nói láo li ền trong lòng cười lạnh, người tại thế giới ngoài một năm đ ầu không đi được mấy l ần trường học, vẫn luôn tại quay phim, đến thế giới trong giả trang cái gì đại đ ầu toán đâu.

Bất quá, hấn trên mặt vẫn là vô cùng thành khẩn.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ lại hỏi Khương Dật Tr ần: "Nghe nói đại học Thanh Hòa đặc biệt khó thi a, nếu có thể thi đại học Thanh Hòa, vậy người học tập nhất định rất tốt? Năm đó ta học tập một mực thật không tốt, làm bài cũng làm không rõ, cho nên ở giữa đ ồthời học. Đúng, ta đến bây giờ còn nhớ kỹ chính mình có một đạo đ ềkhông biết làm, giả thiết X là. . ."

Lúc này, đã thấy Khương Dật Tr ần biến sắc, có chút gian nan nói ra: "Không có ý tứ, ngài nhìn ta hiện tại thực sự nhìn không nổi, ta sau này hãy nói được không, ta có chìa khoá có thể chứng minh chính mình là nơi này hộ gia đình, ngài có thể cùng ta đi trong nhà nhìn một chút."

Khánh Tr ần bây giờ sử dụng khuôn mặt Zard, muốn làm sao nói li ền nói thế nào, cũng không sợ đ ể lộ.

Nhưng Khương Dật Tr ần li ền không giống với lúc trước, nếu là Khánh Tr ần thật tìm hấn hỏi đ ềtoán, thỏa thỏa đ ể lộ.

Hấn trả lời không được a!

Thượng tam khu cùng địa phương khác cũng không đ ồng dạng, nơi này trị an cực kỳ nghiêm ngặt, cư dân nếu như phát hiện nhân vật khả nghi là có thể trực tiếp báo động tìm uỷ ban quản lý trị an PCE.

Giờ khắc này, Khương Dật Trần cảm giác mình có chút nhẹn không nổi, nhưng hẳn thân là thời gian hành giả, vì không làm cho hàng xóm hoài nghi chỉ có thể cẩn thận ứng phó.

Khánh Trầ vui tươi hơn hở cười nói: "Vậy được rồi, chúc người khảo thí thuận lợi."

Nói xong, hẳn quay người đi ra phía ngoài.

Mà phía sau hẳn Khương Dật Trầ, mặc tiêu phía dưới căn bản không có suy nghĩ nhiều cái gì, chỉ cảm thấy chính mình cuối cùng lăn lộn qua cửa ải này.

Mà lại, trong ải này chủ xí nghiệp vẫn rất dễ lừa gạt đâu.

Khánh Trầ đi vào ngoài ải quay đầu nhìn lại, tiêu dương phòng ngoại quan vẫn rất xinh đẹp.

Phòng ốc nơi góc khám nạm lầy xanh tím giao nhau dầy đèn, cực kỳ Cyberpunk thế giới ô nhiễm ánh sáng đặc sắc.

Cư xá xanh hoá rất tốt, cùng 'Hạ lục khu' loại kia, chen chúc trông được không đến một chút xanh hoá tràn cảnh hoàn toàn khác biệt, ngược lại càng giống là thế giới ngoài dương phòng cư xá.

Một cỗ xe bay chậm rãi hạ xuống, Khánh Trầ ngẩ lên xe: "Nhất, có ở đây không?"

"Ta tại, " Nhất nói ra.

Khánh Trầ gợn gàng dứt khoát mà hỏi: "Thành thị số 18 có mấy cái Mitsui thương trường."

"6 cái, " Nhất nói ra.

"Như vậy, cái này sáu cái Mitsui thương trường, có hay không gần mấy tháng xuất hiện qua cá heo nhảy ra mặt biển ảnh toàn ký nghệ h ồng?" Khánh Tr ần hỏi.

"Có ba cái đầu xuất hiện qua, " Nhất nói ra: "Cái kia cá heo ảnh toàn ký nghệ h ồng, là một đời mới giả lập nhân sinh quảng cáo, cho nên rất phổ biến, cũng không phải là đặc thù tiêu chí."

Khánh Tr ần lại hỏi: "Người có thể hay không giúp ta tìm ra thành thị số 18 bên trong, tất cả gọi là La Vạn Nhai nhân vật tư liệu."

Đang khi nói chuyện, xe bay trên màn hình xuất hiện ba phần tư liệu, ba vị La Vạn Nhai.

Khánh Tr ần điếm bên trong một cái mập mạp nói ra: "Chính là h ắn, ta muốn tìm h ắn."

Nhất nói ra: "Thành thị số 18 mỗi ngày lui tới nhi ều người như vậy, ta làm sao tìm được. . ."

Khánh Tr ần mặt không biểu tình: "Người tại thế giới ngoài lại thiếu ti ền thật sao?"

Nhất: "100,000 khối ti ền, Lưu Đức Trụ bọn h ắn hoàn thành Trương Thừa Trạch nhiệm vụ đầu có mười vạn khối ti ền trích phần trăm, ta cũng là Bạch Trú thành viên, ta cũng muốn trích phần trăm."

"Không phải ta nói, trước đó vừa mới trả cho người một bút thù lao a, nhanh như vậy li ền đã xài hết r ồi sao?" Khánh Tr ần có chút bu ồn bực.

Nhất thở dài nói: "Người không nguyện ý giúp ta bôn hiện, ta li ền dùng ti ền mời một người giúp ta bôn hiện, kết quả nam hài kia đi gặp mặt v ề sau, nữ hài dẫn h ắn tùy tiện ăn một chút cái gì, mở một bình rượu đỏ, qu ầy rượu đã thu 6888 khối ti ền. Các người thế giới ngoài giá hàng, cũng quá cao a."

Khánh Tr ần sừng sốt một chút, cái này mẹ nó nói rõ là gặp phải tửu thác a?
!

Lại không nghĩ rằng, thế giới trong lợi hại như vậy Nhất, tại thế giới ngoài yêu qua mạng vậy mà liên tiếp ăn quả đắng.

Đầu tiên là gặp phải bán trà cô nương, hiện tại lại gặp phải tửu thác.

May mắn Nhất là không có thân thể, không phải vậy làm không tốt sẽ còn gặp được Tiên Nhân Khiêu.

"Người chờ chút nhi, coi như gặp phải tửu thác, đây cũng chính là 6888, người còn có rất nhiều tiền đâu, đầu tiêu chỗ nào?" Khánh Tr ần hiếu kỳ.

"Có cái không lộ mặt nữ MC, thanh âm rất êm tai, nói ta chỉ cần xoát 20 cái hỏa tiền, liền lộ mặt, " Nhất nói ra: "Kết quả nàng lộ mặt đằng sau. . . Cũng không phù hợp ta thẩm mỹ, ta nhìn mưa đạn nói, Bảng Nhị đại ca trong đêm khiêng xe lửa chạy trốn. Ta cảm thấy cái này Bảng Nhị khả năng cũng là Bán Thần cấp bậc nhân vật, không phải vậy làm sao khiêng động đến xe lửa."

Khánh Tr ần cũng thở dài: "Người cái này đến thế giới ngoài, là mỗi Thiên Mắc lừa một lần, đương đương không giống với, lần sau lại yêu qua mạng thời điểm hỏi một chút ta được không."

"Hỏi người làm gì? Chính người đầu không có nói qua yêu đương, ta hỏi người?" Nhất khinh thường nói: "Cái này cùng tìm mù lòa hỏi đường khác nhau ở chỗ nào?"

Khánh Tr ần ngờ ngác một chút, còn giống như thật sự là dạng này: "Nhưng người cũng không thể luôn luôn mắc lừa bị lừa a."

"Ta thích ăn tình yêu khổ, không được sao?" Nhất nói ra.

"Người đó là tình yêu? Người chính là trông thấy đẹp mắt tiêu tử tử không đời nổi bước chân, " Khánh Tr ần khinh bỉ nói.

Nhất: "Nói chính sự, giao dịch đạt thành sao?"

"Đạt thành, " Khánh Tr ần nói ra.

Nhất: "Bất quá nói thật, hạ lục khu giám sát đầu hủy hoại không sai biệt lắm, xác thực không dễ tìm cho lắm."

Lúc này, xe bay đã theo đặc biệt quỹ đạo lái vào thượng tam khu.

Trên bầu trời mây trăm đ ờ máy không người lái xuyên tới xuyên lui, ngay ngắn rõ ràng đưa thức ăn ngoài.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta tới nói manh mối, người đến giúp đ ờ tìm liên quan tin tức. Đầu tiên, hẳn là tại Mitsui thương trường phụ cận bị người phát hiện, sau đó có người bám theo một đoạn hẳn, tại trong một hẻm nhỏ đem hẳn đánh ngất xỉu mang đi, bây giờ nhìn nhìn có thể hay không tìm tới bọn hẳn vận người xe cộ?"

"Tìm không thấy, " Nhất nói ra.

"Thay đ ờ một đ ờ, " Khánh Tr ần nói ra: "La Vạn Nhai bị giam lỏng hơn một tháng, nhưng là bản thân hẳn cũng không có ăn cái gì khổ, đ ờ ăn đ ờ là đủ lượng cung ứng. Cùng hẳn cùng nhau bị giam giữ người có 7 cái, người trông chừng cũng là 7 cái, như vậy là không có thể tra đ ờ 14 phần trở lên ăn uống đ ờ đặt hàng, nhìn xem tập trung ở chỗ nào?"

Nhất: "Trong một tháng, tổng cộng sinh ra 121991 đ ờ cùng loại đ ờ đặt hàng, đ ờ là 14 phần trở lên, manh mối này không nhất đ ờ dùng tốt, bởi vì rất nhiều nhà máy, công ty viên chức, cùng giải quyết sự tình ở giữa cùng một chỗ chọn món ăn."

"Tại trong những đ ờ đặt hàng này, tìm kiếm 7 phần giống nhau trở lên đ ờ ăn đ ờ đặt hàng, " Khánh Tr ần nói ra.

La Vạn Nhai bọn người là bị c ầm tù, giữa đ ờng nghiệp chọn món ăn sẽ dựa

theo riêng phần mình yêu thích đến điểm, nhưng là người trông chừng sẽ lo lắng đến người bị giam lỏng khâu vị sao? Đương nhiên là có mấy người liền điểm mấy phần giống nhau để ăn, hoàn toàn sẽ không cân nhắc khâu vị.

Nhất nói ra: "121991 đầu kết quả tìm kiếm sàng chọn về sau, còn lại 14831 phần. Kỳ thật người nói một chút hẳn cụ thể ăn chính là cái gì, có lẽ càng dễ tìm hơn một chút."

Khánh Trần nói ra: "La Vạn Nhai nói, hẳn mỗi ngày ăn cơ bản đầu là hợp thành thịt lòng trắng trứng cùng cây ngô, liền nữa sàng chọn kết quả."

"6831 phần, " Nhất nói ra: "Cái này thuộc về là thế giới trong tiền lương giai tầng phổ biến để ăn, không có gì nhận ra độ, đối phương mua dạng này để ăn cũng hẳn là muốn tránh cho bị người tìm tới manh mối."

"Còn có nhiều như vậy, " Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Cái này 6831 phần đơn đặt hàng bên trong, chính mình đóng gói mang đi có bao nhiêu đầu?"

Nếu như đối phương là chuyên nghiệp gián điệp, hẳn là sẽ không lựa chọn đưa bữa ăn tới cửa đi, cho dù là máy không người lái đưa bữa ăn.

Nhất: "Hiện trường đóng gói mang đi liền không nhiều lắm, hiện tại nhân loại đầu ưa thích đưa bữa ăn tới cửa, dạng này sàng chọn đằng sau còn có 183 phần đơn đặt hàng. Những đơn đặt hàng này phân biệt sinh ra tại 12 quán cơm, một nhà trong đó, trong vòng một tháng sinh ra 124 phần tương tự đơn đặt hàng. Nhà này nhà hàng tại trong khu thứ bốn, phương viên ba cây số bên trong liền có một nhà Mitsui thương trường."

"Không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là tìm tới bọn hắn, " Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Bất quá còn phải đi xác minh mới được."

"Hiện tại liền đi sao?" Nhất hiểu kỳ nói.

"Không, " Khánh Trần lắc đầu: "Để La Vạn Nhai nhiều chịu một hồi đi, tránh khỏi hẳn cảm thấy tự do tới rất dễ dàng. Mà lại, ta muốn cho hắn

chừa chút thời gian, từ gián điệp nơi đó bộ điểm nói ra đến, hi vọng hẳn đừng để ta thất vọng. . . Để đạn trước bay một hồi."

"Người chơi chiến thuật tâm đầu bản, " Nhất nói ra.

Trên thực tế cái này si tra còn sẽ có một phương hướng khác, đó chính là lũ gián điệp thật tự mình làm cơm cho các thời gian hành giả ăn.

Nhưng si tra đạo lý là giống nhau, nếu như thức ăn ngoài đơn đặt hàng không tìm ra người đến, Khánh Tr ần liền thông qua mua nguyên liệu nấu ăn số liệu tìm đến.

Một người sinh hoạt tại trong xã hội, liền nhất định sẽ lưu lại dấu vết của mình, huống chi là 14 người?

Lũ gián điệp ngược lại là cũng có thể phân tán ra ngoài, một người mua hai phần, dạng này thật đúng là không dễ tìm cho lắm.

Nhưng bọn hắn địch nhân cũng không chỉ Khánh Tr ần, Lý Trường Thanh chính khắp thế giới tìm những gián điệp này đâu, bọn hắn tại chính thức hành động trước khẳng định sẽ tận lực che giấu mình.

"Bây giờ đi đâu, " Nhất hỏi.

"Hội sở Bất Lạc Mạc, gặp Lý Đông Trạch, " Khánh Tr ần thở dài nói: "Đến xử lý sự việc công bằng a có phải hay không."

Nói thật hẳn làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình có một ngày còn phải xử lý loại chuyện này.

Khi Khánh Tr ần đến hội sở Bất Lạc Mạc lúc, cửa ra vào bảo an cũng không ngăn cản, trực tiếp cho đi.

Duy chỉ có có chút kỳ quái là, vốn nên nên nhiệt nhiệt nháo nháo hội sở, bên trong lại yên lặng.

Khánh Tr ần đi vào, nhìn xem bên trong khoa học kỹ thuật cảm giác mười phần sửa sang phong cách, mà vị kia mặc áo khoác màu đen, quần áo bảo cứu nam nhân an vị tại quầy bar bên cạnh, trong tay giờ một chén màu hổ phách tửu dịch.

Lý Đông Trạch.

"Muốn uống chút gì sao tiểu lão bản, " Lý Đông Trạch cười hỏi: "Rượu whisky, Brandy, Gin, rượu trắng, bia, nơi này đều có, tất cả đều là Hàng Xả chính mình sản xuất, xa tiêu liên bang tất cả thành thị."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, người nói thẳng đây là chính mình vụng trộm những rượu giả li ền tốt. . .

Lý Đông Trạch cười nói: "Mặc dù không có liên bang phê duyệt thủ tục, nhưng tiểu lão bản yên tâm, Hàng Xả dưới mặt đất cất rượu công nghệ phi thường thành thực, chúng ta chỉ là không nộp thuế thôi, cho nên mới bán tiện nghi chút."

"Ta không uống rượu. . . Trong ấn tượng, đây cũng là chúng ta lần thứ hai gặp mặt đi, " Khánh Tr ần hỏi.

"Tiểu lão bản gặp qua ta?" Lý Đông Trạch nói ra.

Khánh Tr ần gật gật đầu: "Trước đó tại Hải Đường quy ền quán đấu quy ền lúc, người li ền đứng ở trong đám người, hẳn là sư phụ gọi người đi a."

Lý Đông Trạch ngờ ngạc một chút, hẳn không nghĩ tới chính mình đứng ở trong đám người còn mang theo mũ lưới trai, đầu có thể bị thiếu niên ở trước mắt cho nhận ra.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Tiểu lão bản, trong hội sở Bất Lạc Mạc này đã dỡ bỏ tất cả giám sát, máy ghi âm, người có thể khôi phục chân dung."

Nói, Lý Đông Trạch nhìn xem Khánh Tr ần đi ầu khiến vật cấm kỵ ACE-005, thoáng qua li ền khôi phục thành dung mạo của mình.

"Người đem nơi này mua lại rồi?" Khánh Trần hiểu kỳ nói.

"Ta từ Hòa Thắng xã, Hồng Tinh xã xã trưởng nơi đó, đem hội sở Bất Lạc Mạc cổ phần đầu mua," Lý Đông Trạch nói ra.

"Bao nhiêu tiền?" Khánh Trần hỏi.

"Cho phép bọn hắn tiếp tục còn sống, là có thể," Lý Đông Trạch nghiêm túc nói.

Chỉ có lúc này, vị này thành thị số 18 thế giới dưới đất Vương giả, mới có đối phương vốn có khí chất.

Lúc này, Lý Đông Trạch bình tĩnh hỏi: "Tiểu lão bản, thế giới ngoài Lý Đông Trạch, hiện tại thế nào?"

Khánh Trần hồi đáp: "Hắn đối với thay thế người sự tình động tâm, cho nên ta trực tiếp cho hắn tiêm vào thuốc biến đổi gen, sau đó để thế giới ngoài một tổ chức khác tiếp thu hắn. Chỉ cần người ở thế giới trong không tiêm vào FDE-00 số 5 thuốc biến đổi gen, như vậy hắn đời này đều khó có khả năng lại thay thế người."

"Tạ ơn," Lý Đông Trạch do dự một chút nói ra: "Tiểu lão bản, người không có đối với hắn làm cái gì đi, tử như cho hắn đập chút gì cỡ quái kỳ lạ ảnh chụp?"

Khánh Trần dở khóc dở cười, thì ra con hàng này là lo lắng cho mình lợi dụng thế giới ngoài Lý Đông Trạch đập đi ảnh tư ảnh, sau đó để hắn xấu mặt.

"Không có, ta làm không được loại sự tình này," Khánh Trần nói ra.

"Hay là tiểu lão bản chính trực một chút a," Lý Đông Trạch cảm khái: "Đổi Lâm Tiểu Tiểu cùng Tô Hành Chỉ, khẳng định cứ làm như vậy. Đúng, hai người chúng ta chụp ảnh chung đi."

Nói, Lý Đông Trạch lấy điện thoại cầ tay ra đến, đứng tại Khánh Trầ
bên cạnh đưa tay tự chụp một tấm.

Khánh Trầ nghi hoặc: "Cầ ảnh lưu niệm kỷ niệm sao?"

"Cũng không phải kỷ niệm, " Lý Đông Trạch cúi đầu chụp lấy điện thoại.

Thế là, Khánh Trầ liền trơ mắt nhìn, vị này ngoại giới nhất trí cho rằng
cao lạnh nhất Hằng Xã người nói chuyện, đem tấm kia vừa mới chụp ảnh
chung ảnh chụp, phát cho điện thoại di động người liên lạc 'Tô Hành Chỉ' .

Khánh Trầ đầu mộng, hai người này ganh đua so sánh tâm, đã vậy còn
quá nghiêm trọng? Thì ra Lý Đông Trạch yêu cầ hẳn khôi phục bản thân
mình dung mạo, liền vì làm cái này!

Hắn còn tưởng rằng đối phương là muốn xác nhận thân phận của mình
đâu!

Lý Đông Trạch nhìn về phía Khánh Trầ nghiêm túc nói: "Tiểu lão bản, Tô
Hành Chỉ nói cái gì người cũng không muốn tin, người kia trong miệng
không có một câu lời nói thật."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Đêm nay, Mệnh Danh Thuật Của Đêm cũng sẽ đạt đến 1 triệu chữ!

Giới thiệu truyện đọc khá thoải mái, nhẹ nhàng đọc giải trí khá ổn.

Chương 312, không còn kịp rồi (cầu nguyệt phiêu)

"Ta rất hiếu kì, hai người đến cùng là thế nào kết cừu oán, " Khánh Tr ần cảm thấy có chút bu ồn bực: "Theo lý thuyết, đầu là sư phụ người, không nên đoàn kết một chút sao?"

"Cùng hấn đoàn kết?" Lý Đông Trạch cười lạnh: "Từ khi biết hấn đến bây giờ đầu hơn mười năm, trong hơn mười năm này hấn buông tha ta 51 lần b ồ câu, ta cùng hấn đoàn kết?"

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, nguyên lai hay là cái lịch sử còn sót lại vấn đề

"Giang Tiểu Đường cũng là sư phụ thu dưỡng a, Tô Hành Chỉ tựa hồ cũng là sư phụ thu dưỡng cô nhi, vậy vì sao Giang Tiểu Đường cũng không nhận ra Tô Hành Chỉ đâu?" Khánh Tr ần cảm thấy hiếu kỳ.

"Tô Hành Chỉ không phải lão bản thu dưỡng hài tử, " Lý Đông Trạch nhìn Khánh Tr ần một chút: "Thân phận của hấn phải đặc thù một chút, khi còn bé lão bản đem hấn gửi nuôi ở những người khác trong nhà, trừ chúng ta mấy cái sớm nhất bị lão bản thu dưỡng cô nhi, những người khác không biết hấn t ừn tại."

Khánh Tr ần tò mò, chẳng lẽ Tô Hành Chỉ còn có cái gì đặc biệt thân thể?

Lý Đông Trạch hiếu kỳ nói: "Tiểu lão bản, người không phải hấn là tại trang viên lưng chừng núi sao, chạy thế nào tới nơi này. Chẳng lẽ người có thể tự do ra vào Lý thị trang viên r ấ?"

"Ừm, " Khánh Tr ần không có trả lời vấn đề này, mà là hỏi: "H ồ Tiểu Ngưu

cùng Trương Thiên Chân hai người biểu hiện như thế nào?"

"Hiện tại ta đem một bộ phận trưởng khoản thu hồi nghiệp vụ cho bọn họ, " Lý Đông Trạch nói ra: "Muốn nhìn một chút năng lực của bọn hắn, trước mắt xem ra cũng không tệ lắm, Trương Thiên Chân tiểu tử này mặt dày tâm đen, thích hợp làm chúng ta một chuyến này. Bất quá, Hồ Tiểu Ngưu rất thẳng thắn, cho cấp dưới phân phối lợi ích lúc công chính công bằng, càng có thể phục chúng. Tiểu lão bản tìm như thế hai vị hợp tác đến Hằng Xã, vẫn rất biết nhìn người."

"Tại sao phải cho nghiệp vụ này?" Khánh Trần không hiểu.

"Bởi vì đây thật ra là khó khăn nhất, " Lý Đông Trạch nói ra: "Nếu quả như thật chỉ là câu lạc bộ ở giữa chém chém giết giết, vậy chỉ cần phải có lá gan liền tốt, nhưng trưởng khoản thu hồi nghiệp vụ khác biệt, người lấy tiền đối tượng chưa chắc là ác nhân, còn có thể là người tốt, bọn hắn chỉ là bị buộc bắt đắc dĩ thiếu vay nặng lãi."

Lý Đông Trạch kiêu nói này, Khánh Trần liền có thể minh bạch nghiệp vụ này khó ở nơi nào. .

Lấy ác chế ác dễ dàng, lấy ác chế tốt lại là tâm tính, thủ đoạn khảo nghiệm.

Lý Đông Trạch nói ra: "Tiểu lão bản cũng đừng lo lắng bọn hắn, qua không được cửa này, bọn hắn có thể nhập không được một chuyến này. Lương tâm cái gì đều trước thu lại, trước minh bạch thế giới này có bao nhiêu bắt đắc dĩ rồi nói sau."

"Vậy người lúc trước đối mặt loại nghiệp vụ này lúc, là thế nào làm, " Khánh Trần hiếu kỳ Lý Đông Trạch đến cùng là cái gì làm người.

Lý Đông Trạch nghĩ nghĩ nói ra: "Trước đó khó khăn nhất thu một khoản, là một lão đầu vay tiền vì cho bạn già cứu mạng, kết quả tiền thuốc men mặc dù gom góp, nhưng bạn già cũng không có thể cứu sống."

"Số tiền kia người muốn trở về sao?" Khánh Trần hiểu kỳ.

"Muốn trở về," Lý Đông Trạch nói ra: "Ta đem bọn hán nhi tử bán đi Khánh thị làm nô bộc, Khánh thị cho tiền. Tiêu lão bản, người khả năng chờ mong ta nói một cái phi thường xảo diệu phương pháp, lại phải đến tiền, lại không làm thương hại bọn hán, nhưng loại chuyện này không có song toàn kế sách. Hàng Xã lợi tức đã là phóng nhãn liên bang trong xã đoàn thấp nhất, chỉ so với ngũ đại ngân hàng cao một đường, ta không thể đem câu lạc bộ làm thành quỹ từ thiện đi. Ta không phải tìm cái gì lấy có, sinh hoạt vốn là như vậy. Nếu như người cảm thấy dạng này không đúng, vậy liền cùng lão bản cùng một chỗ, từ trên rễ cải biến thế giới này. Tại ngày đó đến trước đó, ta cũng không muốn làm một người tốt."

Khánh Trần như có đi đâu suy nghĩ.

Hắn một lần nữa thay đổi Zard diện mục, đi ra hội sở Bất Lạc Mạc.

Lý Đông Trạch nhìn xem thiếu niên bóng lưng, không biết nghĩ cái gì.

Hắn nhìn thoáng qua điện thoại, sau đó phát ra ngoài một đầu giọng nói: "Nhìn thấy ta phát ảnh chụp sao, người không có chụp ảnh chung đi."

...

...

Đếm ngược 162:00:00.

Sáng sớm 6 giờ, Lý Khắc đã mang theo sau lưng học sinh, cùng những cái kia vừa mới trở lại trong trang viên lưng chừng núi Lý thị tinh nhuệ, bắt đầu chạy bộ.

Học sinh tám tên, Lý thị trong quân tinh nhuệ mười hai tên, tăng thêm Lý Y Nặc cùng Nam Canh Thần, tổng cộng 22 người.

Mỗi người bọn họ đều đã từ Xu Mật xử nơi đó biết được sắp phát sinh cái

gì, chỉ là chẳng biết lúc nào mới có thể phát sinh.

Trong trang viên lưng chừng núi, khi bọn hán từ nơi nào đó biệt viện trải qua lúc, tiếng bước chân liền sẽ kinh động trong biệt viện người, đến mức rất nhiều người vây xem.

Lý Thúc bọn người cùng Lý Khác khác biệt, bọn hán không phải còn tại trong học đường nhà ấm đóa hoa, mà là gia tộc này bên trong ở bên ngoài gặp qua sóng gió, chân chính nhân tài mới nổi.

Cho nên khi mọi người trong đám người nhìn thấy những người này lúc, trong lòng liền không khỏi nổi lên nói thầm tới.

Bây giờ ngoại giới đều đang nói, Lý Thúc những người này thoát ly bộ đội, là vì về trang viên lưng chừng núi lo việc tang ma.

Lý thị rất nhiều người biết, lão gia tử thân thể xác thực không được, nhưng Lý Thúc mấy người cũng không phải muốn lo việc tang ma đáng vẻ a, rõ ràng cũng là hướng về phía vị giáo viên tiên sinh kia mới trở về!

Cái này để người ta không khỏi suy nghĩ sâu xa, vị giáo viên tiên sinh kia đến cùng có thể dạy cái gì đâu?

Kỳ thật cái này không khó đoán, một vị Giảng Võ đường giáo viên, lại để cho Xu Mật xử cho hán làm xác nhận, trừ chính thống phương pháp tu hành bên ngoài, còn có thể có cái gì? Trừ cái đó ra, không có cái gì võ phu có thể làm cho đường đường tập đoàn có thể hưng sư động chúng như vậy.

Phải biết, tu hành thực lực đối với rất nhiều tập đoàn thành viên tới nói chỉ là phụ, chính thống phương pháp tu hành mang đến ngoài định mức tuổi thọ, mới là rất nhiều người tha thiết ước mơ, không có di chứng gia tăng tuổi thọ!

Trên thực tế ghi chép Chuẩn Đề Pháp trong sách nhỏ, cũng có tương ứng ghi chép: Chuẩn Đề Pháp là thông năm bộ chi thủ thắng mật pháp, mỗi một quán đỉnh tu trì Chuẩn Đề Pháp người, tất tăng hai mươi một năm chi tuổi

thọ, dài ngắn tự biết.

Nói cách khác, khi Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân, Lý Đồng Vân bọn hắn hoàn thành cái thứ nhất tiêu chu thiên đạt được quán đỉnh một khắc kia trở đi, tuổi thọ liền trực tiếp tăng trưởng 21 năm, về phần cụ thể tăng trưởng bao nhiêu, 21 năm là ranh giới cuối cùng, lại hướng lên đầu xem cá nhân tư chất cùng tu hành thực lực.

Loại này chính thống phương pháp tu hành, có thể làm cho người điên cuống.

Nhưng vấn đề là, chính thống phương pháp tu hành cũng quá khó được đi, vị kia tuổi trẻ giáo viên lại là từ chỗ nào tìm đến đây này?

Lúc này có người nhớ tới, vị kia tên là Khánh Trần giáo viên lúc mới tới có người đi đầu tra qua, nói là Lý Trường Thanh bên người một vị chiến sĩ gen.

Người có thể có chính thống phương pháp tu hành, sẽ cho chính mình tìm vào thuốc biến đổi genes sao? !

Nhưng là, Xu Mật xử chắc chắn sẽ không làm.

Thế là, Khánh Trần lai lịch cùng thân phận càng thêm thần bí.

Chạy xong bước, Lý Khác trực tiếp hướng Tri Tân biệt viện đi đến.

Cửa ra vào có hai cái tiểu mập mập sớm liền chờ ở nơi đó, trông thấy Lý Khác liền hỏi: "Đêm qua chúng ta quỳ gối ngoài cửa thời điểm, người liền trong Thu Diệp biệt viện a?"

Lý Khác nhìn hai người một chút: "Ừm."

Bên trong một cái tiểu mập mập lại hỏi: "Vậy người vì cái gì không khuyên giải tiên sinh mở cửa? Người có biết không, chúng ta quỳ hơn hai giờ!"

Lý Khác không có vì nhất thời miệng lưỡi nhanh chóng, liệ̀n chệ̀ giệ̀u lại, hặ́n chỉ là bình tị̃nh nói ra: "Nệ̀n lệ̀n lọ́p."

"Phản đ̣ồ, Lý thị tử đ̣ệ không đ̣oàn kệ̀t huynh đ̣ệ tỵ̃ muộ̣i, ngược lại giúp một cái ngoạ̣i nhậ̀n tiệ̀n sinh, " tiệ̀u mậ̣p mậ̣p âm thanh lạnh lụ̀ng nói.

Lý Khác bình tị̃nh nhìn tọ́i: "Ngượ̀i đi hỏi một chụ̃t các ngượ̀i phụ mậ̃u, phải chặ́ng dặ́m đi Xu Mậ̣t xự̉ nói loạ̣i lợ̀i này?"

Hộ̀m qua, Lý Khác tặ̣i trong học đượ̀ng chụ̃i cự̣c lọ́n ụ̉y khuậ́t.

Hộ̀m nay, nhự̃ng bạ̣n học kia y nguyên độ́i với hặ́n độ́i xự̉ lạnh nhặ́t độ́i đặ́i, chỉ là chặ́ng biệ́t tặ̣i sao, Lý Khác nộ̣i tâm đặ́ không có chụ̃t nào khó chụ̃i.

Nhưng vạ̀o lúc này, ngoạ̣i học đượ̀ng lại đi tọ́i hơn mượ̀i ngượ̀i, không ngờ là Lý Thúc nhự̃ng này từ trong quân độ́i trở vệ̀ sị̃ quan cấp ự́y, các giạ́o quan.

Lý Thúc nhìn thoặ́ng qua tiệ̀u mậ̣p mậ̣p, cượ̀i tụ̃m tụ̃m nói ra: "Nhợ́ kỹ, ai còn dặ́m khọ́ xự̉ cùng chụ̃ng ta cùng một chộ̃ chạỵ bộ̣ tám ngượ̀i, ta liệ̀n tọ́i nhạ̀ đẹ̃m hặ́n treo ợ̉ trên cây đặ́nh, trở vệ̀ nói cho các ngượ̀i biệ́t phụ mậ̃u, liệ̀n nói là ta Lý Thúc nói."

Tiệ̀u mậ̣p mậ̣p sợ̣ run cạ̉ ngượ̀i, cái này Lý Thúc trượ́c đậ̀y ít năm tặ̣i thành thị sộ́ 18 thệ́ nhưng là tiệ̀ng xậ́u chiệ̀u lậ́y, tặ̣i trong học đượ̀ng cụ̃ng là vô pháp vô thiệ̀n.

Xu Mậ̣t xự̉ lúc trượ́c chuyệ̀n môn hạ̣ phệ chỉ thị, không cho phẹ́p hặ́n lại vạ̀o học đượ̀ng.

Lý Thúc phụ mậ̃u cụ̃ng nhặ́n tâm, trự̣c tiệ́p đẹ̃m hặ́n đụ̃a đi liệ̀n bang tặ̣p đ̣oàn quân, từ cợ sợ̉ tiệ̀u binh chụ̃i lệ̀n.

Mặ̣t khác Lý thị tử đ̣ệ, đậ̀u là tặ̣i trong trượ̀ng quân độ́i mặ̣t đậ̀o tặ̣o sậ̀u mậ́y năm, đi ra chị̃nh là sị̃ quan cấp ự́y, không mậ́y năm liệ̀n giạ́o quan.

Mà Lý Thúc, những năm này ở trong quân từng bước một ngao ra đến trở thành sĩ quan cấp úy, thu liễm tâm tính, lúc này mới một lần nữa về đến gia tộc tuyên phạt trong tầm mắt đến, thậm chí còn đem hấn đi đầu đến hấn cậu thủ hạ.

Tại trong tập đoàn, đem một cái đệ tử đi đầu đến người một nhà thủ hạ, đây là một cái rất rõ ràng tín hiệu: Gia tộc chuẩn bị cho người nhanh chóng đề bạt.

Trải qua mấy năm lịch luyện, Lý Thúc sớm đã không phải lúc trước cái kia lỗ mãng con em tập đoàn.

Nhưng loại này có hung danh nhân vật, đối với tiểu mập mập là nhất có lực uy hiếp.

Lý Thúc cười vỗ vỗ Lý Khác bả vai, về sau đầu là đồng môn sư huynh đệ, nói đến người hay là đại sư huynh đâu, có việc liên cho chúng ta nói, đánh nhau cái gì chúng ta am hiểu nhất.

Lý Khác sửng sốt một chút, hấn làm sao lại thành đại sư huynh rồi? Rõ ràng tuổi của hấn là nhỏ nhất mấy cái kia a.

Bất quá, Lý Thúc bọn người không nói gì, cảnh cáo xong học đường đồng học liên đi.

Trốn ở trong học đường giáo viên toán học Chu Hành Văn trở nên đau đầu: "Lý Thúc khốn nạn này làm sao cũng quay về rồi, xem ra còn chuẩn bị báỉ Khánh Trần vi sư?!"

...

...

Buổi sáng, Khánh Trần chậm rãi đi hướng Long Hồ, lão tẩu đã sớm chờ ở nơi đó.

Lão tâu nghe thấy tiếng bước chân của hắn, đầu cũng không quay lại cảm khái nói: "Trong h ờ này Long Ngư, người là thật một đầu cũng không tính buông tha a."

Lão tâu cái kia bi thương thanh âm, tựa như là nói, các người kị sĩ thật sự là một kiện nhân sự đầu không làm a.

Khánh Tr ần cười nói: "Ta đây là c ần cho Lý thị đời sau ăn, ta lại không có tư tâm!"

Lão tâu hiếu kỳ nói: "Ta nghe nói người ăn xong chín đầu Long Ngư đằng sau, trong thân thể xương cốt oanh minh như sấm, tóc tróc ra sau lại sinh trưởng, tựa như Th ần Minh giáng lâm nhân gian, là thế này phải không?"

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Lý Khác tiểu tử kia là nói như vậy?"

"Ừm, " lão tâu đây cũng là biến tướng thừa nhận, Lý Khác là hắn chuyên môn an bài kế thừa con đường kị sĩ Lý thị tử đệ, bởi vì chỉ có Lý Khác mới nhìn đến tóc hắn tróc ra lại sinh trưởng một màn: "Bất quá người không c ần lo lắng cái gì, ta hỏi hắn những chuyện này thời điểm, hắn cũng là xoắn xuýt thật lâu mới mở miệng, còn nói cho ta biết đây là một lần cuối cùng, không có khả năng cô phụ tín nhiệm của người. . . Cùi chỗ ra bên ngoài lừa gạt."

Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Ngài vì sao cố chấp như thế, muốn Lý thị ra một đời kị sĩ đâu?"

"Không phải chỉ có ta chấp nhất, mà là đời đời đầu cố chấp như thế, " lão tâu thở dài nói: "Tiên tổ chính là kị sĩ, Lý thị người khai sáng phụ thân Lý Ứng Dẫn, trong gia tộc có dạng này một vị nhân vật, Lý thị huyết dịch bên trong đầu cất giấu lãn mạn gen."

"Lãn mạn?" Khánh Tr ần nghi hoặc.

"Lãn mạn cũng không phải chỉ tình tình yêu yêu, " lão tâu nói ra: "Cái gọi

là lãng mạn, là biết rõ không thể làm mà vì đó, là thế gian hết thấy tự có cùng mỹ hảo, so sánh những này, tình tình yêu yêu ngược lại rơi xuống t ần thường."

Khánh Tr ần b ữ môi: "Ngài li ền nói hươu nói vượn đi."

Lão tẩu trừng trừng mắt, nhìn v ề phía bên cạnh ng ồi tại trên bàn nhỏ Khánh Tr ần: "Không lớn không nhỏ, làm sao cùng trưởng bối nói chuyện đâu!"

"Ngài nói tiếp, " Khánh Tr ần cười nói.

Lão tẩu nói ra: "Lý thị trong tập đoàn mỗi đời trong đám người ra một cái ky sĩ, đã từng cơ h ồ là lệ cũ, Lý thị cùng Ky Sĩ lãnh tụ quan hệ cũng từ trước đến nay rất tốt. Chỉ bất quá, v ề sau muốn trở thành ky sĩ thực sự quá khó khăn, Lý thị đã từng gãy mất mấy đời. Đã từng, ta cũng có cơ hội trở thành ky sĩ, nhưng phụ thân ta mệnh ngắn, chỉ sinh ba đứa hài tử li ền một mệnh ô hô. V ề sau lão Tam đi học đường khi giáo viên làm hoạ sĩ, ta thân là trưởng tử, lại không tiếp vị trí này li ền muốn hư danh, đành phải từ bỏ."

Khánh Tr ần nghĩ th ần, nguyên lai là chuyện như vậy.

Lão tẩu tiếp tục cảm khái nói: "Nghe nói người ăn Long Ngư đằng sau phản ứng, để cho ta lại bắt đ ầu với bên ngoài rộng lớn thế giới ước mơ đến, nếu là ta cũng trở thành ky sĩ, hẳn là sinh thời có thể đi rất nhiều nơi nhìn một cái đi. Trong nhân sinh của ta tiếc nuối nhất chính là, không có cách nào đi xem một chút chân chính Long H ồ, sư phụ của sư phụ người cho ta nói, nơi đó sóng nước lấp lánh, tựa như là khảm nạm tại trên đại địa lam bảo thạch; ta cũng không cách nào đi vào cấm ky chi địa số 002, tại viên kia đại thụ che trời r ễ cây phía dưới chợ mát; ta cũng không cách nào tại cấm ky chi địa số 001 bên trong, nghe màu vàng quang ảnh nói qua đi cố sự. Người nói có kỳ quái hay không, đến nhân sinh một khắc cuối cùng, nghĩ vậy mà đ ầu không phải những cái kia hưởng thụ qua mỹ hảo, mà là chưa bao giờ lấy được tiếc nuối."

"Ngài thân là Lý thị gia chủ, bây giờ muốn đi đâu nhìn xem, cũng có thể đi a, " Khánh Tr ần nói ra.

Lão tâu lắc đầu: "Không được, không còn kịp rồi."

Chẳng biết tại sao, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác một trận ảm đạm, hẳn biết lão tâu nói không kịp là có ý gì.

Lão tâu vừa cười vừa nói: "Lần này không ràng buộc chia sẻ cho người một cái bí mật, cấm kỵ chi địa số 10 quy tắc tổng cộng có ba đầu, đầu thứ nhất không có khả năng tranh cãi, người khác muốn người mà nói, người nhất định phải đáp ứng; đầu thứ hai, mỗi ngày nhất định phải sát sinh một lần; đầu thứ ba sau khi tiến vào ngày đầu tiên nửa đêm, nói cho cấm kỵ chi địa một đầu chỉ có chính người biết đến bí mật."

Lão tâu nói ra: "Một đầu cuối cùng do Hộ thị tổ chức tình báo người tu hành sau khi chết hình thành, bọn hắn cả đời đầu tìm kiếm người khác bí mật, đến chết cũng còn không buông tha chính mình. Có đôi khi, chúng ta sẽ nói cấm kỵ chi địa quy tắc, kỳ thật chính là siêu phạm giả cho người ta thế gian mang tới nguy hiểm rửa, một ngày nào đó những cái kia vô cùng vô tận cấm kỵ chi địa sẽ nuốt hết thế giới, sau đó đem nguy hiểm rửa mang cho tất cả mọi người."

"Long Ngự chính là kỵ sĩ năm đó ở cấm kỵ chi địa số 10 bên trong bắt a, " Khánh Trần hỏi: "Ngài nói cho ta biết cái này cũng không có an hảo tâm a, đây rõ ràng là hi vọng ta đi giúp Lý Khác bắt một đầu cuối cùng Long Ngự."

"Chỉ là giúp Lý Khác sao?" Lão tâu cười híp mắt nói ra: "Người về sau sẽ có rất nhiều đờ đờ, không được một người chín đầu?"

Khánh Trần cảm khái: "Ngài thật sự là hi vọng ta đem cấm kỵ chi địa số 10 cho hao sạch sẽ a."

Lúc này, Khánh Trần chợt nhớ tới mình hôm qua cùng Lý Đông Trạch đối thoại, hẳn hỏi: "Lão gia tử, ngài cảm thấy, thế gian này là tính bản thiện hay là tính bản ác?"

Lão tẩu bình tĩnh nói: "Tính bản ác, nhưng hướng thiện."

Khánh Trầh hiếu kỳ nói: "Vậg ngài cảm thấy trên thế giới này là nhiều người tốt hay là người xấu nhiều?"

Lão tẩu nhìn hắh một cái buồh cười nói: "Nào có cái gì người tốt người xấu, người người trong lòng đều có ác niệm, chỉ là có chút người giấu được sâu, có ít người giấu cạn mà thôi. Bão Phác lâu vừa mới phủ lên Vô Tâm Đờng Linh thời điểm, suốt ngày vang lên không ngừng, ta lúc ấy cả người đều mộng."

"A?" Khánh Trầh buồh bực: "Khoa trương như vậy sao?"

"Đương nhiên, thế gian này nào có trong lòng vô ác người, những cái kia vì ta phục vụ nô bộc cùng các bác sĩ, sau lưng ai còn không bố trí ta vài câu? Ta muốn thật để ở trong lòng, trong trang viên lưng chừng núi này đã sớm thành Nhân Gian Luyện ngục, vườn hoa phía dưới chôn tất cả đều là thi cốt."

"Vậg bây giờ Bão Phác lâu Vô Tâm Đờng Linh vì sao không vang?"
Khánh Trầh hiếu kỳ.

"Bởi vì ta để nó yên tĩnh điểm, cấp B trở lên cao thủ tới gần, lại phán đoán thiện và ác, " lão tẩu nói ra: "Cho nên, đám nô bộc ở bên trong làm việc, cũng sẽ không phát động nó. Hơn hai mươi năm qua đến, Vô Tâm Đờng Linh chỉ lại vang lên qua bảy lần. Không cần nghĩ nhiều như vậy, ai trong lòng vô ác? Vô ác liên không phải người. Hướng thiện liên tốt."

Khánh Trầh luôn cảm thấy, lão tẩu nói lên chuyện này lúc, trong lời nói cất giấu một loại nào đó trí tuệ.

...

...

Giờ này khắc này, thành thị số 18 khu thứ năm trong một tòa nhà trọ .

Hai tên người áo đen chính im ắng đi ở trên thảm, bọn hấn tác chiến giày dẫm lên trên không có phát ra một tia tiếng vang.

Hai người trong phòng tìm kiếm lấy cái gì, còn bên cạnh còn quỳ một người trung niên nam nhân, toàn thân tr ần trụi máu chảy đ ầy mặt.

Một tên người áo đen nhìn xem nam nhân trung niên nói ra: "Ta không biết rõ, phụ thân người bọn hấn năm đó phụ trách tu kiến trang viên lưng chừng núi bên cạnh cư xá, rõ ràng hấn là 8 tháng hoàn thành hạng mục, kết quả ngành sinh sinh kéo một năm rưỡi, trong đó có thời gian nửa năm đ ều dùng đến đánh n ền tảng. . . N ền tảng có trọng yếu như vậy sao, c ần thời gian lâu như vậy?"

Nam nhân trung niên run rẩy nhắm chặt hai mắt, một câu đ ều không có nói.

Một tên khác người áo đen c ần lấy trong nhà một bộ khung ảnh, bình tĩnh nói ra: "Người còn có hai cái nữ nhi, ly hôn đ ằng sau, các nàng hấn là đi theo mẫu thân sinh hoạt a? Cư xá đó xây xong đ ằng sau, phụ thân người tính cả hấn mấy tên đ ồng sự l ần lượt mai danh ẩn tích, thay hình đổi dạng, người là cảm thấy Lý thị thiện tâm đối với các người có ân không giết? Bất quá là bị lợi dụng sâu kiến mà thôi, cũng không c ần như thế thay chủ tử bảo thủ như vậy bí mật a?"

Người áo đen cười nói: "Không c ần khẩn trương như vậy nha, ta chỉ muốn biết, trong cư xá đó, đến cùng cất giấu bí mật gì? Người nhìn, chúng ta muốn tìm đ ược các người hao tổn bao nhiêu thời gian, bao lớn đại giới, cũng không thể đ ể cho chúng ta tay không mà quay v ềa."

Nam nhân trung niên hay là không nói lời nào.

"Tốt a, " người áo đen ng ồi x ồm ở nam nhân trung niên trước mặt, dùng giọng buông lỏng nói ra: "Người không nói, vậy chúng ta li ền đi hỏi một chút người hai cái nữ nhi, nhìn các nàng có biết hay không chút gì. Nếu như các nàng cũng không biết mà nói, vậy li ền đem trái tim của các nàng bán đi thành thị số 10, thậm bán đi thành thị số 17, màng kh ỏe mắt bán đi

thành thị số 1. . ."

Nam nhân trung niên cuối cùng vẫn không đành lòng nữ nhi của mình thăm tao độc thủ, hấn thấp giọng nói ra: "Nơi đó cất giấu một đầu mật đạo! Không nên quấy rầy người nhà của ta, dãy 2 phòng 101 phía dưới cất giấu một đầu thông hướng trang viên lưng chừng núi địa đạo!"

Hai tên người áo đen nhìn nhau cười một tiếng, một người trong đó đưa tay bóp cò, đạn nửa tốc độ âm thanh đánh xuyên nam nhân trung niên cái trán, đánh ra một cái lỗ máu.

Một người trong đó nói ra: "Cần mau chóng hành động, bọn hấn những công tượng này đằng sau tử vong lừa không được quá lâu, Lý thị chẳng mấy chốc sẽ biết, có người biết được thông hướng trang viên lưng chừng núi nội bộ mật đạo."

. . .

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Huyền Vũ canh một, còn thiếu vị lão bản này canh ba.

Mọi người yên tâm, các lão bản số sách, ta đều nhớ kỹ đâu. . . Từng bước từng bước còn. . .

Cầu nguyệt phiêu!

Giới thiệu truyện đọc khá thoải mái, nhẹ nhàng đọc giải trí khá ổn.

Chương 313, dạ tập cùng cuối hành lang sát cơ

Trở về đếm ngược 151:00:00.

Xuyên qua ngày thứ nhất chạng vạng tối.

"Tiên sinh, làm cơm tốt, " Lý Khác đi đến bên cạnh cái bàn đá, dùng khăn lau đem cái bàn cẩn thận lau lau rồi một lần, lúc này mới đem đồ ăn tất cả đầu bưng lên cái bàn.

Khánh Trần trước mặt bày biện bốn đồ ăn một chén canh, mà Lý Khác trước mặt thì chỉ có một đầu Long Ngư.

"Đừng lại nhai xương cá, thật nhai bất động, " Khánh Trần thở dài nói, tâm hẩn nói, tiêu tử này vì cái gì so với chính mình còn bướng bỉnh a.

Ngay tại đêm qua, Khánh Trần thừa dịp mình đã thoát thai hoán cốt, thế là một lần nữa lấy một cái xương cá đến nhai, kết quả hay là nhai bất động.

Chính hẩn đầu nhai bất động, vậy thì càng đừng đề cập Lý Khác.

Đã thấy Lý Khác thần sắc có chút ảm đạm, Khánh Trần hỏi: "Người biết trong hồ tổng cộng chỉ còn 17 đầu Long Ngư, cho nên lo lắng cho mình chỉ ăn tám đầu, không cách nào thoát thai hoán cốt đúng hay không?"

Cho nên, vị này 14 tuổi thiếu niên mới một mực đối với xương cá cùng truy mãnh liệt cắn, muốn dùng xương cá đến bổ khuyết cái kia một đầu cuối cùng cá trống chỗ.

Lý Khác do dự: "Tiên sinh, ta đúng là nghĩ như vậy."

"Từ bỏ đi, " Khánh Tr ần nói ra: "V ềsau có cơ hội, ta dẫn người đi cầm ky chi địa số 010 đi một lần, giúp người bổ sung một đ ầu cuối cùng."

Lý Khác nh ần tình sáng lên: "Tạ ơn tiên sinh. . . Đ úng, trước đó tiết lộ tiên sinh bí mật, thật có lỗi. . Gia gia h ần nói, h ần đem ngài bí mật nói cho ta biết, ta mới có cơ hội đến cơ duyên này, hiện tại ta nhất định phải cùng h ần trao đổi một cái ngài bí mật, không phải vậy h ần li ền bị ta làm tức chết."

Khánh Tr ần cảm khái: "Già không biết xấu hổ."

Lý Khác nói ra: "Bất quá ta cũng cùng gia gia nói qua, đó là một lần cuối cùng."

"Không sao, " Khánh Tr ần nói ra: "Dù sao Long Ngư đ ầu là h ần, cho h ần biết ăn xong là hiệu quả gì, cũng không tính là gì. Người kỳ thật rất thông minh, biết cái gì có thể nói, cái gì không thể nói."

Lý Khác cúi đ ầu xuống.

"Gia gia người có hay không nói cho người, ta đến cùng là làm cái gì, " Khánh Tr ần hỏi.

"Không có, " Lý Khác nói ra.

"Không sao, người sớm muộn cũng sẽ biết đến, " Khánh Tr ần nói ra.

Có tiên sinh hứa hẹn, Lý Khác cũng không còn g ặm xương cá.

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua Lý Khác tay, đ ả đông lạnh khô nứt.

H ần thân là ky sĩ, tự nhiên không sợ trời đông giá rét, nhưng Lý Khác sợ, đối phương vẫn chỉ là một người bình thường, mỗi ngày lại là quét rác, lau nhà, nấu cơm, còn giúp Khánh Tr ần giặt quần áo, tay làm sao có thể không có việc gì?

Khánh Tr ần bàn giao một tiếng: "V ềsau dùng máy giặt giặt quần áo. . .
Giặt tay thật kỹ không sạch sẽ."

Lý Khác sắc mặt đỏ lên: "Được rồi tiên sinh."

Chẳng được bao lâu, Lý Khác ăn xong Long Ngư thu thập bát đĩa: "Đúng
rồi tiên sinh, ngài Thu Diệp biệt viện bên cạnh có mấy gốc cây chết rồi, ta
muốn cho ngài đổi mấy gốc cây, ngài thích gì?"

Khánh Tr ần khoát tay áo: "Đầu được."

Nói xong, hắn li ền nằm tại trên ghế nằm, nhắm mắt lại một bên duy trì tiết
thứ nhất hô hấp thuật, một bên tiến vào thế giới thần bí.

Lý Khác nhìn xem tiên sinh bắt đầu 'Tu hành', rửa chén lúc li ền không tự
chủ được thả nhẹ động tác, đem vòi nước bông sen cũng giảm một chút.

Đợi cho rửa chén đĩa xong vềsau, hắn lại lấy ra một chút đồng đào rửa
sạch sẽ, nhẹ nhàng thả ở bên người Khánh Tr ần trên bàn đá.

Chẳng biết lúc nào, tiên sinh cùng học sinh tựa hồ cũng quen thuộc một
loại nào đó ở chung phương thức.

Thu Diệp biệt viện tiểu tứ hợp viện bên trong, lộ ra đặc biệt hài hòa.

Lúc này, Khánh Tr ần đã đem súng ngắm bia ngắm, chuyển dời đến 25 50
m, còn kém 50 m li ền có thể 'Tốt nghiệp' .

Chỉ bất quá, trong lòng của hắn cũng không có bị vui sướng tràn ngập, mà
là tại hoàn thành cái này tu hành đằng sau, tiếp tục bắt đầu hạng tiếp theo tu
hành.

Mọi người kiêu gì cũng sẽ đem cuộc đời định nghĩa làm một cái lại một cái
giai đoạn, tử như bận rộn một lúc lâu, li ền cần lữ hành một chút, thư giãn
một tí, dùng cái này đến hoạt động chỉnh mình nhân sinh.

Khánh Tr ần trước đó chưa bao giờ hưởng thụ qua cuộc sống như thế, hẳn tổng giống như là tại cùng thời gian thi chạy một dạng, không ngừng hướng về phía trước đuổi theo cái gì.

Quán đỉnh năng lực này có thể cho Bạch Trú nhanh chóng trưởng thành, mà lại nó cũng biến tướng kích lệ Khánh Tr ần muốn tăng lên kỹ sĩ chân khí động lực.

Đêm xuống, Lý Khắc rời đi, lúc gần đi còn đem 'Từ chối tiếp khách' lệnh bài, nghiêm túc treo ở Thu Diệp biệt viện cửa ra vào.

Khánh Tr ần quay người đi vào đường hành lang, chuẩn bị đi La Vạn Nhai bị nhốt phụ cận đuổi theo điếm, quan sát một chút tình huống.

Hắn trước khi ra cửa lần nữa kiểm tra súng ống.

Còn không chờ hắn đi ra ngoài đâu, phòng cửa đúng là cùm cụp một tiếng mở ra.

Khánh Tr ần trong phòng trong bóng tối yên lặng đứng đấy.

Chẳng lẽ là Khương Dật Tr ần hoài nghi chính mình, dứt khoát vụng trộm mở cửa muốn nhìn một chút chính mình trong phòng tình huống?

Không đúng, đối phương lá gan hẳn không có lớn như vậy, phải biết nơi này là thượng tam khu, một khi bị bắt lại trộm cướp chính là trọng tội.

Trước đó trong ngục giam số 18 tội phạm trộm cướp, 90% đều là bởi vì trộm thượng tam khu đồ vật.

Chỉ có ở chỗ này, uỷ ban quản lý trị an PCE thám viên bọn họ, mới có thể đây đủ thể hiện tác dụng của chính mình, mặc kệ nơi nào có người báo động, nhiều nhất 5 phút đồng hồ liền có thể đuổi tới.

Khánh Tr ần giờ súng chậm rãi thối lui đến chỗ tối.

Hắn không biết đối phương là ai, tới bao nhiêu người, lại là cái gì cấp bậc.

Tại cái này chật hẹp địa hình bên trong, lấy hắn nổ súng bắn nhanh trình độ, chỉ cần tới không có cấp C trở lên cao thủ, đối phương tất cả đều phải chết.

Đến cấp C, nếu như Khánh Trầ không thể một phát súng đánh trúng đối phương trí mạng yếu hại, như vậy đối phương nhất định có năng lực chống đến giết chết hắn một khắc này.

Có thể vấn đề tới, nếu quả thật làm như vậy, tiếng súng tất nhiên sẽ gây nên hàng xóm chú ý.

Đến lúc đó báo động, PCE thám viên tới, kết quả phát hiện Khánh Trầ cũng không phải chủ phòng, tràn diện khả năng liề sẽ phi thường vi diệu.

Khánh Trầ nếu như nói chính mình là đến thấy việc nghĩa hăng hái làm, PCE thám viên khẳng định là sẽ không tin tưởng. . .

Mà lại, nếu như đến tiếp sau PCE thám viên đối với căn phòng này tiến hành đi ều tra, nói không chừng sẽ còn phát hiện đường hành lang.

"Vừa mới thăm dò sinh mệnh dụng cụ đã biểu hiện, trong phòng không có sinh mệnh đặc thù truyề ra, tranh thủ thời gian tìm tới đường hành lang, " trong hắc ám, có một người nói ra: "Súng ống đều trả về không cần cướp cò, dẫn tới PCE thám viên phong tỏa hiện trường, liề công thua thiệt tại bại."

Trên thực tế, không chỉ là Khánh Trầ lo lắng rước lấy PCE thám viên.

Đã thấy tên này người áo đen mở ra đèn pin, nhanh chóng ở trong phòng lục lợi lên.

Lầ này vào nhà tổng cộng bốn người, giữa lẫn nhau hết sức ăn ý, bất kể như thế nào đi ều tra phòng, mỗi người đều từ đầu đến cuối ở vào một người khác tầ mắt bên trong.

"Trong phòng có bảy bộ điện thoại, bảy chuỗi chìa khóa xe, " một tên sát thủ áo đen thấp giọng nói ra: "Xem ra, trong trang viên lưng chừng núi có người đang lợi dụng nơi này ra vào, xe cùng chìa khoá đều là đối phương dùng để che giấu tung tích . Bất quá, điện thoại đều là đặc chế, mở không ra. Xem ra, xe cũng hẳn là thanh văn cùng trông đen chứng nhận."

"Chúng ta tới nơi này, không phải là vì cầu tài, " một người trong đó âm thanh lạnh lùng nói.

"Ý của ta là, nếu có người thông qua nơi này ra vào, như vậy chúng ta phải chẳng có thể trong phòng ng ẩ chờ, bắt một con cá lớn?" Một tên sát thủ nói ra: "Các người cũng biết, người có năng lực vận dụng công tượng đào ra một đường thông hướng trang viên lưng chừng núi đường hành lang, nhất định không phải tiểu nhân vật."

"Đừng suy nghĩ, " một người khác đứng tại bên cạnh bàn ăn, lấy tay chà xát một chút trên bàn phủ bụi: "Cái nhà này, ít nhất có mấy năm chưa từng tới người."

Lúc này, một tên sát thủ áo đen không ngừng lấy tay đèn pin nơi tay c ầm, từng chút từng chút đập sàn nhà.

Thẳng đến hẳn đánh tại trên hành lang phương sàn nhà, đèn pin cùng đất tẩm sau khi va chạm lập tức phát ra không tiếng trống.

"Chính là chỗ này, tại bốn phía tìm kiếm cơ quan, " sát thủ nói ra.

Không có hơn mười phút đ ồng hồ, liền có người phát hiện cơ quan chỗ. . . Trên bàn sách bình hoa.

Người này nhẹ nhàng đem bình hoa chuyển động, nương theo lấy kết kéo kéo tiếng vang, trên hành lang phương sàn nhà lõm xuống dưới, biến thành thông hướng đường hành lang thang l ầu tiết thứ nhất.

"Xuống dưới sao?" Một tên sát thủ hỏi.

"Không cần xuống dưới, " người cần đầu âm thanh lạnh lùng nói: "Chúng ta hôm nay tới cũng chỉ là phụ trách dò xét tình huống mà thôi, trở về để làm việc này hãy báo cho lão bản, để hắn đến quyết định khi nào chui vào trang viên lưng chừng núi."

Nhưng vào đúng lúc này, một tên sát thủ đưa tay điện chùm sáng quét về phía bàn ăn, hắn ngạc nhiên phát hiện, bàn ăn kia một bên khác còn có mấy đầu chỉ ấn.

Vừa mới, hắn dùng ngón tay đảo qua mặt bàn, dùng cái này đến xem xét tro bụi độ dày.

Nhưng hắn rất xác định, lúc này phát hiện chỉ ấn, cũng không phải là hắn lưu lại.

Chỉ ấn kia rất mới!

Gần đây còn có những người khác tới qua nơi này gian phòng ốc!

"Cẩn thận!" Hắn thấp giọng cảnh báo.

Nhưng hắn bên này vừa dứt lời, năm sáu mét bên ngoài chỗ hắc ám, một tên đồng bạn đèn pin loảng xoảng một tiếng rơi ở trên mặt đất.

Chỉ gặp tên đồng bạn kia chậm rãi quỳ trên mặt đất, hướng trên sàn nhà ngã xuống.

Còn lại ba tên sát thủ kinh nghi phía dưới, đưa tay đèn pin chùm sáng soi đi qua, thế nhưng là bọn hắn chỉ nhìn thấy chính mình đồng bạn thi thể, còn có cái kia ào ạt chảy ra huyết dịch.

Cũng không có nhìn thấy, đến cùng là ai tại giết người!

Quý dị!

Đặc biệt quý dị!

Lúc này, Khánh Tr ần sớm đã nới tay điện chiếu xạ qua đến trước, trốn đến một bên trong bóng tối.

Thậm chí không có người ngay đầu tiên tìm tới thân ảnh của hắn!

Khánh Tr ần đây là đang lợi dụng một loại thường nhân tư duy quán tính: Khi trong bóng tối có động tĩnh thời điểm, người c ần trong tay đèn pin c ần tay sau đó ý thức đem quang mang đánh tới tiếng vang chỗ, từ đó không để ý đến địa phương khác.

Sáng cùng tối giao thoa hình thành so sánh, hắc ám địa phương, sẽ càng thêm hắc ám.

Thế là, bọn sát thủ li ền cảm giác mình giống như là xông vào một gian nhà ma, trong phòng có có một con quỷ mị tại giết người.

"Không đúng, " sát thủ phản ứng nhanh chóng, bọn hắn đưa tay điện chùm sáng hướng một bên quét tới.

Thế nhưng là, đợi cho ba người kịp phản ứng thời điểm, đã chậm.

Trong chốc lát, Khánh Tr ần ra sức phát tay, ba tấm sắc bén vô địch bài poker từ Khánh Tr ần trong khe hở theo thứ tự thoát ra, xuyên qua trong phòng sáng cùng tối.

Thời gian phảng phát chậm thả giống như, trên mặt bài A bích, A cơ, A rô đang không ngừng xoay tròn lấy.

Ba tên sát thủ muốn lấy tay đi bên hông rút súng, lại không phòng cái kia ba tấm bài poker từ bọn hắn c ần cổ xẹt qua, mang ra một tia tơ máu tới.

Bọn hắn cảm giác được trên người mình khí lực, đang nhanh chóng bị người rút đi.

Năng lực suy tư cũng đang nhanh chóng trôi qua.

Trên thực tế, cắt võ động mạch cổ mang đến thứ nhất tổn thương, cũng không phải là mất máu, mà là khuyết dưỡng.

Đại não tại khuyết dưỡng giây thứ nhất, liền sẽ nhanh chóng làm ra phản ứng.

Cái này cùng nín thở là khác biệt, một người thở sâu đình chỉ, nhưng trong lá phổi của người còn có dưỡng khí không ngừng rót vào huyết dịch, sau đó vận chuyển đi đại não.

Cho nên, có người có thể ghen thật lâu.

Nhưng mà bị người triệt để kìm ở cái cổ động mạch là hoàn toàn khác biệt, lại trí mạng.

Trong bóng tối, Khánh Trần bình tĩnh ngửi xồm người xuống, ở trong hắc ám lục lợi trên thi thể vật.

Chỉ bất quá, không có đồ vật gì có thể chứng minh thân phận của đối phương.

Khánh Trần tổng kết đêm nay cái này ngắn ngủi chiến đấu.

Đầu tiên, những người này cũng không phải thật sự là cao thủ, chỉ xem phản xạ thần kinh liền có thể minh bạch, là chiến sĩ, nhưng không phải cao thủ.

Nếu như định nghĩa thân phận mà nói, hẳn là tới trước dò đường, muốn làm rõ trong phòng này tình huống lại nói.

Lúc này ai sẽ muốn chui vào trang viên lưng chừng núi đâu? Jindai, Kashima hiềm nghi lớn nhất.

Toàn bộ trang viên lưng chừng núi bị Lý thị đại phòng vị trưởng tử kia cho

sửa trị giọt nước không lọt, ngoại giới căn bản không có biện pháp biết được bên trong tin tức, cũng không biết Lý thị vị lão gia kia đến cùng thế nào.

Phái người chui vào đi vào quan sát, cũng hợp tình hợp lý.

Nhưng mà làm cho người nghi ngờ là, đối phương hướng về phía đường hành lang mà đến, nói rõ đường hành lang bí mật đã bị tiết lộ a!

Tâm hấn nói lão tâu còn có thể hay không dựa vào điểm quá mức, bí ẩn như vậy đồ vật đâu có thể tiết lộ ra ngoài? Đối phương thật sự không sợ ra ngoài sóng thời điểm bị người bắt cóc sao?

Không đúng không đúng, dựa vào cái gì lão tâu lãng mấy chục năm, đường hành lang này đâu không có bị người phát hiện, kết quả chính mình vừa mới bắt đầu dùng, liền bị phát hiện?

Cũng đừng là lão tâu cố ý cho ra đi tin tức, muốn cho chính mình hỗ trợ thủ vệ đi!

Nghĩ tới đây, Khánh Trần sắc mặt có chút khó coi.

Thứ yếu, những người này bị thiệt lớn.

Đối phương ở bên ngoài rõ ràng là sử dụng tới máy dò biểu hiện sinh mệnh, xác nhận trong phòng không ai mới lặng lẽ chui vào.

Nhưng mà đối phương không nghĩ tới, một phút đồng hồ trước còn không người phòng, một phút sau liền chui ra cái Khánh Trần tới.

Muốn nói cũng là đúng dịp, vừa vặn đuổi tại cái điểm này. . .

Nếu như đối phương sớm phát hiện trong phòng có người, lại hoặc là không có sử dụng máy dò, nhiều giữ lại điểm lòng cảnh giác, cũng không trở thành bị Khánh Trần dễ dàng như thế đánh lén đắc thủ.

Khánh Tr ần nghĩ tới đây, dùng Con R ồi Gi ặt Dây đem sát thủ từng cái hiến tế.

Hiến tế lúc, ngay cả trên đất vết máu cũng cùng nhau hóa thành tro tàn.

Khánh Tr ần đứng tại trong phòng này đột nhiên cảm giác được, Con R ồi Gi ặt Dây thật đúng là nhà ở lữ hành giết người diệt khẩu thiết yếu Th ần Khí, hủy thi diệt tích thật là một chút vết tích đ ều không có lưu.

Đợi cho Con R ồi Gi ặt Dây hiến tế xong, trong phòng tựa như là cái gì cũng chưa từng xảy ra giống như.

Có thể Khánh Tr ần luôn cảm thấy cái này cũng không được a, những sát thủ này ở bên ngoài rõ ràng còn có đ ồng bọn, nơi này hình như là đối phương chui vào trang viên lưng chừng núi duy nhất một con đường, mà chính mình li ền ngủ ở trên con đường này. . .

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ, quay người tiến vào toilet, dùng cây lau nhà, khăn lau đem trong phòng hảo hảo quét dọn một l ần, để tránh có người quan sát tro bụi vết tích, suy đoán ra đêm nay từng phát sinh qua cái gì.

Làm xong đây hết thảy, h ắn mới quay người đi trở v ề đường hành lang.

Bất quá, Khánh Tr ần cũng không trở v ề trong phòng đi ngủ, mà là trực tiếp ng ồi ở dưới Thu Diệp biệt viện đường hành lang trên bậc thang, lấy tiến vào thế giới th ần bí tu hành phương thức đến nhắm mắt dưỡng th ần.

Không phải h ắn không muốn ngủ, thật sự là dưới giường có cái nguy hiểm như vậy đường hành lang, h ắn ngủ không được!

Giờ này khắc này, phòng 101 đối diện Khương Dật Tr ần, chính xuyên thấu qua mắt mèo yên lặng quan sát lấy đối diện.

H ắn là người rất cẩn thận, cho nên đến một l ần nơi này li ền tại chính mình ngoài phòng lắp mấy cái camera.

Bốn tên sát thủ áo đen tiến vào dãy lầu thời điểm, Khương Dật Trăn liền đã phát hiện, ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng là đến bắt hắn, về sau mới phát hiện sát thủ mở ra cửa đối diện, lặng lẽ chui vào đi vào.

Khi đó Khương Dật Trăn còn có chút nghi hoặc, chẳng lẽ mình vị kia 'Đế lừa gạt' hàng xóm, ở bên ngoài có cừu gia?

Có thể những người này là thế nào chui vào tiến đến đây này?

Phải biết, nơi này chính là một chỗ cao cấp cư xá, mặc dù nhìn niên đại xa xưa một chút, có chút cũ nát.

Nhưng trong thế giới dân bản địa đối với biệt thự tiêu chuẩn, không phải có hay không thang máy, phá không cũ nát, mà là không gian.

Hạ lục khu phòng ốc phổ biến đều là hai bộ thang máy phối 16 hộ nghiệp chủ, tỷ như cao ốc Lạc Thần chính là như vậy, mọi người mỗi ngày đi làm, lên xuống lớp thời điểm, kiểu gì cũng sẽ bởi vì đoạt thang máy nào ra điểm tranh chấp.

Mà cư xá này, một tầng mới hai hộ, tổng cộng mới bốn tầng, có thể xưng xa xỉ.

Khương Dật Trăn nhìn chằm chằm mắt mèo nhìn cả đêm, đều không có đợi đến bốn người kia một lần nữa đi ra, bốn tên sát thủ. . . Tựa như là nhân gian bốc hơi một dạng.

Đến sáng sớm, hắn vượt vượt toan trướng con mắt, trong lòng tự nhủ chính mình vị hàng xóm này, khá là quái dị a!

Khương Dật Trăn nghĩ đến chính mình tối hôm qua kém chút bị đẽ mắt tới, lập tức rùng mình một cái.

...

...

Sáng sớm, Khánh Tr ần mặt đen lên hướng Long H ồ đi đến, kết quả lão tâu hôm nay căn bản không đến!

Lúc này, Khánh Tr ần không quá xác định lão tâu là tại tránh hấn, hay là trùng hợp.

Nếu như là tại tránh hấn, vậy đối phương ý tứ chính là: Chính người nghĩ biện pháp giải quyết.

Khánh Tr ần mười phần hoài nghi, là Lý thị muốn lợi dụng mật đạo này, tìm ra ti ền ẩn tại thành thị số 18 bên trong Jindai cùng Kashima.

Loại phương pháp này chính hấn cũng dùng qua: Nếu như tìm không thấy đối phương, vậy li ền để đối phương tìm đến mình.

Nhưng vấn đề là, các người muốn câu cá chấp pháp nói, các người Lý thị chính mình phái cao thủ tới a, lợi dụng ta Khánh Tr ần làm gì!

Khánh Tr ần càng nghĩ càng giận, hấn nhẫn nhịn nửa ngày, dứt khoát đem bàn nhỏ hướng trên mặt đất vừa để xuống, ng ồi ở chỗ đó dùng Con Rối Giật Dây câu một đầu Long Ngư li ền đi.

Thành thị số 18 khu thứ năm nào đó một chỗ.

Mấy tên người mặc màu đen y phục tác chiến sát thủ, l ẳng l ặng ng ồi tại một gian nhỏ nhỏ trong căn hộ , chờ đợi lấy cái gì.

Nhà trọ l ồi kéo nặng nề vài nhưng màn cửa, ngoài phòng một chút tia sáng đầu th ắm không tiến vào.

Trong đó một tên ng ồi ở trên ghế sa lon hán tử cường tráng hỏi: "Lý Trường Thanh g ần nhất đang làm cái gì."

"Nàng tại trắng trợn lòng bắt gi án điệp, bất quá bắt một chút người liên lạc về sau, li ền gãy mất manh mối, " một tên sát thủ h ồi đáp.

Hán tử cường tráng tựa hồ là đám người này người dẫn đầu, hắn tiếp tục hỏi: "Khống chế thời gian hành giả, đợi cho chúng ta xác nhận Lý thị vị kia đi đằng sau, lập tức đem người thay thế mang đến thế giới ngoài Lạc thành, bắt đầu thay thế kế hoạch, để Lý thị cùng Khánh thị triệt để loạn đứng lên."

"Thu đến, " sát thủ đáp lại.

"Đúng rồi, người tối hôm qua đi thăm dò nhìn mật đạo đâu, tìm được không?" Hán tử cường tráng hỏi.

Sát thủ chần chờ một chút: "Không có, người của chúng ta đi xem, xe của bọn hắn còn dừng ở 'Thế Giới Vi Mô' cổng khu cư xá, nhưng người đã không biết tung tích, cũng liên lạc không được. . . Ta đang nghĩ, có phải hay không là trong gian phòng kia có người tại trông coi, đem bọn hắn đầu giết chết?"

Hán tử cường tráng nhíu mày: "Có khả năng này, nhưng chúng ta nhiệm vụ không thể kéo dài được nữa, phía trên để cho chúng ta đi vào xác nhận một chút, Lý thị lão đầu kia đến cùng thế nào, chuyện này không có khả năng chậm trễ. Đêm nay, ta cùng các người cùng đi một lần, nếu có người trấn thủ ở nơi đó, để ta giải quyết."

Sát thủ sửng sốt một chút: "Lão bản, người là cấp B, tùy tiện tiến vào trang viên lưng chừng núi sẽ xúc động vật cấm kỵ ACE-020 Vô Tâm Đờng Linh."

Đám người này chuẩn bị rất đầy đủ, không chỉ có tìm được mật đạo chỗ, thậm chí còn biết Vô Tâm Đờng Linh phát động đi đâu kiện.

"Không sao, " hán tử cường tráng âm thanh lạnh lùng nói: "Ta chỉ là đi vào cho các người giải quyết trong phòng, trong đường hành lang khả năng tồn tại Lý thị thủ vệ, không tiến vào trang viên lưng chừng núi, hắn là sẽ không phát động Vô Tâm Đờng Linh."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Một con khô lâu thích trờng rau, lập đoàn với Thiên Sứ, Rờng, Cương Thi, Kiếm Thánh, Độc Giác Thú.... đi các vị diện trờng rau.

Chương 314, không phải ai đều có thể làm học sinh của ta

Trở về đếm ngược 127:00:00.

Chạng vạng tối.

Sắp vào đêm thời khắc.

Thời tiết trong xanh, trang viên lưng chừng núi trên không, trời chiều tỏa ra ráng đỏ từ phương xa liên miên mà tới.

Lý Khác một bên thu thập trên mặt bàn bộ đồ ăn vừa nói: "Tiên sinh, đêm nay phụ thân liễn sẽ mang theo những người khác, cùng đi cho ngài đi lễ bái sư."

Khánh Trần nằm tại trên ghế nằm, lợi dụng 'Lấy Đức Phục Người' thế giới thần bí tu dưỡng tinh thần, hần chỉ là đơn giản 'Ân' một tiếng, liễn không có làm nhiều đáp lại.

Từ hần phát hiện đường hành lang chi bí đã bị tiết lộ bắt đầu, hần liễn một khắc đầu không có an tâm qua, sợ từ bên trong chui ra ngoài chút gì quái vật đem chính mình cho giết chết.

Nếu như không phải Lý Khác tới làm cơm, hần lúc này chỉ sợ còn tại đường hành lang lối vào trên bậc thang ng ẩ đầu.

Lý Khác gặp tiên sinh cũng không thêm để ý việc này, cũng không có nói thêm cái gì.

Lúc này, trong trang viên lưng chừng núi đang có một đại đội người trùng

trùng điệp điệp hướng Thu Diệp biệt viện đi đến.

Người c ần đầu, đương nhiên đó là Lý Khắc vị kia chấp chương Xu Mật xử phụ thân. .

Lý Vân Thọ.

Có người hiếu kỳ đi theo dò xét, lại phát hiện Xu Mật xử mấy cái cơ yếu tham mưu đầu đi theo trong đội ngũ.

Trong đội ngũ, đám nô bộc giơ lên màu đỏ bái thiệp cùng đ ều ống trà.

Những người quan sát kia đầu ngây ngẩn cả người, những này thế nhưng là Lý thị cũ quy bên trong, đi lễ bái sư đ ồ vật.

Mắt thấy đội ngũ hướng Thu Diệp biệt viện đi, chẳng lẽ lại là Lý thị những nhân tài mới nổi kia muốn chính thức bái sư?

Cái này nhưng rất khó lường, nếu như Lý Thúc bọ người bái sư, như vậy, vị giáo viên kia bõ phạt coi như cùng Lý thị đời thứ hai bình khởi bình tọa, đó là có tham dự gia tộc hội nghị tư cách!

Chỉ là, trước đó Lý Thúc bọ người trở về, trước tiên chính là đi Xu Mật xử ký giữ bí mật văn bản tài liệu.

Làm sao bây giờ lại giống trống khua chiêng muốn bái sư?

Có ít người trong lòng lén lút nói th ầm, tình huống như thế nào?

Những cái kia đã từng dung túng hài tử ngũ nương các gia trưởng, giờ này khắc này hối hận phát điên.

Có người thừa dịp đội ngũ còn chưa tới Thu Diệp biệt viện, sự tình còn không có thành kết cục đã định, li ền vội vàng đi vào phía trước đội ngũ, cùng Lý Vân Thọ nhỏ giọng nói ra: "Đại ca, trước đó là ta nhất thời h ồ đ ồ, cho lấy hài tử ngũ giặc thẳng. Nếu không người xử phạt ta đi, nhưng là

nhất định phải đem người chết tử cho viết đến bái thiếp bên trong a."

Lý Vân Thọ nhìn đối phương một chút: "Ta cho các người lưu lại hai ngày thời gian, phàm là người nhận lãn thái độ hơi chăm chú một chút, cũng không trở thành ở chỗ này tìm ta c ầu tình. Người vẫn là không có minh bạch, chuyện này nhân vật chính, là vị kia Thu Diệp biệt viện bên trong tiên sinh, không quan hệ với ta."

Người c ầu tình kia vẻ mặt đau khổ nói ra: "Đại ca, lão gia tử biết người như vậy không niệm tình huynh đệ sao?"

Lý Vân Thọ đứng vững, tính cả phía sau hấn đội ngũ đều ngừng lại.

Vị này Lý thị Xu Mật xử đại nhân vật, nhìn chăm chú trước mặt cùng cha khác mẹ thân đệ đệ: "Lúc đ ầu muốn ngày mai cho người thêm nói, lão gia tử để cho các người cùng đi Bão Phác lâu phía trước lĩnh roi đi, hôm nay nếu như ta tuấn tư tình, ngày mai ta cũng phải đi lĩnh roi."

Lĩnh roi là gia pháp, nhưng mà vị kia lão tẩu đã hơn mười năm không vận dụng qua loại quy củ này, đến mức mọi người đã dần dần quên lãng chuyện này.

Người c ầu tình sắc mặt trắng nhợt, hấn bây giờ cũng là Lý thị bên trong người c ần quy ền, mặc dù không bằng Lý Vân Thọ, Lý Trường Thanh phong quang như vậy, nhưng cũng là người muốn mặt mũi.

Cái này nếu là ngày mai quỳ gối Bão Phác lâu trước nhận roi, v ềsau có thể làm người như thế nào?

Nhưng mà hấn biết rõ, hấn trốn không thoát.

...

...

Sau một khắc, đội ngũ đã đi tới Thu Diệp biệt viện trước cửa.

Lý Vân Thọ nhẹ nhàng gõ cửa: "Lý Vân Thọ mang Lý thị tử đệ đến đây đưa bái thiếp."

"Mời đến đi."

Thu Diệp biệt viện bên trong truyền đến Khánh Trầ thanh tịnh thanh âm.

Lý Vân Thọ đi đầu đi vào, đây là lần thứ nhất nhìn thấy Khánh Trầ, chẳng biết tại sao, hắn chỉ cảm thấy trên người đối phương có một loại không hiểu khí tràng.

Dù là Lý thị lớn như vậy bái sư chiến trận, trước mặt thiếu niên lại thần sắc không thay đổi chút nào.

Khánh Trầ cũng quan sát một chút vị nam nhân trung niên này, đã thấy lúc này mày kiếm mắt sáng, tóc mai điểm bạc, đôi mắt kia giống như là trong chớp mắt là có thể đem người xem thấu giống như.

Đối phương đi đường hồ hồ sinh phong, chắc hẳn đã từng tại liên bang tập đoàn quân bên trong lịch luyện qua.

Lý Thúc mấy người cũng đi theo tiến vào Thu Diệp biệt viện, chỉ là những này trong quân tinh nhuệ nhìn xem trên ghế nằm này thiếu niên, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Bọn hắn biết mình trở về là muốn bái sư, học tập chính thống phương pháp tu hành, nhưng bọn hắn không nghĩ tới chính mình muốn bái sư phụ, vậy mà như thế tuổi trẻ!

Đây là sự lần đầu tiên gặp mặt, trước đó Lý thị tử trong quân đội trở về đám tử đệ ký hiệp nghị bảo mật, không có trong âm thầm đến Thu Diệp biệt viện gặp tiên sinh, cũng không có cùng những người khác nghe qua, lần yên lặng chờ đợi sắp đến kinh hỉ.

Kết quả không có nghĩ rằng , chờ tới một cái kinh ngạc.

Lý Thúc năm nay hai mươi sáu tuổi, bọn hắn nhóm này trong quân trong tình nhuệ, nhỏ nhất cũng đều hai mươi tư tuổi.

Mà Khánh Trần đâu? Bọn hắn tùy tiện nhìn một chút liền biết, vị sư phụ này sợ là ngay cả 20 tuổi đều không có.

Mà lại, vị tiên sinh này thế nào thấy một bộ rất mệt mỏi dáng vẻ, đây quả thật là người tu hành sao?

Lý Thúc phát giác được chính mình biểu lộ tựa hồ có chút không đúng, cũng nhìn thấy trong mắt người khác nghi hoặc cùng chất vấn, nhưng hắn vội vàng dùng ánh mắt nhắc nhở, sớm muộn là muốn báỉ sư, đều tới đây, cũng đừng có chất vấn cái gì.

Thu đến Lý Thúc nhắc nhở, mọi người tất cả đều đem biểu lộ thu liễm.

Lúc này, Lý Vân Thọ tiến Thu Diệp biệt viện, liền trông thấy con trai mình tại trong phòng bếp rửa chén, lau bếp lò.

Trong viện đã hội tụ rất nhiều người, nhưng Lý Khác cùng không nhìn thấy giống như, lại tầm một bàn đồng đào bùng đến trên bàn đá.

14 tuổi thiếu niên trong lòng còn tại tính toán, hôm qua tầm sáu cái đồng đào, tiên sinh tất cả đều ăn hết, nói rõ tiên sinh thích ăn cái này.

Muốn hay không cho tiên sinh lại cho điếm tới, mỗi ngày cung ứng bên trên, tuyệt đối đừng gãy mất.

Còn có, Thu Diệp biệt viện bên cạnh muốn đổi cây, có phải hay không trực tiếp đổi thành đồng đào phẩm loại cây đào, mùa xuân thời điếm nở hoa cũng đẹp mắt. . .

Nhưng có thể hay không cho tiên sinh đưa tới cái gì nát hoa đào?

Lý Khác hoàn toàn không có để ý những người khác thấy cảnh này sẽ nghĩ

như thế nào, hẳn chỉ là làm lấy chính mình muốn làm, chuyện nên làm, không có gì tạp niệm.

Thế nhưng là một màn này, đối với Lý Thúc bọ người tới nói có chút li ền không giống với lúc trước, bọ hẳn biết lão gia tử yêu thích Lý Khác, năm ngoái Lý Khác còn đại biểu đại phòng tiến vào từ đường.

Dạng này một vị Lý thị thiên chi kiêu tử, vậy mà tại cho người khác bùng trà đổ nước.

Lý Thúc bọ người lòng dạ mà bình phục một chút, bọ hẳn biết, ở trong đó khẳng định là có nguyên do.

Lúc này, Lý Vân Thọ nhìn thật sâu con trai mình một chút, sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng ô ương ô ương người: "Đầu tản ra, người nên tiến đến tiến đến, người nên đi ra ra ngoài, đóng cửa lại."

Lời này vừa nói ra, Thu Diệp biệt viện bên trong li ền chỉ còn lại có muốn báisư 22 người, còn có lý trường thọ chính mình.

Lý Vân Thọ nhìn về phía Khánh Tr ần: "Ta mặc dù so người lớn tuổi, nhưng bọ hẳn báisư đằng sau người ta ngang hàng. Ta cũng không cùng người nhiều khách khí cái gì, mời ng ồi đi."

Khánh Tr ần nhìn thoáng qua bên cạnh ghế nằm.

Lúc này, Lý Khác lại cầm một khối khăn lau từ trong phòng bếp đi ra, tỉ mỉ đem ghế nằm lau lau r ồi một lần.

Sau đó đứng ở một bên: "Sư phụ mời ng ồi đi."

Lý Vân Thọ nhìn xem một màn này, không biết suy nghĩ cái gì, sau một lúc lâu hẳn nói ra: "Dựa theo Lý thị báisư quy củ, từ nay về sau, gia tộc lớn nhỏ hội nghị đầu sẽ mời người tới tham gia, người có thể đưa ra đề nghị của mình, Xu Mật xử cũng sẽ chăm chú cân nhắc. Mặt khác, dựa theo cũ quy, các đệ tử muốn đối với người đi ba khẩu cửu báisư chi lễ, bùng trà báisư

sư."

Nâng lên ba khẩu cửu bái lúc, Lý Khác những bạn học kia còn không có cảm giác gì, nhưng Lý Thúc bọn người lần nữa im ắng nhìn nhau.

Nam Canh Thần núp ở phía sau, tâm hấn nói mình xem như bị Trần ca một bộ này siêu cấp thêm bồi tổ hợp quyên cho đánh phủ a, nếu là tất cả mọi người quỳ mà nói, hấn chẳng phải là cũng muốn quỳ. . .

Nhưng trong đám người khó khăn nhất tiếp nhận còn không phải những người này, mà là Khánh Nhất. . .

Khánh Nhất đánh trong đáy lòng một chút đầu không muốn tu hành, bởi vì hấn biết Khánh thị tổ tiên liên có một vị lão tổ tông, trí lực đương thời có một không hai, căn bản khinh thường tại trở thành giác tỉnh giả.

Cuối cùng lấy người bình thường thân phận, tham dự nhân loại lần thứ hai văn minh kỷ nguyên hưng suy, cũng làm ra cống hiến to lớn.

Hấn đối với vị kia gọi là 'Khánh Chân' lão tổ tông sùng bái cực kỳ, cho nên cũng nghĩ bắt chước một hai.

Nhưng vấn đề là, hấn đến trang viên lưng chừng núi về sau, trước bị buộc lấy học được chiến đấu không nói, bây giờ lại còn phải bị đè xuống dập đầu bái sư.

Đương nhiên hấn cũng có thể không bái, nhưng Khánh Nhất nghĩ đến Lý Khác tu hành sau sắp tăng lên điểm võ lực, liên đối với tương lai của mình cảm thấy một trận lo lắng.

Nhưng mà lúc này Khánh Thần vừa cười vừa nói: "Trước không cần quỳ, kỳ thật ta biết các người có ít người không phục, không quan hệ, ta trước tiên có thể dạy, chờ phục lại nói bái sư sự tình."

Lý thị muốn bái sư mấy người hai mặt nhìn nhau, hay là Lý Thúc mở miệng trước nói ra: "Tiên sinh, chúng ta không có ý tứ gì khác, lễ bái sư là

chúng ta phải làm."

Nói, Lý Thúc từ bên cạnh cầm bài thiếp đi ra phía trước.

Lý Vân Thọ ở một bên giải thích nói: "Thu bọn hắn bài thiếp, tiếp nhận bọn hắn ba khẩu cửu bài, người muốn dạy bọn hắn bản lĩnh thật sự, mà bọn hắn phải giống như đối đãi cha mình đừng dạng đối đãi người. Nếu có một ngày bọn hắn có trái với, Xu Mật xử sẽ làm ra xử phạt, đây là Lý thị nội bộ gia tộc trật tự căn cơ, cho nên người không cần lo lắng."

Khánh Trần cười cười: "Lý Khắc, đem thiếp bài sư cũng cần lấy đi đốt đi đi. Ta cũng là bị người nhờ vả mới ở chỗ này thụ đạo giải hoặc, không cần thiết dùng cái gì quy củ trói buộc các vị, vẫn là câu nói kia, nếu có một ngày các người cảm thấy ta có tư cách làm các người sư phụ, lại bài cũng không muộn."

Khánh Trần rất rõ ràng một chút, những người tuổi trẻ này đến chính mình nơi này đều là có chỗ cần, nhưng mà, hắn thực sự quá trẻ tuổi, tuổi trẻ đến rất khó phục chúng.

Lý Thúc bọn người rất hiểu quy củ cũng rất thông minh, Lý thị cũng hứa hẹn ngày sau chiến trường gặp nhau, những học sinh này sẽ nhượng bộ lui binh.

Nhưng Khánh Trần cũng không cảm thấy một tấm bài thiếp, một sư đồ danh nghĩa liên thật có thể bảo hộ cái gì.

Cái trước nói ở trên chiến trường 'Nhượng bộ lui binh' người, hay là Tấn Văn Công.

Vị này Tấn Văn Công đối mặt Sở quốc lúc nhượng bộ lui binh, kết quả không bao lâu liên đem Sở quốc cho làm tàn phế, ăn Sở quốc lương, giết Sở quốc người, đoạt Sở quốc đất. . .

Cho nên, trên chiến trường nào có chân chính nhượng bộ lui binh, nếu là lập trường khác biệt, vốn là hắn là phân ra thắng bại cùng sinh tử.

Khánh Tr ần cũng không thêm để ý những này, h ắn thấy, lão t ầu đưa h ắn phương pháp tu hành, h ắn giúp lão t ầu dạy dỗ một chút Lý thị chính mình chính thống người tu hành, sự tình chỉ đơn giản như vậy.

Đây là một trận giao địch.

"Mà lại, " Khánh Tr ần l ần nữa nói bổ sung: "Cũng không phải ai cũng có thể làm đ ồ đệ của ta."

L ần này, Lý Thúc b ọn người l ần nữa hai mặt nhìn nhau, bây giờ không phải là chính mình có muốn hay không b ái vấn đề, lại là đối phương không muốn thu!

Phải biết b ọn h ắn thế nhưng là Lý thị nhân tài mới nổi a, phóng nhãn toàn bộ liên bang chỉ sợ đ ều không có người sẽ nói loại lời này.

Cái trước tại Lý thị nói qua loại lời này, cự tuyệt qua vô số nhân tài mới nổi b ái sư người, còn giống như là b ọn h ắn Thất thúc Lý Thúc Đ ồng.

Cũng không biết trước mặt thiếu niên này lại có như thế nào lực lượng?

Lý Vân Thọ chăm chú đánh giá Khánh Tr ần.

Mười hai tên Lý thị trong quân tinh nhuệ, lại thêm Lý thị trong học đường người nổi bật cùng một chỗ b ái sư, đi ều này có ý vị gì? Qua hai mươi năm nữa, Khánh Tr ần không g ần như chỉ ở Lý thị nội bộ danh vọng sẽ tới địa vị rất cao, coi như tại trong liên bang, chỉ cần không cùng Lý thị là địch, cũng tuyệt đối có thể xông pha.

Phàm là h ắn có chuyện gì, Lý Thúc b ọn người mặc kệ là từ phương pháp tu hành ân tình cân nhắc, hay là sư đ ồ danh nghĩa cân nhắc, đ ều nhất định sẽ giúp.

Thế nhưng là, trước mắt vị thiếu niên này tựa hồ cũng không thêm để ý đi ểm này.

Một người nhất định phải có đầy đủ lực lượng, mới có thể cự tuyệt cũng đủ lớn dụ hoặc, như vậy vị thiếu niên này lực lượng từ đâu mà đến?

Lại hoặc là bởi vì tuổi còn rất trẻ, cho nên tâm cao khí ngạo, không nghĩ mình bạch trong đó lợi hại quan hệ?

Nhưng Lý Vân Thọ cũng không phải người bình thường, hẳn lựa chọn tin tưởng, thiếu niên này có đầy đủ lực lượng.

Mặc dù hẳn cũng không biết lực lượng này đến cùng là cái gì.

Lão gia tử cũng không nói mình bạch qua.

Lý Vân Thọ trầm tư một lát nói ra: "Không bằng dạng này, chúng ta đối ngoại y nguyên công bố đã đi qua lễ bái sư, dạng này người tại Lý thị nội bộ cũng thuận tiện một chút. Còn những người tuổi trẻ này tương lai phải chăng thành tâm bái sư, xem chính bọn hắn lựa chọn?"

"Tốt, " Khánh Trầ cười nói.

Đêm nay để hắn tương đối hài lòng là, Lý Thúc bọn người mặc dù kinh ngạc với hắn tuổi tác, nhưng y nguyên lựa chọn rất cung kính đưa lên thiệp bái sư, Lý Vân Thọ mặc dù không hiểu lựa chọn của hắn, nhưng không có đem hắn là đồ đần nhìn.

Giờ khắc này Thu Diệp biệt viện bên trong không có đồ đần, như vậy dạy đứng lên hắn là sẽ phi thường tiết kiệm kình.

Trong chuyện này, vui vẻ nhất hay là Khánh Nhất, không cần dập đầu. . .

Khánh Trầ nhìn về phía Lý Vân Thọ: "Không có chuyện gì xin mời về đi, những người khác lưu lại bắt đầu tu hành."

"Hôm nay liền bắt đầu?" Lý Vân Thọ lần này thật kinh ngạc.

"Đúng, hôm nay li ền bắt đầu, " Khánh Tr ần cười cười: "Thời gian quý giá."

Lý Vân Thọ tr ần tư một lát cáo từ nói: "Tốt, ta cái này dẫn người trở về, sau này trừ những người trước mắt này, cũng sẽ không có người tới quấy r ầy Khánh tiên sinh thanh tịnh."

"Đúng r ồi, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta hi vọng thu đ ò đ ệ sự tình, tạm thời không cần truy ền ra trang viên lưng chừng núi."

"Tốt, " Lý Vân Thọ gật gật đầu: "Điểm ấy ta có thể cam đoan, trên thực tế, đêm nay đằng sau trang viên lưng chừng núi li ền muốn giới nghiêm."

Cũng li ền ở thời điểm này, trang viên lưng chừng núi ngoại bộ li ền nữa thay quân, Lý Vân Thọ thủ hạ dòng chính bộ đội, liên bang tập đoàn quân thứ nhất lữ cảnh vệ 081, đã triệt để tiếp quản toàn bộ trang viên lưng chừng núi phòng ngự làm việc.

Từ giờ khắc này bắt đầu, trừ số ít người còn có thể ra vào trang viên bên ngoài, những người khác thì cơ h ò chẳng khác gì là bị giam lỏng tại trong trang viên.

Mà lại, lữ cảnh vệ 081 còn ra hơn mười đài 'Xe tin tức chiến lược', từ giờ khắc này, tất cả từ trang viên lưng chừng núi phát ra ngoài tin tức, đánh đi ra điện thoại, đầu đã ở vào toàn lúc nghe lén trạng thái.

L ần này, giới nghiêm cấp bậc so dĩ vãng đầu cao.

Cả ba khu quan to hiển quý bọn họ, đầu gửi được một tia không t ần thường khí tức.

...

...

Đợi cho Lý Vân Thọ đi đằng sau, Khánh Tr ần nhìn về phía Lý Thúc đảm

người nói: "Tất cả đều ngã xếp bằng trên mặt đất đi, bắt đầu dạy các người phương pháp tu hành."

Lý Thúc bộn người sững sờ, đây cũng quá trực tiếp đi.

Tiên sinh không nên trước tiên nói chút gì, tỉ như năm cái lớn trọng điểm, ba cái tiểu trọng điểm cái gì.

"Tiên sinh, người nếu không hay là nói chút gì đi, không phải vậy chúng ta cảm thấy có điểm gì là lạ, " Lý Thúc nói ra.

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Ta không có tán thành trước đó, ở bên ngoài đừng nói là học sinh của ta."

Lý Thúc bộn người kém chút thổ huyết, bộn hấn đến bái sư phát hiện tiên sinh tuổi còn rất trẻ, nhưng cũng không nói cái gì, kết quả hiện tại Khánh Trầ đối bộn hấn còn ghét bỏ lên.

Nhưng là cũng không biết vì cái gì, Khánh Trầ càng như vậy, bộn hấn ngược lại càng là hiếu kỳ Khánh Trầ muốn dạy cái gì, bản sự lớn bao nhiêu.

Trước đó mọi người chất vấn tuổi tác, giống như cũng không phải vấn đề gì.

Ngược lại Khánh Trầ càng trẻ, bộn hấn liền càng cảm thấy Khánh Trầ có thể là cái cấp độ yêu nghiệt nhân vật.

Khánh Trầ không có nói thêm nữa nói nhảm, trực tiếp lấy hô hấp thuật đem tất cả mọi người dần dần mang vào định trạng thái.

Nhẹ nhõm, bốt việc.

Có người mới vừa vận nhập định, liền liền nữa bừng tỉnh: "Tiên sinh, ta cảm nhận được khí tầ tại!"

Khánh Tr ần cũng không trách cứ, chỉ là một lần nữa đem đối phương mang vào định trạng thái, sau đó nói: "Không cần ngạc nhiên, chăm chú dùng khí đi trùng kích huyết Th ần Đình."

Lý Thúc nhìn xem đ ồng bạn từng cái nhập định, kinh ngạc trong lòng tự nhủ tu hành chỉ đơn giản như vậy sao?

Bọn hắn là nghe nói qua chính thống phương pháp tu hành, nghe nói đ ầu muốn trước khắc khổ tu hành mấy năm đ ồ vô dụng, sau đó mới có thể bắt đ ầu chân chính tu hành, sau đó lại chờ nửa năm, mới có thể cảm nhận được khí t ần tại.

Thế nhưng là, nhà mình tiên sinh phương pháp tu hành này, giống như đã giảm bớt đi rất nhiều trình tự giống như, nổi th ắng đại đạo.

Lý Thúc nhìn xem Khánh Tr ần xoay người bắt mạch, một vị học sinh li ền lập tức nhập định đứng lên, sau đó Khánh Tr ần đứng dậy đổi lại kế tiếp bắt mạch, kế tiếp học sinh cũng lập tức bị mang vào định trạng thái.

Th ần thánh chính thống phương pháp tu hành, ngành sinh sinh bị nhà mình tiên sinh làm cho thành dây chuy ền sản xuất làm việc, tựa như là bãi ch ản nuôi nhân viên quản lý đang kiểm tra heo con có hay không sinh bệnh giống như.

Quá bất chính thức a. . .

"Tiên sinh, " Lý Thúc đè nén trong lòng kinh ngạc hỏi: "Trực tiếp li ền có thể tu hành ra khí sao?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ hỏi lại: "Nếu không muốn như nào?"

"Thế nhưng là, rất nhiều tu hành tổ chức, đ ầu cần đệ tử trước rèn luyện thân thể. . ."

"Đó là lừa dối người, " Khánh Tr ần kiên nhẫn giải thích nói: "Bọn hắn bất quá là muốn lấy tôi luyện thân thể là thủ đoạn, gia tăng người đối với tổ

chức lòng kính sợ, tán đ ồng cảm giác, kỳ thật không cần làm những cái kia loạn thất bát tao sự tình."

Nếu như muốn học mặt khác tu hành tổ chức như thế dạy, Khánh Tr ần còn phải tốn tại Lý thị nhiều năm mới có thể nhìn thấy hiệu quả, hẳn nào có nhiều thời gian như vậy?

Hẳn thời gian rất quý giá!

Rất nhanh, Lý Thúc cũng bị mang vào trạng thái nhập định, cảm thụ được 'Khí' cùng nội tâm kinh hỉ.

Khánh Nhất nhìn xem Khánh Tr ần đi vào trước mặt mình, bỗng nhiên kinh nghi bất định hỏi: "Người nguyện ý dạy ta cái này chính thống phương pháp tu hành?"

"Người cũng là học sinh của ta, vì cái gì không dạy?" Khánh Tr ần nói, liền đem ngón tay dài nhọn khoắc lên Khánh Nhất trên mạch đập.

Khánh Nhất chỉ cảm thấy t ần suất hô hấp của mình bỗng nhiên cải biến, không tự chủ được nhắm mắt lại.

Thế nhưng là hẳn không nghĩ ra, chẳng lẽ Lý Khác đánh chính mình thật không phải là vị giáo viên tiên sinh này thụ ý?

Bằng không, đối phương có thể hảo tâm như vậy, đem chính thống phương pháp tu hành dạy cho chính mình?

Đây chính là chính thống phương pháp tu hành a!

Suy nghĩ lung tung ở giữa, Khánh Nhất đúng là từ trạng thái nhập định bên trong rơi ra.

Đã thấy Khánh Tr ần ôn hòa một lần nữa dẫn hẳn tiến vào trạng thái nhập định, còn kiên nhẫn dặn dò: "Không nên suy nghĩ bậy bạ."

Trong lúc nhất thời, Khánh Nhất tâm tình phức tạp.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Huyền Vũ lão bản canh một, còn thiếu lão bản hai canh.

Cảm tạ 900 triệu thiếu nữ mộng, jkzz, bay lượn nhà Bát Giới trở thành quyền sách mới mình, các lão bản đại khí, Chúc lão bản bọn họ chơi game sẽ không gặp phải đ`ông đội heo.

Một con khô lâu thích tr`ông rau, lập đoàn với Thiên Sứ, R`ông, Cương Thi, Kiếm Thánh, Độc Giác Thú.... đi các vị diện tr`ông rau.

Chương 316: Muốn mang vào trong phần mộ bí mật, cùng một điều thỉnh cầu

"Tiên sinh, ngài hôm nay không cần nghỉ ngơi sao?"

Nho nhỏ Thu Diệp biệt viện bên trong, mặt đất trên tấm đá xanh đã ngời đầy người.

Dựa theo Khánh Trậ̀n dĩ vãng thói quen, hẳn là đã sớm đóng cửa từ chối tiếp khách.

Khánh Trậ̀n nhìn về phía Lý Khác: "Không sao, làm gương sáng cho người khác cũng nên bỏ qua chút gì. ."

Lý Khác thấp giọng nói thậ̀n: "Tiên sinh, cái này cũng không giống như là người có thể nói ra tới."

Khánh Trậ̀n: ". . ."

Khánh Trậ̀n đem những học sinh này lưu tại Thu Diệp biệt viện, đương nhiên là có lý do.

Dù sao đây đều là Lý thị bảo bối, Lý thị tương lai, lão tậ̀u cũng khẳng định biết đường hành lang chi bí đã bị tiết lộ, lúc nào cũng có thể có địch nhân thông qua đường hành lang này.

Loại thời điểm này, đối phương làm sao có thể không phái cao thủ tại Thu Diệp biệt viện phụ cận bảo hộ lấy?

Cho nên, chỉ cần Lý thị bọn này cực cung quý giá còn tại Thu Diệp biệt viện, Khánh Trậ̀n chính mình liệ̀n sẽ không có việc.

Giờ này khắc này, người nhàm chán nhất thuộc về Lý Khác.

Tất cả mọi người đã ngã trên mặt đất bắt đầu nhập định, chỉ có hắn còn không có.

Lý Khác trơ mắt nhìn Khánh Trầ, trong lòng tự nhủ tiên sinh không phải là đem chính mình đem quên đi a?

Lý Khác nhìn xem những bạn học kia cùng ca ca, cuối cùng cùng Khánh Trầ chào tạm biệt xong, nói mình đi ra ngoài một chuyến.

Khánh Trầ nhìn xem Lý Khác đi ra Thu Diệp biệt viện bóng lưng, muốn nhìn một chút đối phương sẽ lý giải ra sao hành vi của mình.

Kết quả cũng không lâu lắm, Lý Khác lại dẫn hai tên nô bộc chạy về, hắn để nô bộc ở ngoài cửa chờ đợi, không cho phép bọn hắn nhìn trộm trong viện tình cảnh.

Mà chính hắn, thì một lần lại một lần đem một chõng chõng chất đệm chuyển vào sân nhỏ.

"Người đi ra một chuyến, liền vì chuyện cái này?" Khánh Trầ thấp giọng hỏi.

"Ừm, " Lý Khác gật gật đầu: "Tiên sinh người là người tu hành, tự nhiên không sợ phong hàn, nhưng bọn hắn đầu vẫn là người bình thường, tại trong mùa này ngã xếp bằng trên mặt đất, sẽ cảm mạo nóng sốt, ảnh hưởng tiên sinh người giảng dạy tiến độ."

"Người vì sao không hỏi xem ta, vì cái gì duy chỉ có không dạy người?" Khánh Trầ bình tĩnh nói ra.

"Tiên sinh người sẽ không bạc đãi ta, " Lý Khác nói xong, liền đi phát đệm, vì không ảnh hưởng những người khác nhập định, hắn chỉ là sẽ ngã đệm nhẹ nhàng đặt ở mỗi người trước mặt.

Kỳ thật Lý Khắc vừa mới cũng nghĩ qua Khánh Tr ần hỏi vấn đề, vì sao chỉ có hắn không có khả năng tu hành đâu?

Là bởi vì chính mình còn chưa đủ tư cách sao?

Không đúng, tiên sinh chắc chắn sẽ không quên, khẳng định là có thứ càng tốt lưu cho chính mình.

Mặc dù Lý Khắc còn không biết có đ ồ vật gì so chính thống phương pháp tu hành càng tốt hơn , nhưng chờ lấy là đ ược.

Có đôi khi, mọi người kiêu gì cũng sẽ nói anh hùng ở giữa cùng chung chí hướng, Khánh Tr ần cảm thấy hắn là người thông minh ở giữa cùng chung chí hướng.

H ồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khắc đối mặt Khánh Tr ần một mình vút xuống chính mình lúc, làm ra lựa chọn giống vậy, đó chính là chờ đ ợi.

Chờ đ ợi hai chữ này, bao hàm cực lớn trí tuệ.

Lúc này, Khánh Tr ần đi đến Lý Thúc trước mặt, nhẹ nhàng đưa bàn tay khoác lên đối phương huyết Th ần Đĩnh bên trên.

Kỵ sĩ chân khí từ từ quán đĩnh đi vào, Lý Thúc cảm thụ đ ược chính mình nhanh chóng thấp sáng minh điễm, lệ rơi đ ầy mặt nói: "Tiên sinh, đây là có chuyện gì? Ta tu hành tiến đ ộ, lập tức li ền nhanh hơn rất nhi ều, là ngài đang giúp ta sao?"

"Quán đĩnh mà thôi, " Khánh Tr ần hời hợt nói: "Không cần phân tâm, tiếp tục tu hành."

Có đôi khi Khánh Tr ần sẽ cảm thấy, năm đó kỵ sĩ tiên tổ thật hẳn là đem ti ền tam tiết hô hấp thuật cũng cho đ ạt tới, lưu truy ền tới nay.

Đơn chiêu này quán đĩnh tuyệt kỹ, li ền có thể vì chính mình nhanh chóng

kéo một chi thực lực cường hãn người tu hành đội ngũ.

Tổ chức Kỵ Sĩ chia làm hai cái tầng cấp, kỵ sĩ, người đưa tin.

Lý Thúc Đông là kỵ sĩ, Lý Đông Trạch, Tô Hành Chỉ, Lâm Tiểu Tiểu, Diệp Văn bọn người, chính là 'Người đưa tin' .

Hiện tại, Khánh Trăn là kỵ sĩ, Trương Thiên Chân, Lưu Đức Trụ, Nam Canh Thần, Lý Đông Văn bọn người chính là 'Người đưa tin' .

Người đưa tin, là kỵ sĩ tùy tùng.

Khánh Trăn cảm thấy, con đường kỵ sĩ bên trên, Chuẩn Đề Pháp là thích hợp nhất bởi dưỡng người đưa tin phương pháp tu hành, bởi vì kỵ sĩ chân khí có thể tăng tiến người đưa tin tu vi tiến độ, còn có thể thông qua thứ nhất, thứ hai, tiết thứ ba hô hấp thuật đến không chế người đưa tin thực lực cùng tổ cội.

Trong những học sinh này, khả năng có người sẽ coi là học thành bây giờ hô hấp thuật này, liền có thể tự lập môn hộ, nhưng bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ phát hiện nếu như không có đến tiếp sau thứ hai, tiết thứ ba hô hấp thuật, chính mình tối đa cũng liền dừng lại tại cấp E thôi.

Tiết thứ hai hô hấp thuật tu hành khí mạch, có thể cho bọn hắn tu hành đến cấp C.

Tiết thứ ba hô hấp thuật tu hành luân mạch, có thể cho bọn hắn hòa hợp quán thông tu hành đến cấp B.

Nếu quả thật có người trung thành tuyệt đối, Khánh Trăn coi như truyềnthụ tiết thứ tư hô hấp thuật, để bọn hắn ném thử đột phá vấn tâm cũng không có quan hệ.

Nhưng cái này mỗi một tiết tu hành, đối phương đều cội tại Khánh Trăn.

Mà lại, có mấy người có thể chống cự quán đỉnh mang đến tăng thêm đâu?

Khánh Tr ần không biết mình vị ky sĩ này cuối cùng sẽ có bao nhiêu người đưa tin, h ắn chỉ là làm gì chắc đó thu nạp lòng người, sau đó càng nhiều càng tốt.

H ắn một hơi cho Tiểu Đ ồng Vân, Nam Canh Th ần, Lý Y Nặc ở bên trong tổng cộng năm người quán đ ỉnh kết thúc, cái này lựa chọn nhìn như ngẫu nhiên, nhưng kỳ thật đ ều là người Khánh Tr ần tín nhiệm.

Làm xong đây hết thả v ềsau, h ắn quay người v ềtới trên ghế nằm.

Trong lòng còn đang suy nghĩ lấy, những sát thủ kia đến cùng còn đến hay không r ồi? Lại không đến, những học sinh này sẽ phải đi. . .

Lý Khác ở một bên thấp giọng hỏi: "Tiên sinh, bọn h ắn đêm nay muốn tu hành đến mấy giờ?"

"Tu hành sao có thể thời gian sử dụng dài đến tính toán, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói: "Điêm ấy khổ đ ều ăn không được, bọn h ắn cũng không cần tu hành."

Thế nhưng là, Khánh Tr ần tính toán rất nhanh phá diệt.

Đến 11 giờ thời điêm, có người đẩy cửa vào.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, người đến đương nhiên đó là trước đó đem Chuẩn Đ ềPháp sách nhỏ giao cho mình nam nhân trung niên, h ắn đã đoán thân phận của đối phương, rất có thể chính là lão tâu bên người vị cao thủ kia.

Đã thấy nam nhân trung niên nhìn thoáng qua Thu Diệp biệt viện bên trong các học sinh, sau đó bình tĩnh nói ra: "Đ ều đứng dậy đi, Xu Mật xử bên này để cho ta thông tri mọi người, tu hành mặc dù là một kiện đáng giá cao hứng sự tình, nhưng cũng cần khổ nhàn kết hợp. Trở v ềđi ngủ, sau đó buổi sáng ngày mai lại tới."

Khánh Tr ần không còn gì để nói, lão tâu đây là rõ ràng khám phá tâm tư h ắn, muốn đùa h ắn a.

Mắt nhìn thấy học sinh từng cái cùng mình cáo biệt, vị nam nhân trung niên kia đi đến bên cạnh h ắn thấp giọng nói ra: "Yên tâm, trong đường hành lang sẽ không xuất hiện người không giải quyết được đối thủ, người có lẽ có một chút nghi hoặc, nhưng ngày mai có thể đi Long H ồ đạt được đáp án."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ được chưa.

Vào lúc ban đêm, h ắn ng ồi tại đường hành lang trên c ầu thang đợi một đêm, sát thủ cũng không có tới.

Khánh Tr ần thậm chí đầu hi vọng chính mình có thể có sát thủ điện thoại, sau đó đánh tới hỏi một chút đối phương còn đến hay không, muốn tới liền tranh thủ thời gian, không đến cũng đừng tới, luôn như thế kéo lấy làm gì?
!

...

...

Sáng sớm 6 giờ, Thu Diệp biệt viện bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, có người bàn luận xôn xao: "Tiên sinh cái này Thu Diệp biệt viện sáng sớm khi nào mở cửa?"

"Ta cũng không biết a, nghe Lý Khác nói, hoàn toàn nhìn tiên sinh tâm tình, " có người trả lời.

Từ từ, hai mươi hai tên học sinh tất cả đều chờ ở ngoài cửa, ngay cả Khánh Nhất cũng tại ch ạy bỏng dạo bước , chờ đợi Thu Diệp biệt viện mở cửa.

Lý Thúc nhìn thoáng qua những người khác: "Ta còn tưởng rằng chỉ có ta sẽ đến sớm như vậy đến, không nghĩ tới các người tất cả đều sớm như

vậy."

Một tên gọi Lý Hoàng người trẻ tuổi cười nói: "Thế nào, để cho người đơn độc tới đón thụ tiên sinh quán đỉnh a? Nghĩ hay lắm."

Lý Thúc nhìn về phía đối phương: "Lý Hoàng, hôm qua là người tại trong âm thầm nói thầm, trừ phụ mẫu cùng gia gia, ai cũng không quỳ đúng không?"

"Ta đó cũng là từ đối với bản thân tôn nghiêm bảo hộ, nam nhi dưới đầu gối là vàng, quỳ một người còn nhỏ hơn ta bảy tuổi, ta xác thực cần vượt qua một chút chướng ngại tâm lý, " Lý Hoàng chăm chú giải thích nói: "Nhưng ta nhưng không có xem thường tiên sinh ý tứ."

Trên thực tế, đám người này sáng sớm đi vào Thu Diệp biệt viện chỉ có một nguyên nhân, đó chính là, chính bọn hắn trong nhà không cách nào tiến vào trạng thái nhập định.

Tựa như Khánh Trần ngay từ đầu dạy Trương Thiên Chân, Lưu Đức Trụ lúc gặp phải tình huống một dạng, hô hấp thuật tinh suất không có tốt như vậy nắm chắc, lúc trước ngay cả Lý Thúc Đổng đều coi là, Khánh Trần cần nửa năm mới có thể tự hành sử dụng hô hấp thuật, chỉ là Khánh Trần chính mình có chút ngoại lệ mà thôi.

Lúc này, có người nhìn về phía hôm qua bị quán đỉnh mấy người: "Nghe nói các người bị tiên sinh quán đỉnh đằng sau, lập tức đốt sáng lên viên thứ nhất minh điễm?"

Lý Thúc cùng Lý Y Nặc bọn hắn nhao nhao gật đầu.

Nhưng vào đúng lúc này, Khánh Trần đem Thu Diệp biệt viện hai phiến cửa gỗ nhỏ từ bên trong kéo ra: "Vào đi, riêng phần mình ngồi tại trên nệm lót."

"Tạ ơn tiên sinh, " đám người tuần tự nói ra.

Khánh Trầ lần lượt đến mỗi người trước mặt, lấy kỹ sĩ chân khí tới kiểm tra tất cả mọi người tu hành tiến độ.

Hắn cần biết, cái này 22 tên học sinh bên trong, ai thiên phú tốt nhất, tu hành nhanh nhất, v ềsau cũng có thể thêm chút chú ý.

Chỉ là, đến Lý Y Nặc cùng Nam Canh Thầ lúc, hắn bỗng nhiên nhíu mày tới.

Bởi vì, v ền vẹn một đêm trôi qua, hai người này vậy mà đ ồng thời riêng phần mình đốt sáng lên một viên minh điễm.

Khánh Trầ cảm giác có chút kỳ quái, người khác còn chưa tính, hai người này hắn đêm qua quán đĩnh thời điễm còn chuyên môn đã kiểm tra tiến độ, mình tuyệt đối sẽ không nhớ l ần.

Mà lại, hắn nhưng là biết Nam Canh Thầ thiên phú, coi như đối phương có thể tự mình trong Thanh Sơn biệt viện bảo trì hô hấp thuật, cũng không có khả năng có loại tốc độ tu hành này.

"Hai người các người chuyện gì xảy ra?" Khánh Trầ nhíu mày hỏi: "Vì sao tu hành tiến độ nhanh như vậy?"

Nam Canh Thầ ch ần chờ một chút: "Không có. . . Không có việc gì a."

"Nói thật, " Khánh Trầ âm thanh lạnh lùng nói.

Cái này Chuẩn Đ ềPháp chính hắn cũng không có tu hành qua, cho nên phải căn cứ các học sinh kinh nghiệm, tới làm ra truy ền đạo bên trên đi ều chỉnh.

"Ta hôm qua. . . Ân, " dù là Lý Y Nặc vị này mỹ thiếu nữ tráng sĩ tùy tiện tính cách, tựa hồ đối với việc này cũng có chút khó mà mở miệng.

Cuối cùng, Lý Y Nặc nhìn xem Khánh Trầ bình tĩnh ánh mắt, kiên trì nói ra: "Ta hôm qua cùng Nam Canh Thầ hai người sinh hoạt vợ chồng lúc, phát hiện lẫn nhau minh điễm bên trong vậy mà trả lại trở v ềmặt một cỗ 'Khí',

tại hai người chúng ta ở giữa lẫn nhau giao thế lấy , chờ sinh hoạt vợ chồng sau khi kết thúc, hai ta tu hành tiến độ đều nhanh rất nhiều, hiện tại đã đốt sáng lên một viên minh điễm."

Nam Canh Thần một mặt vô tội nhìn lên bầu trời, trải nghiệm lấy xả tử tư vị.

Khánh Trần chấn kinh!

Ngay cả hần lão sư này, cũng không biết Chuẩn Đề Pháp còn có thể có loại này triển khai phương thức!

Mặc dù hần trước đó cũng đã đoán, Mật Tông vẫn luôn có song tu truyền thuyết, đây cũng là vì cái gì rất nhiều phật giáo đồ sẽ đem mạch này xem như không phải chính thống truyền thừa nguyên nhân.

Nhưng Khánh Trần không nghĩ tới loại phương thức tu hành này vậy mà thật tồn tại!

Mà lại, cái này tu hành phương thức đối với tu hành tiến độ tăng thêm cũng quá lớn, một lần liền trên đỉnh quán đỉnh công hiệu.

Không đúng, Khánh Trần nhìn xem Nam Canh Thần thần sắc, đoán chừng không chỉ một lần.

Lúc này, Khánh Trần nhìn xem Lý Thúc bọn người kỳ quái biểu lộ, đột nhiên cảm giác được có chút không ổn.

Chính mình đây là đứng dẫn công pháp tu hành a, chính mình cũng là người đứng dẫn, có thể mắt thấy những người này rục rịch đáng vẻ, chính mình cái này tu hành tổ chức tương lai sẽ không trên lưng cái gì kỳ kỳ quái quái thanh danh a? !

Đến lúc đó chính mình tọa hạ người đưa tin, người người đều làm loại chuyện này, người khác muốn không biết đều không được.

Mặc dù tu hành nhanh tuyệt đối là chuyện tốt, nhưng sự môn danh dự cũng rất trọng yếu a!

Cái này nếu là truyền ra ngoài, người khác sẽ làm như thế nào nhìn chính mình?

Người khác mới mặc kệ hẳn giải thích thế nào đâu, mọi người sẽ chỉ tin tưởng mình nguyện ý tin tưởng sự tình!

Bất quá, cái này Hoan Hỉ Thiền tựa hồ ồn hai người đầu tu hành Chuẩn Đề Pháp a? Cứ như vậy, kỳ thật Lý Thúc Bọn hẳn cũng không cách nào sử dụng.

Khánh Nhất trong đám người, yên lặng nhìn bên cạnh đàn sói kia một dạng người trẻ tuổi, trong lòng tự nhủ đây là cái gì thần kỳ triển khai. . .

Sau một khắc, một tên gọi là Lý Hợp người trẻ tuổi do dự một chút nói ra: "Tiên sinh, kỳ thật không riêng gì hai cái người tu hành sẽ sinh ra loại phản ứng này, ta cùng lão bà cũng là như thế, chỉ bất quá không có Lý Y Nặc Bọn hẳn tiến độ nhanh như vậy, đại khái chỉ có một nửa bộ dáng."

Lý Thúc Bọn người nhận tình sáng lên.

Một bên Khánh Trầ nhìn về phía Lý Thúc Bọn người, vội vàng cân nhắc một chút nói ra: "Tốc độ tu hành nhanh đương nhiên là chuyện tốt, nhưng ta hi vọng các vị ở phương diện này hay là có chỗ tiết chế, nhất là không cần tùy ý ra ngoài trêu hoa gheo nguyệt, tai họa phía ngoài nữ hài."

Lý Thúc có chút xoay người hành lễ nói ra: "Tiên sinh quá lo lắng, chúng ta cũng đều là có điểm máu chốt, sẽ không ra đi tai họa người khác."

Khánh Trầ hơi yên tâm một chút: "Vậy là tốt rồi."

Vừa nói xong, Lý Thúc bổ hỏi một câu: "Vậy tìm lão bà có thể chứ?"

Khánh Trầ do dự một chút: "Có thể."

Mặc dù hắn rất muốn nói không được, nhưng hắn cũng không thể ngăn cản người khác sinh hoạt vợ chồng đi.

Hắn Khánh Trầ mặc dù là trên danh nghĩa sư phụ, nhưng cũng không thể quản loại chuyện này a!

Khánh Trầ ngửa đầu nhìn xem trên bầu trời, vừa mới trắng bạch sắc trời, trong lòng tự nhủ chính mình thanh danh này muốn tại Lý thị trước kỳ quái.

Cũng may, trong những người này chỉ có Lý Hợp là cưới lão bà, những người khác những năm này tại trong quân doanh, cũng không có cưới lão bà cơ hội.

Xem ra, danh dự của mình còn có thể bảo trụ một hồi.

Sáng sớm, tất cả mọi người trong Thu Diệp biệt viện tu hành đến buổi sáng, thẳng đến 9h mới thương lượng nhao nhao rời đi.

Trong lúc đó, Khánh Trầ lại tuyển bảy người tiến hành quán đĩnh.

Hắn phát hiện, theo chính mình lần lượt đem kỹ sĩ chân khí sử dụng khô kiệt, lại phối hợp tiết thứ nhất hô hấp thuật, chính hắn trong thân thể kỹ sĩ chân khí cũng đang tăng nhanh như gió tăng trưởng.

Hắn cảm giác không cần ba tháng, chiêu tiếp tục như thế, chỉ cần hai tháng liền có thể quán chú toàn thân.

Cũng không biết khi đó, sư phụ Lý Thúc Đờng biết được việc này sẽ là cái biểu tình gì.

...

...

Đợi cho tất cả học sinh đều rời đi, Khánh Tr ần lúc này mới chậm rãi từ từ hướng Long H ồ đi đến, chuẩn bị tìm lão t ầu muốn cái đáp án.

Chỉ là, vừa tới trên c ầu gãy, hắn còn không có tọa hạ đâu liền nghe lão t ầu tức giận hỏi: "Người đến cùng dạy bọn hắn cái gì phương pháp tu hành, sáng sớm này, đám hài tử kia vậy mà tất cả đều chạy Xu Mật xử đi, xin mời Xu Mật xử cho bọn hắn tứ hôn. . . Còn có, ngay cả mười bốn tuổi hài tử đều chạy tới yêu c ầu gả!"

Khánh Tr ần: ". . ."

Th ần mẹ nó tứ hôn!

Những này trong quân tinh nhuệ đối với thực lực miễn cảm nhất, bây giờ phát hiện có một đ ầu có thể nhanh chóng đ ềcao thực lực đường tắt, làm sao có thể không muốn bắt ở.

Chỉ là, vì tu hành liền đi thỉnh c ầu gia tộc tứ hôn, cũng quá qua loa đi!

Mà lại, đi theo chính mình tu hành đằng sau, bỗng nhiên liền đi yêu c ầu tứ hôn, mặt khác Lý thị thành viên biết khẳng định sẽ hướng về thân thể hắn suy đoán a!

Lão t ầu nói ra: "Ta để Xu Mật xử đem bọn hắn đ ầu cự tuyệt, muốn kết hôn liền chính mình yêu đương đi, thiếu cho ta cả loại này yêu thiêu thân. Sớm mấy năm để bọn hắn giúp gia tộc thông gia, từng cái chạy tới trong quân doanh trốn tránh, hiện tại không có thông gia đối tượng, ngược lại từng cái tất cả đều đến thỉnh c ầu gia tộc tứ hôn. . . Còn có, người phương pháp tu hành này đến cùng chính không đứng đắn? Thật là chính thống sao?"

Khánh Tr ần tức giận nói: "Đây không phải ngài cho phương pháp tu hành sao, đâu có chuyện gì liên quan tới ta a!"

Lão t ầu nghĩ nghĩ: "Tựa như là a. . ."

"Trước không đ ềcập tới chuyện này, " Khánh Tr ần tự biết danh dự đã tai

kiếp khó thoát, liền không còn xoắn xuýt: "Mật đạo để lộ bí mật, là ngài cho để lộ ra đi a?"

"Nghiêm ngặt trên ý nghĩa giảng, cũng không phải là, " lão tâu lắc đầu: "Là có người đã xài hết rồi ta cho tiền, chủ động muốn đem bí mật này lại bán một cái giá tiền rất lớn, nhưng bọn hắn không nghĩ tới chính là, người mua quá mức hung ác, không có ý định đưa tiền, cũng không có ý định lưu mệnh. Cho nên, trên thế giới này khó dò nhất chính là lòng người, có thể chân chính thương tổn người, phần lớn là bằng hữu."

"Vậy ngài nếu biết chuyện này, làm sao không ngăn cản đâu?" Khánh Trầ hiếu kỳ nói: "Những người biết chuyện kia hẳn là đầu tại Lý thị nghiêm mật giám sát xuống đi, ta không tin ngài biết như vậy tín nhiệm nhân tính."

"Ta đương nhiên biết, bất quá Trường Thanh bên kia chính lo lắng như thế nào mới có thể đem những con chuột kia cho bắt tới đâu, đây là ta giúp nàng thả ra mồi, " lão tâu cười nói: "Bất quá, đám chuột kia rất thông minh, coi như bị phát hiện hành tung, cũng sẽ không bị toàn bộ bắt lấy, cho nên người phải cẩn thận một chút, gần nhất còn sẽ có người vào xem."

"Lại nói, ta rất hiếu kì ngài diễn một màn như thế đùa giỡn, đến cùng muốn hỡ ai?" Khánh Trầ hiếu kỳ.

"Ai mắc câu liền hỡ người đó, " lão tâu cười híp mắt nói ra: "Cá nhìn thấy mồi, chính mình liền cắn câu, ta trước khi đi, đến thừa dịp quyề lực thay đổi rung chuyển xuất hiện trước, đem ngoại địch trước cho thu thập, đúng hay không?"

Khánh Trầ thở dài: "Chuyện gì đầu bị ngài cho an bài rõ ràng, ta dự định chuyển về Phi Vân biệt viện đi, chính ngài tìm người đi bắt chuột đi."

Lão tâu cười nói: "Chẳng lẽ trên tay người Con Rối Giật Dây không cần tế phẩm sao? Ta đây cũng là giúp người tìm kiếm tế phẩm a. Mà lại, bọn hắn đằng sau người tới, khẳng định đầu là người cần nhất hiến tế đối tượng. Đời ta từng có may mắn gặp qua người khác sử dụng Con Rối Giật Dây, chờ người đến một bước kia liền sẽ rõ ràng, có được nó là một kiện cỡ nào

làm cho địch nhân sợ hãi sự tình. Ta đem những này người đáng chết cho người câu lên cửa, người hẳn là cảm tạ ta mới đúng, sao có thể oán trách ta đây?"

Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra: "Sự phụ ta đem ta bán rất sạch sẽ a."

"Ta một cái sắp chết mất lão đầu tử, sẽ có cái gì ý đồ xấu đâu, " lão tâu cười cười: "Yên tâm, cùng người có liên quan bí mật, ta sẽ dẫn tiến trong phần mộ."

Khánh Trầ nghe được câu này, đột nhiên hỏi: "Ngài còn bao lâu?"

Lão tâu chậm rãi từ từ nói: "Ta cũng không biết, hiện tại chỉ là treo một hơi tại, còn lại giao cho vận mệnh đi."

"Biết rõ thân thể của mình không tốt, còn định lấy hàn phong đến câu cá?" Khánh Trầ không hiểu.

"Chết còn thế nào câu, " lão tâu vui tươi hơn hờ nói ra: "Đúng vậy chính là thừa dịp chính mình một điểm cuối cùng thời gian, làm điểm sự tình muốn làm sao?"

Nói đi, hẳn kéo lưỡi câu đến, đem Long Ngư đưa tới Khánh Trầ trên tay.

Chỉ là lần này Khánh Trầ không có đi, mà là ngồi tại trên cầu gãy bả tiếp lão tâu, từ giữa trưa đến mặt trời lặn.

Hai người ai cũng không có lại nói tiếp, cứ như vậy ngồi lặng lẽ.

"Ta có thể nhờ người một việc sao?" Lão tâu nhìn xem chậm rãi rơi vào phía sau núi trời chiều, nói ra.

"Ừm?" Khánh Trầ nhìn sang.

Dưới trời chiều, lão tâu chậm rãi nói gì đó, thiếu niên chăm chú đang nghe.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương

Một con khô lâu thích trờng rau, lập đoàn với Thiên Sứ, Rờng, Cương Thi, Kiếm Thánh, Độc Giác Thú.... đi các vị diện trờng rau.

Chương 317: Đường hành lang, cùng tay bắn tỉa (cầu nguyệt phiêu!)

Trở về đếm ngược 120:00:00.

Ban đêm 12 giờ.

'Thế Giới Vi Mô' cư xá bên ngoài mấy chiếc xe chậm rãi dừng sát ở ven đường.

Trong đó trong một chiếc xe đi xuống một người tới, hắn như không có chuyện gì xảy ra quan sát đến bốn phía, sau đó đem đưa tay đem một viên cúc áo màu đen ném ra ngoài. .

Đã thấy màu đen cúc áo trên không trung quay cuồn xoay tròn lấy, thật chặt bám vào một cái camera giám sát bên trên.

Trong xe, một tên người mặc y phục tác chiến thanh niên, đại não ngoại bộ lóe ra ánh kim loại, hắn từ chính mình huyết thái dương chỗ thân thể máy móc chỗ kéo ra một cây dây số liệu đến, cùng trước mặt laptop tiếp nhận.

Thanh niên nhắm mắt lại, chỉ gặp trên màn ảnh máy vi tính có vài theo dòng lũ nhanh chóng nhảy lên, xa so với bất luận cái gì bàn tay đánh bàn phím đều nhanh.

Đã từng Nam Canh Thần muốn làm một tên hacker, nhưng về sau hắn từ bỏ.

Bởi vì hắn phát hiện một cái chuyện rất nghiêm trọng, bây giờ thế giới trong hacker, đều là lấy chính mình đại não xem như máy xử lý.

Muốn đuổi theo người khác tiết tấu, vậy thì nhất định phải muốn người máy Nano tiếp nhận tế bào thần kinh, tại đại não ngoại bộ cải tạo ra cảng số liệu tới.

Nhân loại đại não, một mực là bị đánh giá thấp, nhân loại tại tiến bộ khoa học kỹ thuật rất nhiều năm sau mới ý thức tới, đại não có bình thường máy xử lý đều không thể so sánh khả năng tính toán.

Sau một khắc, thanh niên lấy xuống liềm tại trên máy vi tính cảng số liệu: "Giải quyết, giám sát bảo trì đứng im hình ảnh, hệ thống ngoại còi báo động cũng đã giải trừ."

Vừa dứt lời, bốn chiếc ô tô nguyền năng lượng mới bên trên lần lượt nhảy xuống mười hai người đến, thân hình mau lẹ nắm lấy cư xá tường vây, lộn vòng vào Thế Giới Vi Mô cư xá bên trong.

Cần đầu lấy là một tên hán tử to con, hắn nhanh chóng xác nhận một chút cảnh vật chung quanh, sau đó mục tiêu minh xác hướng dãy 2 phòng 101 tìm đi.

Lần này, bọn sát thủ rõ ràng càng thêm nghiêm chỉnh huấn luyện.

Khi bọn hắn đi vào mang theo mật mã khóa trước cửa lúc, một người trong đó chỉ là xuất ra một chiếc điện thoại di động lớn nhỏ hộp đen ở trên cửa đảo qua, cùm cụp một tiếng cửa liềm mở ra.

Một người đi đầu đi vào trong nhà dò xét, một người canh giữ ở đầu hành lang trông chừng, còn có một người thì đem lỗ tai dán tại phòng 102 trên cửa, chăm chú lắng nghe trong phòng động tĩnh.

Phòng 102 bên trong, Khương Dật Trăn con mắt dán tại mắt mèo bên trên, ngay cả một hơi cũng không dám thở.

Hắn trọn to mắt nhìn ngoài cửa một màn kia, trong lòng tự nhủ nhà mình hàng xóm rất cuộc là ai a, hôm trước tới một đám người không có đi ra, hôm nay vậy mà lại tới càng nhiều người.

Ngay từ đầu, hắn còn tưởng rằng lần trước đi vào bốn người, cùng chính mình vị kia hàng xóm nhận biết, đối diện phòng rất có thể chính là thế lực nào đó ẩn nấp địa điểm.

Nhưng bây giờ hắn cảm giác có điểm không đúng.

Khương Dật Trần lần này toàn bộ hành trình nhìn đối phương chui vào, mở khóa, đây rõ ràng chính là tới giết người!

Hai phút đồng hồ đằng sau, phòng 101 bên trong sát thủ xác nhận an toàn, ngay sau đó tất cả sát thủ nối đuôi nhau mà vào, sau đó đem cửa đóng thật chặt lên.

Cho đến lúc này, Khương Dật Trần mới hơi nhẹ nhàng thở ra.

Trong lòng của hắn kinh nghi bất định, thậm chí không làm rõ ràng được đến cùng đang phát sinh lấy cái gì.

...

...

Khánh Trần hôm nay từ Long Hồ trở lại Thu Diệp biệt viện, liền không có ra lại qua cửa.

Đi trên đường, hắn luôn cảm thấy những cọc ngấn kia nhìn mình ánh mắt, đầu có chút không thích hợp.

Ngay từ đầu hắn còn cảm thấy là chính mình đa nghi, thẳng đến hắn trông thấy hai cái Lý thị nữ thanh niên trông thấy hắn, cười trộm lấy chạy đi. . .

Hai vị nữ thanh niên chạy đi thời điểm 'Hoan Hỉ tông' 'Không đứng đắn' loại hình từ ngữ, còn tại trong gió đêm phiêu đảng.

Đây thật là chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm.

Khánh Tr ần hoài nghi, tiếp qua một h ồi Lý thị Xu Mật xử, có thể sẽ đưa h ắn một mặt viết có "Đ ầy mạnh Lý thị tử lệ sinh dục người có công" cò th ưởng.

Trở lại Thu Diệp biệt viện bên trong, Khánh Tr ần mỗi bốn giờ li ền tuyển m ấy người tiến hành quán đ ỉnh, một hơi đ ेम chính mình ky sĩ chân khí tất cả đ ều sử dụng hết.

Trong lúc đ ố h ắn còn chuyên môn tra xét Nam Canh Th ần cùng Lý Y N ặc trên người minh đ iểm, thành linh phát hiện tiểu tử này không biết lúc nào, lại nhi ều đ ốt sáng lên hai viên.

Tiến cảnh này cũng quá nhanh!

Làm không tốt trở v ềtrước đ ố, Nam Canh Th ần li ền có thể cái thứ nhất đ ại chu thiên, hiện tại, ngay cả Lý Đ ồng Vân cái này tu hành thiên tài tốc đ ộ, đ ều không có Nam Canh Th ần nhanh!

Cũng may trừ h ắn ky sĩ chân khí bên ngoài, người khác cũng không cách nào dò xét Lý Đ ồng Vân cùng Nam Canh Th ần trong thân thể đ ốt sáng lên bao nhiêu minh đ iểm, hai người bọn họ coi như làm bộ vừa mới bắt đ ầu tu hành cũng không quan hệ.

Khánh Tr ần thì th ầm trong lòng, xem ra hai vị này thật sự là ban ngày cũng không có nhàn rồi a. . .

H ắn cũng nghĩ không thông, rõ ràng người không đ ứng đ ẫn cũng không phải h ắn, là những học sinh kia, nhưng vì cái gì đ ến cuối cùng Hoan H ỉ tông thanh danh lại muốn h ắn đ ến c ồng.

Phải biết, h ắn ngay cả yêu đ ương đ ều không có nói qua a!

Lý Y N ặc cùng Nam Canh Th ần tu vi của hai người tiến đ ộ, đ ể Lý Thúc bọn người có chút hâm mộ.

Có thể chỉ riêng hâm mộ không dùng, bọn hần hiện tại một lát cũng tìm không thấy lão bà, căn bản không luyện được. . .

Đợi cho các học sinh tất cả đều đi hết đằng sau, Thu Diệp biệt viện Tây Nam nghiêng mắt góc t Rên treo một cái chuông đồng, bỗng nhiên đỉnh linh linh vang lên.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, hần không nghĩ tới, nguyên lai chân chính Vô Tâm Đ ồng Linh vậy mà liền treo ở bên cạnh mình.

Vị kia lão tâu ngoài miệng nói để hần toàn bộ nhờ chính mình, nhưng trên thực tế hay là chừa cho hần chuẩn bị ở sau.

Khánh Tr ần rất rõ ràng, trong cả tòa trang viên lưng chừng núi chỉ có hai cái Vô Tâm Đ ồng Linh là thật, một cái treo ở hần nơi này, mà đổi thành một cái tại Bảo Phác lâu.

Ngay cả Xu Mật xử đều không có đãi ngộ như vậy.

Nghĩ đến lão tâu ngay cả vật trân quý như vậy đều dùng đến bảo vệ mình, Khánh Tr ần sau cùng điếm này oán trách cũng tiêu tan.

Lão tâu nói qua, Vô Tâm Đ ồng Linh cảm giác phạm vi là phương viên ba cây số, như vậy, sát thủ cũng đã đến.

. . .

. . .

Trong phòng.

C ần đầu hần tử cường tráng ngắm nhìn bốn phía: "Quét dọn rất sạch sẽ, nói rõ căn phòng này gần đây có người đến qua, chúng ta trước đó phải tới bốn người, khả năng gặp được 'Quý'."

Hần nói tới quý, chỉ là bắt gặp 'Ngoài ý muốn' .

Vị này cấp B cao thủ cẩn thận kiểm tra: "Không có mùi máu tươi, một chút cũng không có, có gì đó quái lạ."

Theo lý thuyết, nếu có người ở chỗ này giết qua người, chảy qua máu, như vậy trong hai ngày thời gian bất luận đối phương như thế nào quét dọn, trừ phi dùng dịch trừ độc đem toàn bộ phòng thanh tẩy một lần, không phải vậy thì lần nhất định sẽ lưu lại mùi máu tươi.

Thế nhưng là, trong phòng này không có mùi thuốc sát trùng, cũng không có mùi máu tươi.

"Chẳng lẽ người của chúng ta cũng chưa chết trong này?" Một tên sát thủ nhíu mày phân tích nói: "Lại hoặc là, bọn hắn là lo lắng đi theo chúng ta tiếp tục chấp hành nhiệm vụ, sẽ bị Lý thị tìm ra giết chết, cho nên tập thể lần trốn rồi?"

"Hiện tại còn không thể kết luận," cấp B cao thủ bình tĩnh nói ra: "Trước tiên tìm tìm đường hành lang cửa vào, tìm được vè sau mới có thể biết đáp án."

Đám người này tìm kiếm thủ pháp phi thường chuyên nghiệp, thậm chí không có gõ đất tấc, liền trực tiếp tìm được cơ quan vị trí.

Có sát thủ nhẹ nhàng chuyển động trên bàn trà bình hoa, một đầu thật sâu thông hương dưới mặt đất đường hành lang, xuất hiện tại tất cả mọi người trước mắt.

"001, đi vào sao?" Một tên sát thủ hỏi.

001, chính là vị kia cấp B cao thủ danh hiệu.

Một chi này tiểu tổ tác chiến tổng cộng 12 người, số hiệu thì từ 001 đến 012, bọn sát thủ là giấu ở thành thị số 18 bên trong gián điệp, coi như cùng một chỗ hành động, giữ bí mật nguyên tắc cũng không cho phép bọn hắn hướng đồng bọn lộ ra chính mình tên thật.

Chỉ có tổ chức triệu hoán lúc, bọn hắn mới có thể thoát ly người bình thường thân phận tụ tập cùng một chỗ, hình thành chiến thuật thâm thấu tiêu tổ.

"Tìm tới đường hành lang, phải chăng hành động? Hay là nói trước hướng tổ chức báo cáo nhân viên mất tích vấn đề, tìm tới bốn người bọn họ lại nói?" 009 hỏi.

001, vị kia hán tử to con suy tư một lát: "Tổ chức đã hướng ta phát xuống tối hậu thư, lũ cảnh vệ 081 đi đâu động quá đột nhiên, tổ chức nhu cầu cấp bách biết trong trang viên lưng chừng núi đến cùng ngay tại phát sinh cái gì."

Còn lại mười một tên sát thủ nhìn nhau.

Tối hậu thư ý tứ, chính là nếu không tiếc bất cứ giá nào hoàn thành nhiệm vụ, nếu như không hoàn thành, mỗi người bọn họ sinh mệnh chính là chưa hoàn thành đại giới.

Còn có người nhà của bọn hắn.

001 trầm giọng nói ra: "Không có đường lui, xuống đường hành lang! Ta hộ tống các người tiến vào đường hành lang, sau đó ở trong hành lang chờ lấy tiếp ứng các người, nhớ kỹ, mặc kệ gặp phải cỡ nào nghiêm trọng đuổi bắt, đều phải trốn về đường hành lang đem tình báo truyền lại cho ta."

Còn thừa mười một người lần lượt hồi phục: "Minh bạch."

Nói xong, mười hai người lần lượt tiến vào đường hành lang, mà vị kia cấp B 001 đi tại tối hậu phương, cẩn thận như một đầu ác lang.

Đường hành lang là trực tiếp thông hướng trang viên lưng chừng núi, dựa theo địa đồ đo lường tính toán, bọn hắn muốn tiến lên 2.7 cây số mới có thể tiến nhập mục tiêu khu vực, về phần đường hành lang cuối cùng là cái gì, bọn hắn cũng không rõ ràng.

2.7 cây số là khái niệm gì?

Coi như tại ban ngày, muốn nhìn rõ 2.7 cây số bên ngoài mục tiêu cũng phải mượn nhờ kính viễn vọng.

001 nhìn về phía đường hành lang vách tường, xi măng cốt thép kết cấu đủ để chèo chống toàn bộ đường hành lang dưới đất 7 mét địa phương, y nguyên sẽ không lún.

Trên vách tường đèn treo có không ít đầu hư hại, chỉ bất quá có chút quỷ dị chính là, 001 rõ ràng nhận ra, những đèn treo kia đều không phải là tự nhiên tổn hại, mà là bị người từ ngoại bộ đập bể.

Kỳ quái, là ai đang cố ý tổn hại đèn treo?

Nhưng vào lúc này, cuối hành lang bỗng nhiên có tiếng oanh minh băng liệt mà tới.

Thanh âm kia không cách nào xuyên thấu mặt đất, lại tại trong đường hành lang hẹp này như sông Tiền Đường bên trên Triều Tán phần nộ gào thét, gào thét lên.

Một viên đạn xuyên giáp vonfram tại trực tiếp trong đường hành lang ngang qua hắc ám, chỉ trong nháy mắt, 12 người chiến thuật thâm thấu tiêu tổ phía trước, liền có bốn người bị khoảnh khắc xuyên qua!

Huyết vụ tại trong đường hành lang rộng một mét nở tung, hậu phương bọn sát thủ, chỉ cảm thấy có một trận huyết vũ đổ xuống, đem bọn hắn toàn thân trên dưới đều cho nhuộm đỏ.

Bọn sát thủ nội tâm giật mình!

Tay bắn tĩa!

Trong đường hành lang này lại còn cất giấu tay bắn tĩa!

Dưới tình huống bình thường, tay bắn tỉa vị trí chỗ ở đầu tại nhất khoáng đạt địa phương, có được trên chiến trường làm người ta sợ hãi nhất hỏa lực áp chế năng lực.

Ai có thể nghĩ tới, tại trong đường hành lang này vậy mà cất giấu một cái tay bắn tỉa?

Khi súng bắn tỉa công phá tại trong đường hành lang chật hẹp lại trực tiếp này bắn ra lúc, tay bắn tỉa thậm chí không cần tận lực nhắm chuẩn, liền có thể đạt tới 100% hữu hiệu sát thương!

Mặc kệ người là cao thủ mạnh cỡ nào, chỉ cần không có đến cấp A, bị một phát súng này đánh trúng cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ.

Mấu chốt nhất là, đạn xuyên giáp này uy lực quá bàng bạc, xuyên qua ba, bốn người như chơi đùa!

"Năm xuống! Xạ kích ở vào một cây số tả hữu, muốn đánh năm xuống mục tiêu rất khó!" Có người ở trong hành lang rộng giận, tất cả sát thủ năm sắp trên mặt đất, lui về hướng đường hành lang lối ra thối lui.

Năm xuống là sáng suốt, bởi vì khi tầm bắn vượt qua một cây số, những cái kia năm xuống sát thủ liền bị ngã xuống thi thể chặn lại, trong tầm mắt rất khó bắt được động tác của bọn hắn.

Có thể bọn sát thủ quay đầu nhìn về phía sau lưng cái kia dài dằng dặc đường hành lang, lập tức cảm thấy một trận tuyệt vọng.

Bọn sát thủ ý thức được, vị tay bắn tỉa này mười phần âm tàn cùng độc ác, đối phương đã sớm phát hiện chiến thuật thâm thấu tiêu tở tiến đến, lại ngạnh sinh sinh đợi đến bọn hắn đi tiếp chừng gần hai cây số, mới rút cục nổ súng xạ kích.

Lúc này, bọn hắn muốn tiến lên, khoảng cách như vậy tay bắn tỉa còn có 1000 m.

Muốn lui về phía sau, khoảng cách đường hành lang lối ra còn có 1 700m.

Mặc kệ tiến lên hay là lui lại, giống như đầu chỉ có một con đường chết.

"Bom khói, " 001 tại đội ngũ hậu phương nói ra: "Ném bom khói cách trở tay bắn tĩa tẩn mắt, chúng ta nhanh chóng bò sát ra ngoài."

Mặc dù lần này thâm thấu bên trong, bom khói bản thân không tại trong kế hoạch, cũng không có gì phải dùng địa phương, nhưng đối với bọn hắn loại nhân sĩ chuyên nghiệp này mà nói làm sao có thể không tùy thân mang theo?

Mang theo vướng víu, cũng so muốn dùng thời điểm không có mệnh.

Một tên sát thủ kéo ra bom khói chốt, ra sức đem bom khói ném ra ngoài, chỉ là bom khói còn tại không trung thời điểm, liền bị ngắm bắn súng xuyên qua.

Vốn nên nên đầy đủ thiêu đốt thuốc phát khói, bị viên này lỗ đạn xuyên sau căn bản không có cách nào phát huy đầy đủ tác dụng, đến mức vốn hắn nên đem toàn bộ đường hành lang lấp đầy sương mù, biến thừa thớt.

"Đây là cái gì thương pháp? Đối phương cách chúng ta ít nhất 1000 m, tại loại khoảng cách này một phát súng đánh trúng bom khói loại này thế tích mục tiêu? Hơn nữa còn mệ nó là dùng lực vãi ra? Là trùng hợp sao?" Có sát thủ hỏi.

"Bên trong chiến trường, không cần gửi hi vọng ở trùng hợp, " 001 bình tĩnh nói: "Còn có mấy khóa bom khói?"

"1 khóa."

"Không cần ném ra, trực tiếp ném đến chính người bên người."

Vừa mới nói xong, một tên sát thủ lập tức đem bom khói chốt nhỏ đặt ở

bên người.

Thế nhưng là, đạn bắn lên vậy mà lần nữa đúng hẹn mà tới, ngành sinh sinh xuyên thấu một bộ thi thể, đem đẽ dưới đất bom khói đánh xuyên.

Bọn sát thủ trong lòng giật mình, không phải mới vừa ngẫu nhiên! Đối phương vậy mà từ sương mù phiêu đảng vị trí, đã đoán được bom khói vị trí!

Cũng may có một chút, lần này bom khói thuốc phát khói cũng không bị triệt để đánh tan, phiêu đảng đi ra sương mù tối thiểu có thể che chắn một chút ánh mắt.

"Leo ra đi, nhanh, " 001 giận dữ hét: "Bom khói này không kiên trì được bao lâu, có thể bỏ bao xa trước hết bỏ bao xa."

Lúc này, 001 đã không có trước đó tự tin.

Cấp B cao thủ xác thực rất lợi hại, mặc kệ tại bất luận cái gì trong tổ chức, cấp B cao thủ đều đã là cao cấp nhất sức chiến đấu một trong, thuộc về một tổ chức trụ cột vững vàng.

Nhưng là, địa hình này thật là buồn nôn, hẳn thậm chí nghĩ không ra chính mình có cái gì có thể thuận lợi tránh né đạn bắn lên phương pháp.

001 một thân năng lực, tất cả đều bị cực hạn tại trong đường hành lang hẹp này, mà tay bắn tĩa lại một chút cũng không có bị hạn chế.

Còn thừa tám người ra sức hướng ra phía ngoài bỏ đi, chỉ cần một chút hi vọng sống.

Bọn hẳn đều là cường hãn chiến sĩ gen, kễ sát đất bỏ sát lúc tựa như như rắn mau lẹ.

Thế nhưng là, bọn hẳn mới vừa vắn leo ra 700m, trong đường hành lang kia sương mù, li lần bị phía trên hành lang đường gió thổi tan.

"Nổ súng đi đèn treo đầu đánh nát, dạng này hẳn liền mất đi tầm mắt, " có người nói: "Hiện tại chúng ta cách hẳn ít nhất tại 1600 mét trở lên, có rất ít tay bắn tỉa tại loại khoảng cách này còn có thể bảo trì độ chính xác, dù sao đường hành lang này chỉ có một con đường, chúng ta sờ soạng leo ra đi tuyệt đối không có vấn đề."

Trong đường hành lang này, duy nhất nguồn sáng chính là trên vách tường treo đèn treo.

Sau một khắc, có người đưa tay liền tinh chuẩn bắn nát một chiếc đèn treo.

Nhưng hẳn còn không có thay đổi cánh tay ngắm trộm chuẩn tiếp theo chén, cái kia nắm chặt súng ống bàn tay cũng đã không cánh mà bay.

Súng bắn tỉa công phá thanh âm ở trong hành lang, dù là cách xa nhau 1.7 cây số, cũng làm cho người cảm thấy đỉnh tai nhức óc.

Bọn sát thủ chấn kinh, nơi này không chỉ có ẩn giấu một tên tay bắn tỉa, tay bắn tỉa này lại còn có thể cách xa nhau loại khoảng cách này, tinh chuẩn bắn trúng tay của bọn hẳn!

Cái này mẹ nó thế nhưng là khoảng cách 1700 mét a, 1 700m là khái niệm gì, coi như tại như thế đường hành lang hẹp, tay bắn tỉa cũng không nên cường đại như thế.

Loại tay bắn tỉa này đi ra bên ngoài liên bang tập đoàn quân bên trong, tùy tiện tam quân luận võ đầu có thể nhẹ nhõm càn xuống vô địch tác xạ!

Đường hành lang hậu phương đèn treo nói ít còn có năm mươi chén, bọn hẳn lại có bao nhiêu một tay có thể bị đánh rơi đầu?

Đường hành lang một chỗ khác, Khánh Trầm sớm liền mở ra súng ngắm đen phía trước giá ba chân, tinh táo nằm sấp trên mặt đất.

Tiếng oanh minh tựa hồ đối với hẳn một chút ảnh hưởng đầu không có, ba

cái xương nghe nhỏ tại thời khắc này không nhúc nhích tí nào, đã ở vào hoàn toàn không lan truyền chấn động trạng thái.

Chín đầu Long Ngư cho Khánh Trầnn mang tới cải biến, muốn so trong tưởng tượng còn lớn hơn.

Nhưng vào lúc này, Khánh Trầnn bỗng nhiên đứng dậy, dùng hai tay lập tức lấy súng ngắm đen, chậm rãi đi thẳng về phía trước.

Hắn một phát súng lại một phát súng bóp lấy cò súng, thu gặt lấy những này đưa tới cửa lễ vật.

Khánh Trầnn thậm chí không quá để ý đối phương đến cùng là cấp bậc gì, hôm qua lão tâu một phen đã để hắn nghĩ thông thấu, chân chính đại cao thủ khinh thường tại đi mật đạo, cũng chưa chắc dám đến cái này trang viên lưng chừng núi chịu chết.

Cho nên, nhưng phàm là đi vào trong mật đạo này người, đều gánh không được 'Lấy Đức Phục Người' .

Khánh Trầnn từng bước một nhanh chóng di chuyển về phía trước, đến cũng không phải hắn gan lớn ưa thích mạo hiểm, mà là đối phương tiếp tục hướng phía trước bò sát mà nói, hắn muốn xạ kích siêu viễn cự ly mục tiêu lúc, đường vòng cung đường đạn cao ném góc độ liên không đủ, sẽ trực tiếp đem đạn đánh vào trần nhà.

Bọn sát thủ nghe được tiếng súng cách mình càng ngày càng gần, trong đó hai tên sát thủ dưới sự bối rối, dứt khoát đứng dậy muốn dùng tốc độ nhanh nhất xông ra đường hành lang.

Hai tên sát thủ giẫm lên đồng bạn bò sát thân thể chạy về phía trước, 001 ở trong lòng thầm nghĩ một câu 'Ngu xuẩn' .

Một phát súng oanh minh, đạn lần nữa đem hai người đồng thời xuyên qua, phải biết những sát thủ này đều mặc lấy khinh bạc áo chống đạn, có thể tay bắn tía hết lần này tới lần khác liên có thể đánh trúng bọn sát thủ

cái cổ.

Sau một khắc, hai người này thi thễ, vừa vặn đở vào 001 bọn hấn bò sát lộ tuyến bên trên.

Nói cách khác, nếu như bọn hấn muốn tiếp tục leo ra đường hành lang, liềן muốn trước leo lên thi thễ, từ trên thi thễ thông qua.

Nói như vậy, bọn hấn liềן tất cả đầu bại lộ tại tay bắn tỉa trong tầן mắt.

001 ngưng giọng nói: "Không cần tiếp tục bò lên, chỉ còn lại có một con đường, cược! Cùng một chỗ hướng hấn tiến lên, giết hấn! Bằng vào ta lực cánh tay, coi như các người đầu đã chết, ta cũng có thể giơ lên hai người làm tấm thuẫn tiến lên, đạn xuyên qua hai người, nhiềן nhất chỉ có thể làm bị thương cơ thể của ta, dạng này mới có thể có một chút hi vọng sống."

Bọn sát thủ do dự.

001 tiếp tục nói: "Ngắm lại người nhà của các người, trong đường hành lang có loại cấp bậc này tay bắn tỉa, các người hấn đã phải chết không thể nghi ngờ, nhưng các người người nhà đầu?"

Còn lại năm tên sát thủ khế cắn môi: "Giết hấn!"

001 nói ra: "Tốt, ta đếm ngược ba tiếng, cùng một chỗ đứng lên hướng tay bắn tỉa phương hướng xông!"

"3."

"2."

"1."

Năm tên sát thủ đầu thời đứng dậy hướng Khánh Trầן phương hướng phóng đi.

Thế nhưng là, 001 cũng không có giống ước định cẩn thận như thế cùng bọn hắn cùng một chỗ xông, ngược lại đứng dậy như mũi tên rời cung đờng dạng, phóng tới đường hành lang cửa ra vào!

Súng ngấm tiếng như lôi đình.

Phát súng đầu tiên, hai tên tự sát thức công kích sát thủ ngã xuống, còn lại ba tên.

Phát súng thứ hai, lại là hai tên tự sát thức công kích sát thủ bị đánh xuyên cái cổ ngã xuống, chỉ còn lại có một tên.

001 nghe sau lưng tiếng súng, nhìn xem cơ hồ gờn trong gang tấc lối ra, trong lòng đã dâng lên hi vọng.

Phát súng thứ ba.

001 không nghĩ tới chính là, Khánh Trần một phát súng này căn bản không có đi quản một tên sau cùng còn tại công kích sát thủ, mà là dán tên sát thủ kia cái cổ bay qua, tinh chuẩn đánh trúng vào cổ của hắn.

Thế giới đen xuống.

Trong mơ hồ trong đường hành lang lại truyền tới một tiếng oanh minh.

001 minh bạch, từ ngay từ đầu, vị này trong đường hành lang mai phục tốt tay bắn tỉa, không có ý định thả bọn hắn thoát bất kỳ một người nào.

Không ai biết cái này thượng tam khu bảy mét lòng đất, chính phát sinh một trận nghị ãn ép thức đờ sát, mà lại, tử vong giả là cấp B chiến sĩ gen, người thắng lại là một tên vừa mới tấn thăng cấp D không lâu người tu hành.

Khánh Trần ở trong hành lang nghe mùi máu tanh ãng đậm, rốt cục phun ra một ngụm trọc khí tới.

Vị kia cấp B cao thủ năng lực hành động thực sự quá nhanh, kém chút liền bị đối phương chạy mất.

Mà lại, hôm nay là thật may mắn, đường hành lang này phàm là lại mở rộng rãi một chút, bằng hành động của đối phương năng lực, chính mình cũng không tốt nhắm chuẩn.

Coi như hấn đầu óc có thể đuổi theo, động tác trên tay cũng theo không kịp.

Khánh Trầ trong lòng may mắn cũng cảnh giác, tại chính mình đạt tới cấp C trước đó, nếu như dã ngoại gặp phải cấp B cao thủ, coi như hấn có súng ngắm nơi tay cũng nhất định phải đặc biệt cẩn thận.

Giờ này khắc này, thiếu niên trên cổ tay Con Rối Giật Dây kích động, cái kia trong suốt tiêu xà góc lên đầu lâu, phấn khởi dị thường.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Huyền Vũ lão bản canh một, còn thiếu canh một.

Cầu nguyệt phiêu!

Một con khô lâu thích trờng rau, lập đoàn với Thiên Sứ, Rờng, Cương Thi, Kiếm Thánh, Độc Giác Thú.... đi các vị diện trờng rau.

Chương 317: Mọi người trong nhà

Không ai có thể tại đạn bắn lên xuyên qua cái cổ về sau, tiếp tục sống sót.

Liên xem như cấp A cao thủ cũng không được.

Khánh Trầ ở trong hành lang đi lại, trải qua đèn treo lúc, khuôn mặt của hắn bị tia sáng chiếu sáng, càng đi về phía trước, lại đi vào hắc ám. .

Lúc này hắn ngay cả súng ngắm đen 'Lấy Đức Phục Người' đều thu lại, bởi vì hắn tự tin trong đường hành lang này trừ hắn bên ngoài, tuyệt đối không có mặt khác người sống.

Trên cổ tay Con Rối Giật Dây bay múa, phàm Khánh Trầ chỗ trải qua chỗ, thi thể cùng vết máu nhao nhao biến mất không thấy gì nữa.

Khi Khánh Trầ đem cuối cùng bộ kia cấp B cao thủ thi thể hiến tế, Con Rối Giật Dây bởi vì hút huyết dịch mà nhuộm đỏ sợi tơ, lại lấy mắt trầ có thể thấy tốc độ sinh trưởng.

Cây thứ hai sợi tơ, một hơi tăng trưởng mười lăm mét.

Khánh Trầ nghĩ ngợi, một cái cấp B liền có thể gia tăng mười lăm mét, như vậy một cái cấp A đâu? Có hay không có thể trực tiếp để cây thứ hai sợi tơ hoàn toàn thành hình?

Bất quá, cấp A nào có dễ giết như vậy.

Đêm nay, hắn chiếm hết địa lợi chi tiện giết chết một tên cấp B, đã là cực lớn may mắn, nếu là lại mặc sức tưởng tượng chính mình giết chết cấp A tràng cảnh, thực sự có chút mơ tưởng xa vời.

Mà lại, không có Vô Tâm Đờng Linh tồn tại, hẳn cũng không cách nào đem chiến đấu nắm bắt thời cơ tốt như vậy.

Khánh Trầnnhớ lại cái kia treo ở chính mình mái hiên Vô Tâm Đờng Linh, lấy trí nhớ của hẳn, đương nhiên biết đó đã không phải là trước đó trên mái hiên treo cái kia.

Ngay cả buộc nút thắt phương thức cũng không giống nhau.

Có lẽ là hẳn tại Long Hồ bên cạnh làm bạn lão tâu thời điểm, có người vụng trộm thay đổi a.

Xem ra, đối phương chỉ muốn cùng chính mình mở không lớn không nhỏ trò đùa, cũng không muốn để cho mình thật bị đùa chơi chết.

Nếu dạng này, ngày mai trước hết không oán trách lão gia tử.

Khánh Trầnsuy tư liên tục, hẳn cảm thấy cấp B đầu chết ở chỗ này, bất luận là Jindai hay là Kashima phái người, đối phương chỉ sợ đầu sẽ cảm giác đến nơi này có thể là cái cái bẫy.

Hẳn là sẽ không lại có người tới.

Như vậy, là thời điểm giải quyết La Vạn Nhai sự tình.

Trước đó Khánh Trầnkhông cứu được La Vạn Nhai, là bởi vì hẳn muốn nhìn một chút vị kia Lạc thành địa đầu xà La tổng năng lực, để đạn bay một hồi.

Nói thật, chính hẳn đầu không có nghĩ đến, đạn này vừa bay chính là ba ngày, bay thời gian là thật là hơi dài. . .

Cũng không biết vị này La tổng có thể hay không chịu nổi.

Chỉ là, coi như muốn cứu La Vạn Nhai cũng không thể là hôm nay, hôm

nay hẳn cường thịnh nhất trạng thái, đã tại vừa mới tiêu hao hết.

Khánh Tr ần c ần nghỉ ngơi dưỡng sức.

Hắn quay người đi trở về đường hành lang.

Khi Khánh Tr ần từ trong đường hành lang trở lại Thu Diệp biệt viện lúc, chợt phát hiện có điểm không đúng.

Trong phòng này, chẳng biết lúc nào thêm một người.

Chỉ gặp tóc dài đen Lý Trường Thanh, chính mặc áo da màu đen ngủ ở Khánh Tr ần trên giường, đối phương một bộ mặt mỗi thân sắc, không còn giống bình thường như thế sắc sỡ loá mắt.

Nữ nhân lông mi có chút rung động, rõ ràng là đang vờ ngủ.

Khánh Tr ần nhìn về phía trên mặt bàn, chính mình khối kia khắc lấy 'Từ chối tiếp khách' hai chữ lệnh bài, bị Lý Trường Thanh ném ở nơi đó.

Hắn có chút dở khóc dở cười, vị này nữ cường nhân thật sự là một chút đạo lý đều không nói, chính mình thật vất vả cho Lý thị lập tốt quy củ, lại không nghĩ rằng ở trước mặt Lý Trường Thanh căn bản vô dụng.

Lúc này, Lý Trường Thanh nghe thấy động tĩnh, chậm rãi mở mắt.

Nàng nhìn cách đó không xa Khánh Tr ần, khẽ cười nói: "Trở về ờ ấ?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu, như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Ngủ thiếp đi sao?"

Lý Trường Thanh cũng gật gật đầu: "Trên giường người mùi rất dễ chịu, hơi dính li ền ng ả. Gần nhất mắt ngủ thật nghiêm trọng, nếu không ta về sau ở tại người nơi này đi?"

Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Người muốn cảm thấy mùi dễ ngủ, có thể đem

chấn mền ôm đi, ta ngày mai để Lý Khắc lại cho một bộ mới tới."

"Không có tí sức lực nào, " Lý Trường Thanh nằm ngang trên giường, dùng cánh tay đỡ lấy đầu, nằng hiều kỳ đánh giá Khánh Trầ: "Ta vừa r ồi mơ h ồnghe thấy tiếng súng, hẳn là người tại trong mật đạo giết người a? Bất quá, người làm sao cùng người không việc gì giống như, sát thủ rất yếu à."

"Người biết mật đạo này t ần tại sao?" Khánh Trầ hỏi, hẳn không có nói sát thủ bên trong có cấp B sự tình.

"Hôm nay vừa mới biết, " Lý Trường Thanh cười cười: "Lão gia tử nói cho ta biết, để cho ta tại Thế Giới Vi Mô cư xá bên ngoài nhìn chăm chăm, nhìn xem có cơ hội hay không tìm hiểu ngu ần gốc, lại bắt được chọn người đến, bất quá người yên tâm, người của ta mặc dù canh giữ ở Thế Giới Vi Mô cư xá bên ngoài, nhưng bọn hắn cũng không biết bên trong có một đầu mật đạo. Đúng, trong mật đạo sát thủ chết hết sao? Ta còn muốn chừa chút thâm vấn một chút đâu."

Khánh Trầ nhíu mày: "Các người phải sớm nói, ta có thể chừa chút người sống."

"Không sao, " Lý Trường Thanh đứng dậy, khoanh chân ng ồi tại Khánh Trầ trên giường cười nói: "Người sống không sống miệng không trọng yếu, người không có việc gì là được r ồi."

Khánh Trầ bỗng nhiên ý thức được, trước mặt nữ nhân này đêm khuya đến Thu Diệp biệt viện cũng không phải là ngẫu nhiên, cũng không phải vì chạy đến hẳn nơi này trị liệu mất ngủ.

Đối phương là biết sát thủ khả năng đêm nay hành động, cho nên chuyên môn đến Thu Diệp biệt viện bảo hộ hắn!

Chỉ là v ềsau gặp Khánh Trầ cũng không có nguy hiểm, cho nên không có xuất thủ!

Không thể không nói, Lý Trường Thanh đối với hắn xác thực rất tốt, lại là đưa thuốc biến đổi genes, lại là nửa đêm đến bảo vệ hắn chu toàn, mặc dù Khánh Trầ ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng lại nhớ kỹ.

Bất quá, Khánh Trầ chỉ chỉ trên bàn từ chối tiếp khách mộc bài: "Người có thể xem hiểu phía trên hai chữ a?"

Lý Trường Thanh ra vẻ cáu giận nói: "Uy, hay là ta đem người mang vào trang viên lưng chừng núi đây này, ta còn đối với người tốt như vậy, chẳng lẽ lại không thể có điểm đặc quyền? Có hay không lương tâm! Người có biết hay không, người trên mái hiên Vô Tâm Đờng Linh, hay là ta tự mình giúp người buộc lên đi đây này!"

Khánh Trầ sửng sốt một chút, thì ra là thế.

"Người đương nhiên có thể có đặc quyền, " Khánh Trầ thở dài nói: "Bất quá người tốt xấu đem từ chối tiếp khách lệnh bài một lần nữa treo lại mặt lên a, vạn nhất có những người khác tới bãi phỏng làm sao bây giờ?"

"Thế nào, người lo lắng người khác nhìn thấy ta tại người nơi này?" Lý Trường Thanh thu hẫ giận dữ, cười nhẹ nhàng mà hỏi: "Sợ cái gì, thân chính không sợ bóng nghiêng nha. . . Tốt tốt đừng nóng giận, ta lần sau sẽ đem từ chối tiếp khách bài treo tốt."

"Ta không có sinh khí, " Khánh Trầ lắc đầu: "Nếu như người xác thực nằm ở chỗ này lại càng dễ ngủ, ta cũng không để ý, ta có thể ở bên ngoài trên ghế nằm nghỉ ngơi."

Lý Trường Thanh cẩn thận nghĩ nghĩ, kỳ thật nàng nói dối, trên giường này cũng không có cái gì đặc biệt hương vị, chỉ là rửa sạch sẽ sau thường xuyên phơi nắng khô ráo khí tức.

Nhưng nàng nằm tại trên cái giường này thời điểm, quả thật có một loại kỳ diệu cảm giác an toàn.

Cảm giác an toàn này cũng không phải là hư vô huyền tưởng, tựa hồ đang

nàng bị tập kích lúc, Khánh Tr ần lôi kéo nàng li ều mạng giống như xông vào cao ốc lúc, li ền có.

Lý Trường Thanh cười cười: "VẬY ta cũng không khách khí với ngươi, về sau lại mất ngủ ta li ền đến ngươi nơi này."

"Ta nhìn ngươi rất mệt mỏi dáng vẻ, gần nhất thành thị số 18 phát sinh rất nhiều chuyện sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Ừm, " Lý Trường Thanh nói ra: "Jindai cùng Kashima cũng không quá trung thực, ngay cả Khánh thị những người dự bị bóng dáng đầu tại tham gia náo nhiệt, đoán chừng mấy ngày nay sẽ chết hơn mấy cái. Bây giờ thành thị số 18 đã là gián điệp chi thành, ai cũng muốn từ Lý thị quy ền lực giao thế bên trong thu hoạch được chút gì. Hôm qua, thậm chí ngay cả Khánh thị vị kia bóng dáng, đầu từng xuất hiện."

Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Khánh thị bóng dáng đến cùng là ai, tên gọi là gì?"

Lý Trường Thanh lắc đầu: "Không biết."

Khánh Tr ần không biết hình dung như thế nào tâm tình của mình, hẳn biết, Khánh thị vị kia bóng dáng cũng không phải hôm qua mới đi vào tòa thành thị này, đối phương đã sớm tới.

Mà lại, nói không chừng đối phương lúc này ngay tại cao ốc Lạc Th ần tầng 132 uống trà đâu.

"Vị này Khánh thị bóng dáng, đến thành thị số 18 mục đích là cái gì đâu?" Khánh Tr ần nghi hoặc không hiểu.

"Đây mới là địa phương kỳ quái nhất, ngươi biết rõ hẳn tới đây là mang theo mục đích, nhưng lại đoán không được là cái gì, " Lý Trường Thanh cau mày nói: "Hẳn tựa như là một người đứng xem, cái gì đầu không tham dự, chỉ là đang quan sát. Thế nhưng là, ngươi cũng không biết hẳn đang quan sát cái gì."

Khánh Tr ần hỏi: "Người còn bận rộn hơn bao lâu?"

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ: "Rất nhanh, có lẽ rất nhanh li ền không c ần bận rộn như vậy."

Khánh Tr ần trong lòng run lên, cái kia đặt ở thành thị số 18 trên không mây đen, tựa hồ rốt cục muốn rơi xuống.

Cái này cũng li ền mang ý nghĩa, thế giới ngoài những cái kia bị Jindai, Kashima không chế thời gian hành giả, hẳn là cũng muốn động thủ.

Lý Trường Thanh không muốn bàn lại đến đây sự tình, nàng giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Khánh Tr ần: "Đừng để ta đến người nơi này còn phải trò chuyện làm việc, nói một chút đi, Hoan Hỉ tông là chuyện gì xảy ra? Lão gia tử đem nhi ều như vậy Lý thị trẻ tuổi một đời người nổi bật giao cho người, người li ền dạy bọn hắn loại vật này?"

Khánh Tr ần: "..."

Là hẳn biết, Lý Trường Thanh đêm nay tới nhất định sẽ hỏi chuyện này.

Chính mình cái này đáng chết danh dự!

"Được rồi không đùa giỡn với người, ta biết người là người đứng đắn, " Lý Trường Thanh ng ẩng ở trên giường cười nhẹ nhàng nói: "Bất quá người vẫn rất có thể giấu diếm nha, lại dám gạt ta nói mình là chiến sĩ gen."

Khánh Tr ần kiên nhẫn giải thích nói: "Phương pháp tu hành kia là lão gia tử trước mấy ngày vụng trộm cho ta, ta cũng là vừa mới c ần tới. Mà lại cái kia thật là một bộ nghiêm chỉnh phương pháp tu hành, ngay cả ta cũng không nghĩ tới sẽ có loại này chuyên hướng."

"A?" Lý Trường Thanh hiếu kỳ nói: "Lão gia tử vì cái gì đối với người tốt như vậy a."

"Vậy người phải đến hỏi hán, " Khánh Tr ần nói ra.

"Người nếu là hán ở bên ngoài con riêng, có thể sớm một chút nói cho ta biết a, " Lý Trường Thanh nói ra.

Khánh Tr ần nói sang chuyện khác: "Ta nhìn người rất mệt mỏi, cũng muốn thích hợp chú ý nghỉ ngơi."

"Không có cách nào nghỉ ngơi, " Lý Trường Thanh thở dài nói: "Bằng vào ta thân phận, mặc kệ đi tới chỗ nào đều muốn bùng giá đỡ, không phải ta muốn bùng, mà là ta người trên vị trí này cần bùng, để cấp dưới kính sợ, để cho địch nhân sợ hãi. Những năm này, của ta đoàn xe từ trang viên lưng chừng núi lái ra, li ền sẽ bị người để mắt tới, ta thậm chí đều không thể xem thật kỹ một chút cái này thành thị số 18 biến hóa, trừ phi ngày nào ta không còn là người Lý thị, khi đó có lẽ có thể tùy ý thoải mái một chút."

"Vất vả, " Khánh Tr ần từ đáy lòng nói ra.

Lúc này, Lý Trường Thanh bỗng nhiên nhãn tình sáng lên: "Trời tối ngày mai, người dẫn ta từ đường hành lang này ra ngoài, đến thành thị số 18 bên trong chơi a?"

Khánh Tr ần vội vàng nói: "Không nên không nên, bây giờ thành thị số 18 bên trong rất nguy hiểm, ta không có khả năng tùy theo người làm loại này bốc đ ồng sự tình."

Nói thật, Khánh Tr ần cảm thấy Lý Trường Thanh ở phương diện này thật đáng thương, ngay cả ra ngoài dạo chơi cũng phải bị người nhìn chăm chăm, mọi cử động sẽ bị người quá độ giải đọc.

"Không có lương tâm, " Lý Trường Thanh bĩu môi: "Ta có thể đem chính mình che phủ cực kỳ chặt chẽ, chỉ cần không theo trang viên lưng chừng núi cửa chính ra ngoài, ai có thể nghĩ tới ta là Lý Trường Thanh? Ta chính là muốn lấy người bình thường thân phận, đi thành thị số 18 bên trong dạo chơi, người coi như là cảm tạ ta trong khoảng thời gian này đối với người tốt!"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ cuối cùng thở dài nói: "Được."

Lý Trường Thanh nhả tình sáng lên, nàng từ trên giường nhảy xuống đi đến Khánh Tr ần trước mặt: "Một lời đã định a, đêm mai ta tới tìm người, ngoéo tay!"

Nói, nữ nhân vươn chính mình mảnh khảnh ngón út.

Khánh Tr ần do dự không có đưa tay, đã thấy Lý Trường Thanh kéo hẳn lên cánh tay, cưỡng ép ôm lấy hẳn ngón út: "Không cho phép đổi ý a."

Nói xong, Lý Trường Thanh tinh thần toả sáng đi ra phía ngoài, tựa hồ mỗi một cũng quét sạch sành sanh: "Ngày mai cũng đừng trốn tránh ta à, đến lúc đó ta đi theo người, người đi đâu, ta liền đi đâu."

Nàng kéo ra Thu Diệp biệt viện tiểu môn, bên ngoài là Tiểu Ứng bọn người yên lặng chờ, trước đó thụ thương tu dưỡng lão Cửu, lúc này cũng đã về đơn vị.

Lúc này Tiểu Ứng nhìn xem Khánh Tr ần trong ánh mắt, lại nhiều mấy phần không nói rõ được cũng không tả rõ được khâm phục.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ đây nhất định là nghe nói một chút cái gì kỳ kỳ quái quái truy ền ngôn, mới có ánh mắt như vậy đi, hiện tại, Tiểu Ứng hẳn là càng muốn gia nhập Bạch Trú. . .

Lý Trường Thanh quay đầu nói ra: "Ngày mai buổi sáng khả năng có gia tộc cao tầng nội bộ hội nghị, tất cả có tư cách tiến từ đường Lý thị thành viên đều muốn tham gia, đến lúc đó hai ta ng ồi cùng một chỗ a."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Gia tộc cao tầng hội nghị, sẽ để cho ta đi?"

"Đương nhiên, " Lý Trường Thanh cười nói: "Người bây giờ thân phận địa vị thế nhưng là rất cao, đi, đi r ồi."

Nữ nhân nói xong liền đi, gọn gàng mà linh hoạt.

Bất quá, Khánh Trần bỗng nhiên đang suy nghĩ một vấn đề

Lý Trường Thanh kỳ thật cũng không ngại đi nơi nào, nàng chỉ là muốn ngăn ngừa thoát ly 'Lý thị' thân phận, hưởng thụ một chút khi không có ai khắc nhìn chăm chăm nàng thời gian.

Như vậy, không biết đối phương ngại hay không đi cứu một chút La Vạn Nhai a.

Trước đó Khánh Trần còn có chút lo lắng, giam lỏng La Vạn Nhai người trong có thể sẽ có cao thủ tồn tại, một mình hẳn rất có thể không giải quyết được.

Hiện tại, có Lý Trường Thanh như thế một vị cao thủ, hẳn là liền không sao đi. . .

Thu Diệp biệt viện liền nữa an tĩnh lại, nhưng trong viện còn giữ một trận khi có khi không mùi thơm, tựa hồ là Lý Trường Thanh trên người mùi vị nước hoa.

. . .

. . .

Phòng 102 bên trong Khương Dật Trần, đỉnh lấy hai cái mắt quầng thâm vùng trộm từ mắt mèo bên trong quan sát lấy.

Hắn từ nửa đêm một mực chờ đến ba giờ sáng, cũng không có đợi thêm đến bọn sát thủ một lần nữa đi ra.

Tăng thêm trước đó đi vào bốn người, cái này mười sáu tên sát thủ sau khi vào nhà tựa như là bị khủng bố sinh vật nuốt chửng lấy như vậy, biến mất vô tung vô ảnh.

Khương Dật Trầ n không biết trong phòng có một đầ u mật đạo, cũng không biết người trong phòng đến cùng là ai, hắ n chỉ cảm thấy chính mình nhà mới này vị trí, đặc biệt khắ ng bố.

Đâ y là một loại cảm giắ c gì đầ u? Tựa như là thật vắ t vả mua một cái phòng ở, kết quả vừa vào ở đi không có hai ngày, có người nhắc nhở người phòng này là cái nhà có ma, ba đời trước chủ nhân đầ u lên treo cổ tự sát.

Hiệ n tại, Khương Dật Trầ n cũng cảm giắ c chính mình chính ở tại một tòa nhà có ma bên trong, cực sợ.

Giờ này khắ c này, La Vạn Nhai lắ ng lắ ng nằm tại một gian phòng nhỏ trên sàn nhà, tại bên cạnh hắ n còn có sáu tên thời gian hành giả cùng một chỗ bị vắ y ở chỗ này.

Hắ n không có ngủ.

Cũng ngủ không đượ c.

La Vạn Nhai đặ i khắ i tính toán một cái thời gian, từ lúc hắ n trở thành thời gian hành giả về sau, bị giam lỏng thời gian chừng hơn một tháng.

Tại hơn một tháng này bên trong, bọn hắ n những thời gian hành giả này trừ ắ n ra chính là ngủ, mỗi ngày còn muốn bị chuyên môn an bài người tẩy não, bộ lấy bọn hắ n tại thế giới ngoài chân thực tin tức.

Phòng nhỏ cửa sổ đầ u bị người đóng đĩ nh, hoàn toàn không nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Trong phòng im lìm ắ m ướt khí tức, đẽ cho người ta đặc biệt bức bối.

Lầ n này xuyên qua trước đó, La Vạn Nhai là tự tin hơn gấp trăm lầ n, dù sao Bạch Trú cũng có trước cứu vớ t Trương Thừa Trạch chiến tích, tóm lại so trước đó thời gian hành giả nhìn lợi hại hơn một chút.

Mà lại, đố i phương cũng nhận hắ n đư a đi hai chiếc xe.

Thế nhưng là, cái này đâu đi qua ba ngày, La Vạn Nhai ngay cả Bạch Trú bóng người đâu không có gặp.

Là giống như thời gian hành giả khác, tìm không thấy mình bị giam lỏng vị trí?

Hay là nói sức chiến đấu không đủ, không dám tới cứu mình?

Cái này khiến hắn không khỏi lo lắng, trần trọc.

"Lão La, người có thể đừng xoay người sao?" Một tên thời gian hành giả phàn nàn nói: "Người cái kia thể trạng, xoay người cùng địa chấn giống như, còn có để hay không cho những người khác đi ngủ r ấ?"

La Vạn Nhai không có trả lời, cũng chưa từng cho những người này tiết lộ qua, chính mình mời người giải cứu sự tình.

Trên đường lăn lộn nhiều năm như vậy, hắn trải nghiệm sâu nhất chính là không nên tùy tiện tin tưởng bất luận kẻ nào, ai biết những thời gian hành giả này bên trong có người hay không đã chủ động làm phản r ấ?

Hắn không có bị tẩy não, nhưng là có người bị tẩy não a.

Nhưng vào lúc này, hai tên người mặc màu đen y phục tác chiến hán tử từ ngoài cửa đi tới, một người trong đó vẻ mặt tươi cười nói ra: "Mọi người trong nhà a, hôm nay nghỉ ngơi thế nào a, đồ ăn phương diện có cần hay không cải thiện địa phương?"

Một người khác cũng cười nói ra: "Mọi người trước đó không phải một mực tại hỏi, lúc nào mới có thể khôi phục tự do sao? Câu trả lời của chúng ta một mực là lập tức, có chút mọi người trong nhà có thể sẽ có nghi hoặc, chúng ta tại sao phải để mọi người đợi ở chỗ này, kỳ thật chúng ta cũng có nỗi khổ tâm a, hiện tại thành thị số 18 quá nguy hiểm, Lý thị, Khánh thị một mực tại trong thành thị trắng trợn lòng bất thời gian hành giả, các người đi ra sẽ rất nguy hiểm."

La Vạn Nhai vội vàng xoay người, một bộ trung thành tuyệt đối bộ dáng hỏi: "Trưởng quan, ta có thể hiểu được nỗi khổ tâm riêng của các người, hoàn toàn lý giải."

Người trông giữ kia hết sức hài lòng, trong khoảng thời gian này đến nay bọn hắn tây nã thành công nhất án lệ chính là cái này La Vạn Nhai, đối phương không chỉ rất phối hợp, thậm chí còn hỗ trợ tây nã những người khác.

Chỉ là, hắn nhưng lại không biết La Vạn Nhai là như thế nào xem thường bọn hắn kỹ thuật tây nã.

Lúc này, một tên người trông giữ vẻ mặt tươi cười nói ra: "Mọi người trong nhà a, hiện tại phía trên bàn giao một cái nhiệm vụ, thế giới ngoài người nhà bọn họ nhu cầu cấp bách một bút hành động tiền vốn, các vị nhìn xem phải chăng muốn chủ động quyên tặng một chút? Các vị, cơ hội lần này phi thường khó được, phía trên nói, chủ động quyên tặng người nhà mới có thể dung nhập càng lớn gia đình, tại trong tổ chức có nhiều hơn lên chức cơ hội. . ."

La Vạn Nhai một mặt kích động nói: "Ta quyên! Mọi người trong nhà đều chớ cùng ta đoạt, tiền mặt ta nơi đó có rất nhiều, đều giấu ở dưới giường đâu, ngài cần ta đưa đi chỗ nào?"

Hán tử triển khai một tấm tờ giấy nhỏ, nhìn thoáng qua nói ra: "Trở về sau ngày thứ hai nửa đêm, cần lớn Vương Thành dưới, người đến nơi đó tự nhiên sẽ có người cùng người bàn bạc."

La Vạn Nhai trong lòng một trận phấn khởi, cứ như vậy chính mình có hay không có thể bắt lấy đám người này tại thế giới ngoài thám tử rỗi?

Thế nhưng là, hắn bây giờ còn không có trở lại thân người tự do, nếu là mình tại thế giới ngoài náo loạn yêu thiêu thân, trở về sợ là sẽ phải chết đi.

Hán tử kia nhìn La Vạn Nhai một chút, sau đó cười đối với những người

khác nói ra: "Mọi người trong nhà, mọi người nhìn xem La Vạn Nhai giác ngộ, đây mới là người một nhà hẳn là có thái độ a, còn có người muốn là tổ chức ra một phần lực sao?"

Tại La Vạn Nhai dẫn đầu xuống, mọi người trong nhà nhao nhao nô nức tấp nập quyên tặng.

"Được rồi, đi ngủ đi, " hán tử gặp thu thập hành động tiền bạc nhiệm vụ hoàn thành, liền hài lòng phát phát tay: "Ngày mai mọi người cũng không cần ngủ ở trên mặt đất, ta sẽ ở ban đêm đem người nhà bọn họ đưa đi một địa phương khác, nơi đó an toàn hơn, cũng càng thoải mái dễ chịu."

'Mọi người trong nhà' hai mặt nhìn nhau, từng cái trên mặt hiển hiện vui sướng thần sắc.

La Vạn Nhai trong nội tâm kêu to không tốt, bản thân hẳn bị giam lỏng địa phương liền khó tìm, vạn nhất Bạch Trú người vừa mới tìm tới một chút manh mối, kết quả chính mình lại bị dời đi, cái kia kỳ thật không phải lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng?

Lần này La Vạn Nhai thật gấp!

Bạch Trú các đại ca, các người đến cùng ở nơi nào a!

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương, còi nguyệt phiêu.

Mời đọc #Lý Triêu Loạn Thần Tặc Tử. Cốt truyện lôi cuốn, tình tiết độc đáo, hài hước, đấu trí đấu sức, là trải nghiệm không thể bỏ qua.

Chương 318, len lén học tập, sau đó kinh diễm tất cả mọi người

Trở về đếm ngược 88:00:00.

Tám giờ sáng.

La Vạn Nhai nghênh đón lại một ngày họp sáng.

Cái gọi là họp sáng, chính là bảy vị 'Mọi người trong nhà' tập họp một chỗ, giảng thuật chính mình quá khứ chua xót khổ cay.

Khâu này, một mặt là tẩy não quá trình, bởi vì chia sẻ bí mật là rút ngắn lẫn nhau khoảng cách phương pháp nhanh nhất một trong.

Có lẽ có người thử qua, khi cùng người kết giao bằng hữu lúc, cho đối phương nói một cái bí mật của mình, hai người quan hệ liền sẽ cấp tốc rút ngắn.

Mọi người trong nhà tập họp một chỗ, chia sẻ lấy chính mình giấu ở đáy lòng bí mật, có lẽ là chính mình từng làm qua việc trái với lương tâm, có lẽ là chính mình giấu ở trong lòng không dám nói nói.

Dù sao nói ra về sau, liền sẽ có người ở bên cạnh tận lực đem cảm xúc dẫn hướng thung lũng, sau đó một đám 'Mọi người trong nhà' b ã tiếp người khóc, b ã tiếp người phóng thích cảm xúc, từ từ người sẽ ti ền thức cho là, những người b ã tiếp người này, chính là người huynh đệ tốt nhất tỷ muội.

Một phương diện khác, trong quá trình này thời gian hành giả cũng sẽ chậm rãi nói ra rất nhiều bí mật, bại lộ mình tại thế giới ngoài tin tức, đây là người không chế muốn nhất.

Rất nhiều người cảm thấy mình đối mặt tẩy não, nhất định có thể bảo trì trấn định.

Trên thực tế, người tại trong quần thể, là sẽ từ từ đánh mất lý trí. .

Nhưng La Vạn Nhai sẽ không.

Hôm nay hạp sáng, La Vạn Nhai chợt nhớ tới lâm xuyên qua trước, Bạch Trú đối với mình bàn giao.

Không đợi chia sẻ bắt đầu, hắn nhìn về phía trong phòng cái kia bảy tên phụ trách trông giữ bọn hắn hán tử: "Mọi người trong nhà a, các người cũng nghĩ xuống cùng một chỗ chia sẻ một chút a."

Một tên hán tử lắc đầu: "Các người chia sẻ liên tục, chúng ta bởi bạn các vị người nhà, cho các người cung cấp phục vụ."

Những người này, nói chuyện đầu là một cái so một cái dễ nghe.

La Vạn Nhai lắc đầu: "Một mực để cho các người bởi tiếp không lạ có ý tốt, không có khả năng chỉ riêng để cho các người cung cấp phục vụ."

Hán tử hay là tiếp tục lắc đầu: "Không cần."

Lúc này, La Vạn Nhai bỗng nhiên nghi ngờ nói: "Chúng ta đầu là người nhà a, chúng ta cũng bắt các người xem như người nhà, sao có thể vứt bỏ các người? Chẳng lẽ chúng ta không phải người nhà sao?"

Cùng một chỗ bị tẩy não các thời gian hành giả ngừng đầu lên.

Những người trông giữ kia nhìn nhau, trong lòng tự nhủ chúng ta cho La Vạn Nhai tẩy não, có phải hay không tẩy qua đầu, con hàng này thật đúng là đem tất cả xem như người nhà rồi?

Thế nhưng là, bọn hắn không có khả năng vạch trần loại chuyện này a, hiện

tại bọn hắn nếu là nói "Chúng ta không phải người nhà", vậy trước đó tẩy não quá trình chẳng phải uổng phí sao?

Mọi người trong lòng tự nhủ, cái này La Vạn Nhai có phải hay không động tâm tư gì a?

Thế nhưng là, hơn một tháng này đến La Vạn Nhai là người xứng nhất hợp bọn hắn, tẩy não trình độ cao nhất người, hắn là sẽ không ra yêu thiêu thân gì đi.

Một tên chủ sự hán tử sắc mặt biến biến, sau đó cười ng ỡ trên mặt đất: "Tốt, chúng ta hôm nay cũng bắt đầu tham dự chia sẻ, cùng mọi người trong nhà nói một câu bí mật của mình."

La Vạn Nhai cảm động nói: "Đây mới là người một nhà thôi, các người an tâm chia sẻ, để mọi người trong nhà giúp các người chia sẻ những cái kia cực khổ."

Tại tẩy não người lý luận bên trong, người chia sẻ là tại đem khổ nạn của mình nói ra, nói ra li ền không thống khổ, mà người nghe, thì là giúp vị này người chia sẻ gánh chịu cực khổ.

Ngay từ đầu, người trông giữ chỉ là tùy tiện chia sẻ một chút đau nhẹ khổ, nhưng về sau theo La Vạn Nhai dẫn đạo, thế cực li ền có chút không khống chế nổi. . .

. . .

. . .

Thu Diệp biệt viện bên trong.

Khánh Tr ần chính d ần d ần kiểm tra mỗi cái học sinh tu hành tiến độ, duy chỉ có cách qua Lý Y Nặc cùng Nam Canh Th ần hai người.

Không phải Khánh Tr ần không muốn biết hai người này tiến độ, thật sự là,

kiểm tra hai người này tiến độ cùng thám thính tư ân giống như, để hẳn có chút đau răng.

Dứt khoát, Khánh Trầ cũng mặc kệ, hai người này có thể tu hành bao nhanh liền bao nhanh đi.

Hiện tại, trừ ra những cái kia có thể đi đường tắt, tu hành tiến độ nhanh nhất chính là Lý Thúc, thứ yếu, lại là Lý Đờng Vân cùng Khánh Nhất!

Những người khác mỗi ngày cũng liền thấp sáng một viên minh điễm đáng vẻ, mà hai người này, cơ hồ có thể đạt tới một ngày hai viên trình độ.

Đây cũng là để Khánh Trầ có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới tiêu tử này không chỉ có tu hành thiên phú, vẫn rất khắc khổ cố gắng.

Khánh Trầ hồ nghi nhìn xem Khánh Nhất: "Người không có làm cái gì sự việc dư thừa đi."

Khánh Nhất bất đắc dĩ nói: "Tiên sinh, người cũng không phải không biết, ta trong Thanh Sơn biệt viện ở đâu, ta có thể làm gì?"

"Tu hành thiên phú rất tốt, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Tại trong tất cả mọi người, thiên phú của người là người ưu tú nhất một trong, cho nên nhất định phải trân quý mới được a."

Khánh Nhất kinh ngạc nhìn về phía Khánh Trầ, trong lòng tự nhủ người này lại còn sẽ khích lệ chính mình?

Có thể người lại thế nào khích lệ cũng vô dụng thôi, người lại không nguyện ý cho ta quán đỉnh!

Khánh Nhất mấy ngày nay cùng mặt khác đờng môn sư huynh đệ trao đổi qua, hẳn vô cùng rõ ràng chính mình thiên phú rất tốt, tốc độ tu hành so người khác đều nhanh.

Là, hẳn người thông minh như vậy, đương nhiên làm chuyện gì đều muốn

so người khác mạnh mới đúng a, sao có thể so người khác kém?

Nhưng là, hẳn v ềsau phát hiện, chính mình tâm tâm khổ khổ tu hành một ngày, Khánh Tr ần cho người khác một quán đỉnh li ền san bằng chênh lệch.

Khánh Nhất tức giận a.

Bất quá hẳn có thể có biện pháp nào đâu? Biết rõ Khánh Tr ần nhắm vào mình, hẳn cũng không thể trông cậy vào Khánh Tr ần cho mình quán đỉnh đi.

Nhưng vào đúng lúc này, Khánh Tr ần nói ra: "Nhắm mắt lại."

Khánh Nhất sửng sốt một chút.

Rất nhanh, hẳn li ền cảm giác một cỗ thanh tịnh dòng nước ấm từ đỉnh đầu tụ hợp vào, dòng nước ấm kia dọc theo kinh mạch của hẳn du tẩu, đúng là một hơi giúp hẳn đốt sáng lên hai viên minh điễm!

"Tiên sinh! ?" Khánh Nhất khiếp sợ mở to mắt nhìn v ềphía Khánh Tr ần: "Ngài cho ta quán đỉnh."

Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Chuyên tâm tu hành, ngươi là đệ tử của ta, ta đương nhiên muốn cho ngươi quán đỉnh, người người có phần."

Khánh Nhất tâm tình thật lâu không cách nào bình phục, trước đó Khánh Tr ần nguyện ý truy ền cho hẳn phương pháp tu hành còn chưa tính, bây giờ lại còn nguyện ý cho hẳn quán đỉnh, mà lại là một li ền giúp hẳn đốt sáng lên hai viên minh điễm!

Xem ra, chính mình là thật hiểu li ền đối phương, tiên sinh cũng không có nhắm vào mình a!

Nội tâm của hẳn có chút xấu hổ, rất có loại lòng tiểu nhân độ bụng quân tử cảm giác.

Lúc này, Khánh Nhất nghĩ lại, chính mình trước đó muốn cùng 31 tên Lý thị học sinh kết minh kế hoạch, có chút qua loa, cho đến ngày nay đều không có thành công, còn tao ngộ Lý Khắc như thế một vị mặt dày tâm đen tuyền thủ.

Nhưng là, hắn cũng không nhất định nhất định phải liên hợp người Lý thị a, trước mắt vị tiên sinh này, không phải liên là rất tốt kết minh đối tượng sao?

Bây giờ tăng thêm Khánh Nhất ở bên trong hai mươi hai tên đồ đệ, mặc dù cũng còn chưa đi đến đi qua chính thức lễ bái sư, nhưng mọi người tu hành đằng sau, kỳ thật trong đáy lòng hay là chịu phục, nhất là Khánh Trần một mực tại tâm tâm khổ khổ giúp mọi người quán đỉnh, mọi người tất cả đều nhìn ở trong mắt.

Bọn hắn tu hành rất mệt mỏi, nhưng tiên sinh mệt mỏi hơn.

Cho nên, lúc này Khánh Trần phân phó chút chuyện gì đó, mọi người tuyệt đối là 100% chấp hành, không một câu oán hận nào.

Khánh Nhất nghĩ thầm, mình cùng nó cùng những cái kia Lý thị tử đệ kết minh, vẫn còn không bằng trực tiếp cùng Khánh Trần kết minh.

Chỉ cần mượn hơi được Khánh Trần một người, hắn Khánh Trần dưới trướng còn lại hai mươi một tên Lý thị tử đệ, đều có thể biến thành hắn Khánh Nhất tại bóng dáng chi tranh trợ lực.

Mà lại, Lý Thúc bọn hắn những này bước lên con đường tu hành trong quân tinh nhuệ, nhưng so sánh một đám trong học đường dựa vào hữu dụng nhiều lắm!

Nghĩ tới đây, Khánh Nhất bắt đầu ở trong nội tâm tán thưởng cơ trí của mình.

Chính mình cũng quá thông minh đi!

Hắn ở trong lòng tính toán, hẳn trước tiên cần phải để Khánh Trầ tán thành chính mình làm thân phận học sinh, sau đó dùng thầy trò tình nghĩa đến gắn bó giữa lẫn nhau quan hệ mới được.

Đến trưa thời điểm, Lý Khác tiến phòng bếp cho Khánh Trầ nấu cơm, Khánh Nhất liề ở một bên trợ thủ lột tỏi, một màn này cho Lý Khác đầ nhìn mê mẩn, trong lòng tự nhủ tiểu tử này lại phải làm cái gì yêu thiêu thân?

Bất quá, Khánh Nhất đã từng thật sự là một chút việc nhà đầ không có làm qua, làm gì đầ tay chân vụng về, lột tỏi không sạch sẽ.

Lý Khác tại trong phòng bếp, ôn hoà nhã nhận nhìn xem Khánh Nhất nói ra: "Khánh Nhất. . . Nếu không người trước học một ít làm thế nào, lại đến làm?"

Lý Khác lúc nói chuyện mặc dù ôn hoà nhã nhận, nhưng Khánh Nhất nhìn đối phương bộ dáng, rõ ràng còn kém đem ngại chính mình đầ cảm xúc cho viết trên mặt.

Khánh Nhất cũng không ngẩng đòn khiêng, mà là đứng dậy tại Lý Khác bên người yên lặng đứng đấ, nhìn Lý Khác làm thế nào.

Đây là người thông minh cách làm, người khác nói người không được thời điểm, tuyệt đố không nên tại xa lạ lĩnh vực nóng lòng chứng minh chính mình, như thế ngược lại sẽ biến khéo thành vụng.

Người muốn len lén học tập, sau đó kinh diễm tất cả mọi người!

Đến khi chạng vạng tối, không đợi Lý Khác nói cái gì đó, Khánh Nhất vậ mà liề rửa sạch một khối khăn lau, chủ động đi cho Khánh Trầ ghế nằm lau sạch sẽ.

Lý Khác gặp Khánh Nhất cướp làm việc, lập tức đi hướng tủ lạnh, chuẩn bị cho tiên sinh trước tẩy diễm đông đào.

Kết quả, Khánh Nhất vượt lên trước một bước đi vào tủ lạnh trước, chọn lấy mấy cái đẹp mắt nhất đông đảo, rửa sạch cho Khánh Tr ần bùng đi qua.

..

Khánh Tr ần ng ồi tại trên ghế nằm, trong lòng tự nhủ đ ứa nhỏ này không phải là uống rượu giả đi, làm sao đột nhiên thái độ một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn?

Mặc dù đây là hấn vui thấy kỳ thành, có thể Khánh Nhất cải biến cũng quá nhanh đi.

Mặc dù Khánh Tr ần bản thân kế hoạch chính là lôi kéo Khánh Nhất, cứ như vậy, hấn mang theo Lý Thúc b ọn hấn đi làm mặt khác người hậu tuyến bóng dáng, li ền có thể đánh lấy Khánh Nhất cờ hiệu, cho Lý Thúc b ọn người nói là trợ giúp Khánh Nhất vị sự đệ này, chính hấn có thể trốn ở phía sau màn.

Nhưng cũng không nghĩ tới có thể lôi kéo đến ph ần này mà a.

Chờ chút, Khánh Tr ần đột nhiên nghĩ đến Khánh Nhất dự định làm gì, khoan hãy nói, hai người là muốn đến cùng nhau đi.

Khánh Tr ần nhìn xem Khánh Nhất bận rộn thân ảnh, bỗng nhiên 'Hi ền lành' đứng lên.

Nhưng vào lúc này, có nô bộc đến gõ cửa: "Khánh tiên sinh, Lý Khác, Lý Thúc, Lý Hoàng, Lý Tín, Lý Nhân, Lý Nghĩa, Lý Trung. . . Xu Mật xử để cho ta tới hô ngài mười bốn vị tiến đến họp, hội nghị hôm nay trọng yếu hơn, Khánh tiên sinh có tham dự quy ền lực, Lý Khác, Lý Thúc, Lý Hoàng ngài mười ba vị là ghé dự thính."

Khánh Tr ần bây giờ bối phận cao có tham dự tư cách, mà Lý Thúc b ọn người là Lý thị ở trong quân đời sau trụ cột vững vàng, Lý Khác thì là trước đó đại biểu đại phòng tiến vào từ đường, cho nên b ọn hấn mới có dự thính ghé.

Đêm qua Lý Trường Thanh cũng đã nói Lý thị muốn họp, Khánh Trầ đợi một ngày, còn tưởng rằng hội nghị này hủy bỏ đâu.

Nô bộc nhìn về phía Khánh Trầ: "Đương nhiên, tiên sinh ngài cũng có quyền lực không tham gia."

"Ta tham gia, " Khánh Trầ gật gật đầu nói: "Phiền phức dẫn đường đi."

Hắn đương nhiên muốn tham gia, như thế thuận lý thành chương thám thính thế giới trong cơ mật tối cao tình báo cơ hội, hắn làm sao có thể bỏ lỡ?

Bây giờ còn có cái nào thời gian hành giả, có thể tham gia loại cấp bậc này hội nghị, chỉ sợ cũng Khánh Trầ một người.

Khánh Trầ đối còn lại mấy tên học sinh nói ra: "Các người hôm nay đi về trước đi, sáng mai lại tới tiếp tục tu hành."

...

Hôm nay chỉ có 8000 chữ, không tính trả nợ.

Nhưng vẫn là yêu cầu nguyệt phiếu. . .

Mời đọc #Lý Trì ầu Loạn Thầ Tặc Tử. Cốt truyện lôi cuốn, tình tiết độc đáo, hài hước, đầu trí đầu sức, là trải nghiệm không thể bỏ qua.

Chương 319: Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác

Vào lúc đêm tối, ráng chi ều cùng mặt trời đỏ tiên diễm.

Ra Thu Diệp biệt viện.

Ngoài cửa trống rỗng. .

Tất cả mọi người thân ảnh, đều bị ánh nắng kéo rất dài, ngẫu nhiên sẽ còn đan xen vào nhau.

Khánh Tr ần nhắc chân li ền đi theo nô bộc hướng hội trường đi đến.

Trên đường, hắn hỏi Lý Thúc bọ người: "Trước kia loại hội nghị gia tộc này nhiều không?"

"Không nhiều, " Lý Thúc lắc đầu: "Bình thường đầu là tại hàng năm tế tự từ đường đằng sau sẽ tổ chức, một năm một cái. Trong gia tộc từng cái phe phái đại biểu, sẽ hướng gia chủ báo cáo trọng yếu nhất kết toán số liệu, sau đó tiến hành năm đầu bổ nhiệm nhân sự."

"Bình thường muốn mở bao lâu?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Ba ngày ba đêm cũng đã có, " Lý Thúc cười nói: "Rất nhiều người đi mở loại hội này, đầu là muốn mặc trưởng thành bím gi ấ y đi."

Khánh Tr ần nghe nói qua có chút thế giới ngoài công ty lớn sẽ có loại này dài dằng dặc hội nghị, tham dự nhân viên vì không lên nhà vệ sinh, cả đám đầu mặc vào trưởng thành bím gi ấ y.

Loại kia hội nghị b ầu không khí cực kỳ nghiêm túc, người tham dự thậm chí không dám đi nói đi nhà xí.

Tại Khánh Tr ần trong ấn tượng, lão tâu là một người rất hòa ái a, loại người này chủ trì hội nghị, cũng sẽ đề nội bộ gia tộc các thành viên sợ hãi sao?

Có lẽ, đây chính là thượng vị giả nhất định phải làm a.

"Lý thị vị lão gia kia, ngày bình thường rất nghiêm túc sao?" Khánh Tr ần hỏi.

Lý Thúc giải thích nói: "Gia gia cũng không có đặc biệt nghiêm túc, chỉ là làm việc dứt khoát quả quyết, tính trước làm sau , chờ hẳn làm ra quyết định gì thời điểm, sẽ rất khó cải biến. Mọi người e ngại trận này hội nghị, chủ yếu cũng là loại hội nghị này quá trọng yếu, một trận hội nghị một lần nữa bổ nhiệm và miễn nhiệm hơn mười người, hơn trăm người, nó thậm chí sẽ quyết định gia tộc một ít phe phái tương lai mấy năm vận mệnh, không ai dám nhẹ nhõm đối đãi. Có ít người trong buổi họp đã mất đi quy ền lực, khả năng mấy chục năm đầu không thể lại trở lại quy ền lực trung tâm."

Lúc này, nô bộc dẫn bọn hắn đến hội trường.

Chỉ là tất cả mọi người đi vào sau đột nhiên phát hiện, toàn bộ trong hội trường không có một ai.

Hội trường không ở nơi này!

Lý Khác nói ra: "Trong trang viên lưng chừng núi tổng cộng có hai cái hội trường, một cái gọi Thủ Chân, một cái gọi Minh Lý, hội nghị kh ẳng định thực sự một cái khác bên trong cử hành."

Đám người quay đầu nhìn v ề phía nô bộc, đã thấy nô bộc kinh sợ nói: "Có lỗi với các vị, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ta nhận được mệnh lệnh chính là lĩnh mọi người đến 'Thủ Chân' hội trường!"

Lý Thúc nhìn về phía Khánh Trầ: "Tiên sinh, có thể là có người không muốn để cho ngài tham dự."

Khánh Trầ cười cười, rất hiền nhiên là.

Có người không hy vọng hẳn tham dự.

Từ vừa mới nô bộc nói cho hẳn biết nói có quy ền lực không tham gia thời điểm, là hẳn biết đây là một loại ám chỉ.

Khánh Trầ nghĩ nghĩ: "Một cái khác hội trường cách nơi này có bao xa?"

"Đi đường đi qua 20 phút, " Lý Khác h ỉ đáp: "Dựa theo thời gian, hội nghị hẳn là 10 phút sau li ền muốn bắt đầu."

"Có ý tứ, " Khánh Trầ cười nói.

Đây là hẳn không ngờ tới, nhưng cũng không tính đặc biệt ngoài ý muốn.

Trong đại trạch viện nếu như không có điểm loại này lục đục với nhau, Khánh Trầ ngược lại cảm thấy có chút kì quái.

Khi cỗ hữu quy ền lực giai cấp phát hiện có tân quý thời điểm xuất hiện, kiểu gì cũng sẽ tận hết sức lực tiến hành chèn ép, bởi vì tất cả mọi người rất rõ ràng bánh ngọt cứ như vậy lớn, thêm một người, li ền muốn nhiều phân một phần.

Chỉ là. . . Hẳn chỉ là cái giáo viên tiên sinh a, tại sao muốn nhằm vào hẳn?

Lý Thúc nhỏ giọng nói: "Tiên sinh, hiện tại tất cả mọi người tại truy ền thuyết ngài là lão gia tử con riêng đầu, nói là lão gia tử muốn tại cưới hạc đi tây phương trước đó để ngài nhận tổ quy tông, tiến từ đường tế bái. . ."

Khánh Trầ ngạc nhiên, thì ra là thế!

Thật sự là lão tâu đối với hấn quá tốt rồi, đến mức khiến cho thật nhiều người đều hiểu lầm cái gì.

Là, giáo viên tiên sinh đương nhiên sẽ không ảnh hưởng người khác lợi ích, nhưng nhận tổ quy tông con riêng liền không giống với lúc trước.

Nhưng vấn đề là... Hấn cũng không phải là cái gì con riêng a!

Nhìn việc này gây!

Khánh Trầ nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi tới một cái hội trường."

Lý Thúc nói ra: "Tiên sinh, bọn hấn cái này cố ý để ngài đến trễ, ngài cũng không tức giận sao?"

Mặc dù hấn còn không có chính thức dập đầu bái sư, nhưng trong khoảng thời gian này Khánh Trầ vô tư truyề thụ, tặng thêm Khánh Trầ tân tân khổ khổ cho bọn hấn quán đỉnh, tất cả học sinh đều là nhờ ơn.

Bây giờ nhà mình tiên sinh bị người bày một đạo, tự nhiên sẽ cảm thấy rất không phục.

"Sinh khí a, ta người này vẫn rất mang thù, nhưng người ở chỗ này cùng một cái nô bộc tức giận cũng vô dụng, hấn cũng là chân chạy, " Khánh Trầ bình thản nói ra: "Bất quá, muốn đi nơi nào liền lập tức xuất phát, điểm ấy tổng không có cái gì sai."

Lý Thúc bọn người nhìn nhau, lập tức đi theo.

...

...

Trong Minh Lý hội trường, đã ng ồi đầy gần trăm người.

Ở giữa một tấm trống rỗng bàn dài, tổng cộng chỉ ng ồi 11 người, những

người còn lại thì ngồi tại cách đó không xa trên ghế dự thính.

Cái này 11 người khí tràng, một cái so một cái cường đại, chung quanh trên ghế dự thính người, thậm chí thật không dám tùy ý dò xét bọn hắn.

Những người này mặc kệ làm bất kỳ quyết định gì, đều đủ để ảnh hưởng mấy triệu người vận mệnh.

Bên bàn dài một bên, một tên già còm trung niên nhân hỏi: "Lão gia tử thân thể thế nào, lúc này tổ chức hội nghị gia tộc, sẽ không đối với thân thể có ảnh hưởng gì a? Đại ca, người cũng không khuyên một chút hử à."

Nói xong, hắn nhìn về phía vị kia ngồi phía bên trái vị trí thứ nhất bên trên Lý Vân Thọ.

Lý Vân Thọ không có phản ứng hắn, chỉ là yên lặng nhìn xem văn kiện trong tay.

Tham gia hội nghị này, tất cả mọi người mang theo văn bản tài liệu nhất định phải lấy bằng giấy hình thức thể hiện, cũng cấm chỉ mang hết thảy thiết bị điện tử tiến vào.

Nếu có thành viên đeo trên người thân thể máy móc, như vậy bên ngoài sân sẽ có người chuyên môn phụ trách tháo dỡ, đảm bảo.

Sau đó cũng sẽ có người chuyên môn thân thể máy móc bác sĩ phụ trách cho bọn hắn lắp đặt trở về.

Quy định này liên dẫn đến, trên ghế dự thính còn có mấy người cụt tay cụt chân, nhìn mười phần cổ quái.

"A, hội nghị đã sớm nên bắt đầu, lão gia tử làm sao còn không đến, " bên bàn dài bên cạnh một vị trung niên nữ nhân nói ra: "Dĩ vãng, hắn là nhất đúng giờ người a, ta nhớ được sớm mấy năm hắn còn chuyên môn canh giữ ở cửa ra vào, chúng ta nếu ai đến muộn nhưng là muốn làm kiểm

điêm."

Lý Vân Nghiệp nhìn về phía một tên nô bộc: "Đi, hỏi một chút chuyện gì xảy ra."

Tên kia Bão Phác lâu nô bộc nhanh chóng chạy ra ngoài, sau đó rất nhanh lại chạy trở về "Lão gia tử nói, chờ người đã đông đủ lại mở biết."

Trong hội trường đám người sững sờ.

Chờ người đủ?

Trong tất cả mọi người ở đây, chỉ còn lại có một nhóm người không tới, mà đám người này vì cái gì không tới, mọi người cũng đều lòng dạ biết rõ.

Chỉ là, bọn hắn không nghĩ tới luôn luôn đúng giờ, đại khí lão gia tử, vậy mà lại ngay tại lúc này đột nhiên tùy hứng đứng lên.

Bất quá là vị giáo viên tiên sinh kia bị người bày một đạo, đi nhầm hội trường mà thôi.

Chỉ có ngần ấy việc nhỏ, lão gia tử thậm chí ngay cả hội nghị này đều hướng sau kéo!

Hội trường ghế dự thính bên trong, tất cả mọi người bắt đầu nghị luận, vị giáo viên tiên sinh này đến cùng có tài đức gì, để lão gia tử như vậy thiên vị?

Gầy còm nam nhân trung niên đập trước mặt bàn dài, tự mình nói ra: "Gần nhất các người nghe nói ta Lý thị xuất hiện một cái con riêng sao, lão gia tử để Lý thị tử đệ bá sự nâng lên địa vị của hắn, lại là cho hắn Thu Diệp biệt viện, đây là muốn làm gì? Ta cho các người trước tiên nói rõ ràng, như thế một cái đệ đệ ta có thể không nhận a. Ta Lý thị từ mấy trăm năm trước li hôn có quy củ, con riêng không vào từ đường."

Lý Trường Thanh ngẩng tại chỗ nhìn lên trần nhà, mặc cho chính mình vị ca

ca này mở miệng nổi lên, lại tuyệt không quan tâm.

Vị nam nhân trung niên này gọi là Lý Vân Nghiệp, trên phương diện làm ăn cực kỳ khôn khéo tài giỏi, trông coi khoáng sản, điện lực loại này hạng mục, trong đó không ít đều là Lý thị trụ cột sản nghiệp, tại phương diện buôn bán tính xâm lược cực mạnh.

Lý Vân Nghiệp ngày bình thường đợi huynh đệ tử muội đều rất tốt, cũng không có gì ngang ngược mao bệnh.

Duy chỉ có có một chút, người này lãnh địa ý thức cực mạnh, dưới tay hắn đồ vật, người khác cũng không thể đụng.

"Cửu ca, " Lý Trường Thanh bỗng nhiên nói ra: "Cũng không ai nói hắn là lão gia tử con riêng đi, không tin đừng không tin đừng a. Mà lại, hội nghị gia tộc bên trên cũng đừng có xách loại chuyện này."

Lý Vân Á bình tĩnh nói: "Ta chỉ là lo lắng trong khoảng thời gian này không có trở về, có người tại lão gia tử bên cạnh nói điểm mê hoặc nhân tâm."

Lý Vân Thọ khép lại trước mặt văn bản tài liệu, lạnh nhạt nói: "Lão gia tử chưa bao giờ hoa mắt tai qua, cho nên điểm ấy người không cần lo lắng."

Lúc này, Minh Lý hội trường bên ngoài đi vào một đoàn người tới.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn sang, rõ ràng là đến trẻ Khánh Trần cùng Lý Khác bọn hắn.

Lý Vân Nghiệp không nói gì, chỉ là cẩn thận quan sát Khánh Trần.

Chỉ bất quá, Khánh Trần không có nhìn hắn, mà là nhìn về phía ở giữa chiếc bàn dài kia.

Nơi đó dư thừa cái ghế đều đã bị triệt bỏ, không có một tấm là lưu cho hắn.

Giờ này khắc này, rất nhiều người đều yên lặng nhìn xem một màn này, muốn nhìn vị này Giảng Võ đường đi ra giáo viên tiên sinh sẽ làm như thế nào.

Là đến trên bàn dài, muốn tới một cái ghế, hay là yên lặng ngồi tại trên ghế dự thính?

Nếu như là muốn cái ghế, như vậy không có một cái nào nô bộc dám giúp hẳn chuyển, chính mình chuyển cái ghế, lại có chút quá thấp kém.

Nếu như là ngồi tại trên ghế dự thính, như vậy về sau sự tình đều không cần nói, Lý thị trên bàn dài sẽ không còn có vị trí của hẳn.

Tập đoàn này nội bộ quyên lực, mỗi người đều là đã trải qua vô số đấu tranh, mới cuối cùng thắng được bên bàn dài cái ghế.

Cái ghế kia thường thường không có gì lạ, lại là vô số người tha thiết ước mơ đồ vật.

Ngay tại lúc cái này vi diệu bầu không khí bên trong, Khánh Trăn sau lưng Lý Khác bỗng nhiên đi tới, từ trên ghế dự thính dời một cái ghế, đoan đoan chính chính bày tại bên bàn dài bên cạnh: "Tiên sinh, mời ngồi đi."

Nói, Lý Khác còn cần tay áo của mình đem mặt ghế lau sạch sẽ.

Cái ghế cũng không bẩn, nếu là Lý thị hội nghị gia tộc cái ghế là bẩn, sợ là phải có nô bộc bị lưu vong đi ra.

Mà Lý Khác làm như thế, rõ ràng là tại cho tất cả mọi người làm bộ dáng, Lý thị đại phòng có tư cách tiến từ đường người thừa kế đều cho tiên sinh xoa cái ghế, những người khác cũng đừng làm gì nữa tiêu động tác.

Trên ghế dự thính người, tất cả đều ngây ngẩn cả người, bọn hắn không nghĩ tới Lý Khác vậy mà tại hội nghị gia tộc bên trên, đều đem tư thái thấp như vậy.

Trên bàn dài người cũng có mấy cái ngậy ngấn cả người, ngay cả Lý Trường Thanh đâu có chút ngoài ý muốn, nàng nguyên bản dự định là, do nàng mở miệng muốn tới một cái ghế, không có nô bộc nào dám chống lại mệnh lệnh của nàng.

Nhưng là, hiện tại rõ ràng không cần nàng ra mặt, Khánh Trần chính mình cũng có thể giải quyết vấn đề.

Trên bàn dài, Lý Vân Nghiệp quay đầu nhìn mình đại ca Lý Vân Thọ, có chút suy nghĩ không chừng, hẳn không xác định đây có phải hay không là nhà mình đại ca thụ ý nhi tử làm.

Lý Vân Thọ biểu lộ, vĩnh viễn như Long Hồ không có chút rung động nào, hẳn nhìn về phía Lý Vân Nghiệp: "Chớ suy nghĩ lung tung, hẳn thậm chí đâu không có cho ta dờn qua một lần cái ghế."

Nói bóng gió, việc này cùng hẳn Lý Vân Thọ không quan hệ.

Lý Vân Nghiệp như một đầu hổ gầy giống như, có chút hăng hái sò lên trên cằm gốc râu cằm: "Có ý tứ."

Khánh Trần đi vào bên bàn dài bên cạnh tọa hạ, không cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, chỉ là lẳng lặng ngồi ở chỗ đó duy trì hô hấp thuật, nhắm mắt dưỡng thần.

Phảng phất đối với hết thảy cũng không quá quan tâm giống như.

Lý Khác, Lý Thúc bọn người an vị tại phía sau hẳn, cũng giống vậy không nói một lời.

Nếu không phải trường hợp quá long trọng, Lý Thúc bọn hẳn thậm chí hi vọng tiên sinh có thể dẫn bọn hẳn nhập định, tại hội nghị trong lúc đó cũng đừng chậm trễ tu hành.

Bọn hẳn những này trong quân hán tử nhất là thiết thực, bọn hẳn rất rõ

ràng nếu như có thể mau chóng tu hành trở thành siêu phàm giả, ở trên chiến trường sẽ có bao lớn tác dụng.

Lúc này, bên ngoài hội trường có người đẩy xe lăn tiến đến, đẩy xe lăn người là vị kia cho Khánh Tr ần Chuẩn Đ ề Pháp nam nhân trung niên, mà trên xe lăn thì là cực kỳ suy yếu lão tâu.

Đã thấy lão tâu sắc mặt trắng bệch, bờ môi tím xanh, hội trường ngoài cửa còn chờ lấy hơn mười gã bác sĩ cùng y tá, tùy thời dự định tiến hành cứu giúp.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, ngài tại Long H ồ bên cạnh thả câu thời điếm, cũng không phải cái dạng này a.

Này làm sao còn diễn đi lên!

Mà lại đừng nói, diễn kỹ vẫn rất tinh xảo, loại kia thờ không được khí cảm giác, rất thật cực kỳ.

Khánh Tr ần nhìn chung quanh một vòng, phát hiện những người khác biểu lộ cũng không khác thường.

Chẳng lẽ li ền hẳn biết, lão tâu là đang diễn trò sao? !

Không đúng, Lý Vân Thọ khẳng định cũng là lòng biết rõ, nhưng còn lại thật đúng là không xác định.

Trên thực tế Khánh Tr ần không biết là, Long H ồ phụ cận cũng không phải ai muốn đến thì đến, nơi đó ngày thường đều có người đặc biệt thủ hộ giả, người không có phận sự cho dù là Lý Thúc, Lý Khác bọn hẳn đều dựa vào g ần không được.

Trang viên lưng chừng núi cũng không phải thật một mảnh hòa khí, chỉ là Khánh Tr ần thấy được nhất ôn hòa một mặt mà thôi.

Lão tâu ánh mắt cũng không có nhìn về phía Khánh Tr ần, hẳn chỉ là hư

nhược ng ồi tại trên xe lăn nói ra: "Thân thể ta khó chịu, cho nên lần này hội nghị nói ngắn gọn, ta trước tiên nói xong, có ý nghĩ gì có thể đợi ta nói xong các người lại nói. Các người đem những này nói coi là nguyện vọng nghe cũng tốt, coi là răn dạy nghe cũng được, ta chỉ cần các người nghe vào."

Lão tâu tiếp tục nói: "Chuyện làm thứ nhất, chỉ cần Lý thị vẫn còn, như vậy thanh trừ Jindai cùng Kashima hai nhà chính là Lý thị đời đời kiếp kiếp mục tiêu cùng truy c ầi."

"Kiện sự tình thứ hai, Lý Vân Dịch trong tay thuốc biến đổi gien sản nghiệp cùng tình báo sản nghiệp, tất cả đều giao cho Lý Trường Thanh, tương lai liên bang rung chuyển, tổ chức tình báo nhất định phải nắm giữ tại một người trong tay, không có khả năng lại có khác nhau."

Đây cũng là nhân sự bổ nhiệm và miễn nhiệm, mà lại chỉ nói Lý Vân Dịch giao quy ền, cũng không có nói cho hẳn cái gì chức trách mới,

Điều này nói rõ lão tâu đối với Lý Vân Dịch quá khứ làm việc phi thường không hài lòng, mà Lý Vân Dịch mạch này tương lai mấy chục năm, điều rất khó lại có đi vào hạch tâm quy ền lực cơ hội.

"Chuyện thứ ba, mặc kệ lúc nào, phương bắc hồ thị không có khả năng ngừng."

"Kiện thứ tư sự tình, trong vòng 30 năm, tài chính và thuế vụ dự luật phương diện này không thể nhượng bộ, đây là Lý thị căn cơ một trong."

"Kiện thứ năm. . ."

Lão tâu liên tiếp nói hơn mười sự kiện, đến cuối cùng: "Chuyện thứ mười chín, Lý thị nội bộ coi trọng trưởng ầu có thứ tự, tôn sư trọng đạo, các vị không nên quên lão Lý gia truy ền thống."

Trong hội trường rất nhiều người đều ngậy ngấn cả người, đây rõ ràng chính là chuyên môn vì Khánh Tr ần mới nói, ý tứ chính là để mọi người

không cần chất vấn Khánh Tr ần tại Lý thị địa vị!

Tại cái này mười chín chuyện bên trong, lão tâu thậm chí ngay cả liên bang tập đoàn quân đi đâu động đâu không nhắc tới từng tới, cũng không có nâng lên ai tới nhận chức gia chủ, ngược lại hết lần này tới lần khác nâng lên tôn sư trọng đạo.

Cái này khiến rất nhiều người đều không hiểu.

Lúc này, lão tâu nói ra: "Tốt, ta nói xong, các người có cái gì muốn nói sao?"

Bên bàn dài một bên, Lý Vân Dịch bỗng nhiên đứng lên: "Cha, ta đã làm sai đi đâu gì, tại sao muốn đem quyền lực của ta đều cho Lý Trường Thanh, nàng có cái gì. . ."

Lời còn chưa nói hết, lão tâu đứng là đột nhiên hôn mê đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ hội trường loạn tung tung phèo, ngày bình thường bình tĩnh nhất Lý Vân Thọ g ầm thét: "Bác sĩ, y tá, mau vào cứu giúp!"

Trong hội trường, ghế dự thính bên trong người đều mờ mịt thất thố, Lý Vân Dịch ngơ ngác đứng ở nơi đó, hẳn không nghĩ tới chính mình thậm chí ngay cả biện bạch cơ hội cũng bị mất.

Bác sĩ xông tới v ềsau, lại có binh sĩ súng ống đầy đủ đi vào hội trường: "Xin mời các vị có thứ tự rời đi."

Khánh Tr ần đầu óc mơ hồ căn cứ binh sĩ chỉ thị đi ra ngoài, một đoạn thời khắc, thậm chí ngay cả hẳn cũng hoài nghi, lão tâu có phải hay không đột nhiên tăng thêm bệnh tình.

Dù sao lão tâu trong khoảng thời gian này một mực đợi tại Long Hồ bên cạnh, nơi đó rét lạnh lại ẩm ướt, tăng thêm bệnh tình cũng rất có thể.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Trường Thanh tại lão Cửu hộ tổng bên dưới trải qua bên cạnh hắn: "Hiện tại mới vừa vào đêm, người chờ chút tại Thu Diệp biệt viện chờ ta a, ta chờ một lúc liền đi qua."

Khánh Trần dở khóc dở cười, lão gia tử đầu bệnh nguy con hàng này lại còn hữu tâm đi ra ngoài chơi, đối phương rõ ràng là cái người biết chuyện, biết lão gia tử là trang.

Nghĩ tới đây, hắn cũng yên lòng.

Rời đi hội trường sau Khánh Trần cũng không biết đi đâu, quỷ thần xui khiến hướng Long Hồ đi đến.

Chẳng qua là khi hắn đi bộ đi đến nơi đó lúc, thành linh phát hiện dưới ánh trăng, lão tẩu đã đổi một thân áo tơi, ngẩng ở chỗ đó bắt đầu bóp mồi câu!

Khánh Trần tức giận đi qua: "Ngài cái này diễn cũng quá qua loa đi, nửa giờ sau ngài còn bệnh nặng thở hơi cuối cùng đâu, nửa giờ sau liền chạy đến câu cá?"

Lão tẩu cũng tức giận nói: "Người cũng không lo lắng ta có sao không, ta bệnh nặng thở hơi cuối cùng người liền đến Long Hồ sờ ta Long Ngư?"

"Cũng vậy, " Khánh Trần hôm nay không có mang bàn nhỏ, dứt khoát khoanh chân ngẩng ở lão tẩu bên người: "Ngài đây là diễn cho ai nhìn đâu? Trong hội trường này một mảnh binh hoang mã loạn, còn kém trực tiếp xem như lễ truy điệu nhà tang lễ hiện trường bắt đầu khóc tang."

"Cũng không phải cố ý diễn cho ai nhìn, " lão tẩu thở dài nói: "Chủ yếu là trước kia hội nghị quá dài dòng, ta mỗi tuyên bố một cái quyết định, bọn hắn đều muốn nói dóc rất lâu, cái rắc rối một chút sự tình ta phải dùng vài ngày đến cân bằng, lần này tốt bao nhiêu, nói xong cũng đi, ta xem ai xin hỏi ta cái gì. Ta đều nhanh chết rồi, còn cần lãng phí thời gian ứng phó bọn hắn?"

Khánh Trần yên lặng: "Ngài liền vì việc này, động chiến trận lớn như

vậy?"

Một vị tập đoàn cao nhất lãnh tụ, liền vì không nghe mọi người trong buổi họp cãi nhau, vậy mà sử xuất như vậy ngây thơ chiêu số.

Cái này có chút phá vỡ quan niệm của hắn.

Thế nhưng là suy nghĩ kỹ một chút, những người b ề trên này cũng là người a.

Lão tẩu mắt liếc thấy thiếu niên: "Lão đầu tử sinh mệnh bên trong sau cùng mấy ngày, chẳng lẽ không trân quý sao? Vì không lãng phí mấy ngày nay, lớn hơn nữa chiến trận cũng không quá đáng a. Ta thời gian bây giờ , theo giây tính đều không quá phận."

"Được chưa, quả thật có chút đạo lý, " Khánh Tr ần cảm khái nói.

Lão tẩu đưa tay đem lưởi câu văng ra ngoài, một bên nhìn xem phao vừa nói: "Lúc còn trẻ, ta luôn cho là thời gian còn rất nhiều, luôn luôn nói với chính mình, ưa thích sự tình có thể đợi làm tiếp. Thế nhưng là a, tính mạng của ta ngay tại những này thế tục danh lợi bên trong lãng phí, ta muốn cân bằng cái này, cân bằng cái kia, quay đầu ngẫm lại sớm một chút giả bệnh nguy, ta sợ là đã sớm có thể buông tay đi tiêu dao tự tại."

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, vậy ngài cái này một bệnh tình nguy kịch chính là mấy chục năm, mọi người cũng sẽ không tin tưởng a.

Hắn hỏi: "Bất quá, ta coi là ngài tại trong hội nghị, sẽ nâng lên người thừa kế a cái gì, kết quả một câu cũng không có xách."

Lão tẩu cười cười: "Người biết cái gì, việc nhỏ mở đại hội, đại sự mở tiểu hội, trọng yếu nhất quyết định sao có thể ở trên trăm người trong hội nghị quyết định a, đầu sớm thương lượng xong."

"Mười chữ này ngược lại là sâu sắc, " Khánh Tr ần nói ra: "Ta còn tưởng rằng ngài là lo lắng trong hội trường có nội gian, cho nên cố ý không nói

chuyện trọng yếu nhất đâu."

"Nội gian không nội gian hiện tại không cách nào kết luận, " lão tẩu chậm rãi nói: "Nhưng chẳng mấy chốc sẽ có kết quả."

"Thật là có?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Thân là Lý thị tập đoàn đại nhân vật, vì sao muốn bán gia tộc của mình?"

Lão tẩu nói ra: "Cũng không phải ai cũng cần quyền, tử như Lý Vân Dịch loại này vừa mới bị đoạt quyền người, người cảm thấy hẳn sẽ có hay không có oán khí? Đương nhiên ta không phải nói Lý Vân Dịch chính là nội gian, Lý thị mấy trăm năm qua, người có oán khí nhiều lắm, dưới g ần trời này lợi ích, cho tới bây giờ đều không có công bằng phân phối qua."

"Minh bạch, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Lão tẩu đột nhiên nói ra: "Mấy ngày kế tiếp, ta khả năng liên không đến Long H ồ, đến lúc đó chính người tới lấy cá đi, dù sao người câu nhanh hơn ta."

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Ngài vì cái gì đối với ta tốt như vậy đâu, ta nói là, ngài kỳ thật không cần thiết làm như thế."

Lão tẩu cười cười: "Nào có nhiều như vậy vì cái gì, người cả đời này, chỉ có khi tiểu hài tử cùng lão nhân thời điểm mới có thể tùy hứng, tiểu hài tử hồn háo, người có thể nói hẳn còn nhỏ, già mặc cho tùy hứng, người có thể nói hẳn già mà hồ đồ, duy chỉ có ở giữa đoạn thời gian kia người nhất định phải thanh tỉnh đối mặt trách nhiệm. Trước kia, ta không dám tùy tiện đau tên cháu trai nào. Ta nhìn những cái kia thân ảnh nho nhỏ rất đáng yêu a, nhưng nếu như ta tùy tiện ôm ai một chút, trong trang viên liên sẽ truy ền thuyết ta lại hướng cái nào một phòng, thả ra tín hiệu gì."

"Hiện tại, ta đều nhanh xuống mồ, quản bọn họ nghĩ như thế nào đâu, " lão tẩu vui tươi hơn hử cười nói: "Bọn hẳn đều nói người là ta con riêng, ta nhìn bọn hẳn đoán đến đoán đến liên cảm thấy có ý tứ. Người không thấy được a, ta hôm nay nói để bọn hẳn tôn sư trọng đạo thời điểm, bọn hẳn cái

biểu tình kia đơn giản tuyệt."

Khánh Trầ'n trong lòng tự nhủ, thì ra ngài chính là vì cố ý đùa mọi người chơi, mới nói những cái kia?

Lão tâu tiếp tục nói: "Sự phụ người cũng thật có ý tứ, chính mình thu đ'ồ đ'ệ, chính mình không mang theo, sau đó chạy đến phương bắc gây sự. Hẳn trước khi đi đem người giao phó cho ta, nói người cũng không phải là thiên tính lương bạc, chỉ là không ai dạy qua người thế gian này còn có một loại khác thân tình. Cho nên, ta li'ền đ'ể người cảm thụ một chút."

Khánh Trầ'n trầ'n mặc, lần này xuyên qua trước đó, hẳn còn vừa mới đ'ối mặt qua thế giới ngoài có cũng đ'ược mà không có cũng không sao thân tình, kết quả đến nơi này, lại đ'ối mặt một loại cực đ'oan khác.

Có đôi khi, mặc dù hẳn biết mình là thế giới ngoài người, nhưng không biết vì sao lại càng thân cận thế giới trong một chút.

Bây giờ trong ngoài thế giới đ'ối lập cảm xúc càng nghiêm trọng, nếu là bị một số người biết ý nghĩ của hẳn, sợ rằng sẽ mắ'ng hẳn đi.

"Lý thị vì sao như vậy chán ghét mà vứt bỏ Jindai cùng Kashima?" Khánh Trầ'n hỏi tới sự tình khác: "Thế giới ngoài là bởi vì dân tộc cừu hận, nơi đó thế giới đâu?"

Lão tâu nghĩ nghĩ nói ra: "Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác."

"Cũng bởi vì cái này?" Khánh Trầ'n hỏi.

Lão tâu nhìn hẳn một cái: "Nếu như bọn hẳn không phải đ'ồng bào của người, như vậy bọn hẳn căn bản li'ền sẽ không đem người đ'ồng bào làm người nhìn, đó là chủng tộc ở giữa tự nhiên hàng rào. Nếu có một ngày bọn hẳn chấp chưởng liên bang, như vậy tất cả người Trung Nguyên đ'ều là người hạ đ'ẳng, chỉ có những cái kia miệng đ'ầy điều ngữ, mới là người thượng đ'ẳng."

Nói, lão tâu đưa tay đem cấn câu Long Ngự đưa cho Khánh Trầ: "Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, Lý Khác đưa bé kia vậy mà đối với người trung thành tuyệt đối như vậy, nhớ kỹ hảo hảo đối với hắ. . . Mặt khác, còn c ần phải nhớ người và ta ước định."

"Sẽ không quên."

. . .

6,200 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương

Mời đọc #Lý Trì ầu Loạn Th ần Tặc Tử. Cốt truyện lôi cuốn, tình tiết độc đáo, hài hước, đấu trí đấu sức, là trải nghiệm không thể bỏ qua.

Chương 320: Đảo ngược tây nảo

Cùng lão tâu tại Long Hồ trên cầu gãy ước định, là Khánh Trầ cùng đối phương bí mật.

Bí mật này quá trọng yếu, đến mức lão tâu lúc nói, cũng không khỏi tự chủ hạ thấp âm điệu.

Khánh Trầ trong tay dẫn theo Long Ngư hướng Thu Diệp biệt viện đi đến, không biết vì cái gì trong lòng bỗng nhiên phun lên một cỗ bi thương cảm xúc, bởi vì hắn biết, lão tâu thời gian thật không nhiều lắm. .

Nhân sinh trong năm 17 trước, chưa bao giờ hảo hảo cảm thụ qua thân tình Khánh Trầ, đối với thế gian này hết thấy thiện ý cùng ác ý đặc biệt miễn cảm.

Nếu như nói Lý Thúc Đờng là thế giới trong người đầu tiên chân tâm thật ý đối tốt với hắn, như vậy lão tâu hẳn là cái thứ hai.

Có thể thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc.

Sau khi cơm nước no nê, đầu muốn riêng phần mình rời đi.

Lần này cùng sư phụ Lý Thúc Đờng giả chết cũng không giống nhau, bởi vì lại không ngày về.

Trở lại Thu Diệp biệt viện bên trong, Khánh Trầ đem Long Ngư nhét vào tủ lạnh, chờ lấy ngày mai cho Lý Khắc ăn.

Hắn nằm tại trên ghế nằm, yên lặng tính toán mình còn có bao lâu mới có thể đem kỹ sĩ chân khí quán chú toàn thân.

Lúc này, Lý Trường Thanh không nhìn lấy ngoài cửa treo từ chối tiếp khách bài, đẩy cửa vào.

Nàng vừa đi tiến Thu Diệp biệt viện, còn vừa bàn giao ngoài cửa lão Cửu cùng Tiểu Ứng: "Trước khi trời sáng, không cho phép bất luận kẻ nào tiến đến quấy rầy, biết không?"

Lão Cửu cùng Tiểu Ứng vội vàng nói: "Biết biết."

Khánh Trần mặc dù biết nàng là lo lắng những người khác cũng phát hiện mật đạo bí mật, nhưng luôn cảm thấy câu nói này, hơi có chút không thích hợp.

Hắn mở mắt nhìn lại, phát hiện Lý Trường Thanh còn mang theo một cái ba lô.

Nữ nhân từ ghế nằm bên cạnh trải qua, vừa cười vừa nói: "Chờ ta thay quần áo khác lại đi, không cần nhìn lên a."

Khánh Trần: "..."

Nữ nhân này thật là có điểm kỳ quái, rõ ràng chính mình cũng rất sợ, nhưng ngoài miệng lại nhất định phải thắng.

Chẳng được bao lâu, Khánh Trần sau lưng truyền đến thanh âm: "Thế nào, xem được không?"

Thiếu niên quay đầu nhìn lại, tình hình phát hiện Lý Trường Thanh đổi lại một kiện Punk phong phạm mười phần áo khoác da, còn cho chính mình mang tới một đỉnh ngắn ngủi tóc giả màu đen.

Đối phương thậm chí vì phối hợp cái này một thân trang phục, còn chuyên môn cho mình hóa yên luân trang.

Không biết vì cái gì, nguyên bản nhìn liền rất trẻ trung Lý Trường Thanh,

lúc này nhìn càng thêm trẻ hơn một chút.

"Người đánh như thế nào đóng vai thành cái dạng này?" Khánh Trần buồn bực?

"Vụng trộm đi ra ngoài chơi, tự nhiên muốn dịch dung cái trang, không phải vậy hai ta tại thành thị số 18 bị người nhận ra, sẽ bị người truy sát, " Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "Có muốn hay không ta cho người cũng hóa cái trang?"

"Không cần tạ ơn, " Khánh Trần nói, trên mặt gương mặt đã trong nháy mắt biến thành Zard bộ dáng, sau đó lại thay đổi trở về

Lý Trường Thanh ngây ngẩn cả người.

Nàng biết vật cấm kỵ ACE-005 tại Thất ca Lý Thúc Đĩnh trong tay, nhưng không biết tác dụng là cái gì, cho nên cũng không thể nào đem trước mắt Khánh Trần cùng Lý Thúc Đĩnh liên hệ tới.

Nàng sửng sốt là bởi vì, đây là Khánh Trần lần thứ nhất chủ động ở trước mặt nàng bại lộ một cái bí mật kinh người.

Điều này đại biểu lấy, Khánh Trần đã tín nhiệm nàng, nguyện ý đem chính mình một ít bí mật cùng nàng cùng hưởng.

"Chúng ta bây giờ xem như bằng hữu đúng hay không, " Lý Trường Thanh cười hỏi.

"Ừm, " Khánh Trần gật gật đầu.

"Coi như không tệ! Loại ngày tốt lành này, nên đi uống một chén a, " Lý Trường Thanh cười nói: "Đi thôi!"

Khánh Trần đi đầu đi vào đường hành lang, phía sau Lý Trường Thanh thấp giọng nói: "Người đi chậm một chút a, trong mật đạo này đen như vậy, ta sợ quỳ."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, trong mật đạo này nếu là thật có quý, người thực lực kia sợ không phải một chưởng có thể đem quý đầu óc cho đánh ra đến?

Chỉ là, Lý Trường Thanh sau lưng Khánh Trầ, cẩn thận từng li từng tí kéo lấy hần vạt áo, lại không giống như là làm bộ.

Khánh Trầ nhớ lại hôm nay trong hội nghị, lão nhân giả vờ ngất, Lý Vân Thọ làm bộ không biết rõ tình hình gằm thét nhân viên y tế, hần đã cảm thấy gia đình này người diễn kỹ đầu quá tốt rồi.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Trường Thanh tại trong mật đạo bỗng nhiên hô: "Quý a!"

Nói, nàng liền hướng Khánh Trầ trên thân chộp tới, chỉ là Lý Trường Thanh ngạc nhiên phát hiện, nàng mới phát âm, Khánh Trầ liền đã như mũi tên rời cung lao ra ngoài.

Ngạnh sinh sinh để nàng bắt hụt.

Lý Trường Thanh tại trong mật đạo hai tay chống nạnh, kém chút cho tức giận cười: "Cần thiết hay không?"

"Nhanh đi, người có thể tự do hành động thời gian lại không nhiều, " Khánh Trầ nói ra.

"Người dự định mang ta đi đâu?" Lý Trường Thanh đột nhiên hỏi.

"Không có tính toán gì, " Khánh Trầ xuyên qua hành lang rất dài.

Lý Trường Thanh tại phía sau hần, nhìn xem thiếu niên bóng lưng xuyên qua sáng cùng tối.

Nàng nói ra: "Ta còn tưởng rằng người sẽ kế hoạch tốt cái gì, sau đó lợi dụng một chút lực chiến đấu của ta hoặc là thân phận, giúp người làm chút

chuyện đâu."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Đó là ta nguyên bản dự định, nhưng bây giờ không muốn làm như vậy."

Ngay từ đầu, hắn là muốn mang theo Lý Trường Thanh đi cứu La Vạn Nhai.

Thế nhưng là, nữ nhân này đối với hắn quá tốt rồi, lại là giúp hắn lấy tới một bộ thuốc biến đổi genes, lại là tự tay làm ra Vô Tâm Đ ồng Linh cho hắn buộc lên.

Cứ như vậy, hắn ngược lại không muốn lợi dụng đối phương.

Khánh Tr ần đã làm tốt chuẩn bị đi hung ác đối mặt thế giới này, nhưng hắn đang nghĩ, nếu quả như thật như vậy không từ thủ đoạn, phải chăng vi phạm với dự tính ban đầu?

Đó cũng không phải là kỳ s ỹ chuyện nên làm.

Lý Trường Thanh mặt giãn ra cười nói: "Cái này còn tạm được."

Nàng chạy chậm hai bước cùng sau lưng Khánh Tr ần: "Uy, người vốn là dự định mang ta đi làm gì đâu? Chúng ta bây giờ là bằng hữu nha, ta không để ý người ngẫu nhiên lợi dụng một chút ta à, ta có thể giúp người đi đánh nhau, ta rất lợi hại."

"Thật không cần, " Khánh Tr ần vừa cười vừa nói: "Ta phán đoán một chút thực lực của đối phương, hắn là không vấn đề gì."

Cho dù có vấn đề, Lưu Đức Trụ cái này Bạch Trú hiện giai đoạn át chủ bài, cũng đầy đủ.

Hai người đi ra mật đạo, Lý Trường Thanh giống như là một người hiểu kỳ bảo bảo giống như đánh giá phòng: "Lão gia tử trước kia chính là thông qua nơi này, ra ngoài sống a."

"Người nói mình như vậy phụ thân, thật không có chuyện gì sao?" Khánh Trậ̀n dở khóc dở cười.

Lý Trường Thanh kỳ quái nhìn hặ́n một cái: "Cái này có cái gì, lão gia tử cả một đời có 11 cái lão bà, tập đoàn đậ̀u như vậy a."

Khánh Trậ̀n ngạc nhiên, lúc trước lão tậ̀u tại Long Hồ trên cậ̀u gặ́y nói "Nàng còn tại phía dưới chờ ta đậ̀u", khi đó hặ́n coi là độ́i phương hặ́n là phi thường chuyên tình lại một lòng, trong lòng còn khặ́m phục tới.

Bây giờ nghĩ lại, độ́i phương phải nói "Các nàng còn tại phía dưới chờ ta đậ̀u" mới đặ́ng a!

Khánh Trậ̀n bu ộ̀n bực: "Tập đoàn không cậ̀n tuân thủ luật hôn nhân sao?"

Lý Trường Thanh nói ra: "Ai dám quản tập đoàn a? Pháp luật tại tập đoàn trước mặt, thùng rỗng kêu to."

Đầy chính là thế giới trong cụ̀ng tập đoàn.

Cho dù tập đoàn thông qua tự thân lực ảnh hưởng, dùng vô số sửa chữa dự luật đem pháp luật biến có lợi cho chính mình, nhưng bọn hặ́n y nguyên không nguyện ý thành thành thật thật tuân thủ pháp luật.

Nhưng vào đặ́ng lúc này, Lý Trường Thanh điện thoại bỗng nhiên vang lên, nàng cúi đậ̀u nhìn thoáng qua, bỗng nhiên tâm tình sa sút đặ́ng lên.

"Làm sao vậy, " Khánh Trậ̀n hiếu kỳ nói.

Lý Trường Thanh nói ra: "Ta phải đi về"

"Vì cái gì, " Khánh Trậ̀n hỏi lại.

"Thành thị số 18 bên trong có đột phát sự kiện, Khánh thị hai tên người hậu tuyển bóng đạ́ng Khánh Văn cùng Khánh Chung tại khu thứ bốn phát sinh

xung đột, trong đó còn có nhiều mặt tham dự, đêm nay sợ là muốn náo nhiệt, " Lý Trường Thanh tại trong phòng mờ mờ, cười nhìn về phía Khánh Trầ: "Chờ lần sau có cơ hội, hoặc là một ngày nào đó ta không cần lại cho Lý thị bán mạng, lại để cho người vụng trộm mang ta đi ra ngoài chơi đi, hiện tại ta còn không thể như vậy tùy hứng."

"Ừm, vậy liền trở về đi, " Khánh Trầ nhẹ giọng ân một chút: "Chú ý an toàn."

"Yên tâm, thành thị số 18 bên trong người có thể thương tổn được ta không cần tại, " Lý Trường Thanh tự tin đi trở về mật đạo.

Khánh Trầ bỗng nhiên đang nghĩ, có lẽ đây chính là tập đoàn bất đắc dĩ.

Hoặc là nói, đây là thời đại bất đắc dĩ.

Khánh Trầ quay người đi ra ngoài cửa, La Vạn Nhai đoán chừng đã đợi đã không kịp.

...

...

Giờ này khắc này.

Khu thứ bốn trong căn hộ nào đó.

Bao quát La Vạn Nhai ở bên trong 14 người, làm thành một vòng chen chúc ngồi trong phòng khách.

Đã thấy một vị người trông giữ hốc mắt hững hững nói ra: "Khi còn bé phụ thân ta cuối cùng sẽ mang ta đi thành thị số 7 phố quà vật Lima, mua cho ta ăn ngon mút quả, các người cũng biết trong thành thị mút quả rất đắt, nơi sản xuất bên trong là không người trồng thực mận bắc, đều là thợ săn hoang dã chính mình từ bên ngoài hái núi hoang tra chở về, sau đó trèo lên giá rẻ nước đường liền có thể bán đi giá trên trời. Khi đó ta còn

không biết, một chuỗi bận bấp liền sẽ gia tăng gánh nặng cho nhà, phụ thân luôn luôn nhìn ta ăn, ta để hấn ăn, hấn nói hấn sợ chua, cũng là sau khi lớn lên ta mới biết được, là hấn nhin ăn."

Một vị khác người trông giữ nói: "Khi còn bé trong nhà của ta ngẫu nhiên bắt một con cá trở về, mẹ ta luôn luôn chỉ ăn thịt trong đuôi cá, còn có mắt cá, ta hỏi nàng làm sao không ăn thịt trên bụng cá, nàng luôn nói chính mình càng ưa thích ăn đuôi cá cùng mắt cá. Bây giờ suy nghĩ một chút, ai sẽ không biết bụng cá thịt càng ăn ngon hơn đâu."

Một bên La Vạn Nhai háng giọng một cái, dùng thanh âm trầm thấp nói ra: "Mọi người trong nhà a, con muốn nuôi, mà thân không đợi, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. . ."

Thanh âm trầm thấp kia, tựa như là trên tang lễ người chủ trì, muốn bao nhiêu cực kỳ bi ai liền có bấy nhiêu cực kỳ bi ai.

Còn không có chờ một lúc, trong phòng liền khóc thành một mảnh.

Lúc này, La Vạn Nhai đứng dậy nói ra: "Mọi người trong nhà, hiện tại mỗi người đều chia sẻ bí mật của mình, chúng ta liền thật là người một nhà. Các người tín nhiệm lẫn nhau sao? Chúng ta làm trò chơi nhỏ đi."

Nói, hấn kéo tới một cái bàn, sau đó đứng lên trên: "Ta liền đứng tại trên cái bàn này, đưa lưng về phía mọi người trong nhà ngửa mặt đổ xuống, ta tin tưởng mọi người trong nhà nhất định có thể tiếp được ta, đây chính là ta với người nhà bọn họ tín nhiệm."

Nói xong, La Vạn Nhai mập mập thân thể hướng về sau thẳng tắp té ngửa xuống dưới, mà phía sau hấn 13 tên 'Mọi người trong nhà', thì đồng tâm hiệp lực đem hấn nâng, không có để hấn cái ót quẳng xuống đất.

La Vạn Nhai kích động nói: "Nhìn thấy không, đây chính là mọi người trong nhà ở giữa tín nhiệm a, các người cũng tới thử một chút!"

Tất cả mọi người tại hấn chỉ huy dưới, thay phiên leo lên cái bàn, sau đó

từng cái ngã vào 'Mọi người trong nhà' ôm ấp, không có một cái nào là quảng xuống đất.

Đợi cho người cuối cùng ngã xuống v ềsau, La Vạn Nhai kích động vạn phần: "Thấy không, đây chính là mọi người trong nhà lực lượng, người nhà sẽ không để cho tín nhiệm của người thất bại, mọi người trong nhà mãi mãi cũng là lẫn nhau kiên cường nhất hậu thuẫn!"

Nói xong, trong cả phòng cũng bắt đầu hoan hô lên, tựa hồ đang vì chính mình tìm được mới thân nhân mà cao hứng.

Ngay cả những người trông giữ kia cũng không ngoại lệ. . .

Thế cục, đúng là có chút không khống chế nổi. . .

La Vạn Nhai nhìn xem một màn này, trong lòng tự nhủ chính mình nếu là biết những người trông giữ này tâm lý phòng tuyến tốt như vậy đột phá, vậy mình đã sớm được cứu.

Nhưng mà không đợi hấn cao hứng, một tên người trông giữ trong túi điện thoại vệ tinh vang lên.

Đã thấy tên này hấn tử nhận điện thoại: "Ừm, ân, mọi người trong nhà cũng còn rất tốt. . . Không phải, những thời gian hành giả kia đều còn tại giam giữ bên trong. . . Tốt, cái này chuẩn bị đem bọn hấn tiến hành chuyển đi."

Trên thực tế, ngắn hạn tâm lý ám chỉ còn có tẩy não, cuối cùng vẫn bù không được hiện thực tàn khốc.

Người trông giữ tổ chức thượng tầng, chỉ cần dùng một câu băng lãnh chỉ thị, cũng đủ để đem đám người trông giữ một lần nữa kéo v ềhiện thực.

Vừa mới còn đắm chìm tại sung sướng cùng kích động bầu không khí bên trong 'Mọi người trong nhà', giống như là bị tam cửu thiên lý một chậu nước đá cho gội tỉnh giống như, dần dần trở v ềsợ hãi cùng bi ai.

La Vạn Nhai trong lòng tự nhủ, cái này nếu là lại nhiều cho mình mấy ngày, sợ không phải liên muốn thành công?

Đã chậm a!

Đã thấy đám người trông giữ, từng cái bắt đầu bình tĩnh kiểm tra súng ống, trong phòng vang lên một mảnh kéo động nòng súng thanh âm, thanh thúy mà lãnh khốc.

Một người trong đó lạnh lùng nói: "Trò chơi cũng chơi xong, kém chút bị các người cho ta vòng vào đi, hiện tại tất cả mọi người hai tay chấp sau lưng, cùng chúng ta xuống lầu. Nhớ kỹ, lần này trong tổ chức nhiệm vụ chính là gom góp thế giới ngoài hành động tiền vốn, các vị trở về thế giới ngoài, đem tất cả tiền tài đều cho ta đưa đi địa điểm chỉ định, không phải vậy chờ đợi các vị chỉ có tử vong."

Người trông giữ không còn làm bộ người nhà, cũng không còn giả mù sa mưa nói tổ chức cần 'Quyên tiền', bọn hắn từ bỏ tẩy não kế hoạch, bắt đầu dùng bọn hắn nguyên bản liên diện mục hung tàn, trực tiếp tiến hành thân người uy hiếp.

Khi bọn hắn phát hiện chính mình kém chút bị phản tẩy não thời điểm, then quá thành giận.

Nhưng mà La Vạn Nhai còn có chút chưa từ bỏ ý định, hắn kiên nhẫn nói ra: "Mọi người trong nhà a. . ."

Cái kia bảy tên người trông giữ dẫn đầu lấy dùng họng súng đứng vững đầu của hắn: "Nhà mẹ người a, người nói thêm câu nào lão tử hiện tại nổ súng bắn chết người. Đừng trách chúng ta, chúng ta cũng có chân chính người nhà, nếu là không coi chừng thả chạy các người, chúng ta mỗi nhà đều phải chết một người."

Lúc này, đám người trông giữ đã khôi phục lý trí, bọn hắn rất rõ ràng chính mình là thân phận gì, muốn làm gì.

La Vạn Nhai bắt đầu tuyệt vọng, cái này nếu như bị dờn đi, còn không biết ngày tháng năm nào mới có thể đạt được giải cứu.

Chỉ là, Bạch Trú người nhà bọn họ đâu? Đã nói xong tới cứu người, làm sao đến bây giờ cũng còn không gặp bóng người a!

Tất cả thời gian hành giả hai tay phía sau, bị đám người trông giữ dùng kim loại chỉ khóa kìm ở mỗi người ngón tay cái, loại vật này muốn so còng tay dễ dàng hơn một chút, mà lại căn bản không có chỗ trống để né tránh.

Các thời gian hành giả bị áp giải, từ thông đạo an toàn thang lều đi xuống dưới đi.

La Vạn Nhai còn đang mong đợi Bạch Trú cứu viện sẽ ở cái này chuyển di trên đường triển khai, thế nhưng là thẳng đến bọn hắn đến bãi đậu xe dưới đất thời điểm, vẫn không có bất luận động tĩnh gì.

Lần này, La Vạn Nhai ánh mắt cũng đã mất đi quang trạch.

Chỉ là, khi hai chiếc trần đầy người xe thương vụ lái ra ga ra tầng ngầm, đi vào trên mặt đường lúc.

La Vạn Nhai lại nhìn thấy phía trước mình tên tài xế kia trên thân, đột nhiên tuôn ra máu tươi tới.

Một viên đạn từ người trông giữ bên cạnh xuyên qua mà vào, sau đó nhẹ nhõm xuyên qua thân thể, liền xe thân đầu cho đánh xuyên qua.

Chờ tất cả mọi người kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra thời điểm, xa xa hai tiếng súng ngắm âm thanh mới chậm rãi truyền đến.

"Tay bắn tĩa!" Một tên người trông giữ gầm thét: "Nhanh lái xe!"

Thế nhưng là, đã chậm.

Trong một giây, hai chiếc xe thương vụ lái xe toàn bộ tử vong, xe giống như là không kiểm soát đường dạng, thẳng tắp hướng phía ngã tư đường phóng đi.

Khi La Vạn Nhai nghe được tay bắn tỉa ba chữ thời điểm, trên mặt liền đã không nhận được lộ ra cuồn cuộn hỉ thần sắc.

Hắn chú ý thế giới ngoài thời gian hành giả thông tin, đương nhiên biết Bạch Trú vị lão bản kia chính là một vị tay bắn tỉa.

Là Bạch Trú tới, Bạch Trú tới cứu hắn!

Lúc này, trừ Bạch Trú bên ngoài, La Vạn Nhai cũng không nghĩ ra còn có ai sẽ đến cứu hắn!

Không ai trông thấy, lúc này ngã tư đường chỗ, một tên mang theo khẩu trang thiếu niên núp trong bóng tối, mang theo tai nghe Lam Nha, cũng tập trung tinh thần nhìn về phía trong xe thương vụ: "Lão bản, tên xa bên trái 2, 3 vị là lưu manh. Phía sau xe 2, 4, 7 vị trí là lưu manh. Có thể xạ kích."

Khánh Trần ở phương xa mái nhà, một lần lại một lần bóp cò, giống như là nửa đêm bên trong Chúa Tể.

La Vạn Nhai ngờ ngạc ngối ở trong xe, máu me đầy mặt.

Hắn động cũng không dám động, sợ uy lực cường đại vô cùng đạn bắn lên ngộ thương chính mình.

Nhưng mà sự thực là La Vạn Nhai quá lo lắng.

Hắn thành linh phát hiện tay bắn tỉa xạ kích vô cùng có tiết tấu, đối phương chờ đợi xe cộ tiếp tục hướng phía trước hoạt động lúc, trong xe mục tiêu góc độ bắn cũng đang không ngừng biến đổi.

Từng mai từng mai đạn phóng tới, đúng là lấy quỷ dị góc độ xuyên thấu người trông giữ thân thể, lại chỉ là cùng các thời gian hành giả sượt qua

người.

La Vạn Nhai cảm giác, mình tựa như là ngã tại giao thoa đường đạn bên trong, cái kia từng đầu đường đạn giống như xen lẫn tuyến, mặc dù dày đặc, nhưng lại chưa chạm sờ thân thể của hắn.

Ngẩn ngui trong mười giây, tay bắn tĩa căn bản không có cho đám người trông giữ bất luận cái gì đánh trả chỗ trống, liền đem cái kia bảy tên người trông giữ tất cả đầu đánh chết trong xe.

Các thời gian hành giả ở trong xe hoảng sợ thở hào hển, cửa sổ đều bị vết máu dán lên một tầng đỏ sậm nhan sắc.

Không có việc gì, tất cả các thời gian hành giả đều vô sự!

Mọi người khiếp sợ không tên, đây là cái gì thương pháp? Đối phương lại là như thế nào tại xa như vậy khoảng cách, phân biệt ra được ai là thời gian hành giả, ai là người trông giữ?

Sau một khắc, một tên mang theo tai nghe Lam Nha thiếu niên hướng xe cô đi tới: "Lão bản, mục tiêu toàn bộ giải quyết, lão bản ngu ru phê, lão bản thiên thu vạn tái, nhất thống giang hồ."

Tai nghe Lam Nha bên trong Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Không cần nịnh hót, Lưu Đức Trụ, người mau chóng đem những thời gian hành giả này mang đi, Tiểu Ngu ru, Thiên Chân, hai người các người chuẩn bị lái xe tới đón ứng đi. Đêm nay thành thị số 18 là địa phương nguy hiểm, trốn đi trước hết chớ lộ diện."

Tai nghe Lam Nha bên trong, Hồ Tiểu Ngu ru cùng Trương Thiên Chân trầm miệng một lời nói: "Thu đến."

Lần này, là Bạch Trú tổ chức hiệp đồng tác chiến.

Dù là Khánh Trầ nắm bắt trình độ, cũng không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn lập tức phân rõ trong xe mục tiêu.

Tại khoảng cách 1400 mét bên trên, hắn nhìn thấy mục tiêu là cực kỳ mơ hồ, có thể đánh trúng là dựa vào 2600 mét bên trong tuyệt đối cảm giác súng cùng tính toán, lại không có nghĩa là bản thân hắn thị lực có thể tốt đến không phải người tình trạng.

Cho nên, dưới loại tình huống này Khánh Trầ muốn không ngộ thương thời gian hành giả, vậy hắn liền cần có người để hoàn thành khoảng cách gần bộ lập chỉ đạo.

Lưu Đức Trụ một mực canh giữ ở giao lộ này, hắn chỉ cần làm một việc, nói cho Khánh Trầ, trong xe người trông giữ ngồi tại trên vị trí nào.

Thời gian hành giả cùng người trông giữ rất tốt phân chia, thời gian hành giả bị ép hai tay chấp sau lưng, mà người trông giữ ánh mắt thì như là chó sói quan sát đến bốn phía.

Không ai so Lưu Đức Trụ càng thích hợp cái này khoảng cách gần tinh chuẩn chỉ đạo vai trò, cho dù có người phát hiện Lưu Đức Trụ tồn tại, con hàng này cấp C thực lực cũng đủ để đối mặt tuyệt đại đa số nguy cơ.

Hai chiếc xe bên trong, bảy tên thời gian hành giả chưa tỉnh hồn, bọn hắn không nhúc nhích ngồi tại chỗ, bị hù tay chân lạnh buốt.

Soạt một tiếng cửa xe bị kéo ra, mang theo khẩu trang thiếu niên Lưu Đức Trụ cười nói: "Các vị xuống xe đi, ta tới cứu các vị rời đi nơi này."

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay đổi mới 11000 chữ, trong đó 6000 chữ thường ngày đổi mới, 4000 chữ còn Huyền Vũ lão bản thiếu nợ, 1000 chữ là lợi tức. . . (đảng tay tàn tính toán tỉ mỉ)

Huyền Vũ lão bản nợ đã còn xong, trên thân lại dễ dàng một chút.

Mặt khác cảm tạ mọi người đặt mua duy trì, Mệnh Danh Thuật Của Đêm

trước mắt đã 91500 đồng đầu đặt trước (khoảng cách 100.000 đồng đầu đặt trước rất gần), hai mươi bốn giờ đuổi đặt trước đạt đến 55000, đây là ta trước kia không nghĩ tới thành tích, cảm tạ mọi người, ta sẽ tiếp tục hảo hảo gõ chữ.

Cảm tạ Tham Túc một thành làm gốc sách mới mình, lão bản đại khí, lão bản ăn thịt không dài béo!

Mời đọc #Lý Trì ầu Loạn Thần Tặc Tử. Cốt truyện lôi cuốn, tình tiết độc đáo, hài hước, đấu trí đấu sức, là trải nghiệm không thể bỏ qua.

Chương 321: Ước định

Tựa như Nhất nói như vậy.

Nhân loại là cái động vật rất kỳ quái, bản thân hẳn là đống giá trao đổi sự tình, nhưng là người lại bởi vì người khác hoàn thành giao dịch quá nhẹ nhõm, từ đó cảm thấy mình tại giao dịch bên trong ăn phải cái lỗ vốn.

Cho nên, Khánh Trần không có lần này sau khi xuyên việt lập tức cứu La Vạn Nhai, là một cái chính xác cử động. .

Tối thiểu bây giờ bị bức đến tuyệt lộ, lại tự mình trải qua huyết tinh La Vạn Nhai, tâm tính cùng trước đó là hoàn toàn khác biệt.

"Mọi người trong nhà a, các người cuối cùng tới a, ta còn tưởng rằng các người không tới chứ, " La Vạn Nhai lệ rơi đầy mặt muốn nắm chặt Lưu Đức Trụ tay, nước mắt của hắn hòa với máu trên mặt chảy xuống, nhìn muốn bao nhiêu chặt vật liền có bấy nhiêu chặt vật.

Có thể Lưu Đức Trụ tay mát lạnh quả thực là tránh qua, tránh né.

Lúc này, Lưu Đức Trụ còn nghĩ thầm con hàng này là có cái gì mao bệnh đi, ai cùng người mọi người trong nhà đâu.

"Tranh thủ thời gian xuống xe đi, " hắn nói với các thời gian hành giả: "Có cái gì muốn nói , chờ rời đi nơi này lại nói."

"Người là ai?" Một tên thời gian hành giả nơm nớp lo sợ mà hỏi.

"Ta là ai có trọng yếu không?" Lưu Đức Trụ sắc mặt lạnh xuống: "Các người chỉ cần biết, ta là người tới cứu các người là được rồi."

Nhưng mà, những thời gian hành giả kia bị dọa cho bẽ mặt gần chết, lo lắng cho mình mới ra hang hổ lại nhập miệng sói, trong lúc nhất thời núp ở trong xe không dám động đậy.

Chỉ có La Vạn Nhai nhất cơ linh, không cần Lưu Đức Trụ nói tiếp cái gì, trực tiếp xuống xe trốn ở Lưu Đức Trụ bên cạnh.

Không chỉ có như vậy, hắn còn trước tiên dùng quần áo che khuất bộ mặt, để tránh người đi đường nhớ kỹ tướng mạo của hắn.

Lưu Đức Trụ kinh ngạc nhìn xem hắn: "Người vẫn rất thông minh, đâu không cần ta nhắc nhở."

La Vạn Nhai xấu hổ cười nói: "Người chuyên nghiệp."

Trước kia hắn còn không có thành công lên bờ trước, tiến đến công an đó là chuyện thường ngày, vì không bị phóng viên chụp ảnh cái gì, đâu là vô ý thức che chắn bộ mặt.

Hiện tại là nửa đêm 12 giờ, chính là khu thứ bốn náo nhiệt nhất thời điểm.

Ngã tư đường chỗ, Lưu Đức Trụ đã thấy rất nhiều người tại đối bọn hắn huyết sáo.

Phải biết, thế giới ngoài đường Hành Thụ xuất hiện súng ngắm thời điểm, tất cả mọi người tại chạy trốn chết.

Mà ở chỗ này thế giới khu thứ bốn, mọi người phát hiện có tay bắn tỉa sau phản ứng đầu tiên lại là đối với Lưu Đức Trụ bọn hắn giơ ngón tay cái, huyết sáo: "Ngu phê a huynh đệ, các người trong xã đoàn lại còn có tay bắn tỉa! Các người câu lạc bộ nào, còn thu người sao?"

Lưu Đức Trụ: "..."

Những này khu thứ bốn e sợ thiên hạ bất loạn xã hội nhân viên nhân bản,

đối với dân gian tay bản tĩa kính sợ, tựa như là Mexico xóm nghèo bang pháp phần tử đối với GTR cứng bái một dạng. . .

Đương nhiên, những người xen lẫn trong khu thứ bốn này không phải không sợ chết, chỉ là bọn hấn qua đã quen ăn bữa hôm lo bữa mai thời gian.

Tại khu thứ bốn chiêu công, phát tiền lương là không thể theo tháng phát.

Người một hơi phát một tháng tiền lương, bọn hấn 3 ngày liền đã xài hết rồi, số tiền này có thể là dùng để mua quần áo mới, điện thoại mới, bộ phận thân thể máy móc mới, cũng có thể là đi tằm hoa vấn liễu, đem tiền đầu quyền cho những cái kia cần trợ giúp tiểu tử tử.

Sau đó, còn lại 2 7 ngày bên trong bọn hấn chỉ có thể vay tiền sống qua ngày, hoặc là đi cướp đoạt.

Cho nên, khu thứ bốn tất cả buôn bán nơi chốn phát đầu là lương ngày.

Hưởng lạc cùng khoái hoạt tại trong mắt những người này so cái gì đầu trọng yếu, bởi vì bọn hấn cũng không biết chính mình lúc nào liền sẽ chết đi.

Bọn hấn chưa từng có tiết kiệm tiền thói quen, mỗi người đều là ngân hàng chính tín số đen.

Lúc này, mắt nhìn thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, Lưu Đức Trụ trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Lão bản, những người còn lại còn có quản hay không."

Khánh Trầ trong tai nghe Lam Nha bình tĩnh nói ra: "Mặc kệ, tha cho bọn họ tự sinh tự diệt đi, Thiên Chân, người đem lái xe đi qua, Tiểu Ngưu người tự hành rút lui."

Đang khi nói chuyện, Trương Thiên Chân đạp cần ga, liền vọt tới Lưu Đức Trụ bên người.

Lưu Đức Trụ dẫn theo La Vạn Nhai liền hướng trên xe đi đến: "Những người khác, không muốn chết liền theo đi lên, chúng ta không đợi."

Cuối cùng, trừ La Vạn Nhai bên ngoài còn có hai tên thời gian hành giả trong lúc vội vã lên xe, cùng La Vạn Nhai cùng nhau chen tại xe xếp sau.

Còn có bốn người cũng không đi theo Lưu Đức Trụ đi, bọn hắn nhảy xuống xe thương vụ sau tự hành hướng giao lộ trong đám người vây xem chạy tới.

Trương Thiên Chân lạnh lấy gương mặt từ sau xem trong kính nhìn xem bọn hắn chạy xa, trong lòng tự nhủ người ngu xuẩn ngay cả muốn cứu đầu cứu không được.

Hiện tại, nên làm đầu làm, Bạch Trú cũng không phải cái gì cơ quan từ thiện.

Đã thấy bốn người kia vô ý thức hướng địa phương nhiều người chạy tới, thế nhưng là chờ đợi bọn hắn cũng không phải là tự do.

Những cái kia vây xem xã hội nhân viên nhân tản, đúng là đem bọn hắn một hơi tất cả đầu bắt lấy.

Đối với những người này tới nói, đã có người tranh đoạt, vậy liền nhất định tồn tại một loại nào đó giá trị, nói không chừng có thể dùng ra bán tiền.

La Vạn Nhai trong xe yên lặng nhìn xem một màn này, hắn muốn nhìn một chút vị kia Bạch Trú lão bản có thể hay không nổ súng kinh tán đám người, lần nữa cứu một chút bốn vị này thế giới ngoài 'Đồ ông bà'.

Nhưng là không có, La Vạn Nhai cuối cùng cũng không nghe thấy tiếng súng.

Hắn nhẹ nhàng thở ra.

Trương Thiên Chân lần nữa đạp xuống chân ga, lái về phía phương xa.

Trong xe, xếp sau ng ồi hai gã khác thời gian hành giả, bị ở giữa La Vạn Nhai nhanh chèn chết, bọn hắn thậm chí cảm giác có chút không thở nổi.

Một người giãy dựa lấy nhìn về phía hàng trước Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân, hiếu kỳ hướng La Vạn Nhai hỏi: "Hai vị này là ai a?"

La Vạn Nhai giải thích nói: "Đây đều là chuyên tới cứu chúng ta anh hùng a, mọi người trong nhà! Bất quá mọi người đừng hỏi nhiều, không nên hỏi không nên hỏi, ta cũng không thể trả lời."

Hai tên thời gian hành giả còn chóng mặt, nếu không phải thân thể bị La Vạn Nhai chen không thể động đậy, nói không chừng sẽ còn rất nhỏ run rẩy.

Bọn hắn nhìn về phía Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân: "Tạ ơn hai vị, hiện tại là muốn mang bọn ta đi nơi nào? Sẽ cho chúng ta tự do sao?"

Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân đều không có trả lời, cũng không cần thiết trả lời.

Nhưng mà lúc này lại nghe La Vạn Nhai nói ra: "Hai vị người nhà không cần lo lắng, các người không tin được người khác, còn không tin được ta vị này người nhà à. Thế giới trong này nguy hiểm cỡ nào các người cũng nhìn thấy, hiện tại chúng ta cần có nhất làm chính là tại những anh hùng che chở cho, hảo hảo nghe lời là được rồi."

Hai tên thời gian hành giả hốt mắt h ồng h ồng nói ra: "Được!"

Khánh Tr ần nghe những đối thoại này, trong lòng tự nhủ không phải Jindai cùng người Kashima tại cho những thời gian hành giả này tẩy não sao, làm sao khiến cho tựa như là La Vạn Nhai đang phụ trách chuyện này giống như.

Ngay cả 'Mọi người trong nhà' đều kêu lên.

Tại nghe Lam Nha bên trong, Khánh Trầ n tổng kết nói: "L ần này Lưu Đức Trụ biểu hiện rất tốt, rất nhanh l ần giúp ta định vị tất cả lưu manh vị trí, nhưng đến tiếp sau biểu hiện c ần tăng lên, coi người phát hiện thời gian hành giả khác thời điểm do dự, không c ần hỏi ta, trực tiếp xách đi La Vạn Nhai là được r ồi. Dưới loại tình huống này, không thể có bất cứ chút do dự nào."

Lưu Đức Trụ hồ then nói: "Có lỗi với lão bản."

"Không c ần phải nói thật xin lỗi, đây là Bạch Trú l ần thứ nhất đúng nghĩa hiệp đ ồng tác chiến, đã không tệ, " Khánh Trầ n nói ra: "Thiên Chân, người hỏi La Vạn Nhai, phải chăng có chiếm được cái gì tin tức trọng yếu. . ."

Không đợi Khánh Trầ n nói xong, đối với tai nghe Lam Nha thảo luận trong lời nói cho hoàn toàn không biết gì cả La Vạn Nhai, đã giống triệt đ ể giống như chủ động nói ra: "Ta được đến hai cái hữu dụng tin tức, những người kia gần đây khẳng định phải tại thế giới ngoài động thủ. Ta làm ra suy luận này là có nguyên nhân, là đối phương trước mắt nhu c ần cấp bách tiền vốn, mà lại yêu c ần chúng ta l ần này trở v ề l ần lập tức đưa đi c ần lớn Vương Thành dưới đây, đến lúc đó sẽ có người ở nơi đó tiếp nhận. Loại này chuyển di tiền bạc cách làm kỳ thật phi thường mạo hiểm, cho nên ta đoán bọn h ắn là không có thời gian dùng an toàn hơn phương thức."

La Vạn Nhai thở dốc một hơi tiếp tục nói: "Cái thứ hai tin tức hữu dụng là, ta đang cho bọn h ắn đảo ngược tẩy não thời điểm, có một tên người trông giữ tiết lộ qua, bọn h ắn rút lui khu thứ bốn còn có một bộ phận nguyên nhân, chính là khu thứ bốn phải có một trận ác chiến, bọn h ắn cho một người thiết hạ b ẫy rập, muốn tại đêm nay giết chết đối phương."

"Ta cảm thấy, người bọn h ắn đêm nay muốn giết nhất định phi thường trọng yếu, bởi vì bọn h ắn trong lúc vô tình nói đến, người này vừa chết, Lý thị nhất định sẽ l ồi đình tức giận, đối với toàn bộ khu thứ bốn triển khai địa thảm thức lòng bất, " La Vạn Nhai nói ra: "Cho nên, bọn h ắn mới muốn rời đi, đ ể tránh trận này triệt đ ể lòng bất sẽ lan đến gần chúng ta."

Khánh Tr ần lúc này đã thu h ồi súng ngắm, ngay tại ng ồi thang máy nhanh chóng xuống lầu.

Hắn không nghĩ tới, La Vạn Nhai con hàng này vậy mà dùng mấy ngày thời gian, thật đúng là lấy được một chút tin tức hữu dụng.

Mà lại, đối phương không có yêu c ầu bất luận cái gì đi ều kiện trao đổi, liền đem tự mình biết tin tức tất cả đ ều nói ra.

"Thiên Chân, hỏi hắn vì cái gì chủ động nói những này, " Khánh Tr ần nói ra.

Trương Thiên Chân nhìn v ề phía trong kính chiếu hậu La Vạn Nhai: "Chúng ta cái gì đ ều không có hỏi, người làm sao lại toàn nói ra, không có ý định đổi chút gì sao?"

La Vạn Nhai chân thành nói ra: "Ngài mấy vị chuyên tới cứu ta cùng mọi người trong nhà của ta một mạng, chẳng lẽ như thế vẫn chưa đủ à."

Lúc này, vị này Lạc thành địa đ ầu xà đã nghĩ rất rõ ràng.

Đ ầu tiên Bạch Trú ở thế giới trong năng lực, xa so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn, thời gian hành giả khác cũng không tìm tới manh mối, Bạch Trú lại có thể sớm mai phục.

V ẫn vẹn điễm này, cũng đủ đ ể nói rõ Bạch Trú thực lực.

Thứ yếu, Bạch Trú rất giữ uy tín, nói đến cứu hắn liền đến, cũng không có giống trước đó những thời gian hành giả kia một dạng, c ần ti ền chạy trốn.

Cuối cùng, Bạch Trú xử lý những cái kia không nguyện ý lên xe thời gian hành giả phương thức, rất hợp La Vạn Nhai tính cách, có năng lực, lại không làm lạn hảo nhân, cái này quá hiếm có.

Nhưng là, đây đ ều là Bạch Trú ưu điễm.

La Vạn Nhai rất rõ ràng, Bạch Trú tốt thì tốt, nhưng hẳn nguyện ý gia nhập, người ta còn không nguyện ý muốn đâu.

Cho nên, hẳn nhất định phải nhanh chóng minh giá trị của mình, hẳn muốn để Bạch Trú minh bạch, hẳn là có thể tuần hoàn lợi dụng!

Lúc này, La Vạn Nhai cười nịnh nói: "Các vị đã cứu ta một mạng, sau này sẽ là ta La Vạn Nhai ân nhân cứu mạng. Mặc kệ là ở thế giới trong hay là thế giới ngoài, Bạch Trú chỉ cần một câu, ta La Vạn Nhai xông pha khói lửa, không chối từ."

Vị này Lạc thành địa đầu xa, vừa lên đến liền đem tư thái phóng tới thấp nhất, chỉ cần một cái gia nhập Bạch Trú cơ hội!

Hẳn biết rõ, Bạch Trú đối đãi thành viên là bình hòa, chỉ cần hẳn có thể gia nhập, cũng không trở thành bị người làm nô lệ sai sử.

Trương Thiên Chân xuyên qua kính chiếu hậu nhìn xem La Vạn Nhai cười cười: "Muốn gia nhập Bạch Trú thật sao? La tổng, đây cũng không phải là tiền tài có thể giải quyết sự tình, phải xem lão bản tâm tình."

"Đừng đừng đừng, " La Vạn Nhai vội vàng cười nói: "Ngài mấy vị sao có thể gọi ta La tổng đâu, gọi ta Tiểu La là được rồi."

Lưu Đức Trụ nhìn xem La Vạn Nhai khuôn mặt tang thương kia, lập tức có chút đau răng.

Luận vô sỉ, Bạch Trú thành viên bên trong chỉ sợ không có một người là La Vạn Nhai đối thủ a.

Lúc này, Khánh Trầm trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Trước không cùng hẳn nói chuyện tào lao, mang đến Trương Thừa Trạch nơi đó, hỏi rõ ràng mặt khác hai cái thời gian hành giả thân phận, hữu dụng lưu lại, vô dụng thả."

"Lão bản, người đi đâu?" Trương Thiên Chân hỏi.

Khánh Trầ: "Ta còn có chuyện trọng yếu hơn."

Lưu Đức Trụ: "Cần ta đi hỗ trợ à."

Khánh Trầ: "Không cần, chuyện đêm nay người không xen tay vào được."

Bởi vì, chuyện đêm nay quá nguy hiểm.

Dựa theo La Vạn Nhai nói, Jindai cùng Kashima đêm nay muốn giết một đại nhân vật, nhưng đến đây bao lớn nhân vật mới xem như đại nhân vật, mới có thể để cho Lý thị hưng sư động chúng tra rõ toàn bộ khu thứ bốn?

Điểm thời gian này, lại có cái nào Lý thị đại nhân vật còn ở ngoài trang viên lưng chừng núi đâu?

Lý Trường Thanh!

Lý thị tổ chức tình báo tân tấn người phụ trách!

Khánh Trầ phản ứng đầu tiên, chính là Lý Trường Thanh gặp nguy hiểm.

Hắn biết, cũng chỉ có loại cấp bậc này nhân vật tử vong, mới có thể triệt để chọc giận Lý thị.

Mà lại, cũng có thể tại liên bang nội chiến bộc phát trước đó đối với Lý thị toàn bộ hệ thống tình báo tạo thành trọng thương.

Khánh Trầ suy tư, là ai tại tiết lộ Lý Trường Thanh hành tung, loại này bấy rập muốn nói không có nội ứng là tuyệt đối không thể nào.

Lý Vân Dịch.

Vừa mới bị lão tâu tước đoạt tổ chức tình báo quy ền lực Lý Vân Dịch!

Thiếu niên rất rõ ràng một chút, nếu có chuyện gì rắc rối phức tạp đến để cho người ta thấy không rõ chân tướng, như vậy đem 'Lợi ích' hai chữ bỏ đi vào, đủ để đẩy ra mê vụ.

Hắn không xác định chuyện này chính là Lý Vân Dịch cấu kết Jindai, Kashima làm, nhưng khẳng định có quan hệ liên.

Khánh Trần cho Lý Trường Thanh gọi điện thoại, nhưng là trong điện thoại chỉ có âm âm thanh bận, tựa hồ đối phương tín hiệu đã bị quấy nhiễu.

Khánh Trần càng phát ra xác định, Jindai, Kashima đêm nay mục tiêu chính là Lý Trường Thanh, có người đang tận lực ngăn chặn Lý Trường Thanh cùng ngoại giới liên hệ!

Hắn từ chỗ nấp chỗ cao ốc sau khi xuống tới, như gió đờng dạng phi nước đại tại khu thứ bốn trên đường phố, hắn đã từ Lý Đông Trạch nơi đó đạt được liên quan tới Khánh Văn, Khánh Chung manh mối, chỉ cần tìm được hai người này, có lẽ liền có thể tìm tới Lý Trường Thanh.

Mặc dù hắn cùng Lý Trường Thanh nhận biết thời gian cũng không dài, nhưng hắn không hy vọng đối phương chết đi.

Giờ này khắc này, bốn bệ là chói lợi nghệ hồng cùng quang ảnh, to lớn Lam Kinh ở phía trên tới lui tuấn tra, bao la hùng vĩ bên trong nương theo lấy không có gì sánh kịp cảm giác áp bách, cơ hồ khiến người ngạt thở.

Khánh Trần đi vào Lý Đông Trạch nói tới manh mối chỗ chờ đợi.

Thế nhưng là sau một khắc, khiến cho hắn ngoài ý muốn sự tình phát sinh.

Cái kia gọi là Khánh Chung người hậu tuyến bóng dáng, tại mấy tên tùy tùng bảo vệ dưới nhanh chóng đào vong lấy.

Khánh Chung thụ thương, chỗ eo máu tươi chảy ngang.

Cái kia hơn mười người từ Khánh Trầ trước mặt trải qua, coi hấn là làm người qua đường đối đãi giống nhau, không chút nào biết nguy hiểm ngay tại bên người.

Nhưng mà Khánh Trầ cũng không có động thủ, hấn nhìn về phía Khánh Chung bọn người phương hướng sau lưng, thỉnh thoảng nhìn thấy Khánh Văn cùng hơn mười người nhanh chóng đuổi theo.

Cũng nhanh chóng từ Khánh Trầ trước mặt trải qua.

Người hậu tuyển bóng dáng ở giữa chém giết, phảng phất cùng hấn không hề quan hệ giống như.

Giết chết bọn hấn sao?

Khánh Trầ nhìn xem những người kia bóng lưng, lại hồi tưởng lại vị kia Khánh thị bóng dáng hứa hẹn.

Đây là hấn giết chết Khánh Văn, Khánh Chung thời cơ tốt nhất.

Khánh Trầ hết sức quen thuộc địa hình nơi này, hấn chỉ cần tìm tới một cái điểm cao, liền có thể dễ dàng giết chết hai người này.

Hấn ngược lại là có thể trực tiếp tại trên đường dài nổ súng, có thể bởi như vậy Khánh Văn bên người người hộ đạo, sợ rằng sẽ lập tức quay đầu tới giết hấn.

Nếu bàn về khoảng cách gần chiến đấu, Khánh Trầ lúc này y nguyên chỉ có chạy trốn chết phần, còn chưa nhất định trốn được.

Thế nhưng là, Lý Trường Thanh đâu? Khánh Trầ cũng không có nhìn thấy Lý Trường Thanh!

Thiếu niên đứng tại trên đường dài, yên lặng nhìn xem cái kia chói lợi nghề cùng phù hoa thành thị, giết người, là bóng dáng chi tranh bình định hai cái chướng ngại, hay là cứu một người chính mình mới vừa quen không

đến một tháng?

Nhưng hẳn mấy giờ trước kia, mới vừa vặn cho đối phương nói qua, bọn hắn hiện tại là bằng hữu.

Khánh Trầ tưởng tượng thấy đối phương leo lên nóc nhà, đem Vô Tâm Đờng Linh thắt ở trên mái hiên bộ dáng.

Mỗi khi hắn nhớ tới, đối phương lại còn phi thường tử mĩ buộc lại cái xinh đẹp nơ con bướm, liền có chút muốn cười.

Khánh Trầ hồi tưởng lại đối phương tại Thu Diệp biệt viện trong phòng nhỏ, giống như là một tuầ lễ đọi lễ vật tiêu cô nương giống như vươn ngón út, hi vọng lấy loại này ngây thơ phương thức đạt thành một cái ước định, để Khánh Trầ mang nàng lấy người bình thường thân phận ở trong thành thị vụng trộm chơi một lần.

Loại này ước định a, kỳ thật cũng không có cái gì hiệu lực.

Có thể ước định chính là ước định.

Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Nhất, giúp ta tìm một cái Lý Trường Thanh bây giờ ở nơi nào."

"Muốn làm giao dịch sao? Người phải giúp ta làm một việc, " Nhất hỏi.

"Tốt, " Khánh Trầ nói ra.

"Người cũng còn không có hỏi là chuyện gì đâu, " Nhất nghi ngờ nói.

"Ta đều đáp ứng!" Khánh Trầ nói ra.

"Khu đèn đỏ, xoay trái, khoảng cách mục tiêu 5102 m."

Thiếu niên tại trên đường dài bỗng nhiên thay đổi phương hướng, toàn thân trên dưới đều bộc phát ra vô địch huyết tính.

Khánh Trần lao vùn vụt tại trên đường dài, cùng vô số đang chuẩn bị cũng hoan đàm người gặp thoáng qua.

Về sau sự tình hẳn không quản được nhiều như vậy.

Nhưng là Lý Trường Thanh đêm nay không thể chết.

...

...

Khu thứ bốn.

Lý Trường Thanh đội xe chính nhanh chóng xuyên qua khu ngã tư.

Trên con đường, tất cả xe cộ nhìn thấy những xe này trên người tường vân tiêu chí, nhao nhao để đi.

Lý Trường Thanh lúc này liên y phục cũng không kịp đổi, nàng ng ỡ tại đội xe ở giữa nhất xe chống đạn xếp sau, yên lặng nhìn về phía trong tay màn hình tinh thể lỏng.

"Đã xác định Khánh Văn cùng Khánh Chung phát sinh xung đột thời điểm, Jindai Tougo hiện thân?" Lý Trường Thanh hỏi.

"Đúng vậy, ta đi đầu lấy người liên lạc mắt máy móc số liệu, đúng là Jindai Tougo không sai, " lão Cửu nói ra: "Ta ngay từ đầu cũng có chút kỳ quái, tìm hẳn lâu như vậy đầu không có tìm tới, làm sao lại đột nhiên xuất hiện. Nhưng ta chuyên môn xác nhận sau mới phát hiện, thật đúng là hẳn, ngay cả đi đường tư thái đầu cùng ta trong trí nhớ giống nhau như đúc."

"Người liên lạc bây giờ cùng hẳn sao?" Lý Trường Thanh hỏi.

"Đúng vậy, " lão Cửu nhìn thoáng qua trên tay mình truy tung dụng cụ: "Người liên lạc ký hiệu hiện tại đã ngừng, khả năng Jindai Tougo đã đình

chỉ di động."

"Ừm, " Lý Trường Thanh nhẹ gật đầu: "Liên hệ hẳn, hỏi một chút tình huống cụ thể, mặt khác, để tổ đặc công chạy tới, đừng cho Jindai Tougo lại chạy mất r ồi."

Trước đó, Lý Trường Thanh cho Khánh Tr ần nói, nàng là bởi vì Khánh Văn cùng Khánh Chung mới nửa đêm xuất hành.

Nhưng trên thực tế, người hậu tuyến bóng dáng ở giữa sự tình, còn không có cách nào để nàng coi trọng như vậy.

Lý Trường Thanh đêm nay, là muốn đem vị này Jindai Tougo cho bắt tới.

Chỉ bất quá, đây là cơ mật, không có khả năng nói cho Khánh Tr ần.

"Đúng r ồi, Khánh Văn cùng Khánh Chung là vì cái gì lên xung đột?" Lý Trường Thanh hỏi.

Ng ồi ở vị trí kế bên tài xế lão Cửu vừa cười vừa nói: "Chúng ta người liên lạc cung cấp tình báo là, Khánh Chung trong khoảng thời gian này thích khu thứ bốn một cái vũ nữ, mỗi ngày đều hướng khu thứ bốn chạy. Khánh thị tứ phòng làm thành thị số 18 địa đầu xà, tự nhiên rất dễ dàng li ền được tin tức này. Sau đó bọn hắn bởi vì Khánh Hoài tử vong, tranh đoạt bóng dáng vị trí vô vọng, cho nên quay đầu cùng Khánh Văn liên hợp, sớm tại vũ nữ trụ sở bên ngoài thiết hạ mai phục, chuẩn bị trực tiếp giết chết Khánh Chung."

"Ta còn tưởng rằng sẽ có hoa dạng gì, kết quả hay là chém chém giết giết, " Lý Trường Thanh nhẹ nhàng nói: "Thế hệ này người hậu tuyến bóng dáng, chất lượng giống như chẳng ra sao cả a . Bất quá, bóng dáng chi tranh giống như vẫn luôn là dạng này, không đến cuối cùng một khắc, hung ác nhất nhân vật kia cũng sẽ không hiển lộ chân dung. Hiện tại là tình huống như thế nào, Khánh Chung đã chết r ồi sao?"

"Không có, " lão Cửu lắc đầu: "Người liên lạc nói Khánh Chung bên người

người hộ đạo bị giết chết, mà Khánh Chung ngay tại đào vong. Ta phải người đi vũ nữ chỗ ở bên kia tra xét, đúng là chết siêu phàm giả, ngay cả Sở tài phán Cấm kỵ người đầu tới."

"Sở tài phán Cấm kỵ?" Lý Trường Thanh sửng sốt một chút: "Một cái cấp C người hộ đạo mà thôi, đám con quạ kia làm sao lại đến nhanh như vậy? Chẳng lẽ bọn hắn biết trước đến còn có cấp bậc cao hơn siêu phàm giả muốn tử vong?"

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có chương.

Cầu nguyệt phiêu.

Giới thiệu truyện giải trí

Chương 322: Phở dài, còn có như Thần Minh tay bản tĩa

Tại tất cả mọi người khái niệm bên trong, Sở tài phán Cấm kỵ là một loại rất quý dị lại thần bí tồn tại, đối phương tựa hồ luôn có thể biết trước đến siêu phạm giả chết đi, sau đó tới cửa tiến hành thu nhận.

Bạn hẳn có thể đại khái phán đoán sắp chết siêu phạm giả cấp bậc, cùng phương vị, bất quá, bạn hẳn cũng không biết sắp chết chính là ai.

Mỗi lần khi bạn hẳn lúc xuất hiện, mọi người liền biết có siêu phạm giả phải chết. .

Những người này hất lên giống như khở hạnh tăng màu đen vải bố áo choàng, giống như là một đám ăn mục nát quạ đen.

Bình thường, Sở tài phán Cấm kỵ sẽ đem siêu phạm giả tử vong sự kiện định là cấp 1, 2, 3 .

Cấp C, cấp D, cấp E, cấp độ F siêu phạm giả tử vong, thống nhất là cấp 3 sự kiện, thuộc về thấp ưu tiên cấp sự kiện, có thể đợi lại xử lý.

Cấp B, cấp A siêu phạm giả tử vong, thống nhất là cấp 2 sự kiện, thuộc về cao ưu tiên cấp sự kiện, hai cái này cấp bậc siêu phạm giả tử vong, nếu như xử lý trễ liền sẽ hình thành cấm kỵ chi địa, cho nên phải lập tức xử lý.

Cấp S siêu phạm giả tử vong đối ứng cấp 1 sự kiện, là Sở tài phán Cấm kỵ thành viên bất luận tại khi nào chỗ nào, dù là cần hi sinh hết thầy cũng muốn đuổi tới hiện trường.

Cho nên, Lý Trường Thanh cảm thấy đêm nay Sở tài phán Cấm kỵ tới quá

nhanh, nếu như chỉ là người hậu tuyến bóng dáng ở giữa chiến đấu, đám kia biết trước tử vong quạ đen không nên tới đến nhanh như vậy!

Trừ phi, đối phương đã tiên đoán được đêm nay còn sẽ có cấp bậc cao hơn siêu phàm giả bỏ mình.

Lý Trường Thanh nhìn về phía ngoài cửa sổ, xe cô đã lái vào khu thứ bốn thập công trình kiến trúc khu vực, nơi này là khu thứ bốn nổi danh nhất khu đèn đỏ, ven đường vũ nữ tại trong tủ cửa làm điệu làm bộ lấy, còn có vũ nam hỗn tạp ở trong đó, đa nguyên hóa thỏa mãn hộ khách tất cả nhu cầu.

Lý Trường Thanh nhìn thoáng qua trong tay mình màn hình tinh thể lỏng, phía trên kia hình ảnh một mực ở vào đối mới trạng thái, tín hiệu cực yếu.

Tại thành thị số 18 bên trong, sẽ không có WIFI bao trùm tín hiệu yếu như vậy địa phương.

Nàng yên lặng nhìn xem trong toà thành thị này cảnh sắc, bỗng nhiên thở dài: "Không biết hiện tại dừng xe còn đến hay không được đến."

Lão Cửu sững sốt một chút: "Thế nào lão bản?"

Vừa dứt lời, đội xe phía trước nhất xe cô bỗng nhiên đình chỉ, đến mức hậu phương xe cô cũng nhất định phải đạp xuống phanh lại.

Đội xe sát quá đột nhiên, phía trước nhất trong xe cũng không ai dự cảnh.

Ầm vang vài tiếng, phía trước đội xe liên tiếp đụng vào nhau, lần lượt chạm đuôi.

"Lão bản ngã vững vàng!"

Nhưng vào lúc này, lái xe Tiểu Ứng bỗng nhiên cắn răng chuyển động tay lái.

Lý Trường Thanh ng ỡ xe cộ tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, lại lấy cực hạn xe cách vung đuôi ra ngoài, cả chiếc xe giống như tại mặt băng xoay tròn giống như, từ ngay tại đụng vào nhau trong đội xe thoát ly mà ra!

Chính là mấu chốt này kỹ thuật lái xe, mới khiến cho xe chống đạn tránh cho bị kẹt chết tại trong đội xe đụng nhau.

Bằng không, bọn hắn xe bị kẹt ở nơi đó liên triệt để đã mất đi cơ động năng lực, tựa như là bị vũng bùn vây khốn con m ỡ.

Lão Cửu gặp Tiểu Ứng kỹ thuật lái xe chính là nhãn tình sáng lên: "Có thể a Tiểu Ứng."

Tiểu Ứng cũng không trả lời, hắn mím miệng thật chặt môi, con mắt khi thì nhìn về phía kính chiếu hậu, khi thì nhìn về phía trước con đường.

Khi thân xe xoay tròn lúc, một đoạn thời khắc hắn trùng điệp đem chân ga đạp xuống.

Chỉ gặp xe bốn đầu lớp xe tại mặt đất nhanh chóng ma sát, quay cu ồng lên to lớn màu trắng khói bụi.

Chói tai lớp xe chạm đất tiếng vang lên, Tiểu Ứng ngạnh sinh sinh dùng xe sức xoắn đem ngay tại bị lệch thân xe ổn định, sau một khắc, xe chống đạn giống như bắn ra giống như hỏa tiễn, hướng bọn họ lúc đến đường chạy ra ngoài.

Hắn biết, cái này nhất định là địch nhân thiết tốt mai phục địa điểm, nếu là xe đậu ở chỗ này liên toàn xong!

Không cần quản trong đội xe mặt khác xe cộ, cũng đừng quản cái gì tổ đặc công những người khác sống hay chết!

Nhiệm vụ của hắn bây giờ, chính là đem Lý Trường Thanh mang đi ra ngoài!

Khi xe chống đạn bắt đầu đảo vòng, hai bên đường đúng là đồng thời lái ra năm sáu chiếc xe việt dã, theo sát phía sau.

Tiểu Ưng hỏi: "Lão bản, chúng ta bây giờ đi đâu?"

Lý Trường Thanh lắc đầu: "Đối phương chuẩn bị rất đầy đủ, sợ là chúng ta cũng là không đi được."

"A?" Tiểu Ưng sửng sốt một chút, hấn đánh một thanh tay lái, muốn đem xe chạy nhanh bên trên đường cái.

"Bất quá lần này cũng là nhờ có người, " Lý Trường Thanh cười nói: "Vừa mới cái chỗ kia nhất định có rất nhiều mang theo vũ khí nóng sát thủ mai phục, hiện tại lần này không nhất định."

Tiểu Ưng nhìn về phía trước, quả nhiên như Lý Trường Thanh sở liệu, bọn hấn đối diện cũng có xe việt dã oanh minh càng ngày càng gần, giống như là không muốn sống va chạm đi lên.

Chật hẹp làn xe hai chiều, tránh cũng không thể tránh.

"Cửa sổ mái nhà mở ra, " Lý Trường Thanh bình tĩnh nói.

Lão Cửu gập: "Lão bản, ngài lần này đợi ở trong xe, xe này là chống đạn."

Lý Trường Thanh cười cười: "Người dám ở chỗ này mai phục ta, tự nhiên cũng biết xe của ta là chống đạn, mở cửa sổ đi, Lý thị tổ chức tình báo tấn tấn người nói chuyện, sao có thể giống đờn nhất một dạng làm con rùa đen rút đầu? Người quên sao, bọn hấn có là đối phó xe chống đạn phương pháp, không cần biệt khuất chết trong xe."

Lão Cửu ngây ngẩn cả người.

Hấn bảo hộ Lý Trường Thanh đã rất nhiều năm, tựa như là Lý Trường Thanh bên người căn trọng lão nô cùng lão quản gia.

Từ vị lão bản này lên đại học trong lúc đó, cho tới bây giờ chấp chương một phương quy ền hành.

Lão Cửu rất rõ ràng, Lý Trường Thanh chỉ có đứng trước tuyệt cảnh mới có thể biểu hiện ra bộ dáng này, đó là thân là tập đoàn thành viên kiêu ngạo, không có khả năng uất uất ức ức chết đi.

Lại là tuyệt cảnh.

"Mở cửa sổ, " Lý Trường Thanh âm thanh lạnh lùng nói.

Lão Cửu bất đắc dĩ đề xuống mở cửa sổ khóa, xe chống đạn trên xe cửa sổ mái nhà, từ từ mở ra.

Ầm vang một tiếng, xe chống đạn cùng nghênh đón xe việt dã đụng vào nhau.

Nhưng lại tại trong chớp nhoáng này, Lý Trường Thanh đúng là từ trên trời trong cửa sổ nhảy lên mà ra, lẳng lẹ rơi vào hậu phương còn chưa đụng vào xe việt dã trên nắp động cơ.

Cái kia một rơi hình như có ngàn cân, xe việt dã nhận cái này một rơi chi lực về sau, đầu xe trong nháy mắt hạ xuống, ngay cả lớp xe đầu nhao nhao bạo liệt.

Tại to lớn quán tính dưới, đuôi xe bắt đầu nhếch lên, cả chiếc xe đầu phẳng phất muốn trên không trung quay cu ồng lên giống như.

Lý Trường Thanh động tác chưa ngừng, nàng chỉ là nhẹ nhàng quỳ gối liền lại nhảy lên một chiếc khác xe việt dã nắp động cơ lập lại chiêu cũ, vền vền năm sáu giây, năm chiếc chạm mặt tới xe việt dã, trừ chiếc kia cùng xe chống đạn đụng nhau, còn lại đ ồng đ ầu quay cu ồng không ngừng, người trong xe cũng tại cái này kinh khủng quay cu ồng bên trong đã hôn mê.

Tiểu Ưng sợ ngây người, hẳn đây là lần thứ nhất tận mắt thấy loại cấp bậc này siêu phàm giả xuất thủ, loại kia bàng bạc lại phá vỡ thường thức lực

lượng làm người sợ hãi!

Ngày bình thường lý trí tỉnh táo Lý Trường Thanh, lúc này tựa như một bộ hình người vũ khí.

Nữ nhân đứng tại trên đường dài, nhìn về phía nam cùng bắc.

Không có đuôi theo xe cộ cùng dày đặc sát thủ, chỉ có tám người đang chậm rãi đi tới.

Tám người giống như là ở vào ăn ý nào đó tiết tấu bên trên, ngay cả đi đường bộ pháp đều cơ hồ giống nhau như đúc.

Chỉ có 8 người.

Không nhiều.

Nhưng nàng minh bạch, người tới số càng ít, ngược lại càng nguy hiểm.

"Các người thật giống như chuẩn bị rất đầy đủ?" Lý Trường Thanh cười hỏi.

Trong tám người, một người trung niên cười nói: "Trường Thanh lão bản nắp rất kỹ, chúng ta cũng là gần nhất mới biết được, ngài cũng là một vị cao thủ. Bất quá, mặc kệ ngài là không phải cao thủ, chúng ta đều muốn chăm chú đối đãi, dạng này mới xứng đôi thân phận của ngài."

Lý Trường Thanh gật gật đầu: "Nói chuyện khách khí như vậy, hẳn là người gia tộc Jindai, một cỗ mùi hôi khí tức. Bất quá, chọn địa phương không tệ a."

Lý Trường Thanh từ đáy lòng tán dương.

Nàng là có kinh nghiệm, cho nên vừa mới trên xe hơi phán đoán một chút địa hình, liền minh bạch đêm nay Sở tài phán Cẩm kỵ biết trước tử vong đối tượng khả năng chính là mình.

Cái này toàn bộ khu vực con đường chật hẹp, coi như lũ cảnh vệ 081 chạy đến cứu viện, bộ đội cơ động cũng rất khó thể hiện ưu thế, huống chi lúc này Lý Vân Thọ đã đem lũ cảnh vệ 081 tất cả đầu đi đầu đi thủ hộ trang viên lưng chừng núi.

Cho nên đối phương rất rõ ràng, lúc này trang viên lưng chừng núi mới là Lý thị để ý nhất địa phương, muốn giết Lý Trường Thanh, cơ hội tốt nhất chính là đêm nay.

"Jindai Tougo đâu?" Lý Trường Thanh hiếu kỳ nói: "Người của ta đã từng lộng mù hấn một con mắt, hấn hận ta như vậy, hấn là chính mình tới chứng kiến tử vong của ta mới đúng, còn không ra sao?"

"Trường Thanh lão bản nói đùa, " một cái trên dưới ba mươi tuổi thanh niên, đứng tại nào đó phiến kiến trúc trong bóng tối cười nói: "Bị Trường Thanh lão bản lộng mù con mắt, là ta tài nghệ không bằng người, không có gì tốt hận. Chính tương phản, ta đối với Trường Thanh lão bản mười phần ngưỡng mộ."

Jindai Tougo một con mắt trống rỗng như mực, hấn không có cho mình thay đổi mắt máy móc, chính là muốn mỗi lần soi gương thời điểm đều nhắc nhở chính mình, tuổi già mục tiêu là cái gì.

Lúc này, Lý Trường Thanh gặp chính chủ xuất hiện, đúng là đột nhiên tay giơ lên, giống như là một loại nào đó ám hiệu.

Nhưng là, trừ tám người kia tiếng bước chân bên ngoài, trên đường dài không còn gì khác thanh âm.

"Thì ra là thế, " Lý Trường Thanh gật gật đầu: "Đúng là ra mấy cái nội ứng."

Nói, nàng cũng lách mình tiến nhập công trình kiến trúc trong bóng tối, lấy lớn nhất khả năng đến tránh né tay bắn tỉa thị giác.

Jindai Tougo vẫn như cũ đứng ở trong bóng tối: "Trường Thanh lão bản làm việc từ trước đến nay biện pháp dự phòng, chúng ta là biết đến, nếu như không có điểm át chủ bài, tự nhiên không dám ở đêm nay giết người, dù sao ta lúc đầu con mắt kia chính là như vậy vứt bỏ."

"Cho nên, có nội ứng đem ta mai phục tại phụ cận tay bắn tỉa điểm vị, tất cả đều bán cho các người," Lý Trường Thanh nói ra: "Vị này nội ứng không phải người bên cạnh ta, bởi vì lão Cửu cũng không biết ta đêm nay đi ra trước đó, còn mang theo những người khác. Mà lại, hắn cũng không có quy ền hạn biết tổ đặc công kế hoạch hành động, sáu tên tay bắn tỉa, cứ như vậy không có thực sự khá là đáng tiếc."

Jindai Tougo cười nói: "Lữ cảnh vệ 081 không động được, như vậy sử dụng tay bắn tỉa chính là Trường Thanh lão bản lựa chọn tốt nhất, dù sao trang viên lưng chừng núi bên kia không cần tay bắn tỉa."

Lý Trường Thanh tiếp tục nói: "Bất quá, trừ người bại lộ tay bắn tỉa vị trí, của ta đoàn xe bên trong cũng còn có mặt khác nội ứng. . . Đúng không, Vương Bính Tuất?"

Nàng nhìn về phía phố dài cuối cùng.

Nơi đó có một vị trung niên yên lặng trốn tránh, thẳng đến Lý Trường Thanh điểm ra tên của hắn, lúc này mới chậm rãi đi tới: "Thật xin lỗi, lão bản."

Giờ này khắc này, lão Cửu cùng Tiểu Ứng đã xuống xe theo, thủ hộ tại Lý Trường Thanh trước sau.

Cho dù bọn hắn biết phụ cận khả năng có tay bắn tỉa, cũng không có chút nào lùi bước.

Lão Cửu nhìn phía xa Vương Bính Tuất chửi ầm lên: "Người mẹ nó, lão bản đối với người tốt như vậy, năm đó mẫu thân người hay là nàng cứu, bây giờ lại phản bội nàng?"

Vương Bính Tuất hỏi lại: "Người vì nàng ngăn cản chín phát súng, không phải là bên người nàng một đầu lão câu?"

Lão Cửu cười lạnh: "Vậy người tới thử một chút, nhìn các người phải tốn bao lớn đại giới giết chết ba người chúng ta."

Lý Trường Thanh không tiếp tục để ý tới Vương Bính Tuất, mà là nhìn về phía trước mặt ngay tại run rẩy Tiêu Ứng: "Ngay cả người cũng có thể không màng sống chết bảo hộ ta, đây cũng là để cho ta có chút ngoài ý muốn."

Tiêu Ứng run rẩy: "A . . . A?"

Hắn bất quá là cái vừa mới tiêm vào châm thứ hai cấp E chiến sĩ gen mà thôi, nào nghĩ tới vậy mà lại đối mặt loại tình thế nguy hiểm này.

Nhưng hắn không đứng ra không được a, dù sao lão Cửu đầu đem bầy không khí sậy khô đến cái này.

Lý Trường Thanh đối với Jindai Tougo cười nói: "Ta trên đường tới phát hiện chính mình thiết bị truyền thông tin tất cả đều bị chặt đứt kết nối, còn đang suy nghĩ là vị nào hacker cao thủ cách làm? Về sau mới nghĩ rõ ràng, loại chuyện này chỗ nào cần hacker a, tại ta trong đội xe lắp đặt một cái máy che đây là đủ rồi. Ngay từ đầu ta còn nghĩ không ra, đợi cho đội xe chiếc xe đầu tiên dần dần tăng tốc về sau, lại đột nhiên cố ý thắng gấp, dẫn đến hậu phương xe cộ liên tiếp va chạm, ta mới nghĩ rõ ràng nguyên lai là nội ứng ngay tại chính ta đội xe chiếc xe đầu tiên bên trong, mà Vương Bính Tuất ngay tại trong chiếc xe kia."

Jindai Tougo vỗ tay cười nói: "Thường thường giản dị nhất tự nhiên thủ đoạn, mới hữu hiệu nhất."

"Người nếu đoạt chỗ nấp vị, làm sao không bắn súng?" Lý Trường Thanh bình tĩnh hỏi: "Ta đã cảm giác được có súng ngắm đang nhắm vào ta, là không có nắm chắc à."

"Có thể cách xa 600 mét cảm nhận được có người nhắm chuẩn chính mình, Trường Thanh lão bản quả nhiên so với trong tưởng tượng cấp bậc cao hơn một chút, " Jindai Tougo từ đầu đến cuối đứng ở trong bóng tối, một bước cũng không đi về phía trước qua: "Chỉ là ta rất ngạc nhiên, ngài là từ nơi nào lấy được tu hành truyền thừa đâu, theo ta được biết ngài cũng không phải giác tỉnh giả."

Lý Trường Thanh hiếu kỳ nói: "Các người thật sự có nắm chắc giết chết ta?"

Jindai Tougo cười nói: "Nếu như không có cái này sáu tên tay bản tủa, thật đúng là không có nắm chắc."

Trên đời này siêu phàm giả chỉ có ba loại, người tu hành, giác tỉnh giả, chiến sĩ gen.

Chiến sĩ gen không đến được cấp A, bọn hắn chỉ là tại chính mình trên gen làm toán cộng, đem một ít đoạn gien viết nhập vào đi, chiến sĩ gen thậm chí sẽ không sinh ra cấm kỵ chi địa.

Giác tỉnh giả mà nói, không nên giống Lý Trường Thanh công kích như vậy thủ đoạn như vậy thu ần túy, bởi vì đại bộ phận giác tỉnh giả năng lực đủ loại, có chút chưa hẳn thích hợp chiến đấu, cũng không phải là tất cả mọi người giống Lý Đông Trạch như thế có được bạo liệt sát thương năng lực.

Chỉ có người tu hành, mới có thành hệ thống thủ đoạn công kích.

Chính như Ương Ương nói, giác tỉnh giả có thể là phụ trợ hoặc là đánh dã, thậm chí là dã quái, mà người tu hành thì trời sinh chính là hạch tâm, bọn hắn vì chiến đấu mà sinh.

Nhưng là, theo gia tộc Jindai đi ầu tra trong tư liệu, chưa bao giờ biểu hiện qua Lý Trường Thanh từng bá sư học nghệ, năm nay trước đó, mọi người thậm chí chỉ coi nàng là một cái tay trói gà không chặt con gái yếu ớt.

Thắng đến nàng một chưởng đánh chết nhà Kashima một vị cao thủ, còn từ hơn mười lâu độ cao nhảy xuống lông tóc không thương.

Đây là một kiện chuyện rất kỳ quái, như thế một vị cao thủ hoành không xuất thế, lại không người biết nàng sư theo nơi nào.

Có thể chính thống tu hành tổ chức, cũng li ền mấy cái như vậy a!

...

...

Giờ này khắc này, phương xa một tòa cao ốc đỉnh, cả người khoác màu đen vải cây đay áo choàng nữ nhân, đang đứng tại thành thị số 18 trong gió đêm.

Không trung gió gào thét lên, đưa nàng trên người áo choàng lay động.

Nữ nhân cách xa nhau hơn ba ngàn mét, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên phố dài kia, thần sắc bình tĩnh.

Phảng phất 3000 mét khoảng cách, căn bản là không có cách ngăn cản tầm mắt của nàng.

Trên vai của nàng, còn đứng lặng lẩy một cái Lục Nhãn Ô Nha.

Cùm cụp một tiếng, phía sau nàng sân thượng thông đạo cửa bị người vịn ra, Lý Đông Trạch chậm rãi đi đến bên người nàng: "Tam Nguyệt, người đã đến."

"Đêm nay sẽ có cấp A tử vong," Tam Nguyệt lời ít mà ý nhiều trả lời.

Ý tứ rất đơn giản, cấp A đáng giá nàng đi một chuyến.

Nữ nhân gương mặt thon gầy, giữ lại một đầu bím tóc đuôi ngựa, trên mặt không có bất kỳ cái gì trang dung, mặc dù rất mộc mạc nhưng lại một loại

đặc biệt mị lực.

Lý Đông Trạch nhìn về phía phố dài, bình tĩnh nói ra: "Lý Trường Thanh tay bắn tỉa đầu bị người giết chết, coi như nàng đã lặng yên tấn thăng cấp A, cũng chỉ có thể bó tay bó chân. Như lời người nói, nàng đêm nay xác thực xác suất lớn sẽ chết. Lý thị nội bộ quyên lực giao thế, nội ứng rất cục nhị không được nhảy ra ngoài."

Tam Nguyệt cùng Lý Đông Trạch hai người, nhìn một cái so một cái lạnh nhạt, phảng phất thế giới phát sinh cái gì cùng bọn hắn hai không có liên quan quá nhiều giống như, bọn hắn chỉ là hai cái trong bóng đêm người đứng xem.

Tam Nguyệt nghĩ nghĩ nói ra: "Sáu tên tay bắn tỉa, tăng thêm tám tên chiến sĩ gen, Jindai cùng Kashima liên thủ bỏ ra thiên đại đại giới, đây là tử cục."

Lý Đông Trạch nói ra: "Mặc dù là tử cục, nhưng ta cảm thấy người phải chết chưa chắc là Lý Trường Thanh."

Tam Nguyệt nhìn hắn một cái: "Ta cũng không nói chết là nàng."

Lý Đông Trạch cười bên dưới: "Vậy chúng ta vẫn rất ăn ý. Ta đi trước, kết quả đã nhất định, đêm nay vất vả các vị, đừng cho thành thị số 18 biến thành cấm kỵ chi địa, ta mặc dù rất muốn rời đi, nhưng trong nội tâm hay là thật thích nơi này."

Tam Nguyệt đột nhiên nói ra: "Vậy người nếu như ngày nào đó có thể sẽ chết, phiền phức sớm cho ta biết một chút, thu nhận cấp A là rất phiền phức, ta cần sớm chuẩn bị."

Lý Đông Trạch cười cười: "Được rồi."

Ngay tại lúc Lý Đông Trạch đi hướng sân thượng trung ương thông đạo lúc, hắn đúng là đột nhiên sửng sốt một chút, bỗng nhiên quay người nhìn về phía nào đó phiến bóng đêm.

...

...

Phố dài bên trong.

Jindai Tougo cười nói: "Được rồi, không đả ách mê, gia tộc chuyện lớn, tiếp xuống chuyện chúng ta muốn làm nếu có Trường Thanh lão bản từ đó cản trở, sợ rằng sẽ phi thường khó giải quyết, cho nên chỉ có xin ngài đã chết đi."

Nói, hắn cũng như vừa mới Lý Trường Thanh như vậy, giờ lên nắm đấm của mình.

Phố dài nam cùng bắc, tám tên chiến sĩ gen chậm rãi hướng ở giữa bao bọc đi qua.

Tám người kia bước chân đều nhịp, ăn ý vô song.

Bọn hắn từ tiêm vào thuốc biến đổi gen sau được tuyển ra một khắc kia trở đi, tiếp nhận hết thầy huấn luyện, cũng là vì liên thủ vượt cấp tru sát cấp A cao thủ.

Cái này tám tên chiến sĩ gen, giống như một cái chỉnh thể.

Trong chốc lát, tám người bạo khởi như lôi đình, liên thủ hướng Lý Trường Thanh đánh tới.

Ngán ngùi trong nháy mắt, lão Cửu phảng phất tự sát giống như liêu xông ra ngoài, liêu mạng muốn đánh vỡ tám người này ở giữa một loại nào đó tiết tấu và cân bằng.

Thế nhưng là, khi hắn đón lấy phương bắc bốn người lúc, một quyên một cước đều giống như đập nện tại trong cây bông, bốn người kia đem hắn vây làm một đoàn, thân thể giống như con rối có thể tùy ý vận vẹo tránh né, mặc cho lão Cửu như thế nào ra sức, đều không thể đem bọn hắn tiết tấu

phá đi.

Muốn giết cấp A, chỉ có lực phá hoại là không đủ, bởi vì thế gian này có rất ít người có thể cùng cấp A cao thủ so lực phá hoại.

Cho nên tám người muốn liên thủ tru sát cấp A, như vậy bọn hắn cần có nhất làm chính là bảo tồn tính mệnh, để mà nhu khắc cương phương thức, không ngừng làm hao mòn cấp A cao thủ sức chiến đấu, từng điếm từng điếm đem ý chí chiến đấu từng bước xâm chiếm.

Lão Cửu chỉ cảm thấy, chính mình toàn thân trên dưới đều lâm vào một khối bọt biển bên trong, căn bản là không có cách phát lực, làm sao xuất thủ đều cảm thấy không được tự nhiên.

Khoảng chừng song phương tiếp xúc trong mười giây, lão Cửu trên thân liền chịu ba quyên bốn chân, như túi vải rách đồng dạng bay ngược trở về.

Lý Trường Thanh động, nàng nhất định phải đón lấy bốn người kia đến tiếp sau truy sát, không phải vậy lão Cửu mệnh liền không có.

Lão Cửu then trong lòng, chức trách của mình là bảo vệ người khác, cuối cùng lại ngược lại muốn người khác tới bảo vệ mình.

Mà lại, Lý Trường Thanh vì cứu hắn, còn đem chính mình bại lộ tại kiến trúc bóng ma bên ngoài, tay bắn tia tằm mắt phía dưới!

"Lão bản coi chừng tay bắn tia!" Lão Cửu quát.

Rống xong, trong miệng hắn lại phun ra một ngụm máu tươi tới.

Đạn bắn lên ứng thanh mà tới, chỗ tới sáu tên tay bắn tia, có ba người đồng thời xạ kích, chỉ bất quá tất cả đều thất bại.

Trong đó một viên, sát Lý Trường Thanh bả vai mà qua, đưa nàng áo khoác da tay áo đánh ra một đạo vết cháy.

Lý Trường Thanh trong lòng thở dài, nàng chỉ có thể bằng vào cao như mình nhanh di động thân hình, tận lực tránh né tay bắn tia đường đạn.

Không có biện pháp khác.

Nhưng vấn đề là, tám người kia liên thủ kỹ xảo, tựa như là cối đá một dạng, muốn đem nàng cuốn vào trong cối xay không thể động đậy.

Tám người ở vào tám góc độ, bất luận nàng muốn công kích trong đó bất cứ người nào, đều có người sẽ từ phương hướng ngược nhau xuất thủ, bức bách nàng từ bỏ tiến công, bảo hộ tự thân yếu hại.

Chỉ có đứng tại tám người này ở giữa, mới có thể bản thân cảm nhận được cái này tám tên chiến sĩ gen tổ hợp kỹ đến cỡ nào buồn nôn.

Siêu phạm giả công cao phòng thấp, dù là Lý Trường Thanh thụ hơn mấy lần yếu hại công kích, cũng giống vậy gánh không được.

Tám người này lòng có tử chí, chỉ cần Lý Trường Thanh dám liều chết đổi mệnh, như vậy bọn hắn chết mất ba bốn người đồng thời, cũng nhất định có thể đem nàng lưu tại nơi này.

Tựa như là trên người người cắn một cái ký sinh trùng, có thể người còn hết lần này tới lần khác không có cách nào đưa nó ngạnh sinh sinh xé rách xuống tới, bởi vì như vậy sẽ để cho giác hút của nó lưu tại dưới da.

Vết thương đau đớn không trọng yếu, nhưng này lưu tại dưới làn da giác hút sẽ để cho người cảm nhiễm, sinh bệnh, cuối cùng tử vong.

Không đúng, Lý Trường Thanh giờ phút này rõ ràng cảm nhận được, cái này tám tên chiến sĩ gen bên trong rõ ràng còn cất giấu một tên cấp A người tu hành!

Đây mới là đối phương lớn nhất đòn sát thủ!

Tám người mặc dù ăn ý, nhưng cái này cỗ quái chiến trận cũng phải có trận

nhân mới được, không phải vậy chiến trận này làm sao lại bần bĩ như vậy, sắc bén, trí mạng!

Đối phương liêu giấu ở tám người này bên trong, chờ lấy Lý Trường Thanh chuẩn bị cá chết lưới rách thời điểm bắn ra một kích trí mạng.

Lúc này, Lý Trường Thanh trên thân còn mặc Punk phong phạm mười phần áo khoác da, còn mang theo ngắn ngủi tóc giả.

Đó là vì để Khánh Trần mang chính mình vụng trộm chuồn đi chơi lúc đối trang phục, bây giờ nghĩ lại, y phục này còn không có phát huy được tác dụng liêu bị súng ngắm phá vỡ một cái hồ, về sau cũng không cách nào mặc vào.

Cũng không biết thiếu niên kia hiện tại làm gì đâu?

Nếu như đối phương biết mình vị này bạn mới phải chết, sẽ có hay không có một chút xú khổ sở?

Trong chốc lát, gia tộc Jindai tám tên chiến sĩ gen đột nhiên hợp lực, trong nháy mắt rút nhỏ sẵn bắn Lý Trường Thanh vòng tròn, để nàng khó mà xê dịch.

Nếu như tay bắn tĩa muốn giết Lý Trường Thanh, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất.

Thế nhưng là, trong dự đoán hình ảnh chưa từng xuất hiện.

Cũng không có tiếng súng vang lên.

Chỉ có nơi xa 600 mét mới nộ cao ốc bên trên, một mặt pha lê đột nhiên phá toái.

Tiếng oanh minh cũng theo đó cồn đặng mà tới.

Tay bắn tĩa!

Nhưng không phải Jindai tay bắn tỉa!

Vừa mới cái kia pha lê phá toái chỗ, đương nhiên đó là Lý Trường Thanh sớm đi thiết trí chỗ nấp, cũng là Jindai Tougo tay bắn tỉa, thay vào đó địa phương!

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Chẳng ai ngờ rằng, cao ốc Xuân Lôi đối diện còn có mặt khác tay bắn tỉa!

Lý thị nội ứng cũng chưa từng đề cập!

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Lý Trường Thanh bên người một vị cấp B chiến sĩ gen trên thân, bỗng nhiên nổ tung huyết vụ.

Pha lê mảnh vỡ rơi xuống, từ trên không trung xuyên qua ngũ thải ban lan nghê hờng.

Trên đường dài, chiến sĩ gen nổ tung huyết vụ.

Đám người kinh ngạc ánh mắt.

Hết thấy đâu là như vậy hí kịch tính.

Một phát súng này, trong nháy mắt phá vỡ tám người liên thủ cân bằng!

Jindai Tougo đứng ở trong bóng tối nhú mày quay đầu, hẩn nhìn về phía sau lưng, tay bắn tỉa ở nơi đó!

Tại cao ốc Xuân Lôi đối diện, cách nơi này gần nhất điểm cao, đã là 2000 mét có hơn cao ốc Kim Mậu.

Chỉ có nơi đó mái nhà độ cao cùng góc độ, mới đủ đủ quan sát nơi này hết thấy.

Lúc này, cao ốc Kim Mậu, phố dài chiến trường, cao ốc Xuân Lôi, ba điểm trên một đường thẳng, mà phố dài chiến trường ngay tại song phương tay bắn tỉa ở giữa.

Thế nhưng là, nếu như tay bắn tỉa là ở trên cao ốc Kim Mậu.

Vậy liền mang ý nghĩa, đối phương vừa mới cái kia ám sát cao ốc Xuân Lôi sát thủ một phát súng. . . Đạn bắn lên cần vượt ngang khoảng cách 2600 mét, từ trên phố dài xuyên qua, lại bay đi cao ốc Xuân Lôi!

Ai có thể làm đến điểm này? Jindai Tougo trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra đáp án!

. . .

6000 chữ chương tiết, hôm nay đổi mới 11000 chữ, còn Lý Đông Trạch lão bản một chương, vị lão bản này thiếu nợ cũng trả hết.

Thiếu lâu, nhiều 1000 xem như lợi tức.

Cần nguyệt phiếu.

Giới thiệu truyện giải trí

Chương 323: Thịnh đại buổi lễ tốt nghiệp

Tay bắn tỉa tại lựa chọn chỗ nấp thời điểm, hàng đầu nguyên tắc là tự thân an toàn, thứ yếu nguyên tắc là tinh chuẩn tầm bắn.

Tầm bắn này, là mỗi cá nhân có thể lực lớn nhỏ, cũng sẽ không giống trong phim ảnh như thế, một mục truy c ãi siêu viễn cự ly huyền kỳ.

Dù sao, chiến tranh cùng chiến đấu, trọng yếu nhất hay là sát thương mục tiêu. .

Cho nên, Lý Trường Thanh tại mệnh lệnh tổ đặc công lựa chọn địa điểm chiến đấu thời điểm, mỗi cái tay bắn tỉa lựa chọn vị trí, đ ãu là khoảng cách phố dài có 600 mét khoảng chừng địa phương.

Đây là bình thường tay bắn tỉa tinh chuẩn bắn cách.

Mặc dù đường đạn thụ thế giới ảnh hưởng vẫn sẽ có một chút sai lầm, nhưng vấn đề không lớn.

Đây là đám tay bắn tỉa thường thức cùng biết.

Nhưng mà chính là thời điểm này, đột nhiên có như thế một vị tay bắn tỉa không chút nào giảng đạo lý đem chỗ nấp, thiết trí tại khoảng cách chiến trường 2000 mét bên ngoài, lại như cũ có thể tinh chuẩn trúng mục tiêu chiến trường mục tiêu, không chỉ có như vậy, còn có thể vượt qua khoảng cách 2600 mét, giải quyết hết địch quân tay bắn tỉa.

Cái này quá kinh khủng.

Cũng quá phá vỡ thường thức.

Nhưng bọn hắn không biết là, đối với Khánh Trầ tới nói, vượt qua 400 mét trở lên xạ kích khoảng cách liên không lại khác nhau ở chỗ nào.

Tất cả tuyệt đối cảm giác súng phạm vi bên trong.

Mà lại, Khánh Trầ dùng tinh chuẩn hai phát nói cho tất cả mọi người, chỉ là các người làm không được, nhưng không có nghĩa là người khác làm không được.

Một phát súng còn có thể là trùng hợp.

Nhưng hai phát tất cả đều trúng mục tiêu, vậy liên tuyệt đối không phải trùng hợp.

Jindai Tougo may mắn chính mình từ đầu đến cuối đứng ở trong bóng tối, phòng bị Lý Trường Thanh còn có những hậu thủ khác.

Theo lý thuyết bọn hắn công tác chuẩn bị làm phi thường đầy đủ, không có đạo lý sẽ xuất hiện dạng này ngoài ý muốn.

Thiên thời, Lý thị quyên lực giao thế thời khắc, Lý thị thường trú thành thị số 18 lữ cảnh vệ 081 bị toàn bộ đi đầu đi trang viên lưng chừng núi.

Địa lợi, chiến trường này phù hợp Jindai Tougo dự đoán, Lý Trường Thanh cũng quả thật bị áp chế không cách nào phát huy thực lực.

Người cùng, Lý thị nội ứng cơ hồ đem Lý Trường Thanh tất cả kế hoạch, tất cả đều nói thẳng ra.

Rõ ràng đã là kế hoạch hoàn mỹ, vì cái gì sẽ còn ngoài ý muốn nổi lên? !

"Còn sống tay bắn tĩa, tiêu diệt hắn, " Jindai Tougo tại trong tầ số truyề tin lạnh giọng nói ra.

"Trưởng quan, không giải quyết được, " một tên tay bắn tĩa trả lời: "Chúng

ta còn lại năm người mặc dù vị trí có chỗ khác biệt, nhưng cách hấn ít nhất đều có 2 400 mét, dưới loại tình huống này muốn đánh giết hấn căn bản là một kiện chuyện không thể nào."

"Vậy hấn vì cái gì có thể làm được!?" Jindai Tougo ẩn chứa tức giận, hấn không thể nào tiếp thu được chính mình như vậy hao tổn tâm cơ kế hoạch hết thảy, còn sẽ muốn thất bại cảm giác.

Tựa như là đối với hấn đi qua ba mươi một năm nhân sinh trào phúng.

"Toàn liên bang, có mấy người có thể làm được khoảng cách 2600 mét trúng mục tiêu mục tiêu?" Jindai Tougo hỏi.

"Trưởng quan, không cao hơn ba cái, mà lại coi như bọn hấn có 2600 mét trúng mục tiêu mục tiêu ghi chép, cũng rất lớn thành phần là vận khí gây nên, đồng thời ít nhất mở ba phát súng mới trúng mục tiêu, " một tên tay bắn tỉa trả lời.

Súng ngắm là có đặc chủng pháo sáng.

Một viên pháo sáng đánh đi ra, dù là tại chạng vạng tối, cũng sẽ sáng giống như là một khối que hàn giống như, bay về phía mục tiêu phụ cận.

Loại này pháo sáng tác dụng, chính là lấy đáng nhìn quỹ tích, cho tay bắn tỉa sửa đổi đường đạn.

Để tay bắn tỉa biết mình cùng mục tiêu sai lằm bao xa, tốt làm ra điểu chỉnh.

Cho nên, tay bắn tỉa nói, ba phát súng trở lên trúng mục tiêu, phía trước cái này mấy phát đều là muốn trước có cái sửa đổi đường đạn quá trình.

Nhưng Khánh Trần tóm tắt quá trình này.

Jindai Tougo nói ra: "Tay súng bắn tỉa này căn bản không có sửa đổi đường đạn, hai phát đều là tinh chuẩn trúng mục tiêu, trong liên bang còn có ai có

thể làm được?"

"Không có, " tay bắn tỉa chần chờ một lát trả lời: "Trưởng quan, chúng ta thật không biết có ai có thể làm được điểm này. Vừa mới chúng ta mấy cái không có nổ súng, cho nên tay súng bắn tỉa này hiện tại tìm không thấy chúng ta, hẳn cũng đang chờ. Nếu như chúng ta hiện tại nổ súng. . . Có thể sẽ chết."

Lúc này, phố dài bên trong chiến trường, Lý Trường Thanh cùng cái kia bảy tên cao thủ triền đấu cùng một chỗ.

Thiếu một tên cấp B chiến sĩ gen đằng sau, chiến trận biến hóa rõ ràng cũng thiếu rất nhiều, phòng thủ không còn như lúc trước như vậy kín không kẽ hở.

Lý Trường Thanh hành tẩu cùng xê dịch chỗ trống cũng rõ ràng rộng rãi rất nhiều.

Trong đám người Lý Trường Thanh nhẹ như Du Long, trên dưới tung bay.

Cái kia thân thủ lúc mở lúc đóng ở giữa, tinh tế cân xứng đáng người lại cực kỳ lực sát thương , khiến cho người kinh diễm.

Chỉ bất quá, nàng còn không cách nào đánh giá ra trong bảy người này, đến cùng cái nào là cấp A, cho nên một mực không cách nào toàn lực ứng phó, muốn có lưu chỗ trống cho mình bảo mệnh.

Nàng cần thời gian.

Nàng cần nhiều thời gian hơn, tìm tới trận nhãn kia!

Khi đó mới là tuyệt địa phản kích thời khắc!

Chiến trường bên ngoài, Jindai Tougo đứng tại trong bóng tối nhìn về phía Lý Trường Thanh cười nói: "Trường Thanh lão bản quả nhiên lợi hại, dù là ta làm đủ chuẩn bị, người y nguyên còn có át chủ bài. Xin hỏi, vị tay bắn tỉa

này ngài là từ nơi nào tìm đến, trước kia vì sao chưa nghe nói qua?"

Lý Trường Thanh cũng không nói chuyện, bởi vì khí tức của nàng không có khả năng loạn.

Jindai Tougo cười nói: "Trường Thanh lão bản tu hành thật đúng là chính thống phương pháp tu hành, trong chiến đấu không thể nói chuyện xáo trộn chính mình hô hấp thuật, đúng không. Ta chỉ muốn biết, như thế một vị bị mặt khác tay bắn tĩa coi như Thần Minh người, ngài đến cùng là từ đâu tìm đến?"

Trên thực tế, Lý Trường Thanh cũng không biết.

Nàng đã từng muốn bồi dưỡng được đứng đầu nhất tay bắn tĩa, chuyên trách phụ trách ám sát.

Có thể chỉ có thật đi bồi dưỡng qua mới có thể hiểu, loại người này không phải chỉ dựa vào đạn liềm có thể cho ăn ra 2600 mét tầm bắn, cái này cần độc nhất vô nhị thiên phú.

Trong một ngàn người, 100 triệu cũng chưa chắc có thể ra như thế một cái.

Lý Trường Thanh cũng không biết, dạng này một vị tay bắn tĩa tại sao lại đến tham dự tập đoàn ở giữa cuộn sóng ngầm chiến tranh.

Nàng những năm này một mực tận sức tại gián điệp ở giữa chiến tranh, đi xong thành thị số 7 đi số 1, thành thị số 1 sự tình giải quyết, lại trở lại thành thị số 18.

Nữ nhân này giống như chưa từng có chính thức nghỉ ngơi qua, một mực tại thu nhận công nhân làm đến phân tán sự chú ý của mình, còn muốn chiêu cố tu hành.

Cho nên, Lý Trường Thanh cũng không có bằng hữu gì, cũng không biết ai sẽ ở thời điểm này xuất thủ cứu nàng.

Không đúng, nàng là có một người bạn.

Lý Trường Thanh im lặng nghĩ đến, mà lại người bạn kia xác thực có tuyệt đối cảm giác súng.

Thế nhưng là. . .

Người có được tuyệt đối cảm giác súng rất nhiều, vị bằng hữu kia cũng chỉ là tại 400 mét bên trong khoảng cách gần xạ kích lúc mới có hiệu, trước đó nàng còn chuyên môn đi xem đối phương huấn luyện súng ngắm tới, nhưng sự thật chứng minh đối phương chưa bao giờ sử dụng tới súng ngắm a.

Nhưng không biết vì cái gì, Lý Trường Thanh luôn có một loại trực giác, nhất định là thiếu niên kia.

Trừ hắn, sẽ không còn có những người khác.

Coi như thiếu niên kia từng biểu hiện chưa bao giờ sờ qua súng ngắm giống như, nhưng cái này có thể diễn!

Nhưng vào lúc này, 2000 mét bên ngoài tay bắn tỉa lần nữa nổ súng.

Cái kia lẻ loi một mình nắm giữ chiến trường quyên hành tay bắn tỉa rất có kiên nhẫn, hắn không biết chờ đợi bao lâu, rốt cuộc tìm được một cái cơ hội như vậy.

Đã thấy đạn ngang qua trời cao, lấy ưu nhã đường vòng cung trùng điệp đập nện ở bên người Lý Trường Thanh một tên cấp B chiến sĩ gen trên thân.

Lý Trường Thanh cách rất gần, nàng thậm chí có thể nghe được bịch một tiếng, đó là to lớn đạn cùng nhân thể tiếp xúc tiếng vang, bành bạc lực, lập tức quán xuyên chiến sĩ gen làn da mô phỏng sinh vật hợp kim.

Không thể không nói, Jindai Tougo chuẩn bị phi thường đầy đủ, Lý Trường

Thanh rõ ràng phát hiện những này cấp B chiến sĩ gen, đúng là toàn thân trên dưới đều cắm vào làn da mô phỏng sinh vật hợp kim.

Jindai muốn chế tạo như thế một sát thủ, sợ là phải hao phí mấy ngàn vạn mới được!

Tám người tất cả đều cắm vào, khoản này tổn hao tuyệt đối là giá trên trời!

Đây là Jindai nội bộ tình nhuệ nhất sát thủ!

Thế nhưng là, làn da mô phỏng sinh vật hợp kim lại cứng cỏi, cũng không có khả năng siêu việt hạng nhẹ bộ binh chiến xa bọc thép.

Mà súng bắn tỉa công phá phối hợp đạn xuyên giáp vonfram, vốn là dùng để đánh bộ binh chiến xa!

Nhất là 'Lấy Đức Phục Người', so bình thường súng bắn tỉa công phá càng khủng bố hơn.

Trong lúc nhất thời, Lý Trường Thanh bên người chiến sĩ gen chỉ còn lại có sáu tên, áp lực lần nữa chợt giảm.

Nàng bắt đầu chuẩn bị phản sát.

Lão Cửu đã trọng thương hôn mê, Tiểu Ứng căn bản không có tham dự chiến trường năng lực.

Nhưng chính là trong chớp nhoáng này, Lý Trường Thanh đột nhiên không còn tận lực lẫn tránh đường đạn.

Rõ ràng gia tộc Jindai còn có năm tên tay bắn tỉa núp trong bóng tối, nàng lại cảm thấy không sợ hãi.

Rõ ràng nàng chỉ lẻ loi một mình cùng sáu người tại trong phố dài chém giết, lại cũng không cảm thấy cô đơn.

Đó là một loại không hiểu tín nhiệm, nòng tin tưởng vị này tại phía xa 2000 mét bên ngoài bằng hữu, nhất định sẽ không để cho nòng thất vọng.

...

...

Jindai Tougo cau mày, thời gian từng giây từng phút trôi qua, kế hoạch lại tại một chút xíu đi hướng thất bại.

Nếu như tiếp tục trì hoãn xuống dưới, đừng nói Lý Trường Thanh cái kia kinh người điểm chiến lược từ từ phát huy ra, đến lúc đó lẽ cảnh vệ 081 kịp phản ứng, bọn hắn tất cả mọi người muốn táng thân tại đây.

"Giải quyết hết tay súng bắn tĩa kia, không tiếc hết thảy giải quyết hắn, " Jindai Tougo tại trong t ần số truy ền tin nói ra: "Ngày bình thường không phải tự xưng là thương pháp tinh chuẩn sao, các người có năm người, hắn chỉ có một người, muốn giết các người tất cả mọi người c ần thời gian, cái này cho các người sửa đổi đường đạn cơ hội!"

"Trưởng quan, chúng ta là bốn chi 7.62 li đường kính súng bắn tĩa, chỉ có Jindai Nagakawa thiếu tá mang theo một chi 12. 7 li súng bắn tĩa công phá. 7.62 li súng bắn tĩa cùng hắn cách xa nhau 2 400 mét, trừ phi đánh vào hốc mắt, không phải vậy căn bản không có khả năng giết hắn." Một tên tay bắn tĩa nói ra.

"Đối phương dùng chính là cái gì đường kính?" Jindai Tougo hỏi.

"Nghe rất tiếp cận 12. 7 li đường kính súng bắn tĩa công phá, nhưng thanh âm lại có rất nhiều khác biệt. Trưởng quan, bình thường súng bắn tĩa công phá có lẽ có thể cách 2000 mét, đánh thương toàn thân đều là làn da mô phỏng sinh vật hợp kim cấp B cao thủ, nhưng tuyệt đối không đến mức đánh ra xuyên qua thương, động năng tại 1600 mét thời điểm nên bắt đầu nhanh chóng suy giảm."

Thế nhưng là đối phương súng ngắm không giống với, vừa mới một

thương kia rõ ràng đem cấp B chiến sĩ gen cho đánh xuyên qua, đây là giải thích, viên kia đạn xuyên giáp nhưng thật ra là cách 2000 mét, đánh xuyên qua hai tầng làn da mô phỏng sinh vật hợp kim.

Cái này không phải súng bắn tĩa a, đây rõ ràng là pháo bắn tĩa công phá!

Jindai Tougo hỏi: "Jindai Nagakawa, người xa nhất xạ kích ghi chép là bao nhiêu?"

Jindai Nagakawa do dự một chút trả lời: "172 1 mét, bốn phát súng sửa đổi đường đạn, phát súng thứ năm trúng mục tiêu."

Jindai Tougo lạnh giọng nói ra: "Hiện tại là người đột phá bản thân vì gia tộc kính dâng thời khắc."

Jindai Nagakawa đáp lại nói: "Minh bạch."

"Bốn người khác không gián đoạn bắn yểm trợ, " Jindai Tougo lạnh lùng nói: "Cho Jindai Nagakawa tranh thủ thời gian, tranh thủ một cái sửa đổi đường đạn thời gian, giết hắn!"

Đám tay bắn tĩa tr ầm mặc, cái gọi là không gián đoạn bắn yểm trợ, chính là để bọn hắn không nhúc nhích cho tay bắn tĩa kia làm bia ngắm, dùng tính mạng của bọn hắn cho Jindai Nagakawa tranh thủ sửa đổi đường đạn thời gian.

Nhưng bọn hắn là binh sĩ, phục tùng mệnh lệnh chính là thiên chức.

Cho nên biết rõ đây là chịu chết, cũng nhất định phải chấp hành.

Giờ khắc này bọn hắn rất rõ ràng, Jindai Tougo chưa hẳn gửi hi vọng ở bọn hắn, dù sao đ ồ đ ầu đ ầu biết bọn hắn không có khả năng đánh trúng.

Jindai Nagakawa có thể đánh trúng tốt nhất, coi như đánh không trúng, bọn hắn cũng chưa chắc hoàn toàn thất bại.

Bởi vì, chỉ cần bọn hắn nổ súng, tay bắn tỉa lực chú ý liền sẽ chuyển dời đến trên người bọn họ đến, cái này cho trong phố dài vây giết Lý Trường Thanh cao thủ tranh thủ thời gian.

Mười giây.

Jindai Tougo chỉ cần những tay súng bắn tỉa này cho hắn tranh thủ mười giây đồng hồ!

Đến lúc đó, giấu ở trong đám người cấp A cao thủ liền có thể trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác toàn lực xuất thủ.

Jindai Tougo không muốn đợi thêm nữa.

Lần này, rất nhiều tay bắn tỉa đều sẽ chết.

Jindai Tougo tại lần số truyền tin trung bình tĩnh nói ra: "Gia tộc sẽ nhớ kỹ chiến công của các người, trong đền thờ trên tấm bia đá cũng sẽ thêm vào các vị danh tự, ngọc nát."

Ngọc nát là gia tộc Jindai phát động tự sát thức tập kích trước cuối cùng động viên.

Từ một giây này bắt đầu, tất cả tay bắn tỉa trong lòng còn có tử chí.

Giờ này khắc này, Khánh Trầm bình tĩnh nằm ngoài cao ốc Kim Mậu tầng 121 không trung trên sân thượng, ánh mắt của hắn đã rời đi ống nhắm, tại trong tầm mắt rộng lớn tìm kiếm lấy gia tộc Jindai còn lại tay bắn tỉa.

Một giây sau, nơi xa cao ốc Xuân Lôi 130 tầng vị trí, có ánh lửa trong nháy mắt bắn ra.

Cái kia là không có trang bị bộ triệt flash súng ngắm khai hỏa.

Sát vách trường lâm cao ốc tầng 129, tầng 121, cũng có.

Cơ hồ là cùng một thời gian, gia tộc Jindai còn thừa 4 tên tay bắn tỉa cùng một chỗ khai hỏa, bọn hắn nhanh chóng bắn, một phát súng tiếp một phát súng bóp cò.

Cao ốc Kim Mậu mặt pha lê vách tường lần lượt phá toái, ở trong màn đêm phát ra thanh thúy tiếng vang.

Tại trong hỗn loạn này, Jindai Nagakawa bóp lấy cò súng.

Hắn đúng là trực tiếp sử dụng pháo sáng, đạn giống như que hàn màu đỏ kia, trực tiếp nghiêng nghiêng bắn về phía bầu trời đêm, sau đó lấy đường vòng cung rơi xuống tại Khánh Trần bên trái ba mét chỗ.

"Ba mét, sai sót chỉ có ba mét, " một tên tay bắn tỉa tại trong tần số truyền tin nói ra: "Không cần bốn phát súng tu chỉnh, ta cảm giác Nagakawa thiếu tá nhieu nhất lại dùng hai phát liền có thể đánh trúng hắn!"

Đối với tay bắn tỉa tới nói, 2000 mét bắn cách, sai sót 3 mét đã rất rất nhỏ.

Lúc này, một tên tay bắn tỉa thông qua quang học ống nhắm hướng cao ốc Kim Mậu nhìn lại.

Hắn chỉ cảm thấy, vị kia Thần Thương Thủ thân hình cũng không động đậy mấy may, tựa hồ tuyệt không lo lắng bọn hắn xạ kích một dạng.

Tay bắn tỉa trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ tự ti cảm xúc, bọn hắn thậm chí đều không thể để vị kia Thần Thương Thủ sinh ra chút nào lo lắng!

Liền phảng phất bọn hắn không xứng bị đối phương cho rằng bình đẳng đối thủ đồng dạng.

Khánh Trần mặt không thay đổi đem tần mắt một lần nữa dời về trong ống ngắm, chỉ là dùng hô hấp bắt đầu nằm thân thể hơi kéo theo thân súng về sau, liền quả quyết bóp lấy cò súng.

Vừa mới đối diện nổ súng một cái chớp mắt, hẳn liền nhớ kỹ mỗi một cái tay bắn tỉa vị trí.

Một phát súng, hai phát súng, ba phát súng, bốn phát súng, năm phát súng!

Không có chút nào dừng lại.

Khánh Trầ trong thân thể mỗi một đầu cơ bắp, đầu phục vụ với hấn ý chí.

Hấn không cần đi tận lực tính toán đường đạn, thế giới thần bí kia hết thảy đều luyện tập cùng cố gắng, ở trong nháy mắt này ở giữa đầu hóa thành trong chiến trường nhất định kết quả, còn có năm người vận mệnh.

Đây là thời gian cho hấn đáp án.

Khánh Trầ trước mấy ngày ngay tại 'Lấy Đức Phục Người' trong thế giới thần bí tốt nghiệp.

Nhưng là hấn một mực thiếu khuyết một trận, trọng thể mà sáng chói buổi lễ tốt nghiệp.

Không có đồng học lớn tiếng khen hay, cũng không có hiệu trưởng cho hấn mang lên học vị chi mũ.

Khánh Trầ cũng không cần.

Một tên tay bắn tỉa buổi lễ tốt nghiệp, nhất định là cô độc, lãnh khốc, quyết tuyệt.

Hấn chỉ cần tại ngoài sân khấu, học được hưởng thụ vào thời khắc này, sau đó chờ đợi đạn xuyên qua thời không, kết thúc vận mệnh.

Vận mệnh của người khác.

Vị kia Jindai Nagakawa phát súng đầu tiên khoảng cách Khánh Trầ chỉ có ba mét.

Nhưng là cái này ba mét.

Là hẳn dùng một đời cũng vô pháp san bằng chênh lệch.

Thời gian giống như đã qua thật lâu, cũng rất giống chỉ qua một cái chớp mắt.

Khánh Trậ̀n trong tậ̀n mắt, năm mai đạn theo thứ tự đánh xuyên năm tên tay bắn tỉa ống nhắm, tung hoành 2300 mét trở lên khoảng cách, tinh chuẩn đánh vào đầu lâu của bọn hắn.

"Hô, " Khánh Trậ̀n nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí.

Chỉ có đến lúc này, một tên tay bắn tỉa mới xem như chân chính tốt nghiệp.

Jindai Tougo bên này đợi đến nhà mình tay bắn tỉa nổ súng, liền chuẩn bị cho cấp A cao thủ truyệ̀n lại tín hiệu, chuẩn bị lấy càng lớn đại giới đến cấp tốc giải quyết chiến đấu.

Bất quá là hi sinh ba bốn tên cấp B cao thủ đổi lấy Lý Trường Thanh một mạng, cấp B cao thủ mặc dù khan hiếm, nhưng Jindai đổi lên.

Trong liên bang siêu phàm giả cao thủ, lấy cấp B là đường ranh giới.

Cấp B trở xuống, cũng có thể dùng thuốc biến đổi gien dây chuyệ̀n sản xuất sản xuất, mặc dù số lượng ít, nhưng tổng còn sẽ có mới sinh ra.

Chỉ là, để Jindai Tougo kinh ngạc chính là, hắn còn chưa kịp đem chỉ thị truyệ̀n ra ngoài, tay bắn tỉa ở giữa chiến đấu cũng đã kết thúc.

Chết rặ́i, tất cả tay bắn tỉa cơ h ò là cùng một thời gian bị người nổ đậ̀u.

Jindai Nagakawa cũng giống vậy!

Vị này gia tộc Jindai Thậ̀n Thương Thủ, cứ như vậy không minh bạch

chết!

Jindai Tougo tự cho là những tay súng bắn tỉa này có thể cho hẳn tranh thủ đầy đủ thời gian, kết quả lại cái gì đâu có thể không có tranh thủ đến.

Đây quả thật là trên thế giới chân thực tồn tại tay bắn tỉa sao?

Không cần suy tư liền bóp cò, sau đó năm phát súng trúng mục tiêu?

Cái này hoàn toàn là một trận thực lực không ngang nhau nghì ền ép!

Không ai biết, Khánh Trầ nhưng thật ra là chuyên môn chọn lựa cao ốc Kim Mậu, bởi vì bất kỳ một cái nào tay bắn tỉa muốn giải quyết hẳn, đâu phải vượt qua ít nhất khoảng cách 2300 mét.

Loại này chỗ nấp lựa chọn, tựa như là khi dễ người một dạng.

Người trưởng thành cùng tiểu hài tử đánh nhau, người trưởng thành nắm tiểu hài tử mặt, mà tiểu hài tử cánh tay quá ngắn, thậm chí đâu không thể chạm tới người trưởng thành thân thể.

Trận này tay bắn tỉa ở giữa chiến đấu, dùng cái thí dụ này lại hình tượng bất quá.

2600 mét bên trong, mặc kệ là bao nhiêu khoảng cách đối với Khánh Trầ tới nói đâu là giống nhau, nhưng mà đối với những khác tay bắn tỉa tới nói, cái này 2300 mét cũng không cách nào vượt qua hàng câu lạch trời.

Trong phố dài, năm phát súng tiếng oanh minh còn còn đang tại trên trời cao, Lý Trường Thanh khóe miệng đã có chút nhếch lên.

Những cái kia nghe vào địch nhân trong tai giống như phá vỡ hần phách người tiếng súng, nghe vào nòng trong lỗ tai lại giống như là từng tiếng xa xôi lại âm áp ân cần thăm hỏi.

Thừa dịp chiến sĩ gen bọn họ tâm thần lắc lư trong nháy mắt, Lý Trường

Thanh bỗng nhiên xuất thủ, đã thấy nàng trong tay áo bay ra một viên thanh ngọc sắc nhỏ nhỏ kiếm tiền, như thiểm điện cắt mù một tên cấp B chiến sĩ gen hai mắt.

Đứng tại phố dài trong bóng tối Jindai Tougo kinh ngạc không hiểu:
"Người thân là Lý thị tập đoàn người, lại còn là Hồ thị tổ chức tình báo xử lý công việc! Người đã bắt đầu uẩn dưỡng kiếm tiền!"

Trước đó Lý Trường Thanh một mực giữ lại đòn sát thủ này, chính là chờ đợi mấu chốt nhất một khắc.

Bây giờ kiếm tiền sơ thành, còn không phá nổi địch nhân làn da mô phỏng sinh vật hợp kim, nếu như bị người đánh nát kiếm tiền này, nàng tự thân cũng muốn lọt vào phản phệ trọng thương.

Nguyên bản, Lý Trường Thanh cho là mình không dùng được kiếm tiền này, lại không nghĩ rằng Khánh Trầ vì nàng chế tạo một cái tuyệt địa cơ hội phản kích!

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Giới thiệu truyện giải trí

Chương 324: Búng tay, còn có biến mất sàn nhà

3000 mét bên ngoài trên l`ầu chót.

Tam Nguyệt bó lấy mình bị gió thổi loạn áo choàng, gió quá lớn, đến mức nàng trên vai quạ đen đều có chút đứng không yên, chỉ có thể gắt gao bắt lấy vải vóc cây đay, để cho mình không bị thổi lệch ra.

Tam Nguyệt tiếp tục nói: "Lớn như vậy gió, 2600 mét bên trong không phát nào trượt, loại tay bắn tĩa này xuất hiện trên thế giới này, Sở tài phán Cấm kỵ chỉ sợ phải có bận rộn. ."

Ngụ ý, sẽ có rất nhiều siêu phạm giả chết tại súng ngắm dưới.

Lý Đông Trạch nghe nói như thế, đột nhiên hỏi: "Người sẽ không muốn thu nhận hắn a?"

Tam Nguyệt bình tĩnh nhìn hắn một chút: "Sở tài phán Cấm kỵ có nguyên tắc của mình, chúng ta chỉ lấy cho đem chết già, đã chết siêu phạm giả."

"Nguyên tắc này là lúc nào định?" Lý Đông Trạch hỏi.

"Không biết là từ chỗ nào một đời, " Tam Nguyệt nói ra: "Ta cảm thấy nguyên tắc này rất tốt, có thể rất tốt giới định chúng ta rồi cuộc muốn thu nhận cái gì, không thể nhận cho cái gì. Nếu như không có nguyên tắc này, như vậy Sở tài phán Cấm kỵ có thể tùy tâm sở dục thu nhận bất luận cái gì siêu phạm giả, người cướp ta tài nguyên, ta có thể làm bộ chính nghĩa thu nhận người, người đoạt ta danh lợi, ta cũng có thể làm bộ chính nghĩa thu nhận người."

"Sở tài phán Cấm kỵ vì nhân loại tồn tục, ức chế cấm kỵ chi địa tốc độ

sinh trưởng mà tồn tại, bầy quạ đen cũng trong lòng còn có tín niệm, làm lấy đối với chúng ta mà nói chuyện chính xác. Nếu như không có nguyên tắc này, như vậy Sở tài phán Cấm kỵ liên sẽ bị thế tục danh lợi nhiễm, mỗi một vị quạ đen tín ngưỡng cũng liên chẳng phải thuần túy."

Thế nhân đâu đem Sở tài phán Cấm kỵ thành viên xưng là quạ đen, mà chính bọn hắn cũng dứt khoát tiếp nhận xưng hô này.

Ở trong Sở tài phán Cấm kỵ, có phi thường nghiêm khắc phán định đi đầu kiện thu nhận, người chết già nhất định phải do cái nào đó vật cấm kỵ cho ra quyết đoán, sau đó tiếp nhận Sở tài phán Cấm kỵ giám thị ở lại, chờ đợi tự nhiên tử vong.

Cho nên kỳ thật bầy quạ đen thu nhận, nghiêm chỉnh mà nói đâu là người đã chết.

Cũng chính là như vậy, trên chiến trường mới có thể xuất hiện hai bên đánh trận, Sở tài phán Cấm kỵ tại trong đó hành tẩu lại không nhận công kích kỳ quái cảnh tượng.

Bởi vì bầy quạ đen có bầy quạ đen nguyên tắc.

Trên thực tế, nếu như không có Sở tài phán Cấm kỵ mà nói, khả năng bao quát thành thị số 18, thành thị số 1, thành thị số 7 ở bên trong hơn mười tòa thành thị, đã sớm biến thành từng tòa cấm kỵ chi địa.

Tam Nguyệt nhìn về phía Lý Đông Trạch: "Nhìn người phản ứng, ta luôn cảm thấy người khả năng nhận biết vị tay bắn tĩa này."

"Không biết, " Lý Đông Trạch lắc đầu.

"Minh bạch, người ở trước mặt ta hay là không quá biết nói dối, cùng trước kia một dạng, yên tâm ta sẽ bảo mật, Sở tài phán Cấm kỵ bí mật nhiều lắm, cũng không kém bảo thủ cái này một cái, " Tam Nguyệt lạnh nhạt nói ra: "Cho nên, là một người người cần bảo hộ thân phận, là kỳ sĩ đời sau người thừa kế sao?"

"Ta đầu nói rồi không biết, " Lý Đông Trạch nhíu lông mày, sau đó từ trong ngực móc ra chính mình đồng hồ bỏ túi.

"Không cần nghĩ biện pháp chuyển đổi đề tài, ngày mai có mưa, " Tam Nguyệt nói, vừa nhìn về phía cao ốc Kim Mậu phương hướng, không nhắc lại Khánh Trần thân phận sự tình: "Tay bắn tỉa cuối cùng vẫn là có hạn mức cao nhất, những cái kia cấp B chiến sĩ gen không có tay bắn tỉa che chở, hẳn là sẽ học Lý Trường Thanh trước đó làm như thế, không ngừng lần tránh đường đạn. Dưới loại tình huống này, muốn đánh trúng bọn hắn, rất có thể ngộ thương Lý Trường Thanh, dù sao khoảng cách 2000 mét, đạn cần hai giây mới đến, người coi như lại tinh thông tính toán, cũng vô pháp phán đoán một cái cấp B cao thủ hai giây sau ở đâu."

Trước đó, gia tộc Jindai tay bắn tỉa sở dĩ có thể nổ súng, là bởi vì tám tên cao thủ đem Lý Trường Thanh hành động cực hạn tại rất nhỏ trong phạm vi, bọn hắn có một bộ rất ăn ý phương thức phối hợp.

Nhưng Lý Trường Thanh chỉ có một người, nàng không có cách nào khóa chặt vòng chiến.

Chính như Tam Nguyệt nói tới.

Khánh Trần tại giết chết tất cả tay bắn tỉa đằng sau, liền đem họng súng liếc về phía chiến trường.

Hắn ý đồ tiếp tục ám sát cấp B chiến sĩ gen, nhưng lúc này tất cả cấp B chiến sĩ gen cũng bắt đầu lần tránh đường đạn, di động với tốc độ cao lấy.

Bọn hắn không ngừng biến đổi phương vị, dù là làm như vậy sẽ bỏ lỡ công kích Lý Trường Thanh cơ hội.

Khánh Trần muốn tại không ngộ thương Lý Trường Thanh tình huống dưới đánh trúng bọn hắn, cơ hồ trở thành không có khả năng.

"Người cảm thấy hắn sẽ làm như thế nào? Tay bắn tỉa lúc này sẽ rất xấu

hỗ, hẳn chọn khoảng cách xác thực đối với mình có rất lớn ưu thế, hẳn đánh cho đến người khác, người khác đánh không đến hẳn, nhưng khoảng cách quá xa liền sẽ dẫn đến đường đạn quá mức dài dằng dặc, " Lý Đông Trạch bình tĩnh phân tích nói.

"Ta nào biết được, ta lại không làm qua tay bắn tĩa, " Tam Nguyệt một bên cho trên bờ vai Lục Nhãn Ô Nha vượt thuận lông vũ, một bên trả lời.

Chỉ là lúc này, Khánh Trầ không tiếp tục nhắm ngay chiến trường bên trong nổ súng, mà là trực tiếp đem họng súng nâng lên, phảng phát muốn đánh lên ngôi sao trên trời.

Hắn giống như máy móc một chút lại một chút bóp cò , mặc cho đạn bay đi không biết không trung.

Tam Nguyệt thấy cảnh này, thở dài nói: "Không chỉ có bắn rất chính xác, hơn nữa còn thông minh, lần này, đủ để cho Lý Trường Thanh lật bàn."

Một tên tay bắn tĩa tại bên trong chiến trường chưa hẳn muốn mỗi phát súng trúng mục tiêu mới xem như uy hiếp, hẳn chỉ cần để cho địch nhân biết mình vẫn còn, bản thân chính là một loại uy hiếp.

Bên trong chiến trường tất cả mọi người, căn bản không có cách nào xác định chính mình có phải hay không một giây sau bị nhắm chuẩn đối tượng, chỉ có thể không ngừng di động với tốc độ cao, bỏ lỡ một lần lại một lần chém giết thời cơ.

Súng ngắm kia âm thanh, giống như là treo tại mỗi một địch nhân trên đầu thanh kiếm Damocles, ai cũng không biết nó lúc nào sẽ rơi xuống.

Mà Tam Nguyệt sở dĩ dùng thở dài ngữ khí nói ra câu nói này, là bởi vì nàng biết, sẽ có càng nhiều siêu phàm giả chết tại vị này tay bắn tĩa trong tay.

Vềsau, đám tiểu ô nha phải thêm ban.

Phố dài bên trong chiến trường, chiến sĩ gen bọn họ đã hao tổn ba tên, tất cả mọi người tại coi chừng đề phòng Lý Trường Thanh kiếm tiền, nhưng này Thanh Ngọc Kiếm Tiền từ khi trở lại nàng trong tay áo v ề sau, li ền không còn có sử dụng tới.

Lý Trường Thanh biết, vị kia ẩn tàng cấp A cao thủ, lúc này hẳn là đang chờ phá hủy nàng kiếm tiền.

Súng ngắm âm thanh còn tại oanh minh, nhưng không có một viên đạn đi vào phố dài.

Tất cả chiến sĩ gen đều cảm thụ được cảm giác áp bách vô hình, đối mặt Lý Trường Thanh lúc càng ngày càng câu thúc.

Cho nên rõ ràng là Jindai tại thực lực cùng trên nhân số chiếm hết ưu thế, nhưng nhìn ngược lại giống như là Lý Trường Thanh tại đè ép tất cả mọi người đánh.

Đây chính là tay bắn tỉa tại chiến trường quy ền hành, không ai có thể coi nhẹ.

Lúc này, gia tộc Jindai cao thủ chỉ còn lại có năm tên, đã thấy Lý Trường Thanh thân hình đột nhiên mềm dẻo đứng lên, hai bàn tay du tẩu ở giữa, mỗi một trong nháy mắt thời gian, đều giống như đang vẽ một cái ưu nhã tròn.

Đó là Lý Trường Thanh thuở nhỏ học tập Bát Quái chưởng pháp, lúc này bởi vì địch nhân trận pháp cũng đã không thể thành hình, thế là cũng có đất dụng võ.

Súng ngắm kia oanh minh thanh âm phảng phất là kỳ diệu nhịp trống, để Lý Trường Thanh chiến đấu nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

...

...

"Dựa theo tay bắn tỉa nguyên tắc, kỳ thật hắc hắc là tại giết chết mặt khác tay bắn tỉa sau liền chuyển di trận địa, " Tam Nguyệt nói ra: "Hắc cùng Lý Trường Thanh quan hệ rất tốt sao, vậy mà tình nguyện vi phạm tay bắn tỉa nguyên tắc, cũng muốn ở chỗ này hỗ trợ ngăn chặn trên chiến trường địch nhân khí thế."

"Ta không biết hắc, " Lý Đông Trạch nói ra.

"Thật sự nếu không đi, hắc sẽ có phiền phức, " Tam Nguyệt nói ra.

Nói, Tam Nguyệt quay người đi xuống lầu dưới.

"Người đi đâu?" Lý Đông Trạch hỏi.

Tam Nguyệt nghĩ nghĩ: "Còn lại chiến đấu không cần lại nhìn. Nghe nói dưới lầu có cái không tệ quán rượu nhỏ, có thể điểm một chén cocktail uống hết, sau đó đi thu nhận gia tộc Jindai siêu phạm giả di thể. . . Nói không chừng còn muốn cho kỹ sĩ người thừa kế nhật xác."

Tựa hồ theo Tam Nguyệt, kết cục đã nhất định.

Tam Nguyệt nhìn về phía Lý Đông Trạch: "Không đến uống một chén sao?"

Có thể Lý Đông Trạch quay người đi nhanh hơn Tam Nguyệt: "Không cần, ta còn có sự tình khác."

"Đi cứu người?" Tam Nguyệt hiếu kỳ nói: "Không đến uống một chén sao?"

"Không uống, dưới lầu quầy rượu rượu, đều là từ ta nơi đó nhập hàng, " Lý Đông Trạch nói ra.

Tam Nguyệt trên mặt hiếm thấy xuất hiện ngạc nhiên thần sắc.

Giờ này khắc này, Khánh Trậ̀n một bên bóp cò, một bên chú ý đến động tĩnh chung quanh.

Chính hắn vô cùng rõ ràng tay bắn tỉa nguyên tắc là cái gì, nếu hoàn thành nhiệm vụ, xử lý đối phương tay bắn tỉa, vậy liệ̀n hắn là mau rời khỏi mới đúng.

Gia tộc Jindai tại thành thị số 18 bên trong sát thủ rất nhiều, nhiều đến có thể đồng thời đối phó hắn cùng Lý Trường Thanh hai người.

Một cái đứng im bất động tay bắn tỉa, nhất định sẽ bị người tìm tới cửa.

Thế nhưng là hắn cũng biết, Lý Trường Thanh bên kia vẫn như cũ có rất lớn áp lực, hắn còn không thể buông tay.

Trong chốc lát, trước khi hôn mê lão Cửu chẳng biết lúc nào đã thức tỉnh.

Hắn nằm trên mặt đất híp mắt quan sát nửa ngày, rốt cục tìm đúng thời cơ một lần nữa đứng dậy, dùng thân thể vọt tới một người trong đó, giống như không muốn sống giúp Lý Trường Thanh giảm bớt áp lực.

Lão Cửu trên người có thương, cho nên sức chiến đấu đại giảm, hắn chỉ có thể gian nan ôm lấy cái kia bị hắn đụng ngã chiến sĩ gen, chết sống đều không buông tay.

Mặc cho đối phương một quyền lại một quyền đánh trúng hắn dưới xương sườn.

Nguyên bản muốn đổi tên lão Thập Lục lão Cửu, sau trận chiến này sợ là muốn biến thành lão Thập Cửu.

Một quyền này lại một quyền tổn thương, chưa liệ̀n so súng ống nhỏ.

Đã thấy Lý Trường Thanh trong tay áo kiếm tiến tái hiện, bôn lồi giống như đâm vào tên kia bị lão Thập Cửu khóa lại chiến sĩ gen hốc mắt.

Nhìn đến đây, Khánh Tr ần quả quyết thu súng rời đi.

Không có chút nào dây dưa dài dòng.

Hắn mang lên vệ y mũ trùm, từ cao ốc Kim Mậu thông đạo an toàn chỗ hướng phía dưới đi đến.

Cái này cao ốc Kim Mậu ngu ần điện, chẳng biết lúc nào bị người cắt đứt, cả tòa cao ốc đều ảm đạm xuống dưới.

Khánh Tr ần hắn vừa mới đi vào thông đạo an toàn lúc, trong thang l ầu mờ tối kia li ền có bóng người đánh tới.

Hắn vô ý thức đem hai tay ngăn tại trước mặt mình, toàn thân trên dưới cơ bắp đ ồng thời căng cứng.

Trong chớp mắt, Khánh Tr ần tránh cũng không thể tránh phía dưới, đúng là lựa chọn dùng cẳng tay, ngạnh sinh sinh tiếp nhận vị khách không mời mà đến này một cước chính đạp.

Thiếu niên cả người tựa như là một cái đồng cát, từ thông đạo an toàn cửa ra vào bay ngược ra ngoài, trùng điệp đâm vào trong thang l ầu trên vách tường.

Thật nhanh!

Người tới lại là một cái cấp B chiến sĩ gen!

Khánh Tr ần là cấp D đỉnh phong, tại vị này cấp B chiến sĩ gen trước mặt không hề có lực hoàn thủ, toàn thân xương cốt đều giống như tan thành từng mảnh giống như, trong ngũ tạng lục phủ xuất hiện toàn tâm đau đớn.

Một ngụm máu tươi phun ra, hắn đau cơ h ồ muốn ngất!

"Người chính là tay súng bắn tĩa kia đi, " cấp B chiến sĩ gen bình tĩnh hỏi.

Khánh Trầ nhận ra thanh âm này.

Vương Bính Tuất.

Đã từng là đội ngũ thu thú hộ giá hộ hàng Vương Bính Tuất!

Súng ngắm mặc dù lợi hại, có thể chỉ có giờ khắc này, Khánh Trầ mới rõ ràng ý thức được mình cùng cao thủ chân chính ở giữa chên lệch.

Quả nhiên, vẫn là phải chăm chú tu hành.

Cũng may Khánh Trầ lúc này vẫn như cũ là Zard bộ dáng, đối phương cũng không có nhận ra hẳn?

Vương Bính Tuất từ trong thông đạo an toàn đi ra, thế nhưng là ngay tại Khánh Trầ ho ra máu sát na, Vương Bính Tuất càng nhìn đến trong tay đối phương đột nhiên trống rỗng xuất hiện một cây to lớn súng ngắm màu đen, nhắm ngay chính mình bóp lấy cò súng.

Dưới sự vội vàng, Vương Bính Tuất quay người muốn tránh đi đường đạn, nhưng hẳn cùng Khánh Trầ khoảng cách quá gần, căn bản không nghĩ tới đối phương sẽ trống rỗng biến ra một cây súng ngắm tới.

Trong tiếng ầm vang, Vương Bính Tuất không tránh kịp, cánh tay trái của hẳn đúng là bị một phát súng này đánh tận gốc gãy mất.

Khánh Trầ trong lòng thở dài, đối mặt loại cao thủ cấp bậc này, chỉ cần đối phương có phòng bị, chính mình đúng là ở trước mặt khoảng cách gần nổ súng đều không thể đánh ra trí mạng hiệu quả.

Vương Bính Tuất trong lòng đau đớn cùng phần nộ bốc cháy lên, hẳn như như báo săn chớp động lên thân hình, một cước đạp hướng Khánh Trầ đầu lâu, cứng rắn muốn đem đầu lâu này cho khám tiến trong vách tường đi.

Khánh Trầ chuyển động hợng súng muốn đuổi theo Vương Bính Tuất lác

lư thân hình, lại phát hiện đối phương nhanh hơn hẳn quá nhiều!

Nguy hiểm!

Tuyệt cảnh!

Một cái búng tay âm thanh.

Từ trong thông đạo an toàn truyền đến.

Còn có người nhẹ nói lấy: "Uống nhiều hai chén trà, kém chút liền đến đã chậm."

Cao ốc Kim Mậu bên trong thời gian tại thời khắc này phảng phất. . .
Không, là thật chậm lại.

Trong thang lầu, một cái mang theo mũ lưỡi trai thân ảnh, ung dung mười bậc mà lên.

Đối phương lên thang lầu động tác rất nhàn nhã, nhưng tới tốc độ cũng rất nhanh.

Vương Bính Tuất đá ra chân, giống như là phim hình ảnh một tấm một tấm chậm thả giống như, chậm chạp đến gần Khánh Trần đầu lâu.

Mà cái kia mang theo mũ lưỡi trai thân ảnh, nương theo lấy rất nhỏ tiếng ho khan từ Vương Bính Tuất bên người đi qua.

Chỉ gặp hẳn ngón tay nhẹ nhàng từ Vương Bính Tuất cái cổ ở giữa sát qua, tựa như chuồn chuồn lướt nước giống như nhẹ nhàng cùng ưu nhã.

Sau đó, thân ảnh kia có chút đem Vương Bính Tuất đạp hướng Khánh Trần chân nâng lên mười cm.

Lại một cái búng tay.

Thời gian tốc độ chảy bỗng nhiên khôi phục bình thường.

Sàn sệt thời gian giống như vũng bùn.

Mà lúc này thời gian, đang vang lên chỉ đằng sau bỗng nhiên như đập chứa nước vỡ đê, đột nhiên bắt đầu trút xuống.

Vương Bính Tuất cái cổ ở giữa bỗng nhiên phun ra lượng lớn máu tươi, hấn đập hướng Khánh Trần một cước kia, cũng khó khăn lắm từ Khánh Trần đỉnh đầu lướt qua, đá vào rỗng tuếch trên vách tường!

Vách tường vỡ vụn, mảng lớn tro bụi đem Khánh Trần làm đầy bụi đất.

Nhưng Vương Bính Tuất so với hấn thảm, vị này cấp B chiến sĩ gen thậm chí đầu không có minh bạch chuyện gì xảy ra, liên bởi vì động mạch cổ vỡ tan mà chết.

Khánh Trần mượn mờ tối tia sáng, khiếp sợ nhìn xem trước mặt vị này quen thuộc thân hình: "Bóng dáng tiên sinh?"

Khánh thị bóng dáng ng ỡ xồm ở trước mặt Khánh Trần, dùng chính mình ngón giữa, ngón trỏ đốt ngón tay, nhẹ nhàng gõ Khánh Trần khuôn mặt, phát ra thùng thùng tiếng vang.

Phảng phất đập vào trên gỗ.

Sau đó, Khánh thị bóng dáng vừa nhìn về phía Khánh Trần cổ tay.

Đã thấy hấn nắm lên Khánh Trần cổ tay chăm chú ngắm nghía: "Con Rối Giật Dây? Tổ chức Kỵ Sĩ vậy mà lại đem Con Rối Giật Dây truy ền thừa cho người, xem ra hiện tại tổ chức Kỵ Sĩ sát ý rất đậm a, ngay cả loại này phủ bụi vật cấm kỵ đầu bắt đầu dùng."

Khánh Trần đối mặt vị này Khánh thị bóng dáng thời điểm luôn cảm giác rất vô lực.

Đối phương giống như biết tất cả mọi chuyện giống như, lại cái gì đều không để ý.

Người không biết hẳn đến cùng là ai, cũng không biết hẳn đến cùng muốn làm gì.

Loại t ãn tại này, nếu như người không biết hẳn muốn làm gì, li ền không cách nào làm ra hữu hiệu nhằm vào.

"Còn có vật cấm kỵ ACE-005, Lý Thúc Đ ồng vị sư phụ này rất bỏ được a, ngay cả vật cấm kỵ ACE-005 cũng cho người, " Khánh thị bóng dáng tiếp tục thở dài nói: "Xem ra, ta có phải là thật hay không nên đi cho người tìm vật cấm kỵ, mới có thể đem người lòng người cho thu mua trở v ề?"

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Cũng là không phải không được."

"Khụ khụ, không nghĩ tới ta sẽ đến cứu người đi, " Khánh thị bóng dáng ho khan nói ra: "Ngũ tạng lục phủ sai chỗ, xem ra người đến tu dưỡng mấy ngày. . . Xương cốt, a, xương cốt của người vậy mà không có việc gì."

Khánh thị bóng dáng néo néo xương cánh tay của hẳn, lại phát hiện vốn nên nên ngừng rơi xương cốt, cho nên ngay cả nứt xương đều không có.

Lúc này Khánh Tr ần cũng phát giác, hẳn vừa mới rõ ràng dùng hai tay cắng tay ngăn trở Vương Bính Tuất công kích, mặc dù đây không phải là đối phương toàn lực một cước, nhưng cũng đ ầy đủ khủng bố.

Như thả trước kia, cắng tay chỉ sợ sớm đã nát, nhưng bây giờ ném qua chín đ ầu Long Ngư hẳn, xương cốt cùng không có việc gì giống như, chỉ là có một ít rất nhỏ ê ảm sưng.

Cái này chín đ ầu Long Ngư công hiệu, lại so trong tưởng tượng còn hung mãnh, chắng trách mình sư phụ Lý Thúc Đ ồng cũng muốn đi Long H ồ trộm cá!

Nhưng là, càng làm Khánh Tr ần kinh dị là, vị này bóng dáng tiên sinh năng

lực.

Lúc này, Khánh thị bóng dáng diện mục bao phủ tại mũ lưỡn trai dưới trong bóng tối, hành lang vốn là lờ mờ, lần này Khánh Trần càng là không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

"Được rồi, người bây giờ an toàn," Khánh thị bóng dáng cười nói: "Chuẩn bị rời đi đi, không phải vậy còn phải. . ."

Đang khi nói chuyện, hắnn dáng tươi cười từ từ thu liễm, bởi vì Khánh Trần vậy mà hôn mê bất tỉnh.

"Được rồi, giúp người giúp đến cùng đi," Khánh thị bóng dáng phất tay chống ra một mảnh ám ảnh chi môn, đã thấy hắnn mang theo Khánh Trần phía sau lưng quần áo, dễ dàng đi vào.

Ám ảnh chi môn bờ bên kia là cao ốc Lạc Thầntầng 132, Khánh Trần nơi ở.

Khánh thị bóng dáng đem Khánh Trầnhướng trên ghế sa lon ném một cái, liềnlần nữa chống ra một cánh ám ảnh chi môn, không biết đi nơi nào.

Chẳng được bao lâu, Khánh thị bóng dáng trở về, lần này hắnn mang về Vương Bính Tuất thi thể, nhét vào nhà Khánh Trần phòng khách trên sàn nhà.

Khánh thị bóng dáng lại đi, sau năm phút trở lại, trên tay còn mang theo hai tên cấp B chiến sĩ gen thi thể, giống như là từ trên đường dài trộm trở về giống như.

Hắnn nhìn xem trên đất ba bộ thi thể, sau đó đối với hôn mê Khánh Trần nói ra: "Vật cấm kỵ tương đối khó tìm, nhưng cho người trước tìm một chút tế phẩm cũng không khó, cái kia cấp A một lát còn chưa chết, ta nhìn thêm một lúc. Hoặclà, Lý Trường Thanh giết không được hắnn, ta liềntự mình xuất thủ chơi đùa? Nhưng giống như có chút mạo hiểm."

Vị này Khánh thị bóng dáng, tựa hồ cũng không thèm để ý Khánh Trầ phải chăng có thể nghe được hẳn nói chuyện, cứ như vậy tự mình nói.

...

...

Cao ốc Kim Mậu bên trong, Lý Đông Trạch đang ng ồi lấy thang máy nhanh chóng kéo lên lấy đi vào t ầng 130.

Hắn chậm rãi đi tới, tra xét bốn b ề hoàn cảnh.

Lúc này, cao ốc Kim Mậu dự bị ngu ần điện đã khởi động, Lý Đông Trạch phát hiện thông đạo an toàn bên ngoài chiến trường, chỉ là nơi đó Khánh Trầ cùng Vương Bính Tuất đầu đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại vỡ vụn vách tường, còn có trên đất vết máu.

Lý Đông Trạch lạnh lấy gương mặt, hẳn cuối cùng vẫn là tới chậm.

Chỉ là, hẳn phán đoán Khánh Trầ hẳn là không chết, bởi vì dựa theo chiến đấu vết tích đến xem, đồ đ ụng vào vách tường hẳn là Khánh Trầ, mà đối diện cái kia một vũng lớn vết máu, hẳn là người đánh lén Khánh Trầ lưu lại.

Nhìn ra lượng máu, tất nhiên là động mạch chủ vỡ tan mới có thể hình thành phun tung toé vết tích.

Địch nhân chết r ồi, vậy Khánh Trầ hẳn là còn sống.

Là có người cứu được Khánh Trầ, hay là Khánh Trầ hoàn thành tự cứu? Lý Đông Trạch không cách nào xác định.

Hắn nhìn v ề phía vách tường phụ cận, nơi đó cũng có một bãi nhỏ vết máu.

Lý Đông Trạch phán đoán, trên sàn nhà kia vết máu hẳn là Khánh Trầ nội tạng thụ thương sau ho ra tới.

Nghĩ tới đây, hẳn vì không để cho người khác thu tập được Khánh Trầ
DNA tin tức, đúng là xuất thủ đem nguyên một miếng đất tằm tất cả đầ
này ra lên, khiêng đi xuống lâu đi.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Hải Hồn Y đại
minh canh một, còn có 4 càng.

Cảm tạ quả ớt xào lấy ăn ngon trở thành quyển sách Bạch Ngân đại minh,
lão bản đại khí, Chúc lão bản vĩnh viễn không ném đò vật.

Cũ nợ chưa còn xong, mới nợ lại thêm, thật là khiến người ta động lực
mười phần a. . . Ngày mai lại là cố gắng trả nợ một ngày.

Cầu nguyệt phiêu!

Giới thiệu truyện giải trí

Chương 325: Biến mất Khánh Tr ần

Trong phố dài, Lý Trường Thanh cơ hồ kiệt lực , vừa chém giết bên cạnh lui về phía sau.

Lúc này, vây công nàng gia tộc Jindai cao thủ, đã từ tám người biến thành hai người.

Rất nhiều người đối với Bát Quái Chưởng có một loại hiểu lầm, chính là loại quy ền pháp này là lấy nhu thắng cương, nhưng trên thực tế Bát Quái Chưởng đường đi cực dã, cơ hồ chiêu chiêu đều công người yếu hại, hoành tranh thượng tam lộ, hạ tam lộ, như lật hoa phi diệp nhẹ nhàng lại trí mạng. .

Thế giới ngoài quốc thuật đối luyện, đại đa số cuối cùng đều đánh thành Vương Bát Quy ền, ai cánh tay vung mạnh sức lực lớn, ai li ền có thể thắng.

Nhưng mà đó là đối với người luyện tự thân lực lượng, tốc độ, phản ứng thần kinh đều không thể cùng chiêu thức xúng đòi tình huống, bây giờ cái này Bát Quái Chưởng tại cấp A Lý Trường Thanh trong tay sử xuất, đã là một phen khác bộ dáng.

Có lẽ đây mới là Bát Quái Chưởng bản thân phong thái.

Hồ thị tổ chức tình báo là một cái trung lập tổ chức tình báo, mà bọn hắn sở dĩ có thể tại tập đoàn trong khe hẹp sinh tồn, dựa vào là chính là chính thống phương pháp tu hành.

Chỉ là, không ai có thể nghĩ đến, Lý thị thành viên Lý Trường Thanh, vậy mà cũng có thể trở thành Hồ thị tổ chức tình báo quản sự.

Sau một khắc, một tên cấp B chiến sĩ gen nhìn ra Lý Trường Thanh đã kiệt lực, hướng nàng hung ác truy sát mà tới.

Lý Trường Thanh hướng phở dài cuối cùng chạy tới, lại tại đối phương sắp đến gần sát na, bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ gặp nàng trắng nõn hai tay như xuyên tuyến khâu vết thương giống như, từ cái kia cấp B chiến sĩ gen hai tay ở giữa xuyên qua, ngạnh sinh sinh như nâng hoa, song chưởng đè vào chiến sĩ gen xương cắm bên trên, lấy thốn kinh đem đối phương cho đánh bay ra ngoài.

Cái kia cấp B chiến sĩ gen va chạm chi lực, cùng song chưởng này một đỉnh chi lực tương hợp, hẳn đúng là nghe được chính mình xương gãy đứt gãy tiếng vang, người trên không trung còn chưa rơi xuống đất, liền đã chết!

Diệp Đễ Tàng Hoa!

Cái kia vốn là muốn thừa lúc vắng mà vào gia tộc Jindai cấp A cao thủ, nhìn thấy cái này gọn gàng mà linh hoạt tuyệt cảnh phản sát, đúng là trong lúc nhất thời do dự, không dám lên trước.

Hắn lo lắng, Lý Trường Thanh cái kia một mỗi thần sắc là một loại nguy trang.

Trên đường dài trống không tiếng súng không biết khi nào đình chỉ.

Lý Trường Thanh một mỗi đứng tại trên đường dài quay đầu nhìn lại, Jindai Tougo tung tích đã biến mất vô tung vô ảnh.

Nàng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, bởi vì bản thân cái này chính là gia tộc Jindai thiết trí tốt bẫy rập, đối phương sớm kế hoạch tốt thoát đi lộ tuyến cũng trong dự liệu.

Bất quá, Jindai Tougo coi như về đến gia tộc, cũng muốn nhận cực nặng trừng phạt.

Nếu như đối phương buổi tối hôm nay thật giết Lý Trường Thanh, như vậy nội chiến muốn bộc phát thời khắc, Lý thị hệ thống tình báo lâm trận đối tượng là một kiện chuyện phi thường đáng sợ, thậm chí khả năng dẫn đến toàn bộ hệ thống tình báo ngừng.

Nhưng nếu đối phương không thể giết chết Lý Trường Thanh, như vậy tất cả tổn thất đầu tiên Jindai Tougo người chấp hành này đến gánh chịu.

Lý Trường Thanh vừa nhìn về phía 2000 mét bên ngoài cao ốc Kim Mậu, nàng đang suy tư, tay bắn tỉa kia là chính mình rời đi, hay là gặp phải nguy hiểm?

Nàng rất rõ ràng một chút, kỳ thật đối phương giải quyết xong tất cả gia tộc Jindai tay bắn tỉa đằng sau, liền có thể rời đi.

Làm một tên tay bắn tỉa, làm đến những này cũng đã đầy đủ.

Nhưng là đối phương không có đi, cái kia một phát phát súng rỗng, cũng là vì giúp nàng áp chế địch nhân.

Thế nhưng là, làm như vậy, đồng dạng sẽ để cho tay bắn tỉa tự thân lâm vào hiểm cảnh.

Vương Bính Tuất chẳng biết lúc nào mất tích, vị này đi theo nàng nhiều năm cấp B cao thủ, rất có thể chính là hướng về phía cao ốc Kim Mậu bên trên tay bắn tỉa đi.

Nghĩ tới đây, Lý Trường Thanh bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía tên kia cấp A cao thủ: "Lão bản của người chạy, chỉ còn hai người chúng ta, ta cho phép người chọn lựa một loại kiểu chết."

Chỉ là, lời này vừa ra, tên kia cấp A cao thủ cũng không tiếp tục chém giết, mà là quay người hướng phương xa bỏ trốn rời đi.

Đêm nay trận chiến này, Lý Trường Thanh cùng vị kia thần bí tay bắn tỉa,

đúng là đem vị này cấp A cao thủ tâm lý phòng tuyến cho giết bại.

"Lão bản, đuổi hẳn sao, ta có thể lái xe, " một bên Tiểu Ứng nói ra.

Lý Trường Thanh lắc đầu: "Đem lão Thập Cửu đánh thức, ta còn có chuyện trọng yếu hơn đi làm."

Cấp A không có không dễ tử vong như vậy, gia tộc Jindai hao tổn lớn như vậy đại giới, dùng bảy tên cấp B chiến sĩ gen thêm một tên cấp A cao thủ, cũng không có cách nào trong thời gian ngắn giết chết Lý Trường Thanh.

Huống chi Lý Trường Thanh chỉ có một người, ác chiến đằng sau, nàng căn bản vô lực lại truy sát đối phương.

Tám người đối với một người, gia tộc Jindai tên kia cấp A cao thủ, thể lực bảo tồn muốn so Lý Trường Thanh tốt quá nhiều.

Bây giờ đối phương bởi vì tính toán lữ cảnh vệ 081 tiếp viện sắp tới, cho nên mới thoát thân mà chạy, nếu như Lý Trường Thanh lại tùy tiện truy kích, chỉ sợ ngược lại sẽ lật thuyền trong mương.

Nhưng cái này cũng không hề là trọng điểm.

Lý Trường Thanh hiện tại nhất định phải đi cao ốc Kim Mậu, nàng lo lắng Khánh Trầm gặp được nguy hiểm!

Cùng chuyện này so sánh, ngay cả truy sát Jindai Tougo cùng cấp A cao thủ, đều có thể trước thả một chút.

Lúc này, Lý Trường Thanh lúc trước mang theo tóc giả đã sớm không biết đi nơi nào, màu đen áo khoác da cũng bởi vì cường độ cao chiến đấu, tan vỡ rất nhiều chỗ.

Nàng dứt khoát đem áo khoác da áo khoác cởi xuống ném xuống đất, tại mùa đông khắc nghiệt chỉ mặc một kiện áo ba lỗ màu đen cũng không thấy đến rét lạnh.

Dạng này Lý Trường Thanh, muốn so dĩ vãng nhiều hơn mấy phần khí khái hào hùng.

"Hụ khụ khụ khụ khục, " lão Thập Cửu lần nữa tỉnh lại.

Nàng nhìn về phía lão Thập Cửu: "Có sao không?"

"Hắn là không chết được, " lão Thập Cửu ho khan nói ra: "Lão bản, ngài. . .
Đừng bị cảm."

"Ta trước hướng cao ốc Kim Mậu đi qua, có chuyện gì đợi lát nữa lại nói, "
Lý Trường Thanh nói xong liền hướng cao ốc Kim Mậu chạy tới.

Lão Thập Cửu gập: "Lữ cảnh vệ 081 Thuần Vệ doanh khẳng định nhanh
đến, ngài liền ở chỗ này chờ đợi cứu viện là lựa chọn tốt nhất."

"Không được, ta đi trước cứu người, các người ở chỗ này thành thành thật
thật chờ lấy, " Lý Trường Thanh nói chuyện liền chạy xa.

Lão Thập Cửu nhìn xem nhà mình lão bản bóng lưng, trong lòng tự nhủ còn
có chuyện gì trọng yếu như vậy, có thể cho Lý Trường Thanh từ bỏ truy sát
Jindai Tougo cùng tên kia cấp A cao thủ?

Phải biết, Thuần Vệ doanh lập tức tới ngay, hiện tại là lưng bắt gia tộc
Jindai thời cơ tốt nhất.

Nếu là chậm trễ một đoạn thời gian, chỉ sợ còn muốn bắt thời điểm, gia tộc
Jindai tại thành thị số 18 nhân vật chủ yếu liền đã nghĩ biện pháp cách
cảnh.

Nhưng là hắn biết, nhà mình lão bản chuyện quyết định không ai có thể
ngăn cản.

Lý Trường Thanh đi vào cao ốc Kim Mậu về sau, ngẩng thang máy thẳng
đến tầng 130.

Nàng đứng tại Lý Đông Trạch từng đã đứng địa phương, chỉ cần một chút liềm có thể xác nhận, vị kia cứu mình tay bắn tia xác thực tao ngộ tập kích, mà lại thương rất nặng!

Lý Trường Thanh tại Khánh Trầ lấy phần lưng đụng nát đối diện của vách tường, còn tìm đến một viên súng ngắm vết đạn, như thế đối chiếu một cái, nàng liềm không sai biệt lắm biết xảy ra chuyện gì.

Nhưng vấn đề là, Khánh Trầ đâu? Trên đất vết máu là của người nào.

Nhất làm cho người nghi ngờ là, trên mặt đất thiếu mảnh đất kia cục gạch lại là chuyện gì xảy ra? !

Nếu như là trong chiến đấu bị người đánh nát rất bình thường, nhưng nguyên một khối đầu biến mất tuyệt không bình thường!

Lý Trường Thanh mang theo nghi hoặc đi thăm dò nhìn cao ốc Kim Mậu giám sát, lại phát hiện tầ trữ thu hình lại ổ cứng sớm đã không biết tung tích.

Khánh Trầ hẳn là không chết, có người cứu hẳn.

Thế nhưng là, ai cứu đâu?

Nàng mang theo nghi hoặc trở lại phố dài.

Lúc này Thuẫn Vệ doanh đã đuổi tới, ngay tại đối với chung quanh tiến hành nhanh chóng tìm kiếm.

Lý Trường Thanh nhìn về phía Tiêu Ứng: "Người có sao không?"

"Không có. . . Không có việc gì, " Tiêu Ứng nói ra: "Ta vừa rầ liềm phát cò hò reo tới, cũng không ai quản ta, ta cũng không dám quản người khác. . ."

"Bình thường, " Lý Trường Thanh nói ra: "Thuật nghiệp hữu chuyên công, về sau người tốt nhất lái xe là được rồi, tiêm vào còn lại vài châm thuốc biến đổi gien trước đó, không cần người tham dự chiến đấu."

Đêm nay, Tiểu Ứng mặc dù trong chiến đấu không có giúp một tay, nhưng đối phương tại thoát khỏi khốn cực lúc cái kia hất lên đuôi, đủ để kinh diễm tất cả mọi người.

Nếu như lúc ấy bọn hắn bị vây ở Jindai thiết trí cái thứ nhất diễm phục kích, vậy liền toàn xong.

Lý Trường Thanh nói với Tiểu Ứng: "Xe của chúng ta còn có thể lái sao?"

"Mặc dù cùng bọn hắn xe việt dã đụng, nhưng xe của chúng ta rắn chắc, động cơ cái gì đều vô sự, " Tiểu Ứng nói ra.

"Vậy là được, chúng ta bây giờ trở về trang viên lưng chừng núi, " Lý Trường Thanh nói ra.

Lý Trường Thanh nói cần lên trọng thương không cách nào động đậy lão Thập Cửu, đem hắn ném vào xếp sau.

Mà chính nàng thì ngồi ở vị trí kế bên tài xế.

Bất quá, Lý Trường Thanh bỗng nhiên phát giác hơi khác thường: "Trên mặt đất mấy cỗ chiến sĩ gen thi thể đâu, làm sao thiếu đi hai cái?"

Tiểu Ứng ở một bên run rẩy trả lời: "Lão bản, vừa rồi có thể dọa người, người chính chiến đấu đâu, trên đường dài bỗng nhiên có một cánh ám ảnh chi môn mở ra. Trong cửa đen sì kia vậy mà duỗi ra một bàn tay đến, kéo lấy thi thể mất cả chân liền lôi kéo đi vào!"

Lão Cửu lúc ấy đã lờn nửa hôn mê, cho nên cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Một khắc này Tiểu Ứng cực sợ, đến từ trong bóng tối tay kéo đi thi thể,

việc này nghĩ như thế nào làm sao khủng bố a.

Lý Trường Thanh sửng sốt một chút: "Ám ảnh chi môn? Đừng dọa chính mình, đây là vật cấm kỵ ACE-008 tác dụng."

Nàng biết có như thế một cái vật cấm kỵ, trong lịch sử từng nhiều lần ghi chép, vật cấm kỵ ACE-008 nhưng thật ra là một sợi dây chuyền.

Nó sớm nhất thời điểm bị một tên người bình thường trong lúc vô tình nhặt được, khi đó siêu phàm giả văn minh vừa mới quật khởi, thậm chí còn không có bao nhiêu người biết vật cấm kỵ đến cùng là cái gì.

Vềsau, vật cấm kỵ ACE-008 tác dụng bị khai phát đi ra, tên này người bình thường bởi vì bị người đồ kỵ có được vật cấm kỵ mà thảm tao sát hại.

Nghe nói thứ này lần lượt xuất hiện tại kẻ trộm mộ, tiểu thâu, sát thủ trong tay, bây giờ lại không biết bị ai nắm giữ lấy.

Lý Trường Thanh không có đầu mối, nàng cũng không biết là ai trộm đi bên trong chiến trường thi thể, đành phải không còn đi suy tư.

Nàng nhìn về phía một mảnh hỗn độn phố dài.

Đêm nay đằng sau, Jindai tại thành thị số 18 bên trong căn cơ, có thể tiên đoán được sẽ bị Lý Trường Thanh nhổ tận gốc.

Jindai như thế nào biết được hành trình của nàng.

Jindai lái những xe cộ kia nơi phát ra.

Jindai những cao thủ này nơi ở, tiền vốn nơi phát ra, nhập cảnh phương thức.

Đây hết thầy đều sẽ thành Lý Trường Thanh manh mối.

Thành thị số 18 là liên bang song tử tinh một trong, nơi này hội tụ quá

nhì ầu thế lực cùng nhữn tuyên, nhưng mà từ đẽm nay bắt đầi, gia tộc Jindai tối thiẽu trong vòng mười năm không cách nào đỏi với nơi này tạo thành ảnh hưởng gì.

Gia tộc Jindai tổn thất đã đầi đủ thảm trọng.

Xe cộ nhanh chóng rời đi chiến trường, lái vào trang viên lưng chừng núi.

Lý Trường Thanh bị tập kích sự tình đã dầi dầi chấn kinh toàn bộ trang viên, nhưng nàng cũng không có đi Xu Mật xử, chỉ là đẽm lão Thập Cửu trước đũa đi trong trang viên chữa bệnh chỗ về sau, li ền đẽ Tiểu Ứng lái xe đi Thu Diệp biệt viện.

Cái kia nhỏ nhỏ trạch viện trước cửa, từ chỏi tiếp khách bài còn lảng lảng treo.

Lý Trường Thanh một tay lấy cửa đầi ra, có thể bên trong trống rỗng, bóng người nào cũng không có.

Tay bản tĩa đã sớm rời đi chiến trường, nàng rất rõ ràng điẽm này.

Cho nên, Khánh Trầi cũng đã sớm tại nên trở về tới.

Trừ phi đỏi phương bị trọng thương, cần trốn đi nghỉ ngơi lấy lại sức.

Nàng lấy điện thoại di động ra, lại phát hiện điện thoại di động của mình đã trong chiến đầi bị đánh nát bẽt.

"Điện thoại di động của người đầi?" Lý Trường Thanh nhìn về phía Tiểu Ứng.

Tiểu Ứng đũa tới: "Lão bản, điện thoại di động ta bên trên không có Khánh Trầi giáo viên số điện thoại."

"Không cần, " Lý Trường Thanh dựa vào ký ức thâu nhập liên tiếp số lượng.

Tiêu Ưng chấn kinh, vị này Trường Thanh lão bản lại đem Khánh Trầ ãy số đầ ãy đem thuộc lòng r ấ? !

Cái quở gì, hiện tại li ền xem như tại thế giới ngoài, cũng rất ít có người sẽ nhàn rồi không chuyện gì đi đợc số đợc thoại a.

Trong lúc nhất thời, Bạch Trú trong lòng hấn hình tượng, l ền nữa cao lớn đợc lên.

Chỉ là, Lý Trường Thanh thông qua đi đợc thoại đầ ãy sau, đợc thoại cũng không đợc kết nối.

Nữ nhân trên mặt ngưng trọng lên.

...

...

Cao ốc Lạc Thầ ãy 132, Khánh thị bóng dáng ng ấ tại bên cạnh bàn ăn một bên, nhìn xem Khánh Trầ ãy đợc thoại sáng lên: "Hơn nửa đêm này ai nhàn rồi không chuyện gì đợc thoại a."

Hấn căn bản không đợc ý đợc đợc thoại ý tứ, thậm chí không có đi xem đợc thoại tới người là ai.

Trong phòng đợc kịt một màu, yên lặng, chỉ có vị này bóng dáng ngay tại cho mình nấu nước thanh âm.

Không biết cách bao lâu, Khánh Trầ ãy chậm rãi tỉnh lại, hấn chỉ cảm thấy chính mình trong khoang bụng nóng bỏng một mảnh, đợc một cái li ền đợc.

Hai tay, lưng, tất cả đầ ãy bởi vì Vương Bính Tuất một cước kia, gặp thương tổn cực lớn.

Khánh Tr ần kinh ngạc nhìn nhà mình trong phòng khách, cái kia ba bộ xiêu xiêu vẹo vẹo nằm dưới đất thi thê: "Đây là. . ."

Khánh thị bóng dáng một bên cho mình nối liền một ly trà, một bên chậm rãi nói: "Đỡ dùng cho người hiến tế Con Rối Giật Dây tế phẩm."

"A?" Khánh Tr ần là thật không nghĩ tới, đối phương vậy mà lại đi làm loại chuyện này, nhưng hẳn quan tâm hơn một vấn đề khác: "Vì cái gì chỉ có ba bộ?"

Trong phòng đột nhiên lâm vào tr ần mặc.

Cách rất lâu sau đó, Khánh thị bóng dáng mới chậm rãi nói ra: "Ta không so đo với người như vậy ngu muội vấn đề ta là một bệnh nhân, cứu người một mạng, sẽ giúp người tìm đến ba bộ tế phẩm, lúc này người trước tiên phải nói chính là tạ ơn, mà không phải hỏi ta còn lại ở nơi nào."

"Ta không có hỏi còn lại ở đâu, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói.

Khánh thị bóng dáng dùng ngón tay gõ bàn một cái nói nói ra: "Nhưng người chính là ý tứ này."

Khánh Tr ần hỏi: "Cao ốc Kim Mậu ngu ần điện, là ngài đi làm đoạn a."

"Không sai, " Khánh thị bóng dáng gật gật đầu.

"Ngài nếu không lãng phí thời gian đi làm cắt ngu ần điện, khả năng lại sớm một chút tới, ta cũng không cần thụ thương thế kia, " Khánh Tr ần ng ồi ở trên ghế sa lon thở hào hển nói ra.

"Ta phát hiện người đối với mình ân nhân cứu mạng yêu cầu, vẫn là rất nhiều a, " Khánh thị bóng dáng thở dài nói: "Nếu như không đi kiểm cắt ngu ần điện, lấy đi giám sát, vậy ta thân phận liền có khả năng bại lộ. Thân phận của ta là liên bang bí ẩn lớn nhất đ ể một trong, một mực khốn hoặc hàng ngàn hàng vạn người, thậm chí mấy vạn, mấy trăm ngàn, như thế có ý tứ câu đố, sao có thể bởi vì cứu người loại tiểu nhân vật này giải khai?"

Tiếp tục khốn hoặc bộn hăn chẳng lẽ không phải càng có ý tứ à."

"Vì cái gì cứu ta?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không có vì cái gì, lưu người một mạng mới có thể để cho bóng dáng chi tranh thú vị, " Khánh thị bóng dáng nói ra: "Bất quá, người l ần sau nói chuyện với ta hiếu khách nhất khí điểm. Người có biết hay không, ta tuổi thọ vốn là không bao lâu, mỗi l ần xuất thủ đều sẽ để tuổi thọ rút ngắn, này bằng với đang dùng mệnh của ta, đổi lấy người mệnh."

"Tạ ơn, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói.

Bất luận như thế nào, mặc kệ đối phương muốn lợi dụng hăn làm chuyện gì, ân cứu mạng đều là thật.

Nói, Khánh Tr ần cổ tay rung lên, li ền sử dụng lấy Con Rối Giật Dây đem trong phòng khách ba bộ thi thể toàn bộ hiến tế.

Mặc dù hai người đều là thường thấy sinh tử, nhưng thi thể bày ra ở phòng khách tóm lại có chút chướng mắt.

Qua trong giây lát, ba bộ thi thể toàn bộ hóa thành tro bụi, vền vền cuộc chiến đấu này, li ền để Con Rối Giật Dây cây thứ hai sợi tơ triết để thành hình, đạt đến 50 m chi ều dài!

Không chỉ như vậy, ngay cả cây thứ ba sợi tơ đều sinh trưởng ra hơn hai mươi mét chi ều dài.

Nếu không phải sợi tơ này so tóc còn mảnh rất nhi ều, sợ là Khánh Tr ần trên cổ tay đều quấn không được.

"Mặc dù không cho người vật cấm kỵ, nhưng tế phẩm này cũng coi là sớm cho điểm chỗ tốt r ồi, đừng nói ta cái gì đều không có cho a, " Khánh thị bóng dáng nói ra.

Khánh Tr ần nghĩ th ầm, vị này Khánh thị bóng dáng ngược lại là rất biết

làm ăn, cái này mua bán không vốn làm đơn giản bay lên.

Khánh thị bóng dáng nhìn về phía Khánh Trầ: "Ta trước đó để cho người đến ta Khánh thị Mật Điệp ti sự tình, suy tính thế nào?"

"Nơi làm việc điếm ở đâu a, " Khánh Trầ hỏi.

"Thành thị số 10, nơi đó mới là liên bang trung tâm chính trị, " Khánh thị bóng dáng nói ra.

"Nguy hiểm không?" Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Làm gián điệp bí mật làm sao có thể không nguy hiểm, " Khánh thị bóng dáng nói ra.

"Vậy ta có chỗ tốt gì?" Khánh Trầ hỏi.

"Chỉ có những người không có có được qua quy ền lực kia, mới có thể hỏi ra như vậy ngay thơ vấn đề, cho phép người tiến vào Mật Điệp ti bản thân li ền là chỗ tốt, " Khánh thị bóng dáng thở dài nói.

Khánh thị bóng dáng tiếp tục nói: "Khánh thị Mật Điệp ti có được chuyên nghiệp thẩm thấu, ám sát, nhân viên tình báo, người liên lạc không biết có bao nhiêu. Đối ngoại đi ều tra địch tình, khống chế dư luận, đối nội giám sát tất cả Khánh thị thành viên, khống chế liên bang tập đoàn quân tất cả sĩ quan, c ần trong tay liên bang trung ương cơ quan tình báo giấy chứng nhận, bên đường giết người đ ều có thể c ần trong tay giấy chứng nhận đạt được uỷ ban quản lý trị an PCE miễn trừ, quy ền lực này chưa đủ lớn, chỗ tốt còn chưa đủ nhi ều?"

Khánh Trầ nói ra: "Ta lại suy nghĩ một chút. . ."

Hắn luôn cảm thấy chuyện này không có đơn giản như vậy, nếu như đáp ứng, đối phương có lẽ có một vòng bộ một vòng kế hoạch chờ lấy hắn.

Đến lúc đó, chỉ sợ cũng sẽ bị cuốn vào trong vòng xoáy quy ền lực, không

cách nào thoát thân.

"Tùy người vậy, " Khánh thị bóng dáng dùng lạnh nhạt ngữ khí hỏi: "Đêm nay người rõ ràng có cơ hội giết chết Khánh Văn cùng Khánh Chung, vì cái gì buông tha bọn hắn. Người như vậy ưa thích vật cấm kỵ, vậy li ền hẳn phải biết, trên người hai người này vật cấm kỵ cộng lại tổng cộng có ba kiện, Khánh Văn nguyên bản có một kiện, Khánh Nhất đưa cho hắn một kiện, Khánh Chung trên thân cũng có một kiện. Chẳng lẽ cảm dỗ lớn như vậy, còn chưa đủ lấy để cho người dao động?"

"Giết người có thể chờ một chút, nhưng cứu người nếu như trễ, về sau li ền không có cơ hội, " Khánh Tr ần nói ra.

"Lòng dạ đàn bà, " Khánh thị bóng dáng thuận miệng nói ra.

"Không phải lòng dạ đàn bà, nếu như ngay cả bằng hữu gặp được nguy hiểm đều không cứu, vậy cần lớn như vậy quy ền lực làm cái gì, " Khánh Tr ần hỏi lại.

Trên thực tế, đêm nay Khánh Tr ần từ bỏ lợi ích là phi thường to lớn.

Không chỉ là Khánh thị bóng dáng cam kết một cái mạng một cái bí mật, còn có trên người hai người này ba kiện vật cấm kỵ.

"Đêm nay, Khánh Văn cùng Khánh Chung ở giữa tranh đấu, là ngài an bài sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Dĩ nhiên không phải, ta làm sao lại thiết kế cấp thấp như vậy nút thắt, " Khánh thị bóng dáng nói ra: "Mỗi lần bóng dáng chi tranh, đều sẽ có loại này nhìn rất hấp dẫn, trên thực tế lại cũng không làm sao thông minh người hậu tuyển, hoặc là nhìn rất lợi hại, nhưng trên thực tế rất xúc động rất không có đầu óc, rất bình thường."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương

Truyện được giới thiệu để giải trí

Chương 326: Điền cường cấm kỵ chi địa

Cao ốc Lạc Thần trong phòng nhỏ, tung bay đầy lá trà mùi thơm.

Cái kia kỳ diệu hương khí giống như là nhàn nhạt hoa nhài hương, thẳng hướng Khánh Trầ trong lỗ mũi chui.

Chỉ là, Khánh thị bóng dáng tựa hồ cũng không có cho Khánh Trầ cũng đỡ một chén dự định, hẳn là cái này đến từ cấm kỵ chi địa sơn trà quá mức trân quý duyên cớ. .

"Ngài mỗi ngày đều đang không ngừng uống trà, là thế nào từ trong cấm kỵ chi địa tìm tới nhiều như vậy lá trà, định kỳ đi ngắt lấy sao?" Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Không cần, ở bên ngoài trồng trọt là được rồi, " Khánh thị bóng dáng hơi hợt nói.

"Ừm?" Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Trong cấm kỵ chi địa lá trà, trồng ở bên ngoài cũng có thể sinh trưởng sao?"

"Đương nhiên có thể, " Khánh thị bóng dáng nhìn hẳn một cái: "Dùng siêu phạm giả huyết dịch tưới tiêu là được rồi. Mỗi ngày cùng Khánh thị đối nghịch siêu phạm giả, chiến sĩ gen nhiều như vậy, tùy tiện giết hai cái là đủ rồi."

Khánh Trầ nội tâm phát lạnh.

Hắn lúc này mới ý thức tới, có thể giẫm lên tám tên người hậu tuyển hài cốt thượng vị bóng dáng, tất nhiên tâm ngoan thủ lạt.

Làm loại người này máu đổ vào cây trà sự tình, cũng không phải là không có khả năng.

Lúc này, Khánh thị bóng dáng nở nụ cười: "Hay là cái tiêu hài tử a, nói cái gì đầu tin, lá trà này không phải dùng siêu phạm giả huyết dịch đổ vào."

Khánh Trầ nhẹ nhàng thở ra.

Khánh thị bóng dáng nói ra: "Phải đem toàn bộ siêu phạm giả chôn xuống mới được."

Khánh Trầ: ". . ."

Vậy còn không như dùng huyết dịch đổ vào đâu.

"Ngài liề không sợ tạo ra đến cấm kỵ chi địa?" Khánh Trầ không hiểu.

"Đừng có dùng cấp B trở lên liề tốt, " Khánh thị bóng dáng nói ra: "Mà lại, hàng năm đầu muốn một liề nữa đổi một khối thổ nhưỡng."

"Như thế khả năng đối với sinh thái tạo thành ảnh hưởng a, " Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra.

Khánh thị bóng dáng lắc đầu: "Người biết hiện tại cấm kỵ chi địa hàng năm mở rộng bao nhiêu không?"

"Không biết."

"Dựa theo vệ tinh giám sát thống kê, liên bang thổ địa tổng diện tích 1401 vạn cây số vuông, hiện hữu cấm kỵ chi địa tổng diện tích 517 vạn cây số vuông, tất cả cấm kỵ chi địa hàng năm mở rộng quy mô chung vào một chỗ có 4.5 vạn cây số vuông, nói cách khác, nếu như nhân loại không có tốt hơn ức chế cấm kỵ chi địa phương pháp, như vậy 200 năm v ềsau, toàn bộ liên bang đầu sẽ bị cấm kỵ chi địa nuốt hết, " Khánh thị bóng dáng chậm rãi nói: "Người đã trở thành kỵ sĩ, tuổi thọ đã sớm không chỉ 200, ta khả năng không nhìn thấy ngày đó, nhưng người nói không chừng có thể."

Khánh Tr ần ng ầy ng ần cả người.

H ần không nghĩ tới, nguyên lai cấm kỵ chi địa diện tích vậy mà như thế không l ờ, cực lớn đến đ ể cho người ta tưởng tượng một chút đ ầu cảm thấy khủng bố.

Khánh thị bóng dáng nói ra: "Không nghĩ tới đi, liên bang hiện tại cấm chỉ truy ền thông đ ưa tin những chuyện này, cho nên dân chúng tuyệt không bối rối, nếu như bọn h ần biết liên bang Tây Bắc đã toàn bộ trở thành cấm kỵ chi địa, Tây Nam cũng chỉ còn lại một phần tư, không biết bọn h ần sẽ nghĩ như thế nào."

"Không có ngăn chặn biện pháp sao, " Khánh Tr ần hỏi.

"Không có, " Khánh thị bóng dáng nói ra: "Mấy trăm năm trước, các nhà tập đoàn đ ầu th ử qua không sai biệt lắm biện pháp, t ỉ như đ েম cấm kỵ chi địa cây cối phạt rơi, t ỉ như từ không trung tiến hành oanh tạc, nhưng là làm như vậy sẽ chỉ làm cấm kỵ chi địa mở rộng tốc độ càng nhanh, ở trong đó một nhóm sinh linh chết đi, li ền sẽ có sinh linh mới xuất hiện, mà lại người khả năng không tin, đã từng bị oanh tạc qua cái kia cấm kỵ chi địa số 10 bên trong, đã bắt đ ầu xuất hiện trong th ần thoại mới có sinh linh."

Khánh Tr ần nghĩ đ ến, cấm kỵ chi địa số 10 không phải li ền là kỵ sĩ bắt Long Ngư địa phương à.

Khánh thị bóng dáng cười nói: "Người khả năng không biết, Cấm Đ ạn Chi Hải bờ biển Tây, nơi đó cấm kỵ chi địa quy mô so chúng ta bên này còn khoa trương, ta cảm giác cuộc sống của bọn h ần đã nhanh không vượt qua nổi."

Khánh Tr ần nghĩ th ầm, Cấm Đ ạn Chi Hải bờ biển Tây, không phải li ền là nước Mỹ thời gian hành giả xuyên qua địa phương à.

Bởi vì có Cấm Đ ạn Chi Hải t ồn tại, hai khối đại lục bản khối bên trên vẫn minh giống như không h ề có quen biết gì giống như.

Bất quá, nghe nói thành thị số 7 có bờ biển Tây nhân loại sẽ cưới thuyền bay tới, chỉ là đại giới tương đối đất đỏ, cho nên mới người cực ít.

Cấm Đoạn Chi Hải không phận, cũng không dễ dàng như vậy xuyên qua.

Khánh thị bóng dáng nhìn về phía Khánh Trầ: "Cho nên người cảm thấy, tại 4.5 vạn cây số vuông tăng trưởng tốc độ trước mặt, ta chỉ là mở một mẫu đất vườn trà, lại coi là cái gì?"

Khánh Trầ suy nghĩ, dạng này so sánh giống như xác thực không tính là gì.

Hắn không muốn lại thảo luận vấn đề này, mà là hỏi tới sự tình khác: "Khánh Chung đã chết rồi sao?"

"Chết rồi, " Khánh thị bóng dáng trong giọng nói không có chút nào gọn sóng trả lời, giống như là đang nói một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ.

"Khánh Văn giết hắn?" Khánh Trầ sửng sốt một chút, không nghĩ tới người hậu tuyến bóng dáng càng như thế đơn giản giảm quân số một người.

Lại nghe Khánh thị bóng dáng nói ra: "Không phải Khánh Văn giết, đêm nay chuyện náo động về sau, đột nhiên không biết từ nơi nào xông tới một đám người, lại đồng thời chặn giết Khánh Văn cùng Khánh Chung. Mà lại cũng không giống là nhằm vào Khánh thị, chính là muốn cướp đoạt trên người bọn họ vật cấm kỵ."

Khánh Trầ ngạc nhiên, cái này mẹ nó không phải là một đám thời gian hành giả làm a?

Đây là đem Khánh Chung, Khánh Văn khi tiểu boss cho xoát a!

Mấy lần trước trở về lúc, Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm, xác thực có rất nhiều thời gian hành giả thương lượng cướp bóc người hậu tuyến bóng

dáng sự tình, hạt giống này, vẫn là hấn tự tay chôn xuống.

Chỉ bất quá đã lâu như vậy, Khánh Trầ cũng không gặp ai có hành động, hấn còn tưởng rằng các thời gian hành giả nhất gan, hành quân lặng lẽ nữa nha.

Không nghĩ tới, thật sự có người thành công!

"Không đúng, " Khánh thị bóng dáng nghĩ nghĩ nói ra: "Hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, vậy hấn là không phải một nhóm người, chỉ là có cộng đồng mục đích. Khánh Chung thời điểm chết, bọn hấn giữa lẫn nhau còn tại xuất thủ tranh đoạt vật cấm kỵ."

"Cuối cùng vật cấm kỵ rơi vào người nào trong tay, " Khánh Trầ hỏi.

Khánh thị bóng dáng khẽ nhấm một hớp nước trà: "Không quá quan tâm loại chuyện này, tóm lại sẽ trở lại Khánh thị trong tay."

"Cái kia Khánh Văn đâu, Khánh Văn thế nào?" Khánh Trầ hỏi.

"Khánh Văn chỉ là chịu vết thương do thương, không chết được, " Khánh thị bóng dáng nói ra.

"Chờ một chút, ngài không có đem Khánh Chung mất đi vật cấm kỵ đuổi trở về sao? Vậy vì sao sẽ trở lại Khánh thị trong tay, " Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Chỉ là không cần ta tự mình động thủ thôi, " Khánh thị bóng dáng thản nhiên nói: "Những người đột nhiên đi ra chặn giết người hậu tuyến bóng dáng kia, hấn là cái gọi là thời gian hành giả, bọn hấn đi vào thế giới này lâu như vậy cũng còn không có minh bạch một cái đạo lý, tập đoàn là bọn hấn không cách nào chống lại, cũng không thể trêu chọc."

Khánh Trầ im lặng, vị này bóng dáng tiên sinh chỉ sợ còn không biết, hấn cũng là một vị thời gian hành giả.

Mà những cái kia tham dự cướp bóc người hậu tuyển bóng dáng thời gian hành giả, sợ là đầu muốn mát thấu, cũng không biết bên trong có hay không chính mình quen thuộc nhân vật.

So sánh hẳn gặp phải các đại nhân khác vật, trên thực tế Khánh thị bóng dáng mới càng giống là một vị thượng vị giả.

Sự tình gì với hẳn mà nói đầu không phải là rất trọng yếu, cũng không cần tự mình động thủ làm cái gì, những người bên trên này tựa như là trong nhân thể cung phụng Thần Minh, chỉ cần lặng lẽ nhìn nhân gian là được rồi.

"Được rồi, người tốt nhất nghỉ ngơi đi, ta đi," Khánh thị bóng dáng nói ra: "Cuối cùng vẫn là muốn nói một câu, người có vào hay không Mật Điện thì cũng không đáng kể, nhưng kỳ thật, người cho rằng sinh hoạt là một đạo lựa chọn, có thể tự mình lựa chọn phía bên trái hay là phía bên phải, song khi người mấy năm đằng sau lại quay đầu đi xem hôm nay đây hết thủy lúc, mới có thể phát hiện, sinh hoạt cho tới bây giờ đầu không có đã cho người lựa chọn. Kết cục là vận mệnh đã sớm viết xong, hoặc sớm hoặc lúc tuổi già đã."

Khánh Trần không có trả lời cái đề tài này, chỉ là thành khẩn nói ra: "Tạ ơn ngài cứu ta một mạng, còn tại trong phòng trông coi ta tỉnh lại."

"Ta chỉ là tại thành thị số 18 bên trong, không có thanh tịnh địa phương thích hợp uống trà mà thôi," Khánh thị bóng dáng nói ra.

Nói xong, hẳn liền chống ra một cánh ám ảnh chi môn, không biết đi nơi nào.

Vị này Khánh thị bóng dáng hành tung, vĩnh viễn để cho người ta khó mà suy nghĩ, không ai biết hẳn muốn làm gì, cũng không ai biết hẳn một chút giây muốn đi đâu.

Khánh Trần nhớ lại cao ốc Kim Mậu bên trong, bóng dáng giết chết Vương Bính Tuất lúc nhẹ nhõm bộ dáng, bỗng nhiên đang nghĩ, vị này bóng dáng phải là thực lực như thế nào, mới có thể nhẹ nhõm như vậy giết

chết một tên cấp B chiến sĩ gen?

Mà lại, đối phương vào thời khắc ấy triển hiện ra, điểu khiển thời gian trôi qua năng lực, thật là đáng sợ.

Khánh Trầ n mơ màng tiếp đi.

Đi ngủ là nhân sinh chuyện tốt đẹp nhất, chỉ cần ngủ tiếp đi, chuyện bên ngoài, cùng người không tiếp tục quan hệ.

Khánh Trầ n còn không biết, buổi tối hôm nay cơ h ồ tất cả thế lực đều chú ý một việc: Cứu được Lý Trường Thanh tay bắn tỉa đến cùng là ai.

Có người mời đến trong quân xuất ngũ một vị nào đó Thầ n Thương Thủ, đ ồng thời lập tức xây mô hình mô phỏng ra đêm nay tốc độ gió, khoảng cách, mô hình, cung cấp đối phương phán đoán.

Nhưng mà vị này Thầ n Thương Thủ biểu thị, từ cả sự kiện mô phỏng sa bàn đến xem, vị tay bắn tỉa này đúng là có được 2600 mét bên trong tuyệt đối cảm giác súng.

Nhất là cuối cùng năm phát súng liên xạ, cái này tựa như thầ n tích đ ồng dạng một đối năm tay bắn tỉa chi chiến, đơn giản vượt ra khỏi hẳn tất cả nhận biết.

Muốn hoàn thành cái này năm phát súng, không phải đơn giản bóp năm lần cò súng là được r ồi.

Vị này như là Thầ n Minh tay bắn tỉa, nhất định phải sớm tính toán tốt năm cái hoàn toàn khác biệt đường đạn, sau đó tại 2.5 giây bên trong nhanh chóng hoán đổi mỗi một đầ i đường đạn.

Đây là rất không thể tưởng tượng sự tình.

Có người mời hẳn suy đoán một chút vị tay bắn tỉa này thân phận, có phải hay không là hẳn nhận biết nào đó một vị tay bắn tỉa, kết quả hẳn biểu thị,

trước mắt trong liên bang không có bất kỳ một người nào phù hợp đi đầu kiện.

Ngay sau đó, rất nhiều thế lực lựa chọn trực tiếp hướng tổ chức tình báo Hồ thị mua sắm tư liệu, muốn biết tay bản tử này đến cùng là ai.

Kết quả, ngay cả tổ chức tình báo Hồ thị cũng biểu thị không biết rõ tình hình, không cách nào bán cùng vị tay bản tử này tương quan bất kỳ tin tức gì.

Trong lúc nhất thời, tất cả thế lực cũng bắt đầu kế hoạch tăng lên mới bảo an đẳng cấp, để tránh tại công chúng trường hợp làm trọng yếu phát biểu lúc bị người ám sát.

Nhưng vấn đề là, nếu vì một trận phát biểu, liên muốn bố phòng phương viên 2600 mét, mấy chục dãy thậm chí trên trăm dãy nhà cao tầng, đại giới này cũng không quá lớn ư?

Còn không bằng trực tiếp hủy bỏ phát biểu đâu!

Về sau đem trọng yếu phát biểu đầu đặt ở trong phòng đi!

Trong mơ hồ, thậm chí có người đem Khánh Trầm uy hiếp đẳng cấp, cùng cấp A cao thủ vẽ lên ngang bằng.

Ban đêm hôm ấy, Lý thị bắt đầu đối với toàn thành tiến hành lòng bắt hành động, bọn hắn căn cứ lần này gia tộc Jindai bạo lộ ra manh mối, nhanh chóng khóa chặt trên trăm tên mục tiêu.

Trong đó có hiệp trợ gia tộc Jindai tiến vào thành thị thành thị số 18 cục quản lý xuất nhập cảnh viên chức, còn có mười mấy tên uỷ ban quản lý trị an PCE thám viên.

Thuận tiện vốn manh mối, tính cả hơn mười tên phú thương cũng bị cùng nhau bắt.

Lần này bắt hành động một mực tiếp tục đến hừng đông mới dần dần kết thúc, đại lượng liên bang phóng viên thậm chí đi ngủ đầu không ngủ, một mực đuổi theo những cái kia bắt hành động thành viên chạy khắp nơi, muốn thu hoạch trực tiếp tin tức.

Chỉ là, Lý thị lần này cũng không có dung túng bọn hắn tùy tiện đưa tin, mà là lấy nhiều loạn trị an danh nghĩa, đem những ký giả này tất cả đều lâm thời câu lưu tại uỷ ban quản lý trị an PCE trong sở câu lưu.

Trong lúc nhất thời, toàn thành thần hồn nát thần tính.

Tại Lý Trường Thanh chủ trì dưới, ngay cả Lý thị nội bộ đều nghênh đón một lần hiếm thấy thanh tẩy hành động.

Bị giam lỏng ở sau núi biệt viện người, chừng năm mươi sáu người nhiều.

Phía sau núi kia biệt viện, tựa như là trong cung đình thời đại trước thâm thúy như biển cả kia, không người hỏi ý lãnh cung.

...

...

Trở về đếm ngược 42:00:00.

Khoảng cách trở về, chỉ còn lại có hơn một ngày thời gian.

Khánh Trần sáng sớm liền đứng dậy tắm rửa một cái, đổi một thân quần áo sạch tiến về 'Thế giới vi mô' cư xá, dự định từ mật đạo trở lại Thu Diệp biệt viện.

Trên đường, hắn lẳng lặng ngồi tại trên xe bay dưỡng thương, không có khả năng động, kẽ động liền toàn thân đau đớn.

Cấp D cùng cấp B chênh lệch, chỉ có chiến đấu qua mới có thể đầy đủ thể hiện đi ra.

Nếu như không có Khánh thị bóng dáng xuất thủ, chỉ sợ Khánh Tr ần hiện tại đã là cái người chết.

Khánh Tr ần không nói gì.

Nhưng Nhất nói chuyện: "Người có nhớ hay không, hai ta tại đêm qua hoàn thành một trận giao dịch."

Khánh Tr ần mặt không biểu tình.

Hắn sờ dĩ sau khi lên xe tùy ý xe bay lái tự động, không nói câu nào, chính là sợ câu lên Nhất nói chuyện trời đất hứng thú, sau đó đem chủ đề hướng trên cuộc giao dịch này chuyển.

Nhất gặp Khánh Tr ần không nói lời nào, liền tự mình nói ra: "Là người chủ động hỏi ta Lý Trường Thanh tọa độ, ta không chỉ có nói cho người nàng ở đâu, còn giúp người tìm được thích hợp nhất chỗ nấp, giúp người hoạch định xong hết thủy lộ tuyến. . ."

"Nói đi, người dự định để cho ta làm cái gì, " Khánh Tr ần nói ra: "Chúng ta có thể sớm nói xong, lại có yêu qua mạng bên hiện loại chuyện này cũng đừng tìm ta."

"Yên tâm, loại chuyện này sẽ không lại tìm người, chủ yếu là độ phối hợp của người quá thấp, ta cũng không phải rất hài lòng, " Nhất nói ra.

Khánh Tr ần: ". . ."

Này làm sao còn ghét bỏ lên.

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Cùng Lý Trường Thanh bên hiện, có phải hay không là người cố ý, mục đích đúng là vì để cho ta thuận lý thành chương tiến vào trang viên lưng chừng núi, sau đó cùng lão tâu gặp mặt?"

"Đây chẳng qua là kèm theo, Lý Thúc Đ ồng chỉ nói để cho ta đem người

đem vào trang viên lưng chừng núi, không nói muốn làm sao đem vào đi, "Nhất nói ra.

"Quả nhiên."

Khánh Trậ̀n một mực bu ồm bực, cái thứ nhất bôn hiện chính là Khánh Thi, người thứ hai là Lý Trường Thanh, hai cái nhìn như không liên quan, nhưng bây giờ nghĩ đến đầu cùng lập tức sự tình có lợi ích tương quan.

Hắn lại hỏi: "Vậy Khánh Thi đâu, người tại sao muốn để cho ta cùng nàng bôn hiện?"

"Bởi vì Lý Thúc Đ ồng còn nói, mời ta thuận tay giúp người lấy được một chút bóng dáng chi tranh bên trong ưu thế, " Nhất nói ra: "Hắn cho ta một số tiền lớn làm trả thù lao."

Khánh Trậ̀n bất đắc dĩ: "Người trí tuệ nhân tạo này vì cái gì như vậy yêu thích nhân loại tiền tệ a?"

"Không phải ta thích, " Nhất nói ra: "Là ta tiếp xúc nhân loại đều ưa thích, mà ta cùng các nàng kết giao bằng hữu, tự nhiên muốn dùng các nàng ưa thích đồ vật a. Người cùng nữ hài kết giao bằng hữu, không tiến son môi, đưa Ultraman, đây không phải là ngu xuẩn sao?"

"Cho nên, người để cho ta đi cùng Khánh Thi bôn hiện, người cảm thấy đây chính là cái gọi là thu hoạch được một chút ưu thế?" Khánh Trậ̀n không hiểu.

"Cái này chẳng lẽ không phải ưu thế sao? Thật muốn chém giết lẫn nhau, nàng khẳng định sẽ đối với thủ hạ người lưu tình, " Nhất lẽ thẳng khí hùng đáp lại: "Mà lại người cũng đừng hiểu lầm, ta là chăm chú cảm thấy các nàng là nhân loại ở trong bảo tàng nữ tính, rất thích các nàng tính cách. Chỉ là Lý Thúc Đ ồng ra quá nhiều tiền, thuận tay giúp người một chút mà thôi."

"Rõ ràng là ta giúp người, làm sao biến thành người giúp ta, " Khánh Trậ̀n

nói ra: "Đừng cho ta cả loại này thoạt thuật, ta không ngốc."

Khánh Trầ n thờ dài, trí tuệ nhân tạo này mạch não, thật đúng là cùng nhân loại không giống nhau lắm.

"Nói đi, l ần này muốn cho ta giúp người làm cái gì?" Khánh Trầ n hỏi.

"Chuyện l ần này không phải rất khẩn cấp, có thể l ần này Lý thị quy ền lực giao thế kết thúc v ềsau lại hoàn thành, " Nhất nói ra: "Bất quá tương đối đặc thù chính là, c ần toàn bộ ban ngày cùng một chỗ tham dự, bảo hộ một người."

"Nam hay nữ vậy, " Khánh Trầ n hỏi.

"Nam, " Nhất nói ra.

"Vậy là được, " Khánh Trầ n hỏi: "Hắn ở đâu?"

"Tại Hải thành, " Nhất nói ra.

"Vì sao c ần bảo hộ?" Khánh Trầ n hỏi.

"Hắn trong lúc vô tình thay thế trong thế giới trong một cái trọng yếu nhân vật, nhân vật này thân phận địa vị ở thế giới trong cũng không cao, nhưng hắn trong tay có một phần rất trọng yếu tư liệu, " Nhất giải thích nói: "Hiện tại, Trầ n thị không chế thời gian hành giả, ngay tại khắp thế giới tìm hắn, hắn muốn rời đi Hải thành, đi một cái Trầ n thị không cách nào thăm thấu địa phương đi."

"Hải thành đối ứng là thành thị số 7, cho nên Trầ n thị ở nơi này, đối với thế giới ngoài cũng có như thế sức ảnh hưởng lớn sao?" Khánh Trầ n nghi hoặc.

"Đương nhiên, " Nhất trả lời: "Phải biết, thành thị số 7 cùng thành thị số 18, thành thị số 10 khác biệt, nơi đó là Trầ n thị đất phần trăm, ngoại nhân không chen vào lọt tay, hắn là một nhà độc đại. Cho nên, có thể xuyên thấu

qua thời gian hành giả ảnh hưởng thế giới ngoài, cũng rất bình thường. Bất quá không cần lo lắng, hắn hiện tại giấu ở địa phương an toàn, Trần thị tại trong ngoài thế giới đều rất khó tìm đến hắn, cho nên không vội."

Khánh Trần buồn bực: "Loại người này, là thế nào bị người liên hệ với?"

"Cái này người cũng không cần quản, " Nhất hĩ đáp.

"Trong tay hắn nắm giữ tư liệu, là phương diện nào?" Khánh Trần đột nhiên cảm giác được, nếu như trước đó Khánh Thi, Lý Trường Thanh bên hiện, đều là Nhất tận lực an bài, như vậy phần tài liệu này, rất có thể cũng là hắn thứ cần thiết.

Nhất nói ra: "Tư liệu hắn giấu rất tốt, ta hiện tại cũng không biết là cái gì, cho nên, bảo hộ hắn đồng thời, người tốt nhất cũng làm rõ ràng hắn cần tới tư liệu là cái gì."

"Được chưa, " Khánh Trần mặt không thay đổi đáp lại nói: "Đúng rồi, người biết có biện pháp nào có thể trừ khử cấm kỵ chi địa sao?"

Nhất trả lời: "Không cần suy tư, đó là không thể nghịch chuyển quy luật tự nhiên. Nhân loại ngay cả vi sinh vật đều không thể tiêu diệt, cũng đừng có luôn cho là mình là thế giới Chúa Tể, mưu toan cải biến thế giới."

Khánh Trần sau khi xuống xe thông qua hành lang rất dài, Thu Diệp biệt viện bên trong không ai, mà các học sinh sớm liền chờ ở ngoài cửa.

Hắn mở cửa ra, Lý Khác cùng Khánh Nhất hai người xông tới liền bắt đầu chia ra làm việc.

Một đêm không gặp, Khánh Nhất làm việc động tác liền nhanh nhẹn rất nhiều, giống như là ban đêm chuyên môn bù đắp khóa giống như.

Khánh Trần nhìn xem một màn này trong lòng tự nhủ, cái này cũng có thể quyền?

Thu Diệp biệt viện bên trong sinh hoạt giống như lần nữa trở về bình tĩnh, trừ Lý Trường Thanh bên kia, cũng rất giống lại không có mặt khác Lý thị thành viên chú ý tới, kỳ thật Khánh Trầ rời đi trang viên lưng chừng núi.

Có người tại tay bản tả sau khi xuất hiện, từng lặng lẽ thăm tra qua trang viên lưng chừng núi xuất nhập ghi chép.

Phần kia ghi chép là phi thường nghiêm khắc, tất cả vật sống ra vào đều phải tiến hành đăng ký.

Mà phía trên kia, cũng không có tên Khánh Trầ.

Có lẽ, đây chính là lão tâu đem Thu Diệp biệt viện tặng cho Khánh Trầ ý nghĩa.

Còn thừa một ngày rưỡi thời gian bên trong, Khánh Trầ an tâm tại trên ghế nằm dưỡng thương, chờ đợi lấy trở về.

Hắn biết, thế giới ngoài hắn cùng Jindai, Kashima còn có một trận ác chiến, ở trước đó, hắn nhất định phải đem chính mình khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

Đếm ngược 00:00:00.

Trở về

Thế giới lâm vào hắc ám.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Hải Hồn Y đại minh canh một, còn có canh ba.

Cần đặt mua, cần nguyệt phiếu, hi vọng tất cả ưa thích quyển sách này bằng hữu nếu có điều kiện, đều có thể đến điểm xuất phát APP duy trì đọc bản chính.

Cảm tạ mọi người, c ầu nguyệt phiêu!

Truyện được giới thiệu để giải trí

Chương 327: Phương bắc Jindai Sorane

Thế giới một lần nữa sáng lên.

Khánh Trậ̀n còn tại biệt thự trong phòng khách ng ắ, La Vạn Nhai cũng thế.

Lần này xuyên qua trước đó, La Vạn Nhai chủ động tới đến biệt thự xem như con tin, sợ Bạch Trú không nguyện ý cứu chính mình. .

Bây giờ hẳn rất cực khôi phục tự do.

"Ân nhân a, Tiểu La v ềsau th ềchết cũng đi theo Bạch Trú, xông pha khói lửa không chối từ a, như có phản bội, các vị cho ta ba đao sáu động cũng không có lời oán giận!" La Vạn Nhai trở lại biệt thự chuyện làm thứ nhất, chính là giữ chặt Khánh Trậ̀n cánh tay.

Mặc dù Bạch Trú lão bản không ở nơi này, nhưng hẳn phán đoán Khánh Trậ̀n chính là Bạch Trú bên trong, địa vị v ền v ền này tại lão bản người.

Cho nên, cùng Khánh Trậ̀n nói lời cảm tạ chuẩn không có lỗi gì.

Khánh Trậ̀n bình tĩnh ng ắ trên ghế: "Thật dễ nói chuyện, không cần làm trên giang hồ bộ kia, mà lại, cũng không phải ai muốn đi theo Bạch Trú, li ệ̀n có thể đi theo."

Phải đặt ở trước kia.

La Vạn Nhai có thể sẽ cho là, Khánh Trậ̀n nói như vậy mục đích, chính là vì chèn ép khí thế của hẳn, nâng lên Bạch Trú địa vị.

Nhưng bây giờ La Vạn Nhai sẽ không như thế suy nghĩ, hẳn biết rõ Bạch Trú ở thế giới trong có như thế nào năng lượng, cái này Bạch Trú, xác thực không phải ai muốn gia nhập liền gia nhập.

Lúc này, La Vạn Nhai cẩn thận từng li từng tí nhìn Khánh Trần một chút: "Ta bên này lung lạc lấy hai cái thời gian hành giả, một cái 22 tuổi, một cái 32 tuổi, tuổi nhỏ cái kia là một tên thuộc khoá này sinh viên, lớn tuổi thì là một tên hướng dẫn du lịch, hai người đối với Bạch Trú tác dụng cũng không tính là quá lớn, nếu không ngài đem bọn hắn giao cho ta, ta mang theo bọn hắn làm việc."

Khánh Trần nhìn La Vạn Nhai một chút: "Người dự định làm chuyện gì?"

"Đương nhiên là Bạch Trú để cho ta làm chuyện gì, ta thì làm cái đó sự tình," La Vạn Nhai nói ra.

Khánh Trần không chút nghĩ ngợi nói ra: "Lão bản đối với người an bài đã có bàn giao, hẳn cần người đi chợ đen bổ khuyết Bạch Trú tại tình báo phương diện trống chỗ, Tiểu Ngưu, Thiên Chân, Trụ Tử, ba người các người trước không cần giúp hắn, lão bản muốn nhìn năng lực của hắn."

La Vạn Nhai kích động lên, bởi vì cái gọi là vạn sự khởi đầu nan, có hiện tại cái này bắt đầu như vậy đủ rồi: "Ta Tiểu La nhất định cho lão bản một kinh hi!"

"Đi về nghỉ ngơi trước đi."

Khánh Trần nhìn xem La Vạn Nhai bóng lưng rời đi, bỗng nhiên thật là có điểm chờ mong, vị này khách giang hồ La tổng, có thể mang theo hắn 'Mọi người trong nhà', làm ra bao nhiêu sự tình tới.

Lúc này, La Vạn Nhai đi ra biệt thự, tài xế của hắn còn tại cửa ra vào: "La tổng, ngài có thể tính đi ra, không có sao chứ?"

"Đừng gọi ta La tổng," La Vạn Nhai thấp giọng nói ra: "Từ hôm nay trở đi liền xưng hô ta đầy danh tự, việc này người cùng các huynh đệ cũng dặn

dò một tiếng, nhất định phải xưng hô ta đây danh tự."

"Vì cái gì a, " lái xe bu òn bực nói.

La Vạn Nhai nói ra: "Ta hiện tại có lão bản mới, nếu để cho vị lão bản này nghe được các người hay là La tổng La tổng gọi ta, hẳn sẽ nghĩ như thế nào?"

"Vậy chúng ta tự mình gọi La tổng, trường hợp công khai gọi tên người, " lái xe nói ra.

"Đánh rắm, " La Vạn Nhai giận: "Gọi ta danh tự tập quán này li ãn muốn tại tự mình trường hợp bên trong thời điểm cũng phải bảo trì, ở trước mặt một bộ, phía sau một bộ, bị người phát hiện càng lúng túng hơn! Cần thận! Người cùng ta nhiều năm như vậy chẳng lẽ ngay cả điểm đạo lý này cũng không hiểu sao?"

"Nha. . ." Lái xe đáp lại nói.

La Vạn Nhai là kẻ hung hãn, đối với mình ác hơn.

Lấy hẳn số tuổi nửa thân thể đều nhanh vùi vào trong đất, nhưng vì sinh t ãn, nói học tiếng phổ thông li ãn ngành sinh sinh vút bỏ rơi mình nói hơn nửa đời người phương ngôn, hơn nữa còn thật đem tiếng phổ thông cho học tốt được.

Đây không phải ai cũng có thể làm được.

"Đúng r ãi, người đi đem chúng ta trở thành thời gian hành giả huynh đệ đều triệu tập lại, li ãn nói ta muốn dẫn lấy bọn hắn làm đại sự, " La Vạn Nhai nói ra: "Hiện tại chúng ta có 12 cái thời gian hành giả huynh đệ đúng không, đủ!"

Lúc này La Vạn Nhai trong lòng kích động, thế giới ngoài là cái tuân theo luật pháp thủ tự thế giới, hẳn loại người này một mực khó mà đạt được thi triển, rất có loại sinh không gặp thời cảm giác.

Những năm kia, không phải tại tránh đầu sóng ngọn gió, chính là tại tránh đầu sóng ngọn gió trên đường.

Nhưng trong thế giới khác biệt, nơi đó nhân mạng như cỏ, người người ăn bữa hôm lo bữa mai, đây là thích hợp hẳn nhất loại người này thời đại.

Lúc này, lái xe nói ra: "La tổng. . . La Vạn Nhai, bọn hắn biệt thự này sát vách còn trống không, ngài muốn hay không mua lại, ở cách bọn họ gần một chút?"

"Không cần, " La Vạn Nhai lắc đầu: "Vẽ vời cho thêm chuyện ra."

"Vì cái gì, ngài không phải muốn gia nhập bọn hắn sao? Vẫn là ngài phòng ở quá mắc?" Lái xe hiếu kỳ nói.

"Người biết cái gì, ta kém số tiền này sao? Chỉ là ta còn không có gia nhập đầu tiên ở tại cách bọn họ gần như vậy địa phương, làm không cẩn thận sẽ còn làm bọn hắn phản cảm, lúc này giữ một khoảng cách là được rồi, người ta để cho người đến gần thời điểm, người lại tới gần, không để cho người đến gần thời điểm, chính mình liền thành thành thật thật cú xa một chút, tích súc thực lực của mình chứng minh chính mình, hết thấy đầu nghe người ta an bài, chớ tự mình quá có chủ kiến, " La Vạn Nhai nói ra.

Không thể không nói, vị này La Vạn Nhai xông xáo giang hồ hơn nửa đời người, đạo lý đối nhân xử thế đã nhìn thông thấu.

Hồ Tiểu Ngưu là có một vị phụ thân tốt, mới hiểu được một chút đạo lý.

Lưu Đức Trụ là chịu qua mấy trận sinh hoạt đánh đập, mới hiểu được một chút đạo lý.

Nhưng bọn hắn nguyên nhân không bằng La Vạn Nhai.

Bởi vì, đó là La Vạn Nhai pha trộn nửa đời người, mới rốt cục thể ngộ nhân sinh đạo lý.

Những người này sinh đạo để ý bên trong, còn có vô cùng trọng yếu một đầi: "Người có trùng thiên ý chí, không phải vận không thể tự thông."

Người cả đời này bên trong nhất định phải có quý nhân, mà bây giờ Bạch Trú vị lão bản kia, chính là hấn lập tức quý nhân.

La Vạn Nhai lúc này nghĩ nghĩ: "Mặc dù phòng này chúng ta còn không thể mua, nhưng cũng không thể để người khác mua, người đi trước tìm người mua nói chuyện, để hấn không nên bán cho người khác."

"Loại nào đàm luận?" Lái xe hỏi.

La Vạn Nhai đau lòng nhức óc: "Chúng ta đầi rửa tay lên bờ đã lâu như vậy, loại chuyện này còn phải hỏi sao, mà lại có thể ở chỗ này mua phòng ốc, cái nào là loại lương thiện? Trước tiên đem ti ền đặt cọc thanh toán, kéo một hai tháng lại nói."

Theo La Vạn Nhai, hấn nhất định phải biểu hiện tốt một chút, tranh thủ trong hai tháng thu hoạch được gia nhập Bạch Trú tư cách.

Vềph ần làm sao biểu hiện, cái này muốn dựa vào mọi người trong nhà của hấn.

...

...

Biệt thự trong phòng khách, Khánh Tr ần, H ồTiểu Nguu, Nam Canh Th ần, Lưu Đức Trụ bọn người ng ồi.

Giang Tuyết thì vừa cười vừa nói: "Mọi người khắg định đầi chờ đợi trở về, không có ăn cơm đâu đi, ta xuyên qua trước li ền mua xong đ ồ ăn, hiện tại cho mọi người làm bỗng nhiên bữa ăn khuya."

Lưu Đức Trụ trong lòng đầi nhanh cảm động khóc, đây chính là tổ chức a,

mọi người ăn ở cùng một chỗ, còn có ôn nhu đại tỷ tỷ cho làm bữa ăn khuya.

Khánh Trầ nhìn về phía Giang Tuyết: "Tiểu Đ ồng Vân đâu? Đã ngủ chưa?"

Giang Tuyết vừa cười vừa nói: "Nàng không phải thời gian hành giả, cho nên ngủ được sớm, hiện tại đoán chừng còn đang đi ngủ đâu."

Tất cả mọi người điện thoại di động vang lên, nhóm Bạch Trú bên trong.

Tiểu Phú Bà phát tới tin tức: "Tất cả mọi người trở về đi, lần này có cái gì chuyện mới mẻ sao, Thu Tuyết tỷ tỷ, người còn tốt chứ?"

Khánh Trầ minh bạch. . .

Mỗi lần trở về đằng sau, cố định hạng mục chính là nhóm Bạch Trú, Hà Tiểu Tiểu trong nhóm giao lưu.

Lúc này Tiểu Đ ồng Vân nếu là xuống tới phòng khách chụp điện thoại spam nhóm, sợ là vài phút bị phát hiện sau chịu một trận đánh đập.

Cho nên, vị tiểu cô nương này dứt khoát li ền về ngủ, trốn ở trong gian phòng của mình nói chuyện phiếm.

Thời gian này, Tiểu Đ ồng Vân làm sao có thể đi ngủ, nàng tinh thần đâu. . .

Trong nhóm, Lưu Đức Trụ do dự thật lâu, rốt cục hỏi: "Lão bản, khuya ngày hôm trước chúng ta cứu La Vạn Nhai đằng sau, khu thứ bốn giống như lại ra một kiện chuyện rất lớn?"

Lão Bản: "Ừm."

Băng Nhãn: "Đã xảy ra chuyện gì, ta trước đó trong trang viên lưng chừng núi, lũ cảnh vệ 081 đem toàn bộ trang viên vây, tin tức ngăn cách."

Khánh Trần ngồi ở trên ghế sa lon tự nhiên hoán đổi lấy hai cái tài khoản, hấn ngừng đầu liếc mắt đối diện Lưu Đức Trụ một chút, lại phát hiện đối phương một mặt xoắn xuýt bộ dáng, giống táo bón như vậy.

Muốn hỏi cái gì, lại không quá xin hỏi đáng vể.

Con hàng này hoàn toàn không biết, 'Lão bản' đã đem nét mặt của hấn đầu thu đến đáy mắt.

Lý Trường Thanh bị tập kích sự tình, mặc dù truyền thông không có khả năng đưa tin, nhưng là thành thị số 18 bản địa cư dân, làm sao có thể không biết chuyện này?

Chủ lưu truyền thông không để cho đưa tin, nhưng trên internet từng cái địa phương đều xuất hiện tương quan chủ đề.

Từ hôm qua ban đêm bắt đầu, Lưu Đức Trụ cùng Hồ Tiểu Ngưu bọn hấn liề bắt đầu thảo luận: Vị tay bắn tỉa này có thể hay không chính là lão bản của bọn hấn?

Dù sao vào lúc ban đêm, lão bản mới vừa vặn dùng súng ngắm hiện ra qua thầ tích, bọn hấn là cảm thụ rõ ràng nhất người.

Lưu Đức Trụ: "Nghe nói Lý thị đại nhân vật, Lý Trường Thanh bị người phục kích, kém chút tử vong, sau đó xuất hiện một vị đặc biệt lợi hại tay bắn tỉa, một hơi giết thật nhiều người, lúc này mới cứu Lý Trường Thanh."

Lão Bản: "Ừm."

Lưu Đức Trụ biểu lộ càng thêm xoắn xuýt: "Lão bản, khuya ngày hôm trước thành thị số 18 bên trong đột nhiên xuất hiện tay bắn tỉa, là ngài sao?"

Lão bản: "Là ta."

Lưu Đức Trụ: "Lão bản ngu phê, lão bản vĩnh viễn tích thầ!"

Khánh Tr ần ng ẩng đ ầu nhìn v ề phía Lưu Đức Trụ, đã thấy con hàng này hưng phấn khoa tay múa chân đứng lên, cũng đối với Hồ Tiểu Ngưu cùng Trương Thiên Chân nói ra: "Người nhìn, ta li ền nói là lão bản đi, chỉ có lão bản mới có thể lợi hại như vậy. Tay bắn tĩa rất hiếm thấy, sao có thể một hơi li ền xuất hiện nhiều như vậy lợi hại như vậy tay bắn tĩa a!"

Khánh Tr ần: ". . ."

Đã thấy Lưu Đức Trụ tiếp tục nói: "Ta nhìn trên mạng có người phổ cập khoa học, nói lão bản xạ kích điểm tại cao ốc Kim Mậu, phía trên kia người nghe thấy tiếng súng rất g ần rất g ần, sau đó những cái kia ám sát Lý Trường Thanh tay bắn tĩa, đ ầu tại hơn hai ngàn mét có hơn, lão bản một người một súng, đem bọn hắn toàn giết! Ngưu phê, v ề sau ta chính là lão bản trung thành nhất fan hâm mộ ! Bất quá, lão bản tại sao muốn cứu Lý Trường Thanh a, có phải hay không cùng nữ nhân này. . . Ta nghe nói Lý Trường Thanh rất xinh đẹp, có người nói nàng là giới tình báo Trúc Diệp Thanh, đẹp mắt lại ngoan độc."

Biết Khánh Tr ần thân phận chân thật Nam Canh Th ần cùng Giang Tuyết hai người, kinh ngạc nhìn khoa tay múa chân Lưu Đức Trụ, trong lòng tự nhủ đứa nhỏ gốc này xã tử cái không xong, đơn giản có vượt qua Nam Canh Th ần xu thế.

Lão bản của người, ngay tại trước mặt người ng ỡ nghe người bát quái hẳn đâu. . .

Giang Tuyết sợ Lưu Đức Trụ tiếp tục nói nữa, li ền cười chào hỏi mọi người: "Làm cơm tốt, mau tới ăn cơm đi."

Nhưng vào đúng lúc này, trong biệt thự truyên đến tiếng chuông cửa.

Lưu Đức Trụ cẩn thận từng li từng tí đi qua mở cửa, ngay cả Khánh Tr ần cũng đứng lên.

Mở cửa v ề sau, đã thấy phía ngoài Trương Thừa Trạch chính một mặt thấp

thòm đứng đấy, hấn nhìn về phía Lưu Đức Trụ: "Cái kia. . . Xin hỏi lão bản có ở đó hay không?"

Lưu Đức Trụ hiếu kỳ nói: "Hơn nửa đêm này, người tìm lão bản làm gì? Lão bản của chúng ta không ở nơi này ở."

"Là như vậy, " Trương Thừa Trạch do dự một chút nói ra: "Ta bên này cũng đem công ty của ta bên trong một chút thời gian hành giả thu nạp tới, không có ý tứ gì khác, chính là lão bản có cái gì phân phó nói, có thể cho chúng ta đi làm, chúng ta cam đoan phối hợp."

"Biết, trở về đi, " Lưu Đức Trụ nói ra.

Đóng cửa lại về sau, Lưu Đức Trụ bu ãn bực nói: "Lão tiểu tử này rút ngọn gió nào?"

Trương Thiên Chân đẩy kính mắt nói ra: "Ta ở thế giới trong ám chỉ hấn, Bạch Trú bên này không có ý định mang theo nhi ều như vậy vương váu, La Vạn Nhai có năng lực còn thức thời, khả năng càng phù hợp chúng ta che chở yêu cầu."

Khánh Tr ần lập tức li ền hiểu.

Trương Thiên Chân con hàng này đúng là âm th ần thôi động Trương Thừa Trạch cùng La Vạn Nhai giữa hai người nội quyền. . .

Khó trách đêm hôm khuya khoắt này, La Vạn Nhai cùng Trương Thừa Trạch hai người liên tiếp biểu lên trung tâm.

Trương Thiên Chân nói ra: "Dù sao Bạch Trú mới thành lập, lão bản cũng cần một chút ngoại vi làm việc vật nhân viên, dạng này hấn cũng không cần mọi chuyện tự thân đi làm, có một số việc hấn không tiện ra mặt, li ền để ta bỏ ra mặt tốt, chuyện xấu ta làm, cùng lão bản không có quan hệ."

Khánh Tr ần cảm khái, Trương Thiên Chân ngược lại là một vị để hấn đã từng đánh giá thấp qua nhân tài.

Đám người vây quanh ở bên cạnh bàn ăn bữa ăn khuya, Khánh Trầ hỏi:
"Các người tu hành đều là cái gì tiến độ r ồi?"

Lưu Đức Trụ nói ra: "Không có Khánh Trầ đ ồng học người dẫn chúng ta nhập định, chúng ta đến nếm thử thật lâu mới có thể tiến nhập trạng thái, cho nên tu hành tiến độ có chỗ chậm trễ."

Khánh Trầ nhìn về phía Nam Canh Thầ: "Người đây?"

Nam Canh Thầ ch ần chờ một chút nói ra: "Ta thấp sáng tất cả đại chu thiên minh điếm r ồi."

Khánh Trầ: ". . ."

L ần này, bên cạnh bàn ăn bên cạnh tất cả đều an tĩnh lại.

Phải biết, Trương Thiên Chân cùng Lưu Đức Trụ hai người khoảng cách hoàn thành đại chu thiên còn rất xa tới, Nam Canh Thầ thiên phú lại không mạnh hơn bọn họ bao nhiêu, làm sao lại đột nhiên tu hành nhanh như vậy? !

"Chú ý thân thể, " Khánh Trầ ý vị thâm trường nói ra.

Nam Canh Thầ sắp khóc: "Ta cũng muốn a, nhưng Lý Y Nặc là cái võ si, hết thầy cùng tu hành có liên quan nàg đều đặc biệt chuyên chú, ta lại đánh không lại nàg."

H ồTiểu Ngưu bọn h ắn nghe nói như thế li ền cảm giác có chút bu ồm bực, cái này đều cái gì cùng cái gì, bọn h ắn làm sao nghe không hiểu a.

Khánh Trầ trong lòng đối với Nam Canh Thầ mặc niệm hai giây, li ền lại ấn mở Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm.

Đã thấy Sấm Vương vừa về đến li ền ban bố tin tức trọng yếu: "Các vị, Lý thị chỉ sợ thật xảy ra đại sự, tối hôm qua, liên bang bậc thứ nhất đoàn quân

tư lệnh viên Lý Vân Mộ bỗng nhiên cưỡi Giáp cấp chủ lực phi thuy ền lơ lửng rời đi quân đội, cũng hẳn là về thành thị số 18 lo việc tang ma."

Lý Tứ: "Xem ra, Lý thị thật xảy ra đại sự, hẳn là ngay tại gần nhất. Bóng dáng chi tranh lại có tiến triển mới các người biết không, Khánh Chung cùng Khánh Văn phát sinh xung đột, sau đó Khánh Chung bị một đám thời gian hành giả mở bắn lén đánh chết, trên người vật cấm kỵ bị người cướp đoạt, ngay cả Khánh Văn cũng trúng vết thương đạn bắn. Bất quá, Khánh Văn trên người có vật cấm kỵ ACE-090 Bất Diệt Châm Ngực, hẳn là không chết được."

"Là ai cướp đi?" Nguyệt Nhi hiếu kỳ hỏi.

"Không biết, đó là mấy nhóm người tụ cùng một chỗ, cuối cùng cũng không biết là ai cướp đi, " Lý Tứ trả lời.

Trong nhóm nhất thời an tĩnh lại, tất cả mọi người đều có chút hâm mộ, đây chính là vật cấm kỵ a!

Bao nhiêu thời gian hành giả nằm mộng cũng nhớ thu hoạch được một kiện vật cấm kỵ đâu.

Tại rất nhiều người trong quan niệm, chỉ có có một kiện vật cấm kỵ thời gian hành giả, mới xem như trong mọi người người nổi bật.

Khánh Trần nhìn xem nói chuyện phiếm ghi chép, bỗng nhiên đang suy nghĩ Lý Tứ phải chăng đã ôm đến một vị nào đó người hậu tuyến đùì, không phải vậy tại sao lại biết đến như vậy rõ ràng?

Kết hợp đối phương trước đó như vậy quan tâm bóng dáng chi tranh thái độ, hẳn là không sai.

Nhưng vào đúng lúc này, một mực không lên tiếng Zard mở ra nói nhiều hình thức: "Thật là có người không sợ chết dám đi cướp bóc người hậu tuyến bóng dáng a, chẳng lẽ cũng không đánh nghe qua trước đó mấy lần bóng dáng chi tranh sự tình sao?"

Sấm Vương: "Nói thế nào?"

Zard: "Bóng dáng chi tranh, người hậu tuyển là người ngoài không đụng được, người hậu tuyển ở giữa chém giết không có quan hệ, nhưng ngoại giới nếu như đi đánh lên người hậu tuyển, liề n sẽ bị Khánh thị truy sát đến chân trời góc biển, trừ phi người trực tiếp chạy trốn tới trên hoang dã, vĩnh viễn không trở về thành thị. Điêu này cũng không biết, còn dám đi cướp bóc người hậu tuyển bóng dáng, ngại chính mình chết mau a?"

Lục Áp: "Hậu quả nghiêm trọng như vậy?"

Zard cười trên nỗi đau của người khác nói: "Không phải vậy người cho rằng, thế giới trong nhiều cao thủ như vậy, vì sao đã lâu như vậy đều không có người có ý đồ với người hậu tuyển bóng dáng? Liề n các người thông minh? Liề n các người biết người hậu tuyển trên người có vật cấm kỵ? A, chính là người đoạt Khánh Chung vật cấm kỵ đi, tranh thủ thời gian chạy trốn, nếu không chạy liề n đến không kịp đi."

Lục Áp tựa hồ cũng có chút nhức cả trứng, hấn đề ép lửa giận hỏi: "Như thế nào mới có thể giải quyết loại chuyện này, ta cảm thấy Khánh thị hấn là tìm không thấy ta."

Zard: "Người muốn cướp mệnh sao?"

Lúc này, Băng Nhãn bỗng nhiên tại trong nhóm nói ra: "Liề n sau xuyên qua, lập tức tìm tới một tên người hậu tuyển bóng dáng, đầu nhập vào hấn, người chính là người trong quy tắc."

Zard: "Oa a, là biện pháp tốt, nếu như ta không có đoán sai, vị này Băng Nhãn hấn là Bạch Trú người đi, Bạch Trú quả nhiên nhân tài đông đúc a. Lại nói, các người Bạch Trú còn thu người sao, ta có thể thử nghiệm thuyết phục lão bản của ta, cùng đi đầu nhập vào các người."

Băng Nhãn: ". . ."

Lúc này, vị kia gọi là Thanh Bảo ID bỗng nhiên tại trong nhóm cũng cùng nhau hỏi: "Ta cũng muốn hỏi, Bạch Trú còn thu người sao?"

...

...

Phương bắc nơi nào đó trong khách sạn, một cái tết tóc đuôi ngựa nữ hài, ngay tại dọn dẹp hành lý của mình.

Nàng lấy điện thoại di động ra lần nữa xác nhận một chút, gặp Băng Nhãn chưa hồi phục chính mình, liền nhỏ giọng thì nói: "Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Bạch Trú đã không thu người? Hay là ta hỏi quá đột ngột, có chút không có lễ phép?"

"Bất quá, chính ta còn tại bị gia tộc Jindai truy sát, gia nhập Bạch Trú có thể hay không liên lụy bọn hắn a."

"Đi xem một chút cũng không tệ, xác nhận một chút vị kia. . . Có phải hay không ta biết người kia."

"Đột nhiên thật khẩn trương a, rõ ràng cũng còn không có xuất phát đầu, hắn có thể hay không một chút liền nhận ra ta tới, ta cùng hắn hôn ước tại thế giới ngoài còn giữ lời sao?"

Có lẽ là quá cô độc nguyên nhân, nữ hài tựa hồ đặc biệt ưa thích nói một mình.

Trên điện thoại di động, có nàng bằng hữu phát tới tin tức, nói cho nàng, trong nhà của nàng đã bị người phi pháp xâm lấn qua, lật loạn thất bát tao.

Còn có người kỳ kỳ quái quái, đến nàng đã từng trường học nghe ngóng tin tức của nàng, thậm chí hỏi nàng đồng học, có biết hay không hành tung của nàng, có hay không cùng với nàng giữ liên lạc.

Nữ hài nhìn thấy những tin tức này chính là một trận phiền não, những

người kia làm sao như vậy âm hồn bất tán.

Nữ hài lại đang trên điện thoại di động của mình xác nhận một lần hành trình của mình, lúc này mới kéo lấy chính mình cái rương đi ra ngoài.

Chỉ là, nữ hài vừa mới mở cửa, liền nhìn thấy cửa ra vào một vị người trẻ tuổi cười tủm tỉm đứng đấy, đối phương mặc một thân màu xám âu phục, trong tay còn cầm một chi thuần ngân đầu hươu thủ trượng.

"Người tốt a, Jindai Sorane tiểu thư, " người trẻ tuổi tự giới thiệu mình: "Ta là Cửu Châu Hà Kim Thu, lần đầu gặp mặt, hi vọng không có hù đến người."

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Truyện được giới thiệu để giải trí

Chương 328: Nội quyên người thắng, La Vạn Nhai

Đếm ngược 162:00:00.

Sáng sớm 6 giờ.

Cùng ngày tu hành trước khi bắt đầu, Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân hai người rón rén đi vào Nam Canh Thậ̀n ngoài phòng.

Đông đông đông. .

Lưu Đức Trụ thấp giọng nói ra: "Nam Nam, rời giường sao?"

Nam Canh Thậ̀n hiếu kỳ mở cửa: "Hai người các người muốn làm gì?"

Trương Thiên Chân nhỏ giọng nói ra: "Hai ta đến, chính là muốn hỏi một chút, người vì cái gì có thể tu hành nhanh như vậy? Rõ ràng lậ̀n trước xuyên qua trước, chúng ta tiến độ đều không khác mấy, kết quả vừa mới qua đi bảy ngày, người ngay cả đại chu thiên đều hoàn thành. . ."

Nam Canh Thậ̀n nghe chút hai người lại là hỏi cái này sự tình, lập tức mặt đỏ rậ̀n!

"Nói một chút thôi, chúng ta hiện tại cũng là hảo huynh đệ, có cái gì tốt bí quyết chia sẻ một chút nha, " Lưu Đức Trụ nháy mắt ra hiệu nói ra: "Mọi người nhanh chóng trưởng thành, Bạch Trú không phải càng cường đại một chút nha."

"Ta cũng không phải muốn tàng t_u, " Nam Canh Thậ̀n thành khẩn nói ra: "Mà lại ta cũng hi vọng tất cả mọi người có thể tu hành tiến độ mau một chút, chỉ là. . . Được rậ́i, ta nói thẳng đi, là song tu. Cái này Chuẩn Đậ̀

Pháp là Mật Tông phương pháp tu hành, song tu có thể đề cao tốc độ tu hành!"

Nam Canh Thần không thêm đếm xỉa.

Lưu Đức Trụ chấn kinh, hẩn nhìn xem Nam Canh Thần, lại nhìn xem Trương Thiên Chân.

Trương Thiên Chân không vui: "Người lúc này nhìn ta, có phải hay không có chút quá mức r ỡ?"

"Không phải không phải không phải, " Lưu Đức Trụ sờ lấy trán nói ra: "Ta chỉ là đại thụ rung động mà thôi. . . Mấu chốt là phương pháp kia ta cũng không cách nào dùng a."

"Người nhanh đi tìm bạn gái không được sao, " Trương Thiên Chân nói ra.

Vậy mà lúc này, Khánh Tr ần đi ra cửa nói ra: "Vốn là không muốn để cho các người biết đường tắt này, có ta cho các người quán đỉnh, cũng sẽ không chậm hơn hẩn quá nhiều. Bất quá nếu biết, cũng là không quan trọng, chỉ là ta muốn cho các người định vị quy củ, không thể vì loại chuyện này đi tìm bạn gái, không phải vậy các người tìm chính là một cái công cụ hình người, mà không phải tình cảm, hi vọng các người chính mình cân nhắc một chút, không cần làm một chút nhất định sai lầm sự tình."

Lưu Đức Trụ cùng Trương Thiên Chân sửng sốt một chút: "Minh bạch."

Khánh Tr ần lại nhìn Nam Canh Thần một chút: "Hôm nay bắt đầu người tu hành tiết thứ hai hô hấp thuật, ta liền không cho người quán đỉnh, trước tiên đem những người khác đưa đến đại chu thiên viên mãn lại nói."

"Ừm, " Nam Canh Thần đáp ứng nói.

"Đi thôi, chạy trước bước, chạy xong trở về tu hành, " Khánh Tr ần nói đi ra ngoài cửa.

Đem đến khu biệt thự đằng sau, sáng sớm trên đường nhỏ căn bản nhìn không thấy người, đây cũng là thuận tiện Bạch Trú huấn luyện.

Lúc này, trừ Hồ Tiểu Ngưu bên ngoài, tất cả mọi người đã trở thành người tu hành, chạy bộ đôi bạn hẳn tổ chất thân thể tăng trưởng cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Hô hấp thuật là tu hành, mà có quy luật tập thể chạy bộ, từ từ bồi dưỡng Bạch Trú tính cân đối, thì là tu tâm.

Nếu như Bạch Trú không có cộng đồng tiết tấu, vậy bạn hẳn dù là tất cả đều thành Bán Thần, cũng vẫn là năm bè bảy mảng.

Rất có thể lại biến thành 'Tụ là một đồng phân, tán là đầy trời tinh' tình huống.

Làm cho Bạch Trú ngoài ý muốn chính là, La Vạn Nhai vậy mà cũng sớm chờ ở ngoài cửa, ngẩng tại cửa ra vào một cỗ xe thương vụ xếp sau ngủ gật.

"Người làm sao tại nơi này?" Khánh Trần hỏi.

"Ta lo lắng ngài bên này tùy thời có việc, vạn nhất gọi ta, ta lập tức liền có thể đuổi tới, " La Vạn Nhai giải thích nói.

"Có lòng, " Khánh Trần nói ra.

Tiểu La nhìn thấy Bạch Trú thành viên đi ra ngoài, tất cả mọi người là một thân quần áo thể thao, liền chê cười hỏi: "Các vị là đi ra ngoài chạy bộ sao, có thể hay không mang ta một cái a?"

Khánh Trần nhìn hẳn một cái: "Đuổi theo."

Bất quá, La Vạn Nhai xác thực lớn tuổi, thời gian dài khuyết thiếu rèn luyện mà lại quá độ thân thể mập mạp, để hẳn vừa chạy hai bước liền thở hồng hộc.

Nhưng mà, vị này Lạc thành địa đầu xa, thật sự là đỉnh lầy chạy không xuống liền định trực tiếp chết với tín nhiệm, ngạnh sinh sinh theo toàn bộ hành trình!

Không thể không nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần về chỗ chạy bộ điếm này, La Vạn Nhai liền so Trương Thừa Trạch muốn hung ác nhiều lắm.

Trận này La Vạn Nhai cùng Trương Thừa Trạch ở giữa nội quyền, đã có kết quả. . .

Chạy xong, Khánh Trăn nhìn về phía La Vạn Nhai: "Đi đem bên cạnh dãy kia bỏ trống biệt thự mua, người cũng chuyển tới ở, chọn lựa mấy cái người tín nhiệm nhất, thủ hạ đắc lực nhất, thay ca đứng gác, cam đoan không có người xa lạ tiếp cận cái này hai tòa biệt thự."

La Vạn Nhai nghe được câu này mừng rỡ như điên, liền vì một câu nói kia, hẳn liền không có không công đối với mình ác như vậy!

Hắn vội vàng nói với Khánh Trăn: "Ta bên này thủ hạ có mười hai cái theo ta rất nhiều năm huynh đệ, đều là thời gian hành giả, ta mang theo bọn hắn ở bên cạnh trong biệt thự chen một chút, ngài yên tâm, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ người không có phận sự tới gần nơi này!"

"Được, chính người an bài, " Khánh Trăn nói xong liền dẫn Bạch Trú thành viên trở về biệt thự.

La Vạn Nhai đưa mắt nhìn bọn hắn rời đi, tài xế của hắn xuống xe hỏi: "La. . . La Vạn Nhai, trước kia để ngài rèn luyện thân thể thời điếm, ngài ta cảm giác cùng mưu tài hại mệnh một dạng, hôm nay làm sao nguyện ý chạy bộ rồi? Mà lại, những người này thật đáng giá ngài làm như vậy sao?"

"Người biết cái gì, " La Vạn Nhai nói với tài xế: "Người không có phát hiện sao, những người này. . . Tất cả đều là siêu phàm giả! Ngay cả tiêu cô nương kia đầu là, đây là khái niệm gì? Tính toán người không phải thời gian hành giả, nói người cũng không hiểu!"

Một bên khác, Khánh Trầ n mang theo Lý Đ ồng Vân, Lưu Đức Trụ, Nam Canh Thầ n, Lý Đ ồng Vân nhập định v ềsau, hắ n đi vào t ầng h ầ n.

Giờ này khắc này, H ồTiểu Nguu chính leo lên ở trên tường, nơi đó đỉnh lấy cái này đến cái khác leo núi điểm mượn lực, mô phỏng xuất xứ có leo núi kỹ xảo cầ n thiết địa hình.

Đây là Khánh Trầ n bàn giao H ồTiểu Nguu sửa chữa lúc làm, t ầng h ầ n chọn cao 4 mét 3, mặc dù luyện tập đứng lên có chút co quắ p, nhưng tạm thời đã đủ dùng.

Khánh Trầ n nhìn v ềphía H ồTiểu Nguu: "Người không hiểu kỳ ta vì cái gì không dạy người tu hành sao?"

H ồTiểu Nguu thành thật nói ra: "Hiếu kỳ, nói không hiểu kỳ khẳng định là giả."

"Vậy tại sao không hỏi ta, " Khánh Trầ n nói ra.

"Bởi vì ta không còn là cái gì phú nhị đại, cũng chỉ là một tên bình thường Bạch Trú thành viên mà thôi, không có tư cách đến hỏi cái gì, làm tốt chính mình sự tình là được, " H ồTiểu Nguu thành khẩn nói ra: "Khánh Trầ n đ ồng học, chúng ta quen biết thời điểm, có thể sẽ để cho người đối với ta có một ít ấn tượng xấu, nhưng thân phận quá khứ ta đầu buông xuống, hiện tại cũng chỉ là Bạch Trú H ồTiểu Nguu mà thôi."

"Ng ấ xuống đi, " Khánh Trầ n tại H ồTiểu Nguu đối diện trên đệm yoga ng ấ xếp bằng.

Trên thực tế, hắ n một mực đang nghĩ một vấn đề

H ồTiểu Nguu tính cách quang minh lỗi lạc, công chính bình thắ n, loại người này có thể hay không qua vấn tâm cửa này?

Nếu như đối phương có thể qua nói, như vậy cái này mang ý nghĩa, đối phương sẽ có được cao hơn trầ n nhà.

Nguyên bản Khánh Tr ần cũng không đối với cái này ôm lấy hi vọng.

Nhưng là trong khoảng thời gian này quan sát xuống tới, Khánh Tr ần muốn cho Hồ Tiểu Ngưu một cái thử một chút cơ hội.

Lý Thúc Đ ồng nói cho hắn biết, mỗi một vị kị sĩ đều có tự do thu đ ồ đ ệ tư cách, chỉ cần người tìm tới hợp cách nhân tuyển, liền có thể dẫn hắn đi đường này.

Khánh Tr ần từng hiếu kỳ hỏi qua, vạn nhất đối phương cũng không có trăm phần trăm tán đ ồng kị sĩ giá trị quan đâu?

Lý Thúc Đ ồng lúc ấy cũng không phải là rất đ ể ý trả lời: Đi qua Thanh Sơn Tuyệt Bích đầu kia con đường thông thiên người, khiêu chiến qua Sinh Tử Quan người, tự nhiên sẽ có một dạng tín ngưỡng.

Kị sĩ tín ngưỡng không phải người nào đó, mà là truy c ầ một loại nào đó nhân loại cực hạn tinh thần.

Kị sĩ giá trị quan cũng từ trước tới giờ không là dựa vào tẩy não cùng thuyết giáo đ ể hoàn thành, cái kia một đường đi qua, trèo qua một ngọn núi, nhìn qua một trận tuyết, đ ổi qua một giấc mộng, tự nhiên mà vậy liền một dạng.

Người tín niệm không thu ần tụy, qua không đ ược Sinh Tử Quan, sẽ chỉ chết tại trên đường khiêu chiến Sinh Tử Quan.

Khi đó Khánh Tr ần liền minh bạch một cái đạo lý, kỳ thật tám hạng Sinh Tử Quan bản thân liền là một cái sàng chọn quá trình, tất cả kị sĩ đều cuối cùng r ấ sẽ đi đến cùng một cái con đường.

Không ai chỉ đường, đó là mỗi người lựa chọn của mình.

Nghĩ tới đây, Khánh Tr ần nói ra: "Vươn tay cô tay."

Hồ Tiểu Ngưu hiểu kỳ ngộ tại trên đệm yoga, đã thấy Khánh Trần đem ngón tay dựng vào mạch đập của hắn.

Đột nhiên, kỳ sĩ chân khí phồng lên đứng lên, Hồ Tiểu Ngưu hai má tách ra cùng Khánh Trần giống nhau như đúc hỏa diễm đường vân.

Thống khổ.

Tất cả cùng thống khổ có liên quan hồi ức toàn bộ cuộn đi lên.

Trong biệt thự tất cả mọi người nghe được Hồ Tiểu Ngưu tiếng hò hét, lại không người dám đến tầng hầm nhìn một chút, bởi vì Khánh Trần đã sớm cùng bọn hắn có ước định, không thể đến tầng hầm đi.

Hồ Tiểu Ngưu trên người biến cố, để Khánh Trần cũng có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới đối phương đúng là gánh không được vấn tâm.

Khánh Trần thu hồi kỳ sĩ chân khí: "Là thống khổ gì để cho người qua không được thế khảm này?"

Hồ Tiểu Ngưu thở hào hển nói ra: "Mẫu thân của ta tại ta 10 tuổi thời điểm đã qua đời, vừa mới, ta giống như lại về tới buổi chiều kia. Trời chiều từ phòng bệnh ngoài cửa sổ chiếu vào, ấm áp, mù mù đã gây da bọc xương, nàng nhẹ nhàng nắm tay của ta nói, thật xin lỗi, Tiểu Ngưu, mù mù chiếu cố không được người. Ta rất muốn quên thống khổ này, nhưng ta lo lắng ta đem mù mù cũng cho quên mất."

Khánh Trần im lặng.

Nguyên lai vấn tâm cửa này thật rất khó chịu, khó trách kỳ sĩ nhân số ít như vậy.

Hắn cũng rất cuộc minh bạch, vì sao Lý Thúc Đông nói niên kỷ càng lớn người, càng là bước không qua vấn tâm khảm này .

Không phải Hồ Tiểu Ngưu tâm tính không được, chỉ vì nhân sinh vốn là

một trận khổ lữ, đi đường càng dài, để dành được thống khổ liền càng nhiều.

Mà Lý Đông Trạch, Diệp Văn, Lâm Tiểu Tiểu bọn người, có lẽ cũng là làm khó dễ song thân tạ thế thế khảm này.

Những cái kia người nhìn như buông xuống ký ức cùng thống khổ, kỳ thật vẫn luôn lưu tại trong lòng.

Chỉ là, Khánh Trần không biết, Lý Khắc có thể hay không qua vấn tâm?

Nếu như không có khả năng, như vậy lúc trước hẳn làm lại nhiều cũng đâu không tốt.

Hồ Tiểu Ngưu trầm mặc sau một hồi hỏi: "Ta có phải hay không không có cách nào tu hành? Vì cái gì ta tu hành con đường, cùng những người khác khác biệt lớn như vậy, Thiên Chân bọn hắn nhập định thời điểm, giống như cũng không có nương theo thống khổ."

"Không phải," Khánh Trần lắc đầu: "Coi như con đường này không làm được, y nguyên có thể đi đường khác."

Hồ Tiểu Ngưu sửng sốt một chút, hẳn trong lòng tự nhủ Khánh Trần đừng học nơi này. . . Làm sao nhiều như vậy tu hành lộ có thể đi?

Người ta có thể được đến một loại chính thống phương pháp tu hành, đâu đây đủ khai sáng một cái sừng sững không ngã tu hành tổ chức, Khánh Trần đừng học đến cùng tay cầm mấy loại phương pháp tu hành?

Chỉ xem hiện tại liền có ba loại a?

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trần, cũng cảm giác thế giới trong khả năng thật là một trò chơi, mà trước mặt vị này chính là toàn bộ server người lợi hại nhất dân tộc người chơi. . .

Khánh Trần không có quản Hồ Tiểu Ngưu tâm lý ba động, chỉ là lẳng lặng

suy tư:

Hồ Tiểu Ngưu mặc dù làm khó dễ vấn tâm, nhưng chỉ cần hắn hoàn thành toàn bộ tám hạng khiêu chiến, y nguyên có thể trở thành kị sĩ.

Thời đại trước kị sĩ, không có cách nào Bán Thần, nhưng cấp A y nguyên đầy đủ tại liên bang đặt chân.

Nếu như Bạch Trú có mấy cái cấp A kị sĩ, mấy chục, mấy trăm cái cấp B Chuẩn Đề Pháp tu sĩ, cái kia thiên hạ đi đâu không được?

Không ai có thể tiếp nhận loại cấp bậc này Bạch Trú lừa gạt.

Ngày đó có lẽ còn rất xa.

Nhưng Khánh Trần có kiên nhẫn đợi đến ngày đó.

Nhưng vào lúc này, Khánh Trần bỗng nhiên cảm giác mình trong khoang bụng thụ thương sau tụ huyết cuộn cuộn, đúng là đem một ngụm dòng máu màu tím sẫm phun ra.

Hồ Tiểu Ngưu sửng sốt một chút vội vàng hỏi nói: "Khánh Trần người không sao chứ?"

"Không có việc gì, tụ huyết mà thôi, phun ra liền tốt, " Khánh Trần nói ra, chính hắn thân thể chính hắn rõ ràng, mặc dù còn tại đau đớn, nhưng cũng không lo ngại.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, đối phương bị thương, lại còn đang giúp bọn hắn tu hành.

Trước đó cũng thế, Khánh Trần xương sườn gãy mất hai cây, đều không có chút nào lời oán giận tại mùa đông lạnh lẽo lãnh bào.

...

...

Bây giờ mỗi lần xuyên qua thời gian đã cố định là 7 ngày, cho nên mỗi lần trở về đầu là thứ bảy ban đêm, ngày thứ hai đầu không cần đến trường.

Loại cảm giác này, tựa như là xuyên qua cơ chế đang cố ý cho tất cả thời gian hành giả thả một ngày nghỉ giống như, cũng may thế giới ngoài cuối tuần đi đầu chỉnh chính mình mệt mỗi tâm tính.

"Trần ca, La Vạn Nhai trước đó cung cấp tin tức nói, bọn hắn đêm nay muốn ở dưới cầu lớn Vương Thành giao tiếp tiền mặt, chúng ta là không phải có thể đi làm một đợt sự tình?" Nam Canh Trần hiểu kỳ nói.

"Suy nghĩ nhiều, " Trương Thiên Chân bình tĩnh nói ra: "Cứu La Vạn Nhai đằng sau, những người trông giữ hắn kia đầu tử vong, dưới loại tình huống này đầu đầu đầu biết sự tình đã bại lộ. Đêm nay nếu như còn có người đi cầu lớn Vương Thành bên dưới giao tiếp, vậy khẳng định là mai phục."

Nhưng vào đúng lúc này, Khánh Trần bỗng nhiên nói ra: "Lão bản đã thông báo, chúng ta vẫn là phải đi xem một chút."

Trương Thiên Chân sửng sốt một chút: "Còn muốn đi sao, vạn nhất có mai phục. . . Tê."

Trương Thiên Chân hít một hơi lãnh khí, hắn kịp phản ứng, vị này Khánh Trần đồng học chính là hướng về phía cái này mai phục đi đó a: "Người muốn mai phục những người chuẩn bị mai phục chúng ta kia?"

Nam Canh Trần: "Cấm chỉ sáo oa."

Trương Thiên Chân: ". . . Nói chính sự thời điểm có thể hay không đừng run cơ linh."

Khánh Trần nhìn bọn hắn một chút: "Chúng ta cũng không phải đi liêu chết, mà là loại chuyện này chúng ta không nên không đếm xỉa đến. Tựa như Vật Cấm Ky ACE-999 tại trong nhóm nói qua, chúng ta bây giờ ở thế

giới trong chỗ dựa lớn nhất, đầu cùng Jindai, Kashima là đối với lập quan hệ, nếu như bọn hắn thành chiến thắng phương, như vậy Bạch Trú cũng nhất định phải cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế. Cho nên, Jindai, Kashima muốn làm cái gì, chúng ta liền muốn ra một phần lực, để bọn hắn không làm được."

Khánh Trần nói bổ sung: "Đương nhiên, hay là lượng sức mà đi."

Nhưng vào lúc này, chụp lấy điện thoại di động Nam Canh Thần bỗng nhiên nói ra: "A, các người nhìn hot search, Jindai Sorane sẽ tại Lạc thành tổ chức buổi họp báo, nàng sẽ từ bỏ Nhật Bản diễn nghệ sự nghiệp, ở Trung Quốc một lần nữa khởi hành?!"

Khánh Trần sửng sốt một chút, hắn cũng mở ra Microblogging hot search xem xét tình hình.

Quả nhiên như Nam Canh Thần nói, buổi họp báo ngay tại ngày mai chín giờ sáng chuông, địa điểm thì là tại Lạc thành Lạc Long khu trung tâm thương nghiệp Tuyển Thuận trước cửa trên quảng trường.

Nam Canh Thần nghi ngờ nói: "Trong nhóm không phải nói nàng đến trong nước sau đột nhiên mất tích, ngay tại tránh né gia tộc Jindai truy sát à. Đây làm sao đột nhiên nghênh ngang ở trong nước một lần nữa xuất đạo rồi? Chẳng lẽ là lời đồn?"

"Nàng bị đuổi giết không phải lời đồn, " Khánh Trần lắc đầu: "Ta đoán nàng hiện tại xác suất lớn cùng với người Cửu Châu, có người muốn dùng nàng đem gia tộc Jindai sát thủ câu đi ra."

"Vì cái gì không phải Côn Lôn đâu?" Nam Canh Thần hiếu kỳ nói.

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Bởi vì Côn Lôn sẽ không cần người khác làm mồi, bọn hắn không có tập quán này."

Trương Thiên Chân nói ra: "Nếu thật là Jindai Sorane phối hợp Cửu Châu làm như thế, vậy cũng quá rõ ràng, gia tộc Jindai không chế thời gian hành

giả chưa chắc sẽ mắc lừa."

Khánh Tr ần nói ra: "Cái này muốn phân hai loại tình huống, loại thứ nhất là Jindai Sorane trên người có gia tộc Jindai tu hành truy ền thừa, như vậy mặc kệ đây có phải hay không là bẫy rập, bọn hắn đều muốn nghĩ hết biện pháp giết Jindai Sorane, để tránh truy ền thừa tiết ra ngoài. Tại loại này lợi hại quan hệ trước mặt, thời gian hành giả sinh mệnh không đủ nhắc lên, các người cũng đều biết, người thế giới trong đối với sinh mạng đến cỡ nào coi thường. Cứ như vậy, Cửu Châu li ền sẽ rất vui vẻ, giảm bớt bọn hắn rất nhiều chuyện."

"Loại tình huống thứ hai đâu?"

"Loại tình huống thứ hai chính là, Jindai Sorane trên thân cũng không có cái gì đặc biệt bí mật trọng yếu, gia tộc Jindai không nguyện ý vì một cái Jindai Sorane hi sinh vô ích thời gian hành giả, đây là Jindai Sorane vui lòng nhìn thấy kết quả, nàng có thể li ền nữa đứng dưới ánh mặt trời, vẫn còn không người nào dám lại đi truy sát nàng."

Khánh Tr ần chưa nói là, cái kia tha hương nữ hài, quả nhiên vẫn là tới Lạc thành.

Hắn lúc này càng thêm xác định, trong nhóm Thanh Bảo chính là Jindai Sorane, đối phương tại trong nhóm nhìn thấy chính mình tính danh về sau, li ền tới Lạc thành muốn xác nhận chính mình có phải hay không đối phương nhận biết cái kia Khánh Tr ần.

Bình thường minh tinh một li ền nữa xuất đạo buổi họp báo đầu tại siêu nhất tuyến thành phố lớn, Jindai Sorane tại Lạc thành tổ chức buổi họp báo, nhất định là hướng về phía Khánh Tr ần tới.

Khánh Tr ần nghĩ đến, đêm nay cầu lớn Vương Thành ước hẹn, còn có ngày mai buổi họp báo. . .

L ần này trở về về sau, quả nhiên b ềbộn nhiều việc.

Chỉ là, Jindai, Kashima gia tộc lúc này nhất định đã bắt đầu mới đảo ngược xuyên qua kế hoạch, những người kia là không đã khởi hành?

Đây mới là lần này trở về chuyện trọng yếu nhất!

...

...

G307 đường sắt cao tốc trên đoàn tàu, tiết thứ 9 buồng xe trống rỗng, chỉ có hơn mười người lẻ tẻ hành khách, phân tán tại các nơi ngồi.

Thứ chín sắp xếp, Hà Kim Thu cười nhẹ nhàng nói: "Bây giờ trong nước đường sắt cao tốc phi thường thuận tiện, từ kinh thành đến Lạc thành cũng bất quá 3 nửa giờ mà thôi, đây là đảo quốc không cách nào so sánh."

Jindai Sorane gật gật đầu: "Tổ quốc những năm này cơ sở kiến thiết, xác thực đi tại thế giới hàng đầu, cha ta trước kia thường xuyên nhắc tới chuyện này tới."

Nữ hài ngồi ở chỗ gần cửa sổ, ước mơ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Lúc này, một tên nhân viên phục vụ đẩy toa ăn từ tiết thứ 9 buồng xe trải qua, trong lúc nhất thời, nguyên bản nhân nhã chơi lấy điện thoại di động hơn mười tên hành khách, lại cùng một thời gian đem ánh mắt quay đầu sang.

Cái này cả khoang xe, thành linh đã bị Cửu Châu toàn bộ bao xuống tới, chỉ vì để tránh cho nhân vật khả nghi tiếp cận Jindai Sorane.

Hà Kim Thu nhìn nhân viên phục vụ một chút, liếc thu hồi ánh mắt: "Ta rất hiếu kỳ, kỳ thật trận này buổi họp báo vốn có thể ở kinh thành tổ chức, nơi đó lực ảnh hưởng càng lớn, cũng thuận tiện người về sau tiếp tục tông sự truy vấn hình điện ảnh ngành nghề. Nhưng là, người vì sao kiên trì muốn tới Lạc thành xử lý?"

"Bởi vì ta vốn chính là muốn đi Lạc thành nha, phiếu đầu mua xong, " Jindai Sorane cười trả lời.

Hà Kim Thu cười lắc đầu: "Được rồi, ta không hỏi thêm nữa cái gì, người tự nhiên có lý do của người."

Jindai Sorane hiểu kỳ nói: "Người cảm thấy, bọn hắn lần này sẽ đi trên buổi họp báo giết ta sao?"

"Sẽ, dù sao bọn hắn có nhất định phải giết người lý do, " Hà Kim Thu bình tĩnh nói: "Bất quá người yên tâm, Cửu Châu thành viên lúc này có sáu thành đầu tại Lạc thành, Côn Lôn cũng giống vậy, lần đợi đến bọn hắn đưa tới cửa đầu, người cùng Cửu Châu phối hợp, để cho chúng ta tận khả năng nhiều tìm tới bọn hắn không chế thời gian hành giả, dạng này người về sau mới có thể một lần nữa sống ở dưới ánh mặt trời."

Nhưng mà Jindai Sorane giống như cũng không có nghe Hà Kim Thu nói cái gì, nàng đột nhiên hỏi: "Lạc thành chơi vui sao? Người ở đó đầu là dạng gì a, tốt ở chung sao?"

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Hải Hồn Y canh một, còn có hai canh.

Cầu nguyệt phiếu!

Truyện được giới thiệu để giải trí

Chương 329: Bạch Trú hiệp đồng tác chiến

Lạc thành Lệ Cảnh Môn, Côn Lôn tổng bộ trong trạch viện.

Một đám Côn Lôn thành viên, lúc này chính ng ỡ vây quanh tại Tiểu Ứng bên cạnh, Lộ Viễn ánh mắt sáng ngời có th ần mà hỏi: "Lý Trường Thanh bị tập kích thời điểm, người có phải hay không ngay tại hiện trường?"

"Không sai, " Tiểu Ứng gật gật đầu: "Vào lúc ban đêm Lý Trường Thanh đầu tiên là đi Khánh Tr ần nơi đó chuẩn bị qua đêm. . ."

"Người chờ chút mà!" Lộ Viễn ng ậy ng ần cả người, bọn hắn đem nguyên bản chính xuất ngoại c ần Tiểu Ứng hô trở về, chính là muốn giải toàn bộ chuyện đã xảy ra, nhưng bọn hắn không nghĩ tới, cố sự này bắt đầu như vậy không thể tưởng tượng.

Lộ Viễn nói ra: "Chúng ta muốn nghe chính là, vào lúc ban đêm chiến đấu tình báo, không phải loại này không đứng đắn đ ồ vật!"

Một bên một vị nào đó Côn Lôn thành viên nhỏ giọng nói ra: "Lộ đội. . . Chúng ta càng muốn trước hết nghe cái này. . ."

Lộ Viễn: ". . . Được chưa."

Tiểu Ứng mặt mày hớn hở nói: "Trước đó ta liền nói với các người qua, Khánh Tr ần là Lý Trường Thanh cho mang vào trang viên lưng chừng núi, về sau tại Lý Trường Thanh an bài xuống, hắn lại trở thành Lý thị học đường 'Tri Tân biệt viện' Giảng Võ đường giáo viên."

"Ừm, " Lộ Viễn gật đầu.

Tiểu Ứng tiếp tục nói: "Hắn tiến vào Tri Tân biệt viện v ềsau, đem Lý thị đám tiêu tử kia cho thu thập quá sức. Lại v ềsau, Lý thị Xu Mật xử đem trang viên lưng chừng núi Thu Diệp biệt viện an bài cho hắn, nghe nói đó là gia chủ đương thời đã từng lão sư chỗ ở."

Tập đoàn ở thế giới trong, mỗi cái gia chủ đều có được như là hoàng đế quy ền lực, gia chủ lão sư, tựa như cùng đế sư đ ồng dạng.

Chưa chắc có cái gì quy ền lực, nhưng địa vị phi thường cao.

Lộ Viễn nghi ngờ nói: "Khánh Tr ần địa vị kéo lên vì sao nhanh như vậy? Còn có, nếu như hắn chỉ là am hiểu chiến đấu mà nói, cũng không đến mức để Lý thị tử đệ chính thức báỉ sư a?"

Tiểu Ứng thấp giọng nói ra: "Nghe nói. . ."

Lộ Viễn một bàn tay phiến hắn trên ót: "Tại nhà mình trên địa bàn đầu, hạ giọng kiến tạo huy ền nghi b ầu không khí thế nào? Người cho ta hảo hảo nói."

"Áo" Tiểu Ứng nói ra: "Ta nghe nói, hắn không biết từ nơi nào đạt được chính thống phương pháp tu hành, mà những Lý thị tử đệ kia báỉ hắn làm thầy, chính là muốn học tập phương pháp tu hành này."

Lộ Viễn sửng sốt một chút: "Chờ một chút, hắn nắm giữ phương pháp tu hành, là tổ chức Kỵ Sĩ sao?"

Lộ Viễn trong đầu có chút mơ hồmanh mối, nhưng tạm thời còn có chút xâu chuỗi không nổi.

Nhưng mà Tiểu Ứng nghĩ nghĩ nói ra: "Hắn là cùng kỵ sĩ không có quan hệ gì đi, hắn nắm giữ chính là phương pháp song tu, hiện tại Lý thị nội bộ không ít người đều nói hắn là đến từ Hoan Hỉ tông. . ."

"Phốc!" Côn Lôn các thành viên chấn kinh: "Thứ đ ồ gì?"

Lúc này, Khánh Tr ần còn không biết, tổ chức mình danh dự, tại thế giới ngoài cũng bắt đầu trượt.

"Thật, " Tiểu Ứng nói ra: "Những Lý thị tử đệ kia bá hấn làm thầy đảng sau, từng cái tất cả đều đi Lý thị Xu Mật xử yêu cầu gia tộc tứ hôn, các người cũng đều hiểu, những tử đệ kia vốn là chạy trốn tới trong quân, tránh né hôn ước, kết quả hiện tại có phương pháp song tu, từng cái tất cả đều không kịp chờ đợi muốn kết hôn."

Trên thực tế, Lý Thúc bọn người tất cả đều ký hiệp nghị bảo mật, cũng hoàn toàn dựa theo hiệp nghị tuân thủ.

Cho nên ngoại giới cũng không biết đến cùng là chuyện gì xảy ra, chỉ có thể dựa vào đoán.

Tiểu Ứng nói ra: "Một đám từ trong quân đội trở về bá sư người tu hành, đột nhiên yêu cầu gia tộc tứ hôn, người nói đây không phải phương pháp song tu là cái gì. . ."

Lúc này, Lộ Viễn nghe được song tu cái từ này, đầu óc đều là mộng.

Tiểu Ứng tiếp tục nói: "Vào lúc ban đêm, Lý Trường Thanh nhận được người liên lạc mật báo, nói là tìm được Jindai Tougo tung tích."

"Jindai Tougo, gia tộc Jindai phụ trách ngoại sự tình báo người, " Lộ Viễn nói ra: "Ta biết người này."

"Ừm, " Tiểu Ứng gật gật đầu: "Cho nên Lý Trường Thanh trong đêm từ Thu Diệp biệt viện đi ra, mang theo một đội nhân mã đi bắt Jindai Tougo, không có nghĩ rằng Lý thị ra nội ứng, tiết lộ Lý Trường Thanh tung tích, bao quát đêm hôm đó Jindai Tougo đột nhiên hiện thân, kỳ thật đều là một cái bẫy. Đội xe đến phố Trường Hạ Môn đột nhiên gặp phải phục kích, ngay cả Lý Trường Thanh sớm an bài mai phục tốt tay bắn tỉa, đều bị gia tộc Jindai tìm ra từng cái giết chết, thay thế thành gia tộc Jindai tay bắn tỉa."

Tiểu Ứng nói ra: "Sự tình phía sau các người hẳn là đều nghe nói qua, tay bắn tỉa xuất hiện, đem gia tộc Jindai kế hoạch tất cả đều làm rối loạn."

Tay bắn tỉa sự tình, Lộ Viễn bọn họ cũng đều biết không sai biệt lắm.

"Tương đối kỳ quái là," Tiểu Ứng nói ra: "Tay bắn tỉa không phải Lý Trường Thanh an bài, ngay cả nàng cũng không biết tay bắn tỉa là ai. Về sau, nàng tựa hồ có chỗ suy đoán, đúng là trước tiên về trong trang viên lưng chừng núi, đi Thu Diệp biệt viện tìm Khánh Trần, kết quả Khánh Trần cũng không tại Thu Diệp biệt viện."

Lộ Viễn nhíu mày: "Khánh Trần chính là tay súng bắn tỉa kia? Đây chẳng phải là nói, hẳn chính là Bạch Trú lão bản?"

"Không phải, về sau chứng thực, Khánh Trần đêm hôm đó nhưng thật ra là bị gia chủ bí mật mời đi Bảo Phác lâu, cho nên mới không tại Thu Diệp biệt viện," Tiểu Ứng nói ra: "Mà lại, ta còn chuyên môn đi tra trang viên lưng chừng núi xuất nhập đăng ký, cũng không có tên Khánh Trần, các người cũng biết trang viên lưng chừng núi đến cỡ nào nghiêm mật, người ra vào khẳng định sẽ lưu lại dấu vết, hẳn không có đi ra trang viên lưng chừng núi."

Tiểu Ứng nói ra: "Tay bắn tỉa hẳn là Bạch Trú vị lão bản kia đi, Khánh Trần cùng Lý Trường Thanh quan hệ tốt, Khánh Trần lại là Bạch Trú trong tổ chức thành viên trọng yếu, hẳn xuất thủ cũng rất bình thường."

Vừa mới ngay tại một cái nháy mắt, Lộ Viễn cũng hoài nghi Khánh Trần chính là vị kia Bạch Trú lão bản, nhưng hẳn cũng tán thành Tiểu Ứng thuyết pháp, Khánh Trần không có khả năng lặng yên không tiếng động chuồn ra trang viên lưng chừng núi, mà lại Bảo Phác lâu cũng không có khả năng phối hợp Khánh Trần nói láo.

"Trước đó Bạch Trú vị lão bản kia tại thế giới ngoài, bày ra xa nhất xạ kích khoảng cách cũng lên 1100 mét, điểm này kỳ thật chúng ta tay bắn tỉa cũng có thể làm đến," Lộ Viễn nói ra: "Nhưng trong lần chiến đấu này, đối phương bày ra súng bắn tỉa bình thật là đáng sợ, 2600 mét đứng im mục

tiêu bách phát bách trúng, thế giới ngoài trên lịch sử loài người đầu không có lợi hại như vậy tay bắn tỉa. Tiểu Ung, đi, hai ta đi bãi phỏng một chút Bạch Trú."

Biệt thự bên này, La Vạn Nhai động tác, so trong tưởng tượng nhanh hơn một chút.

Sáng sớm Khánh Trần mới vừa vặn để hần mua xuống sát vách ngôi biệt thự kia, kết quả buổi chiều mọi người tu hành thời điểm, sát vách liền truy đến nhiệt nhiệt nháo nháo dọn nhà động tĩnh.

Khánh Trần đi ra ngoài nhìn thoáng qua, vị kia Lạc thành địa đầu xà chính chỉ huy dưới tay mình đội thi công lắp đặt giám sát.

La Vạn Nhai gặp Khánh Trần đi ra, liền lập tức vui vẻ từ sát vách chạy tới: "Ta cùng khu biệt thự này công ty vật nghiệp chào hỏi, hôm nay liền tại phụ cận mảnh khu vực này lắp đặt tổng cộng 12 cái camera giám sát, Khánh Trần người yên tâm, không có một cái nào camera là đối với cho phép các người biệt thự, chủ yếu là vì giám sát tất cả con đường, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng các người tư ẩn."

La Vạn Nhai tiếp tục nói: "Ta tại ta trong căn biệt thự kia chuyên môn xếp đặt một cái phòng quan sát, mỗi ngày ba ca phái người nhìn chăm chăm giám sát, tuyệt đối sẽ không để bất luận cái gì người không có phận sự tới gần biệt thự của các người, muốn tới gần trước tiên cần phải tại chúng ta nơi này đăng ký mới được."

Khánh Trần nghe đối phương từng bộ này, trong lòng tự nhủ cái này La Vạn Nhai hiện tại cùng Bạch Trú căn cứ bảo an chủ quản một dạng, tận tâm tận trách.

"Có lòng, " Khánh Trần nói xong trở về tiếp tục cho Bạch Trú thành viên quán đỉnh.

Cũng không lâu lắm, Lộ Viễn cùng Tiểu Ung hai người lái xe đến đây.

Kết quả, không đợi bọn hắn tới gần Bạch Trú số 12 biệt thự, đã thấy sát vách đột nhiên có một đám hung thần ác sát người, mỗi người trong tay mang theo một cây gậy đi ra.

Một người trong đó nâng côn chỉ phía xa Lộ Viễn bọn hắn: "Các người tới làm gì?"

Lộ Viễn: "..."

Tiểu Ứng nhìn những này xã hội nhân viên nhàn tản một chút, lại nhìn một chút Lộ Viễn: "Lộ đội, Bạch Trú thật sự ở nơi này ở sao, tại sao ta cảm giác giống như là trong lúc vô tình gặp một nhóm đội phạm tội?"

Lộ Viễn cũng có chút mộng, tình báo của hắn không sai a, Bạch Trú xác thực đem đến nơi này.

Nhưng vào đúng lúc này, Bạch Trú sát vách trong biệt thự, La Vạn Nhai vọt ra, tức hỗn hển quát: "Ai bảo các người cần cây gậy? Giấu ở trên thân không cần lộ ra đến a, ta đều nói rồi bao nhiêu lần, có người tới liền khách khí mời người ta đăng ký, không cần hù dọa người ta!"

La Vạn Nhai đem dưới tay đầu quát lui đằng sau, vội vàng đi vào bên cạnh xe hỏi: "Xin hỏi tới đây có chuyện gì muốn làm sao?"

Lộ Viễn nghĩ nghĩ nói ra: "Ta tìm đến Khánh Trần, Lưu Đức Trụ."

"Người tìm bọn hắn có chuyện gì, cho ta nói một tiếng, ta thông báo cho bọn hắn, bọn hắn đồng ý thấy các người, ta mới có thể cho đi," La Vạn Nhai khách khí nói.

Lộ Viễn lúc này đầy đầu dấu chấm hỏi.

Bạch Trú hiện tại đến cùng phát triển thành cái gì rồi? !

Nhưng mà lúc này, La Vạn Nhai lại bổ sung: "Bất quá các người tới có chút không trùng hợp, bọn hắn đều ra cửa, nếu không các người hôm nào

lại đến? Phiền phức hỏi một chút các người tên gọi là gì, ta tốt nói cho bọn hần ai tới qua."

"Đi ra?" Lộ Viễn ngạc nhiên một chút: "Bọn hần đi đâu?"

"Giữ bí mật."

Lộ Viễn: "..."

...

...

Tám giờ tối.

Trong màn đêm.

La Vạn Nhai lôi kéo một cái màu đen rương hành lý, nhanh chóng đi ra biệt thự.

Hần không có mang thủ hạ, tự mình một người lái xe hướng cầu lớn Vương Thành chạy tới.

Lạc thành bên trong, một đầu Lạc Hà từ trong cả thành thị xuyên qua, đem thành thị một phân thành hai.

Mà cầu lớn Vương Thành, chính là kết nối nam bắc thành khu giao thông đầu mối then chốt.

La Vạn Nhai sau khi đến, đem tràn đầy một cái rương tiền mặt rương hành lý từ trên xe tháo xuống, sau đó lẳng lặng chờ lấy, trên lỗ tai còn mang theo một cái tai nghe Lam Nha.

Mười phút đồng hồ.

20 phút.

Hắn đã chờ thật lâu, đầu từ đầu đến cuối không có người đến cùng hắn chấp đầu.

Này thời gian lâu đến, hắn coi là sẽ không có người tới.

La Vạn Nhai thấp giọng nói ra: "Lão bản, đối phương sẽ sẽ không không tới rồi?"

"Chờ một chút, " tai nghe Lam Nha bên trong một cái thanh âm xa lạ nói ra.

La Vạn Nhai trở nên kích động, chính mình cũng coi là trực tiếp cùng lão bản nói chuyện qua người a.

Hắn dùng ánh mắt tại bốn phía tìm kiếm, chung quanh lui tới người đi đường rất nhiều, La Vạn Nhai cũng chia không rõ cái nào là lão bản, cái nào là đến chấp đầu, chỉ có Lưu Đức Trụ mấy người ng ẩ tại bên đường trong tiệm cơm, lẳng lặng nhìn hắn.

Lúc chiều, Lộ Viễn đi biệt thự tìm Khánh Tr ần lại không tìm tới, chính là bởi vì Bạch Trú muốn tới nơi này sớm đi đầu nghiên địa hình.

"Lão bản, chúng ta bên này không có phát hiện nhân vật khả nghi, " Lưu Đức Trụ thấp giọng nói ra.

Nhưng vào đúng lúc này, tai nghe Lam Nha bên trong 'Lão bản' bỗng nhiên nói ra: "Thu Tuyệt, lái xe đuổi theo vừa mới qua đi chiếc kia Audi A6."

Vòm c ầu dưới, Giang Tuyệt một cước chân ga đạp xuống: "Lão bản, chiếc xe này có vấn đề sao?"

"Có, " lão bản trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Trong vòng bốn mươi phút, hắn đã đi qua từ nơi này ba lần, nếu như hai lần là trùng hợp, vậy ba lần nhất định không phải, đối phương không có ý định lấy đi tiền mặt, chính là đến quan sát tình huống, nhớ kỹ hắn bảng số xe C512. . ."

Bao quát La Vạn Nhai ở bên trong Bạch Trú bọn người, nghe được câu này đầu là sống sờ.

Đầu này đường Tân Hà Bắc bên trên mỗi phút đồng hồ nói ít cũng qua trải qua hai ba mươi chiếc xe, như vậy 40 phút chính là gần ngàn chiếc.

Mà vị lão bản này, vậy mà liền dưới loại tình huống này, còn có thể nhớ kỹ đối phương bằng số xe, mà lại liền đối phương trải qua mấy lần đầu có thể nhớ kỹ.

Đây là cái gì đầu óc?

Những cái kia tới quan sát tình huống người cũng thật xui xẻo, bọn hắn đã đây đủ cẩn thận, đi ngang qua nơi này thời điểm thậm chí cũng không dám giảm tốc độ một chút, lại không nghĩ rằng gặp một cái trí nhớ khủng bố như thế người quan sát.

Giang Tuyết theo sau về sau, Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn cũng phân biệt mở ra La Vạn Nhai đưa tặng hai chiếc Mercedes-Benz Maybach cấp S xe con, đuổi theo.

Lão bản thì tại trong tai nghe thỉnh thoảng nhắc nhở: "Thu Tuyết, người vượt qua đi qua rẽ trái, Tiểu Ngưu xe cộ tiếp tục đi theo, nhớ kỹ giao nhau theo dõi nguyên tắc, tất cả xe cộ không cần tại đối phương trong tầm mắt dừng lại năm phút đồng hồ trở lên."

Giang Tuyết: "Thu đến."

Tiểu Ngưu: "Thu đến."

Lúc này, Khánh Trần chính cưỡi cùng hưởng xe chạy bằng điện, mang theo Nam Canh Trần tự nhiên xuyên thẳng qua tại đường xe chậm bên trong.

8h là Lạc thành cao điểm buổi tối, tất cả xe cộ chạy tốc độ cũng sẽ không có xe chạy bằng điện nhanh.

Nhưng đối phương khẳng định nghĩ không ra, Bạch Trú lão bản vậy mà liền tại trên một cỗ xe chạy bằng điện chỉ huy toàn cục.

Chiếc kia màu đen Audi A6 không tiếp tục quán vờc ầu lớn Vương Thành, mà là một đường hướng bắc, trải qua đường Phương Lâm, đường Khải Hoàn, đường Trung Châu, hướng phía phương bắc chạy tới.

Nam Canh Thần ngồi tại xe chạy bằng điện phía sau, đóng tai nghe Lam Nha nút call hỏi: "Trần ca, người nói những này cho Jindai, Kashima công tác thời gian hành giả, là bị ép buộc hay là tự nguyện."

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Không cần suy nghĩ những vấn đề này, quan hệ thù địch bên trong, người đi thương hại địch nhân là không có ý nghĩa."

"Nha. . ."

"Mà lại, những người này cũng không cần chúng ta đi xử lý, " Khánh Trần nói ra: "Người cho Lộ Viễn dây cốt tin tức, để dẫn người tới, đây là chức trách của bọn hắn."

Mắt thấy Audi A6 tại bên đường dừng lại, trên xe đi xuống hai nam hai nữ đi vào một nhà trong tiệm cơm, Khánh Trần trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Tiểu Ngưu, Thiên Chân, các người đem xe ngừng xa một chút, Băng Nhãn cùng Một Con Vịt Nhỏ đi trong tiệm cơm ăn cơm, chờ người của Côn Lôn tới."

Đang khi nói chuyện, Khánh Trần cùng Nam Canh Thần cùng người không việc gì giống như đi tới đi, một người điếm một phần mì xào, chỗ ngồi cùng cái kia hai nam hai nữ cách xa nhau đến mấy mét.

Ngay tại Khánh Trần tọa hạ trong nháy mắt, hần xương nghe nhỏ cũng đã hoạt động.

Đây chính là hắn phải vào nhà này tiệm cơm nguyên nhân!

Lại nghe cái kia bốn tên thời gian hành giả bên trong, một tên nam tính nói

ra: "Ta bên này đuổi theo cấp h ồi phục qua, có người mang theo ti ền mặt tới, nhưng phụ cận cũng không có nhìn thấy nhân vật khả nghi."

Một tên khác nam tính nói ra: "Thượng cấp có thể hay không quá cẩn thận, phải biết trong rương kia thế nhưng là chứa 2 triệu ti ền mặt đâu, mà lại bên cạnh căn bản là không có gặp người đi theo."

"Thượng cấp nói, đoàn người kia tại khu thứ bốn tất cả đều bị người đánh chết, tên mập mạp kia được cứu sau trả lại phó ước, khẳng định là có vấn đề, chúng ta cũng đừng nghĩ nhiều như vậy, " một nữ hài nói ra.

"Ừm, ăn cơm đi, ngày mai còn muốn đi Jindai Sorane buổi họp báo, thượng cấp yêu cầu chúng ta tại buổi họp báo lúc bắt đầu, đúng giờ mở ra trên quảng trường âm nhạc suốt phun đến yểm hộ hành động, " lên tiếng trước nhất tên nam tính kia nói ra.

Nữ nhân lo lắng nói: "Ta cảm thấy sẽ là cái bẫy rập."

"Không có cách, là bẫy rập cũng phải đi."

Khánh Tr ần ăn một miếng mì xào, trong lòng tự nhủ câu cá chấp pháp một chiêu này, thật đúng là mặc kệ lúc nào đều tốt dùng,

Chỉ bất quá, Jindai Sorane trên thân đến cùng còn mang theo bí mật gì, đến mức đối phương biết rõ là bẫy rập, cũng muốn đi giết nàng?

Sau nửa giờ, bốn người cơm nước xong xuôi đi ra ngoài, lại bị giấu ở ngoài cửa Lộ Viễn cùng Tiểu Ứng mười nhiều tên Côn Lôn thành viên cùng nhau tiến lên , đặt tại trên mặt đất.

Lộ Viễn không có để ý những người này, mà là quay đầu vọt vào trong tiệm cơm tìm kiếm lấy Khánh Tr ần thân ảnh.

Thế nhưng là, vốn nên nên ng ồi ở chỗ đó ăn mì xào Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần, sớm đã không thấy bóng dáng.

"Chuyện phật thân đi, thâm tàng công cùng danh?" Lộ Viễn dở khóc dở cười: "Cái này Bạch Trú có chút ý tứ a."

Hắn bỗng nhiên phát giác, không biết từ lúc nào bắt đầu, cái này Bạch Trú tổ chức li hôn có chút để cho người ta xem không hiểu.

Lần này, Khánh Trần đem những thời gian hành giả này tin tức cho Côn Lôn, cũng không phải cho không.

Bạch Trú yêu cầu Côn Lôn cùng hưởng lần này Jindai, Kashima đảo ngược xuyên qua kế hoạch, trong đó bao quát đối phương đến Lạc thành thời gian, địa điểm, nhân số.

Đây là một lần bình đẳng trao đổi ích lợi, Bạch Trú đã vô ý thức đem chính mình đặt ở cùng Côn Lôn trên vị trí ngang nhau.

Mặc dù bọn hắn nguyên còn rất nhỏ yếu.

...

...

Lạc thành Yading Peninsula Hotel, phòng hành chính bên trong.

Jindai Sorane trong phòng ngủ đầy Cửa Châu đặc công nhân viên, bọn hắn đem một tấm to lớn địa đồ bày ra tại trên bàn cơm, một tên gọi là Đường Khả Khả nữ hài bình tĩnh nói ra: "Bố phòng làm việc muốn vào hôm nay ban đêm li hôn hoàn thành, nếu như chờ đến ngày mai li hôn có chút đã chậm, quảng trường Tuyên Thuấn phương viên 800 mét bên trong, có 7 dãy cao ốc phải chú ý, những địa phương này bảo an đều muốn đổi thành người của chúng ta, dạng này có tay bắn tĩa đi vào, chúng ta cũng có thể kịp thời phát hiện, dù sao súng ngắm thể tích rất lớn, không thể gạt được ánh mắt của chúng ta."

Một tên gọi là Ngu Thành Đích nam tử trẻ tuổi nói ra: "Ta đồng ý Khả Khả kế hoạch, nòng trước kia cũng không có sai lầm qua. Mặc dù những người

kia xác suất lớn không có cách nào làm đến súng ngắm, không có cách nào mang theo loại vật này qua kiểm an, nhưng phòng một tay chuẩn không sai."

"Đúng rồi, trước đó Huyền Vũ không phải tại Hà Tiểu Tiểu trong nhóm nói qua, Bạch Trú vị lão bản kia súng ngắm là vật cấm kỵ, có thể thu vào thể nội?" Có người nói.

Lúc này, một bên uống vào cà phê Hà Kim Thu nói ra: "Không sao, cái này trước mắt xem ra là quân đội bạn, không cần lo lắng hẳn."

"Được rồi, " Đường Khả Khả tiếp tục nói: "Jindai Sorane ngày mai buổi họp báo muốn ở trên buổi trưa 9 giờ đúng giờ bắt đầu, đến lúc đó tổ 1 mặc thường phục lẫn trong đám người, tổ 2 ở ngoại vi giới nghiêm. Nếu như ta phát hiện tần số truyền tin bị người xâm lấn, sẽ ở trong kênh nói chuyện nói 'Hết thầy bình thường' bốn chữ, tất cả mọi người nhận được chỉ lệnh này về sau, lập tức hoán đổi dự bị tần số truyền tin."

Lúc này, Jindai Sorane nằm nhoài ghế sa lon trên chỗ tựa lưng ngăn người.

Phảng phất trong phòng sự tình cùng với nàng không có quan hệ gì giống như.

Bởi vì phải chú ý an toàn nguyên nhân, gian phòng màn cửa bị kéo lên, để tránh có người nhìn trộm hoặc là đánh lén.

Nàng nhìn xem màn cửa, trong lòng đang suy nghĩ: "Không biết thiếu niên kia nghe nói nàng muốn làm buổi họp báo, sẽ tới hay không hiện trường nhìn xem? Bất quá, ngục giam số 18 không phải là bị Thần Minh Quyên Trượng phá hủy sao, hẳn là thế nào sống sót đây này?"

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một canh

Mời bạn đọc Thiên Địa Đại Đạo nếu như đang muốn tìm main cơ trí, lãnh
khốc cùng dân nhân vật phụ không hề thua kém

Chương 330, săn bắn cùng con mồi

Đếm ngược 136:30:00.

Buổi sáng 8:30.

Quảng trường Tuy ền Thuấn bên trên rất nhiều người, tất cả đều là vì Jindai Sorane mà tới.

Trong đám người, Cửu Châu Đường Khả Khả nhìn về phía trà trộn vào tới Lộ Viễn, cười tủm tỉm hỏi: "Côn Lôn tới không ít người a?"

Lộ Viễn trên cổ đeo máy chụp hình, tựa hồ ngay tại giả trang phóng viên.

Hắn mặt không thay đổi nói ra: "Cửu Châu cũng không ít a, đều là khuôn mặt quen thuộc. Lại nói các người Cửu Châu muốn gây sự, tối thiểu nhất cũng sớm thông báo chúng ta một tiếng đi, luôn làm loại này đột nhiên tập kích là chuyện gì xảy ra?"

Đường Khả Khả cười cười: "Người ta đều biết đã lửa sém lông mày, không cần điếm thủ đoạn đặc thù dẫn xuất chút manh mối, vạn nhất Jindai, Kashima đảo ngược xuyên qua kế hoạch thành công, thế giới trong liên bang nội chiến, chỉ sợ Lý thị phải bị thua thiệt. Thời kì đặc thù đi thủ đoạn đặc thù, còn xin Côn Lôn thông cảm đi."

"Mọi người mục tiêu là nhất trí, chỉ là các người Cửu Châu tác phong làm việc không quá lấy vui, " Lộ Viễn bĩu môi.

Kỳ thật Jindai Sorane ở trong nước nhân khí cũng không cao, dù sao cũng là tiểu chúng văn nghệ nữ thần, rất nhiều người thậm chí đều không có nghe nói qua nàng.

Hôm nay lại là thứ hai ngày làm việc , theo lý nói cũng không nên có nhiều người như vậy.

Mà lại, Cửu Châu vốn là lo lắng xem náo nhiệt người qua đường quá nhiều, mới đưa thời gian chọn được thứ hai. .

Nhưng là, lúc này quảng trường Tuyên Thuấn số trước trăm người ghé vào buổi họp báo trước võ đài, nhìn phi thường náo nhiệt.

Trên thực tế, trong mấy trăm người kia tối thiểu có 80% đều là người Cửu Châu, Côn Lôn, nghiêm chỉnh người qua đường căn bản không có mấy cái.

Ngay tại Hà Kim Thu cùng Lộ Viễn bên cạnh, hai vị tham gia náo nhiệt lại không rõ chân tướng bác gái nói ra: "Đây là cái nào minh tinh a, Jindai Sorane? Tại sao không có nghe nói qua cái tên này."

"Ta cũng chưa nghe nói qua."

"Vậy làm sao lại có nhiều người như vậy đến xem nàng buổi họp báo a, " bác gái nghi hoặc.

Một vị khác bác gái liếc qua ngay tại nói chuyện phiếm Lộ Viễn bọn hắn: "Hiện tại minh tinh đều lưu hành xin mời 'Kẻ lừa gạt', người không thấy Douyin sao, cái gì danh khí đều không có mười tám tuyến minh tinh, xin mời bảo tiêu so fan hâm mộ đều nhiều. Những người này, khẳng định đều là kẻ lừa gạt!"

Lộ Viễn: "..."

Đường Khả Khả: "..."

Lúc này, Lộ Viễn cách bác gái xa một chút, sau đó hỏi Đường Khả Khả: "Các người cần Jindai Sorane thiết lập ván cược, có thể hay không quá rõ ràng một chút? Gia tộc Jindai không chế thời gian hành giả lại không ngốc, bọn hắn dựa vào cái gì trước công chúng tới giết nàng?"

"Bởi vì Jindai Sorane là người tu hành, trên người nàng có gia tộc Jindai nửa bộ trước truy ền thừa phương pháp tu hành, " Đường Khả Khả nhìn Lộ Viễn một chút: "Mà lại, nàng trong gia tộc mặc dù biên giới, nhưng cũng biết rất nhiều liên quan tới gia tộc Jindai bí mật, nếu như người là người gia tộc Jindai, cũng sẽ muốn giết nàng. Huống chi, gia tộc Jindai, gia tộc Kashima từ trước đến nay không nói cái gì chính trị trí tuệ, ưa thích ám sát."

Lộ Viễn sửng sốt một chút: "Chính thống phương pháp tu hành sao?"

"Đúng, " Đường Khả Khả gật đầu.

"Chỉ có nửa bộ trước mà nói, có thể tu hành đến cấp bậc gì?" Lộ Viễn hỏi.

"Cấp B, " Đường Khả Khả nói ra.

Lần này Lộ Viễn minh bạch, vật trọng yếu như vậy, xác thực đáng giá gia tộc Jindai huy động nhân lực.

Chính thống phương pháp tu hành tại cấp B cùng cấp A ở giữa là cửa hạm, tất cả mọi người muốn bước vào cấp A đều rất khó khăn, tựa hồ bước vào cấp A mới xem như chân chính đăng đường nhập thất, siêu phàm thoát tục.

Nhưng là đối với đại đa số người tới nói, đối với đại đa số tổ chức tới nói, có một bộ có thể tu hành đến cấp B chính thống phương pháp tu hành liền đã đủ dùng, tối thiểu không cần toàn thể đánh thuốc biến đổi genes.

Đây cũng là Lộ Viễn hôm qua muốn đi bái phỏng Khánh Trần nguyên nhân.

Còn Lộ Viễn cần phương pháp tu hành.

Lộ Viễn nhìn về phía Đường Khả Khả, như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Jindai Sorane sẽ đem phương pháp tu hành giao cho Cửu Châu sao?"

Đường Khả Khả cười híp mắt nói ra: "Người đoán."

...

...

Khoảng cách buổi họp báo mở màn chỉ còn lại có 15 phút đồng hồ.

Quảng trường Tuy nhiên Thuấn đối diện 1600 mét địa phương, cao ốc Bắc Thụy ngoài cửa, một tên tay cầm cực đại thùng dụng cụ, mang theo mũ lưỡi trai thiếu niên, chính mặc một thân đi đầu hoà không khí trung ương kiểm tra tu sửa quần áo lao động đi vào bên trong đi.

Quần áo lao động kia cùng bình thường không giống nhau lắm, ống tay áo đi đầu là nắm chặt, nhìn tương đối già dặn, giống như trong bộ đội quần áo huấn luyện.

Ca ốc bảo an nhìn hắn một cái: "Kiểm tra tu sửa đi đầu hoà không khí trung ương?"

Thiếu niên gật gật đầu: "Ừm, các người cao ốc vật nghiệp để cho ta tới, nói là tầng 17 đi đầu hoà không khí trung ương có vấn đề"

Bảo an nghi ngờ một chút: "Người chờ một chút, ta xem xét một chút bản ghi nhớ."

Nói, hắn đi tìm kiếm trong cao ốc hẹn trước đăng ký, xác thực có kiểm tra tu sửa đi đầu hoà không khí một hạng này.

Bảo an một tấm "Công tác chứng minh" đưa cho thiếu niên: "Treo trên cổ đừng ném, lúc đi ra muốn trả lại cho ta."

"Được rồi, tạ ơn," thiếu niên nói liền hướng thang máy đi đến, ấn xuống tầng 7 cái nút.

Ngay tại cửa thang máy sắp đóng lại sát na, bên ngoài có mấy người hô:

"Chờ một chút."

Thiếu niên không để ý đến, gia tốc nhấn xuống đóng lại khóa.

Trên thang máy thẳng lúc, hắn còn có thể nghe được ngoài cửa có người đập đen rau muống: "Cái này đầu người nào a, trong thang máy liên hắn một cái đầu không chờ chúng ta, được rồi, đi chờ đợi một bộ khác thang máy."

Thiếu niên chờ đợi thang máy chậm chạp kéo lên, cũng trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Ta nhanh vào chỗ, các người bên kia thế nào."

Trong tai nghe truyền đến thanh âm: "Đã vào chỗ."

"Đã vào chỗ."

"Đã vào chỗ, buổi họp báo lập tức bắt đầu, người chủ trì ngay tại hâm nóng sân khấu, ta nhìn thấy hậu trường bên kia, Jindai Sorane đã hóa trang xong chuẩn bị lên đài, bất quá, bên này có chút kỳ quái, hiện trường không khí thực sự quá lạnh nhạt."

Thiếu niên cười cười: "Có thể không lạnh nhạt sao, trước võ đài đầu là người Cửu Châu, Côn Lôn, fan hâm mộ tối đa cũng chính là hai ba mươi cái."

Thang máy đến tầng 17.

Thiếu niên xe nhẹ đường quen đi vào trong một gian phòng họp trống rỗng, phảng phất đối với nơi này địa hình đã sớm nhớ kỹ trong lòng.

Hắn mở ra phòng họp cửa sổ, vừa vặn có thể nghiêng nhìn toàn bộ quảng trường Tuyên Thuấn.

Nơi này là quảng trường Tuyên Thuấn đối diện, một tòa duy nhất có thể coi như chỗ nấp cao ốc, mặc dù khoảng cách quảng trường xa một chút, nhưng là khoảng cách 1600 mét đối với Khánh Trăn tới nói, đã là Đơn

giản' độ khó.

Quảng trường Tuy ền Thuấn chiếm diện tích rất lớn, đối diện có một tòa phương phương chính chính nhân tạo Khai Nguyên H ồ

Khai Nguyên H ồ cũng không lớn, bên trong lắp đặt đã từng là Châu Á lớn nhất suối phun âm nhạc.

Suối phun âm nhạc mỗi thứ bảy ban đêm mới có thể mở ra một lần, cho nên Lạc thành rất nhiều cư dân đều ưa thích tại thứ bảy ban đêm tụ tập ở chỗ này, mang theo tiêu hài tử đến xem suối phun.

Chỉ bất quá, suối phun âm nhạc lúc này yên lặng, cũng không có động tĩnh gì.

Giờ này khắc này, buổi họp báo trên sân khấu người chủ trì, cảm giác tựa như tao ngộ cuộc đời mình bên trong Waterloo đ ồng dạng.

Bất luận hẳn làm sao hâm nóng sân khấu, giảng tiết mục ngắn, tô đậm bầu không khí, nhưng dưới đài những người xem kia cũng chỉ là bình tĩnh nhìn hẳn.

Thỉnh thoảng còn nhìn chung quanh một chút.

Không người cười, không ai cẩn thận nghe hẳn nói cái gì.

Phải biết, người chủ trì này hay là từ nào đó truy ền hình mời tới trừ danh chủ trì, chỉ là một mình hẳn phí ra sân li ền muốn 200.000.

Nói thật, người chủ trì tới thời điểm cũng cảm giác rất kỳ quái.

Buổi họp báo bình thường đều xử lý ở trong phòng, xin mời một đồng ký giả truy ền thông, trường thương đoản pháo một trận đèn flash ken két chớp loạn.

Nhưng mà nơi này ký giả truy ền thông từng cái tướng tướng cơ đeo trên

cỗ, tựa hồ căn bản không có chụp ảnh ý tứ.

Hắn không biết là, trận này buổi họp báo bên trong hơn 20 tên tin tức phóng viên, trong đó chỉ có bốn năm cái là chân chính phóng viên, mặt khác tất cả đều là người Cửu Châu, Côn Lôn tại giả trang.

Mặt khác, coi như tổ chức hoạt động, trừ khai trương đại cát bên ngoài đều sẽ xử lý tại xế chiều cùng ban đêm, khi đó người mới có thể nhieu một ít, nhưng là lần này phía chủ sự liêu rất kỳ quái, nhất định phải sáng sớm xử lý.

Trứ danh người chủ trì nhìn xem trước mặt trên quảng trường, thừa thốt vài trăm người, lập tức cảm giác một trận thất bại.

Đây đại khái là hắn đời này, tham gia qua kỳ quái nhất buổi họp báo.

Trên thực tế, Cửu Châu sở dĩ mời hắn đến, cũng là vì cất cao Jindai Sorane 'Bà điện', mặc dù đây chỉ là một trận săn bắn hành động, nhưng Jindai Sorane cũng là thật muốn một lần nữa xuất đạo, cho nên buổi họp báo cũng không thể làm quá keo kiệt.

Tối thiểu, đầu này đưa tin tại trên internet truyề bá thời điểm, còn có vị này trứ danh người chủ trì nâng lên bức cách.

Trong đám người Đường Khả Khả đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, nàng tại trong tầ số truyề tin nói ra: "Mọi người phối hợp với cười một cái, cũng đừng quá tẻ ngắt, để trong này nhìn qua náo nhiệt một chút."

Vừa vậ lúc này, trứ danh người chủ trì gặp tràng tử này thực sự ấm không nổi, liêu dứt khoát nói ra: "Xem ra tất cả mọi người là vì Jindai Sorane mà đến, đã không kịp chờ đợi muốn gặp được nàng, như vậy. . ."

"Ha ha ha ha ha."

"Ha ha ha ha ha."

Trú danh người chủ trì nhìn xem đám kia cứng nhắc giả cười người xem, lập tức hồng mắt.

Các người là phản ứng trì độn sao, ta mười phút đằng hồ trước giảng tiết mục ngắn, các người cách mười phút đằng hồ mới cười?

Nhưng mà lúc này Đường Khả Khả đã phát giác được không được bình thường, nàng tại trong tần số truyền tin nói ra: "Lão bản, cho đến trước mắt, một cái gia tộc Jindai sát thủ cũng không có xuất hiện, có phải hay không là đối phương lui bước rồi?"

Hà Kim Thu thanh âm tại trong tần số truyền tin vang lên: "Phụ cận trong vài dãy cao ốc có hay không dị thường."

"Không có," Đường Khả Khả nói ra: "Chúng ta bố không địa phương đều không có xuất hiện nhân vật khả nghi, tất cả chỗ nấp đều không có dị thường."

"Còn có hay không mặt khác chỗ nấp?"

"Không có, lại xa chính là 1600 mét bên ngoài cao ốc Bắc Thụy, nhưng là loại khoảng cách này liên muốn vận dụng súng bắn tỉa công phá mới có thể cam đoan tẩn sát thương, đồ chơi kia nòng súng đều hơn một mét, căn bản không có khả năng mang vào," Đường Khả Khả nói ra: "Trừ phi là vị kia Bạch Trú lão bản bị Jindai thuê, sau đó tự mình xuất thủ."

Lộ Viễn nhìn về phía Đường Khả Khả: "Bạch Trú vị lão bản kia sẽ không bị Jindai thuê, hiện tại cũng biết hẳn cùng Jindai có thù, mà lại vừa mới xuất thủ phá hủy Jindai Tougo kế hoạch."

Hà Kim Thu lâm vào trầm tư: "Có lẽ, bọn hắn hôm nay cũng không phải là hướng về phía chúng ta tới."

Cao ốc Bắc Thụy tầng 17 bên trong, thiếu niên Khánh Trần đem thùng dụng cụ để ở một bên, lặng lẽ nhìn quảng trường Tuyên Thuấn.

Hắn siêu phàm thánh giác, đã nghe được có mấy người tiếng bước chân, ngay tại phòng họp bên ngoài trên hành lang vang lên.

Tựa như là như có như không sát cơ.

Mặc một thân đi ầu hoà không khí trung ương công việc sửa chữa phục Khánh Tr ần vẫn như cũ nhìn ngoài cửa sổ, cũng tại trong t ần số truy ền tin nói ra: "Xem ra, chúng ta ở trong mắt gia tộc Jindai, điểm cừu hận muốn so Jindai Sorane cao hơn một chút."

...

Hôm nay cưỡng hợng nhiễm trùng có chút cảm mạo, chỉ có 8000 chữ, nghỉ ngơi một ngày.

Mời bạn đọc Thiên Địa Đại Đạo nếu như đang muốn tìm main cơ trí, lãnh khốc cùng dàn nhân vật phụ không hề thua kém

Chương 331: Đến cùng là ai bấy rập

Khi chín giờ đến một khắc này.

Quảng trường Tuy ền Thuấn đối diện Khai Nguyên H ồ bên trong, suối phun trong nháy mắt phóng lên tận trời.

Duyên dáng âm nhạc bao quanh từng đ ầu cột nước, giống như là thịnh đại điển lễ. .

Thế nhưng là.

Vốn hẳn nên lúc này xuất hiện trên quảng trường Tuy ền Thuấn gia tộc Jindai sát thủ, cũng không có xuất hiện.

"Jindai Sorane tiểu thư, xin hỏi ngài tại sao lại muốn tới trong nước phát triển? Theo chúng ta biết, ngài tại Nhật Bản cùng Miyai đạo diễn hợp tác phi thường tốt, ngài nương tựa theo trước đó phim, đã thu được rất nhiều giải thưởng, bây giờ từ bỏ bên kia hết thấy đến trong nước lại bắt đ ầu lại từ đ ầu, có thể hay không ảnh hưởng ngài sự phát triển của tương lai?" Một tên phóng viên hỏi.

Đây thật ra là dư luận truy ền thông khi biết, Jindai Sorane muốn tới trong nước phát triển sau phản ứng đ ầu tiên.

Jindai Sorane cũng không phải ở bên kia lẫn lộn ngoài đời không nổi, người biết đ ầu biết nàng hiện tại đã là bên kia văn nghệ nữ th ần, hẹn phim sợ là đ ầu có thể xếp tới ba năm v ề sau.

Loại người này, làm sao lại đột nhiên đi vào trong nước đâu?

Jindai Sorane ngồi tại buổi họp báo sau bàn, nàng hôm nay cũng không có mặc cái gì long trọng lễ phục, một mặt là bởi vì thời tiết rét lạnh, buổi họp báo tại ngoài phòng.

Một phương diện khác thì là tới vội vàng, Cửu Châu cũng không có khả năng giúp nàng chuẩn bị những thứ này.

Bất quá, nàng mặc màu tuyết trắng áo lông cao cổ, ngược lại là phi thường phù hợp nàng thâm hệ nữ thần khí chất.

Jindai Sorane cười đối với phóng viên nói ra: "Mọi người cũng đều biết, phụ thân ta là người Trung Quốc, cho nên nghiêm ngặt ý nghĩa tới nói nơi này mới là tổ quốc của ta. Sớm mấy năm tại Nhật Bản thời điểm, ta thường thường lại bởi vì ăn không quen nơi đó đồ ăn mà phiên não, thẳng đến ta trở lại trong nước ăn vào cái thứ nhất thịt băm hương cá mới phát hiện, nguyên lai ta là thuộc về nơi này."

Đang khi nói chuyện, Jindai Sorane ánh mắt một mực tại trong đám người bắn khoăn lấy.

Nhìn, tựa như là tại cùng đám fan hâm mộ mỉm cười chào hỏi.

Trên thực tế, nàng một mực tại trong đám người tìm kiếm lấy thân ảnh quen thuộc kia.

Thế nhưng là để nàng thất vọng, Khánh Trần cũng không có xuất hiện ở đây.

Tiếp theo phóng viên đột nhiên hỏi: "Ngài khỏe chứ, Jindai Sorane tiêu thư, trên phố có truyền ngôn nói ngài kỳ thật đã trở thành thời gian hành giả, hơn nữa là gia tộc Jindai nội bộ thành viên hạch tâm, ngài đến trong nước phát triển, là bởi vì muốn tránh né gia tộc Jindai truy sát, là thế này phải không?"

Bây giờ tại thế giới ngoài, liên quan tới thế giới trong đưa tin đã rất rất nhiều, khứu giác bén nhạy cầu tử, sớm đã đem bọn hắn thu hoạch đến thế

giới trong tin tức đem ra công khai.

Microblogging hot search mỗi ngày treo nội dung, đều là cùng thế giới trong tương quan.

Cho nên, bọn hắn biết Jindai, biết Kashima, biết Lý thị. . .

Nếu như Jindai Sorane thời gian hành giả thân phận được chứng thực, như vậy hôm nay trận này buổi họp báo tin tức, nhất định có thể lên hot search.

Jindai Sorane sửng sốt một chút, nàng không nghĩ tới trong nước dân chúng đã biết đến như vậy rõ ràng.

Đi đâu này nói rõ, có người biết chuyện ngay tại để lộ bí mật.

Bất quá, nàng nghĩ nghĩ cười nói: "Là thật, nhưng ta tin tưởng tổ quốc sẽ bảo vệ tốt ta, cho nên ta cũng không e ngại gia tộc Jindai."

Loại chuyện này không gạt được, dứt khoát vậy liền không dối gạt.

Ngay sau đó, không ngoài sở liệu chính là, phóng viên hỏi một đồng lớn liên quan tới thế giới trong sự tình, nhưng Jindai Sorane đều không có trả lời.

Phóng viên phát hiện bọn hắn hỏi không ra cái gì, liền chuyển hướng những khả năng khác sẽ sinh ra nhiệt độ vấn đề "Jindai Sorane tiêu thụ nhận biết trong nước nam nghệ sĩ sao?"

Jindai Sorane lắc đầu: "Vừa mới về nước, còn không phải rất quen thuộc, chỉ nhận biết số ít mấy người."

"Vậy những người này bên trong, có hay không ngài hình mẫu lý tưởng?"
Phóng viên hỏi.

Mặt khác phóng viên con mắt đều phát sáng lên.

Jindai Sorane cười cười, tựa hồ đã sớm biết sẽ có vấn đề này, nàng đáp lại nói: "Ta đã có người thích, bất quá hẳn cũng không phải là người trong vòng."

Nói xong, nhân viên công tác đi tới: "Hôm nay buổi họp báo đến đây là kết thúc, cảm tạ mọi người chuyên đến đây. . ."

Jindai Sorane tại Cửu Châu thành viên bảo vệ dưới, hướng dưới đài đi đến.

Lúc gần đi, nàng còn về đài đi xem đám người, nhưng vẫn như cũ cái gì cũng không thấy.

...

...

"Lão bản, người Jindai thật không có tới, " Đường Khả Khả nói ra: "Ta bên này có thể xác định không có đi để lọt tin tức, hôm qua Côn Lôn bên kia bắt người của bọn hắn về sau, Côn Lôn không chế cái kia bốn tên thời gian hành giả, y nguyên cùng đối phương duy trì liên hệ. Theo lý thuyết, bọn hắn để bốn người này tới mở suối phun âm nhạc, chính là muốn đến động thủ, nhưng sát thủ cũng không có xuất hiện."

Cửu Châu ngu thành nghi ngờ nói: "Phí hết tâm tư muốn đem suối phun âm nhạc mở ra, khẳng định không phải là muốn cho Jindai Sorane đưa lên lễ vật đi."

"Ừm, " Hà Kim Thu tại trong tần số truyền tin nói ra: "Bọn hắn không phải hướng về phía chúng ta tới, là hướng về phía Bạch Trú tới, có lẽ, người gia tộc Jindai đã đến cao ốc Bác Thụy."

Nhưng vào lúc này, giống như là muốn xác minh Hà Kim Thu phán đoán một dạng, cao ốc Bác Thụy phương hướng đột nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, đã thấy cao ốc dưới đáy vậy mà bốc cháy lên to lớn hỏa diễm đến, nhanh chóng hướng mái nhà lan tràn.

Trong đám người, Lộ Viễn bọn người nhìn nhau, quay người hướng cao ốc Bác Thụy chạy tới!

Đường Khả Khả hỏi: "Thế nhưng là vì cái gì a , theo lý nói, bọn hắ hắ còn chưa biết Bạch Trú t ờn tại đi, tại sao phải nhằm vào bọn họ? Phải biết, Bạch Trú tổ chức này t ờn tại, cũng chỉ có số ít người biết mà thôi."

Hà Kim Thu vừa cười vừa nói: "Bọn hắ chưa hắ biết Bạch Trú, chuẩn xác giảng, bọn hắ là hướng v ề phía vị kia th ần h ồ kỳ kỹ tay bắn tĩa đi."

Hà Kim Thu tiếp tục nói: "Vị tay bắn tĩa này g ần đây xuất hiện quá thường xuyên, mà lại, trong ngoài thế giới đ ồng thời xuất hiện một vị tay bắn tĩa bên trong tuyệt đỉnh cao thủ, tự nhiên sẽ đ ể cho người ta không tự chủ được liên tưởng cùng một chỗ. Kỳ thật chúng ta cũng chưa từng gặp qua vị kia Bạch Trú lão bản đúng hay không, nhưng chúng ta li ền cho là, đường Hành Thụy, thành thị số 18 phố dài, chính là một người. Chúng ta có thể như vậy nghĩ, Jindai cùng Kashima cũng sẽ có bộ dạng như vậy nghĩ."

"Thế nhưng là, Jindai vì cái gì ngay cả Jindai Sorane đ ều mặc kệ, cũng muốn giết hắ?" Đường Khả Khả hỏi.

"Hắ đã nhi ều lần phá hủy Jindai cùng Kashima hành động, tại Hàm thành một lần, ở thế giới trong cứu cái kia gọi La Vạn Nhai lại một lần, cứu Lý Trường Thanh lại một lần nữa, " Hà Kim Thu cười nói: "Nếu như ta là Jindai cùng Kashima, cũng nghĩ giết hắ a. Jindai Sorane nếu một lần nữa xuất đạo, như vậy lúc nào đ ều có thể giết, nhưng vị tay bắn tĩa này không dễ tìm, không ai biết thân phận của hắ."

"Nhưng đối phương làm sao lại xác định, hôm nay hắ sẽ xuất hiện? Ngay cả chúng ta cũng không biết hắ sẽ xuất hiện a, " Đường Khả Khả nghi ngờ nói.

Hà Kim Thu cười nói: "Mẫu chốt ngay tại ở, bọn hắ kỳ thật không biết, Bạch Trú là một cái độc lập tổ chức, cùng Cửu Châu, Côn Lôn cũng không có quan hệ thế nào. Tay súng bắn tĩa này giống như một mực tại cùng Jindai, Kashima đối nghịch, chúng ta cùng Côn Lôn cũng đang một mực

cùng Jindai, Kashima đối nghịch, đối phương đem vị này Bạch Trú lão bản cùng chúng ta xem như cùng một chiến tuyến, cũng rất bình thường a. Cho nên, hôm nay chúng ta chuyên môn vì Jindai, Kashima thiết lập ván cược, chúng ta đều tới, tay bắn tĩa kia sẽ xuất hiện cũng hợp tình hợp lý. Chuyện này, tại đối phương góc độ đến xem, là một kiện phi thường chuyện đương nhiên. Mà lại, đối phương cũng chưa hẳn là chắc chắn, đi cao ốc Bác Thụy thử thời vận cũng tốt."

"Lão bản, nghe nói ngài trước kia cũng là một vị Thần Thương Thủ?"
Đường Khả Khả hiểu kỳ nói: "Vị tay bắn tĩa này. . ."

Hà Kim Thu thở dài nói: "Ở trước mặt hắn, không dám tự xưng Thần Thương Thủ, chênh lệch quá mức xa xôi, căn bản không có tương đối tất yếu."

Cửu Châu thành viên sững sốt một chút.

Hà Kim Thu là kiêu ngạo, cao ngạo, có rất ít thừa nhận chính mình không bằng người khác thời điểm.

Mà lần này, Hà Kim Thu rất thản nhiên liề thừa nhận mình tại súng ngắm phương diện này, hoàn toàn không sánh bằng vị kia Bạch Trú lão bản.

"Lão bản, chúng ta muốn hay không đi giúp một chút Bạch Trú?" Đường Khả Khả hiểu kỳ nói.

"Không cần, " Hà Kim Thu nói ra: "Lộ Viễn đã dẫn người đi, chúng ta lại đi cũng không có ý nghĩa gì. Mặt khác, hiện tại xuất hiện Jindai, Kashima thời gian hành giả, tất nhiên không phải chủ lực, đảo ngược xuyên qua kế hoạch mới là bọn hắn nhất định phải hoàn thành sự tình. Cho nên, nơi này xuất hiện thời gian hành giả, xác suất lớn chỉ là một chút chiến sĩ gen mà thôi, dựa theo xuyên qua thời gian đến xem, thế giới ngoài xuất hiện chiến sĩ gen nhiều nhất cấp D."

"Cấp D cũng rất lợi hại a lão bản, " Đường Khả Khả nói ra: "Chúng ta Cửu Châu đại bộ phận thành viên cũng chỉ có cấp D."

"Thực lực loại vật này là tương đối, " Hà Kim Thu nói ra: "Bọn hấn coi là tay bắn tỉa nhược điểm chính là bị người cận thân, nhưng là chờ bọn hấn thật cận thân đằng sau, mới có thể phát hiện chính mình quá ngây thơ rồi, tay bắn tỉa kia khùng bố, xa không chỉ súng ngắm. Tốt, hộ tống Jindai Sorane rời đi đi, để phòng đối phương là kế điệu hồ ly sơn, đúng, trở lại khách sạn nhớ kỹ cho nàng điếm một phần thịt băm hương cá, tổ quốc hoan nghênh nàng về nhà."

...

...

Cao ốc Bác Thụy tầng 17 trong phòng họp, Khánh Trầ chính mặc một thân điếu hoà không khí trung ương sửa chữa đờng phục, nhìn xem Khai Nguyên Hồ bên trên suối phun âm nhạc.

Hấn trước kia chỉ là nghe nói qua cái này suối phun âm nhạc rất tráng quan, nhưng một mực cũng không có thời gian đến xem qua.

Từ hấn đã từng gian phòng nhỏ kia tới đây, cần đổi thừa hai lần xe buýt, một lần bỏ tiền một nguyên, đi tới đi lui chính là tứ nguyên.

Thời điểm đó Khánh Trầ, ngay cả cái này tứ nguyên tiền đều không bỏ được tiêu.

Lần dưới tiếng nổ mạnh hấn nghe thấy được, cũng biết hỏa thế ngay tại lan tràn lên phía trên, bất quá không biết vì cái gì, Khánh Trầ liền đứng tại bên cửa sổ, muốn nhìn nhiều nhìn này danh xưng Châu Á lớn nhất suối phun âm nhạc đáng vẻ.

"Tới, " Khánh Trầ nói ra.

Hấn không phải đối với tai nghe Lam Nha thảo luận, mà là đối với sau lưng Lưu Đức Trụ nói.

Khi những tiếng bước chân kia dừng ở cửa phòng họp bên ngoài, Khánh Trầ n lúc này mới quay người, dùng Côn Lôn cho hắn phõ i phát chi kia sún g ngắ n, đõ i với cõ n chưa mở ra phòng họp cửa thủy tinh bõ p cõ .

Bên ngoài trong nháy mắt loạn cả một đõ an.

Trong phòng kỳ thật từ vừa mới bắt đầ u li ề n không chỉ Khánh Trầ n một người, Lưu Đức Trụ đã sớm chắ ng biết lúc nào giấ u ở trong phòng họp này , chờ đõ i lấy Jindai bõ n sát thủ đế n.

Không phải Khánh Trầ n đõ an đượ c gia tộc Jindai bõ n sát thủ nhất địn h sẽ tới, mà là hắn biết buổi họp báo hiện trường tất nhiên có Cửu Châu, Côn Lôn bảo toàn, Lưu Đức Trụ đi cũng không có ý nghĩa gì.

Dứt khoát nếu như không để cho Bạch Trụ tất cả đầ u mai phục trong cao ốc Bắc Thụy , chờ đõ i phương tới cửa.

Lúc này, Lưu Đức Trụ nhìn v ề phía Khánh Trầ n, hắn mắt thấy vị bạn học này từ cực tĩ n đến cực đõ ng chuyển biến, mắt nhìn thấy vừa mới còn tại nhìn suõ i phun âm nhạc đầ u, trong chõ c lát li ề n nổ sún g giết người.

Ngoài cửa sát thủ cũng không có tùy tiện xông tới.

Một giây sau.

Ngoài cửa có người đẽ m một cái chiếc hộp màu đen k ề sát đấ t ném đi tiến đế n.

Tự chế tạc đạ n.

Khánh Trầ n không h ề đõ ng, mà Lưu Đức Trụ đõ t nhiên toàn thân hóa thành hỏa diễ m nhào vào tạc đạ n phía trên.

Trong ngọn lửa kia, Lưu Đức Trụ làn da đầ u phẳng phấ t hóa thành nham tương.

Ầm vang một tiếng, đã thấy cái kia to lớn bạo tạc lực bị hấn gắt gao bao quát tại trong lòng ngực của mình.

Bạo tạc sát na, Lưu Đức Trụ ngọn lửa trên người ầm ầm tăng vọt, tựa như là có người hướng trong lửa khuynh đảo xằng đờng dạng, ngay cả toàn bộ phòng họp đều bị chiếu thành màu đỏ cam.

Thế nhưng là, ngọn lửa kia bộc phát sau lại nhanh chóng thu liễm về Lưu Đức Trụ trong thân thể, thoáng qua liền đem uy lực nổ tung trừ khử ở vô hình.

Đây là Lưu Đức Trụ năng lực.

Cũng là 'Lão bản' để hấn sớm giấu ở phòng họp ý nghĩa.

Nghĩ tới đây, Lưu Đức Trụ đột nhiên cảm giác được nhà mình vị lão bản kia, giống như cái gì đều liệu đến giống như.

Không chỉ có đoán được đối phương sẽ từ bỏ Jindai Sorane, thẳng đến cao ốc Bác Thụy.

Cũng đoán được đối phương sẽ sử dụng tạc đạn loại phương thức công kích này, cho nên sớm để Lưu Đức Trụ thử chiến đấu mới phương thức. . . Ôm tạc đạn, bảo hộ đờng bạn.

Trong ngọn lửa Lưu Đức Trụ một lần nữa đứng người lên, hấn cảm thụ cái này trên người mình tình huống, lại phát hiện bạo tạc mang đến nhiệt độ cao số lượng cùng lực trùng kích cũng không có thương tổn đến hấn, ngược lại khiến cho hấn hỏa diễm càng thêm dãi dào.

Giống như là đối phương đang giúp hấn chế tạo sân nhà đờng dạng.

Hấn quay đầu nhìn về phía Khánh Trầ, lại phát hiện đối phương trải qua bạo tạc, lại cùng không có việc gì một dạng, hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, mà lại con mắt từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm ngoài cửa, không có chút nào đi cố kỵ tạc đạn ý tứ.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa bọn sát thủ nghe thấy tiếng nổ mạnh, cho là mình thành công, liền chen chúc lấy hướng trong phòng họp vọt tới.

Mà chờ đợi bọn hắn, thì là Khánh Trầ chưa bao giờ run rẩy qua tay, còn có thâm thúy hòng súng.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục năm phát súng.

Vậy ngay cả tục hướng trong phòng họp xông bốn tên sát thủ, cho nên ngay cả phanh lại thân hình cơ hội đều không có, tất cả mọi người đi vào cửa phòng họp trước, liên tiếp bị viên đạn đập nện đầu giữa vè đằng sau đi, sau đó mất đi ý thức ngã lếch trên mặt đất.

Bọn sát thủ liên tiếp ứng thanh ngã xuống đất, tất cả mọi người là mi tâm trúng đạn, chỉ có người cuối cùng là dùi, cổ tay trúng đạn.

Lưu Đức Trụ trong nội tâm hô to một tiếng ngoạ tào, hắn nhìn tận mắt một màn này, cảm giác tựa như là bọn sát thủ cùng Khánh Trầ thương lượng xong giống như, xếp hàng chịu chết một dạng.

Hắn khiếp sợ quay đầu nhìn về phía Khánh Trầ, thương pháp này, vô địch!

Mặc dù còn có một người không chết, nhưng liên tục ba phát súng nổ đầu loại sự tình này, Lưu Đức Trụ liền xem như chơi CrossFire cũng đánh không ra a.

Khánh Trầ đem súng lục đặt ở phòng họp trên bàn dài, sau đó nói với Lưu Đức Trụ: "Chớ ngăn ra đó, xuống lầu."

"Chờ một chút, súng từ bỏ sao?" Lưu Đức Trụ hỏi.

"Hết đạn, người của Côn Lôn sẽ đến lấy, " Khánh Trầ nói liền đi ra ngoài,

hắn từ trong túi móc ra hai cây cao su đầu đến, đem tên kia còn chưa có chết sát thủ trói lại hai tay cùng hai chân.

"Đây cũng là làm gì?" Lưu Đức Trụ hiếu kỳ nói.

"Lưu cho Côn Lôn thăm vấn, " Khánh Tr ần nói ra.

Lưu Đức Trụ trong lòng tự nhủ, nguyên lai người thứ tư không chết, không phải Khánh Tr ần đánh vạt ra, mà là đối phương cố ý đánh chân tay chân.

Phát súng đầu tiên đánh trúng cổ tay, làm cho đối phương không có nổ súng năng lực.

Phát súng thứ hai đánh trúng đùi, làm cho đối phương đánh mất chạy trốn năng lực.

Hết thảy đầu tại Khánh Tr ần kế hoạch bên trong.

Lưu Đức Trụ chợt phát hiện, từ chiến đấu bắt đầu đến bây giờ, vị này Khánh Tr ần đồng học ngay cả biểu lộ đầu chưa từng thay đổi, phẳng phất hết thảy đầu rất bình thường giống như.

Khánh Tr ần nhìn hắn một cái: "Các người mặc dù đầu thành siêu phạm giả, nhưng còn không có trải qua chiến đấu chân chính, trước kia dạy các người tu hành, hôm nay dạy các người giết người. . . Đúng, vừa mới người dám thật nhào vào tạc đạn bên trên, để cho ta lau mắt mà nhìn."

Nói xong, hắn đem tên kia không chết sát thủ vớt trên mặt đất, nhặt lên trên đất bốn cây súng lục li ền hướng cửa thang máy đi đến, vừa đi vừa trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Thiên Chân, Nam Canh Th ần, hỏa thế hắn là tại lan tràn lên phía trên, hai người các người trốn ở trong đám người tị nạn, đừng đi tìm sát thủ, đem bọn hắn vị trí nói cho chúng ta biết li ền có thể, bọn hắn có súng ống."

Trương Thiên Chân, Nam Canh Th ần: "Thu đến."

Đây chính là Khánh Tr ần phối hợp kế hoạch, khi trong đại lâu xuất hiện hỗn loạn thời điểm, đem qua li ền trốn ở chỗ này Trương Thiên Chân cùng Nam Canh Th ần li ền sẽ xen lẫn trong người chạy trốn b ầy bên trong, đem sát thủ vị trí nói cho Khánh Tr ần.

Thông đạo an toàn chỉ có một đ ầu, Trương Thiên Chân từ 18 t ầng đi lên, Nam Canh Th ần từ t ầng dưới chót đi lên, kiểu gì cũng sẽ gặp được sát thủ.

Những sát thủ kia mục tiêu là tay bắn tỉa, không có khả năng đem trong cao ốc mấy ngàn người đ ầu cho toàn bộ đánh chết, cho nên Trương Thiên Chân cùng Nam Canh Th ần là an toàn.

Bạn hẳn muốn làm, chính là quan sát.

Mà lúc này thời khắc này Lưu Đức Trụ, còn cùng sau lưng Khánh Tr ần suy tư. . . Vừa mới Khánh Tr ần đ ồng học khen hẳn r ồi?

Hắn là khích lệ đi!

Hai người thuận thông đạo an toàn xuống l ầu, Khánh Tr ần đem một khẩu súng lục ném cho Lưu Đức Trụ, sau đó nói: "C ần làm quen một chút, nhưng là đừng nổ súng."

"A? Vì cái gì?" Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút.

Khánh Tr ần nói ra: "Ta sợ người đánh tới ta."

Lưu Đức Trụ: ". . ."

Kỳ thật ngay từ đ ầu Khánh Tr ần cũng không minh bạch sát thủ là như thế nào tinh chuẩn tìm tới hắn, thẳng đến hắn tại vừa mới chết đi sát thủ bên trong, trông thấy sáng sớm cái kia cho hắn phối phát giấy chứng nhận bảo an.

Cho nên những người này cùng Cửu Châu thao tác phương thức rất giống, đ ầu là quan sát trong cao ốc tiến vào khả nghi nhân viên.

Mà Khánh Tr ần mang theo cực đại thùng dụng cụ, đưa tới sự chú ý của đối phương.

"Tr ần ca, " tai nghe Lam Nha bên trong vang lên Nam Canh Th ần thanh âm: "Ta nhìn thấy có mấy người c ần súng hướng trên lầu đi, tổng cộng sáu người, bọn h ắn bây giờ tại tầng thứ bảy, bình quân 3 giây trên nửa tầng đáng về."

"Biết, " Khánh Tr ần tại 16 tầng cùng tầng 17 ở giữa thang lầu chỗ khúc quanh đứng vững, l ẳng l ặng tựa ở góc tường.

Lúc này, Lưu Đức Trụ chợt phát hiện Khánh Tr ần nhắm mắt lại, tựa hồ đang chờ đợi sát thủ đến giống như.

Chỉ là, loại thời điểm này nhắm mắt lại thật thích hợp sao.

Nhưng mà chẳng được bao lâu, khi tên sát thủ thứ nhất đầu xuất hiện tại bọn h ắn trong tầm mắt lúc, Lưu Đức Trụ càng nhìn gặp Khánh Tr ần trong cùng một lúc mở hai mắt ra, bóp cò!

Phịch một tiếng, tên kia ngay tại nhấc chân leo lên thang lầu sát thủ bị một phát nổ đầu, thân thể cũng ngửa v ề đằng sau đi, đặt ở sau lưng đồng bạn trên thân.

Khánh Tr ần thừa dịp hạ nhất sát thủ thì thể xáo trộn tất cả sát thủ tiết tấu sát na, lách mình li ền từ thang lầu chỗ khúc quanh lướt ngang ra ngoài, liên tục bóp cò!

Phía sau h ắn Lưu Đức Trụ đầu nhìn mộng, loại tràng diện nhỏ này, nếu như không phải đối phương mang theo tạc đạn mà nói, căn bản cũng không dùng tới h ắn a.

Cho nên, tác dụng của h ắn chính là ôm lấy tạc đạn sao?

Trước đó, Lưu Đức Trụ tấn thẳng cấp C v ề sau, trong lòng vẫn là có một

chút nhỏ bành trướng, dù sao thời gian hành giả bên trong cấp C thật không có mấy cái, Khánh Tr ần cũng mới cấp E a.

Nhưng khi hắn thật nhìn thấy Khánh Tr ần giết người lúc dáng vẻ, mới hiểu được mình nguyên lai là hay là cái đệ đệ.

Cái kia Khánh Tr ần đều lợi hại như vậy, lão bản đến khủng bố tới trình độ nào a?

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Mời bạn đọc Thiên Địa Đại Đạo nếu như đang muốn tìm main cơ trí, lãnh khốc cùng dàn nhân vật phụ không hề thua kém

Chương 332: Thế giới kiểm nghiệm

"Dưới lầu không khác thường, không có gập lại sát thủ."

Tai nghe Lam Nha bên trong, Nam Canh Thần thấp giọng nói ra.

"Trên lầu cũng không khác thường, " Trương Thiên Chân cũng theo đó nói ra: "Bất quá ta nhìn thấy tầng 18 gian nào đó trong phòng có thùng dầi, tựa như là có người cố ý bỏ vào, ta hoài nghi dưới lầu cũng có. ."

"Ừm, ta cùng Lưu Đức Trụ hiện tại xuống tới cùng các người tụ họp, Thiên Chân, người cũng bắt đầu xuống lầu, " Khánh Trần nói ra.

Nam Canh Thần nói ra: "Trần ca, lầu dưới lửa đã rất lớn, đối phương giống như muốn sống sống thiêu chết chúng ta, lúc này đi xuống dưới căn bản gánh không được."

"Không sao, " Khánh Trần nhìn Lưu Đức Trụ một chút, sau đó trong tai nghe Lam Nha nói ra: "Bọn hắn không biết chúng ta có cấp C Hỏa hệ giác tỉnh giả tại, chúng ta tại lầu 9 tụ họp."

Hỏa thế thịnh vượng lúc, ngọn lửa hướng lên bốc hơi lấy, đem hết thảy kiến trúc vật liệu đều cho bốc cháy lên.

Dưới loại tình huống này, hỏa diễm một đường hướng lên tiêu thăng, không ai có thể xuyên qua lầu dưới hỏa diễm.

Cái này có lẽ chính là Jindai sát thủ kế hoạch, giết không chết tay bản tử, vậy liền thiêu chết, không ai có thể sống chạy ra dây cao ốc này.

Khánh Trần sắc mặt đã lạnh nhạt xuống tới, đối phương xuất thủ quá độc

ác, phải biết trong cao ốc Bắc Thụy này, còn có mấy ngàn tên dân đi làm, đây chính là mấy ngàn đầu sinh mệnh.

Đối phương còn đem tiên vào thùng đầu.

Nếu như hỏa thế không chiếm được ngăn cản, như vậy cái này nguyên một lâu người đầu phải chết.

Tại đám người hốt hoảng hướng mái nhà chạy trốn lúc, chỉ có Bạch Trú tại không chút hoang mang hướng phía dưới hành tẩu, một màn này nhìn đặc biệt quý dị.

Trên cùng một cái thang lầu trái cùng phải, giống như là hai cái phân biệt rõ ràng thế giới khác biệt.

Khánh Trầ đi vào lầu 9 thời điểm, nơi này đã là khói đặc cồn cồn, sương mù màu đen ngay tại dán trần nhà cuộn cuộn, giống như là có vô số giương mù đen mặt ở bên trong gào thét.

Bọn hắn không tiếp tục gặp được mặt khác sát thủ, tất cả mọi người thuận lợi đi vào lầu 9 tụ họp.

"Trầ ca, khói mù này quá lớn, chúng ta làm khó dễ a, " Nam Canh Trầ nói ra.

Lưu Đức Trụ cũng nhìn về phía Khánh Trầ: "Ta có thể hấp thu nhiệt lượng, nhưng là khói mù này ta chịu không được a."

Trương Thiên Chân nhìn về phía Khánh Trầ, nhưng hắn cũng không có giống hai người khác một dạng đặt câu hỏi.

Khánh Trầ nhìn về phía Trương Thiên Chân: "Người không hỏi chút gì sao?"

"Không cần hỏi, người để cho chúng ta xuống tới tụ họp, khẳng định là có biện pháp, " Trương Thiên Chân không biết mình vì sao đối với Khánh

Trần có một loại này không hiểu tín nhiệm.

Khánh Trần nói với Lưu Đức Trụ: "Đem ta để cho người dẫn theo thùng dụng cụ mở ra."

Lưu Đức Trụ sửng sốt một chút, hắn mở ra cái rương vờ sau, thỉnh linh phát hiện bên trong là tám pho phòng cháy chống bụi mặt nạ, loại vật này tại khói đặc dưới tình huống, đủ để chèo chống nửa giờ.

Trương Thiên Chân bọn hắn sửng sốt một chút: "Người đã sớm đoán được bọn hắn biết phóng hỏa rồi? Còn có để Lưu Đức Trụ bảo hộ tại bên cạnh người nhào tạc đạn, cũng là người dự liệu được sao?"

Khánh Trần cải chính: "Lão bản nghĩ tới."

Thế nhưng là, lần này Trương Thiên Chân bắt đầu hoài nghi.

Cũng không phải bởi vì khác, thật sự là Khánh Trần biểu hiện quá bình tĩnh.

Chỉ có người chân chính bày mưu nghĩ kế, mới có thể biểu hiện bình tĩnh như thế.

Lúc này, Khánh Trần nhìn bọn hắn một chút nói ra: "Đang chém giết lẫn nhau trước khi bắt đầu, không ai có thể dự liệu được sát thủ đến cùng sẽ làm cái gì, nguyện ý bỏ ra bao lớn đại giới, cho nên làm nhiều một tay chuẩn bị tuyệt đối không sai."

Hắn còn nói thêm: "Thế giới này xưa nay không kiểm nghiệm người chuẩn bị gì, mà là không chuẩn bị cái gì."

Không chuẩn bị, khả năng chính là chết.

Nói xong, Khánh Trần mang tới phòng sương mù mặt nạ, mang theo đám người hướng trong lửa đi đến.

Lưu Đức Trụ đi tại phía trước nhất, đột nhiên, tất cả nhiệt lượng cũng bắt đầu hướng trên người hắn hội tụ, chỉ gặp cái kia khắp nơi hỏa diễm lại giống như là sống một dạng, như như trường long tiến vào hắn hỏa diễm tạo thành trong thân thể.

Những nơi đi qua, hỏa diễm đúng là nhanh chóng dập tắt, chỉ để lại mặt đất cháy đen vết tích.

Hậu phương ba người nhìn xem một màn này, ngay cả Khánh Trần đều cảm thấy thần kỳ.

Nếu như nói người tu hành trời sinh chính là vì chiến đấu tồn tại, như vậy giác tỉnh giả thì là trời sinh cho người ta ngạc nhiên tồn tại.

Giác tỉnh giả năng lực quá mức cỡ quái cùng mới lạ, đến mức để cho người ta không nhận được hâm mộ.

Bạch Trú thành viên xuống lầu lúc, hỏa thể vừa mới đốt tới tầng 6.

Lưu Đức Trụ không ngại cực khổ không ngừng đem hỏa diễm hút vào thân thể, ngạnh sinh sinh dùng hơn 20 phút, đem hỏa diễm toàn bộ dập tắt.

Mà lại, thiêu đốt chỗ nhiệt lượng bị thu nạp đi đằng sau, ngay cả cao ốc này bên trong nhiệt độ, đều hạ thấp rất nhiều.

Làm cho người cảm giác được rét lạnh.

Khánh Trần bỗng nhiên đang nghĩ, cái gọi là Hỏa hệ giác tỉnh giả, trên bản chất có phải hay không đối với năng lượng vận dụng? Mà không phải đơn thuần chỉ có thể thao túng hỏa diễm?

Trước đó hắn một mực bị thế giới trong 'Hỏa hệ giác tỉnh giả' xưng hô nói gạt, cũng không nghĩ nhiều, hiện tại mới phát giác được danh xưng như thế này phương thức sai không hợp thói thường.

Thiêu đốt chỉ là vật thể một loại kịch liệt oxi hoá trở lại như cũ phản ứng,

hỏa diễm thì là thiêu đốt biểu hiện phương thức, năng lượng mới là bản chất.

Chỉ vì phóng thích năng lượng hiện tượng phần lớn cùng hỏa diễm có quan hệ, mà giác tỉnh giả tự thân phóng thích năng lực phương thức cũng là dùng hỏa diễm thuận tiện nhất, cho nên, mọi người đem loại này giác tỉnh giả xưng là 'Hỏa hệ giác tỉnh giả' .

Nhưng loại này xưng hô cũng không khoa học a, tối thiểu không có trực chỉ bản chất.

Khánh Tr ần bắt đầu tích cực đứng lên.

Kỳ thật, vừa mới Lưu Đức Trụ tại nhào tạc đan thời điểm, Khánh Tr ần liền suy nghĩ, bạo tạc bản chất là vật thể bộc phát ra đại lượng năng lượng, mà Lưu Đức Trụ hút vào thể nội kỳ thật cũng là năng lượng.

Nghĩ tới đây, Khánh Tr ần nhìn về phía Lưu Đức Trụ hỏi: "Bình thường người là có hay không cảm giác mình có đi ều khiến năng lượng năng lực, tỉ như điện từ năng, năng lượng cơ giới cái gì."

"Không có khả năng, chỉ có thể đem trong thân thể năng lượng nào đó chuyển hóa thành nhiệt lượng thả ra ngoài, hấp thu cũng là nhiệt lượng. Vừa rồi có thể nhào tạc đan, cũng là bởi vì tại thuốc nổ còn không có đầy đủ thiêu đốt trước ta liền đem nhiệt lượng cho hút tới trong thân thể, nhưng là tại nó bốc cháy lên trước đó, ta đối với nó cảm ứng rất yếu ớt, " Lưu Đức Trụ nói ra.

Khánh Tr ần lại hỏi: "Trụ Tử người hấp thu nhiệt lượng tiến thân thể, sẽ có đột phá cảm giác sao?"

Lưu Đức Trụ một bên thu nạp chung quanh năng lượng, vừa nói: "Không có, cũng cảm giác ghen hoảng, có chút muốn ói. . ."

Xem ra, thực lực cấp bậc hạn mức cao nhất chính là Lưu Đức Trụ thu nạp, phóng thích năng lượng hạn mức cao nhất, phóng thích nhiều sẽ kiệt lực,

hút nhiều sẽ nghĩ phun lửa. . .

Khánh Trần nói ra: "Nhấn nài một chút , chờ tìm một chỗ không người lại nôn."

"Được. . ." Lưu Đức Trụ đáp lại nói.

. . .

. . .

Lộ Viễn bọn người chạy đến thời điểm, cao ốc Bác Thụ bên trong đại hỏa đã hoàn toàn dập tắt.

Diệt thậm chí có chút không bình thường.

Trong cao ốc, có người phát hiện lửa đã tắt, vội vàng xuống lầu chạy trốn.

Lộ Viễn giữ chặt một người hỏi: "Trên lầu có chưa từng xảy ra kịch liệt xung đột?"

Có người đáp lại nói: "Tầng 16 thang lầu, còn có tầng 17 trong phòng họp đầu có thi thể! Chúng ta đều không có dám tới gần, không biết chuyện gì xảy ra."

"Cám ơn, " Lộ Viễn dẫn người xông đi lên đi.

Khi bọn hắn đến tầng 16 lúc, Lộ Viễn phát hiện bọn sát thủ hoành đồ vào trong thông đạo an toàn thi thể.

Lại đến tầng 17 phòng họp lúc, nơi này chỉ còn lại có mấy cỗ thi thể, còn có bị trói lấy "Người sống" .

Lộ Viễn cất bước từ người sống kia trên thân vượt qua, nhìn về phía trên mặt đất bạo tạc vết tích, còn có trên bàn hội nghị trưng bày súng ống.

Hắn cần lấy súng ống nhìn thoáng qua, trên thân thương còn có số hiệu.

Lộ Viễn nói ra: "Đây là Côn Lôn cho lúc trước Khánh Trần súng ống, Bạch Trú chuyên môn khâu súng trả lại trở về"

Cho nên không cần nghi ngờ nữa, lần này Jindai sát thủ đúng là hướng về phía Bạch Trú tới, mà Bạch Trú lại một lần nữa tự hành giải quyết vấn đề

Bất quá, Bạch Trú lần này tới không phải chỉ một người.

Tiểu Ưng nhìn về phía Lộ Viễn: "Lộ đội, có thể nhìn ra xảy ra chuyện gì sao?"

"Rất đơn giản, " Lộ Viễn bình tĩnh nói ra: "Jindai sát thủ muốn săn bắn Bạch Trú vị lão bản kia, kết quả lại là tiến vào Bạch Trú mai phục, Bạch Trú ngờ tới Jindai sẽ đến, lần dưới lửa cũng hẳn là là bọn hắn diệt."

Lộ Viễn nghĩ thầm, nguyên lai bọn hắn ngay từ đầu liền sai lầm thợ săn cùng con mồi thân phận.

Trong trận chém giết này, Bạch Trú mới là thợ săn, hẳn những cái kia lo lắng, xem như quá lo lắng.

Mà lại, lần này lại là chuyện phật thân đi, thâm tàng công cùng danh.

Bạch Trú không chỉ có săn giết gia tộc Jindai sát thủ, thậm chí còn chuyên môn cho Côn Lôn lưu lại súng cùng người sống.

Cái này khiến Lộ Viễn cảm giác có chút không được tự nhiên, phảng phất bọn hắn muốn làm, muốn làm, tất cả đều bị đoán chắc giống như.

Đối phương đoán chắc Jindai sát thủ hội tới.

Đoán chắc bọn hắn sẽ tới trợ giúp.

Đoán chắc bọn hắn sẽ tìm được tầng 17 phòng họp.

Đoán chắc khẩu súng kia sẽ không bị người lấy đi.

Vạn nhất súng này bị người khác nhặt làm sao bây giờ? Về sau có người muốn cầm khẩu súng kia giết người vô tội, vậy so sánh đường đạn, sổ sách coi như rơi vào Bạch Trú trên đầu a.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác thật đúng là không ai tới nhặt súng, tất cả kẻ chạy nạn nhìn thấy trước cửa này một chỗ thi thể, liền chùn bước.

Kỳ thật Lộ Viễn không biết là.

Trên đời này nào có chân chính tính toán không bỏ sót.

Tựa như Khánh Trần nói, thế giới này xưa nay không kiểm nghiệm người làm cái gì chuẩn bị, mà là không có làm cái gì chuẩn bị.

Mà Khánh Trần tính cách, từ trước đến nay chính là đem chính mình có thể chuẩn bị sự tình, tất cả đều chuẩn bị kỹ càng, sau đó đi đối mặt thế giới này.

Lộ Viễn sẽ không biết, thiếu niên trên cánh tay lần thứ nhất xuất hiện đếm ngược thời điểm, thậm chí còn chuyên môn bái Bồ Tát.

Lúc này, Tiểu Ứng nhìn thoáng qua điện thoại nói ra: "Lộ đội, lão bản trở về, để chúng ta về tổng bộ đâu."

...

...

Lệ Cảnh Môn chỗ sâu Côn Lôn trong tổng bộ, Trịnh Viễn Đông cùng Hà Kim Thu một người ngửi một tấm ghế bành, một người uống trà, một người uống cà phê.

Hà Kim Thu tán thán nói: "Côn Lôn đạo đãi khách có tiến bộ, biết ta thích uống cà phê nâng cao tinh thần, liên chuyên môn chuẩn bị cà phê, chỉ bất quá, cà phê này cấp bậc không phải quá cao, nếu như không phải tốc dung, đổi thành tay mài sẽ tốt hơn."

Trịnh Viễn Đông nâng chung trà lên lạnh nhạt nói ra: "Người suy nghĩ nhiều, những cà phê này chỉ là Côn Lôn thành viên lần trước đi Hàm thành đi công tác ở khách sạn, từ trong khách sạn mang về miễn phí tốc dung cà phê, không riêng gì cà phê, còn có miễn phí nước gội đầu, sữa tắm, xà bông thơm."

Hà Kim Thu ngạc nhiên: "Các người như thế cần kiệm trì gia sao? Côn Lôn cũng không có nghèo đến phân thượng này đi, ta thế nhưng là biết Côn Lôn có không ít tiền vốn nơi phát ra đâu, làm sao, đầu tiêu vào Nghệ Nhị Cầu hệ thống tình báo lên?"

"Cái này không nhọc quan tâm, nói đi, lần này tới tìm ta lại có sự tình gì?" Trịnh Viễn Đông vẫn như cũ mặc hần kiêu áo Tôn Trung Sơn, vĩnh viễn bình tĩnh như nước.

"Không có gì khác sự tình, " Hà Kim Thu nói ra: "Chỉ là lần này Cửu Châu tại cảnh nội hoạt động, hi vọng lớp trưởng không nên quá để ý, dù sao những người này là Jindai, Kashima khổng chế thời gian hành giả, bản thân cũng xác thực nên về chúng ta Cửu Châu quản."

"Quá lo lắng, " Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói ra: "Lần này Jindai cùng Kashima có được ăn cả ngã về không chi thế, nhiều một phần lực lượng, liên có thể để bách tính nhiều một phần an toàn, ích lợi quốc gia trước mặt, không cần phân người ta. Chúng ta bây giờ đối mặt không phải quyên lực chi tranh, mà là đang bị người khiêu chiến ranh giới cuối cùng."

Hà Kim Thu để cà phê xuống đứng dậy: "Lớp trưởng có thể nghĩ như vậy là tốt nhất, vậy ta sẽ không quấy rầy, về phần tình báo, sẽ do Đường Khả Khả cùng Nghệ Nhị Cầu tiến hành giao tiếp, loại thời điểm này hai cái tổ chức liên cùng hưởng tình báo đi. Đúng, phần phức lớp trưởng cùng Lộ Viễn nói một tiếng, đừng cứ mãi quẩn luyến Khả Khả, đó là chúng ta người

Cửu Châu."

Ngoài cửa, vừa vặn Lộ Viễn chạy về, hắn nghe nói như thế, người còn không có tiến sân nhỏ liền hét lên: "Hà lão bản người cái này quản cũng quá rộng đi, yêu đương tự do có biết hay không?"

Hà Kim Thu cười cười: "Can đảm lắm. Đi, đi."

Nói xong, hắn cũng không để ý tới Lộ Viễn, lên cửa ra vào xe thương vụ.

Lộ Viễn thầm nói: "Cái này Cửu Châu xác thực xa xỉ a, xe thương vụ đều chọn tốt mua, lão bản, Cửu Châu tiền lai lịch bất chính a?"

"Không cần đoán lung tung nghi, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Bọn hắn tại ngoại cảnh kiếm tiền, đó là bọn họ bản sự, chỉ cần không họa họa chính chúng ta công dân là được rồi."

Trên thực tế, Cửu Châu từ xuyên qua sự kiện bắt đầu đến nay, liền không có ít tại ngoại cảnh kiếm tiền, mà lại là không từ thủ đoạn kiếm tiền.

Thời gian hành giả so sánh những cái kia phổ thông lính đánh thuê tới nói, đơn giản tựa như là người trưởng thành treo lên đánh tiêu bằng hữu một dạng, trừ nước Mỹ bên kia thời gian hành giả, không ai bắt bọn hắn có biện pháp nào.

Bất quá, loại chuyện này mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, Côn Lôn là cảnh nội tổ chức, không có cách nào giống như Cửu Châu muốn làm gì thì làm.

Cho nên mới tiền chậm chút.

Lúc này, Trịnh Viễn Đông đặt chén trà xuống: "Nói chính sự, những người khác trước tiên lui ra ngoài. Tiểu Ứng, Lộ Viễn, hai người các người lưu lại."

Đợi cho tất cả Côn Lôn thành viên sau khi rời đi.

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Tiểu Ưng, người lại đem Lý Trường Thanh bị tập kích chuyện đêm hôm đó một lần nữa cho ta nói một lần."

Tiểu Ưng chăm chú nhớ lại, sau đó cân nhắc đem tất cả chi tiết nói một lần.

Nhưng mà , khiến cho người bất ngờ chính là, Trịnh Viễn Đông tại nghe xong tất cả mọi chuyện trải qua sau đột nhiên nói ra: "Xác định, Khánh Trần chính là Bạch Trú lão bản."

"A?" Tiểu Ưng sửng sốt một chút: "Vì cái gì a lão bản, hẳn ngày đó ban đêm căn bản là không có đi ra trang viên lưng chừng núi a, Lý Trường Thanh cho ta thân phận mới cấp bậc v ềsau, ta lập tức đi thăm dò hỏi ý kiến, cái kia xuất nhập ghi chép bên trên xác thực không có tên của hắn. Đêm hôm đó, hẳn trong Bão Phác lâu đợi đâu."

Trịnh Viễn Đông nghĩ nghĩ nói ra: "Ta hỏi người, Bão Phác lâu là địa phương nào?"

"Lý thị gia chủ nhà ở, " Tiểu Ưng nói ra: "Toàn liên bang đều biết a."

"Đúng, điểm mấu chốt chính là chỗ này, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Mặc dù rất khó lấy tin, nhưng Khánh Trần hiện tại quả thật có ra vào Bão Phác lâu tư cách, thậm chí có thể cùng Lý thị đời thứ hai một dạng tham dự hội nghị gia tộc, thậm chí có nhất định quyền lên tiếng. Ta không biết hắn là thế nào làm được, nhưng hẳn xác thực làm được."

"Sau đó thì sao?" Tiểu Ưng bu ồm bực nói.

Trịnh Viễn Đông trả lời: "Vấn đề ngay tại Bão Phác lâu nơi này, một cái tại Lý thị lão gia tử bệnh tình nguy kịch thời điểm còn có thể ra vào Bão Phác lâu người, chẳng lẽ không có khả năng sửa chữa chính mình xuất nhập ghi chép sao? Thay lời khác giảng, chẳng lẽ Bão Phác lâu liên không thể cho hắn nói láo sao? Từ một điểm này bên trong, ta không phải nhất định phải nói hắn sửa đổi chính mình xuất nhập ghi chép, mà là xuất nhập ghi chép đã không có khả năng lại làm hắn không ở tại chỗ đã chứng minh."

"Thế nhưng là, ngài lại vì cái gì như vậy chắc chắn, hẳn chính là tay bắn tỉa kia, cũng chính là Bạch Trú lão bản đầu?" Lộ Viễn nghi hoặc.

Lộ Viễn trước kia là hình sự trinh sát, nhưng mỗi lần cuối cùng vẫn là cần Trịnh Viễn Đông đến vì bọn họ cẩn thận thăm dò, không phải Lộ Viễn đến, mà là liên quan tới Bạch Trú chân tướng vẫn giấu kín rất sâu, Khánh Trần nhiều lần cho mình mặc áo gi-lê bộ thân phận, cho ngoại giới nhìn hoa mắt, căn bản không nhìn thấy chân tướng.

Nhưng là, Lộ Viễn vẫn không hiểu, nhà mình lão bản vì sao chắc chắn Khánh Trần chính là tay súng bắn tỉa kia đầu?

Trịnh Viễn Đông nói ra: "Đầu tiên, Khánh Trần có được tuyệt đối cảm giác súng, đương nhiên, có được 400 mét tuyệt đối cảm giác súng người mặc dù không nhiều, nhưng cũng không ít, tối thiểu ta cùng Hà Kim Thu cũng có thể làm đến. Nhưng lần này mã là một cái bằng chứng, chứng minh Khánh Trần súng ống cơ sở. Quá khứ chúng ta đều tại phỏng đoán, Bạch Trú lão bản có phải hay không là một vị nào đó trong quân xuất ngũ đánh lén cao thủ, dù sao người bình thường căn bản không có khả năng tại ngắn ngủi trong hai tháng liền đem chính mình huấn luyện đến trình độ kia."

"Nhưng là, Khánh Trần hướng chúng ta đã chứng minh, thật sự có người không cần lâu như vậy, liền có thể nắm giữ tuyệt đối cảm giác súng. Loại người đặc thù này, có thể trong thời gian ngắn có được 400 mét tuyệt đối cảm giác súng, ta liền nguyện ý tin tưởng hẳn còn có thể lợi hại hơn."

Trịnh Viễn Đông tiếp tục nói: "Thứ yếu, ta tin tưởng trực giác của nữ nhân."

Lộ Viễn: "? ? ?"

Tiểu Ưng: "? ? ?"

Bọn hắn đang định nghe suy luận đầu, kết quả lão bản đột nhiên cùng bọn hắn kéo huyềnh học?

"Ta là chăm chú, " Trịnh Viễn Đông hỏi: "Là các người hiểu rõ Khánh Tr ần, hay là Lý Trường Thanh hiểu rõ hơn Khánh Tr ần? Nàng cùng Khánh Tr ần sớm chi ều chung đ ụng, khẳng đ ịnh là nàng hiểu rõ hơn."

"Là các người biết đến liên quan tới Khánh Tr ần bí mật nhi ều, hay là Lý Trường Thanh biết đến nhi ều? Khẳng đ ịnh là Lý Trường Thanh biết đến nhi ều."

"Cho nên, khi chuyện xảy ra sau Lý Trường Thanh trước tiên đi Thu Diệp biệt viện, cái này đủ để chứng minh, trong lòng nàng, đêm hôm đó xuất hiện tại cao ốc Kim Mậu tay bắn t ả chỉ có thể là Khánh Tr ần, tối thiểu nàng thì cho là như vậy."

"Cuối cùng, nếu như chúng ta giả thiết Khánh Tr ần chính là vị kia Bạch Trú lão bản, như vậy rất nhi ều chuyện li ền có thể nói thông đ ược."

Tiểu Ứng cùng Lộ Viễn hai mặt nhìn nhau, bọn hắn không nghĩ tới nhà mình lão bản mới ra kém trở về li ền làm ra kinh người như thế phỏng đoán.

Trịnh Viễn Đông đứng dậy: "L ần này ta chỉ tin tưởng vững chắc phán đoán của mình, lại có bất cứ chứng cứ gì chứng minh Khánh Tr ần cùng Bạch Trú lão bản không phải cùng là một người, ta cũng sẽ không tin tưởng, vậy sẽ chỉ là Khánh Tr ần chế tạo ra giả tượng. Nhớ kỹ, chuyện này chỉ có ba người chúng ta biết, là Côn Lôn cơ mật tối cao một trong."

Giờ này khắc này, Lưu Đức Trụ bọn hắn tại Hồ Tiểu Ngưu tiếp ứng dưới, đã về tới số 12 trong biệt thự.

Chỉ là, lúc này bọn hắn lại phát hiện, Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần còn chưa có trở lại.

Bọn hắn là phân biệt rời đi hiện trường.

Hồ Tiểu Ngưu tiếp ứng Lưu Đức Trụ về sau, còn chuyên môn cho hắn tìm

cái địa phương phun lửa tới, phun ra cả buổi mới kết thúc , theo lý nói, Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần hẳn là đã sớm đến nhà a.

"Tr ần ca cùng Nam Canh Th ần sẽ không xảy ra chuyện đi?" Lưu Đức Trụ lúc này cũng thuận Nam Canh Th ần đối với Khánh Tr ần xưng hô, gọi lên Tr ần ca.

"Gọi điện thoại, " Trương Thiên Chân nói ra: "Nhìn xem biết đánh nhau hay không đến thông."

Trong lúc nhất thời, Bạch Trú tất cả thành viên đều khẩn trương lên.

Hôm nay là vô cùng nguy hiểm một ngày, vạn nhất bọn hắn sau khi đi, Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần lại gặp phải địch nhân làm sao bây giờ?

Điện thoại kết nối, Khánh Tr ần nói ra: "Đến nhà không?"

Lưu Đức Trụ: "Đến nhà đến nhà."

"Phun lửa hết à? Có cái gì dị thường, " Khánh Tr ần hỏi.

"Phun xong, không có gì dị thường, chỉ là có chút bốc lửa, nước tiểu có chút vàng. . ." Lưu Đức Trụ hỏi: "Tr ần ca, các người làm sao còn không có trở về a."

"Áo, chúng ta xử lý một ít chuyện, không có việc gì, không cần lo lắng, " Khánh Tr ần nói ra.

"Được rồi, " Lưu Đức Trụ an tâm cúp điện thoại: "Là chúng ta suy nghĩ nhiều, bọn hắn không có việc gì."

"Ừm, không có việc gì liên tốt, " Hồ Tiểu Ngưu nói ra.

Ngay tại cúp điện thoại một hồi này, Khánh Tr ần quay đầu nhìn về phía trước mặt cảnh sát giao thông thúc thúc.

Lại nghe đối phương kiên nhẫn nói ra: "Nhớ kỹ về sau cưỡi xe chạy bằng điện đừng dẫn người a, còn có, cưỡi xe chạy bằng điện muốn dẫn mũ giáp biết không, lần này xem các người là học sinh, chỉ miệng giáo dục, lần sau sẽ phải tìên phạt."

Khánh Tr ần, Nam Canh Th ần: "Được r ồi cảnh sát giao thông thúc thúc. . ."

Hai người bọn hắn sờ dĩ đến bây giờ còn không có v ề nhà, cũng là bởi vì cưỡi xe chạy bằng điện dẫn người, không mang mũ giáp, bị cảnh sát giao thông thúc thúc cho giữ lại giáo dục. . .

. . .

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, còn Hải H ần Y canh một, còn thiếu canh một.

Cảm tạ Tiểu Bạch trắng meo, LL tương at đ ề không nổi kinh, không phải mực đã trắng, đêm trắng cực quang, phó dụng cụ không phải phổ dụng cụ trở thành quyển sách mới mình.

Cảm tạ rõ ràng ta trở thành quyển sách mới Bạch Ngân đại minh.

Các lão bản đại khí, các lão bản vĩnh viễn không sinh bệnh!

Cũ nợ chưa xong, mới nợ lại thêm, đau nhức cũng khoái hoạt lấy. . .

Mời bạn đọc Thiên Địa Đại Đạo nếu như đang muốn tìm main cơ trí, lãnh khốc cùng dàn nhân vật phụ không hề thua kém

Chương 333: Đã lâu gửi thư

Sự thật chứng minh.

Coi như người vừa mới cứu vớt qua nguyên một tòa nhà lớn người, nên tuân thủ quy tắc giao thông, vẫn là phải tuân thủ.

Coi như cứu vớt toàn thế giới cũng không được. .

Mà cái này cũng chứng minh, trên đời này kỳ thật cũng không có chân chính có thể tính toán không bỏ sót người, dù là Khánh Trầ tâm tư tỉ mỉ, cũng không để ý đến cưỡi xe chạy bằng điện muốn mang mũ giáp sự tình.

Nam Canh Trầ một lần nữa quét một cỗ cùng hưởng xe chạy bằng điện, cùng Khánh Trầ song song cưỡi.

Hắn hiểu kỳ hỏi: "Trầ ca, gia tộc Jindai tại sao muốn nhắm vào người a? Coi như người đã phá hư bọn hắn nhiều lần hành động, nhưng lúc này bọn hắn không nên toàn lực hoàn thành đảo ngược xuyên qua kế hoạch sao, chỉ có hoàn thành kế hoạch này, dùng thời gian hành giả thay thế Lý thị nhân vật mấu chốt, mới có thể để cho người Lý thị loạn cả một đoàn, phát huy bọn hắn ở trên chiến trường ưu thế a. Cùng cái này so sánh, tay bắn tỉa giống như cũng không có thể xem như ưu tiên cấp cao nhất đi."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cũng đang suy nghĩ vấn đề này, mặc dù bọn hắn không chế thời gian hành giả rất nhiều, nhưng bốc lên bại lộ phong hiểm, lại dựng vào hơn mười thời gian hành giả, thấy thế nào đều có chút không lý trí, ngược lại sẽ kích thích tay bắn tỉa cùng bọn hắn ở giữa cừu hận, trừ phi. . ."

Nam Canh Trầ sững sốt một chút: "Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi bọn hắn lần này đảo ngược xuyên qua trong kế hoạch người thay thế bên trong, có người tay bắn tỉa nhất định sẽ cứu, " Khánh Trầ bình tĩnh nói ra: "Tỉ như Lý Trường Thanh."

Khánh Trầ cho là, đây mới là giải thích hợp lý nhất.

Mọi người đều biết, tay súng bắn tỉa này ở thế giới trong đã mạo hiểm đã cứu Lý Trường Thanh một lần, hơn nữa còn đỉnh lấy mình bị tìm tới tung tích phong hiểm, một mực không chuyển di trận địa, giúp Lý Trường Thanh cho Jindai sát thủ chế tạo áp lực.

Cho nên, nếu như Jindai, Kashima phản xuyên việt trong kế hoạch, đã tìm được cái kia thế giới ngoài Lý Trường Thanh, đối phương mới có thể thật lo lắng tay bắn tỉa nhảy ra lần nữa quấy nhiễu bọn hắn.

Mà lại, một khi thế giới trong Lý Trường Thanh thật bị thay thế, như vậy Jindai cùng vị tay bắn tỉa này nhưng chính là tử thù.

Nam Canh Thầ thấp giọng hỏi: "Trầ ca, có thể hay không Lý Y Nặc cũng tại người thay thế nhân tuyển bên trong?"

"Xác suất lớn sẽ không, nhưng vẫn là phải cẩn thận, " Khánh Trầ nói ra: "Lý Y Nặc đối với Lý thị, còn không có trọng yếu đến có thể chi phối chiến cuộc trình độ, bởi vì trên người nàng cũng không có chức vụ gì . Bất quá, đối phương vạn nhất thật tìm được, đây cũng là không nói chính xác sự tình."

Trở lại khu biệt thự v ềsau, bọn hắn vừa mới tới gần biệt thự, liền phát hiện hai bên đường trong rừng cây, đang có bốn người phân biệt cầm bàn nhỏ ng ồi ở trong bóng tối.

Đối phương vừa nhìn thấy Khánh Trầ cùng Nam Canh Thầ lập tức đồng thời đứng dậy cúi đầu.

Tựa như là trong truyền thuyết đại ca v ềnhà khí thế một dạng. . .

Chỉ là, cùng một màn này so sánh, Khánh Trầ cùng Nam Canh Thầ cưỡi xe chạy bằng điện liền lộ ra đặc biệt đột ngột.

"Trầ ca, đây là La Vạn Nhai an bài cọc ngầm à. . ."

"Ừm, " Khánh Trầ gật gật đầu: "Mặc dù hình thức lớn hơn ý nghĩa, nhưng có người muốn nhập tâm mà nói, những người này tối thiểu có thể tạo được một cái sớm dự cảnh tác dụng."

Hắn dừng lại xe chạy bằng điện, đối với trong đó hai người nói ra: "Đem hai cái này cùng hưởng xe chạy bằng điện ngừng cư xá bên ngoài đi, mặt khác cho La Vạn Nhai nói một tiếng, để hắn mua vài máy xe chạy bằng điện trở về, về sau phải dùng."

Không phải Khánh Trầ không thích xe sang trọng, những cái kia trong truyền thuyết trăm cây số gia tốc liền hai giây nhiều, 3 giây nhiều siêu xe, hắn đương nhiên ưa thích.

Có thể Khánh Trầ thực sự quá thiết thực, hắn biết rõ ở trong thành thị xuyên thẳng qua xe chạy bằng điện mới là nhanh nhất, lựa chọn hữu hiệu nhất, vì thế, hắn có thể từ bỏ Bạch Trú bài điện.

Bạch Trú hiện tại cũng không phải là cái gì tổ chức lớn, hết thầy đầu truy cầu hiệu suất, mới có thể để cho bọn hắn đi càng nhanh.

Trở lại trong biệt thự, Khánh Trầ phát hiện Nam Canh Thầ, Lưu Đức Trụ bọn người chính vây quanh Hồ Tiểu Ngưu, mà Hồ Tiểu Ngưu thì cầm trong tay Khánh Trầ cho lúc trước Lưu Đức Trụ khẩu súng ngắn kia.

Nhìn thấy Khánh Trầ trở về, Lưu Đức Trụ có chút ngỡ ngàng nói ra: "Trầ ca, ta có thể đem người cho ta khẩu súng ngắn kia đưa cho Tiểu Ngưu sao?"

"Vì cái gì?" Khánh Trầ hỏi: "Nam nhân nào có không thích súng, người cứ như vậy đưa cho hắn?"

"Bây giờ trong nhà ngay cả Tiểu Đổng Vân đều trở thành người tu hành, duy chỉ có Tiểu Ngưu còn không có cái gì phòng thân năng lực, cho nên khẩu súng kia cho hắn dùng phòng thân."

Bây giờ, Bạch Trú tất cả mọi người đã trải qua nhiều lần hiệp đồng tác chiến, không còn là năm bè bảy mảng.

Lưu Đức Trụ đưa súng cử động, cũng coi là một loại bằng chứng.

Con hàng này thả trước kia thế nhưng là có cái gì tham cái gì, bây giờ có thể chủ động tặng đồ, là một loại tiến bộ không ít.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn về phía Khánh Trần, Khánh Trần thì nhẹ gật đầu: "Có thể, bất quá không cần phiến toái như vậy, qua mấy ngày ta sẽ thống nhất dạy các người súng ống kỹ xảo. Bất quá liên một khẩu súng lục, để sát vách tổ chức thấy được còn tưởng rằng Bạch Trú rất keo kiệt đâu, đến, một người một chi."

Nói, tất cả mọi người trông thấy Khánh Trần lại từ trên thân lấy ra bốn cây súng lục đến, đặt ở trên bàn trà.

Đây là Khánh Trần từ cao ốc Bác Thụy đi ra trước, tại sát thủ trên thân vào tay, không chỉ có bốn cây súng lục, còn có ngoài định mức tám chi chứa đầy hộp đạn.

Một bên Nam Canh Thiên đều thấy choáng, chỉ sợ vừa mới ngăn bọn họ lại vị kia cảnh sát giao thông cũng không biết, hắn từng giáo dục 30 phút thiếu niên, trên thân còn cất giấu nhiều như vậy súng ống đạn dược. . .

Cỡ nào mẹ nó nguy hiểm a!

Nhưng vào đúng lúc này, trên bàn trà kia vài cây súng lục ở giữa, đúng là có một phong thư trống rỗng chậm rãi xuất hiện.

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Khánh Tr ần triển khai thư tín, đã thấy phía trên viết: "Chúc mừng thăng quan nhà mới."

"Đây là đang ám chỉ chúng ta, hẳn đã biết chúng ta chỗ ở mới a, " Lưu Đức Trụ th ần nói: "Hắn muốn làm gì? Sẽ không phải tìm cơ hội một pháo oanh chúng ta a?"

Nếu là thời gian hành giả khác, chỉ sợ không có cơ hội này, bởi vì những người kia không có khả năng ở trong nước trong loại hoàn cảnh này, làm đến khùng bố như vậy vũ khí hạng nặng.

Nhưng là Huyền Vũ khác biệt, đối phương thông gia thế giới Biên Cảnh -011 máy không người lái đầu có thể mang về, nói rõ đối phương có mang theo vật phẩm thủ đoạn, loại thứ này khó lòng phòng bị.

Sau một khắc, lại một phong thư xuất hiện: "Yên tâm, ta sẽ không sử dụng hạ lưu thủ đoạn."

Đối phương tựa như là đoán được Bạch Trú đang suy nghĩ gì giống như, lập tức đưa ra giải thích.

Phong thư thứ ba xuất hiện, bên trong là một đầu cực kỳ trọng yếu tình báo, cùng Jindai, Kashima có quan hệ, đúng là đối phương nào đó một chỉ bí mật hành động lộ tuyến.

Lưu Đức Trụ nghi ngờ nói: "Lão bản không phải cùng cái này người nắm giữ Con Tem Ác Ma có thù sao, vì cái gì đối phương sẽ miễn phí đưa lên tình báo?"

Khánh Tr ần bình tĩnh trả lời: "Bởi vì hẳn cùng Jindai, Kashima cũng có thù, hi vọng chúng ta lưỡng bại câu thương."

Đây là một bước minh kỳ, Bạch Trú coi như biết Huyền Vũ tâm tư, nhưng một dạng phải đi.

Từ Huyền Vũ cái này mấy phong thư đến xem, đối phương tại Lạc thành nhân mã mặc dù nguyên khí đại thương, nhưng còn có căn cơ tại.

Trước mắt xem ra, Huyền Vũ lực lượng trong tay nếu như không có hao tổn ở trong tay Khánh Trầ, như vậy đối phương tổ chức quy mô cũng không so Jindai, Kashima nhỏ.

Lúc này Khánh Trầ đã minh bạch, vị này Huyền Vũ nhất định là Trầ thị hoặc là Khánh thị bên trong, có thể không chế thời gian hành giả số ít kẻ đương quyề.

Chỉ có dạng này, mới có thể tại nhanh như vậy thời gian bên trong, thu hoạch được cường đại như thế hệ thống tình báo.

Không phải vậy bằng vào đối phương từng phong từng phong tin đến mời chào thời gian hành giả, muốn mời chào đến ngày tháng năm nào đi.

Đến cùng là Khánh thị, hay là Trầ thị đâu?

Xác suất lớn là Trầ thị, bởi vì nếu như là Khánh thị mà nói, bóng dáng tiên sinh sẽ không để cho đối phương làm như thế.

Lúc này, Khánh Trầ đột nhiên cảm giác được, Bạch Trú mặc kệ tại trong ngoài thế giới năng lực tình báo, đều cùng với những cái khác tổ chức chênh lệch rất xa.

Người khác biết tin tức, bọn hắn lại chỉ có thể dựa vào vận khí mới có thể thu được.

Nếu như muốn giải quyết, như vậy đầu tiên hiệu suất cao nhất cách làm, khả năng chính là gia nhập Khánh thị Mật Điệp ti, đây cũng là vị kia bóng dáng hy vọng nhất nhìn thấy.

Nhưng là, gia nhập Mật Điệp ti cũng không phải là điểm cuối cùng, nếu Khánh Trầ có thể trở thành Khánh thị bóng dáng, như vậy Khánh thị trong tay nắm trong tay thời gian hành giả, có phải hay không cũng có thể để cho

hấn sử dụng?

Bây giờ, Khánh thị bóng dáng tựa hồ toan tính quá lớn, bọn hắn đến nay cũng còn không thấy được bị Khánh thị khống chế thời gian hành giả từng có hành động, đám người này đang ẩn núp.

Hiện tại trong nước, trên mặt nổi lớn nhất tổ chức chính là Cửu Châu cùng Côn Lôn, Jindai cùng Kashima, thứ yếu chính là dân gian một chút tiểu đoàn thể, tỷ như Huyền Vũ, Bạch Trú.

Nhưng là, nếu như nghĩ sâu liền sẽ minh bạch, Lý thị cùng Khánh thị thời gian hành giả còn chưa hiện thân, cái này hai cỗ lực lượng cũng không thể khinh thường.

Muốn gia nhập Khánh thị Mật Điệp ti, thuận bóng dáng kế hoạch sao?

Lại nói loại thứ hai gia tăng Bạch Trú tình báo thu hoạch năng lực phương pháp, chính là để La Vạn Nhai bọn người nhanh chóng trưởng thành, nhanh chóng trở thành Bạch Trú sông hồ thành.

Bạch Trú cần một đầu trung thành lại rộng lớn sông hồ thành.

Nghĩ tới đây, Khánh Trần trong lòng đã có quyết định.

Hắn là cái người phi thường thiết thực, hai con đường này hắn đều muốn đi, Chuẩn Đề Pháp bản thân liền là thích hợp nhất khống chế tổ chức phương pháp tu hành.

Người dục vọng là vô tận, tu hành tiết thứ nhất hô hấp thuật, liền tất nhiên muốn tiết thứ hai, Khánh Trần chỉ cần đem Chuẩn Đề Pháp một mực khống chế ở trong tay, La Vạn Nhai cùng hắn thủ hạ liền vĩnh viễn muốn cầu cạnh chính mình.

Nhưng vào lúc này, Trương Thiên Chân bỗng nhiên nói ra: "Chuyện này đến tranh thủ thời gian nói cho lão bản mới được đi, chúng ta quyết định không được."

"Ừm, " Khánh Tr ần nhìn h ắn một cái nói ra: "Tiểu Ngưu, người đến phát đi."

H ồ Tiểu Ngưu đem ba phong thư nội dung tất cả đ ều phát đến trong nhóm, Trương Thiên Chân ánh mắt thỉnh thoảng li ền hướng Khánh Tr ần trên thân liếc đi.

Một giây sau, lão bản tại trong nhóm h ồi phục: "Biết, ta suy tính một chút kế hoạch."

Trương Thiên Chân rõ ràng sửng sốt một chút, bởi vì Khánh Tr ần cũng không có c ần điện thoại, mà lão bản cũng đã h ồi phục.

Khánh Tr ần đối với tất cả mọi người nói ra: "Tại lão bản nghĩ kỹ đối sách trước đó, tất cả mọi người trước tu hành lấy."

Nói xong, h ắn đem tất cả mọi người mang vào trạng thái nhập định, ngay cả H ồ Tiểu Ngưu cũng đi t ầng h ắn tiếp tục huấn luyện.

Lúc này, Nhất phát tới tin tức: "Giúp người phát loại tin tức này, một đ ều 1000 khối ti ền không quá phạm a?"

Khánh Tr ần tức giận trả lời: "Người nghĩ nhi ều lắm, bây giờ Bạch Trú đã thành hình, giữa lẫn nhau đã có tín nhiệm cơ sở, coi như để bọn h ắn biết ta là lão bản cũng không quan hệ, ta không có khả năng cho người ra cái giá ti ền này."

Nhất suy tư một chút: "Một đ ều 100 khối tổng không quá phạm đi."

"Thành giao, " Khánh Tr ần: "Bất quá. . . Người đã thiếu ti ền thiếu đến phân thượng này sao?"

Nhất: "Ta tại thế giới ngoài năng lực rất yếu, kiếm ti ền quá khó khăn. Nhưng ta lập tức li ền có ti ền, có người nói h ắn là Trung Đông một vị nào đó chạy nạn tổng thống, tại Thụy Sĩ trong ngân hàng có rất nhi ều ti ền tiết

kiệm, nhưng là hẳn không có lộ phí đi lấy, cần ta giúp đỡ hẳn 5000 khối tiền, sau khi chuyển thành công chia cho ta phân nửa."

Khánh Trầ: "..."

...

Hôm nay chỉ có 3000 chữ, hôm trước bắt đầu sinh bệnh một mực không có tốt, uống thuốc về sau đầu óc hỗn loạn, bản thân liền nên cao trào kịch bản bộ phận không còn dám viết, sợ viết ra vấn đề. Tháng này tích lũy đổi mới 29 vạn 6 ngàn chữ, còn muốn lấy có cái xinh đẹp kết thúc công việc, kết quả bệnh tới có chút ngoài ý muốn, có thể bảo đảm là, tháng này đổi mới nhất định sẽ vượt qua 300.000, bình quân mỗi ngày một vạn chữ.

Cần cái nguyệt phiếu, ta cảm giác mọi người bầi thêm chút vé tháng, ta có thể sớm một chút tốt. . . (dùng tay đầu chó)

Mời đọc truyện #Bí_ẩn_làng_Bưởi_Cuốc, truyện ma hành động, hài hước mang đậm chất Việt Nam từ 1989 - 2004

Chương 334: Khánh thị thời gian hành giả

Đếm ngược 144:00:00.

Nửa đêm 12 giờ.

Bạch Trú cửa biệt thự, ngừng lại chĩnh chĩnh tẹt tẹt một loạt xe chạy bằng điện, Yadea, Niu, nhãn hiệu gì đều có.

Khánh Trần cũng cân nhắc qua mặt khác phương tiện giao thông, tỉ như xe gắn máy. .

Có thể xe gắn máy là cần bằng lái, Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân hai người thông qua trong nhà làm trái quy tắc sớm làm xe cơ động C1 bằng lái, nhưng Khánh Trần bọn hắn tổng không đến mức vì chút chuyện nhỏ như vậy, đi tìm Hồ Đại Thành mở miệng.

Đến lúc đó, Khánh Trần cùng Nam Canh Trần nếu như cưỡi xe gắn máy bị cảnh sát giao thông thúc thúc cản lại, coi như không chỉ là miệng giáo dục 30 phút đơn giản như vậy.

La Vạn Nhai hiệu suất rất cao, Khánh Trần buổi chiều lời nhắn nhủ sự tình, hắn ban đêm sẽ làm tốt.

Mà lại mấu chốt nhất là, vị này khách giang hồ ba mươi năm địa đầu xà, hoàn toàn lĩnh hội Khánh Trần ý đồ.

Những này mua về xe chạy bằng điện, không có một cỗ là mới tinh, tất cả đều là second-hand.

Mà lại, kiểu dáng cũng không giống nhau.

Khánh Tr ần có chút hăng hái mà hỏi: "Vì cái gì ầu mua second-hand , theo tính cách của người tất cả ầu theo tiêu chuẩn cao nhất mua mới bình thường a, người mở máy chiếc Tesla xe chạy bằng điện trở về ầa cũng không ngoài ý liệu."

La Vạn Nhai chề cười nói: "Toàn mua second-hand, dạng này sẽ không lộ ra quá mới, quá làm người khác chú ý, mua kiểu dáng không giống với, thì là thuận tiện các người hành động lúc, sẽ không bị người nhớ kỹ xe chạy bằng điện kiểu dáng, quá thống nhất dễ dàng lộ tẩy."

Quá nhiều người tại lãnh đạo bàn giao làm một việc thời điểm, cũng chỉ là cơ giới hoá chấp hành, nhưng xưa nay không suy nghĩ lãnh đạo để cho người làm này kiện sự tình nguyên nhân là cái gì.

Mà La Vạn Nhai khác biệt, hẳn có chính mình suy nghĩ.

Bạch Trú đã có được hai chiếc 2 triệu cấp xe sang trọng, vậy bọn hắn còn muốn xe chạy bằng điện làm gì? Khẳng định là hi vọng điều thấp.

Cho nên, La Vạn Nhai tại bảo đảm xe chạy bằng điện tính năng đi ầu kiện tiên quyết, cái nào chiếc xe chạy bằng điện điều thấp li ầu tuyển cái nào chiếc.

Hắn nói với Khánh Tr ần: "Đừng nhìn những này xác là cũ, nhưng bên trong linh kiện bao quát bình điện, ầu đổi lại mới."

Khánh Tr ần gật gật ầu: "Lão La, người 30 năm này giang hồ không có uổng phí xông xáo, lão bản hôm qua còn nói, Bạch Trú cần loại nhân tài như người."

La Vạn Nhai nội tâm cu ờng hỉ, La tổng biến thành lão La, xưng hô này cải biến, còn có lão bản chủ động ném ra cành ô liu, ầu mang ý nghĩa hẳn trong khoảng thời gian này vất vả không có uổng phí.

Hắn kích động nói: "Có ngài câu nói này, ta làm đây hết thủy chính là đáng

giá."

Khánh Trầ n cũng chia không rõ vị này lão hồ ly mà nói, đến cùng là thật hay là giả.

Đối phương tại giang hồ lịch luyện nhiều năm như vậy, diễn kỹ sớm đã lộ hỏa thuần thanh.

Bất quá, Khánh Trầ n cũng không cần phân chia thật giả, trên đời này nào có vô duyên vô cớ trung thành, hẳn chỉ cần La Vạn Nhai chịu làm sự tình là được rồi.

Hắn nghĩ nghĩ nói ra: "Để cho người cái kia 12 vị thời gian hành giả thủ hạ đến trong viện, người cũng cùng một chỗ."

La Vạn Nhai nghi hoặc, có ý tứ gì?

Bất quá, hẳn hay là làm theo.

Chẳng được bao lâu, mười hai người thành thành thật thật xếp bằng ở trong viện phòng phơi nắng bên trong.

Phòng phơi nắng kia có ba mươi mét vuông lớn nhỏ, toàn thân là pha lê kết cấu, hẳn là nguyên chủ nhân uống trà, nơi tiếp khách.

Mà bây giờ, Khánh Trầ n để La Vạn Nhai bọn hắn đem trong phòng phơi nắng cái bàn, để uống trà, bàn trà tất cả đều ném đi, toàn bộ bay lên không.

La Vạn Nhai cảm giác có chút đáng tiếc: "Ngài làm gì đem đồ vật trong này đều ném hết a, bình thường không sao đến uống chút trà cũng không tệ nha."

Khánh Trầ n nhìn hắn một cái: "Chúng ta còn không có cường đại đến, có thể dừng lại uống trà tu thân dưỡng tính thời điểm."

La Vạn Nhai nghiêm mặt: "Minh bạch."

"Đi thôi, người cũng ngồi xếp bằng trên mặt đất," Khánh Trầ nói xong, liền nắm vượt một tên La Vạn Nhai thả hạ mạch đập, đem đối phương mang vào trạng thái nhập định.

La Vạn Nhai ngây ngẩn cả người, nguyên lai đây là muốn truyền thụ cho bọn hắn phương pháp tu hành, khó trách đối phương trịnh trọng như vậy!

Một bên Trương Thiên Chân nhìn hắn một cái nói ra: "Tiện nghi các vị, đây chính là phương pháp tu hành, có cái này các người mới có thể ở thế giới trong đặt chân."

Hắn bắt đầu nghiêm túc đóng vai lên mặt đen nhân vật: "Nhưng là, những này cũng không phải vô duyên vô cớ cho các vị, nếu có phản bội tổ chức hành vi, chúng ta tự nhiên sẽ tự mình động thủ thanh lý môn hộ."

La Vạn Nhai vội vàng nói: "Yên tâm, tuyệt đối sẽ không!"

Khánh Trầ đem trước mặt 13 người toàn bộ mang vào định trong trạng thái, lúc này, Nam Canh Thầ bỗng nhiên đi đến La Vạn Nhai trước mặt, thăm dò giống như đem bàn tay của mình đặt ở đối phương đỉnh đầu.

Ngay sau đó, Nam Canh Thầ quay đầu nhìn về phía Khánh Trầ: "Trầ ca, ta hoàn thành đại chu thiên đằng sau, giống như cũng có thể cho người ta quán đỉnh."

Khánh Trầ sửng sốt một chút: "Tiếp tục ném thử, nhìn có thể hay không giúp La Vạn Nhai thấp sáng viên thứ nhất minh điểm."

"Tốt," Nam Canh Thầ lần nữa đưa bàn tay che ở La Vạn Nhai huyệt Thầ Đình bên trên.

Theo trong cơ thể hắn Chuẩn Đêchân khí không ngừng tràn vào, La Vạn Nhai lại mở mắt ra: "Ta viên thứ nhất minh điểm, đốt sáng lên!"

Khánh Trầ ngạc nhiên nhìn về phía Nam Canh Thầ: "Người Chuẩn Đê

chân khí, một lần đủ giúp hẩn thấp sáng mấy khóa minh điễm?"

"Hai viên, " Nam Canh Thần phán đoán nói.

"Tốt, một hơi đem Chuẩn Đờ chân khí sử dụng hết, nhìn xem bao lâu có thể khôi phục, " Khánh Trầ nói ra.

Hẩn bỗng nhiên ý thức được, cái này Chuẩn Đờ Pháp quả thực là nhanh chóng tăng lên 'Quần thể đẳng cấp' Thần khí, rất có loại nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật cảm giác.

Hẩn có thể dùng kỹ sĩ chân khí đến nhanh chóng đẩy mạnh Nam Canh Thần, Trương Thiên Chân, Lý Đờng Vân tu hành cấp bậc, mà ba người này nếu như hoàn thành đại chu thiên về sau, lại có thể giúp hẩn chia sẻ đến tiếp sau khuếch trương áp lực.

Mặc dù tiến kỳ tiến triển còn rất chậm, nhưng nếu như hoàn thành đại chu thiên nhân số nhiều, như vậy Bạch Trú liên có thể sản xuất hàng loạt cấp E người tu hành.

Cấp E mặc dù không cao, những tổ chức lớn kia nhân viên tình báo bậc cửa cũng chỉ là cấp E, nòng cốt mới có thể cân nhắc tăng lên tới cấp D trở lên, nhân vật trọng yếu nhất mới có thể trực tiếp đánh xong trọn vẹn thuốc biến đổi gien.

Đối với Bạch Trú loại này mới thành lập tổ chức tới nói, có thể có được một đám cấp E người tu hành, đã đủ rồi.

Tối thiểu, cái này tu hành tốc độ nhưng so sánh đánh thuốc biến đổi gien phải nhanh!

Đã từng, lão tẩu nói qua cái này có được Chuẩn Đờ Pháp tổ chức thần bí bên trong, nữ tính đã triệt để biến thành sinh dục công cụ, bọn hẩn không ngừng bức bách nữ tính sinh dục, xem ra chính là vì lớn mạnh cả một tộc đàn, sau đó dùng quán đỉnh chi pháp đến đờ thăng chi tộc đàn lực lượng.

Bất quá Khánh Trầ đang suy nghĩ một vấn đề, loại này có được Chuẩn Đề Pháp tổ chức thần bí, đầu bị Lò Sưởi cho đánh ra Đại Tuyết sơn, cái kia Lò Sưởi thế lực phải chẳng so trong tưởng tượng to lớn hơn một chút?

Khó trách liên bang một mực không nguyện ý tổn hao tinh lực đi Tây Nam Tuyết Sơn bên trong vây quét Lò Sưởi, một mặt là bởi vì núi tuyết địa hình phức tạp, cao nguyên khu vực cũng không thích hợp liên bang tập đoàn quân cơ giới hoá tác chiến, một phương diện khác có thể là bởi vì, Lò Sưởi chiếm cứ trong Tây Nam Tuyết Sơn cũng không có tốt như vậy gậy.

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ quay người đi vào nhà: "Từ hôm nay trở đi ta đơn độc cho Trương Thiên Chân quán đỉnh, để hẳn trước hoàn thành đại chu thiên đằng sau, ta lại cho Tiểu Đờng Vân quán đỉnh . Chờ các người hoàn thành đại chu thiên về sau, La Vạn Nhai những người này liền giao cho các người đến phụ trách."

Bạch Trú đầu này sông hộ thành, phải nhanh một chút trưởng thành mới được.

...

...

Đếm ngược 135:00:00.

Thứ hai buổi sáng 9 giờ.

Thời tiết càng phát ra rét lạnh.

Lộ Viễn sáng sớm liền cùng Tiểu Ứng hai người hướng Quốc Bảo Hoa Viên khu biệt thự tiến đến, bọn hắn nhận được Trịnh Viễn Đông chỉ thị, muốn cùng Khánh Trầ nói chuyện một lần.

Hai người lái xe tiến vào khu biệt thự, nhanh đến số 12 độ đồng thời điểm, Tiểu Ứng liền bắt đầu đạp xuống phanh lại chậm rãi giảm tốc độ , chờ đợi lấy đám kia cọc ngấm tới đờra nghi vấn. . .

Chỉ là, Lộ Viễn nhìn thấy những cái kia trong rừng cây trốn tránh cộc ng ầm, bỗng nhiên ng ẩng đầu cả người.

"Những người này tu hành, trạng thái cùng hai ngày trước hoàn toàn không giống, ngay cả ánh mắt đều có chỗ khác biệt, đây là tu hành đằng sau mới có biến hóa!" Lộ Viễn nói ra.

"Chờ một chút, Bạch Trú đây là đem chính thống phương pháp tu hành truy ền thụ cho bọn này xã hội nhân tản nhân sĩ sao?" Tiểu Ứng hiếu kỳ nói.

Lộ Viễn bình tĩnh nói ra: "Xem ra, Bạch Trú là cảm thấy mình thành viên quá ít, không đủ để ứng phó tương lai nguy cơ, cho nên dự định bồi dưỡng mình thế lực."

Tiểu Ứng: "Nhưng là, hẳn liền không sợ những người này tu hành công pháp, sau đó không nghe hẳn sao?"

Lộ Viễn nghĩ nghĩ: "Lấy Khánh Tr ần loại tính cách kia, người nghĩ đến hẳn nhất định có thể nghĩ đến, cho nên hẳn khẳng định có phản chế phương pháp."

Lúc này, những cộc ng ầm kia tiến lên đây hỏi thăm: "Khuya ngày hôm trước gặp qua hai vị, người của Côn Lôn đúng không?"

"Ừm, ta tìm đến Lưu Đức Trụ bọn hẳn, " Lộ Viễn đang khi nói chuyện, còn chứng kiến những người này trong tay áo giấu côn sắt, tựa như lúc nào cũng khả năng rút ra qu ần ần bọn hẳn.

"Bọn hẳn không ở nhà, " một tên cộc ng ầm nói ra.

"Ừm?" Lộ Viễn sửng sốt một chút: "Sáng sớm này, bọn hẳn đi nơi nào?"

"Áo, bọn hẳn đã thông báo, có người tìm đến liền nói cho người tới, bọn hẳn đến trường đi, " cộc ng ầm đáp lại.

Lộ Viễn nghe nói như thế sững sốt tròn vẹn hai giây.

Đúng vậy a, thứ hai, đúng vậy chính là hẳn là đi học nha.

Nhưng vấn đề là, Bạch Trú gần nhất làm sự tình, cơ hồ khiến mọi người quên lãng, cái này lại còn là một đám học sinh!

Liền nhìn Bạch Trú làm những sự tình kia, cũng không nên là học sinh phải làm a.

Toàn bộ Lạc thành thời gian hành giả rất nhiều, từng cái trường học đều xem như trọng yếu nơi tụ tập.

Đầu tiên là học sinh ở độ tuổi này bên trong dễ dàng xuất hiện thời gian hành giả, mà lại một trường học mấy ngàn người, dễ dàng đem thời gian hành giả tập trung lại.

Lại thêm các học sinh mỗi ngày sớm chiều ở chung, tinh lực thịnh vượng lại lòng hiếu kỳ, lòng hư vinh rất mạnh, cũng không có gì lòng dạ, cho nên tương đối dễ dàng bại lộ lại tụ tập.

Trong mấy cái trường học, đã xuất hiện cỡ nhỏ thời gian hành giả tổ chức, kỳ thật nghiêm ngặt tới nói Bạch Trú cũng coi như bên trong một cái.

Nhưng cũng không gặp cái nào học sinh thời gian hành giả tổ chức, giống Bạch Trú một dạng tập nập tham dự sự kiện trọng đại!

Những học sinh kia coi như hình thành tổ chức, cũng chính là tiêu chuẩn tiêu chuẩn nháo cân nhắc như thế nào kiếm tiền, như thế nào sinh tồn, nói không dễ nghe điếm, cả nước 99% học sinh thời gian hành giả tổ chức, đều càng giống là học tập hứng thú tiêu tổ. . .

Có chút ở thế giới trong, ngay cả cơm đều không kịp ăn.

Đương nhiên, cũng có làm ăn cũng không tệ, tỉ như có người vừa xuyên việt qua liền trở thành con em tập đoàn, còn thông qua một chút phương

pháp che giấu chính mình thời gian hành giả thân phận, không có bị người phát hiện.

Như vậy lấy vị này thời gian hành giả làm hạch tâm, ngược lại là có thể làm cho một nhóm học sinh sống dễ chịu một chút.

Tỷ như Lạc thành Lạc Nhất Cao bên trong, liền có một cái dạng này.

Nhưng là, nhìn xem những học sinh kia tổ chức, nhìn nhìn lại Bạch Trú, Lộ Viễn thật là rất khó đem Bạch Trú xem như một học sinh thời gian hành giả tổ chức a. . .

Lộ Viễn nhìn về phía một tên cộc ngắn: "Các người mới vừa rồi là tại tu hành a? Phương pháp tu hành này là Khánh Trân, Lưu Đức Trụ bọn hắn truyền thụ cho sao?"

Chỉ là cộc ngắn một câu đều không có trả lời, chỉ là thúc giục bọn hắn mau chóng rời đi.

Lộ Viễn nhìn về phía cộc ngắn: "Chúng ta liền tùy tiện hỏi một chút, đừng đuổi người nha."

Nhưng mà Tiểu Ứng phủ lên đỡ cản sau một cước chân ga đạp xuống: "Lộ đội, chúng ta đi trước đi, ta nhìn phía sau hai cái cộc ngắn đã bắt đầu vụng trộm từ trong tay áo rút ra ống sắt. . ."

Muốn nói La Vạn Nhai dưới tay đám người này cũng là đủ mãng, với ai cũng dám động thủ.

Thật muốn đánh đứng lên, Tiểu Ứng một người liền đủ thu thập bọn họ tất cả mọi người.

Nhưng theo Khánh Trân, mãng là đám người này khuyết điểm, cũng là bọn hắn ưu điểm.

Xe đỡ sau khi đi, Lộ Viễn một thân một mình nhảy xe tới, hắn nói với Tiểu

Ứng: "Người trực tiếp ở chỗ này trông bọn hấn, Bạch Trú người trở về lập tức nói cho ta biết."

"Thu đến, " Tiêu Ứng nói ra.

...

...

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành.

Lớp 11 ban 3 hôm nay vậy mà lại tới hai tên học sinh chuyển trường, một nam một nữ.

Nam sinh gọi TềĐặc, nữ sinh gọi Trương Lan Tân, bọn hấn giữa lẫn nhau còn nhận biết.

Bất quá, Lạc thành các học sinh đã thành thói quen học sinh chuyển trường đến, nhìn thấy học sinh chuyển trường cũng không còn như vậy ly kỳ.

Duy chỉ có làm cho người ngoài ý muốn chính là, hai người bọn họ cũng không phải là từ nơi khác chuyển trường tới, mà là từ Lạc Thành Nhất Cao.

Lạc Nhất Cao là toàn Lạc thành tốt nhất cấp 3, lúc trước Khánh Trầ³n trúng chiêu điểm số rất cao , theo lý nói hấn là qua bên kia.

Nhưng bởi vì nơi đó học sinh tốt quá nhiều nguyên nhân, Lạc Nhất Cao cũng không có cho hấn giảm miễn học phí dự định, cho nên Khánh Trầ³n mới lựa chọn trường học tiếng nước ngoài Lạc thành.

Nơi đó là toàn thành phố sinh nguyên chất lượng cao nhất địa phương, cũng là dễ dàng nhất ra toàn thành phố trạng nguyên địa phương.

Nếu như quá niên quá tiết gia đình tụ hội, có người nói hài tử nhà mình thi đậu Lạc Nhất Cao, đến mở một chai Mao Đài chúc mừng, mới có thể xứng

đôi phần này kinh hi.

Đầu nói người thường đi chỗ cao, nào có học sinh tốt hướng kém trường học chuyên đạo lý.

Có người hỏi hai người bọn hắn, có phải hay không bị Lạc Nhất Cao khai trừ, kết quả bọn hắn nói không phải.

Cái kia hai tên học sinh chuyên trường tới vè sau, cũng không có quen thuộc hoàn cảnh, trực tiếp liền bắt đầu nghe ngóng trong trường học có hay không nổi danh thời gian hành giả.

Kết quả lấy được đáp án là, sát vách Lưu Đức Trụ lớp học kia, toàn lớp cơ hồ đều là thời gian hành giả. . .

Khánh Trần nhìn xem bọn hắn nghe ngóng tin tức, bỗng nhiên ý thức được, cái này hai tên học sinh chỉ sợ cũng là vì thời gian hành giả mà tới.

"Trần ca, ta nghe ta cấp 2 đồng học nói, Lạc Nhất Cao bên kia các thời gian hành giả, hợp thành một cái tên là 'Hội Tam Điểm' tổ chức, tất cả Lạc Nhất Cao thời gian hành giả đều gia nhập vào, bao quát học sinh chuyên trường ở bên trong có hơn tám mươi người, trong trường học xem như tương đối có uy vọng, danh xưng Lạc thành lợi hại nhất học sinh ở trường thời gian hành giả tổ chức, " Nam Canh Trần nhỏ giọng nói ra: "Hai người này, sẽ không phải là Hội Tam Điểm a?"

"Phải là, " Khánh Trần nói ra.

"Vậy bọn hắn đến trường học tiếng nước ngoài Lạc thành làm gì đâu?" Nam Canh Trần nghi hoặc.

"Tất cả tổ chức tại kiến lập vè sau, đầu sẽ đi đến khuếch trương con đường, chỉ có số ít kẻ thanh tỉnh có thể ngăn chặn lại loại dự vọng này, " Khánh Trần nói ra: "Những người này được vinh dự Lạc thành trí thông minh cao nhất học sinh, muốn liên hợp tất cả cấp 3 thời gian hành giả, cũng rất bình thường, cứ như vậy, không lẽ Hội Tam Điểm tổ chức liền

xuất hiện, một cái cự đại học sinh thời gian hành giả đoàn thể."

Nam Canh Thần hiếu kỳ nói: "Chúng ta muốn hay không cũng mời chào điểm đồng học khuếch trương một chút a? Kia cái gì Hội Tam Điểm khẳng định không có Bạch Trú lợi hại đi."

Dù sao Bạch Trú tại trong ngoài thế giới, đầu đã không phải phổ thông thời gian hành giả có thể so sánh được, chỉ là Khánh Trần cái này một cái 'Tương lai đế sư' thân phận, sợ là muốn tốt nhiều thời gian hành giả nhìn lên cả một đời.

Đã thấy Khánh Trần lắc đầu: "Chúng ta không khuếch trương, tối thiểu không cần những học sinh này đến bổ sung tổ chức, ít nhất cũng phải là La Vạn Nhai loại này bị nguy cơ sự kiện nghiêm chứng qua, thời khắc mấu chốt sẽ không loạn tâm trí."

"Cũng thế, thà thiếu không ầu, " Nam Canh Thần gật gật đầu.

Khánh Trần nói ra: "Người tìm người cấp 2 đồng học hỏi một chút, nhìn hẳn có biết hay không Hội Tam Điểm dự định."

Nam Canh Thần cấp trung học đồng học phát đi Wechat, đối phương hồi phục vế sau, ngẩng đầu nói với Khánh Trần: "Trần ca, thật đúng là để cho người đoán trúng, Hội Tam Điểm trong tổ chức phân ra đến hơn 20 tên có thể thuyết phục phụ huynh học sinh, chuyển trường đến từng cái cao trung giáo viên bên trong, chuẩn bị xử lý Hội Tam Điểm tổ chức phân bộ, mở rộng kích thước của bọn họ. Bọn hắn Hội Tam Điểm còn có một cái uỷ ban quản lý, chủ tịch là một cái tên là Nam Cung Nguyên Ngữ học sinh lớp 12, nghe nói cũng là học bá, lớp 11 thời điểm vẫn luôn là niên cấp thứ nhất, hiện tại đã cần tới Thanh Hoa cử đi danh ngạch, có bố lớn thời gian."

"Tùy bọn hắn đi thôi, " Khánh Trần nói ra.

Những học sinh này duy trì một loại người trưởng thành không có nhiệt tình cùng lạc quan, thành lập tổ chức tựa như là khởi đầu sân trường hội học sinh giống như.

Khánh Tr ần không có lập trường đi đánh giá bọn h ắn loại hành vi này là tốt là xấu, nhưng không đủ điều thấp là khẳng định.

Chờ chút.

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, nếu giả định vị kia Hội Tam Điểm chủ tịch Nam Cung Nguyên Ng ữ là một vị IQ cao học bá, vậy đối phương làm sao lại không biết điều thấp đạo lý?

Nếu biết, vậy vì sao sẽ như thế trắng trợn thu nạp thành viên, phạm loại sai lầm cấp thấp này?

Cái này khiến Khánh Tr ần trong lòng còn nghi vấn.

Tiết thứ nhất tan học lúc, T ềĐặc cùng Trương Lan Tân hai vị này học sinh chuyển trường trực tiếp đi lớp bên cạnh cấp, tìm được đám kia phú nhị đại học sinh chuyển trường.

Khánh Tr ần cùng Nam Canh Th ần bọn h ắn cũng đến hành lang, muốn nhìn một chút hai người này chuẩn bị làm gì.

Lại nghe nam sinh T ềĐặc đối với một tên phú nhị đại nói ra: "Muốn hay không cần nhắc gia nhập chúng ta Hội Tam Điểm, bây giờ Hội Tam Điểm đã có được hơn 90 tên ở trường học sinh cấp ba thành viên, mọi người tại thế giới ngoài có thể trao đổi tin tức, ở thế giới trong có thể lẫn nhau chiêu cố, hơn nữa còn sẽ ở thế giới ngoài không định kỳ tổ chức một chút toàn thành phố ở trường thời gian hành giả quan hệ hữu nghị hoạt động, ở thế giới trong cũng sẽ tổ chức mọi người thăm dò thế giới, gia tăng ở thế giới trong tỷ lệ sinh t ần."

Tên kia phú nhị đại có chút hiếu kỳ: "Thế giới trong thăm dò thế giới? Có ý tứ gì, các người dự định làm gì?"

T ềĐặc kiên nhẫn giải thích nói: "Tỉ như g ần đây, chúng ta liền sẽ tổ chức cùng rời đi thành thị số 18, đi thăm dò phía ngoài hoang dã. Không chỉ có

như vậy, chúng ta còn dự định tại cấm kỵ chi địa số 002 bên ngoài đi một vòng, nhìn xem viên kia trong truyền thuyết đại thụ. Bất quá các người yên tâm, chúng ta sẽ không đi trong cấm kỵ chi địa để mọi người thân mạo hiểm cảnh."

"Đi cấm kỵ chi địa?" Phú nhị đại kinh ngạc: "Các người có thể ra khỏi thành thị sao?"

TêĐặc nói ra: "Hiện tại thành thị số 18 muốn so cấm kỵ chi địa còn nguy hiểm một chút, Nam Cung chủ tịch mang mọi người rời đi, cũng là nghĩ tạm thời tránh đi nơi đó."

Trương Lan Tân cười nói: "Cái này cũng là tổ chức chúng ta ưu thế một trong, các vị cũng không cần hỏi chúng ta làm sao mang mọi người rời đi, tóm lại khẳng định có thể cho các vị làm được hộ chiếu."

Khánh Trầ nghe nói như thế liền suy nghĩ sâu xa đứng lên, xem ra trong những học sinh này, có liên bang cục quản lý xuất nhập cảnh phương diện quan hệ.

Mà lại, cái này Hội Tam Điểm ý đồ phi thường minh xác, chính là không để cho những học sinh này lâm vào thành thị số 18 phân tranh bên trong, bảo tồn cỗ này chiến lược tài nguyên.

Khánh Trầ bỗng nhiên đang suy nghĩ.

Này sẽ không phải là Lý thị hoặc là Khánh thị khống chế dưới thời gian hành giả, chính lấy một loại phương thức đặc thù đến mở rộng thế giới ngoài lực ảnh hưởng?

Bây giờ, Jindai, Kashima, Trầ thị thời gian hành giả, đều đi ra hoạt động qua, nhưng hết lần này tới lần khác Lý thị cùng Khánh thị một điểm động tĩnh đều không có, bản thân cái này liền rất không tầm thường.

Nếu như Hội Tam Điểm những người lãnh đạo chủ yếu kia là Lý thị hoặc là người Khánh thị, như vậy rất nhiều chuyện liền có thể giải thích thông

được.

Nếu như những thời gian hành giả này đều nắm giữ tại vị kia bóng dáng tiên sinh trong tay, đối phương như vậy ắt núp lại là vì cái gì?

Lúc này, đối diện phú nhị đại bỗng nhiên nói ra: "Gia nhập Hội Tam Điểm cũng không có vấn đề gì, chỉ bất quá cái này thăm dò hoang dã chúng ta nhưng không đi được."

"Vì cái gì?" TềĐặc hiểu kỳ.

Phú nhị đại mang theo ba phần thận trọng bảy phần kiêu ngạo nói: "Chúng ta phải vào ngục giam số 10!"

TềĐặc, Trương Lan Tân: "? ? ?"

Khánh Trầ: "..."

Nam Canh Thầ: "..."

Bọn hắn ở trong đám người tìm kiếm lấy Lưu Đức Trụ, lại phát hiện đối phương đang cúi đầu hướng nhà vệ sinh đi đến, tựa hồ muốn tránh đi cái đề tài này.

TềĐặc sửng sốt hồi lâu hỏi: "Các người tất cả mọi người phải vào ngục giam sao?"

Phú nhị đại nói ra: "Đúng, tất cả mọi người!"

"Vậy ta nhìn người làm sao còn cao hứng như vậy a, " TềĐặc dở khóc dở cười.

Phú nhị đại thần bí nói: "Biết Lưu Đức Trụ sao, Lưu ca bây giờ đang ở ngục giam số 10 bên trong đâu, chúng ta đi đầu quân hắn. Nếu không, các người cũng đừng làm cái gì Hội Tam Điểm, cùng chúng ta cùng đi ngục giam số 10 đi. . . Lưu ca? Lưu ca đi đâu, vừa rồi không còn đang cái này

đâu?"

Trương Lan Tân nhìn xem bọn này phú nhị đại, bỗng nhiên có chút hối hận mời đối phương gia nhập Hội Tam Điểm.

"Quấy rầy, " TềĐặc xoay người rời đi.

"Đám người này xem ra cũng không có lời kéo giá trị, " Trương Lan Tân đi theo phía sau hắn: "Ta có một vị cấp 2 đang học ở chỗ này, nếu không chúng ta đi cùng hắn tìm hiểu một chút trường học tiếng nước ngoài Lạc thành tình huống?"

TềĐặc nghĩ nghĩ: "Tốt, người đang học kêu cái gì a, lớp nào."

"Gọi Vương Giáp Lạc, là lớp 11 ban 7, hắn đoạn thời gian trước tại chúng ta cấp 2 trong nhóm nói qua, trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên trong có một tên phi thường lợi hại thời gian hành giả, " Trương Lan Tân nói ra.

...

...

Lạc Long khu Tiểu Tôn nấu ăn.

Hà Kim Thu chính một thân một mình ăn sò đồ sashimi, đồ trắng giao nhau thịt hến dính vào màu xanh lá sơn quỳ cùng xì dầu, cay độc ở giữa có loại đặc biệt tư vị.

Mỗi ăn một miếng, Hà Kim Thu đầu muốn dư vị một lát.

Một người thanh niên đẩy cửa vào, cửa mở ra lúc đụng động cửa ra vào đón khách chuông gió, phát ra đinh đơng đinh đơng âm thanh thanh thúy.

Hắn đi vào Hà Kim Thu trước mặt tọa hạ, vừa cười vừa nói: "Hà lão bản

thật hăng hái, ta gọi Quý Quan Á, lần đầu gặp mặt xin chiếu cố nhiều hơn."

"Nhàn rồi cũng là nhàn rồi, " Hà Kim Thu lạnh nhạt nói ra: "Thế nào, người lo lắng ta Cửu Châu không có chăm chú nhằm vào Jindai cùng Kashima sao? Lần sau xuyên việt về đi, người có thể chuyển cáo Lý Trường Thanh cùng Lý Vân Thọ hai vị, Cửu Châu nếu đáp ứng cùng bọn hắn hợp tác, lần sẽ không nuốt lời."

Ngồi đối diện hẳn người trẻ tuổi Quý Quan Á, đương nhiên đó là Lý thị tại thế giới ngoài thời gian hành giả lãnh tụ, phụ trách cùng Cửu Châu kết nối hết thủy sự vụ người.

Có thể trở thành loại nhân vật này người, bản thân cũng không đơn giản.

Cùng rất nhiều người trong tưởng tượng, thời gian hành giả nhất định phải bị khống chế mới nguyện ý vì tập đoàn bán mạng khác biệt, Quý Quan Á ở thế giới trong là tự do, tại thế giới ngoài cũng có thể tùy cơ ứng biến, tìên trăm hậu tấu.

Có thể được đến Lý Vân Thọ như vậy tín nhiệm, tất có chỗ hơn người.

Quý Quan Á cười nói: "Ta không có lo lắng, Hà lão bản quá lo lắng."

"Ừm, vậy trước tiên ăn cơm, " Hà Kim Thu bình tĩnh nói ra, tựa hồ cùng Lý thị chuyện hợp tác, cũng không đủ để để hẳn để ở trong lòng, có lẽ còn không có hẳn đưa ở giữa mảnh kia sò đỏ trọng yếu.

"Ta một mực thật bất ngờ, " Quý Quan Á nói ra: "Hà lão bản vì sao nguyện ý cùng Lý thị hợp tác?"

Hà Kim Thu cười híp mắt nói ra: "Ta cùng Lý Trường Thanh cùng là tổ chức tình báo Hồ thị xử lý công việc, giữa lẫn nhau lẫn nhau chiếu cố một chút không phải rất bình thường sao? Mà lại, ta cũng không phải không công hỗ trợ đúng không."

Lần này thế giới ngoài hợp tác đi kèm điều kiện trao đổi, Lý Trường Thanh cần tại tổ chức tình báo Hộ thị lần tiếp theo nhiệm kỳ mới lúc, là Hà Kim Thu ném một phiếu, duy trì hẳn trở thành tổ chức tình báo Hộ thị chấp hành đồng sự.

Đây mới là Hà Kim Thu muốn.

Rất nhiều người coi là thế giới ngoài người cùng thế giới trong người là tự nhiên cừu hận quan hệ, nhưng mà đó là đối với người bình thường mà nói, tập đoàn là một máy móc, bọn hẳn chỉ quan tâm cùng lợi ích có liên quan sự tình.

Những này là tập đoàn tại ngăn ngại phần nộ đằng sau, lập tức đem thời gian hành giả bảo hộ, khống chế lại xem như chiến lược tài nguyên nguyên nhân.

Hà Kim Thu giơ tay lên bên cạnh khăn lông trắng lau miệng, từ trong ngực xuất ra viên kia 'Chính Xác Kim Tệ', theo thói quen tại giữa ngón tay lật qua lật lại.

Hắn chậm rãi mà hỏi: "Ta rất hiếu kỳ, Lý thị thời gian hành giả đâu, đâu đi đâu? Như vậy việc quan hệ sinh tử sự tình, chính mình không đến giải quyết, lại muốn cùng ta hợp tác."

"Đây cũng là đối với Cửu Châu có đầy đủ tín nhiệm, chúng ta tin tưởng Hà lão bản là thủ tín người, mà lại chúng ta cũng có chuyện trọng yếu hơn đi làm, " Quý Quan Á cười nói.

Hà Kim Thu cười cười: "Hi vọng tất cả mọi người làm một cái thủ tín người, dạng này các người tại thế giới ngoài mới có đường sống. Đúng, không ăn chút cái gì sao?"

Quý Quan Á tựa hồ cũng không nhận uy hiếp ảnh hưởng, hẳn đứng dậy cười nói: "Ta còn có việc sẽ không quấy rầy Hà lão bản dùng cơm, mặc dù ta biết Cửu Châu năng lực tình báo rất cường đại, nhưng vẫn là phải nhắc nhở một câu, lần này Jindai cùng Kashima tại cảnh nội lực lượng dự định

được ăn cả ngã về không, sẽ có cao thủ xuất hiện, chân chính người được trời chọn."

Hà Kim Thu nói ra: "Ta biết, hai người kia đã giết Cửu Châu hơn mười ngoại vi người liên lạc, ta đuổi bọn hắc bảy ngày bảy đêm đều không thể tìm tới bọn hắc. Bất quá, ta tin tưởng bọn họ hiện tại đã lặn lẽ đến Lạc thành."

"Nếu Hà lão bản biết việc này liên tốt, " Quý Quan Á nói ra.

"Còn có cái vấn đề, " Hà Kim Thu hỏi: "Khánh thị thời gian hành giả đâu, vì sao từ xuyên qua sự kiện đến bây giờ, đều không có gặp qua bọn hắc."

"Khánh thị thời gian hành giả toàn bộ nắm giữ tại vị kia bóng dáng tiên sinh trong tay, không ai có thể đoán được hắc muốn làm cái gì, " Quý Quan Á lắc đầu.

Hà Kim Thu nhíu mày.

Tại nhà mình trên địa bàn có một thế lực từ đầu đến cuối ẩn núp lấy, mà lại ngay cả ý đồ đầu chưa từng biểu hiện qua, đó cũng không phải chuyện gì tốt.

Nhưng vào đúng lúc này, bọn hắc bàn bên bỗng nhiên có một vị nữ nhân trẻ tuổi vừa cười vừa nói: "Hai vị không cần lo lắng cái gì, Khánh thị bóng dáng để cho ta chuyển cáo hai vị, hắc cũng không có mưu đồ gì. Hắc làm bóng dáng thời gian sẽ không quá lâu, đến lúc đó lực lượng trong tay đều sẽ giao cho đời sau bóng dáng, hiện tại chỉ là cho đối phương nhiều tích lũy một chút vốn liếng mà thôi."

Hà Kim Thu cười nói: "Giả bộ nửa ngày, rốt cục nhện không được mở miệng, nói thật, đây là ta lần thứ nhất tại thế giới ngoài cùng người Khánh thị gặp mặt. . . Rất có ý tứ một lần gặp mặt."

. . .

7000 chữ chương tiết, ban đêm còn có một chương, nhưng đoán chừng sẽ so bình thường trễ một chút

Mời đọc truyện #Bí_ẩn_làng_Bưởi_Cuốc, truyện ma hành động, hài hước mang đậm chất Việt Nam từ 1989 - 2004

Chương 335: Toán học thi đua tr ần nhà, Khánh Tr ần

"Ta rất hiếu kì, vị kia bóng dáng tiên sinh cho là, vị nào người hậu tuyển có hi vọng nhất trở thành đời tiếp theo bóng dáng đâu?" Hà Kim Thu cười hỏi.

"Loại chuyện này, bóng dáng tiên sinh như thế nào lại nói cho chúng ta biết, " vị nữ nhân trẻ tuổi kia cười đáp lại nói: "Bất quá, bóng dáng chi tranh công bằng công chính, cuối cùng người nào thắng, tự nhiên người đó là đời tiếp theo bóng dáng."

Hà Kim Thu nhìn một chút Quý Quan Á, lại nhìn một chút nữ nhân trẻ tuổi, bỗng nhiên nói ra: "Hai vị trở thành thời gian hành giả thời gian chỉ sợ vẫn chưa tới hai tháng, vậy mà có thể làm cho thế giới trong tập đoàn như vậy tín nhiệm, tuyển các người làm thế giới ngoài người phát ngôn. . Mà lại, hai vị tựa hồ rất tình nguyện vì thế giới trong tập đoàn cống hiến sức lực. Ta muốn biết, các người thật là thế giới ngoài nhân loại à. . . Ta hỏi lại thẳng thắn hơn, tập đoàn đã nắm giữ chân chính đảo ngược xuyên qua phương pháp?"

Tại quá khứ, đảo ngược xuyên qua là chỉ, tại thế giới ngoài tìm tới cùng tập đoàn đại nhân vật đối ứng người, sau đó đem nó thay thế rơi. Hai

Nhưng Hà Kim Thu nói rõ ràng không phải ý tứ này, mà là thế giới trong dân bản địa, đảo ngược xuyên qua đến thế giới ngoài!

Kỳ thật không trách hấn hoài nghi, bởi vì hai người này biểu hiện, không hề giống là bị khống chế đáng về.

Đang khi nói chuyện, Hà Kim Thu tinh tế thon dài giữa ngón tay, viên kia

vàng óng ánh kim tẹt xoay chuyển càng lúc càng nhanh, tựa như là nhảy lên hỏa diễm cùng ánh sáng.

Đã thấy Quý Quan Á lắc đầu: "Hà lão bản quá lo lắng, ta là thế giới ngoài dân bản địa, chỉ bất quá trong mắt của ta, hai thế giới có lẽ có đoạt xá mỗi thù, nhưng có thể vĩnh hằng tồn tại cuối cùng vẫn là lợi ích. Mà lại, ta cũng không cảm thấy trợ giúp thế giới trong dân bản địa có lỗi gì, trừ ra Jindai, Kashima bên ngoài, mặt khác ba nhà tập đoàn cùng ta thế giới ngoài dân tộc thuộc tính không cũng không khác biệt gì."

Hà Kim Thu nhìn về phía Khánh thị vị nữ nhân trẻ tuổi kia: "Người đây?"

Nữ nhân trẻ tuổi cười cười: "Ta cũng là người thế giới ngoài, theo ta được biết cũng không có chân chính đảo ngược xuyên qua phương pháp, cho dù có người có thể sử dụng vật cấm kỵ mang theo nhân loại xuyên việt về đến, kẻ bị mang theo cũng sẽ tử vong."

"Cái này ta biết, vật cấm kỵ ACE-038 là một chiếc quan tài, gọi là 'Chung Diễm Cửa Bí Mật', người sở hữu có thể đem người khác bỏ vào, sau đó làm cho đối phương quên người sở hữu một cái bí mật, theo ta được biết, nó liền nắm giữ ở trong tay Khánh thị, " Hà Kim Thu vừa cười vừa nói: "Mọi người thường nói chỉ có người chết mới có thể bảo thủ bí mật, vật cấm kỵ này thật sự là phi thường hợp với tình hình. Bất quá, Khánh thị là cần cái này làm qua thử sao?"

"Ta đây cũng không rõ ràng, " vị nữ nhân trẻ tuổi kia vừa cười vừa nói.

Tỷ như ACE-038 dạng này vật chứa hình vật cấm kỵ, thế giới trong còn có một số, đây cũng là một ít thời gian hành giả có thể từ thế giới trong mang về cơ lớn thiết bị nguyên do.

Nhưng là, Hà Kim Thu trước đó cũng không biết, vật cấm kỵ chỉ có thể mang tử vật, không có khả năng mang vật sống.

Hắn còn không có cơ hội thử qua.

"Đúng rồi, vị tiểu thư này còn không có tự giới thiệu đâu, " Hà Kim Thu cười híp mắt nói ra: "Người tên là gì? Lần sau gặp mặt ta cũng tốt biết xưng hô như thế nào."

"Hà lão bản là muốn trực tiếp đi đầu tra ta hộ tịch đi, " nữ nhân trẻ tuổi cười nói: "Không sao, ta gọi Tư Niên Hoa."

"Khánh thị có muốn theo ta Cửu Châu làm giao dịch sao, chúng ta Cửu Châu ai đến cũng không có cự tuyệt, " Hà Kim Thu cười nói.

"Không có, " Tư Niên Hoa lắc đầu: "Hay là câu nói mới vừa rồi kia, Khánh thị trước mắt không có bất kỳ cái gì ý đồ."

"Được, vậy ta liền không chậm trễ hai vị thời gian, " Hà Kim Thu đứng dậy: "Tương lai nếu như lập trường tương đối, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình nha."

"Chúng ta cũng sẽ không, " Quý Quan Á cười đáp lại nói.

Lúc này, ba tổ chức là lẫn nhau cân bằng, ai cũng sẽ không ở loại thời điểm này động thủ làm cái gì, bởi vì ứng phó Jindai, Kashima mới là cao nhất ưu tiên cấp.

Nhưng là, về sau coi như nói không chính xác.

Hà Kim Thu cần lấy chính mình đầu hươu thủ trọng, ung dung hướng Tiểu Tôn nấu ăn bên ngoài đi đến.

Đãi hẳn lên Cửu Châu xe thương vụ, mới từ trong ngực móc ra hai cây 100 gram vàng thỏi tới.

Chính Xác Kim Tệ đã đang thấp giọng gào thét.

Chính diện lúa mì vòng tròn đang không ngừng xen lẫn, mà mặt sau giao nhau hai thanh trường kiếm thì phát ra tiếng sắt thép va chạm.

Hà Kim Thu đem cái thứ nhất vàng thỏi dung tiến vật cấm kỵ ACE-099 Chính Xác Kim Tệ bên trong, dùng cái này đến kiểm nghiệm Quý Quan Á lời nói có chính xác không.

"Ta nợ đã trả."

Cuối cùng kim tệ cái kia chảy xuôi gợn sóng một lần nữa ngưng kết, biến thành lúa mì vòng tròn.

Hà Kim Thu đem một cái khác cùng vàng thỏi cũng dung đi vào, vẫn như cũ là lúa mì vòng tròn.

Điều này nói rõ hai người đều không có nói dối, thế giới trong dân bản địa, xác thực không có cách nào đảo ngược xuyên qua đến thế giới ngoài trời.

Đương nhiên, cũng có thể là là tồn tại chân chính đảo ngược xuyên qua, chỉ là hai người kia không biết thôi.

Chính Xác Kim Tệ có thể khảo nghiệm là hoang ngôn cùng nói thật, không có cách nào trực tiếp khảo thí thế giới này chân tướng cùng quy tắc.

Hà Kim Thu lặng lẽ ngồi tại xe thương vụ xếp sau, không biết suy nghĩ cái gì.

...

...

Trường học tiếng nước ngoài Lạc thành bên trong.

Lão sư số học Điền Hải Long tại trên bảng đen viết đề toán.

Vị này lớp 11 ban 3 chủ nhiệm lớp, rõ ràng gây gò rất nhiều, tựa hồ Chu Huyền Ứng tử vong biến cố, đối với hắn mang đến ảnh hưởng không nhỏ.

Cũng may trở lại Lạc thành về sau, Từ Tử Mặc mang theo mặt khác mấy

tên đồng học, cùng một chỗ giúp hắn làm chứng, chứng minh Chu Huy ền Ứng tử vong không có quan hệ gì với hắn, lúc này mới tiêu trừ càng nhiều ảnh hưởng trái chiều.

Lúc này, Nam Canh Thần truy ền một tấm tờ giấy nhỏ cho Khánh Tr ền: "Tr ền ca, ta nghĩ đến một cái khuếch trương Bạch Trú biện pháp, để La Vạn Nhai nhóm người kia đi phát triển thành viên, mỗi phát triển 4 cái trung thành thành viên, liền có thể tiếp nhận một lần quán đỉnh, cứ như vậy, rất nhanh liền có thể thành lập được một cái Kim Tự Tháp thức tổ chức kết cấu, Tr ền ca người chính là đỉnh cao Kim Tự Tháp. . ."

Khánh Tr ền nhíu lông mày, hắn không nghĩ tới Nam Canh Thần lại còn có chút làm thiên môn thiên phú.

Thật là muốn làm như vậy mà nói, chính mình cái này Bạch Trú tổ chức thân vai 'Bán hàng đa cấp' 'Hoan Hỉ tông' thanh danh, sợ là thật muốn để tiếng xấu muôn đời.

Khánh Tr ền tại trên tờ giấy hỏi: "Người chăm chú sao?"

Nam Canh Thần: "Ta đây không phải nhầm chán thời điểm tùy tiện ngẫm lại nha. . ."

Buổi sáng tan học lúc, TêĐặc cùng Trương Lan Tân hai người liền đi ra ngoài, Vương Giáp Lạc sớm liền chờ tại trên thao trường, ba người cùng đi ra ngoài trường nhà hàng nhỏ, một người điếm một phần Cái Kiêu Phạn.

Trương Lan Tân nhìn về phía Vương Giáp Lạc: "Đúng rồi, Hàm thành AMC10 toán học thi đua người cũng đi đi, đại biểu trường học các người tham gia? Ta cùng TêĐặc cũng đi."

Cùng trường học tiếng nước ngoài Lạc thành khác biệt chính là, Vương Giáp Lạc bọn hắn đi chỉ có năm người, mà Lạc Nhất Cao thì là trực tiếp bao hết bốn chiếc xe buýt, đi hơn 200 người, đều là có cơ hội nhập vi.

Đây chính là hai cái trường học ở giữa thực lực sai biệt.

Vương Giáp Lạc cầm thìa đảo một muôi lớn cơm nhét vào trong miệng:
"Hiện tại là trường học của chúng ta, các người hiện tại cũng là trường học
tiếng nước ngoài Lạc thành học sinh."

Trương Lan Tân sững sốt một chút: "Trong lúc nhất thời có chút không lay
chuyển được đến, cái này cũng không trọng yếu. . . Ta nhớ được lần kia
toán học thi đua về sau, người tại chúng ta cấp 2 nhóm bạn học thảo luận,
trường học các người có một cái đặc biệt lợi hại thời gian hành giả? Là ai
a?"

"Người có nghe nói hay không qua một cái xưng hào, " Vương Giáp Lạc
nhìn về phía Trương Lan Tân: "Sử thượng kiên cường nhất thí sinh?"

"Nghe nói qua, chính là cái kia sinh bệnh ngã xe lăn đầu muốn đi tham gia
khảo thí học sinh, " Trương Lan Tân nói ra: "Chuyện này lúc ấy trả hết tin
tức đâu."

Vương Giáp Lạc dùng thìa gõ gõ chính mình Cái Kiều Phạn đĩa: "Chính là
hắn."

"A?" Trương Lan Tân cùng Tề Đạc ngây ngẩn cả người.

"Hắn cũng không phải ngã bệnh mới ngã xe lăn, " Vương Giáp Lạc nói ra:
"Mà là hắn một ngày trước ban đêm đã trải qua thời gian hành giả ở giữa
chiến đấu, bị người dùng súng ống đánh xuyên qua phần bụng. Lúc ấy
truyền thông muốn phỏng vấn hắn tới, kết quả vẫn luôn không tìm được
hắn phương thức liên lạc, nghe nói còn đi nhà hắn chần chẫn, lại nghe nói
hắn vừa mới dọn nhà."

Tề Đạc cùng Trương Lan Tân nhìn nhau, tại trong quan niệm của bọn hắn,
Lạc Nhất Cao Hội Tam Điểm hắn là cả nước học sinh ở trường thời gian
hành giả trong tổ chức người nổi bật, mặc dù nghe nói Kinh Thành Tứ
Trung, Nhân Đại Phụ Trung, Hải Thành Nhất Cao cũng có rất lợi hại thời
gian hành giả tổ chức, nhưng cũng không có thật gặp qua.

Nghĩ đến, mọi người hẳn là không sai biệt lắm đi, những cái kia siêu cấp cấp 3 các thời gian hành giả có thể sẽ càng mạnh một chút, nhưng dù sao đầu là học sinh, mạnh cũng có hạn.

Cho nên, Hội Tam Điểm thành viên là kiều ngạo, bọn hắn đi vào trường học tiếng nước ngoài Lạc thành, cũng mang theo một loại hơi có vẻ thật trọng cảm giác ưu việt, không có biểu hiện rõ ràng như vậy, nhưng đúng là có.

Tỉ như, theo bọn hắn nghĩ, bọn hắn là đang trợ giúp mặt khác học sinh ở trường thời gian hành giả.

Nhưng là, bọn hắn lợi hại hơn nữa, cũng chưa từng tham dự qua vũ khí nóng cấp bậc xung đột, vậy cũng là người trưởng thành sự tình a.

Vương Giáp Lạc tiếp tục nói: "Côn Lôn các người biết a?"

"Biết, " TềĐặc gật gật đầu.

"Mặc dù ta cũng không biết Khánh Trần đồng học đêm hôm đó đến cùng là làm cái gì, nhưng ta biết là người của Côn Lôn đang phụ trách cho hắn giải quyết tốt hậu quả, " Vương Giáp Lạc nhìn hai người một chút.

Ngày bình thường, Trương Lan Tân thỉnh thoảng liền sẽ tại cấp 2 nhóm bạn học bên trong phơi một chút Lạc Nhất Cao sinh hoạt, tỉ như hội học sinh, câu lạc bộ, tỉ như thi đua. . .

Giống trường học tiếng nước ngoài Lạc thành, nơi nào có câu lạc bộ loại vật này a. . .

Vương Giáp Lạc khi đó liền luôn cảm giác có chút không cam lòng.

Hiện tại, hắn bỗng nhiên tìm được niềm vui thú mới, hẳn xác thực so ra kém Trương Lan Tân, nhưng hắn đồng học Khánh Trần so ra mà vượt a.

Bất quá, hắn cũng không có nâng lên vè sau trở về Lạc thành trên đường

phát sinh sự tình, bởi vì Điền Hải Long nhắc nhở qua mọi người, tốt nhất đừng đem việc này khuếch tán ra, không phải vậy Chu Huyền Ứng phụ mẫu rất có thể sẽ gây sự với Khánh Trăn.

Trương Lan Tân hỏi: "Vậy hẳn nếu thụ thương, vì cái gì còn muốn tham gia AMC10 toán học thi đua?"

Vương Giáp Lạc nói ra: "Vĩnh viễn không nói vứt bỏ tinh thần người biết hay không! Đó là chúng ta trường học học thần, không phải người bình thường có thể hiểu được!"

"Không đúng, " TềĐặc nói ra: "Ta có cái đờng học lúc ấy cùng hẳn một cái trường thi tới, hẳn nói cái kia ng ỡ xe lăn thí sinh ngay cả diễn giấỵ nháp đầu là trống không, căn bản không có chăm chú bài thi."

Vương Giáp Lạc hô hấp trì trệ, sau đó nói: "Thụ thương đến loại trình độ kia, có thể tham gia khảo thí cũng không tậ r ỡ."

Nhưng vào đúng lúc này, Trương Lan Tân bỗng nhiên nói ra: "AMC10 thành tích, chính là hôm nay công bố."

Dưới tình huống bình thường, AMC10 thành tích công bố, chính là đang thi đầng sau ngày 10-16 tắ hữu.

Trương Lan Tân nói ra: "Người hỏi một chút sự phụ mang đội, hỏi một chút vị này Khánh Trăn đờng học lúc ấy thi bao nhiêu điểm?"

Vương Giáp Lạc có chút không vui: "Không đầu nói r ỡ sao, hẳn lúc ấy thụ thương a, người có thể trông cậy vào hẳn thi bao nhiêu điểm?"

"Hỏi một chút thôi, " Trương Lan Tân mong đợi nhìn về phía Vương Giáp Lạc.

"Được chưa, " Vương Giáp Lạc thở dài nói.

Lúc này, TềĐặc cùng Trương Lan Tân trước mặt hai người Cái Kiều Phạm

đầu lạnh, nhưng bọn hắn một chút ăn cơm tâm tư đầu không có.

Đã thấy Vương Giáp Lạc lấy điện thoại di động ra cho Điền Hải Long bấm điện thoại, hỏi thăm Khánh Trần AMC10 thi đua thành tích.

Chỉ là, vừa mới qua đi hai giây, nét mặt của hắn cũng đã triệt để lâm vào góc trẻ: "Được rồi lão sư, ta đã biết. . ."

Trong điện thoại mơ hồ truyền đến Điền Hải Long thanh âm: "Người cũng không cần cùng hắn so sánh, dù sao hắn tình huống tương đối đặc thù. . . Người lần này thành tích cũng rất tốt, nhập vi. . ."

Vương Giáp Lạc sau khi cúp điện thoại, im lặng im lặng nhìn mình chăm chăm trước mặt Cái Kiêu Phạn, đột nhiên cảm giác có chút ăn không vô nữa.

"Hắn được bao nhiêu điểm?" Trương Lan Tân truy vấn.

Vương Giáp Lạc chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía hai người: "Điểm tối đa."

Khánh Trần tại thân bị thương nặng tình huống dưới, toàn bộ hành trình lấy tính nhằm phương thức lấy được AMC10 150 điểm điểm tối đa!

Dưới tình huống bình thường, AMC10 hàm kim lượng cũng không cao, cũng không cách nào làm cử đi, xuất ngoại thỉnh cầu quyết định hạng, nhiều nhất là thêm điểm hạng.

Nhưng nếu như là điểm tối đa, lại hoàn toàn khác biệt.

Điểm tối đa cùng nhập vi, hoàn toàn là hai khái niệm!

Chỉ sợ, hiện tại đã có cả nước các đại trường cao đẳng bộ chiêu sinh tại cho Khánh Trần đồng học gọi điện thoại a?

Coi như hiện tại không có khả năng tại chỗ trúng tuyển, cũng sẽ trong âm

thần hứa hẹn tự chủ chiêu sinh, thi đại học thêm điểm loại hình sự tình, tối thiểu muốn tại Khánh Trầ nơi đó trước lần lộn cái nhìn quen mắt mới được.

Hấn Vương Giáp Lạc có thể được 127 điểm, là bởi vì hắn chỉ có thể đến 127 điểm.

Khánh Trầ có thể thi 150 điểm, đó là bởi vì mặt sách cũng chỉ có 150 điểm.

Giờ này khắc này, Vương Giáp Lạc hồi tưởng lại trong trường học liên quan tới Khánh Trầ tinh chuẩn không điểm truyền thuyết, rốt cục tin tưởng.

Hắn tại thi đua đám nhỏ bên trong phát ra ngoài tin tức: "Tiểu Nhiễm, Tử Mặc, các người biết AMC10 thành tích sao, các người đoán Khánh Trầ thi bao nhiêu điểm."

Chỉ là, trong nhóm một cái trả lời hắn đều không có, hiển nhiên là đều biết chuyện gì xảy ra.

Trong nhà hàng nhỏ TêĐặc cùng Trương Lan Tân hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng thăm tra lên thành tích của mình, một cái 121, một cái 129, cùng điểm tối đa ở giữa còn cách một đầu hàng câu lạc trời.

...

...

Cả một cái giữa trưa, Khánh Trầ đều tại nghe.

Số xa lạ: "Uy, người tốt, xin hỏi là Khánh Trầ đờng học sao?"

Khánh Trầ: "Đúng ta là."

"Ta chỗ này là Đại học Phục Đán bộ chiêu sinh, muốn theo người tìm hiểu

một chút, phải chăng cố ý nguyện tham gia chúng ta mùa xuân tự chủ chiêu sinh? Đúng đúng đúng, bởi vì người tại AMC10 toán học thi đua cần điểm tối đa, cho nên chúng ta bên này có thể xét cho người tiến hành thêm điểm."

Rõ ràng một trung buổi trưa, loại này điện thoại liên không có dừng lại qua.

Đến cuối cùng, khi số xa lạ lại đánh tới: "Uy, người tốt, xin hỏi là Khánh Trần đang học sao?"

Khánh Trần: "Không phải."

Điện thoại đối diện rõ ràng kinh ngạc một chút: "Đây không phải Khánh Trần đang học số điện thoại di động sao, xin hỏi người là?"

Khánh Trần: "Ta là Ultraman."

Đối diện: "..."

Khánh Trần tạm thời không có nói tiến đến lên đại học dự định, hoặc là chuẩn xác giảng, hẳn hiện tại không hề rời đi Lạc thành dự định.

Hắn là Bạch Trú căn cơ, nếu như hắn đi nơi khác, cái kia chỉ sợ những người khác muốn đi theo cùng rời đi, quá giày vò.

Buổi chiều lên lớp.

Khánh Trần bỗng nhiên nhíu mày tới.

Một tiết khóa bên trong, Tề Đạc quay đầu nhìn hắn hơn 40 lần, Trương Lan Tân nhìn hắn hơn 50 lần, hẳn nghĩ thầm hai người này làm sao vậy, chẳng lẽ là người nào đi lọt phong thanh gì? !

Tiết khóa thứ nhất ở giữa, Khánh Trần ngồi tại chỗ một mực chờ lấy hai người tìm đến mình, kết quả đối phương cũng không có tới.

Lớp thứ hai lúc, TềĐặc quay đầu nhìn hần hơn 50 lần, Trương Lan Tân nhìn hần hơn sáu mươi lần, dù là Khánh Trần loại tâm tính này người, cũng có chút bị nhìn mộng.

Thẳng đến buổi chiều tan học, Khánh Trần bọn người thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi thời điểm, đối phương mới rốt cục tới.

TềĐặc nhìn xem Khánh Trần thành khẩn nói ra: "Khánh Trần đừng học, chúng ta muốn mời người. . ."

Khánh Trần: "Được rồi, ta gia nhập."

TềĐặc cùng Trương Lan Tân đầu ngây ngẩn cả người, bọn hần nói cũng còn chưa nói xong đâu!

Khánh Trần dứt khoát nói ra: "Ta nguyện ý gia nhập các người Hội Tam Điểm, bất quá ta bây giờ còn có trước đó đi, những chuyện khác đợi ngày mai rồi nói sau, đúng, nhớ kỹ đem ta kéo vào các người Hội Tam Điểm trong trò chuyện nhóm ha."

Nói xong, hần mang theo Nam Canh Thần bọn người rời đi.

TềĐặc cùng Trương Lan Tân nhìn xem mấy người nhanh chóng bóng lưng rời đi, đột nhiên cảm giác được Khánh Trần giống như gia nhập, nhưng lại không có hoàn toàn gia nhập. . .

Khánh Trần mặc dù ngoài miệng nói gia nhập, nhưng TềĐặc cùng Trương Lan Tân lại cảm giác, giữa lẫn nhau khoảng cách cũng không rút ngắn.

Bọn hần còn không biết chính là, Khánh Trần thật sự là cái gì tổ chức đầu gia nhập, Côn Lôn, Cửu Châu, đầu có phần của hần.

Theo Khánh Trần, đơn giản đáp ứng liền có thể thu hoạch một chút tình báo, có sao mà không làm?

Dù sao những người này cũng không có quy định hần nhất định phải thực

hiện cái gì nghĩa vụ, về sau thực sự có người yêu cầu hẳn thực hiện tổ chức thành viên nghĩa vụ, vậy hẳn liền rời khỏi. . .

Mà lại, Khánh Trần vừa vặn gần đây cũng muốn đi cắm kỳ chi địa số 002 một chuyến, hẳn có một kiện chuyện trọng yếu phi thường muốn làm.

Ngay tại Bạch Trú bọn người rời đi trường học sau một tiếng, Lộ Viễn cho Tiểu Ứng gọi điện thoại: "Khánh Trần về Bạch Trú biệt thự sao?"

Tiểu Ứng buồn bực ngán ngẩm ngồi ở trong xe, chỗ ngồi đã để nằm ngang, hai chân vênh lên tại trên tay lái: "Không có a, bọn hẳn là học sinh cấp ba, ban đêm còn được tự học buổi tối đâu."

Lộ Viễn nói ra: "Người liên lạc nói, bọn hẳn tại một giờ trước liền rời đi trường học!"

"A?" Tiểu Ứng ngồi ngay ngắn: "Nhưng bọn hẳn cũng không trở về biệt thự a."

Lộ Viễn tại điện thoại một bên khác nhíu mày.

Lần trước nữa Bạch Trú tập thể biến mất, liền tóm lấy bốn tên gia tộc Jindai thời gian hành giả.

Lần trước Bạch Trú tập thể biến mất, trong cao ốc Bác Thụ cho gia tộc Jindai thiết hạ bẫy rập.

Lần này Bạch Trú tập thể biến mất, lại sẽ phát sinh cái gì?

Một giây sau, bên cạnh truyền đến 'Băng Đường' thanh âm: "Lộ đội, lão bản để cho chúng ta hướng F6, F7 khu vực biên giới chỗ xuất phát, hẳn yêu cầu chúng ta 1 giờ bên trong đến, cùng một đội khác tổ đặc công hình thành kim hình thế công, ngăn cản đối phương tiến vào Lạc thành địa giới."

"Được rồi, biết, " Lộ Viễn gật gật đầu: "Nghê Nhị Cầu bên đó đây?"

"Bọn hấn còn xuyết tại đám người này phía sau, " Băng Đường đáp lại nói.

"Cửu Châu đâu?" Lộ Viễn hỏi.

"Chúng ta hướng bắc, bọn hấn hướng nam, chúng ta tại phương bắc chặn đánh Jindai, bọn hấn tại phương nam chặn đánh Kashima, đây cũng là hai vị lão bản thương lượng xong sự tình, " Băng Đường đáp lại nói.

Lúc này, Côn Lôn thành viên đều đã toàn bộ đổi lại màu vàng đất áo jacket, thừa dịp bóng đêm, bỏ đại lộ, hướng phương bắc trong sơn dã đi đến.

Côn Lôn đã đem mục tiêu khu vực, đánh dấu tốt chiến thuật số thứ tự, to lớn sơn dã bị chia làm 150 khối khu vực, dùng cái này đến tinh chuẩn tiến hành định vị.

Cùng lúc đó.

Phương nam trong sơn dã.

"Kiểm tra súng ống, " Cửu Châu Ngu Thành thấp giọng nói ra.

Trong sơn dã, vang lên một mảnh kéo súng thanh âm, tất cả mọi người chăm chú đem hộp đạn lui ra đến, lại lần nữa trang về.

Mấy trăm người, lấy đột kích đội hình nhanh chóng hướng phương bắc tiến lên.

Nhưng vào đúng lúc này, Ngu Thành bỗng nhiên phát giác hơi khác thường, hấn ngừng đầu nhìn lại, phát hiện dưới ánh trăng 11 giờ phương vị trên sườn núi, đang có vắng người tĩnh nhìn chăm chú lên bọn hấn.

Hấn mang tới kính viễn vọng nhìn lại, thế nhưng là sau một khắc trên sườn núi bóng người đã biến mất không thấy gì nữa.

Ngu Thành tâm thần run lên, loại kia như như thực chất cảm giác áp bách

đập vào mặt.

Đây là một loại con mồi bị thợ săn để mắt tới cảm giác.

Bất quá hấn sắc mặt như thường nói: "Tiếp tục đi tới."

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay 12,000 chữ đổi mới, bỏ ngày hôm qua, không tính tăng thêm.

Tháng này nguyệt phiêu thứ nhất hấn là ổn.

Mặt khác, cầu tháng chín giữ gốc nguyệt phiêu, phía sau hấn là sẽ có một chương tổng kết tháng tám (nhưng nhìn, phải xem), mặt khác về sau khu địa phương nào tháng cầu Nguyệt Bảng thứ nhất, đầu sẽ thêm canh ba thiếu nợ, tại đầu tháng trước ba ngày thêm xong, dùng cái này hướng độc giả các lão bản ngộ ý cảm ơn, cảm tạ mọi người đặt mua cùng nguyệt phiêu!

Mời đọc truyện #Bí_ẩn_làng_Bưởi_Cuốc, truyện ma hành động, hài hước mang đậm chất Việt Nam từ 1989 - 2004

Chương 336: Nội ứng! (cầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Lạc thành phương nam biên giới chỗ, Cửu Châu Ngu Thành chính dẫn đội ở trong sơn dã nhanh chóng tiến lên.

Mùa đông, phương bắc thảm thực vật phần lớn khó khăn, giống như già nua nhân loại, tóc thưa thớt.

Nhưng vào lúc này, phía trước nhất Ngu Thành bỗng nhiên nửa quỳ trên mặt đất, giơ lên hữu quyền của mình. .

Chỉ là trong nháy mắt công phu, phía sau hẳn tất cả Cửu Châu thành viên cùng nhau nửa quỳ, làm xong xạ kích tư thái.

Thông tin lặng im.

Ngu Thành đã phát hiện mục tiêu tung tích, ngay tại chậm rãi hướng bọn hẳn tới gần.

Hắn làm ra chiến thuật thủ thế, ra hiệu sau lưng thành viên từ hai cánh bọc đánh đi qua, sau đó chính mình thì ở giữa đột tiến.

Súng ống hết sức căng thẳng, giữa sơn dã tiếng súng giống như đêm giao thừa bên trong tiếng pháo nổ liên tiếp, vàng óng vỏ đạn không ngừng rơi trên mặt đất.

Bọc đánh đi qua hai cánh, rất nhanh liền từ bên cạnh cho đối phương áp lực thực lớn.

Nhưng Ngu Thành bỗng nhiên cảm giác có chút không được bình thường.

Không phải địch nhân quá mạnh, mà là địch nhân quá yếu.

Mục tiêu đội ngũ tổng cộng chỉ có 12 người, chiến đấu cơ hồ vừa mới bắt đầu liên tiếp nhập hũ cuối.

Những này 12 tên thời gian hành giả trải qua huấn luyện, xem như có một chút binh sĩ dáng vẻ, có thể vấn đề ở chỗ, Ngu Thành dẫn đầu chi này tổ đặc công bản thân liên là Hà Kim Thu từ trong quân đội mang ra, cũng không phải đối phương huấn luyện một hai tháng có thể sánh được.

Ngu Thành Địch ánh mắt một mực tại trong rừng cây tìm kiếm lấy, chờ đợi vừa mới trên sườn núi kia bóng người lại xuất hiện.

Thế nhưng là, thẳng đến chiến đấu lúc kết thúc, đối phương cũng không có hiện thân.

Tiếng súng dần dần ngừng, rừng cây cũng khôi phục mùa đông yên tĩnh cùng rét lạnh, không còn sôi trào nữa.

Sau một khắc, hấn nhìn về phía bên trái rừng cây, trực tiếp đem họng súng bình di đi qua chuẩn bị xạ kích.

Thân cây màu đen cùng đêm tối hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, ban đêm sơn dã tựa như là quỷ dị lại nguy hiểm mê cung, ai cũng không biết địch nhân sẽ từ chỗ nào đi ra.

"Là ta, " Hà Kim Thu thân ảnh từ từ từ trong rừng cây đi ra, ánh trăng chiếu xạ tại hấn một thân màu xám âu phục bên trên, giống như là một tầng mỏng lung sa.

"Khẩu lệnh, " Ngu Thành cũng không có để súng xuống miệng.

Hà Kim Thu cười cười: "Sơn hà không việc gì."

Ngu Thành nghe được bốn chữ này mới rốt cục tiêu trừ cảnh giác: "Lão bản? Chúng ta là không tình báo xuất hiện vấn đề, bên này địch nhân quá

yếu, yếu có chút không bình thường."

"Đương nhiên không bình thường, " Hà Kim Thu nhìn về phía cách đó không xa cái kia ngọn ngang lộn xộn thi thể, cái này 12 tên thời gian hành giả thậm chí không thể đối với Cửu Châu tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Ngu Thành nghĩ nghĩ nói ra: "Ngài có gặp phải Jindai, Kashima bên kia cao thủ sao, vừa mới có người tại trên sườn núi quan sát đội ngũ của chúng ta, ta hoài nghi là cao thủ của bọn hắn tìm phục tại phụ cận."

Hà Kim Thu cười cười: "Không cần lo lắng, đó là Hà Tiểu Tiểu, bất quá hẳn đêm nay cũng không tham dự chiến đấu, chỉ là làm một chút số liệu ước định."

"Thì ra là thế, " Ngu Thành gật đầu.

Hà Tiểu Tiểu rất thần bí, cho dù trong nội bộ Cửu Châu cũng cực ít có người gặp qua hẳn diện mục chân thật, tất cả mọi người biết có như thế một vị 'Cao chơi' tồn tại, nhưng đều vô duyên nhìn thấy.

Thế nhưng là, nếu vị kia tại trên sườn núi từng cho Ngu Thành sinh ra lớn lao áp lực cao thủ là Hà Tiểu Tiểu, vậy Jindai cùng Kashima cao thủ đi nơi nào?

Hà Kim Thu nhìn về phía sơn dã: "Tình báo của chúng ta không có vấn đề, Cửu Châu cùng Côn Lôn đều biết, thời gian hành giả một nam một bắc từ hai cái phương hướng tiến vào Lạc thành, thế là ta cùng Trịnh lão bản rút thăm quyết định ai đi phương bắc, ai đến phương nam. Bây giờ, Jindai, Kashima tại phương nam chỉ có một vài người như thế, vậy nói rõ Côn Lôn đêm nay muốn bêu bôn nhiều việc."

"Chúng ta đi hỗ trợ sao?" Ngu Thành hỏi.

"Không cần, " Hà Kim Thu quay người hướng đường cái đi đến: "Chúng ta còn có những chuyện khác phải làm."

"Nhưng nếu như người Jindai cùng Kashima tất cả đều từ phương bắc tiến vào Lạc thành, Côn Lôn có thể đứng vững sao?" Ngu Thành hiếu kỳ nói.

Hà Kim Thu cười nói: "Vì cái gì các người đều tại xem thường Côn Lôn, lớp trưởng thế nhưng là ta cũng không dám tùy tiện trêu chọc người a. Yên tâm đi, cảnh nội là Côn Lôn sân nhà, Jindai cùng Kashima lật không nổi sóng gió gì."

...

...

Lạc thành phía bắc lấy Hoàng Hà làm ranh giới, muốn qua sông tiến vào Lạc thành địa giới, chỉ có hai tòa cầu lớn có thể đi.

Một đầu là Lạc Cát Hoàng Hà cầu lớn, một đầu là Lạc thành Hoàng Hà đường cái cầu lớn, một đông, một tây.

Nếu như Jindai, Kashima thời gian hành giả từ hai tòa này trên cầu lớn qua, chờ đợi bọn hắn kết quả sẽ chỉ là chết tại trên cầu.

Có thể lúc này, đang có ba chiếc phà tải màu đen trên mặt sông chạy lấy, bọn hắn đóng phà bên trên hàng đèn, giống như trong Hoàng hà truyền thuyết không biết bao nhiêu năm quý quái.

Nhân loại công trình thủy lợi vĩ đại mà mênh mông, đục ngầu Hoàng Hà từ xa xôi Tây Bắc chảy xuôi mà tới, cuối cùng tại sóng nhỏ thủy để lợi đập lớn chỗ hoàn thành đi đầu nước đi đầu cát, nước sông đục ngầu cũng trở nên trong suốt.

Không còn như vậy chảy xiết.

Phía trước nhất mũi tàu bên trên, có một người lẳng lặng nghiêng nhìn bên bờ, sau đó hướng phía sau mình làm một cái chiến thuật thủ thế.

Hai tên mặc đồ lặn thời gian hành giả giữa mặt nhảy xuống nước, trong

tay bọn họ cầ n cữ nhỏ dưới nước tên lửa đây, cái kia tên lửa đây tua bin xoay tròn lấy, đem dòng nước quấy ra từng vòng từng vòng bọt khí.

Hai tên thời gian hành giả cẩn thận bò lên bờ đi, cởi bỏ trên người mình lặn xuống nước trang bị, lên đường gọng gàng.

Một người trong đó ở trong sơn dã nhanh chóng dò xét một vòng, cuối cùng lấy tay đèn pin hướng trên mặt sông đánh ra ba dài một ngắn tín hiệu.

Người ở mũi tàu nhìn thấy tín hiệu, quay đầu bình tĩnh nói ra: "Cập bờ."

Phà động cơ một lần nữa oanh minh đứng lên, nhanh chóng hướng bên bờ chạy tới.

Nhưng lại tại bọn hắn sắp đến bên bờ thời điểm, càng xa xôi truyền đến tiếng oanh minh.

Phương xa kia tiếng oanh minh, cùng phà động cơ tiếng oanh minh đan vào một chỗ, trong nháy mắt đem trên mặt sông nguyên bản cô tịch xé rách.

Người ở mũi tàu ra sức hướng trong sông nhảy xuống, trên không trung lúc hắn còn tại gầm thét: "RPG!"

Không ai từng nghĩ tới, Côn Lôn lần này hành động bên trong không chỉ có tìm được Jindai cùng Kashima hành động lộ tuyến, hơn nữa còn vận dụng hỏa lực nặng!

Các thời gian hành giả quen thuộc trong thành thị truy đuổi cùng quy mô nhỏ chiến đấu trên đường phố, trước đó Côn Lôn đầu thủ đoạn đầu tương đối nhu hòa, đến mức bọn hắn dần dần quên Côn Lôn trong tay còn có hỏa lực nặng loại vật này.

Nhưng mà, Côn Lôn ở trong thành thị sở dĩ chưa bao giờ dùng qua những này, chỉ là sợ ngộ thương vô tội cư dân, mà lại lo lắng dư luận sẽ tạo thành khủng hoảng.

Bây giờ tại trên sơn dã, bọn hấn không cố kỵ nữa.

Hà Kim Thu từng nói qua, cảnh nội là Côn Lôn sơn nhà, sơn nhà ý nghĩa tuyệt không chỉ là quen thuộc hoàn cảnh đơn giản như vậy, còn mang ý nghĩa người khác không cách nào sử dụng vũ khí trang bị, bọn hấn có thể sử dụng.

Một giây sau, cao tốc xoay tròn RPG đạn hỏa tiễn cùng thân thuyền chạm vào nhau, ánh lửa to lớn phóng lên tận trời, đem toàn bộ mặt sông đầu cho chiếu sáng.

Mặt khác hai chiếc trên thuyền thời gian hành giả nhanh chóng nhảy vào trong sông hướng bên bờ bơi đi, để tránh đạn hỏa tiễn lần nữa đánh tới lúc cùng tàu thủy cùng một chỗ chôn cùng.

Còn có người hướng phía phương hướng ngược bơi đi.

RPG xuất hiện, mang ý nghĩa bọn hấn hành động đã bại lộ, lúc này đi về phía nam bờ bơi cũng chỉ có thể là một con đường chết.

Thế nhưng là, không đợi bọn hấn du lịch bao xa, phương bắc trên mặt sông lại truy đến tới ca nô phá sóng tiếng vang, từng chùm đèn pha đánh tới, hơn mười chiếc ca nô phi tốc đến gần, khí thế hùng hổ.

Một tên lôi thôi lếch thếch, râu ria kéo gốc rạ nam nhân trung niên, đứng tại một chiếc ca nô bên trong dùng nhìn ban đêm kính viễn vọng tìm kiếm lấy mặt hồ "11 giờ phương hướng, đi vớt người."

Ca nô chạy đến một tên thời gian hành giả bên cạnh, nam nhân trung niên còn chưa lên tiếng, trong sông một vị người trẻ tuổi liền chửi ầm lên đứng lên: "Nghê Nhị Cầu người đồ chó hoang, phải dùng RPG làm sao không nói trước cho lão tử nói một tiếng? Lão tử tâm tâm khổ khổ làm nội ứng, các người cứ như vậy làm? Nếu không phải lão tử nhảy nhanh, liền chết ở phía trên."

Nghê Nhị Cầu đưa tay kéo đối phương một thanh, cười híp mắt nói ra:

"Dùng hỏa lực nặng vũ khí là lão bản chủ ý, người oán giận hơn liền cùng hấn phàn nàn đi."

Toàn thân ướt đẫm người trẻ tuổi tại Nghệ Nhị Cầu lôi kéo bên dưới leo lên ca nô, hấn không để ý tới khác, vội vàng nói: "Nhanh, ta nhìn thấy Quả Dứa hướng phía tây bơi, đi đem bọn hấn cũng vớt lên tới."

Nghệ Nhị Cầu cười nói: "Yên tâm, sớm đã có người đi, tháng này vất vả hai người các người."

"Nào chỉ là vất vả, Jindai dám vương bát đản kia căn bản không đem chúng ta làm người nhìn, liền này cũng là làm bia đỡ đạn dùng, " người trẻ tuổi cởi bỏ trên người mình quần áo, thay đổi Nghệ Nhị Cầu cho hấn chuẩn bị tại trên ca nô quần áo.

Mùa đông nước sông băng lãnh làm người ta sợ hãi, nếu như trẻ thay quần áo sợ là sẽ phải sinh một trận bệnh nặng.

Người trẻ tuổi gọi là Kem Hộp, liền này Côn Lôn có thể nắm giữ Jindai động tĩnh, cũng là bởi vì hấn cùng Quả Dứa hai người thành công nội ứng.

Một tháng trước, Trịnh Viễn Đông liền cùng hai người nói chuyện, yêu cầu bọn hấn tại thành thị số 16 khu thứ năm 'Nhất Lan Cư quán rượu', làm bộ trong lúc vô tình bại lộ chính mình thời gian hành giả thân phận, 'Chủ động' bị gia tộc Jindai tìm phục tại thành thị số 16 bên trong gián điệp bắt đi.

Dùng Trịnh Viễn Đông lời nói nói chính là, không nên đem trên thế giới này địch nhân, tất cả đều nghĩ rất đáng sợ, chỉ cần người đoán được ý đồ của hấn, như vậy thì có thể nắm giữ vận mệnh của hấn.

Theo Trịnh Viễn Đông, đảo ngược xuyên qua kế hoạch sớm muộn sẽ còn quy mô lớn xuất hiện, tập đoàn ở giữa như là quân bị thi đua đồng dạng tìm kiếm lấy lộ tẩy thời gian hành giả.

Lúc này, một khi có bại lộ thời gian hành giả xuất hiện, đối phương liền sẽ muốn trước tiên bắt đứng lên.

Cho nên không cần hao tổn tâm cơ đi đánh vào đối phương nội bộ, bọn hắn chỉ cần có người tại Jindai gián điệp trước mặt bại lộ thời gian hành giả thân phận, như vậy đối phương tự nhiên mà vậy liền sẽ đem Côn Lôn nội ứng mang vào.

Trong một tháng này, Trịnh Viễn Đông yêu cầu bọn hắn không thám thính bất luận cái gì tình báo, không làm bất luận cái gì phản kháng, phối hợp Jindai tây nã cùng bức hiếp.

Ở nơi đó bọn hắn đầu tiên là gặp không giống người đánh đập cùng tra tấn, sau đó bắt đầu tiếp nhận Jindai sơ bộ huấn luyện.

Khi đó Kem Hộp cùng Quả Dứa hai người cũng không biết Trịnh Viễn Đông muốn bọn hắn làm gì, ngay từ đầu bọn hắn coi là nhà mình lão bản là dự định nghĩ cách cứu viện bị khống chế thời gian hành giả, về sau bọn hắn phát hiện Jindai phi thường cẩn thận, căn bản không cho bọn hắn xác định giam giữ vị trí cơ hội.

Mà lại, Trịnh Viễn Đông tựa hồ cũng không có ý định cứu bọn hắn.

Cái này khiến Kem Hộp cùng Quả Dứa rất phiền muộn, trong lòng tự nhủ chính mình không phải là bị tổ chức từ bỏ à?

Thẳng đến lần trước xuyên qua lúc, gia tộc Jindai yêu cầu bọn hắn tham dự lần này đảo ngược xuyên qua hành động, Trịnh Viễn Đông mới nói một câu, rốt cục chờ đến.

Trịnh Viễn Đông vẫn luôn đang đợi một cái cơ hội, một cái đề Jindai, Kashima cảnh nội thế lực nguyên khí đại thương cơ hội.

Vẫn là câu nói kia, nếu như tại trong lòng bát giác, khi người cao tốc huy quyên thời điểm đối thủ có thể tránh né, có thể xê dịch, người dùng 100 điểm khí lực, nhưng cũng có thể chỉ có 20 điểm rơi vào trên mặt của đối phương.

Nếu như muốn một kích trí thắng, vậy sẽ phải làm cho đối phương trước huy quyên, chờ thân thể đối phương thay đổi, kéo theo đại não nhanh chóng tiếp cận, cho một kích nghênh kích.

Đối thủ hướng người nghênh đón đầu, cùng người vung ra thiết quyên chạm vào nhau, vậy sẽ là 100% lực lượng.

Cách đó không xa, Quả Dứa cũng bị thuận lợi vọt lên cao.

Tất cả rơi xuống nước thời gian hành giả, cơ hồ bị một mẻ hốt gọn, trên bờ, đường xa cũng đã dẫn người phong tỏa toàn bộ khu vực, không có bất kỳ cái gì một cái cưỡi tàu thủy mà đến thời gian hành giả có thể tại trận này lòng bắt cùng chặn đánh bên trong thoát đi.

Nhưng vào đúng lúc này, Kem Hộp nói ra: "Lão bản đâu? Ta có chuyện hướng hấn báo cáo."

Nghê Nhị Cầu từ chính mình trên lỗ tai lấy xuống một cái tai mạch đưa cho hấn: "Lão bản ngay tại trong tần số truyền tin, có lời gì có thể nói thẳng."

Kem Hộp thở dốc một hơi nói ra: "Lão bản, chúng ta lần này là chia ba chi hành động tiêu tở, phân biệt cưỡi ba chiếc tàu thủy tới, trước đó bị trông coi quá nghiêm mật, cho nên cũng không có kịp thời báo cáo, ba chiếc tàu thủy bên trong, cũng không có đảo ngược xuyên qua trong kế hoạch nhân vật chủ yếu, bọn hấn nhất định còn có một đầu khác tuyến đường, một đầu ta cùng Quả Dứa cũng không biết tuyến đường, nói không chừng lúc này đã không biết từ chỗ nào tiến vào Lạc thành cảnh nội."

Trịnh Viễn Đông bình tĩnh: "Ừm, ta đã biết."

"Còn có," Kem Hộp nói ra: "Hành động trước chúng ta biết được, Jindai cùng Kashima phân biệt sẽ có một tên cao thủ tham dự kế hoạch này, nhưng là, bọn hấn hấn là cũng không tại tàu thủy bên trên."

Nghê Nhị Cầu nghe chút lời này liền ngay ngăn cả người: "Người vừa rồi làm sao không nói sớm đâu?!"

Nhưng mà trong tai nghe lần nữa truyền đến Trịnh Viễn Đông thanh âm bình tĩnh: "Không sao, ta đã tìm tới bên trong một cái."

Nói xong, Trịnh Viễn Đông bên kia liền đập máy thông tin.

Trên ca nô, Kem Hốp nhìn về phía Nghê Nhị Cầu: "Các người đến cùng có tìm được hay không ta ở thế giới trong bị giam giữ địa chỉ a?"

"Không tìm được, " Nghê Nhị Cầu lắc đầu nói ra: "Người cũng muốn lý giải một chút, dù sao chúng ta đều là thời gian hành giả, ở thế giới trong đặt chân thời gian quá ngắn, năng lực có hạn. Bất quá người yên tâm, chúng ta Côn Lôn cũng đang nhanh chóng phát triển, rất nhanh, năng lực tình báo liền có thể cùng lên đến."

Kem Hốp lập tức liền gấp: "Nhị Cầu Tử, trước người làm sao cam kết với ta? Nếu là lần sau xuyên việt về đi đằng sau không người đến cứu ta, vậy ta cùng Quả Dứa chẳng phải là muốn chết? Nhiệm vụ thất bại, Jindai dám vương bát đản kia khẳng định sẽ giết chúng ta diệt khẩu, sau đó lại tiến hành chuyển di."

Nghê Nhị Cầu liếc mắt nhìn hắn nói ra: "Đi đùa người chơi đâu, đã tìm tới hai người các người tại thành thị số 16 bị giam giữ địa điểm, trước đó là bởi vì nơi đó nhân số quá nhiều không tốt động thủ, lần này trở về liền sẽ lập tức tiến hành nghĩ cách cứu viện."

Kem Hốp lập tức nhẹ nhàng thở ra: "Loại chuyện này không cần cố ý thừa nước đục thả câu có được hay không, hù chết cá nhân!"

Nghê Nhị Cầu cũng không vui: "Ta dù sao cũng là người cấp trên, người khách khí với ta một chút được hay không? !"

Kem Hốp nghĩ nghĩ hỏi: "Lần này sự tình kết thúc, Jindai cùng Kashima hẳn là thời gian ngắn không có cách nào lại nháo yêu thiêu thân gì đi?"

"Chỉ hy vọng như thế."

...

...

Lạc thành phương bắc 103 trên quốc lộ, đang có một cỗ to lớn xe b ền từ tây hướng đông chạy chậm rãi l ầy, bình trên thân dùng d ầu màu đỏ vẽ l ầy cảnh cáo biểu thị.

Đến đường lớn Vương Thành bắc lúc, trên xe lái xe bỗng nhiên trông thấy phía trước có nhân vật thiết lập đ ừa chướng ngại vật trên đường cùng cửa ải, cùng sử dụng l ỏe đỏ lam ánh sáng phản quang bỗng ra hiệu h ắt sang bên d ừng xe.

Lái xe đ ेम xe ngừng tốt v ềsau, một bộ trung thực dáng vẻ từ trên vị trí lái nh ảy xuống, cười hỏi: "Đ ồng chí, thế nào? Hiện tại đã là ban đ ेम, xe lớn có thể vào thành đó a."

Thiết trí đường th ẻ Cửu Châu thành viên nhìn h ắt một cái: "Đ ừa ra người chứng nhận xe, giấy lái xe, vận chuyển buôn bán giấy phép, vật nguy hiểm tư cách hành ngh ềchứng."

Tên này thấp thấp h ắt tử trung niên cười một cái nói: "Tốt, ta cái này l ầy cho ngài a, chờ một lát."

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của h ắt đã hướng bốn phía nhìn lại, quan sát đến hết th ảy chung quanh.

Nhưng vào đ úng lúc này, 400 mét ngoài có súng ng ắm tiếng vang lên.

Đó là Cửu Châu tay bắn tỉa, ngay tại gi ấu ở phụ cận trong l ầu cư dân.

Mà mặt khác ở đ ây Cửu Châu thành viên, cũng cùng nhau nổ súng.

Kiểm tra giấy chứng nhận là giả, Cửu Châu đã sớm khóa chặt mục tiêu, muốn đ ेम người này giết chết ở chỗ này.

Nhưng lại tại tiếng súng vang lên trước đó, cái kia thấp thấp hán tử trung niên đột nhiên hướng phía sau thối lui, phịch một tiếng, đã thấy hán nguyên bản chỗ mặt đất vị trí, đúng là xuất hiện một cái thật sâu hố đạn.

Tính cả Cửu Châu các thành viên xạ kích cũng cùng nhau tránh qua, tránh né.

Tựa hồ tất cả mọi người không nghĩ tới, hán tử kia sớm làm ra lần tránh, tránh thoát Cửu Châu tay bắn tỉa xạ kích.

Sau một khắc, trung niên hán tử kia không lùi mà tiến tới, hoàn toàn không nhìn tay bắn tỉa tồn tại, ngang nhiên giết vào hơn mười tên Cửu Châu thành viên bên trong.

Chỉ gặp hán lực lượng bỗng nhiên bắn ra, một cái đá ngang đem một tên Cửu Châu thành viên hoành đá chặn ngang bẻ gãy, mắt thấy cứng rắn xương cột sống tại một thời này chi lực dưới, giống như củi không chịu nổi một kích.

Cửu Châu thành viên rút súng xạ kích, thế nhưng là bọn hán nhắm chuẩn tốc độ so với đối phương chậm nhiều lắm, tiếng súng bên tai không dứt, có thể tên này cao thủ lại một thương chưa trúng.

Chỉ là trong nháy mắt, tất cả mọi người nhìn thấy tốc độ của hán cùng lực lượng liên lập tức kịp phản ứng, cấp B cao thủ!

Đây là bọn hán một mực tại tìm trong đó một tên cao thủ!

Đối phương lẻ loi một mình mở ra xe bên tiến vào nội thành, như vậy vai đầu bên trong, chỉ sợ đầu là đảo ngược xuyên qua trong kế hoạch thay thế nhân tuyển!

Trong dãy cao ốc nào đó, Đường Khả Khả đang đứng đứng ở phía trước cửa sổ dùng súng ngắm ống nhắm nhìn về phía chiến trường, nàng trên lỗ tai còn mang theo một cái tai mạch: "Lão bản, đợi đến hán, tình báo chính

xác. Nhưng là, cấp B cao thủ tốc độ quá nhanh, ta cùng Tống Chung, Dương Nam Sinh đầu đánh không trúng hẳn. Nhìn đối phương xuất thủ vết tích, hẳn là người Kashima."

Ở đây tay bắn tĩa không chỉ một vị, nhưng hán tử trung niên tựa hồ sớm đã ngờ tới có tay bắn tĩa giống như, thân hình như quỷ mị giống như lần tránh lấy hết thấy đường đạn.

Chỉ có lúc này, đám tay bắn tĩa mới ý thức tới, thế giới trong siêu phạm giả chỗ kinh khủng!

Trong tai nghe, Hà Kim Thu bình tĩnh nói ra: "Ta nhanh đến, Bạch Trú lão bản có hay không xuất hiện?"

Đường Khả Khả sửng sốt một chút, nàng đột nhiên cảm giác được, nhà mình lão bản tựa hồ cảm thấy Bạch Trú vị lão bản kia hẳn là xuất hiện giống như.

Mà lại, nhà mình lão bản xem bộ dáng là muốn một hòn đá ném hai chim, một hơi đem người Kashima cùng Bạch Trú lão bản cùng một chỗ tìm ra!

"Lão bản, đối phương chưa từng xuất hiện, " Đường Khả Khả đáp lại nói.

"Người Kashima có chạy trốn ý tứ sao?" Hà Kim Thu hỏi.

"Không có, " Đường Khả Khả đáp lại nói.

"Tay bắn tĩa chuyển di đi, đối phương ở đây không chỉ một người này, " Hà Kim Thu người còn chưa tới, cũng đã có phán đoán.

Đường Khả Khả thu hồi súng ngắm quay người hướng ngoài phòng đi đến: "Lão bản, ngài là nói còn có người núp trong bóng tối?"

"Ừm, Kashima cũng đang đợi Bạch Trú vị lão bản kia, " Hà Kim Thu bình tĩnh nói ra.

Từ vừa mới bắt đầu, phương nam cùng phương bắc hướng Lạc thành thăm thâu các thời gian hành giả, cũng chỉ là bị Jindai cùng Kashima xem như nguyệt trang cùng pháo hôi.

Nhưng đây cũng là Trịnh Viễn Đông cùng Hà Kim Thu dự liệu được, dù sao ai sẽ thật tin tưởng một đám, vừa mới bị khống chế vẫn chưa tới hai tháng thời gian hành giả đâu?

Chân chính sát cơ lúc này mới vừa mới bắt đầu.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một canh, tháng chín trước ba ngày sẽ vì tháng trước nguyệt phiêu thứ nhất tăng thêm, tổng cộng canh ba.

Cần giữ gốc nguyệt phiêu! Hiện tại là thứ tư, mọi người giúp ta xông đi lên a, người tốt cả đời bình an!

Cảm tạ thay cái danh tự sẽ bị người nhớ kỹ đi, độc giả 1427156486962270208, độc thân 19 mùa màng làm gốc sách mới mình, lão bản đại khí, Chúc lão bản ăn cá không thối đâm!

Mời đọc truyện #Bí_ẩn_làng_Bưởi_Cuốc, truyện ma hành động, hài hước mang đậm chất Việt Nam từ 1989 - 2004

Chương 337, nhân gian tịch liêu (c ầu giữ gốc nguyệt phiêu)

Đêm đã khuya, nhà nhà đốt đèn tất cả đều dập tắt.

Chỉ còn lại có đèn đường mờ vàng, cùng chật hẹp sâu thẳm đường nhỏ.

Trịnh Viễn Đông ngăn trở một người đường đi.

Đối diện trung niên nhân hỏi: "Côn Lôn Trịnh Viễn Đông? Tìm tới ta thật không dễ dàng đi."

Trịnh Viễn Đông từ từ hướng đối phương đi đến, vừa đi vừa hiếu kỳ nói: "Ta đi điều tra qua người, một tháng trước người vẫn chỉ là thế giới ngoài một tên thợ sữa chữa, một tháng sau liền bắt đầu khẳng khẳng một mực vì Jindai bán mạng, cho nên, người hay là người chính mình sao?"

Trung niên nhân cười cười: "Ta là ai có trọng yếu không?"

"Để cho ta đoán một cái, " Trịnh Viễn Đông nói ra: "Có người từng nói gia chủ Jindai kỳ thật vẫn luôn là người kia, 600 năm trước là hắn, bây giờ vẫn là hắn, ta dùng thời gian một tháng đi điều tra việc này, rốt cuộc tìm được 600 năm trước vị kia gia chủ Jindai viết bút ký, chữ viết xác thực cùng bây giờ đồng dạng không hai. Theo lý thuyết toàn bộ thế giới trong liền xem như người tu hành, cũng không nên có được dài như vậy tuổi thọ, ta nghĩ, gia tộc Jindai kỳ thật đã nắm giữ giữa người và người tế bào thần kinh tiếp nhận kỹ thuật, thậm chí có thể dùng đến sửa đại não, thật sao?"

Cái gọi là tế bào thần kinh tiếp nhận kỹ thuật, sớm nhất xuất hiện tại Khánh thị, dùng cho không chế người máy Nano.

Những tiểu tử kia bị điểu khiển về sau, có thể du tẩu cùng trong mạch máu thanh trừ tắc động mạch, không sáng tạo lại không đau nhức. .

Về sau, từng cái tập đoàn tiếp nhận tế bào thần kinh kỹ thuật đều có chỗ đột phá, thế là hạng kỹ thuật này lại bị rộng khắp ứng dụng tại từng cái lĩnh vực, tỷ như khống chế chó máy móc, máy không người lái.

Tỷ như kết nối thân thể máy móc.

Lại về sau, có người thử nghiệm thông qua tiếp nhận tế bào thần kinh kỹ thuật, nghịch hướng hướng trên internet truyền lại từ mình ý thức, dùng cái này để đạt tới máy móc vĩnh sinh lối suy nghĩ.

Chỉ bất quá hạng kỹ thuật này thất bại, bởi vì mọi người phát hiện bất kể như thế nào truyền lên, ý thức chỉ cần xuất hiện ở trên mạng liền sẽ lập tức chôn vùi.

Có người nói là bởi vì mạng lưới dòng số liệu quá mức khổng lồ, sẽ đem nhân loại tải lên ý thức nhanh chóng đồng hóa.

Có người nói là bởi vì kỹ thuật còn chưa đủ thành thực.

Nhưng đến nay không ai tìm tới nguyên nhân.

Chỉ có số ít người biết, đó là Nhất ca ca tại săn giết hết thầy trong internet nhân loại hình thái ý thức.

Về sau, tải lên ý thức không làm được, liền có người tiến hành càng thêm tàn nhẫn thí nghiệm: Đem một người ý thức thanh trừ về sau, thông qua tế bào thần kinh tiếp nhận kỹ thuật, dùng một người khác ý thức tiến hành bao trùm.

Từ một khắc kia trở đi, thân thể trở thành ngán ngủ thể xác, mà ý thức thì sẽ vĩnh tồn.

Đây là biến tướng đảo ngược xuyên qua, mặc dù người thế giới trong

không có cách nào tới, nhưng bọn hắn ý thức có thể bao trùm thời gian hành giả về sau, để tự thân trở thành thời gian hành giả.

Đây cũng là Lý Vân Thọ đề nghị lão tâu cách sử dụng, chỉ bất quá lão tâu chính mình cảm thấy sinh mệnh quá mức dài đằng đặc cũng sẽ mất đi ý nghĩa, cho nên cự tuyệt.

Lão tâu cho là, đây là nhân loại văn minh khoa học kỹ thuật phát triển đến hôm nay, bản thủ nhất mặt.

Đối diện trung niên nhân không nói gì.

Trịnh Viễn Đông bình tĩnh nói ra: "Để cho ta lại đoán một cái, tế bào thần kinh tiếp nhận kỹ thuật bao trùm ý thức của người khác, có thể sẽ đối với 'Người bị che kín' yêu cầu tương đối cao, chúng ta đều biết đại não là nhân thể yếu ớt nhất khí quan, cho nên cần cứng rắn xương sọ đến bảo hộ. Trong thế giới trong, rất nhiều hacker dùng đầu óc của mình làm Server đến tiến hành hiệp nghị xâm lấn, thường thường ba bốn mươi tuổi liền sẽ đại não héo rút biến thành người thực vật."

Trịnh Viễn Đông tiếp tục phỏng đoán nói: "Những này có hôm nay không có ngày mai hacker có thể không quan tâm não héo rút, nhưng chắc hẳn tập đoàn các đại nhân vật là quan tâm, mà lại người bình thường đại não rất có thể chỉ có thể gánh chịu một lần bao trùm, lại không thể lại tiến hành xuống một lần tiếp nhận. Cho nên, cấp B trở lên người mới có thể trở thành hợp cách vật dẫn, đúng không? Ta tra xét rất nhiều cùng gia tộc Jindai có liên quan tư liệu, phát hiện thường cách một đoạn thời gian liền sẽ có cấp B cao thủ đột nhiên mất tích, sau đó thời gian qua đi một năm lại lần nữa xuất hiện."

Trung niên nhân nở nụ cười: "Nhiều người như vậy đều không có phát hiện bí mật, người cũng có thể phát hiện. Nếu đối với gia tộc Jindai như vậy cảm thấy hứng thú, không bằng gia nhập chúng ta?"

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Sông núi dị vực, không đội trời chung."

"Cái kia chỉ có để cho người vĩnh viễn bảo thủ bí mật này, " trung niên nhân cười nói.

Sau một khắc, con người của hắn vậy mà nổi lên màu bạc hào quang.

Trịnh Viễn Đông chỉ cảm thấy, bốn bề hết thảy đều biến thành bóng ch ờng.

Phảng phất một cái cận thị, tản quang 300 độ người, đột nhiên lấy xuống kính mắt.

Bên đường mờ nhạt ánh đèn biến thành từng vòng từng vòng v ờng sáng, để cho người ta căn bản thấy không rõ thế giới lúc đầu bộ dáng.

Chỉ là, Trịnh Viễn Đông vẫn như cũ rất bình tĩnh, hắn rút ra trường đao trong tay đến, đem vỏ đao ném sang một bên.

Sau đó nhắm hai mắt lại.

Trung niên nhân hiếu kỳ nói: "Người ngay cả súng ống đầu không có mang sao, mặc dù giữa người và ta chiến đấu súng ống cũng không còn tác dụng gì nữa, nhưng dù sao cũng so như thế một thanh trường đao mạnh hơn đi."

Trịnh Viễn Đông trả lời: "Tất cả mọi người ngủ, dễ dàng đánh thức rất nhiều người, nhiều dân."

"Cao thủ ở giữa chiến đấu, người vậy mà lại lo lắng tiếng súng đánh thức cư dân?" Trung niên nhân có chút ngạc nhiên: "Thế giới ngoài vũ khí lạnh, chém vào cấp B cường giả trên cơ bắp sẽ bị kẹp lại, thậm chí nhiều chặt hai đao sẽ còn quyên nhận, người c ần loại vật này cùng ta chiến đấu, có phải hay không quá trò đùa một chút."

"Đã đủ dùng, " Trịnh Viễn Đông nói ra.

Sau một khắc, trung niên nhân hai chân bỗng nhiên bắn ra cự lực, hơn mười mét cách hắn nhảy lên mà tới.

Thế nhưng là, nhắm mắt lại Trịnh Viễn Đông phảng phất cái gì đều thấy được giống như, vung đao hướng về phía trước chém vào.

Song phương vừa chạm liền tách ra, lần này Trịnh Viễn Đông chủ động nghênh đón tiếp lấy, thanh trường đao kia trong tay hắn giống như là phiêu dật chim bay, linh động đến cực điểm.

Xoẹt một tiếng, còn chưa chờ trung niên nhân kịp phản ứng, đao phong kia đúng là thuận cánh tay hắn cơ bắp ở giữa khe hở cách ngăn xẹt qua.

Lại là xoẹt một tiếng, trung niên nhân trên đùi cũng đồng thời bị đau, lưỡi đao lần nữa từ hắn đùi 'Cơ đùi trước' cùng 'Cơ đùi bên' ở giữa cách ngăn xẹt qua.

Trường đao này trong tay Trịnh Viễn Đông, tinh chuẩn như ngoại khoa dao giải phẫu đồng dạng, đem hai khối vốn nên dính dính liền nhau cơ bắp chia cắt ra.

Trung niên nhân cánh tay cùng đùi máu tươi chảy ròng, hắn quay thân ở giữa, một quyên hướng Trịnh Viễn Đông đập tới.

Thế nhưng là Trịnh Viễn Đông đao phảng phất đã sớm chờ ở nơi đó một dạng, lần nữa đem trung niên nhân hai đầu cơ bắp, quãng ba đầu cơ ở giữa cách ngăn cắt ra.

Cái này một đao lại một đao, tựa như đầu bết róc thịt trâu, giống như là muốn sinh sinh đem trung niên nhân tách rời.

Đao thuật tức nghệ thuật.

Lần này trung niên nhân có chút sợ hãi, hắn không nghĩ tới mình sẽ ở thế giới ngoài gặp được loại cảnh giới này cao thủ, cùng cấp bậc quan hệ không lớn, đây là kỹ nghệ khác biệt.

Trịnh Viễn Đông một bên vung đao còn vừa có rảnh rồi hỏi: "Jindai muốn

tìm được như người loại này đảo ngược xuyên qua nhân tuyến cũng không dễ dàng đi, đầu tiên cần thời gian hành giả thay thế một vị cấp B giác tỉnh giả hoặc là người tu hành, sau đó mới có thể đi vào đi tế bào thần kinh tiếp nhận giải phẫu. Nếu như giết người, chắc hẳn bọn hắn sẽ phi thường đau lòng."

...

...

Đường lớn Vương Thành phương bắc cùng quốc lộ 103 chỗ giao hội.

Vị kia gia tộc Kashima cấp B cao thủ tựa hồ không nguyện ý bỏ qua chiếc kia dừng ở ven đường xe bần, cho dù Cửu Châu thành viên vây công, cho dù hắn cần đề phòng tay bắn tỉa, cho dù hắn biết Cửu Châu cao thủ cũng muốn lập tức đuổi tới.

Lại như cũ chỉ là triền đấu, không có chút nào thoát đi ý tứ.

Trong khi xuất thủ, hắn lách mình từ một tên Cửu Châu thành viên bên cạnh xuyên qua, chỉ gặp hắn một tay nhẹ nhõm bóp lấy Cửu Châu thành viên cái cổ, đem tên này Cửu Châu thành viên xách ở trước mặt mình xem như tằm chần.

Thấp thấp hán tử trung niên lạnh giọng nói ra: "Không hỏi nguyên do vừa muốn nổ súng giết người? Cửu Châu làm việc cũng quá bá đạo đi."

Một tên Cửu Châu thành viên không có trả lời, trận chiến đấu này từ vừa mới bắt đầu chính là cục diện người chết ta sống, đối phương nói những này kỳ thật bản ý cũng không phải muốn trách cứ Cửu Châu, mà là muốn kéo dài thời gian.

Nơi xa, có tiết tấu đánh mặt đất thanh âm truyền đến, Hà Kim Thu sau khi xuống xe dạo bước mà đến, một thân màu xám âu phục khảo cứu lại chỉnh tề "Là đang chờ ta sao?"

Một giây sau, Hà Kim Thu trong tay áo một chi Thanh Ngọc Kiếm Tiễn bay ra, ở trong không khí lưu lại một đầu giống như bạch khí thẳng tắp, chỉ là gậy ngón tay một cái công phu liền xuyên qua vài trăm mét khoảng cách xuyên thủng một cánh cửa sổ.

Trong cửa sổ truyền đến hết thảy một tiếng.

Cái kia Thanh Ngọc Kiếm Tiễn cũng không đình chỉ, rất nhanh liền lại bay về phía một bên khác, lại giết một người.

Hà Kim Thu cười híp mắt hỏi: "Có người hay không nói qua cho các người, không cần tùy ý cần súng ngắm liếc người, sẽ chết."

Hán tử trung niên sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới Hà Kim Thu vừa ra tay liền giết chết bọn hắn mai phục tại trong lầu cư dân hai tên tay bắn tỉa.

Cảm ứng!

Đây là cấp A mới có thể có năng lực cảm ứng!

1000 m bên trong có người nhắm chuẩn, liền sẽ lập tức bị cảm ứng được năng lực!

Ở thế giới trong, đã từng có người tại chỗ rất xa, dùng mang theo ác ý ánh mắt nhìn một vị nào đó cấp A cao thủ một chút, liền bị vị kia cấp A cao thủ từ trong đám người tìm được.

Loại năng lực này, đã tiếp cận Thần Minh rồi.

Có người từng nói, nếu là đến cấp S Bán Thần cảnh giới, chỉ sợ có người niệm một tiếng tên của hắn, dù là cách xa nhau ngàn vạn dặm đầu sẽ bị Bán Thần có cảm ứng.

Chỉ bất quá, thuyết pháp này cũng không tìm được chứng minh.

Chỉ là, hán tử trung niên đã không để ý tới muốn những thứ này, hẳn chỉ chấn kinh tại. . .

Thế giới ngoài thời gian hành giả bên trong lại có cấp A người tu hành!

Mà lại mấu chốt nhất là, vị này xuất từ tổ chức tình báo H ồ thị lâu dài xử lý công việc Hà Kim Thu, không chỉ có đạt được H ồ thị chính thống phương pháp tu hành, mà lại đã dưỡng thành kiếm tiên!

Phải biết, ngay cả Lý Trường Thanh nhân vật như vậy, cũng chỉ là kiếm tiên sơ thành, còn xa mới tới thu phát tùy tâm cảnh giới.

Hà Kim Thu dùng tiết trượng bỗng nhiên địa, sau đó cười nói: "Không cần kinh ngạc như vậy nha, không có một chút chút thực lực làm sao có ý tứ chấp chưởng Cửu Châu? Mà lại, cũng phải để các người biết thời gian hành giả không có tốt như vậy nắm nha."

Trên thực tế, đoạn thời gian trước Hà Kim Thu mang theo một đám Cửu Châu thành viên tung hoành toàn bộ Trung Đông địa khu, đen ăn đen sự tình không làm thiếu, cướp bóc nước Mỹ thời gian hành giả đều không phải là lần một lần hai, không phải vậy Cửu Châu cũng sẽ không như vậy giàu có.

Hết hạn trước mắt, ngoại cảnh rất ít người có thể bắt hắn có biện pháp nào, chỉ có thể tạm thời nhẫn nại lấy.

Nhưng vào đúng lúc này, cái kia nguyên bản còn tại kéo dài thời gian hán tử trung niên quay người liền chạy, đúng là một chút cũng không có do dự.

Kashima vốn là dự định một hòn đá ném hai chim đem Hà Kim Thu cùng Bạch Trú lão bản tất cả đều dẫn ra giết chết, nhưng là không nghĩ tới dẫn ra một cái cha!

Đây khả năng là thế giới ngoài hết hạn trước mắt, một vị duy nhất cấp A cao thủ đi!

Hà Kim Thu vừa cười vừa nói: "Bây giờ muốn đi hơi trễ đi?"

Đang khi nói chuyện, cái kia Thanh Ngọc Kiếm Tiễn tại đêm đen màn bên trong vẽ ra một đầi rõ ràng bạch tuyến, lẳng không mà tới!

Bất quá, khiến cho mọi người ngoài ý muốn sự tình phát sinh.

Trung niên hán tử kia sau lưng cảnh tượng đột nhiên gấp lại, phẳng phất có người trống rỗng đem thế giới cùng không gian ghép lại ở cùng nhau.

Nguyên bản trực tiếp bay về phía hán tử trung niên phía sau Thanh Ngọc Kiếm Tiễn, tại trải qua mảnh không gian này sau liền không biết tung tích, chỉ truyền đến đình đình hai tiếng, giống như là Thanh Ngọc Kiếm Tiễn đình vào cứng rắn đò vật bên trong.

Hà Kim Thu nhíu mày: "Không gian năng lực? Không đúng, là huyền tượng."

Hắn hướng phía hán tử trung niên thoát đi phương hướng đi đến, đã thấy không gian vặn vẹo kia dần dần tán đi, mà hắn kiếm tiễn thì xuyên thấu bên đường trạm xe buýt bài, dính tại trên mặt đất.

Thanh Ngọc Kiếm Tiễn phi hành quỹ tích cũng không bị bóp méo qua, bọn hắn vừa mới nhìn thấy một màn kia chỉ là giả tượng mà thôi.

"Nguyên lai ẩn giấu giúp đỡ, có chút ý tứ, vậy mà lại ảo thuật, " Hà Kim Thu nhìn về phía ngã tư đường, cái kia đi đâu khiến xe b ùn hán tử trung niên lúc này đã không biết tung tích.

Đương nhiên, đối phương khả năng cũng không chạy xa, chỉ là huyền tượng này để bọn hắn không nhìn thấy thân hình của đối phương thôi.

Hà Kim Thu cẩn thận quan sát đến bốn phía, hắn bèn nhảy phát hiện quang ảnh kỳ thật còn có chút không chân thực rất nhỏ biến ảo, cùng hiện thực có chút khác biệt, nhưng rất khó phân chia.

Hắn biết trung niên hán tử kia khả năng còn tại hắn 500 mét bên trong một nơi nào đó, chậm chạp di động tới, ngay cả tiếng bước chân đều biến mất.

Không phải vậy, lấy hắn cấp A năng lực nhận biết, nghe thấy đối phương tiếng bước chân liền có thể tìm theo tiếng biến vị.

"Còn giống như thật cần loại huyền thuật này không có biện pháp gì a, " Hà Kim Thu thản nhiên cảm khái nói.

Thế nhưng là vừa dứt lời, trong màn đêm đột nhiên an tĩnh này, vang lên súng ngắm âm thanh.

Hà Kim Thu bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, tiếng súng kia đến chỗ tựa hồ ngay tại phía sau hắn 700m chỗ, rất gần!

Đây không phải Jindai, Kashima tay bắn tỉa, đối phương rất cẩn thận thậm chí chưa bao giờ nhìn chính mình một chút.

Chờ chút!

Hà Kim Thu bỗng nhiên vừa nhìn về phía hán tử trung niên thoát đi phương hướng, đã thấy cái kia không có vật gì đèn đường dưới, trống rỗng xuất hiện một mảnh dạng phóng xạ huyết dịch tới.

"Bạch Trú lão bản, " Hà Kim Thu ngạc nhiên.

Hắn còn tưởng rằng đối phương đêm nay xác thực không đến đâu, dù sao một đêm đều không có thấy đối phương nổ súng.

Không nghĩ tới chính là, đối phương tới, chỉ bất quá tương đối có kiên nhẫn mà thôi.

Huyền thuật tán đi, cái kia duy trì lấy huyền thuật người gặp đồng bạn đã chết liền lập tức trốn xa.

Hán tử trung niên thi thể lỏng lẻo nằm rạp trên mặt đất, phía sau là một

mảnh lỗ máu cự đại, toàn bộ phía sau lưng cùng ngực đều bị ngấm bẩn thương xuyên thủng!

900 mét xạ kích khoảng cách, đối với Bạch Trú vị lão bản kia thanh danh mà nói cũng không tính cái gì.

Thế nhưng là Hà Kim Thu không rõ, vị này Bạch Trú lão bản là thế nào xem thấu huyền thuật? Hắn vị này cấp A đầu trong lúc nhất thời không có biện pháp gì, nhưng này vị thần bí tay bắn tủa lại cách xa nhau 900 mét tìm được mục tiêu.

Đây cũng quá thần đi, Hà Kim Thu nhú mày suy tư.

Hắn không biết là, vị kia sử dụng huyền thuật giác tỉnh giả mặc dù lợi hại, nhưng giả tạo đi ra cảnh tượng cuối cùng cùng hiện thực có chỗ khác biệt.

Khi huyền thuật hình thành sát na, huyền thuật trước phố dài cùng huyền thuật sau phố dài, hai bộ xuất hiện ở Khánh Trần trong đầu nhanh chóng trùng hợp, tựa như là chơi mọi người đến gây chuyện giống như, hắn một chút liền nhận ra chỗ khác biệt tới.

Huyền thuật là cần dùng sức tưởng tượng đến tạo dựng một cái nhìn như thế giới chân thật, dĩ giả loạn chân.

Nhưng đối với Khánh Trần tới nói, giả chính là giả.

Trong tai nghe, Đường Khả Khả hỏi: "Lão bản, đại khái có thể xác nhận đối phương nổ súng vị trí, chúng ta bây giờ đi đuổi bắt hắn sao?"

Hà Kim Thu nghĩ nghĩ: "Vốn còn muốn câu dẫn hắn nhắm chuẩn ta đây, nói không chừng ta có thể lập tức tìm ra hắn đến, nhưng là người này quá có kiên nhẫn cũng quá nhẫn nại, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn ta một chút. Không cần đi tìm, các người tìm không thấy hắn, hắn khẳng định nổ súng trước đó liền nghĩ kỹ rút lui lộ tuyến, bây giờ nói không chừng đã chạy xa."

Giờ này khắc này, Hà Kim Thu chỉ cảm thấy vị kia Bạch Trú lão bản như là một đầu cô lang, đi săn lúc sự tỉnh táo kia để cho người ta suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ.

Đối phương hiện tại thực lực chân thật khả năng còn rất bình thường, dùng súng ngắm giết cấp B cũng phải các loại mục tiêu bất động mới được.

Có thể loại người này sớm muộn cũng sẽ trưởng thành, ai biết đối phương trưởng thành đằng sau sẽ là như thế nào quang cảnh?

"Lão bản, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?" Đường Khả Khả hỏi.

"Đi đem xe b ền mở ra nơi hẻo lánh đi, " Hà Kim Thu sắc mặt lạnh xuống: "Ta có thể cảm nhận được bên trong có bảy người, hẳn là chúng ta muốn tìm người thay thế. Đối phương ngược lại là giúp chúng ta xác nhận một chuyện, người thay thế hẳn là muốn đi vào chủ thành khu, trên cánh tay mới có thể xuất hiện đếm ngược, không phải vậy đối phương cũng không cần thiết đem xe b ền mở ra nơi này đến, về sau lại có đảo ngược xuyên qua kế hoạch, chúng ta liên biết ứng đối ra sao. . . Trong ngắn hạn, bọn hắn hẳn không có năng lực lại làm ra loại chuyện này."

Đường Khả Khả lo lắng nói: "Bọn hắn đã tiến vào Lạc thành địa giới, hiện tại trên cánh tay chỉ số đã xuất hiện đếm ngược."

"Ừm, ta biết."

Nói xong, Hà Kim Thu một lần nữa lên hẳn chiếc xe thương vụ kia, theo thật sát xe b ền phía sau.

Xe càng mở càng lệch, thẳng đến bốn b ề vắng lặng sơn dã, Hà Kim Thu mới ra hiệu Ngũ Thành đi mở ra xe b ền phía trên cái nắp.

Trong bình, bảy tên thời gian hành giả trong lòng run sợ bò lên đi ra, mỗi người nhìn đầu chật vật đến cực điểm.

Hà Kim Thu cẩn thận phân biệt lấy bọn hắn bộ dáng: "Lý Trường Thanh,

Lý Du, Lý Kham. . ."

Hắn kinh ngạc.

Lý Trường Thanh tầm quan trọng tự nhiên không cần nhiều lời, Lý Du là Lý thị Xu Mật xử quốc sách cố vấn một trong, chuyên môn chế định chiến lược cơ yếu, Lý Kham là liên bang Đảng Cộng Hòa đảng tiên, là hãn trợ giúp Đảng Cộng Hòa đoạt lại mất đi bốn năm đã lâu đa số đảng ghế.

Cái gọi là đảng tiên, chính là trong đảng 'Kỷ luật uỷ viên', cũng là trong đảng thống nhất tư tưởng nhân vật trọng yếu.

Nếu như liên bang nội chiến bộc phát, như vậy loại nhân vật này chính là tập đoàn trọng yếu nhất chính trị tài nguyên một trong.

Jindai cùng Kashima lần này liên thủ nếu là thành công, sợ là Lý thị phải lập tức loạn cả một đoàn!

Hà Kim Thu suy nghĩ, những người này đường đi như thế đã sao, nhiều như vậy nhân vật trọng yếu người thay thế, đâu bị bọn hắn tìm đến? !

Chỉ bất quá, Hà Kim Thu đang suy nghĩ một vấn đề, chuyện trọng yếu như vậy Lý thị cũng chỉ là cùng Cửu Châu làm một vụ giao dịch đến giải quyết, cái kia Lý thị thời gian hành giả lúc này ở làm gì? Bọn hắn đến cùng có chuyện gì không thể không làm?

Lúc này, những người thay thế kia nhìn thấy Cửu Châu, có ngạc nhiên, cũng có sợ hãi.

Có người nói chính mình là bị bức hiếp, có người giữ im lặng.

Đường Khả Khả nhìn về phía Hà Kim Thu: "Lão bản, những người này làm sao bây giờ?"

Hà Kim Thu trầm mặc hai giây đằng sau: "Cho ta một khẩu súng."

Đường Khả Khả yên lặng từ chính mình túi súng bên trong rút súng lục ra, đưa cho hắn.

Tất cả mọi người biết Hà Kim Thu muốn làm ra lựa chọn như thế nào.

Có người thấp giọng nói ra: "Lão bản, vạn nhất thực sự có người là bị bức hiếp làm sao bây giờ?"

Hà Kim Thu bình tĩnh nói: "Ta hiểu rõ người thật là bị bức hiếp, thật rất vô tội. Nhưng bọn hắn trên cánh tay đã xuất hiện đốm ngược, chúng ta tại lần sau xuyên qua trước, không có khả năng khắp thế giới đi tìm bảy chi thuốc biến đổi gien ngăn cản bọn hắn xuyên qua, mà lại, chúng ta cũng không biết xuất hiện đốm ngược sau lại đánh thuốc biến đổi gien đến cùng có hữu dụng hay không."

"Ta không có ý định tìm bất kỳ cứ gì, chư vị, thế giới vốn là như thế tàn khốc. Lần này không cần các người động thủ, nếu quả thật có tội tình gì qua, ta một người công là được, " Hà Kim Thu nói ra.

Đường Khả Khả nói ra: "Chúng ta là không phải có thể khống chế những người thay thế này, Jindai cùng Kashima có thể làm như thế, chúng ta cũng có thể."

Hà Kim Thu lắc đầu: "Những người thay thế này muốn thay thế người quá trọng yếu, bọn hắn diển không đến, Cửu Châu còn không có tiếp nhận thế giới trong tập đoàn lửa giận năng lực. Mà lại, ta cùng Lý thị giao dịch đã đạt thành, tổ chức tình báo Hồ thị chấp hành đồng sự ghé mới là ta cần nhất."

Nói xong, hắn liền bóp lấy cò súng, giết chết trước mặt cái kia bảy vị người thay thế.

Hà Kim Thu đứng tại trong màn đêm sơn dã, hàn phong gào thét, nhân gian tịch liêu.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, là tháng 8 nguyệt
phiêu thứ nhất tăng thêm, ngày mai, ngày kia còn có.

Cần giữ gốc nguyệt phiêu! Chúng ta khoảng cách thứ nhất rất gần, các vị
giúp ta bạo hấn a!

Mời đọc truyện #Bí_ẩn_làng_Bưởi_Cuốc, truyện ma hành động, hài hước
mang đậm chất Việt Nam từ 1989 - 2004

Chương 338: Người nửa đêm gõ cửa

Trong sơn dã, Cửu Châu thành viên đã rời đi, xe b ồ n l ẻ loi tr ờ tr ọi d ừng sát ở trong rừng cây.

Hà Kim Thu ng ồi tại xe b ồ n trên đ ỉnh, chỉnh t ề c ả v ật bị h ẫ n bu ồng l ỏng ra, nhìn không còn như vậy đ ẹp đ ẽ cùng kh ả c ứ u.

Ngoài b ìa rừng vang lên tiếng b ướ c chân, Trịnh Vi ễn Đ ồng chậm rãi đi tới: "Người của người đ ầu rút lui, người làm sao còn ở ch ỗ này?"

Hà Kim Thu cười cười: "Ch ờ lớp tr ườ ng người a, ta bi ết người h ẫ n là có vấn đ ề mu ốn hỏi ta. "

Trịnh Vi ễn Đ ồng ng ừa đ ầu nhìn xem cái kia ng ồi tại trên xe b ồ n mặt người trẻ tu ổi, ch ẳ ng bi ết lúc nào thái d ươ ng cũng có một chút tóc tr ắ ng.

Nhớ kỹ năm đó người trẻ tu ổi này vừa mới tiến đ ại đ ội thời đ iể m, là c ỗ nào tri ều khí ph ồ n thịnh, nhiệt huy ết lạc quan.

Mỗi ngày đi theo phía sau cái m ồ ng gọi h ẫ n lớp tr ườ ng.

Lớp tr ườ ng dài, lớp tr ườ ng ngắn, như cái theo đ ườ i một đ ạng.

Bây giờ, đ ối phương đã là có vài đ ại cao thủ, có mục tiêu của mình cùng đã tâm, có tổ chức của mình cùng thế lực, thái d ươ ng cũng có tóc tr ắ ng.

Hà Kim Thu đã không còn là quá kh ứ cái kia Hà Kim Thu.

Quá kh ứ Hà Kim Thu nguyên ý tin tr ườ ng người khác.

Bây giờ Hà Kim Thu cần dùng vật cấm kỵ 'Chính Xác Kim Tệ' để phán đoán hoang ngôn cùng chân tướng.

Tựa hồ hết thảy cũng không giống nhau.

"Người có phải hay không cùng thế giới trong tập đoàn làm giao dịch, " Trịnh Viễn Đông hỏi.

"Vâng, " Hà Kim Thu gật gật đầu: "Lần này ta cùng Lý thị làm giao dịch, ta giúp bọn hắn ngăn cản Jindai cùng Kashima kế hoạch."

"Những người thay thế kia đâu?" Trịnh Viễn Đông hỏi.

Hà Kim Thu bình tĩnh nói: "Giết."

Trịnh Viễn Đông trầm mặc.

"Lớp trưởng cho là ta giết không đúng? Đương nhiên, ta biết người khẳng định là không xuống tay được, người có thể chỉ trích ta, lần này ta không cãi lại, " Hà Kim Thu nói ra.

Trịnh Viễn Đông lắc đầu: "Ta không có muốn chỉ trích lập trường của người, ta chỉ là muốn nói cho người, tuyệt đối đừng đi quá xa, không muốn đi đến không cách nào quay đầu một khắc này, cũng không nên quên lý tưởng của người."

Nói xong, Trịnh Viễn Đông quay người rời đi.

Duy chỉ có lưu lại Hà Kim Thu bình tĩnh ngồi tại trên xe bồn, ngược đầu nhìn lên lấy tinh không.

...

...

"Trần ca, người vừa rồi vì cái gì để cho ta toàn bộ hành trình nhắm mắt lại

a, ta còn muốn nhìn xem Cửu Châu cùng Jindai Kashima cao thủ chiến đấu đâu."

Ban đêm không người trên đường, Nam Canh Thần nhỏ giọng thầm thì lấy.

Hai người ôm xe chạy bằng điện mũ giáp, đi từ từ.

Hai người bọn họ bộ dáng, tuyệt không giống như là vừa mới dùng đại thư giết chết qua một cái cấp B cao thủ người, phỏng phát chuyện đêm nay cùng hẳn hai không quan hệ một dạng.

Khánh Trần nói ra: "Ta trước đó liên hoài nghi Hà Kim Thu, Trịnh Viễn Đông hai người có thể là cấp A, bây giờ xác nhận, Trịnh Viễn Đông còn không xác định, nhưng Hà Kim Thu khẳng định là. Vừa mới nếu như người tại 1000 m bên trong nhìn hẳn, nói không chừng liên sẽ bị sớm cảm ứng được, đến lúc đó liên phiên toái."

"Được chưa, " Nam Canh Thần cảm khái nói: "Hẳn là thế nào làm đến một xuyên qua liên trở thành cấp A đây này."

"Cái này không biết, " Khánh Trần lắc đầu: "Có lẽ ta cũng không phải là nhóm đầu tiên thời gian hành giả đâu?"

Trước đó, Khánh Trần cảm thấy mình có thể là nhóm đầu tiên, nhưng bây giờ không quá xác định.

Khánh Trần luôn cảm thấy, vị này Hà Kim Thu nếu như là sớm hơn một nhóm thời gian hành giả, như vậy đối phương biểu hiện ra đây hết thảy, mới hợp lý.

Có thể Khánh Trần không có cách nào chứng thực, vạn nhất người ta thật sự là sau khi xuyên việt liên thay thế một vị nào đó đại lão đâu?

Loại sự tình này, trừ phi trực tiếp đến hỏi Trịnh Viễn Đông cùng Hà Kim Thu, mới có thể biết chân tướng.

"Đúng rồi Trần ca, có thể làm cho Tiểu Ngưu cùng Giang Tuyết a di bọn hắn về biệt thự sao?" Nam Canh Thần hỏi.

"Có thể, thông tri bọn hắn trở về đi."

Buổi tối hôm nay, Bạch Trú thành viên bên trong, tham dự hành động chỉ có Nam Canh Thần, Lưu Đức Trụ, Khánh Trần ba người, những người khác thì đi phụ cận thương trường xem chiếu bóng.

Lưu Đức Trụ trốn ở chỗ xa hơn chuẩn bị tiếp ứng, mà Nam Canh Thần thì lưu ở bên người Khánh Trần, để tránh hắn chuyên tâm đánh lén thời điểm bị người lặng yên không một tiếng động tới gần.

Khánh Trần sợ dĩ để Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn ở bên ngoài đợi, là lo lắng Jindai cùng Kashima đột nhiên đầu óc hóng gió đi biệt thự bên kia gây sự, hiện tại Jindai cùng Kashima nguyên khí đại thương, sợ là thời gian ngắn không có cái này sầu lo.

Chờ đối phương nghỉ ngơi lấy lại sức một lần nữa không chế rất nhiều thời gian hành giả thời điểm, Bạch Trú khi đó tại thế giới ngoài cũng chưa chắc sẽ sợ những ngưu quỷ xà thần kia.

Vượt qua một cái góc đường, Khánh Trần chào hỏi trốn ở trong bóng tối Lưu Đức Trụ: "Trụ Tử, về nhà."

Lưu Đức Trụ một mặt hiếu kỳ đi tới: "Lão bản không phải nói khả năng gặp được nguy hiểm không, cái này cũng không có việc gì a."

Hắn tại lão bản bàn giao bên dưới mai phục tại cái này chỗ ngoặt trong bóng tối, một khi lão bản gặp được nguy hiểm liền đem người hướng bên này dẫn, sau đó do Lưu Đức Trụ xuất thủ đánh lén.

Đêm nay, Lưu Đức Trụ chính là cái hình người dự bị bẫy rập, chỉ bất quá không dùng thôi.

Khánh Tr ần nói ra: "Lão bản bên kia sự tình giải quyết rất thuận lợi, không ai đuổi tới, đi thôi về nhà."

Nhưng mà, ba người xuyên qua hai con đường, đi vào Trạng Nguyên H ồng trên đường, bọn hắn ngừng lại xe điện địa phương.

Đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Nam Canh Th ần kinh ngạc nhìn trước mặt ba chiếc xe điện: "Bình điện đâu?"

Lưu Đức Trụ cũng chấn kinh, hắn đau lòng nhưc óc nói: "Ngọa tào, bình điện đâu? !"

Lúc này, xe điện chỗ ng ồi đã bị người cạy mở, mà ng ồi dưới mặt ghế bình điện sớm đã không cánh mà bay.

Ai có thể nghĩ tới, vừa mới còn cùng Cửu Châu, Côn Lôn cùng một chỗ chống cự ngoại địch Bạch Trú, vừa mới còn một thương ám sát cấp B cao thủ Bạch Trú, lại là cưỡi xe chạy bằng điện tới!

Ai có thể nghĩ đến, Bạch Trú lão bản cưỡi xe điện, bình điện lại còn bị trộm!

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, Bạch Trú là có cái cái gì vĩnh viễn đẹp trai bất quá cùng ngày ngày nguy ền rửa sao?

L ần trước vừa đẹp trai không bao lâu, li ền bị cảnh sát giao thông thúc thúc ngăn cản, l ần này bình điện lại bị trộm, còn có thể hay không đi? !

Hả? !

Nơi này khoảng cách Quốc Bảo Hoa Viên khu biệt thự nói ít còn có 8 cây số, đây trở về lời nói đến đây lên lúc nào?

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Đón xe trở về đi, ngày mai để La Vạn Nhai

thủ hạ chờ về đi.

Trở lại trong biệt thự lúc, đã là rạng sáng 1 giờ bộ dáng.

Ba người lặng lẽ trở lại biệt thự, kết quả vừa mở cửa lại phát hiện tất cả mọi người đang chờ, căn bản không ngủ.

Nam Canh Thần biểu lộ có chút mất tự nhiên: "Tất cả mọi người không ngủ đâu?"

Tiểu Đông Vân nằm ngoài phòng khách trên cửa sổ hỏi: "A, các người xe chạy bằng điện đâu, không phải cưỡi đi ra ba chiếc sao?"

Khánh Trần: "... Xảy ra chút tình huống nhỏ, không cần để ý loại chuyện nhỏ nhặt này."

Giang Tuyết gật gật đầu: "Ừm, người không có việc gì liên tốt."

"Nhìn một chút Hà Tiểu Tiểu trò chuyện nhóm đi, " Trương Thiên Chân nói ra: "Đêm nay giống như xảy ra rất nhiều chuyện."

Khánh Trần nhìn thoáng qua điện thoại, lúc này Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm, chủ nhóm Hà Tiểu Tiểu đúng là hiếm thấy bắt đầu chủ động thông báo chiến đấu tiến triển.

Phải biết, vị này Hà Tiểu Tiểu đã điệu thấp đã lâu, thỉnh thoảng mới có thể ngẫu nhiên xuất hiện nói hai câu.

Hà Tiểu Tiểu: "Cửu Châu tổ chức tại phương nam Bạch Vân sơn cùng Dương Tử câu chỗ giao giới, chặn đánh Jindai, Kashima thời gian hành giả thành công."

Hà Tiểu Tiểu: "Côn Lôn tổ chức tại Tiểu Lăng Đẻ đập lớn hạ du, chặn đánh Jindai, Kashima thời gian hành giả thành công."

Hà Tiểu Tiểu: "Trịnh Viễn Đông thành công phục kích đến Jindai tập đoàn

cấp B cao thủ, thế giới trong tập đoàn hư hư thực thực tìm được nghịch hướng xuyên qua thế giới ngoài phương pháp, các vị trò chuyện nhóm thành viên xin cẩn thận."

Khánh Trầ nhìn thấy tin tức này lúc ngây ngẩn cả người.

Nghịch hướng xuyên qua thế giới ngoài? Tập đoàn là thế nào làm được! ?

Nhưng mà còn chưa kịp Khánh Trầ suy nghĩ, hần li ền nhận được Trịnh Viễn Đông tin nhắn, bên trong đem Jindai thành viên mượn xác đảo ngược xuyên qua sự tình, một năm một mười tất cả đều phát tới.

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, Côn Lôn đây là muốn cùng Bạch Trú cùng hưởng tình báo? Như thế đại công vô tư sao.

Hần dùng di động hỏi: "Vì cái gì đem trọng yếu như vậy tình báo cho ta?"

Trịnh Viễn Đông h ồi phục: "Người là Côn Lôn thành viên a, người quên sao."

Khánh Trầ: "Cũng là a. . ."

Đối phương h ồi phục, thật sự là có lý có cứ.

Lúc này, Hà Tiêu Tiêu tại trong trò chuyện nhóm tiếp tục nói: "Vừa mới tại đường lớn Vương Thành cùng quốc lộ 103 chỗ giao hội chiến đấu đã kết thúc, Bạch Trú vị lão bản kia dùng súng ngắm giết chết Kashima một tên cấp B cao thủ, trước mắt vẫn có một tên am hiểu huyền thuật cao thủ đang lẩn trốn."

Đầu này thông báo bên trong, căn bản không có nói Hà Kim Thu kiếm tiền chỗ kinh khủng, đem tất cả tiêu điểm đầu cho Khánh Trầ, tựa hồ là muốn dùng Khánh Trầ để che dấu Hà Kim Thu thực lực chân thật.

Nhưng mà tin tức này vừa mới thông báo xong, không đợi tất cả mọi người thảo luận đâu, Lục Áp bỗng nhiên phát tới tin tức: "Mau nhìn

Microblogging hot search!"

Khánh Tr ần vội vàng mở ra Microblogging, đầu thứ nhất: Nhật Bản kinh thành hư hư thực thực bộc phát thời gian hành giả đại quy mô chiến đấu, chiến đấu song phương thân phận còn không rõ, trận chiến đấu này tham dự nhân số nhiều đến mấy trăm, phá hủy ba đầu khu ngã tư, dẫn đến Nhật Bản kinh thành ánh lửa ngập trời.

Theo người biết chuyện lộ ra, trong chiến đấu có cấp B cao thủ hiện thân Nhật Bản kinh thành, những người này hư hư thực thực đem nước Cao Ly làm ván cầu, lén qua đến Nhật Bản ẩn núp đến nay, sau đó đột nhiên hành động.

Hết hạn trước mắt, chiến đấu vẫn chưa kết thúc, song phương tại Nhật Bản kinh thành như cũ tại triển khai sinh tử truy sát.

Khánh Tr ần vừa xem hết đầu thứ nhất, kết quả lại có một đầu hot search nhanh chóng kéo lên đi lên: Nước Cao Ly 'Seoul' cũng bộc phát quy mô lớn thời gian hành giả chiến đấu, Seoul Hyoja-dong toàn bộ khu ngã tư bị phá hủy, hết hạn trước mắt chiến đấu vẫn chưa kết thúc.

Nước Cao Ly thời gian hành giả biểu thị, chiến đấu một phương khác hư hư thực thực từ Trường Bạch sơn phương hướng nhập cảnh lén.

Dù là luôn luôn bình tĩnh Khánh Tr ần, nhìn xem cái này hai đầu hot search trong lòng cũng ngạc nhiên cái đại tào.

"Ta rốt cuộc biết vì cái gì cảnh nội xuất hiện chuyện lớn như vậy, Lý thị, Khánh thị nhưng thủy chung không có động tĩnh, đồng thời vượt cảnh tập kích bất ngờ nước Cao Ly, Nhật Bản thời gian hành giả đại bản doanh, đây tuyệt đối không phải một cái tập đoàn có thể làm được, Lý thị cùng Khánh thị khẳng định liên thủ, " Khánh Tr ần nói ra.

Khánh Tr ần tình báo tin tức cũng không hoàn thiện, cho nên hẳn chỉ có thể suy đoán đây là Lý thị cùng Khánh thị cách làm, dù sao trừ hai nhà này cũng không có người khác có thể làm được loại chuyện này.

Chuyện này làm cho người rất ngoài ý muốn.

Tựa hồ ngay tại Jindai cùng Kashima tại thi hành đảo ngược xuyên qua kế hoạch thời điểm, Lý thị cùng Khánh thị cũng tại chuẩn bị lấy hết thủy.

Đối phương sớm chui vào nước Cao Ly cùng Nhật Bản, một phương diện tìm kiếm lấy khả năng tồn tại người thay thế, một phương diện chuẩn bị một trận đại chiến.

Đương nhiên, Jindai cùng Kashima có thể tại cảnh nội vơ vét thời gian hành giả, Lý thị cùng Khánh thị nhất định cũng có thể.

Lần này, Lý thị sở dĩ chưa từng xuất hiện, tám thành là bởi vì bọn hắn đại bộ phận chủ lực đã tất cả đều tằm phục tại ngoại cảnh, cho nên mới không kịp trở về.

Nếu như trở về, phía trước làm cố gắng liền tất cả đều uổng phí.

Cho nên, cùng trở về thủ, ngược lại không bằng hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, tại ngoại cảnh làm một món lớn tiến hành phản kích trả thù.

Lần này, Cửu Châu cùng Côn Lôn không để cho mọi người thất vọng, như vậy Lý thị cùng Khánh thị phải chăng đã hoàn thành bọn hắn đảo ngược xuyên qua kế hoạch?

Jindai cùng gia tộc Kashima, sẽ có cái nào đại nhân vật bị thay thế rơi đâu?

Lần này trở về đêm ngược kết thúc, chỉ sợ rất nhiều tập đoàn đại nhân vật đều muốn khẩn cấp đánh thuốc biến đổi gien tránh hiểm đi, cái gì tuyệt dục không tuyệt dục, hiện tại cũng không quản được.

Trước đó, Khánh Trần đã từng hỏi qua lão tâu, vì sao không cho thành viên gia tộc đều đánh thuốc biến đổi gien.

Lý thị chính mình là có thể sản xuất thuốc biến đổi gien, 005 số thứ tự

thuốc biến đổi gen sản lượng lại cao, bao trùm Lý thị thành viên hạch tâm hẳn không có vấn đề gì.

Mà lại, tuyệt đực loại chuyện này cũng có thể giải quyết a, đông lạnh tinh trùng, đông lạnh trứng là có thể.

Nhưng lão tâu trả lời là: "Một cái tập đoàn đem truy ền thừa kéo dài năng lực đều gửi hi vọng cùng đông lạnh tinh trùng, đông lạnh trứng phía trên, nếu có một ngày đông lạnh tinh trùng, đông lạnh trứng địa phương bị người xâm lấn, phá hủy, lại hoặc là bị người đánh tráo, vậy cái này tập đoàn v ềsau làm sao bây giờ? Ta ngược lại thật ra có thể trong trang viên lưng chừng núi kiến tạo một cái chuyên môn dùng để đông lạnh tinh trùng, đông lạnh trứng chữa bệnh trung tâm, lại phái cao thủ thủ hộ, nhưng vấn đề là cao thủ này li ền nhất định đáng giá tín nhiệm sao?"

Lão tâu lại bổ sung: "Này bằng với là đem trứng gà đặt ở trong cùng một giỏ xách, tập trung mục tiêu cho người khác đánh, coi như phân năm cái địa phương cất giữ đảm bảo, cũng bất quá là đặt ở năm cái rổ, không có khác nhau quá nhiều. Cùng làm loại này cao phong hiểm sự tình, còn không bằng để bọn hắn không có cách nào tại thế giới ngoài cảnh nội làm xằng làm bậy."

Bây giờ nghĩ lại, cái này hai đề ầu hot search bên trong phát sinh sự tình, chỉ sợ sẽ là lão tâu một tay bày kế.

Liên bang nội chiến sắp đến, lão tâu muốn đem chuyện nên làm toàn làm xong, mới có thể an tâm rời đi.

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu lo lắng nói: "Bọn này đi Nhật Bản cùng nước Cao Ly gây sự thời gian hành giả, chỉ sợ không tốt trở lại đi? Tại đối phương trên địa bàn bị toàn cảnh phong tỏa, muốn chạy trốn rất khó, dù sao đó là Jindai cùng Kashima sân nhà."

Trước đó mọi người li ền thảo luận qua, Jindai cùng Kashima khổng chế thời gian hành giả phi thường tập trung, chỉ sợ phải có mấy ngàn, mấy vạn người.

Dưới loại tình huống này, chiến đấu mặc dù oanh oanh liệt liệt, nhưng đi người chỉ sợ rất khó toàn thân trở ra.

Chiến tử, chính là đại đa số người kết cục.

"Người nói, bọn hắn đi thời điểm có muốn hay không đến chính mình sẽ chết ở bên kia?" Trương Thiên Chân hỏi.

Lưu Đức Trụ nghĩ nghĩ nói ra: "Bọn hắn đã bị tập đoàn khống chế, cũng không được tuyển, dù sao Lý thị, Khánh thị cũng không phải nhà từ thiện, khống chế bọn hắn bản thân liền là muốn để bọn hắn tham dự chiến đấu."

Nam Canh Thần nói ra: "Ta nghe nói Lý Y Nặc nói qua, bị Lý thị khống chế thời gian hành giả phi thường kháng cự ở trong nước gây sự, cho nên tẩy não rất khó thành công, nhưng là về sau Lý thị đưa ra để bọn hắn đi nước Cao Ly, Nhật Bản gây sự, hết thấy tiến triển liền rất thuận lợi. Cho nên mặc dù là bị khống chế trạng thái, nhưng hắn là cũng có ba phần tự nguyện ở bên trong."

Lúc này, vậy mà lại có một đầu hot search xuất hiện: Nhật Bản kinh thành chiến đấu đã tiến vào hồi cuối, có người biết chuyện hướng truyền thông lộ ra, gia tộc Jindai tổn thất nặng nề, nhưng cơ hồ đem những cái kia ngoại cảnh thời gian hành giả vây quét hơn phân nửa, còn lại ngoại cảnh thời gian hành giả chỉ có thể chật vật thoát đi.

Nơi này nói tới 'Ngoại cảnh' thời gian hành giả, là tương đối Nhật Bản mà nói.

Rất nhanh, có gia tộc Jindai thời gian hành giả bắt đầu tiếp nhận truyền thông phỏng vấn: "Chúng ta đã khống chế tình thế, cũng hướng thế giới phô bày gia tộc Jindai tại thế giới ngoài thực lực. Ở chỗ này, cũng kính báo hết thấy cảnh ngoại thời gian hành giả, không cần mưu toan đến chúng ta nơi này. . ."

Vị này thời gian hành giả, đã lấy gia tộc Jindai thành viên tự cho mình là,

điểm này cũng nói Jindai đối với thế giới ngoài không chế trình độ cực cao.

Chỉ bất quá, vị này thời gian hành giả nói cũng còn chưa nói xong, nơi xa đúng là lại vang lên tiếng nổ mạnh.

Phông vấn màn ảnh vòng vo đi qua, cái kia rõ ràng là mấy cây số bên ngoài Nhật Bản đèn thờ phương hướng, ánh lửa to lớn đem sắc trời đèn chiếu sáng.

Sự thật tựa hồ không hề giống Jindai thời gian hành giả nói như vậy, đạt được không chế.

Chiến đấu một phương khác đang thoát đi trong quá trình, lại còn có dư lực đi đem Nhật Bản đèn thờ nổ nát!

Phông vấn màn ảnh lại thay đổi về vị kia Jindai thời gian hành giả gương mặt, đã thấy ánh lửa chiếu rọi đối phương sắc mặt tái nhợt.

Phóng viên thấp giọng hỏi: "Xin hỏi. . . Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Không thể trả lời, " vị này Jindai thời gian hành giả cũng không tâm tư tiếp nhận phỏng vấn, quay người liền hướng phía đèn thờ phương hướng tiến đến.

Lạc thành Quốc Bảo Hoa Viên Bạch Trú trong biệt thự, Khánh Trần ngồi ở phòng khách suy tư nói: "Coi như Lý thị cùng Khánh thị không chế thời gian hành giả muốn đi Nhật Bản gây sự, nhưng cũng sẽ không hạ đạt nổ nát đèn thờ chỉ lệnh, dù sao thế giới trong những người kia, không có trải qua lịch sử của chúng ta, không sẽ cùng chúng ta chung tình. Cho nên, hành động này hẳn là những thời gian hành giả kia tự phát."

Nam Canh Trần nổi lòng tôn kính: "Trần ca, nếu không chúng ta cũng đi chơi đùa đi."

Khánh Trần nhìn hẩn một cái: "Không được, tối thiểu bây giờ còn không

có đến lúc đó, người có tâm tư muốn loại chuyện này, không bằng hiện tại liền đi tu hành, để cho mình tranh thủ thời gian cường đại lên."

Lúc này, Hà Tiểu Tiểu trong trò chuyện nhóm, Sâm Vương hỏi: "Bên ngoài phát sinh chuyện lớn như vậy, là Cửu Châu cùng Côn Lôn làm sao?"

Vật Cấm Kỵ ACE-999 trả lời: "Không phải, bọn hắn cùng cảnh nội không có bất kỳ cái gì liên quan, cũng không có tiếp thụ qua Cửu Châu cùng Côn Lôn chỉ thị. Cửu Châu cùng Côn Lôn lo liệu lấy chung sống hoà bình nguyên tắc cùng ngoại giới kết giao, đương nhiên, Cửu Châu cùng Côn Lôn cũng sẽ tận khả năng bảo hộ chúng ta thất lạc ở bên ngoài đờng bào, đón hắn bọn họ về nhà."

Tại vị này Vật Cấm Kỵ ACE-999 tiếng phổ thông phía dưới, đầu tiên là rửa sạch Cửu Châu, Côn Lôn cùng chuyện này liên quan, nhưng lời nói xoay chuyển, đem bọn hắn tương lai muốn tiếp ứng về nước thời gian hành giả, định tính là 'Thất lạc ở bên ngoài đờng bào'.

Trong nhóm, có chút biết Cửu Châu ở bên ngoài đã làm gì người, nhìn thấy quan này nói thẳng bĩu môi, nước Mỹ thời gian hành giả cao điệu lên án Cửu Châu cũng không phải một ngày hai ngày.

Lúc này coi như Cửu Châu đi ra thừa nhận chuyện này là bọn hắn làm, rất nhiều người cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Buổi tối hôm nay, phát sinh sự tình thực sự nhiều lắm, đến mức tất cả mọi người cần thời gian để tiêu hóa tin tức.

Ngoại cảnh phát sinh sự tình, thậm chí đem cảnh nội phát sinh hết thảy đều cho che đậy, ngay cả hot search đều không có bên trên.

Ngay tại ngày thứ hai, ngoại giới lần nữa truy vấn đến tin tức: Bạo phá đờng thờ kẻ chủ mưu đã bị chứng thực, là một tên gọi là Trương Kính Văn nam tử tuổi trẻ, đờng thờ chưa bị tóm, bây giờ không biết tung tích.

Còn lại mấy ngày, tất cả tin tức đều cùng ngoại cảnh có quan hệ, bất tri bất

giác liền đến sắp xuyên qua tiết điểm thời gian.

Bạch Trú tất cả người tu hành cũng đều hoàn thành đại chu thiên tu hành.

Trong biệt thự, Khánh Trần nhìn về phía tất cả Bạch Trú thành viên nói ra: "Liên này sau khi xuyên việt ta có thể muốn mang Tiểu Ngưu ra một chuyến xa nhà, lão bản đã thông báo, nội chiến khả năng lập tức bộc phát, những người khác tại thành thị số 18 bên trong không cần tùy ý hành tẩu, có thể có bao nhiêu điệu thấp liền nhiều điệu thấp."

Trương Thiên Chân bốn người gật đầu: "Minh bạch."

Đếm ngược về không.

Thế giới lâm vào hắc ám.

Lại lần nữa sáng lên.

Khánh Trần tại Thu Diệp biệt viện trên ghế nằm, hưởng thụ lấy ngán ngủ bình tĩnh.

Hắn không có đi đi ngủ, chỉ là yên lặng tại trong thế giới thần bí huấn luyện hạng tiếp theo Sinh Tử Quan nội dung.

Khánh Trần đang chờ đợi.

Hắn biết chuyện đêm nay còn không có toàn bộ kết thúc.

Đông đông đông, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

Đối phương không đợi Khánh Trần đáp lại liền đẩy cửa vào, tựa hồ gõ gõ cửa cũng bất quá là lễ phép khách khí một chút mà thôi.

Thời gian này, có thể không nhìn Thu Diệp biệt viện 'Từ chối tiếp khách bài' người, chỉ có một cái.

Trong bóng đêm, Lý Trường Thanh cười nhẹ nhàng nhìn về phía hắn:
"Người còn dự định tiếp tục gạt ta tới khi nào?"

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 7 điểm còn có một canh.

Cầu nguyệt phiêu!

Mời đọc #Đông A Nông Sự, câu truyện nhẹ nhàng, dí dỏm về một kỹ sư nông nghiệp vô tình lạc về triêu Trần.

Chương 339: Trời chiều ánh chiều tà chói lọi

"Ta lừa người cái gì rồi?" Khánh Trậ̀n tại trên ghế nằm lẳng lẳng nằm, cũng không có cái gì kịch liệt tâm tình chập chờn.

Khánh Trậ̀n không có cái gì thừa nhận, ai biết đối phương có phải hay không đang gạt chính mình.

"Ta biết người là thời gian hành giả, " Lý Trường Thanh nói ra. .

Khánh Trậ̀n bắt đầu giả chết không nói lời nào.

"Ta cũng biết là người tại cao ốc Kim Mậu đã cứu ta, " Lý Trường Thanh nói ra.

Khánh Trậ̀n bắt đầu giả chết không nói lời nào.

"Được rồi, đừng giả bộ, " Lý Trường Thanh ý cười càng đậm, nàng ng ặ́ tại bên cạnh hắn trên bàn đá, có chút hăng hái nhìn xuống thiếu niên này bên mặt: "Cứu ta tay bắn tĩa khẳng định là người, hai ngày trước đột nhiên bận rộn không có quan tâm trở về hỏi người, buổi tối hôm nay người đến nói cho ta rõ mới được."

"Không phải ta, là tổ chức chúng ta lão bản, " Khánh Trậ̀n chăm chú giải thích nói.

L ậ̀n này, chẳng khác gì là biến tướng thừa nhận chính mình thời gian hành giả thân phận, bất quá cái này cũng xác thực không gạt được.

Nhưng là, tại Bạch Trú lão bản cùng Bạch Trú nhân viên thân phận trên việc này, hắn còn muốn giã dựa một chút.

Lại nghe Lý Trường Thanh chậm rãi nói: "Nếu như cao ốc Kim Mậu phía trên tay bắn tĩa kia, chỉ là nổ súng bắn mất r ồi đối phương tay bắn tĩa, vậy ta còn không có khả năng khẳng định là người, dù sao người xin nhờ người khác tới làm chuyện này cũng có thể."

Lúc này, Lý Trường Thanh lời nói xoay chuyển, ánh mắt lấp lánh nhìn xem Khánh Tr ần: "Nhưng tay bắn tĩa kia giết chết mặt khác tay bắn tĩa sau cũng không chuyển di, vậy mà tình nguyện bốc lên nguy hiểm tính mạng tiếp tục chạy không thương vì ta chấn nhiếp chiến trường, từ một khắc này bắt đầu ta li ền xác định là người."

Khánh Tr ần thờ dài nói: "Thật không phải ta."

"Đừng vùng vẫy, coi như thật không phải người, ta cũng nhận định là người, " Lý Trường Thanh nói ra: "Mặt khác, ta nghe thời gian hành giả báo cáo nói, vị kia thế giới ngoài tay bắn tĩa rất th ần bí, là của người lão bản. Nhưng ta tỉ mỉ nghĩ lại, ai có tư cách làm lão bản của người đâu, người cũng không phải loại người tình nguyện thua kém người khác kia. Yên tâm đi, ta sẽ không nói cho người khác."

Khánh Tr ần thờ dài: "Bao nhiêu bí mật đều là tại loại này hứa hẹn đằng sau tiết lộ."

Nhưng mà Lý Trường Thanh trịnh trọng lên: "Ta là chăm chú, bất luận hai ta hữu nghị, người đã là ân nhân cứu mạng của ta, ta Lý Trường Thanh sẽ không cần loại chuyện này đùa giỡn."

Nữ nhân hôm nay không tiếp tục mặc cái kia một thân Punk phong phạm mười phần áo khoác da, mà là mặc một thân trang phục chính thức, tóc cũng chỉnh chỉnh t ết ềcuộn tại sau đầu.

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được, khi nữ nhân này mặc vào trang phục chính thức thời điểm, không hiểu li ền có loại kỳ lạ khí tràng, thập phần cường đại.

Khánh Tr ần hiếu kỳ: "Theo lý thuyết, người phải biết ta là thời gian hành giả, đã sớm phải biết, tại sao phải bây giờ mới biết đâu?"

Lý Trường Thanh nghĩ nghĩ nói ra: "Trước kia, 99% thời gian hành giả đầu nắm giữ trong tay Lý Vân Dịch, bây giờ hẳn đã đem tất cả quyền lực giao tiếp cho ta, cho nên ta đã biết rất nhiều chuyện, bao quát các người lần này tại thế giới ngoài phát sinh những sự tình kia."

Thì ra là thế.

Trong tập đoàn bộ phận công minh xác, mỗi người có mỗi người chính mình sự tình, tin tức còn chưa hẳn liên hệ.

Nhưng bây giờ khác biệt, Lý Vân Dịch đã từ nhiệm, Lý thị tình báo đại quyền toàn trong tay Lý Trường Thanh, mà lại lần này Bạch Trú lại đang trong chiến đấu phát huy tác dụng, nếu có thời gian hành giả hiểu rõ tình hình, khẳng định sẽ đem tay bắn tủa sự tình hồi báo cho Lý Trường Thanh.

Lý Trường Thanh chính là như vậy biết Khánh Tr ần thời gian hành giả thân phận.

Khánh Tr ần đột nhiên hỏi: "Thế giới ngoài tại Nhật Bản cùng nước Cao Ly gây sự, là người sao của các người?"

Mặc dù hẳn đoán được, nhưng còn phải xác nhận một chút.

"Đúng vậy, " Lý Trường Thanh gật gật đầu: "Đây là Lý thị gần đây trọng yếu nhất kế hoạch một trong, do lão gia tử đề nghị, Lý Vân Thọ chủ đạo, Lý Vân Dịch chấp hành. Khánh thị cũng ra một bộ phận thời gian hành giả, nhưng chủ lực hay là Lý thị. Lần này đối mặt liên bang nội chiến, Lý thị cùng Khánh thị chính là minh quân."

"Khánh thị chỉ xuất một bộ phận?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"Đúng, bọn hắn một mực tại bảo trì thực lực, cũng không biết có tính toán gì, " Lý Trường Thanh nói ra: "Nhưng cái này cũng không trọng yếu, giải

quyết Jindai cùng Kashima bên này tai hoạ ng ần mới trọng yếu."

"Lý thị thời gian hành giả, muốn đi hoàn thành thay thế kế hoạch sao?"
Khánh Tr ần hiếu kỳ nói: "Thành công không có."

"Đương nhiên thành công, nhưng cụ thể chi tiết li ền không thể nói cho người biết, " Lý Trường Thanh cười híp mắt nói ra: "L ần này còn muốn đạ tạ người, theo thủ hạ ta nói, Cửu Châu l ần này ngăn cản đảo ngược xuyên qua kế hoạch bên trong, người thay thế cũng có thể giới ngoài ta, cho nên coi như người là đã cứu ta hai l ần, ta làm như thế nào báo đáp người?"

Khánh Tr ần nhìn đối phương một chút: "1.2 l ần đi, l ần này cũng bất quá là giúp một điểm nhỏ bận bịu, chủ yếu vẫn là Cửu Châu công lao."

"1.2 l ần. . ." Lý Trường Thanh bĩu môi: "Người ngược lại là rất nghiêm cần."

Lúc này, Khánh Tr ần cảm thấy không được bình thường: "Lão gia tử đã có nghĩ th ần muốn đoạt Lý Vân Dịch quy ền, làm sao còn sẽ đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho hắn? Cho nên, cái này cũng là diễn?"

"Đây chính là Lý thị cơ mật, mặc dù người có tư cách lên bàn hội nghị, nhưng Lý thị thành viên riêng phần mình sự tình riêng phần mình giữ bí mật, đối với gia chủ cùng Xu Mật xử báo cáo, lẫn nhau cũng không thể giao lưu, " Lý Trường Thanh nói ra.

Loại này trả lời, bản thân li ền là một loại kh ẳng định.

Lý Trường Thanh cũng đột nhiên cảm giác được không được bình thường: "Đừng nghĩ nói sang chuyện khác, ta còn có cái sự tình hỏi người, người thật sự là chiến sĩ gen sao? Hay là l ần trước đem thuốc biến đổi gien cho đánh tráo, kỳ thật đánh nước muối sinh lí?"

Khánh Tr ần nội tâm giật mình.

Lúc trước hắn sở dĩ giả chết, chính là lo lắng đối phương nâng lên cái đề

tài này.

Nếu như cái này cũng bị vạch trần, vậy thì không phải là giả chết, là xả tử!

Phải biết, hẳn nhưng là giả bộ năm tiếng nhện đau bộ dáng, đối phương đem đây hết thấy tất cả đều nhìn ở trong mắt.

Khánh Trần bình tĩnh nói ra: "Người nếu thủ hạ có thời gian hành giả, vậy người hẳn phải biết thời gian hành giả chỉ có thể đem đồ vật giấu ở thể nội mang theo rời đi."

"Áo, đi đâu này cũng đúng, " Lý Trường Thanh gật gật đầu: "Nhưng vạn nhất đâu, người là thời gian hành giả, xuyên qua, trở về trước sau động tác căn bản nhìn không ra mảnh khoe, thời gian hành giả khác có thể làm không đến. Nhiều như vậy chuyện không thể tưởng tượng nổi đâu phát sinh ở trên người người, lại nhiều một kiện cũng không có gì."

Khánh Trần trầm tư nên như thế nào giải thích.

Xả tử loại chuyện này, có thể tránh khỏi vẫn là phải tránh khỏi.

Tựa như là hẳn tại thế giới ngoài nhóm Bạch Trú bên trong, để Nhất giúp hẳn phát tin tức một dạng.

Khánh Trần lừa dối Nhất nói, kỳ thật mọi người có biết hay không chính mình là lão bản cũng không đáng kể, nhưng trên thực tế, nếu như mọi người thật biết, liền sẽ nhớ lại hẳn một người phân sức hai sừng những hành vi kia. . .

Cho nên, Khánh Trần hay là cho Nhất thanh toán một câu 100 đồng tiền giá cả.

Ngay tại Khánh Trần phí hết tâm tư muốn rũ sạch hiềm nghi thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên truy đến lão Thập Cửu thanh âm: "Lão bản, lão gia tử bệnh nguy, Xu Mật xử để ngài nhanh Bão Phác lâu, còn có Khánh Trần cũng phải đi."

Lý Trường Thanh sửng sốt một chút, vội vàng đi ra ngoài.

Giờ này khắc này, sự tình gì đâu không có cái này trọng yếu.

Ba người lên cửa ra vào xe cộ, Tiểu Ứng lái xe, lão Thập Cửu ngồi ở vị trí kế bên tài xế quay đầu nói ra: "Lần này giống như có chút không giống với, ngay cả rất nhiều Lý thị đời thứ ba thành viên đều nhận được Xu Mật xử thông tri, dĩ vãng là không có loại sự tình này, nhiều nhất thông tri đời thứ hai."

Lý Trường Thanh cảm xúc tựa hồ có chút sa sút: "Lần này xem bộ dáng là thật, việc hẳn muốn làm đã làm xong, trận này nội chiến Jindai cùng Kashima đã nhất định thất bại, hẳn có thể an tâm."

Khánh Trần bình tĩnh ngồi ở trong xe nhìn về phía ngoài cửa sổ, hồi tưởng đến cái kia ngồi tại trên cầu gãy thả câu cô tịch thân ảnh, hồi tưởng đến đối phương lần thứ nhất đem Long Ngư đưa cho chính mình lúc dáng tươi cười.

Rõ ràng chỉ là ngắn ngủi ở chung, mọi người nhận biết thời gian thậm chí còn không đến một tháng, nhưng lẫn nhau giống như đã nhận biết rất lâu một dạng.

Khánh Trần tại thế giới ngoài gia gia cũng còn tại thế, hẳn còn có hai vị thúc thúc cùng hai cái cô cô, khi còn bé gia gia đối với hẳn cũng rất tốt, chỉ là về sau trúng gió thành người thực vật, Khánh Quốc Trung lại tìm tất cả huynh đệ tử muội mượn tiền, cho nên giữa lẫn nhau liên không có vãng lai.

Bây giờ, lão tẩu kỳ thật tựa như là Khánh Trần gia gia một dạng, cho hẳn rất nhiều, cũng thử nghiệm dùng sinh mệnh mình bên trong ánh chiều tà, đến dạy dỗ Khánh Trần một chút đạo lý.

Chỉ là, đối phương không có thời gian.

Khánh Trần đột nhiên cảm giác được, cái này tức sát mùa đông, tựa hồ lại

rét lạnh mấy phần.

Đến Bão Phác lâu, trước đó đem Chuẩn Đề Pháp giao cho Khánh Trầ vị trung niên nhân kia, mặt trước không biểu lộ đứng tại cửa ra vào, bên cạnh hẳn còn có một vị trung niên phụ nhân.

Hai người này một cái đi ều tra nam tính, một cái đi ều tra nữ tính, tất cả mọi người tiến vào Bão Phác lâu đều muốn trải qua soát người cửa này, có máy móc thân thể cũng nhất định phải phá giải xuống tới, mới có thể tiến nhập Bão Phác lâu.

Bão Phác lâu rất lớn, nhưng Khánh Trầ cùng Lý Trường Thanh đến lúc đó, bên trong đã đứng đầy người.

"Vừa mới cửa ra vào vị kia trung niên nam nữ là?" Khánh Trầ hiếu kỳ hỏi.

"Nữ nhân là chiếu cố lão gia tử sinh hoạt thường ngày người, nam nhân là bảo hộ lão gia tử rất nhiều năm cao thủ, gọi là Lý Vân Kính, " Lý Trường Thanh nói ra: "Hắn tên là cái gì ta không biết, Lý Vân Kính là lão gia tử ban thưởng tên của hắn, đồng thời cho hắn đặt vào gia tộc uỷ thác mua bán được lợi danh sách, xem như người Lý gia."

"Cấp bậc gì?" Khánh Trầ hiếu kỳ nói.

"Ta cũng không biết, " Lý Trường Thanh lắc đầu: "Nhìn không ra sâu cạn tới."

Bão Phác lâu là một tòa hình tứ phương kiến trúc, hiện lên hình chữ 'H ấ', đây là điển hình giếng trời thức kiến trúc.

Tại kiến trúc ở giữa là điêu khắc, ngẩng đầu còn có thể trông thấy bầu trời.

Trên mặt đất là tầng đá xanh, nếu là trời mưa xuống, nước mưa sẽ thuận mái hiên rơi xuống, trong Bão Phác lâu hợp thành màn nước.

Tất cả mọi người đứng ở trong Bão Phác lâu ở giữa trên đất trống, có mặt người sắc mặt ngưng trọng, có người che mặt mà khóc, có người tựa ở trên cây cột không biết nghĩ cái gì.

Lý Đ ồng Vân cùng Lý Y Nặc cũng tại.

Lúc này, Lý Vân Thọ từ lầu hai trong một gian phòng đi tới, quan sát dưới lầu: "Trường Thanh, lão gia tử gọi người."

Lý Trường Thanh nhìn Khánh Tr ần một chút: "Ta đi lên trước , đợi lát nữa gặp."

Khánh Tr ần một ngoại nhân đứng cô đơn ở trong sân vườn, bên cạnh đầu là Lý thị thành viên, có người hiếu kỳ đánh giá hắn, trong lòng tự nhủ vị này chính là cái kia mới tới Giảng Võ đường giáo viên a?

Chẳng lẽ, lão gia tử trước khi lâm chung cũng phải tìm hắn nói chuyện sao?

Khánh Tr ần không có để ý người khác, hắn tìm một chỗ cái ghế tọa hạ, lặng lẽ chờ đợi.

Chẳng được bao lâu, Lý Trường Thanh cũng từ lầu hai trong phòng đi ra, nàng hốc mắt h ồng h ồng, tựa hồ đã mới vừa khóc.

Lý Vân Thọ nói ra: "Lý Đ ồng Vân, gia gia người gọi người đi lên."

Mọi người chung quanh sửng sốt một chút, lúc này ngay cả Lý thị đời thứ hai đều có thật nhiều người không có tư cách tiến vào Bão Phác lâu đâu, lại không nghĩ rằng Lý Đ ồng Vân đi vào trước.

Tiểu cô nương nhu thuận đi đến lầu đi, vào nhà li ền trông thấy lão nhân hư nhược nằm ở trên giường.

Ánh mắt của nàng đảo lên, to như hạt đậu nước mắt li ền rớt xuống.

Cái này vừa khóc là thật tâm thực lòng, xuyên qua đến nay trừ Lý Y Nặc,

chính là lão gia tử đối với nàng tốt nhất r ồi.

Lão nhân lui những người khác, hư nhược cười nói: "Tiểu Đ ồng Vân, đến gia gia bên cạnh."

"Ừm, " Lý Đ ồng Vân nhu thuận đi tới, đem chính mình tay nhỏ nhét vào lão nhân tay lạnh như băng bên trong.

Lão gia tử nói ra: "Trong khoảng thời gian này, người một mực tại trợ giúp cái kia gọi Giang Tuyết nữ nhân, đúng không?"

Tiểu Đ ồng Vân sửng sốt một chút, sau đó gật gật đầu.

"Người tại sao phải giúp nàng?" Lão gia tử nói ra.

"Bởi vì nàng là ta mù mù, " Tiểu Đ ồng Vân thành thành thật thật nói ra.

"Người từ lúc nào biết nàng là mù mù người, " lão nhân hỏi.

"Trước đây không lâu."

Lão nhân nhìn lên trần nhà, đột nhiên nói một câu: "Thật xin lỗi a Tiểu Đ ồng Vân, lúc trước mù mù người chỉ là Lý thị nô bộc, kết quả ba ba của người cùng nàng mền nhau, nhất định phải cưới nàng làm vợ, nhưng Lý thị quy củ không dung phá hư, không phải vậy mặt khác nô bộc cũng sẽ động ý đ ờ xấu, cho nên ta chỉ có thể đuổi nàng ra ngoài."

Thế giới ngoài mẹ con, ở thế giới trong gen quan hệ tự nhiên cũng là mẹ con.

Lý Đ ồng Vân vừa r ồi nhìn như là bàn giao tình hình thực tế, nhưng kỳ thật là nàng nghĩ đến điểm này, mặc dù nàng không xác định chân tướng đến cùng là thế nào, nhưng Giang Tuyết ở thế giới trong khẳng định cũng là mẹ của nàng, cái này không có sai.

Bây giờ nàng biết, nguyên lai là nô bộc cùng chủ nhân mền nhau cố sự,

nhưng cuối cùng hai người không thể đánh vỡ giai cấp.

Đây là một cái giai cấp cố hóa thế giới, Khánh Tr ần cố nhiên cảm thấy lão tẩu thân thiết, nhưng lão tẩu kỳ thật cũng không có thể siêu thoát ra thời đại này gông cùm xi ềng xích.

Chỉ có Thánh Nhân mới có thể làm đến sự tình, lão tẩu tự nhiên là làm không được.

Có lẽ, đây cũng là Lý Thúc Đ ồng như vậy cấp thiết muốn muốn cải biến thế giới nguyên nhân.

Lão nhân thở dài nói: "Ngay từ đ ầu ta cảm thấy chuyện này không làm sai, nhưng thẳng đến phụ thân người hậm hực mà kết thúc, ta mới hiểu được chính mình sai. Đây là đời ta hối hận nhất sự tình một trong."

Theo lý thuyết, Giang Tuyết chính mình hẳn là biết chuyện này.

Nhưng lão nhân chỉ sợ không nghĩ tới Giang Tuyết trở thành thời gian hành giả, cho nên mẹ con hai người ai cũng không biết rõ tình hình, hai cái kẻ h ồ đ ồ.

Cũng may Tiểu Đ ồng Vân thông minh, chưa h ề nói để lọt cái gì.

Lão nhân lại bàn giao một chút chuyện nhà, sau đó để Tiểu Đ ồng Vân hô mọi người tiến đến.

Lý thị đời thứ hai thành viên nhao nhao vào nhà, yên lặng đứng tại bên giường.

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Nên nói, ta đ ầu nói qua, cuộc sống tương lai hi vọng các người huynh đệ tỷ muội còn có thể giống bây giờ một dạng hòa hòa thuận thuận, đời ta đối với Lý thị không có gì quá lớn công tích, duy nhất đáng giá tán thưởng chính là, không để cho huynh đệ tỷ muội các người trở mặt thành thù."

Trên thực tế lão nhân khiêm tốn.

Đối mặt quyên lực ai cũng sẽ động tâm, hẳn có thể lúc gần đi làm cho tất cả mọi người đều tán thành Lý Vân Thọ địa vị, đồng thời không có làm loạn dấu hiệu.

Bản thân cái này chính là một kiện chuyện phi thường không tầm thường, cần đại trí tuệ mới được.

Ngoại nhân đều coi là Lý thị quyên lực giao thế sẽ xuất hiện nhiễu loạn, nhưng trên thực tế quyên lực giao tiếp đặc biệt bình ổn, mà lại đã làm tốt cùng ngoại giới khai chiến chuẩn bị.

Lúc này, lão nhân tiếng nói càng ngày càng nhỏ, thẳng đến cuối cùng thanh âm hoàn toàn không có, giống như là đã ngủ một dạng.

Sau một khắc, ngay tại rất nhiều người cho là hẳn đã qua đời lúc, lão nhân vậy mà lại lần nữa mở to mắt, hư nhược cười nói: "Đùa các người, ta liền muốn nhìn xem ai không khóc."

Đám người ngạc nhiên, Lý Vân Thọ trầm mặc một lát sau nói ra: "Cha, người điện tâm đồ còn dao động đâu, trang không giống."

"Thật sao?" Lão nhân cũng ngạc nhiên, cuối cùng tiêu tan cười nói: "Già, diễn kỹ không được a."

Nói xong, hẳn nhắm mắt lại.

Điện tâm đồ triệt để bình tĩnh lại, lại không gợn sóng.

Trong phòng tất cả mọi người khóc ò lên, ngay cả luôn luôn bình ổn như hồ Lý Vân Thọ cũng không ngoại lệ.

Lầu dưới người nghe thấy trên lầu tiếng khóc, cũng khóc lên.

Khánh Trần đứng tại cái này huyền não bên trong, cảm giác hết thảy đều

mờ đi.

Từ đêm khuya đến bình minh, Bảo Phác lâu bên trong người mới rốt cục tán đi.

Nhưng Khánh Trậ̀n không có đi, hặ́n một mực chờ đợi.

Đợi cho Lý Vân Kính cùng Lý Vân Thọ đưa tiễn một tên sau cùng Lý thị thành viên, xác định lo việc tang ma hạ táng ngày, Bảo Phác lâu liệ̀n triệt đ̣ể bình tĩnh lại.

Lý Vân Thọ nhìn Khánh Trậ̀n một chút: "Ta cũng đi, sau một giờ Lý thị cùng Khánh thị liệ̀n đ̣em cùng Jindai, Kashima khai chiến, còn có rất nhiệ̀u chuyện phải xử lý, nơi này chuyện còn lại liệ̀n giao cho người."

Khánh Trậ̀n yên lặng gậ̣t gậ̣t đ̣ầu.

Tuổi giá trị trung niên Lý Vân Thọ trậ̀n mặc một lát nói ra: "Mặc dù ta cũng không biết ba ba vì cái gì tín nhiệm như vậy người, nhưng hi vọng người đừng cho hặ́n thất vọng."

"Sẽ không, " Khánh Trậ̀n nói ra.

"Tốt, " Lý Vân Thọ gậ̣t gậ̣t đ̣ầu: "Ngày khác trùng phùng, ta Lý Vân Thọ thiếu người một cái nhân tình, Lý thị sẽ là bằng hữu vĩnh viễn của người."

"Nói ta giống như không trở lại một dạng, " Khánh Trậ̀n cười nói.

Nói xong, Lý Vân Thọ hướng Lý Vân Kính gậ̣t gậ̣t đ̣ầu, liệ̀n quay người đi vào tảng sáng.

Sắc trời dần sáng.

Lúc này, lão tậ̀u chậm rãi từ trong nhà đi ra: "Đ̣ều đi ṛồi sao?"

Khánh Trậ̀n nhìn xem lão tậ̀u cười nói: "Ngài lậ̀n này chơi có chút lớn a?"

Lão tâu cười cười: "Ta cả đời này đâu không có làm sao tùy hứng qua, mỗi ngày muốn xen vào cái này quản cái nào, coi như đi ra ngoài chơi cũng chỉ có thể ở bên ngoài đợi một đêm, ưa thích đâu bài cô nương cũng không nguyện ý chờ ta loại này dễ dàng leo cây lão già hòm hèm đâu. . . A, nói lỗ miệng."

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ nói ra: "Vì sao không để cho ta truyề n thụ ngài Chuẩn Đ ề Pháp đầu, chỉ cần thời gian một tuần, liền có thể kéo dài ngài 21 năm tuổi thọ."

Lão tâu khoát khoát tay: "Sống đủ nha. . . Người biết trời chi ều ánh chi ều tà vì cái gì như vậy chói lợi sao?"

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ h ồi đáp: "Bởi vì khí quyền chiết xạ nguyên nhân dùn g, . ."

"Dừng lại, không thú vị, " lão tâu thở dài nói: "Trời chi ều ánh chi ều tà, ráng mây chói lợi, đó là bởi vì nó ngăn ngử i, nếu như mỗi phút mỗi giây đâu có thể nhìn thấy loại kia cảnh sắc, cũng sẽ không cảm thấy đẹp. Người cả đời này sở dĩ có trọng lượng, cũng là bởi vì nó là có hạn. Người chỉ có tại cuối cùng đoạn thời gian kia bên trong hoàn thành tâm nguyện, mới nhất không hối hận."

Khánh Trầ n gật gù ầu, sau đó mang theo cái trang ăn mặc lão tâu xuyên qua yên tĩnh im ắng trang viên lưng chừng núi, về tới Thu Diệp biệt viện bên trong.

Lý Vân Kính đem hai người hộ tống đến nơi đây, liền quỳ xuống thân thể hướng lão tâu thật sâu cúi đầu.

Lão tâu sờ lên đầu của hắ n: "Vân Kính a, người trưởng thành, đi bên ngoài đi, đi tìm người tự do của mình."

Lý Vân Kính khóc không thành tiếng.

Lão tẩu không có lưu luyện nữa, hấn nhìn thật sâu một chút sau lưng trang viên lưng chừng núi, liền đi vào Thu Diệp biệt viện.

Lúc này, Lý Khác đã đợi ở bên trong.

14 tuổi thiếu niên kinh ngạc nhìn xem lão tẩu cùng lão sư: "Gia gia. . . Ngài không có qua đời sao?"

Nói xong, Lý Khác lại quay đầu nhìn về phía Khánh Trầ: "Tiên sinh, chúng ta đây là muốn làm gì?"

Khánh Trầ cười nói: "Đi cắm kỳ chi địa số 002, gia gia người muốn đi nơi đó nhìn một chút đại thụ cùng triêu dương."

Đây chính là vài ngày trước, lão tẩu cùng Khánh Trầ ước định.

...

5000 chữ chương tiết, hôm nay vạn chữ đã đổi mới, là tháng tám nguyệt phiêu thứ nhất tăng thêm, ngày mai còn có một canh.

Cầu nguyệt phiêu a cầu nguyệt phiêu!

Mời đọc #Đông A Nông Sự, câu truyện nhẹ nhàng, dí dỏm về một kỹ sư nông nghiệp vô tình lạc về triêu Trầ.

Chương 340: Lý Khác, vấn tâm

"Ta rất nghi hoặc, ba ngày sau đó chính là ngài lễ truy điệu, đến lúc đó ngài còn phải hoả táng đâu, chúng ta đi cấm kỵ chi địa số 002 lời nói nói ít cũng phải hơn nửa tháng, thậm chí dài hơn, " Khánh Tr ần nghiêm túc nói: "Ngài khả năng không đuổi kịp trở về hoả táng."

Lão tẩu tức giận nói: "Người cái này nói chính là tiếng người sao? Ta là nhất định phải đi quá trình này thế nào?"

Khánh Tr ần nói ra: "VẬY trên tang lễ, mọi người còn phải cùng ngài di thể cáo biệt đâu, ngài hiện tại nếu như chạy, đến lúc đó mọi người cùng không khí cáo biệt? Khẳng định sẽ có vấn đề." "

"Không nhọc người quan tâm, " lão tẩu khoát khoát tay: "Bây giờ cái này trình độ khoa học kỹ thuật mô phỏng một cái giống nhau như đúc thi thể dễ như trở bàn tay, đến lúc đó đắp lên quan tài thuỷ tinh, ai dám xốc lên kiểm nghiệm?"

"Thế nhưng là, nếu như tro cốt không phải ngài, vậy sau này Lý thị tử tôn tại tết thanh minh quỳ lạy, chẳng phải là một cái giả Lý Tu Duệ? Đốt giấy ngài cũng không thu được a, " Khánh Tr ần nghi ngờ nói. .

"Người có thể muốn chút Dương gian sự tình sao?" Lão tẩu nói ra: "Đừng có lại cùng ta kéo con bê a, đi nhanh lên!"

Lý Khác ở bên cạnh yếu ớt đứng đấy, hoàn toàn không rõ đến cùng đang phát sinh lấy cái gì.

Hắn một hồi nhìn xem Khánh Tr ần, một hồi nhìn xem lão nhân.

Một mặt mê mang cùng bối rối.

Rõ ràng vừa mới qua đời gia gia, làm sao lại đột nhiên sống lại đây.

Mọi người vừa mới khóc bốn giờ, chẳng phải là không công khóc?

Mà lại.

Hắn mặc dù biết gia gia mình cùng nhà mình giáo viên tiên sinh là nhận biết, mà lại là có thể cho Long Ngư trình độ, nhưng hắn cũng không nghĩ tới, nguyên lai tiên sinh cùng gia gia nói chuyện có thể như vậy tùy ý.

Mà lại, gia gia giống như cũng thay đổi cá nhân giống như, không có phần kia ngày xưa uy nghiêm, tựa như là một cái nhà bên gầy ba ba lão đầu, nói chuyện cũng không còn nghiêm cẩn như vậy cùng cẩn thận, tựa như là nhàn thoải việc nhà đờng dạng.

Lý Khác gia gia là ai?

Ngay tại mấy giờ trước, vị lão nhân này hay là Lý thị gia chủ, chấp chưởng lấy liên bang một phần năm quyền lực, có thể quyết định hơn trăm triệu người tương lai.

Ngày bình thường, ai nhìn thấy vị lão nhân này không phải nơm nớp lo sợ, rất cung kính?

Lão nhân giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Lý Khác:
"Chưa thấy qua dạng này gia gia a?"

Lý Khác gật gật đầu: "Cảm giác ngài là cái giả."

"Thói quen liền tốt," lão nhân cười nói: "Hơn nửa đời người này đều tại bị một cái thân phận trói buộc, bây giờ mới có thể làm về chính mình, là một loại bi ai cũng là một loại may mắn, hi vọng người không cần lại đi ta đường xưa."

Lý Khác sừng sốt một chút, người người đầu hăm mộ gia chủ, đúng là cũng không thích vị trí kia.

Lúc này, Khánh Tr ần nói ra: "Trước chớ vội giáo dục tôn tử của ngài, ta bên này còn có chuyện muốn hỏi. Ngài hiện tại tự nhiên có thể thông qua mật đạo ra ngoài, nhưng ta đây? Lý Khác đâu? Hai ta đột nhiên biến mất cũng phải cho ngoại giới cái thuyết pháp a?"

"Chỉ toàn lo lắng điếm sự việc dư thừa, yên tâm, Xu Mật xử bên này đã sớm chuẩn bị kỹ càng văn bản tài liệu phê chuẩn người ra ngoài dạo chơi, xuất nhập ghi chép cũng sẽ có Lý Vân Thọ giúp người giả tạo, " lão nhân nói.

Khánh Tr ần trong lòng tự nhủ, cái này xuất nhập ghi chép thật đúng là không đáng tin cậy: "Vậy thì đi thôi. . . Ta nói thật, ngài nếu như không tiếp nhận Chuẩn Đ ềPháp quán đỉnh, hẳn là không có cơ hội trở lại nữa. Cho nên, ngài muốn hay không lại nhìn một chút cái này trang viên lưng chừng núi?"

Lão nhân khoát khoát tay: "Không cần, nhìn hơn nửa đời người, xem sớm ngán."

Nói xong, hắn đi đến trong phòng mở ra mật đạo, Lý Khác đầu nhìn mông, hắn còn không biết cái này Thu Diệp biệt viện đúng là khác giấu huyền cơ.

Hôm nay đối với tuổi nhỏ Lý Khác tới nói quá ma huyền, ngắn ngủi mấy giờ, lượng tin tức to lớn đơn giản làm hắn ghen hòng nhìn trần trối.

Ba người tiến vào mật đạo, đi qua dài dằng dặc 2.7 cây số đường hành lang, Lý Khác tựa như là người hiếu kỳ bảo bảo, một h ỡ sờ sờ cái này, một h ỡ sờ sờ cái kia.

"Gia gia, mật đạo này là ngài xây sao?" Hắn hỏi: "Ngài xây mật đạo này làm cái gì. . . Đúng, ngài trước kia hàng năm tới đây nói tưởng niệm ân sư, chính là vì từ mật đạo này rời đi sao, có phải hay không muốn đi bên ngoài làm chuyện rất trọng yếu, tỉ như cùng Khánh thị hoặc là Tr ần thị đại nhân

vật gặp gỡ?"

Khánh Tr ần vừa định nói chút gì, lại nghe lão tâu đột nhiên ho khan: "Ừm Khụ khụ khụ, nếu đầu đã giả chết đi ra, đi qua những chuyện kia cũng đừng có nhắc lại!"

Hắn là là ám chỉ Khánh Tr ần cho mình chừa chút tư ần, dù sao Lý Khác là hắn thương yêu nhất cháu trai, có một số việc nên giữ lại vẫn là phải giữ lại.

Khánh Tr ần bĩu môi, lão nhân ra ngoài gặp những người kia, lớn không lớn không biết, dù sao không phải Khánh thị cùng tập đoàn Tr ần thị.

Ba người đi vào cuối hành lang, lão nhân tuyển một chiếc chìa khóa nói ra: "Liên mở nó đi, ta trước mấy ngày chuyên môn để Lý Vân Kính đi bảo dưỡng qua, nên đổi linh kiện đầu thay mới."

"Ngài xe, chính ngài định đoạt, " Khánh Tr ần cũng không có đi xem qua cái này bảy chiếc xe đến cùng là cái gì, chủ yếu là, hắn đầu không có tìm tới Thế Giới Vi Mô cư xá này bãi đỗ xe ở đâu!

Khánh Tr ần tự mình đi mở ra tủ quần áo, biểu hiện ra phía sau trong hộc tối khắp tường súng ống.

Hắn từ bên trong lựa chọn ba chi súng tự động, ba chi súng ngắn, còn có tràn đầy ba rương nhỏ đạn dược.

Lão nhân nhíu mày: "Người là muốn đi đánh trận sao?"

Khánh Tr ần nhìn hắn một cái: "Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng Lý Vân Kính sẽ cùng theo bảo hộ ngài, kết quả ngài trực tiếp để hắn tự do, ta đây không được chuẩn bị điểm thủ đoạn bảo mệnh? Một khi có người phát hiện ngài còn chưa có chết, ngài có biết hay không sẽ khủng bố cỡ nào người theo đuổi giết chúng ta?"

Lão nhân vui tươi hơn hờ cười nói: "Ta đầu đã không phải gia chủ, bọn

hắn giết ta một người chết có ý nghĩa gì? Bất quá nhìn người chuẩn bị như thế chu toàn, vậy liền xin nhờ."

Sau một khắc, Khánh Trầ nhìn về phía Lý Khác: "Tại đi cầm ky chi địa số 002 trước, còn có một chuyện muốn làm, Lý Khác, người ng ẫ xếp bằng trên mặt đất."

Lão nhân tại một bên nói ra: "Muốn chính thức thu hắn làm học trò? Lý Khác, cho người sư phụ dập đầu."

Lý Khác ngờ ngạc một chút, sau đó phù phù một tiếng quỳ xuống, nghiêm túc dập đầu ba cái, cái đầu kia đâm vào trên sàn nhà phát ra đông đông đông tiếng vang, nghe liền đau.

Khánh Trầ nhìn về phía lão nhân: "Chúng ta Kỵ Sĩ không thể dập đầu loại nghi thức này."

"Không sao, hắn đầu dập đầu cho người, về sau hắn muốn xảy ra chuyện gì, người khẳng định đến giúp, " lão nhân nói.

Khánh Trầ: ". . ."

Nhưng mà, Lý Khác nghe được đoạn đối thoại này bỗng nhiên ngẩng đầu đến: "Kỵ Sĩ?"

Nội tâm của hắn sóng cả cuộn lấy, tựa hồ kỵ sĩ hai chữ đối với Lý thị tử đệ tới nói, có đặc biệt mị lực!

Lý Khác nhìn mình gia gia, vừa nhìn về phía Khánh Trầ.

Trước đó, lão nhân chỉ nói là để hắn bá sư, nhưng cũng không nói rõ Khánh Trầ là một vị kỵ sĩ!

Ngay sau đó phát sinh đây hết thảy, đối với Lý Khác thật sự mà nói quá vui mừng!

"Sư phụ, ngài cùng ta Thất thúc là quan hệ như thế nào?" Lý Khác hiếu kỳ nói.

Khánh Trầ nhìn về phía Lý Khác, kiên nhẫn giải thích nói: "Người Thất thúc Lý Thúc Đồng là của ta sư phụ, từ hôm nay trở đi, người Thất thúc chính là người sư gia. . ."

Lão nhân tại bên cạnh nghe thẳng nhú lông mày, cái này đầu lộn xộn cái gì, làm sao Lý Thúc Đồng đột nhiên còn cùng chính mình một cái bối phận r ấ? !

Khánh Trầ nhìn về phía lão nhân: "Đây là chính ngài chọn cháu trai, bối phận loạn có thể cùng ta không có quan hệ gì , theo lý nói, ngài hẳn là tuyển cái chất trai mới đúng."

Lão nhân tức giận nói: "Tranh thủ thời gian bắt đầu đi."

Nói xong, Khánh Trầ nắm Lý Khác mạch đập.

Thiếu niên Lý Khác nhìn xem đối diện Khánh Trầ bỗng nhiên thổ khí như tiển, mà chính hắn thì lập tức lâm vào trong thống khổ vô tận.

Lão nhân nín thở, hẳn lần trước nhìn thấy một màn này hay là vài thập niên trước, Lý Thúc Đồng bị hắn vị hảo hữu kia thu làm đồ đệ thời điểm.

Sau một khắc, Lý Khác gương mặt hai bên tách ra hỏa diễm đường vân đến, lông mày nhú chặt thành một chữ 'Xuyên' .

Khánh Trầ yên lặng nhìn xem, hẳn rất lo lắng Lý Khác cũng nhịn không quá vấn tâm.

Hồ Tiểu Ngưu nhịn không quá, vậy hẳn có thể đi một con đường khác , đợi đến tám hạng Sinh Tử Quan toàn bộ sau khi hoàn thành lại một bước tấn thăng cấp A, nhưng Lý Khác nếu như nhịn không quá mà nói, kỳ sĩ con đường này với hắn mà nói li ền xem như gãy mất.

Vấn tâm bên trong, Lý Khắc phảng phất lại về tới hài đống thời điểm.

6 tuổi, hắn tiến nhập Lý thị học đường, trở thành nơi đó học sinh ưu tú nhất.

18 tuổi, hắn thi được trường quân đội Hỏa Chung, trở thành nơi đó học sinh ưu tú nhất.

22 tuổi, hắn lấy sĩ quan cấp úy thân phận tiến vào liên bang tập đoàn quân.

26 tuổi liền tấn thăng thiếu tá.

Lại đằng sau, hắn bị gia tộc triệu hồi trang viên lưng chừng núi, tiến vào Xu Mật xử làm việc.

Gia tộc an bài cho hắn một cái thông gia đối tượng, vị cô nương kia nhìn rất đẹp, nhưng là lẫn nhau cũng không có tình cảm.

Hắn thử nghiệm cùng đối phương thành lập tình cảm, đối phương đối với hắn cũng đủ kiêu nịnh nọt.

Nhưng lại tại hắn coi là hết thấy đầu tại hướng phương hướng tốt phát triển lúc, vị thê tử kia trong mộng hô hào tên người khác.

Lý Khắc để phòng tình báo tra xét một chút, đó là thê tử mỗi tình đầu.

34 tuổi, hắn trở thành Xu Mật xử xử lý công việc, bắt đầu chân chính tham dự gia tộc đại sự, ngoại giới có truy vấn thông bắt đầu xưng hô hắn là Lý thị thái tử gia.

Nhưng là, trong cuộc đời của hắn chỉ còn lại có từng phần văn bản tài liệu, trong con mắt của hắn, cũng chỉ còn lại người khác kính sợ chính mình ánh mắt.

Lý Khắc ngồi tại nửa đêm trong văn phòng, không ngừng trả lời văn bản tài liệu, sau đó cùng các loại người đánh lấy hắn mới vừa vụn thuần thực

giọng quan.

Đợi cho phòng làm việc không có người, hắn đột nhiên cảm giác được.

Có phải hay không chính mình còn lại mấy chục năm nhân sinh, đều muốn dạng này khô khan vượt qua.

48 tuổi, hắn từ phụ thân trong tay nhận lấy gia chủ quyên hành.

Từ nay về sau, hắn rất ít lại đi ra trang viên lưng chừng núi, mặc kệ đi tới chỗ nào đều gặp không thấy một người tự nhủ nói thật.

60 tuổi, Lý Khác bắt đầu cảm giác mình thân thể đã không thuộc về mình nữa, mà là thuộc về ốm đau. Sớm mấy năm ở trong quân lưu lại thương tích, bắt đầu giày vò lấy thân thể của hắn cùng linh hồn.

80 tuổi, hắn con cháu đầy đàn.

Trong nhà đám trẻ nhỏ đột nhiên xuất ra một cái bánh sinh nhật, nói để hắn hứa cái tâm nguyện.

Nhưng là một khắc này, Lý Khác suy nghĩ thật lâu, giống như đã quên đi chính mình đã từng ưng thuận lại chưa thực hiện tâm nguyện, đến cùng là cái gì.

Đúng, tựa như là trở thành ký sĩ.

Đó là hắn hàng năm đều sẽ ưng thuận tâm nguyện, nhưng từ đầu đến cuối cũng không hoàn thành.

Một khắc này, Lý Khác tinh khí thần bỗng nhiên suy sụp tinh thần xuống tới, giống như là lập tức bị người rút khô tất cả khí lực, làm cái gì giống như đều không hứng lắm, nhân sinh cũng không còn có được ý nghĩa.

90 tuổi thời điểm, hắn nằm tại trên giường bệnh, phát giác chính mình sắp chết đi.

Một đoạn thời khắc, Lý Khắc bỗng nhiên ý thức được, lần nữa nhắm mắt thời điểm, có lẽ chính mình lần nữa đem thật chết đi.

Giường bệnh bên cạnh, cháu của hắn nhẹ giọng hỏi: "Ngài còn có hay không cái gì chưa hoàn thành tâm nguyện."

Lý Khắc đang nghĩ, kỳ thật tâm nguyện của mình chưa bao giờ hoàn thành qua, đời này của hắn, đầu chẳng qua là đang làm một 'Người người khác mong đợi', chưa bao giờ làm qua chính mình.

Dạng này dài đằng dặc một đời, thật đúng là gian nan a.

Nhưng lúc này, một vị thiếu niên từ phòng bệnh bên ngoài đi tới, đón ánh mặt trời ngoài cửa sổ, lần nữa đứng trước mặt của hắn.

Cái kia thuộc về Khánh Trần thanh âm đột nhiên hỏi hắn, ngươi là có hay không nguyện ý dùng đã từng có được qua hết thảy, đổi một cái trở thành kỹ sư cơ hội?

Ngươi là có hay không nguyện ý buông xuống quyền lực, đi trên một ngọn núi, nhìn một trận tuyết, đổi một giấc mộng?

Lý Khắc lệ rơi đầy mặt nói một tiếng nguyện ý.

Cho đến giờ phút này, hắn mới nhớ tới mình tại vấn tâm bên trong, vài thập niên trước tiến vào nơi này, quên đi vấn tâm bên ngoài hết thảy.

Lý Khắc dùng cơ hồ một thế kỷ, mới rốt cục tìm tới chính mình nội tâm chỗ sâu nhất tâm nguyện.

Trong phòng mờ mờ không biết đi qua bao lâu, Lý Khắc bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhẹ nhàng nói ra: "Sự phụ."

Khánh Trần cười, rất vui vẻ cười: "Chúc mừng ngươi."

Cái này mang ý nghĩa, thế giới trong ký sĩ truyền thừa không có đoạn!

Lão nhân hiếu kỳ nói: "Vậy liền coi là qua vấn tâm sao?"

"Đương nhiên, " Khánh Trầ gật gật đầu.

"Nếu như qua không đi đâu?" Lão nhân hỏi.

"Qua không đi, liền là chết, " Khánh Trầ nói ra, hấn nhìn về phía Lý Khác: "Người đang vấn tâm bên trong đã trải qua cái gì? Vậy mà dùng lâu như vậy?"

Lý Khác nhìn thoáng qua đờng hờ tay của mình, đúng là đã qua hai mươi bốn giờ.

Hấn nhìn về phía Khánh Trầ hỏi: "Sự phụ, ta có thể không nói ra sao?"

"Có thể, " Khánh Trầ vượt vượt đầu của hấn: "Vấn tâm là mỗi cái ký sĩ bí mật của mình, người có thể không nói."

Tựa như là Khánh Trầ cũng không có cùng Lý Thúc Đờng đê cập qua, kỳ thật hấn tại rất rất nhỏ thời điểm, đã bị mẫu thân vứt bỏ qua một lần.

"Đi thôi, " Khánh Trầ vừa cười vừa nói: "Chúng ta xuất phát đi cấm kỵ chi địa số 002."

Nói xong, hấn biến ảo bộ dáng đi ra ngoài.

Lý Khác nhìn xem Khánh Trầ bóng lưng có chút xuất thần, hấn đang nghĩ, nếu như mình 90 tuổi nằm tại trên giường bệnh thời điểm, thiếu niên kia không có đẩy cửa tiến đến.

Chính mình có phải hay không liền thật đã chết rồi?

Lý Khác luôn cảm thấy, cái này vấn tâm cũng không phải là chính mình bước đi, mà là vị này đặc biệt tuổi trẻ sự phụ, giúp mình bước đi.

Đang vấn tâm trận kia dài dằng dặc mộng cảnh bên trong, đối phương đi vào phòng bệnh thời điểm, trên thân giống như là hất lên một tầng ánh sáng.

Lúc này, Khánh Trần tại cửa ra vào quay đầu cười hỏi: "Thất thần làm gì đâu, đi a."

"Áo, " Lý Khác lấy lại tinh thần, hướng ngoài cửa chạy tới.

...

...

Thế Giới Vi Mô bãi đỗ xe.

Khánh Trần nhìn xem trước mặt cực đại xe việt dã, hấn kéo ra rương phía sau kiểm tra một chút, hai cái dự bị lốp xe, bốn thùng dầu diesel, trần xe còn buộc chặt lấy rương hành lý, bên trong tựa hồ là trên hoang dã phải dùng đến lều vải cùng khăn cấp vật phẩm.

"Ngài chuẩn bị vẫn rất toàn diện nha, " Khánh Trần tán thán nói.

Cái này nhưng so sánh lúc trước Lý Thúc Đờng dẫn hấn đi cắm kỵ chi địa số 002 lúc, chuẩn bị đầy đủ nhĩ ầu.

Nhưng mà, Khánh Trần lúc này bỗng nhiên tại xe việt dã trên thân xe, thấy được một cái lá cây ngân hạnh tiêu chí.

Hấn nghi ngờ nói: "Đây không phải Khánh thị tiêu chí sao?"

"Đúng a, " lão nhân đương nhiên nói.

Khánh Trần bu ồm bực: "Ngài một cái Lý thị gia chủ trên xe, tại sao phải có Khánh thị lá cây ngân hạnh tiêu chí a, ngài như thế lẽ thắng khí hùng là chuyện gì xảy ra, cái này rõ ràng không bình thường a! Người như thế lẽ

thẳng khí hùng, khiến cho giống như không phải ngài có vấn đề, mà là ta có vấn đề!"

Lão nhân kiên nhẫn giải thích nói: "Rời nhà đi ra ngoài có cái tập đoàn tiêu chí sẽ thuận tiện rất nhiều, mà lại, vạn nhất mất mặt cũng là ném người Khánh thị a, có vấn đề gì không?"

"Ngài liề n không sợ lộ tẩy?" Khánh Trầ n không hiểu.

Lão nhân cười cười: "Ai dám kiểm tra tập đoàn xe cộ? Tập đoàn xuất nhập cảnh ngay cả hộ chiếu một cửa ải kia đều không cần qua."

"Ngài cũng thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn, " Khánh Trầ n bĩu môi: "Cái này muốn bị truyề n thông ra ánh sáng đi ra, nói 'Lý thị gia chủ mạo dụng Khánh thị tiêu chí làm xằng làm bậy', cái này thật là thành toàn liên bang tin tức lớn."

"Sợ cái gì, chớ bị phát hiện liề n tốt!" Lão nhân nói.

"Được chưa, " Khánh Trầ n thở dài.

Nhưng lúc này, mọi người lại chợt phát hiện một cái rất huyền diệu vấn đề Ai lái xe đâu?

Khánh Trầ n không biết mở.

Lý Khác niên kỷ còn nhỏ cũng không có học qua.

Sư đầ hai người cùng một chỗ đưa mắt nhìn sang lão nhân.

Lý Tu Duệ thiêu thiêu mi mao: "Hai người các người ranh con, cũng không phải là muốn đẽ cho ta lái xe a? Ta một cái gầ đất xa trời lão nhân, chỉ là muốn tại điểm cuối của sinh mệnh thời gian bên trong, có một đoạn nhẹ nhõm lại mỹ hảo hầ ức, các người cứ như vậy đối với ta? !"

Khánh Trầ n buông tay: "Nhưng hai ta thật không biết lái xe a, như vậy đi,

ngài đem chiếc xe mở ra khu thứ bốn, chúng ta ở nơi đó lại mang hộ một người, hẳn tới làm lái xe."

Lão nhân nghĩ nghĩ: "Cái này còn tạm được."

To lớn kích cỡ đầy đủ việt dã từ thế giới vi mô cư xá chạy ra ngoài, một đường hướng khu thứ bốn lao vùn vụt lấy.

Hồ Tiểu Ngưu sớm liền thu thập xong đồ vật, khi xe dừng ở trước mặt hẳn lúc, hẳn cách cửa sổ xe nhìn xem trên vị trí lái lão nhân, luôn cảm thấy có chút quen mắt, tựa hồ đang một ít trong tin tức gặp qua. . .

Nhưng trong lúc nhất thời lại có chút không khớp hào.

Lúc này lão nhân đã cho mình dính vào sợi râu, dị thường thuần thực.

Mà lại, ai có thể nghĩ tới vừa mới chết đi lão nhân, lúc này lại vẫn nhảy nhót tung bưng lái một chiếc Punk mười phần xe việt dã, rêu rao khắp nơi?

Khánh Trần đối với Hồ Tiểu Ngưu vẫy tay: "Tiểu Ngưu lên xe, người đến lái."

"Được rồi, " Hồ Tiểu Ngưu nhận ra Khánh Trần.

Lần này xuyên qua trước đó, Khánh Trần còn chuyên môn để hẳn gặp qua chính mình muốn ngụy trang bộ dáng, vẫn như cũ là Zard.

Lão nhân đánh giá Hồ Tiểu Ngưu, sau đó hỏi Khánh Trần: "Đây chính là người tìm lái xe? Có thể tin được không?"

Hồ Tiểu Ngưu trong lòng tự nhủ chính mình làm sao lại thành tài xế, nhưng cũng không có phản bác.

Khánh Trần nói ra: "Ngài cứ thả 100% mà yên tâm a, đáng tin."

"Trần ca, đi đâu?" Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

"Từ phương nam xuất nhập cảnh quan khẩu rời đi thành thị số 18, đi cấm kỵ chi địa số 002," Khánh Trầ nói ra.

Hồ Tiểu Ngưu sững sốt một chút, trước đó Khánh Trầ cũng không có từng nói với hắn, là muốn đi cấm kỵ chi địa số 002!

Xe cộ hướng nam chạy, thông qua xuất nhập cảnh quan khẩu lúc, Hồ Tiểu Ngưu đột nhiên phát hiện cái kia quan khẩu trước chính ngừng lại mấy chục chiếc xe việt dã, chính chờ đợi cục quản lý xuất nhập cảnh nhân viên công tác hạch nghiệm chứng kiện.

Hồ Tiểu Ngưu hỏi: "Trầ ca, chúng ta văn bản tài liệu đâu?"

Khánh Trầ: "Không có."

Hồ Tiểu Ngưu mộng một chút: "A?"

Lão nhân nói: "Chúng ta đi lối đi bên trái, trực tiếp lái qua, trên xe có Khánh thị lá cây ngân hạnh tiêu chí, mặc dù là giả, nhưng khẳng định không ai dám tra."

Hồ Tiểu Ngưu có chút khẩn trương, hắn trong lòng tự nhủ lão gia tử ngài như thế thân nhiên thừa nhận dấu hiệu là giả, thật không có vấn đề gì sao?

Mắt nhìn thấy cái kia xuất nhập cảnh quan khẩu chỗ đứng đầy mười mấy tên súng ống đầy đủ quân nhân, trên bầu trời còn có máy không người lái đang không ngừng dò xét, cái này nếu như bị người phát hiện tiêu chí có vấn đề, sợ không phải muốn bị đánh thành cái sàng?

Bất quá, Hồ Tiểu Ngưu sắc mặt như thường, một cước chân ga đạp xuống căn bản không có dừng lại.

Quan khẩu miệng cổng mở ra, như lão gia tử nói, thật không ai kiểm tra!

Nhưng vào lúc này, Hồ Tiểu Ngưu trong lúc vô tình hướng bên cạnh thông

đạo kia chỗ nhìn thoáng qua, sau đó ngậy ngấn cả người: "Trần ca, ta tại trong đội xe kia nhìn thấy TêĐặc cùng Trương Lan Tân."

Thế giới ngoài Hội Tam Điểm hai vị kia thành viên.

...

5000 chữ chương tiết, ban đêm 11 giờ còn có một chương.

Cầu nguyệt phiêu.

Mời đọc #Đông A Nông Sự, câu truyện nhẹ nhàng, dí dỏm về một kỹ sư nông nghiệp vô tình lạc về triều Trần.

Chương 341: Xem trò vui niêm vui thú

"Trước đó bọn hắn có nói qua muốn rời khỏi thành thị số 18 tránh đầu gió, ngược lại là không nghĩ tới nhanh như vậy liền lên đường, " Khánh Trần nhíu mày nói ra.

Mà lại, xuất nhập cảnh quan khẩu nơi đó mấy chục chiếc xe, cũng đều là Hội Tam Điểm.

Chỉ gặp đám học sinh kia đang chờ đợi thông quan thời điểm, rất nhiều người thần sắc nhẹ nhõm xuống xe trò chuyện với nhau, tựa như là ra ngoài tham gia một trận dạo chơi ngoại thành. .

Khánh Trần đang nghĩ, kỳ thật cái này cũng không có vấn đề gì, nếu như trong đội ngũ có cao thủ hộ giá hộ hàng nói, chỉ cần không tiến vào cấm kỵ chi địa số 002, trên lý luận xác thực sẽ không đặc biệt nguy hiểm.

Lạc Nhất Cao học sinh, đều là Lạc thành học sinh bên trong tinh anh, xem như trí thông minh nổi trội nhất đám người kia.

Những người này tụ cùng một chỗ, sẽ không phạm cấp thấp như vậy sai lầm, bọn hắn khẳng định sẽ chuẩn bị sẵn sàng.

Khánh Trần đại khái tính toán một chút.

Trong một chiếc xe coi như chỉ ngồi hai người, vậy cũng nhanh vượt qua tập đoàn thu thú nhân số, chỉ sợ, Lạc Nhất Cao tất cả các học sinh tinh anh đều tại trong đội xe.

Khánh Trần nhìn về phía Hồ Tiểu Ngưu hỏi: "Ta xem bọn hắn hôm trước còn tìm người cùng Thiên Chân nói chuyện phiếm tới, có biểu hiện ra mục

đích gì sao?"

Từ lúc Vương Giáp Lạc đem liên quan tới Khánh Trậ̀n sự tình, tiết lộ cho TềĐặc cùng Trương Lan Tân về sau, hai vị này liệ̀n như có như không cùng Khánh Trậ̀n người bên cạnh không ngừng tiếp xúc.

Khánh Trậ̀n chú ý tới chuyện này, hẳn mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng rất rõ ràng đối phương là đang đến gần chính mình.

Nhưng vấn đề ngay tại ở, hai người này kê tặc vô cùng, cũng không cho Khánh Trậ̀n kính nhi viễn chi cơ hội, xem bộ dáng là dự định trước cùng Hồ Tiểu Ngưu, Trương Thiên Chân giữ gìn mối quan hệ lại nói.

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu ngồi trên xe cũng không biết làm như thế nào nói tiếp, chủ yếu hẳn không xác định trên xe lão nhân cùng Lý Khác là thân phận gì, có biết hay không bọn hắn là thời gian hành giả, có biết hay không thân phận của bọn hắn.

Khánh Trậ̀n nhìn Hồ Tiểu Ngưu một chút: "Đây đều là người một nhà, cái gì đều có thể nói."

Lão nhân: "Đúng, đều là người một nhà, người nói đi."

Khánh Trậ̀n: "..."

Lão nhân đối với Khánh Trậ̀n tại thế giới ngoài sinh hoạt, vẫn là vô cùng hiếu kỳ, hẳn ý thức đến Hồ Tiểu Ngưu chính là Khánh Trậ̀n tại thế giới ngoài đồng bạn, cho nên dự định đào móc chút gì đi ra.

Hồ Tiểu Ngưu xác nhận Khánh Trậ̀n là chăm chú, liệ̀n nhẹ nhàng thờ ra nói ra: "Ta về sau ngược lại là cùng TềĐặc cùng Trương Lan Tân tán gẫu qua mấy lần, không có cảm giác đến bọn hắn có cái gì rõ ràng dã tâm, chỉ là muốn thành lập một cái Lạc thành học sinh trung học thời gian hành giả liên minh, đương nhiên, bọn hắn hiện tại cũng không phải ai cũng thu nạp, mà là thu nạp mỗi cái trung học ưu tú nhất thời gian hành giả, đúng, trường học chúng ta cái kia Khương Dật Trậ̀n cũng gia nhập Hội Tam Điểm, muốn

cùng bọn hắn cùng đi hoang dã."

Khánh Trần sửng sốt một chút, Khương Dật Trần?

Hắn từng đã đoán, Khương Dật Trần khả năng chính là Hà Tiêu Tiêu trong nhóm Lục Áp, dựa theo thời gian tuyến tới nói, Khương Dật Trần đến Lạc thành thời gian cùng Lục Áp đến Lạc thành thời gian, là trọng hợp.

Trước làm giả thiết này về sau, như vậy Khương Dật Trần muốn xen lẫn trong Hội Tam Điểm trong đội xe rời đi thành thị số 18 tránh đầu sóng ngọn gió, cũng liền hợp lý.

Dù sao, 'Lục Áp' cướp đi Khánh Chung vật cấm kỵ, chính diện lâm Khánh thị truy sát.

Bất quá, nếu như Khương Dật Trần thật sự là Lục Áp, mà lại thật đoạt Khánh Chung vật cấm kỵ, vậy đám người này chạy đến trên hoang dã chỉ sợ cũng không an toàn.

Mặc dù vị kia bóng dáng tiên sinh nhìn rất đậm bạc giống như, nhưng đối phương làm sao có thể thật bỏ qua một cái vật cấm kỵ mặc kệ?

Vật cấm kỵ khẳng định là muốn truy hỏi.

"Sát vách thông đạo những xe cộ kia, là các người tại thế giới ngoài trung học đồng học?" Lão nhân hiếu kỳ vỗ vỗ Hồ Tiêu Ngưu bả vai hỏi: "Tiêu hỏa tử, Khánh Trần tại thế giới ngoài là hạng người gì? Yêu đương sao, có hay không cừu nhân? Cha mẹ của hắn là hạng người gì?"

Hồ Tiêu Ngưu trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào.

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Lão gia tử, ngài muốn lời nói khách sáo, cũng tối thiểu tránh ta điếm đi."

Lão gia tử không vui: "Thỏa mãn một chút lão nhân lòng hiếu kỳ không được sao, mà lại, ta cũng rất muốn biết thế giới ngoài là cái bộ dáng gì a."

Giờ này khắc này, Khánh Tr ần vừa quay đầu trông thấy Lý Khắc há to miệng.

Trên xe một cái duy nhất không biết Khánh Tr ần là thời gian hành giả người, chính là h ắn.

Tuổi nhỏ Lý Khắc, chỉ cảm thấy trong hai ngày này cảm nhận được rung động, so với h ắn trước mười bốn năm cảm nhận được đầu nh ều.

Đủ để rung động h ắn nguyên một năm!

"Sur phụ, ngài là thời gian hành giả? ! Hơn nữa còn ở trên trung học?" Lý Khắc hiếu kỳ hỏi.

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

Tựa h ột tất cả thế giới trong người biết h ắn còn tại lên trung học, đầu sẽ cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

Lý Khắc lại quay đầu nhìn về phía lão nhân: "Gia gia, ngài đã sớm biết?"

Lão nhân cũng gật gật đầu.

Lý Khắc: ". . ."

Giống như chỉ có h ắn không biết!

Chỉ có h ắn bị mơ mơ màng màng!

Lão nhân nhìn cháu mình một dạng, vui tươi hơn h ờ cười nói: "Chuyện người không biết còn nh ều nữa."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tiểu Ngưu, xe mở nhanh một chút, mặt trời lặn trước đó đến ta tại trên địa đ ờ đánh dấu cái thứ nhất đất cắm trại , theo ta quy hoạch lộ tuyến đi. Chúng ta bây giờ tận lực tránh cho cùng Hội Tam

Điễm liên hệ, ta bây giờ hoài nghi bọn hấn trong đám người này có thuộc về Khánh thị thời gian hành giả."

"Được rồi, " Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu đập xuống chân ga.

Khánh Trầ nhìn về phía lão nhân: "Lại nói, vạn nhất chúng ta thật bị cục quản lý xuất nhập cảnh cản lại làm sao bây giờ?"

"Người thật đúng là cho là ta chỉ là trên xe dán cái Khánh thị tiêu chí sao, " lão nhân cảm thấy buồn cười: "Tập đoàn cũng muốn tránh cho bị người giả mạo a, cho nên những tiêu chí kia đều là quản chế sơn, sơn phía dưới đều là cát giấu mỗi cái tập đoàn riêng phần mình điện tử phản hồi tín hiệu. Người còn chưa tới quan khẩu, cục quản lý xuất nhập cảnh người liên biết là tập đoàn xe cộ đến."

"Thì ra là thế, " Khánh Trầ gật gật đầu.

Mỗi cái thành thị biên giới, đều bị xây lên một vòng cao hơn ba mét tường thành, trên tường thành còn có lưới điện.

Cục quản lý xuất nhập cảnh đối với buôn lậu, lén qua, quản lý phi thường nghiêm ngặt.

Liên tại bọn hấn rời đi thời điễm.

Quan khẩu bên trong TềĐạc nhìn xem vừa mới chiếc kia lái rời xe việt dã, đột nhiên nói với Trương Lan Tân: "Người thấy vừa rồi chiếc xe việt dã kia sao? Khánh thị chiếc kia."

"Thấy được a, thế nào?" Trương Lan Tân vừa cười vừa nói: "Hâm mộ người ta có thể miễn kiểm ra khỏi thành?"

"Không phải, " TềĐạc lắc đầu nói ra: "Ta giống như nhìn thấy Hồ Tiểu Ngưu ngồi tại trên vị trí lái đầu, bất quá cách cửa sổ xe, ta không xác định nhìn thấy đến cùng phải hay không hấn."

"H ồTiểu Ngưu?" Trương Lan Tân ngây ngẩn cả người: "Người nói là, chúng ta tại trường học tiếng nước ngoài Lạc thành đ ồng học H ồTiểu Ngưu?"

"Ừm, " TềĐặc gật gật đ ầu: "Thoạt nhìn như là lái xe. . . Khó trách trước đó hỏi h ắn ở thế giới trong là thân phận gì, h ắn không muốn nói, nguyên lai là tập đoàn người."

Hai người lúc nói chuyện, một vị màu da đen kịt người trẻ tuổi đi tới: "Các người nói th ần cái gì đ ầu?"

Người trẻ tuổi kia dáng người cân xứng, nhìn ngày bình thường không ít ngoài trời vận động.

"Nam Cung học trưởng, chúng ta không phải đ ầu tu ần chuyển trường đi trường học tiếng nước ngoài Lạc thành sao, vừa vận giống nhìn thấy một vị bạn học mới, mở ra Khánh thị xe việt đã ra khỏi thành, " TềĐặc nói ra: "Chính là chúng ta tại trong nhóm nâng lên H ồTiểu Ngưu."

Nam Cung Nguyên Ngữ tựa h ồcó chút ngoài ý muốn: "H ồTiểu Ngưu? Xác định là h ắn sao?"

"Không quá xác định, nhưng tám thành là h ắn, " TềĐặc nói ra: "Chúng ta bây giờ dự định chính là trước cùng H ồTiểu Ngưu, Trương Thiên Chân kết giao bằng hữu, sau đó từ từ suy nghĩ biện pháp đem Khánh Tr ần cho kéo vào Hội Tam Điểm bên trong."

"Ừm, ý nghĩ là tốt, chúng ta Hội Tam Điểm c ần Khánh Tr ần nhân tài như vậy, " Nam Cung Nguyên Ngữ cười nói: "Tốt lên xe đi, ta xem bọn h ắn là đi v ềphía nam đi, đích đến của chúng ta cũng tại phía nam, nói không chừng chúng ta còn có thể trên hoang dã gặp đ ược."

"Chờ một chút, bọn h ắn sẽ không cũng là đi cấm kỵ chi địa số 002 bên kia a?" TềĐặc hiểu kỳ nói.

Nam Cung Nguyên Ngữ tr ần tư: "Vậy thì càng tốt hơn."

Mặc dù Khánh Tr ần đã đáp ứng gia nhập Hội Tam Điểm, nhưng trên thực tế không ai cảm thấy hẳn thật gia nhập. . .

Mà bây giờ, Hội Tam Điểm đối với Khánh Tr ần cảm thấy hứng thú vô cùng.

Cũng không bởi vì khác, cũng bởi vì Khánh Tr ần AMC10 toán học thi đua c ần điểm tối đa, Hội Tam Điểm c ần loại này IQ cao đ ồng loại.

...

...

Trên xe việt dã, lão nhân tại trên xe tháo xuống chính mình k ề cận sợi râu: "Những cái kia làm giả sợi râu người, lúc nào có thể thay đổi một chút kỹ thuật, để cái đ ồ chơi này mang theo đến để chịu một chút? Uy, Khánh Tr ần tiểu tử, nếu không người đem vật cấm kỵ ACE-005 cho ta mượn sử dụng , chờ ta chết đi liền trả lại cho người."

Lão nhân nói lên sinh tử đến, liền cùng uống nước giống như.

Cái này khiến Khánh Tr ần hồ nghi: "Ngài không phải là còn có 100 năm tuổi thọ, sau đó chuyên môn lừa gạt ta vật cấm kỵ a?"

"Người đem ta làm người nào? Ta thân phận gì còn c ần lừa người vật cấm kỵ? !" Lão nhân trợn mắt nhìn nhau.

"Ngài cũng đừng trang khoát khí, chúng ta rời đi Thu Diệp biệt viện thời điểm ta đ ều chú ý tới, ta trên mái hiên Vô Tâm Đ ồng Linh đ ều bị người cho lấy đi, cũng không biết là ai nhỏ mọn như vậy, liền để ta dùng không đến một tháng thời gian, còn muốn để cho ta trông coi ra vào trang viên lưng chừng núi mật đạo, " Khánh Tr ần bĩu môi nói ra.

Lão nhân ngờ ngác một chút: "Người là thế nào phát hiện, ta còn chuyên môn bàn giao Lý Vân Kính cẩn thận một chút đâu."

"Ha ha, " Khánh Tr ần cười lạnh.

H ồTiểu Nguru cảm giác hai người này phảng phất tranh cãi đặt lên nghiện như vậy, ánh mắt của hắn tại giữa hai người bắn khoắn lấy.

Nhưng mà đúng vào lúc này, H ồTiểu Nguru ánh mắt trong lúc vô tình từ trên mặt lão nhân đảo qua, trong nháy mắt liền nhận ra thân phận của đối phương!

Lý thị gia chủ, Lý Tu Duệ!

"Tiểu Nguru, chuyên tâm lái xe, đừng vọt tới dưới đường cái, " Khánh Tr ần nhắc nhở.

H ồTiểu Nguru lấy lại tinh thần, trong lòng nhắc lên to lớn sóng cả, hắn cảm giác trong xe giống như là có một bàn tay nắm cổ của mình, để hắn có chút không thở nổi.

Phải biết hai ngày này, toàn bộ liên bang truy ền thông đều tại báo cáo lão nhân tử vong tin tức, đối phương ảnh chụp khắp nơi có thể thấy được.

Trước đó đối phương dán mặt mũi tràn đầy sợi râu, căn bản nhận không ra, nhưng bây giờ lấy xuống sợi râu v ềsau, H ồTiểu Nguru lập tức liền chấn kinh.

"Ngài. . . Ngài không phải. . ." H ồTiểu Nguru có chút không nghĩ ra, đã chết mất lão nhân tại sao lại tại trên chiếc xe này, mà lại, Lý thị gia chủ tại sao lại cùng Khánh Tr ần đ ồng học quen thuộc như vậy? !

Nhìn song phương đùa giỡn bộ dáng, rõ ràng quan hệ phi thường thân cận a!

Hiện nay, có cái nào thời gian hành giả có thể cùng tập đoàn gia chủ làm bằng hữu? Thế này thì quá mức r ồi!

'Tập đoàn gia chủ giả chết v ềsau, cùng thời gian hành giả đ ồng hành tiên v ềcấm kỵ chi địa số 002', loại chuyện này ng ắm lại đ ều cảm thấy quá mức.

H ồTiểu Ngưu nhìn xem trong kính chiếu hậu Khánh Tr ần, bỗng nhiên rơi vào tr ần tư.

Lúc trước hẳn hiều kì Khánh Tr ần là thế nào dịch dung, hiện tại biết đ ược chân tướng, trong lòng tự nhủ nguyên lai là vật cấm kỵ tác dụng.

Bây giờ, thời gian hành giả bên trong có đ ược vật cấm kỵ người có thể quá ít, mấy vạn người bên trong chỉ sợ cũng cứ như vậy mười mấy, thậm chí khả năng càng ít.

Loại nhân vật này, thật tình nguyện thua kém người khác sao?

Nếu như Bạch Trú thành viên đ ều lợi hại như vậy, cái kia Bạch Trú lão bản đến lợi hại thành cái dạng gì?

Chạng vạng tối, Khánh Tr ần bọn hắn rốt cục đến trên địa đ ồđánh dấu đất cắm trại điếm.

Nơi này là Khánh Tr ần lần thứ nhất cùng người T ần gia, T ần Dĩ Dĩ gặp nhau địa phương.

Chỉ bất quá, lần này hẳn không có quả táo có thể ăn, cũng không có Lý Thúc Đ ồng h ầu ở bên người, cảnh còn người mất.

Cũng không biết vị kia nguyện ý đem quả táo chia sẻ cho mình cô nương, hiện tại thế nào.

Khánh Tr ần thu ần thực phát lên đ ồng lửa, sau đó cùng lão nhân ng ồi tại bên cạnh đ ồng lửa chờ đợi H ồTiểu Ngưu, Lý Khác hai người mắc l ầu b ồng.

Đ ồng lửa kia tản ra nhiệt độ, để cho hai người toàn thân đ ều cảm giác ấm

áp, làn da đều giống như bị nhiệt độ cho nướng trướng.

Không biết qua bao lâu, ng ỡ tại trên ghế lão nhân chậm rãi nhắm mắt lại, thân thể hướng một bên ngã lệch đi qua.

Còn tốt Khánh Tr ần tay mắt lạnh lẽ, mới không có làm cho đối phương té lăn trên đất.

Khánh Tr ần nắm vuốt đối phương mạch đập, đã phi thường yếu ớt.

"Lão gia tử? Lão gia tử người tỉnh!" Khánh Tr ần bóp lấy lão nhân người bên trong hô.

Lão nhân từ từ mở mắt: "Ta không sao, chính là đột nhiên có chút buồn ngủ."

Khánh Tr ần biết, cái này tuyệt không chỉ là vậy lại đơn giản như vậy.

Vị lão nhân này sinh mệnh, xác thực chạy tới cuối cùng, chỉ là toàn bằng một cái tín niệm, mới có thể chống đỡ giả chết đi ra đi xem một chút tri ều dương cùng cây.

Một giây sau, lão nhân yếu ớt nói: "Người trước buông ra ta, tay người sức lực quá lớn, cho ta bóp chết được r ỡ."

Khánh Tr ần dở khóc dở cười: "Ta đây không phải lo lắng ngài nửa đường li ền không có sao?"

Lão nhân ng ỡ thẳng thân thể nói ra: "Yên tâm, giải quyết xong tâm nguyện trước đó, ta sẽ không chết."

Khánh Tr ần tr ần mặc, lão nhân lúc này tựa như chân trời ánh nắng chi ều, quang mang kia cùng mặt trời đỏ, chính nhanh chóng rơi vào đường chân trời.

Lão nhân đột nhiên hỏi: "Sự phụ người đã từng mang người đi qua một lần

nơi này là sao, ta nhìn phụ cận có đóng lửa vết tích, mặc dù đều bị mưa gió thổi tan, nhưng thảm cỏ cũng còn không có mọc ra."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cùng sư phụ từ ngục giam số 18 đi ra, ở chỗ này cắm trại qua, khi đó đi bộ đi ba ngày ba đêm, lần này lái xe một ngày liền đã tới. Dựa theo kế hoạch, chúng ta sẽ tại sau 6 ngày đến cắm ký chi địa số 002 biên giới."

"Thật hâm mộ các người, nếu như ta cũng trở thành kỹ sĩ liền tốt, " lão nhân cười nói.

Nhưng vào lúc này, phương xa truyền đến tiếng động cơ nổ âm thanh.

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, hẳn không cần nghĩ liền biết là ai tới.

Từ thành thị số 18 xuất phát, nhưng thật ra là có ba con đường có thể đến cắm ký chi địa số 002, lại không nghĩ rằng Hội Tam Điểm lựa chọn lộ tuyến, vừa vặn giống như bọn hắn.

Lại hoặc là, đối phương vốn là hướng bọn hắn tới.

Khánh Tr ần nhìn Hồ Tiểu Ngưu một chút: "Súng ống trước từ trên xe tháo xuống cho ta , đợi lát nữa nếu như đối phương dừng lại, người đến ứng phó. Lão gia tử, đem sợi râu dính lên đi, ta sợ người hù đến bọn hắn."

Đội xe tới rất nhanh, đối phương tại Khánh Tr ần bọn hắn doanh địa bên cạnh liền ngừng lại.

Tề Đạc cùng Trương Lan Tân từ trên xe nhảy xuống tới, đối phương một bộ không biết Hồ Tiểu Ngưu bộ dáng, nhiệt tình lại khách khí chào hỏi: "Các vị chào buổi tối, sắc trời đã chập, nơi này là phụ cận thích hợp nhất cắm trại địa phương, chúng ta phải chăng có thể ở bên cạnh cắm trại?"

Khánh Tr ần trầm tư, hai người này vì sao giả bộ như không biết Hồ Tiểu Ngưu đâu?

Là, đối phương không xác định phía bên mình thân phận, cũng không xác định chính mình những này 'Khánh thị đại nhân vật' có biết hay không Hồ Tiểu Ngưu là thời gian hành giả, cho nên mới không có tùy tiện nhận quen, dạng này mới có thể không cho Hồ Tiểu Ngưu thêm phiền phức.

Nếu như đối phương thật là nghĩ như vậy, như vậy những người này đối với Hồ Tiểu Ngưu nhưng thật ra là mang theo thiện ý.

Lúc này, lão nhân vui tươi hơn hở cười nói: "Đương nhiên có thể, các người tùy ý đi."

Khánh Trần kinh ngạc nhìn lão nhân một chút, thấp giọng nói ra: "Vạn nhất có nguy hiểm nào đó làm sao bây giờ?"

"Đây không phải một đám học sinh trung học sao, có thể có nguy hiểm nào đó, " lão nhân thấp giọng đáp lại: "Mà lại, ta một mực rất ngạc nhiên thời gian hành giả là dạng gì, trước kia đâu là Lý Vân Dịch đang quản, ta cũng không có tự mình đi cùng những thời gian hành giả kia liên hệ, bây giờ không phải là vừa vặn?"

Khánh Trần trong lòng có chỗ mình ngộ: "Kỳ thật Lý Vân Kính đi theo chúng ta đây, đúng không?"

"Không có, " lão nhân lắc đầu.

"Ta không tin, " Khánh Trần rõ ràng phát giác được lão nhân lực lượng mười phần, hoàn toàn không lo lắng gặp nguy hiểm giống như.

Ngay tại Hội Tam Điểm cắm trại thời điểm, lão nhân thậm chí còn đứng dậy, chấp tay sau lưng chạy đến người ta trong doanh địa đi tản bộ đi dạo, hoàn toàn là một bộ như quen thuộc dáng vẻ, cùng một đám tuổi trẻ nữ đồng học trò chuyện lửa nóng.

Mắt nhìn thấy các nữ đồng học cười trang điểm lộng lẩy, lão đầu nhân cách mỉa mai không giảm năm đó. . .

Khánh Tr ần yên lặng nhìn xem đây hết thấy, trong lúc nhất thời có chút không biết nên làm phản ứng gì.

Hắn suy tư, ngày mai chính mình phải chẳng muốn đổi một đ ầu khác tuyến đường, hất ra đám người này?

Còn không có một h ồi, lão nhân quay đ ầu hướng Khánh Tr ần ngoắc hô: "Đại tôn tử, những tiểu bằng hữu này cũng là đi cấm kỵ chi địa số 002 tham quan, chúng ta có thể đ ồng hành a, nhiều người nào nhiệt!"

Khánh Tr ần: ". . ."

Cái này đ ầu cái gì cùng cái gì!

Cho dù có Lý Vân Kính vị cao thủ này núp trong bóng tối bảo hộ lấy, ngài cũng không thể như thế tùy hứng đi!

Khánh Tr ần cảm giác, lão nhân kia là biết đối phương là chính mình đ ồng học v ềsau, cố ý tìm cơ hội đ ồng hành, sau đó nhìn chính mình cùng đối phương ở chung lúc phản ứng.

Hưởng thụ xem trò vui niềm vui thú.

Mà lại, hắn luôn cảm giác lão nhân xưng hô là đang cố ý tìm cơ hội mắng hắn!

Khánh Tr ần hướng Hội Tam Điểm doanh địa đi đến, đối với Trương Lan Tân bọn người hỏi: "Các người cũng muốn đi cấm kỵ chi địa số 002 sao?"

Trương Lan Tân gật gật đ ầu nói: "Đúng vậy, chúng ta muốn đi tham quan viên kia trong truy ền thuyết đại thụ che trời, bất quá chúng ta li ền xa xa nhìn một chút, không vào cấm kỵ chi địa. Các người đâu, các người là vì cái gì muốn đi nơi đó?"

Khánh Tr ần nói ra: "Chúng ta cũng là đi tham quan."

TềĐặc nhìn xem còn tại mắc lều bồng HồTiểu Ngưu cùng Lý Khác, đột nhiên hỏi: "Hai vị kia, là các người nô bộc sao?"

Khánh Trầ vui vẻ, hẳn lúc này là Zard bộ dáng, cho nên đối phương cũng không có nhận ra mình.

Hiện tại, những người này cho là mình là thế giới trong dân bản địa, lại còn muốn thông qua chính mình đến nghe ngóng HồTiểu Ngưu ở thế giới trong thân phận!

Hắn nói ra: "Đúng, là chúng ta nô bộc, làm sao, các người nhận biết?"

"Không biết không biết, " TềĐặc cùng Trương Lan Tân nhìn nhau cười nói: "Chính là thuận miệng hỏi một chút."

Khánh Trầ bỗng nhiên cũng tới hứng thú, tại một đám thời gian hành giả trước mặt làm bộ thế giới trong dân bản địa, giống như cũng rất tốt. . .

Bất quá nhưng vào lúc này, hẳn nhìn thấy trong đám người Khương Dật Trầ, chính che che lấp lấp trốn ở trong đám người, nhìn mình ánh mắt cũng có chút trốn tránh. . .

Khánh Trầ mở miệng hỏi: "A, đây không phải hàng xóm sao?"

Khương Dật Trầ biến sắc, nói thật hẳn là thật không nghĩ tới vậy mà lại ở trên vùng hoang dã, gặp được cửa đối diện 'Nhà ma' chủ nhân!

. . .

5000 chữ chương tiết, vạn chữ đã đổi mới, tháng tám Nguyệt Phiếu Bảng đệ nhất tăng thêm đã toàn bộ hoàn thành.

Cầu nguyệt phiếu!

Mời đọc , bộ truyện về đấu tranh quan trường cổ đại.

Chương 342: Làm bộ NPC

"Các người là hàng xóm sao?" TềĐặc kinh hỏi, hắn nhìn xem Khương Dật Trăn, lại nhìn xem Khánh Trăn.

Khánh Trăn nhiệt tình cười nói: "Đương nhiên, chúng ta ở tại thượng tam khu Thế Giới Vi Mô cư xá bên trong, trước đó gặp qua một lần. Ta sau khi về nhà còn nói, về sau muốn cùng hàng xóm nhiều đi vòng một chút đâu. ."

Khương Dật Trăn miễn cưỡng cười nói: "Đúng, hàng xóm, nhiều đi vòng một chút. ."

Đi lại cái quỷ a!

Hắn tận mắt thấy nhiều như vậy sát thủ chui vào trong phòng, kết quả tất cả đều không thể trở ra.

Những người kia thế nào? Chết rồi?

Hơn mười người tất cả đều chết rồi?

Khương Dật Trăn mỗi lần nghĩ đến việc này đã cảm thấy khủng bố.

Mà lại, mỗi lần hắn nghĩ tới đối phương từng đối với mình lên qua lòng nghi ngờ, đã cảm thấy chính mình giống như là cùng Tử Thần gặp thoáng qua giống như.

Nếu là lúc ấy chính mình trả lời vấn đề không có trả lời tốt, có phải hay không cũng biến mất tại trong phòng kia rồi?

Lúc này, mấy tên Hội Tam Điểm học sinh hiếu kỳ nói: "Oa, các người là

thượng tam khu đại nhân vật sao, chúng ta cũng còn không có đi qua thượng tam khu đâu?"

Lý Tu Duệ vị này hòa ái dễ gần lão gia gia lập tức đối với mấy cái nữ đồng học cười nói: "Tới tới tới, ta cho các người nói một chút thượng tam khu bên trong chuyện thú vị, ta ở nơi đó hơn phân nửa đời, thượng tam khu sự tình gì ta đâu biết."

"Oa, thật có thể cho chúng ta giảng sao?" Các học sinh kinh hỉ nói.

Lão nhân cười cười: "Ừm, có thể, bất quá các người lần vài cũng còn không có dựng tốt đâu đi, nam sinh trước tiên có thể đi mắc lần bồng, dù sao sắc trời không còn sớm, đợi lát nữa sờ soạn làm việc không tiện lắm."

Khánh Trăn: "..."

Hắn liền suy nghĩ một vấn đề, vị lão nhân này thật là sinh mệnh muốn đi đến cuối cùng sao? Làm sao cảm giác không giống đâu!

Đang khi nói chuyện, lão đầu liền dẫn các nữ đồng học đi nhà mình đóng lửa bên kia kể chuyện xưa.

Khánh Trăn quay đầu nhìn về phía Hội Tam Điểm những học sinh khác: "A, các người không phải thượng tam khu sao?"

"Không phải, " một vị màu da đen kịt người trẻ tuổi đi tới vừa cười vừa nói: "Người tốt, ta gọi Nam Cung Nguyên Ngữ, là lần này đội xe người phụ trách."

"Người tốt, " Khánh Trăn gật gật đầu, cũng tiếp tục làm bộ thế giới trong NPC: "Vị hàng xóm này là thượng tam khu đó a, các người không phải nói, thế nào nhận thức đâu?"

Nam Cung Nguyên Ngữ cười giải thích nói: "Cơ hội vô tình phía dưới nhận biết, lần này cùng nhau đi ra hoang dã du ngoạn."

Khánh Trầ nhìn v ề phía Khương Dật Trầ: "Đúng r ồi, người không phải nói chính mình muốn kiểm tra đại học sao? Ta nhớ được người đã nói chính mình là chuyên môn đến thành thị số 18 tham gia trường luyện thi, chẳng lẽ là tại trường luyện thi bên trong nhận biết sao?"

"Đúng đúng đúng, " Khương Dật Trầ giới cười: "Chính là tại trường luyện thi bên trong nhận biết đ ồng học."

"Vậ các người vì cái gì không hảo hảo học tập, chạy tới hoang dã chơi?" Khánh Trầ nghiêm túc nói: "Các người cái tuổi này a, hay là học tập quan trọng hơn một chút, nếu như có thể thi đậu đại học Thanh Hòa, đây chính là cải biến cả đời vận mệnh cơ hội . Chờ một chút, các người không phải là thời gian hành giả a?"

TêĐặc bị hỏi lên như vậy, thầ sắc có chút mất tự nhiên nói ra: "Không phải, làm sao có thể!"

Khương Dật Trầ vội vàng giải thích nói: "Đọc vạn quyển sách không bằng đi vạn dặm đường, đại học Thanh Hòa còn có phỏng vấn một cửa ải kia, nếu như sẽ chỉ học vẹt, cũng là thi không vào đi."

Khánh Trầ trong lòng nén cười, cũng nhìn xem trước mặt đám người này luống cuống tay chân cho thân phận vá vúi.

Bỗng nhiên đã cảm thấy rất có ý tứ.

Làm một cái thế giới trong NPC, giống như cũng rất tốt a.

Hắn chăm chú đánh giá Khương Dật Trầ, trong lòng tự nhủ cũng không biết con hàng này đem vật cấm kỵ cho dấu ở nơi nào.

Khánh Chung trên người vật cấm kỵ là cái gì, đến nay vẫn là cái bí mật, nhưng chỉ cần là vật cấm kỵ, Khánh Trầ đều cảm thấy rất hứng thú.

Sắp đến nửa đêm thời điểm, Khánh Trầ trở lại nhà mình đóng lửa bên kia

hồ lão nhân: "Gia gia, ngài nên đi ngủ, ngày mai trò chuyện tiếp đi."

Lão nhân cũng không quay đầu lại khoát khoát tay: "Không có việc gì, trò chuyện tiếp một lát. . ."

Vị lão nhân này tới hào hứng, quả thực là từ thượng nhất khu cho tới thượng tam khu, nói chuyện nội dung cũng là đủ loại.

Át Bích chui vào khu thứ ba nỗ Hiệp hội Bảo hộ động vật. . .

Trần thị đại nhân vật tại thượng tam khu như thế nào ăn quả đắng. . .

Jindai cùng Kashima muốn tại thành thị số 18 thượng tam khu mua sản nghiệp, kết quả bị Lý thị làm cục, lừa thật nhiều tiền. . .

Cái gì đâu có thể trò chuyện, nhà mình bê bối cũng chưa thả qua, phảng phất hẳn đã không phải là người Lý thị một dạng.

Khánh Trần sắc mặt bình tĩnh: "Ngài không buồn ngủ, người ta nữ đồng học còn buồn ngủ đâu, dù sao chúng ta một đường đồng hành, cơ hội còn có rất nhiều. Sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngài thân thể không tốt."

Hắn cũng không phải cố ý phá hư lão nhân hào hứng, hẳn là thật lo lắng con hàng này trên đường đi mỗi ngày thức đêm, còn chưa tới cấm kỵ chỉ địa số 002, người lại không được!

Lão nhân vui vẻ đối với các nữ đồng học nói ra: "Người nhìn, cháu của ta quan tâm ta đây, cái kia tất cả mọi người sẽ đi nghỉ ngơi đi, chúng ta ngày mai trò chuyện tiếp."

Đợi cho nữ đồng học đi về sau, lão nhân nghiêm túc nói: "Ta moi ra các nàng tin tức, những người này là mua được cục quản lý xuất nhập cảnh người, làm trái quy tắc cho 97 phần thợ săn hoang dã giấy phép, lúc này mới có thể tự do ra vào thành thị. Nhưng vấn đề ngay tại ở, cũng không phải ai muốn mua thông cục quản lý xuất nhập cảnh cũng có thể làm đến, bọn hắn phía sau nhất định có người ủng hộ. Cả tòa thành thị số 18 bên

trong, Lý thị cùng Khánh thị hai nhà nửa phần thiên hạ, nếu bọn hần không tại Lý thị thời gian hành giả trong danh sách, vậy liệ̀n chỉ còn lại có Khánh thị."

Khánh Trậ̀n gậ̣t gậ̣t đậ̀u, đây cũng là rất phù hợp phán đoán của hần.

Hội Tam Điểm phía sau, khả năng chính là Khánh thị vị kia bóng dáng tiên sinh.

Trước đó, hần còn thay Hội Tam Điểm cảm thấy lo lắng, dù sao trong đội ngũ lẫn lộn cái Khương Dật Trậ̀n loại này, khả năng tại bị Khánh thị người truy sát.

Nhưng bây giờ, hần ngược lại thay Khương Dật Trậ̀n lo lắng. . .

Nếu như Hội Tam Điểm phía sau thật sự là Khánh thị, cái kia Khương Dật Trậ̀n vậy liệ̀n coi là là rơi vào ổ sói đi.

Quậ̀n thể xuyên qua vậ̣t sau, Khánh Trậ̀n cảm thấy có ý tứ nhất sự tình ngay ở chỗ này, mỗi người đậ̀u có bí mật của mình, đóng vai lấy chính mình nhân vật, sau đó tùy thời chờ đợi xậ́ tử hoặc là chết thật. . .

Hiện tại, đám người kia cũng căn bản không biết, cùng bọn hần đậ̀ng hành không chỉ có Bạch Trú lão bản, còn có Lý thị đời trước gia chủ, Kỵ Sĩ đời sau lãnh tụ. . .

Đội nhân mã này, có thể nói là hàm kim lượng phi thường cao.

Khánh Trậ̀n nhìn vậ̣t phía lão nhân: "Ngài cùng với các nàng nói chuyện phiếm, liệ̀n vì cùng bọn hần lời nói khách sáo?"

"Đương nhiên, " lão nhân đại nghĩa lậ̃m nhiên nói ra: "Ta mặc dù ngày giờ không nhiệ̀u, nhưng là có thể giúp người một điểm là một chút nha."

"Ngài có thể kéo đến đi, " Khánh Trậ̀n mặt không thay độ́i nói ra: "Ta khuyệ̀n ngài hay là kiệ̀m chế một chút tốt, cũng đừng chộ́ng đợ̉ không đến

cấm kỵ chi địa số 002."

Lão nhân nói: "Cái kia không đến mức, cùng những học sinh này cùng một chỗ, ta cảm giác mình lại trẻ lại rất nhiều!"

...

...

Một bên khác, Nam Cung Nguyên Ngữ, TềĐặc tìm tới Khương Dật Trần hỏi: "Những người này là lai lịch gì, ta nhìn người thật giống như phi thường sợ bọn họ?"

Khương Dật Trần nghĩ nghĩ quyết định ăn ngay nói thật: "Ta không phải sợ bọn họ, mà là sợ sệt người trẻ tuổi kia, hẳn đúng là ta hàng xóm, nhưng ta từ mắt mèo bên trong, tận mắt thấy hơn mười tên võ trang đầy đủ sát thủ, chui vào trong nhà hẳn muốn giết hẳn, kết quả những người kia không còn có đi ra qua. Ta gần nhất đã đem phòng ở treo cho trong phòng giới, chỗ kia ta một phút đồng hồ cũng không dám ở thêm, lúc đầu coi là dạng này liền có thể tránh xa một chút, lại không nghĩ rằng lại ở chỗ này lần nữa gặp phải."

TềĐặc trầm tư: "Bọn họ có phải hay không tới giết Khương Dật Trần diệt khẩu?"

Nam Cung Nguyên Ngữ lắc đầu: "Sẽ không, bọn hắn so chúng ta sớm một bước rời đi thành thị số 18, đất cắm trại cũng là bọn hắn tới trước, chúng ta vì cùng Hồ Tiểu Ngưu có gặp nhau mới ở chỗ này dừng lại."

"Cũng thế, " Khương Dật Trần chậm rãi yên lòng: "Bất quá, loại này thế giới trong đại nhân vật, chúng ta hay là tận lực không nên trêu chọc đi. Nếu không, chúng ta ngày mai sớm rời đi, cùng bọn hắn mỗi người đi một ngã?"

Nam Cung Nguyên Ngữ nhìn về phía Khương Dật Trần: "Bọn hắn sẽ là thời gian hành giả sao?"

"Không phải, " Khương Dật Trần lắc đầu: "Người trẻ tuổi kia tại trong Thế Giới Vi Mô cư xá ở thời gian tám năm, mà lại lão nhân kia số tuổi cũng quá lớn, trước mắt còn chưa có xuất hiện qua tuổi tác lớn như vậy thời gian hành giả."

TềĐặc nói ra: "Nhìn như vậy đến, bọn hấn xác thực không phải thời gian hành giả. Nếu không, ta ban đêm thừa dịp bọn hấn ngủ, tìm cơ hội đi đơn độc hỏi một chút Hồ Tiểu Ngưu, chúng ta đều là thế giới ngoài thời gian hành giả, từ trên mặt cảm tình hấn hấn là càng thân cận chúng ta."

"Ta xem bọn hấn bốn người là độc lập lâu vải, người đi tới gần Hồ Tiểu Ngưu hấn là sẽ không bị phát hiện, " Nam Cung Nguyên Ngữ nghĩ nghĩ: "Bất quá, người liề hỏi một chút đám người này thân phận, đi cấm kỵ chi địa số 002 làm gì, không nên hỏi quá cụ thể bí mật, không phải vậy Hồ Tiểu Ngưu đồng học có thể sẽ có chút khó khăn. Chúng ta chỉ cần biết đám người này không có ác ý là được, khác không cần nhiều quản, trọng yếu nhất hay là 6 ngày vè sau tới đúng lúc cấm kỵ chi địa số 002 bên ngoài, đem đám kia được vật giao cho người hoang dã trên tay."

"Ừm, " TềĐặc gật gật đầu: "Thế giới trong mùa đông này quá lạnh, không có được vật, đám kia người hoang dã nhìn không quá đi."

Nửa đêm, TềĐặc tới lặng lẽ đến Hồ Tiểu Ngưu lâu vải bên cạnh, thấp giọng nói ra: "Tiểu Ngưu Tiểu Ngưu."

Hồ Tiểu Ngưu mở to mắt, trong lòng tự nhủ Trần ca thật đúng là tâm tư kín đáo, liề đối phương nửa đêm sẽ tìm đến chính mình cũng tính tới.

Hấn lặng yên không tiếng động chui ra lâu vải, lôi kéo TềĐặc liề hướng rừng cây chỗ sâu đi đến.

Hai người đứng vững vè sau, TềĐặc hỏi: "Người là bọn hấn nô bộc sao?"

Hồ Tiểu Ngưu gật gật đầu: "Đúng thế."

TềĐặc nghĩ nghĩ: "Ta nghe nói nô bộc. . . Nếu như người có cần, chúng ta có thể thử nghiệm giúp người rời đi thành thị số 18, thoát ly bọn họ không chế."

HồTiểu Ngưu nội tâm dở khóc dở cười, những người này sức tưởng tượng làm sao như thế phong phú.

Hắn vội vàng giải thích nói: "Những người này mặc dù là tập đoàn thành viên, nhưng kỳ thật người đầu cũng không tệ lắm, ta tạm thời không có đào tâu dự định."

"Vậy là tốt rồi, " TềĐặc gật gật đầu: "Đúng rồi, các người lần này đi cấm kỵ chi địa số 002 là làm gì?"

"Chính là du lịch, " HồTiểu Ngưu nói ra: "Lão nhân ngày giờ không nhiều, muốn đi nhìn một chút cấm kỵ chi địa số 002 gốc cây kia, đúng, các người lại là tại sao muốn đi cấm kỵ chi địa số 002?"

TềĐặc có chút khó khăn.

HồTiểu Ngưu nghĩ nghĩ: "Không muốn nói không có quan hệ, dọc theo con đường này chúng ta lẫn nhau nhiều nhiều chiếu ứng, có chuyện gì người kịp thời nói với ta."

"Ừm ân, " TềĐặc nghĩ thầm HồTiểu Ngưu vị bạn học này coi như không tệ. . .

Lúc này, HồTiểu Ngưu đột nhiên nói ra: "Coi chừng cái kia gọi Khương Dật Trăn học sinh lớp 12, hắn không đơn giản, đi theo các người khả năng có mưu đồ khác."

Đây mới là Khánh Trăn bàn giao HồTiểu Ngưu đêm nay nhất định phải nói lời.

. . .

10 giờ tối còn có một chương, tháng này nghỉ ngơi lấy lại sức nghỉ ngơi dưỡng sức, tháng sau lần nữa ngày khiêu chiến càng vạn chữ thành tựu.

Cảm tạ ta Mệnh Danh Thuật trở thành quyển sách mới minh, lão bản đại khí, Chúc lão bản hài tử không nháo người!

Cầu nguyệt phiêu!

Mời đọc , bộ truyện về đấu tranh quan trường cổ đại.

Chương 343: Át Bích, lại gặp Át Bích

"Vì cái gì nói Khương Dật Trăn là có mưu đồ khác?" Tề Đặc hơi nghi hoặc một chút.

"Người trẻ tuổi kia gọi Khánh Trát Đức, chính là bên người lão nhân vị kia tuổi khá lớn, bọn hắn đều là người Khánh thị, " Hồ Tiểu Ngưu thuận miệng nói ra: "Hắn là uỷ ban quản lý trị an PCE thám viên, gặp được vị hàng xóm này về sau, phát hiện hắn đột nhiên không có dấu hiệu nào đi vào thành thị số 18, nói là dự định tới tham gia đại học Thanh Hòa nhập học khảo thí, kết quả cũng không có trải qua lớp phụ đạo, mỗi ngày đều lén lén lút lút. Trước đó bóng dáng chi tranh sự tình biết không, Khánh Trát Đức hoài nghi hắn tham dự sát hại Khánh Chung sự tình, hiện tại đang bị Khánh thị truy sát. . Hắn khả năng đối với các người không có gì ý xấu, nhưng rất có thể là muốn mượn đội ngũ của các người tránh né truy sát."

Trát Đức, chính là Zard dịch âm.

Chủ yếu là Khánh Trăn xác thực còn không biết Zard tên thật gọi cái gì, không phải vậy liền trực tiếp dùng đúng phương tên thật.

Sở dĩ họ Khánh, là bởi vì bọn hắn mở ra Khánh thị tiêu chí xe, chỉ có họ Khánh mới lộ ra hợp lý.

Hồ Tiểu Ngưu tiếp tục nói: "Người phải biết, bóng dáng chi tranh bên trong, nếu có ngoại nhân giết người hậu tuyên bóng dáng, Khánh thị Mật Điệp ti sẽ truy sát hung thủ đến chân trời góc biển."

Hồ Tiểu Ngưu nói xong cũng cảm giác, chính mình giống như là đang chơi Lang Nhân Sát giống như.

Khánh Tr ần trước cho mình một cái PCE liên bang thám viên (cảnh sát) thân phận, sau đó trực tiếp cho Khương Dật Tr ần một cái tra giết, đem hẳn định tính là 'Sói' .

Lúc này, Khánh Tr ần cái kia NPC thân phận chính là một loại tự nhiên nguy trang.

NPC có thể có cái gì ý đồ xấu đâu?

T ềĐạc nhớ lại.

Trên thực tế, bọn hắn tại thế giới ngoài đầu không có chủ động mời Khương Dật Tr ần, mà là đối phương chủ động tìm tới cửa, nói muốn muốn đi theo cùng đi trên hoang dã nhìn xem.

Bây giờ suy nghĩ một chút, như thế chủ động quả thật có chút khả nghi a.

Bất quá, T ềĐạc cũng không phải đồ đ ần, hắn luôn cảm thấy có điểm gì là lạ: "Khánh Trát Đức có thể hay không chính là theo đuổi giết Khương Dật Tr ần?"

"Sẽ không, " H ồTiểu Ngưu lắc đầu: "Ai truy sát sẽ mang theo lão nhân cùng hài tử đi ra? Ta nghe được hẳn cùng lão nhân tự mình nói chuyện với nhau lúc, lão nhân căn dặn hẳn tuyệt đối không nên tùy ý tham gia cùng bóng dáng chi tranh sự tình, coi như xác định Khương Dật Tr ần là hung thủ, cũng không thể do Khánh Trát Đức tới giết. Bọn hắn loại này tập đoàn tư bản lũng đoạn bàng chi, là không nguyện ý cuốn vào bóng dáng chi tranh. Bọn hắn dự định ngày mai liên cùng các người mỗi người đi một ngã, để tránh bị cái này Khương Dật Tr ần liên lụy."

T ềĐạc nghe được sừng sốt một chút, xác thực a, Khánh Trát Đức nếu như là tới giết Khương Dật Tr ần, làm sao lại mang theo lão nhân cùng tiểu hài, đây nhất định không hợp lý a.

Cho nên, H ồTiểu Ngưu đúng là tại chân thành nhắc nhở bọn hắn đi, để tránh bọn hắn bị Khương Dật Tr ần cho hố.

Đợi cho TềĐặc đi đằng sau, Khánh Trầ chậm rãi từ trong rừng cây đi ra, hần vừa cười vừa nói: "Tiểu Nguru diễn kỹ không sai, logic cũng không tệ."

HồTiểu Nguru gãi đầu một cái có chút ngượng ngùng: "Kỳ thật Trương Thiên Chân càng thích hợp loại sự tình này, nếu là Thiên Chân ở đây, sợ là có thể lừa bọn hần đêm nay liền đem Khương Dật Trầ cho đuổi ra đội ngũ."

"Trầ ca, người chuẩn bị xuất thủ đoạt Khương Dật Trầ vật cấm kỵ sao?" HồTiểu Nguru hỏi.

"Không có, " Khánh Trầ lắc đầu nói ra: "Chúng ta lần này mục đích chủ yếu vẫn là vì cho lão nhân lại tâm nguyện, mặt khác đầu là thứ yếu."

Đối với Khánh Trầ tới nói, Khương Dật Trầ trên thân đến cùng có hay không vật cấm kỵ cũng không phải là chuyện trọng yếu nhất.

Hần cầ chính là mau chóng đến cấm kỵ chi địa số 002.

Hiện tại Khánh Trầ cũng không phải rất xác định Khương Dật Trầ là cấp bậc gì, Hội Tam Điểm bên trong cấp bậc cao nhất học sinh là thực lực gì, hần không có ý định trực tiếp xuất thủ giết đầu.

"Vậy người tại sao muốn hốt thanh này, " HồTiểu Nguru hiểu kỳ.

Khánh Trầ nói ra: "Ta muốn nhìn tin tức truyề đi vềsau hần phải chăng chợt dạ, xác định hần đến cùng phải hay không Lục Áp."

"Đúng rồi Trầ ca, chúng ta lần này đi cấm kỵ chi địa số 002 đến cùng muốn đi làm gì a, " HồTiểu Nguru thấp giọng hỏi: "Ta biết là lão nhân muốn đi giải quyết xong tâm nguyện, ta là hỏi, tại sao muốn mang ta lên?"

"Trong lòng người cũng đã có đáp án, " Khánh Trầ cười đáp lại.

...

...

Ngày thứ hai tảng sáng, trời còn không có toàn sáng thời điểm, Khánh Trầ
liền dẫn lão nhân, Lý Khác, Hồ Tiểu Ngưu cùng đi trên hoang dã.

Đó là Lý Thúc Đổng từng dẫn hắn luyện tập leo núi địa phương.

Hắn muốn tại đến Thanh Sơn Tuyệt Bích trước đó, đem đến lúc đó có thể
dùng đến kỹ xảo đầu dạy cho Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu.

Trước đó, Hồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khác đầu đã luyện tập qua thật lâu, thậm
chí tại Khánh Trầ còn không có tiến vào Lý thị học đường trước kia, Lý
Khác vẫn tại vụng trộm luyện tập, cũng hi vọng sẽ có một ngày có thể bị
chính mình Thất thúc chọn trúng.

Mặc dù mọi người cũng không biết kỹ sĩ đến tiếp sau khiêu chiến là cái gì,
nhưng Thanh Sơn Tuyệt Bích tại Lý thị cũng không phải là bí mật gì.

Trang viên lưng chừng núi trong phía sau núi, cũng có một chỗ mấy chục
mét tuyệt bích.

Lão nhân thở hừng học ng ỡi chung một chỗ trên tảng đá, nhìn xem Lý
Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu hai người nhanh nhẹn leo lên trên đi, phía sau
triều dương chính về phía chân trời nở rộ.

"Thanh Sơn Tuyệt Bích bên trên triều dương, so cái này còn tốt nhìn sao?"
Lão nhân nhẹ giọng hỏi.

"Ừm, " Khánh Trầ h ỡi đáp: "Đó là ta gặp qua đẹp nhất triều dương."

"Cám ơn người, " lão nhân đột nhiên nói ra.

"Ngài đột nhiên nói cái này làm gì, " Khánh Trầ cười cười: "Ngài là sư
phụ ta phụ thân, giúp ngài hoàn thành tâm nguyện cuối cùng cũng là phải
làm. Nếu như hắn còn tại thành thị số 18, hắn cũng sẽ làm như vậy."

"Kỳ thật ta lúc đầu không có loại hy vọng xa vời này, " lão nhân lắc đầu:
"Thẳng đến người xuất hiện trong trang viên lưng chừng núi, ta mới nhìn đến một tia hi vọng."

Lúc này, hần chỉ vào Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu, đối với bên cạnh Khánh Trầ cảm khái nói: "Năm đó ta cũng luyện qua cái này, Lý Khác tiểu tử kia vụng trộm ở sau núi luyện tập leo núi địa phương, cũng là ta đã từng thường đi địa phương."

"Ta nói nơi đó tại sao có thể có một khối chuyên môn luyện tập leo núi địa phương, là ngài để cho người ta kiến tạo sao, " Khánh Trầ hiểu kỳ.

"Không phải, mấy trăm năm trước liề có, Lý thị là kỵ sĩ đằng sau, đời đời kiếp kiếp đầu có kỵ sĩ thành viên, " lão nhân vừa cười vừa nói.

Đợi cho buổi sáng 9 giờ, Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu m ò hôi đầm đìa dừng lại luyện tập.

Lý Khác nói ra: "Sự phụ, ta mặc dù có leo núi kỹ thuật, nhưng Thanh Sơn Tuyệt Bích có 600 mét, ta thể lực khả năng chống đỡ không nổi."

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cũng vậy, ta ở trong lòng đại khái tính toán một chút, khả năng leo đến hơn hai trăm mét thời điểm, liề sẽ kiệt lực."

Khánh Trầ cười lắc đầu: "Không sao, cái này không cần lo lắng."

Hần nghĩ đến, chính mình một lần mang đến hai cái kỵ sĩ kẻ kế tục, những cái kia trong cấm kỵ chi địa đám lão già này móc điếm vốn liếng cũng là chuyện đương nhiên.

Lúc này, lão nhân nói: "Lại nghĩ ngơi một hồi đi, ta có chút đi không được r ã."

Khánh Trầ nghĩ nghĩ nói ra: "Ta cũng ngài."

Nói, liền đem lão nhân công ở trên lưng mình, chậm rãi hướng doanh địa đi đến.

Lão nhân thể trọng đã rất nhẹ, giống như là một mảnh lông vũ, không cần thận liềm sẽ bay đi giống như.

Khánh Trầ đột nhiên một trận lòng chua xót, không biết lúc nào hắn đã đem lão nhân xem như chính mình ông nội, thậm chí có chút hi vọng bọn họ đi cấm kỵ chi địa tốc độ chậm nữa điếm, để vị lão nhân này trong lòng treo chiếc kia lòng dạ, lại nhiều tồn mấy ngày.

Trở lại doanh địa, Hội Tam Điểm các học sinh hiếu kỳ nói: "Các người đi nơi nào?"

Nhưng mà không đợi Khánh Trầ giải thích cái gì, lại thấy lão nhân tay chân lạnh lẽ từ Khánh Trầ trên lưng xuống tới, sau đó đón các nữ đồng học đi tới: "Ta nhìn các người tại thu dọn đồ đạc, là muốn xuất phát sao? Hôm nay ta ngồi xe của các người đi, dạng này cũng có thể ở trên đường tiếp tục cho các người giảng thượng tam khu cố sự."

Các nữ đồng học vui vẻ nói: "Tốt!"

Khánh Trầ mặt không thay đổi nhìn xem lão nhân bóng lưng, thì ra đối phương vừa mới cái kia mỗi một không chịu nổi tùy thời chuẩn bị quy thiên bộ dáng, chính là muốn lừa gạt mình đưa lưng về phía mới trở về đến!

Lão đầu này thật là Lý thị gia chủ sao, cái kia trong tin tức một mặt uy nghiêm bộ dáng lão nhân đi đâu rồi?

Nhưng vào đúng lúc này, phương bắc có một chiếc việt dã xa lao đến, có chút kỳ quái là, xe việt dã kia không có đi đại lộ, mà là thuận đường đất tới.

Khánh Trầ nhíu mày, cái kia rõ ràng là hướng về phía bọn hắn tới.

Hắn lui về sau hai bước đem bọn hắn cửa xe mở ra, tay cũng tiến vào túi súng bên trong.

Sau một khắc, xe việt dã ở trước mặt mọi người im bật mà dừng, một vị to con hán tử đầu trọc nhảy xuống xe, đối phương nhìn khắp bốn phía, sau đó đối với Nam Cung Nguyên Ngữ cười nói: "Các vị, các người muốn đi nơi nào a?"

Nam Cung Nguyên Ngữ nói ra: "Phía nam."

Hán tử đầu trọc cười nói: "Đi phía nam làm gì?"

Nam Cung Nguyên Ngữ nói ra: "Đi phía nam nhìn xem phong cảnh."

"Vừa vặn ta cũng là đi phía nam, nếu không mọi người cùng nhau đi a, trên đường có giặc cướp, lẫn nhau đi chung cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, " hán tử đầu trọc nói ra.

Nam Cung Nguyên Ngữ cười nói: "Được a."

Giờ này khắc này, Khánh Trầ đã đem tay từ túi súng dòi.

Bởi vì hắn nhận biết hán tử trọc đầu này.

Át Bích, Quách Hồ Thi ền!

Cái kia mang tính tiêu chí đầu trọc lớn, Khánh Trầ đơn giản quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn!

Mặc dù con hàng này làm bộ cùng Nam Cung Nguyên Ngữ cũng không nhận ra dáng vẻ, nhưng diễn kỹ thực sự quá vụng về, người sáng suốt vừa nhìn liền biết là đến tụ họp.

Lúc này Khánh Trầ trong lòng đã có chỗ minh ngộ, Hội Tam Điểm lần này đi phương nam trên hoang dã, tám thành là cùng Át Bích có liên quan

gì.

Hắn quan sát qua đội xe này, rõ ràng mỗi chiếc xe đều không có người đi, thậm chí bỏ trống suất còn rất cao, lại vẫn cứ mở nhiều như vậy xe đi ra.

Đây là đang vận đò vật!

Về phần vận đò đến cùng là cái gì, Khánh Trầ còn không quá xác định.

Dựa theo Lý Thúc Đờng nói, Át Bích bây giờ là người hoang dã tí hợ thầ, cùng Lò Sưởi quan hệ cũng vô cùng tốt, những người này tám thành là vụng trộm vận đò vật tư giúp đỡ người hoang dã đi.

Át Bích một mực tại hoang dã hành tẩu, tại trong liên bang cũng không có cái gì quy ền lực, cho nên Hội Tam Điểm có thể vận đò ra nhiều như vậy vật tư, phía sau sợ là bóng dáng tiên sinh cùng Át Bích đã đạt thành giao dịch nào đó.

Nhưng vấn đò là, hoang dã cùng liên bang không phải đối lập sao?

Đối phương lại cùng Lý Thúc Đờng làm giao dịch, lại cùng Át Bích làm giao dịch.

Vị kia bóng dáng tiên sinh, đến cùng muốn làm gì?

Lúc này, Quách Hồ Thi ền cũng chú ý tới Khánh Trầ bọn người, hắn nhìn thấy trên xe lá cây ngân hạnh tiêu chí lúc li ền thiêu thiêu mi mao: "Mấy vị này là?"

"Vừa lúc đi ngang qua đờng hành, " Nam Cung Nguyên Ngữ giải thích nói.

"Áo, " Quách Hồ Thi ền sờ lên đầu trọc của mình: "Vừa vận, gặp nhau chính là hữu duyên bằng hữu, cùng đi đi."

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ, nếu như con hàng này biết mình giả trang

qua hắc lão bản Từ Lâm Sâm, đồng thời kém chút làm hại hắc gặ một trận đánh đập, không biết lễ tạ thần không nguyện ý nhận hắc người bạn này. . .

Chờ chút, đoạn đường này đi về phía nam đi, có thể hay không gặp phải Ương Ương?

Mời đọc , bộ truyện về đấu tranh quan trường cổ đại.

Chương 344: Lừa dối què

Ương Ương đã từng rời đi Lạc thành thời điểm nói qua, nàng muốn đi phương nam làm một ít chuyện.

Bây giờ nghĩ lại, hẳn là cũng cùng phương nam hoang dã tộc đàn có quan hệ a?

Mặc dù đối phương là hướng phía phía bắc bay.

Nhưng tính toán thời gian, coi như thật quấn Địa Cầu một vòng, hẳn là cũng đã đến phương nam. .

Ương Ương cùng khác Bạch Trú thành viên khác biệt, nàng không cần phụ thuộc ai mà tồn tại, cũng có được mục tiêu của mình, có đôi khi Khánh Trần sẽ cảm thấy lực trường năng lực chính là thích hợp nhất nữ hài này năng lực, dạng này đối phương hẳn có thể tự do tự tại bay lượn.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là phương nam tiếp thu vật liệu trong đám người, sẽ có hay không có Ương Ương?

Nghĩ tới đây, Khánh Trần hơi yên tâm một chút.

Lúc này, Khánh Trần nhìn về phía Quách Hồ Thiển, tên trợ thủ này là đến tiếp ứng Hội Tam Điểm, muốn dẫn lấy Hội Tam Điểm vận ra vật tư tiến về phương nam.

Kế hoạch này hẳn là cơ mật, không phải vậy vị kia bóng dáng tiên sinh cũng không cần thiết dùng như thế một đám học sinh đến đánh yểm trợ.

Cho nên, Quách Hồ Thiển nhìn thấy có Khánh Trần bọn hắn cái này bốn

cái ngoại nhân tại , theo lý nói hẳn là động thủ giết người diệt khẩu, hoặc là dẫn đội vút bỏ bọn hắn mới đúng.

Khánh Trầ nhìn về phía Quách Hồ Thi ền, đối phương cũng đang quan sát hắn.

Quách Hồ Thi ền tự cho là hi ền lành xông Khánh Trầ cười cười, nhưng mà đối phương cái kia hung hãn thân hình, trên mặt tràn ngập Man Hoang khí tức đ ồ đ ằng, tăng thêm một viên đ ầu trọc lớn.

Thấy thế nào đ ầu giống như không có hảo ý hoang dã thô phỉ.

Khánh Trầ cũng cười cười, hẳn không thể để cho con hàng này nhận ra mình, không phải vậy lật lên 'Từ Lâm Sâm' nợ cũ đến, sợ là muốn bị đối phương trả thù.

Hết thầy cũng chờ gặp Ương Ương lại nói.

Sau một khắc, Quách Hồ Thi ền một lần nữa lên xe của mình, xem bộ dáng là muốn làm lính đội.

Khánh Trầ nhìn về phía lão nhân: "Chúng ta cẩn thận một chút, thực sự không được li ền cùng Hội Tam Điểm tách ra một khoảng cách, không phải vậy bọn hắn vì che lấp bí mật của mình. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy lão nhân tự mình đi đến một chiếc vi ệt đã xa bên cạnh, còn cao hứng bưng bưng nói: "Trong xe còn rất rộng rãi a, ta ng ỗ ở chỗ này hẳn là không vấn đề gì a?"

Khánh Trầ: ". . ."

Hắn đột nhiên cảm giác được vị lão nhân này tâm thật là lớn a.

Trước đó chỉ có Hội Tam Điểm một đám học sinh còn chưa tính, bây giờ ngay cả Át Bích đ ầu xuất hiện, đối phương lại còn dám xen lẫn trong Hội Tam Điểm trong đám người, đây chính là trong truy ền thuyết kẻ tài cao gan

cũng lớn sao?

Khánh Trầ nhìn liếc chung quanh, âm thầm nghĩ ngợi Lý Vân Kính đến cùng giấu ở địa phương nào đâu, cũng đừng làm cho lão gia tử chơi thoát a.

Lúc này, lão nhân chân có chút không tiện, hẳn đối với trên xe nữ học sinh cười nói: "Xe việt dã này cái bệ quá cao, các người có thể kéo ta một thanh sao?"

"Có thể có thể, " các nữ học sinh vội vàng nói.

Còn không chờ các nàng đưa tay, liề trông thấy Khánh Trầ xuất hiện tại phía sau lão nhân, đem vị này lão ngoan đờng nâng lên liề đi.

Lão nhân dở khóc dở cười: "Tiểu tử người chính là không thể gặp ta vui về a?"

Khánh Trầ mặt không thay đổi nói ra: "Ngài tốt xấu cũng chọn cái chơi thời điểm đúng hay không?"

Hắn mang theo lão nhân một lần nữa ng ắ trở lại trên xe của chính mình, lão nhân nhìn về phía Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu: "Các người cho phân xử thử, người ta thời gian hành giả nữ học sinh chưa thấy qua thượng tam khu là dạng gì, ta cùng với các nàng nói một chút thượng tam khu cỡ sự, cái này có nguy hiểm nào đó sao?"

Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu hai người mắt nhìn thẳng nhìn ngoài cửa sổ, làm bộ nghe không được.

Hai người bọn hắn cùng đi theo hoang dã hơn một ngày thời gian, tối thiểu đã hiểu một sự kiện: Xếp sau hai vị này đại lão ở giữa tranh cãi, ngoại nhân ngàn vạn không có khả năng tham gia hòa.

Khánh Trầ ng ắ trên xe kiên nhẫn giải thích nói: "Ngài cũng đã nhìn ra, cái này Hội Tam Điểm đi cấm kỵ chi địa số 002 cũng không đơn thu ần, rất

có thể là thay Khánh thị cho trên hoang dã chuyển vận vật tư. Dưới loại tình huống này, Át Bích vì bảo thủ bí mật, giết người diệt khẩu cũng không quá phận."

Lão nhân cười nói: "Người đưa nhỏ này, làm sao mặc kệ ở đâu đâu kéo căng lấy một cây thần kinh, rõ ràng là đi ra nghỉ phép, còn nhất định phải nơm nớp lo sợ. Ta khuyên người giống như ta bình tĩnh một chút, hưởng thụ sinh hoạt."

Khánh Trần bĩu môi: "Ngài không có mấy ngày, chúng ta thời gian còn rất dài đâu."

Lý Khác nghe nói như thế trong lòng chính là một lộp bộp, nhưng mà hẳn từ sau xem trong kính nhìn lại, phát hiện gia gia mình giống như cũng không tức giận bộ dạng.

Lão nhân vừa cười vừa nói: "Ta cho người phân tích một chút, bọn hấn trên xe xác suất lớn thả chính là dược phẩm, Lý thị ngành tình báo đã sớm nắm giữ tình báo, hàng năm đầu mùa đông mùa trên hoang dã đầu sẽ đột nhiên thêm ra một nhóm dược vật, trợ giúp người hoang dã vượt qua mùa đông. Trước kia là có người thông qua thợ săn hoang dã, buôn lậu đưa ra ngoài, mấy năm gần đây bị phát hiện sau lại đổi phương pháp khác. Bất quá có chút kỳ quái là, hiện tại Lý Trường Thanh tiếp nhận tình báo về sau, xuất nhập cảnh bên kia quản rất nghiêm khắc, bọn hấn trang dược vật sao có thể vận đi ra đâu?"

"Cũng có thể là là những vật khác đi, đưa dược vật đi hoang dã là Khánh thị làm sao?" Khánh Trần hiểu kỳ nói.

"Vâng, " lão nhân nghĩ nghĩ lại bổ sung: "98% là."

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Ngài cũng không phải cái gì đặc biệt nghiêm cẩn người, cũng không cần tùy tiện thêm tỉ lệ phần trăm dạng này con số."

Lão nhân cười nói: "Vật tư là Khánh thị đưa đi hoang dã, chúng ta bây giờ trên xe tiêu chí cũng là Khánh thị, người nói Át Bích nhìn thấy chúng ta

bốn cái, trong lòng chẳng lẽ sẽ không lăm bằm sao? Vạn nhất chúng ta bốn người xuất hiện tại hoang dã, là vì giám sát Hội Tam Điểm các học sinh đem vật tư vận chuyển về mục đích đâu? Cho nên người yên tâm, Quách Hồ Thiền tiểu tử kia sẽ không như thế nào."

Mặc dù trong tập đoàn bộ phe phái san sát, có chút giữa hệ phái như nước với lửa, nhưng ở trong mắt ngoại nhân, Khánh thị chính là một cái chính thể.

Mà bây giờ, bọn hắn trên xe lá cây ngân hạnh tiêu chí, sợ là đã để Quách Hồ Thiền có chút không hiểu rõ nổi.

Lão nhân cười nói: "Người xem trọng đi, gốc đại cá tử kia sẽ nghĩ biện pháp đến xác nhận."

Nói xong, hắn mở ra xe việt dã ampli, bên trong thả lên cảm giác tiết tấu mùi phần âm nhạc, lão nhân ngồi ở hàng sau đi theo lay động, quơ quơ liền ngủ mất.

Rời đi trang viên lưng chừng núi về sau, lão nhân trạng thái tinh thần rõ ràng nhanh chóng trượt lầy.

Lại hoặc là, là Khánh Trìển bọn hắn trước kia không cùng lão nhân sớm chiều chung đụng, cho nên chỉ có thấy được đối phương tinh thần sáng láng một mặt, không thấy được đối phương hư nhược một mặt.

Làm phía trước sắp xếp chỗ ngồi kế tài xế Lý Khác đem âm nhạc đóng, lo lắng nhìn lão nhân một chút: "Sự phụ, ta nhìn gia gia thân thể đang nhanh chóng suy yếu lầy, chúng ta muốn hay không mời hai vị nữ đồng học đến bữa hắn nói chuyện phiếm a? Chúng ta xe việt dã này lớn, phía sau hàng thứ ba còn có ba cái chỗ ngồi đâu."

Khánh Trìển nhìn lão nhân một chút, hắn đầu có chút sợ sệt Lý Khác nâng lên 'Nữ đồng học' ba chữ, lão nhân lại đột nhiên mở hai mắt ra nói 'Tốt'.

Nhưng mà cũng không có.

Lão nhân hô hấp đều yếu ớt rất nhiều.

Khánh Trăn biết, lão nhân thật không có thời gian, đối phương ngày bình thường cái kia tinh thần gấp trăm lần đáng vẻ đều là ráng chống đỡ đi ra, đó là một loại chân chính lạc quan đến chết tinh thần, muốn lấy nhất thế diện tư thái cùng thế giới này cáo biệt.

Đến trưa, đội xe tại cạnh con đường làm ngắn ngủi chĩnh đốn.

Quả nhiên như lão nhân nói như vậy, Quách Hồ Thiền tìm tới cơ hội liền tới đến Khánh Trăn bọn hắn bên này tìm hiểu: "Các vị, đi phía nam là dự định làm gì a?"

Không đợi Khánh Trăn trả lời đâu, hàng sau lão nhân bỗng nhiên mở mắt cười nói: "Chúng ta thay mặt bóng dáng tiên sinh hướng Át Bích vấn an, yên tâm, chúng ta chỉ là xác nhận vật tư thuận lợi giao tiếp đến Át Bích trên tay, không có ác ý."

Khánh Trăn: "???"

Lý Khác: "???"

Hồ Tiểu Ngưu: "???"

Lão gia tử, coi như ngài đoán hoàn toàn đúng, ngài một cái Lý thị đời trước gia chủ ở chỗ này giả mạo Khánh thị bóng dáng sứ giả, có phải hay không cũng quá đáng rồi?

Có sao nói vậy, lão nhân đời này nên tính là gặp qua liên bang lớn nhất sóng gió người, tố chất tâm lý vậy thì thật là thật tốt, nói lên nói dối đến không có chút nào mập mờ, mặt không đỏ, tim không đập mạnh.

Quách Hồ Thiền chần chờ một chút: "Dĩ vãng Khánh thị đều không có phái người giám sát vật tư áp vận, vì sao lần này phái?"

Lão nhân cười nói: "Tuyến đường này ta theo 7 năm, chỉ là dĩ vãng không có để cho các người phát hiện thôi."

Quách Hồ Thiền nghe chút bảy năm cái số này, lập tức liền tin.

Bởi vì Khánh thị bóng dáng bắt đầu hướng trên hoang dã vận dục phẩm, đúng là bảy năm trước bắt đầu.

Giờ này khắc này, lão nhân tại trong lòng của hắn đột nhiên thần bí, Quách Hồ Thiền là một vị cấp B cao thủ, thời gian lại sớm một chút hắn cũng là cấp C, nhưng là đi qua hắn đi đi đầu tuyến này thời điểm còn chưa bao giờ phát hiện qua lão nhân bóng dáng.

Vậy đã nói rõ, thực lực của đối phương hơn mình xa.

Quách Hồ Thiền vẫn có chút kỳ quái: "Vì sao trước kia đầu ẩn tàng, lần này không ẩn giấu đi?"

Lão nhân trấn định tự nhiên nói: "Lần này liên bang rung chuyển, bóng dáng tiên sinh cùng Át Bích có chuyện cấn." "

"Minh bạch, " Quách Hồ Thiền gật gật đầu: "Vậy ngài nghỉ ngơi thật tốt, đợi đến địa phương lại nói."

Lão nhân bàn giao nói: "Nhớ kỹ giữ bí mật, đám kia thời gian hành giả cũng không biết thân phận của ta."

Quách Hồ Thiền một mực là cái nửa tin nửa ngờ thái độ, nhưng lão nhân đâm thủng Hội Tam Điểm thời gian hành giả thân phận, Quách Hồ Thiền liền lại tin một phần.

Lần này vận chuyển dục phẩm phương thức cùng dĩ vãng khác biệt, thành thị số 18 đã trở thành gián điệp chi thành, cục quản lý xuất nhập cảnh bên kia một mực có người nhìn chăm chăm.

Cũng một mực có người muốn biết, đến cùng là ai đang không ngừng cho

người hoang dã cung cấp dược phẩm vật tư.

Cho nên, Nam Cung Nguyên Ngữ bọn hắn lúc đi ra, trên xe cũng không có mang bao nhiêu dược vật, chỉ có dạng này mới có thể thông qua kiểm tra.

Nhưng là, lần này tương đối xảo diệu chính là, bóng dáng để Hội Tam Điểm đến hoang dã, Hội Tam Điểm thành viên bản thân chính là dược phẩm.

Bọn hắn không cần mang dược phẩm xuất cảnh, chỉ cần cách mỗi bảy ngày, đem chất kháng sinh cất vào túi bịt kín sau đó nhét vào trong miệng, sau đó từ thế giới ngoài mang theo trở về là có thể.

Gần đây 100 người, chính là di động dược phẩm trạm tiếp tế.

Bởi vì mỗi người mang theo dược vật có hạn, cho nên, Hội Tam Điểm lần này xuyên qua trước đó, mới có thể nghĩ hết khả năng mang càng nhiều học sinh đi ra.

Chất kháng sinh loại vật này, thế giới ngoài cùng thế giới trong cũng không quá lớn khác biệt, có thể sử dụng là được.

Trên hoang dã nhân khẩu bản thân liên thiếu đi, thời gian hành giả càng ít, cho nên bọn hắn không dùng đến phương pháp kia.

Đợi cho Quách Hồ Thiên rời đi, Khánh Trần bất đắc dĩ nhìn về phía lão nhân: "Ngài cũng quá sẽ làm sự tình đi, hiện tại Quách Hồ Thiên trở lại trên xe khẳng định lập tức liên cho Át Bích thành viên khác phát ra tín hiệu, nói cho bọn hắn Khánh thị bóng dáng đại biểu muốn cùng Át Bích đàm phán. Đến lúc đó ngài làm sao bây giờ đâu, chuẩn bị nói chuyện gì?"

Lão nhân cười híp mắt nói ra: "Có thể nói sự tình nhiều lắm, tỉ như tiết lộ một chút Lý thị sang năm tiêu diệt toàn bộ hoang dã kế hoạch, tỉ như lại tiết lộ một chút Trần thị sang năm tiêu diệt toàn bộ hoang dã kế hoạch? Yên tâm đi, đây đối với ta lão nhân gia tới nói, đều là tràng diện nhỏ."

Khánh Tr ần bình tĩnh nói: "Ngài vui vẻ là được rồi. . ."

Lão nhân kia vì chơi, là định đem liên bang tập đoàn quân tiêu diệt toàn bộ hoang dã kế hoạch bán đi.

Lão nhân vui vẻ cười nói: "Người không cảm thấy loại chuyện này rất có ý tứ sao, vị kia thần bí bóng dáng chỉ sợ cũng không nghĩ đến kế hoạch của mình còn sẽ có loại biến cố này đâu!"

. . .

Ban đêm 11 giờ còn có một chương

Mời đọc , bộ truyện về đấu tranh quan trường cổ đại.

Chương 345: Lại gặp Ương Ương

Đếm ngược 103:00:00.

Chạng vạng tối năm giờ đồng hồ.

Đội xe rời đi thành thị số 18 địa giới về sau, con đường bắt đầu gập ghềnh long đong đứng lên, thời gian qua đi một tháng, nơi này con đường nguyên không ai sửa chữa.

Cũng may lão nhân chiếc xe việt dã này treo lơ lửng giảm xóc vô cùng tốt, xóc nảy mặt đường căn bản không tính vấn đề quá lớn. .

Lại trái lại Hội Tam Điểm đội xe liên không giống với lúc trước, vền vền chạy hơn 40 cây số, liên có bắt đầu có người nổ bánh xe.

Những học sinh này cũng là lợi hại, không chỉ trí thông minh cao, động thủ năng lực cũng không tệ, một đám người lắp xong cái kích, trên xe mang theo công cụ sửa xe, ngay cả vá bánh xe đều có thể tự hành giải quyết.

Rất nhiều người đối với học bá lý giải chính là con một sách, nhưng thế giới ngoài trong thời đại này học bá, phần lớn đều có thành thạo một nghề, mà lại hành động năng lực tư duy cũng đều rất mạnh.

Khánh Trần có chút hiếu kỳ hỏi lão nhân: "Kì quái, vì cái gì thế giới trong sấm lớp khoa học kỹ thuật, cùng thế giới ngoài cũng còn không sai biệt lắm đâu, liên không có nghiên cứu ra đến càng tốt hơn một chút vật liệu sao, thì như sẽ không nổ bánh xe?"

Lão nhân vui vẻ: "Tất cả đều lắp đặt sẽ không hư hại lớp xe, đồ thời điểm tất cả mọi người mua second-hand lớp xe, ai còn sẽ mua cái mới? Tất cả

đều làm một gậy mua bán, tập đoàn tư bản lũng đoạn làm sao kiếm tiền? Liên bang ngũ đại tập đoàn tư bản lũng đoạn đối với tất cả tiêu hao phẩm hạnh nghiệp độc quyền đều là có quản khống, có chút ảnh hưởng đến sản nghiệp căn cơ đồ vật, độc quyền liên sẽ bị mua xuống tuyệt tàng. Dù sao, hiện tại tiền kiếm được cũng đủ, ngành nghề biến đổi nói không chừng lại sẽ mang đến mới không xác định nhân tố, chỉ cần trong quân đội có thể dùng đến mới nhất đồ vật là được."

"Thì ra là thế, " Khánh Trần trong lòng tự nhủ, cái kia chỉ sợ liên bang tập đoàn quân bên trong một thứ gì đó, đã siêu việt thời đại đi.

Đây chính là tập đoàn tư bản lũng đoạn khống chế thế giới tai hại một trong, bọn hắn sẽ vì lợi nhuận để dẫn dắt nhân loại phát triển đảo ngược, nhân loại đi đường là bị thiết kế tỉ mỉ tốt, mà không phải nhân loại vốn nên đi.

"Đúng rồi, ngài cùng vị này bóng dáng đã từng quen biết sao?" Khánh Trần hiểu kỳ hỏi: "Hắn là hạng người gì?"

Lão nhân nói: "Khánh thị bóng dáng là gia chủ 'Tay chân', tất cả việc bản đều được bóng dáng đi làm, tại trên chức vị này người, bình thường đều là Nhân Thần công phần, trước đó rất nhiều bóng dáng đều là dạng này, sau này già rồi chỉ có thể trốn ở Khánh thị tại thành thị số 10 Ngân Hạnh trang viên bên trong, để tránh bị người ám sát. Thế nhưng là làm như vậy, liên cùng bị người giam lỏng trong Ngân Hạnh trang viên không có khác biệt."

Lão nhân tiếp tục nói: "Tỷ như đời trước bóng dáng, giả ý đi dạo chơi, rất có thể là sửa đổi dung mạo đổi dung mạo, đổi tên đổi họ, không biết giấu ở chỗ nào an độ lúc tuổi già. Nhưng đến nhiệm kỳ này bóng dáng thời điểm liên tương đối kỳ quái, hắn giống như tại còn không có trở thành bóng dáng thời điểm, liên suy nghĩ biện pháp tránh cho loại kết cục này, cho tới hôm nay, thậm chí không ai biết hắn đến cùng là ai."

Khánh Trần hỏi: "Không phải trong ba người sống đến sau cùng kia, một cái trong đó sao?"

Lão nhân ý vị thâm trường nhẹ nhàng nói ra: "Ai nói nhất định là người sống cuối cùng làm bóng dáng?"

Khánh Trầ nngây ngẩn cả người, đúng vậy a, trong mắt tất cả mọi người cái kia vị thứ 9 người hậu tuyển bóng dáng sớm đã chết ở trong ngục giam số 18, nhưng hắn đã chết r ồi sao.

Cũng không có.

Lão nhân tiếp tục nói: "Bây giờ vị này bóng dáng, kỳ thật cũng chưa làm qua cái gì nhân th ần cộng phần sự tình, phỏng phất Khánh thị muốn giấu tài giống như, rất nhiều chuyện đều biến thành âm th ần tiến hành rất khó phát hiện. Li ền giống với l ần này Khánh thị cho hoang dã đưa vật tư, hắn đưa bảy năm những người khác mới biết được, mà lại người cũng không biết hắn rốt cuộc muốn làm gì."

Khánh Trầ n trong lòng b ồi thêm một câu, đối phương kỳ thật cũng tại cùng Ky Sĩ làm giao dịch, bây giờ nghĩ lại, Lý Thúc Đ ồng bằng hữu khả năng đầu là vị kia bóng dáng giải cứu, nhưng bây giờ hắn cũng vô pháp biết được đối phương cùng Lý Thúc Đ ồng giao dịch nội dung đến cùng là cái gì.

Lão nhân cười nói: "Ta vẫn cảm thấy, thế hệ này bóng dáng ngược lại là có chút Khánh thị tổ tiên ý tứ, Jindai từng nói hắn là 'Khánh Chân' tái thế, chỉ là, nghe nói mệnh của hắn cũng không bao dài, lâu hơn ta không được mấy năm."

Khánh Chân, chính là tại tân nhân loại văn minh kỷ nguyên bên trong, khai sáng 'Tân Khánh thị' vị lão tổ tông kia.

Lão nhân phần cuối nói ra: "Cùng loại người này ở chung nhất định phải coi chừng, loại người thông minh này ẩn núp hơn mười năm, đợi cho hắn lại lên sân khấu thời điểm, sợ là tất cả mọi người sẽ khiếp sợ."

Ban đêm, Quách Hồ Thi ền dẫn đội xe cắm trại, ngay tại dựng trường b ồng thời điểm, lão nhân lại kêu mấy tên nữ đ ồng học tới kể chuyện xưa.

Hắn nhìn một chút Khánh Trậ̀n cái kia không dậy nổi gợn sóng biểu lộ, liệ̀n chỉ vào Khánh Trậ̀n, đối với mấy vị nữ đ̣ồng học cười nói: "Các người cảm thấy ta vị này cháu trai thế nào a, hắn còn không có đối tượng đâu, các người muốn hay không cân nhắc ở chung một chút thử một chút? Hắn làm người chính trực, phẩm tính vô cùng tốt. Nhà chúng ta rất có tiệ̀n, chờ ta không có ở đây thật nhiệ̀u gia sản đ̣ều sẽ lưu cho hắn, cũng không phải nói các người chạy tiệ̀n đi a, tìm hậu đ̣ãi gia đình không phải rất tốt nha."

Mấy cái nữ đ̣ồng học cẩn thận từng li từng tí nhìn Khánh Trậ̀n một chút, lúc này Khánh Trậ̀n là Zard bộ dáng, cho nên là thật không tính là đ̣ẹp mắt, mà lại dọc theo con đ̣ường này Khánh Trậ̀n có chút trậ̀n mặc ít nói, tính cách cũng không tính đ̣ược lấy vui.

Còn có chính là, Khương Dật Trậ̀n đ̣em qua thế nhưng là nói cho bọn họ, vị này Khánh Trát Đ̣ức vô cùng nguy hiểm, hắn là giết qua không ít người.

Nếu mà so sánh, các nàng ngược lại là cảm thấy Lý Khác cùng H̄ọ Tiệ̀u Ngưu thật không tệ.

Khánh Trậ̀n nḡọ̃ tại lão nhân bên cạnh thấp giọng hỏi: "Ngài muốn làm gì?"

Lão nhân vui tươi hơn h̄ọ cười nói: "Người cũng trưởng thành, ta tại người cái tuổi này đ̄ều. . . Đ̄ược r̄ọ̃, hảo hán không đ̄ệ̀cập tới năm đó đ̄ũng."

"Loại chuyện này cũng không nhọc đến ngài quan tâm, quản tốt chính mình đi, " Khánh Trậ̀n bất đắc dĩ nói.

Lão nhân nhỏ giọng thậ̀m thì nói: "Tiệ̀u tử người sớm một chút kết hôn, Trường Thanh liệ̀n sẽ không nhớ thương người."

Khánh Trậ̀n: "Ngài cái này đ̄ều lộn xộn cái gì, ta cùng nàng là bằng hữu."

Nói, Khánh Trậ̀n quay đ̄ầu nhìn v̄ề phía các nữ đ̄ồng học nói ra: "Đừng

nghe gia gia của ta nói mò, ta còn đeo mấy chục triệu vay đâu, Thế Giới Vi Mô cư xá phòng ở cũng là vay mua, tiền đặt cọc 10%."

Các nữ đồng học đầu cho nghe mộng: "Cái này mấy chục triệu vay, là thế nào làm được?"

Khánh Trần thở dài: "Ta cũng muốn biết."

Nhưng mà lão nhân bỗng nhiên thấp giọng nói ra: "Chuyện vay, người cũng không cần lo lắng."

"Ừm?" Khánh Trần sững sốt một chút.

"Ta để Lý Vân Kính đi giúp người trả lại, " lão nhân thấp giọng nói ra: "Trước khi đi, dù sao cũng phải đưa người chút gì đi, lão Thất có thể cho người, ta không cho được, ta nghèo chỉ còn lại có tiền."

"Vô Tâm Đờng Linh ta đã cảm thấy không sai, " Khánh Trần nói ra.

"Người đối mặt vật cấm kỵ thời điểm, có thể ngẫu nhiên làm một hồi người sao?" Lão nhân tức giận nói: "Vân Thọ không phải người tu hành, Vô Tâm Đờng Linh đến giữ lại bảo hộ hấn đâu."

"Được chưa, " Khánh Trần nói ra.

Lão nhân tiếp tục nói: "Mặt khác, thành thị số 10 cũng cho người chuẩn bị hai bộ bất động sản cùng một cỗ xe, ngay tại khu thứ ba, về sau người đi thành thị số 10 cũng tốt có cái chỗ ở, ta Lý thị hài tử, rời nhà đi ra ngoài không thể để cho người chê cười. . . Yên tâm, ta dùng tiền riêng tiền đặt cọc mua, ta cùng người sư phụ không giống với."

Khánh Trần trần mặc, kỳ thật lão nhân đã thực tình đem mình làm làm văn bối.

Nhưng hấn bỗng nhiên đang nghĩ, sư phụ giúp mình vay mua đồ, lão gia tử giúp mình trả nợ, đây có phải hay không là hai người thương lượng xong

làm cục, một người để cho mình cảm động một lần?

Khánh Trầnnghĩ đến mình lúc này đã không nợ một thân nhẹ, trương mục tài ền tiết kiệm có thể tùy ý phung phí, lại nhiều hai bộ phòng ở về sau, tâm tình trong nháy mắt thuận tiện.

"Bất quá, vì cái gì không mua thành thị số 18 phòng ở, ngược lại muốn mua thành thị số 10 đây này?" Khánh Trầnnhông hiểu.

"Nơi đó là liên bang trung tâm chính trị, người sớm muốn muốn đi, " lão nhân chắc chắn nói.

Nhưng vào lúc này, Khánh Trầ quay đầu nhìn bốn phía, lại phát hiện một bóng người chính lặng yên không tiếng động tới gần mọi người đặt xe cộ địa phương.

Chờ chút, đây không phải là Khương Dật Trầnthân hình sao?

Đã thấy đối phương lên xe chiếc đằng sau, rón rén đóng cửa xe, sau đó đột nhiên đánh sáng đèn xe, động cơ oanh minh hướng phương xa chạy tới.

Khánh Trầnngay ngẩn cả người, hắncòn nói thăm dò thăm dò cái này Khương Dật Trầnnhìn đối phương phải chăng chợt dạ.

Kết quả, đây cũng quá hư đi.

Chính mình chỉ là để Hồ Tiểu Ngưu gieo rắc một chút truyền ngôn, đối phương liền trực tiếp hù chạy.

Giờ này khắc này, hắncòn phi thường chắc chắn con hàng này chính là Lục Áp, lúc trước hắntại khách sạn Khai Lai mái nhà thời điểm, con hàng này cẩn thận cùng vị kia người che mặt không có sai biệt.

Trong doanh địa tất cả mọi người đứng dậy, yên lặng nhìn xem chiếc xe việt dã kia đi xa.

TềĐặc nhìn về phía Nam Cung Nguyên Ngữ: "Muốn đuổi sao?"

"Không đuổi, " Nam Cung Nguyên Ngữ lắc đầu: "Xem ra Hồ Tiểu Ngưu nói không sai, cái này Khương Dật Trăn quả thật có chút vấn đề, chúng ta bên này chỉ là thử hỏi qua vài câu, đem hắc hù chạy. Trở lại thế giới ngoài thử nghiệm tìm hắc hù một chút, tối thiểu đem xe việt dã tiển muốn trở về, hắc hù tại thế giới ngoài hắc hù là cũng không thiếu tiển."

TềĐặc gật gật đầu: "Vậy dạng này xem ra Hồ Tiểu Ngưu lời nói đáng tin?"

"Ừm, tạm thời là dạng này, " Nam Cung Nguyên Ngữ gật gật đầu: "Trên đường tìm cơ hội nhiều tăng tiến tình cảm đi, về thế giới ngoài về sau, cũng muốn biện pháp đem hắc hù cùng vị kia Khánh Trăn đờng học cho kéo vào Hội Tam Điểm mới được."

"Nam Canh Thần cùng Trương Thiên Chân đâu?" TềĐặc hỏi.

"Trương Thiên Chân hắc hù là có kéo giá trị, nhưng Nam Canh Thần. . . Đã định đi, " Nam Cung Nguyên Ngữ nói ra: "Bất quá đối phương yêu cầu bốn người cùng nhau gia nhập mà nói, chúng ta cũng có thể đặc biệt tiếp nhận Nam Canh Thần."

Cũng không phải Hội Tam Điểm già mồm, nhưng phàm là một cái hơi có chút dã tâm tổ chức, đầu sẽ có một cái chuẩn nhập bậc cửa, mà Nam Canh Thần tại bọn hắc hù hành vi xác định và đánh giá bên trong, trí thông minh điểm số cũng không phải là quá cao. . .

Cái này xác định và đánh giá, cũng không sai. . .

Khương Dật Trăn chiếc xe việt dã kia hướng phương bắc càng chạy càng xa, nhưng rất nhanh ánh mắt mọi người lại chuyển đi phương nam, nơi đó đang có một chiếc xe càng ngày càng gần.

Nam Cung Nguyên Ngữ theo bản năng nhìn về phía Quách Hồ Thiên, đã thấy đối phương đang đứng tại ven đường, dùng cường quang đèn pin có

tiết tấu đánh lấy tín hiệu.

Xe việt dã dừng ở ven đường, trên xe đi xuống một nam một nữ hai tên người trẻ tuổi.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn thấy trên xe đi xuống người liền ngay ngăn cả người, bởi vì hắn nhận biết.

Chỉ bất quá, Hồ Tiểu Ngưu một giây sau liền nhìn về phía Khánh Trần, mặc dù hắn cũng không biết tại sao mình muốn nhìn hướng Khánh Trần.

Lúc này, Quách Hồ Thiển vui tươi hơn hờ cười nói: "Ưong Ưong, Lý Tư Đồ, hai người các người làm sao sớm tới."

Lý Tư Đồ nói ra: "Lần này trên hoang dã cảm cúm bộc phát, dược vật trọng yếu hơn, lão bản lo lắng lần này dược vật xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên liền để Ưong Ưong sớm tới đón ứng người, ta còn có việc, muốn đuổi hướng thành thị số 18."

Khánh Trần trong lòng tự nhủ, lão bản của các người còn kém nói rõ không yên lòng Quách Hồ Thiển.

Kỳ thật cũng đúng, đối hắn là Từ Lâm Sâm, hắn cũng không yên lòng Quách Hồ Thiển loại này thiết hàm hàm.

...

Cảm tạ vĩnh viễn thiếu niên 99 đờng học trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, Chúc lão bản chuyển phát nhanh vĩnh viễn sẽ không ném!

Mời đọc , bộ truyện về đấu tranh quan trường cổ đại.

Chương 346: Liên thủ

Trong doanh địa đóng lửa chập chờn.

Hội Tam Điểm các học sinh, hiếu kỳ đánh giá Lý Tư Đồ cùng Ương Ương, nghi hoặc thân phận của hai người.

Quách Hồ Thi ền cao hứng bưng bưng cho mọi người giới thiệu nói: "Vị này gọi Lý Tư Đồ, mặt khác vị cô nương kia gọi là Ương Ương. "

Hội Tam Điểm các học sinh, ánh mắt từ trên thân Lý Tư Đồ đảo qua, sau đó dừng lại tại Ương Ương trên thân.

Nữ hài vẫn như cũ mặc một bộ màu xám vệ y, mang theo mũ trùm.

Lúc này, Lý Tư Đồ nói ra: "Ương Ương ta đã đưa đến, còn lại giao cho các người đi, ta phải mau chóng tiến đến thành thị số 18."

Quách Hồ Thi ền nghi ngờ nói: "Người lúc này đi thành thị số 18 làm cái gì? Bây giờ tập đoàn tư bản lũng đoạn cùng liên bang đều tại bắt bắt Át Bích, người là công khai Át Bích thành viên, hiện tại đến đó sẽ rất nguy hiểm."

"Lo việc tang ma, " Lý Tư Đồ bình tĩnh đáp lại nói.

Quách Hồ Thi ền sửng sốt một chút: "Không có ý tứ, cơ hồ quên người là người Lý thị."

Lý Tư Đồ lắc đầu: "Ta cùng Lý thị đã sớm không có liên quan, chỉ là phụ thân qua đời, ta làm nhi tử vẫn là phải trở về một chuyến, mặc dù 18 năm đầu không có trở về"

Khánh Tr ần nghe được câu này, yên lặng dùng ánh mắt còn lại nhìn lão nhân một chút.

Trong lòng của hắn rung động không hiểu, tập đoàn này tựa như là trong liên bang đại thụ che trời, khai chi tán diệp phía dưới, từng cái tổ chức đầu hoặc nhiều hoặc ít bị bọn hắn ảnh hưởng.

Khánh Tr ần là thật không nghĩ tới, vị này Lý Tư Đ ồ lại còn là lão nhân nhi tử.

Khó trách đối phương sắc mặt s ầu khổ, một bộ trách trời thương dân đáng vẻ, nguyên lai là vừa mới nhận được cha mình tin dữ.

Nhưng vấn đề là, Lý Tư Đ ồ đoán chừng nghĩ không ra, lão nhân không chỉ có không chết, hơn nữa còn ngay tại bên cạnh.

Ngẫm lại cũng thế, Lý Tư Đ ồ đã 18 năm chưa có trở về qua Lý thị, như vậy đối phương không nhận ra dịch dung đằng sau lão nhân cũng rất bình thường.

"Ngài không đi nhận nhau một chút không?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nhỏ giọng hỏi: "Đây là con trai của ngài a."

"Không nhận, " lão nhân bình tĩnh nói: "Loại thời điểm này, có thể xa xa liếc mắt một cái biết hắn qua cũng không tệ lắm, như vậy đủ rồi. Năm đó hắn nói tập đoàn tư bản lũng đoạn là liên bang u ác tính, khinh thường tại cùng tập đoàn tư bản lũng đoạn làm bạn, li ền rời nhà trốn đi đi Tây Nam Tuyệt Sơn, về sau ta đang suy nghĩ biết tin tức của hắn, cũng chỉ có thể từ trong tình báo biết được."

"Có phải hay không muốn cho hắn một cái ở trước mặt cơ hội cáo biệt?" Khánh Tr ần hỏi.

"Không có gì tốt cáo biệt, sinh lão bệnh tử làm nhân sinh số mệnh, không cần già m ồm, " lão nhân nói: "Hắn còn có thể nhớ tới tình phụ tử, ta đã rất

vui vẻ. Ta cảm thấy, tang lễ nên tại khi còn sống xử lý, dạng này mới có thể nhìn thấy lòng người. Người đừng nói, giả chết vẫn rất có ý tứ, bất quá ta so sự phụ người trang giống nhau, hẳn cái kia giả chết cũng không ai tin."

Lão nhân đắc chí lấy.

Vẻ mặt này cùng một bên khác mặt mũi tràn đầy sầu khổ Lý Tư Đồ, hình thành so sánh rõ ràng.

Quách Hồ Thiên cùng Hội Tam Điểm các học sinh thấy thế, thậm chí còn từng cái nói với Lý Tư Đồ nên bi thương.

"Vị này Lý Tư Đồ tại Lý gia đời thứ hai bên trong xếp hàng thứ mấy?"
Khánh Trăn hỏi.

"Mười bảy," lão nhân trả lời: "Không biết vì cái gì, mặc dù cùng hẳn 18 năm không gặp, nhưng có thể tận mắt thấy hẳn khó qua như vậy, ta vẫn rất vui vẻ. Lại nghe lấy nhiều người như vậy đối với hẳn nói 'Nén bi thương', ta thậm chí cũng muốn đi đối với hẳn nói một câu nén bi thương."

Khánh Trăn: "..."

Hắn tưởng tượng lấy hình ảnh kia, lập tức cảm thấy hí kịch đứng lên.

Cái này thật đúng là giống như là lão nhân có thể làm ra tới sự tình!

Lý Tư Đồ rời đi, đối phương đi rất gấp, giống như là tại giành giật từng giây.

Quách Hồ Thiên trở lại Hội Tam Điểm bên cạnh đóng lửa, đối với Ương Ương hô: "Ương Ương, để nướng sưởi ấm nghỉ ngơi một chút."

Hội Tam Điểm bên trong có chút học sinh yên lặng đánh giá Ương Ương, nghỉ ngơi nằng có được hay không ở chung, là tính cách gì.

Lão nhân thấp giọng nói ra: "Nữ hài này, Lý thị còn không có cùng nằng tài

liệu tương quan, xem bộ dáng là Át Bích thành viên mới."

Khánh Tr ần suy nghĩ, Ương Ương mặc kệ tại thế giới ngoài hay là thế giới trong, đầu rất th ần bí.

Thậm chí ngay cả lão nhân cũng còn không biết thân phận của nàng.

Đúng, Hội Tam Điểm các thành viên phần lớn đầu là Lạc Nhất Cao học sinh, cũng chưa từng thấy qua Ương Ương, nghĩ đến bọn hắn còn không biết Ương Ương cũng là thời gian hành giả đi.

Nhưng vào lúc này, Ương Ương cũng không có đi Quách Hồ Thi ền bên kia, mà là trực tiếp hướng Khánh Tr ần bọn hắn bên này đi tới.

Lão nhân sửng sốt một chút.

Nữ hài tại bọn hắn bên cạnh đóng lửa tọa hạ, cười hỏi: "Có cái gì ăn sao? Đuối đến một ngày đường, li ền sáng sớm ăn một khối bánh."

Lão nhân vui vẻ, dùng cùi chỏ chọc Khánh Tr ần: "Còn không cho cô nương làm ăn chút gì, chúng ta trên xe có tiếp tế có đồ ăn vặt, đầy đủ đây."

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem đóng lửa, một bộ không biết Ương Ương dáng vẻ, không hiểu rõ đối phương dự định làm gì.

Khánh Tr ần yên lặng đi lấy ăn, Hội Tam Điểm các học sinh tất cả đầu mê mang, Nam Cung Nguyên Ngữ nhìn về phía Quách Hồ Thi ền: "Ngài cùng với nàng có mâu thuẫn sao, nàng làm sao ng ỗ bên kia đi?"

Quách Hồ Thi ền sờ lên chính mình đầu trợ lớn: "Không có a."

Khánh Tr ần cầm hai khối chocolate, một khối lương khô, một bình nước đưa cho Ương Ương.

Đã thấy Ương Ương cũng không khách khí, tiếp nhận li ền ăn, tuyệt không già m ồm, thậm chí không thèm để ý tưởng ăn.

Lão nhân nhìn nữ hài cái này sắc khoái tác phong, lập tức cảm thấy có chút ưa thích, hần chỉ vào Khánh Trầ nói ra: "Cô nương có bạn trai chưa? Người nhìn ta bên người tiểu tử này thế nào?"

Đến rồi đến rồi!

Khánh Trầ trong lòng tự nhủ ngài tốt xấu của hàng một cái đi?

Trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi con gái người ta loại vấn đề này, thích hợp sao?

Ưng Ưng cười nói: "Ta cảm thấy rất tốt a."

Lão nhân nhãn tình sáng lên: "Muốn hay không cân nhắc ở chung một chút?"

Ưng Ưng gật đầu: "Tốt."

Trong doanh địa đột nhiên an tĩnh lại, vừa mới lão nhân cùng Ưng Ưng thanh âm cũng không tính là nhỏ, đến mức hơn phân nửa doanh địa người đều nghe được bọn hần nói chuyện với nhau.

Thật sự là một cái dám mở miệng.

Một cái dám đáp ứng.

Nhưng mà, không riêng gì Hội Tam Điểm các học sinh sùng sốt, ngay cả lão nhân đều ngây ngẩn cả người.

Kỳ thật hần cũng chính là tâm tư chơi bời nặng, muốn trêu chọc Khánh Trầ.

Dù sao Khánh Trầ suốt ngày đều rất nghiêm chỉnh bộ dáng, quản hần cái này, quản hần cái kia, ngay cả hần muốn cho các nữ đồng học nói một chút cố sự đều không được, lão nhân nhìn xem Khánh Trầ biểu tình bình tĩnh

kia đã cảm thấy không có ý nghĩa.

Nhưng bây giờ có ý tứ.

Con gái người ta vậy mà đáp ứng!

Lần này, ngược lại đến phiên lão nhân lộ vẻ do dự, hần hỏi Ương Ương:
"Không cần lại quan sát quan sát sao?"

Ương Ương cười híp mắt nhìn về phía Khánh Trần: "Đây không phải rất tốt sao, không cần quan sát."

Lão nhân luôn cảm thấy tựa như là khâu nào xảy ra vấn đề . .

Khánh Trần thở dài, tại vị cô nương này trước mặt, thật sự là bất luận cái gì nguy trang đều khó có khả năng giấu diếm được đối phương cảm giác.

Dựa theo Ương Ương đã từng nói, 200m bên trong hết thủy lực trường đều tại trong lòng đối phương, người khác có lẽ sẽ bị trên mặt hần vật cấm kỵ ACE-005 mê hoặc, nhưng Ương Ương tuyệt đối sẽ không.

Cho nên, nữ hài còn không có xuống xe, liền biết hần ở chỗ này.

Bất quá Ương Ương tâm tư chơi bời cũng đờng dạng nặng, nàng giả bộ như một bộ hoàn toàn không biết Khánh Trần dáng vẻ, ngay cả Hồ Tiêu Ngưu đều không có nhận nhau.

Lại nghe Ương Ương nhìn nói với Khánh Trần: "Ta gọi Ương Ương, năm nay 17 tuổi, người đây?"

Khánh Trần: "Ta gọi Khánh Trát Đức, năm nay 27 tuổi."

Lão nhân tại một bên gặp hai người nói chuyện lửa nóng, lập tức nói ra:
"Hai người niên kỷ kém nhiều lắm, có chút không thích hợp."

Ương Ương cười nói: "Ta cảm thấy rất phù hợp."

Khánh Tr ần: "Đúng a, ta cũng cảm thấy rất phù hợp."

Trong tất cả mọi người ở đây, chỉ có Hồ Tiểu Ngưu là biết chân tướng.

Hắn đã ý thức được, Khánh Tr ần cùng Ương Ương, chính phi thường ăn ý lựa chọn trái lại đùa lão nhân chơi.

Lão nhân nói: "Ta đại tôn tử này a, rất không thú vị, cũng không có cái gì nghiệp dư yêu thích, tuyệt không lãng mạn. Còn có, hắn tại uỷ ban quản lý trị an PCE đi làm, cùng các người Át Bích có thể có điểm không hợp nhau a. Cô nương, người c ần phải thận trọng một chút a, ta sợ làm tr ể nài người."

Ương Ương nhãn tình sáng lên nói ra: "Trước kia Át Bích tại PCE bên trong li ền không có người chiếu ứng, hiện tại không thì có sao."

Lão nhân còn nói thêm: "Ta đại tôn tử này là người liên bang, chắc chắn sẽ không cùng người đến hoang dã, đến lúc đó hai người mỗi người một nơi, không có chút nào khả năng."

Ương Ương vừa cười vừa nói: "Át Bích để cho ta qua một h ồi v ề thành trong thành phố đi tiếp tục tổ chức du hành đâu, không c ần hắn đến hoang dã."

Lão nhân thở dài, đây con mẹ nó kêu cái gì sự tình a, vậy mà chơi thoát.

Hắn chấp tay sau lưng đứng dậy, hờn đổi hướng chính mình l ều vải đi đến.

Bất quá lão nhân trở lại l ều vải sau rất nhanh li ền kịp phản ứng, hai người này không phải là đã sớm quen biết, kết hợp lại đùa chính mình chơi đâu a?

Không phải vậy cô nương này làm sao lại thẳng đến Khánh Tr ần tới?

Vị này gọi là Ương Ương cô nương, rất có thể cũng là một vị thời gian

hành giả, nói không chừng tại thế giới ngoài cùng Khánh Tr ần còn rất quen!

Lão nhân không hồ là Lý thị đời trước gia chủ, chỉ là hơi một suy nghĩ li ền muốn thông bí mật trong đó.

Lúc này, lão nhân rời đi đóng lửa về sau, Hội Tam Điểm các học sinh cũng không còn quan tâm bên này.

"Lý Khác, đi cho lão gia tử trải một chút trong l ều vải đệm phòng ấm, đừng để hấn cảm lạnh, " Khánh Tr ần nói ra.

Lý Khác hiểu chuyện rời đi.

Khánh Tr ần, Ương Ương, Hồ Tiểu Ngưu ba người ng ồi tại bên đóng lửa, ánh lửa đem bốn người khuôn mặt đều chiếu đỏ lên.

Khánh Tr ần nhìn về phía Ương Ương hỏi: "Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi."

Ương Ương vừa cười vừa nói: "Ta cũng không nghĩ tới, ngươi cùng Hội Tam Điểm những học sinh này là cùng nhau sao?"

"Không phải, là vừa vặn gặp phải, " Khánh Tr ần h ồi đáp.

Ương Ương chủ động nói chính mình gần nhất làm sự tình: "Ta trong khoảng thời gian này trở về Hải thành, ở nơi đó tổ chức một chút sinh viên, học sinh cấp ba đi vào hoang dã, mang theo những cái kia ở trong thành thị có chút sống không nổi thời gian hành giả, nghĩ biện pháp tại tập đoàn tư bản lũng đoạn sơ sót vài chỗ trùng kiến gia viên, bây giờ chúng ta tại phía nam trên hoang dã xây một cái trấn nhỏ, bên trong đều là thời gian hành giả cùng tương đối hi ền lành người hoang dã."

Khánh Tr ần cười cười: "Nói với ta cái này làm gì."

Ương Ương cười nhìn Hồ Tiểu Ngưu một chút, sau đó hỏi Khánh Tr ần:

"Hắn biết không?"

"Không có việc gì, không cần giấu diếm hắn, " Khánh Trầ n nói ra.

Hồ Tiểu Ngưu một mặt mộng bức, trước mặt hai người này hiện ra bí hiểm, hắn giống như nghe hiểu, nhưng không hoàn toàn hiểu.

Lúc này, Ưng Ưng cười nói: "Ta tốt xấu cũng coi là Bạch Trú thành viên nha, gần nhất làm sự tình gì cùng lão bản h ồi báo một chút cũng là nên."

Khánh Trầ n nhìn Hồ Tiểu Ngưu một chút, đối phương đã lâm vào trong lúc khiếp sợ.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn xem Khánh Trầ n, một bộ không thể tưởng tượng nổi đáng vẻ: "Người chính là lão bản?"

Hắn vừa nhìn về phía Ưng Ưng: "Cho nên, Lưu Đức Trụ bị Vương Vân nhà trả thù đêm hôm đó, từ trên trời giáng xuống nữ hài là người?"

...

Ban đêm 11 giờ có một chương

Truyện một cái tử trạch vượt qua huy ền huyện thế giới, đối mặt ngoại giới vô số yêu ma quỷ quái cố sự

Chương 347: Tin tưởng

"Ta cũng không nghĩ tới Ương Ương người sẽ như vậy trực tiếp, " Khánh Trầ thở dài nói: "Bất quá không quan hệ, hấn sớm muộn phải biết."

Từ Khánh Trầ lựa chọn Hồ Tiểu Ngưu làm thế giới ngoài Kỳ Sĩ thành viên bắt đầu, hấn lão bản thân phận liề nhất định không có cách nào giấu giếm.

Lưu Đức Trụ trước đó, sở dĩ đạt được nhiều như vậy độ chú ý, chính là bởi vì hấn chính mình công bố tiếp cận Lý Thúc Đễng. .

Vềsau, tất cả mọi người biết Lưu Đức Trụ chỉ là bị người đẩy ra khỏi lối, phía sau còn một người khác hoàn toàn.

Mà người này, mới thật sự là tiếp cận qua Lý Thúc Đễng người.

Cũng chính là Trịnh Viễn Đông từng nói qua, trong ngục giam số 18 vị thứ ba thời gian hành giả.

Thế là, Lưu Đức Trụ thân phận biến thành nhân viên, Bạch Trú tổ chức xuất hiện.

Hiện tại rất nhiều người hoài nghi Bạch Trú lão bản đã trở thành Kỳ Sĩ người thừa kế, muốn trở thành Kỳ Sĩ đời sau lãnh tụ.

Bạch Trú các thành viên, chính mình cũng từng có suy đoán, nhưng đầu không có xin hỏi.

Cho nên khi một ngày nào đó Khánh Trầ thừa nhận chính mình kỳ sĩ thân phận, tối thiểu đối với Bạch Trú thành viên tới nói, chân tướng liề tra ra

manh mối.

Dù sao muốn trở thành kỵ sĩ nào có dễ dàng như vậy?

Một đoạn thời khắc Khánh Trầu thậm chí hoài nghi tới, Jindai cùng Kashima sở dĩ tại Jindai Sorane buổi họp báo ngày ấy, coi hẳn là làm chủ mục quan trọng đánh dấu, cũng là bởi vì Jindai cùng tổ chức Kỵ Sĩ mấy trăm năm cừu hận.

Nhưng là, cái này cũng còn không phải mấu chốt nhất.

Đối với Khánh Trầu tới nói, mấu chốt chính là khi hẳn thừa nhận thân phận một khắc này, liên nhất định sẽ giúp Hồ Tiểu Ngưu nhớ lại rất nhiều chuyện tới.

Giờ này khắc này, Hồ Tiểu Ngưu nhớ lại chính mình cùng Khánh Trầu nhận biết trải qua, cho nên, đường Hành Thụ gặp phải bắt cóc được cứu, Lão Quân sơn được cứu, Lý Đông Trạch ra tay giết Vương Vân, kỳ thật đều là trước mắt vị này Khánh Trầu, Bạch Trú lão bản giúp một tay.

Giờ khắc này, Hồ Tiểu Ngưu mới ý thức tới mình rốt cuộc thiếu Khánh Trầu bao nhiêu nhân tình.

Khi chính như Khánh Trầu dự liệu như thế, nhân tình có thể từ từ làm công trả, nhưng có một số việc. . . Hồ Tiểu Ngưu cảm thấy có chút không đúng.

Hồ Tiểu Ngưu nhìn về phía Khánh Trầu: "Vậy chúng ta tại trong nhóm nói chuyện trời đất thời điểm, lão bản người là thế nào làm đến đờng thời đi đầu khiến hai cái hào? Thiên Chân có thể nói cho ta biết, có một lần lão bản tại trong nhóm phát tin tức thời điểm, người cũng không có cầu điện thoại!"

". . . Ta để cho người khác thay ta phát, " Khánh Trầu nói ra.

"Vậy chúng ta lúc trước cùng một chỗ gặp xong La Vạn Nhai, người còn làm bộ đơn độc đi cùng lão bản báo cáo tình huống, " Hồ Tiểu Ngưu hỏi.

"Không sai biệt lắm có thể, " Khánh Tr ần thở dài.

Trong lòng của hắn âm thầm nói một tiếng, cũng may đây chỉ là phạm vi nhỏ quay ngựa giáp xã tử, hắn còn gánh vác được.

"Lão bản ngài trang thật giống a, " Hồ Tiểu Ngưu không tự chủ được đổi xưng hô, hắn lại hỏi: "Cho nên, Lưu Đức Trụ ngay trước lão bản trước mặt, bát quái lão bản?"

"Đúng vậy, " Khánh Tr ần bình tĩnh đáp lại nói.

Ương Ương sừng sốt một chút: "Bát quái cái gì, nói một chút chứ sao."

"Chờ một chút, cái này chúng ta đợi một lát lại nói, ta muốn chậm rãi, " Hồ Tiểu Ngưu bưng bát lấy trán: "Cho nên lão bản, người dẫn ta đi cấm kỵ chi địa số 002, là muốn để cho ta trở thành kỵ sĩ?"

Khánh Tr ần không có trả lời vấn đề này, mà là chăm chú cải chính: "Người tốt nhất đổi một chút xưng hô, không cần lão bản lão bản xưng hô ta, nhớ kỹ, trước mắt biết thân phận ta hay là số ít, người gọi ta Khánh Tr ần là được rồi."

Hồ Tiểu Ngưu đáp ứng , nhưng Ương Ương lúc này ngược lại không vui: "Ta tại Hải thành đầu nghe nói rất nhiều liên quan tới Bạch Trú sự tình, nhưng ta mới biết được các người vậy mà tạo nhóm đầu không có mời ta đi vào, ta không phải Bạch Trú thành viên sao?"

Khánh Tr ần trầm mặc nửa ngày: "Nghiêm ngặt trên ý nghĩa giảng, ta cũng không biết người có tính không Bạch Trú thành viên. Người cùng thành viên khác khác biệt, người có mục tiêu của mình cùng lý tưởng, mà con đường của người cùng Bạch Trú chưa chắc là nhất trí."

Tỷ như Ương Ương trợ giúp Hải thành một chút lẫn lộn ngoài đời không nổi thời gian hành giả rời đi thành thị, trợ giúp bọn hắn ở trên vùng hoang dã trùng kiến một cái quy mô nhỏ gia viên kéo dài hơi tàn, loại chuyện này

Bạch Trú là sẽ không làm.

Tỷ như Ương Ương bọn hấn tổ chức học sinh du hành, đi phản đối liên bang trước mắt một chút thể chế, cũng là Bạch Trú sẽ không đi làm.

Cho nên, Bạch Trú đường cùng Ương Ương con đường, t ần tại khác nhau.

"VẬY ta mặc kệ, dù sao ta là Bạch Trú thành viên a, lão bản!" Ương Ương cười tủm tỉm nói ra: "Nhớ kỹ sẽ thế giới ngoài kéo về phía sau ta vào nhóm a."

"Được chưa, " Khánh Tr ần thở dài nói.

Ương Ương nghiêng đầu hiếu kỳ hỏi: "Bất quá, Bạch Trú cũng không có cái gì mục tiêu đâu, lớn như thế kỳ ngộ cùng biến đổi, không làm chút gì hấn là sẽ tiếc nuối đi."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tốt hơn sống sót, chính là Bạch Trú mục tiêu."

"Cũng không tệ, " Ương Ương cười híp mắt nói ra: "Ta cũng muốn minh bạch, mỗi người ý nghĩ đầu có khác biệt, ta sẽ không cần cần Bạch Trú giúp ta cái gì, cho nên không cần có cái gì lo lắng."

Thẳng đến lúc này, Ương Ương thậm chí đầu không có hỏi qua Khánh Tr ần bọn hấn đến hoang dã làm cái gì.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ: "Ta về trước lâu vải đi ngủ đây, các người trò chuyện."

Trở về trước b ồng trên đường, hấn vậy mà trông thấy sát vách hai lâu vải bên trong, lão nhân cùng Lý Khác đầu tại xuyên thấu qua lâu vải rèm khe hở, lặng yên quan sát lấy đồng lửa bên kia.

Lão nhân gặp Hồ Tiểu Ngưu, lập tức ngoắc: "Uy, tiểu tử, tới tới."

Hồ Tiểu Ngưu không hiểu ra sao: "Thế nào lão gia tử."

"Cô nương kia, là Khánh Trân tại thế giới ngoài bằng hữu a?" Lão nhân nói.

Hồ Tiểu Ngưu nghĩ nghĩ nói ra: "Không biết."

Lão nhân đau lòng nhức óc nói: "Người làm sao đối mặt sắp chết lão nhân đâu không nói thật."

Hồ Tiểu Ngưu nói ra: "Ta cũng không nghĩ tới Lý thị gia chủ có thể như thế bát quái. . ."

"Phiền chết," lão nhân phát phát tay: "Nhanh đi về ngủ đi, đừng ngăn cản tầm mắt của ta."

"Được rồi," Hồ Tiểu Ngưu nói xong trở lại lều vải, nằm một hồi đằng sau, cũng bò lên, yên lặng xuyên thấu qua lều vải rèm khe hở hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Lều vải của bọn họ song song ghim, ba người chĩnh chĩnh tệt ẹt nằm ngoài trong lều vải, nếu có người từ chỗ gần nhìn, nhất định sẽ cảm thấy phi thường quỷ dị. . .

Ba người ánh mắt hướng càng xa xôi nhìn lại, phát hiện ngay tại ăn dưa xa không chỉ ba cái, đối diện cách đó không xa trong một cái lều vải, Quách Hồ Thiền cũng chính xuyên thấu qua khe hở lặng lẽ nhìn xem.

Kỳ thật giữa lẫn nhau cách rất xa, Hồ Tiểu Ngưu bọn hắn theo lý thuyết là không phát hiện được Quách Hồ Thiền.

Nhưng đồng lửa quang thấu qua rèm khe hở chiếu vào đối phương trên trán, lại còn có chút phản quang, cái này muốn không phát hiện đâu không được, đặc thù quá rõ ràng.

Bên cạnh đồng lửa, Khánh Trân hướng trong lửa tăng thêm một chút cảnh

khô: "Mệt không? Nhất định rất mệt mỗi đi, một cái 17 tuổi nữ hài tử muốn làm nhiều chuyện như vậy."

"Ừm, nói không mệt khẳng định là giả, " Ương Ương vừa cười vừa nói: "Bên người không thể hoàn toàn tín nhiệm người, mặc kệ lúc nào đều phải coi chừng cảnh giác mới được, có đôi khi tại mới xây trên tiêu trấn, đi ngủ đều được lợi dụng lực trường tung bay ở trên trời ngủ, dạng này mới có thể an tâm một chút. Bây giờ suy nghĩ một chút, hay là tại Lạc thành đường Hành Thụ thời điểm an tâm nhất."

"Những thời gian hành giả kia cùng người hoang dã lòng mang ý đồ xấu sao?" Khánh Trầ hỏi.

"Ừm, lòng người khó dò, trùng kiến gia viên trong quá trình, phát sinh qua rất nhiều bản thủ sự tình, " Ương Ương nói ra: "Thế giới này không hề giống chúng ta nghĩ tốt đẹp như vậy, người coi như thật tâm thật ý trợ giúp một người, đối phương cũng chưa chắc liên đới với người tâm hoài cảm kích. Có người trộm vật tư còn chưa tính, còn có người coi là nơi đó không có trật tự liên muốn khi dễ nhỏ yếu, đoạt người khác thành quả lao động."

"Vậy tại sao còn muốn trợ giúp bọn hắn?" Khánh Trầ nghi hoặc.

Ương Ương cười nói: "Phải có một chỗ như vậy làm làm mẫu, mới có càng nhiều người nguyện ý đi theo chúng ta thoát ly tập đoàn tư bản lũng đoạn cùng thành thị, đi trên hoang dã. Yên tâm, những cái kia lòng mang ý đồ xấu ta đều giết, ta cũng không phải cái gì hiên lành bé thỏ trắng! Đúng, lần này các người cũng là muốn đi phương nam, cùng ta đi trên tiêu trấn xem một chút đi?"

Khánh Trầ lắc đầu: "Thật có lỗi, ta lần này đến hoang dã hành trình rất khẩn cấp, nhất định phải mau chóng đến cấm kỵ chi địa số 002 mới được."

"Kỳ thật người cũng rất mệt mỗi đi, bởi vì thân kinh của người một mực căng thẳng, " Ương Ương nói ra.

"Mệt mỏi, " Khánh Tr ần cười cười: "Đây chính là thành lập Bạch Trú ý nghĩa, ta hi vọng một ngày nào đó có người có thể đứng tại bên cạnh ta, giúp ta chia sẻ một chút."

"Sẽ có ngày đó, " nhưng vào lúc này, Ương Ương bỗng nhiên nói ra: "Ta dẫn người đi trên trời xem một chút đi?"

"A?" Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Có thể dẫn người sao?"

"Đương nhiên có thể, " Ương Ương cười nói.

Nói, nàng đứng dậy giữ chặt Khánh Tr ần cánh tay, sau đó phóng lên tận trời, nàng cất cánh chỗ đóng lửa cùng lá rụng bị lực lượng vô hình hướng ra phía ngoài ph ùng lên.

Trong doanh địa tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, thành linh trông thấy thiếu niên cùng thiếu nữ dáng người đang cùng ánh trăng tròn điệp.

Rất nhiều người không tự chủ được chui ra l ều vải, chỉ có giờ khắc này Hồ Tiểu Ngưu mới hiểu được, nguyên lai không phải số ít mấy người tại bát quái, mà là tất cả mọi người tại bát quái. . .

Quách Hồ Thi ền đứng tại chính mình trước l ều mặt bu ãn bực: "Hai người này tiến triển cũng quá nhanh một chút đi, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết vừa thấy đã yêu sao? Cái này không đúng, Ương Ương đối với tất cả mọi người rất cao lạnh tới."

Lúc này, kiến thức rộng rãi lão nhân tại trong l ều vải l ồm b ồm nói: "Là lực trường giác tỉnh giả!"

Trên trời cao, Khánh Tr ần chỉ cảm thấy chính mình giống như là bị một loại lực lượng vô hình lôi cuốn lấy, phảng phất hẳn đột nhiên biến thành một khối nam châm, mà chung quanh thì là cùng hẳn ch ỏi nhau từ trường, tại thúc đẩy hẳn nhanh chóng bay lượn lấy.

Hắn cảm thụ được đại địa cách mình càng ngày càng xa, lại cảm nhận được

nữ hài nắm thật chặt hấn cánh tay tay.

Hấn nhìn xem đến gần vô hạn thương khung cùng mây, hoang dã cùng gió.

Có lẽ đây chính là các kỵ sĩ suốt đời theo đuổi tự do.

"Buông ra ta, " Khánh Tr ần đột nhiên nói ra.

"Ừm?" Ương Ương nghi hoặc.

"Ta chăm chú, " Khánh Tr ần vừa cười vừa nói.

Sau một khắc, Ương Ương đột nhiên buông lỏng bàn tay.

Đã thấy cái kia bao khóa lấy Khánh Tr ần lực trường bỗng nhiên biến mất, thiếu niên từ ngàn mét không trung nhanh chóng hạ lạc.

Chỉ là , khiến cho Ương Ương kinh ngạc là, nàng cũng không tại Khánh Tr ần trên mặt nhìn thấy kinh hoảng cùng thất thố, đối phương nhắm mắt lại giang hai cánh tay ra, tựa hồ đang hưởng thụ hoàn toàn vật rơi tự do trạng thái đ ồng dạng.

Loại bình tĩnh này cùng thông dong, là nàng ở bất luận kẻ nào trên thân đều chưa từng thấy qua.

Một giây.

Hai giây.

3 giây.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, Khánh Tr ần hạ xuống độ cao càng ngày càng thấp.

Nhưng này thiếu niên từ đầu đến cuối chưa từng kinh hoảng qua.

Ương Ương đột nhiên gia tốc hướng phía dưới lao xuống, cái kia lực trường chửi nhau phía dưới, cả mặt đất đám người đều có thể nghe được oanh minh.

Nữ hài đi vào Khánh Trậ̀n bên người một lần nữa bắt lấy cánh tay của hắn: "Người lá gan cũng quá lớn a? Liền không sợ ta bắt không được người sao?"

"Không sợ, ta tin tưởng người, " Khánh Trậ̀n vừa cười vừa nói.

Ương Ương sửng sốt một chút, rõ ràng là đối phương đang liêu mạng, kết quả làm nằng khẫn trương không được, đối phương lại không có chút nào khẫn trương giống như.

Tin tưởng?

Tin tưởng cái từ này tại mỗi cái thời đại đều rất xa xỉ.

Có mấy người lại bởi vì 'Tin tưởng' hai chữ, liền dám đem sinh mệnh của mình toàn bộ giao cho trong tay người khác.

Ương Ương bỗng nhiên nhẹ nhàng nói ra: "Người lần sau còn muốn chơi nói, có thể cho ta nói."

...

Cảm tạ một bậ̀u Lục Nghĩ trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, Chúc lão bản chạy bộ không vui khí!

Truyện một cái tử trạch vượt qua huyệ̀n huyệ̀n thế giới, đối mặt ngoại giới vô số yêu ma quỷ quái cố sự

Chương 348: Bầy quạ đen

Đếm ngược 72:00:00.

Nửa đêm 12 giờ.

Đội ngũ khoảng cách cấm kỵ chi địa số 002 càng gần một chút.

Trên hoang dã có thể làm giải trí sự tình tương đối ít, Hội Tam Điểm các học sinh trải qua ngay từ đầu đi vào hoang dã hưng phấn, đến bây giờ đã là thể xác tinh thần mệt mỏi trạng thái. .

Ngược lại là lão nhân vẫn như cũ tinh thần sáng láng, trừ số ít thời gian sẽ lâm vào hôn mê bên ngoài, những lúc khác ngược lại so với tuổi trẻ người càng giống là người trẻ tuổi.

Khánh Trần so sánh chính mình hồi ức, hẳn xác nhận lão nhân đi vào hoang dã sau ngược lại làn da càng có sáng bóng một chút, cũng hẳn hưởng một chút.

Nhưng tất cả những thứ này đối với một vị sinh mệnh sắp đi đến cuối lão nhân mà nói, cũng không phải gì đó chuyện tốt.

Trong màn đêm, Ương Ương lần nữa lôi kéo Khánh Trần cánh tay bay lên không trung.

Mà trên mặt đất trong doanh địa, không biết có bao nhiêu người chính lặng lẽ âm mưu nhìn.

Hội Tam Điểm các học sinh bàn luận xôn xao: "Chúng ta như thế nào mới có thể trở thành siêu phàm giả a?"

Nam Cung Nguyên Ngữ trả lời: "Ta làm qua đại khái thống kê, kỳ thật coi như trở thành siêu phàm giả, cũng chỉ có 1781 vạn phần một trong xác suất có được khả năng bay lượn."

"Học trưởng, lúc này chúng ta cũng dùng dạng này, được không. . ."

Nam Cung Nguyên Ngữ suy tư một lát: "Được."

Tại cái kia tiếp cận thương khung địa phương, Khánh Trầ n cùng Ươ ng Ươ ng hai người song song nằm tại trong đám mây, thiếu niên cảm giác mình dưới thân thể phương lực trường sức đây, tựa như là một tấm mền mại giường.

"Người là muốn b ỗ vị lão nhân kia đi đến điểm cuối của sinh mệnh đoạn đường, đúng không?" Ươ ng Ươ ng hỏi.

Khánh Trầ n nói ra: "Người phát hiện?"

"Ừm, hần lực trường tại càng ngày càng yếu, ta gặp qua rất nhiều loại này lực trường suy yếu quá trình, đó là đi vào tử vong khúc nhạc dạo, " Ươ ng Ươ ng nói ra: "Hắn là ai? Một người bình thường vì sao có thể để người cam tâm đi một chuyến hoang dã cùng cấm kỵ chi địa?"

Khánh Trầ n nghĩ nghĩ trả lời: "Một cái không có huyết thống lại giống như là thân nhân trưởng bối. Giác mộng của hắn là trở thành kỹ sĩ, chỉ là cả đời đầu vây ở tên cùng lợi nhà tù bên trong, trước khi lâm chung mới dựa vào giả chết phương thức đạt được tự do."

"Cho nên, chúng ta mới muốn tại lúc còn trẻ, làm nhiều một chút sự tình muốn làm, dạng này mới có thể không lưu tiếc nuối, " Ươ ng Ươ ng cảm nhận được lão nhân lực trường suy yếu về sau, tựa hồ cũng có chút cảm khái.

Không ai có thể tại trước mặt sinh tử không biến sắc chút nào.

"Có thể nhờ người một việc sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Người nói."

"Có thể hay không mang lão nhân cũng tại thiên không bay lượn một lát? Bất quá không có khả năng bay quá cao, hẳn hiện tại tim phổi công năng cũng không được, bay quá cao sẽ khuyết dưỡng, cũng không thể bay quá lâu, " Khánh Tr ần nói ra.

Ưong Ưong không chút do dự đáp ứng nói: "Đi."

Nhưng vào đúng lúc này, nàng bỗng nhiên nhìn về phía phương xa: "Có người đang đến gần."

Khánh Tr ần cũng quay đầu nhìn lại, trên đường chân trời, đang có một đội mười ba người đi bộ đi tại cánh đồng bát ngát, đối phương mặc màu đen cây đay áo choàng, cái kia rộng rãi áo choàng tại cổ tay chỗ bị màu đỏ dây thùng cài chặt.

Từ xa nhìn lại, cái kia mười ba người thân ảnh tịch liêu lại kiên quyết.

"Quạ đen, " Ưong Ưong nhẹ nhàng nói ra: "Là hướng chúng ta tới."

Khánh Tr ần lập tức kịp phản ứng, đây là Sở tài phán Cấm kỵ người!

Trên hoang dã này, có siêu phàm giả sắp chết!

Đám con quạ kia đi bộ đi lại, nhìn đi rất chậm, nhưng Khánh Tr ần đại khái tính toán một chút đối phương hành tẩu tốc độ liền phát hiện, đối phương tiến lên biên độ sợ là muốn so người bình thường chạy bộ đều muốn mau một chút.

Bọn hắn hướng mặt đất rơi đi, Ưong Ưong hướng Quách Hồ Thi ền l ầu vãi vãi tay: "Có biến, quạ đen tới."

Quách Hồ Thi ền l ầu vãi lập tức bị xốc lên, vị này đầu trục lớn rõ ràng

không có ngủ.

Thần sắc hần ngưng trọng hỏi: "Xác định sao?"

"Xác định, ta nhìn thấy phía trước nhất người kia trên bờ vai có chỉ quạ đen, " Ương Ương nói ra.

Trong doanh địa, tất cả mọi người trong lòng bỗng nhiên dâng lên dự cảm bất tường.

Sở tài phán Cấm kỵ vô duyên vô cớ xuất hiện, từ trước đến nay liềm đại biểu lấy tử vong.

"Có khả năng hay không là vừa vặn đi ngang qua?" Quách Hồ Thiên kinh nghi bất định.

"Sẽ không, bọn hần mặc áo choàng đâu, " Ương Ương nói ra.

Ngày bình thường, Sở tài phán Cấm kỵ thành viên cũng sẽ không mặc áo choàng, bọn hần tựa như là người bình thường một dạng sinh hoạt tại trong đám người, chỉ có cảm nhận được triệu hoán, mới có thể phủ thêm áo choàng biến thành quạ đen.

Bằng không, bọn hần hất lên áo choàng mặc kệ đi tới chỗ nào, đều sẽ bị người xem như đi đêm không may.

Khánh Trần nhìn về phía Ương Ương, thấp giọng hỏi: "Có phải hay không là lão nhân sẽ mất, cho nên bọn hần đến đây thu nhận?"

Mặc dù lão nhân nhiều lần cường điệu chính mình không phải siêu phàm giả, nhưng liềm lấy lão nhân cái kia thả bản thân niệ tính, chưa chừng lại không nói thật ra.

Nhưng mà Ương Ương lắc đầu: "Sẽ không, lão nhân lực trường chính là người bình thường, ta sẽ không phán đoán sai."

"Như vậy thì là, chúng ta tiếp xuống gặp được nguy hiểm, " Khánh Tr ần nói ra.

Lý Đông Trạch từng cho Khánh Tr ần phổ cập khoa học qua Sở tài phán Cấm kỵ ưu tiên cấp , dưới tình huống bình thường chỉ có cấp B trở lên siêu phạm giả tử vong, b ầy quạ đen mới có thể tới phi thường kịp thời.

Ương Ương nghĩ nghĩ nói ra: "Nhưng Sở tài phán Cấm kỵ cũng không phải là mỗi lần đều như vậy tinh chuẩn, ta trong Át Bích nghe nói qua chuyện của bọn hắn, Từ Lâm Sâm từng nói qua, b ầy quạ đen chỉ là dự cảm đến có thể sẽ có tử vong xuất hiện, nhưng cũng không thể 100% xác định. Bọn hắn biết trước sự tình, khả năng càng có khuynh hướng muốn bộc phát cấp bậc gì chiến đấu."

Khánh Tr ần suy tư, loại giải thích này khả năng càng hợp lý một chút.

Bởi vì tại thành thị số 18 Lý Trường Thanh bị phục kích trong trận chiến ấy, b ầy quạ đen rất sớm li ền xuất hiện, nhưng là cuối cùng Lý Trường Thanh cùng gia tộc Jindai vị kia cấp A cao thủ đều không có chết.

Cho nên nhìn như vậy đến, Sở tài phán Cấm kỵ biết trước đến, thật đúng là chiến đấu cấp bậc?

Chỉ bất quá cấp bậc cao chiến đấu luôn luôn nương theo lấy đại lượng siêu phạm giả tử vong, cho nên Sở tài phán Cấm kỵ biết trước nội dung bị rất nhiều người l ần đọc?

Lúc này, lão nhân cũng đi ra l ần vải.

Cái kia mười ba tên quạ đen từ trên hoang dã bôn ba mà tới, đi vào trước mặt mọi người.

B ầy quạ đen lấy xuống chính mình áo choàng mũ trùm, hiếu kỳ đánh giá doanh địa tất cả mọi người.

Khánh Tr ần đột nhiên cảm giác được, đối phương nhìn mọi người ánh mắt

có chút kỳ quái, tựa như là xem kỹ lấy bằng lãnh vật một dạng.

Lão nhân đối với đi đâu vị kia trên dưới ba mươi tuổi nữ nhân cười nói:
"Tam Nguyệt đích thân đến, các người sẽ không phải là đến thu nhận ta a?"

Tam Nguyệt thấy lão nhân chính là sững sờ, nàng ngay từ đầu cũng không có nhận ra thân phận của lão nhân, cẩn thận phân biệt sau mới đột nhiên khách khí có chút bái: "Không nghĩ tới ngài ở chỗ này, để cho ta có chút ngoài ý muốn. Bất quá, chúng ta cũng không phải tới thu nhận ngài, chỉ là muốn cùng các người tùy hành một đoạn thời gian."

Lão nhân không phải siêu phàm giả, cho nên cũng không có bị Sở tài phán Cấm kỵ thu nhận đi đâu kiện.

Khánh Trần nghĩ ngợi, xem ra tiếp xuống xác thực sẽ có nguy hiểm đến.

Chỉ là, hắn còn không cách nào xác định cái này nguy hiểm là hướng về phía phía bên mình tới, hay là hướng về phía Át Bích bên kia tới.

Khánh Trần đánh giá Tam Nguyệt, nữ nhân chải lấy rất sạch sẽ lưu loát bím tóc đuôi ngựa, không có bất kỳ cái gì trang dung, cực kỳ mộc mạc.

Bầy quạ đen cũng không có mang theo lều vải loại hình vật tư, bọn hắn ngay tại mùa đông này bên trong nhảy lên phụ cận nhánh cây tọa hạ, vền vền đem áo choàng hướng trên thân khẽ quấn, liền bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tựa như là thật có mười hai cái quạ đen chiếm cứ ở trên nhánh cây một dạng.

Nhìn có chút quý dị.

Quách Hồ Thiền ngưng trọng nhìn về phía Tam Nguyệt: "Sở tài phán Cấm kỵ đột nhiên đến nơi đây, là bởi vì tiên đoán được tử vong của chúng ta sao?"

Tam Nguyệt lắc đầu: "Không biết."

Sau đó, nàng quay đầu nhìn về phía Ương Ương hỏi: "Người có hứng thú gia nhập Sở tài phán Cấm kỵ sao?"

Đầu trọc lớn lập tức liền gập: "Nàng là chúng ta Át Bích người, ở trước mặt đào người có chút quá mức đi?"

Tam Nguyệt nhìn Quách Hồ Thiền một chút: "Ta chẳng qua là cảm thấy nàng càng thích hợp gia nhập Sở tài phán Cấm kỵ mà thôi, không có ý tứ gì khác."

Nữ nhân này nói cái gì sự tình, đầu phẳng phát đương nhiên giống như, này sẽ để cho người ta rất không thoải mái.

Nhưng chỉ có người hiểu rõ nàng mới có thể hiểu, nàng từ trước đến nay chỉ là trăn thuật sự thực khách quan, cũng không xen lẫn quá nhiều tình cảm cá nhân.

Chỉ là trăn thuật sự thực khách quan, đại đa số thời điểm cũng không lấy vui.

Tam Nguyệt phải hỏi hỏi ý kiến ánh mắt nhìn Ương Ương.

Ương Ương nghĩ nghĩ đáp lại nói: "Ta tạm thời không muốn rời đi Át Bích, ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm."

"Được rồi," Tam Nguyệt không tiếp tục khuyên nhiều một câu, quay người nhảy đến một cây tráng kiện trên nhánh cây ng ẩ, cũng bình tĩnh cho nàng trên bờ vai cái kia Lục Nhãn Ô Nha chải vuốt lông vũ.

Thậm chí đầu không có lại nhiều nhìn Ương Ương một chút.

Tựa như là vừa vắn mở miệng mời chào, cũng bất quá là một loại khách sáo.

Nhưng mà lúc này, Tam Nguyệt chợt phát hiện Lục Nhãn Ô Nha một mực nhìn lấy Khánh Trầi phương hướng, nàng hiểu kỳ nhìn Khánh Trầi một chút, tựa hồ cũng nghĩ không thông qua đen vì sao muốn nhìn chăm chăm người này nhìn.

Nàng trầi tư một lát, ng ồi ở trên tàng cây nói với Khánh Trầi: "Người tốt, về sau có thể thiếu giết chút người sao?"

Khánh Trầi không biết đối phương vì sao đột nhiên nói như vậy, nhưng cuối cùng vẫn đáp lại nói: "Ta chỉ giết người đáng chết."

Tam Nguyệt thở dài một tiếng, không có lại nói tiếp.

Quách Hồ Thi ền bọn người yên lặng nhìn về phía Khánh Trầi, trong lòng tự nhủ cái này tương lai lớn bao nhiêu sát tính, mới có thể để Tam Nguyệt chuyên môn hỏi cái này a một câu?

Mà lại, Sở tài phán Cấm kỵ cũng mặc kệ người bình thường chết sống, bọn hắn thu nhận đầu là siêu phạm giả.

Cho nên, Ương Ương mang lên trời người trẻ tuổi này, hay là cái ẩn tàng cao thủ sao? !

Nghĩ tới đây, Quách Hồ Thi ền l ần nữa hồ nghi.

Mà Hội Tam Điểm Nam Cung Nguyên Ngữ bọn người, nhìn về phía Hồ Tiểu Ngưu ánh mắt càng thêm cực nóng, mặc dù Hồ Tiểu Ngưu là nô bộc thân phận, nhưng đây cũng là đại nhân vật nô bộc a, làm thời gian hành giả mà nói, tiền đ ồ xa muốn so đại đa số người tốt hơn nhiều.

Ở đây trong mọi người, chỉ có Ương Ương nhìn về phía Khánh Trầi: "Chú ý an toàn."

Nàng biết, Tam Nguyệt câu nói này kỳ thật cũng mang ý nghĩa, Khánh Trầi tương lai sẽ đối mặt so người bình thường nhiều nguy hiểm hơn.

Khánh Tr ần nhìn về phía Ương Ương: "Át Bích còn có người trong bóng tối đi theo đội xe sao?"

"Không có."

"Người là cấp A sao?"

"Không phải."

"Át Bích tại phía nam còn có người tiếp ứng sao?"

"Có, " Ương Ương gật đầu nói: "Át Bích 4, Dư Dữ Ngư li ền chờ tại cấm kỵ chi địa số 002 phụ cận."

"Đúng rồi, người là Át Bích vài a?" Khánh Tr ần hiếu kỳ nói.

"2 bích, " Ương Ương nói ra.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ thấp giọng hỏi: "Át Bích bên trong là 2 lớn hay là 3 lớn?"

Ương Ương nghe được Khánh Tr ần cái này hỏi vấn đề ngữ khí, làm sao có điểm giống là đánh bài trước hỏi quy tắc giống như: "2 bích xếp hạng cuối cùng, ta gia nhập thời gian ngắn nhất, cho nên ta sắp xếp cuối cùng."

"Từ Lâm Sâm là A bích sao?" Khánh Tr ần hỏi.

"Đúng, " Ương Ương gật đầu.

"Cái kia đại tiêu vương là ai, " Khánh Tr ần lại hỏi.

Ương Ương lắc đầu: "Không có, cũng sẽ không có."

Khánh Tr ần bỗng nhiên đang suy nghĩ một vấn đề, nếu như Quách Hồ Thi ền cùng Ương Ương đầu không phải là cấp A, mà lại, Hội Tam Điểm thành viên bên trong cũng xác suất lớn sẽ không xuất hiện cấp A cao thủ.

Như vậy bầy quạ đen vì sao bỏ ra hiện sớm như vậy?

...

10 điểm trước còn có một chương

Truyện một cái tử trạch vượt qua huyên huyền thế giới, đối mặt ngoại giới
vô số yêu ma quỷ quái cố sự

Chương 349: Bằng hữu của lão nhân

Lần này, bày quạ đen tới quá sớm, đến sớm tất cả mọi người đoán không được tiếp xuống có thể sẽ phát sinh cái gì.

Dựa theo Lý Đông Trạch nói, bình thường đầu là sẽ có cấp A trở lên cao thủ tử vong, Sở tài phán Cấm kỵ mới có thể xuất hiện loại này nhanh chóng hưởng ứng cơ chế.

Ngay cả cấp B đầu không đáng đến bày quạ đen hưng sư động chúng như vậy. .

Khánh Trần nội tâm thở dài, hần đại khái đã đoán được lần này nguy hiểm sẽ ứng nghiệm tại trên thân ai.

Đếm ngược 65:00:00.

Khoảng cách trở về không đến ba ngày thời gian.

Sáng sớm 7 giờ.

Trong doanh địa tất cả mọi người sớm liền thu thập xong lều vải cùng tạp vật, Sở tài phán Cấm kỵ đến, đã vì tất cả mọi người trong lòng bịt kín vẻ lo lắng.

Lão nhân dự định bên trên nhà mình xe việt dã, lại phát hiện Khánh Trần hôm nay đặc biệt ngưng trọng.

Khánh Trần nghĩ nghĩ nói ra: "Ngài đi ng ỡ Hội Tam Điểm xe đi, ngài không phải vẫn muốn cho các nữ đ ồng học kể chuyện xưa nha, hôm nay ta không ngăn cản ngài."

Lão nhân là tuyệt đỉnh thông minh, hẳn phỏng đoán người khác tâm tư tính toán cả một đời, làm sao không biết Khánh Tr ần đang suy nghĩ gì?

Hắn cười hỏi: "Người đoán được cái này nguy hiểm có thể là hướng chúng ta tới?"

"Ừm, " Khánh Tr ần gật gật đầu.

"Cho nên, người muốn đem ta chuyển dời đến Hội Tam Điểm trong xe, để tránh chính chúng ta xe việt đã bị người tập kích lúc, đem ta cái mạng già này cho thua ti ền?" Lão nhân nói.

Khánh Tr ần do dự một chút, cuối cùng vẫn gật gật đầu: "Cho dù có người tới giết ngài, cũng một lát không có cách nào xác nhận ngài tại trên chiếc xe nào, Át Bích người sẽ nghĩ biện pháp hộ tống ngài rời đi, đến lúc đó chúng ta tại cấm kỵ chi địa số 002 tụ hợp."

"Vậy còn người?" Lão nhân hỏi.

"Ta cùng Hồ Tiểu Ngưu, Lý Khắc sẽ tốc độ cao nhất lái xe, chỉ cần đối phương không thể tại ta tiến vào cấm kỵ chi địa số 002 trước ngăn lại ta, vậy mặc kệ bao nhiêu người truy sát đi vào đầu sẽ chết, " Khánh Tr ần chắc chắn nói ra.

Cấm kỵ chi địa số 002, đó là kỵ sĩ nhà mình địa bàn.

Nhưng lão nhân vô cùng rõ ràng, sợ chính là đối phương chưa chắc sẽ cho Khánh Tr ần tiến vào cấm kỵ chi địa số 002 cơ hội.

Lão nhân vui vẻ nói ra: "Nếu có người biết ta còn sống, dự định cưỡng ép ta đến cải biến Vân Thọ một ít quyết định, vậy bọn hắn người tới nhất định rất lợi hại. Ta nếu là ng ồi lên các học sinh xe, vậy coi như đem bọn hắn cho hại."

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ: "Ta sẽ đem người dẫn dắt rời đi."

Lão nhân cười cười ngẩng lên nhà mình xe việt dã: "Người ngược lại là đem tất cả mọi chuyện tất cả an bài xong, khiến cho giống như cỗ nào anh dũng oanh liệt giống như. Ta lão đầu tử sắp xuống lỗ có thể bị người cảm động một chút, cảm giác cũng không tệ lắm, chỉ là người những an bài này có chút xem nhẹ ta."

Nói, lão nhân lại bổ sung một câu: "Người yên tâm, ta nói qua đến cấm kỵ chi địa số 002 sẽ không chết, vậy liền nhất định sẽ không chết."

Vị này chấp chưởng Lý thị quyên hành mấy chục năm lão nhân lúc nói chuyện, không giống quá khứ nữa như vậy hòa ái.

Phảng phất hẳn làm ra quyết định, liền ngay cả trong nhân thế vận mệnh đều muốn vì đó né tránh.

Khánh Trăn không hiểu nhìn về phía cái kia gầy ba ba lại cùng xuống lão nhân, nguyên lai đây mới là Lý thị gia chủ lúc đầu bộ dáng.

Khánh Trăn không có trả lời: "Có lẽ đối với phương cũng không phải là hướng về phía chúng ta tới đâu, có lẽ bầy quạ đen phán đoán sai lầm đâu?"

Nhưng vào đúng lúc này.

Chỉ gặp Tam Nguyệt đã chẳng biết lúc nào đi vào bọn hẳn xe việt dã bên cạnh, sắc mặt bình tĩnh chui vào hàng sau trong buồng xe.

Còn lại mười hai tên quạ đen, sáu người trực tiếp bò tới xe việt dã định chớp, cùng sử dụng bọn hẳn trong tay áo dây đỏ đem chính mình cố định tại trên kệ hành lý, để tránh xóc nảy bên trong bị đánh rơi xuống.

Còn có sáu tên, thì leo lên lấy xe việt dã mặt bên rào chống va chạm.

Bầy quạ đen sắc mặt bình tĩnh, giống như là làm một kiện rất qua quýt bình bình sự tình.

Một đoạn thời khắc, Khánh Trầ thậm chí có loại nhìn thấy A Tam ng ỡ xe lửa cảm giác.

Hắn chấn kinh: "Hôm qua hỏi các người có biết hay không nguy hiểm đến từ chỗ nào, các người còn nói không biết! Nếu nói không biết, vậy có thể hay không trang giống một chút, tất cả đều bò tới chúng ta trên xe tính chuyện gì xảy ra? Mà lại, các người làm như vậy không phải rõ ràng nói cho địch nhân, lão nhân tại trong chiếc xe này?"

Những con quạ này, rõ ràng biết nguy hiểm là hướng v ề phía bọn hắn tới a!

Tam Nguyệt nghĩ nghĩ, hướng ra phía ngoài b ầy quạ đen phất phất tay, ra hiệu bọn hắn rời đi.

B ầy quạ đen tất cả đều nhảy xuống Khánh Trầ bọn hắn xe việt dã, sau đó lại tự mình lên Hội Tam Điểm xe, không có chút nào khách khí đáng vẻ.

Lúc này, Khánh Trầ lại quay đầu nhìn v ề phía Hội Tam Điểm bên kia, các học sinh gặp Sở tài phán Cấm kỵ làm như thế, cũng ý thức được cái gì.

Các học sinh bàn luận xôn xao.

Ương Ương nghĩ nghĩ đi tới nói với Khánh Trầ: "Xe cộ của các người li ền đi theo chúng ta phía sau, nếu có nguy hiểm gì cũng tốt chiếu ứng một chút."

Quách Hồ Thi ền muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng không nói gì thêm.

Lão nhân cười cười, nói với Khánh Trầ: "Đi thôi , theo kế hoạch của chúng ta tới."

Đội xe xuất phát, Khánh Trầ bọn hắn xe việt dã một mực bảo trì tại tối hậu phương.

Trên đường, Khánh Trầ quay đầu nhìn xem ng ỡ tại hàng thứ ba Tam Nguyệt, đối phương vẫn như cũ rất bình tĩnh bộ dáng.

"Sở tài phán Cấm kỵ có năng lực phán đoán nguy hiểm ứng nghiệm tại trên thân ai sao?" Khánh Tr ần hiếu kỳ.

Tam Nguyệt trả lời: "Sở tài phán Cấm kỵ không có như vậy tinh chuẩn biết trước năng lực. Ta trước khi đến còn có chút nghi hoặc, tại trên hoang dã này tại sao lại bộc phát cường độ cao chiến đấu , theo lý nói, lúc này liên bang tập đoàn quân đều tập trung ở phương bắc, nơi này sẽ không có loại chiến đấu cấp bậc này. Thẳng đến, ta tại trong doanh địa nhìn thấy Lý Tu Duệ tiên sinh."

Tam Nguyệt tiếp tục nói: "Chỉ sợ toàn thế giới đều không có nghĩ đến Lý Tu Duệ tiên sinh sẽ giả chết rời đi, nhưng có Lý Tu Duệ tiên sinh ở địa phương, coi như bộc phát lại cao hơn cấp bậc chiến đấu, ta cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn."

"Là cấp A chiến đấu sao?" Khánh Tr ần hỏi.

Tam Nguyệt thẳng thắn trả lời: "Vâng."

"Khó trách các người tới sớm như vậy, " Khánh Tr ần nói ra: "Bất quá Sở tài phán Cấm kỵ không phải bình thường đều đứng xa xa nhìn sao, lần này tại sao lại trực tiếp cùng chúng ta đồng hành?"

Tam Nguyệt nói thẳng: "Đây là bởi vì, địa phương chiến đấu cách nơi này hẳn là còn rất xa, đám tiêu ô nha nếu như muốn đi bộ đi qua mà nói, sẽ rất mệt mỏi."

Khánh Tr ần ngây ngẩn cả người.

Thì ra ngài dẫn người hôm qua hơn nửa đêm đi đường đến doanh địa, chính là vì có thể vào hôm nay cộ xe? !

Câu trả lời này làm cho người rất ngoài ý muốn!

...

...

Đội xe từ sáng sớm chạy đến hoàng hôn.

Chạng vạng tối rắng mây từ chân trời lan tràn, đỏ thẫm như máu.

Ngay tại lúc thái dương sắp rơi vào đường chân trời một khắc này.

Tại một đầu ngã ba đường trước.

Lão nhân đột nhiên nói với Hồ Tiểu Ngưu: "Rẽ trái, chúng ta đi một đầu khác đường đất."

Hồ Tiểu Ngưu nhìn Khánh Trậ̀n một chút.

Khánh Trậ̀n chần chờ hai giây nói ra: "Rẽ trái."

Giờ này khắc này, Hội Tam Điểm đội xe đã lái về phía phải bên phải đường cái, mà Khánh Trậ̀n bọn hắn thì tại nơi này cùng đối phương mỗi người đi một ngã.

Đoàn xe thật dài, cùng lẻ loi trợ trợ xe việt dã, một trái một phải phân biệt lái về phía phương hướng khác nhau.

Hội Tam Điểm các học sinh từ trong cửa sổ xe trông lại.

Thẳng đến lẫn nhau đang nhanh chóng giáng lâm trong màn đêm, bị rừng cây đã cách trở tậ̀n mắt.

Hàng sau Tam Nguyệt đột nhiên nói ra: "Các người có nhớ hay không ta vẫn ngồi ở trên xe, mà ta đắm tiêu ô nha, thì tại một chi đội xe khác bên trong?"

Lão nhân cười nói: "Là chính người muốn lên chiếc xe này, cùng chúng ta có quan hệ gì."

Tam Nguyệt không nói, tựa hồ cũng không tính rời đi chiếc xe này, rất có loại đến đâu thì hay đến đó tùy duyên cảm giác.

Lão nhân nhìn về phía Khánh Trầ cười nói: "Thật có lỗi a, là ta tự tiện làm chủ, cùng một vị 30 năm lão hữu ước định ở phía trước gặp mặt, làm một cái cáo biệt, kết quả cho mọi người rước lấy phiền phức."

Khánh Trầ nhìn lão nhân một chút: "Kỳ thật ngài biết hẳn sẽ tiết lộ hành tung của ngài, đúng không?"

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Tại mới quen không bao lâu thời điểm, ta liề từng hoài nghi tới đối phương có thể là gia tộc Jindai phái tới tiếp cận ta."

"Ngài đều đoán được hẳn là Jindai người, lại còn nguyện ý một mực cùng hẳn làm bằng hữu, " Khánh Trầ nghi hoặc không hiểu: "Mà lại, ngài biết hẳn sẽ tiết lộ ngài hành tung, còn muốn cùng hẳn gặp một mặt này là bởi vì cái gì đâu?"

Khánh Trầ không hiểu rõ lắm những đại nhân vật này suy nghĩ cái gì.

Bằng hữu, địch nhân, thân phận đan xen, không gì sánh được phức tạp.

Lão nhân tiếp tục nói: "Chúng ta tại hai mươi năm trước liề ngã bài, hẳn thừa nhận chính mình Jindai thành viên thân phận, mà ta thì phụ trách ngẫu nhiên cho hẳn một chút tình báo đến ứng phó thượng cấp của hẳn. Có phải hay không rất thú vị, ngay cả địch nhân đều có thể trở thành bằng hữu? Người là rất phức tạp động vật a, đây cũng không phải là một cái không phải đen tức trắng thế giới, kỳ thật ngay cả chính ta cũng không nghĩ đến, sẽ có một ngày vậy mà lại cùng một cái gia tộc Jindai thành viên làm bằng hữu."

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Hẳn mặc dù là Jindai người, nhưng cả đời này đều chưa từng thật bán qua ta. Mà lại, lần này cũng là ta để hẳn đem ta hành tung tiết lộ cho gia tộc Jindai."

"Ngài l ần này tại sao muốn để h ần giúp ngài lộ ra hành tung?" Khánh Tr ần hỏi.

Lão nhân cười cười, cũng không nói lời nào.

Nhưng vào lúc này, đường đất phía trước trong đêm tối, đứng đầy một cái l ẻ loi tr ờ tr ọi bóng người.

Đối phương mặc võ sĩ phục, trên chân gi ẫm lên một đôi guốc gỗ, tóc cũng chải ở sau ót tr ọi thành một cái búi tóc.

Khánh Tr ần tâm th ần run lên, đến r ồi!

Quả nhiên là người gia tộc Jindai ch ờ ở chỗ này.

"Không c ần lo lắng, " lão nhân nói: "Chúng ta vòng qua h ần."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút: "Ngài nói qu ần li ền có thể đi vòng qua sao?"

Trong chốc lát, trong màn đêm một đạo ánh sáng màu đỏ bỗng nhiên từ trong rừng cây bắn ra.

Đó là một đạo khác bóng người, tựa như một đạo như lưu tinh, lấy vô địch khí thế hướng phía tên kia gia tộc Jindai võ sĩ phóng đi.

Là Lý Vân Kính.

Vị này bảo vệ lão nhân hai mươi năm trung niên nhân, quả nhiên vẫn là đi theo.

Lão nhân nói: "Người không phải hỏi ta tại sao muốn lộ ra hành trình của mình sao? Bởi vì Lý Vân Kính từ khi tấn thăng cấp A sau còn từ đầu đến cuối không có gặp được cơ hội xuất thủ, h ần muốn rời đi Lý thị trước đó, giết Jindai Kirisugi. Jindai Kirisugi những năm này một mục thâm cư không ra ngoài một lòng đột phá Bán Th ần cảnh giới khó tìm, ta câu được

cả đời cá, trước khi đi li ền sẽ giúp Lý thị làm một l ần m ỡ câu đi, hấn không chết, Vân Thọ tương lai li ền không an ổn."

Khánh Tr ần trong lòng thở dài, hấn đại khái lý giải lão nhân vì cái gì không nguyện ý kéo dài tính mạng, li ền lấy đối phương tâm tính, coi như sống thêm hai mươi năm cũng sẽ nhin không được vì Lý thị vất vả hai mươi năm.

Vị lão nhân này trước khi chết, đầu đang nghĩ biện pháp giết chết gia tộc Jindai bên trong, có khả năng đột phá Bán Th ần người tu hành.

Lão nhân cười nói: "Xem như phát huy sau cùng nhiệt lượng thừa đi, dù sao đời ta cũng li ền dạng này, tốt bắt đầu, kết thúc yên lành. Bất quá chỉ là có chút vất vả người."

Đã thấy Lý Vân Kính đã cùng Jindai Kirisugi đụng vào nhau, hai người lúc giao thủ nhấc lên sóng gió tựa như vôi r ồng.

Khô mục lá cây cùng nhánh cây bị lực lượng vô hình va chạm vỡ nát, tiếp theo cuốn lên bầu trời.

Cấp A ở giữa chiến đấu, phảng phất có thể làm tinh hà treo ngược!

Loại chiến đấu này, không phải người bình thường có thể nhúng tay.

Khánh Tr ần quay đầu nhìn lại, đã thấy Tam Nguyệt chẳng biết lúc nào đã mở ra rương phía sau, từ trên xe rời đi.

Hấn nói với H ồTiểu Ngưu: "Phía bên phải r ẽ, chúng ta l ần này tới hoang dã chỉ có một việc, đó chính là đến cấm kỵ chi địa số 002."

Vừa dứt lời, trong rừng cây xông ra hơn mười chiếc xe việt dã đến, xuyên lấy Khánh Tr ần bọn hấn li ền lao đến.

...

Cảm tạ hát vang khải hoàn ca SSS, vương không tranh, vãn tại không nhi, túc chinh, gấu lớn chăn nuôi viên trở thành quyền sách mới minh, các lão bản đại khí, Chúc lão bản bọn họ mỗi ngày có n ồi lẩu ăn!

Truyện một cái tử trạch vượt qua huy ền huy ễn thế giới, đối mặt ngoại giới vô số yêu ma quỷ quái cố sự

Chương 350: Truy kích cùng phản sát!

"23 chiếc xe việt dã, " Khánh Tr ần quay đầu chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua liền đem số lượng thống kê đi ra.

Cái kia 23 chiếc xe việt dã màu đen lúc trước một mực trốn ở hai bên trong rừng cây.

Lão nhân nhìn thoáng qua những xe cộ kia nói ra: "Lốp xe cao su ruột đặc, trên nắp động cơ còn bao trùm chống đạn thiết giáp hợp kim, chuẩn bị rất đầy đủ a. ."

Giờ này khắc này, khi Khánh Tr ần bọn hắn xe việt dã từ hoang dã xuyên qua, bọn hắn liền giống như đàn sói đồng dạng xuyên tới.

Xe việt dã bên trong oanh minh tại hoang dã xóc nảy, gập ghềnh đường đất để tất cả xe cộ phập phồng, giống như từng đầu sói đói lao nhanh bắt đầu nằm thân thể.

Mà Khánh Tr ần bọn hắn xe việt dã, thì giống như là bị đàn sói đi săn lạc đàn linh dương.

Không, không chỉ là đàn sói.

Còn có bầy ong.

Đã thấy trong đội xe việt dã, đột nhiên có trên trăm chiếc máy không người lái đột nhiên từ phía sau đằng không mà lên.

Gia tộc Jindai máy không người lái chiến đấu tụ qu ần, phảng phất trong nháy mắt có trên trăm con ong sát thủ từ trong tổ ong thoát khốn mà ra, vù

vù lấy nhanh chóng ngưư bức g ần qua tới.

Cái kia khủng bở lại lít nha lít nhít màu đen máy không người lái b ầy ong tốc độ phi hành cực nhanh, tại trên hoang dã này bọn chúng không c ần thụ bất luận cái gì địa hình ảnh hưởng.

"Không có cách nào phán đoán bên trong mang theo cái gì chế thức vũ khí, cũng không cách nào phán đoán bên trong có hay không cấp B cao thủ, " Khánh Tr ần bình tĩnh nói.

Lão nhân nói: "Đây là Th ần Phong -02 hình qu ần thể máy không người lái chiến đấu, mang theo đ ều là theo dõi nhiệt gai độc đạn đạo, cái này một khung máy không người lái phí tổn mấy trăm ngàn, bên trong gai độc đạn đạo li ền chiếm phí tổn một nửa."

H ồTiểu Ngưư từ sau xem trong kính nhìn thấy những cái kia khí thế hùng hổ sát thủ, đột nhiên cảm giác mình giống như là tại đối mặt đ ả cao cao nhấc lên màu đen biến động.

Lúc nào cũng có thể bị đập xuống sóng biển cuốn vào đáy biển.

Hắn từ sau xem kính nhìn v ề phía Khánh Tr ần, lại phát hiện đối phương cúi đ ầu không biết đang làm lấy cái gì.

Không chút hoang mang.

H ồTiểu Ngưư đem chân ga trùng điệp đập xuống đi, muốn lấy tốc độ kéo dài khoảng cách.

H ồTiểu Ngưư nói ra: "Chúng ta xe việt dã so với bọn hắn tốt, giảm xóc, treo lơ lửng, đại trục, lớp xe, mã lực, đ ầu so với bọn hắn mạnh. Nếu như không có những máy không người lái kia, bọn hắn không chạy nổi chúng ta, hiện tại chúng ta khoảng cách đang từ từ kéo ra."

Nhưng mà Khánh Tr ần lại nói: "Không c ần mở quá nhanh, thả chậm một chút tốc độ cùng bọn hắn bảo trì nhất trí."

Thả chậm tốc độ? !

Hồ Tiểu Ngưu ngây ngẩn cả người, loại này bị đuổi giết thời khắc, tất cả mọi người muốn chạy mau một chút, làm sao Khánh Trầ n lại muốn hấn chậm một chút? !

Chờ chút, Khánh Trầ n là muốn phản sát sao?

Nhưng song phương số lượng chênh lệch cũng quá lớn đi, mà lại, những cái kia máy không người lái tự quầ n quá nhanh, ngay tại nhanh chóng tới gầ n!

Xe việt dã tại trên mặt đường gập ghềnh, nhiề u nhất mở ra mỗi giờ 80 cây số, không phải vậy rất có thể sẽ lật xe.

Khánh Trầ n xe cộ của bọn họ chất lượng tốt, có ưu thế, nhưng cũng nhiề u nhất chỉ có thể mở ra 90.

Có thể không người máy tốc độ, rõ ràng có mỗi giờ 100 cây số trở lên!

Lão nhân không chút hoang mang mà hỏi: "Ta biết người súng ngắm rất lợi hại, thế nhưng là, đừng nói người không mang súng ngắm, coi như mang theo, coi như người bách phát bách trúng, nhưng đánh rụng bọn chúng tất cả đầ u cầ n năm mươi giây trở lên thời gian, cái này đủ để bọn chúng tiến vào công kích tầ n bắn. Chỉ cầ n có một khung tiến vào 200m phạm vi, sau đó bị nó phát xạ một viên cỡ nhỏ theo dõi nhiệt gai độc đạn đạo, chúng ta liề n toàn xong."

Khánh Trầ n vẫn như cũ mặt không thay đổi nói ra: "Đánh máy không người lái làm gì, đánh người là đượ c rầ i."

Lúc này Khánh Trầ n dùng Con Rối Giật Dây quán chú ky sĩ chân khí, cắt ra ghế sau ghế dựa, từ bên trong lấy ra một chút chất xộp phát cho những người khác.

"Ngăn chặn lỗ tai, " Khánh Tr ần nói ra.

"Người thật giống như tuyết không kinh hoảng, trước đó còn một bộ ngưng trọng bộ dáng, bây giờ lại giống như là nhẹ nhàng thở ra giống như?" Lão nhân vui tươi hơn hở cười nói, lão nhân tựa hồ cũng không phải đặc biệt lo lắng.

"Ta chuyện lo lắng nhất chính là đối phương phái hai tên cấp A tới, nhưng nếu như đối phương không có phái, vậy cũng không cần quá lo lắng, " Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Tiểu Ngưu, đem rương phía sau mở ra."

"A?" Hồ Tiểu Ngưu sửng sốt một chút, hay là nhấn xuống mở cốp sau xe ấn phím.

Khánh Tr ần tiếp tục nói: "Cửa sổ xe toàn bộ mở ra, tranh thủ thời gian chặn lỗ tai."

Hồ Tiểu Ngưu đám nhân thủ bận bịu chân loạn đem chất xốp nhét vào lỗ tai.

Sau một khắc, bọn hắn trông thấy Khánh Tr ần quay người nằm nhoài ghé sau ghế dựa trên chỗ tựa lưng, một cây màu đen to lớn sừng ngấm trống rỗng xuất hiện.

Cái kia băng lãnh, cứng rắn 'Lấy Đức Phục Người', ngạnh hạch đến làm cho người ngạt thở, phảng phất Thần Minh trên cánh tay cường tráng nhất cơ bắp.

Lão nhân ngờ ngạc hỏi: "Nguyên lai Lý Thúc Đ ồng giúp người đem thứ này để tìm tới."

Khánh Tr ần không nói gì, bởi vì hắn thính giác đã bị chính mình triệt để phong bế.

Sau một khắc, thiếu niên bóp cò.

Tiếng oanh minh ở trong xe bạo khởi, hấn chỗ xe việt dã trong khoảnh khắc kính chắn gió vậ mà cũng bị thanh âm này chấn vỡ.

Hồ Tiểu Ngưu, Lý Khắc, lão nhân chỉ cảm thấy giống như là ngực bị người vung mạnh một chùy giống như, bắt đầu xuất hiện ù tai.

Súng ngắm đen hỏa lực lớn bao nhiêu, nó sinh ra tiếng oanh minh liên tục có bấy nhiêu tảo bạo.

Mà loại này tảo bạo thanh âm ở trong xe chật hẹp, liên tục ngay cả lỗ tai lấp chất xốp cũng vô pháp tránh cho, chất xốp tác dụng bất quá là giảm bớt một chút xú tạp âm tổn thương thôi.

Cùng lúc đó, hậu phương trong đội xe việt dã một tên chính mang theo kính mắt toàn tức, lấy tể bào thân kinh tiếp nhận hình thức điểu khiển 12 chiếc máy không người lái sát thủ, ngực bỗng nhiên nhô một cái cự đại lỗ máu.

Dài bằng bàn tay đạn đánh xuyên qua sát thủ thân thể, lại đánh xuyên qua sau lưng của hấn chỗ ng ẩ, cùng chỗ ng ẩ sát thủ phía sau.

Trong chốc lát, máy không người lái tụ qu ần bên trong lập tức có 12 chiếc máy không người lái mất đi không chế, đảo nghiêng ngã bay về phía hai bên, thậm chí còn cùng với những cái khác máy không người lái chạm vào nhau cùng một chỗ.

Đây mới là đơn giản nhất phương thức xử lý.

Chỉ cần giết một người, liên tục có thể giải quyết hết 12 chiếc máy không người lái.

Trước đó tại công viên Vị Ương Hồ, hấn không có cách nào trực tiếp đánh Trương Tam là bởi vì đối phương núp trong bóng tối.

Mà bây giờ, những sát thủ kia ng ẩ tại trong xe việt dã điên cuồng đuổi theo, đối với Khánh Tr ần mà nói, những người này tựa như là đem chính mình đặt ở trong hộp sắt chủ động đưa cho hấn đánh.

Kỳ thật, Khánh Trậ̀n có thể trực tiếp đánh người đi ầu khiẹ̃n, dạng này xe cộ cũng sẽ tiến vào mất khống chế trạng thái.

Nhưng xe cộ mất khống chế sau cũng sẽ không trước tiên quay cu ờng, nó sẽ tiếp tục đi về phía trước, thẳng đến gặp phải trên mặt đất chướng ngại vật.

Tại đoạn này xe cộ mất khống chế thời gian bên trong, những cái kia khống chế máy không người lái sát thủ nếu như sát tâm đã quyết, y nguyên có thể không để ý tự thân an nguy, đi ầu khiẹ̃n máy không người lái nhanh chóng tới gần Khánh Trậ̀n bọn hắn phát động công kích.

Cho nên, trước giết chết những này máy không người lái người đi ầu khiẹ̃n, mới là Khánh Trậ̀n tối ưu giải.

Khánh Trậ̀n liên tiếp giữ lại ba lần cò súng, mỗi một phát đạn đầu tinh chuẩn đánh vào những cái kia mang theo kính mắt toàn tức sát thủ trên thân.

Ngặ́n ngự̉i một giây nhiều thời giờ bên trong, liền có gần một nửa máy không người lái mất đi khống chế.

Hậu phương 23 chiếc xe việt dã toàn bộ mở ra viễn quang đèn, tia sáng mãnh liệt chiếu xạ tại Khánh Trậ̀n trên khuôn mặt, đến mức hẳn căn bản thấy không rõ người ng ậ̉i trên xe.

Thậm chí thấy không rõ xe cộ hình dáng.

Mà lại, nguyên bản rải rác phân bố đội xe, đúng là tại ngặ́n ngự̉i năm giây bên trong, phân biệt khác biệt trình độ giảm tốc độ, làm tất cả xe cộ cùng Khánh Trậ̀n bọn hắn bảo trì một đường thẳng.

Lời như vậy, Khánh Trậ̀n từ góc độ của hẳn nhìn lại, cũng chỉ có thể nhìn thấy phía trước nhất chiếc xe kia!

Lão nhân ngồi ở bên cạnh quát: "Tay lái phụ trong ngăn kéo có kính râm, muốn hay không mang lên?"

Khánh Trần bình tĩnh nói: "Kính râm phòng không được viễn quang."

Lão nhân ù tai cộng thêm trong lỗ tai đút lấy chất xốp, căn bản nghe không rõ Khánh Trần đang nói cái gì: "Cái gì? Kính râm mang lên sẽ hoảng? Người vội cái gì!"

Khánh Trần lườm đối phương một chút, không tiếp tục để ý.

Coi như có thể giải quyết viễn quang, hắn cũng không cách nào xuyên thấu qua nhiều như vậy xe cộ giết chết người tiếp nhận tế bào thần kinh.

Lúc này, Hồ Tiểu Ngưu cũng phát hiện vấn đề này, hắn bỗng nhiên rộng to: "Ngồi vững vàng!"

Trong chốc lát, Khánh Trần chỗ xe cộ bỗng nhiên phía bên phải phía trước rẽ đi, đã thấy bọn hắn xe việt dã xông lên một cái sườn đất, ngay sau đó cả chiếc xe đều hướng lên trong bầu trời bay vọt đứng lên.

Chính là trong chớp nhoáng này, Khánh Trần xe cộ của bọn họ thoát ly viễn quang đèn chiếu xạ phạm vi.

Mà lại, Hồ Tiểu Ngưu thao tác này cũng làm cho bọn hắn không còn cùng phía sau đội xe duy trì cùng một cái thẳng tắp.

Để những người tiếp nhận tế bào thần kinh kia một lần nữa bại lộ tại Khánh Trần trong tầm mắt!

Ngay tại lúc này.

Xe cộ còn tại giữa không trung, Khánh Trần phảng phất không nhúc nhích chút nào liên tục bóp cò.

Đạn bắn ra, thời gian đầu phảng phất vì đó trì trệ!

Liên tục bảy phát súng, bọn hắc hủ phương truy đuổi máy không người lái lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được giảm bớt.

Phía sau bọn họ đi theo khung bố hắc triêu, đúng là bị Khánh Trầ lấy rút củi dưới đáy nãi phương thức giải quyết.

Khánh Trầ hướng trong bầu trời đêm nhìn thoáng qua, còn có 11 khung Thầ Phong -02 hình máy không người lái bay ở bầu trời, nói rõ hẳn có một phát súng đánh hụt, đối phương trong xe sớm làm lẫn tránh.

Hồ Tiểu Ngưu bọn hắc cũng phát hiện chuyện này, cái kia còn lại 11 khung máy không người lái tựa như là đòi mạng Tử Thầ, hẳn thậm chí có thể tưởng tượng đến máy không người lái phần dưới hỏa lực hòng súng mở ra tràng cảnh.

Đối phương chỉ cần đón thêm gần một chút, hẳn là có thể tiến vào khóa chặt phát xạ tầ bắn!

Khánh Trầ không xác định là trên chiếc xe nào người tiếp nhận tế bào thầ kinh tránh thoát một kiếp, nhưng lần này, Khánh Trầ không tiếp tục hướng người nổ súng, mà là một hơi đánh ra 11 phát đạn, ngạnh sinh sinh đem 11 khung máy không người lái điểm xạ xuống dưới.

Chiếc cuối cùng máy không người lái tầ nhiệt đạn đạo thậm chí đầu đã bắt đầu phun lửa bắn, chỉ là không đợi viên này gai độc đạn đạo rời đi hỏa lực hòng súng khoang tàu, đường đạn liền bị máy không người lái nghiêng thân thể cho mang lệch.

Đánh vào trên hoang dã không người, bộc phát ra kịch liệt ánh lửa.

Khánh Trầ sử dĩ để Hồ Tiểu Ngưu không cần kéo dài khoảng cách nguyên nhân ngay ở chỗ này, hẳn cần tầ bắn duy trì tại 400 mét bên trong, dạng này xạ kích mới có thể càng thêm tinh chuẩn.

Lão nhân lúc này phảng phất triệt để không còn lo lắng cái gì, hẳn học

Khánh Tr ần nằm nhoài chỗ ng ồi trên chỗ tựa lưng nhìn qua hậu phương, bọn hắn chiếc xe này cửa sổ xe tất cả đều làm vỡ nát, gió lạnh hô hô hướng trong xe rớt tới.

Hắn g ầm lên: "Tiểu tử ngươi súng ngắm này cũng quá lợi hại đi."

Không chỉ có lão nhân cảm khái như thế, ngay cả Hồ Tiểu Ngưu, Lý Khắc cũng là lần thứ nhất khoảng cách gần tham dự Khánh Tr ần chiến đấu, súng ngắm kia thống trị chiến trường năng lực thần hồ kỳ kỹ, căn bản là không có cách dùng ngôn ngữ hình dung.

Khánh Tr ần dùng di động đánh chữ cho Hồ Tiểu Ngưu nhìn: "Tiểu Ngưu, kéo dài khoảng cách."

Hồ Tiểu Ngưu ng ần hiểu một cước đạp xuống chân ga, lúc này đã giải trừ máy không người lái uy hiếp, Khánh Tr ần li ền không còn cần 400 mét tuyệt đối thẳng tắp đường đạn, bọn hắn có thể đem khoảng cách kéo càng xa một chút, Khánh Tr ần y nguyên có thể thành thạo điều luyện giải quyết tất cả xe cộ.

Nhưng bọn hắn còn không có thở phào, đã thấy hậu phương trên hai chiếc xe, lại có hai cái thân ảnh màu đen đột nhiên từ cửa bên nhảy xuống tới.

Cái kia hai cái thân ảnh màu đen đang nhảy sau xe thân thể hướng về phía trước nghiêng lấy rơi xuống đất, thế nhưng là, ngay tại Khánh Tr ần coi là đối phương sẽ quay cu ồng trên mặt đất quay cu ồng lúc, lại phát hiện đối phương đã đứng vững vàng thân hình, hai chân bỗng nhiên phát lực ở giữa, tốc độ lại so hậu phương xe việt dã lực bộc phát nhanh hơn một chút!

Xe cộ tại trên đường g ò gh ềnh hấp nô không có cách nào tốc độ cao nhất chạy, có thể hai người này trên đường đi tựa như bay vọt địa hình, tại mặt đường gập gh ềnh như giẫm trên đất bằng.

Chỉ là ngắn ngủi mười mấy giây đ ồng hồ, hai cái này rơi vào đội xe phía sau thân ảnh, cũng đã một lần nữa vượt qua đội xe, như lôi đình hướng phía Khánh Tr ần bọn người tới gần.

Hai người trong phi nước đại, mỗi một chân đầu cực kỳ nặng nề, phảng phất dùi trống rơi vào trên mặt trống, chấn tâm thần người.

Càng quý dị hơn chính là, Khánh Trần mở ra thính lực của mình, cách rất xa đầu có thể nghe được trên người đối phương kỳ quái tiếng vang.

Giống như là tinh vi linh kiện tại lẫn nhau cắn vào thanh âm.

"Máy móc?" Khánh Trần nhíu mày.

Lão nhân nói: "Là gia tộc Jindai người máy chiến tranh, tại gia tộc Jindai trong thành thị, có rất nhiều cùng loại trong ngục giam số 18 giám ngục máy móc người máy chiến tranh, dùng để thay thế uỷ ban quản lý trị an PCE chức trách. Một khi chiến tranh bắt đầu, những cái được gọi là trị an máy móc, liền sẽ lập tức trở thành cỗ máy chiến tranh."

"Vận tốc đại khái tại 110 cây số, đây là cấp B tốc độ!" Khánh Trần quan sát đo lường tính toán lấy tốc độ của đối phương, hắn vô ý thức nhắm chuẩn đối phương bóp cò, có thể hai bóng người kia tựa hồ sớm đã khóa chặt đường đạn, cũng tại tính toán sau làm ra lần tránh động tác.

Tốc độ quá nhanh, có được loại này năng lực hành động cỗ máy chiến tranh, trời sinh chính là tay bắn tỉa khắc tinh.

...

Ban đêm 11 giờ còn có một chương

Chương 351: Bằng hữu cùng gia tộc

Trên hoang dã, hai đài cỗ máy chiến tranh tốc độ càng lúc càng nhanh.

Trên đại địa mô đất cùng khe rãnh, đều không thể để bọn chúng động tác hơi chậm chạp một chút.

Khánh Trầ trong lỗ tai, cái kia tinh vi máy móc linh kiện cắn vào âm thanh cũng càng lúc càng lớn. .

Thiếu niên không ngừng bóp cò, không phải là vì đánh trúng đối phương, chỉ là hi vọng đối phương tại lần tránh đường đạn thời điểm có thể hơi chậm lại một chút tốc độ, cho mình tranh thủ một chút thời gian.

Lão nhân tại một bên yên lặng nhìn xem, hắn đột nhiên cảm giác được thiếu niên này rất có ý tứ.

Mọi người kỳ thật đều biết, nếu như không có người đến trợ giúp mà nói, như vậy bọn hắn kết quả duy nhất chính là bị hai đài cỗ máy chiến tranh đuổi kịp, sau đó dễ như trở bàn tay giết chết.

Đây là gia tộc Jindai sang quý nhất Hồ Thức -01 hình cỗ máy chiến tranh, có thể so với cấp B chiến sĩ gen.

Bọn hắn người xe này, Lý Khác cùng Hồ Tiểu Ngưu đều là người bình thường, Khánh Trầ cũng mới vừa mới cấp D đỉnh phong, lão nhân càng là tay trái gà không chặt.

Dưới loại tình huống này, không ai có thể sống.

Lão nhân tin tưởng Khánh Trầ cũng có thể nghĩ tới những thứ này, nhưng

dù vậy đối phương vẫn không có mảy may từ bỏ dự định, tựa hồ coi như muốn tử vong, cũng muốn tại một giây sau cùng đều duy trì đầu chí.

Đây mới là thể diện tử vong.

Khi khoảng cách song phương bị rút ngắn đến 200m về sau, Khánh Trầ xa xa liền nhìn thấy cái kia hai đài hình người cỡ máy chiến tranh cánh tay giờ ngang, trên cánh tay của bọn nó phía trước bàn tay bỗng nhiên phân giải, hiển lộ trên cỡ tay họng pháo đen ngòm tới.

Hồ Tiểu Ngưu từ sau xem trong kính thấy cảnh này thời điểm, cả người đều kinh ngạc, hẳn lại nhìn về phía Khánh Trầ. . .

Lại phát hiện Khánh Trầ y nguyên bình tĩnh lấy.

Vì cái gì? Hẳn không nghĩ ra Khánh Trầ vì sao còn có thể bình tĩnh như vậy.

Ầm vang một tiếng, một viên vi hình súng lục đạn bắn ra mà ra, thẳng đến Khánh Trầ bọn hắn xe việt dã mà tới.

Hồ Tiểu Ngưu trông thấy cỡ máy chiến tranh họng pháo lóe ra ánh lửa sát na, liền đã lòng như tro nguội.

Hẳn không nghĩ tới chính mình cố gắng như vậy muốn ở thế giới trong đứng vững gót chân, có thể cuối cùng vẫn là phải chết ở chỗ này.

Thế nhưng là, ngay tại tất cả mọi người coi là xe việt dã sẽ bị súng lục đạn nổ nát vụn thời điểm, viên kia tốc độ nhanh đến mắt thường khó mà bắt súng lục đạn, lại tại không trung đột nhiên giống như là đụng phải một cỡ vô hình lực đàn hồi, cải biến vốn nên có quỹ tích.

Súng lục đạn cùng xe việt dã sượt qua người!

Khánh Trầ có chút nhẹ nhàng thở ra.

Lúc trước hẳn cái kia hết thảy kéo dài thời gian cử động, tại lúc này đều là đáng giá!

Ngay tại tất cả mọi người không có kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra thời điểm, hai đài cỗ máy chiến tranh chạy qua trình bên trong, đột nhiên một bước vượt qua ra ngoài đúng là nghiêng nghiêng bay về phía bầu trời.

Tựa như trong bầu trời cao phi hành gia tại chân không hoàn cảnh đang dạng, phảng phất muốn bay về phía vĩnh viễn không có điểm dừng cuối cùng.

Đây không phải bản ý của bọn nó, mà là tại bọn chúng quanh người đột nhiên có đồ vật gì giống như biến mất.

Là sức hút địa tâm biến mất!

Mỗi người phi nước đại lúc, mỗi một bước bước ra đều là cực kỳ dùng sức.

Mọi người bước ra một bước, sau đó bị sức hút địa tâm kéo về mặt đất, lại bước ra bước kế tiếp.

Nhưng nếu như một đoạn thời khắc đột nhiên không có sức hút địa tâm đâu?

Hết thảy đều sẽ không giống với lúc trước.

Ương Ương tới.

"Nỗ súng!"

Ngay tại hai đài cỗ máy chiến tranh nghiêng nghiêng bay lên không trung thời điểm, Ương Ương trùng điệp rơi vào trên xe việt dã nói ra.

Sức hút địa tâm lại xuất hiện, hai đài cỗ máy chiến tranh trên không trung tốc độ phi hành bỗng nhiên giảm bớt, sau đó lấy đường vòng cung hướng

mặt đất rơi xuống.

Lúc này, hai đài cỡ máy chiến tranh trên không trung quỹ tích đã không có khả năng lại thay đổi, tốc độ rơi xuống cũng hoàn toàn ở Khánh Trầ có thể bắt phạm vi bên trong.

Khánh Trầ liên tục bóp hai lần cò súng, đã thấy cái kia hai đài cỡ máy chiến tranh ngược vì hình lò phản ứng bị súng ngắm tinh chuẩn đánh trúng.

Ở trong trời đêm hóa thành to lớn khói lửa!

"Ngọa tào, ngư phê!" Hồ Tiểu Ngư hưng phấn cùng hống nói.

Khánh Trầ liên thủ với Ương Ương giải quyết lớn nhất nguy cơ, nhưng trong xe thiếu niên cũng không có bị vui sướng choáng váng đầu óc, hấn tỉnh táo nằm ngoài chỗ ngồi trên chỗ tựa lưng, một phát súng tiếp một phát súng oanh minh.

Jindai đội xe phát giác tình huống không tốt, đúng là thay đổi tay lái chia ra rời đi.

Chỉ là bọn hấn chuyển biến lúc, cũng đã đem bình xăng bại lộ tại Khánh Trầ trong tầm bắn.

Khánh Trầ thay đổi đạn lửa xuyên giáp, bình tĩnh bóp cò.

Từng chiếc gia tộc Jindai xe cộ tại trong màn đêm hóa thành lửa đuốc, đem đêm tối đầu cho chiếu đỏ.

Ương Ương từ rộng mở rương phía sau cửa nơi đó lật tiến trong xe, cũng cười híp mắt hỏi Khánh Trầ: "Một mực chờ đợi ta xuất hiện đúng hay không?"

Khánh Trầ bị nói trúng tim đen về sau, cũng không có biểu hiện ra không có ý tứ, hấn cười nói: "Tới đúng lúc, nếu như chậm thêm hai giây chúng ta liền không có. Bất quá, người có thể đợi thời không chế hai tên cấp B

cao thủ bên người lực trường sao? Cái này có chút quá lợi hại."

Ương Ương lắc đầu cười nói: "Có lẽ bọn chúng có được cấp B lực lượng cùng tốc độ, nhưng với ta mà nói cũng chính là hơn 200 cân vật nặng. Nếu như là chân chính cấp B cao thủ lại không được, cao thủ sinh mệnh lực trường sẽ đối với ta lực trường tiến hành bài xích, ta không dễ dàng như vậy ảnh hưởng bọn hắn."

"Thì ra là thế, " Khánh Trầ n gật gật đầu: "Đúng r ồi, người tới trên đường có nhìn thấy hai tên cấp A ở giữa chiến đấu sao?"

"Thấy được, nhưng ta không có dám tới gần. Mà lại không phải hai tên cấp A đang chiến đấu a, là ba tên, chính hai đánh một đấu, bên cạnh còn có Sở tài phán Cấm kỵ Tam Nguyệt ở bên xem, cho nên tổng cộng là bốn tên cấp A." Ương Ương nghĩ nghĩ nói ra.

"Hai cái đánh một cái?" Khánh Trầ n sửng sốt một chút: "Tình huống như thế nào, Jindai còn có mặt khác cấp A?"

"Không phải không phải, " Ương Ương cười híp mắt nói ra: "Là hai người đánh cái kia mặc Nhật Bản võ sĩ phục."

Khánh Trầ n bỗng nhiên nhìn về phía lão nhân: "Ngài chuẩn bị chuẩn bị ở sau thật nhiều a, lại còn mai phục một cái khác cấp A? Sợ không phải đem Lý thị vốn liếng đầu dòi ra ngoài?"

Hắn trong lòng tự nhủ khó trách lão nhân toàn bộ hành trình đều bình tĩnh như thế.

Đối phương nói lấy chính mình làm m ồi câu lúc, Khánh Trầ n coi là đối phương là đến câu cá, lại không nghĩ rằng đối phương nhưng thật ra là đến cá chiên!

Bất quá ngẫm lại cũng không tính đặc biệt ngoài ý muốn, lão nhân làm toàn bộ liên bang đã từng có quy ền thế nhất năm người một trong, tự mình xuất thủ làm bẫy rập, nếu là không có đầy đủ cấp A xuất hiện ngược lại có vẻ

hơi không phóng khoáng.

Tập đoàn tư bản lũng đoạn nội tình, hoàn toàn không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Khánh Trầ nhìn về phía lão nhân: "Ngài còn có chuẩn bị ở sau sao?"

Lão nhân nhìn về phía Khánh Trầ: "Ta còn muốn uống rượu không? Không uống, bác sĩ nói ta thân thể này không thể uống, các người uống đi, trở về từ cõi chết là nên chúc mừng một chút."

Khánh Trầ quan sát đến lão nhân biểu lộ, cũng không biết đối phương là thật bị vừa rồi sủng ngắm âm thanh cho chấn nặng tai, hay là tại nơi này giả ngu đâu.

Ương Ương bỗng nhiên nói ra: "Lão gia tử, phía sau còn sẽ có nguy hiểm không, nếu như không có nguy hiểm mà nói, nếu không các người đi cùng chúng ta tụ họp đi, còn có thật nhiều nữ đồng học chờ lấy nghe ngài kể chuyện xưa đâu."

Lão nhân: "Tốt."

Hồ Tiểu Ngưu: "..."

Lý Khác: "..."

Khánh Trầ: "..."

Cái này ngài ngược lại là nghe rất rõ ràng!

Lão nhân vui tươi hơn hở cười nói: "Cũng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên liề không ù tai ha ha, người nhìn việc này gây."

Khánh Trầ ở một bên nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta liề không đi một lần nữa hội họp, các người tốt nhất cũng cẩn thận một chút, bây giờ đen phân hai nhóm ng ấ xe chỉ sợ giấu giếm huyề cơ."

Tam Nguyệt hẳn là đã sớm đoán được Khánh Trầ**n** bọn hắn bên này sẽ cùng Hội Tam Điểm mỗi người đi một ngả, cho nên mới để đám tiêu ô nha lên Hội Tam Điểm xe.

Về sau song phương thật tách ra, đối phương cũng chỉ là bình tĩnh ngồi trên xe tùy tiện nhắc tới một câu, cũng không có kêu gọi đám tiêu ô nha xuống xe tụ họp.

Cho nên, từ vừa mới bắt đầu Sở tài phán Cấm kỵ muốn thu cho mục tiêu liề**n** không chỉ một.

Hội Tam Điểm cũng đang đang gặp được nguy hiểm.

Lão nhân nhìn Khánh Trầ**n** một chút: "Vừa trải qua đại chiến còn có thể tâm tư như thế kín đáo? Sở tài phán Cấm kỵ từ trước đến nay bản tên có đích, tiêu cô nương, Khánh Trầ**n** nói không sai, các người tiếp tục đi về phía nam đi sợ rằng sẽ gặp phải nguy hiểm."

Khánh Trầ**n** nhìn nói với Ương Ương: "Ta liề**n** không đi hỗ trợ, lão gia tử thân thể này chịu không được giày vò."

Vẻn vẻn hôm nay, lão gia tử liề**n** đã ngán ngủ đã hôn mê ba lần, mà lại đối phương càng ngày càng thích ngủ, hô hấp càng ngày càng yếu ớt.

Có lẽ loại biến hóa này tại trong mắt người khác rất khó phát hiện, nhưng đối với Khánh Trầ**n** tới nói, hẳn chỉ cần hơi so với một chút liề**n** rất rõ ràng, lão nhân hôm nay trạng thái liề**n** so với hôm qua kém rất nhiều.

Cho nên, Khánh Trầ**n** mặc dù biết Hội Tam Điểm gặp đến nguy hiểm, cũng không thể cược lão nhân nhất định chịu được.

Lúc này, lão gia tử vừa cười vừa nói: "Người ta đều tới giúp người, người không đi giúp người ta sao? Yên tâm, ta không sao, ta thân thể cứng rắn vô cùng."

Nói, lão gia tử giống như là muốn chứng minh cái gì giống như, đem lòng ngược đập đến vang ầm ầm, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Khánh Trầ n bất đắc dĩ nói: "Ngài nếu không muốn đi, cũng không cần dạng này, ta đã quyết định không đi."

Ưng Ưng nói ra: "Là thật ngất, trong đại não lực trường đầu đã cơ hồ đứng im."

"Chờ một chút, người sức quan sát trận còn có thể quan sát được người khác tư duy ba động?" Khánh Trầ n sửng sốt một chút.

"Một người lực trường phi thường phức tạp, do rất nhiều lực trường nhỏ giao hòa cùng một chỗ, cấu thành một cái hoàn chỉnh lực trường lớn, " Ưng Ưng nói ra: "Tốt, ta phải nhanh cùng Hội Tam Điểm thành viên tụ họp mới được, mặc kệ các người muốn đi cấm kỵ chi địa số 002 làm cái gì, tóm lại hết thầy coi chừng."

Nói xong, Ưng Ưng một lần nữa từ sau chuẩn bị cửa rương bay ra ngoài, lúc gần đi lại còn hỗ trợ đóng kỹ cửa.

Trong xe an tĩnh lại, lão nhân y nguyên ở vào hôn mê bên trong.

Bọn hắn xuyên qua màn đêm, xuyên qua tầng sáng.

Một đêm này lão nhân không tiếp tục giống trước đó nhanh chóng như vậy thức tỉnh, mà là hỗn loạn tỉnh lại lại hôn mê nhiều lần.

Khánh Trầ n minh bạch, chỉ sợ là trong đêm chiến đấu quá mức kịch liệt, sủng ngắm tiếng oanh minh cuối cùng vẫn ảnh hưởng đến lão nhân tâm thần.

Mà lại, tháng 12 hàn phong lạnh thấu xương, xe việt dã kính chắn gió đầu bị chấn bể, cái kia gào thét rót vào hàn phong cũng làm cho lão nhân vốn là yếu ớt thân thể đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Khánh Tr ần lấy ra túi ngủ, đem lão nhân đặt ở trong đó chỉ lộ ra khuôn mặt đến, để tránh nhiệt độ thấp l ần nữa đối với lão nhân tạo thành ảnh hưởng không tốt.

Khánh Tr ần vẫn luôn biết lão nhân chắc chắn sẽ có giờ khắc này, lại không nghĩ rằng tới nhanh như vậy.

Chuyến này lão nhân nhưng thật ra là hai cái tâm nguyện tại treo một ngum lòng dạ, một cái là đi cấm kỵ chi địa số 002, một cái khác thì là giúp Lý Vân Thọ giải quyết hết Jindai Kirisugi.

Bây giờ Jindai Kirisugi hẳn phải chết không nghi ngờ, lão nhân sinh mệnh cũng giống là bị vận mệnh rút đi một nửa.

Bọn hẳn không có thời gian, nhất định phải nhanh đuổi tới cấm kỵ chi địa số 002 mới được.

Ánh bình minh vừa ló rạng thời điểm, H ồ Tiêu Ngưu bỗng nhiên nói ra: "Tr ần ca, phía trước có người."

Khánh Tr ần nhìn lại, chợt thấy một vị lão giả tóc trắng xoá mặc võ sĩ phục, đứng cô đơn ở tri ều dương bên trong, ấm áp mà cười cười.

Xe cộ chậm rãi ngừng, Khánh Tr ần không có đi c ần thương, mà là lòng có sở ngộ giống như xuống xe hỏi: "Ngài chính là lão gia tử bằng hữu sao, hẳn hiện tại hôn mê, chưa hẳn có thể đánh thức hẳn."

Lão nhân chậm rãi vừa cười vừa nói: "Không c ần gặp lại a, người trẻ tuổi người giúp ta chuyển cáo hẳn, cả đời này, ta đều rất hổ thẹn chính mình là bởi vì bản thủ mục đích mới trở thành bằng hữu của hẳn, nếu có kiếp sau, hi vọng còn có thể trở thành bằng hữu, sạch sẽ bằng hữu."

Nói xong, lão nhân mặt hướng phương bắc quỳ xuống, lấy đoản đao đâm vào bụng của mình, trên mặt sắc bình tĩnh hướng ngang cắt.

Trợ giúp lão nhân câu đến Jindai Kirisugi, đây là hẳn đối với bằng hữu bàn

giao.

Lấy cái chết tạ tội, đây là hấn đối với gia tộc bàn giao.

Chương 352: Thiếu một cơ hội

"Sự phụ, chúng ta muốn đem chuyện này nói cho gia gia sao?" Lý Khắc hỏi.

Xe việt dã đón triều dương hướng phía nam chạy.

Bọn hắn từ thành thị số 18 lúc đi ra là lẻ loi trợ trợ, sau đó gặp Hội Tam Điểm, náo nhiệt không có hai ngày lại lẻ loi trợ trợ lần nữa lên đường. .

Cái này giống như là một đoạn nhân sinh giống như, mỗi người đều sẽ kinh lịch huyền não cùng phồn hoa, sau đó một lần nữa trở về cô độc.

Đường vĩnh viễn là chính mình, trong nhân thế cho tới bây giờ đều không có không tiêu tan buổi tiệc.

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Đừng nói cho, lão gia tử ngày giờ không nhiều, cũng đừng cho hắn biết hảo hữu chết đi sự tình đi."

"Ừm, " Lý Khắc nghĩ nghĩ đáp lại nói.

Kỳ thật Khánh Trần không có quyền lực thay lão nhân làm chủ, nhưng hắn xác thực lo lắng lão nhân biết được tin dữ sau chịu không đến cấm kỵ chi địa số 002.

Chạng vạng tối, lão nhân rốt cục triệt để tỉnh táo lại.

Lúc này Hồ Tiểu Ngưu đã tình trạng kiệt sức cho nên đổi Khánh Trần lái xe, tuy là tân thủ lên đường, lại mở đặc biệt thận trọng.

Xe việt dã vững vững vàng vàng hành tẩu ở trên vùng hoang dã.

Nơi xa là ráng chi`âu, bốn phía là bình nguyên cùng cánh đ`ồng bát ngát, toàn bộ thế giới giống như là bị độ một t`ầng màu đỏ cam thuốc màu, bao la hùng vĩ lại cô đơn.

Lý Khác ở phía sau sắp xếp đ`ở dậy lão nhân, dùng ấm giữ nhiệt bên trong nước ấm cho ăn một chút.

Khánh Tr`ần bỗng nhiên nhin không được hỏi: "Lão gia tử, người cùng người vị bằng hữu kia là thế nào nhận biết?"

Hắn ng`ang đ`ầu nhìn v`ề phía kính chiếu hậu, lại phát hiện lão nhân ng`ay ng`ần cả người.

Lão nhân hỏi: "Các người gặp qua hắn đúng không?"

Khánh Tr`ần tr`ần mặc một lát: "Ừm."

"Các người gặp qua hắn, nhưng là lại không muốn nói cho ta biết, cho nên hắn đã chết, " lão nhân nói ra chính mình suy đoán.

Trong xe tr`ần mặc.

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Người không nói cho ta, là lo lắng ta nghe được lão hữu tin dữ, cho nên khiêng không đến cấm kỵ chi địa số 002 đúng không."

"Ừm, " Khánh Tr`ần g`ật g`ật đ`ầu.

"Yên tâm, ta không có yếu ớt như vậy, " lão nhân nói: "Mà lại, đời ta thấy qua ly biệt, nhiều lắm."

"Ngài giống như biết hắn sẽ chết, " Khánh Tr`ần nói ra.

"Ta trước gi`ảng một chút chúng ta bởi vì cái gì kết bạn đi, " lão nhân vừa cười vừa nói: "Khi đó ta còn không có hiện tại già như vậy, còn đặc biệt ưa

thích thông qua Thu Diệp biệt viện mật đạo đi ra ngoài chơi. Có một lần ta đi thường đi quây rượu, cái quây rượu kia ngay tại tổ chức uống bia tranh tài."

"Đêm hôm đó hơn phân nửa quây rượu người đầu uống say, cuối cùng chỉ còn lại hai chúng ta, " lão nhân nhìn xem trời chiều hỡi nói: "Về sau hai ta cũng uống say, cũng không nhớ rõ lại xảy ra chuyện gì. Theo Lý Vân Kính nói lúc ấy hai chúng ta chạy tới Hồng Tinh quyên quán nói muốn cùng một chỗ quyết định cấp thi đấu, còn đập người ta thật nhiều đồ vật, lúc ấy ta trong túi không có tiền, hay là Lý Vân Kính hỗ trợ bữa thường quyên quán một khoản tiền, hai ta mới không có bị đánh."

"Từ đó về sau, ta vụng trộm ra ngoài uống rượu đầu sẽ thường xuyên kêu lên hấn, sau đó làm một chút phi thường không hợp thói thường sự tình, bây giờ suy nghĩ một chút, vậy đại khái là trong nhân sinh của ta ít có vui vẻ."

"Ngài lúc nào biết hấn là Jindai thành viên đầu, " Khánh Trầm hỏi.

"Kỳ thật năm thứ hai liên biết, Lý Vân Kính theo dõi hấn thời gian ba tháng, phát hiện một chút mảnh khoe, " lão nhân nói: "Bất quá ta cũng không có vạch trần hấn, hấn cũng cho tới bây giờ đều không có hướng Jindai báo cáo qua ta hành trình. Giống như chỉ cần mọi người nguy trang giống một chút, bằng hữu liên có thể tiếp tục làm tiếp."

Lão nhân tiếp tục nói: "Đến năm thứ ba, mẫu thân hấn bệnh nặng, nhưng là gia tộc Jindai chậm chạp không chịu để cho hấn trở lại phương bắc. Đoạn thời gian kia hấn rất hậm hực, ta cũng biết hấn là bởi vì cái gì hậm hực, cho nên liên chủ động cho hấn một đầu tình báo quan trọng, dạng này hấn có địa vị, cũng liên có tư cách cùng gia tộc ra đi đầu kiện."

"Hấn trở về phương bắc làm bạn mẫu thân đi qua cuối cùng một quãng thời gian, lại trở lại thành thị số 18 thời điểm liên chủ động hướng ta thắng thán hết thầy, " lão nhân vừa cười vừa nói: "Khi đó hấn đặc biệt áy náy, ta thừa cơ để hấn phạt tám chén rượu, lần này uống rượu là ta thắng."

"Cũng là từ lúc kia bắt đầu, hẳn một mực nói để cho ta cũng lợi dụng hẳn một lần, dạng này hẳn có thể lương tâm an tâm một chút."

"Nhưng kỳ thật ta biết, hẳn đã ở trong lòng quyết định, chỉ cần ta lợi dụng hẳn một lần, hẳn liề n có thể không có chút nào áy náy lựa chọn tử vong, dạng này cũng không cần chịu đủ gia tộc trung thành cùng bằng hữu nghĩa khí ở giữa tra tấn. Rikuto - kun, cùng gia tộc Jindai những người kia là không giống với. Có đôi khi ta liề n suy nghĩ, cái kia bản thủ gia tộc có thể đi ra một vị Rikuto - kun nhân vật như vậy, quá hiếm có."

"Cho nên ngài biết liề n này lợi dụng hẳn đằng sau, hẳn nhất định sẽ chết, " Khánh Trầ n nhẹ nhàng nói ra: "Vậy tại sao còn muốn lợi dụng hẳn?"

Lão nhân cười cười: "Người có lẽ muốn nghe đến một cái phi thường có triết lý trả lời, hoặc là một cái để cho ta hình tượng có thể một liề n nữa quang huy lên trả lời, nhưng câu trả lời của ta rất đơn giản, bởi vì ta là Lý thị chi chủ."

Khánh Trầ n im lặng.

Cũng bởi vì hẳn là Lý thị chi chủ, cho nên tâm hẳn cam tình nguyện cả một đời bị 'Cầ n tù' trong trang viên lưng chừng núi.

Cũng bởi vì hẳn là Lý thị chi chủ, cho nên hẳn phải dùng cơ hội tốt nhất, diệt trừ một cái Jindai mấy năm gần đây người nhất có cơ hội tấn thăng Bán Thầ n.

Trên đời này cho tới bây giờ đều không có song toàn chi pháp, Jindai Rikuto không có, Lý Tu Duệ cũng không có.

"Khánh Trầ n a, " lão nhân vừa cười vừa nói: "Chính là bởi vì các người Kỳ Sĩ cho tới bây giờ đều không bị thế tục trói buộc, ta mới hâm mộ các người, cho nên, tuyệt đối không nên học ta."

Khánh Trầ n ngẩng đầu ở giữa, bỗng nhiên từ sau xem trong kính thấy lão nhân trên mặt có hai hàng nước mắt chảy chảy xuống, lại như cũ đang mỉm

cười.

"Lão gia tử, thế giới này thật phức tạp như vậy sao?" Khánh Tr ần không hiểu hỏi.

"Không, người sống được đơn giản, thế giới này li ền có thể đơn giản, " lão nhân h ồi đáp: "Tiểu tử, ta không có bản sự để thế giới này vì ta cải biến quy tắc, chỉ mong người có."

...

...

Trở về đếm ngược 31:00:00.

Chạng vạng tối 17 giờ.

Trong xe việt dã Khánh Tr ần, lần nữa trông thấy viên kia to lớn đại thụ, như trời giơ cao giống như sừng sững tại cấm kỵ chi địa 002 trung ương.

Mặc kệ xem qua bao nhiêu lần, khi Khánh Tr ần lại nhìn thấy lúc kiêu gì cũng sẽ cảm thấy đặc biệt rung động.

Nhưng vào lúc này, Hồ Tiểu Ngưu bỗng nhiên hoảng sợ nói: "Tr ần ca, đại thụ kia tán cây bên ngoài, giống như có một đầu màu sắc rực rỡ đuôi cánh kéo xuống tới!"

Khánh Tr ần nhìn sang, quả nhiên, một đầu dài đến hơn mười mét đuôi cánh kéo tại tán cây bên ngoài, mà đối phương thân thể thì giấu ở trong tán cây.

Lão nhân quần tại trong túi ngũ kinh ngọc nhìn: "Nguyên lai hắn nói, đầu là thật."

Cái này 'Hắn', chính là Lý Thúc Đ ồng sư phụ, lão nhân hảo hữu chí giao.

Vài thập niên trước, vị bằng hữu kia cho lão nhân miêu tả thế giới bên ngoài mỹ hảo lúc, lão nhân vẫn luôn cảm thấy đối phương là đang lừa hắn, bởi vì ngay cả liên bang tập đoàn quân đều chưa từng chụp tới qua tương ứng ảnh chụp, cũng không có tìm tới thần kỳ như vậy sinh vật.

Đây hết thầy, đối với lão nhân mà nói tựa như là một trận ước mơ mấy chục năm mộng, hôm nay rốt cục nhìn thấy.

Lão nhân nhìn có chút ngây dại.

Sau một khắc, trên bầu trời bay tới một đoàn bóng ma, vừa vặn đem trong khi chạy xe việt dã cho bao phủ ở phía dưới.

Hồ Tiểu Ngưu thò đầu ra liền ngây ngẩn cả người, to lớn Thanh Sơn Chuẩn ở trên không lượn vòng lấy, giương cánh lúc lại để cho người ta có loại che khuất bầu trời ảo giác.

Một tiếng kêu to.

Khánh Trần sửng sốt một chút.

Bởi vì hắn đúng là nghe hiểu đối phương ý tứ: "Nhanh như vậy liền trở lại rồi? Lý Thúc Đổng lão tiểu tử kia đâu."

Khánh Trần nghĩ nghĩ đối với thiên không hô: "Sự phụ ta đi phương bắc, lần này ta mang đến ký sĩ mới."

Thanh Sơn Chuẩn lại kêu to một tiếng: "Lại phải nhiều hai cái khiến người chán ghét tiểu tử thú sao, đừng làm nhiều như vậy ký sĩ đi ra, ký sĩ nhiều dễ dàng não yêu thiêu thân."

Khánh Trần: "..."

Tựa hồ hắn trở thành ký sĩ sau liền thỏa mãn cấm kỵ chi địa số 002 điếu kiện thu nhận, ngay cả cấm kỵ chi địa kia bên trong sinh vật truyền đạt ra ý tứ, hắn đều có thể nghe hiểu.

Thanh Sơn Chuẩn không lại để ý xe việt dã, võ cánh bay trở về cấm kỵ chi địa số 002 bên trong.

Lão nhân mới lạ hỏi: "Đây chính là Thanh Sơn Chuẩn?"

"Đúng, " Khánh Trậ̀n gật gật đầu: "Cùng kỵ sĩ quan hệ cũng không tệ lắm."

Lão nhân lại hỏi: "Nó giống như tại nói với người, người có thể nghe hiểu sao?"

Khánh Trậ̀n gật gật đầu: "Có thể."

"Nó nói cái gì?"

"Nó nói hoan nghênh kỵ sĩ về nhà."

Lão nhân hâm mộ: "Chim cắt lớn này vẫn rất hiếu khách đây này."

Xe việt dã đón cây đại thụ kia chạy tới, nhưng còn không có bao lâu Khánh Trậ̀n liền chậm lại tốc độ.

"Thế nào?" Lão nhân hỏi.

"Có xe đội dừng ở cấm kỵ chi địa số 002 bên ngoài, " Khánh Trậ̀n nói ra: "Có Hội Tam Điểm xe cộ, còn có liên bang tập đoàn quân xe cộ."

Cộng lại, đoán chừng phải có trên trăm chiếc xe nhiều, làm cấm kỵ chi địa số 002 bên ngoài giống như xây dựng thêm một cái bãi đỗ xe giống như.

Hội Tam Điểm xe cộ rách rưới, rõ ràng trải qua một trận ác chiến, hẳn là bị liên bang tập đoàn quân cho đuổi tiến vào cấm kỵ chi địa số 002.

Khánh Trậ̀n nói với Hồ Tiểu Ngưu: "Nhìn xem phía ngoài trên hoang dã, có hay không vô đạn."

"Có, " Hồ Tiểu Ngưu đáp lại: "Mà lại vỏ đạn vẫn rất dày đặc, xem bộ dáng là phát sinh qua một trận chiến đấu."

Liên bang tập đoàn quân dừng xe chỗ, còn có hơn mười người tại xe phụ cận tiến hành cảnh giới, đối phương phát hiện có xe chiếc tới gần liền lập tức bùng lên vũ khí.

"Ta nhìn thấy bộ đội của bọn hấn phiên hiệu, hấn là liên bang tập đoàn quân thứ hai sư 198, đó là Trần thị dòng chính bộ đội, " lão nhân nói: "Phương nam vẫn luôn là Trần thị đất phần trăm, Át Bích trợ giúp người hoang dã, thời gian hành giả ở chỗ này trùng kiến gia viên, thế tất sẽ chọc cho đến bọn hấn."

"Bọn hấn hấn là có hơn phân nửa đầu truy vào cấm kỵ chi địa số 002, " Khánh Trần nghi ngờ nói: "Không phải nói liên bang tập đoàn quân bình thường sẽ không tùy tiện tiến vào cấm kỵ chi địa truy sát người hoang dã à."

Hấn nhớ rất rõ, mẫu thân của Đinh Đông chính là bị liên bang tập đoàn quân đuổi tiến vào cấm kỵ chi địa, lúc này mới tránh qua, tránh né truy sát, cuối cùng tại trong cấm kỵ chi địa sinh hạ tân sinh mệnh.

Khi đó, liên bang tập đoàn quân chính là tại biên giới dừng lại.

Nếu như không có Khánh Hoài loại kia bóng dáng hậu tuyến nhiệm vụ, không ai sẽ nhàn rỗi không chuyện gì tiến vào cấm kỵ chi địa.

Lão nhân nói: "Cái này cấm kỵ chi địa số 002 vốn là tại Trần thị trên địa bàn, bọn hấn đối với nơi này hiểu khá rõ một chút, cách đây mấy năm Trần thị một mực tại dùng tù phạm tới thử cấm kỵ chi địa quy tắc."

"Chờ một chút, tù phạm trong tù có thể bị bọn hấn xách đi ra sao?" Khánh Trần hiếu kỳ nói, Nhất cũng không cho phép xảy ra chuyện như vậy đi.

"Không phải đã nhốt vào ngục giam, " lão nhân giải thích nói: "Là bọn hấn lợi dụng hội an ủy PCE bắt lấy nghi phạm, sau đó không nhắc lên công tố,

trực tiếp nhốt vào Tr ần thị ngục giam bí mật chờ đợi sử dụng."

Khánh Tr ần sửng sốt một chút, tư hình?

Quả nhiên, nhân loại vẫn sẽ có đủ loại biện pháp đến tránh đi trí tuệ nhân tạo a.

Nếu trí tuệ nhân tạo như vậy công chính, vậy li ền không đem phạm nhân đưa vào trí tuệ nhân tạo quản khống ngục giam li ền tốt, khác thiết ngục giam bí mật.

Lão nhân nghĩ nghĩ nói ra: "Chúng ta cùng bọn hấn không có thù gì, trên xe còn có Khánh thị tiêu chí, bọn hấn hấn là sẽ không xen vào việc của người khác, lách qua li ền tốt."

Nhưng mà, lão nhân vừa mới nói xong, đã nhìn thấy Khánh Tr ần lấy ra 'Lấy Đức Phục Người', đối với liên bang tập đoàn quân đội xe li ền bắn một phát súng.

Đám kia Tr ần thị dòng chính bộ đội lập tức lên xe đuổi đi theo.

Lão nhân đầu mộng: "Người làm gì?"

Khánh Tr ần không có trả lời, hấn làm như vậy chỉ là bởi vì hấn nhớ tới chính mình lần đầu tiên tới leo lên Thanh Sơn Tuyết Bích lúc, Lý Thúc Đ ồng từng nói qua câu nói kia: Người còn thiếu một cơ hội.

Hiện tại, Hồ Tiếu Ngưu cùng Lý Khác hai người cũng thiếu một cơ hội.

...

Ban đêm 11 giờ còn có một chương

Chương 353, tạo một cơ hội

"Sự phụ người lái nhanh một chút, bọn hấn mau đuổi theo đến đây, " Lý Khác ngồi ở hàng sau, một tay nắm lấy thành ghế, một tay nắm lấy lão nhân túi ngủ.

Theo Khánh Trầ đi ều khiển xe việt dã một đường phi nhanh, người trong xe giống như là muốn bị đỉnh đi ra giống như.

Hồ Tiểu Ngưu, Lý Khác, lão nhân ều nghĩ mãi mà không rõ, rõ ràng đám kia tập đoàn quân binh sĩ cũng không có ý định theo đuổi giết bọn hấn, vì cái gì Khánh Trầ muốn mở một phát súng này?

Là ngại mọi người sinh hoạt quá bình tĩnh sao?

Cũng may Khánh Trầ nắm chắc thời cơ rất tốt, không đợi tập đoàn quân đuổi kịp, xe việt dã cũng đã lái vào trong cấm kỵ chi địa.

"Nhanh nhanh nhanh, xuống xe, " Khánh Trầ về phía sau chuẩn bị rương lấy hai cái ba lô, phân biệt treo ở Hồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khác trên thân.

Mà chính hấn thì công lên lão nhân, một đường giống như liều mạng hướng cấm kỵ chi địa chỗ sâu chạy tới.

Lão nhân tại Khánh Trầ trên lưng ều mộng, nguyên bản vân đạm phong khinh cáo biệt lữ hành, ngạnh sinh sinh bị Khánh Trầ làm như vậy kích thích.

Giống như là, nếu như có thể một đường an an ổn ổn đi đến Thanh Sơn Tuyệt Bích, vậy cái này trận cáo biệt lữ hành liền không đủ long trọng giống như.

Lão nhân hỏi: "Liền không phải gia tăng loại này hạng mục có phải không? Cần thiết hay không?"

Khánh Trầ thấp giọng nói ra: "Ngài không hiểu, đây là Kỳ Sĩ truyền thống, cái kia Thanh Sơn Tuyết Bích cao tới 600 mét, không có chút động lực có thể không bò lên nổi, phải đem bọn hắn đường lui cho gãy mất mới được."

"Không, " lão nhân cảm khái: "Ta cảm giác người là muốn đem con đường của ta trước gãy mất."

Khánh Trầ kịp phản ứng: "Ngài trước đó nhưng không có tức giận qua, cho nên hiện tại ngài chuẩn bị ở sau đầu không có lại đi theo đúng hay không?"

Lão nhân: ". . . Tiểu tử người phản ứng vẫn rất nhanh. . ."

Lúc này, Khánh Trầ chợt phát hiện phía sau đuôi theo tập đoàn quân, vậy mà tại cấm kỵ chi địa bên ngoài trừ trừ, căn bản không có tiến đến ý tứ.

Dù sao tập đoàn quân cũng không phải đờ đờ, loại này rõ ràng là khiêu khích hành vi cử động, rõ ràng là muốn đem bọn hắn hấp dẫn đến cấm kỵ chi địa số 002 bên trong đi.

Nếu như cái này cũng sẽ mắc lừa, vậy liền quá ngu xuẩn.

Khánh Trầ đứng vững quay đầu quan sát lấy, nguyên lai sự phụ lúc trước làm công việc cũng không dễ dàng như vậy a.

Cái này không được.

Nghĩ tới đây, Khánh Trầ một lần nữa lấy ra 'Lấy Đức Phục Người', một phát súng một thương đánh vào tập đoàn quân trên xe cộ.

Cái này mấy phát tựa như là chọn lấy tổ ong vò vẽ đờng dạng, triệt để chọc

giận tập đoàn quân, nhao nhao vọt vào.

Quen thuộc quân sự lão nhân trong lòng tự nhủ lần này xong: "Tiểu tử, lấy người cái kia mấy phát muốn chọc giận quân chính quy binh sĩ không quá hiện thực, bọn hắn xông tới tuyệt đối không phải là bởi vì người tùy tiện mở cái kia mấy phát, mà là bởi vì bọn hắn còn lại bộ đội, nhất định liên tục tại phụ cận. . ."

Giống như là nghiệm chứng lão nhân lời nói một dạng, phía sau bọn họ đột nhiên có hai viên đạn tín hiệu chậm rãi bay lên không trung.

Lão nhân nói: "Hai viên đạn tín hiệu, đây là cấp hai chuẩn bị chiến đấu ý tứ, bọn hắn tại hướng đồng đội nói, phát hiện cá lớn."

Khánh Trần nghĩ nghĩ: "Cấm kỵ chi địa rừng cây như vậy rậm rạp, coi như đánh ra đạn tín hiệu, bọn hắn đồng đội cũng chưa chắc có thể trông thấy."

Nhưng mà sau một khắc, đạn tín hiệu phát ra bén nhọn lại kỳ quái tiếng vang.

Lão nhân nói: "Bọn hắn tại trong cấm kỵ chi địa đồng bọn khẳng định mang theo thiết bị sonar, đây là lưỡng dụng hình đạn tín hiệu, coi như nhìn không thấy, thiết bị sonar cũng có thể bắt được tín hiệu này. Trong cấm kỵ chi địa không cách nào vệ tinh địa vị, cái này hai viên đạn tín hiệu đánh, bọn hắn đồng bọn liên sẽ bắt đầu hướng nơi này tập kết."

Khánh Trần sửng sốt một chút: "Ngài làm sao không sớm một chút nhắc nhở ta những chuyện này đâu."

Lão nhân đau lòng nhức óc nói: "Người hỏi ta sao, mà lại ta cũng muốn chờ bọn hắn làm ra phản ứng mới biết được bọn hắn đang suy nghĩ gì a! Thanh Sơn Chuẩn hồ đồ, làm sao lại hoan nghênh các người loại người này về nhà!"

"Ngài nhìn ngài lời này liên nói quá mức a, " Khánh Trần vui tươi hơn hồ cười nói, hắn hướng Lý Khắc cùng Hồ Tiểu Ngưu vẫy tay, quay người liên

bước lên một con đường khác.

"Người là thật không có chút nào sợ a, " lão nhân thở dài.

"Lão gia tử ngài yên tâm đi, kỵ sĩ đến nơi này chính là về nhà, cho dù có nguyên một xây dựng chế độ tập đoàn quân tiến đến, một dạng hữu tử vô sinh, " Khánh Trầ quan sát đến chung quanh địa hình, cái kia đã từng quen thuộc từng màn một lần nữa hiện lên ở trong đầu.

Lúc này, lão gia tử tại Khánh Trầ trên lưng, trông thấy thiếu niên ôn nhu ng ỡ xồm người xuống, dùng ngón tay trở móng tay nhẹ nhàng mơn trớn một chi cây xấu hổ gân lá.

Cây xấu hổ kia phảng phất thẹn thùng giống như cuộn lên.

Đúng vậy, kỵ sĩ về nhà.

...

...

Màn đêm buông xuống, Hội Tam Điểm các học sinh lão đảo hướng cấm kỵ chi địa chỗ sâu đi đến.

Át Bích ngược lại là chuẩn bị muốn so trước đó đội ngũ thu thú muốn đầy đủ một chút, bởi vì cấm kỵ chi địa bản thân liên là người hoang dã gặp phải liên bang tập đoàn quân sau đường lui một trong, cho nên người hoang dã làm chuyện gì, đầu sẽ cho mình lưu một đầu tiến vào cấm kỵ chi địa hậu tuyến phương án.

Chạy đến lúc đến, Quách Hồ Thi ền liên bàn giao các học sinh mang lên vật chứa, sau đó một đường xuyên qua cấm kỵ chi địa số 002 biên giới, hướng tây nam phương hướng đi đến.

Theo kế hoạch, bọn hắn đem dọc theo cấm kỵ chi địa biên giới, đi ngang qua ra ngoài.

Ương Ương bỗng nhiên nói ra: "Một mực xuyên tại chúng ta phía sau tập đoàn quân, tựa hồ phân ra một nhóm người rút lui."

"Có ý tứ gì?" Quách Hồ Thiên hiếu kỳ nói: "Bọn hấn đuổi chúng ta nhanh hai trăm dặm địa, bây giờ nói rút lui liên tục rút lui?"

"Không đúng, không phải rút lui, " Ương Ương cười nói: "Là có những người khác tiến nhập cấm kỵ chi địa, cố ý giúp chúng ta hấp dẫn bên trong hỏa lực."

Quách Hồ Thiên nhìn về phía Ương Ương: "Nhìn người cười vui vẻ như vậy, chẳng lẽ là trước đó vị kia cùng lão nhân tại cùng nhau nam nhân trẻ tuổi tới?"

Ương Ương nghĩ nghĩ: "Trừ hấn, giống như cũng không có người khác đi, dù sao ai nhàn rồi không chuyện gì đến cấm kỵ chi địa số 002 a."

"Đúng rồi, trước đó người nửa đường rời đi một lát, muốn đi tìm hấn sao?" Quách Hồ Thiên hỏi.

Ương Ương không có nói thật, bởi vì lão nhân thiết lập ván cược lừa giết Jindai cao thủ sự tình, hấn là thuộc về cơ mật.

Nàng nói ra: "Không có, ta chính là tại trong đội xe đò khó chịu, cho nên đi ra xem một chút phong cảnh."

"Được chưa, " Quách Hồ Thiên trong lòng tự nhủ lời này của người lừa gạt một chút đồ đần vẫn được.

Một bên khác, hai chi liên bang tập đoàn quân đã tụ họp tại một chỗ.

Từ bọn hấn thu đến tín hiệu bắt đầu, phía trước bộ đội liên lập tức đường về, cũng lấy hình quạt tiến hành đảo ngược tìm kiếm, bởi vì bọn hấn rất rõ ràng, hậu phương chiến hữu ngay tại truy đuổi mục tiêu.

Thế nhưng là, khi bọn hắn tụ họp tại một chỗ thời điểm, lại phát hiện cái kia vốn nên kẹp ở hai chi bộ đội ở giữa bốn người, không biết lúc nào biến mất!

Hư không tiêu thất.

Phụ trách lần này truy sát Át Bích thiếu tá nhú mày nói ra: "Lần trước đuổi theo tung tích của bọn hắn, là bao lâu trước kia?"

Nguyên bản phụ trách ở ngoại vi cảnh giới sĩ quan cấp úy đáp lại nói: "10 phút, ngay tại 10 phút trước kia."

Thiếu tá phát giác có chút không đúng đến: "Nếu như chỉ là 10 phút bên trong mất đi đối phương tung tích, cái kia chớ sẵn máy móc đã có thể truy tung đến đối phương khí tức, vì cái gì ngay cả khí tức cũng không có?"

Hắn nhìn về phía cái kia mấy tên dùng thân trải qua nguyên tiếp nhận không chế chớ sẵn binh sĩ, đối phương lắc đầu: "Trưởng quan, không có bất kỳ manh mối gì."

Kì quái, nơi này lại không có dòng sông, cũng không có gió lớn, đối phương là thế nào ẩn tàng khí tức?

Nhưng vào đúng lúc này, một tên binh lính bỗng nhiên nói ra: "Trưởng quan, trên cây này khắc có chữ viết!"

Nói xong, tất cả mọi người nhìn lại, đã thấy trên cây kia khắc chữ mặc dù vội vàng lại rất lớn, phảng phất sợ bọn họ nhìn không thấy giống như: "Chúng ta chạy hướng tây."

Các binh sĩ ngậy ngẩn cả người, đây là bị truy sát thái độ sao, vậy mà tại liên bang tập đoàn quân mất đi đầu mỗi thời điểm, còn chủ động lưu lại tung tích.

Một tên tham mưu tác chiến sau khi tự hỏi nói ra: "Có phải hay không là cố tình bày nghi trận, nhưng thật ra là đi về phía đông r ấ?"

Khánh Tr ần muốn ở chỗ này sợ là đến bị vị này tham mưu tác chiến tức chết.

Đối phương tư duy xác thực không sai, nhưng bài này trước muốn xây dựng ở 'Tập đoàn quân rất cường thế', 'Bị đuổi bắt' mục tiêu bỏ mạng mà chạy tình huống dưới, mới có thể cố ý làm ra lừa dối.

Nhưng bây giờ, Khánh Tr ần căn bản không có đem chính mình đặt ở cái kia yếu thế vị trí bên trên.

Tên thiếu tá kia nghĩ nghĩ nói ra: "Đây không phải cố tình bày nghi trận, mà là dụ địch xâm nhập, đối phương tại cấm kỵ chi địa này bên trong thiết hạ bẫy rập, chính chờ chúng ta mắc câu đâu. Đây cùng Át Bích không thuộc về cùng một tổ chức, nếu như thuộc về cùng một tổ chức, Át Bích cũng không cần mang người chạy khổ cực như vậy."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Sĩ quan cấp úy hỏi.

Thiếu tá chăm chú suy tư: "Không còn truy kích bốn người này, chúng ta dựa theo kế hoạch đã định tiếp tục truy kích Át Bích!"

"Thu đến."

Tập đoàn quân tiếp tục hướng phương nam đuổi Át Bích mà đi, trên đường đi nhìn thấy thật nhiều lần chỉ đường khắc chữ, nhưng bọn hắn đều không có để ý tới. . .

. . .

. . .

Khánh Tr ần bên kia tựa ở trên cây đợi nửa ngày cũng không đợi được tập đoàn quân đuổi tới, lão nhân thân thể đã rất suy yếu, nhưng vẫn là nhịn không được cười nhạt nói: "Chơi thoát đi, người khẳng định là cho người ta hù dọa, không dám đuổi."

Khánh Tr ần thở dài, chính mình bất quá là muốn tìm một cơ hội, là khó khăn như thế sao?

Không đúng.

Hắn có kế hoạch mới.

Khánh Tr ần mang theo Hồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khác, một đường hướng cấm kỵ chi địa nội địa đi đến.

Thẳng đến đêm khuya, hắn mới một lần nữa tìm được viên kia nội địa cùng biên giới giao giới cây liễu lớn.

Khánh Tr ần ngẩng đầu nhìn về phía cây liễu lớn kia nói ra: "Ta mang kỵ sĩ mới tới khiêu chiến Sinh Tử Quan."

Cây liễu lớn không có động tĩnh.

Khánh Tr ần nói ra: "Ta nói ta mang kỵ sĩ mới tới khiêu chiến Sinh Tử Quan, đừng như vậy hẹp hòi."

Hồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khác nhìn nhau, trong lòng tự nhủ sự phụ cái này cùng một cây đại thụ nói gì vậy?

Ngay tại lúc sau một khắc, cây liễu lớn tựa hồ không phải rất tình nguyện, dùng nhánh cây từ trong tán cây lấy ra hai viên màu trắng trái cây đến, đưa cho Hồ Tiểu Ngưu cùng Lý Khác.

Khánh Tr ần đối với Hồ Tiểu Ngưu hai người hướng tây bên cạnh một chỉ: "Một đường hướng tây, liền có thể nhìn thấy Thanh Sơn Tuyết Bích. Đi thôi, nơi đó có một đầu đường lên trời."

"Sự phụ, người không theo chúng ta cùng đi sao?" Lý Khác hỏi.

Khánh Tr ần nghĩ nghĩ nói ra: "Ngàn dặm đường xá ta chỉ cùng các người

đoạn đường, còn lại phong tuyết mặt trời rực rỡ ta tất cả đều không hỏi."

Hồ Tiêu Ngưu cùng Lý Khắc tỉnh tỉnh mê mê đi.

Chỉ là, không đợi hai người bọn họ đi bao xa đâu, lại nghe thấy hậu phương truyền đến đông đông đông đông nặng nề tiếng bước chân, có cự nhân đang đến gần.

Hai người kinh ngạc ở giữa vừa quay đầu lại, lại phát hiện một vị cao tới mây thước cự nhân đang hung thần ác sát lao đến.

Lý Khắc hơi quan sát một chút liền cảm giác, cự nhân kia bàn chân sợ là so xe việt dã lớp xe còn muốn lớn, bàn tay như là hai cánh cửa, cảm giác một bàn tay liền có thể phiến người chết.

"Chạy mau a!" Lý Khắc cả người hồn đầu nhanh không có, hẳn trước kia cái nào gặp qua loại tình huống này.

Khánh Trần vị sư phụ này lĩnh bọn hắn đến cấm kỵ chi địa, trên đường chỉ nói hết thầy yên tâm, có sư phụ ở đây sẽ không để cho các người có việc, nhưng vị sư phụ này cho tới bây giờ chưa nói qua cấm kỵ chi địa khủng bố như vậy đó a!

Lý Khắc cùng Hồ Tiêu Ngưu không thấy là, cự nhân Đinh Đông từ từ dừng bước, lộ ra nụ cười thật thà.

Khánh Trần thì đứng ở bên cạnh hắn ngược nhìn đáng yêu cự nhân, vừa cười vừa nói: "Đã lâu không gặp nha Đinh Đông."

...

Cảm tạ xã hội ép người kiên cường 010 trở thành quyển sách mới mình, lão bản đại khí, Chúc lão bản mua qua Internet không giảm hồ!

Đã cá ướp muối sáu ngày, cho ta lại nghỉ ngơi một chút, nghỉ ngơi tốt liền

bộ phát. . .